This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Digitized by Google

NEVILL FORBES LIPSK. 1909.

~~N.F.1.d.18.~~

NEVILL FORBES BEQUEST

NF. PG6672. 1877. P8

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

СЛОВАРЬ

ПОЛЬСКАГО И РУССКАГО ЯЗЫКА

СОСТАВЛЕННЫЙ ПО НАИНОВѢЙШИМЪ И

ЛУЧШИМЪ ИСТОЧНИКАМЪ

Фр. А. Потоцкимъ.

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ: ПОЛЬСКО-РУССКАЯ.

ВТОРОЕ ИЗДАНІЕ.

ЛЕЙПЦИГЪ,

ИЗДАНІЕ ОТТОНА ГОЛЬЦЕ.

1877.

Digitized by Google

SŁOWNIK

POLSKIEGO I ROSSYJSKIEGO JĘZYKA

OPRACOWANY PODŁUG NAJNOWSZYCH I
NAJLEPSZYCH ŹRÓDEŁ

PRZEZ

Fr. A. Potockiego.

CZĘŚĆ PIERWSZA: POLSKO-ROSSYJSKA.

WYDANIE DRUGIE.

LIPSK,
NAKŁADEM OTTONA HOLTZE.
1877.

Digitized by Google

W DRUKARNI METZGERA I WITTIGA W LIPSKU.

Digitized by Google

Objaśnienie skróceń.

Изъясненіе сокращеній.

	значитъ: / znaczy:	
a.	„ „	*activum*, vide *v. a.* & *part. a.*
Acc.	„ „	*Accusativus*, biernik, przypadek czwarty, винительный падежъ.
adj.	„ „	*adjectivum*, przymiotnik, имя прилагательное.
adv.	„ „	*adverbium*, przysłówek, нарѣчіе.
alleg.	„ „	allegorycznie, przenośnie, аллегорически, иносказательно.
Anat.	„ „	wyraz anatomiczny, реченіе анатомическое.
Arch. & *Archit.*	„ „	wyraz architektoniczny, реченіе архитектурное.
Astron.	„ „	wyraz astronomiczny, реченіе астрономическое.
augm.	„ „	*augmentativum*, wyraz zgrubiały, имя увеличительное.
Bot.	„ „	wyraz botaniczny, реченіе ботаническое.
c.	„ „	*cum*, z, ze, co, съ; *np.* на пр. *c. Gen.*, *c. Acc.*, *etc.*;— *s. c.* = *substantivum commune*, rzeczownik wspólny obu rodzajom, имя существительное общаго рода.
cfr.	„ „	*confer*, porównaj, сравнивай.
Chem.	„ „	wyraz chemiczny, реченіе химическое.
Chir.	„ „	wyraz chirurgiczny, реченіе хирургическое.
coll. & *collect.*	„ „	*collectivum*, imię zbiorowe, имя собирательное.
com.	„ „	*commune*, wspólny obu rodzajom, общаго рода.
Com.	„ „	wyraz handlowy, kupiecki, реченіе коммерческое.
compar.	„ „	*comparativus*, stopień wyższy, сравнительная степень.
conj.	„ „	*conjunctio*, spójnik, союзъ.
Dat.	„ „	*Dativus*, celownik, przypadek trzeci, дательный падежъ.
dim.	„ „	*diminutivum*, wyraz zdrobniały, имя уменьшительное.
Eccl.	„ „	*Ecclesiastice*, wyraz cerkiewny, реченіе церковное.
f.	„ „	*femininum*, *feminini generis*, rodzaj żeński, rodzaju żeńskiego, женскій родъ, женскаго рода.
fam.	„ „	wyraz familiarny, poufały, реченіе фамильярное, употребл. между знакомыми.
fig.	„ „	figurycznie, przenośnie, w obrazach, иносказательно, въ переносномъ смыслѣ, значеніи.
Fortf.	„ „	wyraz fortyfikacyjny, реченіе фортификаціонное.
frequ.	„ „	*(verbum) frequentativum*, słowo częstotliwe, учащательный глаголъ.
Fut.	„ „	*Futurum*, czas przyszły, будущее время.
Gen. & *gen.*	„ „	*Genitivus*, dopełniacz, przypadek drugi, родительный падежъ.
Geogr.	„ „	wyraz geograficzny, реченіе географическое.
Gramm.	„ „	wyraz grammatyczny, реченіе грамматическое.
H. n.	„ „	*Historia naturalis*, historya naturalna, естественная исторія.
Imper.	„ „	*Imperativus*, tryb rozkazujący, повелительное наклоненіе.
impers.	„ „	*impersonale*, nieosobiście, безлично.
impf.	„ „	*imperfectum*, czas przeszły niedokonany, время прошедшее несовершенное; — *v. impf.* = *verbum imperfect(iv)um*, słowo niedokonane, глаголъ вида несовершеннаго.
indecl.	„ „	*indeclinabilis*, nieodmienny, [имя] несклоняемое.
Instr.	„ „	*Instrumentalis*, narzędnik, przypadek szósty, творительный падежъ.
interj.	„ „	*interjectio*, wykrzyknik, междометіе.
it.	„ „	*item*, też, także, также.
Jur.	„ „	wyraz jurydyczny, реченіе юридическое.
Loc. & *Local.*	„ „	*Localis*, miejscownik, przypadek siódmy, предложный падежъ.
m.	„ „	*masculinum*, *masculini generis*, męzki, rodzaju męzkiego, мужескій родъ, мужескаго рода.
Mar.	„ „	wyraz morski, реченіе морское.

Digitized by Google

Math. & *Mathem.*	значитъ: / znaczy:	wyraz matematyczny, реченіе математическое.
Mech.	„ „	— mechaniczny, реченіе механическое.
Med.	„ „	— medyczny, реченіе медицинское.
Milit.	„ „	— wojskowy, wojenny, реченіе военное.
Miner.	„ „	— mineralogiczny, реченіе минералогическое.
Myth.	„ „	— mitologiczny, реченіе миѳологическое.
n.	„ „	*neutrum, generis neutrius*, rodzaj nijaki, rodzaju nijakiego, средній родъ, средняго рода.
num.	„ „	*numerale*, liczbownik, имя числительное.
p.	„ „	*passivum*, vide *v. p.* & *part. p.*; — *p. s.* = *persona singularis*, osoba liczby pojedynczéj, лицо единственнаго числа.
part.	„ „	*participium*, imiesłów, причастіе; — *part. a.* = *participium activum*, imiesłów czynny, причастіе дѣйствительное; — *part. p.* = *participium passivum*, imiesłów bierny, причастіе страдательное.
Perf. & *perf.*	„ „	*Perfectum*, czas przeszły dokonany, время прошедшее совершенное; — *v. perf.* = *verbum perfect(iv)um*, vide *v. perf.*
pl.	„ „	*pluralis*, liczba mnoga, множественное число.
pop.	„ „	*populare (vocabulum), populo usitatum*, wyraz gminny, реченіе простонародное.
praep.	„ „	*praepositio*, przyimek, предлогъ.
Praet.	„ „	*Praeteritum*, czas przeszły, прошедшее время.
pron.	„ „	*pronomen*, zaimek, мѣстоименіе.
propr.	„ „	*proprie, sensu propio*, właściwie, w właściwém znaczeniu, собственно, въ собственномъ значеніи; — (*propr.* & *) = Właściwie i przenośnie [*abo* figurycznie], въ собственномъ смыслѣ и въ иносказательномъ; vide *.
s.	„ „	*substantivum*, rzeczownik, имя существительное.
sing.	„ „	*singularis*, liczba pojedyncza, единственное число.
sl.	„ „	wyraz sławiański, реченіе славянское.
superl.	„ „	*superlativus*, stopień najwyższy, превосходная степень.
T.	„ „	*Terminus technicus*, wyraz techniczny, реченіе техническое.
v. & *v.*	„ „	*vide*! obacz! смотри!
v. a.	„ „	*verbum activum*, słowo czynne, глаголъ дѣйствительный.
v. frequ.	„ „	*verbum frequentativum*, słowo częstotliwe, глаголъ вида многократнаго.
v. impers.	„ „	*verbum impersonale*, słowo nieosobiste, глаголъ безличный.
v. impf.	„ „	*verbum imperfect(iv)um*, słowo niedokonane, глаголъ вида несовершеннаго.
v. n.	„ „	*verbum neutrum*, słowo nijakie, глаголъ средній.
v. p. (& *v. pass.*) . .	„ „	*verbum passivum*, słowo bierne, глаголъ страдательный.
v. perf.	„ „	*verbum perfect(iv)um*, słowo dokonane, глаголъ вида совершеннаго.
v. r.	„ „	*verbum reflexivum, reciprocum*, słowo zaimkowe, zwrotne, глаголъ возвратный, взаимный.
v. semel.	„ „	*verbum semelactivum*, słowo jednotliwe, глаголъ вида однократнаго.
Voc.	„ „	*Vocativus*, wołacz, przypadek piąty, звательный падежъ.
vu., *vul.*, *vulg.*, . .	„ „	*vulgare (vocabulum)*, wyraz używany pospolicie w ustach gminu, w mowie potocznéj, *etc.*, реченіе простонародное, обыкновенно въ ежедневномъ обхожденіи.
†	„ „	wyraz starożytny, przestarzały, mniéj dziś używany, реченіе старинное, устарѣлое слово.
*	„ „	figurycznie, przenośnie, allegorycznie, w obrazach, иносказательно, въ переносномъ смыслѣ, значеніи; — vide *propr.*
**	„ „	(*oznacza*:) że słowo to tylko poetom uchodzi, реченіе стихотворческое, употребл. въ поэтическомъ языкѣ.
§	„ „	adagia, przysłowia, szczególne sposoby mówienia, idyotyzmy, i t. p., пословицы, фразы, идіотизмы или свойства языка, и т. п.

Digitized by Google

A, I) *n. Gramm.* A, (азъ) [бýква глáсная, въ пóльскомъ áзбучномъ порядкѣ пéрвая]; od A do Z, съ начáла до концá. II) *conj.* 1. (*disjunct. cfr.* I), да, и, а, (же); *np.* on wiele mówi a mało daje, онъ много обѣщáетъ, да мáло исполняетъ; 2. (*distrib.*), *np.* cztery a pięć jest dziewięć, четыре да пять, дéвять; 3. (*ellipt.*), a... to, (= a kiedy... to), когдá (éсли)... то; 4. a tak, такъ, и такъ; a i tak jeszcze, и всѣтаки ещё; a potém, a потóмъ; a to temu, для того, того рáди. III) *interj.* a! aż! ахъ! a co? ну? a nie czujesz? не слышишь ли ты? (a!) § v. Be.

Aaron, -a, *m. npr.* Аарóнъ (первосвященникъ).

Aaronowy, -nów, -nowa, -e, *adj.* Аарóновъ; -wa broda, (*Bot.*) Аарóнова борода, нѣмецкій инбирь, образки, змѣй-травá.

Abcas, v. Abxas.

†**Abdankować**, -owal, -uje, *v. a. impf.* (odprawiać), отстáвить (отъ слýжбы), отпустить (войскá).

†**Abdy-kacya**, -yi, *f.* сложéніе съ себя какóй дóлжности, отречéніе; отрѣшéніе; †-kować, -wał, -uje, *v. a. impf.* (podziękować za urząd; złożyć urząd), сложить съ себя какóй санъ, отказáться, отрéчься.

Abecadlarka, -i, *f.* áзбучница; -larz, † -cedarynsz, **Abiecadlarz**, -a, *m.* áзбучникъ; **Abecadło**, -a, *n.* 1. áзбука, áзбучка, букварь, алфавúтъ; 2. * (= początki, elementa), * начáтки, пéрвыя основáнія; **Abecadłowy**, -cedalny, -a, -e, *adj.* áзбучный, бýквенный, букварный, алфавúтный.

Abelek, -lka, *m.* телячья выдѣланная кóжа, онóекъ (*gen.* онóйка); -lkowy, -a, -e, *adj.* онóйковый.

Abis, v. Abys.

† **Abju-racya**, -yi, *f.* (odprzysiężenie), отречéніе подъ присягою; † -rować, v. Odprzysiądz.

Ablegat, -a, *m.* (Wice-legat), аблегáтъ, Пáпскій посóлъ; посланникъ; депутáтъ.

Ablucya, -yi, *f.* (umywanie, umycie), умовéніе, омовéніе.

Abo, **Abowiem**, † **Albo**, v. Albo, **Albowiem**.

Abonament, -u, *m.* абонимéнтъ, абонирóвка, абонированіе.

Abraham, -a, *m. npr.* -mek, -mka, *dim.* Абрáмъ, Аврáмъ; -mowy, -mów, **Abramów**, -a, -e, *adj.* Абрáмовый, Аврáмовый; -mowełono, (= życie po śmierci, tamten świat), нѣдро Авраáмово, цáрствіе небéсное (бóжіе).

Abre-wiacya, -yi, *f.* (skrócenie), сокращéніе словъ и слогóвъ; -wiator, -a, *m.* (skrócicieł), сократúтель (книгъ).

Abrogacya, -yi, *f.* (zniesienie prawa), отмѣнéніе, отрѣшéніе, уничтожéніе (закóна).

Abrys, -u, *m.* (v. Zarys, rysunek), áбрисъ, óтчеркъ въ рисовáніи, умоначертáніе, пéречень, (рисýнокъ); -sować, -ował, -uje, *v. impf.* (plan w myśli ułożony na papierze odznaczyć, rysując określić), сдѣлать áбрисъ, означить фигýру чертáми безъ тѣней, очéрчивать, очертúть; -sowanie, -ia, *s. n. v.* очерчéніе, очéрчиваніе, и пр.

Absolucya, -yi, *f.* (rozgrzeszenie), отпущéніе грѣхóвъ, разрѣшéніе отъ грѣхóвъ.

Abso-lut, -a, *m.* (v. Despota), деспóтъ, неограни́ченный, самодéржецъ; - w mowie, * совѣтовальщикъ, совѣтчикъ; спóрщикъ; завѣтчивой человѣкъ; -lutność, -ści, *f.* неограни́ченность, самодéржество, самодержáвство, самодержáніе; -lutny, -a, -e, *adj.* неограни́ченный, самодержáвный, самовлáстный; самостоятельный; абсолютный; -lutnie, *adv.* абсолютно; -lutyzm, -u, *m.* (v. Despotyzm, absolutność), неограни́ченная власть.

Abszach, -u, *m.* (termin gry w szachy), шахъ! (въ мáхматной игрѣ); сопротивлéніе; stawić komu -, (= stawić mu się, odkazać mu się) * противиться комý; v. Szach.

Ab-szyt, -u, *m.* áбшидъ (áбшитъ), óтпускъ, отстáвка, увóленіе, увольнéніе отъ слýжбы или отъ дóлжности; - dać = Abszytować (kogo), *v. a. impf.* отставлять, отрѣшáть; -szytowany, *part.* увóленный отъ слýжбы; отставный; -szytowy, *adj.* отпускный.

Abucht, -a, *m.* (*cfr.* Kontuz, Salseson, Mortadella), толчёное мáсо.

Aby, *conj.* дабы́, что, чтобъ, чтóбы, † абы́; хотя́, хотя́бы; (ja) chcę - tak było, я хочý чтобъ такъ сдѣлали.

†**Abys**, **Abis**, -u, *m.* (z Greck. ἄβυσσος, miejsce bezdenne, otchłań, przepaść), бéздна, прóпасть.

Abxas, **Abcas**, -u, *m.* (podkładka, napiętek u trzewików, butów), каблýкъ (на башмáкѣ и пр.), каблýчёкъ; -zasnik, -a, *m.* каблýчникъ; -zasowy, -a, -e, *adj.* каблýчный.

Ach! *interj.* аѣ! ухъ! охъ!

Achat, v. Agat.

Achates, v. Gagas.

Achtel, -tla, *m.* **Achtelek**, -lka, *m. dim.* (ósma część beczki), осмáя дóля бóчки, осмýшка; v. **Ósmina**.

Achy! *interj.* (odgłos trąby), звукъ охóтничьего рожка.

Acs, **Acskolwiek**, *conj.* хотя́.

Aczy, *adv.* (= może, kto wie, czyli też nie, bodaj), мóжетъ быть, мóжетъ стáться, (авóсь, авóсьлибо).

†**Ad**, -u, *m.* (z Greck. ᾅδης), адъ; [v. Piekło].

Ada-gium, *n. indecl.* (przysłowie), послóвица; *plur.* -gia, (przysłowia), послóвицы; -giaryusz, -a, *m.* (który ma zwyczaj powtarzania w mowie wyrazu lub przysłowia jakiego), чáсто употреблянщій послóвицы.

Adam, -a, *m. npr.* -mek, -mka, *m. dim.* 1. Адáмъ; 2. -, (= jabłko Adama), (*Anat.*) кадúкъ; Zakon Ś. (świętego) Adama, (= stan małżeński), супрýжество; (*Theol.*) stary Adam (= grzéch piérworodny, grzéchy stare), * стáрый Адáмъ, первородный грѣхъ; na święty Adam, (na świętego Adama), [= na św. Nigdy], никогдá.

†**Adamantyn**, -u, *m.* (dyament), алмáзъ, адамáнтъ.

Adamaszek, -szku, *m.* (*Com.*) камкá; -szkowy, -a, -e, *adj.* камчáтный.

Adamek, -mka, **Adaś**, -sia, *m. npr. dim.* Адáмъ.

Adamowy, -a, -e, *adj.* Адáмовъ; -we jabłko, v. Adam, (*Anat.*) кадúкъ.

Addycya, **Adycya**, -yi, *f.* (dodawanie), сложéніе, прибавлéніе; дополнéніе.

Digitized by Google

Adept, -a, *m.* (zlototwórca, v. **alchimik**), адептъ, алхимикъ, [златодѣлецъ, златотворецъ].

Adieu! *interj. adv.* (z Bogiem, bądź zdrów, -owa), прощайте! прощай! простѣ!

Adjunkt, -a, *m.* (pomocnik), адъюнктъ, помощникъ, товарищъ.

Adju-tancik, -a, *m. dim.* v. **Adjutant**; **-tancki**, **-tański**, -a, -ie, *adj.* адъютантскій; **-tant**, -a, *m.* адъютантъ; **- skrzydłowy**, флигель-адъютантъ.

Admini-stracya, -yi, *f.* администрація, управленіе, правленіе; **-stracyjny**, -a, -e, *adj.* управляющій, административный, правительственный; **-strator**, -a, *m.* администраторъ, управитель, правитель; **-stratorka**, -i, *f.* управительница, правительница; **-stratorski**, -a, -ie, *adj.* администраторскій; **-strować**, -ał, -uje, *a. v. impf.* (zaadministrować, *v. perf.*) управлять, править; **-strować sakramenta**, причащать.

Admiracya, -yi, *f.* удивленіе; v. **Podziw**.

Admirał, **Amirał**, -a, *m.* 1. (hetman, rządca wojska morskiego), адмиралъ, [*Eccl.* кораблечальникъ]; 2. -, *H. n.* (muszla, *conus ammiralis*), адмиралъ, (кегля) [раковина]; 3. -, *H. n.* (*atalanta* Linn., gat. motyla), адмиралъ, аталанта, родъ бабочки; Wice-admirał, вице-адмиралъ; Kontr-admirał, контръ-адмиралъ.

Ad-miralicya, -yi, *f.* **-miralność**, -ści, *f.* адмиралтейство; -тейскій судъ; морская управа; **-miralka**, -i, *f.* адмиралка (женщина управляющая адмиралтейство); **-miralowa**, -éj, *f.* адмиральша (жена адмирала); **-miralski**, -a, -ie, *adj.* адмиральскій; **-ski okręt**, адмиральскій корабль, флагманскій корабль; **-miralstwo**, **Amiralstwo**, -a, *n.* адмиральство, чинъ адмирала, адмиральское достоинство; **-skoe** званіе.

Admirować, *v. n. impf.* (dziwić się czemu), удивляться (чему, кому).

Ad-opcya, -yi, *f.* (przyjęcie dziecięcia cudzego za swoje), усыновленіе, сыноположеніе; (принятіе въ сына); **-oprcyjny**, -a, -e, *adj.* **-no**, **-nie**, *adv.* усыновленный, сыноположный; **-optować**, *v. a. impf.* **zaadoptować**, *v. perf.* (przyjąć za swoje dziecię), усыновить, всыновить, сыноположить; **-optowany**, -a, -e, *adj. part.* усыновленный; **- optujący**, -a, (*part. &*) *s. m. & f.* усыновитель (*m.*), усыновительница (*f.*).

Adoracya, -yi, *f.* (modlenie się do kogo), обожаніе, поклоненіе; adoracyi godny, поклоненный, обожаемый, достойный обожанія.

Adora-tor, -a, *m.* обожатель, поклонникъ; **-torka**, -i, *f.* обожательница, поклонница, обожающая, поклоняющая.

Adorować, *v. a. impf.* (modlić się, z czcią się kłaniać; w najwyższym stopniu kogo czcić, uwielbiać), поклоняться богу, обожать; боготворить; любить страстно.

Adres, -u, *m.* (napis), адресъ, надпись; napisać adres = **Adres(s)ować**, *v. a. impf.*, **zaadresować**, *v. perf.* адресовать, надписывать; - kogo do drugiego (odkazując polecać), рекомендовать, поручить (кого кому); **-wać się**, *v. r.* (udawać się, zgłosić się), адресоваться, обратиться къ кому.

Adryatycki, -a, -ie, *adj.* (*Geog.*) Адріатическій; **Morze Adryatyckie**, Адріатическое Море.

Adumbrować, *v. a. impf.* (przycieniać, cień nadawać), оттѣнивать, -нять.

Adwent, -u, *m.* рождественскій постъ, филипповъ постъ, филипповки; **-towy**, -a, -e, *adj.* рождественскаго поста.

Adwerb, v. **Przysłówek**.

Adwersarz, -a, *m.* (przeciwnik), противникъ, соперникъ.

Ad-wokacki, -a, -ie, *adj.* стряпческій; **-wokactwo**, -a, *n.* **-wokatura**, -y, *f.* стряпчество, ходатайство, должность стряпчаго; **-wokat**, -a, *m.* **-kaci**, *pl.* адвокатъ, стряпчій, ходатай, дѣлецъ; -katem być, ходатайствовать (исходатайствовать); **-katka**, -i, **-katowa**, -éj, *f.* ходатайца (ходатайница); **-katura**, v. **Adwokactwo**.

Adycya, -yi, *f.* v. **Addycya**.

Adziamski, -a, -ie, *adj.* (*Geog.*) (= Perski), Персидскій.

Aeol, v. **Eol**.

Aerolit, -u, *m.* *Miner.* (kamień powietrzny), аролитъ, воздушный камень.

Aerometrya, -yi, *f.* (*Phys.*) аэрометрія, воздухомѣріе.

Aerya, -yi, *f.* (**Aura** -y), [= wolne, świeże powietrze], свѣжій воздухъ, благовоздушіе.

Afekcya, -yi, *f.* (poruszenie, wzruszenie, rozczulenie), душевное внутреннее движеніе, движеніе духа; * благорасположеніе, благоволеніе, благосклонность.

Afekt, -u, *m.* движеніе духа; страсть, пристрастіе; нѣжность, благосклонность, любовь; **-tacya**, -yi, *f.* жеманство, принужденность; притворство; чопорность; -, (= żądanie, pragnienie), * усиліе, стремленіе, горячность; **-tować**, 1. *v. n. impf.* (= przesadzać), принять видъ, выдать себя за..., жеманиться; чваниться; притворяться; 2. -, * усиливаться (стремиться), сильно стараться, добиваться; 3. **-tować co**, *v. a.* (udawać co), показывать, подражать (предъявлять); **-towany**, -a, -e, *adj. part.* жеманный, принужденный, чванный; *fam.* чопорный; [пристрастный]; **-towy**, -a, -e, *adj.* благосклонный, нѣжный; v. **-towany**.

Afer, -fra, *pl.* **Afrowie**, v. **Afrykanin**.

Afirmatywe, *adv.* (potwierdzająco), утвердительно, увѣрительно.

Afisz, -a, *m.*, *pl.* **Afisze**, (ogłoszenie rozniesione i rozwieszone po ulicach etc.) афиша, объявленіе (письменное или печатное).

Afront, -u, *m.* (zawstydzenie, hańba, obelga), стыдъ, обида, поношеніе, поруганіе.

Afrykanin, **-kańczyk**, **Afer** (*qu. v.*), **Afryk**, **-kant**, -a, *m.* 1. *Geog.* (rodem z Afryki), Африканецъ; 2. -, (wiatr południowy od Afryki wiejący), южный вѣтеръ.

Aftarz, v. **Haftarz**.

Aftentyk, v. **Autentyk**, etc.

Afty, -ów, *pl. m.* *T. Med.* [gat. choroby, v. **Bedłki**, *aphthae*, ἀφθαι,], молочница [-ца] во рту (болѣзнь); *cfr. &* v. **Żaba okocona**.

Aga, -i, *Dat.* adze, *m.* (generalny janczarskiéj piechoty komendant), А'га, (Турецкій начальникъ).

Agaryk, -a, *m.* (modrzewowa gąbka), *T.* [*agaricus laricis*], лѣственничная бѣлая губка.

Agat, **Achat**, -a, *m.* **Agatek**, -tka, *m. dim.* (*Miner.*) агатъ.

Agażant, -a, *m.* (*Mod.*) (mankietka długa białogłowska z forbotami), манжета съ кружевомъ.

Aggracyo-wać, *v. a. impf.* (darować życiem, przebaczyć winowajcy), простѣть, даровать жизнь [преступнику къ смерти осужденному]; **-wanie**, -ia, *s. n. v.* прощеніе, помилованіе, пожалованіе; prawo aggracyowania (*jus aggratiandi*), право пожалованія.

Agienda, **Ajenda**, -y, *f.* (zbiór modlitw i obrządków kościelnych), требникъ (книга), потребникъ, чиновникъ, церковный уставъ.

Agient, **Ajent**, -a, *m.* агентъ, повѣренный; **-towstwo**, **Agienstwo**, -a, *n.* **Ajencya**, -yi, *f.* агентство, званіе агента.

Agier, *gen.* agru, *m.* (*Bot.*) [v. = Tatarak, Tatarskie ziele, *acorus calamus*], ирь.

Agio, **Ażyo**, *indecl.* (= naddatek, przydanie), ажіо, промѣнъ.

Agi-tacya, -yi, *f.* (**Agitacyjka**, -i, *f. dim.*), [ruch ciała, poruszenie; wzruszenie], тѣлодвиженіе; движеніе; **-tować**, *v. a. impf.* (obracać różnie, mieszać), дѣлать, исправлять, размѣшать, взболтать; - sprawę (*Jurispr.*) (= popierać, odprawować), разбирать, разсматривать (дѣло); подать прошеніе въ судебное мѣсто; - **się**, *v. r.* (= agitacyi zażywać), прогуливаться, прогуляться.

Agnus, -a, *m.* **Agnusek**, **-ska**, **Agnuszek**, **-szka**, *m. dim.* 1. (baranek Boży, „*Agnus Dei*"; baranek wyrobiony z wosku święconego), агнецъ, агнецъ Божій; благословенный Папою воскъ (на

Digitized by Google

кóемъ изображéніе áгнецъ); 2. –, (= wyobrażenie baranka z czegokolwiek bądź), амулéтъ, привѣска, (на кóемъ [на кóей] изображéнъ áгнецъ).

Agnuszkowy, –a, –e, *adj.* áгнечный, –ая, –ое.

Agrest, –u, *m.* 1. (jakiekolwiek jagody kwaśne niedojrzałe; sok z takich jagód wytłoczony), нарóдокъ, кíслыя несозрѣвшія áгоды, виногрáдныя áгоды; сокъ кíслыхъ áгодъ; крыжóвниковка; 2. –, (*Bot.*) [*ribes grossularia et baccae grossularia*], крыжóвникъ (кустъ и áгода); **Agrestowy**, –a, –e, *adj.* 1. отъ (изъ) кíслыхъ áгодъ; 2. (*Bot.*) крыжóвничный.

Agro-nom, –a, *m.* агронóмъ, знáющій земледѣлíе, свѣдущій въ земледѣлíи, искýсный óбыкóвенный хозяинъ; **-nomia**, –i, *f.* (teorya rólnictwa), агронóмія, ноéрія или наука земледѣлíя; **-nomiczny**, –a, –e, **-nomski**, –a, –ie, *adj.* агрономíческій, касáющійся до земледѣльнаго искýства, до земледѣлíя, сѣльскаго хозяйства.

Ah! *interj.* (v. a! ach!), ахъ! ахтú! увú! a! ra!

Aha! *interj.* ба ба ба! агá!

Ahnec, *gen.* ahnca, *m.* (baranek boży, hostya święcona Ruska), áгнецъ (облáтка); *cfr.* **Agnus**, **Jagnię**, **Baranek**.

Aj! *interj.* э! эхъ! ай!

Ajencya, –yi, *f.* v. **Agientow-Ajenda**, v. **Agienda**. [stwo.

Ajent, v. **Agient**.

Ajw, v. **Hajw**.

Akacya, –yi, *f.* (*Bot.*) [*robinia caragana pseudoacacia*], акáція, горóховникъ, горóховое дéрево.

Akade-mia, –ii, *f.* 1. академія, университéтъ; 2. академія, óбщество учёныхъ людéй; большóй концéртъ; **-micki**, –a, –ie, **-miczny**, –a, –e, *adj.* академíческій; **-mik**, –a, *m.* членъ академíи; студéнтъ; академикъ; **-mikować**, *v. intr. impf.* учáться въ академíи; *(= мудрóвать, розумóвать), * умничать, умствóвать; **-mista**, –y, *m.* (uczeń rycerskiéj szkoły), академистъ.

Akafist, –u, *m.* (msza Ruska), акáфистъ; **-fistnik**, –a, *m.* (księga zawierająca w sobie modlitwy do akafistu), акáфистникъ.

Akant, –u, *m.* (*Bot.*) (*acanthus mollis*; v. **Niedźwiedzie łapki**), [мягкій] акáнѳъ, медвѣжья лáпа (растéніе).

Ak-cent, –u, *m.* **-cencik**, –a, *m. dim.* акцéнтъ, ударéніе, – гóлоса; знакъ, сíла ударéнія; *произношéніе; **-centować**, *v. a.* произносúть [*abo* выговáривать] слова съ óсобеннымъ ударéніемъ; поставить ударéніе надъ словáми; **-centowanie**, –ia, *s. n.* словоударéніе и пр.; **-centuować**, v. **Akcentować**; **-centysta**, –y, *m.* забáвникъ, шутúнъ; хвастýнъ.

Ak-ceptacya, –yi, *f.* (przyjęcie etc.), *T.* 1. акцептáція, принятіе (вéкселя и пр.); 2. (przestanie na czém, nieodwołanie się przeciw wyrokowi), признáніе; согласíе на что; 3. (wziętość, poważanie) уваженіе, почтéніе; 4. (zdanie, mniemanie), мнѣніе; **-ceptant**, –a, *m.* акцептáнтъ, векселепринимáтель; **-ceptować**, *v. a.* (przyjmować), принять, согласúться на что, принять вéксель, акцептовáть; **-ceptowany**, [(przyjętny), принимáемый, пріéмлемый, принятія достóйный]; (przyjęty) принятый.

Akces, –u, *m.* 1. (przystąpienie do czego), приступлéніе; 2. (przystęp, który kto ma do kogo), дóступъ, входъ, прúступъ.

Akcesso-rya, –yi, *f.* 1. посторóнняя вещь, –нее дѣло; побóчности; 2. (*Jurispr.*) посторóннее обстоятельство [*abo* побóчное дѣло] къ глáвному дѣлу принадлежáщее; **-ryjny**, *adj.* предварúтельный; посторóнный, побóчный, второстепéнный.

Akcya, –yi, *f.* 1. (działanie, czyn; sprawa sądowa, proces), дѣйствіе, дѣло; (*Jurispr.*) тяжба, прошéніе, жáлоба; 2. (utarczka, potyczka, bitwa), (*Milit.*) сражéніе, бúтва, дѣло; 3. – w handlu, (*Com.*) áкція (торгъ áкціями); akcye kolei żelaznéj, áкціи желѣзной дорóги; 4. – (w poezyi), дѣйствіе (въ стихотворéніи); 5. (gestykulacya teatralna lub też mówcy), дѣйствіе, тѣлодвиженіе (витія и пр.); мимика; 6. * (= żywość), * живость.

Akcy-dens, –u, *m.* **-densa**, –ów, **-dencye**, –ów, *pl.* (= wziątki), акцидéнція, взятки, посторóнніе (случáйные) дохóды.

Akcyonaryusz, –a, *m.* акціонéръ, торгýющій áкціями.

Akcype, *indecl.* (żartem: chapka, obrywka), взятки; v. **Akcydensa**.

Akcyza, –y, *f.* акцúзъ, тамгá, пóшлина (съѣстнúхъ припáсовъ, напúтковъ и пр.); посрéдственныя пóдати; urzędnik akcyzy, = **Akcy-znik**, –a, *m.* [акцúзный] сборщикъ; **-zować**, *v. a. impf.* (pobór płacić), тáмгу платúть.

Akkula, v. **Haja**, (wilk morski), акýла, акýла.

Aklamacya, –yi, *f.* 1. восклицáніе, рáдостный крикъ; 2. единогласíе. [лятъ; свѣщенóсецъ.

Akolit, –a, *m.* (ἀκόλουθος) акó-

† Akomo-dacya, –yi, *f.* примирéніе; соображéніе; **-dować się** (komu), *v. rec. impf.* соображáться, примирáливаться.

Akompa-niować (komu), *v. a. impf. T.* (w muzyce: wtórować, przygrywać), [въ мýзикѣ] акомпанúровать; **-niowanie**, –ia, *n.* **-niament**, –a, *m.* акомпаньемéнтъ; подмигрыванíе; второéніе; подпѣвáніе.

Akord, –u, *m. T.* 1. (= zgodzenie się, ugoda), акóрдъ (аккóрдъ), согласíе, условіе, уговóръ; 2. (w muzyce: zgoda trzech tonów, fundamentalnego z trzecim i piątym), [въ мýз.] акóрдъ, гóлосъ, звукъ, согласíе, ладъ.

Akordjon, *indecl.* *m.* акóрдіонъ.

Akor-dować, *v. n. impf.* 1. согласúть, договáриваться, –ворúться; рядúться; порядúть; 2. – się z kim o co, соглашáться съ кѣмъ о чѣмъ, склонúться на что; смóлвиться; – z dłużnikami, раздѣлаться съ заимодáвцами, дѣлать условіе о заплáтѣ (однóй тóлько части долгóвъ); **-dowanie**, –ia, *s. n. v.* согласовáніе, соглашéніе; *cfr.* **Akord** (1); **-downy**, –a, –e, *adj.* (v. Zgodzony), условленный; **-dowy**, –a, –e, *adj.* условный.

Akredy-tować, *v. a.* акредитовáть, уполномóчить, ввесть въ довѣренность (въ уваженіе); утвердúть, удостовѣрить; *засвидѣтельствовать; **-towany**, *adj. part.* (upełnomocniony; poważny etc.), акредитовáнный, уполномóченный, полномóчный; уважáемый.

Akrostychon, *m. indecl.* (wiersze, których początkowe głoski złożone, imię lub myśl jakową wyrażają), акрóстихъ, краестúшіе; начало–, краестрóчіе.

Aksamicić, *v. a. impf.* (v. **Aksamit**), покрúть, обтянýть бáрхатомъ.

Aksamit, **Axamit**, –u, *m.* (*Com.*) бáрхатъ, аксамúтъ, двоемóръ; aksamitem powlekać, w aksamity ubierać, v. **Aksamicić**.

Aksa-mitek, –tku, (*Bot.*) *pl.* **-mitki**, (roślina, *flos africanus*), мáлки, бáрхатецъ, исáпки, v. **Turek**, **Długosz**.

Aksamitka, –i, *f.* 1. (wstążka etc.), бáрхатная лéнта, бáрхатная мáлка; 2. (gat. czapeczki dla dzieci), обрýчикъ.

Aksamitny, –a, –e, *adj.* & **Aksamitowy**, бáрхатный, двоемóръ.

Aksyoma, v. **Axyoma**. [хій.

Aksyutka, –i, *f.* (imię dziewki służącéj), Аксіýтка, имя служáнки (дѣвки).

Akt, –u, *m. Local.* aktu, v. **Aktu**; v. **Akta**; 1. (czyn, uczynek), дѣяніе, дѣйствіе, дѣло; 2. (obchód uroczysty), торжéственный актъ, торжество, прáздновáніе; 3. (postępek, bieg, dalszy ciąg), продолженіе, бѣгъ, теченіе; 4. (główna część sztuki teatralnéj), актъ, дѣйствіе (театр.), сцéна [v. **Scena**]; 5. (*cfr.* **Akta**) судéбное производство, дѣло, докумéнтъ; 6. (*Theol.*) признáніе (исповѣдáніе) вѣжíхъ устáвовъ церковныхъ (торжéственно или тóлько въ мúслихъ); Akt wiary, [*Auto-da-fé*, обрядок inkwizycyi Hiszpańskiéj przed exekucyą winowajców na śmierć osądzonych], торжествен-

Digitized by Google

ный судъ Исиáнской инквизúціи надъ такъ называéмыми еретúками; торжество вѣры; аутодафé; – szkólny, актъ въ учúлищѣ.

Akta, -ów, *pl.* (v. Akt), [=księgi dziejów, monumenta; księgi publiczne, zapisy urzędowe etc.; składy i zbiory papierów sądowych], áкты, пúсменныя дѣла, грáмоты; судéбныя дѣла, повѣтве, архúвы; до актóв подáс, w księgi – urzędowe wciągać, wpisać, = v. Aktykować, Intabulować, Oblatować; – Apostolskie, дѣянія Святúхъ Апóстолъ, дѣянія апóстольскія; (*cfr.* Tabula).

Ak-tor, -a, *m.* 1. (działacz, sprawca etc.), дѣйстóватель; 2. (*Jurispr.*) (oskarżyciel, powód), истéцъ, просúтель; 3. (*Theat.*) актёръ, лицедѣй; **-torka**, -i, *f.* дѣйствующая; просúтельница; актрúса; **-torski**, -a, -ie, *adj.* актёрскій, лицедѣйный; stan aktorski = Aktorstwo, -a, *n.* 1. (*Theat.*) актёрское состоянúе; актёрство; 2. (*Jurispr.*) сторонá истцá.

Aktowy, -a, -e, *adj.* (*Jurispr.*) къ áктамъ принадлежáщій.

Aktu, *adv.* (= uczynkiem; v. Akt), въ сáмомъ дѣлѣ, дѣйствúтельно.

Akta-lność, -ści, *f.* (rzeczywistość, istota), дѣйствúтельность; **-alny**, -a, -e, *adj.* -alnie, *adv.* (v. Rzeczywisty), 1. дѣйствúтельный; *adv.* -тельно; 2. –, исправный.

Aktuaryusz, -a, *m.* (pisarz sądowy), актуáріусъ, -áрій, (пúсарь).

Aktyko-wać, *v. a. impf.* zaaktykować, *v. perf.* (do актóв подавáть; w księgi akta urzędowe wciągać, wpisać), внестú въ áкты; **-wanie**, -ia, *s. n.* v. внесéніе въ áкты.

Aku-rat, -ratnie, *adv.* акурáтно, тóчно такъ, вѣрно, точнѣхонько; **-ratność**, -ści, *f.* тóчность; **-ratny**, -a, -e, *adj.* тóчный, акурáтный; v. Akurat.

Akustyczny, -a, -e, *adj.* акустúческій; слуховóй; **Akustyka**, -i, *f.* акýстика или еесóрія звýковъ; (v. Odgłos), звукозакóніе.

Aku-szer, -a, *m.* (= v. Położniczy), акушéръ, повивáльщикъ; **-szerka**, -i, *f.* (matka babiąca), повивáльная бáбка; **-szerować**, -ał, -uje, *v. a. impf.* (powijać, trudzić się babieniem), принимáть младéнца, повивáть; **-szerski**, -a, -ie, *adj.* повивáльный; akuszerska sztuka = Akuszerstwo, -a, *n.* (sztuka babienia etc., nauka położna), акушéрство, повивáльное искýство; повивáніе.

† **Akut**, -u, *m.* *Gramm.* (znamię pisarskie; akcent ostry), óстрая.

Akukacya, -yi, *f.* v. Oskarżenie, обвинéніе, донóсъ.

Akwawita, -y, *f.* Akwawitka, -i, *f.* *dim.* (wódka przepędzona, korzenna gorzałka), (слáдкая) вóдка; *cfr.* вúсидка.

Akwedukt, -a, *m.* (wodotok), водовóдъ, водопровóдъ, акведýктъ.

Akwista, -y, *m.* (żartem: pijak wody, wodopój), водопúйца.

Alabart, v. Halabart.

Alaba-ster, -str, -u, *m.* 1. *Miner.* алебáстръ, алебастрáтъ; 2. (białość alabastrowa, śnieżność), * алебáстровая бѣлость; -strowy, -a, -e, *adj.* алебáстровый.

Alakant, **Alkant**, -u, *m.* (wino Hiszpańskie Alkońskie), вино алканское.

Alambik, v. Alembik.

† **Ala-moda**, -y, *f.* (*à la mode*; modność, nowość w ubiorze), мóдное одѣяніе; † **-modzki**, -a, -ie, *adj.* мóдный, новомóдный.

Alarm, -u, *m.* (*cfr.* Trwoga, zgiełk, postrach etc.), суматóха, тревóга; стяніе, безпокóйство; **-mista**, -y, *m.* котóрый встревóжить; **-mować**, *v. a. impf.* (roznosić trwogę), безпокóить, потревóжить, встревóжить, испугáть; **-mowy**, -a, -e, *adj.* набáтный; dzwon alarmowy (= dz. na trwogę), набáтъ (набáтный кóлоколъ).

Alba, -y, *f.* (*cfr.* Komta), стихáрь, ризы (церкóвное облачéніе), [*cfr.* епитрахúль].

Albert, -a, *m.* *apr.* (v. Wojciech), А'льбертъ; **Albertus**, -a, *m.* * (Drągal, grądal, niezgrabiarz, tchórz, bojaźliwy), * трусъ; (v. Wojtasz, Wojtyło).

Albo, **Alboż**, *conj.* 1. (v. Lub, Czyli), или, иль, рáзвѣ; albo – albo, или – или; либо – либо; 2. (Pytając: = czy, czyli?), ли? рáзвѣ? albo nie wiesz? не знáешь ли ты? [*conj.* ибо.

Albowiem, **Abowiem**, **Bowiem**, **Album**, **-bom**, *m.* (imiennik etc.), альбóмъ, пáмятная книжка.

Alcbant, v. Alzbant.

Alchemia, **Alchimia**, -i, *f.* (złotoworstwo), алхúмія.

Alchemik, **Alchimik**, -a, **Alchimista**, -y, *m.* алхúмикъ, алхимúстъ, (адéптъ); *cfr.* Adept.

Alchimiczny, -a, -e, *adj.* алхимúческій.

Alchimista, -y, *m.* v. Alchemik.

Alcista, **Altysta**, -y, *m.* (śpiewak), альтúстъ, поющій áльтомъ.

Alderman, -a, *m.* (ławnik, osobl. w Anglii), áлдерманъ, старшина, стáроста, старѣйшина.

Ale, *conj.* 1. но; а; однáко; ale! а что это! что это знáчитъ! ale tak (=juści tak jest), *iron.* конéчно! ale co robić?! ну, что мнѣ дѣлать? w prawdzie.... ale, (хотá =) прáвда . . . , однáко; np. on wprawdzie bardzo bogaty, ale i (też) bardzo skąpy, прáвда (= хотá) онъ óчень богáтъ, однáкожъ(и) óчень скупъ; nie tylko . . . . ale i (też), не тóлько . . . . но и; 2. –, *s. n.* *indecl.* (wada etc.), но, *s. n.* (= порóкъ, недостáтокъ, несовершéнство, препятство); np. * nikt bez –, (nikt bez wady . . . .), всякій имѣетъ свой порóки; * §. by nie –, byłoby wszystko wcale, éслибъ не когдá и но, бúло бы хорошо всё; §. кабы́ не пля́шь, такъ не бúло бы гóло; *interj. np.* ale, ало! (*à propos!*), къ стáти! но случаю! постóй! мнѣ вспóмнилось!

Alea, **Allea**, -ei, *f.* аллéя, проходъ, коридóръ.

Alegacya, **Allegacya**, -yi, *f.* приведéніе [какóго нибýдь доказáтельства], доказáтельство, довóдъ; ссúлка на что.

Alegat, **Allegat**, *m.* (przytoczone miejsce z księgi), приводúое мѣсто изъ книги, ссúлка (на пúсателя).

Alegorya..., v. Allegorya...

Alegować, **Allegować**, *v. a. impf.* (przytaczać, cytować), приводúть (мѣсто изъ книги), ссылáться на что; **-wanie**, -ia, *s. n.* *v.* ссúлка на что; v. Alegacya.

Alembik, -a, *m.* **Alembiczek**, **-czka**, *m.* *dim.* *T.*, кýбъ, кóлба, казáнъ, казáнецъ; колпáкъ, алембикъ; przepuścić (gorzałkę) na alembik, = Alembikować, *v. a.* перегонúть, перецеживáть (вóдку, горѣлку); * puścić co na alembik (= przez młynek przepuścić etc.), *перетрепáть, перецитáнить; **-kowy**, -a, -e, *adj.* кýбовый; alembikowa wódka, вúсидка.

Alewiacya, **Allewiacya**, -yi, *f.* (ulatwienie, ulga), облегчéніе.

Alfa-bet, -u, *m.* (v. Abecadło), алфавúтъ, áзбука; * on jeszcze alfabetu naszego nie zna (= tonu, sposobu naszego), * онъ ещё не знáетъ нáшего тóна (óбраза; онъ ещё не посвящёнъ въ нашу тáйну); **-betowy**, **-betyczny**, -a, -e, *adj.* алфавúтный, áзбучный; v. Abecadłowy.

Algerczyk, v. Algierczyk.

Al-giebra, **Algebra**, -y, *f.* áлгебра; **-giebraiczny**, **-giebryczny**, -a, -e, *adj.* алгебрáическій (алгебрáический); **-giebraik**, -a, *m.* **-giebrzysta**, -y, *m.* алгебрáистъ.

Algierczyk, **Algerczyk**, **Algiertańczyk**, -a, *m.* 1. Алжúрецъ; 2. –, (= rozbójnik morski), * морскóй разбóйникъ.

Ali, **Alić**, **Aliż**, **Aliści**, **Aliści**, *interj.* 1. (= oto patrz!), вотъ; 2. –, *conj.* (не-хрéнде, нéжели); zaledwie.... aliści, (éдва), тóлько, что.

Alians, -u, *m.* (*Polit.*) союзъ; *(połączenie, małżeństwo; spokrewnienie), *бракосочетáніе; брáкъ; свойствó; кумовствó; -sowy, -a, -e, *adj.* союзный; союзническій.

Aliant, -a, *m.* союзникъ; * (pokrewny), * свóйственникъ; -tka, -i, *f.* союзница; * свóйственница.

Aliaż, **Alliaż**, **Aljaż**, v. Spływ (1), примѣсь (*m.*), примѣсь (*f.*) [метáллогъ въ сплавкѣ].

Digitized by Google

Aligero-wać, *v. a. T.* (kruszca jakowego przymieszać), смѣшивать металлы, примѣшивать, легировать; **-wanie**, *s. n. v.* смѣшиваніе металловъ, легированіе.

Alka-li, *n. indecl. T.* (sól ługowa), алькали, щелочь; **-liczny**, *adj.* алкалическій, щелочный; *cfr.* ługowy; **-liczować**, *v. a.* превращать въ щелочь; алкализировать; **-liczowanie**, **-ia**, *n.* превращеніе въ щелочь; алкализація.

Alkant, v. **Alakant.**

Alkier-mes, **-u**, *m. H. n.* (*coccus*) червецъ, коменилъ; **-mesowy**, **-a**, **-e**, *adj.* коменильный.

Alkierz, **-a**, *m.* **Alkierzyk**, **-a**, *m. dim.* (*Archit.*) 1. балконъ (съ крылцемъ и съ окошками); 2. **-**, (pokoik mały) чердакъ; вышка; альковъ. [самый чистый спиртъ.

Alkohol, **-u**, *m.* (*Chem.*) алкоголь,

Alkowa, **-y**, *f.* **Alkowka**, **-i**, *f. dim.* альковъ; v. **Alkierz.**

Allarm, v. **Alarm**, **Trwoga.**

Allarmować, v. **Alarmować**, **Trwożyć**, **Niepokoić.**

Allegacya..., v. **Alegacya...**

Alle-gorya, **-yi**, *f.* аллегорія, иносказаніе; mówić pod allegoryą (= przez podobieństwa etc.), говорить иносказательно; мѣвящу pod allegoryą, притчинкъ, охотникъ говорить иносказательно, аллегорістъ; **-gorycność**, **-ści**, *f.* иносказательность; **-gorczny**, **-a**, **-e**, *adj.* аллегорическій, иносказательный, притчный; **-gorycznie**, *adv.* аллегорически, иносказательно.

Allegować, v. **Alegować.**

Alleluja, v. **Halleluja.**

Allewiacya, v. **Alewiacya.**

Allodyal-ny, **-a**, **-e**, *adj.* (dziedziczny), родовосладственный; -ne dobro, аллодіальное имѣніе, родовосладственная вотчина; **-ność**, **-ści**, *f.* бѣлое помѣстье, обѣльное помѣстье; помѣстье свободное отъ ленныхъ повинностей.

Alludować, *v. a. impf.* - na co lub na kogo (przymawiać, namykać, zakrawać na co, zamierzać), намекать (на что).

Allusya, **-yi**, *f.* (zamierzanie, zakrawanie na co, przytyk), намѣреніе, намѣкъ. [мѣсяцесловъ.

†**Almanach**, **-u**, *m.* альманахъ;

†**Almarya**, **-yi**, **Almarka**, **-i**, *f. dim.* (szafa, skrzynia), шкафъ.

†**Almemor**, **-u**, *m.* (u żydów stół przed ołtarzem, gdzie psalmy i hymny śpiewają), псаломный столъ.

Aloe, *indecl.* **Aloes**, **-u**, *m.* **Alona**, **-y**, *f.* (*Bot.*) 1. [*aloë perfoliata*], алой, сабуръ; 2. **-**, [*agallochum*; *lignum aloës*], палисское дерево; 3. **Aloe**, **Alona**, (sok gęsty jak żywica), сабуровый сокъ; **Aloesowy**, **-a**, **-e**, *adj.* сабурный, сабуровый, алойный; krople aloesowe, *pl.* сабурныя капли.

Alszbant, **Alcbant**, **Halzbant**, **-u**, *m.* **Al-szbancik**, **-a**, *m. dim.* 1. ожерелье; 2. ожерельнкъ; **-szbuch**, **-szbuk**, **-a**, *m.* **-szbucek**, *dim.* галстукъ, галстучекъ, (косынка, косыночка); **-szbukowy**, **-a**, **-e**, *adj.* галстучный.

Alt, **-u**, *m.* (w muzyce: głos górny, głoglos), альтъ (голосъ).

Altana, **-y**, *f.* **Altanka**, **-i**, *f. dim.* 1. балконъ, галерея, теремъ, теремокъ; 2. (w ogrodach miejsce ogrodzone do posiedzenia, v. **Chłodnik**), бесѣдка, бесѣдочка, *dim.*

Altarya, **-yi**, *f.* (fundusz na ołtarz etc.) алтарное учрежденіе (духовный доходъ). [чество.

Alteca, **-y**, *f.* великолѣпіе, велі-

Altembas, **-u**, *f.* **Com.** (materya jedwabna grubo tkana ze złotem), толсто тканая парча, матерія изъ грубаго шелка тканая золотомъ; **-bassowy**, **-a**, **-e**, *adj.* изъ золотой парчи сдѣланный.

Alteracya, **-yi**, *f.* (zmartwienie etc.) душевное безпокойство; досада; смущеніе.

Alterkacya, **-yi**, *f.* (spór, sprzeczka), споръ, ссора, пряніе (преніе), раздоръ.

Alter-nata, **-y**, *f.* измѣненіе; перемѣна, очередь смѣны; **-natywa**, **-y**, *f.* любое изъ двухъ вещей; особность, попеременность, очередь; выборъ любаго.

Alterować się, *v. r.* безпокоиться, досадовать, грустить.

Altnista, **Altysta**, **-y**, *m.* альтистъ. [віола.

Altówka, **-i**, *f.* (wiola), альтъ;

Ałun, **-u**, *m.* (*Miner.*) квасцы;

Ałunlasty, **Ałunisty**, *adj.* квасцовый; **Ałunować**, *v. a. impf.* (ałunem zaprawiać), квасцами смѣшать, квасцовать, обмачивать квасцовою водою; **Ałunowaty**, **Ałunowy**, **-a**, **-e**, *adj.* квасцовый.

Amal-gama, *n. indecl. T.* (połączenie ciał w jednę massę etc.), амальгама, смѣшеніе какого нибудь металла съ ртутью; сортучка; **-gamacya**, **-yi**, *f.* амальгамація, сортучка, сортучваніе; совершенное соединеніе; **-gamować**, *v. a. impf.* амальгамировать, сортучивать, металлы съ ртутью смѣшать; растворять во ртути; совершенно соединить; **-gamowanie**, *s. n. v.* сортучиваніе.

Amalia, **-i**, *f.* эмаль, финифть, финифтяная работа; глазурь.

Amalio-wać, *v. a. impf.* (v. szmelcować), эмалировать, покрыть, украсить финифтью, наводить финифть; **-wany**, **-a**, **-e**, *adj. part.* [финифтяный], покрытый финифтью; эмалированный; **-wy**, **-a**, **-e**, *adj.* финифтяный; v. **Emalija** etc.

Amant, **-a**, *m.* **Amancik**, **-a**, *m. dim.* (kochanek etc.), любовникъ; **Amantka**, **-i**, *f.* любовница; v. **Amator**, **-torka.**

Amarant, **-u**, *m.* (szariat) *Bot.* [*tagetes patula et flos Africanus*], бархатецъ, бархатка; (*amaranthus*) амарантъ; бархатникъ [растеніе]; **-towy**, **-a**, **-e**, *adj.* амарантовый цвѣта; амарантовый.

†**Amarykować**, *v. a.* (- na co, na kogo), [gorzko narzekać etc.], весьма жаловаться (на что, на кого).

Ama-tor, **-a**, *m.* любитель, охотникъ до чего нибудь; любитель художествъ, дилетантъ; рачитель; **-torka**, **-i**, *f.* любительница, охотница, рачительница; **-torski**, **-a**, **-ie**, *adj.* охотничій; **-torstwo**, **-a**, *n.* охота (до чего).

Amazonka, **-i**, *f.* 1. амазонка; 2. (ubiór kobiecy), амазонское платье; амазонская одежда.

Ambaje, **-ów**, *m. pl.* (mary, urojenia etc.), обманки; причуды; мечта; химера; бредъ.

Amba-ras, **-u**, *m.* препятствіе, препона, помѣшательство, помѣха; запутанность, затрудненіе; смущеніе; замѣшательство; заботы, суетѣ, хлопоты; нерѣшимость, недоумѣніе; - komu sprawić, сдѣлать замѣшательство (кому), привесть (кого) въ замѣшательство, смущать; быть w ambarasie, въ заботѣ, въ затрудненіи, въ замѣшательствѣ находиться; **-rasować**, *v. a. impf.* **zambarasować**, *v. perf.* причинить помѣшательство, помѣху; смущать, препятствовать, загораживать, заставить, завалить; мѣшать, помѣшать, безпокоить, препятствовать, привести въ замѣшательство, надѣлать затрудненія; **-rasowany**, **zambarasowany**, **-a**, **-e**, *adj. part.* въ затрудненіи, въ замѣшательствѣ находящійся; безпокойный; смущенный.

Ambassa-da, **-y**, *f.* **-dorstwo**, **-a**, *n.* посольство; **-dor**, **-a**, *m.* посолъ, посланникъ; **-dorowa**, **-éj**, *f.* супруга посла; **-dorski**, **-a**, **-ie**, *adj.* посольскій; v. **Poselski.**

Am-bicya, **-yi**, *f.* честолюбіе, любочестіе, *Eccl.* властолюбіе; славолюбіе; ambicyą się unosić, v. **Ambicyować**, **Ambitnym być**; **-bicyant**, **-a**, *m.* честолюбецъ; **-bicyować**, *v. a. impf.* домогаться (чего), стремиться (къ чему); **-bitność**, v. **Ambicya**; **-bitny**, **-a**, **-e**, *adj.* честолюбивый, *Eccl.* властолюбивый; **-bitnym być**, v. **Ambicyować**; **-nie**, *adv.* честолюбиво.

Ambona, **-y**, *f.* (**Ambonka**, **-i**, *f. dim.*), 1. каѳедра, проповѣдалище; *Eccl.* амвонъ; 2. (żartem: pojazd), * повозка, карета.

Ambra, **-y**, *f.* (*Miner.*) амбра.

Ambroży, **-ego**, *m. apr.* Амвросій; Pieśń Ambrożego [*Te Deum laudamus*], молитва в церковная пѣснь (Тебя Бога хвалимъ).

Ambrozya, **-yi**, *f.* амброзія, пища боговъ; **-syowy**, **-a**, **-e**, *adj.* амброзіяческій.

Digitized by Google

Amelka, Amelika, -i, *f.* коробочка; котелёкъ; мѣшокъ.

Amen, *a. indecl.* аминь; * конецъ.

Ametyst, -u, *m.* (*Miner.*) аметистъ; **-stowy,** -a, -e, *adj.* аметистовый.

Amfibia, -i, *f.* **Amfibium,** *n. indecl.* (v. **Ziemiowód**), амфибія, земноводное [животное].

Amfiteatr, -y, *m.* амфитеатръ.

Amiant, -u, *m.* (*Miner.*) амiантъ, кудель горная; v. **Asbest.**

Amidon, -u, *m. T.* (*gluten*), клейковина; крахмалъ.

Aminek, -nku, *m.* (*Bot.*) [v. **Kminek**], аминекъ, бѣлый тминъ.

Amirał, v. **Admirał.**

Amnestya, -yi, *f.* амнистія, всеобщее прощеніе, всепрощеніе; непамятозлобіе.

Amomek, -mku, *m.* (*amomum*), амомъ; ёрмушъ; **Amonek,** -nku, *m.* (*sison amomum*) сизонъ, перецъ изъ Ямайки; [новая здоба], (перецъ Индійскій).

Amo-niak, -nu, *m.* (*Chem.*) [*ammoniacum*], нашатырь; аммоніакъ; летучая щёлочная соль; **-niakowy,** -a, -e, **-niacki,** -a, -ie, *adj.* нашатырный, аммоніячный; *np.* amoniacka sól, соль щёлоконашатырная, соль аммiака.

Amor, -a, *m.* **Amo-rek,** -rka, *m. dim.* (*Mythol.*) Амуръ, Купидонъ; -ry, *pl.* (miłostki etc.), любовная связь, влюбчивость; **-racki,** -a, -ie, *adj.* (miłosny), любовный; касающійся до любви.

Amplifi-kacya, -yi, *f. T.* распространеніе (риторическое); **-kator,** -a, *m. T.* увеличитель, распространяющій (рѣчь); **-katorka,** -i, *f.* увеличительница.

Ampułka, -i, *f.* склянка (употребляемая у обѣдни), лёйка.

Ampu-tować, *v. a. impf.* (uciąć członek ludzki); *T.* отнять или отрѣзать членъ тѣла; **-towanie,** -ia, *s. n. v.* **-tacya,** -yi, *f.* отнятіе или отрѣзаніе члена, ампутація.

Amra, -y, *f.* v. **Żydowska smoła.**

Amulet, -u, *m.* амулетъ, привѣска (носимая суевѣрными людьми), ладонка, талисманъ.

Amuni-cya, -yi, *f.* (*Milit.*) а(м)муниція; -cyjny, -a, -e, *adj.* амуниціонный; амуничный.

† **Ana,** *adv.* (*Med.*) (z Greck. ἀνά, wyraz przez lekarzów używany, znaczący: tyleż; [*abbrev.* aa]), изъ всякаго по равной части.

Anabaptysta, -y, *m.* v. **Nowochrzczeniec,** анабаптистъ.

Anachoreta, -y, *m.* v. **Pustelnik,** отшельникъ, пустынникъ.

Anachronizm, -u, *m.* анахронизмъ, хронологическая ошибка въ лѣтосчисленіи, погрѣшность въ исчисленіи времени.

Anafora, -y, *f. T.* анафора, повтореніе тогоже слова въ началѣ каждаго періода.

Analityczny, -a, -e, *adj.* **-nie,** *adv. T.* (v. **Rozbiorowy**), аналитическій.

Ana-liza, -y, *f.* (rozbiór, rozkład), разборъ, разбираніе, анализъ; **-lizować,** *v. a.* анализировать, разбирать; разсматривать, разлагать на составныя части.

Ana-logia, -ii, *f. T.* аналогія, подобіе, сходство, сообразность; **-logiczny,** -a, -e, *adj.* **-nie,** *adv.* аналогическій, подобный, сходственный, разнообразный.

Ananas, -u, *m.* (*Bot.*) (*bromelia ananas*), ананасъ; **-sowy,** -a, -e, *adj.* ананасовый.

Anar-chia, -ii, *f.* анархія, безначаліе, безначальство; **-chiczny,** -a, -e, *adj.* анархическій, безначальственный.

Anarchista, -y, *m.* анархистъ.

Ana-tema, -y, *f.* (v. **Klątwa Kościelna**), анаѳема, церковное проклятіе, отлученіе отъ церкви; * проклятіе; **-tematyzować** *v. a. impf.* (klątwę rzucać, wyklinać), предать кого анаѳемѣ, отлучить отъ церкви; * проклясть.

Anato-mia, -ii, *f.* (rozcinkowanie), анатомія, трупоразъятіе; **-miczny,** -a, -e, *adj.* анатомическій, трупоразъятельный; **-mik,** -a, *m.* анатомикъ, анатомъ, трупоразъятель; **-mizować,** *v. a. impf.* анатомить, разнимать; вскрывать.

Anaty, Annaty, -ów, *f. pl.* (opłaty od beneficyów duchownych do Rzymu), анаты, Папские доходы за посвященіе въ Епископы или въ Аббаты, и проч.

Androny, -ów, *m. pl.* (baśnie, bajki, plotki, bajanie etc.), болтаніе, вздоръ, болтовня.

Androtnik, -a, *m.* (piekarz androtów etc.), пафельникъ.

Androty, -ów, *m. pf.* тонкіе пряники. [drony.

† **Andrykuły,** -ów, *pl.* v. **An-**

Andżar, -żiar, -u, *m.* (nóż turecki, bulat, puinał), [Турецкій] кинжалъ, ножъ.

Anek-dota, -y, *f.* (**-dotka,** -i, *f. dim.*), анекдотъ.

Anga-rya, -yi, *f.* 1. бардщина; 2. -, -ryacya, (wszelkiego rodzaju ucisk od panującego), * угнетеніе.

An-gielczyk, Anglik, -a, **Anglicek,** -czka, *m. dim.* 1. Англичанинъ; 2. -, (= koń angielski, t. j. z Anglii, albo z ogonem przyciętym), А'нглійская лошадь; курчавая лошадь; **-gielski,** -a, -ie, *adj.* англійскій (англицкій); **po angielsku,** *adv.* по-англійски; **-gielszczyzna,** -y, *f.* (*collect.*) всё, что А'нглійское, англицизмъ.

Angina, -y, *f. T.* (*Med.*) (*cfr.* zapalenie gardła), жаба, гортанная болѣзнь (воспаленіе внутреннихъ частей рта или шеи).

Angioł, v. **Anioł.**

Anglez, -a, *m.* (taniec angielski), англезъ, А'нглійскій танецъ.

An-glikanin, -a, *m.* англиканинъ; **-glikański,** -a, -ie, *adj.* англиканскій; kościoł anglikański, англиканская церковь.

Anglizo-wać, *v. a. impf.* (ucinać ogon koniom), англизировать, подрѣзывать хвостъ у лошадей, окургузить; **-wanie,** -ia, *s. n. v.* англизированіе; **-wany,** -a, -e, *adj. part.* кургузый; koń anglizowany, кургузая лошадь.

An-gloman, -a, *m.* Англоманъ, пристрастный ко всему А'нглійскому; **-glomania,** -ii, *f.* пристрастіе ко всему А'нглійскому.

Angolański, Angolski, -a, -ie, *adj.* Анголскій; koza angolska, Ангорская коза.

Ani, *conj.* (*cfr.* **ni**; v. **nie** & **i**), 1. ни, ниже; on nie ma - złamanego szeląga, у него нѣтъ ни полушки за душею; nie mów - słowa, - się odzywaj! не говори ни слова, (молчи!) не пикни! - podobieństwa! отнюдь не. 2. **ani - ani** (= ni - ni, nie - nie), ни - ни, ни-ниже; - tak, - sak, ни такъ, ни сякъ; - z tąd, - z owąd, ни откуда; - tu, - tam (= nigdzie), никуда.

Anielski, -a, -ie, *adj.* ангеловъ, ангельскій; (= święty etc.), святый, чистый (какъ ангелъ), [невинный], непорочный; anielskie pozdrowienie, (= Zdrowaś Marya, *Ave Maria*), ангельское поздравленіе, радуйся благодатная! Богородице Дѣво радуйся; † **angielski trank,** (*Bot.*) (*arnica*), водянкой попутникъ; барбанка; барбанникъ (растеніе).

Animalizacya, -yi, *f.* (zamiana cząstek roślinnych w zwierzęce; przezwierzęcenie) перемѣна растительныхъ частей въ животныя; животнотворѣніе; оживотвореніе.

Animela, -i, *f.* 1. (mleczko cielęce), сладкое мясо; 2. -, (klapka w pompie), клапанъ (въ насосѣ).

Animować, *v. a. impf.* (zachęcać etc.), одушевлять, оживлять, оживотворять; ободрять, возбуждать; раздражить.

Animozya, -yi, *f.* (v. **Sierdzistość**), сердитость, злоба, вражда.

Animusz, -u, *m.* 1. духъ, душа; 2. (odwaga, męstwo, śmiałość), бодрость, смѣлость; 3. * (gniew, chrapka, zawziętość), злоба, гнѣвъ; † **Animuszny,** -a, -e, (v. **śmiały**) смѣлый, отважный, необузданный; † **Animuszowaty,** (v. **nadęty, dumny**), надмѣнный, гордый.

Anioł, -a, *m.* **Aniołek,** -łka, **Aniołeczek,** -czka, *m. dim.* [*plur.* anieli, (*personific.*) aniołowie], 1. ангелъ; anioł stróż, ангелъ хранитель; 2. **anioł, aniołek,** (miły, słodki); = aniołku! aniołeczku! = moje serce! душа моя! душенька моя! дорогой мой! свѣтъ мой! голубушка! 3. -, (= trusia, licomiernik, faryzeusz), * лицемѣръ, ханжа, пустосвятъ.

Digitized by Google

Aniwersarz, -a, *m.* (rocznica *etc.*; nabożeństwo zadusne, exekwie roczne), годовщина; годовой праздникъ; годовая панихида.

Aniż, Aniżeli, v. **Niż, Niżeli.**

Ankorka, -i, *f.* скрытая злоба, ненависть; памятозлобіе, вражда; miec ankorkę na kogo, злобиться на кого, злопамятствовать, враждовать кому, сердиться на кого, питать вражду [*abo* ненависть] къ кому, ненавидѣть кого, грызть зубы на кого; v. **Chrapka.**

Ankra, -y, *f.* (klamra), скоба, якорь, связь, хана; *it.* [поясная] пряжка, застѣжка. **-krować**, *v. a. impf.* **zaankrować**, *v. perf.* связывать, укрѣплять скобками; скрѣплять, -нять скобою, соединять, -нять связью; **-krowanie**, -ia, *s. n. v.* укрѣпленіе скобами; **-krowy**, *adj.* (klamrowy, hakowy), скобочный, (якорный).

Annalista, -y, *m.* (rocznodziejopis, kronikarz), лѣтописецъ, лѣтописатель, памятописецъ, бытописатель, дѣеписатель.

Annały, -ów, *f. pl.* лѣтопись.

Annaty, -ów, *pl.* аннатъ, первый годовой доходъ съ духовнаго мѣста [платимый Папѣ] = v. **Anaty.**

Anno-tacya, -yi, *f.* примѣчаніе; замѣчаніе; отмѣтка; **-tować**, *v. a. impf.* примѣчать, приписывать примѣчанія, замѣчать, -мѣтить, отмѣчать, отмѣтить, дѣлать примѣчанія.

An-nulacya, -yi, *f.* уничтоженіе; **-nulować**, *v. a.* уничтожать, -жить; отмѣнять, -нить.

Anonim, -a, *m.* (bezimienny, bezimiennik, nienazwany), анонимъ, безъименникъ, безъименный авторъ.

Anoż, v. **Nuż.**

Anse, -y, *f.* 1. (trzonek, rękojeść), ручка, рукоятка, дужка, ушко; 2. (okoliczność, sprzyjność, powód), поводъ, случай; 3. (gniew, chrapka), гнѣвъ, злоба; ненависть; вражда; mieć ansę na kogo, злобиться на кого, мстить на кого злобу, *etc.* v. **Ankorka.**

Antaba, -y, *f.* (rękojeść etc.), рукоятка, ручка; дужка; ушко, узлатка; - (u strzelby . . . , obiąk) прикладная скоба у ружья.

Antagonista, -y, *m.* антагонистъ; противникъ, соперникъ; противоборецъ, -борникъ.

Antal, -u, *m.* (mała beczułka np. wina, śledzi), анталъ.

Antałowicz, -a, *m.* (v. **Pijak, Dzikikufel** *etc.*), пьяница, питухъ.

Antarktyczny, *adj.* антарктическій; противуположный сѣверному полюсу; южный.

Antekomicyalny, v. **Przedsejmowy.**

Antenat, -a, *m.* (przodek plemienny a zwłaszcza stanu wysokiego), предшественникъ, прародѣтель; предокъ; **Antenaty**, -ów, *pl.* прародѣтели, предки.

Antependium, *n. indecl.* (pokrycie dolne u ołtarza, etc.) напрестольная пелена.

Anterprener *etc.*, v. **Antreprener** *etc.*

Anto-logia, -ii, *f.* (kwiato-zbiór etc.), антологія, собраніе (мѣлкихъ) стихотвореній, собр. образцовъ литературы; цвѣтособраніе; **-logiczny**, *adj.* антологическій; **-logista**, -y, *m.* **-log**, -a, *m.* собиратель стихотвореній; *Eccl. sl.* цвѣтособиратель.

Antoni, -niego, *m. npr.* Антоній; *Med.* świętego Antoniego niemoc (= piekielny ogień), Антоновъ огонь, роза (болѣзнь); *Bot.* ziele św. Antoniego, почечуйникъ, почечуйная трава; v. **Ołownica.**

Antre-prener, -a, *m.* подрядчикъ; предпринимать; **-prenerka**, -i, *f.* подрядчица; предпринимательница; **-pryza**, -y, *f.* предпринятіе; предпріятіе; намѣреніе.

Antruna, *indecl.* (wybryk, skok), антрша, скокъ, прыгъ, прыжокъ, [з Franc. „*entrechat*"].

†**Antwas, Handfas**, -u, *m.* рукомойникъ, лохань, умывальница; умывальный тазъ.

Antychrystъ, -a, *m.* антихристъ, лжехристъ; противникъ Христу; * дьяволъ, бѣсъ.

Antydot, -u, *m.* (z Greck. ἀντίδοτον, t. j. lekarstwo przeciw bratnéj truciznie), противоядіе, противоядное лекарство, антидотъ.

Anty-fona, -y, *f.* антифонъ, -ны; попеременное пѣніе; **-fonarz**, -a, *m.* книга антифоновъ.

Antyk, -u, *m.* антикъ, древность; старомодное.

†**Antykamera**, -y, *f.* (przedpokój), передняя; прихожая.

Anty-kwarynsz, -kwarz, -a, *m.* антикварій, знатокъ древностей; испытатель древностей; археологъ; торгующій старыми книгами и пр.; собиратель древностей.

Antylopa, -y, *f. H. n.* cáfra.

Antymis, -a, *m.* (naczynie w kościele Ruskim, misa ołtarzowa poświęcona), антиминсъ.

Anty-mon, -u, *m.* **-monium**, *n. indecl.* (v. **Spiesglas**), антимонія, сурьма.

Antypast, -u, *m.* первое кушаніе; закуска.

Anty-patya, -yi, *f.* (v. **Wstręt**), антипатія, отвращеніе, противострастіе; **-patyczny**, *adj.* антипатическій.

Antypecik, -a, *m.* (pasztecik), родъ маленькихъ пироговъ (пашетовъ); пирожекъ.

Anty-pod, -a, *m.* **-pody**, -ów, *pl.* (*Geog.*) (przeciwonożnik, mieszkaniec przeciwnéj strony kuli ziemskiéj), антиподъ, противоногій; **-podyjski**, *adj.* противоногій.

Antyteza, -y, *f.* (przeciwpołożenie) *Rhet.* антитеза, противоположеніе.

Anu, (*conj.*) & *interj.* да; такъ; anu = anuże, (nuże, daléj!) [ну; нуже], въ передъ! далѣе! дальше! болѣе! *it.* ей! когда, если; (nuż, dajmyż, przypuściwszy), но если; положимъ; ежели же.

Anyż, -u, *m. Bot.* (*pimpinella anisum*) анисъ; - polny, (*carum carvi*), полевой тминъ; - Indyjski gwiaździsty (*anisum stellatum*), бадьянъ; **Any-żek**, -żku, *m.* -**żówka**, -i, *f.* анисовка, анисовая водка; **-żowy, Anyżkowy**, *adj.* анисный; анисовый; -wa wódka, v. **Anyżek.**

Anzea-tycki, -tyckny, *adj. Geog.* ганзеатическій; miasto -tyckie, ганзеатическій, ганзейскій городъ.

†**Aparament**, -u, *m.* утварь церковная, нарядъ церковный; уборъ церковный; v. **Aparat.**

Aparat, -u, *m.* 1. (przygotowanie, przyrządzenie), приготовленіе, 2. (sprzęty, narzędzia etc. wszelkiego gatunku), аппаратъ; приборъ; орудіе; уборъ; нарядъ; украшеніе; утварь, мебли, инструменты, снарядъ; - wojenny, военный снарядъ; - chemiczny, химическій снарядъ; -ty kościelne, v. **Aparament.** 3. (dekoracye, kulissy; strój etc.), декорація (театральная); уборъ, убранство.

†**Aparencya**, -yi, *f.* (pozór, blask, okazałość), наружный видъ, наружность; блескъ; великолѣпіе.

Apart, *adv.* отдѣльно; особливо; самъ по себѣ.

Apartament, -u, *m.* покой; жилье; v. **Pokój.**

Apel, -u, *m.* [zwołanie, zgromadzenie się u żołnierzy], сборъ, барабанный бой къ сбору; бѣнкіе, трубить на -, бить, трубить сборъ; v. **Zbiór.**

Apel . . . ., v. **Apell . . . .**

Ape-lacya, Apel-lacya, -y, *f.* 1. *Jur.* апелляціонный судъ; апелляція; перенесть дѣло въ высшую инстанцію; 2. (odzew etc.) отзывъ, апелляція; **-lacyjny**, *adj.* апелляціонный; trybunał -jny, (= sąd ap.), высшій, апелляціонный судъ; konsyliarz -cyjny, ап. судья, ап. совѣтъ; **-lant**, -a, *m.* (-tka, -i, *f.*) апелляціонный (-ая) челобитчикъ (-чица), апеллянтъ (-лянтка); подавшій апелляцію; **-lat**, -a, *m.* апеллятъ.

† **Apellatywum**, *n. indecl. Gram.* (imię pospolite), нарицательное имя.

Apello-wać, *v. a. impf.* 1. (do wyższego sądu się udawać), взять (*abo* подать) апелляцію, перенесть дѣло въ высшій судъ; (*abo* въ высшую инстанцію); 2. *v. n.* (umrzeć), * умереть; 3. (drapnąć, dać drapaka), * убѣжать; дать драла, дать тягу, дать стречка; удрать; **-wanie**, -ia, *s. n. v.*, v. **Apelacya, Apellować.**

Apertura, -y, *f.* (*Chir.*) фонтанель; апертура; отверстіе.

Apetyczny, **-tytny**, *adj.* воз-

Digitized by Google

будящій апетитъ; апетитный; вкусный.

Apetyt, -u, *m.* (*dim.* **Apetycik**, -u, *m.*), 1. апетитъ, охота къ ѣдѣ; нóвивъ на пищу; 3. (żądze) бабьи прихоти; 3. желаніе, пожеланіе, хотѣніе; nie mam apetytu, у меня нѣтъ апетита; ничегó въ ротъ нейдетъ; stracić –, лишиться апетита; narobić komu apetytu, возбудить въ комъ апетитъ; – mieć do czego, na co, *имѣть къ чему охоту.

Aplaus, -u, *m.* рукоплескáніе, рáдостное восклицáніе; похвалá.

Aplikacya, -yi, *f.* примѣнéніе, прикладываніе, употребленіе; приложéніе, вниманіе, тщаніе.

Aplikant, -a, *m.* аплика́нтъ; сверхкомплéктный чинóвникъ, приготовляющійся къ службѣ, упражняющійся въ практическомъ ученіи юриспруденціи.

Aplikatura, -y, *f.* (*Mus.*) аппликатýра, перебóръ пальцами.

Aplikować, *v. a. impf.* употребля́ть; прикладывать, на –; примѣнять; **-wać się**, *v. r.* старáться, прилежáть, упражняться въ чѣмъ.

Apocynum, *n. indecl.* (*Bot.*) [*asclepias syriaca*], ластовичникъ; пчельничникъ Сирійскій, шелковая травá.

Apogiatura, -y, *f.* [въ музыкѣ] аподжіатýра.

Apokalipsys, v. **Objawienie św. Jana**, апокалипсисъ, откровéніе святáго Іоáнна Богослóва.

Apokope, *f. indecl. T. Gramm.* усѣчéніе окончáнія слóва.

Apo-kryf, -u, *m.* апокрýфъ; **-kryficzny**, *adj.* апокрифическій; неизвѣстный; подлóжный; сомнительный; **-ne księgi**, апокрифическія книги.

Apollon, -ina, *m.* Apollo, -a, *m.* 1. *Myth.* Аполлóнъ, [богъ музъ]; 2. *H. n.* бабочка-аполлóнъ; парнáсса.

Apo-log, -u, *m.* апологъ; нравоучительная бáсня; **-logia**, -ii, *f.* апологія, оправдáніе; защитительное сочиненіе; **-logietyk**, -a, *m.* защитительное письмó, -ная грáмота; **-logista**, -y, *m.* апологистъ, защитникъ, оправдатель, поборникъ.

Apo-plektyczny, *adj.* апоплектическій, паралитный; **-plektyk**, *m.* апоплектикъ; **-plexya**, -yi, *f.* -pleksya, апоплéксія, паралитъ, ударъ, пострѣлъ.

Apo-stata, -y, *m.* апостáтъ, вѣроотступникъ; v. **Odszczepieniec**; **-stazya**, -yi, *f.* апостáзія, отступленіе отъ вѣры; v. **Odszczepieństwo**.

Apo-stoł, -a, *m.* Апóстолъ; посланникъ Христá; **Xiąże –**, Верхóвный апóстолъ, *Eccl.* первопрестолъ; równy apostołom, равноапóстолъ (*s. m.*), равноапóстольный (*adj.*); być apostołem = **-stołować**, быть апóстоломъ; **-stolski**, *adj.* апóстольскій; akta (dzieje) apolskie, дѣянія Святыхъ Апóстоловъ; skład apostolski, апóстольское исповѣданіе вѣры; символъ вѣры; **-stolstwo**, -a, *n.* апóстольство.

Apo-strof, -u, *m.* (znak pisarski, odcinek), апóстрофъ, значокъ; **-strofa**, -y, *f.* (*Rhet.*) обращéніе къ лицý, [риторическая фигýра].

(† **Aprecendować**), **Apre-hendować**, *v. n. impf.* уважáть; примѣчáть; v. dbać o co; *it.* отчáиваться; **-hensya**, -y, *f.* уваженіе; примѣчáніе; (= rozpacz) отчáяніе; † **-hensywa**, -y, *f.* способность.

April, v. **Kwiecień**.

Apro-bacya, -yi, *f.* **-bata**, -y, *f.* соизволéніе, одобрéніе, согласіе, похвалá; благоволéніе; утверждéніе; **Aprobować**, *v. a. impf.* одобрáть (одобрять); похвалить; соглашáться; утверждáть.

Aprosza, -y, *f.* трашпéя (трашпéя); апрóши (*pl.*); прикóпы (*pl.*).

Apry-koza, -y, *f.* *Bot. Pomol.* (*armeniaca vulgaris*), абрикóсовое дéрево; желтослíвникъ; курегá; желтослíвъ; априкóсъ; **-kosowy**, *adj.* априкóсовый, абрикóсовый.

Ap-teczka, -i, *f.* *dim.* v. **Apteka**; **-teczny**, *adj.* изъ аптéки; аптéчный; rośliny -ne, лекáрственныя трáвы, растéнія.

Apte-ka, -i, *f.* аптéка, аптéчка; **-karczyk**, -a, *m.* аптéкарскій ученикъ, помóщникъ; **-karka**, -i, *f.* аптéкарша; **-karski**, *adj.* аптéкарскій; **-karstwo**, -a, *n.* аптéкарская наýка; ученіе о приготовленіи лекáрства; аптéкарское искýство; фармáція; **-karz**, -a, *m.* аптéкарь; **-karzęta**, *pl. t.* дѣти аптéкаря; **-karzowa**, -éj, *f.* аптéкарша, женá аптéкаря; **-karzówna**, -y, *f.* дочь аптéкаря.

Arab, **Arabczyk**, -a, *m.* 1. (z Arabii rodem), Аравитянинъ, Арáбъ; 2. (= barbarzyniec, okrutnik), вáрваръ, лютый человѣкъ; 3. (= koń arabski), арáбская лошадь.

Ara-besk, -u, *m.* арабéскъ; **-beskowy**, -a, -e, *adj.* арабéсковый.

Arabski, *adj.* (*Geog.*) Аравійскій, Арáбскій; **-ski język**, Арáбский язык; **-ska pustynia**, **puszcza**, Аравійская пустыня; koń –, v. **Arab** (3); – bob, v. **Kawa**; guma arabska, клей вишнéвый; Аравійская камéдь.

Arak, -u, *m.* (wódka z ryżu), арáкъ; **-kowy**, -a, -e, *adj.* арáковый.

Arald, v. **Herold**.

Arap, v. **Harap**.

Arbeiter, **Arbejter**, -tra, *m.* (robotnik, górnik), рабóтникъ, рудокóпъ.

Arbi-ter, -tra, *m.* посрéдникъ, третéйскій судья, мировóй судья; *it.* свидѣтель публичныхъ прéній; **-tralność**, -ści, *f.* (samowolność), свобóдная вóля, произвóлъ; **-tralny**, *adj.* (samowolny), произвóльный.

Arbuz, -a, *m.* *Bot.* (*cucurbita citrullus*), арбýзъ; **-nowy**, -a, -e, *adj.* арбýзный.

Arcaby, -ów, *pl.* (v. **Warcaby**), шáшки; **Arcabnica**, -y, *f.* (v. **Szachownica**), шáшечная доска; arcabnica z arcabami, шáшечница и шáшки; (v. **Warcabnica**).

Arch-, **Archi-**, **Archy-**, **Arcy-**, [z Greck. ἀρχή, początek, zwierzchność], архи-, архі-, (пре-), тре-; все –; óчень.

† **Archaizm**, -u, *m.* (przestarzały sposób mówienia) архаизмъ; устарѣлое слóво; устарѣлый оборóтъ словъ.

Archandrya, -yi, *f.* толпá, мнóжество; свíта; v. **Orszak**, **Rzesza**.

Ar-chanielski, *adj.* архангельскій; **-chanielstwo**, -a, *n.* архангельскій санъ, -ское достóинство *etc.*; **-chanioł**, a, *m.* архангелъ.

Ar-cheolog, -a, *m.* (= badacz starożytności), археолóгъ; изслѣдователь дрéвностей; знатóкъ дрéвностей; [v. **Antykwaryusz**]; **-cheologia**, -ii, *f.* археолóгія; наýка о дрéвностяхъ; описáніе дрéвностей; **-cheologiczny**, *adj.* **-nie**, *adv.* археологíческій; *adv.* археологíчески.

Archidyakon, † **Arcydyakon**, -a, *m.* архидіáконъ; *Eccl.* первослужитель; протодіáконъ.

Archidyecezya, -yi, *f.* архіепíскопская епáрхія; v. **Arcybiskupstwo**.

Ar-chierej, -a, *m.* архиерéй; архіепíскопъ; v. **Arcybiskup**; **-chierejski**, *adj.* архиерéйскій; архіепíскопскій; v. **Arcybiskupski**; **-chierejstwo**, -a, *n.* архиерéйство; архіепíскопство; v. **Arcybiskupstwo**.

Archikonfraternia, -ii, *f.* глáвное брáтство, [брáтія], собрáнство духóвное вы́сшаго рáда.

Archiman-drycki, *adj.* архимандрíтскій; **-dryctwo**, -a, *n.* (v. **Opactwo**), архимандрíтство; архимáндрія; **-dryta**, -y, *m.* архимандрíтъ.

Archi-tekt, -a, *m.* архитéкторъ, зóдчій; **-tektoniczny**, **-tektoński**, *adj.* архи-тектóнскій, -тéкторскій, зóдческій, строительный; архитектýрный; **-tektonika**, -i, *f.* архитектóника, геóрія (теóрія) архитектýры, (е.) зóдчества; **-tektura**, -y, *f.* архитектýра, зóдчество.

† **Architryklin**, -a, *m.* 1. (główny pokój, sala), большая вáла; залъ; 2. (przełożony domowego gospodarstwa), архитриклинъ; домоправитель; домоначальникъ.

Archi-waryusz, -a, *m.* архивáрій; архивáріусъ; **-wista**, -y, *m.* (v. **Protokulista**), архивáріусъ.

Digitized by Google

† **Archivum**, *n. indecl.* архивъ; v. **Metryka.**

Arcy-, v. **Arch-, Archi-,** etc.

Arcy-biskup, -a, *m.* архіепископъ; архіерей, [*Eccl. sl.* святитель, священноначальникъ, первосвященникъ];(v. **Metropolita, Archiepiskop**); **-biskupi,** *adj.* архіепископскій; архіерейскій; *Eccl. sl.* святителевъ, святительскій; **-biskupstwo,** -a, *n.* архіепископство; архіерейство; *Eccl. sl.* священноначаліе, святительство.

†**Arcy-bożnik,** -a, *m.* (przełożony bożnicy żydowskiéj), начальникъ, старшина синагоги; †**-bożnicky,** *adj.* принадлежащій къ синагогѣ.

Arcycelnik, -a, *m.* начальникъ таможенниковъ, мытарей.

Arcycześnik, -a, *m.* (najpierwszy podczaszy), ѳрушенкъ, оберъ-ченкъ.

†**Arcydyakon,** v. **Archidyakon.**

Arcydzięgiel, -glu, (-gla), *m. Bot.* [*archangelica*], дягиль, дягильнікъ травá.

Arcydzieło, -a, *n.* мастерское произведеніе, превосходное сочиненіе, образцовое произведеніе.

Arcygrzesznik, -a, *m.* превеликій грѣшникъ.

Arcyheretyk, Arcykacerz, -a, *m.* главный еретикъ; закоренѣлый еретикъ.

Arcykacermistrz, -a, *m.* (naczelnik kacerzy; *princeps haereticorum*), [*Eccl. sl.*] ересеначальникъ; начальникъ ереси; главный еретикъ.

Arcy-kanclerski, *adj.* архиканцлерскій; **-kanclerstwo,** -a, *n.* достоинство, санъ верховного канцлера; **-kanclerz,** -a, *m.* верховный канцлеръ; архиканцлеръ.

Arcy-kapłan, -a, *m.* первосвященникъ; *Eccl.* священнопроповѣдникъ; być arcykapłanem, [*Eccl. sl.*] святительствовать; **-kapłański,** *adj. Eccl.* священноначальническій, первосвященническій, первосвященниковъ; arcykapłańskie dostojeństwo = **Arcykapłaństwo,** -a, *n.* первосвященство.

Arcykról, -a, *m.* (król królów), Король Королей; Царь Царей.

Arcyksiążę, etc., v. **Arcyxiążę,** etc.

Arcy-lgarka, -i, *f.* величайшая, превеликая лгунья; **-lgarz,** -a, *m.* величайшій, превеликій лгунъ, п., п. лжецъ.

Arcy-lichwiarka, -i, *f.* превеликая ростовщица; **-lichwiarz,** -a, *m.* превеликій ростовщикъ, пр. лихоимецъ, страшный лихоимецъ.

Arcyłotr, -a, *m.* превеликій бездѣльникъ; прев. злодѣй; пр. мошенникъ, пр. обманщикъ.

Arcymalarz, -a, *m.* первый, отличный, искусный живописецъ.

Arcy-marszałek, -łka, *m.* архимаршалъ, оберъ-маршалъ, верховный маршалъ; **-marszałkowski,** *adj.* архимаршальскій; **-marszałkowstwo,** -a, *n.* достоинство верховного маршала, д. архимаршала; архимаршальство.

Arcynauka, -i, *f.* (główna nauka), главная наука.

† **Arcyociec,** v. **Patryarcha.**

Arcyodszczepieniec, -ńca, *m.* главный еретикъ (расколникъ), ереси начальникъ; v. **Arcykacerz.**

Arcy-oflarowniczy, -oflarowniczy, v. **Arcykapłański; -oflarownik,** v. **Arcykapłan.**

Arcyoszust, -a, *m.* превеликій, первый обманщикъ, (мошенникъ); v. **Arcyłotr.**

Arcypasterz, -a, *m.* 1. пастыреначальникъ; архипастырь; 2. = v. **Arcybiskup.**

Arcy-podkomorstwo, -a, *n.* достоинство оберъ-камергера; **-podkomorzy,** -ego, *m.* архикамергеръ, оберъ-камергеръ.

Arcy-podskarbi, -iego, *m.* главный казначей, верховный казначей; **-podskarbstwo,** -a, *n.* достоинство главного казначея.

Arcyrozbójnik, -a, *m.* превеликій разбойникъ, хищникъ; - morski, главный разбойникъ морской.

Arcystolnik, -a, *m.* главный столникъ; v. **Architryklin** (2.).

Arcyszelma, -y, *m.* превеликій плутъ, (изменникъ); первый плутъ; первый мошенникъ; v. **Arcyłotr;** большой плутъ.

Arcyszkolnik, v. **Arcybożnik.**

Arcywróg, -wroga, m. (herszt czartów), начальникъ дьяволовъ, зачинщикъ чортовъ; *cfr.* Вельзевулъ.

Arcy-xiążę, -ęcia, *m.* архигерцогъ; **-xiążęcy,** **-xięski,** *adj.* архигерцогскій, **-xięstwo,** -a, *n.* архигерцогство; **-xiężna,** -y, *f.* архигерцогиня; **-xiężniczka,** -i, *f.* архигерцогская дочь.

Arcyzdrajca, -y, *m.*, v. **Arcyszelma, Arcyłotr.**

Arcyzłodziej, -eja, *m.* превеликій воръ, (плутъ, мошенникъ); v. **Arcyszelma.**

Arenda, Areda, -y, *f.* 1. откупъ; аренда; картома; 2. шинокъ; 3. (= umówiony czynsz, opłata), аренда, откупная деньги, арендная деньги; **Aren-darka,** -i, *f.* откупщица; арендаторша; **-darski,** -a, -ie, *adj.* откупщиковъ; **Arendarz,** -a, *m.* арендаторъ, откупщикъ, съемщикъ; картомщикъ; повѣренный; **Aren-dator,** -a, *m.* арендаторъ; **-datorka,** -i, *f.* арендаторша; жена арендатора; ж. откупщика; **-datorski,** -a, -ie, *adj.* принадлежащій арендатору; **Arendować,** *v. a. impf.* zarendować, *v. perf.* отдать на откупъ, (кортомить); - *v. n.*, - od kogo, (brać od kogo w arendę), откупить, откупать; брать, взять на откупъ [*abo* въ аренду]; арендовать; **Arendowy,** *adj.* откупной, откупленный; арендный; **-dowanie,** -ia, *n.* 1. отдача на откупъ; 2. взятіе на откупъ *abo* въ аренду.

Areopag, -u, *m.* [Ἄρειος Πάγος, *Marsowy pagórek*; sąd najwyższy Rzeczypltéj Ateńskiéj, etc.], ареопагъ, высшее судилище [въ древнихъ Аѳинахъ].

Arest, Areszt, -u, *m.* арестъ; содержаніе подъ карауломъ, с. подъ стражею; *it.* запрещеніе, взятіе въ присмотръ; *Mar.* эмбарго; areszt osobisty, лицеимство; - kłaść na rzeczy drugiego, накладать, наложить запрещеніе, *abo* арестъ на (*c. Acc.*); взять, брать что въ присмотръ; заарестовывать, -товать; w areszcie siedzić, сидѣть въ тюрьмѣ; находиться подъ карауломъ [*abo* подъ арестомъ]; do aresztu wziąć, взять кого подъ караулъ, подъ арестъ; взять подъ стражу; посадить подъ арестъ; арестовать; **Aresztacya,** -yi, *f.* арестованіе; взятіе подъ стражу, etc.; *it.* взятіе въ присмотръ; **Areszt ant,** -a, *m.*, **Areszt ancik,** -a, *m. dim.* арестантъ, находящійся подъ арестомъ, колодникъ, заключенный; **Aresztantka,** -i, *f.* арестантка, колодница; **Aresztować,** *v. a. impf.* zaaresztować, *v. perf.* заарестовать, взять подъ стражу; арестовать; v. **Arest; Aresztowanie,** -ia, *n. v. a.* арестованіе; rozkaz aresztowania, повелѣніе объ арестованіи; v. **Aresztacya; Aresztowny, Aresztowy,** -a, -e, *adj.* арестантскій; взятый подъ караулъ, подъ арестъ; запрещенный.

Ar-fa, -y, *f.* арфа; v. **Harfa; -fista,** -y, *m.* арфистъ; v. **Harfista, Harflarz; -flarka,** v. **Harflarka,** арфистка.

† **Argenterya, Argienterya,** -yi, *f. T.* (v. **Srebra**), серебреная посуда; серебро.

Ar-gument, -u, *m.*, **-gumencik,** -a, *m. dim.* (= dowód), аргументъ, доводъ, доказательство; **-gumentacya,** -yi, *f.* (przytaczanie dowodów etc.), доказываніе; приведеніе *abo* предложеніе доказательствъ; представленіе доводовъ; **-gumentować,** *v. a. impf.* (v. dowodzić), выводить заключенія, заключенія дѣлать; доказывать доводами; приводить доказательства.

Arja, v. **Arya.**

Arka, -i, *f.* ковчегъ (завѣта); ковчегъ; v. **Skrzynia, Lada;** *cfr.* скинія; arka Noego, Ноевъ ковчегъ; v. = **Korab'.**

Arkada, -y, *f. Archit.* аркада, сводъ; v. **Arka.**

† **Arkan,** I. v. **Tajemnica, Sekret,** секретъ; II. **Arkan,** -u, *m.* (postronek, którym łapią konie nieujeżdżone; wędzidło; więzy etc.), 1. арканъ (для ловленія лошадей); 2. узда; узы.

Arkas, -a, *m.* (galareta mleczna), желе изъ молока.

Digitized by Google

† **Arktyczny**, *adj.* (północny), арктическій, сѣверный.

Ar-kusz, -a, *m.*, -**kuszek**, -**szka**, *m. dim.*, – (papieru), листъ (бумаги); w arkuszach, по листамъ; въ листахъ; – waty, (листъ) ваты; -**kuszowy**, -a, -e, *adj.* листовой; książka w formie arkuszowéj (oprawna), книга въ листъ; -**kuszyśko**, -a, *n. augm.* листище.

Ar-lekin, -a, *m.* -**lekinek**, -**nka**, *m. dim.* арлекинъ; ґаеръ; паяцъ; скоморохъ; шутъ; (wietrznik, wiercipięta) вертопрахъ; -**lekinada**, -y, *f.*, -**lekinstwo**, -a, *n.* арлекинада; ґаерство; арлекинство; скоморошество; -**lekinować**, *v. a. impf.* арлекинствовать, ґаерствовать, быть арлекиномъ; -**lekiński**, *adj.* арлекинскій, ґаерскій; po arlekińsku (ubrany), по арлекински.

Ar-macina, -y, *f. augm.* весьма худая пушка; -**macisko**, -a, *n. augm.* большая (грубая) пушка.

Ar-mata, -y, *f.*, -**matka**, -i, *f. dim.* пушка; (*dim.* пушечка), орудіе, † пищаль; armaty ciężkie, v. **Murołomy**; armata polowa, полевая пушка; полевое [огнестрѣльное] орудіе; z armat strzelać, палить изъ пушекъ; odlewacz armat, пушечный мастеръ; v. = **Działo**; -**matny**, *adj.* (v. **Działowy**), пушечный, † пищальный; kula armatna, пушечное ядро.

Armator, -a, *m.* 1. (pan okrętu), арматоръ, хозяинъ корабля; 2. (samochwalca), хвастунъ; храбрецъ на словахъ.

Armatura, -y, *f.* (zbroja; z. około herbu), доспѣхи, военная збруя, военные снаряды и трофеи; збруя около герба; арматура.

Ar-mia, -ii, *f.* армія; -**mistycum**, *indecl. n.* (v. **Rozejm**, **Zawieszenie broni**), перемиріе.

† **Armować**, *v. a. impf.* – się, *v. r.* (uzbrajać, przygotować do wojny), вооружать, вооружаться; приготовляться къ войнѣ; снаряжаться; v. **Uzbrajać**.

Aroba, -y, *f.* (funt Hiszpański), арроба, (вѣсъ въ Испаніи отъ 25 (30) до 32 испанскихъ фунтовъ); Испанскій фунтъ.

Aroma, -atu, **Aro-mat**, -u, *m.* ароматъ, благовоніе; -**matyczny**, *adj.* ароматическій, благовонный, душистый.

Aronowa broda, *Bot.* v. **Aaronowy**.

Arsenał, -u, *m.*, **Ar-senalik**, -a, *m. dim.* 1. (zbrojownia, cekaus), арсеналъ, оружейня, оружехранилище, снарядохранилище; – morski, морской арсеналъ; 2. (miejsce budowni obrętów), корабельная верфь; dyrektor arsenału, цейгмейстеръ; -**senałowy**, *adj.* арсенальный.

Arszenik, **Arszennik**, -u, *m.* (*arsenicum*), мышьякъ; – biały, бѣлый мышьякъ; – żółty, желтый сѣрнистый [*abo* сѣрнистый] мышьякъ; лет чатка; каменка; оперментъ; орпиментъ; аврипигментъ; **Arszenikalny**, **Arszenikowy**, *adj.* мышьяковый; kwas arszenikowy, мышьяковая кислота; sól arszenikowa, мышьяковая соль.

Arszyn, -a, *m.* (miara długości etc.), аршинъ; szesnasta część arszyna, вершокъ; **Arszynowy**, *adj.* аршинный.

Arterya, -yi, *f.* (żyła pulsowa, tętna), артерія, бьющая жила, бьющая жила.

Artykuł, -u, *m.* 1. (część główna rzeczy, mowy, pisma, prawa, ustawy etc.), членъ; частица; статья; глава; отдѣленіе; артикулъ; artykuły wstępne, первыя статьи; – wiary, членъ символа вѣры; 2. –, *Com.* (gatunki towarów), предметъ торговли; статьи; [сортъ, сорты товаровъ]; продаваемая вещь; artykułami, по статьямъ; постатейно, [*adj.* статейный]; 3. *Gramm.* членъ; v. **Przedimek**; **Artykułowy**, *adj.* статейный.

Artykułowany, *adj.* ясный, вразумительный; звучный; правильный; распоряженный по статьямъ; членосоставной; правильно по слогамъ [*abo* на слога] раздѣленный.

Ar-tylerya, -yi, *f.* артиллерія; – ciężka, тяжелая артиллерія; – polowa, полевая артиллерія; – konna, конная артиллерія; – oblężnicza, тяжелое орудіе, артиллерія осадная; General artyleryi, Генералъ-фельдцейгмейстеръ; -**tylerycznу**, -**tyleryjny**, *adj.* артиллерійскій; -**tylerzyski**, *adj.* артиллерійскій; -**tylerzysta**, -y, *m.* артиллеристъ. [etc.

Artylleryа etc., v. **Artylerya**

Artysta, -y, *m.* художникъ, артистъ; (актеръ); **Artystka**, -i, *f.* артистка, художница.

Arus, **Harus**, -u, *m.* *Com.* родъ матеріи.

Arya, -yi, *f.*, **Aryjka**, **Aryetka**, -i, *f. dim.*, ярія, пѣсня, пѣнсь; ариетта, пѣсенка.

Aryanieć, -nial, -nieje, *v. n. impf.* zaryanieć, *v. perf.* (aryaninem zostać), [*Eccl. sl.*] ариановать, послѣдовать Ариевой ереси; **Aryanin**, -a, *m.* (kacerz sekty Aryańskiéj, v. **Nowochrzczeniec**, **Socynianin**), ариянинъ, послѣдователь Ариевой ереси; социніанецъ; **Aryański**, -a, -ie, *adj.* ариянскій, социніанскій; **Aryanizm**, -u, *m.*, **Aryaństwo**, -a, *n.* ариянство.

Aryer-garda, -gwardya, -yi, *f. Milit.* (straż tylna; v. **Odwód**), ариергардія, ариергардъ, задній отрядъ войска.

Aryetka, **Aryjka**, v. **Arya**.

Arynga, -i, *f.* (*formuła*), формула.

Ary-stokracki, -**stokratyczny**, *adj.*, -**nie**, *adv.* аристократическій, вельможевластный, вельможедержавный; -**stokracya**, -yi, *f.* аристократія, вельможевластіе, вельможедержавіе; -**stokrat**, -a, -**stokrata**, -y, *m.* аристократъ, вельможа; -**stokratka**, -i, *f.* аристократка.

Arytmetyczny, *adj.* ариѳметическій; числительный; stosunek arytmetyczny, ариѳметическая пропорція, (v. соразмѣрность); **Arytmetyk**, -a, *m.* ариѳметикъ, числословъ; **Arytmetyka**, -i, *f.* ариѳметика, числословіе, наука о числахъ.

As, -a, *m.* (u Rzymian moneta 7 pieniążków warta; najmniejsza waga złotnicza; funt aptek.; w kartach franc. = tuz; na kostkach: oko), асъ, монета у древнихъ Римлянъ; карать, вѣсъ золота; аптекарскій фунтъ; тузъ (въ картахъ); очко [на костяхъ].

As-best, -u, *m.* (*talcum asbestus*), асбестъ; каменный, горный ленъ; несгараемое полотно; -**bestowy**, *adj.* асбестовый; płótno asbestowe, асбестовое (несгараемое) полотно.

As-cetycznу, *adj.* (pustelniczy; v. **Ascetyk**), аскетный, схимническій, отшельническій; -**cetyk**, -a, *m.* (mnich najostrzéjszéj reguły; pustelnik), аскетъ, аскетъ, схимникъ; воздержникъ, отшельникъ; -**cetyzm**, -u, *m.* аскитство, отшельничество.

Asmodeusz, -a, *m.* (wróg stanu małżeńskiego), асмодей; смутникъ брачныхъ; злой духъ.

Aspekt, -u, *m. T.* 1. *Astron.* (konstellacya etc.), аспектъ, положеніе одной звѣзды или планеты въ отношеніи къ другой; противостояніе одной зв. *etc.*; aspekty księżycowe, перемѣна луны; 2. видъ; złe tu dla mnie aspekta, здѣсь для меня нѣтъ никакой надежды; 3. предзнаменованіе.

† **Asper**, † **Aspergil**, † **Aspreol**, -a, *m.* (*asperiolus* = *sciurus*; wiewiórka), 1. *H. n.* бѣлка, вѣкша; 2. (skórka wiewiórcza albo popielicza etc.; podatek starodawny; *it.* pieniądze skorzane), мордки (куны), куни, куниы деньги; [v. **Biela**, **Bielka**, **Bielczany podatek**].

Aspirant, -a, *m.* (starający się o co, np. o urząd), ищущій, искатель, соискатель; **Aspirantka**, -i, *f.* ищущая, искательница; **Aspirować**, *v. a. impf.* искать, добиваться, домогаться чего.

As-sambla, -i, *f.*, -**samble**, -**bli** *et* -**blów**, *pl.* (biesiada uroczysta etc.), бесѣда, сходъ, съѣздъ, собраніе; -**samblować**, *v. a. et n.* давать балы; пировать, пиршествовать.

Assawuł, **Jessawuł**, -a, *m.* есаулъ; *cfr.* **Ataman**.

As-sekuracya, -yi, *f.* (zabezpieczenie etc.), страхованіе, застрахованіе; обезпеченіе; поручатель-

Digitized by Google

cząc; -sekuracyjny, *adj.* асекурацiйный; страховой; къ страхованiю относящiйся; застрахованный; -sekurat, -sekurator, -a, *m.* страховщикъ; берущiй что-либо на свой страхъ; -sekurat, -a, *m.* страхователь; застрахователь; -sekuratorka, -i, *f.* поручительница; -sekurować, *v. a. impf.* assasekurować, *v. perf.* отдать на страхъ; взять на страхъ; страховать, застраховать; удостовѣрять; обезпечить; поручаться; -sekurowanie, -ia, *s. n. v.* застрахованiе; страхованiе.

As-sessor, -a, *m.* асессоръ, засѣдатель, сосѣдатель; być assessorem, присутствовать; -sessorski, *adj.* асессорскiй, засѣдательскiй, засѣдателевъ; sądy assessorskie = Assessorya, -yi, *f.* асессорскiй судъ; -sessorowa, -éj, *f.* асессорша.

Assumpt, -u, *m.* (pochop do czego, pobudka), побудъ, причина, случай.

Assy-gnacya, -yi, *f.* ассигнацiя; ассигнацiя; письменный видъ для полученiя денегъ; свидѣтельство на получеше денегъ; -gnacyjny, *adj.* ассигнацiонный; -gnatary-usz, -a, *m.* ассигнующикъ; дающiй письменный видъ для полученiя денегъ; -gnaty, -ów, *f. pl.* (pieniądze papierowy), ассигнацiи; -gnować, *v. a. impf.* ассигновать; дать письменный видъ [*abo* свидѣтельство] на полученiе денегъ; -gnowanie, -ia, *s. n. v.* ассигнованiе.

As-symilacya, -yi, *f. T.* уподобленiе; прiуподобленiе; уравненiе; уравниваніе; претворенiе пищи въ питательный сокъ; -symilować, *v. a. impf.* (uczynić podobnym), уподобить, -блять; прiуподоблять.

Assy-stencya, -yi, *f.* свита, кортежъ; конвой, пособiе; ассистенцiя; присутствiе; -stent, -a, *m.* помощникъ, присутствующiй (при чемъ), ассистентъ; -stentka, -i, *f.* ассистентка, присутствующая, помощница; -stować, *v. a. impf.* препровождать; помогать, пособлять; присутствовать, быть при чемъ.

Astma, -y, *f. Med.* (= duszność, dychawica) одышка, удушье, тяжелое дыханiе.

Astro-lab, -u, *m.*, **Astro-labium**, *n. indecl.* (narzędzie matematyczne), астролябiя; **Astro-lgarz**, -a, *m.* (kłamliwy gwiaździarz), лживый звѣздочетъ; -log, -a, *m.*, -logowie, *pl.* астрологъ; звѣздослов; звѣздотолкователь; предвѣщатель по звѣздамъ; звѣздочетъ; -logia, -ii, *f.* астрологiя, звѣздословiе; звѣздотолкованiе; предвѣщанiе по звѣздамъ; звѣздочетство, звѣздосказанiе; -logiczny, *adj.* астрологическiй, звѣздочетный; -logować, *v. a. impf.* дѣлать астрологическiя вычисленiя; предвѣщать по звѣздамъ; пророчествовать.

Astro-nom, -a, *m.* астрономъ; звѣздослов, звѣздозаконникъ; -nomia, -ii, *f.* (gwiazdarstwo), астрономiя; звѣздословiе, звѣздоблюстительство; -nomiczny, *adj.* (gwiazdopisarski), астрономическiй, звѣздословный, звѣздоблюстительный.

Astry, -ów, *f. pl.*, *Bot.* (*aster*), астры, звѣздочникъ, звѣздоцвѣтъ, звѣздочный цвѣтъ.

Astrych, -u, *m.*, *Archit.*, каменный полъ; полъ выстланный плитами; Astrychowy, *adj.* мостовый, относящiйся къ каменному полу.

Asyxy, Assyxy, -ów, *f. pl.* (sąd kryminalny, przysięgłych), ассизы; палата присяжныхъ; засѣданiе судей.

Atak, Attak, -u, *m.* [*attaque*], атака, нападенiе; наступленiе; **Atakować**, *v. a. impf.* атаковать, дѣлать нападенiе, нападать на кого; [*cfr.* dobywać, szturmować]; пускаться въ атаку.

Ata-man, Attaman, -a, *m.* 1. атаманъ, начальникъ козаковъ; 2. (na Ukrainie wójt po wsiach i miasteczkach), атаманъ, староста, сельскiй судья, тiунъ, тивунъ; 3. (herszt rozbójników), староста, атаманъ разбойничiй; -mański, *adj.* атаманскiй, атамановъ; atamańska władza = Atamaństwo, -a, *n.* атаманство.

Ate-ista, -y, *m.*, v. Ateusz; -istka, -i, *f.* (bezbożnica), безбожница.

Ateizm, -u, *m.*, v. Ateuszostwo.

Ateński, *adj.*, *Geog.*, Аѳинскiй.

Ateusz, -a, **Ateista**, -y, *m.* (bezbożnik etc.), атеистъ, безбожникъ, богоборецъ, богоборникъ; Ateuszostwo, -a, *n.*, Ateizm, -u, *m.* (bezbożność etc.), атеизмъ, безбожiе, безбожество; Ateuszowski, *adj.* (bezbożny etc.), безбожническiй, безбожный, богоборный.

Atlas, -u, (-a), *m.* 1. *npr. Geog. et* **Myth.* (góra w Afryce; [*olbrzym barczysty podpierający świat]), Атласъ (гора въ Африкѣ; *великанъ); 2. - geograficzny, (v. Mapa), атласъ, собранiе географическихъ картъ; 3. *Anat.* атлантъ, первый шейный позвонокъ; v. Pacierz (*Anat.*).

Atłas, -u, *m.* (materya jedwabna), *Com.* атласъ (шелковая матерiя); *plur.* atłasy (= suknie atłasowe), атласовыя платья; atłas chiński, канфа; Atłasowy, *adj.* атласовый, атласный; (*cfr.* канфовый).

Atmosfera, -y, *f.* (powietrzokrąg), атмосфера; Atmosferyczny, *adj.* атмосферическiй; атмосферный.

Ato! *interj.* (= a oto! oto!) вотъ! вотъ тамъ!

Atoli, *conj.* (= jednak, przecież), однако же; со всѣмъ тѣмъ; при всѣмъ томъ; не смотря на то.

Atom, -u, *m.* 1. (nierozdzielna już więcej cząsteczka, proszek jak może być najdrobniejszy, v. Pyłek), атомъ, недѣлимое; пылинка; 2. *fig.* (małość), *вещичка, бездѣлушка.

Atrakcya, Atrakcyjny, v. Attrakcya etc.

Atrament, -u, *m.* (czernidło, inkaust), чернило, -ла; Atramencina, -y, *f. augm.* черниловище; -menciśko, -a, *n. augm.* гадкое черниловище; Atramentowy, *adj.* чернильный; plama atramentowa (= żyd), чернильное пятно; каплюшка.

Attak . . . . , v. Atak . . . .

Attencya, -yi, *f.* (uwaga, baczność), вниманiе, примѣчанiе, уваженiе.

†**Attendent**, -a, *m.* (strażnik celny), таможенный надзиратель.

Attestat, v. Zaświadczenie, Świadectwo.

Attrak-cya, -yi, *f. Phys.* притяженiе, привлеченiе, притягиваніе, притягательная сила; -cyjny, *adj.* притягательный, притягивающiй, привлекательный.

Au! *interj.* ой! ай!

Auberża, -y, *f.* . . . . , v. Oberża . . . .

Aucuk, Aucużek, v. Ausztuk.

Au-dyencya, -yi, *f.* 1. аудiенцiя; доступъ; почетный прiемъ; слуманiе [наединѣ]; 2. судейская; audyencyą dać, допустить кого на аудiенцiю; -dyencyonalny, *adj.* относящiйся къ аудiенцiю; -lny pokój, -lna sala, аудiенцъ-зала; прiемная зала; аудiенцъ-палата; судейская; -lny dzień, день назначенный для аудiенцiи.

Audytor, -a, *m.* (słuchacz etc.), аудиторъ; - wojskowy, полковой аудиторъ.

Audytorium, *n. indecl.* 1. (słuchalnia etc.), аудиторiя; 2. (= słuchacze), слушатели [*pl.*]; собранiе слушателей; 3. (izba sądowa, ziemstwo), судейская, присутствiе (палата); городской судъ; **Audytoriat**, -a, *m.* аудиторiатъ.

Augu-styan, -styania, -a, *m.* (*plur.* Augustyni или Augustyanie), Августинецъ, Августинскiй монахъ, монахъ Августинскаго ордена; -styański, *adj.* Августинскiй; -ski kościół (klasztor), Августинскiй монастырь; -ski zakon, Августинскiй орденъ.

Aukcya, -yi, *f.* 1. (pomnożenie, powiększenie etc.), дополненiе, прибавленiе, умноженiе, прибавка; 2. (= licytacya, publiczna przedaż więcej dającemu), аукцiонъ, публичный торгъ, публичная продажа, продажа съ молотка, пр. съ публичнаго торга, пр. съ аукцiона; przedać co przez aukcyą,

Digitized by Google

продавáть съ публíчнаго тóрга, продавáть съ молотка́.

Aura, -y, *f.*, v. **Aerya.**

Auryklę, -i, *pl.*, v. **Łyszczak**, *Bot.* (*primula auricula*), медвѣжье ушко́ (цвѣтъ); авриклы.

Aurypigment, v. **Złotokost**, **Złotołusk**; v. **Arszenik żółty.**

Au-sternica, -y, *f.*, **-sternicska**, -i, *f. dim.* трактúрщица; **-sternictwo**, -a, *n.* (gospodarstwo gościnne), гостúное хозáйство; **-sterniczy**, *adj.* трактúрщичій (трактúрщиковъ); **-sterniczyć**, *v. n. impf.* имѣть трактúръ, быть трактúрщикомъ; **-sternik**, -a, *m.* (oberżysta, gospodarz gościnny), трактúрщикъ; **-sterya**, -yi, *f.*, **-steryjka**, -i, *f. dim.* (oberża, dom zajezdny, gościnny etc.), гостúница, трактúръ, постоялый дворъ; корчмá; trzymać austeryą v. **Austeniczyć.**

Austryga, v. **Ostrzyga.**

† **Aususs**, -u, *m.* (brak, wyrzut), измѣтъ, дрянь, обóрышъ, негóдное; бракъ.

† **Ausztuk**, **Aucuk**, **Auscug**, -u, *m.*, **Aucuśek**, -żka, *m. dim.* (spis, wypis, rejestr), вúписка, реéстръ, вúдержка, вúборка, извлечéніе; пéречень.

Au-tentycznie, *adv.* (dowodnie, rzeczywiście, na dowodach), достовѣ́рно, пóдлинно, закóнно; **-tentyczność**, -ści, *f.* достовѣ́рность, пóдлинность, дѣйствúтельность; **-tentyczny**, -a, -e, *adj.* пóдлинный, тóчный, достовѣ́рный, закóнный, дѣйствúтельный; **-tentyk**, -a, *m.* 1. пóдлинникъ; пóдлинный документъ; 2. (autograf, pismo własnéj ręki), автогрáфъ; собственноручный пóдлинникъ; 3. (v. patent), вѣ́рющее письмó; **-tentykować**, *v. a. impf.* удостовѣ́рять; утвердúть, утверждáть закóнными документáми; засвидѣтельствовать.

Auto-da-fé, (v. **Akt** – 6), аутодафé, торжество вѣ́ры, торжественный судъ инквизúціи.

Auto-graf, v. **Autentyk** (2.); **-graficzny**, *adj.* собственноручный, пóдлинный).

Automat, -u, *m. T.* (v. **Samoruch**), автомáтъ; самодвúгъ; **Automatyczny**, *adj.* (v. **samoruchy**, **samoruszny**), автоматúческій, самодвúжный.

Autor, -a, *m.*, **Autorek**, -rka, *m. dim.* áвторъ, сочинúтель, писáтель; зачúнщикъ, творúтель, твóрецъ, содѣтель, изобрѣтáтель; (книготвóрецъ, книгописáтель, книгописéцъ); [*v.* oskarżyciel, powód), обвинúтель, донóщикъ; *Jurispr.* завóдчикъ, поручúтель, заимодáтель; **Autorament**, **Auktorament**, -u, *m.* (zaciąg wojska), рекрýтскій набóръ; **Autorka**, -i, *f.* зачинщица; сочинúтельница [*cfr.* **Autor**], творúтельница, содѣтельница, писáтельница; **Autorski**, **Autorów**, *adj.* áвторскій; **Autorstwo**, -a, *n.* áвторство; звáніе сочинúтеля.

Awangarda, -y, *f.* (przednia straż), авангáрдъ, передовóе вóйско.

Awans, -u, *m.* произведéніе, производство въ чинъ, чинопроизвóдство; пожáлованіе; – pieniężny, (dawanie pieniędzy zgóry), прéжде врéмени платёжъ, задáтокъ, въ перёдъ дáнныя дéньги; **Awansować**, *v. a. impf.* 1. (do znaczniejszéj rangi wywyższyć) производúть, произвéсть въ чинъ, повышáть, повúсить чúномъ [*abo* въ чúнъ]; пожáловать; 2. –, *v. n.* (być wywyższonym, promowowanym), быть возвышéнымъ въ какóе достóинство, быть произведéну въ вúсшій чинъ; повышáться чúномъ; впередъ идтú, дѣлать успѣхи, получúть вúсшій чинъ; 3. –, (*v. a.*), [zgóry płacić, pożyczać na należytość), дать (давáть) дéньги въ перёдъ, – въ задáтокъ, заплатúть въ перёдъ.

Awantaż, -u, *m.* (pożytek, korzyść, zysk), авантáжъ, вúгода, пóльза, прúбыль, преимýщество; превосхóдство; być w awantażu = mieć awantaż nad kim (= w lepszém być położeniu), имѣть преимýщество; имѣть прúбыль; **Awantażowy**, *adj.* (pożyteczny etc.), авантáжный, прúбыльный, вúгодный, полéзный.

Awan-tura, -y, *f.*, **-turka**, -i, *f. dim.* (osobliwy przypadek, nadzwyczajny trafunek, zdarzenie), стрáнное приключéніе, похождéніе; стрáнный слýчай; *it.* прокáзы (*pl.*); **-turnica**, -y, *f.*, **-turniczka**, -i, *f. dim.* (*cfr.* **Samopaska**), бродáга, развратная женщина; **-turniczy**, *adj.* (na przygody narażny), отвáжный; бродáщій; **-turnik**, -a, *m.*, **-turnysta**, -y, *m.*, **-turniczek**, -czka, *m. dim.* (narażający się, szukający osobliwych przypadków), удалéцъ, удалый, отвáжный человѣкъ; бродáга; прошлéцъ, пришлéцъ; искáтель приключéній; авантюрúстъ; пройдóха, хитрéцъ; наѣздникъ; *it.* прокáзникъ, удалáя головá.

† **Awiza**, -y, *f.* (doniesienie, wiadomość etc.), адвúзъ; увѣдомлéніе; вѣдомость; извѣщéніе.

Awizacya, -yi, *f. Com. et Jurisp.* увѣдомлéніе; † **Awizarz**, -a, *m.* (gazeciarz), газéтчикъ; **Awizować**, *v. a. Jurisp.* увѣдомлятъ; сообщúть, остерéчь, предостерегáть.

Awo, **Awoż**, 1. *conj.* авóсь, авóсьлибо; 2. –, *interj.* (= owo, oto, patrz!), вотъ; 3. **awo zgoła** (= krótko mówiąc, słowem), [однúмъ словомъ! –, *conj.* (= przeto, tedy, zatem), и такъ, слѣдственно.

Axa- . . . . , v. **Aksa-** . . . .

Axamit . . . . , v. **Aksamit** . . . .

Axyoma, **Aksyoma**, -atu, *n. Mathem.* (założenie przez się, bez dowodów, jasne), аксúома; предложéніе (*abo* изреченіе), не трéбующее доказáтельства; [общепонятная úстина]; самоúстина; (*cfr.* **Pewnik**).

Ayw, v. **Hajw.**

Aż, *adv. & conj.* 1. = aż do, до; aż do kąd? до кýдá, до котóрыхъ мѣстъ? (= do tąd, do tego czasu), aż dotąd, до сихъ поръ; покýда; aż do tego (= do dziś) dnia, до сегóдня; aż do wieczora, до вéчера; aż do Gwiazdki (= do Bożego Narodzenia), до Рождествá; aż do Wielkiéj Nocy = Wielkanocy, до Свѣтлаго Воскресéнія; aż około północy, до полýночи; 2. aż (=póki nie), aż póki, aż kiedy, покá, покá не, до покá не; 3. aż dopiero, не рáньше . . . . какъ; 4. (= tak dalece, że; tak bardzo, że), весьмá такъ, (такúмъ óбразомъ), что; 5. aż, aże, ażci, (= nawet), дáже; 6. = ażby (= chyba, chybaby), éсли, éстьли, рáзвѣ; 7. (= oto już, natychmiast), вотъ! тóтчасъ! aż, skoro jeno, какъ тóлько, коль скóро.

Aza, **Azali**, **Azaż**, *conj.* 1. (pytając = izali, czyż, czyli, alboż?), ли; авóсь, авóсь-либо; 2. (=może, zapewne, podobno), мóжетъ быть; *np.* **azam** nie był u ciebie? не былъ ли я у тебá? — **Ażaliżby**, éжели, éсли, éслибъ. [etc.

Azard, **Azardowy**, v. **Hazard**

Azbest, v. **Asbest**, **Amiant.**

Ażby, v. **Aż** – 6.

Aże, **Ażci**, v. **Aż** – 5.

Ażeby, *conj.* (*cfr.* **Oby**, **żeby**), чтóбы; (v. **By**); brakowało mało, ażeby . . . , чуть чуть не . . . , мáлымъ чѣмъ не . . .

Ażklos, -u, *m. T.* (wyraz huciany), [áжглассъ, áшглассъ], пéнельное стекло́.

Azot, -u, *m. Chem.* [*nitrogenium*], азóтъ, селитротвóръ, селитрорóдъ; v. = **Saletroród**, **Saletroczyn.**

Ażuka, **Ażusta**, **Ażucka**, v. **Hażuka.**

Azyacki, *adj. Geog.* Азиáтскій, Азúйскій; Morze Azyackie († Azyańskie), [*mare Caspium*], v. **Chwaleński.**

Azyl, -u, *m.* (zchronienie w ucieczce, przytułek, pochronka), убѣжище; прибѣжище; пріютъ; приставище.

Ażyo, (v. **Agio**), áжіо, лажъ, наддáча [въ промѣнѣ].

B.

Ba, **Baj**, *adv. & conj.* 1. (zaiście), úстинно, по úстинѣ, пóдлинно, тóчно; безъ сомнѣнія; 2. (juści), прáвда, такъ; 3. (też, owszem), да, дáже; 4. (przecząc: przeciwnie, owszem), протúво, напротúвъ того́; 5. (= nuż, ba nuże!) бá бá!

Digitized by Google

ей-ли! вотъ то то! правда! 6. baj, ba i bardzo, = baj bardzo, ba i prawie = bajprawie, да да! ой-ли! какъ бы не такъ!

Baba, -y, *f.*, **Babka**, -i, *f. dim.* (*vu.* *v.*), *plur.* **Baby**, -ów, (v. - 19.); 1. (stara baba, starucha, babsko), бáба, стáрая бáба, старýха; *pop.* [стáрая] хрычёвка; 2. - śpitalna, (żebraczka etc.), бáба, нищая; 3. - krupna, - na rynku, (przekupka), бáба; торгóвка; ветóшница; лоскýтница; §. wiedzą to i baby w śpitalu, (i baby przed kościołem też o tém dobrze wiedzą, =) już baby na rynku o tém mówią, то всѣмъ ужé извѣстно; всѣ говорятъ объ этомъ; 4. (rajfurka; kuplerka), свáка; сводня, свóдница; 5. (mężatka; żona), замýжняя; женá; жёнка; moja baba, (= moja żona), моя женá; §. gdzie diabeł [= złe, bies] nie może, tam babę pośle [= napędzi, wrazi], гдѣ самъ чёртъ (бѣсъ) не ходитъ, посылаетъ старýху (бáбу); тáк baba na tychże kołach, (jednako zawsze, po staremu), стáрая пѣсня; всё та же пѣсня; одно и то же; 6. *fig.* (= tchórz, lekkowierny, v. **Babiarz**), бáба, трусъ, легковѣрный; [болтýнъ]; 7. (w rodzinie: matka matki lub ojca, v. **Babka**), бáба, бáбка, бáбушка; 8. - (położnic pilnująca, v. **Akuszerka**), бáба, повивáльная бáбка, повитýха; 9. - (w szachach: pani, królowa), фéрзь (въ шáхматной игрѣ); 10.-(u cieśli: kloc dębowy do wbijania palów w wodzie i t. d.), [свaебóйная] бáба; свaебóйный, свaебóйный конёръ; - ręczna, ручнáя бáба; трамбóвка, колотýшка, долбнá, долбýха; чекмáрь; 11. - (na okrętach: hak, bosak), багóръ; 12. (chléb żółty, obartuch), бáба, каравáй, коровáй; 13. (gat. gruszek baniastych), *Pomol.* (бáба), родъ грушъ; 14. baba w nosie, возгрá, соплá въ нóсѣ, сóпли; 15. - (do zatykania czeluści), затычка для трубы; 16. *H. n.* (ptak, *pelicanus onocrotalus*), бáба (птицá), пеликáнъ; 17. *Bot.* (ziele, *plantago*), бáбка, попýтникъ, подорóжникъ, колосóвица; 18. *Geog.* **Baba** (góra), v. **Babia góra** (2); 19. **Baby**, *pl.* (*vu.* **Babki**), *Astron.* (*Plejades*), Бáбы, Седмизвѣздіе, Плеяды, *pop.* утиное гнѣздó; v. **Nasladka.**

Babczany, -ów, *f. pl. Bot.* (*doronicum plantagineum*), сабрáчій кóрень; сабрáнъ.

Bab-czy, -czyn, -czyny, -a, -e, *adj.* бáбкинъ, бáбушкинъ; babczyne wychowanie, (= pieszczone), изнѣженное, избалóванное воспитáніе.

Bą-bel, Ę-bel, -bla, *m.*, -belek, -lka, *m. dim.* 1. пузырь, пузýрь, пузырнюкъ; - na wodzie, водяной пузýрь, пузýрь на водѣ; - z mydła, (= baňka z mydła), мыльный пузýрь; 2. - na skórze się robiący, прыщъ, пупырь (на тѣлѣ, на кóжѣ); bąbel mroźny, обмóрок [óбпухоль отъ обмоблéнія].

Bąbelić, v. **Bąbellć.**

Bąbe-listość, -ści, *f.* (пузýристость); пупырчатость; -listy, -a, -e, *adj.* пузýристый; покрýтый пузырáми; пузыревáтый; пузýрчатый; весь въ пузырáхъ.

Babi, -ia, -ie, *adj.* 1. бáбій (бáбей); бáбскій; бáбушкинъ; babie zabobony, старýхинъ (бáбій) вздоръ, забобóны; babie lato, бáбье лѣто: 2. **Babia góra**, *Geog.* Бáбья горá, (часть Карпáтскихъ горъ); 3. babi mur, (v. S. Jana pas), *Bot.* [*lycopodium*], плаунъ, (плаунъ); babie zęby, *Bot.* [*dentaria pentaphyllos*], зубная трава, бáбьи зýбья; babi gnój, *Bot.* [*crithmum quartum*, (*maritimum*)], укропъ (кропъ) морскóй; babia dupa, *Bot.* [= sierpnica; *sium falcaria*], сíумъ, сéрпница трава (v. поручейникъ); babia sól, v. **Sól babia.**

Babiarz, -a, *m.* 1. [tchórz, niewieściuch; v. **Baba** (6); **Babstel** . . .], женоподóбный человѣкъ; 2. [człowiek utopiony w babach, kobieciarz, gamrat], бáбсень, бабáчъ, волокóта (*m.*).

Babiasty, *adj.* (babski), похóжій на бáбу, трусливый, робкій какъ бáба; бáбій.

Ba-bić, *v. a.* бáбить, бáбничать, принимáть младéнца, повивáть; v. **Akuszerować**; -bieć, *v. n.* (babą się stać), дѣлаться бáбкою; -bienie, -ia, *n.* повóй; бáбничанье; sztuka babienia, повивáльное искýство; nauka babienia, наука бáбничанья; v. **Akuszerstwo.**

Babikrówka, -i, *f. Bot.* (*Sigillum Salomonis, Polygonatum*), печáть Соломóна, Соломóнова печáть (растéніе), купéна.

Babiloński, *adj.* Вавилóнскій; budowanie wieży babilońskiéj (= babilońska wieża), столпотворéніе Вавилóнское; * babilońska wieża, (= zamieszanie, замѣт, неладъ), * безпорядóкъ, неустрóйство.

Babimur, *Bot.*, v. **Babi** (3); v. Niedźwiedzia łapa.

Babin, -a, *m.* 1. *npr. Geog.* Бабинъ; 2. † **Babin**, *adj.* (do baby należący), бáбинъ, бáбкинъ, бáбій.

Ba-bina, -y, *f.*, v. **Babinka**; -biniec, -ńca, *m.* (kruchta, przedsień przy kościele), нáперть у цéркви, предхрáміе; -binka, -i, *f.* (dobra biedna babina), бáбушка; старýшка; v. **Babunia**; -bisko, v. **Babsko**; -bizna, -y, *f.* (= spadek po babce), бáбушкино наслѣдство; наслѣдство оставлéнное бáбкою.

Babka, -i, *f. dim.* (v. **Baba**), 1. [staruszka], бáбка, бáбушка; бáба; ślepa babka, (mżyk), ciuciu babka, жмýрки; 2. (= halarz, moneta), пýло, (пулъ), рѣзань; zlamana babka, (= z goła nic), изломанная попýшка, (ничтó); 3. - (u kosiarów, kowadło, na którém kosy klepią), нáковаленка, (на кóей жнецы кóсы молотóмъ бьютъ, навáстриваютъ); 4. babka, ziele, *Bot.* (*plantago*, v. **Baba** - 17.), подорóжникъ, попýтникъ; - wodna, (gat. żabieńca) *Bot.* [*alisma plantago aquatica*], попýтникъ водяной или вóдяной, частýха водяная, шилькинъ (раст.); 5. -, (gat. strzelby), родъ огнестрѣльнаго оружья; 6. † **Babki**, *pl.*, *Astron.*, v. **Baby** (19.) [*Plejades*] *sub:* **Baba**; *cfr.* Бáбки.

Babłać, v. **Babrać.**

Bąblica, *Med.*, v. **Bąbel** [2] (na skórze się robiący).

Bąbolić, -lę, -lł, -li, **Bęblić**, **Beblić**, *v. a.* (*n.*) 1. (bęble na wodzie robić, v. pleszczeć), дѣлать пузырй въ водѣ, плескáть; плескáться; пузырйться; 2. (= nie rozumiale gadać), бормотáть, лепетáть.

Ba-bowalcz, -a, *m.* (co się z starém babskiem opartolił), молодóй человѣкъ, котóрый оженился на стáрой женщинѣ; = -bożeń, -nia, *m.* (co się z starą babą ożenił), молодóй человѣкъ, котóрый женился на стáрой бáбѣ.

Ba-brać, *v. a.* (babrnąć, = gmerać), жарáть; v. **Bazgrać**; -branie, v. **Bazgranie**; -branina, -y, *f.* (v. **Bazgranina**), жарáнье, жарáніе; нáчканіе, пачкотнá.

Babski, -a, -ie, *adj.* po babsku, *adv.* бáбскій, бáбушкинъ, бáбій.

Babsko, -a, *n.*, **Babisko**, -a, *n. augm.* бáбище, бáбенцо; стáрая вѣдьма, (бáбища); бабёнка.

Babstel, Babsztyl, Babsztych, -sztrych, **Babus**, -a, *f.* 1. (ze złością: przeklęte babsko), [съ злóстью:] проклятая стáрая вѣдьма, (бáбище); 2. -, *s. m.*, v. **Baba** (6) *et* **Babiarz** (1).

Ba-buchna, -y, *f.*, v. **Babinka**, **Babunia**; -bula, -buleńka, -i, *f.*, v. **Babunia.**

Babunia, Babusia, -i, *f.* (podstarzała, przyjemnéj starości kobieta, staruszka), бабёнка; бáбушка; старýшка; бáбище.

Baby, -ów, *f. pl.*, *Astron.* [*Plejades*], Бáбы, Седмизвѣздіе, Плеяды; v. **Baba** (19).

Bać się, *Praet.* bał się, († bojał się), *Praes.* boi się, *v. r.* [*c. Gen.*], бáть кого, czego, бóяться кого, чего; страхъ имѣть; on boi się śmierci, онъ бóится смéрти; nie boję się niczego, я ничего не бóюсь; [Najdziesz czasem i takiego], co się boi cienia swego, [. . .], котóрый своей тѣни бóится; - się o co, (= troszczyć się o co), опасáться (кого, чего); † - się kogo o co, бóяться, страшиться, опасáться (кого, чего); nie bój się! не бóйся.

Bach, v. **Bachus**; -chant, -a, *m.*, -chantka, -i, *f.* Бáхусовъ

Digitized by Google

жрецъ, вакхáнтъ (*m.*); бáхусова жрица, вакхáнтка (*f.*).

Bach-mat, -a, *m.*, **-macik**, -a, *m. dim.*, **-macisko**, -a, *n. augm.* 1. (koń tatarski grubopłaski na nizkich nogach, poniomy), бахмáтъ, татáрская низкая лошадь; 2. *fig.* [otylec, otyły, v. **brzuchacz**], толстáкъ; **-matowaty**, *adj.* (*np.* człowiek nizki, krępy, okrągły), * толстобрюхій, дородный, толстопузый.

Bach-mistrz, -a, *m.* (urzędnik żupny), солянóй чиновникъ; надзирáтель солянóй вáрницы; **-mistrzowski**, -a, -ie, *adj.* касáющійся до чиновника солянáго вѣдомства или до надзирáтеля солянóй вáрницы; надзирáтельскій; **bachmistrzowski urząd** = **Bachmistrzowstwo**, надзирáтельская должность и пр.; солянáя контóра; солянóе правленіе.

Bachowy, v. **Bachusowy**.

Bachor, -a, *m.* [*vu.*], (brzuchate, pękate, niezgrabne dziecię), дрóчень; толстобрюхое дитя (говорá съ презрѣніемъ); пузырь; *іт.*бóловень; [неуклюжій человѣкъ, (дитя:) тéленень]; *cfr.* **Bachur**.

Ba-chur, -a, *m.*, **-churek**, **-rka**, *m. dim.* [בָּחוּר], 1. (= młodzik, pacholę; mały żydek, żydowię, żydzię), бахýръ; жидóвскій мáльчикъ; 2. * (= młody kiernoz; stadnik, ogierek), бóровъ, [кабáнъ]; припускнóй жеребéцъ; (быкъ); *cfr.* **Bachor**.

Ba-charowaty, **-chorowaty**, *adj.* (brzuchaty, pękaty, baniasty), толстобрюхій, брюхáстый, утрóбистый; выпуклый.

Ba-chus, **Bach**, -a, *m. npr.*, **-chusek**, **-ska**, *m. dim.* 1. *Myth.*(bożek wina), Вахъ, Бáхусъ, (богъ винá); 2. (= wino, winko), винó, винцó; *іт.* * винопійца; пузáнъ; **-chusować**, *v. n.* (hulać), пьянствовать; безпрестáнно пировáть, роскóшно жить; **-chusowy**, **-chowy**, *adj.* Бáхусовъ; **-sowe berło**, Бáхусовъ жезлъ; **dni Bachusowe szalone**, = **Bachusy**, **-ów**, *m. pl.* (karnawał), Вакханáлія; Бáхусовы прáздники; карнавáлъ, мáсленица.

Ba-cik, -a, *m. dim.* 1. (v. **Bat**) [batożek], кнýтикъ, бичь; 2. *Mar.* (mały bat, jachta), бóтикъ, áхта, (*Eccl. sl.* бóтникъ, лóдочка, чолнъ); **-cisko**, -a, *n. augm. Mar.* бóтище.

Bacówka, -i, *f.* (buda pasterska na górach), пастýшья хижина (на Альпійскихъ горáхъ).

Baczać, v. **Baczyć**.

Baczę, **Bączę**, v. **Baczyć**, **Bączyć**.

Bączeć, v. **Bączyć**, **Bąkać**.

Bączek, -czka, *m. dim.* (v. **Bąk**), трýбочка, гáйка у [ружéйной] ложи для всýнутья шомпола.

Baczenie, -ia, *n.* 1. вниманіе, примѣчáніе; dać na kogo (co) baczenie, внимáть, примѣчáть за кѣмъ, строго за кѣмъ смотрѣть; 2. (roztropność, zastanawianie), разсуждéніе; 3. (= rozsądek, rozeznanie), уважéніе; jeszcze jest przy baczeniu, (= przy rozumie), онъ ещё въ нóломъ рáзумѣ; 4. - na kogo, (= wzgląd na kogo), уважéніе; mieć kogo na [większém] baczeniu, [ниż . . .], имѣть къ кому уваженіе.

Bączenie, -ia, *a. n. v.*, v. **Bączyć**.

Baczliwy, -a, -e, *adj.*, v. **Baczny**.

Baczmag, -a, m. (gat. obuwia, бóт, trzewik), башмáкъ, (*dim.* башмачóкъ); **Baczmagoprzedawca**, -y, *m.* (szewc), башмакопродáвецъ.

Ba-czność, -ści, *f.* примѣтливость, примѣчáніе, замѣчáніе, вниманіе; *Milit.* baczność! prezentujcie broń! слýшай! на карáулъ! baczność! вотъ! mieć na kogo baczność, (= pilne oko), строго за кѣмъ смотрѣть, внимáть, примѣчáть за кѣмъ; z bacznością, (= baczenie), примѣчáтельно, внимáтельно; **-czny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* 1. внимáтельный, примѣчáтельный, примѣтливый, блюстáтельный, замѣчáтельный, замѣтливый; 2. (= roztropny, rozsądny), благоразýмный, остроýмный, мýдрый, разсуждáтельный; człowiek niebaczny, v. **Niebacznik**; 3. (względny, wzgląd mający), принимáющій въ уваженіе, уважáющій; niebaczenie, *adv.* невнимáтельно, невнимáтельно, неча́янно.

Baczyć, *v. a.*, 1. - na co, внимáть, примѣчáть; 2. (przestrzegać), наблюдáть, (хранить); przez palce patrzyć, видѣть, jakby nie baczące, сквозь пáльцы смотрѣть, потакáть; 3. - co do siebie, (poczuwać się do czego, чýть до себя), примѣчáть; 4. (uważać, rozbierać), заблюдáть, примѣтить, примѣчáть; 5. (wzgląd mieć), уважáть; baczące na jego zasługi, въ разсуждéніи, въ уваженіи его заслýгъ; v. **Wzgląd**.

Bączyć, (v. **Bąkać**), *v. n.*, жужжáть, ворчáть, мычáть; (mruczeć), ворчáть; - [sobie] pod nosem, * бормотáть; tu bąk bączy, a tam owca beczy, здѣсь жужжáть бодъ, а тамъ овца блеетъ; v. **Bąk**.

Badać, *v. a.* изслѣдывать, изыскивать, вывѣдывать; испытывать; проникáть; - się, *v. r.* (*c. Gen.*), изслѣдывать, развѣдывать; допытываться.

Ba-dacz, -a, *m.* испытáтель; - (natury), przyrodzenia, испытáтель природы; - języków, испытáтель языкóвъ, филолóгъ; - starożytności, археолóгъ; **-daczka**, -i, *f.* испытáтельница.

Badanie, -ia, *n.* (v. **Inkwizycya**), изслѣдованіе; освѣдомлéніе; инквизиція; - świadków, (= słuchanie świadków), допрáшиваніе свидѣтелей, выслýшиваніе свидѣтелей; on wytrzymał badanie porządkowe, его допрáшивали порядочно.

Badatliwy, **Badliwy**, -a, -e, *adj.*, v. **Bedliwy**.

Badawija, -ii, *f.* (koń biegun), бѣгýнъ.

Ba-del, **Ba-dyl**, -a, *m.* 1. (= łodyga, pieniek roślinny), стéбель (у растéній), солóмина; 2. (= chwaścisko), кýколь, негóдная травá; 3. *Bot.* [*galeopsis*], v. **Kocipysk**; **-delisty**, *adj.* (pełen chwastów), наполненный кýколемъ.

Badurzyć, **Bajdurzyć**, **Bzdurzyć**, *v. a.* (gadać nie do rzeczy, pleść trzy po trzy), брéдить, вздоръ говорúть, болтáть, пустомéлить, врать.

Badyl, v. **Badel**.

Bądź, (*pl.* **Bądźcie**), I. *Imperat.*, v. **Być**, будь, (бýдьте)! bądź to, пусть такъ, быть такъ; будь по сему! bądź co bądź! что бы то ни было! co bądź, to bądź, (= niech się stanie co chce), какъ бы ото (то) ни было; bądź zdrów! (будь здорóвъ, бýдьте здорóвы!), прощáй! прощáйте! простú! II. (*conj.* & *adv.*), если, естьли; bądź, (że) [= dajmy na to, supponujmy], положимъ, полагáя, (что . . .); bądź . . . bądź, (= albo . . . albo), или . . . или; лúбо . . . лúбо; bądź to, bądź owo, (= lub to, lub owo), или сіé (ото), или то; bądź krótko, bądź długo, рáно или пóздно; когдá нибýдь; III. (*Endit. c.* kto-, który-, jaki-, co-, ile-, jak-kolwiek), *np.* którykolwiek bądź, ktokolwiek bądź, (= niech będzie kto chce), кто бы онъ ни былъ; jakkolwiek bądź, какъ бы то ни было, [v. Być].

Bądźcież, v. **Bądź** & **Być**.

Bąg, -a, *m.* (v. **Bocian czarny**), *H. n.* [*ciconia nigra*], áистъ чёрный.

Ba-gatela, -i, *f.*, **-gatelka**, -i, *f. dim.* (drobna rzecz), бездѣлица, бездѣлка, мéлочь; * пустякú! **-gatelny**, *adj.* (nie wiele znaczący), маловáжный; rzecz bagatelna, *Jurispr.* маловáжное (тѣмнóное) дѣло; *іт.* ничтóжное дѣло.

Ba-gaż, -a, *m.*, *plur.* **Ba-gaże**, **-ów**, *Milit.* (pakunek etc.), обóзъ, поклáжа, багáжъ; **-gażowy**, *adj.* (obłogowy), *Milit.* багáжный, обóзный; wóz bagażowy, (- do bagaży, v. furgon), [обóзная] фýра, повóзка; konie bagażowe, обóзныя лошади.

Ba-gaxya, -yi, *f. Com.* (materya bawełniana), сúтецъ; **-gaxyowy**, *adj.* сúтцевый; kaftanik bagaxyowy, сúтцевое плáтье.

Bagienka, -i, *f. Bot.* (trawa przy bagnach), болóтная травá.

Ba-gienko, -a, *n.*, 1. (= roślina, gat. rozmarynku, rośnie na błotach), *Bot.* [*Andromeda polyfolia*, (*ledum palustre*)], багýль-

Digitized by Google

никъ, [багуръ], безилóдница; *cfr.* **Bagno**, ziele (3); 2. **baglenko**, *dim.*, v. **Bagno**; **-gienny**, *adj.* (od bagna), болóтный; **bagienna trzęsawica**, тýндра; v. **Bagnisty**.

Ba-gnecina, -y, *f. augm.* (mizerny bagnet), хýдой штыкъ; **-gnecisko**, -a, *n. augm.* (niezgrabny, paskudny baguet), неуклюжій, грýбый штыкъ.

Ba-gnet, -u, *m.*, **-gnecik**, -a, *m. dim.*, *Milit.* штыкъ, (*dim.* штычéкъ); osadzić -, примкнýть штыкъ; **-gnetówka**, -i, *f.* (*cfr.* Gwintówka), оружіе съ штыкóмъ; **-gnetowy**, *adj.* штыкóвый.

Bagniątko, -a, *n. Bot.* (pączek kosmaty niektórych roślin, v. **Baranek**), барáшки (на дерéвьяхъ); v. **Owieczka**.

Bagnik, -a, *m.*, *H. n.* (ryba morska, *scomber thynnus*, v. **Tuńczyk**), тýнецъ, скýмбра [рыба].

Bagniówka, -i, *f. Bot.* (*empetrum nigrum*; gat. małéj jagody), водяника, сеáха, шáкша.

Ba-gnisko, -a, *n. augm.* (v. **Bagno**), болóто, болóтина, топь; **-gnisty**, -a, -e, *adj.* болóтистый, тóвкій, (*abbr.* тóпокъ); тúнистый, тиновáтый; ruda bagnista czyli ląkzna, болóтная [*abo* луговáя] рудá.

Bagno, -a, *n.*, *gen. plur.* **Bagien**, (v. **Bagienko**), 1. болотáстое, тóнкое мѣсто, топь, болóто; 2. -, (drzewo, = łoza, łozina), *Bot.* [*ligustrum vulgare*], бирючина (раст.); 3. -, (ziele, = rozmaryn dziki, szmer), *Bot.* [*ledum palustre*], (багýнъ), багýльникъ, клюóвникъ, болóтный розмарúнъ; v. **Modrzewnica**; = świnie bagno = v. **Rozmaryn Czeski**.

Baj, I. *adv.* & *interj.*, *np.* baj bardzo, baj prawie, v. **Ba**.

Baj, -ja, *m.* II. 1. (Bajacz, bajarz, plotkarz), краснобáй, разскáзщикъ, болтýнъ, говорýнъ, пустослóвъ, враль; [*cfr.* **Bajda**]; 2. **Baj** = *Imperat.*, v. **Bajać**.

Baja, -i, *f.* 1. *Com.* (materya wełniana), бáйка, (*dim.* бáечка); 2. **Baja**, -i, *f.* (= basń, potężna bajka), *pl.* **baje**, скáзка; врáки, враньé, врáканье; 3. **Baja**, -i, *m.* (v. **Baj** II.; **Bajacz**, **Bajarz**), разскáзщикъ, болтýнъ, пустослóвъ.

Bajać, *v. a.* 1. (bajki, baśnie powiadać etc.), баснослóвить, пустослóвить; 2. (łgać, kłamać), врать, (врáкаю, вру, врёшь); 3. (= pleść, gadać nie wiedzieć co), болтáть, бáять, брéдить, нýтать; bajesz by baba na trecie, болтáешь какъ посýтница; sam nie wiesz, co bajesz, ты самъ не знáешь, что говорúшь (брéдишь); nie baj plotek! не болтáй! Bajkę bajać, v. **Bajka** - 2.

Ba-jacz, **Ba-jarz**, **Baj**, -a, *m.* 1. (bajki prawiący), скáзочникъ; 2. (= plotka, świegot, zmyślacz), бáхарь, враль, болтýнъ, хвастýнъ; 3. (*tartem*: bajarz = Bajkopis), баснo-слóвъ, -слóвецъ, -твóрецъ; **-jaczka**, **-jarka**, -i, *f.* (kobieta plotka), разскáзщица, скáзочница, болтýнья, хвастýнья.

Bajanie, -ia, *a. n. v.* 1. баснослóвленіе, пустослóвленіе, болтáніе; 2. -, (baśnie, baje), вранье, хвастовствó, брéдни, грáніе.

† **Bajasłowca**, -y, *m.* (plotkarz), баснo-слóвъ, -слóвецъ, болтýнъ, разскáзщикъ.

† **Bajborak**, -a, *m.* (tkanka jedwabna), шёлковая тканъ.

Bajczany, -a, -e, *adj.* (pletliwy, v. **Bajeczny**), баснослóвный; бáсненный; миѳологúческій.

Bajczarz, **Bajczarka**, v. **Bajacz**, **Bajaczka**.

Bajda, -y, *m.*, **Bajdko**, -a, *m. dim.* (baja, kłamca, łgarz), болтýнъ, лгунъ.

† **Bajdak**, -a, *m. Mar.* (gat. łodzi, bat), бáйдакъ, бóтикъ.

† **Bajdara**, -y, *f. Mar.* (gat. łodzi, kanot), бáйдара; ладья, (*cfr.* пирóга).

Bajdurzyć, v. **Badurzyć**.

Bajeczka, -i, *f. dim.* (v. **Bajka**), бáсенка, скáзочка.

Bajecznicska, -i, *f.* (kobieta trzpiot, plotka, świegotka), скáзочница, болтýнья, лгýнья.

Ba-jeczność, -ści, *f.* баснослóвіе; баснотвóрство; миѳологія; **-jeczny**, *adj.* бáсненный, баснослóвный, скáзочный, бáсенный; awantury bajeczne, бáсенныя приключéнія.

Bajka, -i, *f.* 1. [v. **Bajeczka**, *dim.*], скáзка; dodatek do bajki, прúсказка; 2. (basń, plotka, bredni, kłamstwo), баснь, бáсня; вздоръ; bajki siać, разглашáть, пропускáть бáсню, ложь; bajkę bajać, пустúть кому пыль въ глаза, (хвáстать, лгать); to nie bajka! ѳто не скáзка! то bajki! ѳто скáзка!

Bajkarz, -a, *m.* скáзочникъ; v. **Bajacz**; бáсенникъ.

Bajko-pis, -a, *m.* (pisarz bajek), разскáзщикъ, писáтель бáсень, баснo-пúсецъ, -твóрецъ, -слóвъ; **-pisarstwo**, -a, *n.* баснотвóрство.

Bajkowy, *adj.*, v. **Bajowy** (II.).

Bajok, -u, *m.* (moneta Włoska), баóкъ, (Италiянская монéта = 1 копѣйка).

Bajopis, -a, *m.* 1. v. **Bajkopis**, **Baśniopis**; 2. v. **Bajacz**, **Plotkarz**.

Bajor, -u, *m.*, **Bajoro**, -a, *n.* мéлкое, не глубóкое болóто.

Bajorek, -rka, *m.* (nitki złote kręcone), золотáя нúтка.

Bajowy, *adj.* I. (od baji materyi), бáйковый, бáйчатый.

Bajowy, *adj.* II. (od bajów, bajkowy, baśniowy), бáсенный; v. **Bajeczny**.

Bajprawie, *adv.* (= baj prawie, ba i prawie), v. **Ba**.

Baj-ram, **Baj-ran**, -u, *m.* (wielkie święto Tureckie), бaйрáмъ, Турéцкій прáздникъ; **-ramować**, *v. a.* (święto bajramu obchodzić; świątkować), прáздновать бaйрáмъ; прáздновать; торжествовáть, гулáть.

Bajtałaszki, -ów, *f. pl.* (bzdury, fraszki; ni to, ni owo), вздоръ, (пустякъ), пустякú; v. **Bałamuctwo**.

Bąk, -a, *m.*, 1. *H. n.* (ptak naszyniec; *ardea stellaris*), выпъ (птúца); bąk błotny, (*ard. stell.*, *Lepechin.*), квáква; 2. *H. n.* (ptak cudzoziemski, [v. **Baba** - 16], *pelicanus onocrotalus*), катарáктъ, бáба (птúца); 3. *H. n.* (owad, *tabanus*; v. **Gzik**), слѣпéнь, óводъ, (насѣкóмое), v. **Owad**; §. bąki strzelać, *it.* bąki zbijać, за баками chodzić, (nie wiedzieć na czém czas trwonić, włóczyć się po ulicach etc.), бить баклýши (*pl.*), куóрить, маяться, лѣнúться; bąka wystrzelić, бака зробúть, ошúбку сдѣлать, ошúбаться; проступáться; 4. *Trans. moral.* (= trąt, truteń), трýтень, шмель, гáдина; 5. -, (= warkotka, cyga, furtawka), волчёкъ; 6. -, (dudy, kozieł), дудá, дýдка, волынка; 7. -, v. **Tyaf**.

Baka, -i, *f.*, *pl.* **Baki**, 1. (w Prusiech zachod. z Niem. „Bade, Baden" = policzek, lice, jagoda), щекá, ланúта; 2. -, (? !), [znak na morzu dla żeglarzy etc.], бáкенъ, бýй, вѣхá, маякъ (на мóрѣ). — * Baki komu świecić, (głaskać kogo po bakach), [= przyświecać komu, nadskakiwać, pochlebiać etc.], глядúть кого по ланúтѣ (по щекáхъ), льстить, ласкáть, подхлѣбствовать кому; v. **Nadskakiwać**.

Bakać, *v. a.* 1. восклицáть отъ рáдости; 2. (= wołać), кричáть, звать; 3. (= strofować, łajać), бранúть кого, порицáть кого чѣмъ, руганть, кричáть на кого.

Bąkać, *v. n. contin.*, **Bąknąć**, *v. semel.*, 1. v. **Bączyć**; 2. * бąkać pod nosem, бормотáть; гýкнуть; ani bąknął, ani jąknął, (= ani pisnął, ani gęby nie otworzył), онъ дáже не гýкнулъ (пúкнулъ); 3. -, *transl.* (= brzękać na jakim instrumencie), игрáть небрéжно (худо), тóлько чтобъ забавлятся.

Baka-larnia, -i, *f.* (pedantska szkoła), бакалáврія, педáнтское (-тúческое) учúлище; **-larski**, *adj.* бакалáврскій; po bakalarsku, *adv.* по бакалáвски; **-larstwo**, -a, *n.* 1. бакалáврство; 2. учúтельство; 3. педáнтство; = **Bakalaurya**, -yi, *f.*; **-larz**, -a, *m.* 1. бакалáвръ; 2. учúтель дѣтéй; 3. педáнтъ.

Bakalia, -ii, *f.*, **Bakalie**, -ów, *pl. Com.* (osobliwe frukta etc.), кунéческіе товáры изъ Востóка, какъ то: изюмы, миндáли, лавровые лúстья, и пр.; *сладкія ѣстви, слáдкости; w bakaljach chowany, (= w pieszczotach chowany), *ба-

Digitized by Google

зо́ванный, нѣженный, избало́ванный, изнѣженный.

Bakar, -u, *m.* (miara), мѣ́ра, содержа́щая въ себѣ́ четы́ре бо́чки.

Baki, v. **Baka.**

Bakier, **na bakier**, *adv.* 1. на бекре́нь; на bakier czapkę, kapelusz nosić, носи́ть на бекре́нь ша́пку, шля́пу; 2. *transl.* wszystko idzie na bakier, (= na opak, krzywo, ле́, худо). всё идётъ на бекре́нь, (худо).

Bakort, -u, *m.* (lewy bok okrętu), ба́кортъ, (ба́кордъ), лѣ́вый бортъ корабля́; *fig.* (niebezpieczne miejsze), * опа́сное мѣсто; v. **Bok.**

Bąkowy, *adj.*, 1. *H. n.* отъ вы́на; 2. *H. n.* отъ о́вода; v. **Bąk.**

† **Bakuła**, v. **Bałaka.**

I. Bal, -a, *m.* (gruba deska), то́лстая доска́; бревно́, брусъ; [*cfr.* **Balka, Belka**].

II. Bal, -u, *m.* (uciecha, zabawa, bieslada z tańcami, z muzyką), балъ (та́нецъ); dać bal, дава́ть, дать балъ; iść, jechać na bal, идтѣ́, ѣ́хать на балъ; bal zagaić = otworzyć bal, (= pierwszy taniec zacząć) [*np.* polonezem], начина́ть балъ [на пр. полоне́зомъ].

III. † **Bal**, -u, *m.*, v. **Bela towarów . . .**

† **Bala**, v. **Bela.**

Bałaban, Bałabański, v. **Junak, Junacki.**

† **Ba-łaka**, -i, *m.*, † **Ba-kuła**, -y, *m.* (gaduła, świegot etc.), болтунъ, говору́нъ, пустосло́въ, балмутъ; **-łakać**, *v. a.* (pleść, świegotać, gadać niewiedzieć co), бала́ть, болта́ть, бре́дить, врать.

Bała-mucić, *v. a.* I. *a*) балму́тить, сдѣ́лать замѣша́тельство, приводи́ть въ заблужде́ніе, пу́тать; *β*) **-kogo**, **zbałamucić kogo**, (= zwodzić etc.), балму́тить, въ замѣша́тельство привѣ́сть, смуща́ть, подма́нивать, приводи́ть кого́ въ заблужде́ніе; * бало́вать (дита́); *γ*) **-**, (= pleść trzy po trzy, co ślina na język przyniesie), врать, бесе́довать, вертопра́шить; **- interessa, - interessami**, (= zawodami zamotać, zawikłać), привѣ́сть дѣ́ла въ замѣша́тельство, (въ безпоря́докъ); **-czas**, (= trwonić czas), бало́вать, проболта́ть, въ болта́ніи проводи́ть вре́мя, * игра́ть въ бирю́льки; nie bałamuć czasu! не трать вре́мени! берегі́ вре́мя! — II. **- się**, *v. r.* (= uwodzić się), обольща́ться, обольсти́ться, прельща́ться; **-mucenie, -ia**, *s. n. v.*, балму́ченье etc.; **-mucki, -mutny**, *adj.* бала́мутный, бесе́довный; вертопра́шный, легкомы́сленный; **-mucitwo, -a**, *n.*, **-mutnia**, -i, *f.* вздоръ, (пусти́ки), пустяки́, бесе́дованье; вертопра́шество; препровожде́ніе вре́мени въ пусти́хъ дѣ́лахъ, потѣ́ря (тра́та) вре́мени; v. **Bajtałaszki**; czas na bałamuctwie tracić, въ болта́ніи [въ (на) пустя́хъ] проводи́ть (тра́тить) вре́мя;

Bałamuć, -a, *m.* балму́тъ, бесе́довъ, (-сло́вецъ), враль, вертопра́хъ; **Bałamutka**, -i, *f.* балму́тка, хвастýнья, вертопра́шка; коке́тка.

Bałanda, -y, *m.* невѣ́жливый, неукли́жій человѣ́къ, болва́нъ, бо́хъ, не́нтюхъ, захла́къ.

Ba-lans, -u, *m.* (v. Równowaga, położenie poziome), вѣсы́, вѣ́ски, равновѣ́сіе; бала́нсъ; счётъ приходо-расхо́дный; счётный сводъ; **-lansować**, *v. a.* (v. Równoważyć; kołysać, machać), балансирова́ть; сохрани́ть равновѣ́сіе; держа́ть въ равновѣ́сіи; качать, (-ся), шата́ть, (-ся); колеба́ться; согрыса́ться; наблюда́ть равновѣ́сіе; *Mal.* ра́вно располага́ть гру́ппы фигу́ръ.

I. Balas, Ballas, -u, *m. Miner.* (gat. rubinów bladych albo cielistych), бала́съ, бле́дной (красно́ва́тый) и́хонтъ, блѣ́дно-кра́сный руби́нъ.

II. Balas, -u, *m.*, **Balasy**, -ów, *pl. Archit.* бала́сы, перила, балюстра́да; (*cfr.* **Balustrata**); *transl.* kompliment jak balas, * худо́й, неукли́жій компليме́нтъ, х., и. нолхо́нъ.

Balast, -u, *m. Mar.* бала́стъ, (балла́стъ); грузъ.

Balbiernia, Balbierz, v. **Barwiernia, I. Barwierz.**

† **Balbod**, -a, *m.* (jąkacz, jąkała), заи́ка, косноязы́чный.

Balcerek, -rka, *m.* (imię sławnego śpiewaka; stąd śpiewaka doskonałego oznacza), [и́мя сла́вного пѣ́вца; отъ того́ =]: отли́чный пѣ́вецъ.

Balczany, *adj.* (od balki), отъ бо́лки, бревѣ́нный; бревѣ́нчатый; брусово́й, брусча́тый; balczany bant, *T.* рвань, обо́йма, скоба́; v. **Balkowy, Belkowy.**

Bal-dach, -dachin, -dakin, -dekin, -u, *m.* [бальдахи́нъ], балдахи́нъ; ло́тко з baldakinem, (= v. **Kotara**), крова́ть съ балдахи́номъ, (кр. съ вѣ́рхомъ).

Bal-daszek, -szka, *m. dim.* 1. ма́лый балдахи́нъ; 2. **-**, *Bot.* (v. **Okołek**, [*corymbus*], *umbella*), зонти́къ у цвѣто́въ, щито́къ; **-daszkowaty**, *adj.* 1. балдахи́нный; 2. **-**, *Bot.* (*umbellatus, umbellifer*, v. **Bal-daszkowy**), зонтикови́дный; зонтикоцвѣ́тный, зонтиконо́сный; зо́нтичный; baldaszkowate rośliny, (*umbelliferae, -latae plantae*), зо́нтичныя, зонтиконо́сныя расте́нія, [щитоно́сныя, кистено́сныя расте́нія]; **-daszkowy**, *adj.* 1. балдахи́нный; 2. **-**, *Bot.* (*umbellifer*), зо́нтичный, щитоно́сный, (у цвѣто́въ); v. **Bal-daszkowaty**; Łączeń (v. **Łącz** etc.) baldaszkowy, *Bot.* (*butomus umbellatus*), сусо́къ, (родъ водяно́й травы́).

Baldryan, -u, *m. Bot.* (ziele, *valeriana*, v. **Kozłek**), балдырья́нъ, булдырья́нъ, земно́й ла́донъ, мя́тнъ, валерія́на, громо́ла, о́чный ко́рень.

Baleczka, -i, *f. dim.* бревенцо́, бревѣ́нко, брусо́къ, -сочек; v. **Balk.**

† **Balena**, -y, *f.*, *H. n.* (= Wieloryb, *balaena mysticetus*), китъ.

Ba-let, -u, *m.* (taniecznа gra), [балѣ́тъ], балѣ́тъ; **-letniczka**, -i, *f.* балѣ́тница; **-letnik**, -a, *m.* балѣ́тникъ, балѣ́тный танцо́ръ.

Balia, -ii, *f.* 1. (wanna do prania), стира́льное корыто, прачешная лохе́нь; 2. (lub, kamień spodni młynarski obejmujący), *T.* край, о́бодъ, окра́ва у исподнаго жернова́го ка́мня, обечайка.

Balik, -a, **Balicek**, -czka, *m. dim.* (v. **Bal**, -u), бо́ликъ.

Balk, -u, *m.*, **Balka, Belka**, -i, *f.* (v. **Baleczka**, -i, *f. dim.*), 1. бо́лка, бревно́, (бервно́), брусъ, бревенча́къ; balka poprzeczna, поперѣ́чное бревно́; поперѣ́чная бо́лка; (v. мя́тница, переводи́на, накатина); брусъ поперѣ́чный; 2. (w młynie:) belka na szpuntpalach, *T.* (въ мѣ́льницѣ:) цили́ндръ, валъ; 3. *Archit.* balka, (nadsłupie etc. *epistylium*), архитра́въ, переводи́ъ, переводи́на, перекла́дина; ле́гель; *Allegor. moral.* v. **Zdźbło, Zdziebło**; (*fam.*) tak kłamie, że aż belki trzeszczą, * онъ чрезвычайно (безсти́дно) лжётъ; онъ ужа́сно лжётъ; woda nie ma pod sobą balek, * вода́ не имѣ́тъ бревенъ, (= мо́жно утону́ть). [ко́нъ.

Balkon, -u, *m.* (wystawa), бал-

Bal-kować, *v. a.* подводи́ть бревна, п. бо́лки, п. перекла́дины; **-kowanie**, -ia, *s. n.* бру́сья и перекла́дины (въ до́мѣ), всѣ́ бревна въ строе́ніи; *it.* подводе́ніе бревенъ; **-kowy**, *adj.* бревенно́й, (бревѣ́нчатый), бру́совый, брусча́тый; накатный.

Ballada, -y, *f. Poes.* (poema), балла́да.

Ballasy, Balasy, v. **II. Balas.**

Ballować, v. **Balować.**

Balon, -u, *m.* (= bania powietrzna, lotna), балонъ, воздушный шаръ.

Balować, *v. a.* 1. (balami, tańcami się bawić), посѣща́ть бо́лы, веселиться; гуля́ть; 2. (balami, deskami [*np.* podłogę] pokrywać, клаść), покрыва́ть, выстила́ть (на пр. полъ) доска́ми.

Balowy, *adj.* (do balu, tańca należący), бо́льный, принадлежа́щій къ бо́лу; strój balowy, пла́тье, убра́нство къ бо́лу, бо́льное пла́тье.

Bal-sam, -u, *m.* 1. (sok wonny lekarski z balsamowego drzewa etc.), бальса́мъ, бальзамъ; 2. (= ulga, pociecha, plastr na serce), * бальза́мъ, утѣ́шеніе; отра́да; сердцекрѣпи́тельное лека́рство,

Digitized by Google

плістырь на сердце; 3. *Bot.* = v. **Balsamowe drzewko**; 4. balsam polski, (ziele) = v. **Basylia**; 5. balsam niemny, (żywica; *bitumen*), земляная (горная) смола; **-samicaka**, v. **Balsamka**; **-samiczny**, *adj.* бальсамный, бальзамный; бальзамическій; благовонный; v. **Balsamowy**; **-samina**, -y, *f.*, **-saminka**, -i, *f. dim. Bot.* [*impatiens balsamina*], недотыка, бальзаминъ (раст.); **-saminowy**, (**-samimny**), *adj.* бальзаминный; **-samka**, **-samiczka**, -i, *f.* 1. коробочка для бальзама; стклянка для бальзама, стк. для духовъ; 2. *Bot.* (*momordica*), бальзамка, дерабка; **-samprzedawca**, -y, *m. Eccl. sl.* бальзамопродавецъ; **-samorodny**, -a, -e, *adj.* бальзаморóдный; **-samować**, *v. a.* бальзамировать; **-samowanie**, -ia, *n.* бальзамированіе; **-samowy**, -a, -e, *adj.* бальзамный; **balsamowe drzewo**, **drzewko**, бальзамное дерево; **topola balsamowa**, *Bot.* (*populus balsamifera*), осокорь душистая; тополь душистый; v. **Topol**, **Topola**; **jodła balsamowa**, *Bot.* (*pinus balsamea*), сосна [v. ель] бальзамная, *it.* v. **Balsamiczny**.

Balta, **Bełta**, -y, *f.* скиара; v. алебарда, бердышъ.

Bałach, -u, *m.* (wrzawa, hałas), шумъ; гулъ; v. **Bałuszyć**.

Bałuka, **Bałyka**, na -, *adv.* (= raczkiem), на четверенькахъ; na bałuku chodzić, ходить на четверенькахъ.

Bału-strada, **-strata**, -y, *f. Archit.* балюстрада; балясы (*pl.*); перила (*pl.*).

Bałuszyć, 1. *v. n.* (= bałuch, wrzawę robić), шумѣть, бушевать; 2. -, *v. a.* (= bałuchem ogłuszyć), оглушать, -шить.

Bał-wan, -a, *m.*, **-wanek**, -nka, *et* **-wanik**, -a, *m. dim.* 1. болванъ; чурбанъ; глыба; комъ; кусокъ необдѣланный; - soli, соляная глыба; кусокъ соли; - marmuru, мраморный чурбанъ; кусокъ мрамора; - lodu, глыба льду; кабанъ; - śniegu, (*cfr.* lawina), глыба снѣгу; комъ снѣгу; v. **Bryła**; 2. - morski, волна морская; 3. - dymu (= słup dymowy ogromny), клубы дыма; клубящіяся дымъ; 4. (= posąg nad miarę ludzką; obraz rznięty pogański), болванъ; колоссъ; истуканъ; кумиръ; идолъ; болванчикъ; божокъ; v. **Bożek**; służba bałwanom, (= bałwaństwo, bałwochwalstwo), идолослуженіе, кумирослуженіе, идолопоклонство, поклоненіе идоламъ; 5. *fig.* (= drągal, kloc, pień), *болванъ, чурбанъ, нетюхъ, остолопъ, вахлакъ, вялый, олухъ, невучъ, неповоротливый человѣкъ; дуралей; *pop.* гуза; мужикъ; stoi jak bałwan, стоитъ какъ болванъ [*abo* какъ пень]; **-wanlasty**, -a, -e, *adj.* (na kształt bałwana, bryły), глыбистый, глыбоватый; въ глыбахъ состоящій; похожій на глыбу, п. на комъ; v. **Bryłasty**; *cfr.* **Bałwanisty**; **-wanica**, -y, *f.* кумирница, капище, божница; v. **Bałwochwalnia**, **Bożnica**; **-wanik**, -a, *m.*, **-wanek**, -nka, *m. dim.* 1. v. **Bałwan**; 2. (= bałwochwalca), идолослужитель, идолопоклонникъ, кумирослужитель; **-wanisty**, -a, -e, *adj.* волнистый; волнующійся; v. **Burzliwy**; † **-wanoszaleństwo**, -a, *n.* пристрастіе къ идолопоклонству; идолопейстовство; **-wanowatość**, -ści, *f.* (ciężkość ruchu ciała, i t. p.), неповоротливость; неловкость; неуклюжесть, алиноватость; грубость; **-wanowaty**, -a, -e, *adj.* (= lejbowaty, basałykowaty, *etc.*), неповоротливый; неловкій; неуклюжій; алиноватый; неразвязный; тяжелый; грубый; **-wański**, -a, -ie, *adj.* идольскій; (= posągowy), болванный; obraz bałwański, кумиръ, истуканъ; bałwański kościół, храмъ идольскій; кумирница; капище.

Bałwiernia, **Bałwierz**, v. **Barwiernia**, **Barwierz**.

Bałwo-chwalca, -y, *m.*, **-chwalnik**, -a, *m.* идолопоклонникъ, идолослужитель, кумирослужитель; *Eccl. sl.* бого-творецъ, -творитель; **-chwalczyna**, -y, *f.* идолопоклонница; **-chwalić**, *v. n.* (bałwanom służyć), идолопоклонничать, идолопоклонничествовать, идолопоклонствовать, служить [*abo* поклоняться] идоламъ; **-chwalnia**, -i, *f.*, **-chwalnica**, -y, *f.* храмъ языческій, храмъ идольскій, кумирница, кумирня, капище; *Eccl. sl.* требище, идольница, божница; **-chwalny**, -a, -e, **-chwalski**, -a, -ie, *adj.* идолопоклонническій; *it.* языческій; **-chwalstwo**, **Bałwaństwo**, -a, *n.* идолопоклонство, идолопоклоненіе, идолослуженіе, поклоненіе идоламъ, кумиро-поклоненіе, -служеніе; язычество; *Eccl. sl.* идолобѣсіе, идолопейстовство.

Bałyka, na -, v. **Bałuka**.

Balzam . . . . . **Balzamowy**, v. **Balsam** . . . . . **Balsamowy**.

Ban, -a, *m.* 1. † Банъ, губернаторъ, намѣстникъ; 2. гелдеръ, пфенигъ, полушка.

Banagdyk, *Bot.*, v. **Malownik**.

Ba-naluka, **-nialuka**, **-nieluka**, -i, *f.* 1. заглавіе нелѣпаго романа въ стихахъ: „утѣшная повѣсть о книжнѣ Баналюкѣ"; 2. балагурство, балаганничество; нелѣпость; глупость, дурачество, вздоръ, бредни, пустяки; плесть banialuki, (= мówić nierozsądnie i nie do rzeczy), бредить, пустословить, молоть вздоръ, говорить [*abo* врать] чепуху.

Banat, -u, *m.* банатъ, намѣстничество; v. **Ban** (1).

Bańczasty, v. **Baniasty**.

Banczek, -czku, *m. dim.* (v. **Bank**), малый банкъ.

Bańczysty, -a, -e, *adj.* пузырчатый; пузыреватый; v. **Bąbelisty**.

Banda, -y, *f.* 1. шайка; толпа; - złodziei, шайка воровъ; - rozbójników, разбойничья шайка; 2. - bilardowa, бортъ.

Bandaż, v. **Obwiązka**, перевязка (хирургическая), бандажъ, бинтъ.

Bandela, -i, *f. T.* бинтъ, женская перевязка.

Ban-dera, -y, *f.*, **-derka**, -i, *f. dim. Mar.* 1. флагъ; 2. *meton.* (= okręt), корабль; 3. - na dachu domowym, (= wietrzyk), флюгеръ; соробка; вѣтренница.

Banderola, -i, *f.* бандероль.

Bandolet, -u, *m.* 1. бандольера; перевязь; портупея; 2. (gat. broni ognistéj), родъ огнестрѣльного оружія.

Ban-dos, -a, *m.* (żniwiarz najemny, pospolicie obcy), чужій наёмный косецъ, жнецъ; **-doska**, -i, *f.* чужая наёмная жнецъ.

Ban-dura, -y, *f.*, **-durka**, -i, *f. dim. Mus.* бандура; кобза; v. балалайка; **-durysta**, -y, *m.* бандуристъ.

Bandycya, **Banicya**, **Bannicya**, -yi, *f.* (wygnanie obywatela z kraju), ссылка, изгнаніе, опала; заточеніе.

Bandyt, **Banit**, **Bannit**, -a, *m.* 1. изгнанецъ, изгнанникъ, сейлочный, ссыльный; 2. (= łotr, rozbójnik, łupieżca), бандитъ, разбойникъ; 3. † -, v. **Ławnik**.

Bandyzować, **Banizować**, **Banizować**, **Banitować**, **Banisować**, *v. a.* (na wygnanie skazywać, etc.), ссылать, послать кого въ ссылку; изгонять, изгнать; заточать, -чить.

Bania, -y, *f.* 1. какой нибудь вмѣстный сосудъ; кружка; кубышка; кувшинъ, *it.* банка; - śklana, бутылка; - od przepalania, *Chem.* (= alembik), перегонный кубъ; алембикъ; колба; горлянка; пеликанъ; винокуренный кубъ; - odłączalna, отдѣлительная воронка; - elektryczna, *Phys.* электрическая машина; - u wiatrociągu, *Phys.* [стеклянный] колоколъ; *v.* рецепіентъ; - powietrzna, (= balon), воздушный шаръ; аэростатъ; - oliwy, (naczynie, w którém się oliwa sprowadza, pewnéj ustawionéj miary), сидова; - od kwiatów, ваза, горшокъ для цвѣтовъ; - długoszyjna, долгошейка; (v. **Długoszyjka**); 2. bania, (= łaźnia), баня; 3. *Archit.* куполь; 4. *Bot.* (rodzaj rośliny, *cucurbita*); v. **Dynia**, **Korbas**), тыква; - morska, *Bot.* колокольчикъ, горькая тыква (родъ огурца); 5. * łeb (głowa) jak bania, голова какъ тыква, какъ бочка, (*sc.* пу-

Digitized by Google

стая, безъ мозга); тыя bania, (= głupiec), ты глупецъ, дуракъ; 6. *fig.* (brzuchacz, pękaty, podsędek), *брюхатъ, брюхачъ, пузанъ; пижикъ; 7. *fig.* (= opój), пьяница, *vu.* запивоха.

Banialuka, v. **Banaluka.**

Banlasty, Baňcsaty, -a, -e, *adj.* кубеватый, -ватый; *пузатый, брюхатый; надутый, толстобрюхій, толстопузый.

Banicya, v. **Bandycya.**

Baniecka, v. **Baňka.**

Ba-niecznik, v. **Baňkarz**; -niecsny, -a, -e, *adj.* (do baniek należący), кружечный; бутылочный; кубовый.

Banilia, v. **Wanilia.**

Baniować, v. **Bandyzować.**

Banit, сомлочный, v. sub **Bandyt** (1).

Baniuczka, Baniuszka, v. **Baňka.**

Banizować, v. **Bandyzować.**

Bank, -u, *m.*, **Banczek**, -czka, *m. dim.* 1. (skład pieniędzy, kantor wexlarski), банкъ; *it.* биржа; pieniądze dać na bank, (= umieścić na banku), отдать деньги на банкъ; bank puścić, (= bankrutować), обанкрутиться; u niego jak w banku, (= ma zawsze gotowe pieniądze), онъ всегда при деньгахъ, онъ всегда достатокъ имѣетъ въ деньгахъ; 2. (w grze faraona:) банкъ; ciągnąć bank, сдѣлать банкъ; rozbić, zerwać bank, сорвать банкъ; trzymać (mieć) bank, держать банкъ; bank komu trzymać, *имѣть кого зависимымъ отъ своей воли; 3. bank walowy, (= ławy), *T. Milit.* банкетъ, приступокъ, помостъ.

Baňka, -i, *f.*, **Ba-niecska, -niuczka, -niuszka**, -i, *f. dim.* 1. кружка, кубышечка; баночка; рожекъ; бутылочка, склянка; [*cfr.* **Ampułka**]; - malarska, кружечка, баночка, горшокъ для красокъ; -, (= alembiczek), *Chem.* кубикъ; v. **Bania**; - pojemna, *T. Chem.* реципіентъ, пріемникъ, подставная стклянка; *v.* реторта; - barwierska, *Chir.* рожки (*pl.*), банка кровососная; baňki stawiać, ставить рожки, банки; baňki stawić, рожковую кровь пускать; trzebaby mu na głowie postawić baňki, *должно ему (мозгъ чистымъ сдѣлать *abo*) изъ головы кровь пустить, = онъ бѣшеный, сумасшедшій; 2. *Bot.* тыквица, тыковка; 3. - soli, (v. **Bałwan** 1), соляная глыба; - na wodzie, *propr. et* *пузырёкъ на водѣ, п. водяной; что бренное, (v. **Bąbel**); - mydlana, мыльный пузырёкъ.

Baňkarz, Baniecznik, -a, *m.* 1. (co baňki robi), бутылочникъ, сочинитель бутылокъ, с. кубовъ; 2. **Baniecznik** (do przecinania skóry), *Chir.* скарификаторъ, (баночный) шнеперъ, шнеперъ, насѣчникъ, тонбрикъ.

Bankiecik, v. **Bankiet.**

Ban-kier, -kierz, -a, *m.* 1. банкиръ; мѣновщикъ; 2. банкиръ, банкометъ; 3. *очень богатый человѣкъ, (богатый какъ Крезъ); -kierczyk, -a, *m. dim.* малый банкиръ; бухгалтеръ, помощникъ банкирскій; -kierka, -i, *f.* жена банкира, женщина, держащая банкъ (въ игрѣ), банкирка; -kierowa, -y, *f.* жена банкира, ж. мѣновщика; -kierówna, -y, *f.* дочь банкира; -kierowstwo, -kierstwo, -a, *n.* банкирство; *collect.* банкиръ со своею женою; -kierski, †-kierzki, -a, -ie, *adj.* банкирскій; po bankiersku, по банкирски.

Ban-kiet, -u, *m.*, -kiecik, -a, *m. dim.* 1. банкетъ, пиръ, пиршество; 2. *Milit.* -, (= ławka 3.), *T.* банкетъ, приступокъ; -kietnik, -a, *m.*, -kietniczek, -czka, *m. dim.* пиршествователь; пирующій; дающій пиръ; охотникъ до пировъ; -kietny, kietowy, -a, -e, *adj.* банкетный; пирный; пиршественный; -kietować, *v. a.* 1. пировать, пиршествовать; 2. - kogo (= częstować) угощать; - się wzajemnie, взаимно угощаться; 3. - się, *v. r.* увеселяться, нѣжиться, забавляться, жить въ раздоліи; -kietowanie, -ia, *v. n. v.* пированіе; пиръ, пиршество; -kietowy, v. **Bankietny.**

Bankowy, -a, -e, *adj. Com.* банковый; assygnacya (*qu. v.*) bankowa, ассигнація.

Ban-krut, -u, *m.* 1. (= **Bankructwo**, -a, *n.*) *Com.* банкрутство, проторка; 2. **Bankrut**, -a, *m.* (zbankrutowany), банкрутъ, обанкрутившійся, протороговавшійся; несостоятельный должникъ; -krutka, -i, *f.* обанкрутившаяся, протороговавшаяся, банкрутка; -krutować, *v. a. impf.* zbankrutować, *v. perf.* 1. банкрутомъ сдѣлаться, банкрутиться, обанкрутиться, протороговаться; сдѣлаться несостоятельнымъ; 2. - na honorze, *лишиться чести.

Bankwekslarstwo, -a, *n.* банкъ; = v. **Bank** 1.

Bannici, *pl.*, v. **Bandyt** 3.

Bannicya, v. **Banicya.**

Bannit, v. **Bandyt.**

Bannizować, v. **Bandyzować.**

Bant, -u, *m.* бантъ, обручъ, скоба, желѣзная связь; balczany bant, v. **Balczany.**

Baraka, -i, *f.* (v. **Szałas**), шалашъ на полѣ, походная палатка; землянка; избушка, домишко; *it.* хачуга.

Bara-kan, -a, *m.* (v. **Barchan**) *Com.* барканъ, бараканъ; -kanowy, -a, -e, *adj.* барка́новый.

Baran, -a, *m. H. n.* 1. баранъ; 2. - murołomny (v. **Taran**), баранъ, стѣноломъ, тарань, овенъ (*sl.*); 3. (= baba do wbijania palów), баба свайбитная; 4. - (na niebie, *aries*), *Astron.* овенъ, (созвѣздіе и знакъ зодіака); 5. (= futro, kożuch), овечья шуба; тулупъ; дубленка; po baranie go skropił, *онъ его порядкомъ выколотилъ, отдулъ; na barana kogo wziąć, *взять, носить кого на спинѣ; 6. (= opuszka etc.), опушка.

Ba-ranek, -nka, *m. dim.*, -raneczek, -czka, *m. dim.* (v. **Baran**) 1. баранекъ, агнёнокъ, (агнёночекъ), агнецъ; 2. (niewiniątko, faryzeusz), *лицемѣръ, ханжа; 3. *Theol.* - Boży, (= J. Chr.), агнецъ Божій; 4. *Theol. transl.* *a*) - boży, (= hostya, opłatek poświęcony), агнецъ, облатка посвященная (съ изображеніемъ распятаго), *β*) - boży, (świętość woskowa z wyrażeniem baranka wielkanocnego), Агнецъ Божій, благословенный Папою воскъ, на коемъ изображенъ агнецъ; - wielkanocny, агнецъ пасхальный; 5. baranki (*pl.*), (= skórki baranie), барани, баранки; мерлушки; 6. - u czapki, (= opuszka), опушка; 7. baranki (*pl.*), [pączki kosmate, kotki, etc.), *Bot.* барашки, серёжки, брунки; 8. (ptak, bekas, koziełek), *бекасъ, куликъ, барашекъ (птица); 9. czysty baranek, [*agnus castus, vitex ag. c.*; Włoska wierzba], *Bot.* агнецъ непорочный (растеніе); Италіянская ивба; цѣломудренникъ; прутникъ; монашескій перецъ; -rani, -ia, -ie, *adj.* бараній, овній (*sl.*); barania polędwica, задняя часть баранины; barania skóra, агнячья шкура; овечья кожа; v. **Baranki**; kotlety baranie, баранье котлеты; barania głowa, овечья голова; *дурякъ, глупецъ, дураля, глупая башка, глупый человѣкъ; -ranina, -y, *f.*, -raninka, -i, *f. dim.* баранина; -rankowy, -a, -e, *adj.* агнчій, (агнячій), агнечный, барановый.

Baraźnictwo, -raszeństwo, -a, *n.* маклерство; кто доставляетъ (кому что), маклеръ, факторъ; посредникъ; сводчикъ; -raźny, -raźnicky, -a, -e, *adj.* маклерскій, (агнячій), агнечный, барановый.

Baraźnictwo, -raszeństwo, -a, *n.* маклерство; -raźnik, -rasznik, -a, *m.* кто доставляетъ (кому что), маклеръ, факторъ; посредникъ; сводчикъ; -raźny, -raźnicky, -a, -e, *adj.* маклерскій, маклеровъ; -raźne, -ego, *subst. n.* маклерскій трудъ; (-скія деньги); куртажъ.

Baraza, Baraż, -a, *m. H. n.* (rodzaj węzłów, *vipera, coluber cerastes*), керастъ, гадюка рогатая, змѣя рогатая.

Ba-raszki, -ów, *pl. m.* (fraszki, żarty, etc.), вздоръ, пустяки, шутки, враки, забавныя повѣсти, шалости; -raszkować, *v. a.* (baraszki stroić), болтать, говорить вздоръ; (*vu.* балагурить), шутить; рѣзвиться; шататься; -raszkowanie, *s. n. v.* болтаніе, балаканье, рѣзвость, шутки; забава; -rasznik, v. **Baraźnik.**

Barbara, -y, *f.* 1. *npr.* Варвара; 2. -, Św. Barbary ziele, *Bot.* (*bar-*

Digitized by Google

barea), вáрварка; зáлів Святóй Варвáры; рѣдька полевáя.

Bar-bar, -a, v. **Barbarzyniec**, -áca, *m.* вáрваръ; непросвѣщéнный, свирѣпый, жестóкій, лютый (-той) человѣкъ; **-barka**, **-barzyaka**, -i, *f.* вáрварка; жестóкая, лютая женщина; **-barya**, -yi, *f.*, v. **Barbarzyństwo**, -a, *n.* вáрварство; безчеловѣчіе; дикое состояніе; **-baryjski**, *v.* **Barbarzyński**, *adj.* вáрварскій; жестóкій; грýбый; дикій; **-baryzm**, -u, *m.* *Gramm.* (βαρβαρισμός), варварúзмъ, неправильное выраженіе, варвароречéніе; ошúбка противъ дýха языка; **-barzyniec**, -áca, *m.* дикій, непросвѣщéнный человѣкъ; вáрваръ; лютой, жестóкій человѣкъ; **-barzyński**, -a, -e, *adj.* 1. вáрварскій, дикій, невѣжливый, непросвѣщéнный, лютый, жестокосéрдый, безчеловѣчный, (-ческій); 2. *Gramm.* варваролéпный, неправильный по грамматикѣ; po barbarzyńsku, *adv.* по вáрварски; *Gramm.* неправильно; po barbarzyńsku żyć, по вáрварски (невѣжливо) жить; po barbarsku postępować, вáрварствовать; лютó, жестóко поступáть; **-barzyństwo**, -a, *n.* вáрварство; лютость; безчеловѣчіе; невѣжество.

Barbinek, v. **Barwinek.**

Barbora, -y, *f.* *Bot.* [v. **Barbara** (2), *barbarea*], вáрварка.

Barć, -ci, *f.* 1. борть, *gen.* -и, *f.* [ýлей]; 2. (= otwór w ulu), летóкъ, летóкъ, очкó.

Bar-chan, -u, *m.* *Com.* бумазéя; **-chanik**, -a, *m.* (tkacz barchanowy), бумазéйный ткачъ; **-chanowy**, -a, -e, *adj.* бумазéйный.

Barciowy, -a, -e, *adj.* (od barci), бортевóй, бортянóй, [-úй]; barciowy miód, бортевóй мёдъ; [v. **Bartny**].

Barczany, -a, -e, *adj.* (od barki, *statkowy*), бáрочный.

Barczyć, *v. a.* *impf.*, **obarczyć**, *v.* *perf.* бременúть, обременúть, -нить, отягощáть, -тить, вьючить, навьючивать, -чить.

Barczysty, -a, -e, *adj.* широкоплéчій, плечúстый, съ укладистыми плечáми, коренáстый.

Bard, -a, *m.* (poeta, wierszopis, śpiewak), бардъ.

Bardela, -i, *f.* (siodło z saméj słomy upleciono etc.) солóменное сѣдлó.

Bardo, -a, *n.* бéрдо; *dim.* бердцó, бéрдышко; rzemieślnik od bard, бéрдочникъ.

Bardon, -u, *m.* (lutnia, lira), **Bardony**, *pl.* рыль, (*f. pl.*); лютня; v. **Lira.**

Bardysz, † **Berdysz**, -a, *m.* *Milit. Antiqu.* бéрдышъ; v. **Halabarda.**

Bardyszana, -y, *f.* *Milit. Antiqu.* алебáрда; v. **Bardysz.**

Bardzo, *adv.* **Bardziéj**, *compar.* *adv.* весьмá; óчень; крайне; óбче; слишкомъ.

Bareczka, -i, *f.* бáрочка; v. **Barka.**

Bareła, v. **Baryła.**

Bargamuta, v. **Bergamota.**

Bargiel, -a, *m.* *H. n.* (ptak, gat. sikory), тростянка; воробéй камúшенный; очеретянка; *it.* синица черносѣрая; v. **Sikora.**

Bark, -a, (-u), *m.*, **Barki**, *pl.*, (v. **Bary**), 1. [вéрхняя часть руки]; плечная лопáтка; плечó, *pl.* плечи; *vu.* кóртышик (*pl.*); na barki brać, *propr. et* * на плечó(брать)поднять; (= podjąć się rzeczy zbyt ciężkiéj), брать, взять что на себя; принимáть, -нять на себя исполненіе чего трýднаго; nieść kogo na barkach, нести кого на кóртышкахъ; 2. - u zwierząt, [вéрхняя часть перéдней ноги у животныхъ]; плечовáя [*abo* плечная] кость; koń na bark bije, лóшадь бьётъ перéдними ногáми; na bark bije, (= zły, krnąbrny), * упрáмый, упóрный; 3. barki cyrklowe, (= nogi), нóжки; 4. bark wozowy (= orczyk), валёкъ у дышла; §. konia dać za bark, (= siekierkę za kijek), промѣнять сапогú на лапти; v. **Osieł** (§).

Barka, -i, *f.*, **Bareczka**, -i, *f.* *dim.* *Mar.* бáрка, бáрочка; **Barkarz**, -a, *m.* бáрочникъ.

Barki, -ów, *pl.* плечи, *vu.* кóртышки; v. **Bark.**

Barkowaty, -a, -e, *adj.* (barczysty), плечúстый, широкоплéчій.

Barkowy, -a, -e, *adj.* 1. (do barków należący), плечевóй, плечнóй; v. **Bark**; 2. (od barki, barczany), *Mar.* бáрочный.

Bar-łóg, -łogu, *m.* 1. дурная, перелóманная, смятая солóма; подстилка изъ такóй солóмы; лóговище; берлóга; 2. (= śmieci, wyrzutki), соръ; умёты; (v. **Śmieci**, **Wyrzutki**); 3. *transl.* (leżysko gnuśnych, próżnowanie), * лѣнь, лѣность; 4. (stan nikczemny, ubóstwo), бѣдность, бѣдствіе; убóжество; podnieść kogo z barłogu, * избавить кого отъ бѣдú; выручáть, -чить кого изъ бѣдú; **-łogować**, *v. n.* (leżeć w barłogu; próżnować), лѣнúться; бить безъ дѣла; бить баклýши; **-łożyć**, -żę, -żył, *v. a.* *impf.* (barłogiem wyścielać), подстилáть, подостлáть; *it.* насáривать, насорúть; бросáть, разбрасывать перелóманную, измятую солóму или соръ.

Barma, v. **Barwena.**

Barmardyn, v. **Bernardyn.**

Barometr, -u, *m.* *Phys.* барóметръ.

Ba-ron, -a, *m.* барóнъ; * независимый; **-ronia**, -i, *f.*, **Baroństwo**, -a, *n.* баронство; помѣстье барóнское; владѣніе барóна; вл. барóнское; баронія; **-ronizować**, *v. a.* пожáловать кому барóнство; возводúть, -весть въ барóнское достóинство; **-ronowa**, -éj, *f.* барóнша, баронéсса; **-ronówna**, -y, *f.* дочь барóна; баронéсса; **-ronowski**, -a, -ie, *adj.* барóнскій; **-ronowstwo**, **-rońsztwo**, -a, *n.* барóнство; v. **Baronia.**

Barszcz, -u, *m.* *Bot.* 1. (*heracleum sphondylium*), борщъ; слáдкая травá; медвѣжья лапа; 2. (polewka etc.), борщъ (суп.) [*cfr.* Щи]; rura do barszczu, *propr. et* * трубчáтая кость [съ мóзгомъ] до борща; * болвáнъ, блýхъ; 3. - Włoski, *Bot.* [*acanthus*], борщевникъ, борщевѣтъ, акáнтъ, можжевéлъ.

Barszczowy, -a, -e, *adj.* борщевóй; **Barszczyk**, -a, *m.* *dim.* 1. жидкій борщъ (супъ); 2. *Bot.* [*carduus acanthoides*], волчéцъ борщевидный; волчій чертополóхъ (раст.); 3. * прегнýлая банкá, невѣжа, болвáнъ, простáкъ; **Barszczyna**, -y, *f.*, **Barszczysko**, -a, *n.* *augm.* худóй, дурнóй борщъ (супъ).

Barta, -y, *f.* (gat. siekiery szerokiéj), широкій топóръ [плóтническій], сѣкúра; *cfr.* **Bardysz.**

Bartek, -tka, *m.* 1. *npr.* Варѳоломéй; 2. (= grundal), * нýчь; нечёса; блýхъ.

Bartnicki, -a, -ie, **Bartniczy**, -a, -e, *adj.* (od bartnika), отъ бортника; принадлежащій бортнику.

Bartnik, -a, *m.*, **Bartniczek**, -czka, *m.* *dim.* 1. бортникъ; 2. * бурлáкъ, пёнтюхъ, грубіянъ, невѣжа, блýхъ; 3. *H. n.* (rudy mały niedźwiedź, etc.), муравéйникъ, чёрный медвѣдь, мáлый [*abo* малорóслый] медвѣдь; 4. *H. n.* (motyl), галлéрія медоядная, (ночная бáбочка).

Bartny, -a, -e, 1. *adj.* (od barci), бóртный; бортевóй, бортянóй; bartne krainy, бóртныя зéмли; 2. **Bartny**, -ego, *s. m.* (dozórca barci), v. **Bartnik** (1).

Barwa, -y, *f.* 1. (kolor), цвѣтъ, крáска; *Eccl. sl.* шаръ; - na twarzy, (cera), цвѣтъ лицá; - kościelna, v. **Cera kościelna**; pod barwą = jednéj barwy, одноцвѣтный; 2. (= liberya), ливрéя; 3. *fig.* (= pozór, etc.), * видъ; предлóгъ; личúна; прикрывáніе; pod barwą (= pod pozorem), * подъ вѣдомъ; подъ предлóгомъ; подъ личúною; 4. (= kosmacizna na sukni etc.), вóрса [на сукнáхъ]; barwę podnieść, (= barwić, kutnerować), вóрсить, ворсовáть сукнó.

Barwena, **Barwana**, -y. *f.*, **Barma**, **Bersana**, **Bersana**, -y, *f.* *H. n.* [*cyprinus barbus*], чебáкъ, мотóря, ширóнъ; барвенá, вáрма.

Barwiany, -a, -e, *adj.* 1. (kolorowy), цвѣтный, [*Eccl.* шарóвный]; 2. (= w barwę, w liberyą ubrany), ливрéйный; barwiana czeladź, (= lokaje), лакéи (*pl.*); 3. (= pozor-

Digitized by Google

ny), * (для вида), наружный видъ имѣющій, притворный, ложный.

Barwić, *v. a. impf.* u-, z-barwić, *v. perf.* 1. (= farbować), красить, выкрашивать, выкрасить, украсить, украшать, цвѣтить; *na pr.* kwiaty barbią (ubarwiają) łąkę, цвѣтй красятъ нйву; wiosna łąki ubarwiła, весна нивй украсила; jasno barwić, цвѣтить; 2. (= lice farbować), наружнить, наружнивать; 3. (pięknyć, zdobić, etc.), * прикрашивать, -красить; придавать, -дать лучшій видъ чему; представлять что подъ благовѣднымъ предлогомъ; 4. barwić sukno, (= kutnerować, kosmacić), *perf.* = zbarwić, (barwę podnieść), ворсить, ворсовать; наводить, навесть ворсу на сукно; чесать шерсть; 5. (= w barwę czyli liberyą ubierać) одѣвать, одѣть въ ливрею; обмундировать.

Bar-wica, -y, *f.*, -wiczka, -i, *f. dim.* 1. (= postrzyżyny z sukna), стригуша, стриженная шерсть; 2. всё то, чѣмъ стулья, табуреты, скамейки и пр. набиваютъ, какъ: перья, шерсть, сѣно, хлопчатая бумага, *etc.*; 3. barwica (ziele), *Bot.*, v. Kocanki; 4. (= rumienidło, czernidło, etc.), румяны (*f. pl.*); закраска; -wiczkować, *v. a. impf.*, z-, u-, po-barwiczkować, *v. perf.* (v. rużować), румянить, нарумянить, нарумяниваться (*cfr.* Bielicskować).

Barwidło, -a, *n.*, v. Barwica (4), Rumienidło; *cfr.* Bielidło, Czernidło; v. Farbica.

Bar-wierka, **Bal-wierka**, -i, *f.* жена цирюльника; рудометка; -wiernia, -i, *f.* цирюльня, брильня; -wierski, -a, -ie, *adj.* цирюльническій, цирюльничій; nauka barbierska, цирюльническая наука; хирургія; barwieraki pokrowiec, = barwierska szkatuła do brzytew, бритовникъ; бритвенница; -wierstwo, -a, *n.* брадобрѣйство; цирюльничество; цирюльничье ремесло; -wierz, -bierz, Balbierz, -a, *m.* 1. (co brodę goli), цирюльникъ, брадобрѣй, брильщикъ, бритовщикъ; [рудометъ, кровопускатель]; † хирургъ; 2. † Barwierz, -a, *m.* (= farbarz lub też co sukno barwi), красильщикъ; *it.* ворсильщикъ; стригущій сукно; -wierzowa, -y, *f.* жена цирюльника; ж. брадобрѣя; ж. брильщика; -wierzowy, -a, -e, *adj.* цирюльничій; цирюльническій.

Barwik, v. Barwinek.

Bar-winek, -nka, *m. Bot.* барвинокъ, барвенокъ; гробъ-трава; -winkowy, -a, -e, *adj.* барвенчный.

Barwisty, -a, -e, *adj.* 1. (kolorowy, etc.), цвѣтный; 2. (= wełnisty, kosmaty), ворсистый; barwiste sukno, ворсистое сукно.

Barwnik, v. Farbnik.

Barwny, -a, -e, *adj.* украшенный.

Bary, v. Barki.

Barykada, -y, *f.* баррикада; загорода, загородка; завалъ; преграда; рогатка.

Baryła, **Baréła**, -y, *f.*, **Baryłka**, **Baréłka**, -i, *f. dim.* бочка (содержащая 24 гарнцевъ); *Artill.* baryły piorunujące, (= beczki napełnione prochem), пороховыя бочки; *fig.* (= brzuchacz), *пузанъ, брюхачъ, брюхачъ, пузатый, толстопузый, толстобрюхій.

Baryza, -u, *m.* (zysk, korzyść, profit), барышъ; прибыль.

Baryta, -y, *f. Miner.* баритъ; тяжеловѣмъ; v. Spat.

Baryton, -u, *m. Mus.* баритонъ.

Barziéj, **Barzo**, v. Bardzo, Bardziéj.

Barzy, -a, -e, *adj.* (prędki, skory, popędliwy), бобрый; горячій; запальчивый, горячій; barzy koń (= bystry), бобрая лошадь.

Bas, **Basa**, -a, (-u), *m.* 1. басъ; - generalny, генералбасъ; śpiewać basem, пѣть басомъ; (v. basetla, wielon), контръ-басъ; grać na basie, играть на басѣ; basem gadać, говорить грубо; говорить гордо; spuścić z basu na kwintę, * усмириться; присмирѣть; одѣться устѣчивѣе; сд. снисходительнѣе къ . . .; 2. Bas, *gen. et acc.* basa, (= plaga, cięga tęga), *pl.* basy, -ów, сильный ударъ; лобзаки, побои (*pl.*).

Basa-łyk, -a, *m.* 1. бичъ, плеть, кнутъ; 2. (człowiek lejbowaty) * грубый, невѣжливый человѣкъ, болванъ, пентюхъ (*vu.*); v. Bałwan; -łykowatość, -ści, *f.* (niezgrabność), неловкость, неуклюжесть, алиповатость, невѣжливость, грубость; -łykowaty, -a, -e, *adj.* (niezgrabny, nieokrzesany), неловкій, неуклюжій, невѣжливый, грубый, одуховатый.

Basarunek, **Bassarunek**, **Bassarunk**, **Besserunk**, -nku, *m.* 1. (nagroda za bicie, nawiązka), награда, награжденіе за побои; 2. (nagroda za złe jakie poniesione), вознагражденіе убытковъ.

Ba-setla, -i, *f.* віолончель; -setlina, -y, *f. augm.* худой, дурной басъ; -setlisko, -a, *n. augm.* безобразный басъ; -setlista, -y, *m.* віолончелистъ.

Basista, -y, *m.* (basem śpiewający), басистъ; поющій басомъ.

Basiur, -a, *m.* (po strzelecku = wilk), [у охотниковъ:] волкъ.

Baśliwy, -a, -e, *adj.* 1. (baśni pełen, v. bajeczny), баснечный; сказочный; баснословный; 2. (= gadatliwy), болтливый.

Baśń, -śni, *f.*, **Baśnka**, -i, *f. dim.* 1. (v. Bajka), басня, басня, *dim.* басенка; сказка, *dim.* сказочка; 2. (wieść, pogłoska), слухъ, молва; (fałsz, plotki), басня, сказка, ложь, (пустякъ), пустяки; to czysta baśnia, это чистая выдумка, бабья сказка; baśnie opowiadać, басни, сказки разсказывать; бредить; врать [*abo* молоть] чепуху; молоть вздоръ; говорить нелѣпицу; **Baśniarz**, v. Bajkarz, Bajarz; **Baśniomówca**, -y, *m.* сказочникъ; баснеписъ; **Baśniopis**, -a, *m.* баснописецъ, писатель басенъ, баснотворецъ; баснословъ, -словецъ; **Baśniowy**, -a, -e, *adj.* баснечный; v. Bajowy (2); *cfr.* Baśliwy.

Bason, **Basson**, -u, *m.* (fagot), фаготъ.

Basować, *v. a.* 1. (grać na basie), играть на басѣ; 2. *fig.* (przygrywać, podchlebiać komu), льстить, ласкать, подхалствовать кому; (v. wybasować kogo).

Basowy, **Bassowy**, -a, -e, *adj.* басовой; struna basowa, басовая струна; басокъ; basowy klucz, басовой ключъ; basowe noty, басовыя ноты; **Basswiola**, -i, *f.* басъ-віола; v. Bas; **Bassy**, -ów, *pl.*, v. Bas, Basa.

Bassyn, -u, *m.* бассейнъ; водоемъ; водохранилище; водовмѣстилище.

Basta! *interj.* (dosyć już tego), basta! полно! довольно!

Bastard, **Bastart**, **Basztard**, **Baster**, -a, *m.* 1. (v. Bękart), бастардъ; † тайничищъ; побочное дитя, незаконнорожденное дитя, [любодѣйчищъ, *sl.*]; 2. (wyrodek, etc.), всё, что ненастоящее, поддѣланное, нечистое; помѣсь; помѣсная порода; уродокъ; вино, поддѣльное вино. 3. *Artill.* осмифунтовая пушка; батарда; **Bastarda**, **Basztarda**, -y, *f.* 1. (dziecię płci żeńskiej nieprawego łoża), побочная дочь; 2. (gat. pojazdów), родъ кареты; 3. v. Bastard (3); **Bastardzieć**, v. Bękarcieć.

Ba-ster, v. Bastard; -stertowy, -stardowy, -a, -e, *adj.* † тайничищный; незаконнорожденный, незаконный, побочный; * ненастоящій, поддѣланный, нечистый, дурной.

Bastyon, **Basztyon**, v. Basznta.

Ba-sza, **Pa-sza**, -y, *m.* (wielkorządzca), Паша; -szestwo, -**Paszeństwo**, -a, *n.* достоинство Паши.

Basznta, -y, *f. Fortf.* 1. раскатъ, бастіонъ, бонверкъ; 2. (wieża wojenna ruchoma), подвижная башенка; подвижная подзорная башня; 3. (przedmurze), * стѣна, оплотъ, защита, покровительство.

Basztard, **Basztart**, v. Bastard.

Basztarda, v. Bastarda.

Bat, -u, *m.* (**Batik**, -a, *m. dim.*), [**Batka**, -i, *f.*] 1. (statek do pływania, łódka), ботъ, лодка, верейка; 2. **Bat**, -a, *m.*, *a*) (v. Batog), палка, дубина; плеть; бичъ; кнутъ;

Digitized by Google

ꙗ) (plaga, bicie batem), *plur.* baty, -ów, махъ, удáръ; лозáми, побóи (*pl.*); wskazać kogo na baty, осудíть кого́ на побóи пáлками; świstać batem, хлóпать бíчемъ.

Batalia, -ii, *f.* 1. (bitwa, akcya; potyczka), батáлія, сраженіе, бíтва, дѣло; 2. (obraz, przedstawiający bitwę), *Mal.* (картíна представляющая) сраженіе.

Batalion, -u, *m. Milit.* баталіóнъ; – czworogrannasty, (czworogran wojenny, *bataillon quarré*), баталіóнъ-карé.

Baterya, -yi, *f. Milit.* батарéя; v. **Działobitnia**; – pływająca, *Mer.* плывýчая батарéя.

† **Batko, Bajtko**, -a, *m.* (ojciec, бáтя, отéцъ, w właściwém znaczeniu; w przenośném zaś = ojciec duchowny, ksiądz, pop), бáтька (*vu.*); священникъ; v. **Ojciec**.

Bateg, -a, *m.*, **Batożek**, -żka, *m. dim.* (v. **Bat** [2]), батóгъ; батежъ; batogi, batożki (*pl.*), [baty, bacy, plagi, cięgi], батогú, побóи, лозы; batogami okładać = **Batogować, Batożkować**, *v. a. impf.* бить пáлками; дать пáлокъ.

Ba-tyst, -u, *m. Com.* батúстъ; -**tystowy**, -a, -e, *adj.* батúстовый.

** **Bawa**, -y, *f.* (zabawa, bawienie się = zatrudnienie), упражненіе; занятіе.

Bawéj! *interj.* (v. **ba, wéj** = patrz, patrzcie!), eh! эй! смотрíте! – какъ бы не такъ!

Ba-wełna, -y, *f.* 1. *Bot.* (*bombax*), хлопчáтникъ; бáвольникъ; (*gossypium herbaceum*), хлопчáтникъ травянúстый; 2. *Com.* хлопчáтая бумáга; nie obwijaj prawdy w bawełnę! говорú прáвду! говорú ясно! не говорú обинякáми! **bawełna poziemna** = v. **Ukwap**; -**wełnianka**, -i, *f.*, v. **Bawełnica**; -**wełniany**, -**wełniczy**, -a, -e, *adj.* бумáжный; хлопчатобумáжный; v. **Bawełnowy**; **bawełniane pończochy**, бумáжные чулкú; **materya bawełniana**, бумáжная матéрія; -**wełnica**, -y, *f.*, -**wełniczka**, -i, *f. dim.* бумáжная матéрія; (przędza), бумáжная прядь; чулóчная бумáга; -**wełniczy**, v. **Bawełniany**; -**wełnik**, -a, *m.*, v. **Bawełnica**; -**wełnowy**, -a, -e, *adj.* **bawełnowy krzak**, (*gossypium arboreszcens*), хлопчáтникъ древенúстый; v. **Bawełna**.

Bawet, -u, *m.* (zasłona przedpiersia), [жéнская] фуфáйка; косúнка.

Ba-wialnia, -i, *f.* гостúная; -**wialny**, -a, -e, *adj.* забáвный; **bawialna sala**, гостúная.

Bawić, bawię, bawił, *v. n. impf.* 1. – gdzie, оставáться; мѣшкать, мéдлить; пребывáть, пробыть на какóмъ мѣстѣ; *transt.* – czas, (= przepędzać czas), часовáть; bawiłem u niego dni czternaście, я пробыл у него двѣ недѣли; 2. – kogo, *v. a.* задержáть; удержáть; останáвливать, остановíть; мѣшáть; препятствовать; bawił mnie przeszło (więcéj niż) dwie godziny, он меня́ бóльше двухъ часóвъ удержáлъ; – przy sobie, держáть кого́ у себя́, поддержáть; nie bawiąc, nie bawiąc czasu, *adv.* немéдленно, скóро, нескоро; въ скóромъ врéмени; – kogo, (= zabawiać mile, rozrywać), веселúть, развеселúть, забавлúть, занимáть кого́; 3. bawić się, *v. rec.* останáвливаться, остановíться, мѣшкать, мéдлить, коснѣть, бáяться; – się czém, (c. *Instr.*), упражняться въ чёмъ занимáться чѣмъ; on się bawi kunsztami i naukami, онъ занимáется наýками, словéсностями; – się z kim, сообщáться, обходíться съ кѣмъ; – się, (czas mile przepędzać), веселúться, забавлúться, пріятно проводíть врéмя; игрáть; bawmy się! повеселимся!

Bawidło, -a, *n.*, **Bawidełko**, -a, *n. dim.* игрýшка; бездѣлица; bawidła dziecinne, дѣтскія игрýшки.

Bawienie, -ia, *s. n. v.* (v. **Bawić**), останóвленіе, остановкá, задержáніе; мѣшканіе, мѣшкотá; мéдленіе; пребывáніе; останáвливаніе; забáва.

Bawny, -a, -e, *adj.* -**nie**, *adv.* I. *act.* забáвный; увеселúтельный; II. *pass.* зáнятый; nie bawnie, *adv.* = v. **nie bawiąc**, немéдленно, скóро, нескоро.

Ba-woł, Buj-woł, -u, *m. H. n.* (*bos bubalus*), бýйволъ; *cfr.* **Tur, Żubr**; -**woli**, -ęcia, *n.* молодóй бýйволъ; -**woli**, -a, -e, -**wołowy**, -a, -e, *adj.* бýйволовый; **bawoli ozór**, *Artill. T.* пыжóвникъ, пучóй взáмъ; -**wołica**, -y, *f. H. n.* (samica bawoła), бýйволица.

Bawołet, -u, *m.* головнóй убóръ.

Baza, -y, *f.* (= podstawa, podsłupie) бáза; подстóлніе; плинтусъ; подножная плúта; подножіе; основáніе колóнны.

Ba-zalt, -u, *m. Miner.* столбчáтъ, базáльтъ; столбчáтый кáмень; -**zaltowy**, -a, -e, *adj.* базáльтовый.

Ba-żancica, -**żannica**, -y, *f. H. n.* сáмка фазáнья; -**żancik**, v. **Bażant**.

Bażanka, -i, *f. Bot.* полýшечный вербóйникъ; полýшечная трава́; v. **Szczyr leśny**.

Bażanowiec, -wca, *m. Bot.* (v. **Tojeść wielka**; *lysimachia vulgaris*), вербóйникъ обыкновéнный; v. полýшечникъ.

Ba-żant, -a, *m.*, -**żancik**, -a, *m. dim. H. n.* (*phasianus colchicus*), бажáнтъ, фазáнъ; -**żantarnia**, -i, *f.* фазáнникъ; фазáній дворъ; -**żantowy**, -a, -e, *adj.* фазáній; бажантовый огрóд, фазáній садъ.

Ba-zar, -u, *m.* базáръ; рынокъ; -**zarnica**, -y, *f.* маркитáнтка; -**zarnik**, -a, *m.* маркитáнтъ; -**zarowy**, -a, -e, *adj.* базáрный.

Baz-grać, *v. a. impf.* [*Praes.* **bazgram** *et* **bazgrzę**], марáть; пáчкать; скéрно писáть, рисовáть; -**gracz**, -**graj**, -a, *m.*, -**grała**, -y, *m.* марáльщикъ; пачкýнъ; кронáтель; -**granina**, -**grota**, -y, *f.* пáчканіе, марáніе, пачкотá.

Ba-zylia, -ii, *f.*, -**zylik**, -u, *m.*, -**zylika**, -**zylijka**, -i, *f. Bot.* (v. **Wasilek, balsam Polski**; *ocymum basilicum*), базилíкъ, базилíка; **bazylika wodna**, (*pl.*); **bazylika wodna**, v. **Firletka wodna**; **bazylika pionna**, v. **Firletka krowia**.

Ba-zylian, -a, *m.* Васúліанъ, монáхъ óрдена св. Васúлія; -**zylianka**, -i, *f.* Васúліанка, монáхиня óрдена св. Васúлія; -**zyliański**, -a, -ie, *adj.* Васúліанскій.

Bazylik, v. Bazylia.

Bazylika, -i, *f.* 1. *Bot.*, v. **Bazylia**; 2. **Bazylika**, -i, *f. Archit.* базилíка; соборъ; соборная церковь; *id.* великолѣпное зданіе; базилíкомъ.

Bazy-lisk, -a, *m.*, -**liszek**, -szka, *m.* 1. *H. n.* (gat. jaszczurki; *lacerta basiliscus*), базилíскъ, василíскъ, [Америкáнская áщерица]; 2. *transt.* (= złego wzroku człowiek, etc.), * злóбный человѣкъ; 3. *Artill.* василíскъ, родъ пýшки; -**liszkowy**, -a, -e, *adj.* василíсковый; **bazyliszkowe oko**, ядовúтый взглядъ; злóбный взглядъ.

Bazyn, -u, *m. Com.* (= v. **Kanawas, Dymu**), канифáсъ.

Bazyna, -y, *f. Bot.*, v. **Łopian**.

Bazynowy, -a, -e, *adj. Com.* (v. **Bazyn**), канифáсный, канифáсовый.

Bdelium, *n. indecl. Bot.* [drzewo i żywica, *βδέλλιον*, *bdellium*], бдéлліумъ, [камéдистая смолá].

Bdła, v. **Bedła**.

Be, Bee! *interj.* бэ, бэ́э! (овéчій гóлосъ, блеѧ́ніе); ani be, ani me, §. онъ трёхъ неречéсть не умѣетъ; v. **Me**.

Bebechy, -ów, *m. pl.* (kiszki, flaki), кишки, нóтрохи.

Bean, Bejan, -a, *m.*, v. **Nieuk**

Bębel, v. **Bąbel**.

Bęben, -bna, *m.* (v. **Bębenek**, -nka, *m. dim.*), 1. *Mus.* бýбенъ, барабáнъ; bić w bęben, бить въ барабáнъ; wyjść z bębnem i z muzyką [z muzyką bębna], вúступить съ барабáннымъ бóемъ; 2. *Milit.* wolny –, (wolny werbunek), вербóвка, вóльный набóръ; 3. *Anat.* (bębenek w uchu), барабáнная перепóнка; тимпáнъ [въ ýхѣ]; слуховóй барабáнъ; 4. – w młynie, *T.* шестерня [въ мѣльницѣ]; v. **Cewa**; 5. *Artill.* (sito do przesiewania prochu), пороховóе сúто, рѣшетó; 6. (tambur kobiecy do wyszywania), пяльцы; тамбурúнъ; 7. (brzuch pękaty), * тóлстое брюхо, нýзо; (= brzuchacz), * нузáнъ, толстáкъ, брюхáнъ, брюхáтъ, тол-

Digitized by Google

стобрюхій человѣкъ; (= dziecko małe, pękate, niezgrabne a głupie), толстый, неуклюжій и глупый ребёнокъ; дрочень; пузырь; v. Bachor; 8. (= zadek), задница; 9. (v. dzban, bania), кубоватый сосудъ; бутыль, фляга.

Bębenek, -nka, *m. dim.*, **Bębeneczek,** -czka, *m. dim.* 1. (v. Bęben), бубёнчикъ, барабанчикъ, барабанецъ; 2. *Anat.* – w uchu, барабанная перепонка; тимпанъ (въ ухѣ); 3. *Hydr.* – w pompie, (stępel), насосный поршень; 4. (naczynko baniaste, etc.), кубоватый сосудецъ; бутылка; 5. *H. n.* –, (gat. gołębi; *columba tremula*), воркотунъ, голубь трубастый, воркливый голубь, бормотунъ, голубь-воркунъ; 6. *fig.* podbijać komu bębenka, (poduszczać, podburzać), * поджигать, подущать кого; побуждать; 7. – u zegarka, барабанъ.

Bę-benica, -y, *m.*, **-benista,** -y, *m.* бубёнщикъ, барабанщикъ; **-benniica,** -y, *f.*, **-bennicska,** -i, *f. dim.* бубёнщица, барабанщица; **-benny,** -a, -e, *adj.* бубенный, барабанный.

Bebłek, -bełka, *m.* 1. плескающій въ водѣ; 2. *Bot.* (*peplis*), пеплисъ, бутерлакъ, спорышъ водяной.

Bęblić, bęblę, v. **Bąbolić.**

Bębniasty, -a, -e, *adj.* похожій на барабанъ; * надутый, брюхастый; гордый.

Bę-bnić, *v. a. impf.* барабанить; бить въ барабанъ; (= w kotły bić), бить въ литавры; (= brząkać), шумъ дѣлать, шумѣть, бушевать; – capstrzyk, зорю бить; v. **pobudka;** *transl.* gołąb' bębni, воркунъ воркуетъ; **-bnienie,** -ia, *s. n. v.* барабанный бой; pałka (paleczka) do bębnienia, барабанная палка, палочка; **-bnista,** v. **Bębenista.**

† **Bechtać,** † **Bektać,** bechce, bechtał, *v. a. impf.* поджигать, подущать, побуждать; (v. **Nabechtać, Podbechtać**). [кирасъ.

Bechter, Bechtyr, -a, *m.* (kiryś),

Becować, v. **Bezować.**

Beczczysko, -a, *n. augm.*, v. **Beczka.**

Beczeć, *v. a. impf.*, **Beknąć,** *v. semelf.*, **Bekać,** *v. contin.* 1. блеять, заблеять; *v.* мычать; 2. (= płakać z rykiem), * рыдать; рыдать (*vu.*); плакать; хныкать; 3. (= narzekać boleśnie), * горевать, вопить; 4. beczeć na co, * кричать; *it.* жаловаться кому на (*c. Acc.*).

Beczeć, *v. n. impf.*, **Beknąć,** *v. semelf.* (*cfr.* Bąkać), жужжать; бучать.

Beczenie, -ia, *s. n. v.* блеяние; *v.* мычание; крикъ; – kozie, *Eccl. sl.* козлогласованіе; v. **Beczeć, Bek.**

Beczenie, -ia, *s. n. v.* жужжаніе; бучаніе; v. **Beczeć, Bęk.**

Becz-ka, -i, *f.* 1. бочка; кадка; *Eccl. sl.* дѣлва; beczka złota Hollenderskiego, (= 100,000 talarów), бочка золота, (т. е. сто тысячъ талеровъ); §. prózną beczkę obracać, (= czas marnować), * губить, терять время; – bezdenna, (*propr. et* *) безднная бочка; пьяница; napełniać beczkę, доливать бочку; pobić beczkę, набить обручи на бочку; wino beczką cuchnie, вино отзывается бочкою; 2. beczka, *H. n.* (ryba morska; *delphinus orca*), косатка; **-kowy,** -a, -e, *adj.* бочечный; klepki beczkowe, бочечныя дощечки; **-ułka, -ułeczka,** -i, *f. dim.* бочёнокъ, бочёночекъ; **-ułkowy,** -a, -e, *adj.* бочёночный.

Będą, 3. *p. pl.* они, онѣ будутъ; Będąc, Będący, -a, -e, *part.* будущій; Będę, 1. *p. s.* я буду; v. Być.

Bedła, Bdła, -y, *f. Bot.* грибъ; Bedłek, -dłka, *m.*, **Bedłka,** -i, *f.* 1. *Bot.* (gat. grzybów), родъ грибовъ; jelenia bedłka, (*boletus cervi*), оленій грибъ; – liściowa, (*agaricus*), агарикъ; пластиночникъ; – chrząszcz, (*agaricus lactifluus*; v. świlmiarka), молочный грибъ, (*cfr.* сыроѣга); – gorzka, (*ag. piperatus*), сыроѣга, (*dim.* сыроѣжка); v. Pieprznik, czartopłoch, muchomor, rydz, prochówka, *etc.*; II. Bedłki, *pl.* (Bełdki, † Bełtki), *T. Med.* [pleśń lub zgaga w gębie; krosty język osypujące, *aphthae*, ἄφθαι], молочница во рту (болѣзнь); *cfr.* żaba okocona.

Bedliwy, Badatliwy, -a, -e, *adj.* -wie, *adv.* любознательный, любопытный.

Bed-narka, -i, *f.* жена бочаря; **-narski,** -a, -ie, *adj.* бочарный; -ska robota, бочарная работа; szlaga bednarska, бочарная колотушка; -ski warsztat, бочарня, бондарня; rzemiosło bednarskie = **Bednarstwo,** -a, *n.* бочарное ремесло; бондарное ремесло; бочарство; bednarstwem się trudnić, бочарничать; **-narz,** -a, *m.* бочаръ, бондаръ, *Eccl. sl.* делводѣлъ; bednarzem być, (= bednarstwem się trudnić), бочарничать.

Będzie, [будетъ, v. Być); pan jutro o tém wiedzieć będzie, вы завтра это узнаете; będzie pan dziś na paradzie (*sc.* przytomny)? будете ли вы сегодня на парадѣ? *impers.* niech tak będzie! пусть такъ! быть такъ!

Będziem, (*zamiast*, вмѣсто:) **Będziemy** [мы будемъ], v. Być.

Begiel, -gla, *m.* (pracel, obarzanek), крендель. [wać.

Bejcować, v. **Wygryść, Eco-**

Bek, -u, *m.* 1. (beczenie, beknienie), блеяніе; мычаніе; – kozi, козлогласованіе; – wydawać = beczeć, блеять; 2. (= płacz z rykiem), * плачъ; вой; крикъ.

Bęk, -u, *m.* жужжаніе.

Bekać, *v. cont.*, 1. v. **Beczeć;** 2. **Bekać się,** *v. rec.* (o jeleniach: parzyć się, pobiegać się), бѣгаться, быть въ точкѣ [объ оленяхъ].

Bę-karci, -ia, -ie, *adj.* [† таймчищный], незаконнорождённый, побочный; (o zwierzętach:) ублюдочный; **-karcię,** -cia, *n.* побочное дитя, таймчищъ [говорят съ презрѣніемъ]; **-karcieć,** *v. n. impf.* зберкарcieć, *v. perf.* сдѣлаться выродкомъ; перероди́ться, выродиться; **-karctwo,** **-karstwo,** -a, *n.* незаконное рожденіе.

Bę-kart, -a, *m.*, **Bękarcik,** -a, *m. dim.* 1. [† таймчищъ], побочное дитя, незаконнорождённое дитя; 2. *H. n.* ублюдокъ; выродокъ; помѣсная порода; помѣсь; – u drzewa, излишняя вѣтвь; отрасль; v. **Wilk;** 3. *Com.* – jedwab', сырёцъ; флорётовый шёлкъ; – w jedwabnych materyach, (= półjedwabie), полушёлковая матерія; **-kartka,** -i, *f.* побочная дочь.

Be-kas, -a, *m.*, **-kasik,** -a, *m. dim. H. n.* [ptak; *scolopax gallinago*], пардва; бекасъ; v. барашекъ, куликъ; – kamczadalski, куліга; – morski, [*tringa pugnax*], турухтанъ, морской пѣтушёкъ (птица); *fig.* (v. tłuścioch), * дородный человѣкъ; (= płaczek), * плакса; v. **Skrzeczek;** **-kasi,** -ia, -ie, **-kasowy,** -a, -e, *adj.* бекасинный; куликовъ, кулечій.

Bekawisko, -a, *n.* оленья точка, расходка, похоть; v. **Rykowisko.**

Bekiesza, Bekiesa, -y, *f.*, **Bekieszka,** -i, *f. dim.* бекёшъ.

Beknąć, v. **Beczeć.**

Bekuać, v. **Beczeć.**

Bekasa, Bekasza, -y, *m.* (co często beczy i płacze; v. **Bekas**); плакса; крикунъ.

Bektać, v. **Bechtać.**

Bela, -i, *f.*, **Belka,** -i, *f. dim.* 1. кипа, кипка, тюкъ, вьюкъ, пакетъ; – nankinu, (10 sztuk zawierająca), тюнь; – sukna, кипа сукна; – papieru, десять стопъ бумаги; 2. * = v. **Bałwan** (7); 3. * (= gap'), зѣвака, ротозѣй (*m.*), ротозѣя (*f.*), разиня (*c.*), глупендай; pijany jak bela, очень пьяный.

Bełchliwy, v. **Bełkotliwy.**

Bełcik, -a, *m. dim.* (v. **Bełt** I.), бёлтикъ.

Bełdki, † **Bełtki,** *pl.*, v. **Bedłki** *sub* **Bedłek** II.

Bełgotać, *Praes.* belgotam *et* belgocę; v. **Bełkotać.**

Bełka, 1. v. **Bela;** 2. v. **Bałka,** (Bałk).

Bełkać, -łcze, -ał, *v. a. impf.* болтать; мѣшать; волновать.

Bełkot, -u, *m.* 1. = **Bełkotanie,** -ia, *n.* бульканье; шумъ, клокотъ, (какъ на пр. кипящая вода); 2. лепетаніе, заикаіе, блекотаніе, болтаніе; 3. брань.

Digitized by Google

журьбá, крикъ, кричáніе, брюзжáніе, ворчáніе (на кого́); II. **Bełkot**, -a, *m.* = **Bełkotacz**, -a, *m.* 1. (człowiek bełkocący), болтýнъ, крикýнъ, воркýнъ, горлáнъ, брюзгá, крáкса, угрюмый человѣ́къ; 2. (zająkający się), лепетýнъ, заи́ка; **Bełkotać, Bułkotać**, (v. **Bełgotać**), *v. n. impf.* 1. (gluckać), шумѣ́ть (какъ кипящая водá), бýлькать, клокотáть (о кипящей водѣ́); 2. (jąkać, momotać, etc.), -co, *v. n. et a.* алалы́кать, блекотáть; заи́каться, лепетáть; болтáть; 3. (mówić na kogó), спóрить, брани́ть, (-ся), ворчáть, жури́ть, ругáть, шуми́ть, вопи́ть, брюзжáть, горлáнить; **Bełkotacz**, v. **Bełkot** (II); **Bełkotanie**, v. **Bełkot** (I); **Bełkotka**, -i, *f.* 1. болтýнья, крикýнья, воркотýнья, воркýнья, брюзгá, крáкса, угрю́мая жéнщина; 2. (zająkająca się), заи́ка, лепетýнья; **Bełkotliwość**, -ści, *f.* (= gadatliwość), болтли́вость; **Bełkotliwy**, -a, -e, *adj.* 1. крикли́вый, брюзгли́вый, ворчли́вый, брáнчивый, угрю́мый, болтли́вый; 2. (zająkający się), блекотли́вый, заи́кливый.

Bełkowanie, v. **Bałkowanie.**

Belletrysta, Beletrysta, -y, *m.* беллетрúстъ.

Bellowarda, v. **Beluwarda.**

Bełt, -u, *m.*, **Bełcik**, -a, *m. dim.* 1. (strzała), стрѣлá, (*dim.* стрѣ́лка); 2. **Bełt**, -u, *m. npr. Geog.* [przesmyk morski, cieśnina morska], Бéльтъ, [проли́въ]; mały –, мáлый Бельтъ; wielki –, большóй Бельтъ.

Bełtki, Bełdki, v. **Bedłki** *sub* **Bedłek** II.

† **Beluarda, Beluwarda**, -y, *f.* (narożnik obronny; v. **baszta**), *Milit.* бóлверкъ, раскáтъ, бастіóнъ.

Belweder, -u, *m.* 1. бельведéръ; надстрóйка; 2. *Bot.* (ziele; v. **Lon matki bożéj**), жéнскій лёнъ; 3. *Bot.* [*petilium*, Plin.], родъ дикой рóзы.

Belzebub, Beelzebub, -a, *m.*, (v. **Bies, Czart, Szatan**), Бельзевýлъ, (дьяволъ).

Ben, -u, *m. Bot.* (*ben rubrum, Valeriana rubra*), крáсный будырьянъ, крáсный маýнъ.

Benedykcya, -yi, *f.* благословéніе.

Benedykt, -a, *m.* 1. *npr.* Венедúктъ; 2. *Bot.* (= *geum* [*urbanum*]), грéбникъ, нѝвяшникъ, гравилáтъ, чистéцъ (травá); v. **Kuklik.**

Bene-dyktyn, -a, *m.* бенедúктинецъ; (= венед. . . .), монáхъ бенедúктинскаго óрдена; **-dyktynka**, -i, *f.* бенедúктинка, монáхиня бенедúктинскаго óрдена; **-dyktyński**, -a, -ie, *adj.* бенедúктинскій (= венед. . . .); klasztor, rakon benedyktyński, бенедúктинскій монастúрь, б. óрденъ.

Beneficyant, -a, *m.* получáющій бенефúцію; v. **Beneficyarusz**; бенефициáрій; *Theat.* бенефициáнтъ; – czuj, клиéнтъ, покровáтельствуемый; **-ficyarynsz**, -a, *m.* бенефициáрій; пóльзующійся дохóдами духóвного мѣ́ста, имѣющій духóвный прихóдъ; **-ficyarz**, -a, *m.* капелля́нъ; **-ficyum**, *n. indecl.* бенефúція; духóвное мѣ́сто съ дохóдами; *it.* награ́да, награжде́ніе.

Benzoin, -u, *m. Bot.* росóй лáдонъ; бензóй; *Chem.* смолá изъ росного лáдона; бензóй.

Ber, *gen.* bru, († beru), *m. Bot.* боръ; myszy ber, *Bot.* блестéцъ, канарéйникъ [травá].

Bera, -y, *f. Pomol.* родъ грушъ.

† **Berarek**, -rka, *m.* (świder), бурáвъ.

Ber-berys, -u, *m. Bot.* (*berberis vulgaris*), барбарúсъ, кѝслый тѐрнъ, кѝслица; v. **Włoska kalina**; **-berysowy**, -a, -e, *adj.* барбарúсовый, барбарúсный; **-wa krzewina**, барбарúсникъ.

Berda, -y, *f.* (brzemię), брéмя, обýза.

Berdysz, v. **Bardysz.**

Ber-gamota, -gamuta, Pergamota, -y, *f.*, **-gamotka**, -i, *f. dim. Pomol.* бергамóтъ, (родъ грушъ).

Bergryn, -u, *m.* (*ochra Veneris*), гóрная зéлень.

† **Berlacz**, -a, *m.* (trzewik zimowy futrem podszyty), родъ тѐплыхъ башмакóвъ.

Ber-linka, -i, *f.* 1. berlinka, (łódź na Wiśle i Odrze), берли́нка, (рѣчнóе сýдно); 2. (pojazd w Berlinie zrobiony), берли́нъ, (родъ большóй карéты); 3. (= farba modra Berlińska), берли́нка, берли́нская лазýрь; б. си́нька; б. синь; **-liński**, -a, -ie, *adj.* Берли́нскій.

Berło, -a, *n.* 1. трость; шестъ; 2. шестъ (у охóтниковъ); 3. скипетръ, жéзлъ; – trójzębne (Neptuna), трезýбецъ [Нептýновъ]; – Bachusowe, Бáхусовъ жéзлъ; – panowania, скипетродержáвіе; 4. *Bot.* вшѝвая травá.

Berloki, -ów, *pl.* (= v. **wagi, wieszadła u zegara**), висýльки, привѣ́ски, подвѣ́ски.

Berło-władzca, -y, *m.* скипетродержéцъ; **-władztwo**, -a, *n.* скипетродержáвіе.

Berma, -y, *f. T. Fortif.* бéрма, бермъ; обхóдъ; уступъ у подóмы вáла.

Ber-nardyn, -a, *m.* 1. бернарди́нецъ, бернарди́нскій монáхъ; 2. *Bot.* [*carduus benedictus*], волчéцъ кудрáвый, ссóтъ, татáрникъ волосúстый, бенедúктъ; **-nardynka**, -i, *f.* бернарди́нская (= бернарди́нскаго óрдена) монáхиня; **-nardyński**, -a, -ie, *adj.* бернарди́нскій.

Bertram, -u, *m. Bot.* (*anthemis*) жигунéцъ, слиногóнъ.

Ber-yl, -u, *m. Miner.* берúллъ; v. аквамари́нъ, (драгоцѣ́нный кáмень); **-rylowy**, -a, -e, *adj.* берúлловый.

Bęć, -sia, *m.*, v. **Bękart.**

Bę-sować, *v. a. impf.* (v. **ecować**), натирáть крѣ́пкою вóдкою (дéрево); **-sowanie**, -ia, *n.* натирáніе крѣ́пкою вóдкою.

Bezpieczeństwo, Bezpieczny, *etc.*, v. **Bezpieczeństwo**, *etc.*

Best-liwość, -ści, *f.* дúкость, свирѣ́пость, свирѣ́пство; звѣ́рство, скóтство, звѣ́ронрáвіе; **-liwy**, -a, -e, *adj.* дúкій, свирѣ́пый; скóтскій, звѣ́рскій, звѣ́ронрáвный.

Bestwić, *v. a. impf.*, z-, **rozbestwić**, *v. perf.* бѣ́сить, взбѣ́сить; дѣ́лать, сдѣ́лать дúкимъ; – się, *v. rec.* = **Bestwieć**, *v. n.* 1. бѣ́ситься, звѣ́рствовать, свирѣ́пствовать, свирѣ́пѣть, взсвирѣ́пѣть; 2. похотствовáть; быть похотли́вымъ, сластолюбúвымъ, сладострáстнымъ; 3. бѣ́гаться, быть въ расхóдкѣ, быть въ тѐчкѣ.

Be-stya, -yi, *f.* живóтное; бéстія; скотúна; скотъ, звѣ́рь; bądź cicho, milcz bestyo! (zwierzu!) молчи́ скотúна! **-styalność**, -ści, *f.* = v. **Bestyalstwo**; **-styalny**, -a, -e, **-styalski**, -a, -ie, *adj.* скóтскій, звѣ́рскій, свирѣ́пный; звѣ́рообрáзный; звѣ́ронрáвный; bestyalny człowiek, свирѣ́пый человѣ́къ; **-styalsko, po bestyalsku, bestyalnie, po bestyalnemu**, *adv.* по скóтски, по звѣ́рски; свирѣ́по; **-styalstwo**, -a, *n.* свирѣ́пость, [свирѣ́пніе], звѣ́рство, скóтство; звѣ́ронрáвіе; **-styjka, -styjeczka**, -i, *f. dim.* скотúнка; звѣ́рóкъ, звѣ́рóчекъ; **-styjowaty, -styjkowaty, -styowaty**, -a, -e, *adj.* свирѣ́повáтый; **-styjstwo**, -a, *n. coll.* бéстіи (*pl.*); толпá, кýча звѣ́рей.

Be-szta, -y, *f.*, **-sztanie**, -ia, *n.* (łajanie obelżywe), ругáтельство, брань; поносѝтельныя слóва; **-sztać**, *v. a. impf.*, z-, **wy-beształ**, *v. perf.* называ́ть кого́ скóтомъ, скотúну; брани́ть; ругáть; поносѝть.

Bet, -u, *m.*, **Becik**, -a, *m. dim.* (pierzyna), перúна; постéль.

Betłka, v. **Bedłka.**

Bez, *gen.* bzu, (*pop.* **Bes**, *gen.* besu, bsu), *s. m. Bot.* [*sambucus nigra*], бузинá; бозъ; – czerwony (leśny gronisty), [*sambucus racemosa*], нищáльникъ; самбýкъ; пустóрослъ; – Turecki, Włoski, [*syringa vulgaris*], синéль, сирéнь; сирúнга; бузóкъ; v. **Bzowy kwiat, Bzowe powidła.**

Bez, *praep.* (*c. Gen.*), безъ; крóмѣ; (mniéj, *minus*), мéнѣе; bezemnie, безъ менá; bez wątpienia, безъ сомнѣ́нія; bez względu, не смотрá (на . . . .); bez końca, безъ конца́; §. nie ma róży bez kolców, нѣтъ рóзы безъ шипóвъ; nie ma reguły bez wyjątku, нѣтъ прáвила безъ исключéнія; bez ceremonii, безъ церемóній; безъ

Digitized by Google

чиновъ; z wolą, czy bez woli, вóлею, невóлею; bez maia, почтѣ, чуть, едвá.

Bez-, безъ, без-; не, не-.

Bezbarwny, -a, -e, *adj.* безцвѣтный.

Bezbawnie, *adv.* немéдленно; безотлагáтельно; тóтчасъ.

† **Bezbedny, Bezbędny**, -a, -e, *adj.* безотбóйный, неотступный; v. **Przykry.**

Bezbledny, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* безбѣдный; счастливый.

Bez-błędność, -ści, *f.* безгрѣшность, непогрѣшительность, безпорóчность; безошибочность; **-błędny**, -a, -e, *adj.* безгрѣшный, безпорóчный, непогрѣшительный; безошибочный.

Bez-bojaźliwość, -ści, *f.* безбоязливость, безболзненность, безстрáмie, неустрашимость; **-bojaźliwy, -bojaźny**, -a, -e, *adj.* безбоязливый, безболзненный, безстрáшный, неустрашимый.

Bez-boleśność, -bolność, -ści, *f.* безболзненность; **-boleśny, -bolny**, -a, -e, *adj.* безболзненный.

Bez-bożeństwo, -a, *n.* атеизмъ, безбóжie, безбóжничество, безбóжство; *Eccl. sl.* богобóрство; **-bożnica**, -y, *f.* безбóжница; нечестивица; **-bożnik**, -a, *m.* атеистъ, безбóжникъ; нечестивецъ; *Eccl. sl.* бого-бóрецъ, -бóрникъ; **-bożność**, -ści, *f.* безбóжность, безбóжство, безбóжie; злочéстie; нечéстie; беззакóнie; **-bożny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безбóжный, безбóжническій, богомéрзкій; злочéстный, злочестивый, нечестивый; bezbożnie żyć, bezbożnym być, безбóжничать, безбóжничествовать, *Eccl. sl.* богобóрствовать, нечéствовать; v. **Ateusz**, *etc.*

Bezbramny, -a, -e, *adj.* (bramy nie mający), безъ воротъ.

Bez-brody, -brodny, -a, -e, *adj.* безборóдый, *cfr.* скудоборóдый.

Bezbronny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безорýжный, невооружённый.

Bezbrzeżny, -a, -e, *adj.* безъ бéрега, безъ берегóвъ; неограниченный; неизмѣримый; безпредѣльный.

Bezbrzuchy, -a, -e, *adj.* безбрюхій, скудобрюхій.

† **Bez-burze**, -a, *n.* (cisza, spokojność), безвѣтрie, безмятéжie, тишь, штиль, *Eccl. sl.* безбýрie; **-burzny**, -a, -e, *adj.* безбýрный, безвѣтренный, безмятéжный, тихій.

Bez-carski, -a, -ie, *adj.* безъ Царя; *Eccl. sl.* безцáрственный; **-carstwo**, -a, *n.* (bezkrólewie), междоцáрствie.

Bezcelny, -a, -e, *adj.* 1. (cla nie mający), безпóшлинный; не платящій пóшлины; 2. (bez celu, bez zamiaru), безъ цѣли, не имѣющій цѣли.

Bez-cen, *indecl.* безцѣнокъ; za bezcen, za bezcenek, *adv.* (na półdarmo, aż nadto tanio), за безцѣнокъ; весьма дéшево; za bezcen przedać, продáть за безцѣнокъ; **-cenność**, -ści, *f.* безцѣнность; **-cenny**, -a, -e, *adj.* 1. (ceny nie mający; tani), ничегó не стóящій; óчень дешéвый; 2. (nieoszacowany), безцѣнный, неоцѣнённый.

Bezchciwy, -a, -e, *adj.* -wie, *adv.* безкорыстный, *Eccl. sl.* нестяжáтельный.

Bez-chlebność, -ści, *f.* безхлѣбица, неурожáй; **-chlebny**, -a, -e, *adj.* безхлѣбный; безполéзный.

Bezchmurny, -a, -e, *adj.* безóблачный.

Bez-chrzesny, -chrzestny, -a, -e, *adj.* некрещéный.

Bezchytry, -a, -e, *adj.* безхúтростный.

Bez-cielesność, -cielność, -ści, *f.* безтѣлéсность, безплóтность, безплóтie; безвещéственность, невещéственность; **-cielesny, -cielny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безтѣлéсный, безплóтный; безвещéственный, невещéственный.

Bez-cienność, -ści, *f.* недостáтокъ тѣни; **-cienny**, -a, -e, *adj.* безтѣнный; не имѣющій тѣни; безъ тѣни.

Bez-czelnica, -y, *f.* похáбница, озорнúца, нахáлка, безстúдница; *pop.* наглка; **-czelnik**, -a, *m.* похáбникъ, озорнúкъ, наглéцъ, нахáлъ, хлзъ, безстúдникъ; *pop.* наглъ; **-czelność**, -ści, *f.* нахáльство, озорнúчество, похáбство, безстúдство; нáглость; *pop.* наглость; **-czelny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* похáбный, озóрный, нахáльный, нахáйливый, безстúдный; нáглый; *pop.* наглый; **bezczelnym być**, быть безстúднымъ; похáбствовать, похáбничать, нахáляться, нахáльничать; *pop.* наглиться.

Bez-cześć, -ści, *f.* безчéстie, безчéстность; **-cześcić**, *v. a. impf.*, zbezcześcić, *v. perf.* безчéстить, обезчéщивать, обезчéстить; осквернúть, -нúть.

Bez-czesność, -ści, *f.* безврéменность; недосýгъ; **-czesny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* 1. (v. bezcny), безчéстный; 2. (niewczesny), безврéменный; не вó время, не въ пóру; не котáти.

Bez-czucie, -ia, *n.*, **-czułość**, -ści, *f.* безчýвствie, безчýвство, безчýвственность, нечувствúтельность; **-czuły**, -a, -e, *adj.* -czule, *adv.* безчýвственный, нечувствúтельный.

Bez-czynność, -ści, *f.* бездѣйственность, бездѣйствie, недѣятельность; прáздность; **-czynny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* бездѣйственный, недѣятельный; бездѣльный, прáздный; безъ дѣйствія.

Bez-denko, -a, *n.* бокáлъ, кýбокъ въ низý шаровúдный, рюмка безъ нóжки; **-denność**, -ści, *f. propr. et* * неизмѣримая глубинá; бéздна; прóпасть; пучúна; óмутъ; **-denny, Bezedny**, *abbr.* **Bezdny**, -a, -e, *adj. propr. et* * бездóнный; неизмѣримый; неизслѣдимый; непостижимый; неограниченный.

Bezdłużny, -a, -e, *adj.* (długów nie mający), безъ долгóвъ, не имѣющій долгóвъ, свободный отъ долгóвъ.

Bezdnie, -ia, *n.*, **Bezdno**, -a, *n. propr. et* * бéздна, прóпасть, пучúна; **Bezdny**, v. **Bezdenny.**

Bezdomy, -a, -e, *adj.* (domu niemający), бездóмный, бездомóвный.

Bezdewodny, -a, -e, *adj.* (v. niedowodny), бездоказáтельный.

Bezdrapieżny, -a, -e, *adj.* не хúщный.

Bez-droże, -a, *n. Eccl. sl.* безпýтица, безпýтie, непроходúмое мѣсто; *it.* распýтie, распýтство; zabrnąć na (jakie) bezdroża, впадáть, впасть въ заблуждéнie, вп. въ порóки; предáться погрѣшностямъ; обивáться, обúться съ прямóй дорóги; заблуждáться; **-drożność**, -ści, *f.* непроходúмость; **-drożny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* непроходúмый; безпýтный распýтный.

Bez-drzewność, -ści, *f.* (brak drzewa), безлѣсie, [*Eccl. sl.* бездревéсность]; недостáтокъ въ лѣсѣ; нед. въ дровáхъ; **-drzewny**, -a, -e, *adj.* безлѣсный, *Eccl. sl.* бездревéсный.

Bezduchy, -a, -e, *adj.* бездыхáнный, безжúзненный, бездýшный, мёртвый, безъ чувствъ; неодушевлённый; v. **Bezduszny.**

Bez-duszność, -ści, *f.* бездýшie; безжúзненность; неодушевлённость; бездýшность; (bezsumienność, bezbożność), * бездýшie, безсóвѣстie, безсóвѣстность; **-duszny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* бездыхáнный, бездýшный, безжúзненный, неодушевлённый, мёртвый, безъ чувствъ; (= bezbożny, bezsumienny), * безсóвѣстный, безсóвѣстный; bezduszny (= bezbożny) człowiek, бездýшникъ; bezduszny (bezbożny) być, бездýшничать.

Bezdziedziczny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* бездѣтный; не имѣющій наслѣдникóвъ; безнаслѣдный; *it.* лишённый наслѣдства.

Bez-dzielność, -ści, *f.* 1. (= nieskuteczność) недѣйствúтельность; 2. (= niepodzielność) недѣлимость; нераздѣльность; **-dzielny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* 1. (niedziałający, nieskutkujący) недѣйствующій, недѣйствúтельный; бездѣльный, бездѣйственный; 2. (= niepodzielny), недѣлимый, нераздѣльный.

Bezdzienny, -a, -e, *adj.* (dnia

Digitized by Google

nie mający), безъ дѣтей; не имѣющій дѣтей.

Bez-dzietność, -ści, *f.* бездѣтность, бездѣтство, безчадіе; **-dzietny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* бездѣтный, безчадный; безъ потомства; bezdzietnym być, бездѣтствовать, безчадствовать; не имѣть дѣтей; bezdzietnym się stać, лишаться, лишиться дѣтей; обезчадѣть.

Bezdźwięczny, -a, -e, *adj.* (bez dźwięku, etc.), беззвучный.

Bezecestwo, v. **Bezecność.**

Be-zecić, **-zecić**, *v. a. impf.* 1. безчестить, обезчещивать, обезчестить; обезславливать, -славить; безчестіе (стыдъ) дѣлать; срамить, посрамлять, -мить; 2. (= szpecić, szkaradzić), дѣлать безобразнымъ, обезображивать, уродовать, изуродовать; **-zecnica**, -y, *f.* нечестивица; сквернавка; **-zecnik**, -a, *m.* безчестный человѣкъ, нечестивецъ; сквернавецъ, гнусный человѣкъ; **-zecność**, -ści, *f.* безчестность, нечестіе, срамность, срамота, постыдность, скверность, гнусность, мерзость; **-zecny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безчестный, нечестный, срамный, постыдный; скверный, гнусный, мерзкій, позорный, нечестивый; обезчещенный; (= niegodziwy) нечестивый, злочестивый, безбожный; bezecnieżyć, postępować, нечествовать; (= szpetny, szkaradny), дурной, гадкій, скверный, отвратительный.

Bezecnić, v. **Bezecić.**

Bezedny, v. **Bezdenny.**

Bezedrzwi, -ia, -ie, *adj.* (drzwi niemający, bez drzwi), безъ дверей, бездверный; v. **Bezbramny.**

Bezekrwi, -ia, -ie, *adj.* безкровный; v. **Bezkrwawy.**

Bezemnie, = bez(-e-)mnie, безъ меня; v. **Bez.**

Bezetchu, = bez tchu, (v. **Bech**), безъ духа; v. **Bezdechy.**

Bezfarbny, -a, -e, *adj.* безцвѣтный; ахроматическій.

Bez-foremność, -ści, *f.* безобразіе, безобразность, безврасность, несклад́ность, уродливость; **-foremny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безобразный, безвраснный, уродливый, нестройный, несладный.

Bezfortelny, -a, -e, *adj.* неизуфтренный, безъискусственный, простой. [вѣтренный.

Bezgalęzki, -ia, -ie, *adj.* без-

Bezgęby, v. **Bezusty.**

Bez-głos, -u, *m.*, **-głośność**, -ści, *f.* безгласіе; *Eccl. sl.* скудоглаціе; **-głosy**, -a, -e, *adj.* безгласный, безголосый; *Eccl. sl.* скудогласнный.

Bez-głowny, **-głowy**, -a, -e, *adj.* безглавый; безголовый; * безглавнымъ czynić, (= głowę ścinać), обезглавливать, обезглавить.

Bez-gniewliwość, -ści, *f.* негнѣвливость, *Eccl. sl.* безгнѣвіе; **-gniewliwy**, **-gniewny**, -a, -e, *adj.* не гнѣвливый, *Eccl. sl.* безгнѣвный; безъ гнѣва.

Bez-graniczność, -ści, *f.* (v. **Nieograniczoność**), безпредѣліе, безпредѣльность; безграничность; **-graniczny**, -a, -e, *adj.* безпредѣльный; безграничный.

Bezgroszny, -a, -e, *adj.* безденежный; безъ денегъ, не имѣющій денегъ.

Bezgrotny, -a, -e, *adj.* не имѣющій желѣзка; bezgrotna strzała, стрѣла безъ желѣзка.

Bez-gruncie, -ia, *n.* неизмѣримая глубина; бѣздна; v. **Bezdno**; **-gruntny**, -a, -e, *adj.* бездонный; неизмѣримый; **-gruntowność**, -ści, *f.* бездоніе, неизмѣримость, кропасть; неосновательность; **-gruntowny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* бездонный, безъ дна; неосновательный.

Bez-grzeszność, -ści, *f.* безгрѣшность, безгрѣшіе; **-grzeszny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безгрѣшный.

Bezgrzywy, -a, -e, *adj.* безгривый.

Bezgwiazdy, -a, -e, *adj.* безвѣздный, не имѣющій звѣздъ.

Bezhełmny, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* безшлемный.

Bez-imiennik, -a, *m.* безъимянный, анонимъ; **-imienność**, -ści, *f.* безъимянность; **-imienny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безъимянный, безъименный; *Anat.* kości bezimienne, (*ossa innominata*), безъименныя кости.

Bez-interessowność, -ści, *f.* безмездіе, безкорыстность, безкорыстіе, безкористолюбіе; **-interessowny**, -a, -e, *adj.* безмездный, безкорыстный, некористолюбивый, *Eccl. sl.* нестяжательный; **-interessowny**, *s. m.* безмездникъ; безсребренникъ.

Bez-istny, **-istotny**, -a, -e, *adj.* несущественный; существующій только въ воображеніи; воображаемый; мнимый; пустой; мечтательный.

Bez-języczny, -a, -e, *adv.* безъязычный.

Bezkalny, -a, -e, *adj.* безъ тѣни, не тиковатый, не пловатый; не мутный; чистый; незапятнанный.

Bezkarmny, -a, -e, *adj.* безкормный.

Bez-karność, -ści, *f.* ненаказанность; послабленіе; * необузданность; **-karny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* ненаказанный; безнаказанный; *adv.* безъ наказанія; безнаказанно; * необузданный.

Bezkolankowy, -a, -e, *adj. Bot.* безколѣнный, безколѣночный.

Bezkońcy, -a, -e, *adj.* безконечный.

Bezkorzystny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* невыгодный; безкорыстный.

Bez-kost, -a, *m.* нѣженка, изнѣженный человѣкъ; **-kości**, -ia, -ie, **-kostny**, **-kosty**, -a, -e, *adj.* безкостный, *Eccl. sl.* мягкостный; безъ костей; слабый.

Bezkotwiczny, -a, -e, *adj. Mar. Eccl. sl.* безкрючный; безъякорный; безъ якоря.

Bez-krewność, -ści, *f.* (bezkrwawość, brak krwi), безкровіе, безкровность; недостатокъ въ крови; **-krewny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безкровный; v. **Ofiara.**

Bez-król, -a, *m.* замѣстникъ Царя (Короля) во время междуцарствія; правитель; регентъ; **-królewie**, -ia, *n.*, **-królestwo**, -a, *n.* междуцарствіе.

Bez-krwawy, -a, -e, *adj.*, **-krwawie**, *adv.* не кровопролитный; безкровный; v. **Ofiara.**

† **Bez-księżyce**, -a, *n.* безлуніе; **-księżyczny**, -a, -e, *adj.* безлунный.

Bez-kształt, -u, *m.*, **-kształtność**, -ści, *f. propr. et* * безобразіе, безобразность; уродливость; несладность; **-kształtny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv. propr. et* * безобразный; уродливый; нестройный; несладный; разнообразный; гадкій; * невѣжливый.

Bezkunsztny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv. propr. et* * безъискусственный; неискусственный; простой.

Bez-kwas, -u, *m.*, **-kwaśność**, -ści, *f. Eccl. sl.* безквасность, безквасіе; недостатокъ кислоты; **-kwaśny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безквасный; некислый.

Bezkwiat, -u, *m. Bot.* (*epimedium*), горянка, каблучекъ.

Bez-lesie, -ia, *n.*, **-leśność**, -ści, *f.* безлѣсіе; **-leśny**, -a, -e, *adj.* безлѣсный; v. **Bez-drzewność**, **-drzewny.**

Bezlist, -u, *m. Bot.* (*equisetum*), хвощъ [раст.].

† **Bez-łożeniec**, -ńca, *m.* (v. **Bezżeniec**), холостой человѣкъ, безженный; **-łożeństwo**, -a, *n.* (v. **Bezżeństwo**), безженство, холостая жизнь.

Bez-ludność, -ści, *f.* безлюдность, безлюдіе, безлюдство; недостатокъ въ людяхъ; * уединеніе; **-ludny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безлюдный; (samotny), уединенный; żyć bezludnie, уединяться, жить уединенно.

Bez-ludzki, -a, -ie, *adj.* (nieludzki), безчеловѣчный; лютый, варварскій; **-ludzkość**, -ści, *f.* безчеловѣчіе, безчеловѣчность; варварство, лютость.

Bezłuskny, -a, -e, *adj.* безчешуйный.

Bezmajętny, -a, -e, *adj.* безъимѣнный; недостаточный; небогатый; бѣдный.

Bezmała nie, *adv.* (ledwie nie,

Digitized by Google

o włos, nie wiele brakło, etc.), чуть не; чуть чуть не; почти не; bezmała com nie upadł, я чуть не упалъ.

Bezmałżeński, -a, -ie, *adj.* безбрачный; безженный; холостой; stan bezmałżeński = **Bezmałżeństwo**, -a, *n.* холостая жизнь; безбрачіе; безженство.

Bezmer, Dezmer, v. **Bezmian.**

Bezmężna, *f.* (= nie mężatka), незамужняя, безмужняя; (*Eccl. sl.* безневѣстная).

Bezmężność, -ści, *f.* (brak mężności, v. **Mężność**), малодушіе; *Eccl. sl.* бездобліство.

Bezmian, Przemian, -u, *m.* безменъ.

Bez-miar, -u, *m.*, **-mierze**, -a, *n. propr. et* * безмѣріе, безмѣрность; неизмѣримость; чрезмѣрность; **-mierny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безмѣрный; неизмѣримый; чрезмѣрный; * неумѣренный.

Bez-miesięcze, -miesięczny, v. **Bez-księżycze, -księżyczny.**

Bezmiłosierny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безмилостный, немилосердый, жестокосердый, безжалостливый.

Bez-moc, -y, *f.*, **-mocność**, -ści, *f.* безсиліе; изнеможеніе, слабость; v. **Słabość**; **-mocny**, -a, -e, *adj.* безсильный; слабый; v. **Słaby.**

Bezmowny, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* безглагольный; безмолвный; безгласный.

Bezmózgi, -a, -ie, *adj.* безмозглый; глупый; [*cfr.* безмозгій = bez śpiku].

Bezmroczny, -a, -e, *adj.* безмрачный; ясный.

Bez-mylność, -ści, *f.* без(по)грѣшность, непогрѣшительность, безошибочность; **-mylny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* без(по)грѣшный, непогрѣшительный, безошибочный.

Bez-myślność, -ści, *f.* безсмысліе; безсмысленность; **-myślny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безсмысленный; безъ мыслей.

Bezmytny, v. **Bezcelny** (1).

Bez-nadziejność, -ści, *f.* безнадежность; **-nadziejny**, -a, -e, *adj.* безнадежный.

Bez-namiętność, -ści, *f.* безстрастіе; **-namiętny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безстрастный.

Beznamowny, -a, -e, *adj.* безувѣтливый; v. **Namowny** *et* **Nie.**

Beznamyślny, v. **Bezrozmyślny.**

Beznasienny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безсонный.

Beznogi, -a, -ie, **-nożny**, -a, -e, *adj.* безногій, безножный.

Bez-nos, -a, *m.* (**Beznosek**, -ska, *m. dim.*), безносый (*m.*), человѣкъ безъ [*abo* не имѣющій] носа; **-nosy**, -a, -e, *adj.* безносый.

Bezoar, -u, *m.* 1. *Miner.* безоаръ, безоарный камень; 2. *Med.* [v. **antydot**], противоядіе; 3. † -, (= lekarstwo), лекарство.

Bez-obaczność, -ści, *f.* безсовѣтіе; безразсудность; неосторожность; **-obaczny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безсовѣтный; безразсудный; неосторожный.

Bezobiedny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безъ обѣда; безобѣдный.

Bezobłoczny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безоблачный.

Bez-obłudność, -ści, *f.* безлѣстность, безлицемѣріе, безковарность, безковарствіе, нелицемѣріе, откровенность; **-obłudny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безлѣстный, безлицемѣрный, нелицемѣрный, безковарный; откровенный.

Bez-obraźliwość, -ści, *f.* несоблазнительность, безсоблазненіе; беззазорность; **-obraźliwy**, -a, -e, *adj.* **-wie**, *adv.* не обидный; не оскорбительный; несоблазнительный; беззазорный.

Bezobręczy, -a, -e, *adj.* безобручный.

Bezobronny, -a, -e, *adj.* безащитный; беззащитный.

Bezobrotny, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* безобратный; односторонній.

Bezochoczy, -a, -e, *adj.* не имѣющій охоты, склонности; нескловный; неохотный; нерасположенный.

Bezochybny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безошибочный; неминуемый.

Bezoczy, -a, -e, **Bezoki**, -a, -ie, *adj.* безглазый, *Eccl. sl.* безокій; лишенный [*abo* не имѣющій] глазъ.

Bez-oddzielność, -ści, *f.* неразлучность, неотлучность, недѣлимость, нераздѣльность; **-oddzielny**, -a, -e, *adj.* неразлучный, безотдѣльный, неотдѣльный, нераздѣльный, неотлучный.

Bez-odkładność, **-odkładny**, v. **Bez-odłożność**, **-odłożny.**

Bez-odłączność, -ści, *f.* (nierozłączność), безотлучность, неотлучность, неразлучность; нераздѣльность; **-odłączny**, -a, -e, *adj.* (nierozłączny), безотлучный, неотлучный, неразлучный.

Bez-odłożność, -ści, *f.* безотлагательность; безотсрочность; **-odłożny**, -a, -e, *adj.* неотложный; безотлагательный; безотсрочный.

Bez-odmienność, -ści, *f.* неизмѣнность; неперемѣнность; (безотмѣнность); **-odmienny**, -a, -e, *adj.* неизмѣнный; безперемѣнный, безотмѣнный, неотмѣнный, неперемѣнный.

Bez-odpór, -poru, *m.*, **-odporność**, -ści, *f.* безсопротивленіе, неотпоръ, (безотпоръ); непреодолимость; неодолимость; **-odporny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* неодолимый; непреодолимый, (безотпорный).

Bez-odstępność, -ści, *f.* безотступность; неотступность; **-odstępny**, -a, -e, *adj.* безотступный, неотступный.

Bez-odwłóczność, -ści, *f.* безотлагательность; безотсрочность; немедленность; **-odwłóczny**, -a, -e, *adj.* неотложный; безотлагательный; безотсрочный; немедленный; **-odwłócznie**, *adv.* безотлагательно; немедленно; тотчасъ.

Bezodwrotny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* невозвратимый, невозвратный; *Eccl. sl.* безотвратный; v. **Niezwrotny, Nieodwetowany.**

Bez-ogonkowaty, -a, -e, *adj. H. n.* безхвостый; *Bot.* безстебельный; **-ogonny**, -a, -e, *adj. H. n.* безхвостый, безхвостый.

Bezoki, v. **Bezoczy.**

Bezokoliczny, -a, -e, *adj.* неопредѣленный; tryb bezokoliczny, *Gramm.* (*modus infinitivus*), [неопредѣленное =] неокончательное наклоненіе.

Bezorężny, -a, -e, *adj.* безоружный; v. **Bezzbrojny.**

Bez-osobisty, -a, -e, *adj.* **-osobiście**, *adv.* безличный.

Bez-oszczędność, -ści, *f.* безщадность, безпощадность; **-oszczędny**, *adj.* **-nie**, *adv.* безщадный, безпощадный; небережливый.

Bezowocny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* 1. безплодный, неплодный, неплодоносный, неплодородный; 2. * безполезный, тщетный, напрасный; nie bezowocnie, *adv.* напрасно, не тщетно; полезно.

Bezpaley, -a, -e, *adj.* безпалый.

Bez-pamięci, *adv.* (bez pamięci), безъ памяти, безпамятно; необдуманно; безъ мыслей; разсѣянно; **-pamiętność**, -ści, *f.* безпамятность, безпамятство; разсѣянность; безсмысліе; **-pamiętny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безпамятный, безсмысленный, разсѣянный; необдуманный; безъ мыслей.

Bezpana, *adv.* (bez pana, v. **Pan**), никому не принадлежащій; не имѣющій барина (*abo* хозяина); находящійся безъ мѣста.

Bez-parcyalność, -ści, *f.* безпристрастіе, безпристрастность; **-parcyalny**, -a, -e, *adj.* безпристрастный; нейтральный; **-parcyalnie**, *adv.* безпристрастно.

Bezpaszy, -a, -e, *adj.* безпажитный.

Bezpieczenie, Zabezpieczenie, -ia, *n.* обезпеченіе; обезпеченіе; v. **Bezpieczyć.**

Bez-pieczeństwo, -a, *n.*, **-pieczność**, -ści, *f.* безпечность, [*Eccl. sl.* безпечаліе]; безопасность; беззаботность; беззаботливость; безпечвтіе, -вѣтность; [*Eccl. sl.* благозвѣстность]; спокойность; *it.* поручительство, порука; v. **Bezpieczenie**; - publiczne, общественная безопасность; (= śmiała poufałość, niewstręt, nieobawa, familiarność), * хру-

Digitized by Google

жеское (свободное, вольное) обхожденіе съ кѣмъ, вольность въ обхожденіи; фамильярность; **-pieczník**, -a, m. (человѣкъ) беззаботный, безпечный, незаботящійся (m.); **-pieczniś**, -sia, m. свободный, вольный, фамильярный въ обхожденіи; **-pieczny**, **Bezpieczny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* [*sing. m. praedicat.* Bezpieczen], 1. безпечный; безпечальный; беззаботливый, беззаботный, незаботящійся; 2. безбѣдный, благоостатный (*st.*); спокойный, (благоизвѣстный); 3.-czego, (= pewny), увѣренный, безопасный, неопасный, безнаказный; 4. (= niezawodny, pewny), надежный; несомнѣнный; 5. (familiarny, etc.), свободный, вольный, фамильярный; 6. (= nielękliwy, śmiały), смѣлый, отважный, необязненный; 7. † (= zuchwały), дерзкій, наглый, безстыдный.

Bezpieczyć, *v. a. impf.*, (v. za-, u-**bezpieczyć**, *v. perf.*), обезпечивать, обезпечить; обпадѣживать, обпадѣжить; обезопасить; предохранить, -нить; - się, *v. r.* обезпечиваться, -читься; предохраниться; удостовѣриться.

Bez-pieniężność, -ści, *f.* безденежность, безденежье, недостатокъ [*abo* нужда] въ деньгахъ; **-pieniężny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безденежный, не имѣющій денегъ; bezpieniężnym być, обезденежѣть, [*Eccl. sl.* безсребротвовать].

Bezpierzysty, -a, -e, *adj.* неоперенный; безперый; v. **Bezpióry**.

Bezpióry, -a, -e, *adj.* безперый; v. **Bezpierzysty**.

Bezpiśmienny, -a, -e, *adj.* (= pisma nie znający), безграмотный, неграмотный, *Eccl. sl.* безкнижный; неученый.

Bezplamy, -a, -e, *adj.* безпятенъ; незапятнанный; незапятнанный; чистый; непорочный, безпорочный.

Bez-płatność, -ści, *f.* безвозмездность; **-płatny**, -a, -e, *adj.* безплатный; безвозмездный; неполучающій жалованья; даровой; **-płatnie**, *adv.* безплатно; безвозмездно; даромъ; безъ жалованья.

Bezpłciowy, v. **Bezpłetny**.

Bezpłomienny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безпламенный; безсемянный; бездѣтный; безъ потомства; v. **Bezpotomny**.

Bez-płetny, -płciowy, -a, -e, *adj.* безполый; [*v.* таинобрачный].

Bez-płodność, -ści, *f.* безплодіе, безплодность; **-płodny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безплодный, неплодный; неплодоносный, неплодородный.

Bez-pochybność, -ści, *f.* безошибочность; неминуемость; непремѣнность; **-pochybny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безошибочный; неминуемый; непремѣнный.

Bez-początkowość, -ści, *f.* безначальность; **-początkowy**, -a, -e, *adj.* безначальный; вѣчный.

Bezpokoić, *v. a. impf.* безпокоить, обезпокоивать, -коить; тревожить; заботить.

Bezpokutny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* нераскаянный; нераскаявшійся; безъ раскаянія.

Bezpomocny, -a, -e, *adj.* безпомощный; лишенный помощи.

Bezportowy, -a, -e, *adj.* (portu nie mający), не имѣющій гавани, пристани, порта, *Eccl. sl.* безпристанищный.

Bez-porządność, -ści, *f.* безпорядокъ; **-porządny**, -a, -e, *adj.* безпорядочный; **-porządnie**, *adv.* безпорядочно.

Bezpossażny, -a, -e, *adj.* не имѣющій приданаго.

Bez-pośredni, **-pośrzedni**, -ia, -ie, **-pośredniczy**, **-pośredny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* непосредственный, *Eccl. sl.* безсредственный; **-pośredność**, -ści, *f.* непосредственность.

Bezpotomny, -a, -e, *adj.* не имѣющій потомства; безнаслѣдный; бездѣтный; v. **Bezpłomienny**.

Bezpotrzebny, -a, -e, *adj.* ненадобный; ненужный; излишній; **-potrzebnie**, *adv.* безъ нужды; напрасно; v. **Niepotrzebny**.

Bezpowietrzny, -a, -e, *adj.* безвоздушный.

Bezpowrotny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* невозвратимый; невозвратный; v. **Powrotny** *et* **Nie**.

Bez-pożyteczność, -ści, *f.* безполезность; тщетность; **-pożyteczny**, -a, -e, *adj.* безполезный; тщетный; напрасный; **-pożytecznie**, *adv.* безполезно; напрасно; понапрасну; попусту; попустому; даромъ; v. **Niepożyteczność**, *etc.*

Bez-prawie, -ia, *n.* беззаконіе, беззаконность; безначаліе, анархія; олигархія; *it.* противозаконность; противузаконное дѣйствіе; беззаконство; неправость, несправедливость; **-prawnie**, *adv.* беззаконно; противу закона; вопреки закону; незаконно; несправедливо; bezprawnie działać, postępować, беззаконничать, беззаконствовать, поступать беззаконно, п. противу закона, п. вопреки закону, п. несправедливо; **-prawny**, -a, -e, *adj.* беззаконный; безначальный, анархическій; *it.* противузаконный; несправедливый, неправедный; bezprawne postępowanie, противузаконное [*abo* беззаконное] дѣйствіе.

† **Bezprzeczność**, *etc.*, v. **Bezsprzeczność**, *etc.*

Bez-przemienność, -ści, *f.* безпеременность; неизмѣнность; **-przemienny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безпеременный; неизмѣнный.

Bez-przerwaność, -ści, *f.* безпрерывность; **-przerwany**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безпрерывный; v. **Bezprzestanny**.

Bezprzestanny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безпрестанный; безостановочный; v. **Bezprzerwany**.

Bezprzeszkodny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безпрепятственный.

Bez-przykładny, -a, -e, *adj.* безпримѣрный; чрезвычайный; несравненный; безподобный; **-przykładnie**, *adv.* безпримѣрно; чрезвычайно; несравненно; безподобно.

Bezprzymiotny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безкачественный; не имѣющій качествъ.

Bezprzytomny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* потерявшій присутствіе духа; безъ присутствія духа; одурѣлый; безпамятный; безъ памяти; безсознательный; помѣшанный въ умѣ.

Bezradny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безсовѣтный; безъ совѣта.

Bezradośny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безрадостный, нерадостный, безотрадный.

Bezranny, -a, -e, *adj.* нераненный.

Bezręczny, -a, -e, **Bezręki**, -a, -ie, *adj.* безрукій; *нелокій; v. **Bezręki**. [кавый.

Bezrękawy, -a, -e, *adj.* безру-

Bezręki, -a, -ie, *adj.* 1. (bezręczny), безрукій; 2. (o jednej ręce), однорукій; v. **Jednoręki**.

Bezroboczy, -a, -e, *adj.* не имѣющій работы; безъ работы, безъ дѣла, бездѣльный; ничѣмъ не занятый; свободный [вольный] отъ работы.

Bezroczny, -a, -e, *adj.* 1. безсрочный; 2. на будущій годъ.

Bez-rodność, -ści, *f.* безродство, безродье; *cfr.* **Bezpłodność**; **-rodny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безродный; v. **Bezpłomienny**, **Bezpłodny**.

Bezrogi, -a, -ie, *adj.* безрогій.

Bezrok, na -, = na **Przezrok**, *adv.* на будущій годъ; черезъ годъ. [ну.

† **Bezrozsądny**, v. **Bezrozsąd-**

Bez-rozdzielność, -ści, *f.* безраздѣльность, нераздѣльность, недѣлимость; **-rozdzielny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безраздѣльный, нераздѣльный, недѣлимый, неразлучный.

Bezrozmyślny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* необдуманный; не подумавши; безъ всякаго соображенія; неуважаемый.

Bez-różność, -ści, *f.* разнодушіе; v. **Obojętność**; *it.* v. **Bezparcyalność**, **Bezstronność**; **-różny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* не дѣлающій разницы [*abo* различія]; равнодушный; v. **Obojętny**; *it.* v. **Bezparcyalny**, **Bezstronny**.

Digitized by Google

Bez-rozsądność, -ści, *f.* безразсудность, безразсудство, неразсудительность; **-rozsądny**, -a, -e, *adj.* безразсудный, неразсудительный; **-rozsądnie**, *adv.* безразсудно, неразсудительно.

Bez-rozum, -u, *m.*, **-rozumność**, -ści, *f.* безразумие, безтолковость, неразумие, безразсудство, безумие, неразсудительность, неосмотрительность; **-rozumny**, -a, -e, *adj.* безразумный, безтолковый, неразумный, безразсудный, неразсудительный; безумный; **-rozumnie**, *adv.* безразумно, безтолково, неразумно, неразсудительно.

Bez-rymy, **-rymowy**, -a, -e, *adj.* безъ риѳмъ; *it.* несладный, несвязный, несообразный; wiersze bezrymowe, bezrymne, стихи безъ риѳмъ; бѣлые стихи; нерифмованные стихи.

Bez-rząd, -u, *m.*, **-rządztwo**, -a, *n.*, **-rządność**, -ści, *f.* безвластие, безначалие, безначальство, анархія, олигархія; *it.* безпорядокъ; w bezrządzie żyć, безначальствовать; **-rządny**, **-rzędny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безвластный, безначальный, безначальственный, анархическій; *it.* безпорядочный; [*Eccl. sl.* безчиновный].

† **Bezrzemieślny**, -a, -e, *adj.* безремесленный.

Bezsądny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безсудный.

† **Bezsamowładny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* несамовластный, *Eccl. sl.* безсамовластный.

Bezścienny, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* безстѣнный, не имѣющій стѣнъ.

Bez-sen, -snu, *m.*, **-senność**, -ści, *f.* безсонница, безсоніе; **-senny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безсонный.

Bez-sens, -u, *m.* безсмысліе, безразсудство, безтолковость, нескладица, нелѣпица, вздоръ; **-sensny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безсмысленный, безтолковый, нескладный, нелѣпый, безумный.

Bezsiemienny, -a, -e, *adj.* безсѣменный.

Bez-siłność, -ści, *f.* безсиліе, немощь, слабость, дряхлость, хилость, изнеможеніе; **-siłny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безсильный, не имѣющій силъ, немощный, слабый, дряхлый, хилый.

Bez-skazitelność, -ści, *f.* безтлѣнность, нетлѣнность, нетлѣніе; **-skazitelny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безтлѣнный, нетлѣнный.

Bezskładny, -a, -e, *adj.* нескладный; v. **Bezrymy**, **Niesskładny**.

† **Bezskorupi**, -ia, -ie, *adj.* не имѣющій скорлупы; нечерепоковый, *Eccl. sl.* безскорлупный, безчерепный.

Bezskrzydły, -a, -e, *adj.* безкрылый, безкрильный, безъ крыльевъ; owady bezskrzydłe, (*aptera*), *H. n.* безкрылыя насѣкомыя.

Bez-skuteczność, -ści, *f.* бездѣйствіе; недѣйствительность; **-skuteczny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* бездѣйственный; недѣйствительный; недѣйствующій; тщетный.

Bezśladny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безъ слѣда [*abo* безъ слѣдовъ]; не оставившій никакого слѣда; незамѣтный.

Bezsławny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безславный; незнатный, [беззнатный]; неизвѣстный; v. **Niesławny**. [солнечный.

Bezsłoneczny, -a, -e, *adj.* без-

Bezsłowny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безсловесный.

Bezślubny, -a, -e, *adj.* невѣнчанный; безбрачный; побочный; bezślubne dziecię, побочное дитя; v. **Nieślubny**.

Bezsłużby, -a, -e, *adj.* безъ службы; безъ мѣста; неслужащій; безъ должности; бездолжностной.

† **Bez-smak**, -u, *m.*, **-smaczność**, -ści, *f.* безвкусіе, безвкусица, безвкусность; **-smaczny**, -a, -e, *adj.* безвкусный; невкусный; не имѣющій никакого вкуса; безъ всякаго вкуса.

Bez-śmiertelnik, -a, *m.* нитіе [*abo* нѣща] боговъ; нектаръ; амбросія, амброзія; **-śmiertelność**, **-śmiertność**, -ści, *f.* безсмертіе, безсмертность; **-śmiertelny**, **-śmiertny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безсмертный.

Bezśmieszny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* несмѣшной; серьёзный.

† **Bezśmiedny**, -a, -e, *adj.* безсмѣдный.

Bezsoczny, -a, -e, *adj.* безсочный; безъ соку.

† **Bez-spieszność**, -ści, *f.* безуспѣшность; † **-spieszny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безуспѣшный.

† **Bez-spokojność**, -ści, *f.* безпокойствіе, безпокойство, безпокойность; † **-spokojny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безпокойный.

Bez-sprzeczność, -ści, *f.* безспорность, безпрекословіе, безпрекословность; неоспоримость; **-sporny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безспорный, безпрекословный, безпрепятственный; неоспоримый.

Bez-srom, -u, *m.*, **-srom(n)ość**, -ści, *f. Eccl. sl.* безсраміе, безсрамность; безстыдство, безстыдность, похабство; **-sromnik**, -a, *m. Eccl. sl.* безсрамникъ; безстыдникъ, похабникъ; v. **Bezwstydnik**, **Bezczelnik**; **-sromy**, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* безсрамный; безстыдный, похабный; v. **Bezwstydny**, **Bezczelny**.

Bez-staranność, -ści, *f.* нерадѣніе, нерадивость; беззаботливость, (беззаботность), безпечность; **-staranny**, -a, -e, *adj.* нерадивый, нерадѣтельный, нерачительный; беззаботливый, безпечный; **-starannie**, *adv.* нерадиво; беззаботливо, безпечно.

Bez-strachliwość, -ści, *f.* безстраміе; безбоязненность; неустрашимость; **-strachliwy**, -a, -e, *adj.* -wie, *adv.* безстрашный; безбоязненный; неустрашимый.

Bez-stronność, -ści, *f.* безпристрастіе, безпристрастность; **-stronny**, -a, -e, *adj.* безпристрастный; **-stronnie**, *adv.* безпристрастно. [струнный.

† **Bezstrunny**, -a, -e, *adj.* без-

Bez-sumiennik, -a, *m.* криводушникъ, бездушникъ, душевредникъ; **-sumienność**, -ści, *f.* безсовѣстіе, безсовѣстность, криводушество, бездушіе, бездушность, душевредіе, душевредство; **-sumienny**, -a, -e, *adj.* безсовѣстный, криводушный, бездушный, душевредный; być bezsumiennym, быть безсовѣстнымъ; v. **bezsumiennie działać**, *etc.*; **-sumiennie**, *adv.* безсовѣстно; противъ совѣсти; bezsumiennie działać, поступать, криводушничать, бездушничать, душевредничать; кривить душою; поступать, идти безсовѣстно [*abo* противъ совѣсти, *abo* безъ зазранія совѣсти].

Bezświatły, -a, -e, *adj.* безъ свѣта; тёмный.

Bezświatowy, -a, -e, *adj.* безсвѣтскій; *Eccl. sl.* безмірный.

Bez-sworność, -ści, **-sworny**, v. **Nie-swerność**, **-sworny**.

† **Bezsytny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* ненасытный, *Eccl. sl.* безсытный, безсытостный; v. **Niensycony**. [безразмѣнный.

Bezszatny, -a, -e, *adj. Eccl. sl.*

Bez-szczęście, -ia, *n.* несчастіе, *Eccl. sl.* безчастіе; безщастіе; **-szczęsny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* несчастный; *Eccl. sl.* безчастный; безщастный. [безчешуйный.

† **Bezszczeźujny**, -a, -e, *adj.*

Bezszczodry, -a, -e, *adj.*, **-szczodrze**, *adv.* нещедрый; v. **Niesszczodry**.

Bez-szkodność, -ści, *f.* безвредность; безубыточность; **-szkodny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безвредный; безубыточный; необидный; bezszkodnym kogo uczynić, (= stratę mu nagrodzić), удовлетворить кого за понесённый имъ убытокъ, вознаградить его убытки.

Bezszlucsny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безъискуственный, *Eccl. sl.* безхудожный.

Bezszypułkowy, -a, -e, *adj. Bot.* безстебельный, не имѣющій стебелькъ.

† **Beztargowność**, v. **Niepokupność**, **Nieodbyt**.

Beztrefny, v. **Niekędzierzowany**, **Niefryzowany**.

Digitized by Google

† **Bez-troski**, -a, -ie, *adj.* безпрутинный; † **-troskliwy**, -a, -e, *adj.* **-wie**, *adv.* беззаботливый, беззаботный, безпечный.

† **Beztrudny**, -a, -e, *adj.* безтрудный; v. **Nietrudny.**

† **Beztworny**, v. **Przeztworny.**

Bez-uchronność, -ści, *f.* безъизбѣжность, неизбѣжность; **-uchronny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безъизбѣжный, неизбѣжный.

Bez-uchy, -uszny, -usy, -a, -e, *adj.* безухій, не имѣющій ушей.

Bez-uchybność, -ści, *f.* безошибочность; **-uchybny**, -a, -e, *adj.* безошибочный; **-uchybnie**, *adv.* безошибочно.

Bez-ucieszność, -ści, *f.* безутѣшность; **-ucieszny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безутѣшный.

Bezuki, -a, -ie, *adj.* (= bez nauk, nieuczony), безграмотный, неграмотный, неученый, *Eccl. sl.* безкнижный.

† **Bez-umność**, -ści, *f.*, † **-umstwo**, -a, *n.* безумие, безумство; v. **Nierozum, Szaleństwo**; **-umny**, -a, -e, *adj.* безумный; v. **Nierozumny, Szalony.**

Bezuporny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* неупорный.

Bez-ustanność, -ści, *f.* безпрестанность, безпрерывность; **-ustanny**, -a, -e, *adj.* безпрестанный, непрестанный, безпрерывный, безостановочный; **-ustannie**, *adv.* безпрестанно, непрестанно, безпрерывно, безостановочно.

Bez-usty, -ustny, -a, -e, *adj.* безустый.

Bezuszczerbny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безущербный.

Bez-uszny, -uszy, -a, -e, *adj.* безухій.

Bez-utratny, -a, -e, *adj.* безурочный; **-utratnie**, *adv.* безурочно.

† **Bezutrudny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* неутомимый; v. **Niezmordowany.**

Bez-uważność, -ści, *f.* невниманіе, неосмотрительность, неразсудительность, необдуманность; **-uważny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* невнимательный, неосмотрительный, неразсудительный, безразсудный, необдуманный.

Bez-uzdny, -uzdy, -a, -e, *adj.* безъ поводовъ; необузданный.

Bez-użyteczność, -ści, *f.* безполезность, тщетность; **-użyteczny**, -a, -e, *adj.* безполезный, тщетный, напрасный; **-użyteczn**ie, *adv.* безполезно, тщетно, напрасно, попусту, понапрасну.

Bezwąsy, -a, -e, *adj.* безусый.

Bez-wątpliwość, -ści, *f.* безсомнѣнность, несомнѣнность, несомнительность, *Eccl. sl.* безсумнѣніе; **-wątpliwy**, -a, -e, *adj.* безсомнѣнный, несомнѣнный, несомнительный, *Eccl. sl.* безсумнительный; **-wątpliwie**, *adv.* безсомнѣнно, несомнѣнно, несомнительно.

Bezważny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безважный; v. **Niedoważny, Małoważny.**

Bez-wczesność, -ści, *f.* безвременность; **-wczesny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безвременный, неблаговременный, несвоевременный; не во время, не въ пору; не въ надлежащее время; v. **Niewczesny.**

Bez-wdzięczność, -ści, *f.* 1. неприятность, *Eccl. sl.* безсластіе; 2. неблагодарность; **-wdzięczny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* 1. неприятный, *Eccl. sl.* безсластный; 2. неблагодарный.

Bezwęzły, -a, -e, *adj.* безъузловъ.

† **Bez-wiadom**, -a, -e, *adj.* безвѣдомый, невѣдомый, безвѣстный, безъизвѣстный, неизвѣстный; **-wiadomie**, *adv.* безвѣдомо, невѣдомо, безвѣстно, неизвѣстно; **-wiadomość**, -ści, *f.* безвѣстіе, безвѣстность, безъизвѣстность, неизвѣстность, невѣжество.

Bez-widomość, **-widzialność**, -ści, *f.* невидимость; **-widomy**, **-widzialny**, -a, -e, *adj.* **-ie**, *adv.* невидимый, *Eccl. sl.* безврѣтельный.

Bezwienna, -éj, *f.* (bez wiana, wiana nie mająca), женщина безъ вѣна, ж. безъ приданаго; v. **Wiano.**

Bez-wiernik, -a, *m.* безвѣръ, невѣрный; бусурманъ; язычникъ, *Eccl. sl.* безвѣрникъ; v. **Bezwierny**; **-wierność**, -ści, *f.* 1. безвѣріе, безвѣрство; язычество; 2. невѣрность; **-wierny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* не имѣющій вѣры; невѣрующій; невѣрный; языческій; v. **Niewierny.**

† **Bezwiestny**, -a, -e, *adj.* безвѣстный; v. **Bezwiadom.**

† **Bezwietrze**, -a, *n.* безвѣтріе, тишь, штиль.

† **Bezwieżny**, -a, -e, *adj.* не имѣющій башни, *Eccl. sl.* безвежный.

† **Bezwięzny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* *Eccl. sl.* безузный; свободный, вольный.

Bez-wilgi, -a, -ie, **-wilgotny**, -a, -e, *adj.* безвлажный; **-wilgoć**, -ci, *f.* -безвлажность.

Bez-winność, -ści, *f.* безвинность; v. **Niewinność**; **-winny**, -a, -e, *adj.* 1. (= niewinny, *qu. v.*, od winy wolny), безвинный; невиновный; невиноватый; 2. (= wina nie mający), не имѣющій вины, безъ вины, *Eccl. sl.* безвинный.

Bez-władność, -ści, *f.* неподвижность; недвижимость; бездѣйствие, бездѣйственность; неспособность къ дѣйствію; *it.* безсиліе; *Phys.* инерція, недѣйствительность, косность; v. **Opieszałość**, -ły; **-władny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* неподвижный; недвижимый; *it.* безсильный; недѣйствующій; бездѣйственный; недѣйствительный.

Bez-włosie, -ia, *n.* безволосіе, безлаcіе, безволосица; голизна; плѣшивость; **-włosy**, -a, -e, *adj.* безволосый, [*Eccl. sl.* безласый]; голый; плѣшивый.

Bez-wodność, -ści, *f.* (brak wody), безводность; недостатокъ въ водѣ; **-wodny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безводный; **-wodzie**, -ia, *n.* безводіе; безводица.

Bez-wolność, -wolny, v. **Niewola, Niewolny, Niewolniczy.**

Bezwonny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* не имѣющій никакого запаха; что ничѣмъ не пахнетъ; не пахучій; неблаговонный.

Bezwrotny, **Bezwrotny**, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* безвозвратный; невозвратимый; невозвратный; v. **Niepowetowany.**

Bezwspołeczny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* до никакого общества не принадлежащій; необходательный.

† **Bez-wstrzemięźliwość**, **Bezwstrzymałość**, -ści, *f.* невоздержность; **-wstrzemięźliwy**, **-wstrzymały**, -a, -e, *adj.* невоздержный.

Bez-wstyd, -u, *m.*, **-wstydność**, -ści, *f.* безстыдность, безстыдство, *Eccl. sl.* безстыдіе; нахальство, напрасливость, озорничество, наглость, похабство; наглость; наглость; **-wstydliwy**, **-wstydny**, -a, -e, *adj.* **-ie**, *adv.* безстыдный; похабный, озорный, напрасливый, нахальный; наглый, наглый; **-wstydnica**, -y, *f.* безстыдница; нахалка; озорница; **-wstydnik**, -a, *m.* безстыдникъ; нахалъ; озорникъ; наглецъ; v. **Bezwstydny**; **-wstydność**, **-wstydny**, v. **Bezwstyd**, **-wstydliwy.**

Bezwychodny, -a, -e, *adj.* безвыходный; bezwychodna ulica, глухая улица; глухой переулокъ.

Bezwzajemny, -a, -e, *adj.* **-nie**, *adv.* невзаимный; несоотвѣтственный; v. **Nieodpowiedny.**

Bez-względność, -ści, *f.* неуваженіе; невниманіе; безпристрастіе; *it.* безпощадность; **-względny**, -a, -e, *adj.* ни на что не обращающій вниманія; безпощадный; (bezstronny, bezparcyalny), безпристрастный; безъ лицепріятія; (obojętny), равнодушный; хладнокровный; холодный; *Gramm.* przypadki bezwzględne, (*casus recti*), прямые падежи; *Phys.* ціцкость bezwzględna, (*gravitas absoluta*), тяжесть неотносительная, [независимая]; *it.* siła spojenia bezwzględna, (*vis cohaerentiae absoluta*), сила сцѣпленія неотносительная

Digitized by Google

ная; -względnie, *adv.* невзирая [*abo* не взирая] на; ни на что не смотря; ни на что не обращая вниманія; безпощадно; не щадя; v. Bezwzględny.

Bezząb, -ęba, *m. Bot.* (ziele, *ballota nigra*, Linn.), чернокудренникъ; шандра чёрная; *it.* v. Bezzęby.

Bezżądły, -a, -e, *adj.* (żądła nie mający), безжальный.

Bez-zakonnica, -y, *f.* беззаконница; безбожница; нечестивица; v. Bezbożnica, Nieprawa; -zakonnik, -a, *m.* беззаконникъ; безбожникъ, безбожный человѣкъ; нечестивецъ; v. Bezbożnik; -zakonność, -ści, *f.*, -zakoństwo, -a, *n.* беззаконіе; безбожіе; безбожничество; нечестіе; невѣріе; -zakonny, -a, -e, *adj.* беззаконный; безбожный, нечестивый; -zakonnie, *adv.* беззаконно; bezzakonnie żyć, беззаконничать, беззаконствовать, беззаконновать; безбожничать, безбожничествовать.

† **Bezżałosny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безпечальный; [*cfr.* безжалостный = bezmiłosierny); v. Niezałosny, Niesmutny.

† **Bezzapachny**, v. Bezwonny.

Bezżartowny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* (безшуточный), нешуточный; серьёзный; v. Serio.

Bezzasadny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* бездоказательный; неосновательный.

Bezzasłużny, -a, -e, *adj.* незаслужённый.

Bezzastępny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* беззаступный.

Bezzaszczytny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* беззащитный.

Bez-zawistność, -ści, *f.* беззавистіе, *Eccl. sl.* беззавистность; -zawistny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* беззавистный.

Bez-zawodność, -ści, *f.* несомнѣнность; надёжность; вѣрность; -zawodny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* несомнѣнный; надёжный; вѣрный.

Bez-zbrojność, -ści, *f.* безоружность; *it.* беззащитность; -zbrojny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безоружный; невооружённый; *it.* беззащитный.

Bezzęby, Bezzęby, -a, -e, *adj.* беззубый.

Bez-żeniec, -ńca, *m.*, -żennik, -a, *m.* холостой; холостой человѣкъ; холостякъ; безженный; неженатый; stary bezżeniec, старый холостякъ; -żenny, -a, -e, -żeński, -a, -ie, *adj.* безженный; неженатый, холостой; безбрачный; zostawać, zostać w bezżennym, bezżeńskim stanie, оставаться, остаться холостымъ; безженствовать; stan bezżenny, życie bezżenne = Bezżeństwo, -a, *n.*, (bezżenność, -ści, *f.*), безженство; холостое состояніе; холостая жизнь; безбрачіе; w bezżeństwie żyć, безженствовать.

Bezzgodny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* (niezgodny), несогласный.

Bezzgubny, -a, -e, *adj.* ненагубный, *Eccl. sl.* безпагубный.

† **Bezzielny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv. Eccl. sl.* беззлачный.

Bezziemny, -a, -e, *adj.* безземельный.

† **Bez-zliczność**, -ści, *f.* безчисленность, *Eccl. sl.* безчисльство; † -zliczny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безчисленный; неисчислимый.

† **Bez-złośność**, -ści, *f.* беззлобіе, незлобіе; -złośny, -złośliwy, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* беззлобный, беззлобивый, незлобный, незлобивый.

Bez-zmienność, -ści, *f.* неизмѣнность; безпремѣнность; -zmienny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* неизмѣнный; безпеременный; безпремѣнный.

Bezzmyślny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* безсмысленный; *it.* отвлечённый.

† **Bezznamienny**, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* беззнаменный.

† **Bezżółci**, -ia, -ie, *adj.* безжёлчный.

† **Bezżołdny**, -a, -e, *adj.* не получающій жалованья; безжалованный; v. Bezpłatny.

Bez-zwłóczność, v. Bezodwłóczność; -zwłóczny, -a, -e, *adj.* безотлагательный; немедленный; -zwłócznie, *adv.* немедленно; безотлагательно; тотчасъ.

Bezzwrotny, v. Bezwrotny.

† **Bez-zwykłość**, -ści, *f.* необыкновенность; † -zwykły, -a, -e, *adj.* безобычный; необыкновенный.

Bezżyłny, -a, -e, *adj. Bot.* безжильный; не имѣющій жилъ.

Bez-zyskowność, -ści, *f.* 1. безполезность; невыгода; v. Niepożyteczność; 2. (= bezinteresowność), безкорыстіе; -zyskowny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* 1. безполезный; невыгодный; 2. (= bezinteresowny), безкорыстный.

Bez-żywy, -żywotny, -a, -e, *adj.* безжизненный; безъ жизни; неодушевлённый; мёртвый; бездыханный; безъ чувствъ.

Biada! Biadaż! 1. *interj.* горе! увы! biada ci! горе тебѣ! 2. † **Biada**, -y, *f.* бѣда; v. Bieda.

Bia-dać, *v. n.* (biada wołać, narzekać), гореваться, вопіять, сѣтовать, горько жаловаться; -danie, -ia, *n.* (narzekanie), гореваніе, вопль, сѣтованіе.

Białagłowa, v. Białogłowa.

† **Białasy**, -a, -e, *adj.* бѣлесоватый; v. Biały.

Białawek, -wka, *m. H. n.* (motyl), бѣлая бабочка.

Białawiec, -wca, *m. Bot.* серебрянка; v. Srebrnik, Szczyrzyca.

Białawy, -a, -e, *adj.* -wo, *adv.* бѣловатый, бѣлесоватый; *Eccl. sl.* бѣлавый, пробѣлующійся, мало бѣлый.

Białek, v. Białko.

Białka, -i, *f.*, v. Białogłówka.

Białko, -a, *n.*, **Białek**, -łka, *m.* 1. яичный бѣлокъ; białkiem zaprawiać, v. Białkować; 2. *Med.* – oka, *abo* oczny, бѣлокъ глазной; 3. *Med.* (= bielmo), бѣльмо; 4. – paznokcia, бѣлое пятнышко на ноготѣ.

Białkować, *v. a. impf.* (białkiem zaprawiać), [яичнымъ] бѣлкомъ растворять, -рить.

Białkowy, -a, -e, *adj.* бѣлковый; бѣлочный.

Biało, v. Biały; **Biało-brody**, -a, -e, *adj.* бѣлобородый; -brwi, -ia, -ie, -brewny, -a, -e, *adj.* бѣлобровый; -ciały, -a, -e, *adj.* бѣлотѣлый; -czerwony, -a, -e, *adj.* бѣлокрасный, красноблый; *Eccl. sl.* бѣлочервный; -drzew, -u, *m.*, -drzewo, -a, *n. Bot.* (*populus alba*), бѣлый тополь, серебристый тополь; -gardł, -a, *m. H. n.* (v. Pliszka biała), бѣлошейка; *v.* бѣлогузка; -glinaty, -a, -e, *adj.* (zielonawy), зеленоватый; яблочнаго цвѣта; -głowa, -y, *f.*, -główka, -i, *f. dim.* женщина; -głowski, -a, -ie, *adj.* женскій; для женщинъ; -głowy, -a, -e, *adj.* бѣлоголовый, *Eccl. sl.* бѣлоглавый; -gonny, -ogonny, -a, -e, *adj.* бѣлохвостый; -gorejący, -a, -e, *adj. part.* бѣло горящій; *it.* бѣлокаляльный; -grzywy, -a, -e, *adj.* бѣлогривый; -konny, -a, -e, *adj.* имѣющій бѣлую лошадь; -kruszy, -u, *m.* серебряная руда; молибдена, молибденъ; -kurowaty, -a, -e, *adj.* (blond), бѣлокурый; свѣтлорусый; блондинъ (*s. m.*); -licy, -a, -e, *adj.* бѣлолицый; -mleczny, -a, -e, *adj.* (jak mléko biały), бѣлый какъ молоко; *Astron.* białomleczna droga (na niebie), млечный путь; -morwa, -y, *f. Bot.* (*morus alba*), бѣлая шелковица; шелковичникъ; -morwówka, -i, *f.* (woda z białéj morwy liściem ugotowana), водá шелковичнымъ листьями уваренная; -nakrapiany, v. Białopstry; -napadły (śnieg), свѣжій [снѣгъ]; -nogi, -a, -ie, *adj.* бѣлоногій; -ogonny, v. Białogonny; -oki, -a, -ie, *adj.* имѣющій бѣлые глаза; -pióry, -a, -e, *adj.* имѣющій бѣлыя перья, съ бѣлыми перьями; -płynienie, -ia, *n. T. Med.* бѣли, женскія бѣли, левкорея, [родъ женской болѣзни]; -pstry, -a, -e, *adj.* сѣропѣгій; бѣло-пёстрый; бѣло накрапленный; -ręki, -a, -ie, *adj.* бѣлорукій, *Eccl. sl.* бѣлорменный; -rzęsy, -a, -e, *adj.* бѣлобрысый; **Białość**, -ści, *f.* бѣлость; бѣлизна; бѣлый цвѣтъ; -skórnictwo, -a, *n.* сыроматни-

Digitized by Google

чество; сиромáтное ремесло; -skórniczy, -a, -e, *adj.* сиромáтничій, сиромáтниковъ; сиромáтническій; -skórniczyk, -a, *m.* подмастéрье или ученикъ у сиромáтника; -skórnik, -a, *m.* 1. сиромáтникъ; 2. (w warcaby grające: biały mnich, suchą biorący), сухýю берýщій [въ тáмечной игрѣ]; -skrzydły, -a, -e, *adj.* бѣлокрúлый, имѣющій бѣлыя крúлья; † -świetny, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* бѣлозрáчный.

Białosz, -a, *m.* (biały kamień), бѣлый кáмень.

Biało-szaty, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* бѣлорáзный; -szyj, -ja, -je, *adj.* имѣющій бѣлую шéю; -włosy, -a, -e, *adj.* бѣловолóсый, *Eccl. sl.* бѣловлáсный; -zęby, -a, -e, *adj.* бѣлозýбый; † -złoty, v. Białokurowaty; -zor, -a, *m. H. n.* (*falco gyrofalco*), кречéть; -zorowy, -a, -e, *adj.* кречетовъ, кречáчій.

Białtek, (*pop.*), v. Białko (1).

Białucha, -y, *f.* (pospolite przezwisko krów albo kóz białych), óбщее названíе бѣлыхъ коровъ или козъ.

Biały, -a, -e, *adj.*, **Biało**, *adv.* [*compar.* Bielszy, *adv.* Bieléj], 1. бѣлый; z biała, прóбѣлующійся; wino białe, бѣлое вино; biały chléb, *a*) (= pszeniczny, bułka, *qu. v.*), бѣлый хлѣбъ; бýлка; *v.* сгибень; *β*) * (= płeć biała, białogłówki), женщины (*f. pl.*); biała płeć, прекрáсный полъ; choroba biała (lub panieńska), бѣли; женскія бѣли; v. Białopłynienie; krosty białe jątrzące (v. Niesztowice), бѣлая прóказа; białe w oku, глазнóй бѣлóкъ; v. Białko; morze białe, бѣлое мóре; 2. (= czysty), бѣлый, чúстый; 3. *allegor.* (= niewinny, czysty), чúстый, невúнный; v. Niepokalany; §. czarna krowa daje białe mléko, (t. j. nie z pozoru trzeba sądzić o ludziach), чёрная корóва даётъ бѣлое молокó; не судúть [*o* кóмъ-либо] по нарýжности; §. не всякій плутъ, кто вúдомъ худъ; karta biała, (= niezapisana), бѣлый, чúстый, не исписанный листъ; mieć czarne na białym, (t. j. na papierze pismo), имѣть что письменно [*abo* на бумáгѣ]; 4. (o człowieku = siwy, *qu. v.*), сѣдóй; biały dzień, (= widny, jasny), бѣлый, áсный день; śród białego dnia, средú бѣла дня [*abo* свѣта]; при бѣломъ разсвѣтѣ; spać do białego dnia, (про)спáть до бѣла дня; до свѣта спáть; biała ryba, бѣлая рыба; v. Bielizna; białe futro (od królików, etc.), v. Biela, Bielka; biała moneta, (= srebrna), серебреная монéта; серебреныя дéньги; broń biała, бѣлое [*abo* холóдное] ружжíе; v. Broń, Oręż; (w warcaby grające:) biały mnich, v. Białoskórnik (2); *Eccl.* biała niedziela, (pierwsza po popielcu), сóборное воскресéнье; *Bot.* biały kmin, v. Kmin; *it.* Ziobro białe, v. Ziobro, Białawiec; *it.* biały korzeń, v. Oleśnik.

Bianka, Bianka, Bijanka, -i, *f* бляннъ-маниé; *it.* рúсовый пýдингъ.

Bi-blia, -ii, *f.* бúблія; (= pismo święte), Священное Писáніе; -blijny, -a, -e, *adj.* библéйный, библéйскій.

Biblio-fil, -a, *m.* (amator książek), любúтель книгъ; охóтникъ до книгъ; -graf, -a, *m.* библіографъ; знатóкъ въ книгахъ; -grafia, -ii, *f.* библіографія; -graficzny, -a, -e, *adj.* библіографúческій; -man, -a, *m.* библіоманъ; страстный охóтникъ до книгъ; стр. ох. собирáть книги; -mania, -ii, *f.* библіоманія; страсть къ книгамъ, (сильная) страсть къ собирáнію книгъ; † -pola, -i, *m.* (księgarz, księgoprzedawca), книгопродáвецъ; -teczny, -a, -e, *adj.* библіотéчный; библіотéкѣ принадлежáщій; -teka, -i, *f.*, -teczka, -i, *f. dim.* библіотéка, книгохранúлище, книгохранúльница, [*Eccl. sl.* книгопохóвница]; собирáніе книгъ; *it.* книжный шкафъ; -tekarka, -i, *f.* книгохранúтельница; -tekarski, -a, -ie, *adj.* библіотéкарскій; библіотéкарю принадлежáщій; -tekarstwo, -a, *n.* дóлжность библіотéкаря; -tekarz, -a, *m.* 1. библіотéкарь, книгохранúтель; 2. † (= księgarz), книгопродáвецъ.

Biboss, Bibus, -a, *m.* (z Łac. *bibo*), пьянúца, питýхъ; гуляка.

Bibuła, -y, *f.* пропускная бумáга; прокладная бумáга.

Bić, *v. a. impf.* [*Praes.* 1. *p. s.* biję, 3. *p. s.* bijo; *Praet.* bił; *Imperat.* bij! *Part.* bijąc, bijący; *impers.* bito; *subst. verb.* bicie, *qu. v.*], wybić, zbić, ubić, *v. perf.*, Bijać, *v. frequ.* бить; удáрить; колотúть, поколотúть; хлестáть, хлестнýть; стегáть, стегнýть; бić po palcach, бить, удáрить по пáльцамъ; bić kogo w gębę, (= policzkować), бить по щекáмъ; давáть пощёчины [*abo* заýшины]; дать пощёчину [*abo* заýшину, оплеýху]; bić rózgami, сѣчь [кого] рóзгами; bić na kogo, (na co), przeciw komu, (czemu), [= nacierać, powstawać, *qu. v.*], (*propr. et* *) бить, удáрить, наступáть на кого; нападáть на кого; бросáться, брóситься на кого; bić w jaki cel, (= zamierzać, dążyć do jakiego celu), стремúться къ чему; добивáться, домогáться чего; piorun bije, громъ поражáетъ; (dobry) wiatr bije, [попýтный, удóбный] вѣтеръ дуетъ; - (o źródle, etc.), бить ключёмъ; вы́кинуть; bić co, bić w co, бить во что; bić w bęben, w kotły, бить въ барабáнъ, бить въ литáвры; bić we drzwi, стучáть въ двéри; bić w dzwon, бить въ кóлоколъ; bić w kieliszki, рюмками чóкать(ся); [słońce] w oczy bije, [сóлнце] печётъ, свѣтитъ въ глазá; to w oczy bije, ýто кидáется [*abo* бросáется] въ глазá; bić ręką w (o) rękę, удáрить по рукáмъ; (= klaskać), хлóпать, бить въ ладóши; *v.* рукоплескáть; bić co w beczkę, v. Fasować; bić o co, бить, удáрить о что; bić głową o ścianę, удáрить(ся) головóю óбъ стѣну; bić, pobić nieprzyjaciela, побѣждáть, -побѣдúть, поражáть, -разúть непріятеля; (w grze, въ игрѣ:) bić kartę, etc., бить, крыть кáрту, etc.; pot na mnie bije, v. Pot; wino do głowy bije, вино кидáется въ гóлову; *it.* w nos bije, (*propr. et* *), кидáется въ носъ; deszcz bije w twarz, дождь бьётъ въ лицó; puls, serce bije, пульсъ, сéрдце бьётся; bić (o zegarze, o часáхъ:) бить, пробúть; piąta (*sc.* godzina) biła, бúло пять часóвъ; dwunasta (*sc.* godzina) biła, бúло двѣнáдцать часóвъ; zegar (zegarek) bijący, часú съ бóемъ, боевúе часú; bić górą, * хвáстать; величáться; v. górno gadać; bić czołem, kolanem, бить челóмъ; пáдать, пасть кому въ нóги; повергáться, повéрнуться предъ (пéредъ) кѣмъ; olej bić, v. Wybijać; bić [pieniądze, monetę], бить, чеканить; talar bity, серéбреный тáлеръ; ефимокъ; bić (= wbijać pale, słupy), бить, вколáчивать свáи; bita droga, bity tor, проѣзжая, тóрная, [пробúтая] дорóга; bić bydło, bić rzeź, *a*) (= zabijać), бить, убивáть, убúть, колóть скотýну, = bić na rzeź, v. Zarzezać; *β*) bić rzeź, (= rzeźnikiem być), мясничать; zwierz bić, (zastrzelać na polowaniu), убивáть, застрѣлúть звѣра; bić (= strzelać), стрѣлúть, палúть; z dział, z armat bić, палúть изъ пýшекъ; ta strzelba (fuzya) bije daleko, ýто ружьё далёко берётъ *abo* хватáетъ; Bić się, *v. r.* бúться; дрáться; bić się z kim na szpady, na pistolety, бúться съ кѣмъ на шпáгахъ, на пистолéтахъ; v. Pojedynkować; bić się na kułaki, бúться [*abo* дрáться] на кулачкáхъ.

Bicie, -ia, *n. act.* біéніе; удáреніе; *pass.* (= cięgi, baty, kije), кобóи, лóзаны (*pl.*), *Eccl. sl.* біéніе палкáми; bicie rózgami publiczne, публúчное сѣчéніе рóзгами; bicie serca, pulsu, біéніе сéрдца, пýльса; bicie we dzwony, v. Dzwonienie; - bydła, ýбóй; v. Rzeź; - (nieprzyjaciela), поражéніе; -, (= strzelanie), стрѣлúніе, пальбá; v. Bić.

Bicz, -a, *m.*, **Biczyk**, -a, *m. dim.* 1. бичъ, нагáйка, кнýтъ, плеть, *vul.* погонялка; biczem trzaskać, хлóпать бичóмъ; biczem chłostać, v. Biczować; §. wziąć

Digitized by Google

konie, weź i bicz, (= wziąłeś pieniądze, weź i worek), взяви лошадь, возьми и кнутъ; *it.* goły jak bicz, (= jak palec, jak Turecki święty), голъ какъ соколъ; голъ какъ бубенъ; *it.* z piasku bicz kręcić, (= z niczego chcieć coś zrobić), изъ песку кнутъ крутить [свивать]; хотѣть изъ ничего что-нибудь сдѣлать; строить воздушные замки; jak z bicza, * nie przygotowasz; тотчасъ; mówi (on) jak z bicza, онъ говоритъ не готовясь; 2. (= kije, bicie, v. **Chłosta**), побои, лозаны (*pl.*); 3. (= plaga), мука, мученіе; бѣдствіе; бичъ [страны]; наказаніе Божіе, божеская кара.

Biczak, -a, *m.* (*gat.* ножов), родъ ножей.

Bi-czować, *v. a.* (biczem chłostać), бичевать; бить плетью; бить кнутомъ; сѣчь розгами; **-czowanie**, -ia, *n.* бичеваніе; біеніе плетью; б. кнутомъ; сѣченіе розгами; **-czownik**, -a, *m.* бичникъ, *Eccl. sl.* бичовникъ.

Biczowy, -a, -e, *adj.* плетевой.

Biczysko, -a, *n.* 1. кнутовище; 2. кнутище, плетище.

Bie-da, -y, *f.* 1. бѣда; нужда, нуждá; бѣдность; бѣдствіе; окаянство; горе; несчастіе; печаль; безпокойство; bieda nauczy rozumu, v. **Rozum**; na moję biedę, (= na moje nieszczęście), къ моему несчастію; jedna bieda nie dokuca, sama nie przychodzi, одна бѣда родитъ другую; бѣда за бѣдою; wpaść w biedę, впасть, попасть въ бѣду; впасть въ нищету; придти въ бѣдность; biedę klepać, pchać, жить бѣдно; жить кое-какъ; кое-какъ [*abo* съ нуждою] перебиваться; влачить жизнь; горемикать; перебиваться съ копейки на копейку; *pop.* мачить; кое-какъ колотиться; *it.* biedę klepać, biedę cierpieć, w biedzie żyć (być), нуждаться; терпѣть нужду; г. горе; быть въ нуждѣ; żyć w ostatecznéj biedzie, быть въ крайней бѣдности; быть въ отчаянномъ положеніи; każdy swoję biedę klepie, у каждаго своя заботы; у всякаго своё горе; biedy narobić, причинить печаль; 2. bieda o dwuch kołach, (taradajka), телега о двухъ колесахъ; тарантайка; одноколка; **-dactwo**, **-dastwo**, -a, *n.* 1. бѣдствіе, бѣдство; 2. (= biedni ludzie), бѣдные; бѣдные люди; **-daczek**, **-czka**, *m. dim.*, v. **Biedak**; **-daczka**, -i, *f.*, **-dnica**, -y, *f.* бѣдняжка, бѣдная, несчастная женщина; **-dak**, **-dnik**, -a, *m.*, **-daczek**, **-czka**, *m. dim.* бѣдняк, бѣдняга, бѣдняжка, бѣдный, несчастный человѣкъ, горемика; zejść na biedaka, обѣднѣть; придти въ упадокъ; впасть, попасть въ бѣду; впасть въ нищету; **-dnie**, **-dno**, *adv.* бѣдно; бѣдственно; скудно; (v. **Biedny**); biednie żyć, [żyć w biedzie, biedę klepać], жить бѣдно, жить въ нуждѣ; жить въ бѣдѣ, въ нищетѣ; кое-какъ перебиваться; кое-какъ колотиться; горемикать; *pop.* мачить; **-dnieć**, *v. n. impf.*, **zbiednieć**, *v. perf.* 1. бѣднѣть, обѣднѣть; обнищать; скудѣть, оскудѣть; приходить, придти въ бѣдность; 2. становиться худымъ, слабымъ; худѣть, похудѣть, исхудѣть; спадать, спасть съ тѣла, сп. съ лица; **-dność**, -ści, *f.* бѣдность; скудность; нужда; **-dny**, **-dniuchny**, -a, -e, *adj.* бѣдный, бѣдненькій; бѣдственный, горемичный, жалкій, горестный; скудный, убогій; неимущій; несчастный; biedne życie, бѣдственная жизнь; горестная жизнь; **-doklep**, -a, *m.*, v. **Biedak**; **-dollé**, v. **Biedzić**; **-dować**, *v. n. impf.* 1. (narzekać), сѣтовать, скорбѣть, вопіять, вопить, плакать; 2. (= nędzę cierpieć, biedę klepać), терпѣть нужду, т. бѣду, т. горе; нуждаться, бѣдствовать; жить въ нуждѣ, въ бѣдѣ, въ нищетѣ; кое-какъ перебиваться, колотиться; 3. - się, *v. r.* (biedzić się, męczyć się), трудиться, мучиться.

Bie-dremka, **-drunka**, -i, *f.* *H. n.* (*scarabaeus auratus*), золотой жукъ; козявка.

Bie-drzeniec, **-ńca**, *m.* *Bot.* (*pimpinella saxifraga*), бедренецъ; черноголовникъ; v. **Rozpikamień**; **-drzeńcowy**, -a, -e, *adj.* бедренцовый.

Biedrzny, -a, -e, *adj.* (= biodrowy), бедренный, бедренный; *qfr.* лядвейный; кость biedrzna, бедренная [*abo* бедренная] кость.

Biedz, *v. n. impf.* [*Praes.* biegę, bieżysz, -ży; *pl.* -żymy, -życie, biegną; ная biegnę, biegniesz, etc.; *Praet.* biegł; *Imperat.* bież! *Part.* bieżący; *subst. verb.* bieganie, bieżenie, *qu. v.*], **Biegnąć**, *v. semelf.*, **Bieżeć**, *v. sing.*, **Biegać**, *v. frequ. et contin.*, **Biegiwać**, *v. frequ.* бѣгать, бѣжать, бѣгивать; на wyścigi -, на zawodzie, zawód -, бѣгать въ запуски; - za kim, (= gonić, pędzić za kim), бѣгать, бѣжать, пообѣжать за кѣмъ; гнаться, гоняться, погнаться за кѣмъ; броситься [*abo* пуститься] за кѣмъ въ погоню; пообѣжать за кѣмъ; гнаться, догонку; -, (= spieszyć), спѣшить, поспѣшать, торопиться; - na pomoc, спѣшить на помощь; - na swą zgubę, стремиться къ погибели; лѣзть въ пѣтлю; on bieży na swą zgubę, онъ стремится къ своей погибели; - (na koniu, etc., pędzić), скакать [на конѣ], мчаться; - (za sprawą), обращаться, обратиться къ чему, въ что; относиться, отнестися къ чему; - tam i sam, бѣгать туда и сюда; бѣгать по комъ, чемъ; *it.* - koło czego, суетиться; броситься во всѣ стороны; стараться о чемъ; искать; домогаться; - (o rzeczach nieżyjących: szybko się obracać, ruszać), [шибко, скоро] обращаться; v. **Krążyć**; dokąd bieżysz? куда идете вы? - przez rózgi, бѣгать, пробѣжать сквозь строй; - (o płynach, cieklinach: ciec, płynąć), течь, протекать; (o czasie:) летѣть, скоро проходить, уходить, течь; czas bieży, время бѣжитъ, время протекаетъ, время уходитъ, время течетъ; (o zegarze: iść za prędko), уходить, убѣгать; идти впередъ; zegar bieży, (t. j. za prędko idzie), часы уходятъ; biegący, bieżący, -a, -e, *part.* бѣгучій; текучій; бѣгущій; бѣгающій; rok (miesiąc) bieżący, текущій годъ (мѣсяцъ); нынѣшній г. (м.); настоящій г. (мѣсяцъ); *Com.* bieżeć, ходить; нынѣ курсъ; обращаться; быть въ ходу [*abo* въ обращеніи]; **Biegać się**, *v. r.* (o psach, wilkach i t. p. = gonić się), бѣгаться; быть въ расходѣ (о собакахъ и проч.].

Bie-dzić, *v. a.* сдѣлать бѣднымъ; изнурять; измучивать; утомлять; - się, *v. r.* (*propr. et* *) сражаться; противиться; трудиться; мучиться, измучиваться, смущаться; изнурятся; - się z śmiercią, бороться со смертію; **-dziciel**, -a, *m.* мучитель [самаго себя, *etc.*]; **-dzicielka**, -i, *f.* мучительница [самой себя, *etc.*]; v. **Dręczyciel**, **-czycielka**.

Bieg, -u, *m.* (= bieganie, bieżenie), бѣгъ; бѣганье, бѣганье; ходъ; теченіе; движеніе; обращеніе; - rzeki, теченіе рѣки; biegiem, *adv.* бѣгомъ; скокомъ; - koński, *pl.* biegi końskie, бѣгъ лошадей; *it.* скачка; рысталіе; бѣганіе въ запуски; - czasu, теченіе времени; - życia, теченіе жизни; вѣрище жизни; жизнь; житіе; *Astron.* - gwiazd, теченіе звѣздъ; - księżyca, теченіе луны; лунное теченіе; - świata, (*fatum*), судьба; рокъ; участь; *it.* обычаи свѣта; ходъ дѣлъ во свѣтѣ; - sprawy, rzeczy, теченіе, ходъ дѣла; *it.* порядокъ вещей; - jakiéj nauki, курсъ какой науки; - pieniędzy, курсъ; денежный курсъ; *it.* оборотъ денегъ; обращеніе денегъ; денежный оборотъ; - wexlów, вексельный курсъ; biegi zajęcze (*pl.*), (= skoki), заячьи ноги; заячьи лапки; *Phys. et Astron.* - wirowy, (*motus giratorius*), коловратное обращеніе; коловращеніе; кругообращеніе; обращеніе около себя, обр. около своей оси, [обращеніе планетъ около своей оси]; *it.* - postępujący, (*motus progressivus*, *m. progressionis*), прогрессивное движеніе, прогр. обращеніе; - kierunkowy, (*motus directus*), [о планетахъ:] прямотекущее обращеніе; пр. движеніе; - wsteczny, (*motus*

Digitized by Google

retrogradus), обратное движеніе; обратное теченіе; *cfr.* обратно идущій.

Biegać, v. **Biedz.**

Bie-gacz, -a, *m.* 1. бѣгунъ; скороходъ; скороходецъ; бѣгтель; [посланный] гонецъ; курьеръ; вѣстникъ; v. **Kursor**; -, (= zawodnik), бѣгающій въ запуски; (= biegający tam i sam), ходокъ, бѣгающій тамъ и самъ; (= wlóczęga), бродяга, праздношатающіеся; 2. -, (= wyższy kamień w młynie), бѣгунъ, ходунъ, верхній жерновъ; верхнякъ; верхній жерновой камень; *cfr.* **Biegun**; **-gaczka**, -i, *f.* скорая на ноги; вѣстница; *Eccl. sl.* бѣгательница; бѣглянка; бѣгающая тамъ и самъ; бродяга; праздношатающаяся; *cfr.* **Biegacz.**

Biegączka, v. **Biegunka.**

Biegalnia, -i, *f.* ристалище, ипподромъ.

Bieganie, -ia, *n.* бѣганіе, бѣжаніе; бѣготня, бродня, броженіе; *it.* v. **Biegunka**; - się, расходка, теча, течка; v. **Bieg**, **Biedz**, **Biegać.**

Biegas, **Biegus**, -a, *m.* 1. (= biegacz), скороходъ, скороходецъ, бѣгунъ, *Eccl. sl.* скоротечецъ; 2. (= wlóczęga), бродяга, скитальецъ; праздношатающіеся; 3. biegusy, -ów, *pl.* (włóczenie się), бѣготня, бродня, броженіе.

Biegiwać, v. **Biedz**, **Biegać.**

Biegle, **Biegléjszy**, v. **Biegły.**

Biegliwy, **Bieżny**, -a, -e, *adj.* скоро бѣгающій; быстроногій; скороногій; проворный.

Biegłość, -ści, *f.* бѣглость; скорость; проворство, проворность, поворотливость, изворотливость, ловкость, расторопность, опытность, искусство, искусность, способность.

Biegły, -a, -e, *adj.*, **Biegle**, *adv.* [*compar.* **Biegléjszy**], бѣглый; скорый; проворный, поворотливый, изворотливый, ловкій, искусный, опытный, бывалый, сведущій въ чемъ, знающій что, способный; *it.* v. **Biegliwy**, **Bieżny**; biegły w prawie, сведущій въ законахъ; знающій законы.

Biegnąć, v. **Biedz.**

Biegnia, **Bieżnia**, -i, *f.* (w kopalniach wytnia pozioma, etc.), штольня.

Biegowy, -a, -e, *adj.* бѣговой.

Biegun, -a, *m.* 1. (= biegacz), бѣгунъ, скороходъ; 2. (= kursor), курьеръ, гонецъ; вѣстникъ, ходокъ; 3. (= wlóczęga, powsinoga, wszędybył, tułacz), праздношатающіеся, бродяга, скитальецъ; 4. kon biegun, бѣгунъ, скаковая лошадь; рысакъ; 5. biegun, *pl.* bieguny (u kolebki, kołyski), [дугообразныя] ноги у колыбелки, у люльки; 6. (= faktor, stręczycielka), факторъ, маклеръ [купеческій]; переговорщикъ; v. **Jednacz**; 7. *Mech.* (= czop, walek, na którym się co obraca lub biega), шпиль, веретено, вертлюгъ; крюкъ [дверной]; - u wrót, крюкъ у воротъ, воротный крюкъ; - w rurmusach, насобный поршень; - młyński, (v. **paprzyca**), веретено; *cfr.* **Biegacz** (2); 8. *Anat.* (= oś, drugi pacierz szyi, *epistropheus*), ось, второй шейный позвонокъ; 9. *Astron. Geogr.* (*polus*), полюсъ; - północny, (*polus arcticus*), сѣверный полюсъ; - południowy, (*polus antarcticus*), южный полюсъ; wyniosłość bieguna, (*elevatio poli*), высота полюса; 10. - u szruby (= macica), гайка, винтовая матка.

Bie-gunka, **-gączka**, **-iączka**, -i, *f. Med.* понось, *Eccl. sl.* бѣгунка; *vu.* дрисня; - krwawa, czerwona, (*dysenteria rubra*), кровавый понось; - (u zwierząt, b. końska), мытъ; biegunkę mieć (o koniach), мытиться; [żartem:] biegunkę cierpi, (= miejsca nie zagrzeje; tu byl, tu go niema), онъ не усидчивъ; онъ ни минуты не посидитъ на одномъ мѣстѣ; **-gunkowaty**, -a, -e, *adj. Med.* похожій на понось; подобный кровавому поносу.

Biegunowy, -a, -e, *adj.* скоходскій; вертлюжный; крюковой; полярный; v. **Biegun**; koła biegunowe, (*circuli polares*), полярные круги; gwiazda biegunowa, (*stella polaris*), полярная звѣзда.

Biegus, v. **Biegas.**

Biel, -i, *f.* 1. (rzecz biała; materya biała), бѣль [*Eccl. sl.*], бѣлизна; бѣлое; бѣлая матерія; biel olowna, (= biejwas), бѣляла [*pl.*]; chodzić w bieli, (= w białéj szacie), ходить въ бѣломъ; одѣваться, одѣться въ бѣлое платье; 2. -, -i, **Biel**, -u, *m. Bot.* (*alburnum*), бѣль, болонь, заболонь, мезга, мизга; *v.* сердцевина.

Biela, -i, *f.*, **Bielka**, -i, *f. dim.* 1. *Bot.* (gat. białych bedlek, *agaricus Gleditschii*), бѣлянка; 2. *H. n.* соляная бѣлка; v. **Poplelica**; сѣсникъ обыкновенный; *v.* еврашка.

Bielanin, -a, *m.* (kamedula), камальдуленскій монахъ.

Bie-larka, -i, *f.* бѣлильщица; **-larz**, -a, *m.* 1. бѣлильщикъ; 2. - cyną, (= pobielacz), луديльщикъ; **-lawa**, -y, *f.* бѣлильня.

Bielczany, -a, -e, *adj.* (popieliczny, *qu. v.*), бѣлчій, бѣлій; v. **Biela**, **Bielka**, **Bielina.**

Bieleć, *v. n. impf.*, z-, po-, u-**bieleć**, *v. perf.* бѣлѣть, побѣлѣть; дѣлаться, сдѣлаться бѣлымъ; *it.* бѣлиться; (o włosach:) сѣдѣть, посѣдѣть; dzień bieleje, (= świta), разсвѣтаетъ.

Bieléj, *adv. compar.*, v. **Biały.**

Bielenie, -ia, *n.* 1. бѣленіе; выбѣливаніе, выбѣленіе, выбѣлка; v. **Blechowanie**; bielenie wosku, воскобѣленіе; 2. (= pobielanie, *qu. v.*), луженіе; *it.* посеребреніе, 3. бѣленіе, забѣливаніе, забѣленіе, вѣленіе; v. **Bielić.**

Bielić, *v. a. impf.*, u-, z-, po-, wy-**bielić**, *v. perf.* 1. бѣлить; дѣлать, сдѣлать бѣлымъ; выбѣливать, выбѣлить; - wapnem, бѣлить известію, забѣливать, забѣлить, вѣлить; - twarz, lice, (= bieliczkować), бѣлить, набѣливать, набѣлить лицо, натирать бѣлилами лицо; бѣлиться; - cyną, луديть, вылуживать, вылудить; - srebrem, серебрить, посеребрить, -брить; - srebro, (odświeżać warząc), отбѣливать, отбѣлить серебро; - płótno, бѣлить холстъ, полотно; - wosk, бѣлить воскъ; 2. v. **Wypogadzać**, **Wyjaśniać**; 3. - się, *v. r.* дѣлаться бѣлымъ; бѣлѣть; забѣлѣть; (o włosach:) сѣдѣть, посѣдѣть; *it.* бѣлиться; - się, (o niebie), проясниваться, -ся, проясниться, прояснѣть; разъясниваться, -ниться; v. **Wypogadzać się**; dzień się bieli, (= d. bieleje, świta), разсвѣтаетъ.

Bielica, **Bilica**, **Bylica**, -y, *f. Bot.* 1. (*artemisia*), чернобыльникъ, глистникъ; - żółta, (*chrysanthemum*), Ивановъ цвѣтъ; нивяникъ; золотоцвѣтъ, златоцвѣтъ; 2. (= zielsko, chwaścisko, *qu. v.*), негодная [*abo* сорная] трава; куколь; плевелы, *pl.* плевелы; **Bielicany**, **Bylicany**, -a, -e, *adj. Bot.* чернобыльный.

Bie-liczka, -i, *f.* бѣлила [туалетныя]; **-liczkować**, *v. a.* бѣлить, набѣливать, натирать бѣлилами лицо; **-liczkowany**, -a, -e, *art.* набѣленный.

Bielidło, -a, *n.* 1. бѣлила [туалетныя]; ten, co bielidło robi, бѣлильникъ; bielidłem farbować, v. **Bielicznkować**; 2. отбѣлка; *cfr.* **Bielić.**

Bielina, -i, *f. Com.* (futro bieliczane), бѣлья *abo* бѣличья шуба; *it.* бѣлій *abo* бѣличій мѣхъ.

Bielizna, -y, *f.* 1. бѣлое; 2. бѣлье; - stołowa, столовое бѣлье; - do prania, (brudy), чёрное бѣлье; 3. - (na drzewie, *alburnum*), бѣль, болонь, заболонь; мезга, мизга; v. **Miazga**; 4. -, (= białe ryby), бѣлая рыба; бѣлая рыбица; *v.* бѣльчуга, бѣльчуть.

Bielka, v. **Biela.**

Bielmo, -a, *n.* 1. *Med.* бѣльмо [на глазу]; szare bielmo, сѣрое бѣльмо; катаракта; 2. *fig.* (= zamienie u mysli, etc.), * осѣпленіе; темнота; 3. - w oku, (= bialek oczny), бѣлокъ въ глазу, глазной бѣлокъ.

Bielmok, -a, (-u), *m. Bot.* (*argemone*), колючій макъ; v. **Pałecznik.**

Bielmocki, -a, -ie, *adj.* имѣющій бѣльмо на глазу; *Eccl. sl.* бѣльмоочный.

Bielnik, -a, *m.* (bielawa), бѣлильня.

Digitized by Google

Bielony, -a, -e, *adj. part.* бѣлѣ́ный; вы́бѣленный, забѣлѣ́нный, вы́пленный; побѣлѣ́нный.

Bielowaty, Bilowaty, -a, -e, *adj.* мазоватый; v. Biel (2).

Bielszy, -a, -e, *compar.*, v. Biały.

Bie-luchny, -a, -e, -luczki, -luśki, -lusieńki, -lutki, -luteńki, -a, -ie, *adj.* бѣленькій, бѣлёхонекъ, очень бѣлый, бѣлый какъ снѣгъ; (o włosach:) бѣлый какъ лунь; совершенно обѣлѣ́; bieluchna jak lilia, бѣлая какъ лилія.

Bieluga, -i, *f.* (gat. żywicy; smoła okrętowa, etc.), бѣльмо́къ; корабельная смола́.

Bie-lun, -a, (-u), *m. Bot.* (*hyoscyamus niger*; v. Lulek, Szalej), бѣлена́, белена́, блекота́, чёрная бѣлена́; bielun dziędzierzawa, (*datura stramonium*), дурма́нъ; bielun cudzoziemski, (*nicotiana*), табачное растеніе; таба́къ; v. Zdrowiec; -lunowy, -a, -e, *adj.* блекотный; -lusieńki, -luśki, -lutki, v. Bieluchny.

Biera, -y, *f.*, **Bierka**, -i *f. dim.* 1. пѣшка, ша́шка, *Eccl. sl.* бо́рка, ко́стка игра́льная; bierki (*pl.*), [= gra w warcaby, w szachy], игра́ въ ша́шки; ша́хматная игра́; ша́хматы (*pl.*); *it.* игра́ въ ка́мешки; (bitka w kartach), взя́тка; 2. жеребей; жребій; v. Los, Kaukuł; 3. -, (= owca Turecka, Wołoska), Турецкая, Волошская овца́; v. Cap, Caban.

Bie-rać, *v. frequ.*, v. Brać; -racz, -a, *m.*, **Bierca**, -y, *m.* беру́щій; принимательъ; пріемщикъ; собо́рщикъ; v. Pobierca; -raczka, -i, *f.* беру́щая; пріемщица; собо́рщица.

Bieret, v. Biret.

Bierka, v. Biera.

Bierkowiec, -wca, *m.* (waga trzymająca 10 pudów = 400 funtów), берковецъ, [вѣсъ содержащій въ себѣ́ 10 пудъ].

† **Biermuszka**, -i, *f.* (z Niem. „Biermuß, Bierſuppe", drobianka piwna, v. Gramatka), пивна́я похлёбка; пивно́й супъ.

Biernat, Bernat, -a, *m.* 1. *apr.* Бернгардъ; *fig.* (= głupiec, prostak, nieuk), простофиля, дурень, глупецъ, простакъ; 2. **Biernat**, v. Piernat.

Biernia, Birnia, -i, *f.* (= dań, pobór), по́дать; по́шлина; дань.

Bierne, v. Bierny.

Biernik, -a, *m. Gramm.* (przypadek czwarty; *accusativus*), винительный падежъ.

Bierność, -ści, *f.* 1. (skłonność do brania, łakomość), корыстолюбіе, любостяжа́ніе, жадность; 2. (stan cierpienia, etc.), страда́тельность; страда́тельное состоя́ніе.

Bierny, -a, -e, *adj.* 1. (lubiący brać), корыстолюбивый, любостяжа́тельный, жадный; 2. (= obszerny, mogący wiele objąć), обширный; объёмистый; 3. (= cierpiący, etc.), страда́ющій; страда́тельный; *Gramm.* słowo bierne, (*verbum passivum*), страда́тельный глаго́лъ; *it.* imiesłów bierny, страда́тельное причастіе.

Bierwiono, Bierzwiono, Bierzmo, -a, *n.* берви́о, бревно́, бревенцо́; брусъ; v. Belka, Tram.

Bierz, Bierze, v. Brać.

Bierzmo-wać, *v. a. impf.* 1. мѵ'ромъ помазывать, -зать; 2. *fig.* (wyciąć policzek), * дать пощёчину [*abo* оплеуху, заушину]; -wanie, -ia, *n.* помазаніе мѵ'ромъ; мѵропомазаніе.

Bierzwiono, v. Bierwiono.

Bies, Bis, -a, *m.* (czart, diabeł, zły duch), бѣсъ, сатана́, чёртъ, чортъ, дьяволъ, демонъ, злой духъ; §. gdzie bies nie może, tam babę wrazi, v. sub: Baba (§); bies go tam wie, чортъ его знаетъ; leda (lada) bies, [= byle kto], всякій, кто ни есть; каждый; do biesa tam tego było, ужасно много было народа; (v. Kaduceznie wiele); do biesa! (do kaduka!), къ чёрту! къ чорту! идѝ до biesa! подѝ [*abo* пошёлъ, убирайся] къ чорту! ступай къ чорту! пойдѐ до biesa, (do diabła, w niwecz się obrócić), уничтожиться, погибнуть, пропасть; wszystko poszło do biesa, (do diabła), всё пошло къ чорту; всё пропало.

† **Biesaga**, -i, *f.*, **Biesagi**, *pl.*, **Biesaski**, *pl. dim.* котома́, котомка, котомочка, сума́, сумка, кошелёк; -sagowy, -a, -e, *adj.* сумочный.

Bie-siada, -y, *f.*, -siadka, -i, *f. dim.* 1. пиръ, пиршество, пирушка (*dim.*), банкетъ; балъ; пированіе; угощеніе; 2. (= bonowanie, godowanie), разго́лье; хоро́мое житьё; 3. (= uciecha, rozrywka, zabawa), бесѣда, разговоръ; забава; шутка; v. Krotochwila; -siadnik, † -siadownik, -siedník, -a, *m.* 1. угощающій; пиршествователь, *Eccl. sl.* пировательъ; 2. охотникъ до пировъ; *it.* гуляка; v. Godownik; -siadny, -siedny, -siadniczy, -siedniczy, -a, -e, *adj.* пирный; бесѣдный; *it.* забавный, шутливый; -siadować, *v. n.* 1. пировать, пиршествовать; бражничать; *it.* давать пиръ [*abo* пиры]; угощать; 2. (bawić się, etc.), бесѣдовать, разговаривать; забавляться; веселиться, пріятно проводить время; 3. (bonować), хорошо жить; жить въ раздоліи; 4. (o zwierzętach: dobry byt mieć na jakiém miejscu), жить, существовать, удаваться; -siadowanie, -ia, *n.* пированіе; бражничанье; угощеніе; бесѣдованіе; *etc.*; v. Biesiada, Biesiadować.

Bie-sić, *v. a. impf.*, zbiesić, *v. perf.* бѣсить, взбѣсить; - się, *v. r.* = Biesieć, *v. n. impf.*, zbiesieć, *v. perf.* бѣситься, взбѣситься; свирѣпѣть, свирѣпствовать, неистовствовать, неистовать; v. Szaleć; -sowstwo, -a, *n.* (szaleństwo, diabelstwo), бѣшенство, бѣсовщина, † бѣсовство, неистовство, дьявольство, дьявольщина, чертовщина; -sowy, -a, -e, *adj.* бѣсовскій, бѣсовъ, дьявольскій, чертовскій; † -sowyganiacz, -a, *m.* (zaklinacz, exorcysta), *Eccl. sl.* бѣсоизгнатель; заклинатель бѣсовъ.

Biez, -a, *m.* (gra w karty), бѣзъ, [родъ карточной игры].

Bież, *imperat.*, v. Biedz, Biegać; Bie-żący, -a, -e, *part.*, v. sub: Biedz, Biegać; -żączka, v. Biegunka; -żę, -żeć, v. Biedz; -żenie, -ia, *n.* бѣжа́ніе; v. Biegnie, Biedz; -żnia, v. Biegnia; -żny, -a, -e, v. Biegliwy.

Bigos, -u, *m.* 1. (potrawa z posiekanego mięsiwa) бигосъ, рагу, кушанье изъ рубленнаго мяса, и пр.; *v.* окрошка; - hultajski, (= z różnych mięsiw z kapustą), рагу [окрошка] изъ разныхъ мясъ съ кислою капустою; 2. всякая всячина; и то и сіё [сё]; смѣсь; 3. замѣшательство, смущеніе; narobić komu bigosu, надѣлать кому хлопотъ, досаду; *it.* v. Rzeź, Siekanina (*).

Bi-got, -a, *m.* (przesadnie nabożny), богомо́льникъ, богомо́лецъ, святоша, пустосвятъ, ханжа́, лицемѣръ; -gotery, -yi, *f.* ханжество, притворная [*abo* лицемѣрная] набожность, пустосвятство, святошество, лицемѣріе, лицемѣрство; -gotka, -i, *f.* богомо́лка, богомо́лица, святоша, ханжа́, пустосвятка, лицемѣрка.

† **Bigus**, v. Bigos.

Bi-jać, *v. frequ.*, v. Bić; -jący, -a, -e, *part.* бію́щій; v. Bić; żyła bijąca, бію́щая [*abo* бію́чая] жи́ла; артерія.

Bijak, -a, *m.* 1. (= rębacz), драчу́нъ, буя́нъ, рубака, забія́ка, *Eccl. sl.* бі́йца, бі́тель; 2. колоту́шка; па́лка; дубина́; v. Tłuczek; *cfr.* Stępor.

Bijanka, v. Bianka, Biamka.

† **Bijatyka**, -i, *f. pop.* дра́ка; v. Kłótnia.

Biję, Bije, v. Bić.

Bik, -a, *m.* (wytosły drągal), долговязый парень; мужичина; (leżuch, próżniak), лежебо́къ, лѣнивецъ, лѣнтяй, тунеядецъ; (piecuch, domator), домосѣдъ; (bałwan, lejba), болванъ, пентюхъ, захлѣ́къ, вихлѣй, чурбанъ, олухъ, неповоротливый человѣкъ; Bikować się, *v. r.* (= próżnować), баклушничать, бить баклуши, праздно шататься, *pop.* шляться; лѣниться, быть лѣнивымъ.

Bil, -u, *m.* билль; проэктъ; законъ.

Digitized by Google

Bila, -i, *f.* 1. бѣлія, биль, бильярдный [биліардный] шаръ; 2. v. **Biela, Bielka.**

Bilans, -u, *m.* (równowaga), равновѣсіе; *Com.* балансъ, счётъ приходо-расходный, сведный сводъ.

Bi-lar, -lard, -u, *m.* бильярдъ, биліардъ; grać na bilardzie, w bilar, играть на бильярдѣ; **-larowy, -lardowy, -liardowy**, -a, -e, *adj.* бильярдный, биліардный; pokój bilarowy, биліардная [комната]; kula bilardowa, (*pl.* kule bilardowe), бильярдный [*abo* биліардный] шаръ; бѣлія, биль.

Bileciarz, -a, *m.* билетчикъ; раздаваго билеты.

Bi-let, -u, *m.*, **-lecik**, -a, *m. dim.* билетъ, билетикъ, билетецъ; записка, записочка, письмецо; ерлыкъ, ерлычёкъ; slodki *abo* miłosny bilecik, (*billet doux, billet d'amour*), любовное письмецо; - dla wejścia, билетъ для входа; - wizytowy, визитный билетъ, визитная карточка; - loteryjny, лотерейный билетъ; - bankowy, kasy, банковый билетъ, банковая ассигнація; -letowy, -a, -e, *adj.* билетный.

Biliardowy, v. **Bilarowy.**

Bilica, v. **Bielica.**

Bilion, **Billion**, -u, *m.* (milion wzięty milion razy = 1000000000000), билліонъ; **Billionowy, Billionowy**, -a, -e, *adj.* билліонный.

Bilmo, v. **Bielmo.**

Bilon, -u, *m.*, **bilonowa** moneta (= zdawkowa), мѣлкая монета; мѣлкія деньги.

Bin-da, -y, *f.*, † **-dał**, -a, *m.*, † **-dalik**, -a, *m.*, **-dka**, -i, *f. dim.* 1. повязка; перевязка, завязка, обвязка; лента; - (do zawiązania rany, barwierska), бинтъ, бандажъ, перевязка [хирургическая]; - do oczu, глазная повязка; - (do noszenia ręki choréj), перевязь, перевязка; w bindzie rękę nosić, носить руку въ перевязкѣ; - koło głowy, головная повязка; głowna перевязка; головной бинтъ; - królewska, (= dyadema, opaska głowy), діадима; царскій вѣнецъ; - przez ciało, поясъ, кушакъ; (= szarpa), шарфъ; (v. **Bandelet**); - rycerska, (= wstęga orderowa), кавалерская лента, орденская лента; - do kapelusza, бантъ на шляпѣ; *Archit.* - rzezana, malowana (na słupach śnieżnych, etc.), фестоны (*pl.*), гирлянда, [травчатая рѣзьба, рѣзные листья, лиственная рѣзьба]; 2. *H. n.* (ryba morska, *taenia cepola*), тесьма [красноватая], острохвостъ [рыба].

Bin-darz, -a, *m.*, **-darzyk**, -a, *m. dim.* (v. **Szpaler, Wirydarz**), шпалеры, шпалерникъ, [но]крытая аллея; [увеселительный] садъ, садъ.

Bindas, -a, *m. T.* 1. (siekiera wązka do wydrążenia dziur, etc., z Niem. „Bindart"), плотничій топоръ [сѣкира] для долбленія дыръ; теслá; тесло; 2. v. **Binda.**

Bindka, v. **Binda.**

Binduga, -i, *f.* складочное мѣсто для сплавнаго лѣса.

Bio-dro, -a, *n. Anat.* (*coxa, cozendix, ischion*), бедро, бедра; v. **Lędźwie; -drowy, Biedrzny**, -a, -e, *adj.* бедренный, бедерный; biodrowa kość, бедренная [*abo* бедерная] кость; biodrowa *abo* biedrzna choroba, *Med.* (*ischias, coxalgia*), ломъ [*abo* боль] въ бедрахъ; v. **Scyatyka, Dna.**

Bio-graf, -a, *m.* біографъ, жизнеописатель; **-grafia**, -ii, *f.* біографія, жизнеописаніе; **-graficzny**, -a, -e, *adj.* біографическій, жизнеописательный.

Biorę, беру, v. **Brać.**

Biórko, Biurko, -a, *n. dim.* (v. **Bióro**), контóрка; бюро; письменная контóрка; письменный столъ; v. **Kantor, Kantorek.**

Bióro, Biuro, -a, *n.* бюро, контóра; канцелярія; - adressowe, stręczeń, informacyjne, адресная контóра; адресъ-контóра; справочная контóра; справочное мѣсто; **Biórowy**, -a, -e, *adj.* бюрóвый; styl biórowy, канцелярскій слогъ; приказный слогъ.

Birba, -y, *m.* (znacznego stanu żebrak), знатный нищій.

Bir-bant, -a, *m.* праздношатающійся; гуляка; распутный человѣкъ; безпутникъ; распутникъ; забулдыга; волокита; щеголь, франтъ; повѣса; v. **Gach, Elegant; -bantować**, *v. n. impf.* праздно шататься, праздновать, волочиться; жить распутно, вести распутную жизнь; вдаваться въ распутство; распутствовать, безпутствовать; развратничать; гулять; **-bantski, -bancki**, -a, -ie, *adj.*, v. **Próżniacki, Gachowski**; po birbantcku żyć, birbanckie życie prowadzić, v. **Birbantować.**

Biret, Bieret, † **Bieryt**, -u, *m.*, **Biretek, Bieretek, Bierytek**, -tka, *m. dim.* 1. баретъ, [четвероугольная] шапка, шапочка; шляпка; - doktorski, докторская шляпа, (докторское званіе); 2. biretek, **Birletek**, (= mycka, jarmulka), скуфья, скуфейка; ермолка; v. **Piuska, Krymka.**

Birkowiec, v. **Bierkowiec.**

Birkut, -a, *m. H. n.* беркутъ.

Birlet, Birletek, v. **Biret.**

Birnia, v. **Biernia.**

Bis, v. **Bies.**

Bi-sior, Bi-son, -u, *m.* 1. (*byssus*), виссонъ, виссъ, *Eccl. sl.* вусонъ; вусъ; тонкое полотно; 2. *Bot.* (*byssus*), жилочница; **-siorowy, -sinowy**, -a, -e, *adj.* виссонный.

Biskokt, Biszkokt, -u, *m.* корабельный сухарь; *it.* бисквитъ, сухарь.

Bi-skup, -a, *m.* епископъ; biskupem być, *Eccl. sl.* епископствовати; biskup, który męczennikiem został, священномученникъ; -skupi, -ia, -ie, *adj.* епископскій; -skupstwo, -a, *n.* епископство; епископское достоинство; епархія.

Bismut, v. **Bizmut.**

Bison, v. **Bisior** *et* **Bizon.**

Bistor, Bistur, -a, *m. Chir.* (nóż cyrulicki do operacyi, *bistouri*), бистурій, бистурей, [хирургическій ножъ для операціи]; v. **Kozik.**

Bistr, -a, (-u), *m.* бистръ.

Bi-surman, **-surmanin**, -a, *m.*, **-surmaniec**, -ńca, *m.* бусурманъ, безвѣрникъ, безвѣрный; мусульманинъ; **-surmanka**, -i, *f.* бусурманка; мусульманка; **-surmański**, -a, -ie, *adj.* бусурманскій; невѣрный, татарскій; мусульманскій; **-surmaństwo**, -a, *n.* бусурманство; магометанская вѣра, магометанскій законъ.

Biszkokt, v. **Biskokt.**

Biszof, -u, *m.* (napój z wina czerwonego, etc.), бишофъ.

Bitarnia, -i, *f. T.* прѣсная вода, [добываемая изъ морской воды]; маточный щелокъ.

Bite, Bity, v. **Bić.**

Bitewny, -a, -e, *adj.* битвенный, боевой, оружебóрный, оружебóрственный.

Bitka, -i, *f.* (w kartach: zabicie, bierka, lewa), взятка.

Bitność, -ści, *f.* доблесть, храбрость, мужество; v. **Waleczność; Bitny**, -a, -e, *adj.* (waleczny), воинственный, воинскій, ратный, бранный, доблестный, храбрый, мужественный, ратобрный, ратобóрственный; (= rad się bijący), буйливый; спорливый, сварливый; ptak bitny, *H. n.* (gat. czajek, *tringa pugnax*), турухтанъ [птица].

Bitwa, -y, *f.* 1. битва, бой, сраженіе, дѣло, брань; оружебóрство, стычка; - dorywcza, v. **Utarczka, Potyczka**; v. **Przegrana, Wygrana, Zwycięstwo**; wydać bitwę, дать сраженіе; pole bitwy, ратное [*abo* боевое] поле; поле битвы, поле сраженія, п. брани, мѣсто сраженія; zginął w bitwie pod G., онъ убитъ въ сраженіи при Г., онъ палъ на полѣ битвы при Г.; 2. битва; борьба; v. **Walka**; słowna bitwa, (zwada, kłótnia, *qu. v.*), брань, ссора, споръ.

Bity, -a, -e, *part. p.* битый; v. **Bić.** [**Bióro.**

Biurko, Biuro, v. **Biórko,**

Bizmut, -u, *m. Miner.* (kruszec, *bismuthum*), висмутъ, бисмутъ.

Bizon, Bizun, -a, *m.* 1. (kanczug, batog), кнутъ, бичъ, плетъ; 2. (raz kanczugiem, cięcie), толчокъ, ударъ; 3. *fig.* (golec, bie-

Digitized by Google

dak), голышъ, бѣдняга; §. goły jak bizon, (= jak Turecki święty), голъ какъ соколъ, голъ какъ бубенъ.

Bla-cha, -y, *f.*, † **Blach**, -u, *m.*, **Blaszka**, -i, *f. dim.*, **Blaszeczka**, -i, *f. dim. sec.* 1. бляха, бляшка, бляшечка; жесть; - żelazna, листовое желѣзо; - pobielana (cyną), = biała, бѣлая жесть; полуженное желѣзо; - mosiężna, = żółta, жёлтая [листовая] мѣдь; латунная мѣдь; - do koperszytchu, мѣдная доска [для гравированія картинъ]; blach (*m.*) u szpady, чашка у шпаги; blacha u zamku, (gdzie się klucz wsadza), замочная [ключевая] бляшка; наличникъ, личина, личинка; blachy zbrojowe, v. **Zbroje**; blacha na piersi, латы; v. **Pancerz**; 2. † **Blacha**, -y, *f.* (plama na ciele), пятно на тѣлѣ; **Bla-charczanka**, -i, *f.* дочь бляхаря, дочь жестянникъ; **-charczyk**, -a, *m.* подмастерье у жестянникъ; **-charnia**, -i, *f.* жестянной заводъ; листоковательный заводъ; листобойня; **-charski**, -a, -ie, *adj.* жестянниковъ; blacharskie rzemiosło = **Blacharstwo**, -a, *n.* ремесло жестянникъ; **-charz**, † **-chownik**, -a, *m.* 1. бляхарь, листобитъ, жестянникъ; жестяныхъ дѣлъ мастеръ; 2. blachownik, v. **Płatnerz**.

Blach-mal, -u, *m.* 1. масса, плавающая сверхъ расплавленнаго серебра, имѣющая въ себѣ золото; 2. (gat. roboty damaszkowanéj), насѣчка золотомъ или серебромъ; дамасковая работа; **-malowy**, -a, -e, *adj.* насѣченный золотомъ или серебромъ.

Blacherycie, -ia, *n.* вырѣзываніе на мѣди, гравированіе.

Błachość, v. **Błahość**.

† **Blachowany**, -a, -e, *adj.* (plamami pokryty, etc.), съ пятнами; въ пятнахъ; пёстрый; испещрённый.

Bla-chownica, -y, *f.* (blacha na piersi, kiryś), брония, латы, кирасъ, панцырь; **-chownik**, v. **Blacharz** (2).

Błachy, -a, -e, v. **Błahy**.

Błachy (*pl.*), v. **Blacha**.

Błąd, -ędu, *m.*, блѣды (*pl.*), ошибка; промахъ; прорѣха; погрѣшность; проступокъ, [*Eccl. sl.* осмотрка, ошибка, просмотрѣніе, недогадка]; (= błądzenie; błąkanie), блужданіе, заблужденіе, плутаніе, отдаленіе отъ пути; błąd popelnić, zrobić, сдѣлать ошибку; ошибаться, -биться; погрѣшать, -шить; впадать, впасть въ ошибку; дать промахъ; *pop.* прорушиться; v. **Błądzić**, **Pobłądzić**; wpaść w błąd, впасть въ заблужденіе; w błąd wprowadzić, ввесть [*abo* привести] въ заблужденіе; сбивать, сбить съ пути; ввесть въ ошибку; być w błędzie, быть [находиться] въ заблужденіи; ошибаться, -биться; - pisarski, описка; ошибка въ письмѣ; - drukarski, (omyłka drukarska), опечатка; ошибка въ печати; - rachunkowy, ошибка въ счетѣ.

Bla-dawość, -ści, *f.* блѣдноватость, блѣдность; **-dawy**, -a, -e, *adj.*, **-wo**, *adv.* блѣдноватый, блѣдненькій.

Bladnąć, v. **Blednieć**, **Bled-**

† **Błądny**, v. **Błędny**.

Blado, *adv.* блѣдно; v. **Blady**; **Blado-czarny**, -a, -e, *adj.* (czarniawy), блѣдночёрный, черноватый; **-czerwony**, -a, -e, *adj.* блѣдно-красный; (= czerwonawy), красноватый; **-kruszcz**, -u, *m. Miner.* блѣдная руда, [руда имѣющая въ себѣ мѣдь, желѣзо, сѣру и мышьякъ]; сѣрая руда; **-licy**, -a, -e, *adj.* блѣдолицый; помертвѣлый; блѣдный какъ мертвецъ; **-modry**, -a, -e, **-niebieski**, -a, -ie, *adj.* блѣдноголубой.

Bladość, -ści, *f.* блѣдность; блѣдный цвѣтъ; блѣскость; trupia -, блѣдность лица, помертвѣлость.

Blado-twarzy, v. **Bladolicy**; **-zielony**, -a, -e, *adj.* блѣдно-зелёный; свѣтлозелёный; **-złoty**, -a, -e, *adj.* (blond), бѣлокурый; **-żółtawy**, -a, -e, *adj.* блѣдно-желтоватый; **-żółty**, -a, -e, *adj.* блѣдножёлтый; свѣтложёлтый.

Blady, -a, -e, *adj.*, **Blado**, *adv.* [*compar.* bladszy, bledszy], блѣдный; блѣклый; *Myth. poet.* cienie blade, (= dusze), блѣдныя тѣни [умершихъ = души усопшихъ]; Charon dusze (cienie) blade przewoził etc., Харонъ перевозилъ блѣдныя тѣни [чрезъ Стиксъ]; blady jak trup, jak śmierć, блѣдный какъ мертвецъ; v. **Bladolicy**; blada twarz, блѣдное лицо.

Błądzący, -a, -e, *part.* (błąkający się), блуждящій; скитающійся; плутающій; блуждящее gwiazdy, *Astron.* (= błąkające się), блуждящія звѣзды; v. **Planety**; rycerze błądzące, странствующіе [*abo* скитающіеся] рыцари; v. **Błądzić**.

Błądzenie, -ia, *s. n. v.* блужданіе, скитаніе, плутаніе, отдаленіе отъ пути; заблужденіе; v. **Błąd**, **Błądzić**.

Bla-dzić, *v. n. impf.*, **za-**, **u-**, **z-błądzić**, *v. perf.*, блуждать; блудить; заблудиться; сбиваться, сбиться съ дороги, съ пути; скитаться; плутать; (= mylić się; błąd popełnić), ошибаться, -биться; давать, дать промахъ; обманутъся; прорушиваться; погрѣшать, -шить; заблуждаться; v. **Błądzący**; **-dziciel**, -a, *m.* блудяга, бродяга; v. **Błędnik** (1).

Bla-gać, *v. n. impf.*, **ubłagać**, *v. perf.* 1. бить челомъ; покорно [усильно] просить; неотступно [*abo* убѣдительно] просить кого о чемъ; умолять [*abo* упрашивать] кого о чемъ; - Boga, возсылать молитвы къ Богу; молить Бога; 2. (= śmierzyć, łagodzić prośbą), умилостивлять, -остивить; мирить, примирять, -рить, помирить; **-gacz**, -a, *m.* 1. челобитчикъ, проситель; умилостивитель, примиритель; 2. *Bot.* (ziele, *epilobium*, v. **Wesołek**, **Wierzbówka**), плакунъ [раст.]; *cfr.* вербовникъ; **-gający**, -a, -e, *part.* молящій; просящій; v. **Błagać**; **-galnia**, -i, *f.*, **-galnica**, -y, *f.* 1. (ofiara błagalna), жертва умилостивленія, ж. очистительная, ж. очищенія; 2. błagalnie (*pl.*), [= modły błagalne], молитвы кающагося; покаянныя молитвы; очистительныя молитвы; 3. (w starym zakonie: tablica złota na skrzyni przymierza, etc.), очистилище, [у древнихъ Евреевъ: золотая доска, которою окрывался ковчегъ завѣта]; 4. błagalnia, (w państwie: wyrocznia), оракулъ; прорицалище; 5. храмъ; капище; требище; кумирница; *it.* молельня; молебная; **-galny**, -a, -e, *adj.* 1. покорно [*abo* неотступно, убѣдительно] просящій; неотступный; 2. умилостивительный; *it.* умолимый, упросимый; błagalna ofiara, жертва умилостивленія; v. **Błagalnia** (1); modły błagalne, молитвы кающагося; покаянныя молитвы; очистительныя молитвы; **-ganie**, -ia, *n.* прошеніе; упрашиваніе; неотступныя просьбы; моленіе; умилостивленіе; v. **Błagać**.

Bła-ho, *adv.* худо, дурно; бѣдно; маловажно; v. **Błahy**; **-hość**, -ści, *f.* бѣдность; маловажность; малоцѣнность; **-hy**, -a, -e, *adj.* (*compar.* błahszy), худой, плохой; бѣдный; маловажный, малоцѣнный.

Blajer, v. **Blejer**.

Blajgiel, **Blajgelb**, **Blejgelb**, -u, *m.* (z Niem. „Bleigelb", farba malarska z blejwasu zrobiona), бляигиль, бляигирь, свинцовая желть, [краска блѣдножёлтаго цвѣта]; масеикотъ.

Blak, -u, *m.* 1. (blakowanie, blednienie, bladość), тускъ, тусклость; бѣдность; блѣскость; линяніе; 2. (u flisów: miejsce, gdzie mialka woda), мелководіе; мель; v. **Mielizna**.

Bła-kać się, v. *v. impf.*, **zabłąkać się**, **zbłąkać się**, *v. perf.* [*propr. et* *], скитаться; шататься; бродить; таскаться; блыкаться; (ис)плутать; блуждать, блудить; заблуждаться; странствовать; *it.* праздно шататься; v. **Błąkający się**; **-kach**, -a, *m.* (tułacz), бродяга, блудяга; скиталецъ; праздношатающійся; **-kający**, -a, -e się, *part.* скитающійся, шатающійся; блуждящій; v. **Błądzący**; ludzie błąkający się, кочующій народъ; światło błąkające się, (= mamiące), блуждящій огонь; gwiazdy błądzące, *Astron.*

Digitized by Google

(= planety), блуда́щія звѣзды; -kanie, -ia, *n.*, -się, скита́ніе, тасканіе, *etc.*, v. **Błąkać się**; -kania, -y, *f.*, -kaniny, -in, *pl.* заблужденіе; *it.* стра́нствованіе; v. **Błąkanie**; -kliwy, -a, -e, *adj.* скита́льческій; скита́ющійся; стра́нствующій.

Blaknąć, Blakować, *v. n.* блёкнуть; линя́ть; бледнѣ́ть; бѣ́лѣть; тускнуть; v. **Wyblaknąć.**

Blakowny, -a, -e, *adj.* линя́чій, бѣ́лѣ́ющій; линѣ́ющій скоро свой цвѣтъ; *it.* блёкный.

Blam, -u, *m.* двѣ полы мя́гкой рубашки; мѣхá; **Blamować,** v. **Obłamować.**

Blamas, -u, *m.* студень [*abo* желé] изъ миндалей или рыбъ; рыбное желé, рыбная студень.

Blank, -u, *m.*, **Blanki,** *pl. T.* плáнка; толстая доска; тёсъ; *it.* blanki, стѣны изъ тёсовъ, изъ тёстяныхъ досокъ; blankami obwodzić, v. **Blankować**; obwodzenie blankami, v. **Blankowanie**; *it.* blanki, стѣнные зубцы; брустверъ, парапетъ; - okrętu, шкафутъ; баркоутъ.

Blan-kiet, -u, *m.*, -kiecik, -a, *m. dim.* бланкетъ; бланкетный листъ; бланкетная бумага.

Blan-kować, *v. a.* обносить, обнести забо́ромъ; - kowanie, -ia, *n.* обнесеніе забо́ромъ; *it.* стѣнные зубцы.

† **Blankaz,** v. **Bielidło, Barwa**; **Blankszować,** v. **Bielić, Barwić.**

Blask, -u, *m.* блескъ, блистáніе, сіяніе, лучезарность, свѣтозарность, *Eccl. sl.* облистáніе; свѣтъ; лоскъ, глянецъ; - słoneczny, солнечное сіяніе; сіяніе солнца; *it.* блескъ, пышность, великолѣпіе; wychodzić na blask (na jaw), v. **Błyszczeć; Bla-skawy, -skaty,** -a, -e, *adj.* молніеносный; - skilwy, -a, -e, *adj.* блестя́щій, блистáющій, сіяющій, сверкáющій, свѣтлоносный, áркій; -skooki, *adj.* лучезарный; раскосый; прикýра, жигýра, моргýнъ; v. **Brlok**; -skorodny, -a, -e, *adj.* надáющій блескъ, блистáющій, блестя́щій, сіяющій; -skot, -u, *m.* блескъ; блестящее, блистáющее; -skotny, -a, -e, *adj.*, v. **Blaskliwy.**

Blaszany, -a, -e, *adj.* жестяной, бляшечный.

Blaszka, -i, *f. dim.*, **Blaszeczka,** -i, *f. dim. sec.*, blaszki, *gen.* blaszek (*pl.*), бля́шка, бля́шечка; листóкъ; пленá, плéнка; - (pod drogim kamieniem = folga), фóльга.

Blaszki, -a, -e, *adj.* (nieco płochy), v. **Błaśki.**

Blasz-kowaty, -a, -e, *adj.* покрытый жестью, *Eccl.* бля́шистый; -kowy, -a, -e, *adj.* бля́шечный; złoto blaszkowe, листовóе зóлото, сусáльное зóлото.

Blat, -u, *m.* 1. листъ; blat złota, листъ зóлота; листовóе зóлото [или серебрó], золотая бить, бѣтое зóлото [или серебрó], сусáльное зóлото; 2. плóская сторона [чего нибудь]; v. **Płaz**; волосá; v. **Główna** (szabli); s. доска [столóвая]; поля.

Blatai, Blataia, -u, *m. Chem.* блатáитъ, родъ поташá.

Bła-wat, -u, *m.*, -watek, -tka, *m. dim.* 1. *Bot.* (*centaurea cyanus*, v. **Modrak**), василёкъ, василёчекъ, в. голубóй; лоскýтница ржаная; л. василькóвая; василькóвый чертополóхъ; волóшка; синюха; лоскýтный цвѣтъ; 2. *Com.* (materya jedwabna), *pl.* bławaty, шёлковая матéрія; -watnik, -a, *m.* 1. (tkacz), ткачъ шёлковыхъ матéрій; 2. (kupiec), купéцъ, торгýющій шёлковыми матéріями [*abo* товарáми]; -watno, *adv.* въ шёлковыхъ платьяхъ; -watny, -a, -e, *adj.* 1. василькóвый; 2. (jedwabny), шёлковый; sklep bławatny, *pl.* sklepy bławatne, шёлковая лáвка, сурóвскій рядъ.

Bławy, -a, -e, *adj.* бѣдно-голубóй.

Błaźéj, *adv. compar.*, v. **Błahy.**

Błaźek, -żka, *m.* (krążek woskowy), кругъ, кружёкъ вóску.

Bła-zen, -zna, *m.*, -zeniec, -ńca, *m.*, -zenek, -nka, *m. dim.* [błazen, **Dul** błaznu, *pl. Nom.* błaźni, błazny *et* † błaznowie], 1. блáзень; шутъ, шутникъ, скоморóхъ; (v. **Arlekin**); ráеръ, буфóнъ, смѣхотвóръ, -твóрецъ; балагýръ; *it.* дурáкъ, дурачёкъ, *dim.* дурачёкъ; *Eccl. sl.* юродъ, бый; глупéцъ; - nadworny, придвóрный шутъ; postrzydz, wystrychnąć kogo na błazna, одурáчить кого; v. **Błaźnić**; mieć kogo za błazna, дурáчить кого; издѣвáться, трунить, подтрýнивать, насмѣхáться надъ кѣмъ; *it.* водить кого за носъ; błazna udawać, дурáчиться, юродствовать, юродиться, *Eccl. sl.* [благо-]урóдствовать; придýривать; арлекинствовать; шутить; *it.* притворáться дуракóмъ, напускáть на себя дурь; błazuem się stawać, v. **Błaźnić się**; 2. błazen (w szachach, въ шáхматной игрѣ:), слонъ; -zennica, -źnica, -y, *f.* дýра, дýрочка; шутнúца, шутнха; -zeński, -a, -ie, *adj.* дурáцкій, дурáческій, юродивый; нóмный, глýпый, безýмный; шутливый, шýточный, забáвный, смѣшнóй; стрáнный; сзарка błazeńska, kaptur błazeński, дурáцкая шáпка, дурáцкій колпáкъ; suknia błazeńska, хýда; дурáцкое плáтье; -zeńskie, -zeńsko, po błazeńsku, *adv.* дурáцки, подурáцки; дýрно, стрáнно; -zeństwo, -a, *n.* дурáчество; [дурáцкая] шýтка; юродство; шутовстно; глýность, вздоръ; пустякú.

Błaz-gon, -a, *m.* блазнорѣчивый, болтýнъ, пустомéля, пустобрéхъ; балагýръ; -gonić, *v. n.* говорить глýпо; брéдить, калякать, болтáть, пустомéлить, пустослóвить, молóть [*abo* говорить] вздоръ, врать чепухý; -gonienie, -ia, *n.* болтáніе, болтовня, вздоръ, брéдни (*pl.*), пустякú (*pl.*), пустомéльство, пустослóвіе.

Błaźki, -a, -ie, *adj.* (trochę błahy), плоховáтый; плохóй.

Błaźnić, *v. a. impf.*, zbłaźnić, *v. perf.*, - kogo, дразнить кого; дурáчить, одурáчить кого; *it.* обольщáть, обольстить; водить кого за носъ; *it.* шутить, издѣвáться, насмѣхáться, трунить, подтрýнивать надъ кѣмъ; - z kogo, подсмѣнваться, подшýчивать надъ кѣмъ; поднимáть кого на смѣхъ; v. **Drwić, Kpić** (z kogo); -się, *v. n.* (błaznem się stawać), дѣлаться дуракóмъ; одурáчиваться; *it.* позволя́ть, позволить шутить надъ собóю; v. **Błazen.**

Błaźnica, v. **Błazenica.**

Błaźniwy, -a, -e, *adj.* дурáцкій, дурáческій; нóмный, глýпый, нелѣпый; шутливый; шýточный; v. **Błazeński.**

Błaznować, *v. n.* блажить; дурáчиться; юродствовать, [*Eccl. sl.* (благо-)урóдствовать]; дѣлать [дурáчества *abo*] глýности; придýривать; шутить, балóнчать, *etc.*, v. **Błazen** (błazna udawać); - z czego, v. **Żartować, Drwić** (z czego); v. **Błazen.**

Błaższy, -a, -e, *compar.*, v. **Błahy.**

Blech, Blich, -u, *m.* 1. (bielnik, bielawa), бѣлильня; 2. (blechowanie), бѣлéніе; вымóлка; вымóленіе; v. **Blechować**; 3. † **Blech, Blach,** v. **Plama**; 4. v. **Pchła**; **Ble-charka,** -i, *f.* бѣлильщица; -charski, -a, -e, -charzowy, -a, -e, *adj.* 1. принадлежащій бѣлильщику; бѣлильщиковъ; 2. принадлежащій валяльщику; валяльщиковъ; v. **Wałkownicky**; blecharski młyn (= foluszz), валяльная мельница; валяльня; -charz, -a, *m.* 1. (wybielacz płócien), бѣлильщикъ; -wosku, воскобѣлильщикъ; 2. (pliéniarz, walkarz), валяльщикъ; -chować, **Blichować,** *v. a. impf.*, wyblechować, *v. perf.*, 1. (na blechu bielić, wybielać), бѣлить, вымóлливать; 2. (barwiczkować), бѣлить лицо, набѣливать, набѣлить; бѣлиться; -chowanie, -ia, *n.* бѣлéніе, вымóлливаніе, вымóленіе, вымóлка; бѣлéніе; набѣлéніе; -chownik, -a, *m.*, v. **Blecharz.**

Błędliwość, -ści, *f. Eccl. sl.* блудливость; наклóнность къ грѣхáмъ; погрѣшительность; ошибочность; **Błędliwy,** -a, -e, *adj.*, -wie, -wo, *adv. Eccl. sl.* блудливый; наклóнный къ грѣхáмъ; погрѣшительный; ошибочный; v. **Błędny** *et* **Błąkający się.**

Blednąć, Bladnąć, *v. n. semel.*,

Digitized by Google

Blednieć, *v. impf.*, zblednąć, zblednieć, *v. perf.* 1. бѣдѣ́ть, побѣдѣ́ть; ona blednieje, она́ бѣдѣ́етъ; 2. (= płowieć), линя́ть, полиня́ть; выста́иваться, вы́стоять ся; измѣня́ться, -ня́ться; *it.* блѣ́кнуть, поблѣ́кнуть; v. выцвѣ́тать.

Błędnica, -y, *f.* (zjawisko mamiące, mamidło), при́зракъ, мечта́, обма́нъ.

Blednieć, v. **Blednąć.**

Błędnieć, *v. n. impf.*, zbłędnieć, *v. perf.* сбу́тываться, сбу́таться; сбива́ться, сбі́ться съ то́лку; помѣша́ться; дѣ́лать оши́бки; оши́баться въ чёмъ.

Blednieiący, -a, -e, *part.* бѣдѣ́ющій; v. **Blednąć.**

Blednik, -a, *m.* (człowiek blady jak trup, wybladły), человѣ́къ бѣдѣ́нный [какъ мертве́цъ]; v. **Blady.**

Błędnik, -a, *m.* 1. (błądziciel), [*pl.* błędnicy] броді́та, *Eccl. sl.* блуда́га; скита́лецъ, скита́ющійся; стра́нствующій; v. **Błądzący**; 2. (= błędokręt, labirynt), лабири́нтъ.

Błędność, -ści, *f.* заблужде́ніе; оши́бка, погрѣ́шность; погрѣ́шительность; оши́бочность; **Błędny**, -a, -e, *adj.*, -nie, -no, *adv.* 1. (z błędami, fałszywy, mylny, nieprawy), ло́жный оши́бокъ; оши́бочный; невѣ́рный; непра́вильный; недоста́точный; *it.* ло́жный; 2. (błądzący), погрѣ́шительный; накло́нный къ грѣха́мъ; 3. (zabłąkany, zbłądzony), заблужда́вшійся; заблужде́нный; 4. (zabłąkany co do zmysłów, pomieszany), помѣша́нный; смущённый; изумлённый; разсѣ́янный; [*it.* сумасше́дшій, безу́мный]; 5. (błąkający się), блуда́щій, блужда́ющій; скита́ющійся; таска́ющійся, шата́ющійся; стра́нствующій; gwiazdy błędne, (błądzące, błąkające się = planety, *gr. v.*), блужда́щія звѣ́зды; ognie błędne, блуда́щіе огни́, огоньки́; droga błędna, ло́жный путь; путь къ заблужде́нію; błędna nauka (= heretycka), ло́жное уче́ніе; лжеуче́ніе; *it.* błędne dzieci (= nieprawego łoża dzieci, bękarty), незаконнорожде́нныя дѣ́ти, побо́чныя дѣ́ти.

Błędokręt, -u, *m.* (labirynt), лабири́нтъ.

†**Błędownica**, -y, *f.* заблужде́ніе; v. **Błąd, Zabłędzenie.**

Bledszy, -a, -e, *compar.* v. **Blady.**

Błędu, Błędy, v. **Błąd.**

Bledyniec, -ńca, *m.*, v. **Blednik.**

[дѣ́лать бѣ́днымъ.

Bledzić, *v. a.* (bladym czynić), †**Błędzić**, v. **Błądzić.**

Błędzie, v. **Błąd.**

Bledziuchny, -a, -e, *adj.* бѣ́дненькій; бѣ́днёхонекъ.

Ble-got, -gotać, v. **Blekot, Blekotać.**

Bleja, -i, *f. H. n.* лещъ; v. **Leszcz.**

Blej-czyk, -a, *m.* отвѣ́съ; лотъ; -czykowy, -a, -e, *adj.* относя́щійся къ отвѣ́су.

Blejer, Blajer, -u, *m.* фо́рма, моде́ль, образе́цъ; вы́кройка; v. **Krój.**

Blejgelb, v. **Blajgiel.**

Blejtram, Blitram, -u, *m. Theat.* (z Niem. „Bleitrahmen"; kulisza), кулі́сы, кулі́сы.

Blej-wajs, Blej-was, -u, *m. Chem.* бѣлі́ла (*pl.*); -wasowy, -a, -e, *adj.* бѣлі́льный; blejwasowy plastr, бѣлі́льный пла́стырь; blejwasowa maść, бѣлі́льная мазь.

Błę-kit, -u, *m.* (kolor błękitny, niebieski), синь, синева́, синета́, голубо́й цвѣ́тъ, голубизна́; *v.* лазу́рь; -kitnawy, -a, -e, *adj.* голубова́тый; синева́тый; -kitnia, -i, *f.* голубо́е пла́тье; -kitnidło, -a, *n.* голубая краска; -kitnogrzbiet, -a, *m. H. n.*, v. **Kamieniczek, Muchołówka**; -kitnokrusz, -u, *m.*, земли́стая мѣдная лазу́рь; мѣдная синь; -kitnopierś, -sia, *m. H. n.* (*motacilla suecica*, ptaszek wielkości słowika), синешо́йка, вара́кушка; -kitny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* голубо́й; си́ній; *Eccl. sl.* блаки́тный; błękitne oczy, голубы́е глаза́; błękitna wstęga, вста́тка, голуба́я лента, ле́нточка, си́ненькая ле́нточка; błękitne drzewo, (*haematoxylon campechianum*), камие́мое дерево, камие́мое красное дерево, Америка́нское [Яма́йское] си́нее дерево.

Ble-kot, -a, *m.* 1. (bełkotacz, bełkot), заи́ка; косноязы́чный; 2. *Bot.* (ziele, v. **Lulek**; *hyoscyamus niger*), блекота́, чёрная бѣ́лена, белена́; v. **Bielun**; -kotać, -gotać, *v. n.* 1. (bełkotać, chlebotać jak woda z wązkiéj szyi naczynia nagle lana, lub w zawarciu wrząca), шуми́ть, кипѣ́ть, волнова́ться [о кипя́щей водѣ́]; клокота́ть; бу́лькать; [вытека́я изъ узкого́рлаго сосу́да:] издава́ть звукъ буль буль; 2. (momotać, zająkać się), *Eccl. sl.* блакота́ти, момота́ть, неспра́вно говори́ть; блекота́ть, лепета́ть, заика́ться; косноязы́чить; 3. бала́кать, кали́кать, болта́ть, раздобарывать; 4. (fukać, łajać), кричать на кого́, брани́ть, ворча́ть, журе́ть, руга́ть, брюзжа́ть, горла́нить, щуня́ть; -kotanie, -ia, *n.* 1. шумле́ніе, кипѣ́ніе, волнова́ніе [кипя́щей воды́]; клокота́ніе; бу́льканье; [вытека́я изъ узкого́рлаго сосу́да] издава́ніе звука буль буль; 2. (momotanie, zająkanie się, *etc.*), блекота́ніе, лепета́ніе, заика́ніе, косноязы́чіе, косноязы́чность; 3. (szwargotanie), болта́ніе, кали́канье, бала́канье; 4. (fukanie, łajanie), брань, журьба́, крикъ, кричанье, брюзжа́ніе, руга́ніе, ворча́ніе; -kotek, -tka, *m. Bot.* (*chaerophyllum*), кервель; -kotka, -i, *f.* заи́ка; лепету́нья; (= papla, plotka), болту́шка, болту́нья; -kotliwy, -kotny, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* 1. блекотли́вый, заи́кливый, косноязы́чный; 2. (świegotliwy, gadatliwy), болтли́вый, говорли́вый, пустосло́вный.

Blen, v. **Barwena.**

Blenda, -y, *f. Miner.* (*pseudogalaena*), бле́нда, обма́нка.

†**Blérwa**, †**Blirwa**, -y, *f. vul.* (nazwanie staréj owcy; stara owca), [*propr. et* °] ста́рая овца́.

Bleszczyć, v. **Błyszczyć.**

Blich, Blichars, Blichować, v. **Blech, Blecharz**, *etc.*

Blik, -u, *m. T.* (w malar. miejsce na obrazie najwięcéj oświecone), бли́къ.

Bliktry, v. **Błyktry.**

Blin, v. **Barwena.**

Bliny, *pl.* (gat. ciasta), блины́, v. **Naleśnik, Placek.**

Bliski, Bliskość, v. **Blizki, Blizkość.**

Blitram, v. **Blejtram.**

Bliż, -a, *m.*, **Bliża**, -y, *f.* (= blizkość), близь.

Bliżéj, *adv. compar.* бли́же, v. **Blizki, Blizko.**

Bli-ziuchny, -a, -e, -ziuczki, -ziutki, -ziuteńki, -ziutenieczki, -a, -e, *adj.* близёхонькій; -ziuchno, -ziutko, ziuteńko, *etc.*, *adv.* близёхонько, близёхонько.

Blizki, Bliski, -a, -ie, *adj.* бли́зкій; bliżéj, бли́же; bliższy, najbliższy, бли́жайшій; §. blizka koszula ciału, niż rodzona ciotka (= każdy sobie bliższy, niż komuś), своя́ руба́шка бли́же къ тѣ́лу; (v. **Krewny**); **Blizko**, *adv.* бли́зко, вблизи́, близь, недалёко; blizko o granice, вскра́й; blizko miasta, близъ го́рода; blizko drogi, близъ доро́ги; z blizka, *adv.* изблизка; **Blizkoległy**, -a, -e, *adj.* близлежа́щій; находя́щійся вблизи́; **Blizkość, Bliskość**, -ści, *f.* бли́зкость, бли́зость, близь; w blizkości, по бли́зости; въ близи́; (v. **Pobliżkość**); blizkość krwi (= blizki stopień pokrewieństwa), бли́зкій сте́пень родства́; кро́вность; v. **Pokrewieństwo**; prawo blizkości krwi, (prawo do czego z blizkości krwi), пра́во первенства́; ближа́йшее пра́во; насле́дственное пра́во; dobra prawem blizkości komu się należące, по пра́ву первенства́ принадлежа́щія кому́-либо имѣ́нія; dochodzić (dowodzić) prawem blizkości = **Blizkować się**, *v. r.* удержа́ть что за собо́ю по пра́ву первенства́; дока́зывать свои́ права́; *it.* объявля́ть, -явить ближа́йшее пра́во на что; объявить претензію на что по пра́ву первенства́; **Blizko-wid**, -widz, -a, *m.* (krótkiego wzroku, *myops*), близоро́кій; -niemy, -a, -e, *adj.* бли́зкій земле́; не отдалённый отъ земли́; -znaczny, -a, -e, *adj. Gramm.* приближа́ющійся къ значе́нію, подобозна́чащій; однозна́чащій, гомони́мный, синони́мный,

Digitized by Google

cosłóbny; v. **Spółkiaszny, Synonimiczny.**

Blizna, -y, *f.*, **Bliznoczka**, -i, *f. dim.* 1. *Eccl. sl.* близна́, морщи́на [на тѣлѣ]; рубе́ць, ру́бчикъ; шрамъ, шра́микъ; щерби́на, щерби́нка; язвина, язвинка; – (po ospie), рябо́на, ряби́на, я́мина [отъ о́спы], о́спина; 2. (= znamię przyrodzone), роди́мое пятно́, пя́тнишко; 3. (= piątno, cecha piątnowa), пятно́, клеймо́, приме́тъ.

Bliznek, v. **Bliźniak.**

Bliźni, -niego, *et* **Bliźny**, -nego, 1. *s. m.* бли́жній; miłość bliźniego, любо́вь къ бли́жнему; 2. **Bliźni**, -ia, -ie, *adj.* (= bliźniecy), относя́щійся къ близнятамъ, къ близнецамъ; принадлежащій близнецамъ, близнятамъ; v. **Bliźniak, Bliźnięta.**

Bliźniaczka, -i, *f.* двойни́чная сестра́.

Bliźniak, -a, *m.*, †**Bliznek**, †**Bliźnek**, -nka, *m.*, †**Bliźniec**, -ńca, *m.*, **Bliźnię**, -ięcia, **Bliźniątko**, -a, *n. dim.* близне́цъ, двойни́шникъ, двойни́чникъ; **Bliźniacy**, †**Bliźnicowie, Bliźnięta**, *pl.* близнецы́, близня́та, двойни́и (*pl.*); *Astron.* bliźnięta na niebie, близнецы́ (*pl.*); bliźniacy trzej (= trojacy), тро́йки; bliźniacy cztery (= czworacy), четверни; **Bliźniczki wonne**, *pl. Bot.*, v. **Narda** (pękata); **Bliźnię, Bliźniec**, v. **Bliźniak; Bliźnięcy**, -a, -e, *adj.* (do bliźniąt należący), принадлежащій близнятамъ, близнецамъ; относя́щійся къ близнецамъ, къ близнятамъ.

Bliźnięta, -niąt, *pl.* близня́та, близнецы́ (*pl.*); двойни; – na niebie, *Astron.* близнецы́ (*pl.*); v. **Bliźniak.**

Bliższość, -ści, *f.* первенство; преимущество; v. **Bliskość; Bliższy**, -a, -e, *compar.*, v. **Bliski.**

† **Bliżu**, po bliżu, *adv. Eccl. sl.* близу́, приблизъ; бли́зко, вблизи́, въ близи́, недалеко, по бли́зости.

** **Bliżyć**, *v. a. impf.*, z-, przybliżyć, *v. perf.*, бли́зить, сближа́ть, сбли́зить, приближа́ть, приблизить; ** – się, *v. r.* бли́зиться, приближа́ться, [приблизиться, *v. perf.*].

Bloch, v. **Blok.**

Blociany, -a, -e, *adj.* мазанковый, мазаночный; *it.* v. **Błotny**; blociana chata, мазаница, мазанка; v. **Lepianka.**

Blocić, *v. a. impf.*, z-, u-, pobłocić, *v. perf.* грязни́ть, загрязня́ть, -ни́ть; мара́ть, замара́ть грязью; дѣлать грязнымъ.

Blocisty, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* гра́зный; v. **Błotny.**

Blocko, -a, *n. aug.* боло́тище, болото; грязь; *it.* лужа.

Blofarek, v. **Bolwark.**

Błogi, -a, -ie, *adj.* 1. *Eccl. sl.* блаже́нный; благополучный; счастли́вый; błogim (= szczęśliwym) być, блаже́нствовать, вкуша́ть блаже́нство; 2. (= łaskawy, litościwy), *Eccl. sl.* благи́й; ла́сковый, до́брый, ми́лостивый, ма́лостивый; **Błogo**, *adv.*, *Eccl. sl.* бла́го; счастли́во; благополучно; блаже́нно; błogo ci! *interj.* счастливъ ты! блаже́нъ! хвалѧ тебѣ́!

Błogo-błotność, -ści, *f. Eccl. sl.* благоби́тство; благосостоя́ніе; **-bytny**, -a, -e, *adj.*, *Eccl. sl.* бла-гоби́тный; благосостоя́тельный; v. **Błogi** (1); †-**czynny**, -a, -e, *adj.* благодѣ́тельный; v. **Dobroczynny**; †-**dajny**, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* благода́тельный, благода́тный; благодѣ́тельный; v. **Dobroczynny**; †-**darzyć**, *v. a.* (jałmużnę dawać), раздава́ть, подава́ть ми́лостыню; [*cfr.* благодара́ть]; †-**duszny**, -a, -e, *adj.* благоду́шный; добродушный; †-**dziejstwo**, v. **Dobrodziejstwo**; †-**jestny**, -a, -e, *adj.*, *Eccl. sl.* благоестественный; †-**kłosy**, -a, -e, *adj.*, *Eccl. sl.* благоклаcный; колосистый; †-**lubnik**, -a, *m. Eccl. sl.* благолю́бецъ, благолюби́вый; †-**myślny**, -a, -e, *adj.* благомы́слящій; благомы́сленный, благонаме́ренный; †-**radnik**, -a, *m. Eccl. sl.* благосовѣ́тникъ; †-**ród**, -rodu, *m. Eccl. sl.* благоро́діе, великоро́діе; †-**rodny**, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* благоро́дный, великоро́дный; v. **Familiant.**

Błogość, -ści, *f.* 1. блаже́нство; благополучіе; 2. (litościwość, ludzkość, dobroć), бла́гость, ла́сковость, ми́лость, доброта́.

Błogo-sławić, *v. a. impf.*, u-, pobłogosławić, *v. perf.* благослови́ть, -вѧ́ть; прославля́ть, -сла́вить, хвали́ть, восхваля́ть, -ли́ть, [пре-]возноси́ть; величать, возвеличивать, -ли́чить; ублажа́ть, -жи́ть, осчаста́ть, -ли́ть; *it.* освяща́ть, освяти́ть; посвящать, посвяти́ть; (= uszczęśliwiać, szczęśliwym czynić), счастли́вить, осчастли́вить, дѣлать счастливымъ; *it.* v. **Zezwalać**; niech cię Bóg (*abo* niebo) błogosławi! да благослови́тъ тебѧ́ Госпо́дь! **-sławiciel**, -a, *m.* благослови́тель, благословля́ющій; благодѣ́тель; **-sławicielka**, -i, *f.* благословля́ющая; благодѣ́тельница; **-sławienie**, -ia, *s. n. v.* 1. благослове́ніе; восхвале́ніе; освяще́ніе; *etc.*, v. **Błogosławić**; 2. błogosławienie, *adv.* благополу́чно; **-sławieństwo**, -a, *n.* 1. благослове́ніе; – Boże, благода́ть Бо́жія; 2. (= szczęście, pomyślność), благополу́чіе, блаже́нство, благоде́нствіе, доброде́нствіе, счастіе; 3. – niebieskie (= zbawienie), вѣ́чное блаже́нство; ца́рство небе́сное; **-sławioność**, -ści, *f.* (v. szczęśliwość), благополу́чіе, благоде́нствіе; **-sławiony**, -a, -e, *adj. part.* [*compar.* błogosławieńszy], 1. благослове́нный; благослови́мый; блаже́нный, благополу́чный, благоде́нственный; – od Boga (= uszczęśliwiony), богоблаже́нный, благослове́нный, счастли́вый; *it.* осчастли́вленный; błogosławionaś ty między niewiastami (Łuk. I. 28.), благослове́нна ты въ жена́хъ; 2. (zbawiony po śmierci), блаже́нный, пра́ведный; (= v. **Uwielbiony**); *it.* причи́сленный къ ли́ку блаже́нныхъ [*abo* пра́ведныхъ]; 3. *act.* (= ubłogosławiający, zbawienny), спаси́тельный, душеспаси́тельный; **-sławny**, -a, -e, *adj.* (pełen błogosławieństwa), благода́тный; счастли́вый; осча́льный; v. **Błogosławiony**; **-słow**, -a, *m.* благосло́въ, благословля́ющій; благовѣ́стникъ; **-słowny**, -a, -e, *adj.*, *Eccl. sl.* благосло́вный; **-usty**, -a, -e, *adj.*, *Eccl. sl.* благоусти́й; красноречи́вый; v. **Złotousty**; **-wieki**, -a, -ie, *adj. Eccl. sl.* благовѣ́чный; престаре́лый; †-**wieścić**, *v. a.*, *Eccl. sl.* благовѣщать, благовѣ́стовать; провозвѣщать [*abo* проповѣ́дывать Сло́во Бо́жіе]; †-**wodny**, -a, -e, *adj.*, *Eccl. sl.* благово́дный; изобилующій хоро́шею водо́ю; †-**wolenie**, -ia, *n.* благоволе́ніе; v. **Aprobacya**; †-**wonić**, *v. a.* души́ть; надушить; v. **Parfumować**; **-wonny**, -a, -e, *adj.* благово́нный; души́стый; **-żywotny**, -a, -e, *adj.*, *Eccl. sl.* благоживо́тный, бла́го [*abo* счастли́во] живу́щій.

Blok, **Bloch**, -u, *m.*, **Bloszek**, -szka, *m. dim.* 1. блокъ, бло́чекъ, колода, колодка, чурбанъ; отру́бокъ, обру́бокъ; (*v.* пла́ха); 2. (= krążek, na którym się co winduje), блокъ, вѣ́шка; *Mar.* шкивъ, шкифъ, блокъ.

Blokada, -y, *f. Fort.* блока́да, осада, обложе́ніе [го́рода].

Blokaux, **Blokux**, -a, *m. Fort.* 1. бло́гаусъ, острогъ, деревя́нная [бревенчатая] кре́пость, бревенчатый бо́льверкъ; v. **Bolwark**; 2. бревенчатая дозо́рная ба́шня; 3. **Blokux**, v. **Blokada.**

Blo-kować, *v. a.* (opasać miasto, *etc.*), блоки́ровать, осажда́ть, осади́ть, обступа́ть, -пи́ть, окружа́ть, -жи́ть; **-kowanie**, -ia, *n.* блоки́рование, осада, обступле́ніе, обложе́ніе [го́рода, *etc.*]; v. **Blokada.**

Blokowy, -a, -e, *adj.* бло́чный; **Blokux**, v. **Blokaux.**

Błona, -y, *f.*, **Błonka**, **Błoneczka**, -i, *f. dim.*, **Błony**, **Błonki** (*pl.*), 1. то́нкая [прозра́чная] ко́жица, оболо́чка, плева́, перепо́нка; оболо́нка; пле́нка, пле́ночка; błona, błonka około jaj, я́ичная оболо́чка, перепо́нка; *Anat.* błony, błonki (w ciele zwierzęcym), перепо́ны, перепо́нки, оболо́чки [въ живо́тномъ тѣлѣ]; błona trzccia, (*membrana adiposa*), са́льная перепо́нка; жи́рная плева́; błona tkankowata, (*membrana cellulosa*), клѣтча́тая плева́; клѣтча́тка; – (trzewo, kiszki pokrywające, peri-

Digitized by Google

tonaeum), брюшна, брюшная перепонка; (*peristroma*), кишечная оболочка; (błona kiszkowa, *mesenterium*), брыжейка; v. **Kałdun, Odzieńka, Odziecka**; *it.* (*praecordia*), v. **Osierdzie** (3); – we wnętrzu poprzeczna, (v. **Osierdzie**, *diaphragma*), грудо-брюшная преграда; діафрагма; błona w której się dziecię rodzi, (*secundinae*, v. **Łożysko, Cieplec**), блона, [місто, выходящее изъ утробы по рожденіи младенца]; дѣтская постелька; послѣдъ; – sercowa (*pericardium*), околосердечная оболочка [*abo* сумка, сорочка]; околосердіе; v. **Osercc, Osierdzie**; – mózg otaczająca (*membrana cerebri, meninx*), мозговая оболочка, мозговая плева: *α*) twarda błona (= twarda matka, *dura mater*), наружная [*abo* твердая, жесткая] мозговая оболочка; жесткая матерь; *β*) druga cienka (*pia mater*), сосудистая тонкая [*abo* мягкая] мозговая оболочка; внутренное покрывало мозга; [благочестивая матерь]; *γ*) – trzecia pajęczynowata, (*arachnoidea*), паутинная мозговая оболочка; [*fig.* w głowie mu błonka pękła, v. **Zwaryował, Oszalał**]; błony, błonki oczne, глазныя оболочки, глазныя плевы, зрачковыя [*abo* ворочковыя] перепонки; *α*) – biała, łącząca źrzenicę z powiekami, *tunica conjunctiva oculi, t. alba*); соединительная перепонка; (*tunica innominata oculi*), безъименная оболочка глаза; бѣлочная, соединительная оболочка глаза; *β*) – rogowa, (*cornea*), роговая плева, р. оболочка, твердая оболочка; кожица; *γ*) – jagodowa, winogronowa (*uvea*), ягодичная плева; *δ*) – siatkowa, pajęczyniasta (*retina*), сѣтчатая глазная оболочка [*abo* плева]; = nerwowa, нервная оболочка; *ε*) – naczynista (*tunica vasculosa, choroidea*), сосудистая [*abo* хорообразная] оболочка [*abo* плева]; 2. *Med.* (choroba oka), кожица [*abo* плева, пленка] на глазу; бѣльмо; v. **Bielmo**; 3. – w oknie, стекло [оконное, оконничное].

Błonasty, –a, –e, *adj.* пленчатый, плевистый, перепончатый; v. **Błoniany.**

Błon-dyn, –a, *m.* блондинъ, бѣлокурый; свѣтлорусый; **-dyna**, –y, *f.*, **-dynka**, –i, *f. dim.* 1. блондинка, бѣлокурая; 2. –, *pl.* blondyny, blondynki, (gat. koronek), блонды (*pl.*), шелковыя кружева; niewiasta robiąca blondyny, блондочница; **-dynowy**, –a, –e, *adj.* блондовый; сдѣланный изъ блондъ.

Błoneczka, –i, *f. dim.*, v. **Błona.**

Bło-niany, –nowy, –a, –e, *adj.* перепоночный, оболочный; перепончатый; плевистый, пленчатый; **-niastoskrzydły**, –a, –e, *adj. H. n.* (mający skrzydła błoniane), перепончатокрылый; owady błoniastoskrzydłe, (*hymenoptera*), перепончатокрылыя насѣкомыя; **-niastowąż**, –ęża, *m. H. n.* (*amphisbaena*), амфисбена; змѣя кольчатая; **-nisty**, –nisty, –a, –e, *adj.*, v. **Błoniany.**

Błonie, –ia, *n.* 1. общественный [общій] выгонъ, лугъ; пастбище, пажить; 2. (= obszerna otwarta płaszczyzna, równina), равнина, чистое поле, открытое [ровное] мѣсто.

Błonisty, v. **Błoniany.**

Błon-ka, –i, *f. dim.*, v. **Błona**; **-kowaty**, –a, –e, *adj.* кожистый; пленчатый; плевистый; v. **Błoniany**; **-ny**, –a, –e, *adj.*, v. **Błoniany**; **-nolotny, -noskrzydły**, v. **Błoniastoskrzydły**; **-nowy**, v. **Błoniany.**

Błoszek, –szka, *m. dim.*, блочекъ, *etc.*, v. **Błok.**

Błotko, –a, *m. dim.* маленькое болото; v. **Błoto.**

Błot-niak, –a, *m. H. n.* (ptak drapieżny, *falco aeruginosus*), болотный коршунъ; *it.* сарычъ, змеелѣтъ; **-nica**, –y, *f.* 1. *Bot.* (rodzaj rośliny, *Scheuchzeria*), болотный сѣтникъ, б. ситовникъ; 2. болотная [*abo* болотистая] почва; **-niczka**, –i, *f. H. n.* (sikorka, *parus palustris*), болотная синица; камышевка [птица]; **-nieć**, *v. n.* грязнѣть; v. **Zbłotnieć**; **-nik**, –a, *m.* 1. болото; топь; 2. лужа; v. **Kałuża, Gnojowisko**; **-nisty**, –a, –e, *adj.* грязный; болотистый, илистый, иловатый, тинистый, тиноватый, мутный; –ny, –a, –e, *adj.* грязный; болотный; болотистый; тинный; тинистый, тиноватый; иловатый; топкій; woda błotna, болотная вода; мутная вода; błotne rośliny, болотныя травы, болотныя растенія; błotne ptaki, болотныя птицы; ziemia błotna, болотная земля.

Błoto, –a, *n.* 1. грязь; болото, *Eccl. sl.* блато; топь; тина; илъ; † ржавецъ; *it.* трясина, зыбь; болотистая почва; *it.* калужа, казужина; лужа; 2. (= niedola, nędza), * бѣдствіе, бѣда, нужда; 3. *Theol.* (nieczysta nauka), ложное ученіе; лжеученіе; ересь; v. **Kacerstwo.**

Błotoluby, –a, –e, *adj.* болотный.

† **Błotośląp**, –a, *m.* празднотающійся; бродяга; волокита.

† **Błozbak**, –u, *m.* (z Niem. „Blasebalg", miech kowalski), кузнечный мѣхъ.

† **Błokenie**, v. **Błogosławienie.**

Blu, Blu! *interj.* (wyrażenie odgłosu w łykaniu trunku z saméj butelki, *bul bul!*), буль буль, заимствованное отъ звука жидкости, вытекающей изъ бутылки или узкогорлаго сосуда].

Bluć, bluł, bluje, *v. n. impf.* **Bliwać**, *v. contin.* 1. (womitować), блевать; 2. (pluć), плевать; 3. – potwarz, v. **Lżyć**; **Blucie, Blwanie**, –ia, *n.* 1. блевание; рвота; 2. плевание; харканіе.

Bluda, –y, *f.* (misa drewniana), блюдо.

Bluj, –ja, *m.* 1. (rzygacz; blujący często), *Eccl. sl.* блевавтель; тотъ, который часто блевается, рвется; *it.* плевальщикъ, плевака, харкунъ; 2. *Bot.* psi bluj, (ziele, *dactylis*, Linn.), пѣсья трава; ежа; палочникъ.

Bluszcz, –u, *m. Bot.* (*hedera helix*), плющъ, *Eccl. sl.* блющъ; z bluszczu, изъ плюща; плющевый; v. **Bluszczowy**; bluszczem obwijać, v. **Bluszczyć**; – drzewny, wielki, (około drzew się pnie, tudzież po starych murach), плющъ древесный, плющъ стѣнной, [т. е. вьющійся около деревъ и по старыхъ стѣнахъ]; – ziemny, poziomy = **Bluszczyk**, –u, *m. Bot.* 1. (*hedera terrestris*), земляной плющъ; будра ползучая; плющикъ; 2. (*glechoma hederacea*), будра, кротовакъ, котовникъ, котяникъ.

Bluszczeć, *v. n.* (pluskać, wytryskać), брызгать, бить [вверхъ] ключемъ.

Blu-szczokręt, –**szczoręt**, –u, *m.* (*thyrsus*), еирсъ, тирсъ, Бахусовъ жезлъ; **-szczokręty**, –a, –e, *adj.* (obwiniony bluszczem), плющемъ обвитый; **-szczoręta**, –a, *m. Bot.* (błyszczyki, ziele, *parnassia palustris*), бѣлозоръ; перелой; перелойная трава; парнасска болотная; **-szczoręt**, v. **Bluszczokręt**; **-szczowy**, –a, –e, *adj.* 1. (tyczący się bluszczu; z bluszczu), плющевый, *Eccl. sl.* блющевый; относящійся къ плющу; изъ плюща; liście bluszczowe, плющевые листья; 2. (do bluszczu i jego liścia podobny), плющевидный, плющеобразный; **-szczyć**, *v. a. impf.*, ubluszczyć, *v. perf.* (bluszczem obwijać), обвивать, обвить плющемъ; **-szczyk**, –a, *m. Bot.*, v. **Bluszcz** (poziomy).

Bluz-gać, **-gotać**, *v. a.* бредить, болтать, калякать, молоть [*abo* говорить] вздоръ, врать чепуху, пустословить, пустомелить; **-gacz**, –a, *m.* болтунъ, говорунъ, пустомеля, пустобредъ; **-ganie**, –ia, *n.* болтаніе, болтовня, бредни (*pl.*), вздоръ.

Bluzgier, Bluskier, –u, *m.* (palatynek kobiecy), [женскій] паламтинъ; мантилія; соболи (*pl.*).

Bluzgotać, v. **Bluzgać.**

Blu-źnić, *v. a. impf.*, zbluźnić, *v. perf.* порочить, хулить, порицать, клеветать, оклеветать, облыгать, злословить, наговаривать, наговорить, наскашивать, –зать, навѣтничать на кого, поносить; – Boga, (=gadać przeciwko Bogu i Boskim rzeczom), богохульствовать, богохульничать, произносить богохульныя слова; богобороство-

Digitized by Google

вать; -źnienie, -ia, *n.* порóченіе, хулéніе, порицáніе, клеветáніе, клеветá, обмлгáніе, злослóвіе, насмáнываніе, насказáніе, áбединчаньє, áбедна, поношéніе; - Boga (lżenie Boga), богохулéніе, богохýльство;-źnierca,-y,*m.*,-źnierz, -a,*m.* хýльникъ, хулитель, порицáтель, злорѣчíвый человѣкъ, áбедникъ, поносíтель, клеветникъ; (bluźniący, lżyciel Boga lub rzeczy świętych), богохýльникъ; -źnierka, -i, *f.* хýльница, хулительница, порицáтельница, áбединца, поносíтельница, клеветнíца; (lżycielka Boga i świętych), богохýльница; -źnierski, -a,-ie, *adj.*,-skie, -ско, *adv.* нечестíвый, злослóвный, злорѣчивый, навѣтливый, áбединческій, клеветнíческій, клеветлíвый, поносный; богохýльный; słowa bluźnierskie, bluźnierskie mówione, поносíтельныя словá; *it.* богохýльныя словá; -źnierstwo,-a,*n.* хулá, порицáніе, клеветá, клеветáніе, злослóвіе, насмáніе, áбединчество, áбеда, поношéніе; (przeciwko Bogu), богохýльство, богохýльничество,богохýліе, богохулéніе; -źnierz,v.Bluźnierca; -źniwy, -a, -e, *adj.* нечестíвый, злослóвный, злорѣчивый, навѣтливый, клеветлíвый, клеветáный, поносный, *Eccl. sl.* поносливый; богохýльный.

Bluwać,Bluwanie,v.Bluć,Blucie.

Bluwotny, -in, *f. pl.* клевóкъ, харкóтина; блевóтина, рвóтина.

Błyktry, Bliktry, -ów, *m. pl.* мимýрный блескъ, пустóй блескъ; обмáнчивая нарýжность.

Błysk, -u, *m.* блистáніе, сіяніе, сверкáніе; мóлнія; **Błyska się**, *v. r. impers.* [мóлнія] блистáетъ, сверкáетъ; сіяетъ; **Błyskać**, *v. n. contin.*, **Błyskcać**, *v. imp.*, **Błysnąć**, zablysnąć, *v. semelf.* блистáть, блеснýть, блестѣть; сверкáть, сверкнýть; сіáть; возсіáть; свѣтíться; лоснíться; лоснíть; *гремѣть чѣмъ; (o bryliantach:) играть; издавáть блескъ; ten bryliant bardzo pięknie błyszczy, (błeszczy), этотъ брилліáнтъ прекрáсно играетъ; въ немъ брилліáнтъ много огня; **Bły-skacz**, -a, *m.* (błyskający, błyskawicę wydający,piorunujący), молнie-, молніе-вéржецъ, громовéржецъ, громоносецъ, молніе-, громо-вéржущій; -skający, -szczący, -a, -e, *part.* блестáщій; сверкáющій; сіяющій; блистáтельный; лоснíстый; v. **Błyskać**; *it.* v. **Błyskotny, Błyskawy**; -skanie, -szczenie, -ia, *n.* блистáніе; сверкáніе; сіяніе; блескъ; (o bryliantach:) играть, блескъ; v. **Blask, Błyskać**; -skawica, -y, *f.* 1. мóлнія; блистáніе молніи; 2. зарнíца; *it.* v. **Błysk, Błyskanie, Blask**; prędkijak błyskawica, быстрый какъ мóлнія; *adv.* съ быстротóю мóлніи; -skawiconośny, -a,-e, *adj.* молніеносный; -skawiczny, -a,-e,*adj.* мóлненный; *it.* зáрный; *Eccl. sl.* молниеблистáтельный; (= do błyskawicy podobny), молніевíдный, молниеобрáзный; błyskawiczny postrzegacz, (u Rzymian: wykładacz błyskawicy, wróżek z błyskawicy),молниегадáтель, предсказáтель [*abo* предвѣщáтель] по мóлніи, молниетолковáтель, фул(ь)гураторъ; -skawka, -i,*f.* 1. (rzecz błyszcząca się),блестящая, сверкáющая вещь; блéстка, блéсточка; v. **Błyskotka**; 2. *Miner.* блестнíкъ; -skawość, -ści, *f.* блистáтельность; -skawy, -skiliwy, -a, -e, *adj.* блистáтельный; блестящій; сверкáющій; издáющій блескъ; -skot, † Bleskot, -u,*m.*,-skotek,-tku,*m.*, -skotka, -i,*f.*, -skotki,*f.pl.* 1. блéстка, блéсточка; мишурá, шумíха; *fig.* мишýрный блескъ, пустóй блескъ; пустóе украшéніе; бездѣлица, мéлочь; 2. зáрево; *it.* зарнíца; -skotać, -otai, -oce, *v. n. impf.* 1. v. **Połyskiwać**; 2. блистáть; красовáться, рисовáться; щеголáть; выкáзываться; величáться; -skotek, -skotka, -skotki, v. **Błyskot**; -skotnik, -a, *m.* (co błyskotki robi), блéсточникъ; -skotny, -a, -e, *adj.* блистáтельный; блестящій, блестáщій, сверкáющій; лоснíстый, лоснящійся; -snąć, *v. n. semelf.* блеснýть, сверкнýть; v. **Błyskać**; -szczący, -a, -e, *part.* блестáщій, блестящій, сверкáющій, сіяющій; лучезáрный; лоснящійся; очи блыщущіе, сверкáющіе глазá; -szczadło, -a, *n.* блéстка, блéсточка;v. **Błyskotek**;-szczak, a, *m. H. n.* 1. (motyl dzienny, *Nymphalis Iris*), дневная бáбочка; 2. *H. n.* (robaczek św. Jana, *lampyris noctiluca*), свѣтлíкъ; свѣтящій червячéкъ; Ивáновъ червячéкъ; 3. *H. n.* (muszla morska, świetlik, *solen*), солéнитъ, черенóкъ, [морская рáковина]; 4. *Miner.* (mica), слюда; блестнíкъ; -szczeć, v. **Błyskać**;-szczenie,v. **Błyskanie**; -szczyki (ziele),v. **Bluszczoperz**.

Bo, *conj.* ибо, *Eccl. sl.* бо; потомý что; для тогó что; поелíку; понéже.

Boazerya, -yi, *f.* (z Franc. „*boiserie*", таѳлованіе), буазирóвка; панéли (*f. pl.*); паркéтъ.

Bób, Bob, *gen.* bobu, *m.* 1. *Bot.* (*faba*), бобъ; bób *abo* groch Turecki, (*phaseolus*, Linn.), Турéцкій бобъ; фасóль; świni bób, (*vicia faba*), большóй полевóй бобъ; bób kamienny, (tycza wyka, palnik ogrodny, *anagyris foetida*), вонючка; вонючее дéрево; 2. bób arabski, v. **Kawa**; 3. bób morski (*umbilicus Veneris*), гистеролитъ; 4. boby (*abo* jądra kurów), нѣтýшки áдра; 5. (plama na zębach końskich), бобъ, [впáдина на кóнскихъ зубáхъ].

Bobak, -a, *m.* 1. *H. n.* (*mus bobac, arctomys bobac*), байбáкъ, бабáкъ; (*arctomys marmota*), сурóкъ; 2. *fig.* (małe dziecię, bobo, bobek), пышка, пóхное, крýгленькое дитá; *v.* дýтикъ.

Bobczyć, *v. n.* (*a.*) [o owcach, kozach i t. p.], испражнíться, извергáть помѣтъ (*abo* калъ) [говорá объ овцáхъ, козáхъ и т. п.]; v. **Mierzwić**.

Bobek, -bka, *m. dim.* (v. **Bob**), 1. бобóкъ, бобóчекъ; 2. bobki, *pl.* (*baccae lauri*), лавровые бобкú, лавровыя áгоды; *it.* (drzewko samo,wawrzyn,*laurus nobilis*), лавръ, лавровое дéрево; 3. bobki, (żartem: łajno owcze, kozie i t. p.), бобкú, овéчій, кóзій калъ; v. **Bobkowy**; 4. bobek, v. **Bobak** (2).

Bobełka, -i, *f. H. n.* (krówka, *scarabaeus stercorarius*), навóзный жукъ.

Bo-blasty, -bowaty, -a, -e, *adj.* бобовúдный; kamień boblasty, бобовúдный кáмень, кíамнтъ.

Bobki, -ów, *pl.* бобкú; v.**Bobek**.

Bobkowy, -a, -e, *adj.* бобкóвый; лавровый; drzewo bobkowe, *Bot.* лавръ, лавровое дéрево; *Com.* liście bobkowe, лавровые лúстья; wieniec bobkowy, лавровый вѣнóкъ, лавровый вѣнéцъ.

Bobo, -a,*n.* (**Buba**, -y,*f.*), бýка, страшíлище, чýчело, пугало, пугалище; *it.* v. **Bobak** (2).

Bo-bowiny, -win, *f. pl.* (badyle bobowe), бобовíнъ; бобóвый стéбель; (*it.* бобóвая солóма); -bowiako, -a, *n.* (pole, rżysko bobowe), бобóвое пóле; -bownica, -y, *f. Bot.* (*samolus*), жáлга, сéверница [раст.]; -bownicek, -czka, *m. Bot.* (*veronica anagallis aquatica*), верóника водная [раст.]; -bownik, -a, *m. Bot.* (gat. przetacznika; *veronica beccabunga*), пбýнка; верóника ручéйная; кóзій ростъ; -bowy, -a, -e, *adj.* бобóвый; bobowa mąka, бобóвая мука.

Bóbr, *gen.* bobra, *m. H. n.* (zwierzę ziemnowodne,*castor fiber*), бобръ; bóbr roczniak, ярéцъ, годовáлый бобръ; bóbr młody Kamczatski, кошлóкъ, [молодóй Камчáтскій бобръ]; płakać jak bóbr (= rzewnie), гóрько плáкать; проливáть гóрькія слёзы.

Bobrek, -rka, *m. Bot.* (*menyanthes*), вáхта [травá]; - trójlisty, (*menyanthes trifoliata*), вáхта трилúстная; водяной трилúстникъ; бобрóвица, бобрóвникъ; стрѣлá; трефóль; навýхъ; мѣсячникъ.

Bobroszczur, -a, *m. H. n.* (*castor moschatus*), бóбрикъ Сибúрскій.

Bobrować, *v. n. impf.*, (brodzić jak bóbr w wodzie, w błocie), ходúть въ водѣ, по грязи какъ бобръ; *fig.* (= gmerać), *бродѣть, мятáться, таскáться; искáть вездѣ, перерýть, взрýть.

Bo-browina, -y, *f.* бобрóвая

Digitized by Google

nora; bobrówe stroénie; **-brownik**, -a, *m.* 1. bobrównikъ, bobrolóvъ, ohótnikъ dla łóvli bobrówъ; 2. (dawny urzędnik nadworny), (prźwde) przydvórny chinóvnikъ; 3. *Bot.*, v. **Bobrek trójlisty**; **-browy**, **-brzy**, -a, -e, *adj.* bobrówый; bobrowy strój, *pl.* bobrowe stroje, (*castoreum*), bobrówая struyá; bobrowy gon, v. **Gon**, **Bobrowina**; bobrowe żeremię, v. **Żeremię**; bobrowy kapelusz, bobrówая shláпa; bobrowy ogon, bobrówый xвostъ; bobrowe mięso, bobrówое mácо.

Boch, -u, *m.* (tułów woli, tułub obłupionego bydlęcia), tyłovište; stagъ.

Bo-chen, -chna, *m.*, **-chenek**, -nka, *m. dim.* 1. kovrára, [xlъbъ, nimъ́ющій kruglый vidъ]; korovái; - sadła, korovái sála; 2. (= bryła okrągława gruba), kruglая glыba [megálя, *etc.*]; **-chenkowaty**, -a, -e, *adj.* vidomъ pohóžiй na kovrágu, na korovái; **-chenkowy**, -a, -e, *adj.* kovrážnый; korovážnый; towarzysz bochenkowy, (= darmojad), tuneádeцъ, darmoždъ.

Bo-cian, -a, *m. H. n.* (*ciconia*), [bъlый] ástъ, búselъ, búselъ, bučánъ, buzánъ, sterxъ; - czarny, (= bag, *ciconia nigra*), čérnый ástъ; **-cianł**, -ia, -ie, **-cianowy**, -a, -e, *adj.* ástovый; ástovъ; bocianie gniazdo, *α*) ástovoe gnъ́zdó; *β*) *Mar.* (na masztach okrętowych: kosz majtkowski), marsъ, kruglъ na mátъ; bociani nos, ástovъ nosъ; bocianie noski, *pl. Bot.* (ziele, v. **Bodziszek**; *geranium*), geránій, žuravlínый nosók, nosóbъ, žuravlínnikъ, čáplennikъ [rasc.]; **-cianię**, **-ięcia**, *n.* málenькій ástъ, ástovый ptenéцъ; **-cianek**, -nka, *m.*, **Bociek**, **-čka**, *m. dim.* málый ástъ; **-cianowaty**, -a, -e, *adj.* vidomъ pohóžiй na ásta.

Bócik, -a, *m. dim.* (v. **Bót**), sapožékъ; **Bóciki**, -ów, *pl.* [xénskie] sapožki; pół-bóciki, polusapóžki; botínki; bóciki komu szyć, * stávitъ komú sъ́ti; **Bócisko**, -a, *n. augm.* (bót stary, brzydki), sapožíщe.

Boćwina, **Botwina**, -y, *f.* 1. *Bot.* (*beta cicla*, gat. ćwikły), bъ́laя svъ́kla; 2. (liście jéj), svekólьnikъ; svekólьnie lístъя; 3. (= potrawa z tych liści), botvínъe, botvínъя, svekólьня; supъ izъ svъ́klы; v. **Chołodziec**.

Bo-czasty, -a, -e, *adj.* sъ tólstymi bokámi; **-czek**, *gen.* boczka, *m. dim.* bočékъ; boczkiem, z boczku, (= z boku), *adv.* bókomъ; **-cznica**, -y, *f.* bokъ; storoná; flangъ; - bastyi, *Fortif.* flangъ [flankъ] krípostъ; **-czny**, -a, -e, *adj.* bokovóй; pobóčnый; rana boczna, bokovája ráпa; syn boczny, pobóčnый synъ; wiatr boczny, bokovóй vъ́terъ; boczne wydatki, posteróпnie rasxódы, prócъя izdérжki; boczne dochody, posteróпnie dohódы; izátki, pripósы, podárki, slučáйnыe dohódы; akcidénцiя.

Boczyć, *v. n. impf.*, [v. wy-, z-boczyć, *v. perf.*], 1. sporáчivatъ, svorotítъ vъ stóróпu, svorsъ dorógi; otъъ́xatъ vъ stóróпu; idtí izъ stóróпu; poporáчivatъ, povorotítъ [vъ stóróпu]; 2. (= stronić od kogo, unikać), * izbъ́ráti (*c. Gen.*); udalátísъ, -nítъsъ otъ kogó; ustranítísъ, -nítъsъ otъ kogó; -się, *v. r.* (= nadymać się), bočénitísъ; gordítísъ; kičítísъ, nadmevátъsъ; (= stronić od siebie wzajemnie), udalátísъ [drugъ otъ drugá]; nenavidъ́tъ.

Bodąc, **Bodący**, v. **Bość**.

Bodaj! **Bogdaj!** *c. enclit.* = **Bodajże!** **Bogdajże!** *interj.* (= daj Boże! žeby Bóg dal! niech Bóg dal!), dai Bogъ! bodaj zdrów! (= bołeć daj zdrowie! na [ka] zdrowie!), dai Bogъ zdorôvъe! vo zdráviе! za zdráviе! za zdorôvъe! §. jaki pomaga bóg, taki bodaj zdrów, (= jakie pytanie, taka odpowiedź), po sprócy i otvъ́tъ; kakóvъ vopróсъ, takóvъ i otvъ́tъ; **Bodaj**, **Bodajby**, (= oby, žeby, *c. Optat.*), dalъ-by Bogъ, čtóby [*abo* dabъ́i]; bodaj nie, (= kto wie czy nie, może), avósъ, avósъlibo; mógetъ bъ́ti.

Bodę, *etc.*, v. **Bość**.

Bodłak, **Bodak**, **Bodjak**, **Bodziak**, -a, *m.*, **Bodzieniec**, -ńca, *m. Bot.* mъ́ngъ; ігла́; ostъ; kolъ́čka [v nъ́kotorыxъ rasténiъ́]; v. **Kolec**; **Bodłakowy**, -a, -e, *adj.* igólnый; kolъ́čiй.

Bodliwość, -ści, *f.* bodlívostъ; **Bodliwy**, **Bodny**, -a, -e, *adj.* bodlívый, [sklónый kъ bodánію]; kolъ́čiй; bodliwy byk, bykъ bodъ́nъ.

Bodło, -a, *n.* (straszydło, v. **Bobo**), čúvelo, nútalo, nútalište, strahíлište.

Bodloch, v. **Botloch**.

Bodmerya, -yi, *f. Com. Mar.* bodmerъ́я.

Bodnąć, v. **Bość**; **Bodny**, -a, -e, v. **Bodliwy**; **Bodziak**, v. **Bodłak**.

Bo-dzenie, **-dzienie**, -a, *n.* bodánie, bodénie; pripnoréniе; v. **Bość**.

Bodziec, -dźca, *m.* bodéцъ; bodílo; kolъ́čka; bodziec, *pl.* bodźce, (= kolce u ciernia lub innych roślin), *Bot.* ostъ, ігла́, igólka, mngъ, mngъ; - (u ostrogi, kolec, *qu. v.*), penéskъ y mnorъ; *it.* bodźce (*pl.* = ostrogi), mnóry; bodziec (czyli oścień) wołowy, volobodílo; *Chir.* (*trocar*), trokárъ, troakárъ, [xirurgíčeskій instrumétъ]; *fig.* (= wielki zachęt, pobudka), * poompréniе, pobuždénie.

Bodziszek, -szka, *m. Bot.* (*geranium*), žuravlínый nosókъ, m. nosъ, geránій, *etc.*, v. *sub:* **Bociani**.

Bóg, *gen.* boga, [*Dat.* bogu, *Acc.* boga, *Voc.* boże! *Loc.* w bogu], Bogъ; bogi, bogowie *et* † bodzy, *pl.* (= bożki, bożkowie), bóгu [izъ́ičeskie]; §. Bóg nie opuści, kto się nań spuści, na Bóga położywszъ, ne oblóžiшъsъ; uvoániе na Bóga est lъ́čшee bogátstvo; §. chłop strzela, a Pan Bóg kule nosi, čelovъ́kъ predpolagáetъ, a Bogъ raspolagáetъ; §. Boga wzywaj a ręki przykładaj, [*ora et labora*], Bóгу molíсъ, a kъ bérgу grebъ́sъ; (v. **Ręka** *et* bez pracy nie będą kołacze *sub:* Praca); §. kto rano wstaje, temu Pan Bóg daje, čtro vъ́čera mudrenъ́o; čtrennій časъ zolotóй; na święty Bóg wie, (= na św. Nigdy), nikogdá; od Bóg wie kiedy! sъ nezapamъ́ntnыxъ vremъ́nъ; do Boga! (= obficie, w zbytku), izobíлnо, ščédro; pomoż Boże, pomaga Bóg, szczęść Boże, daj Boże szczęście! Bogъ vъ nómoщ, Bogъ na nómoщ! pomogi Bogъ! (odpowiedź na takie pozdrowienie:) daj Panie Boże! dai Bogъ! dai Bóże! spasíbo! §. jaki pomagabóg, taki bógzapłać, kakovó pozdravléniе, takovó i blagodarénie; po sprócy i otvъ́tъ; Bóg zapłać! spasíbo! broń Boże! Boże broń! zachowaj Boże! niech Bóg broni! Bóże izbávь! Bóże spasí! Bogъ sohrani! ne dai Bogъ! dla Boga! na miłość Boga! rádi Bóra! Bogu chwała, chwała Bogu! Bogu dzięki! sláva Bóгу! dali Bóg! eъ Bóгу! przysięgam na Boga, klanъ́usъ Bógomъ.

Bo-gacić, *v. a.* bogátitъ, obogaщátъ, obogatítъ; **-gacić się**, *v. r.* bogatítъsъ, obogaщátъsъ; razxoxvátъsъ, -žítъsъ; **-gaciciel**, -a, *m.* bogatítelъ, obogatítelъ; **-gacieć**, *v. n. impf.*, zbogacieć, *v. perf.* bogatъ́tъ; **-gactwo**, -a, *n.* bogátstvo; sokróvište; izobíлie; izbóitokъ; zbierać wielkie bogactwa, sobirátъ sokróvišta; kovátъ dénъgi; **-gacz**, -a, *m.* bogátчъ, tъ́sъčnikъ, kapitalístъ, bogátый čelovъ́kъ; **-gaczka**, -i, *f.* bogátчka, bogátъя.

Boga-rodzica, -y, *f.*, **-rodzicielka**, -i, *f.* bogorôdnica, bogomátъrь.

Bo-gaty, -a, -e, *adj.* bogátый, dénežnый; izobíлnый; **-gato**, **-gacie**, *adv.* bogáto.

Bogini, -i, *f.*, **Boginka**, -i, *f. dim.* bogínя.

Bogo-bojność, -ści, *f.* bogobojíлvostъ, bogobojíлnostъ, *Eccl. sl.* bogobojíлnostъ; bogoчestíe, blagoчestíe; **-bojny**, -a, -e, *adj.*, **-bojnie**, *adv.* bogobojíлvый, bogobojíлnый, bogoчestívый, blagoчestívый, blagoчestnый; blagogovъ́ynый; bogobojnym bъ́ti, bogobojnie žyć, blagoчestvovatъ, *Eccl. sl.* blagogovъ́ynstvovatъ, blagogovъ́tъ; **-bójstwo**, -a, *n.* bogo-

Digitized by Google

убійство; -człowieczy, -a, -e, *adj.* богочеловѣческій; -człowiek, -a, *m.* богочеловѣкъ; -dzietność, -ści, *f.* богоугодіе (*Eccl. sl.*); -jawiciel, -a, *m.* богоявитель; -jawienie, -ia, *n.* богоявленіе; -lubiec, -bca, *m.* боголюбецъ; -lubność, -ści, *f.* боголюбіе; -lubny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* боголюбивый; -mądrość, -ści, *f.* богомудріе; -mądry, -a, -e, *adj.* богомудрый, богомудренный; -miły, -a, -e, *adj.* богоугодный; -médlca, -y, *m.* богомолецъ, богомольникъ; -mediny, -a, -e, *adj.* богомольный; -módlstwo, -a, *n.* богомольство, богомоліе; -mówca, -y, *m.* богоглаголивникъ; -mowny, -a, -e, *adj.* богоглаголивый; -myślność, -ści, *f.* богомысліе; -myślny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* богомысленный; -rodzenie, -ia, *n.* богорожденіе; -rodzicielka, -i, *f.* (v. Bogarodzica), богородица; -rządztwo, -a, *n.* ѳеократія, богодержавіе, богоправленіе, богоначаліе; -rządny, -a, -e, *adj.* (teokratyczny), богоначальный, ѳеократическій; -słów, -a, *m.* (teolog), богословъ; -słowny, -a, -e, *adj.* (teologiczny), богословный, богословскій, богословъ; -słowie, -ia, *n.*, -słowstwo, -a, *n.* богословіе; -widz, -a, *m.*, -widzca, -y, *m.* боговидецъ; -władztwo, -a, *n.* богоначаліе, ѳеократія, богодержавіе; -władny, -a, -e, *adj.* богоначальный, ѳеократическій; *Eccl. sl.* богодержимый.

Bogumiła, -y, *f.* 1. *npr.* Ѳеофилія; 2. *H. n.* (ptak, *emberiza citrinella*, Linn.), дубонóска, зелѣная овсянка [птичка].

Bogwola, -i, *f. H. n.* (ptak), ивола; *cfr.* снигирь, глузёкъ; v. Wywielga, Wilga.

Bo-hater, -hatyr, -a, *m.* (v. Rycerz), богатирь, герой, иро́й; храбрецъ; ри́царь; -haterka, -i, *f.*, -haterzyca, -y, *f.* богатирка, героиня; -haterski, -hatyrski, -a, -ie, *adj.* богатирскій, героическій, ирóйскій, героическій; ри́царскій; доблестный; bohaterski wiersz, (*epopoeia*), героическая [*abo* ироическая] поэма; эпопея; эпическая поэма; bohatersko, po bohatersku, *adv.* [по] геройски; доблестно; -haterowy, -a, -e, *adj.* богатирёвъ; ри́царскій; -haterstwo, -hatyrstwo, -a, *n.* богатирство, геройство, ирóйство, ри́царство.

Boić się, Bój się, v. Bać się.

Bój, *gen.* boju, *m.* бой, битва, сражéніе, дѣло; баталія; борьба; ратоборство; бой тоcуе́, дѣлать сражéніе; v. Wydać bitwę.

Bo-jar, -jarz, -jarzyn, -a, *m.* боярин, бояринъ, [*pl.* боярa *et* бояре]; -jarski, -a, -ie, *adj.* боярскій, бояpскій; -jarstwo, -a, *n.* боярство; достоинство боярина; *coll.* бояре, бояра.

Bo-jaźliwie, -jaźliwo, *adv.* боязливо; трусливо; -jaźliwiec, -wca, *m.* (= tchórz, człowiek bojaźliwy), трусъ, трусъ; -jaźliwość, -ści, *f.* боязливость; страшливость, застѣнчивость; трусливость; робкость; робость; -jaźliwy, -a, -e, *adj.* боязливый, [боязливый], страховатый, страшливый; застѣнчивый; трусливый; робкій; ужастивый, ужастивый; пугливый; bojaźliwy koń, пугливая лошадь.

Bo-jaźń, -źni, *f.* боязнь; страхъ; -jaźny, -a, -e, *adj.* боязливый.

Bo-jewisko, -jowisko, Bojsko, Boisko, -a, *n.* 1. (pobojewisko, pole bitwy), побоище; поле сражéнія; поле битвы; поле брани; ратное [*abo* бранное, боевое] поле; мѣсто сражéнія; борьбище; 2. (miejsce młocki, kiepisko), гумно, токъ; -jować, *v. a. impf.* воевать; вести войну, ратовать, *Eccl. sl.* ратоборствовать; -jowanie, -ia, *n.* война; ратованіе; (= wojenna służba), военная служба; -jownik, -a, *m.* воинъ, ратникъ, боецъ, ратоборецъ, *Eccl. sl.* ратай; -jowność, -ści, *f.* ратоборство; храбрость; доблесть; -jowny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* воинственный; воинскій; военный, бранный, ратный; ратоборный; ратоборственный; храбрый; -jowy, -a, -e, *adj.* боевой, [-вый], ратный, бранный; bojowy plac, v. Bojewisko (1); szyk bojowy, боевой строй; боевой порядокъ.

Bok, -u, *m.*, Boczek, -czka, *m.* *dim.* бокъ; сторона; флангъ; bolenie boków, бóков bolenie, klócie w boku, *Med.* колотье въ боку; боль въ боку; бокоболѣніе; podejmować bokiem, подбочениваться, -чениться, приподбочениваться, -чениться; ze śmiechu boki rwać, животы [*abo* животики] надрывать [надорвать] со смѣху; надрываться, надорваться отъ смѣху; na bok iść, zejść, отходить, отойти въ сторону; сторониться; bokiem, бокомъ; (v. ukośnie); patrzeć z boku, косо смотрѣть; o bok, (obok), подлѣ, возлѣ; посторонъ; stać o bok, стать, стоять подлѣ; стать возлѣ; стать съ боку; pod bokiem, przy boku, посторонъ; w bok, na bok, (=na stronę), въ сторону, на сторону; *Mar.* bok okrętu, бортъ корабля; lewy bok okrętu, лѣвая сторона корабля; лѣвый бортъ корабля; бакбортъ; v. Bakort; prawy bok okrętu, правая сторона корабля; правый бортъ корабля; старбордъ, штирбордъ.

Bokał, v. Pokał.

Bokopław (ryba), v. Flądra.

Bokowy, -a, -e, *adj.* боковой, [-вый]; v. Boczny.

Bo-kwica, v. Bukwica; -kwita, v. Bukwita.

Ból, -u, *m.* боль; скорбь; печаль; ból głowy, головная боль; ból głowy z podchmielenia, похмѣлье; ból zębów, зубная боль; bole przy porodzeniu, потуги; перехваты; муки при родахъ; ból suchy, ból w stawach, (*arthritis*), ломъ въ суставахъ; летучій ломъ въ костяхъ; ból głuchy, тупая боль; нытьё; ból głuchy cierpieć, нить [*Praes.* нóю]; ból czuć, cierpieć, чувствовать боль.

Bolak, -a, *m.* шишка причиняющая боль, желвакъ причиняющій боль.

Bełbotać, *v. a. impf.* взбалтывать, взболтать, взболтнуть.

Bo-leć, *v. n.* болѣть; болѣзновать; скорбѣть; печалиться; głowa mnie (mię) boli, голова у меня болитъ; -lenie, -ia, *n.* болѣніе; боль; -zębów, зубная боль; -głowy, головная боль; *it.* v. Bok.

Bo-leść, -ści, *f.* болѣзнь; боль; -leśność, -leściwość, -ści, *f.* болѣзненность; -leśny, -leściwy, -a, -e, *adj.*, -leśnie, -no, *adv.* болѣзненный; больной; причиняющій боль; огорчительный; прискорбный; печальный; boleśna choroba, мучительная болѣзнь; -lewać, *v. n.* часто быть больнымъ. [больной.

Bol-ny, -a, -e, *adj.*, -no, *adv.*

Bołtuszník, -a, *m.* кожевникъ.

Bolwark, Bulwark, -u, *m.* болверкъ, раскатъ, бастіонъ; v. Baszta, Blokaus.

Bom, = bo ja, v. Bo.

Bom-ba, -y, *f.* бомба; -bardować, *v. a. impf.* бомбардировать (городъ); бомбы бросать въ (городъ); -bardowanie, -ia, *n.* бомбардированіе; бросаніе бомбъ; -bardyer, -a, *m.* бомбардиръ.

Bom-bel, -belowaty, *etc.*, v. Bąbel, Bąbelisty, *etc.*

Bombony, *v. sub:* Dymienica.

Bomszyn, Bombaszyn, -u, *m.* *Com.* бомбазинъ; бумазея.

† **Bón**, v. Bób, Bun.

Bóńsznik, *etc.*, v. Bińsznik.

Bonet, -u, *m.* шапка, женскій чепецъ, круженый чепчикъ.

Boni-fikacya, -yi, *f.* (nagroda szkody), удовлетворéніе, вознагражденіе убытковъ; -fikować, *v. a. impf.* (nagradzać, narównać szkodę uczynioną) вознаграждать, -градить убытки; удовлетворять, -рить; -frater, -tra, *m.* бонифратеръ, братъ милосердія [монахъ].

Bonońszyk, -a, *m.* (piesek mały), болонка, [Болонская собачка].

Bono-wać, *v. n. impf.* благоденствовать; бражничать; жить въ раздольѣ; пиршествовать; пировать; гулять; кутить; -wanie, -ia, *n.* пированіе; бражничанье; раздолье.

Bór, *gen.* boru, *m.* боръ, сосно-

Digitized by Google

вый лѣсъ, сосна́къ; bór głuchy gęsty, глушна́къ; bór na błotach, ли́ва.

Bórak, Burak, -a, *m. Bot.* (ziele, v. **wołowy język**; *borrago*), бора́чъ, бура́чникъ, огуре́чникъ, огуре́чная травá; **Bórakowy, Burakowy,** -a, -e, *adj.* бура́чный, бора́чный, бура́чниковый.

Boraks, Borax, -u, *m.* бурá; **Boraksowy, Borasowy,** -a, -e, *adj.* бурóвый.

Bórdel, v. **Burdel, Zamtuz.**

Boreasz, -a, *m.* (północny wiatr), борéй, сѣверный вѣтеръ.

Borg, -u, *m.*, **Bor-gowanie,** -ia, *n.* заёмъ, за́емъ; na borg dać, дать [дава́ть до́ньги] въ заёмъ [*abo* въ долгъ]; **-gować,** *v. a.*, - od kogo, (= brać na borg), заимствовать; занима́ть, заня́ть; брать, взять въ заёмъ [*abo* въ долгъ]; брать на креди́тъ; - co komu, (= dawać na borg, na kredyt), дава́ть, дать въ заёмъ [*abo* въ долгъ]; осужа́ть, ссуди́ть кого́ чѣмъ; **-gownik,** -a, *m.* 1. (= biorący na borg), заёмщикъ, за́емщикъ; 2. (= dający na borg), заимодáвецъ; ссудчикъ; дающій въ заёмъ, [въ долгъ, на креди́тъ]; 3. *Bot.*, v. **Hordownik.**

Borowiczka, -i, *f.* (= wódka jałowcowa), можжевéловая вóдка; джинъ.

Borowiec, -wca, *m.* живýщій въ бóрѣ; обита́тель лѣсóвъ.

Borowik, -a, *m. Bot.* (grzyb; v. **podbrzeźniak, ślniak**), боровикъ; коровикъ [грибъ].

Borowizna, -y, *f.* густóй [*abo* глухóй] сосновый лѣсъ; v. **Bór.**

Borówka, -i, *f. Bot.*, - czarna, (*vaccinium myrtillus*), черни́чникъ; черни́ка, черни́ца; - czerwona, (*vaccinium vitis idaea*), брусни́ка, брусни́ца, брусни́чка; брусни́чникъ [кýстикъ, на которымъ растётъ „брусни́ка"]; - czerwona, (= czerwienica, mącznica do kordwanu; *rhus coriaria*, Linn.), кожéвенное деревцó, сумáхъ, желтни́къ; - łochynia, (*vaccinium uliginosum*), ивáница [я́года]; пьяничникъ; голубéль, голубика, голубица, гонобóбель; v. **Brusznica.**

Borowy, -a, -e, *adj.* 1. боровóй, [-зóй]; лѣсóй; *Eccl.* чáщный; 2. (= dziki), * дикій; непросвѣщённый; v. **Odludny**; 3. **Borowy,** -ego, *s. m.* (= dozórca boru, leśniczy), лѣсничій.

Bor-suk, -a, *m. H. n.* (*meles taxus*; *m. vulgaris*, jaźwiec), барсýкъ, та́кса, язвéцъ, я́звикъ; -suczy, -a, -e, *adj.* барсýчій; барсукóвый.

Borszt'ówka, -i, *f. Pomol.* (gat. jabłek, od wsi „Borsdorf" w Saxonii), Борсдóрфское я́блоко, бóрштанфель, [такъ назва́нное отъ Саксóнской дерéвни: „Борсдóрфъ"].

Bort, Borta, Bortować, v. **Burt, Burta,** *etc.*

Boruta, -y, *m.* 1. (djabel borowiec, zły duch), лѣшій; злой духъ; дéмонъ; бѣсъ; чортъ; 2. *fig.*, v. **Pokusa, Niezno-ośnik, Niezno-ośnica.**

Borysz, -u, *m.* бари́тъ; могорúчъ; *it.* v. **Litkup.**

Bosak, -a, *m.* 1. (= człowiek bosy), босонóгій, босóй, бóсякъ, босомы́та; v. **Bosy**; 2. (= zakonnik bosy), босонóгій монáхъ [Францискáнскій]; 3. (= wóz niekuty, sanie niekute, *etc.*), неокóванная телѣга, *etc.*; 4. (= hak), багóръ.

Bosbąk, v. **Żuk, Krówka, Bobełka.**

Bóść, bodę, bodzie, *v. a. impf.*, **Bodnąć,** *v. semelf.* бостú, бодáть; колóть, кольнýть [чѣмъ].

Bosiny, -in, *f. pl.* (chodzenie boso), босотá. [**zkość.**

Boski, Boskość, v. **Bozki, Bo-**

Boskiem, *adv.* (= boso), босякóмъ; - chodzić, ходи́ть босякóмъ.

Bosman, -a, *m.* бóцманъ, лóдочникъ; матрóзъ, матрóсъ.

Bosy, -a, -e, *adj.*, **Boso,** *adv.* 1. босóй, босóй, босонóгій; v. **Boskiem**; 2. (= niekuty), неокóванный, безъ окóвки; неподкóванный, безъ подкóвъ.

Boszkować, Boszkowanie, v. **Bożkować,** *etc.*

Bót, -a, *m.*, **Bócik,** -a, *m. dim.* сапóгъ, сапожёкъ; [*v.* бóты, чёботы]; para bótów, пáра сапóгъ; włożyć, обуе́ бóты, в бóты się обуе́, надѣть сапогá; bóty zsuć, zewlec, зложýть, здѣ́ть, скинýть сапогá, разýть; chłopiec do bótów, хлóпецъ, слýжка [для скиданія сапóгъ]; bót stary, pochodzony, отóпокъ; bóty komu szyć, (= dokiki pod kim kopać), * разставля́ть кому́ сѣти; рыть кому́-либо я́му.

Bo-taniczny, -a, -e, *adj.* бота́ническій; травовѣ́дственный; **-tanik,** -a, *m.*, **-tanista,** -y, *m.* бота́никъ; травовѣ́дъ, травовѣ́децъ; **-tanika,** -i, *f.* бота́ника; травовѣ́дство; наýка о растéніяхъ.

Bó-tek, -tka, *m. dim.* (= bócik), сапожёкъ; **-towy,** -a, -e, *adj.* сапóжный.

Botloch, Botuch, -u, *m.* простынá.

Bó-twiałość, Bu-twiałość, -ści, *f.* гнилость, гниль, тлѣ́нность, тлѣ́нъ; **-twieć,** *v. n. impf.*, **zbó-twieć,** *v. perf.*, гнить, тлѣть, согнивáть, перегнивáть; пóрститься, трóгаться, трóнуться.

Botwina, v. **Boćwina.**

Bowiem, *conj.* ибó; v. **Bo.**

Bożątko, -a, **Bożę,** -ęcia, *n. dim.*, v. **Bożek.**

Bożek, -tka, **Bożeczek,** -czka, *m. dim.* (pogański bóg), божёкъ; ядолъ; кумúръ, истукáнъ.

Bozki, Boski, -a, -ie, *adj.* бóжескій; бóжій; божéственный; **Bozkość, Boskość,** -ści, *f.* божéственность; v. **Bóztwo.**

Bożkować się, *v. r.* (świętoszkiem być), ханжи́ть; лицемѣ́рить; притворя́ться благоговѣ́йнымъ; быть пустосвя́томъ; **Bożkowanie,** -ia, *n.* ханжéство; притвóрная [*abo* лицемѣ́рная] набóжность; пустосвя́тство; святóшество; лицемѣ́ріе.

Bożnica, -y, *f.*, **Bożniczka,** -i, *f. dim.* храмъ, святи́лище; (= szkoła żydowska), синагóга; жидóвская школа; - pogańska, божни́ца; храмъ язы́ческій [*abo* ядольскій]; кумúрница; ка́пище; трéбище; - turecka, мечéть; **Bożniczy,** -a, -e, *adj.* относя́щійся къ синагóгѣ; **Bożnik,** -a, *m.* дéйстъ; послѣ́дователь дéйства; v. **Deista, Deizm.**

Bożo-grobca, -y, *m.*, **-grobiec,** -bca, *m.* храмóвникъ, храмовóй ры́царь.

Bóztwić, Bóstwić, *v. a. impf.*, **ubóztwić,** *v. perf.* боготворя́ть; **Bóstwienie, Bóstwienie,** -ia, *n.* боготворéніе.

Bóztwo, Bóstwo, -a, *n.* божéство; (bozkość), божéственность.

Boży, -a, -e, *adj.* бóжій; бóжескій; Boże narodzenie, Рождество Христóво; Богорождéніе; v. **Gody**; wilia bożego narodzenia, сочéльникъ Рождéственный; канýнъ; w wigilią bożego narodzenia, на канýнъ Рождества́ Христóва; należący do bożego narodzenia, рождéственскій, рождéственскій; boża męka, стра́сти Христóвы, стра́сти Господни; *it.* распя́тіе; Boże ciało, *a*) тѣло Христóво; *β*) (= święto uroczyste), пра́здникъ тѣла Христóва; boży byt, *Bot.* (ziele, *ambrosia*, Linn.), амбрóзія, безсмéртная травá; (v. **Żabie gronko, Posypek**); dar boży, boży dar, *a*) (= chléb), даръ Бóжій; хлѣбъ [насýщный]; *β*) *Bot.* (= płodzień swojski; *eryngium*, Linn.), синеголóвникъ, перекати-пóле; v. **Mikołajek**; boże drzewko, *Bot.* (*artemisia abrotanum*), Бóжье дéрево; boża trawa, *Bot.* (*trigonella foenum graecum*, Linn.), бóжья травá, грéческое сѣно; boży prątek, (kamyk kraglasty) бесемя́тъ, чёртовъ пáлецъ, громовáя стрѣлá [окаменѣ́ніе]. [**кля́сться.**

Bożyć się, *v. r. impf.* божи́ться;

Bo-żysko, -a, *n.* (bożek), ядолъ, кумúръ, истукáнъ; **-żyszcze,** -a, *n.* 1. v. **Bożysko**; 2. (= świątynia pogańska), ка́пище, кумúрница, кумúрня, чтѝлище, рóпать; v. **Bożnica.**

Brać, v. *a. impf.* брать; (v. **Wziąć,** *v. perf.* взять); - lekarstwo, принимáть лекáрство; - do siebie, брать, взять къ себѣ́; - z sobą, брать, взять съ собóю; - na borg, v. **Borgować**; - żonę, жени́ться; - za złe, принимáть, приня́ть что въ худýю стóрону; обижáться, обидѣ́ться чѣмъ; сердѣ́ться, разсердѣ́ться [на кого́ за что]; serce brać, (= odwagi nabierać),

Digitized by Google

ободрáться, ободрáться; собрáться съ дýхомъ; сдержáться дýхомъ; отдáживаться, -житься; осмѣливаться, -литься; - na się, - na co, (= wkładać), надѣвáть, надѣть; - na się, (podejmować się czego), принимáть, принять, брать, взять что на себя; - w się, (= obejmować, mieścić w sobie), содержáть, вмѣщáть; (= wciągać w się), вбирáть, вобрáть въ себя; - przed się, взяць предъ себя, предпринимáть; v. Przedsiębrać; - się, v. r., - się do czego, na co, приняться за что; начáть что; - się zkąd, v. Pochodzić, Wynikać, Przybywać; - się dokąd, v. Udawać się.

Bra-celet, -selet, -u, m., -seletka, Bransoletka, -i, f. dim. брасслéтъ, зарукáвье, запáстье, нáручень.

Bra-cia, v. Brat; -cić się, v. r. брáться, [v. perf. побрáться]; -ciszek, -szka, m. dim. 1. брáтецъ; 2. (= zakonnik), бѣлéцъ.

Bracki, Bratski, -a, -ie, adj. брáтскій; принадлежáщій одному обществу.

Bractwo, -a, n. брáтство; брáтовщина; собрáтство; сотовáрищество; сообщество.

Braha, Bracha, -y, f., Braja, -i, f. брáра; бáрда; bydło brahą karmione, бáрденыхъ; brahą karmiony, бáрденый.

Brain, -u, m. Med. жáба, [болѣзнь въ горлѣ]. [ростъ.

Brajtary, -ów, m. pl. рáшперъ.

Brak, -u, m. 1. бракъ; дрянь; обóръ; обóрышъ; негóдное; 2. недостáтокъ; brak komu czego, не достáетъ.

Brakarz, -a, m. браковщикъ.

Bra-kować, v. a. 1. (= wybierać, etc.), браковáть; 2. -kować, v. n. impf., -knąć, v. semelf. (= zabraknąć, zbywać), недоставáть; jemu zawsze brakuje pieniędzy, у него никогдá нѣтъ дéнегъ; онъ всегдá безъ дéнегъ; tu na niczem nie brakuje, здѣсь ни въ чѣмъ нѣтъ недостáтка; здѣсь всего довóльно; -kownik, v. Brakarz; -kowanie, -ia, n. браковáніе; недостáтокъ; (v. Brak); -kowny, -kowy, -a, -e, adj. браковáнный.

Bram, -u, m., I. Brama, -y, f. Bramka, Brameczka, -i, f. dim. окýшка, кáймá, каёмка; оклъ, оклышекъ; обшивка; II. Brama, † Broma, -y, f., Bramka, Brameczka, -i f. dim. ворóта; воротá; вратá; [входъ]; Polit. Brama Ottomańska, Оттоманская Пóрта; brama tryumfalna, - na tryumf, тріумфáльныя ворóта; Bramna, -éj, s. f. (= odźwierna, fortyanka), привратница; v. Bramny; Bramne, -ego, s. n. (= płata bramna), пóшлина за входъ или за въѣздъ въ гóрод; Bramnik, v. Szmuklerz; Bramny, -a, -e, adj. 1. отъ ворóтъ; ворóтный; принадлежáщій къ ворóтамъ; врáтный; bramny zamek, ворóтный замóкъ; klucz bramny, ключъ отъ ворóтъ, ключъ къ ворóтамъ; rygiel bramny, запóръ [abo задвижка] у ворóтъ; 2. Bramny, -ego, s. m. (= stróż bramy strzegący, oddźwierny, fortyan, qu. v.), привратникъ, приворóтникъ, врáтникъ, ворóтникъ; cfr. Bramna.

Bra-mować, v. a. impf., u-, o-bramować, v. perf., каймúть, вýкаймить, окаймúть; пушúть, опýшивать, опушúть; обшивáть, -шúть [abo обкáдывать, обложúть] вýпушкою; об. опýшкою; обрубáть, -бáть; оторáчивать, оторочúть; бахрóмить; -mowanie, -ia, s. n. опýшиваніе, опушéніе; оторáчиваніе; оторочéніе; каймá, опýшка; обшúвка; обрубléніе; рубéнъ; бахрамá, бахромá; -mowany, -a, -e, part., -mowaty, -a, -e, adj. каймéнный, окаймлённый, опушённый, оторóченный; обшúвочный, обшивнóй; бахрóмчатый.

Branie, -ia, s. n. v. брáніе; v. Brać.

Braniec, -ńca, m. 1. (= jeniec), военноплѣнный, плѣнный, плѣнникъ, † полонéникъ, полонянникъ; it. невóльникъ, рабъ; 2. (= wybrany rekrut), рéкрутъ; Branka, -i, f. 1. (zabrana do niewoli), плѣнница, полонянка; it. невóльница, рабá, рабýня; 2. рекрýтскій набóръ; Braństwo, -a, n. 1. (= jeństwo), плѣнъ, полóнъ; it. невóльничество, рáбство, раболѣпство, раболѣпіе; невóля; 2. collect. (= brańcy), плѣнники.

Bransoletka, -i, f. брасслéтъ, брасслéтикъ, зарукáвье, запáстье, нáручень.

Brant, -u, m. 1. (srebro lub złoto wypalone czyste), вýжига, вýжега, pl. вýжиги; вýжженное [abo очищенное] серебрó или зóлото; 2. Med. (zaognienie rany), воспалéніе рáны; Bran-tować, v. a. impf. (złoto lub srebro ogniem oczyszczać), жечь, обжигáть, -жечь, выжигáть, вýжечь, очищáть [серебрó, etc.]; -towany, v. Brantowny; -towniczka, -i, f. выжигáтельница; -townik, -a, m. выжигáтель; -towny, -towany, -a, -e, adj. вýжженный, очищенный, чистый; -towy, -a, -e, adj. отъ вýжеги, отъ выжигáнія.

Brat, -a, m. [Dat. bratu, Acc. brata, Voc. bracie! Nom. pl. bracia, Gen., Dat. et Acc. braci, Voc. bracia! Instr. z braćmi, z bracią], братъ; bracia (pl.), брáтья, gen. брáтьевъ; brat rodzony, роднóй братъ; самобрáтъ; - przyrodzony, (v. półbrat), сведённый братъ, свóдный братъ; - żony, шýринъ; bracia miłosierdzia, брáтья милосéрдія; brat z siostrą, Bot. (viola tricolor; flos trinitatis), весёлые глáзки; трóичная травá, трóичница, трóицынъ цвѣтъ, трёхцвѣтная фіáлка; [cfr. анютины глáзки]; Bra-tać się, v. r. брáтаться; побрáться; брáтствовать; -tanek, -nka, m. (brata syn), брáтничъ, брáтанъ, племянникъ, сынъ брáта; -tanka, -i, f. (córka brata), брáтанка, племянница, дочь брáта; -tek, -tka, m. dim. брáтецъ; -terski, -a, -ie, adj. брáтскій; брáтній; miłość braterska, брáтская любóвь, братолюбіе, Eccl. sl. любобрáтство; -terskie, -tersko, po bratersku, adv. по-брáтски; какъ брáтья; -terstwo, -a, n. брáтство.

Bratnal, Bretnal, -a, m., Bratnalik, -a, m. dim. (z Niem. „Brettnagel", гвóздь железный головáтый, на трёх дюймóвъ длиннóй), полосóвый костыль [abo гвоздь], костыльнóвый гвоздь, [трёхдюймóвый желѣзный гвоздь].

Bratni, -ia, -ie, adj. брáтній, брáтовъ; v. Bratowy.

Bra-tobójca, -toubijca, -y, m. братоубíйца (m.); -tobójczy, -a, -e, -tobójski, -a, -ie, adj. братоубíйственный; -tobójstwo, -a, n. братоубíйство; bratobójstwo pełnić, братоубíйствовать; -tonienawiść, -ści, f. братоненавѣдѣніе; -tonienawistny, -a, -e, adj., -nie, adv. братоненавѣстный, братоненавѣдный; -toubijca, v. Bratobójca.

Bra-towa, -y, s. f. (żona brata), невѣстка, [невѣстушка], брáтнина женá; [cfr. золóвка, золóвушка]; -tować się, v. Bratać się; -towizna, -y, f. брáтовщина, брáтовщина, наслѣдство по брáтѣ; -towy, -a, -e, adj. брáтнинъ; брáтовъ; v. Bratni, Braterski; -tuleńko, -tunio, -tuńko, -a, m. брáтецъ; v. Brat, Braciszek; cfr. Bratanek.

Brausztyn, Bronsztyn, -u, m. (z Niem. „Braunstein", камень крухы czarny; magnesia vitriariorum, manganum oxydatum nativum, magnesia nigra), бýрый желѣзнáкъ, бýрый желѣзный кáмень; мáргранецъ; окисленный мáрганецъ.

Brawo! interj. брáво! хорошó! прекрáсно! слáвно! отлúчно!

Bra-wura, -y, f. 1. хрáбрость; молодéчество; прыть; 2. -wura, -y, m. (= junak), хвастýнъ; -wurstwo, -a, n. 1. (= junactwo), хвастовствó; 2. смѣлость, дéрзость; -wurzyć, v. n. хвáстать; v. Junaczyć.

Brdąkać, v. a. impf. брáкать, побрáкивать, бренчáть, брящáть.

Bréda, -y, m., v. Bredziciel, Plotkarz, Bajarz.

Brednia, Brédnia, -i, f., brednie, (pl.), брéдни; вранье; врáки; болтовнá; пустякú; турýси; vu. ахинéя; дребедéнь; пустослóвіе; пустомéльство; нелѣпица; вздоръ.

Bredzenie, -ia, n., v. Brednia, Bredzić.

Bre-dzić, v. n. брéдить; врать, [завирáть, завирáть]; шалобрить, шалобрничать; пустослóвить; пу-

Digitized by Google

стомѣлить; молóть вздоръ; балагýрить; калѣкать; болтáть; кестѣ ахинéю; -dziciel, -a, m. болтýнъ, говорýнъ; завирóха; пустомѣля, балагýръ, пустобрéдъ.

Brega, Bregować, Bregowiec, etc., v. **Pręga, Pręgować,** etc.

Brej-ter, v. **Koniuszy,** берéйтеръ; **-terstwo,** v. **Koniuszowstwo.** [шéтъ.

Brekla, Brykla, -i, f. ихан-

Bresza, -y, f. прохóмъ, брешъ; v. **Murołom.**

Bret, Bryt, -u, m., **Breta, Bryta,** -y, f. полóтнище.

Bretnal, v. **Bratnal.**

Brew, gen. brwi, f. бровь; brwi (pl.), брóви; brwi zmarszczyć, насýпить брóви; w brew, * въ глазá; прáмо; w brew iść, w brew bić, * упрáиться; упóрствовать; сопротивáться; дѣлать что прóтивъ вóли.

Brewiarz, -a, m. служéбникъ [Рúмскаго духовéнства].

Brewny, -a, -e, adj. (do brwi należący), брóвный; отъ брóвей.

Brezylia, -ii, f. Bot. (drzewo, Caesalpinia Sappan, Linn.), фернамбýкъ, фернамбýковое дéрево; Бразúльское дéрево.

Brlok, -a, m. (zezowaty), близорýкій.

Brnąć, (brnął, brnęli), **Brodzić,** v. n. impf., **zabrnąć,** v. perf. (qu. v.) ходúть, идтú въ бродъ чéрезъ рѣку; въ водѣ ходúть, пó грязи ходúть; бродúть, шлáндать пó грязи; brnąć w co, (np. w grzechy, w błędy, w zbrodnie), погружáться, [погрузáться, v. perf.], попадáть, [попáсть, v. perf.] во что; погрязáть, погрязнуть [въ порóкахъ].

Brocsyć, v. a. impf., обливáть, облúть; обрúзгивать, обрúзгать; кровáвить, окровáвить.

Bród, -odu, m. бродъ; w bród, (= bez ogródki, prosto), * прáмо; (= obficie), изобúльно; (= zupełnie, ze wszystkiem), пóлно; совершéнно; совсѣмъ.

Broda, -y, f., **Bródka,** -i, f. dim. бородá, борóдка, Eccl. sl. брадá; (= podbródek), подборóдокъ; brodę golić, бóроду брить; brody golenie, брúтіе, брúтьё бородú; брадобрúтіе; brodę zapuszczać, отрощáть, отростúть вóлосы; не брить бородú; kozia broda, broda kozy, br. kozła, кóзья борода; kozia broda, ziele, Bot., v. **Kozła** (broda); Aaronowa broda, v. **Aaronowy, Obrazki;** brody dostawać = **Brodacieć,** v. n. impf., бородáтѣть, оборода́тѣть; **-dacz, -dał,** -a, m. бородáчъ; **-daty,** -a, -e, adj. (brodę mający), бородáтый, Eccl. sl. брадáтый.

Bro-dawczany, -a, -e, adj. бородáвочный; brodawczane ziele, v. **Brodawnik; -dawczaty, -dawczasty,** -a, -e, adj. бородáвчастый. [брадáвчастый]. бородáв-

чатый; **-dawka,** -i, f., **-dawczka,** -i, f. dim. бородáвка, [брадáвка], dim. бородáвочка; - piersiowa, cyckowa, груднóй сосóкъ; [тúтечный] сосóкъ; тúтька, тúтечка; ягодица; **-dawnik,** -a, m. 1. Bot. (heliotropium), геліотрóпъ; v. **Słonecznik;** cfr. бородáвникъ; 2. Miner. солнéчный кáмень; жиразóль.

Bródka, Brodeczka, -i, f. dim., 1. v. **Broda;** 2. Bot., v. **Kozia** (bródka); 3. bródka podkowy, (= gryfka), шипъ на подкóвѣ.

Brodnia, -i, f. (gat. sieci rybiéj), родъ сѣти; v. брéдень, бредникъ, бродникъ.

Brodownia, -i, f. óтмель; мель; v. **Miel, Mielizna.**

Bro-dzić, v. **Brnąć; -dzisty,** -a, -e, adj. бродáстый; бродовáтый; проходúмый въ бродъ.

Bróg, -ogu, m. 1. скúрда, скирдъ, [сѣнóй] стогъ; 2. (= kupa, gromada), кýча; грýда; громáда; 3. Mathem. (= kręgiel, conus), кóнусъ; 4. fig. na brogu leżeć, * лѣнúться; быть безъ дѣла; бить баклýши; **Brogowy,** -a, -e, adj. скúрдный, стогóвый; brogowy daszek, крúша на скúрдѣ.

Broić, v. a. impf., [z-, na-, po-] **broić,** v. perf., qu. v.], дѣлать зло; злотворúть; смоменничать; нáкостить; it. бѣсóться; рѣзвúться; прокáзить; **Broiciel,** -a, m. нáкостникъ; прокáзникъ; замúшленникъ.

†**Brok,** -u, m. (= szrót), дробь.

Bro-kadya, -yi, f. Com., брокáть, [золотáя или серебрянная] парчá; **-kadyowy,** -a, -e, adj. парчевóй.

Brokatela, Brukatela, -i, f. 1. Com. брокатéль; полушёлковая матéрія; парчúца; 2. Miner. пёстрый óнкскій мрáморъ; брокатéль.

Brokoli, -ego, m. Bot. (odmiana kalafioru; brassica asparagoides), брокóли, родъ Италiáнской капýсты. [Bram.

†**Broma,** v. **Brama** (II) sub:

Broń, -ni, f. 1. орýжіе; ружьё; biała broń, бѣлое [abo холóдное] орýжіе; (v. **Oręż, Zbroja**); do broni! къ ружью! it. вооружáйтесь! broń do nogi! къ ногѣ! брать się, mieć się do broni, брáться [взáться] за орýжіе; towarzysz broni, (= spółwojennik), сорáтникъ; broń od siebie rzucić, broń położyć, положúть орýжіе; сдáться; fig. dawać komu broń na siebie, * вооружáть, -жúть кого прóтивъ себя; 2. Bot. ланія broń, v. **Jelenie oko.**

Brona, -y, f., 1. боронá, dim. боронка; 2. †-, v. **Brama.**

Bronc, Brons, Bronz, -u, m. брóнза; **Bron-cowy, -sowy, -zowy,** -a, -e, adj. брóнзовый.

Bro-nić, v. a. impf. оборонáть, -нúть; отстáивать, -стоáть; защищáть, защитúть; [w prawie] bronić kogo (= zastępować kogo), защищáть чьё дѣло въ судѣ; взять чью стóрону; заступáться, -пúться за кого; вступáться за кого; ходáтайствовать; -, (= zachowywać od czego, zabiegać czemu), хранúть, сохранúть, -нúть; берéчь, оберегáть, -рéчь отъ чего; охранúть, -нúть отъ чего; предохранúть, -нúть отъ чего; защищáть, защитúть отъ чего; покровúтельствовать; niech Bóg broni! broń Boże! сохрани́ Богъ! Бóже сохрани́! не дай Богъ! не приведú Богъ! не приведú Гóсподи! избáви Богъ! - komu czego, (= zabraniać, nie dopuszczać), возбранúть, -нúть; воспрещáть, -претúть; запрещáть, -претúть; не допускáть, -стúть; препятствовать кому въ чёмъ; - się, v. r. (prop. et *) оборонúться, -нúться; защищáться, -щитúться; - się [rękami i nogami], барáхтаться; всѣми сúлами протúвиться (c. Dat.); сопротивлúться (c. Dat.); карáчться; - się od czego, защищáться отъ чего; - się komu (= wzbraniać się, odmawiać), отговáриваться; отнúкиваться; **-niciel,** -a, m. оборонúтель; защитникъ, защитúтель; заступникъ; v. **Obrońca; -nicielka,** -i, f. оборонúтельница; защитница, защитúтельница; заступница; **-nienie, -nienie się,** -ia, s. n. v. оборонéніе; оборóна; защищéніе; защúта; сохранéніе, охранéніе, предохранéніе; возбранéніе, etc., v. **Bronić;** it. v. **Obrona; -nionośny,** -a, -e, adj. (= noszący broń), оружéносный; вооружённый.

Bronny, -a, -e, adj. 1. (= zabroniony, zakazany, niewolny), возбранённый, воспрещённый, запрещённый, непозвóленный; 2. (= należący do brony, narzędzia rolniczego, = bronowy), боронóвый, [боронúльный]; parobek bronny, боронúльщикъ; v. **Bronownik;** 3. †-, (od bramy, = bramny), отъ воротъ; принадлежáщій къ воротамъ; воротный.

Bro-nować, v. a. бороновáть, боронúть; **-nowanie,** -ia, n. бороновáніе, боронéніе, боронъбá; **-nownik, -nowłok,** -a, m. тотъ, котóрый боронúть пóле, боронúльщикъ, бороновáльщикъ, бороновóлокъ; **-nowy,** -a, -e, adj., v. **Bronny (2).**

Brons, Bronz, v. **Bronc; Bron-sowy, -zowy,** -a, -e, adj. брóнзовый.

Bronsztyn, v. **Brausztyn.**

Broskiew, v. **Brzoskiew.**

Broszcz, -u, m. вúпускъ; вúпушка; оторóчка, бордюръ; обшúвка.

Bro-szura, -y, f., **-szurka,** -i, f. dim. брошюра, брошюрка; книжечка; тетрáдь, тетрáдка перепле-

Digitized by Google

тёмная; -szurować, *v. a.* броніровать; перелетать, -плесть въ бумагу; сшивать, сшить; -szurowany, *part.*, -szurowy, -a, -e, *adj.* въ тетрадяхъ, въ тетрадяхъ.

Bro-war, -u, *m.*, -warnia, -i, *f.* 1. пивоварня; *it.* винокурня; 2. v. Szynkownia; -warny, -a, -e, *adj.* пивоварный, пивоваренный.

Browy, -a, -e, *adj.* (od bru), боровой, отъ имени бора; v. Ber.

† **Broza**, v. Brzoza.

† **Brożcem**, † **Brzodźcem**, *adv.*, v. (na) Bakier.

Bróżda, -y, *f.*, **Bróżdeczka**, -i, *f. dim.* борозда, [брозда, бразда], *dim.* борёздка, борёздочка; (= rówek do ściągania wody), борозда для стока водй; ритвина; *морщина, морщинка; бразdami, борозда́ми; bróżdy robić = Bróżdować, *v. a.* бороздить, пробороздивать, пробороздить; **Bróżdowanie**, -ia, *n.* бороздение.

Bróż-dzić, *v. a.* 1. v. Bróżdeować; 2. *fig.*, v. Porysować, Pokarbować; 3. *сѣять вражду; возбуждать, -будить раздоръ, возб. несогласіе; причинять, -нить сиятеніе; безпокоить; баламутить; смутить; мѣшать; препятствовать; *it.* вѣтренничать; -dziciel, -a, *m.* 1. дѣлающій борозды; 2. *зачинщикъ; затѣйщикъ; мятежникъ; подстрекатель, зажигатель; *it.* вертопрахъ; -dzisty, -a, -e, *adj.* борёздчатый.

Brożek, -tka, *m. dim.* 1. стожёлъ, малая скирда, малый скирдъ; 2. *Mathem.* (= kręgiel, *conus*), конусъ; 3. (= kosz od kurcząt kręgiasty), кегелообразная корзина, -ное лукошко для цыплятъ [для куръ]; *it.* птицеловная сѣть; тайникъ; 4. (gat. pojazdów), карета; **Brożkowy**, *adj.* 1. скирдный, стоговый; 2. *Math.* конусный; 3. каретный; конь брожкоwy, (= kareciany), каретная лошадь; Brożyna, -y, *f.* худой малый скирдъ (*abo* стогъ).

Bru! 1. *interj.* фу! фуй! уу! ой! 2. **Bru** (*gen.*), v. Ber.

Brud, -u, *m.* 1. нечистота, *Eccl. sl.* брудъ; чернота; неопрятность; замарка; дрязгъ, дрань; грязь; дерно; *гнусное дѣло; 2. **Brudy** (*pl.*), [= brudna bielizna], нечистое бѣлье; чёрное бѣлье; **Brudzić**, *v. n.* дѣлаться, сдѣлаться нечистымъ, д. чёрнымъ; замараться; грязнить; **Brudno**, *adv.* нечисто; замарано, скверно; *etc.*, v. Plugawo, Brudny; **Brudnomowny**, -a, -e, *adj.* сквернословный; [скверно-словъ, -словецъ, *s. m.*]; неблагонристойный; **Brudność**, -ści, *f.* нечистота, грязность, грязнота; **Brudno-siwy**, -a, -e, *adj.* сваренсый; смурый; темносѣрый; -żółty, -a, -e, *adj.* рудожёлтый; темножёлтый.

Brudny, -a, -e, *adj.* [*Eccl. sl.* брудный]; обрный; грязный; замаранный; запачканный; чёрный; нечистый; неопрятный; гадкій; скверный; срамный; безнравственный; неблагонрастойный; гнусный; мерзкій; brudny człowiek, неопрятный человѣкъ; *it.* мерзавецъ, сквернявецъ; brudne słowa, скверныя слова, срамныя слова; bielizna brudna (= brudy), нечистое бѣлье; чёрное бѣлье.

Brudzić, *v. a. impf.* [**u-**, **za-**, **po-brudzić**, *v. perf.*, *gu. v.*], марать; замарывать, -марать; пачкать; запачкивать, -кать; гадить, загаживать, загадить, изгаживать, изгадить; сорить; загрязнять, -нить; сквернить, осквернять, -нить; brudzący się łacno, (prędko), марки; скоро марающійся; biale sukno łacno (или prędko) się brudzi, бѣлое сукно много [*abo* скоро марается].

Bruk, **Burk**, -u, *m.* мостовая; §. leżeć, bawić się na bruku, (= wałęsać się, próżnować), праздно шататься; шататься безъ мѣста, бить баклуши; баклушничать; проводить время безъ дѣла; ходить безъ дѣла; слоняться; толкаться [*abo* таскаться, шататься, скитаться, бродить] по улицамъ; mieszkać na bruku, жить въ чужомъ домѣ; *it.* жить безъ разсчёта; жить спуста рукава; *it.* быть безъ пристанища; таскаться.

Brukać, (-ał, bruczę, bruczy), *v. a. impf.*, v. Brudzić.

Brukarz, -a, *m.* мостильщикъ, мостовщикъ.

Brukatela, v. Brokatela.

Brukiew[2], -kwi, *f. Bot.* (*brassica oleracea napobrassica*), брюква; Нѣмецкая [*abo* полевая] рѣпа; **Bru-kwiany**, -kwiowy, -a, -e, *adj.* брюквенный.

Bru-kować, *v. a.*, мостить (улицу); вымащивать, вымостить; -kowanie, -ia, *n.* мощеніе (улицъ); -kowe, -ego, *s. n.* деньги, пошлина за мостовую; -kowiec, -wca, *m.* праздношатающійся; тунеядецъ; гуляльщикъ; *it.* буянъ; забіяка; -kownik, -a, *m.* 1. (= brukarz), мостильщикъ, мостовщикъ; 2. v. Brukowiec; -kowy, -a, -e, *adj.* 1. мостовый; 2. v. Gminny, pospolity, trotowy; 3. **Brukowy**, -ego, *s. m.* (dozórca bruku), надзиратель надъ мостовыми.

† **Brukszola**, v. Bussola.

Brulion, -u, *m.* черновая тетрадь; черновая бумага; концептъ; бумага, написанная начерно; черновая книга; *it.* первое начертаніе; сочиненіе начерно написанное.

Brumla, v. Drumla, Dremla.

Bru-nacić, -natnić, *v. a. impf.* дѣлать смугнымъ; дѣлать тёмнымъ; красить въ тёмный цвѣтъ; окрашивать, окрасить въ коричневую краску [*abo* коричневымъ цвѣтомъ]; *cfr.* подрумянивать.

Brunak, -a, *m.* (koń rydzy), гнѣдочалая лошадь; гнѣдая [лошадь]; гнѣдой [конь]; *pop.* гнѣдко.

Brunat, -a, *m.* 1. (kolor brunatny), тёмный цвѣтъ; бурый цвѣтъ; кофейный цвѣтъ; коричневый цвѣтъ; 2. brunat = **Bru-natek**, -tka, *m.* α) (ziele), v. Szarłat (ziele); β) brunatek, (żaba poziemna), *H. n.* бурая лягушка; γ) - (kwiat), v. Ostróżki; -natka, -i, *f. H. n.* (*accentor modularis*), бурая завирушка; ольшанка; юла; v. Muchołówka; -natnawy, *adj.* буроватый; смугловатый; темноватый; -natnia, -i, *f.* (sukuia koloru brunatnego), платье темнокоричневаго или бураго цвѣта; пл. кофейнаго цвѣта; -natnić, v. Brunacić; -natnieć, *v. n. impf.* [**z-**, **po-brunatnieć**, *v. perf.*], темнѣть, [потемнѣть]; сдѣлаться тёмнымъ; *it.* смуглѣть, [посмуглѣть]; дѣлаться, сдѣлаться смуглымъ; - (od słońca), загорѣть; -natnik, -a, *m.* (*magnesia vitriariorum*), марганецъ; марганцовая руда; v. Brausztyn; -natnikowy, *adj.* марганцовый; -natno, *adv.*, v. Brunatny; -natnoczerwony, *adj.* бурокрасный; тёмнокрасный; бакинный, бакановый; [*Eccl. sl.* червленый]; brunatnoczerwona farba, бурокрасная краска; чередь; -natnokrusz, -u, *m.*, *Miner.* печёнковая руда; -natność, -ści, *f.* тёмный цвѣтъ; бурый цвѣтъ; коричневый цвѣтъ; смуглость; -natny, -a, -e, *adj.* тёмный, бурый; темнокоричневый; каштановаго цвѣта; кофейнаго цвѣта; смуглый.

Brunela, -i, *f.*, *Pomol.* (gat. wielkich śliw), брунель; сушёная слива; черносливъ.

Bru-net, -a, *m.* брюнетъ; тёмноволосый; смуглый; -netka, -i, *f.* брюнетка; тёмноволосая; смуглая.

† **Brus**, -a, *m.* (oselka, kamień do wecowania), брусъ, брусокъ, осёлокъ.

Brusiec, v. Brzusiec.

Brusnik, v. Śliferz, Wecownik, точильщикъ.

Bruszcz, **Brusznec**, v. Brzusiec.

Bruszniica, -y, *f. Bot.* (gat. borówki, *vaccinium vitis idaea*), брусника, брусница, брусничка; брусничникъ; **Bruszniczny**, -a, -e, *adj.* брусничный.

Bru-tal, -a, *m.* (= grubianin), грубіянъ; невѣжа, невѣжда; скотина; наглецъ; нахалъ; безстыдникъ; *it.* суровый, жестокій человѣкъ; звѣрь; -talka, -i, *f.* грубіянка; невѣжа, невѣжда; безстыдница; скотина; *it.* суровая, жестокая женщина; -talny, -a, -e, -talski, -a, -ie, *adj.* скотскій; весьма грубый; невѣжливый; наглый; нахальный; безстыдный; звѣрскій; суровый, жестокій; po brutalsku, *adv.* поскотски; грубо; сурово, жестоко; по звѣрски; -talstwo,

Digitized by Google

-a, *n.*, -talność, -ści, *f.* скотство; грубіянство; грубость; грубое обхожденіе; невѣжество; наглость; нахальство; безстыдство; звѣрство; суровство, суровость, жестокость.

Bruździsty, v. **Bróździsty.**

† **Bruźyna**, -y, *f.* (mały brus, osełka), малый осѣлокъ, брусокъ.

Brwi, v. **Brew**, бровь; **Brwiczka**, -i, *f.*, brwiczki (*pl.*), малый бровь; **Brwisko**, -a, *n.* бровища; **Brwisty**, -a, -e, *adj.* (= wielkich brwi), бровастый. [v. **Bryka.**

Bryczka, -i, *f. dim.* брычка;

Brydnia, v. **Brédnia.**

† **Brylragier**, -a, *m.* (z Niem. „Briefträger", listonosz), письмоносецъ, письмоподатель, разнощикъ писемъ; почталіонъ.

Bry-gada, -y, *f. Milit.* бригада; jenerał brygady, бригадный генералъ; adjutant brygady, бригадный адъютантъ; komendant brygady, бригадный командиръ; командиръ бригады; командующій бригадою; -**gadny**, -a, -e, *adj.* бригадный; v. **Brygadyerski**; -**gadyer**, -a, *m.* бригадиръ; -**gadyerski**, -a, -ie, *adj.* бригадирскій; v. **Brygadny.**

† **Bryk**, -u, *m.*, **Brykanie**, -ia, *n.* брыканіе, лягаиіе; *it.* упрямство, упорство.

Bryka, -i, *f.* брика, телѣга, фура; *cfr.* **Bryczka.**

Bry-kać, *v. a.* (*n.*) *contin.*, -**knąć**, *v. semelf.*, (o koniach: wierzgać), брыкать, брыкнуть, брыкаться, лягать, лягнуть, лягаться; маневриться; дѣлать прыжки; прыгать; * превозноситься, гордиться, возгордиться; *it.* - na kogo, кричать, закричать, вскричать на кого; всвыдять на кого; наступаться на кого; грубо обойтись съ кѣмъ; *it.* упрямиться; упорствовать; -**kacz**, -a, *m.* брыкунъ; *it.* упрямецъ; упрямая голова; -**kanie**, v. **Bryk**; -**kliwość**, -ści, *f.* брыкливость; упрямство, упорство; -**kliwy**, -a, -e, *adj.* брыкливый; упрямый, упорный.

Brykla, v. **Brekla.**

Bryła, † **Breła**, -y, *f.* 1. комъ; глыба; кусокъ; (катышъ); - ziemi, глыба земли; - soli, кусокъ соли, соляная глыба; bryłami, глыбами, комками, кусками; w bryłach, въ комкахъ, въ кускахъ; 2. *Phys.* тѣлца, масса; *it.* математическое тѣло; *cfr.* кубъ.

Bry-lancik, -**liancik**, -a, *m. dim.* бриліантикъ; -**lant**, -**liant**, -u, *m.* [бриліантъ], бриліантъ, шлифованный алмазъ, гранёный алмазъ; -**lantować**, *v. a.* (na brylant ślifować), гранить, шлифовать алмазъ; -**lantowy**, -a, -e, *adj.* [брильянтовый], бриліантовый.

Bry-lasto, *adv.* съ глыбами; v. **Brylasty**; -**lastość**, -ści, *f.* глыбистость; -**lasty**, -**listy**, **Brelisty**, -a, -e, *adj.* глыбистый; съ глыбами; въ глыбахъ; въ комкахъ; въ кускахъ. [**lancik**, *etc.*

Bryliancik, **Bryliant**, v. **Bry-**

Bryłka, **Bryłeczka**, -i, *f.* глыбка; комбкъ, комочекъ; (катышъ), катышокъ, катышечекъ; v. **Bryła.**

Brylować, *v. n. impf.* (*propr. et* *) блестѣть; блистать, сіять, сверкать; отличаться, читься.

Bry-łowatość, -ści, *f.* тѣлца; толстота тѣла; корпусное [*abo* кубическое] содержаніе; -**łowaty**, -a, -e, *adj.* корпусный, кубическій, толстый, плотный; -**łowy**, -a, -e, *adj.* толстый, плоскостный, плотный, корпусный, сплошный, массивный, полный; кат bryłowy, (*angulus solidus*; *angle solide*) толстый [*abo* плоскостный] уголъ.

Brynda, -y, *f.* (igraszka, fraszka, *qu. v.*), игрушка; bryndy (*pl.*), игрушки.

Bryndza, -y, *f.* (sér miękki owczy), творогъ, мягкій овечій сыръ.

Bryndzić się, *v. r.* (igrać), играть, шалить, заниматься пустяками [*abo* бездѣлками].

Bryt, **Bryta**, v. **Bret.**

Bry-tan, -a, *m.* (pies Brytański, wielki), бульдогъ, булдогъ, волкодавъ, меделяка, Меделяинская (Медіоляинская) собака; mały -, мордашка; -**tanek**, -nka, *m.*, -**taneczek**, -czka, *m. dim.* (mały brytan), мордашка, малая Медіоляинская собака, малый доггъ.

Bry-tańczyk, -a, *m.* Британецъ; -**tanka**, -i, *f.* Британка; -**tania**, -ii, *f.* Британія; -**tanika**, -i, *f.* (ziele), *Bot.*, v. **Kożuszek P. Maryi**; -**tański**, -a, -ie, *adj.* Британскій; Brytańska mysz, (= mysz pajęczna), v. **Pająk** (2).

Bryt-fana, -y, *f.*, -**fanka**, -i, *f. dim.* (z Niem. „Bratpfanne", v. Panew'), **Patelnia**), сковорода, сковородка, сковородочка; противень; -**fanny**, -a, -e, *adj.* сковородный.

Bryż, -a, *m.*, **Bryże** (*pl.*), **Bryżyk**, -a, *m.*, **Bryżyczki** (*pl.*) *dim.* 1. шитьё, вышивка съ узорами; (разноцвѣтные, узорчатая) накладка; *it.* цвѣтныя платья; 2. v. **Bramowanie**, **Obszycie**, **Haft**; 3. bryże, (= różnobarwne obicia), разноцвѣтные обои; *it.* узорчатый ковёръ; 4. bryże, (= wypustki, wyrostki drzew, wilki), ростки, отростки, тунейдныя вѣтви; 5. bryże, (= grzebień koguci), пѣтушій гребень, п. гребешёкъ.

Bryździć, *v. n. impf.* прискать; метать искры; испускать искры.

Bryzelia, **Bryzylia**, v. **Brezylia.**

Bry-zgać, *v. n. impf.*, -**znąć**, *v. semelf.*, [z-, u-, po-**bryzgać**, *v. perf.*], брызгать, брызнуть; v. **Pryskać**, **Błocić**; -**zganie**, -ia, *n.* брызганіе; -**zgacz**, -a, *m.* брызгунъ.

Bryżyczki, **Bryżyki**, v. **Bryż**, **Bryże.** [**kać**, **Brzęk.**

Brząkać, **Brząknąć**, v. **Brzę-**

Brzana, **Brzanka** (ryba), v. **Barwena.**

Brzanka, -i, *f.* 1. *Bot.* (*phleum*), аржанецъ, аржеиецъ, ржанецъ (трава); 2. v. **Brzana.**

Brzany, -a, -e, *adj.*, v. **Browy.**

Brzask, † **Brzazg**, -u, *m.* 1. разсвѣтъ; 2. v. **Blask**, **Błyskczenie**; 3. **Brzazg**, тёрпкій, горькій вкусъ, горечь, кислота; v. **Obrzazg.**

Brzdąkać, v. **Brzękać.**

Brzdęk! *interj.* бацъ! бухъ!

Brzdęknąć, *v. n.* 1. (= gruchnąć o ziemię ze zgiełkiem), упасть, грохнуться.

Brze-chać, -**chotać**, -**chtać**, *v. n.* 1. лгать, тяжать, брехать; 2. болтать, калякать; молоть вздоръ, пустословить; v. **Nabrzechtać**; -**chajło**, -a, *m.* брехатель, лгатель, клаузникъ, кавернникъ, ябедникъ; -**chun**, -a, *m.* (pies domowy, na łańcuchu), дворняшка, дворняга, дворовая собака; цѣпная собака.

Brzechwa, -y, *f.* (strzała bez żelezca), стрѣла безъ желѣзка.

Brzęczenie, -ia, *n.* 1. бренчаніе; звучаніе; звонъ; звукъ, *etc.*; v. **Brzęczyć**; 2. жужжаніе.

Brzeczka, **Brzęczka**, -i, *f.* заторъ; брѣжный растворъ; брага; *it.* виноградный мустъ [*abo* морсъ]; (виноградное) сусло; ** v. **Napój**; *cfr.* **Braha.**

Brzęczny, -a, -e, *adj.* (brząkający, brzęczący), звучный; звонкій, звончатый; бренчащій; звенящій.

Brzę-czyć, **Brzdęczyć**, -**czeć**, *v. n.* (*a.*), 1. бренчать, (забренчать); звучать; издавать звукъ; звенѣть; 2. (o owadzie: brzęczyć = baczyć), жужжать; 3. v. **Szeleścić.**

Brzeg, -u, *m.* 1. берегъ; brzegi (*pl.*), берега, [*gen.* -говъ]; - morski, морской берегъ; [приморье; взморье]; brzegiem, brzegami, po brzegu, po nad brzegiem, по берегу; вдоль берега; берегомъ; по набережной; odpychać, odepchnąć, odbijać, odbić od brzegu, отталкивать, -лить, отваливать, -лить отъ берега; mieć się ku brzegowi, kierować ku brzegowi, плыть прямо къ берегу, направлять путь [корабль] къ берегу; przystać, przyprzeć do brzegu, (v. **przybić**), пристать къ берегу, привалять къ берегу; §. ciche wody brzeg rwą, тихая вода берега подмываетъ; въ тихомъ омутѣ [*abo* болотѣ] чёрти водятся; z brzegów wylewać, (= z rygi wychodzić, z granic występować, *qu. v.*), выступать, выступить изъ береговъ, разливаться; na brzegu przepaści (być), [быть] на краю погибели, пропасти; 2. -, край; каймá, [*pl.* каймы, *gen.* каймъ *et* кóймы, *gen.* коймъ]; окраина; (v. **okrajek**); - między polami, (= miedza, gra-

Digitized by Google

nica), межа; пограничная межа; рубежъ; граница; - arkusza, książki, v. Margines; - walu, нижній край; ф. Berma; - filiżanki, kieliszka, край чашки, рюмки; brzegi kapelusza, поля у шляпы; 3. -, (= obrączka w około monety, pieniądza), гуртъ, гуртикъ [вокругъ монеты].

Brze-gaty, -a, -e, *adj.* (brzegi mający, brzeżysty), имѣющій берега; имѣющій краи, каймы, кромы; окаймленный; **-gowaty**, -a, -e, *adj.* похожій на берегъ; **-golą**, -a, *m. H. n.* (*ligia*), лигія, [черепообразное животное]; **-gowiec**, -wca, *m. H. n.* (*mensalus*), манатъ, морская корова; **-gówka**, -i, *f. H. n.* (jaskółka, *hirundo riparia*), стрижъ [птичка]; **-gowy**, -a, -e, *adj.* берегов́ый, [-вый]; *it.* краевой, [-вый]; piasek brzegowy, v. Odmiał; prawo brzegowe, берегов́ое право; liczba brzegowa, (= marginesowa), число страницы.

Brząk, -u, *m.* бренчаніе, звукъ, звонъ; гулъ; шумъ; wydawać brząk, издавать звукъ; **Brzą-kać**, **Brząkać**, **Brzdąkać**, *v. n. contin.*, **-kąć**, *v. semel.*, (za-, po-brząkać, *v. perf.*), бренчать; звучать; издавать звукъ; звенѣть; брякать; бренчать; гремѣть; брякать пиніядзами, бренчать деньгами; *it.* v. Brzdąkać; **-kacz**, -a, *m.*, **-kało**, -a, *n.* 1. (brząkający), тотъ, который бренчитъ, звучитъ; бренчащій, звучащій; 2. brzękacz (*m.*), **-kadło**, -a, *n.*, **-kadełko**, -a, *n. dim.* 1. вѣночка отъ (для) бренчанія, брязанія; 2. брящало, брящика, побрякушка; гремушка; кастаньеты (*pl.*); **-kliwy**, -a, -e, *adj.*, **-kliwie**, *adv.* (brzęczący, brząk wydający), бренчащій, звучащій; издающій звукъ; звучный; звенящій; (= będący), жужжащій.

Brzemię, -ienia, *n.*, **Brze-miączko**, -a, *n. dim.* 1. бремя, [*gen.* -мени]; обуза; ношa; охлаба, охлабка; *it.* тяжесть, тягость; - drzew, (drzewa), охлаба дровъ; вязанка дровъ; 2. -, *pl.* brzemiona, (= ciężary wojskowe, bagaże), багажъ; вязанка; 3. -, (= ładunek), кладь, кладь; (ładunek okrętowy), грузъ, корабельная [*abo* судовой] грузъ; 4. -, *pl.* brzemiona, [*propr. et* °], тягость, *pl.* тягости; налогъ, *pl.* налоги; подать, *pl.* подати; трудности; 5. - kobiece, (= płod w łynocie matczynym), плодъ беременной женщины, плодъ чрева, зародышъ; wstąpić, postąpić w brzemię, беременѣть, обременѣть; чреватѣть, очреватѣть; во чревѣ принять, зачать; brzemieniem ciężą obciążyć, обременить; очреватить; **-mienność**, -ści, *f.* беременность, чреватость, *Eccl.* ѥ. чадобіе, чревоношеніе; **-mienny**, -a, -e, *adj.* 1. (= ciężarna obładowany), обременѣнный; отягощенный; навьюченный; нагруженный; *Eccl. sl.* бременный; 2. brzemienna, (o kobiecie: w ciąży), беременная, тяжелая, чреватая, очреватѣлая; brzemienną być, быть беременною; чревоносити; † **-mionosz**, -a, *m.* (= tragarz), носильщикъ, дрягиль; *Eccl. sl.* бременоносецъ; отягощенный бременемъ; **-mionośny**, -a, -e, *adj.* бременоносный; носящій бремена.

Brzestan, -a, *m. Bot.* (bluszcz pospolity; *glechoma hederacea*), будра, кротовникъ, котовникъ, котятникъ; v. Bluszcz.

Brzeszczot, -a, *m.* клинокъ безъ рукоятки; лезвеѣ ножа безъ черенка.

Brzeszczyć się, *v. r. impers.* брезжиться, разсвѣтать; brzeszczy się, брезжится; забрезжилось.

Brzeszniк, -a, *m.* (pies gończy, ogar), гончая собака, ловчая собака; вижлекъ, вижлецъ; вижлица, вижловка.

Brzeżanin, -a, *m.* (nadbrzeżanin), прибрежный житель; обитатель береговъ; *Eccl. sl.* брегожитель.

Brzeżek, -żka, *m. dim.* бережекъ; краекъ, крѣшекъ; каемка, каемочка; v. Brzeg.

Brze-zina, -y, *f.*, **-zinka**, -i, *f. dim.* 1. (lasek brzozowy), березникъ, березинникъ, березовый лѣсъ, березовая роща; 2. (= drzewo *abo* drewno brzozowe), березовый лѣсъ; березовыя дрова; - na pniu, береза; - ścięta, березина; - do budowania, березовый лѣсъ; 3. (= rózga brzozowa), вѣтвь березовая.

Brzeżny, -a, -e, *adj.* (brzegowy), бережный, береговой, [-вый]; brzeżny napis (w monecie, w talarze), надпись вокругъ монеты.

Brzeżysty, -a, -e, *adj.* (brzegi mający), имѣющій берега; имѣющій край, каймы, кромы; каймѣнный, окаймленный; (= bramowaty), бахромчатый, бахромистый.

Brzmiący, -a, -e, *part. act.* звучный, звучный, звонкій, звончатый; громкій, гремучій, гремячій.

Brzmiączka, v. Brzmienie.

Brzmieć, [*Praes.* 3. *p.* brzmi; *Praet.* 3. *p.* brzmiał], *v. n. impf.*, zabrzmieć, *v. perf.*, I. *a*) (= grzmieć, huczeć), звучать; звучать, издавать звукъ; звенѣть, издавать звонъ; гудѣть; издавать голосъ; отдаваться, раздаваться; послышаться; шумѣть; *it.* гремѣть; [*cfr.* Brzękać, Brzęczyć]; трещать, производить трескъ, шумъ; играть, трубить; музыка забрзмiала, музыка заиграла; трубы брзмią, трубы звучатъ; трубы забрзмiały, трубы зазвучали; затрубили; раздался звукъ трубъ; раздался трубный гласъ; dzwony zabrzmiały, загудѣли колоколъ; раздался звонъ колоколовъ; sława jego brzmi po całéj Europie, слава его гремитъ по всей Европѣ; *β*) (= opiewać), гласить; tak prawo brzmi, законъ гласитъ такъ; въ законѣ сказано такъ; вотъ точное содержаніе закона; te słowa brzmią tak, вотъ содержаніе рѣчи; jak podanie (powieść) brzmi, какъ гласитъ преданіе; jak przysłowie brzmi, какъ говорится въ пословицѣ; to dobrze brzmi, это хорошо сказано; ten wyraz dobrze brzmi, это слово пріятно для слуха; *γ*) (= wymawiać), произносить, выговаривать; głoska brzmi jak, (= wymawia się jak), буква произносится *abo* выговаривается какъ; *np.* j francuzkie brzmi jak ż polskie *abo* jak ж ruskie, j французское произносится [*abo* выговаривается] какъ польское ż или какъ русское ж; II. Brzmieć, [*Praes.* 3. *p.* brzmieje, brzmi; *Praet.* 3. *p.* brzmiał], *v. n. impf.*, Nabrzmieć, *v. perf.*, nabrzmiewać, *v. contin.* (= puchnąć), пухнуть, распухнуть, опухнуть, надуваться, -дуться, вздуваться, вздуться; twarz mu nabrzmiała, у него лицо распухло; nogi nabrzmiałe, опухлыя ноги; отёкшія ноги.

Brzmienie, -ia, *n.*, **Brzmiączka**, -i, *f.* 1. (dźwięk, brzęk), звучаніе, звучаніе, звенѣніе; звучность, звонкость, громкость, звукъ, звонъ; гулъ, отзывъ [голоса]; *etc.*, v. Brzmieć (I.); - w uszach, звонъ въ ушахъ; mam w uszach brzmienie, у меня звенитъ [*abo* звонъ] въ ушахъ; 2. brzmienie = † **Brzmienność**, -ści, *f.* (opiewania treść, co pismo zawiera; v. Tenor), содержаніе (письма, и пр.); protokołu tego takowe (= następujące) jest brzmienie, содержаніе протокола этого есть слѣдующее.

Brzoskiew, **Brosklew**, -kwi, *f. Bot.* 1. (*brassica*), капуста; - ogrodna, (*brassica sabellica*), Німецкая [или Брауншвейгская] капуста; плюмажная капуста; брауколь, брюколь; - polna (*lapsana*), бородавникъ, бородавница; - morska, (*brassica marina*, *convolvulus soldanella*), морская капуста; 2. v. Brzoskwinia.

Brzoskwinia, -i, *f.*, **Brzoskwinka**, -i, *f. dim.*, *Bot. et Pomol.*, (drzewo i owoc, *amygdalus persica*), персиковое дерево; персикъ; бруквина; бросквина; шенталя; **Brzoskwiniowy**, -a, -e, *adj.* персиковый, бросквинный; -wa gałązka, персиковая вѣтвь; -wy kwiat, персиковый цвѣтъ; -wa pestka, персиковая косточка; -we jądro, персиковое ядро; brzoskwiniowe wino, персиковая водка.

Brzost, -u, *m. Bot.* (*ulmus*), берестъ, ильмъ [*gen.* ильма], илимъ, ильмъ; вязъ; **Brzo-stowina**, -y, *f.* (= brzostowy las), ильмовникъ; [вязникъ]; (= brzostowe drzewo), ильмовый лѣсъ; ильмовое дерево; *it.* v. Brzost; (= brzostowe drew

Digitized by Google

no, drwa), ílмовыя дровá; -stowy, -a, -e, *adj.* ílмовый.

Brzoza, -y, *f.*, **Brzóżka**, -i, *f. dim. Bot.* (*betula*), берёза, берёзка; берёзовое дéрево; **Brzo-zowaty**, -a, -e, *adj.* похóжій на берёзу; **-zowník**, -a, *m.* (= brzozowy sok), берёзовица, берёзовка, берёзовый сокъ; **-zowy**, -a,-e, *adj.* берёзовый; sok brzozowy, v. **Brzozowník**; brzozowe drzewo, берёзовое дéрево; brzozowy gaj, берёзовая рóща, берёзникъ; brzozowy las, берёзовый лѣсъ, берёзникъ; brzozowe drwa, берёзовыя дровá; v. **Brzezina**; brzozowa hubka, br. gąbka, берёзовикъ; берёзовая гýбка; brzozowa kora, (skóra), берёста, берёстка; берёзовая корá; brzozowa kora z drzewa odarta, скалá; z brzozowéj kory, берёстный, берёстовый; изъ берёзовый корí; [*v.* Берёстенникъ, Берестень]; powlekać, powlec brzozową korą, берёстить, обеpéстить; koszyk z brzozowéj kory, нестерá; тýлсъ, тýлсъ, *dim.* тýлсокъ; бурáкъ, *dim.* бурачёкъ; кýзовъ, кузовóкъ; корзúнка изъ берёзовой корí; kosz z brzozowéj kory na zbieranie rojów, (= rojowy kosz) роёвникъ; роёвка; роёвня; różga, wić brzozowa, берёзовая вѣтвь.

Brzuch, -a, *m.*, † **Brzucho**, -a, *n.* 1. *Anat.* (*venter, abdomen, gaster, aquaticulus*), брýхо; живóтъ; чрéво; брюшкó; -gruby, пýзо; -, (= żołądek), желýдокъ; *it.* брюховúна; - wyższy, po wyżéj pępka, (*epigastrium*), надбрýшіе верхъ нижней части брýха; - średni około pępka, (*thorax*), срéдняя [*abo* пупóчная] сторонá брýха; - niższy *abo* dolny, (idący aż do członków rodzajnych, (*hypogastrium, imus venter*), подбрýшина, подчрéвіе; подчрéвная сторонá; w brzuchu kruczy, kluka, warczy, въ животѣ бурчáть, урчáть; бóл, bolenie brzucha lub w brzuchu, gryzienie brzucha, brzuchobolenie, брюшная боль; боль въ животѣ; чревоболѣніе; brzuch go boli, у него животъ болúтъ; mówienie brzuchem, чревовѣщáніе; mówiący brzuchem, чревовѣщáтель; dogadzać swojemu brzuchowi, слишкомъ угождáть чрéву своемý; заботиться тóлько о своёмъ желýдкѣ; заботиться тóлько о томъ, какъ бы хорошéнько поѣсть; dogadzanie brzuchowi, угождéніе чрéву; чревоугóдіе; hołdownik brzucha, dogadzający brzuchowi, чревоугóдникъ; brzuchem do góry leżeć = v. **Próżnować**; §. głodny brzuch uszu nie ma, (t. j. nie słowami się nakarmi, słowa nie tuczą), голóдное брýхо ушéй не имѣетъ; словá бáснями не кóрмятъ; голóднаго словáми не кóрмятъ; 2. (= pękatość, opukałość dzbana, flaszy, i t. p.), брюшкó; пýзо; вýпуклость.

Brzu-chaćieć, *v. n.* брýхáтѣть, обрýхáтѣть, чревáтѣть, очревáтѣть; вспучиваться; **-chacz**, **-chal**, -a, *m.* брýхáтъ, брюхáчъ, пузáнъ, толстáкъ, пузáстый, толстопýзый, толстобрýхій; - niskiego wzrostu, карапýзикъ; **-chaczka**, -i, *f.* брýхáчка, брюхáнья, пузáнья, пузáстая, толстобрýхая; **-chatość**, -ści, *f.* толстотá; v. **Pękatość**; **-chaty**, -a, -e, *adj.* брýхáстый, пузáстый, пузáтый, толстобрýхій, толстопýзый, чревáстый; утрóбистый; (o naczyniach:), кубовáстый, кубовáтый; вýпуклый; brzuchata flasza, butelka, фляга, бутыль; brzuchata beczka, пузáтая бóчка; brzuchaty koń, утрóбистая лóшадь; człowiek brzuchaty, (otyły), v. **Brzuchacz**; **-chobolenie**, -ia, *n.* чреволѣніе, боль въ животѣ, брюшная боль; **-chochodny**, -a, -e, *adj.* (na brzuchu czołgający się, chodzący), чревохóдный; пресмыкáющійся, ползýщій [на брюхѣ]; † **-chodogadzanie**, -ia, *n.* чревоугóдіе, угождéніе чрéву; **-chogadacz**, -a, *m.*, v. **Brzuchomówca**; † **-chogryzienie**, -ia, *n.* (grzyzienie w brzuchu), рѣзь въ животѣ; v. **Brzuchobolenie**; † **-cholubny**, -a, -e, *adj.* чреволюбивый; **-chomówca**, -y, *m.* чревовѣщáтель; **-chopas**, -a, *m.* чревоугóдникъ; чревообъядникъ; прожóра, обжóра; **-chopaśny**, -a, -e, *adj.* чревоугóдный; чревообжáстливый, -áстный; чревонеистовый; прожóрливый; **-chopastwo**, -a, *n.* чревобóліе, -бѣшеніе; чревообъядéніе; чревонеистовство; прожóрство, обжóрство; **-chopłetwisty**, v. **Płetwisty**; ** **-chopłośny**, v. **Brzuchochodnyj**; **-chowy**, -a, -e, *adj.* (= brzuszny), брюшнóй, [-нúй]; живóтный; чрéвный; чрéвній; skóra brzuchowa, (*peritonaeum*), брюшúна; утрóбная перепóнка; брюшная перепóнка.

Brzusiec, -śca, *m.*, **Brzuszec**, -szca, *m.*, † **Brzuszcze**, -a, *n.* вýпуклость; v. **Wypukłość**; brzusiec u palca, кóнчикъ пáльца.

Brzu-szek, -szka, *m. dim.* брюшкó; живóтикъ; желýдокъ; -szny, -a, -e, *adj.* брюшнóй, [-нúй]; живóтный; чрéвный; v. **Brzuchowy**; **-szyna**, -y, *f.* худóе брýхо; *cfr.* брюховúна *et* брюшúна; **-szysko**, -a, *n.* брюшúще.

Brzyd, -u, *m.* скéрность, гáдость, гáдкость, гнýсность, мéрзость, омерзéніе, отвращéніе, омерзíтельность, отвратíтельность; **Brzydal**, -a, *m.* (człowiek brzydki), мерзáвецъ; скверúвецъ; гáдкій, дурнóй, отвратíтельный человѣкъ; **Brzydki**, -a, -ie, **Brzydliwy**, **Brzydny**, -a, -e, *adj.* гáдкій, скéрный; гнýсный; мéрзкій, мéрзостный; мерзíтельный; отвратíтельный, омерзíтельный; протúвный; дурнóй; безобрáзный; брезгли́вый; прúторный; człowiek brzydki, v. **Brzydal**; brzydkim czyli obrzydliwym się stać, v. **Brzydnąć**; brzydka twarz, гáдкое, не крáсное лицó; хáра, образúна; brzydki postępek, мéрзкое [*abo* гнýсное] дѣло; гнýсность; **Brzydko**, **Brzydliwie**, **Brzydnie**, *adv.* гáдко, скéрно, гнýсно, мéрзко, отвратíтельно, дýрно, безобрáзно; **Brzydkość**, **Brzydliwość**, **Brzydność**, -ści, *f.* гáдкость, гáдость, скéрность; гнýсность; мéрзость, омерзéніе; отвратíтельность; дýрность, дурнотá; безобрáзіе; брезглúвость; прúторность; **Brzydnąć**, **Brzydnieć**, *v. n.* дурнéть, подурнéть; **Brzydnica**, -y, *f.* (kobieta brzydka, obrzydliwa), мерзáвка, мерзáвка, скверúвка, скверúвка; гáдкая, безобрáзная жéнщина; **Brzydnik**, -a, *m.* гáдкій, безобрáзный человѣкъ; v. **Brzydal**; **Brzydota**, -y, *f.*, v. **Brzydkość**; **Brzydzenie**, -ia, (- się), *n.* мерзѣніе; омерзѣніе; отвратíтельность, отвращéніе; брезгли́вость; брезглúвость; **Brzydzić**, *v. a.* 1. - co sobie lub komu, причинáть, -нúть отвращéніе; [v. **Zbrzydzić**, **Obrzydzić**]; мерзúть, омерзúть, -зúть; 2. обезобрáживать, обезобрáзить; дѣлать безобрáзнымъ; урóдовать; 3. - się, *v. r.* брéзгать, брéзговать; гнушáться; имѣть [*abo* чувствовать] отвращéніе къ чемý, *abo* отъ чегó; имѣть омерзѣніе къ чемý; brzydzi mi się, мнѣ [мелá] тошнúтъ; *it.* (*что*) мнѣ протúвно; brzydzący się сném, брезглúвецъ, брезгýнъ; brzydząca się сném, брезглúвица, брезгýнья.

Brzy-tewnia, -i, *f.* 1. (sztuciec barwierski, pokrowiec brzytwiany, puzdro na brzytwy), брúтвенница; готовáльня съ брúтвами; брúтвенный [*abo* брúльный] прибóръ; брúтовникъ; сýмка у бородобрѣя; 2. (= szlifiarnia brzytew), точúльня брúтвъ; **-twa**, -y, *f.*, **-tewka**, -i, *f. dim.* 1. брúтва, *dim.* брúтвочка, брúтвица; bez brzytwy ogolić, (=oszwabić,ociąć, bez ługu omyć), * обдѣть кого, обманýть; лишúть кого вúгоды; stać, siedzieć jak na brzytwach, сидѣть какъ на иглáхъ; вертѣться тудá и сюдá; безпокóиться о чёмъ; pasek do ostrzenia brzytew, брúтвенный [точúльный] ремéнь; puzdro, pudełko na brzytwy, v. **Brzytewnia**; 2. brzytwa, *H. n.* (ryba morska, *novacula*), брúтва-рýба; **-twiany**, -a, -e, *adj.* брúтвенный; pokrowiec brzytwiany, v. **Brzytewnia**.

Bu! Bu! *interj.* бумъ! бумъ!

Buba, **Bubo**, 1. v. **Bobo**; 2. **Buba**, -y, *f. vul.* (w języku dziecinnym = wesz), вошь.

Bucefał, -a, *m.* букефáлъ, буцефáлъ; большáя, тяжéлая, неповоротлúвая лóшадь; *it.* * дюжій, толстопýзый, неповоротлúвый человѣкъ.

Digitized by Google

Buch! *interj.* бухъ! пуфъ! бацъ! шлепъ!

Buchać, *v. n. contin.*, **Buchnąć,** *v. semel.*, **Buchcić,** *v. perf.* 1. (v. wybuchać), пыхать, пышать, пихнуть; пихтать; дышать; выдыхать, издыхать; *it.* выступать; всходить, выходить; выхлоп ить пара; подниматься; бить вверхъ; валить изъ чего; течь. вытекать стремительно; 2. бухать, бухнуть; тузать; бить кулаками; дакать толчи (*abo* тумаки); колотить кого порядкомъ; 3. buchać, (= jeść łarłocznie), съ жадностью жрать, трескать.

Buchalter, Buchalterski, Buchalterya, v. **Buchhalter,** *etc.*

Bu-chasty, -chaty, -a, -e, *adj.*, **-chasto,** *adv.* пышистый; надувшійся; сумоватый; мѣшковатый; пространный; обширный; широкій; просторный; сѣбристый; бочистый.

Buchcić, v. **Buchać.**

Buch-halter, -a, m. (pisarz), бухгалтеръ; **-halterny, -a, -e, -halterski, -a, -ie,** *adj.* бухгалтерскій; **-halterya, -yi,** *f.* бухгалтерія; веденіе счетныхъ книгъ; *it.* бухгалтерская экспедиція.

Buchta, -y, *f.* 1. бухта; небольшой заливъ; губа; заводь; лиманъ; v. взморье; 2. *Mar.* buchta okrętu, (= sztuki niby brzuch okrętu składające), флортимберсы (*pl. m.*); наборныя деревѣ [на резенъ-кілѣ]; *cfr.* **Bunt, Szpęga;** 3. (= potężny kawał chleba), ломоть (*abo* кусокъ) хлѣба; 4. (gat. potrawy z mąki), родъ мучнаго кушанья; *it.* большая мучная клецка; большая галушка; *cfr.* **Legumina, Legumiuka.**

Buch-tować, *v. n. Mar.* буксировать, тянуть завозомъ, завозить; **-towanie,** -ia, *n.* буксированіе, буксировка.

Buchić się, *v. r.* кичиться, воскичиться, возгордиться, спесивиться, гордиться, величаться, важничать, ходить гордо (*abo* спесиво), выступать важно, принимать важный видъ, ходить гоголемъ; хвастаться, чваниться.

Buchień, -nia, *m. Bot.* бутень; Сарацкій кербель.

Buchsko, v. **Bóchsko.**

†**Buczo,** -a, *n.*, v. **Buczyna,** (drzewo bukowe).

Buczeć, 1. **Buczuieć,** *v. n.* (butwieć), тлѣть, гнить, согнивать, перегнивать, трогаться, трогнуться, вѣртиться; 2. **Buczuieć,** *v. n.* (buczuym się stawać, pysznieć), дѣлаться гордымъ, возгордиться, заспеситься; v. **Buczić się.**

Buczno, -nie, *adv.* 1. (= pyszno, chełpliwie), гордо, спесиво, кичливо, надменно, высокомѣрно; хвастливо; 2. (= paradnie, przepysznie, z wielkim zbytkiem), великолѣпно, пышно, роскошно, богато; buczno się stroić, богато одѣваться; buczno żyć, жить роскошно, пышно; жить въ полномъ довольствіи [*abo* удовольствіи]; 3. (= obficie, dostatecznie), изобильно, достаточно, въ изобиліи, въ избыткѣ, вдоволь; **Buczność,** -ści, *f.* самочинность, гордость, спесь, спесивость, кичливость, надменность, высокомѣріе, величавость; *it.* пышность, роскошь; **Buczny,** -a, -e, *adj.* самочинный, гордый, спесивый, величавый, кичливый, надменный, высокомѣрный; хвастливый; (= przepyszny, szumny, ze zbytkiem), роскошный, пышный, богатый, великолѣпный; щегольскій.

Buczyna, -y, *f.* 1. (bukowina, bukowy las, bukowe drzewo), буковникъ, буковый лѣсъ; буковое дерево; букъ; 2. (= bukiew, owoc drzewa bukowego), буковый желудь; буковый орѣхъ; 3. -, siele, *Bot.*, v. **Żorawie jagody.**

Buda, -y, *f.*, **Budka,** -i, *f. dim.* будка, лавка, лавочка; палатка; шатеръ; шалашъ; *it.* хижина; v. **Chata;** - kramarska, мелочная лавка, лавочка; jarmarczne budy, ярмарочныя [*abo* ярмоночныя] лавки; - dla psów, собачья каюра, собачья конура, [*dim.* каюра, конурка]; buda, budka na pojeździe, na bryczce, кузовъ, волчекъ, верхъ кареты, брички; - (na szkucie mieszkanie dla szypra), каюта; - szczęścia, хотерейная лавка; **Budarz, Budkarz, Budnik,** -a, *m.* лавочникъ; сидѣлецъ, рядовичъ. [niczy.

Budomirca, -y, *m.*, v. **Budow-**

Bu-dowa, -y, *f.*, **-dowanie,** -ia, *n.* 1. строеніе, постройки; 2. (= sama czynność budowania), строеніе, стройка, постройка, построеніе [домовъ, *etc.*]; 3. (gat. zbudowania), родъ постройки; строеніе; [архитектурный] стиль; (v. **Porządek**); структура; *it.* устройство; архитектура; 4. (= budynek, budowanie postawione), строеніе; зданіе; *it.* составъ, строеніе; сложеніе; устройство; составленіе; (v. **Budowanie**); **-dować,** *v. a. impf.*, z-, u-, **wybudować,** *v. perf.* строить, построить, сострoивать, сострoить; сооружать, сооружать; воздвигать, -двигнуть; выстраивать, выстроить; [*Eccl. sl.* здати, сограждати, соградити, содѣтельствовати]; *it.* основывать, основать; учреждать, учредить; созидать, создать, создавать; творить, сотворить; дѣлать, сдѣлать; производить, -вести; установлять, -вить; совершать, -шить; составлять, составить; - na схém, v. **Zasadzać, Gruntować;** - dom, строить домъ; (o ptakach:) - gniazdo, вить, свивать, свить гнѣздо; *Moral.* - kogo, (= zlepszać go napominaniem, dobrym przykładem), наводить; поучать; §. budować zamki na lodzie, *it.* napowietrzne zamki budować, строить воздушные замки; мечтать; дѣлать пустыя предположенія; v. **Piasek;** - się, *v. r.* (zlepszać się napominaniem, nauką, *etc.*), поучаться; **-dowalny,** -a, -e, *adj.* строевой, строительный; служащій къ постройкѣ; употребляемый на постройку; для постройки; для строенія; budowalne drzewo, строевой [*abo* раменный] лѣсъ; **-dowanie, zbudowanie,** -ia, *n.* (stawianie budynku), строеніе, построеніе, сострoеніе, сострoиваніе; сооруженіе; созданіе; стройка, постройка; основаніе; wystawione -, (= budynek), строеніе; зданіе; -, (= sposób budowli, którym budynek wystawiono), родъ [способъ] постройки [строенія]; строеніе; [архитектурный] стиль; архитектура; устройство; -, (budowa) окрѣтовъ, кораблестроеніе; *Moral.* -, zbudowanie, (= zlepszanie mową, nauką lub przykładem), назиданіе; поученіе; (v. **Budowa**); **-dowca,** -y, *m.* строитель; соорудитель, создатель, создатель, зиждитель, творецъ; *etc.*, v. **Budownik, Stwórca; -dowisko,** -a, *n. l.* [большое] огромное строеніе; 2. †-, (= miejsce budowy), мѣсто для постройки [*abo* для застройки]; **-dowla,** -i, *f.* строеніе, постройка, зданіе, созданіе, согражденіе; строенія, постройки; drzewo na budowlę, строевой [*abo* раменный] лѣсъ; рамень; -, (= sposób budowania, struktura), строеніе; образъ строенія; структура; сложеніе; составъ; составленіе; устройство; расположеніе; v. **Budowa, Budowanie;** - ciała (ludzkiego), строеніе тѣла, складъ тѣла, тѣлостроеніе, тѣлосложеніе; (v. **Utwor**); **-dowli,** -a, -e, *adj.*, v. **Budowalny; -downia,** -i, *f.* (układ, systema), система [строенія]; **-dowlica,** -y, *f.* строительница; соорудительница, созидательница, создательница, здательница; **-downictwo,** -a, *n. l.* (urząd budowniczego), должность, званіе, чинъ зодчаго [*abo* архитектора]; (*aedilitas*), чинъ [должность] эдила; 2. (= budowniczy urząd), управленіе публичныхъ зданій; 3. (= sztuka budownicza), искусство строить зданія; зодчество, архитектура; - wiejskie, сельское домостроительство; - cywilne, гражданская архитектура; - wojenne, военная архитектура; фортификація; - okrętowe, корабельная архитектура; искусство кораблестроенія; кораблестроеніе; **-downiczy,** -a, -e, *adj.* 1. строительный; (należący do budownika), зодческій; архитекторскій; строительскій; komissya budownicza, строительная коммиссія; komitet budowniczy, строительный комитетъ; radzca budowniczy, совѣтникъ строитель-

Digitized by Google

nego komitéta; ustawa budowniczа, stróitelnyй ustáw; stróitelnoe położénie; porządek budowniczy, (porz. sztuki budowania; v. Porządek), órdenъ [kolónъ]; urząd budowniczy, uprawléniе publíczniхъ zdáиiй; budowniczе narzędzia, stróitelnyе cnaráды; 2. Budowniczy, -ego, *s. m.* (architekt), zódчiй, architékторъ, stróitelnyй mástеrъ; stróitelnyй kondúktorъ; glávnyй architékторъ; stróitelъ; zdáлъ; -dowник, -a, *m.* zódчiй, architékторъ, stróitelnyй mástеrъ; proizvodítelъ postróйki; stróitelъ; (v. Budowca), sozdátelъ, sozdátelъ, soorudítelъ; (= lubiący budować), ochótnikъ stróиtsa; -downy, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* stróйnyй, stróevóй; (v. Budowalny); drzewo budowne, stróevóй lésъ; (= dobrze budowany) xorošó sostróenny, postróennyй; *it.* stróйnyй, státnyй; blagoustróennyй; v. Kształtny, Układny, Ordobny; (= budować lubiący), ochótnikъ stróиtsa; -downość, -ści, *f.* xoróшaя postróйka; *cfr.* Budownictwo.

Buduar, Budoar, -u, (a), *m.* budyár, dámskiй kabinéta.

Budulec, -lca, *m.* (= drzewo na budowlę), rámenъ, stróevóй lésъ.

Bu-dynek, -nku, *m.*, -dyneczek, -czka, *m. dim.* stróénie, zdánie; v. Budowa; -dynkowy, -a,-e, *adj.* stróénio, zdánio prinadlezáщiй; stróevóй, stróйnyй; stróitelnyй; drzewo budynkowe, stróevóй lésъ.

Budzenie, -ia, *s. n. v.* buženie, buždénie, *etc.*, v. Budzić.

Budżet, -u, *m.* budžétъ, buždžétъ; godováя smíta gosudárstvennyxъ rasxódovъ; smíta.

Bu-dzić, *v. a. impf.*, z-, o-budzić, *v. impf.* budíть, razbuzáть, razbudíть; progonáть [-gnáть] sonъ y kogó; *razveseláть, -láть; voz-, po-buždáть, poográtь; trzebaby go obudzić, nádobno razbudíть eró; -dzić się, *v. r. impf.*, obudzić się, *v. r. perf.* prosnáться, -snúться, probuždáться, -budíться; -dziciel, -a, *m.* budílъщikъ, *Eccl. sl.* budílъnikъ; -dzicielka, -i, *f.* budílъщica; -dzidło, -a, *n.* (narzędzie do budzenia śpiących), budílъnikъ; budílъnyе časóv; v. Excytarz.

Buf! *interj.* buxъ! puфъ!

Bu-fet, Buffet, -u, *m.* buféta; buféтnaя; -fetowy, -a, -e, *adj.* buféтnyй.

† Bufo, 1. Bufon, -a, *m. H. n.* (*rana bufo*), žába; 2. Bu-fon, -a, *m.* (= śmieszek), buфónъ, mutъ, mutnikъ, zabávnikъ; prokázникъ, skomoróxъ, paáцъ; buй; v. Błazen; -fonada, -y, *f.*, -fonerya, -yi, *f.* (strojenie śmieszków), buфonáda, buфónstvo, mutovstvó; mútки, mútočки (*pl. f.*), prokázы; -fonować, *v. n.* (śmieszki stroić), buфónitъ, mutíть, smъmíть, otpuskáть mútки, durátъ; -foński, -a, -ie, *adj.* buфónskiй, mutovskiй.

Bugaj, Buhaj, -a, *m.* (v. Byk), býkъ; volъ.

Bugl, -ów, *pl. Pomol.* (gat. bergamotek lśniących się), grýma, rodъ bergamótovъ.

Buhać, 1. v. Buchać; 2. Buhać, *v. n.* (= ryczeć), mýčáть, revéть, rýkáть.

Bujać, *v. n.* 1. nosíться, letéть, parítъ, plávat na vozdúxъ; orzeł buja po powietrznych falach, orлъ nósitsa [parítъ] po vozdúшnymъ zybámъ; 2. - po jakiém miejscu, (walęsać się), bžátъ po mésty, mataтsa, brodátъ, bluždátъ; tolkáтsa, taskáтsa, skitátsa; blykáтsa; *nesti okolésnuю; otstupátъ otъ predméta; otdaláтsa otъ puti; 3. bujać, - się, pražáтsa, šalítъ, žitъ raspútno, raspútstvovat, bespútstvovat, razvrátničat, gulátъ; v. bútъ; 4. (= chwiać, kołysać), kačátъ.

Bujacek, -czka, *m. dim.*, Bujak, -a, *m.* 1. býčókъ, býkъ; volъ; 2. brodíta, prazdnotaтoщiйsa; 3. щógolъ, volokíta, ljubésnikъ.

Bujawka, -i, *f.* kačélъ.

Bujnorodny, -a, -e, *adj.* plodoródnyй, plodonósnyй; v. Bujny.

Bujność, -ści, *f.* (przewielka żyzność, obfitość), plodoródie, plodoródnostъ, plodovítostъ, tučnostъ, preizobílie, izobílie; pýmnostъ, róskoшъ; búйnostъ; zanósivostъ; málostъ, svoevólstvo; raspútstvo; (jędrność, jurność), pohotlívostъ, ljubostrástie, sladostrástie; Buj-ny, -a, -e, *adj.* plodoródnyй, plodovítyй, tučnyй, preizobílnyй; slíшkomъ izobílnyй [o rast.]; skóro i gústo rastúщiй; pýmnyй, roskóшnyй; búйnyй; zanósivyй, svoevólnyй; raspútnyй; (= jędrny, jurny), pohotlívyй, ljubostrástnyй, sladostrástnyй; -nie, -no, *adv.* plodovíto, tučno, preizobílno; pýmno, roskóшno; búйno; zanósivo, svoevólno; raspútno; v. Bujny.

† Bujurdan, † Bujurdun, -a, *m.* bujurdán.

Bujwół, -a, *m. H. n.* (*bos bubalus*), býkvolъ; v. Bawół.

Buk, -u, *m. Bot.* (*fagus sylvatica*), bukъ; búkovoe dérevo.

Bukał, v. Bukład, Bukłak.

Bukat, -a, *m.* 1. (= byczek, ciołak), býčókъ, býčokъ, telónokъ; 2. † Bukat, -u, *m.* (kawał *np.* mięsa), kusókъ [na pr. mása].

Bu-kiet, -u, *m.*, -kiecik, -a, *m. dim.* bukétъ, pučókъ cvétóvъ, *dim.* bukétecъ, pučóčekъ cvétóvъ; - (z) róży, bukétъ izъ rozъ, róvovyй bukétъ; -kietowy, -a, -e, *adj.* bukétovyй; bukétnyй.

Bukiew', -kwi, *f.* (żołądź bukowa), búkovyй želudъ; v. Buczyna; - Turecka, (= orzech aptekarski), antékarskiй orлъ.

Bu-kład, -kłak, -kał, -a, *m.*, -kładek, -dka, *m. dim.*, -kłaczek, -czka, -kłaszek, -szka, *m. dim.* kóжanyй máxъ [dla vodú], *Eccl. sl.* bokláчka, bokláшka, sulénka; baklára, bakláшka; *cfr.* sulej, manérka.

Bukoliczny, -a, -e, *adj.* (= pasterski), bukolíčeskiй, pastúшeskiй.

Bukolika, -i, *f.* (= pasterka, skotopaska, sielanka, ekloga, *qu. v.*), bukólika; pastúшeskaя poézia [*abo* pésnь]; ekló'ra; idíllia; pastúшeskoe stixotvoréie; bukoliki Wirgiliuszowe, Virgílieви pastúшia stixotvoréia.

† Bukon, -u, *m.*, v. Kęs, Kąsek.

Bukowina, -y, *f.* (drzewo bukowe, las bukowy), búkovoe dérevo, búkovyй lésъ; v. Buczyna.

Bukówka, -i, *f. H. n.* (= v. zięba; *fringilla coelebs*; *f. autumnalis*), zóblikъ; [ešmka:] zóblica; *cfr.* zbyrórkъ [ptíчka].

Bukowy, -a, -e, *adj.* búkovyй; liście bukowe, búkovыя lístъя; gaj, gaik bukowy, búkovaя róща; las bukowy, búkovyй lésъ; drzewo bukowe, búkovoe dérevo; bukъ; (v. Bukowina, Buczyna); bukowa žołądź, búkovyй želudъ; búkovyй orлъx; v. Bukiew'.

Buks, -a, *m. T.* 1. (rura żelazna *abo* śpiżowa wewnątrz piasty), gnezdó, vtúlka vъ stúpicъ; 2. (= reft około czopów, rękojeści), železnyй obruчъ na stúpicъ, na trúbкъ, na rukoítkъ; *it.* kruzlovína; v. obečáйka; v. Buksować.

Buksola, v. Bussola.

Buksować, *v. a.* (bukami wyłokyć), vyládyvat vtúlkami [vъ stúpicъ]; ukrplíáть vtúlkami; nabivát vtúlki.

Bukszdorn, -u, *m. Bot.* (*rhamnus lycioides*; *lycium*, =v. Licznik; buksznan ościsty), žestъ talonáя; kustóvnikъ; tkénna; v. Krušina.

Buksznan, -u, *m. Bot.* (*buxus*), buksъ; búksobaumъ; pumpíсъ; samшítъ; šamшítъ; búksovoe [*abo* samшítovoe] dérevo; v. Genáнъ; - ościsty, v. Buksztdorn; - ostowaty, (*onopyxos*), volčéчъ kolъčtъ, čertopolóxъ; *it.* igníшnikъ; (v. Lubezna); Buksznanowy, -a, -e, *adj.* búksovyй, samшítovyй, [-boй].

† Buksztab, -u, *m.* (z Niem. „Buchstabe", głoska, litera, czcionka, *qu. v.*), búkva, létera.

Buk-sztele, -ów, *pl.* 1. *Archit.* (z Niem. „Bogengestelle, Bogengerüste", obląki z tarcic, formy w murowaniu), kruzáło; náluba; nozukrýzie; 2. *Fortif.* (= wieże na kołach lub walcach, które u dawnych podmykano pod mury), derevánnыя báшni, dvižuщiяся na kolésaxъ, upotrebláemыя [y drévnixъ] pri osádaxъ; -sztelnnek, -nka,

Digitized by Google

m. Archit. (złączenie dwóch bukształów *etc.*), соединéніе двухъ полукрýгій [для клáдки свóда]; v. **Bukształe.**

Buksztyn, -a, *m.* (z Niem. „*Buchstein*", kamień palony, cegła), кирпичъ.

Bu-kwica, -y, *f. Bot.*, - czerwona, (*betonica*), бýквица, бýковица, рíсникъ; - ckarna, (*b. vulgaris*), бýквица чёрная, антóнная; подóрникъ; Turecka -, v. **Lilchowe jądrka**; bukwica biała, (= pierwiosnka, *primula veris*), бýквица бѣлая, весéнняя; скороспѣлка; барáнчикъ; - wodna (*scrophularia*), зóбмый кóрень; заваленъ; норáчникъ; -kwiczany, -a, -e, *adj.* бýквичный.

Bukwita, -y, *f. Bot.*, v. **Pogańka**, **Tatarka**, **Hreczka.**

Bul! Bul! *interj.* бýль! бýль! v. **Blu! Blu!** *it.* v. **Bulketać.**

Bula, **Bulla**, -i, *f.* 1. **Buła**, -y, *f.*, † **Bóla**, -y, *f.*, - papiezka, бýлла, пáпская грáмота; злота -, златáя бýлла; уложéніе императóра Кáрла IV.; 2. **Buła**, -y, *f.* α) (chléb okrągły duży), большóй крýглый хлѣбъ; v. **Bochen**, **Bułka**; β) дéньги, получáемыя отъ прихóда; γ) *бельмá, пéнтюхъ, остолóпъ, валдáхъ, вихлáй, чурбáнъ, неповорóтливый человѣкъ; блухъ, пóчта; v. **Basałyk**, **Grundal.**

Bułany, -a, -e, *adj.* (tylko o koniach: maści płowéj), булáный; солóвый; конь булаиу, булáная лóшадь.

Bu-łat, -u, *m.* (stal), булáтъ, сталь; (szabla Turecka, miecz Perski), сáбля, налáшъ, мечъ; *it.* сáбельный клинóкъ; -łatny, -łatowy, -a, -e, *adj.* (stalny, stalowy), булáтный, стальнóй.

Bu-ława, -y, *f.* 1. булавá; пáлица; хýбáнъ; 2. - (hetmańska), булавá, гéтманская булавá, начáльническій жезлъ, предводúтельскій жезлъ; dawny gatunek buławy, пернáта; 3. *Metonym.* (= hetmaństwo, komenda hetmańska, urząd hetmański, *etc.*), гéтманство, начáльство, достóинство главнокомáндующаго, фельдмáршальское достóинство; -ławić, *v. n.* (= hetmanić, dowodzić nad wojskiem), начáльствовать, комáндовать; -ławka, -ławeczka, -i, *f. dim.* (mała buława), [*propr. et* °] булáвка, мáлая булавá, *etc.*; v. **Buława**; † -ławnik, -a, *m.* 1. °° -ławonośca, -y, *m.*, °° -ławowładzca, -y, *m.* (= noszący, władający buławą, hetman), булавонóсецъ; булаводéржецъ; гéтманъ, главнокомáндующій; 2. Bulawnik, ziele, *Bot.*, v. **Pałeczniik.**

Bu-łeczka, -i, *f. dim.* (v. **Bułka**), бýлочка; -łeczniik, -a, *m.* (piekarz bułek), бýлочникъ.

Bulion, v. **Bullion.**

Bułka, **Bulka**, **Bułeczka**, -i, *f. dim.* 1. бýлка, бýлочка, сáйка; *v.* зáленецъ; *cfr.* стóбень; piekarz bułek, (co biały chléb piecze), бýлочникъ; 2. (bańka) пузырёкъ, пузырéчекъ; - na wodzie, водна, водянóй пузырёкъ; - z mydła, мыдлана, мыльный пузырёкъ.

Bul-kot, -u, *m.*, -kotanie, -ia, *n.* бýлькавье; клóкотъ, клокотáніе; -kotać, *v. n.* бýлькать; клокотáть; v. **Bełkotać**, **Blekotać.**

Bułkowy, -a, -e, *adj.* (od bułek czyli białego ciasta), бýлочный; булкова мýка, (= pszeniczna, żemlowa), пшеничная мýка, крупичатая мýка; bułkowe ciasto, (= mąka roszczyniona na pieczywo bułek), бýлочное тѣсто.

Bullion, -u, *m.* 1. (z Franc. *bouillon*, rosół z mięsa wołowego, *etc.* wygotowany), бульóнъ; мясной отвáръ; - suchy, сухóй бульóнъ; плитка бульóна; 2. свéрнутая серебряная или золотáя бѣтъ, [прóволока]; бѣтъ; ренéй.

Bulwa, **Bułwa**, -y, *f.* земляная грýша, [-нóе áблоко]; картóфель; **Bulwowy**, -a, -e, *adj.* картóфельный; bulwowa zupa, картóфельный супъ.

Bul-war, -u, *m.* бульвáръ; -wark, v. **Bolwark**; -warowy, -a, -e, *adj.* бульвáрный.

Bulka, -y, *f.* (= skórzana torba), кóжаный мѣшóкъ, кóжаная сумá, сýмка; рáнецъ.

† **Bun**, † **Bón**, -u, *m. Bot.* (z Niem. „*Bohne*", *faba*), бобъ; świni bun, (*vicia faba*), большóй полевóй бобъ; v. **Bob.**

Buncezwie, v. **Grzybienie.**

Buń-czucznie, *adv.* (z buńczukiem), съ бунчукóмъ; (= strojno, buczno, huczno), роскóшно, пышно, шýмно, великолѣпно, богáто; -czuczny, -a, -e, *adj.* 1. бунчýжный; (= buczny, strojny, huczny), роскóшный, пышный, великолѣпный, богáтый; trójbuńczuczny, трёхбунчýжный; trójbuńczuczny basza, трёхбунчýжный пашá; 2. **Buńczuczny**, -ego, *s. m.* (= buńczuk noszący, chorąży), бунчуконóсецъ, хорýжій, знаменонóсецъ; -czuczyć się, -dłuczyć się, **Burdzłuczyć się**, *v. r.* (= junaczyć się), гордúться, чвáниться, величáться, вáжничать, выступáть вáжно, ходúть гóрдо [*abo* спесúво], являться пышно, великолѣпно, съ шýмомъ.

Buńczuk, -a, *m.* 1. (z Tatarsk. ogon koński na lasce zawieszony, zamiast chorągwi służący), бунчýкъ; basza z trzema buńczukami, (= z trzema ogonami końskiemi czyli chorągwiami), трёхбунчýжный пашá; 2. (= kiść), кистъ.

Bunkowy, -a, -e, *adj.* (w kartach: dziwonkowy), бубнóвый; bunkowy tuz, бубнóвый тузъ; bunkowy niżnik, валéтъ; bunkowa dwójka, [trójka, *etc.*], бубнóвая двóйка, [трóйка, *etc.*].

Bunt, **Bónt**, -u, *m.* 1. (z Niem. „*Bund*", związek, związanie, związka, *etc.*), бунтъ, свáзка, пукъ, пучёкъ; - słomy, пукъ, [пучёкъ], свáзка соломы; - kluczów, свáзка ключéй; *it.* v. **Mendel**; 2. bunt, *pl.* bunty (w budowaniu: drzewa co balki lub krokwy trzymają), подпóрка [*abo* подпóра] накóсная, п. кóсвенная, подкóсъ, упóрка; подкóсы (*pl.*); крестú (*pl.*) [мéжду стропáлами]; 3. *Mar.* bunt, *pl.* bunty (w statkach wodnych, drzewa zakrzywione w poprzek idące, = szpągi okrętowe) кнéцы, кокóры; *v.* крáсинсы, крáсницы; (v. **Szpąga**, *cfr.* **Bucha**); 4. - (przy niektórych narzędziach muzycznych = kołek), колóкъ [у скрýпки, и т. п.]; 5. † (= związanie się z sobą, przymierze, sojusz), дрýжественный союзъ; 6. bunt, (= spisek, porwanie się przeciwko władzy prawnéj), бунтъ, мятéжъ, крамóла, возстáніе, возмущéніе, смýта, смятéніе, волнéніе; заговóръ; *Eccl. sl.* ковъ; bunt podnieść przeciwko komu, v. **Buntować się**; **Buntliwy**, v. **Buntowny**; **Buntować**, *v. a. impf.*, z-, **pobuntować**, *v. perf.*, (do buntu podusczać), бунтовáть, взбунтовáть, возмущáть, возмутúть, смущáть, смучáть, смутúть, смятáть; волновáть, взволновáть; безпокóить; *it.* подущáть, -устáть, подговáривать, -говорúть; поджигáть, -жéчь, подстрекáть, -кнýть; -tować się, *v. r.* (= burzyć się przeciwko komu), бунтовáться, взбунтовáться противъ кого; возставáть, -стáть прóтивъ кого; мятéжничать, крамóлить, крамóльничать; возмущáться, -мутúться; волновáться, взволновáться; -towanie, -ia, *n.* бунтовáніе, возмущáніе, -щéніе; подговáриваніе, подущáніе, -щéніе; поджигáніе, подстрекáніе; -towanie się, бунтъ, возстáніе, мятéжъ, *etc.*, v. **Bunt** (6); -towliwy, -tliwy, -towny, -a, -e, *adj.*, -towliwie, -tliwie, -townie, *adv.* крамóльный, крамóлный, мятéжливый, возмутúтельный, возмущáющій; мятéжный; (v. **Buntownicy**); -townica, -y, *f.* бунтовщúца, мятéжница, возмутúтельница, смутúтельница, крамóльница; -townicy, -a, -e, *adj.* 1. бунтовскій, крамóльническій, крамóльничій, мятéжническій; 2. v. **Buntowliwy**, **Buntowny**; -townik, -a, *m.*, -townicek, -czka, *m. dim.* бунтовщúкъ, мятéжникъ, возмутúтель, смутúтель, крамóльникъ, инсургéнтъ, заговóрщикъ; -townia, -a, -e, *adj.*, v. **Buntowliwy**, **Buntowniczy.**

Bura, -y, *f.* 1. (płaszcz deszczowy pilśniany), бýрка, плащъ отъ дождя; 2. °стрóйй вýговоръ; нагонй; накрягáй; журьбá.

Burak, *etc.*, v. **Bórak.**

Digitized by Google

Burat, -u, *m.* *Com.* бурáтъ; грýбая шерстяная матéрія.

Burawy, -a, -e, *adj.* смýрый; темносѣрый; v. **Bury**.

Burchla, -i, *f.* (jaje bez twardéj łupiny od kury zniesione), яйцó, снесённое безъ скорлупы; голышъ; безплóдное яйцó; v. жировый; *cfr.* **Zaparstek, Zapartek.**

Burcik, v. **Burt.**

Bur-cześć, -czуć, *v. n. et v. a. contin.*, -knąć, *v. semelf.* бурчáть, урчáть, бурлѝть; шорошѝть; шелестѝть; бушевáть, шумѣ́ть, свистáть; гремѣ́ть; брюзжáть, ворчáть; бормотáть; роптáть, сѣтовать, негодовáть; *it.* бранѝть, ругáть, журѝть; давáть, дáть кому стрóгій выговоръ; давáть, дáть кому нагонáй; w brzuchu burczy, (= kruczy), бурчáть [*abo* урчáть] въ животѣ́; burczyć sobie pod nosem, ворчáть сквозь зýбы; бормотáть; **-czymucha**, -y, *m.* (na wszystko mruczący), воркýнъ, брюзгá, брюзгýнъ, воркотýнъ, угрю́мый человѣ́къ, бормотýнъ; бранлѝвый, бранчѝвый, сварлѝвый человѣ́къ; сварлѝвецъ.

Burda, -y, *f.* 1. (z Niem. „Bürde", ciężar, brzemię, *qu. v.*), брéмя, тяжесть; 2. (we grze), шлемъ; капóтъ; прóигрышъ; *it.* burda, *pl.* burdy, (gat. gry we trzy karty, pikieta), пикéтъ; 3. (= kłótnia, zwada, rozruch, *etc.*), сóбра, раздóръ, споръ, брань, вражда́; суматóха; замѣша́тельство; 4. вы́говоръ; 5. *collect.*, v. **Hałastra**; 6. burda, -y, *s. m.*, (= człowiek niespokojny, kłótnik, warchoł), безпокóйный человѣ́къ; спóрщикъ, сварлѝвый человѣ́къ; придѝрщикъ, задѝрщикъ, привѣ́чивый человѣ́къ; ткн. burdy (*pl.*), придѝрки; 8. шýтки, прокáзы; 9. (= zwierzęta jucxne, cięćarne), вьючный скотъ; *it.* вьючное сѣдло.

Bur-dać, *v. a.* бранѝть, выбранивать, вы́бранить, ругáть, журѝть; (*cfr.* **Burda**); **-dać się**, *v. r.* (kustrać się, leniwie się do czego brać), медлить; мѣшкать; лѣнѝво, не провóрно, не скóро что дѣлать, мéдленно рабóтать.

†**Burdalon**, -u, *m.* (z Franc. „*bourdalone*", bramowanie złote, galon), галýнъ, галýнчикъ [на шляпѣ].

Burdel, -u, *m.* (z Franc. „*bordel*" zamtuz, nierządny dom), бордéль, непотрéбный домъ, блядскій домъ, блудѝлище.

†**Burdon**, v. **Burdalon.**

†**Burdowie**, **Burdy**, v. **Burda.**

Burdzluczyć się, v. **Buńczuczyć się.** [**Bukłak.**

Burdziuk, -a, *m.*, v. **Bukład**,

†**Burg**, **Burk**, v. **Bruk.**

Bur-grabia, -i, *et* -iego, *m.* (z Niem. „Burggraf", sprawca zamkowy), бургрáфъ; *it.* кастелѝчъ; надзирáтель, смотрáтель зáмка, дóма; **-grabianka**, -i, *f.* (burgrabstwa córka), дочь бургрáфа; **-grabicz**, -a, *m.* (syn burgrabstwa), сынъ бургрáфа; **-grabina**, -y, **-grabini**, -i, **-grabowa**, -y, *et* -éj, *f.* (żona burgrabiego), жена бургрáфа; **-grabski**, -a, -ie, *adj.* бургрáфскій; **-grabstwo**, -a, *n.* бургрáфство; достóинство бургрáфа; *it. collect.* (= burgrabia z burgrabiną), бургрáфъ и его жена, б. съ женóю.

Burgundzki, -a, -ie, *adj. Geogr.* Бургýндскій; wino Burgundzkie, Бургýндское вино.

Burk, **Burkować**, v. **Bruk**, **Brukować** *et* **Burkować.**

Burka, -i, *f.*, **Burecska**, -i, *f. dim.* бýрка, [плащъ отъ дождя́]; *(= strofowanie), выговоръ, журьбá, брань, ругáтельство; дáть, дарóвать кому burkę, окрыть кого burką, *журѝть, пожурѝть кого за что; дать, сдѣлать кому стрóгій выговоръ; дать кому нагонáй; наклѝть кому гóлову; v. **Burkować.**

Burkatela, v. **Brokatela.**

Burknąć, v. **Burcześć.**

Burkować, *v. a.* 1. (burki dawać, łajać, *etc.*), бранѝть, ругáть, журѝть, давáть кому стрóгій выговоръ; v. **Burka**; 2. †-, v. **Brukować.**

Burła, -y, *f.* (gat. materyi), родъ матéріи; *cfr.* бурмéтъ.

Bur-mistrz, -a, *m.* (z Niem. „Bürgermeister", najpierwszy miejski urzędnik), бургомѝстръ; *Eccl. sl.* бурмѝстръ; - **Nowogrodzki**, **Pskowski**, посáдникъ; **-mistrzowa**, -y *et* -éj, *f.* (burmistrza żona), жена бургомѝстра; посáдница, жена посáдника; **-mistrzować**, *v. n.* (burmistrzowski urząd sprawować), быть бургомѝстромъ, исправлять дóлжность бургомѝстра, быть начáльникомъ гóрода; посáдничать; *it.* (z przyganą; przywłaszczać sobie jaką powagę, ton dawać, imponować), начáльствовать, самоуправствовать, поступáть произвóльно, внушáть уваженіе къ себѣ́; (любѝть) повелѣ́вать [*abo* прикáзывать, комáндовать]; говорѝть повелѝтельно; вѝступать вáжно, гóрдо, надмéнно; поступáть съ кѣмъ гóрдо; **-mistrzowski**, -a, -ie, *adj.* бургомѝстерскій, *Eccl. sl.* бурмѝстровъ; посáдничій; urząd burmistrzowski, v. **Burmistrzowstwo** (1); **-mistrzowstwo**, -a, *n.* 1. бургомѝстерство; посáдничество; бургомѝстерская дóлжность; 2. *collect.* (= burmistrz z żoną), бургомѝстръ и его жена, б. съ женóю; **-mistrzyni**, -i, *f.* (burmistrzująca), гóрдая жéнщина, внушáющая къ себѣ́ уваженіе; v. **Burmistrzować**; *cfr.* **Burmistrzowa.**

Burość, -ści, *f.* (kolor bury) темносѣрый цвѣтъ; смýрый цвѣтъ; v. **Bury.**

Bursa, -y, *f.* 1. (worek), комелѣ́къ; 2. - kupiecka, (= giełda), [купéческая] бѝржа; 3. (= życie spólne, konwikt, kollegium), óбщій столъ, конвѝктъ, пансіóнъ, бýрса, коллéгія, семинáрія; jedna to bursa, (= jednéj faryny, na jedno kopyto, jeden kram), °оня́ другъ другу подъ стать; похóжій другъ на друга; одного поля ягода; однóй мáйки; **Bursak**, -a, *m.* 1. (współmieszkaniec), [комнатный] товáрищъ; домáшній; - muzyk, (należący do bandy, *etc.*), музыкáнтъ [отъ] однóй трýппы; 2. bursak = **Bursista**, -y, *m.* (żyjący w jakim konwikcie), бурсáкъ; семинáристъ; пансіонéръ; *it.* застóльникъ.

Bursznica, -y, *f.* *Bot.* (miechunka, siele, *physalis alkekengi*), мѣхýнка, мехýнка, можжýха, жидóвская вѣ́шня, жид. ягода.

Bursować, *v. n.* (na bursie żyć), учѝться, жить въ семинáріи, въ бýрсѣ, въ пансіóнѣ.

Bur-sztyn, -u, *m.* (z Niem. „Bernstein", *succinum*, *electron*), янтáрь, *Eccl. sl.* бýрштынъ, юнтáръ, áмбра, клектръ; **-sztynować**, *v. a.*, (= elektryzować), электризовáть; **-sztynowanie**, -ia, *n.* электризовáніе, электризáція; **-sztynowy**, **-sztynny**, -a, -e, *adj.* янтáрный; (do bursztynu podobny kolorem), подóбный янтарю; похóжій на янтáрь; янтáрного цвѣ́та; bursztynowe ziarno, янтáрныхъ, янтáрное зерно; kwas bursztynowy, янтáрная кислотá; bursztynna sól, янтарнокáслая соль.

Burt, -u, *m.*, **Burcik**, -a, *m.* *dim.* 1. (z Franc. „*borde*", bramowanie, listwa, galon), бортъ, бордýръ, каймá; обмѝвка; онýшка; галýнъ, позумéнтъ; гаусъ; 2. burt okrętowy, (= burta), [корабéльный] бортъ; бортъ корабля́; v. **Burta.**

Burta, -y, *f.* 1. (burt, brzeg okrętu czyli statku, po którym się chodzi), бортъ корабля́ [*abo* корабéльный]; 2. burta, **Burtnica**, -y, *f.* (= ława lub tarcica okrętowa, gdzie siedzą flisi), бáнка; 3. †burta, v. **Wróżba**, (**wróżenie**); 4. v. **Burt.**

Burtnica, v. **Burta** (2); **Burtnik**, -a, *m.* 1. позумéнтчикъ, галýнщикъ, басóнщикъ; 2. гребéцъ, весѣ́льникъ, загребнóй; 3. v. **Wróżek**; *cfr.* **Burt, Burta.**

Burtować, *v. a.* 1. обмѝвать, -шѝть бóртомъ, галунóмъ *abo* позумéнтомъ; обклáдывать, обложѝть; v. **Galonować**; 2. v. **Hurtować.**

Burtowy, -a, -e, *adj.* бóртовый, бортовóй.

Bury, -a, -e, *adj.* бýрый; темносѣрый; смýрый.

Burza, -y, *f.*, **Burzka**, -i, *f. dim.* (*propr. et* °) бýря, волненіе, треволненіе, грозá; сѝльный вѣтеръ; вихрь; штурмъ; шумъ; шквалъ,

Digitized by Google

ураганъ; вьюга, буранъ; непогода, бурная [*abo* вьюжная] погода; (= niepokój, zamieszanie, zatargi), брань; смятеніе; смущеніе; волненіе; замѣшательство, помѣшательство; смѣшеніе; -morska, бура на морѣ, штурмъ со шквалами, бура со шквалами; -, *pl.* burze namiętności, волненіе [*abo* обуреваніе] страстей; - wojny, гроза войнъ; §. z wielkiéj burzy [= chmury] mały deszcz, (= więcéj huku, niż puku), много шуму, да мало толку; крику много, а дѣла мало; († **Burzca**, -y, *m.*, v. **Burzyciel**); -rzenie, -ia, *n.* раздраженіе, -неніе; волненіе, смущеніе, смущеніе, возмущеніе, безпокоѣніе; разореніе, разрушеніе, разрушеніе, *etc.*; v. **Burzyć**, - się; -rzliwiec, -wca, *m.* бурливо, безпокойный человѣкъ; бурная голова; бурная голова; неуживчивый человѣкъ; спорщикъ, сварливый человѣкъ, буянъ, забіяка; зачинщикъ; упрямецъ; нарушитель, возмутитель, мятежникъ, бунтовщикъ; v. **Burzyciel**; -rzliwość, -ści, *f.* (*propr. et* *) бурливость, бурность, бурность, сварливость; безпокойство; смятеніе, смущеніе, волненіе, возмущеніе; v. **Burza**; -rzliwy, -a, -e, *adj.*, -rzliwie, *adv.* (*propr. et* *) бурливый, бурный, бурливое, неспокойное море; ветреный, упрямый, безпокойный, мятежный, возмутительный; наглый; człowiek burzliwy, v. **Burzliwiec**; burzliwe morze, бурное, бурливое, неспокойное море; wiatr burzliwy, бурный, сварливый, сильный, порывистый вѣтеръ; -rzniica, -y, *m.*, v. **Burzyciel**; ** -rzotwórca, -y, *m.* буреторѣцъ.

Bu-rzyć, *v. a. impf.*, zburzyć, *v. perf.* раздражать; волновать, взволновать; смущать, смутить, возмущать, -мутить, смятать, безпокоить; (v. **Buntować**); - morze, волновать, взволновать море, взбушевать море, поднимать, -нять волны; wiatr potężny [w-] zburzył morze (wody), бура разволнила сильное волненіе; бура взволновала море; *it.* -, разорать, -рить; разрушать, -рушить; разгромлять, -мить; (v. **Niszczyć**, **Pustoszyć**, **Rozwalać**); * уничтожать, нарушать; działa burzące, осадныя орудія; тяжелыя орудія; стѣнобитныя машины; стѣноломы; тараны; *v.* обѣнъ; - kogo, czyje zdanie, pismo, (= walczyć z kim, zbijać, zwyciężać, obalać jego zdanie), побѣждать, опорочивать, опорочивать, опровергать, опровергнуть; - się, *v. r.* шумѣть, сварливствовать, бушевать, волноваться, неистовствовать, бурлять, безпокоиться, восставать противъ кого, возмущаться, волноваться, мятежничать, бунтоваться; v. **Buntować** (się); morze się burzy, море волнуется; burzy się krew, кровь волнуется; [o trunkach:] - się, (= robić), бродить, начинать ходить; кисуть; burzy, *impers.* (= straszy), burzy tu (*abo* burzy w tym domu), здѣсь домовые [поселились]; здѣсь черти водятся; здѣсь не чисто; -rzyciel, **Zburzyciel**, -a, *m.*, -rzliwiec, -wca, *m.* 1. нарушитель, зачинщикъ, возмутитель, смутитель, мятежникъ, бунтовщикъ; (v. **Buntownik**); *it.* разоритель, разрушитель; 2. burzyciel, v. **Połkartanna** *et* **burzące działa** *sub*: **Burzyć**; -rzycielka, -i, *f.* нарушительница, зачинщица, возмутительница, смутительница, мятежница, бунтовщица; *it.* разорительница; -rzysty, -a, -e, *adj.* бурливый; бурный; громоносный; chmury burzyste, obłoki burzyste, громоносныя [*abo* громовыя] тучи; -rzyświat, -a, *m.* безпокойный человѣкъ; нарушитель [спокойствія]; *cfr.* **Burzyciel**.

Bussola, -i, *f.* (z Franc. „*boussole*", kompas magnesowy) компасъ.

Bust, **Biust**, -u, *m.*, **Busta**, **Bysta**, -y, *f.* (z Franc. „*buste*", popiersnik, półposąże), бюстъ; поясный портретъ, грудной портретъ.

Buta, -y, *f.* (pycha, chełpliwość), спесь, спесивость, кичливость, гордость, надменность, высокомѣріе, тщеславіе.

† **Butel**, -tla, *m.* 1. (z Niem. „*Büttel*", miejski sługa; oprawca; szargarz; kat), полицейскій; полицейскій служитель; десятской; сыщикъ; палачъ; *it.* v. **Podwojski**; 2. v. **Bu-tel**, -tla, -telka.

Butel, **Butla**, -i, *f.*, **Bu-telka**, -teleczka, -i, *f. dim.* (z Franc. „*bouteille*", flasza, flaszka), бутыль, бутылка, бутылочка; фляга, фляжка; стклянка, стклянночка; *Phys.* Lejdejska butelka, Лейденская банка; * напитокъ; -telczany, -telkowy, -tlowy, -a, -e, *adj.* бутылочный; butelkowe piwo, wino, (= ściągane na butelki), бутылочное пиво, вино; пиво, вино въ бутылкахъ; butlowy, butelkowy przyjaciel, товарищъ, брѣжникъ, кутилко; -telczyna, -y, *f.*, -telczysko, -a, *n.* бутыль, фляга; -telkować, -tlować, *v. a.* (ściągać na butelki), сливать, слить, разливать, -лить, переливать, -лить въ бутылки.

Butliwość, **Butność**, -ści, *f.* (pyszność, chełpliwość), [гдѣ-]ная спесь, спесивость, кичливость, гордость, надменность, высокомѣріе, тщеславіе; *it.* надутость, напыщенность, высокопарность; *it.* смѣлость; **Butliwy**, **Butny**, -a, -e, *adj.*, [гдѣ-]гордый; спесивый, кичливый, надменный, высокомѣрный, тщеславный; *it.* надутый, напыщенный; высокопарный; *it.* смѣлый, дерзкій; -wie, -wo, *adv.* гордо, спесиво, *etc.*

† **Butoniera**, -y, *f.* (z Franc. „*boutonnière*", dziura, dziurka guzikowa), петля.

Butwieć, *etc.*, v. **Bótwieć**.

Butyka, -i, *f.* 1. (z Franc. „*boutique*", buda kramarska, *etc.*), лавка, лавочка; купеческая; 2. ящикъ разнощика; 3. домишко.

† **Butynek**, † **Bitunek**, -nka, *m.* (z Franc. „*butin*", łupież, zdobycz), добыча, *pop.* дувань; **Butynkować się**, *v. r. impf.* (= dzielić się zdobyczą), дѣлить, раздѣлять добычу, *pop.* дувань.

Buxdygan, -a, *m.* (z Tatarsk. broń na krótkim drzewcu osadzona, formy podługowatéj), бусдыганъ, палица, булава.

Bu-zia, -i, *f.*, -ziak, -a, *m.*, -ziaczek, -czka, *m. dim.* (= gęba, usteczka), ротъ [*gen.* рта], ротики; устѣ (*pl.*); *it.* личико; (= pocałowanie miłośne), поцѣлуй, лобзаніе, лобызаніе; dać komu buzi, buziaka, поцѣловать кого; *fig.* buziak, buziaczek, (= laleczka, figureczka, osobeczka), малютка, милашка, красивое дитя, прекрасный ребенокъ; *it.* прекрасная дѣвица.

Bu-zować, *v. a. impf.*, z-, wy-**buzować**, *v. perf.* (= dać komu po nosie), задавать, задать кому-либо по носу; (= грозно кого лаять), дѣлать, давать, дать кому строгій выговоръ, дать кому нагоняй, журить кого; (= ostro bardzo karać), бузовать; наказывать; *it.* карать; *cfr.* **Nabuzować**; -zować się, *v. r.* (= gwałtownie się palić), очень пылать, пламенѣть.

By, *adv. et conj.*, бы, бъ; если бы; хотя бы; хоть бы; какъ бы; будто, будто бы; какъ бы; (= aby, żeby), дабы, чтобы; v. **Gdyby**, **Jeśliby**, **Kiedyby**, **Jakby**.

Być, [*Praes.* jestem, я есмь, jest, есть, *pl.* jesteśmy, мы есмы, są, они, они суть; *Praet.* byłem, былъ, я, онъ былъ; *Fut.* będę, będzie, я буду, онъ будетъ; *Imper.* бѣдѣ! (ты) будь!], *v. n.* быть; (= eksystować), существовать; będący, (= być mający, przyszły), будущій; (= był mający, eksystujący), сущій; być (= trwać), быть, [продолжаться]; - gdzie (= znajdować się gdzie), быть; находиться; пребывать; - przytomnym, присутствовать; być do czego, (= służyć do czego; *it.* v. **Należeć**), служить къ чему; być na czém, v. **Sprawować co**; *it.* v. **Zależeć** (od czego), **Zawisnąć**; niech tak będzie, быть такъ; пусть такъ; v. **Stać się**; nie z tego nie będzie, изъ этого ничего не будетъ [*abo* не выйдетъ]; co będzie to będzie, co bądź to bądź, бѣдѣ co chce, niech będzie co chce, что будетъ, то будетъ; что бы то ни было; niech będzie jak chce, какъ бы то ни было; (v. Będzie); bądź zdrów! (= bywaj, zostań zdrów!), будь здоровъ!

Digitized by Google

прощáй! bądź... bądź, ńли... ńли; лúбо... лúбо; bądź krótko, bądź długo, páno ńли пóздно [*abo* páno ńли, пóздно ли], да...; kogdá-нибудь, да...; bądź że... (= dajmy, supponujmy, że...), положимъ, что...; bądź (pan) łaskaw! пожáлуйста! сдѣлайте мúлость! сдѣлайте одолжéніе! (v. Bądź); być w łasce u kogo, быть въ мúлости у кого́; to jest, (*abbrev*, t. j.) то есть. [вáніе.

Bycie, -ia, *n.* бытіé; существо-

Byczak, -a, *m.* 1. (byczy korzeń, bykowiec), плеть изъ волóвьяго хвостá; бычáчій ремéнь; 2. *болвáнъ, пéнтюхъ, блухъ, дуралéй, бурлáкъ, невѣжа, грубіáнъ; *it.* v. Byczek.

Byczeć, v. Byczyć się.

Byczek, -czka, *m.*, **Byślek**, -ska, *m.*, **Byś**, -sia, *m.*, **Bujaczek**, -czka, *m. dim.* бычóкъ, бычóкъ, телёнокъ.

Byczy, -a, -e, *adj.* бычій, бычáчій; byczy korzeń, v. Byczak.

By-czyć, *v. a. impf.*, zbyczyć, *v. perf.* 1. (= ćwiczyć bykowcem), бить, отхлёстывать, -стáть плéтью; 2. (= zdzierać, ociąć, oszwabić), лишáть, -шáть кого́ выгóды; обмáнывать, -нýть; обдѣлáть, -лáть; 3. (= sprawę byczą iścić), предавáться, -дáться сладострáстію, пр. чувственнымъ наслажденіямъ; -czyć się, *v. r.*, Byczeć, *v. n.* разшалáться, разрѣзвáться; дичáться, бычáться; дѣлаться, сдѣлаться дикимъ, непросвѣщённымъ, грýбымъ; дѣлаться, сдѣлаться сладострáстнымъ; -czyna, -kowina, -y, *f.* (bykowe mięso), бычáчье мáсо.

By-dełko, -a, *n. dim.* скотúнка; (v. Bydło); рогáтый скотъ; -dlętko, -a, *n. dim.* скотúнка; *дурáкъ, дуралéй, глупéцъ, глýпая башка; -dlę, -ęcia, *n.* 1. скотъ, скотúна, животное, тварь; żyć jak bydlę, жить по-скóтски; 2. *скотúна, скотъ, скотоподóбникъ; *it.* глýпый человѣкъ, глупéцъ, дурáкъ, дуралéй; -dlęce, = po bydlęcemu, *adv.* (zwyczajem bydląt), скóтски, по-скóтски; -dlęcieć, *v. n. impf.*, zbydlęcieć, *v. perf.* (bydlęciem się stawać), дѣлаться, сдѣлаться скотóмъ; -dlęcość, -ści, *f.* скóтство; -dlęcy, -a, -e, *adj.* скóтскій, *Eccl. sl.* скотій; *скóтскій, скотоподóбный; bydlęcy lekarz, (v. Konował), скотоврáчъ, ветеринáрный врачъ, ветеринáрный лéкарь, ветеринáръ; bydlęca lekarska nauka, скотоврачёбная наýка, ветеринáрное [*abo* скотоврачёбное] искýство, ветеринáрія; człowiek bydlęcy, скотоподóбникъ; (v. Bydlę); -dlęczyzna, -y, *f.* (mięso bydlęce), мáсо отъ скотúны; бычáчье мáсо; говядже мáсо; -dlić się, *v. r.* (o krowach: byka do siebie przypuszczać), быть въ расхóдкѣ.

†**Bydlinek**, -nka, *m.* (= wędzony śledź), копчёная селёдка.

Bydlnik, -a, *m.* (byk), [племéнный *abo* завóдскій] бык.

Bydlny, -a, -e, *adj.* 1. (bydlęcy, od bydląt), скóтскій, скóтій; скóтный; bydlny lekarz, ветеринáрный врачъ, ветер. лéкарь, скотоврáчъ, ветеринáръ; v. Konował; 2. изобúльный, обúльный скотóмъ, скотúною.

By-dło, -a, *n.* 1. скотъ, скотúна; животное, тварь; - rogate, (rogacizna), рогáтый скотъ, *Eccl. sl.* говядо, пáствина; stare bydło, одéръ, óдрань, [v. Karw]; pasisty dla bydła, скотопитáтельный; *Eccl. sl.* говядо-пáственный, -пáственный; dziewka od bydła, скóтница; hołdowla, wychów bydła, скотовóдство, разведéніе скотá; 2. *fig.* -, скотъ, скотúна; -dłokradźca, -y, *m.* (złodziej bydła), скотовóръ; -dłokradztwo, -a, *n.* скотовóрство, крáжа скотá; -dłopas, -a, *m.* скотопáсъ, скóтникъ; v. Skotopas.

Bydź, (był), v. Być.

Bygiel, v. Begiel.

†**Bygla**, -i, *f.* (z Niem. „Bügeleisen", żelazo krawieckie do prasowania), утюгъ.

Byk, **Bygaj**, **Buhaj**, **Bujak**, -a, *m.* 1. быкъ; v. Bydlnik; §. goły (*abo* nagi) jak byk, (= jak bizun, jak Turecki święty), голъ какъ бýбенъ; бýбенъ бýбкомъ; 2. byk, (gat. statku wodnego), сýдно, бáрка, стругъ; 3. byk, (= baran do szturmowania), овéнъ, тарáнъ, стѣнолóмъ; 4. *Astron.* byk, (= znak niebieski wiosienny), телéцъ, *gen.* -ьцá, [знакъ небéсный]; 5. *болвáнъ, пéнтюхъ, блухъ, бурлáкъ; (*cfr.* Bik); дáть комý быка, дáть комý тумакá, дáть комý толчóкъ [съ тылу]; By-kować, *v. n.* 1. (bykowe płacić), плáтить почерёвныя дéньги; 2. плáтить пóдать отъ рогáтаго скотá; -kowcowy, -a, -e, *adj.* 1. отъ волóвьяго хвостá; v. Byczak; 3. (= rzemienny), ремéнный; -kowiec, -wca, *m.*; v. Byczak (1); -kowina, -y, *f.* 1. (mięso bykowe), бычáчье мáсо; говядже мáсо; 2. (= skóra bykowa), бычáчья кóжа; бычáчья шкýра; -kowe, -ego, *s. n. Eccl. sl.* почерёвныя дéньги; -kowy, -a, -e, *adj.* бычáчій.

Byle, **Byleby**, *conj.* (żeby tylko), дабы тóлько, чтобы тóлько; *it.* ёсли тóлько; byle zbyć, byle odbyć, (= letko, niedbale, od ręki), слегкá; кóе-какъ; на скóрую рýку; *v.* скорохвáть; *cfr.* Byle, (byllina, *Bot.*).

Byle, -a, *n.*, **Byllina**, -y, *f. Bot.* 1. (*suffrutex*, v. podkrzewie), подкустáрникъ, полукýстъ; *it.* бýлье; 2. (= łodyga), стёбель; *cfr.* Byle, (byleby, *conj.*); v. Bylina.

Bylica, **Bielica**, -y, *f. Bot.* (*artemisia*), чернобúль, чернобúльникъ; глистникъ; v. Bielica.

Bylina, -y, *f.*, **Bylinka**, -i, *f. dim.* бýлие, былúна, былúнка; растéніе; травá; негóдная [сóрная] травá; плéвелъ; (= łodyga, źdźbło), стёбель; v. соломина.

Byłość, -ści, *f.* (bywszy byt, była bytność), бывъ, былúца; былá бýтность; былóе бытіé; Były, -a, -e, *adj. part.* (bywszy, bywały), былóй, бýвшій, бывáлый.

Bynajmniéj, *adv.* нимáло; отнюдь (отнюдь) не; никáкъ не; ни чуть не; совсѣмъ не; вóвсе не.

†**Byon**, -u, *m.* (chmiel), хмель, хмѣль.

Byś, **Byślek**, v. Byk, Byczek.

By-stro, -strze, *adv.* (*propr. et* *) бýстро; rzeką bystro płynąca, biegąca, ciekąca, быстротекýщая рѣкá; bystro pojmować, замысловáто, остроýмно, бýстро понимáть; -stromyślny, -a, -e, *adj.* быстроýмный, остроýмный, замысловáтый, *Eccl. sl.* остромúсленный; -stromyślność, -ści, *f.* быстроýміе, *Eccl. sl.* остромúсліе; -stronogi, -a, -ie, *adj.* быстроногій; -strooki, -a, -ie, *adj.* быстроглáзый, остроóкій, остроглáзый, остроразрáщій, проницáтельный, прозорлúвый, дальновúдный; -stropławny, -a, -e, *adj.* быстротекýщій; -stropojętność, -ści, *f.* остроноáтіе; -stropojętny, -a, -e, *adj.* остроноáтный; v. Ostromyślny; -strość, -ści, *f.* быстротá, быстринá; *it.* остроýміе, проницáтельность, замысловáтость, предусмотрáтельность, зóркость, чýткость; -strowaty, -a, -e, *adj.* быстровáтый, бýстренькій; -stry, -a, -e, *adj.* бýстрый, чýткій, быстроýмный, остроýмный, замысловáтый, предусмотрáтельный, зóркій, быстроглáзый, проницáтельный, прозорлúвый, дальновúдный; rzeka bystra, бýстрая рѣкá; *it.* v. Niepohamowany, Nieugłaskany; -strze, 1. *adv.* v. Bystro; 2. Bystrze, -a, *s. n.*, v. Bystrość, Ostrość; -strzec, -strzca, *m.* быстрáкъ; -strzeć, *v. n.*, -strzyć się, *v. r.* дѣлаться, сдѣлаться бýстрымъ, дикимъ; -strzyć, *v. a.*, v. Ostrzyć.

Byt, -u, *m.* (bycie i stan bycia), бытъ, бытіé, бýтность; состоáніе; dobry byt, благосостоáніе; *Eccl. sl.* благобýтство; boży byt (*Bot.*), v. Boży.

†**Bytnia**, -i, *f.*, v. Jestestwo.

Bytność, -ści, *f.* бýтность, сýщность, существовáніе; *it.* присýтствіе; v. Jestestwo, Istność, Obecność, Przytomność; bytność mieć, существовáть.

Bytny, -a, -e, **Bytni**, -ia, -ie, *adj.* присýтствующій; настоящій.

Były, -a, -e, *part.* (= bywszy), бýвшій; v. Były.

By-wać, *v. n. freqn.*, бывáть; bywaj zdrów, v. Bądź zdrów *sub:* Być; - gdzie, (= uczęszczać do jakiego miejsca), чáсто посѣщáть, чáсто собирáться гдѣ; -walec,

Digitized by Google

-lca, m. бывалый, опытный, свѣдущій [въ чѣмъ], знающій [что]; -walka, -i, f. 1. опытная женщина; 2. (= rzecz bywała), бывальщина; -wałe, adv., v. Zwyczajnie; -wałość, -ści, f. опытность; v. Biegłość, Doświadczenie, Praktyka; -wały, -a, -e, adj. part. бывалый; it. v. Bywalec; -wszy, -a, -e, adj. part. бывшій.

Bzdere, np. Tere bzdere, болтовня, вздоръ, бредни (pl.), пустяки (pl.); v. Bzdurzyć.

Bzdrąg, Bzdręga, v. Pstrąg.

Bzducha, v. Bździucha.

Bzdura, -y, f., Bzdurka, -i, f. dim. 1. (= bagatelka, fraszka, maleństwo), безділица, безділка, мелочь; пустяки (pl.); 2. *-, s. c. (= m. et f.) простофиля; дурень, глупецъ (m.); дура, глупая женщина (f.); Bzdurny, -a, -e, adj. маловажный, незначительный, ничтожный, дрянной; Bzdurstwo, -a, n. чуха, чепуха, вздоръ, глупость, пустяки; Bzdurzyć, v. n. врать чепуху; нести, молоть чепуху; молоть вздоръ; бредить; дурить.

Bzdyk, -a, m., Bzdyczek, -czka, m. dim., Bzdyś, -sia, m. dim. старый хрѣнъ; старый хрычъ; воркунъ, воркотунъ, брюзга, брюзгунъ, угрюмый человѣкъ; трусъ.

Bzdzel, -a, m. (u flisów: młyn pobrzeżny na Wiśle), водяная мельница; cfr. Bździel.

Bździć, v. n. бздѣть, вонять, распространять отвратительный запахъ, наводить.

Bździel, -a, m. 1. (wiatr śmierdzący telem odchodzący), бздѣхъ; (cfr. Bzdzel); 2. -, Bździoch, -a, m., Bździoszek, -szka, m. dim. 1. бздунъ; 2. трусъ; v. Tchórz; it. v. Kutwa; Bździocha, -y, f., Bździoczka, -i, f. dim. бздуня; Bździna, -y, f., Bździny, pl., бздѣхъ, бздѣты.

Bździucha, Bzducha, -y, f., Bździuszka, -i, f. Bot. (purchawka, lycoperdon bovista), бздюха, дождевикъ, дождевикъ, дождяникъ [гриба].

Bzicha, Bzucha, -y, f. Bot. (ziele, gat. czarnuszki, nigella), черницка.

Bzikać, Bziknąć, v. n. шикать; жужать; шужать.

Bzowina, -y, f., v. sub: Bzowy.

Bzowy, -a, -e, Bot. (od bzu; v. Bez), бозовый, бузинный, бузиновый; bzowe powidła, желе изъ бузины; морсъ, киселъ изъ бузины; бузиновый сиропъ, сокъ, бузинникъ; bzowy kwiat, бузинный цвѣтъ; bzowy kolor, (czyli lila), сиреневый цвѣтъ, лиловый цвѣтъ; bzowe jagody, бузинныя ягоды; bzowa gąbka, Bot. (tremella auricula Judae, fungus sambuci), бузинная губка; бузинный грибъ [abo паросгь]; драгая уховидная; Іудино ушко; Іудино ухо; bzowe drzewo, bzowe krzaki = Bzowina, -y, f. бозинъ, бузина, самбукъ; bzowa herbata, бузинный чай.

C.

Caban, -a, m., Cabanek, -nka, m. dim. (gat. większych baranów Wołoskich), родъ большихъ Волошскихъ барановъ [овецъ]; *баранъ, болванъ, глупецъ, чурбанъ, дурачина, pop. простофиля, глупендай; [v. Cap; cfr. Czaban].

Cąbr, Cząbr, Cąber, -bru, m. 1. хребтовая [abo хвостовая] часть говядины; бычачье бедро; чемеръ; - jelenia, sarny, оленій задъ, оленьи лямки, задная часть изюбрьей спинки; 2. Bot. (ziele, satureia hortensis), чаберъ, чебрецъ; cząbr Włoski = Cząbrzyca, -y, f. Bot., v. Dzięcielina.

Cacał interj. [у дѣтей:] прекрасно, хорошо; Cacać, Cackać, Cieckać (kogo), v. a. ласкать; приголубливать; облизывать; Cacać się, Cackać się z kim, v. r. нянчиться съ кѣмъ; v. Pieścić; Caco, Cacko, -a, n. (дѣтская) игрушка.

Cadzenie, Cadzić, etc., v. Cedzić, etc.

Cajghaus, v. Cekaus.

Cal, -a, m. дюймъ; v. Calówka.

Cał, v. Cały; na Cał przedać, (= hurtem, en gros), оптомъ, гуртомъ продать.

Cale, adv. совсѣмъ; совершенно; nic cale, (nic ze wszystkiém), совсѣмъ не, вовсе не; отнюдь не; никакъ не; невступно; v. Wcale.

Calec, -lca, m. (ziemia twarda; v. Celc), твердая почва; цѣлина, новина; материкъ.

Caleć, v. n., v. Ocaleć, Scaleć, Ucaleć.

Calić, v. a., v. Ocalić, Ucalać.

Calizna, -y, f. 1. глыба [земли]; комъ; 2. v. Calec, Celc.

Całka, -i, f. цѣлое [число]; Całki, -a, -ie, adj. цѣлый; Całkiem, adv. цѣлкомъ; -kość, -ści, f. цѣлость; -kowitka, -i, f., v. Całka; -kowitość, -ści, f. цѣлость; v. Całość; -kowity, -a, -e, adj. (v. Całkowy), цѣлый; цѣлостный; совершенный; всецѣлый; (v. Cały); -kowicie, adv. совсѣмъ; совершенно; -kowy, -a, -e, adj. 1. Mathem. интегральный; rachunek całkowy, (calcul intégral), интегральное [и-]исчисленіе; интегральное вычисленіе; v. Całkowity; 2. całkowa krowa (= dojna), удойливая [abo дойная] корова.

Cało, adv. въ цѣлости; (v. Cały); Cało-dniowy, -dzienny, -a, -e, adj., -dniowo, -dzienne, adv. вседневный, вседневный; -kształt, -u, m. T. Archit. (abrys całe budowanie wnątrz i z wierzchu oku wystawiający), перспективный чертежъ; сценографія; -miesięczny, -a, -e, adj., -nie, adv. мѣсячный.

Całon, v. Całun.

Całonocny, -a, -e, adj., -nie, adv. всенощный; całonocne nabożeństwo, всенощная служба; всенощница, всенощная; Eccl. sl. всенощное бдѣніе.

Całopalenie, -ia, n. всесожженіе; всесожигаемая (pl.).

Całość, -ści, f. цѣлость; цѣлое; полнота; совершенство; (= nienaruszoność), цѣлость, неповрежденность; невредимость; сгеść całości, часть цѣлаго; całość szczególna, (integrale particulare) v. Szczególny; it. -, (= cały świat), вселенная; v. Mir; it. v. Zupełność.

Cało-wać, v. a. impf., u-, po-całować, v. perf. цѣловать; лобзать; лобызать; -wać się, v. r. цѣловаться; цѣловать [abo лобызать] другъ друга; -wanie, -ia, n. цѣлованіе; лобзаніе, лобзаніе; -Judasza, Іудино лобзаніе; предательскій поцѣлуй; предательское лобзаніе; dać komu-, поцѣловать кого. [witość, -kowity, Całość.

Cało-witość, -wity, v. Całko-

Calówka, -i, f. 1. вещь толщиною въ дюймъ; - lina, дюймовый канатъ; 2. (= deska calowa, na cal gruba), дюймовка, доска толщиною въ дюймъ; дюймовая доска.

Cało-władność, -ści, f. всевластіе; самодержавіе; v. Samowładstwo; -władny, -a, -e, adj., -nie, adv. самодержавный; всеодержавный; всевластный; v. Samowładny. [v. Calówka.

Calowy, -a, -e, adj. дюймовый;

Całun, Całon, -u, m. 1. большой покровъ; it. покрывало; 2. (sierak, gruba odzież mnisza), толстое монашеское одѣяніе, толстая монашеская ряса.

Całus, -a, m. поцѣлуй; засосъ.

Ca-lusieńki, -luteńki, -a, -ie, adj. совсѣмъ цѣлый.

Cały, -a, -e, adj., Cało, adv. цѣлый; всецѣлый; нераздѣльный; непочатый; весь; полный; комплет(к)тный; совершенный; сохранный; невредимый; неповрежденный; cały rok, цѣлый годъ, круглый годъ; z całego serca, отъ всего сердца; всею душею; охотно; z całéj duszy, всею душею; Eccl. sl. вседумно; cały świat, вселенная; v. Mir.

Cap! interj. хватомъ; v. Łap.

Cap, -a, s. m. (gat. baranów, etc.), Киргизская овца; баранъ; [v. Курдюкъ]; fig. v. Caban (*).

Capa, -y, f. (gat. skóry), маргринъ, [родъ кожи].

Capać, Capić, Czapać, Capnąć, v. a. цапать, цапнуть; хватать, хватать, схватить; хапать, хапнуть.

Digitized by Google

Capstryk, Capstrzyk, Capstrych, -u, *m.* (z Niem. „Zapfenstreich"), вечерняя зарѣ; в. зорѣ.

Car, -a, *m.* 1. Царь; Boże Cara chroń! Бóже Царя храни́! 2. *Bot.* (ziele podbiał, lepiężnik, *tussilago petasites*), бѣлокопы́тникъ чу́мный; подобѣ́лъ чу́мный; чу́мный кóрень обыкновéнный; довесѣ́льный лапу́шникъ; [*cfr.* царь-трава́]; **Carewicz, Carewna**, v. **Carowicz, Carówna**; **Ca-rowa**, -y, (-éj), *f.* Царя́ца; do carowéj należący, царя́цинъ; **-rowicz, -rewicz, -rzewicz**, -a, *m.* Царéвичъ; **-rowiczowy, -rewiczowy**, -a, -e, *adj.* царéвичевъ; **-równa**, -y, (-éj), *f.* Царéвна; do carówny należący, царéвнинъ; **-rski**, -a, -ie, *adj.* Ца́рскій; Царéвъ; ца́рственный; dworzanin carski, царедвóрецъ; wstąpić na tron carski, воцарѧ́ть, -рѧ́ть; wstąpienie na tron carski, воцарéніе; carskie drzwi, (ołtarzowe), *Eccl.* ца́рскія врата́, ца́рскіе двéри; **-rstwo**, -a, *n.* (państwo carskie), ца́рство; ца́рствіе; (panowanie), ца́рствованіе; **-rzewicz**, v. **Carowicz.**

Casza, v. **Cząsza.**

Cążki, -ów, *pl. dim.*, v. **Cęgi.**

Ceber, -bra, *m.*, **Cebrzyk**, -a, *m. dim.* ушáтъ, чанъ, кáдка, *dim.* ушáтикъ, чáникъ, кáдочка; deszcz leje jak z cebra, дождь лѣтъ какъ изъ ведрá, лѣтъ ведрóмъ; **Cebrowy**, -a, -e, *adj.* ушáтный, кáдочный. [brować, *etc.*

Cębrować, Cębrowina, v. **Cem-**

Cé-bula, -i, *f.*, **-bulka, -buleczka**, -i, *f. dim. Bot.* лу́ковица; лу́ковка; - morska, (*scilla maritima*, Linn.), морскóй лукъ; скѝлла; - psia, v. **Psia cebula**; - kwiatowa, цвѣ́тная лу́ковица; цвѣтóчная лу́ковица; **-bulasty**, -a, -e, *adj.* лу́ковичный; v. **Cebulkowaty**; rośliny cebula(s)te, cebulowe, лу́ковичныя растéнія; **-bulkowaty**, -a, -e, *adj.* лу́ковичный; *it.* похóжій на лу́ковицу; лукóвчатый; луковицевѝдный; **-bulkowy, -bulny, -bulowy**, -a, -e, *adj.* лу́ковичный; лу́ковый; v. **Cebulasty.**

Cech, -u, *m.* 1. цехъ; * общество; 2. (= schadzka cechu; miejsce gdzie się cech schodzi; gospoda), собра́ніе цéха; собра́ніе цехóвыхъ; помѣщéніе цéха; гéрбергъ; 3. (w górnict.) шáхта; рудокóпная я́ма; 4. v. **Cecha.**

Cecha, -y, *f.* 1. (z Niem. „Siegel"; powłóczka, poszewka), нáволока, нáволочка, 2. **Cecha**, -y, *f.*, **Cesz-ka**, -i, *f. dim.* (znak, oznaka, znamię), знакъ; при́знакъ; мѣтка; отмѣ́та; примѣ́та; пятно́; отли́чіе; - logarytmu, *Alg.* характéристика [логарѝѳма]; - na bydlęciu, примѣ́та, тавро́; клеймó; - na monecie, чекáнъ; клеймó; v. **Stępel**; - (na złoczyńcy), клеймó [знакъ безчéстія].

Cech-mistrz, -a, *m.* 1. цехóвый мáстеръ; цехóвый старши́нѧ; 2. головѧ́, главѧ́, начѧ́льникъ; **-mistrzowski**, -a, -ie, *adj.* принадлежѧ́щій цехóвому мáстеру [*abo* главѧ́ цéха]; **-mistrzowstwo**, -a, *n.* достóинство, дóлжность цехóваго мáстера [*abo* главѧ́ цéха].

Ce-chować, *v. a. impf.* мѣ́тить; клеймѝть; налагѧ́ть, наложѝть клеймó на (*c. Acc.*); тавра́ть; **-chowanie**, -ia, *n.* мѣ́тка; клеймéніе; наложéніе клеймá на (*c. Acc.*); v. **Piątno-wać, -wanie.**

Ce-chownik, -a, *m.* цехóвый; цехóвый членъ; членъ цéха; **-chowy**, -a, -e, *adj.* цехóвый, [-вы́й].

Cedr, -u, *m. Bot.* (*pinus cedrus*), кедръ; кедрóвое дéрево; **Cedrowy**, -a, -e, *adj.* кедрóвый; изъ кедрóваго дéрева; [*cfr.* кéдрскій (*Eccl. sl.*) = cedrami zarosły]; cedrowy las, кедрóвый лѣсъ; кедрóвникъ; cedrowe drzewo, кедрóвое дéрево; *it.* кедрóвый лѣсъ; cedrowy orzech, кедрóвый орѣхъ; cedrowa żywica, кедрóвая камѣ́ль; cedrowy olejek, кедрóвое мáсло; цéдра.

Cedula, -y, *f.*, **Cedułka**, -i, *f. dim.*, (kartka pisana), цедýлка, цедýлочка; запи́ска, запи́сочка; ерлы́къ, ярлы́къ, ерлычóкъ; билéтъ, билéтикъ.

Cedzawka, v. **Cedzidło.**

Ce-dzenie, Ca-dzenie, -ia, *n.* цѣжéніе, процѣ́живаніе; **-dzeniec**, -ńca, *m.* цѣдѝльный кáмень; пропускнóй кáмень; водопропускнóй кáмень; **-dzić**, *v. n.* цѣдѝть, процѣ́живать; **-dzidło**, -a, *n.*, **-dzik**, -a, *m.*, **-dziworek**, -rka, *m.*, **-dzawka**, -i, *f.*, **-dzidełko**, -a, *n. dim.*, цѣдѝло; цѣдѝлка; цѣдѝльная ворóнка; цѣдѝльный мѣшóкъ; цѣдѝльный холстъ; **-dziny**, *f. pl.* подóнки.

Cegaus, Ceghaus, v. **Cekaus.**

Cęgi, -ów, *pl.*, **Cążki**, -ów, *pl. dim.* (obcęgi), щипцѝ, щѝпчики; клещѝ.

Ce-gielka, v. **Cegła**; **-gielnia**, -i, *f.* кирпи́чный завóдъ; кирпичеобжигáтельная печь; **-gielnik, -glarz**, -a, *m.* кирпи́чникъ; кирпи́чный мáстеръ; плинеодѣ́латель; черепѝчникъ; **-gielny**, -a, -e, *adj.* кирпи́чный; плинѳенный.

Ce-gła, -y, *f.*, **-giełka**, -i, *f. dim.* кирпи́чъ, кирпи́чикъ; плинѳа; cegły robić, palić, дѣ́лать, жечь кирпи́чъ, черепѝцу; robienie, palenie cegieł, *Eccl. sl.* кирпичедѣ́ланіе, плинеодѣ́ланіе; (v. Ocloso); пóл cegły, половѝкъ; cegła do ogniska piecowego, cegła ogniskowa w piecu, подовѝкъ; - murowa, v. **Murówka**; - dachowa, (v. **Dachówka**), черепѝца; **-glany**, -a, -e, *adj.* кирпи́чный; **-glarz**, v. **Cegielnik**; **-glasty, -glisty**, -a, -e, *adj.* кирпи́чнаго [*abo* черепѝчнаго] цвѣта.

Cegwart, v. **Cekwart.**

Cejkaus, Cejkhaus, v. **Cekaus**; **Cejkwart**, v. **Cekwart.**

Cekaus, Cekhaus, Cejkhaus, Cejkaus, Cejghaus, -u, *m. Milit.* (z Niem. „Zeughaus", v. **zbrojownia**), цейгхáусъ; цейгрáусъ; оружéйная [палáта]; оружéйня; оружехранѝлище; арсенáлъ; **Cekauzowy, Cekhauzowy**, -a, -e, *adj.* (v. **Arsenałowy**), арсенáльный.

Ceklarz, -a, *m.*, десѧ́тскій; сѝщикъ; **Ceklmistrz, Cekhmistrz**, -a, *m.* начѧ́льникъ десѧ́тскихъ; м. сѝщиковъ.

Cekło-wać, *v. n.* (po nocach się włóczyć), шатѧ́ться, гулѧ́ть по ночѧ́мъ; **-wanie**, -ia, *n.* гулѧ́нье по ночѧ́мъ; **-wnik**, -a, *m.* ночнóй гулѧ́ка.

Cekwart, -a, *m. Milit.* оружéйничій; цейхвѧ́рторъ; цейгвѧ́рторъ.

Cel, Cyl, -u, *m.* цѣ́ль; мѣ́та; прицѣ́лъ; (= celownik), мишéнь; діóптръ; cel na podkowach, (= bródka), шипъ на подкóвѣ; wziąć na cel, цѣ́лить; мѣ́тить; прицѣ́ливать; strzelać do celu, стрѣлѧ́ть въ цѣ́ль; strzelanie do celu, стрѣлѧ́ніе въ цѣ́ль.

Cela, -i, *f.*, **Celka**, -i, *f. dim.* кéлья, [*Eccl. sl.* кѣ́лія], кéлейка.

Celbrat, -u, *m.* счѐты.

Celc, -u, *m.* твѐрдая пóчва; твѐрдый фундáментъ; v. **Calec, Calizna.**

Cele-brant, -a, *m.* священникъ, отправлѧ́ющій богослужéніе; священнодѣ́йствующій; **-brować**, *v. n.* 1. (świątkować), прѧ́здновать; 2. (= mszą św. odprawiać), служѧ́ть Божéственную литургію; отправлѧ́ть *abo* совершѧ́ть богослужéніе; священнодѣ́йствовать; **-browanie**, -ia, *n.* 1. прѧ́зднованіе; 2. *Eccl.* отправлѧ́ніе богослужéнія; священнодѣ́йствіе.

Celestyn, -a, *m.* Целестѝнецъ; целестѝнскій монѧ́хъ; монѧ́хъ целестѝнскаго óрдена.

Celidonia, -ii, *f. Bot.* (*chelidonium*; jaskółcze ziele), чистотѧ́лъ, чистѧ́къ, ластовица, ластовичная травѧ́.

Celik, -a, *m.* (cel na strzelbie), цѣ́ль, зрѧ́чка, мишéнь, прицѣ́лъ.

Celka, Cella, v. **Cela.**

Cel-nica, -y, *f.* (komora celna), тамóжня; † мѝтница; мѝтня; мѝтный дворъ; **-nicki**, -a, -ie, *adj.* (od komory celnéj), тамóжный; тамóженный; **-nictwo**, -a, *n.* тамóженная часть; тамóженное вѣдомство; *it.* дóлжность тамóженника; **-nicsy**, -a, -e, *adj.* тамóженный; цóлнерскій; **-nie**, *adv.*, v. **Celny** (3); **-nik**, -a, *m.* 1. (wybierający cło), тамóженникъ; тамóженный чинóвникъ; тамóженный сóборщикъ; сóборщикъ пóшлинъ; мѝтникъ, мѝтчикъ, мытовщѝкъ, мытарь; цóлнеръ; пóшлинникъ; *Tartar.* баскѧ́къ; 2. †-, (= posługujący w celi), келѐйникъ.

Celność, -ści, *f.* превосхóд-

Digitized by Google

ность, превосхо́дство, отли́чность, предпочтѝтельность; **Celny**, -a, -e, *adj.* 1. (od celi; v. Cela), келе́йный; келе́йчій; 2. (od cła, do cła należący), тамо́жный, тамо́женный; ми́тный; по́шлинный; 3. **Celny**, † **Celowny**, -a, -e, *adj.*, **Celnie**, *adv.* (od, do celu, nie chybiający celu), цѣльный; (= drugich celujący, przewyższający, wyborny), превосхо́дный, отли́чный, предпочтѝтельный, *Eccl. sl.* преизлѣ́щный, [пре-]изря́дный; *it.* коновско́й; гла́вный.

Celować, *v. n.* 1. цѣ́лить; мѣ́тить; прицѣ́ливать; – z broni, цѣ́лить изъ ружья́; 2. (= przewyższać, prym mieć, *etc.*), превосходи́ть, превосхо́дствовать, превзойтѝ; перемѣ́ть, -бѣ́ть; отли́чествовать; celujący drugich, v. **Celny** (3); celujący wszystkich, первоверхо́вный.

Celowniczy, -a, -e, *adj.* мишенный; celownicza szpona, *Artill.* прицѣ́ливательная подъ́ушка; [*cfr.* прицѣ́ливательный клинъ].

Celownik, -a, *m.* 1. мишенъ, прицѣ́льникъ; діо́птръ; наста́въ; 2. *Gramm.* (trzeci przypadek, *dativus*), да́тельный падѣ́жъ.

Celowny, v. **Celny** (3).

Cembal, v. **Cymbal**.

Cembra, **Cębra**, -y, *f.*, **Cembrowanie**, -ia, *n.* (ocembrowanie, rząb w studni), колодезный срубъ; обру́бъ колодца; v. **Cembrowina**; **-brować**, *v. a.* сруба́ть, сруби́ть; обдѣ́лать доска́ми; **-browina**, **-brzyna**, -y, *f.* на́долба; строева́я лѣсъ; - okrętowa, корабе́льный лѣсъ. [мазка.

Cement, -u, *m.* цемѐнтъ; за-

Ce-na, -y, *f.* цѣна́; *fig.* v. **Szacunek**; **-nić**, *v. a.* цѣни́ть; оцѣ́нивать; подава́ть цѣну; v. **Taksować**; *почита́ть, уважа́ть, чтить; **-niciel**, -a, *m.* цѣни́тель; оцѣ́нщикъ; цѣно́вщикъ; **-nienie**, -ia, *n.* цѣне́ніе, оцѣне́ніе, оцѣ́нивание; оцѣ́нка; v. **Cenić**; *почита́ніе, уважа́ніе; **-nność**, **-ści**, *f.* цѣ́нность; *it.* цѣ́нь; **-nny**, -a, -e, *adj.* цѣ́нный; драгоцѣ́нный.

Cen-sor, **-sor**, -a, *m.* це́нсоръ, це́нзоръ; **-sorstwo**, **-zorstwo**, -a, *n.* (urząd censorski), це́нсорство; до́лжность це́нсора; **-sorować**, **-surować**, **-zorować**, *v. a.* цензирова́ть, цензирова́ть; критикова́ть; охужда́ть; порица́ть; хули́ть; **-sura**, **-zura**, -y, *f.* це́нсура, ценза́ура; цензи́рованіе; кри́тика; порица́ніе; - papiezka, церко́вное наказа́ніе; отлуче́ніе отъ це́ркви.

Centaur, -a, *m.* (v. chłopokoń, chłopoogier), кентавръ; полузвѣ́рь.

Centkowany, v. **Cętkowany**, **Blachowany**. [неръ.

Centnar, **Cętnar**, -a, *m.* цѐнт-

Cen-tralny, -a, -e, *adj.* центра́льный; средото́чный; (*cfr.* **Odśrodni**, **Dośrodni**); **-tralizacya**, -yi, *f.* централиза́ція; сосредото́чиваніе; **-tralizować**, *v. a.* сосредото́чивать, -точить; - się, *v. r.* сосредото́чиваться, -точиться; **-tralizowanie**, -ia, *n.* сосредото́чиваніе; сосредото́чивость; **-trować**, *v. a. impf.* zcentrować, *v. perf.* центрова́ть; сводѝть, свести́ [*abo* собира́ть, собра́ть] въ центръ; соединя́ть, -ни́ть въ одну́ то́чку; сосредото́чивать, -чить; концентри́ровать; - się, *v. r.* сосредото́чиваться; соединя́ться въ одну́ то́чку.

Centrum, *n.* (v. **Środek**, **Pośrodek**), центръ, средото́чіе; *centrum gravitatis*, (środek ciężkości), центръ тя́жести.

Centurya, -yi, *f.* (setka), центу́рія; со́тня.

Centuryya, -yi, *f. Bot.* (*centaureum*; v. **Jasieniec**, **goryczka Włoska**), золототы́сячникъ; золотникова́я трава́; золотни́къ; краснянка; - mniejsza, v. **Dobra myśl**, **ziemna żółć**. [zor, *etc.*

Cen-zor, **-zorować**, v. **Cen-**

Cep, -a, *m.*, **Cepy**, -ów, *pl.* цѣпъ; молоти́ло; би́ленъ; **Ce-pak**, -a, *m.* 1. цѣпни́къ; ру́чка у цѣпнаго молоти́ла; 2. (= miłocek), молоти́льщикъ; **-powisko**, -a, *n.* цѣпни́къ; v. **Dzierzak**; **-powy**, -a, -e, *adj.* цѣпово́й, [-вы́й].

Cepuch, v. **Czopuch**.

Cera, -y, *f.* 1. цвѣтъ лица́; 2. чѐрты лица́; 3. видъ, ли́на.

Ce-rata, -y, *f.* вощанка, клеёнка; **-ratowy**, -a, -e, *adj.* клеёночный; клеёнчатый.

Cerber, -a, *m. Myth.* (trójgłowy pies), це́рберъ, [а́дскій трегла́вый песъ].

Ceregiele, -ów, *pl.* чепецъ; кружева; *fig.* v. **Koperczaki**, **Bałamactwa**.

Cere-monia, **Cery-monia**, -ii, *f.* церемо́нія; обра́дъ; ceremonie kościelne, церко́вные обра́ды; ceremonie robić, stroić, чини́ться; церемо́нничать; церемо́ниться; жемани́ться; bez ceremonii, (= bez subjekcyi, tak jak u siebie), безъ церемо́ній; безъ чино́въ; по́-просту; **-moniał**, -u, *m.* церемониа́лъ; обра́дъ; чинъ; **-monialny**, -a, -e, *adj.*, **-nie**, *adv.* церемониа́льный; обра́дный; церемо́нный; **-monianł**, -a, *m.*, **-moniancik**, -a, *m. dim.* церемо́нный человѣ́къ; обра́дливый человѣ́къ; **-moniarski**, -a, -ie, *adj.* церемоніймѐйстерскій; **-moniarz**, -a, *m.* церемоніймѐйстеръ; **-monijny**, -a, -e, *adj.* церемо́нный; v. **Ceremonialny**.

Cerkiel, v. **Cyrkiel**.

Cer-kiew', -kwi, *f.*, **-kiewka**, -i, *f. dim.* це́рковь; wcielać, wcielić cerkwi, водерковля́ть, -вѝть; *it.* v. **Kościół**, **Świątynia**; **-kiewnik**, -a, *m.* церко́вникъ; церковнослужи́тель; **-kiewny**, -a, -e, *adj.* церко́вный; cerkiewny język, церко́вный язы́къ.

Cerograf, v. **Cyrograf**.

Cerot, -u, *m.* (z Łac. „*ceratum*"), церо́тъ; спускъ; восково́й пла́стырь; восковѝкъ.

Cerować, v. **Cyrować**.

Certa, **Cyrta**, -y, *f. H. n.* (ryba, *cyprinus vimba*), тара́нь; густера́ [ры́ба].

Cerymonia, v. **Ceremonia**.

Ce-narski, -a, -ie, *adj.* императо́рскій; ца́рскій; це́сарскій, це́саревъ; ке́саревъ; oddajcie Cesarskie Cesarzowi, a Boskie Bogu, отдава́йте Ке́сарево Ке́сарю, а Бо́жіе Бо́гу; (*Eccl.*) воздадѝте Ке́сарева Ке́сареви, а Бо́жія Бо́гови; **-narstwo**, -a, *n.* импе́рія; *it.* императо́рское досто́инство; *coll.* Госуда́рь [Императо́ръ] и Госуда́рыня [Императри́ца]; **-narz**, -a, *m.* Императо́ръ; Госуда́рь; Це́сарь, Ке́сарь; v. **Cesar**; v. **Cesarski**; **-narzowa**, -y, (-éj), *f.* Императри́ца; Госуда́рыня; Цари́ца; Цесаре́ва; **-narzowicz**, -a, *m.* Цесаре́вичъ; **-narzówna**, -y, (-éj), *f.* Цесаре́вна.

Ceszka, v. **Cecha**.

Cet, v. **Cetno**.

Cętka, -i, *f.*, **Cęteczka**, -i, *f. dim.* кра́пинка, кра́пинка; пятно́, пя́тнинко; то́чка; **Cętkować**, *v. a.* кра́пинки [*abo* то́чки] дѣлать; кра́пать, окра́пивать; испещри́ть, испестри́ть кра́пинками; **Cętkowany**, -a, -e, *adj. part.* [на-]кра́пленный; кра́пчатый; съ кра́пинками; испещрѣ́нный.

Cęt-nar, **Cent-nar**, **Cet-nar**, -a, *m.* цѐнтнеръ; **-narowy**, -a, -e, *adj.* цѐнтнеровый.

Cetno, -a, *n.* чётъ, чётное [*abo* ра́вное] число́; cetno (czy) licho, чётъ и́ли нечетъ; grać cetno licho, игра́ть въ чётъ и́ли нечетъ.

Cew', -wi, *f.*, **Cewie**, -ia, *n.*, **Cewa**, -y, *f.*, **Cewy**, *gen.* cewów *et* cew, *pl. T.* шестерня́ [въ мѣ́льницѣ]; зубча́тое колесо́, колесцо́; мѣ́льничное колесо́; v. **Cewa**, **Cewka**.

Cewa, **Cywa**, -y, *f.*, **Cewka**, **Ceweczka**, -i, *f. dim.* 1. v. **Cew'**; 2. тру́бка, тру́бочка; 3. цѣ́вка, цѣ́вочка; мотýшка; *it.* мнýлка, катýшка, катýшечка; na cewkę nawijać, намѝтывать, намотѝть на катýшку; 4. *Mech.* веретено́; мѣ́льничный валъ; v. **Cewkoważ**; 5. *Med.* izowa cewka, (*fistula lacrimalis*, *dacryosyrinx*), слёзная фи́стула; 6. *Bot.* cewki, (żyłki, rurki, kanaliki, żłobki), жи́лки, жи́лочки; кана́лы, кана́льцы; тру́бочки; тру́бки, ду́дки; 7. - (u beczek), кранъ; - u sikawki, (= koniec jéj, którym woda wytryskuje), тру́бочка на концѣ́ (ко́жаной) кишки́ [у шприца]; *v.* бра́згальце; (v. **Sikawka**); 8. - (u krowy, owcy, *etc.*, sucek), сосо́къ, тѝтька; **Cew-karka**, -i, *f.* навива́льщица; **-karz**,

Digitized by Google

-a, m. навивáльщикъ; -kował, -u, m. *Mech.* зубчáтый валъ, приводящій мáшину въ движéніе; v. Cew'; -kowy, -a, -e, *adj.* цéвочный; cewkowe koło, мотáльное колесо; мотáльница.

Cezar, -a, m. 1. Цéсарь, Кéсарь; v. Cesarz; 2. *Chir.* rznięcie Cezara, (operacya, *sectio caesarea*, [*gastro-*] *hysterotomia*), кéсарское *abo* цéсарское сѣчéніе; кéсарская операція; кéсарскій разрѣзъ.

Cezura, -y, *f. Poes.* (v. Średniówka), цезýра, пресѣчéніе.

Cha! Cha! *interj.* ха, ха, ха!

Chaba, Chabiany, v. Haba, Habiany.

Chabelek, v. Abelek.

Chaber, -bru, m. *Bot.* (*centaurea*), лоскýтница; лоскýтный цвѣтъ; [*cfr.* стоголóвникъ]; v. Chabrek.

Cha-blna, -y, *f.*, -binka, -i, *f. dim.* (rózga), пóзга; прýтъ; (= mniemana wieszcza róża), гадáтельный прутъ; волшéбный прутъ.

Chabr, *Bot.*, v. Chabrek (2).

Chabrek, -brka, m. *Bot.* 1. (*centaurea cyanus*), василёкъ; v. Bławatek, Modrak; (*it.* v. Chaber); 2. chabrek czerwonobrunatny, (= chabr, brzanka, *phleum*), аржáнецъ, ржáнецъ, рожéнецъ, тимоѳéй; Chabrkowy, -a, -e, *adj.* василькóвый.

Chabuś, -zi, *f.*, v. Zielsko, Trucinisko.

Chać, -ci, *f.* хáта; v. Chata, Chatka.

Chach-męć, -ci, *f.*, -męt, -u, m. сумятóха; сумáтица; пýтаница; лабирúнтъ; v. Zamęt, Plątanina.

Chacisko, -a, *n. augm.* худáя, бѣдная [крестьянская] хижина; лачýга.

Chałastra, Hałastra, -y, *f.* чернь; сволочь; сбродъ; простóй нарóдъ; - wojskowa, (v. ciury), погóнщики; деньщúки; маркитáнты.

Chal-cedon, -u, m. *Miner.* халцедóнъ, халкедóнъ, халкидóнъ, перелúфтъ; -cedonowy, -a, -e, *adj.* халцедóнный, перелúфтевый.

Cha-łupa, -y, *f.*, -łupka, -łupeczka, -i, *f. dim.*, -łupina, -y, *f.*, -łupisko, -łupsko (*qu. v.*) -a, *n. augm.* [крестьянская] хижина, хижинка; хáта; шалáшъ; лачýга, лачýжка; олачýга; [*v.* кýща]; -łupnica, -y, *f.* хижина; крестьянка; поселянка; мужичка; -łupnik, -a, m. хижникъ; бобылъ; крестьянинъ; поселянинъ; мужúкъ; -łupny, -a, -e, *adj.* хижинный; -łupsko, -a, *n. augm.* дурная хижина; лачýга.

Cham, -a, m. 1. v. Chan; 2. Cham, -a, m., Chama, -y, m., Chamek, -mka, *et* Chamczyk, -a, m. *dim.* (chłop, gbur), мужикъ; *грубіянъ; невѣжа; невѣжда; Chamski, -a, -ie, *adj.* (chłopski, gburski), мужичій, мужицкій; *грýбый, грубіянскій; невѣжливый; v. Chama.

Chama, -y, *f. H. n.* (gat. muszli, *chama*), хáма; чáшница [рáковина].

Chameleon, -a, m. *H. n.* (gat. jaszczurki, *lacerta chamaeleon*), хамелéонъ.

Chamer, v. Hamer.

Chamski, v. *sub:* Cham (2).

Chan, -a, m. ханъ; Chański, -a, -e, *adj.* (do chana należący), хáнскій; Chaństwo, -a, n. (godność chana), хáнство.

Chańba, v. Hańba.

Chandżar, v. Andżar.

Chań-ski, -stwo, v. *sub:* Chan.

Chaos, -u, m. хáосъ; безпорядокъ; пýтаница.

Chap, 1. (v. Łap, Cap), хвáтомъ; 2. Chap, Hap! *interj.* (= huff! głos wyrażający szczekanie psów), гавъ.

Chapać, Hapać, *v. n.* 1. (szczekać), *vul.* гáвкать, гáвкнуть; брехáть; лáять; 2. Chapać, *v. a. impf.*, Cha-pnąć, *v. semel.* (capnąć, nagle porwać), хáпать, хáпнуть; хватáть, схватúть; *it.* пожирáть, пожрáть; -panina, -y, *f.* хáпаніе; *it.* жраньё; -panka, -i, *f.*, -paneczka, -i, *f. dim.* хáпаніе; схвачéніе; v. Porywanie.

Characz, v. Haracz.

Cha-rakter, -u, m. харáктеръ; нравъ; свойство; особенность; звáніе; чинъ; пóчеркъ; шрúфтъ; бýквы; знáки; прúзнакъ; człowiek dobrego charakteru, человѣк добраго (крóткаго) нрáва; człowiek z charakterem, человѣкъ съ харáктеромъ; человѣкъ твѣрдого харáктера; - miękki, мягконрáвіе; - dobry, добронрáвіе; - właściwy, (= upór), самонрáвіе; podobieństwo dwóch charakterów, *Eccl. sl.* подобострáстіе; -rakterlik, -a, m. толковáтель знáменій; гадáтель; вѣщýнъ; -rakterystyczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* характеристúческій; харáктерный; отличúтельный; свойственный; -rakteryzować, *v. a.* характеризовáть; описывáть, -сáть свойства [чего́]; показывáть, -зáть [*abo* означáть, -нáчить] отличúтельные прúзнаки [*abo* свойства]; изображáть, -зáть харáктеръ; -rakteryzowany, -a, -e, *part.* характеризóванный; опúсанный.

Charchać, v. Chrachać.

Char-cica, -y, *f.*, -ciczka, -i, *f. dim.* борзáя сýка, † хóртица; -cię, -ęcia, *n.*, -ciątko, -a, *n.* борзóй щенóкъ.

Charcować, v. Harcować.

Charczeć, v. Chraczeć, Chrachać.

Chardy, *etc.*, v. Hardy, *etc.*

Charkać, Charkała, Charkawy, v. Chrachać, Chrachała, *etc.*

Char-łak, -a, m., -łaczek, -czka, m. *dim.* 1. бѣдный, бѣднáкъ; нúщій; 2. v. Cherlak.

Charleć, *v. n.* хворáть, похворáть, прихвáрывать; хилѣть.

Charpa, Charpęć, Charpęcina, v. Chrapowina.

Chart, -a, m. борзáя собáка; борзóй кобéль; † хортъ.

Charta, v. Karta.

Chasa, Chasza, -y, *f.* чернь, сволочь, сбродъ.

Chaszcz, -u, m., (gęstwa, gęstwina, zarośle), густотá, чáща, густóй лѣсъ; густые кустáрники.

Chata, -y, *f.*, **Chatka**, -i, *f. dim.* хáта, хижина, хижинка; v. Jata.

Chcąc, v. Chcieć.

Chcącka, -i, *f.* (chętka, пожáданіе), сильное желáніе; пóхоть; охóта къ чему́.

Chce, Chce się, v. Chcieć, *etc.*

Chcenie, -ia, *n.* хотѣніе; желáніе.

Chcieć, *v. n.* [*Praes.* 1. *p. s.* chcę; 3. *p. s.* chce; *Praet.* chciał, *pl.* chcieli], хотѣть; восхотѣть; имѣть намѣреніе; желáть; изволúть; трéбовать; домогáться, добивáться; -z kim, - komu, (v. Sprzyjać), доброжелáтельствовать кому́; желáть кому́ добрá; chcąc, добровóльно; по дóброй вóлѣ; nie chcąc, нéхотя; по невóлѣ; несохóтно; chcąc niechcąc, вóлею невóлею; Chcieć się, chce mi się, *v. r. impers.* хотѣться, мнѣ хóчется; jeść mi się chce, мнѣ хóчется ѣсть; pić mi się chce, мнѣ пить хóчется; spać mi się chce, мнѣ спать хóчется; мнѣ́ сонъ клóнитъ; мнѣ́ клóнитъ ко сну.

Chci-wić się, *v. r.* áлчничать; жáдничать; стрáстно желáть чего́; v. Łakomić się; -wie, *adv.* жáдно; áлчно; стрáстно; v. Chciwy; -wiec, -wca, m. жáдный; любостяжáтель; корыстолюбúвый; - krwi, кровожáдный; кровопúйца; -wopstrąg, -ęga, m. *H. n.* (ryba, *callianymus lacerta*), голомянка áщеричная; *cfr.* Nawskroślnska; -wość, -ści, *f.*, -westka, -i, *f. dim.* жáдность; áлчность; пáдкость; любостяжáніе; жáжда; (стрáсть); сúльное (*abo* стрáстное) желáніе; - pieniędzy, пáдкость на дéньги; áлчность [*abo* жáдность] къ дéньгамъ; сребролюбіе; любостяжáніе; - panowania, властолюбіе; любоначáліе; - krwi, кровожáдность; -wożer, a, m. *H. n.* (ryba, haja, ludojad, *squalus carcharias*), прожóра; мокóй; акýла; людоѣдъ; морская собáка; -wy, -a, -e, *adj.* жáдный къ (*c. Dat.*); жáждущій (*c. Gen.*); áлчный къ (*c. Dat.*); пáдкій на (*c. Acc.*); корыстолюбúвый; chciwy pieniędzy, любостяжáтельный; пáдкій на дéньги; áлчный [*abo* жáдный] къ дéньгамъ; сребролюбúвый; chciwy panowania, властолюбúвый, *Eccl. sl.* любоначáльный (*adj.*); властолюбецъ (*s. m.*); chciwa panowania, властолюбúвая (*adj.*); властолюбúца (*s. f.*); chciwy

Digitized by Google

krwi, кровожáдный; жáждущій крóви.

Chebd, Hebd, -u, *m.*, **Chebzina**, -y, *f. Bot.* (rodzaj bzu, *sambucus ebulus*), бузнúкъ, бузнúна [малорóслая] дúкая; зеленúкъ, селенúкъ.

Chęć, -ci, *f.* (= wola do czego, chcenie), вóля; хотѣнúе; желáнúе; (= ochota [*qu. v.*], skłonność do czego), охóта; склóнность, наклóнность; (= apetyt, *qu. v.*) пóзывъ; (= życzliwość, sprzyjanie, przychylność), склóнность; благосклóнность; благоволѣнúе; добро-желáтельство, -желáтельность; доброхóтство; расположенúе; *it.* v. **Życzenie**; (=gotowość), готóвность; услýжливость; (= zamiar, *qu. v.*), намѣренúе; зла чęć, злóе намѣренúе; miałem dawno chęć..., у менá давнó бúло намѣренúе; я давнó хотѣлъ; mieć chęć do czego, имѣть охóту; хотѣть; mam chęć, имѣ хóчется; nie mieć chęci, не имѣть охóты; не хотѣть; nie mam teraz chęci, имѣ тенéрь не хóчется; у менá тенéрь охóты нѣтъ; (on) nie ma chęci do nauki, у негó нѣтъ охóты къ ученію; chęć do czego w kim wzbudzać (-dzić), dodawać chęci, возбуждáть [-будúть] въ комъ охóту къ чемý-либо; пріохóчивать, пріохóтить когó къ чемý-либо.

Chechet, Chechotać, v. **Chychet, Chychotać**.

Chęcić, *v. a. impf.*, [v. **za-, przy-chęcać**, **-chęcić**, *v. perf.*], склонáть; поощрáть; ободрáть; пріохóчивать; возбуждáть въ комъ охóту къ чемý-либо; (= nęcić do siebie), манúть, примáнивать, заманивать къ себѣ; v. **Ujmować** (sobie).

Chę-degi, -a, -ie, *adj.*, [**chędeższy**, -a, -e, *compar.*], хóльный; опрáтный, чистоплóтный, чúстый; (= obyczajny, polerowany, okrzesany), скрóмный, образóванный, просвѣщённый, тóнкій, вѣжливый, благонрастóйный; chędogi człowiek, опрáтный человѣкъ; чистоплóтный, чистоплóтъ; chędoga kobieta, опрáтная, чистоплóтная жéнщина; чистоплóтка; *pop.* чистóтка; **-dogo, -dożnie**, *adv.* [**chędożéj, chędożniéj**, *compar. adv.*], хóльно, опрáтно, чистоплóтно, чúсто; скрóмно, благонрастóйно; (*cfr.* **Chędogi**); chędogo się ubierać, носúть, чúсто [*або* опрáтно] одѣвáться; хóлиться; **-dogość**, **-ści**, *f.* хóльность, хóлк, опрáтность, чистоплóтность, чистотá; **-dożenie, -ia**, *n.* **-dożka**, **-i**, *f.* чúщеніе, вúчищеніе, чúстка; очищéніе, очúстка; стирáніе; (*cfr.* **Chędożyć**); **-dożyć**, *v. a. impf.*, u-, **o-chędożyć**, *v. perf.*, (*propr. et* °) хóлить, чúстить, вычищáть, вúчистить, очищáть, очúстить, расчищáть, -чúстить; прочищáть, -чúстить; стирáть, стерéть; *it.* v. **Strolić**; - kogo, (= ćwiczyć, oćwiczyć, ociąć, obić), бúть, сѣчь, высѣчь, наказывать, -зáть когó, колотúть, поколотúть когó, отдýть когó, отвалáть когó, отвалáть комý бокá; [w grze:] - kogo, v. **Ogrywać**; [*obsc.*] - kobietę, (oblapiać, mieć z nią sprawę cielesną), имѣть сойтіе съ жéнщиною; блудодѣйствовать; **-dożyciel**, **-a**, *m.* чúстильщикъ; очищáющій, вычищáющій; **-dożycielka**, **-i**, *f.* вычищáющая, очищáющая; v. **Oczyściciel**.

Chef, *m.* (Franc. szef, naczelnik, zwierzchnik, *qu. v.*), шефъ; начáльникъ; **Chef-d'oeuvre**, *m.* (Franc. naczelne, mistrzowskie dzieło, arcydzieło, *qu. v.*), мастерскóе произведéніе; образцóвое произведéніе; превосхóдное сочиненіе.

Chełbać, Chełbotać, *v. a. impf.*, **Chełbnąć**, *v. semelf.*, wychełbać, *v. perf.* болтáть, болтнýть, взбáлтывать, взболтáть; волновáть; колебáть, колебнýть.

Chełm, -u, *m.* шлемъ, шишáкъ, кáска; v. **Hełm**.

Chełpa, -y, *f.* (chełpienie się), хвальбá, похвальбá, [† похвáлка], хвастовствó, чвáнливость, чвáнство, кичлúвость, высокорѣчіе, суеслáвіе, тщеслáвіе; хвастлúвость, самохвáльство.

† **Chełpać**, v. **Chełbać**.

Chel-pić się, *v. r. impf.* хвáстать, похвáстать, похвáстывать, чвáниться, величáться, кичúться, [*Eccl. sl.* высокоглаголáть]; úнычить (*vul.*), хвáстаться [чѣмъ]; хвалúться; самохвáльствовать; **-piciel**, **-a**, *m.*, **-pliwiec**, **-wca**, *m.* хвастýнъ, чванъ, *vul.* úнька; самохвáхъ; **-picielka**, **-i**, *f.* хвастýнья, чвáнка, самохвáлка; **-pienie się**, v. **Chełpa**, **Chełpliwość**; **-pliwiec**, v. **Chełpiciel**; **-pliwość**, **-ści**, *f.* хвастлúвость, чвáнливость, величáвость; хвастовствó; самохвáльство; тщеслáвіе; v. **Chełpa**; **-pliwy**, **-a**, **-e**, *adj.*, **-pliwie**, *adv.* хвастлúвый, чвáнливый, кичлúвый, величáвый, суеслáвный, тщеслáвный; chełpliwy człowiek, v. **Chełpiciel**.

Chełścić, Chełszczyć, [*Praes.* 3. *p. s.* chełszcze], *v. n.* шелестúть; шумѣть; *it.* журчáть; v. **Szeleścić, Szumieć, Szmerzyć**.

Chełznąć, Chełznąć, v. **Kiełznąć, Kiełznać**.

Che-mia, Chi-mia, Chy-mia, -ii, *f.* хúмія; **-miczne**, *adv.* химúчески; **-miczny**, **-a**, **-e**, *adj.* химúческій; **-mik**, **-a**, *m.*, **-mista**, **-y**, *m.* хúмикъ.

Chept, -u, *m.* (chwast, zielsko), негóдная [дурная] трáва, сóрная трáва, плѣвéлъ, [*pl.* плѣвелы], кýколь; v. **Zarośle**; *it.* v. **Chebd**.

Chera, -y, *f.* 1. (wada ciała), тѣлéсный недостáтокъ; 2. (zawierucha, szaruga, zamieć), непогóда, слякóть, слотá, слякотная погóда; вьюга, метѣль, [мятѣль], метѣлица.

Cherchała, -y, *m.* (chytrzec), хитрéцъ, лукáвецъ.

Cherchel, Chyrchel, -u, *m.* ковáрство, пронúрство, интрига; улóвка, увёртка, ухвáтка, замáшка; хúтрость.

Cherlać, Cherleć, *v. n.* хворáть, похвáрывать, привáрывать; хилѣть; (on) ciągle cherla, онъ безпрестáнно хворáетъ.

Cherlak, -a, *m.* болѣзненный, хвóрый человѣкъ; хúлый человѣкъ; хилѣкъ; *pop.* мозглякъ.

Cherub, -a, *m.* (Hebr. כרוב, jeden z celniejszych aniołów) херувúмъ; **Cherubiczny**, -a, -e, *adj.* (od cheruba), херувúмскій.

Chętka, -i, *f. dim.* охóта, склóнность; v. **Chęć**; † **Chętkość**, **-ści**, *f.* готóвность, охóта; v. **Ochota**.

Chętliw, Chętliwy, Chętny, -a, -e, *adj.* охóтливый, охóтный; доброхóтный; готóвый; услýжливый; chętny do czego, ku czemu, (= skłonny, przychylny), склóнный; расположенный; - komu, (= życzliwy komu), благосклóнный; благоугóдный; доброжелáтельный; **Chętliwie, Chętnie**, *adv.* охóтливо, охóтно, съ охóтою; готóво, услýжливо; **Chętliwość, Chętność**, **-ści**, *f.* охóтливость, охóтность; готóвность, услýжливость; склóнность; расположéніе; благосклóнность.

Chiena, Chijena, -y, *f. H. n.* (*hyaena*), ріéна.

Chil, v. **Chyl**.

Chimera, Chymera, -y, *f.* химéра, мечтá, грéза, бредъ, вздоръ; небылúца; причýды (*pl.*); капрúзъ; chimerami nadrabiać = **Chimerować**, *v. n.* (dziwaczyć), задýмываться о пустякáхъ; хандрáть; предавáться задýмчивости; причýдничать; капрúзничать; **Chi-merny**, v. **Chimeryczny**; **-merytwo**, **-a**, *n.*, v. **Dziwactwo, Kapryśnictwo**; **-meryczek**, v. **Chimeryk**; **-meryczka**, **-i**, *f.* (dziwaczka, kapryśnica), мечтáтельница; причýдница; хандрá; капрúзница; своенрáвная, упрáмая; **-meryczność**, **-ści**, *f.* мечтáтельность, причýдливость, стрáнность; v. **Dziwaczność**; **-meryczny**, **-merny**, **-a**, **-e**, *adj.*, **-nie**, *adv.* химéрическій; мечтáтельный; причýдливый, вздóрный; капрúзный; своенрáвный; упрáмый; **-meryk**, **-a**, *m.*, **-meryczek**, **-czka**, *m. dim.* (dziwak, kapryśnik), мечтáтель; причýдникъ; причýдливый; задýмчивый; хандрá; капрúзникъ; своенрáвный; упрáмый; v. **Roiciel**.

Chi-mia, -miczny, -mik, -mista, v. **Chemia**, *etc.*

China, -y, *f.* 1. *Med.* хúна, хúнная кóрка, хинрáдочная корá, лих. кóрка; 2. *vul.* **China** = **Kina**, *Bot.* (*cinchona officinalis*), хúнное

Digitized by Google

дéрево, лихорáдочное дéрево, лихорáдочникъ.

Chiński, -a, -ie, *adj. Geog.* Китáйскій; porcelana Chińska, Китáйскій фарфóръ; **Chińszczyzna, Chińczyzna**, -y, *f.* (wszystko to co z Chin przywożą, co po Chińsku; Chiński język, sposób, obyczaj, towar, *etc.*), всё то, что привозятся изъ Китáя, Китáйскій товáръ; *it.* Китáйскій язы́къ, нравъ, обы́чай, *etc.*

Chi-ragra, -y, *f. Med.* (z Greck. χειράγρα, łamanie w ręku), хирáгра, ломъ въ рукáхъ, ломóта въ ручны́хъ суставахъ; cierpiący chiragrę, v. **Chiragryk**; **-ragryczny**, -a, -e, *adj.* хирагрáческій; **-ragryk**, -a, *m.*, **-ragryczek**, -czka, *m. dim.* (cierpiący chiragrę), хирагрик, страждущій хирагрою.

Chirograf, v. **Cyrograf.**

Chiro-mancya, -yi, *f.* (z Greck. χειρομαντεία, wróżenie z rąk), хиромáнтія, рукогадáніе, гадáніе по чертáмъ рукъ [*abo* ладóни], руководствóваніе; **-mancista**, **-romancista**, -y, *m.* (rękowieszcz, wróżek z rąk), хиромáнтикъ, рукогадáтель, руководствóвникъ, *Eccl. sl.* руковрáзобýтель, рукосмотрáтель.

Chi-rurg, -a, *m.* хирýргъ; **-rurgia**, -ii, *f.* хирургія; **-rurgicznie**, *adv.* хирургíчески; **-rurgiczny**, -a, -e, *adj.* хирургíческій; szkoła chirurgiczna, хирургíческая школа.

Chlać, **Chlapać**, *v. a. impf.*, **Chlanąć**, **Chlapnąć**, *v. semelf.*, (= żłopać, chleptać, łeptać), локáть, лóкнуть [языкóмъ вóду]; *it.* глотáть, глотнýть, глонýть; съ жáдностью глотáть, проглáтывать, проглотáть; жрать, трéскать; (*cfr.* **Chlipać**); **Chlanie**, **Chlapanie**, -ia, *n.*, **Chlapanina**, -y, *f.* локáніе; глотáніе; жраньé, трéсканіе; v. **Chlać**, **Chlapać.**

† **Chłańsko**, -a, *n.* v. **Otchłań.**

Chlapać, *v. a. impf.*, **nachlapać**, *v. perf.* (nalać np. na podłogę), хлюстать; v. **Chlustać.**

Chla-pać, **-panie**, **-panina**, v. **Chlać**, **Chlanie.**

Chlask! Chlast! 1. *interj.* хлопъ; v. **Chlust! 2. Chlask**, **Chlast**, -u, *s. m.*, **Chla-skanie**, **-stanie**, -ia, *s. n.* плéскáніе, плескáніе, опрýскиваніе грáзью; **-skać**, **-stać**, *v. a. impf.*, [*Praes.* 1. *p. s.* chlaszczę], **Chlasnąć**, *v. semelf.* 1. плескáть, плеснýть, опрýскивать грáзью, брызгать, брызнуть грáзью, болóтомъ, водóю; размѣшивать грязь; chlastać się, (*v. r.*), валяться въ грязи; 2. Chlastać co, (schlastać, *v. perf.*, = szargać, poszargać, *qu. v.*), загрязнять, загрязнять, запачкать грáзью; 3. хлóпать, бить въ ладóши; *it.* хлóпать, хлóпнуть [или бить, удáрить] бичёмъ, кнутóмъ.

Chlastawa, -y, *f. Bot.* (ziele, *conysa*), богáтинка, богатинца, комáрникъ; v. **Szlachtawa, Łantawa.**

Chléb, -eba, *m.*, **Chlebik**, -a, *m. dim.*, **Chlebiczek**, -czka, *m. dim. secun.* 1. хлѣбъ, хлѣбецъ; **Chleby**, *pl.* хлѣбы; (v. **Bochen, Bochenek**); - biały, бѣлый хлѣбъ; v. **Biały**; *it.* v. **Bułka, Żemła**; - czarny, gruby, чёрный [ржаной] хлѣбъ; - domowy, w domu wypiekany, домáшній хлѣбъ; [*v.* сýтникъ]; v. **Żakalec**; - świeży, свѣжій хлѣбъ; - czerstwy, stary, чёрствый, стáрый хлѣбъ; - kwaśny, кéслый [*abo* квасной] хлѣбъ; - prasny, (przasny, niekwaszony, v. **Prasnik, Przasnik**), прѣсный [*abo* безквáсный] хлѣбъ; - żytny, ржаной хлѣбъ; - pszenny, pszeniczny, пшеничный хлѣбъ; - jęczmienny, ячмéнный хлѣбъ; skiba, gleń chleba, ломóть, кусóкъ хлѣба, *Eccl. sl.* укрýхъ; v. **Kromka**; [w biblii:] chleby pokładne, ch. wykładów, ch. obliczności, хлѣбы предложéнія; *it.* chleby poświęcane, благословéнные хлѣбы; хлѣбы благословéнія; chléb powszedni, насýщный хлѣбъ; - piec, печь хлѣбъ; - niedopieczony, недопечённый хлѣбъ; - jeść, ѣсть хлѣбъ; suchy chléb jeść, *a*) ѣсть однъ хлѣбъ; *β*) [= bez masła], ѣсть хлѣбъ безъ мáсла; - z masłem, хлѣбъ съ мáсломъ; (skazać kogo na karę) o chlebie i o wodzie, [посадáть кого] на хлѣбъ и нá воду; (żyć, siedzieć, *etc.*) o chlebie i o wodzie, на хлѣбѣ и на водѣ; chléb i sól, хлѣбъ да соль; хлѣбъ-соль; 2. Chléb, (=żywność, wyżywienie, utrzymanie [się], sustentacya), хлѣбъ; пи́ща; пропитáніе; содержáніе, достáточное содержáніе; §. głodnemu chléb na myśli, у голóднаго хлѣбъ на умѣ; za chlebem chodzić, szukać sobie chleba, искáть хлѣба [*abo* пропитáнія]; снискивать себѣ пропитáніе; снискивать насýщный хлѣбъ; chleba żebrać, жýть о żебранym chlebie, просýть подаáнія, просýть милостини, просýть Христá рáди; христарáдничать; ходýть пó-міру, нищенствовать; жить мірскимъ подаáніемъ, кормиться милостинею; zarabiać, заробіć sobie na kawałek chleba, съ трудóмъ добывáть себѣ хлѣбъ, съ трудóмъ кормиться [*abo* прокáрмливаться], снискивать, снискáть себѣ пропитáніе; (on) ma dobry kawałek chleba, онъ имѣетъ вѣрный хлѣбъ; онъ имѣетъ пропитáніе; nie zabraknie mu chleba, онъ мóжетъ жить безъ нуждú [*abo* безсаботно], у него есть чѣмъ жить; у него полна чáша; dopomódz komu do kawałka chleba, достáвить комý хлѣбъ [*abo* кусóкъ хлѣба], достáвить комý спóсобъ пропитáнія; odjąć, odebrać komu chléb, розбавить кого kawałka chleba, отнять у кого хлѣбъ [*abo* пропитáніе], лишить кого хлѣба, лишить кого [мѣста *abo*] спóсоба пропитáнія; (on) nie ma ani kawałka chleba, у него ни кускá хлѣба нѣтъ; jeść czyj chléb, быть на чьим хлѣбе, (= od niego się żywić), быть у кого на хлѣбѣ; chléb łaskawy, пропитáніе [получáемое отъ кого] изъ милости [*it.* chléb wysłużony, пéнсія, пенсіóнъ; v. **Emerytura**; mieć u kogo chléb łaskawy, z łaski, получáть отъ кого пропитáніе дáромъ; жить у кого изъ милости; §. cudzy chléb zawsze smaczniejszy, чужóй хлѣбъ всегдá вкуснѣе; §. czyj chléb jem, tego piosnkę śpiewam, чей хлѣбъ ѣмъ, того и пѣсенку пою; чей хлѣбъ ѣшь, того и обы́чай тѣшь; у кого служý, того и хвалю; чьё кýшаю, того и слýшаю; и собáка пóмнитъ, кто её кормитъ; *it.* nie z jednego pieca chléb jadł, (= bywalec), [онъ не изъ однóй пéчи хлѣбъ ѣлъ]; онъ сенá печёй хлѣбы ѣдáлъ; онъ человѣкъ бывáлый; онъ мнóго испытáлъ на свѣтѣ; §. śto тёртый калачъ; обстрѣлянная птáца; §. chléb ma rogi = rozbodzie, (t. j. swawolnych czyni, pysznych), достáтокъ дѣлаетъ гóрдымъ, [шаловливымъ, распýтнымъ]; *it.* chléb bez pracy rzadko rozbodzie sługę, v. *sub:* **Rozbość**; w pocie czoła twego pracować będziesz na kawałek chleba, въ пóтѣ лица твоего заработывай свой хлѣбъ; 3. *fig.* próżny chléb, v. **Darmojad**, **Próżniak**; 4. *Bot.* chléb świętego Jana, (*siliqua dulcis, ceratonia siliqua*, v. **słodkie strączę**), слáдкій стручóчникъ; слáдкіе рожки; дáвій хлѣбъ; Турéцкіе [*abo* овéчьи] рожки; рожкóвое дéрево; *it.* świni chléb, v. **Świni.**

Chlebić, v. **Pochlebiać.**

Chlebica, -y, *f.* (bochen chleba), хлѣбъ, коврáга.

Chlebnica, -y, *f.* хлѣбенная, хлѣбная, хлѣбня; (= szafa do chleba), шкафъ для хлѣба.

Chlebnik, -a, *m.* (piekarz chlebowy), хлѣбникъ; хлѣбопёкъ; v. **Piekarz.**

Chebny, -a, -e, *adj.* хлѣбный; хлѣбенный; *it.* изобíльный хлѣбомъ; chlebna ofiara, *Eccl.* панагія; *cfr.* **Proskura, Prosfora**; v. **Chlebowy.**

Chlebo-dawca, -y, *m.* 1. (chleba dający), дающій *abo* раздáтчикъ хлѣба; *it.* кормитель; хозáинъ; 2. (= dobroczyńca, dobrodziej), благодѣтель; благотворитель; **-jad**, -a, *m.*, **-jedźca**, **-jejca**, -y, *m.* 1. хлѣбоѣдъ; дармоѣдъ; 2. Chlebojad, *H. n.* (chrząszczyk maleńki, w chlebie się często znajdujący, *dermestes panicens*), кожеѣдъ хлѣбный; **-kradźca**, -y, *m.* перебóйщикъ; отнимáющій у кого срéдства пропитáнія; *it.* тунеядецъ; **-łamanie**, -ia, *n.* (łamanie chleba w kościele), хлѣболомлéніе; преломлéніе хлѣба;

Digitized by Google

-piek, -a, *m.* (piekarz od chleba), хлѣбопёкъ, хлѣбопёчецъ, хлѣбопёкарь; v. **Chlebnik**; **-przedawca**, -y, *m.* хлѣбопродавецъ; **-rodny**, -a, -e, *adj.* хлѣборо́дный; **-straw**, -a, *m.* хлѣбоѣдъ; дармоѣдъ; тунеядецъ.

Chlebotać, v. **Chlupotać**, **Bulkotać**, **Blekotać**.

Chlebowy, -a, -e, *adj.* 1. хлѣбный; изъ хлѣба; v. **Chlebny**; **chlebowy kosz**, хлѣбная корзи́нка; **piec chlebowy**, хлѣбная печь; 2. *Bot.* **chlebowe drzewo**, хлѣбное де́рево; са́говое [*abo* сагоно́сное] де́рево; са́говая [*abo* сагоно́сная] па́льма.

Chleburad, -a, -e, *adj.* (rad chlebu, chciwy na chléb), жа́дный [*abo* а́лчный] къ хлѣбу.

Chlepać, v. **Chlać**, **Łeptać**.

Chléw, -u, *m.*, **Chlewik**, -a, *m. dim.* хлѣвъ, клѣвъ, хлѣвёкъ; **świni chléw**, свиной хлѣвъ; свиня́рня; **- dla krów**, коро́вникъ; **- owczy**, (= **owczarnia**), овечій хлѣвъ; овча́рня; **- kozi**, (= **koziarnia**), ко́зій хлѣвъ; *Eccl. sl.* коза́рня; **- gęsi**, (**komorka dla gęsi**), гусиный хлѣвъ; гуся́тня; **- kurzy**, (= **kurnik**), кура́тникъ, кура́тня; v. **Kocieć**, **Kojec**; **- zimowy**, (**stajnia ciepła**), мнения́къ; v. **Stajnia**, **Obora**; **Chlewny**, **Chlewowy**, -a, -e, *adj.* хлѣвный.

Chlipać, **Chłypać**, *v. a. contin.*, **Chlipić**, *v. impf.*, **Chlipnąć**, **Chłypnąć**, *v. semelf.*, 1. хлебать, хлебну́ть; 2. (= łkać, szlochać), хли́пать, всхли́пывать, хны́кать; **Chlipanie**, -ia, *n.* 1. хлеба́ніе; 2. (= łkanie, szlochanie), хли́паніе, всхли́пываніе, хны́каніе.

Chlisnąć, v. **Chłysnąć**, **Chłystać**.

Chłód, -odu, *m.*, **Chłodek**, -dka, *m. dim.* 1. хо́лодъ, холодо́къ; прохла́да; свѣ́жесть; тѣнь, за́холодь; **-wieczorny**, вечёрняя прохла́да; **siedzieć w chłodzie**, сидѣ́ть въ тѣни; 2. *Bot.* **zajęczy chłodek**, v. **Zajęczy**.

Chłodnąć, *v. n. semelf.*, **Chłodnieć**, *v. impf.* станови́ться холо́днымъ; холодѣ́ть; простыва́ть, простыну́ть; прохолоди́ться; v. **Ochłodnąć**, **Ostygnąć**.

Chłodnawość, **Chłodnawy**, v. **Chłodowiteść**, **Chłodowity**.

Chłodnica, -y, *f.*, v. **Chłodnik** (1. 2. 3. 4.).

Chłodnik, -a, *m.*, **Chłodniczek**, -czka, *m. dim.* 1. (miejsce chłodne), прохла́дное мѣсто; за́холодь; 2. (pomieszkanie letne), лѣтнее жили́ще; 3. (altanka, *etc.*), бесѣ́дка; *it.* тѣнистая [*abo* крытая] аллея; v. **Szpaler**; 4. (piwnica, sklep chłodny), холодни́къ; (podziemny sklep, *etc.*), подзе́мный сводъ; *it.* пещёра; гротъ; 5. (namiot), пала́тка, шатёръ, шалашъ; 6. **Chłodnik żydowski**, **święto chłodników**, (v. **Kuczka**, **kuczki**), ку́ща, пра́здникъ ку́щей, пра́здникъ сѣнопочтѣ́нія, скинопи́гія; 7. (w **hutach śklanych**:) chłodnik (piec), прохлади́тельная печь; v. **Oszow**; 8. (trunek, napój chłodzący), прохлади́тельный напи́токъ; прохлади́тельное питьё; v. **Chłodny**, **Limonada**; *it.* (potrawa), прохлади́тельная пи́ща; холодецъ; 9. (cennik, parasol), зонтикъ, парасо́ль. [**dziuchny**.

Chłodniuchny, *etc.*, v. **Chło-**

Chło-dno, *adv.* хо́лодно, *Eccl. sl.* хла́дно; прохла́дно; i głodno, i chłodno, i do domu daleko, (= **wszystko złe na raz**), и го́лодно, и хо́лодно, и далёко до дому; **-dność**, **-ści**, *f.* холо́дность; *Eccl. sl.* хла́дность, студёность; прохла́дность; **-dny**, -a, -e, *adj.* 1. холо́дный, *Eccl. sl.* хла́дный; прохла́дный; (= chłodzący), прохлади́тельный, прохлажда́ющій, освѣжи́тельный; napój chłodny, прохлади́тельное питьё; v. **Chłodnik** (8); chłodne jedzenie, chłodna potrawa, холо́дное; прохлади́тельная пи́ща; chłodne (*subst. n.* = lekarstwo chłodzące), прохлади́тельное [*abo* прохлажда́ющее] лека́рство, сре́дство; *it.* v. **Chłodnik** (8); 2. *fig.* (= oziębły), *холо́дный, равноду́шный; ****-donośny**, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* хладоно́сный; **wiatr chłodonośny**, хладоно́сный вѣтръ; **-dowito**, *adv.* холодновато; **-dowitość**, **-dnawość**, **-ści**, *f.* холодновѣ́тость; **-dowity**, **-dnawy**, -a, -e, *adj.* холодновѣ́тый, свѣжева́тый.

Chło-dzący, -a, -e, *part.* хлади́тельный, холоди́льный, холоди́тельный; прохлади́тельный; прохлажда́ющій; освѣжа́ющій; [o-] свѣжи́тельный; lekarstwo chłodzące, прохлади́тельное [*abo* прохлажда́ющее] лека́рство; v. **Chłodne** *sub* **Chłodny**; chłodzący plaster, прохлади́тельный пла́стырь; **-dzenie**, -ia, *n.* холожёніе; прохлажда́ніе; простужи́ваніе; прохлажде́ніе, охлажи́ваніе, охлажде́ніе; прохла́да, свѣ́жесть; **-dzić**, *v. a. impf.*, Ochłodzić, *v. perf.* (*propr. et* *), холоди́ть; прохлажда́ть, прохолоди́ть (*v. perf.*); студи́ть; простужа́ть, простужа́ть, простуди́ть (*v. perf.*); выхлажда́ть, охлажда́ть, охлажи́вать, охолоди́ть; освѣжа́ть, просвѣжа́ть, **-жи́ть**; wiatry chłodzą (ochładzają) powietrze, вѣтры прохлажда́ютъ во́здухъ; вѣтры навѣ́ваютъ прохла́ду; **-dzić się**, *v. r.*, **-dzieć**, *v. n.*, **ochłodzić się**, **ochłodzieć**, *v. perf.* холоди́ться, холодѣ́ть; прохлажда́ться, **-хлади́ться**; охлажда́ться, охлоди́ться; просвѣжа́ться, **-жи́ться**, освѣжа́ться, **-жи́ться**; powietrze się ochładza, погода станови́тся прохла́днѣе.

†**Chłodzidło**, -a, *n.* 1. (narzędzie do chłodzenia, wachlarz), вѣеръ, опахало; 2. прохлади́тельное; прохлади́тельное [*abo* прохлажда́ющее] сре́дство.

Chło-dziuchny, **-dziuchny**, -a, -e, **-dziuteńki**, **-dziutki**, -a, -ie, *adj.* холо́дненькій; холодне́хонькій, холодне́хонекъ, **-нька**; весьма́ холо́дный; **-dziuchno**, **-dziuteńko**, **-dziutko**, *adv.* холодне́нько; холодне́хонько; весьма́ холодно.

Chłonąć, *v. a. semelf.*, **o-**, **pochłonąć**, *v. perf.*, 1. (połknąć), глонну́ть, глотну́ть, глота́ть; v. **Chłać**; 2. † **-**, (= palać), пыла́ть, пламенѣ́ть; chłonąć płomieniem zemsty, пыла́ть мщёніемъ.

Chłop, -a, *m.* 1. простой человѣ́къ; простолюди́нъ; мужи́къ; крестья́нинъ; поселя́нинъ; бобы́ль; chłop Infantski, лати́нъ; 2. (= mężczyzna), мужъ, мужчи́на, мужчи́на; совершённыхъ лѣтъ человѣ́къ, ч. зрѣлаго во́зраста; **na chłopa** (*sc.* **wysoki**), въ человѣ́ческій ростъ; **na chłopa** (*sc.* **gruby**, *etc.*), толщиною въ человѣ́ка; chłop w chłopa, chłop w chłop, отбо́рные лю́ди; отбо́рное во́йско; 3. (z **przyganą**: grubianin, grundal), грубый мужикъ, мужичи́на, мужла́нъ, деревёнщина, грубія́нъ; нечу́ть; невѣ́ста; 4. (= człowiek), человѣ́къ; §. chłop strzela, a Pan Bóg kule nosi, человѣ́къ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ; **Chło-pać** komu, *v. a.* (chłopem, gburem kogo przezywać), называ́ть, назва́ть кого мужико́мъ; **-paczek**, **-czka**, *m.* ма́льчикъ, мальчи́шка; **-pak**, -a, *m.* па́рень [деревёнскій]; молодецъ, молодчикъ, молодчи́на; **-pcowy**, -a, -e, *adj.* па́ревъ; **-pczyk**, -a, *m. dim.* ма́льчикъ, мальчи́шка, молодецъ, молодчикъ; **-pczyna**, -y, *m.*, **-pczynka**, -i, *m. dim.* па́рень, паренёкъ; ма́льчикъ; до́брый ма́лой; **-pczysko**, -a, *m.* молодчи́на, си́льный, неотёсанный ма́льчикъ, [молодецъ]; **-peczek**, **-czka**, *m. dim.*, v. **Chłopczyk** *et* **Chłopek**; **-pek**, **-pka**, *m. dim.* (v. **Chłop**), мужичёкъ, мужичёнко; бѣ́дный мужи́къ; **-pi**, -ia, -ie, *adj.* му́жескій; *cfr.* **Chłopski**; **-pianka**, -i, *f.* 1. (córka chłopska), дочь крестья́нина; 2. (żona chłopa; chłopka), жена́ крестья́нина; крестья́нка, мужи́чка, поселя́нка; **-piaszek**, **-szka**, *m.* ма́льчикъ; **-pię**, **-ęcia**, *s. n. et m.*, **-pięta**, *pl.*, **-piątko**, -a, *n. dim. sec.* о́трокъ, отрочё, о́трочищъ, дѣтя́на, младёнецъ, ма́льчикъ; chłopię dworskie, пажъ; *it.* chłopię, (= syn chłopski), сынъ крестья́нина; **-pięc**, **-pca**, *m.* ма́льчикъ; ма́лой; молодецъ, молодчикъ, молодчи́на; па́рень, о́трокъ, отрочё; дѣтя́на; - na usługi, ма́льчикъ, употребля́емый для услу́ги, для посы́лки [*abo* расси́лки]; расси́льный; *it.* слуга́; - na rzemiośle, на терминіе, ма́льчикъ, учени́къ; - do bótów, хлопецъ, слу́жка,

Digitized by Google

скамéечка [*abo* машúнка] для скúдыванія сапóгъ; **-pieć**, *v. n. impf.*, schłopieć, *v. perf.*, (chłopem się stawać), дѣлаться мужикóмъ; **-pięctwo**, **-a**, *n.* (wiek chłopięcy, pachołęcy), óтрочество; óтроческій вóзрастъ; óтроческія лѣтá; **-pięcina**, **-y**, *f.*, v. **Dziecina**, **Pacholątko**, **Otrocząt ko**; **-pięcy**, **-a**, **-e**, *adj.* óтроческій; молодцóвъ; wiek chłopięcy, v. **Chłopięctwo**; **-pina**, **-y**, *m.*, **-piuka**, **-i**, *m. dim.* бѣдный мужúкъ; **-pini**, **-i**, *f.*, v. **Chłopka**; **-pisko**, **-psko**, **-a**, *n.*, **-piszcze**, **-a**, *n. augm.* 1. мужичúна, мужичúще, мужлáнъ, деревéнщина, грýбый, неотёсанный мужúкъ; v. **Chłop** (3); 2. chłopisko, (= chłopina), бѣдный мужúкъ; **-pka**, **-i**, *f.* (kobieta wiejska, v. **poddanka**), мужúчка, крестьянка, поселянка; деревéнская бáба; **-pobyk**, **-a**, *m.*, **-pobykowiec**, **-wca**, *m. Myth.* (*Minotaurus*), Минтáвръ, полузвѣ́рь; **-podur**, **-a**, *m. Med.* (*nymphomania*, *ἀνδρομανία*), нимфоманія, мужененáвистство; cierpieć chłopodur, мужененáвистовать; **-podurna**, *f.* мужененáвистная, одержúмая нимфоманіею; ** **-pokoń**, **-nia**, *m.*, ** **-poogier**, **-a**, *m.*, ** **-pokoniec**, **-ńca**, *m.*, ** **-poszkapiec**, **-pca**, *m. Myth.* иппокентáвръ, полузвѣ́рь; v. **Chłopobyk**; **-powic**, **-a**, *m.* (syn chłopski), сынъ крестьянина; **-pówna**, **-y**, [**-éj**], *f.* (córka chłopska), дочь крестьянина; **-pski**, **-a**, **-ie**, *adj.* 1. мужúцкій, мужичій; крестьянинóвъ; крестьянскій; деревéнскій; сёльскій; *грýбый, мужиковáтый; chłopski dom, chłopzka izba, крестьянкій домъ, крестьянская избá; chłopski stan, крестьянское состоянiе, сословiе; крестьянство; v. **Chłopstwo**; chłopski język, мужúцкій языкъ; деревéнское нарѣчіе; простонарóдный языкъ; chłopska sukmana, мужúцкій кафтáнъ, балахóнъ; армáкъ; 2. (= męzki), мýжескій; **-psko**, **-pskie**, **po chłopsku**, **z chłopska**, *adv.* (obyczajem chłopskim), по-мужúцки; по-деревéнски; по-сёльски; мужиковáто, грýбо; **-psko**, *subst.*, v. **Chłopisko**; **-pstwo**, **-a**, *n. coll.* (= stan chłopski; chłopi), крестьянство; крестьянское состоянiе, сословiе; крестьяне (*pl.*), поселяне (*pl.*), мужики (*pl.*); чернь; *it.* крестьянскій [*abo* деревéнскій] бытъ; деревéнскій óбразъ жизни; крестьянскій обúчай; мужáцкое обхождéніе; мужáцкія манéры; грýбость, грубíянство; † **-ptas**, **-a**, *m.*, v. **Chłopisko**.

Chło-sta, **-y**, *f.* хóзанъ, удáръ; побóи (*pl.*), хóзаны (*pl.*); dać komu chłostę, удáрить кого́; хлестáть, хлестнýть, стегнýть кого́; бить, побúть кого́; сѣчь, вúсѣчь рóзгами, хозáми; отхлёстывать, -стáть плéтью; *fig.* (= klęska, porażka, kara, plaga, nieszczęście), * поражéніе, урóнъ, удáръ, бичъ, наказáніе, мýка, мучéніе, бѣдá, бѣдствіе, несчáстіе; **-stać**, *v. a. contin.*, **-ścić**, [*Praes.* chłoszczę], *v. impf.*, wy-, o-chłostać, *v. perf.* хвостáть, хвостнýть, хлестáть, хлестнýть, стегáть, стегнýть, хлистáть, хлыстнýть, отхлёстывать, отхлестáть плéтью; сѣчь, вúсѣчь рóзгами, хозáми, плéтью; бить бичёмъ, кнутóмъ, плéтью; *fig.* (porażać, karać, dokuczać, gnębić), * поражáть, поразúть; карáть, наказывать, -зáть; причинáть, -нúть кому́ бѣдý, несчáстіе, злополýчіе; мýчить, притѣснять, прижимáть, угнетáть, преслѣдовать, докучáть, безпокóить; Bóg nas chłosta, Богъ насъ наказываетъ.

Chłu-ba, **-y**, *f.* (chełpa, chełpienie się), хвальбá, похвальбá, хвастовствó, хвастлúвость, чванство, тщеслáвіе, суеслáвіе; кичлúвость, высокорѣчіе; самохвáльство; величáвость; гóрдость; **-bca**, **-y**, *m.*, **-bliel**, **-bnik**, **-a**, *m.*, **-bić**, **-sia**, *m.* хвастýнъ, чванъ, *vul.* ямыка; самохвáлъ; v. **Chlubliwy**, **Chlubny**; **-bić**, *v. a. impf.*, хвалúть, выхвалúть; слáвить, прославлúть; **-bić się**, *v. r. impf.*, pochlubić się, *v. r. perf.*, хвалúться, похвалúться; чвáниться; тщеслáвиться; величáться, кичúться; самохвáльствовать; гордúться; **-bliwość**, **-bność**, **-ści**, *f.* хвастлúвость, чвáнливость, величáвость, хвастовствó, чвáнство; v. **Chluba**; **-bliwy**, **-bny**, **-a**, **-e**, *adv.*, **-bliwie**, **-bnie**, *adv.* 1. хвастлúвый, чвáнливый, кичлúвый, тщеслáвный, суеслáвный, величáвый; гóрдый; 2. Chlubny, (na dobrą stronę, = zaszczycający, honor czyniący), поносящій честь; достопочтённый; почётный; чéстный; похвáльный; пріятный; ласкáтельный.

Chłupaczki, *pl. Bot.*, v. **Kmin leśny**, **Świniak**.

Chłupaty, **-a**, **-e**, *adj.*, v. **Włosisty**, **Kosmaty**.

Chłu-pić, **-pać**, **-potać**, *v. a. impf.* 1. (chełbać), хлюпать, болтáть, взбáлтывать; 2. **Chłupotać**, *v. n. impf.* (= bełkotać, gluckać, burczeć), клокотáть; шумѣть; бýлькать; [вытекáя изъ узкогóраго сосýда:] издавáть звукъ бýль бýль; *it.* урчáть, бурчáть.

Chlusnąć, v. **Chlustać**.

Chlust! *interj.* хлопъ; шлёпъ! (v. **Pac**); ...., a on go chlust w łeb, ..., а онъ его́ хлопъ по головѣ́; *cfr.* **Chlustać**.

Chlusta, **-y**, *f.* хлыстъ, хлúстикъ, хлестъ, хлéстикъ.

Chlustać, *v. a. contin.*, **Chlusnąć**, **Chlusnąć**, *v. semelf.*, 1. хлюстáть, плескáть, плеснýть, лить, облúть, брúзгать, брúзнуть, обрúзгивать, обрúзгать, обрúзнуть, набрúзгать, прúскать, прúснуть, попрúскать; хлистáть, хлестáть; 2. chlustać kogo biczem, шлёпать, шлёпнуть, хлестáть, хлестнýть, хлеснýть, хлыстáть, хлыстнýть, хлóпать, хлóпнуть, хвостáть, хвостнýть, бить, сѣчь, удáрить кого́ бичёмъ [*abo* плéтью, кнутóмъ]; chlustnąć kogo w pysk, дать пощёчину [*abo* оплéуху, заýшину]; chlustać kogo po pysku, po gębie, бить по щекáмъ, давáть пощёчины [*abo* заýшины]; **Chlustacz**, **-a**, *m.* тотъ, котóрый хлестáетъ, бьётъ плéтью, кнутóмъ; **Chlustanie**, **-ia**, *s. n. v.* хлистáніе, хлестáніе, *etc.*, v. **Chlustać**.

Chlustawa, **Chlastawa**, **-y**, *f. Bot.* (ziele, *conyza*), богáтинка, комáринкъ; v. **Szlachtawa**.

Chlustem, *adv.* (strumieniami, potokiem), потóками; ручьёмъ; *cfr.* лúвмя.

Chłypać, **Chłypnąć**, v. **Chlipać**, **Chlipnąć**.

Chłystać, *v. a. contin.*, **Chłysnąć**, **Chlisnąć**, *v. semelf.* хлёбать, хлебнýть, всхлёбывать, всхлебнýть, втягивать, втянýть въ себя́; порáдочно хлебнýть; **Chłystek**, **-stka**, *m.* (golec, lichota), голякъ, голышъ, бѣднякъ, бѣдняга; *it.* (łajdaczek, człowiek bez znaczenia i powagi), человѣкъ не вáжный; молокососъ; дураléй.

Chmara, **-y**, *f.* 1. толпá, мнóжество; [*v.* ватáга, шáйка]; 2. v. **Chmura**.

Chmiel, **-u**, *m.*, **Chmielik**, **-a**, *m. dim.* 1. *Bot.* (*humulus lupulus*), хмель, хмѣль; uprawa chmielu, хмелевóдство; uprawiacz, uprawca chmielu, хмелевóдъ; chmiel obierać, zbierać, собирáть хмель; chmielu narobić, v. **Pomieszać**, **Poplątać** (°); chmielem zaprawiać, v. **Chmielić**; 2. (= trunek wszelki mocny), хмель; крѣпкій, хмельнóй напúтокъ; zbieraczka chmielu = **Chmielarka**, **-i**, *f.* собирáтельница хмéлю; zbieracz chmielu = **Chmielarz**, **-a**, *m.* собирáтель хмéлю; хмелевщúкъ; **Chmielenie**, **-ia**, *s. n. v.* (v. **Chmielić**), заправлéніе хмéлемъ; (*v.* сýсло); **Chmie-lić**, *v. a. impf.*, ochmielić, *v. perf.* (chmielem zaprawiać, *sp.* piwo), заправлúть, приправлúть, -прáвить хмéлемъ на пр. пúво; класть, положúть хмéлю въ пúво; **-lina**, **-y**, *f.*, **-linka**, **-i**, *f. dim.* 1. хмелúна, хмелевáя плеть, х. прицѣпка, хмелевóй ýсикъ; хмелевóй ростóкъ; хмелевáя вѣтвь, х. лозá; 2. chmielina winna, виногрáдный ýсикъ; виногрáдная вѣтвь, в. лозá; *cfr.* развилина; **-linowy**, **-a**, **-e**, *adj.* (chmieliny mający), усиконосный, съ прицѣпками, съ ýсиками, имѣющій ýсики *abo* прицѣпки [какъ хмель]; *cfr.* развилистый; **-lnik**, **-a**, *m.*, **-lisko**, **-a**, *n.* (ogród chmielowy, miejsce gdzie chmiel rośnie), хмéльникъ; пóле, засéянное хмé-

Digitized by Google

ный; -lny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (zaprawy chmielem), запрáвленный хмéлемъ; *it.* хмельнóй; крѣпкій; (= gorzki, niemiły), горькій, непріятный; -lowy, -a, -e, *adj.* (od chmielu), хмелевóй; tycz, tyka, tyczka chmielowa, хмелевáя тычина, тычинка; chmielowy ogród, v. Chmielnik; kiel chmielowy, хмелевáя почка; хмелевóй карóдинъ; kwiat chmielowy, хмелевóй цвѣтъ; szyszka chmielowa, хмелéвая шишка; nasienie chmielowe, хмелевóе сѣмя; шишь.

Chmura, †**Chmara,** -y, *f.*, **Chmurka, Chmureczka,** -i, *f. dim.* 1. (ciemny deszczowy obłok), тýча, тучка, óблако, óблачко, громовáя тýча, громовóе [*abo* дождевóсное] óблако; chmury się rozchodzą, тýчи расхóдятся; нéбо проясняется; chmury się rozeszły, нéбо прояснéло; z wielkiéj chmury mały deszcz, v. *sub:* Deszcz; chmura dymu, dymowa, óблако дýма; клýбы дýма; chmura kurzawy, óблако пыли; 2. chmura czego, (= ćma czego, gęsta liczba), тýча, óблако, тьма, тма, множество; chmura szarańczy, тýча саранчи; 3. *fig.* (= zachmurzenie, zaćmienie), *пострачéніе, мракъ, мрáчность, тумáнъ, темнотá; (= zasępienie, posępność, smutek), мрáчность, сумѣніе, смýта, угрюмость, печáль, горéсть, прискорбіе, заботá; 4. v. Plama, Wada; Chmurać, v. Chmurzyć; † -rawa, -y, *f.* облакá (*pl.*); тýчи (*pl.*); † -rawy, v. Chmurliwy, Chmurny; -reczka, -rka, v. Chmura; -rliwy, -rny, -a, -e, *adj.*, -rliwie, -rne, *adv.* óблачный; покрытый облакáми, тýчами; пасмурный; мрáчный; тёмный; помрачённый; тумáнный; угрюмый; chmurno (= kwaśno) patrzeć, сентябрéнъ смотрѣть; (v. Pochmurny); chmurne niebo, нéбо покрытое [*abo* подернутое] облакáми; óблачное нéбо; chmurne czoło, нахмурéнное чело; -rność, -ści, *f.* (chmur gęstość), густость облакóвъ; °° -rotyczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* достигáющій облакóвъ; возвышающіéся до облакóвъ; °° -rowładzca, -y, *m.* (władający chmurami), тучегонитель.

Chmurzyć, *v. a. impf.*, (chmurami okrywać), покрывáть, покрыть облакáми [*abo* тýчами]; помрачить, помрачить; (v. Pochmurzyć, Zachmurzyć); -się, *v. r. impf.* покрывáться, покрыться облакáми; помрачáться, -читься; небо się chmurzy, нéбо покрывается облакáми; chmurzyć się na kogo, v. Dąsać się, Krzywić się; v. Zachmurzyć się).

Chmurzyca, -y, *f.* (gęsta chmura), тёмная громовáя тýча.

Chob! v. Chop.

Chobot, Czobot, -a, *m.*, **Choboty,** *pl.* 1. (obuwie skrzydlaste, z jakiém Merkuryusza malują), крылатыми на ногáхъ у Меркýрія; 2. choboty, (= bóty), чóботы; башмакú; сапогú; (*cfr.* хóботъ]; 3. chobot ziele, (chobotna wyka, powój wielki, *clymenum*), дикій [овéчій] горóхъ.

Chobotać, *v. a. impf.* (= tupać bótami, nogami), тóпать, стучáть ногáми. [(3).

Chobotna wyka, *f.*, v. Chobot

Choć! v. Hoć!

Choć, Chociaż, † **Chociaj,** † **Chocie,** 1. *conj.* (= acz, aczkolwiek, lubo, *qu. v.*), хотя, хоть; не смотрá на то, что...; choćby, chociażby, хоть бы; 2. **Choć,** *adv.* (= przynajmniéj), хоть, хотя; по крайней мѣрѣ.

Chochla, -i, *f.* (tyczek u niewodu), колóкъ, колышекъ у нéвода.

Cho-choł, -a, *m.* хохóлъ, хохолóкъ; - koński, на głowie końskiéj, хóлка, чóлка; *it.* - góry, (= wierzch), вершúна [*abo* верхъ] горы; v. Szczyt; -cholaty, -cholasty, -cholisty, -cholowaty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* хохлáтый; -cholić, *v. a. impf.* (chocholatym czynić), хохлáтить; дѣлать хохлáтымъ.

Chochuł, -a, *m. H. n.* (*sorex moschatus*, Pall.), вýхухоль; v. Piżmowiec, Desman, Bobroszczur.

Chód, -odu, *m.* ходъ; ходьбá; хождéніе; похóдка; - (wspaniały), вýступка, пóступь; - (koński), похóдка, ходá, вýступка, ступь; poznać kogo po chodzie, узнáть кого по похóдкѣ.

Chodak, -a, *m.*, **Chodaczek,** -czka, *m. dim.* 1. (co rad chodzi), ходóкъ; v. Chodziciel; 2. Chodaki, *pl.* (= gat. prostego obuwia; *cfr.* Kurpie, Łapcie), лáпти; сапогú; стáрые башмакú; 3. chodaczki dziecinne, ходýльки, ходýлечки; v. Łubek, (łubki dziecinne).

Chodnik, -a, *m.* путь, дорóга, дорóжка; тропá, тропúнка; стезá; (= kurytarz, ganek, *etc.*), коррúдóръ; крытый [*abo* покрытый] ходъ; пóртикъ; *it.* галерéя; крытáя галерéя; колоннáда; аллéя; покрытая [листьями] аллéя; *Fortf.* покрытый путь; канонúръ, канонъéръ; v. Berma; *it.* подзéмный ходъ, подзéмная галерéя для подкóпщиковъ [*abo* минерóръ].

Chodny, -a, -e, *adj.* ходáчій; имѣющій ходъ; *it.* ходовóй; lekkochodny, хóдкій.

Chodować, *etc.*, v. Hodować.

Chodowy, -a, -e, *adj.* относящіéся къ ходу; ходовóй; *cfr.* Chód.

Chodulka, -i, *f.* ходýлька, ходýлечка.

Cho-dzenie, -ia, *n.* хождéніе; ходъ; ходьбá; похáживаніе, гулянúе, гульбá; прогýлка; (v. Chód, Chodzić); -dzić, *v. n. contin.*, -dziwać, † Chadzać, *v. frequ.*, [v. Iść, *v. impf.*], ходúть, хáживать; посѣщáть; - do kogo, посѣщáть кого; (v. Przychodzić, Nawiedzać); - po pokoju, ходúть по комнатѣ; - w tył i naprzód, - i tam i sem, ходúть взадъ и впередъ; ходúть тудá и сюдá; (= przechadzać się), похáживаться; прогýливаться; - po ogrodzie, ходúть пó саду; похáживаться, прогýливаться пó саду; - po mieście, po ulicach, ходúть [*abo* прогýливаться] по гóроду, поýлицамъ; (= włóczyć się po *etc.*), таскáться [*abo* шатáться, скитáться, блукáться, толкáться] по гóроду, поýлицамъ; - po balach, (po zabawach), ходúть на бáлы; v. Bal; - na teatr, ходúть въ тéатръ; chodzić, *fig.* (*moral.*), v. Postępować, Zachowywać się; - ścieżką cnoty, ходúть [идтú] по путú добродѣтели; po śmierci -, v. Straszyć; -, (= uczęszczać, bywać), ходúть, чáсто посѣщáть, чáсто собирáться гдѣ, быватъ на...; - do akademii, do uniwersytetu, учúться, обучáться въ академіи, въ университетѣ; - na odczyty, на прелекцye, ходúть на лéкціи, посѣщáть лéкціи, слýшать лéкціи; - na prawo, обучáться правовѣдѣнію; - do szkoły, ходúть въ шкóлу, въ учúлище; - do kościoła, ходúть въ цéрковь; - z zadartym nosem, (pysznić się), ходúть гóголемъ; ходúть гóрдо [*abo* спесúво]; принимáть вáжный видъ; - z kim (przestawać z kim, obcować, *qu. v.*), водúться съ кѣмъ; имѣть знакóмство съ кѣмъ; обращáться; - w ciąży, dziećmi -, (brzmienną być), быть берéменною; *Eccl. sl.* чревоносúти; - z czém, v. Zgadzać się, Łączyć się; - (co do ubioru lub stroju = nosić się, ubierać się), - w czém, ходúть въ чёмъ, быть одѣту; одѣвáться, носúть; - w czarnym ubiorze, ходúть въ чёрномъ, одѣвáться въ чёрное плáтье]; - w świątecznym ubiorze, носúть прáздничное плáтье; одѣвáться по прáздничному; (on) zawsze chodzi we fraku, онъ всегдá ходúть по фрáкѣ; - w bótach, w trzewikach, ходúть въ сапогáхъ, въ башмакáхъ; - boso, boskiem, ходúть босикóмъ; chodzący boso, босонóгъ; (on) chodzi prosto, онъ прямо ходúть; - na kogo, наступáть на кого; v. Iść; - za łby, *v. sub:* Łeb; - z kim za pasy, *v. sub:* Pas; - z kim w odpowiedzi, v. Zgrzeszać się (z kim); - za kim, [*propr. et* °], ходúть, идтú за кѣмъ; слѣдовáть за кѣмъ; волочúться за кѣмъ-либо; ходúть, идтú вслѣдъ за кѣмъ; ходúть [идтú] за кѣмъ по слѣдáмъ, по пятáмъ; не спускáть кого съ глазъ; преслѣдовать кого; - za czém, (= uwijać się, krzątać się koło czego), ходúть за чѣмъ; бѣгать óколо чего; проворить; суе-

Digitized by Google

тѣться; – za sprawą, ходѣть за дѣломъ; – za chlebem, *a*) [= chodzić za zarobkiem, szukać chleba, etc.], искать хлѣба [*abo* пропитанія]; снискивать себѣ пропитаніе; искать средства къ пропитанію; *β*) [= żebrać], ходить по-міру, ходить съ сумою; нищенствовать; (v. Chléb); – koło czego, koło interesów, (= trudnić się czém, staranie mieć koło czego, pracować koło czego), заниматься чѣмъ; промышлять; исполнять [*abo* исправлять] дѣла; заниматься дѣлами; ходить по дѣламъ; – koło siebie, *v.* Pamiętać (o sobie); chodzi o co, *impers.* (= idzie o co, jest o co rzecz), дѣло идётъ о чёмъ; *v.* Iść; chodź sam! ходи сюда; –dziciel, –a, *m.* (który chodzi; chodak), пѣшеходъ; пѣшеходецъ, пѣшій; ходокъ, ходецъ; –dzicielka, –i, *f.* пѣшеходка; † –dziny, –in, *f. pl.* ходьба, хожденіе; v. Chodzenie; –dzisty, –a, –e, *adj.* ходовой; koło chodziste, (które obracają, chodząc i depcąc po szczeblach), ходовое колесо; –dziwać, *v. n. frequ.* хаживать; v. Chodzić; –dziwy, –a, –e, *adj.* 1. который хорошо ходить; *Eccl. sl.* благоходный; koń chodziwy, v. Biegun (4); chodziwy człowiek, (lubiący chodzić), ходокъ; 2. chodziwy, (= trwały, mocny), ноский, прочный, крѣпкій; chodziwe sukno, ноское [*abo* прочное] сукно.

Choja, –i, *f.*, **Chojna, Choina**, –y, *f.*, **Chojka, Choinka**, –i, *f. dim. Bot.* 1. (*pinus sylvestris*), сосна *et* сосна [хвойное дерево]; 2. *coll.* choina, choinka, (= choiny, choinne drzewa, las, gaj choinny), сосны (*pl.*), сосновыя деревá, сосновый лѣсъ, сосняк, сосновая рощá, соснячёкъ; 3. choina, choinka, (= gałązka choinna), сосновая вѣтвь, вѣтка; 4. *Bot.* choina ziele, *v.* Sosnka (ziele); 5. *Bot.* choinka klasztorna, (drzewko, *juniperus sabina*, Linn.), Донскій или казацкій можжевельникъ; вересъ; можжуха; сабина; артишъ; арца; арха; Choinny, Choinowy, –a, –e, *adj.* сосновый.

Chojda! v. Hejda!

Chojny, –a, –e, v. Hojny; (*cfr.* Choja, Chojna, Choina).

Cholebać, v. Kolebać.

Cho-lera, Ko-lera, –y, *f.* 1. желчь; 2. *Med.* холера; поносъ со рвотою; желчный поносъ; *it.* желтуха; 3. (= gniewliwość, sierdzistość), * гнѣвъ; гнѣвливость; вспыльчивость; запальчивость; –lerny, –a, –e, *adj.* холерный; –leryczny, –a, –e, *adj.* 1. холерный; холерическій; желчный; 2. (gniewliwy, sierdzisty, jadowity), * гнѣвливый; сердитый; вспыльчивый; запальчивый; człowiek choleryczny = Choleryk, Koleryk, –a, *m.* 1. холерикъ; желчный человѣкъ; страждущій холерою; 2. * гнѣвливый [*abo* сердитый, вспыльчивый, запальчивый] человѣкъ; v. Osa (*).

Cholewa, –y, *f.*, **Cholewka**, –i, *f. dim.* голеніще; szewczyk szyjący cholewy, сѣжникъ; *fig.* cholewy, cholewki smalić *abo* palić do panny, строить кýры женщинѣ; любезничать съ женщиною; увиваться около женщины; ухаживать *abo* волочиться за женщиною; v. Umizgać się.

Chołodziec, –dźcu, *m.*, холодецъ; ботвинья, ботвинье; v. Boćwina (3).

Chomącić, *v. a. impf.*, **ochomącić**, *v. perf.*, (wkładać, włożyć chomąto), хомутать, охомутать; *cfr.* Jarzmić.

Cho-mąt, –a, *m.*, **–mąto**, –a, *n.* 1. [хомадный] хомутъ; v. Szor, Szory; *cfr.* Jarzmo; wkładać, włożyć chomąto, хомутать, охомутать; 2. *fig.* иго; тяжкое иго; иго рабства; być w chomącie (= w jarzmie, w ciężkiéj niewolniczéj pracy), быть, находиться въ тяжкомъ порабощеніи; v. Jarzmo; –mątnik, –a, *m.* (rzemieślnik od chomąt), хомутный мастеръ; шорникъ; –mątny, –mątowy, –a, –e, *adj.* хомутный, хомутовый; chomątowy rzemień, гужъ, [гужище, *augm.*], гужевой ремень; супоня, супонь; kleszcze chomątowe, хомутная клещи; związywać kleszcze chomątowe, супонить; poduszka chomątowa, хомутина, подхомутникъ; do poduszki chomątowéj należący, хомутинный.

Chomik, –a, *m. H. n.* (mysz wielka ziemna, = skrzeczek, *mus cricetus*, Linn.), хомяк, харбышъ; **Chomikowy, Chomiczy**, –a, –e, *adj.* хомяковый, хомячій; chomikowa nora, нора хомяка.

Chomolec, Chomulec, –lca, *m.* (drzewo w końcu skrzydeł niewodowych w poprzek osadzone), поперечный брусокъ на концѣ крыльевъ невода; *cfr.* Hamulec.

† **Chomos**, –u, (–a), *m.* (cukier faryna), кассонадъ, сахарный песокъ.

Chop! *interj.* 1. бухъ! пуфъ! шлёпъ! хлопъ! v. Chlust! 2. гопъ! (скокъ); v. Hop! Hup!

Chopać, Hopać, *v. a. contin.*, **Chopnąć, Hopnąć**, *v. semel.* 1. (= gwałtownie na prędce uderzyć), нечаянно хлеснуть, ударить кого, дать тумакъ [*abo* толчокъ]; нечаянно дать пощёчину [*abo* оплеуху, заушину]; бухать, бухнуть; *cfr.* Chapać, Chapnąć; 2. прыгать, прыгнуть, припрыгивать, припрыгнуть, скакать, скакнуть; *v.* Czesać, (dokąd); 3. [*o koniach:*] chopnąć, брыкнуть, лягнуть; v. Brykać, Kopnąć, Kopać; 4. chopać na kogo (= popędzać, nalegać popędzając), понукать, понуждать, заставлять кого.

Chor, v. Chory.

Chór, –u, *m.*, **Chórek**, –rka, *m. dim.* 1. (w kościele, miejsce dla śpiewaków, etc.), хóры (*m. pl.*), *Eccl. sl.* строкъ; мѣсто въ церкви и другихъ мѣстахъ, гдѣ играетъ музыка; стать на хóрсе, стоять на хóрахъ; 2. chór (w kościele przy wielkim ołtarzu), клиросъ, крилосъ; 3. chór śpiewaków (kilku razem śpiewających) лик; хоръ; хоръ пѣвцовъ; хоръ пѣвчихъ; пѣвческій хоръ; [пѣвчіе; пѣвцы]; chór muzykantów, (kilku razem grających), хоръ музыкантовъ; [музыканты]; v. Kapela; na dwa chóry śpiewanie, (= na przemian), пѣснь [*abo* пѣніе] для двухъ голосовъ; попеременное пѣніе; *it.* v. Antyfona; chór anielski, ангельскій хоръ; хоръ ангеловъ; [ангельскій] лик; śpiewać chórem, пѣть хóромъ; śpiewający w chórze, v. Chórzysta; 4. хоръ, пѣніе хóромъ; 5. (= ranga, stopień), чинъ, степень.

Cho-rągiew, –gwi, *f.*, **–rągiewka**, –i, *f. dim.* 1. хоругвь, † хоруговь; знамя; значекъ; прапоръ; эстандартъ, штандартъ; стягъ; v. Proporzec, Standar; *cfr.* Buńczuk; – kościelna, хоругвь; – połkowa, полковое знамя; – bracka, хоругвь [*abo* знамя] собратій; – okrętowa, корабельный флагъ; бандерóлъ; v. Bandera; poświęcać chorągiew, освящать знамя; poświęcanie, poświęcenie chorągwi, освященіе знамени; chorągwi *abo* do chorągwi przysięgać, присягать, присягнуть знамени; – rozciągać (= wojsko zaciągać, werbować), вербовать, набирать рекрутъ; stawiać, stawić wojsko pod chorągiew (= ustawiać wojsko w szyku bojowym), ставить стягъ *abo* стяги; pod chorągwią służyć (= wojskowo służyć), служить [*abo* находиться] въ военной службѣ; zaciągać się pod chorągiew, стать подъ знамёна; вступать, вступить [*abo* идти, пойти *abo* определяться, –яться] въ военную службу; вступать, –пить въ войско; pod chorągwiami stanąć (= wojnę podnieść), начать, объявить войну; podnieść chorągiew, v. Podnieść; rozwijać, rozwinąć –, распускать, распустить знамя; z rozwiniętemi chorągwiami, съ распущенными знамёнами; zatknąć, postawić –, водрузить, поставить знамя; – opuścić (= dezerterować, *qu. v.*), бежать, дезертировать; zbieg z pod chorągwi (= dezerter), дезертиръ; бѣглый солдатъ; находящіеся въ бѣгахъ; – zwijać (= wojsko rozwinąć), распускать, распустить войско; *fig.* chorągiewkę zwinąć (= w nogi uderzyć, dać drapaka, zmykać), * убѣжать;

Digitized by Google

ударáть; дать дрáла; дать тáгу; дать стречкá; навострáть лыжи; пуститься на утёкъ; białą chorągiew z miasta wywiesić (= poddać się, *qu. v.*), выставить бѣлое знамя; сдáться; покорáться; 2. *metonym.* †прáпоръ; эскадрóнъ; рóта; 3. chorągiewka (na dachu), флюгеръ; вѣтренница; (na statkach wodnych), сорóчка; 4. chorągiewka u pióra, борóдка [*abo* опушка, косица] у перá; -rągiewny, -rągwiany, -a, -e, *adj.* хорýгвенный; знáменный; стягóвый; прáпорный; штандáртный; drąg chorągwiany, знáменное дрéвко.

Cho-rał, Ko-rał, -u, *m.* хорáлъ; церкóвное пѣніе; церкóвная пѣснь; książka z chorałami, книга съ хорáлами; хорáльная книга; -rallsta, **Chórzysta**, -y, *m.* (śpiewak chórowy), хорúстъ; пѣвéцъ въ хóрѣ; (śpiewak chórowy kościelny), церкóвный пѣвчій; клúросный; крýлосный; клирошáнинъ; крылошáнинъ; -ralny, -a, -e, *adj.* хорáльный; śpiewanie kościelne choralne, хорáльное церкóвное пѣніе.

Cho-rążanka, -i, *f.* (córka chorążego), дочь хорýнжаго, д. прáпорщика; д. корнéта; (*cfr.* **Chorąży**); -rążstwo, -a, *n.* 1. (urząd i godność chorążego), чинъ и достóинство хорýнжаго, прáпорщика, корнéта; 2. *coll.* (= chorąży z chorążyną), хорýнжій [или прáпорщикъ, корнéтъ, знаменоносецъ, знáменщикъ] съ женóю; -rąży, -ego, *m.* хорýнжій; прáпорщикъ; корнéтъ; знаменоносецъ; знáменщикъ; стягóвый; -rążyc, -a, *m.* (syn chorążego), сынъ хорýнжаго, прáпорщика, корнéта; -rążyna, -éj, (-y), *f.* (żona chorążego), женá хорýнжаго, прáпорщика, корнéта. [хóры; v. **Chór.**

Chórek, -rka, *m. dim.* мáлые

Choreus, -a, *m. Poes.* (miara wierszu), хорéй; składający się z choreów, хореéческій; v. **Trochej.**

Chorlać, v. **Cherlać**; **Chorlak**, v. **Cherlak, Charlak.**

Chórny, -a, -e, *adj.* (od chóru, chórowy), хóрный; хоровóй.

Choro, *adv.* болѣзненно; choro się mieć, быть не здорóву; нездорóвиться; болѣзновать; choro wyglądać, имѣть болѣзненный видъ; (on) choro wygląda, онъ имѣетъ болѣзненный видъ; онъ не здорóвъ съ видá; v. **Chory.**

Choroba, -y, *f.*, **Chorobka**, -i, *f. dim.* болѣзнь; нéмощь; нéмочь; скорбь; недýгъ; нездорóвье; чрезвычáйная страсть къ чемýнибудь; chorób znaki, явленія болѣзни; симптóмы; прúзнаки болѣзней; nauka o znakach chorób, ученіе о прúзнакахъ болѣзней; nozologia, nauka o chorobach, ученіе о болѣзняхъ; патологія; choroba przypadła *abo* przypadek choroby w drugiéj będącemu, прúпадокъ болѣзни; nauka o przypadkach chorób, ученіе о прúпадкахъ болѣзней; симптоматологія; - chroniczna, хронúческая болѣзнь; - ostra, óстрая [*abo* скоротéчная] болѣзнь; горячка; - bolesna, мучúтельная болѣзнь; - zaraźliwa, заразúтельная [*abo* прилúпчивая] болѣзнь; sprowadzający chorobę, болѣзнотвóрный; v. **Zaraźliwy**; chorobom podległy, подвéрженный болѣзнямъ; склóнный къ болѣзнямъ; - epidemiczna, повáльная [*abo* эпидемúческая] болѣзнь; v. **Epidemia, Mór, Powietrze, Zaraza**; (*it. v. sub*: **Miejscowy, Sympatyczny, Przymiotny, Sądowy, Powszechny, Szczególny**, *etc.*); - niewieścia, паненская, месяцéчная, (*menstruatio*), мѣсячное; мѣсячное кровоочищéніе; мѣсячныя очищéнія; мѣсячныя крóви, *etc.*, v. **Miesięczki**; pańska choroba, v. **Podagra**; *it. v.* **Franca**; - łożna, обіожна, v. **Łożny, Obłożny, Złożny**; - Satyryjska, v. **Satyryjski**; - świętego Antoniego, (= św. Ant. niemoc, piekielny ogień), Антóновъ огóнь; рóжа [болѣзнь]; ciężka, niebezpieczna choroba, тáжкая [*abo* тяжéлая], опáсная болѣзнь; wielka choroba, ch. czarna, (św. Walentego niemoc, *qu. v.*), чёрная, надýчная нéмочь; надýчная болѣзнь; эпилéпсія; v. **Padaczka, Kaduk**; - duszy, umysłu, душéвная болѣзнь; страдáніе душú; душéвная скорбь; v. слабоýміе, помѣшáтельство; śledzionowa choroba, страдáніе селезёнкою; v. **Hypokondrya**; *it.* choroba (= kaduk, kat, djabeł), нелёгкая, чортъ, бѣсъ; bodaj go choroba...! чтобъ егó нелёгкая взялá! bodaj cię choroba...! *abo* idź do choroby! чтобъ тебя нелёгкая взялá! провалъ тебя возьмú! чортъ тебя побери [*abo* возьмú]! подú [*abo* пошёлъ, убирáйся] къ чóрту! **Chorobsko**, -a, *n.* (brzydka choroba), дурная болѣзнь; **Chorobliwy**, -a, -e, *adj.*, болѣзненный; хворый; **Chorobny**, -a, -e, *adj.*, 1. относящійся къ болѣзнямъ; болѣзненный; 2. (= chorowity, *qu. v.*), болѣзненный; хворый; слабый здорóвьемъ; хилый; больновáтый.

Choro-graf, -a, *m.* (krajopis, *qu. v.*), хорографъ; v. **Geograf, Topograf, Ziemiopis**; -grafia, -ii, *f.* (opisanie jednéj znacznéj części ziemi), хорографія; v. **Krajopisarstwo, Ziemiopistwo, Geografia, Topografia**; -graficznie, *adj.* хорографúчески; -graficzny, -a, -e, *adj.* (tyczący się chorografii), хорографúческій.

Chorość, -ści, *f.* (chorowitość, słabość), хворость, [*pop.* хворь]; болѣзненность; хилость; мозглявость; слабость.

†**Chorosłodzenny**, -a, -e, *adj.* (chorobę na śledzionę mający), страждýщій селезёнкою; v. **Hypokondryczny.**

Chorosz, -a, *m. H. n.* 1. (gat. grzybów, siedź, *boletus ramosissimus, boletus frondosus*), вѣтвистый болѣтъ; вѣтвистая гýба; 2. †**Chorosz**, †**Choroszy**, -a, -e, *adj.* (piękny, ładny), хорóшъ, хорóшій, красúвый, пригóжій, милый.

Cho-rować, *v. n.* хворáть; прихварывáть; безпрестáнно хворáть; хилѣть; быть больнúмъ; немóчь, недомогáть; *Eccl. sl.* немоществовáти; v. болѣть; chorować na głowę, страдáть головнóю бóлью; (= mieć gzika we łbie), v. **Łeb**; -rowanie, -ia, *n.* хворáніе; прихварывáніе; -rowitość, -ści, *f.* (podpadłość chorobom), хворость, болѣзненность, мозглявость, хилость, недýгъ, недугованіе; расположéніе [*abo* склóнность] къ болѣзнямъ; -rowity, -a, -e, *adj.*, -rowito, -rowicie, *adv.* (skłonny do chorób), хворый, болѣзненный, слабый здорóвьемъ, недýжинный, мóзглый, мозглявый, хилый, больновáтый; склóнный [*abo* расположéнный] къ болѣзнямъ; chorowitym być, *Eccl. sl.* недуговáти; похворáть; v. **Chorować**; -rownia, -i, *f.* = **Choroway gmach**, (izba [dla] chorujących), кóмната для больнúхъ; *it.* больнúца; *Eccl. sl.* цѣлéбница; лечебница.

Chórowy, -a -e, *adj.* (chórny, od chóru), хоровóй, [-вúй]; хóрный; śpiewak chorowy, v. **Choralista.**

Chory, †**Chor**, -a, -e, *adj.*, [v. **Chore**, *adv.*], больнóй; *Eccl. sl.* хворый; болящій; страждýщій чѣмъ; немощнóй; недýжный; нездорóвый; скорбный; болѣзненный; хилый, дрáхлый, слáбый, безсúльный; chory, -ego, (*s. m.*), больнóй; chora, -éj, (*s. f.*), больная; chory na głowę, страждýщій головнóю бóлью; (on) chory na głowę, онъ бóлелъ головнóю; chory na żołądek, имѣющій бóль желýдка; страждýщій бóлью желýдка [*abo* желýдочною болѣзнію]; chory na śledzionę, страждýщій селезёнкою; v. **Hypokondryczny**; chory na przesąd (uprzedzeniem zaślepiony), исполненный предразсýдковъ; chory na duszy, страждýщій душéвною болѣзнію; одержúмый душéвною скóрбію; сокрушéнный дýхомъ; chory na umyśle, слабоýмный; умалишённый; помѣшанный; śmiertelnie chory, при смерти больнóй; v. **Śmiertelnie, Śmiertelnie**; (on) ciężko [*abo* bardzo] chory, онъ óчень бóлелъ.

Chorzeć, *v. n. imp.*, schorzeć, *v. perf.* хворáть; болѣть; хилѣть;

Digitized by Google

безпрестáнно хворáть; захворáть; заболѣ́ть; становиться больнымъ; занемóчь; быть больнымъ; v. **Chorować.**

Cho-rzuchny, -a, -e, **-rzutki,** -a, -ie, *adj.*, **-rzuchno,** -rzutko, *adv.* (bardzo chory, ciężko chorujący), опáсно [*abo* тяжко] больный; óчень больнóй, хвóрый.

Chórzysta, -y, *m.* (śpiewak chórowy, śpiewający w chórze), хорѝстъ; пѣвéцъ въ хóрѣ; (= śpiewak chórowy kościelny), v. **Choralista;** **Chórzystka,** -i, *f.* (śpiewająca w chórze), хорѝстка; пѣвúца въ хóрѣ; (śpiewająca na chórze kościelnym), клиросáнка, крылошáнка.

Chost, -a, *m.*, **Chostek, Choszlek,** -tka, *m.*, † **Choszysko,** -a, *m.* (nierządnik), распýтный человѣ́къ; безнýтникъ; развратникъ; гуля́ка; забýлдыга.

Chów, -owu, *m.* разведéніе; расположéніе, расплóдъ, приплóдъ; *it.* порóда; возращéніе; содержáніе; воспитáніе; własnego, domowego chowu, доморóщенный; вскóрмленный дóма; chów bydła, разведéніе скотá; скотовóдство; dobrego chowu, хорóшей порóды; порóдистый; koń dobrego chowu, лóшадь хорóшей порóды; порóдистая лóшадь; stado koni dla chowu, кóнскій завóдъ.

Chowa, -y, *f.* (po kaszubsku), v. **Żywność;** *it. v.* **Chów.**

Cho-wać, *v. a. impf.* 1. (v. Schować, *v. perf.*), прáтать, спрáтать; хранѝть; сохранѝть, -нѝть; стерéчь, берéчь, оберегáть, оберéчь; блюстѝ, соблюдáть, соблюстѝ, бдѣ́ть; припрáтывать, припрáтать; chować, schować co do kieszeni, do skrzyni, прáтать, спрáтать что въ карманъ, въ сундýкъ; chować, schować co pod kluczem, за ключем, прáтать, спрáтать что подъ [*abo* за] замóкъ; запирáть, заперéть что на ключъ, зап. замóкъ; замыкáть, замкнýть; chować swoje pieniądze, оберегáть, оберéчь, прáтать, припрáтывать, припрáтать своѝ дéньги; chować pieniądze (*abo* grosz) na nieszczęśliwy dzień, на злый сáмъ, на злą годзинę, на wielki przypadek, на przyszłe opatrzenie, на зáпас, берéчь, оберегáть, оберéчь дéнежку [*abo* копѣ́йку] на чёрный день; chowaj grosz (*abo* pieniądze) na злый сáмъ (*abo* на зáпас, *etc.*), §. берегѝ дéнежку [*abo* копѣ́йку] на чёрный день! не будь въ óсень тарóвáтъ, бýдешь къ весенѣ́ богáтъ! v. **Oszczędzać, Ochraniać;** chować zboże, (trzymać, nie przedawać), прóчить, оберегáть хлѣ́бъ [жи́то] для бýдущаго употребленія, держáть, не продавáть; v. **Ostawić;** — owoc, frukta, (dać im leżeć), продéрживать, продержáть плодѝ, фрýкта, прóчить, оберегáть; - (= zachować od uszkodzenia), предохранѝть, -нѝть отъ повреждéнія; - nasiona na przyszły zasiew, прóчить сѣмена для бýдущаго посѣ́ва; chować, schować (= włożyć) szpadę do pochwy (*abo* w pochwę, w pochew), вкладывать, вложѝть шпáгу въ ножны; v. **Zachować, Trzymać;** w milczeniu chować (= taić, zatajać), скрывáть молчáніе; умáлчивать, умолчáть о чёмъ; скрывáть, утáивать; v. **Taić;** nienawiść, chrap, gniew tajemny przeciw komu chować, питáть враждý [*abo* нéнависть] къ комý-либо; ненавидѣ́ть кого́; враждовáть комý; злопáмятствовать; злóбиться на кого́; грызть зýбы на кого́; возненавидѣ́ть кого́; 2. - kogo, (bronić od złego, zachowywać, strzedz), берéчь, оберегáть, охранѝть, предохранѝть, защищáть кого́ отъ чего́; chowaj Boże! сохранѝ Бóже! сохранѝ Богъ! v. **Broń Boże** *sub* **Bronić;** niech cię Pan Bóg chowa . . . ! да сохранѝтъ тебя́ [*abo* Васъ] Госпóдь! Бóже [*abo* Богъ] тебя́ [*abo* Васъ] сохранѝ! 3. - kogo u siebie (=ukrywać, taić, przechowywać), дать комý у себя́ приста́нище; прiютѝть кого́ у себя́; дать убѣ́жище комý; укрывáть, укрѝть, передéрживать кого́ у себя́; - kogo u siebie (= w domu przy sobie mieć, na swoim chlebie), держáть кого́ у себя́; содержáть кого́ на хлѣ́бахъ; кормѝть; v. **Chléb;** - gości (=przyjmować na gospodę), принимáть къ себѣ́ гостéй; давáть, дать квартѝру комý; - wiele ludzi, (służących, *etc.*), держáть мнóго людéй; 4. chować (= karmić, pielęgnować, wychowywać z młodu), питáть; кормѝть; воскормлѝть, вскáрмливать, воскормлѝть, вскормлѝть; вырощáть, вырóстить; взращáть, возращáть, взростѝть, возростѝть *et* возрастѝть; вырáщивать, вырощáть, вырóстить; воспѝтывать, воспитáть; содержáть; dobrze chować dzieci swoje, хорóшó [*abo* благоприлѝчно, въ повинновéніи] воспѝтывать дѣтéй своѝхъ; давáть [дать] дѣтáмъ своѝмъ хорóшее воспитáніе; - wiele bydła, держáть мнóго скотá; v. **Odchować, Uchować;** 5. - (zakon, przykazanie, wiarę, przyjaźń, tajemnicę [*gw. v.*], 1 t. d.), выполнѝть, вы́полнить; наблюдáть, наблюстѝ, соблюдáть, соблюстѝ; исполнѝть, испóлнить; сдéрживать, сдержáть; сохранѝть, -нѝть; [v. Wypełniać, Zachowywać, Dotrzymywać]; - wiarę, соблюдáть, соблюстѝ вѣ́рность; быть вѣ́рнымъ; быть правдѝвымъ; - przykazania Bozkie (или Бóже), исполнѝть, соблюдáть Бóжіи зáповѣ́ди; 6. - gniew, (nie porzucać go), не давáть вóли гнѣ́ву своемý; 7. - (na dalszy czas, = odkładać, odwłaczać), откладывать, отложѝть [что на дóлгое врéмя], отсрóчивать, отсрóчить; 8. - (umarłego, ciało umarłych), погребáть, хоронѝть, похоронѝть; v. **Pochować;** 9. - się, *v. r.* (= kryć się), прáтаться, спрáтаться; скрывáться, крѝться, укрывáться, укрѝться; (= grać chowanego), гулѝкать; игрáть въ гулѝчки [*abo* въ прáтки]; v. **Chowany** (2); - się, (*pass.* = wychowywać się, brać wychowanie), воспитываться; *it.* - się dobrze, хорошó разводѝться, плодѝться, расплóжáться; хорошó растѝ; v. существовáть; ten owoc chowa się dobrze (długo), ѝти плодѝ мóгутъ быть сохранѝны; ten owoc nie chowa się długo, ѝти плодѝ не льзя дóлго держáть; - się z kim dobrze, жить въ согласіи съ кѣмъ; быть согласнымъ съ кѣмъ; *it.* - się, v. **Zachowywać się, Postępować;** **-waciel,** **-wacz,** -a, *m.* хранѝтель, сохранѝтель; сберегáтель; блюстѝтель, соблюдáтель; - dzieci, (wychowywacz), воспитáтель дѣтéй; **-wacielka,** -i, *f.* хранѝтельница, сохранѝтельница; сберегáтельница; соблюдáтельница; - dzieci, воспитáтельница дѣтéй; **-walny,** -a, -e, *adj.* (mogący być chowanym), хранѝмый; **-wanie,** -ia, *s. n. v.* хранéніе, сохранéніе; сбереженіе; прáтаніе, спрáтаніе; припрáтываніе, припрáтаніе; прóченіе; охранéніе, предохранéніе; кормлéніе, вскормлéніе, вскормлéніе, возращéніе, вырáщиваніе, вырощеніе; воспѝтываніе, воспитáніе; содержáніе; держáніе; наблюдéніе, соблюдéніе, исполнéніе; - (umarłego), погребáніе, погребéніе, хоронéніе, похоронéніе; *etc.* v. **Chować;** - się, v. **Krycie** (się); **-wanica,** -y, *f.* (która się u kogo chowa; v. **Wychowanica, Wychowanka**), воспитáнница, вскóрмленница, питóмица; пріёмышъ, пріёмная дочь; **-waniec,** -ńca, *m.* (który się u kogo chowa; v. **Wychowaniec**), воспитáнникъ, вскóрмленникъ, питóмецъ; пріёмышъ, пріёмный сынъ; **-wany,** -a, -e, 1. *part. perf. pass.* хранённый; прáтанный; вскóрмленный, вырощенный, воспитáнный; *etc.* v. **Chować;** (doma ній) w domu chowany, воспитáнный въ дóмѣ; взрóслый дóма; вскóрмленный дóма; доморóщенный, доморóдный; v. домочáдець, доморóстокъ; 2. **Chowany,** -ego, *s. m.* (gra, gdy się ktoś ukrywa, aby go drudzy szukali; krycie się), гулѝчки, прáтки (*pl. f.*); игрá въ гулѝчки [*abo* въ прáтки]; grać [w] chowanego, игрáть въ гулѝчки [*abo* въ прáтки]; гулѝкать.

Chowierać, *v. a. contin.*, **Chowierzyć,** *v. impf.* (= kołysać, ru-

Digitized by Google

chać, wahać czém, chwierutać), качáть, раскáчивать, колыхáть, колебáть, шатáть. [сноп.

Chowiorek, -rka, *m.* хлѣбный

Chrabąszcz, v. **Chrząszcz.**

†**Chrabotać**, v. **Chrobotać.**

†**Chrabry**, v. **Chrobry.**

Chrachać, Charchać, Charkać, *v. n. contin.*, **Chraczeć, Charczeć, Charkotać, Churkotać**, *v. impf.*, **Chrachnąć, Charknąć**, *v. semelf.* 1. хáркать, хáркнуть; перхáть, перкнýть; отхáркивать, отхáркнуть; отхáлкивать, отхáлкать, отхáлкнуться; 2. Chrachać, v. **Gargaryzmować**; **Chrachała, Charkała**, -y, *m.* харкýнъ, перхотýнъ; **Chrachanie, Charchanie, Churkotanie**, -ia, *n.* 1. хáркание, харкóта, перхóта; 2. **Churkotanie w brzuchu**, (= **klukanie**), бурчáние, урчáние въ животѣ; 3. v. **Gargaryzm**; **Chrakotliwy, Charkotliwy, Charkawy**, -a, -e, *adj.* хáркавый, перхóтный; v. **Chrapliwy.**

Chramać, v. **Chromać.**

Chrap, -u, *m.*, **Chrapka**, -i, *f. dim.* 1. (**gniew tajemny**, *etc.*), злóба; враждá; непріязнь; нéнависть; скрытый гнѣвъ; памятозлóбие, памятозлóбство; chrap (= **nienawiść, gniew tajemny**) **przeciw komu chować, chrap** *abo* **chrapkę mieć na kogo, nitáть** нéнависть [*abo* враждý] къ комý; имѣть на кого злóбу; злóбиться на кого; сердáться на кого; злáться на кого; ненавидѣть кого; враждовáть комý; злопáмятствовать; грызть зýбы на кого; возненавидѣть кого; v. **Chrapka** (2); 2. **Chrap, Charp**, (**chrapowina, gęstwina**, **zaroślina na wilgotnym miejscu**), болóтистое [*abo* тóнкое] мѣсто, зарóсшее низкими кустáрниками; v. **Chrapowina**; przedzierać się, drapać się przez chrapy, v. **Chrapać się**; 3. **Chrap, Chrapacz**, -a, *m.*, **Chrapała**, -y, *m.* храпýнъ, сопýнъ; хрипýнъ; картáвый; v. **Chrapaczka.**

Chrapać, *v. n. contin.*, **Chrapić, Chrapocić**, *v. impf.*, **Chrapnąć**, *v. semelf.* храпѣть, храпнýть, сопѣть, всхрáпывать, -нýть, захрапѣть; хрипѣть; *it.* картáвить, принесéдливать, принесéтывать; chrapiący, (*part.*), сипýчій; v. **Chrapliwy**; - **się**, *v. r.* (przedzierać się, drapać się przez chrapy, przez gęstwinę, *etc.*), продирáться, продрáться, пробирáться, пробрáться сквозь кусты [*abo* кустáрники], пр. сквозь густúни [и проч.]; продѣзáть, продѣзть; карáбкаться; *домогáться чего; старáться о чёмъ; искáть чего; добивáться чего; *it.* трудáми кóе-какъ пробивáться; кóе-какъ перебивáться; перебивáться со дня нá день; **Chrapacz, Chrapała**, v. **Chrap** (3); **Chrapaczka, Chrapałka**, -i, *f.* храпýнья, сопýнья; хрипýнья; картáвая; **Chrapanie, Chrapienie, Chrapnienie**, -ia, *n.* храпѣние, сопѣние, всхрáпывание; хрипѣние, охрипѣние; картáвление; - śmiertelne, v. **Chrapienie, Chrapot.**

Chrapęć, Chrapęcina, v. **Chrapowina.**

Chrapek, -pka, *m.* 1. (= **ochrapiały, chrapliwy**), хрипýнъ, охриплый, осиплый; 2. (= **chrapacz**), храпýнъ; 3. (= **chrachała**), харкýнъ, перхотýнъ; *it.* v. **Flegmatyk**; 4. *fig.* (**szczekacz, brzechajło**, *qu. v.*), áбедникъ; сплѣтникъ, сплѣтчикъ; колотúрникъ; пересказчикъ; болтýнъ; *it.* v. **Pierca**; v. **Warchoł.**

Chra-pleć, Chry-pleć, Chrzypleć, *v. n. impf.*, (v. **Ochra-pleć, Ochrapnąć**, *v. perf.*), хрипѣть, хрáпнуть, охрипáть, охрáпнуть, сипѣть, сúпнуть, осипáть, осúпнуть; быть охрúплымъ, быть осúплымъ; *it.* картáвить, принесéтывать; **-plenie, Ochrypienie**, -ia, *n.* хрипѣние, сипѣние, охрипáние, осипáние; *it.* картáвление; chrapienie śmiertelne, chr. umierającego, колоколецъ въ горлѣ, [звукъ, слúшимый въ дыхáтельномъ горлѣ умирáющаго человѣка]; v. **Chrapanie.**

Chrapina, v. **Chrapowina.**

Chrapka, Chrypka, -i, *f.*, **Chrapliwość, Chrapotliwość, Chrypliwość, Chrapowatość**, -ści, *f.* 1. (**ochrapienie głosu, gardła**), храпѣж, храпѣние, хрáплость, охрáплость, хрипотá, сипотá, сúплость, осúплость, хриповáтость, сиповáтость; картáвость; v. **Chrapot**; chrapkę, chrypkę mieć, хрипѣть, *etc.*, v. **Chrapieć**; 2. (= **gniew tajemny**, *etc.*), злóба; враждá; непріязнь; нéнависть; скрытый гнѣвъ; chrapkę mieć na kogo, питáть зло къ комý; дóлго сердáться на кого; злопáмятствовать на кого; старáться мстить комý, *etc.*, v. **Chrap** (1); [*cfr.* **Chropawość, Chropowatość**); **Chrapliwy, Chrypliwy, Chrapotliwy, Chrypliwy, Chrapowaty**, -a, -e, *adj.* (chrapiący), хрáплый, сúплый, сипýчій, охрáплый, осúплый, хриплявый, хриповáтый, сиповáтый; картáвый; хрипáвый; chrapliwym być, chrapliwym głosem mówić, v. **Chrapieć**; [*cfr.* **Chropawy, Chropowaty**]; **Chrapliwie, Chrypliwie, Chrapotliwie, Chrapotliwo, Chrapowato**, *adv.* хрáпло, хрипливо, хриповáто, сиповáто; v. **Chrapliwy**; chrapowato mówić, картáвить; v. **Chrapieć.**

Chrapnąć, Chrapnienie, v. **Chrapać, Chrapanie.**

Chrapocić, v. **Chrapać.**

Chrapot, -u, *m.*, **Chrapota, Chrypota, Hrapota**, -y, *f.* храпѣние; хрипѣние; хрипотá; *etc.* v. **Chrapka** (1); śmiertelny chrapot, (chrapienie umierającego), колоколецъ въ горлѣ, [звукъ, слúшимый въ дыхáтельномъ горлѣ умирáющаго человѣка].

Chrapotliwość, Chrapotliwy, v. **Chrapliwość, Chrapka** (1), **Chrapliwy.**

Chrapowina, Chrapina, Charpina, Chrapęcina, Charpęcina, -y, *f.*, **Chrapęć**, -ci, *f.* (**zarośl dzika gęsta, osobliwie po miejscach wilgotnych**; **gęstwina**), болóтистое мѣсто, зарóсшее низкими кустáрниками; густóй лѣсъ растýщій на болóтѣ; низкие и тернистые кустáрники на болóтистыхъ мѣстахъ; глушь; чáща; густúна; v. **Chróst.**

†**Chrest**, 1. v. **Chrzest**; 2. v. **Krzyż.** [nin.

†**Christianin**, v. **Chrześcia-**

Christus, v. **Chrystus.**

†**Chrismo, Chrismować**, v. **Chrzyśmo, Chrzyśmować.**

†**Chrobactwo**, †**Chrobaczek**, †**Chrobaczywy**, †**Chrobak**, v. **Robactwo, Robak**, *etc.*

Chro-bot, -pot, -u, *m.*, **-botanie, -potanie**, -ia, *n.* трескъ, трескотнá, трещáние; громъ; шумъ; скрипъ, скрипотнá, скрипнá, скрипѣние; хрустѣние; *v.* грóхотъ; v. **Chrost** (2); **-botać**, † **Chrabotać**, *v. n.* трещáть; издавáть трескъ; скрипѣть; хрустѣть; шумѣть; гремѣть; *v.* грохотáть; v. **Chrościć** (2), **Chróstać, Skrypieć, Stukać**; **-botliwy, -botny**, -a, -e, *adj.* трещáщій; издáющій трескъ; скрипýчій; хрустáщій; шумáщій; гремáщій.

Chrobry, †**Chrabry**, -a, -e, *adj.* (мѣдны, dzielny, śmiały, odważny), храбрый; мýжественный; дóблестный; бóдрый; смѣлый; отвáжный; v. **Łepski.**

Chrom, 1. v. **Chromy**; 2. v. **Chromium**; **Chro-mać, Chramać**, *v. n. contin.*, **-mieć**, *v. n. impf.* 1. (chromym być, kulawo chodzić), хромáть, хромѣть, [*v.* охромѣть, ochromieć, *v. perf.*], прихрáмывать; быть хромúмъ; ковылáть; кóлчить, колченóжить; - na jedną nogę, хромáть одной ногóю; choćby karanie na nogi chromało, przecież złośnego będzie doganiało, (= i na chromym zemsta dojedzie; co się odwlecze, to nie ucieczę), §. чемý быть, тогó не миновáть; что отлóжено, то ещё не потéрано; v. **Zemsta**; 2. *fig.* (niepewnym, niestatecznym być, wahać się), не рѣшáться; быть нерѣшúтельнымъ; *колебáться; *it.* sprawa ta chramie, *abo* chromie (= nie dobrze idzie), дѣло хýдо идѣтъ; дѣло идѣтъ плóхо; дѣло не идѣтъ; - na czém, v. **Szwankować, Szkodować** (na

Digitized by Google

czém); -manie, -ia, *n.* хромáніе, прихрáмываніе, ковыля́ніе; v. **Chromota.**

Chro-matyczny, -a, -e, *adj. Mus. Phys.* хроматíческій; **-matyzm**, -u, *m. Phys.* хроматíзмъ.

† **Chromina**, -y, *f.*, v. **Chałupa, Chata, Buda.**

Chromium, *n. indecl.*, **Chrom**, -u, *m.* хрóмій; хромъ; **Chromowy**, -a, -e, *adj.* хрóмовый; хрóміевый.

Chromonogi, -a, -ie, *adj.* хромонóгій, колченóгій; прихрáмливая; хромы́й.

Chro-mota, -y, *f.* хромотá, хромáніе; v. **Chromanie**; **-motny**, -a, -e, *adj.* (chromoty nabawiający; ochramiający), охромля́ющій; расслабля́щій; v. **kombtnый.**

Chromowy, *v. sub:* **Chromium.**

Chromy, † **Chrom**, -a, -e, 1. *adj.* хромы́й, [-óй]; хромонóгій; колченóгій; хромы́лый; прихрáмливая; *it.* расслáбленный; - na rękę, не владéющій рукóю; 2. *fig.* - na czém, (= wadny, chybiający, niepewny, *etc.*), ошибóчный; невѣ́рный; ненадёжный; пустóй; ничтóжный; *it.* wiersz chromy, не рóвный [*abo* не глáдкій] стихъ; chromym krokiem (żółwim krokiem) iść, идтѝ мéдленно; едвá тащи́ться; ползтѝ тишкóмъ; 3. Chromy (*s. m.*), chroma (*s. f.*), хромóй, хромонóгій, колченóгій (*s. m.*); хромá (*s. f.*); хромонóжка, колченóжка, хóлча (*s. c.*); chromy, *непріятная вѣсть; chromego czekać trzeba, (nie leda czemu zaraz wierzyć), нáдобно обождáть подтвержде́нія óтой вѣсти; §. pomsta (или zemsta) i na chromym [koniu] dojedzie, v. **Zemsta, Pomsta, Chromać.**

Chro-nić, *v. a. impf.*, [v. s-, o-, u-chronić, *v. perf.*], (= ochraniać, zasłaniać, obraniać, zakrywać), хранѝть, охранѝть, [охранѝть], сохранѝть, [сохранѝть], опасáть, [опастѝ], оберегáть, сберегáть, [оберéчь, сберéчь], блюстѝ, соблюдáть, наблюдáть, бдѣ́ть, предохранѝть, [-нѝть], защищáть [защитѝть]; оборонѝть, -нѝть; (v. **Bronić**); щадѝть; жалѣ́ть; хоронѝть; v. **Chować**; прикрывáть, (прикрѝть на пр. отъ непáстья); - kogo w domu swoim, *a*) [= schronienie, przytułek dawać], давáть, дать комý у себя́ пристáнище; пріютѝть кого́-либо у себя́; давáть, дать комý пріютъ; принимáть, -нѝть подъ свой кровъ, пр. въ свой домъ; держáть у себя́; *β*) - kogo w domu swoim (np. siodzieja = przechowywać, kryć, taić, przytułek dawać), давáть, дать комý убѣ́жище; укрывáть кого́; переде́рживать кого́; - od czego (= strzedz, *qu. v.*), охранѝть, оберегáть, предохранѝть, защищáть отъ чего́; -nić się, *v. r.* хранѝться; берéчь себя́; защищáть себя́; охранѝть себя́; - się czego, kogo, przed kim (= strzedz się, wystrzegać się, unikać czego, uciekać od czego, stronić, *qu. v.*), хранѝться; берéчься чего́; остерегáться, остерéчься чего́ *abo* кого́; удаля́ться отъ чего́, отъ кого́; уклоня́ться отъ чего́; защищáться отъ чего́; (v. **Pilnować się**); - się przed deszczem, укрывáться отъ дождя́; chroni się towarzystwa, онъ удаля́ется отъ обществъ; онъ избѣгáетъ [*abo* не любитъ] обществъ; - się gdzie, dokąd *abo* do kogo (= ochrony szukać, kryć się gdzie, uciekać gdzie), прибѣгáть къ комý [*abo* подъ чью-либо защи́ту]; искáть у кого́ защи́ты; искáть убѣ́жища; укрывáться, скрывáться, спасáться бѣгствомъ; chroni się .... po lasach i górach, онъ скрывáется .... въ лѣсáхъ и горáхъ; -niciel, -a, *m.* хранѝтель; консервáторъ; оберегáтель; сохранѝтель; блюстѝтель; оберегáтель; (= ochronę dający), охранѝтель; защитѝтель; защитникъ; покровѝтель; протéкторъ; v. **Ochroniciel**; *it.* (= przytułek komu dający), дающій комý у себя́ пристáнище *abo* пріютъ; (= przechowywacz), дающій комý убѣ́жище; пристанодержáтель, передержáтель, укрывáтель, притóнщикъ; -nicielka, -i, *f.* хранѝтельница; сохранѝтельница; блюстѝтельница; оберегáтельница; охранѝтельница; защитѝтельница; защи́тница; дающая комý у себя́ пристáнище *abo* пріютъ; дающая комý убѣ́жище; укрывáтельница, пристанодержáтельница; *cfr.* **Chroniciel, Chronić, Chronienie.**

Chroniczny, -a, -e, *adj.* хронѝческій; долговрéменный; v. продолжáтельный; chroniczna choroba, хронѝческая болѣ́знь.

Chronienie, -ia, *s. n. v.* хранéніе; сохранéніе; охранéніе; предохранéніе; блюдéніе, наблюдéніе; берегéніе; защищéніе; хоронéніе; *it.* принѧ́тіе кого́ къ себѣ́ въ домъ; (= przechowywanie, *etc.*), передéрживаніе, передержáніе, передержáтельство, укрывáніе, скрывáніе; - się, избѣ́жáніе; уклонéніе отъ чего́, отъ кого́; *etc. cfr. verb.* **Chronić.**

Chronika, Chronikarski, Chronikarz, v. **Kronika, Kronikarz**, *etc.*

Chronka, -i, *f.* 1. (kryjówka, przytułek, schronienie), угóлóкъ; пріютъ; пристáнище, убѣ́жище, прибѣ́жище; притóнъ; тайникъ; *v.* хранѝлище; 2. *fig.* (= ochrona, protekcya, *qu. v.*), * покрóвъ; покровѝтельство; защи́та; охранéніе; 3. (= zasłona, powłoka, osłona, która czego ochrania, koperta, *qu. v.*), покрóвъ; покрывáло; покрѝшка; обвёртка; конвéртъ; оболóчка; завѣ́са; чехóлъ; нáволока, нáволочка; *Eccl. sl.* поволóка.

Chrono-graf, -a, *m.* 1. (czasopis, latopis, v. **Kronikarz**), хронографъ, лѣтописецъ, лѣтописáтель, лѣтословецъ; *it. v.* **Chronolog**; 2. v. **Chronogramma**; **-grafia**, -ii, *f.* хронографія, лѣтописáніе, лѣтослóвіе; **-graficzny**, -a, -e, *adj.* хронографíческій, лѣтонѝсный; **-gramma**, -atu, *m.* хронограмма, хронографъ, [нáдпись, въ кóей чѝсленныя бýквы показывáютъ врéмя того происшéствія, о котóромъ дѣ́ло идётъ]; **-log**, -a, *m.* (v. czasolicznik), хронолóгъ, лѣтосчислѝтель, знáющій лѣтосчисленіе; v. **Chronograf**; **-logia**, -ii, *f.* хронолóгія, лѣтосчисленіе; **-logiczuie**, *adv.* хронологíчески; по порáдку врéмени; **-logiczny**, -a, -e, *adj.* хронологíческій, лѣтосчислѝтельный; omylka chronologiczna, хронологíческая ошѝбка [въ лѣтосчисленіи]; anachronizm; метахронизмъ; **-metr**, -skop, -u, *m.* хронóметръ; инструмéнтъ для измѣрéнія врéмени; показáтель врéмени; **-metrya**, -yi, *f.* хронóметрія; измѣрéніе врéмени; **-metryczuie**, *adv.* хронометрíчески; **-metryczny**, -a, -e, *adj.* хронометрíческій; **-skop**, v. **Chronometr.**

Chro-pawić, **-powacić**, *v. a. impf.* (chropawym czynić), дѣ́лать нерóвнымъ, д. неглáдкимъ, д. стрóпотнымъ, д. шероховáтымъ; д. шершáвымъ, д. жёсткимъ; нерóвить, шпáрить; **-pawieć**, **-pieć**, **-powacieć**, *v. n. impf.* (chropawym się stawać), дѣ́латься нерóвнымъ, д. неглáдкимъ, д. шероховáтымъ, д. жёсткимъ; д. шершáвымъ; шершáвѣть; v. смóрщиваться, съёживаться; **-pawość**, **-powatość**, -ści, *f.* [*propr. et**] нерóвность, неглáдкость, шероховáтость, шёрохъ, стрóпотность, стрóпота, жёсткость; - (gardła = ochrapienie, *qu. v.*), хрѝплость, хрипливость, охрѝплость; **-pawy**, **-powaty**, -a, -e, *adj.*, **-pawo**, **-powato**, *adv.* нерóвный, неглáдкій, шероховáтый, стрóпотный, стрóпотливый, жёсткій; [*v.* бугрáстый, ухáбистый, кочковáтый].

Chropowacić, Chropowacieć, v. **Chropawić, Chropawieć.**

Chro-powacina, **-powaciznа**, -y, *f.* (miejsce chropawe, niegładkie, skrabowate), нерóвное, неглáдкое, шероховáтое мѣ́сто.

Chropowatość, **Chropowaty**, v. **Chropawość, Chropawy.**

Chró-ściany, **Chru-ściany**, -a, -e, *adj.*, (z chróstu) хворостѝнный, хвóростный, хворостянóй, [-нѝй], изъ хвóросту; **-ściasty**,

Digitized by Google

-a, -e, *adj.* (pełen chróstu), покрытый хворостомъ; v. **Chróściisty**; **-ścić**, *v. a. impf.* 1. (chróstem pleść), плести хворостомъ; дѣлать плетень; 2. v. **Chrósnąć**; **-ście**, **-ia**, *n. collect.* кустарники; v. **Chróścina**; **-ścieć**, *v. n. impf.* (= chróstem zarastać), покрываться кустарниками; ледеенѣть, ледеенѣть; зарастать хворостомъ; (w patyk, w pręt twardnieć), дѣлаться кустарниковатымъ, д. деревянистымъ; *cfr.* куститься; †-**ściec**, **-śca**, *m.*, **-ściniec**, **-ńca**, *m.* (krzew, krzak; v. **Chróścina**), кустъ; кустарникъ; **-ściel**, **-a**, *m.*, **-ścielec**, **-lca**, *m.* *H. n.* (ptak, *rallus crex*), коростель, [*Eccl. sl.* крастель], дергачъ; v. **Derkacz**; **-ścik**, **-a**, *m.* 1. (robaczek w chróstach się znajdujący), червячокъ, находящіеся въ кустарникахъ; 2. v. **Chróścinka**, **Chróstek**; **-ścina**, **-y**, *f.*, **-ścinka**, **-i**, *f. dim.*, **-śniak**, **-a**, *m.*, **-śniaczek**, **-czka**, *m. dim.*, **Chróścik**, **-a**, *m. dim.*, хворостина, хворостинка; хворость; *Eccl. sl.* хвраетіе; прутикъ; прутья (*pl.*); хворостникъ; хворостинникъ; кустарникъ, *pl.* кустарники; *v.* чаща; chróścina jagodna, (*arbutus*), [земляничный] анарикъ; [земляничная] ежовка (кустъ); v. **Niedźwiedzie grono**, **Kamionka**, **Mącznica**; **-ściniec**, v. **Chróścielec**; **-ściśty**, **-a**, **-e**, *adj.* полонъ кустарниковъ; *v.* кустистый.

Chrósnąć, **Chrusnąć**, **Chróstnąć**, **Chrząstnąć**, *v. n. semelf.*, **Chróstać**, **Chrustać**, **Chrószczeć**, **Chruszczeć**, *v. contin.*, **Chróścić**, **Chruścić**, *v. impf.*, 1. (= chrzęst, szmer wydawać; szmerzyć, szeleścić), хрустить, хрустѣть; шелестить; шумѣть; шорохнуть, шорошить; v. **Chrobotać**; 2. (= przećwicić prętem, śmignąć, wytrzepać), хвостнуть, хвостать, хлестнуть, хлестать, сѣчь, высѣчь розгами, отхлестывать, -стать плетью; 3. v. **Schrustać**, **Zgryść**, **Skruszyć**.

Chro-śniak, **Chró-śnlak**, **-śniaczek**, v. **Chróścina**.

Chróst, †**Chrost**, **Chrust**, **-u**, *m.* 1. (pręcie, gąszcz, zarośl; v. **Wiklina**, **Krzew**, **Krzak**), хворостъ, *Eccl. sl.* храстъ; прутья (*pl.*); прутикъ; кустъ; кустарникъ; chróst suchy, (suszi drzewny, *qu. v.*), хворостникъ, хворостинникъ, хворостина; v. **Chróścina**; wiązka, pęk chróstu, связка [*abo* вязка] хворосту; пукъ прутьевъ; вязанка хворосту; v. **Faszyna**; chróst do grodzenia płotów, прутъ, *pl.* прутья для плетня; płot, plecionka z chróstu, плетень и плетень; (v. **Plecionka**); chrostem pleść, v. **Chróścić** (1); chróstem zarastać (= chróścieć), зарастать хворостомъ, *Eccl. sl.* зарастать храстомъ, ледеенѣть, ледеенѣть; v. **Chróstek**; *it. v.* **Chróstowy**; 2. **Chrost**, **-u**, *m.* (= chrószczenie, chrobot, *qu. v.*), хрустѣніе; шелестъ; шумъ; шорохъ.

Chróstać, v. **Chrósnąć**.

Chróstek, **Chrustek**, **-tka**, *m. dim.* 1. (= krzewinka), кустокъ, кусточекъ, кустикъ; кустарничекъ; *cfr.* **Chróściaka**; 2. (= chwaściśko w zbożu się znajdujące), куколь; плевелъ; негодная трава.

Chró-stowaty, **-a**, **-e**, *adj.* кустарниковатый; кустарничный; **-stowisko**, **-a**, *n.* 1. (zarośline chróstowa), кустарная [*abo* кустовая] чаща; кустарники; 2. (= obłomki chróstowe, chróst do opału, faszyny), хворостинки, хворостъ для топки [*abo* для топленія, *etc.*]; связки (*pl.*) хворосту; нуки прутьевъ; фашины; **-stowka**, **-i**, *f.* (trąbka myśliwska) охотничій рожокъ; **-stowy**, **-a**, **-e**, *adj.* хворостный, хворостяной; хворостинный, *Eccl. sl.* хвраетный; нôж хróстовый (wielki krzywy, do wycinania chróstu), ножъ для высѣканія кустарниковъ; ножъ для дѣланія фашинъ; фашинный ножъ.

Chrószczeć, **Chruszczeć**, v. **Chróstać**; **Chrószczenie**, **Chruszczenie**, **-ia**, *n.* хрустѣніе; шелестъ; шумъ; шорохъ; v. **Chrobot**.

Chrup! 1. *interj.* щелкъ! хрупъ! 2. **Chrup**, **-u**, *s. m.* (= chrupanie), щелкъ, щолкъ, трескъ, скрипъ.

Chrupać, 1. *v. n. contin.*, **Chrupleć**, *v. impf.*, **Chrupnąć**, *v. semelf.* хрустѣть, скрипѣть, трещать; хрупнуть; *cfr.* **Skrzytać**; 2. **Chrupać**, **Chrupcić**, *v. a.* (schrupać, schrupcić, zębami co krusząc zgryść, schróstać, *qu. v.*), изгрызать, изгрызть, разгрызать, разгрызть, разжевывать, разжевать, раздроблять, -бить, раздавливать, -давить зубами; щелкать, щелкнуть; *v.* щелкать; 3. *fig.* chrupać kogo, (kości w nim łamać, zmłocić go), избить, отдуть кого, отдуть кого на бôкъ кôрки, отвалять кому бока; **Chrupanie**, **-pienie**, **-ia**, *n.* 1. хрустѣніе, скрипѣніе, трещаніе, трескъ, скрипъ; v. **Skrzytanie**; 2. разгрызаніе, разгрызеніе, разжевываніе, раздробленіе; щелканіе; *v.* щелканіе; *cfr. verb.* **Chrupać**.

Chru-paty, **-piasty**, **-powaty**, **-a**, **-e**, *adj.* (kruchy), хрупковатый, хрупкій, рыхлый, ломкій; **-piastość**, **-powatość**, **-ści**, *f.* хрупкость, рыхлость, ломкость.

Chrupieć, **Chrupienie**, **Chrupnąć**, v. **Chrupać**, **Chrupanie**.

Chrupowatość, **Chrupowaty**, v. **Chrupaty**, **Chrupiastość**.

Chruściel ..... **Chrusnąć**, v. **Chróściel** ..... **Chrósnąć**.

Chrust, **Chrustać**, **Chrustek**, v. **Chróst**, **Chrósnąć**, **Chróstać**, **Chróstek**.

Chrypieć, v. **Chrapieć**.

Chrypka, v. **Chrapka**, **Chrzypka**.

Chrypliwość, **Chrypliwy**, **Chrypota**, v. **Chrapka**, **Chrapliwy**, **Chrapot**, **Chrapota**.

†**Chry-stoborca**, **-y**, *m.* (v. **Aryanin**, **Socynianin**), христоборецъ; †-**stobójca**, **-y**, *m.*, (zabójca Chrystusowy), *Eccl. sl.* христоубійца = жидъ; †-**stobójstwo**, **-a**, *n.* христоубійство; †-**stoluba**, **-y**, *m.*, †-**stolubnik**, **-a**, *m.* (lubiący, miłujący Chrystusa), христолюбецъ [*s. m.*]; христолюбивый [*adj.*]; †-**stonienawidnik**, **-a**, *m.* (nienawidzący Chrystusa), христоненавистникъ, *Eccl. sl.* христоненавидецъ, который не любитъ Христа; †-**stonosiciel**, **-a**, *m.* (Chrystusa w sercu noszący), христоносецъ, носящій въ сердцѣ своемъ Господа нашего Іисуса Христа; -**stonosicielka**, **-i**, *f.* христоносица; v. **Chrystonosiciel**.

Chry-stus, **-a**, *m.* Христосъ; Jezus Chrystus, Іисусъ Христосъ; Chrystusa wyznawający, христоисповѣдатель; [podług obrządku kościoła greckiego: христосование = pozdrowienie wielkanocne z pocałowaniem się, mówiąc: Христосъ воскресе [*abo* воскресе], Chrystus zmartwychwstał; na co drugi odpowiada: во истину воскресе, w istocie zmartwychwstał]; -**stusów**, -**stusowy**, †-**stowy**, †**Krystowy**, **-a**, **-e**, *adj.* Христовъ; Chrystusowa (*abo* Krystowa) dłoń, *Bot.* (*ricinus palma Christi*), пальма Христова; клещевина; v. **Kleszczewina**.

Chryżmo .... **Chryżmować**, v. **Chrzyżmo** .... **Chrzyżmować**.

Chry-zoberyl, **-u**, *m.* *Miner.* хризоберилъ; -**zolit**, **-u**, (-a), *m.* *Miner.* хризолитъ, *Eccl. sl.* златокамень; v. **Złotokamień**; -**zopras**, **-u**, (-a), *m.* *Miner.* хризопразъ.

Chrzabąszcz, v. **Chrząszcz**.

Chrząchać, *v. n. impf.*, **Chrząchnąć**, *v. semelf.* хрякать, хрякнуть; v. **Krząkać**; **Chrząchanie**, -**ia**, *n.* хрякане; v. **Krząkanie**.

Chrzan, **-u**, *m.* *Bot.* (*raphanus rusticanus*, *cochlearia armoracia*), хренъ; **Chrzanowy**, **-a**, **-e**, *adj.* хреновый.

Chrząścić, **Chrząstać**, v. **Chrząstka**, **Chrzęstka**, **Chrzęstka**, **-i**, *f.* 1. *Anat.* (*chondros*, *cartilago*), хрящъ, хрящикъ;

Digitized by Google

2. *Bot.* chrząstka, (gat. bedłki, *agaricus farctus*), родъ грибовъ; **Chrząstkowatość**, -ści, *f.* хрящеватость; **Chrząstkowaty, Chrzęstkowaty, Chrzęsłowaty**, -a, -e, *adj.* хрящеватый; хрящевидный, хрящеобразный; **Chrząstkowiec**, -wca, *m. H. n.* хрящеватая рыба; **Chrząstkowy**, -a, -e, *adj.* хрящевой.

Chrząstnąć, v. **Chrzęstnąć**.

Chrząszcz, Chrabąszcz, Chrząszczyk, -a, *m.*, **Chrząszczyk**, -a, *m. dim.* 1. *H. n.* (owad, *scarabaeus*), жукъ, жучёкъ, хрущъ; gatunki chrząszczów: скрипунъ, усачъ, елёнецъ, летучій олень, рогачъ, казакъ, короткошея, *etc.*; – majowy, (*scarabaeus melolontha*), майка; майскій жукъ; сипль; v. **Malk**; *fig.* chrząszcza komu przez nos puszczać (= na nosie komu grać), водить кого за носъ; 2. *Bot.* chrząszcz (bedłka, *agaricus lactifluus*), молочный грибъ; [v. **Świniarka**; *cfr.* свинуха, сыроёга, грузди]; **Chrząszczowy, Chrabąszczowy**, -a, -e, *adj.* отъ жука; относящійся къ жуку; рядъ owadu chrząszczowy, (*coleoptera*, которого rodzaje мая́ cale twarde pokrywy skrzydła, *etc.*), жесткокрылыя насѣкомыя; насѣкомыя съ твердыми [*abo* съ жесткими] надкрыліями.

Chrzcić, Krzcić, (*Praes.* 1. *p. s.* chrzczę, 3. *p. s.* chrzci), *v. a. impf.* ochrzcić, pochrzcić, *v. perf.* 1. (= chrzest św. odprawiać, chrzest komu dawać, dać), крестить, окрестить кого; совершать, -шить таинство святаго крещенія надъ кѣмъ; священнодѣйствовать при крещеніи кого; chrzcić dziecię, крестить дитя, кр. младенца; погружать младенца въ купель; 2. (= do chrztu trzymać), принимать, -нять отъ купели [младенца]; быть воспріемникомъ при крещеніи [младенца]; *it.* быть свидѣтелемъ при крещеніи; 3. (= imię dawać, nazwać, mianować, *qu. v.*), давать, дать имя кому; наименовывать, -новать кого; 4. chrzcić dzwony, святить, освящать [освятить, *v. perf.*] колокола; 5. chrzcić wino (= wodą rozrzedzać), подмѣшивать, -шать воды въ вино; 6. (żartem: złać, oblać), обливать, облить.

Chrzcica, v. **Krzcica, Krzczyca**.

Chrzciciel, -a, *m.* креститель; Jan święty chrzciciel, Святой Іоаннъ креститель; *cfr.* Предтеча.

Chrzciel-nica, Chrzcil-nica, Krzciel-nica, Chrześlnica, Krześnica, -y, *f.* (naczynie, z którego chrzczą), купель, крестильница; (miejsce, gdzie chrzczą), крестильница, крестилище; **-nicny**, -a, -e, *adj.* (od chrzcielnicy), купельный; woda chrzcielniczna, купельная вода; **Chrzcielny, Krzcielny, Chrztowy**, -a, -e, *adj.* (od chrztu, do chrztu należący), относящійся къ крещенію; для [*abo* отъ] крещенія; крещальный, крестильный; v. **Chrzestny**; woda chrzcielna, chrztowa, вода для крещенія; obchód chrzcielny, v. **Chrzciny**.

Chrzciny, Krzciny, *gen.* chrzcin, krzcin, *f. pl.* (= akt chrzczenia, obchód chrzcielny), крестины (*pl.*); крещенье; обрядъ крещенья; (= wyprawienie chrztu, uroczystość), крестины, [пиръ, праздество, по сему поводу]; prosić kogo na chrzciny, просить, звать, приглашать кого на крестины; **Chrzciny, Krzciny**, -a, -e, *adj.* крестинный; chrzciny obiad, крестинный обѣдъ.

Chrzczenie, Krzczenie, -ia, *n.* крещеніе; **Chrzczeniec, Krzczeniec**, -ńca, *m.* (dziecię, które chrzczą, dziecię chrzesne), крестникъ; крестное дитя; *cfr.* **Nowochrzczeniec**.

Chrzepciana, Chrzept, v. **Pochrzepciana, Pochrzept**.

Chrze-ścianin, Krze-ścianin, -a, *m.* христіанинъ, [крещёный человѣкъ]; исповѣдающій христіанскую вѣру; вѣрующій въ христіанскую вѣру; *pl.* христіане, *gen.* -ścian, христіане, *gen.* -янъ; chrześcianinem zostać, принять христіанскую вѣру; być chrześcianinem, быть христіаниномъ; исповѣдывать христіанскую вѣру; христіанствовать; nieprzyjaciel, преслѣдователь [*abo* гонитель] христіанъ; †христіаногуѳецъ; prześladowanie chrześcian, преслѣдованіе [*abo* гоненіе] христіанъ; czarni chrześcianie, v. **Czerń**; **-ściankа**, -i, *f.* 1. (wyznawająca wiarę chrześciańską), христіанка; исповѣдающая христіанскую вѣру; вѣрующая въ христіанскую вѣру; chrześcianką zostać, принять христіанскую вѣру; v. **Chrześcianin**; 2. *Pomol.* chrześcianka, *pl.* chrześcianki, (gat. gruszek, „*bon-chrétien*"), бонъ-крестьенъ; большая лѣтняя груша; **-ściański**, -a, -ie, *adj.* 1. христіанскій; *v.* христоименитый; wiara, religia chrześciańska, христіанская вѣра; христіанскій законъ; nawrócić się do wiary chrześciańskiéj, обратиться въ христіанскую вѣру; принять христіанскую вѣру; nawracać, nawrócić kogo na chrześciańską wiarę, (nawr. kogo do chrześciaństwa), обращать, обратить кого въ христіанскую вѣру; wyznawać wiarę chrześciańską, исповѣдывать *abo* исповѣдовать христіанскую вѣру; христіанствовать; быть христіаниномъ; odszczepieniec (*qu. v.*) od wiary chrześciańskiéj, христоотступникъ; miłość chrześciańska, христіанская любовь; powinność chrześciańska, христіанскій долгъ; życie chrześciańskie, христіанская жизнь; chrześciański naród, христіанскій народъ; najchrześciańszy, (tytuł króla Francuzkiego), христіаннѣйшій; 2. v. **Ludzki, Przyzwoity, Porządny**; **-ściańsko, po chrześciańsku**, *adv.* христіански, по-христіански; żyć chrześciańsko, po chrześciańsku, жить по-христіански; **-ściaństwo**, -a, *n.* 1. (wiara lub religia chrześciańska), христіанство; христіанская вѣра; 2. *coll.* (= chrześcianie), [всѣ] христіане.

Chrzęścić, v. **Chrzęstać**.

Chrzęśliwy, -a, -e, *adj.*, **-sto**, *adv.* (pełen chrząstek), хрящистый; хрящеватый; изобильный хрящами.

Chrzesnak, Krzesnak, -a, *m.* крестильная рубашечка; кр. сорочка; ризки.

Chrzesniak, -a, *m.*, v. **Chrzcie-niec**.

Chrzesny, Chrzestny, Krzesny, -a, -e, *adj.* 1. крестный; крестильный; ojciec chrzesny, крестный отецъ; воспріемникъ отъ купели; matka chrzesna, крестная мать; воспріемница отъ купели; [v. **Kmotr, Kum, Kmotra, Kmocha, Kmoterstwo**]; chrzesny (syn), крестникъ; крестный сынъ; chrzesna (córka), крестница; крестная дочь; imię chrzesne, (dane na chrzcie), крестное имя; podarek chrzesny, подарокъ крестнику; подарокъ крестницѣ; zaświadczenie chrzestne, (= metryka, *qu. v.*), метрическое свидѣтельство; свидѣтельство о рожденіи и крещеніи; 2. v. **Krzyżowy**.

Chrzest, Krzest, *gen.* chrztu, krztu, *m.* крещенье; *Eccl. sl.* погружаніе; trzymać dziecię do chrztu, принимать дитя отъ купели; быть воспріемникомъ отъ купели; крестить; v. **Chrzcić**.

Chrzest, -u, *m.*, **Chrześnienie, Chrzęścienie, Chrzęszczenie**, -ia, *n.* шумъ; звукъ; стукъ; стуготня; звучаніе; звяканіе; трескъ; скрипъ; мелестъ; шорохъ; chrzęst broni, стукъ оружій; звукъ оружій; chrzęst wydawać = **Chrzęstać, Chrząstać**, *v. n. contin.*, **Chrzęścić, Chrzęszczeć**, *v. impf.*, **Chrzęstnąć, Chrząstnąć**, *v. semelf.* хрястѣть, хрястнуть, хряснуть; гремѣть; звучать, зазвучать; издавать звукъ; звякать, звякнуть, звякать; брякать; стучать, застучать; шумѣть; звенѣть; трещать; скрипѣть; хрустѣть; шелестить; шорошить.

Chrzęstka, v. **Chrząstka**.

Chrzestny, 1. v. **Chrzesny**; 2. †**Chrzestny**, †**Chrzeszczaty**, v. **Krzyżowy**.

Chrzęszczeć, Chrzęszczenie, v. **Chrzęstać, Chrzęst**.

Digitized by Google

Chrzesznak, v. Chrzeznak.

Chrztowy, v. Chrzcielny & Chrzestny.

†**Chrzybiet**, v. Grzbiet.

Chrzy-pieć, *v. n.* хрипѣть; v. **Chrapieć**; (*cfr.* Skrzypieć); **-pienie**, **-ia**, *n.* хрипѣніе; v. **Chrapienie**.

Chrzypka, **Chrzypliwość**, *etc.*, v. **Chrapka**, **Chrapliwość**.

†**Chrzypt**, v. Grzbiet & Pochrzypcizna.

Chrzyżmał, **Krzyżmał**, **-u**, *m.* (nacznie do chrzyżma), мѵ'ромца; мѵ'ромый [*abo* елѣйный] сосудъ; мѵроохранительный сосудъ; мѵроохранительница; мѵроположница; **Chrzyżmo**, **Krzyżmo**, **Chrzyżmo**, **-a**, *n.* (z Greck. χρῖσμα, оліей święty), мѵ'ро; елѣй; елѣй помазанія; **chrzyżmowany** [*abo* святый] елѣй; **chrzyżmem pomazywać** = **Chrzyżmować**, **Krzy-żmować**, **Chrzyżmować**, *v. a.* мѵ'ромъ помазывать; мѵропомазывать, **-мазать**; елеопомазывати, **-мазати**; v. **Bierzmować**, **Olejować**, **Oléj**; **-żmowanie**, **-ia**, *n.* мѵропомазаніе; елеопомазаніе; v. **Bierzmowanie**.

Chuć, **-ci**, *f.* 1. †(chęć, skłonność), охота, склонность; 2. (z przyganą: żądza, pochoć), страсть; [сильное, страстное] желаніе; вожделѣніе; похоть; прихоть; жажда; жадность; лютость; puścić cugle swoim chuciom, предаваться, предаться страстямъ; chuć mieć, зарыться на что; сильно желать чего; похотствовать; v. Chęć.

Chuch, **-u**, *m.*, 1. **Chuchanie**, **Chuchnienie**, **-ia**, *n.* (= puszczanie z ust tchu na co), духъ, дыханіе, дымяніе, духновеніе, вѣтеръ, который производятся ртомъ; зѣвоть; 2. chuch (grając w warcaby: bierka czyli kamień wzięty przeciwnikowi za opuszczone wzięcie przez niego; v. **Chuchać** 2), фукъ, фукнутіе шашки; фука; фуканье; **Chuchać**, *v. n. contin.*, **Chuchnąć**, *v. semelf.* 1. дышать, дыхнуть; испускать духъ; дуть, дунуть; w ręce chuchać, дуть въ руки, согрѣвать руки дыханіемъ; *fig.* chuchnąć na kogo, *дунуть на кого, издѣваться *abo* насмѣхаться надъ кѣмъ; 2. -, [w warcaby grając: zabrać drugiemu bierkę, którą zapomniał zbić; играя въ шашки:] фукать, фукнуть, сфукнуть шашку. [фукнувъ] снести *abo* снять съ доски шашку, за зѣвокъ.

Chuchrać (kogo za włosy), v. Czuchrać.

Chuchraczek, **-czka**, *m.* очень худой человѣкъ; кожа да кости; кащей безсмертный; настоящій мертвецъ; v. **Stokfisz** (*), **Papinek**.

Chuchro, **Huchro**, †**Kuchro**, **-a**, *n.*, **Chuchra**, *pl.* (= ksieniec, rybi żołądek), рыбьи потроха.

Chuczyć, v. Huczyć.

Chu-dactwo, **-a**, *n.* (chudzina, chudaki, убóство), бѣдное, несчастное творѣніе; бѣдняк, бѣдняга, скудняк; бѣдные, б. люди, убогіе; бѣдность, скудость; убожество; **-daczek**, **-czka**, *m.*, **-dak**, **-a**, *m.* чахлякъ; мозгляк; скудняк; горемыка; бѣдный, бѣдняк, бѣдняга, бѣдняжка; скудный, бѣдный человѣкъ; **-daczka**, **-i**, *f.* бѣдняжка, горемыка, скудная, бѣдная женщина; **-deriawość**, **-dorlawość**, **-ści**, *f.* худощавость, сухощавость, чахлость; **-deriawy**, **-dorlawy**, **-dorlowaty**, **-a**, **-e**, *adj.* худощавый, сухощавый, худенькій, чахлый; **-deusz**, **-a**, *m.* скудняк, голякъ, бѣдняк, бѣдняга, бѣдняжка; **-dnieć**, *v. n. impf.*, **-dnąć**, *v. semelf.* 1. (chudym się stawać, z ciała spadać), худѣть, [*v. perf.* похудѣть, похудѣть]; худоватѣть; мозгнуть; тощать, отощать; спадать, спасть съ тѣла; 2. (= biednieć), скудѣть, бѣднѣть, [обѣднѣть, *v. perf.*]; впадать, впасть въ нищету; **-do**, *adv.* худо, скудно, бѣдно, *etc.* v. **Chudy**; chudo wygląda, онъ имѣетъ худой [*abo* болѣзненный] видъ; онъ не здоровъ съ лица; онъ блѣденъ; bardzo chudo wygląda, онъ очень похудѣлъ; на немъ лица нѣтъ; chudo z nim, съ нимъ худо...; ему худо приходится; онъ въ худомъ положеніи; онъ въ плохихъ обстоятельствахъ; *it.* онъ очень боленъ; **-doba**, **-y**, *f.* 1. (убóство, нѣдза, mizerya), скуда, скудность, скудость, бѣдность, неимущество, убожество, нищета, бѣдство, бѣдствіе; 2. (majątek ubogi), пожитки (*pl.*), имущество, имѣніе; oto cała moja chudoba, вотъ всѣ мои пожитки; вотъ всѣ, что я имѣю; 3. (=chudak, chudeusz, nieborak, нѣдзарь, *qu. v.*), скудняк, бѣдняк, бѣдняга, бѣдняжка, горемыка; **-dobny**, **-a**, **-e**, *adj.* (нѣдзны, mizerny), бѣдный, скудный, бѣдственный, горемычный, жалкій; †**-dobrody**, **-a**, **-e**, *adj.* (brody niegęstéj), скудобородый, скудобрадый; †**-dobrzuchy**, **-a**, **-e**, *adj.* скудобрюхій; †**-dogłosy**, **-a**, **-e**, *adj.* (słabego głosu), скудогласный, угласный; **-dopacholek**, **-łka**, *m.* (chudy pacholek, *qu. v.*), скудняк, бѣдняк, бѣдняга, бѣдняжка, голякъ; **-dopacholski**, **-a**, **-ie**, *adj.* (= ubogi, chudobny, od chudego pacholka), бѣдственный, бѣдный, скудный, убогій; po chudopacholsku, *adv.* худо, скудно, бѣдно, убого; **-dorlawość**, **-dorlawy**, v. **Chuderiawość**, *etc.*; †**-dorodny**, **-a**, **-e**, *adj.* (podlego urodzenia, nieszlachecki), худородный; **-dość**, **-ści**, *f. Eccl. sl.* худость [тѣла]; худощавость, сухощавость, худоба; *cfr.* **Chudoba**; **-dowaty**, **-a**, **-e**, *adj.* (nieco chudy), нѣсколько худощавый; **-dy**, **-a**, **-e**, *adj.* 1. (niewiele ciała mający, nietłusty); v. **Chudo**, *adv.*), худощавый, сухощавый, худотѣлый, худой, сухой, мозгляный, мозглый; чахлый; (o zwierzętach także:) поджарый, сухопарый; (cienki, niebrzuchaty), тонкій, худой; (o ziemi:) тощій; *it.* худой, неплодный, безплодный, неурожайный; chudy koń, (że skóra tylko a kości), тощая лошадь, [на коѣй только кожа да кости]; дурная лошадь; лошадёнка; кляча; v. **Marcha**; chuda ziemia, chudy grunt, тощая [*abo* безплодная, неплодоносная] земля, почва; chude mięso, mięsiwo, мясо безъ жира; нежирное мясо; любовина; chudy stół, chude jedzenie, бѣдный столъ, скудная пища; chude ręce, nogi, худыя [*abo* сухія] руки, ноги; §. chudy jak szczepa, jak gont, (= wyschły jak szczepa), онъ высохъ какъ спичка; онъ какъ спичка; онъ весь высохъ; на немъ только кожа да кости; chude czasy, худыя времена; chudy rok (= nieurodzajny), неурожайный годъ; 2. * (= czczy, niesmaczny), пустой, худой, ничего не значащій, пошлый, нелѣпый; 3. (= nędzny, ubogi, mizerny), скудный, скудостный, недостаточный, бѣдный, бѣдственный, убогій, горемычный, жалкій; chudy pacholek, v. **Chudopacholek**, **Gołysz**; 4. od chudego końca (co rozpocząć, = z dołu, z wolna, stopniami wyżéj), снизу; мало-по-малу; постепенно выше; **-dziątko**, **-a**, *n.* (nieboraczątko), бѣдное, несчастное творѣніе; v. **Chudzina**, **Chudactwo**, **Biedaczek**; **-dzić**, *v. a.* 1. (chudym czynić, тлустości odbierać, susyć), истощать; изнурять; изсушивать, изсушать; *it. v.* **Płonić**, **Wycieńczać**; 2. (= niszczyć, ubożyć), дѣлать бѣднымъ; приводить въ бѣдное состояніе, пр. кого въ нищету; разорять; v. **Biedzić**; **-dzię**, **-ięcia**, *n.*, **Chudzięta**, *pl.* 1. (= nieboraki, biedaki), бѣдные люди; 2. chudzięta, (= chudy drób', chude kurczęta), сухощавая жирность; сухощавыя домашніи [*abo* дворовыя] птицы; **-dziec**, **-dźca**, *m.* 1. (chudak, człowiek chudy, nieboraczysko), скудняк, бѣдняк, бѣдняга; 2. (bydlę biedne, niekarmne, osobliwie świnie), сухощавый [*abo* поджарый] некормный скотъ, особливо свиньи; v. **Chujec**; **-dzina**, **-y**, *s. c.* (*m.* & *f.*), **-dzinka**, **-dzineczka**, **-i**, *f. dim.* 1. голякъ, скудняк, бѣдный, бѣдняк, бѣдняга, бѣдняжка (*m.*); голяка, бѣдная, бѣдняжка (*f.*); 2. *coll.* (ubogi ludek, убóство), убóрие, бѣдные

Digitized by Google

люди, нищіе; 3. †chudzina, (= wstyd kobiecy), женскія срамныя части; наготá; -dziuchny, -a, -e, -dziusieńki, -dziuteńki, -dziutki, -a, -ie, adj., -no, -ko, adv. худенькій, худёхонькій; скудненькій; бёдненькій; преубёдный; крайне бёдный.

Chuj, -a, m. obecoen. (czionek męzki), мужескій дѣтородный удъ, м. д. членъ.

Chujec, -ujca, m., Chudziec, -dźca, m. (wieprz cały), пóрозъ; v. Chudziec (2); v. Odyniec.

Chuk, v. Huk.

Chumen, v. Humen.

Chur, etc., v. Chór, etc.

Churkotać, v. Charkotać, Chrachać.

Churmem, v. Hurmem.

Chuściany, -a, -e, adj. (z chust, chustowy, płocienny), платóчный; полотняный; холстинóй; холщёвый; (lniany), льняной.

Chuścina, -y, f., Chuścinka, -i, f. dim. (mizerna chustka), худóй, дранной платóкъ, платóчекъ; дранная косинка.

Chuścisko, -a, n. augm. (paskudna, nieforemna chusta, qu. v.), дранной, чрезмѣрно большóй платóкъ, дранное платище.

Chusta, -y, f. 1. платъ, платóкъ; Eccl. sl. лéнтіе, лéнтій, лентіóнъ; v. Chustka, Chusteczka; 2. Chusty, pl. (= bielizna), бѣлье; холстина.

Chuśtać, Huśtać, v. a. contin., Chuśtnąć, v. semelf., wychuśtać, v. perf. (kolysać), качать, качнуть; ten który chuśta, качальщикъ; [cfr. качальщикъ]; - się, v. r. качаться; Chuśtaczka, Chuśtawka, Huśtawka, -i, f. качéль; качалка; do chuśtawki należący, качельный; właściciel chuśtawki, качельщикъ; [cfr. качальщикъ]; Chuśtanie, Huśtanie, -ia, n. качáніе; do chuśtania (służący), качельный; deska do chuśtania, качельная доска.

Chu-steczka, -i, f. dim. платóчекъ; (na szyję) косиночка; v. Chustka; -stecznik, -a, m. (co chustki robi), платóчникъ; -steczny, -stkowy, -a, -e, adj. платóчный; [косинóчный]; v. Chuściany.

Chustka, -i, f. платóкъ; платъ; (v. Chusta, Chusteczka; cfr. Binda); - na szyję, шейный платóкъ; пл. на шéю; - (krzyżowa na szyję), косинка, косинóчка; it. гáлстукъ; v. Alsztuk; - na głowę, головнóй платóкъ; - do nosa, носовóй платóкъ; карманный платóкъ; jedwabna chustka, шелковый платóкъ; Chustkowy, v. Chusteczny; Chustowy, v. Chuściany.

Chuszcza, Huszcza, -y, f. (tłum, rzesza, qu. v.), толпá [abo множество] нарóда; it. v. Gąszcz.

Chuta, v. Huta.

Chutka, -i, f. dim., v. Chuć, Chętka, Chęć.

Chutki, -a, -ie, Chutny, Chutliwy, -a, -e, adj., Chutko, Chutnie, Chutliwie, adv. 1. готóвый; услужливый; 2. (prędki, chyży), проворный; скóрый; Chutkość, Chutliwość, -ści, f. 1. готóвность; услужливость; 2. chutkość, (= prędkość, etc.), проворность, проворство; скóрость.

Chwała, †Chwalba, -y, f. 1. (pochwalanie), хвалá; похвалá; выхвáливаніе; восхвалéніе; прославлéніе; велѝчіе; хвальбá; (= sława), слáва; §. chwala z własnych ust śmierdzi, самохвáльство вонáетъ; ржавáя кáша [abo овсяная кáша] самá себя хвáлитъ; хорошó дитá, когдá мать его хвáлитъ; chwała Bogu! chwałaż Bogu! Bogu chwała! Bogu bądź chwała! слáва Бóгу! §. lepsze jedno chwała Bogu, niż dwoje da-li Bóg, (= lepiéj już mieć, niż dopiero się spodziewać), лучше синица въ рукѣ, нéжели журавль на нéбѣ; то лучше всего, что есть у кого; v. не суля журавля въ нéбѣ, лучше дай синицу въ руки; chwały pragnienie, славолюбіе; v. Ambicya; próżna, fałszywa chwała, тщеслáніе; 2. (= cześć, czczenie, uszanowanie), почесть; почтéніе; почитáніе; чéствованіе; благоговѣніе; - Boża, почитáніе Бóга; богопочитáніе; богочéстіе; благоговѣніе; поклонéніе; обожáніе; cfr. Nabożeństwo; - niebieska, вѣчная слáва; вѣчное блаженство; цáрство небéсное; 3. v. Ozdoba; it. v. Sława, Cześć.

Chwalacz, Chwaliciel, -a, m., Chwalca, -y, m. хвалитель, Eccl. sl. хвалéбникъ; (czciciel), обожáтель; поклóнникъ; it. панегирúстъ.

†Chwalba, -y, f. тщеслáвіе; v. Chwała.

Chwa-lebność, -ści, f. (chwały godność), достохвáльность; -lebny, -a, -e, adj. достохвáльный; достóйный похвалы; достослáвный; похвáльный; благохвáльный; хвалéбный; it. слáвный; отлѝчный; -lebnie, adv. достохвáльно; похвáльно; съ похвалою; v. Chwalny.

Chwalenie, -ia, s. n. v. хвалéніе; похвалá; выхвáливаніе; прославлéніе; - się, тщеслáвіе; хвастовствó; похвальбá; хвастлѝвость.

Chwaleńskie morze, (Axyatyckie abo Kaspijskie), Geogr. Каспійское мóре, Eccl. sl. мóре Азійское или Каспійское или Хвалынское.

Chwaliburca, -y, m. хвастýнъ; самохвáлъ; храбрéцъ на словáхъ.

Chwa-lić, v. a. impf., pochwalić, v. perf. хвалить, похвалить; одобрáть, одобрывать, одобрить; слáвить; восхвалять, -лять; превозносить похвалáми; прославлять, -слáвить; величáть; благоговѣть; обожáть; боготворить; it. поклоняться кому; cfr. Bałwochwalić; v. Wielbić, Czcić; §. każda liszka swój ogon chwali, (każdy swoje chwali), всякая лисица свой хвостъ хвалитъ; всякой кулѝкъ своё болóто хвалитъ; [cfr. всякой птичкѣ своё гнѣздó красно]; всякій своё хвалитъ; (= każdy żyd swój towar chwali), всякій купецъ свой товáръ хвалитъ; - się, v. r. хвалиться; хвастаться; тщеслáвиться; превозноситься; величáться; хвалить самаго себя; выхвáливать, -лить самаго себя; самохвáльствовать; nie chwaląc się, не хвастáясь; безъ хвастовствá; -liciel, -a, m. хвалитель; хвалéбникъ; обожáтель, поклóнникъ; v. Wielbiciel; it. панегирúстъ; -licielka, -i, f. хвалительница; хвалéбница; обожáтельница, поклóнница; v. Wielbicielka; it. панегирúстка.

Chwałka, -i, f. dim., v. Chwała.

Chwalny, -a, -e, adj., -nie, adv. (chwały godny, chwalebny, qu. v.), хвáльный; достóйный хвалы; достохвáльный; достóйный похвалы; похвáльный; хвалительный; (= chełpliwy, chwalący się sam), хвастлѝвый; самохвáльный.

Chwa-łochciwość, -ści, f. (pragnienie chwały), славолюбіе; -łochciwy, -a, -e, adj., -wie, adv. славолюбивый, славолюбный; -łopiew, -u, m. (pieśń pochwalna), хвалéбная пѣснь; v. Pochwalny.

Chwarstać, v. n. contin., Chwarszczeć, v. imp. скрипѣть; трещáть; шумѣть; шелестить; шорóшить; v. Chrzęścić, Szeleścić.

Chwaścić się, v. r. (o chwastach), зарáщиваться; v. Zachwaścić się, Wykorzenić się.

Chwaścieć, v. n. impf., zachwaścieć, schwaścieć, v. perf. (= chwastem zarastać), заростáть дурнóю травóю; (= w chwast się obracać), дѣлаться стебельковáтымъ.

Chwaścisko, v. Chwast.

Chwaściety, -a, -e, adj., -sto, adv. (pełen chwastu), зарóсшій негóдною [abo дурнóю] травóю; плéвельный, плевéстый, порóсшій плéвелами, обѝльный плéвелами; it. стебля́стый, имѣющій мнóго стéблей.

Chwast, -u, m., Chwaścisko, -a, n. (zielsko), негóдная [abo сóрная, дурная] трава; кýколь; плéвелъ, pl. плéвелы; it. стéбель, кочерúга; (v. Ziele, Roślina); Chwastowaty, -a, -e, adj., -to, adv. стебельковáтый; Chwastowy, -a, -e, adj. плéвельный; it. стéбельный.

Chwat, -a, m. хватъ; лóвкій, оборóтливый нарóдъ; лóвкій, обо-

Digitized by Google

ро́тливый человѣкъ; удалецъ; v. Rozolut.

†Chwatać, v. Chwytać.

Chwatki, -a, -ie, *adj.* (chwytający, chwytny), хватающій, берущій; удобно схватываемый; (swinny, prędki, szybki), хватскій, ловкій, оборотливый; Chwatkiem, *adv.* (= dopadkiem, śpieszno), наскоро; на скорую руку; живо; v. хватомъ; v. Dorywczo.

Chwaty, -ów, *m. pl.* (łapka żelazna), капканъ.

Chwiać, chwiał, chwieje, *v. a. impf.*, Chwiewać, *v. frequ.*, zachwiać, *v. perf.* 1. качать, качнуть; шатать; колебать; поколебать; wiatr drzewa chwieje, вѣтеръ качаетъ [*abo* колеблетъ] деревья; głową chwiać, качать, покачивать головою; 2. †chwiać (= wiać), вѣять, дуть; wiatr chwieje, вѣтеръ вѣетъ, в. дуетъ; Chwiać się, *v. r.* качаться, шататься, колебаться; сообращаться; трястись; *не рѣшаться; быть нерѣшительнымъ; колебаться; chwiać się na nogach, шататься на ногахъ; быть слабымъ на ногахъ; nogi się chwieją, ноги подгибаются; ноги подсѣкаются; chwiać się między obawą i nadzieją, колебаться (быть) между страхомъ и надеждою; chwiać się we wierze, колебаться, поколебаться въ вѣрѣ; chwieje się jak osika, онъ дрожитъ какъ осиновый листъ; онъ дрожитъ отъ страха; ziemia, podłoga się chwieje, земля, полъ дрожитъ; земля, полъ трясется; стол się chwieje, столъ шатается; ząb się chwieje, зубъ шатается; chwiejący się ząb, расшатавшійся зубъ; nie chwiać się nigdy, *быть непоколебимымъ; - się, (cholebać się na wodzie), волноваться; быть волнуему; *it. transit.* - się, v. Wątleć, Marnieć; Chwianie, -ia, *s. n. v.* качание; качка; шатание; колебание; трясение; v. *verb.* Chwiać, - się; Chwiejący, -a, -e, *part.* качающій; колеблющій; шатающій; chwiejący się, качающійся; колеблющійся; шатающійся; качкій, валкій; шаткій; стоящій нетвёрдо; подвержённый колебанію; *шаткій, колеблющійся, не твёрдый въ своихъ намѣреніяхъ; непостоянный; нерешительный.

Chwierutać, *v. a. contin.*, Chwierutnąć, *v. semelf.* трясть, качать; шевелить, шевельнуть; приводить въ движеніе; v. Chowierać; - się, *v. r.* качаться, шататься, шевелиться; ząb chwierutа się, зубъ шатается; chwierucący się ząb, расшатавшійся зубъ.

Chwiewać, v. Chwiać.

Chwila, -i, *f.* (przeciąg jakiś czasu, czas niejaki, v. Doba), короткое время; нѣсколько времени; нѣкоторое время; минута; часъ; время; v. Chwilka; po chwili, немного погодя; zaczekać chwilę, подождать [*abo* повременить] немного; chwila, (krótka cząsteczka czasu, moment, okamgnienie =) Chwilka, Chwileczka, -i, *f. dim.* минута, минуточка, моментъ, мигъ, мгновеніе (ока), часокъ, часочекъ; na chwilkę, na chwileczkę, на минуту; на часокъ; poczekaj, zaczekaj chwilkę, chwileczkę, подожди немного; odwiedź mnie na chwilkę, приди ко мнѣ на часокъ; wyszedł na chwilkę, онъ вышелъ на минуту; za chwilę, za chwilkę, въ минуту; сію минуту; сейчасъ; тотчасъ; oczekuję go co chwila, я ожидаю его ежеминутно; ostatnia chwila, послѣдняя минута; wolne chwile, свободный часъ; w wolnych chwilach (*np.* pracować), въ свободные часы; въ свободное время; въ часы досуга; на досугѣ; *it.* на гуляньяхъ; chwila zła, v. Niepogoda (*propr. et* *); Chwilowo, *adv.* мгновенно; сейчасъ; тотчасъ; сію минуту; въ минуту; Chwilowy, -a, -e, *adj.* мгновенный; минутный; кратковременный; въ мгновеніи проходящій.

Chwist, -u, *m.*, Chwistanie, -ia, *n.* (świst, *qu. v.*) свистъ, свистаніе вѣтра, бича и проч.

Chwistać, *v. n. contin.*, Chwistnąć, *v. semelf.*, Chwiszczyć, *v. impf.*, (świszczyć, świstać), свистать, свистнуть [рѣзко, пронзительно].

Chwościsty, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* (= ogoniasty), хвостатый; хвостатый; имѣющій длинный или густой хвостъ; съ хвостомъ.

†Chwost, -a &-u, *m.*, Chwostek, -stka, *m. dim.*, Chwościsko, -a, *n. augm.* (= ogon koński, bydlęcy), хвостъ, хвостикъ, хвостище, опашь; конь без chwosta, лошадь безъ хвоста.

Chwostać, *v. a. impf.*, Chwostnąć, *v. semelf.*, s-, o- chwostać, *v. perf.* (= siec biczem, chłostać, biczować, *qu. v.*), хвостать, хвостнуть; бить хвостомъ кнутомъ или плетью; хлыстать, хлыстнуть; хлестать, хлеснуть; бить плетью, бить кнутомъ; - się, *v. r.* (chłostać się), хвостаться, хвостнуться; Chwostanie, -ia, *n.* хвостаніе, хлыстаніе, хлестаніе; v. Chłosta.

Chwostek, v. Chwost.

Chwo-stowaty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* (ogonowaty), *Eccl. et.* хвостовѣтый; v. Chwościsty; -stowy, -a, -e, *adj.* (od chwostu, ogonowy, *qu. v.*), хвостовый.

Chwoszczka, -i, *f. Bot.* (*equisetum*), хвощъ; хвощёвина; хвощёвая трава; Chwoszczkowy, -a, -e, *adj.* хвощёвый.

Chwycić, †Chicić, †Chycić, *v. a. impf.*, Chwytać, †Chwatać, *v. contin.*, v. s-, u-, po-chwycić, *v. perf.* 1. схватить, ухватить, хватать, хватать, схватать, схватывать; [скоро, проворно] брать, взять; поймать; ловить; перехватить, -тать; задерживать, -жать; подхватывать, подхватать; уносить, унести; chwycić ryby, ловить рыбу; v. Łowić; chwycić kogo za rękę, схватить кого за руку; - kogo za włosy, схватить кого за волосы; chwycić za pióro, схватить перо; взяться за перо; - się, *v. r.* хвататься, схватываться, схвататься, схватиться; хватать, брать, взять другъ друга; хвататься, принимаиться за что-либо; *it.* ухватиться за что; - się czego, - się za co, хвататься за что; браться, взяться за что; домогаться чего; ogień chwycił się dachu, огонь объялъ [*abo* обхватилъ] крышу; - się czego, (= obierać co sobie, święcić się na co, *qu. v.*), выбирать, выбрать, избирать, избрать; вступать, -пить во что; *it. v.* Przedsiębrać; *it.* chwycić się czego, *v.* Przyłgnąć (do czego); §. тонкусу brzytwy się chwyta, утопающій хватается за бритву.

Chwytaca, -a, *m.* сѣщикъ, *etc.* v. Łapacz, Butel.

Chwytka, -i, *f.* (skórzana piłka do grania), мячъ, мячикъ, [сшитый изъ кожи шаръ, употребляемый для игры].

Chwytny, -a, -e, *adj.* (zdolny chwytać) удобно схватываемый; цѣпкій; v. Chwatki. [ropie.

†Chwytopis, -a, *m.*, v. Sko-

Chyba, I. *conj.* & *adv.* буде; развѣ; развѣ только; ежели; если; кромѣ; исключая; въ случаѣ что; II. Chyba, -y, *s. f.* (chybienie, pochyba, niedostatek czego), промахъ, ошибка, неудача, безуспѣшность, недостатокъ; неудачность, промѣшка, прокидышъ, промашка; bez chyby, неминуемо; непремѣнно; безъ сомнѣнія; chyba przyrodzona, (w rodzeniu, płód dziwny), уродливое рожденіе; уродъ; выкидышъ; v. Potwora; *it.* chyba (w grach), v. Pudło, Mydło.

Chybać, *v. a. contin.*, Chybnąć, *v. semelf.*, Chybotać, *v. impf.*, (ruszać, chwiać czém, *qu. v.*), качать, качнуть, качивать; шатать; махать; размахивать, -махнуть чѣмъ; chybotać (czolnem), шататься, пошатнуться; Chybać się, Chybotać się, *v. r.* (ruchać się, kołysać się), шататься; качаться; колебаться; хлибать; chybający się, шатающійся, качающійся, шаткій; валкій, качкій; Chybanie, Chybotanie, -ia, *n.* качаніе, шатаніе, колебаніе; - się, хлибаніе; v. Chybać.

Chybiać, *v. n. contin.*, Chybić, *v. impf.*, Chybnąć, *v. semelf.*, u-, s-chybić, *v. perf.*, - czego, (= nie trafić, mijać), [*propr. et* *] про-

Digitized by Google

máxиваться, промахнýться; (замахнýвшись) не попадáть, не попáсть; давáть, дать прóмахъ; опрометýваться, опрометнýться; пробрáсывать, пробрóсить; прошибáться, прошибýться; обмишéниваться, обмишéниться; chybić (z) drogi, сбивáться, сбýться съ дорóги; (= błądzić, etc.), блудúть; заблуждáться, заблудúться; chybiać od czego (= oddalać się od czego), отступáть, -пúть, отклоняться, -ниться, уклоняться, -ниться отъ чегó; сворáщаться, сворáтиться съ чегó; chybiać (= błądzić, qu. v.), ошибáться, обмишéниваться, обмишéниться, обмáнываться; chybiać czego umyślnie (= omijać), избѣгáть, избѣгнуть чегó, удаляться отъ когó или чегó-нибудь, уклоняться, -ниться отъ чегó; chybiać komu (= ubliżać komu, wykraczać przeciw komu), провиняться, -ниться передъ кѣмъ, проступáться предъ кѣмъ-либо, дѣлаться виновáтымъ; не окáзывать, не оказáть [abo не воздавáть, не воздáть] комý дóлжнаго почтéнія; chybia co (= nie ziszcza się, nie uiszcza się), не удаётся что, не исполняется, случáется не удáчно [abo не по желáнію], не счастливится; chybić (= omylić nadzieję, nie zdarzać się, jak trzeba), не удавáться, не удáться; не обмывáться, не обмýться; не исполняться; не совершáться; обмáнывать, обманýть въ надéждѣ; ostatnia poczta z K. chybiła (= nie przyszła, nie stanęła), послѣдняя пóчта изъ К. не пришлá abo не прибылá; it. chybić, преминовáть, преминýть; ja nie chybię, я не преминý; ani chybi (= bez chyby, nieuchybnie), неминýемо; непремѣнно; безъ сомнѣнія; не мóжетъ быть, чтобы óто не удалóсь [abo не исполнилось]; chybia (= brakuje, nie dostaje), недостаётъ; chybił, trafił (= na szczęście, na los, czy wygrać czy przegrać =) czy chybi, czy trafi, попáлъ или пропáлъ; на удáчу; на счáстье; на авóсь; Mathem. rachunek chybi-trafi, (= rach. losów, calculus probabilitatis), исчисленіе вѣроятностей; Chybiać się z czém, v. r., v. Mijać się (z czém); chybiać się w drodze, расходúться, разойтúся съ кѣмъ-либо; идýчи, миновáть, не встрѣчáться съ кѣмъ-либо.

Chybić, v. Kibić.

Chybienie, -ia, n., v. Chyba (II).

Chybitka, v. Kibitka.

Chybitność, Chybitny, v. Kibitność, Kibitny.

Chybki, Chypki, -a, -ie, adj., (szybki, chyży, zwinny), провóрный, сóрый, поворóтливый, расторóпный, ловкій; Chybko, adv. провóрно, скóро, поспѣшно, расторóпно; Chybkość, Chypkość, -ści, f. (szybkość, chyżość), провóрность, провóрство, расторóпность, скóрость, лóвкость; ** Chybkostrzały, -a, -e, adj. (strzelający chybko), скорострѣльный; chybkostrzały łuk, скорострѣльный лукъ.

Chyb-ność, -ści, f. (możność chybienia), погрѣшúтельность, ошúбочность; неудáчность; -ny, -a, -e, adj. (chybiający, nie trafiający), провóрсчивый; (omylny, zawodny, qu. v.), погрѣшúтельный; ошúбочный; неудáчный, неудáчливый; безуспѣшный; обмáнчивый; -nie, adv. погрѣшúтельно, ошúбочно; неудáчно, неудáчливо, неуспѣшно; обмáнчиво.

Chybotać, Chybotanie, v. Chybać, Chybanie.

Chyc! Hyc! Chyt! interj. хвиц! шмыгъ! провóрно! скóро! внезáпно!

Chych, -u, m., Chychy, Chéchy, pl. хóхотъ, хохотнá, хúканіе, хихúканіе, грóхотъ; хи хи; to nie chychy (= to nie fraszka, nie żart), óто не бездѣлица; óто не шýтка; Chy-chot, Ché-chot, -u, m., -choty, pl., -chotanie się, -ia, n. 1. (chych, ciche, przytłumione śmianie się), хúканіе, хихúканіе, хóхотъ, грóхотъ, хохотнá, хохотáніе; 2. Chychot, chéchot, -a, m., Chychoty, pl. (śmieszek rozśmieszający drugich, żartowniś), хохотýнъ, грохотýнъ, грóмко хохочýщій, смѣющійся; хохотúвый; шутникъ, забáвникъ; -chotać, v. n. impf., -chotać się, v. r. хихúкать, хúкать, хохотáть, грохотáть, грóмко смѣяться; -chotki, pl., v. Chych, Chychot.

Chycić, v. Chwycić.

Chydzić, v. Hydzić.

Chyl, Chil, -u, m. 1. Med. (chylus, χυλός, sok z pokarmu przetrawionego w żołądku; v. Mlaszga), хиль, пищеварúтельный [abo питáтельный, млéчный] сокъ; v. Chylowy; 2. Chyl, -u, m. (miejsce najwydatniejsze przewyższające, wystawa), выдавшееся мѣсто; chyl nadmorski, (góra nadmorska), мысъ, носъ; (szanc, etc.), шáнецъ, pl. шáнцы; опáсное мѣсто.

Chylać, v. a. contin., Chylić, v. impf., schylić, v. perf. (= zniżać, naginać, skłaniać na dół, ku dołowi), наклонáть, -нúть, нагибáть (нагнýть, v. perf.) къ нúзу, клонúть, склонúть, гнуть, сгибáть, согнýть, пригибáть, прикланáть, преклонáть; chylić głowę, наклонúть гóлову, клáняться, поклонúться; chylić kolana, преклонúть колѣна; (= chylić się przed kim), клáняться, поклонúться комý, преклоняться, -нúться предъ (abo передъ) кѣмъ; chylić kogo, v. Przychylać, Nakłaniać (do czego); it. chylić, v. Uchylać, Utalić; - się, v. r. (zginać się na dół), клонúться, наклоняться, -нúться, нагибáться, гнýться; склоняться, -нúться; нúкнуть; понижáться; chylić się na stronę, na bok, (nachylać się, qu. v.), склоняться на сторону, сл. то на ту, то на другýю сторону, качáться, покачнýться; drzewo się chyli, дéрево гнётся; chylić się ku ziemi, нагибáться, наклоняться, склоняться до земли, повергáться, низвергáться; преклоняться до земли; słońce chyli się ku zachodowi, сóлнце склоняется къ зáпаду; сóлнце на закáтѣ; день клонúтся къ вéчеру; смеркáется; it. chylić się, v. Tulić się; Chylanie, Chylenie, -ia, n. клонéніе; наклонéніе; склонéніе; преклонéніе; сгибáніе, нагибáніе.

Chyłbać, v. Chełbać.

Chyłem, Chylcem, Chyłkiem, adv. np. - chodzić, ходúть согнýвшись; ходúть сгóрбившись.

Chylić, v. Chylać.

Chylowy, Chilowy, -a, -e, adj. Med. (od chylu), принадлежáщій къ питáтельному сóку; относящійся къ пищеварúтельному [питáтельному] сóку; (отъ) пищеварúтельнаго [abo питáтельнаго] сóка; naczynia (w ciele ludzkim) chylowe lub mléczne, сосудúстые [abo млéчные, млеконосные] сосýды.

Chym, -u, m. Med. (chymus), химъ, пищевáя кáшица въ желýдкѣ, сварúвшаяся пища въ желýдкѣ.

Chy-mera, -y, f. химéра; нелѣпая мечтá; v. Chimera, etc.; -merycznie, adv. химéрически, нелѣпо; -meryczny, -a, -e, adj. химéрический; нелѣпый.

Chymia, Chymiczny, Chymik, v. Chemia, etc.

Chyna, v. China.

Chynąć, v. Chylać, Chylić; it. v. Schynąć.

Chynak, -a, m. (z Niem. „Schienhaken", szyna żelazna z hakiem), пúна съ крюкóмъ; (hak żelazny, na którym baba do wbijania palów wisi), крюкъ у свайбóйной бáбы, крюкъ у свайбóйной мáшины.

Chypki, Chypkość, v. Chybki, Chybkość.

Chyragra, Chiragra, -y, f. Med. хирáгра, ломъ въ рукáхъ, ломóта въ рукúхъ суставахъ; Chyragryk, -a, m. (cierpiący chyragrę), хирáгрикъ, страждущій хирáгрою; v. Chiragra.

Chyrchel, v. Cherchel.

Chyrograf, v. Cyrograf.

Chyt, v. Chyc.

Chytać, v. Chwytać.

Chytrek, -trka, m., Chytrzec, -trzca, m., Chytrzelek, -lka, m. хитрéцъ, хитрóкъ; лукáвецъ, проныра, плутúшка.

Chy-tro, Chytrze, adv. 1. хитро, лукáво, ковáрно, проныриво; 2. v. Mądrze; -troba, -y, f.

Digitized by Google

(chytra sztuka), уло́вка, увёртка, ухва́тка; хи́трость; **-trowmowny, -a, -e, adj., -nie, adv. Eccl. sl. хитрорѣ́чивый; -trość, -ści, f. хи́трость, лука́вство, ковáрство, проныр́ство, проныр́ливость, злоумы́шленность; ухищре́ніе; *-trosztki, pl. Eccl. sl. хитростетворе́ніе; v. Podchwytki; *-trowaty, -a, -e, adj. хитрова́тый, дово́льно хи́трый; -try, -a, -e, adj. 1. хи́трый, лука́вый, ковáрный, проныр́ливый; 2. v. Mądry; -trze, v. Chytro; -trzeć, v. a. impf., schytrzeć, v. perf. (chytrym się stawać), ухитря́ться; дѣ́латься хи́трымъ; -trzyć, v. a. impf., schytrzyć, v. perf. (chytrym robić), хитри́ть, схитри́ть; лукáвить; ковáрствовать; дѣ́лать хи́трыми.

Chyz, Chyż, v. Hyz, Hyż, Hyża.

Chy-że, adv. скóро, провóрно, мягко, бы́стро, при́тко, поспѣ́шно; -żoletny, -żoloty, -a, -e, adj., -żoletnie, adv. (prędko lecący), быстролётный; -żonogi, -a, -ie, adj. (prędkich nóg), быстроно́гій, скоронóгій, имѣ́ющій бы́стрыя но́ги, бѣга́ющій бы́стро, провóрный въ бѣгѣ́, пр. въ ходьбѣ́; -żość, -ści, f. (= chybkość, szybkość, śpieszność), скóрость, быстрота́, при́ткость, стреми́тельное движе́ніе; поспѣ́шность; -ży, -a, -e, adj. скóрый, провóрный, мягкій, бы́стрый, при́ткій, поспѣ́шный; -żyk. v. Hyż.

Ci, pron. 1. Nom. pl. m., тѣ; v. Ten, (ta, to); 2. Dat. sing. (= tobie), тебѣ́, v. Ty; 3. -ci, -ś, enclit. же, -жъ, -же; то́чно; хотя́ ... но; хотя́ ... одна́кожъ и.

Ci! Ci! interj. чикъ! чикъ!

Ciąć, [Praet. 3. p. sing. ciął, 3. p. pl. cięli; Praes. 1. p. s. tnę, 2. p. s. tniesz, 3. p. s. tnie], v. a. impf. 1. – biczem, бить бичёмъ, б. плѣ́тью, уда́рить; стегну́ть, хлесну́ть, сѣчь; 2. руби́ть; рѣ́зать; сруба́ть, -бить; v. Ścinać; ciąć, (trawę), косѣ́ть, скосѣ́ть; ciąć komu prawdę, сказа́ть кому́ пра́вду [мя́тку пра́вду]; сказа́ть, вы́сказать всё на прямѣ́къ, не въ бровь, а въ сѣ́мый глазъ [abo a прямо въ глазъ]; fig. ciąć słowy, (przycinać, przymawiać, tykać w sedno), язви́ть [abo задира́ть] кого́ словáми; v. Rąbać; it. v. Chłostać, Ćwiczyć; v. Cięcie.

Ciąc, -ągu & -ęgu, m. (ciągnienie, eug, qu. v.), тя́га, тяну́тіе, влеченіе, тащéніе; упряжка, запряжка; v. ягуч; ten koń dobry do ciągu, ѳта ло́шадь хорошó идётъ въ упряжи; v. Ciągowy; ciąg wojska, шéствіе, маршъ, походъ, переходъ вóйска; (= szyk, szereg), рядъ, шерéнга; вереница; (= pociąg w pisaniu, w rysowaniu, kreślenie, rys), черта́; почéркъ; jednym ciągiem имѣ́ю своѣ́ написа́ть; pięknym ciągiem pisze, онъ пи́шетъ краси́вымъ почéркомъ; у него́ краси́вый [abo хорóшій] почéркъ; ciąg czasu, (v. Przeciąg, Pasmo), теченіе времени; продолженіе времени; промежу́токъ; Mathem. ciąg, (progressio; v. Postęp), прогрéссія; ciąg malejący, ciąg rosnący, рядъ сходя́щійся, рядъ расходя́щійся; dalszy ciąg (= v. Kontynuacya), продолженіе; dalszy ciąg następi (abo w następującym numerze), продолженіе бу́детъ; пр. впредь; ciąg (= łyk), глотóкъ; wypić kieliszek wina jednym ciągiem (= jednym łykiem = duszkiem), вы́пить рю́мку вина́ за одинъ глотóкъ, за одинъ разъ, въ одинъ духъ, abo ра́зомъ, дýхомъ, одни́мъ дýхомъ, безъ о́тдыха; v. Ciągiem; ciąg powietrza, теченіе вóздуха; v. Cug; it. v. Stado.

Ciągacz, -a, m. (który ciągnie), тягле́цъ; тя́стъ, который тя́нетъ; тянýщій, тащýщій, таскáющій.

Ciągadło, -a, n. (koło do ciągnienia), подъёмное колесó; колесó служа́щее къ подниманію чегó-либо; волочи́льное колесó; it. волочи́льня; Pharm. натя́гивающее (abo нарывно́е) ерéдство.

Ciągawka, -i, f. (chęć przeciągania się, po stawach się odzywająca), потягóта; сýдорога, дергóта; ломъ (abo ломóта) въ суставáхъ; рафáнія; v. Ciągotka.

Ciągiem, adv. (ciągle, nieprzerwanie, wciąż), не останáливаясь; не переставáя; безпреры́вно; безпрестáнно; всегда́.

Cią-gławość, -ści, f. (v. Giętkość), растяжи́мость; тягчесть; v. Ciągłość; -gławy, -a, -e, adj., -wo, adv. (dający się ciągnąć), растяжи́мый; тягчій; удобно растя́гивающійся; тягли́стый.

Ciągle, Ciągło, adv. безпрестáнно, безпреры́вно; v. Ciągiem; it. v. Ciągły.

Ciągnica, -y, f. (u górników: tłusta ziemia warsty kamienia przedzielająca; у рудокóповъ:) жи́рная вязкая земля́ въ горнокáменной породѣ.

Ciągłość, -ści, f. (łatwość dawania się rozciągnąć), растяжи́мость; тягчесть; кóвкость; разширя́тельность, разширя́емость, способность разширя́ться; (gibkość, giętkość, qu. v.), гибкость; fig. v. Powolność; - (= trwanie, trwałość, ciąg, przeciąg czasu lub miejsca), продолженіе, продолжительность; продолженіе времени; безпреры́вное [abo безпрестáнное] продолженіе; непреры́вность; безпреры́вность; prawo ciągłości (lex continuitatis), закóнъ [пра́во] безпреры́вности; it. v. Rozległość, Obszerność; -gły, Ciągły, -a, -e, adj. (dający się ciągnąć), тягчій; растяжи́мый; тягли́стый; кóвкій; разширя́емый, разширя́тельный; (= gibki, giętki, qu. v.), гибкій; (= nieprzerwanie trwający), непреры́вный; безпреры́вный; безпрестáнный; продолжа́ющійся безпрестáнно; продолжа́тельный; it. свя́зный; ciągły ból, продолжи́тельная боль; ziemia ciągła, твёрдая земля́, матерáя земля́; proporcya ciągła, безпреры́вная [abo непреры́вная] пропóрція; linia ciągła, безконéчная [безпреры́вная] ли́нія; ciągły gość w domu, постоя́нный гость въ дóмѣ; it. ciągły, v. Rozciągniony (nadto), Przeciągniony; ciągła mowa (= proza), прóза; it. ciągły, (bydłem pańszczyznę odrabiający, pociężny, qu. v.), тя́глый, тя́гловый; отбы́вающій [abo отправля́ющій] бáрщину тя́глымъ скотóмъ.

Ciągnąć, I. v. a. impf. тянýть; тащи́ть; таскáть; волочи́ть; влечь; дёргать, дёрнуть; тормоши́ть; разширя́ть; растя́гивать, -тянýть, вытя́гивать; - statek, nawę, (u flisów: = holować), тянýть сýдно бечевóю; бечевáть; v. тянýть сýдно лямкою; ciągnący statek, nawę, рабóтникъ, который тя́нетъ сýдно бечевóю; бечевщи́къ; ля́мочникъ; - do góry, тащи́ть вверхъ; втáскивать, втащи́ть; тянýть вверхъ; встáгивать, встянýть, поднимáть, подня́ть; ciągnąć (słowa, etc.), растя́гивать; - wodę ze studni, вытáскивать вóду изъ колóдезя; - co abo kogo do siebie, привлекáть, привлечь къ себѣ́; тяготѣ́ть; солнце wszystkie planety ku sobie ciągnie, сóлнце притя́гиваетъ къ себѣ́ всѣ́ планéты; сóлнце тяготѣ́етъ на всѣ планéты; magnes ciągnie do siebie żelazo, магни́тъ притя́гиваетъ къ себѣ́ желѣзо; it. - do siebie (= ujmować), привлекáть къ себѣ́, плѣня́ть, увлекáть, прельщáть, прельсти́ть; - za sobą, тащи́ть за собóю; (= ściągać za sobą, być przyczyną jakiego skutku), *влечь за собóю; быть послѣ́дствіемъ чегó; - kogo do sądu, (powoływać, pozywać, zapozwać, qu. v.), требовáть, потребовáть кого́ въ судъ; звать, призывáть, позывáть, позвáть къ судý; - kogo do czego, v. Pobudzać, Przynęcać, Przywabiać; - co gdzie, na co, do czego, ku czemu, проводи́ть, -вести́ кудá; наводи́ть; направля́ть, etc., v. Kierować, Nakręcać; na swoje koła wodę ciągnąć (= na swój pożytek obracać), имѣ́ть въ ви́ду тóлько собственную свою́ пóльзу; - na się (karę, klęskę, nieszczęście), навлекáть на себя́; v. Ściągać, Sprowadzać (na się); - kogo za co (= szarpać, rwać, porywać), таскáть, трепáть,

Digitized by Google

дёргать, тормошить; теребить; драть; – kogo za włosy, таскать, тащить кого за волосы; za włosy kogo do czego –, *насильно заставлять кого дѣлать что нибудь; принуждать кого къ чему; рвать, драть кого за волосы; – kogo za brodę, (za uszy), таскать кого за бороду; – kogo za język, стараться испытать кого; вывѣдывать у кого что; выпытывать кого; v. Dobadywać się; – (złoczyńce) na mękach, [katować go, męczyć], подвергать кого пыткѣ; производить пытку надъ кѣмъ; пытать, мучить кого; – (np. łuk), v. Naciągać, Napinać; – (= rozciągać, wyciągać, rozdłużać, *qu. v.*), растягивать, вытягивать; *it.* проволакивать, проволочить; протягивать; v. Rozszerzać [*]; – (rękawiczki), разнашивать; – skórę, вытягивать кожу; – drót, złoto, srebro, волочить, вытягивать проволоку, золото, серебро; – świece, мастать свѣчи; – co daléj (= kontynuować, *qu. v.*), продолжать; проводить дальше; – kogo ode dnia do dnia, (trzymać go na słowie odkładając), волочить, тянуть исполненіемъ дѣла, откладывать до завтра, кормить кого завтраками; – życie, (nudno, niechcąc życie pędzić), влачить жизнь; бѣдно жить; кое-какъ пробиваться [*abo* перебиваться]; v. Biedolić się; – (= wydzierać do ostatniego, wymagać), драть, купить [слупить, *v. perf.*] съ кого много денегъ; *it.* v. Targować; – (o plastrach), тянуть, натягивать; plastr pęcherze ciągnący, (*vesicatorium*), нарывной пластырь; – bank, метать банкъ; держать банкъ; v. Bank; – kartę, вынимать карту; [v. ходить]; – los, метать жеребей; (bilet loteryjny), вынимать [лотерейный] билетъ; – loteryą, разыгрывать лотерею; – linią, проводить черту; v. Liniować; – szpadę z pochwy, извлекать, извлечь шпагу изъ ножнъ, обнажать, –жить шпагу; – kogo na stronę, отводить, –вести [*abo* –весть] кого въ сторону; – kogo na swoję stronę, привлекать, –влечь кого на свою сторону; – z czego wnioski, выводить изъ чего-нибудь заключеніе, выслѣдствіе; – wał około miasta, обводить [обвести, обвесть] городъ валомъ; – sok z roślin, извлекать сокъ изъ травъ; – w się, (w siebie = wciągać w się, wpijać, wsiąkać), вбирать, вобрать въ себя, втягивать, впивать, всасывать; *it. v.* Łykać, Łyknąć; – tytuń, fajkę, lulkę, (= kurzyć, palić tytuń), курить [табакъ]; курить трубку; §. natura ciągnie wilka do lasu, *v. sub:* Natura, Wilk; II. Ciągnąć, *v. n.*, – gdzie, albo dokąd, (dążyć dokąd, *propr. et**), идти, отправляться куда, маршировать; – do czego, (= zamierzać), намѣреваться; домогаться; клониться къ чему; имѣть цѣлію, стремить, направлять съ усиліемъ къ какой-либо цѣли; ciągnąć z wojskiem do kraju nieprzyjacielskiego, вступать съ войскомъ въ непріятельскія земли; ciągnąć na wojnę, идти [войти, *v. perf.*] на войну; идти въ походъ; (= występować w marsz), выступать въ походъ; (= ciągnąć przeciw komu), предпринимать походъ противъ кого; идти войною на кого; – na wartę, na odwach, идти на караулъ; вступать въ караулъ; wojsko ciągnie z miasta do obozu, войска выступаютъ изъ города въ лагерь; chmura ciągnie ku miastu, туча приближается къ городу; (o ptakach:) –, перелетать; *it.* летѣть вереницею; (o herbacie:) настаиваться; tu wiatr *abo* powietrze ciągnie = cug jest, здѣсь сквозной вѣтеръ; здѣсь сквозитъ; здѣсь дуетъ; здѣсь несетъ; III. Ciągnąć się, *v. r.* растягиваться, потягиваться, вытягиваться; протягиваться; продолжаться; распространяться; тащиться; тянуться; – się za nos (= poczuwać się do czego), чувствовать себя виновнымъ; *it. v.* Nos; – się, расширяться; простираться; распространяться; *it.* раздаваться; – się (=przedłużać się, przewlekać się, rozciągać wdłuż co do czasu *etc.*), длиться; продолжаться; тянуться; проходить медленно; *it.* тянуться, затягиваться, проволакиваться; – się do czego, v. Brać się (do czego); – się z czego, v. Wywięzywać się; – się, (= usiłować, wysilać się), *тянуться; домогаться; стараться; вертѣться туда и сюда; бросаться во всѣ стороны.

Cią-gnący,(-niący),-a,-e,*part. a.* тянущій; тащущій; таскающій; дёргающій; растягивающій; вытягивающій, *etc. v. verb.* Ciągnąć; plastr ciągnący, натягивающій пластырь; нарывной пластырь; rurmus ciągnący, всасывающій насосъ; powietrze ciągnące, проходной воздухъ; сквозной вѣтеръ; v. Cug.

Ciągnienie, -ia, *s. n. v.* тянутіе; влеченіе; тасканіе; тащеніе, *etc.* v. Ciąg & *verb.* Ciągnąć; ciągnienie za włosy, дёрганіе за волосы, таска, тасканіе; – drótu, złota, srebra, волоченіе, вытяжка, вытягиваніе проволоки, золота, серебра; – świec, маканіе свѣчъ; – (słów), растягиваніе; – losu, метаніе жребія; – (w loteryi biletów), вынниманіе; – loteryi, разыгрываніе, разыгрываніе лотереи, розыгрышъ; – (nawy, *etc.* = holowanie), бечеваніе; – (do obozu), выступленіе; – (po stawach), потягота; судорога; дергота; ломъ въ суставахъ; – (wojska), походъ.

Ciągnięty, Ciągniony -a, -e, *part. p.* тянутый; *etc.* v. Ciągnąć; ciągnięte, (ciągnione, na drót przerobione) złoto, srebro, тянутое золото, серебро, [золото, серебро въ проволокѣ или въ нитяхъ]; волоченое золото, серебро.

Ciągniskóra, -y, *m.* (żartem: szewc), [вытягивающій кожу], бахмахникъ, сапожникъ.

Ciągowy, -a, -e, *adj.* (od ciągu, do ciągu należący, cugowy), цуговый; упряжный; рабочій; конь ciągowy, цуговая [*abo* упряжная] лошадь; v. Pociągny.

Ciało, -a, *n.*, Ciałko, Ciałeczko, -a, *n. dim.* тѣло; *dim.* тѣльце; – zwierzęce, тѣло животное; – bez duszy, martwe, umarłe (= trup), мертвое тѣло; трупъ; мертвецъ; ciało i krew Pańska, евхаристія; таинство святаго причащенія; причастіе; святыя тайны; Boże ciało, тѣло Христово; (= święto Bożego ciała), праздникъ тѣла Христова; ciało, (mięso na kościach ciała człowieczego, zwierzęcego), плоть; brać ciało (= tyć), толстѣть, тучнѣть, дебѣлѣть, плотнѣть; tracić ciało, спадать, спасть съ тѣла; *Phys.* (v. Bryła), тѣло; – twarde, стало, твердое тѣло; – płynne, жидкое тѣло; – proste, złożone, простое, сложное тѣло; *it.* ciała niebieskie, небесныя тѣла; Ciało-chrońca, -y, *m.* тѣлохранитель; v. Drabant; -składu, -u, *m.* (konstytucya ciała, *qu. v.*), тѣлосложеніе, сложеніе тѣла; -witość, -ści, *f.* (grubość ciała), дородность, дебелость; -wity, -a, -e, *adj.* (grubego ciała), тѣльный, дородный, дебелый.

Ciałowny, Ciałowy, -a, -e, *adj.* (z ciała złożony, ciało mający), тѣлесный; состоящій изъ тѣла; плотный; плотяный.

Cia-pa, -y, *m.* лепетунъ; тотъ, который непонятно [*abo* безтолково, по-тарабарски] говорить; -pać, *v. n.* лепетать; непонятно [*abo* неразумительно, безтолково] говорить; говорить тарабарщину; тарабарить.

Ciąpać, v. Mitrężyć.

Ciarapata, v. Szarapata.

Ciarki, -rek, *f. pl.* 1. (dreszcz, mrowisko, czucie cierpkie), дрожь въ (по) кожѣ; озноб; содроганіе; ужасъ; ciarki mnie (mię) przechodzą, дрожь меня проникаетъ; озноб меня беретъ; меня въ дрожь кидаетъ [*abo* бросаетъ]; морозъ по кожѣ подираетъ; 2. *Bot.*, Ciarki, Czarki, (jagody cierniowe, cierniowe), терновыя ягоды; v. Czarka.

Digitized by Google

Ciar-latan, Cier-latan, Czar-latan, Czar-letan, -a, *m.* шарлатáнъ; мальхáнщикъ; площадной врачъ; **-latanerya**, -yi, *f.*, **-latańśtwo**, -a, *n.* шарлатáнство; **-latański**, -a, -ie, *adj.* шарлатáнскій.

Ciaścistość, -ści, *f.* (niewypieczoność, zakalistość, *qu. v.*), тѣстовáтость; **Ciaścisty**, -a, -e, *adj.*, **-sto**, *adv.* (niewypieczony, zakalisty, *qu. v.*), тѣстовáтый; невыпечéнный; непропечéнный.

Ciaśnina, v. **Cieśnina**, **Ciasność.**

Ciasno, *adv.* 1. тѣсно; узко; затóрно; 2. v. **Ściśle**; *it. v.* **Ciasny.**

Ciasnocha, -y, *f.* **Ciasnoszka**, -i, *f. dim.* понáва, понáвка, пóнька.

Ciasnodłoni, -ia, -ie, *adj.* (=skąpy), óчень скупóй; скрáга (*s. m.*).

Ciasnodrogi, -a, -ie, *adj.* (ciasne drogi mający), имѣющій узкія дорóги.

Ciasność, -ści, *f.*, **Ciasnota**, -y, *f.* (*propr. et* °) 1. тѣснотá; затóрность; узкость; 2. ciasności (= przejścia wązkie, cieśniny), тѣснúны; узкіе прохóды; ущéлья, ущéлины; 3. v. **Ucisk**, **Nędza**; *it. v.* **Ścisłość**; **Ciasny**, -a, -e, *adj.* тѣсный; узкій; *fig.* ciasna głowa, °тѣсная, ограниченная головá; ciasna dłoń, v. **Skąpa**; ciasne przejście, узкій прохóдъ; запрéдзіе кого w ciasny кąt, °загнáть кого въ тѣсный уголъ; поставить кого въ затруднительное положéніе; стѣснáть; ciasne życie, v. **Oszczędne**, **Skąpe**; ciasny sąd, v. **Ścisły.**

Ciasto, -a, *n.*, **Ciastko**, **Ciasteczko**, -a, *n. dim.* тѣсто, *dim.* тѣстцó, тѣстишко; -, *pl.* ciasta, ciastka, ciasteczka, пирóжное, [сладкое] хлѣбенное; **Ciastoch**, **Ciastuch**, -a, *m.* (bezkost, *qu. v.*), изнѣженной человѣкъ, нѣженка; **Ciastowy**, -a, -e, *adj.* (od ciasta), тѣстяный; **Ciastuchy**, -ów, *pl.* (kłuski wiejskie obwarzane), крестьянскія клёцки.

Ciaszka, v. **Czaszka.**

(Ciąż), w Ciąż = wciąż, *adv.* безпрерывно; безпрестáнно; не переставáя; всегдá; v. **Ciągiem**; *Mathem.* linia w ciąż *albo* w bród, безконéчная лúнія.

Ciąż, **Ciąża**, -y, *f.* (ciężar, brzemię, *qu. v.*), брéмя; тяжесть; тягость; (= ciężkość), трýдность; *it. v.* **Dolegliwość**, **Ucisk**; *pl.* ciąże (= podatki), налóги, пóдати (*pl.*); ciąże wojny, тягости войнú; (= kara, karność), кáра; наказáніе; казнь; дисциплúна; строгій порядóкъ; ciąża kobiet (= brzemienność), берéменность, чревáтость, *Eccl. sl.* чревоношéніе, понéніе младéнца во чрéвѣ, чадонóсіе; kobieta w ciąży, берéменная, тяжéлая, чревáтая, брюхáтая, отреватѣлая жéнщина; w ciążą zajść (= wstąpić, postąpić w brzemię), берéменѣть, оберéменѣть, брюхáтѣть, обрюхáтѣть, чревáтѣть, отчревáтѣть; дѣлаться, сдѣлаться берéменною, д. брюхáтою, д. чревáтою; зачáти, пріимáти во чрéвѣ младéнца; у ciąży być, чревоносúти, носúть [*abo* имáти] младéнца во чрéвѣ; быть берéменною, б. чревáтою, б. брюхáтою; *Jur.* ciąża (= zajmowanie i rzecz zajęta, zaaresztowana), отобрáніе вещéй у кого-либо, описáніе имýщества, взятіе въ закладъ, (взятіе въ присмóтръ), заарестовáніе; отобранныя вѣщи, заарестóванныя вѣщи, вѣщи взятыя въ закладъ; *it.* ciąż (= zaprząg, sprzężaj, pociąg, *qu. v.*), упряжь.

Ciążać, *v. a. contin.*, **Ciążyć**, *v. impf.* (= obciążać kogo, ciężar nakładać na kogo), обременять, -нúть кого чѣмъ, налагáть на кого брéмя, отягощáть, отяготѣть; взвáливать что на кого; возлагáть что на кого; тяготѣть; (= uciskać, uciążać, *qu. v.*), °тѣснúть, стѣснúть, притѣснúть, угнетáть, тяготѣть, обижáть, оскорбля́ть; *it. v.* **Frasować** (kogo); ciążące długi, угнетáющіе долгú, большіе долгú; v. **Ciężyć**; *Jur.* ciążać, (grabieżą sądową, strofami co od kogo wymagać, zajmować sądownie), отобрáть, отобрáть въ казнý; отобрáть, отобрáть у кого вѣщи, заарестóвывать, заарестовáть, брать что въ присмóтръ, брать что въ закладъ, налагáть, наложúть запрещéніе [*abo* арéстъ] на что; v. **Konfiskować**; †ciążyć na kogo, (żalić się na kogo, *qu. v.*), жáловаться на кого; **Ciążanie**, **Ciążenie**, -ia, *n.* обременéніе, отягощéніе; (ciężenie), тяготѣніе; *it.* тягость; тѣснéніе; притѣснéніе; угнетéніе; *it.* тяжесть; v. **Ciąż**, **Ciąża**, **Ciążanie.**

Cibora, v. **Cybora.**

Ciboryum, v. **Cyborym.**

Ci-ś, v. **Ci.**

Ci-chacz, -a, *m.* (człowiek cichy, cicho siedzący, milczący), тихій человѣкъ; скрýтникъ, скрýтный человѣкъ; понýра; **-chaczem**, **-chaczkiem**, *adv.* (po cichu, milczkiem, pokryjomu, ukradkiem), óчень тихо; тихóнько; потáйку, потихóньку, потихóнькому; тихимъ óбразомъ; тихомолкомъ; тихомолкою; въ тихомолку; *pop.* молчкóмъ; безъ шýму; исподтишкá; исподтихá; непримѣтно; тишкóмъ; укрáдомъ, укрáдкою; тайкóмъ; скрýтно; скрýто; *it.* втáйнѣ; porwać cichaczem, взять укрáдкою; wkradać się, wkraść się cichaczem, вкрáдываться, вкрáсться тайкóмъ; wkraść się, wejść cichaczem (nocą w czyj dom), забрáться, войтú потихóньку [нóчью въ домъ]; precz iść, odejść cichaczem, уйтú тайкóмъ; уйтú тихомолкомъ [не сказáвши никому]; (= wykraść się), уйтú укрáдкою; вúкрасться, уйтú тайкóмъ; **-chnąć**, *v. n. impf.*, **ucichnąć**, **ucichnąć**, *v. perf.* (= ciszeć, cichym się stawać), тѣхнуть, становúться тúхимъ, дѣлаться тúхимъ, смирѣть, становúться [*abo* дѣлаться] смúрнымъ; утихáть, затихáть, притихáть, [у-, при-, за-тѣхнуть, *v. perf.*]; успокóиваться, успокóиться; wiatr cichnie, ucicha, вѣтеръ утихáетъ; morze ucichło, бýря нá морѣ утихла; мóре уходилось; **-cho**, **pocichu**, *adv.* (z cicha; ciszéj, *adv. compar.* тúше), тѣхо, тишкóмъ, тихóнько, скрýтно; смúрно; спокóйно; втáйнѣ; тúхимъ óбразомъ; (= bez zgiełku, bez hałasu), спокóйно; безъ шýму; (v. **Cichaczem**); v. **Niegłośno**; *it.* безмóлвно; лежéть cicho, лежáть тѣхо; не шевелúться; стáть cicho, стоять тѣхо; съ мѣста не трóгаться; modlić się cicho, po cichu, молúться потихóньку; *it.* молúться наедúнѣ; cicho! ciszéj! молчáть! тúше! (= cyt!) тúше! тсъ! отъ! цыцъ! **-chochód**, **-oda**, *m. H. n.* (*bradypus*; v. **Leniwiec**), тихохóдъ; лѣнúвецъ; v. **Ait**; **-chość**, **-ści**, *f.* тѣхость; тишинá; покóй; миръ; (= bezmowność, milczenie), безмóлвіе, молчáніе, тишинá; *it.* безбýрность; безмятéжность; (= spokojność), спокóйность; (= łagodność), кротость, тѣхость, смирéніе, незлóбіе; (= łaskawość), ласковость; *it.* безвѣтріе; тишь; nocna cichość, ночнáя тишинá; *it.* ночнóй покóй; cichość nocy, тишинá нóчи; w nocnéj cichości, въ ночнóй тишинѣ; въ тишинѣ нóчи; cichość morska (= morskie uspokojenie, cisza), тишь нá морѣ; w cichości, потихóньку; v. **Cicho**, **Cichaczem**; zachować cichość, умолчáть; **-chuchny**, -a, -e, **-chuczki**, **-chutki**, **-chusieńki**, **-chuteńki**, -a, -ie, *adj.* тѣхонькій, весьмá тѣхій; смирнѣхонькій, смирнѣшенькій, весьмá смúрный; [v. **Spokojniuteńki**, **Skromniuteńki**]; **-chuchnie**, **-chuczko**, **-chutko**, **-chusieńko**, **-chuteńko**, *adv.* тихóнько, тихóнько, весьмá тѣхо; потихóньку; потихóхоньку; безъ шýму; v. **Cichaczem** & **Cichy**; смирнѣнько, смирнѣхонько, смирнѣшенько, весьмá смúрно; **-chy**, -a, -e, *adj.* [ciższy, *compar.*], тѣхій; не шýмный; безбýрный; безмятéжный; спокóйный; покóйный; мúрный; смúрный; угомóнный; кротúкій; скрóтній; миролюбúвый; °слáбый, лёгкій; *it.* безмóлвный, молчалúвый; cichy człowiek, тѣхій, скрóмный, миролюбúвый человѣкъ; v. **Cichacz**; cicha po-

Digitized by Google

goda, тѣхая погода; ciche morze, тѣхое мóре; cicha woda, стоѣщая [*i. e.* не имѣющая теченія] водá; §. cicha woda brzegi podrywa *abo* ciche wody brzegi rwą, тѣхая водá берегá рвётъ; тѣхая водá берегá подмывáетъ; въ тѣхомъ óмутѣ [*abo* болóтѣ] чéрти вóдятся; *fig.* cicha woda (= z cicha pęk), скрытникъ, скрытный, неотвровéнный, хитрый человѣкъ; мошéнникъ; плутъ; po cichu, z cicha, *adv.* v. Cicho, Cichaczem; cichym sposobem, тѣхимъ óбразомъ; v. Cicho; mówić z cicha, говорúть тѣхо; *v.* шептáть; *Eccl. sl.* ѝстолста, нѣзкимъ гóлосомъ говорúть; быé cichym, быть спокóйнымъ; молчáть.

Cię = Ciebie, *pron. Gen. & Acc. sing.* тя, тебá; v. Ty.

Ciec, [*Praes.* 1. *p. s.* ciekę, 3. *p. s.* ciecze; *Praet.* cieki], *v. n. impf.*, **Ciekнąć**, *v. semelf.* течь; плыть; протекáть; кáпать; лúться; истекáть; сочúться; *it.* жидѣть; dach ciecze, кровля кáплетъ, кр. течётъ; woda ciecze z dachu, водá течётъ съ кровли; rzeka, woda ciecze, рѣкá, водá течётъ; okręt, statek, beczka ciecze, корáбль, сѣдно, бóчка течётъ (= пропускáетъ сквозь себá вóду); pot ciecze mu z czoła, потъ лѣётся съ лица его; потъ грáдомъ съ него катúтся; łzy mu cieką z oczu, слёзы текýтъ [*abo* лѣётся] изъ глазъ его; слёзы катúтся у него изъ глазъ; oczy mu cieką, у него глазá гноятся; у него гной течётъ изъ глазъ; z nosa mu ciecze, у него сопли текýтъ; krew mu z nosa ciecze, у него кровь течётъ [*abo* идётъ]; у него кровь идётъ изъ носу; ciec dokąd (= biedz szybko), * течь; летѣть; скóро проходúть; подвигáться впередъ; krew ciecze z rany, кровь течётъ изъ рáны; czas chybkim ciecze pędem, врéмя бúстро течётъ [*abo* уходúтъ]; v. Cieczenie, Ciekący.

Cięcie, -ia, *n.* сѣчéніе; удáръ; лóзанъ; рубéнцъ; *it.* рýбка, срýбка; кóлка; v. Rąbanie; cięcie pióra, разщéпъ перá, раскéпъ перá; rana cięciem zadana, (rana cięta), рáна отъ удáра, прорѣзъ; mieć cięcie na twarzy, имѣть рубéнцъ (знакъ) на лицѣ; jedném cięciem, однимъ удáромъ; *Mathem.* cięcia (= przecięcia) ostrokręgowe, коническія сѣчéнія; v. Odcinek.

Ciecierzyca, -y, *f. Bot.* (ciecióрka ogrodna, groch Włoski, *cicer arietinum*), барáній горóхъ; овéчій горóхъ, Италіáнскій горóхъ; [*cfr.* Чечевúца]; волóшскій горóхъ.

Ciecierzyczka, -i, *f. Bot.* (ciecióрka dzika, *cicerula*), дúкій чёрный горóхъ; дúкій волóшскій горóхъ.

Cieciórciany, -a, -e, *adj.* 1. *H. n.* тетеревúный, тетерéвій; принадлежáщій тетерямъ; 2. *Bot.* относáщійся къ Италіáнскому горóху; v. Cieciórka (1. 2.).

Cieciórecska, -i, *f. Bot.* (plonna albo dzika cieciórka, *cicerula*), 1. v. Ciecierzyczka; 2. cieciórecska pospolita, mała, upstrzona, (*coronilla varia*), вáзель; v. Cieciórka.

Cieciórka, -i, *f.*, **Cieciórecska**, -i, *f. dim.* 1. *H. n.* (ptak, samica cietrzewia), тетéря, тетѣрька, сáмка тéтерева; v. Cietrzew; 2. *Bot.* (rodzaj grochu), v. Ciecierzyca, Ciecierzyczka.

Cięciwa, -y, *f.*, **Cięciwka**, -i, *f.* (struna bydlęca na łuku rozpięta), тетивá, тóлстая струнá у стрѣльныхъ лýковъ; *Anat.* (= sucha żyła), сухáя жúла; *Mathem.* (linia prosta łącząca końce dwa łuku, *chorda*), хóрда; *it. v.* Sznur, Sznurek; - nadpięta, v. Nadpięty; Cięciwna żyła, *f. Med.* (*varix*), óпухоль [отъ расширéнія венъ]; ýзелъ венъ.

Ciechać się, v. Cackać się.

Ciecz, **Cieczа**, -y, *f.* (płyn), текýчесть; жúдкость; распливчивость; текýчее вещество.

Cieczenie, -ia, *n.* теченіе; токъ; плúтіе; кáпаніе; истекáніе; *Med.* флюсъ, теченіе мокрóты, насмóркъ; - z oczu, гноетеченіе изъ глазъ; - z uszu, гноетеченіе изъ умёл; - ustawne, (fluks z oka, z ucha, fistula), *Med.* фúстула, свищъ, норúстый [*abo* излýчистый] вéредъ; - krwi z nosa, кровотеченіе изъ носу; v. Ciec, Ciekący.

Cięga, -i, *f.* (dęga, pręga, przydłuższy szram), рубéнцъ, мозóль, царáпина, шрамъ, синевá, длинновáтое сúнее пятнó отъ удáра, знакъ отъ удáра; *Meton.* (chłosta, bicie), удáръ [бичёмъ, плéтью, кнутóмъ]; лóзаны, побóи; *fig.* v. Cios, Klęska.

Cięgaczka, -i, *f.*, **Cięgoty**, *pl.* (przeciąganie, łamanie w stawach), тянýтіе, ломóта въ сустáвахъ; бóль въ сустáвахъ; v. Ciągawka.

Cięgatura, **Cyngatura**, -y, *f.*, **Cięgaturka**, -i, *f. dim.* (przepaska), пóясъ; кушáкъ; шарфъ.

Cięgiel, **Cyngiel**, -gla, *m.* (u skrzypów: deszczułka, o którą jednym końcem struny założone po nad podstawkiem w górę idą), дощéчка, къ котóрой привáзываются струны на скрúпкѣ; v. Piesek; (*cfr.* Кобúлка); cyngiel u strzelby, (haczek pod zamkiem, za którego poruszeniem kurek w panewkę bije), спускъ, спусковáя собáчка, [желѣзный язычёкъ у ружьá, кóимъ спускáется курóкъ]; боевáя пружúна; обцáчек, półobrączka otaczająca cyngiel u strzelby, (antaba u strzelby), спусковáя скобá, прикладная скобá у ружьá; cyngiel u łuku, (z którego poruszeniem cięciwa się spuszcza), спускъ, [спусковáя] собáчка у лýка [*abo* у самострѣла].

Cięgiem, v. Ciągiem, Cięg.

Cięgłość, **Cięgły**, v. Ciągłość, Ciągły.

Cię-gotać, *v. n. impf.* (głos wydawać kuropatwy, o куропáткахъ:) кричáть; -gotanie, -ia, *n.* кричáніе.

Cięgotka, -i, *f.*, **Cięgotki**, *pl.* (choroba, kurcz korzenia męzkiego, *priapismus*), пріапúзмъ, болѣзненное напряжéніе мýжескаго дѣтоpóднаго ýда [безъ всáкаго чýвства пóхоти, но дáже соединéнное съ бóлью]; напряжéніе мýж. дѣторóднаго ýда съ бóлью.

Cięgoty, v. Cięgaczka.

Ciek, -u, *m.* (cieczenie, płynienie), токъ, теченіе; тéча; истéченіе; v. Cieczenie.

Ciekać, *v. n. impf.*, 1. (= szybko biegać), бѣгать, бѣжáть; идтú скóро, поспѣшно, стремúтельно; рúскать; рúсхать; tam i sam ciekać, бѣгать тудá и сюдá; - około czego (= usilnie chodzić koło czego), суетúться, бросáться во всѣ стóроны, старáться о чёмъ, ходúть за дѣломъ; - (= dociekać, dochodzić, ślakować, *qu. v.*), развѣдывать о чёмъ, вывѣдывать о чёмъ, доискиваться, испытывать, изслѣдовать; 2. Ciekać się, *v. r.* (o psach i wilkach: biegać się), быть въ расхóдкѣ, въ тéчкѣ, бѣгаться, сходúться для прилóду.

Ciekący, -a, -e, *part. a.* 1. текýщій, текýчій; плывущій; протекáющій; истекáющій; кáплющій; плáвный; *Med.* гнóйный, гнойлúвый; v. Płynący; woda ciekąca, текýчая водá; протóчная водá; ciekąca nie moc, v. Ciekączka; *it. v.* Tryper; ciekące oczy, (*occuli lippi*), гноетéчные [*abo* гноетéчныеr, мойлúвые] глазá; części ciekące (= humory ciała, *partes corporis fluidae, humores*), влáжныя, жúдкія чáсти тѣла, влáги, жúдкости; ciekące zegary, zegarki = wodą lub piaskiem ciekące, водяные или песóчные часы; клепсúдра; 2. ciekący, v. Ciekły, Płynny; *it. v.* Ciec, Cieczenie.

Ciekączka, -i, *f.* (biegunka, *qu. v.*), понóсъ; мытъ; (= pollucya), истéченіе сѣмени, сѣменотеченіе; гонорéя; - jadowita, перелóй; v. Tryper, Rzeżączka, Nosacizna.

Ciekanie, -ia, *n.* бѣганіе, бѣжáніе; рúстаніе; рúсканіе; v. Ciekać; 2. - się, тéча, тéчка, расхóдка; v. Ciekać się.

Cie-kawiec, -wca, *m.* любопúтный человѣкъ; *Eccl. sl.* многоискáтель; -kawość, -ści, *f.* пытлúвость, любопúтность, любопúтство; любознáтельность, любознáніе; сúльное желáніе узнáть или увѣдѣть чтó-либо; *it.* - (= chęć do nauk), охóта къ учéніи;

Digitized by Google

-kawy, -a, -e, *adj.*, -wie, -we, *adv.* 1. пытливый, любопытный; любознательный; сильно желающій что-либо узнать или увидѣть; (chciwy nauki), желающій учиться; ciekawym być, быть любопытнымъ; любопытствовать; сильно желать узнать или увидѣть что-либо; (do nauk), имѣть охоту къ ученію; ciekawym kogo (u-) czynić, подстрекать чье любопытство; 2. (= ciekawość wzbudzający, interesujący), любопытный, привлекательный, занимчивый, занимчивый, занимательный, занимающій, интересный; рѣдкій; ciekawa powieść, занимательная [*abo* интересная] повѣсть; bardzo ciekawy, прелюбопытный, преинтересный.

Cieklizna, -y, *f.* (ciecza, płyn, *qu. v.*), текучее вещество; текучесть; жидкость; narzędzie do oznaczenia ciężkości cieklizn, орудіе для измѣренія жидкости, жидкихъ тѣлъ; ареометръ, жидкомѣръ.

Ciekłość, -ści, *f.* (płynność, *qu. v.*), жидкость; *v.* влажность; **Ciekły**, -a, -e, *adj.* 1. (płynny, *qu. v.*), жидкій; удобно растекающіеся; неустойчивый; текучій; ciała ciekłe, жидкія тѣла; 2. (= mający dobry nos, dobry węch), имѣющій хорошее [*abo* острое] чутьё для исканія звѣрей; ищейный, ищій; *it. v.* Szybki, Rączy.

Ciekun, -a, *m.* течецъ, скороходъ; *v.* Biegun.

Cie-lak, -a, *m.* телёнокъ, телецъ, бычёкъ; *v.* Ciołak; -lątko, -a, *n. dim.* (*v.* Ciele), телятко, телёнокъ, телёночекъ; *fig.* (=człowiek rozlazły, nieumiejący sobie radzić, głupiec), настоящій мѣшокъ, тѣленень, глупецъ, глупая башка.

Cielcowy, -a, -e, *adj.* телячій; бычачій.

Ciele mele, Ciele piele, (= tere bzdere, ni to ni owo, niewiedzieć co; ni w pięć, ni w dziewięć), §. ни то, ни сё; ни рыба, ни мясо; ни кожа, ни рожа.

Ciele, -ęcia, *n.* телё, телёнокъ, молодой бычёкъ или корова; cielę morskie, (*phoca; phoca vitulina*), тюлень; нерпа; *v.* лахтакъ; (*trichechus manatus, manatus australis*), морская корова; манатъ; §. chodzi za nim (za nią), jak cielę za krową, онъ (она) ходитъ за нимъ (за нёю), какъ телёнокъ за коровою; онъ (она) вездѣ за нимъ (за нёю); онъ (она) за нимъ (за нёю) безпрестанно ходитъ; онъ (она) съ глазъ его (её) не спускаетъ; настоящій прихвостень; -v. Cieć; skakać, rozigrać się by cielę, прыгать, скакать какъ телёнки, рѣзвиться, резвиться; §. cielęciem wyjechawszy, wolem do domu się wrócić, (zajechać cielęciem, a nazad się wrócić wołem), какъ былъ, такъ въ и есть; дуракъ дуракомъ и останется; осёлъ осломъ и останется; изъ большаго осла всё не выйдетъ слонъ; глупому болвану ни въ чёмъ не будетъ таланту; *fig.* cielę, (człowiek rozlazły, ni be ni me), * настоящій тюлень, дуракъ, дуралей, глупецъ, глупый человѣкъ, глупая, башка, олухъ, неучъ, болванъ, пентюхъ, остолопъ, вихлій, чурбанъ, тёленень, пень, рохля, хомякъ, неповоротливый человѣкъ.

Cielec, -lca, *m.* (odchowane cielę), телецъ; подтёлокъ; złoty cielec, златый телецъ.

Cie-lęcina, -y, *f.* -lęcinka, -i, *f. dim.* (cielęce mięso), телятина, телячье мясо; - pieczona, (cielęca pieczenia), жареная телятина; tylna ćwierć (część) cielęciny, задняя часть телятины; -lęcisko, -a, *n.* (cielę mizerne, paskudne), худое, гадкое телё; -lęcy, -a, -e, *adj.* телячій, *Eccl. sl.* телчій; мясско cielęce, телячья молоки; сладкое мясо; cielęce mięso, телячье мясо; телятина; cielęca pieczeń, жареная телятина; skóra cielęca, телячья кожа; wyprawna skóra cielęca (= abelek), выдѣланная телячья кожа = опёлекъ; cielęca głowa, *a*) (= głowa cielęcia), телячья голова; *β*) (= głowa niepojętna), * непонятная голова; глупая башка; непонятный, безтолковый, глупый человѣкъ; глупецъ; cielęca główka, *Bot.* (gat. wyślinu, *antirrhinum orontium*, Linn.), ключевикъ [раст.].

Cielemecki, -iego, *m.* простофиля, дуренъ; *v.* Głupek, Gap'; *cfr.* Ciele mele, *etc.*

Cie-leśnica, -y, *f.* (kobieta cielesna, ciału oddana; *v.* Cieleśnik), плотоугодница, плотолюбица, сластолюбица; -leśnie, -lesno, *adv.* (cielesnym sposobem, podług ciała), тѣлесно, *Eccl. sl.* тѣлесно; плотски; *it.* (lubieżnie); сластолюбиво, сладострастно; cieleśnie ukarać kogo, наказать кого тѣлесно; cieleśnie żyć, жить плотски; быть плотолюбивымъ; быть преданнымъ плотской похоти; предаваться похотямъ, похотямъ; угождать плотской похоти; -leśnik, -a, *m.* (człowiek cielesny, ciału oddany), плотоугодникъ, плотолюбецъ, сластолюбецъ, *Eccl. sl.* любосластецъ; -lesność, -ści, *f.* 1. тѣлесность; *cfr.* Cielistość; 2. (= cielesne złączenie się), плотское совокупленіе; *v. sub:* Cielesny; 3. (= zmyślność, lubieżność, *etc.*), плотоугодіе, плотолюбіе, удовлетвореніе тѣлесныхъ похотей, сластолюбіе, любострастіе, сладострастіе, плотское вожделѣніе, похотливость; -lesny, -a, -e, *adj.* 1. тѣлесный; плотный, плотяный; плотскій; kara cielesna, тѣлесное наказаніе; *cfr.* Cielisty; 2. (zmyślny, lubieżny, *etc.*), плотскій; плотоугодный, плотолюбивый, преданный плотской похоти, сластолюбивый, любострастный, сладострастный, преданный сладострастію, удовлетворяющій страстямъ, порабощенный плотоугодію; sprawa cielesna, (cielesne złączenie się, *coitus*), соитіе, плотское соитіе, плотское [*abo* половое] совокупленіе.

Cielić się, *v. v. impf.*, ocielić się, *v. perf.* телиться, отелиться; krowa ocieliła się, корова отелилась; ocielenie się, отёлъ.

Cielica, -y, *f.* Cieliczka, -i, *f. dim.* (krówieczka), телица, тёлка, тёлочка, телушка, [молодая корова, ещё не телившаяся].

Cie-listość, -ści, *f.* 1. (ciała dostatek, mięsistość, tylowitość), тѣлистость, дебелость, дебельство, дородность, дородство, тучность, жирность; *cfr.* Cielesność; 2. (= kolor cielisty), тѣлесный цвѣтъ; -listy, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* 1. (mięsisty, tylowaty), тѣлистый, тѣльный, полный тѣломъ, дородный, дебелый, плотный, толстый, тучный, жирный; *cfr.* Cielesny; 2. (= cielistéj farby, cielistego koloru), тѣльный; тѣлесного цвѣта; тѣльного цвѣта; kolor cielisty, тѣлесный цвѣтъ; тѣльный цвѣтъ.

Cielna, -éj, *f.* (cielęciem chodząca), стельная, носящая въ себѣ телёнка; krowa cielna, стельная корова; *cfr.* Cielny.

Cielnospój, -oju, *m. Anat.* (spojenie ciałem, *syssarcosis, symphysis ossium muscularis, connexio ossium carnosa, concarnatio*), суставъ посредственно-мясной, непосредственное соединеніе костей, непосредственное соединеніе костей помощію мышцъ.

Cielny, -a, -e, *adj.* (od ciała, cielesny), тѣльный, тѣлесный.

Cielsko, -a, *n.* 1. *v.* Cielęcisko; 2. Cielsko, -a, *n.* (ciało mizerne, paskudne), скверное, гадкое, мерзкое тѣло.

Ciem, 1. *gen. pl. subst.* Ćma, *qu. v.*; 2. Ciem, *v.* Ty.

Ciemcowy, Cymcowy, -a, -e, *adj.* (z ciemca, zamszowy), замшевый, сдѣланный изъ замши; Ciemiec, Cymiec, -ma, *m.* (zamesz), замша.

Ciemię, -ienia, *n.* Ciemiączko, -a, *n. dim.* (najwyższa część albo wierzch [wierzchołek] głowy), тѣмя, [тѣмя], тѣмячко, вершина головы; *fig.* nie bito go w ciemię или w ciemię go nie bito (= nie głupi), не битый въ тѣмя; онъ не глупъ; онъ человѣкъ не глупый.

Ciemięga, -i, *f.* 1. (nużenie się, suszenie mózgu, mozoł), головоломъ, головоломная работа, трудъ-

Digitized by Google

ность; 2. **Ciemięga**, -i, *m.* (zmudnik, nudnik, który sam nie wie, co chce, innych bez potrzeby kłopoce), взбалмошный, скучный, докучливый человѣкъ; **Ciemięgać**, *v. n. impf.* (głowę komu bez potrzeby buszyć), v. **Mantyczyć**.

Ciemieniowy, -a, -e, *adj.* (od ciemienia), темянный, принадлежащій къ темени; ciemieniowa kość, темянная кость.

Ciemieniucha, -y, *f.* струпъ.

Ciemiernik, -a, *m. Bot.* (*helleborus s. veratrum*), смертоѣдъ, чемерица, чемерничекъ (раст.); *v.* Стародубка; **Ciemierzyca**, -y, *f. Bot.* (*helleborus albus s. veratrum album*), чихотка, чемерица блѣдноцвѣтная; - czarna (*helleborus niger s. veratrum nigrum*), чемерица чёрная.

Ciemie-rzycznik, -a, *m.* -rzycznica, -y, *f. Bot.* большой кунжутъ, кунчукъ; -rzycznikowy, -a, -e, *adj.* относящійся къ большому кунжуту, кунжутный.

Cie-mięźca, -y, *m.* -mięźnik, -mięzyciel, -a, *m.* мучитель; притѣснитель; угнетатель; v. **Uciemiężyciel**; -mięzenie, -ia, *n.* мученіе; притѣсненіе; угнетеніе; удрученіе; v. **Uciemiężenie**; -mięzony, -a, -e, *part. p.* удрученный, притѣсненный, угнетенный; v. **Uciemiężony**; -mięzyć, *v. a. impf.*, z-, u-ciemiężyć, *v. perf.*, uciemiężać, *v. contin.* мучить; удручать, угнетать, утѣснять, притѣснять, приводить въ изнеможеніе; -mięzyciel, v. **Ciemiężca**; -mięzycielka, -i, *f.* мучительница; притѣснительница; угнетательница.

Ciemięzyk, -a, *m. Bot.* (ziele, *saxifraga*; v. **Łomikamień**), разрывъ-трава, каменоломка, каменоломъ, ломикамень (раст.).

(Ciemku), po Ciemku, *adv.* (w ciemnym, po omacku, bez światła), въ потёмкахъ; въ потьмахъ; во тьмѣ; w po-ciemku chodzić, общупью ходить въ потёмкахъ; siedzieć po-ciemku, сидѣть въ потёмкахъ.

Ciem-nawo, *adv.* темновато; нѣсколько темно, (н. тёмно); -nawość, -ści, *f.* (niezupełna ciemność), темновато; *Eccl. sl.* сумерки, сумракъ; -nawy, -a, -e, *adj.* темноватый; нѣсколько тёмный; сумрачный; -nia, -i, *f.* (ciemność, ciemnota, miejsce ciemne), темнота; тма, тьма; мракъ; тёмное мѣсто; мѣсто, гдѣ нѣтъ свѣта; потёмки; -nić, *v. a. impf.*, uciemnić, *v. perf.* (ciemnym czynić, zaciemniać), затемнять, -ить; дѣлать тёмнымъ; помрачать, -чать; затмѣвать; омрачать; -nica, -y, *f.* темнота; потёмки; тёмное мѣсто; мѣсто, гдѣ нѣтъ свѣта; (więzienie ciemne), темница, тюрьма; ciemnica nositelna, (*camera obscura*), камера-обскура; -niczny, -a, -e, *adj.* (od ciemnicy więzienia), темничный, тюремный; stróż ciemniczny, темничный [*abo* тюремный] стражъ; -niczny, -ego, *s. m.* (stróż ciemnicy, czyli więzienia lub więźniów), темничный [*abo* тюремный] стражъ, т. сторожъ, т. надзиратель, тюремщикъ; -nieć, *v. n. impf.*, z-, o-ciemnieć, *v. perf.* 1. (ciemnym się stawać), темнѣть, потемнѣть, становиться тёмнымъ; *it.* v. **Brudnieć**; 2. (= ślepym się stawać), слѣпнуть, ослѣпнуть, терять зрѣніе, лишаться зрѣнія, дѣлаться слѣпымъ; † -nik, -a, *m.* (człowiek ciemnotę lubiący), обскурантъ; врагъ просвещенія; понура; -nisty, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* (pełen ciemnoty), полный темнотою; совсѣмъ тёмный; -niuchny, -a, -e, -niutki, -niuteńki, -niusieńki, -niusieńieczki, -a, -ie, *adj.* (v. **Ciemny**), темнёхонькій, очень тёмный; -no, 1. *adv.* тёмно, темно; безъ свѣта; мрачно; * неясно; 2. **Ciemno**, -a, *s. n.* (ciemnota, *qu. v.*), темнота; -nobarwny, -a, -e, *adj.* (farby ciemnéj), темноцвѣтный; тёмнаго цвѣта; -noblękitny, -a, -e, *adj.* (ciemnomodry), темноголубой, синій; темносиній, синётный; *v.* Прáзелень; -nobrunatny, -a, -e, *adj.* темнокоричневый, темнокоричный; кофейный; каштановаго цвѣта; (o koniach;) темнобурый, чернобурый, темногнѣдый, карáковый; темнокаштановый; ciemnobrunatny kolor, темнокоричневый [*abo* кофейный] цвѣтъ; -nocisawy, -a, -e, *adj.* (o koniach kasztanowatych), темнобурый; темногнѣдый; темнокаштановый; карáковый; -nocznerwony, -a, -e, *adj.* темнокрасный; бакáнный; -nogniady, -a, -e, *adj.* (o koniach kasztanowych, gniadawych), темногнѣдый; темнокаштановый; -nokawowy, -a, -e, *adj.* темнокофейный; -nokasztanowaty, -a, -e, *adj.* темнокаштановый; -nomglisty, -a, -e, *adj.* (mgłą gęsto zaćmiony), покрытый густымъ туманомъ; -nookl, -a, -ie, *adj.* имѣющій тупые, слабые глаза, близорукій; v. **Ciemny**; -norod, -a, *m.* (ślepourodzony), слѣпорождённый; -norusy, -a, -e, *adj.* (ciemnokasztanowaty), темнорусый; темнокаштановый; -ność, -ści, *f.* (niejasność, brak światła), темнота; отсутствіе свѣта; мрачность; тёмность; мракъ; тма; - oczu, (niedowidzenie, ślepota), близорукость; слѣпота; неимѣніе, отсутствіе зрѣнія; помрачность; недальновидность; -mowy, (niejasność, niezrozumiałość), неясность, невразумительность, непонятность; -nosiwy, -szary, -a, -e, *adj.* темносѣрый; *it.* смурый; -nota, -y, *f.* 1. темнота; 2. *Medic.* (*gutta serena*, *ἀμαύρωσις*), тёмная водá; чёрное бельмо; *v.* Тускъ; 3. *fig.* невѣжество; *it.* неизвѣстность; -nowid, -nowidz, -a, *m.* (człowiek niejasno widzący, słabego wzroku), слабозрачій, слабый зрѣніемъ, имѣющій слабое зрѣніе; *v.* Близорукій; -nowłosy, -a, -e, *adj.* темноволосый; -nowrony, -a, -e, (o koniach karych), темновороный; -nozielony, -a, -e, *adj.* темнозелёный; -nożółty, -a, -e, *adj.* темножёлтый, рудожёлтый; **Ciemny**, -a, -e, *adj.* 1. (niejasny, niewidzny, bezświatły), тёмный; не имѣющій свѣта; мрачный; неясный; тусклый; ciemna noc, тёмная ночь; ciemny las, дремучій [*abo* мрачный, тёмный, густой] лѣсъ; ciemne okno, тусклое окно; ciemny kolor, (niejasny), тёмный цвѣтъ; 2. (= niejasny do zrozumienia, niezrozumiały), тёмный, неясный, невразумительный, непонятный; 3. *Log.* (= nieoświecony, nieświatły), тёмный, непросвѣщённый, безграмотный, не знающій грамоты; несвѣдущій; 4. (niewidomy), тёмный, слѣпый; 5. v. **Nieznakomity**.

Cień, -nia, *m.*, **Cień**, -ni, *f.* **Cienie**, -ia, *n.*, *it.* **Cienie**, *pl.* тѣнь, *Eccl. sl.* сѣнь; §. chodzi za nim, jako cień za ciałem, (= jak cielę za krową), онъ ходитъ за нимъ какъ тѣнь; онъ отъ него не отходитъ; онъ вездѣ за нимъ; онъ съ глазъ его не спускаетъ; настоящій прихвостень; (o człowieku bojaźliwym:) cienia się swego boi, онъ тѣни своей боится; онъ самаго себя боится; онъ ужасный трусъ; онъ ужасно пугливъ; (w malarstwie:) тѣнь, тёмныя краски; światło i cień, свѣтъ и тѣнь; свѣтотѣнь; смѣшеніе свѣта съ тѣнью; клеръобскюръ; оттѣнка; v. **Cienlowanie**; cień go tylko (o człowieku: zmizerniał, zniszczał), онъ весь изсохъ; на немъ только кожа да кости; настоящій [*abo* сущій] мертвецъ; кащей безсмертный; *Myth. Poet.* cień (= dusza z ciałem rozłączona, duszyca; mara, ćma), тѣнь, душа умершаго; *it.* привракъ, привидѣніе; мечта; cienie blade, (= dusze), блѣдныя тѣни [умершихъ = души усопшихъ]; Charon cienie (= dusze) blade przewoził przez Styks, Харонъ перевозилъ блѣдныя тѣни [*abo* тѣни умершихъ] черезъ Стиксъ; cień śmierci, сѣнь смерти; мракъ смерти; мракъ ужасный; cień (= miejsce cieniste, od słonecznego upału wolne; v. **Chłód**), тѣнь, тѣнистое мѣсто; v. **Cienik**; siedzieć pod cieniem (w cieni), сидѣть подъ тѣнью (въ тѣни); cień (= obrona,

Digitized by Google

ochrona, *etc.*), * сѣнь, защита, покровъ, покровительство, заступленіе; pod cieniem skrzydel jego, подъ сѣнію крылъ его; подъ его покровительствомъ; *Fortf.* cień (= zasłona robotników od strzelby nieprzyjacielskiéj), бліндунгъ, закрышка, заслонъ, щитъ; *cfr.* Амбразура; *Bot.* pocny cień, (ziele, strzali jad, *dorycnium*), горстникъ; v. **Pslnki, Pslanka, Słodkogorz.**

Cieńczeć, Cienieć, Cieńszeć, *v. n. impf.*, zcieńczeć, *v. perf.* (cieńszym się stawać, subtelnieć, *qu. v.*), тонѣть, тончать, истончать, становиться тонкимъ [*abo* нѣжнымъ], уменьшаться въ объёмъ; худѣть, похудѣть, становиться худымъ; спадать, спасть съ тѣла, сп. съ лица; *fig.* v. **Maleć, Mniejszeć; Cieńczyć, Cieńszyć,** *v. a. impf.*, **ścieńszyć,** *v. perf.* (= ścieńszać, ścieńszym uczynić, umniejszać, *qu. v.*), тончать, истончать, истонять, утонять, утонять; дѣлать тонкимъ; убавлять толщины; отонять, -нять; дѣлать, сдѣлать тоньше, уменьшать, -шать; *it.* съуживать, съузить; cieńczyć, wycieńczyć kogo na majątku, (niszczyć, wyniszczyć kogo na majątku, ubożyć), разорять, разорить кого въ конецъ [*abo* до крайности]; приводить, привесть кого въ нищету; **Cieńczyć się,** v. **Cieńczeć,** (stać się cieńszym).

Cienić, *v. a. impf.*, o-, u-, **zacienić,** *v. perf.* (cieniem obtulać), **ocienić,** осѣнить, приосѣнить, -нять; затѣнивать, затѣнить, -нять; бросать тѣнь на что; – się, осѣниться, осѣниться; *cfr.* **Cieniować.**

Cienieć, v. **Cieńczeć.**

Cieniéj, *adv. compar.* тоньше; v. **Cienko, Cienki.**

Cieniek, v. **Ciennik.**

Cienienie, -ia, *s. n. v.* **ocienienie;** v. **Cienić.**

Cienik, -a, *m. dim.* (mała cień), малая тѣнь, малая сѣнь; v. **Cień.**

Cie-niowaé, *v. a. impf.* (cienie dawać; *propr. et* *), оттѣнивать, оттѣнить, -нить; дѣлать тѣни на рисункѣ; наводить, навести [*abo* набрасывать, набросить] тѣнь на что; тѣнить; **-niowanie,** -ia, *n.* (dawanie cieniów; działanie i skutek działania; *propr. et* *), оттѣниваніе; оттѣненіе; тѣнь, оттѣнь; оттѣнка; оттѣнокъ; **-niowany,** -a, -e, *part. p.* оттѣненный; **-niowy,** -a, -e, *adj.* (od cienia), тѣневый, относящійся къ тѣни; **-nistość,** -ści, *f.* (mnogość cienia), тѣнистость; густая тѣнь; осѣненіе, приосѣненіе; **-nisty,** -a, -e, *adj.*, **-sto,** *adv.* (w cień obfitujący), тѣнистый; сѣнистый; имѣющій густую тѣнь *abo* сѣнь; отбрасывающій густую тѣнь; покрытый тѣнью; благосѣнный; cieniste drzewo, тѣнистое дерево; cienista lipa, тѣнистая липа; miejsce cieniste, тѣнистое мѣсто; тѣникъ; v. **Ciennik.**

Cie-niuchny, -a, -e, **-niuczki, -niusieńki, -niuteńki, -niuśki, -niutki, -niusieneczki, -niuteneczki,** -a, -ie, *adj.* тоненькій, тонёхонекъ, тонёшенекъ, очень тонкій, очень тонокъ; v. **Cienki.**

Cienki, -a, -ie, *adj.* [**Cieńszy,** *compar.* тоньшій, тончайшій], тонкій, тонокъ; нетолстый; (= nietłusty, niegruby, niebrzuchaty), тонкій, тончайшій, худой, худощавый, худотѣлый, сухощавый; v. **Subtelny, Wysmukły, Smukły;** (o materyach = niedychtowny), рѣдкій, нечастый; *it.* тонкій; (o cieczach, trunkach, napojach = rzadki, niegęsty, słaby), жидкій; слабый; некрѣпкій; *it.* (= delikatny, ostry), * тонкій, нѣжный, разборчивый; *it.* тонкій, острый, чуткій; cienkie wytarte miejsce jakiéj skóry, пашина, пашинка, тонкое мѣсто на выдѣланной кожѣ, которое легко прорывается; cienki, wytarty, пашинный, имѣющій пашины; cienka materya, tkanka, тонкая матерія, ткань; тончина; cienkie sukno, тонкое сукно; cienkie płótno, рѣдкое полотно, рѣдкій холстъ; cienkie i grube płótno, рѣдкая, неплотная и толстая холстина; рѣдина, рѣдь; *it.* v. **Bisior, Kment;** cienki papier, тонкая бумага; cienka deska, тонкая доска; тесъ; deska cienka a wązka, теснина; тонкая, вытесанная или выпиленная доска; v. **Tarcica;** cienkie piwo, слабое пиво; cienki głos, тонкій голосъ; v. **Dyszkant;** cienki smak, тонкій вкусъ; cienki węch, тонкое обоняніе; чуткое обоняніе; od cienkiego końca (począć, powoli, stopniami), мало-по-малу; постепенно; по степенямъ; *Eccl. sl.* потонку; **Cien-ko,** *adv.* [**Cieniéj,** *compar. adv.* тонѣе, тоньше, тончѣе], тонко; не толсто; нѣжно; слабо, *etc.* v. **Cienki;** *fig.* cienko śpiewać (= spuszczać z tonu; v. **Kwinta**), сдѣлаться уступчивѣе; сд. снисходительнѣе къ кому; присмирѣть; cienko około niego, v. **Chudo** (z nim), **Skąpo** (koło niego); **-kogłosny, -kogłosy,** -a, -e, *adj.* (głosu cienkiego), тонкоголосый, имѣющій тонкій голосъ; *Eccl. sl.* тонкогласный; **-konogi,** -a, -ie, *adj.* (nogi cienkie mający), тонконогій; **-kość,** -ści, *f.* тонкость; тонина, тонина; чистота; * нѣжность; *it.* рѣдизна; *cfr.* **Cienki;** cienkość sukna, тонкость сукна; cienkość smaku, тонкость, утонченность вкуса; **-kowłosy,** -a, -e, *adj.* тонковолосый; рѣдковолосый; тонкошерстный.

Cienkusz, -a & -u, *m.* (piwo pośledniej), пойливо; лёгкое, слабое пиво; (każdy słaby trunek), всякій слабый напитокъ.

Ciennik, † **Cieniek,** -a, *m.* **Ciennicżek,** -czka, *m. dim.* 1. (narzędzie od cienia, zasłona od upału słonecznego, od światła i t. d., parasol), тѣникъ; щитокъ; ширмочка; заслонъ; зонтикъ, парасолъ; 2. (miejsce cieniste), тѣникъ; тѣнистое мѣсто; **Ciennyy,** -a, -e, *adj.* (od cienia, cieniowy), тѣневый.

Cieńszeć, v. **Cieńczeć; Cieńszy,** -a, -e, *compar.* тоньшій, тончайшій; v. **Cienki; Cieńszyć,** v. **Cieńczyć.**

Cie-pławo, *adv.* тепловато, нѣсколько тепло; **-pławość,** -ści, *f.* (letniość), тепловатость; **-pławy,** -a, -e, *adj.* (letny), тепловатый, нѣсколько тёплый.

Cieplec, -plca, **Cieplek,** -plka, *m.* (kamień drogi, *apsycios*, Plin.), родъ драгоцѣннаго камня.

Cie-pleć, *v. n. impf.*, **ścieplec, ocieplec,** *v. perf.* (stawać się ciepłym), теплѣть, становиться тёплымъ; † **-plenica,** -y, *f.* (ogrzewadło, naczynie do ogrzewania łóżek), грѣлка, нагрѣвальникъ; **-plić,** *v. a. impf.*, **ścieplić, ocieplić,** *v. perf.*, (ciepłym uczynić, grzać, ogrzewać), грѣть, согрѣвать, согрѣть, отогрѣвать, подогрѣвать, нагрѣвать, нагрѣть; производить теплоту; **-plica,** -y, *f.*, (trepauz), v. **Cieplice** (2); **-plice,** -plic, *pl.* **-pliczki,** -pliczek, *f. pl. dim.* 1. (wody z przyrodzenia ciepłe), теплицы; тёплыя воды; 2. cieplica ogrodowa, (ciepłodom, trepauz), теплица, тепличка, [зданіе съ печами, устроенное для сохраненія растеній]; оранжерея; 3. cieplice, (powietrze ciepłe, ciepłota), теплота, тепло, тёплый воздухъ; **-plicny,** -a, -e, *adj.* (od cieplic), отъ теплицъ; относящійся къ теплицамъ, къ тёплымъ водамъ; **-plik,** -plnik, -a, *m.* (ciepłoczyn, pierwsza przyczyna ciepła; *caloricum, materia caloris, thermogenium; calorique*), теплородъ, теплотворъ, теплота; **-plikomiar,** -u, *m.* (narzędzie zdatne do oznaczenia ilości zawartego w ciałach ciepliku; *calorimetrum; calorimètre*), калориметръ, тепломѣръ, [орудіе, служащее къ опредѣленію теплоты]; **-plikowy,** -a, -e, *adj.* (od cieplika), теплородный, теплотворный, относящійся къ теплороду или теплотвору; **-pło,** 1. *adv.* тепло; §. 1 ciepło i zimno z jednéj gęby, (I dmucha i chucha; raz tak, drugi raz inak; odmienny), у него изъ одного рта и тепло и холодно; изъ одного рта, да не одинъ вѣсти; у него на языкѣ медъ, а подъ языкомъ ледъ; онъ говоритъ и такъ

Digitized by Google

и сякъ; онъ человѣкъ двоязычный; онъ двоязычникъ; odziewać się ciepło, тепло одѣваться; ciepło co chować, держать что тепло, д. въ тёпломъ мѣстѣ; * берёчь, дорожить чѣмъ; *it. v.* **Gorąco**; 2. **Ciepło, -a,** *n.*, **-płość, -ści,** *f.*, **-płota, -y,** *f.* тепло; теплота; ciepło zbytnie, обильная теплота, *vul.* теплынь; **-płoczyn,** v. **Cieplik**; **-płodom,** v. **Cieplice** (2); **-płomiar, -płomierz, -a,** *m.* (narzędzie do mierzenia ciepła), тепломѣръ, термомётръ; **-płomiarowy, -płomierzowy, -a, -e,** *adj.* тепломѣрный, термометрическій, относящійся къ тепломѣру или термомётру; **-płonośny, -a, -e,** *adj.* (przynoszący ciepło), теплоносный, приносящій тепло или теплоту; **-płorodny, -a, -e,** *adj.* (ciepło rodzący), теплородный, теплотворный, производящій тепло или теплоту; **-płość, -płota,** v. **Ciepło** (2); **-płowiewny, -a, -e,** *adj.*, **-nie,** *adj.* (ciepło powiewający), тепло, легко повѣвающій; **-płowolny, -a, -e,** *adj.*, **-no,** *adv.* (wolnociepły, letny), теловатый; **-pluchny, -a, -e, -pluczki, -plutki, -plusieńki, -pluteńki, -plusieneczki, -a, -ie,** *adj.* тёпленькій, теплёхонекъ, теплёшенекъ, совсѣмъ тёплый, совсѣмъ теплъ; **Ciepły, -a, -e,** *adj.* 1. тёплый, *abbr.* теплъ; согрѣтый; содержащій въ себѣ теплоту; нагрѣвальный; ciepły piec, тёплая печь; ciepła woda, тёплая вода; wody z przyrodzenia ciepłe (= cieplice), [цѣлительныя] тёплыя воды; теплицы; 2. (nieobojętny, gorliwy, *qu. v.*), старательный, рёвностный, усёрдный, неутомимый, прилежный; 3. (ciepło się mający, majętny, bogaty), богатый, достаточный, зажиточный; 4. *Jur.* ciepłą ręką (= za życia), при жизни; когда ещё жилъ; 5. na ciepłe nóżki przyjść do kogo (= z rana, nim z łóżka ostygną), прийти къ кому очень рано; застать кого въ постели; v. **Ciepło, Gorący.**

Cierać, v. **Trzeć.**

Cierkać, v. **Ćwierkać.**

Cierlica, *-y, f.* трепалка, трепало, малка, мало, орудіе для трепанія [*abo* мятія] пеньки или льна.

Cierń, -ia, *m.*, **Cierń, -ni,** *f.* 1. (kolec krzewin), тёрнъ, [тернёная] игла, шипъ, колючка; §. nie ma róży bez ciernia, нѣтъ розы безъ шиповъ; (= nic bez ale), *v. sub:* **Ale**; 2. *fig.* v. **Dolegliwość, Przykrość, Ucisk**; 3. **Cierń, Ciernie, Cierznie, -ia,** *n. Bot.* тёрнie; тернёвый кустарникъ; тернёвникъ; ciernie białe, (*berberis vulgaris*), кислый тёрнъ; барбарисъ; барбарисникъ; ciernie zamorskie, cudzoziemskie wonne, (*aspalathus; lignum rhodium*), аспалаѳъ, благовонное деревцо; златоолъ; золотарникъ; Родосское дерево; ciernie kozie, (*tragacantha*), трагаканть, трагаканть, козлобородникъ (раст.).

Ciernić, *v. a. impf.*, **ociernić,** *v. perf.* (cierniem grodzić, obsadzać), огораживать, огородить тёрномъ; за-, об-саживать, -садить тернёвниками; **Ciernieć,** *v. n. impf.*, **ociernieć,** *v. perf.*, (ciernem zarastać), зарастать [*abo* покриваться] тернёвникомъ; зар., покр. тёрномъ; дѣлаться тернистымъ.

Cierniewisko, v. **Ciernisko.**

Ciernik, -a, *m. H. n.* (ryba, *gasterosteus aculeatus*), колюшка [рыба].

Cierniowaty, -a, -e, *adj.* шиповидный; похожій на тёрнъ; v. **Ciernisty.**

Cierniowy, -a, -e, *adj.* тернёвый; относящійся къ тёрну; сдѣланный изъ тёрна; cierniowy krzak, тернёвый кустарникъ; т. кустъ; тернёвникъ; cierniowa tarnka, v. **Tarnka**; droga cierniowa, тернёвый путь; korona cierniowa, тернёвый вѣнецъ.

Ciernisko, Cierniewisko, -a, *n.* (ciernie, miejsce cierniem zarosłe), тернёвище; мѣсто, поросшее тёрномъ; тёрніе; *it.* тернёвый плетень.

Ciernisty, -a, -e, *adj.*, **-sto,** *adv.* тернистый; игли́стый; колючій; покрытый тёрнами; droga ciernista, тернистый путь.

Cier-pieć, *v. n. impf.*, **z-, u-cierpieć,** *v. perf.* 1. терпѣть, стерпѣть; претерпѣвать, -пѣть; сносить, снести, переносить [непріятности и бѣдствія]; страдать чѣмъ, пострадать; чувствовать боль тѣлесную или скорбь душевную; cierpieć głód, терпѣть голодъ; cierpieć ból głowy, nogi, чувствовать боль въ головѣ, въ ногѣ; страдать головою, ногою; cierpię ból głowy, у меня голова болитъ; cierpieć ból zębów, чувствовать боль зубовъ, [*abo* зубную боль]; страдать зубами; cierpieć niedostatek, терпѣть нужду; имѣть недостатокъ въ чёмъ; нуждаться въ чёмъ; cierpieć go nie może, онъ терпѣть его не можетъ; онъ его не жалуетъ; 2. -co, (= dopuszczać, dozwalać, pobłażać czemu, *qu. v.*), допускать, -стать, дозволять, позволять, -олить; -pienie, -ia, *n.* терпѣніе; страданіе; страсть; нѣдугъ; *it.* снисхождёніе; допущёніе; дозволёніе; терпимость; *fig.* ропость; v. **Gorzkość, Przykrość**; *it.* v. **Cierpliwość, Cierpliwość**; **-pliwość, -ści,** *f.* 1. (stan podpadający cierpieniu, podleganie cierpieniu), подверженность страданію; niecierpliwość, (niepodległość cierpieniu), неподверженность страданію; безстрастіе; безчувствіе; 2. (= cierpienie, stan cierpienia), страдательность; чувствительность; **-pliwy, -a, -e,** *adj.*, **-wie,** *adv.* 1. (cierpieniu podległy), страдательный; подверженный страданію; чувствительный; niecierpliwy, безстрастный, безчувственный; 2. v. **Cierpliwy.**

Cierpkawy, -a, -e, *adj.* нѣсколько тёрпкій; горьковатый; кисловатый; нѣсколько кислый; нѣск. горькій.

Cierpki, -a, -ie, *adj.* тёрпкій; горьковатый, горькій; кисловатый, кислый; cierpkie frukta, тёрпкіе плоды; *vul.* горковатина; cierpki kwaśny owoc, кислый недозрѣлый плодъ; народокъ; *fig.* суровый, угрюмый, грубый, жестокій, непріятный; v. **Przykry, Niełagodny**; **Cierpko,** *adv.* тёрпко, горько, кисло; * сурово, грубо, жестоко, непріятно; **Cierpkość,** *-ści, f.* тёрпкость; горковатость, горькость, горечь; кисловатость, кислость, кислота.

Cier-pliwie, *adv.* терпѣливо, терпѣливо, съ терпѣніемъ; кротко; снисходительно; cierpliwie co znosić, терпѣливо [*abo* съ терпѣніемъ] переносить что; v. **Cierpliwość** (mieć); **-pliwość, -ści,** *f.* терпѣливость, терпѣніе, снёсливость; долготерпѣніе; v. **Wytrzymanie**; cierpliwość najlepsze lekarstwo, терпѣніе есть лучшее лекарство; cierpliwość mieć, имѣть терпѣніе; потерпѣть; утерпѣть; подождать; перегодить, повременить; trzeba mieć cierpliwość, надобно имѣть терпѣніе; cierpliwość wszystko wytrwa, cierpliwość wszystko zwycięża, терпѣніе (и трудъ) всё перетрутъ; = cierpliwość panią rzeczy, долготерпѣніе приносить благословеніе; nie mam już cierpliwości, терпѣнія у меня не достаётъ; мочи нѣтъ вытерпѣть; cierpliwość! потерпи! повременй! погоди! погодите! постой! постойте! **-pliwy, -a, -e,** *adj.* терпѣливый; переносящій всё великодушно; снёсливый; долготерпѣливый; снисходительный; кроткій; cierpliwym być, (wszystko cierpliwie znosić), быть терпѣливымъ; быть снисходительнымъ; терпѣливо [*abo* съ терпѣніемъ] переносить что; потерпѣть, подождать; имѣть терпѣніе; *it.* v. **Niepopędliwy.**

Cierpnąć, *v. n. semelf.*, **Cierpnieć,** *v. impf.*, **pocierpnąć, ścierpnieć,** *v. perf.* 1. (o zębach = z oskominy tępieć), отъ оскомины тупѣть; оскоменятся, оскоминятся, оскоминятся; cierpnący, оскоменный, причиняющій оскомину; v. **Oskomina**;

Digitized by Google

2. Cierpnąć, (= drętwieć, odrętwieć, tarnieć), тёрнуть, отёрнуть, нѣмѣть, деревенѣть, цѣпенѣть, костенѣть; **Cierpnienie**, -ia, n. - (zębów), оскомина; - zębów sprawować, оскомнить, причинять оскомину, набивать, набить оскомину на зубы; - (nogi, ręki), цѣпенѣніе, оцѣпенѣніе, онѣмѣніе.

Cierpność, Cierpny, v. **Cierpkość, Cierpki.**

Cierzeniec, -ńca, m. (sak na ryby), сакъ, мрежа, мерёжа, сѣтяной мѣшокъ; v. Kuźń; **Cierzeńcowy**, -a, -e, adj. мерёжный.

Cierznie, v. **Ciernie, Cierń.**

† **Cieś**, -si, f. v. **Cios, Balka.**

Ciesać, Ciesać, ciesał, ciosał, ciesze, v. a. impf., **ociesać, zciesać**, v. perf. (siekierą obrabiać, okrzesywać), тесать, обтёсывать, обтесать, рубить бо́стрымъ орудіемъ, рубить топоромъ; плотничать; ciesać drzewo, тесать, обтёсывать бревна; ciesać kamień, тесать, обтёсывать камень; fig. - kogo, v. **Krzesać**; it. kliny na głowie komu ciesać, v. **Klin, Kołek**; **Ciesanie, Ciesanie**, -ia, n. тесаніе, обтёсываніе, тёска, обтёска; плотничаніе; **Ciesany**, -a, -e, part. p. тёсанный.

Cieść, 1. gen. **cieścia**, contr. ćcia, m. (= teść, ojciec żony), тесть, жены отецъ; 2. **Cieść**, gen. cieści, f. (= synowa, niewiastka), невѣстка, сноха, сыновняя жена.

Cieście, w, Loc. въ тѣстѣ, v. **Ciasto.**

Cie-sielczyk, -a, m. 1. (ciesielski czeladnik albo chłopiec), плотничій подмастерье или (ученикъ або) мальчикъ; **-sielka, -sielka**, -i, f. (ciesielstwo, rzemiosło ciesielskie), плотничье ремесло; 2. **ciesielska** (= robota ciesielska), плотничная работа; плотническая работа; **-sielski**, -a, -ie, adj. плотническій, плотничій; плотничный; ciesielska glinka, (rubryka), красный карандашъ; мѣлъ; robota ciesielska, v. **Ciesielka**; ciesielski czeladnik, chłopiec, v. **Ciesielczyk**; narzędzia ciesielskie, плотническія орудія; ciesielska siekiera, ciesielski topór, плотничій топоръ; теслá, тесло; v. **Oksza, Barta**; ciesielskie rzemiosło = **Ciesielstwo**, -a, n. плотничество; плотничье ремесло.

Cieśla, -i, m. 1. плотникъ, [Eccl. sl. домоздатель; тектонъ; † рубленникъ]; 2. ciesła, (gatunek kozki), H. n. [cerambyx], усачъ, кровосѣкъ (насѣкомое); it. vide **Dzięcioł**; **Cieślarka**, -i, f. жена плотника; **Cieślica**, -y, f. 1. (ostrze zębu przedniego), острое передняго зуба; 2. -, (gat. topora ciesielskiego), теслá, (dim. теслица), тесло; доходильный топорикъ; it. шляхта; cfr. Teslica; **Cieślin**, -a, -e, adj. (należący do cieśli), плотниковъ; (v. **Cieślelski**); принадлежащій плотнику.

Cieśń, -ni, f., **Cieśnia**, -i, f., **Cieśnina, Cieśnica**, -y, f. тѣсина; тѣснота; давка; cieśnina morska, проливъ; cieśnina, (ciasne przejście; v. **Przesmyk**), тѣсина, ущелье, ущелина, узина; узкій проходъ; fig. v. **Uciak, Zawikłanie, Ambaras**; **Cie-śnić**, v. a. impf., **ścieśnić**, v. perf. тѣснить, утѣснять, -нить, узить, съуживать, съузить, уже дѣлать; стягивать, стянуть; **Cieśnić się**, v. r. = **Cieśnieć**, v. n. (cieśniejszym się stawać), узиться; дѣлаться, сдѣлаться уже; съуживаться, съузиться; **-śnica**, v. **Cieśń, Cieśnina**; **-śniéj**, v. **Ciasno**; **Cieśniejszy**, v. **Ciasny.** [-szyć.

Cieszę, Cieszę, v. **Cie-sać.**

Cie-szenie, -ia, n. тѣшеніе; утѣшеніе; радость, утѣха; потѣшаніе; -szyć, -yi, cieszy, cieszę, v. a. impf., **po-, u-cieszyć**, v. perf. тѣшить; утѣшить, утѣшить; веселить; потѣшать; cieszący, -a, -e, утѣшительный; cieszący, (= po-, u-cieszny), радостотворный; **Cieszyć się**, v. r. тѣшиться; забавляться; увеселяться; радоваться; утѣшаться; **-szyciel**, -a, m. утѣшитель; **-szycielka**, -i, f. утѣшительница.

Cięszki, -a, -ie, **Cięszkość**, v. **Ciężki, Ciężkość.**

Cieszykamień, -nia, m. (ciesający, ciosający kamień), каменотёсъ, каменосѣкъ, каменосѣчецъ, каменотёсецъ.

Cieszynka, -i, f. (gatunek strzelby ognistéj w Cieszynie robionéj), [тешина, тешинка], родъ огнестрѣльнаго оружія.

Cie-trzew', -wia, m. H. n. (ptak, tetrao tetrix), тетеревъ, косачъ (птица); [v. **Cieciórka**, тетёря, dim. тетёрька]; - głuchy, (tetrao urogallus), тетеревъ глухой; глухарь; fig. -, (= głupiec), * глупецъ; -tewi, -ia, -ie, adj. тетеревиный, тетеревій, тетерій.

Cięty, -a, -e, adj. part. рубленный, разрубленный; сѣченый; v. **Ciąć.**

Cięża, -y, f. (brzemienność), беременность, чревятость, etc. v. **Ciąż, Ciąża.**

Cię-żar, -u, m. тяжесть; тяжелость, тяжелина; (brzemię), бремя; обуза; (trud, uciemiężenie, ucisk), трудъ, притѣсненіе, угнетеніе; сіжаръ, pl. ciężary, (podatki), налоги, подати; тягости; **-żarność**, -ści, f. (cięża), беременность, чревятость; **-żarny**, -a, -e, adj. (ciężki, ciężar mający), тяжелый; имѣющій тяжесть; (= brzemienny), беременный; ciężarna kobieta, беременная, чревятая (женщина), отяготѣлая.

Ciężeć, v. n. impf., ściężeć, ociężeć, v. perf. [propr. et *], тяжелѣть, отяжелѣть, становиться тяжелѣе; грузнѣть.

Ciężki, -a, -ie, adj. 1. тяжелый; тяжкій; тягостный, бременный; вѣсскій, грузкій; artylerya ciężka, ломовая артиллерія; арт. осадная [або тяжелая]; ciężka broń, тяжелое оружіе; ciężkie działo, затяжная пушка; ciężkie armaty (= murołomy), ломовое [або тяжелое, осадное] орудіе; koń ciężki, ломовая лошадь; człowiek ciężki, (ociężały), тяжковатый, неуклюжій, тяжелый, неповоротливый человѣкъ; 2. -, (= trudny), трудный; mieć ciężki język, говорить съ трудностію; ciężka choroba, тяжкая болѣзнь; опасная болѣзнь; it. v. **Wielka choroba** (epilepsis); **Ciężko**, adv. тяжелó; грузно; тяжко; трудно; съ трудомъ; ciężki na kogo, (srogi, ostry), строгій, жестокій; **Cię-żkomierz**, -a, m. (barometr), барометръ; **-żkomowny**, -a, -e, adj. (= ciężkojęzyczny), косноглаголивый; косноязычный, медленноязычный; **-żkonogi**, -a, -ie, Eccl. sl. косноногій; тяжелый на ногу; тяжелый на подъемъ; неповоротливый; лѣнивый; **-żkoruchy**, -a, -e, adj. Eccl. sl. косподвижимый; **Ciężkość**, -ści, f. тяжесть; тягость; тягота; - gatunkowa, (gravitas specifica) сравнительная [або удѣльная] тяжесть, удѣльный вѣсъ; v. **Gatunkowy**; środek ciężkości, (centrum gravitatis), центръ тяжести; -, (= ociężałość, nieruchawość, qu. v.), тяжелость; неуклюжесть; cfr. **Opieszałość**; ciężkość, (= trudność), трудность; - piersi, (anxietas pulmonalis, pneumatica, oppressio pectoris), стѣсненіе грудн; завалъ въ груди; грудная тоска; - oddechu, (asthma), одышка, удушье, тяжелое дыханіе; v. **Ciężar**; **-żuchny**, -a, -e, **-żutki, -żuteńki, -żusieńeczki**, -a, -ie, adj., -o, adv. тяжелёнькій, тяжелёнокъ; очень тяжелый.

Ciężyć, v. a. et n. impf. [propr. et *], - kogo (= uciskać), стѣснять, притѣснять, тѣснить, угнетать, тяготить; v. **Ciężeć & Ciążyć, Ciążać**; ciężyć komu, быть кому въ тягость; to mu cięży або cięży mu to na sumieniu, это тяготитъ совѣсть его; cięży mi w żołądku, я чувствую въ желудкѣ тягость; głowa mi cięży (jak ołów'), голова у меня тяжкая (какъ свинецъ); у меня съ похмѣлья голова болитъ; у меня голова болитъ [або кружится]; cięży mi na sercu, мнѣ тяжело на сердцѣ; мнѣ грустно; * безпрестанно думаю объ этомъ.

Cimiec, Cimcowy, v. **Ciemiec, Ciemcowy.**

Digitized by Google

Cinać, v. **Ciąć**.

Ciocia, -i, *f.* *Voc.* **ciociu!** тётушка; v. **Ciotka.**

Cio-kać, Czo-kać, Cmo-kać, *v. a. impf.*, **Cio-knąć,** *v. semelf.* тюкать, тюкнуть; чмокать, чмокнуть; рукою гладить; **-kanie,** -ia, *s. n. v.* тюканіе, чмоканье, глаженіе рукою.

Cioko-lata, Czoko-lata, Czekulata, -y, *f.* шоколадъ, шоколадъ; garnek od czokolaty, шоколадникъ; **-latnik,** -a, *m.* шоколадный фабрикантъ; **-latny,** -a, -e, *adj.* шоколадный.

Ciołak, Cielak, -a, *m.*, **Ciołek,** -łka, *m.* телёнокъ, телёнокъ, бычёкъ; **Ciołka,** -i, *f.* телица, тёлка, тёлочка, молодая корова, ещё не телившаяся; - morska, (= *trichechus manati*); манатъ, корова морская; **Ciołkowy,** -a, -e, *adj.* телячій, бычачій; **Ciołuczka, Ciołyczka,** -i, *f. dim.* (v. **Ciołka**), телушка; v. **Cielak.**

Cionek, -nka, *m. dim.* (mała cień), v. **Cienik.**

Ciórа, v. **Ciura.**

Ciórczeć, Ciórkiem, v. **Ciurczeć, Ciurkiem.**

Cios, -u, *m.* ударъ; рубецъ; толчёкъ; шрамъ; *fig.* v. **Klęska, Plaga, Nieszczęście;** -, (= ciosowy kamień), плита; **Ciosać, Ciosany,** v. **Ciesać; Ciosna,** -y, *f.* (nacięcie, narznięcie), надрезъ; зарубка; **Ciosowy,** -a, -e, *adj.* плитный; ciosowy kamień, плита, (плитнякъ).

Cioteczny, -a, -e, *adj.* тётскій; **Ciotka,** -i, *f.*, **Cio-tuchna,** -y, *f. dim.*, **-tula, -tunia, Ciocia,** -i, *f. dim.* тётка, тётушка.

Ciś, -a, *m. Bot.* (*taxus*), тисъ (дерево); **Cisowy,** -a, -e, *adj.* тисовый; v. **Cisina.**

Cisawy, -a, -e, *adj.* темногнѣдый; темнорусый; каштановаго цвѣта; орѣховаго цвѣта.

Cisina, -y, *f.* (cisowe drzewo), тисовый лѣсъ.

Cisk, -u, *m.* (ciskanie, rzucanie, rzut, *qu. v.*), бросаніе, киданіе; **Ci-skać,** *v. a. contin.*, **-snąć,** *v. semelf.* (rzucać, miotać), бросать, бросить; кидать, кинуть; метать, метнуть; вергать; cisnąć, (=gnieść, tłoczyć; *propr. et* *), жать, жимать, давить, тиснуть, тискать; **-skać się,** *v. r.* бросаться, стремиться; **-snąć się,** *v. r.* (przedzierać się), продраться (сквозь); тиснуться; **-skacz,** -a, *m.* бросающій, кидающій, метающій, бросатель, метатель; прашникъ; **-skanie, -śnienie,** -ia, *s. n. v.* бросаніе, киданіе, метаніе; жатіе, давленіе; давка; **-skawka,** -i, *f.* раздвоённая палочка для бросанія камней; праща.

Cisnąć, Ciśnienie, v. **Ciskać, Ciskanie, Cisk, Ścisk, Ściskać, Ściskanie.**

Cisowy, -a, -e, *adj. Bot.* тисовый; cisowe drzewo, тисовый лѣсъ.

Cisza, -y, *f.* 1. тишь; тишина; угомонъ; безвѣтріе; v. **Cichość, Spokojność;** - morska, тишь, штиль, безвѣтріе; 2. (= ciche spokojne miejsce), спокойное мѣсто; 3. (= ustronie, ciche, prywatne życie), тихая [*abo* скромная] жизнь; частная жизнь; уединеніе.

Ciszeć, *v. n. impf.*, **uciszeć,** *v. perf.* тихнуть, тишать; **Ciszéj,** *compar. adv.*, тише; **Ciszkiem,** *adv.* (z cicha, pocichu, *qu. v.*), тишкомъ, изъ подтиха, изъ подтишки.

Ciszyć, *v. a. impf.*, тишить, дѣлать тихимъ; усмирять; унимать; угомонять; v. **Uciszać; Ciszyciel,** v. **Uciszyciel.** [жмурки.

Ciuciubabka, v. **Babka,**

Ciułać, Czułać, *v. a. impf.*, v. **uciułać,** *v. perf.* копить, собирать съ трудомъ.

Ciupaga, (siekiera góralska na długiem drzewcu osadzona), v. **Watażka.**

Ciura, Ciórа, -y, *m.* (lóżak wojskowy), погонщикъ; обозный фурмановщикъ; деньщикъ; ciurowie, ciórowie, *pl.* погонщики, фурмановщики; деньщики.

Ciurba, Ciorba, v. **Żupa, Żur.**

Ciurczeć, *v. n. impf.*, **Ciurk-ać,** *v. contin.*, **-nąć,** *v. semelf.*, съ шумомъ течь, бѣжать, капать, журчать, струиться, струями течь; течь каплями; **Ciurkiem,** *adv.* каплями.

Ciurma, -y, *f.* 1. (niewolnicy galerowi), каторжники, каторжные, галерные невольники; 2. v. **Ciura, Ciurowie.**

Ci-wun, Ty-wun, Tymon, -a, *m.* тивунъ, тіунъ; **-wunostwo, -wuństwo,** -a, *n.* (urząd, władza ciwuna), тіунство; званіе тіуна; **-wuński,** -a, -ie, *adj.* тивунскій, тіунскій.

Ciżba, -y, *f.* (tłok, ścisk), тѣснота, давка, затёръ, свалка; v. **Cieśń, Tłum.**

Cizjojanus, v. **Cyzyanus, Cyzyojanus.**

Ciźm, Czyżm, -u, *m.*, **Ciżma,** -y, *f.*, *plur.* **Ciżmy,** (Венгерскіе) полусапожки (*m. pl.*); чёботы.

Cklić się, Cknić się, *v. r. impf.*, **Cknąć się,** † **Cnąć się,** *v. r. semelf.* томиться; чувствовать тоскою, брезговать, брезгать чѣмъ; cknі mi się, cknі mi się, *v. i.* мнѣ тошнится; меня тошнитъ; мнѣ тошно; мнѣ дурно; мнѣ скучно; *it.* **Cknąć,** v. **Tęsknić; Cklіwie, Cklіwo,** *adv.* тошно; **Cklіwość, Clіwość,** -ści, *f.*, **Cklenie, Cknienie,** -ia, *s. n.* тошнота; блевота, блевание; брезгливость; отвращеніе; скука; **cklenie morskie,** морская болѣзнь; **Cklіwy, Cknу,** -a, -e, *adj.* [*propr. et* *] причиняющій тошноту; гадливый; брезливый; скучный.

Cknąć, Cknić się, Cknienie, Cknу, v. **Cklić się,** *etc.*

Clarz, -a, *m.* сборщикъ пошлинъ; таможенный сборщикъ; цолнеръ, *Eccl. sl.* мытарь.

Clić, *v. a. impf.*, **oclić,** *v. perf.* (= cło zapłacić), пошлину съ чего платить; очищать, очистить [товары] пошлиною.

Cło, -a, *n.* [таможенная] пошлина; тамга; таможенное; -, (= komora celna), таможня; §. na cle przyszło, na przewozie odeszło (= źle nabyte, nie bywa dobrze połyte), какъ пришло, такъ и пошло; какъ нажито, такъ и прожито; cło za przewóz czego, cło wchodowe, пошлина за привозъ = привозное; вѣзная пошлина = вѣзное; v. **Clić.**

Ćma, *gen.* ćmy, *f.*, тма, тьма; толпа, куча; ćmą, (gromodami), кучами, толпами; † ćma, (*μυριάς*, dziesięć tysięcy), тма, десять тысячъ; ćma, (= mara), привраки, привидѣніе, сновидѣніе; *plur.* ćmy, (motyle nocne, *phalaenae*), ночники, ночныя бабочки; *it.* пчелиная моль; ćma, (= krótkowidz), близорукъ.

Cmen-tarz, -a, *m.*, **-tarzyk,** -a, *m. dim.*, кладбище; погостъ; **-tarzowy,** -a, -e, *adj.* кладбищный; кладбищенскій; погостный.

Cmić, *v. a. impf.*, z-, za-, o-ćmić, *v. perf.*, [*propr. et* *], тинть, затинть, затмѣвать, дѣлать тёмнымъ, помрачать; ослѣплять; - się, *v. r.*, **Ćmieć,** *v. n.* титься, затмѣваться, затиться, помрачаться, темнѣть, становиться тёмнымъ; ćmi się, темнѣется; ćmiło się, za-, o-ćmiło się, затемнѣлось; ćmi mi się w oczach, у меня въ глазахъ темнѣетъ, мерещится; рябить въ глазахъ; **Ćmienie,** -ia, *s. n.* помраченіе; ослѣпленіе; - w oczach, (miganie, *qu. v.*), мелькание въ глазахъ.

Ćmiel, Ścmiel, -a, *m.* (rzeczoła leśna), шмель; бортовая пчела; дикая пчела; **Ćmielowy,** -a, -e, *adj.* шмелёвый, шмелиный.

Cmokać, v. **Ciokać.**

Cnota, -y, *f.*, **Cnotka,** -i, *f. dim.* добродѣтель; §. jest to cnota nad cnotami, trzymać język za zębami, *v. sub:* **Ząb, Język;** (przymioty dobre), доброе качество; cnotę z musu, z potrzeby zrobić, дѣлать что-нибудь по нуждѣ [*abo* по необходимости].

Cno-tliwość, -ści, *f.* честность; **-tliwy,** -a, -e, *adj.*, **-wie,** *adv.* добродѣтельный; честный.

Cny, -a, -e, *adj.* честный, (*abbr.* честенъ); v. **Zacny, Szanowny.**

Digitized by Google

Co, *gen.* czego, [*Dat.* czemu, *Instr.* czém (czym); *Local.* (w) czém), *n. pron.* что, чего́ *etc.*; (*zamiast:* który), кото́рый, -рая, -рое, что; co bądź, то бадź, какъ бы *э́то* (то) ни́ было; бадź co bądź, что бы то ни́ было; co .... to, = czém .... tém, (= czym .... tym), чѣмъ .... тѣмъ; co dzień, всякій день; ка́ждый день; ежедне́вно; co raz, ка́ждый разъ, всякій разъ, завсегда́; co rok, всякій годъ; co miesiąc, всякій мѣсяцъ; co, (llejeno), сколько возмо́жно; tylko co,(=o mało, o włos), то́лько что; чуть чуть; co, (= że, tak iż), *conj.* что; co, (= że, ponieważ), потому́ что; co największy, (= jak naj-), са́мый большо́й; coś, cosi, cóż, toż, (= cokolwiek), что, что́-нибудь, что ни есть, что́-либо; coś, *adv.* (=jakoś), какъ то, каки́мъ нибудь о́бразомъ, нѣкоторымъ о́бразомъ; co, cóż, cóż, coś? что? что́же? что же? чтожь? czego, czegoż (?) czemu (?) dla czego (?) для чего́ (?), чего́ ра́ди (?), за чѣмъ, по чему́, почто́ (?); po czemu! (jak drogo, za jaką cenę), по чему́! сколько стоитъ..! (v. Po); na co? на cóż? (na jaki koniec?), къ чему́? (на что?), съ каки́мъ намѣ́реніемъ? o co, że tak, (*sc.* pójdziemy w zakład, założemy się), а бью объ закла́дъ; czém, (czym), чѣмъ! co ... za, что ... за; w czém? въ чѣмъ; co do mnie, что до меня́; co tobie do tego? какая́ тебѣ́ до э́того нужда́? cóż tam z tego, cóż na tém zależy, что въ томъ [въ э́томъ] нужды; §. co głowa, to rozum, сколько голо́въ, сто́лько умо́въ; *it.* v. Serce, Język (§); *it.* v. Dać.

Codzień, = co dzień, всякій день; ка́ждый день; ежедне́вно; v. Dzień; Codzienny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* вседе́нный, вседнёвный, ежедне́вный; бу́дничный; (v. Powszedny), насу́щный.

Co-fać, *v. a. impf.*, **Co-fnąć**, *v. semelf.* пя́тить, попя́чивать, попя́тить, подвигать назадъ, отпя́чивать; подава́ть назадъ; v. Odwodzić, Wracać; - nieprzyjaciela, отбить непріятеля; cofnąć słowo, (wyrok), отрёчься; пя́титься; cofnąć zegarek, поста́вить назадъ часы́; - się, *v. r.* (nazad), отступа́ть, отступить назадъ, попя́титься; отшагнуть; тяну́ться; -fanie, -fnenie się, -ia, *s. n.* о́тступъ; ретрѣ́да; отступле́ніе; v. Cofać.

Cegodzinny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* всечасный, ежечасный, посечасный.

Cekolwiek, Cokolwiek, Cokolwiek, *gen.* czegokolwiek, czegolikolwiek, czegożkolwiek, (*dim.* cokolwieczek), *pron.* что нибудь, что ни есть, что либо; нѣчто; немного; мало что; нѣсколько.

Cołak, -a, *m.* (zielsko w jęczmieniu), негодная трава, находящаяся въ ячмене́.

Comiesięczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* всемѣсячный, ежемѣсячный.

Cominutny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* ежеминутный, всеминутный.

Coniedzielny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* = Cotygodniowy, -a, -e, *adj.* еженедѣльный.

Conocny, -a, -e, *adj.* всенощный; v. Całonocny.

Coraz, = co raz, всякій разъ; ка́ждый разъ; всегда́; v. Raz.

Córka, -i, *f.*, **Córeczka**, -i, -ruchna, -y, -runia, -rusia, -i, *f. dim.*, **Córa**, -y, *f. augm.* дочь, (*Gen.* до́чери, *Acc.* до́чь, *plur.* до́чери), *dim.* до́чка; **Córczy, Córeczny**, -a, -e, *adj.* дочери́нъ, до́чернинъ; до́чкинъ.

Corocznу, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* ежего́дный, *adv.* пого́дно.

Coruchna, Corunia, Corusia, v. Córka.

Coś, Cosi, Cosić, Cóś, Cóż, *v. sub*: Co.

Cotydzień,=co tydzień, всякую недѣлю; **Cotygodniowy**, -a, -e, *adj.* еженедѣльный; v. Coniedzielny.

Coś, v. Co; **Cośkolwiek**, v. Cokolwiek.

Cuch, -u, *m.*, **Cuchnienie**, -ia, *n.* (smród zgnily, *σαπρότης*), гнилая вонь; гнилы́й [дурно́й] за́пахъ; проти́вный, отврати́тельный за́пахъ; смрадъ; зловоніе; cuch (od człowieka, bądź przez usta, podpasze, nogi *etc.*), зловоніе, тяжёлый духъ [*abo* тяжёлый за́пахъ], дурны́й за́пахъ изо-рту, вонь отъ по́тныхъ ногъ, вонючій по́тный ногъ и проч.; (*cfr. et* v. Czuch); cuch zwierzyny, mięsiw, (nadgniły przysmrodek), тухлость, протухлость; cuch wydający, v. Cuchnąć; **Cuchnąć**, *v. n. semelf.* вонять, смердѣть, па́хнуть гнилью, смра́домъ; испуска́ть гнилы́й за́пахъ; дурно па́хнуть; (o zwierzynie, mięsiwie:) тухнуть, протухнуть, вонять; z ust *abo* z gęby mu cuchnie, у него́ па́хнетъ изо-рту; **Cuchnący**, -a, -e, *part. a.*, **Cuchny**, -a, -e, *adj.* (cuch wydający), вонючій, во́нкій, испуска́ющій отврати́тельный, дурно́й за́пахъ, зловонный, гнилью пахучій, смра́дный, имѣющій отврати́тельный, проти́вный за́пахъ; тухлый, протухлый.

Cucht-haus, -u, *m.* (z Niem. „Zuchthaus", dom poprawy), смирительный домъ; рабочій домъ; -hausnica, -y, *f.* (siedząca na pokucie w cuchthauzie), колодница [въ смирительномъ домѣ]; -hausniczy, -a, -e, *adj.* (do cuchthauznika należący), колодничесгій, колодничій, принадлежащій колодникамъ [въ смирительномъ домѣ]; -hauznik, -a, *m.* (siedzący na pokucie w cuchthauzie), колодникъ [въ смирительномъ домѣ]; -hauzowy, -a, -e, *adj.* (od cuchthauzu), относящійся къ смирительному дому; inspektor, dozórca cuchthauzowy, (przełożony domu poprawy), смотритель [*abo* приставъ] при смирительномъ домѣ; stróż cuchthauzowy, сторожъ [*abo* стражъ, надзиратель] въ смирительномъ домѣ.

Cucić, *v. a. impf.*, (*propr. et* *) будить; раз-, про-, воз-будить, -будя́ть; одушевля́ть, оживля́ть, ободря́ть; подстрека́ть; - się, *v. r.* (*propr. et* *), про-, воз-будиться; оживляться; v. Budzić, Rzeźwić.

Cud, -u, *m.*, † **Cu-do**, -a, *n.* чудо; *pl.* cuda, чудеса́; дивo; cuda czynić, творить чудеса́; чудодѣйствовать, чудотворить; cuda wyrabiać, (cudaczyć), чудесничать, чудесить; проказничать; чудеса́ творить, чудеса́ строить; cud, cuda natury, чудо, чудеса природы; cud, (= cudność, nadzwyczajne), чудесность; чудная вещь; чудное дѣло; дивовина; cuda o kim opowiadać, разсказывать о комъ чудеса́; siedm cudów świata, семь чудесъ свѣта; ósmy cud świata, восьмое чудо свѣта; cudem, (= cudownym sposobem), чудесным образомъ; -dacki, -a, -ie, -dacczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* чудный; чудесный; чудо́тливый; -dactwo, -a, *n.* чудесность; чудная вещь; чудное дѣло; странность; -dacka, -i, *f.* чудесница, причудница; -dacyć, *v. n.* чудесить, чудесничать; проказничать; -dak, -a, *m.*, -dacek, -czka, *m. dim.* чудакъ; чудесникъ; чудодѣй; причудникъ; странный, чудный человѣкъ; -dko, -a, *n. dim.*, v. Cudo; -dnie, *adv.* чудно; чудесно; v. Cudny; -dność, -ści, *f.* (uroda nadpospolita), удивительная, чрезвычайная красота́; [*cfr.* Осёнка]; Cudny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* чудный; чудесный; странный; удивительный; дивный; удивлёнія достойный; прекрасный, отмѣнно-хорошій, пригожій; Cu-do, -a, *n.*, Cudko, -a, *n. dim.* 1. чудо; диво; v. Cud; 2. Cudo, (dzika jakaś postać, potwora, *qu. v.*), чудовище; уродъ; *it.* чудная вещь; -dodziej, -a, *m.* чудодѣй; v. Cudotwórca; -domowny, -a, -e, *adj.* отмѣнно-красноречивый; -dotwór, -oru, *m.* (potwora), чудовище; уродъ; -dotwórca, -y, *m.* (sprawca cudów), чудотворецъ; чудоносецъ; чудодѣтель; чудодѣй; - szalbierski, чародѣй, чернокнижникъ; v. Czarnoksiężnik; -dotwórczy, -dotworny, -a, -e, *adj.* чудо-

Digitized by Google

твóрный; чудонóсный; производящій чудеса; чудодѣтельный; -dotworczyna, -y, *f.* чудотвóрица; чудодѣтельница; -dotworność, -ści, *f.*, -dotworstwo, -a, *n.* чудотвóрство; чудодѣйствіе, чудодѣйство; *it.* чудотвóрная [*abo* чудодѣйная] сила; -dotworny, v. Cudotworczy; -dotworzyć, *v. a.* чудотворѝть; -dować, *v. n.* (cudaczyć), чудѣсничать, чудѣсить; - się, *v. r.* чудѣться; удивляться; дивиться; почудиться; приходить въ удивленіе; -dowidz, -a, *m.* (widzący cuda), видящій чудеса; -dowisko, -a, *n.* чудное [чудѣсное] зрѣлище; чудѣсное явленіе; [*cfr.* Чудовище; v. Cudo]; -downie, *adv.* чудно; чудѣсно; чудным, удивительнымъ образомъ; v. Cudowny; -downik, -a, *m.*, v. Cudak; -downość, -ści, *f.* чудѣсность; чудотвóрность; -downy, -a, -e, *adj.* (nadzwyczajny, *etc.*) чудѣсный; сверхъестѣственный; необыкновенный; † чудóвный; отлѝчный, превосхóдный; *it.* чудный; удивительный, дивный, странный; удивленія достóйный; (cuda czyniący), чудотвóрный; производящій чудеса; чудонóсный; чудодѣйственный; чудодѣйствительный; чудодѣтельный; чудодѣйный; obraz cudowny, *Eccl.* чудотвóрный óбразъ; cudowne dziecię, чудѣсное дитя; człowiek cudowny, причудливый, чудный, странный человѣкъ, чудакъ; v. Cudak; cudownym sposobem, чудѣснымъ [*abo* чудным, удивительнымъ] óбразомъ; чудѣсно. [dzy.

Cudze, -ego, *s. n.*, *v. sub*: Cu-

Cudzić, *v. a. impf.* (zgrzebłem konia czesać i chędożyć), скребницею чистить; **Cudzidło**, -a, *n.* (zgrzebło, szczota końska), скребница.

Cudzo-łożca, -łożki, -łożnicy, v. Cudzo-łożnik, -łożny, -łożnikowy; -łożnica, -y, *f.* прелюбодѣйка, прелюбодѣйница, прелюбодѣйца; *it.* любодѣйка; v. Nałożnica; -łożnik, -a, *m.* прелюбодѣй, прелюбодѣецъ; *Eccl. sl.* чужелóжникъ; *it.* любодѣй; v. Nałożnik; -łożnikowy, -łożniczy, -a, -e, *adj.* относящійся къ прелюбодѣю; -łożny, -a, -e, -łożki, -a, -ie, *adj.* прелюбодѣйный, прелюбодѣйственный; *it.* любодѣйный; -łożtwo, -a, *n.* прелюбодѣйство; *Eccl. sl.* прелюбы (*indecl.*); прелюбодѣяніе; *it.* любодѣйство; -łożyć, *v. a.* прелюбодѣйствовать, прелюбодѣйничать; *it.* любодѣйствовать; nie cudzołóż, не прелюбодѣйствуй; *Eccl. sl.* не прелюбы сотворѝ.

Cudzo-ziemcość, *v. n.* дѣлаться чужестранцемъ; принимать чужеземные нравы и проч.; -ziemczyzna, -ziemczyzna, -y, *f.* чужеземщина; чужестранные обычаи, нравы; иностранныя рѣчѣнія; иностранные языки; иностранный [*abo* заграничный] товаръ; *it.* отрасть ко всему иностранному; -ziemiec, -mca, *m.* чужеземецъ, чужестранецъ, иноземецъ, иностранецъ; -ziemka, -i, *f.* чужеземка, чужестранка, иноземка, иностранка; -ziemski, -a, -ie, *adj.* чужеземный, чужестранный, иноземный, иностранный; -ziemstwo, -a, *n.* 1. чужестранство; иностранное происхожденіе; чужестранные обычаи, нравы; v. Cudzoziemczyzna; 2. *coll.* (= cudzoziemcy), чужеземцы, чужестранцы, иностранцы, иноземцы.

Cudzy, -a, -e, *adj.* чужій, [-зóй]; чуждый; (= cudzoziemski, zagraniczny), чужестранный, чужеземный, иноземный, заграничный; *it.* чужій; не собственный; незнакомый; неизвѣстный; cudza ziemia, cudzy kraj, (= obcy kraj), чужóй край; чужая сторона; чужбина; cudzy dom, чужій домъ; pod cudzym imieniem, подъ чужимъ именемъ [*abo* названіемъ]; cudzy chléb zawsze smaczniejszy, (= cudzego zażywać miło), чужóй хлѣбъ всегда вкуснѣе; dobrze cudzemi rękami żar (za-)grzebać, [= kiedy z cudzego, tedy nu nu! a kiedy ze swego, tedy nie nie; na cudzéj strawie hojno sobie sprosywać, a z cudzéj skóry szerzéj rzemień krajać; z cudzego się szeroko kraje rzemień, ze swego szczupło], §. хорошó чужими руками жаръ загребать; хорошó быть мѣздрымъ на чужóй счѣтъ; cudzym pierzem się zdobić, кóльзоваться чужими трудами; **Cudzy**, -ego, *s. m.* чужóй; чуженинъ; пришлецъ; незнакомецъ; **Cudze**, -ego, *s. n.* (cudzy majątek), чужбина; чужая вещь; чужая собственность; чужóе добро.

Cudzy-mów, -słów, -owu, *m.* *Gramm.* (znak w pismach i drukach: „—"), кавычка, *pl.* кавычки, [отчóтка, отмѣтка двумя запятыми, знакъ для вносимыхъ чужихъ словъ: „—"].

Cug, -u, *m.* 1. (z Niem. „Zug", zaprząg koni), цугъ, запрѝжка лошадей; v. Ciąg; 2. *Milit.* (= część kompanii piechoty, większa od roty, pluton, peloton), плутóнгъ, взводъ; cugami (= plutonami), взвóдами; повзвóдно; раздѣлясь на взвóды; 3. (= przeciąg, odległość, dalekość drogi), даль, отдалѣнность; (= dzień drogi, jazda na dzień), день ѣзды, дневная ѣзда; 4. (= przeciąg czasu), срокъ, продолженіе времени; v. Ciąg, Przeciąg, Pasmo; 5. cug w oraniu, v. Przegon; 6. cug wody, v. Prąd, Bieg; 7. cug wiatru, теченіе [*abo* прохожденіе] вóздуха; сквозной вѣтеръ; tu cug jest, здѣсь сквозной вѣтеръ; здѣсь сквозѝтъ; здѣсь дуетъ; здѣсь несетъ; 8. cug, (ciąg, pociąg [*qu. v.*] w pisaniu, w rysowaniu), черта, нóчерк; 9. cug puścić, (= zupełną wolność zostawić), дать кому вóлю поступать, какъ захочется; v. Ustąpić; *Jur.* cug powodowi puścić do przysięgi, (= ustępować stronie przysięgi), требовать отъ противника [*abo* отъ противной стороны, отъ ѝстца] присѝги предъ судомъ; 10. cug *czyli* stado ptaków, стая или стадо птицъ; od cugu *czyli* stada ptaków, стайный.

Cugiel, -gla, *m.*, **Cugle**, *pl.* пóводъ, узда; * обуздываніе, обузданіе, укрощеніе, удержаніе; v. Powściąg, Hamulec; trzymać, prowadzić konia za cugle, держать, вести лóшадь за пóводъ, за узду; schwycić, złapać konia za cugle, схватить лóшадь за пóводъ; pociągnąć cugle, затянуть пóводъ; popuścić cugle koniowi, опустить пóводъ; * puścić, popuścić komu cugle, дать кому вóлю; puścić, popuścić cugle namiętnościom swoim, предаться страстямъ своимъ; cuglów ukroić, powściągnąć, ущать cugli komu, * строго держать кого; держать кого въ рукахъ; держать кого въ повиновѣніи; подрѣзывать, -зать кому крѝлья; не давать, не дать кому вóли; держать кого въ ежóвыхъ рукавицахъ; обуздывать, обуздать; укрощать, укротить; v. Wędze, Koprzniczać; *it.* cugle u sieci, (sznury, za które się ściąga), веревки, веревочки, которыми стягиваютъ сѣть; **Cuglować**, *v. a. impf.*, ucuglować, *v. perf.* (cugle wkładać, chełznać, kiełznać, *qu. v.*), взнуздывать, взнуздать лóшадь; **Cuglowy**, -a, -e, *adj.* принадлежащій, относящійся къ пóводамъ; пр., от. къ узде, узденный.

Cugowy, -a, -e, *adj.* цуговѝй; cugowy koń, цуговая лóшадь; v. Ciągowy.

Cukata, v. Cykata.

Cu-kier, -kru, *m.* сáхаръ; cukier lodowaty, леденецъ; jęczmienny, ячный [*abo* ячменный] сáхаръ [*abo* леденецъ]; - mléczny, молочный [*abo* млечный] сáхаръ; - burakowy, (ćwiklany), свекловичный сáхаръ; - różany, розовый сáхаръ; cukier mączka, (= faryna, *qu. v.*), сáхарный песóкъ; неочищенный сáхаръ; кассонадъ; v. Chomes, Kanar, Kandys; głowa cukru, головá сáхару; fabryka cukru, сáхарный заводъ; fabryka cukru z buraków, свекловсáхарный заводъ; słodki jak cukier, сладкій какъ сáхаръ; v. Cukrowny; cukrem powlekać,

Digitized by Google

polewać cukrem, v. Cukrować; *it. v.* Cukrowy; Cukry, Cukierki, -ów, *pl.* (cukrowe łakotki), konfety, konfekty; zakýski nas cáxara; *it. v.* Wety; -kierek, -rka, *m.* (łakotek cukrowy), konfétka, konfétočka; cáxarnyĭ suxárnix; ćuckwáty; marcinánx; † -kierkandel, v. Cukier (lodowaty); † -kierlan, -u, *m.* (polewanie cukrowe), cáxarna glazýrx; -kiernia, -i, *f.* 1. cáxarnyĭ [*abo* cahaxoważnyĭ] zawódx; cahaxoważnia; cáxarna fábrika; 2. kandítorskaя, kandítersкaя, lávka kandítera; -kiernica, -y, *f.*, -kierniczka, -i, *f. dim.* 1. (puszka od cukru), cáxarnica; ýmnix dla cáxara; 2. Cukierniczka, -i, *f.* (żona cukiernika), żená kandítera, żená konfétnika; (utrzymująca sama cukiernią, *etc.*), konfétnica, przygotowująca ilí prodáwająca konfétki; -kiernictwo, -a, *n.* (cukierniczy kunszt), kandítersкoe rzemýsło; k. remeslo; kandítorstwo; -kierniczy, -a, -e, -kierniczki, -a, -ie, *adj.* (od cukiernika), kandítersкiĭ, kandítorskiĭ, kondítorowx, konfétnikowx; -kierniczek, -czka, *m.* (czeladnik cukierniczy), kandítersкiĭ podmastérxe; (chłopiec w cukierni), kandítersкiĭ málchnix, k. ucznix; -kiernik, -a, *m.* 1. kandítera, kondítorx, konfétnikx, *Eccl. sl.* nproготвóрецx, przekýmnikx; konfétnikx; *it.* cahaxoważ; 2. cukiernik, *H. n.* (rodzaj owadu, *lepisma*), czerwónica [nacżkómoe]; -kromlecz, -a, *m. Chem.* (*saccholactatum*, *saccholatum*), mlóczno-cahaxno-kásłaя sól; -krować, -krzyć, *v. a. impf.*, o-, po-, u-cukrować, *v. perf.* (cukrem zaprawiać, przysładzać, słodzić, *propr. et* *), cáxarnyć; przymýwaxy do čtó-nibýdź cáxarx; podsládzyć, podcelastétx cáxarnx; sacáxarnyć, sacáxarnyć; napítywaxy, pokrywáxy cáxarnx; nacynáxy, nacýnaxy cáxarnx; na-, ob-cáxarnyć, -cáxarnyć; *it.* kandirowáxy; podcelátzywaxy, ucelażdáxy, ucsadáxy, przykrámywaxy, przykrásxy, *etc.* v. Słodzić; † -krowarz, -a, *m.* (fabrykant cukru, warzący sok na cukier), cahaxoważ; warząсiĭ, przygotowującyĭ cáxarx; *cfr.* Cukiernik; -krowaty, -a, -e, *adj.* (podobny do cukru, na kształt cukru pochodzący), nochóżnyĭ na cáxarx; cahaxoobráżnyĭ; hałun cukrowaty, cahaxoobráżnoe kwasći; melon cukrowaty, cáxarnaя dýnia, dýnka; -krowny, -a, -e, *adj.* (jak cukier słodki; pełen cukru), cládkiĭ nakx cáxarx; cáxarnistyĭ; cosérżącyĭ w cebź cáxarx; cládkiĭ; *fig.* cládostnyĭ, láskowyĭ, lascáxtelnyĭ; słówka cukrowne, láskowya [*abo* lascáxtelnya] slóva; (v. Jedwabne słówka); -krowy, -a, -e, *adj.* 1. cáxarnyĭ; cukrowy piasek, cáxarnyĭ pesókx; v. Cukier (mączka); cukrowa trzcina, (*saccharum*), cáxarnyĭ trostnókx; cukrowy korzeń, (*sium sicarum*), cáxarnyĭ Indéĭskiĭ kórenx; cáxarnixx kórenx; cukrowy groch, cáxarnyĭ goróxx; melon cukrowy, cáxarnaя dýnia, dýnka; cukrowa kolacya, wieczerza, (która się stawia w łożnicy państwa młodych dla swatów i gości odprowadzających ich na złożenie), cnáđešnyĭ ýžinx dla cnátowx i gostéĭ w cnálni nowobrćhnyxx; pierwsze cukrowe dni małżeństwa, pérwie dni [*abo* pérwya nedźli] supryżestwa; medówie dni; medówyĭ mićsiącx; pierwszy cukrowy rok małżeństwa, pérwyĭ godx supryżestwa, medówyĭ godx; 2. (= ocukrzony, cukrem powleczony, posypany, cukrem zaprawny, *propr. et* *), obcáxarennyĭ; nosýpanyĭ cáxarom; podcelażdónyĭ; ucelażdónyĭ; cládkiĭ; cukrowa wódka, cládkaя wódka; cukrowe usteczka, cáxarnya ustá; cukrowe słowa, láskowya [*abo* lascáxtelnya] slóva; (v. Jedwabne słówka); -krzeć, *v. n. impf.*, zocukrzeć, *v. perf.* (cukrem się stawać, słodnieć), dźlatsa cládkimx nakx cáxarx; sacáxarnyćsa, sacáxarnyćsa; v. Słodnieć; -krzyć, v. Cukrować (*v. a.*).

Cukrat, -u, *m. Archit.* (podstawa słupowa), nókoł; nodnóżie, osnovánie kolónny; óxa; podcstónie; podnóżnaя plíta; ilcdestálx; *cfr.* Plíntus.

Culag, -u, *m.*, Culaga, -i, *f.* (z Niem. „Zulage", dodatek, *etc.*), pridáwa; nribávokx; nribávka; nribávlenie; Culagowy, -a, -e, *adj.* nribávochnyĭ.

Cuma, -y, *f.*, Cumka, -i, *f. dim.* (u flisów: lina, którą się statek do lądu zawinąwszy uwięzuje do hartfula), nrićlx, verépka ilí kanátx, kotórymi nrivázywaxsa kx óbergu sudá ilí drevénnyx rónkix; nrićlnyĭ kanátx; [*cfr.* Bevená]; Cumować, *v. a. impf.*, przy-, u-cumować, *v. perf.* (strzosować, przybiwszy do lądu, statek u hartfula uwiązać), ćálnyć, nrićlnywaxy, nrićlnyć, nrivázywaxy sýdno nrićlomx; pal, który przybiwszy do lądu wbijają majtki, i na nim statek cumują (= hartful), nrićlx, nrićlnyĭ brýsx, stólbx, kx kotórómu nrivázywaxy sýdno ilí rónku; Cumowanie, Przycumowanie, -ia, *n.* ćálenie, nrićlnywanie, nrićlenie, nrićlka; Cumowy, -a, -e, *adj.* nrićlnyĭ.

Cup! v. Łup!

Cupać, *v. n. impf.* (z niemacka, noga za nogą powoli milczkiem na kogo dybać, iść za kim, żeby go złapać), krásxsa za kémx, ukrádkoю slédźć za kémx, tixónko slédźowaxy za kémx.

Cupel, v. Cypel.

Curuk! *interj.* (z Niem. „zurück!" nazad, wzad!), nazádx!

Cwał, Czwał, Szczwał, -u, *m.* (pęd najrączszy koński), galópx, nrytx, onórx, skaćx; cwałem, czwałem, na czwał, galópomx; wskaćx; wo wesь onórx; wo wsю nrytx; v. Czwał, Skokiem; czwałem jechać, źxatx galópomx; skaćx wo wsю nrytx; iść czwałem, óbźxatx galópomx; Cwałać, Czwałać, *v. n. impf.*, Cwałować, Czwałować, *v. contin.* 1. (pędzić koniem jak najrączéj), galopirováxy, skaćx, źxatx na lóxmadi galópomx, skaćx wo wsю nrytx; skóro óbźxatx; 2. cwałać w czém, czwałać się, cx trudómx dźiatx-sa, nodźigátx-sa nnerédx; *it. v.* Brnąć (w czém); czwałać się, zalátx-sa; *it. v.* Uwijać się, Kręcić się.

Cwe-lich, Cwi-lich, -u, *m.* (z Niem. „Zwillich", tkanina lniana z podwójnéj osnowy), tixx, [grýbaя, no nlótnaя nitnaя tkanx]; *cfr.* Drelich; -lichowy, -a, -e, *adj.* tixóvyĭ.

Ćwiartka, -i, *f.*, Ćwiartoczka, -i, *f. dim.* четвёртка, четвёрточка, четвёртая часть [*abo* dólя] čegó-nibýdź; ćwiartka papieru, четвёртка листá; ćwiartka cielęcinу, *etc.*, záduяя часть телятины; Ćwiartkować, Ćwiartować, v. Ćwiertować; Ćwiartkowy, -a, -e, *adj.* (z ćwiartki), четвертный; изъ четвёртки; ćwiartkowa książka, (*in quarto*, v. Ćwierćarkuszowy), книга въ четвёртку, въ четвёртую долю листá; ćwiartkowy list, четверть листá.

Ćwi-czenie, -ia, *n.* упражнéнie; ученie; работа, трудъ, урочное занятie, выполненie задáчи; наставленie; обученie; приучáнie; прáктика; экзерцицiя; строевое ученье солдáтъ; v. Wprawianie, Edukacya; ćwiczenie ciała, тѣлесное упражненie; гимнáстика; ćwiczenie rozumu, упражненie ума; ćwiczenia nauk, упражненiя въ наукахъ; ćwiczenia akademickie, академическiя упражненiя; piśmienne ćwiczenia, письменныя упражненiя; ćwiczenie duchowne, (rekollekcya, rozmyślanie, *qu. v.*), размышленie; *v.* Umozrźnie; ćwiczenie (= napominanie, strofowanie), увѣщánie, увѣщáванie; (= karność, *etc.*), дисциплинá; наказánie, кáра; -czeństwo, -a, *n.* (ćwiczenie, karność), дисциплинá; строгiй порядокъ; благочинie; наказánie; -czny, -a, -e, *adj.* (przyjmujący ćwiczenie, поjętny),

Digitized by Google

понятливый; легко понимающій; переимчивый; -czony, -a, -e, *part. p.* (wprawny, biegły, wyuczony, *qu. v.*), искусный, ловкій; опытный; учёный; знающій что, свѣдущій въ чёмъ; образованный, просвѣщённый; *it.* наказанный, высѣченный розгами; v. **Wybity, Smagany**; **-czyć**, *v. a. impf.* упражнять кого въ чёмъ, учить, обучать, научать кого чему, пріучать, изощрять; выучивать; образовать; наставлять, руководствовать; czytanie ćwiczy rozum, pamięć, чтеніе изощряетъ разумъ, память; *it. v.* **Edukować, Uczyć**; ćwiczyć rózgą, batem, (= chłostać, smagać, karać, *qu. v.*), наказывать, бить, сѣчь розгою [*abo* розгами], бить плетью [*abo* кнутомъ, бичёмъ], хлестать, хлыстать, хвостать; *fig.* ćwiczyć nieprzyjaciela, v. **Bić, Porazić**; - **Ćwiczyć się**, *v. r.* (wprawiać się w co, doskonalić się), упражняться въ чёмъ, заниматься дѣлами, предаваться занятіямъ, учиться, обучаться, прилежать; совершенствоваться; образоваться; - się w naukach, упражняться въ наукахъ; (on) w niczém się nie ćwiczy, онъ ни въ чёмъ не упражняется; - się w muzyce, упражняться въ музыкѣ; - się rózgą, v. **Smagać się**; **-czyciel**, **-a**, *m.* (ćwiczący drugich, upominacz, uczyciel, *qu. v.*), обучатель, обучающій чему-либо, наставитель, наставникъ, дающій наставленіе, руководитель, учитель; **-czycielka**, **-i**, *f.* обучательница, наставительница, наставница, дающая наставленіе, руководительница, учительница; † **-czyzna**, **-y**, *f.* 1. v. **Ćwiczenie, Wprawa, Doświadczenie**; 2. v. **Sztuka, Kunszt, Misterstwo, Doskonałość.**

Ćwieczek, **-czka**, *m. dim.* (v. **Ćwiek**), гвоздикъ, гвоздочекъ; *fig.* ma ćwieczek w głowie (= bito go w ciemię, nie staje mu kiepki), онъ немного помѣшанъ; онъ не въ полномъ умѣ; **Ćwieczkować**, v. **Ćwiekować**; **Ćwieczysty**, **-a**, **-e**, *adj.*, **-sto**, *adv.* (pełen ćwieków, ćwiekami pobity), подбитый гвоздиками; **Ćwiek**, **-a**, *m.* 1. (z Niem. „Zwecke", gat. gwoździ), гвоздь, гвоздикъ, маленькій сапожничій гвоздь; 2. *Med.* мозоль; v. **Odcisk, Nagniotek, Narostek**; 3. *fig.* (mozoł, trudność, przeszkoda, kłopot, *qu. v.*), печаль, горесть, нужда, смущеніе, замѣшательство, затрудненіе, трудность; wbijać komu ćwiek w głowę, (zadawać mu trudność, kłopot, *qu. v.*), причинять, -нить печаль; опечаливать, опечалить; ставить въ затруднительное положеніе; привесть кого въ безпокойство; **Ćwie-karnia**, **-i**, *f.* (kowalnia ćwiekarska), гвоздановѣ заводъ; фабрика, гдѣ дѣлаются гвозди; **-karski**, **-a**, **-ie**, *adj.* принадлежащій, относящійся къ гвоздарю; ćwiekarskie rzemiosło = **Ćwiekarstwo**, **-a**, *n.* ремесло гвоздаря; **-karz**, **-a**, *m.* гвоздочникъ, гвоздарь; **-kować**, **-czkować**, *v. a.* (ćwiekami, ćwieczkami pobijać), подбивать, подбить гвоздиками; **-kowy**, **-a**, **-e**, *adj.* гвоздяный; ćwiekowa głowa, гвоздяная шляпка.

Ćwierć, **-ci**, *f.* четверть; четвертина; четвертая часть [*abo* доля] чего-нибудь; четвертка; v. **Ćwiartka**; ćwierć łokcia, arszyna, четверть локтя, аршина; - beczki, четверть бочки; - godziny (= kwadrans, *qu. v.*), четверть часа; - roku (= kwartał, *qu. v.*), четверть года; - funta, четверть фунта; - arkusza, четверть, четвертка листа; ćwierć *abo* ćwiartka przednia, od przodu (*np.* cielęciny, *etc.*), передняя часть (на пр. телятины, и проч.); передняя четверть; - pośledna, tylna, zadnia, od zadu, pośladek, задняя часть; **Ćwierćarkuszowy**, **-a**, **-e**, *adj.* (ćwiartkowy, na ćwierć arkusza wielki), въ четвертую долю листа; ćwierćarkuszowa forma, четвертка; ćwierćarkuszowa książka, книга въ четвертку; книга въ четвертую долю листа; **Ćwierćbeczek**, **-czka**, *m.* (beczki czwarta część), четверть бочки; **Ćwierćcień**, *gen. pl.*, v. **Ćwiertnia**; **Ćwierćfuntowy**, **Ćwierciofuntowy**, **-a**, **-e**, *adj.* четвертофунтовый; вѣсомъ съ четверть фунта; **Ćwierćkole**, **-a**, *n.* **Ćwierciokrąg**, **-ęgu**, *m.* (*quadrans*), квадрантъ, [орудіе, состоящее изъ четверти круга, раздѣленной на градусы, и служащее къ измѣренію угловъ, высотъ солнца и свѣтилъ небесныхъ]; v. **Kątomiar**; четверть круга; **Ćwierciorocny**, **Ćwierćroczny**, **-a**, **-e**, *adj.* (= trzymiesięczny, kwartalny, *qu. v.*), трёхмѣсячный; **Ćwierciorocznie**, *adv.* каждые [*abo* черезъ каждые] три мѣсяца; **Ćwierciowy**, **-a**, **-e**, *adj.* четвертный; **Ćwierćmurołem**, **-u**, *m. Artill.* осадное орудіе двѣнадцатифунтоваго калибра; **Ćwierćsokoł**, **-a**, *m. Artill.* артиллерійское орудіе однофунтоваго калибра; фальконетъ; (v. **Półsokoł**); **Ćwierćwęże**, **-a**, *n. Artill.* артиллерійское орудіе четырёхъ- или пятифунтоваго калибра.

Ćwierczeć, *v. n. impf.*, **Ćwierkać**, **Cierkać**, *v. contin.*, **Ćwierknąć**, *v. semelf.* чиркать, чирикать, чирикнуть, чиликать, чиликнуть; чирлыкать; чикать, чикнуть; † **Ćwierk**, † **Ćwiercz**, l. v. **Świerszcz**; 2. **Ćwierk**, **-u**, *m.*, **Ćwierkanie**, **-ia**, *n.*, (świergot, skrzyp), чириканье, чиранье, чирликанье; чиканье.

† **Ćwierdza**, † **Ćwierdzić**, v. **Twierdza, Twierdzić.**

Ćwiertnia, **-i**, *f.* (miara zboża różnéj w różnych krainach wielkości; małdr), четверть; малтеръ [малтеръ], хлѣбная мѣра; v. **Ósmina.**

Ćwier-tować, † **Ćwiar-tować**, † **Czwartować**, *v. a. impf.*, po-, roz-ćwiertować, *v. perf.* четверить, расчетверить; дѣлить, раздѣлять, раздѣлить на четыре части; четвертовать; **-towanie**, **-ia**, *n.* раздѣленіе, раздѣленіе на четыре части; четвертованіе.

Ćwierzyć, *v. a. impf.* (przecerywać, odwracać, radlić, *qu. v.*), пахать, вспахивать во второй разъ, двоить, пахать поперёгъ.

Ćwik, **-a**, *m.* 1. (ćwiczony, doświadczony, weteran, *qu. v.*), опытный, бывалый, свѣдущій, искусный человѣкъ; 2. (= przebieglec), пройдоха; продувной парень; тёртый калачъ; хитрецъ, лукавецъ; плутишка; 3. (kogut nie zupełnie wykapłuniony), худо кастрированный [*abo* холощённый] пѣтухъ; полухолощённый пѣтухъ; 4. (stary karp'), старый, трёхлѣтній карпъ; 5. **Ćwik**, **-u**, *m.* (obejście, stan życia), состояніе; жизнь; родъ [*abo* образъ] жизни; родъ состоянія; 6. **Ćwik, Cwyk**, (pospolita gra w karty), цвикъ, родъ карточной игры.

Ćwikła, **-y**, *f.*, **Ćwikiełka**, **-i**, *f. dim. Bot.* (*beta vulgaris*), свёкла; свекловица; **Ćwiklany**, **-a**, **-e**, *adj.* свекольный; свекловичный; ćwiklane liście, листья свекольные [*abo* свекловичные]; свекольникъ, свекловичникъ; v. **Boćwina**; *it.* **ćwiklany list**, v. **Edest** (wodny).

Ćwintnal, **-a**, *m.* деревянный большой гвоздь на судахъ, къ которому привязываются веревки.

Ćwiżgult, **-u**, *m.* (z Niem. „Zwischgolb", złoto w blaszkach z podłożonym srebrem), сусаль; сусальное золото; битое золото; золотая бить; листовое золото.

Cwyk, v. **Ćwik** (6).

Cwykiel, **-kla**, *m.* (z Niem. „Zwickel", klin, trójpiecasty kawał, który w koszulę, w pończochy i t. d. wsadzają), частовица, частовка, вставка у рубахъ, въ платьѣ, стрѣлка у рубахъ, у чулка и проч.

Cybant, Cybunt, **-a**, *m.*, **Cybancik**, **-a**, *m. dim.* (z Niem. „Zickband", żelazo, którym się fugi okolka u koła okrywają, v. **Wyrwant**), рвань, обойма, скоба.

Cybeby, **-ów**, *pl.* (z Arabsk.

Digitized by Google

zebtb, największe z wielkich rozynków), крупный изюмъ.

Cybet, Zybet, -a, *m. H. n.* (*viverra zibetha*), цибетъ, вивéрра цибетовая; v. **Zybet** (1. 2.); *it. cfr.* **Енотъ.**

Cyboro, -y, *f. Bot.* (*cyperus*, rodzaj trawy), цúперъ; кипрéй; ситóвникъ; ситъ; *Eccl. sl.* галбáнъ (χαλβάνη, раст.).

Cyborium, *indecl.*, **Cyborya**, *pl. Eccl.* даронóсица; ковчéгъ съ запасными дáрами.

Cybuch, -a, *m.*, **Cybuszek**, -szka, *m. dim.* (rurka do ciągnienia tytuniu, która się w lulkę wsadza), чубýкъ, чубучéкъ, трýбочный чубýкъ, чубучéкъ; **Cybuchowy**, -a, -e, *adj.* чубýчный.

Cybula, v. **Cebula.**

I. **Cyc**, -u, *m. Com.* (z Ind., gat. materyi), сúтецъ; v. **Cycowy**; *cfr.* **Bagazya.**

II. **Cyc**, -a, *m.*, **Cyce**, -ów, *pl.*, **Cycek**, -cka, *m. dim.*, **Cycki**, *pl.* (brodawka u piersi), сосéнъ, сосóкъ, сосóчекъ, тúтька, тúточка; грудной [*abo* тúточный] сосóкъ; áгодица; грудь; cyc niewieści, (= piersi niewieście), жéнская грудь; *it.* сóска, корóвья, кóзья и проч. тúтька; **Cycal**, Cycal, -a, *m.* 1. (ssący piersi), грудной младéнецъ; 2. (pieszczoch, niewieściuch), бáловень; нѣженка; **Cycaty**, -a, -e, *adj.* (piersisty), грудúстый, полногрýдый; **Cycek**, -cka, *m.* сосóчекъ, тúточка, áгодица, жéнский сосéцъ; v. **Cyc**; **Cyckowy**, -a, -e, *adj.* (od cycków, piersiowy), сосóчный, тúточный, грудúный, [-нóй]; brodawka cyckowa, тúточный [*abo* грудной] сосóкъ; áгодица; [około brodawek cyckowych, idzie okrąg pewny, rzeczony:] кóлко сосóчное, (*areola mammarum*), румянце, крáсный кружóкъ около сосцóвъ; **Cycoch**, -a, **Cycoń**, -nia, *m.* 1. v. **Cycek**, **Cyś**; 2. (= pieszczoch, pieścicek), бáловень; нѣженка; мáтушкинъ [*abo* мáменькинъ] сынóкъ; **Cycowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt cyców, *mastoideus*, *mastoides*), сосцеобрáзный, сосцевúдный, титьвообрáзный.

Cycowy, -a, -e, *adj.* 1. *Com.* (z cyca materyi), сúтцевый, сдѣланный изъ сúтца; относящийся къ сúтцу; suknia cycowa, сúтцевое платье; 2. *Anat.* v. **Cyckowy.**

Cyfra, -y, *f.*, **Cyferka**, -i, *f. dim.* 1. (liczba jakakolwiek pisana), цúфра; цифирь; [какóе-нибудь] число, числáтельный знак; 2. (sposób tajemnego pisania), шúфра, *pl.* шúфры; литорéя, тáйнопись, вязь; 3. cyfra (imienia czyjego, litery imienia początkowe ściągnione), шифръ, вéнзель, [начáльныя бýквы собственныхъ имёнъ, переплетáнныя или связáнныя мéжду собóю]; 4. (= zero, w liczbie kółko, oczko, przez siebie nie znaczące żadnéj ilości), нуль, нýликъ, [кружóкъ въ арáбскихъ цúфрахъ]; *fig.* (= zero, nic, fraszka), * нуль; человѣкъ не вáжный, ничегó не знáчащій; бездѣлица; **Cyfrować**, *v. a. impf.* (cyframi, tytłami pisać), шифровáть, писáть шúфрами; **Cyfrowy**, -a, -e, *adj.* цифúрный; *cfr.* **Cyfra.**

Cyga, -i, *f.* 1. (kręglica, bąk, fryga, wartalka, furtawka), волчёкъ; кубáрь; юлá; игрáльный кýбикъ; вертýшка, дѣтская игрýшка; 2. *fig.* [osoba fartyczna, żywe srebro, wszędziebylski, trzpiot (*qu. v.*), co na jednem miejscu długo nie postoi], * юлá; вертýшка; вертлúвый, рѣзвый, безпокóйный человѣкъ; непосúдчивый; непосúдень; непосѣдъ; человѣкъ, не могýщій дóлго пробýть на однóмъ мѣстѣ; непосѣдка, женщина, не могýщая дóлго пробýть на однóмъ мѣстѣ; егозá; гомозá.

Cy-gan, -a, *m.*, -**ganek**, -nka, *m. dim.* 1. цыгáнъ; 2. (= odarty; włóczęga; opalony), цыгáнъ, обóрванецъ, лохмóтникъ; бродягá; чёрный, загорѣлый отъ сóлнца; неопрáтный человѣкъ, замарáха; czarny jak cygan, чёрный какъ цыгáнъ; 3. (= szalbierz, matacz, złodziej, łotr), цыгáнъ, обмáнщикъ, плутъ, мошéнникъ, воръ, негодáй; 4. (u chłopów: cygan, cyganek = nóż podły składany, z trzonkiem drewnianym), ординáрный складнóй нóжикъ; -**ganić**, *v. a. impf.*, **ocyganić**, *v. perf.* (oszukiwać jak cygan), цыгáнить, обмáнивать, -нýть, надувáть, -дýть, проводúть, провестú, плутовáть, мошéнничать; *it.* барúчничать; -**ganka**, -i, *f.* 1. цыгáнка; 2. (= wróżka, wieszczbiarka), цыгáнка, ворожея, вѣщýнья, гадáтельница; 3. (= mataczka, filutka), цыгáнка, обмáнщица, плутóвка, мошéнница, воровка; 4. (= odarta; włóczęga; opalona, ogorzała od słońca), обóрванца, лохмóтница; бродягá; чёрная, загорѣлая отъ сóлнца; неопрáтная жéнщина, замарáха; 5. (gat. jabłek), родъ áблоковъ; -**ganowaty**, -a, -e, *adj.* (na cygana pochodzący), цыгановáтый, обмáнчивый; *cfr.* **Cygan**; -**gański**, -a, -ie, *adj.* цыгáнскій; cygański język, цыгáнский язúкъ; pieśń cygańska, цыгáнская пѣснь; po cygańsku, z cygańska, *adv.* по-цыгáнски; żyć po cygańsku, жить по-цыгáнски; -**ganstwo**, -a, *n.* 1. цыгáнство; обмáнъ; плутовствó; мошéнничество; 2. *collect.* (= cyganie), цыгáны, мошéнники (*pl.*), обродъ.

Cygaro, -a, *n.*, **Cygarko**, -a, *n. dim.* сигáра, сигáрка, сигáрочка; fabryka cygar, сигáрная [*abo* сигáрочная] фáбрика; fabrykant cygar, сигáрочникъ, сигáрочный фáбрикáнтъ; **futeralik**, puszka na cygara = **Cygarnica**, -y, *f.* сигáрочница; коробóчка для держáнія сигáрокъ; **Cygarowy**, -a, -e, *adj.* (od cygar, do cygar należący), сигáрный, сигáрочный.

† **Cygrynowy**, -a, -e, *adj.* (z Niem. „tegrün", morskozielony), зеленовáтый; бирюзóвый; блѣдно-голубóй, блѣдновзелёный.

Cykada, **Cykata**, **Cukata**, -y, *f.*, **Cytrynat**, -u, *m.*, **Cykaty**, *pl.* (skórki cytrynowe, cukrem zaprawne), цукáтъ, обсáхаренная лимóнная кóрка.

Cykl, -u, *m.* (*cyclus*), перióдъ; кругъ.

Cyklop, -a, *m. Myth.* (v. **Okrągłook**), циклóпъ.

Cykorya, -yi, *f. Bot. Com.* (*cichorium*), цикóрій; cykorya dzika, (*cichorium intybus*), цикóрій дúкій; цикóрникъ; цикóрная травá; Петрóвы батогú; сóлнцева сестрá; *it.* v. **Endywia**; **Cykoryowy**, -a, -e, *adj.* цикóрейный, цикóрный.

Cykulata, v. **Ciokolata.**

Cykuta, -y, *f. Bot.* (ziele jadowite, *cicuta*), омéгъ; бѣшеница; v. **Szaléj**, **Szaleń** (jadowity), **Świnia wesz**; † **Cykucieć**, *v. n. impf.*, **zcykucieć**, *v. perf.* (szaleć, oszaleć, *qu. v.*), бѣсúться; безýмствовать; сходúть, сойтú съ умá; рехнýться; съ умá пятить.

Cyl, **Cylować**, v. **Cel**, **Celować.**

Cylinder, -dra, *m.* (walec, *qu. v.*), цилúндръ; валъ; катóкъ; валёкъ; **Cylindrowy**, -a, -e, *adj.* цилиндрúческій; cylindrowy zegarek, цилиндрúческіе часú.

Cym-bał, -u, *m.*, -**bałek**, -łka, & -**balik**, -a, *m. dim.* симбáлъ; цымбáлы; родъ гýслей; (= dzwon np. u zegara), колокóльчикъ въ боевúхъ часáхъ; cymbały (na konia do sanek), бубёнчики, гремýшки; *fig.* cymbał, (głupiec, *etc.*), * глупéцъ, дýренъ, простофáля; *it. pop.* v. **Żadek**; -**balista**, -y, *f.* симбалúстъ, игрáющій на симбáлѣ; цымбал(л)úстъ, игрáющій на цымбáлахъ.

Cymborium, v. **Cyborium.**

Cy-ment, **Ce-ment**, -u, *m.* 1. цемéнтъ; замáзка; известкóвый растворъ; 2. **Cyment**, v. **Cymon**; -**mentacya**, -yi, *f.*, -**mentowanie**, -ia, *n.* цементáція; цементовáніе; топлéніе; -**mentować**, *v. a. impf.* цементовáть; топúть; -**mentowy**, -a, -e, *adj.* цемéнтный.

Cyna, -y, *f.* (*stannum*, *jupiter*), óлово; cyna płatkowa do zwierciadeł, зеркáльная наводка; станиóль; оловáнная фóльга; cyną pobielać, pobielić, лудúть, полудúть, вылудúть, покрывáть внутрú мѣдную или желѣзную посýду растóпленнымъ óловомъ; cyna, *collect.* (= cynowe naczynia), оловáнная посýда; rzemieślnik

Digitized by Google

od cyny, оловянникъ, оловянишникъ; v. Konwisarz.

Cynadry, -ów, *m. pl.* рыбьи потрохи; почки; v. Nérki, Kszeniec.

Cyna-mon, -u, *m.*, **-namonek**, -nka, *m. dim. Bot. Com.* (*laurus cinnamomum*), корічневое [*abo* корічное] дерево, лавръ корічный; корица, кинамонъ, корка корічная; - biały (*cortex Winteranus*), Винтерянская, Мегелянская корá, корка; **-monik**, -a, *m. H. n.* (ptak który gniazdo swoje z samego cynamonu budować ma, *cinnamologus*, Plin.), птица, вьющая гнѣздо своё изъ корицы; **-monka**, **-monówka**, -i, *f.* (wódka przepalana z cynamonem), корічневая водка; **-monowy**, -a, -e, *adj.* корічневый, корічный; cynamonowe drzewo, корічневое дерево; cynamonowa kora, корица, кора съ корічневаго дерева; cynamonowa woda, корічная водá; cynamonowy kolor, корічневый цвѣтъ; cynamonowy zapach, корічневый запахъ.

Cyn-dal, -u, *m. Bot.* (*santalum*, sandal, *qu. v.*), сандалъ; сандальное дерево; **-dalowy**, **-dalinowy**, **-delinowy**, -a, -e, *adj.* сандальный.

Cynd-loch, -u, *m.* (z Niem. „Zündloch", zapal u strzelby), затравка; **-lont**, -u, *m.* (z Niem. „Zündlunte", lont do zapalenia strzelby), фитиль; **-pulwer**, -u, *m.* (z Niem. „Zündpulver", podsypka), затравный [*abo* затравочный] порохъ.

Cynek, -nka & -nku, *m.* 1. пять очковъ [какъ на пр. на игральной кости]; 2. (= cętka, plama, *qu. v.*), пятно; 3. cynek, *pl.* cynki (= zęby u brony i t. p.), зубецъ; 4. (dęty instrument), рожокъ, [духовое музыкальное орудіе]; 5. cynek, **Cynk**, (gat. ołowiu, *sincus*; v. Żynek), цинкъ, шпіаутеръ, [полуметаллъ].

Cyngatara, v. Ciągatara.

Cyngiel, v. Ciągiel.

Cynk, v. Cynek (5.).

Cynka, -i, *f. Bot.* (rodzaj rośliny, *zinnia*, Linn.), зинія.

Cynkowaty, **Cynowaty**, -a, -e, *adj.* испещренный; крапчатый; узорчатый; рябой; v. Kostkowaty. [ный.

Cynkowy, -a, -e, *adj.* цинко-

Cynobr, **Cynober**, -bru, *m.* (*cinnabaris*), киноварь; **Cynobrowy**, -a, -e, *adj.* киноварный; cynobrowy kolor, киноварный цвѣтъ.

Cynowod, -u, *m. Bot.* (ziele, orlik, orliki, *aquilegia*), орлики; звоники; колокольчики; водосборъ; кавалерскій цвѣтъ; голубки; назлины очки.

Cynowy, -a, -e, *adj.* оловянный; cynowe naczynie, cynowy dzbanek, оловянникъ; cynowe naczynia (= cyna, *collect.*), оловянная посуда; cynowa ruda, оловянная руда.

Cypel, -pla, *m.* 1. (z Niem. „Zipfel", koniec śpiczasty jakiéjkolwiek rzeczy, w drugą kliniasto wchodzący), конецъ, кончикъ, краешекъ (у платья и проч.); 2. *Geogr.* косá; мысъ, носъ; cypel dobréj nadziei, Мысъ Доброй Надежды; **Cyplik**, -a, *m.* 1. кончикъ; 2. рыльце, пособъ; **Cyplowaty**, -a, -e, *adj.* съ кончиками; *v.* долгопольй.

Cypr, -u, *m. Bot.* (drzewo, *cyprus*), кипръ, Кипрское дерево.

Cyprys, -a, *m. Bot.* (*cupressus sempervirens*), кипарисъ, кипарисовое дерево; cyprys ziele (*santolina chamaecyparissus*), кипарисная трава; лже-кипарисъ; **-prysowy**, -a, -e, *adj.* кипарисовый, кипарисовый; cyprysowy lasek, кипарисникъ, кипарисовый лѣсъ; cyprysowe drzewo, кипарисовое дерево.

Cyra, -y, *f.* 1. (miejsce zacyrowane), заштопка, заштопанное мѣсто; починенное мѣсто; 2. v. Szew (rany), Paragraf, Szram.

Cyranka, -i, *f.*, **Cyraneczka**, -i, *f. dim. H. n.* (gat. dzikich kaczek, *anas crecca*; *anas querquedula*, Linn.), чирокъ, *dim.* чирёнокъ; полевой чирокъ, [родъ дикой утки]; *v.* атáка.

Cyrk, -u, *m.* циркъ; v. Cyrkuł.

Cyr-kiel, **Cerkiel**, -kla, *m.* циркуль, кружало; *cfr.* ворóба; mierzyć cyrklem, мѣрить, мѣрять, измѣрять циркулемъ; **-kielnik**, -a, *m.* (rzemieślnik, co cyrkle robi), ремесленникъ [*abo* мастеръ] дѣлающій циркули [*abo* кружала]; **-klasty**, **-klisty**, -a, -e, *adj.* кругообразный; **-klować**, *v. a. impf.*, od-, o-, za-cyrkłować, *v. perf.* измѣрять циркулемъ [*abo* кружаломъ], вымѣривать, -рять; *it.* съ точностію обозначать; v. Kołować, Krążyć; **-klowy**, -a, -e, *adj.* циркульный, кружальный.

Cyrkuł, -u, *m.*, **Cyrkulik**, -a, *m. dim.* кругъ, кружокъ, (кривая линія); (= powiat, *etc.*), циркулъ; уѣздъ; округъ; (= zgromadzenie, *etc.*), кругъ; общество.

Cyr-kulacya, -yi, *f.* обращеніе; кругообращеніе; - pieniędzy, обращеніе денегъ; - krwi, обращеніе крови; кровообращеніе; puścić co w cyrkulacyą, пустить что въ обращеніе [*abo* въ ходъ]; **-kularny**, -a, -e, *adj.* циркулярный; окружный; cyrkularne pismo, циркуляръ; окружное письмо; окружное, циркулярное предписаніе; cyrkularny kapitan, уѣздный исправникъ; земскій исправникъ; **-kularz**, -a, *m.* (cyrkularne pismo; v. Okólnik, Okólny), окружное, циркулярное предписаніе; циркуляръ; **-kulować**, *v. n. impf.* (być w biegu, krążyć, chodzić), быть въ обращеніи; быть въ ходу; ходить; обращаться.

Cyrkumfleks, -a, *m. Gramm.* (daszek, *qu. v.*), циркумфлексъ; облеченный знакъ; облеченная.

Cyrkum-wallacya, **-wallacye**, v. Okołokop, Okołokopy.

Cyrograf, **Cerograf**, **Chyrograf**, -u, *m.*, † **Chyrografa**, -y, *f.* 1. (z Greck. χειρόγραφον, własnéj ręki zapis, karta, skrypt), рукопись; расписка; кабала; письменное обязательство; 2. (skrypt na duszę diabłu, czyli zapisanie się diabłu), запись душъ своей дьяволу; **Cyrografowy**, -a, -e, *adj.* кабальный, относящійся къ кабалѣ, къ рукописи, къ распискѣ; рукописный.

Cyrować, *v. a. impf.*, **zacyrować**, *v. perf.* штопать, заштопать; чинить, зачинивать дыры, починить.

Cy-rulicki, -a, -ie, *adj.* цирюльническій, цирюльничій, цирюльниковъ, хирургическій; **-rulnictwo**, -a, *n.* цирюльничье искусство; хирургія; **-rulniczek**, **-czka**, *m.* цирюльничій подмастерье или ученикъ [*abo* мальчикъ]; **-rulniczka**, -i, *f.* 1. содержательница цирюльни; *it.* рудометка; лѣкарка; 2. жена цирюльника; **-rulniczy**, -a, -e, *adj.* цирюльничій; **-rulik**, -a, *m.* цирюльникъ; брадобрѣй и рудометъ; хирургъ.

Cyś, -sia, *m. dim.* сосочекъ; v. Cycek.

Cysterna, -y, *f.* цистерна; водоемъ; водохранилище; водовмѣстилище; v. Krynica.

Cysters, -a, *m.* (zakonnik reguły św. Bernarda, od klasztoru *Cistertium* w Burgundyi), цистерсъ, цистерціанскій монахъ, монахъ ордена Св. Бернарда; **-sterka**, -i, *f.* (zakonnica reguły św. Bernarda), монахиня ордена Св. Бернарда; **-sterski**, -a, -ie, *adj.* (od Cystersów), цистерскій, цистерціанскій; zakon cysterski, орденъ цистерціанскихъ [цистерскихъ] монаховъ; klasztor cysterski, монастырь цистерціанскихъ монаховъ.

Cyt! 1. *interj.* (= cicho!), цитъ! цицъ! тсъ! стъ! тише! молчи! 2. **Cyt**, -u, *s. m.* (= milczenie, uciszenie, *qu. v.*), молчаніе, утишаніе, затишаніе.

Cytacya, -yi, *f.* 1. - (z księgi = przytoczenie, przywiedzenie, *qu. v.*), приводъ; семѣка [на автора]; цитата; v. Cytat; 2. - do sądu, (= pozew, *qu. v.*), позывъ къ суду; *v.* Powództwa; v. Alegacya.

Cyta-dela, **-della**, -i, *f.* (= twierdza, forteca, *qu. v.*), цитадель, крѣпость, кремль.

Cytara, v. Cytra.

Digitized by Google

Cytat, -u, *m.*, **Cytaty**, -ów, *pl.* мѣсто, приводимое въ доказательство; избранное мѣсто, *pl.* избранныя мѣста изъ творѣній авторовъ, на которыхъ сочинитель ссылается; v. **Cytacya** (1); *citato loco*, по приведённому мѣсту.

Cyter, Cytr, -u, *m.* *Bot.* 1. (cytrynowe drzewo, *citrus medica*), лимонное [*abo* цитронное] дерево; 2. **Cytr**, (*abo* jabłko rajskie, *citrus decumana*), райское яблоко; v. **Cytrowy, Cytrul, Cytryna.**

Cyterka, v. **Cytra.**

Cytować, *v. n. impf.*, **zacytować**, *v. perf.* 1. (= przytoczyć, *qu. v.*), приводить, -вести [мѣсто изъ книги], показывать, -зать, представлять; ссылаться, сослаться; 2. - kogo do sądu (= pozwać, zapozwać), звать, позывать, позвать [*abo* призывать, -звать] къ суду; v. **Alegować.**

Cytra, † **Cytara**, -y, *f.*, **Cyterka**, -i, *f. dim.* (narzędzie muzyczne), цитра, [музыкальный инструментъ, похожій на гитару, съ металлическими струнами], *Eccl. sl.* (кіѳара), киѳра; grać na cytrze, играть на цитрѣ; v. **Cytrzysta.**

Cytrowy, -a, -e, *adj.* *Bot.* (od cytru, drzewa), цитронный, лимонный; cytrowe jabłko (= cytryna), цитронъ, лимонъ; v. **Cytrynowy.**

Cytrul, -a, *m.* [(wodny) melon, arbuz, = v. **Kawon**; Franc. *citrouille*], арбузъ; *v.* Тыква.

Cytryn, -u, *m.* 1. *Miner.* (drogi kamień cytrynowego koloru), цитринъ, желтый стекловидный кварцъ; 2. † **Cytryn**, v. **Cytryna.**

Cytryna, -y, *f.*, † **Cytryn**, -u, *m.*, **Cytrynka**, -i, *f. dim.* (= cytrowe, cytrynowe drzewo, *citrus medica*), лимонное [*abo* цитронное] дерево; (= owoc cytrowego czyli cytrynowego drzewa), лимонъ, цитронъ, [плодъ лимоннаго дерева]; cytrynka, лимончикъ, цитрончикъ; pewny gatunek cytryn Perskich, (*citri species*), бадрянка, родъ лимоновъ, растущихъ въ Персіи; **Cytrynarz**, -a, *m.* (cytrynowy przedawca), торгующій лимонами; продающій лимоны; **Cytrynat**, v. **Cykada**; **Cytrynian**, -u, *m.* *Chem.* лимонокислая соль; **Cytrynówka**, -i, *f.* (wódka), лимонная [*abo* цитронная] водка; **Cytrynowy, Cytryny**, -a, -e, *adj.* (od cytryny, z cytryn), цитронный, лимонный; cytrynowe drzewo, лимонное [*abo* цитронное] дерево; kwiat cytrynowy, лимонный цвѣтъ; skórka cytrynowa, лимонная корка, лимонная кожица; sok cytrynowy, лимонный сокъ; kwas cytrynowy, лимонная кислота; olej cytrynowy, лимонное [*abo* цитронное] масло; kolor cytrynowy, лимонный цвѣтъ; koloru cytrynowego, лимоннаго цвѣта; лимонножелтый.

Cytrzysta, -y, *m.* (grający na cytrze), играющій на цитрѣ; **Cytrzystka**, -i, *f.* (grająca na cytrze), играющая на цитрѣ.

Cytwar, -u, *m.* *Bot.* (*zedoaria*), цитварь; **Cytwarowy**, -a, -e, *adj.* цитварный; cytwarowe nasienie, цитварное сѣмя; cytwarowy korzeń, цитварный корень.

Cywa, Cywka, v. **Cewa, Cewka.**

Cywi-lizacya, -yi, *f.* (obyczajenie, *etc.*), цивилизація; нравственное образованіе; облагороживаніе нравовъ; просвѣщеніе; образованность; гражданственность; **-lizować**, *v. a. impf.*, **ucywilizować**, *v. perf.* (obyczaić, okrzesać), облагороживать, -родить нравы; нравственно образовать; просвѣщать, -свѣтить; образовывать, -зовать; пріучать, -чить къ гражданскому порядку; дѣлать, сдѣлать обходительнымъ; **-lizowanie**, -ia, *n.* гражданское образованіе; гражданственность; v. **Cywilizacya**; **-lizowany**, -a, -e, *part. p.* просвѣщённый; образованный; *v. verb.* **Cywilizować.**

Cywilność, -ści, *f.* (sprawy cywilne, obywatelskie, mieszczańskie), гражданское дѣло, *pl.* гражданскія дѣла; гражданское состояніе; гражданское вѣдомство; **Cywilny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (obywatelski, mieszczański), гражданскій; prawo cywilne, гражданское право; sąd cywilny, гражданскій судъ; urząd cywilny, гражданская должность; должность по гражданскому вѣдомству; urzędnik cywilny, гражданскій или статскій чиновникъ; cywilny gubernator, гражданскій губернаторъ; cywilny = osoba cywilna, статскій; służba cywilna, статская служба; sprawy cywilne, гражданскія дѣла; cywilna śmierć, гражданская смерть; *tt.* политическая смерть.

Cyzyanus, Cyzyojanus, Cizio-janus, *indecl.* (świątnik, kalendarz świąt), святцы (*pl.*), мѣсяцесловъ.

Cza-ban, -a, *m.*, **-banek**, -nka, *m. dim.* (wielki wół Podolski), большой Подольскій быкъ [волъ]; *cfr.* **Caban, Cap**; **-banka**, -i, *f.* (wielka krowa Podolska), большая Подольская корова.

Cząbr, v. **Cąbr.**

Cząbrzyca, v. **Cąbrzyca.**

Czach, Czacht, -u, *m.*, **Czachy**, -ów, *pl.* (z Niem. „Schacht", dół górniczy), шахта, рудокопная яма. [**Cacko.**

Czaczek, Czaczko, v. **Caco,**

† **Czad**, -u, *m.* (swąd od pieca), чадъ, угаръ.

Czaić się, *v. r. impf.*, v. **u-, za-czaić się**, *v. r. perf.* подсматривать, подглядывать, стерегать, подстерегать, подкарауливать; закрадываться; (taić się, кryć się przy czém, za czém), притаиваться, утаиваться, -таиться; (schylać się na dół), горбиться, гнуться, нагибаться.

Czaik, -a, *m.* (statek wojenny na Dunaju), военное Дунайское судно; *cfr.* **Czajka** (2. 3.).

Czajka, -i, *f.* 1. *H. n.* (ptak, *tringa vanellus*), луговка, луговина, пигалица, пигалка, чибесъ, чибисъ, цибисъ; *cfr.* Чайка; 2. **Czajka**, (= łódka kozacka skórzana), кожаная казацкая лодка [ладья]; 3. (ogólniej: łódka, statek osobliwie zbrojny, czaik, *qu. v.*), ладій, ладья, [рѣчное, водоходное] судно.

Czal, -u, *m.* (tył, zad), задъ, задняя сторона.

† **Czałbatka**, † **Szczałbatka**, † **Szczałbatka**, -i, *f.* (czaszka główna), черепъ [головной].

Czamara, -y, *f.* (gat. sukni długiéj z rękawami do ziemi), чамара, родъ длинныго платья съ длинными рукавами; pica; *cfr.* **Czamarka**, -i, *f.* (suknia Perska wierzchnia, z guzikami do zapinania aż po szyję), чамарка; верхнее платье, сшитое по Персидскому образу.

Czambół, Czambuł, -u, *m.* (z Tatarsk. raptowna i krótka wojenna wyprawa, najazd, napad, zagon nagły, dorywczy), набѣгъ, наѣздъ, нападеніе; w czambule, (czwałem, śpieszno, *qu. v.*), галопомъ; во весь опоръ; во всю прыть; w czambuł konia puścić, w czwał puścić, пускать, пустить лошадь вскачь [*abo* во всю прыть]; *tt.* w czambuł (= hurtem, w ogół, *qu. v.*), гуртомъ, оптомъ; всего на все; w czambuł (= w bród, po szyję, po uszy, podostatkiem, obficie), по горло; вдоволь; въ изобиліи.

Czambr, Czambrowina, v. **Cembrowina.** [lot, **Kamletowy.**

Czamlet, Czamletowy, v. **Kam-**

Czamr, v. **Cembrowina.**

Czanka, -i, *f.* (drążek u munsztuka końskiego), удило.

Czap, v. **Cap.**

Czapczyna, -y, *f.* (podła mizerna czapka), скверная шапка; **Czapczysko**, -a, *n. augm.* (nieforemna, niezgrabna czapka), большая, безобразная шапка; шапчища; v. **Czapka**; **Czapeczka**, -i, *f. dim.* шапочка; колпачекъ; - księża, v. **Jamulka, Pluska**; - dziecinna, дѣтская шапочка; czapeczka *abo* czaszka łożędziowa, чашечка у желудя; плюска; v. **Czapka**; **Czapecznik**, v. **Czapnik**; **Czapeczny**, v. **Czapkowy.**

Czapić, v. **Capić.**

Czapiga, v. **Czepiga.**

Czapka, -i, *f.*, **Czapeczka**, -i, *f. dim.*, **Czapczyna**, -y, *f.*, **Czapczysko**, -a, *n. augm.* 1. шапка, шапочка, шапчурка, шапчёнка,

Digitized by Google

шапчёночка, шапчи́шка, шапчи́ща; (v. Czapeczka); v. картýзъ; фурáжка; czapka (białoglowska), шáпочка, чепéцъ, чéпчикъ; czapka bobrowa, okrągła, kozacka, kuczerska (или stangrecka), шáпка бобрóвая, кругáя, казáчья, кýчерская; czapkę na głowę włożyć, wdziać, надѣть шáпку; покрýть гóлову; накрýться; czapkę zdejmować, zdjąć, снимáть, снять шáпку; клáняться, поклониться; v. Czapkować; mieć, włożyć czapkę na bakier, имѣть, надѣть шáпку на бекрéнь; natulić, natłoczyć czapkę na uszy, наклобýчить шáпку, насýнуть глубóко; z czapką na głowie, съ шáпкою на головѣ; czapkę na stole położyć, v. Imponować; czapkę na czém wieszać, v. Zasadzać się; §. każda głowa ma swoję czapkę, (= ile głów, tyle rozumów), скóлько голóвъ, стóлько умóвъ; §. czapka za biret, долгъ платежёмъ крáсенъ; §. na złodzieju czapka gore (= niespokojne ma sumienie; żyje by mysz na pudle), на вóрѣ шáпка горáтъ; знáетъ кóшка чьё мáсо съѣла; [czapek gatunki: konfederatka, magierka, kołpak, kapuza, mycka, kuczma, jamuiła, *qu. v.*]; czapka nocna (= szlafmyca), колпáкъ, спáльный колпáкъ, колпачёкъ; czapka skrzydlata, оскрýльцы (*pl.*); czapka z czterema cyplami (związanemi u wierzchu), малахáй, малахáйчикъ; czapek dawny czapek, подкáпокъ; v. Treýхъ; czapka biskupia, епúскопская шáпка; шáпка архиерéйская; шáпка архимандрúчья; мáтра; czapka książęca, кнáжеская хорóна; v. Infuła, Mitra; 2. czapka (= przykrywadło, rzecz jaka podobieństwo niejakie do czapki mająca), шáпка, колпáкъ, наклобýчка, крúшка, вещь сравниваемая съ шáпкою на головѣ; czapka alembikowa (*abo* kapitela), шáпка кýба, колпáкъ, крúшка кýба, шлемъ; czapka u gwoździa, (wierzch), шляпка у гвоздя́; Czapkować, *v. intrans.* (trzymać czapkę przed kim, kłaniać się, nadskakiwać), снять предъ кѣмъ шáпку, клáняться, унижáться, прислýживаться, поддѣлываться къ кому́, ласкáться, ухáживаться, увивáться, вертѣться óколо кого́, льстить кому́ нúзкимъ óбразомъ; Czapkowy, Czapeczny, -a, -e, *adj.* (od czapki), шáпочный; колпáчный, колпáшный; czapkowy baranek, шáпочный óклымъ.

Czapla, -i, *f.* 1. *H. n.* (ptak, *ardea*), чáпля, цáпля, чапýра, еродúя, еродúй; - siwa, (rybna), сѣрая цáпля; чапýра; - biała, (*ardea garzetta;* v. Łyszczak), чапýра нѣжная; нýжда; (mniejsza, *ardea egretta s. alba*), чапýра бѣлая, бѣлая хохлáтая цáпля; gatunek czapli, боцáнъ; *cfr.* Boclan; *v.* Кóлпикъ, Теслонóсъ; 2. *fig.* (o człowieku: wysokonogi), долгонóгій, длиннонóгій; Czaplę, -ęcia, *n.*, Czaplątko, -a, *n. dim.* (pisklę czaple), цаплёнокъ, птенéцъ цáплиный; Czapli, -a, -e, *adj.* (od czapli), цáплинъ, цáплиный, принадлежáщій цáплѣ.

Czapniczy, -a, -e, *adj.* (od czapnika), шáпочниковъ, колпáчниковъ, принадлежáщій шáпочнику; Czapnik, -a, *m.*, Czapniczek, -czka, *m.* (co czapki robi lub przedaje), шáпочникъ, тьющій или продающій шáпки, колпáчникъ, дѣлающій или продающій колпáки.

Cza-prak, -u & -a, *m.*, -praczek, -czka, *m. dim.* (Turc. *czaprak*, przykrycie na konie), чапрáкъ, чапрачёкъ; -prakowy, -a, -e, *adj.* чапрáчный, принадлежáщій къ чапраку́; -pracznicze k, -czka, *m.* (czeladnik czapracznicy), подмастéрье у чапрáчника; -pracznictwo, -a, *n.* (czapracznicze rzemieslo), чапрáчничье ремеслó; -pracznicy, -a, -e, *adj.* (od czapracznika), чапрáчничій; чапрáчниковъ; -pracznik, -a, *m.* (rzemieślnik od czapraków), чапрáчникъ, ремéсленникъ, дѣлающій чапраки́.

Czapstryk, v. Capstryk.

Czar, 1. v. Car; 2. Czar, v. Czary, -ów.

Czara, -y, *f.* 1. (czasza), чáра, чáша, фiáлъ; czara do ofiar, жéртвенная чáша; 2. *transl.* (= otwór wulkanu), крáтеръ, жерлó [огнеды́шущей горы́].

Czarci, -ia, -ie, *adj.* 1. (od czarta, czartowski), чёртовъ, чертóвскій, дьáвольскій; 2. Czarci, Czarcia, v. Czart; Czarcik, -a, *m. dim.* чертёнокъ, чёртикъ, дьяволёнокъ.

Czareczny, -a, -e, *adj.* (czaszowy), чáрочный, чáшечный.

Czarka, -i, *f.*, Czareczka, -i, *f. dim.* 1. чáрка, чáрочка, чáшка, чáшечка; czarką, почáрочно; 2. Czarki, *Bot.* (ziele do farbowania, *anchusa;* v. Czerwieniec), волóвúкъ красúльный; червенúца красúльная; червенúчный корень; волóвій язы́къ красúльный; *cfr.* Clarki.

Czarletan, v. Ciarlatan.

Czar-nawość, -ści, *f.* чернóватость; -nawy, -niawy, Czerniawy, -a, -e, *adj.* чернóватый, нѣсколько чёрный; смуглóватый; -niutki, -niuśki, -niuteńki, -niusieńki, -niusieneczki, -a, -ie, -nuchny, -a, -e, *adj.* чёрненькій, чернёхонекъ, óчень чёрный; -no, *adv.* черно́; barwić, farbować (na) czarno, крáсить, вы́красить въ чёрную крáску; крáсить, вы́красить [*abo* покрывáть, покрýть] чёрною крáскою; ubierać się, носить się czarno, одѣвáться, одѣться въ чёрное [плáтье]; ходúть въ чёрномъ; -nobarwny, -a, -e, *adj.* чернонцвѣ́тный; чёрнаго цвѣта; -nobłady, -a, -e, *adj.* черноблѣ́дный; -nobłękitny, -a, -e, *adj.* черноголубóй; сúзый; -nobrewka, -i, *f.* (kobieta brwi czarnych), чернобрóвка, жéнщина или дѣвúца, имѣющая чёрныя брóви; чернобрóвая жéнщина или дѣвúца; v. Brunetka; -nobrewy, -nobrywy, -nobrwy, -a, -e, *adj.* (brwi czarnych), чернобрóвый, имѣющій чёрныя брóви; -nobrunatny, -a, -e, *adj.* чернобýрый; смýглый; v. Ciemnobrunatny; -nobury, -a, -e, *adj.* чернобýрый; -nobyl, -u, *m. Bot.* мордóвникъ; прегрáдъ; прострéльная травá; прострѣлъ; лютикъ жёлтый; *v.* чернобúлъ; *it. v.* Tojad, Mordownik, Bernardyn; -nogardł, -a, *m. H. n.* (*motacilla phoenicurus*, Linn.; *sylvia erithacus, s. rubicilla*, Klein.), трясогýзка [*abo* гжúголка, гýзица] черногóрлая, черногрýдка; -nogłów, 1. -nogłowy, -a, -e, *adj.* черноголóвый; черноволóсый; czarnogłowy koń, черноголóвая лóшадь; 2. *Bot.* Czarnogłów, ziele, (*seseli*, Linn.), жáбрица; v. Kmin (wielki), Łani czyściec; -nogłówka, -i, *f. H. n.* (sikorka, *parus atricapillus*, Linn., *sylvia atricapilla* Klein.), черноголóвая зúнька; *v.* московка; -nogrzywy, -a, -e, *adj.* (z grzywą czarną), черногрúвый, имѣющій чёрную гриву; -nokrusz, -u, *m. Miner.* (kruszec czarny, mający w sobie miedź, siarkę i żelazo), урáновая рудá; смолястая рудá; †-nokrwistość, -ści, *f.* (melankoliczność, melankolia), черноéлчіе; меланхóлія; † -nokrwisty, -a, -e, *adj.* (melankoliczny), черноёлчный; меланхолúческій; -noksięski, -noksięzki, -a, -ie, -noksięzniczy, -a, -e, *adj.* (czarownicy, czarodziejski, guslarski, *qu. v.*), чернокнижнúческій, чернокнижнúчій; чернокнижнúжный, чародѣ́йный, волшéбный; чародѣ́йскій; -noksięznictwo, -noksięstwo, -noksięstwo, -a, *n.* (nauka i sztuka czarnoksięzka), чернокнúжество, чернокнúжіе, чародѣ́йство, колдовство́, волшéбство, ворожбá; -noksięzniczka, -i, *f.* чернокнúжница, чародѣ́йка, колдýнья, волшéбница, ворожея́; -noksięzniczy, -a, -e, *adj.*, v. Czarnoksięski; -noksięznik, -a, *m.* (czarodziej, czarownik), чернокнúжникъ, чернокнúжецъ, чародѣ́й, волшéбникъ, колдýнъ, ворожей; (on) nie czarnoksięznik, (nie obobliwsza głowa), онъ не большóй искýсникъ [*abo* мáстеръ]; -noksięznikowy, -a, -e, *adj.* чернокнúжниковъ; чернокнижнúческій;

Digitized by Google

-nokwit, -u, *m.* *Bot.* (ziele, *circæa*, Linn.), двуленёстникъ; волчёбная трава́; колдунова́ трава́; колду́ха; **-nomorzec**, -rca, *m.* (nad czarném morzem mieszkający), чернома́рецъ, обита́тель берегóвъ чёрнаго мóря; **-nonakrapiany**, -a, -e, *adj.* (z cętkami czarnemi), чёрно-накра́пленный; съ чёрными кра́пинами; **-nogi**, -a, -ie, *adj.* (nóg czarnych), чернонóгій; имѣ́ющій чёрныя нóги; **-nocki**, -a, -ie, *adj.* (oczu czarnych), черноглáзый, чернокóй, имѣ́ющій чёрные глаза́ [*abo* чёрныя óчи]; **-nopióry**, -a, -e, *adj.* (piór czarnych), чернопёрый; имѣ́ющій чёрныя пёрья; съ чёрными пёрьями; **-nopstrawy**, -a, -e, *adj.* (cokolwiek pstry z czarnym), черно-пестрова́тый; **-nopstry**, -a, -e, *adj.* (nakrapiany czarno), чернопёстрый; съ чёрными пя́тнами; † **-noreszа**, † **Czarnoreszа**, -y, *f.* (zakonniczy ubiór, habit), монáшеская ря́са; † **-norobotnik**, -a, *m.* (prosty robotnik, wyrobnik), *vul.* чернорабóтецъ, исправля́ющій чёрную рабóту; **-ność**, -ści, *f.* (farba czyli kolor czarny, *qu. v.*), чёрность, чернотá; чёрный цвѣ́тъ; † **-nosiny**, -a, -e, *adj.* сúзый; v. **Ciemnosiwy**; **-nosiwy**, -a, -e, *adj.* (= ciemnosiwy), тёмносѣ́рый; вороночáлый; czarnosiwy koń, вороночáлая лóшадь; **-noskrzydlaty**, **-noskrzydły**, -a, -e, *adj.* (skrzydeł czarnych), чернокры́лый, имѣ́ющій чёрныя кры́лья; † **-noszaréść**, -ści, *f.* сúвость; † **-noszary**, -a, -e, *adj.* сúвый; v. **Czarnosiwy**; **-notwarzy**, -a, -e, *adj.* (twarzy czarnéj), чернолúцый, имѣ́ющій чёрное лицё; *vul.* черноязы́лый; **-nowełny**, -a, -e, *adj.* (wełny czarnéj), чернопёрстый, имѣ́ющій чёрную шерсть; **-nowłosy**, -a, -e, *adj.* (włosów czarnych), черноволóсый, имѣ́ющій чёрные вóлосы; **-nozlem**, -u, *m.* (ziemia czarna, ogrodowa), чернозёмъ, чёрная и ту́чная земля́; **-nozlemny**, -a, -e, *adj.* чернозёмный; **-nożółciowy**, -a, -e, *adj.* (żółć czarną mający; v. **Melankolicznу**), черножёлчный; страда́ющій чёрною жёлчью; меланхолúческій.

Czarnucha, **Czernucha**, -y, *f.* **Czarnuszka**, -i, *f. dim.* 1. (miano, co się daje czarnym krowom i kozom), óбщее назва́ніе чёрной коро́вы или козы́; 2. *Bot.* (*nigella sativa*), черну́шка [раст.]; czarnuchna żytna, (gat. kąkolnicy, *agrostemma githago*, Linn.; *lychnis githago*), кýколь полевóй; кýколь обыкновéнный; [*cfr.* Черну́ха = gatunek grochu dzikiego].

Czarny, -a, -e, *adj.* (*compar.* czarniejszy), чёрный, *abbr.* чёрен, чёрна, чёрно; нечúстый, гря́зный; занáчканный, замáранный; * мéрзкій; гнýсный; нúзкій; (= smutny, żałobny), мрáчный, печáльный; czarny chléb, чёрный [*abo* ржанóй] хлѣ́бъ; czarna farba, чёрная крáска; czarny kolor, чёрный цвѣ́тъ; czarnego koloru, чёрнаго цвѣ́та; czarny ubiór, чёрное плáтье; czarna bielizna, чёрное бѣ́лье; czarny koń, воронáя лóшадь; czarna ziemia ogrodowa, v. **Czarnozlem**; czarne morze, чёрное мóре; czarna miedź, чёрная мѣ́дь; мѣ́дная чернь; czarny las, *α*) чёрный лѣ́съ; тёмный [*abo* дремýчій, густóй] лѣ́съ; *β*) *Geogr.* Чёрный лѣ́съ; Шва́рцвальдъ; czarna droga (= leśna), дорóга въ лѣ́съ; czarna izba, v. **Dymnik**; mieć czarne na białym, имѣ́ть что пúсьменно [*abo* на письмѣ́, на бумáгѣ]; имѣ́ть распúску; czarny chreścian, v. **Czerń**; czarna żółć, черножёлчіе; v. **Melankolia**; czarna choroba, (= wielka choroba, kaduk, padaczka, *qu. v.*), чёрная нéмочь; czarna książka, чёрная кни́га; jak węgiel czarny, чёрный какъ у́голь; чернёхонекъ; czarny jak kruk, чёрный какъ вóронъ; чернёхонекъ; *v.* воронóй; czarne ziele, *Bot.* (*anemone pulsatilla*, *p. vulgaris*), вѣ́тренница обыкновéнная; *v.* простре́лъ.

Cza-rodziej, -a, *m.*, **Czarodziejnik**, -a, *m.* (czarownik), чародѣ́й, обáятель, обáятель, обáятельникъ, волшéбникъ, колду́нъ, ворожéя, *vul.* знáхаръ; v. **Czarnoksiężnik**; **-rodziejka**, -i, *f.* (czarownica), чародѣ́йка, обáятельница, обáятельница, обáятельница, волшéбница, колду́нья, колдóвка, ворожéя; **-rodziejski**, -a, -ie, *adj.* чародѣ́йскій, чародѣ́йный, волшéбный, обáятельный, обáятельный, волшебный, колдовскій, магúческій; шамáнскій; *it.* * очарóвательный, прелéстный, привлекáтельный; siła czarodziejska, волшéбная сúла; магúческая сúла; czarodziejska latarnia, магúческій фонáрь, волшéбный фонáрь; czarodziejskie zwierciadło, магúческое зéркало; czarodziejski pierścień, магúческое кольцó, волшéбное кольцó; różga czarodziejska, магúческій прутъ, волшéбный прутъ; czarodziejski napój, чародѣ́йственное питьё; czarodziejska książka, магúческая [*abo* волшéбная] кни́га; nauka i sztuka czarodziejska = **Cza-rodziejstwo**, -a, *n.* чародѣ́йство, чарнокни́жіе, мáгія; волшéбство, колдовствó; **-rostwo**, -a, *m.* (czary, czarowanie), чáры (*pl.*), чарованіе, обáяніе, обáяніе, чародѣ́яніе, волшéбство, колдовствó; шамáнство; **-rować**, *v. n. impf.*, o-, z-**czarować**, *v. perf.* чаровáть, чародѣ́ять, чародѣ́йствовать, производи́ть чáры, волшéбствовать, волшéбничать, колдовáть, волхвовáть, обая́ть, обаяваты, обаяваты, ворожи́ть, бáльствовать, бáльствовать; околдóвывать, обворáживать; шамáнить; * прельща́ть, плѣня́ть; v. **Czarujący**; **-rowanie**, -ia, *n.* чарованіе, чародѣ́яніе, волшéбствованіе, колдовáніе, волхвовáніе, обая́ніе, обаяніе; **-rowierca**, -y, *m.* (wierzący w czary), вѣ́рующій въ чáры; **-rownica**, -y, *f.*, **-rownlczka**, -i, *f. dim.* 1. *Eccl. sl.* чарóвница; чародѣ́йка, волшéбница, колду́нья; ворожéя; знáхарка; кудéсница; † бáлія; шамáнка; (= brzydkie i złe babsko, зла баба), era-бáба; вѣ́дьма; фу́рія; прелéстная жéнщина; 2. *Bot.* czarownica ziele, v. **Czarnokwit**; **-rownicny**, **-rowny**, v. **Czarodziejski**, **Czarnoksięski**; **-rownik**, -a, *m.*, **-rowniczek**, -czka, *m. dim.* 1. чарóвникъ, чаровáтель, производя́щій чáры, чародѣ́й, волшéбникъ, колду́нъ, волхвовáтель, ворожéя; кудéсникъ, † бáлій; шамáнъ; бáльникъ; обáятель, обáяннникъ, обаватель; 2. *Bot.* czarownik ziele, v. **Czarnokwit**; **Czarowny**, v. **Czarodziejski**, **Czarownicny** & **Czarujący**.

† **Czarstwo**, v. **Carstwo**.

Czart, † **Czort**, -a, *m.*, **Czarcik**, -a, *m. dim.*, **Czarci**, (**czarcia**) *pl.* 1. (djabeł, szatan, wróg, bies), чёртъ, чортъ; злый духъ; дéмонъ; дія́волъ, дья́волъ; бѣ́съ; сатанá; *dim.* чертёнокъ, чёртикъ, дьяволёнокъ; 2. v. **Licho**, **Kaduk**, **Djabeł**, **Choroba**, **Nieszczęście**, **Kat**.

Czartopłoch, -a, *m.* *Bot.* (gat. bedłki, *agaricus integer*, *ag. emeticus*), валу́й, волу́й, волу́ёкъ, пластúнчатый вонючій [грибъ].

Czar-towstwo, -a, *n.* чертовщи́на, бѣ́совство, бѣ́совщи́на, дья́вольщина; *collect.* чёрти; чёртово племя́; дья́вольское порожденіе; † **-tówka**, -i, *f.* (djablica, zła baba), * чертóвка, зла́я жéнщина; **-townik**, ziele, *Bot.*, v. **Czarnokwit**; **-towski**, -a, -ie, **-towy**, -a, -e, *adj.* чертóвскій, чёртовъ, чóртовъ, дья́вольскій, бѣ́совскій; po czartowsku, *adv.* чертóвски; по-чертóвски; *H. n.* Czartowe, czartowskie łajno, [= smrodzieniec, *asa* (*assa*) *foetida*], чóртовъ калъ; чóртово дермó; вонючая смолá; асафéтида; czartowe mléko, *Bot.* (*euphorbia platyphylla*, Linn.), бѣ́сово молокó, молочáй широколúстный; czartowe żebro, [komonica, áw. Piotra ziele, lysina, (*qu. v.*); *scabiosa succisa*, Linn.], чертогрмы́зъ; одúшная трава́; скабióза луговáя; v. **Euforbia**; (*cfr.* чёртовъ пáлецъ).

Czarujący, -a, -e, *part. a.* чару́ющій, *etc.* v. **Czarować**; *it.* * очарóвательный, прелéстный, привлекáтельный, плѣня́ющій, плѣня́тельный; czarujący wzrok, очарóвательный взоръ; czarujący

Digitized by Google

glos, очаровательный [*abo* плѣнительный] голосъ; czarujące słowa, (czarownicze), очаровательныя [*abo* плѣнительныя] слова; *it.* магическія слова.

Czary, -ów, *m. pl.* (gusła, czarodziejstwa, czarnoksięskie sztuki, *etc.*), чары; худѣсы; волхованія; чародѣйство; волшебство; колдовство; обаяніе; магическое средство; чародѣйственное питьё; магическая [*abo* волшебная] сила; ворожба; czary (na zjednanie miłości u kogo), любовное питьё; любовный напитокъ.

Czas, -u, *m.*, **Czasy**, -ów, *pl.* 1. время, *gen.* времени, (*pl.* времена, *gen.* временъ); часъ; година; пора; *it.* (czas dogodny, sposobny do czego, pora), часъ, пора, срокъ, удобное къ чему время, удобный случай; czas, wolny czas, часъ, досугъ, время свободное отъ трудовъ [по званіи или должности], свобода отъ дѣлъ; czas niniejszy (*abo* teraźniejszy), прежзлу і przyszły, время нынѣшнее [или настоящее], прошедшее и будущее; czas naznaczony, срокъ, назначенное время; (v. Termin); czas szybko bieży, leci, ulatuje, время скоро проходитъ [*abo* быстро течётъ], летитъ, улетаетъ; przeciąg czasu, теченіе времени; v. Przeciąg, Bieg; czas to zatarł, (= naprominiano już tego), что давно забыто; czas tracić, trwonić, truć, zabijać, тратить, терять, проводить безъ пользы время, губить время, убивать время; strata czasu, trwonienie czasu, потеря времени, трата времени; nie trwoń czasu! oszczędzaj czasu! берегй время! korzystać z czasu, употреблять время съ пользою; umieć korzystać z czasu, умѣть пользоваться своимъ временемъ, умѣть употреблять время въ свою пользу; przepędzać, przepędzić czas, проводить, препровождать, препроводить время; przepędzenie czasu, препровожденіе времени; bawić gdzie czas niejaki, часовать, проводить гдѣ-либо короткое время; wszystko (*abo* każda rzecz) ma swój czas, (wszystkie rzeczy swój czas mają, na wszystko czas się znajduje), всему есть свой часъ, [пора, срокъ]; всякому своему свое время; всякому дѣлу свой пора; przyjdzie i na niego czas, §. до часу [до поры] и кувшинъ поводу ходитъ; [v. Dzbau, Ucho (§)]; na wszystko trzeba czasu, на всё надобно время; czas iść do domu, пора идти домой; nie mam czasu, у меня нѣтъ времени; мнѣ недосугъ; мнѣ некогда; brak czasu, недостатокъ времени; mieć wolny czas, имѣть свободное время; czy masz teraz wolny czas? есть ли у тебя [у Васъ] теперь свободное время? w wolnym czasie, на досугѣ; на досугахъ; въ свободное время; to ma jeszcze czas, дѣло не къ спѣху; czasu czekać, временить; откладывать исполненіе чего-либо до времени; подождать; [v. Czasować]; 2. czas, czasy, (czasowe okoliczności), часъ, время, временныя обстоятельства; обст. времени; czasy teraz ciężkie, времена теперь трудныя; drogi czas, дорогое время; drogi to teraz czas, (wszędzie drogość), теперь вездѣ всё дорого; теперь во всёмъ дороговизна; lichy czas nastał, лихой часъ настаётъ; czas płaci, czas też i traci, §. не розенъ часъ — всяко бываетъ; (v. Płacić); czasów dobrych używać, v. Lusztykować, Biesiadować, Używać; stosować się do czasu, сообразиться со временемъ; примѣняться къ времени; приноравливаться къ времени; stosownie do czasu, сообразно съ обстоятельствами; czasu patrzeć na kogo (= aspektu patrzeć), предсказывать кому будущее по расположенію звѣздъ въ часъ его рожденія; 3. (czas na dworze, piękny, pogodny czas), время, вѣдро, погода, состояніе воздуха, (погодное, благопріятное время; прекрасная, пріятная, ясная, тихая погода); brzydki, słotny czas, погодливое, непостное время; непостливая погода; непостье; дурная погода; czas dobry, czas szczęśliwy, (godzina błoga), добрый часъ, счастливый часъ; zły czas, (zła godzina), недобрый часъ, злой часъ, несчастливый [*abo* несчастный] часъ; w dobry czas mówić, a w zły milczeć, въ добрый часъ молвить, а въ худой молчать; w Boży czas! (w dobrą godzinę, za Bożą pomocą, w imię Boże!) въ добрый часъ! съ Богомъ! о сказу! о обыкаже! (*o tempora! o mores!*) о времена! о нравы! 4. czas, czasy (u kobiet = miesiączki, *menses, catamenia, menstruatio*), мѣсячное; мѣсячное кровоочищеніе; мѣсячныя очищенія; мѣсячныя крови [у женщинъ]; *it.* беременность; miewać, mieć czasy, имѣть мѣсячное очищеніе; na czasie, на часах кобиета (= w ciąży, przy nadziei), беременная женщина, на сносахъ; 5. †czasy, (podług Rossyan godziny, kościelne księże godziny), *Eccl.* часы; 6. *Gramm.* czas (*tempus*), время; czasy (*tempora*), времена; czas teraźniejszy (*praesens*), время настоящее; czas przeszły (*praeteritum*), время прошедшее; czas przyszły (*futurum*), время будущее; v. Czasować, Czasownik; 7. §. w krótkim czasie (= w krótce), въ короткое время; czasu, z czasów, za czasu, pod czas, w przeciągu czasu, *a*) во время; za czasu *abo* pod czas panowania Piotra I., при Петрѣ Первомъ *abo* въ царствованіе Петра Перваго; *β*) pod czas, (w przeciągu czasu, gdy się działo, gdy trwało, w ciągu, w czasie, czasu), во время; въ то время, когда...; между тѣмъ, какъ...; тогда, какъ...; *it.* въ теченіе [*abo* въ продолженіе] ... времени; pod czas wojny, w czasie wojny, во время войны; za czasu, w czas, (= za wczasu, wcześnie, *qu. v.*), вовремя; заблаговременно; предварительно; *it.* w czas, (w miarę), въ пору, въ міру; którego czasu, o którym czasie, kiedy? въ которое время, когда? każdego czasu, w każdym czasie, (= zawsze), во всякое [*abo* въ каждое] время; при всякомъ случаѣ; всегда; swego czasu, (kiedy się będzie należało), въ свое время; въ надлежащее время; какъ должно быть; do czasu, (= na jaki czas, do niejakiego czasu), на нѣкоторое время; do tego czasu, to tych czas (= czasów), до сего времени; до сихъ поръ; по сіе время; донынѣ; досель; доднесь; до сего дня; od tego czasu, (= od tąd, od téj godziny), съ того времени; съ тѣхъ поръ; отнелѣже, отнелѣже; od niejakiego czasu, съ нѣкотораго времени; od czasu do czasu, отъ времени до времени; съ часу на часъ; na czas, *a*) [= na niejaki czas, nie na zawsze] на время; на нѣкоторое время; *β*) na czas, [= czasem (*qu. v.*), = niekiedy, nieustawnie], по временамъ; временемъ; временно; иногда; *γ*) na czas [na czasie, na umówiony czas, w należytym czasie, w swoim czasie], вовремя; въ надлежащую пору; въ самую пору; кстати; въ свое время; nie na czas, (= czasu uchybiwszy, nie w czas, w zły czas, w złą porę), не вовремя; не въ пору; не кстати; pod czas .... pod czas = czasem .... czasem, (= raz .... drugi raz), то ...., то ....; w ten czas, (= tedy, wtedy), въ то время; тогда; czasem, czasami (= niekiedy, kiedy niekiedy), по временамъ; отъ времени до времени; временемъ; временно; иногда; порою, порой; czasem (= przypadkiem, może), случайно; можетъ быть; авось; tym czasem, pod ten czas, между тѣмъ; въ то время; въ теченіе сего времени; *it.* v. Tymczasowo; za czasem wszystko się mieni, wszystko się z czasem mieni, czasy się mienią i my się w nich odmieniamy (*tempora mutantur, et nos mutamur in illis*), v. *sub:* Mienić się; przed czasem (= czas uprzedzając, zawcześnie, *qu. v.*), преждевременно; прежде настоящаго срока; рановременно; за-

Digitized by Google

pánże; po czasie (= za późno, qu. v.), не въ пóру; пóздно прибѣть; w czasie, z czasem, (= kiedyś, qu. v.), когдá-нибудь; przed czasy, przed dawnemi czasy, = za dawnych czasów, (przed laty), прéжде; во врéмя óно; въ старинý; въ дрéвніи [abo въ дáвніи, въ старíнныя] времена; it. въ прéжнія времена; v. бывáло.

Czasik, -a, m. dim. 1. (mała cząstka czasu, chwilka), врéмечко, часóчъ, часóчекъ, минýта, минýточка, мгнóвѣть; 2. v. Pora, Sposobność, Okazyjka.

Cza-sobój, -oja, m., -sostraw, -a, m., -sotrawca, -somorca, -y, m. (człowiek zabijający, trujący, trwoniący czas), убивáющій врéмя; -sopis, -a, m. (chronograf, chronolog), лѣтописéцъ, лѣтописáтель, лѣтослóвецъ, хронографъ, хронолóгъ, лѣтосчислíтель; -sopisarstwo, -sopistwo, -sopismo, -a, n. (chronografia, chronologia), лѣтописáніе, лѣтосчисленіе, хронографія, хронолóгія; -sopisarski, -sopiski, -a, -ie, -sopismowy, -a, -e, adj. хронографíческій, хронологíческій, лѣтосчислíтельный, лѣтопíсный; -soślów, -owu, m. (v. Rubrycella, Brewiarz), часослóвъ, часослóвецъ, часóвникъ.

Cza-sować, v. intrans. impf. 1. (czasu czekać; v. pauzować), врéменѣть; отклáдывать исполнéніе чегó-либо до врéмени; поджидáть; 2. Gramm. czasować słowo, v. a. (= odmieniać słowo przez czasy i osoby, konjugować, qu. v.), спрягáть, измѣнѣть окончáніе глагóла по врéменáмъ и прóч.; -sowanie, -ia, n. (= konjugacya), спряженіе, измѣненіе глагóла по врéменáмъ и прóч.; -sownik, -a, m. Gramm. (verbum, czasowne słowo), глагóлъ; † -sowość, -ści, f. врéменность; v. Czesność, Doczesność; -sowy, -a, -e, adj. 1. (od czasu, czasu się tyczący), врéменный; 2. (= od czasu zawisły, czasowy, doczesny, qu. v.), преходящій; тлѣнный; Eccl. sl. врéменный; czasowe ptaki, (pewnych czasów od nas ulatujące), отлѣтныя пти́цы; перелѣтныя пти́цы.

Cząstka, Cząsteczka, -i, f. dim. 1. (v. Część), частáца, частíчка, частка, частóчка; - wydzielona, v. Dział; po cząstce = cząstkami, по частáмъ; 2. наслѣдственная дóля, часть изъ наслѣдства; it. (= dziedzictwo), наслѣдство; **Cząstkowy**, -a, -e, adj., -wo, adv. (po cząstce się udzielający), отъ части; по частáмъ; по дóлямъ; повíтно.

Czaszka, -y, f., Czaszka, Czaszeczka, Czaszułka, Czaszuleczka, -i, f. dim. (czara, czarka, kubek, naczynie do picia), чáша, чáшка, чáшечка, чáшица, фíалъ, Eccl. sl. окрúнъ; чáра, чáрка, чáрочка; кýбокъ; it. тазъ, лохáнъ; mierna czaszka od picia w Greckich klasztorach, красóвýль, чáша для винá, употребляéмая въ монастырях; czaszka do ofiar, жертвенная чáша; v. возлíльница, возлíльникъ; rurna czasza, v. Panew', Misa, Bassyn; - (ślimacza, perłowa, żółwiowa, skorupa, małż, qu. v.), чéрепъ ракóвинный; створъ ракóвинный; it. ракóвина; улíтковая ракóвина; улíтковая скорлýпа; czaszki (u pławu morskiego, miękkiego, etc.), впáдинки на вѣточкахъ пóхвы; czaszka żołędziowa, чáшечка у жолýдя; плюска; Anat. czaszka (w ciele ludzkim, kość wklęsła, acetabulum), чáшка; вертлюгъ; вертлюгъ на безъимянной кóсти; вертлюжная впáдина, впáдина для голóвки бéдренной кóсти; czaszka ramion, суставная чáшка лопáтки, суставный вертлюгъ лопáтки; czaszka goleniowa (albo raczéj kula w kolanie, na któréj czaszka biega, patella, rotula genu, concha), надколѣнная чáшка; czaszka głowy, (кóсть jak czaszeczka mózg otulająca, cranium), чéрепъ, [костянóй покрóвъ, одѣвáющій мозгъ], Eccl. sl. чáшка главы́, чрепъ; Czaszkarz, -a, m. (co czasze robi), дѣлающій чáши, чáшки; Czaszkoskur, -a, m. (skóreczka na głowie „pericranium" rzeczona), надчерéпная плевá; оболóчка чéрепа; черепова́я оболóчка; Czaszkowaty, -a, -e, adj. (na kształt czaszki), чашкообрáзный; похóжій на чáшку; Czaszny, -a, -e, adj. (od czaszy), чáшный, принадлежáщій или относáщійся къ чáшѣ; чáшечный.

Czat, v. Swąd.

Czata, -y, f., Czaty, pl. (śpiegowanie, wzwiady, wysyłani dla śpiegowania), подстерегáніе, подкарáуливаніе, подсмáтриваніе, подслýшиваніе; пóдыскъ, пóдмескъ; дозóръ, патрýль, дозóрный обхóдъ, рундъ, объѣздъ, дозóрный объѣздъ, дозóрная стрáжа, ночнáя стрáжа, ночнóй дозóръ, разъѣздъ; пикéты, отвóдный карáулъ; v. аванпóстъ, форпóстъ; v. Patrul, Obchód, Objazd, Placówka; стаć na czatach, стоѣть на часáхъ; стоѣть [abo быть] на карáулѣ; it. карáулить; **Czatnik, Czatownik**, -a, m. (czyhający, czatujący na co), подсмáтриватель, подсмáтривальщикъ, подсмóтрщикъ, подмщикъ (подъмщикъ), подыскáтель; карáульщикъ; it. лазýтчикъ, шпíонъ; czatnik (= stróż nocny obozowy), дозóрный, карáульный, часовóй [нóчью въ лáгерѣ]; **Czatować**, v. n. & v. a. подмскиваться, подъискиваться, подыскáться; подслýшивать; подсмáтривать, подглядывать; стерéчь, подстерегáть; карáулить, подкарáуливать; Milit. дѣлать разъѣзды; **Czatowanie**, -ia, n. подслýшиваніе, подсмáтриваніе, etc., v. Czata; **Czatownica**, -y, f. подсмáтривальщица, подсмóтрщица, подмщица (подъмщица), карáульщица; **Czatownik**, v. **Czatnik**; **Czatostwo, Czatowstwo**, -a, n. (rozbójstwo), разбóйничество; разбóй [на большúмъ дорóгамъ]; **Czatowy, Czatowny**, -a, -e, adj. 1. (od czaty, na czaty wysłany, etc.), дозóрный, относáщійся къ дозóру, назначéнный для дозóра; 2. (do czatowania, czyhania skłonny), склóнный къ подстерегáнію, ск. къ подкарáуливанію.

Czaus, -a, m. (u Turków pokojowiec, goniec, woźny albo miejski sługa), чаушъ, придвóрный, курьéръ при дворѣ Турéцкаго Султáна; Турéцкій прикáзный или полицéйскій служѣтель.

† **Czchnąć**, v. **Kichnąć.**

Czci, v. **Cześć.**

† **Czcia**, -i, f. (matka żony), тѣща.

Czcić, [Praes. 1. p. s. czczę, 3. p. s. czci; Praet. czcił], v. a. impf. (= poważać, szanować kogo), чтить, почитáть, окáзывать честь, отдавáть почтéніе, уважáть, окáзывать дóлжное уваженіе [abo почтéніе]; воздавáть честь; благоговѣть; it. удостоивáть; v. Uczcić, Upoważnić; czcić kogo u siebie, (= czestować, etc.), честáть, пóдчивать, пóтчивать, угощáть, принимáть у себя; † **Czi-chuć**, -ci, f. (zbyteczna czci miłość, ambicya, qu. v.), честолю́бие, любочéстие, славолю́бие, страсть къ пóчестямъ; † -chutny, -a, -e, adj. (ambitny), честолю́бивый, честолю́бный, любочéстный, жáждущій пóчестей; -ciel, -a, m. (czczący, cześć wyrządzający), чтитель, почитáтель, почитáющій кого-либо, окáзывающій комý-либо почтéніе [abo честь]; обожáтель; (= czestujący, raczący, etc.), пóдчивающій, угощáтель; -cielka, -i, f., (czcząca, szanująca, cześć wyrządzająca), чтительница, почитáтельница, почитáющая кого-либо, окáзывающая комý-либо честь [abo почтéніе]; обожáтельница; (= czestująca, racząca, etc.), пóдчивающая, угощáтельница; -godność, -ści, f. достопочтéніе; -godny, -a, -e, adj., -godno, adv. достопочтéнный, досточéстный, достóйный почтéнія, достóйный уваженія; -lubny, -a, -e, adj. (cześć lubiący, honor lubiący), честолю́бивый, честолю́бивый, любочестíвый.

† **Czcionka, Czcionka**, -i, f. (litera, głoska), бýква, лúтера, пúсьма.

† **Czci-szkodny**, -a, -e, adj. (naruszający cześć czyli honor), оскорбляющій честь; поносáтель-

Digitized by Google

ный; безчéстящій; обезчéщивающій; † -zapamiętność, -ści, *f.* (niepamiętanie na cześć czyli honor), безчéстность; недобросовѣстность; пóдлость; безстыдство; † -zapamiętny, -a, -e, *adj.* (niepamiętający na cześć czyli honor), безчéстный; несоблюдáющій чéстности; недобросовѣстный; пóдлый; безстыдный.

Czczenie, -ia, *n.* 1. (szanowanie, poważanie), почтéніе, почитáніе, уваженіе; чéствованіе; благоговѣніе; обожáніе; поклонéніе; v. **Czcić**; 2. v. **Czczyca, Morzenie, Nudy.**

Czczo, *adv.* (nic wewnątrz nie zawierając), пýсто; v. **Czczy**; na czczo, nad czczo, (= pokarmu do siebie nie wziąwszy; nie jadłszy, nie piwszy jeszcze), натощáкъ; на тóщій желýдокъ; не ѣвши и не пивши; *it.* трéзво; jestem na czczo, я ещё ничегó не ѣлъ; вziąść lekarstwo na czczo, принять лекáрство натощáкъ; zjeść co na czczo, съѣсть что-нибудь натощáкъ *abo* на тóщій желýдокъ; nie na czczo, не трéзво; не пьяно; czczo mi jest (= czczy mi się, ckni się, nudno mi), мнѣ тóмно; меня тошнитъ; мнѣ тошнится; мнѣ дýрно.

Czczonka, v. **Czcionka.**

Czczony, -a, -e, *part.*, v. **Czcić, Uczczony.**

Czczość, -ści, *f.* (próżność miejsca wewnętrznego, gdy się wewnątrz nic nie zawiera), пустотá; порóжное мѣсто; czczość żołądka, (gdy kto na czczo), пустотá въ желýдкѣ; тóщій желýдокъ; *fig.* czczość, (= daremność, próżność, nikczemność), тщéнность, тщетá, суетá, сýетность, безполéзность; **Czczy**, -a, -e, *adj.* (wewnątrz próżny, w sobie nic nie zawierający), тщій, пустóй, порóжній; (o owocach, zbożach, o kłosach = próżny, *etc.*), пустóй, глухóй; czczy orzech, пустóй орѣхъ; czczy owies, глухóй овёсъ, (owiesek) овéсецъ; czczy kłos, кóлосъ безъ зёренъ; пустоколóсица; v. **Nikły**; czczy, (= na czczo będący, nie zażywszy pokarmu), тóщій, не наполненный пищею, ничегó не ѣвшій, ничегó не пившій; *it.* трéзвый; не пьяный; воздéржный; czczy żołądek, тóщій желýдокъ; czcza karteczka (w loteryi), пустóй билéтъ; v. **Płonny**; czczy, (= wydęty, wewnątrz wydrążony), пустóй; вýдолбленный; желобчáтый; внутрí порóжній; *Med.* czczy wrzód, (= fistula, *qu. v.*), фистула; czcze wino, piwo, v. **Wywietrzałe**; *fig.* czczy, (= próżny, daremny, niepożyteczny, chlubny, chełpliwy, *qu. v.*), * тóщій, тщій, тщéтный, напрáсный, безполéзный, сýетный, пустóй; ничтóжный; вáлый; пóмлый; czcza głowa, czczy człowiek, пустáя головá, глýпый человѣкъ; czcze słowa, пустыя словá, лѣнивыя словá, пустослóвіе; вздоръ.

† **Czczyć się**, *v. r. impf.* (cknić się, morzyć się, *qu. v.*), чýвствовать тошнотý; **Czczyca**, -y, *f.* (nudność, morzenie; v. **Ckliwość**), тошнотá, дурнотá; омерзѣніе; брезглúвость; отвращéніе.

Czczyn, -u, *m.* (w piecu hutnym, sklep niższéj kontygnacyi), нѣжній сводъ въ дóмнѣ, въ плавѣленной [въ плавѣльной] пéчи.

Czech, -a, *m.* Чехъ, Богéмецъ; **Czechy**, *pl.* Богéмія.

Czechać się, **Czochać się**, *v. r.* (trzeć się o co), терéться.

Czechczery, *pl. f.* (gacie obszerne), широкія полотнáныя панталóны, брюки.

Czechoł, -chła, *m.*, **Czechło**, -a, *n.* 1. (płócienny kitel), длúнный холстúнный балахóнъ; 2. (koszula niewieścia), жéнская рубáха; 3. (śmiertelna koszula), сáванъ.

Cze-chrać, **Czo-chrać**, **Czuchrać**, *v. a. impf.* (len z główek wyczesywać; czesać len, *etc.*), сбивáть [голóвки со льна]; мúкать, чесáть, драть лёнъ; (wełnę czesać), чесáть шерсть; *cfr.* вóрсить; - (włosy), теребúть; ерóшить; взъерóшивать; всклóчивать; *it.* кудрáвить; закрýчивать; v. **Czesać**; - kogo za włosy, драть кого зá волосы; таскáть кого зá волосы; *it.* czechrać, v. **Skrobać**; -, (= trzeć o co), терéть; - się za włosy, дрáться зá волосы; таскáть другъ другá зá волосы; - się, (= trzeć się o co), терéться; **-chranie**, -ia, *n.* мúканье; чесáніе; дрáніе; ерóшенье; *it.* дрáка; *etc. v. verb.* **Czechrać**; **-chraniec**, -ńca, *m.* (bitwa, rwanie za włosy; v. **Załebka**), таскáніе, дёрганіе зá волосы; дрáка; v. **Táska.**

Czechrzyca, -y, *f. Bot.* (roślina, *chaerophyllum*, Linn.), бýтень; v. **Trzebula.**

Czeczotka, -i, *f.*, **Czeczoteczka**, -i, *f. dim. H. n.* (pliszka ksykacz, *fringilla linaria*), чéчетъ, чечётка [птúчка].

Czeczuga, -i, *f. H. n.* 1. (ryba, gat. jesiotra, poławia się w Dnieprze; *accipenser ruthenus*), чечýга, стéрлядь, *dim.* стерлядка; 2. (= gat. szabli), родъ сáбли; **Czeczuży**, -a, -e, *adj. H. n.* (od czeczugi ryby), чечýжій, стерлáжій; kawior czeczuży, od czeczugi, стерлáжья икрá; rosół czeczuży, zupa z czeczugi, стерлáжья ухá; mięso czeczuże, стерлáдина, стерлáжина, стерлáжье мáсо.

Czego, *gen. pronom.* чегó; v. **Co.**

Czekać, *v. n. impf.* [v. **do-, po-czekać**, *v. perf.*], ждать, ожидáть, подождáть; дождáться чегó; перегодúть, переждáть, повременúть, погодúть; подождáть; выждáть; быть въ ожидáніи; чáять, надѣяться; v. **Oczekiwać**; - gdzie na kogo, na co, (zostawać gdzie czas niejaki), пробывáть, оставáться, подождáть, мéдлить, временúть въ ожидáніи кого или чегó либо; czekaj tu na mnie, жди меня здѣсь; czekać gości, ждать гостéй, ожидáть гостéй; długo na niego czekali, его дóлго ждáли; - czego złego, co стрáхомъ ожидáть чегó; предвидѣть что; v. **Obawiać się**; - po kim, v. **Spodziewać** (się po kim); czeka kogo co, (przeznaczenie, los; gotuje mu się co, wisi nad nim, grozi mu), предлежáть, предстоятъ комý что; nikt nie wie, co go czeka, никтó не знáетъ что емý предстоятъ; никтó не знáетъ, что съ нимъ случáется.

Czekan, -a, *m.* (= nadziak, *qu. v.*), чекáнъ, [орýжіе; *cfr.* **Buława**].

Czekanie, -ia, *s. n. v.* ждáніе, жданье, ожидáніе, *etc.*, *v. verb.* **Czekać.**

Czekanz, v. **Cekanz.**

Czekman, -a, *m.*, **Czekmanik**, -a, *m. dim.* (kontusz Tatarskim krojem), чекмéнь, вéрхняя казáцкая одéжда съ дóлгими полáми.

Czekulada, v. **Ciokolata.**

† **Czelada**, -y, *m.* (służący, sługa, *qu. v.*), слугá.

Czeladka, -i, *f. dim.* чéлядь; v. **Czeladź**; ojciec czeladki, (ojciec czeladny), хозáинъ [дóма].

Czeladnica, -y, *f.* (izba czeladna, izba dla czeladzi), чéлядня, людская, избá для чéляди.

Czeladnik, -a, *m.*, **Czeladniczek**, -czka, *m. dim.* 1. (rzemieślniczek, towarzysz pod majstrem robiący), подмастéрье, помóщникъ мáстера въ ремеслáхъ; czeladnik kowalski, кузнéчный подмастéрье, подм. у кузнецá; czeladnik krawiecki, подмастéрье у портнáго; starszy czeladnik, стáршій подмастéрье; czeladnik kupiecki, (= kupczyk, pisarz kupiecki), прикáщикъ, купéческій прикáщикъ; 2. (=służący, parobek), челадинъ, челядинъ, челядинецъ, слугá; прислýжникъ; рабóтникъ; v. **Parobek.**

Czeladny, -a, -e, *adj.* (od czeladzi, należący do czeladzi), чéлядный, людскóй, относúщійся къ чéляди, принадлежáщій или относúщійся къ слугáмъ; czeladna izba, чéлядня, людская избá; ojciec czeladny, (gospodarz), хозáинъ [дóма]; matka czeladna (gospodyni domowa), хозáйка; хозáйка дóма; chléb czeladny, (razowy, czarny, jaki czeladzi dają), чёрный хлѣбъ; ржаной хлѣбъ.

Czeladź, -dzi, *f.*, **Czeladka**, -i, *f. dim.* 1. чéлядь; двóрня; домáшняя прислýга; люди (*pl.*); двóрные люди; двóрные слуги; 2. czeladź, (= rzemieślnicze czeladniki, rzemieślniczki), подма-

Digitized by Google

стéрья; 3. (najemniki *czyli*) рзéдна czeladź, наёмщики; жильцы; 4. czeladź obozowa, v. Ciurowie *sub*: Ciura.

(Czele), na Czele, *v. sub*: Czoło.

Czelny, -a, -e, *adj.* 1. (od czoła, czołowy), лóбный; *Milit.* фронтовóй; 2. (= naczelny, na czele będący), глáвный, вúсшій, верхóвный, начáльный, превосхóдный, преимýщественный; miasto czelne, глáвный [*albo* важнéйшій] гóрод.

Czeluść, -ści, *f.* (*et* Czeluście, -ia, *n.*), **Czeluśtka,** -i, *f. dim.* 1. *Anat.* (szczęka, кость в кóтóрой зýбы, *maxilla, γνάθος*), чéлюсть, [кáждая из двух тóлстых костéй, в кóтóрых утверждéны зýбы]; czeluść *albo* szczęka w gębie wyższa, (*maxilla superior*), вéрхняя чéлюсть; czeluść niższa, (*maxilla inferior*), нúжняя чéлюсть; czeluść, *albo* raczéj w liczb. mn. czeluści, (otwór między szczękami, отвóр зýбы), отвéрстие [пóлость] мéжду чéлюстями; z tąd 2. czeluść, *czyli* czeluści u pieca, (ujście u pieca), печнóе устье, устье пéчи; *v.* печýра, печýрка; 3. † (paszczęka, paszcza, *etc.*), пасть, зéвъ; жерлó, крáтеръ; **Czeluściowy,** -a, -e, *adj.* 1. *Anat.* (od czeluści, od szczęk), чéлюстный, относящійся къ чéлюстямъ; кость czeluściowa (lub szczękowa, *os maxillare*), чéлюстная кость; czeluściowe gruczoły, (*glandulae submaxillares*), подчéлюстныя жéлезы; 2. (od piecowych czeluści), относящійся къ печнóму устью; **Czeluśnik,** -a, *m.* (ramka żelazna, *etc.*), рýшётка передъ пéчью.

Czembrzyny, v. Cembrowina, **Czembrzyna.**

Czemu, *Dat. pron.* чемý; v. Co; czemu? *adv.* почемý? по какóй причúнѣ? для чегó? за чѣмъ? po czemu to? сколько этó стóитъ? po czemu funt, łokieć? по чѣмъ фýнтъ, лóкоть?

Czep, -u, *m.* (u zwierząt odźwiązących drugi żołądek, *reticulum*), рубéцъ, въ тѣлѣ животныхъ [отрыгáющихъ *albo*] имѣющихъ жвáчку: второй желýдокъ, [въ котóромъ довáривается принятая животнымъ пища]; *cfr. et v.* Żwacz, Księgi, Żołądek.

Czepcowy, -a, -e, *adj.* (od czepca), чепéчный, относящійся къ чепцý.

Czepczyk, -a, *m. dim.* (v. Czepek, Czepiec), чéпчикъ; шáпочка.

Czepek, Czypek, -pka, *m.*, **Czepiec,** -pca, *m.* 1. (czapka czyli siatka kobieca lub dziecinna), чепéц, чéпчикъ, [головнóй женскій убóръ]; дѣтская шáпочка; czepek nocny, ночнóй чéпчикъ; (o mężu:) w czepku, w czepcu chodzić, быть подъ влáстію женý; w czepcu chodzi, онъ у жены подъ башмакóмъ; жена комáндуетъ имъ; za czepcami biegać, (= za kobietami), бѣжáть, волочúться, приволáкиваться за жéнщинами; 2. *Anat.* czepiec, czepek, (łożysko dziecięce, *secunda, secundina, secundinae, chorion*), блóна, дѣтское мѣсто; v. Błona; *it.* сорóчка, [оболóчка, въ котóрой рождáются нѣкоторые младéнцы]; (ten który szczęśliwym jest, pospolicie mówią, iż) w czepku się [u-]rodził, онъ въ сорóчкѣ родúлся; онъ счастлúвецъ; 3. *Anat.* czepek, (skórka otaczająca tłustość w ciele zwierzęcym, *membrana adiposa*), сáльная перепóнка; жúрная плевá; 4. *Bot.* czepek, (*calyptra*, kielich okrywający części owocowania na kształt czapki), чепéцъ; колпачóкъ; чáхликъ; чáшка, чáшечка; 5. *Bot.* czepiec rzepikowy, (rośl. *xanthium strumarium*), дурнúшникъ [раст.]; 6. czepiec królewski, v. Korona; czepiec książęcy, v. Mitra; czepiec biskupi, v. Infula.

Czepiać, *v. a. contin.*, **Czepić,** *v. impf.*, **Czepnąć,** *v. semelf.*, przy-, u-czepić, *v. perf.* 1. (przypinać, przyhaczać), чеплúть, цѣплúть, зацѣплúть, -пúть; прикáлывать, приколóть; пришпúливать, пришпúлить, задѣвáть; 2. **Czepić,** *v. a. impf.*, **oczepić,** *v. perf.* (czepiec włożyć), надѣвáть, надѣть чéпчикъ; czepić pannę młodą, надѣвáть чéпчикъ молодóй [невѣстѣ]; czepić kogo wieńcem, возлагáть, возложúть на кого вѣнóкъ; увѣнчавáть, увѣнчáть кого цвѣтáми [вѣнкóмъ]; 3. czepnąć, v. Ująć, Uchwycić; 4. **Czepiać się, Czepić się,** *v. r.* (lgnąć do czego, chwytać się o co), цѣплúться, хватáться, держáться за что-либо, сцѣплúться съ чѣмъ, прицѣплúться къ чемý; приставáть къ чемý; *it.* вúться, обвивáться; czepiający się, вьющійся (*Bot.*); czepić się o co, v. Zahaczać (się o co); v. Trzymać się, Wieszać się.

Czepiec, -pca, *m.* 1. v. Czepek; 2. *Bot.* czepiec, (rodzaj roślin, tak zwanych od czepiających się ramion), вьющіяся растéнія; czepiec rzepikowy, (rośl. *xanthium strumarium*), дурнúшникъ [раст.].

Czepienie, -ia, *n.* цѣплúние, *etc. v. verb.* Czepiać, Czepić; czepienie panny młodéj, надѣвáние чéпчика молодóй [невѣстѣ].

Czepiga, Czapiga, -i, *f.*, **Czepigi,** *pl.* (v. Kozica, Kłęk), рукоáтка [*albo* рýчка] у плýга, (у сохú); козáчка.

Czepkarka, -i, *f.* (robiąca czepki, czepce), чепéчница; убóрщица.

Czepkowy, -a, -e, *adj.* (od czepka), чепéчный.

† **Czerak,** -a, *m.* (wrzód, *qu. v.*), чúрей, вéредъ, нарýвъ.

† **Czereda,** -y, *f.*, v. Hałastra, Motłoch.

Czeremcha, v. Smrodynia.

Czerep, -u, *m.* (czasza główna), чéрепъ [головнóй].

† **Czerepacha,** † Czerpacha, -u, *f. H. n.* (żółw; *testudo*), черепáха; *cfr.* Repucha.

Czereśnia, -i, *f. Bot.* черéшня; v. Tereśnia, Trześnia.

† **Czerewo,** -a, *n.* (brzuch, ciało), чéрево, чрéво, брýхо, живóтъ, пýзо, брюшнáя пóлость, [съ нутрóмъ своимъ и съ покрóвами]; *it.* черевá & черéва.

Czerkas, Czerkies, Cerkies, -a, *m.* 1. (z Czerkass rodem), Черкéсъ; 2. (czerkies, (gaszek, modniś, junaczek), щёголь, франтъ; (*it.* трусъ; малодýшный); 3. (= junak, żwawiec, śmiałek, ruch, brawura), хвастýнъ; храбрéцъ на словáхъ; буянъ; драчýнъ; **Czerkaska,** Czerkieska, -i, *f.* (z Czerkass rodowita), Черкéшенка; **Czerkaski,** Czerkieski, -a, -ie, *adj.* 1. (z Czerkass), Черкéсскій; 2. Czerkieski, (= elegancki, *etc.*), щегольскій; франтовскій; 3. v. Ladajaki; *it.* po czerkiesku, v. Nieporządnie, Letko, (byle zbyć).

Czermieniec, -nca, *m. Bot.* (*arum Aegyptiacum*), Нѣмéцкій инбúрь, óбразная гóрькие Егúпетские.

Czerń, -ni, *f.* 1. (kolor czarny, ubiór czarny), чернь, чернотá; чёрный цвѣтъ; чёрное плáтье; w czerni chodzić, ходúть въ чёрномъ; 2. *coll.* czerń, (= ludzie czarni), чёрные людú; *it.* чернь; простóй нарóдъ; мужикú; *it.* сволочь; сбóродъ; 3. czerń czego, v. Chmura, Ćma (czego); 4. czerń, v. Trzmiel, Trąd.

Czerńczy, -a, -e, *adj.*, v. Czerniecki.

Czerniawy, v. Czarniawy.

Czernić, *v. a. impf.*, z-, u-, o-czernić, *v. perf.* (czarnym uczynić), чернúть, вычернúвать, вýчернить, очернúть, исчернúть; czernić brwi, сурьмúть, подчернивать вóлосы или брóвь сурьмúлами; czernić, (= brudzić), чернúть, зачернúть, марáть, пáчкать; *fig.* czernić kogo, (= hańbić, osławiać, potwarzać), чернúть, очернúть кого передъ кѣмъ; клеветáть; злословúть; поселáть о комъ лóбо дурнóе мнѣние; наговáривать, навѣтничать на кого; óбеднчать на кого; поносúть; оговáривать; **Czernić się,** *v. r. impf.*, **Czernieć,** *v. n. impf.* 1. (czarnym się stawać), чернѣть, почернѣть; дѣлаться чёрнымъ, грáзнымъ; (czarnym, czarnemi się wydawać) чернѣться, представлятся чёрнымъ; *it.* чернúться; *it.* темнѣть; czerni się co, (*np.* z daleka, widać coś czarnego), чернѣется; **Czernica,** -y, *f.* 1. *H. n.* (ryba, *sepia loligo*, Linn.), гнюсъ, каракáтица; 2. *Bot.*

Digitized by Google

(jagoda borowa, borówka, *vaccinium myrtillus*), черника, черника, [ягода и кустикъ]; krzak czernic, черничникъ [кустикъ, приносящій ягоду черники]; 3. (= zakonnica obrządku Greckiego), черница, черноризица, [монахиня]; **Czerniczek, -czka,** *m. H. n.* (plizska murzynek), трясогузка, черноголовка, [птица]; **Czernidło, -a,** *n.* (czarna farba do farbowania czarno), чёрная краска; сурьмило, (*v.* сюрьма); стибие; черило; czernidło drukarskie, типографскія чернила; – do pisania, *v.* **Inkaust, Atrament;** *fig.* (= oslawa, czernienie, potwarz, obmowa), клеветá, злословіе, áбеда; *it. v.* **Czerń, Brud;** **Czerniec,** -ńca, *m.* (zakonnik czyli mnich), черноризецъ, [монахъ]; **Czernieć,** *v.* **Czernić się; Czerniecki,** -a, -ie, *adj.* (od czerńców, czerńczy, zakonniczy, mniszy), черноцовъ, чернéческій, черноризческій, монашескій; **Czerniectwo,** -a, *n.* (zakonnictwo), чернéчество, черноризничество, монашество; **Czernienie,** -ia, *n.* чернéніе; крашéніе тёмными красками; *fig.* очернéніе, порицáніе, клеветá, áбедничанье, áбеда, злословіе.

Czernina, -y, *f.* чёрная похлёбка, чёрный супъ.

† **Czerniowy, Czernisty,** *v.* **Cierniowy, Ciernisty.**

Czer-niuchny, -a, -e, **-niuczki, -niuśki, -niusieńki, -niuteńki, -niutki,** -a, -ie, *adj.* чёрненькій, чернéхонекъ; какъ смоль чёрный.

Czernoresza, *v.* **Czarnoresza.**

Czernucha, *v.* **Czarnucha.**

Czerp, -a, *m.* 1. (wiaderko, kożubek, naczynie do czerpania wody), ведро; [водолйвная] бадья; черпáкъ; ковшъ; шáйка; 2. (kaszerz, kacerz, siatka mała okrągła na kiju, którą ryby ze skrzyni wydobywają, *etc.*), сакъ, [сѣтяной мѣшокъ, привязанный къ деревянному обручу или согнутой палкѣ для ловленія рыбы изъ рѣкъ, или для вынимáнія оной изъ садкóвъ].

Czerpać, *v. a. impf.*, **Czerpnąć,** *v. semelf.* [*propr. et* *), черпать, черпнýть, почерпнýть; * почерпáть, почерпнýть, заимствовать; §. czerpać wodę rzeszotem *abo* sitem, рѣшетóмъ вóду мѣрять; напрáсно трудиться; напрáсно время терять; czerpać wodę ze studni, чéрпать вóду изъ колóдезя.

† **Czerpacha,** *v.* **Czerepacha.**

Czerpacz, Czyrpacz, -a, *m.* 1. (który wodę czerpa), водочéрпъ, чéрпальщикъ; 2. *fig.* изслѣдователь; изобрѣтáтель; *v.* **Szperacz, Badacz;** 3. (naczynie do czerpania), черпáло; сосýдъ для чéрпанія; черпáкъ; *v.* **Czerp, Czerpak; Czerpaczka,** -i, *f.* 1. (która wodę czerpa), чéрпающая вóду, чéрпальщица; 2. *fig.* изслѣдовательница; *v.* **Szperaczka, Badaczka;** 3. (= czerpadło, czerpak, naczynie do czerpania), черпáло; сосýдъ для чéрпанія; черпáкъ; ковшъ, кóвшикъ, шáйка, шáечка; **Czerpadło,** -a, *n.*, **Czerpadełko,** -a, *n. dim.*, **Czerpak,** -a, *m.* (naczynie od czerpania), черпáло, черпáкъ, сосýдъ для чéрпанія; ведро; бадья; ковшъ; *v.* **Czerp; Czerpanie,** -ia, *n.* (*propr. et* *), чéрпаніе; почерпáніе; заимствованіе; *v.* **Szperanie; Czerpany,** -a, -e, *part.* чéрпанный; *v.* **Czerpać.**

Czer-stwić, *v. a. impf.*, **o-, u-, z-czerstwić,** *v. perf.* дѣлать жёсткимъ, твёрдымъ; крѣпить, укрѣплять, -пить, подкрѣплять, -пить; освѣжáть, -жить; оживлять, -вить; ободрáть, -дрять, развеселять, -лить; поощрять, -рить; воз-, по-будить, -будить; **-stwieć,** *v. n. impf.*, **zczerstwieć,** *v. perf.* 1. (zsychać się, czerstwym się stawać, jak chléb), черствѣть, зачерствѣть, [с-]дѣлаться чёрствымъ; chléb czerstwieje, хлѣбъ черствѣетъ; 2. подкрѣпляться; освѣжáться; оживляться; ободрáться; *v.* **Rzeźwieć, Orzeźwieć, Krzepić się; -stwość,** -ści, *f.* 1. (chleba suchość i twardowatość z leżenia), чёрствость; 2. живость, бóдрость; *v.* **Rzeźwość, Rzeskość, Żywość; -stwowatość,** -ści, *f.* черствовáтость; **-stwowaty,** -a, -e, *adj.* черствовáтый, нѣсколько чёрствый; **-stwy,** -a, -e, *adj.* 1. чёрствый, засóхшій, зачерствѣлый; 2. живóй, весёлый, бóдрый, здорóвый, сильный; *v.* **Rzeźwy, Rzeski, Krzepki, Żywy.**

Czerw', -wia, *m.*, **Czerwik,** -a, *m. dim. H. n.* 1. (robaczek drzewo i insze rzeczy toczący, мóл), червь, червякъ, червячёкъ; моль; czerw' żytny, моль зернóвая; хлѣбный червь; хлѣбный долгоносикъ; czerw' koński, *v.* **Kupie;** robaczek czerw', *v.* **Czerwiec** (2); 2. (= młody płód pszczół, zapłód pszczelny), пчелйный приплóдъ; *v.* ярыя пчёлы; 3. † –, (= trąd, nierobotna pszczoła), шмель; 4. czerw', (= bob na zębach końskich), бобъ, [впáдина на кóнскихъ зýбахъ.

Czerwcowy, -a, -e, *adj.* 1. (od miesiąca czerwca), Іюньскій; 2. (= od czerwca robaczka i rośliny), червóвый; кошенилевый, кошенилный; 3. (= karmazynowy, *qu. v.*), кармазинный; *v.* **Czerwiec.**

Czerwiec, -wca, *m.* 1. (szósty miesiąc w roku, *Junius*), Іюнь, *Eccl. sl.* Іунїй, *it.* Изóкъ & Чéрвень, [шестый мѣсяцъ въ годý]; 2. *H. n.* (owad drobny, ciemnoczerwony, w stanie poczwarki użyteczny do farbowania, *coccus*, *coccus Polonicus*), червéцъ, кошенйль, Кероненскій червéцъ; *Bot.* кермесъ; *it.* (*scleranthus*, Linn.), дивяла многолѣтная, безсóчная трава; 3. (= karmazyn, szarłat, kolor szarłatowy), алый цвѣтъ; кармазинный [*abo* яркокрáсный] цвѣтъ; шарлáховый цвѣтъ.

Czerwieć, *v. n. impf.* (czerwiwym, robaczywym się stawać, robaczeć, *qu. v.*), червивѣть, очервивѣть.

Czer-wień, -ni, *f.* 1. (czerwony kolor), крáсный цвѣтъ; 2. czerwień (w kartach), чéрви (*pl.*); **-wieniałość,** -ści, *f.* краснóватость; *v.* **Czerwonawość; -wienica,** -y, *f. Bot.* 1. = **Czerwieniec,** -ńca, *m. Bot.* (gat. wołowego języka, czerwony wołowy język, czerwony korzeń, czerwone ziele, *anchusa tinctoria*), червяника красильная; червяничный кóрень; волóвякъ красильный; волóвій языкъ; 2. czerwienice, (czerwone borówki, *vaccinium vitis idaea*), брусника, брусника, брусничка; брусничникъ; **-wienić,** *v. a. impf.*, z-, u-, za-**czerwienić,** *v. perf.* 1. (czerwonym robić), дѣлать, сдѣлать крáснымъ, д. áлымъ; крáсить въ крáсную крáску; багрить; крáсить въ червлёную крáску; крáсить крáсною крáскою; 2. (= wstydu, rumieńca, raka kogo nabawić), стыдить, пристыдить, вогнáть въ крáску; **-wienić się,** *v. r.*, **-wienieć,** *v. n.* 1. (stawać się czerwonym), краснѣть, покраснѣть, становиться крáснымъ; рдѣть; червленѣть, дѣлаться червлёнымъ, багрянымъ; *Eccl. sl.* червленовáтися; багрѣть, побагрѣть, багровѣть, побагровѣть; алѣть, дѣлаться áлымъ; *it.* алѣться, казáться áлымъ; краснѣться, казáться крáснымъ; 2. czerwienić się, (= rumienić się, wstydzić się, sromać się), рдѣться, краснѣться, краснѣть, покраснѣть отъ стыдá; **-wienidło,** -a, *n.* (rumienidło, barwiczka), румяна (*pl.*); **-wieniec,** -ńca, *m.* 1. *Bot.* v. **Czerwienica;** czerwieniec fałszywy), (*pseudanchusa*), собачій [*abo* нéсій] языкъ; щелкунъ, щелкýха; 2. **Czerwieniec = Czerwieńczyk, Czerwończyk,** -a, *m.* (czerwony złoty, dukat), червóнецъ, червóнный, [золотая монéта]; **-wienieć,** *v.* **Czerwienić się; -wieniuchny,** -a, -e, *adj.* (czerwoniuchny, *qu. v.*), крáсненькій, краснѣхонекъ, óчень крáсный; **-wienny,** -a, -e, *adj.* (od czerwieni w kartach), червóнный, принадлежáщій къ мáсти червéй; tuz czerwienny, червóнный тузъ; niżnik czerwienny, червóнный валéтъ [*abo* хлапъ];

Digitized by Google

czerwienna dwójka, trójka, *etc.* червонная двойка, тройка, *etc.*

Czerwik, v. **Czerw'**.

Czerwiwy, Czerwliwy, -a, -e, *adj.* (pełen czerwu, robaczy, stoczony), червивый; изъѣденный *abo* испочтенный червями; поврежденный червемъ; имѣющій въ себѣ много червей; *Eccl. sl.* червистый; jabłko czerwiwe, червивое яблоко.

Czerwonak, Czerwonog, -a, *m. H. n.* (ptak, *phoenicopterus*), краснобродъ, красный гусь.

Czer-wonawość, -ści, *f.* красноватость; аловатость; рыжеватость; **-wonawy**, **-wonasy**, -a, -e, *adj.* красноватый; нѣсколько красный; аловатый, нѣсколько алый; рыжеватый; **-wończyk, -wonek, -wonik**, v. **Czerwieniec**; **-woniuchny, -wieniuchny**, -a, -e, **-woniuczki, -woniuśki, -woniutki, -woniuteńki, -woniusieńki**, -a, -ie, *adj.* красненькій, краснѣхонькій, краснѣхонекъ, алѣхонекъ, алѣшенекъ, рыжѣхонекъ, очень красный, красный какъ огонь; багровый; **-wonka**, -i, *f.* 1. *Med.* (biegunka krwawa, *dysenteria*), кровавый понось; натуженый понось; czerwonka łona męzkiego (= plawy męzkie krwawe, *haematuresis, hoematuria*, *cfr. urina sanguinis*), испражненіе крови мочею, кровавое мочеиспражненіе; *cfr.* кровавая моча; 2. (= czerwona alá czerwienna maść), червонка, [карта червонной масти]; **-wono**, *adv.* красно, ало & алó; *etc.* v. **Czerwony**; **-wonobarwny**, -a, -e, *adj.* (farby czerwonéj), красного цвѣта; *v.* краснощвѣтный; **-wonobrody**, -a, -e, *adj.* рыжебородый; **-wonogardły**, -a, -e, *adj.* имѣющій красную шею; реполовый; *it.* реполовый; **-wonogłowy**, -a, -e, *adj.* (głowy czerwonéj), рыжеголовый; рыжій; **-wonogon**, -a, *m. H. n.* (pliszka, *motacilla erithacus*), гиль [птичка]; v. горихвостка; **-wonokrusz**, -a, *m.* 1. (*minera argenti rubri*), Перуанская серебряная руда; инраргиритъ; (*cfr.* инильяновистый *et* сурьмянистый инраргиритъ); 2. (kruszec żynkowy, blendzie podobny, *sterile rubrum*), ротлагъ, красная бленда; **-wononosy**, -a, -e, *adj.* (nosa czerwonego), красноносый; краснокливый; **-woność**, -ści, *f.* краснота; алость; румяность; краска; румяный цвѣтъ; красный цвѣтъ; (*v.* зарá, зáрево); - włosów, рыжесть; **-wonowłosy**, -a, -e, *adj.* (włosów czerwonych), рыжеволосый; рыжій; *Eccl. sl.* червовласый; **-wonożółty**, -a, -e, *adj.* (żółto-czerwony, *qu. v.*), рудожелтый; рыжій; v. **Lisowaty, Blondyn**; **-wonucha**, -y, *f.*, **-wonuszka**, -i, *f. dim.* (miano, które dają czerwonym krowom; *cfr.* **Białucha, Czarnucha**), общее названіе красныхъ коровъ; **-wony**, -a,- e, *adj.* (*compar.* czerwieńszy), красный; алый; румяный; (= czerwonowłosy, *qu. v.*), рыжій; czerwone morze, чермное море; czerwone drzewo, красное дерево; czerwona moneta, (= złota), золотая монета; czerwony złoty, = **Czerwony**, v. **Czerwieniec, Czerwieńczyk, Czerwończyk**; czerwona niemoc, czerwona choroba, v. **Czerwonka**; czerwony wołowy język, *Bot.*, v. **Czerwienica, Czerwieniec**.

Czer-wotocz, -u, *m.* (toczenie czerwów, robaczywość, *qu. v.*), червоточина, червоточинка, проточина, молеточина, молица, скважина, проточенная молью или червями; **-wotoczny**, -a, -e, *adj.* (czerwiwy, *qu. v.*, toczony od czerwów), червоточный; червивый; проточенный молью или червями; † **-wowaty**, -a, -e, *adj.* (do czerwia podobny), *Eccl. sl.* червевидный.

Czeryn, -u, *m.* (podstawa ogniska), подкладка огнища, очагá.

Czesać, † **Czosać**, [*Praet.* 3. *p. s.* czesał; *Praes.* 1. *p. s.* czeszę, 3. *p. s.* czesze], *v. a. impf.*, u-, po-, za-, z-, o-**czesać**, *v. perf.* (grzebieniem włosy przeciągnąć), чесать, чесать волосы гребенкою; чесать голову; причесывать, -чесать волосы на головѣ; - (len, wełnę), мнять; чесать; - konia, скребницею чистить; v. **Cudzić**; rybę czesać, v. **Oczosać, Ołuszczać**; *fig.* - kogo, v. **Ćwiczyć, Okładać**; - się, *v. r.* чесаться; причесываться; † **Czesadło**, -a, *n.* 1. v. **Grzebień**; 2. v. **Zgrzebło**; **Czesanie**, -ia, *n.* чесание, чёска; *v. verb.* **Czesać**; - lnu, учёсъ.

Cześć, *gen.* części, *contr.* czci, *f.* (honor, uszanowanie, czczenie, poważanie, *qu. v.*), честь, почтение, уважение, почитание, чествование, почтительность, почесть, благоговѣніе; (= uczucie wewnętrzne tego, czego honor wymaga, punkt honoru), чувство чести; благородное чувство; благородное честолюбие; *it.* слава; równéj czci, равночестный; pełen czci, (uszanowania dla kogo), почтительный; *it.* почестный; носящій честь; честь, (znak uszanowania, wyrządzanie czci, co się dzieje na honor drugiego), почесть; оказывание чести, ок. почтения, ок. почестей; честь Boska, почитание Бога; богопочитание; богочестие; ku czci (Panu) Bogu, во славу Божию; честь Bogu! слава Богу! честь, (= godność, dostojeństwo, *qu. v.*, *etc.*), честь; высокое званіе; должность; почесть; почестное место; czci pragnienie, (czcichuć, ambicya, *qu. v.*), честолюбие; страсть къ почестямъ; жажда почестей; жажда славы; czci pragnący, (czcichutny, ambitny), честолюбивый; жаждущій почестей; oddawać komu cześć, воздавать кому честь, почтение; оказывать кому честь; pozbawić kogo części, лишить кого чести; обезчестить кого; oddawać każdemu cześć jego należącą, почтить кого надлежащимъ образомъ; воздавать кому должную честь.

Część, -ści, *f.*, **Cząstka, Cząsteczka**, -i, *f. dim.* часть, частка, частица, частичка, часточка; доля цѣлаго; дробь, не всё или не цѣлое, отдѣлъ, отрѣзъ; część czyja, (udział), часть; доля; участокъ, *dim.* участочекъ; пай; удѣлъ, участь; jedna trzecia część, третья часть (цѣлаго); треть; jedna piąta część, пята часть (цѣлаго); пятая доля; jedna czwarta część, v. **Ćwierć, Czworka, Ćwiartka**; *it. v.* **Dwójka, Trójka, Piątka, Szóstka**, *etc.*; podziel, rozdziel na trzy części (równe albo [różne] nierówne), дѣли на три части [равныя или равныя неравныя]; części ciała, части тѣла, составъ тѣла; пять части свѣта; część mający w czém (= uczestnik; v. **Uczestniczyć**), участвующій въ чемъ-либо; общникъ; соучастникъ; część losem na kogo przypadła, повитокъ, доля, жеребей, участокъ; mieć część w czém, sprawować część interesów, участвовать въ чемъ-либо, имѣть въ чемъ-либо часть, имѣть участие въ дѣлахъ, быть участникомъ въ дѣлахъ, быть товарищемъ въ какомъ-нибудь дѣлѣ; częścią, (nie całkowicie), частию, отъ части; częścią .... częścią, частию .... частию; po części, (nie ze wszystkiem, niezupełnie), отчасти, частию; po większéj części, по большей части; большею частью; częściami, jednę część po drugiéj, частями; по частямъ; почасно; *Gramm.* części mowy, части рѣчи, разряды словъ языка *abo* въ языкѣ.

Częściéj, *adv. compar.* чаще; почаще; наичастѣйшій, чаще всего.

Częściowy, -a, -e, *adj.* раздѣльный; раздѣленный на части, по частямъ.

Częściuchno, *adv.* (bardzo często), частехонько, очень часто.

Cześciwy, -a, -e, *adj.*, **-wo**, **-wie**, *adv.* (pełen czci, uszanowania), почтительный; благоговѣйный; исполненный благоговѣнія; исполненный глубокаго уважения; честный; достопочтенный; почтенія достойный; достойный уваженія.

Czeski, -a, -ie, *adj.* Чешскій,

Digitized by Google

Богéмскій; po Czesku, *adv.* по-Чéшски, по-Богéмски, на Богéмскомъ языкѣ.

Czesne, -ego, *s. n.* (*honorarium*, podarunek sędziemu), почѣстный подáрокъ для судьѣ; гонорáръ.

Cześnik, -a, *m.* чáшникъ, чáрочникъ, чáрошникъ, мýндшенкъ; v. **Podczaszy**; **Cześniklewicz**, -a, *m.* (syn cześnika), сынъ чáрочника, с. мýндшенка; **Cześnikostwo**, **Cześnikowstwo**, -a, *n.* (urząd cześnika), звáніе, достóинство чáрочника, мýндшенка; **Cześnikowski**, -a, -ie, *adj.* мýндшенскій, принадлежáщій или относáщійся къ мýндшенку, къ чáрочнику; **Cześnikowa**, -y & -éj, *f.* женá мýндшенка, ж. чáрочника; **Cześnikowna**, -y & -éj, *f.* дочь мýндшенка, д. чáрочника.

Czesność, -ści, *f.* (doczesność, *qu. v.*), врéменность.

Czesny, -a, -e, *adj.* 1. (od czasu, czasowy, doczesny, *qu. v.*), врéменный; (= wczesny), рáнній; преждеврéменный; deszcz czesny i późny, рáнній [*cfr.* утренній] и пóздній дождь; 2. **Czesny**, **Czestny**, -a, -e, *adj.* (od czci, v. **Cześć**; czcigodny, cny, zacny, *qu. v.*), чéстный, почéстный; достопочтéнный, достóйный почтéнія; достóйный уваженія.

Czestka, -i, *f. dim.* (v. **Cześć**), небольшáя честь, слáва.

Czestne, **Czestny**, v. **Czesne**, **Czesny** (2.).

Czestnik, v. **Uczestnik**.

Częstny, -a, -e, *adj.* (na części dzielny, sztuczasty, *qu. v.*), чáстный; дѣлимый; могýщій быть раздѣляемымъ.

Czę-sto, *adv.* чáсто; почáсту; многократно; często gęsto, bardzo często, óчень чáсто; частёхонько; dosyć często, частéнько; tak często, tyle razy, коликократно; колѝждо, колѝжды, колѝкожды, колѝкощи; скóлько разъ; **-stobit**, -a, *m.* (którego często biją), тотъ, котóраго чáсто бьютъ; чáсто бúтый; **-stobył**, -a, *m.* (uczęszczający gdzie, bywający często), чáстый посѣтúтель; **-stokoł**, -u, *m.* (palisady, zasieka palisadami), частоколъ, частоколникъ, палисáдникъ, палисáды; забóръ изъ кóльевъ; [вóтхыхъ въ землю одинъ подлѣ другáго]; v. **Okołokop**; **-stokroć**, *adv.* (raz w raz często), чáсто, многократно; **-stokrotny**, -a, -e, *adj.* многократный; **-stokrotnie**, *adv.* многократно, *Eccl. sl.* многочáстнѣ; **-stość**, -ści, *f.* чáстость, частотá; **-stotliwy**, -a, -e, *adj.*, **-wie**, *adv.* (nie raz, lecz często powtórzony), *Gramm.* учащáтельный; słowo częstotliwe, (*verbum frequentativum*), глаголъ учащáтельный; (*oppos.* v. **Jednotliwe**).

Cze-stować, † **Czę-stować**, *v. a. impf.*, **po-**, **u-częstować**, *v. perf.*, **Czestowywać**, *v. frequ.* (dawać jeść i pić, podejmować gościa, być mu rad u siebie), пóдчивать, пóтчивать; угощáть, угостúть; принимáть, -нáть у себя; *it. v.* **Biesiadować**, **Bankietować**; - kogo kijem, v. **Wygarbować**, **Wyłatać** (komu skórę); policzkami częstować, v. **Policzkować**; - się, *v. r.* угощáть другъ другá; **-wanie**, -ia, *n.* угощéніе; **-stownik**, -a, *m.* угощáющій.

Częsty, -a, -e, *adj.* [częstszy, *superl.*], чáстый, многократный.

Czeszczyzna, -y, *f.* (wszystko co Czeskiego jest, język, obyczaj, towar Czeski, *etc.*), Богéмскій языкъ, Богéмскіе обычаи, нрáвы, Богéмскій товáръ, *etc.*; **Czeszka**, -i, *f.* Чéшка, Богéмка.

Czeszę, v. **Czesać**.

Czetwer, **Czetwert**, -a, *m.*, **Czetweryk**, **Czetwertnik**, -a, *m. dim.* (pewna miara zbożowa Ruska), чéтверть, [хлѣбная мѣра]; ósma część czetwerta = **Czetweryk**, -a, *m.* четверúкъ.

Czkać, *v. n.* икáть; v. **Szczkać**; **Czkawka**, -i, *f.* икóта; v. **Szczkawka**.

Człap, v. **Szłap**.

Człeczek, v. **Człowieczek**, **Człowiek**.

Człeczy, -a, -e, *adj.*, v. **Człowieczy**, **Człowieczeński**, **Ludzki**; **Człeczyna**, -y, *m.* человѣкъ, достóйной сожалѣнія; **Człeczysko**, -a, *n.* дóбрый человѣкъ; **Człek**, v. **Człowiek**; **Człekobog**, v. **Człowiekobóg**; **Człekolubność**, v. **Człowiekolubność**.

Członek, -nka, *m.*, **Członeczek**, -czka, *m. dim.* членъ свáзная часть цѣлаго; членъ животнаго тѣла; удъ; - (jakiego społeczeństwa), членъ óбщества, óбщины, (человѣкъ, входящій въ состáвъ его); członek Rady Stanu, членъ Государственнаго Совѣта; członek Akademii, членъ Академіи; członek honorowy, почётный членъ; członek klubu, членъ клýба (= соучáстникъ); członek (u źdźbła, trzciny, łodygi, ziela, drzewa, = kolano, kolanko), колѣно, колѣнце, ýзелъ; członek czosnku, зубóкъ чеснокý; - (w mowie sporszy), v. **Odstęp**; - (w mowie drobniejszy), v. **Peryod**, періóдъ; статья; członek wiary, (= artykuł wiary), членъ сúмвола вѣры; skład apostolski dzieli się na 12 członków (wiary św.), сúмволъ вѣры раздѣляется на 12 членóвъ; członkami, po członku, na członki, *adverbial.* по членáмъ; статьями; по состáвамъ; *Mathem.* członek proporcyi, членъ пропорціи; *Anat.* członek męzki, (wstydliwy, plemienny, płodny, *etc.*), мýжескій дѣтородный членъ *abo* удъ; ten, który kaleczy sobie jaki członek, aby nie został żołnierzem, членовредитель; **Człon-kowanie**, -ia, *n.* (*membratura*), членосоставлéніе, организáція; **-kowatość**, -ści, *f.* (*articulatio*), сочленéніе; членосоединéніе; состáвъ членóвъ; сложéніе членóвъ; **-kowaty**, -a, -e, *adj.* имѣющій члены; *Eccl. sl.* членúстый; **-kowy**, -a, -e, *adj.* членóвый.

Czło-wieczek, *contr.* **Człeczek**, -czka, *m.* человѣчекъ; v. **Człowiek**; **-wieczeński**, -a, -ie, *adj.* человѣческій; человѣколюбивый; **-wieczeńsko**, **-wieczeńskie**, po **Człowieczeńsku**, *adv.* человѣчески; человѣческо; *Eccl. sl.* человѣкострáстнѣ; **-wieczeństwo**, -a, *n.* человѣчество; свóйство человѣческое; человѣческая природа; родъ человѣческій; человѣчность; *coll.* (= ludzie), человѣчество; всѣ люди [вмѣстѣ взятые]; **-wieczy**, -a, -e, *adj.* человѣчій, человѣческій; człowieczy ród, человѣческій родъ; v. **Ludzki**.

Czło-wiek, *contr.* **Człek**, -a, *m.* человѣкъ; (= służący, lokaj), человѣкъ, служúтель, прислýга, лакéй или кóмнатный; v. **Ludzie**, люди; **-wiekobóg**, **Człekobóg**, -a, *m.* (Jezus łączący w sobie bóstwo z człowieczeństwem), богочеловѣкъ, воплотúвшійся сынъ Бóжій, ѳеантрóпъ; **-wiekobójca**, -y, *m.* (mężobójca, *qu. v.*), человѣкоубíйца; **-wiekobójstwo**, -a, *n.* (mężobójstwo, zabójstwo, *qu. v.*), человѣкоубíйство; **-wiekogubnik**, -a, *m.* (gubiący człowieka), человѣкогубúтель; **-wiekokształty**, -a, -e, *adj.* (kształt człowieczy mający), человѣкообрáзный; **-wiekolubiec**, -bca, *m.* (lubiący człowieka), человѣколюбецъ; филантрóпъ; другъ человѣчества; **-wiekolubność**, -ści, *f.* человѣколюбіе; **-wiekolubny**, -a, -e, *adj.* человѣколюбивый; v. **Ludzki**; **-wiekonienawiść**, -ści, *f.* (nienawiść ludzi, mizantropia, *qu. v.*), человѣконенавúдѣніе; нéнависть къ людямъ; мизантрóпія; **-wiekoniemawistnik**, -a, *m.* (mizantrop, *qu. v.*), человѣконенавúстникъ; ненавúдящій людéй; врагъ людéй; мизантрóпъ; нелюдимъ; **-wiekorodny**, -a, -e, *adj.* (rodzący ludzi), человѣкорóдный; **-wiekozbawny**, -a, -e, *adj.* (zbawienny dla ludzi), человѣкоспасáтельный; **-wiekożerca**, -y, *m.* (ludożerca, *qu. v.*), людоѣдъ, *Eccl. sl.* человѣкопожирáтель; **-wiekożerny**, -a, -e, *adj.* человѣкоѣдный.

Czmer, **Czmyr**, 1. v. **Szmer**; 2. = **Czmeranie**, -ia, *n.* (w głowie, w oczach), зудъ, сверóбежъ, зудѣніе, сверóбѣніе; **Czmerać**, **Czmyrać**, v. **Gmerać**; *it.* зудѣть, сверóбѣть, чесáться.

Czoboty, v. **Choboty**.

Czochać, v. **Czechać**; **Czochać się**, v. **Czechać się**.

Digitized by Google

Czochrać, v. **Czechrać.**
Czofać, v. **Cofać.**
Czokać, v. **Ciokać.**
Czokan, v. **Czekan.**
Czokulata, v. **Ciokolata.**
Czołdar, -a, *m.* przykrycie wełniane kosmate na konie), косматая попона; **Czołdro**, -a, *n.* (deka stajenna końska), попона.
Czołeczko, Czołem, v. **Czoło, Czółko.**
Czołenek, Czołenko, v. **Czołno, Czołnek.**
Czołg, v. **Czołgacz, Płaz.**
Czołgać się, *v. r. contin.*, **Czołgnąć się**, *v. semelf.* (płazać się, pełzać, pełznąć), пресмыкаться, ползать; (= raczkiem, chyłkiem łazić), ползать на четверенькахъ; *fig.* унижаться; раболѣпствовать; * пресмыкаться; подличать; быть подлецомъ; v. **Łazić**; *Artill.* strzelanie czołgające, (*à ricochet*), рикошетный выстрѣлъ; v. **Odbitka**; działobitnia czołgająca, (*batterie à ricochet*), рикошетная батарея; **Czoł-gacz**, -a, *m.* пресмыкающіеся, ползающій; (pełzacz, czołg, gadzina czołgająca się, ziemiopłaz), ползающее насѣкомое; гадъ; пресмыкающееся животное; *fig.* (nikczemnik podły, pochlebca), низкій, подлый человѣкъ; низкопоклонникъ; раболѣпствователь; **-ganie, -ganie się**, -ia, *n.*, **-ganina**, -y, *f.* **Czołg**, -u, *m.* (pełzanie się, płazanie się), ползаніе; пресмыканіе; * человѣкоугодіе; раболѣпствованіе; подлость, низость; **-ganiec**, -ńca, *m.* (czołgacz, płaz, ziemiopłaz, *qu. v.*), пресмыкающееся животное; гадъ; *it. v.* **Czołganina**; **-gatny, -gliwy**, -a, -e, *adj.* ползучій; пресмыкающійся; *Eccl. sl.* пресмыкательный.
Czolisty, -a, -e, *adj.* (czołowaty, wielkiego czoła), *Eccl. sl.* челистый, лобастый; съ большимъ открытымъ челомъ; лобастый.
Czółko, Czołeczko, -a, *n.* (v. **Czoło**), лобикъ, лобокъ, лобочекъ, чело, чельце, челышко; czółko, czułko, (opaska czoła używana od kobiet), повязка; *v.* налобникъ, начельникъ.
Czoln, -a, *m.*, **Czołno**, -a, *n.* (łódka rybitwia), челнъ; ладья; лодка; *dim.* челнокъ, лодочка.
Czolna szpona, *f.* *Artill.* передняя подушка.
Czołnek, Czołenek, -nka, *m.*, **Czołnik**, -a, *m.*, **Czołenko, Czołnko**, -a, *n.* *dim.* челнокъ; челночекъ; лодочка; *Anat.* chrząstki czołenko formujące, (*cartilagines arytaenoideae*), хрящи черпаловидные; *it.* - czyli zaklęśnina ucha, (*scapha*), лодкеподобное или ладьеобразное углубленіе (или ладья), лодочка на наружномъ ухѣ; czołnek tkacki, челнокъ; ткацкій челнокъ; ткальный челнокъ; czołnek do kadzidła, (narzędzie kościelne), ладонница; *it.* **Czołnik**, v. **Łodnik.**
Czołno, -a, *n.* челнъ, лодка, ладья.
Czolny, -a, -e, *adj.* 1. (od czolna), челнокный; 2. **Czolny**, (od czoła, czołowy), лобный; головой; *Artill.* czolny rygiel, czolna szpona (w łożu armatnym), передняя подушка.
Czoło, -a, *n.* 1. чело, лобъ, [часть головы, отъ темени до бровей]; marszczyć, zmarszczyć czoło, морщить лобъ, чело; наморщиться, нахмуриться; czoło miedziane, * мѣдный лобъ; v. **Bezczelność, Bezczelny**; (= przód czyli wierzch rozmaitych rzeczy, front, *etc.*), чело, глава, голова чего-либо, начало или верхъ, передъ; czoło budynku, v. **Facyata**; czoło wojska (front), чело войска, фронтъ, фрунтъ, строй; лицо; czoło okrętu, бортъ корабля; czoło postawić, czołem się stawić, противиться, воспротивляться кому; czoło w czoło, (oko w oko), съ лица на лицо; глазъ на глазъ; na czele wojska być, стать, быть во главѣ войска; предводительствовать; командовать; начальствовать; stanąć na czele wojska, принять предводительство войскомъ; *it.* czoło, v. **Prym, Wybór, Okrasa, Zaszczyt**; bić czołem, бить челомъ, кланяться, отдать поклонъ, благодарить; *it.* подать прошеніе; w pocie czoła twego pracować będziesz na kawałek chleba, въ потѣ лица твоего заработывай свой хлѣбъ; **Czo-łobitnia**, -i, *f.* (bicie czołem, najpokorniejszy ukłon), колѣнопреклоненіе; челобитная; челобитье; **-łobitność**, -ści, *f.* (największe uszanowanie), высокопочитаніе; высокопочтеніе; почтеніе; честь; почтительность; челобитье; поклонъ; нижайшая покорность; **-łobitny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* всенижайшій; униженный; покорнѣйшій; **-łowy**, -a, -e, *adj.* 1. головный, лобовый, лобный; 2. (na czele czyli przodzie się znajdujący), передній; 3. v. **Celny, Główny**; **-łowaty**, -a, -e, *adj.*, v. **Czolisty.**
Czolsko, -a, *n.* лбище.
Czop, -a, *m.* затычка, втулка; деревянный гвоздь; шипъ, шипъ; шпиль, веретено; (дверной) крюкъ; *Artill.* цапфа, вертлюгъ; *fig.* (= kloc, kół, drągal, niezgrabny, głupiec), болванъ, пентюхъ, остолопъ, вахлакъ, олухъ, чурбанъ, неповоротливый человѣкъ, дуракъ, глупецъ; **Czopek**, -pka, *m.*, **Czopeczek**, -czka, *m.* *dim.* (v. **Czop**), трубка, трубочка [у бочки], кранъ; втулка, втулочка, затычка; малый (деревянный) гвоздикъ; шипокъ; веретенцо; цапфикъ; czopek lekarski, (*suppositorium*), слабительная сосулька, сосулечка; свѣчка; задникъ; czopek (na podniebieniu, języczek, *uvula*), язычекъ; *it.* (*epiglottis*), надглотникъ, надглотка, надгортанникъ, надгортанный хрящъ, язычекъ; **Czopować**, *v. a. impf.*, **naczopować**, *v. perf.* 1. (zatykać czopem), затыкать, закрѣплять, скрѣплять шипомъ [*abo* шипами]; **Czopowe**, -ego, *s. n.* (opłata od rozmaitego rodzaju trunków), пошлина со всякого рода напитковъ; **Czopowy**, -a, -e, *adj.* трубочный; вертлюжный; шипобый; czopowa dziura, долбежъ, гнѣздо [для шипа]; *Artill.* czopowa sztuka, вертлюжная часть [пушки]; *it.* opaska czopowa, (obrączka opasująca czopy armaty), вертлюжная обручъ [у пушки].
Czopuch, -a, *m.* (cepuch), дымовникъ.
Czort, v. **Czart.**
Czos, v. **Cios.**
Czosać, v. **Czesać.**
Czosnaczek, -czka, *m.* *Bot.* (*erysimum alliaria*), чеснокникъ, чеснокница, чеснобица, чеснокная трава, сурѣпица, осляная трава, клопобникъ чеснокный, лѣсной чеснокъ, дикій чеснокъ.
Czosnak, -u, *m.* *Bot.* (*teucrium scordium*), конскій чеснокъ, заячій чеснокъ, лошадиный маіоранъ [*abo* майранъ], конскій маіоранъ, дубровникъ чеснокный; v. **Czanka czosnkowa.**
Czosnek, -nku, *m.*, † **Czostek**, -stku, *m.* 1. *Bot.* (*allium*) лукъ; czosnek pospolity, (*allium sativum*), чеснокъ; czosnek babczy, psi, niedźwiedzi, (*allium ursinum*), черемушка, черемица, черемша; дикій чеснокъ; медвѣжій чеснокъ; czosnek z nasienia, сѣмянецъ, лукъ-сѣянецъ; - Syberyjski, (*allium senescens*), сибирь; - polny, (*allium agreste, campestre*), дикій, полевой чеснокъ; czosnek łuczek, łuczny czosnek, łuczy-czosnek, czosnek ługowy, biały, słodki, Włoski, (*allium schoenoprasum*), мелкій лукъ; 2. **Czosnki**, *pl.* (= zaciosane pale), сваи; v. **Zasieka, Palisady**; 3. czosnek, (= kolec na nogi), каникулъ.
Czosn-kować, *v. a. impf.* (czosnkiem zaprawiać), заправлять чеснокомъ; **-kowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt czosnku), чесноковатый; **-kowy**, -a, -e, *adj.* чесноковый, чеснокный, луковый, лучный; czosnkowa główka, чесноковка; чеснокная головка; czosnkowy moździerz, чеснокница, [ступка, въ которой толкутъ чеснокъ]; czosnkowy członek, зубокъ чесноку; czosnkowe ziele, v. **Gęsi polej**; *it. v.* **Czosnak.**
Czosyk, v. **Podczos & Naś.**
Czter-dzieści, -stu, *num. card.* сорокъ; **-dziesiątnica**, **-dziest-**

Digitized by Google

nica, -y, *f.*, -dziestówka, -i, *f.* 1. (post wielki, 40 dni trwający), четыредесятица, [великій постъ предъ Пасхою, продолжающійся сорокъ дней]; 2. czterdziestnica, (kobieta 40 lat mająca), сорокалѣтняя женщина; -dziestnik, -a, *m.* (człowiek czterdziestoletni), сорокалѣтній [человѣкъ]; -dziestodniowy, -dziestodzienny, -a, -e, *adj.* сорокадневный; четыредесятидневный; -dziestoletni, -ia, -ie, *adj.* сорокалѣтній; -dziesty, -a, -e, *num. ord.* сороковой; Czter-letni, v. Czteroletni; -miesięczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* четырехмѣсячный.

Czter-naście, *num. card.* четырнадцать; -nastoletni, -ia, -ie, *adj.* четырнадцатилѣтній; -nasty, -a, -e, *num. ord.* четырнадцатый.

Czterobok, Czterodroże, Czterokąt, v. Czworobok, Czworodroże, Czworokąt.

Czte-rodniowy, Czterdniowy, Czterydniowy, Czterdzienny, Czterodzienny, -a, -e, *adj.* четырехдневный; -rofuntowy, -a, -e, *adj.* четырехфунтовой; -rofuntówka, -i, *f.* (armata czterofuntową kulę strzelająca), четырехфунтовое орудіе; -rogodzinny, -a, -e, *adj.* четырехчасный; -rograniastość, -rograniasty, v. Czworograniastość, Czworograniasty; -rokołowy, v. Czworokołowy; -rokonny, -a, -e, *adj.* запряженный четверкой; -roletni, v. Czworoletni; -rołokciowy, -a, -e, *adj.* четырехлоктевый; -romiesięczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* четырехмѣсячный, четверомѣсячный; -roncony, -a, -e, *adj.* четверонощный; -ropłętry, Czterpłętry, -a, -e, *adj.* четырехъ-этажный; -rosetny, -a, -e, *adj.* четырехсотый; -rosyllabny, Czworosylabny, -rosylabowy, -a, -e, *adj.* четырехсложный.

Cztery, *gen.* czterech, *num. card.* четыре; czterema końmi jechać, jeździć, ѣхать, ѣздить четверкой *ab*o четверней; Czterykroć, (= cztery razy), четырежды; четыре раза; Czterykrotny, -a, -e, *adj.* четырекратный; Czterypalcowy, Czterepalcowy, -a, -e, *adj.* четырехпалый; Czterysetny, v. Czterosetny; Czterysta, (= cztery sta, *gen.* czterechset), *num. card.* четыреста; Czterkonogi, v. Czworonogi.

Czub, -a, *m.*, Czubek, -bka, *m. dim.* 1. вихоръ; хохолъ; - koński, холка, чолка; 2. *Meton.* (= głowa, łeb), голова; nalać sobie w czub, напиться пьянымъ; напиться до пьяна; наклюкаться; mieć w czubie, (= podchmielonym być), быть подъ хмелькомъ; быть хмельнымъ; ma w czubie, w czubku, онъ хмелѣнъ; у него шумитъ въ головѣ; онъ подъ хмелькомъ [*ab*o подъ шумкомъ]; онъ выпилъ немножко; пойдо́ w czuby, за ѣбы, v. Czubić się, Poczubić się; czubki, v. Zalebki, Zaczubki; 3. пукъ, пучокъ перьевъ; *v.* клокъ, клочокъ; *it.* кисть, кисточка; плюмажъ; v. Kutas; 4. czub góry, (= wierzch, wierzchołek), верхъ горы; вершина горы; 5. czubek kura, koguta, v. Grzebień (koguci); 6. czub (w mierzeniu, nalewaniu, to co nad strych wychodzi), лишекъ мѣры; 7. *Bot.* czubek Turecki, [*centaurea benedicta*, (*cnicus*) *carduus benedictus*], стоголовникъ; волчецъ кудрявый; v. Bernardynek, Osęt Włoski; Czubacz, -a, *m.* 1. хохлатая птица, и проч.; 2. (*columba cristata s. cucullata*), голубь хохлатъ; хохлатый голубь; козирный голубь; Czubatka, -i, *f. H. n.* (sikorka, *parus cristatus*), хохлатая синица; Czubaty, Czubiasty, -a, -e, *adj.* (czub mający), хохлатый, имѣющій на головѣ хохолъ; czubata kura, хохлатка, (*dim.* хохлаточка), хохлуша, хохлушка, хохлатая курица; czubata kaczka, хохлуша, хохлушка, хохлатая утка; Czubić, *v. a. impf.* 1. - głowę, (= w czub na głowie stroić), хохлатить, вохохлатить; дѣлать хохлатымъ; ставить хохолъ на головѣ; 2. czubić kogo, (targać za czuprynę [*qu. v.*], prać kogo po łbie, bić kogo), таскать, драть кого за волосы; дать кому порядочную потасовку [*ab*o волосанку]; колотить, бить кого; Czubić się, *v. r.* (wzajemnie w czuby z sobą pójść, za łby się wodzić), драться за волосы; таскать другъ друга за волосы; *it. v.* Skubać.

Czuć, *v. a. & v. n.* чувствовать; ощущать; вончувствовать, ощутить; чуять, почуять; обонять; слышать; нюхать, понюхать; причуять; предчувствовать; догадываться о чемъ; смекать что; *it.* пахнуть; запахъ отъ себя издавать; v. Cuchnąć; *it. v.* Zwąchać, Pomiarkować; czuć, (= czuwać), бдѣть; не спать; бодрствовать; v. Pilnować, Strzedz, Baczyć, Uważać, Czuwać; - o czém, (na pieczy co mieć), блюсти, стеречь, беречь, хранить; Czuć się, *v. r.* чувствовать себя; помнить; czuć się zdrowym, чувствовать себя здоровымъ; ona nie czuje się z radości, она сама себя не помнитъ отъ радости; ona вне себя отъ радости; (on) nie czuje się już, онъ не помнитъ себя; онъ безъ чувствъ; czuć się do czego, v. Poczuwać się.

Czuch, -u, *m.* (o psach: węch, wiatr), чутье; *cfr. et v.* Cuch.

Czucha, Czuha, -y, *f.* (szuba, suknia długa futrem podszyta), шинель или сертукъ на мѣху.

Czuchrać, Czochrać, *v. a.* таскать, драть кого за что; - kogo za włosy, таскать, драть кого за волосы; v. Czechrać.

Czucie, -ia, *n.* 1. чувство, чувствіе; внутреннее сознаніе души, ощущеніе сердца; чувствованіе; ощущеніе; bez czucia, безъ чувствъ; czucie w kim wzniecać, v. Cucić; 2. бдѣніе; czucie, (*vigilia*, страż nocna), ночное бдѣніе.

Czuha, v. Czucha.

Czuhać, Czyhać, *v. n.*, - na co, v. Czatować, Strzedz (na co), Pilnować (czego).

Czuhaj, -aju, *m.*, Czuja, -i, *f.*, Czujka, -i, *f. dim.* шинель, плащъ или сертукъ дорожный; v. Czucha.

Czuje, v. Czuć.

Czujliwy, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* чувствительный; нѣжный; сентиментальный.

Czujność, -ści, *f.* бдѣніе; бдительность; бодрость; бодрость; внимательность; чуткость; чувствительность; ощущеніе; чувство; сентиментальность; Czujny, -a, -e, *adj.*, -nie, -no, *adv.* бдительный, бдѣнный, бодрственный, бодренный, бодростный, неусыпный, недремлющій, бодрый; чуткій; (baczny, uważny, pilny), внимательный; попечительный; осмотрительный; (czuły, czujący), чувствительный; Czujne ziele, *Bot.*, v. Czułek.

Czukulata, v. Ciokolata.

Czułać, v. Ciułać.

Czule, *adv.* чувствительно; v. Czuły.

Czułek, -lka, *m.*, Czułozieł, -u, *m. Bot.* (czujne ziele, *mimosa sensitiva*), мимоза стыдливая; не тронь меня; недотёка; недотрога.

Czułość, -ści, *f.* (władza czucia, tkliwość, *qu. v.*), способность чувствовать; *it.* чувственность; чувствительность; попечительность; (wrażenie), умиленіе; *it. v.* Czujność, Baczność; Czuły, Czutliwy, -a, -e, Czutki, -a, -ie, *adj.*, Czule, Czułe, *adv.* чувственный; чувствительный; нѣжный; сентиментальный; - na co, (wzruszony czém), умиленный; (wzruszający, poruszający), умилительный, приводящій въ умиленіе; czuły, (którego czuć może), чувствуемый; ощутительный; *it.* czuły, v. Czujny, Baczny, Uważny, Pilny.

Czuma, *etc.*, v. Cuma, *etc.*

Czupić, *v. n. contin.*, Czupać, *v. semif.* присѣдать, присѣсть; присѣдать скорчивъ ноги; присѣдать поджавъ ноги.

Czupryna, -y, *f.*, Czuprynka, -i, *f. dim.* чупрунъ (*vul.*); вихоръ, вихорокъ; хохолъ на головѣ; - u konia, чолка, холка у лошади;

Digitized by Google

poet. v. **Wierzch, Szczyt;** *it.* v. **Czub.**

Czupurność, -ści, *f.* вспыльчивость; пылкость; гордость; хвастовство; v. **Sierdzistość, Junactwo; Czupurny,** -a, -e, *adj.*, **-nie,** *adv.* вспыльчивый; пылкій; гордый; упрямый; v. **Sierdzisty, Junakowaty.**

Czurczyć, v. **Ciurczeć.**

Czuryło, -a, *m.* 1. сумасбродъ; колобродъ; 2. *Bot.* малый сѣзамъ, кунчуръ.

Czutki, Czutliwy, v. **Czuły.**

Czuwać, *v. contin. et frequ. verbi* **Czuć,** *qu. v.* 1. (= czujnym być na co, baczność na co mieć), бодрствовать; бдѣть о чёмъ; имѣть попеченіе; наблюдать за чѣмъ; смотрѣть за чѣмъ; присматривать за чѣмъ; примѣчать за чѣмъ, примѣчать что; надсматривать за чѣмъ; приглядывать за чѣмъ; не спускать съ глазъ; czuwać na co, подсматривать, подглядывать за чѣмъ; стерёчь, подстерегать что; караулить, подкарауливать; v. **Czatować;** czuwać o czém, v. **Wystrzegać się** (czego); **Czuwacz,** -a, *m.* надсмотрщикъ, подглядчикъ, подглядывающій за кѣмъ-либо, соглядатай, соглядатель; **Czuwałość,** v. **Czujność, Pieczołowitość, Baczność;** **Czuwanie,** -ia, *n.* бодрствованіе, вниманіе, наблюденіе; караулъ; *v. verb.* **Czuwać.**

Czwał, *etc.*, v. **Cwał,** *etc.*; пустить коня в czwał, пустить лошадь вскачь [*abo* во всю прыть].

Czwarcizna, -y, *f.* (czwarta część), четвёртая часть; четвёртая доля.

Czwartacznek, -czka, *m.* 1. *Mathem.* (*rhomboides*, czworościenna figura, *etc.*), ромбоидъ, [четвероугольная фигура]; 2. *Anat.* (muszkul w tył ruszający łopatkę, *musculus rhomboideus;* v. **Wtyłruszak**), ромбоидальная [*abo* четвероугольная] мышца; **Czwartaczka,** -i, *f.* *Med.* (febra, która czwartego a czwartego dnia się wraca, *tiartizea, febris quartana*), четырехдневная перемежающаяся лихорадка; **Czwartacany,** -a, -e, *adj.* *Mathem.* (od czwartaka), ромбоидный; **Czwartak,** -a, *m.* 1. (poczworny grosz), четверогрошникъ; v. Четвертакъ, четвертачекъ; 2. (gat. jęczmienia, który we cztery rzędy w kłosie ziarno rodzi), четырехрядный ячмень; 3. *Mathem.* (*rhombus*, czworościanna figura, *etc.*), ромбъ; **Czwartek,** -tku, *m.* (czwarty dzień po niedzieli), четвергъ, четвертокъ; wielki czwartek, (czw. przed Wielkanocą), великій четвертокъ; **Czwartka,** v. **Cwiartka; Czwartkować,** v. **Cwiertować; Czwartkowy,** -a, -e, *adj.* четвергóвый; **Czwar-tedni,** -ia, -ie, **-todniowy, -todzienny,** -a, -e, *adj.* четырехдневный; **-toletni,** -ia, -ie, *adj.* четырехлѣтній; **-tosetny,** -a, -e, *num. ord.* четырехсотый; **-tować,** v. **Cwiertować.**

Czwarty, -a, -e, *num. ord.* четвёртый; czwarta część, четвёртая часть [*abo* доля]; po czwarte, въ четвёртыхъ. [**ślać.**

Czwarzyć, v. **Udawać, Zmy-**

Czworaki, -a, -ie, *adj.* четвероякій; четырёхъ родовъ; четвернякій; четырекратный; **Czworako,** *adv.* четвероико; четырекратно; **Czworakować,** v. **Czworkować; Czworgranny,** v. **Czworogranny.**

Czwórka, -i, *f.* четвёрка; **Czworkować, Czworakować,** *v. a. impf.* учетверять, -рять; **Czwornasób,** v. **czwornasób, Czwornasobnie,** *adv.* въ четверо; въ четыре раза; **Czwornasobny,** -a, -e, *adj.* четверной; **Czwornog,** v. **Czworonog.**

Czworo, czworga, *coll. num.* четверо, -рыхъ; четыре числомъ; **Czworo-boczny,** -a, -e, *adj.* четырехсторонний; **-bok,** -a, *m.* четыреугольникъ; (*trapezium*), трапеція; **-częstny,** v. **Czworodzielny; -drożo,** -a, *n.* перекрёстокъ; **-dzielny, -częstny,** -a, -e, *adj.* четверочастный, четырехчастный; **-dzienny,** -a, -e, *adj.* четвероднёвный; четырехдневный; **-głowy, -główny,** -a, -e, *adj.* четыреглавый; **-gran, Czworgran,** -u, *m.*, **-graniec,** -ńca, *m.* (kwadrat), квадратъ; czworogran liczby, квадратное число; **-granek,** -nka, *m. dim.* (kwadracik), квадратикъ; квадратецъ; **-graniastość, -granistość, -granność,** -ści, *f.* квадратура; czworogranność obwodu, v. **Kwadratura** (cyrkułu); **-graniasty, -granisty, -granny,** -a, -e, *adj.* квадратный; *it.* четыреугольный; четырегранный; **-kąt,** -a, *m.* четыреугольникъ, [четвероугольникъ]; **-kątny, -kątowy,** -a, -e, *adj.* четыреугольный, [четвероугольный]; **-koły, Czterokołowy,** -a, -e, *adj.* четырехколёсный; о четырёхъ колёсахъ; **-kończaty,** -a, -e, *adj.* четырехконечный, четвероконечный; **-konny,** -a, -e, *adj.* въ четыре лошади; запряженный четверней, запр. четвёркой; **-krotny,** -a, -e, *adj.* четырекратный; **-letni,** -ia, -ie, *adj.* четырехлѣтній; четырехгодовалый; четырехгодичный; **-listy, -liściany,** -a, -e, *adj.* о четырёхъ листьяхъ; (*Bot.*) четырелепестковый; **-narożny,** v. **Czworożny; -nóg, -nogi,** -a, -ie, **-nożny,** -a, -e, *adj.* четвероногій; czworонożne zwierzęta, четвероногія животныя; **-rocznу,** v. **Czweroletni, Czteroletni; -rogi,** -a, -ie, **-rożny,** -a, -e, *adj.* четыреугольный; v. **Czworogranny; -ścian,** -u, *m.* (*tetradrum*), тетраэдръ; четырегранникъ; **-ścienny,** -a, -e, *adj.* четырехсторонний; четырегранный; **-siek,** -a, *m.* (świder do wiercenia armat), сверло; буравъ для сверленія пушекъ; **-śpiczasty,** -a, -e, *adj.* четырехконечный; **-stronny,** -a, -e, *adj.* четырехсторонний; **-sylabny, -syllabny,** -a, -e, *adj.* четырехсложный; **-szeregny,** -a, -e, *adj.* четырераздѣльный; **-węgielny,** -a, -e, *adj.* (= czworokątny), четыреугольный; **-włosły, -włosłowy,** -a, -e, *adj.* (o czterech włosiach), четырехвесёльный; о четырёхъ вёслахъ; **-władzca,** -y, *m.* (*tetrarcha*), четвероластникъ; тетрархъ; **-ząb, -ęba,** *m. H. n.* (*tetrodon*), четырезубецъ, четырезубъ [рыба]; **-zęby, -zębny,** -a, -e, *adj.* (o czterech zębach), четырезубый; **-żeniec,** -ńca, *m.* (po czwarty raz się żeniący), четвероженецъ, женившійся на четвёртой женѣ; **-żeństwo,** -a, *n.* (małżeństwo po czwarty raz powtórzone), четверобрачіе, женитьба на четвёртой женѣ, четвёртый бракъ одного и того же лица. [**Czworaki.**

Czworzysty, v. **Poczwórny,**

Czy, Czyli, Czyż, *adv. conj. interr.* 1. (na początku mowy: azali; Łac. *an, num*), ли, ль? едá? едвá ли? развѣ? не ужé ли? не ужъ ли? не ужъ-то? 2. [we środku mowy: *a*) jeżeli; *β*) albo, *qu. v.*], ли; или; если; czy .... czy, или .... или; czyż być może? не ужé ли? можетъ ли быть? czy dziś, czy jutro? сегóдня, или завтра?

Czychać, v. **Kichać.**

Czyhać, v. **Czuhać.**

Czyj, -ja, -je, *pron.* чей, чья, чье; §. czyj chléb jem, tego piosnkę śpiewam, (*v.* na czyim wózku siedzisz, tego piosnkę śpiewaj, *sub:* **Wózek, Piosnka**), чей хлѣбъ ѣмъ, того и пѣсеньку пою, *etc. v. sub:* **Chléb;** *it.* czyja szkoda, tego i grzech, кому вредъ, тому и грѣхъ; **Czyjkolwiek,** (= bądź kogoś kolwiek), чей бы то

Czyli, v. **Czy.** [ни былъ.

Czym, 1. *Instr. pron.* Co (*qu. v.*), = czém, чѣмъ; 2. *adverbial.* czym prędzéj (= jak najprędzéj), какъ можно скорѣе; biegać czym prędzéj, бѣжать что есть силъ [*abo* мочи]; бѣжать со всѣхъ ногъ; czym .... tym, (= czém .... tém = im .... tym), чѣмъ .... тѣмъ; czym więcéj, tym lepiéj, чѣмъ болѣе, тѣмъ лучше; czym prędzéj, tym lepiéj, чѣмъ скорѣе, тѣмъ лучше.

Czyn, -u, *m.* (co uczyniono, uczynek, *qu. v.*), дѣйствіе; дѣяніе; дѣло; поступокъ; чинка, чиненіе; подвигъ; chwalebny czyn, хвалёное дѣло; czyn bohaterski, геройскій [*abo* рыцарскій] подвигъ.

Digitized by Google

Czy-nić, *v. a. contin. et impf.*, v. **uczynić**, *v. perf.* (działać, robić), **чинить**, **учинить**, **дѣлать**, **сдѣлать**; **содѣлывать**, **содѣлать**; **производить**, **-вѣсть**; **составлять**; **упражнятся** въ **какомъ** **либо** **дѣлѣ**; **строить**, **творить**; **kto wiele mówi, mało czyni, кто много говоритъ, тотъ мало дѣлаетъ**; **on sam nie wie, co czyni, онъ самъ не знаетъ, что дѣлаетъ**; **cóż czynić? что [мнѣ] теперь дѣлать?** **przysięgę czynić, (= przysięgać, przysięgę składać), учинить, -нять присягу; давать, дать присягу; присягать; sprawiedliwość czynić, быть справедливымъ; поступать справедливо; соблюдать справедливость; чинить судъ и расправу; posłuszeństwo komu czynić, (= być komu posłusznym), быть кому послушнымъ; повиноваться кому; liczbę komu czynić, v. Zdawać rachunek; źle komu czynić, причинять, -нить кому зло [*abo* вредъ]; wygodę sobie czynić, v. Wygadzać, Dogadzać (sobie); pomoc czynić, подавать помощь; v. Pomagać; strach czynić, v. Straszyć; dosyć, zadosyć czynić, удовлетворять; czynić sobie żarty, смѣючи з czego, v. Stroić (żarty); [w rachunkach: czynić jaką summę, wynosić, *qu. v.*] составлять; czynić komu (pożytek, chwałę, sławę, przykrość =) v. Przynosić; wojnę czynić z kim, (toczyć, prowadzić, *qu. v.*), вести войну; воевать; czynić prawem, v. Prawować się, Rozprawiać; czynić z kim o co, v. Traktować, Negocyować; *it.* czynić, v. Udawać; **Czynić się**, *v. r.* чиниться; *pass.* быть чинимy; *it.* дѣлаться, становиться; *it.* притворяться; **Czyniciel**, -a, *m.* содѣтель; исполнитель; совершитель; (v. Sprawca, Wykonywacz, Spełniciel); czyniciel, czyniący co za kim, ходатай по дѣламъ; стряпчій; адвокатъ; **-niciełka**, -i, *f.* содѣтельница; творительница; **-nienie**, -ia, *n.* чиненіе, дѣланіе, содѣяніе, содѣлываніе, содѣланіе, творѣніе; **-niród**, -u, *m*, *Bot.* (ziele), v. Rodzeniec; **-niliwy**, -a, -e, *adj.* удобоисполнимый; *it. v.* **Czynny**; **-nnik**, -a, *m.* 1. v. Czyniciel, Sprawnik; 2. *Arithm.* (*factor*), множитель; **-nność**, -ści, *f.* дѣятельность; дѣйствіе; дѣло; поступокъ; трудолюбіе; дѣло, работа; занятіе; **Czynny**, -a, -e, *adj.* 1. дѣятельный; дѣйствующій; трудолюбивый; прилежный; дѣтельный, расторопный; 2. *Gramm.* slowo czynne (*verbum activum*), глаголъ дѣйствительный.

Czynsz, -u, *m.* дань; пошлина; подать; оброкъ; - gruntowy, (z gruntu), поземельныя деньги; поземельное; czynsz gruntowy podług sażni, посажѣнное; czynsz z domu, z najmu, ze stancyi, *etc.* (komorne), плата за наемъ; наемныя деньги; пожилія деньги; czynsz od kapitału, процѣнты (*pl.*); (v. Prowizya, Procent); **Czynszować**, *v. a.* платить оброкъ; пл. дань; пл. за наемъ; пл. наемныя деньги; **Czynszownik**, -a, *m.* 1. оброчникъ; оброчный крестьянинъ; тяглецъ; *it.* обязанный платить поземельную подать; *it.* жилецъ; 2. помѣщикъ, получающій оброкъ; **Czynszowy**, -a, -e, *adj.* оброчный; состоящій на оброкѣ; тяглый; податный.

Czyścić, *v. a. contin.*, o-, wyczyścić, *v. perf.*, (*Praes.* 1. *p. s.* czyszczę), чистить; вычищать; очищать; czyścić bydlę, v. Rzezać, Trzebić; **-się**, *v. r.* чиститься; очищаться; czyści się niebo, czyści się na niebie, небо проясняется; **Czyścica**, -y, *f. Bot.* (*cinopodium vulgare*), обыкновенная нахучка; постельница, постельная трава; **Czyściciel**, -a, *m.* чистильщикъ; чиститель; **Czyścicielka**, -i. *f.* чистильщица; **Czyściec**, -śca, **Czyszczec**, -szcza, -szca, *m.* 1. чистилище; 2. *Bot.* łani czyściec, v. Czarnogłów; **Czyścioch**, v. **Czystek** (2); **Czyścowy**, **Czyszczowy**, -a, -e, *adj.* (od czyśca), чистилищный; **Czyściteiny**, -a, -e, *adj.* (do czyszczenia służący), чистительный; **Czyściuchny**, -a, -e, **Czyściutki**, **Czyściusieńki**, **Czyściuteńki**, **Czyściuteneczki**, -a, -ie, *adj.* чистенькій, чистёхонекъ, очень чистый. [Liczba, Poczet.

† **Czysło**, -a, *n.* число; v. **Czystek**, **-stka**, *m.* 1. *Bot.* (*cistus*, Linn.), цистъ; ладанникъ; каменный розанъ; 2. **Czystek**, **-stka**, *m.*, **Czyścioch**, -a, *m.* любящій чистоту, опрятность.

Czysto, *adv.* чисто; опрятно; v. **Czysty**.

Czystość, -ści, *f.*, **Czystota**, -y, *f.* чистота; опрятность; ясность; *it.* невинность; безпорочность; цѣломудріе.

Czysty, -a, -e, *adj.*, **-sto**, *adv.* чистый; опрятный; ясный, свѣтлый; невинный, непорочный; цѣломудренный; v. Biały; czysta prawda, сущая правда; истинная правда; czyste sumienie, чистая совѣсть.

Czyszczę, v. **Czyścić**; **Czyszczenie**, -ia, *n.* чищеніе; вычищеніе, очищаніе, очищеніе; чистка; v. **Czyścić**.

Czytać, *v. a. contin.*, **Czytywać**, *v. frequ.* читать; преподавать; - komu, читать въ слухъ; - książkę, читать книгу; - (mszą, *qu. v.*), служить; **Czytanie**, -ia, *n.* чтеніе; książka dla czytania, книга для чтенія; **Czytany**, -a, -e, *part.* читанный; **Czytelnia**, -i, *f.* зала для чтенія; (= słuchalnia), аудиторія; **Czytelnicza**, -y, *f.*, **Czytelniczka**, -i, *f. dim.* читательница; **Czytelnictwo**, -a, *n.* чтеніе; **Czytelnik**, -a, *m.* читатель, чтецъ; **Czytelność**, -ści, *f.* четкость; **Czytelny**, -a, -e, *adj.*, **-nie**, **-no**, *adv.* четкій, удобный для чтенія, ясный; **Czytywać**, v. **Czytać**.

Czywun, v. **Ciwun**.

Czyż, 1. v. **Czy**; 2. **Czyż**, -a, *m.*, **Czyżyk**, -a, *m.* *H. n.* (ptaszek, *fringilla spinus*), чижъ, чижикъ, чижичекъ; samica czyżyk = **Czyżyca**, -y, *f.*, **Czyżyczka**, -i, *f. dim.* чижовка, чижовочка; **Czyżowy**, **Czyżykowy**, -a, -e, *adj.* чижовый, чижиковый.

Czyżma, v. **Ciżma**, **Ciżm**.

D.

D., *d. abbr.* = dnia, дня; np. d. 15-go lutego 1836 r. (roku), февраля 15-го дня 1836-го года; i t. d. = i tak daléj, и т. д. = и такъ далѣе.

Dąb, *gen.* dębu, *pl.* dęby, *m.* 1. *Bot.* (drzewo, *quercus robur*), дубъ, [дерево]; chłop jak dąb (= sążenisty), дюжій, коренастый, дородный, плотно сложенный мужикъ; дюжій, сильный человѣкъ; 2. **Dąb**, *gen.* dęba, *m.* (wspinanie się konia), дыбы; дѣба ставать, дѣба дать, становиться, стать на дыбы, ст. дыбомъ, дыбиться; v. **Wspinać się**; **Dąbek**, -bka, *m. dim.* (mały dąb), дубокъ, дубикъ, дубчикъ, дубочекъ; **Dąbleń**, -bnia, *m.* (dębiec, dębowy kij), дубина, дубовая палка; **Dąbnik**, -a, *m.* (miejsce dębami osadzone), дубникъ, дубникъ, дубами заросшее мѣсто.

Dąbrowa, **Dambrowa**, -y, *f.* (gaj dębowy), дуброва, дубрава, дубникъ, [густой, дремучій] дубовый лѣсъ; **Dąbrowisty**, **Dąbrowny**, -a, -e, *adj.* дубравистый, дубравный.

Dać, *v. a. perf.* [*Praet.* dał; *pl.* dali; *Praes.* daję; *Fut.* dam, dasz, da, dami, dacie, dadzą, damż, damże, dasz, dadimż, dadźże, dadźtż], v. **Dawać**, *v. frequ.* 1. дать, давать; вручить, вручать; подать, подавать; (v. Użyczyć, Udzielić); dać komu pić, дать кому пить; dać komu lekarstwo, дать кому лекарство; dać książkę do przeczytania, дать книгу для прочтенія; dać komu pieniądze na kupienie czego, дать кому деньги на покупку чего; 2. dać, (= zdarzyć, *etc.*), дать, даровать, одарить; ниспослать, ниспосылать; снабдѣть, снабжать; жаловать; доставить, доставлять; daj Boże! дай Боже! дай Богъ! nie daj Boże! (= broń Boże! uchowaj Boże!) не дай Богъ! Боже сохрани! помилуй Богъ! Boże

Digitized by Google

daj zdrowie! (na zdrowie!) na здоровье! v. **Bóg**; da Bóg, da-li (= dali) Bóg, jeśli Bóg da, (= zdarzy, dozwoli), ежели Богъ дастъ; ежели Богу угодно; *it.* dali Bóg! ей Богу! 3. dać, (kazać, rozkazywać, zlecać), велѣть, повелѣть, повелѣвать, приказать, приказывать, заставить, заставлять; kazać dać sobie co, велѣть подать себѣ что; 4. dać, (= dopuszczać, nie bronić), дать, давать, соизволить, соизволять, позволить, позволять, допустить, допускать, не препятствовать; ja nie dam (= nie dozwolę) mu żartować z siebie, я не дамъ шутить надъ собою; dać życie komu (= darować), даровать жизнь; dać życie komu (= wydać na świat), дать кому-либо жизнь, произвесть на свѣтъ; *it.* dać życie, v. **Życie**, **Utracić**; (on) gotówby dać życie za nią, онъ готовъ жизнію пожертвовать за нее [*abo* душу положить за нее]; dać głowę, v. **Głowa** (*α*, *β*); 5. dać co za co, (= płacić), дать что за что, платить; co dałeś za to? (= co zapłaciłeś?), что Вы за это дали? co dać, to dać, byle mieć, что дать, то дать, лишь бы только имѣть, [что бы ни стоило]; *it.* dawać (w targu = podawać), давать, сулить, предлагать; dać na rękę, (= zaliczyć, zadawać, dać zadatek, *qu. v.*), дать на руку; дать кому задатокъ; dać komu rękę, дать кому руку; ударить по рукамъ; v. **Ręka**; 6. dać na co, (= łożyć na co, nakładać, *qu. v.*), употреблять, -бить на что, издерживать, -жить на что; dać czemu, v. **Poświęcać** (czemu); dać kogo do nauki, na naukę, ku wychowaniu, *etc.*, v. **Oddawać**, **Oddać**; dać, dawać, (= poruczać, *qu. v.*), дать, давать, ввѣрить, ввѣрять, поручить, препоручать, -чить, отдавать, отдать; 7. dać na kogo, dać na wolą czyją, (= zdawać na kogo, zdawać na jego wolą, zostawić jego woli), предоставить, предоставлять, оставить, оставлять, отдать, отдавать что на чью волю, предоставить кому что; dać na kogo, v. **Wzglądać**, **Wzgląd** (mieć na kogo), **Szanować** (kogo); dać w gębę, po gębie, po uchu i t. d. (= bić, *qu. v.*), дать пощёчину [*abo* оплеуху, затрещину], ударить кого въ лицо, [въ щёку], хлопнуть кого-либо по щекѣ; = dać komu w pysk, w papę, (*vul.*), заѣхать кому въ рожу; dać komu po grzbiecie, po skórze, (= wygrzbietować, wygrzmocić, *qu. v.*), от-, по-колотить кого [порядкомъ]; отвалить кого; отвалять [*abo* нагрѣть] кому бока; отвалять кого на обѣ корки; отдуть кого; dam ja ci! (tobie!) дамъ я тебѣ, берегись! da on tobie, jak się o tém dowie, дастъ онъ тебѣ, если узнаетъ объ этомъ; dać precz, v. **Precz**, **Porzucić**, **Odrzucić**; słowo dać, дать слово; обѣщать; dać komu godzinę, (czas, dzień, miejsce, rok = naznaczyć, wyznaczyć, *qu. v.*), назначить кому часъ, и проч.; *v.* сходиться; dawać, dać komu pierwszeństwo, давать, дать кому преимущество, первенство; *it. v.* **Ustępować**, **Przyznawać** (komu pierwszeństwo); ucho komu dać, v. **Słuchać** (kogo); dać bitwę, v. **Wydawać**, (stanowić bitwę); dać odpór, v. **Odpór**, **Odpierać się**; *it. v.* **Szturm** (dać); ognia dać, (= wystrzelać), палить, выпалить, стрѣлять, стрѣльнуть, выстрѣлить; dać tył nieprzyjacielowi, (= uciekać; v. **Tył**), обратить тылъ непріятелю; обратиться въ бѣгство; dać zdanie swoje, дать своё мнѣніе (о чёмъ); *it. v.* **Racya**, **Przyczyna**; dać komu radę, (= radzić komu), дать, давать совѣтъ; совѣтовать, при-, по-совѣтовать; dać liczbę, (= zdawać rachunek, *qu. v.*), дать, давать отчётъ; dać komu znać, (donosić komu), dać wiedzieć, дать, давать кому знать, вѣдѣть о чёмъ; извѣстить, увѣдомить; dać do zrozumienia, намекнуть, намекать; дѣлать намёки; *it.* dać komu do poznania, дать, давать кому что знать; дать кому почувствовать; изъявлять, -вить; показать, показывать; обнаружить, обнаруживать; dać, podawać, дать, давать; пере-, по-дать, -давать; dać (podawać) sposób komu, дать, давать кому способъ; *v.* способствовать; dać komu, (= przypisywać, przywłaszczać), приписывать, приписать, придавать, придать, присвоить; dać pokój, оставить, перестать; dać komu pokój, оставить кого въ покоѣ; nie trógać kogó; daj mi (mnie) pokój, оставь меня въ покоѣ; не безпокой меня; daj mu pokój, оставь его [въ покоѣ]; dać w języku jakim, (= oddawać, wyrażać), переводить, перевесть на какой языкъ, выразить; dać w języku Niemieckim, перевесть, переводить на Нѣмецкій языкъ; пер. по-Нѣмецки; krótko co dać, коротко выразить; dać komu dobry dzień i t. d. (= oświadczać mu dzień dobry), здороваться, поздороваться съ кѣмъ; piękne słówka komu dawać, давать кому красивыя словца; dać na stół, подать, подавать, ставить, поставить на столъ; dać z córką, za córką, dać w posagu (= wyposażyć córkę), дать, давать приданое дочери; надѣлять, надѣлять дочь приданымъ; dać córkę za kogo, выдать ją за мужъ, выдать, выдавать дочь за-мужъ; отдать, отдавать дочь въ замужество; dać, dawać błogosławieństwo, благословить, -словлять; dajmy to, że ...., dajmy na to, że ...., положимъ, что ....; v. **Supponować**, **Przypuszczać**; dać na borg, na kredyt, (= borgować, *qu. v.*), дать [давать деньги] въ заёмъ *abo* въ долгъ; ссудить, ссудить кого чѣмъ; кредитовать; вѣрить въ долгъ; dać na słowo, дать на слово, [повѣрить что-либо безъ письменнаго обязательства]; dać komu, v. **Pomagać**, **Służyć** (komu); dać wizytę komu, сдѣлать визитъ кому; dać bal, дать балъ; dać, dawać karty, (= rozdawać), сдать, сдавать карты; dać jaką naukę, учить, обучать, -чить кого чему; преподавать кому что; dać, dawać lekcye komu, дать, давать уроки; dać komu napomnienie, сдѣлать, учинить кому выговоръ; dać, dawać komu wiarę, (= wierzyć komu), вѣрить, повѣрить кому; dać na wiarę, na sumienie, дать на вѣру, повѣрить на совѣсть; dać głos, zdanie, дать голосъ, мнѣніе; dać komu pomoc, дать кому помощь; помочь кому; dać, dawać odpowiedź, дать, давать отвѣтъ; отвѣтить, отвѣчать кому; *it.* отозваться, отзываться; отклинуться, откликаться; dać, dawać przykład, дать, давать примѣръ; dać z siebie przykład, дать примѣръ, дать образъ, служить примѣромъ, показать какъ должно дѣлать или поступать; dać, dawać z siebie zły przykład, дать, давать худой примѣръ, [вовлекать другихъ дурными дѣлами или порочнымъ поведеніемъ, въ подобные своимъ пороки]; dać drapaka, дать драла; дать тягу; дать стречка; навострить лыжи; пуститься на утёкъ; удрать; убѣжать, бѣжать; proście a będzie wam dano, просите и дастся вамъ; **Dać się**, **Dawać się**, *v. v.* даться, даваться; не препятствовать дѣлать что-либо надъ собою; kotek daje się głaskać, кошка даётся гладить; ten koń nie daje się kuć, эта лошадь не даётся ковать; (= być płaconym), даваться, даться, платиться; robotnikowi daje się na miesiąc po dwadzieścia rubli, работнику даётся на мѣсяцъ по двадцати рублей; dać się oszukać, даться въ обманъ, допустить обмануть себя; dać się komu we znaku, дать себя знать кому, показать свою силу или власть; v. **Znak**, **Znać**; dać się na kogo, v. **Zdawać się**, **Spuszczać się** (na kogo); *it.* v. **Dan**.

Dąć, *v. a. et n. impf.* (*Praet.* dął, dęła, *pl.* dęli; *Praes.* 1. *p. s.* dmę; 3. *p. s.* dmie), дуть, дунуть; дуть co, (= nadymać, rozdymać co), надувать, надуть, вздувать, вздуть; раздувать; (szkło), выдувать, выдуть; дуть w co, (dmuchać w co), дуть во что; *it.* вдувать, вдуть; дуть на co, (dmuchać na co), дуть на что; wiatr mocno

Digitized by Google

dmie, вѣтеръ сѣльно дуетъ; wiatr dmie w żagle, вѣтръ надуваетъ парусъ; dać na ogień, дуть на огонь; dać w fletrawers, дать на flетравершіе, на flecie, играть на флейтѣ; §. każdy dmie na wodę, gdy go ukrop sparzy, (kto się na gorącym sparzył, i na zimne dmucha), обжегшись на молокѣ, стаканъ дуть и на воду; Dąć się, *v. r.* (nadymać się, puszyć się, gyznić się), * дуться, надуваться, гордиться, спесивѣть, пыжиться, кичиться, надмиваться надмеваться.

Dach, -u, *m.*, **Daszek**, -szka, *m. dim.* 1. крыша, крышка, *lim.* крышелька, крышечка; † стрѣха; dach słomiany, соломенная крыша; dach gontowy, гонтовая крыша; dach ceglany, з cегły, pod dachówką, черепичная крыша; dach na obie strony schodzi-ety, двухскатная крыша; крыша съ фронтономъ [*abo* съ щипцемъ]; mieszkać pod dachem, жить на чердакѣ; 2. *Metonym.* (= dom, pomieszkanie), домъ, жилище; mieszkać, жить з kim pod jednym dachem, жить съ кѣмъ въ одномъ домѣ; (= schronienie, przytułek), кровъ, пріютъ, убѣжище; przyjąć kogo pod swój dach, позволить кому дачу, (дать кому пріютъ [*abo* пристанище], пріютить кого у себя; **Dachowe**, -ego, *s. n.* (płaca od dachu, od kwatery), квартирныя деньги; *cfr.* **Komorne**; v. **Dachowy**.

Dachówka, -i, *f.* (cegła dachowa), черепица, *dim.* черепичка; *v.* гуеёкъ; dach pod dachówką, черепичная крыша; **Dachówkarz**, -a, *m.* черепичникъ; **Dachówkowaty**, -a, -e, *adj.* (pochodzący na dachówkę), черепицевидный, -образный; похожій на черепицу; **Dachówkowy**, -a, -e, *adj.* черепичный.

Dachownia, -i, *f.* (cegielnia od dachówek), черепичный заводъ; сарай для складки черепицы или кирпичъ; **Dachownik**, -a, *m.* черепичникъ, дѣлающій черепицы.

Dachowy, -a, -e, *adj.* крышельный, крышечный; dachowy kamień, *a*) черепица; *β*) [*ardoise*], шиферъ, асидъ, сланецъ, асидный камень; dachowy pokrywacz, крышельщикъ.

Daga, -i, *f.*, *v.* **Daszka**, -i, *f. dim.* кинжалъ.

Dąga, -i, *f.*, донная дощечка; бочечная дощечка.

Daj, **Daję**, **Daje**, *etc.*, дай, даю, даетъ, *etc. v.* **Dać**.

Dajczmanek, -nka, *m.* (niemiaszek, skąpiec), * скряга, скупецъ.

Daktyl, -u, *m.* 1. (owoc palmowy), финикъ; 2. *Bot.* (drzewo daktylowe, *phoenix dactylifera*), финикъ, финиковое дерево; финиковая пальма; daktyl leśny Indyjski, *(tamarindus indicus)*, тамариндъ Индейскій; слиникъ Индейскій; 3. *Poes.* (miara wierszowa, złożona z jednéj sylaby długiéj i dwóch krótkich), дактиль, [стопа въ поэзіи, состоящая изъ одного долгаго и двухъ короткихъ слоговъ]; **Daktyliczny**, -a, -e, *adj.* (z daktylów złożony), дактилическій; состоящій изъ дактилей; **Daktylowaty**, -a, -e, *adj.* (do daktylu podobny), финико-видный, -образный, похожій на финикъ; **Daktylowy**, -a, -e, *adj.* (od daktylów, palmowy), финиковый, относящійся къ финикамъ; daktylowy gaj, las, финиковый лѣсъ.

Dal, -a, *m.*, **Dal**, **Dala**, -i, *f.* (dalekość, oddalenie, odległość), даль; отдаленность; дальность; отдаленіе; разстояніе; далина; (w malarstwie: przedmiot na obrazie w dali wystawiony), даль, *plur.* дали, [предметъ представленный на картинѣ въ отдаленіи]; w dali, въ дали, вдали; въ отдаленности; въ отдаленіи; (w глѣбі), въ углубленіи; w dal, въ даль; w dal po-, od-, wy-jechać поѣхать, уѣхать въ даль [*abo* въ отдаленный край]; z dala (*np.* obaczyć), издали; z dala, (z daleka, *np.* przyjść), издалека, издалекой; na dal, (o czasie: na dalszy czas, na przyszłość), впредь; впередъ; *pop.* напредки; на будущее время; для будущаго времени; na dal (*np.* odkładać), до будущаго времени.

Dalece, *v.* **Daleko**; **Daleczki**, -a, -ie, *adj.* далекенекъ, далекенька, -ко; **Daleczko**, *adv.* далекенько.

Daléj, *adv. compar.* далѣе, дальше; мówić daléj, продолжать говорить; продолжать рѣчь; iść daléj, *a*) [przedłużać podróż], идти далѣе; продолжать дорогу; *β*) [= iść naprzód, ruszać], идти впередъ; i cóż daléj? и чтожъ далѣе? и что еще? jak najdaléj, какъ можно дальше; do K. daleko daléj, нiż do Z., до К. гораздо далѣе, нежели до З.; i tak daléj, (*abbr.* i t. d. = и т. д.), и такъ далѣе; daléj! дальше! продолжай! daléj! daléj-że! (= naprzód! ruszaj! nuże!) дальше! впередъ! ступай! *plur.* ступайте! маршъ! нуже! *v.* **Daleko**; *it. v.* Las (§).

Daleki, -a, -ie, *adj.* далекій; дальній & дальный; отдаленный; (= obszerny), обширный; пространный; разгонистый; daleki od czego, (co do chęci), *v.* **Wstrętny**, **Niesklonny**; daleki krewni, дальній родственникъ; daleki kraj, отдаленная страна; отдаленный край; *v.* **Dalszy**; **Daleko**, **Dalece**, 1. *adv.* далеко; далече; отдаленно; § zimno, głodno, do domu daleko, (= wszystko źle na raz), и холодно, и голодно, и далеко до дому; daleko spokrewniony, дальнородственный; daleko w noc, (= głęboko w noc), до глубокой ночи; tak daleko, до этого мѣста; nie daleko, недалеко; *it.* подалъ; въ нѣкоторомъ разстояніи; czy jeszcze daleko? далеко ли еще? do tego jeszcze bardzo daleko, до этого еще очень далеко; (ze stopniem wyższym:) гораздо; daleko daléj, гораздо далѣе; daleko lepiéj, więcéj, гораздо лучше, больше; 2. (**Daleko**, *substant.*), z daleka, (z dala, *np.* obaczyć, postrzeć, poznać, widać, widzieć, słyszeć, i t. p.), издали; издалече, [въ дальнемъ разстояніи, далеко отъ чего-либо]; z daleka, (*np.* przyjechać, przybyć), издалека, издалекой, *Eccl. sl.* издалече, издалечи, [изъ отдаленнаго мѣста, на пр. пріѣхать, придти]; z daleka przyjechał, онъ пріѣхалъ издалека, (= z dalekich krajów), изъ дальнихъ краевъ; z daleka się mieć od kogo, (nie zbliżać się), удаляться отъ кого; не приближаться къ кому; **Dalekość**, -ści, *f.* (oddalenie, odległość), дальность, отдаленность, отдаленіе, далекость; разстояніе; далина; **Dalekopis**, **Dalopis**, -u, *m.* (telegraf), телеграфъ; **Dalekowid**, -a, *m.* (teleskop), дальновидъ, телескопъ; зрительная трубка; подзорная трубка; † **Dalekowidność**, -ści, *f.* дальновидность; † **Dalekowidny**, -a, -e, *adj.* (daleko widzący), дальновидный.

Dalibóg, **Dalipan**, *interj.* (da-li Bóg), ей Богу! поистинѣ!

Dalmatyka, -i, *f.* (*dalmatica*, ubiór, którego dyakoni i subdyakoni w obrządkach kościelnych używają), далматика, [родъ церковнаго облаченія], риза.

Dałoman, *v.* **Dołoman**.

Dalopis, *v.* **Dalekopis**.

Dalszość, -ści, *f.* (większa odległość), [большая] отдаленность; (przyszłość), будущность; **Dalszy**, -a, -e, *compar.* (*adj.* **Daleki**, *qu. v.*), дальшій, дальнѣйшій; (= daléj ciągnący się, następujący), прочій; dalszy ciąg, продолженіе; dalszy ciąg nastąpi (*abo* w następującym numerze), продолженіе впредь; продолженіе будетъ; w dalszą *abo* na dalszą odłożyć, (= na dalszy czas, na dal, na przyszły czas), отложить что на долгое время; отложить въ долгій ящикъ; *v.* отсрочить.

Dama, -y, *f.* 1. дама, знатная, благородная женщина, [го-]государыня, госпожа, боярыня, барыня; dama honorowa, статсъ-дама; dama orderowa, кавалерственная дама; 2. (gra w warcaby, bierki), дама, доведь, дамка; grać w damę, (w bierki), играть въ шашки; iść, przyjść do damy, идти, пройти въ доведи, пройти въ дамы; 3. dama (w kartach = królowa), дама,

Digitized by Google

хрáла; 4. dama (= królowa, w grze szachów), ферзь.

Damascena, Damaszczyna, Damaszczyzna, Damaszczyzna, -y, *f.* (gat. przedniejszych śliw, *prunus damascena*, Linn.), дамаскúна, родъ сливъ.

****Damaszkowy, **Damaszkowny, v. Adamaszkowy.**

Dambrowa, v. Bąbrowa.

Damka, Dameczka, Damula, Damulka, Damuleczka, Damuleńka, -i, *f. dim.* дáмочка, дáма, (жéнщина); *it.* **Damula**, *iron.* (pieszczoszka, grymaśnica, sznurowana bunia, wykwintnisia, *qu. v.*) жéнáнка, женáнка, женáнная жéнщина.

Damski, -a, -ie, *adj.* (od dam, kobiecy), дáмскій, жéнскій; damski kapelusz, дáмская [*abo* жéнская] шляпка; damska suknia, damski ubiór, дáмское [*abo* жéнское] плáтье, дáмская [*abo* жéнская] одéжда; damski krawiec, жéнскій [дáмскій] портнóй; damskie siodło, дáмское сѣдлó; płeć damska (= kobiety), прекрáсный полъ; жéнщины (*pl.*).

Damula, -i, *f.* 1. *v.* **Damka**; 2. **Damula, Danielica**, -y, *f. H. n.* (= samica daniela, *qu. v.*), сáмка олéня чубáраго; лань-вáмочка (?).

Dan, *part. p.* (w podpisach skryptów, *etc.* pisze się też: działo się, *qu. v.*), данъ, дáнный, дáно въ...; *np.* dan w Warszawie dnia 17go maja 1853 r., дáно въ Варшáвѣ, нáя 17-го дня, 1853-го гóда; *v.* **Dać.**

Dań, -ni, *f.* **Danina**, -y, *f.* 1. (podatek, czynsz), данъ, нóдать, нинсóвъ, обрóкъ, *Eccl. sl.* урóкъ; dań wybierający, дáньникъ, сборщикъ дáни или нóдати; nałożyć, dawać, płacić dań *abo* daninę, наложúть, давáть, платúть данъ *abo* нóдать; uwolnić od dani *abo* od daniny, освободúть отъ дáни; 2. dań, (= haracz, trybut, płata lennicza), лéнная данъ *abo* нóдать; плáта съ лéна; обязанность [*abo* долгъ] васáлла; 3. **Danina**, (nadawanie, inwestytura), пожáлованіе кого лéннымъ помѣстьемъ; пожáлованіе грáмоты на помѣстье; инвеститýра; *v.* **Denacya.**

Danie, Dawanie, -ia, *s. n. v.* 1. дáваніе, давáніе, подáваніе, нодáча; *v.* **Wydanie**; *it. v. verb.* **Dać**; danie pomocy, (wspomożenie), нодáніе нóмощи; вспоможеніе; 2. (zastawianie stołu potrawami), перемѣна блюдъ [*abo* кýшаньевъ, нодавáемыхъ на столъ]; 3. danie lekarstwa, (tyle ile się na raz daje, *dosis*), пріёмъ лѣкáрства; нóрція.

Daniel, -a, *m.* **Danielek**, -lka, *m. dim.* 1. *npr.* (imię męzkie), Даниéлъ; Даниéлъ; 2. daniel, danielek, *H. n.* (zwierz, *cervus dama*), олéнь чубáрый; лань (?); **Danielątko**, -a, *n.* **Danielę**, -ęcia, *n.* (cielę daniele), телёнокъ олéня чубáраго; **Danieli**, -a, -e, *adj.* принадлежáщій чубáрому олéню; олéній; *v.* лáній; **Danielica**, -y, *f.*, *v.* **Damula** (2).

Danina, *v.* **Dań.**

Dank, -u, *m.* 1. (z Niem. „Dank", nagroda zwycięzka, którą zwycięzca odnosi), нагрáда; нагрáда нобѣдителя; najpierwszy dank odnieść, получáть пéрвую нагрáду за нобѣду; 2. *fig.* (= pierwszeństwo, prym, zaszczyt), преимýщество; предпочтéніе; честь.

Dannictwo, -a, *n.* (lenstwo, *qu. v.*), лéнность; *v.* **Hołownictwo**; **Dannicy**, -a, -e, *adj.* 1. (od dani lub daniny, podatkowy, czynszowy, *qu. v.*), дáнный, дáнскій, нодатный, обрóчный, нинсóвный, лéнный, платящій данъ; *it.* дáнническій, дáнничій; *v.* ясáчный; 2. (nadawcy, nadawający co), пожáлованный; помѣстный; list dannicy, помѣстная грáмота, [но-]жáлованная грáмота на помѣстье; **Dannik**, -a, *m.* (hołdownik, lennik, opłacający się, dań czyli daninę płacący), дáнникъ платящій данъ; лéнникъ; обрóчникъ; ясáчникъ, ясáчный; **Danny**, -a, -e, *adj.* 1. *v.* **Dannicy**; 2. (co może być danym, datny, dawalny), могýщій быть дáннымъ; что дать мóжно; *it. v.* **Datny, Datliwy.**

Dano, Dany, *part. p.* дáно, дáнный; *v.* **Dać** & **Dan.**

Daporta, Deporta, -y, *f.* (gat. jabłek), родъ яблокъ.

Dar, -u, *m.* **Darek**, -rku, *m. dim.* 1. (upominek, darowizna, co się drugiemu daruje; Greck. δῶρον), даръ, даровщúна, даровщúнка; нодáрокъ; даровáніе; пожáлованіе; нодáніе; нонлóнное; *v.* нонмúнокъ; darem dawać, dać, *abo* w darze, w podarku, приносúть, принéсть въ даръ; *v.* **Darować**; 2. dar, *plur.* dary, (= przymioty dobre od Boga zdarzone), даръ, даровáніе, талáнтъ, врождённыя къ чемý-либо способность; dar wymowy, даръ краснорѣчія; даръ слóва; dary Ducha świętego, дáри Дýха Святáго; Boży dar, dar Boży, даръ Бóжій; (= chléb), хлѣбъ [насýщный]; (= jadło), нúща; it. Boży dar, *Bot. v. sub.* **Boży**; dar nieba, даръ нéба; даръ небесъ; даръ небéсный; даръ Бóжій.

Darca, v. Darownik.

Darcie, -ia, *s. n. v.* дрáніе, рвáніе, *etc.*, v. **Drzeć**, (drę).

Darda, -y, *f.* (włócznia, pocisk), дротъ, дрóтикъ, бросáльное копьё, метáтельное копьё.

Dardański, -a, -ie, *adj.* (= Trojański), Троянскій; *fig.* Dardański osieł, (wierutny głupiec), * настоящій *abo* совершéнный осёлъ, глупецъ, невѣжа.

Darek, -rku, *m. dim.*, дáрикъ, нодáрочекъ; *v.* **Dar.**

Daremnić, *v. a. impf.*, *v.* **Udaremnić**, *v. perf.* (daremnym czyli próżnym uczynić), уничтожáть; воспрепятствовать; *v.* разстрóивать.

Daremnie, Daremno, *adv.* (= próżno, bezskutecznie), дáромъ, вотщé, понустóму, нóпусту, напрáсно, понапрáсну, сýетно, тщéтно, безполéзно, безплóдно, *etc.* (*v.* **Darmo**); **Daremność**, -ści, *f.* (próżność, bezskuteczność), сýетность, тщéтность, безполéзность, безплóдность; **Daremny**, † **Darmy**, -a, -e, *adj.* 1. (darem dany, darmo dany), даровáный; получённый дáромъ; даровáнный; дáромъ дáнный; подарённый; daremny dzień, (nie za najem, nie za pańszczyznę), бáрщинный день; тáглоный день; *v.* **Daremszczyzna, Darmocha**; 2. (= bez przyczyny, bez zarobienia, bez zawinienia), безъ причúны; незаслýженный; невúнный; 3. (= bezskuteczny, próżny, bez użytku), сýетный, тщéтный, напрáсный, безполéзный, безплóдный, пустóй; daremna praca, тщéтная, безполéзная рабóта; тщéтный, напрáсный трýдъ; daremne nadzieje, сýетныя *abo* тщéтныя надéжды; daremną nadzieją się karmić, сýетствовать; питáть себя сýетною или тщéтною надéждою.

Daremszczyzna, Darmocha, -y, *f.* (nie za pieniądze, ani z powinności robota; *v.* **daremny dzień**), бáрщина; рабóта, отправляéмая крестьянáми дáромъ, сверхъ обязанностей, на помѣщика.

Darmo, *adv.* 1. (za nic, darem, bez nagrody, bez zapłaty), дáромъ, безвозмéздно, безъ возмéздія, безъ вознагражденія, безъ платежá; §. śpiewać darmo boli gardło, (t. j. niemiło służyć bez nagrody), сухáя лóжка ротъ дерётъ, [зн. дáромъ дѣлается не охóтно]; *it.* umarł dawno, co dawał darmo, (t. j. chcesz mieć, to kup'; darmo nié, брýкнáй tu trzeba), дáромъ ничегó не получишь; nic darmo nie daje, онъ не дáстъ ничегó дáромъ; пóл darmo, na pół darmo, за пóл darmo, (= za bezcen), почтú дáромъ; за безцѣнокъ; весьмá дёшево; почтú за ничтó; 2. (= bez przyczyny, niewinnie, bez zasługi), безъ причúны; безъ вúны; невúнно; напрáсно; nie ujdzie mu to darmo, nie darmo on mi to zrobił, óто дáромъ емý не пройдётъ; я óтого емý не спущý; я дамъ емý за óто; 3. (= daremnie, bezskutecznie, napróżno, nadaremnie, *etc.*), дáромъ, напрáсно, понапрáсну, понустóму, нóпусту, тщéтно, сýетно, вотщé, всуе, втýне, безъ пóльзы, безполéзно, безплóдно; 4. (= niemożna, niepodobieństwo), невозмóжно; *v.* **Niepodobno**; **Darmochléb**, -a, *m.* (próżny chléb, darmojad), хлѣбоѣдъ, дармоѣдъ; **-mochlub, -mochwał**, -a, *m.* (próżno się

Digitized by Google

chlubiący, chełpliwy), хвастýнъ; **-mochlubny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* хвастлúвый; **-modaj**, -a, *m.* (darmo czyli darem dający, darownik), тотъ, котóрый дáромъ дáетъ; **-mojad, -mojed, -mozjad**, -a, *m.* (darmochléb, pasorzyt, próżniak, niewart chleba), дармоѣдъ, хлѣбоѣдъ, тунеядецъ, праздноѣдецъ, паразúтъ, блюдолизъ, лѣнтáй, лѣнивецъ; **-mojedztwo**, -a, *n.* (próżniactwo, *qu. v.*), тунеядство; прáздность; **-mojedny**, -a, -e, *adj.* дáромъ хлѣбъ ѣдящій; питáющійся въ прáздности чужúмъ хлѣбомъ *abo* чужúми трудáми; тунеядный; прáздный, праздномятáющійся; **-moleg, -molęg**, -a, *m.* (leżuch, gnuśny, ospalec), лежебóкъ, лéжень, лѣнтáй, лѣнивецъ, тунеядецъ; **-momowny**, -a, -e, *adj.* (pletliwy, który nic krzeczy nie mówi), болтлúвый, говорлúвый, вздóмонный, безтолкóвый, говорящій пустóе, вздóрное; **-moyślny**, -a, -e, *adj.* мечтáтельный; химерúческій; сумасбрóдный; **-mopłoch**, -a, *m.* (tchórz, który się swego cienia boi, którego pęcherzem wystraszysz), трусъ, трусліúвый человѣкъ, котóрый своѣй тѣни боúтся; **-morych**, -a, *m.* (nadęty a nie ma przyczyny), глупо-гóрдый, надмéнный человѣкъ; **-mostój, -mostaj, -mostojak**, *v.* **Zawalidroga, Wiercipięta, Kręciwąs; -mostraw**, -a, *m.* **-mostrawca, -motrawca**, -y, *m.*, **-mostrawski**, -iego, *m.* 1. (daremna strawa, darmojad, próżniak), дармоѣдъ, праздноѣдецъ, хлѣбоѣдъ, тунеядецъ, паразúтъ, блюдолизъ, лѣнивецъ, лѣнтáй; *v.* **Darmojedny**; 2. (= darmo co trawiący sam, marnotrawca, *qu. v.*), расточúтель, мотъ; **-moswar**, *v.* **Kłótnik, Zawadyak; -mowski**, -iego, *m.* (żart. darmo wszystkiego chcący), любящій всё дáромъ принимáть; **-mozjad**, *v.* **Darmojad; -mozwad**, *v.* **Kłótnik, Zawadyak; -możyt**, -a, *m.* 1. (darmo żyjący), живýщій безплéтно, не имѣющій ни о чёмъ попечéнія, живýщій безъ расчёта; живýщій сыстá рукавá; 2. *v.* **Darmochléb, Darmojad.**

Darmy, *v.* **Daremny.**

Darń, -ia & -iu, *m.*, **Darń**, -ni, *f.* дёрнъ; po-, o-krywać, obkładywać, obkładać co darniem, darniami, дернúть, обклáдывать дёрномъ; **Dar-niasty, -niowaty, -nowaty**, -a, -e, *adj.* дерновáтый, похóжій на дёрнъ; **-nina**, -y, *f.* дернúна; **-niowy, -nowy**, -a, -e, *adj.* дернóвый; darniowa kanapka, дернóвая скамья́; **-nisty**, -a, -e, *adj.*, **-stо**, *adv.* дернúстый, изобúлующій дёрномъ; **-nowiec**, -wca, *m. H. n.* (gat. mrówek, które w trawie żyją, rozproszone bez kopca, *formica caespitum*, Kluka hist. nat. zwierząt dom. i dz.; *fourmi brune*), родъ мурáшекъ, живýщихъ въ травѣ.

Darny, *v.* **Oprzykliwy.**

Daro-bierca, -y, *m.* (biorący dary), дорóмецъ, даропріéмщикъ, принимáющій дарú; мздоимецъ, берýщій мзду, принимáющій подáрки; **-bierność**, -ści, *f.* дорóмство, мздоимство; **-bierny**, -a, -e, *adj.* даро-, мздо-úмственный, -úмный; **-dawca**, -y, *m.* (dający darem, darujący, darownik; Greck. δωροδότης), дародáтель, дародáвецъ, даровáтель; **-lubnik**, -a, *m.* (lubiący dary; Greck. φιλόδωρος), дародю́бецъ, любящій дарú; **-nośny**, -a, -e, *adj.* (noszący dary; Greck. δωροφορικός), даронóсный, приносúмый въ даръ.

Darować, *v. a. impf.*, **podarować**, *v. perf.*, **Darowywać**, *v. frequ.* (darem dać), даровáть, дарúть, подарúть комý что; дáрствовать; приносúть, принéсть въ даръ; жáловать, пожáловать комý что [*abo* кого чѣмъ]; одáривать, одарúть, одарúть, обдарúть; v. **Obdarzać**; -co komu, (= odpuszczać, wybaczać), прощáть, простúть; оставлáть, остáвить; извинúть, -нúть; помúловать; niech ci Pan Bóg daruje, Богъ да простúтъ тебѣ; daruj mi (mnie) łaskawy Panie, jeżeli mu przeszkadzam, извинúте [*abo* простúте меня́], мúлостивый Государь, éсли Вамъ мѣшáю; **Darowanie**, -ia, *n.* даровáніе; дарéніе; приношéніе въ даръ; жáлованіе, пожáлованіе; одарéніе; (= odpuszczenie, wybaczenie), прощéніе; оставлéніе; извинéніе; помúлованіе; **Darowany**, *contr.* **Darowny**, -a, -e, *part. p.* 1. (darem dany), дарéный, подарéнный, даровáнный; даровúй, полученный дáромъ; *it.* прощéнный; §. darowanemu koniowi nie patrzą w zęby, даровóму коню въ зýбы не смóтрятъ; 3. darowny, (= od darowania, ściągający się do darowania), дáрственный; дáнный въ даръ; подáрочный; list darowny, дáрственная зáпись; зáпись на подарéнное имѣніе; 3. darowny, *a*) [= mogący być darowanym, t. j. darem dany], могýщій быть даровáнным *abo* дáнным въ даръ; *β*) [= mogący być darowanym, t. j. mogący być odpuszczony, wybaczony], простúтельный, *Eccl. sl.* простúмый, отпустúтельный; извинúтельный; nie darowany, nie darowny, незагладúмый; **Darowizna**, -y, *f.* даровщúна, *dim.* даровщúнка; поклóнное; даръ, подáрокъ, даровáніе, дарéніе, приношéніе въ даръ; **Darownica**, -y, *f.* дарúтельница, даровáтельница, приносящая въ даръ; дáтельница; **Darownik**, -a, *m.*, † **Darca**, -y, *m.* (darujący co, darodawca, *qu. v.*), дарúтель, даровáтель, дародáтель, приносящій въ даръ; дáтель.

Darowny, v. **Darowany.**

Darski, -a, -ie, *adj.* -**sko**, *adv.* (= rzeski, żwawy, żywy, krzepki), бóдрый, весёлый, живóй, проворный, сóрый; darsko wyglądać, имѣть весёлый *abo* бóдрый видъ; darski koń, бóдрая лошадь; *it.* (= śmiały, zuchwały), дéрзкій, дéрзостный, смѣлый; darski do czego, v. **Ochocny, Gorliwy**; *it.* v. **Dziarski; Darskość**, -ści, *f.* бóдрость, весёлость, живость, проворство, скóрость; *it.* дéрзость, смѣлость; v. **Rzeskość, Żwawość, Ochocność, Dziarskość.** [*etc.*, v. **Drzeć.**

Darty, -a, -e, *part. p.* дрáн(н)ый,

Darują, v. **Darować.**

† **Darunek**, v. **Podarunek.**

Dary, v. **Dar.** [łać.

† **Darząć**, v. **Wy-, Po-, Z-do-**

Darzyć, *v. a. impf.*, **u-, z-darzyć**, *v. perf.* (= szczęścić, błogosławić), счастлúвить, осчастлúвить, благословлáть, -вúть, надѣлáть счáстіемъ, давáть успѣхъ; - kogo czém, (= obdarzać), дарúть комý что, одарúть, одáривать, одарúть, дѣлáть счастлúвымъ; zdarz Bóg! (= szczęść Boże! pomaga Bóg!) дай Богъ счáстья! помогú Богъ! благословú Господь! **Darzyć się**, *v. r. impf.* (v. **zdarzyć się**, *v. r. perf.*), удавáться, удáться; успѣвáть, успѣть; имѣть успѣхъ; счастлúваться; хорошó родúться, х. расти; darzy się, удáется; jemu darzy się wszystko, емý всё удáется; *it. v.* **Przypadać, Stosować się, Przystawać.**

Dząsać się, *v. r.* (sapać z gniewu, krzywić się na kogo), пыхтѣть; дýться, скрывáя гнѣвъ; пымáть гнѣвомъ, злóбою, яростію; *it.* негодовáть, сердúться на кого; **Dząsy**, -ów, *pl. m.* (sapanie z gniewu, sapy, kwasienie się, krzywienie się na kogo), пыхтѣніе; дýмание отъ яростя; *it.* негодовáніе, неудовóльствіе; *cfr.* **Dząsać się.**

Daszek, -szku, *m. dim.* 1. (mały dach), крóвелька, крúмечка; - od deszczu, [крúмечный] навѣсъ; спускъ; - u czapki, (= rydel, rydelek u czapki), козырёкъ; *Metonym.* (chatka, chałupka, domeczek), * дóмикъ, хижинка, кровъ; v. **Dach**; 2. *Gramm.* (*circumflexus*, znaczek [^] przedłużenia nad głoską), облечéнная; облечéнный знакъ; циркумфлéксъ. [lik), книжáлъ.

Daszka, Daśka, -i, *f.* (puina-

Daszkowaty, -a, -e, *adj.* 1. (na kształt daszku, spuszczony, owiesisty, wydany, *qu. v.*), кровелвúдный, кровелеобрáзный; отхóлій; 2. *Gramm.* (pod znakiem grammatycznym, daszkiem), съ ударéніемъ облечéнным.

Daszny, -a, -e, *adj.* (od dachu, dachowy), крóвельный, крúмечный.

Digitized by Google

Daszysty, -a, -e, *adj.* (dachem pokryty), покрытый кровлею, покрытый крымсо.

Data, -y, *f.* 1. (z Łac. *datum*, wyrażenie dnia, którego się co działo), число [мѣсяца; означеніе дня *i. e.* числа въ письмѣ]; napisać, położyć datę, написать, поставить, выставить число; *v.* **Datować**; *à dato, de dato*, (= z daty napisania), со дня написанія; (= pod dzisiejszą datą), съ нынѣшняго числа; 2. (= epoka, pewny kres czasu), эпоха; 3. staréj daty, dawniéj daty, (staroświecki, staromodny), старинный; старомодный; *adv.* по старинному, по старинковски, по старой модѣ; 4. pod datą, (żart. podchmielony, pijany), хмельной, опьяненный, пьяный.

Datek, -tku, *m.* (= co się daje, dar, płaca), даръ, подарокъ, награда, награжденіе; *it. v.* **Wydatek, Podatek.**

Dąterki, *v.* **Flaterki.**

Datliwość, Datność, -ści, *f.* (hojność, szczodrość, dobroczynność, *qu. v.*), торопливость, щедрость, щедролюбіе; *v.* податливость, податность; **Datliwy, Datny**, -a, -e, *adj.* 1. (lubiący dawać, szczodry, hojny, dobroczynny, *qu. v.*), торопливый, щедрый, щедролюбивый; *v.* податливый, податный; (= dawalny, danny, co może być danym), могущій быть даннымъ, что дать можно.

Datować, *v. a. impf.* (datę kłaść, datą oznaczać), ставить, [поставить, *v. perf.*] *abo* выставлять, [выставить, *v. perf.*] (письмо писано изъ Варшавы двадцатаго Мая 1870-го года; **Datowanie**, -ia, *n.* означеніе *abo* выставленіе числа.

Dawać, *v. a. frequ. & contin.* давать; дарить; жаловать; (= ofiarować), давать; предлагать, подавать; *etc. v.* **Dać**; dawać lekcye, давать уроки; обучать кого чему; преподавать кому что; *Gramm.* dawający spadek, (= trzeci przypadek, *dativus*), дательный падежъ; **Dawacz**, -a, *m.* дающій, подавать, податель; *v.* **Dawca**; **Dawalny**, *v.* **Datliwy**; **Dawanie**, -ia, *n.* даваніе, даяніе; предложеніе, подаваніе; dawanie (potraw), перемѣна блюдъ [*abo* кушаньевъ]; *v.* **Danie**; **Dawca**, -y, *m.* датель, даятель, податель; *v.* **Dawacz**; **Dawczyna**, -y, *f.* дательница, подательница.

Dawić, *v. a. impf.*, za-, u-**dawić**, *v. perf.* давить; *v.* **Dusić**; **-się**, *v. r.* давиться чѣмъ; **Dawica**, -y, *f. Med.* (*angina, isthmitis, cynanche*), жаба, [болѣзнь отъ воспаленія и опухоли въ горлѣ]; *v.* **Silnogorz**; **Dawiciel**, -a, *m.* давящій, *Eccl. sl.* даватель; *v.* **Dusiciel.**

Dawidka, Dawidowka, -i, *f. Pomol.* (gat. gruszek), родъ грушъ.

Dawienie, -ia, *n.* давленіе.

Dawienki, *v.* **Dawniuchny.**

Dawniéj, *compar. adv.* давнѣе, давича, давѣча, давѣ, давя; прежде; встарь, въ старину; въ давнее время; **Dawniejszy**, -a, -e, *compar. adj.* давѣшній, давнишній; *v.* **Dawny.**

Daw-niuchny, -a, -e, **-niusieńki, -niuteńki, -niuśki, -nitki**, † **Dawienki**, -a, -ie, *adj.* давненькій, давнёхонькій; **-niuchno, -niusieńko, -niuteńko, -niuśko, -niutko**, † **Dawienko**, *adv.* давненько, давнёхонько, очень давно.

Dawno, *adv.* давно; съ давняго времени; jak dawno? какъ давно? съ котораго времени? давно ли? долго ли? dawno go już nie widziałem, я его уже давно [*abo* давнимъ-давно] не видалъ; od dawna, z dawna, (od dawnych czasów), издавна; съ давняго времени; отъ давнихъ временъ; издревле; ястари; искони; *Eccl. sl.* отнюдь; *pop.* голомя; z dawna dawno, z dawien dawna, давнимъ давно; очень давно; (od niepamiętnego czasu), съ давнихъ временъ; съ незапамятныхъ временъ; искони.

Dawność, -ści, *f.* давность; древность; старина; od dawności, издавна; отъ древности; издревле; ястари; искони; отъ давнихъ временъ; *Jur.* dawność (w prawie, *praescriptio*, przedawnienie, preskrypcya, czas po którego upłynieniu prawo do rzeczy jednéj stronie przepada, drugiéj przypada), давность, [потеря права отъ истеченія (*abo* прошествія) извѣстнаго срока; пропущеніе десятилѣтняго срока въ искѣ или тяжбѣ]; dawność ziemska, земская давность; dawności podpaść, сдѣлаться недѣйствительнымъ по давности [*abo* за давностію]; терять, потерять силу по давности; dawności podpadły, утраченный въ слѣдствіе давности; просроченный; **Dawny**, -a, -e, *adj.* давній; древній; прежній; (staro-dawny), старинный; (od dawnych czasów), искони; bardzo dawny, давнишній; *it.* искони; dawnemi czasy, въ старину; въ древнія времена; въ прежнія времена; *v.* **Dawniéj**; od dawnych czasów, отъ давнихъ временъ; издавна; издревле; ястари; искони; *pop.* голомя; *Eccl. sl.* отнюдь; od dawnego czasu, съ давняго времени; po dawnemu, по старинному; *it.* по прежнему; какъ прежде было.

Dążenie, -ia, *n.* торопленіе, торопливость, спѣшность, скорость; стремленіе; домогательство; стараніе; **Dążność**, -ści, *f.* стремленіе; цѣль; намѣреніе; **Dążyć**, *v. n.* торопиться, спѣшить; стремиться къ чему; цѣлить; домогаться; (*v.* **Zdążyć**); дѣлать do zamierzonego celu, стремиться къ предположенной цѣли.

Dbać, *v. n.* - o co, заботиться о чѣмъ, пѣчься, пещися о чѣмъ, имѣть попеченіе, радѣть, стараться; - na co, смотрѣть на что, обращать вниманіе на что, принимать что въ уваженіе, уважать; nie dbać czego, (= nie uważać czego), не уважать чего, не обращать вниманія на что, не заботиться о чѣмъ; nie dba o to, онъ не смотритъ на это; онъ не заботится объ этомъ; on nie nie dba, онъ ни о чѣмъ не заботится; on mało dba o to, онъ мало заботится объ этомъ; §. tyle dba o to, jak pies o piątą nogę, ему и горушка мало; онъ себѣ и въ усъ не дуетъ; онъ и ухомъ не ведетъ.

Dbale, *adv.* старательно, попечительно, съ попеченіемъ, заботливо, рачительно, съ рачеціемъ, радѣно, прилѣжно, усердно, тщательно; осмотрительно, внимательно.

Dbałość, -ści, *f.* старательность, стараніе, попеченіе, заботливость, рачительность, радѣность, радѣніе, прилѣжность, усердность, тщательность; внимательность, осмотрительность, вниманіе; уваженіе; **Dbały**, -a, -e, *adj.* старательный, заботливый, рачительный, радивый, прилѣжный, усердный, тщательный; внимательный, осмотрительный; *v.* **Niedbałość, Niedbały.**

Dbanie, -ia, *s. n. v.* заботa, попеченіе, рачеціе, радѣніе, стараніе, прилежаніе; вниманіе; уваженіе; *v.* **Dbać, Dbałość.**

Dealbacya, -yi, *f. Chem.* (pobielenie chemiczne), отбѣливаніе, отбѣленіе, посеребреніе [монеты]; *v.* **Bielidło.**

Dębа, *gen. v.* **Dąb** (2).

Dębankować, *v. a. impf.* **zdębankować**, *v. perf.* (we grze: z banku zrzucić), срывать, сорвать банкъ, [выигрывать, выиграть деньги у того, который банкъ держитъ].

Dębczak, -a, *m.* (kij dębowy), дубина, дубинка, дубовая палка, *pop.* дубецъ; **Dębczyna**, -y, *f.* 1. (młody dąb), дубокъ, дубякъ; 2. дубнякъ, мелкой дубовый лѣсъ; **Dębianka, Dębionka**, -i, *f.* (galas), дубинка, дубинникъ, чернильный орѣшекъ; **Dębiany**, -a, -e, *adj.* (dębowy), дубовый; **Dębiasty**, -a, -e, *adj.* (na kształt dębiny), похожій на дубъ, похожій на дубовые листья; дубовидный; człowiek dębiasty, (= sążeniasty) дюжій, коренастый, сильный, плечистый человѣкъ; **Dębić**, *v. a. impf.* **Dębować**, *v. contin.* wy-, z-**dębić**, *v. perf.* (skóry dębową korą przyprawiać), дубить, выдѣлывать кожу посредствомъ дубовой или иво-

Digitized by Google

вой корй; *fig. v.* **Wstrzymywać, Hamować**; **Dębica**, -y, *f.* 1. (= dębowy gaj, dębnik), дубовая рощa; дубнякъ; 2. (= dębina, młody дaб), дубокъ; 3. *fig.* (kobieta przerosła, drabina, dragan), [необыкновенно] большая и нелёпая, дубиноватая женщина; **Dębiec, Dembiec, Dubiec**, -bca, *m.* **Dembel**, -bla, *m.* (dębowy kij), дубина, дубинка, дубовая палка; *it.* (młody дaб), дубокъ; **Dębienie**, -ia, *n.*, - skór, дубка, дубленіе кожъ; **Dębikufel**, -fla, *m.* (wytrzęsikufel, moczywąs, moczymorda, орёй), горькій пьяница; питухъ; **Dębina**, -y, *f.* (dębowe drzewo) дубъ, дубовое дерево; (las dębowy), дубовый лѣсъ; (drzewo dębowe), дубина, дубовое дерево, дубовый лѣсъ; **Dębinny, Dębinowy**, -a, -e, *adj.* дубовый; сдѣланный изъ дуба; **Dębiony**, -a, -e, *part. p.* дубленый; дębiona skóra, дубленая кожа; *v.* **Dębić**; **Dębisty**, -a, -e, *adj.* (дębów pełen), дубистый; **Dębniak**, -a, *m.* 1. *Bot.* (gat. hubki, rosnącej na dębach, *boletus arborous sessilis*), дубовикъ; дубовая губка; 2. (dębowy gaj, dębowy las), дубнякъ, дубовая роща, дубовый лѣсъ; *v.* **Dąbrowa**; **Dębnica**, -y, *f.*, - garbarska (*abo* sok miękkich dębianek), корьё; дубильный щёлокъ; **Dębnik**, -a, *m.* 1. (dębica), дубнякъ, дубнякъ; дубовый лѣсъ; 2. (= dębianka, galas), дубинка, дубинникъ, чернильный орѣшекъ; **Dębonosek**, -ska, *m. H. n.* (ptak, krzywonos, wywielga, *qu. v.*; *loxia chloris*), дубоноска [птица]; **Dębny**, -a, -e, *adj.* 1. (koloru dębiastego, liścia dębowego), цвѣтомъ похожій на дубовые листья; 2. (= dobrze wydębiony), хорошо выдубленный; dębna skóra, выдубленная [*abo* выдѣланная] кожа.

Debosz, -u, *m.* 1. (hulanka, hulanie, *qu. v.*; z Franc. *débauche*), распутство; развратная жизнь; мотовство; гуляніе; 2. **Debosz**, -a, *m.* (hulacz), распутный человѣкъ; распутникъ; забулдыга; мотъ; гуляка; **Deboszować**, *v. a.* (hulać, z Franc. *débaucher*), жить распутно; вести распутную жизнь; вдаваться, вдаться въ распутство; распутствовать; безпутствовать; развратничать; гулять.

Dębować, *v.* **Dębić**.

Dębowiec, -wca, *m.* (kij dębowy), дубина, дубовая палка; **Dębówka**, *v.* **Dębniak**.

Dębowy, -a, -e, *adj.* дубовый; дębowe drzewo, дубовое дерево; las dębowy, дубовый лѣсъ; gaj dębowy, дубовая роща; kora dębowa, дубовая корá; kij dębowy, дубовая палка; дубина; *fig.* dębowe słowa, (= groźne), угрозительныя слова; громовыя слова.

Debrza, -y, *f.* (dolina wązka między górami, obrosła drzewami, wodą oblana), дебрь, буеракъ, оврагъ.

Dębu, Dęby, *v.* **Dąb** (1).

Dech, *gen.* tchu & † dechu, *m.* 1. духъ, [паръ, выходящій изо-рта], дыханіе, дышаніе, дуновеніе, дохновеніе; ciężki dech, тяжёлое дыханіе; krótki dech, трудное дыханіе; одышка; *v.* **Dychawica**; mieć ciężki dech, имѣть тяжёлое дыханіе; тяжело дышать; dech mi tamuje, tchu mi nie staje, у меня духъ занимаетъ *abo* захватываетъ; póki tchu stanie, do ostatniego tchu, (= do śmierci, do zgonu), до послѣдняго издыханія; до конца жизни; пока живъ; jednym tchem, (ciągle, bez odetchnienia, ile tchu stawa), однимъ духомъ; не переводя духа; безъ остановки; безъ отдыха; разомъ; co tchu, co tchu staje, (= jak najprędzéj, jak najusilniéj, *etc.*), безъ отдыха; сломя голову; опрометью; стремительно; какъ можно скорѣе; biegać, biedz co tchu, бѣжать, сломя голову; бѣжать опрометью, стремительно, безъ отдыха; б. какъ можно скорѣе; б. что есть силъ [*abo* ночи]; б. со всѣхъ ногъ; 2. *Gramm.* гортанное произношеніе; (u Greków:) dech gęsty [•, *spiritus asper*], густое придыханіе; dech rzadki [•, *spiritus lenis*], тонкое придыханіе; **Dechowy**, -a, -e, *adj.* (od tchu), духовый, [-ой]; *v.* **Dech**.

Dęcie, -ia, *s. n. v.* надуваніе, раздуваніе; *v.* дуть; вѣяніе; *etc. v. verb.* **Dąć**.

Decydować, *v. n. impf.*, **z**-, **zadecydować**, *v. perf.* (осудить, зданіе давать, stanowić o сём, wyrok dawać), судить, осуждать; рѣшать; дѣлать приговоръ; оканчивать; **Decydować się**, *v. r. impf.*, *v.* **Zdecydować się**, *v. r. perf.* рѣшаться, рѣшиться; возникривать, -мѣриться; принимать, -нять намѣреніе; **Decydujący**, -a, -e, *part. a.* рѣшающій; рѣшительный; окончательный; decydujący wyrok, окончательный [*abo* рѣшительный] приговоръ; *v.* **Decyzya**.

Decymalny, -a, -e, *adj.* (dziesiątny, dziesiętny), десятичный; ułomki decymalne, (= dziesiątne), десятичныя дроби; miara decymalna, десятичная мѣра; **Decymować**, *v. a.* (dziesiątkować *qu. v.*; = na dziesiątki dzielić), дѣлить на десять частей; (= dziesiątego karać), наказывать десятаго изъ виновныхъ; *it.* выбирать, выборать десятаго; **Decymowanie**, -ia, *s. n. v.* (dziesiątkowanie, *qu. v.*; = dzielenie na dziesiątki), дѣленіе на десять частей; (dziesiątego karanie), наказаніе десятаго изъ виновныхъ; *it.* выборъ десятаго.

Decyzya, -yi, *f. Jur.* (wyrok, rozsądek, *qu. v.*), рѣшеніе.

Dedukcya, -yi, *f.* дедукція, выводъ слѣдствія, судебное доказаніе, *etc. v.* **Wywód**; **Dedukcyjny**, -a, -e, *adj.* дедукціонный.

Dedykacya, -yi, *f.*, **Dedykowanie**, -ia, *n.* (przypisywanie dzieła komu), дедикація, посвященіе; **Dedykować**, *v. a.* (przypisać, *qu. v.*) посвящать, посвятить.

Defalka, -i, *f.* **Defalkata**, -y, *f.* (odtrącenie, *etc.* od summy), вычетъ изъ суммы, вычитаніе; **Defalkować**, *v. a. impf.*, **zdefalkować**, *v. perf.* (wytrącać), вычитать, вычесть изъ суммы; (pogorszyć co do intraty, mniéj intratnym uczynić), уменьшать, -шить доходы.

Defekt, -u, *m.*, **Defekcik**, -a, *m. dim.* 1. (niedostatek, niecałość, niezupełność, brak), недостатокъ; дефектъ; - w rachunkach, начётъ, недочётъ; 2. (wada, przywara, ułomność), недостатокъ, порокъ, несовершенство, слабость; **Defektowy**, -a, -e, *adj.* (niezupełny, niecały, *etc.*), испорченный; недостаточный; несовершенный; неполный; начётный.

Defendent, Defendens, -a, *m.* дефендентъ, защитникъ, оборонитель; *v.* **Odpornik**; **Defendować**, *v. a.* защищать, оборонять.

Deferencya, -yi, *f.* (uleganie, ustępowanie, poważanie, uniżoność), уступчивость; снисходительность, снисхожденіе; уваженіе; подчиненность; покорность; **Deferować**, *v. n. et v. a.*, - komu, (ustępować komu, ulegać, poddawać mu się), уступать кому; снисходить; соизволять; дозволять; удовлетворять; покоряться; - co komu, *v.* **Oddarować** (co komu); *it.* deferować co (*albo* kogo, donosić), доносить о чёмъ; доносить на кого въ судѣ, оговаривать кого предъ судомъ; deferować komu przysięgę, требовать отъ кого присяги предъ судомъ; *v.* **Delata**.

Defilować, *v. n. Milit.* дефилировать, дефилировать, проходить поэвводно; проходить по одиночкѣ, проходить одинъ за другимъ.

Definicya, -yi, *f.* дефиниція, опредѣленіе; **Definijować**, *v. a.* опредѣлять.

Definitor, -a, *m.* (radzca zakonny), дефиниторъ, помощникъ орденскому Генералу; **Definitorz**, -a, *m.* (izba zakonnych obrad), палата [судебская] въ монастырѣ.

Defraudacya, -yi, *f.* обманъ; похищеніе; утайка; тайный ввозъ [*abo* провозъ] товаровъ; **Defraudant, Defraudator**, -a, *m.* обманщикъ; похититель [кассы]; утаящикъ пошлинъ; *it.* контрабандистъ; **Defraudować**, *v. a.* обманывать, проводить; похищать; провозить тайно, не заплати пошлинъ.

Dęga, -i, *f.* 1. (blizna, szram, pręga, *qu. v.*), мозоль отъ ударовъ; рубецъ, царапина, шрамъ; 2. **Dęgi**, *v.* **Dzięga, Dzięgi**.

Digitized by Google

Degradacya, -yi, *f.* (zniżenie ze stopnia, rangi, *etc.*), разжалованіе; лишеніе пожалованныхъ чиновъ; отрѣшеніе отъ должности; (u duchownych: odświęcenie), лишеніе сана; изверженіе; **Degradować**, *v. a.* (znizać do mniejszéj godności, wyzwać, ruszać z urzędu; *it.* odświęcać, *qu. v.*), разжаловать; лишать, -нить пожалованныхъ чиновъ; отрѣшать, -нить отъ службы [*abo* отъ должности]; отвалять, отставить; удалять, -лить отъ службы; *it.* лишать, -нить духовнаго сана; изверать, извергнуть; **Degradowany**, -a, -e, *part. p.* разжалованный, *etc. v.* **Degradować.**

Deista, -y, *m.* (bożnik, który samego tylko Boga przypuszcza), деистъ; послѣдователь деизма; **Deistowski**, -a, -ie, *adj.* деистскій; **Deistowstwo**, -a, *n.*, **Deizm**, -u, *m.* (bożnictwo), деизмъ; почитаніе единаго Бога; признаваніе единаго Бога, съ отверженіемъ откровенія.

Dejeur, *v.* **Dyżur.**

Dek, -u, *m.*, **Deka**, -i, *f.* 1. (z Niem. „*Decke*", derha, nakrywka, przykrywka, przykrywanie, nakrycie, *etc.*) попона [на лошадь]; ногникъ, чапракъ; полость; одѣяло; покрывало; покрышка; (= daszek nad czém), крышка; (u narzędzi muzycznych, u lutni, u cytry, nakrywka), резонансъ; гармоническая доска; deka u zamku, (blacha zamek pokrywająca), замочная бляха; наличникъ; deka hełmowa (u herbu), шлеповый покровъ, шлеповый наметъ; гербовая мантія; *fig.* (= piaszczyk, pokrywka, pozór), * предлогъ, видъ, личина; 2. **Deka**, -i, *f.* (tulich, daszka), книжалъ.

Dekalog, -u, *m.* (z Greck. δεκάλογος, dziesięcioro Bożego przykazania), десятословіе, десять заповѣдей Господнихъ.

Dekanalny, -a, -e, *adj.* (dziekański, *qu. v.*), декановъ, принадлежащій декану.

Dekiel, -klu, *m.* (nakrywka pawki u strzelby), огниво [у ружья].

Dekarz, -a, *m.* (pokrywacz dachów), кровельщикъ.

Dekla-macya, -yi, *f.* (stosowanie tonu i giestów do myśli, dla dokładnego onéj wyrażenia), декламація, [произношеніе рѣчи съ выразительностію и съ тѣлодвиженіями, приличными предмету]; **-mator**, -a, *m.* декламаторъ; **-materski**, -a, -ie, *adj.* декламаторскій; **-mować**, *v. a.* (głosem i giestami myśl silnie wyrażać), декламировать; произносить рѣчи съ выразительностію и съ тѣлодвиженіями, приличными предмету; **-mowanie**, -ia, *n.* декламированіе; *v.* **Deklamacya.**

Deklaracya, -yi, *f.*, **Deklaracyjka**, -i, *f. dim.* (oświadczenie się, oznajmienie, obwieszczenie), декларація; объявленіе; объясненіе; (przyrzeczenie, obietnica), обѣщаніе; **Deklarować**, *v. a. impf.* (oświadczać, oznajmować, obwieszczać, *qu. v.*), декларировать; объявлять; объяснять; (przyrzekać, obiecywać), обѣщать; **- się**, *v. r.*, *v.* **Oświadczać się.**

Deklinacya, -yi, *f.* 1. *Gramm.* (przypadkowanie, spadkowanie, forma), склоненіе, [перемѣна окончаній, по различію падежей и чиселъ]; 2. *Astron. Phys.* (zboczenie; zbaczanie), склоненіе; уклоненіе; отклоненіе; отступленіе; deklinacya igły magnesowéj, склоненіе [*abo* уклоненіе] магнитной стрѣлки; **Deklinować**, *v. a.* 1. *Gramm.* (przypadkować), склонять, [перемѣнять окончаніе по различію падежей и чиселъ]; 2. -, *v. n.* *Astron. Phys.* (zbaczać), склоняться; уклоняться; наклоняться.

Deklinator, -a, *m. Phys.* декливаторъ [орудіе, служащее для наблюденія склоненія магнитной стрѣлки].

Dekokt, -u, *m.*, **Dekokcik**, -a, *m. dim. Pharm.* (wywar, wywarzyny), декоктъ, зваръ, отваръ, уваръ.

Dekompozycya, -yi, *f. Chem.* (rozkład, *qu. v.*), разложеніе; распущеніе.

Deko-racya, -yi, *f.*, декорація; сценическая обстановка; (ozdoba, *qu. v.*), украшеніе; **-racyjny**, -a, -e, *adj.* декораціонный; **-rator**, -a, *m.* декораторъ.

Dekret, -u, *m.*, **Dekrecik**, -a, *m. dim. Jur.* (wyrok prawny), декретъ; рѣшеніе; судебное рѣшеніе; приговоръ; *it.* опредѣленіе; заключеніе; dekret konieczny, (*definitiva sententia*), окончательный приговоръ; *it.* окончательное рѣшеніе; dekret pośr(z)edni, (*interlocutoria sententia*), предварительное рѣшеніе однихъ второстепенныхъ вопросовъ; судебное распоряженіе для собранія справокъ и предварительнаго разсмотрѣнія дѣла; dekret oczywisty, (za stawieniem się stron obu, *ex plenaria causae cognitione*), послѣдовавшее рѣшеніе по выслушаніи обѣихъ [противныхъ] сторонъ; dekret zaoczny, kontumacyalny *abo* kontumacyjny, (*in contumaciam*), судебное опредѣленіе за неявку къ суду по позыву [*abo* за ослушаніе суду]; присужденіе къ наказанію неявившагося къ суду по позыву; kondyktowe dekreta, *v. sub:* **Kondykt**; **Dekretały**, -ów, *m. pl.* (*decretalia Papae*), декреталіи, церковные законы [уставы] древнихъ Римскихъ Папъ; **Dekretarz**, -a, *m.* (księga, w któréj ostateczne wyroki, podług formy, z dowodami i odwodami ułożone, mieszczą się), протоколъ рѣшеній судъ и судебныхъ приговоровъ; *cfr.* **Sentencyonarz**; **Dekretować**, *v. a.* (wyroczyć, wyrok dawać), постановлять -вить, опредѣлять, -лить; рѣшать, рѣшить; учинять, -нить приговоръ; dekretować, odekretować kogo (= skazować), присуждать, -судить; приговаривать, -говорить надъ кѣмъ; dekretować, odekretować kogo na śmierć, приговаривать, -ворить кого къ смерти; **Dekretowy**, *v.* **Wyrokowy.**

Delata, -y, *f.* (doniesienie do sądu), донось; извѣтъ; оговоръ; жалоба; **Delator**, -a, *m.* (donosiciel, oskarzyciel), доносщикъ, доноситель, заявитель, извѣтникъ; *it.* жалобщикъ, проситель, истецъ.

Delegacya, -yi, *f.* (deputacya), делегація; депутація; отправленіе; *collect.* депутаты, выборные, довѣренные, отправленные, посланные (*pl. m.*); **Delegat**, -a, *m.*, **Delegowany**, -ego, *s. m.* (do delegacyi należący, deputat), делегатъ, депутатъ, довѣренный; **Delegować**, *v. a.* отправлять; наряжать; передавать.

Delektacya, -yi, *f.* (delektowanie się, rozkoszowanie, ucieszanie, uciecha), услажденіе; увеселеніе; утѣшеніе, утѣха; удовольствіе; забава; **Delektować**, *v. a.*, **- kogo**, услаждать; увеселять; тѣшить; забавлять; **- się**, *v. r.* услаждаться, наслаждаться; любоваться, веселиться, тѣшиться; забавляться.

Delfin, -a, *m.* I. *a*) *H. n.* (*dim.* **Delfinek**, -nka, *m.*, świnia morska, *qu. v.*, gat. ryby, *delphinus*), дельфинъ; морская свинья; бѣлуха; бѣлуга морская; *β*) *Artill.* delfiny u armat, (antaby u armat, uszy na armacie), дельфины (*pl. m.*) у пушекъ, скобы (*pl. f.*) на верху вертлюжной части пушки или другаго артиллерійскаго орудія; II. **Delfin**, -a, *m.* (książe następca tronu Francuzkiego: *Dauphin*), Дофинъ, старшій сынъ короля Французскаго; **Delfinowa**, -éj, (-y), *f.* (żona Delfina), Дофина; супруга Дофина.

Delia, **Delija**, -ii, *f.*, **Delika**, **Delijka**, -i, *f. dim.* (opończa, szata zwierzchnia), епанча, верхнее платье.

Deliberacya, -yi, *f.* (rozmyślanie się nad czém, rozwaga, *qu. v.*), совѣтованіе, совѣщаніе; **Deliberować**, *v. n.* (*a.*) (rozmyślać się nad czém, rozważać sobie co, rozbierać, *qu. v.*), совѣтоваться, совѣщаться, разсуждать, размышлять.

Delicya, -yi, *f.*, **Delicye**, *pl.*, сладость, утѣха, радость, веселіе, восхищеніе, наслажденіе, услажденіе, усада; *it. v.* **Specjał.**

Deli-kacik, -a, *m. dim.* молокососъ; нѣженка; баловень; лакомка; **Delikat**; -kacki, -a, -ie, *adj.* **-kacko**, *adv.* изнѣженный; *it. v.* **Rozkoszniczy**; **-kactwo**, -a, *n.* изнѣженіе; **- kat**, -a, *m.* (pieszczoch, niewieściuch, pa-

Digitized by Google

pinkarz), нѣженка; изнѣженный человѣкъ; *it. v.* **Rozkoszník; -katka,** -i, *f.* нѣженка; изнѣженная женщина и проч.; **-katnie,** *adv.* деликатно; нѣжно; тонко; чувствительно; вкусно; *v.* **Delikatny; -katność,** -ści, *f.* (pieszczoność, pieskliwość, papinkowatość, *qu. v.*), деликатность; нѣга; нѣжность; *it.* тонкость; чувствительность; разборчивость; щекотливость; обходительность, привѣтливость; - (smaku, gustu), вкусность; вкусное кушанье; *v.* **Wykwint;** *it. v.* **Subtelność; -katny,** -a, -e, *adj.* (pieszczony, pieskliwy, papinkowaty, wykwintny, *qu. v.*), деликатный; нѣжный; пухленькій; мягкій; тонкій; чувствительный; разборчивый; сонительный; щекотливый; обходительный; привѣтливый; вѣжливый; наблюдающій приличіе; *it.* пріятный; сластный; вкусный; лакомый; *v.* **Smakowity, Wyśmienity, Wyborny, Subtelny.**

Dellura, -y, *f.*, **Delutka,** -i, *f.* (zwierzchnia suknia bez rękawów; *v.* **Wołoszka**), [Валашское] верхнее платье безъ рукавовъ.

Dema-gog, -a, *m.* (z Greck. *δημαγωγός*, herszt ludu, wódz, naczalnik pospólstwa), демагогъ; предводитель народной партіи; народоначальникъ; **-gogia,** -ii, *f.* демагогія; правленіе демагогическое; народоправленіе; **-gogiczny,** -a, -e, *adj.* демагогическій, демагогскій.

Demar-kacya, -yi, *f.* (rozgraniczenie, *etc.*), демаркація; назначеніе [*abo* обозначеніе] границъ; разграничиваніе, разграниченіе; обозначеніе пограничными знаками; граница; **-kacyjny,** -a, -e, *adj.* демаркаціонный; относящійся къ демаркаціи; пограничный; межевой; demarkacyjna linia, демаркаціонная линія; демаркаціонная черта; черта разграниченія; межевая линія.

Demaskować, *v. a. impf.* (maskę złożyć; *propr. et* °), снимать, снять съ кого маску; ° снимать, снять съ кого личину; обличать, -чить кого; **-się,** *v. r.* снимать, снять съ себя маску; обличаться, -читься; **Demaskowanie,** -ia, *n.* снятіе маски съ кого; снятіе личины; обличеніе; **- się,** снятіе маски съ себя.

Dembiec, *v.* **Dębiec.**

Demesz, Demiesz, -a, *m.*, **Demeszka,** -i, *f. dim.* (główna demeszkowana, od miasta „Damaszek"), Дамасскій клинокъ, Дамасковый клинокъ, воронёный клинокъ, булатный клинокъ [съ насѣчкою]; **Demesz-kować,** *v. a.* (żelazo na wzór fabryk Damaskich kwiecić), дамаскировать; воронить; насѣкать золотомъ или серебромъ; **-kowanie,** -ia, *n.* дамаскированіе; воронёніе; дамаскировка; **-kowany,** -a, -e, *part. p.* дамаскированный; воронёный; насѣченный золотомъ или серебромъ. [ka.

Demnoweszka, *v.* **Mendoweszka.**

Demo-kracya, -yi, *f.* (z Greck. *δημοκρατία*, gminowładztwo, gminorządztwo), демократія; народное правленіе; народодержавіе; народовластіе; *v.* **Narodoначальство; -krat,** -a, *m.*, **-krata,** -y, *m.* (który demokracyi broni, gminowładzca), демократъ; приверженецъ демократіи; приверженецъ народнаго правленія; **-kratka,** -i, *f.* демократка; **-kratski, -kracki,** -a, -ie, **-kratyczny,** -a, -e, *adj.* (gminowładzki, gminorządny), демократическій, народодержавный, народовластный.

Demonomania, -ii, *f.* (z Greck. *δαιμονομανία*, szaleństwo djabelskie, dla którego ludzie zwano opętanemi), демономанія, бѣсноваціе.

Demon-stracya, -yi, *f.*, **-stracyjka,** -i, *f. dim.* демонстрація; доказательство, доводъ; изложеніе; толкованіе; объясненіе дѣла, изложеніе дѣла, показаніе; описаніе, опись; **-strować,** *v. n.* доказывать; приводить доказательства; толковать; объяснять; показывать.

Denar, -a, *m.* 1. (pieniądz dawny Polski, r. 1368 wartał groszy trzy, a r. 1620 szeląg jeden), денаръ, [старинная Польская монета, въ 1368 г. цѣнимая въ три грошá (или 3 денежки), а въ 1620 г. въ одинъ шиллингъ]; 2. **Denar, Dynar,** *v.* **Denarek.**

Denarek, Dynarek, -rka, *m. dim.* (w Prusiech zachodnich = drybanek, drybinek, dryfus, z Niem. „Dreibein, Dreifuß," трójнóг), треногъ, треножникъ, тагáнъ, [желѣзная съ тремя ножками подставка подъ кухонную посуду].

Dendryt, -u, *m.* (piątno drzew i roślin na kamieniach), дендритъ, [изображеніе въ камнѣ, имѣющее видъ растенія].

Denko, -a, *n. dim.* (v. Dno, дно), 1. донышко, донце, [небольшое дно у сосуда]; szklanka bez denka, *v.* **Bezdenko, Kulawka;** 2. denko (u kapelusza, i. t. p.), тулья, верхушка у шляпы и шапки; *it.* верхушка у чепца; 3. (= przykrywka, wieczko, *qu. v.*), крышка, крышечка; 4. denko pod co, *v.* **Podkładka.**

Denność, -ści, *f. Med.* (dna, denna choroba, łamanie stawów), ломота; ломъ [*abo* боль] въ костяхъ; ломъ въ суставахъ; denność nóg, *v.* **Podagra.**

Denny, -a, -e, *adj.* 1. (od dna, *v.* Dno), донный, принадлежащій или относящійся къ дну; *Artill.* denna sztuka armaty, (część armaty w spiżu najgrubsza, poczynająca się od dna), казённая часть у пушки, = казна, казёнка, † зелённикъ; (obręcze położone na dnie armaty zowią:) denne obręcze, казённые фрязи, обручи; 2. denny, (= dnawy, suchobolny, scyatyczny, *qu. v.*), ломотный; артритическій; ревматическій; denna choroba, denna niemoc, denna boleść, *v.* **Denność, Dna.**

Dentysta, -y, *m.* (ząbolek, ząborwacz), дентистъ, зубный врачъ.

Depar-tamencki, -a, -ie, **-tamentowy,** -a, -e, *adj.* департаментскій, департаментальный; **-tament,** -u, *m.* департаментъ.

Depen-dencya, -yi, *f.* (zawisłość, *qu. v.*), зависимость; подчиненность; **-dent,** -a, *m.* (dependujący), зависимый; подчиненный, *Eccl. s.* подручникъ; *v.* **Subaltern, Palestrant; -dować,** *v. n.*, - od kogo, (zawisnąć, *qu. v.*), зависѣть.

Depesza, -y, *f.* депеша.

Depka, Debka, -i, *f.* (u szewców: drewienko śpiczaste, które się pod haskę na kopycie posuwa, у сапожниковъ:) заострённый брусочекъ, который подкладывается подъ кожу на колодкѣ.

Depo, *n. indecl.* (skład, miejsce składu), депо; сохранное мѣсто; складочное мѣсто; *v.* **Depozyt.**

Deponent, -a, *m.* (co do depozytu składa), депонентъ; вкладчикъ; внёсшій *abo* отдавшій на сохраненіе; **Deponować,** *v. a.* (składać), сложить; ввѣрить; отдавать, отдать на сохраненіе; вносить, внести [въ судъ].

Depozyt, -u, *m.* (rzecz zwierzona ku schowaniu, złożenie, skład, pokład), депозитъ, вещь, положенная для сохраненія *abo* отданная на сохраненіе; отданный на сохраненіе вкладъ; взятое на сохраненіе; [судебная] покладка; do depozytu [или *ad depositum*] dać или złożyć, отдать что на сохраненіе; do depositu [или *ad depositum*] wziąć, взять что на сохраненіе; *ad depositum judiciale*, для сохраненія въ судѣ; **Depozytaryusz,** -a, *m.* (poufnik) депозиторъ; принявшій на сохраненіе; хранитель; **Depozytowy,** -a, -e, *adj.* депозитный; сохранный; ввѣренный; сложенный; отданный; pieniądze depozytowe, сохранныя деньги; депозитныя деньги; вкладъ; bank depozytowy, депозитный банкъ; сохранный банкъ; kwit depozytowy, świadectwo depozytowe, депозитная расписка; свидѣтельство объ отдачѣ чего-либо на сохраненіе; свидѣтельство на вкладъ.

Deptać, *v. a. impf.* [*Praet.* deptał; *Praes.* depcę, depce], **Depnąć, Deptnąć,** *v. semelf.*, **zdeptać,** *v. perf.* топтать; истоптать; притаптывать, -топтать; попирать ногами; мять ногами; давить; deptać glinę, мять, топтать глину; deptać (wino, jagody, grona *v.* Tłoczyć), мять, разминать, -мять; deptać po czém, deptać co, ° попирать, пренебрегать; *it.* наступать,

Digitized by Google

-нѣть; depnąć komu na nogę, po nogach, наступáть, -пѣть комý на нóгу; rurmus deptający, (*pompe foulante*), сжимáющій насóсъ; нажимáтельный [*abo* нагнетáтельный] насóсъ; нажимный насóсъ; **Deptacz**, -a, *m.* тотъ, котóрый тóпчетъ, наступáетъ; deptacz gliny, валяющій глúну; deptacz wina, выдавливающій виногрáдъ; давильщикъ [виногрáда]; **Deptak**, -a, *m.* ступáльная мéльница; **Deptalnia**, -ni, *f.* (gdzie się co depce), давильня; **Deptalny** чанъ; **Deptanie**, -ia, *n.* топтáніе; мятіе; поччрáніе; пренебреженіе; наступленіе; *v. verb.* **Deptać**.

Deputacki, -a, -ie, *adj.* депутáтскій; **Deputacya**, -yi, *f.* депутáція; *v.* **Delegacya**; *it.* депутáты; **Deputat**, -a, *m.* 1. (= deputowany), депутáтъ, довѣренный, довѣренная особа; посóлъ, посланникъ, посóльный, посланецъ, избранный, выборный; *it.* отряжéнный чинóвникъ. 2. **Deputat**, -u, *m.* (ordynarya w zbożu, *etc.*), мѣсячина; отсчинной хлѣбъ; казéнная дрова; *v.* **Ordynarya**; **Deputować**, *v. a.* отправлять, отпрáвить; посылáть, послáть; от-, на-ражáть, -рядáть.

Dera, *v.* **Derha**.

Derbisz, *v.* **Derwisz**.

Derdać, *v.* **Dyrdać**.

Dereń, -nia, *m. Bot.* (*cornus*, Linn.) дéрень [дéрево]; *v.* **Kizyl**; **Deralak**, -a, *m.* (trunek z jagód dereniowych), напитокъ изъ дéрева; дéреновое вино; **Dereniowy**, -a, -e, *adj.* дéреновый; относящійся къ дéреву.

Deresz, **Dereszak**, -a, *m.* **Dereszek**, -szka, *m. dim.* (koń czarnéj abo czerwonéj maści z pomieszaną sierścią białą), чáлая, рыжечáлая лóшадь; **Dereszkowaty**, **Dereszkowaty**, -a, -e, *adj.* (jak deresz upstrzony), чáлый, рыжечáлый.

Derewnia, *v.* **Drewnictwo**, *v.* **Drewnia**, **Drewnictwo**.

Dergacz, *v.* **Derkacz**.

Derha, **Dera**, -y, *f.* (deka), полóка; полсть.

Derkacz, **Dergacz**, -a, *m. H. n.* (ptak chróściel, *rallus crex*), дергáчъ, корóстель, *Eccl. sl.* крáстель.

Deregacya, -yi, *f.* (ujma, uwloka, ubliżenie, naruszenie), уменьшéніе, убавлéніе, ослаблéніе, облегчéніе; *Jur.* отмѣнéніе, уничтожéніе.

Derus, -a, *m.* 1. (zdzierca), живодёръ; грабитель; лихоимецъ; *it.* притѣснитель; 2. (odartus), голíкъ; бѣднáкъ; *v.* **Gałgan**.

Derwisz, **Derbisz**, -a, *m.* дервишъ; *fig.* chudy derwisz, (goły jak Turecki świętý, chudeusz, *qu. v.*), * бѣдняга; бѣднáкъ.

Desabilka, -i, *f.* (z Franc. „*déshabillé*", negligée damski), негилé, женское домáшнее плáтье.

Deseń, -ia, **Desein**, -a, (-u), *m.* (z Franc. „*dessin*", model, układ, *etc.*), рисýнокъ, áбрисъ, чертёжъ, планъ; *v.* **Model**, **Sposób**.

Deser, *v.* **Desser**.

Deska, -i, *f.*, **Deszczka**, **Deszczułka**, **Deszczuleczka**, -i, *f. dim.* 1. доска, *dim.* дощéчка; deska cienka a wązka, (= tarcica, *qu. v.*), тесня́ца; тóнкая, вытесанная или вы́пиленная доска; wygładzone, wyheblowane deski, тёсанныя, пилѣныя дóски; тёсъ; deska calowa, na cal gruba, дюймóвая доска; деска толщиною въ дюймъ; дюймóвка; dębowa deska, дубóвая доска; z desek zrobiony, сдѣланный изъ досóкъ; дощанóй, [-нýй]; обшивáть, -шить столярною работою; podłogę deskami pokładać, настилáть, -стлáть *abo* выстилáть полъ доскáми [*abo* половицами]; *it.* дѣлать паркéты; пилóвать дески, пилить дóски; §. ostatniéj się deski chwytać, (= ostatniego środka; *cfr.* tonący brzytwy się chwyta *sub*: Chwyciło), употребля́ть послѣднее [отчáянное] срéдство; *it.* o deskę tylko od zguby być, (= o włos, o palec), быть на краю погибели; *it.* przewlekłby go przez deskę, (= chudy jak gont, jak szczepa, wyschły jak szczepa, skóra a kości), онъ какъ спичка; онъ изсóхъ какъ спичка; на нёмъ тóлько кóжа да кóсти; *it.* z deski spaść, (pod ławę, proby nie wytrzymać), не выдержать испытáнія, не выд. пробы; deska do gniecienia ciasta, доска́, на котóрой мѣсáтъ тѣсто; 2. deski, deszczki, (okładki książek), покрышки книгъ; przeczytać książkę od deski do deski, (= od końca do końca), прочитáть книгу отъ доскú до доскú = съ начáла до конца́; 3. grobowa deska, гробовáя доска; гробъ; *v.* **Trumna**, **Mary**; pamiętać (niezapomnieć) do grobowéj deski, (= do ostatniego tchu, do zgonu, do śmierci), пóмнить до гробовóй доски; не забывáть до самóй смéрти, [*abo* до послѣдняго издыхáнія].

Deskowy, -a, -e, *adj.* (z desek), дощанóй; дощáтый; сдѣланный изъ досóкъ; skrzynia deskowa, z desek, ящикъ изъ досóкъ; дощаникъ; hebel deskowy, do desek, дощаникъ [стругъ].

Desman, -a, *m. H. n.* (gatunek bobra, znajdujący się w Laponii i Rossyi północnéj, wielkości szczura), выхухоль, [родъ небольшáго бобрá].

Desolacya, -yi, *f.*, *v.* **Spustoszenie**; **Desolować**, *v.* **Pustoszyć**.

Despekt, -u, *m.*, *v.* **Zelżywość**, **Obelga**, **Pogarda**; **Despektować**, *v.* **Zelżywać**, **Znieważać**.

Despe-racki, -a, -ie, *adj.* отчáянный; **-rackie**, **-racko**, **-ratnie**, po **Desperacku**, *adv.* отчáянно; въ отчáяніи; bić się po desperacku, биться, сражáться отчáянно; **-racya**, -yi, *f.* отчáяніе; отчáянность; przywieść kogo do desperacyi, довéсть кого до отчáянія; привéсть кого въ отчáяніе; oddać się desperacyi, (zdesperować), предáться отчáянію; **-rat**, -a, *m.* отчáянный; **-ratka**, -i, *f.* отчáянная; **-rować**, *v. n.* zdesperować, *v. perf.* отчáяваться, отчáяться въ чёмъ; приходи́ть, прийти́ въ отчáяніе; лишáть, лишиться всякой надéжды; унывáть, уныть, *v.* **Rozpacz**, **Rozpaczeń**, **Rozpaczać**.

Despot, **Deszpot**, -a, *m.*, **Despota**, -y, *m.* 1. (absolutny monarcha), деспóтъ, управляющій деспотíчески; 2. deszpot, (tytuł hospodarski), господáрь, [правитель Молдáвіи, прав. Валáхіи]; † **Despotstwo**, -a, *n.* (hospodarstwo), господáрство, достóинство господарá; **Despotycznie**, *adv.* деспотíчески; rządzić despotycznie, управлять деспотíчески; деспóтствовать; **Despotyczność**, -ści, *f.* деспóтство; (despotyczne panowanie), деспотíческое правлéніе; *v.* **Despotyzm**; **Despotyczny**, -a, -e, *adj.* деспотíческій; despotyczne panowanie, деспотíческое правлéніе; **Despotyzm**, -u, *m.* (rząd jedynie na woli panującego zasadzony), деспотúзмъ, [правлéніе государства, основанное не на уважéніи къ закóнамъ и обычаямъ, а на прихоти властелина].

Desser, **Deser**, -u, *m.* (wety, *qu. v.*), десéртъ, [плоды́ и слáсти, подавáемые за столóмъ послѣ кушанья]; **Desserowy**, -a, -e, *adj.* десéртный; относящійся къ десéрту.

Destylacya . . . **Destylowany**, *v.* **Dystylacya** . . . **Dystylowany**.

Deszcz, -u & -a, *m.*, **Deżdż**, *gen.* dżdżu & dżdża, *m.*, **Deszczyk**, -a, *m. dim.* дождь, дождик, дéжжикъ, дождичекъ, дéжжичекъ; deszcz drobny prószący, drobniuchny deszczyk, мéлкій дождь; грибнóй дождь; сúтникъ, сúтничекъ, самый мéлкій дождь; мóрось, (w Syberyi:) бусъ, [мéльчайшій дождь, ещё мéльче сúтника, = мżenie, *qu. v.*]; deszcz, deszczyk drobny pada, прószy, (= mży), мéлкій дождь идётъ; дождь моросúтъ; deszcz pada, deszcz idzie, (= dżdży), дождь идётъ; deszcz padał, дождь шёлъ; §. z wielkiéj chmury mały deszcz, изъ большóй тучи да мáлая капля; *it.* v. **Burza**; deszcz wielki nawalny, lunący, проливнóй дождь; лúвень; deszcz leje jak z wiadra, дождь какъ изъ ведрá льётъ; дождь лúвня льётъ; дождь льётъ ведрóмъ; deszcz lał jak z wiadra, дождь лилъ какъ изъ ведрá; deszcz z śniegiem, слá-

Digitized by Google

хоть, дождь съ мокрымъ снѣгомъ вмѣстѣ, слота; po deszczu, *a*) = w deszczu, w deszcz, pod czas deszczu, на дождѣ; во врѣмя дождя; когда дождь идётъ; *β*) po deszczu, = po ustaniu deszczu, послѣ дождя; §. po deszczu bywa (*abo* zawsze zwykła być) pogoda, (= po burzy następuje pogoda), послѣ дождя солнышко свѣтитъ; послѣ дождя и вёдро бу́детъ; dla deszcza, od deszczu, отъ дождя, для защиты отъ дождя; zasłona od deszczu, защита отъ дождя; *v.* **Parapluye**; §. z deszczu pod rynę *abo* rynnę, (= poprawił sobie z pieca na łeb), попасть изъ дождя въ воду; п. изъ воротъ да въ воду; попасть изъ огня да въ полома [*abo* да въ полыя, *abo* да въ пламя]; бѣжать отъ волка, и попасть на медвѣдя.

Deszczka, Deszczułka, –i, *f. dim.* (*v.* **Deska**), дощечка; deszczka cienka a wąska, тесница; тесничка; drzewo na deszczki zdatne, тесовый лѣсъ; лѣсъ годный на тёсъ; **Deszczkowy**, –a, –e, *adj.* (z deszczek, z desek), дощаной, [–ный]; дощатый; сдѣланный изъ досокъ; skrzynia deszczkowa, sk. z desek, дощаникъ; ящикъ изъ досокъ; hebel deszczkowy, do desek, дощаникъ [стругъ].

Deszczochron, –u, *m.* (zasłona od deszczu, parapluye), зонтикъ, [складной щитокъ, носимый для защиты отъ дождя]; **Deszczonośny, Deszczonosny**, –a, –e, *adj.* (dżdżonośny, przynoszący deszcze), дождевосный; содержащій въ себѣ дождь; **Deszczorodny, Deszczorody**, –a, –e, *adj.* (deszcze rodzący), дождеродный; порождающій дождь.

Deszczówka, –i, *f.* (dżdżownica, deszczowa woda), дождевая вода.

Deszczownik, –a, *m. H. n.* (deszczowy ptak, *charadrius*; *pardalus pluvialis*; Franc. *pluvier*), вуёкъ; *v.* **Dżdżownik**.

Deszczowy, –a, –e, *adj.* (dżdżowy, od deszczu), дождевой, дождевый; дожжевой; deszczowa woda, (= dżdżownica), дождевая вода; deszczowy dół, вымоина; deszczowa glista, *H. n.* (= dżdżownica, *lumbricus terrestris*), дождевой червь; земляной червь; deszczowy ptak, *v.* **Deszczownik**.

Deszczułka, Deszczułeczka, *v.* **Deszczka, Deska**.

Deszczyć, *v. n.* дождить.

Deszczyk, –a, *m. dim.* дождикъ, дождичекъ, *etc. v.* **Deszcz**; **Deszczysty**, *v.* **Dżdżysty**.

Deszpot, *v.* **Despot**.

Deter-minacya, –yi, *f.* (przytomna śmiałość), рѣшительность; рѣшимость; смѣлость; brak determinacyi, нерѣшимость, нерѣшительность; (przedsięwzięcie czego, postanowienie czego u siebie, myślenie czego, umysł, *qu. v.*), рѣшеніе, опредѣленіе; постановленіе; *Philos.* расположеніе; побужденіе; **–minować**, *v. a. impf.* **Zdeterminować**, *v. perf.* – kogo, (przywodzić do jakiéj decyzyi, do jakiego u siebie postanowienia), склонять, преклонять, –нить; побуждать, побудить; *it.* назначать, назначить; установлять, –вить; постановлять, –вить; полагать, положить; опредѣлять, –лить; рѣшать, рѣшить; **–minować się**, *v. r. impf.*, **Zdeterminować się**, *v. r. perf.*, (rezolwować się, postanowić u siebie, przedsiębrać), рѣшаться, рѣшиться; утверждаться въ намѣреніи что-либо исполнить; вознамѣриваться, вознамѣриться; **–minowany**, –a, –e, *adj. part.* рѣшенный; рѣшительный; опредѣленный; *it.* смѣлый; отважный; стойкій.

Dętka, –i, *f.* 1. (rzecz jaka czcza wewnątrz swojéj powierzchności, która się dmuchem nadyma), дутикъ, [вещь, имѣющая внутри пустоту]; водяной или мѣльный пузырь; 2. (perla, perełka szklana różnego kształtu i koloru), бусa, pl. бусы; бисеръ; стеклярусъ.

Dętość, –ści, *f.* (wklęsłość, wypukłość nadęta), пустота; полость; впадина; выпуклость.

Dęty, –a, –e, *part. p.* дутый; надутый; пустой; полый; выдолбленный; *v.* Дуплистый, дуплистый, дупленастый; dęte instrumenta, духовые инструменты; muzyka dęta, (piszczelna muzyka, *qu. v.*), духовая музыка; *Anat.* żyła dęta (*vena cava*), полая вена; пустая, крововозвратная вена; *Bot.* łodyga dęta, дуплистый стебель; robota dęta, (= wypukła, *qu. v.*), выпуклая работа; *cfr.* Барельефъ; kij dęty (*abo* wydrożony, w którym miecz bywa, granat), палка (*abo* трость] со шпагою или съ кинжаломъ; шпага въ тростѣ.

Deuteronomium, *n. indecl.* (piąte księgi Mojżeszowe), второзаконіе, пятая книга Моисеева.

Dewocya, –yi, *f.* (nabożna bogomyślność, nabożność), богомѣріе, богомольство, набожность, благоговѣніе.

Dewot, –a, *m.* (nabożnik, świętoszek, liziobrazek, dławipacierz), богомолецъ, ханжа, святоша, пустосвятъ, лицемѣръ; **Dewotka**, –i, *f.* (nabożnisia, świętoszka), богомолка, ханжа, святоша, пустосвятка, лицемѣрка; **Dewotny**, –a, –e, *adj.* (nabożniczy), набожный, благоговѣйный.

[sliż.

Dezabilka, *v.* **Desabilka, Ne-Dezdż**, *v.* **Deszcz**.

Dezercya, –yi, *f. Milit.* (ucieczka), бѣгство, побѣгъ, дезертирство; *Jur.* (*desertio*), пропущеніе срока; упущеніе срока; *desertio appellationis*, пропущеніе срока для апелляціи [*abo* для принесенія апелляціонной жалобы; *desertio conjugalis*, самовольное отлученіе жены отъ мужа.

Desertaty, –ów, *pl.* (dobra odbieżałe, odbieżalizna), [хозяиномъ] оставленное [*abo* покинутое имущество] имѣніе.

Deserter, Desertor, –a, *m.* (zmiennik, odstępca, *qu. v.*), перемѣтчикъ, перебѣжчикъ; (właściwie: wojskowy zbieg), дезертиръ; военный бѣглецъ; бѣглый солдатъ; находящійся въ бѣгахъ; **Deserterować**, *v. a.* (zbiegnąć, uciec z wojska), дезертировать, бѣжать изъ войска.

Dezmer, *v.* **Bezmer**.

Dezoblizantka, –i, *f.* (kareta na jednę osobę), одноместная карета.

Diabeł, Djabeł, Dyabeł, Dyaboł, –bła, *m.* 1. (czart, bies, szatan, zły duch), діаволъ, дьяволъ, чёртъ, чортъ, бѣсъ, сатана, демонъ, злый духъ; лукавый; §. brzydki, jak diabeł z piekła, гадкій, безобразенъ какъ діаволъ; чертовская рожа; §. potrzebny, jak diabeł w Częstochowie, (= jak Piłat w kredzie; пяте коло), онъ здѣсь совершенно лишній [*abo* не нуженъ]; онъ какъ пятая свиня въ колесницѣ; онъ какъ пятое колесо у кареты; настоящій прямостень; diabłu duszę oddał, (= bezsumienny), человѣкъ безъ души; бездушный человѣкъ; безсовѣстный; §. tłucze się jak diabeł po piekle, (= jak Marek; niespokojny), шумитъ какъ домовой; siedzi pod figurą, a diabła ma za skórą, (= świętoszek i obłudnik), лицемѣръ, пустосвятъ, ханжа, святоша; w starym piecu diabeł pali, *v. sub*: **Piec**; ma diabła w sobie *abo* w nosie, діаволъ овладѣлъ имъ; онъ собаку съѣлъ; *it.* это пройдоха; чёртъ палитъ; семи печей хлѣбъ ѣлъ; musi mieć diabła w sobie, (przyrodzonym trybem to się dziać nie może), тутъ что-то есть [*abo* скрывается]; это не естественно; to diabeł a nie człowiek, это чёртъ, а не человѣкъ; poszedł do diabła, онъ отправился къ чёрту; онъ умёръ; онъ скрылся; пойдёшь до діабла, (w niwecz się obrócić), уничтожиться, погибнуть, пропасть; wszystko poszło do diabła, всё пошло къ чёрту, всё пропало; z diabła, po diable, po diablu, diabeł po tém, diablu się godzi, diabła warte, (= na nic, nic nie warte), это никуда не годится; это хоть брось; co nagle, to po diable, *abo* za zwyczaj nagle, bywa po diable, *v. sub*: **Nagle**; diabeł go tam wie, *abo* diabli go tam wiedzą, чёртъ его знаетъ; do diabła tam tego było, ужасно много было народа; idź do diabła! поди [*abo* пошёлъ, убирайся] къ чёрту! ступай къ чёрту! gdzież cię tam diabli niesą? куда тебя несётъ нелёгкая? kiż diabeł cię tu niesie? нелёгкая тебя принесла?! niech

Digitized by Google

cię tam diabli porwą *abo* wezmą, *abo* bodaj cię diabli porwali, чтобъ тебѣ чортъ взялъ! чтобъ тебѣ чёрти взяли! чтобъ тебѣ нелёгкая взяла! чортъ тебѣ поберё [*abo* возьмё!]! провалъ тебѣ возьми! wie diabeł diabła, (= kto sam w piecu lega, drugiego otogiem maca; zna swój swego), v. Swój, Oteg; *it.* trafił diabeł na poganina (= swój na swego), *v. sub:* Swój; diabła na diabła wsadził, (= klin klinem wybił; *cfr.* trafiła kosa na kamień, *sub:* Kosa), клинъ клёномъ вы́билъ; §. Bogu służ, a diabła nie gniewaj, (= dogadzaj kaidemu), Бо́гу служи́, а дїа́вола не гнѣва́й; угожда́й всѣ́кому; §. gdzie diabeł nie może, tam babę poślę, *v. sub:* Baba (§.); *it.* nie maluj diabła na ścianie, być się nie przyśnił, (= nie budź licha; psa nie drażnij; nie wyciągaj wilka z lasa; nie igraj z ogniem), не будѝ льва, когда́ онъ спитъ; 2. *Phys.* diabli Kartezyusza, Weneckie półdiable, (nurki, osobki szklane, podnurzające się), Карте́зіевые ло́вкіи; 3. *fig.* бѣсъ, вертля́вый, ло́вкій, хи́трый человѣ́къ; Diabełek, -łka, *m. dim.* дьяволёнокъ, чертёнокъ, чёртикъ; Diable, Diabelnie, Diabelsko, po Diabelsku, *adv.* дьяволски, дїа́вольски, чертёски; по-чертёски; Diabelny, -a, -e, Diabelski, -a, -ie, *adj.* дьяволь́скій, дїа́вольскій, чертёскій, бѣсёвскій; * чрезвычайный; *it. v.* Fatalny; diabelskie gówno, (*asa* abo *asea fostida*), асафётида, чёртовъ калъ, чёртово дерьмо; v. Czartowskie łajno; Diabelstwo, -a, *n.* дьяволщина, бѣсовщина, чёрти; Diablę, -ęcia, *n.*, Diabląt́ko, -a, *n. dim.*, v. Diabełek; Diabli, Diable, v. Diabelny; Diablica, -y, *f.* (baba zła jak diabeł), чертёвка; злая женщина; сва́-бёба; Diablik, -a, *m.* 1. v. Diabełek; 2. *Bot.* diablik, dyablik, (= większe obrazki Aarowe, *arum maculatum majus*), образки́; Нѣмецкій инбо́ръ; Ааро́нова борода́; клещинёцъ; Diabłowy, -a, -e, *adj.* дїа́воловъ, дїа́воловъ.

Diacheł, Djacheł, -chła, *m.*, Diasek, Dyasek, -ska, *m.* дїа́волъ, дїа́волъ.

Diadem, v. Dyadema.

Diak, Dziak, -a, *m.* 1. (śpiewak cerkiewny, kleryk Ruski), дїа́къ, дїа́къ, дьякъ, дьячёкъ, церко́вникъ, церко́вный причётникъ, церковнослужи́тель; 2. † diak, (= sekretarz), дїа́къ, секрета́рь; diak dumny, (= sekretarz stanu, kanclerz, *qu. v.*), ду́мный дїа́къ *abo* ду́мный дьякъ.

Diakoństwo, -a, *n.* дїа́конство, дїа́конство; v. Dziekaństwo.

Dialekt, v. Dyalekt.

Diament, v. Dyament.

Diasek, v. Diacheł.

† Died, -a, *m.* (= dziadek, dziadunio), дѣдъ, дѣ́душка.

Dieta, v. Dyeta.

Diezys, -a, *m. Mus.* [w muzyce krzyżyk (♯) przed notą położony, znaczy, aby zamiast tego tonu przed którym jest położony, wziąć wyżéj półtonem], дїе́зъ, знакъ повышенія, [хромати́ческій знакъ, повышающій ноту, предъ котóрою онъ постáвленъ, на одинъ мáлый полутóнъ].

Dilata, v. Odwłoka, Odłożenie.

Dinar, v. Denar.

Diskos, Diskus, v. Patyna; *cfr.* Dysk.

Diurnał, v. Dyurnał.

Diwderewo, v. Dyndera, Dzięderżawa.

Djabeł, *etc.*, v. Diabeł, *etc.*

Dla, *praep. c. Gen.* для; ра́ди; по, [по пóводу, по причи́нѣ]; за; дабы́, чтóбы; dla mnie, для меня́; *it.* ра́ди меня́; dla ciebie, для тебя́; *it.* ра́ди тебя́; dla czego, для чего́; за чѣмъ; почему́; по какóй причи́нѣ; dla tego, для того́; по сему́; по сей причи́нѣ; *it.* ра́ди того́, для того́; dla tego, aby . . ., для того́, чтóбы . . .; dla honoru, ра́ди чести; для чести; чтóбы имѣ́ть честь; dla braku pieniędzy, за неимѣ́ніемъ [*abo* за недостáткомъ] де́негъ; по недостáтку въ де́ньгахъ; dla różnych przyczyn, по ра́знымъ причи́намъ; dla twojéj korzyści, dla twego użytku, въ твою пóльзу; uczyń to dla mnie, сдѣ́лай э́то для меня́; zatrzymaj to dla siebie, остáвь э́то для себя́; * не говори́ э́того никому́; dla odzyskania zdrowia, для возстановлéнія здоро́вья; dał mi te pieniądze dla rozdania między ubogich, онъ далъ мнѣ э́ти де́ньги, чтóбы раздáть ихъ [*abo* для раздáчи ихъ] мéжду бѣ́дными; dla Boga! ра́ди Бо́га!

Dlabić, Dławić, *v. a. impf.*, (gnieść, ściskać), давѝть; сдавливать; сжимáть; стѝскивать; выжимáть; (dusić), давѝть, душѝть, удушѝть; v. Dławić; Dlabienie, Dławienie, -ia, *n.* давле́ніе; сдавливание; сжимáніе; стѝскиваніе; выжимáніе; удушéніе, душéніе; nocne dlabienie, давле́ніе [*abo* стѣсне́ніе] грудѝ во вре́мя сна; захвáтываніе дýха у спящаго; ночно́е удýшье; кошемáръ; Dlabikura, Dławikura, -y, -m. (kurygoń, złodziej na kury; lis), похитѝтель кýръ; лисѝца; Dławimuszka, v. Muchołówka, Muchojadka.

† Dlazić, † Dłażyć, *v. a. impf.* (nogami tłoczyć, deptać, *qu. v.*), топтáть; разминáть, мять ногáми; pod nogami dlazić, попирáть ногáми, пренебрегáть; v. Dlabić; *fig.* (= dławić, tłoczyć, uciskać), * давѝть, тѣснѝть, притѣснѝть, угнетáть, обижáть.

Dłoń, -ni, *f.* 1. *Anat.* (ręka od junktury do końca palców, *palma; vola manus*), ладóнь, ладóма, *Eccl. sl.* длань, [нѣ́жная часть рукѝ отъ кѝсти до пáльцевъ]; dłoń zwierzchnia, (*dorsum manus*), тылъ рукѝ; нарýжная часть рукѝ; §. ściska dłoń, ciasnéj dłoni, (= sknera, kutwa, skąpiec), онъ скрáга, скупёцъ; dawać, dać całą dłonią, (= hojnie), давáть, дать щéдро; otworzyć dłoń, (= rozdawać, *etc.*), отверзáть, отвéрзнуть щéдрую [*abo* благотвóрную] рýку; помагáть, помóчь; благотворѝть; zamknąć dłoń, (= przestać dawać), перестáть давáть, не давáть пóмощи; перестáть помогáть; dłonią w dłoń bić, (= ręką w rękę, hasło zgody), бить рýку въ рýку, удáрить по рукáмъ; *fig.* jak na dłoni, (= oczywiście, na oczy), отвѝто; я́сно; очеви́дно; ощутѝтельно; перéдъ нáшими глазáми; to jak na dłoni, э́то я́сно; очеви́дно; э́то по пáльцамъ мóжно перебрáть; §. kiedy mi na dłoni włosy urosną, (= nigdy), когда́ у меня́ на длáни волосы бýдутъ расти́; никогда́; 2. dłoń, (miara wielkości dłoni), длань, мѣ́ра величинóю [ширинóю] въ ладóнь; na dłoń szeroki, ширинóю въ ладóнь; Dło-niasty, -nisty, -niowaty, -a, -e, *adj.* 1. (na kształt dłoni ułożony), на подóбіе ладóни; *Bot.* ладóнчатый, имѣющій видъ ладóни [*abo* длáни]; длaневѝдный, *Eccl. sl.* длaнѝстый; *v.* лапчáтый; liście dłoniste, (*folium palmatum*), ладóнчатый[*abo* длaневѝдный, лапчáтый] листъ; korzeń dłoniasty, (*radix palmata*), длaневѝдный [*abo* ладóнчатый] кóрень; 2. (wielkości dłoni), длáнный, имѣющій мѣ́ру въ ладóнь, величинóю *abo* ширинóю въ ладóнь [*abo* въ длань]; -niowy, Dłonny, -a, -e, *adj.* 1. (od dłoni), ладóнный, *Eccl. sl.* длáнный; принадлежащій къ ладóни, относящіеся къ длáни; dłoniowe prążki, ладóнныя чёрты; 2. dłoniowy, v. Dłoniasty (2).

Dłóto, Dłuto, -a, *n.*, Dłótko, Dłutko, -a, *n. dim.* долотó, длáто, долóто, *dim.* долотцó, долóтечко; вáйло, *dim.* вáйльце; дло́тем wyrzynać, wyrabiać, долóбить долотóмъ; v. Dłótować; Dłótkowaty, Dłutkowaty, -a, -e, *adj.* (na kształt dłóta), долóтчатый; на подóбіе долотá или долóбла; имѣющій видъ долотá или долóбла; Dłótować, Dłutować, *v. a. impf.*, wydłótować, *v. perf.*, долотѝть, долóбить долотóмъ; вáять; Dłótowy, Dłutowy, -a, -e, *adj.* долóтный.

Dłubać, *v. a. impf.* (dróżyć, wy-

Digitized by Google

dróżać, ryć, żłobić), долбѣть; выдалбливать; желобить; ковырять; колупать; *it.* рыть; вырѣзывать; dłubać w czém, v. **Gmerać**, (w czém); dłubać w zębach, ковырять въ зубахъ, выковыривать въ зубахъ, чистить зубочисткою; dłubać w nosie palcami, ковырять въ носу пальцами; dłubać się w głowie, v. **Skrobać się** (w głowie); dłubać komu w mieszku, обирать, обирать кого; опоражнивать, опорожнить у кого кошелёкъ; dłubać co jedząć, обгрызать, глодать, оглядывать, обглядывать; dłubać robiąc, (od niechcenia robić), работать, дѣлать какъ нибудь *abo* кое-какъ; работать медленно; *v.* ковырять; **Dłubacz**, -a, *m.* 1. долбилщикъ, *Eccl. si.* долбитель; рѣзчикъ, рѣщикъ; v. **Drożyciel**, **Stycharz**; 2. работающій медленно, какъ нибудь *abo* кое-какъ; v. **Mitręga**; **Dłubaczka**, -i, *f.* 1. (narzędzie od dłubania), орудіе для долбленія; зако; рѣзецъ; *v.* скобель; *cfr.* **Dłóto**; 2. *Chir.* dłubaczka balwierska, (= szpatelka, *spatula*), шпатель, лопаточка; 3. dłubaczka zębna, = **Dłubiząb**, **Dłuboząb**, -ęba, *m.* зубочистка; **Dłubanie**, -ia, *n.* долбленіе; ковырянье, *etc. v. verb.* **Dłubać**; **Dłubanina**, -y, *f.* ковырянье; колупаніе; *it.* медленная, медлительная работа; **Dłubluch**, -a, *m.* (łyżeczka od dłubania w uszach), ухоёртка, ухочистка; **Dłubiząb**, **Dłuboząb**, -ęba, *m.* (dłubaczka zębna, drewienko, piórko, spilka), зубочистка, зубочисточка, [заострённое перо или спичка или булавка, которою ковыряютъ въ зубахъ.].

Dług, -u, *m.* 1. долгъ; mieć długi, быть въ długach, имѣть долги; быть въ долгахъ; długami się obciążać, обременяться долгами; быть в długach (аż po uszy, быть по-уши въ долгахъ; имѣть много [*abo* множество] долговъ; utopiony w długach aż po uszy *abo* długów ma, jak włosów na głowie, онъ по-уши въ долгахъ [*abo* въ долгу]; онъ въ долгу, какъ въ шелку; онъ долженъ всему свѣту; reszta długu pozostała, доимка; недоимка; kapitał do spłacenia długów, [основный] капиталъ для погашенія долговъ; długi płacić, popłacić, z długów się wypłacić, wybrnąć, уплачивать, платить, заплатить долги; отдолговаться, избавиться отъ долговъ, оплачиваться, оплатиться; długów się upominać, требовать уплаты долговъ отъ кого; długów wymaganie, правежъ; długów wymagacz, правежникъ; *fig.* dług śmiertelności wypłacić *abo* zapłacić, wypłacić dług naturze, (= umrzeć), отдать послѣдній долгъ природѣ; умереть; 2. dług (= powinność, obowiązek, należytość), долгъ, обязанность; dług wdzięczności, долгъ благодарности.

Długawy, -a, -e, *adj.*, -wo, *adv.* (cokolwiek długi, obdłużny), долговатый; продолговатый; длинноватый; нѣсколько долгій; *Mathem.* czworograniec długawy, параллелограмъ, продолговатый четвероугольникъ, [у котораго всѣ противоположные бока параллельны].

Długi, -a, -ie, *adj.* (dłuższy, *compar.*), долгій; длинный; długi (co do czasu, trwający), продолжительный, продолжающійся долгое время, долговременный; długa choroba, продолжительная болѣзнь; długa zima, продолжительная зима; dzień długi, длинный день; długa suknia, длинное платье; długie włosy, длинные волосы; długa ulica, длинная улица; długi, (= długim się zdawający, nudny), скучный; (= wysoki), долгій, высокій; w długą iść, (= w przewlokę), тянуться, затягиваться, проволакиваться; sprawa poszła w długą, дѣло пошло въ протяжку; *fig.* długi język ma, (= świegotliwy, niedobry do sekretu), * у него языкъ долгъ; онъ невоздержанъ на языкъ, любитъ говорить худо о другихъ; on ma długie ręce, (= złodziej), * у него долги руки, онъ склоненъ къ воровству; онъ не чистъ на руку; онъ запускаетъ руки въ карманъ; онъ воруетъ; na długą, (= na dłuż), въ длину; **Długo**, *adv.* долго; длинно; долговременно; nie za długo, (= wkrótce, *qu. v.*), въ короткое время; скоро; długo żyć, долго жить; долгодѣйствовать; долголѣтствовать; многолѣтствовать; провождать многолѣтную жизнь; on jeszcze długo żyć będzie, онъ ещё долго проживетъ; jak długo? долго ли? до какихъ поръ? до котораго времени? доколѣ? jak długo mam jeszcze na cię (na ciebie) czekać? долго ли ещё мнѣ [придется] ждать тебя? tak długo (= póty), до тѣхъ поръ, пока; доколѣ; покуда; пока; *it.* długo (= daleko, *qu. v.*), далеко; **Długo-chwostek**, -stka, *m. H. n.* (ptaszek, sikora ogoniasta, *parus caudatus*), долгохвостикъ, хвостовка, хвостовый ремезъ [птичка]; **-chwosty**, -a, -e, *adj.* (długoogonny), долгохвостый, имѣющій долгій хвостъ; **-ciągły**, -a, -e, *adj.* (ciągnący się długo), продолжительный; долговременный; продолжающійся долгое время; choroba długociągła, продолжительная [*abo* хроническая] болѣзнь; **-cierpliwość**, -ści, *f.* долготерпѣніе, продолжительное терпѣніе; долготерпѣливость; **-cierpliwy**, -a, -e, *adj.* долготерпѣливый, имѣющій долготерпѣніе; терпѣливый; długocierpliwym być, долготерпѣти, терпѣть долго, выдерживать; **-cierpny**, -a, -e, *adj.* (długotrwały), долговременный; продолжительный; продолжающійся долгое время; **-dzienny**, -a, -e, *adj.* (wiele dni trwały), продолжительный, продолжающійся долгое время; **-grzywy**, -a, -e, *adj.* долгогривый, имѣющій долгую гриву; **-języczny**, -a, -e, *adj.* (języka długiego, *propr. et* °), долгоязычный; невоздержный на языкъ; болтливый; склонный къ клеветамъ; **-ląg**, -a, *m.*, v. **Drybias**, **Drygant**, **Drabina**; **-letni**, -a, -ie, *adj.* (wieloletni, *qu. v.*), долголѣтный; продолжающійся многіе годы; многолѣтный; **-letność**, -ści, *f.*, (długie lat pasmo), долголѣтіе; **-mowiec**, -wca, *m.* (rozwlekły w mowie), многорѣчивый; словоохотливый; разговорчивый; большой говорунъ, болтунъ; **-mowność**, -ści, *f.* (nałóg przewlekłego mówienia), многорѣчивость; словоохотливость, словоохотность, говорливость; разговорчивость; болтливость; **-mowny**, -a, -e, *adj.*, **-nie**, *adv.* (rozwlekło mówiący), многорѣчивый, [*v.* растянутый]; *Eccl. si.* долгоглаголивый; словоохотливый, словоохотный, говорливый; разговорчивый; болтливый; **-nogi**, -a, -ie, *adj.* (nóg długich), долгоногій, длинноногій; **-nosy**, -a, -e, *adj.* (nosa długiego), долгоносый, длинноносый; *v.* носачъ; **-ogonny**, -a, -e, *adj.* долгохвостый; имѣющій долгій хвостъ; **-pamiętność**, **-pomność**, -ści, *f.* долго-памятство, -памятливость; **-pamiętny**, **-pomny**, -a, -e, *adj.* долгопамятный, -памятливый; **-potomny**, -a, -e, *adj.*, **-nie**, *adv.* (przez długie potomstwo trwający), продолжающійся или существующій чрезъ долгое потомство; **-rąk**, -a, *m. H. n.* (gat. małpy), гиббонъ, долгорука обезьяна; **-ręki**, -a, -ie, *adj.* долгорукій, имѣющій длинныя руки; (co długie ręce ma, złodziej), *v. sub.*: **Długi** (°); **-roczny**, v. **Długoletni**.

Długość, -ści, *f.* долгота; длина; продолжительность; długość czasu, долгота, продолжительность времени; długość dnia, долгота дня; długość życia, продолжительность жизни; продолженіе жизни; v. **Długowieczność**; *Geogr.* długość geograficzna, географическая долгота.

Długo-sierczy, **-sierściowy**, -a, -e, *adj.* (sierści długiej), длинношерстный, долгошерстный, имѣющій длинную шерсть; **-spalski**, -a, -ie, *adj.* (sypiający długo), любящій много спать, склонный ко сну; соня (*s. c.*).

Digitized by Google

Długosz, -a, *m.* 1. (człowiek długi, wysoki), długoważny, высокій ростомъ, великорослый человѣкъ; исполинъ; 2. *Bot.* (czerwony korzeń, *anchusa*, Linn.), червленичный [*abo* красный] корень; червяница красильная, волоовій языкъ; *it.* v. Strusie pióro (*osmunda*), Podejrzeń; v. Gwoździki (Indyjskie, *flos Africanus*).

Długo-szatny, -a, -e, *adj.* (ubrany w długie szaty czyli sukcie), длиннооде́жный, носящій длинную одежду; носящій длинное платье; **-szyi**, v. **Długoszyjny**; **-szyjka**, -i, *f. Chem.* (basia długoszyjna), долгошейка, горлинка, [стеклянный шаровидный сосудъ, съ длинною, съуженною къ концу шейкою], реторта, колба; **-szyjny**, -a, -e, **-szyi**, -a, -ie, **-szyjawy**, -a, -e, *adj.* (szyi długiéj), долгошейный, имѣющій длинную шею; долгоше́я (*s. c.*); **-trwałość**, -ści, *f.* (trwanie długie), продолжительность; долговременность; долгодѣйствіе, долгодѣйство; *Eccl. sl.* многовременство; прочность; **-trwały**, -a, -e, *adj.* (trwający długo, ciągnący się), продолжительный; продолжающійся долгое время; долго существующій; долговременный; долгодѣйственный; долголѣтный; *Eccl. sl.* многовременный; длительный; прочный; długotrwałym być, долгодѣйствовать; **-trwale**, *adv.* продолжительно; долговременно; долгодѣйственно; многолѣтно; длительно; **-nohaty**, -a, -e, *adj.* (ucha długie mający), имѣющій длинныя уши, д. ручки; съ продолговатыми ушками; v. долгоушка; **-uszny**, **-uszy**, -a, -e, *adj.* (uszy długie mający), долгоухій, имѣющій длинныя уши; *fig.* długouszny, (*i. e.* osieł), * осёлъ; **-wieczność**, -ści, *f.* долговѣчность, многолѣтіе; **-wieczny**, -a, -e, **-wieki**, -a, -ie, *adj.* долговѣчный, многолѣтный, продолжающійся или существующій черезъ многіе годы; v. **Długoletni**; **-więzny**, **-więzy**, -a, -e, *adj.* (wysoki, na długich nogach), долговязый, высокій ростомъ, но тонкій; **-włosy**, -a, -e, *adj.* (włosów długich), долговолосый, имѣющій длинные волосы; (sierści długiéj), длинношерстный.

Długowy, -a, -e, *adj.* (od długu), долговый; v. **Dłużny**.

Długo-żytny, **-żywotny**, -a, -e, *adj.* долгожизненный, долгоживотный.

Dłużnica, v. **Dłużca**.

Dłuto .... **Dłótowy**, v. **Dłóto**, ... **Dłótowy**.

Dłuż, **Dłuża**, -y, *f.* 1. долгота; длина; длинникъ; na dłuż, w dłuż, w dłużą (wzdłuż, *qu. v.*), въ длину; mieć dziesięć sążni w dłuż, (na dłużą), имѣть десять саженъ въ длину; быть десять саженъ длиною; miejsce 50 sążni w dłuż, мѣсто длиною въ 50 саженъ; w dłuż arszyn, погонный аршинъ; na trzy sążnie w dłuż, на три погонныя сажени; w dłuż, (podłuż, *qu. v.*), вдоль, по длинѣ [какого либо мѣста или строенія]; na dłuż odkładać, откладывать что въ долгое время; leżeć w dłuż, (jak długi), лежать въ растяжку, лежать растянувшись; 2. **Dłuż**, -y, *f.* (sznur ciesielski), плотническій шнуръ, снуръ; *v.* отвѣсъ, прическъ.

Dłużca, **Dłuszcza**, -y, *f.*, **Dłużce**, *pl.* (rzemienie długie, które się sokołowi do nóg przypinają, dla odciągania nazad), должики, обнасцы, опутины, оборки (*pl.*) на ногахъ у соколовъ.

Dłużec, -żca, *m.* 1. опутникъ, *etc.* v. **Dłużca**; 2. v. **Dłużeń**.

Dłużeć, *v. n. impf.* (dłuższym się stawać), удлиняться.

Dłużéj, *adv. compar.* долѣ, долѣе, дольше, длиннѣе; v. **Długo**, **Długi**.

Dłużek, -żka, *m. dim.* долгёкъ; небольшой долгъ; v. **Dług**.

Dłużen, v. **Dłużny**.

Dłużeń, -żnia, *m.*, **Dłużnia**, -ni, *f.*, **Dłużec**, -żca, *m.* 1. (deska obdłużna do zamykania barci), длинная доска для заложенія [для закладки] улья *abo* бортн; 2. **Dłużnia**, (= dłuża, dłużyna, długość), долгота; длина; длинникъ.

Dłużiuchny, **Dłużuchny**, -a, -e, **Dłużiutki**, **Dłużiuteńki**, -a, -ie, *adj.* длинненькій, очень длинный, очень долгій.

Dłużmiernica, -y, *f.* (narzędzie długości), лонгиметръ; орудіе для измѣренія длины *abo* долготы; мѣнзула; межевая сажень; *it.* длинникъ; **Dłużmiernictwo**, -a, *n.* (nauka matematyczna mierzenia długości), лонгиметрія, долгомѣріе; **Dłużmiernik**, -a, *m.* (mierzyciel długości), мѣряльщикъ долготы *abo* длины.

Dłużnia, v. **Dłużeń**.

Dłużnica, -y, *f.*, **Dłużniczka**, -i, *f.* 1. (która dług winna), должница, [взявшая что-либо въ долгъ]; 2. **Dłużnica**, (= rzecz jaka długa, *np.* deska, tarcica, *etc.*), какая-нибудь длинная вещь; **Dłużniczy**, -a, -e, *adj.* должничій, принадлежащій или относящійся къ должнику; должниковъ; **Dłużnik**, -a, *m.*, **Dłużniczek**, -czka, *m. dim.* 1. (który dług winien), должникъ, [взявшій что-либо въ долгъ]; 2. † длужник, (ten, któremu dłużno, wierzyciel), заимодавецъ, кредиторъ.

Dłużność, -ści, *f.* должность; долгъ; должное; **Dłużny**, **Dłużen**, -na, -ne, *adj.* 1. должный, долженъ; имѣющій на себѣ долгъ; обремененный долгами; въ долгахъ; dłużen mi pięć rubli, онъ мнѣ долженъ пять рублей; 2. (= winien, obowiązany, powinien, *qu. v.*), должный, обязанный; 3. dłużny, (= długowy, od długu), долговый.

Dłuższy, *compar.*, v. **Długi**.

Dłużyć, *v. a. impf.* 1. (długim czynić, przy-, prze-dłużać), длить, продлить, удлинять, дѣлать длиннѣе, прибавлять въ длину, продолжать; тянуть; **-się**, *v. r.* длиться, продлиться, тянуться; 2. **Dłużyć**, *v. a.* (długu nabawiać), вводить въ долгъ; **-się**, *v. r.* должать, задолжать, входить въ долгъ, дѣлать долгъ; v. **Zadłużyć**, **Nadłużyć**.

Dłużyna, **Dłużyzna**, -y, *f.* длина, долгота, длинникъ.

Dma, -y, *f.* 1. (wianie wiatru), вѣяніе вѣтра; v. **Podmuch**, **Powiew**; 2. v. **Dna**, (denna choroba).

Dmę, **Dmie**, дую, дуетъ; v. **Dąć**.

Dmidzban, -a, *m.* (moczymorda, moczywąs), горькій пьяница; питухъ.

Dmuch, -u, *m.* (dmuchnienie, dęcie, dma), духъ, дуновеніе, лёгкое движеніе воздуха, дуновеніе вѣтерка, вѣяніе вѣтра; **Dmuchać**, *v. a. contin.*, **Dmuchnąć**, *v. semel.* дуть, дунуть на что; dmuchać na ogień, дуть на огонь, раздувать огонь; dmuchać w co, дуть во что; v. **Dąć**; dmuchać na gorące jedzenie, дуть на горячее кушанье; §. kto się na gorącym sparzy, i na zimno dmucha, кто на молокѣ обжёгся, дуетъ и на воду; пугливая ворона кустá боится; обжёгшись на молокѣ [*abo* на молочкѣ], стáнетъ дуть и на воду [*abo* и на водицу]; §. lepiéj dmuchać, niżeli chuchać, лучше избывать какъ недоставать; §. i dmucha i chucha, (= ani ciepły, ani zimny; bez charakteru), у него изъ одного рта и тепло и холодно; изъ одного рта, да не одни вѣсти; у него на языкѣ мёдъ, а подъ языкомъ ледъ; онъ говоритъ и такъ и сякъ; онъ человѣкъ двуязычный, безхарактерный; dmuchać w palce (= chuchać w garść, лапе лизáть), * положить зубы на полку; сидѣть безъ хлѣба; терпѣть нужду; голодать; w ul dmuchnąć (= licho pobudzić, narazić się, natrzeć), * дунуть въ улей; раздражать, разсерживать непріятеля; *fig.* dmuchać, (= poddymać, podusuczać) подстрекать, задорить, подзадоривать, поджигать, подущать, наущать; dmuchać, dmuchnąć co do ucha, dmuchnąć komu co w ucho, (= szepnąć, *etc.*), шептать кому что тайно; шептать, шепнуть кому-либо на ухо; дуть кому-либо въ уши; надувать, надуть кому-либо уши *abo* въ уши;

Digitized by Google

наговáривать; dmuchnąć warcab, (w warcaby grając: zabrać drugiemu bierkę, którą zapomniał zbić, игрáя въ шáшки:) фýкать, фýкнуть, сфýкнуть шáшку, [фýкнувъ] снесть *abo* снять съ доскú шáшку, за зѣвóкъ; dmuchać pod nos komu, (= pyszno się stawić), стáвить кого́ ни во что́; пренебрегáть кѣмъ; *it. v. sub:* Nos (= grać komu na nosie); dmuchać komu w kaszę, v. Kasza; dmuchać z pychy, (nadymać się), быть гóрдымъ, дýться, надувáться, надмевáться, пѣ́шиться, спесúвѣть, гордúться; dmuchnąć dokąd, dmuchnąć w nogi, (uciekuąć, dać drapaka, *qu. v.*), скóро уйтú, убѣжáть, удрáть, дать дрáла, дать тáгу, дать стречкú, улизнýть; dmuchnąć kogo, (= palnąć, grzmotnąć, golnąć, *qu. v.*), удáрить кого́; задáть кому́; шлёпнуть; dmuchnąć kogo w pysk, заѣхáть кому́ въ рóжу [*abo* по рóжѣ]; пáнуть кого́ по щекѣ; дать кому́ пощёчину [*abo* оплеýху, заýшину]; Dmuchacz, -a, *m.* (co dmucha, dymacz), дýющій, котóрый дýетъ, *Eccl. sl.* дуновúтель; раздувáльщикъ; Dmuchaczka, -i, *f.* 1. (co dmucha), дýющая, котóрая дýетъ; раздувáльщица; 2. = Dmuchawka, -i, *f.* (rura do przedmuchywania), духовáя трýбка; продувнóй стволъ; *it.* выдувáльная трýбка; *it.* раздувáльный мѣхъ; v. Dymacz; Dmuchanie, -ia, *n.* раздувáніе; днéніе; надувáніе; Dmuchnąć, v. Dmuchać; Dmuchnienie, -ia, *n.*, v. Dmuch.

Dna, -y, *f. Med.* (denna czyli dnawa niemoc, denna choroba ili boleść, łamanie stawów, suchobolność, scyatyka, ἀφῤῥιτις, *dolores articulorum, morbus articularis, sciatica, coxalgia, ischias*), ломóта; ломъ [*abo* боль] въ костáхъ; ломóта *abo* ломъ въ сустáвахъ; ревматúзмъ; ломъ [*abo* боль] въ бедрáхъ; сціáтика; *Eccl. sl.* членóвная болѣзнь; сустáвная болѣзнь; дна ножна, (*arthritis pedum, podagra*), подáгра, [болѣзнь въ нóжныхъ сустáвахъ, а наибóлѣе въ пáльцахъ]; дна ręczna, (*arthritis manus, chiragra, χειράγρα*), хирáгра, ломъ въ рукáхъ, ломóта въ ручнúхъ сустáвахъ; dna trzewna, (dna trzew *abo* jelit; v. Kolika & Miserere; *ileus, dolor iliacus, etc.*), подвздóмная колúка; упóрный запóръ нúзомъ; v. Gonagra; † Dnawy, -a, -e, *adj.* (suchobolny, scyatyczny), ломóтный; ревматúческій; *Eccl. sl.* членобол̀ѣзненъ; имѣющій боль [болѣзнь] въ сустáвахъ; dnawa niemoc, d. choroba, d. boleść, v. Dna.

Dni, Dnia, v. Dzień.

Dnieć, dniało, dnieje, *v. impers. impf.* (= świtać), свѣтáть, разсвѣтáть; dniało, свѣтáло, разсвѣтáло; dnieje, свѣтáетъ, разсвѣтáетъ; jak tylko dnieć zacznie, какъ тóлько стáнетъ свѣтáть; какъ скóро разсвѣтѣтъ; na разсвѣтѣ; Dnienio, -ia, *n.* (*prima lux*), разсвѣтъ; (= świtanie, rozświtanie), свѣтáніе, разсвѣтáніе; z dnieniem (*np.* wstawać, zaczynać co robić), съ разсвѣтомъ; чуть свѣтъ; спозарáнку; спозарáнковъ; (*np.* wyjechać), на разсвѣтѣ.

Dniowonocna równość, *f. Astron.* (*aequinoctium*), равнодéнствіе; равнонóщіе; v. Nocoróżnia.

Dniowy, -a, -e, *adj.* (ode dnia; v. Dzień), днéвный & дневнúй; относящійся ко дню; подѣ́нный; dniowe światło, днéвный свѣтъ; v. Dzienny.

Dno, -a, *n.*, v. Denko, -a, *n. dim.* (spód, zawarcie dolne naczynia), дно, *dim.* дóнце, [исподная часть какóго-либо сосýда или вмѣстúлища]; dno beczki, дно бóчки; бóченное дно; dno w beczkę wprawić, вдѣлать, встáвить дно въ бóчку; wybić dno z beczki, вы́бить, вы́ниба́ть дно у бóчки *abo* изъ бóчки; wybić, wytrząсić dno z naczynia, вы́ниба́ть дно у сосýда; do dna wypić, вы́пить до дна, * осушúть до дна; dno armaty, дно [казéнная часть] пýшки; dno okrętu, dno okrętowe, dno nawy, дно корабля́; днáще; *it.* трюмъ; dno wieży, (dolna wieża, kara kryminalna), подзéмная темнúца; dno morza, рѣ́ки, (= grunt), морскóе дно, рѣ́чнóе дно; dno, (spód jakiéj materyi), v. Tło; *Mathem.* dno, (*basis;* v. Podstawa), óснов; основáніе; *Anat.* dno oka, (*retina;* v. Retina), сѣтчáтая глазная оболóчка [*abo* плевá]; нéрвная оболóчка; *Bot.* dno, (*receptaculum*), плодовмѣстúлище; плодовмѣстúе; цвѣтнóе лóже; bez dna, безъ дна; (v. Bezdenny); do dna, до дна; (= do szczętu, *etc.*) до основáнія; v. Zupełnie, Zgoła; już dna sięga, ужé дно видáть, ужé прихóдитъ къ концý, скóро бýдетъ конéцъ, ужé укáнчивается; v. Grunt.

Do, *praep. c. Gen.* до; къ, ко; по; въ, во; для; дожýть до старóсти; дойтú до назначéннаго мѣ́ста; po długiéj podróży doszli nakoniec do miasta, по долговрéменномъ путú наконéцъ дошлú до гóрода; do mojego, do swojego domu, до моегó, до своегó дóма; do dna (*np.* wypić, вы́пить), до дна; do piątéj godziny, до пятú часóвъ; do widzenia! до свидáнья! zostaw' to do następnego miesiąca, остáвь ýте до бýдущаго [*abo* до слѣдýющаго] мѣсяца; raz do roku, разъ [*abo* одúнъ разъ] въ годъ; dwa razy do roku, два рáза въ годъ; bywa u mnie cztery razy do roku, онъ бывáетъ у менú четы́ре рáза въ годъ; od roku do roku, изъ-году въ годъ; (= co rok), кáждый годъ, всякúй годъ; *it.* годъ-óтъ-году; od .... do, отъ .... до; съ [*abo* со] .... до; od słowa do słowa, отъ слóва до слóва; od słów doszło do rzeczy, отъ словъ дошлó до дѣ́ла; *it.* do rzeczy, *v. sub:* Rzecz; wszystko opowiedział od słowa do słowa, онъ всё разсказáлъ отъ слóва до слóва; (tłómaczenie) do słowa, слóво въ слóво; досло́вный; ode dnia do dnia, со дня нá день; pracowali (robili) od rana do wieczora, работáли съ утрá до вѣ́чера; od rana do nocy, съ утрá дó ночи; do dnia, до разсвѣ́та; предъ разсвѣтомъ; v. Dzień; przejrzeć wszystko od góry do dołu, пересмотрѣ́ть всё свéрху до низý; od czasu do czasu, отъ врéмени до врéмени; do czasu, *v. sub:* Czas; od głowy aż do stóp, (*abo* od stóp do głowy), съ головú до ногъ; do nowego roku, до нóваго гóда; do zielonych świątek, до Трóицы; do kolan (= po kolana, *np.* woda), по колѣ́но, по колѣ́на; aż do krwi (kogo bić, бѣ́ть кого́) дó крови; v. Krew'; do gardła bronić, = do upadłéj, do ostatniego tchu, бѣ́ться до смѣ́рти; (wysłał, pojechał, pisał, *etc.*) do Warszawy, въ Варшáву; pisał do Wiednia, онъ писáлъ въ Вѣ́ну; wyjechał do dóbr swoich, онъ выѣ́халъ въ дерéвню; po-, wy-słać kogo do miasta, посла́ть кого́ въ гóродъ; mam prośbę do Pana, я имѣ́ю къ Вамъ прóсьбу; włożyć, schować co do kieszeni, положúть, спрáтать что́-либо въ кармáнъ; iść do kościoła, do miasta, идтú въ цéрковь, въ гóродъ; poszedł do kościoła, do miasta, онъ пошёлъ въ цéрковь, въ гóродъ; idź do diabła! do kata! подú [*abo* пошёлъ, убирáйся] къ чёрту! (*v.* Diabeł, Bies, Kat, Kaduk, *etc.*); pół do pierwszéj, do trzeciéj, do dziesiątéj, *etc.* (*sc.* godziny), половúна пéрваго, трётьяго, дѣсáтаго; przyjdź do mnie w pół do trzeciéj, приходú ко мнѣ́ въ половúнѣ трётьяго; papiér do pisania, пи́счая бумáга; książka do (= dla) czytania, кни́га для чтéнія; pióro do pisania, пи́счее перó, [перó для писáнія]; piórko do zębów, (= zębodłub, dłuboząb, *qu. v.*) зубочúстка; szczoteczka do zębów, зубочúстка; зубочúстная [*abo* зубнáя] щёточка; proszek do zębów, зубочúстный [*abo* зубнóй] порошóкъ; szczotka do (ili od) bótów, бáтмáнная щётка; szczotka do (ili od) sukień, платьнáя щётка; butelka, flaszka, do octu, бутúлка на ýксусъ; co do, что до, (przy opuszczeniu

Digitized by Google

słowa: tyczeć się, ściągać się, mieszać się, wtrącać się, należeć, i t. p.), *np.* co do mnie, tom (ili to jestem) z tego kontent, wto do mení kasáetsa, a ótimx dowólenx; wto do mení kasáetsa, a na óto soglásenx; co do tego, to ja . . . , wto do ótogo kasáetsa, to a . . . ; kasátelno ótogo, a . . . ; co mi (mnie) do tego? wto mnê do ótogo? mnê kakáia nuzdá do ótogo? wto mnê za dźło? co mnie do jego interesów? wto mnê do eró dźłx? mnê kakáia nuzdá do eró dźłx? mnie nic do tego, óto do mená ne kasáetsa; óto ne moê dźło; co tobie do tego? wto tebê do ótogo? tebê kakáia nuzdá do ótogo? wto tebê za dźło? kakóe tebê dźło? §. do czegoć nic, temu daj pokój, (nie wtrącaj się w cudze rzeczy), *fam.* ne sýiся ne vx swoê dźło; vx wuzíia dźła ne mêmáiся; §. vx wuzóê monastýrx sx swoímx ustáwonx ne xodź; §. ukázwnkx Erémá ukázwnoê dóma; *it.* do = *v.* **Na, Przeciw**; brać do serca, przyjmować, -mać kx sérdcu; tosków-ać; brać do głowy, brać (vzyć, *v. perf.*) sebê wto vx gólowy; *Mathem.* jeżeli *A* do *B*, jak *B* do *C*, tedy też *A* do *C*, jak *B* do *C*, ésli *A* otnósetsa kx *B*, kakx *B* kx *C*, takx [otnósetsa] *A* kx *C*, kakx *B* kx *C*; trzy ma się do sieściu, jak sieść do dwanastu, [3 : 6 = 6 : 12], trzi otnósetsa kx sieśti, kakx sieść kx dźwánádcati; jak się ma 1 do 5 tak 5 do 25, kakx 1 otnósetsa kx 5 takx 5 kx 25; do czego (na co)? kx ceú? dla wtego? za wêmx? na wto? lekarstwo do oczu, lekárstwo [ximówka] dla glazx; glazwóe lekárstwo; do ręku mieć co (= pod ręką, na dorędziu, *qu. v.*), mêć kodx rukóю; mêć na gotówź; być do ręki, być kodx rukóю; być gotówbimx; powiedz do prawdy, woworé, skażú po právdê, po ístinê; do prawdy? tówno li? právda? do prawdy! takx právda! tówno takx! ne xutá! bezx xýtokx! *v.* **Prawda**; do (= według, *qu. v.*), po; ubierać się stosownie do mody, odźváetsa po módê; do twarzy, kx licú; nie do twarzy jéj ten kapelusz, óta xlánka eê ne kx licú, [*abo* ne idźtx kx eê licú]; óta xlánka kx neê ne pristála; do pary, *v.* **Para, Dobierać.**

Do-, = do-.

Doba, -y, *f.* 1. (przeciąg czasu 24 godzin), sýtki (*pl.*), [vrémá costóiące iazx dwádcati czetyrêxx czasóvx], *Eccl. sl.* noщedénicwo, noщedénctwie; *v.* wcenoщedénctwie; na dobę, od doby do doby, (= na 24 godzin), nosýtochno, nocýtochno; 2. (część czasu, chwila), czętáca vrémeni; koróttkoe vrémá; minuta; 3. (pewny czasu punkt, pora, *qu. v.*), vrémá; poró; *v.* **Czas**; w każdéj dobie, bo wsákoe vrémá; 4. (dola, położenie, sytuacya, *qu. v.*), [vrémennoe] obstoátelstwo, okolíchnost; polozénie; sostoánie; ýcasti; sudbá.

Dobadać, *v.* **Dobość.**

Doba-dać się, *v. r. perf.* (dopytać się, dojść, znaleść, *qu. v.*), donskátsa; ispytátx; vznátx; razuznátx; razvêdátx; raspros-ítx; iscźdovátx; vêvêdátx; -dywać się, *v. r. frequ.* (do-, wy-pytywać się, * dochodzić, szukać), dopitýwatsa; ispitýwatx; iscźdýwatx; dovêdýwatsa; raspráwiwatx; vêvêdýwatx; -dywanie się, -ia, *n.* raspráwiwanie; raz-, vx-vêdýwanie.

Dobek, -bka, *m. npr.* (imię starodawne:) *Dobieslaus*; §. pierwéj Sobkowi, potém Dobkowi, (=pierwéj sobie, potém tobie; pierwszy ja, drugi ty; bliższa koszula ciału, niż suknia), sperwá moá ócherędź, a potómx twoá; §. swoá rubáшka blíże xx tźlu.

Dobić, *v. a. perf.*, **Dobijać**, *v. impf. & frequ.* (wbić aż po należytą miarę), vbítx, vbíwátx; vxolotátx, vxolátiwatx; dobítx, dobíwátx; doxolotátx, doxolátiwatx; dobić komu, kogo, (= wybić go należycie, wygarbować, wylatać skórę na urząd; * porazić, pogromić tęgo), porádkomx poxolotítx koró; otdýtx koró; otvalítx koró; otvalítx [*abo* nagrêtx] komý bokú; otvalátx koró na ódź kórxi; * vobítx, vobíwátx; porazítx, porażátx; pobêdítx, pobêżdátx; razbítx [nepriátela] ná golovu, sovêrxêno istrebítx, vnictóżitx, -żátx; dobić kogo, (domordować, na śmierć zabić), vbítx koró; prinxibítx; vxodítx; otpráwitx koró na tótx svêtx; dać komý korovýnx [*abo* karavýnx]; *it.* dobić kogo, (= dokonać, wyniszczyć go zupełnie, dogubić), nogubítx koró; razozrátx koró xx konécx; dokonátx koró; dovestí koró do krájnosti, do istoщénia; pustátx koró vx odnóê rubáшkê; (= dorzezać bydlęcia, doszlachtować), prinxibítx, vbítx; zaxolotítx; zarêzátx; dobić do lądu, do brzegu, (= przybić, przylądować) pristátx kx béperу; prinvalítx kx béperу, doplítx do béperа; dobić (w grze, jeszcze lepszą kozerą przybić, przytłuc), perekrítx, perebítx [mládźшую] kárty stárшею; dać sxrukýnx; dobić interes(s)u, (dokonać, dotrzeć, do skutku przyprowadzić, ukończyć), sovêrxítx dźło, okóńchitx, prinvêstx dźło kx konců; targu dobić, (dokończyć, ukończyć, albowiem przy zgodzie ręce sobie biją, dłonią w dłoń biją), zakluchítx torgx, udárítx po rukámx, storgováetsa sx kêmx vx vêmx (za wto); **Dobić się**, *v. r.*, - się dokąd (= bijąc przedrzeć się dokąd), probítsa, síxlow proloxítx sebê putx, síxlow voitú kudá-nibúdź; odcięty od armii oddział dobił się przez nieprzyjaciela, [vrémennoe] obstoátelstwo, okolíchnost; polozénie; sostoánie; ýcasti; sudbá.

Dobadać, *v.* **Dobość.**

Doba-dać się, *v. r. perf.* (dopytać się, dojść, znaleść, *qu. v.*), donskátsa; ispytátx; vznátx; razuznátx; razvêdátx; raspros-ítx; iscźdovátx; vêvêdátx; -dywać się, *v. r. frequ.* (do-, wy-pytywać się, * dochodzić, szukać), dopitýwatsa; ispitýwatx; iscźdýwatx; dovêdýwatsa; raspráwiwatx; vêvêdýwatx; -dywanie się, -ia, *n.* raspráwiwanie; raz-, vx-vêdýwanie.

Dobek, -bka, *m. npr.* (imię starodawne:) *Dobieslaus*; §. pierwéj Sobkowi, potém Dobkowi, (=pierwéj sobie, potém tobie; pierwszy ja, drugi ty; bliższa koszula ciału, niż suknia), sperwá moá ócherędź, a potómx twoá; §. swoá rubáшka blíżе xx tźlu.

Dobić, *v. a. perf.*, **Dobijać**, *v. impf. & frequ.* (wbić aż po należytą miarę), vbítx, vbíwátx; vxolotátx, vxolátiwatx; dobítx, dobíwátx; doxolotátx, doxolátiwatx; dobić komu, kogo, (= wybić go należycie, wygarbować, wylatać skórę na urząd; * porazić, pogromić tęgo), porádkomx poxolotítx koró; otdýtx koró; otvalítx koró; otvalátx [*abo* nagrêtx] komý bokú; otvalátx koró na ódź kórxi; * vobítx, vobíwátx; porazítx, porażátx; pobêdítx, pobêżdátx; razbítx [nepriátela] ná golovu, sovêrxêno istrebítx, vnictóżitx, -żátx; dobić kogo, (domordować, na śmierć zabić), vbítx koró; prinxibítx; vxodítx; otpráwitx koró na tótx svêtx; dać komý korovýnx [*abo* karavýnx]; *it.* dobić kogo, (= dokonać, wyniszczyć go zupełnie, dogubić), nogubítx koró; razozrátx koró xx konécx; dokonátx koró; dovestí koró do krájnosti, do istoщénia; pustátx koró vx odnóê rubáшkê; (= dorzezać bydlęcia, doszlachtować), prinxibítx, vbítx; zaxolotítx; zarêzátx; dobić do lądu, do brzegu, (= przybić, przylądować) pristátx kx béperу; prinvalítx kx béperу, doplítx do béperа; dobić (w grze, jeszcze lepszą kozerą przybić, przytłuc), perekrítx, perebítx [mládźшую] kárty stárшею; dać sxrukýnx; dobić interes(s)u, (dokonać, dotrzeć, do skutku przyprowadzić, ukończyć), sovêrxítx dźło, okóńchitx, prinvêstx dźło kx konců; targu dobić, (dokończyć, ukończyć, albowiem przy zgodzie ręce sobie biją, dłonią w dłoń biją), zakluchítx torgx, udárítx po rukámx, storgováetsa sx kêmx vx vêmx (za wto); **Dobić się**, *v. r.*, - się dokąd (= bijąc przedrzeć się dokąd), probítsa, síxlow proloxítx sebê putx, síxlow voitú kudá-nibúdź; odcięty od armii oddział dobił się przez nieprzyjaciela, otrźżanný otx ármii otrádx probíłся skvozx nepriátela; *fig.* dobić się, (z trudnością, z przezwyciężeniem, z przełamaniem przeszkód dokazać), preodolátx, prevozmóxx [sve prepátstvia]; dobić się, (z trudnością dopiąć), dobítsa čego; dostígnutx *abo* dostíx, dostátx sx bolшímx trudóмx; dobić się czego, (biciem się, walką, wojną, orężem nabywać, zyskać, zdobyć), oderžátx, sniskátx, priobrêstx síxlow oryżia; savoevátx; dobić się, dobić siebie samego, (dogubić się, dokonać się, domordować się, dorznąć się, *propr. et* *), razorátsa vx konécx; nogubítx sebá, nogubítnsa; ubítsa, ušmíbátsa do smêrti, dać sebê korovýnx; v. **Dobijać się**; **Dobicie**, -ia, *n.* dobívka, *etc.*, *v. verb.* **Dobić & Dobita, Dobitka**; dobicie do brzegu, pristavánie kx béperу; doplítie; *v.* **Lądowanie.**

Dobiedz, Dobieżeć, (*Praet.* dobiegł, dobieżał), *v. n. perf.*, **Dobiegać**, *v. contin.*, **Dobiegiwać**, *v. frequ.* **Dobiegnąć**, dobiegnie, *v. semelf.* dobêżátx, dobêżátx; dobêżátx, dobêżnutx; dojtí; dobiedz czego, (osiągnąć, otrzymać, *qu. v.*), dostígnutx, oderžátx, priobrêstx, polyčítx, dostátx; dobiedz kogo, (doścignąć), dogonátx, dostígnutx óbżýщаго ili idýщаго; *v.* **Doskoczyć**; *cfr.* **Biegać.**

† **Dobieg**, -u, *m.* **Dobieganie, Dobiegnienie, Dobieżenie**, -ia, *n.* dobêżánie, dobêżánie; dostiżénie; dogonánie.

Dobiegły, -a, -e, *adj.* dostiżímый.

Dobiegnąć, Dobiegnienie, *v.* **Dobiedz, Dobieg.**

Dobielać, *v. a. impf.*, **Dobielić**, *v. perf.* dobêlivátx, dobêlítx, okónčivátx bêlénie; **Dobielić się**, *v. r.*, **Dobieleć**, *v. n.* dobêlítsa; sdêlátsa bêlýmx.

Dobierać, *v. a. contin.*, **Dobrać**, *Fut.* 1. *p. s.* dobiorę, 3. *p. s.* dobierze, *v. perf.* 1. (przyczyniać co jeszcze brakuje do zupełności, uzupełniać), dobirátx, dobrátx, dopolnítx, dopólnitx nedostaщее; vzítx ešê; *it.* v. **Dopełnić, Domierzyć**; 2. (= do szczętu, do reszty co zabrać), dobrátx, okóńchitx sobirátnie; 3. (wybierać stosownie do czego, wyszukiwać z umysłem), izbirátx, vybirátx, vybrátx; primêrivátx, primêrítx, primêrítx; dobierać, dobrać konie, (do maści), podbirátx, podobrátx xoшadêй podx mastx [*abo* podx mersti]; - (= do pary), podbirátx, podobrátx xoшadêй podx párу [*abo* podx státx]; dobierać, dobrać klucz, pribirátx, -brátx ключx [kx zamkú], prinskivátx, -skátx ключx; dobierać głosem, tonem, *v.* **Wtorować**; **Dobierać się**, **Dobrać się**, *v. r.* 1. (do pary się zgadzać, *qu. v.*, stosownie do siebie

Digitized by Google

się zdarzać; na co sobie podobnego trafiać, lub też podobnego sobie szukać), идтй другъ къ другу, соотвѣтствовать другъ другу; искать равнаго себѣ, искать себѣ подобнаго, выискивать себѣ подобнаго; dobrali się, dobrała się para, они пара другъ другу; счастлива пара; nie dobrali się, они не пара другъ другу; 2. – się dokąd, do czego, czego (z trudnością dochodzić, dosięgać czego, przedzierać do czego), добираться, добраться; нескоро, съ трудомъ достигать, достигнуть до чего-либо, пробиваться, -биться, пробираться, -браться, продираться, -драться, доходить, дойти; **Dobieracz**, -a, *m.*, добиратель, добирающій что-либо; подобратель; избиратель, выбиратель; прибиратель, прибиральщикъ; **Dobieranie, Dobranie**, -ia, *n.*, v. **Dobór.**

Dobierka, Dobiorka, -i, *f.* 1. (co się dobrało czyli dostało do rzeczy, do miary), добранная, подобранная, выбранная вещь и проч.; добборъ; выборъ; (dobieranie), избраніе; выборание; 2. (piwo jeszcze nie zachmielone, którém się war zaprawia), чистой сладкій взваръ, спускаемый при варенія пива, прежде прямѣся хмеля].

Dobieżny, -a, -e, *adj.* (dobiegający), добѣгающій; *Astron.* miesiąc dobieżny, (przeciąg czasu od jednego złączenia księżyca ze słońcem aż do drugiego złączenia następnego), синодическій мѣсяцъ; *it.* obieg miesiąca dobieżny, (rachują od złączenia się go ze słońcem do powrotu na tenże sam punkt), синодическое обращеніе луны; *it.* rok planet dobieżny, синодическій годъ планетъ.

Dobijać, v. **Dobić**; **Dobijać się**, *v. r.* (bijąc dodzierać się dokąd), пробиваться, силою пролагать себѣ путь, съ трудомъ проходить; пробираться; *it.* преодолѣвать, превозмогать; – się, (= wlamywać się, *np.* o złodzieju), вламываться; – się do lądu, (zmierzać, kierować do lądu, do brzegu), плыть прямо къ берегу; доплывать до берега; v. **Lądować**; dobijac się czego *abo* o co, (walczyć o co bijąc się, walcząc o co usiłować, wojną, orężem czego dopinać, w brew trudnościom dopinać czego, *propr.* et *), добиваться; стараться достичь до чего-либо; домогаться; усильно стараться получить, одержать что-нибудь; преодолѣвать, превозмогать [всѣ препятствія]; одерживать, снискивать, пріобрѣтать силою оружія; завоевывать; v. **Dobić się**; **Dobijanie**, -ia, *s.n.v.* добиваніе, вколачиваніе, доколачиваніе; убиваніе; пришибаніе; заколотіе; зарѣзываніе; *etc. v. verb.* **Dobić, Dobijać** (się); *it.* v. **Dobiłka**; *Jur.* kradzież z dobijaniem się, воровство [*abo* кража] со взломомъ.

Dobiór, v. **Dobór.**

Dobiorka, v. **Dobierka.**

Dobita, -y, *f.*, **Dobitka**, -i, *f.* (dobicie, dobijanie, ostatni cios, dokończenie), добивка, добиваніе; добивка; окончательное исполненіе, совершеніе, довершеніе, конецъ, истребленіе, совершенное разореніе; послѣдній ударъ; *v.* koroczyć; na dobitkę, наконецъ; въ заключеніе.

Dobitnie, -no, *adv.* ясно; аккуратно; точно; сильно; убѣдительно; выразительно; **Dobitność**, -ści, *f.* аккуратность; точность; убѣдительность; проницательность; **Dobitny**, -a, -e, *adj.* ясный; аккуратный; точный; сильный; убѣдительный; выразительный. [bić.

Dobito, Dobity, *part. p.*, v. **Do-**

Dobliżać, v. **Przybliżać.**

Dobór, Dobiór, -u, *m.* (dobieranie, dobranie, *etc.*), добборъ; подборъ; подобраніе; выборъ; избраніе; **Doborność**, v. **Wyborność, Wybór**; **Doborny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* избранный; выбранный.

Dobość, (*Praet.* dobodł; *Fut.* dobodę), *v. a. perf.* убить, заколоть рогами; *fig.* v. **Dokuczyć, Dopiec** (do ostatniego).

Dobosz, -a, *m.*, **Doboszek**, -szka, *m. dim.* барабанщикъ, бубенщикъ.

Dobra, *gen.* dóbr, *pl.*, v. **Dobro.**

Dobrać, Dobranie, v. **Dobierać, Dobieranie**; **Dobrany**, -a, -e, *part.* подобранный, избранный, выбранный; dobrany klucz, прибранный ключъ; dobrana para, dobrane małżeństwo, счастливая пара *abo* четѣ; dobrane wojsko, отборное войско.

Dobre, v. **Dobry.**

Dobrnąć, *v. n. semelf.*, бродомъ дойти до..., пройти; проникнуть; вывѣдать, извѣдать; изслѣдовать; отыскать; вникнуть въ какое-либо дѣло.

Dobro, -a, *n.* благо; добро; благополучіе, счастіе, благоденствіе; польза; наивысшее добро, высочайшее благо; dobro publiczne, общественное благо; cudze dobro, чужое добро; **Dobra**, *gen.* dóbr, *pl.* (co kto posiada), помѣстье; деревня, благая, имѣніе, буторъ; dobra ruchome, движимое имѣніе, имущество; dobra nieruchome, недвижимое имѣніе; dobra kościelne, церковное имущество; церковное имѣніе; dobra spadkowe, наслѣдственное имѣніе; имѣніе по наслѣдству; dobra doczesne, земныя блага.

Dobroć, -ci, *f.* доброта; доброе serca, duszy, доброта сердца, добродушіе, добросердѣіе, радушіе.

† **Dobrochętny**, -a, -e, *adj.* доброхотный.

Dobro-czyńca, -y, *m.* благодѣтель, благотворитель; **-czynnica**, -y, *f.* благодѣтельница, благотворительница; **-czynność**, -ści, *f.* благодѣяніе; благодѣтельность, благотвореніе, добротворѣніе; v. **Dobrodiejstwo**; **-czynny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* благодѣтельный, благотворительный, добродѣтельный, добротворный.

Dobro-dziéj, -a, *m.* 1. добродѣй; благодѣтель; благотворитель; 2. Pan Dobrodziéj, милостивый Государь; v. **Mość**; **-dziejka**, -i, *f.* благодѣтельница; **-dziejowy**, -a, -e, *adj.* благодѣтелевъ; **-dziejski**, -a, -ie, *adj.* благодѣтельный; **-dziejstwo**, -a, *n.* добродѣтель, благодѣяніе, благодѣтельство, благотвореніе; **-dziejstwami obdarzyć**, облагодѣтельствовать; **obdarzony dobrodziejstwami**, облагодѣтельствованный; **-myślny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* благомыслящій, благомысленный; **-rzeczliwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* доброрѣчивый; **-rzeczyć**, *v. a.* благословлять, -вить; v. **Błogosławić.**

Dobrota, -y, *f.*, **Dobrotliwość**, -ści, *f.* доброта, добродушіе; **Dobrotliwy**, -a, -e, *adj.* -wie, *adv.* добродушный; **Dobrowierny**, -a, -e, *adj.*, v. **Prawowierny.**

Dobrowolność, -ści, *f.* добровольство; **Dobrowolny**, -a, -e, *adj.* добровольный, самохотный, самопроизвольный, самовольный; -nie, *adv.* -no; волею; **Dobrowonny**, -a, -e, *adj.* благовонный.

Dobruchać, *v. a. impf.*, udobruchać, *v. perf.* укрощать, смягчать.

Dobruchny, Dobruszchny, -a, -e, **Dobrutki, Dobruteńki, Dobreńki**, -a, -ie, *adj.* предобрый, очень хорошій. [стать.

Dobrukować, *v. a. perf.* домо-

Dobry, -a, -e, *adj.* [v. Lepszy, *compar.*], добрый, благій; хорошій; dobry do czego, способный, годный, гожій; пригодный; dobre mienie, v. **Dostatek**; dobry dzień! здравствуй! dobra myśl, v. **Myśl**; dobra wola, изволеніе; v. **Wola**; **Dobrze**, *adv.* [v. Lepiéj, *compar.*], добро; хорошо; dobrze tak, исполать! to dobrze! это дѣло! dobrze się mieć, благо имѣться.

Dobudować, *v. a. perf.*, **Dobudowywać**, *v. frequ.* достроить, достраивать; **Dobudowanie**, -ia, *s. n.* достраиваніе; достройка.

Dobudzić się kogo, *v. r. perf.* добудиться кого.

Dobyć, -ył, -ędę, *v. n. perf.*, **Dobywać**, *v. impf.*, *contin. et frequ.*, быть, бывать до [какого времени], пробыть, пробывать; **Dobyć**, *v. a.* добыть, добывать; (wyciągnąć), вынуть, вынять, вынимать; dobywać (miasta, fortecy, *etc.*), штурмовать; dobyć (miasto, fortecę), взять приступомъ, (завладѣть); **Dobyć się, Dobywać się**, *v. r.* добиться; продраться; **Dobycie**,

Digitized by Google

-ia, *s. n. v.* добыва́ніе; взя́тіе; покоре́ніе; *v.* **Dobyć.**

Dobytek, -tku, *m.* (bydło domowe), домашняя скотина, домашнія животныя; † dobytek, v. **Zdobycz.**

Dobyty, -a, -e, *part. p.*, добы́тый; v. **Dobyć.**

Dobywacz, -a, *m.* покори́тель; **Dobywać, Dobywanie,** v. **Dobyć, Dobycie; Dobywalny,** -a, -e, *adj.* чего́ можно добы́ть; v. m. взять.

Dochód, -chodu, *m.* 1. доходжéніе; v. **Dochodzenie, Dojście;** 2. (= intrata, pożytek, przychód), дохо́дъ, (уро́къ); *pl.* dochody, дохо́ды; **Dochodny,** -a, -e, *adj.* 1. (czego dojść można, dostępny), доступный, приступный; 2. (= intratny), дохо́дный; прихо́дный; прибы́льный; **Dochodowy,** -a, -e, *adj.* прихо́дный, дохо́дный; księga dochodowa, *Com.* прихо́дная кни́га.

Dochodzić, *v. a. & v. n. impf.*, **Dojść & Dojść,** [*Praet.* doszedł, doszło, *Fut.* dójdę, dójdzie], *v. perf.*, доходи́ть, дойти́, дохо́дивать; dójść do wieku, дожи́ть до . . . ; dochodzić kogo, (równać mu się), равня́ться съ кѣмъ въ чёмъ; dojść czego, (osięgnąć, dostać), достичь, достигнуть чего́, достать; dochodzić czego, достигать; стара́ться; требовать; dochodzić czego (by się dowiedzieć, dowiadywać się, wyprać), испытать, испы́тывать, (увѣдомиться, дойти) разнеживать, разыска́ть, изслѣ́дывать, изслѣ́довать, развѣ́дывать, -вѣ́дать, вывѣ́дывать, (дойти́), доиска́ться; вы́вѣдать; отыска́ть; узна́ть; разузнава́ть, -узна́ть; доискива́ться, доиска́ться; dochodzić, (zbliżać się do końca), приближа́ться къ концу́; дойти до пенѣ́дзу, достать де́негъ; dochodzić sukni, szaty, (donosić, zedrzeć), изна́шивать, изнооси́ть, нотаскивать, -таскать (пла́тье); dochodzić, (dociekać, upływać, zbliżać się do końca), течь, протечь, проходи́ть, пройти́, минуть, кончиться; dochodzić, (do pory swojéj przychodzić, dożrzewać), созрѣ́вать, созрѣ́ть, поспѣ́вать; wiadomość dochodzi, вѣ́домость приходи́тъ; doszło mię co, (doniosło się do mnie), дошло́ до меня́, дошло до моего́ свѣ́дѣнія, я узна́лъ объ . . . ; dochodzić, (do skutku przychodzić), состоя́ться; *v.* **Dojść;** **Dochodziciel,** -a, *m.* испытатель; **Dochodzicielka,** -i, *f.* испыта́тельница; **Dochodzenie, Dojście,** -ia, *s. n. v.* до́ступъ, входъ, дохожде́ніе, прихожде́ніе; доконча́ніе; испытаніе; dojście pory swojéj, = **Dojrzałość,** v. **Dojrzałość;** v. **Dochodzić, Dojść.**

Dochować, *v. a. perf.*, **Dochowywać,** *v. cont. et frequ.*, *Praes.* dochowuję, сохрани́ть, сберечь до . . . ; храни́ть, держа́ть; со-, на-блюдать; - wiary, быть вѣрным; - (słowa) сдерживать, сдержа́ть, исполнить, -ни́ть; - kogo, воспитать, воспи́тывать.

Dochrapać się czego, *v. r. perf.* достигнуть чего́ съ трудо́мъ.

Dochwycić, *v. a. perf.* ухвати́ть; -się, *v. r.* ухвати́ться; захвати́ть.

Dociąć, [*Praet.* dociął, *pl.* docięli; *Fut.* dotnę, dotnie], *v. a. perf.*, **Docinać,** *v. impf.* доруби́ть, досѣчь; (dobić), убить; *it.* сруби́ть, изруби́ть; - komu, отвали́ть кому́ бока́; docinać komu, (przycinać słowami), язвить кого́ словами.

Dociągnąć, *v. a. perf.*, **Dociągać,** *v. impf.* дотянуть, дотя́гивать; - łuku, натя́гивать, -нуть лукъ; dociągać czego, (= dochodzić czego), домога́ться чего́; доциагнуть доклад, *v. n.* (dojść, dojechać), дойти́, доѣхать; **Dociągnienie, Dociąganie,** *s. n. v.* дотянутіе, дотя́гиваніе; *etc.*; **Dociągnięty,** -a, -e, *part. p.* дотя́нутый.

Dociec, -ciekł, -ciecze, *v. n. perf.*, **Dociekać,** *v. cont.*, **Dociekną́ć,** *v. semel.* 1. протекать, протечь до . . . ; 2. *v. a.* - czego, испы́тывать, изслѣ́довать, испытать; **Dociecznie,** -ia, *s. n. v.*, (odkrycie, spostrzeżenie), изслѣ́дованіе, испыта́ніе, доска́ніе.

Docięcie, v. **Docinek.**

Docieńczać, *v. a. impf.*, **Docieńczyć,** *v. perf.* уточа́ть, утонча́ть; разжидать.

Docierać, *etc.*, v. **Dotrzeć.**

Docierpieć, *v. a. perf.* дотерпѣ́ть; вы́терпѣть; перетерпѣ́ть; отстрадать.

Docinać, v. **Dociąć; Docinek,** -nku, *m.* **Docięcie, Docinanie,** -ia, *s. n.* 1. доруба́, доруба́ніе, досѣка́ніе, досѣче́ніе, сруба́ніе, сруба́ніе; 2. *fig.* docinek, (przycinek, *qu. v.*), ко́лкости (*pl.*), язвительныя слова; насмѣшки (*pl.*).

Dociosać, *v. a. perf.*, **Dociesywać,** *v. frequ.* дотесать, дотёсывать; **Dociosanie, Dociosywanie,** -ia, *n.* дотеса́ніе, дотёсываніе.

Docisk, -u, *m.*, **Docisknie, Dociśnienie,** -ia, *n.* (dorzut) доки́дка, доки́дываніе, доброса́ніе, добра́сываніе, доншвыри́тіе; (dognębienie), притѣсне́ніе, притеснéніе; **Docisknąć,** *v. a. impf.*, **Dociskiwać,** *v. frequ.*, **Docisnąć,** *v. semel.* доки́дывать, доки́нуть, добра́сывать, доброса́ть, доброси́ть, доншви́ривать, доншвыри́ть, доншвырну́ть; - kogo, тѣсни́ть, притѣсня́ть, -ни́ть, угнетать; - komu, * досажда́ть кому́; docisnąć czego na kim, вы́нудить у кого́ что, насѣ́льно добить; **Docisnąć się,** *v. r.* (przedrzeć się aż do), протѣ́снуться, продра́ться, пробиться до . . . ; docisnąć się czego, достигнуть чего́ съ трудо́мъ.

Docwiczyć, (do końca wyćwiczyć), v. **Wydoskonalić.**

Doczekać, *v. a. perf.*, **Doczekiwać,** *v. frequ.* дожда́ть, дожидать, изжидать, изожда́ть, вы́ждать, выжидать, (нажидать, нажда́ть, v. **Naczekać**); doczekać czego, (dożyć), испытать, дожда́ться, дожить; **Doczekać się,** *v. r.* дожидаться, дожда́ться чего́; дожить.

Doczernić, *v. a. perf.*, **Doczerniać,** *v. cont.* почернить, почёрнивать.

Doczesać, *v. a. perf.*, **Doczesywać,** *v. frequ.* дочесать, дочёсывать.

Doczesność, -ści, *f.* временность; **Doczesny,** -a, -e, *adj.*-nie, *adv.* временный; преходящій, тлѣнный; бренный; свѣтскій; земной; dobra doczesne, земныя блага; блага сего́ міра.

Doczołgać się, *v. r.* (dowlec się), добрести, затащиться, доволочься. [конаб.

Doczynić, v. **Dodziałać, Do-**

Doczyścić, *v. a. perf.*, **Doczyszczać,** *v. cont.* почи́щать, почищать, почищивать.

Doczytać, *v. a. perf.*, **Doczytywać,** *v. frequ.* дочесть, дочитать, дочитывать; **Doczytać się,** *v. r.* дочитаться.

Dodać, *v. a. perf.*, **Dodawać,** *v. impf.*, [*Praes.* dodaję, dodawa, *Fut.* doda], додать, додавать; прибавить, прибавлять, прибавливать; дополнить, дополнять; *Arithm.* сосчитать, сосчитывать, сложить, слагать, складывать; dodawać serca, v. **Zapalać, Zachęcać** (*); **Dodanie, Dodawanie,** -ia, *n.* додавание; прибавлéніе; дополнéніе; *Arithm.* dodawanie, сложéніе.

Dodarcie, -ia, *s. n.*, додра́ніе; **Dodarty,** -a, -e, *part. p.*, додра́ный; доно́мённый; v. **Dodrzeć.**

Dodatek, -tku, *m.* дода́токъ, додáча, придáча, прибавлéніе, добáвокъ, прибáвокъ; **Dodatkowy,** -a, -e, *adj.* дода́точный, добáвочный, придáточный, прибáвочный.

Dodatni, -ia, -ie, *adj.* прибавля́емый, прибавля́ющій, увеличительный, увеличивательный; *Mathem. Phys.* положительный; ilości dodatnie, (*positivae quantitates*), положительныя величины; положительныя количества; elektryczność dodatnia, положительное электричество; стеклянное электричество; (*cfr.* **Odjemny**); *Arithm.* znak rzetelny czyli dodatni, [(+) *signum positivum*; v. **Odciążny**], положительный знакъ; плюсъ.

Dodatnia, -i, *f. Gramm.* (wsunięcie głoski lub zgłoski w środek słowa, *epenthesis*), включéніе бу́квы или слога въ средину слова; (dodanie wyrazu jakiego do mowy), включéніе слова въ рѣчь; **Dodatny,** v. **Dodatni.**

Dodawanie, додавáніе, **Dodawać,** додавать, *v. sub:* **Dodać.**

Dodłubać, *v. a. perf.* додолбить, додолбливать.

Dodoić, *v. a. perf.* додоить.

Dodrapać, *v. a. perf.* доцара́-

Digitized by Google

nać; – się, *v. r.*, docapáпаться; – się do czego, v. **Dodrzeć się.**

Dodrukować, *v. a. perf.* доканáтать, доканáтывать.

Dodrzeć, *v. a. perf.*, **Dodzierać**, *v. impf.* додрáть, додирáть; изнесть, изнестú; доносить, доноúивать [плáтье или óбувь]; dodrzeć się do czego,* додрáться, добрáться до чего-либо, пробúться, продрáться.

Dodziałać, *v. a. perf.*, **Dodziaływać**, *v. cont. et frequ.* додѣлать, додѣлывать.

Dodzierżeć, *v. a. perf.*, **Dodzierżawać**, *v. cont.* додержáть, додéрживать; dodzierżeć wiary, słowa, быть вѣрнымъ; быть правдивымъ; держáться дáннаго слóва; сдéрживать, сдержáть; исполнáть, исполнить.

Dodźwignąć, *v. a. semel.*, **Dodźwigać** *w. impf.* додвáнуть, додвигáть, додвúгивать; подиáть.

Dodzwonić, *v. a. perf.* дозвонúть; отзвонúть; – się, *v. r.* дозвонúться.

Dofarbować, *v. a. perf.* докрáсить, докрáшивать.

Dogadać, *v. a. perf.*, **Dogadywać**, *v. impf.* (domówić), договорúть, договáривать; dogadywać komu, говáривать; *it.* подсмáтривать, подшептáть, подшёптывать; льстить кому; *it.* язвúть кого словáми; – się, *v. r.* договáриваться, договорúться, догадáться, догáдываться; trudno było się dogadać, трýдно бýло догадáться; **Dogadka**, –i, *f.* догáдка.

Dogadzać, v. **Dogodzić**, **Doganiać**, v. **Dognać**, **Dogonić**.

Dogarać, v. **Dogorzeć**.

Dogasić, *v. a. perf.* погасúть, догасúть.

Dogiąć, *v. a. perf.*, **Doginać**, *v. impf.* догнýть, догибáть; нагнýть до....

Doglądać, *v. a. perf.*, **Doglądywać**, *v. frequ.* углядѣть, наблюсти, наблюдáть, смотрѣть на что, смотрѣть за чѣмъ, надзирáть, имѣть надзóръ надъ чѣмъ, имѣть присмóтръ за чѣмъ; **Doglądanie**, –ia, *n.* надзóръ, присмóтръ, присмáтриваніе, призóръ, надзирáніе; **Doglądacz**, **Doględacz**, –a, *m.* **Doględca**, –y, *m.* наблюдáтель; надзирáтель; смотрáтель, присмóтрщикъ, надзóрщикъ; **Doglądacska**, **Doględacska**, –i, *f.* надзирáтельница.

Dogładzać, *v. a. impf.*, **Dogładzić**, *v. perf.* доглáживать, доглáдить.

Dogma, **Dogmat**, v. **Nauka**, дóгма, дóгматъ; **Dogmatyczny**, –a, –e, *adj.* догматúческій; **Dogmatyk**, –a, *m.* догмáтикъ; **Dogmatyka**, –i, *f.* догмáтика, наýка о дóгматахъ Христiáнской вѣры.

Dognać, *v. a. perf.*, **Dogonić**, *v. perf.*, **Doganiać**, *v. cont.* догнáть, догонáть, угнáть, угонáть, настúчь, настигáть, достúчь, достигáть, обогнáть, обгонáть; doganiać (do roboty), понуждáть; понýдить, понуждáть; doganiać komu czém, (naciérać nań, napędzać go w kąt), стѣснáть, стáвить кого въ затруднительное положéніе, загнáть въ тупикъ; doganiać kogo, (doścignąć go, gonić za nim), гнáться, погнáться за кѣмъ, брóситься [*abo* пустúться] за кѣмъ въ погóню, побѣжáть за кѣмъ въ догóню; dogonić, dognać kogo, (doścignąć go), догнáть; dogonić kogo w czém, (zrównać), догнáть кого въ чѣмъ, настигнýть, настигáть кого-либо [на пр. въ ученіи], сравнúться; dogonić (co opuszczono, odwetować), наверстáть; **Dognanie**, **Dogonienie**, –ia, *s. n. v.* догнáніе *etc. v.* **Dognać**, **Dogon**; **Dognaniec**, –ńca, *m.* дóгнанный, достѣженный.

Dognić, *v. n. perf.*, **Dogniwać**, *v. impf.* догнúть, догнивáть, совершéнно истребúться, –бляться гніéніемъ, сгнить, перегнúть.

Dognieść, *v. a. perf.*, **Dogniatać**, *v. impf.* домѣсить, домѣшивать; дожáть, дожимáть; сжать; nie dogniecione ciasto, недомѣсъ, недомѣска.

Dogoda, –y, *f.* (dogadzanie, dogodzenie) угóда, угóдность, угождéніе, удовóльствіе, удовлетворéніе; удóбство, удóбіе; dogodę uczynić, удовлетворúть, удовлúть; mieć z czego dogodę, имѣть выгóду (выгóдность); **Dogodność**, **Dogodliwość**, –ści, *f.*, благо-угóдность, –угождéніе, увѣтливость, сговóрчивость; услужливость; угóдливость; способность, удóбность, удóбіе, удобство; **Dogodny**, **Dogodliwy**, –a, –e, *adj.*, –nie, *adv.* угóдный, угóдливый, догáдливый, благовóльный, благоугóдный, увѣтливый, сговóрный, услужливый; способный, удóбный.

Dogodzić, *v. a. perf.*, **Dogadzać**, *v. impf.* угодúть, угождáть, удовóльствовать, удовлетворúть, –рáть, угóдничать, снисходúть, благоугождáть, упоровúть, упорáвливать; подлáдить, подлáживать; trudno wszystkim dogodzić, трýдно всѣмъ угодúть; всѣмъ [*abo* на весь свѣтъ] не угодúшь; dogadzający (–jąca) sobie, самоугóдникъ, (самоугóдница); **Dogodzenie**, **Dogadzanie**, –ia, *s. n. v.* угождéніе, удовлетворéніе, удовóльствованіе, снисхождéніе, упоровлéніе, упорáвливаніе, упорóвка; dogadzanie sobie, самоугóдіе; **Dogodziciel**, –a, *m.* угóдникъ, угождáтель; прошлéцъ, прондóха; **Dogodzicielka**, –i, *f.* угóдница, угождáтельница.

Dogoić, *v. a. perf.*, **Dogoiwać**, *v. impf. frequ.* заживúть, заживлúть, излѣчúть, –чáть, изцѣлúть, изцѣлúть; – się, *v. r. perf.* зажúть, заживáть, затянýться, затягивáться [о рáнахъ], придтú, приходúть въ заживлéніе; **Dogojenie**, –ia, *n.* заживлéніе; заживáніе; **Dogojony**, –a, –e, *part. p.* заживлéнный.

Dogolić, *v. a. perf.* добрáть, добривáть.

Dogon, –u, *m.* (dogonienie), догóнка, догóнъ, догóня.

Dogonić, *etc.*, v. **Dognać**.

Dogorzeć, *v. n. perf.*, **Dogarać**, *v. impf.*, **Dogorywać**, *v. contin. et frequ.* догорѣть, догарáть; *fig.* v. **Dogrzać**, **Dogrzewać**.

Dogospodarować, **Dogospodarzyć**, *v. a. perf.*, (gospodarstwa dokonać), доховáйничать; *it.* всё промотáть.

Dogotować, *v. a. perf.*, **Dogotowywać**, *v. frequ.* 1. (dokończyć), докóнчить, докáнчивать, довершúть, –шáть что, доделáть, доделывать; 2. (= ugotować, dowarzyć do końca), доварúть, доваривать; дострáвать, дострáивать; dogotować czego więcéj, пристрáивать; **Dogotowanie**, –ia, *n.* доварéніе, доварáваніе; дострáваніе, дострáиваніе; пристрáваніе; **Dogotowany**, –a, –e, *part. p.*, доварéнный; дострáванный; пристрáиванный.

Dograć, *v. a. perf.*, **Dograwać**, *v. contin.*, **Dogrywać**, *v. frequ.* доигрáть, доигрывать, окóнчить, окáнчивать игру; **Dogranie**, **Dogrywanie**, –ia, *n.* доигрáніе, доигрывание.

Dogradzać, **Dogradzanie**, v. **Dogrodzić**, **Dogrodzenie**.

Dogramolić się, *v. r. perf.*, **Dogramoliwać się**, *v. cont. et frequ.* добрестú, добрéсть, затащúться, доволóчься; *fig.* v. **Dochrapać się**, **Dodrzeć się** (*).

Dogrodzić, *v. a. perf.*, **Dogradzać**, *v. impf.*, догородúть, догорáживать; **Dogrodzenie**, **Dogradzanie**, –ia, *s. n. v.* догорáживаніе.

Dogryźć, *v. a. perf.*, **Dogrykać**, *v. impf.* догрызть, догрывáть; dogryzać komu, (dopiekać mu, dojąć do żywego), * язвúть кого словáми; мýчить, замýчить кого; dogryźć kogo, (domartwić, martwieniem zabić), * вредить кого въ могилу [*abo* во гробъ]; быть причúною чьей смéрти; **Dogryźć się**, *v. r.*, – się czego, какъ нибудь пройтú; **Dogryzacz**, –a, *m.* язвúтель, *Eccl. sl.* угрызáтель.

Dogrzać, *v. a. perf.*, **Dogrzewać**, *v. impf. et cont.* догрѣть, догрѣвáть; печь; dogrzewać komu, (dokuczać mu), * досаждáть кому.

Dogrześć, **Dogrzebać**, *v. a. perf.*, **Dogrzebywać**, *v. frequ.* догрéсть, догрестú, догребáть; dogrzebać się, *v. r.*, v. **Dogramolić się**.

Dogrzewny, –a, –e, *adj.* (dogrzewający) теплотвóрный; производящій тепло или теплоту.

Digitized by Google

Dogrzmieć, *v. n. perf.*, **Dogrzmiewać**, *v. impf.* догремѣть; перестать гремѣть.

Dogubić, *v. a. perf.* догубить, довершить погубу; dogubić kogo, v. **Dobić** (= wyniszczyć, dokonać kogo); dogubić się, v. **Dobić się.**

(† **Dohad**), na **Dohad**, *adv.* (na domysł), на угадъ; на удачу; на авось; на счастье; *cfr.* Догадъ.

Dohandlować, *v. a. perf.* (dokonać handel), договорить; перестать торговать; dohandlować się czego, (handlem zarobić), наторговать.

Dohebelować, *v. a. perf.* доструг-нуть, доструг-ать, достругивать.

Dohulać, *v. n. perf.* догулять.

Doić, *v. a. perf.*, **Doiwać**, *v. frequ.* доить; **Doiciel**, -a, *m.* (doiący), доильникъ; **Doicielka**, -i, *f.* доильница; **Dojenie**, -ia, *n.* доение; v. **Dój**; **Dojony**, -a, -e, *part. p.* доенный.

Doigrać, *v. a. perf.*, **Doigrawać**, *v. contin.*, **Doigrywać**, *v. frequ.* (dokończyć igranie), доиграть, доигрывать, перестать играть, перестать баловать; **Doigrać się**, *v. r.* - się czego, домутиться, мутить до какого-либо неприятного последствія, штуками навлечь на себя какую-либо неприятность.

Doimać, v. **Dojąć.**

Doimek, -mka, *m.* - winny, 1. (poślednie wino), другое, плохое вино [изъ дробинъ; напитокъ изъ водѣ налитой въ бочку, въ которой бѣла виноградная и терновая вязуга]; 2. (= poślednie piwo, ciekawa), пойливо.

Doiskać, -iskał, -iszczę, *v. a. perf.*, **Doiskiwać**, *v. cont. et frequ.* доискать, доискивать. [удой.

Doiwe, -a, *n.* (dojenie), доение;

Dój, -ju, *m.* 1. (dojenie), доение; 2. (= mléko z jednego doju), удой; v. **Wydój**; **Dójka**, -i, *f.* 1. (dójnica, skopiec do dojenia), доильникъ, доинчекъ; 3. (= dojna krowa), дойная корова.

Dojąć, *Fut.* dojmie, *v. a. perf.*, **Dojmować**, *v. cont.*, **Doimać**, *v. impf.* донять, донимать; dojąć aż do.., проникнуть; dojmować komu, v. **Dokuczać**, **Dogrzewać.**

Dojadać, v. **Dojeść.**

Dojazd, -u, *m.*, **Dojeżdżanie**, -ia, *n.* доѣздъ; доѣзжание.

Dojechać, *Fut.* dojadę, dojedzie, *v. a. perf.*, **Dojeżdżać**, *v. cont.* доѣхать, доѣзжать, доѣздить, доѣзживать; гонять, гнать, гаться за кѣмъ; догнать кого; настичь, настигать, достичь, достигать кого; * мучить, притѣснять, досаждать кому, приближать кого, наступать, нападать на кого.

Dojeść, dojadł, *Fut.* dojem, dojedzie, *v. a. perf.*, **Dojadać**, *v. a. contin.* доѣсть, доѣдать, докушать, докушивать.

Dojeżdżać, v. **Dojechać.**

Dojeżdżacz, -a, *m.* доѣзжачей.

Dojmek, v. **Doimek.**

Dojmować, v. **Doimać**, **Dojąć.**

Dójnica, -y, *f.* (od dojenia statek), доильникъ; подойникъ.

Dojny, -a, -e, *adj.* дойный.

Dojouy, -a, -e, *adj.part.* доенный.

Dojrzały, v. **Dorzały.**

Dojrzeć, † **Dojźrzeć**, **Doziereć**, *v. n.* доузрѣть, доузрѣвать; *it.* (wzrokiem dosięgać, widzieć), доузрѣть, доузрѣть.

Dójść, **Dójdź**, [*Praet.* doszedł, doszło, doszło; *Fut.* dojdzie, dojdę], *v. a. et n. perf.*, **Dochodzić**, *v. impf.* дойти, доходить, v. **Dochodzić**; dójść, dochodzić, (zbliżać się do końca), приближаться къ концу; v. = **Dochodzić.**

Dojutrzać, *v. a.* отложить до завтрешняго дня; **Dojutrzność**, v. **Nietrwałość**; **Dojutrzny**, v. **Nietrwały**, **Doczesny.**

Dojźrzałość, -ści, *f.*, v. **Dorzałość**; **Dojźrzały**, -a, -e, *adj.*, v. **Dorzały**, **Dorzły**, **Dorzłość.**

Dokąd, **Dokądże**, *adv.* куда, докуда; доколь, доколѣ.

Dokarmić, *v. a. perf.*, **Dokarmiać**, **Dokarmiwać**, *v. impf. et frequ.* 1. докормить, докармливать, откормить, откармливать; 2. (= dziecię odchować), отнять ребенка отъ груди.

Dokąsać, *Fut.* dokąsa, *v. a. perf.*, v. **Dogryźć**, до-, про-кусить, догрызть; *it.* загрызть.

Dokaz, -u, *m.*, **Dokazanie**, -ia, *n.* 1. доказание, доказательство, доводъ; 2. (= dopięcie, przywiedzenie do skutku, uiszczenie), приведение въ дѣйство, исполнение, совершение.

Dokazać, *Fut.* dokażę, *v. a. perf.*, **Dokazywać**, dokazuje, *v. frequ.* доказать, доказывать, доводить, довесть, доводить; dokazać czego, (dopiąć, uiścić), привести, привесть въ дѣйство, исполнить, совершить; dokazywać nad kim, худо поступать съ кѣмъ; [dokazywać, *v. n.*, отличиться отъ ...]; dokazywać, (dziwy wyrabiać, *etc.*), выкидывать штуки, дѣлать проказы, проказить, проказничать; **Dokazacz**, -a, *m.* (dokazujący, dowodziciel), доказатель, доказчикъ; **Dokazalny**, -a, -e, *adj.* доказательный; доказуемый. [v. **Pozarażać.**

Dokazić, *v. a. perf.* заразить;

Dokiauąć, *v. n. perf. semelf.*, **Dokisać**, *v. impf.* докиснуть, докисать.

Dokład, -u, *m.*, **Dokładka**, -i, *f.* додатокъ, прибавка, приложение, прибавление; (warunek), условие; v. **Kondycya.**

Dokładać, *v. a. impf.*, **Dołożyć**, *Fut.* dołoży, *v. perf.* докладывать, докласть, положить, приложить, прибавлять; докладать, v. * **Dosadzać** komu; dołożyć, (dowieść), доказать; утвердить доводами; v. **Potwierdzić**; dokładać się kogo, (radzić się kogo), по-, со-вѣтоваться съ кѣмъ; докладать się do czego, приложить, приложить, -лагать къ чему-либо старание; dokładać się, (przykładać się do czego), содѣйствовать; *cfr.* складываться; **Dokładanie**, **Dołożenie**, -ia, *s. n.* v. приложение, прибавление, положение, прикладывание; v. **Dokładać**; dokładanie się, (radzenie się), совѣщание; v. **Dokład.**

Dokładność, -ści, *f.* подробность, обстоятельность, совершенность, исчитность; **Dokładny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* исчитный, подробный, обстоятельный, completный, полный, совершенный.

Doklejć, *v. a. perf.*, **Doklejwać**, *v. frequ.* доклеить, доклеивать; **Doklejenie**, **Doklejwanie**, -ia, *s. n. v.* доклеивание.

Doklepać, *v. a. perf.*, *Praes.* doklepuję, **Doklepywać**, *v. frequ.* до-, вы-колотить, -колачивать; * досаждать, досадить кому; - (roboty, byle jak skończyć robotę), докропать; v. **Klepać.**

Dokłóć, *v. a. perf.*, *Fut.* dokole, **Dokalać**, *v. impf.* доколоть, доколывать.

Doklué, *v. a. perf.*, **Doklwać**, *v. impf.* (dziobem przekłóć), доклевать, доклевывать.

Dokoła, do koła, (v. **Koło**), *adv.* вокругъ, около, кругомъ.

Dokołatać, *Fut.* dokołace, *v. a. perf.* доколотить; - się czego, *v. r.* * доколотиться.

Dokonać, *v. a. perf.*, **Dokonywać**, *v. frequ.* вершить, свершить, довершить, -шить, совершить, исполнить, окончить, оканчивать; dokonać życia, * скончаться; dokonać kogo, (v. **Dobić** kogo), доконать кого; дать кому коротунъ (каратунъ); **Dokonany**, -a, -e, *part. p.* совершенный; *Gramm.* czas przeszły dokonany, (*tempus perfectum*), время прошедшее совершенное; czas przeszły niedokonany, (*t. imperfectum*), время прошедшее несовершенное; słowo dokonane, (*verbum actionis perfectae*), глаголъ вида совершеннаго, гл. совершенный; czas niedokonany, (*v. actionis imperfectae*), глаголъ несовершенный, гл. вида несовершеннаго; **Dokonanie**, -ia, *n.* довершение, совершение, окончание, оканчивание; **Dokonawca**, -y, *m.* вершитель, довершитель, совершитель.

Dokończenie, **Dokończanie**, -ia, *s. n. v.* окончание, оканчивание, додѣлание, довершение, додѣлка, отдѣлка, отдѣлание; v. **Dokończyć.**

Dokończyć, *v. a. perf.*, **Dokończać**, *v. impf.*, **Dokończywać**, *v. impf. et freqn.* окончить, докончать, оканчивать, довершить, довершать, довершивать, додѣлать, додѣлывать, отдѣлать, от-

Digitized by Google

дѣлывать; **Dokończyciel**, -a, *m.* совершитель; **Dokończycielka**, -i, *f.* совершительница; **Dokończony**, -a, -e, *part. p.* докончанный, довершенный, додѣланный, отдѣланный.

Dokonywać, Dokonywanie, v. **Dokonać, Dokonanie**; **Dokonywacz**, -a, *m.*, **Dokonawca**, -y, *m.* вершитель, довершитель, совершитель.

Dokopać, *v. a. perf.*, *Fut.* dokopie, *Praes.* dokopuje, **Dokopywać**, *v. impf. frequ.* докопать, докапывать; - się czego, *v. r.* докопаться; **Dokopanie, Dokopywanie**, -ia, *s. n. v.* докопание, докапываніе.

Dokopcić, *v. a. perf.* докоптить, докаичивать; **Dokopcieć**, *v. n. perf.* докоптѣть.

Dokosić, *v. a. perf.*, *Fut.* dokoszę, докосить, докашивать.

Dokroić, *v. a. perf.*, **Dokrajać**, *impf.*, докроить, докраивать.

Dokryć, *v. a. perf.*, *Fut.* dokryję, **Dokrywać**, *v. impf. cont.* докрыть, докрывать.

Doktor, -a, *m.* докторъ; лѣкарь, врачъ; **Doktorat**, -u, *m.*, **Doktorstwo**, -a, *n.* докторство, степень докторская; **Doktorka**, -i, *f.*, v. **Lekarka**; **Doktorowa**, -y, *f.* (żona doktora), докторша; жена доктора; **Doktorować**, *v. a.* 1. (na doktorstwo kogo promowować, doktorem kogo kreować), производить въ доктора, жаловать кому степень доктора; - się, *v. r.* (doktorem zostawać), пріобрѣтать, пріобрѣсть степень доктора; 2. v. **Lécz**ý, (lekarzem być); **Doktorski**, -a, -ie, *adj.* докторскій; лѣкарскій; лѣкаревъ.

Dokuć, *v. a. perf.*, *Fut.* dokuję, **Dokuwać**, *v. impf.*, доковать, доковывать; **Dokucie, Dokuwanie**, -ia, *n.* доковка, доковываніе; **Dokuty**, -a, -e, *part. p.* докованный.

Dokuczka, v. **Dokuka**; **Dokuczliwy, Dokuczny**, -a, -e, *adj.* -ie, *adv.* докучливый; **Dokuczník**, -a, *m.* докучникъ; **Dokuczyć**, *v. a. perf.*, **Dokuczać**, *v. impf.* докучать; **Dokuka**, -i, *f.*, **Dokuczka**, -i, *f. dim.* докука, докучливость, досада, назойливость.

Dokument, -u, *m.*, **Dokumencik**, -a, *m. dim.* документъ; письменное доказательство; **Dokumentować**, *v. a.* доказать, подтверждать (подтверждить) документами; v. **Dowodzić**, **Wywodzić**.

Dokupić, *v. a. perf.*, **Dokupować**, *v. impf. cont.*, **Dokupywać**, *v. frequ.*, (*Fut.* dokupi), докупить, докупать; **Dokupić się**, *v. r.* пріобрѣсть куплею, (покупкою); **Dokupienie**, -ia, *n.*, **Dokupka**, -i, *f.* докупленіе, докупка, покупка; **Dokupny**, -a, -e, *adj.* покупный, (-нóй).

Dokwasić, *v. a. perf.*, *Fut.* dokwasi, докваситъ, докваивать; **Dokwaszenie**, -ia, *n.* докваиваніе.

Dokwitnąć, *v. n. semelf.*, **Dokwitać**, *v. impf.*, **Dokwitywać**, *v. contin.* разцвѣтать, -цвѣсти совершенно; отцвѣтать, -цвѣсти.

Dół, -ołu, *m.*, **Dółek**, -łka, **Dółeczek**, -czka, *m. dim.* 1. яма, ямка, ямочка; дół kruszcowy, v. **Kopalnia**; wilczy dół, волковня, волчья яма, (для ловли волковъ); doły lub dółki pod kim kopać, (sidła zastawiać, zgubę komu gotować), * рыть кому-либо яму, ставить сѣти, навѣтовать; §. kto drugiemu dół kopie, sam weń wpadnie, v. **Dółek** (§); 2. (= grób), могила, гробъ; (nizina, miejsce niższe), низина, нижняя часть; *it.* v. **Spód**; дół окрѣту, трюмъ; na dół, ku dołowi, do dołu, w dół, (= niżéj), внизъ; z dołu, снизу; z góry na dół i z dołu na górę, v. **Góra**; na dole, въ низу; dołem, низомъ; *Geneal.* linia (krewności) na dół idących (przodków naszych) нисходящая линія; na dół rzéki leżący, низовый, понизовый.

Dola, -i, *f.* судьба, рокъ, доля, участь, жребій; счастіе.

Dolać, *v. a. perf.*, *Fut.* doleje, **Dolewać**, *v. contin.* долить, доливать; **Dolanie, Dolewanie**, -ia, *n.* доливъ, доливка, доливаніе; **Dolany**, -a, -e, *part. p.* долитый.

Doładować, *Fut.* doładuję, *v. a. perf.* догрузить, догружать.

Dołamać, *Fut.* dołamie, *v. a. perf.*, *Praes.* dołamuje, **Dołamywać**, *v. frequ.* доломать, доламывать; **Dołamanie**, -ia, *s. n. v.* доламываніе.

Dołazić, v. **Dołeść**.

Dołczyna, -y, *f.* ямища, ямина.

Dołec, v. **Dołedz**, **Dołegać**.

Dołecieć, *Fut.* dołeci, *v. n. perf.*, **Dolatać**, *v. impf.*, *Praes.* dolatuje, **Dolatywać**, *v. frequ.* долетѣть, долетать.

Dołeczyć, *v. a. perf.* вылечить, вылѣчивать.

Dołedz, v. **Dołegać** (2).

1. **Dołegać**, *v. n. contin.*, **Dołeżeć**, *v. perf.* долежать; - się, *v. r.* залежаться.

2. **Dołegać, Dołedz**, *v. a. et v. n.* тиснить, тиснуть; * мучить, безпокоить; - komu o co, усильно просить кого о чѣмъ; * досаждать кому.

Dołegliwość, Dołegłość, -ści, *f.* притѣсненіе, угнетеніе; печаль; бѣдственное положеніе; нужда; чувствительность; досада; **Dołegliwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* докучливый; чувствительный; досадный, досадливый; неотступный, усильный; v. **Dolegliwość**.

Dołek, -łka, *m.*, **Dółeczek**, -czka, *m. dim.* ямка, ямочка; дółek okrągły, лунка, (*dim.* луночка); - w środku pod piersiami, *Anat.* (*scrobiculus cordis*), ложка, ложечка подъ грудью, подложечная ямка; - ospowy, (*scrobiculus variolae, cicatrix variolae*), ямина отъ оспы, щербина, щербина, щедрина, щедринка, рябинка; pełen pozostały od ospy dółków, (= dziubaty, *qu. v.*), рябой, (-бóй); дółek oczny, (*orbita oculi, arcula, pelvicula, concha, fossa orbitalis*), глазная яма (ямка), глазная впадина, глазная полость; *fig.* dółki (doły) pod kim kopać, * рыть кому-либо яму, ставить сѣти, навѣтовать; dółki zdradliwe, * навѣтъ, навѣты, козни, злоухищреніе; §. kto pod kim dółki kopie, sam w nie często wpada, кто намъ яму вырывалъ, тотъ [*abo* самъ] ей не миновалъ.

Doleść, v. **Dołeść**.

Dołęstwo, v. **Dołęztwo**, **Dołężność**.

Dolewać, v. **Dolać**, доливать, долить; **Dolewacz**, -a, *m.* доливающій; тотъ, который доливаетъ или наполняетъ сосудъ; **Dolewaczka**, -i, *f.* доливающая, которая доливаетъ, наполняетъ сосудъ; **Dolewanie, Dolanie**, -ia, *s. n. v.* доливаніе, долитіе, доливъ, доливка; **Dolany**, -a, -e, *part. p.* долитый.

Dolewek, -wku, *m.*, **Dolewka**, -i, *f.* доливка, доливъ, подливка.

Dolewina, -y, *f.* (żelazo dolewane do gęsi w hucie), расплавленное желѣзо, употребляемое въ заводахъ для доливки до свинки [*abo* крицы] чугуна.

Doleżałka, -i, *f.* долежалая груда; **Doleżały**, -a, -e, *adj. part.* долежалый, зрѣлый.

Doleść, -lazł, *pl.* -leźli, *Fut.* dolezie, *v. n. perf.*, **Dołazić**, *v. impf.* долѣзть, долѣзать, доползать.

Dołeżeć, долежать, v. **Dołegać** 1; *it.* остаться лежащимъ.

Dołężność, -ści, *f.*, **Dołęztwo, Dołęstwo**, -a, *n.* сила; способность; **Dołężny, Dołężliwy**, -a, -e, *adj.* сильный; крѣпкій; могучій; способный; v. **Niedołężność, Niedołężny**.

Doliczać, *v. impf.*, **Doliczyć**, *v. a. perf.* досчитывать, досчитать; - się, *v. r.* досчитываться, досчитаться; nie doliczyć się, недочесться, недочитаться, недосчитаться, недосчитываться; **Doliczanie, Doliczenie**, -ia, *n.* досчитываніе; **Doliczony**, -a, -e, *part. p.* досчитанный; **Doliczník**, -a, *m.* *Arithm.* (mniejsza liczba większą dopełniająca, *complementum*), дополнительное число.

Dolina, Dolina, -y, *f.*, **Dolinka**, -i, *f. dim.* долина, долъ, ложбина, ложбина, *dim.* долинка, ложбинка; юдоль; - głęboka, впадина, падь, глубокая долина; - rzeczna, балка; v. **Dębrza**; mieszkający na dolinie, обитатель долины, дольный житель; - piaczu, юдоль плачевная,

Digitized by Google

łono Abrahamowe); v. Padół; dolina Józafat, d. Józafatowa, (= tamten świat, łono Abrahamowe), dolina Jozafatowa; будущая вѣчная жизнь; лоно Авраамле, Авраамово; вѣчное блаженство.

Dolisko, -a, *n.* ямища, ямина.

Dolistość, -ści, *f.* впадина, ложина, лежбина; v. Padół, Wklęsłość; **Dolisty**, -a, -e, *adj.* долистый, долинистый, ложинистый, лежбистый, ложиноватый, ложбиноватый; ямистый.

Dolizać, *Fut.* dolizę, *v. a. perf.* долизать; совершенно вылизать.

Dołknąć, *v. a. perf.*, **Dołykać**, *v. impf.* (ze wszystkiem połknąć, etc.), доглонуть, доглотать, доглатывать, совсѣмъ проглотать.

Dołkowaciec, *v. n. impf.* дѣлаться ямистымъ; впадать; **Dołkowaty**, -a, -e, *adj.* ямистый; впадистый; впалый; щербиноватый; выдолбленный; *Bot.* впадистый, ямчатый.

Dolny, -a, -e, *adj.* дольний; нижній; низменный; *it.* юдольний; земной; dolna wieża, подземная темница; dolne mieszkanie, нижнее жилье.

Doloman, Dołaman, Dałoman, -u, *m.* доломанъ, долиманъ; *v.* ветрник.

Dołomić, v. **Dołamać**.

Dolot, -u, *m.* долетъ, прилетъ.

Dołów, -owu, *m.*, **Doławianie, Dołowienie**, -ia, *n.* окончание ловли, доловление, доловливание; **Dołowić**, *v. a. perf.*, **Doławiać**, *v. impf.* доловить, доловливать; окончить, оканчивать доловление.

Dołożenie, -ia, *n.* доложение, добавление, добавка; прибавление, прибавка; v. **Dokładanie**; **Dołożny, Dołożliwy**, -a, -e, *adj.*, -ie, *adv.*, v. **Dokładny**; **Dołożony**, -a, -e, *part. p.* доложенный, добавленный, прибавленный; **Dołożyć**, *v. a. perf.* доложить, добавить, прибавить; v. **Dokładać**.

Dołupać, *Fut.* dołupię, *v. a. perf.*, **Dołupywać**, *v. impf. cont.* доколоть, доколывать, расколоть, расколывать; *it.* **Wyłupać**.

Dom, -u, *m.* домъ; wielki drewniany dom, хоромы (*pl. f.*); v. **Domostwo, Kamienica**; wnętrza część domu, чертогъ; chodzić od domu do domu, ходить изъ дому въ домъ; chleba dom od domu żebrać, просить по домамъ милостыни; po domach kupcząc chodzić, разносить товары по домамъ; do domu (*np.* iść, идти), домой; doma, w domu, дома; być w domu, быть дома, быть у себя; §. bezpiecznie myszy biegają, gdy kota doma nie mają, кошки дома нѣтъ, мышамъ воля; пошла потѣха, когда хозяина нѣтъ дома; §. przed swym domem piérwéj uwieć, (= patrz sam siebie), всякій Еремѣй про себѣ разумѣй; знай себя, и того будетъ съ тебя; dom (= budowanie), домъ; дворъ; строение; v. Gmach; dom Boży, (kościoł), домъ Божій; церковь; храмъ; dom poprawy, смирительный домъ; dom roboczy, рабочій домъ; dom sierot, сиротскій домъ; сиротитательный домъ; домъ призрѣнія сиротъ; сиротское заведение; dom waryatów, домъ умалишенныхъ, домъ сумасшедшихъ; dom zajazdny, постоялый дворъ; dom, (pomieszkanie), жилище; квартира; dom, (domowy rząd, gospodarstwo), домостроительство; dom, (familia, ród, plemię), фамилія, семья, семейство, племя, родъ; Dom Królewski, *etc.*, Королевскій *etc.* Домъ; Dom Austryacki, Домъ Австрійскій.

Domacać się, *v. r. perf.* осязать, щупать, ощупать, ощупывать; * выведывать, изслѣдовать; domacywać się, стараться испытать кого; **Domacalny**, -a, -e, *adj.* ощутительный.

Domacać, v. **Domoczyć**.

Domagać się, *v. r.* czego, домогаться чего; **Domaganie**, *etc.*, v. **Domódz się**, *etc.*

Domagiować, *v. a. perf.* доказать, доказывать [бѣльё]; **Domagiowanie**, -ia, *n.* доказание, доказывание.

Domak, -a, *m.* 1. домашній; 2. v. **Domator, Domalegaj**, -a, *m.* (piecuch), домосѣдъ.

Domarodny, Domorodny, -a, -e, *adj.* домородный; доморощенный.

Domarznąć, *v. n. perf.* до-, за-мерзнуть, -мерзать; **Domarznienie**, -ia, *n.* домерзание.

Domator, -a, *m.* (piecuch), домосѣдъ, домоседъ; домоседничать; **Domatorka**, -i, *f.* домосѣдка, домоседка.

Domawiać, *v. a. imperf.*, **Domówić**, *v. perf.* доказывать, доказать; кончить рѣчь; (= dogadać, dogadywać), договаривать, договорить, выговаривать, выговорить [послѣднія слова]; - się, *v. r.*, - się czego, просить, требовать, договариваться, договориться, приговариваться, приговориться къ чему, намекать, намекнуть на что; **Domawianie, Domówienie**, -ia, *s. n. v.* доказывание, договаривание; домовление, (*peroratio*), окончание рѣчи; domawianie się czego, просьба; требование; намекъ. [домазывать.

Domazać, *v. a. perf.* домазать,

Domek, -mka, *m. dim.*, **Domeczek**, -czka, *m. dim.* домикъ, домишко; **Domczysko**, v. **Domisko, Domiszczko**.

Domęczyć, *v. a. perf.* домучить.

Domęźna panna, *f.* дѣвушка невѣста. [менять.

Domiąć, *v. a. perf.* домять, до-

Domiar, -u, *m.* дополнение, прибавокъ; (= dosięgnienie zamierzonego celu), достижение цѣли; *cfr.* Domѣr.

Domiarkować się, *v. r. perf.* догадаться, v. **Domyślić się**; *it.* v. **Postrzedz**.

Domiatać, *v. a. imperf.*, **Domieść**, *v. perf.* дометать, дометь, домести; **Domiatanie**, -ia, *s. n.* v. дометание.

Domierzyć, *v. a. perf.*, **Domierzać**, *v. impf.* домѣрять, домѣрять, домѣривать; domierzyć czego, достигнуть чего; domierzyć życia, кончить жизнь; **Domierzenie, Domierzanie**, -ia, *n.* домѣрение, домѣривание; domierzenie, (dosięgnienie zamierzonego celu), достижение (цѣли).

Domieścić, Domieszczać, v. **Pomieścić, Wmieścić**.

Domieszać, *v. a. perf.* примѣшать; v. **Przymieszać**.

Dominikan, -a, *m.* доминиканецъ, доминиканскій монахъ; **Dominikanka**, -i, *f.* монахина доминиканскаго ордена; **Dominikański**, -a, -ie, *adj.* доминиканскій; dominikański orden (= zakon), доминиканскій орденъ.

Domiszczko, Domisko, Domczysko, -a, *s. n.* домина, домище.

Domleć, *Fut.* domiele, *v. a. perf.* домолоть, домалывать.

Domłócić, *v. a. perf.*, **Domłacać**, *v. impf.* домолотить, домолачивать.

Domniemać się, *v. r. perf.*, **Domniemawać się**, *v. r. cont.*, **Domniemywać się**, *v. r. frequ.* чать; догадаться, догадываться, предполагать; **Domniemanie, Domniemawanie, Domniemywanie**, -ia, *n.* чание; догадка; *Arithm.* domniemania regula (*regula falsi positionis*), v. Reguła; **Domniemany**, -a, -e, *adj.* чательный; мнимый.

Domoczyć, *v. a. perf.*, **Domaczać**, *v. cont.* домочить, домачивать; **Domoczenie, Domaczanie**, -ia, *n.* домочение, домачивание.

Domodlić się, *v. r. perf.* (do końca wymodlić się), перестать молиться.

Domódz się, *Fut.* domoże się, *v. r. perf.*, **Domagać się**, *v. r. impf.* домочься, домогаться чего.

Domorodny, Domarodny, Domorosły, -a, -e, *adj.* домородный; доморощенный.

Domostwo, -a, *n.* храмина; домъ; *collect.* домашние (люди).

Domotać, *v. a. perf.* домотать, домотывать; *cfr.* досучить.

Domówić, Domówienie, v. **Domawiać, Domawianie**.

Domownik, -a, *m.* 1. (= domowy), домашній; domownicy (*pl.*), домашние; 2. домочадецъ.

Domowy, -a, -e, *adj.* домашній; домовый; drzwi domowe, brama domowa, двери, *gen.* -ей (*pl. f.*), входъ въ домъ; sprzęty

Digitized by Google

domowe, домашняя утварь; czeladź domowa, домашняя прислуга; чеядь; дворня; domowy kapelan, крестовой священникъ; domowy złodziéj, домашній воръ; domowa apteka, apteczka, домашняя аптека, аптечка; domowe lekarstwo, домашнее лекарство; chléb domowy, домашній хлѣбъ; domowa robota, домашняя работа; domowy pies, дворовая собака; domowa dolegliość, krzyż domowy, * домашнее несчастіе; (*it.* злая жена); domowe zwierzęta, домашнія животныя; roślina domowa, (= ogrodowa), садовое растеніе; domowa wojna, междоусобная война, междоусобіе, междоусобство.

Domurować, *v. a. perf.* докладть, доложить камнемъ или кирпичемъ, достроить, окончить каменную стѣну.

Domyć, *v. a. perf.*, **Domywać**, *v. impf.* домыть, домывать; **Domycie, Domywanie**, -ia, *n.* домываніе.

Domysł, -u, *m.* 1. домыслъ, догадка; мнѣніе; z domysłu, на домыслъ, według swego domysłu, (w. sw. zdania, na los), на угадъ; на удачу; на счастье; на авось; 2. (= moc duszy domyślenia się, przymiot domyślności), способность [*abo* даръ] соображенія; v. **Domyślić się.**

Domyślenie, Domyślanie, Domyśliwanie (się), -ia, *s. n.* домышленіе, домыслъ, догадка; догадываніе; мнѣніе; **Domyślić się**, *v. r. perf.*, **Domyślać się**, *v. impf.*, **Domyśliwać się**, *v. frequ.* домыслиться, домышляться, догадаться, догадываться, *Eccl. sl.* дразумѣваться; понять, понимать; domyślać się, (na domysł co czynić, podług swego widzimisię), дѣлать по своему, д. какъ угодно; domyślić się czego, (co robić, paść na jaką myśl), вздумать(ся), ухитриться.

Domyślnik, -a, *m. Gramm.* [—], чертá, знакъ мыслеотдѣлительный; v. **Pauza.**

Domyślność, -ści, *f.* догадливость, смѣтливость; даръ соображенія; **Domyślny**, -a, -e, *adj.* догадливый, смѣтливый; остроумный; чаятельный; *Eccl. sl.* домыслительный; -nie, *adv.* догадливо, смѣтливо, остроумно.

Doń, = do-ń, = do niego, къ нему.

Donacya, -yi, *f.* (darowizna, dar), даръ, даренье, подарокъ, приношеніе въ даръ.

Donaglić, *v. a. perf.*, **Donaglać**, *v. impf.* понуждать, понудить кого, заставлять, заставить кого; donaglać komu o co, v. **Nalegać** (na kogo o co).

Donaszać, *etc.*, v. **Donieść**, *etc.*

Donatywa, -y, *f.* донатива, данная; v. **Donacya.**

Donica, Dónica, Dunica, -y, *f.*, **Doniczka**, -i, *f. dim.* глиняный сосудъ; – do kwiatów, горшокъ цвѣточный; – na węgle, жаровня для угольевъ; doniczka do rąk, v. **Miednica**; – do tarcia (*np.* tabaki, maku), ступка, [*cfr.* иготь]; v. **Makutra.**

Doniec, Dunieć, -ńca, *m.* (Doński kozak), Донецъ, Донской казакъ.

Donieść, *v. a. perf.*, *Fut.* doniosę, doniesie, **Donosić**, *v. impf.*, **Donaszać**, *v. frequ.* донести, доносить, донашивать; принести, приносить; donosić płód, (do czasu dozrzałości w żywocie go nosić), донашивать, -носить, свершить, свершать; płód niedonoszony, недонашиваніе, преждевременные роды, недоносъ; donieść komu co, *lub* o czém, (= uwiadomiać kogo, oznajmić komu, *qu. v.*), извѣстить, извѣщать, (извѣщавать), увѣдомить, увѣдомлять кого о чемъ, заявить, заявливать, заявлять; donoszący, (uwiadomiający), извѣстительный, увѣдомительный; –, *v. n.*, – (aż dokąd dostarczać, досягать, *np.* fuzya), брать, хватать; donosić, (dowažać), быть полновѣснымъ; **Doniesienie, Donoszenie**, -ia, *s. n.* *v.* приносеніе, донашиваніе; доношеніе; doniesienie, (uwiadomienie), извѣстіе, вѣсть, увѣдѣніе, извѣстованіе, извѣщеніе; donoś, доношеніе; заявка, заявленіе, заявливаніе; объявленіе; сказаніе, сказываніе; doniesienie do sądu, явочная; доносъ; doniesienie fałszywe, молка, оговоръ.

Doniosłość, Donośność, -ści, *f.* (strzelby, *etc.*), доставка, доставленіе, разстояніе выстрѣла; **Doniosły, Donośny**, -a, -e, *adj.* 1. (o strzelbie), далеко хватающій; (o głosie) далеко досягающій; 2. Donośny, (v. **Intratny, Zyskowny**) доходный, прибыльный.

Doniszczyć, v. **Wyniszczyć.**

Donócić, Donucić, *v. a. perf.* перестать пить.

Donosiciel, -a, *m.* доносчикъ, доносщикъ, доноситель; извѣтчикъ, извѣтчикъ; вѣстовщикъ; **Donosicielka**, -i, *f.* доносительница, доносчица; вѣстовщица; v. **Donieść.**

Donośność, Donośny, v. **Doniosłość, Doniosły.**

Donoszący, v. **Donieść.**

Donoszenie, v. **Donieść**, *etc.*

Doorać, *Fut.* doorze, *v. a. perf.*, **Doorywać**, *v. frequ.* доорать, допахать, допахивать.

Doostrzyć, *v. a. perf.* доострить, доострять.

Dopad, -u, *m.* схваченіе, ухваченіе, схватываніе; *it.* достиженіе; **Dopadać**, *etc.*, v. **Dopaść**; w **Dopadki**, *adverbial.* урывками, урывочно; случайно; украдкою, украдомъ; **Dopadkowy**, v. **Dorywczy.**

Dopalić, *v. a. perf.*, **Dopalać**, *v. impf.* допалить, допаливать, дожечь, дожигать; всѣ зажигать; dopalać komu, досаждать, докучать кому.

Dopamiętać się, *v. r. perf.*, (v. **Spamiętać, Przypomnieć sobie**), вспомнить о чемъ.

Doparci, Doparty, *part. p.*, v. **Dopierać.**

Doparzyć, *v. a. perf.*, **Doparzać**, *v. impf.* допарить, допаривать; v. **Dopróć, Dopróbać**; v. **Przygrzać.**

Dopaść, *v. n. perf.*, **Dopadać**, *v. impf.* 1. пасть до . . .; 2. допасть, схватить, ухватить; достичь, достигнуть, достигать.

Dopatrzyć, *v. a. perf.*, **Dopatrywać**, *v. frequ. et cont.* (dopatruje), досмотрѣть, досматривать; выбрать, избрать.

Dopchać, *v. a. perf.*, **Dopychać**, *v. impf.* допихнуть, допихать, допихивать.

Dopędzać, *v. a. impf.*, **Dopędzić**, *v. perf.* догонять, догнать.

Dopełniać, *v. a. impf.*, **Dopełnić**, *v. perf.* дополнять, дополнить; добавлять, добавить; приполнять, приполнить; довершать, довершить, совершать, совершить; **Dopełnienie, Dopełnianie**, -ia, *n.* дополненіе, дополненіе, добавленіе, добавка, добавокъ, приполненіе, приполнка, прибавокъ; совершеніе, совершенство; v. **Domiar**; *Mathem.* dopełnienie, (*complementum*), дополненіе; комплементъ; wstawa dopełnienia, v. **Dostawa.**

Dopełniacz, Dopełniciel, -a, *m.* 1. дополнитель; вершитель, совершитель; исполнитель; 2. dopełniacz, *Gramm.* (drugi przypadek, *genitivus*), родительный падежъ; **Dopełnicielka**, -i, *f.* дополнительница; совершительница; исполнительница.

Dopełznąć, *v. n. semelf.*, **Dopełzać**, *v. impf.* доползть, доползать, доползывать; **Dopełznienie, Dopełzanie**, -ia, *n.* доползеніе, доползываніе.

Dopiąć, -iął, -ięli, *Fut.* dopnę, dopnie, *v. a. perf.*, **Dopinać**, *v. impf.* застегнуть, застёгивать, стянуть, стягивать, натянуть, натягивать (совершенно); dopinać komu poprzęgu, * не давать кому воли, строго держать кого, держать въ рукахъ; – czego czém, (opiąć), пришпиливать, пришпилить; – czego, дойти, достать, достичь, достигнуть чего, (трудомъ); **Dopięcie, Dopinanie**, -ia, *n.* застегнутіе, застёгиваніе, *etc.* *v. verb.* **Dopiąć**; *it.* dopięcie, достиженіе; **Dopięty**, -a, -e, *part. p.* застёгнутый, застёганный; достиженный.

Digitized by Google

Dopić, *v. a. perf.*, **Dopijać**, *v. impf.* допи́ть, допива́ть; **Dopicie, Dopijanie**, -ia, *n.* допи́тіе, допива́ніе; **Dopity**, -a, -e, *part. p.* допи́тый.

Dopiec, *Praet.* dopiekł, *Fut.* dopiekę, dopieczę, *v.a. perf.*, **Dopiekać**, *v. impf.*, **Dopiekiwać**, *v. frequ.* допе́чь, допека́ть, допа́рить, допа́ривать; dopiekać komu, * досажда́ть кому́; dopiec się, (*pass.*), допе́чься, допа́риться; **Dopieczenie, Dopiekanie**, -ia, *n.* допече́ніе, допека́ніе; **Dopieczony, Dopiekły**, *part. p.* до-, вы-печённый, допа́ренный; niedopieczony chleb, недопёка.

Dopięcie, *v. sub:* **Dopięć.**

Dopiérać, *v. a. impf.*, **Doprzeć**, *v. perf.* 1. допира́ть, доперёть; doprzeć się czego, достать, достигнуть; 2. **Dopierać**, *v.* **Deprać.**

Dopiero, *adv.* лишь то́лько, то́лько что, теперь то́лько; ноті́мъ; **Dopierko, Dopieruchno, Dopierucńko, Dopierutko, Dopieruteńko, Dopieruteneczko**, *adv.* то́тчасъ то́лько.

Dopięty, -a, -e, *part. p.*, *v. sub:* **Dopięć.**

Dopijać, v. **Dopić.**

Dopilnować, *v. a. perf.*, **Dopilnowywać**, *v. impf.* вы́ждать; дожидаться; смотрёть за...; наблюдать; v. **Doglądać, Dostrzegać.**

Dopiłować, *v. a. perf.* допили́ть, допи́ливать.

Dopinać, Dopinanie, *v. sub:* **Dopiąć.**

Dopisać, *v. a. perf.*, **Dopisywać**, *v. frequ.* дописа́ть, дописывать; написа́ть; окончить писа́ніе; (jeszcze przypisać), приписа́ть, приписывать; dopisać komu, * удаться кому́; **Dopisanie, Dopisywanie**, -ia, *n.* дописа́ніе, дописывание; приписа́ніе, приписывание; **Dopisany**, -a, -e, *part. p.* дописанный; приписанный.

Dopiać, *v. a. perf.*, **Dopiacać**, *v. impf.* доплати́ть, допла́чивать; **Dopiacenie, Dopiacanie**, -ia, *n.* допла́та; допла́чивание; **Dopiacony**, -a, -e, *part. p.* допла́ченный.

Dopłata, -y, *f.* допла́та; остальны́й платёжъ; прибавка къ жалованью.

Dopłatać, v. **Dopleść.**

Dopłaścić się, *v. r. perf.* дополсти́, допла́зывать.

Dopleć, *Fut.* dopiele, *v. a. perf.*, **Dopielać**, *v. impf.* дополо́ть, допа́лывать; **Dopielanie**, -ia, *n.* допа́ливаніе; **Dopielony**, -a, -e, *part. p.* допо́лотый.

Dopleść, *Praet.* doplotł, *pl.* dopletli, *Fut.* doplotę, doplecie, *v. a. perf.*, **Doplatać**, *v. impf.* допле́сть, доплета́ть; * нерестать болтать; v. **Pleść; Doplatanie**, -ia, *n.* доплета́ніе; **Doplecony**, -a, -e, *part. p.* допле́тенный.

Dopłókać, *v. a. perf.*, *Fut.* dopłócę, dopłócze; *Pr.* dopłókuję, **Dopłókiwać**, *v. frequ.* дополоска́ть, дополаскивать; **Dopłókanie, Dopłókiwanie**, -ia, *n.* дополоска́ніе, дополаскивание.

Dopłynąć, *v. a. semelf.*, **Dopluć**, *v. perf.* доплы́нуть, доплева́ть, плю́нуть до...; **Dopluwać**, *v. impf.* доплёвывать; выплёвывать, вы́плевать, вы́плюнуть.

Dopłynąć, *v. a. perf.*, **Dopływać**, *v. impf.* доплы́ть, доплыва́ть; **Dopłynienie**, -ia, *n.* доплы́тіе, приплы́тіе.

Dopolić, *v. a. perf.*, **Dopajać**, *v. impf.* допои́ть, допа́ивать.

Dopókąd, Dopóki, *adv.* доко́ль, доко́лѣ; до тѣхъ поръ, пока́; поку́да; dopókiż? доко́лѣ? до котораго времени? какъ долго? долго ли? dopókiż mam czekać? долго ли мнѣ ждать?

Dopołudnie, -ia, *n.* у́тро [время передъ полу́днемъ], передполдень.

Dopomagać, *etc.* v. **Dopomódz.**

Dopomnieć się, *v. r. perf.*, **Dopominać się**, *v. r. impf.* напомина́ть кому́ о чёмъ, проси́ть, требовать уплаты долга отъ кого́.

Dopomódz, *Fut.* dopomogę, dopomoże, *v. a. perf.*, **Dopomagać**, *v. a. impf. et cont.* допомо́чь, помо́чь, помогать, подать, подавать по́мощь, оказать по́мощь, пособи́ть, пособля́ть, спомога́ть; благопоспѣшать, благопоспѣшествовать, вспомо́чь, вспомогать, вспомоществовать, способствовать, исходатайствовать; dopomagający, (*part.*) способствующій; способствователь (*s. m.*); v. **Pomódz, Pomagać**, *etc.*

Dopościć, *v. n. perf.* договѣ́ть, догавливать.

Dopóty, *adv.* дото́лѣ; до тѣхъ поръ, пока́; v. **Póty, Dokąd.**

Dopowiedzieć, *v. a. perf.*, **Dopowiadać**, *v. impf.* досказа́ть, досказывать; (= donosić), доносить, донести́ о чёмъ; *it.* dopowiadać, подсказывать, намёкивать.

Doprać, [*Praet.* doprał, *Fut.* dopiorę, dopierze], *v. a. perf.*, **Dopierać**, *v. impf.* достира́ть, достирывать, вы́стирать бѣлё, окончить, оканчивать стирку; *it.* v. **Wyprać** [*propr. et* *]; **Dopranie, Dopieranie**, -ia, *n.* достирка; достира́ніе, достирывание; **Dopraný**, -a, -e, *part. p.* достира́нный.

Doprasząć się, *v. r.* (prośbą co wyjednywać), усильно просить кого о чёмъ, убѣди́тельно просить о чёмъ; v. **Doprosić się.**

Doprawdy, v. **Prawda.**

Doprawić, *v. a. perf.*, **Doprawiać**, *v. impf.*, **Doprawować**, *v. cont.* (domówić, domawiać, *qu. v.*), досказа́ть, досказывать; *it.* (dobajać, dobudurzyć), нерестать болтать; наболтаться; doprawić roli, (uprawę roli skończyć), доработать, обработать пашню, воздѣлать (воздѣлывать) пашню; (dodzielać, dokonać, dokończyć, *qu. v.*), додѣлать, додѣлывать, окончить, оканчивать дѣло, исполнить, -нять, совершить, совершать; doprawować się, (= dokończyć sprawy), докончить процессъ, иск.

Doprość, **Doprzeć**, *Fut.* doporze, *v. a. perf.*, **Doparać**, *v. impf.* допоро́ть, допа́ривать; - się, *v. r. & pass.* допоро́ться, допа́риваться.

Doprosić się, *v. r. perf.* (prośbą zyskać), допроситься, получить что-либо убѣди́тельною или часто повторяемою просьбою; **Doproszciel**, -a, *m.* (dopraszający się czego), проси́тель.

Doprowadzić, *v. a. perf.*, **Doprowadzać**, *v. impf.* довести́, доводить, доводить до...; привести́, приводить, проводить.

Doprząść, *Praet.* doprządł, doprządła, *Fut.* doprzędę, doprzędzie, *v. a. perf.*, **Doprządać**, *v. impf.* допрясть, допрядывать.

Doprzedać, *v. a. perf.*, **Doprzedawać**, *v. impf.* допродать, допродавать; v. **Wyprzedać**; nie doprzedać, недопродать, недопродавать.

Dopsuć, *v. a. perf.* испортить; v. **Popsuć.**

Dopuścić, *v. a. perf.*, **Dopuszczać**, *v. impf.* допустить, допускать; **Dopuszczać się**, *v. r.* прискать; - się czego, допустить себѣ что-нибудь, дѣлаться виноватымъ въ чёмъ, провиниться, -ниться въ чёмъ; **Dopust**, -u, *m.* **Dopuszczenie**, -ia, *n.* допусть, допущеніе, допускание; dopuszczenie się czego, содѣяніе, учиненіе, содѣяніе; v. **Zbrojenie; Dopustny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (do dopuszczenia), допустительный; **Dopuszczony**, -a, -e, *part. p.* допущенный.

Dopychać, v. **Dopchać.**

Dopytać się, *v. r. perf.*, *Pr.* dopytuje się, допытаться, допытываться; **Dopytować się**, *v. r. impf.*, *Praes.* dopytuje się, **Dopytywać się**, *v. r. frequ.* допрашивать, распрашивать, распросить.

Dorąbać, *v. a. perf.*, **Dorąbywać**, *v. r. frequ.*, *Pr.* dorąbuję, доруби́ть, доруба́ть; **Dorąbanie**, -ia, *n.* доруба́, доруба́ніе.

Dorabiać, *etc.*, v. **Dorobić.**

Dorachować, *v. a. perf.*, **Dorachowywać**, *v. frequ.* досчитать, досчитывать; присчитать, присчитывать; **Dorachowanie, Dorachowywanie**, -ia, *n.* досчитание, досчитывание, присчитание, присчитывание; **Dorachowany**, -a, -e, *part. p.* досчитанный, присчитанный.

na Doręczu, v. **Doręczu (na).**

Dorada, -y, *f.* совѣтование, v. **Porada; Doradzca**, -y, **Doradziciel**, -a, *m.* совѣтовальщикъ, при-

Digitized by Google

говóрщикъ; **Doradzicielka**, -i, *f.* совѣтовальщица.

Doradzić, *v. a. perf.*, **Doradzać**, *v. impf.* совѣтовать, присовѣтовать, присовѣтывать, наразумить, надоразумить, надоумить, надоумливать, притакнуть, притакивать; **Doradzenie**, **Doradzanie**, -ia, *n.* совѣтованіе, наразумѣніе, притакиваніе. [**Dorosnąć**.

Dorastać, *v. n.* возрастáть, v. **na Doręczu**, **na Dorędzin**, *adv.* подъ рукóю; на готóвѣ; **Doręczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* готóвый, лóвкій.

Dorobek, -bku, *m.* заработóк, обóйма, (*dim.* обóйка), нажúва, прúбыль, барышъ.

Dorobić, *v. a. perf.*, **Dorabiać**, *v. impf.* доработáть, доработывать, орабóтать; додѣлать; **dorobiony**, (*part.*), доработáнный; орабóтанный, додѣланный; **niedorobiony**, (nieskończony), недоработáнный; **Dorobić się czego**, *v. r.*, **Dorabiać się czego**, *v. r.* нажúться, наживáться, за-, выработывать, -работать; **Dorobienie**, -ia, *n.* додѣлка, додѣланіе, додѣлываніе, доработáніе, доработýваніе; **Dorobkowy**, **Dorobny**, -a, -e, *adj.* (dorobiony, zarobiony), зажитóй, вýработанный.

Doroczny, **Doroczy**, -a, -e, *adj.*, **Dorocznie**, *adv.* годовóй; ежегóдный.

Dorodność, -ści, *f.* стáтность, осáнка, благозрáвіе; **Dorodny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* 1. стáтный, осáнистый, благозрáчный; 2. v. **Urodzajny**, **Żyzny**.

Dorosłek, v. **Dorostek**.

Dorosłość, -ści, *f.* взрóслость; **Dorosły**, -a, -e, *adj.* срóслый, взрóслый; **lata dorosłe**, v. **Dorosłość**; **Dorosły**, -ego *m.*, **Dorostek**, -stka, **Dorosłek**, -lka, *m.* взрóслый молодóй человѣкъ, юнóша; **Dorosnąć**, † **Dorość**, *v. n. semel.*, **Dorastać**, *v. impf.* дорости, дорастáть.

Dorożka, -i, *f.* дрóжки; *gen.* -жекъ, (*pl. f.*); v. **Dróżka**; **Dorożkarz**, -a, *m.* извóщикъ на дрóжкахъ.

Dorozumieć się, *v. r. perf.*, **Dorozumiewać się**, *v. impf.* догадáться, догáдываться; **Dorozumiewanie się**, -ia, *n.* догáдка; мнѣніе.

Dorsz, -u, *m. H. n.* (w Prusiech: pomuchla; *gadus callarias*), доршъ; навáга.

Dorwać, *v. a. perf.*, **Dorywać**, *v. impf.* дорвáть, дорывáть, разорвáть (совершéнно); **dorwać się czego**, схватáть, ухватáть, v. **Uchwycić**; **dorwać się dokąd**, отлучúться на корóткое врéмя.

Dorysować, *v. a. perf.*, дочертúть, дочéрчивать; **Dorysowanie**, -ia, *n.* дочéрчéніе, дочéрчиваніе; **Dorysowany**, -a, -e, *part. p.* дочéрченный.

Dorywczy, -a, -e, *adj.* схвáченный; торопливый, поспѣшный; на скóрую рýку сдѣланный; z **Dorywcza**, **Dorywkiem**, w **Dorywczą**, w **Dorywki**, w **Dorwy**, *adv.* тóропко, въ тóропяхъ, нескоро, на скóрую рýку, урúвкою, съ урúвками; укрáдкою; v. **Urywczo**, **Urywkiem**.

Dorzały, *etc.*, v. **Dożrały**, **Dojrzały**.

Dorzec, *v. a. perf.*, *Fut.* **dorzecze**, v. **Domówić**, договорúть.

Dorzeczność, -ści, *f.* прилѣчность, пристóйность; *it.* v. **Zdatność**, **Stosowność**; **Dorzeczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* прилѣчный, пристóйный; гóдный; *it.* v. **Zdatny**, **Stosowny**.

Dorznąć, *v. a. perf.*, **Dorzezać**, **Dorzynać**, *v. impf.* дорѣзать, дорѣзывать; *it.* dorznąć, v. **Dobić** [*propr. et* °], v. **Zarznąć**; dorznąć się, дорѣзаться; v. **Dożnąć**.

Dorzucić, *v. a. perf.*, **Dorzucać**, *v. impf.* 1. докúнуть, докúдывать, добросúть, добросáть, добрáсывать, домахнýть, дометнýть, домѣтывать, домырнýть, домырúвать; 2. v. **Przydać**, **Przysypać**; **Dorzut**, -u, *m.*, **Dorzucenie**, **Dorzucanie**, -ia, *n.* докúдка, докинýтіе, докúдываніе, домѣтываніе, домырúваніе.

Dorzynać, v. **Dorznąć**; **Dorzynki**, -ów, *pl.*, v. **Dożynki**.

Dosada, -y, *f.*, **Dosadność**, -ści, *f.* (dobitność, ścisłe dowáżanie, dobijanie), соразмѣрность, тóчность; (dosadzanie komu), досáда, досаждéніе; **Dosadny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* 1. (dobitny właśnie w miarę, ani nad to, ani za mało), соразмѣрный, тóчный; 2. -, (przykry komu, dosadzający komu), досáдный, кóлкій; v. **Dosadzać**, **Dosadzić**.

Dosadzać, *v. a. impf.*, **Dosadzić**, *v. perf.* 1. (*sp.* rośliny w ogrodzie), досáживать, досадúть; 2. (dołożyć, domierzyć do strychu), прибавлúть, прибáвить, съ лишкомъ наполнить; (do ostatniego stopnia co praktykować), доводúть, довéсть до крайности; 3. - komu, (dojąć mu do żywego), досаждáть, досадúть кому; **Dosadzanie**, **Dosadzenie**, -ia, *n.* 1. досáживаніе, досаждéніе; 2. прибавлéніе, наполнéніе съ лишкомъ; 3. досаждéніе, досáда; **Dosadziciel**, -a, *m.* (dosadzający komu, przykry komu), досадúтель; **Dosadzicielka**, -i, *f.* (dosadzająca komu), досадúтельница.

Dość, v. **Dosyć**. [**Dójść**.

Doście, **Dójście**, -ia, *s. n.*, v.

Doschnąć, *v. n. perf.*, **Dosychać**, *v. impf.* досóхнуть, досихáть; **Dosychanie**, -ia, *n.* досихáніе; **Doschły**, -a, -e, *adj. part.* досóхшій.

Dościg, -u, *m.*, **Dościgniemie**, **Dościganie**, -ia, *n.* сугóнь, догонáніе, настигéніе въ бѣгý; dościgniemie, достигéніе, достигáніе; постигéніе, постигáніе; изслѣдовáніе; **Dościgłość**, -ści, *f.* (możność dościgniemia, pojętność), достигúмость, постигúмость, постигúность; **niedościgłość**, непостигúмость, непостигúность, неисповѣдúмость; **Dościgły**, -a, -e, *adj.*, -gle, *adv.* (łatwy czyli podobny do dościgniemia, *propr. et* °) достигúмый, постигúмый, постигáемый, удобопонятный; **niedościgły**, непостигúмый, непостигáемый, недовѣдомый, неизслѣдимый, непроницáемый.

Doścignąć, dościgł, *v. a. perf.*, **Dościgać**, *v. impf.* [*propr. et* °], догнáть, догонáть, достигнýть, достигнýть, достигáть, сугнáть, настигнýть, настигнýть, настигáть, извéрстываться, извéрстаться съ кѣмъ; постигáть, постигнýть, постигнýть, проницáть, проникáть, проникнýть; **Dościgniemie**, **Dościganie**, -ia, *n.* [*propr. et* °], догонáніе, настигéніе, настигáніе (въ бѣгý, въ рабóтѣ какóй, въ ученіи, *etc*); достигéніе, достигáніе; постигéніе, постигáніе, проницáніе; v. **Dościg**.

Dosiąć, *v. a. perf.*, **Dosiewać**, *v. impf.* досѣять, досѣвáть; **Dosiamie**, **Dosiewanie**, -ia, *n.* досѣяніе, досѣваніе; **Dosiany**, -a, -e, *part. p.* досѣянный. [**dzieć**.

Dosladać, v. **Dosiąść**, **Dosie-**

Dosiądz, **Dosiąc**, *Praet.* **dosiągł**, *pl.* **dosięgli**, *v. n. perf.*, *Fut.* **dosięgnę**, **dosięgnie**, **dosięże**; **Dosięgnąć**, **dosięgnął**, *v. semelf.*, **Dosięgać**, *v. impf.* досягнýть, досягáть, досягáть, достáть, доставáть; постúчь, постигáть, понáть, понимáть, уразумѣть, проницáть.

Dosiąg, -ięgu, *m.*, **Dosięgniemie**, **Dosięganie**, -ia, *n.* досягéніе, досягáніе; достáніе, доставáніе; v. **Dosiądz**.

Dosiąść, **Dosieść**, [*Praet.* **dosiadł**, *Fut.* **dosiądę**, **dosiędę**, **dosiędzie**], *v. a. perf.*, **Dosiadać**, *v. impf.*, сѣсть, садúться; всѣсть (*Fut.* всáду) [на лóшадь].

Dosiec, [*Praet.* **dosiekł**; *Fut.* **dosiekę**, **dosiecze**], *v. a. perf.*, **Dosiekać**, *v. impf.* досѣчь, досѣкáть; **Dosieczenie**, **Dosiekanie**, -ia, *n.* досѣчéніе, досѣкáніе.

Dosieczna linia łuku, *f. Mathem.* (*cosecans*), косéкансъ.

Dosiedzieć, *v. n.*, **Dosiadać**, *v. cont.*, **Dosiadywać**, *v. frequ.* досидѣть, досúживать; дождáть до концá; dosiedzieć się czego, сидѣніемъ нажúть себѣ или навлéчь на себѣ что-нибудь.

Dosięgać, **Dosięganie**, **Dosięgnąć**, v. **Dosiądz**, **Dosiąg**.

Dosięgły, **Dosiężny**, -a, -e, *adj.* (mogący być dosiężonym), достигúмый.

Dosieść, v. **Dosiąść**.

Doskoczyć, *v. n. perf.*, **Doskakać**, *v. impf.*, **Doskakować**, do-

Digitized by Google

skakuje, *v. cont.*, **Doskakiwać**, *v. frequ.* доскакáть, доскокнýть, доскочúть, доскáкивать, допрыгнýть, допрúгивать, допрúнуть; – kogo, догнáть; достигнýть; v. **Dosiędz**; **Doskok**, –u, *m.*, **Doskoczenie**, –ia, *n.*, скок, скачóкъ до ...; **Doskoczenie**, –ia, *n.* доскочéніе, доскáкиваніе; **Doskakiwanie**, –ia, *n.* допрúгиваніе.

Doskonalić, *v. a. impf.*, udoskonalić, *v. perf.* усовершúть, усовершáть, совершéнствовать; – się, *v. r.* (doskonalszym się stawać), совершéнствоваться; **Doskonalenie**, –ia, *n.* усовершéніе, совершéнствованіе; do doskonalenia, mogący być doskonalonym, совершúтельный; udoskonalony, wydoskonalony, усовершéнный; **Doskonalacz**, **Wydoskonalacz**, –a, *m.* усовершúтель.

Doskonałość, –ści, *f.* совершéнность, совершéнство; **Doskonały**, –a, –e, *adj.* совершéнный; **Doskonale**, *adv.* совершéнно; doskonała figura, *Mathem.*, v. **Foremna**.

Doskórczyć, **Doskurczyć**, *v. a. perf.* тѣснúть, наступáть, –пúть кā кого, досадúть комý.

Doskrobać, *v. a. perf.*, *Pr.* doskrobuje, **Doskrobywać**, *v. frequ.* доскрéсть, доскребáть; doskrobać się czego, * накопúть, накопúть (дéнегъ).

Doskwarzyć, *v. a. perf.* домáрить; * наступáть, –пúть на кого, приставáть къ комý.

Doskwierać, *v. a. impf.* приставáть къ комý, мýчить, безпокóить.

Dosłać, *v. a. perf.*, *Fut.* dośle, **Dosyłać**, *v. impf.* дослáть, досылáть; **Dosłanie**, –ia, *n.* досúлка.

Dośledzić, *v. a. perf.* провѣдать, вúвѣдать, изслѣдовать, *vn.* проѣхáть; **Dośledzenie**, –ia, *n.* провѣдываніе, вúвѣданіе, вывѣдываніе.

Dośleplić, *v. a. perf.*, **Dośleplać**, *v. impf.* сдѣлать совершéнно слѣпúм, ослѣпля́ть, ослѣпúть (совершéнно).

Dośliforwać, *v. a. perf.* дотачúть, дотáчивать.

Dosłoneczník, –a, *m.*, **Dosłoneczny punkt**, *Astron.*, (*perihelium*), перигéлій, (точка планéтнаго пути ближáйшая къ цéнтру сóлнца); *cfr.* **Odstęp**.

Dosłowie, –ia, *n. Gramm.* (*adverbium*), нарѣчіе; v. **Przysłówek**.

Dosłuchać, *v. a. perf.*, **Dosłuchiwać**, *v. frequ.* 1. дослýшать, дослýшивать; 2. v. **Podsłuchać**; **Dosłuchanie**, **Dosłuchiwanie**, –ia, *n.* дослýшаніе, дослýшиваніе; **Dosłuchać się** czego, дослýшаться чегó.

Dosłużyć, *v. n. perf.*, *Pr.* dosługuje, **Dosługiwać**, *v. frequ.* дослужúть, дослýживать; **Dosłużyć się**, *v. r.* дослужúться; – się, (stać się zasłużonym), оказáть великія заслýги.

Dosłyszeć, *v. n. perf.* дослýшать; слышáть до ...; хорошó слышать, быть крѣпкимъ нā ухо.

Dosmażyć, v. **Wysmażyć**.

Dośmiewać się czego, *v. r.* досмѣя́ться.

Dosolić, *v. a. perf.*, **Dosalać**, *v. impf.* досолúть.

Dospać, *v. n. perf.*, **Dosypiać**, *v. impf.* доспáть, досыпáть; niedospać, недоспáть.

Dośpiać, –iał, *v. n. perf.*, **Dośpiewać**, *v. impf.* 1. (dośrzewać), спѣть, доспѣть, доспѣвáть, вúспѣть, вúспѣвáть; 2. –, (nadążyć, zbliżyć się), поспѣшúть до ...; 3. dośpiać, v. **Nadążać** za kim; –, *v. a.*, v. **Dojmować** (komu), **Dogrzewać**; **Dośpiałość**, –ści, *f.* спѣлость, v. **Dośrzałość**; **Dośpiały**, –a, –e, *adj.* спѣлый, доспѣлый, вúспѣлый, v. **Dośrzały**.

Dośpiewać, 1. v. **Dośpiać**; 2. –, *v. a.*, (śpiewania dokończyć), допѣть, допѣвáть.

Dośrubować, **Dosrubować**, *v. a. perf.*. **Dośrubowywać**, *v. frequ.* довинтúть, довúнчивать.

Dośrzedni, –ia, –ie, *adj.* (do środka dążący), центростремúтельный; siła dośrzednia, (*vis centripeta*), *Phys.* центростремúтельная сила; v. **Odśrzednia**, **Odśrzódpędna** (siła).

Dossać, *v. a. perf.* дососáть, досáсывать; **Dossanie**, –ia, *n.* дососáніе, досáсываніе.

Dostać, *v. n. perf.*, *Fut.* dostoi, *Pr.* dostaję, dostawam, **Dostawać**, *v. cont.* I. *a*) достоя́ть, достáивать, устоя́ть; спокóйно стоя́ть; съ мѣста не трóгаться; крѣпко стоя́ть, не уступáть; (o zbożu, roślinach, *etc.*) достáть, достáть сѣ, достáвать сѣ, [= dośrzeć, dośrzewać, dośpiewać], доспѣть, доспѣвáть, поспѣть, поспѣвáть, созрѣвáть; *β*) (o cieklizna:) достáть сѣ, устоя́ться, отстоя́ться; v. **Ustolić się**; *γ*) достáть до czego, (= stykać się z czém, graniczyć obok), граничить съ чѣмъ; прилежáть къ чемý; II. **Dostaje**, **Dostawa**, *v. impera.*, (wystarcza, nie brak), достаётъ; nie dostaje, недостаётъ; III. **Dostać**, dostał, dostaje, dostawam, *v. trans. perf.*, *Fut.* dostanę, dostanie, **Dostawać**, *v. cont.* (dostąpić, osiągnąć, otrzymać), достáть, достáвать, получúть, получáть, улучúть, добúть, добывáть; достáть w podarunka, получúть въ подáрокъ; *it.* схватúть, взять; достáть сѣ, (= stać się czyjém), достáться; достáть сѣ dokąd, достáть сѣ gdzie, (dojść gdzie, dojechać), прибýть худá, дойтú, придтú, пріѣхать; – się do czego, достáться чегó; *cfr.* **Dostawić**.

Dostałość, –ści, *f.* спѣлость, зрѣлость, v. **Dośrzałość**; **Dostały**, –a, –e, *adj.* спѣлый, доспѣлый, вúспѣлый, зрѣлый, v. **Dośrzały**.

Dostanie, –ia, *v. n. v.* достáніе, достáваніе; получéніе; *etc.*, *v. verb.* **Dostać**.

Dostąpić, *v. a. perf.*, **Dostępować**, *v. impf.* доступúть, доступáть; достąпić czego, (dosiądz, osięgnąć), достáть, достúгнуть, достúчь, получúть; **Dostąpienie**, –ia, *n.* доступлéніе.

Dostarczać, *v. a. impf.*, **Dostarczyć**, **Dostatczyć**, *v. perf.*, 1. (dostawiać podług potrzeby, dodawać), доставлáть, достáвить, снабжáть, снабдѣ́ть, снабдáть, достáточно стáвить, давáть, ссужáть, ссудúть, заготовля́ть, заготáвливать, заготóвить, запасáть; 2. dostarczyć, *v. n.* (= wystarczyć), стать, ставáть, доставáть, быть достáточну, достáточествовать; dostarczający, (*part. a.*), достáточный; 3. dostarczać komu, (równać komu w czém), равнáться, поравнúться съ кѣмъ въ чѣмъ.

Dostarzeć się, *v. r.* (dojść do starości), состарѣ́ться, придтú въ стáрость, достúчь стáрости, дожúть до стáрости, дожúть до сѣдúхъ волóсъ.

Dostatczyć, v. **Dostarczać**.

Dostateczek, **Dostatczek**, v. **Dostatek**.

Dostateczność, **Dostatczność**, –ści, *f.* достáточность; v. **Dostatek**; **Dostateczny**, –a, –e, *adj.*, достáточный; имѣющій достáтокъ; довóльный; изобúльный; (zamożny), зажúточный; богáтый; –nie, *adv.* достáточно, довóльно, съ избúткомъ.

Dostatek, –tku, *m.*, **Dostateczek**, **Dostatczek**, –eczku, *m. dim.* 1. достáтокъ, *dim.* достáточекъ; довóльствіе, обѣ́лье, изобѣ́лье, избúтокъ; имýщество; благосостоя́ніе; mieć dostatek wszystkiego, имѣть изобѣ́лье во всѣмъ; ma dostatek wszystkiego, у негó всегó вдóволь, у негó полнá чáша, *vul.* у негó всегó по гóрло; dostatkiem, po dostatku, (dostatecznie), вдóволь, достáточно; 2. dostatek, *Milit.* (amunicya), аммуни́ція.

Dostatni, –ia, –ie, *adj.* достáточный, зажúточный, изобúльный, вдóволь.

Dostawa, 1. *v. sub*: **Dostać** II.; 2. **Dostawa**, –y, *f. Mathem.* (wstawa dopełnienia, *cosinus*, *sinus complementi*), кóсинусъ, [сúнусъ дополнéнія углá къ 90 грáдусамъ *abo* сúнусъ дополнительной дугú].

Dostawać, v. **Dostać**.

Dostawić, *v. a. perf.*, **Dostawiać**, *v. impf.* достáвить, достáвливать, доставля́ть; *it.* v. **Dostarczać**; приставúть, приставля́ть; **Dostawka**, –i, *f.*, **Dostawienie**, –ia, *n.* достáвка, доставлéніе.

Dostęp, –u, *m.* (dostąpienie), дóступъ, доступлéніе, приступъ, входъ.

Digitized by Google

Dostępność, -ści, *f.* достýпность; приступность; **Dostępny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* достýпный; приступный; достижимый.

Dostępować, v. **Dostąpić**; **Dostępowanie**, -ia, *n.* доступáніе.

Dostojen, Dostojny, -na, -ne, *adj.* (godny, wart, zasłużony na co), достóйный, заслýженный, заслýжённый; дóлжный; (= zacny, szanowny, czcigodny), достопочтéнный, достóйный почтéнія, уваженія, *Eccl. sl.* достойночéстный; почётный; вáжный, знáтный; (= przystojny, należyty), пристóйный, прилíчный; dostojny czego, (zdolny czego dostać), способный къ получéнію чего; **Dostojnie**, *adv.* достóйно; пристóйно, прилíчно; **Dostojeństwo**, -a, *n.* достóинство; почесть, высóкій чинъ, санъ, знáніе; *it.* превосхóдство, отлíчное кáчество; **Dostojnik**, -a, *m.* (dostojeństwem zaszczycony), чинóвникъ, санóвникъ; **Dostojność**, -ści, *f.* вáжность, знáтность; достóинство; почесть, чинъ, санъ, знáніе; dostojność czyli dostojeństwo mający, чинóвный, санóвный, имéющій высóкій санъ, имéющій значáтельный чинъ; równéj dostojności będący, равночéстный, достóйный рáвнаго почтéнія, равно чтáмый.

Dostroić, *v. a. perf.*, **Dostrajać, Dostroiwać**, *v. frequ.* 1. (do końca ustroić, ubrać), совершéнно нарядíть, наряжáть, убрáть, убирáть, одéть, одéвáть въ нарядное плáтье; 2. (o instrumentach muzycznych = wystroić zupełnie, nastroić), совершéнно настрóить, налáдить, привéсть въ согласіе звýки музыкáльнаго орýдія; - się, *v. r.* совершéнно убрáться; v. **Wystroić**.

Dostrugać, *v. a. perf.* доструга́ть, доструживать, доструга́ть; изрѣзать на мéлкіе кусúи.

Dostrzedz, *Praet.* dostrzegł, *Fut.* dostrzeże, *v. a. perf.*, **Dostrzegać**, *v. impf.* усмотрéть, усмáтривать, увидéть, примéтить, примéчáть, замéтить, замéчáть, наблюсти, наблюдáть; **Dostrzegacz**, -a, *m.* (który co postrzega, widzi), усмáтривающій; (= dozieracz, pilnujący czego), надзирáтель, надсмóтрщикъ, наблюдáтель, смотрáтель, примéчáтель, блюстáтель; **Dostrzeganie, Dostrzeżenie**, -ia, *n.* усмáтриваніе, усмотрѣніе, примéчáніе, наблюдéніе; v. **Postrzedz**.

Dostrzelić, *v. a. perf.*, **Dostrzelać**, *v. impf.*, **Dostrzeliwać**, *v. frequ.* дострéлить, дострéливать, дострéлять; *it.* совершéнно застрéлить; **Dostrzelenie, Dostrzelanie**, -ia, *n.* дострѣлéніе, дострéливаніе; **Dostrzelony**, -a, -e, *part. p.* дострѣленный.

Dostrzydz, *Praet.* dostrzygł, *Fut.* dostrzyże, *v. a. perf.*, **Dostrzygać**, *v. impf.* дострúчь, достригáть; **Dostrzyżenie, Dostrzyganie**, -ia, *n.* достриженіе, достригáніе; **Dostrzyżony**, -a, -e, *part. p.* дострúженный.

Dostrzykać, *v. a. perf.*, **Dostrzykać**, *v. perf. semel.* добрúзгать, добрúзнуть, донрúскать, донрúснуть.

Dostyczna linia, *f. Mathem.* (*cotangens*), котáнгенсъ; тáнгенсъ дополнéнія къ прямóму углý *abo* т. дополнéтельной дуги.

Dostygać, *v. n. semelf.*, **Dostygać**, *v. impf.* достúнуть, достúть, достывáть; [совершéнно] остúнуть, остúть, остывáть.

Dosunąć, *v. n. semelf.*, **Dosuwać**, *v. impf.* додвúнуть, додвигáть, додвúгивать; задвúнуть; **Dosunienie, Dosuwanie**, -ia, *n.* додвигáніе, додвúгиваніе; **Dosunięty**, -a, -e, *part. p.* додвúнутый; задвúнутый.

Dosuszyć, *v. a. perf.*, **Dosuszać**, *v. impf.* досушúть, досýшивать; **Dosuszenie, Dosuszanie**, -ia, *n.* досушéніе, досýшиваніе; **Dosuszony**, -a, -e, *part. p.* досушéнный.

Doswarzyć się, *v. r. perf.*, **Doswarzać się**, *v. impf.* (kończyć się swarzyć), перестáть брáниться, сóориться; - się czego, (= swarem czego nabyć abo nabawić się, сціягнáть на сіе), досóориться, добрáниться, брáнью навлéчь на себя чтó-либо непріятное.

Doświadczać, *v. a. impf.*, **Doświadczyć**, *v. perf.*, (próbować, doznawać, rozbierając dochodzić), дѣлать óпытъ, дѣлать прóбу чѣмъ, прóбовать что, производúть óпыты надъ чѣмъ, опытáти, опытáть, извѣдать, извѣдывать, пытáть, пытáться, испытывать, искушáть, (искусúть); v. **Doświadczyć**; **Doświadczalny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* óпытный; основáнный на óпытахъ; экспериментáльный; испытáнный; fizyka doświadczalna, (= doświadczająca, experymentalna), óпытная физика, экспериментáльная физика; **Doświadczanie**, -ia, *n.* óпытъ, извѣданіе, пытáніе, искушéніе, благоразсмотрѣніе, испытáніе, экспериментъ; v. **Doświadczenie**; **Doświadczany**, -a, -e, *part.* извѣданный; испытáнный; ꙋзнанный; **Doświadczenie**, -ia, *n.* óпытность; óпытъ; искусъ; искушéніе; дознáніе; свѣдѣніе, знáніе; z doświadczenia, по óпыту, изъ óпыта; doświadczenie głupich jest mistrzynią, (*abo* d. głupich nauczyciel, d. rozumu dodaje), óпытность приводúть къ совершéнству; doświadczenie pokazuje, óпытъ докáзываетъ [*abo* показываетъ]; jak doświadczenie pokazuje, по указáніямъ óпыта; fizyka doświadczeniami potwierdzona, (= f. doświadczalna, f. experymentalna), óпытная физика; экспериментáльная физика; v. **Doświadczanie**; **Doświadczony**, -a, -e, *part. p.* (doświadczeniem doznany) дознанный óпытомъ; извѣданный, испытáнный, искушéнный; (mający doświadczenie, niedzisiejszy; ćwiczony), óпытный; бывáлый, свѣдущій (*abbr.* свѣдущъ) въ чѣмъ, знáющій что; искусившійся, искýсный; *it.* благонадéжный, вѣрный, достовѣрный; **Doświadczyć**, *v. a. perf.*, (*Pr.* doświadczam), 1. узнáть [изъ óпыта], испытáть, разузнáть, искусúть, развѣдать, извѣдать. 2. (dowieść, dokazać), доказáть; - się czego, v. **Odkryć**; v. **Doświadczać**; **Doświadczyciel**, -a, *m.* испытáтель; **Doświadczycielka**, -i, *f.* испытáтельница.

Dosyć, **Dość**, *adv.* довóльно; достáточно, достáтно; пóлно; dosyć, (wystarcza), довóлѣть; dosyć tego, dość już tego! пóлно! dosyć mi, mam dosyć, (kontentuję się), для меня этого довóльно, я довóленъ; dosyć mieć, довóльно имѣть; dosyć uczynić, задосуе uczynić, довóльствовать, удовóльствовать, удовлетворúть, удовлетворя́ть; dosyć (zadosyć) uczynienie, удовлетворéніе; *it.* управа, управа; **Dosyćczyniciel**, -a, *m.* удовлетворúтель; **Dosyćczynicielka**, -i, *f.* удовлетворúтельница; **Dosyćczynny, Dosyćuczynny**, (czyniący zadosyć), удовлетворúтельный, удовлетворя́щій.

Dosycić, *v. a. perf.*, **Dosycać**, *v. impf.* (совершéнно) насúть, насыщáть. [sić, *etc.*

Dosyłać, Dosyłanie, *etc.*, v. **Do-**

Dosypać, *Fut.* dosypie, *v. a. perf.*, *Pr.* dosypuje, **Dosypywać**, *v. frequ.* досыпáть, досыпáть; **Dosypanie, Dosypywanie**, -ia, *n.* досыпáніе; досыпáніе; **Dosypany**, -a, -e, *part. p.* досыпáнный.

Dosypiać, *v. a.* досыпáть, доспáть; v. **Dospać**.

Dosypka, -i, *f.* досы́пка, присы́пка, добáвокъ.

Dosyt, -u, *m.*, **Dosytość**, -ści, *f.* (nasycenie się należyte), сытость, насыщéніе; do sytu, do dosytu, (do sytości), досыта; до сытости; **Dosytość**, -ści, *f.* (dosyt, dosyć, miara), умѣренность.

Doszczętka, Doszczętu, *adv.* совсѣмъ, совершéнно; v. **Szczęt**; **Doszczętny**, v. **Zupełny**.

Doszedł, Doszła, Doszły, *etc.*, v. **Dójść**; **Doszłość, Doszły**, v. **Dożrałość, Dożrały**.

Doszczypać, *Fut.* doszczypnie, *v. a. perf.* дощипáть, дощипывáть.

Doszyć, *v. a. perf.*, **Doszywać**, *v. impf.* дошúть, дошивáть; достроча́ть; **Doszycie, Doszywanie**, -ia, *n.* дошúтіе, дошúвка, дошиваніе; **Doszyty**, -a, -e, *part. p.* дошúтый.

Dotaczać, *v.* **Dotoczyć**.

Dotąd, *adv.* до сихъ поръ; до сегó мѣста; досюда; досéлѣ, досéль, донúнѣ; дóздѣ.

Digitized by Google

Dotańcować, *v. a. perf.*, **Dotańcowywać**, *v. frequ.* доплясáть, доплясывáть.

Dotapiać, v. **Dotopić**.

Dotarcie, -ia, *s. n. v.* дотáрка, дотирáніе; dotarcie czego, (zawarcie, dokończenie, ukończenie), заключéніе, совершéніе, окончáніе; *it.* достижéніе; исполнéніе; *it.* проходъ; *v. verb.* **Dotrzeć**.

Dotarczka, -i, *f.* 1. проходъ; 2. стичка, схвáтка, стычка; v. **Potyczka**.

Dotargać, *v. a. impf.*, **Dotarguać**, *v. perf. semel.* дотерéбливать, дотеребúть; дорвáть; додёргать.

Dotargować, *v. a. perf.* (targu dobić), дотоpговáть; окóнчить торгъ; заключúть торгъ; дотоpговáться; – się czego, (targiem nabyć), пріобрёсть торгóвлею [*abo* куплею].

Dotarty, -a, -e, *part. p.* дотёрный; v. **Dotrzeć**.

Doterać, v. **Dotyrać**.

Dotkać, *v. a. perf.* I. *α*) [= tkanie dokończyć], доткáть, дотыкáть, окóнчить тканіе; *β*) = dotkać więcéj jeszcze do już gotowéj tkaniny = przytkać, доткáть, посрéдствомъ тканія прибáвить къ сотканному, приткáть, притыкáть; II. **Dotkać**, *v. a. perf.*, **Dotykać**, *v. impf. α*) [skończyć robotę zatykania; tęzéj zatknąć], дотыкáть, дотúкать, окóнчить затыкáніе; лýчше или совершéнно заткнýть, затыкáть, закýпорить, закýпоривать [пробкою]; *β*) *fig.* dotkać brzuch, совершéнно набúть брýхо, напихивать; *γ*) dotkać się, *v. r.* – się dokąd, (= docisnąć się), дотёскаться, дотёсниться, дотолкáться, добрáться, пробúться, протёскаться, протёснуться, продрáться; *δ*) *fig.* – się, (= dopakować brzucha, doladować), совершéнно набúть себѣ брýхо, напихаться, напóлнить желýдокъ пищею, нажрáться; III. **Dotkać**, **Dotykać**, v. **Dotknąć**.

Dotkliwość, -ści, *f.* 1. (= dotykalność), ощутительность, осязáемость; 2. (= uraźliwość, delikatność), сентиментáльность; чувствительность; деликáтность; нѣжность, тóнкость; 3. (= władza dotykania), способность ощущáть; осязáніе; 4. (= czułość, tkliwość, czucie poruszenia z dotknięcia od czego), чýвство; чýвствованіе; ощущéніе; 5. (= dolegliwość, dokuka), досáда, напасть, бѣдствіе, нýжда & нужда, бѣдá, гóре, печáль, скорбь, заботá; **Dotkliwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* 1. (= dotykalny, mogący być dotkniętym), могýщій быть ощущáему; ощущáемый; осязáемый; чýвствуемый; ощутительный; 2. dotkliwy (*np.* dowód, = domacalny, oczywisty), ощутительный, очевидный, ясный; 3. (= łacny do dotknięcia, do wzruszenia, czuły, tkliwy), деликáтный; нѣжный; тóнкій; чувствительный; обидчивый, обидливый, легкó обижáющійся; 4. (czujący, zmysł dotykania mający), имѣющій чýвство осязáнія; имѣющій способность всѣ жáво чýвствовать; чýвствующій; чувствительный; 5. *activ.* (= poruszający), [чувствительный], сентиментáльный; трóгательный, возбуждáющій чувствительность; v. umiliły; 6. (= dokuczający, bodący, kolący, uszczypliwy, obraźliwy, bolesny), чувствительный; производящій безпокóйство, прискóрбіе; прискóрбный; печáльный; оскорбительный; обидный; колючій, кóлкій; ѣдкій; язвительный.

Dotknąć, *v. a. perf.*, **Dotykać**, *v. impf.*, **Dotknąć się**, **Dotykać się**, *v. r.* 1. – czego, трóнуть, трóгать что, доткнýться, дотыкáться, дотрóнуться, дотрóгиваться до чегó-либо, прикоснýться, прикасáться къ чему-нибудь; коснýться, касáться чегó; dotykać czego palcem, трóнуть что пáльцемъ; 2. dotykać się, (posiadać zmysł dotykania, czucia, macania, być dotkliwym), осязáть, ощущáть посрéдствомъ осязáнія, ощýпывать; ощутúть, ощущáть, познавáть, испытывать внѣшними или внутренними чýвствами; 3. dotykać, (= naruszać), v. **Nadwerężać**; 4. dotykać, dotknąć czego (słowami, w mowie, w piśmie, natrącać, wspominać), * упоминáть, упомянýть о чѣмъ, слегкá упом. о чѣмъ, касáться, коснýться чегó, слегкá сказывать, сказáть [*abo* говорúть] о комъ или о чѣмъ либо; 5. dotykać słowy, (= przytyki dawać, przycinać), обижáть, обидѣть *abo* оскорбля́ть, оскорбúть кого на словáхъ; язвúть *abo* задирáть кого словáми; 6. dotykać komu, (= dojeżdżać go), наступáть на кого, приступáть къ комý, мýчить, гнать, преслѣдовать; *it.* доткнąć komu, (do ostatka kogo dobić, dociąć go do żywego), * доконáть кого; дать комý корочýнъ; 7. *Theol.* посвятúть, посвящáть; Bóg go dotknął na ciele, Богъ посвятúлъ его болѣзнію; *it.* dotknion duchem św. (= natchnion), вдохновéнный Бóгомъ; 8. dotykać kogo, (= dolegać mu, ściągać się nań, obchodzić go), * касáться до кого, относúться къ комý; 9. dotykać, dotykać się, соприкасáться, соприкоснýться, взаимно прикасáться, прилежáть къ чему, граничить съ чѣмъ.

Dotknięcie, **Dotknienie**, **Dotykanie**, -ia, *s. n.* 1. (jeden z pięciu zmysłów, czucie), осязáніе [одно изъ пятú чýвствъ, для различéнія предмéтовъ, посрéдствомъ прикосновéнія къ нимъ]; zmysł dotykania, чýвство осязáнія; władza dotykania, способность ощущáть; 2. ощущéніе; ощýпываніе; трóнутіе; трогáніе; дотрóгиваніе; прикосновéніе; *it.* соприкосновéніе, соприкасáніе, *etc.*, *v. verb.* **Dotknąć**; *it. v.* **Dotkliwość**; **Dotknięty**, -a, -e, *part. p.* осязáнный; ощущённый; трóнутый; v. **Dotknąć**.

Dotłaczać, **Dotłaczanie**, v. **Dotłoczyć**, **Dotłoczenie**.

Dotleć, dotlał, dotleje, *v. n. perf.* дотлѣть, дотлѣвáть, совершéнно истлѣть, истлѣвáть; **Dotlić**, *v. a. perf.* (tleniem dopalić), дать тлѣть [истлѣть] до конца, дожечь.

Dotłoczenie, **Dotłaczanie**, -ia, *n.* допихиваніе; досовáніе, досóвываніе; набивáніе; напихáніе; *it.* придавливаніе, придавлéніе; *it.* дожимáніе, *etc.*, *v. verb.* **Dotłoczyć**.

Dotłoczony, -a, -e, *part. p.* напихáнный; насóванный; дожáтый; набúтый; *v. verb.* **Dotłoczyć**.

Dotłoczyć, *v. a. perf.*, **Dotłaczać**, *v. impf.* 1. (tak natłoczyć, żeby pełno było, ani się więcéj mieściło, *etc.*), допихáть, допихивать, досовáть, досóвывать, пихáніемъ вкладывать; совершéнно набúть, набивáть, совер. напихáть, насовáть; 2. (tłoczenie kończyć, dotłaczanie skończyć), дожáть, дожимáть, окóнчить [окáнчивать] жáтіе, совершéнно вы́жать, выжимáть, совер. выдавить, выдавливать [на пр. виногрáдъ и проч.]; 3. (= dognieść, doniżyć), додавúть, додавливать, совершéнно придавúть, придавливать; *cfr.* дотёснить; 4. (= doniszczyć, pognębić), совершéнно изнурúть, разорúть, уничтóжить; 5. dotłoczyć się, *v. r.* (*propr. et* *), дотёсниться, дотёскаться, дотолкáться, добрáться, пробúться, протёскаться, протёснуться, продрáться.

Dotłuc, [*Praet.* dotłukł, *Fut.* 1. *p. s.* dotłukę, 3. *p. s.* dotłucze], *v. a. perf.*, **Dotłukać**, *v. impf.* дотолóчь, окóнчить толчéніе; *it.* v. **Wybić**, **Wyłatać** (skórę); dotłuc się, *v.* **Doleść**, **Dowlec się**.

Dotnę, **Dotnie**, v. **Dociąć**.

Dotoczyć, *v. a. perf.*, **Dotaczać**, *v. impf.* 1. докатúть, докáтывать; 2. доточúть, вытóчить, вытáчивать; 3. (o cieklizna:) dotoczyć, доцѣдúть, доцѣживать; совершéнно перелить, переливáть; (o człowieku:) dotoczyć się аż dokąd, * доваля́ться, доваливаться до . . .; притащúться.

Dotopić, *v. a. perf.*, **Dotapiać**, *v. impf.* дотопúть, дотáпливать; **Dotopienie**, **Dotapianie**, -ia, *s. n.* t

Digitized by Google

хотопленіе, дотапливаніе; v. **Topić.**

Dotrąbić, *v. a.* дотрубить, трубить до конца.

Dotrawić, Dotrawiać, *v. a.* (zupełnie przetrawić, ze wszystkiem strawić, *qu. v.*), доварить, совершенно сварить [въ желудкѣ].

Dotrwać, *v. n. perf.* остаться до конца; устоять; перенести, перенесть; выдержать; пребывать твердымъ въ чемъ.

Dotrząsać, Dotrząsnąć, *v. a.* совершенно вытряхать, вытряхнуть; v. **Wystrząsać.**

Dotrzeć, [*Praet.* dotarł, *Fut.* dotrę, dotrze], *v. a. perf.*, **Docierać**, *v. impf.* 1. дотереть, дотирать; 2. docierać komu, (= ostatecznie nacierać, nalegać), идти, напирать, броситься, кидаться на кого; docierać nieprzyjaciela, притеснять непріятеля до крайности, устремляться на непріятеля; dotrzeć kogo, истребить, -блять, уничтожить, -жать; dotrzeć nieprzyjaciela, уничтожить непріятеля; совершенно истребить непріятеля; 3. (przedzierać się aż na samo miejsce), пробираться, пробраться; docierać, dotrzeć sprawy, *etc.*, кончать, кончить дѣло, приводить, -вести къ концу; дѣлать, сдѣлать; отстаивать, отстоять; достигнуть своей цѣли; docierać, dotrzeć targu, заключать, -чить торгъ; *it.* dotrzeć, v. **Dokonać**; dotrzeć się czego, *v. r.* (= wytrzeć zupełnie, należycie), вытереть; dotrzeć się oczu, (trący otworzyć), протереть глаза; **Dotarcie, Docieranie,** -ia, *s. n. v.* дотираніе, дотирка; (dokończenie), окончаніе; *etc.*, *v. verb.* **Dotrzeć.**

Dotrzepać, Dotrzepywać, 1. дотрепать, дотрепливать, v. **Wytrzepać** (*propr. et* *); dotrzepać się skrzydłami, v. **Dolecieć**; 2. dotrzepać, (dogadać, dotrzpiotać), перестать болтать; dotrzepać pacierza, v. **Pacierz.**

Dotrzeźwić się, 1. v. **Ocucić**; 2. v. **Wytrzeźwić się** (zupełnie).

Dotrzymać, *v. a. perf.*, *Pr.* dotrzymuje, **Dotrzymywać**, *v. frequ.* додержать, додерживать; оставить, оставлять у себя; умолчать, умалчивать; dotrzymać (sekretu), держать, сохранять; dotrzymać (słowa, obietnicy), держать (слово), сдержать, исполнить (обѣщаніе); dotrzymać placu, pola, (kroku), держаться, удерживаться, -житься на мѣстѣ, неуступать; устоять на мѣстѣ; оставаться, остаться на мѣстѣ; удержать мѣсто сраженія, одержать побѣду; dotrzymać komu, v. **Wydołać**; dotrzymać się na nogach, (dostać do końca), стоять прямо; v. **Wytrzymać**; v. **Trzymać**; **Dotrzymanie,** -ia, *s. n. v.* додержаніе, *etc.*, *v. verb.* **Dotrzymać.**

Dotuczyć, *v. a. perf.*, **Dotuczać**, *v. impf.* докормить, докармливать.

Dotychczas, Dotychmiast, *adv.* до сихъ поръ; до сего мѣста.

Dotyczeć się, *v. r. perf.*, **Dotyczać się**, *v. r. impf.* касаться до кого, до чего; относиться къ кому, къ чему.

Dotyczny, -a, -e, *adj.*, v. **Dotkliwy, Dotykalny; dotyczna** (linia), *Mathem.* (*cotangens*), котангенсъ, [тангенсъ дополненія къ прямому углу *abo* тангенсъ дополнительной дуги].

Dotykać, 1. v. **Dotknąć, Dotkać** (II. & III.); 2. **Dotykać** komu, *v. a.* дотыкать кому, выбранить, выругать, отдѣлать.

Dotykalność, -ści, *f.* ощутительность; осязаніе; v. **Dotkliwość; Dotykalny,** -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* ощутительный; осязаемый; прикосновенный; недотыкальный, неприкосновенный; v. **Dotkliwy.**

Dotykanie, v. **Dotknięcie.**

Dotyrać, Doterać, *v. a. perf.* (doniszczyć), совершенно истребить, испортить, уничтожить; v. **Dotrzeć.**

Douczać, *v. a. impf.*, **Douczyć**, *v. perf.* доучать, доучивать, доучить (что, кого); *it.* учить до опредѣленнаго времени; – się, *v. r.* доучаться, доучиться; **Douczanie, Douczenie,** -ia, *s. n. v.* доучиваніе, доученіе.

Dowabić, v. **Przywabić.**

Dowadzić się, *v. r.* 1. (skończyć wadzenie się), перестать браниться, ссориться; 2. – się czego, (wadzeniem co na się ściągać), доссориться, добраниться, бранью навлечь на себя что-либо непріятное; 3. dowadzić komu, *v. a.* (zaszkodzić komu, *etc.*), довредить кому, погубить кого, разорить кого въ конецъ [*abo* совершенно], доконать кого.

Dowaga, -i, *f.* (doważność), полный вѣсъ, довѣсокъ, привѣсъ; v. **Niedowaga.**

Dowalać, *v. a. perf.* (zupełnie zwalać, powalać, dobrudzić), domарать, совершенно замарать.

Dowalić, *v. a.* 1. доваливать; подбросить; v. **Dorzucić**; 2. (obalić co do gruntu, zwalić do reszty), поваливать, сваливать, повергнуть на землю, опрокинуть, разрушить, разорить; 3. dowalić kogo, поваливать, бросить на землю, повергнуть, поразить, v. **Dotłuc**; 4. dowalić się, *v. r.* (obalić się ze szczętem), совершенно обвалиться, развалиться, поваливаться, разрушиться.

Dowarty, v. **Dowrzeć.**

Dowałkować, *v. r. perf.* доваляться, докатать [бѣлье].

Dowar, -u, *m.*, **Dowarek,** -rku, *m.*, **Dowarzenie,** -ia, *n.* доварка, доваріеніе, доваріваніе, достраиваніе, достраиваніе; пристраиваніе, приваріваніе.

Dowarzyć, *v. a. perf.*, **Dowarzać**, *v. impf.* доварить, доваривать, достраивать, достраивать; – czego więcej, приварить, приваривать, пристраивать; dowarzony, доваренный, до-, при-страиваемый; dowarzyć co, (dojźrzałość czego sprawić), * приводить (-вести) въ зрѣлость; **Dowarzyć się**, *v. r.* доварить, достраиваться.

Doważać, *v. a. impf.*, **Doważyć**, *v. perf.* довѣшивать, довѣсить; niedoważyć, -żać, недовѣсить, недовѣшивать; – *v. n.* быть полновѣсну; doważać kogo, (być komu równym), быть кому равнымъ; doważyć się do czego, v. **Odważyć się** (na co); **Doważanie,** -ia, *n.*, **Doważność,** -ści, *f.* довѣшиваніе; v. **Dowaga.**

Dowcip, -u, *m.*, **Dowcipek,** -pku, *m. dim.* остроуміе; острота ума; тонкій умъ; острый умъ; **Dowcipkować**, *v. n.* острить на счетъ чего; умничать; мудрствовать; остроумничать; **Dowcipność,** -ści, *f.* остроуміе, замысловатость; **Dowcipny,** -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* остроумный, замысловатый; умный; **Dowcipnik,** -a, *m.* остроумецъ, остряхъ, востряхъ.

Dowecować, *v. a. perf.*, доточить; v. **Wywecować.**

Dowiać, *Fut.* dowieję, *v. a. perf.*, **Dowionąć**, *Fut.* dowionę, dowionie, *v. semelf.*, **Dowiewać**, *v. impf.* довѣвать, довѣять, довѣивать; вѣять, повѣвать, повѣять до..., (на...); дуть, подуть до...; *it.* перестать дуть.

Dowiadywać się, *v. r. impf.* довѣдываться; навѣдываться; освѣдомляться; развѣдывать; распрашивать; справляться; **Dowiadywanie się, Dowiadywanie, Dowiadowanie,** -ia, *n.* освѣдомленіе, навѣдываніе, развѣдываніе, справка; распрашиваніе; v. **Dowiedzieć się.**

Dowiarstwo, -a, *n.* (dowierzanie), довѣріе; довѣренность, v. **Dowierność.**

Dowiązać, *v. a. perf.*, **Dowięzywać**, *v. frequ.*, *Pr.* dowięzuję, привязать, привязывать, довязать, довязывать.

Dowić, *v. perf.*, **Dowijać**, *v. impf.* довить, довивать; **Dowicie, Dowijanie,** -ia, *n.* довивка.

(Dowiedzieć), v. **Niedowiedzieć.**

Dowiedzenie, 1. v. **Dowód** (2); 2. v. **Dowodzenie.**

Dowiedzie, Dowiedzony, Dowiodę, v. **Dowieść.**

Dowiedzieć się, *Fut.* dowiem się, dowie się, *Pr.* dowiaduję się, *v. r. perf.* довѣдаться, свѣдать, извѣститься, внушить, провѣдать, увѣдать, увѣдомиться; узнать; – się, (wypaleć), домыслиться, домышляться; **Dowiedzenie się,**

Digitized by Google

-ia, n. свѣдѣніе, (свѣданіе), увѣдомленіе; v. Dowiadywać się.

Dowieńczyć, *v.a. perf.*, **Dowieńczać**, *v. impf.* довѣнчать, довѣнчивать; увѣнчать кого вѣнкомъ; обвѣнчать; v. Uwieńczyć.

Dowierać, *etc.*, **Dowrzeć.**

Dowiercić, *v. a. perf.*, **Dowiertywać**, dowiertuje, *v. frequ.* досверлить, досверливать; **Dowiercenie**, -ia, n. досверленіе, досверливаніе.

Dowiernościwo, -a, n. лѣнивость, фѣдекономійсть; v. Maństwo, Lenność; **Dowiernoręczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* лѣнивый, фѣдекономійсный; v. Leny, Leniczy.

Dowierność, -ści, *f.* довѣренность, довѣреніе; **Dowierny**, -a, -e, *adj.* довѣренный; *it.* довѣрчивый; -nie, *adv.* съ полнымъ довѣріемъ.

Dowiertuję, **Dowiertywać**, v. Dowiercić.

Dowierzać, *v. med. impf.*, **Dowierzyć**, *v. perf.* вѣрить, довѣрить, довѣрять; **Dowierzanie**, -ia, n. довѣріе, довѣреніе, довѣренность; v. Niedowiarstwo, Niedowierzanie.

Dowieść, *v. a. perf.*, [*Praet.* dowiódł, *Fut.* 1. *pers. sing.* dowiodę, 3. *p. s.* dowiedzie], **Dowodzić**, *v. impf.* 1. довести, довесть, доводить; исполнять, исполнить; привести, привесть въ дѣйство; соворить; доказать, доказывать, уличить, уличать; 2. dowodzić, (zaczelnikiem być, komenderować), предводительствовать, предводить; *cfr.* Dowieść.

Dowieść, *v. a. perf.*, **Dowiezać**, *v. impf.* довѣзать, довѣзивать.

Dowiewać, v. Dowiać.

Dowieść, [*Praet.* dowiózł, *pl.* dowieźli, *Fut.* 1. *p. s.* dowiozę, 3. *p. s.* dowiezie], *v. a. perf.*, **Dowozić**, *v. impf.* довезть, довезти, доводить, [*Praes.* довожу, довозишь]; **Dowiezienie**, **Dowozienie**, -ia, n. довезеніе, довозка; **Dowieziony**, -a, -e, *part. p.* довезенный; v. Dowóz, Dowózka; *cfr.* Dowieść.

Dowinić się czego, *v. r. perf.* провиниться въ чемъ.

Dowiodę, v. Dowieść.

Dowiozę, v. Dowiać.

Dowiozę, v. Dowieść.

Dowlec, [*Praet.* dowlókł, *pl.* dowlekli, *Fut.* dowlecze], *v.a.perf.*, **Dowlekać**, *v. impf.*, **Dowlóczyć**, *v. media.*, 1. доволочь, доволочить, доволакивать; дотащить, дотаскивать; притащить; домчать; 2. dowlec, dowlóczyć, (dobronować), добороить, доборанивать; 3. dowlec sprawy, проволочить, затянуть; **Dowlec się**, *v. r.* доволочься; затащиться, затащиться, доползться; добрести.

Dowód, -wodu, *m.* 1. доводъ, доказательство; вислоѣніе; 2. (= dowodzenie, dowodne okazywanie), улика, уличеніе; 3. (dowiedzenie swego zamysłu, uiszczenie, wykonanie), произведеніе, приведеніе въ дѣйство, исполненіе, совершеніе; 4. v. Powód, Przywód; **Dowodliwość**, -ści, *f.* 1. вѣроятность; правдоподобіе; 2. v. Dowodność; **Dowodliwy**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* доказательный; **Dowodność**, -ści, *f.* подлинность; достовѣрность; вѣроятность; надежность; **Dowodny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* 1. доводный; доказательный, очевидный; 2. вѣроятный; правдоподобный; 3. подлинный; достовѣрный; надежный; уличительный.

Dowódzca, -y, *m.* предводитель, (воевода), военачальникъ, полководецъ; **Dowodzenie**, -ia, n. доказаніе, доказательство, *etc.*, v. Dowód; **Dowodziciel**, -a, *m.* доказатель, доводчикъ; уличитель; доказыватель, доказывающій, приводящій доказательства; **Dowodzicielka**, -i, *f.* доказчица, доказательница, доводчица; *etc.*; *cfr.* Dowodziciel; **Dowodzić**, v. Dowieść; **Dowództwo**, -a, n. предводительство, водительство, военачальство, полководство, полководительство.

Dowojować, *v. a. perf.* (wojny dokończyć), окончить войну; завоевать.

Dowołać się, *v. r. perf.* докликаться.

Dowolny, **Dowolen**, -na, -ne, *adj.* произвольный, по благоусмотрѣнію; угодный; (dostateczny, ile wola jest, dosyć), достаточный, довольный; -nie & -no, *adv.* достаточно; довольно; вдоволь.

Dowora, -y, *f.*, 1. v. Dostęp, Przystęp; 2. v. Powód, (przyczyna).

Dowóz, -wozu, *m.*, **Dowózka**, -i, *f.* довозка, привозъ, ввозъ, ввозка, подвозъ.

Dowozić, **Dowozienie**, v. Dowieść, Dowiezienie.

Dowrzeć, [*Praet.* dowarł, *Fut.* 1. *p. s.* dowrę, 3. *p. s.* dowrze], *v. a. perf.*, **Dowierać**, *v. impf.* замкнуть, замыкать, затворить, затворять; 2. **Dowrzeć**, *v. n. perf.*, [*Praet.* dowrzał, *Fut.* dowrę, dowrze], **Dowierać**, *v. impf.*, v. Dowarzyć się.

Doxa, -y, *f.*, **Doxys**, *Med.* (v. Danie), пріѣмъ, [мѣра или количество внутрь принимаемаго].

Doża, -y, *m. Hist.* (pierwszy urzędnik albo książe Rzpltéj Weneckiéj), Дожъ [правитель или князь Венеціанской республики].

Dożąć, *v. a. perf.* [*Fut.* 1. *pers. sing.* dożnę, 3. *p. s.* dożnie], **Dożynać**, *v. impf.* дожать, дожинать; **Dożęcie**, **Dożynanie**, -ia, *v.n.v.* дожать, дожинаніе.

Dożarzyć, *v. n. perf.*, **Dożarzać**, *v. impf.* дожарить, дожаривать.

Dozdrzeć, **Dojzdrzeć**, v. Dożrzeć.

Dożeglować, *v. n. perf.* (żeglując dopłynąć), доплыть, доплывать; **Dożeglowanie**, -ia, n. доплытіе, доплываніе; v. Dopłynąć.

Dożerać, v. Dożrzeć.

Dożągać, **Dożegnąć**, **Dożegnać**, *v. a. semelf.*, **Dożegać**, *v. impf.* 1. дожечь, дожигать; **Dożgnienie**, **Dożeganie**, -ia, *s. n. v.* дожженіе; 3. **Dożgnąć**, *v. a. semelf.*, **Dożgać**, *v. impf.* (v. Dokłuć), доколоть, докалывать; проколоть, прокалывать.

Dożgonny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (do zgonu, do śmierci trwały), пожизненный; на всю жизнь; по смерть, *Eccl. sl.* чрезвсемѣтельный.

Doziemny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (ku ziemi zbliżony), доземный; punkt doziemny, *Astron.* (*perigaeum*), перигей, перигія, перигей, [точка лунного пути, ближайшая къ центру земли]; *cfr* Odziemny, Dosłoneczny.

Dozierać, v. Dojrzeć; **Dozieracz**, -a, *m.*, **Dozierca**, -y, *m* (dozórca, *qu. v.*), надзиратель надсмотрщикъ.

Doznać, *v. a. perf.*, [*Pr.* doznaje *Fut.* doznam], **Doznawać**, *v. contin* дознать, дознавать; испытать *it.* v. Doświadczać, Próbować **Doznanie**, **Doznawanie**, -ia, *s n. v.* дознаніе, дознаваніе, испытаніе; v. Doświadczanie; **Doznawacz**, -a, *m.*, **Doznawca**, -y *m.* испытатель.

Dozór, -oru, *m.* 1. (dozieranie, doglądanie, *qu. v.*), присмотръ, надсмотръ, надзираніе, присматриваніе; 2. v. Dozorność; **Dozórca**, -y, *m.*, **Dozornik**, -a, *m.* надзиратель надсмотрщикъ, блюститель, бережатой, нарядчикъ, призиратель, призритель, *Eccl. sl.* книгочій; приставъ; **Dozórczyni**, -i, *f.* & **Dozórczyna**, -y, *f.* надзирательница, надсмотрщица, блюстительница, призрительница, призиратель ница; **Dozorność**, -ści, *f* блюстительность, попеченіе; **Dozorny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv* блюстительный; надзирательный попечительный; **Dozorować**, *v. n impf.* надсматривать, надзирать присматривать, присмотрѣть; v **Doglądać**; **Dozorowanie**, -ia **Dozorstwo**, -a, n. надсматриваніе, присматриваніе, надзираніе v. Dozór.

Dożrzałość, **Dojrzałość**, **Dojrzałość**, -ści, *f.* зрѣлость, спѣлость; **Dożrzały**, **Dojrzały** **Dojrzały**, -a, -e, *adj.* зрѣлый спѣлый, доспѣлый, вѣспѣлый созрѣлый.

Dożrzeć, **Dojrzeć**, dojzdrzeć dozdrzeć, *v. n. perf.*, **Dożrzewać**

Digitized by Google

Dojźrzewać, Dojrzewać, *v. impf.*, 1. **dozrѣть, dozrѣвать, доспѣть, доспѣвать, созрѣть, созрѣвать, поспѣть, поспѣвать; Dożrzewanie**, *etc.*, -ia, *n.* **дозрѣваніе, созрѣваніе**; 2. **Dożrzeć**, v. **Dojrzeć**.

Dożrzeć, *Pract.* **dożari**, *Fut.* **dożre**, *v. a. perf.*, **Dożerać**, *v. impf.* **дожрать, дожирать**; (совершенно) **сожрать, сжирать**.

Dożuć, *v. a. perf.*, **Dożuwać**, *v. impf.* **дожевать, дожёвывать**.

Dozwolić, *v. a. perf.*, **Dozwalać**, *v. impf.* **дозволить, дозволять**; **Dozwolenie**, -ia, *n.* **дозволеніе**; **Dozwolony**, -a, -e, *part. p.* **дозволенный**; mogący być dozwolony, **дозволительный**; list dozwolony, = dozwalający, **дозволительный видъ**; **письменное дозволеніе**.

Dożyć, *v. n. perf.* **дожить**, (доживать).

Dożynać, v. **Dożąć**; **Dożynki**, -ów, *pl.* **праздникъ жатвы**.

Dozya, v. **Doza**.

Dożywić, v. **Dochować**.

Dożywocie, -ia, *n.* **пожизненное владѣніе, удѣлъ**; **Dożywotnica**, -y, *f.* **пожизненная владѣтельница**; **Dożywotnik**, -a, *m.* **пожизненный владѣтель**; **Dożywotni**, -ia, -ie, **Dożywotny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* **пожизненный**; на всю жизнь; по смерть. [мѣтка [у телѣга].

Drab', -bi, *f.*, **Drabie**, *pl.* **рѣ-**

Drab, -a, *m.*, **Drabik**, -a, *m. dim.* 1. (żołnierz piesky), **пѣшій солдатъ, ратникъ**; 2. (drągal, *qu. v.*, chłop tęgi niezgrabny), **мужикъ; сильный, толстый человѣкъ**; 3. (powsinoga, włóczęga, *qu. v.*), **бродяга, скитаѣцъ**; (w szachach: piechotnik, pieszek, piechota), **пѣшка** [въ шахматной игрѣ].

Drabant, -a, *m.*, **Drabancik**, -a, *m. dim.* **тѣлохранитель**, [*v.* **подрѣда**]; **Drbanczy**, -a, -e, *adj.* **тѣлохранительный**.

Drabarz, -a, *m. H. n.* (*camelus dromedarius*), **дромедаръ**, одногорбый верблюдъ. [**Drab.**

Drabik, (żołnierz pieszek), v.

Drabina, -y, *f.*, **Drabinka**, -i, *f. dim.*, **Drabka**, -i, *f. dim.*, **лѣстница, лѣсенка**; - z podporą, z podstawkiem, **складная лѣстница**; - pleciona, **стремянка, веревочная лѣстница**; drabiny u wozu drabnego, (= drabie), **рѣшётки** [у телѣга]; - sienna (w stajnie nad żłobem), **рѣшётка** [для корма]; *fig.* drabina, v. **Dragan** (2); **Drabiniasty, Drabny**, -a, -e, *adj.* **рѣшёточный**; drabiniasty, drabny wóz, **рѣшёточная телѣга**.

Drabować, *v. n. impf.* (kłusać), **бѣжать рысью; въѣзжать, въѣхать рысью**.

Drachma, Dragma, -y, *f.* **драхма**.

Drący, -a, -e, *part.*, v. **Drzeć**.

Dracz, v. **Zdzieracz**; **Dracza**, -y, *f.* v. **Zdzierstwo**.

Drąg, -u, *m.* (*dim.* **Drążek**, *qu. v.*), **рычагъ**, *dim.* **рычажокъ**; **стягъ, ослонка, ослонъ; прутъ; шестъ**, *dim.* **шестикъ; подъемъ**; drągi, *pl.* (u pojazdów, u karet), **дроги** (*pl.*); v. **drogi**; **drąg, drągi**, (drążki, na których chodzą), **ходули; ходули**; *fig.* **drąg = Drągal**, -a, *m.* * **ослонъ, ослонка, боланъ**; stoi jak drąg, * **стоитъ какъ болванъ, какъ пень**.

Dragan, Dragon, -a, *m.* 1. (żołnierz), **драгунъ**; 2. dragan, *s. c.* (przerosły, -a, drabina), **долговязый человѣкъ, долговязая женщина**; 3. *H. n.* brudny dragan, (gat. kulików), **зуекъ прибережный**; v. **Dragonia**.

Draganek, -nka, *m.* 1. *H. n.* (gat. kulików), **мягалка**; 2. *Bot.* (*artemisia dracunculus*), **эстрагонъ, драгунъ травá, чернобыльникъ**.

Dragański, Dragoński, -a, -ie, *adj.* **драгунскій**.

Dragant, -u, *m. Bot.* 1. (*astragalus tragacantoides*), **трагаканть, мимій чай**; v. **Kozłowe ciernie**; 2. (kozłego ciernia kléj), **трагакантовая камедь**.

Drągarz, v. **Drążnik**, **Tragarz**.

Dragma, **Drachma**, -y, *f.* **драхма**.

Dragoman, Drogman, -a, *m.* (tłomacz), **драгоманъ, толмачъ, изустный переводчикъ**.

Dragon, v. **Dragan**; **Dragonia, Dragania**, -ii, *f. collect.* (dragani), **драгуны; драгунскіе полки**.

Drągowy, -a, -e, *adj.* **шестовый, рычажный**. [**драка**.

Draka, -i, *f.* (darcie się, bitwa),

Draki, Draczki, *pl.* **колы** (забобные), **колье**.

Drama, -y, *f.* & -atu, *m.* **драма; зрѣлище**; **Dramatyczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* **драматическій**; **Dramatyka**, -i, *f.* (nauka dramatyczna, n. o dramie), **драматургія; искусство сочинять драмы**.

Draś, -ni, *f.*, **Drauica**, -y, *f.* (deska darta, szczepana), **драть, драница, драничка**.

Drapać, Drapić, drapał, drapię, drapie, *v. a. impf.*, **Drapnąć**, *v. semelf.*, 1. **царапать, царапнуть**; **цапать, цапнуть**; 2. (skrobać, trzeć), **тереть; скоблить**; - głowę, (v. **Skrobać**), **чесать голову**; v. **Szarpać**; *fig.* drapnąć, v. **Drapaka dać**; **Drapać się**, *v. r.* **царапаться**; drapać się na drzewo, **влѣзать на дерево**; drapać się dokąd, (wzdrapywać się), **карабкаться, вскарабкаться**; v. **Drapnąć**; **Drapanie**, -ia, *n.* **царапаніе; цапаніе; скобленіе**.

Drapacz, -a, *m.* 1. (**Drapieżca**, -y, *m.*, **Drapieżnik**, -a, *m.*) v. **Zdzierca**; 3. v. **Oszczapiec, Odartus**; 3. **скоблильщикъ**; 4. drapacz, (zły skrzypek), **негудало, палкало, дурной скрипачъ, дурной музыкантъ**; 5. *Bot.* drapacz, (rodzaj rośliny, *cnicus*), **бодякъ**; *it.* drapacz łąkowy, (*cnicus oleraceus*, *cirisium oleraceum*), **бодякъ огородный; водяный, кухонный осотъ**.

Drapaczka, -i, *f.* (cudzidło, szropa), **скребница; чесалка**.

Drapak, *Gen. et Acc.* -a, *m.* **маленькая рысь**; drapaka dać, (drapnąć, uciekać), **дать тягу, дать стречка, навострить лыжи, убѣжать**; **Drapanie**, *v. sub*: **Drapać**.

Drapanina, -y, *f.*, **Drapieztwo**, -a, *n.* 1. v. **Zdzierstwo**, **Łupieztwo**; 2. drapanina, (potrawa), v. **Siekanka**, **Bigos**.

Drapeć, v. **Drepcić**, **Dreptać**.

Drapichrust, -a, *m.* **бродяга, скитаѣцъ**.

Drapię, Drapie, v. **Drapać**.

Dra-pież, -y, *f.* (drapieztwo), **грабёжъ; ограбленіе, похищеніе**; *it.* **добыча**; -**pieżca**, -y, *m.*, -**pieżnik**, -a, *m.* **грабитель; хищникъ**; *it.* (derus) * **живодёръ**; v. **Zdzierca**; -**pieżliwość**, -**pieżność**, -ści, *f.* (chciwość drapieży), **жадность къ грабежу; хищность, хищничество**; -**pieżliwy**, -**pieżny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* **жадный къ грабежу; хищный; зверь драпежный, хищный звѣрь; зверёнка драпежные, хищныя животныя; птак драпежный, хищная птица**; -**pieżnica**, -y, *f.* **грабительница; хищница**; -**pieżstwo**, -**pieżstwo**, -a, *n.* **хищничество; грабительство, грабёжъ, грабленіе; хищеніе**; v. **Zdzierstwo**; -**pieżyć**, *v. a. impf.* (rabować, plundrować), **грабить, ограбить; хищничать, разбойничать; похищать**; -**pieżyna**, -y, *f.*, v. **Drapieztwo**, **Zdzierstwo**, **Łupieztwo**.

Drapnąć, *v. n. semelf.* (drapaka dać), **удрать; пуститься на утёкъ; дать тягу; дать стречка; навострить лыжи**; - dokąd, (śpiesznie lecieć), **торопиться, поспѣшиться куда**; drapnąć, *v. a.*, v. **Drapać**.

Drasnąć, *v. a. semelf.*, z-, zadrasnąć, *v. perf.* **царапнуть, царапать**; **Drasnienie**, v. **drasnienie**, zadrasnienie, -ia, *n.* **царапина, царапинка, лёгкая рана**.

Dratwa, -y, *f.* [у самоѣдниковъ:] **варовина, дратва**.

Drążek, -żka, *m. dim.* (v. **Drąg**), **шестикъ, рычажокъ**; - żelazny sankowy, **конькъ**, *dim.* **конькокъ**; **санный полозъ**; drążki (*pl.*) do chodzenia, (= szczudła, stolce), **ходули**; drążek, **ходуля**; *v.* **слѣтокъ, полосо**; **Drążkowy**, -a, -e, *adj.* **рычажный; слѣтковый, полосовой**; drążkowe złoto, srebro, **слѣтковое золото, сл. серебро**.

Drażliwość, -ści, *f.* **раздражительность; раздражимость; дразнивость**; **Drażliwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* **раздражительный; раздражимый; дразнивый**.

Drażnić, *v. a. impf.*, **дразнить; раздразнить, раздражать**; **Drażnienie**, -ia, *n.* **дразненіе, раздраженіе**.

Drażniciel, -a, *m.* **дразнящій, дразнитель, раздражитель**; **Drażni-**

Digitized by Google

cielka, -i, *f.* дразнящая, дразнительница.

Drąźniczy, -a, -e, *adj.* дразнящій, дразнительный; **Drąźnik**, -a, *m.* 1. посѣльникъ, дразнилъ; 2. drążnik, (który chodzi po drążkach wysoko), ходящій на ходуляхъ; **Drążny**, -a, -e, *adj.* (drągowy, od drąga), шестовый, рычажный.

Drążyć, **Drążycieł**, **Drążydło**, v. **Drążyć**, **Wydrążać**, *etc.*

Drżeć, v. **Dżeć**. [ну.

Drżeczny, v. **Drżenny**, **Dżen-**

Drę, **Drzeca**, v. **Drzeć**.

Drę-czyć, *v. a. impf.*, мдрещуть, а *perf.* дручить, томить, мучить, терзать; удручать; **-czenie**, -ia, *n.*, **-czarnia**, -i, *f.* друченіе, томленіе, мученіе, терзаніе; **-czyciel**, -a, *m.* дручащій, мучитель, терзатель; **-czycielka**, -i, *f.* мучительница, терзательница.

Drel, **Drelować**, *v.* **Dryl**, **Drylować**.

Dre-lich, **Dry-lich**, -u, *m.* (z Niem. „Drillich," плотно грубе trójdrótowe), тикъ; **-lichowy**, -a, -e, *adj.* тиковый.

Drelownik, v. **Drylownik**.

Dremla, **Dromla**, **Drumla**, -i, *f.* зарганъ; na dremli grać, брзгать, заргать, заграть, играть на заргать.

Drendulka, v. **Dryndulka**.

Drepcić, **Drepsić**, *v. n. impf.*, **Drepteć**, drepcze, *v. cont.*, (drobne krocki stawić), ходить короткими шагами.

Dres, **Dreszcz**, **Droszcz**, -y, *f.* & -u, *m.*, **Dreść**, -ści, *f.* (drżenie ze wstrętem, groza, mrowie), дрожь; ознобъ; ужасъ; dreszcz mię bierze, przechodzi, дрожь меня беретъ; дрожь меня проноситъ; ознобъ меня беретъ; морозъ по кожѣ подираетъ; dreszcz mię (mnie) wzięła, przejęła (или взяла, прошла), дрожь меня проняла; меня въ дрожь бросило.

Drętwieć, *v. n. impf.*, o-, z-**drętwieć**, *v. perf.* цѣпенѣть, оцѣпенѣть, оцѣпенѣвать; исколѣть; онѣть, обомлѣть; коченѣть, окоченѣть; костенѣть, окостенѣть, деревенѣть, одеревенѣть; немѣть, онѣмѣть; (o zębach), оскоминиться, оскомениться; v. **Cierpnąć**; drętwieć od strachu, (drewnieć, cierpnąć, kamenieć), [o-]деревенѣть, [o-]столбенѣть, [o-]каменѣть отъ страха; **Drętwienie**, -ia, *n.* цѣпенѣніе, оцѣпенѣніе, [o-]нѣмѣніе, *etc.*, *v. verb.* **Drętwieć**; drętwienie zębów, оскомина.

Drętwik, -a, *m.* *H. n.* (ryba, *rajo torpedo*), чёртъ-рыба, скатъ электрическій.

Drętwość, **Trętwość**, **Strętwiałość**, **Zdrętwiałość**, -ści, *f.* окѣнѣлость, окаменѣлость, цѣпенѣлость, оцѣпенѣлость, оцѣпенѣніе, онѣмѣніе, *Eccl. sl.* дряблость; **Drętwy**, -a, -e, *adj.* окѣнѣлый; оцѣпенѣлый; окоченѣлый; v. **Zdrętwiały**, **Skościały**.

Drewienko, -a, *n.* *dim.* (v. **Drewno**), щепа, кусочекъ дерева.

Drewka, *gen.* drewek, *pl.* мелкія дрова.

Drewnia, **Derewnia**, -i, *f.* 1. **Drewnik**, -a, *m.*, **Drewutnia**, -i, *f.* дровяной сарай для дровъ; мѣсто для складки дровъ (хлѣва); дровяной дворъ, дворъ для складки дровъ; 2. **Drewnia**, **Derewnia**, **Drewnianka**, -i, *f.* (budynek drewniany), деревянное строеніе.

Drewniak, -a, *m.* *H. n.* (*teredo*; *termes*), древоточецъ; термитъ [червь]. [wnia (2).

Drewnianka, -i, *f.*, v. **Dre-**

Drewniany, -a, -e, *adj.* деревянный, *Eccl. sl.* древянный; drewniana materya, (= Afrykańska, z łyka robiona, *biambonées*), *Com.* Африканская матерія (изъ лыка); drewniana budowa, drewniany budynek, деревянное строеніе.

Drewnieć, *v. n. impf.*, **zdrewnieć**, *v. perf.* 1. (w drewno się obracać), деревенѣть, одеревенѣть; 2. v. **Drętwieć**, **Kościeć**.

Drewnik, -a, *m.* 1. дровяникъ, торгующій дровами; 2. v. **Drewnia** (1).

Drewnisty, -a, -e, *adj.* (na drzewo pochodzący), на подобіе дерева; деревянистый.

Drewno, -a, *n.* (*dim.* v. **Drewienko**), полѣно.

Drewny, -a, -e, *adj.* дровяный, (-ной); древесный.

Drewutnia, -i, *f.*, v. **Drewnia** (1).

Drgnąć, **Drygnąć**, *v. n. semelf.*, **Drgać**, **Drygać**, *v. cont.*, **Drygetać**, -ał, -osce, *v. impf.* дрожать, трепетать; **Drganie**, **Drżenie**, -ia, *n.* дрожаніе, трепетаніе; (drygotka), трепетъ; **Drgawka**, v. **Drygawka**.

Drgubica, -y, *f.*, v. **Drugubica**.

Drób', -obiu, *m.*, **Drób**, -obu, *m.*, *pl.* **Droby**, 1. (mniejsze domowe ptastwo), мелкая живность, домашнія (дворовыя) птицы; 2. rybi drób, (drobiazg, małe rybki), мелкая рыба; 3. drób, *pl.* **Droby**, = **Dróbka**, -i, *f.*, *pl.* **Dróbki**, потроха.

Drobianka, -i, *f.* пивной супъ, пивная похлебка, пивная тюря; (*gr.* окрошка).

Dro-biazg, -u, *m.*, **-biaździek**, -łdźka, *m.*, **-biaździk**, -a, *m.* *dim.* дробязгъ, мелочь; drobiazg folwarczny, (мелкая живность, дворовыя птицы; - rybi, мелкая рыба; **-biazgowy**, -a, -e, *adj.* мелочный (-ной).

Dro-bić, *v. a. impf.*, **Podrobić**, *v. perf.* дробить, содробить, крошить; - chleb, (kruszyć), творить, натворить; **-bienie**, -ia, *n.* дробленіе, крошеніе.

Drobię, -ięca, *n.* *dim.*, **Drobiec**, -bca, *m.* мелкій скотъ.

Dróbki, 1. v. **Drób'**; **Droby**; 2. v. **Drobiazg**, (maleństwo), мелочь.

Drobnieć, *v. n. impf.*, o-, z-**drobnieć**, *v. perf.*, (drobnym się stawać, maleć, słabieć), мелѣть, слабѣть.

Dro-bniuchny, -a, -e, **-bniuczki**, **-bniuśki**, **-bniutki**, **-bniusieńki**, **-bniuteńki**, *etc.* -a, -e, *adj.* крошечный, *Eccl. sl.* дробненькій. [микрометръ.

Drobnomierz, -a, *m.* *Astron.*

Drobność, -ści, *f.* дробность; мелкость, мелкота; (liczba mała), малое число; **Drobnostka**, -i, *f.* (rzecz małéj wagi), малость, маловажность, мелочь; пустяки (*pl.*).

Drobnowid, -u, *m.*, **Drobnowidło**, -a, *n.*, **Drobnowidz**, -a, *m.* микроскопъ, увеличительное стекло.

Drobny, -a, -e, *adj.* 1. дробный, мелочный, (-ной), мелкій; drobne pieniądze, мелкія деньги; drobna moneta, мелкая монета; drobny piasek, мелкій песокъ; drobne towary, дробные товары, дробязникъ; 2. (mały; małowarny), малый; маловажный, мелочный (-ной); 3. (niesilny), слабый; (rzadki), рѣдкій.

Dróciany, -a, -e, *adj.* проволочный; сутужный; v. **Drótowy**.

Dróciк, -a, *m.* *dim.*, проволочка; v. **Drót**.

Droga, -i, *f.* 1. дорога; путь; droga torowana, проложенная дорога; объѣзженная дорога; торная дорога = d. równa, gładka *vu.* = гладь; torować drogę, торить дорогу, прокладывать (-ложить) дорогу; zła droga, zepsuta, худая дорога; распутица; - krzyżowa, - rozstajna, (zbieżenie się dróg, rozstanie się dróg), перекрестокъ, распутіе; dobrowolna droga, droga publiczna, jawna, (v. **Gościniec**), большая дорога; столбовая дорога; v. **Naprowadzać**, **Nawodzić** (na drogę); po drodze co (*sp.* domek), перепутье; dzień drogi, день ѣзды; dnimę; przez drogę, (przez ulice tylko, niedaleko), недалеко; droga mlécczna na niebie, *Astron.* млечный путь; 2. droga, (podróż, jazda), поѣздка; путешествіе; походъ; wybierać się w drogę, *etc.*, v. **Wybierać się**, *etc.*; v. **Odprawić** (drogę); szczęśliwa droga! счастливый путь! po drodze, по дорогѣ; *it.* мимоходомъ; мимоѣздомъ; w drodze, дорогою, на дорогѣ, на пути; droga, (opisanie drogi, którędy jechać trzeba), v. **Drożnik**; droga, (opisanie drogi przez kogo odprawionéj), описаніе путешествія; v. **Kolej**; v. **Żelazny**; drogę komu do czego (*sp.* do cnoty) ukazać, * наставить кого на путь (на пр. добродѣтели); być na dobréj drodze, на дороге поправу, по-, не-правляться; v. **Zastąpić**.

Drogi, -a, -ie, *adj.* [*comp.* **Droższy**], дорогій, (-гой), [*abbr.* дорогъ], *Eccl. sl.* драгій, (-гой); (=kosztowny), драгоцѣнный; drogi kamień, драгоцѣнный камень;

Digitized by Google

mój drogi! drażáźmiś[другъ]мой! jak drogi? jak drogo? (jakiéj ceny? po czemu?), по чемý? по чѣмъ? сколько (ѣто) стóитъ? drogi rok, drogi czas, дорогóвязна; (v. Drogo); drogi to teraz czas,... (drogość), теперь всё дóрого; теперь во всѣмъ дорогóвязна.

Drogiet, -u, *m.*, **Drogieta**, -y, *f. Com.* (gat. materyi), драгéтъ.

Drogman, v. **Dragoman.**

Drogo, *adv.* дóрого; *comp.* **Drożéj**, дорóже.

Drogocenność, -ści, *f.* драгоцѣнность; **Drogocenny**, -a, -e, *adj.* драгоцѣнный.

Drogopłatny, -a, -e, *adj.* дорогíй, драгоцѣнный; **Drogopłatność**, -ści, *f.* дорогáя цѣнá; драгоцѣнность.

Drogość, -ści, *f.* дрáгость, дороготá, дорогáя цѣнá; - (w żywności, drogi czas), дорогóвязна; v. **Drogi.**

Drogotkany, -a, -e, *adj.* дóрого тканный, драготканный.

Drogowe, -ego, *subst. n.* (myto od drogi), пóшлина на содержáніе дорóгъ; **Drogowy**, -a, -e, *adj.* (od drogi), дорóжный, путевóй (-вóй), похóдный; v. **Drożny.**

Dromedar, *H. n.*, v. **Drabarz.**

Dromla, v. **Dremla.**

Drop², -pia, *m. H. n.* (ptak, *otis tarda*), драхвá, дудáкъ; drop' mały, (*otis tetrax*), стрéпетъ, трасýчка; драхвá малорóслая.

Dropiaty, -a, -e, *adj.* рыжечáлый; koń dropiaty, рыжечáлая лóшадь.

Drosacz, v. **Dresacz.**

Drót, -u & -a, *m.* прóволока, (*dim.* **Drócik**, прóволочка); drót żelazny, сутýга, желѣзная прóволока; drót kędziorny, (żelazko do palenia włosów), припекáльные щипцы; drót, *pl.* дróты, (iglica do robienia pończoch), вязáльная игла, (вязáльная) спи́чка, в. спи́ца; *pl.* вязáльныя íглы, иголки, (вязáльныя) спи́цы; pończochy na drótach robione, вязанные чулки; [*v.* funt drótu, koniec dróta]; **Drótarnia, Drótownia**, -ni, *f.* прóволочная фáбрика, прóволочный завóдъ; **Drótownik**, -a, *m.*, волочáльщикъ прóволоки; **Drótowy, Drótowny, Dróciany**, -a, -e, *adj.* прóволочный; сутýжный.

Drozd, -a, *m. H. n.* (*turdus*), дроздъ, (*dim.* дрóздикъ, дроздёнокъ); - większy, (*turdus viscivorus*), дроздъ рябинникъ; drozd śpiewak, (*turdus musicus*), дроздъ пѣвчій; **Drozdowy**, -a, -e, *adj.* дроздóвый, дроздáчій.

Drożdże, *Gen.* drożdży *et* drożdżów, *pl. f.* дрóжди, дрóжжи (*f. pl.*); подóжки (*pl. m.*); **Drożdżany**, -a, -e, *adj.* дрожжáный (-нóй), дрожженый (-нóй); подóжный; **Drożdżysty**, -a, -e, *adj.* содержáщій въ себѣ дрóжжи.

Drożę, v. **Drożyć**; **Drożeć**, -ał, -eje, *v. n. impf.*, здрóжеć, *v. perf.*, вздорожáть, возвышáться (возвы́ситься) въ цѣнѣ.

Drożéj, *compar. adv.* дорóже; v. **Drogo, Drogi.**

Drożenie, *v. sub*: **Drożyć.**

Dróżka, -i, *f. dim.* (v. **Droga**), дорóжка; дрóжка Jakubowa, św. Jakuba droga, (droga mléczna na niebie), *Astron.* млéчный путь; v. **Dorożka.**

Drożnik, Dróżnik, -a, *m.* 1. (ów co dróży, wydrąża), v. **Tocznik, Tokarz**; 2. drożnik, (opisanie drogi, którą gdzie jechać trzeba), дорóжникъ, путевáя книга.

Drożny, -a, -e, *adj.* 1. дорóжный; 2. (gdzie droga), **Drożysty**, (przystępny), проходи́мый, проѣзженный, удóбный для ѣзды́, приступный. [**Drogi.**

Droższy, -a, -e, *compar.*, v.

Drożyć, -ył, *v. a. impf.*, здорóжить, **Drożyć**, *v. perf.* (droższym czynić), здорожáть, поднимáть, поднять цѣну на что, возвышáть, -вы́сить цѣну; drożyć się, дорожáться.

Drożyć, **Drążyć**, -ył, -y, *v. a. impf.*, v. **Wydrożyć**, *v. perf.* долбѣ́ть, вы́долбить, выдолбливáть, ложи́ть, вы́ложить; **Dróżenie, Drążenie**, -ia, *n.* долбéніе, выдолбливаніе; **Dróżony, Drążony**, -a, -e, *part. p.* (wydrożony), вы́долбленный; **Dróżyciel, Drążyciel**, -a, *m.* (ten co obrazy rzeźe), рѣзчи́къ, рѣщи́къ; (dłubacz), гравировáльщикъ (на мѣдѣ); **Dróżydło, Drążydło**, -a, *n.* (dłóto, *qu. v.*), долбило; [крýглое], долотó; вáйло; *it.* грáбштихъ; рѣзéцъ.

Drożyna, -y, *f.* мáлая, узкая дорóжка; **Drożysko**, -a, *n.* дурнáя, худáя дорóга; *it.* боковáя дорóга; просёлочная дорóга; **Drożysty**, -a, -e, *adj.* 1. (pełen dróg), обилующій дорóгами; v. **Drożny**; 2. дрóзысты, (= drożony, wydrożony), вы́долбленный.

Drożyzna, -y, *f.* (drogość żywności znaczna), дорогóвязна.

Druch, Druchna, v. **Druh, Druhna.**

Drucek, -czka, *m. dim.* мáлая печáть; v. **Druk.**

Drucyć, *v. n.* (ćwierkać, gorgolić), чи́ркать, чирáкать, чирли́кать.

Drucyzko, -a, *n. aug.* [druk (*qu. v.*) niezgrabny, paskudny], гáдкая, дурнáя, худáя, негóдная печáть.

Drudzy, *Nom. pl. masc.* (*adj.* **Drugi**, *qu. v.*), иные, другіе.

Drugi, -a, -ie, *adj.* другíй, (-рóй); второ́й (-рóй); иный; która teraz godzina? druga, который часъ? два часá, *abo* два бѣлo; wpół do drugiéj, (*sc.* godziny), половина второго (часá); o wpół do drugiéj, въ половинѣ второго; kwadrans na drugie, четверть второго; drugi raz, po drugie, въ другóй разъ, второчно, *vul.* вдругóрядъ; во-второ́мъ; jeden za (po) drugim, другъ за другомъ; одинъ за другимъ; одинъ послѣ другáго; jeden w drugiego = jeden tak dobry, jak drugi, óба хороши́; одинъ стóитъ другáго; одинъ не лучше другáго; *pl.* **Drugie**, (= niektóre:) **Drudzy**, (= niektórzy), нѣкоторые; *it.* drudzy, другíе; иные.

Drugo-krotny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (drugi kroć powtórzony), второ-, двóе-крáтный; -letni, -ia, -ie, *adj.* двулѣтний, двухгодовóй; -rodny, -a, -e, *adj.* послѣрождённый, второ́й, мла́дшій изъ двухъ; -żeniec, -nca, *m.* (co się drugi raz ożenił), двоежёнецъ, вступи́вшій во второ́й бракъ, второбрáчный; -żeński, -a, -ie, *adj.*, (tyczący się drugiego małżeństwa), относя́щійся къ двоежéнству; второбрáчный; -żeństwo, -a, *n.* (powtórne małżeństwo), двоежéнство, вступлéніе во второ́й бракъ, второбрáчіе, двоебрáчіе.

Drugubica, † **Drgubica, Drygubica**, -y, *f.* (sieć na ryby potrójna: średnia pola jest gęsta, dwie z obu stron z rzadkiemi okami; *cfr.* **Niewod**), большóй нéводъ; наволóчная сѣть; волокýша; *cfr.* берéжникъ; *cfr.* **Dryga**; 2. drugubica, drygubica (na ptaki; na słomki), птицелóвная сѣть; тайни́къ; наволóчная сѣть для лóвли жáворонковъ и проч.

Druh, Druch, -a, *m.* 1. дрýжка; шáферъ; 2. другъ; товáрищъ; **Druchna, Druhna**, -y, *f.* подрýжка; *it.* подрýга; другáня.

Druid, -a, *m.* (pogański kapłan), друи́дъ, жрецъ, язы́ческій священнослужи́тель.

Druk, -u, *m.*, **Drucek**, -czka, *m. dim.*, (z Niem. „Druck"), печáть; печáтный шрифтъ, печáтный листъ; опечáтаніе; *it.* бýквы (*pl.*); шрифтъ, лѣтеры; druk składać, грáвать, набирáть; подбирáть бýквы для книгопечáтанія; *it.* **Druk** = **Drukowanie**, -ia, *n.* печáтаніе, книгопечáтаніе, тередóреніе; (pierwszy, drugi druk), тисненіе; изданіе; w druku być, печáтаться; wydać w druku, издáть, издавáть (напечáтать) книгу; podać do druku, отдáть книгу въ печáть; издáть книгу; papier do druku, бумáга для печáтанія; печáтная бумáга; drobny druk, мéлкая печáть; **Dru-karczyk**, -a, *m.* (czeladnik drukarski), подмастéрье у типогрáфщика; помóщникъ типогрáфщика; набóрщикъ; -**karnia**, -i, *f.* типогрáфія, печáтня, книгопечáтня, печáтный дворъ, † друкáрня; -**karski**, -a, -ie, *adj.* печáтничій, печáтниковъ, тередóрщиковъ, тередóрщичій; типографéческій; drukarski papier, печáтная бумáга; типогрáфская бумáга; книжная бумáга; omyłka drukarska, опечáтка; ошибка въ печáти; drukarska sztuka, искýство книгопечáтанія; искýство

Digitized by Google

типографическое; книгопечатаніе; wolność drukarska, (wolność prasy), свобода печатанія, свобода печати; prasa drukarska, печатный станокъ [*albo* станъ]; типографскій *albo* книгопечатный станокъ; farba drukarska, типографская чернила; **-karstwo**, -a, *n.* книгопечатаніе, типографія, искусство типографическое; **Drukarz**, -a, *m.* 1. типографщикъ; печатникъ, книгопечатникъ, тередоръ, † друкаръ; 2. drukarz płótna, набойщикъ, выдѣлывающій набойки; **-karzowa**, -y, *f.* (żona drukarza), жена печатника, жена типографщика, *etc.*

Dru-kować, -ał, -uje, *v.a. impf.*, **wydrukować**, *v. perf.*, (bić księgi, wybić litery), печатать, напечатать, тискать, тиснуть, тередоръ; płótno, materye drukować, набивать холстъ; **-kowanie**, -ia, *n.* печать, печатаніе, тисненіе, тередореніе; drukowanie książek, книгопечатаніе; drukowanie płótna (materyi), набойка, набиваніе; **-kowany**, -a, -e, *part. p.* 1. печатанный, печатный, тисненный, тиснутый; drukowana książka, печатная, напечатанная книга; 2. (o materyi, o płótnie, = farbą wybity), набитый (-ой), набойный; drukowane płótno, набойка; drukowana materya, набивная матерія; z drukowanego płótna, набойчатый; * gada, jak książka drukowana, онъ говоритъ какъ по книгѣ, онъ говоритъ гладко.

Drukskładnik, **Drukspojnik**, -a, *m.* (składacz, zecer), набойщикъ.

Drumla, v. **Dremla**.

Druha, -y, *m.* 1. (dziewosłąb, rajcy małżeństwo, rajca), сватъ; невѣстоводатель, женѣстоводецъ; † тысяцкій; 2. (imiennik), тезка; v. **Druha**.

Druzgać, **Druzgotać**, *v.a. impf.*, -, po-druzgotać, *v. perf.* мозжить, размозжить, размозжить, раздробить, -бить, разбивать, разбить, сокрушать, сокрушить.

Druzka, **Druszka**, -i, *f.*, 1. (towarzyszka, asystentka panny młodej, panna drużąca), подружка; 2. (dziewosłębica), сваха; **Drużyć**, *v. a. impf.*, (dziewosłębić), сватать; *i. e.* **Towarzyszyć**, **Assystować**.

Drużyna, -y, *f. collect.* 1. дружина; товарищи (*pl. m.*); 2. v. **Hałastra**, **Chałastra**.

Drwa, *Gen.* drew, *pl.*, дровъ (*pl.*); дрова на топку.

Drwal, **Drwalnik**, -a, *m.* 1. дровосѣкъ; рубящій лѣсъ на дровъ; 2. торгующій дровами; дровяникъ; 3. (grandal, nieokrzesaniec), * дуракъ, остолопъ, вахлакъ, чурбанъ, пентюхъ, грубіянъ.

Drwalnia, -i, *f.* дровяной сарай для дровъ.

Drwiarz, v. **Drwinkarz**.

Drwić, -ił, -i, *v. a. impf.*, болтать, (говорить), молоть вздоръ, пустословить; drwić z kogo, трунить, смѣяться надъ кѣмъ, (надъ чѣмъ), *vu.* цыганить, зубоскалить, скалозубить.

Drwinkarz, **Drwiarz**, -a, *m.* трунъ, насмѣшникъ, зубоскалъ, скалозубъ; **Drwinkować**, *v. a. impf.* скалозубить, трунить; v. **Drwić**; **Drwiny**, *gen.* drwin, *pl.*, **Drwinki**, -nek, *pl.* цыганство, насмѣшка, вздоръ.

Dryada, -y, *f.* (v. **Nimfa**), Дріада; Русалка; лѣсная нимфа.

Dryakiew, v. **Dryjakiew**.

Drybinek, **Drybanek**, (z Niem. „Dreibein"), v. **Denarek**, **Dryfus**.

Dryblas, -a, *m.* (dragan, drabina, przerosły, niezgrabny człowiek), долговязый человѣкъ, дубина.

Drybas, **Dryfus**, -u, *m.* 1. (trójnog, v. **Denarek**), таганъ; 2. v. **Pomywalnik**, **Wanienka**; **Drybusek**, -ska, *m.* (faseczka, szafik), полоскательная кадка; лохань.

Dryga, -i, *f.* (sieć na same jesiotry), сѣть для ловли осетровъ; *cfr.* **Drugubica**.

Drygać, **Drygnąć**, v. **Drgać**, **Drgnąć**.

Drygant, -a, *m.*, v. **Ogier**.

Drygawka, -i, *f.* 1. (wyraz flisowski, rudel tratwiany), руль, кормило (на плотахъ); 2. (drgawka), трепетаніе, содроганіе, [лошадиная болѣзнь].

Drygliwy, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* дрожащій, трепещущій; трепетный.

Drygotka, -i, *f.* (drżenie), трепетъ, трепетаніе, дрожаніе, содроганіе.

Drygubica, v. **Drugubica**.

Dryja, -yi, *f.* (z Greck. ἡτριάς, trójka, np. na kostkach do grania), три очка, число три; (тройка); дрыя, (= potrójnie, po trzech, trzema), по три, тремя.

Dryjacznik, -a, *m.* (co dryjakiew robi, sprzedaje), дѣлающій теріяки, торгующій теріякомъ.

Dry-jakiew, -kwi, *f.* (z Greck. θηρίον, θηρία), *Medic.* 1. теріяка; *it.* (antidoton), противоядіе; 2. *Bot.* **Dryjakiew polna**, (*albo* ziele św. Urbana, *scabiosa*; *sc. arvensis*), короставникъ, скабіоза; нуповникъ, скабіоза луговая; грудная трава; – podgryziona, (*scabiosa succisa*), чертогрызъ; – górna, (*scabiosa columbaria*), скабіоза перистая; **-jakowy**, **-jakwiany**, -a, -e, *adj. Medic.* теріячный.

Dryjawnik, -a, *m.* 1. *Bot.* (chrościna koziek wielki, *Valeriana*), балдырьянъ, будырьянъ, маунъ, земляной ладонъ; 2. **Dryjawnik**, (ryba), *H. n.*, v. **Drętwik**.

Dryl, **Drel**, -u, *m.*, **Drylownik**, **Drelownik**, -a, *m. Chir.* (*trépan*), дрель, дрыль, трепанъ; коловоротъ; **Drylować**, **Drelować**, *v. a. impf. Chir.* (drilownikiem wiercić, trepanować), трепанировать; **Drylowanie**, -ia, *n.* трепанировка, трепанація, сверленіе черепа.

Dryndać, *v. a. impf.*, **Dryndnąć**, *v. semelf.* мазать; качать.

Dryndulka, **Drendulka**, -i, *f.* (gat. małych pojazdów ulicowych do najmowania, dorożka), наемныя дрожки, наемная карета, извощичья карета, фаэтонъ.

Dryś, -sia, *m. dim.*, v. **Ogierek**.

† **Dryzdaczka**, -i, *f. vu.* (stolec rzadki, v. **Biegunka**), *vu.* дрисня, поносъ; † **Dryzdać**, *v. n. impf.*, **Dryzdnąć**, *v. semelf.* (rzadki stolec mieć), *vu.* дристать.

Drżąc, **Drżący**, v. **Drżeć**.

Drżączka, -i, *f.* 1. v. **Drżenie**, **Drygotka**; 2. (febra), лихорадка; 3. **Drżączka**, *Bot.* (rodzaj właściwéj trawy; *briza*), трясучка.

Drzastwisty, **Drzastwisty**, -a, -e, *adj.* (dziarstwo, grubo piaszczysty), хрящевый, хрящеватый, дресвяный; **Drzastwo**, **Drzastwo**, -a, *n.* (dziarstwo, gruby a kamienisty piasek, Niem. „Kies"), хрящъ, дресва, колчаданъ, колчеданъ.

Drzazga, -i, *f.*, **Drzaszczka**, **Drzaszczka**, -i, *f. dim.*, [смолистое сосновое дерево]; лучина сосновая; осколокъ, *dim.* осколочекъ; занозa, отколокъ, и проч., v. **Trzaska**, **Trzaszczka**.

Drzeć, [*Praes.* 1. *p. s.* drę, 3. *p. s.* drze; *Praet.* darł, *pl.* darli], *v. a. impf.*, (v. zedrzeć, *Praet.* zdarł, *v. perf.*), **Dzierać**, -ał, -a, *v. frequ.*, 1. драть, дирать, рвать, терзать; (v. **Drapać**, **Szarpać**, **Kwać**); дергать; щипать; grzebień ten bardzo drze, гребень дерётъ, задираетъ; v. **Czochrać**, **Czechrać**; łyka drzeć, (= odzierać), драть лыки; §. gdy się łyka drzeć dadzą, w ten czas je drzeć trzeba, (korzystaj z pory; = kuj żelazo, dopóką rozgrzane), куй желѣзо, пока (оно) горячо, [надобно пользоваться благопріятнымъ случаемъ]; пiора drzeć, щипать, драть перья; drzeć suknie, szaty, драть, износить платье; drzeć nowinę (rolę), поднимать, распахивать; drzeć gardziel, (wyciągając szyję krzyczeć), драть горло, распустить горло, кричать во всё горло; *fig.* drzeć kogo, (zdzierać, skubać kogo), обирать кого, драть, лупить съ кого, (на пр. много денегъ); 2. **Drzeć**, *v. n.* драться, драться; 3. **Drzeć się**, *v. r.* (dziurawić się), драться, дратьcя, износиться; лопнуть, лопаться; łyka drzeć, kiedy się dadzą, *v. sub:* **Łyko**; drzeć się, (kłócić się, bić się), * драться; drzeć się gdzie, карабкаться; v. **Cisnąć się**, **Dobywać się** (dokąd); drzeć się o towar, *etc.*, перебивать, покупать на перерывъ; drą się o jego towar, товары у него на перерывъ: wszyscy darli się o to, это распхватывали на перерывъ;

Digitized by Google

drą się dziecięciu zęby, (= dobywają mu się, kłują mu się), y pobéńka zýbu (zubká) prorżýmywa-ются; **Darcie**, -ie, 1. *s. n. v.* pránie, dránie, rasprzýánie; щиняніе; *etc. v. verb.* **Drzeć**; 2. **Darcie** (w kiszkach, kłócie, kolika), рѣзъ въ кишкáхъ, рѣзъ въ животъ, колика, закрутъ; **Darty**, -a, -e, *part. p.* drány; v. **Drzeć**; *cfr.* **Drżeć**, **Drżyć**.

Drżeć, Drżyć, [*Praes.* drżę, drży, *Praet.* drżał, *pl.* drżeli], *v. n. impf.*, *v.* **Zadrżeć**, *v. perf.*, дрожáть; трясти́сь; трепетáть; drżeć o co, (obawiać się, strachać się, *qu. v.*), боáться, страшáться; безпокóиться; drżeć z bojaźni, ze strachu, дрожáть отъ стрáха; drżeć od zimna, дрожáть отъ стýжи; (*cfr.* **Drzeć**); **Drżący**, -a, -e, *part.* дрожáщій; трепещýщій; v. **Drżenie**.

Drzemać, v. **Drzymać**.

Drzemlik, Drzymlik, -a, *m. H. n.* (ptak, *falco nisus*), перепелáтникъ; жáворонникъ.

Drzemliwy, Drzemota, v. **Drzymliwy, Drzymota, Drzymka**.

Drzeń, Drdzeń, Rdzeń, Zdrzeń, -nia, *m.* 1. *Bot.* (*medulla*), сердцевúна [въ дéревѣ], стержень; 2. *fig.* (wybór, treść czego, kwiat), * ядро; сáмое лýчшее; v. **Rdzeń**.

Drżenie, -ia, *n.* дрожáніе, дрожь, трепетáніе, трéпетъ, трясéніе; drżenie serca, трепетáніе сéрдца, сердéчный трéпетъ; drżenie ziemi, (= trzęsienie ziemi), землетрясéніе; колебáніе, дрожáніе зéмли.

Drzenisty, Rdzenisty, Zdrzenisty, -na, -e, *adj.* имѣющій сердцевúну или стéржень; *it.* смолúстый.

Drzenność, -ści, *f.* (obfitość drzenia), v. **Drzeń**; **Drzenny**, -a, -e, *adj.* смолúстый; v. **Drzenisty**; drzenne drzewo, смолúстое дéрево; твéрдое дéрево.

Drześć, v. **Dresz, Dreszcz**.

Drzewce, -a, *n.* 1. конь, конúц, *dim.* конéйцó; рогáтина; *cfr.* дротъ; 2. (= oszczepisko), конéйное дрéвко; рáтовище; v. **Pika**.

Drzewczyk, v. **Dzierlatka, Drzewianka**.

Drzeweczko, -a, *n. dim.* 1. (v. **Drzewo**), деревцó; 2. (= małe drzewce, kopijka), конецó, конéйцó; дрóтикъ.

Drzewianka, -i, *f.*, **Drzewczyk**, -a, *m.* 1. *H. n.* (żaba mała, gładka, zielonawa, *rana arborea*), древéсница; древéсная лягýшка; квáкша зелéная; 2. *H. n.* (= dzierlatka, *alauda cristata*), хохлáтый жáворонокъ, ж.-хохлáчъ; 3. drzewczyk, *H. n.* (sokolik drzewiec, *falco vespertinus*; *falco subbuteo*), дербúнчикъ; сóколъ настоящій.

Drzewiany, -a, -e, *adj.* 1. (drzewniany, z drzewa), деревúнный, древянный; 2. (drzewowy) древéсный.

Drzewiasty, -a, -e, *adj.* деревянúстый, твéрдостію или кáчествомъ похóжій на дéрево.

† **Drzewie**, -ia, *n. coll.* (= drzewa), дрéвіе, дерéвья, деревá.

Drzewiec, -wca, *m.*, 1. v. **Drzewce**; 2. v. **Drzewianka, Drzewczyk** (3).

Drzewieć, [-iał, *pl.* -ieli; -ieje], *v. n. impf.*, **zdrzewieć**, *v. perf.* деревенéть.

Drzewienko, v. **Drewienko**.

Drzewina, -y, *f.*, **Drzewinka**, -i, *f. dim.* деревцó.

Drzewisty, -a, -e, *adj.* (pełen drzew, lesisty), *Eccl. sl.* дровúстый, древúстый; лѣсистый; изобúлующій лѣсомъ; имѣющій мнóго лѣсу.

Drzewko, -a, *n. dim.* (v. **Drzewo**), деревцó; Boże drzewko = drzewko P. Maryi, *Bot.* (*artemisia abrotanum*, Linn.), Бóжье дéрево.

Drzewkowaty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* (na kształt drzewka), древовáдный; древообрáзный; имѣющій видъ дéрева; на подóбіе дéрева.

Drzewnieć, *v. n. impf.*, v. **Drzewieć**.

Drzewnicy, v. **Leśniczy**.

Drzewny, -a, -e, *adj.* (drzewowy), древéсный; деревянный; drzewny owoc, древéсный плодъ; drzewna żaba, v. **Drzewianka** (1); czerw' drzewny, *H. n.* древотóчецъ; v. **Drzewogryz**; bluszcz drzewny, *Bot.*, *v. sub:* **Bluszcz**.

Drzewo, -a, *n.* 1. (*arbor*), дéрево, *pl.* дерéвья, *gen.* -вьъ, & деревá, *gen.* -въ], *Eccl. sl.*, дрéво, [*pl.* древá & древесá]; 2. (*lignum*), лѣсъ; дрéво; дровá (*pl.*); лиственое *abo* czarne drzewo, лиственный лѣсъ, чёрный лѣсъ; iglaste, ѕпилковате drzewo, czerwone drzewo, хвóйный лѣсъ, крáсный лѣсъ; drzewo ścinać, ściąć, spuszczać, rąbać, рубáть, срубáть дéрево; рубáть лѣсъ на дровá; drzew ścinanie, spuszczanie, rąbanie, рýбка лѣса, рýбка дерéвъ; drzewo płodne, rodzące, owocorodne, sadowe, плодóвое дéрево, фруктóвое дéрево; drzewo karłowate, карáкула; v. **Karlę**; drzewo budowle, budowalne, na budowlę, строевóй лѣсъ; drzewo opalne, opałowe, na opał, дровá; дровá на тóпку; drzewo żywota, дрéво жизни; drzewo wiadomości dobrego i złego, дрéво познáнія добрá и зла; 2. drzewo życia, drzewo Dyany, *Anat.* (*arbor vitae cerebelli*), дрéво жизни мозжечká, дрéво жизни въ мáлокъ мóзгѣ; drzewo woskowe w Ameryce, *Bot.* (*myrica cerifera*, Linn.) восковóе дéрево, мирика восковóная; 3. drzewo, drzewiec, drewce, (= kopija), конь; (= oszczepisko), дрéвко, рáтовище; 4. *Chem.* drzewo filozoficzne, (*arbor Dianae*, *philosophorum*) дéрево Діáнино, древовúдная кристаллизáція серебрá и рýтѣ; 5. drzewo krewności, pokolenia, genealogiczne, родослóвное дéрево; родослóвная; родослóвникъ.

Drzewodziéj, -a, *m.* дроводѣлъ, дѣлающій что-либо изъ дéрева.

Drzewogryz, Drzewosiek, Drzewołocz, -a, *m. H. n.* (czerw' drzewowy; *cerambix*), дровосѣкъ [насѣкóмое]; *it.* древотóчецъ.

Drzewojad, -u, *m. Bot.* v. **Omieg**.

Drzewołom, -u, *m.* бýра; бýрный вѣтеръ; валéнникъ.

Drzewowy, -a, -e, *adj.* (drzewny), древéсный; деревянный.

Drzwi, *gen.* drzwi, *pl.*, дверь, *pl.* двéри; drzwi kościelne, входъ въ церкóвь; портáлъ; Carskie drzwi, двéри цáрскія, врáта цáрскія; drzwi bramne, створъ воротный; - dwuskrzydlaste, rozchodzące się, ствóрчатыя двéри; - kraciste, z kraty, z szczeblów, рѣшéтчатыя двéри; - spuszczane [do piwnic], (spust, опускъ), опускная дверь; v. **Zastąpić**, (zastępować komu ode drzwi); *it.* v. **Zamknąć**, **Kołatać**; ode drzwi do drzwi chodzić, v. = od domu do domu *sub:* **Dom**; §. o wilku mówią, a wilk przede drzwiami, (*lupus in fabula*), онъ лёгокъ на помáнѣ; лёгокъ волкъ на помáнѣ; онъ какъ волкъ на помáнѣ; v. **Wilk**; ah za drzwi! вонъ! выходú! убирáйся! помáрь!

Drzwiczki, *gen.* drzwiczek, *pl. dim.* двéрцы (*pl.*).

Drzwiczny, -a, -e, *adj.* дверный, (-нóй).

Drzymać, Drzemać, [*Praet.* drzymał, *Praes.* drzyma & drzymie], *v. n. impf.*, дремáть, вздремáть; дремáться; **Drzymanie**, v. **Drzymka**.

Drzymała, Drzemała, -y, *m.* (drzymający, który zawsze drzymie), сонлúвый человѣкъ, сóня, сонлúвецъ.

Drzymka, -i, *f.*, **Drzymota, Drzemota**, -y, *f.*, **Drzymliwość**, -ści, *f.*, **Drzymanie**, -ia, *n.* (ospałość), дремá, дремáніе, дремóта, дремлúвость, сонлúвость, *vn.* зáбыть; **Drzymliwy, Drzemliwy**, -a, -e, *adj.* (ospały), дремлúвый, сонлúвый.

Drzyst, -u, *m. Bot.*, v. **Kozi** (drzyst); v. **Jaskier**.

Dub', -bia, **Dup'**, -pia, *m.* (wydrótenie w drzewie), дуплó, (*cfr.* трупорѣшина).

Dub, -a, *m.*, **Duby**, *pl.* (baje), вздоръ, болтовнá; брéдни.

Dubas, -a, *m.* (mierny statek), плашкóтъ; разгрýзное сýдно; v. **Sukuta**.

Dubelt, -a, *m.* 1. **dubeltowe piwo**, (= dupelbir, z N i e m. „Doppelbier"), крѣпкое пúво; 2. **Dubelt, Dupelt**, *adv.* (po dwa razy, podwójnie), *adv.* въ двойнѣ; вдвóе; сугýбо; v. **Dubeltowy**; **Dubeltówka**, -i, *f.* (fuzya z podwójną

Digitized by Google

rura), двуствольное ружьё; **Dubeltowy**, -a, -e, *adj.* (podwójny), двойной; сугубый; мохровый; **dubeltowe piwo**, крѣпкое пиво.

Dubiec, v. **Dębiec**.

Dubiel, -a, *m.* 1. *H. n.* (ryba, *cyprinus dobula*), елецъ; голавль; [*cfr.* ратіонъ, синтеня, сапа]; 2. *fig.* дуракъ, дураléй, глупецъ.

Dubla, **Dubleta**, **Dublówka**, v. **Dupla**, *etc.*

Duch, 1. *gen.* duchu, *m.* (= powietrze, oddech), духъ, дыханіе; дуновеніе; co duchu = co tchu, v. *sub*: **Dech**; duch (= para, wyziew; wyskok), паръ; угаръ; спиртъ; duch saletrzany, селитренный спиртъ; duchy ożywiające (cieleśne albo sok nerwowy, *spiritus vitales*), *Philos.* духъ жизни или жизненный, духъ (или сокъ) нервный; *it.* duch (= treść, jądro czego albo dzieła jakiego), ядро; избранная часть, [самое лучшее]; 2. **Duch**, *gen.* ducha, *m.* (co nas ożywia), духъ, жизненная сила; душа, душевная сила; разумъ, острота, умъ, понятіе; мысль; способность, склонность, нравъ; duchy, (dusze zmarłych, duszyce), духи (або тѣни) усопшихъ; duch dobry, ангелъ; zły duch, злой духъ; duch święty, Духъ Святый.

Duchowieństwo, -a, *n.* духовенство; причетъ; -, (stan duchowny), духовное званіе; **Duchowność**, -ści, *f.* 1. (istność duchowna), духовность; 2. v. **Bogomyślność**; **Duchowny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* 1. духовный; причетническій; *it.* v. **Bogomyślny**; duchowne prawo, церковное право; ojciec duchowny, *α*) [= spowiednik], духовникъ; *β*) ojciec duchowny = v. **Chrzestny**; duchowna matka = v. **Chrzestna**; duchowny stan, v. **Duchowieństwo**; 2. **Duchowny**, -ego, *s. m.* духовный; духовное лицо; v. **Kapłan**.

Duda, -y, *m.*, **Dudarz**, -a, *m.* 1. дудочникъ, дудошникъ, волынщикъ, волынщикъ; 2. duda, v. **Dudek**, (głuptas); 3. **Duda**, -y, *f.*, **Dudy**, *gen.* dud & dudów, *pl.*, дуда, *dim.* дудка; волынка; **Dudać**, -ał, -a, *v. a. impf.* дудѣть, играть на волынкѣ; v. **Dudlić**.

Dudek, -dka, *m.*, **Dudaszek**, -szka, *m. dim.* 1. *H. n.* (*upupa epops*), ветатуйка, удодъ, вдодъ, пустошка, дивъ; §. znać dudka z czubka, v. znać wilka po sierci, *sub*: **Wilk**; §. każdy dudek ma swój czubek, *α*) у каждаго удода (чета) свой хохолокъ; каждый человѣкъ любитъ свое мнѣніе; §. y każdego barona swoje fantazyi; (v. każda głowa ma swoje czapkę *sub*: **Głowa**); *β*) [nikt bez ale, *qu. v.*], каждый имѣетъ свои слабости або недостатки; 2. dudek, (głupiec), простакъ, дуренъ, глупецъ; 3. dudek od żony, (= rogal), рогоносецъ.

Dudka, -i, *m.* 1. (dudarz), дудошникъ, волынщикъ; 2. (**Dudka**, -i, *f.*), *pl.* **Dudki**, *gen.* dudek, *dim.* (małe dudy), дудка, дудочка, малая волынка; 3. **Dudki**, *gen.* -ków, *pl.* (żelaza, którémi koniowi nos ujmują), драбкъ [*gen.* драбка], конские клещи, коновальные клещи.

Dudkować, -ał, -uje, *v. a. impf.* 1. (dudać), играть на волынкѣ; 2. v. **Błazuować**, **Śmieszki** (stroić); 3. v. **Nadskakiwać** (komu).

Dudkowy, -a, -e, *adj. H. n.* удодовый, потатуйкинъ, вдодовый.

Dudlić, -ił, *v. a. impf.*, **Dudlać**, *v. cont.* (niedbale grać), играть дурно; v. **Dudać**.

(**Dudu**), **ani Dudu**, *adv.* (wcale nic, ani tyćka nie), вовсе ничего нѣтъ; нисколько; *v. sub*: **Tyle** (= ani tyle).

Dudzista, -y, *m.* (dudarz), дудочникъ.

Duet, -u, *m.* (śpiewanie we dwoje), дуэтъ.

Dufać, **Dufność**, **Dufny**, v. **Ufać**, **Ufność**, **Ufny**.

Duga, -i, *f.* 1. дуга; 2. (tęcza), дуга, радуга; 3. duga, *T.* (wyraz ciesielski), подъемный кранъ, глаголь, журавъ, подъемъ; v. **Dugować**.

Dugować, *v. a. impf.*, **zdugować**, *v. perf.* (podważać, dugą podnieść), поднимать (поднять) глаголемъ.

Dukać, -ał, -a, *v. a. impf.*, **Duknąć**, *v. semelf.* 1. (w róg trąbić), трубить въ рожокъ (въ рогъ); *it.* żaba duka, лягушка квакаетъ; 2. v. **Dukwieć**, **Dukwienie**.

Dukat, -a, *m.*, **Dukacik**, -a, *m. dim.* червонецъ, червонный; **Dukatowy**, -a, -e, *adj.* червонный; dukatowe złoto, *n.* червонное золото.

Dukt, -u, *m.*, v. **Ciąg**.

Dukwiat, -a, *m.* (dukwiący, ślęczący, siedzący nad czém), корпящій, задумчивый человѣкъ; *cfr.* **Dukwieć**.

Dukwieć, -iał, -ieje, *v. n. impf.*, **Dukać**, *v. cont.*, (= dulczyć) – nad czém, корпѣть, сидѣть на пр. надъ книгами; прилежно чѣмъ-либо заниматься; *cfr.* **Dukać**; **Dukwienie**, -ia, *n.* корпѣніе; v. **Dukwiat**.

Dulciuka, -i, *f.* (kochanka) дульцинея, любовница.

Dulczenie, v. **Dukwienie**; **Dulczyć**, *v. n. impf.*, v. **Dukwieć**.

Duma, -y, *f.* 1. дума, думание, размышленіе; (domysł, domniemanie, urojenie), надменіе, надменность, гордость, дивіе, высокомѣріе, спесь, заносчивость; 2. duma, (= elegia rycerska), дума; героическая пѣснь; плачевная пѣснь.

Dumać, *v. n. impf.* думать; задумываться; обдумать; обдумывать; удумать; (замыслеć się nad czém), одуматься, одумываться; подгорюниться; изумляться; **Dumanie**, -ia, *n.* думаніе; размышленіе.

Dumca, -y, *m.*, **Dumiec**, -mca, *m.* спесивецъ, спесивый.

Dumieć się, *v. r. impf.*, дивиться, удивляться, приходить (придти) въ изумленіе; изумляться, удивляться; **Dumienie**, -ia, *n.* удивленіе; изумленіе; z dumieniem, съ удивленіемъ.

Dumka, -i, *f. dim.*, v. **Duma**.

Dumnie, **Dumno**, *adv.* гордо; спесивно; заносчиво; **Dumnomyślny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.*, v. **Dumny**.

Dumność, -ści, *f.*, гордость; спесивость; заносчивость; v. **Duma**; **Dumny**, -a, -e, *adj.* гордый, надменный; высокомудный, заносчивый; бойроватый; спесивый; dumnym być, высокомудствовать; v. **Dumnie**.

Dunal, -a, *m.*, **Dunale**, *pl.* (dwa gwoździe z uchami od haków i to na wylot do budy na szkucie wychodzą, *etc.*), гвозди съ ушками сквозь каюты на судне проходящее.

Duniec, v. **Doniec**.

Dunn, *gen.* dun, *pl.* дюны; кочегуры; наносные песчаные бугры.

Dup', v. **Dub'**, (dziup').

Dupa, -y, *f.*, **Dupka**, -i, *f.*, *dim.* 1. задница, *vu.* жопа, *dim.* жопка; 2. *Anat.* (członek wstydliwy żeński), женскія дѣтородныя части; 3. kurze dupy, dupki, (narostki), бородавка; мясной наростъ; *it.* мозоли на ногахъ.

Dupel, **Dziupel**, -pla, *m.*, **Dziupla**, -i, *f.*, (dub'), дупло.

Dupelbir, v. **Dubelt**.

Dupeltówka, **Dubeltówka**, -i, *f.* двуствольное ружьё; **Dupeltowy**, v. **Dubeltowy**.

Dupka, v. **Dupa**.

Dupla, -i, *f.* (podwójne), двойное; kitajka dupla, *Com.* двойная тафта; обьярь.

Dupleta, **Dubleta**, -y, *f.* (drugi exemplarz czego), дублетъ; двойной экземпляръ; дублетный экз.

Duplikat, -u, *m.* 1. дупликатъ; v. **Dupleta**; 2. (szmelc), смазень, дублетъ.

Duplikować, **Duplować**, -ał, -uje, *v. a. impf.*, **zduplikować**, *v. perf.* взять въ двое, удвоивать, удвоить.

Duplon, **Dublon**, -u, *m.* (dukat podwójny), дублонъ, [монета].

Duplówka, **Dublówka**, -i, *f.* двойной экземпляръ.

Dupniasty, -a, -e, *adj.* (pełen dubiów, wydupiały, wypróchniały), дупляистый, дупленастый, дупловатый.

Durak, -a, *m.*, **Dureń**, -rnia, *m.* дуракъ, дураléй; дуренъ.

Durnica, -y, *f.* дура, дурица,

Digitized by Google

дурáнда; **Durnieć**, -iał, (*pl.* -ieli), durnieje, *v. n. impf.* дурáчиться; (durnym się stawać), дурѣть, одурѣть; **Durność**, -ści, *f.* дурéнье, дурáчество; **Durnowatość**, -ści, *f.* дурновáтость; v. **Głupowatość**, дураковáтость; **Durnowaty**, -a, -e, *adj.* дурковáтый; дурновáтый; **Durny**, -a, -e, *adj.*, -no, *adv.* дурáцкій; дурный; **Durować**, -ał, -uje, *v. intr.* дурáчиться.

Durzeć, -ał, (*pl.* -eli), durzeje, *v. n. impf.* дурѣть, одурѣть.

Durzyć, -ył, -y, *v. a. impf.*, [v. **Odurzyć**, *v. perf.*], дурáчить, одурáчить; обмáнывать; **Durzyciel**, -a, *m.* котóрый дурáчитъ кого́; **Durzycielka**, -i, *f.*, котóрая дурáчитъ кого́.

Durszlak, -u, *m.* 1. (z Niem. „Durchschlag"), цѣдúлка; 2. (u ślósarza), бýравъ.

Duś, -sia, *m. dim.* (dukacik), червóнчикъ.

Dusić, -ił, -i, duszę, *v. a. impf.*, (v. **Zdusić**, **Zadusić**, **Udusić**, *v. perf.*), душúть, удушúть; давúть; уменьшúть, утолѣть, укротѣть; скрáшивать; - się, *v. r.* душúться; давúться; задыхáться; задóхнуться; **Duszenie**, -ia, *n.* душéніе; - mięsa, (smażenie nakryte w kuchni), душéніе мáса; - nocne, v. **Mara**, **Mora**; **Dusiciel**, -a, *m.* 1. душúтель, давúтель; удавúтель; 2. *H. n.* (*boa constrictor*) змѣй великáнъ; **Duszony**, -a, -e, *part.* душёный.

Dusikufel, -fla, *m.* гóрькій пьянúца; заливóха; питýхъ.

Dusza, -y, *f.* душá; *cfr.* **Duch**; z całéj duszy, отъ всей душú; всей душёю; усéрдно; задушéвный; na duszę! на душу мою! ей Бóгу! клянýсь Бóгомъ; брáть на свою душу, брать на свой душу; oddać Bogu duszę, отдáть Бóгу душу; умерéть; dusze zmarłych, души усóпшихъ *abo* умéрщихъ; dusz ludzkich przechodzenie w ciała drugich ludzi albo zwierząt, *etc.* (*metempsychosis*), переселéніе душъ; w tém domie nie masz ani żywéj duszy, въ этомъ дóмѣ ни душá нѣтъ; этотъ домъ совершéнно пустъ; dobra dusza, онъ простáкъ (простáкъ), онъ дóбрый человѣкъ, онъ добрáкъ; dusza, (treść, drzeń jakiéj rzeczy), душá; глáвное; важнѣйшее; сýщность вéщи; v. **Duch**; dusza żelazka od prasowania, утюжная клúтка; - pióra, сéрдце, сердцевúна [въ перѣ]; *Bot.* **Macierza** dusza, v. **Macierza**.

Duszę, **Duszenie**, v. **Dusić**.

Duszéjka, **Duszeńka**, -i, *f.* (pani duszka), v. **Miłośnica**.

Duszewny, -a, -e, *adj.* душéвный; дýшный.

Duszka, -i, *f. dim.* (душéнька, дýшечка; pani duszka, v. **Miłośnica**; mój duszko! мóй душка! moja duszko! душá моá! дýшенька! *Bot.* **macierza duszka**, v. **Macierza**.

Duszkiem, *adv.* дýхомъ; однúмъ глотóкомъ; однúмъ дýхомъ; v. **Ciąg**.

Duszница, -y, *f.* одúшка (скóтская болѣзнь).

Duszność, -ści, *f.* одúшливость, одúшка, тяжёлое дыхáніе.

Duszny, -a, -e, *adj.* дýшный; душéвный; **Duszno**, *adv.* дýшно.

Duszobójca, -y, *m.* (zabójca duszy), душегýбецъ; **Duszoniewinstwik**, -a, *m.* душеневинáстникъ.

Duszony, -a, -e, *part. p.* (v. **Dusić**), [o mięsiwie: w zamknięciu naczyniu gotowany], душёный; пáреный.

Duszo-zbawny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* душеспасúтельный, душеполéзный; -zgubny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* душепагýбный, душетлúтельный, душетлѣнный.

Duszyca, -y, *f.* 1. (dusza zmarłego, duch), душá [усóпшаго]; *pl.* duszyce, дýши [*abo* тѣни] усóпшихъ; 2. (=biedna dusza), бѣднякъ! бѣдняга! бѣдняжка!

Duszyczka, -i, *f. dim.* (v. **Dusza**, **Duszka**), дýшенька, дýшечка.

Dutkować, v. **Dudkować**.

Dużać się, *v. r. impf.* сражáться, борóться.

Dużeć, -ał, -eli, -eje, *v. n. impf.* (większym się stawać), дюжѣть.

Dużo, *adv.* дюже, дюжо; **Dużoręki**, -a, -ie, *adj.* рукáстый; **Dużość**, -ści, *f.* дюжесть; (=siła), сúла; **Duży**, -a, -e, *adj.* дюжій, (*abbr.* дюжъ); дýжій, большій, большóй.

Dwa, *num.* (*masc. et neutr.*), **Dwaj**, *masc.*, **Dwie**, *femin.* два, двѣ; двóе.

Dwadzieścia, *gen.* dwudziestu, *num.* двáдцать.

Dwadzieściotryangul, -u, *m. Mathem.* (*icosaedrum*, **Dwadzieściatrójkąt**, **Dwudziestościan**), двадцатигрáнникъ; икозáдръ.

Dwakróć, **Dwakrotnie**, *adv.* двáжды; **Dwakrotny**, -a, -e, *adj.* (v. **Sowity**), сугýбый, двоякій.

Dwanaście, *num.* двѣнáдцать.

Dwanaściepalcowa kiszka, *f. Anat.* (*duodenum*), двѣнадцатипéрстная кишкá; **Dwanaściopięciokąt**, -u, *m. Mathem.* (*dodecaedrum*), додекáдръ, двѣнадцатигрáнникъ.

Dwanasty, v. **Dwunasty**.

Dwieście, *gen.* dwóchset, *num.* двѣсти.

Dwóchsetny, **Dwusetny**, -a, -e, *num. ord.* двухъ-сóтый.

Dwocialy, v. **Dwucielisty**.

Dwocześny, v. **Dwuczęstny**.

Dwocześnkowy, v. **Dwuciały**; **Dwocześnkowcy**, -ów, *m. pl.* (chłopokoniowie, półzwierzowie), кентáвры, полузвѣрие.

Dwoczoły, v. **Dwuczelny**.

Dwofarbisty, v. **Dwubarwny**.

Dwoić, -ił, -i, *v. a. impf.*, **Dwajać**, *v. cont.* двоúть, удвоúть, сдвоúть; (na dwie części dzielić), дѣлúть на двѣ чáсти; **Dwoić się**, *v. r.* двоúться; v. **Rozdwoić się** (*propr. et* °); **Dwoiciel**, -a, *m.* двоúтель.

Dwoimiony, -a, -e, *adj.* (dwoje imię mający), двоимённый.

Dwoisto, *adv.* v. **Podwójnie**; **Dwoisty**, -a, -e, *adj.* двóйственный; v. **Podwójny**; **Dwoistopierzasty**, -a, -e, *adj. Bot.* (*bipennatus*), двупéрстый.

Dwój, -a, -e, **Dwojaki**, -a, -ie, *adj.* двоякúй, двоякій; w dwoje, вдвóе; v. **Podwójny**.

Dwojak, -a, *m.* (bliźniak), близнéцъ; **Dwojaki**, *pl.* (naczynie podwójne, z dwóch złożone), двоякúй сосýдъ.

Dwojaki, -a, -ie, *adj.* двоякій; двоякúй; **Dwojakość**, -ści, *f.* двоякость.

Dwójbarwisty, v. **Dwubarwny**.

Dwójbrzmiący, -a, -e, *adj.* (dwojako brzmiący), двусмúсленный; обоюдный.

Dwójdłonny, v. **Dwudłonny**.

Dwójdrogi, -a, -ie, *adj.* двопýтный, дводорóжный.

Dwoje, *gen.* dwojga, *num.* двóе, двóя; пáра; v. **Dwój**.

Dwójgatunkowy, -a, -e, *adj.* двухъ родóвъ.

Dwój-głowiasty, -głowy, -głowny, -a, -e, *adj.* двуглáвый; dwójgłowny orzeł, двуглáвый орёлъ.

Dwójgranisty, **Dwugranisty**, -a, -e, *adj.* (o dwuch granisch, kątach, rogach, śpicach), двуконéчный; двузýбый.

Dwójjęzyczny, **Dwujęzyczny**, -a, -e, *adj.* двуязы́чный.

Dwójka, -i, *f.* двóйка.

Dwójlist, -u, *m. Bot.* (podkolan, ziele, *ophris*), двулúстникъ [pacr.]; **Dwójlistny**, **Dwulistkowy**, -a, -e, *adj.* двулúстный; **Dwójlistnik**, -a, *m. Bot.* двулúстникъ.

Dwójnasób, we dwoje, *adv.*, **Dwójnasobny**, -a, -e, *adj.* въ двóе, вдвóе.

Dwójny, -a, -e, *adj.* двоякúй; двоякій.

Dwójnożny, -a, -e, *adj.* двуногій, двуногный.

Dwójpostatni, -ia, -ie, *adj.*, v. **Dwukształtny**, **Dwucielisty**.

Dwójrzędny, -a, -e, *adj.*, v. **Dwurzędny**.

Dwójuszny, **Dwójuchy**, **Dwuuchy**, -a, -e, *adj.* съ двумя ушкáми.

Dwój-wierzchny, -wierzchy, -a, -e, *adj.* двувéрхій; двувершúнный; *Eccl. el.* двовéрхій.

Dwój-zęby, -zębny, -a, -e, *adj.* двузýбый.

Dwójżeństwo, -a, *n.* (mienie dwóch żon), двоженéство, двоебрáчіе; (drugieżeństwo, małżeństwo powtórzone), второбрáчіе,

Digitized by Google

второбра́чность; **Dwójżon**, -a, *m.*, **Dwójżoniec**, **Dwużeniec**, -ńca, *m.* двоже́нець; второбра́чный; **Dwójżonaty**, -a, -e, *adj.* двоебра́чный. [ну.

Dwókształtny, v. **Dwukształtny**.

Dwónożny, v. **Dwunożny**.

Dwoestrzy, -a, -e, *adj.* обоюдострый; v. **Obosieczny**.

Dwopléry, -a, -e, *adj.* (z obu stron opierzony), двуперистый.

Dwór, -a, & -u, *m.* дворъ; домъ; дворёцъ; усадьба; на дворze, на дворѣ; z dworu, (= dworny), надворный; z dworu, (= zewnątrz), снаружи; na dwór! вонъ! на дворъ wyjść, вы́йти на дворъ; wyszedł na dwór, онъ вы́шелъ на дворъ, про себя́, [невражи́ться]; **Dwór Cesarski, Królewski**, Императорскій, Королевскій Дворъ.

Dworacki, -a, -ie, *adj.* придворный.

Dworactwo, v. **Dworstwo**.

Dworaczek, -czka, *m.* придворный; v. **Dworak**.

Dwerak, -a, *m.* придворный, царедворецъ. [**Dworstwo**.

Dworakierya, v. **Dworactwo**, **Dwerek**, -rka, *m. dim.* дворикъ.

Dwerka, -i, *f.* 1. (żyjąca na dworze Pańskim), придворная дама; 2. арендаторка; нянька; *it.* кормилица.

Dwerniczka, -i, *f.*, **Dwornica**, -i, *f.*, v. **Dwerka** (2.).

Dwernik, -a, *m.* арендаторъ; нянькъ; дворецкій; дворникъ.

Dwerność, -ści, *f.* любопытность; лукавая проворность; учтивость; вѣжливость; **Dworny**, -a, -e, *adj.* 1. имѣющій великій дворъ; *it.* придворный; дворскій; 2. любопытный; искусный; учтивый; вѣжливый.

Dwerować, -ał, -uje, *v. intr. impf.* шутить. [ня́къ.

Dwerownik, -a, *m.* шутъ, шут-

Dwerowy, -a, -e, *adj.* дворовый.

Dwerski, -a, -ie, *adj.* дворскій; дворовый; придворный.

Dwerstwo, -a, *n.* (życie dworskie *abo* przy dworze), придворная жизнь; жизнь при дворѣ.

Dwerszczyzna, -y, *f.*, 1. v. **Dwerstwo**; 2. dworszczyzna, (powinności dworowi), служба при дворѣ; *it.* v. **Pańszczyzna**; *collect.* (dworzanie, dworscy), придворные; *it.* дворные люди; дворня.

Dwerzanek, -nka, *m.*, v. **Dworzanek**.

Dwe-rzanin, -a, *m.* придворный; дворянинъ; царедворецъ; dworzanie książąt wielkich, грядъ; -rzanka, -i, *f.* придворная дама; статсъ-дама; дворянка; -rzański, -a, -ie, *adj.* дворянскій; царедворцевъ; -rzaństwo, -a, *n.* дворянство; *collect.* придворные; (= dworska służba), придворная служба.

Dwerzec, -rca, *m.* 1. (folwarek, ćwór we wsi), усадьба; хуторъ; фольверокъ; полумизокъ, подмизокъ; 2. v. **Podwórze**, **Obora**; **Dworzyć**, -yl, -y, *v. a. impf.* угождать, прислуживаться; **Dworzyszcze**, -a, *n.*, v. **Dworzec**, **Folwarek**.

Dwouchy, v. **Dwójuszny**; **Dwostronny**, v. **Dwustronny**.

Dwu-barwiany, -barwny, -a, -e, *adj.* (= dwumastny, dwufarbisty, dwójbarwisty), двуличневый, двуличный, двуцвѣтный.

Dwubocsny, -a, -e, *adj.* двусторонній; обоесторонній; двугранный.

Dwucalówka, -i, *f.* доска толщиною въ два дюйма; **Dwucalowy**, -a, -e, *adj.* двухдюймовый, имѣющій два дюйма въ длину или толщину.

Dwucielisty, **Dwuciały**, **Dwucielny**, -a, -e, *adj.* двуличный.

Dwucienny, -a, -e, *adj. Geogr.* двутѣнный; двойную тѣнь имѣющій; имѣющій тѣнь съ обѣихъ сторонъ.

Dwuczelny, -a, -e, *adj.* (dwuczoły, dwoczoły), двухобый.

Dwuczęściowy, **Dwuczęstny**, -a, -e, *adj.* состоящій изъ двухъ частей; раздѣленный на двое; *Eccl. sl.* двочастный; *Bot.* двураздѣльный; *Mathem.* двучленный.

Dwuczuby, -a, -e, *adj. H. n.* двухохлый.

Dwuczworogran, -u, *m. Mathem.* (*quadrato quadratum*, albo czwarty stopień, *quarta potestas*), четвертая степень.

Dwudaszy, -a, -e, *adj.* двукровный.

Dwudłonny, **Dwójdłonny**, -a, -e, *adj.* двухъ пяденей.

Dwudnié, -ia, *n.* (dwuch dni przeciąg), двуднѣвие.

Dwudrótowy, -a, -e, *adj.* (o dwóch drótach, dwunitny), двойниковый, изъ двухъ нитей состоящій.

Dwudroże, -a, *n.* (dwu dróg rozstanie), расчутіе, перекрестокъ.

Dwudzielny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (na dwoje podzielony), раздѣленный на двое [*abo* на двѣ части]; изъ двухъ частей состоящій; *Bot.* двураздѣльный, разлистный, вилообразный, двойнораздѣльный, раздвоенный; *Mathem.* двучленный; *v.* половинный.

Dwudziemy, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* двуднѣвный.

Dwudziesćioraki, -a, -ie, *adj.*, -ko, *adv.* двадцати сортовъ; двадцати родовъ.

Dwudziesćiotryangul, **Dwudziestościan**, v. **Dwadziesćiotryangul**.

Dwudziestek, -stka, *m.* число двадцать; **Dwudziestka**, -i, *f.* 1. (jedna 20ta część całości podzielonéj), двадцатая часть, двадцатая доля; 2. (dziewczka dwudziestoletnia), двадцатилѣтняя дѣвушка; v. **Dwudziestówka**.

Dwudziestny, -a, -e, *adj.* содержащій двадцать.

Dwudziestoczterogodzinny, -a, -e, *adj.* (przez godzin 24 trwający), сутошный, посуточный.

Dwudziestodzienny, -a, -e, *adj.* двадцатидневный.

Dwudziestoletni, -ia, -ie, *adj.* двадцатилѣтній.

Dwudziestościan, -u, *m. Math.* (*icosaëdrum*), двадцатигранникъ, двадцатистороннникъ, икозаэдръ.

Dwudziestówka, -i, *f. Numis.* двадцатикопѣечникъ; двугривенникъ; [*cfr.* цвайцигеръ, монета въ двадцать крейцеровъ].

Dwudziesty, -a, -e, *num. ord.* двадцатый; *Eccl. sl.* двадесятый.

Dwudźwierny, -a, -e, *adj.* двоедверный.

Dwufuntowy, -a, -e, *adj.* двуфунтовый.

Dwugląd, -ględu, *m. Astron.* (*paralaxa*, *qu. v.*), параллаксъ; węgiel dwuględu, параллаксическій уголъ.

Dwugłoska, -i, *f.*, **Dwugłośnik**, -a, *m. Gramm.* (*diphthongus*), двугласная буква; двугласная.

Dwugłowy, -a, -e, *adj.* двуглавый, двоеглавый.

Dwuimiony, -a, -e, *adj.* двоимянный; **Dwuistny**, -a, -e, *adj.* (z dwóch istot złożony), двоеестественный.

Dwujęzyczny, **Dwójęzyczny**, -a, -e, *adj.* двуязычный; фальшивый; лукавый.

Dwu-kole, -a, *n.* телѣга о двухъ колесахъ; тарантайка; одноколка; арба; -kolny, -a, -e, *adj.* двухколёсный; -kolorowy, -a, -e, *adj.*, v. **Dwubarwny**; -końcaty, -a, -e, *adj.* двуконечный; о двухъ концахъ; -konny, -a, -e, *adj.* двуконный, парою [*abo* въ двѣ лошади] запряженный; v. **Parokonny**; -kopytny, -a, -e, *adj. H. n.* двукопытный, раздѣлнокопытный.

Dwukropek, -pka, *m. Gramm.* [(:) *colon*], двоеточіе. [ный.

Dwukrotny, -a, -e, *adj.* двукратный.

Dwukształtny, -a, -e, *adj.* двоевидный; двуобразный; двуличный. [ściczny.

Dwuksiężyczny, v. **Dwumie-**

Dwuletni, -ia, -ie, *adj.* двулѣтній; двугодовый; dwuletni przeciąg, двулѣтіе.

Dwulicsy, **Dwulicsny**, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* дволичный; **Dwulicność**, -ści, *f.* дволичіе.

Dwulist, **Dwulistny**, v. **Dwójlist**, **Dwójlistny**.

Dwumastny, v. **Dwubarwny**.

Dwumiesięczny, -a, -e, *adj.* двумѣсячный.

Dwunastek, -stka, *m.* двѣнадцать штукъ; двѣнадцатилѣтній мальчикъ.

Dwunastka, -i, *f.* число двѣнадцать, *Eccl. sl.* дванадесятница;

Digitized by Google

(dwunasta część czego), двѣнадцатая часть, двѣнадцатая доля.

Dwunastnica, -y, *f. Anat.* (*duodenum*, dwunastopalcowa kiszka, dwunastocalówka), двѣнадцатипёрстная кишка.

Dwunastnik, -a, *m. Bot.* (*dodecatheon*), тиённикъ [раст.].

Dwu-nastny, Dwunastny, -a, -e, *adj. num.*, содержащій двѣнадцать вещей; **-nastocalówka**, -i, *f. Anat.*, v. **Dwunastnica**; **-nastodniowy, -nastodzienny**, -a, -e, *adj.* двѣнадцатидневный.

Dwu-nastokąt, -a, *m. Mathem.* двѣнадцатиугольникъ; **-nastokątny**, -a, -e, *adj.* двѣнадцатиугольный; **-nastokrotny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* двенадцать разъ.

Dwuna-stolistny, -a, -a, *adj.* двѣнадцатилистный; **-stołokciowy, -stołokietny**, -a, -e, *adj.* двенадцатилокотный; **-stomiesięczny**, -a, -e, *adj.* двѣнадцатимѣсячный.

Dwunastonogi, -a, -ie, *adj.* двѣнадцатиногій.

Dwunastopalcowa kiszka, v. **Dwunastnica.**

Dwu-nastopięciokąt, -a, *m. Mathem.* двѣнадцатигранникъ, додекаэдръ; **-nastościan**, -u, *m.* двѣнадцатистороннникъ, v. **Dwunastokąt**, v. **Dwunastopięciokąt**; **-nastostronny**, -a, -ie, *adj.* двѣнадцатиструнный.

Dwunasty, -a, -e, *num. ord.* двѣнадцатый, двенадесятый, двенадцатый; вторыйнадесять; dwunasta (*sc.* godzina) [biła] двѣнадцать часовъ.

Dwuniedzielny, -a, -ie, *adj.* двухнедѣльный.

Dwunogi, -a, -ie, **Dwunożny**, -a, -e, *adj.* двуногій, двуножный.

Dwunitny, -a, -e, *adj.* изъ двухъ нитей состоящій; v. **Dwudrótowy.**

Dwupiętry, -a, -e, *adj.* (o dwóch piętrach), двуэтажный; **Dwupiętrze**, -a, *n.* домъ о двухъ этажахъ.

Dwupłciowy, -a, -e, *adj. H. n.* & *Bot.* двуполый; обоеполый; двуснастный; гермафродитный; rośliny dwupłciowe, (*hermaphroditae*), двуполыя растѣнія.

Dwupłodny, -a, -e, *adj.* двуплодный.

Dwuramienny, -a, -e, *adj.* двуручный; двуплечный.

Dwurazny, -a, -e, *adj.* двукратный; двучленный; вторичный; dwurazna progressya, (= geometryczna), геометрическая прогрессія.

Dwurocznlak, -a, *m.* двухлѣтнее дитя; двухлѣтнійребёнокъ; двугодовое дитя; **Dwuroczny**, -a, -e, *adj.* двугодовый; двухлѣтній.

Dwurogi, -a, -ie, **Dwurożny, Dwurogaty**, -a, -e, *adj.* двурогій.

Dwurzędny, -a, -e, *adj.* двурядный.

Dwuścienno-równy trójkąt (trysangul), *m.* равнообдренный треугольникъ.

Dwusetny, -a, -e, *num. ord.* 1. двусотый; 2. двусотный, двусотенный; состоящій изъ двухъ сотъ; содержащій въ себѣ двѣ сотни.

Dwusieczny, -a, -e, *adj.* (obosieczny), обоюдуострый; имѣющій съ обѣихъ сторонъ лезвеѣ.

Dwuskładny, -a, -e, *adj.* составной; dwuskładne poruszenie, составное движеніе; сложное движеніе.

Dwu-skrzydlasty, -skrzydły, -skrzydelny, -a, -e, *adj.* 1. двукрылый; 2. (o drzwiach:) створчатый.

Dwusłowny, v. **Dwujęzyczny.**

Dwuspojny, v. **Dwuskładny.**

Dwustopny, -a, -e, *adj.* двустопный.

Dwustronny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* двусторонній; обоесторонній.

Dwustrzyżka, -i, *f.* овца, которую можно стричь по два раза въ годъ; *il.* шерсть такой овцы; **Dwustrzyżny**, -a, -e, *adj.* что по два раза въ годъ стрижется.

Dwusyllabny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* двусложный.

Dwutygodniowy, -a, -e, *adj.* двухнедѣльный.

Dwutysięczny, -a, -e, *num. ord.* двухтысячный.

Dwuuchy, v. **Dwójuszny.**

Dwuwargowy, -a, -e, *adj.* двугубый.

Dwuwieczny, -a, -e, *adj.* двухъвѣковъ.

Dwuwiosłowy, -a, -e, *adj.* двувесельный.

Dwuwykładność, -ści, *f.* двусмысленность; **Dwuwykładny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* двусмысленный.

Dwuząb, -zęba, *m.* 1. двузубецъ, двузубый; 2. dwuząb, *Bot.* (*bidens*), двоезубецъ, двузубецъ, чередá; - trójdzielny, (*bidens tripartita*), двузубецъ трилистный, козёлъ рожки, конопляника, чередá; - zwisły, (*bidens cernua*), собачки, чередá поникая.

Dwużeniec, *etc.*, v. **Dwójżeniec**, *etc.*

Dwuzłotówka, -i, *f.* монета о двухъ злотыхъ.

Dwuznaczność, -ści, *f.* двоезначительность, двоякое значеніе; двусмысліе, двусмысленность; **Dwuznaczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* двоезначительный; двусмысленный.

Dwużon, v. **Dwójżeniec.**

Dyabeł, Dyabełek, Dyabelski, *etc.*, v. **Diabeł**, *etc.*

Dyadema, v. **Zawój**, діадима.

Dyafragma, -atu, *m. Anat.* діафрагма; грудо-брюшная преграда, перепонка; v. **Błona.**

Dyagonalna linia, *f. Mathem.* діагональная линія, v. **Przekątna, Przeciwkątna, Węgielna, Narożna** (linia).

Dyagryd, -u, *m. Pharm.* (sok skamonii), скаммониный сокъ.

Dyak, v. **Diak.**

Dya-kon, -a, *m.* діаконъ, дьяконъ; dyakonem być, діаконствовать; **-konica**, -y, *f.* дьяконица, діаконисса; **-koństwo**, -a, *n.* діаконство, дьяконство; **-konowy**, -a, -e, *adj.* діаконовъ, дьяконовъ, **-koński**, -a, ie, *adj.* діаконскій, дьяконскій.

Dya-lekt, -a, *m.* діалектъ, нарѣчіе; **-lektyk**, -a, *m.* діалектикъ; **-lektyka**, -i, *f.* діалектика; **-lektyczny**, -a, -e, *adj.* діалектическій.

Dyalog, -u, *m.* діалогъ, разговоръ, *Eccl. et.* двоесловъ.

Dyament, Dyamant, -u, *m.*, **Dyamencik**, -a, *m. dim.* адамантъ, алмазъ; **Dyamentowy**, -a, -e, *adj.* адамантовый, алмазный.

Dyameter, -metr, -u, *m.* (przecznomiar, *qu. v.*), діаметръ; поперечникъ.

Dyana, -y, *f.*, 1. *Mythol.* Діана, богиня охоты, 6. звѣриной ловли; 2. * (первая) красавица; 3. *Chem.* & *Anat. v. sub*: **Drzewo.**

Dyarya, Dyarrya, -y, *f. Med.* понось.

Dyaryusz, -a, *m.* дневникъ, журналъ.

Dyba, -y, *f.* колода (для преступниковъ).

Dybać, *v. n.* подкрадываться на цыпочкахъ; - na co, подстерегать.

Dybidzban, Dybikufel, -fla, *m.* пьяница; v. **Dusikufel.**

Dybik, -u, *m.*, v. **Uszczerbek, Uszkodzenie.**

Dybki, -bków & -bek, *dim.* v. **Dyba.**

Dybkiem, *adv.* на цыпочкахъ; дибомъ.

Dych, -u, *m.* мясистый кусокъ убитой скотины.

Dychać, *v. n. impf.*, **Dychnąć**, *v. semelf.* дыхать, дыхнуть, дышать; **Dychanie**, -ia, *n.* дыханіе, дышаніе; **Dychawica**, -y, *f. Med.* (*asthma*), одышка, удушье, тяжелое дыханіе; **Dychawiczność**, -ści, *f.* одышка; **Dychawiczny**, -a, -e, *adj.* одышливый.

Dychawka, -i, *f.*, *pl.* dychawki, (*branchiae*), жабры (*f. pl.*); дыхальцо.

Dychtować, *v. a. impf.*, **po-, na-, u-dychtować**, *v. perf.* сплочивать [*abo* сплачивать]; конопатить; **Dychtowność**, -ści, *f.* плотность; **Dychtowny**, -a, -e, *adj.* плотный.

Dydaktyczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* дидактическій; наставительный; поучительный; назидательный; **Dydaktyka**, -i, *f.* дидактика; искусство обучать.

Digitized by Google

Dydelf, -a, m. *H. n.* (*didelphus*), двутробка.

Dydko, -a, n. (strzaxydło nocne), привидѣніе; v. **Bobo.**

Dyecezalny, -a, -e, *adj.* епархіальный, относящійся къ епархіи; **Dyecezanin**, -a, m. приходанинъ; **Dyecezya**, -yi, *f.* епархія; v. приходъ.

Dyestya, Dyjestya, Dyglestya, -yi, *f. Med.* (strawienie, strawność), варѣніе желудка; пищевареніе; *Chem.* варѣніе [травъ]; настаиваніе; настой.

Dyeta, -y, *f.* діета; **Dyetowy, Dyetyczny**, -a, -e, *adj.* діетный; диетическій; **Dyetyka**, -y, *f.* діетика; правило объ употребленіи пищи и напитковъ.

Dyferencya, -yi, *f. Mathem.* разность; v. **Różność, Różnica**; **Dyferencyalny**, -a, -e, *adj.* дифференціальный; rachunek dyferencyalny, дифференціальное исчисленіе; **Dy(f)ferować**, *v. n. imp.* различествовать; различествовать; не согласовываться.

Dyffidencya, -yi, *f.* (niedowierzanie, podejrzenie, *qu. v.*), недоверчивость; недовѣріе.

Dyftong, -u, m. *Gramm.* (dwugłoska), двугласная; двугласная буква.

Dyg, -u, m. (ukłon opuszczeniem kolan), поклонъ, приседаніе, книксъ; **Dygać**, *v. n. imp.*, **Dygać**, *v. semelf.* кланяться, поклониться, приседать, присѣсть, дѣлать (сдѣлать) книксъ.

Dygdyk, v. **Dywdyk.**

Dygestya, v. **Dyestya.**

Dygnitarski, -a, -ie, *adj.* сановный; **Dygnitarstwo**, -a, n. достоинство, *qu. v.*), санъ, высокій чинъ, высокое достоинство; **Dygnitarz**, -a, m. (dostojnik, *qu. v.*), сановникъ, имѣющій высокій санъ; v. **Посаженникъ, Рады.**

Dygotać, dygotać, dygoce, *v. n. imp.* (drgać, drżeć sobą, trząść sobą), дрожать, трястись, дрягать, вздрагивать, содрогаться; **Dygotki**, -tek, *pl. f.* (drygotki), трясеть, трепетаніе, дрожаніе, дряганіе.

Dykcyonarz, -a, m., **Dykcyonarzyk**, -a, m. *dim.* (słownik), словарь, лексиконъ.

Dyktator, -a, m. диктаторъ; **Dyktatorski**, -a, -ie, *adj.* диктаторскій; **Dyktatura**, -y, *f.*, **Dyktatorstwo**, -a, n. диктаторство.

Dykteryjka, -i, *f.* (powiastka), басня, сказаніе, сказка; dykteryjki, *pl.* забавные разсказы (*pl.*).

Dyktować, *v. a. imp.*, **podyktować**, *v. perf.* диктовать, продиктовать.

Dykturka, v. **Tynkturka.**

Dyl, -u, m. (z Niem. „Diele", tablica, deska), доска; v. **Dylować.**

Dylesya, -yi, *f.*, **Dylata**, -y *f. Jur.* (z Łac. *dilatio*, odwłoka, przewłoka terminu, odroczenie), отсрочка; данный срокъ; отлагательство; *dilatio legalis*, законная отсрочка, закономъ дозволенная отсрочка; *dilatio citatoria*, срокъ для явки предъ судъ [*abo* къ суду]; *dilatio ad excipiendum*, срокъ на объявленіе [*abo* на подачу] письменнаго возраженія.

Dyląg, -a, m., v. **Drabina, Długosz, Drygant.**

Dyliżans, -u, m. (*diligence*, kareta pocztowa), дилижансъ, родъ почтовой кареты.

Dylować, *v. a. imp.*, **po-**, **wydylować**, *v. perf.* (dylami pokładać), - podlogę, настлать, настлать *abo* выстлать, выстлать полъ досками [*abo* половицами]; **Dylowanie**, -ia, n. (wykładanie dylami), настилка [полбвъ] досками.

Dym, -u, m., **Dymek**, -mku, m. *dim.* 1. дымъ, дымокъ; копоть; дымъ трацić, дымомъ пахнуть; 2. dym, dymy, паръ, пары; 3. *fig.* дымъ, пустота, ничтожность; пустяки; 4. (= komin), дымовая труба; 5. (= dom z dymem czyli kominem), домъ, жилой домъ.

Dyma, -y, *f. Com.* (z Turecк. tkanka bawełniana, *etc.*), канифасъ.

Dymać, *v. a. imp.* дуть, надувать, раздувать; v. **Dąć, Dmuchać.**

Dymacz, v. **Dmuchacz.**

Dymaczek, -czka, m. (miech w kuźniach), раздувальный [кузнечный] мѣхъ.

Dymalny, -a, -e, *adj.* духовой; надувальный; раздувальный.

Dymarka, -i, *f.* плавленная печь, горнъ; v. домна, вагранка.

Dymarz, -a, m. (który żelazo topi), плавильщикъ желѣза.

Dymek, -mku & -mka, m., **Dymeczek**, -czka, m. *dim.* дымокъ, дымочекъ; v. **Dym.**

Dymensya, -yi, *f.* (wymiar, przemiar, pomiar, pomierzenie), размѣръ, размѣреніе, измѣреніе; протяженіе.

Dymić, *v. a. imp.* дымить; надымить, наполнять дымомъ; *it.* коптить.

Dymię, -ienia, n. пахъ, (*pl.*) пахи.

Dymienica, Dymnica, -y, *f.*, **Dymienice**, *pl.* 1. *Med.* (*bubon, bubones*), паховикъ, желвакъ [*abo* бубухоль] въ паху; dymienica weneryczna, бубонъ, венерическая бубухоль въ паху; 2. *Bot.* (*fumaria*), дымница, дымянка, v. **Kokoryca.**

Dymienicznе ziele, Dymionów ziele, Dymionne ziele, n. *Bot.*, (*herniaria*), грыжовникъ, грыжникъ, кільная трава; v. **Gawęda, Jaskierki, Gwiazdeczki, Astry.**

Dymienie, -ia, n. дымленіе; произведеніе дыма; конченіе; v. **Dymić.**

Dymik, v. **Dymnik.**

Dymionka, *dim.*, v. **Dymię.**

Dymionny, -a, -e, *adj.* (od dymion), паховой; *it.* dymionne ziele, dymionów ziele, v. **Dymienicznе** (ziele).

Dymissya, -yi, *f.* отставка; увольненіе отъ службы.

Dymka, -i, *f. Bot.* (gat. cebuli), родъ луковицы.

Dymkowaty, -a, -e, *adj.* (na kształt dymka), дымчатый, похожій на дымъ, на дымокъ; на подобіе дымка.

Dymnica, 1. v. **Dymienica**; 2. v. **Dymię**; 3. v. **Dymnik.**

Dymnik, Dymik, -a, m. (gdzie co dymią, dymnica, kurzawnia), дымница; дымникъ; коптильня; ветчинна; *it.* закоптѣлая горница.

Dymnisty, -a, -e, *adj.* дымистый; дымный; *it.* наполненный дымомъ; задымленный.

Dymny, -a, -e, *adj.* дымный; gronista dymna żużel, (*tutia; pompholyx botrytis*), печная пригаръ; печной нагаръ; печной налетъ; заводская копоть, з. нель; тутія; mszysta dymna żużel, (*pompholyx vellerea*), тутія бѣлая; помфоликсъ; бѣлая цинковая окись; цинковые цвѣты; шиайгуторовые цвѣты; dymny kamień, *Miner.* дымчатый камень.

Dymopłód, -a, m. (płodzidym, kopcidym), неопрятный поваръ; *fig.* (wietrznik), вѣтренникъ, вѣтрогонъ, вертопрахъ; v. **Próżnochwał.**

Dymowe, -ego, *s. n.* (podatek z dymu), домовое, подать съ каждаго дыма [*abo* кирева], подымная подать.

Dymówka, -i, *f. H. n.* (jaskółka, która się gnieździ w kominach, *hirundo rustica*), ласточка трубная, [л. гнѣздящаяся въ трубахъ].

Dymowy, -a, -e, *adj.* 1. (od dymu), дымовый; dymowa żużel, заводская копоть; тутія; v. **Dymny**; 2. **Dymowy**, -a, -e, *adj. Com.* (z dymy, v. **Dyma**), канифасовый, канифасный.

Dynamiczny, -a, -e, *adj.* (należący do dynamiki), динамическій, относящійся къ динамикѣ; **Dynamika**, -i, *f.* (nauka o siłach poruszających), динамика, наука о силахъ производящихъ движеніе.

Dynamometr, -u, m. (siłomiar, narzędzie do mierzenia sił w machinach), динамометръ, силомѣръ, приборъ для измѣренія механической силы.

Dynarek, v. **Denarek, Trójnóg.**

Dynastya, -yi, *f.* (familia panująca), династія; царствующій домъ.

Dynda, -y, *f.* (rzecz wahająca się, wahadło), какая-либо висящая

Digitized by Google

чая и качающаяся вещь [какъ на пр. колоколъ], висулька, висюлька; **Dyndać**, *v. n. impf.* (wahać się wisząco), висѣть, болтаться, качаться; dyndać nogami, качаться, качать, болтать ногами; дрыгать, мотать ногами; **Dyndel**, -a, *m.* (mała dynda), висюлька; серьга, серёжка.

Dyndera, v. **Dzięgdzierkawa.**

Dyndyrz, -a, *m.* (skomoroch, co niedźwiedzie wodzi), медвѣжатникъ, медвѣжникъ.

Dyngus, v. **Śmigust.**

Dynia, -i, *f. Bot.* (*cucurbita pepo*), дыня, (плодъ похожій видомъ на тыкву); **Dyniak**, -a, *m.* дынный сѣменникъ; **Dyniowy**, -a, -e, *adj.* (od dyni), дынный; тыквенный; dyniowy zagon, дынникъ, дынная грядá; dyniowa glista, тыквенная глистá.

Dyoptryczny, -a, -e, *adj.* діоптрическій; **Dyoptryka**, -i, *f.* (z Greck. *διοπτρική*, część optyki, dająca naukę o łamaniu się światła, *etc.*) діоптрика.

Dyplom, -u, *m.*, **Dyploma**, -atu, *n.*, **Dyplomat**, -u, *m.* дипломъ; † дефтерь; **Dyplomacya**, -yi, *f.* дипломатія; v. **Dyplomatyka**; **Dyplomat**, **Dyplomatyk**, -a, *m.* дипломатъ; дипломатикъ; **Dyplomatyczny**, -a, -e, *adj.* дипломатическій; -nie, *adv.* дипломатически; **Dyplomatyka**, -i, *f.* дипломатика; v. **Dyplomacya.**

Dyptan, -u, *m. Bot.* (*dictamnus albus*) диктамъ, диктамнъ бѣлый, д. душистый, бадьянъ бѣлый, бадьянъ Сибирскій, осенецъ [трава]; dyptan Kreteński, Podolski (*origanum dictamnus*), диктамъ Критскій.

Dyptychy, -ów, *pl.* 1. (tabliczki u Rzymian, na których wyryte były nazwiska konsulów), скрижали, таблицы, списокъ, въ которыя древніе Римляне вписывали имена консуловъ; 2. (księgi kościelne, *etc.*), поминникъ, синодикъ.

Dyrda, -y, *m.* (grubiańskich i sprosnych obyczajów duchowna osoba), духовное лицо съ испорченною нравственностію.

Dyrdać, **derdać się**, v. **Drepsić.**

Dyrekcya, -yi, *f.* дирекція, правленіе, управленіе; наставничество; *it.* направленіе; dyrekcya teatralna, театральная дирекція; **Dyrektor**, -a, *m.* директоръ; наставникъ; управляющій; правитель; dyrektor dzieci, наставникъ, гофмейстеръ, учитель, гувернёръ; **Dyrektorka**, -i, *f.* директорша; наставница.

Dyrygować, *v. a. impf.* дирижировать; управлять; направлять, начальствовать.

Dyscy-plina, -y, *f.* дисциплина; порядокъ, управа; строгій порядокъ; благочиніе; бичеваніе себя изъ набожности; бичь, плеть; -plinant, -a, *m.* самъ себя плетью наказывающій; -plinować, *v. a.* 1. привести въ порядокъ, приучать къ порядку; 2. v. **Ćwiczyć**, **Doskonalić**, **Wprawiać**; 3. - się, *v. r.* бить себя плетью изъ набожности; *it.* бичевать. [нѣкъ.

Dyscypuł, -a, *m.* (uczeń), уче-

Dysenterya, -yi, *f. Med.* (biegunka krwawa), кровавый понось; натужный понось.

Dysgust, -u, *m.* (niechęć), отвращеніе; ожесточеніе.

Dysharmonia, -ii, *f.* (niezgoda, rozgłos, *qu. v.*), разногласіе; разладъ.

Dyshonor, -u, *m.* (niecześć, *qu. v.*), безчестіе; обезчещеніе.

Dysk, -u, *m.* 1. (*discus*), дискъ; метательный кружокъ; 2. *Eccl.* v. **Patyna.**

Dyskant, **Dyszkant**, -u, *m.* 1. (głos najcieńszy w śpiewaniu), дискантъ; тонкій голосъ; 2. dyszkant, **Dyskantysta**, **Dyszkancista**, -y, *m.*, **Dyskancik**, -a, *m. dim.* (= śpiewający dyszkantem), дискантистъ; поющій дискантомъ.

Dyskrecya, **Dyszkrecya**, -yi, *f.* уваженіе; снисхожденіе; разсужденіе; скромность; осторожность; молчаливость.

Dyskredyt, -u, *m.* (utrata kredytu, wiary, znaczenia), недовѣріе; недовѣрка, недовѣреніе; безславіе; упадокъ [*abo* потёра] кредита; podać, wprowadzić kogo w dyskredyt, лишать, лишить кого довѣрія; обесславить кого; повредить кому въ общемъ мнѣніи.

Dyskret, **Dyszkret**, -a, *m.* (człowiek baczny, względny, grzeczny), разсудливый, скромный, осторожный, молчаливый человѣкъ; **Dyskretność**, **Dyszkretność**, -ści, *f.* разсудительность, снисходительность, скромность; осторожность; молчаливость; **Dyskretny**, **Dyszkretny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* разсудливый, разсудительный, снисходительный, скромный; осторожный; молчаливый.

Dyskurs, **Dyszkurs**, -u, *m.*, **Dyskursik**, -a, *m. dim.* (rozmowa), разговоръ; бесѣда; **Dyskurować**, **Dyszkurować**, (rozprawiać), разговаривать; бесѣдовать.

Dyspensa, **Dyspensacya**, -yi, *f.* диспенсація; разрѣшеніе; позволеніе; увольненіе; освобожденіе; **Dyspensować**, *v. a.* разрѣшать, -шать; увольнять, уволить; освобождать, освободить.

Dysponować, *v. a. impf.*, za-, u-**dysponować**, *v. perf.* распоряжать, распорядить; располагать, расположить; управлять; - kogo do czego (= przysposabiać, *qu. v.*), располагать, склонять кого къ чему; - kogo na śmierć, приготовлять, приготавливать, приготовить кого къ смерти; - się, располагать себя; - się na śmierć, приготовляться къ смерти; *it.* сдѣлать распоряженіе въ духовномъ завѣщаніи; był źle dysponowany, онъ не очень былъ расположенъ; онъ былъ въ худомъ расположеніи духа; **Dysponowanie**, v. **Dyspozycya.**

Dyspozycya, -yi, *f.* распоряженіе; постановленіе; устройство; расположеніе; наклонность; -, (= przygotowanie na śmierć), приготовленіе къ смерти; - testamentowa, сдѣланныя въ духовномъ завѣщаніи распоряженія.

Dyspozytor, -a, *m.* (rządzca folwarczny), управитель; управитель.

Dysputa, -y, *f.* 1. споръ, преніе, совопреніе, словопреніе, состязаніе, дискутъ; 2. dysputa, = **Dysputacya**, -yi, *f.* диспутація; публичное преніе [объ ученомъ предметѣ]; защищеніе диссертаціи; **Dysputant**, -a, *m.* (który dysputuje), диспутантъ; спорщикъ; состязатель, совопросникъ; **Dysputować**, *v. n. impf.*, - o czém z kim, (rozprawiać), спорить о чёмъ; состязаться о чёмъ; совопрошаться; **Dysputownik**, -a, *m.*, v. **Dysputant.**

Dyssydencki, -a, -ie, *adj.* диссидентскій; **Dyssydent**, **Dysydent**, -a, *m.* диссидентъ; иновѣрецъ; раскольникъ; **Dyssydentka**, -i, *f.* диссидентка; иновѣрка; раскольница.

Dystrakcya, -yi, *f.* (roztargnienie myśli), разсѣяніе мыслей.

Dystrybucya, -yi, *f.*, **Dystrybutywa**, -y, *f.* раздача; раздѣленіе.

Dysty-lacya, **Dystyl-lacya**, **Desty-lacya**, -yi, *f.* дистилляция; гонка; сидка; *it.* перегонка, двоеніе; -larnia, -i, *f.* дистиллирный заводъ; -lator, -a, *m.* дистиллаторъ, перегонщикъ, двоильщикъ; -lować, *v. a. impf.* дистиллировать, гнать, перегонять, (перегнать), двоить, передавать, насѣивать; -lowanie, -ia, *n.* дистиллированіе; гонка, двоеніе; v. **Dystylacya**; -lowany, -a, -e, *part. p.* дистиллированный.

Dystyngować, *v. a.* отличать; различать; - się, *v. r.* различаться; отличаться; ознаменовываться; выказываться; **Dystyngowany**, -a, -e, *adj. part.* отличный; знатный.

Dystynkcya, -yi, *f.* различіе; отличіе, отличность.

Dysunita, v. **Nieunita.**

Dysza, -y, *f.* (rura żelazna wprawiona w miechu kowalskim), желѣзный стволъ въ кузнечномъ мѣхѣ.

Dyszeć, *v. n. impf.* дышать; пыхтѣть; жадничать, неумѣрно желать чего-либо, ожидать чего.

Dyszel, -szla & -szlu, *m.*, **Dy-**

Digitized by Google

szelek, -lka, m. *dim.* дышло, [рукъ толстой оглобли у карети]; v. Holoble; *cfr.* Podźwiżnik; plugowy dyszel, v. Grządziel; Dyszlowy, -a, -e, *adj.* дышельный.

Dyszkant, Dyszkrecya, Dyszkarz, etc., v. Dyszkant, Dyszkrecya, *etc.*

Dyszna, -y, *f.* (co się na dzień daje, płaci), подённая плата.

Dyszna, -u, m. (dziennik kapitański), діурналъ; часовникъ.

Dywan, -u, m. 1. (kobierzec Turecki), диванъ; ковёръ; 2. (najwyższy Turecki trybunał), Диванъ, верховный Совѣтъ Турецкаго Султана; 3. (pokój, *etc.*), диванъ.

Dywdyk, -u, m. (przykrycie długie i bogate na konia), длинная и богато шитая попона.

Dywersya, -yi, *f. Milit.* (rozerwanie nieprzyjaciela z wielu stron naraz, *etc.*), диверсія, развлеченіе непріятельскихъ силъ; *it.* отвлекательное нападеніе.

Dywertyment, -u, m., v. Rozkosz.

Dywizya, -yi, *f. Milit.* (podzielenie, udział, dzielnica), дивизія [часть войска]; Jenerał dywizyi, дивизіонный генералъ; Dywizyjny, -a, -e, *adj.* дивизіонный; v. Udziałowy.

Dyżur, -a, m., **Dyżurstwo**, -a, n. дежурство, дневаніе; dyżur odbywać, отдневать; dyżur mieć, = Dyżurować, *v. n.* дежурить, дневать; **Dyżurny**, -a, -e, *adj.* дежурный.

Dzban, -a, m., **Dzbanek**, -nka, n. *dim.*, **Dzbaneczek**, -czka, m. *dim.* кувшинъ; кувшинчикъ; *dim.* кувшинка, кувшинчикъ; §. do czasu dzban wodę nosi, póki się ucho nie urwie, пока дитя кувшинъ по воду ходитъ, такъ ему и голову сломитъ [або положитъ]; Dzbanowy, -a, -e, *adj.* кувшинный.

Dżdżawy, -a, -e, *adj.* дождливый; неистинный; **Dżdżewnica**, **Dżdżownica**, -y, *f.* 1. (deszczowa woda), дождевая вода; 2. *H. n.* (deszczowy robak, *lumbricus terrestris*), дождевой [*або* земляной] червь; 3. *Bot.* дождевой грибъ; 4. (kamień z deszczem spadający, jak mniemają; *cfr.* piorunek), громовая стрѣла; 5. *Astron.* Dżdżownice, *pl.* (gromadka nieznacznych gwiazd, *Hyades*), Гіады (*pl. f.*); v. Baby, (*Plejades*) *sub:* Baba; **Dżdżowalk**, -a, m. *H. n.* (ptak, *dendrius*), зуёкъ, *gen.* зуёка [утка]; **Dżdżowy**, -a, -e, *adj.* (deszczowy, *qu. v.*), дождевой; woda dżdżowa, дождевая вода; **Dżdży**, v. *impers.* (deszcz pada), дождитъ; дождь идётъ; dżdży się, (zdyło się, ma się na deszcz), кажется дождь будетъ; **Dżdżysty**, -a, -e, *adj.* дождливый; непостоянный.

Dzgać, Dzgnąć, 1. v. Żgać, Żgnąć, (uderzyć, kłóć); 2. v. Machać, Spieszyć.

Dziać, -iał, dzieje, *v. a. impf.*, **udziać**, *v. perf.* дѣлать, дѣйствовать; мѣшать; ткать; вязать (чулки и проч.); **Dziać się**, *v. r.* дѣлаться; доводиться; приключаться; дывать; случаться.

Dziad, -a, m. старикъ; дѣдъ; (żebrak) старый нищій; хрычъ; dziad kościelny, церковный прислужникъ; **Dziadek**, -dka, m. дѣдушка; (orzechołom), щипцы для давленія орѣховъ; **Dziadowina**, -y, m. добрый старичёкъ; **Dziadowizna**, -y, *f.* дѣдовщина, наслѣдство дѣдушкино; **Dziadowski**, -a, -ie, *adj.* дѣдовскій, дѣдушкинъ; нищій, нищенскій; **Dziaducka**, -y, **Dziadyga**, -i, **Dziaduś**, -sia, m. хрычъ; **Dziadunio**, -nia, m. любезный дѣдушка.

Dziak, v. Diak.

Dziakon, v. Dyakon.

Dział, -u, m. дѣлёжъ, раздѣлъ; доля, удѣлъ; **Działać**, *v. a. impf.* дѣлать, учинить; поступать, дѣйствовать; **Działanie**, -ia, *s. n. v.* дѣланіе, дѣйствованіе; v. Działać; **Działaj!** *interj.* дѣлай! въ перёдъ! **Działka**, -i, *f.* мантабъ, мѣрило.

Działo, -a, n. пушка; **Działowy**, *adj.* пушечный; *s. m.* пушкарь, затинщикъ; **Działobitnia**, -i, *f.* батарея; **Działolej**, v. Ludwisarz; **Działomiar**, -u, m. мантабъ калибровъ; **Działywać**, *v. a. frequ.*, v. Działać.

Dzianet, -a, m. алеперъ.

Dzianie, -ia, *s. n. v.*, v. Dziać.

Dzianowid, ziele, *Bot.*, v. Lisi ogon.

Dziany, -a, -e, *part. p.*, v. Dziać.

Dziarń, -ni, *f.*, v. = Drzastwo, **Dziarstwo**; **Dziarnina**, -y, *f.* зернистый мёдъ; **Dziarnisty**, -a, -e, *adj.* зернистый.

Dziarski, -a, -ie, *adj.*, -ko, *adv.* бодрый; смѣлый; **Dziarskość**, -ści, *f.* бодрость; смѣлость.

Dziarstwo, -a, n. 1. хрящъ (необъ), *etc.*, v. = Drzastwo; 2. Dziarstwo, dziarń, (dziarstwisty kamień, *tophus*), туфъ (камень): **Dziarstwisty**, = v. Drzastwisty.

Dziąsła, -asel, n. *pl.* десна, дёсны (*pl.*).

Dziatki, -tek, *n. pl.* дѣтки, робята (*n. pl.*); **Dziatwa**, -y, *f. collect.* дѣти.

Dzicz, -y, *f.*, 1. v. Dzikość; v. **Dziczyna**; 2. dzicz, *collect.* (dzicy ludzie), дикіе народы; **Dziczeć**, *v. r.* сдѣлаться дикимъ; **Dziczek**, -czka, m. дикое деревцо; **Dziczka**, -i, *f.* дикая, робкая дѣвица; **Dziczyna**, -y, *f.* 1. пустыня, дичь; степь; 2. дичина, кабанина.

Dzida, -y, *f.*, **Dzidka**, -i, *f. dim.* (włócznia, pika), копьё.

Dziecię, -ięcia, n., **Dzieci**, *pl.*, **Dzieciątko**, **Dzieciąteczko**, -a, n. *dim.* дитя, ребёнокъ; дитятко; **Dziecięcy**, -a, -e, *adj.* дѣтскій, ребяческій.

Dzięcielina, **Dzięcielnica**, -y, *f. Bot.* (v. Szmer), ежмакъ (раст.); - Włoska, богородская трава; *it.* v. Macierzanduszka, **Macierzanka**.

Dziecina, -y, *s. c.* (m. *et f.*) дитя, *cfr.* дѣтина; **Dzieciniić**, *v. a.* бредить; дѣлать (кого ребяческимъ); **Dzieciniеć**, *v. n.* ребячиться; **Dziecinny**, -a, -e, *adj.* дѣтскій, ребяческій; **Dziecinność**, -ści, *f.* дѣтскіе нравы; **Dzieciństwo**, -a, n. дѣтство, младенчество; ребяческія дѣла; **Dzieciobójca**, -y, m., **Dzieciobójczyni**, -i, *f.* дѣтоубійца, *s. c.* (m. *et f.*); **Dzieciobójstwo**, -a, n. дѣтоубійство; **Dzieciojad**, -a, m. бука, дѣтоѣдъ.

Dzięcioł, -a, m. *H. n.* (*picus*), дятелъ; (v. ремёнка, попугаенъ); - wielki (*picus martius*), желна, дятелъ чёрный; красногузка; - zielony, (*picus viridis*), дятелъ зелёной; - pstry większy, (*picus major*), дятелъ пёстрый.

Dzieciorodny, -a, -e, *adj.* дѣтородный; **Dzieciuch**, **Dzieciuk**, -a, m. дѣтина, ирень (m.).

Dziecko, -a, n. дитя, ребёнокъ.

Dzie-dzic, -a, m. наслѣдникъ; владѣлецъ; dziedzic dobra dziedzicznego ziemskiego, отчичь, вотчинникъ; отчинникъ; -dzictwo, -a, n. наслѣдство, наслѣдственное имѣніе; вотчина; -dziczka, -i, *f.* наслѣдница; владѣлица; -dziczny, -a, -e, *adj.* наслѣдный, наслѣдственный, преемничій; -dziczność, -ści, *f.* наслѣдственность; -dziczyć, *v. a.* наслѣдовать, въ наслѣдство получить; -dziczenie, -ia, n. наслѣдованіе.

Dziędzierżawa, -y, *f. Bot.* (bielun dziędzierżawa, *datura stramonium*), дурманъ; v. Durnicznik; v. Bielun.

Dziedzina, -y, *f.* деревня, владѣніе, вотчина; родина, мѣсто рожденія.

Dziedziniec, -ńca, m. площадь передъ дворцомъ [*або* передъ домомъ]; передній дворъ.

Dziedzizna, -y, *f.* часть наслѣдства, наслѣдственная доля.

Dzięga, -i, *f.* полконейка; *pl.* **Dzięgi**, деньги (*f. pl.*).

Dzięgciarz, -a, m. дегтярникъ; **Dzięgieć**, -gciu, m. дёготь; **Dzięgciowy**, -a, -e, *adj.* дегтярный.

Dzięgiel, -glu, m. *Bot.* (*angielica sylvestris*), дягиль, дягильникъ, воровочникъ, ангелика, коровошникъ, коровникъ; - cudzoziemski, (*smyrnium*), смирна, [раст.].

Digitized by Google

Dzięgna, *gen.* dzięgien, *pl. Med.* (kaźenie i gnicie dziąseł), цинга́; скорбу́тъ.

Dzieję, v. **Dziać**; **Dzieje**, -jów, *m. pl.* дѣя́нія, (*n. pl.*); по́двиги, (*m. pl.*); dzieje apostolskie, księgi dziejów apostolskich, апо́стольскія дѣя́нія, дѣя́нія апо́столовъ, кни́ги дѣя́ній (апо́столовъ) апо́стольскихъ; **Dziejopis**, **Dziejopisarz**, -a, *m.* дѣеписа́тель; **Dziejopisarski**, v. **Dziejopisny**; **Dziejopismo**, **Dziejopistwo**, -a, *n.* дѣеписа́ніе; **Dziejopisny**, -a, -e, **Dziejopisarski**, -a, -ie, *adj.* дѣеписа́тельный, по́вѣстный.

Dzięka, -i, *f.*, **dzięki**, *pl.* благодаре́ніе; dzięki Bógu! сла́ва Бо́гу; v. **Dziękowny**.

Dziekan, -a, *m.* дека́нъ; **Dziekania**, -ii, *f.* жили́ще дека́на; **Dziekaństwo**, -a, *n.* досто́инство дека́на; деканя́ть.

Dziękczynienie, -ia, *n.* благодаре́ніе; **Dziękować**, *v. a.* благодаря́ть; **Dziękowanie**, -ia, *n.* благодаре́ніе; **Dziękowny**, -a, -e, *adj.* благодари́тельный; ofiary dziękowne, (ofiary dzięków czynienia), жертва благодаре́нія.

Dzielca, -y, *m.* дѣли́тель; **Dzielcy**, -a, -e, *adj.* дѣли́тельный.

Dzielić, *v. a.* дѣли́ть; раздѣля́ть; **Dzielenie**, -ia, *n.* дѣле́ніе; раздѣле́ніе.

Dzielnica, -y, *f.* часть гербо́ваго щита́; уча́стокъ, удѣлъ; поколѣ́ніе; **Dzielniczy**, -a, -e, *adj.* дѣли́тельный; **Dzielnik**, -a, *m.* дѣли́тель; **Dzielność**, -ści, *f.* дѣли́мость; дѣйстви́тельность, си́ла; бо́дрость, му́жество; **Dzielny**, -a, -e, *adj.* дѣли́мый, дѣли́тельный; дѣйстви́тельный, си́льный; бо́дрый, му́жественный.

Dzieło, -a, *n.* дѣ́ло, дѣ́йствіе; по́двигъ; сочиненіе; ten który dzieło wydaje, издаю́щій, изда́тель (кни́ги); ten, który układa dzieło, сочиня́щій, сочини́тель кни́ги.

Dzielsimin, **Dzielsamin**, -u, *m. Bot.* (*jasminum*), ясми́нъ; **Dzielsiminowy**, -a, -e, *adj.* ясми́нный.

Dzień, *gen.* dnia, *m.* день (*gen.* дня); свѣтъ; dzień się robi, разсвѣта́етъ; już dobrze na dzień, już też dzień jak wół, (= już nierano, już słońce wysoko), уже по́лдень; со́лнце стои́тъ высо́ко; do dnia, ku dniowi, (przed świtem), до разсвѣта; do dnia wstawać, встава́ть (встать) до свѣта; (równo) ze dniem, (= ze świtem), на разсвѣтѣ; съ разсвѣтомъ; чуть свѣтъ; спозаранку; na białym dniu, среди́ бѣла дня, [*albo* свѣта]; при по́лномъ разсвѣтѣ; już dzień biały, już biały dzień, już długo na dzień, уже соверше́нно разсвѣло́; уже день на дворѣ; w dzień, we dnie, днёмъ; dniem, przez dzień, весь день; dzień dobry! здра́вствуй! здра́вствуйте! dzień i noc, день и ночь; (24 godzin), су́тки (*pl. f.*); v. **Dzień i noc**, (*Bot.*); dzień i noc pracować, рабо́тать день и ночь; dniem i nocą, днёмъ и ночью; sądny dzień, послѣ́дній день, день стра́шнаго суда́; dzień sądowy, су́дный, пра́вуственный день; powszedni dzień, рабо́чій день; dzień narodzenia czyjego, (v. **Narodziny**), день рожде́нія; dzień imienin, v. **Imieniny**; przestępny dzień, (v. **Przestęp**), високо́сный день, прибаво́чный день; dzień jazdy, dzień drogi, droga dnia, день ѣзда́; дне́вье; dzień przepędzić, дневать; dzień przyrodzony, су́тки; na dzień żyć, dzień za dzień żyć, (nietroskliwym być), *жить безпе́чно, необду́манно; dzień w dzień, co dzień, dzień po dzień, dzień na dzień, (codziennie), со дня на день, изо-дня въ день, всякій день, ка́ждый день, ежедне́вно; dzień za dzień, ode dnia do dnia, z dnia na dzień, co dnia na dzień; do dziś dnia, (do tego czasu), до сихъ поръ; no dnes; po dziś dzień, тепе́рь; нынѣ; od dziś dnia (= od dzisiejszego dnia), съ нынѣшняго дня; v. **Dziś**; nazajutrz dzień, на другой день.

Dzień i noc, *Bot.* (*melampyrum nemorosum*, *parietaria officinalis*), день-да-ночь, ночь-да-день, ночь-и-день, стѣна́ница, стѣна́я трава́; *cfr.* Ива́нъ да Ма́рья; *cfr.* огнецвѣ́тникъ дубра́вный; *cfr.* чёрная пшени́ца.

Dzienia, -i, *f.*, **Dzienie**, *pl.* пчёлная рабо́та въ у́лияхъ.

Dziennik, -a, *m.* дне́вникъ; журна́лъ; *it.* подённикъ; записки; *H. n.* (rodzaj owadu, *ephemera*), подёнка; му́ха-подёнка; мети́лъ.

Dzienny, -a, -e, *adj.* дне́вный & дневни́й; подённый; ежедне́вный; *cfr.* дневальный; światłość dzienna, дне́вный свѣтъ; wyrobnik dzienny, подёнщикъ; wyrobnica dzienna, подёнщица; dzienna praca, дневна́я рабо́та.

Dzier, v. **Dziór**.

Dzierg, -u, *m.* у́зелъ; **Dziergać**, *v. a.* дѣлать у́зелъ, вязать узелка́ми, завязывать; **Dziergnąć**, *v. a.* дёргать, драть; **Dziergana robota**, *f.* плетёная рабо́та.

Dzierkacz, v. **Derkacz**.

Dzierlatka, -i, *f. H. n.* (*alauda cristata*), жаворонокъ земляно́й или хохла́той, хохла́чъ; *cfr.* свиристе́ль; v. **Drzewianka**, **Drzewczyk** (2).

Dzierżak, -a, *m.* цѣпни́къ, держа́лка, рукоя́тка у цѣпа.

Dzie-rżawa, -y, *f.*, держа́ва; владѣ́ніе, иму́щество; употребле́ніе въ по́льзу; дерёвня взя́тая на о́ткупъ; **-rżawca**, -y, *m.* владѣ́лецъ, поміѣщикъ (лённой дерёвни); откупщи́къ; **-rżawczy**, -a, -e, *adj.* откупщи́чій; *Gramm.* zaimek dzierżawczy, (*pronomen possessivum*) притяжа́тельное мѣстоиме́ніе; **-rżawić**, *v. a.* владѣть лённой дерёвнею; нять на о́ткупъ; **-rżawny**, -a, -e, *adj.* касаю́щійся до владѣ́нія; откупщи́чій; (= mocny, potężny) си́льный, могу́щественный; *Gramm.* zaimki dzierżawne, (*pronomina possessiva*), притяжа́тельныя мѣстоиме́нія.

Dzierżba, **Dzierżwa**, -y, *f. H. n.*, *v. sub:* **Srokosz**.

Dzierżeć, *v. a. impf.*, v. **Zdzierżeć**, *v. perf.* держа́ть; v. **Trzymać**; **Dzierżenie**, v. **Trzymanie**; **Dzierżyciel**, -a, *m.* содержа́тель; **Dzierżycielka**, -i, *f.* содержа́тельница.

Dzie-siątak, -a, *m.* пятикопе́ечникъ; **-siątek**, -tka, *m.* 1. деся́токъ [число́ де́сять]; 2. деся́токъ; декурія; **-siątka**, -i, *f.* 1. деся́токъ, число́ де́сять; 2. десяти́на, деся́тая до́ля, деся́тая часть; *it.* одна́ деся́тая; осмь dziesiątek, (8/10), восемь десятихъ; 3. (w kartach = kralka), деся́тка; **-siątkować**, *v. a.* дѣлить, раздѣля́ть на десять частей, на деся́тки; наказывать десятаго изъ противля́ющихся солда́тъ (и проч.); v. **Decymować**; **-siątkowanie**, -ia, *n.* (dzielenie na dziesiątki), дѣле́ніе на деся́ть частей; (dziesiątego karanie), наказа́ніе деся́таго изъ виновныхъ; *it.* вы́боръ деся́таго; **-siątkowy**, -a, -e, *adj.* десяти́чный; десятери́чный; **-siątnica**, -y, *f.* десятилѣ́тіе; *it. Eccl. sl.* деся́тница, деся́тый годъ, десятилѣ́тній пра́здникъ; продолже́ніе десятилѣ́тняго пра́здника; **-siątnictwo**, -a, *n.* до́лжность деся́тника; до́лжность декурі́она; **-siątnik**, -a, *m.* деся́тникъ; децемви́ръ; декурі́онъ (у дре́вних Ри́мляне); **-siątny**, -a, -e, *adj.* (dziesiątkowy), десятери́ый, десяти́чный; ułomek dziesiątny, (*pl.* ułomki dziesiątne, *decimales*), десяти́чная дробь; **-siątoroczny**, -a, -e, *adj.* (dziesięcioletni), десятилѣ́тній; **-siąty**, -a, -e, *num. ord.* деся́тый; dziesiąta (*sc.* godzina) bila, де́сять часо́въ, де́сять би́ло.

Dzie-sięć, *gen.* -sięciu & -sięci, *num. card.* де́сять; dziesięć razy dziesięć czyni sto, [10 × 10 = 100], де́сятью де́сять сто; po dziesięciu, (dziesiątkami), по де́сяти; **-sięcina**, -y, *f.* десяти́на; **-sięciunik**, -a, *m.* (który dziesięcinę odbiera), десяти́нникъ, собо́рщикъ десяти́ны; **-sięcinny**, -a, -e, *adj.* десяти́нный; **-sięciokąt**, -a, *m.* десятиугольникъ; **-sięciokątny**, -a, -e, *adj.* десятиугольный; **-sięcioletni**, -ia, -ie, *adj.* десятилѣ́тній; **-sięciomiesięczny**, -a, -e, *adj.* десятимѣ́сячный; **-sięcionogi**, -a, -ie, *adj. Poes.* десятистопный; *it. Eccl. sl.* деся-

Digitized by Google

тъ вôрій; -sięcioraki, -a, -ie, *adj.* десятй родôвъ; *Eccl. sl.* десятерáкій; -sięciornasób, *adv.* десятерíчно; -sięciornasobny, -a, -e, *adj.* десятерíчный; -sięciore, -rga, *n.* дéсятеро; v. Dziesiątek; dziesięcioro przykazania Boszego (v. Dekalog), дéсять зáповѣдей; десятеслóвіе; -sięćkroć, *adv.* дéсять разъ; -sięćstopny, -a, -e, *adj.* дéсять фýтовъ шириною или длиною; -sięćtysięcy, *num. card.* дéсять тúсячъ; -sięćtysięczny, -a, -e, *num. ord.* десятитúсячный; творíчный, (тмочисленный); 10-tysięczna liczba, число, (дéсять тúсячъ), тма; -siątnik, v. Dziesiątnik.

Dziewanna, -y, *f. Bot.* (*verbascum thapsus*), пáрскій скипетръ, царская свѣчá, [раст.].

Dziewczę, -ęcia, *n.*, Dziewczątko, -a, *n. dim.* дѣвýшка; Dziewczęcy, -a, -e, *adj.* дѣвíчій, дѣвíческій; Dziewczyna, -y, *f.* дѣвíца, дѣвýшка. [вушка.

Dziewczka, -i, *f.* дѣвочка, дѣ-

Dzie-wiątek, -tka, *m.* девáтка; -wiątka, -i, *f.* девáтка (въ картахъ); -wiątkowy, -wiątny, -a, -e, *adj.* содержáщій дéвять; wiąty, -a, -e, *num. ord.* девáтый.

Dzie-wica, -y, *f.* дѣва, дѣвíца; -wictwo, -a, *n.* дѣвство; -wiczny, -a, -e, *adj.* дѣвíчій, дѣвій.

Dzie-więć, -ciu, *num. card.* дéвять; dziewięć mocy, *Bot.* (*veronica*), верóника; -więćdziesiąt, *num. card.* -дéвятьдесятъ; -więćdziesiątletni, -ia, -ie, *adj.* девяностолѣтній; -więćgłowy, -a, -e, *adj.* девятиголóвъ; -więciokąt, -a, *m. Math.* (*enneagon*), девятиугóльникъ; эннеагóнъ; -więciny, *pl. Eccl. sl.* девятúны (*pl.*); -więciolecie, -ia, *n.* девятолѣтіе; -więciomiesięczny, -a, -e, *adj.* девятимѣсячный; -więcioraki, -a, -ie, *adj.* девятй родôвъ; -więciornik, -więciernik, -u, *m. Bot.* (*viola, parnassia*), парнáсія, парнáсска; dziewięciornik popolity, (*parnassia palustris*), v. Bluszczopórz; -więciorny, -a, -e, *adj.* въ дéвятеро; -więcioro, -rga, *n.* дéвять штукъ (чегóнибудь); -więćkroć, *adv.* дéвять разъ; -więciokrotny, -a, -e, *adj.* девятикратный; -więćletni, -ia, -ie, *adj.* девятилѣтній; -więćlistnik, -a, *m. Bot.* [*saxifraga*], девятилúстникъ (раст.); -więćset, *num. card.* дéвять сотъ; -więćsetny, -a, -e, *num. ord.* девятисóтый; состоящій изъ девятй сотъ; -więćset, Dziewięćset, -a, *m. Bot.*, v. Lepsyca (*pl.*); *it. v. sub*: Oset; v. Oman (popolity, *inula helenium*).

Dziewierz, -a, *m.* (męża brat, szwagier), дéверь, мýжниновъ братъ; Dziewierzowy, -a, -e, *adj.* дéверевъ, дéверинъ.

Dzie-więtnaście, -nastu, *num. card.* девятьнáдцать, *Eccl. sl.* девятьнáдесять; -więtnasty, -a, -e, *num. ord.* девятьнáдцатый, *Eccl. sl.* девятьнадесятъ, девятьнадесáтый; *it.* состоящій изъ девятй нáдесять; -więtnastoletni, -ia, -ie, *adj.* девятьнáдцатилѣтній; -więtodniowy, -a, -e, *adj.* девятидневный; -więtoletni, -ia, -ie, *adj.* девятилѣтній.

Dzie-wka, -i, *f.* дѣвка; дѣвíца; служáнка; dziewka od bydła, скóтница; Dziewoja, -i, *f.* дѣвíца сúльная, смѣлая; -wosłąb, -a, *m.* сватъ; v. Drużba; -wosłębić, *v. n.* сватáть; -wosłębica, -y, *f.* свáха; v. Druhna, Druchna; -wosłębstwo, -a, *n.* сватáніе; приведéніе жениха и невѣсты къ олтарю; -wucha, -y, *f.*, -wuszka, -i, *f. dim.* дѣвýшка; дѣвушка.

Dzieża, -y, *f.*, Dzieżka, -i, *f.*, Dzieżeczka, -i, *f. dim.* лотъ, лотóкъ, лотóчекъ; квашнá, квашéнка, квашéночка; - od mléka, крúнка, крúночка, молóчный горшéкъ.

Dzik, -a, *m.* кабáнъ, вепръ; * дúкій, болѣзлúвый человѣкъ.

Dzikawy, -a, -e, *adj.* (żelaznéj farby), желѣзнаго цвѣта.

Dziki, -a, -ie, *adj.* дúкій; dzikie pole, v. Pustynia; dzika farba, (żelazna farba), желѣзный цвѣтъ; dzikie mięso, *Med.* дúкое мáсо; Dzikość, -ści, *f.* дúкость; Dzikowaty, -a, -e, *adj.* диковатый; Dzikowina, Dzikowizna, -y, *f.* 1. дичúна, кабáнина; 2. пустúня; степь; дичь; Dzikowy, -a, -e, *adj.* кабáній; dzikowe kły, клыкú кабáньи.

Dziób, Dziub, -a, *m.*, Dziobek, -bka, *m. dim.*, Dziubeczek, -czka, *m. dim.* 1. клювъ, носъ (у птицъ), *dim.* клювокъ, нóсикъ; 2. (dółek na twarzy ospowy), óспина, рябúна, рябúнка, щербúна, щербúнка, úмина отъ óспы; Dziobać, Dziubać, *v. a.* клевáть, долбúть нóсомъ; Dziobanie, Dziubanie, -ia, *n.* клевáніе.

Dziobanka, -i, *f.* флáжка, пузырéкъ, стклянóчка.

Dziobas, Dziubas, -a, *m.* 1. (wielki dziób), большóй клювъ; 2. (siekiera mała do wydrążenia drzewa), мáлый топóръ для выдолбливанія; *it.* конéцъ топорá.

Dziobatość, Dziubatość, -ści, *f.* рябость, рябоватость; Dziobaty, Dziubaty, -a, -e, *adj.* (dołkowaty, od ospy), рябóй, рябоватый, порябúлый, щербиноватый; dziobatym się stawać, рябóть, порябóть.

Dziobiasty, -a, -e, *adj.* носáтый, съ длúннымъ нóсомъ [о птицахъ].

Dziobek, -nka, *m. dim.* (v. Dzień), денéкъ, денéчекъ; корóткое врéмя; *it.* разсвѣтъ.

Dzior, Dziór, Dzier, -u, *m.*, Dziery, Dziory, *pl.* пáкля; вúчески, отрéпье льна или пенькú; v. Paździory, Paździerze.

Dzióra, Dziórkować, *etc.*, v. Dziura, *etc.*

Dziryda, -y, *f.*, Dziryt, -u, *m.* джирáтъ, дрóтикъ; Dzirytnik, -a, *m.* носúщій джирáтъ.

Dziś, Dzisiaj, *adv.* сегó дня, нынѣ; Dzisiejszy, -a, -e, *adj.* сегóднишный, нынѣшній; v. Dzień.

Dziub, Dziubać, *etc.*, v. Dziób, Dzióbać, *etc.*

Dziub', v. Dup'.

Dziubaty, v. Dziobaty.

Dziuma, v. Dymienie.

Dziupla, v. Dupla, Dub'.

Dziu-ra, -y, *f.* 1. дирá, дырá; скважина; úма; отвéрстіе; свищъ; dziura w zamku, ключевúна, ключевúнка, замóчная скважина; dziura w sieci, v. Oko; *it.* v. Otwór, Rura; dziura w młyńskim kamieniu, вечеá; крýглое отвéрстіе на срединѣ вéрхняго жéрнова; 2. конýра, канýра; лачýга; 3. тюрьмá, темнúца; 4. *fig.* (= niedostatek brak, *qu. v.*), недостáтокъ; *it.* (= dług), долгъ; v. Loch, Luka, Luft; -rawić, *v. a.* дырáть, продырáть; дѣлать дúры; исковúривать; -rawiec, -wca, *m. Bot.* (*hypericum perforatum*), звѣробóйникъ, Иванóвская травá; -rawieć, *v. n.* дырáться, продырáться; -rawcowy, -a, -e, *adj. Bot.* звѣробóйный; v. Dziurawiec; -rawy, -rzysty, -a, -e, *adj.* дирáвый, дировáтый, дирúстый.

Dziur-ka, -i, *f.*, Dziureczka, -i, *f. dim.* дúрка, дúрка, дúрочка; дúрочка; dziurka guzikowa, пéтля; dziurka, (*pl.* dziurki) do sznurowania, пéтелька, дúрочка для шнурóванія; dziurka zamkowa, ключевúнка, ключевúнка, замóчная скважина; - okrągła, обечеá, обечéйка, ячеá, ячéйка; - w uchu od zausznicki, пробúна, пробúночка; dziurki subtelne (w skórze człowieczéj, *etc.*, *pori*), пóры, потовúя скважинки; скважины, нóздри; dziurki nosowe, нóздри; -kować, *v. a.*, v. Dziurawić; -kowatość, -ści, *f.* ноздревáтость; скважистость; -kowaty, -a, -e, *adj.* ноздревáтый; порúстый; со скважинами; скважистый; kamień dziurkowaty, (*pumex*), пéмза.

Dziurlatka, v. Dzierlatka.

Dziw, -u, *m.* дивъ, дúво, чýдо; чýдная вещь; чудóвище.

Dzi-wacki, -a, -ie, -wacny, -a, -e, *adj.* чýдный; прáвный; стрáнный; причýдливый; своенрáвный; -wactwo, -a, *n.*, -wacność, -ści, *f.* стрáнность, своенрáвіе; причýдливость; -wacieć, *v. n.* своенрáвну сдѣлаться, брюзжáть; -waczyć, *v. n.* быть причýдливу, стрáнну; -waczka, -i, *f.*

Digitized by Google

причу́дница; **Dziwak**, -a, *m.* чудакъ, чудесникъ; **Dwiwić się**, v. **Dziwować się.**

Dziwność, -ści, *f.* дивность; удивительность; странность; **Dziwny**, -a, -e, *adj.* удивительный; странный; дивный, чудный; **dziwno mi to**, мнѣ странно это.

Dziwo, -a, *n.* странное похожденіе, диво, чудо; **Dziwok**, v. **Sokoł**; **Dziwoląg**, -ąga, *m.* чудовище, уродъ; **Dziworód**, v. **Dziwoląg**; **Dziworodny**, -a, -e, *adj.* уродливый; **Dziwosy**, -ów, *pl.* странности, причудливости; **Dziwota**, -y, *f.* удивительное; **Dziwotwór**, -a, *m.*, **Dziwotworek**, -rka, *m. dim.* чудовище, уродъ; **Dziwować się**, -ował się, dziwuje się, *v.r.cont.*, **Dziwić się**, *v.r. impf.* дивиться, удивляться, удивиться; dziwię się temu, мнѣ странно это; *it.* dziwić kogo, удивить, удивлять; **Dziwowanie**, -ia, *n.* удивленіе; **Dziwowid**, **Dziwownik**, -a, *m.* 1. удивляющійся чему; 2. **Dziwowid**, **Dziwowidz**, -a, *m.* чудовище, уродъ; **Dziwowisko**, -a, *n.* чудо, удивительная вещь; чудное зрѣлище; **Dziwy**, -a, -e, *adj.*, v. **Dziki**; dziwe mięso, (dzikie mięso), *Med.* дикое мясо.

Dźwięczny, -a, -e, *adj.* звучный, звонкій; **Dźwięczyć**, **Dźwięczeć**, *v. n.* звучать, звонить.

Dźwięk, -u, *m.* звукъ, звонъ.

Dźwierze, -ów & -y, *pl.*, v. **Drzwi**; **Dźwierki**, -ów, *pl.*, v. **Drzwiczki.**

Dźwigać, **Dzwignąć**, *v.a.* поднимать, поднять съ трудомъ; сносить; **Dźwigacz**, -a, *m.* дрягиль, носильщикъ, бременоносецъ; **Dźwigalny**, -a, -e, *adj.* поднимающій тягости [*abo* тяжести].

Dźwignia, -i, *f.* рычагъ.

Dzwon, -u, & -a, *m.*, **Dzwonek**, -nka, **Dzwoneczek**, -czka, *m. dim.* 1. колоколъ, *dim.* колокольчикъ; звонокъ; *it.* dzwonek, гремушка; 2. **Dzwonki**, *pl.*, бубны [въ картахъ]; 3. **Dzwonek**, *pl.* dzwonki, *Bot.* колокольчики (цвѣтъ); 4. dzwon nurkowy, водолазный колоколъ; dzwon u wiatrociągu, *Phys.* колоколъ, стеклянный колоколъ; **Dzwonarz**, -a, *m.* колокольникъ; **Dzwoniarz**, **Dzwonnik**, -a, *m.* звонарь, понамарь; **Dzwonica**, **Dzwonnica**, -y, *f.* колокольня; переклады, на которыхъ колоколъ висятъ; **Dzwonicsny**, -a, -e, *adj.* колоколенный.

Dzwonić, -ił, -i, *v. a.* звонить; – do kościoła, благовѣстить.

Dzwoniec, -ńca, *m.*, **Dzwonek**, -nka, *m. H. n.* (*loxia chloris*, – *linaria*), конопляка [птица].

Dzwonienie, -ia, *n.* звонъ; – na mszę, благовѣтъ; **Dzwonka**, -i, *f.* бубны [въ картахъ]; **Dzwonny**, -a, -e, *adj.* колокольный; **dwonne**, -ego, *subst. n.* (= zapłata od dzwonenia), платежъ за колокольный звонъ; **Dzwonko**, -a, *n.* кусокъ рыбы; кусокъ сельди.

Dzwonkolej, -a, *n.* литейщикъ колокольчиковъ.

Dzwonkowaty, -a, -e, *adj.* на подобіе колокольчиковъ; колокольчатый.

Dzwonkowy, -a, -e, *adj.* бубновый [въ картахъ].

Dzwono, -a, -n. (obląk kolowy, obod), косякъ [въ колесѣ].

Dzwonowy, -a, -e, *adj.* колокольный.

Dzwonyszek, -szka, *m. dim.*, (dzwoneczek, dzwonek), колокольчикъ; звонокъ.

Dzyda, -y, *f.*, v. **Dzida.**

Dzyndzyk, -a, *m.* 1. (co się dynda, kutasik, *qu. v.*), висящая и шатающаяся вещь; 2. (z pogardą: nos, презрительно:) носъ.

E.

Ę, ę! Ech! *interj.* (ah! głos żalu), ахъ! охъ! увы! *cfr.* э! эхъ!

Echej, v. **Ehej.**

Echo, -a, *n.* (z Greck. ἠχώ, odgłos, дѣвщк głosu odbijający się), эхо; отголосокъ, отзывъ, гулъ.

Ecować, v. **Hecować.**

Edukacya, -yi, *f.* воспитаніе; образованіе; brak edukacyi, недостатокъ въ воспитаніи; нед. въ образованіи; **Edukacyjny**, -a, -e, *adj.* воспитательный; komissya edukacyjna (*abo* edukacyi narodowéj), educаціонная коммиссія; **Edukować**, *v. a. impf.*, **wyedukować**, *v. perf.* воспитывать, воспитать; стараться о наученіи и образованіи дѣтей; образовать; edukowany, -a, -e, *part. p.* воспитанный; образованный. [о дворянствѣ.

Edukt, -u, *m.* доказательство

Edycya, -yi, *f.* (wydanie; wydanie księgi), изданіе; книгоизданіе; завѣдъ.

Edykt, -u, *m.* (wyrok zwerzchności), эдиктъ; указъ; повелѣніе; постановленіе.

Efod, v. **Humerał.**

Egoista, -y, *m.* (samolub, siebielubiec, samoiściec), эгоистъ, себялюбъ, себялюбецъ, [любящій только себя самаго, пекущійся о своихъ только выгодахъ], самолюбецъ; **Egoistka**, -i, *f.* эгоистка, себялюбица; **Egoistowstwo**, -a, *n.*, **Egoizm**, -u, *m.* (siebielubstwo, samoistwo), эгоизмъ, себялюбіе, [попеченіе о своихъ только выгодахъ, безъ всякаго вниманія къ пользамъ другихъ людей], самолюбіе; **Egoistyczny**, -a, -e, *adj.* (siebielubny, samolubny), эгоистическій; себялюбивый; любящій только себя; доброжелательствующій одному себѣ; самолюбивый.

Ego . . . . , v. **Ex** . . . .

Ehej! *interj.* (he! słysz no!) ей! послушайка!

Eheu! v. **Eja!**

Ej! *interj.* эй! ахъ! охъ! гой! га! вотъ! куда-какъ! ej, ej! to nie dobrze! эхъ! это не хорошо! ej! ejże! ну! нуже!

Eja! Eheu! *interj.* ей! эй!

Ejnał, **Hejnał**, **Hajnał**, -u, *m.*, **Ejnalik**, -a, *m. dim.* (słowo Węgierskie znaczy: pieśń budząca), будящая пѣснь, утренняя пѣснь.

Ejże! v. **Ej!**

Eklipsa, -y, *f. Astron. Phys.* (zaciemnienie, zaćmienie), помраченіе, затменіе, заслоненіе.

Ekliptyka, -i, *f. Astron.* эклиптика; **Ekliptyczny**, -a, -e, *adj.* эклиптическій.

Ekloga, -i, *f.* эклога, [родъ пастушескаго стихотворенія]; v. **Bukolika.**

Ekonom, **Ekonomik**, -a, *m.* 1. (dwornik, urzędnik folwarczny; gospodarz, znający się dobrze na gospodarstwie), экономъ, домостроитель, смотритель за хозяйствомъ, управитель, домоправитель, домоводъ, хозяинъ; сельскій хозяинъ; 2. (dobrze się i wstrzmięźliwie rządzący, oszczędny), экономъ, бережливый, разсчетливый въ домашнихъ издержкахъ; **Ekonomia**, -ii, *f.*, **Ekonomika**, -i, *f.* 1. (rząd, ułożenie), правленіе, управленіе, завѣдываніе, администрація; 2. (wstrzmięźliwość, oszczędność), экономія, бережливость; 3. (gospodarstwo domowe, rolne), экономія, домоводство, домостроительство, хозяйство; сельское хозяйство; – krajowa *abo* polityczna, государственное хозяйство, политическая экономія; 4. ekonomie, *pl.* (= dobra stołu królewskiego), Королевскія столовыя имѣнія; 5. (mieszkanie ekonoma), жилище эконома; 6. (dostojeństwo ekonoma królewskiego), достоинство королевскаго эконома; **Ekonomicznie**, *adv.* экономно, съ наблюденіемъ экономіи, хозяйственно, разсчетливо, бережливо; **Ekonomiczny**, -a, -e, *adj.* 1. экономическій, домостроительный, хозяйственный, сельско-хозяйственный; 2. (gospodarny, wstrzemięźliwy, oszczędny), экономный, хозяйственный, разсчетливый, бережливый; **Ekonomik**, **Ekonomika**, v. **Ekonom**, **Ekonomia**; **Ekonomka**, -i, *f.* 1. экономка, домостроительница, смотрительница за хозяйствомъ, домоводка; 2. экономка, бережливая, разсчетливая хозяйка; *cfr.* **Ekonom.**

Eks . . . . , v. **Ex** . . . .

† **Ektenia**, -ii, *f.* эктенія, ектеніе, *etc.*, v. **Litania.**

Ekumenicki, -a, -ie, **Ekumeniczny**, -a, -e, *adj.* (powszechny, *qu. v.*), вселенскій; повсемѣстный; ekumenicki synod (*abo* sobor, zbór), вселенскій соборъ.

Digitized by Google

Ekwacya, -yi, *f.* (równanie, urównanie, zrównanie), эквація, уравненіе, сравненіе.

Ekwał, v. **Równia**, равность.

Ekwator, -a, *m.* (cyrkuł porównania dnia i nocy; równik; v. środnik), экваторъ; равноденственникъ; равноденственный; равноденственный кругъ; равноденственная линія.

Ekwilibrysta, -y, *m.* эквилибристъ: v. **Równoważnik**; **Ekwilibrym**, *n. indecl.* (równowaga, *qu. s.*), равновѣсіе.

Ekwinokcyalny, -a, -e, *adj.* (nocorówny, *qu. v.*), равноденственный, равноденственный; linia ekwinokcyalna, равноденственная линія; **Ekwinokcyum**, *n. indecl.* (nocorównia, *qu. v.*), равноденствіе, равноденствіе.

Ekwipaż, -u, *m.* 1. (kareta z końmi), экипажъ, карета или коляска съ лошадьми; 2. ekwipaż wojenny lądowy (= sprzęt wojskowy albo bagaże, *qu. v.*), военный экипажъ; походный обозъ; багажъ; 3. ekwipaż na okręcie, экипажъ на кораблѣ; **Ekwipażowy**, -a, -e, *adj.* экипажный; **Ekwipować**, *v. a. impf.* экипировать; снаряжать, снарядить, вооружать, -жить; снабжать, снабдить; снастить, оснащивать, оснастить; *cfr.* **Ekwipaż**.

Ek . . . ., v. **Ex** . . . .

Elastyczność, -ści, *f.* (sprężystość), эластичность, эластичество, упругость; **Elastyczny**, -a, -e, *adj.* (sprężysty), эластическій, упругій.

Elatynek, -nku, *m. Bot.* (rodzaj rośliny, *elatine*, Linn.), зельбтъ, прбрость [раст.]; elatynek naprzeciwliści, (*elatine hydropiper*, Linn.), водяничекъ [раст.].

Elear, **Elier**, **Halier**, v. **Harcownik**; *cfr.* **Maroder**.

Elegancya, -yi, *f.* (gustowność, modność, *etc.*), уббрность, нарядность; красивость; изящность; пышность; великолѣпіе; роскошь; щегольство; франтовство; **Elegancki**, **Elegantski**, -a, -ie, *adj.* (gustowny, modny, *etc.*), уббрный, нарядный; красивый; изящный; прекрасный; пышный, великолѣпный; роскошный; щегольскій, франтовскій; щеголеватый, нарядный, франтовскій; elegancko, -tako, po elegancku, *adv.* уббрно, нарядно, красиво, изящно, (по-)щегольски, (по-)франтовски; щеголеватo; **Elegant**, -a, *m.*, **Elegancik**, -a, *m. dim.* элегантъ, щеголь, франтъ; elegantem być, v. **Elegantować**; **Elegantka**, -i, *f.* элегантка, щеголиха, франтиха; **Elegantować się**, *v. r.* щеголять, франтить, наряжаться, одѣваться нарядно, од. изысканно.

Elegia, -li, *f.* элегія; жалобное стихотвореніе; [*cfr.* жалобная пѣсня]; *cfr.* **Dumа**; **Elegijny**, -a, -e, *adj.* элегическій; elegijne wiersze, элегическія стихотворенія.

Elekcya, -yi, *f.* (obieranie na urząd), избраніе; выборъ; elekcye, бьборы; **Elekcyjny**, **Elekcyonalny**, -a, -e, *adj.* (obieralny), избирательный; *it.* избираемый; **Elekt**, -a, *m.* (nowo obrany), новоизбранный, вновь избранный; **Elektor**, -a, *m.* 1. (co obiera, obierający), избиратель; 2. (tytuł: kurfirst), курфирстъ; **Elektoralny**, -a, -e, *adj.* (od elekcyi), выборный; избирательный; v. **Elektorski**; elektoralne zgromadzenie, избирательное собраніе; elektoralna rassa, -lny gatunek (owiec), электоральная порода; elektoralna wełna, отборная шерсть Саксонскихъ мериносовъ; elektoralna ulica (*np.* w Warszawie), электоральная улица; **Elektorat**, -u, *m.* курфирство; v. **Elektorstwo**; **Elektorацki**, -ціі, -a, -ie, *adj.* курфирстскій; **Elektorka**, -i, *f.*, **Elektorowa**, -éj & -y, *f.* курфирстина; супруга курфирста; **Elektorówna**, -éj & -y, *f.* дочь курфирста; **Elektorowy**, -a, -e, *adj.* курфирстовъ, принадлежащій курфирсту; **Elektorski**, -a, -ie, *adj.* курфирстскій, курфирширскій; **Elektorstwo**, -a, *n.* курфирство; владѣніе курфирста; курфиршеское достоинство; *collect.* (elektor z elektorową), курфирстъ и курфирстина; курфирстъ и его жена.

Elektro-for, -u, *m.* электрофбръ, электросодержатель; -**magnetyzm**, -u, *m.* электромагнетизмъ; -**metr**, -u, *m.* электрометръ, [физическое орудіе, для измѣренія электричества въ тѣлахъ], мѣритель электричества; -**motor**, -u, *m.* электромоторъ, электровозбудитель, снарядъ для возбужденія электричества; -**skop**, -u, *m.* электроскбпъ; v. **Elektrometr**.

Elektryczność, -ści, *f.* электричество; электричность; elektryczność dodatnia, положительное электричество; стеклянное электричество; elek. odjemna (*abo* odejmująca), отрицательное электричество; смоляное электричество; **Elektryczny**, -a, -e, *adj.* электрическій; siła elektryczna, электрическая сила; machinia elektryczna, электрическая машина; -**nie**, *adv.* электрически.

Elektry-zacya, -yi, *f.* электризація; проявленіе электрической силы; v. **Elektryzowanie**; -**zacz**, -a, *m. H. n.* (*malapterurus electricus*), сомъ электрическій; -**zować**, *v. a. impf.* (elektryczności nabawiać), электризовать; -**zować się**, *v. r.* (*pass.*), электризоваться; -**zowanie**, -ia, *n.* электризованіе; электризація; -**zowany**, -a, -e, *part. p.* электризованный; mogący być elektryzowanym, (дающий сіе электризовать), электризуемый.

Elektwarz, -a, *m. Pharm.* (*electuarium*), кисельникъ, сгущенный сокъ, [лѣкарственная] кашица, латвергъ.

Element, -u, *m.* (*elementum*, żywioł, pierwiastek, *qu. v.*), элементъ; стихія; основное вещество всѣхъ тѣлъ; первоначальное вещество; начало; cztery elementa (*abo* żywioły): powietrze, ziemia, ogień, woda, четыре стихіи [*abo* четыре элемента]: воздухъ, земля, огонь, вода; **Elementa**, -ów, *pl.* (elementa nauk, pierwiastki rozmaitego rzeczy poznania; początki, *etc.*), начатки; первыя основанія; начальныя основанія; первоначальныя основанія; начальныя правила; *Chem.* начала, элементы (*pl.*); *Phys.* элементы, стихіи, основныя вещества; **Elementarny**, -a, -e, *adj.* (początków uczący, początkowy), элементарный, относящійся къ начальному изученію наукъ; первоначальный; v. стихійный; książka elementarna, книга для первоначальнаго обученія; букварь; nauka elementarna, первоначальное ученіе [*abo* обученіе]; elementarne wiadomości, (nauki), первоначальныя свѣдѣнія; szkoła elementarna, элементарное [*abo* первоначальное] училище; dzieło elementarne, элементарное сочиненіе; nauczyciel elementarny, элементарный [*abo* начальный] учитель; geometrya (jeometrya) elementarna, элементарная геометрія; fizyka elementarna, начальная физика; **Elementarz**, -a, *m.* (książka elementarna czyli początkowa), букварь, книга для первоначальнаго обученія; **Elementarzysta**, -y, *m.* обучающійся первымъ началамъ науки; ученикъ.

† **Elemoxyna**, † **Elemozynarz**, v. **Jałmużna**, **Jałmużnik**.

Elier, v. **Harcownik**, **Maroder**.

Elipsa, *etc.*, v. **Ellipsa**.

Elixir, -u, *m.* эликсиръ.

Elix, -u, *m.* 1. элизій, элизіи, елисей; 2. (= wietrzyk łagodny), прохладный вѣтерокъ; **Elizejski**, -a, -ie, **Elizowy**, -a, -e, *adj.* елисейскій; чудный; восхитительный; pola Elizejskie, елисейскія поля.

Ellipsa, **Elipsa**, -y, *f.* эллипсъ, елліпсисъ; **Elliptyczny**, -a, -e, *adj.* эллиптическій; круглo-продолговатый; овальный.

Emalia, -li, *f.* эмаль; финифть; глазурь; z emalii, эмальный, эмалевый, финифтяный; v. **Szmelc**; **Emaliować**, *v. a.* эмалировать, наводить эмаль [*abo* финифть], покрывать эмалью [*abo* финифтью].

Embargo, *n.* (areszt włożony w portach i przystaniach na obce

Digitized by Google

okręty), амбáрго, задержáніе корабля въ гáвани.

Emfiteuta, -y, *f. Jur.* эмфитеóтъ; наслѣдственный арендáторъ; арендáторъ передающій своё прáво по наслѣдству; **Emfiteutyczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv. Jur.* (tyczący się emfiteuzys), эмфитеотúческій; къ наслѣдственному арендáторству принадлежáщій; emfiteutyczne prawo, эмфитеотúческое прáво; прáво наслѣдственной арéнды; emfiteutyczne dobro, наслѣдственное арéндное имѣніе; **Emfiteuzys**, *indecl.* контрáктъ о наслѣдственной арéндѣ.

Emigracya, -yi, *f.* (wychodztwo, wynoszenie się z kraju), эмиграцúя, вúходъ, переселéніе; **Emigracyjny**, -a, -e, *adj.* вúходный; paszport emigracyjny, вúходный пáспортъ, [видъ]; **Emigrant**, -a, *m.*, **Emigrancik**, -a, *m. dim.* (który się z kraju wynosi), эмигрáнтъ, вúходецъ, переселéнецъ; **Emigrantka**, -i, *f.* эмигрáнтка, переселéнка; **Emigrować**, *v. n.* (wynosić się z kraju), эмигрóвать, вúходúть, переселя́ться.

Eminencya, -yi, *f.* (tytuł biskupi), преосвящéнство.

Emisaryusz, -a, *m.* эмиссáръ; подсылáнецъ; лазýтчикъ.

Empir, -u, *m. Poet.* (trzecie niebo), эмпúрей; эѳúрное нéбо; эмпирéйское нéбо; селéніе прáведныхъ; **Empirejski**, -a, -ie, *adj.* эмпирéйскій; niebo empirejskie, v. **Empir**.

Empiryk, -a, *m.* эмпúрикъ; врачъ-эмпúрикъ; площадной лѣкарь.

Emulacya, -yi, *f.* соревновáніе, ревновáніе, подражáніе; **Emulant**, **Emulator**, -a, *m.* соревновáтель, подражáтель; **Emulantka**, **Emulatorka**, -i, *f.* соревновáтельница; **Emulować**, *v. n.* соревновáть кому въ чёмъ.

Emulsya, -yi, *f. Med.* (*emulsio*), эмýльсія; сбúтенное молокó; прохладúтельное питьё.

Encyklopedya, -yi, *f.* (okrąg wszystkich nauk, okrąg umiejętności, związek wiadomości, zbiór nauk), энциклопéдія, [сочинéніе, въ котóромъ заключáется сокращéніе всѣхъ человѣческихъ познáній]; **Encyklopedyczny**, -a, -e, *adj.* энциклопедúческій, относя́щійся къ энциклопéдіи; leksykon, dykcyonarz, słownik encyklopedyczny, энциклопедúческій лексикóнъ, словáрь; **Encyklopedysta**, -y, *m.* (składacz encyklopedyi), энциклопедúстъ.

Endemiczny, -a, -e, *adj. Med.* (*o chorobach:* krajowy, właściwy pewnemu krajowi), мѣстный, эндемúческій, свóйственный одному какóму-либо нарóду или одной страны; endemiczne choroby, (czyli krajowe), эндемúческія болѣзни; мѣстныя болѣзни; *np.* koltun (*plica Polonica*) w Polsce jest choroba endemiczna, на пр. колтýнъ есть эндемúческая болѣзнь, господствующая въ Пóльшѣ; trąd (*lepra*) był chorobą endemiczną w ziemi Judskiéj, прокáза былá эндемúческою болѣзнію въ Іудéйской землѣ.

Endywia -ii, *f. Bot.* (*cichorium endivia*, Linn.), эндúвій; цикорій широколúстный.

Eneida, -y, *f.* (bohatyrskie poema Wirgiliuszowe, opiewające dzieje Eneasza Trojańskiego), энеúда, [геройческая пóэма Виргúліева].

Enema, -y, *f.* (ἔνεμα, klistera), клистúръ, промывáтельное; spryca do enemy, [*abo* syrynga], клистúрный шприцъ; pęchérz do enemy, клистúрный пузырь; enemę dawać, dać, клистúрить; стáвить, постáвить клистúръ [*abo* промывáтельное]; **Enemowy**, -a, -e, *adj.* клистúрный.

Ener-gia, -ii, *f.*, **-giczność**, -ści, *f.* энéргія; сúла; вáжность; выразúтельность; дѣятельность; - (charakteru, тęgość, *qu. v.*), твéрдость [харáктера], непоколебúмость, постоя́нность, постоя́нство; **-gicznie**, *adv.* энергúчески; сúльно; твéрдо; постоя́нно; **-giczny**, -a, -e, *adj.* (tęgi, mocny, silny), энергúческій; сúльный; вáжный; выразúтельный; дѣятельный; твéрдый, непоколебúмый, постоя́нный.

Ento-molog, -a, *m.* (trudniący się nauką o owadach), энтомолóгъ, занимáющійся энтомолóгіею; **-mologia**, -ii, *f.* (nauka o owadach), энтомолóгія, ученіе о насѣкóмыхъ; **-mologiczny**, -a, -e, *adj.* энтомологúческій.

Entuzyasta, -y, *m.* (gorliwiec), энтузіáстъ; восторженный, востóрженникъ; **Entuzyazm**, -u, *m.* энтузіáзмъ; востóргъ; восхищéніе; востóрженность.

Epakta, -ów, *pl.* (liczba dni jedenastu, któremi rok słoneczny przewyższa rok księżyca), эпáкта, [въ пасхáліи: óколо одúннадцати дней, котóрыми сóлнечный годъ бывáетъ дóлѣе лýннаго]; v. Złota liczba.

Epentezys, † **Epenthezys**, *Gramm.*, v. **Dodatnia**.

Ephod, **Efod**, v. **Humerał**.

Epiczny, -a, -e, *adj.* (ściągający się do epopei), эпúческій; относя́щійся къ эпопéѣ; poemat epiczny, poema epiczne (*abo* heroiczne), эпúческая пóэма; wiersze epiczne, эпúческія стихотворéнія; poezya epiczna, эпúческая пóэзія; wierszopis, pisarz poematu epicznego, сочинúтель эпúческой пóэмы; эпикъ; v. **Heroiczny**.

Epidemia, -ii, *f.* (z Greck. ἐπιδημία, choroba powszechnie panująca), эпидемія, повáльная болѣзнь; **Epidemiczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* эпидемúческій, относя́щійся къ эпидеміи, повáльный, заразúтельный; choroba epidemiczna, эпидемúческая [*abo* повáльная, заразúтельная] болѣзнь.

Epigraf, -u, *m.* (z Greck. ἐπιγραφή, napis, motto, *etc.*), эпигрáфъ, [изреченіе, поставля́емое на заглáвномъ листѣ какóго-нибудь сочинéнія], нáдпись; **Epigraficzny**, -a, -e, *adj.* эпиграфúческій.

Epigram, **Epigramma**, -atu, *m.* (z Greck. ἐπίγραμμα, znaczy w prawdzie napis na posągach; ale teraz się bierze za myśl krótką i dowcipnie wierszem wyłożoną), эпигрáмма, [крáткое стихотворéніе, заключáющее въ себѣ óструю или кóлкую мысль]; autor, pisarz epigrammatów, эпиграммáтистъ, сочинúтель эпигрáммъ; **Epigrammatyczny**, -a, -e, *adj.* эпиграммáтическій, относя́щійся къ эпигрáммѣ; **Epigramowy**, -a, -e, *adj.* эпигрáмный.

Epilepsya, -yi, *f. Med.* (z Greck. ἐπιλῆψια, padaczka, wielka choroba, św. Walentego niemoc, kaduk), эпилéпсія, падýчая болѣзнь, чёрная болѣзнь; **Epileptyczny**, -a, -e, *adj.* (tyczący się epilepsyi; cierpiący wielką chorobę, *etc.*), эпилептúческій.

Epilog, -u, *m.* (z Greck. ἐπίλογος, zakończająca mowa, zakończenie), эпилóгъ, окончáтельная рѣчь, заключéніе; v. **Sylogizm**.

Episkop, -a, *m.* (biskup Greckiego obrządku), епúскопъ, архіепéй; **Episkopia**, -ii, *f.*, **Episkopstwo**, -a, *n.* (biskupstwo Greckie), епúскопство, архіепéйство; *v.* Преосвящéнство.

Epistoła, -y, *f.* (część mszy), эпúстола, [часть литургіи], посла́ніе.

† **Epistrofe**, *indecl. Rhet.* (z Greck. ἐπιστροφή, figura krasom. powtarzająca kilka słów na końcu interpunkcyi), эпистрóфа, повторя́ніе, повторéніе.

† **Epitafium**, *n. indecl.* (napis grobowy, na nagrobku), эпитáфія, нáдпись на гробовóмъ пáмятникѣ.

† **Epitalamium**, *n. indecl.* (wiersz na zaślubiny), эпиталáма, стихотворéніе на случáй бракосочетáнія.

Epitet, -u, *m.* (przymiotowy wyraz), эпитéтъ, прилагáтельное ймя, прономинóваніе.

† **Epizeuxis**, *indecl. Rhet.* (z Greck. ἐπιζευξις, figura krasom. powtarzanie słów raz w raz dla tém większego wrażenia), эпизéвксисъ.

Epizod, -u, *m.* (ustęp w poemacie, powieść przytoczona, przypadkowa; zdarzenie uboczne), эпизóдъ, случáйное или посторóннее произшéствіе [присоединя́емое

Digitized by Google

къ главному дѣйствію поэмы, драматическаго сочиненія или романа]; вводная повѣсть; вводный разсказъ; **Epizodowy**, -a, -e, *adj.* эпизодическій.

Epoka, -i, *f.* (pewny czasu punkt, sławnym jakim zaszczycony dziełem, od którego chronologowie lata liczą), эпоха, достопамятное происшествіе [отъ котораго начинается новый періодъ въ исторіи]; начало летосчисленіе; v. **Era.**

Epolet, -u, *m.*, **Epolecik**, -a, *m. dim.* (z Franc. „*épaulette*", naramka, przyramka, wstęga na wierzchu ramion), эполетъ; v. **Naramka.**

Epopeja, -pei, *f.* (z Greck. ἐπωποιία, poema epiczne, *qu. v.*), эпопея, эпическая поэма.

Era, -y, *f.* (czas od którego narody liczą lata swoje), эра, [достопамятное происшествіе, отъ котораго начинается лѣтосчисленіе]; начало летосчисленіе.

Erebus, -u, *m. Myth. Poet.* (z Łac. *Erebus*, piekło, miejsce po śmierci potępionych), Эребъ, адъ, геенна; v. **Piekło.**

Erekcya, -yi, *f.* 1. (wystawienie, założenie, *etc.*) учрежденіе; основаніе; установленіе, заложеніе фундамента; v. **Fundacya**; 2. *Astrol.* (szukanie gwiazdy, pod którą się kto urodził), расположеніе звѣздъ въ часъ рожденія; erekcyą komu czynić, (narodzenia jego godziny albo gwiazdy pytać, szukać), предсказывать, -зать кому будущее по расположенію звѣздъ въ часъ его рожденія.

Eremitarz, -a, *m.* 1. (pustelnik), эремитъ, пустынникъ, пустынножитель, затворникъ, отшельникъ, святникъ; 2. = **Eremitarya**, -yi, *f.* (pustelnia, pustelnicze pomieszkanie), эремитажъ, пустынна, жилище пустынника, хижина отшельника, отшельничья хижина.

† **Ergocista**, -y, *m.* (uparcie dysputujący), спорщикъ, вздорливый, сварливый, привязчивый человѣкъ.

Erszt, v. **Herszt.**

Erudycya, -yi, *f.* учёность; **Erudyt**, -a, *m.* учёный.

Es, -a, *m.* 1. (kształt wielkiego Łacińskiego „*S*"), эсъ; фигура, вѣчерка на подобіе большой Латинской буквы „*S*"; 2. es (na kostce, w kartach, jedna liczba), очко, тузъ; 3. (= najdrobniejszy gwichcik złota lub srebra), золотъ, самый малый вѣсъ золота или серебра; 4. esy, *pl.* (których się haczyki trzymają), ушки; *it.* крючки, крючочки; застёжки; 5. es (czyli suspir, znak muzyczny oznaczający wstrzymanie czyli milczenie tonu), музыкальный знакъ, означающій молчаніе или задержаніе тона; v. **Pauza.**

Esencya, Essencya, -yi, *f.* 1. (istota, dusza, treść), существо, душа, сущность, содержаніе, сила; v. **Istota**; 2. *Med. Chem.* эсенція; *cfr.* **Tynktura**; **Esencyonalny**, -a, -e, *adj.* существенный; сильный, крѣпкій.

Eskadra, -y, *f. Mar.* (część floty z niektórych okrętów), эскадра, [нѣкоторое число военныхъ судовъ, отдѣленныхъ отъ флота].

Eskarpa, -y, *f. Milit. Fortf.* (z Franc. „*escarpe*", stoczystość, pochyłość, *etc.*, v. **Skarpa**), эскарпъ, скатъ, откосъ, отлогость, внутренная стѣна крѣпостнаго рва, эскарповая стѣна.

Eskorta, -y, *f. Milit.* (przystawa, *etc.*), эскортъ, конвой, прикрытіе, проводники; **Eskortować**, *v. a.* (żołnierzmi odprowadzać), эскортировать, прикрывать, -крыть, сопровождать, сопроводить; **Eskortujący**, -a, -e, *part. a.* прикрывающій, сопровождающій; *Eccl. sl.* проводительный.

Esowatość, Essowatość, -ści, *f.* фигура Латинской буквы „*S*"; улитковая линія; **Esowaty, Essowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt „*S*" Łacińskiego), похожій на Латинскую букву „*S*"; сдѣланный на подобіе Лат. буквы „*S*"; **Esownik, Essownik**, -a, *m. Archit.* карнизъ, карнизецъ; v. **Olkel.**

Essencya, v. **Esencya.**

Estyma, -y, *f.*, **Estymacya**, -yi, *f.* (poważanie, szanowanie), чтеніе, почитаніе, уваженіе; **Estymator**, -a, *m.* (szanownik, czciciel, *qu. v.*), чтитель, почитатель; **Estymatorka**, -i, *f.* чтительница, почитательница; **Estymować**, *v. a.* (szanować, poważać, czcić, *qu. v.*), почитать, уважать, чтить.

Etap, -u, *m. Milit.* этапъ; **Etapowy**, -a, -e, *adj.* этапный.

Etat, -u, *m.* штатъ; podług etatu, по штату; **Etatowy**, -a, -e, *adj.* штатный; по штату положенный.

Etno-graf, -a, *m.* этнографъ, занимающійся этнографіею; **-grafia**, -ii, *f.* этнографія, описаніе нравовъ и обычаевъ народа; **-logia**, -ii, *f.* этнологія, [часть грамматики, научающая словопроизводству или словопроизведенію].

Etyczny, -a, -e, *adj.* этическій, нравственный, нравоучительный; **Etyka**, -i, *f.* (nauka moralna), этика, нравственная, нравоучительная, наука о нравственности.

Etykieta, -y, *f.* 1. (zwyczaje, ceremonie), этикетъ; придворный обрядъ, обычай; церемоніалъ; чинность, церемоніальность; *it.* свѣтскость; według etykiety, по этикету; 2. (= cedułka z napisem), записочка, ярлыкъ, ярлыкъ, ярлычекъ; *it.* надпись; **Etykietny, Etykietalny**, -a, -e, *adj.* 1. этикетный; церемонный, 2. ярлычный.

Etymo-log, -a, *m.* (z Greck. ἐτυμολόγος, dochodzący pochodzenia wyrazów, źródła słów), этимологъ, словоизслѣдователь, словоистолкователь; **-logia**, -ii, *f. Gramm.* (z Greck. ἐτυμολογία, nauka dochodząca źródła i wywodu słów; v. **Źrzódłosłów**), этимологія, словопроизведеніе; **-logiczny**, -a, -e, *adj.* этимологическій, словопроизводный; **-logicznie**, *adv.* этимологически, по правиламъ этимологіи.

Eucharystya, -yi, *f.* (z Greck. εὐχαριστία, znaczy: dobro, łaskę *abo* dziękowanie; u nas zaś znaczy ciało i krew Pańską, przenajświętszy sakrament), евхаристія, таинство Святаго причащенія; *Eccl. sl.* евхаристія, жертва безкровная, словесная служба; **Eucharystyczny**, -a, -e, *adj.* евхаристическій, относящійся къ евхаристіи.

Eufonia, -ii, *f.* эвфонія; благозвучіе; **Eufoniczny**, -a, -e, *adj.* эвфоническій; благозвучный.

Euforbia, -ii, *f. Bot.* (*euphorbia*, Linn.), евфорбія; волчье молоко; молочай; бѣсово молоко.

Eunuch, Eunuk, -a, *m.* (rzezaniec, trzebieniec, *qu. v.*), евнухъ, евнухъ, скопецъ, кастратъ.

Ewakuacya, -yi, *f.* (wyróżnienie, rugowanie), опорожненіе, очищеніе; выводъ войска изъ какой-либо области, *etc.*

Ewaluacya, -yi, *f.* (szacunek rzeczy według jéj prawdziwéj wartości), оцѣнка; смѣта.

Ewangelia, Ewanielia, -ii, *f.* 1. Евангеліе; благовѣстіе; благовѣствованіе; 2. Евангеліе; книга, содержащая въ себѣ повѣствованіе о жизни, дѣяніяхъ и ученіи Господа нашего Іисуса Христа; 3. Евангеліе; статья или глава изъ Евангелія, читаемая на литургіи и въ другихъ случаяхъ; – na Boże Narodzenie, Евангеліе на Рождество Христово; 4. (= nauka nowego zakonu), ученіе Новаго Завѣта; **Ewangielicki, Ewanielicki**, -a, -ie, *adj.* (tyczący się ewanielików), евангелическій, Лютеранскій); wyznanie Ewanielickie, Евангелическое исповѣданіе; Ewanielicko-Luterski kościoł, Евангелическо-Лютеранская церковь; **Ewangielicska, Ewanielicska**, -i, *f.* (ewanielickiego wyznania będąca), женщина евангелическаго (Лютеранскаго) исповѣданія; Лютеранка; **Ewangielicny, Ewanielicny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (od ewangielii, z ewangielii), евангельскій, *Eccl. sl.* благовѣствованный; (*cfr.* **Ewangielicki**); **Ewanielik**, -a, *m.* (Luteranin, ewanielickiego wyznania), Евань-

Digitized by Google

геликъ, Лютеранинъ, евангелическаго исповѣданія; **Ewangielista, Ewanielista,** -y, *m.* 1. (każdy z czterech Apostołów, który ewangielią, życie Chrystusowe pisał, jako: Mateusz, Marek, Łukasz, Jan św.), Евангелистъ, [каждый изъ четырёхъ Апостоловъ, описавшихъ жизнь, дѣянія и ученіе Господа нашего Іисуса Христа, какъ-то: Матѳей, Маркъ, Лука, Іоаннъ св.]; 2. благовѣстникъ, проповѣдникъ Слова Божія; **Ewanielistka,** -i, *f.* благовѣстница; **Ewanielijski,** v. **Ewangielicki; Ewanielizować,** *v. a. impf.* (ewangielii być uczycielem), благовѣствовать, благовѣстити, проповѣдывать [*abo* провозвѣщать] Слово Божіе.

Ewazya, -yi, *f.*, - z obwinienia, (*evasio culpae*, wyprawienie się z obwinienia, z narzuconéj winy), извиненіе, оправданіе себя въ судѣ.

Ewekt, -u, *m.* 1. (wywóz), вывозъ; 2. (= cło od wywozu), пошлина съ вывозныхъ [*abo* съ вывозимыхъ] товаровъ.

Ewikcya, -yi, *f. Jur.* (ubezpieczenie, *etc.*), обезпеченіе [лица за судебное лишеніе его какой-либо вещи]; поручительство; гарантія; **Ewikcyonować, Ewiktować,** *v. a.* ручаться, поручаться за что, быть порукою; **Ewiktor,** -a, *m.* порука, поручитель; v. **Iściec.**

† **Ewirat,** -a, *m.*, v. **Trzebieniec, Krzeszniec.**

Ewokacya, -yi, *f. Jur.* (wyprowadzenie strony zapozwanéj do sądu jéj nieprzyzwoitego), требованіе предъ ненадлежащій судъ.

Ewolucya, -yi, *f. Milit.* (rozmaite poruszenia wojska, obroty wojskowe, wojenne, *etc.*), эволюція, движеніе войскъ [для занятія выгоднѣйшаго мѣста], поворотъ; **Ewolucyjny,** -a, -e, *adj.* эволюціонный; **Ewolwować,** *v. a. Milit.* (robić obroty, odbywać poruszenia wojskowe), дѣлать эволюціи, д. поворотъ, д. движеніе.

Exageracya, -yi, *f. Rhet.* (zwiększanie, przesada, przesadzanie, *qu. v.*), увеличеніе; преувеличеніе, гиперболя; **Exagerować,** v. **Przesadzać.**

Exakcya, -yi, *f.* (extorsya, wymuszenie, wybieranie gwałtowne, zdzieranie, wycisk), взысканіе, взыскъ, взиманіе, дорава; *it.* вынужденіе; лихоимство; грабительство; **Exaktor,** -a, *m.* взыскатель, взыщикъ; *it.* лихоимецъ; взяточникъ.

Examen, -inu, *m.* (popis, doświadczenie), экзаменъ, испытаніе; свидѣтельствованіе; допросъ, допрашиваніе; *examen rigorosum*, строгое испытаніе; *examen maturitatis*, окончательное испытаніе; испытаніе по окончаніи курса; *examen testium* (*Jur.*), допросъ [*abo* допрашиваніе] свидѣтелей; **Examinacyjny,** -a, -e, *adj.* экзаменаціонный; испытательный; komitet examinacyjny, экзаменаціонный комитетъ; испытательный комитетъ; **Examinator,** -a, *m.* экзаменаторъ, испытатель [учащихся]; (= indagator), допрашиватель, допросатель, дѣлающій допросы; **Examinatorka,** -i, *f.* экзаменаторка, испытательница; **Examinować,** *v. a. impf.*, **wyexaminować,** *v. perf.* (wypytywać, badać, doświadczać czyjéj nauki), экзаменовать, провозаменовать (*v. perf.*), испытывать, испытать (*v. perf.*); - (= dochodzić, dopytywać się), допрашивать, допросать, выпрашивать, выпросить; **Examinowanie,** -ia, *n.* экзаменованіе, испытываніе; *it.* допрашиваніе; **Examinowany,** -a, -e, *part. p.* экзаменованный.

Exarcha, -y, *m.* экзархъ; *it.* намѣстникъ; **Exarchat,** -u, *m.* (rząd exarchy), экзархатство, экзархатъ; **Exarchia,** -ii, *f.* экзархія; область, управляемая экзархомъ.

Exarmować, v. **Rozbrajać.**

Excellencya, -yi, *f.* превосходство; (tytuł:) Wasza Excellencya, Ваше Превосходительство.

Excepcya, -yi, *f.* (wyjątek, *qu. v.*), изъятіе, исключеніе.

Exces, -u, *m.*, **Excessik,** -a, *m. dim.* (przestępstwo, wykroczenie, *etc.*), безчиніе, безчинство; шалость, невоздержность, разврятность; бѣшство; нарушеніе общественнаго порядка [*abo* спокойствія]; проступокъ, преступленіе.

Excypować, v. **Wyjmować, Warować** (sobie).

Excytarz, -a, *m.* 1. (co budzi, wzbudza, pobudza, budziciel, *qu. v.*), будильникъ, будильщикъ, будящій отъ сна; возбудитель; 2. zegar excytarz, будильникъ; *it.* часы съ будильникомъ, будильные часы.

Exekucya, -yi, *f.* (wykonanie, uskutecznienie, sprawowanie), исполненіе, совершеніе; exekucya, (= wykonanie przez urzędnika wyroków sądu, *etc.*), экзекуція; взысканіе судопроизводство; приведеніе въ дѣйство; исполненіе; *it.* взысканіе (подати, долговъ); *it.* описаніе имѣнія; **Exekucyjny,** -a, -e, *adj.* (wykonawczy, *qu. v.*), экзекуціонный; исполнительный; взысковый; władza exekucyjna, исполнительная власть; **Exekutne,** -ego, *s. n.* деньги принадлежащее экзекутору; экзекуціонныя деньги; плата за взысканіе судопроизводство; **Exekutor,** -a, *m.* (wykonawca, wykonacz), экзекуторъ; исполнитель; exekutor testamentu, testamentowy, (*executor testamenti*), исполнитель духовнаго завѣщанія, душеприкащикъ; żona exekutora = **Exekutorowa,** -éj & -y, *f.* жена экзекутора; экзекуторша; **Exekutorka,** -i, *f.* исполнительница; **Exekutorski,** -a, -ie, *adj.* экзекуторскій; v. **Exekwować.**

Exekwie, -ij, *pl.* (obrządki pogrzebowe), похороны; похоронные [*abo* погребальные] обряды; панихида; v. **Pominki.**

Exekwować, *v. a. impf.*, **wyexekwować,** *v. perf.* (wykonywać), исполнять, исполнить; приводить, привесть въ исполненіе; совершать, -шать; *it.* взыскивать, -кать; доправлять, -вить; требовать съ кого; **Exekwowanie, Wyexekwowanie,** -ia, *n.* (wykonywanie, wykonanie, *qu. v.*), исполненіе, приведеніе въ исполненіе, совершеніе; *it.* взысканіе, взыскъ, взиманіе, v. **Exekucya.**

Exemcya, Exempcya, -yi, *f.*, **Exempt,** -u, *m.*, **Exempta,** -y, *f.* (przywilej uwalniający od obowiązku przykazanego), изъятіе, освобожденіе, увольненіе; освобожденіе отъ государственныхъ налоговъ, податей; привилегія, увольняющая отъ обязанностей; *it.* exempt, освобожденіе на время отъ судъ; **Exempt,** -a, *m.* (exemcyą uwolniony), экземтъ; изъ свободнаго состоянія.

Exemplarz, -a, *m.*, **Exemplarzyk,** -a, *m. dim.* экземпляръ; - pierwszy, przedni, v. **Oryginał, Autentyk.**

Exempt, v. *sub:* **Exemcya.**

Exenteracya, -yi, *f.*, **Exenterowanie,** -ia, *n.* (wywnętrzenie trupa), вынутіе внутренностей, вскрытіе трупа, анатомія; **Exenterować,** *v. a. impf.* (wywnętrzać, wywnętrzyć trupa), потрошать, вынимать внутренности, вскрывать и разнимать тѣла, анатомить.

Exercerować, 1. *v. n. impf.* (= bronią robić), экзерцировать, занимать экзерціями, производить экзерціи, производить строевое ученіе; учиться метать ружьемъ [*abo* выкидывать ружьемъ]; 2. - *v. a. impf.* (ćwiczyć), учить, обучать, упражнять; **Exercerunek,** -nku, *m.* (robienie bronią, exercerowanie), экзерція, строевое ученье солдатъ; экзерцированіе.

Exercytacya, -yi, *f.* (ćwiczenie), упражненіе.

Exhalacya, -yi, *f.* (wyziew, wyduch, para, *qu. v.*), испаріваніе; испареніе.

Exjezuita, -y, *m.* (byłszy jezuita), экезуитъ, бывшій езуитъ.

Exkanclerz, -a, *m.* (byłszy kanclerz), экскацлеръ, бывшій канцлеръ.

Exklamacya, -yi, *f.* воскли-

Digitized by Google

нáніе; v. Wykrzyk, Wykrzyknik.

Exkludować, *v. a.* (wyłączyć, *qu. v.*), исключáть, исключúть.

Exklusya, -yi, *f.* (wyłączenie, *qu. v.*), исключéніе.

Exkomunika, -i, *f.* (klątwa, *etc.*), отлучéніе [*abo* отрѣщéніе] отъ цéркви; церковное проклятіе; анáѳема; **Exkomunikować**, *v. a.* (wyłączyć, wykląć, *qu. v.*), отрѣщáть, -щúть [*abo* отлучáть, -чúть] отъ цéркви; предавáть, -дáть кого проклятію [*abo* анáѳемѣ]; произносúть, -нéсть [*abo* изрекáть, изрéчь] проклятіе надъ кѣмъ.

Exkrement, -u, *m.*, **Exkrementa**, -ów, *pl. Med.* (co stolcem odchodzi, stolec), испражненія; испражнáемыя веществá; калъ.

Exkusa, -y, *f.* (wymówka, wymawianie, *qu. v.*), извиненіе; *Jur.* отговóрка; **Exkusować**, *v. a. impf.*, **wyexkusować**, *v. perf.* (wymówić, wymawiać), извинáть, извинáть; - się, *v. r.* извинáться.

Exorbitancya, -yi, *f.* (przestępstwo przeciw stanowi publicznemu), противозакóнность, преступленіе закóна, законопреступленіе, нарушéніе закóновъ; **Exorbitować**, *v. n.* (z kluby praw wykraczać), выходúть, вы́дти изъ предѣловъ закóна; преступáть закóны, не соблюдáть закóновъ.

Exorcysta, -y, *m.* (z Greck. ἐξορκιστής, mający moc wypędzania diabła z opętanych, zaklinacz), заклинáтель врáжіихъ силъ, заклинáтель бѣсовъ, *Eccl. sl.* бѣсоизгнáтель; **Exorcyzm**, -u, *m.* (zaklinanie czarta), изгнáніе, заклинáніе бѣсовъ; **Exorcyzmować**, *v. a. impf.* (zaklinać *abo* zaklęgnać czarta), заклинáть [святúми словáми] дéмона; заклинáть силу врáжію.

Exorta, -y, *f.*, **Exortecska**, -i, *f. dim.* (napominanie, *qu. v.*), увѣщáніе, увѣщевáніе; увѣщевáтельная рѣчь, поучáтельное увѣщáніе; *it.* увѣщáтельная прóповѣдь.

Exotyczny, -a, -e, *adj.* (zagraniczny, obcy, przywożony), экзотúческій; иноземный; чужеземный; инострáнный; чужестрáнный.

Expedycya, -yi, *f.* (odprawa, wyprawa), экспедúція; отсúлка; посúлка; отправленіе; *it.* экспедúція, отдѣлъ, отдѣленіе [входящее въ состáвъ какóго-либо управленія и занимáющееся особенною частію дѣлъ óнаго]; **Expedient**, -a, *m.* отправляющій; v. **Expedytor**; **Expedyować**, *v. a. impf.*, **wyexpedyować**, *v. perf.* (odprawować, wyprawować, *qu. v.*), отправлáть, отпрáвить; отсылáть, отослáть; посылáть, послáть; **Expedytor**, -a, *m.* экспедúторъ, отправляющій экспедúцію; **Expedytorski**, -a, -ie, *adj.* экспедúторскій.

Expektant, Exspektant, -a, *m.* экспектáнтъ, ожидáющій чегó, на пр. вакáнціи; v. преéмникъ; **Expektatywa, Exspektatywa**, -y, *f.* (nadzieja dostąpienia czego), ожидáніе, чаяніе, надéжда получáть что; *it.* - na urząd jaki, прáво на преимущественное опредѣленіе къ мѣсту; прáво на полученіе мѣста; **Expektatywy, Exspektatywy**, *pl.* (przywileje na przeżycie dawne), пожáженная привилéгія, пр. на всю жизнь.

Expens, -u, *m.* & -y, *f.*, **Expensa**, -ów, *pl.* (koszt, wydatek, rozchód, *qu. v.*), трáты, † истóра, издéржки, расхóды, прóтори; **Expensować**, *v. a. impf.*, **wyexpensować**, *v. perf.* (wydawać, łożyć na co), издéрживать, -жáть; израсхóдывать; видавáть; трáтить; *vn.* истрастú; v. протóрить; **Expensowność**, v. **Kosztowność**, (wydatek wielki); **Expensowny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (wielki expens czyniący), требýющій многó издéржекъ, дóрого *abo* многó стóящій; v. **Kosztowny**.

Experyment, -u, *m.*, **Experymencik**, -a, *m. dim.* (doświadczenie, dowód, próba), экспериментъ, óпытъ; прóба; испытáніе, изслѣдóваніе; **Experymentalny**, -a, -e, *adj.* (doświadczalny, doświadczający), экспериментáльный, óпытный, на óпытахъ основáнный; fizyka experymentalna, экспериментáльная физúка, óпытная физúка.

Explejacya, -yi, *f.* (wykoczołowanie), v. **Koczowanie**.

Explikacya, -yi, *f.* (wyłuszczanie, wyprawa, rozbiór, objaśnienie, wyjaśnienie, *qu. v.*), толковáніе, истолковáніе; изложéніе; объясненіе, изъясненіе; **Explikować**, *v. a. impf.* (wyłuszczać, objaśniać, rozbierać, *qu. v.*), объяснять, изъяснúть, толковáть, истолкóвывать, излагáть, [изложúть, *v. perf.*].

Explozya, -yi, *f.* (zapalenie się, pęknienie, wysadzenie w górę, wybuch *sp.* prochu, *etc.*), вспýхиваніе, вспышка; взрывъ; трескъ; вы́палъ.

Exportacya, -yi, *f.* 1. - ciała, (pogrzeb), вы́носъ тѣла; пóхороны; погребéніе; 2. (= wywóz towarów), вы́возъ; вы́возъ товáровъ; **Exportować**, *v. a. impf.* 1. - ciało, (chować umarłego), хоронúть [*abo* отпѣвáть тѣло] покóйника; 2. - towary, (= wywozić towary za granicę), вывозúть [*abo* отпускáть] товáры за границу.

Expozycya, -yi, *f.* (wystawa, wystawienie na widok), экспозúція, вы́ставка; expozycya sztuk, художественная вы́ставка; вы́ставка художественныхъ произведéній.

Expressya, -yi, *f.* (wyraz, wyrażenie, *qu. v.*), выраженіе, изреченіе; *it.* экспрéссія.

Expromissor, -a, *m. Jur.* (wyręczający dłużnika, zaręczyciel, poręcznik), поручúтель-самодолжникъ; поручúтель на срокъ.

Expropryacya, -yi, *f.* лишéніе кого собственности; отчуждéніе собственности.

Expektant, Exspektatywa, v. **Expektant, Expektatywa**.

Extorsya, -yi, *f.*, v. **Exakcya, Wydzieranie, Wymożenie**.

Extra, *adv.* (nadzwyczajnie, wielce, bardzo, mocno), чрезвычáйно; отлúчно; отмѣнно; óчень, весьмá; особенно; *it.* не считáя, не въ счётъ; сверхъ тогó; *it.* v. **Oprócz, Nad**.

Extrakt, -u, *m.*, **Extrakcik**, -u, *m. dim.* 1. (wypis, wyciąg), вы́писка, вы́держка, извлеченіе; 2. *Medic.* экстрáктъ, вытяжка; *it.* (*Jur.*) *extractus actorum*, вы́держка [*abo* вы́писка] изъ дѣлъ.

Extraordynaryjny, -a, -e, *adj.* (nadzwyczajny, *qu. v.*), экстраординáрный, чрезвычáйный, необыкновéнный, отлúчный, состоящій внѣ óбщаго порядка; *it.* экстренный; **Extrapocsta**, -y, *f.* экстра-пóчта; **Extracug**, -u, *m.* экстренный поѣздъ.

Exul, Exulant, -a, *m.* (wygnaniec, *qu. v.*), изгнáнникъ; ссыльный; v. Осѣмствованный; **Exulantski**, v. **Wygnańczy**; **Exylować**, *v. a.* изгонúть, изгнáть; ссылáть, сослáть; v. Осѣмствовать; v. **Wygnać**.

Exystencya, -yi, *f.* (byt, bytność, jestestwo, *qu. v.*), существовáніе, сýщность, бытьё, *Eccl. sl.* бытность; **Exystować**, *v. n.* (być, jestestwo czyli bytność mieć, istnąć, *qu. v.*), существовáть, веществовáть, быть; **Exystujący**, -a, -e, *part. a.* существýющій; сýщій.

Eynał, v. **Ejnał**.

F.

Fa! fa! *interj.* (pfa! pfe!) тфу! фу! v. **Fe!**

Fabryczny, -a, -e, *adj.* фабрúчный, завóдскій; robotnik fabryczny, фабрúчный рабóтникъ; фабрúчникъ; robota fabryczna, фабрúчная рабóта, завóдская рабóта.

Fabryka, -i, *f.* 1. (rękodzielnia, warsztat rękodzielny), фабрика, завóдъ; fabryka cukru, сáхарный завóдъ; fabryka cukru burakowego, свеклосáхарный завóдъ; fabryka jedwabiu, шёлковая фабрика; fabryka sukienna, сукóнная фабрика; fabryka bawełny, f. wyrobów bawełnianych, хлопчатобумáжная фабрика, ф. бумáжныхъ издѣлій; fabryka pończoch, чулóчная фа-

Digitized by Google

брика; f. machin, машинная фабрика; f. broni, оружейная фабрика, оружейный заводъ; v. Drótownia, Papiernia; 2. (= budowanie, wystawienie budowli), строеніе; постройка; 3. (= budowanie, gmach, *qu. v.*), строеніе, зданіе; 4. v. Struktura; 5. fabryka = Fabrykacya, -yi, *f.* выдѣлка, обработка, отдѣлка; производство; (= zfałszowanie *np.* urzędowych pism, aktów), фабрикація, поддѣлываніе, поддѣлка, составленіе ложныхъ [судебныхъ] актовъ; Fabrykant, -a, *m.* фабрикантъ, заводчикъ; хозяинъ какого-либо завода, владѣтель *abo* содержатель фабрики; фабричный мастеръ; fabrykant sukna (= sukiennik), суконщикъ; f. bawełny, фабрикантъ хлопчатой бумаги; f. pończoch, чулочный фабрикантъ; f. jedwabiu, фабрикантъ шелковыхъ матерій; шелкозаводчикъ; Fabrykantka, -i, *f.* фабрикантка, фабрикантша, заводчица; Fabrikanteki, -a, -ie, *adj.* фабрикантскій; фабрикантовъ, заводчиковъ; Fabrykować, *v. a. impf.*, zfabrykować, *v. perf.* дѣлать, сдѣлать; выдѣлывать, выдѣлать; изготовлять, изготовить, приготовлять, приготовить; *it.* поддѣлывать, поддѣлать; zfabrykować testament, поддѣлать духовную [*abo* духовное завѣщаніе].

Fabuła, -y, *f.*, Fabułka, -i, *f. dim.* басня, бабня, сказка; сказаніе, *dim.* басенка, побасёнка, сказочка; баллы; небылица.

Facecya, -yi, *f.* (koncept zabawny, dowcipny, żarcik), острое словцо; шутка; балагурство.

Facelet, Facilet, Facelit, Facolet, -u, *m.* (chustka do nosa), носовой платокъ.

Facha, -y, *f.* (z Niem. „Fach", przegroda), преграда, перегородка, загородка, разгородка, часть, отдѣленіе.

Facyata, -y, *f.*, Facyatka, -i, *f.* 1. *Archit.* (domu przednia ściana, czoło), фасадъ; лицевая сторона, передняя сторона строенія; лицё; 2. (jedna strona karty, stronnica, *pagina*), страница; 3. (z art. twarz, oblicze), лицё, обличіе, обликъ; 4. v. Kształt.

Facyenda, -y, *f.*, Facyendka, -i, *f. dim.* (z Włosk. sprawka, handelek, frymarczyk), торгъ на наличныя деньги; мѣновой торгъ; мѣна, обмѣнъ; Facyendarz, -a, *m.* мѣновщикъ, мѣнялщикъ, мѣнялло; Facyendować, *v. a. impf.* (facyendy robić), мѣнять, обмѣнивать, вымѣнивать, промѣнивать; торговать мелочью; v. Frymarczyć.

Faeton, -nta & -a, *m.* 1. *Myth.* (syn słońca), Фаэтонъ, сынъ солнца; 2. Faeton, Faetonczyk, -a, *m. dim.* (gat. nowomodnych wysokich kolasek), фаэтонъ, одноколка, *dim.* фаэтончикъ, одноколочка, [родъ коляски].

Fafałek, -łka, *m.* блёстка, блёсточка; v. Szuszfałki.

Fagas, -a, *m.* 1. мальчикъ, употребляемый для посылки [*abo* въ разсылки], разсильный; *it.* негодяй; 2. подлый человѣкъ; низкій человѣкъ.

Fagot, -u, *m. Mus.* (narzędzie muzyczne dęte, wydające odgłos basu), фаготъ, басовая трубá; Fagocista, -y, *m.* (grający na fagocie), фаготистъ, играющій на фаготѣ.

Faja, -i, *f.* курительная трубка; v. Fajka, Fajka.

Fajans, -u, *m.* файнсъ [родъ особенной глины, изъ которой дѣлается посуда]; Fajansowy, -a, -e, *adj.* файнсовый; fabryka fajansowa, файнсовый заводъ.

Fajcarz, -a, *m.* трубочникъ, *α*) охотникъ курить трубку; *β*) дѣлающій трубки, фабрикантъ трубокъ.

Fajdać, Fajtać, v. Fejdać.

Fajerbal, -u, *m.* (ognista piłka), огненный шаръ, огненный клубъ.

Fajerka, Fejerka, -i, *f.* камфорка, камфорка, жаровня, грѣлка; – do grzania pościeli, грѣлка, нагрѣвальникъ; – do kadzenia, курильница.

Fajerwerk, Fajerwerkier, v. Fejerwerk, *etc.*

Fajfer, -fra, (z Niem. „Pfeifer", piszczek), свистунъ; флейщикъ.

Fajfka, Fajka, -i, *f.*, Fajeczka, -i, *f. dim.* (cybuch z lulką do palenia tytuniu), трубка, курительная трубка, трубочка; palić fajkę, курить трубку.

Fajnguld, Fajngult, Fajnzylber, v. Fejnguld, Fejnzylber.

Fajlendysz, v. Falendysz.

Fajt! *interj.* шмыгъ! v. Smyk!

Fajtać, *v. a. impf.* 1. (śmigać, smagać, ćwiczyć), бить, ударить бичёмъ, бить плётью; стегать, стегнуть; хлестать, хлистать; 2. † fajtać, fajdać, v. Fejdać.

Fakcya, -yi, *f.* (partya, strona, *qu. v.*), факція, партія, сторона.

† Fakiel, -kli, *f.* (z Niem. „Fackel", pochodnia), факелъ.

Fakt, *m.*, Faktum, *n.*, Fakta, *pl.* (rzeczywistość, czyny, zdarzenia), фактъ, факты, истинное происшествіе, событіе.

Faktor, -a, *m.*, Faktorek, -rka, *m. dim.* (sprawca interesów drugiego, *etc.*), факторъ; управляющій торговлею, главный приказчикъ; исполнитель частныхъ порученій, коммиссіонёръ, повѣренный; (= żyd, stręczyciel), факторъ, маклеръ, жидъ, сводчикъ, посредникъ; Faktorka, -i, *f.* посредница; сводница, сводня; Faktorować, *v. n.* (faktorstwem się bawić, być faktorem, *qu. v.*), фактерствовать, занимаяться фактерствомъ, быть факторомъ; маклерить, заниматься маклерствомъ, быть маклеромъ, производить маклерскія дѣла; *it.* сводничать, промышлять сводничествомъ; Faktorski, -a, -ie, *adj.* факторскій; коммиссіонёрскій; маклерскій; Faktorstwo, -a, *n.* факторство; маклерство; сводничество; *it.* факторія; коммиссіонная контора; купеческая контора; торговый домъ, занимающійся коммиссіонными дѣлами.

Faktura, -y, *f. Com.* (spis lub rachunek przesłanych towarów), фактура, [записка о качествѣ, количествѣ и цѣнѣ товаровъ, посылаемая купцами къ повѣреннымъ или приказчикамъ], накладная; Fakturny, -a, -e, *adj.* фактурный, относящійся къ фактурѣ.

Fakultet, -u, *m.* (wydział), факультетъ; do fakultetu (*abo* do wydziału) należący, факультетскій, относящійся къ факультету.

Fala, -i, *f.* буря; волненіе; буря на морѣ; зыбь, зыбель; fale, *pl.*, волны; волнующееся море.

Falandysz, v. Falendysz.

Falanga, -i, *f.* (z Greck. φάλαγξ, szyk bojowy), фалангa [у древнихъ Македонянъ], боевой строй.

Falbaka, Falbala, -i, *f.*, Falbana, -y, *f.*, Falbanka, -i, *f. dim.* (z Franc. *falbala*, obszycie fryzowane u fartuchów, sukni białogłowskich), фалбалá, фалборá, *dim.* фалбóлка, фалбóрка, сборка на подолѣ женскаго платья, дѣлаемая для украшенія], вымётка, накладка; Falbanowy, -a, -e, *adj.* (od falbany), фалбóлный; Falbanowaty, Falbaniasty, -a, -e, *adj.* фалбóлистый.

Falbiers, v. Farbiers.

Falc, Fals, Felc, -u, *m.* 1. (z Niem. „Falze", laskowanie, fuga), фальцъ; закрой; шёвъ; пазъ; вымка; отборка; 2. falc (u introligatora, kościany lub drewniany, do kształcenia sznurków na grzbiecie książek), фальцбейнъ, гладилка, костяной ножъ; Falcować, Falsować, *v. a. impf.* (u introlig. składać arkusze do oprawy), складывать листы для переплета.

Falcgrabia, -bi, *m.*, Falcgraf, -a, *m.* фальцграфъ; Falcgrabina, -éj & -y, *f.* фальцграфиня; Falcgrabski, -a, -ie, *adj.* фальцграфскій; Falcgrabstwo, -a, *n.* фальцграфство; *collect.* фальцграфъ и его семья.

Fałd, -u, *m.*, Fałda, -y, *f.*, Fałdka, Fałdeczka, -i, *f. dim.* фалда; складка, складъ, сгибъ, загибъ, загибка, згибъ; *dim.* фалдочка; складочка; fałdy (*pl.*), фалды, фалты, клади, сборы (*pl.*); fałdy na ciele, (=zmarszczki), морщины; fałdy łamać, v. Zmarszczyć się; Fałdować, *v. a. impf.*, zfałdować, ufałdować,

Digitized by Google

v. perf. (we fałdy zbierać *abo* układać), складывать, сложить въ складки; сбирать сборы; *it.* морщить, наморщивать, хмурить, нахмуривать; **Fałdowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt fałdów), складкообразный; въ видѣ складокъ; (= w fałdy złożony), сложенный въ складки; **Fałdowny**, v. **Fałdzisty**; **Fałdzik**, -a, *m. dim.* фалдочка, складочка; **Fałdzisty**, -a, -e, *adj.* (pełen fałdów, marszczony, *gu. v.*), фалдистый, имѣющій много фалдъ, имѣющій много складокъ; обористый, со сборами, со складками; *it.* морщинистый.

Fałdysztor, -u, *m.* (z Włosk. *faldistorio*, wezgłowie do klęczenia), подушка подъ колѣни.

Fałeczność, **Fałeczny**, v. **Fałszywość**, **Fałszywy**.

Fałendysz, **Fałandysz**, **Fajlendysz**, -u, *m.* [gat. sukna Holenderskiego (? Francuskiego ?) *abo* Angielskiego], родъ Голландскаго [? Французскаго ?] или Англійскаго сукна.

Fałeszny, v. **Fałszywy**.

Fałgeld, -u, *m.* (z Niem. „Pfahlgeld, *i. e.* Schlagbaumgeld", оплата przy rogatkach), заставныя деньги, плата при заставѣ или при рогаткахъ.

Fałistwo, -a, *n.* (bankrut), банкрутство; протóрка; *Jur.* несостоятельность; v. **Fałit**, **Fałewać**.

Fałisty, -a, -e, *adj.* (na kształt fal morskich), волнообразный; волнистый; влаемый; *Bot.* liście falisté, (*folium undulatum*), волнообразный [волнистый] листъ.

Fałit, **Fałlit**, **Fałitarz**, -a, *m.* (bankrut, v. **Utratnik**), банкрутъ; обанкрутившійся; несостоятельный.

Fałmować, *v. a. impf.*, **zfałmować**, *v. perf.* (w hucie szklannéj: odszumować szkło roztopione), снимать, снять пѣну съ расплавленнаго стекла; **Fałmuty**, -ów, *pl.* (szumowiny ze szkła roztopionego), пѣна [собранная] съ расплавленнаго стекла.

Fałować, *v. n. impf.*, **zfałować**, *v. perf.* 1. v. **Chybiać**, **Szwankować**; 2. v. **Brakować**; 3. (= bankrutować, zbankrutować), банкрутиться, обанкрутиться; протороваться; сдѣлаться несостоятельнымъ, сдѣлаться банкрутомъ.

Fałs, **Fałsować**, v. **Fałc**, **Fałcować**.

Fałset, -u, *m.* (z Włosk. głos zmyślony, nieprawdziwy dyszkant, fistuła), фальсетъ, фистула; **Fałsecista**, -y, *m.* (który fałsetem śpiewa), поющій фальсетомъ, поющій фистулою.

Fałsz, -u, *m.* (= nieprawda, kłamstwo; zfałszowanie, *etc.*), фальшь; неправда, ложь, шутство, неправедливость, лживость, невѣрность; лукавство, криводушіе; коварство; притворство; лицемѣріе; неправильность; ошибка; обманъ; поддѣлка, подлогъ; **Fałszerka**, -i, *f.* говорящая неправду; лгунья; обманщица; поддѣльщица; **Fałszerski**, -a, -ie, *adj.* обманщическій, обманщичій, подложническій, подложничій; поддѣльщичій; **Fałszerstwo**, -a, *n.* (zfałszowanie), обманъ, подлогъ, поддѣлка, поддѣлываніе; **Fałszerz**, † **Fałszyrz**, **Fałszarz**, -a, *m.* (kłamca), говорящій неправду, лгунъ, лжецъ; (fałszujący co), обманщикъ, поддѣльщикъ, поддѣлыватель; fałszerz monety, фальшивый монетчикъ; fałszerz testamentu, поддѣльщикъ духовнаго завѣщанія, сочинитель [*abo* составитель] ложнаго (духовнаго) завѣщанія; † **Fałszoapostoł**, -a, *m.* (fałszywy apostoł, pseudoapostoł, przepowiadacz fałszu), лжеапостолъ, псевдоапостолъ, ложный апостолъ; † **Fałszomówca**, -y, *m.* (igarz, kłamca), лжеглаголатель, лжецъ, лгунъ, лжесловесникъ, враль; **Fałszopisacz**, -acza, *m.* (pisarz kłamstwa), лжеписецъ, лжеписатель, писатель лжей; **Fałszować**, *v. a. impf.*, po-, z-**fałszować**, *v. perf.* фальшивить, сфальшивить; обманывать, обмануть; поддѣлывать, поддѣлать; испортить, испортить; - wino wodą, подмѣшивать, подмѣшать водй въ вино, поддѣлывать вино; - herbatę, подмѣшивать, -шать въ чай посторонніе вещества; - podpis, поддѣлывать, поддѣлать подпись; дѣлать, сдѣлать подложную подпись; подписываться, подписаться подъ чужую руку; **Fałszowanie**, **Zfałszowanie**, -ia, *n.* поддѣлываніе, поддѣлка, подлогъ, обманываніе, обманъ; подмѣшиваніе; **Fałszywie**, **Fałszywo**, *adv.* фальшиво, ложно, лживо, неправильно, невѣрно, лукаво, притворно, *etc.*, v. **Fałszywy**; fałszywie świadczyć, лжесвидѣтельствовать; ложно свидѣтельствовать; fałszywie przysięgać, присягать, давать, дать ложную присягу; fałszywie śpiewać, фальшиво пѣть; fałszywie grać, фальшиво, неправильно играть, сыграть; **Fałszywość**, -ści, *f.*, **Fałszywstwo**, -a, *n.* фальшивость, фальшь, неправда, ложь, ложность; подложность; обманъ; неправильность; невѣрность; лукавство, криводушіе; коварство; притворство; **Fałszywy**, -a, -e, *adj.* фальшивый, ложный, лживый; невѣрный, неправильный; мнтарный, обманчивый, несправедливый, притворный; лукавый, коварный, криводушный; (zfałszowany), фальшивый, поддѣланный, поддѣльный; подложный; ненастоящій; неподлинный; fałszywe okno, фальшивое окно; глухое окно; fałszywe (i. e. szychowe) galony, мишурные галуны; fałszywe włosy, накладные [*abo* поддѣльные] волосы; fałszywe wąsy, накладные усы; fałszywe zęby, поддѣльные [*abo* фальшивые] зубы; fałszywa (i. e. udawana) nabożność, притворная набожность; ханжество; fałszywa przysięga, ложная присяга; fałszywe podejrzenie, несправедливое подозрѣніе; fałszywe świadectwo, лжесвидѣтельство; ложное свидѣтельство; fałszywy świadek, лжесвидѣтель; ложный свидѣтель; *it.* подставной свидѣтель; подкупленный свидѣтель; fałszywy człowiek, фальшивый человѣкъ; fałszywy apostoł, лжеапостолъ; fałszywy prorok, лжепророкъ; ложный пророкъ; fałszywy nauczyciel, лжеучитель, лжепроповѣдникъ, [преподающій ученіе, противное истинѣ]; fałszywa nauka, лжеученіе; ученіе, противное истинѣ; fałszywy testament, подложное духовное завѣщаніе; fałszywy dokument, подложный документъ; fałszywy wexel, фальшивый вексель, подложный вексель; fałszywy podpis, подложная подпись; (v. **Fałszować**); fałszywa moneta, фальшивая монета; поддѣланная [*abo* поддѣльная] монета; fałszywe złoto, фальшивое золото; fałszywe brylanty, фальшивые, поддѣланные, ненастоящіе бриліанты; fałszywy marmur, фальшивый мраморъ; fałszywy towar, фальшивый, поддѣланный, подложный товаръ.

Fałuje, v. **Falować**.

Familia, -ii, *f.* фамилія, семейство; (żona i dzieci), жена и дѣти; (dzieci), дѣти; семья; (rod, dom, pokolenie), фамилія, родъ, племя, поколѣніе, домъ, происхожденіе; żyć z familią, жить съ семействомъ; mieć liczną familię, имѣть большое семейство; имѣть много дѣтей; *it.* имѣть много родственниковъ; **Familiant**, -a, *m.* 1. (zacnego, znakomitego rodu czyli domu), изъ знатной фамиліи, изъ знатнаго дома, знатнаго рода; великородный, благородный; 2. (herbowny, do herbu jakiego należący), имѣющій съ кѣмъ-либо одинакій гербъ, родственникъ по гербу; однофамилецъ; **Familiantka**, -i, *f.* 1. изъ знатной фамиліи, изъ знатнаго дома, знатнаго рода; великородная; 2. имѣющая съ кѣмъ-либо одинакій гербъ, родственница по гербу; однофамилица; *cfr.* & v. **Familiant**.

Familiarny, -a, -e, *adj.* (poufały), фамильярный; простый, [-ой], откровенный; вольный, свободный; дружескій; коротко знакомый; -nie, *adv.* свободно, запросто, вольно.

Familijny, -a, -e, *adj.* фамильный; родовый, [-ой]; семей-

Digitized by Google

ственный; семейный; домашній.

Famula, -i, *m.*, **Famulus**, -a, *m.* (sługa u jakiego akademika, literata), фамулюсъ, прислужникъ, слугá.

Famuła, -y, *f.* (gramatka), желé

Famuraly, Femuraly, -ów, *pl.* (gacie), подштáнники, портки.

Fanatyczny, -a, -e, *adj.* фанатíческій, суевѣрный, изувѣрный, изступлéнный; **Fanatyk**, -a, *m.* фанáтикъ, изувѣръ, изступленникъ, грýбый и упóрный суевѣръ; **Fanatyzm**, -u, *m.* фанатíзмъ, изувѣрство, грýбое и упóрное суевѣріе.

Fanciarz, -a, *m.* (który na fanty co daje), заимодáтель подъ залóгъ; *cfr.* **Fantownik.**

Fanfara, -y, *f.*, **Fanfary**, *pl.* (odgłos trąby, *etc.*), фанфáра, *pl.* фанфáры; трýбная мýзика.

Fanfaron, -a, *m.* (junak, wietrznik), фанфарóнъ, хвастýнъ, храбрéцъ на словáхъ; вертопрáхъ, вѣтреникъ; **Fanfaronada**, -y, *f.* (junakierya), фанфаронáда, фанфарóнство, хвастовствó; **Fanfaronować**, *v. n.* (junaczyć, *qu. v.*), фанфарóнить, хвáстать; храбрíться на словáхъ.

† **Fanna**, -y, *f.*, **Fanienka**, -i, *f. dim.* (miejsce, gdzie wapno rozczyniają), wapienna fanna, ізвестное творíло; *cfr.* **Wanna.**

Fant, -u, *m.* (z Niem. „Pfand", zastaw), заклáдъ, залóгъ; фантъ; dawać, dać pieniądze na fant, давáть, дать въ заёмъ подъ заклáдъ [*abo* подъ залóгъ]; fant w zastaw oddawać, oddać, давáть, дать что въ заклáдъ; отдавáть, отдáть подъ заклáдъ [*abo* подъ залóгъ]; заклáдывать, заложúть; gra w fanty, игрá въ фáнты; w fanty [ілй о fanty] grać, игрáть въ фáнты; co ma ten czynić, czyj fant wyciągnę? что дѣлать тому, чей фантъ вынутъ? *abo* что дѣлать тому, чей фантъ у менá въ рукáхъ? *it.* **Fanty**, *pl.* (rzeczy kosztowne, drogie kamienie, złoto, *etc.*), драгоцѣнныя вѣщи, драгоцѣнные кáмни, зóлото, и проч.

Fantastycki, -a, -ie, **Fantastyczny**, -a, -e, *adj.* (zmyślony, urojony), фантастíческій, мечтáтельный; сумасбрóдный; химерíческій; причýдливый, издóрный; -nie, *adv.* фантастíчески, мечтáтельно; **Fantastyczka**, -i, *f.* фантáстка, мечтáтельница; причýдница; **Fantastyczność**, -ści, *f.* мечтáтельность; бредъ; сумасбрóдство; **Fantastyk**, -a, *m.* фантáстъ, мечтáтель, причýдникъ, причýдливый, задýмчивый; v. **Fantastyczny**, -stycki; **Fantastykować**, **Fantazyować**, *v. n. impf.* (roić, fantastycznie myślić), фантазúровать, предавáться мечтáмъ воображéнія; мечтáть, представлять что-нибудь необыкновéнное въ воображéніи; занимáться пустýми, несбыточными мысля́ми; причýдничать; задýмываться о пустякáхъ; (we śnie), грéзить, бредúть; (o chorym:) бредúть; *Mus.* фантазúровать.

Fantazm, -u, *m.*, **Fantazma**, -atu, *n.* (urojenie, ubrdanie, widzimisię, *qu. v.*), прúзракъ; сновидѣніе; мечтá; **Fantazmagorya**, -yi, *f. Opt.* (sztuka pokazywania cieniów, widmów, mar), фантасмагорія, [искýство представлять прúзраки, посрéдствомъ оптíческихъ дѣйствій]; **Fantazmagoryczny**, -a, -e, *adj.* фантасмагористíческій.

Fantazya, -yi, *f.* фантáзія; воображáтельная сúла; сúла воображéнія; воображéніе; *it.* мечтá, тщéтная мысль, пустóе воображéніе; чýдная мысль; грéза; бредъ; причýда, прúхоти [*pl.*]; (humor, dobra myśl), юмóръ; весёлый духъ; остроýміе; *it.* мнѣніе; dumna fantazya, мечтáніе о себѣ; высóкое мнѣніе о самóмъ себѣ; *Mus.* фантáзіи; *fig.* zbić kogo z fantazyi, (= zasmucić, *etc.*), отбúть у кого охóту къ чему-либо; tracić fantazyę, упадáть, упáсть дýхомъ; приходúть, придтú въ уныніе; **Fantazyjny**, -a, -e, *adj.* относящійся къ фантáзіи; фантастíческій.

Fantować, *v. a. impf.* 1. (zastawiać w zastawę lub zakład oddawać), давáть, дать что въ заклáдъ; отдавáть, отдáть подъ заклáдъ [*abo* подъ залóгъ]; заклáдывать, заложúть; 2. fantować kogo, отбирáть, отобрáть у кого вѣщи; брать, взять въ заклáдъ; *cfr.* **Konfiskować**; **Fantownik**, -a, *m.* (który na dany fant długu zaciąga), занимáющій подъ заклáдъ [*abo* подъ залóгъ]; отдавáющій подъ залóгъ [*abo* подъ заклáдъ]; заклáдчикъ; *cfr.* **Fanciarz**; **Fantowy**, -a, -e, *adj.* закладнúй, [-нóй].

Fanzylber, v. **Fejnzylber.**

Fara, -y, *f.* 1. приходъ; прихожáне (*pl.* m.); (kościoł farski), приходская цéрковь; *it.* домъ священника; v. **Plebania**; do fary wcielić, приписáть къ приходу; §. chuda fara, sam pleban dzwoni, скýдный приходъ [*abo* бѣдная цéрковь], самъ священникъ звонúть; 2. v. **Faryna** (3).

Faraon, -a, *m.* 1. Фарáонъ; 2. (gra, jedna z pierwszych szardowych), [фарáонъ], фáро, банкъ, [родъ кáрточной игры].

Fararz, -a, *m.* 1. (do fary któréj należący, parafianin), прихожáнинъ; 2. (farski ksiądz, pleban), приходскій священникъ.

Farba, -y, *f.* 1. (która farbuje), крáска, *Eccl. sl.* шаръ, [вещество, служáщее къ окрáшиванію]; trzeć farbę, терéть, растирáть крáску; mieszać farby, мѣшáть крáски; suche, mokre farby, сухія, мóкрыя крáски; farba drukarska, типогрáфская черníла; v. **Farbować**; 2. (= kolor, barwa, maść, *qu. v.*), цвѣтъ, [*pl.* цвѣтá], кóлеръ; масть; farba pierwiastkowa, естéственный цвѣтъ; *Malar.* (= grunt), грунтовáя крáска; farby jednéj w drugą odmiana (w malowaniu), постепéнный перехóдъ изъ однóго цвѣта въ другóй; jasna, ciemna farba, свѣтлый, тёмный цвѣтъ; farba twarzy, (= cera), цвѣтъ лицá; 3. *fig.* (piększydła, posory, płaszczyk, *qu. v.*), видъ, предлóгъ; прикрáсы, прикрáска; **Farbiarz**, v. **Farbierz**; **Farbić**, v. **Barwić**, **Farbować**; **Farbica**, -y, *f.*, **Farbiczka**, -i, *f.* 1. (farba do malowania twarzy, jako to: bielidło, barwiczka czyli rumienidło, czernidło, *qu. v.*), бѣлúла [туалéтныя], румяны; 2. v. **Farba** (2 & 3); **Farbierka**, -i, *f.* 1. (niewiasta, która materye farbuje, *etc.*), красúльница; красúльщица; 2. (żona farbierza), женá красúльщика; **Farbiernia**, -i, *f.* 1. красúльня; красúльная мастерская; 2. - staroświecka, (= folusz, blecharski młyn), валúльная мéльница; **Farbierski**, -a, -ie, *adj.* красúльничій, красúльниковъ; *it.* красúльный; sztuka farbierska (czyli farbowania materyi), красúльное искýство; rzemiosło farbierskie, красúльное ремеслó; rośliny farbierskie, красúльныя растéнія; drzewo farbierskie, красúльное дéрево; farbierskie drzewko, *Bot.* (*rhus coriaria*), красúльное дéрево; желтúнъ красúльный; ziele farbierskie, красúльная трáва; farbierskie ziarnka (szarlatne jagody), Авиньóнская жёлтая крáска [въ зёрнышкахъ]; **Farbierstwo**, -a, *n.* 1. (sztuka farbierska), красúльное искýство; *it.* красúльное ремеслó; 2. farbierstwo, falbierstwo staroświeckie (= folowanie), валúніе; **Farbierz**, † **Falbierz**, -a, *m.* 1. красúльникъ, красúльщикъ; - od sukna, красúльщикъ сýконъ; - od wełny, красúльщикъ шéрсти; - od jedwabiu, красúльщикъ шёлковыхъ матéрій; - błękitno farbujący, синúльникъ, синúльщикъ; 2. - staroświecki, (= folarz), валúльщикъ; † **Farblistochwosty paw**, *m.* (pstrofarbowny ogon mający), цвѣтистохвóстый павлúнъ, п. съ разноцвѣтнымъ хвостóмъ; **Farbisty**, -a, -e, *adj.* (pełen barb, kolorów rozmaitych), цвѣтúстый; колерúстый; многоцвѣтный; окрáшенный; разноцвѣтный; пёстрый; цвѣтнóй; **Farbnik**, -a, *m. Chem.* (pierwiastek farbujący, znajdujący się w ciałach, mających własność farbowania), красúльное вещество; **Farbować**, *v. a. impf.*, po-, u-, z-**farbować**. *v. perf.* 1. (farbą napuszczać, na-

Digitized by Google

pajać; farbą powlekać), красить; окрашивать, окрасить; положить въ краску [на пр. сукно], матерію]; покрывать краскою; давать, придавать какой-либо цвѣтъ чему-либо; цвѣтить, разцвѣчивать; раскрашивать; czarno farbować, красить въ чёрную краску; czerwono farbować, красить красную краску; 2. (= odfarbować, kolor puścić, smolić), линять; марать, мараться; 3. *fig.* (pięknyć, barwić), * красить; придавать чему-либо красу, прелѣтность; прикрашивать; придавать лучшій видъ чему; *it.* цвѣтить; наполнять украшеніями; **Farbowanie**, -ia, *s. n. v.* (*propr. et* *), крашеніе; окрашиваніе; окраска; выкраска; *etc.*, v. *verb.* **Farbować**; **Farbowany**, *contr.* **Farbowny**, -a, -e, *part. p.* крашеный, окрашенный, раскрашенный; прикрашенный; подкрашенный; *fig.* v. **Pozorny**, **Fałszywy**; farbowane gładkie płótno, крашенина, крашенинка; **Farbowalk**, -a, *m. Bot.* (*isatis tinctoria*, Linn.), вайда, синильникъ, синяле [pact.]; **Farbowny**, -a, -e, *adj. part.* 1. v. **Farbowany**; 2. (farbowaniu służący), красильный, употребляемый на крашеніе; **Farbowy**, -a, -e, *adj.* (od farby), красочный; цвѣточный.

Farfara, -y, *f.*, **Farfurka**, -i, *f. dim.* (talerz farfurowy), фаянсовая тарелка, тарелочка; **Farfury**, *gen.* farfur, *pl.* фаянсъ, фаянсовая посуда; **Farfurowy**, **Farfurkowy**, -a, -e, *adj.* фаянсовый; gliba farfurowa, фаянсовая глина.

Farmaceuta, -y, *m.* (aptekarz), фармацевтъ, занимающійся заготовленіемъ и составленіемъ лѣкарствъ, аптекарь; **Farmaceutyka**, -i, *f.* (nauka o robieniu lekarstw, *etc.*), фармацевтика, наука о заготовленіи и составленіи лѣкарствъ, аптекарская наука; **Farmaceutyczny**, -a, -e, *adj.* фармацевтическій; **Farmacya**, -yi, *f.* (sztuka robienia, preparowania lekarstw), фармація, аптекарское искусство.

Farmazon, † **Farmazyn**, **Franmazon**, -a, *m.* (z Franc. „*franc-maçon*", wolny mularz, należący do towarzystwa sekretnego, z Anglii początkowo wyszłego, który w swoich obrządkach używa znaków mularskich), франкмасонъ, масонъ; v. **Franmasoneria**, *etc.*

Farmuszka, -i, *f.* (drobianka chleba, piwo z chlebem), пивной сунъ; пивная похлёбка; *it.* v. **Gramatka.**

Farny, -a, -e, **Farski**, -a, -ie, *adj.* (od fary), приходскій; kościoł farski, farny, приходская церковь; dom farski, домъ священника; *it.* церковный домъ.

Fartuch, -a, *m.* (z Niem. „Vortuch, *i. e.* Schürze"), передникъ, фартукъ, запонъ; **Fartuchowy**, -a, -e, *adj.* фартучный; **Fartuszek**, -szka, *m. dim.* 1. фартучекъ, передничекъ; 2. fartuszek u spodni, гульфикъ, клапанъ у штановъ.

Fartyczność, -ści, *f.* (wartkość, zwinność), проворство, поворотливость, изворотливость, ловкость, расторопность; хитрость, лукавство; **Fartyczny**, **Fertyczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* проворный, поворотливый, изворотливый, ловкій, расторопный; хитрый, лукавый.

Faryna, -y, *f.* 1. (chomos, cukier), кассонадъ, сахарный песокъ; 2. (gra w losy, jak bywa po jarmarkach), родъ лотереи; урна лотерейная; 3. oni są jednéj faryny (*abo* fary), to są ludzie jednéj faryny, они похожи другъ на друга; всѣ они одной шайки; одного поля ягода; **Farynarz**, -a, *m.* 1. (co z faryną po jarmarkach się włóczy), имѣющій лотерейную лавку; 2. v. **Kramarz.**

Faryseusz, -a, *m.* фарисей; лицемѣръ, ханжа, пустосвятъ; **Faryzejski**, -a, -ie, *adj.* фарисейскій; лицемѣрный.

Fasa, -y, *f.* бочка; кадка; fasa kupiecka do towarów, бочка для укладки товаровъ; **Faska**, **Faseczka**, -i, *f. dim.* бочечка; бочонокъ; кадка, кадочка; утатъ, утятецъ, утятникъ; faska masła, кадочка масла; faska do masła (*abo* od masła), кадочка для масла; faska do towarów, бочечка для укладки товаровъ; faska do pomywania *abo* płókania czego, полоскательная кадка; лохань; **Faskowy**, -a, -e, *adj.* бочечный, бочёночный; кадочный; утатный; v. **Fasować.**

Fascykuł, -u, *m.* (konwolut, zwitek papierów czyli pism), свитокъ, свёртокъ бумаги.

Faseczka, **Faska**, **Faskowy**, v. *sub:* **Fasa.**

† **Fasol**, -u, *m.* 1. сосра; v. **Poswarek**; 2. v. **Frasunek**, **Mozoł**; 3. v. **Figle**, (żarty).

Fasola, -i, *f. Bot.* (bób *abo* groch Turecki, groch Niemiecki, *phaseolus vulgaris*, Linn.), - pospolita, фасоль; Турецкій бобъ; facola karłowata, (= piechota, piechotka, *phaseolus nanus*, Linn.), ратный бобъ; Французскій бобъ; сахарный бобъ.

Fasować, *v. a. impf.*, v. **Na-**, **po-fasować**, *v. perf.* (do fasy mieścić, w beczkę wbić, w nawę sypać), класть, наполнять, насыпать, [насыпать, *v. perf.*], набивать, укладывать въ бочку, напихать; v. **Fasa.**

† **Fast**, v. **Chwast.**

Fastek, -stka, *m.* (kapusta w główki niezbita, niezłożona, miękka), не завившаяся капуста; капуста не имѣющая кочня.

Fastryga, **Fastrzyga**, -i, *f.* (nić, którą się co fastrzyguje, *etc.*), живая нитка; примётка; пристёжка; пришивка на живую нитку; **Fastrygować**, **Fastrzygować**, *v. a.* 1. (u krawców: rzadkim, szerokim ściegiem przyszywać), пришивать на живую нитку, примётывать, пристёгивать; 2. (= nacinać, karbować), зарубать, дѣлать зарубки, нарѣзывать.

Faszyna, -y, *f.*, **Faszyny**, *gen.* faszyn, *pl.* (wiązki chróstowe), фашина, фашины, большая связка хвороста или прутьевъ; нож do robienia faszyn, фашинный ножъ, ножъ до дѣланія фашинъ; v. **Gać.**

Fatalia, -iów, *pl. Jur.* (z Łac. „*fatalia*", wymiar czasu dochodzenia sądownie swego prawa, *abo* czas wnoszenia rzeczy pomocnéj), апелляціонные срёки; назначенные для подачи апелляціи срёки; безотлагательный срокъ; *intra fatalia*, въ теченіе апелляціоннаго срёка.

Fatalista, -y, *m.* (wierzący w przeznaczenie), фаталистъ, вѣрующій въ предопредѣленіе, подчиняющій всё въ мірѣ неизбѣжной судьбѣ или року; **Fatalizm**, -u, *m.* фатализмъ, [заблужденіе, по которому всё въ мірѣ подчиняютъ неизбѣжной судьбѣ или року], вѣрованіе въ неизбѣжную судьбу [*abo* въ неизбѣжный рокъ]; ученіе о предопредѣленіи.

Fatalnie, *adv.* фатально; рокомъ, судьбою; несчастно; несносно, досадно; противно; безчестно; стидно; скверно; позорно; дурно; **Fatalność**, -ści, *f.* фатальность; непріятный случай; непріятность; несчастіе; злосчастіе, злополучіе, злоключеніе, напасть; рокъ, судьба, судьбина; предопредѣленіе; **Fatalny**, -a, -e, *adj.* 1. (losowy, wrogowy, do fatum należący), роковой; суженый; предопредѣленный рокомъ; księga fatalna, книга судёбъ; 2. (nieszczęścia lub przykrości nabawiający), фатальный; бѣдственный; несчастный; злополучный; несносный, досадный; противный; непріятный; дурной, [-ная], скверный, мерзкій, позорный; постыдный, безчестный.

Fatum, *n. indecl.* (nieodmienne przejrzenie Bozkie), предопредѣленіе; неизбѣжный рокъ, неизбѣжная судьба, участь, доля, жребій; *Eccl. sl.* самосущное.

Fatyga, -i, *f.* (utrudzenie, trud), трудность; труды (*pl.*); тягость; стараніе; работа; безпокойство; томность, усталость, утомленіе; nie warto fatygi, не стоитъ труда; §. играя не стоитъ свѣчъ; **Fatygować**, *v. a. impf.*, v. po-, z-, s-fatygować, *v. perf.* (trudzić, mordować), трудить, утруждать; причинять кому хлопоты; безпо-

Digitized by Google

кóить, обезпокóивать; быть въ тягость; мýчить, томить, утомлять, истомлять, приводить въ изнурéніе, изнурять, истощать, приводить въ изнеможéніе, мáять; – się, *v. r.* (trudzić się, *etc.*), трудиться; старáться; хлопотáть; утруждáться; томиться, утомлятьcя, мýчиться, изнурáться, истощáться, мáяться, уставáть.

Faun, –a, *m. Myth.* (leśnobożec, leśny bóg), Фавнъ; лѣсной богъ; лѣшій; *cfr.* **Satyr, Pan.**

† **Fautor**, –a, *m.* (łaskawca, sprzyjający), покровитель; доброжелáтель; благоволитель; † **Fautorka**, –i, *f.* (łaskawczyni, sprzyjająca), покровительница; доброжелáтельница; благоволительница.

Fawor, –u, *m.*, 1. **Faworek**, –rku, *m. dim.* (łaska, życzliwość, *etc.*), покровительство; милость; лáска; благоволéніе, благорасположéніе, благосклóнность, доброхóтство, доброжелáтельство, снисходительность; споспѣшествованіе; 2. **faworek**, *pl.* **faworki**, (ciasta smażone, krepel, kreple), пýшка, (пирóжное, приготовляемое въ мáслѣ); v. Олáдья, Блинъ; **Faworyt**, –a, *m.*, **Faworytek**, –tka, *m. dim.* 1. (kochanek, wierniś), фаворитъ, любимецъ; любимчикъ, † любóвникъ, † милостникъ, непéрсникъ; временщикъ; взыскáтель; 2. faworyt, (taniec upodobany), любимый тáнецъ; **Faworytka**, –i, *f.* фаворитка, любимица, непéрсница; временщица; взыскáтельница; **Faworyty**, –ów, *pl.*, **Faworytki**, *pl. dim.* (v. Pejsy). фавориты, бакенбáрды, фаворитки, лóконцы; **Faworyzować**, *v. a. impf.* (sprzyjać komu), благоволить; оказывать благосклóнность; быть снисходительну; покровительствовать.

† **Fazyan**, –a, *m.*, v. **Bażant.**

Fazyoli, (groch Turecki), v. **Fasola.**

Fe! *interj.* (pfe), фу! тфу! фуй! fe do kata! тфу чертъ!

Febra, –y, *f. Med.* (z Łac. „*febris*", ogrzaszka, *pyretros*), – zimna, лихорáдка; – gorąca, (*febris acuta*), горячка, огневица; – codzienna, (*febris amphimerina*), ежедневная лихорáдка; – przestająca, (*febris intermittens*), перемежающаяся лихорáдка; – tercyana czyli trzeciaczka, (*febris tertiana*), трёхдневная перемежающаяся лихорáдка; – kwartana czyli czwartaczka, (*f. quartana, tetartaea*), четырёхдневная перемеж. лихорáдка; – wiosenna, (*f. vernalis*), весéнняя лихорáдка; *vul.* веснýха; – jesienna, (*f. autumnalis*), осéнняя лихорáдка; – nerwowa, (*f. nervosa*), нéрвная лихорáдка; нéрвная горячка; zachorować na febrę, занемóчь, заболѣть лихорáдкою; заболѣть отъ лихорáдки; znowu zachorował na febrę, онъ опять заболѣлъ лихорáдкою; его опять схватилá лихорáдка; febra go silnie trzęsie, его сильно бьётъ лихорáдка; лихорáдка его сильно трясётъ; **Feberny, Febrowy**, –a, –e, *adj.* лихорáдочный.

Fechtarski, –a, –ie, *adj.* фехтовáльный; мечебóйтный; fechtarska sztuka, фехтовáльное искýсство; **Fechtarz, Fechtownik**, –a, *m.* (z Niem. „Fechter", szermierz), фехтовáльщикъ; мечебóйтецъ, мечебóецъ; рáтникъ; гладиáторъ; **Fechtmistrz**, –a, *m.* (z Niem. „Fechtmeister"), фехтмéйстеръ; учитель фехтовáнія; фехтовáльный учитель; **Fechtować**, *v. a. impf.* (szpadą robić, szermować), фехтовáть; биться на рапирахъ; **Fechtowanie**, –ia, *n.* фехтовáніе; искýсство биться на рапирахъ; дѣйствіе фехтýющихъ; **Fechty**, –ów, *pl.* 1. фехтовáльное искýсство; 2. (miejsce fechtów), фехтовáльная зáла.

Fecyał, –a, *m.* фециáлъ.

Federkil, –u, *m.* (z Niem. „Federkiel", pipa od pióra, pieniek pióra), стволъ перá; трýбка перá; **Federbusz, Federpusz**, –u, *m.* (z Niem. „Federbusch"), пучёкъ пéрьевъ; плюмáжъ; султáнъ; хохóлъ.

Fejdać, Fajdać, Fajtać, *v. a. impf.* (srać), испражняться низомъ, срать.

Fejerka, v. **Fajerka.**

Fejerwerk, Fajerwerk, –u, *m.* (z Niem. „Feuerwerk", ognie krotochwilne), фейервéркъ; потѣшный огóнь; увеселительный огóнь; **Fejerwerkier, Fajerwerkier**, –a, *m.* (co fejerwerki robi), фейервéркеръ, дѣлатель фейервéрковъ.

Fejn-golt, Faju-golt, –gold, –gult, –u, *m.* (z Niem. „Feingold"), чистое зóлото; –sylber, –bru, *m.* (z Niem. „Feinsilber"), чистое серебрó.

Fektować, v. **Fechtować.**

Felc, v. **Falc.**

Felczer, –a, *m.* (z Niem. „Feldscherer", cyrulik), фельдшеръ, фéршелъ, цырюльникъ; **Felczerski**, –a, –ie, *adj.* фельдшерскій, фéршельскій, цырюльническій, цырюльничій.

Feldcejgmistrz, –a, *m.* фельдцéйгмейстеръ, главный начальникъ надъ артиллéріею; **Feldcejgmistrzowski**, –a, –ie, *adj.* фельдцéйгмейстерскій; **Feldmarszałek**, –łka, *m.* фельдмáршалъ; **Feldmarszałkowski**, –a, –ie, *adj.* фельдмáршальскій; **Feldmarszałkowstwo**, –a, *n.* фельдмáршальство; достóинство, чинъ или званіе фельдмáршала.

Feler, –u, *m.* (z Niem. „Fehler"), v. **Błąd, Omyłka.**

Felpa, –y, *f. Com.* (z Włosk. materya jedwabnowełniana), фéльбель, полуплýсъ.

Femurały, v. **Famurały.**

Fendel, –ndla, *m.*, v. **Cheręży.**

Fengryk, –u, *m. Bot.* (*trigonella foenum Graecum*, Linn., Boża trawka, krzyżyczki, koziorożec), фенигрéкъ, сѣно Грéческое, Божья трава.

Fenik, –a, *m.*, **Feniczek**, –czka, *m. dim. Numis.* (z Niem. „Pfennig"), пфéнингъ; (on) nie ma ani złamanego fenika, у него нѣтъ ни копѣйки за душёю; онъ безъ грошá; онъ голъ какъ сокóлъ, голъ какъ бýбенъ; у него въ кармáнѣ хоть вýсипь; zapłacić do fenika, вýплатить всё до послѣдней копѣйки.

Feniks, –a, *m. Myth.* фéникс, [баснослóвная птица у древнихъ народóвъ]; *fig.* рѣдкій человѣкъ; *it.* (rzecz bardzo rzadka), óчень рѣдкая вещь; дикóвина.

Fenomen, –u, *m.* (z Greck. φαινόμεν, zjawienie nadzwyczajne, osobliwe), феномéнъ; явленіе; воздýшное явленіе; явленіе на нéбѣ [*abo* небéсное явленіе].

Feralny, –a, –e, *adj.* (nieszczęsny), ферáльный, несчастный, злополýчный; dzień feralny, *α)* чёрный день; *β)* feralny dzień, (= żałobny, pogrzebowy), печáльный, трáурный день; день смéрти; день похорóнъ.

Ferezya, –yi, *f.* (suknia wierzchnia nie przypasana), фéрязь, мýжеское вéрхнее плáтье.

Ferment, –u, *m. Chem.* (*fermentum*, kwas), фермéнтъ, квасъ, закваска, закваса; **Fermentacya**, –yi, *f. Chem.* (kisanie), фермéнтація, броженіе, квáмленіе, окисáніе; **Fermentować**, *v. n. impf.* (wzburzać się, kisać), бродить; киснуть, кислѣть, окисáть.

Fernambuk, –u, *m.* (drzewo, wiory do farbowania służące, przednią dają czerwoną farbę), фернамбýкъ, фернамбýковое дéрево; **Fernambukowy**, –a, –e, *adj.* фернамбýковый.

Ferować, *v. a. impf.* (wytokiem ustanawiać), утверждáть, укрѣплять въ судѣ, рѣшéніемъ опредѣлять; чинить, утверждáть сентéнцію; v. **Wyrokować.**

Fertać się, v. **Wartać się, Szastać się.**

Ferton, v. **Wiarduak.**

Feryarz, –a, *m.* (księga wyroków), протоколъ рѣшéній судá и судéбныхъ приговóровъ; v. **Sentencyonarz.**

Ferye, –ów, *pl. f.*, † **Feryas**, *indecl.* (wakacye), вакáціи, каникулы (*pl. f.*), гулянье дни (*pl. m.*); врéмя, свобóдное отъ занятій [отъ службы, отъ ученія].

Feryować, *v. a. impf.* (u malarzów: farby inszéj przymieszać), примѣшáть другóй крáски.

Fest, Festyn, –u, *m.* (dzień wesoły publiczny, uroczystość), прáздникъ; праздновáніе; торжество; торжéственный прáздникъ; *ш.* пиръ, пáрмество.

Digitized by Google

Feston, -u, *m.* *Archit.* (binda malowana lub rzeźana, owocu, kwiecia pełna), фестóнъ; ф. изъ лѣстьевъ; вѣтви съ лѣстьями, цвѣтáми и плодáми; гирлянда; **Festonowy**, -a, -e, *adj.* фестóнный.

Fetor, -u, *m.* (z Łac. „*foetor*", smród), смрадъ; зловóніе; вонь; дурный зáпахъ; душокъ.

Feudalizm, -u, *m.* феодализмъ; **Feudalność**, -ści, *f.* (v. Lenność), феодáльность, лéнность; **Feudalny**, -a, -e, *adj.* (v. Lenny), феодáльный, лéнный, удѣльный.

Fi! *interj.* (pfe, fe), фи! фу! фуй! тфу!

Fiakr, -a, *m.* 1. (pojazd uliczny do najęcia), извóщичья карéта; наёмная карéта; 2. (woźnica tego pojazdu), извóщикъ.

Fiala, -i, *f.* (z Łac. „*phiala*", szklane naczynie podłużne chemików), фіáлъ, скляáнка, стеклянка; v. **Długoszyjka.**

Fiałek, **Fiałkowy**, v. **Fiołek**, **Fiołkowy.**

Fiank, v. **Flank.**

Fidelis, -a, *m.*, v. **Wierniś**, **Faworyt**; **Fideliska**, -i, *f.*, v. **Wierniśia.**

Fierletka, v. **Firletka.**

Fiertać się, **Fertać się**, v. **Wartać się**, **Szastać się.**

Figa, -i, *f.*, **Fíżka**, -i, *f. dim.* 1. фíга, смóква, вѣнная ягода; 2. *Bot.* (drzewo, *ficus carica*), смоковница, фíговое дéрево; figa morwowa, figa Egipska, (*ficus sycomorus*, *ficus Jndica*, Linn.), смокóвница Египетская; Адáмова фíга; ягодичина; v. **Ó'godnie**; 3. figi, (sadzele bolesne w siedzeniu, *condylomata*), мясные нарóсти на тѣлѣ; шишки [болѣзнь]; v. **Fik**; 4. шишъ, хýкишъ; pokazać komu figę, *pokazáть komý шишъ; figę wziął, (= poszedł z nosem, z kwitkiem), *ему не удалось; ничего не получилъ; **Figarnia**, -i, *f.* смокóвничный сáдъ.

Figatele, -i, *pl.* 1. клѣщи изъ рýбленнаго мяса; 2. v. **Bagatele**, **Frazki.**

Figiel, -gla, *m.*, **Figielek**, -lka, *m. dim.* (sztuka, która się komu wyrządza, psikus), мýтка, штýка, шáлость, прокáзы; фигля, *pl.* фíгли; (krotochwilna sztuka, zabawka), забáва, скоморóшество; figiel malarski, (szniceński, drobny wymysł), шнúркель, шнúркель, волóта, завитóкъ, *pl.* завитки, живопúсныя украшéнія; figle stroić, wyrządzać, шалúть, дѣлать шáлости, прокáзничать, прокáзить, дѣлать прокáзы, куролéсить, куролéсничать; wyrządzić komu figla, съигрáть комý мýтку; съигрáть съ кѣмъ мýтку; сдѣлать комý что-либо на зло; **Figlarka**, -i, *f.* (kobieta figle strojąca, wyrządzająca), шалýнья, дѣлающая шáлости, прокáзница, куролéсница, балагýрка, шутúха, шутúница, забáвница, фигля́рка; **Figlarność**, -ści, *f.* шутлúвость; **Figlarny**, -a, -e, **Figlarski**, -a, -ie, *adj.*, **Figlarnie**, *adv.* фигля́рскій, скоморóшный, скоморóшескій, *Eccl. sl.* скомрáшескій, шýточный, шутлúвый, балагýрный, забáвный; **Figlarstwo**, -a, *n.* шутовствó; прокáзы; мýтки; шáлости; балагýрство; скоморóшество; фигля́рство; **Figlarz**, -a, *m.*, **Figlarzyk**, -a, *m. dim.* фигля́ръ; скоморóхъ, *Eccl. sl.* скомрáхъ; куролéсъ, куролéсникъ, шалýнъ, *dim.* шалунóкъ, дѣлающій шáлости, прокáзникъ, балагýръ, шутъ, шутúнкъ, забáвникъ; **Figlas**, -a, *m.* (psifigiel, psia sztuka), шáлость, мѣрзость, злодѣйство, плутовствó, бездѣльничество, обмáнъ, мошéнничество; (= żarty, śmieszki), мýтка, штýка, шáлость, прокáзы; **Figlować**, *v. n. impf.* (figle stroić, wyrządzać), [фигля́рить], скоморóшить, скоморóшествовать, куролéсничать, куролéсить, дѣлать шáлости, шалѣть, прокáзничать, прокáзить, дѣлать прокáзы, балагýрить, шутúть; **Figlowność**, -ści, *f.* шутлúвость; **Figlowny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (żartowny), шýточный, шутлúвый, балагýрный, забáвный.

Figojadka, -i, *f. H. n.* (ptak, *sylvia locustella*), винноягóдникъ [птúца]; **Figomorwa**, -y, *f. Bot.* (*ficus sycomorus*, *ficus Indica*, Linn.), смокóвница Египетская; Адáмова фíга; сикомóра; **Figowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt fig), смоквообрáзный, смоквовúдный; **Figownica**, -y, *f.* (ogród, sad figowy), смокóвничный сáдъ, фíговый сáдъ; **Figownik**, -a, *m.* (figowy ogrodnik), фíговый садóвникъ; **Figowy**, -a, -e, *adj*, фíговый, смокóвный, смокóвничный; drzewo figowe, фíговое дéрево; liść figowy, смокóвный листъ, смокóвничный листъ, фíговый листъ; figowy kamień, (*sycites*, Plin.), сикáтъ, карикóйдъ, [фíговый кáмень].

Figura, -y, *f.*, **Figurka**, **Figureczka**, -i, *f. dim.* 1. (kształt, który rzecz jaka ma), фигýра, фигýрка; видъ; óбразъ; лицé; изображéніе; начертáніе, очертáніе предмéта; ростъ, мѣрвость; *фигýра, лицé, человѣкъ; figura piękna, (uroda), осáнка; 2. figura (przeznaczająca, w starym zakonie), типъ, óбразецъ, первообразъ, *Eccl. sl.* предобрáженіе, предобразовáніе; 3. (wystawienie kształtu rzeczy jakiéj, rysunek, obraz, posąg), фигýра, [изображéніе какóго-нибудь предмéта въ живописи, вáяніи, рѣзьбѣ]; картúна; стáтуя; ликъ; óбразъ; 4. figura (przy drodze, Boża męka), распятіе, [óбразъ Іисýса Христá при-гвождéннаго ко крестý], крестъ; 5. *Rhet.* figura krasomowska, риторúческая фигýра; 6. *Mathem.* figura matematyczna, математúческая фигýра; f. trójkątna, треугóльная фигýра = треугóльникъ; f. czworokątna, четыреугóльная фигýра = четыреугóльникъ; 7. figura (w tańcach, въ тáнцахъ:) фигýра; *fig.* figurę stroić, figurą nadrabiać, figurę prowadzić, (= powierzchownie imponować), вáжничать, принимáть на себя вáжный видъ; siedzi pod figurą, a diabła ma za skórą, v. *sub.* **Diabeł**; 8. (w kartach:) фигýра; v. **Figuralny.**

Figuralny, -a, -e, *adj.* 1. (figurzyczny, pod figurą ukryty, niewiaściwy, allegoryczny), фигурáльный, обрáзный, иносказáтельный, прúточный, уподобúтельный, перенóсный, изображéнный чрезъ фигýру, въ перенóсномъ смúслѣ, аллегорúческій, изобразúтельный; 2. (obrazowáteczny), фигурáльный, образовáтельный; **figuralnie**, *adv.* фигурáльно, фигурáльнымъ языкóмъ, прúточно, иносказáтельно, перенóсно, уподобúтельно, подразумѣвáтельно, аллегорúчески, изобразúтельно, образовáтельно, обрáзно, въ смúслѣ изобразúтельномъ, въ перенóсномъ смúслѣ, иносказáтельнымъ óбразомъ, посрéдствомъ иносказáній; 3. фигýрный; muzyka figuralna, (głosowa), вокáльная мýзыка, голосовáя мýзыка, концéртное пѣніе; muzyka figuralna i instrumentalna, вокáльная и инструментáльная мýзыка.

Figurant, -a, *m.* (aktor na teatrze nie mówiący, tylko osobą swoją reprezentacyi dopomagający), фигурáнтъ, [мужчина, выводúмый на сценý для составлéнія грýппы]; **Figurantka**, -i, *f.* (aktorka taka, v. figurant), фигурáнтка.

Figurarz, -a, *m.* (który wszystko figuryznie wykłada), схóтникъ толковáть или говорúть фигурáльно [*abo* иносказáтельно], аллегорúстъ, прúточникъ.

Figurka, -i, *f. dim.* фигýрка; v. **Figura.**

Figurny, -a, -e, *adj.* фигýрный.

Figurować, *v. a. et n. impf.* 1. (figurę stroić, *etc.*), обрáзовывать; представлúть; вáжничать; принимáть на себя вáжный видъ; обращáть на себя вниманіе всѣхъ; имѣть видъ; отличáться, выкáзываться; блистáть; игрáть роль; фигурировáть; 2. (pod figurą przepaszać, *etc.*), предзнаменовáть, намекáть, говорúть, писáть иносказáтельно; **Figurowany**, -a, -e, *part. p.* (pod figurą ukryty, niewiaściwy), фигурáльный, иносказáтельный, *etc.*, v. **Figuralny**; фигýрный; фигурúстый.

Figuryczny, **Figuryznie**, v. **Figuralny**, **Figuralnie.**

Figurzysta, -y, *m.* фигурúстъ.

Digitized by Google

Fijank, v. **Fiank.**

Fik, -u, *m.* (figa wrzód), мясной нарость; бородавка.

Fikcya, -yi, *f.* (wymysł, zmyślenie, *qu. v.*), выдумка, вымисель, друг. *Eccl. sl.* притворение.

Filadelfia, -ii, *f.* (z Greck. *φιλαδελφία*, miłość braterska), братолюбіе, братская любовь; (w szczególności między plebanami przyjacielskie wzajemne obcowanie), дружеское общественное обхожденіе между сельскими священниками.

Filantrop, -a, *m.* (z Greck. *φιλάνθρωπος*, człowiekolubiec), филантропъ; человѣколюбивый человѣкъ; человѣколюбецъ; другъ человѣчества; **Filantropia**, -ii, *f.* (z Greck. *φιλανθρωπία*, człekolubstwo, człowiekolubność), филантропія, человѣколюбіе; **Filantropiczny**, -a, -e, *adj.* (człowiekolubny), филантропическій, человѣколюбивый; **Filantropka**, -i, *f.* (lubiąca człowieka), филантропка, человѣколюбивая женщина.

Filar, -u, *m.*, **Filarek**, -rka, **Filarzyk**, -a, *m. dim. Archit.* столбъ, столпъ, *dim.* столбикъ; колонна; пилястра; подпора; filary w około mający ganek, столпы, поставленные кругомъ; кругостолпіе; колоннада; *fig.* (= podpora), * столпъ, опора, подпора; защита, помощь; **Filarowanie**, -ia, *n.* (filarów rząd, kolumnada), колоннада, рядъ столбовъ, рядъ колонъ, кругостолпіе, крытая галерея; **Filarowany**, -a, -e, *adj. part.* (filarami osadzony), обнесенный столбами [*abo* колоннами]; **Filarowy**, -a, -e, *adj.* (od filarów, słupowy), столбовый, столповый, [-вой]; колонный.

Filata, -y, *f.* 1. (z Włosk. = szereg, pasmo długie), линія, рядъ; 2. (część główna wojska), главная часть арміи; корпусъ; pierwsza filata (= awangwardya), передовое войско; авангардъ; średnia filata (*abo* batalia), средняя войска, центръ войска, центръ арміи; trzecia filata (= tylna straż), арьергардъ, [часть войскъ, находящаяся позади главнаго корпуса, или заднее отдѣленіе флота]; ostatnia filata (= rezerwa, odwód, *qu. v.*), резервный корпусъ; резервъ; запасное войско.

Filet, -u, *m.* (u *introligatora:* linijki lub wzorki wyzlacane na oprawie), украшенія на переплетѣ.

Filgranowy, -a, -e, *adj.* филограновый, филограннный; filgranowa robota, филограннная работа.

Filialny kościoł, *m.* филіальная церковь.

Filip, -a, *m. npr.* Филиппъ; §. wyrwał się jak Filip z konopi, у него вырвалось словцо; онъ брякнулъ словцо; онъ сказалъ необдуманно, безразсудно, не кстати; выскочка.

Filippika, -i, *f.* филиппика; брянныя слова.

Filippon, -a, *m.*, **Filipowiec**, -wca, *m.*, **Filipowcy**, **Filippony**, *pl.* (starowierca), филиппонъ, старовѣръ.

Filistyn, -a, *m.*, **Filistyny**, *pl.* (naród w Palestynie), Филистимлянинъ, *pl.* -мляне.

Filiżanka, **Filiżanka**, -i, *f.*, **Filiżaneczka**, -i, *f. dim.* чашка, чашечка; filiżanka wierzchnia, верхняя чашка; f. spodnia, нижняя чашка; блюдечко; f. herbaty, чашка чаю.

Filolog, -a, *m.* (z Greck. *φιλόλογος*, uczony, najwięcéj literaturą i językami się bawiący), филологъ, занимающійся филологіею, любословъ; **Filologia**, -ii, *f.* (nauka trudniąca się szczególniéj językami i literaturą), филологія, [наука, объемлющая древнюю и новую словесность], любословіе; **Filologiczny**, -a, -e, *adj.* филологическій; **-nie**, *adv.* филологически.

Filozof, -a, *m.* (z Greck. *φιλόσοφος*, posiadający filozofią, miłomędrzec), философъ, любомудрецъ; **Filozofia**, -ii, *f.* философія, любомудріе, наука мудрости; **Filozoficzny**, -a, -e, **Filozofski**, -a, -ie, *adj.* философическій, философскій, любомудрый, любомудственный, любомудренный, мудрый; kamień filozoficzny, (mniemany kunszt przemienienia kruszców w złoto), философскій камень; **filozoficznie**, po filozofsku, *adv.* философически; по-философски; **Filozofka**, -i, *f.* философка; **Filozofować**, *v. n. impf.* философствовать; умствовать; мудрствовать; любомудрствовать; мудрить; **Filozofowanie**, -ia, *n.* философствованіе; умствованіе; мудрствованіе; любомудрствованіе.

Filtrować, *v. a. impf.* (cedzić, *qu. v.*), процѣживать.

Filut, -a, *m.*, **Filutek**, -tka, *m.* плутъ, плутецъ, обманщикъ, мошенникъ, бездѣльникъ, шиши-мора; (przebiegły), хитрецъ, лукавецъ; filut mu z oczu patrzy, v. *sub:* **Oko**; **Filuterny**, -a, -e, **Filuterski**, -a, -ie, *adj.*, **-nie**, **-sko**, *adv.* плутовскій, обманщическій, обманщичій, мошенническій; **Filuterstwo**, v. **Filutowstwo**; **Filuterya**, -yi, *f.* плутовство; мошенничество, шельмовство, обманъ, плутни (*pl. f.*); **Filutka**, -i, *f.* плутовка, обманщица, мошенница, бездѣльница; **Filutować**, *v. n. impf.* (filutem być, okpiewać), плутовать, обманывать, мошенничать, шиши-морить, бездѣльничать; **Filutowaty**, -a, -e, *adj.* плутоватый; **Filutowstwo**, **Filutostwo**, **Filuterstwo**, -a, *n.* плутовство, мошенничество, шиши-морство; v. **Frantowstwo**

Fimfa, **Finfa**, -y, *f.* бумажная трубка, которую зажигаютъ съ одного конца и пускаютъ дымъ кому-нибудь подъ носъ; * пыль, дымъ, пустяки, обманъ; puścić komu w nos fimfę, пустить кому дымъ [изъ бумажной трубки] подъ носъ; * пустить кому пыль въ глаза; морочить, заморочить кого, надувать, надуть, обмануть кого.

Fin, **Finf**, -a, *m.* (człowiek ćwik, kos, szczwany), хитрецъ, лукавецъ.

Finał, -u, *m. Mus.* (dokończenie pieśni, *etc.*), финалъ; окончаніе пѣсни; **Finalny**, -a, -e, *adj.* (końcowy, zawykający), финальный; заключительный.

Financer, -a, *m.* 1. (skarbowy, nad skarbowemi interessami pracujący), чиновникъ Казенной Палаты; Государственный казначей; управляющій Государственными доходами и расходами; 2. (za zyskiem pieniężnym uganiający się), спекулянтъ; разсчетливый купецъ; **Financerstwo**, -a, *n.* (uganianie się za pieniężnym zyskiem), спекуляція.

Finanse, -ów, *pl.* (dochody, intraty, *qu. v.*), финансы (*pl. m.*); доходы (*pl. m.*); **Finansowy**, -a, -e, *adj.* финансовый, относящійся къ финансамъ, къ финансамъ принадлежащій.

Finessy, -ów, *pl.*, v. **Wybiegi.**

Finig, v. **Daktyl.**

Finostwo, -a, *n.* плутовство; хитрость, лукавство; v. **Frantowstwo**, **Wybiegi.**

Fint, v. **Fin.**

Finta, -y, *f.* (z Franc. *feinte*, zmyślenie, samolówka, fortel), финты (*pl. m.*); козни (*pl. f.*); уловка, ухватка, замашка; хитрость; коварство; fintę komu stawić, строить козни; ставить сѣти.

Fiok, -u, *m.* (z Włosk. *floque*, kutas, *qu. v.*), кисть.

Fiołek, **Fiałek**, -łka, *m.*, **Fiołeczek**, -czka, *m. dim. Bot.* (*viola*), фіалка, фіалочка; fiołek marcowy, (*viola adorata*), фіалка [*abo* фіолетка] душистая, фіалка пахучая, Мартовская фіалка; fiołek żółty, (*cheiranthus cheiri*), желтая фіалка; желтый левкой; золотоцвѣтный левкой; fiołek nocny, (*hesperis*), ночная фіалка; вечерная фіалка; вечерница; ульянка; fiołki białe, (skopki, *cheiri viola alba*, *leucoium album*), бѣлянка, бѣлоцвѣтникъ; zimę skopki abo fiołki, (*viola matronalis*), v. **Skopki**; matki Bożéj fiołki, (*campanula*, *viola Mariana*), колокольчики; fiołek miesięczny, (*viola lunaris*, *bulbonac*), луникъ, мѣсячникъ, лунная трава; fiołek potrójny, (brat z siostrą, *viola tricolor*), фіалка трицвѣтная; трицынъ цвѣтъ; троичная трава; троицкая трава; Анютины глазки; веселые глазки.

Digitized by Google

Fiolet, -u, *m.* (kolor fialkowy, błękitnoczerwony), фіáлковый цвѣтъ; фіолéтовый цвѣтъ; **Fiolet-owy**, -a, -e, *adj.* фіолéтовый; цвѣтомъ похожій на фіáлку; изкрáсна сúній; фіáлковаго цвѣта.

Fiołkowy, Fiałkowy, -a, -e, *adj.* 1. (od fiałków), фіáлковый; принадлежáщій или свойственный фіáлкѣ; zapach fiałkowy, фіáлковый зáпахъ; syrop fiołkowy, фіáлковый сиропъ; fiołkowy korzeń, (*radix iridis florentinae*), фіáлковый кóрень; 2. fiołkowy, (= koloru fiołków), фіáлковаго цвѣта.

Firanka, -i, *f.*, **Firaneczka**, -i, *f. dim.* завѣса, зáнавѣсъ, занавѣска, занавѣсочка, гардúна; firanki zasunąć, zasłonić, занавѣсить, занавѣшивать; закрыть, закрывáть зáнавѣсомъ, закр. занавѣсою; задёрнуть занавѣску; firanki odsunąć, odsłonić, поднять зáнавѣсъ, п. занавѣску; v. **Odsłonić**.

Fircyk, -a, *m.* щёголь, франтъ; вертопрáхъ, вѣтренникъ; v. **Wiercipięta, Trzpiot**; fircykiem być, щеголять, франтúть; вертопрáнить, вѣтренничать.

Firletka, -i, *f. Bot.* (*lychnis*), дрéнь; горицвѣтъ; v. **Rożyczka F. Maryi**; firletka płonna *abo* krowia, (bazylia płonna), полевóй [*abo* дúкій] базилúкъ; firletka wodna, (bazylia wodna), водяной базилúкъ; firletka smolka, v. **Smołka**.

Firma, -y, *f.* фúрма; úмя; торгóвый домъ.

Firmament, -u, *m.* твердь небéсная; сводъ небéсный; *it.* звѣздное нéбо; v. **Twierdza, Utwierdzenie**.

Fisk, -u, *m.* (nazwisko w prawie skarbu publicznego), фискъ; государственная казнá.

Fiskał, -a, *m.* фискáлъ; прокурóръ; *it.* v. **Finansier** (1); *fig.* (pieniędzy chciwy), пáдкій на дéньги; áлчный [*abo* жáдный] къ дéньгамъ; **Fiskalność**, -ści, *f.* фискáльство; прокурóрство; **Fiskalny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* фискáльный; прокурóрскій; казéнный.

Fistuła, -y, *f.* 1. *Med.* (rana czyli wrzód jamisty, którego otwór jest ciasny, a głąb szeroki, czczy wrzód), фистула, [застарѣлая рáна на тѣлѣ съ отверзáвшимъ отвѣрстіемъ], свищъ, норáстый [*abo* калучистый] вéредъ; fistuła izawa, (łzowa cewka, *fistula lacrymalis, lacryocystrinx*), слёзная фистула; fistuła zadniego otworu, (*fistula ani, proctalgia fistulosa*), фистула задненроходная; свищъ въ зáднемъ проходѣ; задненроходный свищъ; 2. *Mus.* (falset, głos), фистула, фальсéтъ, головнóй гóлосъ; 3. *Bot.* fistuła kassya, (*cassia fistula*, Linn.), слабительная кáссія; слáдкая трость; трубчáтый Александрійскій листъ; **Fistułować**, *v. a. impf.* (przez fistułę *abo* falsetem śpiewać), пѣть фистулою; пѣть фальсéтомъ; пѣть головнымъ гóлосомъ; **Fistułowaty**, -a, -e, *adj. Med.* (na kształt fistuły), свищеобрáзный; фистульный.

Fiszbejn, Fiszbin, -u, *m.* (z Niem. „Fischbein"), китóвый усъ, *pl.* китóвые усú; **Fiszbejnowy, Fiszbinowy**, -a, -e, *adj.* (z fiszbinu), изъ китóвыхъ усóвъ; v. **Fiszmy**.

Fiszka, v. **Figa**.

Fiszole, -u, *m.* (z Niem. „Fischbohl = lt. trocknē bohl", drewka suche), сухія дрóва.

Fiu fiu! *interj.* (na wyrażenie wietrzykostwa), междоміе, изображáющее вертопрáшество, вѣтренность, хвастовстó; w głowie fiu fiu! у него чýдныя мысли; **Figas, Fugas**, ż art. w nogi! умёлъ; v. **Drapaka dać**; **Flute**, -ego, *m.*, **Flutyniec, Futyniec**, -ńca, *m.* (wietrznik, pędziwiatr, *qu. v.*), вѣтренникъ, вѣтрогóнъ, вертопрáхъ; легкомысленный человѣкъ.

Fizerajza, -y, *f.* (u *introligatora*: żelazko, którém u książek i pularesów linijkę czyli rówieczek po brzegach wyciska), желѣзо, котóрымъ переплётчикъ на крáяхъ книгъ и бумáжниковъ линéйки проводúтъ; *cfr.* формировáльная линéйка.

Fizy, *pl.* (u *bednarza*: miara żelazna służąca do oznaczenia wysokości i szerokości beczki *etc.*, podług ilości garcy, wiele ma w sobie trzymać), визáръ-штабъ, [у бондáря: желѣзная мѣра, служáщая для вымѣренія бóчки *etc.* по дáнному числý гáрцовъ].

Fizyczny, -a, -e, † **Fizycki**, -a, -ie, *adj.* физúческій; естéственный; geografia fizyczna, физúческая геогрáфія; -nie, *adv.* физúчески; по прáвиламъ фúзики; естéственно; **Fizyk**, -a, *m.* фúзикъ, знáющій фúзику, занимáющійся фúзикою; естествослóвъ, естествослóвецъ; **Fizyka**, -i, *f.* фúзика; естествослóвіе; fizyka doświadczająca, (doświadczeniami potwierdzona), = f. doświadczalna, f. experymentalna, óпытная фúзика, экспериментáльная фúзика.

Fizylier, -a, *m.* физилéръ; фузéйникъ.

Fizyognomia, *etc.*, v. **Fizyonomia**.

Fizyografia, -ii, *f.* физиогрáфія, описáніе произведéній природы.

Fizyolog, -a, *m.* физиолóгъ, знáющій физиолóгію, занимáющійся физиолóгіею; **Fizyologia**, -ii, *f.* физиолóгія; **Fizyologiczny**, -a, -e, *adj.* физиологúческій; -nie, *adv.* физиологúчески.

Fizyonom, Fizyognom, -a, *m.*, **Fizyonomista, Fizyognomista**, -y, *m.* физиогнóмъ; знáющій физиогнóмію; занимáющійся физиогнóмією; **Fizyonomia, Fizyognomia**, -ii, *f.* физиогнóмія; óбликъ, видъ, выражéніе лицá, чертú лицá; искýсство узнавáть по чертáмъ лицá нрáвы и наклóнности людéй; **Fizyonomiczny, Fizyognomiczny**, -a, -e, *adj.* физиогномúческій; **Fizyonomika, Fizyognomika**, -i, *f.* физиогнóмика.

Flacha, -y, *f.* (wielka flasza), флáга; v. Чванъ.

Flaczeć, v. **Flakczeć** *sub*: **Flak**; **Flaczek**, v. **Flak**.

Flądor, Flonder, -dra, *m.*, **Flądra, Flondra**, -y, *f.*, **Flądera, Flanderka**, -i, *f. dim.* 1. *H. n.* (ryba, *pleuronectes flesus*, Linn.), флýндеръ, кáмбала [рыбá]; 2. *fig.* flądra, (niechlujowata kobieta), шлюха, неряха, потаскýха, замарáха, неопрáтная жéнщина.

Flader, -dru, *m.*, **Fladrowanie**, -ia, *n.* (żyła w drzewie i w kamieniach, въ дерéвьяхъ и кáмняхъ:) жилка, прожилокъ, прожилина, прóжилъ, капъ, выплывокъ; **Fladrować**, *v. a. impf.* (fladrem przyozdabiać), наводúть жилки на чёмъ; **Fladrowany**, -a, -e, *part. p.* съ жилками, съ прожилками; кáповый, струйчатый; **Fladrowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt fladru, słojowaty, *qu. v.*), жилковáтый; слоевáтый; съ прожилками; струйчатый; **Fladrowy**, -a, -e, *adj.* кáповый; слоевáтый; свилевáтый; v. **Flader**.

Flaga, -i, *f.* 1. (burza pochmurna), бýря, громовáя тýча, грозá; 2. (okrętowa bandera, *qu. v.*), флагъ, [морское знáмя].

† **Flagma**, v. **Flegma**.

Flak, -u, *m.*, **Flaczek**, -czka, *m. dim.*, **Flaki**, -ów, *pl. Anat.* кишкá, *pl.* кúшки; внутренности; черевá; требухá, требушúна; flak pępkowy, (*funiculus umbilicalis*), пупóчный канáтикъ; пупóчная тетúва; пупóвина; *it.* flaki, рубцú; кúшки, gen. кишёкъ; пóтрохи *abo* потрохá; требушúна; *fig.* flaki w głowie, *пустáя головá; jak flak, слáбкій, не тугúй, вáлый, ослáбленный, отвúслый; v. **Flakowaty**; **Flakczeć, Flaczeć, Flakowacieć**, *v. n. impf.*, **zflakczeć, zflakowacieć**, *v. perf.* (miętkim zostawać, одтѣжеѣ), ослабѣвáть, ослабѣть, разслабѣвáть, -бѣть; опускáться, опустúться; отвисáть, отвúснуть; ослабѣвáть, ослáбнуть; становúться мягкимъ; дѣлаться слáбкимъ; **Flakowaty**, -a, -e, *adj.* (jak flak, zflakciały), слáбкій; нетугúй; нерѣпко натянутый; неплóтный; вáлый; ослáбленный; отвúслый; опустúвшійся, ненапряжённый; нахóжій на кúшку; **Flakowy**, -a, -e, *adj.* (od flaku lub flaków), кишéчный; v. **Flak, Kiszka**.

Flamski, -a, -ie, *adj. Geogr.*

Digitized by Google

(z Franc. *Flamand*, z Flandryi), Фла́мскій, Фламáндскій; płótno Flamskie, Фла́мское полотно́, [са́мый то́нкій равенду́къ].

† **Flanca**, -y, *f.* (z Niem. „Pflanze", roślina), расте́ніе, былинка; вы́садокъ, са́женецъ; **Flancować**, *v. a. impf.* (z Niem. „pflanzen", sadzić), сажа́ть, садя́ть, насáживать; **Flancowanie**, -ia, *n.* сажáніе, сáдка; **Flancowany**, -a, -e, *part. p.* (sadzony), са́женый.

Flanderka, v. **Fląder.**

Flanela, -i, *f. Com.* (materya welniana), фланéль, [родъ то́нкой бáйки]; **Flanelowy**, -a, -e, *adj.* (z flaneli), фланéлевый, сдѣ́ланный или ошитый изъ фланéли; kaftanik flanelowy, фланéлевая фуфáйка.

Flank, Flank, Fijank, -u, *m. Milit. Fortf.* фланг; бокъ; сторонá; фланкъ; *it.* фланго́вая ли́нія; оборони́тельная ли́нія; flanki (*pl.*), фла́нки, бокá; **Flankier**, -a, *m.* фланкёръ, [солдáтъ, посылáемый по сторонѣ дороги, для откры́тія непріятеля]; **Flankierować, Flankować**, *v. a. et n.* фланкировáть, фланковáть, оборонáть, защищáть, прикрывáть фланг; flankować nieprzyjaciela, (= z boku nacierać, napadać), атаковáть непріятеля съ фла́нга [*abo* съ бо́ку], нападáть на непріятеля съ фла́нга, ударить въ непріятельскій фланг.

Flaster, Flastrować, v. **Plaster, Plastrować.**

Flaszka, -y, *f.* фля́га; бути́ль; стекля́нка; чванъ, чванецъ; **Flaszka, Flaszeczka**, -i, *f. dim.* фля́жка; бути́лка, бути́лочка; стекля́нка, стекля́ночка; судеѧ, судéйка; пузырёкъ; flaszka obozowa, манёрка; v. **Butel, Butelka; Flaszany, Flaszkowy**, -a, -e, *adj.* фля́жный, фля́ночный; бути́лочный; **Flaszkowaty**, -a, -e, *adj.* бутылковúдный; сдѣ́ланный на подо́біе бути́лки, фля́жки.

Flaterka, -i, *f.* блёстка, блёсточка, потáль.

Flaterki, -erek, *pl.* (*w górnictwie*: dwie rury, któremi miech węgle nadyma), двѣ тру́бы, посрéдстомъ ко́нкъ мѣхъ раздувáетъ у́голья [въ плавя́ленной пéчи].

Flecik, -a, *m. dim.* флéйточка, сопéлка; свисто́чекъ; ду́дочка; v. **Flet.**

Flegma, -y, *m.* 1. *Med.* (z Greck. *φλέγμα, μύκος, phlegma, mucus*, gęsta od ciała zwierzęcego odchodząca wilgoć, jako smarki z ust albo z nosa, wozgrza, *qu. v.*), флéгма, мокро́та, мокро́тина, харкотина, [слизя́стая влáжность, сгустáвшаяся во внутренности человѣ́ка], слизь; влáга, влáжность; v. **Śliny, Smarki**; 2. (obojętność, zimna krew), *флéгма, хладнокро́віе, равноду́шіе, вя́лость, недостáтокъ жи́зни; **Flegmatyczny**, -a, -e, *adj.* (temperamentu nieochoczego, tępego, wolnego), флегматúческій, хладнокро́вный, равноду́шный, вя́лый, тяжёлый; -**nie**, *adv.* флегматúчески, хладнокро́вно, равноду́шно, вя́ло, тяжёло; **Flegmatyk**, -a, *m.* 1. (pełen flegmy człowiek, wiele nieczystości w sobie mający, charchała, chrapek), флегмáтикъ, мокро́тный человѣ́къ; 2. (człowiek flegmatyczny, nieochotny, *etc.*), *флегмáтикъ, хладнокро́вный, равноду́шный, вя́лый, тяжёлый человѣ́къ; **Flegmisty**, -a, -e, *adj.* (pełen flegmy; *cfr.* wozgrzywy), мокро́тный, мокро́тистый, *Eccl. sl.* флегмúстый.

Flejtuch, † **Flajtuch**, -u, *m.*, **Flejtuszek**, -szka, *m.* 1. ко́рпія; v. компрéссъ; 2. flejtuch, (= niechluj, flądra), *нерáха; шлю́ха; замарáха; неопрáтный человѣ́къ; неопрáтная жéнщина; скверна́вецъ; **Flejtuchowaty**, -a, -e, *adj.* неопрáтный; нечи́стый; скверный; замáранный; v. **Niechlujny; Flejtuszyca**, -y, *f.* замарáха; неуми́вка; скверна́вица, скверна́вка, мерзáвка; шлю́ха; нерáха; неопрáтная, нечистоплотная жéнщина.

Flet, -u, *m.* (narzędzie muzyczne dęte), флéйта; свирѣ́ль, свирѣ́лка; сипо́вка; цѣвни́ца; *Eccl. sl.* сопéль; grać na flecie, игрáть на флéйтѣ; игрáть на сипо́вкѣ; игрáть на сопéли; **Fletnia**, -i, *f.* 1. (piszczałka poprzeczna, fletrawers), флейтравéрсъ; флéйта; флéйтка; 2. (w organach rząd piszczałek odgłos fletniczy wydający), флéйты [въ орга́нахъ]; **Fletniczy**, -a, -e, *adj.* флéйтный, флéйточный; **Fletnista**, -y, *f.* флейти́стъ, игрáющій на флéйтѣ; флейтравер-сúстъ, игрáющій на флейтравéрсѣ; **Fletrawers**, -u, *m.* флетравéрсъ.

Flinta, -y, *f.* (z Niem. „Flinte", strzelba, muszkiet), ружьё; v. **Fuzya; Flintownik**, -a, *m.* (fizylier), физелёръ; фузéйникъ; **Flintowy**, -a, -e, *adj.* ружéйный; łoże flintowe, ружéйная ло́жа; rura flintowa, ружéйный стволъ; **Flintpas**, -a, *m.* (bandolet od strzelby), банделёръ, бандульёра, пéревязь у ружья́, ко́жаный ремéнь, надѣвáемый чрезъ плечо́ для ношéнія ружья́, карабúна, пистолéта].

Flis, Flisak, Flisnik, -a, *m.* 1. ло́дочникъ; судовщи́къ; матрóзъ; сплáвщикъ; бурлáкъ; 2. flis, (= flisowski żywot, *etc.*), v. **Flisowstwo**; 3. го́нка, сплáвка лѣ́съ; **Flisować**, *v. a. impf.* (flisem być; spuszczaniem wodą bawić się), быть матрóзомъ, бурлакóмъ, быть сплáвщикомъ; сплáвливать, сплавля́ть лѣ́съ; гони́ть, гнать лѣ́съ, плоты́ по водѣ́; **Flisówka**, -i, *f.* 1. (drwa na wodzie przywiezione), сплавно́й лѣ́съ, сплáвленный лѣ́съ, прúгнанный водо́ю лѣ́съ, пригонéнный плóтами лѣ́съ; 2. v. **Flisowstwo; Flisowski**, -a, -ie, *adj.* матрóвскій; принадлежáщій, свойственный матрóзамъ, сплáвщикамъ, бурлакáмъ; **Flisowstwo**, -a, *n.* (żywot abo stan flisowski), жизнь, состоя́ніе матрóза, сплáвщика.

Fliza, -y, *f.* плúта & плитá.

Flizanka, v. **Fliżanka.**

Flogistyk, -u, *m. Chem.* (z Greck. *φλογιστός*, materya palka, cząstki elementarne ognia, znajdujące się w ciałach), флогистóвъ; горю́чее вещество́; флогистúческое начáло; **Flogistyczny**, -a, -e, *adj.* флогистúческій; воспаля́тельный.

Floader, v. **Fląder, Flądra.**

Flora, -y, *f.* 1. *Myth.* (bogini kwiatów), Флóра, богúня цвѣто́въ; 2. *Com.* (materya, krepa), флёръ; крепъ.

Floren, -a, *m. Numis.* (złoty cudzoziemski, *np.* Reński = 4 złote Pols.), флори́нъ, гу́льденъ, [монéта].

Floresy, -ów, *pl.* (sztuczne figle rysunkowe), искусные рисовáльные по́черки; v. **Floryzować.**

Floret, -u, *m.* (szpada do fechtowania), рапи́ра; **Floretować**, *v. n.* би́ться на рапи́рахъ, фехтовáть.

Floroaty, -a, -e, *adj.* (na kształt flory materyi), флеровúдный, креповúдный, на подо́біе флёра, крéпа.

Floryleglum, v. **Kwiatozbiór, Antologia.**

Floryzować, *v. a. impf.*, **uflorzować**, *v. perf.* (floresy rysować, floresami ozdabiać), кра́сить, украшáть искусными по́черками, фигу́рами; **Floryzowanie**, -ia, *n.* украшéніе искусными по́черками, фигу́рами; травчáтая [*abo* лѝственная] рѣзьбá; рѣзные лѝстья; **Floresowany**, -a, -e, *part. p.* украшéнный искусными по́черками, фигу́рами, укр. травчáтую [*abo* лѝственную] рѣзьбу; (wzorzysty, *qu. v.*), узо́рчатый, съ узо́рами.

Flota, -y, *f.* флотъ, флотúлія; floty wyprawa, кораблеополче́ніе; mała flota = **Flotylla**, -i, *f.* флотúлія; do floty należący = **Flotny**, -a, -e, *adj.* флóтскій.

Fluks, -u, *m. Med.* (flux, *fluxus, rheumatismus*), флюсъ; течéніе; простýда; насмóркъ; ревматúзмъ; fluks ust (= ślinienie), слюнотечéніе, слюнотечéніе; fluks dyssenteryczny (= dyssenterya, dysenterya, *qu. v.*), натýжный понóсъ; слизетечéніе; fluks hemoroidalny (= hemoroidy, krwawnice, *qu. v.*), текýщій геморóй; открúтый геморóй; нарýжный г.; геморóйды; fluks miesięczny (= miesiące, *menstruatio*), мѣ́сячное очищéніе; мѣ́сячное кровоочищéніе; мѣ́сячное;

Digitized by Google

v. Białopłynienie; Fluksowy, Fluksyjny, -a, -e, *adj.* флюсный; простýдный; Fluksya, Fluxya, -yi, *f.* флюксія, флюсъ, ревматизмъ; v. Reumatyzm.

Flukt, -u, *m.*, **Flukta,** *pl.* вóлны (*f. pl.*).

Flus, -u, *m.* 1. v. **Fluks**; 2. *Chem.* флюсъ, плавень; 3. flus (w kartach, wszystkie jednego koloru po sobie idące karty), кáрты съ рáду однóй мáсти.

Fechać, Fechnąć, *v. a.* раздувáть [огóнь].

Fechlarka, -i, *f.* (innych gniewająca, jątrząca, pobudzająca), дразнительница, дразнящая, раздражáющая, приводящая кого въ гнѣвъ; **Fechlarz,** -a, *m.* (innych gniewający), дразнитель, дразнящій, раздражáющій, приводящій кого въ гнѣвъ, насмѣшникъ; **Fechowaty,** v. **Gniewliwy**; **Fechować,** *v. a. impf.* (gniewać kogo, jątrzyć), дразнить, раздражáть, сердить насмѣшками, рассéрживать, надѣвáться, насмѣхáться, трунить, подтрýнивать надъ кѣмъ.

Fechy, -ów, *pl.* 1. (rozpusta, swawola, szaleństwo, figle), грýпки; дурáцкія шýтки; дурáчество; насмѣшки; 2. (czcze gtożby), тщѣтная угрóза, угрозительныя слова; 3. гнѣвъ, злость.

Foka, -i, *f. H. n.* (cielę morskie, *phoca*), тюлѣнь; лахтáкъ; (*phoca vitulina*), нéрпа; - niedźwiedź morski, (*phoca ursina*), морскóй котъ; v. **Lew** (morski).

Folarda, -y, *f.* (ziemia folarska), валяльная [*abo* суконовáльная] глинá; **Folarski,** -a, -ie, *adj.* валяльщичій, валяльщиковъ, валяльный; **Folarz,** -a, *m.* 1. (folusznik, który sukna foluje), валяльщикъ, суконовáлъ; 2. (w górnictwie: ten, który węgle zwozi do pieca lub do fryszerki), ýгольщикъ.

Folderować, *v. a. impf.* 1. - na kogo, (= instygować, nastawać, oskarżać), жáловаться на кого, приносить жáлобу на кого, просить на кого; обвинáть кого, донести на кого; - co (= sądowi donieść), извѣщáть судъ о чѣмъ; 2. (słownie nastawać na kogo, naciérać nań), напускáть словáми на кого; 3. - kogo, (z Niem. „fördern", dopomagać, wspomagać), помогáть; пособлять; оказывать [*abo* доставлять] кособóле; способствовать въ чѣмъ; подкрѣплять; поддéрживать; **Folderowanie,** -ia, *s. n. v.* 1. жáлоба на кого; обвинéніе; донóсъ; *it.* извѣщéніе судá о чѣмъ; 2. словéсный напускъ; 3. помогáніе, пособленіе, способствованіе; подкрѣплéніе; (*cfr.* **Folderować**); **Folderowalk,** -a, *m.* (instygator), обвинитель; доноситель, донóщикъ; извѣтникъ.

Folejze, -a, *n.* (w hutach szklanych: widłowate żelazko, w palik wbite przed warsztatem, na którym piszczal się rychtuje i szkło się ostrzyga, въ стеклянномъ завóдѣ:) вилобáтое [*abo* вилообрáзное] желѣзо, по кóему равнянýтъ и óбрѣзывают стекло.

Folga, -i, *f.* 1. **Folia,** -li, *f.* (z Łac. „*folium*", listeczek metallowy pod kamień drogi podłożony), фóльга, подъ камнéи подстилка; 2. **Folga,** -i, *f. a*) [ulga, ulżenie], смягчéніе, ослáба, ослабленіе, послабленіе, отрáда, облегчéніе, уменьшéніе, утѣшéніе, успокоéніе, утолéніе; *v.* Сноровка (*); *β*) [niedopilnowanie, niebaczność, *qu. v.*], невнимáніе; недосмотрѣніе; неосторóжность; **Folgować,** *v. a. impf.*, po-, z-, s-, u-**folgować,** *v. perf.* 1. (ulżywać), смягчáть, -чить; облегчáть, -чить; унимáть, унять; уменьшáть, -шить; отрáдить; ослаблять, ослабить; умѣрять, умѣрить, укрощáть, укротить; *it.* переставáть, перестáть; утихáть, утихнуть; проходить, пройти; мрóз folguje, стýжа уменьшáется; folgujące lekarstwo, облегчительное лѣкáрство [*abo* срéдство]; 2. (= popuszczać komu, *etc.*), снорáвливать, сноровлять, сноровить; поблажáть, потакáть; потвóрить, потвóрствовать; спускáть, спустить; послаблять, послабить; 3. (= ochraniać, *qu. v.*), щадить; 4. слѣдовать; слýшаться; v. **Stosować** się, **Wzgląd** (mieć); **Folgowanie,** -ia, *n.*, v. **Folga** (2. *a*).

Folia, v. **Folga** (1).

Foliał, Folliant, -u, *m.* (księga całoarkuszowa), фолиáнтъ, печáтная книга въ листъ; **Folio,** *n.* książka *in folio*, книга въ листъ; *fig.* głupiec *in folio*, набитый дурáкъ; дурáкóвъ.

Folować, *v. a. impf.* (wałkować sukno), валять суконó; **Folowanie,** -ia, *n.* валяніе; **Folowany,** -a, -e, *part. p.* вáляный.

Folusz, -a & -u, *m.* (blacharski młyn, do folowania *abo* wałkowania sukna), валяльная мéльница; валяльня; суконовáльня, [мѣсто, гдѣ валяютъ суконó]; **Fluszniczek,** -czka, *m.* (czeladnik folusznikowy), подмастéрье у валяльщика; **Folusznik,** -a, *m.* валяльщикъ, суконовáлъ; **Folusznikowy,** -a, -e, *adj.* валяльщиковъ, принадлежáщій валяльщику; **Folusznować, Folusznowanie,** v. **Folować, Folowanie**; **Foluszowy,** -a, -e, *adj.* (od foluszu), валяльный, относящійся къ валянію; foluszowe narzędzia, валяльныя орýдія.

Folwarczany, Folwarczny, Folwarkowy, -a, -e, *adj.* (od folwarku), фóльверочный, фóльверковый; мýзный; хýторскій; *it.* **Folwarczany, Folwarkowy,** -ego, *s. m.* (zawiadujący folwarkiem, urzędnik, *etc.*), мýзникъ; **Folwark,** -u, *m.*, **Folwarczek,** -czka, *m. dim.* фóльверкъ, фóльверокъ; мýза; хýторъ; усáдьба; помѣстье; дáча.

Folzieć, v. **Sfolzieć, Zagodnieć.**

Fomentacya, -yi, *f.* 1. *Med.* (z Łac. „*fomentatio*", naparzanie, zagrzewanie), припáрка, припáриваніе; 2. (= podusszczenie, *etc.*), подстрекáніе, поджигáніе, побуждáніе, подущéніе, подзадóриваніе, возмущéніе; **Fomentować,** *v. a. impf.* 1. *Med.* (naparzać, zagrzewać), припáривать, прикладывать припáрку къ ...; 2. (= podusszczać), подстрекáть, побуждáть, поджигáть, подущáть, нащáть, задóрить, подзадóривать, возмущáть.

Fomfry, -ów, *pl. f.* капрýзы, причýды, своенрáвіе, упрáмство.

Fontana, -y, *f.*, **Fontanka,** -i, *f. dim.* 1. (z Franc. „*fontaine*", wodoskok, wodocisk, wodorzut), фонтáнъ, фонтáнчикъ, водометъ; 2. (= skrzynia wodna, w którą z rurmusa woda ciecze; czasza nad skrzynią), ящикъ для стóка водý изъ трýбъ; водоёмъ, бассéйнъ.

Fontanella, -i, *f. Med.* (upust, apertura, *qu. v.*), фонтанéль, [гноеточáвая рáна, для врачéбной цѣли сдѣланная на человѣческомъ тѣлѣ], истóчина, зáволока, гноéчка.

Fontaź, Fontanź, -zi, *f.*, **Fontazik, Fontazik,** -a, *m. dim.* (z Franc. „*fontange*", związana na różę tasiemka), фонтáнжъ, бантъ, бáнтикъ изъ лентъ, ýзелъ.

Fora! *interj.* 1. (fort! precz ztąd!) fora! fora ze dwora! вонъ! ступай! прочь отсюда! пошёлъ! убирáйся! прочь! 2. **Fora!** (= *da capo!* drugi raz!) дакáпо! сначáла! снóва! ещё разъ!

Fóra, -y, *s. f.*, v. **Fura.**

Forak, -u, *m.* (z Niem. „Vorbacken", przednią krokę w górnictwie: hak u sań), перéдній крюкъ у сáней.

Forbot, -u, *m.*, **Forboty,** *pl.*, **Forbotek,** -tka, *m. dim.* (koronki), крýжево, крýженцо, *pl.* крýжева.

Fórciany, -a, -e, *adj.* (od fórty), ворóтный, относящійся къ ворóтамъ, отъ ворóтъ, дверный.

Forcować, v. **Forsować.**

Fordan, -a & -u, *m.* (pobór wodny), пóшлина [на судохóдныхъ рѣкáхъ платимая].

Fordyment, Furdyment, -u, *m.* (blacha na główni szpady), чáшка у шпáги, у палашá.

Foremka, v. **Forma.**

Foremność, -ści, *f.* (przystojność, piękność), благопристóйность, (благо-)приличіе, красотá; (regularność), фóрменность, регулярность, правильность, стрóйность, тóчность; **Foremny,** -a, -e, *adj.* 1. (według form lub reguł), фóрменный, формáльный, регулярный, постоянный, стрóй-

Digitized by Google

ный, точный, правильный; foremne słowo, правильный глаголъ; foremna figura, правильная фигура; wielokąt foremny, правильный многоугольникъ; 2. (przystojny), благопристойный, (благо-) приличный; 3. v. Sztuczny, Misterny; -nie, *adv.* правильно, по правиламъ, согласно съ правилами; постоянно; регулярно; форменно.

Foresterya, -yi, *f.* (w klasztorach pokój dla gości wyznaczony), гостиная въ монастыряхъ, комната для пріѣзжихъ.

Forga, v. **Pióropusz, Kita.**

Forlon, v. **Furlon.**

Forma, -y, *f.*, **Formka, Foremka**, -i, *f. dim.* форма; видъ; образъ; фасонъ; образецъ; примѣръ; моделъ; лѣало, лѣало; *Jur.* форма, порядокъ; обрядъ; dla formy, (*pro forma*), для формы; для виду; podług formy, по формѣ; forma rządu, образъ правленія; forma sądowa, судебная форма; w przyzwoitéj formie, по [*abo* въ] надлежащей формѣ; (*in optima forma*), въ лучшемъ видѣ; *Jur. in forma probante*, по формѣ доказательной; forma księgi, (= format), формать; forma półarkuszowa, v. **Kwart**; księga formy arkuszowéj, v. **Foliant, Folial**; forma drewniana guzikowa, деревянка, деревяшечка; forma do wybijania pieniędzy, v. **Stępel**; forma do świec, форма для свѣчъ; свѣчная форма; forma drukarska (= rama, w któréj pismo wkładane ześrubują), форма, ящикъ, рамки; forma papiernicza, ящикъ, въ который льютъ бумажную матерію; forma, *Gramm.* форма, образецъ склоненія, спряженія; *it.* forma, v. **Formularz**; forma (w hucie), фурма, форма.

Formak, -a, *m.* (kamień, w którym forma osadzona), камень, въ который вставлена форма; фурменный камень.

Formalista, -y, *m.* формалистъ, строгій наблюдатель и исполнитель принятыхъ формъ или установленныхъ обрядовъ.

Formalnie, *adv.* формально; по формѣ; въ законномъ порядкѣ; форменно; **Formalność**, -ści, *f.*, **Formalności**, *pl.* формальность, *pl.* формальности; обрядъ, *pl.* обряды; форма суда, порядокъ; **Formalny**, -a, -e, *adj.* (foremny, *qu. v.*, odpowiadający formom, formalnościom, regułom, przepisom; zupełny, ze wszystkiem należyty), формальный, сдѣланный по формѣ или въ законномъ порядкѣ, согласный съ формою; порядочный; точный; правильный, сдѣланный по правиламъ; надлежащій, соотвѣтственный, приличный, совершенный, полный; *it.* торжественный.

Forman, Formanka, v. **Furman, Formal, Formalka.**

Formiarz, -a, *m.* (formierz, który formy robi, rznie), формовщикъ, дѣлающій формы.

Format, -u, *m. np.* księgi, формать, величина книги; **Formaty**, -ów, *pl.* (list świadczący od biskupa do inszéj dyecezyi), засвидѣтельствованная грамота епископа, данная въ другую епархію.

Formiany, -a, -e, *adj.* форменный, сдѣланный по данной формѣ или по опредѣленному образцу; (formowany), формированный, образованный; **Formierski**, -a, -ie, *adj.* (od formierza, *qu. v.*), лѣпильщичій, лѣщичій, формовщичій; formierska nauka, sztuka = **Formierstwo**, -a, *n.* лѣпное искусство; искусство дѣлать формы; пластика; **Formierz**, -a, *m.* (co obrazy na wosku, gipsie wybija), лѣпной мастеръ; лѣщикъ, лѣпильщикъ; формовщикъ, отливающій что-нибудь въ формы; (co formy robi, rzeże), формовщикъ, дѣлающій формы; **Formisty**, -a, -e, *adj.* (kulisty, pełny), шарообразный, шарообразный, полный; **Formka**, v. **Forma**; **Formować**, *v. a. impf.*, **uformować**, *v. perf.* (kształtować, kształcić; *propr. et* °), лѣпить, вылѣплять, вылѣпливать, вылѣпить; формовать, сформовать, снимать форму со слѣпка, отливать въ форму; давать, дать форму; составлять; давать чему-нибудь опредѣленный образъ, видъ; образовать; школить, вышколить; изображать; устроивать; учреждать; наставлять; приводить въ надлежащій порядокъ; формировать; formować korpus wojska, формировать корпусъ войска; formować komu proces o co, заводить съ кѣмъ тяжбу; formować pretensye, v. **Rościć** (pretensye); - **się**, *v. r.* образоваться; формироваться; **Formowanie**, -ia, *n.* формованіе, формовка, отливаніе въ форму; образованіе; наставленіе; изображаніе; соединеніе; формированіе; *Anat.* (miejsce, w którym kości pierwszy początek mają, i w którym dalszy wzrost biorą, zowie się:) punkt kości formowania, (*punctum ossificationis*), точка окостенѣнія; **Formowany**, -a, -e, *part. p.* образованный; *it.* формированный; v. **Formiany**; **Formownik**, -a, *m.* (formujący co), формующій что-нибудь, формовщикъ, отливающій что-нибудь въ формы.

Formuła, -y, *f.* 1. формула; форма; образецъ; formuła przysięgi, формула присяги; 2. *Med.* (= recepta, przepis lekarski), рецептъ; 3. *Mathem.* формула; **Formularz**, -a, *m.* 1. (księga formuły zawierająca), формуляръ; noszyny spisokъ; 2. (zbieracz formuł), собиратель формулъ.

Fornal, -a, *m.* (parobek na wsi od koni), конюхъ, паробокъ деревенскій, фурманъ; **Fornalka**, -i, *f.* 1. (cztery konie wiejskie cugowe), упряжь въ четыре лошади; 2. (żona fornala), жена конюха, фурмана; **Fornalski**, -a, -ie, *adj.* принадлежащій конюху, паробку, фурману, фурманскій.

Fornirować, *v. a. impf.* (u stolarzów: obkładać drzewa cienkiemi deszczułkami), выкладывать цвѣтнымъ деревомъ, набивать фанерками.

Forować, *v. a. impf.*, **wyforować**, *v. perf.* (fora t. j. precz wyganiać), выгонять, выгнать вонъ, прогонять, прогнать; - **się**, *v. r.* убираться, убраться; foruj się! убирайся! пошелъ! v. **Fora!**

Forpoczt, -u, *m.*, **Forpoczta**, -y, *f. Milit.* (v. **Podsłuch, Czata**), форпостъ, отходный [*abo* передовый] караулъ.

Forsa, -y, *f.* (z Franc. „*force*", gwałt, moc, usilenie), сила, власть, насиліе; z forsą, силою; съ насиліемъ; насильно, насильственно; **Forsować**, *v. a. impf.*, s-, **po-forsować**, *v. perf.* (silić, gwałtownie chodzić koło czego), форсировать; ускорать, усиливать противъ обыкновеннаго порядка; употреблять насиліе; принуждать, насильно заставлять; forsować zwierza, (= na umor gonić zwierzę), гнать, травить, затравливать звѣря; - **się**, *v. r.* (silić się), стараться изъ всѣхъ силъ, употреблять всѣ силы [*abo* усиліе].

Forst, Forszt, -u, *m.* 1. (dyl krajny z drzewa wytarty, z jednéj strony z kory nieociosany), горбыль, горбыня, заболонка, [отпиленная съ краю бревна доска]; 2. v. **Forsztowanie; Forstować, Forsztować**, *v. a. impf.*, **zforstować**, *v. perf.* (forstami wykładać), настилать, настлать, выстилать, выстлать потолокъ или полъ горбылями *abo* заболонками; **Forsztowanie**, -ia, *n.* (wykładanie forsztami), настилка, накладка изъ горбылей, изъ горбыня.

Forszlak, -u, *m. Mus.* (z Niem. „Vorschlag", w muzyce, nota mała przy nocie dodana, która zawsze półtonem jest wyższa), форшлагъ, апподжіатура, предударѣніе, придаточная нотка.

Forszpan, -a, *m.* (stangret z konia powożący), кучеръ; *it.* v. **Podwoda.**

Forsztan, -a, *m.*, **Forsztany**, *pl.* (w hucie szklanéj: kamienie przed samemi dziurami, któremi płomień wybucha, leżące), въ стеклянномъ заводѣ: камни, которыми закрываютъ отверстія плавильной печи.

Forsztat, Forsztat, -u, *m.* (materya jedwabna), v. **Saga** (wzorzysta).

Digitized by Google

Forsztelacya, -yi, *f.*, **Forsztelowanie**, -ia, *n.* (z Niem. „Vorstellung", prezentacya i rekomendacya do wyższéj rangi), представленіе къ производству въ чинъ; **Forsztelować**, *v. a. impf.* (prezentować lub przedstawiać z rekomendacyą do wyższéj rangi), представлять къ производству въ чинъ.

Forsztman, v. **Forszpan.**

Forszus, -u, *m.* (z Niem. „Vorschuß", placenie z góry, zadatek, zapomoźka, *etc.*), выдача впередъ; заимообразная выдача; ссуда; **Forszusować**, *v. a.* (z Niem. „vorschießen", z góry płacić, dać zadatek, pożyczyć komu pieniędzy), выдавать, выдать впередъ; давать, дать задатокъ; ссужать, ссудить кого деньгами.

Fort! *interj.* (z Niem. „fort!" precz! fora!) прочь! вонъ! прочь отсюда! пошёлъ!

Fórta, -y, *f.*, **Fórtka**, **Forteczka**, -i, *f. dim.* прикалитокъ, калитка, калиточка; *cfr.* **Wrota**; *Anat.* żyła fórty, (*vena portae*), воротная вена; *it.* **fórtka żołądkowa**; *v. sub*: **Żołądkowy**; *cfr.* **Odźwiernik.**

Forteca, -y, *f.*, **Forteczka**, -i, *f. dim.* (z Włosk. twierdza, miejsce obronne), крѣпость, *dim.* крѣпостца; *Eccl. sl.* фортеца, твердиня, вышеградъ; **Fortecowy**, **Fortecznу**, -a, -e, *adj.* крѣпостный; komendant forteczny, комендантъ, начальникъ крѣпости.

Fortel, † **Fortyl**, -u, *m.* 1. † fortel, (z Niem. „Vortheil", zysk, korzyść, pożytek), польза, выгода, барышъ; 2. (= przemyślny i skuteczniejszy sposób robienia czego; sztuka, przemysł w obchodzeniu się z kim, chytrość, *etc.*), спорóбка, ловкость; уловка, ухватка, увертка; замашка; проделки (*pl.*); проиирство; крючёкъ; хитрость; лукавство; fortelem się wykręcać, крючкотворствовать, лукавствовать; лукавить, хитрить; **Fortelnie**, *adv.* искусно, хитро, лукаво, проиирливо, коварно; **Fortelnik**, -a, *m.* (fortelów i podejścia pełen, chytrzec), коварный, проиирливый, лукавый, хитрый, крючкотворецъ, каверзникъ, интриганъ, клаузникъ; **Fortelność**, -ści, *f.* (chytrość, sztuczność, podstępność), искусство, хитрость, лукавство, проиирство, коварство, продѣлка; v. **Fortel** (2); **Fortelny**, -a, -e, *adj.* (sztuczny, przemyślny, podejścia pełen, chytry), искусный, хитрый, лукавый, коварный, проиирливый.

Fórtka, v. **Fórta.**

Fortuna, -y, *f.* 1. *Myth.* (bogini dobrego mienia), фортуна, богиня счастія; 2. (los nami rządzący; szczęście; szczęśliwe powodzenie), судьба; рокъ; участь; счастіе; благосостояніе; благополучіе; колесо fortuny, колесо фортуны, колесо счастія, превратность счастія; 3. (= bogactwo, majętność), богатство, имѣніе, имущество, благосостояніе; 4. fortuna, (gra), v. **Faryna**; **Fortunarz**, v. **Farynarz**; **Fortunat**, -a, *m.* (bogacz), богачъ, богатый человѣкъ; **Fortunatka**, -i, *f.* (bogaczka), богачка, богатая женщина; **Fortunić**, *v. a. impf.*, po-, u-**fortunić**, *v. perf.* (szczęścić, zdarzyć), благословлять, -вить, надѣлять счастіемъ, имуществомъ; - się, *v. r.* (szczęścić się), счастливиться, удавать-ся; **Fortunka**, -i, *f. dim.* 1. (dostateczek, *etc.*), небольшое имѣніе, имущество; достаточекъ; 2. (gra), фортунка [игра]; **Fortunny**, -a, -e, *adj.* благополучный, счастливый.

Fórtyan, -a, *m.* (fórty *np.* klasztornéj pilnujący, odźwiernik klasztorny, въ монастырѣ) привратникъ, дверникъ, придверникъ, вратарь; **Fórtyanka**, -i, *f.* привратница, вратница.

† **Fortyczny**, v. **Fartyczny.**

Forty-fikacya, -yi, *f.* фортификація; укрѣпленіе; -**fikacyjny**, -a, -e, *adj.* фортификаціонный, относящійся къ фортификаціи; -**fikować**, *v. a. impf.*, **ufortyfikować**, *v. perf.* (umacniać, obwarować), укрѣплять, укрѣпить [мѣсто, городъ].

Forum, *n. indecl.* форумъ; судилище, судебное мѣсто; подлежащій судъ; свойственный, надлежащій судъ.

Foryś, -sia, *m.*, **Forysiek**, -ska, *m.*, **Forytarczyk**, -a, *m. dim.* форрейторъ, вершникъ; **Forytarski**, -a, -ie, *adj.* форрейторскій; **Forytarz**, -a, *m.* 1. v. **Foryś**; 2. сопутствователь; **Forytować**, *v. n.* 1. ѣхать, быть форрейторомъ; 2. сопутствовать; способствовать.

Forzac, -u, *m.* (z Niem. „Vorsatz", sztuka z gliny, zamykająca okno w piecu szklarskim, въ стеклянномъ заводѣ:) глиняная заслонка, закрывающая отверстіе печи.

Fosa, -y, *f.* (z Łac. „*fossa*", rów), ровъ, канава, яма.

Fosfor, -u, *m.* (*phosphorus*), фосфоръ; **Fosforan**, -u, *m.* фосфорнокислая соль; **Fosforowy**, -a, -e, *adj.* фосфорный; **Fosforyczny**, -a, -e, *adj.* фосфорическій; **Fosforowatый**, -a, -e, *adj.* фосфороватый.

Foszki, -szek, *pl. dim.*, v. **Fochy**, **Figle**, **Figielki**, **Sztuczki.**

Fotel, -u, *m.* (z Franc. „*fauteuil*", krzesło), кресло, *pl.* кресла.

Foxal, -u, *m.* (z Angiel. „*vauxhal*", zabawa wieczorna ogrodna), вечерное собраніе въ саду; вокзалъ.

† **Foza**, † **Fuza**, -y, *f.*, v. **Sposób**, **Kształt**, **Model.**

Frabuga, v. **Frambuga.**

Fracht, **Frachtowy**, v. **Frocht**, **Frochtowy.**

Fraczek, -czka, *m. dim.* (v. **Frak**), фракъ; **Fraczkowy**, -a, -e, *adj.* фрачный.

Frajbiter, **Frejbiter**, -a, *m.* (z Niem. „Freibeuter", rozbójnik morski; kaper morski), каперъ; морской разбойникъ; пиратъ; корсаръ.

Frak, -u, *m.* фракъ, [мужская одежда Французского покроя].

Frakcya, -yi, *f. Arithm.* (łamana liczba, *etc.*), ломаное число; дробное число; дробь; *v.* четъ.

Frakt, -u, *m. Mus.* (łamanie głosu), переливъ голоса.

Fraktarz, **Fraktarz**, -a, *m.* снедятóръ; отправляющій товары; v. **Faktor.**

Framboga, **Frambuga**, **Framuga**, **Frabuga**, -i, *f.* 1. (obłączyste sklepienie), сводъ, арка́да; рядъ арокъ; 2. (macloch, miejsce wolne w murze dla postawienia czego), ниша; **Frambuźka**, -i, *f.* (macloszek), малая ниша.

Framuźka, v. **Farmuźka.**

Framza, v. **Frendzla**, **Frędzla.**

Franca, -y, *f.* (dworska choroba, ospa dworska, weneryczna zaraza), *Eccl. sl.* франки, нечисть; венерическая болѣзнь, любострастная болѣзнь, сифилисъ.

Francik, -a, *m.*, **Franciszek**, -szka, *m. dim.* (v. **Frant**), франтикъ.

Franciszkan, -a, *m.* (zakonnik), францискáнецъ, францискáнскій монахъ; **Franciszkanka**, -i, *f.* (zakonnica), францискáнская монахиня; **Franciszkański**, -a, -ie, *adj.* францискáнскій.

Francowacieć, *v. n. impf.*, **zfrancowacieć**, *v. perf.* (francowatym zostawać), заразиться венерическою болѣзнію; **Francowaty**, -a, -e, *adj.* (od francy, francowy), венерическій, сифилитическій; имѣющій венерическую болѣзнь.

Francuzki, -a, -ie, *adj.* Французскій.

Franmason, -a, *m.* (= farmazon, *qu. v.*, wolny mularz, *etc.*), масонъ, принадлежащій къ масонству; **Franmasonerya**, -yi, *f.* (wolne mularstwo, towarzystwo franmasońskie), масонство; **Franmasoński**, -a, -ie, *adj.* масонскій; franmasońska loża, масонская ложа.

Frant, -a, *m.*, **Francia**, *pl.* франтъ, щеголь; шутъ, скоморохъ, скомрахъ, плутишка; хитрецъ, лукавецъ; плутъ, плутецъ, мошенникъ, пѣльма, шишимора, мытарь; **Frantostwo**, **Frantowstwo**, -a, *n.* франтовство, щегольство; скоморошество; хитрость, лукавство, притворство;

Digitized by Google

плутовствб, мытарство, мошенничество, шельмовствб, шиньморство; **Frantowny, Frantowaty**, -a, -e, *adj.* (tartowny), мутлявый; (sztuczny, chytry), хитрый, лукавый, проницательный, коварный; v. **Frantowski**; **Frantować**, *v. n. impf.*, (frantowstwo stroić), мошенничать, смошенничать, плутовать, бездельничать, шиньморить; **Frantówka**, -i, *f.* (kobieta frantowska), франтяха; плутовка, обманщица, мытарка, шельма; **Frantowski**, -a, -ie, *adj.* франтовскій, щеголеватый; хитрый, лукавый, проницательный, коварный; плутовскій, плутоватый, шельмовскій; *it.* мутлявый.

Frasobliwość, Frasowliwość, -ści, *f.* безпокойство; склонность къ грусти; грустливость, тоскливость, унылость; **Frasobliwy, Frasowliwy, Frasowny, Frasowaty, Frasowity**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* (pełen frasunku lub zgryzoty), кручинный, одержимый печалію, горестный, грустный, грустливый, унылый, тоскливый, печальный, опечаленный, огорченный; **Frasować**, *v. a. impf.*, u-, z-**frasować**, *v. impf.* (gryźć kogo, troskać, kłopotać kogo), кручинить, кручинивать, печалить, опечаливать, огорчать, оскорблять, -бить, безпокоить; - **się**, *v. n.* кручиниться, грустить, горевать, скорбѣть, тосковать, тужить о чёмъ, печалиться, сокрушаться.

Frasunek, -nku, *m.* кручина, печаль, грусть, тоска, скорбь; горесть, прискорбіе, огорченіе.

Frasza, -i, *f.*, **Fraszeczka**, -i, *f. dim.* малость; ничтожная вещь; дрянь; игрушка; безделица; безделка; пустяки (*pl.*); fraszki, *pl.* мелочь; *it.* подробности; to nie fraszka, єто не безделица; єто не шутка.

Frater, -tra, *m.* (z Łac. *frater*, brat, tytuł, który dają w klasztorach zakonnikom), фратеръ, [братъ, монахъ]; *v.* Послушникъ.

Fraucmer, Frauncymer, Fraucymer, † **Froncymer**, -eru, *m.* (z Niem. „Frauenzimmer", *i. e.* Zimmer für Frauen *etc.*, miejsce, pomieszkanie dla kobiet, dwór panieński składających), женская комната для прислуги; *it. collect.* (osoby dwór panieński składające), придворный штатъ женскаго пола; *it.* † Fraucymer, (z Niem. „Frauenzimmer", *i. e.* Frauenspersion, kobieta, białogłowa), женщина.

Fraza, Frazesa, -y, *f.*, **Frazes**, -u, *m.*, **Frazeska**, -i, *f. dim.* (z Greck. ἡ φράσις, w gramatyce i w krasomowstwie znaczy: sposób mówienia), фраза, словоизраженіе; изреченіе; **Frazeologia**, -ii, *f.* (budowa okresów, zdań), фразеологія.

Frebra, v. **Febra**.

Fregata, -y, *f.* 1. (z Franc. *frégate*, okręcik wojenny, mający jedno piętro, osadzony armatami od 16 do 25), фрегатъ, [военное судно, похожее на корабль, съ однимъ закрытымъ батареемъ]; 2. *H. n.* fregata, (ptak, *pelicanus aquilus*, *trachypetes aquila*), фрегатъ-орелъ; фрегатта орлиная.

Frej, Frejbiter, Frejerz, *etc.*, v. **Fryj, Frajbiter, Fryjerz**, *etc.*

Frez, v. **Fryz**.

Frędzla, Fręzla, Frandzla, -i, *f.*, † **Frama**, -y, *f.*, **Frężelka**, -i, *f. dim.* бахрома, бахромка, бахромочка; мохоръ, мохорокъ; **Frędzlarka**, -i, *f.* (robiąca frędzle), бахромщица, дѣлающая бахрому; **Frędzlarz**, -a, *m.* (robiący frędzle), бахромщикъ, дѣлающій бахрому; **Frężlować, Frędzlować**, *v. a. impf.*, **obfrężlować**, *v. perf.* (frężlą bramować), бахромить, обшивать бахромою, **Frężlowanie, Frędzlowanie**, -ia, *n.* (bramowanie frężlą), обшиваніе бахромою; **Frędzlowany, Frężlowany**, -a, -e, *part. p.* обшитый бахромою; **Frędzlowy, Frężlowy**, -a, -e, *adj.* бахромный; бахромчатый.

Frocht, Frokt, Fracht, -u, *m.* (z Niem. „Fracht", zapłata za przewiezienie towaru z jednego miejsca na drugie), фрахтъ; фрахтовыя деньги; плата [*abo* деньги] за перевозъ [*abo* за провозъ]; (= ładunek, towary ładowane), грузъ, кладь, клажа, поклажа; **Frochtowy, Frachtowy**, -a, -e, *adj.* фрахтовый; frochtowy list, накладная; росписъ клажи; накладная на товары; *it.* объявленіе [*abo* свидѣтельство] отъ корабельщика о полученныхъ для отвоза на кораблѣ товарахъ.

Fraktarz, -a, *m.* 1. v. **Fraktarz, Faktor**; 2. (solny faktor), солянбй приставъ.

Froncymer, v. **Fraucmer**.

Front, -u, *m.* (czoło np. wojska), фронтъ, фрунтъ, строй [войска]; front domu, лицо; лицевая сторона; фасадъ; **Frontowy**, -a, -e, *adj.* фронтовый, фрунтовый.

Fronton, -u, *m. Archit.* фронтонъ, щипецъ; **Frontonowy**, -a, -e, *adj.* фронтонный.

Frotyer, -a, *m.* (z Franc. *frotteur*, gladziciel posadzki), полотеръ; **Frotyerski**, -a, -ie, *adj.* полотерскій.

Fruczeć, *v. n. impf.* ворчать.

Fruczka, v. **Fryga**.

Frukt, -u, *m.*, **Frukta**, *pl.* плодъ, фруктъ, *pl.* плоди, фрукты; овощъ; **Fruktowy**, -a, -e, *adj.* фруктовый & фруктовый; плодовый; овощный.

Fryc, -a, *m.*, **Frycaszek**, -szka, *m.* необтынный, несвѣдущій человѣкъ; новикъ, новичекъ; **Frycować**, *v. a. impf.* насмѣхаться надъ новичкомъ.

Frycówka, -i, *f.* проба, образчикъ; *fig.* frycówkę komu sprawić, * попотчивать; задать кому хорошенько.

Fryerka, Fryerstwo, Fryers, v. **Fryjerka, Fryjerstwo, Fryjerz**.

Fryga, -i, *f.* (fruczka, kraglica, wartałka, bąk, cyga), волчокъ; вертушка; юла; кубарь; **Frygać**, v. **Furtać, Fruczeć**.

Fryj, -ja, *m.* 1. v. **Fryjerz**; 2. **Fryj**, -ju, *m.*, **Fryje**, -jów, *pl.* волокитство; кокетство; любовная связь; **Fryjerka, Fryerka, Frejerka**, -i, *f.* (nierządnica, gamratka, zalotnica), непотребная женщина; любодѣйка; блудница; охотница до любовныхъ связей; любовница; кокетка; **Fryjerski, Fryerski**, -a, -ie, **Fryjowny**, -a, -e, *adj.* (zalotniczy, gamracki), кокетскій, любовный; любодѣйный, блудный; волокитный; **Fryjerstwo, Fryerstwo, Frejerstwo**, -a, *n.* волокитство; v. **Fryj** (2); **Fryjerz, Fryerz, Frejerz**, -a, *m.* волокита, любовникъ, любодѣй; *v.* женихъ.

Fryjor, Fryor, -u, *m.* (z Niem. „Frühjahr", wiosna, весна), весеннее судоплаваніе, весеннее переплаваніе.

Frykas, -u, *m.* (z Franc. *fricassée*, potrawa z różnego mięsa, *etc.*), фрикассе.

Frykcya, -yi, *f.* (tarcie, *etc.*), треніе; втираніе; натираніе.

Frymarcznik, -a, *m.* (zamieniacz), мѣновщикъ; торгашъ; **Frymarczyć**, *v. a.* (zamieniać), мѣнять, смѣнять, обмѣнивать; **Frymark**, -u, *m.* (zamiana), мѣна, обмѣна, обмѣнъ, размѣна, размѣнъ; мѣновой торгъ.

Fryor, v. **Fryjor**.

Frysz, (z Niem. „frisch", chytry, chyżo, żwawo, żywo), живой, проворный, поворотливый, расторопный, веселый, бодрый; *adv.* живо, проворно, расторопно, весело, бодро.

Fryszerka, -i, *f.* (z Niem. „Frischheerd", piec, w którym żelazo surowe przewarzają i czyszczą, = **fryszerski piec**), фришгердъ, обжигальня, кричный горнъ, возстановительный горнъ; **Fryszerz**, -a, *m.* обжигальщикъ; плавильщикъ; **Fryszować**, *v. a. impf.* фришевать; обжигать; **Fryszowanie**, -ia, *n.* фришеваніе; возстановленіе.

Frysztt, -u, *m.* 1. (z Niem. „Frist", odwłoka w prawie), срокъ; отсрочка; нарокъ; 2. (w górnictwie: wyznaczone miejsce do szybu), мѣсто, назначенное за шахту; 3. (zawieszenie broni), перемиріе; **Frysztować**, *v. a. impf.* (miejsce na szyb wyznaczać), назначать мѣсто на шахту; **Frysztowy**, -a, -e, *adj.* (od frysztu), срочный.

Digitized by Google

Frytata, -y, *f.* (jaja w maśle rozpuszczone i na węglach piecsone), яица, жаренна въ масѣ.

Frytta, Fryta, -y, *f.* фрѣтта, фрѣта; **Frytowy**, -a, -e, *adj.* фрѣтовый; **frytowy piec**, фрѣтовая печь; стеклоплавильная печь.

Fryz, -u, *m.* *Archit.* (średnia część belkowania), фризъ, [часть вѣнчика между архитравомъ и карнизомъ].

Fryzer, Fryzyer, Fryzowalk, -a, *m.*, **Fryzerek**, -rka, *m.* *dim.*, **Fryzewiczek**, -czka, *m.* *dim.* парикмахеръ, волосочесатель, волосочесъ; **Fryzerka**, -i, *f.* волосочесательница; *id.* жена парикмахера; **Fryzować**, *v. a. impf.*, z-, **u-fryzować**, *v. perf.* убирать, убрать, причесывать, -сать кому голову; убирать, убрать волосы на головѣ; дѣлать, сдѣлать прическу; **Fryzura**, -y, *f.*, **Fryzurka**, -i, *f.* *dim.* прическа; уборка волосъ; фризура; *id.* v. **Kędzierzawość**.

Fryzle, -i & -ów, *pl.* *Med.* (*miliaria*, *febris miliaria*, krostecki prosianemu ziarnu podobne), просовидная сыпь; лихорадка съ просовидною сыпью; - czerwone, горячка съ пятнами.

Fuga, -i, *f.* 1. (z Niem. „Fuge", złobek, *etc.*, v. **Falc**), пазъ, впемка, вѣдолбка, закрой; фальцъ; 2. fuga (w muzyce), фуга; v. **Fugować**.

Fugassy, -ów, *pl.* *Fortf.* фугасъ, фладерминa; *v.* Piece, piecyki podkopowe *sub*: **Piec, Piecyk**.

Fugować, *v. a. impf.*, po-, z-**fugować**, *v. perf.* (fugami spajać; fugi wytrzynać), фуговать, сфуговать; пазить, запазить; **Fugowanie**, -ia, *n.* 1. фуговка; пазѣніе; пазовка; hebel do fugowania, пазило, пазникъ, фугъ-гобель, пазлофуганокъ; 2. v. **Fuga**.

Fuj! *interj.* (pfe!) фуй! фу! тьфу!

Fujara, -y, *f.*, **Fujarka**, -i, *f.* *dim.* (flet, fletnia, *qu. v.*, piszczałka), флѣйта, флѣйтка, флѣйточка; свирѣль.

Fuk, -u, *m.*, **Fukanie**, -ia, *n.* брань, ругательство, крикъ, бранные, ругательные, поносительные слова; **Fukać**, *v. a. impf.*, **Fuknąć**, *v. semelf.*, **zfukać**, *v. perf.* (gromić kogo, lżyć, z trzaskiem lajać), бранить, выбранить, ругать, ругнуть, кричать; fukać, fuknąć na kogo, кричать, закричать на кого; возмнять на кого; напуститься на кого; **Fukanie, Fukulęcie**, v. **Fuk**, **Gromienie**; **Fukliwy**, -a, -e, *adj.* (skłonny do fukania), бранливый, склонный къ бранѣ; сварливый & сварливый, сердитый; вспыльчивый, горячій; -wie, *adv.* бранливо, съ бранью.

Fukiel, -kla, *m.* (z Niem. „Faustl", uderzenie piazem), фухтель; **Fukiewać**, *v. a.* давать, дать кому фухтелей; наказывать, -зать кого фухтелями.

Fularz, v. **Folarz**.

Fulminować, v. **Piorunować**, **Fukać**.

Fum, -u, *m.*, **Fumik**, -a, *m.* *dim.* 1. (dym, wyziew, para, *qu. v.*), дымъ, паръ, испаренне; 2. *fig.* fum, *pl.* fumy, (wiatr, próżna rzecz, szum, próżność, dym), *дымъ, вѣтръ, суета, тщета, тщеславіе, мечта, пустое; v. **Szum**.

Fumigacya, -yi, *f.*, v. **Kadzenie**.

Fumel, -mla, *m.* (u szewców: drewienko wyrznięte do gładzenia podeszwy), гладило, гладилка.

Funcik, -a, *m.* *dim.* (v. Funt), фунтикъ.

Fundacya, -yi, *f.* (założenie), фундація; основаніе; учрежденіе; установленіе; *id.* завѣщаніе, духовная; **Fundacyjny**, -a, -e, *adj.* фундаціонный.

Funda-ment, -u, *m.* фундаментъ & фундаментъ; основаніе; v. **Grunt**; założyć fundament, положить основаніе; **-mentalnie**, *adv.* (z fundamentu, na fundamencie, z gruntu, gruntownie), фундаментально, основательно, съ основаніемъ; **-mentalność**, -ści, *f.* фундаментальность, основательность, точность; **-mentalny**, -a, -e, *adj.* фундаментальный, основательный, точный; **fundamentalne prawo**, v. **Kardynalne**.

Fundator, -a, *m.* (założyciel, zakładacz, *qu. v.*), фундаторъ, основатель, учредитель, установитель; ктиторъ; v. **Nadawca**; **Fundatorka**, -i, *f.* основательница, учредительница, установительница; **Fundatorski**, -a, -ie, *adj.* принадлежащій фундатору, основателю; ктиторскій.

Fundować, *v. a. impf.*, **ufundować**, *v. perf.* основывать, основать; учреждать, учредить; установлять, -вить; *id.* v. **Gruntować**; - się, *v. r.* основываться, основаться на чѣмъ; - się w co, (= opatrzyć się w co), снабжаться, снабдѣваться, снабдѣться; **Fundowniczka, Fundownik**, v. **Fundatorka, Fundator**.

Fundusz, -u, *m.* фундушъ; капиталъ; доходъ; заведеніе; недвижимое имѣніе и доходы съ него; **Funduszowy**, -a, -e, *adj.* (od funduszu), фундушевый; относящійся или принадлежащій къ фундушамъ.

Funkcya, -yi, *f.*, **Funkcyjka**, -i, *f.* *dim.* исправленіе должности; должность; отправленіе; дѣло; *Mathem.* функція.

Funt, -a, *m.* 1. фунтъ; пол funta, полфунта; ćwierć funta, четверть фунта; funtami, фунтами; по фунтамъ; 2. † funt, (= dar przyrodzony, talent), *даровѣніе, талантъ; **Funtówka**, -i, *f.* *Artill.* однофунтовое орудіе; *id.* фунтовое ядро; **Funtowy**, -a, -e, *adj.* фунтовый, (-вой); funtowy gwicht, фунтовая гиря; фунтовикъ; funtowa skóra, пумна; подошвенная кожа.

Fura, **Fóra**, -y, *f.* 1. (z Niem. „Fuhr", wóz jeden czego, *abo* wożenie, *etc.*), фура; возъ, *dim.* возикъ; повозка; телѣга; подвода; 2. fura, (myto od fury), v. **Furlon**.

Furaż, -u, *m.* *Milit.* (z Franc. *fourrage*, pastwa dla koni wojskowych, *etc.*), фуражъ, кормъ для лошадей; **Furażerka**, -i, *f.* (czapka), фуражка, [шапка]; **Furażować**, *v. a.* (z Franc. *fourrager*, furaż zbierać), фуражировать, добывать фуражъ; **Furażowanie**, -ia, *n.* фуражированіе, фуражировка; **Furażowy, Furażny**, -a, -e, *adj.* фуражный, относящійся къ фуражу; **Furażyer**, -a, *m.* фуражиръ, воинъ отряженный для добытія фуража; **Furażyerski**, -a, -ie, *adj.* фуражирскій.

Furda, -y, *f.* (bagatela, frasska, bzdura, *qu. v.*), малость; бездѣлка; бездѣлица; пустое; пустяки (*pl.*); вздоръ.

Furdyment, v. **Fordyment**.

Furfant, Furfanterya, v. **Frant, Frantowstwo**.

Furka, -i, *f.* *dim.* (v. fura), фурочка, небольшая фура, повозка.

Furlon, -u, *m.* (z Niem. „Fuhrlohn", myto od fury), плата за провозъ; вывозное; фрахтъ; плата фурману.

Furman, -a, *m.*, **Furmanek**, -nka, *m.* *dim.* (z Niem. „Fuhrmann", woźnica), фурманъ; извощикъ; извощикъ; возникъ; возничей, возница; кучеръ; *Astron.* возничей; архтуръ; v. **Niedźwiedziestróż**; **Furmańczyk**, -a, *m.* (parobek furmański), паробокъ, работникъ у фурмана или извощика; **Furmanić**, *v. n.* (furmanem być, wozić), извозничать; заниматься извозомъ; быть фурманомъ; **Furmanka**, -i, *f.* 1. (żona furmana), жена фурмана, ж. извощика; 2. извозъ; v. **Furmaństwo**; 3. упряжь, запряжка; четверка (запряженныхъ лошадей); **Furmański**, -a, -ie, *adj.* фурманскій; извощичій, извозничій; извозничій, возничій; **Furmaństwo**, -a, *n.* (stan furmański, *etc.*), состояніе фурмана, извощика; извозничанье; извозный промыселъ; извозничество; *collect.* (= furmani), фурманы, извощики.

Furstus, -u, *m.* (z Niem. „Vorstoß", w górnictwie: kruszec jeszcze nie do końca oczyszczony), ещё не совершенно очищенная руда.

Furta, Furtka, Furtyan, v. **Fórta, Fórtka, Fórtyan**.

Furtać, *v. a. et n.* дѣлать шорохъ, шумъ; ворчать, бурчать;

Digitized by Google

Furtawka, -i, *f.* (wartalka, fryga, cyga), волчёкъ; кубáрь; юлá.

Furwach, -u, *m.* (z Niem. „Vorwacht", przednia straż), передовáя стрáжа.

Furya, -yi, *f.* 1. *Myth.* Фýрія; 2. *fig.* фýрія, злáя, неистовая жéнщина; 3. (= zapalczywy gniéw), вспы́льчивость; запáльчивость; ярость; неистовство; бѣшенство; v. **Wściekłość**; **Furyat**, -a, *m.* (człowiek zapalczywy, wściekły), горячка, зажóга, горячій, вспы́льчивый, запáльчивый человѣ́къ, злой, неистовый человѣ́къ.

Furyer, -a, *m.* *Milit.* фурьéръ; **Furyerski**, -a, -ie, *adj.* фурьéрскій.

Furyować, v. **Bestwieć**, **Rozzłościć się**.

Fus, **Fusy**, v. **Fuz**.

Fuszer, -a, *m.* (z Niem. „Pfuscher", partacz), кропáльщикъ; пачкýнъ; плохóй мастерóвой; **Fuszerować**, *v. a.* кропáть; пáчкать.

Futerał, -u, *m.*, **Futeralik**, -a, *m.* футлáръ, футлярчикъ, футлярецъ, влагáлище, коробочка, я́щичекъ; robiący futerały, футлярщикъ, дѣлающій футляры, футлярный мастеръ.

Futro, -a, *n.*, **Futerko**, -a, *n.* *dim.*, **Futra**, *pl.* 1. шýба, *dim.* шýбка; мѣхъ, *pl.* мѣхá; пушь; мягкая рýхлядь; скорá; futrem podszywać, пушить, подшýшивать, подпушáть, -шить, подшивать мѣхомъ; 2. futro od drzwi lub okna, коробка у дверéй или окнá; v. **Futrowanie** (2); **Futrować**, *v. a. impf.* 1. (podszywać, zwłaszcza futrem), подшивать, -бить, подшивать, -шить мѣхомъ, пушить, подшýшивать, -шать, -шить; 2. v. **Powlekać** (czém); 3. (sadzić kamieniem, drzewem ściany, tafiować), выкáдывать, выложить кáмнемъ; обшивать, -шить доскáми; обшивать столярною рабóтою; обивать, обить панéлями; **Futrowanie**, -ia, *n.* 1. подшивáніе, подбивка, подшиваніе мѣхомъ; 2. вы́кладка кáмнемъ; обшивка доскáми, обивáніе доскáми, панéлями; v. **Tafiowanie**; **Futrowizna**, -y, *f.* (futra), мѣхá; мягкая рýхлядь; пушь; **Futrzany**, -a, -e, *adj.* мѣховóй, пушнóй; towar futrzany, мѣховóй товáръ; пушнóй товáръ.

Futyniec, v. **Flutyniec**.

Fuz, **Fus**, -u, *m.*, **Fuzy**, **Fusy**, *pl.* осáдка; осáдокъ; отстóй; подбки (*pl. m.*); [кофéйная] гýща; fuz pozostały na spodzie stopionego masła, мáсляныя вы́токи (*pl. f.*); **Fuzowy**, **Fusowy**, -a, -e, *adj.* подóнный, подóночный.

Fuza, -y, *f.* (nota muzyczna z główką, jakie są ćwierciowe, półćwierciowe, i same najkrótsze i najprędsze), музыкáльная нóта какъ: четвертная, осмерична [*abo* осмидóльная], шестнадцатидóльная и т. д.

Fuzowy, v. *sub*: **Fuz**.

Fuzya, -yi, *f.*, **Fuzyjka**, -i, *f.* *dim.* (flinta, strzelba), фузéя, фузéйка, ружьé; **Fuzyjny**, -a, -e, *adj.* фузéйный.

Fyn, v. **Fin**.

G.

Gabać, *v. a. impf.* безпокóить; дразни́ть; v. **Drażnić**; **Gabacz**, -a, *m.*, v. **Drażniciel**; **Gabanie**, -ia, *n.* безпокóеніе; дразнéніе; задирáніе.

Gąbczastość, **Gąbczasty**, v. **Gębczastość**, **Gębczasty**.

Gabela, -i, *f.* (Łac. *gabella*; Franc. *gabelle*, cło, pobór, podatek na sól), пóшлина съ сóли [*abo* на соль].

Gabinet, **Kabinet**, -u, *m.*, **Gabinecik**, -a, *m.* *dim.* кабинéтъ, *dim.* кабинéтецъ; gabinet naturalny, кабинéтъ рѣдкостей [натурáльной исторіи]; Kabinet Wiedeński, Berliński, Кабинéтъ Вѣнскій, Берлинскій; **Gabinetowy**, -a, -e, *adj.* кабинéтскій; кабинéтный; gabinetowe interesa, кабинéтскія дѣлá; sekretarz gabinetowy, кабинéтскій секретáрь; секретáрь Тáйнаго Совѣта; wojna gabinetowa, (*t. e.* gabinetów dworskich *abo* dworów), v. **Negocyacya**.

Gąbka, -i, *f.* гýбка; v. **Gębka**; **Gąbkowaty**, **Gąbkowy**, v. **Gębkowaty**, **Gębkowy**, **Gębczasty**.

Gablotek, -tka, *m.* (deszczułka do ściany z góry przybita, żeby na niéj co postawić), пóлка; дощéчка прикрѣплéнная къ стѣнѣ ребромъ для поклáжи чего-либо.

Gąbr, v. **Ząbr**.

Gać, -ci, *f.* 1. фашúна, *pl.* фашúны; хвóростъ; прýтья; 2. gać, *pl.* gacie, (pomost z faszynów w pęki wiązanych), гать; v. **Gacić**.

Gacek, -cka, *m.* *H. n.* (*vespertilio*, nietopérz, latopérz), кожáнъ, нетопи́ръ, летýчая мышь.

Gach, -a, *m.* волокúта; ночнóй гулáка; **Gachować**, *v. n.* мотáть по ночáмъ; волокúтствовать; гоняться за дѣвушками; дѣлаться волокúтою; съ лишкомъ наряжáться; **Gachowanie**, -ia, *n.*, **Gachowstwo**, -a, *n.* волокúтство; гулúнье по ночáмъ; **Gachowski**, v. **Birbantski**.

Gacić, *v. a.* (gacią pomościć; v. **Gać**), гатúть, дѣлать дорóгу и проч. изъ хвóросту.

Gacie, -i & -ców, *pl.* (gatki, *qu. v.*), гáщи [*Eccl. sl.*], портки́, подштáнники.

Gad, -u, *m.*, **Gady**, *pl.* [*propr. et* *], гадъ, *pl.* гáды; гáдина; пресмыкáющееся животное; * гáдина; свóлочь; сбродъ негóдныхъ людéй; v. **Gadzina**.

Gada, -y, *f.* (piętro, *qu. v.*), áрусъ, этáжъ.

Gadać, *v. a. impf.* говорúть; разговáривать; бесѣдовать; бáять; калякать; болтáть; говорúть вздоръ; gadać ni w pięć, ni w dziewięć, говорúть безъ тóлку; болтáть; молóть вздоръ; молóть чепухý; говорúть, что на языкъ попадётъ; говорúть безсмúсленно; gada ni w pięć, ni w dziewięć, онъ болтáетъ, самъ не знáетъ что; §. chętnie o tym (tém) gadamy, co miłujem z chuci, (= co w serce, to i na języku), онъ избýтка сéрдца устá глаголютъ; *it.* jemu gadać o tém, toż samo, jak o wilku żelaznym, = głuchemu gadać, (= groch na ścianę rzucać), говорúть по пустóму; §. głuchóму служúть обѣдню; gadać na kogo, наговáривать на кого, оговáривать кого, навѣтничать на кого, осуждáть, охуждáть, порицáть кого; клеветáть на кого; **Gadactwo**, -a, *m.*, v. **Gadanie**, **Gadanina**; **Gadacz**, -a, *m.* (świegot, *qu. v.*), говорýнъ; болтýнъ; *it.* (przegadywający się z kim, spierający się o co), совопрóсникъ, спóрщикъ, состязáтель; **Gadaczka**, -i, *f.* (świegotka, *qu. v.*), говорýнья; болтýнья; **Gadanie**, -ia, *n.* разговóръ, бесѣдованіе; тóлки (*pl.*); бáяніе; болтáніе; калякáнье; (słowny spór), словопрѣ́ніе, словéсное состязáніе; 2. v. **Zgadywanie**; **Gadanina**, -y, *f.* (świegotanie, próżne słowa), говорня́; болтовня́; болтáніе; калякáнье; калякú (*pl.*); пустéе или невáжные разговóры; пустословіе; празднословіе; пустякú; брéдни; вздоръ; gadanina bez sensu, v. **Galimacya**; **Gadatliwość**, -ści, *f.* (wielomowstwo, gadulstwo, *qu. v.*), говорúвость; словоохóтность; словоохóтливость; разговóрчивость; болтúвость; **Gadatliwy**, -a, -o, *adj.*, -wie, *adv.* (wielomowny, świegotliwy), говорлúвый; любящій мнóго говорúть; словоохóтный; словоохóтливый; разговóрчивый; болтúвый.

Gadka, -i, *f.* 1. (gadanie, rozmowa, mowa o czém), рѣчь, говóрка, разговóръ, бесѣда, молвá, тóлки; 2. (mowa, pogłoska), говóрка, молвá, слухъ, вѣсть; 3. (spór, gadanie, *qu. v.*), споръ, словопрѣ́ніе; 4. (pytanie, kwestya, *qu. v.*), вопрóсъ, предложéніе; 5. (trudne, ciemne pytanie, zagadka), загáдка, гадáніе.

Gadownik, -a, *m.*, v. **Gaduła**.

Gadowy, -a, -e, *adj.* (od gad, v. **Gad**), гáдовъ, гáдскій, гáдкинный; *Bot.* gadowe ziele, (*bistorta*), v. **Wężownik**.

Gadu gadu! *interj.* брáги, брáги, врáки, пустякú! gadu gadu,

Digitized by Google

a świnie ryją, a wilki w owce, nastyń bolt́ąt́ [*abo* разговаривают], а свѣньи рóются въ огорóдахъ, а вóлки таскáютъ овѣцъ.

Gaducha, -y, *f. H. n.* (gad, gadzina), пресмыкáющееся, ползáющее животное; гадъ; гáдина; = гадюка.

Gadułа, -y, *s. c.* (= gadacz, świegot), говорýнъ, говорóкъ, разговóрщикъ, балѣсникъ, разскáщикъ, балагýръ, шалбóръ, болтýнъ, пустомѣля, пустобрѣдъ; переговóрщикъ; (= gadaczka, świegotka), говорýнья, разговóрщица, балѣсница, разскáщица, балагýрка, болтýнья, пустомѣля; переговóрщица; **Gadulski**, -a, -ie, *adj.* 1. v. **Gadatliwy**; 2. **Gadulski**, -iego, *s. m.*, v. **Gadacz**, **Gadułа**; **Gadulstwo**, -a, *n.*, **Gadulia**, -ii, *f.* пустомѣльство, тщеслѣ́ние, пустослóвие, брáзги, брáзги, врáки, пустякú, вздоръ; v. **Gadatliwość**, **Paplanie**.

Gądziel, -i, *f. Bot.* (ziele, *ajuga*), дубрóвка, одногýбка, живýчка [растѣ́ние].

Gadzina, -y, *f.* (*propr. et* *), гáдина; гадъ, гáды; пресмыкáющееся, ползáющее животное; гадюка, змѣя; * порождéние ехидно; ядовитое плéмя; сбродъ негóдныхъ людéй; сволочь; **Gadzinny**, -a, -e, *adj.* (od gadziny, żmijowy, wężowy), гáдинный; гáдскій; гадючій; змѣйный.

Gąga, -i, *f.* (obłe drzewo, do rozpierania statków, ładując je), ознльный кусóкъ дéрева, употребляемый при укладкѣ, при нагрýзкѣ.

Gągać, v. **Gęgać**. [**gatek** (1).

Gagat, **Gagas**, -u, *m.*, v. **Ga-**

Gagatek, -tka, *m.* 1. (*bitumen gagas*, czarna stwardniała ziemna żywica, czarny bursztyn), гагáтъ; чёрный янтáрь; 2. (poufały przyjaciel), искренний другъ; сердéчный другъ; задушéвный другъ; закадычный другъ; 3. **gagatek Smorgoński**, (wyćwiczony w akademii Smorgońskiéj, gach niepocieszny, nieoskrobany, gap' źle wychowany, niezgrabny), нёучъ, нёучъ, невѣжа, невѣжда, грубіянъ, гаупéцъ, дурáкъ, дуралéй, óлухъ, статýй, болвáнъ, нёнтюхъ, нень, остолóпъ, вахлáкъ, вихлáй, чурбáнъ, рóхля, непровóрный, неповорóтливый человѣкъ; тéленень; *it.* шалýнъ; **Gagatkowy**, -a, -e, *adj.* (od gagatka), гагáтовый; принадлежáщій гагáту; состоящій изъ гагáта; (koloru gagatu, czarny), гагáтового цвѣта; чёрный.

Gaić, *v. a. impf.* 1. gaić las, *α*) берéчь лѣсъ; *β*) [= otworzyć las do rąbania], открыть лѣсъ для рýбки; начинáть, начáть рубáть, вырубáть лѣсъ; 2. gaić sąd, (= trzymać sąd), открыть засѣдáние; производить судъ; 3. gaić, v. **Maić**.

Gaik, -a, *m. dim.* 1. **Gaiczek**, -czka, **Gajek**, *gen.* gajka, *m. dim.* (v. **Gaj**), рóщица, небольшáя рóща; лѣсóкъ; 2. gaik na ptaki, (= polko, gumienko, stanowisko ptasznika), токъ, птицелóвня.

Gaisty, -a, -e, *adj.* покрытый рóщами; лѣсистый; (krzewisty), кустистый; порóсшій кустáми; *it.* тѣнистый.

Gaj, -ju, *m.* 1. гай, рóща; *v.* Чáща, Дубрáва; 2. gaj, (= liście, zielone), v. **Maj**.

Gajda, -y, *f.*, **Gajdy**, **Gajdki**, *pl.* 1. (dudy, multanki, *qu. v.*), волынка; 2. gajda, -y, *m.* (co gra na gajdach, dudarz, *qu. v.*), волынóчникъ, игрáющій на волынкѣ.

Gajeczek, -czka, **Gajek**, -jka, *m. dim.*, v. **Gaik**.

Gajer, v. **Gichta**.

Gajewnik, -a, *m.* (leśniczy), объѣздчикъ, лѣсничій, лѣсникъ.

Gajny, -a, -e, *adj.* (gajowy, od gaju), рóщинскій; относящійся къ рóщѣ; **Gajowina**, **Gajowizna**, -y, *f.*, **Gajowisko**, -a, *n.* (grunt gajem okryty), земля зарóсшая [*abo* покрытая] рóщами [*abo* кустáрниками]; **Gajowy**, -a, -e, *adj.* 1. v. **Gajny**; 2. **Gajowy**, -ego, *s. m.*, v. **Gajewnik**.

Gala, -i, *f.* (z Hiszp. „*gala*", uroczystość u dworu), торжество; прáздникъ; торжественный день; празднество; придвóрный прáздникъ; v. **Galowy**.

Gała, -y, *f.*, v. **Gałka**.

Gałamaja, -i, *m.*, v. **Basałyk** (2), **Nieokrzesaniec**.

Galant, -a, *m.*, **Galancik**, -a, *m. dim.* 1. (gładysz, wysmukły), щёголь; любящій щеголять; 2. (gach), волокúта; любóвникъ; **Galanterniczka**, -i, *f.* 1. торгýющая галантерéйными издѣлíями; 2. жена купцá, торгýющаго галантерéйными издѣлíями; **Galanternik**, -a, *m.* купéцъ, торгýющій галантерéйными издѣлíями, г-ными вещáми; **Galanterya**, -yi, *f.* 1. (dworstwo obyczajów), свѣтское обращéние; свѣтскость; вѣжливость; учтивость; обходительность; 2. (strój, ozdoby gustowne, modne), нарядъ; убрáнство; щегольствó; 3. *pl.* galanterye, (gustowne, modne rzeczy, towar taki), галантерéйныя вещи, г-ныя издѣлія, галантерéйный товáръ; 4. (miłostki, zalotliwość), любéзничанье; *it.* волокúтство; 5. любострáстная болѣзнь; **Galanteryjny**, -a, -e, *adj.* галантерéйный; **Galantka**, -i, *f.* (kobieta wysmukła, lubiąca galantność), щеголúха; жéнщина любящая щеголять; кокéтка; **Galantność**, -ści, *f.*, v. **Galanterya** (1. 2. 4.); **Galantom**, -a, *m.* (modniś), мóдный человѣкъ; щёголь; *it.* свѣтскій человѣкъ; учтивый человѣкъ; **Galantomia**, -ii, *f.*, v. **Galanterya** (3); **Galantski**, -a, -ie, *adj.* (modny, modnostrojny), щегольскій; нарядный; *it.* любéзный; мáлый въ обращéнія; обходительный; учтивый; *it. v.* **Zalotny**.

Galar, -u, *m.*, **Galarek**, -rka, *m. dim.* (galera; statek rzeczny bez masztu), галéра; лáвка; рѣчное судно безъ мачты.

Galareda, **Galareta**, † **Galatyna**, **Gielatyna**, † **Garlatyna**, -y, *f.* студень; желé; - postna, z ryb, рыбная студень; рыбное желé; - mięsna, студень говѣжья; мясное желé.

Galas, -u, *m.* (v. **Dębianka**), дубянка, дубянник, черняльный орѣшекъ, *pl.* черняльные орѣшки; **Galasówka**, -i, *f.*, **Galasownik**, -a, *m. H. n.* (owad, *cynips*, Linn.), орѣхотвóрка, гáлица [насѣкóмое]; **Galasowy**, -a, -e, *adj.* (z galasu), орѣшковый, сдѣланный изъ черняльныхъ орѣшковъ.

Gałąź, -ęzi, *f.*, **Gałęzie**, *pl.*, **Gałązka**, **Gałązeczka**, -i, *f. dim.* вѣтвь, вѣтка, вѣточка; лозá, лóзка, лóзочка; розга & розгá; сукъ, [*pl.* сучья, *gen.* сучьевъ], сучёкъ, сучёчекъ; *it.* отрасль (*propr et* *); gałąź sucha, v. **Suszka**; gałązka młoda, v. **Latorośl**; gałązka oliwna, мáслична вѣтвь, вѣтка; *fig.* gałąź (= szubienica), вѣсѣлица; **Gałązkowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* (na kształt gałązki), на подóбіе вѣтви, вѣтки; вѣтвистый.

Galban, -u, *m.* 1. *Bot.* (gat. opichu, *bubon galbanum*, Linn.), кáменная петрýшка; 2. (= sok galbanowy, *galbanum*), галбáнъ, халвáнъ.

Galę, v. **Galić**.

Gałeczka, -i, *f. dim.* (v. **Gałka**), шáрикъ; *v.* Катышéкъ; **Gałeczkowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* (na kształt galeczki), на подóбіе шáрика; шарообрáзный, шаровидный; *Anat.* шиколотко-обрáзный, -вѣдный; молоковидный; мыщелкообрáзный; pociąg kości guzikowaty lub galeczkowaty, (*condyloideus processus*), мыщелкообрáзный [*abo* моклоко-, шиколотко-вѣдный] отрóстокъ кóсти.

Galemon, v. **Galmaj**.

Galera, -y, *f.* (rodzaj okrętu, na którym przy żaglach, i wiosel się używa), галéра; кáторга; wskazać kogo na galery, сослáть кого на галéры, на кáторгу [i. *e.* на кáторжную рабóту]; **Galernik**, -a, *m.* (galerowy niewolnik), кáторжный, кáторжникъ; **Galerowy**, -a, -e, *adj.* (od galery), галéрный; кáторжный; относящійся къ кáторгѣ; galerowe wiosła, галéрныя вéсла.

Galerya, -yi, *f.*, **Galeryjka**, -i, *f. dim.* (ganek, okryty tak w domach jako i w fortyfikacyi), галерéя, *dim.* галерéйка; балкóнъ;

Digitized by Google

покрытый [*abo* крытый] ходъ; *Fortf.* галерея; покрытый путь; каноніръ; подземный ходъ; galerya podkopowa, подкопная галерея; (nazwisko gmachu, pospolicie rozciągłego, gdzie najwięcéj zbiory obrazów lub posągów bywają pomieszczane), галерея, [длинная комната, въ которой помѣщается собраніе картинъ или статуй]; galerya obrazowa, g. obrazów, картинная галерея; galerya obrazów świętych, образная; (w teatrze: raj), галерея, раёкъ [въ театрѣ]; *it.* зрители [въ галереяхъ сидящіе]; **Galeryjny, Galeryowy**, -a, -e, *adj.* галерейный; принадлежащій къ галереѣ.

Gałęzie, 1. *pl.*, v. **Gałąź**; 2. † **Gałęzie**, -ia, *n. collect.* вѣтвіе (*n. sing.*), вѣтви (*f. pl.*); сучья (*pl.*); **Gałęziowy**, -a, -e, *adj.* (z gałęzi), вѣтвяный, составленный изъ вѣтвей; **Gałęzistość**, -ści, *f.* (obfitość w gałęzie), вѣтвистость, обильность вѣтвей; **Gałęzisty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* (pełen gałęzi), вѣтвистый, имѣющій много вѣтвей; вѣтвенный, имѣющій большія и густыя вѣтви; суковатый; *it.* v. **Rozochaty**; **Gałęźnik**, -a, *m.* 1. (ptak młody, który od gałęzi do gałęzi z matką przelatuje się), молодая птица, перелетающая съ вѣтви на вѣтвь; 2. (= wisielec, wart gałęzi *abo* szubienicy), висѣльникъ; плутъ; повѣса; **Gałęźny**, -a, -e, *adj.* (do gałęzi należący), принадлежащій къ вѣтви *abo* вѣтвямъ; gałęźny obcinacz, *Eccl. sl.* вѣтвосѣчецъ.

Gałgan, -u, *m.*, **Gałganek**, -nka, *m. dim.* 1. *Bot.* (*maranta galanga*), калганъ, *Eccl. sl.* галганъ; 2. gałgan, gałganek, (= łata, łachman, szmat, coś odartego), ветошка, ветошечка; лоскутъ, лоскутокъ; тряпка, тряпица, тряпичка; gałgany, *pl.* тряпьё, лоскутье; gałgan, gałgany, (łachmany, suknie stare, odarte), гуня; рубище; отрепье; лохмотье; ветошье; ветошь; платье, изношенное до лохмотьевъ; вѣтхая, изодранная *abo* изорванная одежда и всякія вѣтхія вещи; handlować gałganami, ветошничать; 3. (= rzecz nikczemna, nic nie warta), ничтожная, ничего не стоящая вещь; дрянь; бездѣлица; пустяки; 4. *fig.* gałgan, -a, *m.* (odartus, golota), лоскутникъ; лохмотникъ; одѣтый въ лохмотье; ободранный; оборванный; голякъ; (żebrak, ubogi), нищій; бѣдняка; бѣдняга; (człowiek nikczemny, niegodny), негодный человѣкъ; негодникъ; негодяй; бездѣльникъ; v. **Gałgaństwo** (*); *cfr.* **Łajdak**; *it.* kobieta gałgan = **Gałganica**, -y, *f.* лоскутница, лохмотница, одѣтая въ лохмотье, оборванная; (żebraczka) нищая; (nikczemna, niegodna), негодная женщина, негодяйка, негодяйка, бездѣльница, шлюха; *cfr.* **Łajdaczka**; **Gałganiarka**, -i, *f.* (zbierająca gałgany, *etc.*), ветошница; **Gałganiarz**, -a, *m.* (zbierający gałgany, *etc.*), ветошникъ; **Gałganowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* (nieco gałgański), нѣсколько ободранный, оборванный, изорванный, изношенный, дрянной, ничего не стоящій, ничего не значащій; v. **Gałgański**; **Gałganowy**, -a, -e, *adj.* 1. (= od gałganu, ziela), калганный, свойственный или принадлежащій калгану, сдѣланный изъ калгана; wódka gałganowa, калганная водка; 2. (= łachmanowy), ветошный, лоскутный, лоскуточный, тряпичный, рубищный; **Gałgański**, -a, -ie, *adj.*, -sko, *adv.* (odarty, lichy, chudy, *qu. v.*), ободранный, оборванный, въ лоскутьяхъ, въ лохмотьяхъ; изодранный, изорванный; изношенный, истёсанный; ничего не стоящій; ничего не значащій; дрянной; * бѣдный; *it.* негодный; подлый, низкій, безчестный; гнусный, мерзкій; v. **Gałganowy** (2); suknie gałgańskie, v. **Gałgan**, **Gałgany**; **Gałgaństwo**, -a, *n.* (gałgany, łachmany, hołota, *propr. et* *), тряпьё, лоскутья, ветошья, лохмотья; рубище; дрянь; мелочь; бездѣлица, пустяки; *collect.* * сволочь; сородъ негодныхъ людей; сброднь; люди низкаго, подлаго состоянія; негодные люди.

Galić, *v. a. impf.* 1. galić piłkę, (= wydawać piłkę w granie), играть, подавать мячъ; 2. galić komu, (= sprzyjać mu), споспѣшествовать кому; 3. galić co komu, galić co na kogo, v. **Stręczyć** (co komu); 4. galić na co, na kogo, (= mierzyć na co, ważyć na co, zachodzić na co, *qu. v.*), цѣлить, мѣтить во что; намѣреваться; стремиться къ чему; домогаться чего; стараться; 5. galić na kogo, na cryję stronę, v. **Ciągnąć**, **Kierować**, **Obracać**.

Galimacya, -yi, *f.* (z Franc. „*galimatias*, *galimathias*", gadanina bez sensu, bez myśli, brednia), галиматья, безтолковщина, несвязница, нескладица, чепуха, вздоръ, гиль, нелѣпица.

Gałka, -i, *f.*, **Gałeczka**, v. **Gałuszka**, -i, *f. dim.* что-либо круглое; шаръ, шарикъ; галка (z chleba, *etc. etc.*), катышъ, катышёкъ, катышечекъ; galka (z mąki, kloseczka do karmienia kapłunów), мѣсятка, [круглое тѣсто, комъ откармливаютъ капуновъ]; *it.* v. **Gałuszka**; galka do grania, шарикъ для бросанія; galka do losowania, do kreskowania, бахъ; galka bilardowa, билія, биль, билiардный шаръ; galka na kościele, на шпилѣ, яблоко; galka u szpady, шишная головка; galka u laski, набалдашникъ; galka muszkatołowa, (*nux moschata*), мускатъ, мушкатъ, мушкатный [*abo* мускатный] орѣхъ; galka cyprysowa, (= szyszka cyprysowa, *nux cupressi*), кипарисовый [*abo* кипарисный] орѣхъ; *it.* (u kichlarzów:) galka pieprzna, прямичный орѣхъ, орѣшекъ.

Gallicyzm, -u, *m.* (sposób mówienia Francuzki), галлицизмъ.

Galmaj, -ju, *m.*, **Galmaja**, -i, *f.*, **Galman**, **Galmon**, **Galemon**, -u, *m.* галмей.

Galon, -u, *m.*, **Golonik**, -a, *m. dim.* (z Franc. „*galon*", brama kosztowna), галунъ, *dim.* галунчикъ; золотая, серебряная или мишурная тесьма; позументъ; гасъ; robiący galony, галунщикъ, дѣлающій галуны; galonem obszyty, обложенный, обшитый галуномъ; galonem, galonami obszywać = **Galonować**, *v. a. impf.*, ugalonować, *v. perf.* (z Franc. *galonner*), обкладывать, обложить галуномъ *abo* позументомъ; обшивать, обшить галуномъ *abo* позументомъ; **Galonowany**, -a, -e, *part. p.* обложенный, обшитый галуномъ *abo* позументомъ; **Galonowy**, -a, -e, *adj.* галунный; принадлежащій къ галуну.

Galop, -u, *m.* 1. (czwał, *qu. v.*), галопъ, скачь; puścić konia w galop, пустить лошадь вскачь [*abo* въ скачь *abo* во всю прыть]; 2. galop, -a, *m.*, = **Galopada**, -y, *f.* (taniec), галопъ, галопадъ [тѣнецъ]; **Galopować**, *v. n. impf.* галопировать, ѣхать [на лошади] галопомъ, скакать; *it.* галопировать, бѣжать галопомъ; **Galopowanie**, -ia, *s. n. v.* галопированіе.

Galosz, -u & -a, *m.*, **Galoszc**, *pl.* (Franc. *galoche*, zwierzchni trzewik dla wstrzymywania wilgoci), галоша, калоша, *pl.* галоши, калоши, [обувь надѣваемая сверхъ сапога или башмака].

Galować, *v. a. impf.*, **ugalować**, *v. perf.* (po galowemu przystroić), наряжать, нарядить, убирать, убрать, одѣвать въ нарядное платье; **Galowy**, -a, -e, *adj.* нарядный, однорядочный, праздничный; galowa suknia, праздничное [*abo* нарядное] платье; w sukni galowéj, po galowemu ubrany, przystrojony, одѣтый въ нарядное платье; одѣтый по-праздничному; въ полномъ нарядѣ; *it.* въ нарядномъ мундирѣ.

Galsztyn, -u, *m. Chem.* (z Niem. „*Galitzenstein*" l. e. Zinkvitriol, biały witryol, *vitriolum album*, *zincum sulphuricum*), бѣлый *abo* цинковый купоросъ.

Gałucha, -y, *f.* (ziele, *oenanthe*), кропило, пустосѣль, виноцвѣтъ [растеніе].

Gałuszka, -i, *f. dim.* (v. **Gałka**), 1. галушка; клёцка; катышёкъ,

Digitized by Google

кагнёчекъ; (= klóseczka, gałka z mąki do karmienia kapłunów, gęsi), мѣсятка; v. Gałeczka, Gałka; 2. *Bot.* (= główka u ziół z nasieniami), сѣменная коробочка, головка у растеній, маковка; v. сѣменныхъ, зерновыхъ; gałuzka *abo* główka u lnu, головка (у льна; gałuszka maku (= makówka), маковка, маковица; головка у мака; маковая головка; головица; 3. *Bot.* (= gogołka, gołaska, głowatka, owocu drzewnego początek, owoc na drzewie dopiero zawiązany po odpadnieniu kwiatu, jak np. na wiśniach, jabłonkach i t. p., *germen*), завязь, зачинъ какого-либо плода послѣ цвѣта, на пр. завязь на вишняхъ, яблонкахъ; зародышъ.

Gałuszyć, *v. n. impf.* производить стукъ, шумъ, звонъ, гулъ; v. Ałuszyć, Głuszyć; *cfr.* Zagałuszyć.

Galwaniczny, -a, -e, *adj.* гальваническій; относящійся къ гальванизму; **Galwanizować**, *v. a. impf.* гальванизировать; **Galwanizm**, -u, *m.* гальванизмъ; **Galwanometr**, -u, *m.* гальванометръ; **Galwanoplastyka**, -i, *f.* гальванопластика.

Gamoń, -nia, *m.* [podług Lindego: (z Franc. *gamin* = uliczник, *qu. v.*), człowiek ani be ani me, gamuła, gap'], разиня, ротозѣй, глупый человѣкъ, глупецъ, простакъ, дуракъ, рохля, болванъ, пентюхъ, остолопъ, чурбанъ; v. Be.

Gamorzyć, v. Gaworzyć (chełpliwie).

Gamracić się, *v. r. impf.* (unikać się), амуриться, любезничать, волочиться; **Gamracki**, -a, -ie, *adj.* любовный, волокитный, любодѣйный, блудный; пѣсня gamracka, любовная пѣсня; **Gamractwo**, -a, *n.* волокитство; любовная связь; **Gamracya**, -yi, *f.* любезничанье; любодѣйство, блудодѣяніе, блудъ; v. Porubstwo; **Gamrat**, -a, *m.* гуляка; женолюбивъ, женскій угодникъ; волокита; любодѣй; блудникъ; **Gamratka**, -i, *f.* охотница до любовныхъ связей; кокетка; любодѣйка; блудница; **Gamratliwość**, -ści, *f.* сластолюбіе; **Gamratliwy**, -a, -e, *adj.* изволочившійся; любодѣйный; блудный; **Gamratny**, -a, -e, *adj.*, v. Gamracki, Miłosny; **Gamratować**, v. Fryjować, Miłować.

Gamsia, -y, *m.*, v. Gamoń.

Gaśba, -y, *f.* (ganienie, nagana, *qu. v.*), гуда, хуленіе, хаяніе, порицаніе, охужденіе; порочение; укоризна, поношеніе, выговоръ; брань; **Gaśca**, -y, *m.*, v. Ganiciel.

Gancarz, v. Garncarz.

Gandziara, -y, *f.* (batog, korbacz, *qu. v.*), плеть, кнутъ.

Ganek, -nku, *m.*, **Ganeczek**, -czku, *m. dim.* (z Niem. „Gang", kurytarz, *qu. v.*), коридоръ; ѣскій проходъ изъ однихъ комнатъ въ другія; галерея; переходы; крыльцо; ganek wielki nakryty, крытый *abo* покрытый ходъ; v. Podkopowy (ganek); *Fortf.* ganek, (*berme*), берма; обходъ; ganek w ogrodzie, (alea, *qu. v.*), аллея; *it.* ganek, (miejsce w kościołach dla śpiewaków), v. Chór; ganek окретовый, верхняя палуба; *it.* ganek, v. Retyrada, Prewet.

Gang, -u, *m.* 1. (z Niem. „Gang" ciner Uhr, bicie perpendykułu), ходъ, движеніе часовъ]; 2. (w górnictwie) gangi, (= wykopane pod ziemią ścieżki, въ рудокопныхъ:) подземные переходы.

Gangrena, -y, *f.* *Med.* (γάγγραινα, *gangraena*, piekielny ogień, zmartwiałe mięso, *etc.*), гангрена, Антоновъ огонь, огневица.

Ganić, *v. a. impf.* хулить, хаять, порицать, охуждать; порочить, опорочивать; укорять; поносить; бранить; оговаривать; **Ganiciel**, -a, *m.* хулитель, хульникъ, порицатель; укоритель; бранитель; **Ganicielka**, -i, *f.* хулительница, хульница, порицательница; укорительница; бранительница; **Ganiebny**, -a, -e, *adj.* (haniebny, *qu. v.*), заслуживающій порицаніе; порицаніе достойный; укоризненный; достойный укоризны; поносный; **Ganienie**, -ia, *n.* хуленіе, хаяніе, порицаніе, охужденіе, порочение, опорочиваніе, укоризна, поношеніе, брань; v. Gaśba.

Gap', -pia, *m.* (bela, głupiec), зѣвака, верхоглядъ, ротозѣй, разиня, нучегляка, простофиля, глупендай, глупецъ, простакъ, простакъ, глупый человѣкъ; v. Gamoń; **Gapa**, -y, *f.* 1. *H. n.* (w Prusiech zachodnych *samiast* wrona, *corvus cornix*), ворона [птица]; 2. * зѣвака, верхоглядка, ротозѣя, ротозѣйка, разиня, простофиля, глупая женщина; **Gapieć**, *v. n. impf.*, v. zgapieć, *v. perf.* (gapiem się stawać, odurzonym być), ротозѣить, ротозѣйничать, [засматриваться на что, что не заслуживаетъ вниманія], смотрѣть *abo* засматриваться на что, разинувъ ротъ; верхоглядничать; смущаться; изумляться; приходить въ смятеніе; глупѣть, дурѣть; *it.* (*propr. et* *), вянуть; **Gapiowatość**, -ści, *f.* (cały układ gapiowaty), ротозѣйство; глуповатость; простоватость; **Gapiowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* глуповатый, простоватый; *cfr.* Gap'.

Gara, -y, *f.* 1. *T.* (dziura w drzewie wyciosana), дыра *abo* дыра въ деревѣ, долбежъ, гнѣздо [для шина]; v. Fuga; 2. (ogrzewadło, fejerka), грѣлка [*abo* жаровня] для ногъ.

Garb, -u, *m.*, **Garbek**, -bka, *m. dim.* горбъ, *dim.* горбикъ, горбокъ; горбина, горбинка; сутулина, сутулинка; *it.* бугоръ, бугорокъ; (v. Pagórek); *it.* выпуклость, неровность, негладкость; wielbląd o dwóch garbach, верблюдъ о двухъ горбахъ; двугорбый верблюдъ; garbek łokietkowy, щиколотка, щиколотокъ, горбылекъ на концахъ малой и большой локотной кости; garb na nosie, горбъ, выпуклая кость на носу; **Garbacić**, *v. a. impf.*, **zgarbacić**, *v. perf.* (garbatym czynić, бугрить; производить бугры; дѣлать бугристымъ, ухабистымъ, горбистымъ; v. Garbić; **Garbacieć**, *v. n. impf.*, **zgarbacieć**, *v. perf.* (garbatym się stawać), горбатѣть, *v. perf.* погорбатѣть, становиться горбатымъ, дѣлаться горбатымъ; v. Garbić się; **Garbaczina**, -y, *f.* горбатость; сутулость, сутуловатость; сутулина; бугроватость; (= garby), горбы, бугры.

Garbarczyk, -a, *m.* (czeladnik garbarski), подмастерье у кожевника; **Garbarka**, -i, *f.* 1. (żona garbarza), кожевничихъ, жена кожевника; 2. (która skóry garbuje), выдѣлывающая кожи; **Garbarnia**, -ni, *f.* (miejsce, gdzie garbują), кожевня; заведеніе, въ которомъ выдѣлываются кожи; кожевенный заводъ; **Garbarski**, -a, -ie, *adj.* (od garbarza *abo* garbowania), кожевничій, кожевническій, кожевниковъ, *Eccl. sl.* усмарёвъ; принадлежащій кожевнику или кожевникамъ, свойственный кожевникамъ; *it.* кожевенный, относящійся къ выдѣлыванію кожъ; дубильный; garbarska kora, дубильная кора; дубовая кора; garbarskie ziele, *Bot.* (*rhus coriaria*), кожевенное деревцо; сумахъ; желтникъ, желтинникъ [кустарникъ]; rzemiesło garbarskie = **Garbarstwo**, -a, *n.* кожевничество, кожевническое ремесло, *Eccl. sl.* усмарство; искусство выдѣлывать кожи; garbarstwem się trudnić, кожевничать, заниматься кожевеннымъ ремесломъ; *it.* garbarstwo, *collect.* (= garbarze), кожевники; **Garbarz**, -a, *m.* кожевникъ, выдѣлывающій кожи, усмарь; *cfr.* Сиромятникъ; v. Garbować, Wygarbować.

Garbatość, -ści, *f.* (mienie garbu), горбатость, сутулость, сутуловатость; сличность; *it.* выпуклость; бугристость; ухабистость, ухабина; (chropawość, nierówność), кочковатость; трясность; неровность; негладкость; **Garbaty**, -a, -e, *adj.* (garb mający), горбатый, имѣющій горбъ, [горбистый], сутулый, [сутуловатый], гладкій, сличій; сгорбленный; сличенный; *it.* выпуклый; бугристый; ухабистый; (chropawy, nierówny),

Digitized by Google

кочковатый; тряскій; нерóвный; неглядкій; **Garbaty**, -ego, *s. m.* горбýнъ; горбáтый человѣкъ; **Garbata**, -éj, *s. f.* горбýнья; горбáтая женщина.

Garbek, -bka, *m. dim.*, v. **Garb.**

Garbić, *v. a. impf.*, **ugarbić**, *v. perf.* (krzywym robić, garbacić, *qu. v.*), гóрбить, сгóрбливать, сгóрбить, дѣлать гóрбатымъ, сутýлить, слякнутя, сляцáти, сгибáть, скóрчивать; **Garbić się**, *v. r.* гóрбиться, сгóрбливаться, *v. perf.* сгóрбиться; сутýлиться, *v. perf.* сутýлиться; сляцáтися, слякнутися; сгибáться; скóрчиваться; **Garbienie**, **Garbienie się**, **Zgarbienie**, -ia, *n.* гóрбленіе, сгóрбливаніе, сляцáніе, сгибáніе, скóрчиваніе, сгóрбленіе, сляченіе, согнýтіе, скорчéніе; *it.* v. **Garbatość**; v. **Garbonosy.**

Garbnik, -a, *m. Chem.* (pierwiastek garbujący, *le tannin*), дубильное вещество; таннинъ; дубильная или тáнновая кислотá.

Garbonosy, -a, -e, *adj.* (nosa wypukłego), горбоносый, имѣющій носъ съ горбомъ, на подобіе орлиного.

Garbować, *v. a. impf.*, **wygarbować**, *v. perf.* 1. (skórę wyprawiać), дубить, выдѣлывать кожу; 2. *fig.* garbować kogo *abo* skórę komu, колотить кого, кокóмить; *v. perf.* wygarbować kogo *abo* skórę komu, порядкомъ поколотить кого; прикокóмить; отдýть кого; отвалять [*abo* нагрѣть] кому бокá; отвалять кого на бóкú кóрки; **Garbowanie**, -ia, *n.* дубленіе, дýбка, выдѣлываніе, выдѣлка; **Garbowiny**, -in, *pl.* (wyrzutki garbarskie), остáтки дубильной корú и проч.

Garbus, -a, *m.*, **Garbusek**, -ska, *m. dim.* (człowiek garbaty), горбýнъ, горбýнчикъ, горбáтый человѣкъ.

Garcarz, **Garcówka**, **Garcowy**, v. **Garncarz**, **Garncówka**, *etc.*; **Garczek**, v. **Garnczek.**

Garda, v. **Gwardya**,

Garderoba, -y, *f.* 1. (z Franc. „*garderobe*", szatnica, pokój na schowanie szat lub sukień), гардерóбъ, гардерóбная, комната, для хранéнія плáтья; 2. (suknie, szaty, wszystko co do ubioru należy), гардерóбъ; плáтья (*pl.*), собраніе рáзныхъ одéжъ одного лицá; **Garderobianka**, -i, *f.*, **Garderobna**, -éj, *f.* (która ma dozór nad garderobą), гóрничная; гардерóбщица; **Garderobny**, -a, -e, 1. *adj.* (od garderoby), гардерóбный, принадлежáщій къ гардерóбу; 2. garderobny, -ego, *s. m.* (kamerdyner), камердúнеръ; гардерóбщикъ.

Gardłacz, -a, *m.* 1. (wole na szyi mający), зобáтый, зобáстый, человѣкъ, имѣющій большóй зобъ; 2. gardlacz gołąb', v. **Garłacz**; **Gardłaczka**, -i, *f.* зобáтая, зобáстая, женщина съ большóмъ зобомъ.

Gardłeczko, **Gardłko**, v. **Gardło.**

Gardlina, **Garlina**, -y, *f.* (snop prostéj a równéj słomy lub trzciny), связка слóмы или тростникá (камышá).

Gardło, **Garło**, -a, *n.*, **Gardłeczko**, -czka, **Gardłko**, -łka, *m. dim.* 1. гóрло; гóрлышко, *dim.*; гортáнь; хаáло; зобъ; v. глóтка; ból gardła, w gardle, боль въ гóрлѣ; gardło mię boli, у меня гóрло болѣть; zapalenie gardła, воспаленіе въ гóрлѣ, воспаленіе гортáни; kość mu w gardle utkwiła, станęла, кость засѣла [*abo* остановáлась] у него въ гóрлѣ; *fig.* stanąć komu kością w gardle, v. **Kość**; §. śpiewać darmo, boli gardło, (t. j. niemiło służyć bez nagrody), сухáя лóжка ротъ дерѣть, [зн. дáромъ дѣлается не охóтно]; tak pełny, aż mu w gardle stoi, онъ сытъ по гóрло; z gardła, co gardła, gardłem, (= jak najgłośniéj, z całego głosu) wrzeszczeć, krzyczeć, кричáть во всё гóрло, кр. áзо всей мóчи, драть [*abo* распустúть] гóрло, горлáнить, *vul.* распустúть хаáло; po gardło, (= po uszy), по гóрло; пó-уши; kęs z gardła wydrzeć, *вúрвать кусóкъ áзо-рта; перехватúть у кого что; лишúть кого дóброй и вѣрной надéжды; na gardle (= na karku) komu siedzieć, leżeć, *сидѣть у кого на шéѣ; быть кому въ тягóсть; mieć dobre gardło, имѣть грóмкій гóлосъ; ona ma dobre gardło, у нея грóмкій гóлосъ; zatkać, zatknąć komu gardło, (= usta, gębę), *заткнýть кому-либо гóрло; заставúть молчáть; задарúть, чтобъ не было препятствія успѣху дѣла; nalać gardło, налáть гóрло, напиться дó-пьяна, упиться; 2. *fig.* gardło (= życie), гóрло, жизнь; do gardła, (= do upadłego, do ostatniéj kropli krwi), до крайности; до послѣдней кáпли крóви; по смерть; na gardło komu stać, (= na życie następować), посягáть на чью жизнь; na gardło komu odpowiedzieć, (= na zabitą śmierć go wyzwać), вúзвать кого на смерть, а не на живóтъ; wskazać kogo na gardło, (= na śmierć), осудúть кого на смерть, приговорúть кого къ смéрти; na gardle karać, (= na życiu *abo* śmiercią karać), казнúть смéртію; gardłem darować, (= życiem), даровáть жизнь; gardło brać, (= zabić), лишúть кого жизни; убúть; przypłacić gardłem, заплатúть жизнію; 3. (= wole), зобъ, зобóкъ; v. **Podgardłek**; *it.* gardło (u bydląt niektórych, = wole bydląt), двойнóй подборóдокъ; подгрýдокъ; gardło piókać, v. **Gargaryzować**; **Gardłopletwisty**, **Garłopletwisty**, -a, -e, *adj. H. n.* (*jugularis*), горлонёрный, глотконёрный, имѣющій нёрьи на гóрлѣ, на глóткѣ; ryby garłopletwiste, (*pieces jugulares*, ryby, u których płetwy brzuchowe bliższe są gardła, niżeli przyskrzelowe, *qu. v.*), горлонёрныя *abo* глотконёрныя рыбы; v. **Płetwisty**; **Gardłować**, **Garłować**, *v. n. impf.* (wdawać się w niebezpieczeństwo życia), подвергáть жизнь свою опасности; подвергáться опасности, неизбѣжной смéрти (– za kogo, – за кого-либо); **Gardłowanie**, **Garłowanie**, -ia, *n.* (narażenie się na śmierć), подверженіе себя опасности жизни; **Gardłowaty**, -a, -e, *adj.* зобáтый, зобáстый, имѣющій зобъ, *Eccl. sl.* гортáнистый; **Gardłowy**, -a, -e, *adj.* (od gardła), горловúй, относящійся къ гóрлу; гортáнный, принадлежащій къ гортáни; (= kryminalny), уголóвный, криминáльный; gardłowy wrzód, чáрей на шéѣ; gardłowa (t. e. piersiowa) skóra, дужчáтая [дужчáтая] шкýра; gardłowa kara, наказáніе за уголóвное преступлéніе; gardłowa sprawa, gardłowy proces, уголóвное дѣло, уголóвное судопроизвóдство; v. **Kryminalny.**

Gardnie, *adv.* (gardząc, z pogardą), презрúтельно, съ презрѣніемъ.

Gardyan, v. **Gwardyan.**

Gardzenie, -ia, *n.* (pogardzenie, wzgardza), презрѣніе, презирáніе, пренебреженіе; v. **Gardzić.**

Gardzić, *v. a. impf.*, pogardzić, wzgardzić, *v. perf.*, – co *abo* czém, (nie cenić, nie ważyć, nie szacować), презирáть, презрѣть; пренебрегáть, пренебрéчь; презирéствовать; считáть недостóйнымъ вниманія или уважéнія; не уважáть; оставлять безъ вниманія; nie trzeba nikim gardzić, (nie gardź nikim, by najpodlejszy), не должно никого презирáть; §. и то зýбы, что кисель ѣдáть; **Gardziciel**, -a, *m.* презрúтель, [*Eccl. sl.* презирáтель], пренебрегáтель; **Gardzicielka**, -i, *f.* презрúтельница, пренебрегáтельница.

Gardziel, -i, *f.*, **Gardzielka**, -i, *f. dim.* 1. *Anat.* (*oesophagus*, *pharynx*, канал pokarmowy), гóрло, пищеварúтельный канáлъ; (*larynx*, krtań), глóтка; гортáнь; gardziel oddechowa, (*trachea*, rura oddechowa w zwierzętach), дыхáтельное гóрло; v. **Gardło**; 2. (w hutach: dziura w wierzchu pieca), отдýшина, óтдухъ, отвéрстіе въ вéрху плавúльной пéчи; *cfr.* **Gichta**; 3. (otchłań, przepaść, niebezpieczne miejsce między górami), бéздна, прóпасть, пучúна; **Gardzielny**, **Gardzielowy**, -a, -e, *adj.* горловúй; глóточный; гор-

Digitized by Google

тінный; arterya gardzielowa, глóтошная артéрія; артéрія дыхáтельнаго гóрла.

Gardzisty, v. **Gwardzisty.**

Gargaryzm, -u, *m.* (z Greck. γαργαρισμός, плóканіе гардла), полоскáніе гóрла; (czém gardło płóczą), полоскáтельное [*abo* полоскáльне] для гóрла; **Gargaryzowáć, Gargaryzmowáć**, *v. a. impf.* (z Greck. γαργαρίζειν, gardło płókać), полоскáть гóрло.

Garkochrob, -a, *m.* (garncowy przyjaciel, patrzy gdzie z komina się dymi), блюдолизъ, ищýщій чужихъ обѣдовъ; *cfr.* Брохообóръ; v. **Darmojad.**

Garkowiec, -wca, *m.* (lawet, kamień po wierzchu nieco śliski), горшéчный кáмень; **Garkowy**, -a, -e, *adj.* (od garka, v. **Garnek**, **Garaiec**), горшéчный.

Garkuchnia, -i, *f.* (z Niem. „Garküche", traktyernia, *qu. v.*), харчéвня; garkuchnię trzymać, utrzymywać, харчéвничать; содержáть харчéвню; v. **Restauracya**; **Garkuchniarz**, **Garkuchnik**, **Garkuchmistrz**, -a, *m.* (utrzymujący garkuchnię, v. Traktyer), харчéвникъ, содержáтель харчéвни; garkuchmistrzem być, харчéвничать; **Garkuchmistrzyni**, *f.* харчéвница, жена содержáтеля харчéвни; *it.* харчéвница, содержáтельница харчéвни; **Garkuchnicki**, -a, -ie, *adj.* харчéвничій, харчéвническій, харчéвниковъ; **Garkuchenny**, -a, -e, *adj.* (od garkuchni, z garkuchni), харчéвенный; [харчéвничій, харчéвническій]; garkuchenny plac, обзóрный рядъ.

Garłacz, **Gardłacz**, -a, *m. H. n.* (*columba gutturosa*, większy od pospolitego gołębia), зобáтый гóлубь, [гóлубь съ большимъ зобомъ]; v. **Górlinkъ**; **Garlica**, -y, *f.*, **Garliczka**, -i, *f. dim.* (gołębica gardłowata), зобáтый гóлубь [самка]; v. **Górlinja.**

Garliczki, -czek, *f. pl. Bot.* (*physalis alkekengi*, Linn., psie winie, żorawiny, miechunki, pęcherzyca, *qu. v.*), мяхýнка, [мѣхýнка]; можжýха; жидóвская вѣтка; жидóвская áгода.

Garleta, v. **Galareta.**

Garło, v. **Gardło**; **Garłopłetwisty**, v. **Gardłopłetwisty**; **Garłowáć**, v. **Gardłowáć**, *etc.*

Garnąć, *v. a. impf.*, v. **zgarnąć**, **pogarnąć**, *v. perf.* (*it.* v. **Ogarnąć**), [= garścią w kupę zsuwać, zbierać, grabić, *propr. et* °], гóрстать, сгóрстать, брать гóрстью; грестя *abo* гресть, прибирáть, присвóивать себѣ что-нибудь; хватáть, рвать; garnąć do kupy, копить, накоплять, умножáть; garnąć do kupy pieniądze, копить дéньги; garnąć co do siebie, забирáть [*abo* прибирáть] что къ себѣ; прибирáть къ рукáмъ; захвáтывать, -тѣть; привлекáть, притáгивать что къ себѣ; v. **Rwać**, **Porywać**, **Zrywać**; - się, *v. r.* (dążyć gdzie, brać się, chronić się gdzie spiesznie), стремиться кудá-нибудь, торóпиться, спѣшно уходить, прибѣгáть; *it.* garnąć się do czego, собрáться, быть прилѣжнѣе; старáться, прилагáть всѣ старáніе, изъ кóжи лѣзть; **Garnienie**, -ia, *s. n. v.* прибирáніе, присвóиваніе, забирáніе, захвáтываніе, притáгиваніе къ себѣ; v. *verb.* **Garnąć**; garnienie się, v. **Dążenie.**

Garncarczyk, **Garnczarczyk**, -a, *m.* 1. (czeladnik garncarski), подмастéрье [или рабóтникъ] у горшéчника, гончарá, гончáрный подмастéрье; 2. ученикъ, мальчикъ у горшéчника, гончарá; **Garncarka**, **Garnczarka**, -i, *f.* 1. (która przedaje garki), горшéчница, торгýющая горшкáми; 2. (żona garncarza), горшéчница, жена горшéчника, гончарá; 3. (która robi garki), гончáрка, горшéчница, женщина дѣлающая горшки; **Garncarski**, **Garnczarski**, -a, -ie, *adj.* горшéчный, гончáрный; (garncarzowy, garnczarzów), горшéчничій, горшéчниковъ, гончáрскій, гончáрскій, скудéльничій; garnczarska glina, горшéчная глúна, гончáрная, лѣпная, пластúческая глúна; garnczarskie koło, гончáрный станóкъ, гончáрный кругъ; piec garnczarski, гончáрная печь; robota garnczarska, гончáрная рабóта; garnczarski warsztat = **Garnczarnia**, **Garnczarnia**, -i, *f.* гончáрня; **Garnczarstwo**, **Garnczarstwo**, -a, *n.* (rzemiosło garnczarskie), гончáрство, горшéчничанье, ремéсло гончарá, р. горшéчника, гончáрное ремéсло; trudnić się garnczarstwem, гончáрничать, горшéчничать; **Garnczarz**, **Garnczarz**, -a, *m.* 1. (zdun, który garce, garki robi), горшéчникъ, гончáръ, гончáръ, скудéльникъ; ремéсленникъ, дѣлающій горшки; garnczarzem być, гончáрничать, горшéчничать, промышлять гончáрнымъ ремеслóмъ *abo* ремеслóмъ горшéчника; 2. (co garki przedaje), горшéчникъ, торгýющій горшкáми; **Garnczarzowa**, **Garnczarzowa**, -éj & -y, *f.* горшéчница, жена горшéчника, гончарá; **Garnczarzowy**, **Garnczarzowy**, v. **Garnczarski.**

Garncówka, **Garcówka**, -i, *f.* (= garncowa miara), гáрцовая мѣра; **Garncowy**, -a, -e, *adj.* гáрцовый; v. **Garkowy**; garncowa miara, v. **Garncówka.**

Garnczarczyk .... **Garnczarz**, v. **Garnczarczyk** .... **Garnczarz.**

Garnczek, **Garczek**, -czka, *m. dim.* (v. **Garnek**), горшéчъ, горшéчекъ; **Garnczysko**, -a, *n. augm.* горшúще.

Garnec, v. **Garniec.**

Garnek, *gen.* garnka & garka, *m.* горшéкъ; garnek do gotowania, горшéкъ для варéнія кýшанья; (żelazny), чугýнникъ; чугýнный горшéкъ; garnek od mléka, молóчный горшéкъ; мелóчникъ; крúнка, крúночка; garnek gliniany, глúняный горшéкъ; лóпанецъ; w cudze garki zaglądać, (= do wszystkiego się mieszać), во всѣ вмѣшиваться [*abo* совáться]; §. kociel garkowi przygania, a obadwa smołą, горшéкъ котлý попрекáетъ [*abo* горшéкъ надъ котлóмъ издѣвáется *abo* смѣётся], а óба чёрны.

Garniec, *gen.* garńca & garca, *m.* 1. горшéкъ; горшéцъ; garniec miedziany, чугýнный горшéкъ; чугýнникъ; 2. гáрнецъ [мѣра].

Garnirowáć, *v. a. impf.*, **ugarnirowáć**, *v. perf.* (bramować), гарнúровать, выкладывать, вýложить, оторáчивать, оторочúть; **Garnirowanie**, -ia, *n.* гарнúрованіе, выкладываніе, оторáчиваніе, гарнúровка, вýкладка, оторóчка.

Garnitur, -u, *m.* гарнитýръ; прибóръ; **Garniturowy**, -a, -e, *adj.* гарнитýровый.

Garnizon, -u, *m.* гарнизóнъ; garnizonem stać, находúться въ гарнизóнѣ; **Garnizonowy**, -a, -e, *adj.* гарнизóнный.

Garnkowy, **Garkowy**, -a, -e, *adj.* горшéчный.

Garnuszek, -czka, *m. dim.*, **Garnuszeczek**, -czka, *m. dim. secund.* горшéчекъ; **Garnuszkowy**, -a, -e, *adj.* горшéчный; ciasto garnuszkowe (t. j. formowane w garnuszkach), каравáй.

Garować, *v. a. impf.* 1. (garę wyrąbać), долбúть, пробивáть на дéревѣ дúру (дáру); 2. *Mar.* garuje wiatr, (= bokiem w żagle dmie), боковóй вѣтеръ дýетъ въ парусá; *cfr.* **Garuga.**

Garść, -ści, *f.*, **Garstka**, -i, *f. dim.*, **Garsteczka**, -i, *f. dim. secund.* (*propr. et* °), гороть, гóрстка, гóрсточка; † рýчка; v. **Piętrzń**; w garść chuchać, *α*) v. **Chuchać**; *β*) v. **Połykać** (ślinki), **Żałować** (straconéj nadziei); w garści mieć = w mocy swojéj, v. *sub:* **Moc**; garść mąki, горсть мýки; dał wszystkim (= każdemu) po garstce orzechów, далъ всѣмъ пó горсти орѣховъ; garściami, (pełnemi rękami), горстúми; garść ludzi, горсть людéй; нѣсколько человѣкъ; z garstką (garścią) wojska wyszedł przeciw licznemu nieprzyjacielowi, съ гóрстью вóйска пошёлъ прóтивъ многочúсленнаго непріятеля; **Garściowy**, **Garściany**, -a, -e, *adj.* гóрсточный.

Garson, -a, *m.* (z Franc. *garçon*), мальчикъ, малóй, служúтель въ гостúницахъ; *it.* холостáкъ, холостóй человѣкъ.

Digitized by Google

Garuga, -i, *f.* (wiatr z boku), боковой вѣтеръ; вѣтеръ, дующій прямо въ бокъ корабля; галсвиндъ, галфвиндъ; *cfr.* **Garować.**

Gary, -ów, *pl.* (sznury po obu końcach rei, któremi się pod szas hysu żagiel kieruje), верёвки по обоимъ концамъ рѣйны; v. галсъ-тали.

Gas, v. **Gaz.**

Gąseczka, -i, *f. dim.*, v. **Gąska.**

Gąsiątko, -a, *n. dim.*, v. **Gąsię.**

Gasić, *v. a. impf.*, v. **zgasić, ugasić**, *v. perf.* (*propr. et* *), гасить, загасить, погасить, тушить, за-, по-тушить; gasić pożar, тушить пожаръ; gasić świece, гасить свѣчи; gasić wapno, гасить известь; pragnienie gasić, утолять, утолить жажду; *fig.* gasić, (utulić, uspokoić, pogodzić, stłumić), * утолять, -лить, успокоивать, успокоить, укрощать, укротить, умѣрять, умѣрить, унимать, унять; *it.* gasić kogo, (= zacimiać go), * затмѣвать, -тмить, помрачать, -чить, затемнять, затемнить кого; **Gasiciel**, -a, *m.* (który gasi, *propr. et* *), гасильщикъ; гасящій; тушащій, утушающій; * гасительницa; утолительницa; **Gasidło**, -a, *n.* (naczynie do gaszenia), гасило; орудіе для гашенія; гасильное орудіе; пожарогасительное орудіе, пожарогасительный снарядъ.

Gąsię, -ięcia, *n.*, **Gąsiątko**, -a, *n.* (pisklę gęsie, młoda gęś), гусёнокъ, † гуся, гусиный дѣтёнышъ; v. **Gąska.**

Gąsienica, -y, *f.*, **Gąsionka**, -i, *f. dim. H. n.* (liszka zielna, wąsienica, wąsionka, *eruca*), гусеница, личинка насѣкомыхъ, вылупающаяся и имѣющая видъ червя]; **Gąsienicznik**, -a, *m. H. n.* (owad osom podobny, lecz drobny, kolące żywe gąsienice motylów, jaja swoje w nich składa, *etc.*, *ichneumon*, Linn., *tachina laevigata*), муха-великанъ; муха-наѣздникъ; тахина [насѣкомое]; **Gąsienieczny**, -a, -e, *adj.* (od gąsienicy), гусеничный, принадлежащій или относящійся къ гусеницѣ.

Gąsior, Gęsior, -a, *m.*, **Gąsiorek**, -rka, *m. dim.* 1. *H. n.* (samiec gęsi), гусь самецъ; гусакъ; 2. (kuna żolazna, kłoda; więzienie), колода, колодка, клада надѣваемая на шею и руки преступникамъ, желѣзный ошейникъ; *it.* тюрьма; 3. (dachówka szeroka, wierzchowa, luby na prostych domach), коньковая черепица; желобчатая черепица; черепица съ желобкомъ; гусакъ; 4. gąsior, gąsiorek, (naczynie od trunków, bania, flacha), бутыль, фляга; 5. gąsior (u flisów, belka trójgraniasta, w zęby wycinana, którą spychają statek, gdy na haku stanie), зубчатое треугольно обтёсанное бревно, коимъ судно съ мели сниховаютъ.

Gasiświeczka, -i, *m.* 1. гасильщикъ свѣчъ; 2. приходящій очень поздно до церкви; 3. послѣдній, нашій въ какомъ-либо обществѣ.

Gąska, -i, *f. dim.* 1. *H. n.* (v. **Gęś**), гусёнокъ, гусёночекъ; 2. *Metallurg.* (żelazo z kruszcu *abo* rudy w sztuki znaczne wytopione), свинка чугунъ; крица; 3. gąska, (rodzaj gry), гусёнокъ; игра въ гуськи; 4. (część trafty, złożona ze czterech tafel), часть плота; 5. *Bot.* bedika gąska, (lisica, *agaricus cantharellus*, Linn.), лисичка желтая; опёнокъ; 6. *fig.* gąska, * глупая дѣвушка.

Gąseczki, -czek, *pl. dim.*, v. **Gęśle, Geśl.**

Gasnąć, gasł, gaśnie, *v. impf.*, v. **zgasnąć, ugasnąć**, *v. perf.* (przestawać się palić, *etc.*, *propr. et* *), гаснуть, за-, по-гаснуть, загасать, угасать, угаснуть, тухнуть, за-, по-тухнуть, затухать, потухать, утухать, утухнуть, переставать горѣть; * ослабѣвать, уменьшаться, терять силу, прекращаться (о familii), кончаться; gasnąć przy czém, (= ciemnieć, ściemnieć, *qu. v.*), темнѣть, потемнѣть, мёркнуть, померкнуть, помрачаться; **Gaśnienie**, -ia, *n.* тушеніе, потушеніе; прекращеніе; v. *verb.* **Gasnąć.**

Gaśnik, -a, *m. Chem.* (pierwiastek wielu ciał, gaz nieoddychalny czyli duszący, *azote*), азотъ, селитротворъ, селитрородъ; *cfr.* Гасникъ.

Gastać, v. **Mrucześć, Skrzypieć.**

Gastronom, -a, *m.* (lubownik i znawca wykwintnych potraw), гастрономъ, охотникъ до вкусныхъ и отборныхъ яствъ; (dogadzający bruchowi), чревоугодникъ; **Gastronomia**, -ii, *f.* (znanie się na kuchni), гастрономія, искусство составлять вкусныя яства; **Gastronomiczny**, -a, -e, *adj.* гастрономическій.

Gastryca, -y, *f.* (guzica, rząp, *qu. v.*, kuper u ptaka), гузка [у птицъ]; v. **Kustrzyca.**

Gąszcz, -u, *m.*, 1. gąszcz (płynnych rzeczy, fusy, ustoiny, osad, drożdże, gęsta rzecz), гуща; подонки или отстой въ жидкомъ веществѣ, осадшій на дно; осадка; кофейная гуща; дрожжи, дрожди; *it.* густой сокъ; киселъ; кашица; v. **Powidło**; 2. gąszcz, (gęstwina, gęsto rosnące drzewa, krzaki), чаща; густой лѣсъ; густота лѣса; глушь; кустарники.

Gaszę, gasz, tuszę, *etc.*, v. **Gasić**; **Gaszenie**, -ia, *s. n. v.* гашеніе, тушеніе; утоленіе, *etc.*, v. *verb.* **Gasić** & **Gasidło.**

Gaszek, -szka, *m. dim.* (v. **Gach**), любовникъ, волокита, женскій [бабій] угодникъ, бабникъ; *it.* молокососъ; **Gaszkować**, v. **Gachować, Gamracić się.**

Gat, -a, *m.*, **Gaty**, *pl.* (blaszki czworograniaste, którémi gwoździe nitują), четыреугольныя бляшки для заклёпки гвоздей.

Gatka, -i, *f. Bot.* (kielich bélów, *volva*), наметъ, шляпка у грибовъ.

Gatki, -tek, *pl.* (gacie, podspodnie), портки; подштанники; *Eccl. el.* гащи; конце gatek, *vul.* гачи; концы у портковъ; sznur do związywania gatek, гачникъ; гачникъ; снурокъ, продѣваемый въ портки, для подвязыванія оныхъ.

† **Gastrzysty**, v. **Kracisty.**

Gatunek, -nku, *m.* порода; отрёдіе; родъ; видъ; сортъ; разборъ; dobrego gatunku, порётный, породистый, хорошей породы; różnego gatunku, разнородный; различной породы; jednego gatunku ludzie, (= jednéj kuśni, jednego płotu koł), люди одного рода, похожи другъ на друга, одной мѣрки; na gatunki dzielić = **Gatunkować**, *v. a. impf.*, v. **Rozgatunkować**, *v. perf.* сортировать, разсортировать, распредѣлить по сортамъ; **Gatunkowanie**, -ia, *n.* сортированіе, сортировка, разбираніе; **Gatunkowy**, -a, -e, *adj.* родовый; принадлежащій къ какому-либо роду; сортовый; принадлежащій къ какому-либо сорту; v. порóдный; *Gramm.* wyraz gatunkowy, (*nomen appellativum*; v. Popolity, Ogólny), нарицательное имя; *Phys.* ciężkość gatunkowa, (*gravitas specifica*), удѣльный, сравнительный, относительный *abo* удѣльный вѣсъ, -ная тяжесть.

1. **Gawęda**, -y, *f.*, **Gawędka**, -i, *f. dim. a*) *Bot.* (ziele, gatunek jastru, *aster amellus*, Linn.), наладочная трава; Христово око; зелённикъ; *β*) [rozmowa; gadulstwo, *qu. v.*; paplanie], разговоръ, бесѣда; пустые разсказы, говорня, болтовня, болтаніе, враки, брёхня, брёдни, калиаиье; v. **Gawędzić.**

2. **Gawęda**, -y, *m.* (który gawędzi, papla, gadula, *qu. v.*), говорунъ, разговорщикъ, болтунъ, враль, вракунъ, пустослов, пустомёля, пустобрёдъ, балагуръ; *it.* брюзга, брюзгунъ, ворчунъ, ворчотунъ, угрюмый человѣкъ; **Gawędziarka**, -i, *f.* (która gawędzi, papla), говорунья, разговорщица, болтунья, враля, вракунья, балагурка; **Gawędzić**, *v. a.* (paplać), разговаривать, калякать, болтать, врать, пустословить, нолоть вздоръ.

Gaweł, -wła, *m.*, **Gawełek**, -łka, *m. dim. npr.* (*Galus*), Гавелъ; §. ja o Pawle, a ou o Gawle, v. **Paweł.**

Gawiedź, -dzi, *f.* (hałastra, *qu. v.*), чернь, сволочь, сбродъ; погонщики, деньщики; v. **Czeladź.**

Digitized by Google

† Gawor, † Gewor, –a, *m.* (mowa, rozmowa, *qu. v.*), разговóръ; v. Pleść, Paplać; † Gawornik, † Gaworszyciel, Goworszyciel, –a, *m.* говорýнъ; разговóрщикъ; v. Gawęda (2).

† Gawot, –a, *m.* (rodzaj tańca), гавóтъ, особый родъ тáнца.

Gawron, –a, *m.* 1. *H. n.* (*corvus frugilegus*, Kluk. Zw., *cornix nigra*, Klein., *corvus coronae*, podobny do kruka, ale mniejszy), грачъ; чёрная ворóна; *Eccl. sl.* гаврàхъ, гáйворонъ; 2. *fig.* gawron, (gap', gawryło, głupiec, gil, gęś), *ворóна, разѣ́ва, зѣвáка, ротозѣ́й, глазýнъ, вытаращáтъ, простофáля, простáкъ, простáкъ, дурáкъ, дурачо́к, глупёцъ, осёлъ, нéучъ, нéукъ, незнáка, óлухъ, болвáнъ, нóнтюхъ, остолопъ, вахлáкъ, вихлáй, чурбáнъ, нерасторóпный, вялый, неповорóтливый, глуповáтый человѣ́къ; Gawronek, –nka, *m. dim.* грáчикъ; v. Gawron; Gawroni, –ia, –ie, Gawronowy, –a, –e, *adj.* (od gawrona, do gawrona należący), грачи́ный, грачéвый, грачéвъ, ворóнiй, принадлежащій грачу, чёрной ворóнѣ; pisklę gawronie, v. Gawronię; Gawronić się, *v. r.*, Gawronieć, *v. n.*, v. Gapieć, Odurnieć; Gawronię, –ięcia, *n.* (pisklę gawronie), грачёнокъ, грачáтій [*abo* грачёвъ] дѣтёнышъ.

Gawryło, –a, *m.*, v. Gawron (2).

Gaz, † Gas, –u, *m. Chem.* газъ, воздухообрáзная жидкость]; gaz kwasorodny, (*gas oxygenium*, *gas oxycum*), кислорóдный газъ; gaz saletrowy, (*gas nitrocum*), селитрóвый газъ; *afr. et* v. Gaśnik; gaz wodorodny, (*gas hydrogenicum* s. *hydrogenium*), водорóдный газъ.

Gaza, –y, *f. Com.* (z Franc. *gase*, gatunek krepy gładkiej), газъ, лёгкая [рѣдкая] шёлковая ткань, фалдъ; z gazy, v. Gazowy.

Gaża, –y, *f.* (z Franc. *gage*, pensya z urzędu, *etc.*), жáлованье; v. Pensya.

Gazeciarka, –i, *f.* (gazetami się bawiąca; nowiniarka), охóтница до чтéнія газéтъ, охóтница до нóвостей; перенóшица вѣстéй; *it.* разнóщица [разнóчница] газéтъ; Gazeciarski, –a, –ie, *adj.* газéтный; относящійся къ газéтамъ; журнáльный; gazeciarski artykuł, газéтная статьá; v. Gazetny; Gazeciarstwo, –a, *n.* (pisanie gazet), писáніе, составлéніе газéтъ; журналистика; (stan gazeciarza), состоя́ніе газéтчика; (gonienie za nowinami), жáдность къ нóвостямъ; Gazeciarz, –a, *m.* (który pisze gazety, redaktor, wydawca gazety), газéтчикъ, издáтель газéтъ; журналистъ; редáкторъ газéтъ; (który gazety czytywa, lubi, z nich rozprawia), читáтель газéтъ, охóтникъ до чтéнія газéтъ, охóтникъ до нóвостей, любитель газéтъ; (roznoszący gazety), газéтчикъ, разнóщикъ [разнóчикъ] газéтъ, разносящій по домáмъ газéты; (nowiniarz, nowinkonoś, nowinki rozsiewający, za niemi się ubiegający), охóтникъ до распространенія нóвостей, разнóщикъ, перенóщикъ вѣстéй, вѣстоно́щикъ; Gazeta, –y, *f.*, Gazetka, –i, *f. dim.*, Gazety, *pl.* газéта, вѣдомости; podać co do gazet, [посмáть] напечáтать въ газéтахъ; redaktor, wydawca gazety, редáкторъ газéты; Gazetny, Gazetowy, –a, –e, *adj.* (od gazet), газéтный, вѣдомостный; expedycya gazetna, газéтная [*abo* вѣдомостная] экспедиція. [газомѣръ.

Gazometr, –u, *m.* газомéтръ,

Gazowy, –a, –e, *adj.* гáзовый.

Gąsawy, *gen.* gąsw, *pl.* (kapturek u cepów, wiązanie skórzane, łączące bijak z dzierżakiem), ремёнь, связывающій молотóло съ цѣпинкóмъ.

Gbur, –a, *m.* (kmiot, wieśniak), крестьянинъ, поселянинъ, мужикъ, простолюдинъ; v. Bobójl; *fig.* (gruby gbur, grundychwał, prostak), * мужикъ; бурлáкъ; грýбый, необразóванный человѣ́къ; невѣ́жа; грубіянъ; ослóпнуть.

Gburczanka, –i, *f.* дочь крестьянина, мужика; Gburczyk, –a, *m.* сынъ крестьянина, мужика; *it.* деревéнскій пáренъ; деревéнскій мальчикъ; Gburka, –i, *f.* (kmiotka, wieśniaczka), крестьянка, поселянка, мужичка, простолюдинка; мужичья жена; Gburny, –a, –e, *adj.* (chłopski, gminny), мужицкій; простонарóдный; грýбый; низкій; Gburowaté, –ści, *f.* мужиковáтость; грубовáтость; невѣ́жество; Gburowaty, –a, –e, *adj.* (zarywający gbura, gminny, grubiański), мужиковáтый; постýпками и обращéніемъ нѣсколько похóжій на мужика; грубовáтый; неповорóтливый; невѣ́жливый; простонарóдный; мужицкій; Gburowic, Gburowicz, –a, *m.* деревéнскій пáренъ; простáкъ; v. Gburczyk; Gburski, –a, –ie, *adj.* (chłopski, *qu. v.*), крестьянскій; мужицкій; принадлежащій, свóйственный мужикáмъ; бурлацкій; грýбый; низкій; Gburstwo, –a, *n.* 1. крестьянское имѣ́ніе; 2. крестьянство; крестьянское сослóвіе; 3. *collect.* (= gburowie, chłopstwo), крестьяне; поселяне; мужики; 4. (wieśniactwo, grubiaństwo, gburowatość, *qu. v.*), мужичество, мужиковáтость; бурлáчество, бурлáченье; невѣ́жественные постýпки; невѣ́жество; грýбое обращéніе; грýбость, грубовáтость; Gburzanka, –i, *f.* 1. v. Gburczanka; 2. деревéнская дѣвка; (презрит.) мужичка; Gburzysko, –a, *n. augm.* (nieokrzesany), мужичи́ще; мужичёнко; неотёсанный болванъ.

Gdak, v. Gdakanie; Gdakać, –kał, gdacze, *contin.* gdaka, *v. c. impf.* кудáхтать; клохтáть; (o kaczkach:) крáхать; v. Kwakać; *fig.* (wiele mówić, paplać, *qu. v.*), говорáть много и скóро; болтáть; молóть вздоръ; ворчáть, кричáть на кого; *it.* v. Chwalić się; Gdakanie, –ia, *n.* 1. Gdak, –u, *m.* (kwokanie), кудáхтанье; клохтáніе; крáканіе; * болтáніе, болтовня; ворчáнье, кричáніе на кого; 2. Gdak, –a, *m.* (świegot, gadula, *qu. v.*), говорýнъ, болтýнъ.

Gdéra, Gdérać, Gdérliwy, v. Gdyra, Gdyrać, *etc.*

Gdula, –i, *f.* 1. *Pomol. Bot.* (rodzaj gruszek), фунтовáя грýша; (*pyrus communis*), дýля, родъ грýши; 2. gdula ziemna, (ziele, rzepa leśna, świniak, wieprzowy abo swini chléb, świni orzech, *cyclamen*), свинóй хлѣбъ; круглякъ; дрíáпка, [растéніе]; gdula ziemna malejaza, (*lonicera caprifolium*), кóзья жимолость.

Gdy, *conj.* когдá, éжели, éсли, колú, бýдь; какъ; во врéмя; podczas gdy, въ то врéмя когдá; gdy, gdyż, v. Ponieważ; gdy zaś, когдá, éслиже, бýдеже; Gdyby, *conj.* когдá бы, éсли бы, éжели бы; o gdyby się to zdarzyło! о когдá бы, сіé случáлось! jak gdyby, какъ бýдтобы, якóбы.

Gdyra, –y, *m.*, Gdyracz, –a, *m.* (gdéra, gdéracz, krzęda, mruk, mrukliwiec, *etc.*), брюзгá, брюзгýнъ, воркýнъ, воркотýнъ, кронотýнъ, крикýнъ, угрюмый человѣ́къ; Gdyrać, Gdérać, –rał, gdyra & gdyrze, *v. n.* (krzędzić, mruczeć, łajać), брюзжáть, ворчáть, журчáть, шумéть, кричáть, бранéть, лаáть, ругáть, пенéть; Gdyranie, –ia, *n.* (krzędzenie), брюзжáніе, ворчáніе, крикъ, брань, *etc.*, v. *verb.* Gdyrać; Gdyrliwość, Gdérliwość, –ści, *f.* (krzędność), брюзгли́вость, ворклúвость, ворчлúвость, склóнность къ брюзжáнію, ворчáнію; Gdyrliwy, –a, –e, *adj.* (skłonny do gdyrania), брюзгли́вый, ворклúвый, ворчлúвый, бранлúвый, склóнный къ брюзжáнію, ворчáнію, брáни.

Gdzie, 1. *adv.* гдѣ, [въ котóромъ мѣстѣ], *Eccl. sl.* юду, юдуже; кудá; gdzie .... tam, гдѣ .... тамъ, (тáмо); gdzie Pan Bog, tam zwycięstwo, гдѣ [Господь] Богъ, тамъ побѣда; gdzie ty? гдѣ ты? gdzie idziesz? кудá ты идёшь? gdzie WCPan idziesz? кудá Вы идёте? gdzie on mieszka? nie wiem, gdzie, гдѣ онъ живётъ? не знáю, гдѣ; gdzie on? nie wiem gdzie jest, гдѣ онъ? я не знáю, гдѣ онъ; nie wiem czy go gdzie znajdziesz, не знáю найдёшь-ли ты его; nie wiem, gdzie tam poszedł, не знáю, кудá

Digitized by Google

пошёлъ; gdzie indziéj, (nie tu, na inszém miejscu), гдѣ-либо въ другóмъ мѣстѣ; gdzie niegdzie, (miejscami), гдѣ-гдѣ; кóе-гдѣ; изрѣдка гдѣ; въ нѣкоторыхъ мѣстахъ; по мѣстамъ; помѣстно; мѣстáми; не вездѣ; [не во всѣхъ мѣстахъ]; o gdzie zaś . . ., gdzie zaś tam . . ., какъ бы ни такъ; быть не мóжетъ; idzie, gdzie go oczy prowadzą, идётъ, кудá глазá глядятъ; 2. gdzie, *conj.* если; gdzie, gdzieby, gdzież, gdzieżby, v. Jeżeli, Jeżeliby; byle gdzie = Gdziekolwiek, *adv.* гдѣ-либо; гдѣ-нибудь; гдѣ-ни-ёсть; въ котóромъ-либо мѣстѣ; въ какóмъ-либо мѣстѣ; (= dokądkolwiek), кудá-нибудь, кудá-либо, кудá ни есть, въ какóе-нибудь мѣсто; Gdzieś, *adv.* (wyraża miejsce niepewne, niewiadome), кóе-гдѣ; [въ сомнительномъ, въ неизвѣстномъ мѣстѣ]; гдѣ-то; въ какóмъ-то мѣстѣ; гдѣ-либо; гдѣ-нибудь; Gdzież, *adv.* гдѣ же (?), кудá же (?); v. Gdzie; gdzież oni? гдѣ же онѝ?

Gęba, -y, *f.* 1. ротъ (*gen.* рта); устá; dać komu w gębę, по гęбле komu дać, удáрить кого; удáрить кого но щекѣ, уд. кого по мóрдѣ; заѣхать въ рóжу *abo* по рóжѣ; дать пощёчину [*abo* оплеýху, заýшину]; on gęby nieotworzy, онъ рта не разѝнетъ; онъ ничего не говорѝтъ; on nie śmie gęby otworzyć, онъ рта разѝнуть не смѣетъ; онъ нѝкнуть не смѣетъ; онъ не смѣетъ говорѝть; gębę na co otworzyć, rozdziewić, (z zadumienia), разѝнуть ротъ; роззѣвнчать, роззѣвнть; смотрѣть [*abo* засмотрѣться] на что, разѝнувъ ротъ; gębę sznurować, говорѝть въ полъ гóлоса; *it.* чечёниться, жемáниться; §. nie przyleci do gęby gołąb' upieczony, (bez pracy nie będą kolacze), глазáми винá не вѝпьешь; мáсло самó не родѝтся; безъ трудá ничего не пріобрѣтёшь; §. daleko gęba od potrawy, (nie mów hop, aż przeskoczysz), [далёко ротъ отъ блюда], не торжествýй [*abo* не хвалѝсь] прéжде врéмени; не хвалѝсь, прéжде Бóгу помолѝсь; nic do gęby nie idzie (braknie apetytu), въ ротъ ничего нейдётъ, нѣтъ охóты къ пѝщѣ; v. Łyżka (§); nie ma co włożyć do gęby, (= do ust, nie ma co jeść), у него ничего ѣсть; ma z gębę chleba, (= ile trzeba, aby się najeść), у него тóлько что изъ рукъ да въ ротъ; онъ имѣетъ тóлько насýщный хлѣбъ; od gęby sobie odejmować, отнимáть кусóкъ ото рта; отказывать себѣ въ необходѝмой пѝщѣ; убавить столóваго расхóда для другѝхъ издѣржекъ; gęba czego, (kęs czego, tyle ile na raz w gębę włożyć można), глотóкъ, однѝъ кусóкъ; pod gębą (= pod ręką, na dorędziu, na gotowiu), подъ рукóю, на готóвѣ; krzywić gębę, кривѝть ротъ; надýть гýбы; дýться; косѝться; gęba złośliwa, niewyparzona, przestwocha, злой язѝкъ; ona ma złą (złośliwą, *etc.*) gębę, у неё язѝкъ [*abo* язѝчёкъ] какъ брѝтва; (on) ma dobrą gębę, онъ большóй говорýнъ; gadać co ślina do gęby przyniesie, говорѝть, что на язѝкъ попадётъ; болтáть (вѝболтать) всё что ни въ гýбы попадётъ; болтáть, что придётъ въ гóлову; §. ciepło i zimno z jednéj gęby, (i dmucha i chucha; raz tak, drugi raz tak; odmienny), у него изъ однóго рта и тепло и хóлодно; изъ однóго рта, да не однѝ вѣсти; у него на язѝкѣ мёдъ, а подъ язѝкóмъ лёдъ; онъ говорѝтъ и такъ и сякъ; онъ человѣкъ двоязѝчный; stul gębę! (zamknij gębę!) закрóй ротъ! молчѝ! не говорѝ ничего! стулѝ гęбę, молчáть; ни слóва не говорѝть; зажáть [*abo* заткнýть] кому ротъ; застáвить кого молчáть; взяшéл my z gęby, (= właśniem to chciał mówić), ты изó-рта у меня вѝрвалъ; я самъ тóлько что хотѣлъ ото сказáть; całą gębą, *a*) [= na całą gębę, na cały głos, gardłem, *qu. v.*], во всё гóрло; во весь гóлосъ; грóмко; *β*) [= w ostatnim stopniu], въ вѝсшей стéпени; въ пóлномъ смѝслѣ; óчень, весьмá; całą gębą głupiec, дурáкъ дурáкомъ; преглýпая башкá; 2. gęba, (= calus, pocałowanie), поцѣлýй; dać komu gęby, (= pocałować kogo), поцѣловáть кого; daj mi gęby! поцѣлýй менá! 3. gęba rzeki, (= ujście), устьe рѣки; устóкъ; 4. gęba (naczynia jakiego), v. Otwór; gęba (u armaty, otwór), жерлó, дýло, устьe; 5. Gęba, -y, *m.*, = Gębal, Gębacz, -a, *m.* губáнъ, губáчъ; хвастýнъ, храбрéцъ [на словáхъ], болтýнъ; Gębaczka, -i, *f.* губáнька, губáшка; хвастýнья, болтýнья; Gębaty, Gębiaty, Gębiasty, -a, -e, *adj.* (wielkiéj gęby), губáстый; съ большѝмъ ртомъ; (głośny, wrzasklíwy, chlubnogłośny), грóмкій, крикли́вый, болтли́вый, хвастли́вый, чванли́вый.

Gębczastość, **Gębczystość**, **Gąbczastość**, -ści, *f.* (dziurkowatość, gębkowatość, *qu. v.*), гýбчатость, губковáтость, ноздревáтость, скважистость; Gębczasty, Gębczysty, Gąbczasty, -a, -e, *adj.* (gębce podobny, dziurkowaty, *qu. v.*), гýбчатый, похóжій на гýбку; гýбчатый; губковáтый; ноздревáтый; скважистый; *Anat.* кость gębczasta, (*abo* sitna, *abo* rzeszotna, iż drobnych dziurek na kształt gębki albo sita pełna, *os spongiosum*, *os ethmoidale*), решётчатая [рѣшётчатая] кость.

Gębka, **Gąbka**, -i, *f.* 1. Gębeczka, -i, *f. dim.* *a*) [v. Gęba], рóтикъ, ротóкъ; гýбка; §. pieczone gołąbki nie przylecą same do gąbki, глазáми винá не вѝпьешь; мáсло самó не родѝтся; безъ трудá ничего не пріобрѣтёшь; *β*) [calus, pocałunek], поцѣлýй; 2. Gębka, Gąbka, -i, *f. Bot.* (*spongia*), гýбка; грéцкая гýбка; morska gąbka, (*spongia marina*), морскáя гýбка; rzeczna gąbka, (*spongia fluviatilis*, *badiaga fluviatilis*), рѣчнáя гýбка; бадáга, бодáга; gębka jelenia, [jelenia bedłka, jajka (*qu. v.*), *phallus impudicus*, Linn.], олéній грибъ; (*lycoperdon cervinum*), олéній сморчóкъ; на кształt gębki, v. Gębczasty, Gębkowaty.

Gębkarz, -a, *m.* (co gąbki zbiera, przedaje), собирáющій гýбки; гýбочникъ; торгýющій гýбками; †Gąbko-, Gębko-przedawca, -y, *m.* *Eccl. sl.* губоподрáвецъ.

Gębkowatość, **Gąbkowatość**, -ści, *f.* (dziurkowatość do gąbki podobna, gębczystość), гýбковáтость, ноздревáтость; Gębkowaty, Gąbkowaty, -a, -e, *adj.* (na kształt gębki), гýбковáтый, гýбчатый, гýбчатый, похóжій на гýбку, ноздревáтый; Gębkowy, Gąbkowy, -a, -e, *adj.* гýбчатый, ноздревáтый; gębkowy kamień, гýбчатый кáмень.

Gębny, -a, -e, *adj.* (od gęby, ustny), ротóвый, ýстный.

Gębować, v. Sukalować.

Gębusia, **Gębusia**, -i, *f.* (gębeczka, usteczka), рóтикъ.

† **Gędźba**, -y, *f.* (muzyka), музыка; *cfr.* Ногýдка; † Gędzić, Gędać, *v. a.* (grać na muzycznem narzędziu), игрáть; *cfr.* Гудѝть; Gędziebny, Gędeowy, Gędziecki, v. Muzykalny, музыкáльный; Gędziec, *gen.* gędźca, *m.* (muzyk, gracz muzyczny), музыкáнтъ.

Gęg, -u, *m.* (krzyk gęsi, kreranie gęsie, geganie, *qu. v.*), гоготáнье, гусѝный крикъ, крикъ гусѝ; Manliusz przez gęsie obudzony gęgi, Rzym zachował, Мáнлій пробуждённый крикомъ гусѝ, спасъ Римъ; Gęgać, Gągać, *v. n. contin.*, Gęgnąć, Gągnąć, *v. semel.* 1. гоготáть, гагáкать, гагáкнуть, кричáть по гусѝному; gęsi gęgają *abo* gągają, гýси гогóчутъ, гагáкаютъ; gęś gęgająca, гоготýнья (*m.*), гоготýнья (*f.*); 2. (= przez nos mówić), говорѝть въ носъ, гнусѝть; Gęganie, Gęgnanie, -ia, *n.* 1. (kreranie gęsie, v. Gęg), гоготáнье, гусѝный крикъ; 2. (mówienie przez nos, *rhinophonia*), гнуснéніе, гнусѣ́ніе, говорéніе въ носъ; Gęgliwy, -a, -e, *adj.* (przez nos mówiący), гнусливый, говорáщій въ носъ, *Eccl. sl.* гугнáвый; *cfr.* Гугнивый; Gęgnienie, -ia, *n.*, v. Gęg; Gęgnogłosy, Gęgogłosy, -a, -e, *adj.* (gęgający głos wydający), грóмко гогочýщій, гагáкающій; Gęgoś, -sia, *m.*, Gęgot,

Digitized by Google

-a, m. 1. (przez nos mówiący), гнусѣ, гнусáрь, человѣкъ, говорящій въ носъ, гнусящій; 2. Gęgot, -u, m., Gęgotanie, -ia, n., v. Gęg; Gęgotać, v. n. impf. 1. (gęgać, qu. v.), гоготáть; 2. (= gięgotać jak bocian), курлыкать; Gęgotka, -i, f. (przez nos mówiąca), гнусáрь, жéнщина, говорящая въ носъ, гнусящая.

Gemeja, v. Giemeja.

Genealog, -a, m. (genealogista, rodopis), генеалóгъ, родослóвъ, занимáющійся родослóвіемъ; Genealogia, -ii, f. генеалóгія, родослóвіе; родослóвная, родослóвная книга; Genealogiczny, -a, -e, adj. -nie, adv. (rodowy, rodosłowny), генеалогíческій, относящійся къ генеалóгіи, родослóвный; drzewo genealogiczne, родослóвное дéрево; родослóвная; tablice, księgi genealogiczne, генеалогíческія таблицы, родослóвныя книги; genealogiczna księga Książąt Ruskich od Ruryka (od ś. Olgi) do Cara Jana Wasilewicza, степéнная книга; Genealogista, -y, m., v. Genealog; Genealizować, v. a. impf. (trudnić się dochodzeniem genealogii), занимáться родослóвіемъ.

General, Jenerał, -a, m. 1. генерáлъ; General-Major, Генерáлъ-Маіóръ; General-Lejtnant, Генерáлъ-Лейтенáнтъ; General piechoty, jazdy, artylleryi, Генерáлъ отъ инфантéріи, отъ кавалéріи, отъ артиллéріи; 2. generał, -u, m. (pod powszechny prowincyi), генерáльный зéмскій сборъ, сборъ; generалъ-лáндтагъ; 3. generał, -u, m. (generalna regula, lub maksyma), генерáльное або всеобщее прáвило; глáвное прáвило; 4. general (= główny klucz), глáвный ключъ; Generalik, -a, m. dim. генерáликъ; Generalissimus, -a, m. генералíссимусъ, глáвный предводíтель всѣхъ войскъ какóго-либо государства; Generalność, Jenerałność, -ści, f. (zbiór pierwszych przełożonych), генералитéтъ; генерáльскіе чины; Generalny, Jeneralny, -a, -e, adj., -nie, adv. (powszechny), генерáльный, всеобщíй; generalna regula, v. General (3); generalny sztab, глáвный штабъ, [генералъ-штáбъ]; generalny marsz, генералъ-мáршъ; generalna próba, генерáльная прóба; Generałowa, Jeneralowa, -áj & -y, f. (żona generała), генерáльша, жена генерáла; Generałowy, Jeneralowy, -a, -e, adj. (do generała należący), генерáловъ, принадлежáщій генерáлу; Generalski, Jeneralski, -a, -ie, adj. (od generalstwa), генерáльскій, принадлежáщій генерáламъ; Generalstwo, -a, n. (władza generalska, etc.), достóинство генерáла, генерáльское достóинство; звáніе генерáла; генерáльство; 2. collect. (= generałowie), генерáлы; сослóвіе генерáловъ; генералитéтъ; 3. collect. (= general z żoną), генерáлъ съ женóю; генерáлъ и генерáльша.

Geniusz, -a, m. гéній; дóбрый духъ или áнгелъ; * * (anioł stróż), áнгелъ-хранíтель; it. гéній-хранíтель; v. Gieniusz.

Geo-gnozya, Jeo-gnozya, -yi, f. геогнóзія; -graf, -a, m. (ziemiopis), геогрáфъ, землеописáтель; -grafia, -ii, f. (krajopisarstwo, qu. v.), геогрáфія, землеописáніе; -graficzny, -a, -e, adj. (krajopisarski, qu. v.), геогрáфическій; принадлежáщій или относящійся къ геогрáфіи; szerokość geograficzna, геогрáфическая широтá; atlas geograficzny, геогрáфическій áтласъ; -log, -a, m. геолóгъ, упражняющійся въ геолóгіи; -logia, -ii, f. геолóгія; -logiczny, -a, -e, adj. геологíческій; -metra, -y, m. (miernicy gruntów, v. Ziemiomiar, etc.), геомéтръ; землемѣръ; межевщíкъ; -metrya, -yi, f. геомéтрія; землемѣріе; -metrycki, -a, -ie, -metryczny, -a, -e, adj. геометрíческій; progres(s)ya geometryczna, postęp geometryczny, геометрíческая прогрéссія; proporcya geometryczna, stosunek geometryczny, геометрíческая пропóрція, геомегрíческое отношéніе.

Gęś, -si, f. 1. H. n. [(anser); dim. = Gąska, gąsię, gąsiątko, gąsiąteczko], гусь, [dim. гусёнъ, гусá, гусёнокъ]; gęś dzika, (anser ferus), гусь гуменнúкъ; дúкій гусь; gęś puchowa, (anas mollissima), гáвка, гáгка; gęś Chińska, (= łabędzioges, anser cygnoides), гусь Китáйскій; сухонóсъ; (o pijanym:) gęsi nawracać, выводúть вавилóны, [т. е. идýчи въ пьянóмъ вѣдѣ: сворáчиваться то въ одну, то въ другую сторону]; iść jeden za drugim jak gęsi, идти гуськóмъ, гусемъ, слѣдуя одинъ за другимъ; pieczona gęś, жáреный гусь; fig. гусь, глупéцъ, дурáкъ, гýпая, дýра; 2. Metalurg. (w hutach:) gęś żelazna, свинка чугунá; крúца; v. Gąska.

Gęścić, v. a. impf., згęстить, загęстить, v. perf. (gęstym czynić), густúть, сгущáть, сгустúть, дѣлать густúмъ; Gęścieć, v. n. impf. густѣть; v. Gęstnąć; Gęściéj, adv. comparat. гýще, чáще; v. Gęsty; Gęściuchny, -a, -e, adj. густéнькій, густéнекъ, óчень густúй, совершéнно густúй; v. Gęsty.

Gęsi, -sia, -sie, 1. adj. (od gęsi, do gęsi), гусúный, гусáчій; gęsi pastuch, (gęsiarz), пастýхъ гусéй; гусáтникъ; гусáрь; пасýщій гусéй; gęsia pastuszka, (gęsiarka), пастýшка, пасýщая гусéй; гусáтница; gęsi chlew, karmnik gęsi, гусúный хлѣвъ; гусáтня; gęsia szmalec, гусúный жиръ; gęsie tłuste, гусúное сáло; gęsie mięso, гусúное мáсо; гусáтина; gęsia pieczeń, жáреная гусáтина; (= pieczona gęś), жáреный гусь; gęsia wątroba, wątróbka, гусúная печёнка; gęsia skórka, гусúная кóжа; gęsie skrzydło, гусúное крыло; gęsie pióro, гусúное перó; gęsi trunek (= woda), [гусúное питьё], гусúный квасъ; §. вóдка изъ-подъ лóдки; водá; gęsi chód, гусúная [утúная] похóдка; v. Tacznie się; 2. Bot. gęsi groch, gęsia wyka, (wilczy groch, ervum), крýпная чечевúца; gęsie ziele, (potentilla anserina), гусúная травá; гусúная пáжить; могýчникъ гусúный; лапчáтка гусúная; v. Srebrnik; gęsia stopa, gęsia noga, (chenopodium), гусúная лáпка; гусúная ногá; марь [трилóльная]; лебедá дúкая или лѣсная; селéдникъ; v. Serdecznik; gęsie łapki, (przywrotnik pospolity, alchemilla vulgaris), росúнца; львова лáпа; львúная лáпа; копúто львúное [растéніе]; gęsi polej, v. Pieniężnik; gęsi bój, (ziele), v. Świetlicza; Gęsiarek, -rka, m., v. Gęsiarz; Gęsiarka, -i, f. (gęsia pastuszka), гусáтница; пастýшка, пасýщая гусéй; Gęsiarnia, -i, f. (gęsi chlew), гусáтня; гусúный хлѣвъ; Gęsiarz, -a, m. (gęsi pastuch), гусáрь; гусáтникъ; пастýхъ, пасýщій гусéй; Gęsica, -y, f. H. n. (warzęcha, platalea), кóлпица, кóлпикъ, [птúца]; Gęsięcina, Gęsina, -y, f. (gęsie mięso), гусáтина, гусáтинка, гусúное мáсо; Gęsior, v. Gąsior.

Gęśl, Gęśla, -i, f., Gęśle, Gąsłeczki, pl. (gat. cytry; harfa leżąca), родъ цúтры; гýсли, gen. гýслей & гýсель; grać na gęślach, игрáть на цúтрѣ; игрáть на гýслихъ; Gęślista, -y, m. (co gra na gęślach), игрáющій на цúтрѣ, на гýслихъ, гуслúстъ, гуслярь; Gęślowy, -a, -e, adj. (od gęśli), цúтрный; гýсельный.

Gęsnąć, Gęstnąć, v. n. semelf., Gęstnieć, Gęścieć, v. n. impf., згęснąć, згęстнąć, згęстнieć, згęсcieć, v. perf. (gęstym się stawać), густѣть, становúться густúмъ, дѣлаться густúмъ, сгущáться; частѣть, дѣлаться чáстымъ; толстѣть; (ściskać się), сжимáться; (zsiadać się), ссѣдáться, ссѣсться.

Gest, v. Giest.

Gęstawość, Gęstowatość, -ści, f. густовáтость; Gęstawy, Gęstowaty, -a, -e, adj. густовáтый, нѣсколько густúй,

Gęstnąć, Gęstnieć, v. Gęsnąć.

Gęsto, adv. (compar. Gęściéj, гýще, чáще), гýсто, чáсто, плóтно;

Digitized by Google

тѣсно, сжáто; гýсто, тýго, твёрдо, нежидко; (zsiadle), осѣло; gęsto pisany, унисистый; gęsto pisać, писáть убóристо, унисисто, чáсто; *it.* gęsto (= często), чáсто, нерѣдко; często gęsto (= częstokroć), óчень чáсто, многократно; **Gęstobrwisty**, -a, -e, *adj.* (brwi gęstych), густобрóвый, имѣющій густыя брóви; **Gęstokwitły**, -a, -e, *adj.* (= gałęzisty), вѣтвенный, имѣющій густыя вѣтви, вѣтвистый; **Gęstolliści**, -ia, -ie, **Gęstollisty**, -a, -e, *adj.* густолиственный; имѣющій густые листья; густóй; облиственнѣйшій; **Gęstomglisty**, -a, -e, *adj.* густомглистый; **Gęstomierz**, -a, *m. T.* (*manomètre*), манометръ; дазимéтръ; густомѣръ; **Gęstooki**, -a, -ie, *adj.* (sita oczu mający, o wielu oczach), многоокій, многоочитый, многоглазый; Argus gęstooki, многоокій А'ргусъ; *it.* sieć gęstooka, (= drobne oka mająca), многоплетéнная сѣть; частая сѣть; **Gęstorosnący las**, *m.* густорастущій лѣсъ.

Gęstość, -ści, *f.* гýстость; густотá; чáстость; частотá; плóтность; твёрдость; - krwi, густотá крóви; - płótna, (sukna), плóтность холстá *abo* полотнá; - powietrza, густотá вóздуха; - drzew w lesie, густотá лѣса.

Gęstowatość, **Gęstowaty**, v. **Gęstawość**, **Gęstawy**.

Gęstowłosy, -a, -e, *adj.* густоволóсый, *Eccl. sl.* густовлáсый, имѣющій густые волосы.

Gęstwa, -y, *f.* густотá чегóнибудь растýщаго; частинá; чáща; кустáрникъ, кустý; *it.* гýстость, густотá; (mnogość, tłum, tłok, *qu. v.*), множество [людей], толпá, *vul.* арáва; v. **Gęstwina**, **Gąszcz**.

Gęstwić, *v. a. impf.*, **zgęstwić**, *v. perf.* (gęstym uczynić, zgęścić), густúть, огущáть, огустéть, сгущáть, сгустéть, дѣлать густúмъ; *Eccl. sl.* частúть; *it.* (= na kupę zbierać), v. **Skupiać**, **Skupić**; **Gęstwić się**, **Gęstwieć**, v. **Gęsnąć**, **Gęstnieć**, **Gęścieć**.

Gęstwina, -y, *f.* (gąszcz w lesie, gęstość, zarośle, *qu. v.*), густúна; густóй лѣсъ; чáща; частинá; глушь; густотá лѣса; кустý; кустáрникъ.

Gęsty, -a, -e, *adj.* густúй, [-óй], чáстый, тѣсный, сжáтый; *it.* густúй, тугíй & тугóй, твёрдый, нежидкій; (zsiadły), осѣлый; *it.* тóлстый; (= blisko siebie licznie i ścisnienie znajdujący się), находящіяся близко одни къ другóму, густúй, чáстый; (= częsty), чáстый, многократный; (liczny), многочисленный; gęsty las, густóй [*abo* чáстый, дремýчій] лѣсъ; gęste włosy, густые волосы; gęste mléko, густое молокó; (zsiadłe), свернýвшееся молокó; gęsta krew, густáя кровь; gęsty atrament, густáя чернилá; gęste ciasto, густóе тѣсто; gęste piwo, густóе пиво; gęsta mgła, густáя мгла, густúй тумáнъ; gęsta kasza, крутáя кáша; густáя кáша; gęste płótno, чáстый холстъ, плóтный холстъ.

Gęszczę, гущý, v. **Gęścić**.

Giąć, *Praes.* 1. *p. s.* gnę, 3. *p. s.* gnie, *Praet.* giął, *v. a. impf.*, zgiąć, *Fut.* 3. *p. s.* zegnie, *v. perf.*, v. **Ginać**, *v. frequ.* гнуть, сгибáть, согнýть, дѣлать кривúмъ, загибáть, загнýть, изгибáть, пригибáть, нагибáть, нагнýть, наклонúть, -нúть; giąć kolana, преклонúть колѣна; **Giąć się**, *v. r.* (v. uginać się), гнýться, сгибáться, изгибáться, нагибáться, дѣлаться кривúмъ; покривлúться; **Gięcie**, -ia, *s. n. v.* гнýтіе, сгибáніе, загибáніе, нагибáніе; **Gięty**, -a, -e, *part. p.* (zgięty, ugięty), гнýтый, согнýтый, загнýтый, изгнýтый, нагнýтый.

Gibać, *v. a. impf.*, **Gibnąć**, *v. semelf.* сгибáть, согнýть, нагибáть, нагнýть; v. **Naginać**; **Gibać się**, **Gibnąć się**, *v. r.* гнýться, сгибáться, нагибáться, наклонúться; v. **Uginać się**.

Gibas, **Gibas**, -a, *m.* остолóпъ, высóкій, но глýпый и неуклюжій [*abo* неповоротливый] человѣкъ; v. **Dryblas**.

Gibki, -a, -ie, *adj.* (giętki, co się giąć daje, smagły), гибкій, способный гнýться, сгибúый, удобно сгибáемый, разгибúый, изгибáстый (*propr. et* °), удобопреклóнный, ° уклóнный, уклóнливый, уклóнчивый, лóвкій, поворóтливый; v. **Zwinny**, **Zwinny**, **Gibko**, *adv.* гибко, съ гибкостью, изгибáстостью; **Gibkość**, **Gibkowatość**, -ści, *f.* (giętkość), гибкость, уклóнность, уклóнливость, уклóнчивость, удобопреклóнность, лóвкость, поворóтливость; **Gibkowaty**, -a, -e, *adj.* (nieco gibki), нѣсколько гибкій; v. **Gibki**.

Gibnąć, v. **Ginąć**.

Gichciarz, -a, *m.* (z Niem. „Gicht", w hutach: szychciarz, robotnik, który materyały w piec huciany sypie), нагрýзчикъ, рабóтникъ, котóрый наполняетъ плавúленную [*abo* дóменную] печь матеріáлами; *cfr.* Колóша; v. **Gichta**.

Gichta, -y, *f.*, **Gajer**, -u, *m.* (z Niem. „Gicht, Geyer", отвóр, dziura z wierzchu pieca hutnego, котóрą gichciarz rudę i węgle sypie = szychta), колóшникъ, (отвéрстіе вверхý дóменной пéчи, чрезъ котóрое онá наполняется рудúмъ смѣшéніемъ и углемъ).

Giczel, -i, *f.*, **Giczał**, **Giczeł**, -u & -a, *m. Anat.* 1. [koniec kości goleniowéj, giża, giżela, giczek, *tibiae in animalibus summitas, vel caput*, Franc. *tête du tibia*], голóвка, конéцъ [гóленной *abo*] бéрцовой кóсти; 2. ° ° **Giczał**, (kość goleniowa większa, golen, piszczel), большáя бéрцовая [*abo* гóленная] кость; голéнка, гóлень, бéрцо; *it.* кость.

Gięcie, v. *sub: verb.* **Giąć**.

Giéfes, **Gifes**, -a, *m.* (z Niem. „Gefäß" am Degen, jelca szpadowe), офéсъ, рукóятка у шпáги *etc.*

Giefrejter, -a, *m.* (z Niem. „Gefreiter", żołnierz wartę zaprowadzający, *etc.*), офрéйторъ; **Giefrejterski**, -a, -ie, *adj.* офрéйторскій.

Giel, v. **Gil**.

Gielatyna, v. **Galareta**.

Giełda, **Gałda**, -y, *f.* (z Niem. „Gilde"), гúльдія; *it.* бúржа; *it.* v. **Gawiedź**, **Hałastra**; **Giełdziny**, -a, -e, *adj.* (od giełdy, do giełdy należący), гильдéйскій.

† **Giełg**, † **Giełch**, **Giełk**, -u, *m.* гулкъ, гулъ; v. **Zgiełk**, **Hałas**.

Gielzamin, v. **Dzielzimin**.

Giemeja, **Gemeja**, -a, *m.* (z Niem. der „Gemeine" *i. e.* Soldat, prosty żołnierz), рядовóй (*s. m.*), простóй солдáтъ.

Giemza, **Giemsa**, -y, *m. H. n.* (koza dzika, *rupicapra alpina*), сéрна, дúкая козá; v. **Koza**.

Giemzać, **Giemzić**, v. **Świerzbić**, **Swędzić**.

Gienealóg, *etc.*, v. **Genealóg**, *etc.*

Gieneral, *etc.*, v. **General**, *etc.*

Gieniusz, **Geniusz**, -u, *m.*, **Gieniuszek**, -szka, *m. dim.* 1. (umysł nad pospolite umysły górniejszy, dowcip, co przenika żywo, co wynajduje bez przewodnika, zgłębia śmiało sam przez się), рéній; вúспренній, творéческій умъ; высóкая природная способность; (tryb myślenia), способность мúшленія [*abo* къ мúшленію]; óбразъ мúслей; 2. **Gieniusz**, **Geniusz**, -a, *m.* (dobry duch), рéній, дóбрый дýхъ изъ áнгелъ; ° ° (aniołek stróż), áнгелъ-хранúтель; *it.* рéній-хранúтель; **Gieniuszowski**, -a, -ie, *adj.* (od geniuszu), принадлежащій или относящіеся къ рéнію свóйственный рéнію.

Gieognozya, **Gieograf**, **Gieografia**, **Gieolog**, **Gieometra**, *etc.*, v. **Geognozya**, **Geograf**, *etc. etc.*

Gier, 1. v. **Gierza**; 2. **Gier** (ptak), v. **Krzywodziob**; 3. **Gier** = grów (*gen. plur.*), v. **Gra**.

Gierada, -y, *f.* 1. *Jur.* [rzeczy, które pannie idącéj za mąż oprócz posagu dają, które ona w dom męża przynosi, po Grecku: τὰ παράφερνα, *paraphernа, dotalia dona, super dotem accepta*; (biens) *paraphernaux*], парафернáльное имѣніе; жéнинно имѣніе, не пра-

Digitized by Google

надлежащее къ состáву еá прядíлнаго; движимое имѣніе женú кромѣ приданаго; 2. v. Szczebrzuch, Grat, Graty.

Gierebować, *v. a. impf.* (u flisów: od lądu odbijać, *etc.*), отáлкивать, отвáлкивать, отпихивать отъ бéрега.

Gierka, -i, *f.* (fryerka, gamratka), кокéтка; охóтница до любóвныхъ связéй; любодѣйка; блудница; непотрéбная жéнщина.

Giermak, -u, *m.* (suknia długa chłopska), армякъ, длинный крестьянскій [*abo* мужицкій] кафтáнъ, казакóвъ.

Giermek, -mka, *m.* (orężnik, orężny, nosiciel oręża czyjego), щитонóсецъ, щитникъ, оруженóсецъ; **Giermkostwo, Giermkowstwo**, -a, *n.* (służba giermkowa), служба, дóлжность щитонóсца; **Giermkowy**, -a, -e, *adj.* (do giermka należący), принадлежащій щитонóсцу.

Gierny, -a, -e, *adj.* (od gry, od gier *abo* grów), игрáльный, *Eccl. sl.* игрáлищный, игрáтельный; служащій къ какóй-нибудь игрѣ или къ игрáнію.

Gierz, Gier, Gir, Girz, -u, *m. Bot.* (*herba s. Gerhardi, aegopodium, podagraria*), сныть, сыть, дягиль, подáгричникъ, [растéніе]; v. Podagry-zmik (ziele).

Gierydon, Giryden, -u, *m.* (z Franc. „*guéridon*"; v. **Lichtarz**), геридóнъ.

Giez, Giez, -a, *m.* 1. *H. n.* (gzik, owad podobny do bąka, *oestrus*), óводъ, шéршень, [насѣкóмое]; 2. **Giez**, *gen.* giezu, **Giez**, *gen.* gzu, *m.* (głonie, gdy bydło się gzi, stoiąc i biega od bolu rany, zadanéj od giesa *abo* gzika), бѣшенство, бѣшеніе [скотá отъ ужáла óвода]; бѣшéніе, бѣсновáніе; * бѣшенство, неистовство, áрость; поспѣшительство умá съ бѣшенствомъ; умопеступлéніе; пóхоть; v. Szaleństwo, Mania, Żądza, Chuć; *it.* v. Gzik.

Giesłko, Giesłeczko, -a, *n. dim.* (v. Gzło; dziecinna suknia płócienna), дѣтское холстúнное платье; (koszula niewieścia), жéнская рубáха; v. Czechel, Czechło.

Giest, Gest, Jest, -u, *m.* (z łac. „*gestus*", poruszenie zewnętrzne członków ciała, wyrażające wewnętrzne uczucia, towarzyszące mowie), жестъ; ужимка, *pl.* ужимки; кривлáніе; тѣлодвиженіе; **Giestykulacya**, -yi, *f.* жестикуляція; тѣлодвиженіе; пантомúма; **Giestykulować**, *v. n.* ужимáться, кривлáться, ломáться, кобéниться.

Giętki, -a, -ie, *adj.* (*propr.* „*ę*"), v. **Gibki**; **Giętkość**, -ści, *f.* гибкость, уклóнность, уклóнливость, уклончивость, удобопреклóнность.

Giez, v. **Giez**.

Giezek, -zka, *m.*, v. **Giczel**.

Giezłeczko, v. **Giesłko**.

Gifes, v. **Giefes**.

† **Giga**, -i, *f.* (z Niem. „*Geige*", skrzypce), скрипка.

Gigant, -a, *m.* гигáнтъ, великáнъ, исполинъ; человѣкъ необыкновéнно высóкаго рóста; v. **Olbrzym**; **Gigantski**, -a, -ie, *adj.* (olbrzymi, *qu. v.*), гигáнтскій.

Gil, Giel, -a, *m.* 1. *H. n.* (ptak popek, grabiet ma jasnopopielaty, piersi czerwone, wierzch głowy czarny, *loxia pyrrhula*, Linn.), снигúрь, снѣгúрь, [птúца]; v. **Gaiż**; §. lepszy gil, niż motyl, chociaż oba ptacy, v. lepszy rydz niż nic *sub:* **Rydz**; 2. *fig.* gil na nosie, (z zimna, czerwony nos), крáсный носъ отъ хóлода; 3. *fig.* (= gap', gamoń, głupiec), простáкъ, глупéцъ, дурáкъ; = v. **Gawron** (2).

Gilbas, v. **Gibas, Dryblas**.

Gilo-tyna, -y, *f.* (z Franc. „*guillotine*"), гильотúна; -tynować, *v. a.* гильотинúровать; отрубáть, -бить гóлову гильотúною; -tynowanie, -ia, *n.* гильотинúрованіе; -tynowy, -a, -e, *adj.* гильотúнный.

Giłowaty, v. **Iłowaty**.

Gilowy, -a, -e, *adj. H. n.* (do gila należący), снигирéвъ, снѣгирéвъ, принадлежащій снѣгирю.

Gimnastyczny, -a, -e, *adj.* (z Greck. γυμναστικός, od gimnastyki, *qu. v., etc.*), гимнастúческій, относящійся къ гимнáстикѣ; ćwiczenia gimnastyczne, (*cfr.* Turnieje), гимнастúческія упражненія; **Gymnastyka**, -i, *f.* (z Greck. γυμναστική, nauka ćwiczenia ciała, robiąca go udatnym i czerstwym, *etc.*), гимнáстика, [искусство укрѣплять тѣло и дѣлать его гибкимъ и ловкимъ посрéдствомъ упражненія въ рáзныхъ тѣлодвиженіяхъ].

Gimnazyalny, Gimnazyjny, -a, -e, *adj.* [od gimnazyum, do gimnazyum (*qu. v.*) należący], гимназúческій, принадлежащій или относящійся къ гимнáзіи; gimnazyalna nauka, -ne uczenie, nauczanie, гимназúческое ученіе; klasy gimnazyalne, гимназúческіе клáссы; **Gymnazyasta, Gymnazista**, -y, *m.* (uczeń gimnazyalny, uczęszczający do gimnazyum, *qu. v.*), гимназúстъ, обучающійся въ гимнáзіи; **Gimnazyum**, *n. indecl.* (z Greck. γυμνάσιον, miejsce, szkoła do ćwiczenia ciała w różnych sztukach, jako to w zapaskach, w bieganiu, szermowaniu, od słowa: γυμνός, *nagi*, że się w nim nago młódź ćwiczyła; teraz w sensie nie właściwym = wyższa szkoła przygotowująca młodzież do uniwersytetów), гимнáзія.

Gimnosofista, -y, *m.* (z Greck. γυμνοσοφιστός, mędrzec Indyjski, nago prawie chodzący), гимнософúстъ, *Eccl. sl.* нагомýдроственникъ.

Ginąć, Gibnąć, -nął, -nęli, ginie, *v. n. impf.*, v. **zginąć**, *v. perf.* 1. (obracać się wniwecz, niszczeć, gubić się, tracić się), гúбнуть, погибáть, погибнуть; приходúть въ упáдокъ; подвергáться разрушéнію; обращáться въ ничтó; уничтожáться; подвергáться гибели, умирáть; пропадáть, пропáсть; изчезáть, изчéзнуть; гúнуть; лишáться жизни; *it.* терáться; скрывáться изъ вúду; v. **Zawierusząć się** (do nieznalezienia), **Podziać się** (niewidzieć gdzie), **Przepaść**; zginął w bitwie, na polu bitwy, онъ палъ [*abo* убитъ] на пóлѣ сражéнія.

Gindżał, -u, *m.* (nóż Turecki), кинжáлъ, [остроконéчный, обоюдоострый Турецкій ножъ].

Ginienie, -ia, *s. n. v.*, v. **Zginienie, Zguba, Stracenie się**; *it.* v. *verb.* **Ginąć**.

Gips, -u, *m.* гипсъ; v. подмáзка; **Gipsować**, *v. a. impf.*, **po-, wy-gipsować**, *v. perf.* (gipsem powlekać), покрывáть, покрыть гúпсомъ; штукатýрить; **Gipsowanie**, -ia, *n.* покрывáніе гúпсомъ; штукатýреніе; штукатýрка; **Gipsowany**, -a, -e, *part. p.* гúпсомъ покрúтый; штукатýренный; **Gipsowy**, -a, -e, *adj.* гúпсовый; gipsowa ziemia, земляный гипсъ; gipsowy kamień, гúпсовый кáмень.

Gir, v. **Gierzz**.

Girafa, -y, *f. H. n.* (*giraffa, cervus camelopardalis*), жирáффа, жирáфъ, камелопáрдъ.

Giryden, v. **Gierydon**.

Girz, v. **Gierzz**.

Giser, -a, *m.* (z Niem. „*Gießer*", *i. e.* Rotb-, Gelb-gießer, odlewacz wszelkich rzeczy z kruszców, литéйщикъ, отлúвщикъ), giser charakterów drukowych, словолúтецъ, словолúтчикъ, худóжникъ, умѣющій отливáть бýквы; **Giserna**, -i, *f.* (dom czyli warsztat giserski), словолúтная, мастерскáя, гдѣ отливáютъ бýквы; **Giserski**, -a, -ie, *adj.* принадлежащій или относящійся къ словолúтцу; словолúтный, относящійся къ лúтью бýквъ; **Giserstwo**, -a, *n.* (sztuka lania czcionek, charakterów drukowych), словолúтство, искусство отливáть бýквы.

Gitara, -y, *f.*, **Gitarka**, -i, *f. dim.* (instrument sześcio- lub siedmio-strunny), гитáра, музыкáльное орýдіе о шестú или семú струнáхъ; **Gitarny**, -a, -e, *adj.* гитáрный; принадлежащій или относящійся къ гитáрѣ; **Gitarzysta**, -y, *m.* (grający na gitarze), гитарúстъ, игрáющій на гитáрѣ; **Gitarzystka**, -i, *f.* (grająca na gitarze), гитарúстка, игрáющая на гитáрѣ.

Giża, -y, *f.*, **Gizela**, -i, *f. Anat.*, v. **Giczel**.

Digitized by Google

Głąb', *gen.* głębi, *f.*, † **Głąbsz**, (głębia, głębizna, miejsce głębokie), глубъ, глубина; яръ; бѣздна; (kraju), нутрь; w głębi (kraju), внутрѣ; z głębi serca (westchnąć, narzekać, lamentować, *etc.*), изъ глубинѣ сердца (вздохнуть, возопить, *etc.*); przeniknąć, przejąć w głąb' serca, проникнуть въ глубину сердца; w głąb' lasu wejść, *etc.*, войти въ глубину, въ чащу лѣса.

Głąb, *gen.* głąba & głęba, *m.*, **Głąbek**, -bka, *m. dim.*, **Głąbik**, -a, *m. dim.* 1. (pień niektórych ziół, jako kapusty, sałaty), кочерыга, кочерыжка, стебель, стебелёкъ [капустный безъ листовъ], *Eccl. sl.* стеблó; 2. *Archit.* głąb, głąbik, *pl.* głąby, głąbiki, (część kapitelu, łodyga, *pl.* łodygi, *caulicoles*), стебель, *pl.* стебли, волюта, *pl.* волюты, завитокъ, *pl.* завитки, украшеніе на капители, [украшенія архитектурныя]; 3. *fig.* głąb, (grundychwał, basalyk, niekorzesaniec, pień), * пень, пнтюхъ, блухъ, остолопъ, болванъ, вахлакъ, вихлай, чурбанъ, глупецъ, дуракъ, дураléй, неуклюжій, неповоротливый человѣкъ; 4. Głąb, ryba, v. **Głębik** (2); **Głąbiasty, Głąbisty, Głąbowaty**, -a, -e, *adj.*, -**to**, *adv.* стебловидный, стебельковатый, стеблистый; **Głąbieć**, *v. n. impf.* (w głąb wyrastać), стебелѣть, (ис-)пускать стебли; *it.* идти въ кочни; завиваться; **Głąbowy**, -a, -e, *adj.* (od, z głąbu), кочерыжный, стебельный.

† **Głąbsz**, v. **Głąb'**.

Glacy, *indecl. Fortf.* (miejsce otwarte pod fortecą), гласисъ; раскатъ.

†**Glądać**, *v. n. impf.* (patrzeć i widzieć), глядѣть, смотрѣть, видѣть; v. **Poglądać**, (poglądywać, поглядѣть, поглядывать).

Gładki, -a, -ie, *adj.* 1. (równy, niechropawy, niekosmaty, *etc.*), гладкій, ровный, нешероховатый, некосматый; выглаженный, полированный, лощёный; deska gładka, гладкая доска; droga gładka, (równa), гладкая дорога, ровная дорога; v. gładź; gładkie włosy, гладкіе волосы; gładki axamit, гладкій бархатъ, гл. аксамитъ; gładki kamień, гладкій камень; marmur gładki, полированный мраморъ; gładki lód, скользкій лёдъ; 2. (= bezłuskny), безчешуйный; скользкій; węgorz jest gładki, угорь [рыба] скользокъ; 3. (= prosto zrobiony, bez fałdów, *etc.*), гладкій; безъ складокъ; безъ сборовъ; безъ морщинъ; 4. gładki (do słuchania, miło w ucho wpadający, płynny, *etc.*), гладкій, плавный, стройный въ звукахъ, пріятный; mowa gładka, гладкая рѣчь; styl gładki, (płynny), плавный слогъ, гладкій слогъ; gładkie wiersze, гладкіе стихи, плавные стихи; gładkie słowa, пріятныя слова; *it.* льстивыя слова; лесть; gładki głos, пріятный голосъ; 5. *fig.* gładki, (okrzesany, ociosany), * отёсанный, образованный, тонкій, вѣжливый; ловкій; 6. gładki (na wejrzenie, śliczny, piękny), пригожій, красивый, милый, хорошенькій; gładka dziewczynka, dziewczyna, маленькая дѣвочка, хорошенькая дѣвочка, красавочка, красавица; 7. (mily, łagodny, słodki, łaskawy, *qu. v.*), ласковый, милый, пріятный, любезный, кроткій, тихій, мягкій, нѣжный; **Gładko**, *adv.* [*compar.* **Gładziéj**, гладе], гладко, ровно, неповоротливо; плавно; * безъ остановокъ; (pięknie, pięknym sposobem, udatnie, nadobnie, *qu. v.*), хорошо, красиво, пріятно, прекрасно; on pisze gładko, (płynnie), онъ пишетъ гладко [*abo* плавно]; odmówić czego komu gładko, отказать кому что наотрѣзъ *abo* начисто; pozbyć się kogo gładko (= dobrym sposobem), добромъ отдѣлаться, освободиться отъ кого; gładko, (= pomyślnie, smarownie, *qu. v.*), по желанію; удачно; удачливо; счастливо; успѣшно; interes poszedł (powiódł się) gładko, дѣло пошло гладко (= безъ остановокъ); † **Gładkoblask**, -u, *m.* политура; v. **Politura**; ***Gładkobrzmiący**, -a, -e, *adj.* (krasny do słuchania), *Eccl. sl.* гладкословный; гладкій, пріятный, стройный въ звукахъ; благозвучный; благоглаcный; сладкогласный, сладкозвучный; имѣющій пріятный, усладительный голосъ (звукъ); усладительный, красноречивый; красноглаголивый; **Gładkomowność**, -ści, *f.* (krasomowność), краснорѣчіе, сладкорѣчіе, витійство, *Eccl. sl.* гладкословіе, красноречіе, красноглаголіе; витіеватость; сладкогласіе; **Gładkomowny**, -a, -e, *adj.* (krasnomowny), краснорѣчивый, сладкорѣчивый, сладкоглаголивый, витіеватый, *Eccl. sl.* гладкословный; сладкогласный; **Gładkość**, -ści, *f.* гладкость; ровность; (łagodność), кротость, ласковость, мягкость, нѣжность; *it.* v. **Polor** (ogładzenie); gładkość, (= krasa, piękność), красота, красивость, миловидность, пріятность; – (mowy, *etc.*), гладкость, плавность, пріятность; –, (= uroda, piękność), статность, дородность, осанка; *cfr.* **Gładki**; **Gładkowłosy**, -a, -e, *adj.* (pięknych włosów), имѣющій гладкіе, красные волосы; **Gładnąć**, *Fut.* gładnie, *v. n. semelf.*, **Gładnieć**, **Gładzieć**, *v. n. impf.* (gładkim się stawać), дѣлаться гладкимъ, ровнымъ; становиться гладкимъ; гладиться, выглаживаться; **Gładysz**, -a, *m.* (wysmukły; galant, *qu. v.*), красавецъ, дородный, статный мущина [мужчина]; щеголь, франтъ; *it.* любезникъ; волокита; **Gładyszka**, -i, *f.* 1. (piękna białogłowa, piękność), красавица, красавочка, красотка, пригожая женщина; (kokietka), кокетка; 2. (= gładziło, narzędzie do gładzenia, *np.* słoniowa kość introligatora do gładkiego składania papieru), гладилка, фальцбейнъ, гладильная кость [у переплётчика]; 3. (kamień półokrągły do gładzenia, *etc.*), гладило, лощило, [толстый гладкій камень и т. п., служащій къ гладженію].

Gładzenie, -ia, *s. n. v.* гладженіе; лощеніе, *etc.*, v. *verb.* **Gładzić**; (polerowanie), полированіе; (walcowanie, prasowanie, płaszczenie), лощеніе; v. **Kalendra**.

Gładzić, Ugładzać, *v. a. impf.*, **ugładzić, zgładzić**, *v. perf.* 1. (równym czynić, chropowatości odejmować), гладить, дѣлать гладкимъ, выглаживать, выгладить, дѣлать шероховатое гладкимъ, равнять, выравнивать, выравнять, выравнить, дѣлать ровнымъ, выравлять *abo* разглаживать утюгомъ или чѣмъ-либо другимъ [морщины], утюжить; ровнять, выравнивать, плаировать, уравнивать [поверхность]; *it.* полировать; лощить; 2. (= głaskać), гладить, поводить слегка рукою по чему-либо, ласкать; 3. (= przyozdabiać, pięknzyć), красить, украшать, убирать, наряжать, придавать красоту или пріятности; 4. v. **Kaptować, Ujmować**, (jednać sobie); 5. (= zacierać złe, poprawiać, popilować, *propr. et* *), выглаживать, выгладить, выскабливать, выскоблить [на пр. написанное], исправлять, поправлять, -вить, улучшать, обработывать, обработать, обдѣлывать, обдѣлать, вылизывать; 6. plamy gładzić (= wywabiać, *qu. v.*), истреблять, выводить пятна; 7. (= znieść, niszczyć), освобождать, освободить отъ чего, истреблять, -бить, уничтожать, уничтожить, искоренять, -нить, очищать, очистить; gładzić długi, уплачивать, уничтожать, погашать долги; Boże, zgładź grzechy moje! Боже, очисти мя [= меня] отъ грѣховъ моихъ!

Gładziciel, -a, *m.* (który co gładzi), гладильщикъ, гладящій что-нибудь; лощильщикъ, лощильникъ; **Gładzicielka**, -i, *f.* гладильщица, гладящая что-нибудь; лощильница.

Gładzieć, v. **Gładnąć**, **Gładzić**.

Gładziéj, *compar. adv.* гладже; v. **Gładko**, **Gładki**.

Digitized by Google

Gładziuchny, -a, -e, **Gładziusieńki**, **Gładziuteńki**, -a, -ie, *adj.* гладенькій, гладєнькій, гладєнькенькъ, совсѣмъ гладкій, совсѣмъ гладокъ; -chno, -sieńko, -teńko, *adv.* гладенько, гладєнько, совсѣмъ гладко; v. **Gładki.**

Gładzisna, -y, *f.* (przestrzeń gładka, równina), гладкая поверхность, пространность; гладкое пространство; равнина, равень; гладкое, ровное мѣсто; гладкость; v. Гладь.

Gładzony, -a, -e, *part. p.* гладженный & гладженый; (polerowany), полированный; лощёный; gładzony papier, лощёная бумага; глянцовая бумага.

Glanc, **Glans**, † **Glandz**, -u, *m.* 1. (z Niem. „*Glanz*", blask, błysk, łysk, połysk), лескъ, глянецъ, блескъ; сяніе, блистаніе, свѣтозарность, возсіяніе; glanc kruszców, блескъ минералъовъ [*abo* ископаемыхъ]; glanc drogich kamieni, игра, блескъ драгоцѣнныхъ камней; glanc marmuru, глянецъ на мраморѣ; dawać glanc czemu, глянцовать, наводить [*v. perf.* навести] глянецъ, лескъ на что, лощить; dać glanc marmurowi, навести лескъ на мраморъ; glanc kapelusza, глянецъ на шляпѣ; glanc sukna, глянецъ сукна; mieć glanc, имѣть глянецъ; лосниться; сіять, блистать, блистѣть; tracić glanc, терять глянецъ, лескъ, блескъ; 2. (krasa, piękność uderzająca, okazałość błyszcząca), красѣ, разительная [очаровательная] красота, изящность, изящество, пышность, великолѣпіе, свѣтлость, блескъ; glanc twarzy, пригожество, красота лица; 3. (piękność, szlachetność, czystość), важность, благонравіе, благородство, изящность, чистота; **Glancować**, **Glansować**, *v. a. impf.*, **poglancować**, *v. perf.* (glanc czynić, polerować), глянцовать, наводить глянецъ, лощить, наводить лескъ, гладить, полировать, свѣтлить, высвѣтливать, [*v. perf.* высвѣтлить], дѣлать свѣтлымъ; **Glancowanie**, **Glansowanie**, -ia, *s. n.* v. 1. глянцованіе; лощеніе; наведеніе лоска; полированіе; v. *verb.* **Glancować**; od glancowania warsztat, лощильня; narzędzie od glancowania (*np.* gładyszka, *qu. v.*), орудіе, служащее къ лощенію; лощило; 2. v. **Glanc**, **Blask**, **Polor**; **Glancowany**, **Glansowany**, -a, -e, *part. p.* (polerowany), глянцованный; лощёный; полированный; плотно glancowane, лощёное полотно; лощёнка, glansowane rękawiczki, глазетовыя перчатки; глянцовыя перчатки; лайковыя перчатки; **Glancownik**, -a, *m.* (który różne rzeczy glancuje, glanc im dawa), лощильщикъ, лощильникъ, гладильщикъ, гладящій что-нибудь или наводящій лоскъ; **Glancowność**, **Glansowność**, -ści, *f.* глянцовитость, глянецъ, блескъ, свѣтлость; **Glancowny**, **Glansowny**, -a, -e, *adj.* (lśniący, błyszczący), глянцовитый, глянцовый, имѣющій глянецъ, лоскъ; лосковый; лощильный; лощёный; свѣтлый, имѣющій свѣтъ, сіяющій, блестящій; лоснистый; *fig.* (piękny), красивый, блистательный, пышный; v. **Glancowany.**

Glans, **Glansować**, *etc.*, v. **Glanc**, **Glancować**, *etc.*

Glaserować, *v. a. impf.* (o ciastach, cukrach: po wierzchu cukrem powlekać), глазировать, кандировать, обсахаривать, покрывать, обливать сахаромъ; *cfr.* **Glazować.**

Głaskać, [*Praet.* głaskał, *Praes.* 1. *p. s.* głaszczę, 3. *p. s.* głaska & głaszcze], *v. a. impf.*, **Głasnąć**, *v. semel.*, **pogłaskać**, *v. perf.* 1. (ręką łagodnie muskać), гладить, погладить, погладить рукою; водить, поводить слегка рукою по чѣмъ-либо; ласкать; приголубливать, -бить; głaskać dziecię po głowie, гладить дитя по головѣ, холить; głaskać kota, psa, гладить кошку, собаку; głaskać pod włos (= przeciw włosom, wzgórę, *propr. et* *), гладить противъ шерсти; *дѣйствовать противъ кого-либо; 3. (musnąć, pomusnąć, letko się dotykać, dotknąć, *qu. v.*), * слегка (при-)касаться, коснуться чего, щупать, трогать, дотрогивать; 3. głaskać kogo po głowie, (= dać mu się we znaki, czochrać go), * гладить кого по головѣ; дать себя знать кому, показать свою силу или власть; таскать кого за волосы; надѣлать кому хлопотъ; 4. głaskać uszy, głaskać kogo po uszach, (= pochlebiać, słowami łechtać), гладить кого по шерсти, похвѣбствовать, льстить кому, ласкательствовать, ласкать кого, щекотать; to go głaszcze po uszach, это ему пріятно слышать; это льститъ ему; głaszcząc, (= pochlebiając), * гладцюю (*vm.*), съ лаской; 5. приласкивать, приласкать, привлекать лаской, ободрять; *it.* v. **Łagodzić**; 6. **Głaskać się**, *v. r.* гладиться, гладить себя; **Głaskacz**, -a, *m.* (głaszczący drugiego, pochlebca), ласкатель; † ласковецъ; льстецъ; льстивецъ; **Głaskanie**, **Głaszczenie**, -ia, *n.* гладженіе рукою, поглаживаніе, ласканіе; głaskanie pod włos, гладженіе противъ шерсти; v. *verb.* **Głaskać**; **Głaskliwość**, -ści, *f.* укротимость; **Głaskliwy**, -a, -e, *adj.* (co się da oglaskać), дающійся гладить, поглаживать рукою; укротимый.

Glasy, v. **Glacy**, **Stok.**

Głaszczę, **Głaszcze**, **Głaszczenie**, v. **Głaskać**, **Głaskanie.**

Głaz, -u, *m.*, **Głaza**, -y, *f.*, **Głazik**, -a, *m. dim.* 1. (kamień), камень, голышъ, галька, валунъ, булыга [булыжникъ], голышевый кремень; głaz *abo* glazik probierski, пробирный [*abo* пробный] камень; пробирный осколъ; 2. † **Głaz**, -u, *m.* (oko), глазъ.

Glaz, **Glazur**, -u, *m.* (*electrum*, srebro wyborne, srebro mieszane ze złotem), самородное, золотистое серебро, электрумъ, сплавъ золота съ серебромъ.

Glazgal, -a, *m.* (z Niem. „*Glasgalle*", *Glasschaum*, materya, na roztopionym szkle, jak olejek czyli woda, пливающая), стеклянная пѣна, собирающаяся на расплавленномъ стеклѣ.

Głazołomny, -a, -e, *adj.* (= kamieniołomny), каменоломный, служащій къ ломанію камней; głazołomny oszkard, каменоломная мотыка, кирка; **Głazować**, *v. a. impf.* (glazami, kamieniami pokładać, brukować, *qu. v.*), мостить, вымащивать, выстилать [*abo* настилать] камнемъ какое-либо мѣсто; **Głazowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt głazu), кремневатый, кремнистый, голышевый, похожій на кремень, похожій на голышъ; ziemia głazowata, голышевая [*abo* кремнистая] земля; кремнеземъ; (*silicium*, *la silice*), кремній, силиній.

Głazować, v. **Glazurować.**

Glazur, v. **Glaz.**

Glazura, -y, *f.* (polewa, polewka, którą garki, *etc.* polewają), глазура, глазурь, мурава, поливa [на глиняномъ издѣліи]; glazurą powlekać = **Glazurować**, **Glazować**, *v. a. impf.* глазурить, [*v. perf.* оглазурить], муравить, [*v. perf.* за-, по-муравить], поливить, наводить поливу, глазуру, покрывать муравою; *cfr. et* v. **Glaserować**; glazurować garki, муравить горшки; **Glazurowanie**, **Glazowanie**, -ia, *n.* мураваленіе, мурaвка; **Glazurowany**, **Glazowany**, -a, -e, *part. p.* мураваленный, покрытый муравою; garnek glazurowany, мураваленный горшокъ (горшокъ).

Gleba, -y, *f.* (Łac. „*gleba*", gruda ziemi, ziemia, grunt), глыба земли, земля, почва.

Głęb', **Głębia**, -bi, *f.*, **Głębina**, **Głębizna**, -y, *f.* 1. (głąb', miejsce głębokie), глубь, глубина, глубокое мѣсто, бездна, пучина, пропасть; głęb' okropna, ужасная глубь *abo* глубина; głębina studzienna, gł. studni, колодезная глубина, глубина колодца; głębia morska, глубина морская, пучина, бездна морская; mierzić głębinę, измѣрять, измѣривать глубину;

Digitized by Google

w głębi kraju, въ глубинѣ [*abo* внутрѣ] страны *abo* государства; v. Głąb'; 2. *fig.* (niewyczerpaność), * глубина, бѣздна, неизчерпаемость; (niedościgłość, niepojętność, *etc.*), * глубина, таинственность, непостижимость, непроницаемость, трудность къ познанію, непонятность; głębina tajemnic Bozkich, глубина таинъ Божіихъ; 3. *Theat.* w głębi, въ глубинѣ сцены, въ задной части сцены; *it.* w głębi, въ углубленіи; въ отдаленіи; w głębi (kurytarza, sali), v. w tyle *sub:* Tył; (u malarzów:) на глубину подать, углублять, углубить; podanie na głębią, углубленіе; v. Dalż.

Głębiéj, *compar. adv.* глубже, *Eccl. sl.* глубочае, глубоче; v. Głęboko, Głębokí.

Głębik, -a, *m. H. n.* 1. v. Przynawek (ryba morska); 2. głąb, głębik, (ryba, kiełb', kiełbik, *cyprinus gobio*, Linn.), колобъ, пескарь, пескарь [небольшая рыба].

Głębina, **Głębizna**, v. Głęb', Głębia.

Głęboki, -a, -ie, *adj.* 1. глубокій; kadź głęboka, глубокій чанъ; rzéka głęboka, глубокая рѣка; studnia głęboka, глубокій колодезь; głęboki (-a, -ie) na 22 stóp, глубиною на (*abo* въ) 22 [двадцать два] фута; 2. (wyraża wielkość stopnia, którego rzecz doszła), * глубокій, превышающій обыкновенное состояніе чего-либо, великій, чрезвычайный; głębokie milczenie, (= głuche milczenie), глубокое молчаніе; żal głęboki, (= wielki), глубокая печаль; głębokie uszanowanie, глубокое почтеніе; z najgłębszém uszanowaniem, съ глубочайшимъ почтеніемъ; *it.* sen głęboki, глубокій сонъ, крѣпкій сонъ; głębokie westchnienie, глубокій (тяжкій) вздохъ; 3. (względem koloru: ciemny), тёмный; głęboka żaloba, (= wielka, † gruba), глубокій трауръ; w głębokiéj żałobie chodzić, носить глубокій трауръ; 4. (o głosie: nizki, o głосѣ:) густой, низкій; głęboki ton, głos, густой тонъ, голосъ; głęboki bas, густой басъ; głębokim śpiewa basem, онъ поетъ густымъ басомъ; 5. (daleko zaciekły, podeszły), глубокій; głęboka noc, глубокая ночь; do głębokiéj nocy, до глубокой ночи; głęboka starość, глубокая старость; w głębokie już zaszedł lata, онъ уже въ глубокихъ лѣтахъ; dożył (doczekał) do głębokiéj starości, онъ дожилъ до глубокой старости; skończył życie w głębokiéj starości, онъ скончался [= умеръ] въ глубокой старости; zachodzić z kim w głębokie gadki, пускаться [*abo* вступать] въ глубокіе разговоры съ кѣмъ-либо; 6. (głęboko przenikający, bystry, przenikliwy), глубокій, далеко проникающій; głęboki rozum, глубокій разумъ, умъ; myśl głęboka, глубокая мысль; głęboka rozwaga, głęboki rozsądek, глубокое разсужденіе; głęboka wiadomość, глубокое знаніе; mieć, posiadać głębokie wiadomości, имѣть глубокія знанія; 7. (trudny do pojęcia), глубокій; трудный къ постиженію; постигаемый съ трудомъ; сокровенный; *Eccl. sl.* глубинный; głęboka nauka, *pl.* głębokie nauki, глубокая наука, *pl.* глубокія науки; *it.* głębokie są tajemnice, суды Bozkie, (= głęboko zakryte, nieposcignione), тайны, судьбы Божіи [*abo* суды, опредѣленія Всевышняго] глубоки, [= непостижимы *abo* неисповѣдимы]; otworzyć najgłębsze serca skrytości, открыть глубочайшія тайны сердца; Głęboko, *adv.* (Głębiéj, *compar. adv.* глубже, *Eccl. sl.* глубочае, глубоче; niemiałko, nielekko, daleko przenikając, *propr. et* *), глубоко & глубокó; далеко внизъ отъ поверхности земли; проникая далеко въ сущность вещей; trzeba jeszcze głębiéj kopać, żeby wodę znaleźć, надобно ещё глубже рыть, чтобы воду найти; trzy stopy głęboko, три фута глубиною; studnię wykopali głęboko, колодезь вырыли глубоко; zakopywać, zakopać głęboko w ziemię, зарывать, зарыть глубоко въ землю; oczy mu głęboko (w dółki) wpadły, глаза у него глубоко впали; głęboko w las, въ глубину лѣса; głęboko myśleć, rozmyślać, rozważać, rozsądzać, глубокó мыслить, разсуждать; zamyślić się głęboko, углубиться въ мысли; бить въ глубокомъ размышленіи; задуматься; v. Zagłębić się; spać głęboko (= tęgo, mocno), крѣпко спать, спать глубокимъ [*abo* крѣпкимъ] сномъ; śpią głęboko, они спятъ крѣпко, они спятъ глубокимъ сномъ; v. Głęboki; Głębokomowny, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* глубокорѣчивый; говорящій словами, имѣющими сокровенный смыслъ; Głębokomyślność, -ści, *f.* глубокомысленность, глубокомысліе; Głębokomyślny, -a, -e, *adj.* (głęboko myślący), глубокомысленный; одарённый глубокомысліемъ; исполненный глубокихъ разсужденій; -nie, *adv.* глубокомысленно; съ глубокомысліемъ; Głębokość, -ści, *f.* 1. глубина, глубь; глубокость; *it.* углубленіе; (v. Głąb', Głęb', Głębia); głębokość morska, глубина морская; [v. Пучина, бѣздна]; - lasu, глубина лѣса; (= miejsce głębokie), глубокое мѣсто; 3. (= niedościgłość, niepojętność), глубокость, глубина, непостижимость; głębokość nauki, глубина науки, глубокость науки; głębokość Boska, глубина [= неизчерпаемость, бѣздна] Божія; Głębszy, -a, -e, *compar.*, v. Głębokí.

Glegot, **Glekot**, **Klekot**, -a, *m.* 1. (wielemowny, świegot), разсказщикъ, говорунъ, болтунъ, пустослôвъ, пустомѣля, пустобрёхъ; 2. glegot, klekot, -u, *m.*, v. Glegotanie; Glegotać, Glekotać, *v. a. et n.* 1. (o bocianie), v. Klekotać; 2. (świegotliwie paplać), болтать, говорить всякій вздоръ, врать, пустословить, молоть вздоръ, калякать; 3. (beikotać, momotać, zajękiwać się), лепетать, заикаться; 4. (o wodzie wrzącéj: blekotać, *qu. v.*), клокотать, [издавать шумъ или звукъ при кипѣніи], кипѣть ключемъ; 5. v. Gargaryzować; Glegotanie, Glekotanie, -ia, *s. n. v.* 1. v. Klekotanie; 2. (świegotanie), каликанье, болтаніе, болтовня; 3. (bełkotanie, momotanie), лепетаніе, заиканіе; 4. (blekotanie, *qu. v.*), клокотаніе, кипѣніе съ шумомъ, кипѣніе ключемъ; 5. v. Gargaryzm; Glegotka, Glekotka, Klekotka, -i, *f.* 1. (rzegotka, grzegotka, brząkadło), трещотка; трещалка; щелкунка; хлопушка; 2. klekotka, *s. m. & f.* (świegotliwy i świegotliwa, świegot, świegotka), говорунъ, болтунъ, враль, пустослôвъ (*s. m.*); пустомѣля (*s. c.*); говорунья, болтунья, врайка, врайка (*s. f.*).

Glej, -eju, *m.* (gat. ziemi, *glaise, terre-glaise, l'argile à porcelaine*), родъ жирной, тучной земли [*abo* глины]; сугливокъ; глинистая земля; v. Глиновѣмъ; Glejcisty, -a, -e, *adj.* (pełen glaju), сугливистый, глинистый.

Glejt, -u, *m.*, **Glejcik**, -a, *m. dim.* 1. v. Glid; 2. Glejt, -u, *m.*, Glejcik, -a, *m. dim.* (z Niem. „Geleit", *i. e.* Geleitsbrief, *salvus conductus*), проводный видъ, охранительное письмо; опасная грамота; пропускъ; паспортъ [на проѣздъ, *etc.*]; (list, zaręczający bezpieczeństwo do stawienia się w sądzie), письмо, въ которомъ обвиняемому даютъ дозволеніе свободно явиться предъ судомъ; *it.* проводы; сопровожденіе; свита; dać komu glejt, glejtem kogo ubezpieczać = Glejtować kogo, *v. a. impf.* провожать кого; сопутствовать (*a. Dat.*); сопровождать кого; охранять кого въ дорогѣ; снабдить кого охранною грамотою; (odprowadzić *honoris causa* towarzystwem), конвоировать, конвоевать, сопровождать для чести; прикрывать, -крыть.

Glejta, **Gleta**, **Glita**, -y, *f.* (z Niem. „Glätte", Franc. „*glette*"; *litharyrium*) глетъ; свинцовая слюда; - biała (= srebrna), свинцовая [серебряная]; - żółta.

Digitized by Google

(= złota), голландскій, жёлтая сѣмяно́вая сліда; жёлтый сѣрникъ.

Glejtować, *v. sub:* **Glejt.**

Glejtowy, -a, -e, *adj.* 1. (= od glejtu), пропускной, охранный, охранительный, конвойный; glejtowy list, v. **Glejt** (2); 2. (= od glejty), глётный, глётовый, слюдяный, сдѣланный, состоящій изъ слюды; масё glejtowa, (*unguentum litharygri*, Franc. *onguent de litharge*), глётная мазь; glejtowy piastr, глётный кинжалъ.

Gleś, -nia, *m.* & gleni, *f.*, **Glenek**, -nka, *m. dim.* (потёгну kawał chleba), комбуда, большой ломо́ть хлѣба.

Gleta, v. **Glejta.**

Glewia, -ii, *f.* копьё, дротъ, дро́тикъ, рогатина; **Glewijnik**, v. **Kopijnik.**

Glid, **Glejt**, -u, *m.* (z Niem. „*Glied*" *p.* D. Soldaten, rzęd, szereg *np.* żołnierzy), рядъ, шеренга, [рядъ солдатъ, поставленныхъ стрѣ́ямъ].

Gliduaser, -u, *m.* *Anat.* (z Niem. „*Gliedwasser*", wodnista wilgoć w rannych członkach, *synovia*), суставная влага, членосуставная влага.

Glijewać, *v. a.* *impf.* (z Niem. „*glühen*", rozpalać), калить, накаливать, раскаливать.

Glina, -y, *f.* гли́на, *Eccl. sl.* ро́ніе, скудѣ́ль; glina garncarska, гли́нка, горшечная гли́на, сугли́нок; **Gliniany**, -a, -e, *adj.* (z gliny), гли́нный; сдѣ́ланный изъ гли́ны; *Eccl. sl.* гли́нный, скудѣ́льный; v. Сугли́нистый; gliniany statek, гли́нное посу́дье, гли́нный сосудъ, скудѣ́льный сосудъ; garnek gliniany, гли́нный горшо́къ; **Gliniarnia**, -i, *f.* мѣсто, строеніе, въ которомъ приготовляютъ гли́ну; *it.* гли́нница; **Gliniasty**, **Glinisty**, -a, -e, *adj.* 1. (pełen gliny), гли́нистый, содержащій въ себѣ́ гли́ну; glinista ziemia, gliniasty grunt, гли́нистая земля́, гли́нистая по́чва; 2. (koloru do gliny podobnego), гли́нистый, похо́жій цвѣ́томъ на гли́ну; gołąb' gliniasty, гли́нистый го́лубь; wsiach gliniasty, гли́нистый пѣ́рикъ; v. **Glinka** (3).

Glinka, -i, *f.* 1. (ziemia znajdująca się obficie w wszystkich glinach, ziemiach tłustych; subtelna, prawie olejowata ziemia, w uściech rozpływa się jak masło, *alumina*, *argilla*, *a. terra aluminaris s. argillacea*, *bolus*, *terra sigillata*), гли́нистая земля́; гли́нозёмъ; [квасцо́вая земля́]; жи́рная земля́; бо́лусъ; печа́тная гли́на; печа́тная земля́; glinka tłusta, жи́рная гли́на; сукноде́льная [*abo* валя́льная] гли́на; glinka ciesielska, (rubryka, *argilla rubrica*), кра́сная краска́ндышъ; вахъ; *cfr.* **Trypela**; 2. *pl.* glinki, (dół glinny, doły glinne), гли́нница, гли́нище, [ямъ, изъ которой выка́пываютъ гли́ну]; 3. glinka, (koń gliniasty), гли́нистая ло́шадь.

Glinny, -a, -e, *adj.* (gliniasty, *qu. v.*), гли́нистый; v. Гли́нный; ziemia glinna, гли́нистая земля́; v. **Gliniany**; † **Glinomaś**, -zia, *m.* (*pogardl.* zdun, garncarz, mularz, *qu. v.*), глиновѣ́лъ; (презрит.) глиномазѣ́льщикъ, горшечникъ, гончаръ, му́ренникъ, ка́мельщикъ; **Glinowaty**, -a, -e, *adj.* (gliny pełen, gliniasty, *qu. v.*), гли́нистый.

Gliśnik, v. **Glistnik.**

Glista, -y, *f. H. n.* (dżdżownica, robaki znajdujące się w ziemi, któremi się ryby i wodne ptastwo tuczy, *lumbricus terrestris*), дождевой червь, земляной червь; glista, (gatunek robaków w ciele ludzkim, okrągłych, nie bardzo długich, *ascaris lumbricoides*), гли́ста кру́глая, [червь, похо́жій на дождевáго чёрва, живу́щій въ кишка́хъ у людей и другихъ живо́тныхъ]; glista dziecinna, mała, (*ascaris*), дѣ́тская, мѣ́лкая гли́ста; аскари́да; glista tasiemkowa lub serdeczna, (na kilka lub kilkanaście łokci długości mająca, *taenia*, *tenia*, *ἡ ταινία*), гли́ста плоска́я; тасёмочна [*abo* лѣ́точная, кишечная] гли́ста; glista dyniowa, *pl.* glisty dyniowe, (wyglądają właśnie by pasmo ziarnek dyniowych, jedno w drugie powtykanych, utkane, *taenia solium*, *cucurbitina*, *cucumerina*), длинноколѣ́чатая, плоска́я, тыквенная гли́ста, [водя́щаяся во внутренности человѣ́ка]; плоска́я гли́ста одиночка; солитёръ; [v. **Soliter**, **Tasiemiec**; *cfr.* **Rapie**]; **Glistalk**, **Glisnik**, -a, *m.* 1. *Bot.* (*santolina*; *chenopodium anthelminthicum*, ziele glistne, glistnikowe, piołun glistny), гли́стникъ, гли́стница, противугли́стникъ, противогли́стная трава́, гли́стогонъ, гли́стогонная трава́; glistnik morski, (koralowy mech, gniazdo koralowe, *muscus corallinus*; *corallina officinalis*), гли́стникъ морско́й; апте́карскій корáллóвый мохъ; кораллина апте́чная; 2. glistniki, (= glisty, dżdżownice), дожде́вые чёрви; **Glistnikowy**, -a, -e, *adj.* (od ziela glistnika), гли́стниковый; glistnikowe ziele, v. **Glistnik**; **Glistny**, -a, -e, *adj.* (od glisty), относя́щійся къ дождевому чёрву; относя́щійся къ гли́стѣ; гли́стный; ziele glistne, v. **Glistnik.**

Glita, v. **Glejta.**

Gliny, *abbrev.* zamiast: **Gieneralny**, **Generalny** (*qu. v.*); *np.* Marszałek Glnéj konfederacyi, Ма́ршалъ генера́льной конфедера́ціи; **Glność**, *abbrev.* zamiast: **Gieneralność**, **Generalność** (*qu. v.*).

Glob, -u, *m.*, **Globus**, -u, *m.* (z Łac. *globus*, kula, machinia okrągła, wyrażająca okrąg świata, i wszystkie jego przedziały), глобусъ, [искусственный, небесный или земный] шаръ; glob ziemski, земно́й глобусъ; glob astronomiczny, астрономический глобусъ.

Głobić, *v. a.* *impf.*, **zgłobić**, *v. perf.* (ściskać, spajać, *qu. v.*), сжимать, сжать; стискивать, сти́снуть; сдавливать, сдавить; *fig.* (cisnąć, uciskać), * стѣсня́ть, притѣсня́ть, утѣсня́ть, угнета́ть, удручать; **Głobić** się o co, (troszczyć się, *qu. v.*), заботиться о чёмъ.

Głód, *gen.* głodu, *m.* 1. го́лодъ, гладъ; głód wielki morzący, v. **Przemor**; psi głód, wilczy głód, глóд неизносный, сильный го́лодъ, нестерпи́мый [*abo* несно́сный] го́лодъ; głód dowcipny, głód wszystkiego nauczy, го́лодъ научить говори́ть; §. głód jest najlepszą przyprawą, глóд наилучшая приправа; голодному всё вкусно; голодный ничего́ не разбирáетъ; §. głód jest najlepszą przyprawą, голодному бедо́ту и рѣ́пу въ охоту; голодный волкъ и завёртки рвётъ; голодному и водá, что въ яйцá, вкусна́; z głodu umierać, umrzeć, умирать, умереть съ голоду; głód mrzeć, терпѣть большой го́лодъ; głód cierpieć, ла́кнуть, глóд мieć, терпѣть го́лодъ; алкать; голодать; чувствовать го́лодъ; быть голодным; głodem kogo morzyć, морить кого́ голодомъ; гладомъ умори́ть кого́; томить кого́ голодомъ; не давать ѣсть; leczyć (się) głodem, лѣчить(ся) го́лодомъ; leczenie głodem, лѣчéніе го́лодомъ; 2. глóд, (= wielka chciwość, pragnienie lub łaknienie czego), алчба́, а́лчность, неумѣ́ренное желáніе, жа́дность; 3. глóд, *pl.* głody (= wielki niedostatek chleba i zgoła żywności i pierwszych potrzeb), го́лодъ; го́лодное время; большой недостáтокъ въ пропитáніи; неурожа́й; безхлѣбица; глóд żywności cierpieć, голодать; терпѣть недостáтокъ въ пропитáніи; глóд wody, (= brak wody), недостáтокъ въ водѣ́.

Głodać, *v. a.* *impf.* голодать, оскáблывать зубáми, грызть; **Głodanie**, -ia, *s. n. v.* голодáніе.

Głodek, -dka, *m.* *Bot.* (*draba*, Linn.), сухоребрица, бы́льникъ, весенка [расте́ніе].

Głodnie, **Głodno**, *adv.* го́лодно; v. **Głodny**; i głodno, i chłodno, i do domu daleko, (= wszystko złe na raz), и го́лодно, и хо́лодно, и далёко до дому; **Głodnieć**, *v. n.* *impf.*, **zgłodnieć**, *v. perf.* (głód cierpieć, łaknąć, głodnym być, głodnym się stawać), голодать; терпѣть го́лодъ; гладовати, гладствовати, голодать, алкать, чувствовать го́лодъ, быть голодным; † **Głodnik**, -a, *m.* (łaknący, głodny), го́лодный, а́лчущій, бо́дный человѣ́къ; † **Głodnica**, -y, *f.* го-

Digitized by Google

ло́дная, а́лчущая, бѣ́дная же́нщина; **Głodno**, v. **Głodnie**; **Głodność**, -ści, *f.* (laknienie, *qu. v.*), а́лчность; v. **Głód**; **Głodny**, -a, -e, † **Głodzien**, -dna, -dne, *adj.* 1. (łaknący jedzenia, głód cierpiący), голо́дный; чу́вствующій го́лодъ; а́лчный; §. głodnemu chléb na myśli, у голо́днаго хлѣ́бъ на умѣ́; syty głodnego nie rozumie, сы́тый голо́днаго не разумѣ́етъ [*abo* не понима́етъ]; głodny woli jeść, niż muzyki słuchać, голо́дный охо́тнѣе бу́детъ ѣсть, не́жели му́зыку слу́шать; = głodnego żołądka bajką nie zabawisz, głodny brzuch uszu nie ma, голо́дный желу́докъ ба́снями не накормишь; голо́дное бро́хо ушѣ́й не имѣ́етъ; голо́днаго ба́снями не кормятъ; соловья́ ба́снями не кормятъ; głodnemu zawsze południe, (zawsze się chce jeść), у голо́днаго всегда́ вре́мя обѣ́да, (голо́дному всегда́ хо́чется ѣсть); głodny nie przebiera, przysmaków nie szuka, голо́дный ничего́ не разбира́етъ, голо́дному всѣ́ вку́сно, голо́дному и вода́, что въ яйцѣ́, вку́сна; v. **Głód** (najlepszy kucharz); 2. *fig.* (= łakomy, chciwy), * а́лчный (къ *c. Dat.*), а́лчущій (*c. Gen.*); не умѣ́ренный въ желаніяхъ; жа́дный (къ *c. Dat.*); 3. głodny, (= głód przynoszący, nieurodzajny), голо́дный, неплодоро́дный, неурожа́йный, ску́дный хлѣ́бомъ, гла́дный; głodny czas, голо́дное вре́мя; (= drogi czas, drożyzna), дороговѣ́зна; czasu głodnego, (w głodny czas), въ голо́дное вре́мя; głodny rok, голо́дный годъ; неурожа́йный годъ; 4. głodny, (= niedostatek czego cierpiący), недоста́точный, имѣ́ющій въ чѣ́мъ-либо недоста́токъ; **Głodotwórca**, -y, *m.* (tworzący głód, przykładający się do drożyzny), голодотво́рецъ, творя́щій, производя́щій го́лодъ, дороговизну; **Głodowy**, -a, -e, *adj.* относя́щійся къ го́лоду; głodowa kuracya, (leczenie głodem), лѣ́ченіе голодомъ.

Głodzę, **Głodze**, гложу́, гложе́тъ; v. **Głodać**.

Głodzić, *v. a. impf.*, v. **wy-**, **o-głodzić**, *v. perf.*, - kogo, (głodem morzyć), голодя́ть, оголодя́ть; заставля́ть голодя́ть; томи́ть го́лодомъ, мори́ть го́лодомъ, гла́домъ умори́ти; *it.* причиня́ть гдѣ́ нибу́дь го́лодъ.

Głóg, *gen.* głogu, *m.* 1. *Bot.* (*mespilus oxyacantha*, *crataegus oxyacantha*, Linn.), бо́ярышникъ; *it.* серебря́нникъ, шипо́вникъ, ди́кая ро́за, гуля́фъ; v. Głogr; v. **Ciernie**; 2. (owoc róży polnéj), плодъ шипо́вника; 3. głóg drzewo, v. **Swida**.

Głogotać, **Gogotać**, v. **Glegotać**, **Klekotać**.

Głogowiec, -wca, *m. H. n.* (motyl dzienny, *papilio crataegus*), боя́рышница [дневна́я ба́бочка]; **Głogowy**, -a, -e, *adj.* шипо́вниковый; v. **Głóg**; głogowy krzak, шипо́вникъ, [кустъ ди́кой ро́зы].

Głomza, -y, *f.* (twaróg, *qu. v.*), творо́гъ.

Głon, 1. v. **Glan**; 2. v. **Glina**; **Głonek**, -nka, *m. dim.*, v. **Gleń**.

Głos, -u, *m.* 1. го́лосъ, гла́съ; звукъ, звонъ, зыкъ, тонъ; głos człowieczy, человѣ́ческій го́лосъ; głos ptaszy, го́лосъ пти́цъ; głos wysoki, высо́кій го́лосъ; głos niski, нѣ́зкій го́лосъ; то́лстый го́лосъ; niskim głosem, то́лстымъ [*abo* нѣ́зкимъ] го́лосомъ; *Eccl. sl.* истолста; głos wielki, гро́мкій го́лосъ; зелеглаго́ліе; wielkiego głosu, (= bardzo głośny, krzykliwy), зелеглаго́лный, громогла́сный, имѣ́ющій гро́мкій го́лосъ; głos słaby, сла́бый го́лосъ; скудогла́ліе; słabego głosu, скудогла́сный, имѣ́ющій тѣ́хій, сла́бый го́лосъ; głos brzydki, кози, *Eccl. sl.* козлогла́ліе; wydać głos, (= odezwać się, mówić), подать го́лосъ; отозва́ться; произнесть сло́во; сказа́ть что́-нибудь; говори́ть; *it.* wydawać głos, (= dźwięk), издава́ть звукъ, зыкъ, звенѣ́ть, зычать; głos dzwonów, звонъ [*abo* зыкъ] колоколо́въ; колоко́льный звонъ, зыкъ; podnieść głos, повысить, возвы́сить го́лосъ; znizyć, спусти́ть го́лосъ, понизить го́лосъ; tracić, stracić głos, спадѣ́ть, спасть съ го́лоса [*abo* съ го́лосу], терѣ́ть [способ́ный къ пѣ́нію, пріятный или си́льный] го́лосъ; poznawać, poznać kogo po głosie, узнава́ть, узна́ть кого́ по го́лосу; co głosu, na głos, na wszystek głos (= co gardła, z całego gardła) krzyczeć, wrzeszczeć, кричать во весь го́лосъ; кричать сколько есть мо́чи; кр. изо всѣ́й мо́чи; кр. во всѣ́ го́рло; распусти́ть го́рло; драть го́рло; горла́нить; w głos, *a*) [= właśnie w tę myśl, w ten sens, oczywiście tak, wyraźnie tak], согла́сно; въ то́чности; въ по́лномъ смы́слѣ сло́ва; ясно; *β*) w głos = głosem (= głośnie, głośno, *qu. v.*), во весь го́лосъ; гро́мкимъ го́лосомъ; го́лосно; гро́мко; na dwa, trzy, cztery głosy (pieśń, muzyka, пѣ́снь *abo* пѣ́ніе, му́зыка) на два, три, четы́ре го́лоса [*abo* въ два, три, четы́ре го́лоса *abo* для двухъ, трѣхъ, четырѣхъ голосо́въ]; *cfr.* & v. Дуѐтъ, Терцѐтъ, Квартѐтъ; на trzy (cztery) głosy спѣ́вать, пѣ́ть на три (четы́ре) го́лоса; głos тра́бъ, тру́бный гласъ; тру́бный звукъ; 2. głos, гласъ, го́лосъ, внутреннее убѣжде́ніе; głos sumienia, гласъ со́вѣсти; głos natury, гласъ приро́ды; 3. (odgłos, pogłoska), молвѣ́, погово́рка, слухъ; głos ludzi, głos Boga, (*vox populi*, *vox Dei*), гласъ наро́да, гласъ Бо́жій; 4. głos, (*votum*, przyzwolenie czyje na kogo, aby był obran *abo* wzięt na urząd, *etc.*), го́лосъ, мнѣ́ніе; mieć głos, имѣ́ть го́лосъ, имѣ́ть пра́во объявля́ть свое́ мнѣ́ніе; dawać głos, подавать го́лосъ, объявля́ть свое́ мнѣ́ніе; dać głos, подать го́лосъ; zbierać głosy, собира́ть го́лосъ; większość głosów, большинство́ голосо́въ; ustanowić podług większości głosów, опредѣ́лить по большинству́ голосо́въ; 5. głos, wolny głos, (wolność mówienia, przymówienia się), свобо́да, позволе́ніе, дозволе́ніе говори́ть; prosić o głos, просить позволе́нія говори́ть; dać komu głos, позволи́ть, дать кому́ позволе́ніе говори́ть; proszę o głos, позво́льте мнѣ́ сказа́ть.

Głosa, v. **Głoza**.

Głosek, -ska, *m. dim.*, **Głoszczek**, -czka, *m. dim. secund.* голосо́къ, голосо́чекъ; v. **Głos**; **Głosić**, głosił, głosi, głoszę, *v. a. impf.*, v. **Ogłosić**, **Zgłosić**, **Rozgłosić**, *v. perf.* (ogłaszać, wiadomo lub głośno czynić), гласи́ть, вѣщать, оглашать, оповѣ́щать, возвѣ́щать, провозглашать, публикова́ть, увѣдомля́ть, извѣ́щать; обнаро́довать, объявля́ть; распространя́ть, пуска́ть въ огла́ску; разглашать; предсказывать; głosić słowo Boże, проповѣ́дывать [*abo* проповѣ́дывать] Сло́во Бо́жіе, благовѣ́ствовать; głosi się *abo* głoszą, że..., (= powiadają, słychać, wieść jest), говорятъ *abo* но́сятся слу́хи, что...; ходятъ слу́хи *abo* разска́зываютъ, что...; **Głosiciel**, -a, *m.* гласѐтель, вѣстникъ, возвѣ́ститель, провозвѣ́стникъ, провозвѣ́ститель, глаша́тай; v. **Ogłosiciel**; **Głosicielka**, -i, *f.* гласѐтельница, вѣ́стница, возвѣ́стительница, провозвѣ́стница, провозвѣ́стительница; v. **Ogłosicielka**; **Głosisty**, -a, -e, *adj.* (wielkogłosy), голоса́стый; одарённый си́льнымъ, звучнымъ го́лосомъ; зелеглаго́лный, громогла́сный.

Głoska, -i, *f.* 1. (oszcionka, litera), бу́ква, пи́сьма; 2. (u **Trotza**: wokal = samogłoska), гла́сная; гла́сная бу́ква; 3. v. **Głoza**, **Głozka**; **Głoskować**, *v. a. impf.* скла́дывать бу́квы; читать по складамъ; *it.* выговаривать гла́сныя бу́квы; **Głoskowy**, -a, -e, *adj.* 1. (od głosek czyli liter), бу́квенный, относя́щійся къ бу́квамъ; 2. (podług **Trotza**, co się tyczy wokalów *abo* samogłosek), относя́щійся къ гла́снымъ бу́квамъ.

Głośnia, -ni, *f. Anat.* (głosowa dziurka, *glottis*, *rima glottidis*), горта́нное отвѐрстіе.

Głośnie, **Głośno**, *adv.* (głosem, na głos), го́лосно, гро́мко, звучно, во весь го́лосъ, чу́тко, слы́шно, вна́то; (wiadomo, sławnie, *qu. v.*), гла́сно, извѣ́стно, я́вно; głośno mówić, гро́мко говори́ть, *Eccl. sl.* гортаностовати; głośno mówiony,

Digitized by Google

czytany, wozgłáśnый, произносимый громкимъ голосомъ; głośno się śmiać, громко смѣяться; хохотáть; v. Chychotać; Głośnik, -a, m., v. Akcent, Przygłos; ** Głośnobrzmiący, -a, -e, adj. громко звучáщій; звýчный, звонкій; v. Głośisty, Głośny; Głośność, -ści, f. гláсность; Głośny, -a, -e, adj. (wydający głos brzmiący), громкій, звонкій, звýчный; звýчный; громогласный, издáющій громкій голосъ; громко возглашáющій; слúвный, знáтный, чýткій; (sławny, chwalebny, qu. v.), гláсный, извѣстный, áвный, слáвный, знаменúтый; Głosować, v. n. (głosy dawać, kreskować, qu. v.), подавáть голосъ, подавáть мнѣніе, объявлúть своё мнѣніе; it. собирáть голоса; it. - z kim wspólnie, согласовáться съ кѣмъ-либо; Głosowanie, -ia, n. подáча голоса, мнѣніе; it. соглáсіе; prawo głosowania, прáво подавáть голосъ; mający prawo głosowania, имѣющій прáво подавáть голосъ; гláсный; Głosowy, -a, -e, adj. голосовóй, [-вóй], принадлежáщій къ голосу; вокáльный; it. гláсный; organy głosowe, голосовые óрганы; muzyka głosowa (abo wokalna) i nadrzędziowa (abo instrumentalna), голосовáя (или вокáльная) и инструментáльная музыка.

Głoszę, rlamý, etc., v. Głosić.

Głot, Glut, -u, m. (kula do rusznicy; kawałki siekanego żelaza, kule ołowiane, na kilka części nieregularnych porozcinane), рýжейный зарáдъ; [рýжейная] пýля; рýбленное желѣзо, рýбленныя свинцóвыя пýли.

Głowa, -y, f. 1. головá, главá; przodek (przód) głowy, передняя часть головы; zatylek abo tylna część głowy, затылокъ, задъ головы; (v. Ciemię, Skronie, Wierzchołek); бóль головы, головнáя бóль; mieć, czuć ból w głowie, имѣть, чýвствовать боль въ головѣ; głowa mię boli, у мéня головá болúтъ; jego głowa o to nie boli, онъ не заботится объ этомъ; это его ни мáло не безпокóитъ; ему и горóшка мáло; это ему всё равно; niech cię (ciebie) głowa o to nie boli, не заботься объ этомъ; не безпокóйся объ этомъ (о томъ); mię (mnie) o to głowa nie boli, я объ этомъ не заботусь abo не безпокóюсь; chustka na głowę, головнóй платóкъ; czapkę na głowę włożyć, надѣть шáпку на голову; stoi z głową odkrytą, онъ стоитъ съ непокрытой головóю, онъ стоитъ безъ шляпы [abo безъ шáпки]; stojący z głową odkrytą, стоящій съ обнажённою головóю, съ непокрытой головóю, Eccl. st. нагоглáвный; z głową nakrytą, съ покрытою головóю; ze шляпою [abo шáпкою] на головѣ; głową na dół, (= nogami wzgórę), внизъ головóю; стремглáвъ; upaść na głowę, упасть стремглáвъ; na głowę strącony, głową na dół (= nogami wzgórę), обращённый низъ головóю, Eccl. st. стремглáвный; nakłonić, nachylić głowę, наклонúть голову; kiwać głową, кивáть, качáть головóю; składać głowę, (= poniżać się, poddawać się, qu. v.), унижáться, покорáться; подчинáться, предавáться чьей вóлѣ; głowę zwiesić, повѣсить голову; унывáть, унúть, пріунúть; задýматься, призадýматься; пригорюнúться; głowę podnieść, вознести, поднúть голову; it. v. Wbijać się; głowę komu uciąć, отрубúть кому голову; обезглáвить кого; nad głową wisieć, стáть, висѣть надъ головóю; it. сидѣть у кого на шеѣ; быть кому въ тягость; po głowie ćzyjéj, po zmarłéj głowie, (= po śmierci, po zgonie), по кончúнѣ, по смéрти; trupia głowa, мёртвая головá; it. чéрепъ; Chem. głowa umarła np. prochu, (materye pozostałe na bibule przy cedzeniu prochu, etc., caput mortuum, la tête-morte), мёртвая головá; перегóнные подóнки; nie mieć gdzieby głowę położyć, (nie mieć żadnego schronienia, przytułku), не имѣть гдѣ главú преклонúть; położyć głowę swoję (= umrzeć), положúть голову; почúть; умерéть; it. głowę położyć, v. sub: Położyć; na głowę, a) [= zupełnie, do szczętu], нá голову; совершённо; совсѣмъ; до конца; pobić nieprzyjaciela na głowę, побúть непріятеля нá голову, разбúть непріятеля нá голову [abo совершённо]; β) na głowę, (= na łeb, na szyję, co żywo), сломá головy; стремглáвъ; óпрометью; торопливо; поспѣшно; вдругъ; biegać na głowę, бѣжáть сломá головy, бѣжáть óпрометью, стремúтельно; it. upaść na głowę, упасть стремглáвъ; na całą głowę, (= ze wszystkich sił), изó всѣхъ силъ; что [abo скóлько] есть мóчи; что есть сúлы; всѣми сúлами; w głowę, (= na gardło, na złamaną szyję, w brew), на смерть, а не на жизнь; w głowę pobić = na głowę pobić (qu. v.); w głowę, na głowę (główny, śmiertelny) nieprzyjaciel, смертéльный врагъ; zaklátый [abo пéрвый, непримирúмый, отъявленный] врагъ, злодѣй; od stóp do głowy, od głowy aż do stóp, съ ногъ до головы, съ головы до ногъ; zmierzył (obejrzał) mię (mnie) od głowy do stóp, онъ осмотрѣлъ меня съ головы до ногъ; ma głowę, abo ma w głowie, abo ma on oléj w głowie, (= ma kiełbie we łbie), умная головá; онъ человѣкъ съ умóмъ, съ головóю, умéнъ, разсудúтеленъ; онъ ýмный человѣкъ; онъ ч. съ здрáвымъ разсýдкомъ; онъ не глупъ, онъ человѣкъ не глýпый; takiéj głowy poszukać, этакой головы поискáть; głupia głowa, глýпая, пустáя головá; глýпая башкá; глýпый человѣкъ; глупéцъ; дурáкъ; nie dobrze mu w głowie ułożono, czegoś mu w głowie nie dostaje, сдвúгнем abo иглá abo widłami w głowie układano, pusto w głowie, (nie wszyscy doma), онъ не въ умѣ; онъ помѣшáлся; онъ помѣшанъ въ умѣ; (w głowę zaszedł), онъ рехнýлся; онъ сошёлъ съ умá; głowa wielka, lecz mózgu mało, головá великá, да мóзгу мáло; хоть лобъ широкъ, да мóзгу мáло; лицóмъ хорóшъ, да умóмъ не пригóжъ; ma flaki w głowie, (nie tęga głowa), безтолкóвая, пустáя головá, глýпая башкá, дурáкъ; w głowę zajść, (= zwaryować), помѣшáться; сойтú съ умá; съ умá сшúтуть; рехнýться; zawrócić (qu. v.) komu głowę, вскружúть кому-либо голову; взбалмýтить кого; свесть съ умá кого-либо; сбить кого съ тóлку; it. głowa mi się zawróciła, кружи мі ся w głowie, у меня головá вскружилась, у меня головá кружится; zawrót (qu. v.) głowy, zawracanie głowy, закружéніе головы, головокружéніе; wino w głowę idzie, bije do głowy, вино кидáется въ голову, отъ вина головá кружится; mieć co w głowie, (mieć w czubku, być podpitym), быть на вéселѣ, быть подъ хмелькóмъ, нѣсколько пьянъ, подгулúть; cóż ci to do głowy przyszło? что тебѣ пришло въ голову abo на умъ? что тебѣ вздýмалось; głowy mu nie staje, (= nie poradzi sobie), онъ совсѣмъ потерялся; онъ не знáетъ, что дѣлать; głowę stracić, (t. j. przytomność, etc.), потерúть голову; потерúть присýтствіе дýха; потерúться; не найтись, что дѣлать; не знать, что дѣлать; (= wcale odejść od siebie, zwaryować), лишúться умá, лишúться разсýдка, сойтú съ умá; głowę komu psuć, nabijać komu głowę, развращúть, балмýтить кого, сбивáть съ тóлку, съ пýти, вскружúть кому голову; wbić komu co w głowę, вбить кому что-либо въ голову, въ толкъ; вдолбúть кому что въ голову; научúть кого чему; wybić komu co z głowy, вýбить кому что-либо изъ головы; wybić sobie co z głowy, вýбить себѣ что-либо изъ головы; перестáть дýмать о томъ, что прéжде занимáло; it. остáвить своё намѣреніе; wybij sobie to z głowy, вýбрось [abo вýкинь] это изъ головы; брось это; остáвь это; не дýмай объ этомъ; it. не полагáйся на это; взящé sobie co do głowy, взять [abo забрáть] себѣ что въ голову; только и твердúть

Digitized by Google

объ одномъ; iść, pójść za swoją głową, sam swoją głową robić, дѣлать [*abo* поступать] по-своему; v. Pracować (głową); v. Smażyć, Suszyć (sobie głowę); mieć co w głowie, w myśli, v. *sub:* Myśl; łamać sobie głowę nad czém, ломать себѣ голову надъ чѣмъ; домышляться до чего-либо размышленіемъ; to mu w głowę nie wlezie, (= nie pojmuje tego), это ему въ голову нейдетъ; этого онъ не понимаетъ; trudno mur głową przebić, головою [*abo* лбомъ] стѣнѣ не пробьешь; противъ рожна не пойдешь; плетью обуха не перебьешь; 2. *Metonym.* głowa, (zamiast całego człowieka; człowiek, osoba), головá, лицо, особа, человѣкъ; *np.* trzysta głów, трѝста головъ; podatek na każdą głowę, подать на каждую голову; głowa za głowę, głowa na głowę, головами, съ головѝ на голову, поголовно; всѣхъ безъ изъятія; §. co głowa, to rozum (= ile głów, tyle zdań; ile osób, tyle odmian), сколько головъ, столько умовъ; *it.* każda głowa ma swoje czapkę, у каждаго филата своя въ умѣ палата; у каждаго барона своя фантазія; каждый думаетъ по своему; 3. głowa (= starszy, przełożony, naczelnik, rządzca), главá, головá, начальникъ, чиновникъ, *it.* шефъ; главный; gdzie ogon rządzi, tam głowa błądzi, v. *sub:* Rządzić; głowa familii, главá семейства; głowa bunta, v. Herszt; 4. głowa, (rozdział), главá, отдѣленіе; 5. głowa czego, (= główna część, osnowa, *qu. v.*), * главá, основаніе; 6. *Fortf.* (= główna linia bastyonu), капитáль [бастіóна], капитáльная линія, главная линія; 7. (= rzecz, postacią swoją podobna do postaci głowy), * головá, кругла или конéческая вещь; głowa kapusty, головá капусты; кочень; кочанъ; głowa makowa, (główka, makówka, *qu. v.*), головка у мака, маковая головка, маковка, маковица; głowa gwoździa, шляпка у гвоздя, гвоздиная шляпка; głowa śpilki, булавочная головка; głowa w kapeluszu, v. czapce, тулья [*dim.* тулейка, тулеечка], верхушка у шляпы и шапки; *Archit.* głowa u słupa, основаніе столба, капитель; *Artill.* głowa armaty *abo* działa, (sam przodek rury działa, wypukleszy nad przyległą część wylotu, obręcze wylotowe, *bourrelet, bouret*), передніе фрязы орудія [пушки]; *Anat.* głowa przedniéj ręki, кисть руки; (*carpus*), запястье, верхняя часть кисти ручной; *it.* głowa piszczałki lub kości goleniowéj, (= koniec wyższy grubszy kości goleniowéj), головá, головка кости, *etc.*, v. Giczel; *Mech.* głowa walca = czoło, головá, лобъ вала [цилиндра]; głowa miecha kowalskiego, башка, деревянный конецъ раздувальнаго кузнечнаго меха; *it.* głowa każdéj wielkiéj ryby, башка, отрѣзанная головá у всякой большой рыбы; головáнь; 8. Głowy, *pl.* (łóżkowa deska u głowy, *abo* strona, miejsce w łóżku u głowy), головы (*pl.*), [означеніе мѣста на постели, гдѣ лежатся головою]; *np.* w głowach, w głowy, pod głowami, nad głowami, ku głowom, въ головáхъ, въ головы, подъ головáми, надъ головáми, къ головáмъ; 9. Głowa, -y, *m.*, v. Głowacz (1).

Głowacz, -a, *m.* 1. (wielkogłowy), головáчъ, головáстикъ, головáнъ, большеголовый человѣкъ, *Eccl. sl.* главáчъ; 2. *H. n.* głowacz ryba, (*cottus gobio*), головáчъ, бычокъ, быкъ-рыба; *it.* толстоголовъ (рыба); głowacz suchy, v. Dorsz; *cfr.* Pámięta; *it.* v. Dubiel; 3. *H. n.* (owad morski), водяная ящерица; водяная саламáндра; *it.* (*têtard*), головáстикъ; 4. głowacze, (szczupaki największe), самыя большія щуки; 4. *Bot.* głowacze, głowaczki, głowatki, (konopie, które nie kwitnąc dają nasienie, = maciory), конопля женскаго рода; v. Płoskoń; v. Głowatka (1); 5. głowacz, (gat. gwoździ, o szerokich głowach), широкошляпный гвоздь, гвоздь съ широкою шляпкою.

Głowatka, -i, *f.* 1. u Trotza: *α*) = główka nasienie mająca u ziół, *np.* u lnu, v. Gałuszka (2); *β*) = owocu drzewnego początek, gogołka, v. Gałuszka (3); 2. głowatki, v. Głowacz (4).

Główczasty, v. Głowiasty.

Główczyzna, **Główszczyzna**, -y, *f.* (główne, za głowę pieniądze *abo* karanie, kara pieniężna, sztraf za morderstwo, zabójstwo, *prix du sang*), головщина, головничество, денежный штрафъ, пеня за смертоубійство, цѣна крови; (*cfr.* Уголовщина = kryminal).

Główeczka, -i, *f. dim.* головочка, головбушка; v. Główka, Głewa.

Głowi, -ia, -ie, *adj.* (od głowy, do głowy należący), головнѝй, главнѝй, (-нóй), принадлежащій или относящійся къ головѣ, главѣ; głowia, кость, головная кость; *cfr.* Główny.

Głowiasty, **Głowisty**, **Główczasty**, **Głowiaty**, -a, -e, *adj.* (głowę mający, z głową, o głowie), имѣющій голову; съ головою; (z wielką głową), головáстый, головчатый, имѣющій большую голову, толстоголовый; (na kształt głowy), на подобіе головы; głowiasta kapusta, начатная капуста; вилковая капуста; głowiasta sałata, кочанный салатъ; nóż głowiasty, (mający guzik na końcu, służy do wytaczania zebranéj ropy z piersi, *cultur capitatus*), бистурій съ пуговкою; gwóźdź głowiasty, (głowacz gwóźdź), широкошляпный гвоздь, гвоздь съ широкою шляпкою; *Bot.* głowiasty korzeń ziół, (okrągły w kulki, *radix bulbosa*), луковичный корень у растеній.

Głowica, **Główniica**, -y, *f.* 1. (z pogardą: głowa, łeb, łbisko, przeprz.) головá, головищá; 2. (każdéj rzeczy koniec grubszy, jako laski, kości goleniowéj, *etc.*), головá, головка, толстѣйшій конецъ всякой вѣщи; v. Шишка, Я'блоко; - laski, набалдашникъ; - u szpady, головка [*abo* пуговка] на ефесѣ; *Archit.* (= kapitela, najwyższa z trzech części słupa), основаніе столба, капитель, *Eccl. sl.* окружіе; *cfr.* Абáка; *Anat.* głowica kości stawowéj, головка въ суставѣ; мокалокъ; суставной мокалокъ; v. Giczel; głowica pierścieniowa, (osadenie na pierścieniu, w które kamień wsadzają), гнѣздо, чашечка у перстня, [въ которую вставленъ камень].

Główieuka, **Głowienka**, -i, *f. dim.* (v. Główna), 1. - od szpady, маленькій шпажный клинокъ; - od strzelby, ружейный стволикъ; - drewna, *abo* palna, головешка, головешка [могáтная]; *it.* głowienka, v. Głowianka; 2. *Bot.* *α*) głowienki czerwone, (*solidago virga aurea*, Linn.), золотенъ, золотушникъ, золотая розга; *β*) głowienki, (*prunella*, Linn., v. Brunela), горлянка; жабья трава; głowienki pospolite, (*prunella vulgaris*), горлянная трава; сухобѣрка; черноголовникъ; черемха; брунелъ; Głowienkowy, -a, -e, *adj. Bot.* (od głowienek), 1. принадлежащій или относящійся къ золотушнику, къ золотой розгѣ; золотушниковъ; 2. принадлежащій относящ. къ горлянкѣ, къ горлянной травѣ, къ черноголовнику, къ суховѣрткѣ; черноголовниковъ, *etc.*

Głowina, -y, *f.* (biedna głowa), бѣдная, несчастная голова.

Głowisty, v. Głowiasty.

Głowizna, -y, *f.* 1. (z pogardą: łbisko, łeb), v. Głowica, (1); 2. *Anat.* (= grubszy koniec kości goleniowéj), толстый конецъ голенной [*abo* берцовой] кости; *cfr.* Giczel; (*malleolus*), лодыга; [*cfr.* Головáнь, Главáнь]; 3. głowizna (*sc.* świnia), свиная голова.

Główka, -i, *f. dim.*, **Główczka**, -i, *f. dim. secund.* (v. Głowa) 1. головка, головочка, *Eccl. sl.* главáца; §. główka jak makówka, a rozumu pusto, *abo* główka, by makówka, a rozumu by napiwał, rozum хорошá, да мозгу въ ней мало; лицóмъ хорошъ, да умомъ не пригожъ; хоть лобъ широкъ, да мозгу мало; główka do porzoty, пустая, безразсудная голова; глупая башка; 2. *Anat.* główka na członku męzkim, (*glans penis*, co-

Digitized by Google

pul penis, yulij), пялѣка, головка на мужескомъ дѣторо́дномъ удѣ; 3. *Bot.* główka, (*anthera*, zwierzchnia część pręcika na nitce osadzona, w której się pyłek robi), пыльникъ, головка плодотворной тычинки, пыльная головка; 4. główka lniana, головка (у) льна; główka makowa (= makówka), головка у мака, маковая головка, маковка, маковица, головица; nasienna główka, сѣменная коробочка, головка у растенія, маковка; сѣменникъ, зерновикъ; v. Gałuszka; główka cebuli, луковичная головка, луковка, луковица; główka czosnku, чесночная голова, чесноковка; główka lilii, лилейная головка; w główki się wiązać (o kapuście i salacie, o капустѣ и салатѣ:) завиваться въ головки, начинать свертываться въ видѣ клуба, вяться клубами; идти въ кочки; kapusta wiąże się w główki, капуста завивается въ головки, *etc.*; 5. główka śpilki, булавочная головка; główka gwoździa, гвоздиная шляпка, шляпка у гвоздя; główka cukru, головка сахару; 6. *Bot.* główka św. Jana, (ziele, rozmaite ma imiona: króliki, książki, drudzy mateczникiem i stokrocią wielką zowią, *chrysanthemum leucanthemum*, Linn.), Иванов цвѣтъ; золотоцвѣтъ, (златоцвѣтъ), воновникъ пивяный, пивяникъ; kokosze główki, (kozia rutka, *qu. v.*, kokosza wyka, ziele, *onobrychis sativa*, *hedysarum onobrychis*, Linn., sparcetta), нѣтушы головки; эспарсетъ; ослянка; ослобѣнникъ сѣяльный; дѣтлина сладкая; złote główki, ziele, v. Złotogłów (*Bot.*).

Główkorodny, -a, -e, *adj. Bot.* (rodzący czyli noszący główki), [головко-родный, -носный], приносящій головки; (*bulbifer*), луковиценосный, приносящій луковицы; головчатый; луковичный; lodyga główkorodna, (*caulis bulbifer*), луковиценосный стебель; **Główkowaty**, -a, -e, *adj.* (o główce, z główką, główkę mający), имѣющій головку; головчатый; имѣющій шляпку (какъ на пр. гвоздь); główkowaty len, головчатый лѣнъ; **Główkowy**, -a, -e, *adj.* луковичный, имѣющій корнем луковицу; korzeń główkowy, луковичный корень.

Główne, -ego, *s. n.*, v. Główszyzna.

Główniа, -i, *f.*, v. Główienka, -i, *f. dim.* 1. (szczepa drzewa jeszcze nie dopalona, niedopalony węgiel), головня, главня, головѣнка, головѣшка, [остатокъ дерева, загорѣвшагося, но не превратившагося ещё въ уголь]; główniа gaszona, zgaszona, opalona, погасшая головня; popustoszyć główniа i żelazem, (= ogniem i mieczem), опустошить, предать огню и мечу; 2. główniа słupa, (średnia z trzech części słupa, Łac. *scapus*, Włosk. *fusto*), стержень колонный, средостолие, фюстъ; 3. główniа szabli, gł. szpadowa, сѣбельный, шпажный клинокъ & клинокъ, [желѣзная или стальная] полосa у сабли, шпаги; główniа nożowa, клинокъ, лезвеё ножа; 4. główniа *abo* rura strzelby, ружейный стволъ.

Główniсa, v. Głowica.

Główniе, **Główno**, *adv.* (bardzo, jak najbardziej; v. Główny), главно; преимущественно; наиболѣе; очень, весьма; слишкомъ; чрезвычайно, чрезмѣрно; głównie go nienawidzi (= do śmierci), онъ его смертельно ненавидитъ; główno dowodzący, komenderujący, (wódz naczelny), главнокомандующій, главный предводитель войска; *it.* główno dowodzący, главноначальствующій; główno zarządzający, главноуправляющій.

Główniк, -a, *m.* (główny występca, mężobójca, morderz), головникъ, уголовный преступникъ, убійца.

Główny, -a, -e, *adj.* 1. (od głowy, do głowy należący, głowy się tyczący), головный, главный, принадлежащій или относящійся къ головѣ, главѣ; strój główny, na głowę, головной уборъ, † головница; poduszka główna, подушка подъ головою, изголовье; gorączka główna, горячка, сильная головная боль; 2. (= gardłowy, na gardło stojący, kryminalny), уголовный, криминальный; główna rzecz, sprawa, (t. j. gdzie o gardło idzie), уголовное дѣло; безголовное дѣло; główny występek, (= kryminalny), уголовное преступленіе; головщина; безголовье; sąd, trybunał główny, уголовный судъ, уголовная палата; główny nieprzyjaciel (= śmiertelny, na głowę), главный, смертельный врагъ, отъявленный *abo* непримиримый, заклятый врагъ *abo* злодѣй; 3. (= nad innemi przełożony), главный; преимущественный; важнѣйшій; превосходящій другіе *etc.*; первоначальный; główny dozórca, главный надзиратель; główny dyrektor, главный директоръ; szkoła główna, главное училище; (= akademia), университетъ; instytut główny, главный институтъ; kwatera główna, главная квартира; bitwa główna, главное сраженіе; główne miasto, главный городъ; *it.* важнѣйшій городъ; (= stolica), столица; prestolный городъ, царственный градъ; *it.* митрополія; *Mus.* ton główny, (= fundamentalny, zasadny, *qu. v.*), основный тонъ; *cfr.* Тоника; przyczyna główna, powód główny, главная причина; główna reguła, главное правило; zarząd główny, главное управленіе; kassa główna, главное казначейство; główna summa, (kapitał), главная сумма, [капиталъ]; główna rzecz, (pryncypalna), главное (*s n.*); главное дѣло; główny interes, (= ważny), главное, важное дѣло; główna ulica, главная улица; большая улица; grzechy główne, главные грѣхи, смертные грѣхи; 4. (= przedni, celny, wyśmienity, wyborny, walny, *qu. v.*), главный, головный, отборный, лучшій, отличный, отмѣнный, превосходный; 5. główna miara, (*np.* korzec, łokieć, funt, *etc.*, = urzędowna, urzędownie przepisana, na wzór wszystkim), указная мѣра; клеймёная мѣра; пробная мѣра; образцовая мѣра; мѣрникъ; główny funt, указный фунтъ.

Głowokręty, -a, -e, *adj.* (głowę przewracający), производящій круженіе въ головѣ.

Głowołomny, -a, -a, *adj.*, -nie, *adv.* (łomiący głowę), головоломный; требующій напряженнаго вниманія; весьма трудный; способный закружить голову; производящій круженіе въ головѣ; robota głowołomna, головоломъ; *pop.* головоломщина; занятіе, требующее напряженнаго вниманія; весьма трудная работа; rzecz głowołomna, (zawracająca głowę), головоломное дѣло; trunek głowołomny, головоломъ; напитокъ производящій круженіе въ головѣ.

Główszczyzna, v. Główczyzna.

Gloza, **Glosa**, † **Gluza**, -y, *m.* 1. (tłumaczenie wyrazu i sensu trudnego), толкованіе, изъясненіе, объясненіе; gloza marginesowa, nabrzeżna, выноска *abo* замѣтка на поляхъ; 2. † gloza, v. Uszczerbek, Szkoda, (uszkodzenie); **Glozka**, **Gloska**, **Glozatka**, -i, *f.* (między wierszami co drobno napisanego, *interpositio*), v. Przypis, Przypisek; **Glozować**, **Gluzować**, v. Wygluzować, Wygładzić, **Wyskrobać**, (wyniszczyć, wymazać z pisma); plamę głuzować, v. Wywabiać.

Glu, **Glu!** *interj.* (wyraża bełkot, gdy się co leje z naczynia, wązką szyję mającego; bul, bul; blu, blu), буль, буль! [междометіе, заимствованное отъ звука жидкости, вытекающей изъ узкогорлаго сосуда].

Głuch, -a, *m.* 1. (głuszek, wcale nie *abo* mało co dosłuchający, niedosłuch, *qu. v.*), глухой; глуховатый; 2. (niemy), [глухо-]нѣмой; **Głuchnąć**, *v. n. semelf.*, **Głuchnieć**, *v. n. impf.*, v. Ogłuchnąć, *v. perf.* (głuchym się stawać, *abo* być), глохнуть, [*v. perf.* оглохнуть]; начинать слышать хуже; становиться крѣпкимъ на ухо; † быть глухимъ; **Głucho**, *adv.* (nie słysząc; niewyraźnie, niezrozumiało), глухо; неизвѣстно; не-

Digitized by Google

грóмко, незвóнко; тёмно, томинó; необстоятельно; неясно, неразумѣтельно, непонятно; **Głuchoniemy**, -a, -e, *adj.* глухонѣмый, лишённый слуха и способности говорить; **Głuchość**, -ści, *f.*, **Głuchota**, -y, *f.* (niesłyszenie, *propr. et.* *), глухотá; **Głuchowato**, *adv.* глуховáто, нѣсколько глухо; **Głuchowaty**, -a, -e, *adj.* (nieco głuchy, nie dosłyszący), глуховáтый, нѣсколько глухíй; **Głuchy**, -a, -e, *adj.* 1. (niesłyszący), глухíй, глухóй, лишённый чувства слýшанія; 2. (nie chcący słuchać), глухóй; притворáщійся глухíмъ; непослýшный, непослýшливый; głuchemu gadać, głuchemu piosnkę śpiewać, глухóму служить обýдню, говорить по пустóму; udaje głuchego, онъ притворяется глухíмъ; онъ притворяется бýдто не слышитъ; on (jest) głuchy na prośby, онъ глухъ, нечувствительенъ къ прóсьбамъ; онъ неумолимъ; онъ не склóненъ; 3. (niejasny, niewyraziste), тёмный, неясный, неразумѣтельный; непонятный; 4. (gdzie nie słychać, cichy, spokojny), глухóй; тихій; głuche milczenie, тихое молчáніе, глубóкое молчáніе, глубóкая тишинá; głuche miejsce, *α*) глухóе мѣсто, [мѣсто, гдѣ живётъ мáло людéй]; *β*) (= miejsce głos tracące, gdzie się głos nie może rozlegać), беззвýчное мѣсто, не отзывчивое мѣсто, мѣсто не отражáющее гóлоса или звýка; głucha noc, глухáя ночь, [пóздніе часы нóчи]; pozostać, przebyć do głuchéj nocy, пробыть до глухóй нóчи; głucha dolina, глухáя долинá; głuchy las, глухóй лѣсъ; głuchy [лѣса]; głuchy szmer, глухóй шумъ, гулъ; głucha wieść się rozchodzi, глухóй слухъ нóсится, объ этомъ говорить глухо; 5. głuchy owies, (bez ziarna), глухóй овёсъ; v. **Owiesek**; głuchy orzech, (bez jądra), пустóй орѣхъ; głuchy pasternak, v. **Karota**; 6. niedziela głucha, (*abo* trzecia), крестопоклóнное воскресéнье, крестопоклóнная недѣля.

Gługlarka, v. **Łajdaczka**, **Pijaczka**; **Gługlarz**, v. **Łajdak**, **Pijak**.

Głukać, *v. n. impf.* (bełkotać, *qu. v.*), бýлькать; вытекáя изъ узкогóрлаго сосýда, издавáть звукъ: буль буль; **Głukanie**, -ia, *n.* бýлькание, издавáніе звýка: буль буль; głukanie w brzuchu, (chlupotanie się, burczenie), бурчáніе *abo* урчáніе въ животѣ, [въ брюхѣ]; v. **Warczeć**.

Głupawość, -ści, *f.* глуповáтость; скудоýміе; малоýміе; дурáчество; **Głupawy**, -a, -e, *adj.* (głuptawy, głupowaty, przygłupszy), глуповáтый, дураковáтый, нѣсколько глýпый; **Głupczyzna**, -y, *m.*, **Głupek**, -pka, *m.*, v. **Głupiec**.

Głupi, -ia, -ie, *adj.* глýпый, безýмный, скудоýмный, шальнóй, неразýмный, неблагоразýмный, юрóдивый, слабоýмный, безтолковый, нелёпый, вздóрный; głupi, -iego, *s. m.* (głupiec, błazen, *qu. v.*), глупéцъ, дурáкъ, дуралéй; głupia, -iéj, *s. f.* (głupka), глýпая, дýра; głupia głowa, глýпая, безýмная головá, глýпая башкá; §. kto z przyrodzenia głupi, i w Paryżu sobie rozumu nie kupi, (*abo* pośleszli do Paryża osielka głupiego, jeśli był osłem, tam nie będzie koń z niego), дурáкъ дуракóмъ и остáнется; глýпому болвáну ни въ чёмъ не бýдетъ талáнту; онъ былъ и бýдетъ дурáкъ дуракóмъ; изъ большáго ослá всё не вы́йдетъ слонá; какóвъ былъ, такóвъ и есть; głupi by sadło, (*abo* głupi jak sak, jak pień na ptaki, *etc.*), набитый дурáкъ; дурáкъ дуракóмъ; * дубинá; daj pokój głupiemu, остáвь дурáка въ покóѣ; trudna z głupim sprawa, дурáку закóнъ не пи́санъ; *it.* iść z głupim na ryby, to on żaby łapie, v. *sub:* **Żaba**; głupich nie orzą, nie sieją, sami się rodzą, дураковъ ни пáшутъ, ни сѣютъ, самú родáтся; głupie gadanie, *Eccl. sl.* глупослóвіе; **Głupie**, *adv.* (*compar. adv.* głupiéj, глупѣе), глýпо, безразсýдно, нелёпо; **Głupiec**, -pca, *m.* (głupek, głuptas, *dim.*), глупéцъ, *pop.* глупендáй; дурáкъ, дуралéй, *pop.* дурúнда; глýпый человѣкъ; безýмецъ; глýпая башкá; дубинá; фáля; *it.* дýрень, простофáля; o ty głupcze! охъ ты глупéцъ! охъ ты дурáкъ! **Głupieć**, *v. n. impf.*, **zgłupieć**, *v. perf.* (głupim się stawać), глýпѣть, дурѣть, [одурѣть, оглупѣть, поглупѣть, *v. perf.*], дѣлаться глýпымъ, дѣлаться дуракóмъ, терять разсýдокъ, становиться глýпымъ; **Głupiomowność**, -ści, *f.* *Eccl. sl.* глупослóвіе, юродослóвіе; пустослóвіе, брéдни, вздоръ; **Głupiosztuczność**, -ści, *f.* (z głupia frantostwo, gdy kto sztucznie głupiego udaje), притвóрная [съ притвóрствомъ] глýпость; хитрость, лукáвство; **Głupiosztuczny**, -a, -e, *adj.* (głupie sztuczny), притвóрно (съ притвóрствомъ) глýпый; хитрый, лукáвый; **Głupluchny**, -a, -e, **Głupluśieńki**, -pluteńki, -plutki, -plusineczki, -a, -ie, *adj.*, -nie, -ko, *adv.* глýпенькій, глýпёхонекъ, преглýпый, совсѣмъ глýпый; **Głupka**, -i, *f.* (głupia kobieta, gąska), глýпая жéнщина; дýра, *pop.* дурúнда; † **Głupość**, -ści, *f.*, **Głupstwo**, -a, *n.* (niemądrość), глýпость, безýміе, слабоýміе, юрóдство, бýсть, невѣжество, неучёность; † дýрость; (= głupi postępek), глýпость; дурáчество; глýпое дѣло; глýпый, неосторóжный, неосмотрѣтельный поступóкъ; сумбýръ; **Głupowatość**, **Głuptawość**, -ści, *f.* глуповáтость; скудоýміе; малоýміе; недостáтокъ, скýдость умá, разсýдка; тупоýміе; слабоýміе; дубиновáтость; **Głupowaty**, **Głuptawy**, **Głuptowaty**, -a, -e, *adj.* (przygłupszy, głupawy), глуповáтый; глýпенькій; дубиновáтый; малоýмный; недостáточный, скýдный умóмъ; скудоýмный; тупоýмный; слабоýмный; нелёпый, безтолковый; сумбýрный, вздóрный.

Głuptas, 1. v. **Głupiec**; 2. *H. n.* głuptas, **Głuptak**, -a, *m.* (gil, *pirrhula*), снигирь.

Głuptawość, **Głuptawy**, v. **Głupowatość**, **Głupowaty**.

Głuszec, -szca, *m.* 1. *H. n.* (ptak wielkości indyka, znajdujący się w wielkich lasach, *tetrao urogallus*, Linn.), глухáрь, тéтерев глухóй [птúца]; 2. v. **Głuszek**.

Głuszeć, *v. n. impf.*, v. **ogłuszeć**, *v. perf.*, **Głuchnąć**, *v. semif.* 1. (głuchym się stawać, słuch tracić, głuchym być, *propr. et* *), глóхнуть, [*v. perf.* оглóхнуть]; начинáть слýшать хýдо; становиться крѣпкимъ нá ухо; быть, глухíмъ; 2. (o roślinach: czczym się stawać), глóхнуть, [*v. perf.* заглóхнуть], вáнуть, увядáть отъ тѣсноты и прох.; owies głuszeje, овёсъ глóхнетъ.

Głuszek, -szka, *m.* (głuszec, *qu. v.*, niedosłuch, niedobrze dosłyszący), глухóй; крѣпкій нá ухо; глуховáтый; **Głuszka**, -i, *f.* (niedobrze dosłysząca), глухáя; крѣпкая нá ухо; глуховáтая.

Głuszyć, *v. a. impf.*, v. **ogłuszyć**, *v. perf.* 1. (słuch odejmować), глушáть, оглушáть, [*v. perf.* оглушáть], лишáть способности слýшанія, лишáть слýха [удáромъ или сильнымъ звýкомъ]; 2. głuszyć (rośliny, tłumić), глушúть, стѣснáть, не давáть простóру и свободы растú, препятствовать растú.

Glut, v. **Glot**.

Glutioch, -u, *m.* (z Niem. „Glutbloch" *i. e.* Flammenloch, w hucie szklanéj: dziura naprzeciw szurlochu, *qu. v.*, въ стеклянномъ заводѣ:] пламéнникъ, устье плавильной пéчи.

Glutniak, -u, *m.* (popiół z pieców hutnych), золá, пéпелъ изъ пéчи въ стеклянномъ заводѣ.

Gluza, **Gluzować**, v. **Gloza**, **Glozować**.

Gmach, -u, *m.* (z Niem. „Gemach", pokój), покóй, комнáта, гóрница; (= wielkie budowanie), большóе строéніе, здáніе; громáда, огрóмное создáніе; **Gmaszek**, -szka, *m. dim.* (pokoik), покóекъ, комнáтка; **Gmaszysty**, -a, -e, *adj.* (wielkiego obwodu), объёмистый, обширный.

Gmatać, **Gmatwać**, *v. a. impf.*, v. **zgmatwać**, *v. perf.* мѣсить, ва-

Digitized by Google

лать, нѣмать, снѣмивать, приводить въ замѣшательство, мять, комкать; **Gmatwa, Gmatwanina,** -y, *f.* (nieporządna mieszanina), сѣсь, мѣшанина.

Gmerać, Gmyrać, *v. a. contin.*, **Gmerzeć,** *v. impf.* грести, греть, рить, рыться, разгребать; *it.* колупать, ковырять, выковрать; * копаться, дѣлать неповорно; gmerać w książkach, рыться въ книгахъ; **Gmeracz,** -a, *m.*, **Gmerek,** -rka, *m.*, v. **Szperacz, Szyplacz.**

Gmin, -u, *m.* 1. мѣщанство; обществе городское; городскіе жители; 2. gmin na wsi, gmina, міръ; сельскій міръ; мірское общество; крестьянское сословіе; крестьяне одной деревни; gmin kościelny, (zgromadzenie, społeczeństwo kościelne, parafia), церковный приходъ; прихожане; крестьяне одного прихода; 3. (pospólstwo, część ludu mniéj poważana), простонародіе, простолюдіе; простой народъ; простой людъ; (= motłoch), чернь, [простой народъ]; 4. (= gromada, mnóstwo, rzesza, tłok), тма, множество, толпа, собрище людей, сонмъ, куча; стеченіе людей; *it.* пáлка, ватáга; gminem (= kupami), кучами, толпами.

Gmina, -y, *f.*, v. **Gmin** (2).

Gminność, -ści, *f.* (pospolitość, nikczemność, podłość, *qu. v.*), простолюдинство; простота; подлость; **Gminny,** -a, -e, 1. *adj.* мѣщанскій, принадлежащій или свойственный мѣщанамъ, или относящіеся къ мѣщанамъ, гражданскій; (od pospólstwa), простонародный, простолюдный, принадлежащій или свойственный простому народу, чернь; относящіеся къ черни, къ простому народу; v. **Prostacki;** słowo, wyraz gminny, простонародное слово, речение; gminne obyczaje, zwyczaje, простонародные обычаи; 2. **Gminny,** -ego, *s. m.* (reprezentant narodu), репрезентантъ, представитель народа; **Gminowładny,** -a, -e, *adj.* народовластный, народодержавный, демократическій; **Gminowładztwo,** -a, *n.* (rząd gminowładny, demokracya), народовластіе; народное правленіе; демократія; народодержавіе; народоправленіе; народоначальство; **Gminowódz,** v. **Demagog.**

Gmyśli, = kmyśli = ku myśli (= podług myśli, według żądania), по желанію; по сердцу; **Gmyślny,** v. **Pomyślny.**

Gnąbić, v. **Gnębić.**

Gnać, gnał, *v. a. cont. impf.* (pędzić, gonić, *qu. v.*), гнать; понуждать къ ходу, выгонять, прогонять; * гнать, понуждать дѣлать скорѣе, торопить; *it.* гнать, преслѣдовать, бѣжать за кѣмъ; обратить кого въ бѣгство; gnać nieprzyjaciela, гнаться за непріятелемъ, преслѣдовать непріятеля; gnać bydło na pole, na pastwę, гнать, выгонять скотину въ поле, на паству; gnać bydło do pojenia, гнать скотину на водопой; **Gnanie,** -ia, *n.* гнаніе.

Gnacik, v. **Gnat, Kestka.**

Gnarować, *v. n.*, - się, *v. r.* 1. усилвать; удаваться; приносить пользу; - żywot, (żywić się, życie swoje utrzymywać, опредвать свои потребности, sustentować się), кормиться; питаться; снискивать себѣ пропитаніе; промышлять хлѣбъ; 2. (= gospodarzyć, rządzić się, *it.* sprawować się *qu. v.*), хозяйничать; заниматься хозяйствомъ; v. **Obchodzić się;** **Gnarowanie** (się), промыселъ; v. **Żywienie się** (opędzanie potrzeb obchód).

Gnat, -a, *m.*, **Gnacik,** -a, **Gnatek,** -tka, *m. dim.* (kość wielka z mięsa obrana), мосолъ, кость, оглоданная кость; **Gnatowy,** -a, -e, *adj.* мословый, костяной.

Gnę, gnie, gną, гнетъ; v. **Giąć.**

Gnębić, *v. a. impf.* (przytłaczać, gnieść), угнетать; притѣснять; стѣснять; обижать.

Gnera, -y, *m.*, **Gnerka,** -i, *m.*, v. **Skněra, Licsygross.**

Gniadopleśniwy koń, *m.* (z gniada plesiwy) гнѣдочалая лошадь; **Gniadosz,** -a, *m.* (gniady koń), гнѣдой [конь], гнѣдая [лошадь]; v. **Karákula, Muxórtyk;** **Gniady,** -a, -e, *adj.*, -do, *adv.* (o koniach: maści kasztanowatéj), гнѣдой; v. **Gniadosz;** ciemnogniady koń, темногнѣдая лошадь; jasnogniady kón, свѣтлогнѣдая лошадь.

Gniazdecsko, Gniazdko, -a, *m. dim.* (v. **Gniazdo**), гнѣздышко.

Gniazdo, -a, *n.* гнѣздо, [*pl.* гнѣзда]; ptasze gniazdo, птичье гнѣздо; gniazdo kurze, куриное гнѣздо; gniazdo gołębie, голубиное гнѣздо; para gołąbków (или gołębi) w gnieździe, пара голубей въ гнѣздѣ; para gołąbków jednego gniazda, гнѣздо голубей; gniazdo robić, слать, дѣлать, вить гнѣздо; ptak ściele sobie gnazdo, птица вьетъ себѣ гнѣдо; kukułka znozi jaja swe w obce gniazda, кукушка кладетъ свои яица въ чужія гнѣзда; gniazdo świnie, гайно; свиное гнѣздо; 2. gniazdo, (jaja albo ptasząta w gniazdach), гнѣздо; всѣ, что въ птичьемъ гнѣздѣ находится, яица или птенцы; siedzieć w gnieździe, (na jajach), сидѣть въ гнѣздѣ, на яйцахъ; opuścić gniazdo, оставить гнѣздо, вылетѣть изъ гнѣзда, оперяться; 3. (= ród, dom, pokolenie, zkąd kto pochodzi), [родовой] домъ, родъ, поколѣніе, происхожденіе, порода, племя; (= pomieszkanie, siedlisko, *propr. et* *), гнѣздо, пепеляще, жилище, домъ, хижина; dobrego gniazda człowiek, человѣкъ хорошаго происхожденія; §. zły to ptak, który gniazdo swoje plugawi, (*i. e.* który ród swój szpeci), зла [*abo* дурная] та птица, которая гнѣздо своё гадитъ; §. każdy ptak lubi swoje gniazdo *abo* każdemu gniazdo miłe, w którym się wylęgnie, каждая птица любитъ своё гнѣздо; всякому мило [родное] своё пепеляще; wyjść z gniazda (= z pościeli), встать съ постели; gniazdo złodziejskie, злодиѣйство, воровское гнѣздо, скрытое убѣжище [пристанище, становище] воровъ; вертепъ; gniazdo rozbójników, разбойничье гнѣздо; гнѣздо разбойниковъ; разбойничій вертепъ; 4. bocianie gniazdo, *α*) аистовое гнѣздо; *β*) bocianie gniazdo na masztach okrętowych (= kosz majtkowski), марсъ, кругъ на мачтѣ; 5. *fig.* v. **Gmatwa;** 6. gniazdo (u cieśli, stolarzów = łote, dziura do spajenia drewien, fuga), пазъ, выемка, выдолбка, закрой; *it.* gniazdo czopu, гнѣздо [для шина; мѣсто, или углубленіе, въ которомъ ходитъ стержень вороота или вала]; gniazdo szruby или śruby, v. **Macica;** 7. gniazda, (przegrody, przegródki, komórki przegrodzone w szafach, *etc.*), ящики, ящички, отгородки, разгородки, полки; 8. (w górnictwie:) gniazdo, гнѣздо; rudy żelazne często leżą gniazdami w kamieniu wapiennym, желѣзныя руды часто лежатъ гнѣздами въ известнякѣ; 9. *Bot.* gniazdo koralowe, v. **Glistnik** (morski), **Mech** (koralowy); gniazdo ptasze *abo* srocze, v. **Marchow'** (polna), **Pasternak** (polny).

Gniazdosz, -a, *m.*, **Gniazdowic,** -owca, *m.*, **Gniazdowię,** -ięcia, **Gniazdoszę,** -ęcia, *n. dim.* гнѣздарь, гнѣдникъ; молодая гнѣздная птичка.

Gniazdowy, -a, -e, *adj.* гнѣздный, относящійся къ гнѣздѣ; *it.* родный; gniazdowe miasto, родной городъ; отечественный городъ.

Gnić, gnije, gnił, *v. n. impf.*, **zgnić,** *v. perf.* гнить, сгнивать, согнивать, [*v. perf.* сгнить, согнить]; тлѣть, истлѣвать; портиться, трогаться, тронуться; (o rybach:) тухнуть; гнить, лежать въ гробѣ; *fig.* (= gnuśnieć), лѣниться; быть лѣнивымъ, безъ дѣла; ничего не дѣлать; ничѣмъ не заниматься; бить каблуки; гнить в betach, в pościeli, лежать, валяться долго въ постелѣ; **Gnicie,** -ia, *n.* гніеніе, гнитіе, сгниваніе, согниваніе, порча.

Gnida, -y, *f.*, **Gnidka,** -i, *f. dim.*, **Gnidy, Gnidki,** *pl.* (jaja

Digitized by Google

wszów), гнида, гнидка, вошкарица, (зарôднымъ вшы); **Gnidosz**, -a, *m.* *Bot.* (sokola gryka, *pedicularis*, Linn.), вшивица; вшивая трава; (*delphinium staphisagria*), гнидникъ [растѣніе]; **Gnidowy**, -a, -e, *adj.* (od gnid), гнидный, принадлежащій или относящійся къ гнидѣ *abo* гнидамъ; gnidowy grzebień, частый гребень; **Gnidzisty**, -a, -e, *adj.* (pełen gnid), гнидный; съ гнидами; изобилующій, наполненный гнидами.

Gniecienie, -ia, *n.* гнетѣніе, жатіе, давленіе, тѣсненіе, *etc.* v. *verb.* **Gnieść**.

Gnieść, [*Praes.* 1. *p. s.* gniotę, 3. *p. s.* gniecie; *Praet.* gniótł, *pl.* gnietli], *v. a. impf.*, **zgnieść**, **pognieść**, *v. perf.* 1. гнести, гнесть, жать, давить, сдавливать, (*v. perf.* сдавить), тѣснить, коверкать; gnieść ciasto, мѣсить тѣсто; valять тѣсто; trzewik gniecie mi nogę, башмакъ гнететъ *abo* жметъ мнѣ ногу; gniecie mię soś w żołądku, я чувствую щемленіе въ желудкѣ; 2. *fig.* гнесть, давить, тѣснить, обижать, притѣснять, угнетать, обременять, отягощать, томить.

Gniew, -u, *m.* гнѣвъ; сердце; злоба; досада; ярость; зарѣ; задоръ; z gniewu, w gniewie (np. co mówić, zrobić), во гнѣвѣ; въ сердцахъ; съ сердцовъ; по сердцамъ; по злобѣ, въ зарахъ; wpaść w gniew, придти въ гнѣвъ; расходиться; разсердиться; разгнѣваться; гнѣв свой на kogo wywierać, wywrzeć, изливать, излить свой гнѣвъ на кого; palać gniewem, пылать гнѣвомъ; воспылать гнѣвомъ; злагодзić, hamować swój gniew, укрощать, укротить свой гнѣвъ; смягчать, смягчить свой гнѣвъ, удерживаться отъ гнѣва; gniew opłonął, гнѣвъ прошелъ, сердце уходилось; gniew w sobie zamknięty mieć na kogo, warzyć gniew w sercu, сердиться, злобиться на кого, злопамятствовать; враждовать кому; питать вражду [*abo* ненависть] къ кому; грызть зубы на кого; gdzie gniew, tam i łaska, гдѣ гнѣвъ, тутъ и милость; гдѣ грозá, тутъ и вѣдро; gniew wzbudzać w kim = **Gniewać** kogo, *v. a. impf.* гнѣвать, гнѣвить, сердить, приводить на гнѣвъ *abo* въ гнѣвъ, досаждать, досадить кому, дѣлать кому-либо досаду, задорить, зарить, приводить кого въ задоръ, злобить; to mię gniewa, это меня сердитъ, приводитъ въ гнѣвъ; nie gniewaj Boga! не гнѣвй Бога; nie gniewaj rodziców swoich! не гнѣвй своихъ родителей! jego każda (najmniejsza) rzecz gniewa, онъ сердится каждую бездѣлицу; малѣйшее ему досаждаетъ; каждая малость раздражаетъ его; не сядь ему и муха на носъ; **Gniewać** się, *v. r.* гнѣваться, продаваться гнѣву; сердиться, разсердиться на кого, за что; досадовать; чувствовать досаду; злобиться; зариться; злопамятствовать; враждовать кому; питать вражду къ кому-либо; негодовать на кого; gniewa się na mnie, онъ сердится на меня; nie gniewaj się na mnie, не сердись на меня; czego (o co) się gniewasz? за что ты сердишься? gniewać się z kim, осориться, поссориться съ кѣмъ; gniewają się z sobą, (mają chrap, chrapkę na siebie), они поссорились между собою; они находятся въ ссорѣ; они сердятся другъ на другъ; они враждуютъ [*abo* питаютъ вражду, ненависть] другъ къ другу; они ненавидятъ другъ друга; **Gniewanie**, -ia, *n.* (wzbudzenie gniewu w kim), гнѣваніе, сердженіе, прогнѣваніе, досажденіе, приведеніе на гнѣвъ, возбужденіе гнѣва; gniewanie, gniewanie się, гнѣвъ, продолженіе гнѣва; v. **Gniew**; **Gniewien**, v. **Gniewny**; **Gniewliwie**, *adv.* (w gniewie, gniewając się), гнѣвливо, гнѣвно, съ гнѣвомъ, во гнѣвѣ, сердито, съ сердцемъ, въ сердцахъ, съ сердцовъ, съ негодованіемъ; яростно; **Gniewliwość**, -ści, *f.* (skłonność do gniewu), гнѣвливость, склонность ко гнѣву; (jadowitość zjadłość), яростъ, запальчивость; **Gniewliwy**, -a, -e, *adj.* 1. (prędki, skłonny do gniewu, adowity), гнѣвливый, склонный ко гнѣву, сердитый, яростный, запальчивый; 2. (gniewający się, gniewny), гнѣвный, разсерженный, раздраженный, исполненный гнѣвомъ, яростный; 3. (do gniewu przywodzący), сердящій, приводящій въ гнѣвъ, разсерживающій, раздражающій, раздражительный; **Gniewność**, v. **Gniew**, **Gniewliwość**; **Gniewny**, **Gniewien**, -a, -e, *adj.*, гнѣвный; v. **Gniewliwy**, **Rozgniewany**.

Gnieździenie się, -ia się, *n.* (gniazda robienie), гнѣздованіе, дѣланіе гнѣздъ, *Eccl. sl.* гнѣздотворѣніе; czas gnieździenia się, время гнѣздованія, вить гнѣзда; время сидѣнія на яйцахъ; время высиживанія птенцовъ; **Gnieździć**, *v. a. impf.*, **Gnieździć się**, *v. r.* (gniazdo robić, słać, gniazdo sobie słać, *propr. et* *), дѣлать, вить, свивать, гнѣздо; гнѣздиться; jaskółki gnieździą się po większéj części w kątach okien, ласточки гнѣздятся по большой части у окошекъ; *fig.* гнѣздиться, занимать уютное или удобное мѣсто; селиться, поселиться, водвориться; *it.* имѣть пристанище; **Gnieździsko**, -a, *n.* (v. **Ptaszyniec**), садокъ, птичій садокъ; выводъ; **Gnieździsty**, -a, -e, *adj.* (pełen gniazd), гнѣздистый, наполненный гнѣздами.

Gnije, гній, v. **Gnić**.

Gniléc, -lca, *m.* (skorbut, gnilizna ustna, dziąsła gnijące), скорбутъ, цинга, скорбутная [*abo* цинготная] болѣзнь.

Gniliznа, -y, *f.* гниль, порча, гля, тухлость, тухлоть, гнилуха, гнилушка, труноръшина; *collect.* гнилыя вѣщи.

Gniłka, -i, *f.* 1. (rzecz zgnita), гнилое; гнилая вещь; гнилушка; 2. (gruszka zgnita, odleżała), гнилушка, сопрѣлая, смявшая груша, грушка.

Gniłny, -a, -e, *adj.* (gniłości nabawiający), причиняющій гниль; гнилотворный; гнилостный; *Chem.* kiszenie gniłne, (*fermentatio putrida*, *putredinosa*), гнилое [*abo* гнилостное] броженіе, самораз-ложеніе при гніеніи [органическаго тѣла].

Gniłość, -ści, *f.* гнилость; гниль; гнилчесть; мостлость; труноръховатость; v. **Gnicie**; **Gniły**, -a, -e, *adj.* гнилый; мостлый; труноръховатый.

Gniotę, гнетý, жму, давлю, gniotł, гнётъ, *etc.*, v. **Gnieść**.

Gniotek, -tka, *m.*, **Gniotka**, -i, *f.* 1. v. **Placek** (nagniecioný); 2. **Gniotek**, (który się z roboty jaką gniecie), медлитель, неповоротливый, непроворный человѣкъ.

Gnip, v. **Gnyp**.

Gnoić, *v. a. impf.*, **zgnoić**, *v. perf.* 1. (zgniłym uczynić, robić żeby co gniło, dać gnić), гноить, загнивать, (*v. perf.* загноить), дѣлать гнилымъ, загнивать; превращать въ гной, приводить въ гноеніе, приводить въ гнилость; gnoić ranę, (do ropienia przyspieszać ranę), гноить рану, [растравлять рану, прикладывая гноечій пластырь]; plastr gnojący, гноечій пластырь; гноящій пластырь; нарывной пластырь; мазь gnojąca, гноючая мазь; 2. gnoić rolę, pole, (nagnoić, nawozić gnojem, sprawiać gnojem), унавоживать, (*v. perf.* унавозить), удобрить, удобривать, удобривать землю навозомъ, дѣлать землю плодородную, утучнить землю; 3. *fig.* gnoić kogo więzieniem *abo* w więzieniu, (= trzymać go w więzieniu smrodliwym, aż zgnije i umrze), долго держать, морить кого въ смрадной тюрьмѣ; **Gnoić** się, *v. r.* гноиться, загниваться, (*v. perf.* загноиться), испускать гной, загниваться, приходить въ гноеніе, покрываться гноемъ; gnoi się rana, (= zbiera się, ropi się), рана гноится, загнивается.

Gnoisty, -a, -e, *adj.* 1. (ropisty, *etc.*), гнойстый, сукровистый, обильный гноемъ, содержащій въ себѣ много гною, гноевый; гнойливый, гнойный; гноетечный, испускающій гной; mocz gnoisty, (*pyuria*), гнойстая (гной-

Digitized by Google

nas) mocá, otdálénie gnója ot mocéu; świerzbiączka albo gnoisty liszaj, ziáżnia tecótka, gnoiśćiy (*abo* ziáżnyj) lišnáj, (lišnáj nuźirčatyj); 3. (nagnojony), xorošó udóbrennyj navóžomž, naváźnennyj navóžomž, unavóžennyj; pirigódnyj dla udobréńia zemlá; 3. (pełen gnojnicy *abo* juchy gnojnéj, gnojówki), obźilnyj ili naváźnennyj navóžnoju žižkoju *abo* jóžkoju.

Gnój, -oju, *m.* 1. (= łajno), kałt, derńó, nométt, ispraźnéńie; ispraźnéńemja weśćestwá; gnój bydlęcy, wołowy, (= krowieniec), xorówiń nométt, xorówiń kałt, xorówiń navóžt; gnój koński, kóńskiń navóžt, lošadźnyj navóžt; gnój owczy, ovčiń kałt, ovčiń nométt; kozi gnój, kóziń nométt, kóziń kałt; myszy gnój, mišiń kałt; v. **Bobki**; 2. gnój, *pl.* gnoje, (= nawóz), gnoń, navóžt, nazémt, [nométt *etc.* dla udobréńia zemlá]; §. najlepszy gnój na rolę, pańskich stop ślady, (t. j. pański pilny dozór urodzajną czyni rolę), v. *sub:* **Stopa**; (*cfr.* w tym się polu dobrze rodzi, po którym gospodarz chodzi; *it.* oko pańskie konia tuczy); 3. gnój uszny (= tłustość uszna), ušnaja ćira; ćira vz ušáxt; oczny gnój, glazóń gnoń; 4. gnój w ranie, (ropa, *qu. v.*), gnoń; 5. (= śmieci, brudy, wyrzuty, *propr. et*)*, coryz, drzazg, grząz; nećistotá, neopráćnostt; 6. **Gnój**, -oja, *m.*, **Gnojek**, -ojka, *m.* (gnojnik, człowiek plugawy, smród), neopráćnyń čelovéńkz; neráźa; zanarážka; zamarážka.

Gnojarnia, -ni, *f.* navóžnja, [źma ili mjéto dla składki navóża], navóžnaja źma, navóžnoe gnóńće.

Gnojek, -ojka, *m.* 1. v. **Gnój** (6); 2. (= gnojnik, charłak, na gnoju siedzący, mieszkający), gnižlixz; gnóźnikz; ležáźćiy, zamáranyń vz navóžt; 3. (domak, domator, *qu. v.*), ležebókz, domosédz, lźnivecz.

Gnojenie, **Zgnojenie**, -ia, *n.* (nabawienie gnicia czyli zgniłości), gnoźnie, zagnáńvanie, nagnáńvanie, privedéńie *abo* prevraćéńie vz gnoń; zagnoźnie, nagnoźnie; perexódz vz gnźnie; gnojenie ziemi, roli, unavóźnivanie, unavóźnie, udóbrivanie, udóbrivanie, udobréńie zemlá navóžomž.

Gnojewisko, **Gnojowisko**, -a, *n.* (miejsce gdzie gnój kładą), *Eccl. sl.* gnóźnće; navóžnaja kúča; navóžnaja źma; navóžnja, [źma ili mjéto dla składki navóża].

Gnojnica, -y, *f.* 1. (gnojówka, jucha gnojna), navóžnaja žižka, navóžnaja jóžka; 2. *Bot.* gnojnica, (gat. trzęsidła, substancya galaretowa, z poruszeniem drżąca, bladozielonawa, faldzista, po deszczach się pokazująca, *tremella nostoc*, Linn.), drožálka vozgrívaja, vozgríca (rastéńie).

Gnojnik, -a, *m.* 1. (gnojek, *qu. v.*, ubogi na gnoju leżący, charłak, *qu. v.*), *Eccl. sl.* gnóźnikz, gnoźestvúemyń; v. **Gnój** (6); 2. (= gnojny wóz), navóžnaja telźga, telźga dla navóża; 3. (= gnojowisko, *qu. v.*), gnóźnće, navóžnaja kúča; navóžnja; 4. *Bot.* bedłka gnojnik, *agaricus fimetarius*, Linn.), nogánišz; nogánka; plastínočnikz navóžnyń, gribz navóžnyń, [gribz, neupotrebléemyń vz nému].

Gnojny, -a, -e, *adj.* 1. (= gnojowy, *qu. v.*), navóžnyń, otnosáśćiśa kz navóžu; gnóźnyń; gnojne nosidło, navóžnja nosílki; gnojne widły, navóžnja źíli; gnojny wóz, navóžnaja telźga; gnojna szufla, navóžnaja lopátka; gnojna woda, jucha, navóžnaja žižka; 2. (nagnojony, gnoisty), obźilnyń navóžomž; irigódnyń dla udobréńia zemlá; zemleudobrítelnyń; navóžnistyń; navóžnyń; gnoźnistyń; = v. **Gnoisty**.

† **Gnojotoczny**, † **Gnojnotoczny**, -a, -e, *adj.* (ropiący, ciekący, v. **Ropisty**), gnoźetčnyń, ispuskáźćiyń gnoń.

Gnojowisko, v. **Gnojewisko**.

Gnojówka, -i, *f.* (gnojnica, jucha gnojna), navóžnaja žižka, navóžnaja jóžka; **Gnojówki**, -owek, *pl.* (poboczne deski wozu gnojnego), bokóvija dóski (y, otz) navóžnoń telźgi.

Gnojownik, -a, *m.* (nawoźnik, który gnój nawozi, *etc.*), navóžnikz, vozáźćiyń [ili zagotovláźćiyń] navóžz.

Gnojowy, -a, -e, *adj.* (gnojny, od gnoju), navóžnyń; otnosáźćiyń kz navóžu; sostoáźćiyń iz navóża; gnojowa góra, kupa z gnoju, navóžnaja kúča; nosidła gnojowe, navóžnja nosílki; widły gnojowe, navóžnja źíli; szufla gnojowa, navóžnaja lopátka; wóz gnojowy, navóžnaja telźga; telźga dla navóża.

Gnójstwo, † **Gnustwo**, -a, *n.*, v. **Gnuśność**, **Leżuchostwo**.

† **Gnus**, -a, *m.* (zgnuśniały, leżuch, śmierdziuch), ležebókz, léżenz, prazdnolióbecz, lźnivecz, lźnáźćiyń, tunéźdecz.

Gnuśliwy, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* (skłonny do gnuśności), prazdnolióbyń, sklónnyń kz lźnosti, kz práźdnosti; lźnivyń; neotvorótlivyń; źilyń.

Gnuśleć, *v. n. impf.*, **zgnuśnieć**, *v. perf.* (gnuśnym zostawać *abo* być, próżnować, lenieć), lźnitsa; bytí lźnivymz; sdźlatsa lźnivymz; izlźnitsa; **Gnuśnik**, -a, *m.* (gnus, leń, leniuch), lźnivecz, lentáźćiyń, ležebókz, xomáźćiyń, róxlja; **Gnuśność**, -ści, *f.* (lenistwo, ospałość), lźnost, lźnivost, lźnivost, lźnz, neradivost, prazdnolióbie, uvźlivost, neotvorótlivost, źilost; **Gnuśny**, -a, -e, *adj.*, -no, *adv.* lźnivyń, neradivyń, prazdnolióbyń, uvźlivyń, neotvorótlivyń, źilyń.

Gnyp, **Gnip**, -a, *m.* (u szewców), sapóżnicźiyń [*abo* sapóżnicźiyń] krivóźiyń nomz, rázáxz, rázécz.

Go, = *Acc. sing. masc. pronom.* On (*qu. v.*) = jego (niego), eró; widziałem go, ja eró vidźłz.

Gocki, v. **Gotski**, **Gotycki**.

Godło, -a, *n.* (= znak umówiony, *etc.*), znakz; uslóvnyń znakz; devízz; emblóma; emigráfz; mótto; godło wojenne = hasło, paróli, lózungz, rácio; (= oznaka przyszłości, wróżba), predznamenováńie, znakz, primźta búdužago, predvźćtie.

Godnie, **Godno**, *adv.* (= zasługujący na co, warto czego), dostóźno, no dostóźnstvu, no zasługamz; (= należycie), prilźćno, pristóźno, sootvźtstvenno, vz sootvźtstvie, soobráźno, nadležáźćimz óbrazomz, kakz dólžno; ščdro; godno jest, (= wolno jest, dozwolono, godzi się), pozvóleno, [dozvóleno], mólno; **Godność**, -ści, *f.* (= wartość, zasługa, zdatność, zdolność, *qu. v.*), dostóźnstvo, sváźtvo, káćestvo, ćźnnost, znátnost; dostóźnstvo, zasługa; dostóźnstvo, prevosxódstvo, otlźćnoe káćestvo dobróty, dobróta; to się nie zgadza z godnością człowieka, óto ne soglásno sz dostóźnstvomz čelovéźka; (= dostojeństwo, urząd wysoki), dostóźnstvo, sanz, činz, znáźnie; równéj rangi godność, raznoćéstie; *it.* família, ímja, xarákterz, dostóźnstvo, činz; jak godność pańska? kakz Váma família? činz vamz? **Godnostka**, -i, *f. dim.* (mała wartość, zasługa), malováźnoe dostóźnstvo; malováźnyń činz; malováźnaja zasługa; **Godny**, **Godzien**, -dna, -dne, *adj.* 1. godny ku czemu, do czego, czego, w co, na co, (= zdatny, zdolny, sposobny, godziły, godziwy, *qu. v.*), róźnyń, róźiyń, sposóbnyń, ugódnyń, udóźnyń, nadóźnyń, prilźćnyń, dostóźnyń; godny czego, (= zasługujący na co, wart czego), dostóźnyń čego, zasługivaźćiyń čto-libo; uznanowania godny, dostóźnyń poćtónia; dostóźnyń uvaźénia; dostopoćtónnyń; (godzien) godny pochwały, (dostóźnz) dostóźnyń pohvalń; dostohválnyń; pohválnyń; adoracyi godny, obożánia dostóźnyń; poklonéemyń; pamięci godny, dostóźnyń [zostavátsa vz] pámjati; dostopámjatnyń; widzenia godny, dostóźnyń vnimánia; dostoprimźćátelnyń; *Eccl. sl.* dostozórnyń; godny słuchania, dostóźnyń slúšánia; dosto-

Digitized by Google

слѣ́шный; dziwu godny, удивлѣ́нія достойный; mówienia godny, достослѣ́вный; ozdoby godny, достойный украшенія; *Eccl. sl.* достолѣпъ; 2. (należyty), принадлежащій; – komu, (dogodny, przystojny komu), достойный, пристойный, прилѣ́чный, надлежащій; 3. (= szanowny, znakomity), *Eccl. sl.* достойночестный; достойный уваженія; достопочтенный; знатный; (= znaczny, znaczący co), значительный, важный, достойный вниманія, достойный уваженія; 4. достойный, заслуженный, должный; godna nagroda, достойная награда.

Godować, 1. *v. n. impf.* (biesiadować), пировать, пиршествовать; брачничать; 2. godować kogo, *v. a. impf.* (czestować, gody sprawować), задать пиршку; принимать, -нять у себя; подчивать, потчивать; угощать, угостить, трактовать; **Godowanie**, -ia, *n.* 1. пированіе, пиршествованіе; брачничанье; 2. подчиваніе, потчиваніе; угощеніе, трактованіе; v. *verb.* **Godować**; **Godownik**, -a, *m.* 1. (co gody sprawuje), пиршествователь, дающій пиръ; хлѣбосолъ; любящій угощать, угощатель; (посажёный отецъ); 2. (gość zaproszony na gody, weselnik, гость на веселу), свадебный гость; пиршествователь, пировательь, находящійся на пиру; *it.* охотникъ до пировъ, любящій пиры, любящій брачничать, брачникъ; 3. (miejsce godowania), пирный домъ; **Godowy**, **Godowny**, -a, -e, *adj.* 1. (od godów, biesiadny, weselny), пирный, пиршественный; брачный, свадебный, подвѣнечный; *it.* праздничный; 2. godowy, (tyczący się godów, t. j. Bożego narodzenia), рожественскій, рождественскій; **Gody**, *gen.* gód, *pl.* 1 (biesiada, uczta, bankiet), пиръ, пиршество & пиршество; *it.* торжественный день; dziś gody, jutro głody, сегодня пиръ, а завтра голодъ; 2. (dobry byt, dobre mienie, wesołość, szczęśliwość), раздолье; благоденствіе; благосостояніе; 3. (wesele, uczta weselna, wesele swadzienbne), свадьба, браки, брачный пиръ, бракосочетаніе, бракъ; gody małżeńskie w Kanie Galilejskiéj, бракъ въ Канѣ Галилейской; 4. Gody, (= Boże narodzenie), Рождество Христово; праздникъ Рождества Христова.

Godzenie, -ia, *s. n. v.* (zmierzanie, dążenie dokąd, lub do czego), нацѣливаніе, нацѣленіе, направленіе, изнорравливаніе, изнорровка, стремленіе, стараніе, искаціе; godzenie spornych, примиреніе сорящихся; godzenie (robotnika, służącego, = najmowanie, ugadzanie), наниманіе [работника, слугу], *etc.*, v. *verb.* **Godzić**.

Godzić, *v. n. et a. impf.*, – na kogo, na co (= zmierzać, mierzyć gdzie, dążyć dokąd, lub do czego, *propr. et* *), цѣлить, нацѣливать, нацѣлить, направлять, прицѣливаться, прицѣлиться, мѣтить, изнорравливать, изнорровить; * мѣтить, цѣлить, стремиться къ чему-либо, стараться, прилагать къ чему-либо старание, искать, домогаться, добиваться чего, гнаться за чѣмъ-либо, употреблять усилие къ пріобрѣтенію чего-либо; godzić kogo z kim, (godzić spornych = pogadzać ich), мирить, примирять [на пр. сорящихся], возстановлять миръ, согласіе между сорящимися, (враждующими, *etc.*); godzić (służącego, robotnika, ugadzać, najmować), нанимать, -нять [слугу, работника], рядить, прорядить, -рядить [за извѣстную плату]; *it.* переговариваться о чѣмъ, заключать договоръ [*abo* контрактъ]; godzić do czego, *v. n.* = **Godzić się**, *v. r.* – do czego, na co, ku czemu, w co, (= sposobnym być, zdatnym, zdać się, *qu. v.*), годиться къ чему-либо, быть годнымъ (годну) для употребленія, быть къ чему-либо способнымъ, потребнымъ, полезнымъ; to się do wszystkiego godzi, это ко всему годится; to się do niczego nie godzi, это ни къ чему не годится; do czegoż się to godzi? къ чему-же это годится? godzić się na kogo, (= przystać mu, przystojno mu być), приставать, приходиться [*abo* быть] къ лицу; godzić się komu, (= w swak mu być), нравиться; godzić się, (= pogadzać się, przestawać się klócić), мириться, примиряться; **Godzi się**, годилo ся, *v. impers.* (niezakazano, wolno, dozwolono), позволено, можно, вольно, незапрещено; (przystoi), годится, пристойно, прилично; (wypada, należy), слѣдуетъ, надлежать, надобно, должно; **Godziciel**, -a, *m.* мирітель, примиритель; посредникъ; **Godzicielka**, -i, *f.* мирительница, примирительница, посредница.

Godzien, v. **Godny**.

Godziły, v. **Godziwy**, **Godny**.

Godzina, -y, *f.* 1. часъ, *Eccl. sl.* година; полгодзины, половина [*abo* полъ] часа; полчаса [*gen.* получасá]; półtory godziny, полторá часá; ćwierć godziny, (kwadrans), четверть часá; kwadrans na szóstą (*sc.* godzinę), четверть шестаго (часá); która godzina? который часъ? o której godzinie? въ которомъ часѣ; o drugiéj godzinie po południu, въ два часá по полудни; o godzinie piątéj, въ пять часовъ; od godziny do godziny, od jednéj godziny do drugiéj, oo godzina, часъ отъ часу; съ часу на часъ; oczekiwać, czekać od godziny do godziny, ожидать съ часу на часъ; godzinami, по часамъ; pierwsza, druga, *etc.* godzina, первый, второй часъ; biła piąta godzina, пять часовъ; пять было [*abo* пробило]; już trzecia (godzina) biła, уже три часá; 2. godzina (= pewny wyznaczony czas), часъ, [опредѣлённое къ чему-либо] время; w wolną godzinę, въ свободный часъ, въ свободное время; nie mam ani jednéj wolnéj godziny, я не имѣю ни одного свободнаго часá; téj godziny, (tego momentu), въ самое это время; теперь только; въ самый этотъ часъ; od téj godziny, (od tego czasu), съ этого времени, съ этихъ поръ, съ самой этой минуты; godzina śmierci, смертный часъ, часъ смерти, время смерти; *it.* godzina, cała godzina, битый часъ, часъ боевой, [пространство времени отъ одного бой часовъ до другаго]; w dobrą godzinę, (w Boży czas), въ добрый часъ; jedź w dobrą godzinę! поѣзжай въ добрый часъ! съ Богомъ! благополучно! счастливо! przyszedł w szczęśliwą godzinę, онъ пришелъ въ счастливое время, въ счастливый часъ; 3. godziny (kapłańskie, *horae canonicae*), *Eccl.* часы; godziny carskie, часы царские; księga godzin kapłańskich, часовникъ, часословъ; 4. урокъ; godziny dawać, давать уроки, учить, обучать [во часамъ]; dawać godziny komu w matematyce, обучать кого математикѣ; brać u kogo godziny, брать у кого уроки [по часамъ]; **Godzinka**, **Godzineczka**, -i, *f. dim.* часокъ, часочекъ; godzinki kapłańskie, *Eccl.* часы; † **Godzinnik**, -a, *m.* (zegar), часы; – słoneczny, солнечные часы; **Godzinny**, **Godzinowy**, -a, -e, *adj.* 1. (od godzin), часовый; skazówka godzinna, часовая стрѣлка; 2. (godzinę trwający), часовый, продолжающійся или бывающій одинъ часъ.

Godziwie, *adv.* 1. вольно, позволено, незапрещено; 2. учтиво, вѣжливо, прилично, пристойно; **Godziwo**, *adv.* (godzi się, *qu. v.*, wolno), позволено, вольно, можно; (słusznie), справедливо, по всей справедливости; вѣжливо; учтиво; **Godziwość**, -ści, *f.* (przyzwoitość), приличіе, приличность, пристойность, благопристойность; вѣжливость, учтивость; справедливость; **Godziwy**, -a, -e, *adj.* 1. (godziły, wolny, niezakazany), позволительный, позволенный, незапрещенный, допускаемый; 2. (przyzwoity, przystojny), приличный, пристойный, благопристойный, благоприличный; вѣжливый, учтивый; справедливый.

Gofry, -ów, *pl.* (wafle, gat. cia-

Digitized by Google

sta kratkowego, Franc. „gaufre"), зáфля (*pl.*).

Gogołka, Gogółka, –i, *f. Bot.* (*germen*, owocu drzewnego początek, gałuszka, golanka, owoc na drzewie dopiero zawiązany po odpadnieniu kwiatu, jak *np.* na wiśniach, jabłonkach i t. p.), зáвязь, зачинъ кокóго-либо плодá вóсле цвѣта, какъ на пр. зáвязь на вишняхъ, яблонях и т. п.; зарóдышъ, голóвка.

Gogotać, v. **Głogotać.**

Goić, *v. a. impf.*, **ugoić,** *v. perf.*, **Goiwać,** *v. freqn.* (leczyć zewnętrznie), заживлять, заживáть, излѣчáть, исцѣлять; goić ranę, заживлять рáну; **Goić się,** *v. r.* заживáть, -вить, затягивáться, приходить къ заживленію, заживáться; rana się goi, рáна заживáется; **Goisty,** –a, –e, *adj.* (co może być gojono), заживляемый; **Gojący,** –a, –e, *part. a.* заживляющій; **Gojenie,** –ia, *n.* (zewnętrzne leczenie), заживленіе; gojenie się rany, заживáніе рáны.

Gola, –i, *f.* (miejsce gołe, otwarte), открытое мѣсто; v. **Golizna.**

Gołąb', –bia, *m. H. n.* (*columba*), гóлубь; – czubaty, czubacz, (*columba cristata*, *c. cucullata*), хохлáтый гóлубь, гóлубь-хохлáтъ; гóлубь козирный; – garlacz, (*c. gutturosa*), гóлубь зобáтый, зобáстый; – bębenek, (*c. tremula*), гóлубь трубáстый, г. воркливый, гóлубь-воркýнъ, гóлубь-бормотýнъ, зерноотýнъ; v. **Pawiówka;** – pocztowiec, – pocztowy, (*c. tabellaris s. tsvrica*), гóлубь чистый, г. почтовой, г. письменóсецъ, г. гонѣц; – dziki, – siniak, – niebieskawy, modrawy, (*c. oenos*), гóлубь дикій; г. каменный; г. лѣсной; г. сѣрый; сизáкъ; – grzyzacz, – leśny, dziki, (*c. palumbus*), вятютень, вятютень, вятютинъ; – sinogarlica, synogarlica, sinogarliczka, gruchawka, (*c. risoria*), гóлубь Египетскій, Индійская гóрлица, гóлубь-хохотýнъ; – morski, (*columba Grœnlandiae*, *Linn.*; *colymbus grillus*), гóлубь Гренландскій; чистикъ; голąб' grucha, гóлубь воркýетъ; para gołębi (или gołąbków) jednego gniazda, гнѣздó гóлубей; *it.* gołąb', (różniąc go od gołębicy, samiec), гóлубь-самéцъ; **Gołąbeczek,** –czka, *m. dim. secund.* голубéчекъ; голубýшка; v. **Gołąbek,** –bka, *m. dim.* 1. (v. **Gołąb'**), голубéнокъ, голубóнкъ, голубóка, голубýшка; *fig.* голубóчикъ, [* ласкательное названіе мущины], голубýшка, [* ласк. названіе женщины]; §. pieczone gołąbki nie przylecą same do gąbki, мáсло самó не ходится; глазáми вина не вáпьешь; безъ трудá ничегó не пріобрѣтешь; мóй аниеле, мóй голąбка! áнгелъ мой, голубóчикъ! áнгелъ мой, голубóка мой! голубýшка мой! 2. *Bot.* голąбек, (hołubek, podług **Lindego:** *agaricus cinnamoneus*, gatunek bedłki), ? волвáнка, волнýха, волжáнка (= Bolst. Russ.-Deutsches Wörterbuch von M. J. A. E. Schmidt, Leipzig, 1866); *cfr.* голубéцъ, дунлáнка, свинýха, *agaricus violaceus*; 3. † gołąbek, v. **Hołubec** (taniec); **Gołąbię, Gołębię,** –ięcia, *n.*, **Gołębiczek,** –czka, *m.*, **Gołąbiątko,** **Gołębiątko,** –a, *n.* (pisklę gołębie), голубéнокъ, [*pl.* голубáта]; голубиный птенéцъ; молодóй гóлубь; молодикъ, молодáкъ.

Golanka, v. **Gałuszka** (3), **Gogołka.**

Golarz, Golacz, –a, *m.* (balwierz, *qu. v.*), брильщикъ, брадобрѣй, цырюльникъ; **Golarski,** v. **Barwierski.**

Gołębi, –a, –ie, *adj.* (od gołębia lub gołębi), голубиный, голубáчій; gołębie gniazdo, голубиное гнѣздó; gołębi gnój, голубиный калъ; gołębie jaje, голубиное яйцó; *Bot.* gołębi groch, v. **Groch** (gołębi); gołębie ziele, v. **Kozyszeczko; Gołębica,** –y, *f.*, **Gołębiczka,** –i, *f. dim.* (gołąb' samica), голýбка, голубиная сáмка, сáмка голубя, *Eccl. sl.* голубúца; **Gołębiczy,** –a, –e, *adj.* (od gołębicy), голýбкинъ, *Eccl. sl.* голубúцынъ, принадлежáщій голýбкѣ, голубúцѣ; **Gołębię,** v. **Gołąbię; Gołębieniec, Gołębiniec,** –ńca, *m.*, **Gołębnik,** –a, *m.* голубáтникъ, голубáтня, дéржа; **Gołębina,** –y, *f.* 1. (pieszczenie: gołębica), голýбка, голýбушка; 2. (gołębię mięso), голубáтина, голубиное мáсо; **Gołębiny,** –a, –e, *adj.*, (gołębiczy, gołębi), голубиный; **Gołębnik,** –a, *m.* 1. (gołębiniec), голубáтникъ, голубáтня, дéржа; 2. *H. n.* (jastrząbek, *falco columbarius*, v. **Krogulczyk**), голубéцъ, голубáтникъ, [пти́ца]; 3. (który gołębie chowa, koło nich chodzi, *etc.*), голубáтникъ, голубиный охóтникъ, котóрый хóдитъ за гóлубями, *etc.*

Golec, –lca, *m.*, **Gołek,** –łka, *m.* 1. (człowiek goły, golotka, hołota, chaiak, *qu. v.*), голимъ, голякъ; человѣкъ, не имѣющій ничегó; бѣднякъ; имѣвшій; 2. (łysy, głowę golą mający), плѣшивецъ, плѣшивый.

Goleć, *v. n. impf.*, **ogoleć,** *v. perf.* (golym się stawać, *propr. et* *), голѣть, оголѣть; плѣшивѣть.

† **Golemy,** –a, –e, *adj.* (bardzo duży), голѣмый, великій, большóй.

Goleń, –ni, *f.* 1. *Anat.* (*tibia, crus*, rura większa nogi), гóлень; бéрцо; 2. (laska kruszcowa), слитокъ.

Golenie, –ia, *n.* брáтіе, бритьё, срѣзываніе волосъ брáтвою; golenie brody, брáтіе бороды; бородобрáтіе, брадобрáтіе.

Goleniowy, –a, –e, *adj.* (od goleni), гóленный, бéрцовый; czaszka goleniowa, (*patella, rotula*), надколѣнная чáшка.

Golf, –u, *m.* (v. Wbrzeże, zatok, odnoga morska, odlewisko), лимáнъ, морскóй заливъ.

Gołgotać, *v. n.* клокотáть; бормотáть; клохтáть; **Gołgotanie,** –ia, *n.* клокотáніе; бормотáніе; клохтáніе; v. **Gogotać, Głogotać, Klekotać;** *cfr.* Гоготáть.

Golliacki, v. **Olbrzymski.**

Golibroda, –y, *m.* брадобрѣй, бородобрѣй, брильщикъ, цырюльникъ.

Golić, *v. a. impf.*, **z–, u–, o-golić,** *v. perf.* 1. (zdejmować włosy lub brodę brzytwą), голить, брить, [*v. perf.* выголить, вы́брить], срѣзывать дочиста волосы бритвою; golić brodę, брить бóроду; golić kogo bez mydła, надувáть, обирáть, ободрáть, обирáть, обобрáть кого; na sucho kogo golić, (męczyć kogo, nudzić), * голить, брить кого безъ мы́ла; мýчить кого; наскучáть, наскýчить комý; jednemu szydła golą, drugiemu i brzytwy nie chcą, (czego jeden i wielkiemi sposobami nie dokaże, to drugi igrając, nie wiedzieć czém wykonywa), у одного шилá брѣютъ, а у другáго и брáтвы не хóтятъ рѣзать; у одного бóлѣе счáстія нéжели умá, а у другáго бóлѣе умá нéжели счáстія; одномý слýжитъ счáстіе, а другóму ничтó не удаётся; 2. golić owce (= strzydz), стричь шерсть овéцъ; golić rybę, чистить рыбу, соскáбливать съ рыбы чешую; 3. (gołym czynić, obnażać gołocić, ogołacać, *propr. et* *), голить, дѣлать гóлымъ; лишáть кого чегó; обмáнивать, надувáть кого; обирáть, ободрáть кого; **Golić się,** *v. r.* (brodę sobie golić), брáться, голиться, брить самого себя.

Golizna, –y, *f.* 1. (miejsce gołe, szczególnie: gołe pole, *etc.*), голизнá, голь; голинá; обсѣвокъ; пустóе, незасѣянное мѣсто; нóгость; 2. *fig.* (ubóstwo, *etc.*), голь, бѣдность, скýдость, убóжество, нищетá.

Gołka, Gółka, –i, *f.* 1. (pszenica z kłosami gładkiemi bez ości), пшеница, имѣющая колосья безъ остéй; *cfr.* **Wąsatka;** 2. (gołe ciało), гóлое тѣло; golkiem, *adv.* (goło), голó; 3. gółka gułka muzyczna, (nota cała), цѣлая нóта; 4. gołka (w grze = ósmka dzwonkowa), бубнóвая осмѣрка.

Golnąć, *v. a. perf.* 1. (palnąć, uderzyć, *qu. v.*), удáрить кого, дать комý тумáка, задáть комý, трéснуть кого; 2. (wypić), вы́пить; golnij kieliszek wina, вы́пей рюмку винá.

Digitized by Google

Goło, *adv.* голо; обнажённо; нало; открыто, не покрыто; * бѣдно, убого; **Gołobiodry**, -a, -e, *adj.* (gołe biodra mający, bez portek, gołodupski, *qu. v.*), [голобёдрый], безштанный; безъ [*abo* не имѣющій] штановъ; голоколѣнецъ (*s. m.*); **Gołobrody**, -a, -e, *adj.* (bezbrody, gołowąs, *qu. v.*), безбородый, не имѣющій бородй; обрытый; **Gołobrzuchy**, -ów, *m. pl.* (ryby, *apodes*), голобрюхія рыбы, безпёрыя рыбы, рыбы безъ плавательныхъ пёрьевъ; **Gołocić**, *v. a. impf.*, v. **ogołocić**, *v. perf.* (golym czynić, obnażać), голить, дѣлать голымъ, обнажать, -жить; отнимать, отнять у кого что, лишать, лишить кого чего; **Gołodupski**, -a, -ie, *adj.* (*same-culotte*, nagi, gołobiodry, *qu. v.*), безштанный; безштанникъ (*s. m.*), санкюлотъ; голоколѣнецъ, голякъ, бѣднякъ; **Gołogłów**, -a, *m.* 1. плѣшивецъ, плѣшивый, лысый; 2. *H. n.* (ryba, *gadus*), вахна; **Gołogłowy**, -a, -e, *adj.* гологоловый, плѣшивый, лысый; **Gołogon**, -a, -e, *adj.* (o goiym ogonie), голохвостый, имѣющій голый хвостъ; **Gołogus**, -a, *m.* (blazen), набитый дуракъ; **Gołoledź**, -dzi, *f.*, † **Gołoledzia**, -ni, *f.* 1. (lód gładki śliski z deszczu mroźnego), гололедица, *Eccl. sl.* голоть; 2. (łysina), лысина, плѣшь; **Gołomacz**, -a, *m.* (gatunek więciorków małych na ryby, bez skrzydeł), родъ вёрши; **Gołonogi**, -a, -ie, *adj.* (bosy, *qu. v.*), голоногій, босой, босоногій; **Gołoręki**, -a, -ie, *adj.* голорукій; **Gołość**, -ści, *f.* 1. (golizna, nagość), голизна, голь, нагота, нагость; 2. *fig.* (ubóstwo), голь, бѣдность, скудость, убожество, нищета; **Gołoskrzydły**, -a, -e, *adj.* (o gołych nieopierzonych jeszcze skrzydłach), голокрылый; имѣющій голыя неоперённыя ещё крылья; **Gołosłowny**, -a, -e, *adj.* (w samych słowach zawarty, ustny), голословный, основанный на однихъ словахъ, бездоказательный, словесный; -nie, *adv.* голословно, на однихъ словахъ, безъ всякихъ доказательствъ; словесно; **Gołoszyjca**, **Gołota**, **Hołota**, -y, *m.*, **Gołotka**, -i, *m.* 1. (człowiek goły, ubogi, *etc.*), бобыль бобылёмъ; безпомѣстный; голякъ; голышъ; бѣднякъ; живущій въ бѣдности; бѣдняга; 2. gołota, hołota, *collect.* (= ubóstwo, ubodzy, ubogi lud), голытьба, голь, голыдьба, бѣдные люди, убогіе, нищіе, сволочь, сбродъ; 3. gołota, v. **Gołość**, **Gołizna**; **Gołowąs**, -a, *m.*, **Gołowąsy**, -a, -e, *adj.* (bez wąsów młodzik, młodzieniaszek, *etc.*), голоусый, безусый, не имѣющій усовъ; v. **Bezbrody**; **Gołuchny**, -a, -e, **Gołuteńki**, **Gołutki**, **Gołusieńki**, **Gołuśki**, -a, -ie, *adj.* голенькій; голёхонькій, голёхонекъ, [-нька, -нько]; совсѣмъ голый; совершенно голъ; голъ какъ соколъ; **-chno**, **-teńko**, **-lutko**, **-lusieńko**, **-luśko**, *adv.* голенько; голёхонько; совсѣмъ голо; совершенно голо; **Goły**, -a, -e, *adj.* 1. (bezwłosy), голый, безволосый, безлаcый, плѣшивый; лысый; ma gołą głowę, у него голова голая; (= bez pierza), голый, безпёрый; ptaszęta gołe, голыя птички; (= niemający liści), голый, безлистный, не имѣющій листьевъ; gołe drzewo, голое дерево, дерево безъ [*abo* д. лишённое] листьевъ; pręcik goły, голый прутикъ, прутъ; 2. (= bez przydatku, nie mający nic przyczynionego, *etc.*), голый, самый, не имѣющій примѣси, не сдобренный; (= czysty), голый, чистый, безпримѣсный; gola prawda, голая истина; сущая правда; goły papier, бѣлая, чистая, не исписанная бумага; gołe słowa, голыя слова; (v. **Gołosłowny**); 3. goły, (= niezakryty, nienakryty), голый, обнажённый, не покрытый; голый, открытый; (= nagi), нагій, неодѣтый, не имѣющій на себѣ одежды, голый, обнажённый; (v. 4); gołe ciało, голое тѣло; gola szyja, голая шея; gołe nogi, голыя ноги; босыя ноги; chodzić, iść gołemi nogami, (= boso), ходить, идти съ голыми ногами, босыми ногами, босикомъ, безъ обуви; z gołą głową (*np.* stać, = z czapką pod pachą), съ обнажённою головою, съ непокрытою головою; v. *sub:* **Głowa**; z gołą ręką, z gołemi rękoma, (rękami), *α*) [= z próżną ręką, w której nic niemasz, bez daru], * (съ голою рукою), съ голыми руками, съ пустими руками, безъ подарка, безъ денегъ; przyjść do kogo z golemi rękoma, придти къ кому съ голыми руками; *β*) [= z bezkrojnemi rękami], съ голыми руками, безъ оружія; z gołą szpadą, z gołą szablą, (= z dobytą), съ голою [*abo* съ обнажённою] шпагою, съ голою саблею; z gołym mieczem, съ голымъ, съ обнажёнными мечёмъ; pod gołem (golym) niebem, подъ открытымъ небомъ; (*np.* róść, rosnąć, расти) на свободномъ [*abo* открытомъ] воздухъ; *it.* на открытомъ полѣ; sprosywać, спать на голой землѣ, на голомъ полу; goły stół, голый столъ; gołe pole, (= niezarosłe), голое, чистое, незаросшее поле; 4. *fig.* goły, (= nagi, ubogi, biedny), * голый, убогій, бѣдный, нищій; goły szlachcic (= ubogi), голый [= бѣдный] дворянинъ; §. goły jak święty Turecki, (goły jak bicz, goły jak bisun, bokami świeci), онъ чрезвычайно бѣденъ, онъ ничего не имѣетъ, онъ голъ какъ соколъ, голъ какъ бубенъ; бубенъ бубнемъ; **Gołysz**, -a, *m.* (gołotka, chudak, *qu. v.*), голышъ, голякъ, бѣднякъ, живущій въ бѣдности, бѣдняга.

Gomółka, **Gomułka**, -i, *f.*, **Gomółeczka**, -i, *f. dim.* (sér twarożny na kształt osły), маленькій творожный сыръ; *cfr. et* v. Гомóла.

Gomoły, -a, -e, *adj.*, -ło, *adv.* 1. (tępokończaty, niešpiczasty), тупоконечный, небстрый, тупый, [-ой]; (o drzewie), безвершинный, безверховый; 2. kłos gomoły, (= nieościsty, *mutica spica*), голый колосъ, колосъ безъ остей, неостистый; 3. (= bezrogi), комолый, безрогій, не имѣющій роговъ.

Gomon, -a & -u, *m.* (hałas, burda, poswarek, zatargi, kłopot, *qu. v.*), гомонъ, гамъ, шумъ, споръ, ссора, брань, побранка, раздоръ, распря, несогласіе; **Gomonić się**, *v. r. impf.* (swarzyć się z kim, wadzić się), спориться, ссориться, имѣть ссору съ кѣмъ-либо, браниться; **Gomonny**, -a, -e, *adj.* (swarliwy, *qu. v.*), сварливый & сварливый, ссорливый, бранливый.

Gomułka, v. **Gomółka**.

Gon, -u, *m.* 1. (gonienie, gonitwa, łowy, polowanie), гонка, гоненіе, гоньба, бѣганіе, бѣжаніе, ристаніе, скорая ѣзда на лошадяхъ, ловля звѣрей собаками, травля, охота; 2. bobrowy gon, (bobrownia, bobrowe gniazdo), бобровая нора; 3. pajęczy gon, (gatunek pająka), родъ вреднаго паука; 4. *pl.* gony (roli), v. **Staje**.

Gonagra, **Gonyagra**, -y, *f.* *Med.* (*gonagra*, lamanie, darcie w kolanie), гонагра, ломъ въ колѣнѣ, ломота въ колѣнномъ суставѣ.

Gońba, v. **Gonitwa**.

Gońca, -y, *m.* 1. (goniciel, który goni), гонитель, гонящій, преслѣдующій кого или что либо; ёгерь, охотникъ; 2. gońca od gonitwy, (zawodnik), ристатель; 3. gońca, (pies gończy), гонёнъ; гончая собака; гончій кобель; выжлыкъ.

Gonciany, v. **Gontowy**.

Gonciarz, -a, *m.* (co gonty robi, szkudłarz), гонтовщикъ, дѣлающій гонтъ.

Goncik, v. **Gont**.

Gończa, -y, *f.*, v. **Gon**, **Gonitwa**; **Gończy**, -a, -e, *adj.* 1. гончій; pies gończy, гончая собака; v. **Gońca** (3); 2. gończa zbroja, рыцарскіе доспѣхи; ристательный приборъ.

Gondola, -i, *f.* (czolnek, łódka), гондола; **Gondolarz**, **Gondol-**

Digitized by Google

nik, -a, m. гондо́льщикъ, ло́дочникъ, гребе́цъ на гондо́лѣ.

Goniarnia, -i, f. (dźwignia górnicza, przez konie obracana), рудоподъ́ёмная конноходѣ́йствующая машина; **Goniarz**, -a, m. 1. (co konie u goniarni pogania), погоня́щикъ лошадей у рудоподъ́ёмной машины; 2. v. **Gońca** (1).

Gonić, v. a. impf., – kogo abo za kim, (ścigać, pędzić za kim, by go ubpić, doścignąć), Eccl. sl. гони́ти; гони́ть, гнать, преслѣ́довать кого́; гна́ться за кѣмъ; gonić za zającem, гна́ться за за́йцомъ; gonić, v. n. (= śpiesznie gdzie dążyć), гнать, торопи́ться, спѣ́шить, бѣ́гать, бѣжа́ть; do pierścienia gonić, бѣжа́ть до кольца́, (для сня́тія кольца́); na ostre z kim gonić, (potykać się kopią), бѣ́ться съ кѣмъ на ко́льяхъ; costaráться съ кѣмъ; fig. gonić na co, (zabawiać, etc.), * гна́ться, искать, стараться, домогаться; gonić za sławą, гна́ться за сла́вою, искать сла́вы; gonić na zwadę, (zadzierać, qu. v.), заводи́ть [abo начина́ть] ссо́ру; придира́ться къ кому́; дѣлать прида́рки; задира́ть кого́; gonić na swoję zgubę, стреми́ться къ своей погибели; идти на свою погибель; готовить себѣ погибель; gonić resztą, ostatnim, szczątkiem, (= ostatnich sposobów używać, do ostatniego już być przymuszonym), употребля́ть, -бѣ́ть послѣ́днее сре́дство; **Gonić się**, v. r. (uganiać się, wyścigać się, pędzić jeden za drugim), гоня́ться, погоня́ться, бѣ́гаться; (o zwierzętach:) gonić się, бѣ́гаться, [сходи́ться для приплоду], быть въ расходѣ́; **Gonicieł**, -a, m. (który goni, ścigacz, qu. v.), гоня́тель, гоня́щій, преслѣ́дующій кого́ или что́ либо, преслѣ́дователь; **Gonicielka**, -i, f. гоня́тельница, гоня́щая, преслѣ́дующая кого́ или что́ либо, преслѣ́дователь́ница.

Goniec, -ńca, m. (kuryer, kursor), курье́ръ, течецъ, погоня́щикъ, скорохо́дъ, скорохо́дець, ѣздовой, верховой.

Gonienie, -ia, n. (ściganie, qu. v.), гоне́ніе, гоньба́, бѣ́ганіе, преслѣ́дованіе; гоньба́, риста́ніе; v. Вы́бивка; **Goniony**, -a, -e, part. 1. (ścigany), гна́тый, преслѣ́дованный; **Gonipieniądz**, -a, m. (liczykrupa, liczygrosz, skąpiec, łakomiec), сребролю́бецъ; скрягa, скупе́цъ; ростовщи́къ, лихоимецъ, мздоимецъ, взя́точникъ, корыстникъ, корыстолю́бецъ.

Gonitwa, † **Gońba**, -y, f. (zawód, ubieganie się do mety), гони́тва, гоньба́, ко́нское риста́ніе, скорая ѣзда́ на лошадя́хъ, скачка, турни́ръ, карусе́ль; gonitwa na ostre, бой на ко́льяхъ; miejsce gonitwy, риста́лище, по́прище, бѣ́галище; **Gonitewny**, **Gonitwiany**, -a, -e, adj. (od gonitwy), риста́тельный, относя́щійся къ ристанію, коннориста́тельный; gonitwiana zbroja, риста́тельный прибо́ръ; ры́царские доспѣ́хи; **Goniwać**, v. a. frequ., v. **Gonić**.

Gonka, 1. v. **Gonicielka**; 2. v. **Guśka**, **Gunia**.

Gonorea, -ei, f. Med. (z Greck. γονόῤῥοια, gonorrhoea, v. Rzeżączka, ciekączka, trypa), гонорея, [болѣ́зненное тече́ніе живо́тнаго сѣ́мени], сѣ́мяноте́ченіе; v. Перелой.

Gont, -u, m., **Gonta**, -y, f., **Gontek**, -tka, m. dim., **Gonciik**, -a, m. dim. (szkudła, deszczułka do pokrywania dachu), гонтъ, гонтѣ́на, (дрань, драни́ца, qu. v.); dom (jest) pokryty gontami, домъ покры́тъ го́нтомъ; dach gontami pokryty, (dach gontowy), гонтова́я кро́вля; кро́вля покры́тая го́нтомъ; §. chudy jak gont, онъ изсо́хъ, какъ спичка, etc., v. sub: **Chudy**; **Gontal**, -a, m. (gontowy gwoździ), гонтовый гвоздь; **Gontarz**, **Gonciarz**, -a, m. (co gonty robi, szkudlarz), гонтовщи́къ, дѣлающій гонтъ; **Gontowy**, **Gonciany**, -a, -e, adj. (od gontów, szkudlany), гонтовый, относя́щійся къ го́нту, состоя́щій изъ го́нта или покры́тый го́нтомъ; dach gontowy, гонтова́я кро́вля, кр. покры́тая го́нтомъ; gontowe gwoździe, ćwieki, (= gontale), гонтовые гвозди.

Gonyagra, v. **Gonagra**.

Góra, -y, f. 1. горá; góra ognista, ogniomiotna, (wulkan), огнеду́шущая горá; волка́нъ, вулка́нъ; со́пка; wysoka góra, высо́кая горá; góry (pl.), pasmo gór, сіяк гор, го́ры (pl.), цѣпь горъ, го́рный хребе́тъ; góry Karpackie, Карпа́тскія го́ры; Olbrzymie góry, Ісполи́нскія го́ры; góry lodowe, śnieżne, (śnieżnice), ледни́я го́ры, снѣ́жныя го́ры; góry (= gruby, łupy, gdzie kopią kruszce, sól, etc.), рудни́ки, рудоко́пня; góry kruszcowe, рудни́я го́ры; złote góry, золотыя го́ры; §. złote góry obiecuje, онъ суля́тъ золотыя го́ры; онъ обѣщаетъ слишкомъ много; góra z górą się nie zejdzie, a człowiek z człowiekiem zawsze (się spotka), горá съ горо́ю не сойдётся, а человѣ́къ съ человѣ́комъ столкнётся; góra nadmorska abo namorska, (przedgorze, przyladek), мысъ; носъ; 2. fig. (= gromada, kupa wielka), горá, громáда, большáя кýча, б. грýда, мно́жество чего́-либо; 3. góra (= miejsce wyższe, miejsce wzgórę), высшее мѣсто, верхъ, вѣ́рхній этáжъ; it. чердáкъ; z góry, съ горы́; сверху; свыше; pod górę, на го́рę, по́дъ-гору, на́ гору; = do góry, w górę, wzgórę, въ го́ру; вверхъ; przewracać, przewrócić do góry nogami, ставить, поставить [abo переворáчивать, перевернýть] вверхъ дномъ, перевор. вверхъ ногáми; sukcessya w górę postępująca, v. sub: **Sukcessya**; iść w górę (o cenie, etc.) повышáться, возвышáться; zboże (i. e. cena zboża) idzie w górę, цѣнá хлѣ́ба возвышáется; z góry płacić, (awansować zapłatę, uprzedzić zapłatą czas jéj się należący), платѣ́ть, заплатить вперёдъ; dawanie pieniędzy z góry, соýда, выдáча вперёдъ, заимообрáвная выдáча, задáтокъ; z góry (= od samego początku), съ вѣ́рху, впередá, спереди́, съ сáмаго начáла, съ вѣ́рхова; zaczynać z nowu z góry, начинáть съ начáла; górę mieć, brać, wziąć, etc. (= górować, przewagę mieć, przeważać), имѣ́ть верхъ; одéрживать, -жáть побѣ́ду; имѣ́ть преимýщество; górą nasi, нашá взяла; z górą, (= nad strych, z przydatkiem, z okładką), слишкомъ, чрезъ мѣ́ру, сверхъ мѣ́ры; na górze, (= na wierzchu), на верхý; въ верхý; v. **Poglądać** (na kogo z góry).

Gorać, v. **Gorzeć**.

1. **Gorąco**, adv. горячó, жáрко, тепло́; * горячó, ви́лко; не обдýмавши; слишкомъ скоро; съ сильнымъ напряжéніемъ, или неустýпчивостію; усéрдно, пламéнно, рачи́тельно; v. **Gorliwie**; v. **Gorący**; gorąco mi, жáрко мнѣ́; tu bardzo gorąco, здѣ́сь óчень жáрко; здѣ́сь слишкомъ жáрко; gorąco czego pragnąć, усéрдно [abo весьмá, сильно, стрáстно] чего́ желáть; gorąco się modlić do Boga, горячó молиться, возсылáть горячія молитвы къ Бóгу; gorąco kochać kogo, горячó, пламéнно любить кого́.

II. **Gorąco**, -a, s. n., **Gorącość**, -ści, f. (ciepłość w wyższym stopniu), жар, зной; gorącość słoneczna, со́лнечный жар; gorącość, (= żwawość, żywość, zapał, gorliwość), * горячность, горячесть, жар, ви́лкость, вспы́льчивость, жи́вость, ре́вность, рвéніе, усéрдность, усéрдіе, рачéніе, страрáніе, старáтельность, прилéжность, тщáтельность; gorącość młodzieńcza, юношеская горячность, ви́лкость, вспы́льчивость; za gorąca, [= na gorącym (qu. v.) uczynku, на свѣ́жемъ уступку], по горячимъ слѣдáмъ; на сáмомъ дѣлѣ.

Gorący, -a, -e, adj., **Gorętszy**, compar. 1. (ciepły w największym stopniu), горячій, жáркій, зно́йный; woda gorąca, горячая водá; piec gorący, горячая печь; gorące ręce, nogi, горячія рýки, но́ги; żelazo gorące, горячее желѣ́зо; gorący dzień, жáркій день; зно́йный день; gorące lato, зно́йное лѣ́то; Geogr. pas gorący, жáркій поя́съ; жáркая зо́на; gorące kli-

Digitized by Google

ma, жáркій климáтъ; §. kuj żelazo póki jest gorące (= rozpalone), куй желѣзо, покá горячо; нáдобно пользоваться благопріятнымъ случаемъ; *it.* kto się na gorącym sparzył, i na zimne dmucha, кто на молокѣ обжёгся, дуетъ и нá воду; обжёгшись на молокѣ [*abo* на молочкѣ], стáнешь дуть и нá воду [*abo* и на водицу]; пугáная ворóна и кустá [*abo* хвостá своегó] боится; 2. (= zapalający krew', tęgi, ostry), горячій, крѣпкій; gorący pierz, горячій, крѣпкій пéрецъ; gorące trunki, горячіе напитки, крѣпкіе напитки, хмельные напитки; 3. *fig.* (= zapalony, zapalczywy, popędliwy, porywczy, prędki), горячій, пылкій, вспыльчивый, сердитый; temperament gorący, горячій [*abo* пылкій, вспыльчивый] нравъ; człowiek gorący, горячій человѣкъ; 4. *fig.* (serdeczny, przenikający, nieobojętny; żywy, gorliwy), горячій, жáркій, плáменный, пылкій, страстный, сердéчный, искренній; усéрдный, рéвностный, старáтельный, рачительный, прилéжный, тщáтельный; gorąca miłość, горячая любóвь; плáменная любóвь; сердéчная любóвь; страстная любóвь; gorąca prośba, убѣдительная прóсьба; gorąca modlitwa, горяcе модлитва, тёплая, горячая молитва, усéрдная [*abo* сердéчная] молитва; gorący spór, жáркій споръ; gorąca bitwa, жáркое сражéніе; 5. *Jur.* gorący uczynek, (= występek jawny, popełniony gwałt czyli kryminał), явное преступлéніе; na gorącym uczynku, (= na świeżym uczynku, za gorąca, *in flagranti*), на сáмомъ дѣлѣ; въ сáмомъ преступлéніи; на мѣстѣ преступлéнія; въ злодѣяніи; по горячимъ слѣдáмъ; szukać złodziejów na gorącym uczynku, отыскивать воровъ по горячимъ слѣдáмъ; złapać kogo (*np.* złodzieja) na gorącym uczynku, застáть кого въ воровствѣ; поймáть кого съ поличнымъ; (*np.* zabójcę), поймáть въ злодѣяніи; поймáть на мѣстѣ преступлéнія; поймáть въ сáмомъ преступлéніи; 6. (= dokuczający, ważny, pilny), крайній, вáжный, необходимый, не терпящій отлагáтельства; gorący interes, вáжное дѣло; крайне нужное дѣло; дѣло не терпящее отлагáтельства.

Gorączany, -a, -e, *adj.* (tyczący się gorączki), относящійся къ горячкѣ; лихорáдочный; ogień gorączany, лихорáдочный жаръ.

Gorączka, -i, *f.* 1. *Med.* (*febris acuta*), горячка, огневица; [лихорáдочный] жаръ; лихорáдка; gorączka ciągła, (ustawna, *febris continua*), безпрерывная, непрерывно продолжительная лихорáдка; gorączka przeciągowa, przestająca, (nieustawna, *febris remittens, f. intermittens*), послабляющая, перемежающаяся лихорáдка; gorączka trzydniowa, (*f. tertiana*), трёхдневная перемежающаяся лихорáдка; czwordniowa gorączka, (*abo* febra kwartana, *f. quartana, tetartaea*), четырёхдневная перемежающаяся лихорáдка; gorączka jednodzienna, (*f. ephemera*), однодневная лихорáдка; gorączka codzienna, (*abo* febra codzienna, *f. amphimerina, quotidiana*), ежедневная лихорáдка; żółciowa gorączka, (*febris biliosa inflamatoria*), воспалительная желчная лихорáдка; osutkowa gorączka, (*f. exanthematica*), горячка отъ сыпи; сыпь съ лихорáдкою; trawiąca gorączka, (*febris hectica*), изнурительная лихорáдка; gorączka kataralna, katarowa, (*febris catarrhalis*), простýдная лихорáдка; nerwowa gorączka, (*febris nervosa*), нéрвная горячка; gorączka zgniła, (*febris putrida*), гнилáя горячка; гноéвица; leżeć w gorączce, лежáть въ горячкѣ; (on) chory na gorączkę, онъ бóленъ горячкою; 2. *fig.* (= porywczość, popędliwość), * горячка, горячность, пылкость, вспыльчивость, жаръ, запальчивость; 3. gorączka, -i, *s. c.* (*m. & f.*) [człowiek gorący, zapalony, popędliwy, porywczy], * горячка, зажóго, зажигá, сердитка, горячій, вспыльчивый человѣкъ; **Gorączkowaty**, -a, -e, *adj.* (do gorączki podobny), похóжій на лихорáдку; лихорáдочный; **Gorączkowy**, -a, -e, *adj.* (od gorączki), относящійся къ горячкѣ, свойственный горячкѣ, лихорáдкѣ; лихорáдочный; gorączkowy paroksyzm, лихорáдочный пароксизмъ, лих. припадокъ; gorączkowe lekarstwo, противолихорáдочное лѣкáрство.

Gorający, v. **Gorejący**.

Góral, -a, *m.*, **Góralik**, -a, *m. dim.* (mieszkaniec gór), горецъ; живущій въ горáхъ; гóрный [*abo* нагóрный] житель, гóрный обитáтель; горожитель; *vul.* горúнчъ; *pl.* górale, гóрцы; **Góralka**, -i, *f.* (mieszkanka gór), живущая въ горáхъ; гóрная [*abo* нагóрная] жительница, гóрная обитáтельница; горожительница; *vul.* горúна; **Góralski**, -a, -ie, *adj.* (od góralów), принадлежащій или относящійся къ гóрцамъ, къ гóрнымъ жителямъ, къ горожителямъ; свойственный гóрцамъ, горожителямъ.

Goram, v. **Gorzeć**.

Gorczejszy, -a, -e, *compar.* v. **Gorzki**, горькáйшій.

Gorczyć, *v. a. impf.* (gorzkim czynić), горчить, дѣлать гóрькимъ.

Gorczyca, -y, *f.*, **Gorczyczka**, -i, *f. dim.* 1. *Bot.* (ziele, *sinapis*, Linn.), горчица, (растéніе); *Eccl. sl.* горýшица; gorczyca czarna, (*sinapis nigra*), горчица чёрная; g. biała, (*s. alba*), горчица бѣлая; g. polna, (*s. arvensis*), горчица полевáя; 2. v. **Musztarda**; **Gorczycowy**, **Gorczyczny**, -a, -e, *adj.* (od gorczycy), горчичный, горýшичный; принадлежащій горчицѣ; сдѣланный изъ горчицы; **Gorczycznik**, -a, *m. Bot.* (*erysimum*, Linn.), свирѣпка, сурѣпица, полевáя горчица, дикая горчица; **Gorczyczkowaty**, **Gorczycowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt gorczycy, do niéj podobny, *np.* małemi punkcikami niby ziarnami gorczycy upstrzony), горчицевидный, на подóбіе горчицы, накрáпленный, испещрённый мáленькими пятнáми на подóбіе горчицы; gorczycowaty koń, (= siwojabłkowity, *qu. v.*), лошадь сѣрая въ áблокахъ.

Gordygarda, **Kordygarda**, -y, *f.* (z Franc. „*corps de garde*", strażnia izba), карáульня.

Gorę, **Gore**, **Goreć**, v. **Gorzeć**.

Górecka, -i, *f. dim.* гóрочка; v. **Górka**.

Gorejący, **Gorający**, -a, -e, *part. a.* горючій.

Gorg, -u, *m.*, **Gorga**, -i, *f.* *Mus.* (kunsztowanie głosem, trel), трель; gorgi stroić, (trelować), дѣлать, выдѣлывать трели; пѣть съ трелями; трелить; **Gorgolić się**, **Gorlić się**, *v. r. impf.*, **rozgorgolić się**, *v. perf.* 1. (markotnie narzekać, fukać, *qu. v.*), роптáть, сѣтовать, негодовáть на (*c. Acc.*); ворчáть; журить, бранить; 2. **Gorlić**, *v. n.* (gorgi stroić, czynić, trelować), трелить, дѣлать выдѣлывать трели, пѣть съ трелями.

Górka, **Gurka**, -i, *f. dim.*, **Góreczka**, -i, *f. dim. secund.* (mała góra, pagórek, wzgórek), гóрка, гóрочка; пригóрокъ; холмъ, бугóръ, хóлмикъ, бугорóкъ; *Anat.* górka Wenusowa, (*mons Veneris*), лобóкъ; Венéрина бугорóкъ; **Górkowatość**, -ści, *f.* гóристость, бугóрчатость, возвышéніе; **Górkowaty**, -a, -e, *adj.* (z górkami, pagórkowaty, wyniesiony, wyniesienie na kształt górki), гóристый, бугóрчатый, холмистый, неровный, увáлистый, ухáбистый.

Gorlić, *v. n.* (trelować), трелить, пѣть съ трелями, дѣлать трели; v. **Gorgolić się**.

Gorliwie, *adv.* усéрдно, съ усéрдіемъ, рéвностно, съ рéвностію, ретиво; тщáтельно, старáтельно, прилéжно; неутомимо, неусыпно; gorliwie się modlić, усéрдно молиться; молиться съ усéрдіемъ; pracować gorliwie, рабóтать усéрдно, рéвностно; усéрдно занимáться чѣмъ; gorliwie się starać, усéрдно старáться, прилагáть, старáніе; **Gorliwiec**, -wca, *m.* ревнитель, ревновáтель, соревновáтель, усéрдный защитникъ, побóрникъ; **Gorliwość**, -ści, *f.* горячесть, горячность, усéрдіе, усéрдство, усéрдность,

Digitized by Google

рѣ́вность, ретѝвость, рвѣ́ніе, рачѐніе, старáніе, тщáніе, тщáтельность, старáтельность, прилежáніе, прилѣ́жность; *it.* v. **Żawiść**; z gorliwością, съ усѐрдіемъ, съ рѣ́вностію; **Gorliwy**, -a, -e, *adj.* 1. (gorąco zajmujący się, obstawający, nieobojętny), горѧ́чій, усѐрдно занимáющійся чѣмъ, усѐрдный, стрáстный, рѣ́вностный, ревни́тельный, ретѝвый, исполненный рѣ́вности, усѐрдія, дѣ́йствующій съ рѣ́веніемъ, съ усѐрдною готóвностію, тщáтельный, старáтельный, прилѐжный, неутоми́мый, неусы́пный; gorliwym być, усѐрдствовать; 2. (= zawistny, zazdrośny), ревни́вый; завѝстливый, завѝдливый.

Górniak, -a, *m.* (górnomłyn, górnowrot), мѣ́льница съ наливны́ми колѐсами.

Górnica, -y, *f.* (górna pieczeń z nérką, *sp.* g. cielęca), жарко́е изъ зáдней чáсти [телѧ́тины].

Gornictwo, -a, *n.* 1. горокóпство; гóрное искýсство; гóрное производство; гóрное дѣ́ло; 2. рудни́къ, рудокóпъ, рудокóпня, рудокóпный завóдъ; 3. сослóвіе рудокóповъ; **Górniczki**, -a, -ie, **Górniczy**, -a, -e, *adj.* (od górników lub górnictwa), принадлежáщій или относѧ́щійся къ рудокóпамъ, свойственный рудокóпамъ; рудокóповъ; гóрскій; гóрный; рудокóпный; górnicza ustawa, górnicze prawo, гóрный устáвъ, гóрное прáво; górniczy sąd, гóрный судъ; górnicza akademia, гóрная академія; szkoła górnicza, гóрное учѝлище; górnicza nauka, гóрная наýка; рудословіе; v. **Metalurgia**; kommissya górnicza, гóрная коммѝссія.

Górnik, -a, *m.* 1. (co w górach kopie co, kamiennik, kruszcowy górnik), горокóпъ; рудокóпъ, рудокóпщикъ; 2. (co na górach mieszka, *etc.*, góral, *qu. v.*), гóрный жѝтель, нагóрный жѝтель; горожѝтель, живýщій въ горáхъ, горѧ́къ; 3. † **Gorniki**, *pl.* (polniki, sekta chrześciańska), монтанѝсты.

Górno, **Górnie**, *adv.* (nadęcie, dumnie, pysznie), высокомѣ́рно, надмѝнно, гóрдо, спесѝво; **Górnocheiwość**, -ści, *f.* честолю́біе, страсть къ почѐстямъ; **Górnocheiwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* честолю́бивый, жáждущій почѐстей; **Górnokot**, -a, *m. H. n.* дѝкая кóшка гóрная; **Górnokryw**, -u, *m. Archit.* (= gzems), антаблемѐнтъ; гзимсъ; карнѝзъ; **Górnoletny**, **Gorolotny**, **Górlotny**, -a, -e, *adj.* (bujający, wysoko się wzbijający, *propr. et* *), высóко летѧ́щій; высокопáрный; (o stylu, o słóń:) высокопáрный, слишкомъ высóкій, надýтый; orzeł górolotny, высокопáрный орѐлъ; **Górnomłyn**, v. **Górniak**; **Górnomyślność**, -ści, *f.* (wyniosłość, pycha, duma), высокомы́сліе, высокомѣ́ріе, высокоýміе, кичли́вость, надмѝнность, горделѝвость, гóрдость, спесь; **Górnomyślny**, -a, -e, *adj.* (wyniosły, dumny, pyszny), высокомы́сленный, высокомѣ́рный, высокоýмный, кичли́вый, надмѝнный, горделѝвый, гóрдый, спесѝвый; (v. Górnorozumny); -nie, *adv.* высокомы́сленно, высокомѣ́рно, высокоýмно, кичли́во, надмѝнно, горделѝво, гóрдо, спесѝво; **Górnorozumny**, -a, -e, *adj.* (szumnego rozumu), высокоýмный, высокомѣ́рный, высóко думáющій о себѣ́, имѣ́ющій высóкое мнѝніе о себѣ́, чрезвычáйно занѧ́тый собóю, напы́щенный, чванный; v. **Górnomyślny**.

Górność, -ści, *f.* (wyższość, wysokość, górnomyślność, *qu. v.*), возвы́шенность, возвышѐніе, высóкость; величѐственность, велѝчіе; изѝщность; высокомы́сленность, высокомѣ́ріе, гóрдость, надмѝнность.

Górnowrot, v. **Górniak**.

Górny, -a, -e, *adj.* 1. (od gór, do gór należący), гóрный, гóрскій, принадлежáщій къ горѣ́, къ горáмъ; górna robota, гóрная рабóта, рудокóпная рабóта; 2. (na górach będący, mieszkający, rosnący), гóрный, находѧ́щійся на горáхъ; живýщій, обитáющій на горáхъ; растýщій на горáхъ; górne ziele, гóрное растѐніе; górny wróg, (pokusa po górach strasząca), гóрный дýхъ; кóбольдъ; 3. (wzgórę będący, nagórny, wyższy), вы́сшій, вѐрхній, находѧ́щійся сверхý, высóкій; górne piętro, вѐрхній этáжъ; górna wieża, тюрьмá [для несостоятельныхъ должникóвъ, и проч.]; górny kraj, нагóрная странá, землѧ́; górny Szląsk, вѐрхняя Силѐзія; górna Saksonia, вѐрхняя Саксóнія; 4. (= przełożony, najwyższy), вы́сшій, вѐрхній; górny sąd, вѐрхній судъ; вы́сшій судъ; 5. (= wysoki, *propr. et* *), высóкій; возвы́шенный; величѐственный; styl górny, высóкій слогъ, (вы́сшій слогъ); 6. (= górnomyślny, dumny), высóкій, высокомы́сленный, высокомѣ́рный, гóрдый, надмѝнный, кичли́вый; gada, mówi bardzo górnym tonem, онъ говорѧ́тъ óчень (весьма) высóкимъ тóномъ, онъ говорѧ́тъ сысокá.

Górokopny, -a, -e, *adj.* (od kopania gór, kopalny, górniczy, *qu. v.*), горокóпный, рудокóпный, гóрный.

Góroletny, v. **Górnoletny**.

Górować, **Gurować**, *v. n. impf.* (na górze, nawysokości być), нарѧ́ть, носѝться на высотѣ́; (wzgórę się wzbijać), возвы́маться; подниматься; возносѝться; *fig.* (górę, przewagę, prym mieć), имѣ́ть верхъ, имѣ́ть преимýщество, одержáть верхъ, одержáть побѣ́ду, преодолѣ́вать, превозмогáть; превосходѝть.

Górowaty, -a, -e, *adj.* (nierówny, chropowaty, pagórkowaty, *qu. v.*), горѧ́стый, холми́стый, бугровáтый, бугры́стый, нерóвный, шероховáтый.

Gors, -u, *m.* 1. грудь, нѣ́дро, пѧ́зуха; 2. брыжѝ, бры́жики.

Gorset, -u, *m.* корсѐтъ; v. **Stanik**.

Górski, -a, -ie, *adj.* (od gór, do gór należący), гóрскій, гóрный; v. **Górny**.

Gorszeć, *v. n. impf.*, v. **zgorszeć**, *v. perf.* (gorszym się stawać), дѣ́латься хýже, дѣ́латься изъ хорóшаго дурни́мъ, пóртиться, повреждáться.

Gorszenie, -ia, *m.* блазнѐніе, блазнѐніе, соблазнѐніе, обольщѐніе, прельщѐніе, оскорблѐніе, развращѐніе; v. **Zgorszenie**.

Gorszy, -a, -e, *compar.* (*adj.* Zły; *adv.* = **Gorzéj**, *qu. v.*), хýдшій, *Eccl. sl.* гóршій; зрѐднѣйшій.

Gorszyć, *v. a. impf.*, v. **zgorszyć**, *v. perf.* (gorszym robić, psuć, pogarszać), дѣ́лать хýже; дѣ́лать хорóшее дурни́мъ; пóртить, повреждáть; (do złego pobudzać przykładem, mową, *etc.*), блазни́ть, дѣ́лать соблáзнъ, приводѝть въ соблáзнъ, соблазни́ть, прельщáть, обольщáть, оскорбля́ть, развращáть; gorszący, *part. a.* блáзненный, блазни́тельный, блазни́вый, соблазни́тельный, развратѝтельный, прельстѝтельный, приводѧ́щій въ соблáзнъ, производѧ́щій соблáзнъ, развращѐніе, подаю́щій пóводъ къ прельщáнію, *etc.*; gorszący mową, блазнорѣ́чивый, говорѧ́щій соблазнѝтельныя слова́; **Gorszyć się**, *v. r.* блазни́ться, впадáть въ соблáзнъ, соблазни́ться, приходѝть въ соблáзнъ, развращáться; **Gorszyciel**, -a, *m.* (gorszący drugich), обольстѝтель, развратѝтель, соблазни́тель, блазни́тель; **Gorszycielka**, -i, *f.* блазни́тельница, соблазни́тельница, развратѝтельница, обольстѝтельница.

Gorszuąć, v. **Gorszuąć**.

Górują, -je, v. **Górować**.

Gorycz, -y, *f.* (rzecz gorskiego smaku, *propr. et* *), гóрькость, гóречь, гóрость; огорчѐніе; прискóрбіе; *Bot.* goryca, (*pierie*, Linn.), горчáвка, горьчáнка, горьчáкъ гóрькая травá; **Goryczka**, -i, *f. Bot.* (*gentiana*, Linn.), генціáна, горчáнка, горечáвка; goryczka czerwona, (*centaurea*), золототѝсячникъ; goryczka krzyżowa, (*gentiana cruciata*), соколѐй перепелѐть.

Gorycznik, **Goryzn**, **Gorzysz**, -a, *m. Bot.* (*peucedanum*, Linn.), желтолѐнъ, горѝчникъ [антѐчный], свинóй хлѣ́бъ, свинóй корнъ, хвостóвая травá.

Digitized by Google

Gorywać, *v. n. frequ. verbi* Gorzeć, *qu. v.*

Gorz, –a & –u, *m.* 1. (zgaga, palenie w gardle), изжо́га, изга́ра; горлова́я [*abo* горта́нная] чахо́тка; зата́йная мышь; *fig.* v. **Żądza**; 2. v. **Pogorzenie, Pogorzelisko**; 3. **Gorz**, –a, *m.*, **Gorze**, –a, *n.* (smutek, bieda), го́ре.

Gorzała, –y, *f.*, v. **Gorzałka**; **Gorzałcarz**, –a, *m.* (gorzalnik), винокýръ; *it.* пьющій во́дку; **Gorzałczany**, –a, –e, *adj.* (od gorzałki), во́дочный, относя́щіеся къ горѣлкѣ, къ во́дкѣ; gorzałczany zapach, во́дочный за́пахъ; *it.* gorzałczany, –ego, *subst. m.* (gorzalnik), винокýръ; **Gorzałczyca, Gorzałczyna**, –y, *f.*, **Gorzałczysko**, –a, *n.* (paskudna gorzałka), омерзýха; сла́бая, дурна́я горѣлка, во́дка; хлѣ́бное сла́бое вино́; **Gorzałeczka**, –czki, *f. dim.* во́дочка, вино́; **Gorzałka**, –i, *f.* (wódka, palanka), горѣлка, во́дка, хлѣ́бное вино́, простое вино́; pierwszy ciek gorzałki, приголо́вокъ, пе́рвый сцѣ́докъ хлѣ́бного вина́; gorzałki porcya, (którą w Moskwie dawniéj zakonnikom w święta dawano), врасовýля; palić gorzałkę сидѣ́ть, гнать, курить вино́; palenie gorzałki, винокурéніе; си́дка, го́нка, курéніе [горáчаго] хлѣ́бнаго вина́; **Gorzałkarz**, –a, *m.*, **Gorzałkoś**, –sia, *m.* (gorzałczany pijak), пьющій горѣлку, во́дку; **Gorzalnia, Gorzelina**, –y, *f.* (budowanie do palenia gorzałki), винокýрня, [строéніе, гдѣ сидя́тъ горáчее вино́], винокýренный [*abo* во́дочный] заво́дъ; **Gorzalnica**, –y, *f.* (żona gorzalnika), жена́ винокýра; (co gorzałkę pali, palaczka), курящая вино́; **Gorzalnik, Gorzelnik**, –a, *m.* (palacz gorzałki), винокýръ, курящій горáчее вино́; знающій сидѣ́ть горáчее вино́.

Gorzeéj, *adv. compar.* го́рче; v. **Gorzki, Gorzko.**

Gorzeczyć, *v. a. impf.*, v. **zgorzeczyć**, *v. perf.* (gorzkim czynić), горчи́ть, дѣлать го́рькимъ; огорчáть.

Gorze, –a, *n.* 1. (bieda, smutek), го́ре, бѣда́, печа́ль; 2. **Gorze!** *interj.* (źle! biada!) го́ре!

Gorzeć, Goreć, *v. n. impf.*, **zgorzeć**, *v. perf.*, † **Gorać**, *v. contin.*, **Gorywać**, *v. frequ.* (palić się, paľać, zapalonym, zajętym być przez ogień, *propr. et* *), горѣ́ть; пылáть; пламенѣ́ть; §. na złodzieju czapka gore, (niespokojne sumienie, żyje by myss na pudle), на во́рѣ ша́пка горѣ́ть; gwałtu! gore! (ogień! pali się!) огóнь; пожáръ!

Gorzéj, *adv. compar.* го́рше, хýже.

Gorzelina, –i, *f.*, **Gorzelisko**, –a, *n.* 1. (pogorzelisko), пожáрище, пепелѝще, погорѣ́лое мѣ́сто; 2. (stos drewny), костёръ, ку́ча дровъ, *etc.*; **Gorzelnia**, v. **Gorzalnia.**

Gorzenie, –ia, *n.* горѣ́ніе.

Gorzkawość, –ści, *f.* горькова́тость; **Gorzkawy**, –a, –e, *adj.* горькова́тый, нѣ́сколько го́рькій; –wo, *adv.* горькова́то, нѣ́сколько го́рько.

Gorzki, –a, –ie, *adj.* го́рькій; *fig.* (przykry, żałośny, *etc.*), го́рькій, непріятный, прáторный, несча́стный, бѣ́дственный, жа́лкій, жа́лобный, жа́лостный, плачéвный, неутѣ́шный, печа́льный, прискóрбный, го́рестный, оскорби́тельный; жесто́кій; тру́дный, тя́готный, тяжёлый; gorzki smak, го́рькій вкусъ; gorzkie lekarstwo, го́рькое лѣкáрство; gorzka ostra rzecz, (*np.* chrzan, pieprz), дерýнъ; го́рькое, крѣпкое вещество́; sól gorzka, го́рькая соль; gorzka robota, тя́жкая, тру́дная работа́; gorzki kawałek chleba, тяжёлый, го́рькій кусóкъ хлѣ́ба; gorzkie życie, го́рькая жизнь; gorzkie łzy wylewać, проли́вать го́рькія слёзы; го́рько пла́кать; **Gorzkliwość**, –ści, *f.* горькова́тость; * го́речь; *it.* дурное [*abo* худóе] расположéніе дýха; **Gorzkliwy**, –a, –e, *adj.* (gorzkawy, coś gorzkości zarywający), горькова́тый, нѣ́сколько го́рькій.

Gorzknąć, Gorznąć, zgorzknieć, *v. n. impf.*, **zgorznąć, zgorzknieć**, *v. perf.* (gorzkim się stawać, *propr. et* *), го́рькнуть, го́ркнуть, огóрькнуть, прогóрькнуть, станови́ться го́рькимъ; zgorzkniały, го́рький, прогóрклый, огóрклый, одѣ́лавшіеся го́рькимъ; **Gorzknienie**, v. **Zgorzknienie.**

Gorzko, *adv.* (*compar. adv.* gorzéj, го́рче), го́рько, съ го́речью; * го́рько, жа́лко, жа́лостно, прискóрбно, оскорби́тельно; неутѣ́шно; тя́жко, тру́дно; gorzko płakać, го́рько пла́кать; проливáть, го́рькія слёзы; gorzko zapracowany grosz, го́рько, съ трудóмъ на́житыя дѐньги.

Gorzkość, –ści, *f.* (goryczs, *qu. v.*), го́рькость, го́речь, го́рость; * го́рость, го́речь, огорчéніе, прискóрбіе, непріятность; печа́ль, скорбь; тру́дность; gorzkość serca, (= gniew, niechęć, żal, *qu. v.*), огорчéніе, раздражéніе, ожесточéніе, гнѣ́въ.

Gorznąć, v. **Gorzknąć.**

Gorzyć się, *v. r. impf.* (srożyć się, sierdzić się, *qu. v.*), серди́ться, рассердѝться.

Gorzyknot, ziele, *Bot.* v. **Knotnica.**

Gorzykwiat, –u, *m. Bot.* ми́мая чемери́ца [чёрная]; v. **Ciemierzyca.**

Górzysko, –a, *n. augm.*, горя́ща, бо́льшая горá.

Górzystość, –ści, *f.* 1. (nierówność dla gór, mnogość gór), гори́стость, нерóвность, негла́дкость, шерóховатость, гори́стая земля́, гори́стая повéрхность земли́, множество горъ или прирóговъ; (pasmo czyli ciąg gór z sobą związanych), цѣ́пь горъ; гóры; górzystość kruszcowa, рудни́я гóры; рудоно́сныя гóры; górzystość warstwiana, (z wielokrotnych warstw ułożona), флёцовая порóда; вторáчная горная óблаcть; gorzystość tylna, v. **Zagórze**; 2. (= puklastość), вы́пуклость; **Górzysty**, –a, –e, *adj.* 1. (pełny gór, górny), гори́стый, имѣющій много горъ или прирóговъ; gorzysta ziemia, okolica, гори́стая земля́, страна́; 2. (po górach rosnący, górny), го́рный, расту́щій на горáхъ; 3. (puklasty, okrągły), вы́пуклый.

Gorzysz, v. **Goryszik.**

Górzyzna, –y, *f.*, (miejsce górzyste), гори́стое мѣ́сто.

Gość, –ścia, *m.*, **Gość**, –ści, *f.* гость, гости́тель, *m.*, го́стья, *f.*; посѣ́титель, посѣ́тительница; (obcy, przybysz), иностра́нный гость; прі́ѣзжій; §. gość częsty i długi, rychło się sprzykrzy, *abo* gość i ryba, trzeciego dnia cuchnie, ча́стый гость наскýчить наконéцъ; быть, стать гостéмъ u kogo, быть въ гостя́хъ у кого́; prosić, zaprosić gości, звать, просить гостéй; gościem w czém być, v. **Nieświadom**; **Gościć**, –ił, –ści, goszczę, *v. n.* гости́ть; быть у кого́ въ гостя́хъ; **Gościciel**, –a, *m.* угощáющій; **Gościna**, –y, *f.* 1. гостьба́, гостьба́ще, визи́тъ; гощéніе; 2. (= dom gościnny), гости́ница, трактúръ; 3. пребыва́ніе въ гостя́хъ; 4. (bewienie za granicą), чужіе краѝ [*abo* краѝ]; **Gościniec**, –ńca, *m.* гости́ница, трактúръ; постоя́лый дворъ; (droga pospolita torowana), гости́нецъ, больша́я, проѣзжая дорóга; **Gościnność**, –ści, *f.* гостепріи́мство; странноприи́мство, страннолю́біе; хлѣбосо́льство; **Gościnny**, –a, –e, *adj.*, –nie, *adv.* 1. (od gości, dla gości), гости́ный; принадлежа́щій гостю или гости́нъ, назна́ченный для принятія гостей; gościnny dom, постоя́лый дворъ; гости́ница; gościnny pokój, gościnna izba, гости́ная ко́мната; гости́ная; 2. gościnny, гостепріи́мный, гостепріи́мливый; странноприи́мный, страннолю́бивый; хлѣбосо́льный; gościnny człowiek, странно-лю́бецъ, –приѝмникъ, –приѝмецъ; хлѣбосо́лъ; gościnnym być, быть гостепріи́мнымъ; гостепріи́мствовать; страннопріи́мствовать; 3. **Gościnny**, –ego, *s. m.* (gospodarz domu gościnnego, obertysta), трактúрщикъ; содержа́тель трактúра.

Gospoda, –y, *f.* (dom gościnny), постоя́лый дворъ; заѣзжій дворъ; гости́ница; трактúръ; станцá u kogo gospodą, заѣ́хать, у кого квартúру; **Gospodarczyk**,

Digitized by Google

-a, m. 1. (syn gospodarza, *qu. v.*), сынъ хозяина; (gospodarz mały), малый, не важный хозяинъ; 2. (= mora, strach domowy), кикимора, домовой; **Gospodarność**, -ści, *f.* домовитость; домовóдство; бережливость; **Gospdarny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* хозяйственный; домовитый; разсчётистый; бережливый; **Gospodarować**, **Gospodarzyć**, *v. n.* хозяйничать, хозяйствовать; **Gospodarski**, -a, -ie, *adj.* домостройтельный; хозяйственный; хозяйскій; księga gospodarska, хозяйственная книга; nauka gospodarska, v. **Ekonomia**; **Gospodarstwo**, -a, n. хозяйство; домовóдство, домостройтельство, домоправленіе; земледѣліе; *it.* v. **Ekonomia**; *collect.* (= gospodarz z gospodynią), хозяинъ и хозяйка; хозяева (*pl.*); **Gospodaruję**, v. **Gospodarować**; **Gospodarz**, -a, m. хозяинъ; домовóдъ, домостройтель; экономъ; zły gospodarz, (o dom nie dbający), пустодóмъ; *it.* v. **Gościnny**, (*s. m.*); **Gospodarzyć**, v. **Gospodarować**.

Gospodyni, -i, *f.*, **Gospodyńka**, -i, **Gospesia**, -i, *f. dim.* хозяйка, домохозяйка, домовóдка, домостройтельница; zła -, пустодóмка; - gościnna, v. **Karczmarka**.

Gosznąć, гощý; v. **Gościć**; **Goszczenie**, -ia, n. гощéніе.

Gotczyzna, -y, *f.* (sposób Gotcki, język, gust, *etc.*), Готѳическій вкусъ, языкъ; Готѳическіе обычаи и проч.; Готѳическое строеніе.

Gotów, v. **Gotowy**.

Gotować, *v. a.* (przyrządzać co, przygotowywać, przysposabiać), готóвить, заготовлять, приготáвливать, приготовлять, припасáть, составлять; gotować jedzenie, (warzyć), готóвить, стряпать кушанье, варить; - się, *v. r.* готóваться, приготовляться къ чему-нибудь; gotować się na śmierć, готóваться къ смѣрти; gotować się w drogę, приготовляться въ дорóгу; собирáться въ дорóгу; снаряжáться въ путь; gotować się na lekcyą i t. p., приготовляться къ урóку; (warzyć się), стряпаться; вариться; кипѣть.

Gotowalnia, -i, *f.* готовáльня, убóрный стóлникъ; **Gotowalniany**, -a, -e, *adj.* принадлежáщій или относящійся къ убóрному стóлику.

Gotowanie, -ia, n. готóвленіе, заготовленіе, приготовленіе, составленіе; (warzenie), варéніе, стряпанье, стряпня, кипѣніе.

Gotowcem, *adv.* (v. gotowo), готóво; **Gotowiec**, -wca, m. готóвый къ дѣйствованію человѣкъ; na **Gotowiu**, *adv.* готóво; на лицó; въ готóвности.

Gotowizna, -y, *f.* 1. (gotowego co, zapas), готовáзнина, запáсъ, заготóвка; 2. (gotowę pieniądze) = **Gotówka**, -i, *f.* налúчность; налúчныя дéньги; w gotowiznie, w gotówce, въ налúчности; gotowizną, gotówką (za-)płacić, платúть (заплатúть) налúчными дéньгами.

Gotowiuchny, -a, -e, **Gotowiuteńki**, **Gotowiusieńki**, -a, -ie, *adj.* готóвенькій.

Gotowo, *adv.* готóво; въ готóвности; на лицó; jeszcze u nich nic nie gotowo, у нихъ ещё ничего не готóво; **Gotowość**, -ści, *f.* готóвность; **Gotowy**, **Gotów**, -a, -e, *adj.* готóвый, готóвъ; сдѣлавшій приготовленія къ исполненію чего-либо; припасéнный, приготóвленный; склóнный, расположéнный; налúчный; gotowe pieniądze, налúчныя дéньги.

Gotski, **Gotycki**, -a, -ie, *adj.* Гóтескій, Готúческій; budowanie Gotskie, Готúческое строéніе; Gotski druk, Готúческое письмó; письмó старúнное Гóтское; **Gotyzm**, -u, m. (duch Gotski, v. **Gotczyzna**); дýхъ, нрáвы [Гóтскіе] Готúческіе.

Gówno, -a, n., **Gówienko**, -a, n. *dim.* (*propr. et* °), дермó; калъ; грязь; помётъ; * дрянь; **Gówienny**, **Gówniasty**, -a, -e, *adj.* кáльный; грáзный; **Gównować**, -a, m. *H. n.* (gat. chrabąszczów, w gnojach żyjących, *geotrupes stercorarius*), навóзный жукъ.

Gowor, **Goworzyć**, v. **Gawor**, **Gaworzyć**.

Goździ, **Gwoździ**, -dzia, m. 1. гвоздь; - drewniany, деревянный гвоздь; kładziać; przybijać gwoździami, прибивáть (-бúть) гвоздями, пригвáживать, пригвоздúть, гвоздить; goździ (czop u beczki), деревянный гвоздь; v. **Czop**; 2. (u główni notowéj, szablowéj, mieczowéj, *etc.*), жáло; 3. *Med.* goździ histeryczny, (*clavus hystericus*), гвоздь истерúческій; [особственный родъ головнóй бóли производящій чувство вколáчиванія гвоздя]; 4. *fig.* v. **Mól**, **Frasunek**; **Goździaty**, **Gwoździaty**, -a, -e, *adj.* гвоздеобрáзный, гвоздовáтый; подобный гвоздю; **Goździarka**, -i, *f.* жена гвоздáря; **Goździarski**, **Gwoździarski**, -a, -ie, *adj.* принадлежáщій или относящійся къ гвоздáрю, гвоздáрямъ; **Goździarnia**, -i, *f.* (warsztat goździarski), гвоздáльня; **Goździarz**, **Gwoździarz**, -a, m. гвоздáрь, гвоздóчникъ; **Goździczek**, -czka, **Goździk**, -a, m. *dim.* гвоздóчекъ, гвоздóкъ, гвóздикъ.

Goździec, **Gwoździec**, **Gościec**, *gen.* goździca, gościca, m. *Med.* (choroba kołtun), цирраґра, колтýнъ.

Goździeniec, -ńca, m. *Bot.* 1. (roślina, *illecebrum*), вúвинникъ; 2. goździniec, *Bot.* (grzyb gładki, podłużny, *clavaria*, Linn.), дубóвникъ; булáвникъ (грибъ); *it.* - stęplowy, (*cl. pistillaris*), булавáстикъ (грибъ); goździniec, kozia bródka, (grzyb, *clavaria coralloides*), булавáстикъ сучковáтый; сморчóкъ коралловúдный; дубóвникъ жёлтый; грибъ рогáтый.

Goździk, **Gwoździk**, -a, m., **Goździczek**, -czka, m. *dim.* 1. (mały goździ), гвóздикъ, гвоздóкъ, гвоздочекъ; goździki u lutni, u skrzypców, v. **Kołki**; 2. goździk korzenny, goździki kramne, (*caryophyllus aromaticus*), гвоздúка, гвоздúчка; 3. *Bot.* goździk, (*dianthus*, Linn.), гвоздúка [растéніе и цвѣтóкъ].

Goździkowy, -a, -e, *adj.* гвоздúчный; **Goździowy**, -a, -e, *adj.* гвоздяный; гвоздянный.

Gra, -y, *f.*, *plur.* **Gry**, *gen.* gier & grów, игрá; gra w karty, игрá въ кáрты, (кáрточная игрá); gra hazardowa, азáртная игрá; gra w kręgle, игрá въ кéгли, (кéгельная игрá); gra w fanty, игрá въ фáнты; gra w kostki, игрá въ кóсти; gra w szachy, шáхматная игрá; шáхматы; v. **Grać**.

Grab, -u, m. *Bot.* (*carpinus betulus*), грабъ; грабóвна; v. **Grabina**, **Grabowy**.

Grabarka, -i, *f.* копáніе; *it.* копáльщица; **Grabarz**, -a, m. копáтель, копáльщикъ.

Grabia, v. **Hrabia**; *cfr.* **Burgrabia**, **Margrabia**, **Falcgrabia**.

Grabić, *v. a. impf.*, v. **ugrabiać**, **ugrabić**, *v. perf.* гресть, сгребáть; грáбить; похúтить; захватúть; **Grabiciel**, -a, m. грабúтель; **Grabicielka**, -i, *f.* грабúтельница.

Grabie, -i, *f. pl.* грáбли, *dim.* грáбельки.

Grabież, -y, *f.* грабёжъ; **Grabieżnik**, -a, m. грабúтель; **Grabieżny**, -a, -e, *adj.* грабúтельскій; **Grabieżyć**, *v. a.* грабúтельствовать.

Grabina, -y, *f.* 1. v. **Hrabina**; 2. **Grabina**, -y, *f.* (drzewo grabowe), грабóвна, грабóвое дéрево.

Grabisko, **Grabiszcze**, -a, n. (trzonek grabi), грáбельная рукоятка.

Grabki, -bek, *pl. dim.* грáбельки; - stołowe, столовыя вúлки; v. **Widelce**.

Grabnąć, v. **Grabić**.

Grabolić, *v. a.* (grzebać nogami jak kury), гресть, грести ногáми.

Grabołusk, -a, m. *H. n.* (*loxia cocoothraustes*, Klein.), дубонóсъ; щуръ. [грабóвный.

Grabowy, -a, -e, *adj.* грáбовый,

Grabszytych, -u, m., **Grabszytykiel**, -kla, m. (z Niem. „Grabstichel", (dłóto do wyrycia), грáбштихъ; грáбштихель; v. **Rylec**.

Grać, -ał, -a, gram, *v. a. et n. impf.*, **Grywać**, *v. frequ.* игрáть, игрывать; сыгрáть, сыгрывать; grać w karty, w szachy, w arcaby, *etc.* игрáть въ кáрты, въ шáхматы, въ

Digitized by Google

мáтки, *etc.*; grać na skrzypcach, na flecie, игрáть на скрíпкѣ, на флéйтѣ; grać, (igrać, swywolnie się bawić), игрáть, забавля́ться; grać jaką osobę, rolę, игрáть вáжную роль; **Granie**, -ia, *s. n. v.* игрáніе; v. **Gra.**

Gracz, -y, *f.* 1. мотúка; кúрка, садóвая лопáточка; полóльная кúрка, полóльникъ; - (mularska, wapienna), кúрка; кíвра; гребóкъ; - (kominiarska), скребóкъ; 2. (= drapaczka, cudzidło, *qu. v.*), скребúца; - drociana (do lnu), чесáлка. [**Graty.**

Gracisko, -a, *n. augm.*, v. **Grat,**

Gracki, -a, -ie, *adj.* 1. игрéцкій; 2. хрáбрый.

Gracować, *v. a.* чúстить, подчúстить мотúкою или кúркою; полóть, чúстить; v. **Graca.**

Gracya, -yi, *f.* грáція; прéлесть; прiáтность; нѣжность.

Gracz, -a, *m.* игрóкъ; мáстеръ; искýсный, способный человѣкъ; gracz teatralny, v. **Aktor**; **Graczowy**, -a, -e, *adj.* игрóковъ, игрéцкій.

Grad, -u, *m.* градъ; grad pada, градъ пдѣтъ.

Gradacya, -yi, *f.* (stopniowanie), постепéнность; *Rhet.* постепéнное возвышéніе.

Grądal, v. **Grundal.**

Gradał, -u, *m.* (księga regalowa, największy foliał), большóй фолiáнтъ, кнúга въ большóй листъ; *cfr.* **Gradual.**

Gradobić, -ci, *f.*, **Gradobicie**, -ia, *n.* градобúтіе, градобóй; бредъ отъ грáда.

Gradowaty, -a, -e, *adj.* градовúдный; похóжій на градъ.

Gradowizna, -y, *f.*, v. **Gradobicie.**

Gradówka, -i, *f.* (sól krupiasta), градирóванная соль; v. gradowa sól *sub:* **Gradowy.**

Gradowy, -a, -e, *adj.* грáдный, градовúй; gradowa nawałność, бýря съ грáдомъ; gradowa sól, морская соль; v. **Gradówka.**

Graduał, -u, *m.* (część mszy, którą po epistole śpiewają), стихъ, котóрый поютъ мéжду апóстоломъ и евáнгеліемъ; служебникъ; *cfr.* **Gradał.**

Gradus, -a & -u, *m.* грáдусъ; стéпень.

Grądziel, v. **Grządziel.**

Grądzki, v. **Gracki.**

Gradzisty, -a, -e, *adj.* напóлненный грáдомъ; *np.* gradzista, chmura, градовáя тýча, градовóе [*abo* градонóсное] óблако.

Graf, -a, *m.* графъ; v. **Hrabia**; **Grafina**, -y, *f.*, **Grafowa**, -éj & -y, *f.* (hrabina), графúня.

Grafka, -i, *f.* грúфель; укáзка.

Grajcar, -a, *m.* 1. вúвертка, выжóвникъ; - śrubowy, отвѣртка; 2. Grajcar = **Grajcarek**, -rka, *m.* штóпоръ; прóбочникъ.

Gram, игрáю; v. **Grać.**

Gramatka, -i, *f.* (farmuszka), кисéль; желé изъ плодóвъ.

Gramatycki, -a, -ie, **Grammatyczny**, -a, -e, *adj.* граммати́ческій; -nie, po grammatycznemu, po grammatycku, *adv.* граммати́чески, по прáвиламъ грамматики; **Gramatyka**, **Grammatyka**, -i, *f.*, **Grammatyczka**, -i, *f. dim.* граммáтика; **Gram(m)atyk**, -a, *m.* граммáтикъ.

Gramolić, *v. a.* (*propr. et* °), ковырáть пáльцами; - się, *v. r.* пóлзать, пресмыкáться; v. **Telepać się.**

Gramota, -y, *f.*, v. **Ramota.**

Gran, -u, *m.* гранъ.

Grań, -ni, *f.* 1. ýголъ; *cfr.* грань; v. **Węgiel**, **Róg**, **Kant**, **Krawędź**; 2. грань, v. **Granica.**

Gra-nadyer, **Gre-nadyer**, -a, *m.* гранадéръ; -nadyerski, -a, -ie, *adj.* гранадéрскій; granadyerski kołpak, гранадéрская шáпка.

1. **Granat**, -u, *m.*, **Granata**, -y, *f. Artill.* (pocisk wojenny), гранáта, *dim.* гранáтка.

2. **Granat**, -u, *m. α) Bot.* (drzewo, *punica granatum*), гранáтъ, гранáтное дéрево; granat, (jabłko Punickie, j. granatowe), гранáтное áблоко; *β)* [= kwiat granatowy], гранáтный цвѣтъ, -ные цвѣтú; *γ)* [*np.* cykno granatowego koloru], сúний цвѣтъ, [на пр. сукнó сúняго цвѣта]; *δ)* **Granat**, *abo* **Granatek**, -tka, *m.* (klejnot), *Miner.* гранáтъ; *ε)* **Granatek**, *Bot.* (ziele; *horminum*), бекóвáна; v. **Szarlat**, **Lepiennik**, **Zwiesinosek**; **Granatnica**, -y, *f.*, **Granatyerka**, -i, *f.* (ładownica do granat ręcznych), сумá въ кóей гранадéры гранáты нóсятъ, сумá для руччнýхъ гранáтъ; **Granatnik**, -a, *m.* 1. *Artill.* (haubica), гáубица; 2. (oo granaty robi), дѣлающій гранáты.

Granatowy, -a, -e, *adj.* 1. (od granat wojennych), гранáтный; принадлежáщій къ гранáтъ; 2. гранáтный, гранáтовый, принадлежáщій къ дéреву гранáту; granatowe drzewo, гранáтовое (*abo* гранáтное) дéрево; granatowe jabłko, гранáтное áблоко; kwiat granatowy, гранáтный цвѣтъ; *it.* granatowy (*np.* kolor), сúний, сúняго цвѣта.

Granatyr, v. **Granadyer.**

Grand Hiszpański, *m.* Грандъ Гиспáнскій.

Grania-stosłup, -a, *m. Mathem.* (*prisma*), прúзма; -stosłupowy, -a, -e, *adj.* (pryzmatyczny), призматúческій.

Graniastość, v. **Węglowatość**; **Graniasty**, **Graniaty**, -a, -e, *adj.* (węglasty), угловáтый; грани́стый; гранёный.

Gra-nica, -y, *f.* граница; предѣлъ; межá; рубéжъ; o granicę, (blisko), вскрай; смéжно; za granicę, (= w cudzy kraj), за границу; bywanie za granicą, пребывáніе внѣ отéчества; -niczenie, -ia, *s. n. v.* граничéніе; v. **Graniczyć**; -niczník, -a, *m.* 1. (który graniczy z kim, sąsiad), граничникъ, смéжникъ, рубéжникъ, сосѣдъ; 2. (mierniczy, komisarz), межевщúкъ; граничный комисáръ; 3. (= kopiec, kamień graniczny), граничный кáмень, межá (граничная), грань, рубéжъ, (знакъ рубежá); granicznikami osadzony, межéванный; 4. *Bot.* granicznik, (ziele, *pulmonaria*), лéгочница; медунúца; v. **Płucnik**, **Gwiazdosz**, **Porost**; -niczny, -a, -e, *adj.* граничный; рубéжный; пограничный; порубéжный; межевúй, (-вóй); сограничный; v. **Pograniczny**; graniczny kamień, v. **Granicznik** (3); graniczni żołnierze, пограничные вóйска; -niczyć, *v. n.* (stykać się granicami, *etc.*), граничить; сосѣдствовать; - *v. a.*, v. **Ograniczać**, (granice stawiać, obwodzić), ограничивать, -чить; проводúть (-вести), границы; - się, *v. r.*, v. **Ograniczać się**, **Określać się.**

Granie, 1. *pl.*, v. **Grań**; 2. **Granie**, -ia, *s. n. v.* игрáніе; v. **Grać.**

Granisty, v. **Graniasty.**

Granit, -u, *m. Miner.* гранúтъ; дресвя́къ, дресвя́никъ; **Granitowy**, -a, -e, *adj.* гранúтный; дресвя́ный.

Granowity, -a, -e, *adj.* угловáтый; *it.* granowity, v. **Czworograniasty.**

Grassancya, -yi, *f.* (włóczenie się po broku w nocy), гуля́нье по ночáмъ; **Grassant**, **Grassownik**, -a, *m.* ночнóй гуля́ка; **Grassować**, *v. n.* k (na bruku w nocy się włóczyć i dokazywać), гуля́ть по ночáмъ; 2. (o złym powietrzu, o chorobach), свирѣпствовать.

Grat, -u, *m.*, **Graty**, *pl.* (sprzęty domowe), домáшная ýтварь; рухлядь, скарбъ; пожúтки; поклáжа; stare graty, вѣтхія, стáрыя негóдныя вѣщи, мéбли и проч.

Gratka, -i, *f.* (obrywka, prezencik, na piwo, na śpilki), подáрочекъ; (дéньги) на вóдку, на булáвки; **Gratis**, *adv.* (darmo, daremnie), дáромъ; безплáтно.

Grawać, **Grywać**, *v. frequ.* игрывать; v. **Grać.**

Grawalny, -a, -e, *adj.* (od grania), игрáльный, игóрный; grawalny pokój = **Grawalnia**, -i, *f.* игóрная комнáта.

Grąz, -ęzu, *m.* грязь; *plur.* **Gręzy**, (= fusy, ustoiny), осáдокъ, отстóй, подóнки; **Grąź**, **Grążel**, -żli, *f.*; **Grędzidło**, -a, *n.*, **Gręży**, **Grzęży**, *pl.* грузáло; **Grząść**, **Grążyć**, **Grzęść**, v. **Ugrząść**, *v. a.* (*propr. et* °), грузúть, погружáть, погрузúть; **Grząść się**, **Grążać się**, *v. r.*, **Grząznąć**, **Grężnąć**, **Grzążnąć**, **Grzężnąć**,

Digitized by Google

v. n. semelf. (*propr. et* *), грязнуть, грузнуть, погрузиться, погружаться; тонуть; v. **Ugrząnąć, Ugrzęnąć.**

Grdyca, -y, *f.*, **Grdyka,** -i, *f.*, **Grdycze,** (jabłko Adama, pagórek przy gardle), *Anat.* кадыкъ, Адамово яблоко; (= gardło), горло; горта́нь.

Grecki, -a, -ie, *adj.* Грече́скій; Грецкій; greckim językiem = po grecku, по грече́ски; grecka mowa, грече́скій язы́къ; грецизмъ; Greczyzna, -y, *f.* грече́ская дре́вность, обы́чаи, язы́къ и проч.; грецизмъ.

Gręda, -y, *f.* (bieg konia średni), грунь; грядą, грунью; рысцёю.

Grzesidło, v. **Grąż, Grążel.**

Grę-pla, Grem-pla, -i, *f.*, **Grępel,** -plu, *m.* чеса́лка; ворсі́льня; ворсі́льная щётка, ворсі́льная дра́чка; *it.* поле у шля́пы; v. **Grępłować; Grępiarz, -plowik,** -a, *m.* чеса́льщикъ шёрсти, шерсточёсъ; **Grępłowniczka,** -i, *f.* чеса́льщица; **-plować,** *v. a.* (grępłą wełnę czesać), ворсить, заворсить; **-plowanie,** -ia, *n.* чеса́ніе шёрсти; grępłowania warsztat, ворсовальня; **-plowy,** -a, -e, *adj.* ворсі́льный.

Grenadyer, *etc.*, v. **Granadyer,** [*etc.*

Grężу, Grężу, v. **Grąż.**

Grężnąć, v. **Grąznąć.**

Grób, *gen.* grobu, *m.* 1. гробъ, могила; гробни́ца; усыпа́льня; яма; grób Pański, Boży grób, Jezusa, гробъ Госпо́день; odwiedzać groby, посѣщать святые гробы; zakołatał do grobu, blizki był grobu, его жизнь была въ опасности; 2. v. **Śmierć, Zgon, Zguba; Grobarz, Grubarz,** -a, *m.* 1. могильщикъ, гробокопа́тель; погребальщикъ, погребатель; 2. *H. n.* (*silpha*), могилякъ [насѣкомое].

Grobelka, -i, *f. dim.*, v. **Grobla; Grobelny, Groblany,** -a, -e, *adj.* насыпный, (-ной); запрудный; плотинный; **Grobla,** -i, *f.*, **Grobelka,** -i, *f. dim.* гребля, насыпь; плотина; запруда; заплотъ; дамба; перемычка; перепруда.

Gro-bowiec, -wca, *m.* 1. (nagrobek), гробница, могильная насыпь; 2. grobowiec = **Grobowik,** -a, *m.* (grobokradzca, co groby wyłupuje), гробокра́дца; **-bowcowy,** -a, -e, *adj.* гробни́чный; **-bowisko,** -a, *n.* гро́бище; v. **Cmentarz; -bowy,** -a, -e, *adj.* гро́бный, гробовой; grobowy kamień = **Grobaztyn,** -u, *m.* надгро́бный ка́мень.

Groch, -u, *m.* горохъ, (*dim.* горо́мекъ); [v. горо́шина, горошинка]; - ogrodowy, садовый горохъ; - cukrowy, са́харный горохъ; - Hollenderski, Hiszpański karłowaty, ро́тный горохъ (бобъ), Францу́зскій горохъ (бобъ); - dziki, v. **Lędźwiec** (leśny); v. Черну́ха; Niemiecki, Turecki, v. **Fasola;** słoneczny groch, v. **Słonecznik;** - Włoski, (v. cieciorka), v. **Ciecierzyca;** - Pruski, v. **Soczewica;** - zajęczy = wilczy groch, (gęsia wyka, orobek, *orobus*), горногоро́шекъ; сочеви́чникъ; - tyczny, v. **Wielogroch;** gołębi groch, лесни groch, (*orobus hirsutus*, *orobus sylvaticus*), журавлиный лѣсной горохъ; горо́шникъ лѣсно́й, сочеви́чникъ лѣсно́й; kozi groch, v. **Lyszczyca;** sowi groch, v. **Sowi,** (sowia zob); - Syberyjski, (*acacia sibirica*), Сибирскій горохъ, Сибирское горо́ховое де́рево, горо́ховникъ; золота́рникъ; groch prażony, (gotowany), горохъ варе́ной въ масла и соленой водѣ.

Grochotać, v. **Gruchotać.**

Grochowaty, -a, -e, *adj.* горохови́дный; чечевицеобразный; v. **Soczewicowaty.**

Grochowinki, *pl. f.* (gat. ciasta, w maśle smażonego), родъ блинковъ; [*cfr.* горо́ховникъ].

Gro-chowiny, -win, *pl. f.* горо́ховина; горо́ховая соло́ма; **-chowisko,** -a, *n.* горо́ховище, горо́ховое поле; **-chówka,** -i, *f.* горо́ховый кисе́ль; *it.* горо́ховый супъ; **-chowy,** -a, -e, *adj.* горо́ховый; placek grochowy, горо́ховикъ; grochowe drzewo, *Bot.* (*robinia pseudacacia*), горо́ховникъ обыкновенный, горо́ховое де́рево; v. **Groch Syberyjski.**

Grocik, -a, *m. dim.* 1. (v. Grot), гро́тикъ; желѣзко [остреё] на стрѣлѣ; 2. - na słoneczniku, (= pręcik, skazówka), стрѣлка на со́лнечныхъ часа́хъ.

Gród, -u, *m.* го́родъ; за́мокъ; *it.* уѣзднный, городскій судъ; **Grodek,** -dka, *m. dim.* городо́къ; v. **Kasztel.**

Grodetur, Grodytur, -u, *m.* *Com.* (gat. materyi jedwabnéj), гродетуръ; **Grodeturowy,** -a, -e, *adj.* гродетурный.

Grodka, -i, *f.*, v. **Zagrodka.**

Grodowy, -a, -e, **Grodzki,** -a, -ie, *adj.* городскій, гра́дскій & градскій; grodzki sąd, городскій судъ.

Grodź, -dzi, *f.*, **Grodza,** -y, *f.*, **Grodzenie,** -ia, *n.* городьба́, горожéніе, огра́да, граде́жъ, изгоро́да, и́згородь; забо́ръ; заса́ка.

Grodzić, *v. a.* городи́ть, загородить.

Grodzisko, -a, *n.* городи́ща; **Grodzki,** v. **Grodowy.**

Grodzowy, -a, -e, *adj.* граде́жный; v. **Grodza.**

Grom, -u, *m.* (*propr. et* *), громъ; v. **Pogrom.**

Gro-mada, -y, *f.* ку́ча; гру́да; грома́да; толпа́; множество людей; людство; сводъ; gromadą, gromadami, кучами; gromadzi, *Bot.* (*classes*), классы, разряды; (v. gmin), миръ деревенской; **-madka,** -i, *f. dim.* ку́чка; v. **Gromada; -madność,** v. **Zgromadność; -madny,** -a, -e, *adj.*, **-nie,** -no, *adv.* грома́дный; v. **Ludny, Tłumny, Liczny; -madzić,** *v. a.* громозди́ть; класть въ ку́чу; взгромаживать, взгромозди́ть; сва́ливать (свали́ть) въ ку́чу; собира́ть (собра́ть) въ ку́чу; v. **Zgromadzać;** - się, *v. r.*, v. **Kupić się;** v. **Zgromadzić się; -madzenie,** -ia, *n.* громозже́ніе, *etc.*, v. **Gromadzić;** *Phys. Chem.*, агреге́ція; соединéніе однородныхъ частей, сцѣпленіе частицъ; сколéніе матéріи; v. **Zgromadzenie; -madziciel,** -a, *m.* собира́тель; **-madziaty,** -a, -e, *adj.* v. **Gromadny.**

Gromić, *v. n. et v. a.* шумѣть, брани́ть; разбива́ть, побѣжда́ть.

Gromki, -a, -ie, *adj.* громкій.

Gromnica, -y, *f.*, **Gromniczka,** -i, *f. dim.* освященная свеча́ восковая; **Gromnice,** -mnic, *pl.* (oczyszczenie P. Maryi), Срѣтеніе Господне; **Gromniczny,** -a, -e, *adj.* Срѣтенский.

Gromny, -a, -e, *adj.* гро́мный; **Gromobójca, Gromowładzca,** -y, *m.* громове́ржецъ; **Gromonośny,** -a, -e, *adj.* громоно́сный; **Gromotny,** -a, -e, *adj.* гро́мный, гро́мкій; v. **Łoskotny; Gromowy,** -a, -e, *adj.* громовый (-вой); gromowy kamień, громовая стрѣла́; gromowe korzenie, *Bot.*, v. **Szparag (dziki).**

Grondal, v. **Grundal.**

Gronisty, Gronorodny, -a, -e, *adj.* изобилующій виногра́домъ; грезно́вый; кистя́стый.

Grono, -a, *n.*, **Gronko,** -a, *n.* гроздъ; кисть; виногра́дная кисть; (wybór) вы́бранное общество; кругъ; z grona swego, (= z pomiędzy siebie), изъ среди своей; *H. n.* grono morskie, (pław, *grappe de mer*), морской виногра́дъ; морской хвощъ; niedźwiedzie grono, v. **Niedźwiedzi;** *Artill.* grono u armaty, виногра́дъ, за́дняя часть ору́дія.

Gronostaj, Hronostaj, Hornostaj, -aja, *m.*, **Gronostalk,** -a, *m.* 1. *H. n.* (*mustella erminea*), горностай; 2. **gronostaj,** -aju, *m.* (skórka gronostajowa), горностаевая кожа; **Gronostajowy, Hronostajowy, Hronostajowy, Hornostajkowy,** -a, -e, *adj.* горностаевый; горностаечій.

Gronowity, -a, -e, *adj.* гроздови́дный; *Eccl. sl.* гроздовáтый; **Gronowy,** -a, -e, *adj.* гро́здный, гро́здовый.

Groźba, v. **Groźba.**

Grosz, -a, *m.* грошъ; де́ньги;

Digitized by Google

grosz świętego Piotra, v. **Świętopietrze.**

Groszek, -szku, *m. Bot.* горóшекъ; полевóй горóхъ; (*lathyrus*, Linn.), чина; - główkowy, (*lathyrus tuberosus*), горóховникъ узлокóренный.

Groszówka, -i, *f.* грошевáя монéта; **Groszowy,** -a, -e, *adj.* грошевый; **Groszyk,** -a, *m.* грóшикъ; грошевикъ; грошевичёкъ.

Grot, -u, *m.*, **Grocik,** -a, *m. dim.* 1. желѣзко (остреé) на стрѣлѣ; 2. (włócznia), гротъ, грóтикъ, хрóтикъ; 3. grot, *Bot.*, v. **Kiwior, Włócznia.**

Grota, Grotta, -y, *f.* гротъ; пещéра; **Grotowy,** -a, -e, *adj.* грóтный, пещéрный.

Groza, -y, *f.* грозá; ýжасъ.

Groźba, -y, *f.* угрóза, угрозы, угрожéніе, грожéніе, прещéніе, стращáніе.

Grozić, *v. n.* грозúть, угрожáть, угрозúть, стращáть; grozić komu czém, грозúть комý чѣмъ; - się na kogo, na co czém, грозúться на когó чѣмъ; **Grożenie,** -ia, *n.*, v. **Groźba; Groziciel,** -a, *m.* прещáтель, *Eccl. sl.* грозáтель; **Groźliwy, Groźny,** -a, -e, *adj.* грозúтельный, угрозúтельный, грозящій; грозны, грóзный; стрóгій, сурóвый; **Groźliwość, Groźność,** -ści, *f.* грóзность; стрóгость, сурóвость.

Gruba, -y, *f.* 1. ямá; 2. (= szyba, gdzie kopią kruszce), рудникъ; 3. (wapienna skrzynia), творилo (для ѝзвести).

Grubarz, v. **Grobarz, Grabarz.**

Gru-bianin, Gru-bijan, Grobian, -a, *m.* грубiянъ, невѣжа, невѣжда, (*m.*); grubianinem być, грубiянить, грубiянствовать, грубúть, невѣжничать; -**bianka,** -i, *f.* грубiянка, невѣжа (*f.*); -**biański,** -a, -ie, *adj.*, -**sko, po grubiańsku,** *adv.* грубiянскій, грýбый, неблагонрáвный; obchodzić (obejść) się z kim grubiańsko, согрубáть, согрубúть; -**biaństwo,** -a, *n.* грубiянство, невѣжество, невѣжествіе, невѣжливость.

Grubić, *v. a.* грýбымъ (толстымъ) дѣлать; **Grubieć,** *v. n.* грубéть, толстéть, крупнéть, ботéть.

Gru-bo, *adv.* грýбо; тóлсто; крýпно; z Gruba, z Grubsza wypracować, оболвáнивать (-нить); обдѣлывать (-лать) нáчерно; -**bobrzuchy,** -a, -e, *adj.* толстобрюхій; -**bodziob,** -a, *m. H. n.* (ptak, *loxia coccothraustus*), толстонóска; v. **Grabołusk, Ziarnojad;** -**bogęby,** -a, -e, *adj.* толстогýбый; -**bonogi,** -a, -ie, *adj.* толстонóгій; **Grubość,** -ści, *f.* грýбость; толстотá, толщинá; дебéлость; грубость; крýпность; **Grubowaty,** -a, -e, *adj.* грубовáтый; толстовáтый; крупновáтый; -**bozarnisty,** -a, -e, *adj.* крупчáтый, крупичáтый; **Gruby,** -a, -e, *adj.* грýбый; тóлстый; дорóдный; тýчный; *vu.* óблый; дебéлый; * грýбый, неучтúвый, невѣжливый; *it.* крýпный; potrawy grube, тяжéлая пѝща.

Gruca, -y, *f.* (v. **Owsianka**), овсяная кашá.

Gruchać, *v. n. impf.*, **Gruchnąć,** *v. semel.* ворковáть; (odgłos wydawać), раздáться (о звýкѣ); gruchnąć, *v. a.* (uderzyć), удáрить; gruchnąć, *v. n.* (paść z hasłem na ziemię), пасть внизъ.

Gruchawka, -i, *f. H. n.* (trukawka), гóрлица; (v. **Sinogarlica**); хохотýнъ; Индiйская гóрлица; *it.* v. **Gruchotka, Grzegotka.**

Gruchot, -u, *m.* 1. **Gruchotanie, Gruchnienie,** -ia, *n.* ворковáніе; 2. gruchot, (łoskot, szelest), стукотнá, шумъ; 3. gruchot, stary gruchot, (grat, rzecz dawno używana), всякая стáрая ýтварь; негóдная мéбель; хламъ; **Gruchotać,** *v. n.* (gruchać), ворковáть; (łoskot wydawać), гремéть; звучáть; стучáть; - *v. a.*, v. **Pogruchotać, Zgruchotać;** - się, *v. r.* (kruszyć się), крошáться; **Gruchotka,** -i, *f.* 1. трещéтка; гремýшка; брякýшка; побрякýшка; 2. - do budzenia; v. **Excytarz.**

Gruczoł, Gruzoł, -u & -a, *m.*, **Gruczołek, Gruzołek,** -łka, *m. dim.*, *Anat.* желѣзá; золотýха (болѣзнь); gruczołek płaczliwy, (*glandula lacrymalis*), слёзная желѣзá; gruczołki (albo guziki) ślinniaste, [*glandulae salivales*], слюнныя желѣзы; gruczołki skóry, (*glandulae subcutaneae, gl. sebaceae*), сáльныя желѣзки; закóнныя (подкóжныя, кóжныя) желѣзки; prosiane *lub* jaglane gruczołki (*glandulae miliares*), просовúдныя желѣзки (желѣзы); gruczoł pod łożądkiem z wielu mniejszych gruczołkow złożony, (*pancreas*), поджелýдочная, (всемянная) желѣзá; nauka o zawałkach *czyli* gruczołkach, аденолóгія, ученіе о желѣзáхъ; gruczoły, (guzy lub nabrzmienia na głowie, *testudo, talpa*), мягкая мѣшéчатая óпухоль (подъ головнымѝ покрóвами); затмлочная пýхлина; gruczoł, (guzik zaskórny, kostka martwa, *scirrhus*), скирръ, отвердѣніе; *it.* v. **Gruzoł, Gruz; Gruczołowaty, Gruczołkowaty,** -a, -e, *adj.* желѣзистый; błona gruczołkowata, перепóнка желѣзистая; **Gruczołkowy,** -a, -e, *adj. Anat.* желѣзковый.

Gruda, -y, *f.* моклóкъ; примéрзанная глѝба.

Grudniowy, -a, -e, *adj.* декáбрскій.

Grudzień, -dnia, *m.* (dwunasty miesiąc roku, *December*), декáбрь, † грýдень.

Grudzisty, -a, -e, *adj.* глѝбистый; кочковáтый, трáскій; неровный, шероховáтый.

Grunclik, -a, *m. dim.*, v. **Grunt.**

Grundal, Grondal, Grądal, Gruntal, -a, *m.* земледѣлецъ; (prostak, głupi), мужикъ, нéнтюхъ, остолóпъ, остолóпина, хаялó; v. **Gamoń.**

Grunt, -u, *m.* грýнтъ; фундамéнтъ & фундáментъ; основáніе; землѧ; пóчва, пóшва; - malarski, лежáкъ; грýнтъ; грýнтовáя крáска; grunt pod filarami kamienny, v. **Podstawek;** grunt, (= główna rzecz), глáвное дѣло; suknia grunt, v. jak cię widzą, tak cię piszą; *sub.* Pisać do gruntu, совершéнно; w gruncie, (v. na dnie, na spodzie); (= w saméj istocie), въ сáмомъ дѣлѣ; z gruntu, до основáнія; съ основáнія; совсѣмъ; основáтельно; z gruntu serca, всѣю душóю; отъ всегó сéрдца; grunt, (ziemia, rola, dobro leżące), грýнтъ, пóчва, пóшва, землѧ, поземéльный учáстокъ; **Gruntal,** v. **Grundal; Gruntować,** *v. a.* основáть, основывать; - (u malarza), лежáкить, налевáкить, прокрáсить, прокрáшивать; gruntować, zgruntować sprawę, *Jur.* положúть основáніе; gruntuwać, (= gruntu szukać, v. zgłębiać), измѣрáть глубинý; - się, *v. r.* основáться, основываться на; **Gruntownie,** *adv.* основáтельно; **Gruntowność,** -ści, *f.* основáтельность; **Gruntowny,** -a, -e, *adj.* основáтельный; фундаментáльный; испытный; *it.* прóчный, крѣпкій; **Gruntowy,** -a, -e, *adj.* грýнтовый; поземéльный; własność gruntowa, недвѝжимое имѣніе; помѣстье, (v. **Dobro**); czynsz gruntowy, поземéльное; поземéльныя дéньги; gruntowa księga, v. **Ziemiańska;** kość gruntowa (*lub* kliniasta, *os basilare, os sphaenoidale*), *Anat.* основная кость, клинообрáзная (или клиновѝдная) кость.

Gruntrys, -u, *m.* планъ, чертѣжъ, áбрисъ.

Gruntwaga, -i, *f.* вѣсóкъ; отвѣсъ; v. **Waterpas.**

Grupa, -y, *f.* 1. грýппа; 2. † глѝбка (землѝ); v. **Gruda.**

Gru-sza, -y, *f.* (gruszkowe drzewo, gruszka), грýша (дéрево), грушевáна; -**szczanka,** -i, *f.* грýшевый кисель; -**szczany,** v. **Gruszkowy;** -**szczyczka,** -i, *f. Bot.* (*pyrola*), грунóвка; грушúца; - baldaszkowa, окрýглолѝсція, (*pyrola umbellata, rotundifolia*), грушóвка, зѝмная зéлень; -**szczysty,** -**szkowaty,** -a, -e, *adj.* грушевѝдный, грушеобрáзный; **Gruszka,** -i, *f.*, **Gruszeczka,** -i, *f. dim.* грýша, грýшка (плодъ); (= gruszkowe drze-

Digitized by Google

wo), грýша (дéрево); gruszka leśna, (polna), лѣснáя грýша; gruszka miłośna, (*Solanum Melongena*), деньлянка, бадиджáнъ (травá); ziemna gruszka, земляная грýша; -szkowaty, -a, -e, *adj.* грушевúдный, грушеобрáзный; -szeznik, -a, *m.* грушáнка; -szkowiec, -wca, *m. H. n.* родъ бóбочки; -szkowy, -a, -e, *adj.* грýшевый; v. Gruszka, gruszka; Gruszník, Gruszecznik, -a, *m.* грушéвка; грýшевое вино́; v. Сидръ.

Grus, -u, *m.* мýсоръ, хламъ, хлáмость, щéбень; хрящъ; gruzem nabijać, nawozić, щебенить, замощенить, -бéнивать; gruzem nabijanie, щебенéніе, щебéнка.

Gruzła, -y, *f.*, Gruzełka, -i, *f.*, v. Bryłka, Gruda, Grudka.

Gruzeł, Gruzełek, v. Gruczoł, Gruczołek.

Gruzowy, -a, -e, *adj.* мýсорный; v. Grus; piasek gruzowy, v. Dziarstwo.

Gry-czak, -a, *m.* грéчневикъ, грéшневикъ; -czanka, -i, *f.* (słoma od gryki), грéчневая соломá; -czany, -a, -e, *adj.* грéчневый, грéшневый.

Gryf, -a, *m.* 1. *H. n.* (*vultur gryphus*), грифъ; кóндоръ (птáца); 2. Gryf, -u, *m.* мéйка у стрéлки; лáдя; (= paznogieć), кóготь, когтъ (*m.*).

Gryglinowy, Gryalinowy, -a, -e, *adj.* зеленовáто-жéлтаго цвѣта.

Gryka, -i, *f.* грéча, гречúха, гречýха; дикýша; sokola gryka, v. Gnidosz; gryka dzika Syberyjska, курлýкъ; v. Gryczany.

Gry-maa, -u, *m.*, Grymasy, *pl.* гримáса, гримки; гримáса; -maśnik, -a, *m.* гримáсникъ; гримастный; v. Dziwak; -masny, -a, -e, *adj.* гримастный; гримáсливый; -masować, (v. Dziwaczyć), дѣлать гримáсы; гримáсничать, гримáсить, корчить рóжи.

Grypnąć, *v. a. semelf.* (ukradkiem porwać), грабáздать, ограбáздать.

Gryz, Grysowy, v. Gryz, Grysowy.

Gryzka, v. Gryczak.

Gryzkran, Grynzkran, -u, *m.* рѣдáнка; ярь мѣдянка.

Grywać, *v. frequ.* игрывать; v. Grać.

Gryz, -u, *m.*, Gryzetka, -i, *f. dim.* 1. (gryzowa mąka), крупúчатая мукá; крупчáтка; *it.* крупá; крупúнки; *it.* (gruzowy piasek), крупный песóкъ; v. Grus; 2. Gryz, -u, *m.* (gryzienie), v. Gryzota, Zgryzota.

Gryść, gryzł, gryzie, *v. a. impf.* грызть, грызáть; глодáть; * терзáть, мýчить; gryść ziemię, (polęz, zginąć), умерéть.

Gryzienie, -ia, *n.* грызéніе.

Gry-zigłowa, -y, *m.* съѣдýга; -zikołek, -łka, *m.* огрýза, óгрызокъ; -zikrupa, -y, *m.*, -ziskarb, -a, *m.* (liczykrupa, sknéra), скрáга; -zipaclerz, -a, *m.* (świętoszek), пустосвятъ, святóша, ханжá.

Gryźliwość, -ści, *f.* ѣдýчесть; ѣдкость; Gryźliwy, Gryźny, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* ѣдýчій; ѣдкій; кóлкій, досадúтельный; язвúтельный; угрюмый.

Gryzmolić, *v. a.* марáть; скверно писáть; нáчкать; Gryzmoliciel, -a, *m.*, Gryzmoła, -y, *m.* марáльщикъ, пачкýнъ; Gryzmoły, *pl.* нáчканье, карáкули.

Gryzota, -y, *f.* прискóрбіе, печáль, досáда, кручúна; v. Zgryzota.

Grzać, -ał, (*pl.* -eli), grzeje, *v. a. impf.*, v. Zgrzać, Ogrzać, *v. perf.* грѣть; - się, *v. r.* грѣться; grzać się, (o zwierzętach: ciekać się, biegać się), бѣгаться.

Grządka, -i, *f.* грядá, грáдка; grządki, *pl.* (male grzędy w kurniku), насѣстки; Grządka, *pl.* Grządki (ku wieszaniu szat), грáдка, грáдочка.

Grządziel, Grądziel, -a, *m.* (pługowy dyszel), плуговóе дишло.

Grzanie, -ia, *n.* грѣ́ніе, грѣ́ніе.

Grzanka, -i, *f.*, Grzaneczka, -i, *f. dim.* сухáрикъ, грѣнóкъ; поджáренный лóмтикъ хлѣбá; всякій лóмтикъ.

Grzany, -a, -e, *part. p.* грѣтый; v. Grzać.

Grząski, Grzęski, Grzązki, -a, -ie, *adj.* грáзный, грязновáтый, вязкій, болóтный, топýчій; Grząskość, -ści, *f.* вязкость; Grząskowaty, -a, -e, *adj.* грязновáтый; Grząznąć, v. Grzęznąć, грязнуть, вязнуть.

Grzbiecisty, -a, -e, *adj.* плечистый, широкоплечій.

Grzbiet, -u, *m.*, Grzbiecik, -a, *m. dim.* спинá, *dim.* спинка; хребéтъ; на grzbiecie leżeć, лежáть на спинѣ; dostać po grzbiecie, v. w skórę wziąć *sub:* Skóra; - notowy, *etc.*, обýхъ; - (u książki), корешкъ; кóрешъ; Grzbietowy, -a, -e, *adj.* спинный; grzbietowa kość, хребéтъ, хребéтная кость, становáя кость, позвонóчный столбъ; grzbietowy, (= z grzbietów, *sp.* lisich), хребтóвый.

Grzebać, v. Grześć.

Grzebełko, Grzebielec, v. Grzebło.

Grzebielucha, Grzebielucha, -y, *f.*, Grzebieluszka, -i, *f. dim. H. n.* (jaskółka brzegówka, *hirundo riparia*), стрижъ.

Grze-bień, -nia, *m.* грéбень, (грéбенка, грéбéночка, грéбешóкъ); - rogowy, роговúкъ; - do czesania lnu *etc.* (v. Grępla), мýчанница, мýчанка; (w młynie:) grzebień żelazny, (koło z zębami), зубчáтое колесó, грéбенчатое колесó; пáльцы; зубцý; - (u koguta), пѣтýшій грéбень; grzebień (grzebienie) podnosi, * онъ пѣтýшится; онъ начинáетъ сердúться; grzebień kura, *Anat.* грéбешекъ; *it.* grzebień, (plaw morski, *pecunculus; pecten*), грéбникъ; грéбенникъ; грéбенщикъ, (двустворчатая раковина); -bieniarz, -a, *m.* грéбенщикъ; -bienek, -nka, -bionek, -onka, *m. dim.*, -bysiczek, -szczka, *m. dim.* грéбéнка, грéбéночка, грéбешóкъ; -bieniec, -bieńca, *m.*, -bienica, -y, *f. Bot.* (*cynosurus*), грéбникъ; *it.* дикій кéрвель; -bieniasty, -bieniasty, -a, -e, *adj.* грéбéнчатый; -bieniowy, -a, -e, *adj.* грéбéночный; -bienowaty, -a, -e, *adj.* грéбеновúдный; -biennik, -a, *m.*, v. Grzebieniarz.

Grzebło, -a, *m.*, Grzebielec, -lca, *m.* скребúница; чесáлка.

Grzebyszczek, Grzebyk, v. Grzebienek.

Grzéch, -u, *m.* грѣхъ; grzéch przyrodzony, pierworodny, первородный грѣхъ; grzéch o pomstę do nieba wołający, v. Pomsta; grzéch śmiertelny, смертéльный грѣхъ; grzéch powszedni, nieśmiertelny, обыкновéнный, простúтельный грѣхъ; do grzechu zwodzić, грѣховóдничать.

Grzechocę, v. Grzechotać.

Grzechotka, -i, *f. H. n.* (домáшняя) лáсточка.

Grze-chotać, Grze-gotać, *v. a.* гремѣть; трещáть; дребезжáть; v. Gruchotać; -chotanie, -gotanie, -ia, *n.* трещáніе; -chotka, -gotka, -i, *f.* гремýшка, трещóтка, щелкýшка; -chotnik, -a, *m. H. n.* (rodzaj wężów, *crotalus horridus*), гремýчникъ, гремýчая змѣя.

Grze-cznie, *adv.* учтúво, вѣжливо, благопристóйно; чинно; глáдью, глáдкою; grzecznie się obchodzić, благопривѣтствовать; -cznić, -sia, *m.* учтúвецъ; -czność, -ści, *f.* учтúвость, вѣжливость; благопривѣтливость, привѣтство; доброрáвіе; grzeczność świadczyć, удружить кому чѣмъ; -czny, -a, -e, *adj.* учтúвый, вѣжливый, привѣтливый, благопривѣтливый, благопристóйный, привѣтственный, поклóнный, добронрáвый; v. Grzecznie.

Grzęda, -y, *f.*, Grządka, -i, *f. dim.* грядá, грáдка; - (do siedzenia kurom), насѣстъ, насѣстокъ, насѣстка; - (do zawieszania szat), грáдка, грáдочка.

Grzegocę, v. Grzechotać.

Grzegotka, v. Grzechotka.

Grzegżołka, v. Gżegżołka.

Grzeję, 1. *p. s. Praes.*, Grzejący, *part. act.*, v. Grzać.

Digitized by Google

Grzejskarb, -a, *m.* скрáга; v. **Liczykrupa.**

Grześć, grzebł, grzebię, grzebie, *v. a.* пáркать; - **się**, *v. r.* грéсться.

Grze-szek, -szka, *m. dim.* грѣшóкъ; v. **Grzéch**; -**szenie**, -ia, *n.* грѣшéніе, грѣхонадéніе; -**sznica**, -y, *f.* грѣшница; -**sznik**, -a, *m.* грѣшникъ; -**sznicy**, -a, -e, *adj.* грѣшничій; -**sność**, -ści, *f.* грѣхóность; -**szny**, -a, -e, *adj.* грѣшный, грѣхóвный; **Grzeszyć**, *v. a.* грѣшúть, грѣхопáдать.

Grzęznąć, v. **Grążnąć.**

Grzęzy, v. **Grąż**, **Grzęzy**, **Grzędzidło.**

Grzmieć, grzmiało, grzmi, *v. impers.* гремѣть; grzmi, громъ гремúтъ.

Grzmocić, v. **Grzmotać**; **Grzmot**, -u, *m.*, **Grzmienie**, -ia, *n.* сáльный звукъ; громъ; грозá; гремѣніе; **Grzmotać**, **Grzmotnąć**, *v. a.* гремѣть; сáльно удáрить; **Grzmotliwy**, -a, -e, *adj.* гремáщій; **Grzmotny**, **Grzmotowy**, -a, -e, *adj.* громовúй (-вóй).

Grzyb, -a & -u, *m.*, **Grzybek**, -bka, *m. dim.* грибъ, грибóкъ; §. skoroś się rodził grzybem, do kobiałki grzybie, v. Jeśliś szewc, patrz swego kopyta; grzyb, (zgrzybiałec, starzec), * хрычъ, хрычóвка, стáрый хрѣнъ, остáрокъ; *it.* v. **Babsko**; (dziwe mięso), мясной нарóстъ, дикое мáсо; grzyb, grzybek, (na knocie u lamp i świec), нагáръ [на свѣчѣ]; *it.* яйчница; **Grzybiasty**, -a, -e, *adj.* грибовáтый, грибовúдный; гýбчатый; поздревáтый; -**bieć**, *v. n.* старѣть; слабѣть, дряхлѣть; дѣлаться грибóмъ; **Grzybielucha**, v. **Grzebielucha**; **Grzybień**, -nia, *m.*, **Grzybienie**, (wodna lilia, *Nymphea*, Linn.), грибóвница; кувшинчикъ; кубúшечки, кувшúнчики, одолѣнъ; grzybienie mniejsze, v. **Podbiał**; **Grzybowaty**, v. **Grzybiasty**; **Grzybowy**, **Grzybkowy**, -a, -e, *adj.* грибнúй, грибóвый.

Grzyt, **Grzytać**, **Grzytanie**, v. **Zgrzyt**, **Zgrzytać**, **Zgrzytanie**, **Skrzyt**, **Skrzytać.**

Grzywa, -y, *f.* грáва; grzywy dolna część, загрúвокъ; **Grzywiasty**, -a, -e, *adj.* гривúстый.

Grzywacz, -a, *m.* 1. *H. n.* (dziki, leśny gołąb'), дикій сизый гóлубь, лѣсной гóлубь; *it.* (*columba palumbus*), вятúтинъ; 2. *fig.*, v. **Grzyb (stary).**

Grzywna, -y, *f.*, **Grzywienka**, -i, *f. dim.* грúвна; *it.* маркъ (вѣсъ); дéнежный штрафъ.

Gubernator, -a, *m.* губернáторъ; **Gubernatorowa**, -éj & -y, *f.* губернáторша; **Gubernatorstwo**, -a, *f.* губернáторство; **Gubernatorski**, -a, -ie, *adj.* губернáторскій; **Gubernium**, *n. indecl.*, **Gubernia**, -ii, *f.* губéрнія; **Gubernialny**, -a, -e, *adj.* губéрнскій.

Gubić, *v. a.* гýбить; потерáть; заглáдить, вúвесть (пятно и проч.); расточúть; - **się**, *v. r.* терáться; пропáсть; **Gubiciel**, -a, *m.* гýбитель. [**Gąbka.**

Gubka, -i, *f.*, v. **Hubka**; *cfr.*

Guldynka, -i, *f.* (strzelba), v. **Gwintówka.**

Guldszlagier, **Gultszlagier**, -a, *m.* золотобúтъ.

Guma, -y, *f.* гýмми, камéдь.

Gumienko, -a, *n.* гумéнцо; (gaik na ptaki, stanowisko ptasznika), токъ, птицелóвня; **Gumiennik**, -a, *m.* гумéнщикъ; **Gumienny**, -a, -e, *adj.* гумéнный.

Gumienczysko, v. **Klepisko.**

Gymno, -a, *n.* гумнó; токъ; мáтница.

Gumować, *v. a.* намáзать камéдью; **Gumowy**, -a, -e, *adj.* камéдный; gumowe drzewo, камéдное дéрево.

Gunia, -ni, *f.*, **Gunka**, -i, *f.* (шерстяная) попóна; (= suknia gruba z guni), сѣрмáга; **Guniany**, -a, -e, *adj.* сѣрмáжный.

Gurt, -u, *m.* (v. **Pas**), пóясъ, подпрýга.

Guślarka, -i, *f.* колдýнья; суевѣрка; **Guślarstwo**, -a, *n.* колдовствó; **Guślarz**, -a, *m.* колдýнъ; суевѣръ; **Guślić**, *v. n.* колдовáть, кудéсить.

Gusło, -a, *n.* чародѣйство, штýки; суевѣріе.

Gust, -u, *m.* (*propr. et* *), вкусъ; **Gustowność**, -ści, *f.* вкýсность; **Gustowny**, -a, -e, *adj.* вкýсный; съ вкýсомъ сдѣланный.

Guwernantka, -i, *f.* гувернáнтка; гофмéйстерина; **Guwerner**, -a, *m.* гувернёръ, воспитáтель.

Guwniarz, -a, *m.* замарáющійся кáломъ; извóщикъ вывозящій дермó; **Guwniasty**, -a, -e, *adj.* похóжій на калъ; **Guwno**, -a, *n.*, v. **Gówno**, калъ, дермó.

Guz, -a, *m.* вахлáкъ, желвáкъ, волдýрь, шúшка, бнухоль; **Guzy**, *pl.* удáры; рáны; дрáка.

Guzdrać się, *v. r.* дёргать, рвать; мéдлить, мѣшкать; лѣнúво, не провóрно, не скóро что дѣлать, мéдленно рабóтать.

Guzica, -y, *f.* 1. гýзно; гýзка [у птицъ]; 2. *H. n.* гузáца, трясогýзка; **Guziczek**, -czka, *m.*, **Guzik**, -a, *m. dim.* шúшечка, желвачёкъ; пýговица, пýговка, пýговочка; garnitur guzików, портѣ́ме; guzik u koszuli, зáпонка, зáпоночка; guzik u laski, набалдáшникъ; **Guziczkowy**, -a, -e, *adj.* зáпоночный; **Guziczny**, -a, -e, *adj.* пýговочный; **Guzikarz**, -a, *m.* пýговичникъ; **Guzikowaty**, -a, -e, *adj.* *n. p.* pociąg kości guzikowaty (lub galeczkowaty, *processus condyloideus*), составнóй или мышелкообрáзный или мышковáтый отрóстокъ кóсти; **Guzikowy**, -a, -e, *adj.* пýговичный; guzikowa dziura, пéтлица; **Guzisko**, -a, *n.* шишмóла, шишмóлка; **Guzowacić**, *v. a.* шишковáтымъ дѣлать; **Guzowaciać**, *v. n.* дѣлаться шишковáтымъ; **Guzowaty**, -a, -e, *adj.* желвáстый, шишковáтый.

Gwajak, -u, *m. Bot.* бакаýтъ; **Gwajakowy**, -a, -e, *adj.* бакаýтовый.

Gwałcić, *v. a.* насѣльничать, насѣльствовать; нарушáть, преступáть [закóны и проч.]; - **kobietę**, насѣловать, насѣльничать женщину; растлѣвáть; **Gwałcenie**, -ia, *n.* насѣлованіе, насѣльствованіе; **Gwałciciel**, -a, *m.*, **Gwałtownik**, -a, *m.* нарушúтель, насѣльникъ; нáглецъ; растлѣтель; **Gwałt**, -u, *m.* насѣліе, насѣльство; нужда; мнóжество; прóпасть; gwałtem, насѣльно, насѣльственно, отъемóмъ; нáгло = **Gwałtownie**, *adv.*; **Gwałtowność**, -ści, *f.* нáглость, стремúтельность, устремлéніе; **Gwałtowny**, -a, -e, *adj.* насѣльный, насѣльственный, устремúтельный, порывистый, стремительный; нахáльный; дéрзкій; нáглый; сѣльный, бúстрый.

Gwar, -u, *m.* шумъ, ворчáніе; **Gwarny**, -a, -e, *adj.* шумящій.

Gwarancya, -yi, *f.* гарантія; ручáтельство; обезпéченіе; **Gwarant**, -a, *m.* поручúтель; **Gwarantka**, -i, *f.* поручúтельница; **Gwarantować**, *v. a.* гарантúровать, ручáться, поручáться за кого; отвѣчáть за что.

Gwardya, -yi, *f.* гвáрдія; miejska gwardya, городская гвáрдія; **Gwardzak**, -a, *m.* гвардéйскій солдáтъ; **Gwardysta**, **Gardysta**, -y, *m.* гвардéецъ, тѣлохранúтель.

Gwardyan, -a, *m.* настоятель монастúря.

Gwarek, -rka, *m.* властúтель рýдника.

Gwarować, v. **Warować.**

Gwarzyć, *v. n.* шумѣть, кричáть, болтáть. [**smolić.**

Gwaździć, v. **Bazgrać**, **Gry-**

Gwiazda, -y, *f.* 1. звѣздá; *pl.* Gwiazdy, звѣзды; gwiazda błędna, блáкающая звѣздá; комéта; gwiazda spółchodząca, неподвúжная звѣздá; - zaranna, (= jutrzenka), звѣздá утренняя; - wieczorna, з. вечéрняя; - św. Jakóba, v. **Paliczka**; siedm gwiazd (*Plejades*, v. **Baby**), насѣдка, седмизвѣздіе, бáбы; psia gwiazda na niebie, Большóй Пёсъ; gwiazda psia mniejsza, Мáлый Пёсъ; - żeglarska albo morska, polarna, полярная звѣздá; gwiazdy, pewne положеніе gwiazd, созвѣздіе, свѣтúло; gwiazda narodzenia (albo żywota sprawna), gwiazd położe-

Digitized by Google

nie czasu narodzenia czyjego (= Konstellacya), położénie zwiżdż; gwiazdami oświecony, usiżnny zwiżdami; niebo gwiazd, (miejsce, w którem gwiazdy widzimy), zwiżdzoe néo; z gwiazd wróżyć, zwiżdoslówiwć; gwiazda orderowa, zwiżdż kawalérska; gwiazda wiatrowa, (*Rhombus nauticus*), ukazétel wétrow; kartúska; 2. gwiazda, ryba, *H. n.* (*stella; asterias*), morska zwiżdż; zwiżdnikż; astérja; gwiazda u konia na czele we śrzodku, (plama biała, strzałka), pżżżna, pżżżnka; w gwiazdę, *adv.* (= na kształt gwiazdy), zwiżdoobrásno; w gwiazdę wał usypany, (szaniec w gwiazdę sypany), uxrpżlénie zwiżdoobrásnoe; Gwiazdarnia, -i, *f.* (obserwatoryum) naléżdżanie, obserwatórja; Gwiazdarski, -a, -ie, *adj.* zwiżdoslówny, zwiżdoczétny; Gwiazdarstwo, -a, *n.* zwiżdoblusteitélsztwo, zwiżdoslówie, zwiżdoczétwo, v. Astronomia, Astrologia; Gwiazdarz, Gwiazdowidz, Gwiazdownik, Gwiazdomistrz, Gwiazdopis, Gwiazdowróg, Gwiazdowieszczbiarz, Gwiazdowieszczarz, -a, *m.*, Gwiazdozorca, -y, *m.* zwiżdoblusteitél, zwiżdozolnéónikż, zwiżdozrétel, zwiżdoslówż, zwiżdoczétż; v. Astronom; *it.* zwiżdozrétel; Gwiazdeczka, Gwiazdka, -i, *f. dim.* 1. zwiżdka, zwiżdoczka; 2. (znaczek, który się robi w książkach), nomżtka, nomżtoczka, otmżtka, otmżtoczka; gwiazdeczka (kamień drogi = gwiazdeczkowy kamień), *Miner.* zwiżdocznikż, zwiżdoczny kámeń; *it.* nsicopżżny zwiżdczétny; *it.* astrolétż; *it. Bot.* zwiżdocznikż; zwiżdocznica; Gwiazdka (= godowy podarunek), podárok na Rożdestwo Christóso; Gwiazdki, *Bot.* - wodne, (*callitriche*), wodozwiżdocznica; v. Gwiazdosz; Gwiazdeczny, -a, -e, *adj.* zwiżdnny; niebo gwiazdeczne, zwiżdnoe néo; Gwiazdnica, v. Gwiazdownica; Gwiazdny, v. Gwiazdowy; Gwiazdozbiór, v. *sub:* Gwiazda; v. Konstellacya, ozwiżdzie; Gwiazdosz, -a, *m. Bot.* (gwiazdki wodne, *callitriche*), wodozwiżdocznica; (*alchemilla*), lżżżnaa láka; kopito lżżżnoe; *it.* gwiazdosz, (= granicznik, porost, płucnik, *pulmonaria*), medunżica; Gwiazdowaty, -a, -e, *adj.* zwiżdczétnż; Gwiazdowiec, -wca, *m.* (gatunek koralu w kamień obrocony), astrożdż; Gwiazdownica, Gwiazdnica, -y, *f. Bot.* (*stellaria*), zwiżdocznica, zwiżdczétka; - leśna, (*st. holostea*), kostenéżż; kostenéżż; - trawna, (*st. graminea*), szżżożżż, (zwiżdocznica); Gwiazdowróg, v. Gwiazdarz; Gwiazdowy, Gwiazdowny, Gwiazdny, -a, -e, *adj.* zwiżdnny; niebo gwiazdowne, zwiżdzoe néo; v. Gwiazdzisty; Gwiazdozor, -a, *m. H. n.* (*uranoscopus*, ryba morska), nebozórż, verxoglżdż, zwiżdoglżdż (rodż kostnoi ryby, koei glaza ustremlens vverxż); Gwiazdozorca, v. Gwiazdarz; Gwiazdzisty, Gwieździsty, -a, -e, *adj. Eccl. sl.* zwiżdnstyi; usżżnny zwiżdami; zwiżdczétnż, = Gwiazdowaty; gwiazdzisty zasżżć, okop (= gwiazdowaty), zwiżdoe uxrpżlénie, zwiżdnny sżżnżż.

Gwicht, -u, *m.* wżżż; gnetż.

Gwint, -u, *m.* vintż; vintoléénie żż vintóżkż; Gwintować, *v. a.* nasżżnivżtż métchikomż; vintoléétż ruzżż; vintétż; Gwintówka, -i, *f.* vintóżka; Gwintownica, Gwindownica, -y, *f.* vintoléélżżżż; métchikż; Gwintowy, -a, -e, *adj.* vintoléélż.

Gwizd, -u, *m.*, v. Gwizdanie; Gwizdać, *v. a. cont.*, Gwiżdżeć, *v. impf.*, Gwizdnąć, gwizdnął & gwizdł, *v. perf. semelf.*, svistétż; gwizdnąć kogo, svisnżż kogo, vżżż, skoroszżżż

bota), шитьё, вы́шивка, вышива́ніе.

Haftajz, -u, *m.* (w hucie szklanéj: pręt żelazny, na który się bierze szkło, oderwawszy go od piszczała), желѣзный прутъ, кóимъ берýтъ изъ плавѣ́ленной пѣчи стеклянную мáссу.

Haftarka, -i, *f.* (umiejąca przetykaną robić robotę), швея́, швéйка; haftarka złotem, золотошвея́, золотошвéйка; **Haftarski**, -a, -ie, *adj.* (od haftowania), швéйный, швáльный, вышивáльный, вышивнóй; haftarska igła, вышивáльная игла́; robota haftarska, швáльная рабóта; швéніе; **Haftarstwo**, -a, *n.* (zatrudnienie haftowaniem; sztuka przetykania), вышива́ніе; швéніе; вы́шивка; швáльное ремеслó; вышивáльное (швáльное) искýство; - złotem, золотошвéйство; вышива́ніе зóлотомъ; **Haftarz, Hafterz**, -a, *m.*, **Haftarczyk**, -a, *m. dim.* (wyszywacz), швецъ, шваль; haftarz złotem, золотошвéй.

Haftka, -i, *f.* застёжка; зацѣ́пка; зáпонка; агрáфъ; крючóкъ; haftka brylantowa do kapelusza, агрáфъ, кокáрда на шля́пѣ; zapiąć na haftkę, застегнýть, зацѣ́пить крючкóмъ; **Haftkarz**, -a, *m.* (robiący lub przedający haftki), дѣлающій или продающій застёжки, зацѣпки, зáпонки, *etc.*

Haftować, Hawtować, *v. a. impf.*, v. z-, u-**haftować**, *v. perf.* 1. *Chirg.* haftować ranę, (= szywać), сшивáть [*abo* зашивáть] рáну (иглóкою); *it.* залѣ́чивать рáну плáстыремъ; 2. (= przetykać, wyszywać), вышивáть, шить; haftować suknie jedwabiem abo złotem, вышивáть плáтье шёлкомъ или зóлотомъ; **Haftowanie**, -ia, *n.* 1. *Chirg.* haftowanie rany igłą = haftowanie krwawe, сшива́ніе [*abo* зашива́ніе] рáны (иглóкою); haftowanie suche = haftowanie rany lipkim plastrem, залѣ́чиваніе рáны плáстыремъ; 2. (czyn i dzieło same), вышива́ніе; швéніе; шитьё; вы́шивка; haftowanie złotem, вышива́ніе, шитьё зóлотомъ; **Haftowany**, -a, -e, *part. p.* вы́шитый.

Haj, -a, *m.*, **Haja**, -i, *f. H. n.* (wilk morski, ludojad, *squalus*), акýла, мокóй, прожóра, людоѣ́дъ, морская собáка, [морская плотоя́дная рыба].

Hajdamacki, -a, -ie, *adj.* (od hajdamaka *abo* hajdamaków, rozbójniczy), гайдамáцкій, разбóйническій, хи́щный; **Hajdamactwo**, -a, *n. collect.* (hajdamacy, gawiedź hajdamacka; *it.* łotrostwo, *qu. v.*, *etc.*), гайдамáки, разбóйники; сбродъ негóдныхъ людéй; разбóйничество; грабёжъ; **Hajdamacka**, -i, *f.* гайдамáчка, негодя́йка, разбóйница; **Hajdamacszyć**, *v. n. impf.* (po hajdamacku postępować, łotrować), гайдамáчить, разбóйничать, хи́щничать, грáбить; вести распýтную жизнь; распýтствовать; - **się**, *v. r.* (stawać się łotrem), дѣлаться распýтнымъ; **Hajdamak**, -a, *m.*, **Hajdamaka**, -i, *m.* (rabuś, łotr), гайдамáкъ, разбóйникъ, грабитель, хи́щникъ, негодя́й; (włóczęga), бродя́га.

Hajducki, -a, -ie, **Hajduczy**, -a, -e, *adj.* (od hajduka), гайдýчій, гайдукóвъ, принадлежáщій гайдукý или гайдукáмъ, свóйственный гайдукáмъ; **Hajductwo**, -a, *n.* (życie i stan hajducki), жизнь и состоя́ніе гайдукá; *collect.* (hajducy), гайдукú; **Hajduczka**, -i, *f.* (żona hajduka), гайдучи́ха, женá гайдукá; **Hajduczysko**, -a, *m.* (hajduk przerosły, niezgrabny), гайдучи́ще, великорóслый, дубинóватый, неповорóтливый, неповорóтный гайдýкъ; **Hajduk**, -a, *m.*, **Hajduczek**, -czka, *m. dim.* гайдýкъ.

Hajdy! v. **Hejdy!**

Hajnał, v. **Ejnał.**

Hajstra, -y, *f. H. n.* цáпля сѣ́рая; чанýра.

Hajta, Hajtuś, hajty, *indecl.* (słowo dziecinne od mamek używane:) na hajta, na hajtuś (= na spacer, na przechadzkę), прогýлка, гуля́нье [съ дѣтьмя́]; ідź na hajta, na hajtuś, гуля́ть, прогýливаться.

Hajtować, *v. a. impf.* (termin hutnicki, popiół przepalać), пережигáть зóлу.

Hajw, Hajwo, † **Hajn**, † **Hajno**, *adv.* (tu, tędy), здѣсь, сюда́, тутъ, тудá, тамъ.

Hak, -a & -u, *m.*, v. **Haczek, Haczyk**, *dim.* 1. крюкъ; гакъ; багóръ; рожнéцъ; hak rybacki, (którym ryby biją), багóръ, подбагрéвникъ; hak do ognia, ножáрный крюкъ; hak kuchenny, крюкъ [для вѣшанія котлá]; hak wojenny, абордажный крюкъ; ѝнтеръ-дреръ; hak zawias u drzwi, дверной крюкъ; 2. haki, *pl.* (gruczołki ślinne przy gardzieli), миндалевидныя желѣзы; 3. (piasek pod wodą statkom niebezpieczny), óтмель, мель, подводница; 4. haki, (w które złoczyńce wrzucają), крючки́, [родъ мýки]; 5. *fig.* hak, (ostatnie niebezpieczeństwo, zły raz), бѣдá, крайная нужда́, опáсность; 6. * крючóкъ; улóвка; увёртка; ухвáтка; нётля, сѣти; 7. *Fortf.* haki, (*crochets de la tranchée*), продолжённыя закрывлѣ́нія траншéи; 8. hak ziemi, (socha ziemi), гакъ, [мѣ́ра земли́].

Hakować, *v. a. impf.*, zhakować, *v. perf.* (radlić, oraną już ziemię radlem na ukos przerzynać), пахáть землю сохóм, [вторично, поперёгъ].

Hakowaty, -a, -e, *adj.* (na kształt haku, z hakiem), крюковáтый, крючковáтый, похóжій на крюкъ; съ крюкóмъ, закрывленный, зáгнутый крючкóмъ.

Hakowiec, -wca, *m. Bot.*, v. **Szakłak.**

Hakowity, v. **Haczysty.**

Hakownica, -y, *f.* (rodzaj strzelby długiéj), гакóвница, пищáль, [родъ огнестрѣльнаго орýдія].

Halabarda, Halabarta, -y, *f.*, **Halabart, Alabart**, -u, *m.* (kopia z okszą osadzoną), алебáрда; *cf.* Бёрдишъ; **Halabartnik**, -a, *m.* (który nosi halabart), алебáрдщикъ; halabartnik carski, опрáчникъ; **Halabartny**, -a, -e, *adj.* 1. (od halabarty), принадлежáщій или относя́щійся къ алебáрдѣ; 2. = **Halabartoonosny**, (zbrojny halabartem), вооружённый алебáрдою.

Hałaburda, -y, *f.* 1. шумъ; сумотóха, суматóха, кутерма́; раздóръ; крикъ, ссóра, брань; 2. **hałaburda**, -y, *m.* шумя́ло; крикýнъ; горлянъ; спóрщикъ; сварливый человѣ́къ.

Hałać, *v. n.* (bełkotać, jak dzieci czynią), алалáкать, лепетáть.

Hałas, -u, *m.* (zgiełk, krzyk, tartas), шумъ; крикъ; брань, ссóра; тревóга; hałas robić, производи́ть шумъ, шумѣ́ть, кричáть, бранѝть; **Hałasić**, v. **Hałasować**; **Hałaśnica**, -y, *f.* производя́щая шумъ, крикýнья, горля́нья; **Hałaśnik, Hałasownik**, -a, *m.* (który hałasuje), шумя́ло; крикýнъ; горлянъ; брюзга́; **Hałasować, Hałasić**, *v. n.* шумѣ́ть; производи́ть шумъ; кричáть; бранѝть; **Hałasowanie, Hałaszenie**, -ia, *n.* шумъ, кричáніе, крикъ, брань, ссóра; **Hałasowny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (krzykliwy, wrzaskliwy, *qu. v.*), шýмный, производя́щій шумъ, шумля́вый, склóнный къ шýму, крикля́вый, бранчивый, ссорливый, вздóрный.

Hałastra, v. **Chałastra.**

Hałasz, v. **Szałasz.**

Halcyon, v. **Zimorodek.**

Halerz, -a, *m.*, **Halerzyk**, -a, *m. dim Numis.* рѣ́зань; пýло; гéлеръ.

Halleluja, Alleluja, (wyraz duchownéj radości w pieśniach i obrzędkach kościelnych, z Hebr. הַלְלוּיָה, chwalcie Boga), аллилýя; хвалѝте Бóга [*abo* Гóспода].

Halować, v. **Holować.** [bant.

Halsbant, Halsbancik, v. **Alsz-**

Halsztuk, Alsztuk, -a, *m.*, **Halsztuczek, Alsztuczek**, -czka, *m. dim.* гáлстукъ, гáлстучекъ; шéйный платóкъ; косы́нка, косы́ночка.

Hałun, Ałun, -u, *m.* (*alumen*), квасцы́; **Hałunisty, Ałunisty**, -a, -e, *adj.* (obfity w ałun, pełen ałunu), содержáщій въ себѣ́ много квасцóвъ; квасцовáтый; **Hałuno-**

Digitized by Google

wać, **Ałunować**, *v. a. impf.* (hałunem zaprawiać), квасцовáть, напитывать квасцáми [*abo* квасцóвою водóю], мочúть въ квасцóвой водѣ; **Hałunowanie**, -a, *n.* квасцовáніе, напитываніе квасцáми; **Hałunowy, Ałunowy**, -a, -e, *adj.* квасцóвый.

Hałzować, v. **Zahałzować.**

Ham, v. **Cham.**

Hamer, -mru, *m.*, **Hamernia**, -i, *f.* (z Niem. „Hammer" *i. e.* Eisenhammer, Hammerwerk, młoternia, huta do żelaza, miedzi i t. d.), молотовáя; молотовóй завóдъ.

Hamować, *v. a. impf.*, **uhamować**, *v. perf.* (z Niem. „hemmen", prędkość dalszego biegu powściągać, *sp.* koła hamulcem; *fig.* powściągać, zatrzymywać), тормазúть, затормазúть, подтормазúть, задержáть тóрмазомъ за óбодъ или колѣсника спицы, подвязывать колёса; останáвливать; прекращáть дѣйствіе; * останáвливать; препятствовать; мѣшáть; не допускáть; возбранúть; задержáть; сдержáть; удержáть; воздержáть; уголúть; укрощáть; умѣрúть; обýздывать; hamować namiętności, обýздывать страсти; hamować swój gniew, удержáться отъ гнѣва, смягчúть, уголúть, укрощáть свой гнѣвъ; *Jur.* hamować rzeczy czyje, (= aresztować, przytrzymywać, ciążyć), наложúть запрещéніе [*abo* арéстъ] на вѣщи, брать въ присмóтръ, задерживать; – się, *v. r.* (powściągnąć się), воздерживаться, удерживаться, обýздывать, укрощáть себá; **Hamowanie**, -ia, *s. n. v.* затормажéніе, подвязываніе; останáвливаніе, останóвка, препятствіе; обýздываніе, укрощéніе; воздержáніе; умѣрéніе; *Jur.* (aresztowanie, zatrzymanie), запрещéніе; арéстъ; наложéніе запрещéніе; – się od czego, удержаніе себá отъ чего; воздержность; умѣренность; v. *verb:* **Hamowaść**; **Hamowny**, -a, -e, *adj.* что можно держáть, останáвливать; останóвочный; укротúмый; обýзданный.

Hamry, *pl.*, v. **Hamer.**

Hamulec, -lca, *m.* 1. (narzędzie do hamowania, wstrzymywania lub powściągania kół, woza lub koni), тóрмазъ; хранúло; 2. *fig.* (powściąg, wodze), * уздá; обýздáніе; принуждéніе; puścić komu hamulca, дать кому вóлю; 3. hamulec (u flisów: drąg od rudla, którym sternik kieruje), шестъ [правило] у рудá.

Han, v. **Chan, Cham.**

Hańba, -y, *f.* (wstyd, zelżywość), стыдъ, срамъ, (*pop.* страмъ), посрамлéніе, позóръ, поруганіе, поношéніе, понóсъ, зазóръ, укорáзна, обрáза, безслáвіе, безчéстіе; **Hańbiący**, -a, -e, *part. a.* постúдный, позóрный, поносúтельный, безчéстный; **Hańbiarz**, v. **Hańbiciel**; **Hańbić**, *v. a. impf.*, **zhańbić**, *v. perf.* (sromocić, lżyć), срамúть, страмúть, посрамлять, осрамлять; безчéстить, обезчéщивать, безслáвить, наносúть безчéстіе; позóрить, опозóривать, опорóчивать; – się, *v. r.* (sromocić się, szpecić się), обезчéщиваться, осрамляться, покрывáть себá безчéстіемъ, безчéститься; **Hańbiciel**, -a, *m.* (hańbiarz, haniebnik), посрамúтель; оскверни́тель; поносúтель; клеветникъ; **Hańbicielka**, -i, *f.* посрамúтельница; оскверни́тельница; поносúтельница; клеветни́ца; **Hańbienie**, -ia, *s. n. v.* (sromocenie, lżenie), посрамлéніе, осрамлéніе, обезчéщиваніе, обезчéщеніе, нанесéніе безчéстія, поношéніе, руганéльство; *cfr.* **Hańba.**

Handel, -dlu, *m.*, **Handelek**, -lku, *m. dim.* (z Niem. „Handel", kupczenie, kupia, *etc.*), торгóвля, коммéрція, торгъ, купля, купéческій промыслъ; купéчество; handelek = drobny handel, мелочная торгóвля, мелочнúй торгъ, мелочная продáжа; handel hurtowy, оптовáя торгóвля; валовáя торгóвля; валовóй торгъ; торгóвля óптомъ; торгóвля гýртомъ; prowadzić handel, вестú торгóвлю; торговáть; prowadzić handelek, drobny handel, торговáть мелочью [*abo* пóрознь]; торговáть мелочнúмъ товáромъ; вестú мелочную торгóвлю; колотúрить; заложýть, заслáть handel, завестú, открýть торгъ, торгóвлю, начáть торговáть; handel spólny, v. **Spółkupczenie**; handel winny, h. wina, торгъ винóмъ, виноторгóвля; handlem zarobić, наторговáть, кріобрѣсть посрéдствомъ торгóвли; dokonać handel, перестáть торговáть; v. **Dohandlować.**

Handfas, Antwas, -u, *m.* (z Niem. „Handfaß" *i. e.* Waschbecken, nalewka, miednica), рукомóйникъ, умывáльница, умывáльная лохáнка, умывáльный тазъ.

Handlarski, -a, -ie, *adj.* (od handlarza, kramarski, *qu. v.*), торгóвцевъ, принадлежáщій торгóвцу; мелочнúй; купéческій; **Handlarstwo**, -a, *n.* торгъ, торгóвля; (kupiectwo), купéчество, купéческое сослóвіе; **Handlarz**, -a, *m.* торгóвецъ; торгáмъ, щепетильникъ, торжникъ; купéцъ; **Handlować**, *v. a. impf.* (kupczyć), торговáть; производúть торгъ; вестú торгóвлю; handlować z kim, handlować się z kim, (zamieniać, frymarczyć, *qu. v.*), мѣняться съ кѣмъ; *ił.* handlować z kim, v. **Spółhandlować**; **Handlowanie**, -ia, *s. n. v.* торговáніе; произведéніе тóрга; торгъ; v. **Handlować**; **Handlownicsy**, -a, -e, *adj.* (od handlownika, kupiecki), торгóвцевъ; купéческій; **Handlownik**, v. **Handlarz**; **Handlowność**, -ści, *f.* торгъ; (handel kwitnący), цвѣтýщее состоя́ніе торгóвли; **Handlowny**, -a, -e, *adj.* (handel prowadzący, o narodach, krajach, miastach), коммéрческій, торгóвый; производя́щій торгóвлю; państwo handlowne, коммéрческое государство; miasto handlowne, торгóвый гóродъ; **Handlowy**, -a, -e, *adj.* (od handlu), торгóвый, относя́щійся къ тóргу; коммéрческій; dom handlowy, [купéческій] торгóвый домъ.

Handziar, Andziar, Andżar, -u, *m.* (nóż Turecki), Турéцкій ножъ.

Hangować się, *v. r.* (w górnictwie: spuszczać się po linie do lochu, do szybu), спускáться въ рудокóпную я́му.

Haniebnie, *adv.* (hańbę przynosząc, sromotnie), сты́дно, посты́дно, посрамúтельно, позóрно, понóсно, безслáвно, срáмно; (strasznie, okropnie), страшно, ужáсно, мéрзко, скверно, дýрно; **Haniebnik**, -a, *m.*, v. **Hańbiciel**; **Haniebność**, -ści, *f.* срáмность, посрамлéніе, стыдъ, безчéстіе, мéрзость; **Haniebny**, -a, -e, *adj.* (sromotny), посты́дный, срáмный, посрамúтельный, позóрный, понóсный, безслáвный, безчéстный, (straszny, okropny), страшный, ужáсный; гнусный; мéрзкій, скверный; *Anat.* okolica haniebna, передняя часть тáза, лóнная часть; нарýжная срáмная части.

Hanrej, -eja, *m.* (z Niem. „Hahnrei", dudek, rogal, któremu żona rogi przypięła), рогонóсецъ.

Hanyż, *etc.*, v. **Anyż.**

Hap, Hapać, v. **Chap, Chapać.**

Haracz, -a, *m.* (danina na niemahometańskich w Turczech mieszkańców włożona), окладъ, налóгъ, пóдать, дань [платимая христиáнами въ Тýрціи].

Haramza, -y, *f.*, **Harandzia**, -i, *f.* сволочь, сбродъ; v. **Gawiedź.**

Harap, Herap, -u, *m.* 1. (harapnik, *qu. v.*), арáпникъ; 2. (łowy, polowanie), трáвля, гонóбá, лóвля; 3. (łupież, plondrowanie), грабёжъ, расхищéніе; podać miasto wzięte w harap (= na łupież, na rabunek *abo* plondrowanie żołnierzom), предоставúть, отдáть взятый гóродъ [солдáтамъ, вóйску] на расхищéніе; *ił.* ubiedz kogo do harapu (= uprzedzić kogo do łupu, ubiedz kogo w zysku, przechwytać komu co), предупредáть кого, перехватúть, перебúть у кого что; 4. §. już po harapie, (niewczas, nierychło, już po czasie), ужé всё кóнчилось, ужé всё кóнчено, ужé пóздно, не вóвремя [*abo* не вó время]; **Harapnik, Herapnik**, -a, *m.* (bicz myśliwych z krótkim biczyskiem długim bardzo sznurem), арáпникъ, охотничья дóлгая плеть съ корóтенькимъ кнутовáщемъ.

Digitized by Google

Haras, Aras, Harasowy, v. **Kasa, Kasowy.**

Harc, -u, *m.* 1. (początek bitwy i pierwszy stok żołnierzy, utarczka, *etc.*), стычка, сшибка, схватка, лёгкое, небольшое сраженіе съ непріятелемъ; *it.* v. **Pojedynek**; *fig.* na harc z czém wyjeżdżać, v. **Wyjeżdżać** (z czém, na popis, wystąpić); 2. **Harc**, -a, *m.*, v. **Zawadzca, Zuch.**

Harcerz, -a, *m.* 1. тѣлохранитель; алебардщикъ; *cfr.* Конногвардеецъ; 2. v. **Harcownik.**

Harcić, v. **Hartować.**

Harcica, Charcica, -y, *f.* хортица; борзая сука.

Harcony, v. **Hartowany.**

Harcować, † **Hercować**, *v. n. impf.* 1. (szarmyclować, bić się pojedynczo przed szykiem), сшибаться, имѣть стшибку, стычку, сражаться; производить стычку, сшибку; гарцовать; выѣзжать для схватки съ непріятелемъ; 2. harcować sobie na koniu, (biegać na nim tam i sam), гарцовать, скакать, разъѣзжать на лошади; (ćwiczyć konia), выѣзживать, объѣзживать, пріучать лошадь къ ѣздѣ; **Harcowanie**, -ia, *n.* 1. (pojedynkowanie lub szarmyclowanie przed bitwą), стычка, сшибка, v. **Harc** (1) & **Harcować**; 2. гарцованіе, скаканіе, разъѣзжаніе на лошади; (ćwiczenie konia), выѣживаніе, объѣзживаніе, пріучаніе лошади къ ѣздѣ; **Harcownik**, -a, *m.* 1. (ten co harcuje, *abo* który pierwszy wybiega z obozu na danie zaczepki), гарцовникъ, выѣзжающій для схватки съ непріятелемъ, наѣздникъ, зачинщикъ сшибки, стычки; застрѣльщикъ; 2. (co harcuje na koniu), гарцующій, разъѣзжающій на лошади; *it.* берейторъ; **Harcowny**, -a, -o, *adj.* (od harcu, utarczkowy), относящійся къ стычкѣ, схваткѣ.

Harczeć, Harczenie, v. **Chrachać, Charkać**, *etc.*

Hardo, v. **Hardzie**; † **Hardomówca**, -y, *m.* (wyniośle mówiący), гордослѣвецъ, говорящій гордо, съ надменностію; чванливый; хвастунъ; † **Hardomowność**, -ści, *f.* гордослѣвіе; гордыя, надменныя рѣчи; хвастовство; **Hardomyślny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (myślący hardo), гордомысленный, мыслящій гордо, надменный; **Hardonosy**, -a, -e, *adj.* (dumny, wyżej nosa gęba), ходящій гоголемъ, спесиво; высокомѣрный, напыщенный, надменный, спесивый, гордый; **Hardość**, -ści, *f.* 1. гордость, горделивость, гордыня, надменность, высокомѣріе, напыщенность, спесивость, спесь, кичливость, величавость; дерзость, дерзкость, наглость; упорство, упрямство, ослушаніе, строптивость; **Hardosz**, -a, *m.* (hardzina, człowiek hardy, pyszniec, dumca), гордецъ, горделивецъ, гордынникъ, гордый, надменный, высокомѣрный, спесивецъ; **Hardowyniosłość**, -ści, *f.* надменность, высокомѣрность, кичливость; **Hardowyniosły**, -a, -e, *adj.* высокомѣрный, высоковымный, кичливый, надменный; **Hardy**, -a, -e, *adj.* 1. гордый, спесивый, кичливый, величавый, напыщенный, надменный, высокомѣрный, высоковымный, нагый, безстыдный; упрямый, упорный, ослушный, строптивый; быć hardym, быть гордымъ, гордиться, вести себя гордо, поставить гордо *abo* надменно, высокомѣрничать, высокомѣрствовать; упорствовать, противиться, ослушаться; **Hardzić**, *v. a. impf.*, **zhardzić**, *v. perf.* (hardym czynić, napuszać), дѣлать гордымъ, надменнымъ, надмевать, кичить, напыщать, возбуждать въ комъ-либо тщеславіе; **Hardzie, Hardo**, *adv.* (dumnie), гордо, съ гордостію, надменно, спесиво, высокомѣрно, кичливо; дерзко, упорно, упрямо; hardo postępować, поступать гордо; **Hardzieć**, *v. n. impf.*, **zhardzieć**, *v. perf.* (hardym się stawać, hardości nabierać), гордѣть, возгордѣть, возгордиться, становиться гордымъ, надменнымъ, спесивымъ, спесивѣть; † **Hardzina**, -y, *m.*, v. **Hardosz.**

Harenda, *etc.*, v. **Arenda**, *etc.*

Harfa, Arfa, -y, *f.* 1. *Mus.* (instrument pewny muzyczny o strunach napiętych), арфа; harfa Dawidowa, Давидова арфа; harfa leżąca, гусли, (*gen.* гуслей & гусель); grać na harfie, играть на арфѣ; 2. *Oecon.* (narzędzie do czyszczenia zboża), вѣяльница, вѣяльня, вѣяло, вѣялка; **Harfeczka**, -i, *f. dim.*, **Harfenet, Harfinet**, -a, *m. Mus.* арфенетъ; **Harfenista, Harfista**, -y, *m.* (na harfie grający), арфистъ, [арфеникстъ], играющій на арфѣ; (grający na harfie leżącéj), гуслистъ, гусляръ, играющій на гусляхъ; **Harfenistka, Harfistka**, -i, *f.* (grająca na harfie), арфистка, [арфеникстка], играющая на арфѣ; (grająca na harfie leżącéj), гусляръка, играющая на гусляхъ; **Harfistny**, -a, -e, *adj.* (od harfisty), принадлежащій или относящійся къ арфистъ, арфистовъ.

† **Harkabuz**, † **Arkabuz**, -a, *m.* (broń ręczna ognista, muszkiet), мушкетъ, пищаль, огнестрѣльное оружіе.

Harłak, v. **Charłak.**

Harleć, v. **Charleć.**

Harmata, v. **Armata.**

Harmazyn, v. **Karmazyn.**

Harmider, -u, *m.* (gwar, hałas, wrzawa, tartas, zamieszanie, niepokój), ссора, шумъ, стукотня; сумотоха; суматоха, разстройство, замѣшательство, безпорядокъ, безпокойство, смятеніе, смущеніе, тревога.

Harmonia, -ii, *f.* (z Greck. ἡ ἁρμονία, powszechnie znaczy zgodę *abo* składność części rozmaitych; w ogólności zaś co do muzyki, oznacza skutek rozmaitych tonów, zgadzających się z sobą, i czyniących dźwięk ogólny, Krasick. zbiór potrz. wiad. 1, 356.), гармонія, соразмѣрность; *Mus.* гармонія, согласіе, согласность, ладъ, строй, благозвучіе, созвучіе; żyć w harmonii, жить въ согласіи; ладить; **Harmonicznie, Hamonijnie**, *adv.* гармонически; благозвучно; стройно; согласно; соотвѣтственно; **Harmoniczny, Harmonijny**, -a, -e, *adj.* гармоническій; благозвучный; стройный; складный, согласный; **Harmonika**, -i, *f.* (instr. muzyczny), гармоника.

† **Harnasz**, -a, *m.* (z Niem. „Harnisch"), v. **Pancerz.**

Harować, Horować, *v. a. impf.* (ustawicznie i usilnie ciężko pracować), безпрерывно и тяжело [*abo* тяжко, съ большимъ усиліемъ, безъ отдыха] работать, трудиться; **Harowanie**, -ia, *n.* (ustawiczna ciężka praca), безпрерывная тяжёлая работа, трудъ.

† **Harpa**, -y, *f.* (miecz na kształt sierpa), мечъ на подобіе серпа.

Harpia, -ii, *f. Myth.* Гарпія; *fig.* кровопійца; грабитель; злодѣй; злой человѣкъ; ехидна; злая женщина; v. **Drapieżnica.**

Hart, -u, *m.*, **Hartowanie**, -ia, *n.* 1. (z Niem. bie „Härte, Härtung" beß glühenden Eisens im kalten Wasser, przyczynienie twardości żelaza rozpalonego przez nagłe ostudzenie w zimnéj wodzie), закалъ, закалка, закаленіе; v. **Hartować**; 2. *fig.* (zatwardzenie, uczynienie twardszym, nieczulszym, mocniejszym), пріученіе къ перенесенію трудностей; пріученіе къ трудамъ; укрѣпленіе; твердость; *it.* крутость, упрямство; суровость, жестокость; строгость; *it.* сила, крѣпость, упругость; сталь; hart serca, твердость, жестокость сердца; hart duszy, charakteru, твердость души, характера; hart stali, крѣпость, твердость стали; 3. *pl.* harty, (= groty hartowne, oręże, bronie), желѣзныя стрѣлы; дроти; пики; оружіе; 4. hart, v. **Chart.**

Hartful, -a, *m.* (pal, który przybiwszy do lądu wbijają majtki, i na nim statek cumują), причалъ, причальный брусъ, столбъ, къ которому привязываютъ судно или гонку.

Hartki, Hartko, v. **Żartki.**

Hartować, *v. a. contin.*, **Harcić**, *v. impf.*, **zhartować**, *v. perf.* (żelazo rozpalone nagłym w zimnéj wodzie studzeniem twardszym robić), калить, закаливать, зака-

Digitized by Google

лѣть, [раскалённъ желѣзо, опускать въ воду, чтобы посредствомъ внезапной остуды сдѣлать его твёрже]; hartować żelazo, stal, калить, закалывать, желѣзо, сталь; pióro hartować (= przeciągając przez popiół gorący, lub nad świecą, twardszém robić), калить, прокалывать перо; *fig.* (= zatwardzać), ожесточать, укрѣплять, пріучать къ трудамъ, пріучать къ перенесенію трудностей; **Hartowanie**, -ia, *n.* (żelaza rozpalonego w wodzie zimnéj nagłe studzenie), калѣніе, закалываніе, закалѣніе, [погруженіе въ воду раскалённаго желѣза, чтобы оно сдѣлалось крѣпче и твёрже]; *fig.* жестокость, укрѣпленіе, пріученіе къ трудамъ, пріученіе къ перенесенію трудностей, твёрдость; **Hartowany**, **Hartowny**, -a, -e, *part. adj.* (przytwardzony), калёный, закалённый; укрѣплённый; *it.* укрѣпляющій; żelazo hartowane, закалённое желѣзо; pióro hartowane, калёное перо; **Hartowność**, -ści, *f.* (niemiękkość, stalność), затвердѣлость, отвердѣлость, ожесточеніе, жестокость; крѣпость, твёрдость, постоянство.

Harus, **Arus**, -u, *m.* *Com.* (materya pewna), гарусъ.

Hasać, *v. n.* *impf.* (o koniach: ochoczo podskakiwać; ogólniéj: pląsać), скакать, прыгать, подскакивать, подпрыгивать, припрыгивать, дѣлать прыжки; плясать; **Hasanie**, -ia, *n.* скаканіе, прыганіе, подскакиваніе, подпрыгиваніе, припрыгиваніе; пляска, пляска.

Haser, -u, *m.* (górniczy wyraz, śniadanie), завтракъ.

Haska, -i, *f.* *T.* (wyraz szewiecki, skóra jedna lub więcéj, która się kładzie na wierzchu korpta), кожа, набиваемая на колодку.

Hasło, -a, *n.* (godło wojenne), рѣчь, лозунгъ; паролъ; опознавательное слово; военный, опознавательный знакъ; извѣстный, отличительный знакъ, примѣта, признакъ; *Theol.* hasło wiary, (*symbolum fidei*), символъ вѣры; **Hasłowy**, -a, -e, *adj.* относящійся къ рѣчи, паролю; знаменательный, знаменательный, символическій.

Hata, v. **Jata**.

Hatlas, v. **Atlas**.

† **Hatlić**, v. **Matlić**, **Gmatwać**.

Hazbica, -y, *f.* *Artill.* (granatnik), гаубица, [огнестрѣльное орудіе].

Hazpać, v. **Chapać**.

Hauptwach, -u, *m.* (z Niem. „Hauptwache", odwach, *qu. v.*), главная гауптвахта.

Hausknecht, -a, *m.* (z Niem. „Hausknecht", stróż domowy), дворникъ.

Haust, -u, *m.*, **Hauścik**, -a, *m.* *dim.* (łyk, połknienie, *qu. v.*), глотокъ.

Hawarya, -y, *f.* (szkoda zaszła podczas żeglugi w towarach na okręcie, straty poniesione w ładunku okrętowym), гаварія, аварія, поврежденіе или вредъ, причинённый грузу на морѣ или въ гавани бурею или другими случаями; вредъ, причинённый кораблю бурею; *it.* аварійныя [*abo* гаварійныя] деньги; пошлина съ кораблей, платимая въ гавани; **Hawaryjny**, -a, -e, *adj.* гаварійный, аварійный.

Hawerz, -a, *m.* (z Niem. „Hauer", *i. e.* Gräber, Bergmann, kopacz, górnik), копатель, копальщикъ, рудокопъ, рудокопщикъ.

Hazard, **Azard**, -u, *m.* (z Franc. „*hazard*, *'hazard*", przypadek, los), азартъ; случай; нечаянность; счастіе; удача; жребій; рискъ; предпріятіе на удачу; опасность; na hazard, (na los, na szczęście, na przypadek), на счастіе; на удачу; на авось; на угадъ; во что бы ни стало; **Hazardować**, **Azardować**, *v. a.* *impf.*, **zhazardować**, *v. perf.* (na hazard, na los puszczać), азартничать, рисковать, дѣлать *abo* предпринимать, -нать на удачу [*abo* на счастіе], пускаться, пуститься на удачу; подвергаться опасности; kto hazarduje ten ma, кто рискуетъ, тотъ и выигрываетъ; рискъ благородное дѣло; смѣлымъ Богъ владѣетъ; kto nie hazarduje, ten nie ma, кто не рискуетъ, тотъ ничего не выигрываетъ; **Hazardownie**, *adv.* азартно, отважно, смѣло; **Hazardowność**, -ści, *f.*, **Hazardowanie**, -ia, *n.* (puszczenie na hazard), [азартность (?)], азартничаніе, рискъ, рискованіе, предпріятіе, дѣланіе на удачу, на счастіе; **Hazardowny**, **Azardowny**, -a, -e, *adj.* (hazardujący, na los *etc.* puszczający), азартный; зависящій отъ случая, отъ удачи; рискующій, дѣлающій что-либо или пускающійся на удачу; рисковый; рискованный; смѣлый; отважный; gra hazardowna, азартная игра.

He! *interj.* ей! эй! ей!

Hebas, -u, *m.* (drzewo czarne, *dyospyros ebenum*), гебенъ, эбенъ, гебеновое [эбеновое] дерево, чёрное дерево, курма эбеновая; **Hebanista**, -y, *m.* (stolarz robiący w drzewie hebanowym), столяръ [столяръ], который дѣлаетъ вещи изъ эбеноваго дерева; **Hebanowy**, -a, -e, *adj.* гебеновый, эбеновый, изъ чёрнаго дерева; drzewo hebanowe, гебеновое [эбеновое] дерево, чёрное дерево.

Hebd, v. **Chebd**.

Hebdomarz, -a, *m.* (oficyant *abo* urzędnik dotygodniowy w kościele, w klasztorze), седмичный священникъ или служитель церковный.

Hebel, -bla, *m.*, **Hebelek**, -lka, *m.* *dim.* (narzędzie stolarskie do gładzenia deszczek), рѣбель, стругъ, стружекъ, строгало, рубанокъ, рубанокъ, дощаникъ, (v. Deska, Deskowy), зубаръ; v. Zautórnikъ, Pazało, Paznikъ; hebel duży, (wielki do grubéj roboty), баранъ, *dim.* баранокъ; медвѣдка; большой стругъ; hebel do laskowania, дорожникъ.

Hebelkowy, -a, -e, *adj.* *Bot.* (na kształt hebla, *dolabriformis*), въ видѣ стругъ, струговидный, скобленидный, скобленовидный; liście hebelkowe, скобленидные [*abo* струговидные] листья.

Heber, -bru, *m.*, v. **Lewar**, **Hewar**.

Heblować, *v. a.* *impf.*, **po-**, **z-heblować**, *v. perf.* (heblem pogładzać), строгать, стругать, сглаживать, счищать неровности [острымъ орудіемъ] стругомъ, стружать, скоблить скобелью; *fig.* v. **Okrzeszywać** (kogo); **Heblowiny**, -in, *pl.* (od hebla strużyny, wiory), стружки, стружки; **Heblowy**, -a, -e, *adj.* (od hebla), струговый, относящійся къ стругу.

Hebrajczyk, -a, *m.* еврей, еврейкъ, *Eccl.* *sl.* еврейникъ; (żyd), жидъ; **Hebrajczanka**, -i, *f.* еврейка; (żydówka), жидовка; **Hebrajski**, -a, -ie, *adj.* еврейскій; (żydowski), жидовскій; **Hebrajszczyzna**, -y, *f.* (język, obyczaje i wszystko co jest hebrajskiego), гебраизмъ, еврейскій языкъ, еврейскіе обычаи и все, что еврейское; **Hebreuszy**, -a, *m.* жидъ.

Heca, -y, *f.* (szczwalnia, polowanie z psami), травля; охота съ собаками; гоньба; v. **Hecować**.

Hecel, v. **Hycel**.

Heciak, -a, *m.* (prostak, gbur, wolarz, *qu. v.*), мужикъ, деревенщина, грубіянъ, невѣжа, невѣжда, неучъ, нечеса.

Hecować, **Ecować**, *v. a.* *impf.*, v. **wy-**, **na-hecować**, *v. perf.* 1. (z Niem. „hetzen", gryzącą cieklizną napuszczać dla wyżerania), травить, вытравливать крѣпкою водкою; 2. („hetzen", szczwać, szczuć zwierza), гнать, гонять, травить собаками звѣрей; *it.* пріучать [собакъ]; 3. v. **Polerować**, **Wecować** (*propr. et* °); **Hecowny**, v. **Wecowny**.

Heftlada, -y, *f.* (z Niem. „Heftlade", u introligatora: lada z haczkami i sztyftami, mająca dwie szruby, służy do wszywania książek), швальный станокъ; уставка, служащая для переплёта книгъ.

† **Hegumenia**, -ii, *f.* [z Greck. (v. ἡγουμένη, *etc.*), starsza czyli przełożona nad zakonnicami, ksieni, *qu. v.*], игуменія, игуменья, настоятельница дѣвичьяго монастыря.

Digitized by Google

Hej! **Hejże!** **Hejda!** **Hejdaż!** *interj.* 1. reń! ей! 2. ура!

Hejdać, *v. n. impf.* (hejdać wykrzykiwać), ура кричать, хиковать.

Hejnał, v. **Ejnał**.

Hektyczny, -a, -e, *adj.* чахотный, чахоточный, страждущій чахоткою, сухотный; **Hektyk**, -a, *m.* (*hecticus*, *phtisicus*, на hektykę chorujący), чахоточный, [чахотный], страждущій чахоткою; сухотный; **Hektyka**, -i, *f.* (z Greck. opadnienie z ciała, *etc.*, *hectica*, *phtisis*, v. **Suchoty**), чахотка; сухотка.

Helena, -y, *f.*, **Heleuka**, **Helusia**, -i, *f. dim.* 1. *npr.* (imię kobiece), Елена; 2. *Bot.* helena, (*helenium*), v. **Oman**; czarna helena, v. **Aloe**, **Aloes**.

Heller, v. **Harcownik**, **Maroder**.

Helikon, -u, *m.* (góra w Beocyi, niedaleko od Parnasu Apollinowi i Muxom poświęcona), Геликонъ, [гора въ Віотіи, мѣсто пребыванія Аполлона и Музъ]; гора Музъ; **Helikoński**, -a, -ie, *adj.* Геликонскій; Helikońskie dziewki, dziewice, (= Muzy) Геликонскія дѣвы, — Мусы.

Helm, **Hełm**, -u, *m.* 1. (z Niem. „Helm", szyszak), шишакъ, шлемъ, шеломъ, каска; v. **Misiurka**; 2. *Herald.* (wierzch herba, to jest szyszak lub korona na nim, i znak jaki na nich), шишакъ, шлемъ; 3. *Chem.* helm, (kapelusz alembikowy), перегонный шлемъ, колпакъ, лембикъ, алембикъ; **Hełmaty**, -a, -e, *adj.* (w helm ubrany), съ шлемомъ на головѣ.

Helmik, **Hełmik**, -a, *m.* *Bot.* (gat. tarczycy, *scutellaria galericulata*), щитокъ; щитовка шлемовная, [растеніе].

Helmow, -u, *m.* *T.* (górniczy wyraz, odpoczynek wieczorny po pracy dziennéj), вечерній отдыхъ послѣ дневной работы.

Hemoroidalny, -a, -e, *adj.* *Med.* (*haemorrhoidalis*, od hemoroid, *qu. v.*; *cfr.* αἱμοῤῥοΐδης), геморроидальный, почечуйный, происходящій отъ геморроя, почечуя, свойственный геморрою, почечую; *it.* полезный въ геморроѣ, въ почечуѣ; hemoroidalne lekarstwo, геморроидальное *abo* почечуйное лѣкарство, средство; **Hemoroidy**, *gen.* hemoroid, *pl.* (z Greck. αἱμοῤῥοΐδες, *haemorrhoides*, *fluxus s. morbus haemorrhoidalis*, krwawnice, krwotok, złota żyła), геморроиды, геморрой, почечуй; hemoroidy otwarte, (*haemorrhoides apertae s. fluentes*), открытый *abo* текущій геморрой, наружный геморрой; hemoroidy ślepe, (*haemorrhoides coecae*, *tumentes*), глухой геморрой, закрытый геморрой; cierpiący hemoroidy, страждущій геморроемъ; геморроидалистъ.

Hen! *interj.* (wej! oto! *qu. v.*), вотъ!

Herać, *v. n. impf.* (głośno się odbijać, rzygać, *qu. v.*), ригать; отрыгаться; **Heranie**, -ia, *n.* ригание; отрыжка.

Heratyk, -a, *m.* (z Greck. ἡπατικός, cierpiący ból w wątrobie), страдающій *abo* страждущій нѣчемъ, стр. болью въ нѣчемъ; **Heratyka**, -i, *f.* 1. (z Greck. choroba wątrobna), нѣчемочная болѣзнь; болѣзнь нѣчемъ; 2. ? (żyła wątrobna), нѣчемочная [*abo* полая] вѣна, жила.

Heraldyczny, -a, -e, *adj.* (od heraldyki), геральдическій, принадлежащій или относящійся къ геральдикѣ; **Heraldyk**, -a, *m.* (biegły w herbowéj nauce, *etc.*), геральдикъ; знающій геральдику; v. **Herbarnik**; **Heraldyka**, -i, *f.* (nauka o herbach, wiadomość herbów), геральдика; наука о гербахъ; гербовѣдѣніе.

Herap, v. **Harap**.

Herb, -u, *m.* гербъ; mały herb, гербикъ; (= rod, dom), родъ, [родовой] домъ, фамилія.

Herbarnik, -a, *m.* (herbopis), геральдикъ; упражняющійся въ геральдикѣ; знающій геральдику; объяснитель гербовъ; гербовѣсецъ.

Herbarz, -a, *m.* 1. (opisanie familij i herbów szlacheckich), гербовникъ, [книга, содержащая въ себѣ описаніе и изображеніе дворянскихъ гербовъ]; 2. herbarz, (= zielnik, *qu. v.*), гербарій, травникъ.

Herbata, -y, *f.* чай; herbata Chińska najprzedniejsza, жулань; Китайскій зеленый чай лучшаго разбора; herbata zielona, зеленый чай; herbata czarna, черный чай; herbata bxowa, бузиный [*abo* бузиновый] чай; пić herbatę, пить [*abo* кушать] чай; **Herbatniczka**, -i, *f.* (puszka na herbatę), чайница, сосудъ для держанія сухаго чаю; **Herbatnik**, -a, *m.*, **Herbatniczek**, -czka, *m. dim.* (imbryk, imbryczek do herbaty), чайникъ, чайничекъ, самоваръ; **Herbatny**, -a, -e, *adj.* (od herbaty), чайный; herbatny imbryczek, чайникъ, чайничекъ; herbatna puszka, чайница.

Herbopis, **Herbopisarz**, v. **Herbarnik** (1).

Herboryzacya, -yi, *f.* (zbieranie roślin po botanicznemu), рерборизація, собираніе травъ, растеній [для составленія гербарієвъ], ботанизирование; **Herboryzator**, -a, *m.* (zbieracz roślin), герборизаторъ, собиратель травъ, растеній; **Herboryzować**, *v. n.* (rośliny po botanicznemu zbierać), герборизовать, собирать [*abo* искать] растенія, травы; ботанизировать.

† **Herbowm**, † **Herbowiedz**, -a, *m.* (znający się na herbach), геральдикъ, свѣдущій въ геральдикѣ, знающій геральдику; **Herbować się**, *v. r. impf.* (używać herbu jakiego), гербовать; имѣть, носить, употреблять какой-нибудь гербъ; **Herbowniczy**, **Herbowny**, **Herbowy**, -a, -e, *adj.* (od herbu, od herbów, *etc.*), гербовый & гербовый; гербовный; принадлежащій или относящійся къ гербу; служащій къ составленію герба; † herbowy papier (= stęplowy papier), гербовая бумага; 2. herbowny, (= w herb opatrzony lub mający prawo używania herbu jakiego), имѣющій гербъ; имѣющій право на гербъ, имѣющій право употреблять гербъ; 3. **Herbowny**, -ego, *s. m.* = **Herbownik**, -a, *m.* (do tegoż herbu należący), одного герба; имѣющій съ нимъ-либо одинакій гербъ; родственникъ по гербу; однофамилецъ.

† **Herbuarzysta**, † **Herbularzysta**, -y, *m.*, **Herbularz**, -a, *m.* (zielnikarz, botanista, koło zbierania ziół chodzący), собиратель травъ, растеній.

Hercerz, **Hercować**, v. **Harcerz**, **Harcować**.

Heretycki, -a, -ie, *adj.* (kacerski), еретическій; относящійся къ еретикамъ; *Eccl. sl.* ересный; раскольничій, раскольническій, иновѣрческій, иновѣрный, зловѣрный; **Heretycko**, po heretycku, *adv.* еретически; свойственно еретикамъ; раскольнически; **Heretyctwo**, -a, *n.* (kacerstwo), еретичество; ересь; раскольъ; развратъ; невѣріе, зловѣріе, зловѣрство, кривовѣріе, иновѣріе; *collect.* (= heretycy, kacerze), еретики, еретики, раскольники, развратники; **Heretyczeć**, *v. n. impf.*, **nheretyczeć**, *v. perf.* (heretyą się zarażać), впадать, впасть въ расколъ; отступать отъ истинной [*abo* отъ догматовъ] вѣры; v. **Heretyzować**; **Heretyczka**, -i, *f.* еретичка, еретица, раскольница, раскольщица, отщепенка, иновѣрка, зловѣрка, кривовѣрка; **Heretyczny**, v. **Heretycki**; **Heretyk**, -a, *m.* еретикъ, ересникъ, раскольникъ, раскольщикъ, отщепенецъ, иновѣръ, зловѣръ, кривовѣръ; **Heretykować**, *v. a. impf.* (heretykiem kogo łajać, *etc.*), ругать, звать, обзывать кого еретикомъ; обвинять въ ереси; **Heretyzować**, *v. n. impf.* (heretykiem być, heretyctwa uczyć), быть еретикомъ; еретичествовать; раскольничествовать, раскольничать.

Herezya, -y, *f.* (z Greck. αἵρεσις, sekta; kacerstwo), ересь, еретичество, развратъ, расколъ, зловѣріе, лжеученіе.

Herkules, -a, *m.* 1. (bohatyr Grecki, *etc.*), Геркулесъ; 2. *Bot.* **Hercules**, -a, *m.*, **Herkulea**, -ei, *f.* (ziele, leczywrzód, stosił Her-

Digitized by Google

kolesów, panak, *qu. v.*, wielosił, *panax*), стоеѣлъ, всеѣлъ, нѣлъвъ, гинзенгъ; всецѣлительный корень, [растеніе].

Hermafrodyt, -a, *m.* (z Greek. ἑρμαφρόδιτος, obojéj płci, v. Mieszaniec), гермафродитъ, обоеполый, двуполый, двусмѣстный.

Hermenentyka, -i, *f.* (wykład filologiczny pisma świętego), герменевтика; **Hermenentyczny**, -a, -e, *adj.* герменевтическій.

Hermetyczny, -a, -e, *adj.* (szczelnie zamknięty), герметическій; -nie, *adv.* герметически; плотно.

Heroiczny, -a, -e, *adj.* (bohatyrski, *qu. v.*), героическій, героическій, героическій, богатырскій, доблестный, доблественный, отважный; -nie, *adv.* героически, героически, доблестно, отважно; **Heroikomiczny**, -a, -e, *adj.* (półbohaterski i połśmieszny), героикомическій, [содержащій въ себѣ смѣсь героическаго съ комическимъ, съ шуточнымъ]; **Heroina**, -y, *f.* (z Greek. ἡρωΐνη, ἡρώνη, bohatyrka), героиня, [женщина, имѣющая качество героя], богатырка; **Heroizm**, -u, *m.* (bohatyrstwo, umysł bohatyrski, dzielność, wspaniałomyślność), героизмъ, героиство, героиство; качество героя; доблесть; мужество; храбрость.

Heroj, -ja, *m.* (z Greek. ἥρως, bohatyr), герой, героиъ, витязь, доблестный, мужественный воинъ.

Herold, -a, *m.* герольдъ; провозвѣстникъ; глашатай; **Heroldowy**, -a, -e, **Heroldski**, -a, -ie, *adj.* герольдовъ, герольдскій; heroldska rózga abo laska, герольдскій жезлъ; герольдовъ жезлъ; **Heroldstwo**, -a, *n.*, **Heroldya**, -yi, *f.* герольдство; должность герольда; герольдія.

Herst, **Herszt**, -a, *m.* (wódz, głowa złych ludzi abo sprawy złéj, przyczyna nieczoć), зачинщикъ, воеводитель, вождь народа; возмутитель; предводитель; herszt rabusiów, атаманъ, начальникъ [*abo* главѣ] шайки разбойниковъ; **Herstować**, **Herszto-wać**, *v. n.* народовѣдствовать, народоводити; быть зачинщикомъ; **Herszto-wanie**, -ia, *n.* народовѣдствованіе.

Hesper, v. **Wieczernica**.

Hetka, -i, *f.* 1. (szkapisko), дурная лошадь; лошадёнка; кляча, клячонка; клеперъ; 2. *fig.* дрянной мальчикъ; мальчишка; ‡. (° по великá птáчка, да носъ вострéнекъ); *it.* v. **Wietrznik**.

Hetman, -a, *m.* гетманъ; главнокомандующій; главный предводитель войска; полководецъ; военачальникъ; первоначальникъ; hetman wielki, главный полководецъ; hetman polny, генералъ-аншефъ; hetman wojska wodnego (= admirał), начальникъ морской силы, адмиралъ, флотоводецъ; hetman w miastach, (kapitan abo ceklmistrz, starszy nad ceklarzami), начальникъ городской полиціи; полицмейстеръ; **Hetmanić**, **Hetmanować**, *v. a.* (najwyższą komendę mieć, jako hetman wojsko sprawować), военачальствовать; имѣть главное начальство надъ войскомъ; главнокомандовать; начальствовать; предводительствовать; **Hetmanienie**, -ia, *n.* (komenderowanie najwyższe), военачальство, главное начальство надъ войскомъ, командованіе, предводительство; **Hetmanka**, -i, *f.* (najwyższą komendę sprawująca), гетманка; главная предводительница; **Hetmanowa**, -éj & -y, *f.* (żona hetmana), жена гетмана, ж. полководца, ж. военачальника; **Hetmański**, -a, -ie, *adj.* (od hetmana), гетманскій, гетмановъ, принадлежащій гетману, полководцевъ, военачальническій, военачальничій, предводительскій; władza hetmańska, гетманская власть; buława hetmańska, (= znak władzy hetmańskiéj), гетманская булава, гетманскій жезлъ, [знакъ власти гетмановъ]; urząd hetmański, dostojność hetmańska = **Hetmaństwo**, -a, *n.* гетманство, достоинство гетмана; полководство, военачальство; (= dowodzenie wojskiem, komenderowanie), v. **Hetmanienie**; *it. collect.* (= hetman z hetmanową), гетманъ и его жена; г. съ женою; **Hetmańszczyzna**, -y, *f.* 1. (dobra hetmańskie), гетманское имѣніе; 2. (tak zwani Kozacy Małorossyjscy), Малороссійскіе казаки [козаки].

Hewar, -u, *m.* (z Niem. „Heber", Weinheber, lewar, liwor, narzędzie do ciągnienia wina z kufy), ливеръ, сифонъ, насосъ [для доставанія жидкостей (на пр. вина) изъ бочекъ].

Hexameter, **Hexametr**, -tru, *m.* (z Greek. ἑξάμετρος, wierz sześciomiarowy), гекзаметръ, шестистопный стихъ.

Hi, **Hi!** *interj.* (głos śmiechu), хи, хи!

Hiacynt, **Hiacyntowy**, v. **Hyacynt**, **Hyacyntowy**.

Hiberna, **Hibernowy**, v. **Hyberna**, **Hybernowy**.

Hibki, źle zamiast: **Gibki**, *qu. v.*

Hidra, v. **Hydra**.

Hidraulik, **Hidraulika**, **Hidrograf**, **Hidrografia**, **Hidrostatyka**, v. **Hydraulik**, **Hydraulika**, **Hydrograf**, *etc.*

Hidzenie, **Hidzić**, v. **Hydzenie**, **Hydzić**.

Hiena, **Hijena**, v. **Hyena**.

Hierarchia, -ii, *f.* (z Greek. ἡ ἱεραρχία, rząd duchowieństwa kościelny), іерархія, священноначаліе, священноначальство, [начальство надъ священнослужителями], власть церковная; **Hierarcha**, -y, *m.* іерархъ, священноначальникъ, начальникъ, главá священно- и церковнослужителей, главá духовенства; **Hierarchiczny**, **Hierarchalny**, -a, -e, *adj.* (ἱεραρχικός, do hierarchii, rządu kościelnego należący), іерархическій; іерархскій; іерархескій; священноначальный.

Hieroglif, **Hiroglif**, **Hyroglif**, -u, *m.* (z Greek. ἱερογλυφία, *etc.*, obrazopismo, pisanie osobliwemi znamionami i wyobrażeniem rzeczy), іероглифъ, [гіероглифъ]; **Hieroglificzny**, **Hyroglificzny**, -a, -e, *adj.* (ἱερογλυφικός, obrazopisny, pisany hyroglifami), іероглифическій, писанный іероглифами; hyroglificzne napisy, znaki, іероглифическія письмена.

Himn, -u, *m.* (z Greek. ὕμνος, pieśń wielebna), гимнъ, химнъ; хвалебная пѣснь; *Eccl. al.* славословіе; воздаваніе хвалы Богу, хваленіе въ пѣсняхъ; himn mały na cześć świętego jakiego, кондакъ; краткая пѣснь во славу святаго; himny śpiewać, himnami uwielbiać, пѣть гимны, славословить, пѣснословить, славить въ гимнахъ, въ духовныхъ пѣсняхъ; **Himnista**, -y, *m.* (Greck. ὑμνολόγος, ὑμνῳδός, śpiewak himnu), гимнистъ, гимнодъ, гимнопѣвецъ, химнопѣвецъ, пѣвецъ гимновъ; **Himnopisek**, -ska, *m.* (Greck. ὑμνογράφος, ὑμνοδίτης, ὑμνοποιός, ὑμνηπόλος, piszący himny), гимнописецъ, писатель, сочинитель гимновъ.

Hiperbola, **Hiperboliczny**, v. **Hyperbola**, **Hyperboliczny**.

Hipodrom, **Hippodrom**, -u, *m.* (z Greck. ἱππόδρομος, *hippodromos*, koniobieg, miejsce gonitw końskich), [гипподромъ], гипподромъ, конеристалище, бѣгъ, [мѣсто, устроенное для ристанія на коняхъ].

Hipokondrya, **Hipokondryczny**, **Hipokondryk**, v. **Hypokondrya**, **Hypokondryczny**, *etc.*

Hipokras, -u, *m.* *Pharm.* (*vinum Hippocraticum*; Franc. „*vin hippocratique*"; *hipporas*, wino przyprawne, picie z wina, z miodu *abo* cukru i cynamonu), напитокъ, приготовляемый [*abo* составленный] изъ мёда и вина, или изъ вина, сахара и хорицы; *cfr.* Варенуха; v. **Klaret**.

Hipokryt, **Hypokrat**, -a, *m.*, **Hipokryta**, **Hypokrata**, -y, *m.* (z Greck. ὑποκριτής, obłudnik, *qu. v.*), притворщикъ, лицемѣръ, ханжа, святоша, пустосвятъ; **Hipokratka**, **Hypokratka**, -i, *f.* (obłudnica, *qu. v.*), притворщица, лицемѣрка, ханжа, святоша, ну-

Digitized by Google

стосвáтка; **Hipokryzya, Hypokryzya**, -yi, *f.* (z Greck. *ὑπόκρισις*, obiuda, *qu. v.*), притвóрство, лицемѣ́рство, святóшество.

Hipopotam, -a, *m. H. n.* (z Greck. *ἱππόποταμος, hippopotamus*, koń rzeczny), гиппопотáмъ, конь вóдный, бегемóтъ, [животное].

Hipoteczny, Hipoteka, Hipotekować, v. **Hypoteczny, Hypoteka, Hypotekować.**

Hipotetyczny, v. **Hypotetyczny.**

Hipotenuza, Hipotex, Hipoteza, *etc. etc.*, v. **Hypotenuza, Hypotex, Hypoteza**, *etc.*

Hiroglif, v. **Hieroglif.**

Historya, Istorya, -yi, *f.* 1. (z Greckołać. *ἱστορία, historia*, opis dziejów), исторія, повѣствовáніе [о произмѣ́стіяхъ], дѣеписáніе, бытописáніе; (powieść, *qu. v.*), пóвѣсть; разскáзъ; повѣствовáніе; произмѣ́стіе, [происшéствіе], приключéніе, слýчай; historya powszechna, всеóбщая исторія; всемѣ́рная исторія; historya starożytna, дрéвняя исторія; исторія дрéвняго мѣ́ра; historya nowa, новóзытна, новзза, нóвая, новѣ́йшая исторія; historya Grecka, Rzymska, исторія Грéческая, Рѝмская; historya kościelna, ѳвѣ́та, церкóвная исторія, священная исторія; historya polityczna, политѝческая исторія; historya literatury, исторія словéсности; historya naturalna, естéственная исторія; (натурáльная исторія); nauka historyi, наýка исторіи; историческая наýка; исторія; 2. v. **Przygod, Awantura; Historyczny**, -a, -e, *adj.* (od historyi, dziejopisowy), историческій, повѣствовáтельный, дѣеписáтельный; свóйственный исторіи; styl historyczny, историческій слогъ; повѣствовáтельный слогъ; prawda historyczna, историческая ѝстина; *it.* историческій, (= содержáщій въ себѣ́ исторію); księgi historyczne, историческія книги; *it.* историческій, повѣствовáтельный, (= основáнный на исторіи); powieść historyczna, историческая пóвѣсть; romans († roman) historyczny, историческій романъ; -nie, *adv.* исторѝчески, повѣствовáтельно; **Historyjka**, -i, *f. dim.* исторѝйка, мáленькая исторія; *it.* скáзочка, побасёнка, бáсенка; **Historyk**, -a, *m.* 1. (dziejopis), исторѝкъ; описывáющій какія-либо событія, произмѣ́стія; сочинѝтель исторіи; бытописáтель; дѣеписáтель; повѣствовáтель; **Historyograf**, -a, *m.* (dziejopis), историоврáфъ; **Historyografia**, -ii, *f.* (dziejopisanie), историоврáфія; дѣеписáніе; бытописáніе.

Hiszpański, -a, -ie, *adj. Geogr.* Испáнскій; * чýдный, стрáнный; §. zamki Hiszpańskie, (*châteaux en Espagne*), воздýшные зáмки; пустѝя, неосновáтельныя предположéнія; мечтá, бредъ, вздоръ, химéра; небылѝца; budować Hiszpańskie zamki, (*bâtir ou faire des châteaux en Espagne*), строѝть воздýшные зáмки; мечтáть.

Ho, Ho! *interj.* го, го!

Hoboista, Oboista, -y, *m.* (z Franc. *hautboïste, hautbois*, grający na hoboju), гобоѝстъ, игрáющій на гобóѣ; **Hoboj, Oboj**, -oju, *m.*, **Oboja**, -i, *f.* (z Franc. *hautbois*, instrument, narzędzie dęte muzyczne), гобóй, [музыкáльное духовóе орýдіе; **Hobojowy**, -a, -e, *adj.* гобóйный.

Hochmistrz, Hochmistrzyni, v. **Ochmistrz, Ochmistrzyni.**

Hodować, -ał, -uje, 1. *v. n.* (= godować, biesiadować, *qu. v.*), годовáть; пировáть; брáжничать; 2. *v. a. impf.*, згодовáть, *v. perf.* (= czestować), пóдчивать, пóтчивать; угощáть, угостѝть; принимáть, -нять у себá; 3. (karmić, wychowywać, pielęgnować, piastować, *qu. v.*), кормѝть; питáть; выкáрмливать; содержáть; вскáрмливать, вскормлѝть; возращáть, взращáть; воспѝтывать; лелѣ́ять; имѣ́ть попечéніе; пéчься; ходѝть за кѣ́мъ; 4. hodować bydło, (= karmić, wykarmiać, trzymać wychowując), кормѝть, вскáрмливать скотѝну, водѝть, разводѝть, размножáть [приплóдомъ], расположáть, держáть скотѝну; hodujący bydło, скотовóдецъ; скотовóдъ, скотопитáтель, занимáющіеся размножéніемъ и содержáніемъ скотá; hodować rośliny, drzewa, воспѝтывать, возращáть растéнія, дерéвья, разводѝть дерéвья.

Hodowanie, -ia, *n.* 1. годовáніе; пировáніе, брáжничаніе; 2. пóдчиваніе; угощéніе; 3. кормлéніе; питáніе; выкáрмливаніе; содержáніе; вскáрмливаніе, вскормлéніе; возращáніе, взращáніе; воспитáніе; лелѣ́яніе; попечéніе; хождéніе; ходьбá; v. *verb.* **Hodować**; 4. hodowanie, **Hodowla**, -i, *f.* - bydła, (wychów bydła), скотовóдство, [*Eccl. sl.* скотопитáніе], разведéніе скотá, размножéніе и содержáніе домáшняго скотá; hodowanie drzew, разведéніе дерéвьевъ (дерéвъ), расплóдъ дерéвьевъ.

Hodyniec, v. **Odyniec.**

Hoha! *interj.* ей! эй!

Hohoł, -a, *m. H. n.* (gat. kaczki na Wołyniu, *anas clangula*), гóголь, [родъ ýтки].

Hoj! *interj.* ура́! ой! v. **Ho!**

Hojda! *interj.* ей! эй!

Hojnie, Hojno, *adv.* (szczodrze, obficie, *qu. v.*), тóрово, тóровато, чáво, щѝдро, несмýно; достáточно; въ изобѝліи; богáто; хорошó.

Hojnorośka, Hojnorostka, Hojnarośłka, -i, *f. Bot.* (*harmala, ruta altera silvestris*), сплóтникъ, рýта рѣ́снáя [растéніе].

Hojność, -ści, *f.* (szczodrość), торовáтость, чáвость, щѝдрость, щедрохвóбіе, подáтливость; v. **Obfitość; Hojny**, -a, -e, *adj.* (szczodry), торовáтый, чáвый, щѝдрый, нескупѝй, щедрелюбѝвый, подáтливый; (obfity, *qu. v.*), достáточный; богáтый; обѝльный, изобѝльный.

Hola! *interj.* ей!

Hołd, -u, *m.* (homagium, *hommagium*, hołdowanie, akt uroczysty czego, *etc.*), присягá въ вѣ́рности; давáніе, дáніе, учинéніе присягá въ вѣ́рности; (lenna poddanność, *etc.*), долгъ, кóимъ обязáвъ пóддаанный своемý Госýдарю; вѣ́рноподданство; долгъ, обязáнность лѣ́ннаго владѣ́теля; голдъ; вассáльство; поддáнство; (uleganie, poddawanie się, сговобѝтность), * почитáніе, почтéніе, челобѝтье; покóрность; чéствованіе, благоговѣ́ніе; oddawać komu hołd, воздавáть кому́ почтéніе, ходѝть къ кому́ на поклóнъ, почитáть кого́; оказывáть уваженіе; v. **Hołdować**; hołd wdzięczności, долгъ благодáрности; **Hołdować**, *v. n. impf.* (hołd składać; dannickym komu być), присягáть въ вѣ́рности; учинáть присягу въ вѣ́рности; присягáть на поддáнство; быть пóддаанным, подвлáстнымъ; * благоговѣ́ть; почитáть; воздавáть кому́ почтéніе; hołdować kogo, *v. a. impf.*, хвалóвать, *v. perf.*, v. **Podbijać** (sobie, *propr. et* °); **Hołdowanie**, -ia, *n.*, v. **Hołd; Hołdownicza**, -a, -e, *adj.* пóдданный, подвлáстный; лѣ́нный; обрóчный; платѝщій дань; przysięga hołdownicza, присягá въ вѣ́рности; присягá голдóвника; prawo hołdownicze, лѣ́нное прáво; **Hołdownictwo**, -a, *n.* (hołd, lenna poddanność), голдъ, вассáльство, поддáнство; обрóчность; *collect.* (= hołdownicy), голдóвники, вассáлы, лѣ́нники; дáнники; **Hołdownik**, -a, *m.* голдóвникъ, вассáлъ, лѣ́нникъ, дáнникъ; **Hołdowny**, -a, -e, *adj.* 1. голдóвный; v. **Hołdowniczy**; 2. hołdowny, -ego, *s. m.*, v. **Hołdownik.**

Holender, Hollender, -dra, *m.* (rodem z Hollandyi), Голлáндецъ; **Holenderka, Hollenderka**, -i, *f.* 1. (z Hollandyi rodzona), Голлáндка; 2. (tabaczka Holenderska), Голлáндскій [нюхательный] табáкъ; **Holenderni a, Hollenderni a**, -i, *f.* (osada Holenderska; folwarek przez Holendra osiadły, gdzie się najwięcéj doiwem *etc.* bewią), Голлáндское поселéніе, Голлáндская колóнія; хýторъ, фольвáрокъ, мѝза, въ кóей занимáются воспитáніемъ дóйныхъ керóвъ; **Holenderski, Hollenderski**, -a, -ie, *adj.* Голлáндскій;

Digitized by Google

Holendry, *pl.* Голлáндское поселéніе, Голлáндская колóнія.

Hołoble, -i, *pl.* (dyzle podwójne poboczne, w które konia do pojedynczego wózka wprzęgają), оглóбки, *dim.* оглóбельки.

Hołota, v. **Gołota.**

Holować, *v. a. impf.* бечевáть, тянýть сýдно бечевóю; **Holowanie**, -ia, *n.* бечевáніе.

Holownik, -a, *m.* (miara, dziesięciogarcowa smoły), мѣ́ра въ дéсять гáрницевъ смолы́.

Hołubek, -bka, *m.*, **Hołubka**, -i, *f.* 1. (v. **Gołąbek**; pieszczenie: serduszko, rybko), * голýбчикъ (*m.*), голýбка, голýбушка (*f.*); дýшенька! 2. *Bot.* hołubek, (gat. bedłki), v. **Gołąbek** (2).

Hołubiec, -bca, *m.* (taniec Ruski), голубéцъ [тáнецъ].

Hołysz, v. **Gołysz.**

Homagium, v. **Hołd.**

Homileta, -y, *m.*, **Homiletyk**, -a, *m.* (wykładacz textu pisma św.), гомилéтикъ, бесѣдовникъ, бесѣдникъ, толковáтель Священнаго писáнія; **Homiletyka**, -i, *f.* гомилéтика; богослóвское краснорѣ́чіе; **Homilia**, -il, *f.* проповѣ́дь [*abo* бесѣда] съ истолкованіемъ Священнаго писáнія; церковное поучéніе.

Honor, -u, *m.* (z Łac, *honor*, cześć, uczciwość, *qu. v.*), честь, почтéніе, уваженіе, чéствованіе; чéстность; слáва; пóчесть; punkt honoru, (*point d' honneur*), дѣ́ло, касáющееся чéсти; słowo honoru, чéстное слóво; dać słowo honoru, дать чéстное слóво; ręczę, zaręczam słowem honoru, że..., какъ чéстный человѣ́къ говорю́, что...; ręczę ci za to słowem honoru, я тебѣ́ отвѣчáю за ó́то чéстію своéю; na honor *abo* przysięgam na honor (= jakiem poczciwy), чéстію увѣрáю; клянýсь чéстію; mieć honor, имѣ́ть честь; mam honor, poczytuję sobie za honor, (= za zaszczyt), я [ó́то] почитáю себѣ́ за честь; honor, *pl.* honory, (godność, dostojeństwo), честь, высóкое звáніе, дóлжность, достóинство; пóчесть; honory odmieniają (w ludziach) humory, чести перемѣня́ютъ нрáвы; ubiegać się za honorami, искáть, добивáться пóчестей; *it.* honory (w niektórych grach w karty, sekwensy, *qu. v.*), анéры (онéры), стáршіе кóзыри; **Honorarium**, *n.* (zapłata *sp.* literatowi; nadgroda), гонорáръ, плáта, нагрáда; жáлованье; **Honorować**, *v. a. impf.* (cecić, uczcić), оказывать уваженіе; уважáть; чтить; почитáть; **Honorowy**, -a, -e, *adj.* чéстный, почтéнный; radzca honorowy, титулярный совѣ́тникъ; dama honorowa, (почтéнная дáма); статсъ-дáма; członek honorowy, почтéнный членъ; dług honorowy, долгъ на чéстное слóво; дéньги, зáнятыя на сóвѣсть.

Hop! **Chop!** *interj.* гопъ! скокъ! zrobić hop! сдѣ́лать скачóкъ; прыгнýть; §. nie mów hop! aż przeskoczysz (*abo* póki nie przeskoczysz), не говорá гопъ! покá не перескóчишь; не хвалясь прéжде врéмени; не хвалясь, прéжде Бóгу помолясь; **Hopać**, **Hopnąć**, *v. n. et a.* 1. прыгáть, прыгнýть; скакáть, скакнýть, сдѣ́лать скачóкъ; прáдать, прыгнýть; 2. (gwałtownie na prędce uderzyć), нáглo, нечáянно удáрить кого́; задáть кому́; дать кому́ тумакá; 3. (o koniach), v. **Kopać**, **Kopnąć.**

Hops, -a, *m.* скокъ, скачóкъ.

Horczyk, v. **Orczyk.**

Horda, **Orda**, -y, *f.* ордá; мáсса, ватáга, толпá; мнóжество людéй; hordami, мáссами, толпáми, кучáми; do hordy należący, ордúнскій; *fig.* horda, -y, *m.*, v. **Junak.**

Hordowid, **Hordowik**, -a, *m.*, **Hordowina**, -y, *f.*, **Hordownik**, -a, *m.* *Bot.* (rodzaj drzewka bardzo giętkiego, *viburnum lantana*, Linn.), гордъ, гордóвина, гордóвникъ, гордóвникъ, калúна-гордóвникъ [деревцó]; **Hordowidowy**, **Hordowy**, -a, -e, *adj.* гордóвый; сдѣ́ланный изъ гóрда; cybuch hordowy, hordowidowy, гордóвый чубýкъ.

Hordyniec, **Ordyniec**, -ńca, *m.* (jeden z hordy, Tartarzyn), ордúнецъ, жи́тель ордú, [Тартáринъ]; **Hordynka**, **Ordynka**, -i, *f.* (szabla Tartarska), ордúнка, кривáя Тартáрская сáбля; **Hordyński**, **Ordyński**, -a, -ie, *adj.* (Tartarski), ордúнскій.

Horkać, v. **Chrachać.**

Horno, -a, *n.* (piec garncarski), горнъ; гончáрная печь.

Hornostaj, **Hronostaj**, **Gronostaj**, -a, *m.* *H. n.* (*mustela ermine*a), горностáй, горностáйникъ, горностáйка, [хищный звѣ́рокъ]; **Hornostajkowy**, **Hornostajowy**, -a, -e, *adj.* горностáевый, горностáевъ, горностáевій, горностáйкинъ.

Horod, v. **Gród**; **Horodnia**, -i, *f.* (sąd grodzki), грáдскій (городскій) судъ; судéбное мéсто въ зáмкѣ; **Horodnictwo**, **Horodniczowstwo**, -a, *n.* городничество; званіе городничаго; **Horodniczy**, -ego, *m.* городничій; **Horodziszcze**, -a, *n.* (plac grodu na którym zamek albo gród stoi lub stał), городи́ще.

Horować, v. **Harować.**

Hortować, v. **Hurtować.**

Horyl, v. **Oryl.**

Horyłka, v. **Gorzałka.**

Horyzont, -u, *m.* (z Greckołac. ὁρίζων, -οντος, widokres, poziom, *qu. v.*), горизóнтъ, небосклóнъ, кругозóръ.

Horyzontalnie, *adv.* (poziomie, płaskoprosto), горизонтáльно, въ ýровень, параллéльно съ горизóнтомъ; **Horyzontalność**, -ści, *f.* (poziomość), горизонтáльность; **Horyzontalny**, -a, -e, *adj.* (poziomy, płaskoprosty), горизонтáльный, находящійся въ ýровень съ горизóнтомъ; linia horyzontalna, горизонтáльная лúнія.

Hosanna! *interj.* *Eccl.* (Hebrajskie, to jest: Panie zbaw' nas, wspomoż nas, daj szczęście, zawitaj Panie!) осáнна! [спасú! сохрани́!].

Hospodar, -a, *m.* господáрь; **Hospodarstwo**, -a, *n.* господáрство; **Hospodarski**, -a, -ie, *adj.* господáрскій; господарéвъ.

Hostya, -yi, *f.* (opłatek poświęcony), róстія; hostya święcona Ruska, (baranek Boży), áгнецъ; áгнецъ Бóжій; *it.* v. Просфорá, Просвирá.

Hotel, -u, *m.* (Franc. *hôtel*, oberża, *etc.*), отéль; гостúница.

Howad, v. **Owad.**

Hozdownia, *etc.*, v. **Ozdownia.**

Hoży, **Choży**, -a, -e, *adj.*, -żo, *adv.* (wzrostu dobrego, czerstwy, krzepki, żywy), рóслый, прирóслый, красúвый, осáнистый, хорóшій, здорóвый, сѣ́льный, крѣ́пкій, бóдрый, весѣ́лый, рѣ́звый, живóй, лóвкій, провóрный, скóрый.

Hrabia, -bi & -biego, *m.* грáфъ; **Hrabiątko**, -a, *n.* *dim.* (dziecię hrabstwa, młody bardzo hrabia), грáфчикъ, малолѣ́тный сынъ грáфа; **Hrabianka**, -i, *f.* (córka hrabiego), грáфня, дочь грáфа; **Hrabina**, -y, *f.* грáфиня; жена́ грáфа; † **Hrabinny**, -a, -e, *adj.* (do hrabiny należący), грáфинный, принадлежáщій грáфинѣ; **Hrabiowski**, **Hrabski**, -a, -ie, *adj.* (od hrabiego), грáфскій, грáфовъ, принадлежáщій грáфу; **Hrabstwo**, † **Grafstwo**, -a, *n.* 1. (godność hrabska), грáфство; достóинство грáфа; 2. (dobra hrabskie), грáфство; владѣ́ніе грáфа; грáфское кнѣ́зіе; 3. *collect.* (= hrabia z hrabiną), грáфъ и грáфиня *abo* грáфъ и его жена́ *abo* грáфъ съ женóю.

Hramota, -y, *f.* грáмота, *etc.*, v. **Kamota.**

Hreczanik, **Gryczanik**, -a, *m.* (hreczuszki, placek hreczany, gryczany), грéчневикъ, грéчневичекъ, грéшневикъ, грéшневичекъ; (kluski z mąki hreczanéj, gryczak), клёцки изъ грéчневой муки́; **Hreczanka**, **Gryczanka**, -i, *f.* (słoma od gryki *abo* tatarki), грéчневая солóма; **Hreczany**, **Gryczany**, -a, -e, *adj.* (od gryki, z gryki, tatarczany), грéчневый; **Hreczka**, **Grycska** (*qu. v.*), -i, *f.* *Bot.* (*polygonum fagopyrum*), грéчка, грéча, гречи́ха, гречýха, дикýша, дикýшка; **Hreczkosiej**, -ja, *m.* (który

Digitized by Google

grykę sieje; *poet.* zamiast: rolnik), гречкосѣятель, сѣющій гречку, гречу; ** хлѣбопашецъ, земледѣлецъ, сельскій хозяинъ, крестьянинъ, поселянинъ; **Hreczuszki, Reczuszki, pl.** (placki hreczane), гречневники, гречневички; v. **Hreczaník.**

Hronostaj, *etc.*, v. **Hornostaj.**

Hruby, v. **Gruby.**

Hruski, v. **Grząski.**

Hu! *interj.* 1. reß! ah! 2. ura! ra! 3. ay! 4. y! ah! oh! hu, hu! y, y! yy!

Huba, –y, *f.* (miara 24 morgów, v. **Łan,** **Włoka**), губа, колосá земли въ 24 мóрга.

Hubka, † **Hupka, Gubka,** –i, *f.* губа, губка на дерев, жáгра, трутъ; **hubka grzyb,** берёзовая губа; трутъ; **Hubkowy,** –a, –e, *adj.* губный, губковый.

Huciany, Hutny, –a, –e, *adj.* завóдскій; плавленный, плавильный; v. **Huta;** **huciany** *abo* **hutny piec,** плавленная печь; v. Дóмна, Вагранка; (w hucie szklannéj) стеклоплавильная печь.

Huczeć, *v. n. impf.*, **Hukać,** *v. frequ.* гýкать, гýкнуть, испускáть гукъ, глухóй звукъ, гудѣть; раздавáться; бушевáть; аýкать, аýкнуть; шумѣть, производѣть шумъ, грохотáть, гремѣть, грóмко кричáть, кликáть (кликнуть другáго; ликовáть; huczeć spólnie z radości (okrzyk czynić), сликовáть, сликовствовáть; (= wyć), выть; ревѣть; *it.* волновáться; свирѣпствовать, бушевáть; burza, morze huczy, бýря, мóре ревѣтъ; grzmot huczy, громъ гремѣтъ; wiatr huczy, вѣтеръ вóетъ, бушуетъ, свищетъ, шумѣтъ; działa huczą, орýдія гремѣтъ; *Chem. Phys.* powietrze huczące, (*air inflammable, phlogistique, gaz hydrogène* ou *inflammable,* złożone z jednéj części gazu kwasorodnego, i dwóch części wodorodnego), гремучій вóздухъ, [смѣсь водорóда съ кислорóдомъ]; *it.* huczeć, huknąć, (rozlegać się, odbujać głosem hucznym), сильно раздавáться, разливаться звýкомъ по пространству, звенѣть, звучáть, звýкнуть; *fig.* huczeć czém, (szumno pysznić się czém), хвастаться, чванитьcя чѣмъ, величáться, гордѣться; (o wieprzach, świniach:) hukać, v. **Kiernozować,** (kiernozić się); **Hukać się,** *v. r. impf.*, v. **zhukać się, rozhukać się,** *v. perf.*, v. **Beetwić się.**

Huczek, –czka, *m.* 1. *dim.* (v. **Huk**), мáлый, небольшóй шумъ, крикъ, *etc.*; 2. (= człowiek krzykliwy), крикýнъ, шумилo.

Huczenie, –ia, *s. n. v.* гýканье, гудѣніе, аýканье, шумъ, бушевáніе, гремѣніе, гремлéніе, кричáніе, кликаніе; ликовáніе; вытьё; ревѣніе; *etc.*, v. **Huk** & *verb.* **Huczeć.**

Huczuie, Huczno, *adv.* (z traskiem, szumem, hukiem, głośno; chełpliwie, *propr. et* *), шýмно, съ шýмомъ, грóмко, звóнко, звýчно, вéсело, рáдостно, нѣмно, съ нѣмостію, роскóшно, съ рóскошью, великолѣпно, изящно; **huczuie żyć,** жить [*abo* проводѣть жизнь] въ шýмныхъ удовóльствіяхъ; вéсело, нѣмно, роскóшно жѣть; безпрестáнно пировать; вестѣ разгýльную жизнь; §. **huczno, buczno, a w pięty zimno,** (*cfr.* buczno, a w mieszku pusto), снаружи нѣмность, а внутрѣ бѣдá, нѣты зáбнутъ; §. **na brókżh szlóks,** а [*abo* хоть] въ брóкхъ щёлкъ; нѣпка въ рубль, а щи безъ крупъ; нѣпочка въ двѣ дéнежки, и та на бекрéнь; **Huczność,** –ści, *f.* шумъ, шумлѣвость, грóмкость, звóнкость, звýчность, весёлость, рáдость, нѣмность, роскóшность, рóскошь, великолѣпіе, изящность; **Huczny, Hukliwy,** –a, –e, *adj.* (huk wydający, hałaśliwy, głośny, wrzaskliwy), шýмный, звóнкій, звýчный, грóмкій, грóмный, кричлѣвый, весёлый, рáдостный, нѣмный, роскóшный, великолѣпный, изящный; **huczna muzyka,** грóмкая мýзыка.

Huf, Uf, –u & –a, *m.*, **Hufiec, Ufiec,** –fca, *m.*, **Hufik,** –a, *m. dim.*, **Hufeczek,** –czka, *m. dim.* 1. (gromada, kupa), громáда, кýча, кýчка, толпá, множество; 2. **huf,** (kolumna, pewna część wojska, *etc.*), колóнна, зáмкнутая изъ нѣсколькихъ рядóвъ, часть вóйска; 3. **hufiec,** (liczba żołnierzy, złożona z kilku lub kilkunastu rot), числó солдáтъ, состоящее изъ нѣсколькихъ ротъ; *it.* рóта; hufcami, (= rotami), рóтами.

Hufnal, –a, *m.* (z Niem. „Hufnagel", gwoździć podkowny), подкóвный гвоздь.

Huj, –ja, *m.* (krzykajło), крикýнъ, шумилo.

Huk, –u, *m.* (hukanie, huczenie, trzask, łoskot, szum), гýканье, гукъ, гулкъ, гýлокъ, глухóй звукъ, глухóй гóлосъ, гудѣніе, шумъ, крикъ, кликъ, громъ, грóхотъ, трескъ, стукъ, стукотнá; вой, вытьё; ревъ; бушевáніе; свистъ; huk dział, громъ пýшекъ; *cfr.* **Huczeć;** *it.* huk, hukanie, v. **Gromienie, Fukanie,** (hałas, wrzask); §. **więcéj huku, niż puku,** *abo:* **większy huk, niż puk,** *abo:* **huku puku za talar, roboty za szóstak,** (*cfr.* liczniejsze wojsko na papierze, niż w obozie), мнóго шýму, да мáло тóлку; крикýнъ мнóго, а дѣла мáло; есть что слýшать, да нéчего кýшать; *it.* pieniędzy huk, (= mnóstwo, zbytek), множество дéнегъ; обѣліе, избýтокъ въ дѣньгахъ; **Hukać,** v. **Huczeć; Hukacz,** –a, *m.*, v. **Gołąb'** (grzywacz); **Hukanie,** v. **Huczenie, Huk; Hukliwy,** v. **Huczny; Hukać,** v. **Huczeć.**

Hulać, *v. n. impf.* (hultajsko żyć, huczno szumiąc marnotrawić), гулѣть; безпрестáнно пировáть; роскóшничать, роскóшествовать; предавáться рóскоши; утопáть въ рóскоши; роскóшно жить; жѣть [*abo* проводѣть жизнь] въ шýмныхъ удовóльствіяхъ; вестѣ разгýльную жизнь; предавáться распýтству; жить распýтно; терѣть, трáтить врéмя и имѣніе; мотáть; жить расточѣтельно; вестѣ безпорѣдочную жизнь; кутѣть; *it.* гулѣть, жить вéсело; пировáть; брáжничать; раскуливаться; рѣскать; бѣгать; таскáться; *it.* веселѣться, радовáться, ликовáть.

Hulacz, Hulak, –a, *m.*, **Hulaka,** –i, *m.* (marnownik szumny), гулѣка; брáжникъ; кутѣло; *vul.* забулдѣга; развратный, распýтный человѣкъ; расточѣтель, мотъ; невоздéрженный человѣкъ; *it.* весельчáкъ; человѣкъ весёлаго нрáва.

Hułan, v. **Ułan.**

Hulanie, –ia, *s. n. v.* брáжничанье, брáжничество; роскóшная, развратная жизнь; расточѣніе; мотовствó; v. *verb.* **Hulać.**

Hulanka, –i, *f.* (łusztyk, wesołość głośna huczna, zabawa hukliwa), гулѣнка; весёлость; забáвы; увеселѣніе; прáздникъ; праздничество; шýмная весёлость; пирýшка; попóйка; керегýлъ; брáжничество, брáжничанье; распýтство.

Hulaszczy, –a, –e, *adj.* (hulający, hulać lubiący), гулѣщій; ликовáщій гулѣть, брáжничать, кутѣть; развратный, распýтный, невоздéрженный.

Huletka, –i, *f.* (z Franc. "houlette, laska pasterska), пастýшескій кóсохъ.

Hultalić się, *v. r. impf.*, **ahultalić się,** *v. r. impf.* 1. (hultajem się stawać), дѣлаться [*v. perf.* сдѣлаться] развратникъ, дѣлаться распýтникъ; начинѣть, начинѣть распутствовáть; *it.* сдѣлаться нерадѣнникъ, безпорѣдочникъ; опустѣться; 2. **hultalić się** = **hultalić,** *v. n.* (= żyć po hultajsku, włóczyć się, wałęsać się, włóczęgą się bewić), развратничать; распýтствовать; жить развратно, распýтно; вестѣ распýтную жизнь; гулѣть; предавáться, предаться распутству; рѣскать; толкáться [*abo* таскáться, шатáться, скитáться, блыкáться] по улицамъ.

Hultaj, –a, *m.* (tułaj, tułacz, szubrawiec), праздношатáющійся; бродѣга; скитѣлецъ; забулдѣга; развратникъ; распýтникъ; безпýтникъ; негóдникъ; негодѣй; безодѣльникъ; плутъ; мѣльникъ; *it.* v. **Hulacz; Hultajka,** –i, *f.* праздношатáющаяся; бродѣга;

Digitized by Google

скитáлица; забýлдыга; распýтная жéнщина; разврáтная ж.; непотрóбная ж.; нотаскýха, нотаскýна, нотаскýшка; разврáтница; безнрáвница; негóдница; негодíйка; бездѣльница; плутóвка; шéльма; **Hultajski**, -a, -ie, *adj.*, -ske, *adv.* 1. (od hultaja, lub hultajstwa, nierządny), нерадíйный, безпорядочный; распýтный, развратный, безнрáвный; życie hultajskie prowadzić, вестú распýтную жизнь; v. **Hultaić się** (2); hultajsko, po hultajsku, *adv.* нерадíво, безпорядочно; распýтно, развратно, безнрáвно; 2. bigos hultajski, v. *sub:* **Bigos**; życie hultajskie = **Hultajstwo**, -a, *n.* безнрáвная жизнь; распýтная, развратная жизнь; распýтство; развратность; безнрáвство; бродíяжество; *collect.* (= hultaje, halastra), бродяги; бездѣльники; самовóльщина; негóдяи, распýтные люди; сброд негóдныхъ людéй; сволочь.

Hum! *interj.* гмъ!

Humanista, -y, *m.* 1. (ludzki pan, poprawny), человѣколюбивый, снисходительный, благосклóнный, милостивый господинъ; 2. знáющій словéсныя наýки; гуманистъ.

Hamen, -a, *m.* (opat z Greckiego obrządku), игýменъ; **Hamenica**, -y, *f.* (ksieni Greck. obrz.), игýменья, игýменія.

Hamerał, -u, *m.* (naramiennik kapłański), епитрахѣль; v. **Naramnica, Naramnik.**

Hamor, -u, *m.* 1. *Moral.* (skłonność, sposób myślenia, gust, smak, wola), humor, [привлекáтельная страннность умá или нрáва]; расположéніе дýха; весéлый дýхъ; весéлость; остроýміе; нравъ; óбразъ мысленій; *it.* прихоти; своенрáвіе; dobry humor, весéлый нравъ; być w dobrym humorze, быть въ хорóшемъ [*abo* въ весéломъ] расположéніи дýха; быть весéлымъ; być w złym humorze, быть въ дурнóмъ расположéніи дýха; on dziś w złym humorze, онъ сегóдня въ дурнóмъ расположéніи дýха; онъ сегóдня не въ дýхѣ; на него хандрá нашлá; онъ сегóдня скýченъ свóй; nie mam teraz humoru do pisania, я теперь не расположенъ писáть; 2. *Med.* humor, *pl.* humory ciała, (rozcieki, wszystkie substancye płynne, rozpłodzone w ciele ludzkim trawieniem pokarmów, części ciekące, *humores, partes corporis fluidae*), знáмя, жидкія чáсти тѣла, влáги, жидкости, мóкроты въ тѣлѣ человѣческомъ; **Humorek**, -rka, *m.* (zły humor, kaprys), дурнóе расположéніе дýха; капрíзъ; причýды, прихоти (*pl.*); своенрáвіе; упрáмство; **Humorowaty**, -a, -e, *adj.* (pełen humorów, kaprysów), расположéнный въ дýхѣ, весéлый, забáвный; капрíзный, прихотлíвый, причýдливый, своенрáвный, упрáмый; **Humorysta**, -y, *m.* (zabawniś, *etc.*), юмористъ; ýмный шутникъ, весéлый забáвникъ; **Humorystka**, -i, *f.* юмористка; весéлая забáвница; ýмная шутнíца; **Humorystyczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (zabawny, wesoły), юмористíческій; весéлый; забáвный.

Hancfot, Hancwot, -a, *m.* (z Niem. „Hunbefott", v. **Kiep**), дурáкъ, дурандáй; негодáй; подлéдъ; плутъ; шéльма; бездѣльникъ; **Hancfotka, Hancwotka**, -i, *f.* дýра; негóдница; негóдная, пóдлая жéнщина; плутóвка; шéльма; бездѣльница; **Hancfotaki, Hancwotaki**, -a, -ie, *adj.* дурнóй; пóдлый; шельмóвскій; **Hancfotstwo, Hancwotstwo**, -a, *n.* дурáчество; пóдлость; бездѣльничество; плутовство; шельмовство.

Hap! v. **Hop!**

Hapać, 1. v. **Hapać**; 2. v. **Hopać, Skakać.**

Hapieszeć, v. **Pleśnieć.**

Hapka, v. **Hubka.**

Harmem, Charmem, *adv.* (gromadno, tłumem), гурьбóю; кýчею; громáдою; толпóю; толпáми; кýчами; *it.* внезáпно.

Hart, Hort, Urt, -a, *m.*, **Harty**, -ów, *pl.* 1. (z Niem. „Hürde", płot przewoźny ruchomy do ogradzania na polu owiec, bydła), гуртъ, дéвникъ, плетéнь, загорóда; [овéчій] загóнъ, *pl.* загóны; 2. *Metonym.* (stado, trzoda, *qu. v.*), гуртъ, стáдо; 3. гуртъ, óбтъ, óптъ, цѣлое колѣчество чего-либо; цѣлость; na hurt = **Hartem**, *adv.* (rycałtem, *en gros*), гýртомъ; óбтомъ, óптомъ; всé вдругъ; за одинъ разъ; всé вмѣстѣ; всé какъ есть; сплошь; рядомъ; сряду; сходýлъ; безъ вýбора; v. **Hurtownik.**

Hurtować, Hortować, Urtować, Ortować, *v. a. et n.* загорáживать; загáнивать, сгонáть скотúну въ загорóду, въ гуртъ; (w hurtach na polu bydło trzymać), держáть скотúну въ загорóдѣ, въ гýртѣ, въ загонáхъ; hurtować rolą, (gnoić ją takim hurtowaniem), гноѣть пóле, сгонáя скотúну въ загорóды.

Hurtownik, -a, *m.*, **Hurtowy** kupiec, (hurtem kupujący i przedający), гуртовщúкъ, óбтовщикъ, (оптовщúкъ), óбтовóй, гуртовóй торговéцъ, торгýющій гýртомъ, óбтомъ (óптомъ).

Hurtowy, -a, -e, *adj.* 1. (stadowy, trzodowy, *qu. v.*), гуртовúй; 2. hurtowy, **Hurtowny**, (= rycałtowy), гуртовúй, óбтовúй, (оптовúй); hurtowy, hurtowny handel, óбтовóй торгъ, óбтовая торговлá, валовáя торговлá, валовóй торгъ; торговлá óбтомъ, т. гýртомъ.

Husar, *etc.*, v. **Huzar.**

Husarz, Usarz, -a, *m.* 1. (kopijnik, nazwisko kawaleryi autoramentu Polskiego), Пóльской гусáръ; копéйникъ, копéйщикъ; рáтникъ, вооружённый копьёмъ.

Husnacht, v. **Hausknecht.**

Huśtać, v. **Chuśtać.**

† **Hustem**, † **Husto**, *adv.*, v. **Gęsto, Obficie.**

Huszcza, v. **Chuszcza.**

Huta, -y, *f.* (z Niem. „Hütte", fabryka, w której robią szkło), стéклянная huta, завóдъ; стеклянный завóдъ; żelazna huta, huta od żelaza, желѣзный завóдъ; чугуноплавúльный завóдъ; huta, gdzie kruszce zlewają, huta kruszcowa, плавúленный завóдъ; плавúльня; **Hutarski, Hutnicki**, -a, -ie, **Hutniczy, Hutny**, -a, -e, *adj.* (od huty), завóдскій; принадлежáщій или относящійся къ завóду *abo* завóдамъ; плавúльный; hutny piec, v. **Huciany**; **Hutarz, Hutnik**, -a, *m.* (w hucie robiący, lub szkło, lub kruszce topiący), [горно-]завóдскій рабóтникъ; рабóтникъ въ стеклянномъ или [чугуно-]плавúльномъ завóдѣ; стенóльщикъ; плавúльщикъ, шмéльцеръ.

Hutman, -a, *m.* (w górn. dozórca, wizytator), надзирáтель въ рудокóпномъ завóдѣ; завóдскій надзирáтель; бергмéйстеръ (?); гиттенмéйстеръ (?).

Huzar, Husar, -a, *m.* гусáръ; **Huzarka, Husarka**, -i, *f.* (żona huzara), жена гусáра; **Huzarski, Husarski**, -a, -ie, *adj.* гусáрскій; пóлк (pułk) huzarski, гусáрскій полкъ; huzarski mundur, гусáрскій мундúръ; huzarskie *abo* Kozackie półki (pułki), слободскіе полки; kieszeń (wisząca) huzarska, гусáрская тáшка; v. **Szabeltas**; **Huzarstwo, Husarstwo**, -a, *n.*, **Huzarya**, -yi, *f. collect.* гусáрія; гусáры; гусáрскіе полки; **Huzarz**, v. **Husarz.**

Huże! v. **Hu!**

Huzica, v. **Guzica.**

† **Huzno**, -a, *n.*, **Huzia**, -i, *f.* (zadek), гýзно, зáдница.

Hyacynt, Hyacent, Hiacynt, -a, *m.* 1. **Hiacenty**, -ego, *m. apr.* (Jacynt, imię męzkie, *Hyacinthus*), Іакúнѳъ; 2. *Miner.* hyacynt, (klejnot), гіацúнтъ, [драгоцѣнный кáмень]; желтокрáсный цирконъ; 3. *Bot.* hyacynt, jacynt, (kwiat marcowy, *hyacinthus*, Linn.), гіацúнтъ, [растéніе]; **Hyacyntowy, Hiacyntowy**, -a, -e, *adj.* гіацúнтовый.

Hybel, v. **Hebel.**

Hyberna, Hiberna, -y, *f.* 1. зúмная квартúра; зúмная стоянка; зúмный лáгерь; 2. (danina pieniężna, którą poddani dóbr królewskich i duchownych, do skarbu publicznego dają, z którego zaś w czasie zimowym wojsku

Digitized by Google

żołd udzielany bywa), nódać, płatíma sz korolévskíx i duxóvnyx imíñíi dla zimnyx kvartíróv. [Chybkość.

Hybki, Hybkość, v. **Chybki, Hybkość**.

Hybłować, v. **Heblować**.

Hyc, v. **Chyc**.

Hycel, Chycel, -cla, *m.* (sługa mistrzowski, który psy bije, *propr. et* *), żwiodёrz; proxóvstz; * żwiodёrz; postupámoñíi bezvezbёvno; grabóitelz; *it.* negodáiñ; **Hyclowski**, -a, -ie, *adj.* (od hycla), żwiodёrovz, pringdlezámíñíi żwiodёru; żwiodёrníi; hyclowski plac, (gdzie ścierwo ze skóry zdziera), żwiodёrnia.

Hyd, -u, *m.*, v. **Chyda, Chyszenie; Hydliwy, Hydny**, -a, -e, *adj.* (obrzydliwy), mérzníi, skvérníi, otvratítelníi, omerzíñíi, protívníi, gnúsníi, gádziñ.

Hydra, Hidra, -y, *f. H. n.* (*hydrus*), gídra; v. **Śledmiuzbica**.

Hydraulika, -i, *f.* (z Greck. nauka, w któréj się uważają ciała płynne w biegu), gidrávlika; **Hydrauliczny**, -a, -e, *adj.* (tyczący się hydrauliki), gidravlíczníi, otnosámíiñsa kz gidrávlikí; **Hydrodynamika**, -i, *f.* gidrodinámika; **Hydrograf**, -a, *m.* (biegły w hydrografii), gidrográfz; **Hydrografia**, -ii, *f.* (opisanie saméj wody, rzék, morza, jezior *etc.* na ziemi), gidrográfía, opisánie, vodíníx sobsvénníx, t. e. rzkz, morés *etc.*; **Hydrograficzny**, -a, -e, *adj.* gidrografíczníi, otnosámíiñsa kz gidrográfíi; **Hydrologia**, -ii, *f.* gidrológía; **Hydrometr**, -u, *m.* (wodomiar), gidrométrz; vodomérz; *cfr.* **Hygrometr; Hydropat**, -a, *m.* gidropátz; **Hydropatya**, -yi, *f.* (leczenie wodą), gidropátía; vodolíčénie; **Hydrostatyczny**, -a, -e, *adj.* gidrostatíczníi; otnosámíiñsa kz gidrostátikí; **Hydrostatyka**, -i, *f.* gidrostátika; naúka o zakónax ravnovésía žídkostей.

Hydzenie, -ia, *n.* (brzydzenie, *qu. v.*), omerzénie; otvraťénie; brezgliváost; **Hydzić, Hidzić, Chydzić**, *v. a. impf.*, v. o-, s-, z-**hydzić**, *v. perf.* (obrzydzać, *qu. v.*), omerzátz, dálatz mérzkimz, protívnimz, otvratítelníimz; *fig.* hydzić kogo do kogo, (= obrzydliwym go robić, psuć komu), v. **Czernić** (kogo); - się czém, *v. r.* (brzydzić się), imétz otvraťénie otz čeró *abo* kz čemú, kz komú; čúvstovatz otvraťénie kz čemú *abo* otz čeró; prinoxódátz vz omerzénie; bytz brezgliválmz; brézgatz *abo* brézgovatz čémz; gnúvátsa čémz.

Hyena, Hiena, Chiena, Chijena, -y, *f. H. n.* (zwierz srogi, wielkości wilka, nigdy się nie oswaja, *canis hyaena*), riéna, [xíñíii zvérz].

Hygrometr, -u, *m. Phys.* (wilgoćmiar), gigrométrz; klagomérz; *cfr.* **Hydrometr**.

Hyl, -u, *m. Geogr.* (cypel ziemi w wodę wychodzący), mysz, nosz, [čast zemlí, vidávaiasa klínom vz mórze].

Hymen, -a, *m.* 1. *Myth.* (Ὑμέναιος, bożyszcze małżeństw i nowożeńców), Gimenéi, bogz brákz i novobrátnyx; 2. *Anat.* hymen, (zamek panieństwa, *etc.*, ὑμήν, *hymen*, *imperforatio hymenis*), dévstvenaia plevá, dévstvenaia perepónka; [sramžénie dévstvennoi plevéi]; 3. *Poet.* hymen, (małżeństwo, wesele), brakz, supružestvo; svadzbá; **Hymeneuszowy**, -a, -e, *adj. Poet.* (weselny, *qu. v.*), svádzebníi; brávníi.

Hymn, -u, *m.*, **Hymna**, -y, *f.* (z Greck. ὕμνος, pieśń chwalebna), gimnz, imnz; xvaléb́naia pésnz do Bozestvú i vz čest svatíxz; *Eccl.* slavosolóbie; vozdavánie xvalí Bóru, xvaléñie vz pésníxz; hymn mały na cześć świętego jakiego, kondákz; krátkaia pésnz do sláby svatáro; hymny śpiewać, hymnami uwielbiać, imétz gimní, velíčátz, prosxvalátz, slávitz vz gimníxz, vz duxóvnyx pésníxz, slavosolóbitz, pésnosolóbitz; **Hymnista**, -y, *m.* (Greck. ὑμνολόγος, ὑμνῳδός, śpiewak hymnu, hymnów), gimnístz, imnódz, gimnoiévecz, imnoiévecz, pévéz gimnóvz; **Hymnopisek**, -ska, *m.* (Greck. ὑμνογράφος, ὑμνοποιός, ὑμνοδίτης, piszący hymny), gimnopésecz, pisátelz *abo* sočiníteli gimnóvz.

Hyperbola, -i, *f. Rhet.* (Greck. ἡ ὑπερβολή, v. **Przesada**), gimpérbola, [impérbola], preuvelíčenie; *Mathem.* gimpérbola; [odná izz konícskíx krivíx línií]; **Hyperbolicznie**, *adv.* (przesadnie), gimperbolíčesku, sz preuvelíčeniemz; *Eccl. sl.* prevosxodítelno; **Hyperbolíczny**, -a, -e, *adj.* (przesadny), gimperbolíčesníi; otnosámíiñsa kz gimpérbolí; preuvelíčennyi.

Hyroglif, Hyroglificzny, v. **Hieroglif, Hieroglificzny**.

Hypokondrya, Hipokondrya, -yi, *f.* [z Greck. ὑποχόνδρια(σις), zamulenie śledziony, śledzionowa choroba], inoxóndria, ginoxóndria; strádánie selezёnikou; **Hypokondryczny, Hipokondryczny**, -a, -e, *adj.* (Greck. ὑποχονδριακός), inoxondríčesníi, ginoxondríčesníi; prinoxodámíiñ otz inoxóndrii; **Hypokondryk, Hipokondryk**, -a, *m.* inoxóndrikz, ginoxóndrikz; čelovёkz, podvérženníi inoxóndrii; strádzudníi selezёnikou.

Hypokras, Hypokryta, v. **Hipokras, Hipokryta**.

Hypoteczny, v. *sub:* **Hypoteka**.

Hypoteka, Hipoteka, -i, *f.* (z Greck. ἡ ὑποθήκη, zastaw dóbr nieruchomych, *etc.*), inotéka, ginotéka; zalógz, zakládz; zakládz nedvížimaro imíñíia; zakládníia na nedvížimoe imúščestvo; *it.* zakládníi áktz; zakládníia kníga, inotéčnaia [*abo* inotérníia] kníga; mieć czystą hypotekę, imétz imíñíie, svobódnoe otz dolgóvz; ne imétz dolgóvz; ta hypoteka czysta, na étom imíñíii nétz nikakíxz dolgóvz; ocsvíčitz hypotekę z długów, ocsvíčitz imíñíie otz dolgóvz; dawać, dać, pożyczać pieniądze na hypotekę, davátz, datz, otdavátz dénigi vz zaimí podz zalógz [*abo* podz zakládz] imíñíia; zapisać co do hypoteki, (do księgi hypotecznéj), inoeció *abo* zapisátz čtó-libo vz ginotéčnuju kníigu [*abo* vz inotérníiu, zakládnúju kníigu, vz kníigu zakládníxz áktovz]; **Hypoteczny, Hipoteczny, Hypotekarny, Hipotekarny**, -a, -e, *adj.* inotéčníi, ginotéčníi; inotérníi, ginotérníi; zakládníi; sostoámíii kz zalógz; zabezpieczyć co hipotecznie na nieruchomym majątku, obezpéčitz zakládnóju na nedvížimoe imíñíie; obezpéčitz inotékoju; hipoteczne zabezpieczenie na nieruchomym majątku, obezpéčenie zakládnóju na nedvížimoe imíñíie; obezpéčenie inotékoju; dług hipoteczny, inotéčníi dolgz; dolgz no zakládnóí [*abo* no zakládu]; księga hipoteczna, inotéčnaia [*abo* inotérníia] kníigz; zakládníia kníigz; kníigz zakládníxz áktovz.

Hypotenuza, Hipotenuza, -y, *f. Mathem.* (linia przeciwprostokątna), ginotenúza, [inotenúza], línía [*abo* storoná imrnougólníiego treugólníka] protivnozeló́naia imrámu ugłu.

Hypotetyczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (z Greck. ὑποθετικός, ugruntowany, zasadzony na mniemaniach, przypuszczalny, domniemalny), ginotetíčesníi, osnóvánníi na predpoloženíiaxz, predpoloží́telníii.

Hypoteza, -y, *f.* (z Greck. ὑπόθεσις, przypuszczenie, mniemanie, domysł), ginotéza, inotéza, predpoloženíie.

Hysować, v. **Hyzować**.

Hysterya, -yi, *f. Med.* (Greck. πάθη ὑστερικά, *hysterika*, macicrna choroba, dolegliwość macicrna), istérníia, mátoračnica, [bolézz] v ženíiníx]; mátoračnie pripádki; **Hysteryczny**, -a, -e, *adj.* istepíčesníi, prinoxodámíii otz istérníi; symptomy hysteryczne, istepíčesníie pripádki.

Hystorya, *etc.*, v. **Historya**, *etc.*

Hyszpański, v. **Hiszpański**.

Digitized by Google

Hyz, Chyz, Hez, -u, *m.* *T.* (u flisów: wiatr pomyślny, wiatr bijący prosto w żagle), попутный вѣтеръ (вѣтръ).

† **Hyż**, † **Chyż**, -u, *m.*, † **Chyża**, -y, *f.*, † **Chyżyk**, -a, *m.* *dim.* (chata, chałupa, *qu. v.*), хѣжа, хѣжина, хѣза, хѣзина, хѣта, хѣтища, хѣтинка.

Hyzop, v. **Izop.**

Hyzować, Hyzować, *v. a. impf.*, **wyhyzować**, *v. perf.* (z Niem. „hissen", podnosić żagiel, żagle), зодымѣть, -мѣть [*abo* подбирать, подобрать] парусы; тянуть, подымать тѣлями.

Hyży, v. **Chyży.**

I.

I, *conj.* и; да; же; также; также и; i .... i, такъ .... какъ; какъ .... такъ и; i ... nie, и ... не; даже ... не; i t. d. = i tak daléj, (*etc.* = *et caetera*) = и т. д. = и такъ далѣе.

Iba, -y, **Ibis**, -a, *m.* *H. n.* (bocian cudzoziemski, *tantalus ibis*), ибисъ, [ибисъ], ибисъ.

Ich, *gen.* & *acc. pl. pron.* (On, *qu. v.*), ихъ; **Ichmość**, -ści, *pl. nom.* **Jegomość, Jéjmość** (*qu. v.*), Ихъ благородіе; господа, *pl.*

Ichneumon, -a, *m.* *H. n.* (*herpestes ichneumon*), ихневмонъ; Фараонова мышь.

Icyk, -a, *m.* (z Hebr. *Isaak*, Исаакъ), И'цко; (żyd), жидъ.

Idę, **Idziesz**, **Idzie**, *etc.*, идѣ, идешь, идетъ, *etc.*, v. **Iść.**

Idea, -ei, *f.* (wyobrażenie, *etc.*), идея; понятіе; представленіе въ умѣ какого либо предмѣта; воображеніе; мысль.

Identyczność, -ści, *f.* (tosamość, jednorodność, *qu. v.*), тождество, тожество, однозначительность, совершенное сходство; одинаковость, одинакость; **Identyczny**, -a, -e, *adj.* (tosamy, jednorodny, *qu. v.*), идентическій; тождественный; однозначительный; равнозначащій; сходственный; совершенно сходный съ другимъ; одинаковый.

Idylla, -i, *f.* (sielanka, pasterka, *qu. v.*), идиллія; пастушеское стихотвореніе; **Idylny**, -a, -e, *adj.* идиллическій.

Idyota, -y, *m.* (nieuk), идіотъ; невѣжа; невѣжда; глупый; глупецъ.

Idyotyzm, -u, *m.* (właściwość mówienia, sposób mówienia jakiemu językowi lub dyalektowi właściwy), идіотизмъ; свойство языка.

Igielczany, -a, -e, *adj.* иголочный.

Igiełka, -i, *f.* *dim.* (v. **Igła**), иголка, иголочка; *Phys.* igiełka magnesowa, (strzałka magnesem natarta), магнитная стрѣлка; **Igielnica**, -y, *f.*, **Igielnik**, -a, *m.*, **Igielniczek**, -czka, *m.*, **Igielniczka**, -i, *f.* *dim.* 1. (puszka igielna), игольникъ, игольничекъ; 2. *H. n.* igielnica ryba, (*syngnathus acus*), v. **Iglica** (ryba); 3. igielnik, (= iglarz, który igły robi), игольщикъ, дѣлающій иглы; игольный мастеръ; v. **Булавочникъ.**

Igielny, Iglany, -a, -e, *adj.* (od igły), игольный, игляный, игляный, принадлежащій иглѣ; ucho, uszko igielne, iglane, игляное [*abo* игольное] ушко.

Igła, -y, *f.* 1. (narzędzie stalne do szycia), игла, иголка; ucho, uszko igły, игляное ушко; ostry koniec igły, острое игля; конечикъ иглы; игольное острое; игляное остріе; dopiero z igły *abo* jak z igły zdjęty, только что съ иголки [*abo* съ иголочки]; совершенно новый; новехонекъ; §. igłą mu w głowie układano, (*abo* widiami = nie dostaje mu klepki), онъ понимался, онъ не въ полномъ разумѣ; онъ колобродитъ; † igły do robienia pończoch, (= dróty), вязальныя иглы; igła probierska, пробирная игла; igła chirurgiczna, хирургическая игла; igła magnesowa, (strzałka magnesem natarta), магнитная стрѣлка; (on) siedzi jak na igłach, онъ сидитъ какъ на иголкахъ; онъ не можетъ дождаться; *id.* онъ не можетъ усидѣться; онъ вертится туда и сюда; 2. *Bot.* wilcze igły, (żórawie noski, *geranium*, Linn.), герань; журавлиникъ; цѣлебникъ.

Iglany, v. **Igielny.**

Iglarski, -a, -ie, *adj.* игольщичій, игольщиковъ, принадлежащій игольщику; iglarskie rzemiosło = **Iglarstwo**, -a, *n.* игольное ремесло.

Iglarz, -a, *m.* (igielnik, co igły robi), игольщикъ, дѣлающій иглы; игольный мастеръ; v. **Булавочникъ.**

Iglasty, -a, -e, *adj.* (do igły podobny), игольчатый; похожій на иглу; иголообразный; игловидный.

Iglica, -y, *f.* 1. (wielka igła), игляца; (= spilka podwójna do włosów), шпилька; (= drót do robienia pończoch), прутъ, спица, вязальная [*abo* чулочная] игла; игляца; magnesowa iglica, магнитная стрѣлка; 2. (u podkopników: krótki kończaty kół żelazny), минерный колокъ; 3. iglica tkacza, (= czołnko), ткацкій челнокъ; лоточекъ; 4. *H. n.* iglica ryba, *a*) [*esox belone*, Linn.], белона; щука остроносая; *β*) [*syngnathus acus*], игла-рыба; 5. *Bot.* (gatunek trzebuli, *scandix pecten*, Linn.), гребень венеринъ; v. **Grzebienica**; *id.* v. **Żórawie** (noski); iglica Włoska, (ruszczek, mirt dziki, *ruscus aculeatus*), игляца; мышій тѣрнъ.

Iglisty, -a, -e, *adj.* (pełen igieł), игляcтый, имѣющій много иголъ.

Igra, -y, *f.* 1. v. **Igraszka**; 2. (= gra), игра; **Igrać**, *v. n. impf.*, **Igrywać**, *v. frequ.* (krotochwilnie się bawić), играть, игрывать, тѣшиться, веселиться, забавляться, провождать [*abo* проводить] время въ забавахъ; заниматься бездѣлками [*abo* пустяками]; шалить; шутить; **Igracz**, -a, *m.* забавникъ; шутникъ; занимающійся пустяками; igracz teatralny, v. **Aktor**; **Igraczka**, -i, *f.* 1. (która igra), забавница; шутница; занимающаяся пустяками; 2. v. **Igraszka**; **Igranie**, -ia, *n.* игранье; забава; шутка; шалость; **Igraszka**, -i, *f.*, **Igrzysko**, -a, *n.* (igra, igraczka, zabaweczka, krotochwilka), игра, игрушка, забава, рѣзвость, шутка, шалость; 2. (gonitwa, zaraski, szermierka, *etc.*), игрище; публичное увеселеніе; зрѣлище; театральное представленіе; гоньба; **Igrzyskowy**, -a, -e, *adj.* игрищный.

Ikra, -y, *f.* 1. (jaja rybie), икра [у рыбъ]; 2. (łytka), икра [у человѣка]; **Ikrasty, Ikrny, Ikrzny**, -a, -e, *adj.* (ikrę w sobie mający), икрастый, икряный, содержащій въ себѣ икру или много икры; **Ikrorodny**, -a, -e, *adj.* (ikrzny, *qu. v.*), икрородный, икряный; **Ikrzak**, -a, *m.* (ikrna ryba), икряная рыба; рыба самка; **Ikrzyć się**, *v. r. impf.* (o rybach: trzeć się), икриться; метать икру; *fig.* ikrzyć się, v. **Wydawać się** (na co), **Trawić się**; **Ikrzyca**, -y, *f.*, **Ikrzysty** kamień, (*oolithus*), икряной камень; икряной известнякъ; ооляитъ.

Il, -u, *m.* (rodzaj gliny najtłuściejszéj), рухлякъ, мергель, глина, суглинокъ.

Ile, *adv.* коль, сколь, сколько; tyle ... ile, столько ... сколько; **Ilekolwiek**, *adv.* сколько бы ни было; **Ilekroć**, *adv.* сколько разъ; коликократно; **Ilekrotny**, -a, -e, *adj.* коликократный, сколькратный, сколькій. [коликій.

Ili, Ilki, -a, -ie, *adj.* сколькій,

Ilisty, v. **Iłowaty.**

Ilność, v. **Ilość.**

Illacya, -yi, *f.* (słowna do sądu prośba), словесная просьба въ судѣ.

Ilm, -u, *m.*, **Ilma**, -y, *f.* *Bot.* (v. **Wiąz**), вязъ; ильмъ.

Ilmiczka, -i, *f.*, **Ilmowna**, -y, *f.* *Bot.* (kozia broda, ziele, *spiraea ulmaria*), лабазникъ, таволга ильмная; Ивановъ цвѣтъ; медуничникъ.

Ilmina, -y, *f.* (drzewo więzowe), вязовый лѣсъ; ильмовый лѣсъ; ильмовое дерево.

Digitized by Google

Iloczas, -u, *m. T.* (długość czasu, który się łoży na wymówienie zgłoski jakiéj), мѣра слогóвъ.

Iloraki, -a, -ie, *adj.* колякократный, сколькократный; **Iloraкość**, -ści, *f.* различность, многоразличность, разнообрáзие.

Ilość, -ści, *f.* величина; множество; количество; ilość dodatnia, (*positiva quantitas*), положительное количество; ilości odjemne, (*negativae quantitates*), отрицательныя количества; отрицательныя величины.

Iłowatość, -ści, *f.* иловáтость; **Iłowaty**, **Iłisty**, -a, -e, *adj.* глинистый; рулякóвый, ерниистый; **Iłowizna**, -y, *f.* глинистая земля; **Iłowy**, -a, -e, *adj.* иловый.

Ilucki, -a, -ie, *adj.* сколь мáленький.

Iluminacya, -yi, *f.* иллюминáція; **Iluminować**, *v. a.* иллюминовáть, освѣщáть, освѣтить; раскрáсить, расцвѣтить.

Im, *adv.* (*c. compar.*) чѣмъ; im ... tém, (tym), чѣмъ ... тѣмъ; im prędzéj, tém (tym) lepiéj, чѣмъ скорѣе, тѣмъ лучше; im więcéj, tém lepiéj, чѣмъ бóльше, тѣмъ лучше.

Imać, **Imować**, *v. a.* брать, взять, хватáть; imać się, *v. r.*, - się czego, принимáться за ...; вступáть въ; выбрать; **Imanie**, -ia, *n.* брáніе; принимáніе; схвáтываніе; v. **Chwytanie**, **Pojmanie**; imanie się ryb wędy, клёвъ, клевáніе.

Imacz, -a, *m.*, v. **Chwytacz**.

Imaginacya, -yi, *f.*, **Imaginatywa**, -y, *f.* воображéніе; мечтá; **Imaginacyjny**, **Imaginalny**, -a, -e, *adj.* мечтáтельный; **Imaginować**, *v. a.* (wystawiać sobie na umyśle); воображáть себѣ; мечтáть.

Imaniec, -ńca, *m.* (jeniec, pojmaniec), плѣнникъ, полонéникъ, военноплѣнникъ; колóдникъ; **Imaństwo**, v. **Jeństwo**.

Imbier, -u, *m. Bot.* (*amomum singiber*), имбирь.

Imbryk, -a, *m.*, **Imbryczek**, -czka, *m. dim.* чáйникъ, чáйничекъ, самовáръ.

Imię, -ienia, *n.* имя; назвáніе; (sława), * имя, слáва; *Gramm.* имя; w imię, imieniem, отъ имени; имéнемъ; w imię Boże, во имя Бóжіе; *it.* съ Бóгомъ.

Imienie, -ia, *n.* имѣніе; имущество; вóтчина, наслѣдственное помѣстье; **Imiennica**, -y, *f.*, **Imiennicska**, -i, *f.* тёзка; **Imienniczy**, -a, -e, *adj.* вкупнонимéнный, сонимéнный, тезонимéнный, имѣющій одинáкое съ другимъ имя; **Imiennik**, -a, *m.* тёзка, тезонимéнный, сонимéнный, тождеимéнный, равнонимéнный; **Imieniny**, -in, *pl.* (rocznica imienia chrzesnego), имянины, именины, день áнгела; imieniny obchodzący, имянинникъ, имянинникъ; - obchodząca, имянинница, имянинница; **Imieniaictwo**, -a, *n.* сонимéнность; **Imienniczy**, -a, -e, *adj.* сонимéнный; **Imiennie**, *adv.* имéнно, поимянно; **Imienny**, -a, -e, *adj.* имянный.

Imiesłów, -u, *m. Gramm.* (*participium*), причастіе.

Imionodawca, **Imienotwórca**, -y, *m.* имянóватель.

Imować (się), v. **Imać** (się).

Imperator, -a, *m.* (cesarz), Императóръ; **Imperatorowa**, -éj & -y, *f.* Императрúца; **Imperatorski**, -a, -ie, *adj.* Императóрскій.

Impertynencya, -yi, *f.* дéрзость; грубость.

Imperyał, -a, *m.* имперіáлъ; **Imperyalny**, -a,-e, *adj.* имéрскій.

Imperyum, *n.* импéрія.

Impet, -u, *m.* наимѣстніе; горячность; v. **Zapęd**, **Nawał**.

Import, -u, *m.*, **Importa**, *pl.* пóшлина за привóзъ; **Importacya**, -yi, *f.* привóзъ, ввозъ.

Impetus, v. **Natręt**.

Impresya, -yi, *f.* 1. v. **Wrażenie**; 2. (wtargnienie w cudzy kraj), вторжéніе, наимѣстніе; нападéніе, набѣгъ.

Imprexa, -y, *f.* (zamysł, przedsięwzięcie), продпріятіе, намѣреніе, начинáніе.

Imuje, **Imować**, v. **Imać**.

Inaczéj, *adv.* инáче, инáково, инáко, инáкъ; nie inaczéj, v. **Juści**.

Inaczyć, *v. a.* инáчить, перемінáть.

Inąd, *adv.* въ инóмъ мѣстѣ.

Inakszy, -a, -e, *adj.* инáкій, инáковый.

Inamorować się, v. **Rozkochać się**.

Inauguracya, -yi, *f.* посвящéніе на цáрство, мурономáзаніе.

Incepta, -y, *f.* (nadawanie tonu w muzyce), начинáніе пѣнія; назвáніе; подавáніе гóлоса.

Indagacya, -yi, *f.* изслѣдованіе, взыскáніе, возсужденіе, распрóсъ, распрáва, изслѣдованіе, рóзыскъ; **Indagacyjny**, -a, -e, *adj.* обыскный, слѣдственный; **Indagator**, -a, *m.* допросúтель, допрощáкъ, объищúкъ; **Indagować**, *v. a.* разсмáтривать, разбирáть.

Indeks, -u, *m.* стрѣлка часовáя; указáтель; (*index*, rejestr księgi), оглавлéніе; указáтель.

Indemnizacya, -yi, *f.* удовлетворéніе, вознагражденіе убýтковъ.

Indukt, -u, *m.*, **Indukta**, -y, *f.* 1. (wprowadzenie, *albo* opowiedzenie pierwsze sprawy przed sądem), предварúтельный разбóръ тяжебнаго дѣла; 2. (cło od towarów wprowadzonych), ввóзное, ввóзная пóшлина, пóшлина за привóзъ; 3. (towary wprowadzone), ввóзный, привóзный товáръ.

Indult, -u, *m. Eccl.* индýльтъ; прáво, давáемое Пáпскою грáмотою опредѣлять въ духóвныхъ мѣстáмъ.

Industrya, -yi, *f.*, v. **Przemysł**.

Indycht, **Indyg**, -u, *m.* индигó, индýкъ, бýковая крáска; крýтикъ, брускóвая крáска.

Indyczek, **Jędyczek**, v. **Indyk**; **Indyczka**, **Jędyczka**, -i, *f.* индéйка; индéйская кýрица; калкýнка; **Indycy**, **Jędycy**, -a, -e, *adj.* индéйскій; индéичій; калкýній; **Indyczeć**, *v. n.*, **Indycyć się**, *v. r.* раздражáться.

Indygena, v. **Tubylec**.

Indygenat, -u, *m.* индигенáтъ.

Indyk, **Jędyk**, -a, *m.* индюкъ, индéйскій пѣтýхъ, калкýнъ.

Indzie, **Indziéj**, *adv.* индѣ; въ другóе мѣсто; въ другóмъ мѣстѣ.

Indzienier, **Inżenier**, -a, *m.* инженéръ; **Indzienieryа**, -yi, *f.* инженéрная часть.

Infamia, -ii, *f.* 1. обезчéщеніе; 2. позóръ; безчéстіе; v. **Bezcześtwo**; **Infamis**, v. **Bezcześnik**; **Infamować**, *v. a.* имянáть (-нúть) чéстнаго имени; v. **Bezcześnić** (kogo).

Infant, -a, *m.* (królewic), инфáнтъ; **Infantka**, -i, *f.* инфáнтина.

Infanterya, -yi, *f.*, v. **Piechota**; **Infanteryysta**, -y, *m.*, v. **Piechotnik**, **Piechur**.

Infeudacya, -yi, *f.*, v. **Lenność**.

Infima, -y, *f.* (najniższa klassa w szkole), первоначáльный классъ въ учúлище; **Infimista**, -y, *f.* ученикъ такóго клáсса.

Infirmarya, -yi, *f.* (chorownia w klasztorach), больнúца; **Infirmarka**, -i, *f.* монáхиня присмáтривающая больнúхъ; **Infirmarz**, -a, *m.* монáхъ присмáтривающій больнúхъ.

Inflamacya, -yi, *f.*, v. **Zaognienie**, **Zapalenie**.

Influencya, -yi, *f.*, **Influks**, -u, *m.*, v. **Wpływ**.

Informacya, -yi, *f.* наставлéніе; обучéніе; наýка; **Informować**, *v. a.* (*v. n.*) наставлять; научáть; извѣщáть, увѣдомлять; - się, *v. r.* освѣдомиться, вымрáвиться, извѣститься.

Infuła, -y, *f.* мúтра, епúскопская мúтра; **Infułat**, -a, *m.*, **Infułowany**, -ego, *m.* митрено́сный, аббáтъ (*etc.*) съ епúскопскими знáками и преимýществами; **Infułata**, -y, *f.* мнѣніе инфулáтское.

Infuzya, -yi, *f.* настóй, настóйка.

Ingrossacya, -yi, *f.* внесéніе въ реéстръ; **Ingrossować**, *v. a.* вносúть въ судéбныя книги.

Ingrycht, -u, *m.* перемúчка (въ замкѣ); внýтреннія чáсти замка.

Injekcya, -yi, *f.* (v. **Wstrzykiwanie**), впрúскиваніе, наливáніе чего жúдкостію.

Inkarnat, -u, *m.* свѣтлорóзовый цвѣтъ; **Inkarnatowy**, *adj.* свѣтлорóзовый; v. **Jasnoczerwony**.

Digitized by Google

Inkaust, -u, *m.* (atrament), чернила (*pl.*).

Inklinacya, -yi, *f.* (skłonność), наклоненіе.

Inkorporować, v. **Wcielać**; **Inkorporacya**, -yi, *f.*, v. **Wcielenie**.

Inkru-stacya, -yi, *f.* накипь; накипь; натёкъ; известный наслой; -stować, *v. a.* покрывать известною накипью.

Inkwaternuek, v. **Kwaternuek**.

Inkwirować, *v. a.* (v. **Indagować**), допросить, допрашивать; разнскать, разыскивать; изслѣдовать.

Inkwizycya, -yi, *f.* инквизиція; вытяніе, распросъ, розыскъ, слѣдованіе, разбираніе уголовнаго дѣла; **Inkwizycyjny**, -a, -e, *adj.* допросный, слѣдственный, обыскный; **Inkwizytor**, -a, *m.* инквизиторъ; допрошщикъ, допрашиватель.

Innojęzyczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* иноязычный; **Inność**, v. **Inszość**; **Innowierca**, -y, *m.* иновѣрецъ; **Inny**, v. **Insky**; **Inochodnik**, v. **Jednochodnik**; **Inokulacya**, -yi, *f.*, v. **Szczepienie**, **Wszczepienie**; **Inowładzca**, v. **Jednowładzca**.

Insekt, v. **Przewiąz**.

Inskrypcya, -yi, *f.*, v. **Napis**.

Inspekt, -u, *m.*, **Inspekcik**, -a, *m. dim.* парникъ, парничекъ; **Inspektowy**, -a, -e, *adj.* парниковый.

Inspektor, -a, *m.* надзиратель; смотритель; инспекторъ.

Inspiracya, -yi, *f.* боговдохновеніе; v. **Natchnienie**; **Inspirowany**, v. **Natchniony**.

Installacya, -yi, *f.* опредѣленіе въ чинъ; **Installacyjny**, -a, -e, *adj.* опредѣлительный; installacyjne pismo, *Eccl. sl.* ставильное писаніе, ставленная грамота; **Installować**, *v. a.* опредѣлять въ чинъ.

Instancya, -yi, *f. Jur.* инстанція; - za kim do kogo uczyniona, ходатайство; instancyą czyniący, ходатай; na instancyą, на просьбу; **Instancyonować**, v. **Przyczyniać się za kim**; заступаться за кого; ходатайствовать; замолвить.

Instrukcya, -yi, *f.* инструкція; наказъ; наставленіе; руководство; предписаніе; **Instruktarz**, -a, *m.* тарифъ пошлинный; = **Instruktor**, -a, *m.* домашній учитель; наставникъ.

Instrument, -u, *m.*, **Instrumencik**, -a & -u, *m. dim.* (*propr. et* *), инструментъ, орудіе; - muzyczny, музыкальный инструментъ; *Jur.* -prawny, документъ; актъ; **Instrumentalny**, -a, -e, *adj.* инструментальный; instrumentalna muzyka, v. **Narzędziowa**.

Instygacya, -yi, *f.* подстрекаціе, доношеніе въ судъ; **Instygator**, -a, *m.* подстрекатель; прокуроръ; инстигаторъ; фискалъ; **Instygować**, *v. a.* подстрекать; доносить на кого.

Instynkt, -u, *m.* (zachętka wewnętrzna), инстинктъ; **Instynktowy**, -a, -e, *adj.* инстинктный.

Instytucya, -yi, *f.* 1. институція; учрежденіе, установленіе; 2. Instytucya, = **Instytut**, -u, *m.* институтъ; заведеніе.

Inszość, -ści, *f.* рѣность; различіе; v. **Odmienność**, **Różność**; **Insky**, **Inny**, -a, -e, *adj.* иный, иной; другой.

Integralny, -a, -e, *adj. Mathem.* интегральный.

Intencya, -yi, *f.* намѣреніе; v. **Zamiar**.

Intendent, -a, *m.* (dozórca), Интендантъ, управитель; *cfr.* **Superintendent**; **Intendentura**, -y, *f.* должность Интендента.

Intercyza, -y, *f.* письменное обѣщаніе; - ślubna, брачный договоръ.

Interdykt, -u, *m.* интердиктъ; запрещеніе; v. **Zapowiedź**, **Klątwa**. [wie, междуцарствіе.

Interegnum, *n.*, v. **Bezkróle-**

Interes, -u, *m.* участіе; прибыль; дѣло; выгода; польза; интересъ; *it.* v. **Procent**, **Prowizya**; Minister interesów zagranicznych, (= spraw zagr.), Министръ иностранныхъ дѣлъ; **Interessent**, -a, *m.* участіе имѣющій; **Interessować**, *v. n.*, v. **Obchodzić kogo**; **Interessować się do czego** (*abo* przy czém), интересоваться; вступаться за кого, за что; брать, принимать участіе; **Interessowany**, -a, -e, *adj.* участвующій; v. **Interessowny**.

Interessowność, -ści, *f.* корыстолюбіе, мшелоимство; **Interessowny**, -a, -e, *adj.* корыстолюбивый, мшелоимный, стяжательный.

Interjekcya, -yi, *f.*, v. **Wykrzyknik**, междометіе.

Interluniam, v. **Bezksiężyczne**.

Interpunkcya, -yi, *f.* строчное препинаніе.

Interrogatorye, -yj, *pl.* допрашиваніе, выслушиваніе свидѣтелей.

Interwencya, -yi, *f. Jur.* предъявленіе иска. [пѣснь.

Intonować, *v. a.* начинать

Intrata, -y, *f.* (v. **dochód**), доходъ, прибыль; **Intratny**, -a, -e, *adj.* доходный, прибыльный.

Introdukcya, -yi, *f. Jur.* введеніе дѣла въ судъ.

Intro-ligator, -a, *m.* переплётчикъ; **-ligatorczyk**, -a, *m.* подмастерье у переплётчика; **-ligatorski**, -a, -ie, *adj.* переплётный; introligatorski warsztat, переплётная; мастерская переплётчика; rzemiosło introligatorskie = **Introligatorstwo**, -a, *n.* ремесло переплётное; **-ligować**, *v. a.* (oprawiać książkę, wiązać), переплести, переплетать.

Intromissya, -yi, *f.*, v. **Wwiększowanie**, **Wwiązanie**; введеніе во владѣніе.

Intrux, -a, *m.* самозванецъ.

Intryga, -i, *f.* интрига, каверза, происки, крючкотворство; *it.* завязка въ театральной піесѣ; **Intrygant**, -a, *m.*, **Intryganciik**, -a, *m. dim.* интриганъ; крючкотворецъ; **Intrygować**, *v. n.* интриговать, заводить интриги; крючкотворствовать, пронырствовать, пронырничать.

Intymacya, -yi, *f.* объявленіе отъ судебнаго мѣста; **Intymować**, *v. a.* объявлять отъ судебнаго мѣста.

Inwalid, -a, *m.*, инвалидъ.

Inwekta, v. **Indukta**.

Inwencya, -yi, *f.* изобрѣтеніе.

Inwentarz, -a, *m.*, **Inwentarzyk**, -a, *m. dim.* инвентарь, инвентарій; опись; инвентарная книга; **Inwentarski**, -a, -ie, *adj.* инвентарный; **Inwentować**, *v. a.* 1. v. **Wynajdować**; 2. (do inwentarza wpisywać), дѣлать опись, дѣлать инвентарій; **Inwentura**, -y, *f.*, **Inwentowanie**, -ia, *n.* составленіе описи. [**Dochodzić**.

Inwestygować, v. **Indagować**,

Inwestytura, -y, *f. T.* инвеститура; пожалованіе грамоты на помѣстье. [*etc.*

Inżenier, *etc.*, v. **Indzienier**,

Ipsylon, польская буква: У; *cfr.* V.

Ir, **Jer**, -a, *m. H. n.* (ptaszek), хлуповой жаворонокъ; *cfr.* **Jerzyk**.

Ircha, **Jercha**, **Irzcha**, -y, *f.* ирха; радуга; гладкая сторона шубы; **Irchowy**, **Jerzany**, **Irzany**, -a, -e, *adj.* ирховый; радужный; ирженый.

Ironia, -ii, *f.* иронія; тонкая насмѣшка; **Ironiczny**, -a, -c, *adj.*, -nie, *adv.* ироническій; насмѣшливый.

Iść, [*Praet.* szedł, szła, szło, *pl.* szli, szły; *Praes.* 1. *p. s.* idę, 3. *p. s.* idzie; *Fut.* 1. pójdę, 3. pójdzie], *v. n.* идти, итти (*Praet.* шелъ; пошелъ; *Praes.* иду, идешь, удетъ; *Fut.* пойду); krew mu z nosa idzie, кровь идетъ изъ носу у него; wino w głowe idzie, v. bije do głowy; iść, (o monecie, kursować), быть въ обращеніи, ходить; iść dalej, продолжать дорогу; iść za mąż, итти за мужъ; iść w górę, идти въ верхъ; iść, (naśladować, *etc.*), слѣдовать, послѣдовать, послѣдствовать; idzie co za czém, (= wywięzuje się z czego, jako wniosek z racyi), слѣдуетъ; §. iść z głupim na ryby, to on żaby łapie, v. *sub:* **Ryba** (§.).

Iścić, *v. a.* исполнить, совершить; iścić się, (= uskutecznić się), свершиться; - się komu, держать кому своё слово.

Iście, *adv.* ей; правда, хотя.

Iściec, *gen.* iśca, *m.* истецъ, ищикъ; порука, поручитель; заимодатель; **Iścowy**, -a, -e, *adj.* истцевъ, истцовъ.

Iścizna, -y, *f.* истина; капиталъ, главная сумма, количество.

Digitized by Google

Iskać, -ał, *Praes.* iska & iszcze, *v. a.* искать вшей, блохъ; *fig.* мѣдлить; - się, *v. r.* искать у себя вшей; **Iskanie**, *s. n. v.* исканіе.

Iskra, -y, *f.*, **Iskierka**, -i, *f.* 1. *dim.* искра, искорка; 2. *Bot.* iskierki, jaskierki, v. **Gwiazdeczki**, **Gawęda**; **Iskrawy**, **Iskrzaty**, -a, -e, *adj.* iskrzący, iskrzysty, искристый; **Iskrzyć**, *v. n.* сверкнуть, сверкать; - się, *v. r.* блистать, сверкать; **Iskrzyk**, -a, *m.* *Miner.* колчаданъ; *cfr.* покрякъ, искорникъ, наждакъ.

Istnąć, *v. n.* веществовать, существовать, быть; **Istność**, **Jestność**, -ści, *f.* сущность, существо; честность, искренность; **Istny**, -a, -e, *adj.* истинный, сущій, настоящій; истый; честный, искренній; извѣстный. [rzyć.

Istoczyć, v. **Ulstoczyć**, **Two-**

Istota, -y, *f.* существо; дѣйствительность; **Istotny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* существенный, естественный. [Iście; II. v. **Iskać**.

Iszcze, 1. *p. s. Praes.*, I. v.

Iwa, -y, *f.* 1. *Bot.* (*salix alba*, *s. caprea*), ива, ива козья; таловый кустъ; **Iwina**, -y, *f.* ива; ивняк; ивовый лѣсъ, *Eccl.* ивина; **Iwinka**, -i, *f.* *Bot.* (*ajuga*, Linn.), дубровка; живучка; одногубка; **Iwowy**, -a, -e, *adj.* ивовый, *Eccl.* ивный.

Iż, *conj.* что; v. **Że**.

Iza, **Izali**, **Izaliż**, *adv.*, v. **Azali**, **Czy**.

Izabelowy, -a, -e, *adj.* (= masłowaty, o koniu), полобый, [ажелта-бѣлый, блѣдножелтый], соловый.

Izba, -y, *f.* изба; - czeladna, v. **Czeladnica**, **Czeladnia**; - dziecinna, дѣтская; - jadalna, столовая; - wielka przestronna, хоромина; - skazanych winowajców, показная; - czarna, контальня; - sądowa, судейская.

Izbica, -y, *f.* быкъ.

Izdebka, **Izdebeczka**, -i, *f.* избушка, клѣтушка, горенка.

Izdebna, -éj, *f.* (pokojowa, pokojówka), горничная, служанка; **Izdebny**, -a, -e, *adj.* избный; палатный; горничный.

Iże, v. **Iż**.

Izop, **Hyzop**, -u, *m.* *Bot.* (*hyssopus*, Linn.), исопъ, иссопъ; сѣмій звѣробой; чесонъ (растеніе); **Izopek**, -pka, *m.* (wino izopowe), вино иссопное.

J.

Ja, *pron. pers.* я, *Eccl.* азъ.

Ją, v. **On**, **Ona**.

Jabłczany, **Jabłeczny**, -a, -e, *adj.* яблочный; **Jabłczasty**, -a, -e, *adj.* яблоковидный; **Jabłeczník**, -a, *m.* яблоновка; сидръ; яблочный квасъ; яблочное вино.

Jabłeczny, v. **Jabłczany**.

Jabłko, -a, *n.* яблоко; jabłka leśne kwaśne, кислушки; §. nie daleko jabłko od jabłoni pada, яблоко отъ яблони не далеко падаетъ; (каковы родители, таковы и дѣти); jabłko, (kula złota z krzyżem), держава; jabłko Adama, *Anat.* (*pomum Adami*), адамово яблоко; кадикъ; *it.* jabłko oka, глазное яблоко; **Jakłkowity** koń, сѣрая лошадь въ яблокахъ. [ный.

Jabłkowy, -a, -e, *adj.* яблоч-

Jabłoń, -ni, *f.*, **Jabłonka**, -i, *f.* *dim.* яблонь, яблонка, яблоное дерево; - leśna, дикая яблонь, кислушка; **Jabłonkowy**, -a, -e, *adj.* яблонный; = **Jabłonny**; **Jabłuszko**, **Jabłuszeczko**, -a, *n.* *dim.* яблочко.

Jabym, я бы; v. **Ja**.

Jąć, [*Praet.* jął, *pl.* jęli; *Praes.* 1. *p. s.* imę, 3. *p. s.* imie], *v. a.* ять; взять; - się czego, (*v. r.*) хватиться за что; принимаиться за что; - się za co, вступаться за что (за кого).

Jacek, -cka, *m.*, v. **Hyacynt** (= *npr.*); **Jacynt**, v. **Hyacynt** (*Bot.*).

Jachtel, v. **Achtel**.

Jad, -u, *m.* (*propr. et* °), ядъ; отрава; strzali jad, *Bot.*, v. **Strzali**; jad (= zajadłość, wściekłość), ядучесть; v. **Zajadłość**.

Jadać, *v. a. frequ.* ѣсть, ѣдать, кушать; **Jadanie**, -ia, *n.* кушаніе, ѣденіе; **Jadacz**, -a, *m.* ѣдокъ; **Jadalnia**, -i, *f.* столовая; **Jadalny**, -a, -e, *adj.* ядомый, съѣстный; **Jadło**, -a, *n.* ѣства; **Jadłość**, -ści, *f.* v. **Zajadłość**.

Jadowitość, -ści, *f.* язвительность, ядовитость; **Jadowity**, -a, -e, *adj.* ядовитый, отравный, язвительный; *it.* v. **Zajadły**.

Jądro, -a, *n.*, **Jądrko**, **Jąderko**, -a, *n.* *dim.* ядро (въ плодахъ), *dim.* ядрышко; jądra męzkie, ядра; мулята; -, (sam wybór czego), самое лучшее; **Jądrownik**, -a, *m.* (moszny worek), мулятная мошонка; мошна; **Jądrowy**, -a, -e, *adj.* мулятный; мошоночный; jądrowy worek, мулятная мошонка; v. **Jądrownik**; **Jądrzysty**, -a, -e, *adj.* ядрастый.

Jadwichna, -y, *f.*, **Jadwiszka**, -i, *f.* *dim.* игольная подушка.

Jaglany, -a, -e, *adj.* просяный; **Jagły**, *gen.* jagieł, *pl.* *f.* просо.

Jagnię, -ęcia, *n.*, *vu.* **Jagniak**, -a, *m.* агнец, агнёнокъ; **Jagnięcy**, -a, -e, *adj.* агнячій; **Jagnięcina**, -y, *f.* агнячье мясо.

Jagniątko, **Jagniąteczko**, -a, *n.* *dim.* агнёнокъ, агнёночекъ.

Jagoda, -y, *f.* ягода; (policzki), щеки; **Jagódka**, **Jagódeczka**, -i, *f.* *dim.* ягодка; jagódka, (*coccus*), v. **Czerwiec**; **Jagodnik**, -a, *m.* ягодникъ; **Jagodny**, -a, -e, *adj.* ягодный; **Jagodzisty**, -a, -e, *adj.* много ягодъ имѣющій.

Jaje, -ja, *n.*, *plur.* **Jaja** & **Jajca**, *gen.* jajec, яйцо; §. mędrsze dziś jajca, niż kokosze (= kurczątka niż kury), яица курицу учатъ; *it.* (= jądro), дѣтородное яйцо; **Jajecznica**, -y, *f.* яичница; **Jajecznik**, -a, *m.* яичникъ; **Jajeczny**, -a, -e, *adj.* яичный.

Jajko, -a, *n.* *dim.* яичко; *Bot.* Myszo jajka, v. **Myszy**; **Jajkowaty**, -a, -e, *adj.* яйцеобразный; яйцевидный; кругло-продолговатый, продолговато-круглый.

Jak, **Jako**, *adv.* какъ; каково; **Jakoby**, какъ, какъ; jakby, jakoby, будто; jak tylko, какъ скоро; jak (*c. superl.*), самый; jak najlepszy, самый лучшій; *it.* jako (*c. superl.*), какъ можно.

Jąkać się, *v. r.* заикаться, заикнуться, лепетать, гугнявить, блекотать, клаклакать; **Jąkacz**, **Jękacz**, **Jąkajło**, -a, *m.*, **Jąkała**, -y, *m.* (blekot), заика, лепетунъ; (*fem.* лепетунья); **Jąkalstwo**, -a, *n.*, **Jąkanie**, -ia, *n.*, **Jąkliwość**, -ści, *f.* гугнивость; **Jąkawy**, **Jąkliwy**, -a, -e, *adj.* (jąkający się), блекотливый, заикливый, *Eccl.* косноязычный, гугнивый.

Jaki, -a, -ie, *pron.* какій, какой; **Jakikolwiek**, какой-нибудь; po jakiemu, по какови; jaki taki, (jakikolwiek), таковскій; **Jakiś**, -kaś, -kieś, нѣкій, какой-то.

Jąkliwy, v. **Jąkawy**; **Jąknąć**, v. **Jąkać**.

Jako, *adv.*, v. **Jak**; **Jakoś**, *adv.* какъ-то, какимъ нибудь образомъ, нѣкоторымъ образомъ; **Jakość**, -ści, *f.* качество; **Jaketako**, v. **Jak tak**; **Jakowość**, -ści, *f.*, v. **Jakość**; **Jakowy**, -a, -e, *adj.* каковый, каковій.

Jakub, **Jakób**, -a, *m.* *npr.* Яковъ; *Astron.* gwiazda św. Jakuba, (Jakubowa palicska), градштокъ, высотомѣръ; św. Jakuba droga, млечный путь.

Jałmużna, -y, *f.* милостыня, подаяніе, милостинка; **Jałmużnica**, -y, *f.* дающая милостыню; **Jałmużnik**, -a, *m.* милостынникъ; дающій милостыню; придворный священникъ; живущій подаяніемъ.

Jałoszka, -i, *f.*, v. **Jałowica**.

Jałowcowy, -a, -e, *adj.* можжевеловый, можжевельный; jałowcowa jagoda, можжевелика, можжевеляка, можжуха, можжужникъ, можжевелова ягода.

Jałowica, -y, *f.*, **Jałówka**, **Jałowiczka**, **Jałoszka**, -i, *f.* *dim.* яловица, телица, телушка, метель; **Jałowicy**, -a, -e, *adj.* яловичный.

Jałowiec, -wca, *m.* можжевельникъ, можжевельничекъ, яловецъ.

Jałówka, v. **Jałowica**.

Jałowość, -ści, *f.*, v. **Niepłodność**; **Jałowy**, -a, -e, *adj.*, -wo, *adv.*, v. **Niepłodny**, безплодный; безполезный; (o krowach), яловый.

Jama, -y, *f.*, **Jamka**, -i, *f.* яма,

Digitized by Google

áмка, áмочка; **Jamisty**, -a, -e, *adj.* áмистый.

Jamnik, -a, *m.*, **Jamniczek**, -czka, *m. dim.* родъ мáлой собáки съ корóткими и кривыми ногáми.

Jamułka, Jarmułka, -i, *f.* сгýбы; *cfr.* **Biret, Pluska.**

Jan, -a, *m. apr.* Ивáнъ, Іоáннъ; *Bot.* **Jana św. szarańcza**, *abo* **św. Jana chléb**, (*ceratonia*), овéчьи рожóвое дéрево; **Jana św. pas**, v. **Babi mur, Lwia** *abo* **Niedźwiedzia łapa** (*Bot.*); **Jana św. ziele**, [v. **Panny Maryi Dzwonki, Dzwonek Matki Bożéj, Dzwonek czerwony, Dziurawiec**], (*hypericum perforatum*), Ивáновская трава; звѣробóй обыкновéнный; звѣробóйникъ; зáячья кровцá; **Jana św. kwiat**, (gat. wołowego oka; *buphtalmum*), расхóдникъ; **św. Jana głowa**, v. **Dyablik, Djablik**; *H. n.* **robaczek**, *pl.* **robaczki św. Jana**, Ивáновъ червячóкъ, свѣтящій червячóкъ, свѣтлячóкъ; v. **Złotnik.**

Janczar, -a, *m.*, **Janczaryn**, -a, *m.* янчáръ; **Janczarka**, -i, *f.* (rodzaj janczarska), янчáрское ружьé; **Janczarski**, -e, -ie, *adj.* янчáрскій.

Janewiec, -wca, *m. Bot.* (*genista*), дрокъ; - **strzałkowy**, (*sagittaria*), стрѣлá, стрѣлолистникъ; - **farbierski**, (*genista tinctoria*), дрокъ красíльный; - **kolący**, шипíвникъ.

Jar, -u, *m.* ярь, яровóй хлѣбъ, áрица; **Jaro**, -a, *n.* (wiosna), веснá.

Jarka, -i, *f.* яровóй хлѣбъ, áрица; яровáя пшеницá.

Jarlik, -a, *m.*, **Jarliczek**, -czka, *m. dim.* áрка.

Jarmarczny, Jarmaczny, Jarmarkowy, -a, -e, *adj.* áрмочный, áрмарочный; **Jarmarczyć**, *v. n.* пріѣзжáть на áрмонки; **Jarmark**, -u, *m.*, **Jarmarek**, -rku, *m. dim.* áрмонка, áрмарка; **Jarmarkowy**, v. **Jarmarczny.**

Jarmułka, v. **Jamułka.**

Jarmułuk, -a, *m.* (podwójny barkan), двойнóй бáркáнъ.

Jarmuż, -u, *m.* кочáнная капýста; **jarmuż drobno posiekany**, крóшево.

Jary, -a, -e, **Jarki**, -a, -ie, *adj.*, **Jare**, *adv.* яровóй; áркій, áрокъ; v. *sub:* **Jar.**

Jarząb, -ębu, *m.* рябóнникъ; **Jarząb, Jarząbek**, -bka, *m.* рябчикъ; **Jarzębaty**, -a, -e, *adj.* пятнáтый на рябчика.

Jarzębina, -y, *f.* рябóнникъ, рябúна; **Jarzębinowy**, -a, -e, *adj.* рябóновый; **jarzębinowy likwor**, рябóновка.

Jarzęcy miód, v. **Lipiec.**

Jarzmo, -a, *n.* ярмó, ярéмъ, ярс; *fig.* (ciężar, niewola, *qu. v.*), *тягость, рабóство; **Jarzmowy**, -a, -e, *adj.* 1. ярéмный; *Anat.* кость jarzmowa, (*os jugale*), ярéмная кость; 2. jarzmowy, (= podjarzmy, podjarzmowy), яремнóсный, подъярéмный; jarzmowy wół, подъярéмный волъ, рабóчій волъ.

Jarzyca, -y, *f.* (żyto jare), áрица, [яровáя или однолѣтняя рожь].

Jarzyna, -y, *f.* зéлень; óвощи (zboże jare), яровóй хлѣбъ; яровóе; **Jarzynny, Jarzynowy**, -a, -e, *adj.* 1. зеленúй; овóщный; огорóдный; jarzynny rynek, зеленнóй рынокъ, овóщный рынокъ; jarzynny ogród, огорóдъ; jarzynny ogrodnik, огорóдникъ; 2. яровúй; zboże jarzynne, (*t. j.* jare), яровóй хлѣбъ.

Jasełka, v. **Jasłka, Jasła.**

Jasieniec, -ńca, *m. Bot.* золототысячникъ.

Jasien, v. **Jesion; Jasionek**, -nka, *m. Bot.* (*jasione*, Linn.), бубáшникъ, [растéніе].

Jaskier, -u, *m. Bot.* (*ranunculus*, Linn.), ранýнкулъ; жáбникъ, лягýшникъ; слѣпокýрникъ; - **mały**, (*r. flammula*), прищенéцъ; - **główkowy**, (*r. bulbosus*), жабúнецъ; лютикъ лýковичный; слѣпокýрникъ лýковичный [*abo* узловóренный]; - **ostry**, (*r. acris*), купáло; купáльница; лютикъ; сáльный цвѣтъ; чечúна; жáбникъ остросóчный [*abo* ѣдкій]; слѣпокýрникъ óстрый; - **polny**, (*r. arvensis*), кýрчья слѣпотá; - **wodny** (*r. aquatilis*), лютикъ или жáбникъ вóдный; - **ogrodniczy**, (*r. asiaticus*), лютикъ или жáбникъ садóвый; - **trędowy**, (*r. ficaria*), ранýнкулъ почечýйный, жáбникъ чистотѣльный; - **wielki** (*r. lingua*), жáбникъ язычный, лютикъ болóтный; - **wielokwiatowy**, (*r. polyanthemos*), лютикъ многоцвѣтный, жáбникъ многоцвѣтный; - **włoczący się**, (*r. reptans, repens*), лютикъ ползýчій, жáбникъ стелíстый; - **jadowity**, (*r. sceleratus*), жáбникъ врéдный, лютикъ ядовúтый.

Jaskierki, jaskierki, -ów, *pl.* (iskierki, gwiazdeczki), áстры; звѣздочникъ; звѣздочница; v. **Gawęda, Dymienicne** (ziele).

Jaskinia, -i, *f.* вертéпъ, пещéра, вертиръ; jaskinia łotrów, вертéпъ разбóйниковъ; разбóйничій вертéпъ; **Jaskiniaty**, -a, -e, *adj.* вертéпистый, пещéристый; имѣющій много вертéповъ, пещéръ.

Jaskółczy, -a, -e, *adj.* ластóчкинъ; jaskółcze ziele, *Bot.* (*chelidonium*), ластóчная трава; ластóвица; чистотѣлъ; чистáкъ; jaskółczy kamień, (*chelidonius lapis*), косáтникъ; ластóвникъ; ластóчникъ; ластóчкинъ кáмень; **Jaskółka**, -i, *f.*, **Jaskółeczka**, -i, *f. dim. H. n.* (*hirundo*), ластúца, ластóчка; jaskółka grzechotka, (*hirundo apus*), косáтка, косáточка; v. **Jerzyk**; - **brzegówka** *abo* grzebielucha, (*h. riparia*), стрижъ; - **morska** (*sterna*), качáрка, мартúшка, чагрáва; - **dymówka**, (*hirundo rustica*), ластóчка трýбная; *l.* домáшная; *l.* обыкновéнная; *l.* деревéнская; §. jedna jaskółka nie czyni lata, однá ластóчка веснú не дѣлаетъ; *it.* jaskółka, (ryba morska, *chelidon*, Plin.), летýчая рыбá.

Jaskra, -y, *f.* 1. искра; 2. зрачóкъ; зѣнúца; 3. зелёное бѣльмó.

Jaskrawość, -ści, *f.* (barwa rażąca, kolor rażący), áркость крáсокъ, рѣзкость; (rażące spojrzenie), проницáтельность, быстротá въ глазáхъ; **Jaskrawy, Jaskry**, -a, -e, *adj.* áркій; рѣзкій; проницáтельный; быстрый; быстроглáзый; имѣющій бúстрые глазá; (o koniach:) стеклоглáзый; бѣлоглáзый; *it.* съ бѣльмóмъ на глазý.

Jasła, Jasły, *gen.* jaseł, *pl.* 1. (nosidło podróżnych, narzędzie do noszenia ciężarów w podróży), носúлки; 2. jasła, **Jasłka**, -słek, **Jasełka**, -sełek, **Jasłeczka**, -eczek, *pl. dim.* (żłób, naczynie z desek zbite na kształt ryny, w którym bydłu jeść dają), áсли, áслицы, áслишки; 3. jasełka, (figurki, wyobrażające narodzenie Chrystusa w stajence), áслишки, фигýрки, изображáющія Рождество Христóво; 4. (kolébka), колыбéль, колыбéлка, люлька, зыбка; **Jasłowy, Jaselny**, -a, -e, *adj.* (od jaseł), áсельный, относящійся или принадлежащій къ áслямъ.

Jasmin, -u, *m. Bot.* (dzielsimin, dzielsamin, *jasminum*), ясмúнъ, жасмúнъ; **Jasminowy**, -a, -e, *adj.* (dzielsiminowy), ясмúнный, жасмúнный, принадлежащій ясмúну.

Jaśnia, -i, *f.* (jasne miejsce, jaw', jasność, *qu. v.*), áсня; дневный свѣтъ; на jaśnią się okazać *abo* na jaśnią wyjść, (= na jawią), обнаружиться; выдти наружу; сдѣлаться явнымъ.

Jaśnić, *v. a.* áснить, объяснять, дѣлать áснымъ, освѣщáть.

Jaśnie, Jasne, *adv.* (v. **Jasny**), áсно, свѣтлó, чистó; * áсно, понятно, удоборазумúтельно; очевúдно; *it.* áсно, áсная, хорóшая погóда; (przy tytułach:) **Jaśnie Wielmożny**, [**Jasnowelmóżnый**], высокорóдный, благорóдный, высокоблагорóдный; превосходительный; **Вáше Высокорóдіе, Вáше Высокоблагорóдіе; Вáше Превосходúтельство; Jaśnie Oświecony**, свѣтлѣйшій, пресвѣтлѣйшій, сіятельный, сіятельнѣйшій; **Вáша Свѣтлость; Вáше Сіятельство**; v. **Wielmożny, Oświecony**, (*Metropolitom:*) высокопреосвящéнный; **Ваше Высокопреосвящéнство.**

Jaśnieć, *v. n.* áснѣть, проясняться, становúться или дѣлаться áснымъ, свѣтлѣть, посвѣтлѣть, блестѣть, блистáть, сіять; **Jaśnieje**, *v. i.* разсвѣтáетъ; jaśniejący, блистáющій, сіяющій, блестящій.

Digitized by Google

Jaśniuchny, -a, -e, **Jaśniuczki**, **Jaśniński**, **Jaśniusieńki**, **Jaśniusieńczki**, -a, -ie, *adj.* ясненькій, яснёхонькій, очень ясный.

Jasno, *adv.* ясно, свѣтло; v. **Jaśnie**; **Jasno-barwy**, -a, -e, *adj.* свѣтлоцвѣтный; свѣтлаго цвѣта; **-brunatny**, -a, -e, *adj.* свѣтлобурый; свѣтлокоричневый; **-czerwony**, -a, -e, *adj.* блѣдно-красный; алый; **-gniady**, -a, -e, *adj.* свѣтлогнѣдый; **-gorący**, -a, -e, *adj.* (płomienisty), огненный; пламенный; огневидный; **-kruszc**, -u, *m. Miner.* (kruszec jasnosiwy, obfity w żelazo), свѣтлосѣрый желѣзнякъ; **-modry**, -a, -e, **-niebieski**, -a, -ie, *adj.* свѣтлосиній; голубой; **-rumiany**, -a, -e, *adj.* (wysoko czerwony), ярко-красный; v. пунцовый; **-rusy**, -a, -e, *adj.* свѣтлорусый.

Jasność, -ści, *f.* ясность, свѣтлость; свѣтъ; сіяніе; блескъ; лоскъ; глянецъ; видность, вѣдрность, вѣдрянность, великолѣпіе; ясность, понятность, вразумительность.

Jasnosiwiec, -wca, *m. H. n.* (*antilope*), антилопа; сайга; сугракъ.

Jasnosiwy koń, *m.* свѣтлосѣрая [лошадь.

Jasnoświetny, -a, -e, *adj.* (światła jasnego), сіяющій яркимъ свѣтомъ; блестящій; свѣтозарный, свѣтозарный, свѣтолучный.

Jasnota, -y, *f.*, v. **Jasność**.

Jasnotka, -i, *f. Bot.* (*lamium*, Linn.), яснотка; волжебная крапива; голубки нѣтушки; v. **Świetliczka**.

Jasno-wateść, -ści, *f.* ясноватость; **-waty**, -a, -e, *adj.* ясноватый; **-włosy**, -a, -e, *adj.* свѣтлорусый; **-zielony**, -a, -e, *adj.* свѣтлозеленый; **-żółty**, -a, -e, *adj.* свѣтложёлтый.

Jasny, -a, -e, *adj.* ясный, свѣтлый; чистый; сіяющій; яркій; вѣдреный, вѣдряный; *Med.* jasna ślepota, (*gutta serena*), тёмная водá; чёрное бѣльмо; *it.* jasny, свѣтлый; великолѣпный; Najjaśniejszy, Всеавгустѣйшій, Всепресвѣтлѣйшій; jasny, (łatwy do pojęcia, zrozumiały), ясный, понятный, [удобо-]вразумительный; ясный, очевидный; *it.* v. **Sławny**.

Jaspid, **Jaspis**, -u, *m. Miner.* ясписъ, яшма, † ясидъ; **Jaspisowy**, -a, -e, *adj.* яшмовый; ясписовый, свойственный яспису [*abo* яшмѣ] или сдѣланный изъ ясписа, [*abo* изъ яшмы].

Jassyr, **Jasyr**, -u, *m.* (zdobycz, plon), добыча, плѣнъ, полонъ; (niewola), плѣнъ, неволя, рабство; (jeńce), ясырь, *pl.* ясыри, плѣнники.

Jaster, -u, *m. Bot.* (*aster*, Linn.), звѣздочникъ, звѣздоцвѣтъ, астра, *pl.* астры; **- gawęda**, (*aster amellus*), винадочная травá.

Jastrych, v. **Astrych**.

Jastrząb', -ębia, *m.* 1. *H. n.* (*accipiter*), ястребъ, [хищная птица]; 2. **Jastrząb'**, *Artill.* (gat. dawnéj strzelby, półsokoła, *qu. v.*), фальконетъ, соколка; **Jastrząbek**, -bka, *m. dim.* ястребокъ; *it.* (*falco palumbarius*, Klein.; теж gołębnikiem zwany), ястребъ тетеревятникъ; голубятникъ; **Jastrzębi**, -ia, -ie, **Jastrzębowy**, -a, -e, *adj.* ястребиный, ястребячій, ястребовъ; jastrzębi kamień, (*hieracitis*), гіерацитъ, ястребиный камень, (*s.* глазъ); **Jastrzębiec**, -bca, *m. Bot.* (*hieracium*), ястребинка; соколбинкъ; соколбная трава; - kosmaczek, myszeuszko, (*hieracium pilosella*), мышья ушки; ястребинка мохнатая; - murowy, (*hier. murorum*), ястребинка стѣнная, соколья трава; - baldaszkowaty, *hier. umbellatum*), ястребинка зонтичная; **Jastrzębieć**, *v. n.* дѣлаться хищнымъ; **Jastrzębnik**, -a, *m.* (myśliwiec jastrzębiami polujący), ястребникъ.

Jaszcz, -a, *m.* 1. ryba, v. **Jaźdź**; 2. **Jaszcz**, -u, *m.* (naczynie na masło, *etc.*), масленица; **Jaszczek**, -szczka, *m.*, v. **Jaszczyk**.

Jaszczur, -a, *m.* 1. *H. n.* (*manis*), ящеръ; *it.* ящерица; 2. jaszczur pięćpalcysty, (*manis pentadactyla*), ящеръ Африканскій коротхвостый; 3. *H. n.* (ryba morska), морская ящерица; макрель; v. **Jaszczurka** (ryba); **Jaszczura**, -y, *f.*, v. **Jaszczurka**; **Jaszczurczę**, -ęcia, *n. dim.* (młoda jaszczurka), молодая ящерица; **Jaszczurczy**, **Jaszczórczy**, -a, -e, *adj.* ящерицынъ; *Miner.* jaszczurczy kamień, (*saurites*), ящерникъ; jaszczurcze ziele, *Bot.*, v. **Wężownik**; jaszczurczy mech, v. **Smoczy mech**.

Jaszczurka, **Jaszczórka**, -i, *f.* 1. *H. n.* ящерица, веретеница; v. **Skrzeczek**; 2. **Jaszczurka**, **Jaszczura**, (jako zwierz najjadowitszy), желтобрюхъ, желтопузъ, желтопузникъ; 3. (żmija), змѣя; ужъ; ехидна; v. **Żmija**; 4. jaszczurka jeziorna, (*salamo saurus*), гроръ-ящерица; 5. -, (małe działko), *Artill.* малый фальконетъ; **Jaszczurnik**, -a, *m. Bot.* румянка; v. **Wołowy** (język biały).

Jaszczy, -a, -e, *adj.* (od jaszcza czyli jaźdźa ryby), ершёвый.

Jaszczyk, -a, *m.* ящикъ, ящичекъ, коробка.

Jata, **Chata**, -y, *f.*, **Jatka**, **Chatka**, -i, *f. dim.* хата, хижина; jata, (= namiot), куща, шалашъ, шатёръ, намётъ; колиба, колибица; jata, chata, (chałupa chłopska), лачуга, лачужка, олачуга; булдырь; **Jatki**, *f. pl.* рядъ; лавки; mięsne jatki, мясной рядъ; rybne jatki, рыбной рядъ; рыбный рынокъ.

Jątrew', -trwi, *f.*, **Jątrewka**, -i, *f. dim.* (bratowa), ятровь, ятровица, невѣстка.

Jątrzenie, v. *sub:* **Jątrzyć**.

Jątrznica, -y, *f.*, **Jątrznicska**, -i, *f. dim.* 1. колбасá; 2. кишка.

Jątrzny, -a, -e, *adj.* (ropisty, *qu. v.*), гнойный; гноящійся.

Jątrzyć, *v. a.* растравлять, растравливать, [на пр. рану]; гнойть; jątrzący, (ropiący), нарывный; *fig.* - kogo, сердить, разсерживать, растравлять, раздражать; огорчать; поджигать; гнѣвать, гнѣвить; jątrzący (bolesny), огорчительный; - się, *v. r.* гнойться; (нарывать), нарывать; * раздражаться; разсерживаться; **Jątrzenie**, -ia, *n.* 1. растравливаніе раны; нагноеніе; v. **Kopienie**; 2. раздражаніе, раздраженіе, огерченіе; **Jątrzyciel**, -a, *m.* огорчитель, раздражитель.

Jaw', **na jaw'**, **na jawię**, **na jawie**, **na jawiu**, *adv.* явь, въ явь; явѣ; наружу; явно; открывенно; открыто; не скрыто; не тайно; публично; очевидно; ясно; na jawie, na jawi, на яву; wyjść na jaw', na jawią, выдти наружу, обнаружиться, открыться, сдѣлаться (становиться) явнымъ; nakoniec wszystko wyjdzie na jaw' *abo* na jawią, наконецъ всё выйдетъ наружу *abo* откроется, обнаружится.

Jawić, *v. a. impf.*, -ń-, **-ń-jawić**, *v. perf.* (zjawiać, jawnym czynić), являть, явить, изъявлять, изъявить; показывать, показать, обнаруживать, обнаружить; дѣлать явнымъ; - się, *v. r.* (zjawiać się, *qu. v.*), являться, показываться; показываться; обнаруживаться; открываться.

Jawisko, -a, *n.* появленіе; явленіе; v. **Widowisko**.

Jawnie, **Jawno**, *adv.* явно, явственно; явственно; не тайно; не скрыто; наружу; v. **Jaw'**.

Jawno-grzeszenie, -ia, *n.* явногрѣшіе; явное, публичное прегрѣшеніе; **-grzesznica**, -y, *f.* явная, публичная грѣшница; **-grzesznik**, -a, *m.* явный, публичный грѣшникъ.

Jawność, -ści, *f.* явность, явственность; очевидность; **Jawny**, -a, -e, *adj.* явный, явственный; всенародный; видимый; публичный; очевидный; открытый; извѣстный; ощутительный; несомнѣнный; ясный; jawnym być, явствовать, быть явну или очевидну.

Jawor, -u, *m. Bot.* (*acer*, Linn.), клёнъ; jawor wschodni, чужеземский, (*platanus orientalis*), яворъ, чинаръ; v. **Platan**; jawor

Digitized by Google

wodny, v. **Wodoklon**; **Jaworowy**, -a, -e, *adj.* клёновый; яворовый, кленовый.

Jaz, -u, *m.* язъ, ѣзъ, ѣзъ, учуть, перепрѣда, переборка, городьба.

Jaź, -zi, *f.*, **Jazica**, -y, *f. H. n.* (*cyprinus jeses*), пересмѣръ; v. язь, язикъ (*cyprinus rutilus*).

Jaź, ja-ź, v. **Ja**.

Jazda, -y, *f.* 1. (jeżdżenie), ѣзда; 2. (konnica, kawalerya), конница; кавалерія; 3. jazda (w szachach: ciąg, ciągnienie bierka), ходъ; **Jazdowy**, -a, -e, *adj.* ѣздовый; конный.

Jaźdź, v. **Jazgarz**.

Jazgarz, -a, *m.*, **Jaźdź**, **Jaszcz**, -a, *m. H. n.* (ryba, *perca cernua*), ерлъ, (рыба); **Jaździk**, -a, *m.*, **Jazgarek**, -rka, *m. dim.* ерлыкъ.

Jaśmin, **Jaźmin**owy, v. **Jasmin**, **Jasmin**owy.

Jąźwica, -y, *f. H. n.* (ryba, *gasterosteus aculeatus*), колючка (рыбка).

Jaźwieć, -źwcu, *m.* (*mustela taxus*), *H. n.* барсукъ, тяксъ, язвецъ, язвикъ; **Jaźwcowy**, -a, -e, *adj.* барсучій.

Je, 1. v. **On**; 2. v. **Jeść**.

Jebać, *vul.*, v. **Obłapiać**.

Jechać, [*Praet.* jechał, *Pres.* jadę, jedziesz, jedzie, *pl.* jadą], *v. n.* ѣхать, ѣздить; - po wodzie, v. **Płynąć**; (w szachach), ходить, двигать (мѣнкою); **Jechanie**, -ia, *n.* ѣханіе; ѣзда.

Jęcie, -ia, *n.* взятіе; поймѣніе, поймка; имѣніе, взятіе въ плѣнъ; (v. **Jąć**); jęcie się wędy, (zakazanie ryby), клевъ; **Jęctwo**, **Jeństwo**, -a, *n.* (pojmanie, niewola), плѣнъ, неволя, плѣнство, плѣтство, плѣніе, плѣнничество; неволя; рабство; *collect.* (= jeńcy), плѣнники, невольники.

Jęczeć, *v. n.* стонать, стенать; v. **Jękać**; **Jęczenie**, -ia, *n.* стонаніе, стонъ, стенаніе, оханіе; v. **Jękanie**.

Jęczmień, -mienia, *m. Bot.* (*hordeum*), ячмень (*m.*), житъ; -myszy, v. **Wyciniec**; - piaskur, (*hordeum distichum*, Linn.), двурядный ячмень; восточный ячмень; - czwartak, (*hordeum tetrastichon*), четырехрядный ячмень; - sześciorak, (*hordeum hexastichon*), шестирядный ячмень; - otłukany, v. **Pęcak**; jęczmień mysy, [*abo* wyciniec, (*qu. v.*), *hordeum murinum*, Linn.], мышій ячмень; v. имянецъ; jęczmień nagi *abo* pszeniczny, (*hordeum nudum*; *zeopyrum*), голый ячмень; ячмень пшеничный; *Med.* jęczmień na oku, v. **Jęczmyk**; **Jęczmienisko**, -a, *n.* (pole albo rżysko jęczmienne), поле засѣянное ячмѣнемъ или на которомъ былъ засѣянъ ячмень; жниво, ржище ячмѣнное; **Jęczmienny**, -a, -e, *adj.* (od jęczmienia, z jęczmienia), ячмѣнный, ячный, житный; относящійся къ ячмѣню; приготовленный изъ ячмѣня или изъ ячмѣнной муки; jęczmienna mąka, ячмѣнная мука, ячная мука; jęczmienny chleb, ячмѣнный хлѣбъ; житникъ; jęczmienna braha, (*curmi*), ячмѣнный взваръ; ячмѣнная вода; тизана; jęczmienne krupy, ячная крупа, ячневая крупа, ячмѣнная крупа; jęczmienna kasza, ячная [*abo* ячневая, ячмѣнная] каша; słoma jęczmienna = **Jęczmionka**, -i, *f.* ячмѣнная солома; **Jęczmyk**, -a, *m.* 1. (ziarno jęczmienne), ячмѣнное зерно; 2. *Med.* (jęczmień na oku, wrzodek, wrzedzienica na powłoce, *hordeolum*, *crithe*), ячмень на глазу.

Jeden, -dna, -dno, *num.* одинъ, одна, одно; *lt.* единственный; одинакій; jeden raz, - kroć, одинъ разъ; jednej maści, farby, одноцвѣтный; jaden ... drugi, одинъ ... другой; jeden w drugiego, какъ одинъ, такъ и другой; w jedno, (łącznie, spólnie), соединительно; jedno w drugie rachując (= hurtem, *qu. v.*), рптомъ, битомъ, всѣ вдругъ; co za jeden? кто онъ такой? какой? jeden, (jakiś, pewny), нѣкто; нѣкій; нѣкоторый; какой-то.

Jedna jagoda, *Bot.* (*herba Paris*), однолгодникъ; вороній глазъ, v. **Wronie oko**.

Jedenaście, -stu, *num.* одиннадцать.

Jedenastokąt, -a, *m. Mathem.* (*hendécagone*), одиннадцатиугольникъ. [stokąt.

Jedenastogran, v. **Jedena-**

Jedenastoletni, -ia, -ie, *adj.* одиннадцатилѣтній.

Jedenasty, -a, -e, *num. ord.* одиннадцатый; jedenasta bita, (*sc.* godzina), бѣло одиннадцать, одиннадцать часовъ.

Jedenke, **Jednaś**, v. **Jeden**.

Jedica, v. **Jelca**.

Jedla, v. **Jodła**; **Jedlina**, -y, *f.*, **Jedlinka**, -i, *f. dim.* ель; ёлка; *lt.* еловый лѣсъ; еловое дерево; *it.* **Jedlinka** *abo* **Kamfora**, ziele, *Bot.* (ziele kamforne, *selago camphorata*), камфарная трава; **Jedlinowy**, -a, -e, *adj.* еловый.

Jedło, v. **Jadło**,

Jedna, v. **Jeden**.

Jednać, *v. a.* мирить, примирять; удобрять, удобривать; доставлять; *lt.* v. **Ujmować** (sobie); jednać sobie co, v. **Wyrabiać** (sobie); **Jednać się**, *v. r.* примиряться; уговориться; **Jednanie**, -ia, *n.* примиреніе; уговоръ; **Jednachi**, -a, -ie, *adj.* (od jednacza), третейскій; посредническій; **Jednacz**, -a, *m.* примиритель; третейскій судья, мировой судья, мировой посредникъ; **Jednactwo**, -a, *m.* третейскій судъ.

Jednak, **Jednakże**, *adv.* однако, однако же.

Jednaki, -a, -ie, **Jednakowy**, -a, -e, *adj.* одинаковый, одинакій, единакій; **Jednako**, **Jednakowo**, *adv.* единаче, одинаково; **Jednakowo**, v. **Atoli**, **Wszelako**, **Jednak**; **Jednakość**, **Jednakowość**, -ści, *f.* одинаковость, одинакость, единообразіе, единообразность, единообразность; **Jednakoustawiczność**, -ści, *f.* неизмѣнность; v. **Jednostajność**; **Jednam**, **Jednanie**, **Jednany**, v. **Jednać**; **Jednaś**, v. **Jeden**; **Jedno**, **Jednoś**, **Jednoże**, 1. v. **Jeden**, (-dna, -dno); 2. **Jedno**, **Jeno**, *adv.* одно; единственно; только; только что.

Jedno-barwy, -a, -e, *adj.* одноцвѣтный; -**boczny**, -a, -e, *adj.* односторонній; -**brzmiący**, -a, -e, *adj.* (= równobrzmiący), согласный; сходный; -**brzmienie**, -ia, *n.* единогласіе; (одозвучіе); -**choda**, **Inochoda**, **Jednochodza**, -y, *f.* инохода; -**chodnik**, **Inochodnik**, -a, *m.*, **Jednochodniczek**, -czka, *m. dim.* иноходелъ, мѣнтакъ, мѣнтачокъ; -**czesnik**, -a, *m.* единовременникъ; -**czesny**, -a, -e, *adj.* единовременный; -**czestny**, -a, -e, *adj.* единочастный; -**członny**, -a, -e, *adj.* одночленный.

Jednoczyć, *v. a.* соединять, соединять, присоединять, сообщать, -щить; примирять; **Jednoczący**, *part.* единительный; **Jednoczyciel**, -a, *m.* соединитель; **Jednoczycielka**, -i, *f.* соединительница; **Jednodarny**, -a, -e, *adj.* единодарный; **Jednodszuy**, -a, -e, *adj.* единоровельный.

Jedno-dniowy, v. **Jednodzienny**; -**duszny**, -a, -e, *adj.* единодушный; согласедушный; -**dworec**, -rca, *m.* одноквѣрецъ; -**dzienny**, -**dniowy**, -a, -e, *adj.* однодневный; (24 godzin trwający), суточный; -**dzierz**, -a, *m.*, v. **Despota**; -**dzieratwo**, -a, *n.*, v. **Despotyzm**; -**dzwierny**, -**drzwiczny**, -a, -e, *adj.* единодверный; -**funtowy**, -a, -e, *adj.* однофунтовой; -**garby**, -a, -e, *adj.* одногорбый; -**głośność**, -ści, *f.* единогласіе, согласіе; -**głosy**, -**głośny**, -a, -e, *adj.*, -**głośnie**, *adv.* единогласный, согласный; -**głowy**, -a, -e, *adj.* одноглавый; -**imienny**, -a, -e, *adj.* одноименный, единоименный; -**istność**, -ści, *f.* единосущіе, единосущность, *Eccl.* единоестественность; -**istny**, -**isty**, -**istotny**, -a, -e, *adj.* единосущный, *Eccl.* единоестественный; -**języczny**, -a, -e, *adj.* одноязычный; -**kolenny**, -**kolankowaty**, -a, -e, *adj.* одноколѣнный; -**koiny**, -a, -e, *adj.* одноколый; -**końcaty**, -a, -e, *adj.* одноконечный; -**konny**, -a, -e, *adj.* одноконный; -**korenny**, -a, -e, *adj.* единокоренный; -**kształtność**, -ści, *f.* единообразіе, еди-

Digitized by Google

нообразность; -kształtny, -a, -e, adj. единообразный, Eccl. единовидный; -kupiec, -pca, m. единопродавецъ; -kupstwo, -kupiestwo, -a, n. монополія; единоторговля; -kwietny, -a, -e, adj. единоцвѣтный; -letni, -ia, -ie, adj. однолѣтній; -list, -u, m. Bot. (unifolium); Jednomowność, -ści, f., v. Tautologia; -mowny, -a, -e, adj., v. Jednogłośny; -myślnik, -a, m. единомысленникъ; -myślność, -ści, f. единомысліе, единомысленность; -myślny, -a, -e, adj., -nie, adv. единомысленный; Eccl. si. единоумный; -nogi, -a, -ie, adj. единоногій, одноногій; -obyczajny, -a, -e, adj. единонравный; -oki, -a, -ie, adj. единоокій, одноглазый, окривѣлый, кривый; jednookim się stawać, кривѣть, окривѣть; -osobny, -a, -e, adj. сдѣланный для одного человѣка; -plemiennik, -a, m. единоплеменникъ; -plemienny, -a, -e, adj. единоплеменный; -płodny, -a, -e, adj. единоплодный; -pułkowy, -a, -e, adj. единополчанинъ; -prawny, -a, -e, adj. единозаконный; -raki, -a, -ie, adj. одинакій; -ręki, -a, -ie, adj. единорукій, одноручій; -roczny, -a, -e, adj. годовый; единолѣтній; -rodny, -a, -e, adj. единородный, однородный; -rodzca, -y, m. однородецъ; -rogi, -a, -ie, -rożny, -a, -e, adj. однорогій; -rożec, -żca, m. 1. единорогъ; 2. -, (ryba morska, monodon), нарвалъ, морской единорогъ (рыба); -rządzca, -y, m. (jedynowładzca), единоначальникъ; -rządny, -a, -e, adj. единоначальный; jednorządnym być, единоначальствовать; -rzędny, -a, -e, adj. Eccl. единочиновный; -rzemieślny, -a, -e, adj. единохудожный.

Jedność, -ści, f. единица; единость; единство; единственность; единодушіе; согласіе; jedność Boga, единство Божіе; единосущіе [abo единосущность] Божества; żyć z kim w jedności, жить съ кѣмъ въ согласіи; жить душа въ душу.

Jedno-słowny, -a, -e, adj. односложный, единогласный; Mathem. одночленный; -stajność, -ści, f. равнообразіе, равнообразность; -stajny, -a, -e, adj., -nie, adv. равнообразный; -stronność, -ści, f., v. Parcyalność; -stronny, -a, -e, adj., -nie, adv. односторонний; пристрастный; v. Parcyalny; -strzyżka, -i, f. овца, которая стрижется только одинъ разъ въ годъ; шерсть такой овцы; -syllabny, -a, -e, adj., -nie, adv. односложный; -szaty, -a, -e, adj. единорязный.

Jednota, -y, f., v. Jedność.

Jednotliwy, -a, -e, adj. однократный; np. słowo jednotliwe, Gramm. (verbum semelfactivum), глаголъ однократный; глаголъ вида однократнаго.

Jednotnik, -a, m. индивидуумъ.

Jednotny, v. Jednoczący sub: Jednoczyć.

Jedno-wierca, -y, m. единовѣрецъ; -wierny, -a, -e, adj. единовѣрный; -wierstwo, -a, n. единовѣріе; -wiosłowy, -a, -e, adj. одновесельный; -władzca, -władztwo, v. Jedynowładzca, etc.; -wrotny, -a, -e, adj. единовратный; -zakonny, -a, -e, adj. единозаконный; -zęby, -a, -e, adj. единозубый, однозубый; -żeniec, -nca, m. единоженецъ, одноженецъ; -żeństwo, -a, n. единоженство, единобрачіе, единобрачность; -znaczny, -a, -e, adj. 1. имѣющій одно значеніе; 2. v. Równoznaczny; -żonaty, -a, -e, adj. единобрачный, Eccl. единоженный; -żowny, -a, -e, adj. единоженный.

Jędrnić, Jędrzyć, v. a. дѣлать ядренымъ; Jędrnieć, Jędrzieć, v. n. дѣлаться ядренымъ; ядренѣть, ядреть, ядреться, ядрѣть, наядрѣть; Jędrność, -ści, f. ядренность; Jędrny, Jędrzny, -a, -e, adj., -nie, adv. ядреный, ядерный.

Jędrzysty, v. Jądrzysty.

Jedwab', -biu & -bia, m. 1. шелкъ; - kręcony, сучёный шелкъ; - surowy, сыреецъ; jedwabie, pl. (= jedwabne materye), шелковыя матеріи; 2. - polny, [v. Kania przędza, Kanianka, Wyłup' swojski], Bot. (cuscuta, Linn.), повилика, повиляца; крапивная малина; шелковая трава; Jedwabiarnia, -i, f. (fabryka jedwabna), шелковая фабрика; Jedwabnica, -y, f. 1. (materya jedwabna), шелковая матерія; v. Bławat; 2. jedwabnica, jedwabniczka, -i, f. (robaczek), шелковичный червь, шелковый червь; (v. Jedwabnik); Jedwabnik, -a, m., Jedwabniczek, -czka, m. dim. 1. H. n. [phalaena (bombyx) mori], шелковая бабочка; шелкопрядъ; монахъ-шелкопрядъ; монашенка; it. v. Jedwabnica (2); 2. Jedwabnik, торгующій шелковыми матеріями; it. шелкопрядъ, шелкопрядальщикъ; it. ткачъ шелковыхъ матерій; v. Bławatnik; Jedwabny, -a, -e, adj. 1. шелковый; jedwabna nitka, шелковая нить, шелковина, шелковинка; jedwabny ogon, (ptaszek: jemiołuszka), H. n. свиристель; 2. jedwabny, * ласковый, льстивый; великолѣпный.

Jędyk, Jędyczę, etc., v. Indyk.

Jedynaczka, -i, f. (jednorodna córka), единородная дочь; Jedynak, -a, m., Jedynaczek, -czka, m. dim. (jednorodny syn), единородный сынъ.

Jedynastokąt, -a, m. одиннадцатиугольникъ.

Jedynasty, v. Jedenasty.

Jedynie, adv. единственно; только.

Jedyno-kupcwo, v. Jednokupstwo; -kupiec, Jednokupiec, -pca, m. единопродавецъ; -rządzca, v. Jednorządzca, Jedynowładzca; -rządztwo, Jednorzędztwo, -a, n. самодержавіе; Eccl. единоначаліе; -rządny, -a, -e, adj., -nie, adv. единоначальный.

Jedyność, -ści, f., Jedynostwo, -a, n. единачество; Jedynospadkowy, -a, -e, adj. Eccl. единонаследный; Jedynosrodzony, v. Jednorodny; Jedynowładzca, Jedynowładzca, -y, m., Jedynowładec, -dca, m. (samowładzca) единовластитель, единовластникъ, единоначальникъ, самодержецъ; Jedynowładny, -a, -e, adj., -nie, adv. единовластный, единоначальный; jedynowładnym być, единоначальствовать; Jedynowładztwo, -a, n., Jedynowładność, -ści, f. единовластіе, самодержавіе, Eccl. единоначаліе.

Jedyny, -a, -e, adj. единый, единственный, одинакій, особенный. [злая женщина; era-баба.

Jędza, -y, f. фурія (propr. et *);

Jędza, -y, f., Jędzenie, -ia, n. ѣда, ѣства, ѣденіе; пища; Jedzony, -a, -e, part. ѣденый; v. Jeść.

Jędzona baba, v. Jędza.

Jego, Gen. & Acc. mascul. sing. pronom. его, v. On. [v. Ieść.

Jegomość, -ści, = Jego Mość,

Jehowa, -y, m. [Hebr. יהוה, (cfr. יהיה), jedno z rozmaitych imion Bożych w starym testamencie; znaczy tego, który zawsze jest = Bóg], Егова, Іегова, Бóгъ, Превѣчный.

Jéj, gen. sing. femin. pronom., v. On, Ona, Ono; Jéjmość, -ści, f., v. Mość.

Jęk, -u, m., Jękanie, -ia, n. стонъ; вопль, вопіяніе; v. Stękanie.

Jękać, Jęknąć, v. n. стонать; ахать, ахнуть; вопіять; Jękliwy, -a, -e, adj. вопліявый.

Jękotać, v. n. (v. Blekotać, zająkać się), заикаться; Jękotanie, -ia, n., v. Blekotanie, Zająkanie się; Jękotliwy, adj., v. Blekotliwy, заикливый.

Jeł, v. Il.

Jelątko, -a, n. dim. олененокъ; молодой олень; v. Jeleń.

Jelca, Jedlca, gen. jelca, pl. чашка у шайнаго ефеса.

Jelec, gen. jelca, m. H. n. (ryba, cyprinus dobula, c. alburnus), плотва; уклейка (рыба).

Jeleń, -nia, m. H. n. (cervus), олень; - kosmaty, (cervus tarandus), олень сѣверный; Jeleni, -ia, -ie, adj. оленій; rogi jeleni,

Digitized by Google

оленя роґа; *Bot.* grzyb jeleni, jelenie jajka, jelenia bedłka, jelenia gębka, (*phallus impudicus*), оленій грибъ; jeleni язык, *Bot.* оленій язикъ; jeleni korzeń, *Bot.* (czarny; jelenie oko), оленій корень; v. Średecznik; jeleni trank, v. Sierpik; jeleni trut, *abo* truć, v. Wilcza kulcé; jelenie oko, v. łania broń; **Jelenię**, -ięcia, *n.*, **Jeleniątko**, -a, *n. dim.* молодой олень (дитёнышъ), оленецъ; **Jeleina**, -y, *f.* (jelenie mięso), оленина; оленье мясо.

Jelito, -a, *n.* кишка; **Jelita**, *pl.* внутренности кишки; внутренности.

Jelonek, -nka, *m. H. n.* 1. (młody jeleń), молодой олень; 2. (*lucanus cervus*), оленецъ (жукъ), олень летучій, рогачъ; 3. *Bot.* (gat. bedłki), оленій грибъ.

Jem, ѣмъ, v. **Jeść**.

Jemiel, -a, *m.*, **Jemioła**, -y, *f.*, **Jemiełka**, -i, *f. dim. Bot.* (*viscum*), омела.

Jemiołucha, -y, *f. H. n.* (*turdus viscivorus*), рябина, дроздъ рябинникъ; скворчоль; **Jemiołuszka**, -i, *f.*, v. **Jedwabny ogon**.

Jenerał, *etc.*, v. **Generał**, *etc.*

Jeniec, -ńca, *m.* плѣнникъ, военноплѣнный, военнопленный; колодникъ; **Jeńscki**, -a, -ie, *adj.* плѣнническій, военнопленный; колодническій; **Jeństwo**, -a, *n.* плѣнъ, полонъ; *collect.* плѣнники (*pl*).

Jeno, v. **Jedno**.

Jeometra, *etc.*, v. **Geometra**, *etc.*

Jer, v. **Ir**.

Jercha, v. **Ircha**.

Jerychońska róża, v. **Róża**.

Jerzyk, -a, *m. H. n.* (*hirundo apus*, v. **Jaskółka**), носатка.

Jerzyna, **Jeżyna**, -y, *f. Bot.* ежевика.

Jeść [*Praet.* jadł, jedli; *Praes.* 1. *p. s.* jem, 3. *p. s.* je, 3. *p. pl.* jedzą], 1. *v. a.* ѣсть, кушать; 2. **Jeść**, **Jedzenie**, *subst.* кушаніе, ѣсть; v. **Jadło**.

Jesień, -ni, *f.* осень.

Jesionina, -y, *f.* (drzewo jesionowe), ясеневое дерево.

Jesienny, -a, -e, *adj.* осенній.

Jesion, -u, *m. Bot.* (*fraxinus*) ясень; вязъ; **Jesieniec**, -ńca, *m.*, **Jesienka**, -i, *f.* (*fraxinella*), ясенецъ; **Jesionowy**, -a, -e, *adj.* ясеневый; ясенный; jesionowy lasek, ясенникъ.

Jesiotr, -a, *m. H. n.* (*acipenser sturio*), осетръ; **Jesiotrowy**, **Jesiotrzny**, **Jesiotrzny**, -a, -e, *adj.* осетрій, осетровый; **Jesiotrowina**, **Jesiotrzyna**, -y, *f.* (mięso jesiotra), осетрина, осетровое мясо.

Jeśli, v. **Jeżeli**.

Jest, **Jestem**, v. **Być**; **Jestestwo**, **Jestaństwo**, **Jestwo**, -a, *n.* сущность, бытіе, существованіе; существо; jestestwo mieć, (czystować), веществовать, существовать; имѣть бытіе; **Jestny**, -a, -e, *adj. Eccl.* осуществованный, воспріявшій существо.

Jęstwo, v. **Jęctwo**, **Jeństwo**, **Jeństwo**.

Jeszcze, *adv.* еще.

Jętka, -i, *f. H. n.* (*libellula ephemera*), подёнка, муха-подёнка, метлъ, метель.

Jęty, -a, -e, *part. p.* въ плѣнъ взятый.

Jeż, -a, *m. H. n.* (*erinaceus europaeus*), ежъ, ежа (*gen.* ежа); jeż cudzoziemski, (*hystrix*), дикобразъ = jeżowiec; jeż morski, (*abo* jeżokrab, *echinus marinus*), ежъ морской; ежикъ.

Jezda, v. **Jazda**.

Jezdecki, -a, -ie, **Jezdecny**, -a, -e, *adj.* всадниковъ, всадническій, всадническій; **Jezdny**, -a, -e, *adj.* ѣздовый; jezdny, (konny posłaniec), ѣздовой; **Jezdny**, -ego, *subst. m.* кавалеристъ; (w szachach:) jezdny, v. **Rycerz**.

Jeździenie, -ia, *n.* ѣзженіе; jeżdżony, (v. ujeżdżony), ѣзженный; **Jeździć**, *v. n.* ѣздить; **Jeździec**, -zca, *m.* ѣздокъ, всадникъ.

Jeżę, -ęcia, *m.* молодой ежъ.

Jeżeli, **Jeśli**, **Jeśli**, **Jestli**, *conj.* ежели, если, естьли, буде, ежелибы, колибы.

Jezioro, -a, *n.*, **Jeziorko**, -a, *n. dim.* озеро, озерко; **Jeziorny**, **Jezierny**, -a, -e, *adj.* озерный; **Jeziorzysty**, -a, -e, *adj.* тинистый, тинный, грязный, болотистый.

Jeżokrab, -a, *m. H. n.* (jeż morski, *echinus marinus*), ежъ морской; ежикъ.

Jęzor, -a, *m.* языкъ (презрительно.

Jeżowiec, -wca, *m.* 1. *H. n.* (jeż cudzoziemski, *hystrix cristata*), дикобразъ хохлатый; 2. **Jeżowiec**, *Bot.* (*echinops*), шарогласъ, перестрѣлъ, (Адамова голова); *it.* мордовникъ, прикрытъ, преградъ, лютикъ желтый; **Jeżówka**, -i, *f.* 1. *H. n.* (*Diodon*) двузубецъ (рыба); 2. **Jeżówka Włoska**, *Bot.* (drzewo, v. **Przeszkolnica**, *arbutus unedo*), зазубренная толокнянка; ежовка.

Jeżowy, -a, -e, *adj.* ежовый; jeżowa skóra, ежовина; ежевая кожа.

Jezuicki, -a, -ie, *adj.* езуитскій; zakon jezuicki, орденъ езуитовъ; **Jezuita**, -y, *m.* езуитъ.

Jezus, -a, *m.* Іисусъ.

Jeżyć, *v. a.* топорщить, ерошить, щетинить; хмурить; ежить; — się, *v. r.* топорщиться, щетиниться; ежиться; съежиться; раздраиваться; взъерошиться, взъерошиваться.

Języczasty, -a, -e, *adj.* (na kształt języka), языкообразный; на подобіе языка; ryba języczasta moraka, *H. n.* морской языкъ; косоротъ-языкъ; языкообразная камбала.

Języczek, -czka, *m. dim.* (v. **Język**), язычекъ; — podniebionowy, (*uvula*), язычекъ; — w wadze, стрѣлка, сторожокъ; — na kompasie, v. **Indeks**; — w sprzączce, сненекъ, шненекъ, шпилька; *Bot.* języczki psie, (*cynoglossum*), собачій (ноѣій) языкъ, собачикъ, чернокорень обыкновенный, щелкунъ; *it.* psi języczek, v. **Pacierzyczka**; języczki siwe, (*leontopodium*), плавунъ; jęziczki ziele, (*plantago lanceolata*), подорожникъ, попутникъ; wróble języczki, v. **Sporysz**; **Języczkowaty**, v. **Języczasty**; **Języczkowy**, -a, -e, *adj.* язычный; **Języczność**, -ści, *f.*, v. **Swiegotliwość**, **Gadatliwość**; **Języczny**, **Językowy**, -a, -e, *adj.* язычный; **Języcznik**, -a, *m.* иденикъ.

Język, -a, *m.* языкъ; siedzi, wije mi się na języku, на языкѣ вертится; §. na końcu języka (*sc.* mieszka); = dopytasz się, najdziesz =) на концу языка дорога, языкъ и до Кіева доведетъ; мѣй языкъ за зубы (= milczi), держи языкъ за зубами; молчи! ma długi język, (= gadatliwy), у него языкъ долгъ; długi język, болтливость; nie zaboli język od dobrego słowa, (łaskawe słowo znajdzie łaskawe ucho), отъ учтивыхъ словъ языкъ не отсохнетъ; język, (klin ziemi w morze wychodzący), перешеекъ; język, (ryba języczasta, *pleuronectes linguatula*), языкообразная камбала, (морская рыба); *Bot.* psie języki, v. **Języczki**; psi język, v. **Ostrzeń**; wołowy język, v. **Miodunka**; jeleni język, v. **Jeleni**; **Językowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* языкообразный; **Językowy**, -a, -e, *adj.* язычный.

Jeżyna, **Ożyna**, -y, *f. Bot.* (*rubus fruticosus*), ежевика; ожина; jeżyny, (jagody, owoc), ожини, ежевики (ягоды); drzewna jeżyna, (morwa, *morus nigra*), тѣрное тутовое дерево; **Jeżynka**, -i, *f. Bot.* (*rubus caesius*), куманика, куманика, малина куманика; **Jeżynowy**, -a, -e, *adj.* ежевичный.

Jeżysty, -a, -e, *adj.* щетинистый.

Jeachimik, -a, *m.* ефимонъ; v. **Talar**, **Taler**.

Jodła, -y, *f. Bot.* (*abies*), ель, ёлка, ёлочка; пихта; **Jodłowy**, -a, -e, *adj.* еловый; пихтовый; jodłowy gaj, пихтовникъ.

Jowialność, -ści, *f.* (wesołość, żartobliwość), веселость; **Jowialny**, -a, -e, *adj.* (wesoły, żartobliwy), веселый, забавный; **Jowiał**, -a, *m.*, **Jowialista**, -y, *m.* (wesołek, żartobliwy człowiek), веселый, забавный человѣкъ.

Jowisz, -a, *m.* Юпитеръ; broda Jowisza, v. **Broda**.

Jubiler, -a, *m.* ювелиръ, алмазникъ, алмазныхъ дѣлъ мастеръ.

Jubileusz, -u, *m.* юбилей; **Jubileuszowy**, -a, -e, *adj.* юбилейный.

Digitized by Google

Jucha, **Jusszyca**, -y, *f.* 1. ыжа, навозная юшка, нечистая (навозная) вода; 2. (krew'; posoka; otok), кровь; гной; psia jucha, v. Pai.

Juchta, -y, *f.* юфть, юхта; **Juchtowy**, -a, -e, *adj.* юфтяный, юхтяный.

Jucsny, -a, -e, *adj.* ыючный; **Jucsyć**, *v. a.* ыючить.

Judasz, -a, *m.* Іуда; предатель; pocałowanie Judasza, (p. braterskie), Іудино лобзаніе; предательское лобзаніе; предательскій поцѣлуй; **Judaszowy**, -a, -e, **Judaszowski**, -a, -ie, *adj.* Іудинъ; **Judaszowskie** pocałowanie, v. *sub:* **Judasz**; **Judaszowe** drzewo, *Bot.* Іудино дерево; **Judaszowe** ucho, *Bot.* (*tremella auricula Judae*), драгля уховидная, Іудино ушко, Іудово ухо.

Jujuba, -y, *f.*, **Jujubowe** drzewo, *Bot.* (*rhamnus zizyphus*), грудная придорожная ирга, грудной ягодникъ, грудеягодникъ, ююба, юлаба.

Juki, -ów, *pl.* ыюкъ; большой чемоданъ.

Julep, -u, *m.*, **Julepek**, -pka, *m. dim.* юлепъ, прохладительное питье.

Junacki, -a, -ie, *adj.* мужественный; бодрый; **Junactwo**, -a, *n.* молодой, бодрой возрасть; **Junaczyć**, *v. a.* ободрять; - się, *v. r.* показывать себя молодымъ героемъ; хвастать; **Junak**, -a, *m.* мужественный, молодой воинъ; хвастунъ, храбрецъ; янька, драчунъ, драчъ.

Juny, (gatunek ryb), v. Wiun.

Jupa, -y, *f.*, **Jupka**, **Jupeczka**, -i, *f. dim.* юпка, юпочка.

Jur, v. Jurysta.

Jurgielt, -u, *m.* [презрительно] жалованье; **Jurgieltalk**, -a, *m.* [презрительно] получающій жалованье.

Jurność, -ści, *f.* похоть, похотливость, сладострастіе; **Jurny**, **Jurliwy**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* похотливый, любострастный, сладострастный; вонючій какъ козелъ; вонючій козломъ.

Jurydyka, -i, *f.* юрисдикта; владение нѣкоторыми уѣздными судебными мѣстъ; *it.* законовѣдение; **Jurydyczny**, -a, -e, *adj.* юридическій; **Jurysdykcya**, -yi, *f.* вѣдомство; область; **Jurysta**, **Jurzysta**, -y, *m.*, **Jur**, -a, *m.* юристъ, законовѣдецъ; **Jurystowstwo**, -a, *n.* законовѣдение; v. Prawnictwo.

Jurzyć się, *v. r.*, v. Indyczyć się, Komosić się.

Juszka, -i, *f. dim.*, v. Jucha.

Juszyć, *v. a.* [презрительно] окровавлять; * раздражать.

Jutro, -a, *n.* 1. завтрешний день; 2. **Jutro**, *adv.* завтра; od jutra, do jutra, v. *sub:* **Dzień** (= ode dnia do dnia); **Jutrzeć**, *v. i.* jutrzeje, разсвѣтаетъ; **Jutrzenka**, -i, *f.* (gwiazda zaranna), утренняя звѣзда; утренняя заря; **Jutrzejszy**, -a, -e, *adj.* завтрешній; **Jutrznia**, -i, *f.* заутреня, утренняя, утреня; jutrznia św. Bartłomieja, Варѳоломеева ночь.

Już, *adv.* уже; już nie więcéj, уже не; już już, сейчасъ; już ..., to ... to ...; już dawno, уже давно; **Jużci**, *adv.* (naturalnie), конечно; натурально; разумѣется; безъ сомнѣнія; правда; v. Aliści (już), Oto (już), Wprawdzie.

Jużyna, -y, *f.* (podwieczorek), полдникъ, полдника, *dim.* полдникъ.

K.

K, *abbrev.*, v. Ku.

Kabacik, -a, *m. dim.* фуфаечка; v. **Kabat**, **Kamizelka**.

† **Kabak**, -a & u, *m.* (karczma), кабакъ, питейный домъ, корчма.

Kabała, -y, *f.* 1. каббала, кабалистика, таинственная наука (у Евреевъ), Еврейское мистическое толкованіе библіи; 2. каббала, волхвованіе; (intryga, *etc.*), ковъ, коварство, козни, продѣлка, интрига, происки, крючки.

Kabalicki, -a, -ie, **Kabalny**, -a, -e, *adj.* кабалистическій.

Kabalista, -y, *m.* кабалистъ, кабалистъ; **Kabalować**, *v. a.* (intrygować, *qu. v.*), ковъ (заговоръ) дѣлать, строить козни, дѣлать козни, умышлять козы, происпирствовать.

† **Kabanina**, v. Szkapina; *cf.* Кабанина.

Kabat, -u, *m.*, **Kabacik**, -a, *m. dim.*, фуфаика, фуфаечка; душегрѣйка; камзолъ, камзолекъ, камзолецъ; — złoczyńców, смирительный камзолъ; v. Gąsior, (kuna); *it.* (= więzienie, ciemnica), тюрьма, темница.

Kabłąckasty, **Kabłączysty**, -a, -e, *adj.* дугообразный; v. **Kabłąkowaty**; **Kabłąk**, -a, *m.* **Kabłączek**, -czka, *m.* дуга, дужа; **Kabłąkowy**, **Kabłąkowaty**, -a, -e, *adj.* дуговый (-вой), дуговатый, дугообразный, (серпообразный).

Kabliów, **Kabloo**, -a, *m. H. n.* (*gadus morrhua*), треска; сушеный лабардакъ (рыба).

Kabryol, -u, *m.* (sus, skok, *qu. v.*), кабріоль, прыжокъ; **Kabryolet**, -u, *m.* (gat. karyolki, kolaski), одноконка, кабріолетъ, кабріолетка, кабріолка.

Kacerka, -i, *f.* еретица, еретичка, раскольница, раскольщица, кривовѣрка, зловѣрка; **Kacermistrz**, -a, *m.* (= arcykacerz), скитоначальникъ; **Kacerski**, -a, -ie, *adj.* еретическій, еретичный, раскольническій, раскольничій, кривовѣрный, зловѣрный; **Kacerstwo**, -a, *n.* ересь, расколъ, скитъ, развратъ, зловѣріе, зловѣрство, кривовѣріе; *collect.* (= kacerze), еретики, раскольники; **Kacerz**, -a, *m.* 1. еретикъ, раскольникъ, кривовѣръ, зловѣръ; 2. kacerz, дикая неукротимая лошадь; 3. kacerz, kaczerz, (w Prusiech zachodnych: kasserek, kacerek, -rka, *m.*, сверр do łowienia ryb), сакъ, сачокъ.

Kachel, -chla, *m.* кафель, кафель, изразецъ; **Kachlowy**, **Kachlany**, -a, -e, *adj.* изразцовый, изразчатый, кафельный; kachlowy piec, изразчатая печь, кафельная печь.

Kacik, -a, *m. dim.*, v. Kąt [*prop. cf* *].

Kącik, -a, *m.*, **Kątek**. *dim.* (v. Kąt) уголокъ; kącik w oku, *Anat.* (*oculi canthus*), кутокъ [*ab* уголокъ] въ глазу, кутъ, кутъ, глазной уголокъ; **Kącisty**, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* угловатый; угольный.

Kacsp, -ęcia, *n. dim.* (v. Kacska), утя, утенокъ, утенышъ, утиночекъ, утиный дѣтенышъ; **Kacsecska**, -i, *f. dim.* уточка.

Kacska, -i, *f. H. n.* (*anas*), утка, *dim.* уточка; кряква, крякуша, кряковка; selezniówka; kaczka czarna, (*anas nigra*), турпанъ, *dim.* турпанчикъ; - górna, (*anas marila*), гагола; - krzykliwa, (*a. clangula*), гоголь; - zimowa, (*a. hiemalis, glacialis*), лангичъ, сѣвка, сѣтка, морянка; - gwiżdżąca, (*a. penelope*), свищъ; - piżmowa, (*a. moschata*), мускусная утка, *dim.* мускусная; *fig.* kaczki zaganiać, (o pijacy: tacsać się, *qu. v.*), выводить выкладки, [т. е. идучи въ пьяномъ видѣ] спотыкаться то въ одну, то въ другую сторону; ходить какъ утка; шататься; *it.* kaczka, (karasek, rabawka dziecinna), рыкомотъ, [игра дѣтская]; **Kaczkowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt kaczki), на подобіе утки; **Kaczkowy**, -a, -e, *adj.* утиный; v. **Kaczy**.

Kaczmarz, v. Karczmarz.

Kaczmik, -a, *m.* (kocioc kaczy), утинъ; **Kaczeiowstwo**, -a, *n.* (łowienie kaczek dzikich), ловля дикихъ утокъ; охота за дикими утками; **Kaczor**, -a, *m.* селезень, самецъ утиный; **Kaczorowy**, -a, -e, *adj.* селезневъ, селезневій; **Kaczuchna**, -y, *f.* (malutka kaczka), уточка; **Kaczy**, -a, -e, *adj.* утачій, утиный, утинъ; **Kaczyca**, -y, *f.* старая утка; **Kaczyniec**, -ńca, *m.* 1. *Bot.* одуванчикъ; гумно-ще поводье (tarczowcem); хвостъ; 2. v. Łotacz (*tussilago*), мать и мачиха; подобѣлъ; бѣлоцвѣтникъ.

Kadel, v. Kundel.

Kadencya, -yi, *f.* 1. [czas przypadania, *np.* gajenia (*qu. v.*) sadu], срокъ засѣданія, земскаго или

Digitized by Google

городскаго судá; 2. (skład, rym, w wierszach), рѣма; 3. (w muzyce:) кадéнсъ; тактъ.

Kadet, -a, *m.* Kadecik, -a, *m.* кадéтъ, кадéтикъ; kadet morski, морской кадéтъ; кадéтъ морскаго корпуса; мичманъ; **Kadecki**, -a, -ie, *adj.* (od kadetów), кадéтскій; koszary kadeckie, кадéтскія казáрмы; korpus kadecki, кадéтскій корпусъ.

Kadka, -i, *f. dim.* (v. Kadź), кадка, кадéчка, кадýшка, упáчка, упáтикъ.

Kadłub, -a, *m.* 1. *Amat.* (*truncus*, v. Tułub), тýловище; тѣло; v. стягъ; v. Tułów; 2. (= kazub, *qu. v.*) кýзовъ; 3. (naczynie z jednej sztuki drzewa wydłubane lub wydrożone), сосýдъ, выдолбленный [одѣланный] изъ одной штýки дéрева; *cfr.* Чолнъ, Челнóкъ; 4. *Milit.* kadłub (*carcasse* w mostołodzi), бóчкъ понтóна; [корабéльныя] рёбра; каркáсъ; **Kadłubek**, -bka, *m. dim.*, v. **Kadłub**; *it.* (= ładna figurka), * красивая фигýрка; **Kadłubiasty**, -a, -e, *adj.* ложчатый; ложчиновáтый; каркáсный; kadłubiasta kula, (= kula ognista), брандскýгель, зажигáтельное ядрó.

Kadr, -u, *m.* v. Kwadrat, Czworogran.

Kadryl, -a, *m.* (taniec Francuski), кадрúль, особый родъ тáнца.

Kadusznie, *adv.* (diabelnie, szatańsk; v. **Kadusznv**), чертóвски; отчáянно; стрáшно; ужáсно; чрезвычáйно; противно; несноснó; досáдно; **Kadusznik**, -a, *m.* [kaduk biorący, v. **Kaduk** (1), **Kadukowy**], присвоивающій, подбирающій къ себѣ упáлое имѣніе; **Kadusny**, -a, -e, *adj.* 1. (chory na kaduk czyli wielką choroby), страждýщій, одержимый надýчею болѣзнію; эпилепсéйскій; 2. (diabelny, fatalny), чертóвскій, дьяволь скій, дьяволь скій, бѣсовскій, áдскій, страшный, ужáсный, отчáянный, чрезвычáйный, несноснóсный, досáдный, противный; 3. v. **Kadukowy**.

Kaduk, -a, *m.* 1. *Jur.* (z Łac. majętność opuściała, odumarte dobra), упáлое имѣніе; имѣніе перешéдшее ко Главѣ Государствá; имѣніе, отóбранное въ казнý; v. **Odumarszczyzna**; *it.* (prawo kadukowe), прáво на упáлое имѣніе; кадýкъ; 2. *Med.* (choroba rzucająca, padaczka, wielka choroba *abo* niemoc, Boża kara, *św.* Walentego niemoc, *morbus caducus*, *divinus*, *daemonis*, *deificus*, *major*, *magnus*, *St. Valentini*, *epilepsia*), падýчая болѣзнь; чёрная нѣмочь; эпилéпсія; прирóдокъ; v. Пострѣлъ; kaduk dzieci, (gdy im się zęby kłują), родимецъ, родимчикъ, [падýчая болѣзнь у младéнцевъ], младéческая; kaduk koński, (słoneczniik, *qu. v.*), бѣшенство, пруженіе головы, [лошадиная болѣзнь]; 3. kaduk, (kat, czart, bies, diachel), бѣсъ, дiáволъ, дьяволъ, чёртъ, чортъ, злой духъ, дéмонъ, пострѣлъ; * несчáстіе, *vul.* лядъ; kaduk cię tu przyniósł! нелёгкая тебá принеслá! идá до каduka! подá [*abo* пошёлъ, убирáйся] къ чóрту! чортъ тебá побери! чортъ тебá возьми! провáлъ тебá возьми! сгинь съ глазъ! чтобъ тебá нелёгкая [разнялá]! *vul.* ну те къ лядý! a gdzie cię tam kaduk niesie? кудá тебá несётъ нелёгкая? kaduk go nie weźmie! чортъ его не возмётъ! **Kadukowy**, -a, -e, *adj. Jur.* (kadukiem spadkowy), упáлый; пришéдшій въ упáдокъ; кадýкóвый; kadukowe prawo, прáво на упáлое имѣніе; kadukowe dobra, v. **Kaduk** (1).

Kadź, -dzi, *f.* кадь, большáя кáдка; упáтъ; чанъ; deszcz leje jak z kadzi, дождь льётъ какъ изъ ведрá, льётъ ведрóмъ; §. póki piwo na kadzi, пíй до нáзи, пить его не врéдно; нáдобно пóльзоваться благопріятнымъ случáемъ.

Kadzenie, -ia, *n.* 1. кажденіе, кажéніе; курéніе лáдономъ; v. *verb.* **Kadzić**; 2. v. **Kadzidło**; **Kadzić**, *v. n. impf.*, **zakadzić**, *v. perf.* 1. (wonne rzeczy palić dla naprawy zapachu), кадúть, дѣйствовать кадúломъ для курéнія, курúть лáдономъ; kadzić jałowcem, курúть можжевéльникомъ; 2. *fig.* (= pochlebiać komu), * кадúть, ласкáтельствовать, льстить; 3. *vul.* v. **Bádzić**, **Smrodzić**; **Kadziciel**, -a, *m.* 1. (który kadzi), кадúщій, котóрый кадúтъ, курúтъ лáдономъ; 2. *fig.* (= pochlebca), ласкáтель, льстецъ, льстúвецъ; **Kadzicielka**, -i, *f.* 1. кадúщая, котóрая курúтъ лáдономъ и проч.; 2. * ласкáтельница, льстúтельница, льстúвица; **Kadzidlarz**, -a, *m.*, **Kadzidlnica**, -y, *f.*, **Kadzidlniczka**, -i, *f. dim.*, **Kadzidlnia**, -i, *f.*, **Kadzidlnik**, -a, *m.* 1. (naczynie do kadzenia), кадúло, кадúльница, кадúльникъ; курúльница; 2. **Kadzidlnik**, (co kadzidło zbiera, przedaje), собирáющій лáдонъ; торгýющій лáдономъ и проч.; **Kadzidlny**, -a, -e, *adj.* (od kadzidła), кадúльный, лáдонный, курúтельный, курúльный; v. **Kadzidłowy**; **Kadzidło**, -a, *n.* 1. (żywica wonna, *etc.*), кадúло, лáдонъ, ѳуміáмъ, ѳиміáмъ, [благовóнная смолá]; kadzidło białe, (*olibanum*), олибóмъ, *Eccl. sl.* ливáнъ; v. Пахлýнъ; *it.* kadzidło, курúтельный порошóкъ; łódka do kadzidła, лóдка з кадзидлем, лáдонница, ѳуміáмникъ, ѳиміáмникъ, сосýдъ для содержáнія лáдона; 2. (= kadzenie), кажéніе, курéніе лáдономъ; §. nie pomoże krukowi mydło, ani umarłemu kadzidło, *abo* pomoże jak umarłemu kadzidło, помóжетъ какъ вóрону мыло, а мёртвому кадúло; помóжетъ какъ мёртвому кадúло; въ нёмъ путú не бýдетъ; онъ ни къ чемý не годúтся; тутъ нѣтъ никакóй надéжды; 3. *fig.* (pochlebstwo), ласкáтельство, лесть, похлёбство; 4. *Bot.* kadzidło, (ziele, *melissa silvestris*), лѣсная мелúсса, медóвка; **Kadzidłonośny**, -a, -e, *adj.* (niosący, przynoszący, rodzący kadzidło), кадилонóсный, лáдононóсный; **Kadzidłowy**, -a, -e, *adj.* (od kadzidła), кадúльный, ливáновый, лáдонный, ѳиміáмный; v. **Kadzidlny**; kadzidłowe jądrka, олибáнъ, ливáнъ; kadzidłowe ziele, v. **Kadzidło** (4).

Kądziel, -i, *f.*, **Kądziołka**, -i, *f. dim.* 1. кудѣль, кудѣля, кудѣлька, кудѣлюшка; прáдило; прáлка, прéслица; самопрáлка; 2. kądziel, (= linia białogłowska), лúнія, колѣно со стороны мáтери, родствó со стороны мáтери [*abo* по жéнскому колѣну]; мáтеринская лúнія; szlachectwo po kądzieli, дворянство по мáтери, со стороны мáтери, по жéнскому колѣну; 3. *Bot.* kądziel, (szafran płonny, dziki krokos, przęślica, *atractylis*), прáсельникъ [pact.]; **Kądzielniczka**, -i, *f.* (prządka), прядúльщица; прáха; **Kądzielny**, -a, -e, *adj.* (od kądzieli, *qu. v.*), кудѣльный.

Kądzilny, **Kądzilnica**, v. **Kądzidlny**, **Kądzidlnica**, **Kądzidlarz**.

Kądziowy, -a, -e, *adj.* (od kądzi, *qu. v.*), кáдочный.

Kafar, -u, *m.*, **Kafarek**, -rka, *m. dim.* (baran, baba do bicia palów w ziemię), сваебúтная бáба, копёръ; **Kafarnik**, -a, *m.* копёрщикъ, нарядчикъ, смотрúтель при вколáчиваніи свай; подниманýщій бáбу, копёръ; **Kafarowy**, -a, -e, *adj.* (od kafaru, v. **Kafar**), копёрный, принадлежáщій къ копёру.

Kafel, -fla, *m.* (kachel, *qu. v.*), кáфель, кáфля, изразéцъ.

Kaffenhaus, -u, *m.* (z Niem. „Kaffeehaus", kawiarnia, gdzie kawę gotują i przedają), кофéйный домъ; кофéйня.

Kafszma, -y, *f.* (jedna z dwudziestu części, na które psalmy dzielą), кафúсма, [назвáніе кáждой изъ двáдцати частей, на котóрыя раздѣляется псалтирь].

Kaftany, **Kaftowy**, -a, -e, *adj.* (kachlowy), кáфельный, изразцóвый.

Kaftan, -a & -u, *m.*, **Kaftanik**, -a, *m. dim.* кафтáнъ; кóфта; душегрѣя, душегрѣйка, душегрѣечка, тѣлогрѣя, тѣлогрѣйка, тѣлогрѣечка; фуфáйка, фуфáечка; kaftan do potyczki, кольчýга.

Kaftyrek, -rka, *m.* (imbryk od kawy), кофéйникъ.

Digitized by Google

Kaganiec, -ńca, *m.*, **Kaganek**, -nka, *m.* 1. плóшка; лáмпа; лампáда; жарóвня; 2. **Kaganiec**, (namordnik), намóрдникъ, нарýльникъ.

Kahał, -u, *m.* (Hebr. קָהָל, żydowski zbór lub zgromadzenie), кагáлъ, собрáніе старрýшекъ Еврéйскихъ для произвóдства мірскихъ дѣлъ; **Kahalny**, -a, -e, *adj.* 1. (od kahału, zborowy), кагáльный, относящійся къ кагáлу; 2. **Kahalny**, -ego, *s. m.* кагáльный, *gen.* -ago, (*s. m.*), старшина въ кагáлѣ, избранный Еврéйскимъ óбществомъ.

Kaik, v. **Czajka.**

Kajać się, *v. r.* кáяться, покáяться, казнúться; *it.* v. **Litować się**, **Zmiłować się**; *it.* v. **Strzedz się.**

Kajdany, -an, **Kajdanki**, *m. pl.* кандалы́, (*m. pl.*), окóвы (*f. pl.*).

Kakać, *v. a.* (fejdać), испражня́ться.

Kakao, *n. indecl.* какáо.

Kąkol, -u, *m. Bot.* (*lolium*), головня́; *it.* кýколь; всякая негóдная травá; **Kąkolik**, -a, *m. Bot.* (*lychnis*), дремá, смолёвка; **Kąkolnica**, -y, *f.* (*githago*), кýколь.

Kał, -u, *m.* калъ; дермó; илъ; грязь.

Kalać, *v. a.* марáть, замарáть.

Kalaflor, **Kaulaflor**, -u, *m. Bot.* цвѣтная капýста.

Kalafonia, v. **Kolofonia.**

Kalamajka, -i, *f. Com.* (materya bawełniana), каламéнокъ, [родъ шерстянóй тканя]; **Kalamajkowy**, -a, -e, *adj.* (z kalamajki), каламéнковый.

Kałamarz, -a, *m.*, **Kałamarzyk**, -a, *m. dim.* чернúльница; **Kałamarz** = **Kałamarka**, -i, *f. H. n.* (*sepia loligo*), каракáтица; волосáтка червь.

Kalander, v. **Dzierlatka.**

Kalandra, **Kalandrować**, v. **Kalendra**, **Kalendrować.**

Kalarapa, -y, *f. Bot.* (*brassica gangylodes*), брýдовка, колрáби; брýква. [*Miner.* халкедóнъ.

Kalcedon, -u, *m.* (*chalcedonius*),

Kalcynacya, -yi, *f.* кальцинáція; v. **Spopielenie**; **Kalcynować**, кальцинировáть; v. **Popielić.**

Kałdun, -a, *m.* сáльникъ; книжкá; сычýгъ.

Kalectwo, -a, *n.* увѣчье; рáна; **Kaleczéć**, *v. n.* дѣлаться увѣчнымъ; **Kaleczyć**, *v. a.* увѣчить; ранúть; **Kaleka**, -i, *m.* (*propr. et* °) калѣка.

Kalendarz, -a, *m.* календáрь; **Kalendarzowy**, -a, -e, *adj.* календáрный, мѣсяцослóвный.

Kalendra, **Kalandra**, -y, *f.* площа́льня; **Kalendrować**, *v. a.* площа́ть, глáдить.

Kaleta, -y, *f.* сýмка; калѣ́та, кúса, кулёчъ; кошелёчъ; **Kaletnik**, -a, *m.* сýмочникъ.

Kaliber, -bru, *m.* калúберъ [о пýшкахъ]; **Kalibrować**, *v. a.* калибровáть; **Kalibrowy**, -a, -e, *adj.* калúберный.

Kaligraf, *etc.*, v. **Pięknopis**, *etc.*

Kalina, -y, *f. Bot.* (*viburnum opulus*), калúна, калúнка, гордъ; **Kalinowy**, -a, -e, *adj.* калúновый, гордóвый.

Kalisko, -a, *n.* калъ; **Kalisty**, -a, -e, *adj.* 1. непоспечённый (о тѣстѣ); 2. болóтистый; грáзный; кáльный; нечúстый.

Kalk, -u, *m.*, v. **Wapno.**

Kalkancista, -y, *m.* мѣходу́й у орáновъ.

Kałkuł, -u, *m.*, **Kalkulacya**, -yi, *f.* 1. смѣтá, смѣтка, сложность, счислéніе, вычисленіе; 2. kałkuł, (kamień w ciele, choroba), *Med.* кáмень (болѣзнь); 3. (kreska głoskowa), v. **Biera**, **Bierka**; **Kalkulater**, -a, *m.* [*propr. et* °] смѣтчикъ; вычислитель; **Kalkulować**, *v. a.*, смѣчáть; смѣтить; вычислáть.

Kałkus, -u, *m.*, **Kałkusek**, -ska, *m. dim.* известкóвый щёлокъ.

Kałmuk, -a, *m.* Калмы́къ; **Kałmucki**, -a, -ie, *adj.* Калмы́цкій.

Kalmus, -u, *m. Bot.* ирь; v. **Tatarskie ziele.**

Kalny, -a, -e, *adj.* кáльный; v. **Kalisty**; **Kalność**, -ści, *f.* калъ; v. **Mętność**, **Plugawość.**

Kalofonia, v. **Kolofonia**, канифоль.

Kałuża, -y, *f.*, **Kaługa**, -i, *f.* калýжа, калýга, калýжина, ржáвець, лýва; **Kałużysty**, -a, -e, *adj.* болóтистый, калýжный.

Kalwarya, -yi, *f. Eccl.* лóбное мѣсто, кранéйно мѣсто.

Kalwin, -a, *m.* Кальвúнъ; кальвинúстъ, приверженецъ ученія Кальвúна; **Kalwiński**, -a, -ie, *adj.* кальвúнскій, реформáтскій; **Kalwiństwo**, -a, *n.* кальвинúзмъ; ученіе Кальвúна. [**Czechczery.**

Kamasze, -ów, *pl.* камáши; v.

Kamblerski, v. **Wekslarski**; **Kamblerstwo**, v. **Wexlarstwo**; **Kamblerz**, v. **Wexlarz.**

Kamcha, -y, *f. Com.* кáмка.

Kamedul, **Kamaduł**, -a, *m.*, **Kamedula**, -y, *m.* камальдулéнскій монáхъ.

Kamela, -i, *f.*, **Kamelor**, -u, *m.* гáрусъ [верблюжья шерсть].

Kameralista, -y, *m.* камерáлистъ; занимáющійся камерáльными науками.

Kameralny, -a, -e, *adj.* казённый; камерáльный; казначéйскій.

Kamerdyner, -a, *m.*, **Kamerdynerek**, -rka, *m. dim.* камердúнеръ; **Kamerdynerski**, -a, -ie, *adj.* камердúнеровъ, камердúнерскій.

Kameryzować, *v. a.* (kamyczkami drogiemi wysadzać), обнúзывать, обнизáть, оснúзать, унúзывать, унизать, вынизать, вынизывать; **Kameryzowanie**, -ia, *n.* унúзка, унúзываніе, вынизка, вынизываніе.

Kamfora, -y, *f.* (*laurus camphora*, Linn.), камфарá; **Kamforowy**, **Kamforny**, -a, -e, *adj.* камфáрный.

Kamianka, v. **Kania**; **Kamianka Włoska**, v. **Kanianka.**

Kamieć, **Kamienieć**, *v. n.* каменéть; превращáться въ кáмень.

Kamień, -ia, *m.* кáмень; **kamienie łamać**, бутáть, набутáть; **- łamany**, бутъ, бутовый кáмень; **- żywy**, v. **Opoka**; **- drogi**, драгоцѣнный кáмень; **- młyński**, жернóвый кáмень; **- probierski**, пробирный кáмень; §. **kamień za chléb**, (**za moje żyto jeszcze mię ubito**), неблагодáрность удѣлъ ceró мíра; **kamienie w owocach**, v. **Pestki**; **kamień piekielny**, (*lapis infernalis*), áдской, прижигáтельной кáмень; **- filozoficzny**, философскій кáмень; **kamień**, choroba, *Med.* кáмень (болѣзнь); **- morski**, **dziurkowaty**, предéльный кáмень; **Kamieniarz**, -a, *m.* каменосѣ́къ, каменотёсъ; **Kamieniasty**, -a, -e, *adj.* похóжій на кáмень; **Kamienica**, -y, *f.* кáменный домъ; **Kamienik**, -a, *m.* каменолóмъ, рѣзчикъ; **Kamienny**, -a, -e, *adj.* кáменный; **Kamienieć**, *v. n.* каменéть, окаменéть; **Kamieniotworny**, -a, -e, *adj.* каменотвóрный; **Kamienisty**, -a, -e, *adj.* каменúстый, кáмнистый; **Kamienniczy**, -a, -e, *adj.* каменосѣ́чный; **Kamienniczek**, -czka, *m.* 1. *H. n.* (*drócd*, *tardus saxatilis*), кýчка; 2. kamienniczek, muchołówka, *H. n.* (*muscicapa cyanaea*), v. **Błękitnogrzbiet**; **Kamiennik**, -a, *m.* каменосѣ́къ, каменрѣ́зецъ, каменотёсъ; *Bot.* (*acrostichon marantae*), папоротникъ волосáтый; **Kamienny**, -a, -e, *adj.* кáменный.

Kamioneczka, -i, *f. Bot.* (*vaccinium vitis Idaea*), брусника, брунúка, брусничка; костúника.

Kamionka, -i, *f.* кýча кáмней; (pocilnica), кáменка; потóвая бóчка; *Bot.* v. **Męcznica.**

Kamionować, **Kamienować**, *v. a.* побивáть, побúть кáмнями; **Kamienowanie**, **Kamienowanie**, -ia, *n.* побóеніе кáмнями; v. **Ukamienować**; **Kamienownik**, -a, *m. Eccl.* каменобúйца.

Kamizela, **Kamizola**, **Kamizelka**, **Kamizolka**, -i, *f.* камзóлъ, камзóлецъ, камзóлкъ, камзóльчикъ; **Kamizelisko**, -a, *n.* камзóлище.

Kamlot, -u, *m. Com.* камлóтъ; **Kamlotowy**, -a, -e, *adj.* камлотóвый.

Kamomila, v. **Rumianek.**

Kampament, -u, *m.* (zakładany obóz), кампамéнтъ; станъ.

Kampana, -y, *f. Phys.* кóлоколъ, стеклянный кóлоколъ.

Digitized by Google

Kampania, -ii, *f.* кампанія.

Kamput, **Kamput**, -u, *m.* сбішенное молоко.

Kamrat, -a, *m.* клёвретъ.

Kamyk, -a, *m.*, **Kamyczek**, -czka, *m. dim.* камешекъ, каменёкъ, кѣмышекъ; *Bot.* v. **Przedemkamień**, **Kropidło**, **Teszník** (ziele); **Kamyczkowaty**, -a, -e, *adj.* v. **Dziarstwisty**.

Kamżane, -u, *m.* (nadedrzwie), карнизъ надъ дверьми.

Kanąć, *v. n.* (kapnąć, kroplami spadać), капуть, капнуть, капать, падать каплями.

Kanafas, v. **Kanawas**, **Kanawac**.

Kanał, -u, *m.*, **Kanalik**, -a, *m. dim.* каналъ, каналецъ.

Kanalia, -ii, *f.* канальа; дурной, плохій человѣкъ.

Kanapa, -i, *f.*, **Kanapka**, -i, *f. dim.* канапе; софа.

Kanapara, -a, *m.* келарь, *Eccl.* трапезникъ.

Kanar, -u, *m.* - cukier, Канарскій сахаръ; - wino, - sek, Канарское вино, сектъ.

Kanarek, -rka, *m. H. n.* (*fringilla canarica*; *passer canarius*, Klein.), канарейка, канареечка; **Kanarkowy**, -a, -e, *adj.* канареечный; **kanarkowa trawa**, *Bot.* (*phalaris canariensis*), канареечная трава, канарейникъ, канареечникъ.

Kanawac, **Kanawas**, **Kanafas**, -u, *m. Com.* канифасъ; канфа; v. **Basyn**.

Kan-celarya, -**cellarya**, -yi, *f.* (pisarska izba), канцелярія, приказъ; -**celaryjny**, -a, -e, *adj.* канцелярскій; приказный; -**celaryysta**, -**celaryste**, -y, *m.* канцеляристъ, подчиненникъ, приказной.

Kancer, -u, *m. Med.* (rak, chorobe, wrzód ciało wyjadający), карбункъ, ракъ, (болѣзнь); **Kancerować**, *v. a.* раковымъ дѣлать; -**się**, *v. r.* дѣлаться раковымъ; **Kancerowaty**, **Kankrowaty**, -a, -e, *adj.* раковидный; раковобразный.

Kan-clerski, -a, -ie, *adj.* канцлерскій, канцлеровъ; -**clerstwo**, -a, *n.* достоинство канцлера; -**clerz**, -a, *m.* канцлеръ; *Eccl. sl.* бумагохранитель; -**clerzanka**, -i, *f.*, -**clerzówna**, -éj, *f.* (córka kanclerza), дочь канцлера; -**clerzyc**, -a, *m.* (syn kanclerza), сынъ канцлера; -**clerzyna**, -**clerzowa**, -éj & -y, *f.* (żona kanclerza), канцлерша, жена канцлера.

Kancyonał, -u, *m.*, **Kancyonalik**, -a, *m. dim.* пѣсенникъ, [книга, содержащая въ себѣ пѣсни].

Kańcsnąć, -a, *m.* плетъ, кнутъ; **Kańcsnąć**, *v. a.* бить плетью.

Kandelabr, -u, *m.* (świecznik z ramionami), канделабръ; подсвѣчникъ съ ручками.

Kan-dydacki, -a, -ie, *adj.* кандидатскій, кандидатовъ, принадлежащій кандидату; ставленническій; -**dydactwo**, -a, *n.*, -**dydacya**, -yi, *f.* кандидатство; званіе кандидата; -**dydat**, -a, *m.* кандидатъ; ставленникъ; -**dydatka**, -i, *f.* кандидатка.

Kandyscukier, -kru, *m.* леденецъ.

Kandyzować, *v. a.* варить въ сахарѣ; обсахаривать.

Kanfora, v. **Kamfora**.

Kani, -ia, -ie, *adj.* корчуний, корчуновъ; **kania przędza**, *Bot.* (*cuscuta*, Linn.), паутина, повилика; шелковая трава; крапивная малина; *it.* **kania noga**, v. **Wremia noga**; *it.* **kani pazur**, v: **Miłosna**; **Kania**, -ni, *f. H. n.* (*falco milvus*), корчунъ; ихтинъ; цыпятникъ; ястребъ курятникъ; **Kaniauka**, -i, *f. Bot.* (*cuscuta*), повилика; v. **Kania** (przędza).

Kanikuła, -y, *f.* 1. *Astron.* пёсья звѣзда; каникулы; 2. **kanikuły**, (psie dni), каникулы; пёсие дни, жаркіе дни.

Kanink, -a, *m. H. n.* (*strix scops*), каникъ, пилюкъ, (родъ небольшаго филина).

Kanka, -i, *f.* 1. v. **Kaniauka**, (kania przęda); 2. **kanka**, (rureczka u sikawki), трубочка [у клистирнаго насоса и проч.].

Kankrowaty, v. **Kancerowaty**.

Kanon, -u, *m.* канонъ; правило, уставъ; постановленіе; церковный уставъ; канонъ церковный; канонъ библейскимъ книгамъ.

Kanonada, -y, *f.* (strzelanie z dział, z armat, działobicie), канонада, пушечная пальба, перепалка.

Kanonia, -ii, *f.* каноникатъ; **Kanonicki**, -a, -ie, *adj.* каноническій; **prawo kanoniczne**, каноническое право, церковное право; уставъ, правила Святыхъ Отцевъ; кормчая книга; **księgi kanoniczne**, каноническія книги, правильныя книги Священнаго Писанія; **Kanoniczka**, -i, *f.* каноническа, каноница (монахиня); **Kanoniczy**, -a, -e, *adj.* каноническій; **Kanonik**, -a, *m.* каноникъ; **Kanonista**, -y, *m. Eccl.* правильникъ, сказатель или изложитель правилъ церковныхъ; **Kanonizować**, *v. a.* сопричислять къ лику Святыхъ, *Eccl.* упровозбетвити, почесть святымъ кого; **Kanonizowanie**, -ia, *n.*, **Kanonizacya**, -yi, *f.* сопричтеніе къ лику Святыхъ.

Kanot, v. **Bajdara**.

Kanpust, v. **Kampust**.

Kant, -u, *m.* грань; фасетта; v. **Róg**, **Bok** (płciasty).

Kantar, -u, *m.* (gat. muszturku), родъ лошадинаго мундштука; недоуздокъ; украшеніе на головѣ каретныхъ лошадей; 2. (waga trzechkamienna), вѣсъ содержащій три пуда.

Kantaryda, -y, *f.* 1. *H. n.* (Hiszpańska mucha; *meloë vesicatorius*), Шпанская муха; 2. plastr taki, wezykatoryum), мушка, шпанская мушка.

Kanton, -u, *m.* кантонъ; округъ; уѣздъ; **kantony** (= leże, kwatery), кантонирть-квартиры; **Kantonista**, -y, *m.* кантонистъ.

Kantor, -a, *m.* 1. (śpiewak kościelny), канторъ; пѣвчій; устаящикъ, *vu.* дьякъ; 2. **Kanter**, **Kontor**, -u, *m.* контора; *it.* **Kanter**, = **Kanterek**, -rka, *m.*, v. **Biórko**; **Kantorski**, -a, -ie, *adj.* канторскій, принадлежащій канторy, уставщичій; **Kantoratwo**, -a, *n.* (urząd kantora), канторство; должность кантора.

Kantówka, -i, *f.* угольчатый стволъ у ружья; ружьё съ такимъ стволомъ.

Kantyeski, -czek, *pl.* пѣснопѣніе, пѣснословіе; книжка съ церковными пѣснями; v. **Kancyonalik**.

Kap, -u, *m.* мысъ, носъ; v. **Przylądek**, **Przedgórze**, **Góra** (nadmorska), Stert.

Kapa, -y, *f.* 1. капаръ, капоръ; 2. пдашъ, епанча съ капишономъ; 3. длинная мантія, риза священническая, употребляемая въ церковнослуженіи; 4. попона на лошадь; 5. (sklepienie wierzchne szklarskiego pieca), сводъ; v. епанча пѣчная.

Kapać, *v. a.* капать; **Kapanie**, -ia, *n.* капаніе.

Kąpać, *v. a.* купать, окупать, банять, выбанить; - **się**, *v. r.* купаться.

Kapak, -a, *m.* колоколъ стеклянный.

Kapalin, -a, *m.*, v. **Szyszak**.

Kapalny, -a, -e, *adj.* капельный.

Kapanie, -ia, *n.* капаніе.

Kąpanie, -ia, *n.* купаніе; v. **Skąpanie** & **Kąpać**.

Kapanina, -y, *f.* то, что накапало; **Kapaninę**, *adv.* по не многу.

Kąpany, -a, -e, *part. p.* купаный; v. **Kąpać**.

Kaparek, -rka, *m. Bot.* (krzewik, którego owocem są kaparki, *capparis spinosa*), каперсовый кустъ, кустикъ; **Kaparowy**, **Kaparkowy**, -a, -e, *adj.* каперсовый.

Kapary, **Kaparki**, -ów, *pl.* каперсы.

Kapcie, -iów, *pl.* бахилы, боты.

Kapczuk, -a, *m.* (worek na tytuń), кисетъ, [мѣшокъ для курительнаго табаку].

Kapeczka, v. **Kapka**.

Kapela, -i, *f.* 1. v. **Kaplica**; 2. (zbiór muzyków), капелла, хоръ музыкантовъ и пѣвчихъ; 3. *Chem.* капелла.

Digitized by Google

Kapelan, -a, *m.* Капелла́нъ; **Kapelania**, -ii, *f.* (pomieszkanie kapłańskie), жилище капелла́на; **Kapelański**, -a, -ie, *adj.* капелла́нскій; **Kapelaństwo**, -a, *n.* (urząd kapelański), капелла́нство, достоинство, зва́ніе капелла́на.

Kapel-mejster, **-magister**, **-mistrz**, -a, *m.* капельмейстеръ.

Kapelusz, -a, *m.*, **Kapelusik**, -a, *m. dim.* шля́па, шля́пка, шля́почка; *Bot.* (*pileus*), шля́пка; kapelusz w oczy wcisnąć, наклоби́ть, наклоби́вать; **Kapeluszna**, -y, *f.* шляпёнка; **Kapeluszisko**, -a, *n.* шля́пища; **Kapeluszik**, v. **Kapeluszik**; **Kapeluszniczek**, -czka, *m.* (czeladnik kapeluszników), подмастерье у шля́почника; **Kapeluszniczka**, -i, *f.* (żona kapeluszника), жена́ шля́почника; **Kapeluszniczy**, **Kapeluszników**, -a, -e, *adj.* шля́почничій; **Kapeluszniictwo**, -a, *n.* (rzemiosło kapeluszнicze), шля́пное [*abo* шля́почное] мастерство́; **Kapeluszник**, -a, *m.* 1. (co kapelusze robi), шля́пникъ, шля́почникъ, дѣлающій шляпы; 2. (futerał do kapelusza), шля́пникъ, коробка для шля́пы; **Kapeluszowy**, -a, -e, *adj.* шля́пный, шля́почный.

Kaper, -a, *m.* ка́неръ; v. **Rozbójnik** (morski).

Kapica, -y, *f.* клобу́къ монашеский, ку́куль.

Kapię, v. **Kapać**.

Kąpię, v. **Kąpać**. [ать.

Kapieć, *v. n.* пропадать, исче-

Kąpiel, -i, *f.* ба́ня; - dla koni, купа́льня для лошадей; v. **Pływaczka**; kąpiel Maryi, *Chem.* (*balneum Mariae*), водяна́ ба́ня.

Kapitał, -u, *m.*, **Kapitalik**, -a, *m. dim.* капита́лъ, главная сумма; v. **Dług**; **Kapitalista**, -y, *m.* капиталисть; богатый человѣкъ, имѣющій значительный капита́лъ; человѣкъ капита́льный; **Kapitalka**, -i, *f.* (u introligatora: obszycie jedwabiem lub niciami nad brzegiem grzbietu książek), заголо́вки; **Kapitalny**, -a, -e, *adj.*, **-nie**, *adv.* капита́льный; kapitalna linia, капита́льная ли́нія; = v. **Przekątna** (linia); v. **Głowa** (6. *Fortf.*).

Kapitan, -a, *m.* капита́нъ; ко́тникъ; **Kapitanowa**, -éj & -y, *f.* (żona kapitana), капита́нша; жена капита́на; **Kapitański**, -a, -ie, *adj.* капита́нскій, капитановъ, ко́тничій; **Kapitaństwo**, -a, *n.* капита́нство, достоинство капита́на.

Kapitala, -i, *f.*, **Kapitel**, -u, *m. Archit.* 1. капитель, огла́віе столба, абака; *it.* подушка, валёкъ подъ ка́пельникомъ; 2. kapitela, (czapka alembikowa), колпа́къ.

Kapituła, -y, *f.* капи́тулъ; * вы́говоръ; упрёкъ; wytrzeć komu kapitułę, перетря́хнуть, перетря́хивать, щупа́ть, дать кому́ цѣ́нку.

Kapitulacya, -yi, *f.* капитуля́ція.

Kapitularz, -a, *m.* (miejsce kapituły zakonnéj), мѣсто для собра́нія капи́тула.

Kapitulować, *v. n.* договаривать́ся о сда́чѣ го́рода.

Kapitulum, *n. indecl.* упрёкъ (да́нный въ собра́ніи капи́тула).

Kapluszon, -u, *m.* капишо́нъ, капишо́нецъ.

Kapka, -i, *f.* ка́пля; po kapce, = kapkami, ка́плями, по ка́плямъ.

Kapłan, -a, *m.* свяще́нникъ; іерей; богослужи́тель; kapłan męczennik, священномученникъ; - pogański, (ofiarnik), жрецъ; - (w szachach), v. **Pop**; **Kapłanica**, -y, *f.*, **Kapłanka**, -i, *f.* жри́ца; **Kapłański**, -a, -ie, *adj.* свяще́нническій, священниковъ, іерейскій, чистительскій; свяще́тельскій; (u pogan:) жре́ческій, жрецо́въ; święcenie kapłańskie, посвяще́ніе во священники; **Kapłaństwo**, -a, *n.* свяще́нство, іерейство; - w starym zakonie, v. **Ofiarowniictwo**.

Kaplica, -y, *f.*, **Kapliczka**, -i, *f.* часо́вня, часо́венька; моли́твенникъ; придѣлъ; крестовая церковь; домовая церковь; **Kaplicony**, -a, -e, *adj.* придѣ́льный, часо́венный.

Kapłon, **Kapłun**, -a, *m.*, **Kapłunek**, -nka, *m.* капу́нъ; кла́деный пѣтухъ; **Kapłuni**, -ia, -ie, *adj.* капу́ній; kapłuni kamień, пѣтуший гребень; **Kapłunić**, *v. a.* (na kapłuna oprawiać), капу́нить; холостить; **Kapłunienie**, -ia, *n.* капу́неніе.

Kapnik, -a, *m.* человѣкъ одѣтый клобу́комъ; *it.* v. **Bicznownik**.

Kapota, -y, *f.* (zwierzchnia suknia), капо́тъ; сертукъ.

Kapral, -a, *m.* капра́лъ; **Kapralka**, -i, *f.* капра́льша; **Kapralski**, -a, -ie, *adj.* капра́льскій, капра́ловъ; **Kapralstwo**, -a, *n.* капра́льство; взводъ.

Kaprawy, -a, -e, **Kapraweńki**, -a, -ie, *adj.* гнойлёвый, гноетёчный; oko kaprawe, *pl.* oczy kaprawe, гнойлёвый глазъ, гноетёчный глазъ, гноетёчный глазъ.

Kaprys, -u, *m.*, **Kaprysik**, -a, *m. dim.* капри́зъ; причу́ды; podług (mojego) kaprysu, на обу́мъ; v. **Chimera**, **Grymas**; **Kapryślik**, -a, *m.* капризный, причу́дливый человѣ́къ; *it.* v. **Grymasnik**; **Kapryśnica**, -y, *f.* капризная, причу́дливая женщина, *etc.*, **Kapriśny**, -a, -e, *adj.*, **-nie**, *adv.* капризный; причу́дливый; своенра́вный.

Kapsa, **Kapka**, -y, *f.*, **Kapseczka**, -i, *f.*, **Kapsełka**, -i, *f. dim.* коробочка, *it.* v. **Biesagi**, **Biesaski**.

Kapszczyna, -y, *f.* питейная пошлина; пошлина съ напитковъ; v. **Czopowe**.

Kaptować, v. **Ujmować** (sobie kogo).

Kaptur, -a, *m.*, **Kapturek**, -rka, *m. dim.* капоръ; капишо́нъ, капюшо́нъ; - blazeński, дурацкая шапка, дурацкій колпакъ; kaptur u cerów, (wiązanie skórzane, łączące bijak z dzierżakiem), ремень, связывающій молотило съ цѣпякомъ; na alembiku kapturek, колпа́къ; -, клобу́къ; - sokołowy, каблучёкъ; wdziać kapturek sokołowi, каблучёчить сокола; - u olstra, колпачёнъ; - kominowy, очаковой колпакъ; **Kapturzyć**, *v. a.* покрыть капоромъ; надѣть колпакъ на сокола, каблучёчить сокола; - się, *v. r.* закрыться; (презрительно) дѣлаться монахомъ.

Kaptywus, -a, *m.* догонка (дѣтская игра).

Karica, -y, *f.* капишо́нъ монашеский.

Karicyn, -a, *m.* капуцинъ (монахъ); **Karicyński**, -a, -ie, *adj.* капуцинскій.

Kapuścianeк, -nka, *m. H. n.* (*noctua brassicae*), капустница, бабочка капустная, бо́лѣзнь капустная; **Kapuściany**, -a, -e, *adj.* капустный; **Kapusta**, -y, *f. Bot.* капуста; валёкъ; - biała głowiasta, кочанная капуста; **Kapustniak**, -a, *m.* щи изъ варёной капусты; **Kapustnik**, -a, *m.* огородъ; огородникъ; *H. n.* (*papilio brassicae*), капустная бабочка; v. **Kapuścianeк**; **Kapustny**, -a, -e, *adj.* капустный; валёчный; щанный.

Kapuza, -y, *f. vn.* (czapka), шапка; оскрыльцы; малахай.

Kapza, v. **Kapsa**.

Kara, -y, *f.* 1. ка́ра, наказа́ніе; - publiczna, торго́вая казнь, торго́вое наказа́ніе; kary godny, достойный наказанія; виновный; kara, v. **Karność**, **Dyscyplina**, **Gardłowy**; 2. **Kara**, -y, *f.* лодка; ро́спуски.

Karabela, -i, *f.*, **Karabelka**, -i, *f. dim.* сабля безъ дужки.

Karabin, -a, *m.* карабинъ; **Karabinier**, -a, *m.* карабинеръ; **Karabinowy**, -a, -e, *adj.* карабинный.

Karać, *v. a.* карать, наказывать; - gardłem, казнить; - na ciele, - cielesnie, наказывать; - się, *v. r.* наказаться, наказываться.

Karaceua, -y, *f.* пираки́нъ; **Karacennik**, -a, *m.* оружейный мастеръ.

Karaczan, -a, *m. H. n.* (*blatta*), таракан; прусакъ, [насѣкомое].

Karafka, -y, *f.*, **Karafka**, **Karafinka**, **Karafinecka**, -i, *f.* графинъ, графинъ, карафинчикъ.

Karafior, v. **Kalafior**.

Karakter, v. **Charakter**.

Digitized by Google

Karakuła, v. **Karaczan.**

Karalny, -a, -e, *adj.* 1. достойный наказанія; виновный; 2. до наказанія касающійся.

Karanie, **Skaranie**, -ia, *n.* карание, наказаніе; **Karany**, *part. p.* наказанный; v. **Karać.**

Karaś, -sia, *m.*, **Karasek**, -ska, *m. dim.* 1. *H. n.* (*carassius*), карась (рыба); 2. **Karasek**, **karasiek**, подсёдокъ плоскаго камня на водѣ; v. *sub:* **Kiszka.**

Karać, -u, *m.* карать, крать.

Karawana, -y, *f.* караванъ.

Karawara, -y, *f.* ваза для цвѣтовъ.

Karazya, -yi, *f.* (sukno proste grube), карасёя; **Karazyjowy**, -a, -e, *adj.* карасейный. [бирка.

Karb, -u, *m.* зарубка, зарѣзка;

Karbacz, -a, *m.* (korbacz), бичъ, плеть, кнутъ.

Karbarya, -yi, *f.* (solna huta), соляный заводъ.

Karbona, -y, *f.*, **Karbonka**, -i, *f.* корбанъ, корбана, зепь; денежная кружка (у дѣтей); кружка [въ церкви для бѣдныхъ].

Karbować, *v. a.* нарѣзывать, рубки дѣлать; **Karbowanie**, -ia, *n.* нарѣзываніе; v. **Karb.**

Karbunkuł, -a, *m. Miner.* карбункулъ; *Med.* чирей язвенный.

Karbuz, v. **Arbuz.**

Karciany, -a, -e, *adj.* картонный; **Karciarz**, **Kartownik**, -a, *m.* картонный фабрикантъ; картонщикъ; картёжникъ; картонный игрокъ.

Karcić, *v. a.* укрощать, дѣлать кротчимъ; научить, приучить (лошадь, собаку); умерщвлять плоть; наказать; v. **Ukarcić.**

Karciof, **Karczof**, **Karcioch**, **Karciek**, **Karczoch**, -a, *m. Bot.* (*Cynara*), артишокъ.

Karcz, -u & -a, *m.* пень съ корнемъ, *Eccl.* карча, карша.

Karcz, 1. *p. s. Praes.*, v. **Karcić.** [**Karck.**

Karczek, -rezka, *m. dim.*, v.

Karczma, -y, *f.*, **Karczemka**, -i, *f.* корчма, кабакъ, шинокъ, питейный домъ; корчёмница; **Karczmarik**, -a, *m.* корчёмникъ, шинкарь, кабачникъ, часто бывающій въ кабакахъ; **Karczemny**, -a, -e, *adj.* корчёмный, кабацкій, кабачный; **Karczmarka**, -i, *f.* корчмарка, корчёмница, кабачница; **Karczmarski**, -a, -ie, *adj.* корчёмниковъ, корчёмничесій; **Karczmarstwo**, -a, *n.* корчёмство, корчёмничество; **Karczmarz**, -a, *m.* корчёмникъ, корчмарь, кабачникъ; **Karczmarzyć**, *v. n.* корчёмствовать, корчёмничать.

Karczoch, v. **Karciof.**

Karczować, **Korczować**, *v. a.* разработывать, искоренять (деревья); **Karczowanie**, -ia, *n.*, **Korczunek**, -nka, *m.* разработка; **Karczowisko**, -a, *n.* новина, мѣсто гдѣ искоренили деревья; **Karczownik**, -a, *m.* тотъ, который разработываетъ новое поле; искоренитель (деревъ); **Karczowy**, -a, -e, *adj.* касающійся до искорененія.

Karczyaty, -a, -e, *adj.* (tęgiego karku), толстый затылокъ имѣющій.

Karda, -y, *f. Bot.* (*cynara cardunculus*), v. **Bliźniczki.**

Kardamoma, -y, *f.*, **Kardamon**, **Kardamom**, -u, *m.* (*amomum cardamomum*), кардамонъ.

Kardobenedykt, -u, *m. Bot.* (chaber kosmaty; *centaurea benedicta*), волчецъ кудрявый; осотъ, татарникъ волосистый.

Kardyaka, v. **Kordyaka.**

Kardynał, -a, *m.* кардиналъ; **Kardynalny**, -a, -e, *adj.* главный; cnoty kardynalne, главныя добродѣтели; kardynalna liczba, имя числительное количественное; **Kardynalski**, -a, -ie, *adj.* кардинальскій; **Kardynalstwo**, -a, *n.* кардинальство; достоинство кардинале; чинъ кардинальскій.

Kareciany, -a, -e, *adj.* карётный. [ловаья.

Karecya, -yi, *f.* лишёнія зна-

Kares, -u, *m.*, v. **Umizg**; **Karesować**, v. **Umizgać.**

Kareta, -y, *f.*, **Karetka**, -i, *f. dim.* карета, каретка.

Karf, v. **Karw.**

Kark, -u, *m.*, **Karczek**, *dim.* затылокъ; загорбокъ, загривокъ, зашеекъ, зашейкъ; **Karkowy**, -a, -e, *adj.* затыльный.

Karlę, -ęcia, *n. dim.* 1. v. **Karzeł**; 2. karlę, *Bot.* карякуля (малороссое дерево).

Karlica, -y, *f.* карлица, карличка; **Karlik**, -a, *m.* карликъ; **Karlowaty**, -a, -e, *adj.* карловатый; karlowate drzewo, карякуля; **Karłowaciać**, *v. n.* дѣлаться карловатымъ.

Karm, v. **Karmia** (2).

Karmazyn, -u, *m.* кармазинъ (цвѣтъ, матерія); **Karmazynek**, -nka, *m.* кошенилъ; **Karmazynowy**, -a, -e, *adj.* кармазинный, малиновый; sierpka karmazynowe, кермесъ; v. **Czerwiec**; karmazynowy konfekt, v. **Alkiermes.**

Karmelek, -lka, *m.*, **Karmelki**, *pl.* сахарный конфектъ; конфетка.

Karmelita, -y, *m.*, **Karmelitanin**, -a, *m.* кармелитскій монахъ; **Karmelitański**, -a, -ie, *adj.* кармелитскій; **Karmelitka**, **Karmelitanka**, -i, *f.* кармелитская монахиня.

Karmia, -i, *f.* 1. кормъ, пища; 2. karmia, = **karm**, -u, *m.* штуфъ, кусокъ руды.

Karmić, *v. a.* 1. кормить, питать; 2. v. **Tuczyć**; karmić piersiami, (ssać dawać), грудью кормить; - **się**, *v. r.* кормиться; **Karmiciel**, -a, *m.* кормитель, питатель; **Karmicielka**, -i, *f.* питательница; **Karmienie**, -ia, *n.* кормленіе, викормка; - piersiami, кормленіе грудью; **Karmnik**, -a, *m.* хлѣвъ для откармливанія скота; **Karmność**, -ści, *f.* питательность; **Karmny**, -a, -e, *adj.* кормный (жирный); питательный; *it.* v. **Tuczny.**

Karnawał, -u, *m.* (zapusty), карнавалъ; сыроѣсть, сыроѣстіе, сырная недѣля, сыроѣстная недѣля.

Karneol, -u, *m. Miner.* сердоликъ, карнеолъ, карналинъ.

Karność, -ści, *f.* благочиніе; военный порядокъ; *it.* v. **Kara**; **Karnik**, -a, *m.* каратель, казнитель; **Karny**, -a, -e, *adj.*, **Karno**, -nie, *adv.* послушный.

Karoca, -y, *f.* (kareta), *vu.* колымага.

Karolek, -lka, *m. Bot.* (*carum*), v. **Kmin** (polny).

Karosiwy, -a, -e, *adj.* тяжкосёрый, сивожелѣзный; **karosiwy** koń, сивожелѣзная лошадь.

Karota, -y, *f.*, v. **Pasternacz**, (głuchy posternak).

Karownik, -a, *m.* извощикъ.

Karp, -pia, *m. H. n.* карпъ [рыба].

Karpa, -y, *f.* карпа; **Karpowaty**, -a, -e, *adj.* напоминенный карпами.

Karpi, -ia, -ie, **Karpiowy**, -a, -e, *adj.* карповый.

Karpiołosoś, -sia, *H. n.* (*salmo cyprinoides*), вырезубъ.

Karpiówka, -i, *f.* плоская черепица.

Karpowaty, **Karpowy**, -a, -e, *adj.* напоминенный карпами; miejsce karpowate, карповинкъ.

Karta, -y, *f.*, **Kartka**, **Karteczka**, -i, *f. dim.* карта, карточка; - (papieru), листъ бумажный; - (w księdze), страница; росписка, записка, вексель; *it.* ландкарта; karta do grania, *pl.* karty, карта, игральная карта; gra w karty, картёжъ; kart tosowanie, тасовка; karty jednéj maści, пятуосъ.

Kartacz, **Kartecz**, **Kartusz**, -a, *m.* картечь, картечка; **Kartaczowy**, **Karteczkowy**, -a, -e, *adj.* картечный.

Kartan, -a, *m.*, **Kartana**, -y, *f.*, **Kartauna**, -y, *f.* картаунъ, [48 фунтовая пушка].

Karteczka, v. **Karta.**

Kartel, -u, *m.* 1. договоръ о размѣнѣ плѣнныхъ; 2. = **Kartelnik**, -a, *m.* (wyzwa na pojedynek), вызовъ на поединокъ.

Kartofel, -fla, *m.*, **Kartofelek**, -lka, *m. dim.* картофель, земляное яблоко; **Kartoflarz**, -a, *m.* охотникъ кушать картофель.

Karton, -u, *m.* картонъ; картузная бумага.

Kartować, *v. a.* тасовать карты; *fig.* уговориться съ кѣмъ; **Kartownica**, -y, *f.*, **Kartowni-**

Digitized by Google

czka, -i, *f. dim.* картёжница; **Kartownik, Karciarz**, -a, *m.*, **Kartowniczek, -czka**, *m. dim.* кáрточникъ; картёжникъ; **Kartowy**, -a, -e, *adj.* кáрточный.

Kartun, -u, *m. Com.* вы́бойка; **Kartunowy**, -a, -e, *adj.* вы́бойчатый. [**Kartun.**

Kartuna, v. **Kartana**; *it.* v.

Kartusz, -a, *m.* картýзъ; v. **Kartacz**; v. **Nabój.**

Kartuszek, -szka, *m. Bot.* (*dianthus carthusianorum*, Linn.), картезиáнская гвоздúка, черноча́мочная гвоздúка, пушистая гвоздúка.

Kartuzya, -yi, *f.* картезиáнскій монастúрь; **Kartuzyanin**, (**kartus**), -a, *m.* картезиáнецъ (монáхъ).

Karuj, -ja, *m. Bot.* (*carum*), полевóй тмин.

Karuk, -u, *m.* карýкъ, бѣлýжей клей; v. **Klej.**

Karunkula, v. *sub*: **Płacsowy.**

Karupiel, Karupleń, v. **Miętka Grecka.**

Karw, -u, *m.* тýчный стáрый бык; * лѣнивецъ.

Karwasz, -a, *m.* 1. нарукáвникъ, нáручи; 2. родъ матéріи или сукнá; 3. корóткая сáбля.

Karwia, -i, *f.* Егúпетская смóква; v. **Sykomor.**

Kary koń, *m.* воронáя лóшадь.

Karyelka, -i, *f.*, **Karyeleczka**, -i, *f. dim.* однокóлка. [кáрликъ.

Karzeł, *gen.* **karła**, *m.* кáрло,

Kasać, *v. a.* опоясать, подвязáть (плáтье); v. **Podkasać.**

Kąsać, *v. a.* кусáть, кусúть, укусúть; **Kąsanie**, -ia, *n.* кусáніе, укушéніе.

Kasakina, v. **Kazakina.**

Kąsawy, -a, -e, *adj.* ѣдкій.

Kąsek, -ska, *m.*, **Kąseczek, -czka**, *m. dim.* кусóкъ, кусóчекъ.

Kaskada, -y, *f.*, (v. **Wodoskok, Spadek wody**), каскáдъ.

Kaskarylla, -y, *f. Bot.* (*clutina cluteria*, Linn.), каскарúлла.

Kąskowy, -a, -e, *adj.* кусóчный.

Kasować, Kassować, *v. a.* уничтóжить (приговóръ и проч.); **Kasowanie**, -ia, *n.* уничтожéніе; **Kasowany**, -a, -e, *part. p.* уничтóженный.

Kasa, -y, *f.* сундýкъ на дéньги; казнá; кáсса; defekt w kasie, начётъ; **Kasowy**, -a, -e, *adj.* казéнный; кáссовый.

Kassya, -yi, *f. Bot.* (*cassia*, Linn.), кáссія; Александрúйскіе стручкú.

Kassyer, -a, *m.* (skarbnik), казначéй; кассúръ; **Kassyerski**, -a, -ie, *adj.* казначéйскій, кассúрскій, кассúровъ; pokój kassyerski, казначéйская.

Kastel, Kasztel, v. **Twierdza.**

Kastor, v. **Lela.**

Kastrat, -a, *m.* кастрáтъ; скопéцъ; v. **Rzezaniec**; **Kastrować**, *v. a.*, v. **Rzezać, Trzebić**, скопúть; холостúть; класть; выкладывать.

Kastrol, -u, *m.* кастрю́ля, кастрю́лька.

Kasza, -y, *f.* кáша; **Kaszany**, -a, -e, *adj.* кáшный; garniec kaszany, od kaszy, кáшникъ.

Kaszę się, v. **Kasać się.**

Kaszel, -szlu, *m.* кáшель.

Kaszerz, Kaszerek, v. **Kacerz**, Cxerp. [кáшка.

Kaszka, Kaszeczka, -i, *f. dim.*

Kaszkiet, -u, *m.*, **Kaszkiecik**, -a, *m. dim.* кáска, (шлемъ, шишакъ).

Kaszlać, -ał, -eli, **kaszle**, **Kaszlnąć**, *v. n.* кáшлять, кáшлянуть; **Kaszlanie**, -ia, *n.* кáшляніе; **Kaszlowy**, -a, -e, *adj.* кáшельный.

Kaszta, -y *f.* áшкъ; - drukarska, кáсса, въ которóй лúтеры лежáтъ.

Kasztan, -u, *m.* каштáнъ; каштáновое дéрево; **Kasztanek**, -nka, *m.* каштáнъ (плодъ); *it.* - (kasztan, конь), темногнѣдая лóшадь; **Kasztanowy**, -a, -e, *adj.* каштáновый; **Kasztanowy, Kasztanowaty**, -a, -e, *adj.* каштáноваго цвѣта; рýсый, темногнѣдый.

Kasztel, -u, *m.* крѣпость; зáмокъ; v. **Twierdza.**

Kasztelan, -a, *m.* кастелáнъ; **Kasztelania**, -ii, *f.* достóинство кастелáна; **Kasztelanie**, -a, *m.* сынъ кастелáна; **Kasztelanka**, -i, *f.* дочь кастелáна; **Kasztelanowa**, -éj & -y, *f.* жена кастелáна; кастелáнша; **Kasztelański**, -a, -ie, *adj.* кастелáнскій; **Kasztelaństwo**, -a, *n.* кастелáнство; достóинство, званіе кастелáна; *collect.* кастелáны и его жена.

Kaszty, *pl. f.* подпóрки въ рудокопнúхъ.

Kat, -a, *m.* палачъ; * мучúтель.

Kąt, -a, *m.* (v. **Kącik**, *dim.*), ýголъ; **kąt prosty, rozwarty, ostry**, прямóй, тупóй, óстрой ýголъ; kąt w pokoju, w domu, кутъ; kąt, (miejsce skryte), скрытное мѣсто.

Katafalk, -u, *m.*, **Katalet**, -u, *m.* катафáлкъ.

Kataleg, -u, *m.*, **Katalożek**, -żka, *m.* каталóгъ; рóспись; исчисленіе.

Kataplazma, -atu, **Kataplasm**, -u, *m. Chirurg.* катаплáсма; припáрка; припáрка изъ кáшки.

Katanka, -i, *f.* корóткое плáтье; кóфта.

Katar, -u, *m.* насморкъ & насмóркъ; простýда; катáрръ.

Katarakta, -y, *f.* катарáктъ; *Med.* катарáкта & катарáктъ; v. **Bielmo, Łuszczka**; *it.* опускная рѣшётка.

Katarlny, Katarowy, -a, -e, *adj.* простýдный.

Kate-chista, -y, *m.* катихизáторъ, *Eccl.* огласúтель; **-chizacya**, -yi, *f.*, **-chizm**, -u, *m.* катихизисъ; катихизáція; катихизáтическое ученіе; *it.* katechizm, катихизисъ (книга); **-chizmowy**, -a, -e, **-chetycki**, -a, -ie, *adj.* катихизáтическій; **-chizmować, -chizować**, *v. a.* учúть, обучáть закóну Бóжію; **-chumen**, -a, *m.* катехумéнъ; оглашённый.

Katedra, -y, *f.* кáѳедра; соборъ; архіепископство; **Katedralny**, -a, -e, *adj.* каѳедрáльный; соборный; kościół katedralny, соборная церковь.

Kategorya, -yi, *f.* категóрія; разрядъ; стáтья; **Kategoryczny**, -a, -e, *adj.*, **-nie**, *adv.* категорúческій. [Kąt.

Kątek, -tka, *m. dim.*, v. **Kącik**,

Kateter, -u, *m. Chir.* катéтеръ; вынускнúкъ; спустнúкъ.

Kątnica, -y, *f.* прямая, задняя кишкá. [угóльный.

Kątny, -a, -e, *adj.* угóльный,

Katolicki, -a, -ie, *adj.* католúческій; **Katolictwo**, -a, *n.* католицизмъ; католúчество; Римско-Католúческое исповѣданіе; **Katoliczka**, -i, *f.* католúчка; **Katolik**, -a, *m.* католикъ.

Kątomiar, -u, *m.*, **Kątomierz**, -a, *m.* угольръ, графометръ; v. ерунóкъ.

Katoptryka, -i, *f.* катóптрика; ученіе объ отраженіи свѣта.

Katować, *v. a.* пытáть; мýчить; **Katowa**, -y, *f.*, **Katówka**, -i, *f.* женá палачá; **Katowczyk**, -a, *n.* живодёръ; мучúтель; **Katownia**, -i, *f.* кóмната гдѣ пытáютъ; **Katowski**, -a, -ie, *adj.* палачéскій; **Katowstwo**, -a, *n.* палачéское ремеслó; мучúтельство, тирáнство.

Kątowy, -a, -e, *adj.* угóльный, угóльный; **Kątowaty**, -a, -e, *adj.* угловáтый.

Katukopa, -y, *m.* (= **wielolos, hultaj**, *qu. v.*), висѣльникъ, пошённикъ.

Katusza, -y, *f.*, **Katuszka**, -y, *f.* засёнокъ, мѣсто гдѣ пытáютъ; мýка, мученіе; тюрьмá. [тельство.

Kaucya, -yi, *f.* залóгъ, поруча-

Kaulefler, v. **Kalafier.**

Kaulrapa, v. **Kalarepa.**

Kauterynm, *n.* прижигáтельное желѣзо; прижóга; фонтанéль; **Kauterysować**, *v. a.* прижигáть, дѣлать фонтанéли.

Kautor, v. **Rękojmia, Poręczenik, Ręczyciel.** [дѣло.

Kauza, -y, *f.* тяжба; судное

Kawa, -y, *f.*, **Kawka, Kawczka**, -i, *f. dim.* кóфе, кóфей; **Kawiany**, -a, -e, *adj.* кóффейный.

Kawał, -a, *m.*, **Kawałek**, -łka, **Kawałeczek, -czka**, *m. dim.* кусóкъ, кусóчекъ; клокъ, клóчокъ, жеребёекъ, лóмоть, лóмтикъ, лескýтъ, лоскýтокъ, лоскýточекъ.

Kawaler, -a, *m.* кавалёръ; холостýй, не женáтый; **Kawalerstwo**, -a, *n.* безженéтство; *collect.* молодые люди.

Kawalerya, -yi, *f.* кóнница; кавалéрія; *it.* кавалéрскій óрдеръ; **Kawalerysta**, -y, *m.* кавалерúстъ.

Kawalkata, -y, *f.* верхóвый походъ; **Kawalkować**, *v. n.* на конѣ, скáчки дѣлать на лóшади.

Digitized by Google

Kawczy, -a, -e, *adj.* (od kawki) *H. n.* галичій. [кавдуръ.
Kawecan, Kawecen, -u, *m.* **Kawęcieć**, *v. n.* хворáть; томúться; трудúться (надъ чѣмъ).
Kawecska, v. **Kawa, Kawka.**
Kawecya, -yi, *f.*, **Kancya**, -yi, *f.* (v. **Egzamin**), поручительство, залогъ.
Kawerna, -y, *f.* * *, v. **Jama.**
Kawia, -ii, *f.*, v. **Świszcz** (Bahamski).
Kawiar, Kawior, -u, *m.* икрá (рыбы); prasowany kawiar, намазная икрá; z kawiaru supa, кашá; co kawiar zaprawia, икрянник. [ходъ.
Kawiarnia, -i, *f.* кофейный
Kawiarz, -a, *m.* кофеенникъ, кофейникъ.
Kawić, *v. n.* кáркать какъ гáлка; * предсказывать [что худáго].
Kawka, -i, *f. H. n.* гáлка, гáлочка.
Kawkokes, -a, *m.* - grzebieniasty. Остроклювый говорóкъ.
Kawon, -u, *m.*, v. **Arbuz.**
Kawowy, -a, -e, *adj.* кофейный; kawowy imbryczek, кофейникъ, кофейничекъ.
Kazać, *v. a.* велѣть, приказывать; заставлять что дѣлать; говорáть прóповѣдь; горди́ться на что.
Kazakina, Kazakina, -y, *f.*, **Kazakinka**, -i, *f. dim.* (Franc. „casaquin", gat. sukni), казакúнъ, полуафтáнье, полукафтáнъ.
Kazalnica, -y, *f.* кáѳедра въ церкви.
Kazanie, -ia, *n.* прóповѣдь.
Kazarnie, v. **Koszary.**
Kaźca, -y, *m.*, v. **Przyszczuwacz, Poduszczyciel.**
Każdodniowy, Każdodzienny, v. **Codzienny**, ежедневный.
Każdy, -a, -e, *adj.* каждый; всякій.
Każę, v. 1. **Kazać**; 2. **Kazić.**
Kazematy, v. **Podwale.**
Kazernie, Kazerny, v. **Koszary.**
Kazić, *v. a.* пóртить, повреждáть; заграрáть; **Kaziciel**, -a, *m.* повредúтель; развратúтель.
Kazirod, Kazirodnik, -a, *m.*, **Kazirodziec**, -dzca, *m.* кровосмѣшникъ; **Kazirodnica**, -y, *f.* кровосмѣшница; **Kazirodzić**, *v. n.* кровосмѣшéніе дѣлать; **Kazirodzki**, -a, -ie, **Kazirodny**, -a, -e, *adj.* кровосмѣшительный; **Kazirodztwo**, -a, *n.* кровосмѣшéніе, кровосмѣшество; **Kazirwtyć**, v. **Nierządnik.**
Kazimir, -u, *m.*, **Kazimirek**, -rka, *m. dim.*, *Com.* казимúръ (родъ шерстяной матеріи).
Kaźń, -ni, *f.* казнь, наказáніе; рѣшéніе.
Kaznodzieja, -i, *m.* проповѣдникъ, проповѣдатель, священнопроповѣдникъ; **Kaznodziejka**, -i, *f.* проповѣдательница; **Kaznodziejski**, -a, -ie, *adj.* проповѣдническій, проповѣдничій; **Kaznodziejstwo**, -a, *n.* проповѣдничество; дóлжность проповѣдника. [padkowo.
Kazualnie, *adv.*, v. **Przy-**
Kazuar, -a, *m. H. n.* (*struthio casuarius*), казуáръ.
Kaźub, Kośub, -a, *m.*, **Kaźubek**, -bka, *m. dim.* кýзовъ, кузовóкъ; корóбка изъ берéсты; нищенская сýмка.
Kazus, -a, *m. Gramm.* падéжъ; (przypadek, zdarzenie), случáй, приключéніе; **Kazuista**, -y, *m.* казуúстъ.
Kazyatka, -y, *f.*, v. **Kaftanik.**
Kcieć, kciać, kcieli, kcie, ksie, kcę, *v. n.* прозябáть; v. **Pęczki, Kiełki** (puszczać).
Kczemu, = k-czemu, ku czemu, къ чему; v. **Ku.**
Kędy, *adv.* гдѣ, кудá, кудú; **Kędykolwiek**, *adv.* кудá нибýдь, кудá ни есть, кудá нибо.
Kędzierzawić, Kędzierzyć, *v. a.* кудрúвить; курчáвить; - się, *v. r.*, **Kędzierzawieć**, *v. n.* кудрáвѣть, окудрáвѣть, курчáвѣть, окурчáвѣть, сучиться; **Kędzierzawość**, -ści, *f.* кудреватость, кудрáвость, курчáвость; **Kędzierzawy**, -a, -e, *adj.* кудреватый, кудрáвый, курчáвый, курчеватый; **Kędzierze**, -ów, *pl.* кýдри; **Kędzierzyć**, v. **Kędzierzawić**; **Kędzior**, -u, *m.* 1. пýкля, кýдерь; 2. -, = **kędziorek**, -rka, *m.* кудрúжка; **Kędziornik**, -a, *m.* парикмáхеръ.
Kępa, -y, *f.*, **Kępina**, -y, *f.*, **Kępinka, Kępka**, -i, *f. dim.* грóздокъ; бóстровъ на рѣкѣ или óзерѣ; густúе кустáрники; **Kępiasty**, -a, -e, *adj.* напóлненный островáми; густáй, вѣтвáстый.
Kermes, v. **Karmazyn, Czerwiec.** [токъ.
Kęs, -a, *m.* кусъ, кусóкъ, глó-
Kętnar, -u, *m.*, **Kętnarek**, -rka, *m.*, **Kętnary**, -ów, *pl.* подкладина.
Kibel, -bla, *m.* кúбель, кáдка.
Kiblić, -ci, *f.* 1. гибкость тѣла, поворóтливость; - w wadze, коромысло у вѣсовъ; 2. блистáющееся украшéніе, что матáется (какъ то трясýлка и проч.).
Kibitka, -i, *f.* кибúтка; **Kibitkowy**, -a, -e, *adj.* кибúточный.
Kibitność, -ści, *f.* гибкость тѣла; поворóтливость; **Kibitny**, -a, -e, *adj.* гибкій, поворóтливый.
Kić, -ci, *f.*, **Kicia**, -i, *f.* кúса, кúска; v. **Kotuś.**
Kich, -u, *m.*, **Kichanie**, -ia, *n.* чихáніе; **Kichać, Kichnąć**, *v. n.* чихáть, чихнýть; **Kichnienie**, v. **Kich, Kichanie**, чихáніе; **Kichawka**, -i, *f.* чихóтка; **Kichawiec**, -wca, *m. Bot.* (*achillea ptarmica*), чахóтная травá.
Kichlarz, -a, *m.*, v. **Piernikarz.**
Kica, -y, *f.*, **Kicuka**, -i, *f. dim.* балахóнъ; мáнтія надъ лáтами у дрéвнихъ рыцарей.
Kiedy, *adv.* когдá; **Kiedy kolwiek**, когдá нибýдь, гдѣ нибо; **Kiedyś**, *adv.* однажды, когдá нибýдь; однóвá.
Kieł, *gen.* kła, *m.*, *plur.* **Kły**, клыкъ; ростóкъ; всякій зубъ óстрый; kły, *pl.* собáчье зýбы; клыки у кабáна; kieł u konia, волъ; wziąć na kły, закусúть ýдило (о лошадяхъ).
Kiełb', -bia, *m.*, **Kiełbik**, -a, *m. dim. H. n.* (*cyprinus gobio*), колóбá; пескáрь, пискáрь (рыба).
Kiełbasa, -y, *f.*, **Kiełbaska**, -i, *f. dim.* калбасá, сосúска; **Kiełbaśnica**, -y, *f.* пинкá калбáсная; **Kiełbaśnik**, -a, *m.* калбáсникъ; ворóнка калбáсная; **Kiełbaśny, Kiełbasowy**, -a, -e, *adj.* кал-
Kiełbik, v. **Kiełb'.** [бáсный.
Kielec, -lca, *m.* (kieł koński), колъ, (лошадиный зубъ).
Kiełek, -łka, *m.* зарóдышъ плодá; kiełek w jajku, насѣдъ.
Kielich, -a, *m.* 1. сосýдъ; потáръ; чáша; бокáлъ; 2. *Bot.* kielich, (= krużliczek, *qu. v.*), цвѣтóчная чáшечка; **Kielichowaty**, -a, -e, *adj.*, -te, *adv.* на подобіе чáши; *Bot.* чашковидный, чáшечный.
Kielimka, -i, *f.* кострýльна, сковорода.
Kieliszek, -szka, *m.*, **Kieliszeczek**, -czka, *m. dim.* рюмка; **Kieliszkowaty**, -a, -e, *adj.* на подобіе рюмки; **Kieliszkowy**, -a, -e, *adj.* рюмочный.
Kielnia, -i, *f.* лопáта, лопáтка кáменщичья, стирка; большая лопка (въ кухнѣ); карéтный кýзовъ. [дáть, укрощáть, укротúть.
Kiełznać, Kiełznąć, *v. a.* обуз-
Kiełzno, -a, *n.* узда.
Kiep, *gen.* kpa, *m.* негодяй, шéльма; дурáкъ; **Kiepski**, -a, -ie, *adj.* негóдный, худýй; **Kiepkować**, *v. n.* вздоръ, пустякú молóть; - sobie z kogo, дурáчить кого; **Kiepstwo**, -a, *n.* дурáчество; балагýрство.
Kier, *gen. pl.* 1. v. **Kra**; 2. v. **Kir.**
Kierat, -u, *m.* кранъ (для подъéма тяжестей), v. **Winda, Duga.**
Kierchów, Kirchów, -a, *m.*, v. **Cmentarz.** [бóровъ.
Kierda, -y, *m.*, v. **Kiernos,**
Kiereja, -ci, *f.*, **Kierejka**, -i, *f. dim.* плащъ мѣхомъ подбúтый.
Kiermasz, Kierchmasz, -u, *m.* храмóвый прáздникъ; ярмонка.
Kiermes, v. **Karmazyn, Alkiermes, Czerw', Czerwiec.**
Kiernos, Kiernos, -a, *m.*, **Kiernoszek**, -zka, *m. dim.* нóросъ, бóровъ, бóровокъ.
Kierować, *v. a.* поворотúть; управлять, распоряжáть, учреждáть; v. **Obracać**; - się, *v. r.*, v. **Obracać się**; **Kierowanie**, -ia, *n.* склоненіе; v. **Obracanie**; **Kie-**

Digitized by Google

rowanica, -y, *f.* (linia kierowna), v. **Oś**; **Kierowność**, -ści, *f.*, v. **Dyrekcya**, направленіе; **Kierowny**, -a, -e, *adj.*, v. **Dyrekcyjny**; **Kierunek**, -nku, *m.* направленіе; **Kierunkowy**, *n. p.* **Bieg kierunkowy**, v. **Bieg**.

Kierszlak, -u, *m.* (kołwiczna lina), якорный канатъ. [**Wiśniak**.

Kierszlrank, **Kierszlrank**, v. **Kiers**, *gen.* krza, *m.* пустарникъ, кустъ, кущиа́, ерни́къ; **Kierzek**, -rzka, *m. dim.*, v. **Krzak**, **Krzaczek**.

Kierznia, -i, *f.*, **Kierzanka**, -i, *f.* маслобо́йная ка́дка; v. **Maślnica**. [стовый.

Kierzowaty, -a, -e, *adj.* ку́-

Kiesa, -y, *f.*, **Kieska**, -i, *f. dim.* мошелёкъ, дене́жный я́щикъ.

Kieścień, **Kiścień**, -nia, *m.* кисте́нь; кость, кость (у дре́вкихъ бо́рцовъ).

Kiesseń, -ni, *f.*, **Kieszonka**, -i, *f. dim.* карма́нъ, карма́нецъ, карма́нчикъ, су́мка, су́мочка, зепь, зѣнь, мошна́; włożyć, schować co do kieszeni, положи́ть, спра́тать что-либо въ карма́нъ; kieszeń kareciana, су́мка каре́тная; kieszonka Glissona, *Anat.* (*capsula Glissonii*), Глиссо́ева су́мочка или перепо́нка; су́мочка о́бщая Глиссо́иева; **Kieszenny**, **Kieszonkowy**, -a, -e, *adj.* карма́нный; су́мочный; zegarek kieszonkowy, карма́нные часы́; kalendarz kieszonkowy, карма́нный календа́рь; słownik kieszonkowy, карма́нный словарь.

Kij, -ja, *m.*, **Kijek**, -ijka, *m. dim.* дубо́нка, осло́нъ, осло́нка; па́лка, па́лочка; трость.

Kijanka, -i, *f.*, **Kijanka**, -i, *f.* головастъ; kijanka, *H. n.* (*gyrinus*), лягу́шечка ещё не имѣ́ющая свои́хъ ногъ; головастикъ, (лягу́шечій зарёдышъ). [желѣ́зная.

Kijec, *gen.* kijca, *m.* колоту́шка

Kijek, *gen.* kijka, *m. dim.* па́лочка; тро́сточка.

Kijowy, -a, -e, *adj.* па́лочный.

Kikut, -a, *m.* культя́; калёка; **Kikutać**, *v. n.* шата́ться культе́ю; культя́вѣть, хромать.

Kiła, -y, *f.* ки́ла, ки́лка, гри́жа; wnętrzna kiła, (*gonorrhoea fœtida*), v. **Trypa**, **Rzeżączka**.

Kiławy, v. **Kiłowaty**.

Kilim, **Kilim**, -a, *m.*, **Kilimek**, -mka, *m. dim.* кили́мъ, ко́веръ (шерстяны́й или шёлковый).

Kilimka, v. **Kielimka**.

Kilka, *gen.* -u, *Dat.* -om, *Acc.* kilku & kilka, *Instr.* kilką, *Local.* w kilku, нѣкоторые; нѣсколько; **Kilkakroć**, **Kilkarazy**, нѣсколько разъ; **Kilkanaście**, нѣсколько за десять [отъ десяти до двадцати]; **Kilkanaścioraki**, -a, -ie, *adj.* сдѣланный по десяти [и нѣсколько бо́льше] о́бразамъ; **Kilkaset**, нѣсколько сотъ; **Kilkoraki**, -a, -ia, *adj.* въ нѣсколько разъ сдѣланный, сложенный и проч.; **Kilkoro**, *gen.* -rga, *n.* нѣсколько штукъ; нѣсколь разъ; **Kilkoronaście**, до́сять штукъ и нѣсколько бо́льше.

Kilku, нѣсколько [въ сложнихъ словахъ]; **Kilku-letni**, -ia, -ie, *adj.* нѣсколько лѣтъ имѣющій или продолжающіеся; **Kilku-nastu**, (kilkanaście), нѣсколько на десять; **Kilkunastoletni**, -ia, -ie, *adj.* нѣсколько лѣтъ надъ десятью имѣющій и проч.

Kiłof, -a & -u, *m.* молотокъ рудоко́повъ; сѣка́ра; до́лгій нось или клювъ.

Kiłowaty, **Kiławy**, -a, -e, *adj.* ки́латы́й, киловатый, ки́лу имѣющій; *it.* v. **Dymlenicsny**.

Kim, v. **Kto**.

Kinąć, [*Præs.* kinął, *Fut.* kinie], *n. n.* шата́ться; кива́ть, мигать; **Kinienie**, -ia, *n.* мгновенie о́ка; *it.* **Kinąć**, (= **Kiwnąć**) мигать.

Kinal, -a, *m.* (niżnik czerwienny lub żołędziowy), черво́нный или жолудовый хлопъ; * болвасъ.

Kindybał, v. **Grundal**, **Ghur**.

Kinienie, v. **Kinąć**.

Kinkina, **Kinakina**, -y, *f.* хи́на; лихора́дочная ко́рка.

Kiplec, *v. n.* кипѣть; выкипа́ть, закипѣть, копыша́ться.

Kiplenie, -ia, *n.* кипѣ́ние.

Kir, **Kier**, -u, *m.* 1. сукно́ простое; 2. (czarna żałobna gaza), тра́урный флёръ.

Kirchów, v. **Cmentarz**.

Kiráć, -ści, *f.* бе́дренная кость, подвздо́мная кость, кострёчная кость.

Kiryś, -sia, **Kiras**, -a, *m.* кирасъ; **Kiryśnicy**, **Kirysierski**, -a, -ie, *adj.* кирасирскій; **Kiryśnik**, **Kirasyer**, **Kirysier**, -a, *m.* 1. кирасиръ; 2. Kiryśnik, -a, *m. H. n.* (ryba morska, *cornuta*), щитоносецъ (морская рыба).

Kisać, **Kisnieć**, **Kisnąć**, *v. n.* кислѣть, ки́снуть, покислѣть, ука́снуть, укисать, окисну́ться; *Chem.* бродить; - *v. a.* кисить; * состаря́ться при одной (не прибыльной) должности.

Kiść, -ści, *f.* 1. кисть, ки́стка, ки́сточка на пёрьяхъ; метёлочка изъ пёрьевъ; 2. kiść, kistka, *Bot.* (*panicula*), метёлка цвѣтна́я, вѣ-

Kiścień, v. **Kieścień**. [ни́чекъ.

Kisić, *v. a.* кисить, дать ки́снуть; портить.

Kisiel, -u, *m.* кисель, кисе́лемъ; v. **Bocwina**; trudniący się robieniem kisielu, кисе́льникъ.

Kiszy, -a, -e, *adj.* ки́слый, ки́сенъ.

Kistka, -i, *f.*, v. **Kiść**.

Kiszka, -i, *f.* кишка́, кишечка; - ślepa, (*cœcum*), слѣпа́я кишка́, непроходна́я кишка; - gruba, то́лстая кишка́; - cienka, то́нкая кишка́, прибавокъ червообра́зный, привѣсокъ; - kolkowata, ободо́чная кишка́; - próżna, wietrzna *abo* czcza, то́щая кишка́, пуста́я кишка́; - ostatnia dolna, odbytowa, задепрохо́дная кишка́, за́дная кишка́, прямая кишка́, за́дній проходъ; осадникъ; kręta kiszka *czyli* coca, (*ileon*), подвздо́мная кишка́; - nadziewana, калбо́сь, колбаса́; сосисса; -, (gatunek pojazdów), кибе́ка, кибе́ка; **Kiszkowy**, -a, -e, *adj.* 1. кишечный; żyła kiszkowa *lub* dwunastopalcowa, (*vena duodenalis*, *intestinalis*), двѣнадцатипе́рстная кишка́; kość kiszkowa *lub* strzewna, подвздо́мная кость; 2. (od nadziewania kiszki), калбасный.

Kit, -u, *m.*, **Kita**, -y, *f.* олифа, цемѐнтъ, замазка.

Kita, -y, *f.*, **Kitka**, **Kiteczka**, -i, *f. dim.* пучекъ пе́рьевъ, перо́ на шля́пѣ; связка пряжи; хвостъ (у звѣрёй).

Kitaj, -aju, *m. Com.* китайка; тафта́; **Kitajczany**, **Kitajkowy**, -a, -e, *adj.* китайчатый; софтаный.

Kiteczka, v. **Kita**.

Kitel, -tla, *m.*, **Kitelek**, -lka, **Kitlik**, -a, *m.*, **Kitliczek**, -czka, *m. dim.* кителъ; ситка; балахо́нъ, балахо́нецъ, балахо́нчикъ; полотня́ное платье солдатское; армя́къ; зипу́нъ.

Kitować, *v. a.* оли́фить; склеивать замазкою, цементовать; **Kitowanie**, -ia, *n.* оли́фенie; склеивание замазкою.

Kiwać, **Kiwnąć**, *v. n.* кивать, кивну́ть; качать, колыхать; **Kiwać się**, *v. r.* шата́ться, шевелиться; сообращаться; **Kiwanie**, -ia, *n.*, **Kiwnienie**, -ia, *n.* кивание, кивну́тie; качание, колыхание.

Kiwior, -u, *m.*, **Kiwierek**, -rka, *m. dim.* кивёръ.

Kiz, -a & -u, *m.*, **Kizeł**, -zła, *m.* хрящъ, крупный песо́къ; **Kizeł**, -zła, *m.* кремёнь, голы́шъ.

Kłąb, *gen.* -ębu & -ęba, *m.*, **Kłębek**, -bka, *m. dim.* клубъ, клубо́къ, клубо́чикъ; - u koni, хо́лка у лошадей; *it.* kłąb, = v. **Paczka**, **Zwitka**; w kłęby, w kłąb zwijać, v. **Zwijać** (do kupy).

Kłąć, **Kłnąć**, *v. a.* класть; - się, *v. r.* кла́сться; выбаживаться.

Klacz, -y, *f.*, **Klaczka**, -i, *f. dim.* кобы́ла.

Klącze, -a, *n.* (lodyga), стебель (расте́нія); **Klączysty**, -a, -e, *adj.* стебельковатый.

Kładę, v. **Kłaść**. [кладь, мостки.

Kładka, -i, *f.*, **Kładek**, -dka, *m.*

Kładzenie, -ia, *n.* кла́дка, кла́жа; **Kładziony**, -a, -e, *part. p.* кла́деный; v. **Kłaść**.

Klajster, -stru, *m.* клейстеръ; **Klajstrować**, *v. a.* клейстеромъ клеить.

Klak, -u, *m.*, **Kłaki**, -ów, *pl.* хлопокъ; косма́, *pl.* ко́смы; отрёпки; отрёнье, ко́нопать; *cm.* kłaki, (= włosy), волосы.

Kłamać, *v. n.* лгать; **Kłamca**, -y, *m.* врунъ, лгунъ, лжецъ; **Kłamliwy**, -a, -e, *adj.* лживый;

Digitized by Google

Kłamliwość, -ści, *f.* лживость; **Kłamczyna**, -y, *f.* врунья; v. Łzarka, Żgać.

Klamerka, -i, *f. dim.*, v. Klamra; **Klamerkowaty**, -a, -e, *adj.* скобчатый.

Klamka, -i, *f.*, **Klameczka**, -i, *f. dim.* замка, отмка, задвижка, щеколда, щеколдочка, задвижка, защёлка.

Klamra, -y, *f.*, **Klamer**, -mru, *m.*, **Klamerka**, -i, *f. dim.* пробой, пробоёкъ, пробойникъ, укрѣпа, скрѣпа, крѣпь, скоба, скобка, крюкъ; **Klamrować**, *v. a.* скобою прикрѣплять; **Klamrowy**, -a, -e, *adj.* пробойный, скобочный, скобяной.

Klamstwo, -a, *n.* ложь.

Klaniać się, *v. r.* кланяться, поклониться.

Klapa, -y, *f.*, **Klapka**, -i, *f. dim.* клапанъ, клапанецъ, клапанчикъ, замчка; klapy, klapki u rękawów, отворотъ; klapka ucz, кончик уха, исподняя часть уха.

Klapać, **Klapać**, **Klapnąć**, *v. a.* хлопать, хлопнуть; трещать, трещать; таскать и замарать.

Klapaczka, -i, *f.* 1. (choroba owcza), кружение головы (болѣзнь у овецъ); 2. v. Klepaczka.

Klapiernia, -i, *f.* загорода для кроликовъ.

Klapka, -i, *f.*, v. Klapa.

Klapouchy, *adj.* висловухій.

Klaps, *m.* ударъ рукою; **Klapsować**, *v. a.* ударить рукою; - *v. n.* v. Cpać, упасть съ трескомъ.

Klapstra, -y, *f.* неряха, неопрятная женщина.

Klar, -u, *m.* свѣтлость, чистота. [ясна].

Klaret, -u, *m.* клеретъ (родъ

Klarnet, **Klarynet**, -u, *m.* кларнетъ; v. Hiperon.

Klarować, *v. a.*, очищать, процѣживать; - się, *v. r.*, v. Ustawać się.

Klarowny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* свѣтлый, ясный, чистый.

Klaść, *v. n.* щелкать; хлопать; хлопаться, упасть съ трескомъ.

Kładź, [*Praet.* kładł, *Praes.* 1. kładę, 3. kładzie], *v. a.* класть, положить, класть, положить; - się, *v. r.* ложиться; - się spać, класться спать; - się komu, v. Pokorzyć się (komu); **Kładzenie**, -ia, *n.* кладение.

Klask, -u, *m.* **Klaskanie**, **Klaszczenie**, **Klaśnienie**, -ia, *n.* хлопанье; щелканье; рукоплесканіе.

Klaskać, **Kleskać**, **Klasnąć**, klaszczę, *v. a.* хлопать; трещать; клёпать; щелкать; (= w ręce bić i ukontentowaniem) рукоплескать; klasnąć, *v. n.* шлёпнуться, упасть съ трескомъ.

Klaskacz, -a, *m.* щелкунъ; рукоплескатель.

Klasa, -y, *f.* классъ; статья; отдѣленіе; разрядъ; отдѣлъ; родъ; **Klasyfikacya**, -yi, *f.* классификація, раздѣленіе на классы; распредѣленіе на разряды; разрядъ; **Klasyfikować**, v. Rozgatunkować; **Klasyczny**, -a, -e, *adj.*, - nie, *adv.* классическій; **Klasyjny**, **Klassowy**, -a, -e, *adj.* классный.

Klasztor, -u, *m.* **Klasztorek**, -rka, *m. dim.* монастирь, (лавра), монастырёкъ; **Klasztornica**, -y, *f.* монастирка; **Klasztorny**, -a, -e, *adj.* монастирскій.

Klateczny, -a, -e, *adj.* (od klatki), клѣточный.

Klątewny, -a, -e, *adj.* клятвенный; касающійся отлученія отъ церкви.

Klatka, -i, *f.* **Klateczka**, -i, *f. dim.* клѣтка, клѣточка; садокъ, садочикъ; станокъ, въ которомъ подковываютъ лошадей; ловля звѣрей; *it.* Klatki, *pl.*, v. Plotki.

Klątwa, -y, *f.* клятва; - kościelna, (wyklinanie), проклятіе, церковное проклятіе; анаѳема; извержение, отлучение отъ церкви.

Klauza, -y, *f.* клаузула; обитель; **Klauzula**, -i, *f.* клаузула; прибавочная условная статья; прибавленіе къ договору; **Klauzura**, -y, *f.* 1. ограда монастирская; 2. - u ksiąg, окладъ и застёжки у книгъ.

Klawa, v. 1. Maczuga; 2. Bulawa.

Klawiatura, -y, *f.* клавіатура; клавишъ.

Klawicymbał, **Klawicembał**, -u, *m.* клавикимбалъ; **Klawicymbalny**, -a, -e, *adj.* клавикимбальный; **Klawikord**, -u, *m.* клавикорды; **Klawikordowy**, -a, -e, *adj.* клавикордный; v. Fortepian.

Klawisz, -a, *m.* клавишъ.

Kłębek, -bka, *m.* **Kłębeczek**, -czka, *m. dim.* клубокъ, клубочекъ.

Kłębić, *v. a.* (w kłąb zbierać), клубить; - się, *v. r.* клубиться; кубящуюся, клубящіеся.

Kłębowaty, -a, -e, *adj.* клубовитый; *Eccl.* шлюкруглый, на мячъ или клубъ похожій круглостію.

Kłeć, -ci, *f.* мѣзанка, кропаніе, пачканіе.

Kłecha, -y, *m.* (mazgaj), худой сельскій учитель; кропатель; пачкунъ.

Kłecić, *v. a.* мѣзанку дѣлать; кропить, пачкать; * болтать.

Klęczeć, *v. n.* стоять на колѣняхъ; klęczkiem, na klęczkach, стоя на колѣняхъ.

Klelć, *v. a.* клеить; - się, *v. r.* клеиться; * соединяться; ладить.

Kléj, -eju, *m.* клей; асфальтъ.

Klejek, -ejka, *m.* слизь съ растеній; klejek jęczmienny, ячная слизь.

Klejki, -a, -ie, *adj.* клейкій.

Klejkość, -ści, *f.* клейкость.

Klejkowatość, v. Flegma, Smarki.

Klejnot, -u, *m.*, **Klejnocik**, -a, *m. dim.* драгоцѣнная вещь; * драгоцѣнность.

Klejony, -a, -e, *part. p.* (v. Kleić) клеёный; klejony papier, клеёная бумага; klejone płótno, клеёное полотно.

Klejowatość, **Kleistość**, -ści, *f.* клейковатость, клейкость, вязкость, липкость, прилипчивость.

Klejowaty, **Kleisty**, -a, -e, *adj.* -to, *adv.* клейковатый, клейстый, клейкій, вязкій, липкій, прилипчивый.

Klejowy, -a, -e, *adj.* клейльный; клейный.

Klęk, -u, *m.* (kozica), рукоятка (ручка) у плуга; козачка; na klęku, (na klęczkach, v. Klęczeć), стоя на колѣняхъ.

Klękać, *v. n. contin.*, **Klękiwać**, *v. frequ.*, **Klęknąć**, *v. cancl.* (padać na kolana), упасть, пасть на колѣни; колѣна приклонять, -нить; становиться, стать на колѣни.

Klekot, **Klekotacz**, -a, *m.* 1. бусловецъ, пустобрехъ, болтунъ, торотощикъ, таратора; 2. klekot, v. Klekotanie; 3. старое, дрянное или изобитое фортепіано; **Klekotać**, *v. n.* клекотать, курлыкать; стучать, трещать, хлопать, гремѣть; * болтать; калякать, тороторить; **Klekotanie**, -ia, *n.* клекотаніе, курлыканіе; стучаніе; трещаніе, хлопаніе; * болтаніе, каляканіе, таратореніе, калякіе; **Klekotka**, -i, *f.* (baba świegotliwa), таратора, таратора, торотощица, болтунья; **Klekotliwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* болтливый.

Klektać, *v. n.* болтать, калякать, тараторить, тороторить; v. Klekotać.

Kleń, -nia, *m.* **Kleniec**, -ńca, *m. H. n.* (*cyprinus alburnus*), калинка, уклея, уклейка, селава, (рыба).

Klenina, -y, *f.* (klonowe drzewo), клениня, кленовина; кленовое дерево.

Klępa, -y, *f.* 1. старая лѣнивая корова; 2. *fig.* klępa, (kobieta leniwa, świnia, niechlujna), неряха, замараха, мѣшка, неопрятная женщина.

Klepać, -ał, klepie, *v. a.* 1. клепати, молотить, стучать; трепать; бить, ударить по чему; хлопать, бить молотомъ; колотить; ударить, трепать, гладить; klepać kogo po ramieniu, трепать по плечу; kosę klepać, (szurgać), наострывать косу; 2. klepać, (klektać, świegotać), * болтать, калякать, тараторить, тороторить;

Digitized by Google

klepać biedę, *etc.* (= ciągnąć biedne życie), * колотáться, кóбакъ перебивáться [*abo* перемогáться], маячить, нуждáться, жить въ нуждѣ, бѣдствовать, вести бѣдственную жизнь.

Klepacz, Klepak, -a, *m.* 1. колотýшка; стýкальце; молотóкъ; 2. * áбединкъ; 3. (moneta miedziana) худáя мѣдная монéта; **Klepaczka,** -i, *f.* хлопýшка для мухъ; *it.* трепáло, трепáлка.

Klepadło, -a, *n.* убивáлка; колотýшка, стýкальце, молотóкъ; трещётка; (młotek od klepania kosy), молотóкъ для навáстриванія косѝ; (dzwon zły, *etc.*) худóй колоколъ; худóе часѝ.

Klepisko, -a, *n.* гумнó

Klepień, -pnia, *m. H. n.* (ryba), самéцъ лососій; лохъ; *cfr.* Сёмга.

Klepka, -i, *f.*, **Klepki,** *pl.* клёпка, *pl.* клёпки; бóчечная дощéчка; *fig.* v. **Plotka, Świegotka;** *fig.* pusta głowa, piątéj mu klepki niedostaje, пустáя головá, у негó не достáетъ пятóй клёпки; онъ не въ умѣ; онъ помѣшáлся; онъ помѣшанъ въ умѣ; онъ ряхнýлся, сошёлъ съ умá.

Klepsydra, -y, *f.* (zegar wodny albo piaseczny), клепсúдра, водяное (или песóчные) часѝ.

Kleryckі, -a, -ie, *adj.* духóвный; клѝрическій; **Kleryctwo,** -a, *n.* духовéнство, *Eccl.* клѝричество; клиръ; **Kleryk,** -a, *m.* духóвный; клѝрикъ.

Kleścić, v. **Kleśnić.**

Klesk, -a, *m. H. n.* (*loxia*), клестъ, клестóвка [птáца].

Klęska, -i, *f.* поражéніе непріятеля; разбóйтіе; урóнъ, ущербъ, убыль, разорéніе; v. **Poniesć** (klęskę).

Klęsnąć, klęsnął, klęsnie, *v. n.* дѣлаться плóскимъ, сжáться; сплющиваться, сплющиться.

Kleśnić, Kleścić, *v. a.* колостáть (свёртываніемъ), клясть.

Kleśniec, -ńca, *m. Bot.* (*arum arisarum*), клещинéцъ; клещицкъ [растéніе].

Kleśnienie, -ia, *n.* кладéніе, клáжа; **Kleśniony** -a, -e, *part. p.* клáденный.

Kleszcz, -a, *m.* 1. *H. n.* (*acarus*), клещъ; клещицкъ [насѣкóмое]; *it.* 2. v. **Leszcz; Kleszczyk,** -a, *n. H. n.* (*hippobosca*), кровосóска.

Kleszcze, -ów, *pl.* клещѝ, щипцѝ; *it.* рáковыя клещѝ; kleszcze do rwania zębów, зуборвáльныя [*abo* зуборѝвныя] клещѝ; kleszcze kowalskie, кузнéчныя клещѝ; кузнéчные щипцѝ; *Fortif.* клещѝ; тенальонъ.

Kleszczę, 1. v. **Kleśnić;** 2. v. **Klaskać.**

Kleszczeniec, -ńca, *m.* сосновéцъ; v. **Rzeszniec.**

Kleszczki, Kleszczyki, -ów, *pl. dim.* (v. **Kleszcze**), клéщики, щипчики; kleszczyki barwierskie, v. **Włosówki;** kleszczyki do orzechów, (v. **Orzechołomiec**), орѣшные клéщики.

Kle-szczowina, -y, *f. Bot.* (*ricinus*), клещевúна; конопля турéцкая; **-szczowiany, -szczowiowy,** -a, -e, *adj.* клещевúнный.

Kleszczyk, v. *sub:* **Kleszcz.**

Kleszczyki v. **Kleszczki.**

Kleszek, -szka, *m. dim.*, v. **Klecka.** [**Opiekalnik.**

Klient, -a, *m.* клѝентъ; v.

Kliić, v. **Kleić.**

Klij, Kljiowaty, v. **Kléj, Kljowaty.** [матъ.

Klima, Klimat, -atu, *m.* клѝ-

Klimakteryczny rok, *m.* (Greck. κλιμακτηρικός ἐνιαυτός, каждый сíдмый рок w życiu, 63 rok życia), клима(к)тери́ческій годъ; послѣдній годъ каждаго семилѣтія.

Klin, -a, *m.* клинъ, клинóкъ; §. klin klinem wybijać, (= złym złego zbyć), клинъ клиномъ выбивáть; klin cyrkułu, *Mathem.* (wycinek), сéкторъ кругá, вырѣзокъ; klin w sukni, w koszuli, клинъ; стрѣлка; **Kliniasty, Klinowaty,** -a, -e, *adj.* клиновáтый, клинчáтый, клиновúдный, клинообрáзный; *Anat.* кóсѝ (gruntowa *lub*) kliniasta, (*os sphaenoides*), клинообрáзная кость, клиновúдная кость, основная кость; **Kliniec,** -ńca, *m.* клинъ, клѝнчикъ; **Klinik,** -a, *m. dim.* клѝнышекъ, клѝнчикъ, клинóкъ; **Klinisko,** -a, *n. augm.* клѝнище; **Klinowaty,** v. **Kliniasty.**

Klistera, Krystera, -y, *f.* промывáтельное; клистѝръ; *it.* клистѝрный шприцъ; klistere komu dawać, = **Klisterować,** *v. a.* стáвить постáвить клистѝръ [*abo* промывáтельное]; **Klisterowy,** -a, -e, *adj.* клистѝрный; промывáтельный.

Klikać, *v. a.* (jeść po mału, jako chory), грызть, ѣсть безъ аппетѝта; чáвкать.

Klinę, клину, *etc.*; v. **Kląć.**

Kloaka, -i, *f.* (prewet, dół prewetny, odciek), клоáкъ, стокъ (или канáлъ) для нечистотѝ.

Kloba, v. **Kluba.**

Kłobucznik, -a, *m. Bot.* (*petasites; tussilago*), мáтерникъ, бѣлокопытникъ; подбѣлъ; v. **Lepiężnik, Podbiał.**

Kłobuk, -a, *m.*, **Kłobuczek,** -czka, *m. dim.* клобýкъ; кýкуль; -, (pączek *np.* róży nierozkwitłéj), цвѣтóчная почка [на пр. рóзовая].

Kloc, -a, *m.*, **Klocek,** -cka, *m. dim.* плáха, обрýбокъ, отрýбокъ, чурóбанъ, стулъ, колóда; колóдка; *it.* v. **Tołub, Tułów;** *fig.* (= nieokrzesaniec, olszowy Marcin), * чурóбанъ, болвáнъ, пéнтюхъ, остолóпъ, óлухъ, вахлáкъ.

Kłoć -ci, *f.* (słoma prosta, snopek słomy prostéj), солóма, связка солóмы; *it.* верёвка изъ витóй солóмы.

Kłóć, [*Praet.* kłół, *Praes.* 1. *p. s.* kolę, 3. *p. s.* kole], *v. a. imp.*, **Kolnąć,** *v. semelf.* колóть, кольнýть; §. prawda w oczy kole, прáвда глазá колетъ; kole mię w boku, у менѝ колетъ въ бокý, стрѣлáетъ въ бокý; - drzewo, v. **Szczepać, Łupać.**

Klocek, -cka, *m. dim.* (v. **Kloc**), обрýбочекъ; колóдочка, чурóбанчикъ, стýльчикъ; чýрка, чýрочка; - do robienia koronek, коклюхъ, коклюшка, коклюшечка; *it.* v. **Napiętek, Korek** (u trzewika).

Kłócić, *v. a.* мѣшáть; взбóлтывать; мутѝть; безпокóить; клóцić kogo z kim, ссóрить, заводѝть мéжду кѣмъ ссóру; - się, *c. r.* мутѝться; - się z kim, ссóриться, размóлвиться съ кѣмъ, брáниться.

Kłócie, -ia, *n.* 1. колóтіе, колóтье; - w boku, колóтье въ бокý; jelitne kłócie, v. **Kolika;** 2. kłócie, v. **Kłucie.**

Kłoda, -y, *f.*, **Kłodka,** -i, *f. dim.* колóда, колóдка; v. **Odziemek;** 2. (walec do równienia ziemi), катóкъ; 3. тóнна (жёрна); 4. (pniak drzewa, w który na karę za nogi wsadzają) колóда, клáда, колóдка.

Kłódka, -i, *f.*, v. **Kłótka.**

Kłodzina, -y, *f.* колóда, пень.

Kłofta, -y, *f.* плáха; полѣно; v. **Szczepa.**

Kłokocina, -y, *f.*, **Kłokoczka,** -i, *f.*, **Klekoczka,** -i, *f. Bot.* (*staphylea*), клекóчка; колокóтина; kłokocina Włoska = **Kłoketka,** -i, *f. Bot.* (*pistacia*), фистáшковое дéрево.

Kłomia, Kłomla, -i, *f.*, **Kłomelka,** -i, *f. dim.* мрёна, мерёна.

Klon, -a, *m. Bot.* (*acer*), клёнъ; klon krzewowy, (*acer campestre*), черноклёнъ; klon jaworowy, (*platanus orientalis*) чинáръ, áворъ.

Klonina, -y, *f.* (drzewo klonowe), клёнина; клёновое дéрево; **Klonowy,** -a, -e, *adj.* клёновый; klonowy las, клённикъ.

Kłopot, -u, *m.* клóпоты, заботы, *pl.* заботы, безпокóйство, суетливые трудѝ; печáль, прискóрбіе, гóрость, кручинá, тугá, скорбь; попечéніе, старáніе; замѣшáтельство, смущéніе; затрудненіе; нуждá; mieć kłopot, быть в клопоцѣ *abo* в клопотѣ, имѣть заботы, быть въ заботахъ, заботиться; жуть без заботъ; narobić komu kłopotu, надѣлать комý хлопотъ; причинѝть комý печáль или безпокóйство; to mój kłopot! ѐто моё дѣло! §. jednym kłopotem dwa odbyć, сдѣлать два дѣла вдругъ; **Kłopotać, Kłopocić,** *v. a.* безпокóить, тревó-

Digitized by Google

жить кого; заботить, причинять заботы, озабочивать; – się, *v. r.* хлопотать; употреблять заботливые труды, или попеченіе; суетиться, безпокоиться о чёмъ, заботиться о чёмъ, озабочиваться; тревожиться чёмъ; тужить о чёмъ; печься; печаліться; опасаться; **Kłopotliwy, Kłopotny,** -a, -e, *adj.* хлопотливый, хлопотный; печальный; горестный; заботный; *it.* озабоченный; обремененный заботами.

Kłos, -a & -u, *m.* колосъ; **kłosy,** *pl.* колосья; **kłos puszczać** wypuszczać, колоситься, пускать, выпускать колосъ; **kłosów zbieranie,** собираніе колосьевъ; *Bot.* **kłos Celtycki,** v. **Spika Celtycka; Kłosarz,** -a, *m.* собирающій колосья; **Kłosek,** -ska, *m. dim.* колосокъ, колосочекъ; **Kłosiany,** -a, -e, *adj.* колосяной, (-ный); wieniec kłosiany, вѣнокъ изъ колосьевъ; **Kłosić się,** *v. r.* колоситься; пускать, выпускать колосъ; **Kłosie,** -ia, *n. collect.* (= kłosy), колосья; **Kłosiennica,** -y, *f. Bot.* (*limosella*), грязница; стрекунъ; **Kłosienniczka, Kłośniczka,** -i, *f. Bot.* змѣиная трава; **Kłosisty** -a, -e, *adj.* колосистый; **Kłosowaty,** -a, -e, *adj.*, – to, *adv.* колосовидный, колосообразный; **Kłosówka,** -i, *f. Bot.* (*holcus*), просяникъ; **Kłosowy,** -a, -e, *adj.* колосяной, (-ный); колосный, колосовый, растущій колосьями; kłosowe zboża, колосовіе хлѣба.

Kłótka, Kłódka, -i, *f.*, **Kłóteczka,** -i, *f. dim.* 1. висячій замокъ; 2. (lada, skrzynka), ящикъ, коробка; kłótka zegarowa, (w której sprężyna zamknięta), коробка, барабанчикъ для пружины [въ часахъ]; **Kłótkarz,** -a, *m.* слесарь.

Kłótliwość, -ści, *f.* сварливость, бранливость, сварливость; **Kłótliwy,** -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* сварливый, бранливый, сварливый.

Kłótnia, -i, *f.* брань, ссора; свара, раздоръ, споръ; **Kłótniarka,** -i, *f.*, **Kłótnica,** -y, *f.* сварливица; сварливая женщина; сорщица; **Kłótniarz, Kłótnik,** -a, *m.* сварливецъ, сорщикъ; сварливый человѣкъ, сворщикъ.

Kłóty, -a, -e, *part. p.* колотый; v. **Kłóć.**

Kłoza, -y, *f.*, v. **Kluza.**

Klub, -u, *m.* (towarzystwo), клубъ; собраніе; общество.

Kluba, Klóba, -y, *f.*, **Klubka,** -i, *f. dim.* блокъ, вѣшка; обоймица; скоба; kluba u wagi, u szal, крюкъ, ручка (у вѣсовъ); kluba (= puzdro klubne), вѣшка, составной блокъ, [подъемная блоковая машина]; *fig.* (porządek, szranki, granice, pomiar, *qu. v.*), порядокъ, распоряженіе; предѣлъ; граница; *it.* составъ костей; v. **Staw** (w ciele); kluba (lnu, konopi; v. **Pęk**), кипа, связка льна.

Klubista, -y, *m.* членъ клуба (собранія, общества).

Klubny, Klubowy, -a, -e, *adj.* блоковый; puzdro klubne, v. *sub:* **Kluba;** klubowy krążek, наблёнка.

Kluć, Kłwać, kluł, kłwał, kluje, *v. a.* клевать, долбить (носомъ); v. **Kłóć;** *it.* v. **Wylęgać** (się); kluć się (o zębach:) прорѣзываться.

Kluch, -a, *m.*, **Klucha,** -y, *f.* 1. (wielka i niezgrabna kluska), большая клецка; 2. v. **Flejtuch, Niechluj.**

Kluchta, -y, *f.* (z Niem. „Riſt", rozpadlina w górach, skałach), разсѣлина въ скалѣ, ущелье.

Klucić, v. **Kłócić.**

Klucz, -a, *m.*, **Kluczyk,** -a, *m. dim.* ключъ, *dim.* ключикъ; główny klucz, главный ключъ; dziurka od klucza, ключевина, ключевинка, замочная скважина; pod kluczem, подъ замкомъ; взаперти; klucz (do strojenia muzycznych instrumentów), ключъ (или молотокъ) для настройки; *it.* klucz muzyczny, (znak w notach, *etc.*), ключъ; klucz skrzypcowy, скрипочный ключъ; klucz klawikordowy, ключъ фортопіанный; klucz dyszkantowy, дискантный ключъ; klucz basowy, басовой ключъ; klucz w sklepieniu, (v. **Zwornik**), ключъ свода, (к. въ сводѣ), замокъ; klucz Angielski (do zębów wyrywania), зубоврывальный ключъ, зуборывный ключъ; великанъ; *fig.* klucz, v. **Wstęp;** *it.* v. **Sidło, Łapka;** klucz zająca, смѣтка, перескокъ заяца; klucz wsi, v. **Włość;** *Anat.* klucz, (kość kluczowa; *clavicula*), ключица; ключевая кость; v. **Kluczyk.** [**Stadem.**

Kluczem, *adv.*, v. **Ciągiem,**

Kluczka, -i, *f.* 1. скоба замочная; *fig.* kluczka, v. **Łapka, Sidło;** 2. *Anat.* (*clavicula*), ключица, ключикъ, ключевая кость.

Kluczniea, -y, *f.* ключница; **Kluczniictwo,** -a, *n.* ключничество; должность ключника или ключницы; **Kluczniik,** -a, *m.*, **Kluczny,** -ego, *m.* ключникъ.

Kluczowy, -a, -e, *adj.* ключевой, (-вый); *Anat.* кость kluczowa, (*clavicula*), ключевая кость, ключица.

Kluczyć, *v. n.* (odskoki lub klucze robić), бросаться во всѣ стороны, смѣтывать (о заяцъ).

Kluczyk, -a, *m.*, **Kluczyczek,** -czka, *m. dim.* ключикъ; часовой ключикъ; *Anat.* (= kość kluczowa; *clavicula*), ключикъ, ключица, ключевая кость; **Kluczyki,** -ów, *pl. Bot.* (*primula veris*), скороспѣлка, бѣлая бубница.

Kluka, -i, *f.* клюка. [вотъ).

Klukać, *v. n.* урчать (въ жи-

Klukas, -a, *m.* длинной носъ (клювъ).

Kłus, -a, *m.* ступь, грунь, развалъ; **Kłusać,** *v. n.*, **Kłusać się,** *v. r.* ѣхать грунью, грунцою; *it.* бѣжать рысью; **Kłusak,** -a, *m.* рысакъ.

Kluska, -i, *f.*, **Kluseczka,** -i, *f. dim.* галушка, клецка; – (którą nadziewają gęsi, kaczki), мѣсятка.

Kluza, -y, *f.* кельа; *it.* тюрьма.

Kłwać, Kłwanie, v. **Kluć.**

Kły, *pl.*, v. **Kieł.**

Kłykieć, -kcia, *m.* составъ (суставъ) пальца; (guz kłykciowy), ударъ кулакомъ.

Kłysty, -a, -e, *adj.* клыкастый.

Kment, Kmentowy, v. **Bisior, Bisiorowy.**

Kmieć, -cia, *m.* крестьянинъ, поселянинъ; **Kmiectwo,** -a, *n.* цѣлое крестьянское хозяйство; земледѣліе; v. **Rolnictwo.**

Kmin, -u, *m.*, **Kminek,** -nku, *m. Bot.* кминъ, тминъ; **Kminkowy,** -a, -e, *adj.* кминный, тминный; kminkowa wódka, тминная водка.

Kmiotek, -tka, *m.*, **Kmioteczek,** -czka, *m.* бѣдный, убогій крестьянинъ; **Kmiotka,** -i, *f.*, крестьянка; **Kmiotowic,** -a, *m.* сынъ крестьянина; **Kmiotówna,** -éj & -y, *f.* дочь крестьянина.

Kmocha, Kmochna, Kmotra, -y, *f.*, **Kmosia, Kmoszka,** -i, *f.* кума, кумушка; **Kmoś,** -sia, *m.* куманёкъ; **Kmoterski, Kmotrowski,** -a, -ie, *adj.* кумовъ; принадлежащій куму; **Kmoterstwo, Kmotrowstwo,** -a, *n.* кмотрство, кумовство; **Kmotr,** -a, *m.*, *pl.* **Kmotry,** кмотръ, кумовья.

Knąbrny, v. **Krnąbrny.**

Knafel, -fla, *m.*, **Knaflik,** -a, *m.*, **Knafliczek,** -czka, *m. dim.* 1. пуговица, пуговка; 2. запонка; **Knaflak,** -a, *m.* (abzac u trzewika), каблукъ, каблучекъ; **Knaflakowy,** -a, -e, *adj.* каблучный.

Knaflicza, -i, *f. Bot.* (*verbascum blattaria*), кнафликъ; мольникъ; мольная трава.

Knap, -a, *m.*, v. **Sukiennik; Knapstwo,** v. **Sukiennictwo.**

Knebel, Knybel, -bla, *m.*, **Knebelik,** -a, *m. dim.* клинъ, *dim.* клинкъ, клинчекъ; kneblem katyać = **Knebleować,** *v. a.* класть, положить въ ротъ клинъ; *it.* связывать.

Knefilik, v. **Knaflik, Knafel.**

Kneplerka, -i, *f.* кружевница; **Kneplować,** *v. a.* плесть, дѣлать кружево.

Kneź, v. **Kniaź.**

Kniat, -u, *m.*, **Knieć,** -ci, *f. Bot.* (*caltha palustris*), – błotna, калужница; калужница болотная; v. **Smirgiel, Kaczyniec.**

Kniaź, Kneź, -zia, *m.* князь; wielki kniaź, великій князь; **Kniaziik,** -a, *m.* 1. князёкъ; 2. (syn kniazi), княжа, княжичъ, сынъ князя; 3. kniazik, (ryba morska;

Digitized by Google

labrus julis), губáнъ (рыбá); **Kniazki, Kniaziowski**, -a, -ie, *adj.* кнiжескiй; **Kniazini, Kniaziniа**, -i, *f.* княгáня.

Knieja, -iei, *f.* 1. кнеѣ; сáсѣка; лѣснáя дáча; 2. v. **Niewod.**

Kniemu, = ku niemu, къ нему.

Knod, -u, *m.*, **Knodyszek**, -szka, *m. dim. Bot.* (kolanko, *qu. v.*), колѣно, колѣнцо, ѓзелъ; **Knodowaty**, -a, -e, *adj.* колѣнчатый; узловáтый.

Knot, -a, *m.*, **Knotek**, -tka, *m. dim.* 1. свѣтѣльня; 2. *Artill.* фитíль; 3. *Chir.* (flejtuch zkręcony), плюмáсо, плюмазýлька, кóрнiйная связочка, клочѣкъ изъ кóрнiя.

Knotnica, -y, *f. Bot.* (gorzyknot, ziele, *verbascum thapsus*, Linn.), верблюжникъ, цáрскiй скиперъ, цáрская свѣча; корóвникъ, коровякъ.

Knotnik, -a, *m. Bot.* (*bryum*, Linn.), кнóтникъ; узловóй мохъ.

Knować, Knuć, *v. a.* 1. (drzewo), прорýбáть, просѣкáть, перерýбáть, раздроблять; 2. *fig.* затѣвáть, задýмывать, хитрáть, стрóить кóзни, кóзнствовати, вымышлять (что злое), клáузить, клáузничать, кáверзить, злоумышлять; **Knowanie, Knucie**, -ia, *n.* ковъ; v. **Podstęp, Intryga** & *verb.* **Knować.** [сухóй стебелѣкъ.

Knowie, -ia, *n.* солóмина;

Knur, -a, *m.* бóровъ; кабáнъ; v. **Kierda, Kiernox.**

Knut, -a, *m.* (kańczug), кнутъ; v. **Knutować; Knutel**, -tla, *m.* дубúна; нáлка; *cfr.* **Knebel; Knutować**, *v. a.* (knutem bić), бить кнутóмъ.

Koadjutor, -a, *m.* (pomocnik), коадъютóръ; помóщникъ; намѣстникъ; товáрищъ; **Koadjutorka**, -i, *f.* (pomocnica), коадъютóрша; помóщница; **Koadjutorski**, -a, -ie, *adj.* коадъютóрскiй; помóщничiй; намѣстничiй; **Koadjutorstwo**, -a, *n.* (miejsce lub godność koadjutora), коадъ-

Kobalt, v. **Kobolt.** [ютóрство.

Kobelica, v. **Kobylica.**

Kobeżnik, -a, *m.* (co gra na kobzie, lutnista), игрáющiй на кóбзѣ; лютнíстъ.

Kobiałka, -i, *f. dim.*, **Kobiel**, -i, *f.* (плетёный) кóробъ, *dim.* коробóчка; корзúна, *dim.* корзúнка; кýзовъ, *dim* кузовóкъ.

Kobiec, -bca, *m. H. n.* чéглокъ; v. **Drzemlik, Kobus.**

Kobieciarstwo, -a, *n.* (szalenie za kobietami), женолюбствовство, непомѣрная склóнность къ жéнщинамъ; **Kobieciarz**, -a, *m.* бабíнъ, женолюбúвый; **Kobiecina**, -y, *f.* бѣдная, мúлая жéнщина; **Kobiecy**, -a, -e, *adj.* жéнскiй; kobiecéj twarzy, женообрáзный; rząd kobiecy, женодержáвство.

Kobiel, v. **Kobiałka.**

Kobielić, *v. a.* дѣлать вúпуклымъ; - się, *v. r.* пýчиться, выпýчиваться, надувáться; топúриться, отторнúриваться; **Kobielistość, Kobieliłość**, v. **Wypukłość; Kobielisty, Kobielasty**, v. **Wypukły.**

Kobielne, -ego, *n. Archit.* антаблемéнтъ; карнúзъ съ архитрáвомъ и фрúзомъ.

Kobierczyk, Kobierzik, -a, *m.* ковѣрникъ, ковѣрный мастеръ; **Kobierzec**, -rca, *m.* ковѣръ; kobierzec od ślubu, подноѓки; kobierzec okrągły z orłem, na którym arcybiskup przy mszy stoi, орлéцъ; **Kobiercowy**, -a, -e, *adj.* ковѣрный.

Kobieta, -y, *f.* жéнщина.

Kobion, v. **Kabłon.**

Kobiuk, v. **Kłobuk.**

Kobolt, Kobalt, -u, *m.* (*cobaltum*), кобáльтъ, кóбольтъ; **Koboltokruszc**, -u, *m.* (kruszec koboltowy), кобáльтовая рудá; **Koboltowy**, -a, -e, *adj.* кобáльтовый.

Kobra, -y, *f. Miner.* (kamień wężowy), змѣевúкъ; офúтъ.

Kobus, Kobux, -a, *m.*, **Kobiec**, -bca, *m. H. n.* жáворонникъ; *cfr.* Кобéцъ, Кóбчикъ.

Kobyła, -y, *f.* 1. кобúла, кобылúца; *fig.* (= babsko głupie, niezgrabne), глýпая жéнщина; 2. (gatunek śliw), родъ большóй, простóй слúвы.

Kobylenie, -a, *n.*, **Kobylica, Kobelica, Kobylina**, -y, *f.* 1. порáтка; застáва; 2. kobylica, (kozły, podpory drewniane), козлú (*pl.*); 3. kobylina, (mięso kobyle, końskie), кобылúнна, мясо кобúлье.

Kobyli, -a, -e, *adj.* кобúлiй; кобылúчiй; *Bot.* kobyli kopr, kobyla miętka, kobyli szczaw, v. **Kopr, Miętka, Szczaw.**

Kobylica, Kobylina, v. *sub:* **Kobyleńie.**

Kobyłka, -i, *f.* 1. кобúлка, кобúлочка; 2. *H. n.* (koniczek trawny, robaczek, *cicada*), кобúлка (насѣкóмое); *cfr.* Кузнéчикъ; 3. пéтля, ѓзелъ; 4. (mostek na krzypcach), кобúлка.

Kobza, -y, *f. Mus.* кóбза; **Kobziarz, Kobeżnik**, -a, *m.* игрáющiй на кóбзѣ; лютнíстъ.

Koc, -a, *m.*, **Kocyk**, -a, *m. dim.* 1. полсть, пóлстка; v. **Kocyk**; 2. коць, кочь; тóлстое сукнó, одѣ́ало; 3. *Jur.* (pieniężna kara o nieałuszne zaprzewanie), дéнежный штрафъ за несправедлúвый позúвъ къ суду; *it.* судéбное обезпечéнiе.

Kocanki, Kocenki, -ów, *pl. Bot.* (*gnaphalium*), сушенúца; змѣевúкъ, [растéнiе]; *it.* (= szarota błotna, kocie łapki, *gnaphalium dioicum*; *gn. uliginosum*, Linn.), сушенúца двудóмная; горлянка; кóшечьи лáпки; kocanki Arabskie, (lawenda szyszkowa, *lavendula Stoechas*, Linn.; *gnaphalium Stoechas*, *gn. arenarium*, *helichrysum arenarium*), змѣевúкъ пустáрный; лавéнда мéлкая; сушенúца песóчная; золотúстка песóчная; сóлнечное зóлото; kocanki żółte, (*helichrysum*, *Helichrysum*), золотúстка, [растéнiе]; kocanki zamorskie, v. **Ukwap; Kocankowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* (knotowaty), колѣнчатый; узловáтый; суковáтый.

Kochać, *v. a.* любúть; имѣть къ комý-либо любóвь, сердéчную привязáнность; возлюблять; **Kochać się**, *v. r.* любúться; имѣть взаимную любóвь; любовáться; любúть; - w kim, влюблúться, быть влюблённу; миловáться; v. **Miłować; Kochanek**, -nka, *m.* любóвникъ; любúмецъ; дружёкъ; мóй kochanku! другъ мóй! душá мóя! **Kochanie**, -ia, *n.* любéнiе; любóвь; kochania godny, любéнный, достóйный любвú; godność kochania, любéнность; **Kochanka**, -i, *f.*, **Kochaneczka**, -i, *f. dim.* любóвница; любúмица; kochanko! kochaneczko! душá мóя; **Kochankowy**, -a, -e, *adj.* любóвниковъ; любúмцевъ; **Kochany**, -a, -e, *part.* любúмый, возлюбленный; любéзный, мúлый, дорогóй.

Kochlusz, Koklusz, -a, *m.* клюшъ; сýдорожный кáшель.

Koci, -a, -ie, **Kotczy**, -a, -e, *adj.* кошачiй, кóшечiй; kocie złoto, (*mica aurata*), кóшечье зóлото; золотáя слюда; kocie srebro, (*mica argentea*), кóшечье серебрó; серебрúстая слюда, бѣлый дресвякъ; kocie oko, (*silex catophthalmos*), кóшечiй глазъ, [драгоцѣнный кáмень]; koci ogon, *Bot.* кóшечiй хвостъ; kocie ziele, *Bot.* (gat. ozanki, *teucrium marum*), кóшечья мáта; кóшечья трáва; кóшечiй дубрóвникъ; кóшечiй шерáнъ; kocia mięta, мięтка, (*nepeta cataria*), кóшечья мáта; коговúкъ; koci pysk, (*galeopsis*, Linn.), курáтникъ; пятýльникъ; крапúвникъ; kani *abo* koci pazur, (*catanache coerulea*), [кóшечiй] пазýръ; трескýчникъ; kocia stopa, v. **Kotczki, Owleczki** (ziele); kotcza szanta, v. **Serdecznik**; kocie łapki, кóшечья лáпки; v. **Kocanki, Szarota.**

Koclanki, -ów, *pl.* (owleczki), сёрёжки, барáнки, брýнки (на дерéвьяхъ).

Kocić się, *v. r.* (okocić się, *v. perf.*), котúться; рождáть котúть; *v. perf.* окотúться; (o owcach:) áгнуться; žaba okocona, v. **Żaba.**

Kocię, -ęcia, *n.*, **Kociątko**, -a, *n.* котá, котёнокъ, котёночекъ; *pl.* kocięta, котáта; **Kocięcy**, -a, -a, *adj.* котáчiй; кóшечiй.

Kociec, v. **Kojec.**

Kocieł, *gen.* kotła, *m.*, **Kociełek, Kociołek**, -łka, *m. dim.* котёлъ, котелóкъ, кóтлинъ, котелóчекъ; kocieł gorzelny, казáнъ; §. kocieł garcowi przygania, a oba

Digitized by Google

smolą), горшо́къ котлу́ попрѣ́метъ [*abo* горшо́къ надъ котло́мъ смѣ́ется], а о́ба чёрны; wytrzeć komu kociołek, v. Żmyć (kogo); *pl.* kotły, (w które biją), литавры; бić w kotły, бить въ литавры; bijący w kotły, литаврщикъ; бьющій въ литавры; Kocielnik, v. Kotlarz.

Kocierpka, v. Pocierpka & Smrodynia.

Kocik, v. Kucik.

Kocisko, **Kocowisko**, 1. v. Koczowisko; 2. Kocisko, -a, *n. augm.* (kot szpetny niezgrabny), котя́ще.

Kociuba, -y, *f.*, **Kociubka**, -i, *f. dim.* (w hucie ślanéj narzędzie do mieszania massy ślanéj), чумичка; мѣшалка; болтушка; кочерга́.

Kociur, v. Koczur.

Kocowy, -a, -e, *adj.* полстяно́й, полстевой (-вый); **Kocowe**, -ego, *n.* (pieniądze złożone od ruszającego do wyższego sądu), сумма, представленная въ обезпеченіе; *cfr.* Koc (*Jur.*).

Kocyk, -a, *m. dim.* полсть; v. Koc, Gunka. [Kotcz.

Kocz, 1. v. Koc (*Jur.*); 2. v.

Koczarga, -i, *f.* кочерга́.

Koczkodan, -a, *m.* 1. (gat. małp, kot morski, *cercopithecus*), картишка, (обезьяна); 2. *fig.* хапа, рожа, образина.

Koczot, -a, *m.* 1. v. Halerz; 2. v. Rajfura; Koczotka, v. Rajfurka.

Koczować, *v. n.* 1. кочевать; проживать, пребывать; оставаться; v. Przemieszkiwać; 2. -, *v. a.* подговаривать и увести чужаго крѣпостнаго; **Koczowanie**, -ia, *n.* кочёвка, кочевание; подговариваніе и уведеніе чужаго крѣпостнаго; v. Wykoczowanie; **Koczowisko**, -a, *n.* кочевище; - zwierząt, v. Legowisko.

Koczur, -a, *m.* (kot samiec), котъ, [самецъ кошки].

Koczy, v. Kotczy.

Koczyk, v. Kotcz.

Kodłuch, -a, *m.* стволъ перя.

Koflik, -a, *m.*, **Kofliczek**, -czka, *m. dim.* стакан; бокалъ; v. Kubek.

Kogo, **Kogoż**, кого; v. Kto.

Kogucl, -ia, -ie, *adj.* пѣтушій; **Kogut**, -a, *m.*, **Kogutek**, -tka, *m. dim.*, **Koguciik**, -a, *m. dim.*, пѣтухъ; *dim.* пѣтушекъ; кочетъ, *dim.* кочетокъ.

Kolć, *v. a.* укрощать, утишать; (łagodzić, dobruchać), угомонять, угомонять.

Kojarzyć, *v. n.* 1. v. Sprzyjać (komu); 2. -, *v. a.*, v. Skojarzyć, Łączyć, Zwięzywać; - się, *v. r.*, v. Zdarzyć się.

Kojec, -ojca, *m.* (kociec, sadz, klatka karmna na kury), курятникъ, [хлѣвъ или клѣтка, гдѣ держатъ куръ].

Kokać, **Kokcieleć**, *v. n.*, v. Tokować, Kwokać.

Kokarda, -y, *f.* кокарда; бантъ.

Kokcynella, -i, *f.* червецъ, кошениль.

Kokietka, -i, *f.* кокетка; **Kokieterya**, -yi, *f.* (v. Zalotnictwo), кокетство; **Kokietować**, *v. n.* кокетничать, кокетствать; v. Umizgać się, Zalecać się.

Koklusz, v. Kochlusz.

Kokorekać, **Kokorykać**, *v. n.* кукорекать, кокотать, пѣть.

Kokornak, -u, *m. Bot.* (*aristolochia*), пихнобникъ; кирказонъ, каркашунъ; kokornak powojowy, (*aristolochia clematitis*), кирказонъ вьющійся.

Kokoryca, -y, *f.*, v. Kukurudz, Kukuryca, Turecka (pszenica).

Kokoryca, **Kokoryzyk**, -a, *m. Bot.* (*fumaria*, Linn.), земляной дымъ; дымянка, чистакъ; - lekarski, (*fumaria officinalis*), полевая рута, дымянка аптечная; *cfr.* Kokoryszyk; **Kokoryczka**, -i, *f. Bot.* (*sigillum Salomonis*, *convallaria polygonatum*), кровавникъ, купена, Соломонова печать; воронови глазки.

Kokorykać, v. Kokorekać.

Kokoryzyk, v. Kokoryca.

Kokosowe drzewo, v. Kokowe.

Kokosz, -y, *f.*, **Kokoszka**, -i, *f. dim.* кокошъ; курица, наседка, клушка; kokoszka wodna, (*fulica*), лысуха; v. Łyska; **Kokoszy**, † **Kokoszowy**, -a, -e, *adj.* кокошій, кокошевый, принадлежащій или свойственный кокошу, курий, курячій, курій; kokosze główki, kokosza wyka, v. *sub:* Główka; kamień kokoszy, *abo* kurowy, v. Kapłuni (kamień); **Kokoszyć się**, *v. r. impf.* (pawić się, stupurczyć się, podpierać boki, nadymać się, *qu. v.*), гордиться, величаться, кичаться, надуваться, спесивѣть, пыщиться, важничать, ходить гордо [*abo* спесиво], выступать важно, принимать важный видъ, ходить гоголемъ.

Kokot, v. Kogut.

Kokotliwy, -a, -e, *adj.* драчливый; бранливый; сварливый; вспыльчивый.

Kokowe, **Kokosowe drzewo**, *n.* кокосовое дерево.

Koktan, -u, *m.* дикая аїва.

Koktura, -y, *f.* (miejsce, gdzie sól warzą), солеварня, соловарня; соляная варница; солеваренный заводъ.

Kół, **Koł**, -u, *m.* колъ; тычина; столбъ; v. Pal, Żerdź.

Kołacę, v. Kołatać.

Kołący, 1. v. Kłóć, 2. v. Kolić.

Kolacya, **Kollacya**, -yi, *f.* 1. ужинъ; 2. v. Piknik; *it.* v. Bankiet; 3. *Jur.*, v. Podawanie (plebana); **Kolacyonować**, *v. a.* сличать, сличить, свѣрать, свѣрить; **Kolacyonowanie**, -ia, *n.* сличеніе, свѣреніе, свѣрка; v. Weryfikować.

Kołacz, -a, *m.* колачъ, калачъ; §. bez pracy nie będą kołacze, безъ труда ничего не приобрѣтешь; безъ труда, не будетъ хлѣба; §. глазами вина не выпьешь; масло само не родится; колачъ twarzony, затруха, затрушка; **Kołaczek**, -czka, *m. dim.* калачикъ; **Kołacznica**, -y, *f.* калачница; **Kołacznik**, -a, *m.* калачникъ; **Kołacznikowy**, -a, -e, *adj.* калачниковъ.

Kolanko, -a, *m. dim.* колѣнцо, колѣнко.

Kolankowaty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* колѣнчатый.

Kolano, -a, *n.* колѣно; czaszka na kolanie, надколѣнная чашка; paść na kolana przed kim, пасть на колѣни передъ кѣмъ; **Kolanowy**, -a, -e, *adj.* колѣнный; кость kolanowa, колѣнная чашка.

Kolasa, -y, *f.* колымага; **Kolaska**, -i, *f. dim.* коляска, колымажка.

Kołat, -u, *m.* колоченіе; колотокъ; стукъ; **Kołatać**, *v. a.* колотить; стучать, бить; v. Pukać; **Kołatanie**, -ia, *n.* колоченіе, стучаніе.

Kołatek, -tka, *m. H. n.* (drewniak), сверлильщикъ, древоточецъ.

Kołatka, -i, *f.* колотушка.

Kolator, -a, *m.* (podawca kolacyi czyli beneficium), тотъ, который имѣетъ право раздавать духовныя мѣста; **Kolatura**, -y, *f.* (podawania prawo), право опредѣлять священника; право раздавать духовныя мѣста.

Kolba, -y, *f.* 1. (z Niem. „Kolbe", przykład u fuzyi), прикладъ; 2. kolba na alembiku, колба; v. Hełm.

Kołblasty, -a, -e, *adj.* (krótko a grubo okrągławy), шишковатый; булавистый; булавообразный.

Kolce, -a, *m.* 1. кольцо; kolce, (które niedźwiedziowi w nozdrze wprawiają, i za nie go wodzą), носовое кольцо; 2. kolce w łańcuchu (= ogniwo), звено; кольцо [цѣпи]; 3. ciskanie do kolców, свайка; игра въ сайку; 4. **Kolce**, -ów, *pl.* v. Kolec; v. Kolczuga.

Kolcobrzuch, -a, *m. H. n.* (czworoząb, *tetrodon*, ryba), четырезубъ, четырезубецъ, [рыба].

Kolcowoj, -oju, *m. Bot.* (*stimax*), тинъ; (*cfr.* тисъ).

Kolcowy, v. Kolczy.

Kolczak, -a, *m. Bot.* (*hydnum*, Linn.), колчакъ, ежевикъ, ежовикъ (родъ грибовъ); - wycinany, (*hydnum repandum*), ежевикъ вымчатый *abo* выгнутый; - dachówkowaty, (*hydnum imbricatum*), ежовикъ черепичатый; - pasorzytny, (*hydnum parasiticum*), ежовикъ чужеядный.

Digitized by Google

Kołczan, -u, *m.*, **Kołczanik**, -a, *m. dim.* колчанъ, *Eccl. sl.* тулъ; **Kołczanonosz**, -a, *m.* колчаноносецъ, тулоносецъ; v. **Pochwa, Sajdak.**

Kolczasty, Kolczaty, Kolczysty, -a, -e, *adj.* игли́стый, колю́чій.

Kolczuga, -i, *f.* (pancerz kolcowy, pancerna koszula z kolców), кольчу́га; w kolczugę ubrany, (pancernik), одѣтый въ кольчугу; кольчу́жникъ; **Kolczużny**, -a, -e, *adj.* кольчу́жный, состоящій изъ колецъ.

Kolczy, Kolcowany, Kolcowy, -a, -e, *adj.* (z kolców), кольцевый, кольчатый, состоящій изъ колецъ.

Kolczyk, -a, *m. dim.* (v. **Kolce**), [кольцо], колечко; серьга́, серёжка, серёжечка.

Kolczysty, -a, -e, *adj.* -to, *adv.* (z kolcami, pełen kolców), игли́стый, игловатый, колю́чій; шиповатый, остистый; łodyga kolczysta, (*caulis aculeatus*), стебель игли́стый.

Kołdra, -y, *f.*, **Kołderka**, -i, *f. dim.* одѣяло, одѣяльце; покрыва́ло, покрыва́льцо.

Kolę, kole, v. **Kłóć**; *it.* v. **Kolić.** w **Kole**, v. **Koło.**

Koleander, v. **Kolendra.**

Kolebać, Cholebać, *v. a.* (v. **Kołysać**), колебать; качать; шатать; потрясать; - **się**, *v. r.* колебаться; качаться; шататься; v. **Wahać, Chwiać; Kolebanie**, -ia, *n.* колебание; качание; **Kolebka**, -i, *f.*, **Kolebeczka**, -i, *f. dim.* 1. (kołyska, *qu. v.*), колыбель, колыбелка, качалка, люлька, зыбка; 2. kolebka, v. **Lektyka; Kolebkowy**, -a, -e, *adj.* колыбельный.

Kolec, -lca, *m.* игла́, иголка, жало, шипъ, тернъ, колючка; v. **Ość**; kolec na nogi, капканъ; §. nie ma róży bez kolców, нѣтъ розы безъ шиповъ.

Kołeczek, -czka, *dim.* колышекъ.

Kołeczko, -a, *n.* колесцо; колечко, кольцо; v. **Kółko.**

Kolęda, -y, *f.* колядá; po kolędzie chodzić, za kolędą chodzić, kolędę zbierać = **Kolędować**, *v. n.* колядовать; **Kalędowanie**, -ia, *n.* колядование.

Kolędra, v. **Kolendra.**

Kolega, Kollega, -i, *m.* товарищъ; сослужи́вецъ; **Kolegium, Kollegium**, *n. indecl.* коллегія; общество; лекція; аудитория; *cfr.* & v. **Akademia.**

Kolejsty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* (pełen kolei), колейстый.

Kolej, -ei, *f.* 1. колея, колія, колесо́вина; kolej żelazna, желѣзная дорога; 2. очередь; koleją, по очереди; поочерёдно; попеременно; *it.* v. **Obrót; Kolejny**, -a, -e, *adj.* 1. относящійся къ колей; 2. очередный, попеременный.

Kolek, -łka, *m.* колокъ, колы́

Kolekta, -y, *f.* (składanie jałmużny na ubogich), складка, складчина; сборъ денегъ; денежный сборъ; сборъ подаяній въ пользу бѣдныхъ, сборъ доброхотныхъ подаяній.

Kołem, v. **Koło** & **Kół.**

Kolenda, Kolendować, *etc.*, v. **Kolęda, Kolędować.**

Kolendra, Kolędra, -y, *f. Bot.* (v. **Koryander** ziele), коріандръ, кишнецъ.

Kolenie, -ia, *s. n. v.* 1. (= kłócie), колотье; 2. кругъ, обходъ, объѣздъ; v. **Krążenie, Kołowanie** & *verb.* **Kolić.**

Kolera, Cholera, -y, *f.* холера; поносъ со рвотою; (gniewliwość, sierdzistość), гнѣвъ; сердитость; вспыльчивость; **Koleryczny**, -a, -e, *adj.* холерическій; жёлчный; сердитый; вспыльчивый; człowiek koleryczny = **Koleryk**, -a, *m.* холерикъ; человѣкъ жёлчный; страждущій холерою; *it.* вспыльчивый, сердитый человѣкъ.

Koleśnik, -a, *m.* (stelmach), колесникъ, колымажникъ, каретникъ, телѣжникъ; **Koleśniczy**, -a, -e, *adj.* колесничій; колымажный; каретный.

Kolet, -u, *m.* колетъ; куртка; v. **Obojczyk.**

Koleżaństwo, -a, *n.* товарищество; v. **Społeczeństwo, Towarzystwo; Koleżanka**, v. **Spółtowarzyszka.**

Kolibry, *indecl.* **Kolibryk**, -a, *m.*, **Kolibryczek**, -czka, *m. dim. H. n.* (= ptak-muszka, *trochillus*), колибри; медососъ.

Kolić, *v. n.* (w koło oblegać, kołować, krążyć, *qu. v.*), колесить, околесить, дѣлать большой обходъ или объѣздъ.

Koligacya, Kolligacya, -yi, *f.* 1. v. **Spokrewnienie**; 2. v. **Sprzymierzenie, Przymierze, Allans**; **Koligat, Kolligat**, -a, *m.* 1. союзникъ; 2. v. **Spokrewniony.**

Kolika, Kolka, -i, *f. Med.* колика; рѣзь въ кишкахъ, рѣзь въ животѣ; **Kolikowy, Kolkowy**, -a, -e, *adj.* (od koliki), относящійся къ коликѣ; *it.* болезный въ коликѣ; kiszka kolkowa, (*intestinum colon*), ободочная кишка.

Kolina, -y, *f.* (koł słaby), худой колъ.

Kolistość, -ści, *f.* круглость; **Kolisty**, -a, -e, *adj.* 1. круглый, (какъ колесо); koliste schody, круглая лѣстница съ поворотами; витая лѣстница; 2. kolisty, колючій, игли́стый.

Kolka, -i, *f.* 1. v. **Kolika**; 2. Kolka, (ość rybia), рыбья кость; *it.* игли́стое сѣмечко.

Kółko, -a, *n.*, **Kołeczko**, -a, *n. dim.* колесцо; колечко; - zębkowate, зубчатое колесо; w kółko, v. w

Koło = **Kółkiem, Kołem**, *adv.* кругомъ, вокругъ; **Kółkowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* кольцеобразный; **Kółkowy**, -a, -e, *adj.* колечный.

Kołkowy, v. **Kołikowy.**

Kollacya, Kollacyonować, Kollator, v. **Kolacya**, *etc.*

Kollega, v. **Kolega.**

Kolnąć, *v. a. semelf.* кольнуть; v. **Ukłóć, Pknąć.**

Kolnia, v. **Drewutnia.**

Kołnierz, -a, *m.* воротникъ, воротъ; **Kołnierzkowy**, -a, -e, *adj.* воротниковый; **Kołnierzyk**, -a, *m. dim.* воротничекъ.

Kolnik, -a, *m. Bot.* 1. (*brassica napus*), дикая рѣпа; рѣпа Нѣмецкая; 2. płonny albo dziki kolnik, (płonna rzepa, *campanula rapunculus*), рапункулъ.

Koło, -a, *n.* 1. колесо; §. on tu potrzebny jak piąte koło u wozu, онъ здѣсь такъ нуженъ какъ пятая спица въ колесницѣ; настоящій крайвостень; kołem bić, kołem tłuc, колесовать; kołem bicie, tłuczenie, колесование; kołem bity, колесованный; koło, (w którym ludzie albo bydło chodząc co obraca), ходовое колесо; koło młyńskie, мельничное колесо; *it.* шестерня; koło rurmusowe, баклуша; koło fortuny, ** колесо счастія; koło, (= krąg), кругъ; круговина; koło zduńskie *czyli* garncarskie, (krąg), гончарный станокъ, гончарный кругъ; koło jasne w koło księżyca *albo* słońca, вѣнецъ; koło zwierzęce, (zodyak), *Astron.* зодіакъ; *it.* v. **Zwrotnik;** koło, * общество; собраніе; **kołem**, *adv.* = w koło, na około, do koła, кругомъ, вокругъ; 2. **Koło**, *adv.* около; v. **Około.**

Kołoczne, -ego, *n.* деньги на водку (для рудокопниковъ).

Kołodziej, -a, *m.* колесникъ, колесный мастеръ; колымажникъ.

Kolofonia, -ii, *f.* канифоль; puszka od kolofonii, канифольница.

Kolokwintyda, -y, *f. Bot.* (*cucumis colocynthis*), колокинтъ; огурецъ горькій, несій, собачій; v. **Bania** (zamorska).

Kołomaź, -zi, *f.* колокмазь.

Kolonia, -ii, *f.* (osada), колонія, поселеніе; **Kolonista**, -y, *m.* (osadnik), колонистъ, поселенецъ, новоземецъ; **Kolonistka**, -i, *f.* колонистка, поселенка, новоземка.

Kolor, -u, *m.* колеръ, цвѣтъ; краска; v. **Cera**; kolor dawać, nanosić kolorem, kolorem napuszczać = **Kolorować, Koloryzować**, *v. a.* цвѣтить, красить, раскрасить, расцвѣтить.

Kolos, -u, *m.* колосъ.

Kołotok, -u, *m.* окружность; v. **Okrąg, Kolistość.**

Kołować, *v. n.* колесить, околесить; **Kołowanie**, -ia, *n.*, v. **Krążenie, Kolenie.**

Digitized by Google

Kołowacieć, *v. n.*, v. **Głąbieć**, *it.* v. **Drętwieć**; **Kołowatość**, v. **Drewniałość**, **Zdrętwiałość**; **Kołowaty**, -a, -e, *adj.* 1. v. **Drewniały**, **Zdrętwiały**; 2. **Kołowaty**, -a, -e, *adj.* колесообразный; колесовидный; кругообразный.

Kołowrot, -a, *m.* коловоротъ; вороть; - kuchenny, вертелъ; kołowrot, kołowrotek, -tka, *m.* (od przędzy), самопрялка; kołowrot, * обращеніе; *it.* kołowrot, *Bot.* v. **Remanek**; **Kołowrortek**, -tka, *m.*, - (od przędzy), самопрялка; самопрялочное колесо; - do nici, (= v. **Wijadło**, **Motowidło**), мотовило, мотальница; v. **Korbeczka**, **Korba**.

Kołowrotność, -ści, *f.* коловрётность; **Kołowrotny**, -a, -e *adj.*, -nie, *adv.* коловратный.

Kołowy, -a, -e, *adj.* 1. колесовый, колесный; круговый, (-вой); ruch kołowy, bieg kołowy, круговое обращеніе; круговое движеніе; 2. **Kołowy**, -a, -e, *adj.* (od koła, od kołów), коловый, коловый; płot kołowy, (z kołów), частоколъ.

Kołpak, -a, *m.*, **Kołpaczek**, -czka, *m. dim.* киверъ; krasny kołpak, (*parophimosis*), v. **Zalupek**, **Zalupka**; *Bot.* kołpaki brunatne, (ziele, *medium*; *campanula trachelium*), колокольчики жёсткіе; приятная трава; **Kołpakowy**, -a, -e, *adj.* киверный.

† **Kołperz**, -a, *m. H. n.* (ryba jazgarz, jaźdź, jaszcz), ёршъ.

† **Kołtryna**, -y, *f.*, v. **Kortyna**, **Zasłona**.

Kołtun, **Kołton**, -a, *m. Med.* (*Plica Polonica*), колтунъ; **Kołtuniasty**, **Kołtunowaty**, -a, -e, *adj.* колтуноватый; имѣющій колтуны; одержимый колтуномъ; **Kołtunowy**, -a, -e, *adj.* колтуновый; свойственный колтуну.

Kolumna, -y, *f.* столпъ, столбъ, колонна; kolumna w książce, (= złamana karta), столбецъ [въ книгахъ]; kolumna wojska, колонна (войска).

Kolumnacya, -yi, *f.*, **Kolumnada**, -y, *f. Archit.* колоннада.

Kolwryna, -y, *f. Artill.* кулеврина, змѣй, змѣйка, (родъ пушки).

-**kolwiek**, *enclitic.* нибудь; ktokolwiek, кто-нибудь; ktoikolwiek, кто-ни-есть; cokolwiek, что-нибудь; что-либо; что-ни-есть; jakkolwiek, какъ-нибудь; какъ нибудь.

Kołysać, † **Kołychać**, *v. a.* качать; зыбать; колебать; шатать; -się, *v. r.* колыхаться, качаться, колебаться, зыбаться; **Kołysacz**, -a, *m.* качальщикъ; **Kołysanie**, -ia, *n.* качаніе, зыбленіе; **Kołyska**, -i, *f.*, **Kołyseczka**, -i, *f. dim.* колыска, качель; люлька, зыбка, колыбель, колыбелка, качалка.

Komaga, v. **Komiega**.

Komar, źle zamiast: **Komor**, *qu. v.*

Kombinacya, -yi, *f.* совокупленіе; сочетаніе; соединеніе; сооруженіе; *combinatio indiciorum* (*Jur.*), совокупленіе уликъ.

Komedya, -yi, *f.* комедія; зрѣлище; комедьянія, -i, *f.* театръ; **Komedyant**, -a, *m.* комедіантъ; комикъ; актёръ; лицедѣй; **Komedyantka**, -i, *f.* комедіантка; актриса; лицедѣйка; **Komedyantski**, -cki, -a, -ie, *adj.* комедіантскій, актёрскій; po komedyantsku, *adv.* комедіантски; свойственно комедіантамъ; **Komedyopis**, -a, *m.* (piszący komedye), сочинитель комедій; комическій писатель; комикъ.

Komenda, -y, *f.* 1. команда; командованіе; начальство; предводительство; объяć komendę, принять команду [*abo* начальство]; być pod czyją komendą, быть подъ командою у кого-либо; 2. (część wojska wykomenderowana), команда, отрядъ войска; 3. (doczesna administracya duchownego beneficium), ком(м)енда; временное управленіе духовною бенефиціею или приходомъ; *it.* пребенда или духовное мѣсто съ доходомъ.

Komendant, -a, *m.* (komenderujący), командиръ, начальникъ, командующій; комендантъ; **Komendantka**, -i, *f.* начальница; (żona komendanta), командирша; комендантша.

Komendarz, **Komendatarynsz**, -a, *m.* (mający duchowną komendę), комендатарій, пользующійся ком(м)ендою, имѣющій духовную ком(м)ендуу; бенефиціарій.

Komenderować, *v. a.* (sprawować wojsko, rządzić wojskiem), командовать; начальствовать; предводительствовать.

Komenderya, -yi, *f.* командорство; **Komendor**, **Komendator**, **Kontor**, -a, *m.* командоръ, комментуръ; **Komendorstwo**, -a, *n.* командорство.

Komenica, -y, *f.*, v. **Komonica**.

Komentarz, -a, *m.* комментарій (на *c. Acc.*), объяснительныя примѣчанія (къ *c. Dat.*).

Komenzka, v. **Komża**.

Kometa, -y, *f.* комета, [косматая звѣзда].

Komiczny, -a, -e, *adj.* комическій; забавный; шутливый; смѣшной; v. **Śmiesznozabawny**.

Komiega, **Komięga**, **Komienga**, **Komaga**, -i, *f.* коломенка; *cfr.* комяга.

Komik, -a, *m.* комикъ, актёръ.

Komin, -a, *m.*, **Kominek**, -nka, *m. dim.* дымовая труба; труба; komin kowalski, горнъ кузнечный; komin, kominek, (w izbie, *etc.*), каминъ; комелёкъ.

Kominarczyk, -a, *m.* (czeladnik kominarski), подмастерье у трубочиста; *it.* ученикъ, мальчикъ у трубочиста; **Kominarka**, -i, *f.* (żona kominarza), жена трубочиста; **Kominarski**, -a, -ie, *adj.* трубочистовъ; принадлежащій трубочисту; трубочистный; rzemiosło kominarskie = **Kominarstwo**, -a, *n.* трубочистное ремесло; ремесло трубочиста; **Kominarz**, -a, *m.* трубочистъ; трубочистный мастеръ.

Kominny, -a, -e, *adj.* трубный; каминный; kominne jaskółki (= dymówki, *qu. v.*), трубныя ласточки; домашнія ласточки.

Komis, -u, *m.* коммиссія, порученіе; **Komissant**, **Komissyonarz**, -a, *m.* коммиссіонеръ, повѣренный; **Komissarz**, **Komisarz**, -a, *m.* коммисаръ; **Komisarzowa**, **Komisarkowa**, -éj, *f.* жена коммисара; **Komissya**, **Komisya**, -yi, *f.* коммиссія; komissya wojskowa, военно-судная коммиссія; komissya edukacyjna, educаціонная коммиссія.

Komitet, -u, *m.* комитетъ; **Komitetowy**, -e, -e, *adj.* комитетскій.

Komitywa, -y, *f.* проводы & провожды; конвой; послѣдіе; свита.

Komis, **Kumys**, -u, *m.* (u Tatarów napój, zrobiony z kobylego mleka), кумысъ, напитокъ, приготовляемый изъ кобыльяго молока.

Komma, v. **Przecinek**.

Komnata, -y, *f.*, **Komnatka**, -i, *f. dim.* комната, комнатка; чуланъ, чуланецъ; **Komnatny**, -a, -e, *adj.* комнатный.

Komoda, -y, *f.* комодъ.

Komonica, -y, *f. Bot.* (*lotus*, Linn.), лебеденъ, лотія, лотъ; v. **Łysina**, **Żebro czartowe**; *it.* v. **Nostrzyk**.

Komor, **Komar**, -a, *m.*, **Komarek**, -rka, *m. dim. H. n.* (*culex*), комаръ, комарикъ.

Komora, -y, *f.* 1. комната; камора, камара, камера, камбрка; клѣть; - sypialna, спальня; -, (najemne mieszkanie), квартира; наёмное жилище; - (w działach), камора; казна; - (w podkopach), подкопная камора; минная камора; 2. -, (celnictwo), таможня; **Komorczasty**, **Komorczysty**, -a, -e, *adj.* имѣющій много комнатъ, *it.* клѣтчатый; **Komórka**, **Komórczka**, -i, *f. dim.* камбрка, камброчка, клѣтушка, покойчикъ; чуланчикъ; - prochowa (u armaty), пороховая камера, пороховая казна; -, (przegródka), перегородка (въ шкапѣ); komorka, *pl.* komorki (w plastrach miodowych), сотовая ячей, ячейка; komorki serdeczne, сердечные пустыри; (skle-

Digitized by Google

piki *abo*) komorki mózgowe, мозговые пустыри; komorki (*abo* środek jabłka, *etc.*), сердце (въ яблокѣ, грушѣ); **Komórkowaty**, -a, -e, *adj.* клѣточный.

Komorne, -ego, *n.* плата за наемъ, наемныя деньги.

Komornica, -y, *f.*, **Komorniczka**, -i, *f. dim.* жилица, постоялица, наемщица, крестьянка не имѣющая собственнаго поля, живущая въ наемномъ покоѣ; **Komornik**, -a, *m.* жилецъ, стоялецъ, постоялецъ, постояльщикъ, наемщикъ; **Komorny**, -a, -e, *adj.* 1. комнатный; квартирный; 2. **Komorny**, -ego, *s. m.* камеръюнкеръ; камергеръ.

Komorowy, **Komarowy**, -a, -e, *adj. H. n.* комарій, комаровъ.

Komosić, *v. a.* двигать двигать; - się, *v. r.* шуметь; бесѣдоваться, неистовствовать; **Komośliwy**, -a, -e, *adj.* дикій, пугливый, пужливый (о лошадяхъ).

Kompan, -a, *m.* собесѣдникъ; сотоварищъ; соучастникъ; компаніонъ; компанейщикъ; участникъ [въ торговлѣ]; **Kompania**, -ii, *f.*, **Kompanijka**, -i, *f. dim.* сотоварищество, сообщество; собраніе; - kupiecka, handlowa, компанія (торговая), торговое общество, товарищество (коммерческое); - robotników, артель; *Milit.* компанія, рота; **Kompanka**, -i, *f.* (towarzyszka, *qu. v.*), собесѣдница; компаніонка; *cfr.* & v. **Kompan.**

Komparacya, -yi, *f.* сравненіе; komparacyi stopień, (*Gramm.*), сравнительная степень; *it.* v. **Porównanie.**

Komparycya, -yi, *f.* (stawanie stron przed sądem *etc.*), представленіе предъ судъ, явленіе, явка въ судъ тяжущихся сторонъ.

Kompas, -u, *m.* 1. morski kompas, морской компасъ; 2. (= zegar słoneczny), солнечные часы; 3. (miara, której używają szewcy na obuwie, y сапожниковъ:) мѣрка; **Kompasowy**, -a, -e, *adj.* компасный.

Kompasya, -yi, *f.* (użalenie się, politowanie, miłosierdzie, *qu. v.*), сострадание; соболѣзнование; сожалѣніе.

Kompatura, **Kopertura**, -y, *f.* (pargamin do wszywania *abo* obwijania ksiąg), обертка, обертка, картонъ, пергаминъ книги или для переплета книги.

Kompazel, -a, *m.* (u smukierza sznurek czworograniasty Węgierski, robiony na klockach, y позументщика:) четвероугольный снурокъ.

Kompensacya, -yi, *f.* награда; вознаграждение; удовлетворение; *Jur.* компенсація; уничтоженіе взаимныхъ претензій; замѣнъ долговъ своихъ долгами на другомъ; **Kompensować**, *v. a.* награждать, -дать; вознаграждать, -градить; удовлетворять, -рять кого за *etc.*; замѣнять, -нять долги свои долгами на другихъ; уничтожать, уничтожить.

Kompetencya, -yi, *f.* принадлежность къ суду; *it.* законная власть [въ производствѣ, исполненіи и рѣшеніи дѣлъ]; право разбирать и судить.

Kompetytor, -a, *m.* (spółstarannik, *qu. v.*), соискатель; соперникъ; соревнователь; состязатель.

Kompilacya, -yi, *f.* (spis, *qu. v.*), компиляція; собираніе, сочиненіе, выписываніе, выборка изъ разныхъ сочиненій въ одну книгу; **Kompilator**, -a, *m.* компиляторъ; **Kompilować**, *v. a.* компилировать, выписывать, -сать [*abo* выбирать, выбрать] изъ разныхъ сочиненій.

Komplanacya, -yi, *f. Jur.* (akt prawny, zawierający umowę zgodną, między strony sprawę prowadzącemi), полюбовная сдѣлка *abo* мировая сдѣлка тяжущихся сторонъ.

Kompleksya, -yi, *f.* (postanowienie ciała), тѣлосложеніе; сложеніе тѣла; комплексія; v. **Temperament.**

Komplementcista, -y, *m.* комплиментистъ; комплиментеръ; человѣкъ церемонный; **Komplement**, -u, *m.*, **Komplementcik**, -a, *m. dim.* 1. комплиментъ; поклонъ; привѣтствіе; 2. *Math.* komplement, (= dopełnienie), комплементъ, дополненіе; **Komplementować**, *v. a.*, привѣтствовать; принимать кого учтиво [*abo* церемонно]; *it.* чинить.

Komplet, -u, *m.* (zupełność oznaczonej liczby), комплектъ, полное число чего-либо.

Kompleta, -y, *f.* (ostatnia wieczorna modlitwa), повечерие; вечерняя молитва; повечерняя молитва.

Kompletnie, *adv.* полно; совершенно; **Kompletny**, -a, -e, *adj.* комплектный; полный; совершенный; цѣлый.

Komponista, -y, *m.*, **Kompozytor**, -a, *m.* композиторъ, композиторъ, сочинитель музыки.

Komponować, *v. a.* компонировать, сочинять (музыку).

Kompozycya, -yi, *f.*, **Kompozytura**, -y, *f.* (składanie, skład), составленіе; составъ; композиція; muzyczna kompozycya, композиція; музыкальное сочиненіе; сочиненіе музыки; kompozycya aptekarska, лекарство, составленное по предписанію доктора; *Jur.* kompozycya, (rozprawa, ugoda), примиреніе; сдѣлка; мировая; условіе; *it.* kompozycya, композиція, смѣсь [разныхъ металловъ]; *it.* v. **Zmyślanie.**

Kompozytor, -a, *m.* 1. v. **Kompozista**; 2. v. **Zmyślacz.**

Kompres, -u, *m. Chirg.* компрессъ.

Kompromis, -u, *m.* компромиссъ; обоюдное соглашеніе тяжущихся отдать дѣло на третейскій судъ; *it.* третейскій судъ; **Kompromis(s)arski**, -a, -ie, *adj.* компромиссарскій; третейскій; посредническій; **Kompromissarstwo**, -a, *n.* третейскій судъ; **Kompromissarz**, -a, *m.* третейскій судья; мировой посредникъ; выборный; избранный.

Komput, -u, *m.* 1. вычисленное (опредѣленное) число; исчисленіе; разсчетъ; 2. komput, компотъ; плоды, увяренные съ сахаромъ и водою; варенье.

Komu, *Dat. sing. pron.* кому, v. **Kto.**

Komunia, -ii, *f.* 1. (z Łac. społeczność), сообщеніе, сообщество; 2. *Eccl.* komunia św., пріобщеніе, причащеніе, причастіе, евхаристія, Святыя Тайны, Святые Дары; pieśń przed komunią, причастенъ; v. **Komunikować**; **Komunikacya**, -yi, *f.* (udzielenie), сообщеніе; (związek *propr. et* °), связь; *it.* коммуникація, сообщеніе; **Komunikant**, -a, *m.* 1. (przystępujący do komunii św.), причастникъ; причащающіеся Святыхъ Тайнъ; 2. v. **Hostya**; **Komunikantka**, -i, *f.* причастница; причащающаяся Святыхъ Тайнъ; **Komunikować**, 1. *v. a.* (udzielać), сообщать; 2. *v. n.* (przystępować do komunii św.), пріобщаться, пріобщиться, причащаться, причаститься Святыхъ Тайнъ; принимать Святыя Тайны; сподобляться вкушенія Святыхъ Даровъ; 3. *v. a.* - kogo, (dawać komu komunią św.), пріобщать [пріобщить] *abo* причащать [причастить] кого Святыхъ Тайнъ.

Komysz, -u, *m.*, v. **Chrest**, **Gęstwina.**

Komża, -y, *f.*, **Komeszka**, **Komżyczka**, -i, *f. dim.* стихарь; v. **Feloń.**

Koń, -nia, *m. H. n.* (*equus*), конь, лошадь; koń gospodarski czyli roboczy, рабочая лошадь; koń pocztarski, почтовая лошадь, (v. Podwodny, Stadny, Karociany, Woźnik, Ciągowy, Ciężarowy, Jaczny, Rumak, Dzianet); wierzchowy koń, верховая лошадь; koń dodatni, пристяжка, пристяжная лошадь; koń Zmudzki, (mały konik), фуренкъ; dziki koń, дикая лошадь; тарпанъ; na koniu, v. Konno, Wierzchem (Jechać, Jeździć); wsiadać, wsiąść na koń (na konia), садиться, сѣсть на лошадь; §. pańskie oko konia tuczy, отъ присмотра хозяина лошадь сытѣ; своѣ глазъ хуже чужаго; §. koń cztery nogi ma,

Digitized by Google

a przecię szwankuje (*abo* potknie się), koń o czterech nogach, i toć spotykáetes; §. darowanemu koniowi nie patrzą w zęby, darowánemu koniowi w zęby nie smótrzą; koń (w szachach, w máximatnoj igrze) koń; koń morski, *H. n.* (*trichecus cosmarus*), morż; *it.* koń rzeczny, (*hippopotamus*), koń wódny, łósadź wodnáya, hippopótam, begemótz.

Konać, *v. a. impf.*, v. **skonać**, *v. perf.* 1. (dokonywać co, do końca doprowadzać), kończyć, ukáńczyć, przywodźić (przywésć) w koniu, dowodźić (dowésć) do końca, dokáńczywać, dowerszáć; konać kogo, (= zupełnie go znieść, zniszczyć, zgładzić), konáć [*v. perf.* dokonáć] kogó, dowodźić kogó-lubo do kráyności [*abo* do sowerménnego istoszénia], rozorźć, -rźć kogó w konéc [*abo* sowerménno]; 2. **konać**, *v. n. impf.* (życia dokonywać, umierać), kończyć, być przy poszłédnem wzdychánia; być przy smérti; borótsya so smértiu; otchodźić; umiráć; **Konanie**, -ia, *n.* borénie, borłóbá co smértiu, umiránie; v. serb. **Konać**; *it.* v. **Skonanie**.

Konar, -u, *m.* (gruba gałąź drzewa), tólstaya wétwi, sukę, wínka; **Konarzysty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* (pełen konarów), wétwisty, sukowáty, winiskowáty.

Końcem, v. **Koniec**.

Koncept, -u, *m.*, **Koncepcik**, -a, *m. dim.* 1. (myśl przypadająca, wymysł), nechánnaya mysl, wnezánnaya mysl; wýdumka; *it.* ostrotá; ostroúnie; woobrażénie; fantázya; 2. (plan, ułożony ciąg myśli, *etc.*), konczéptz; umonachertánie; nérwoe nachertánie; plan wchrzń, proéktz; **Koncepcista**, -y, *m.* (sadzący się na koncepta), ostroúnnyi; ostrákz; *it.* zabávnyi.

Koncercista, -y, *m.* koncertíst; igráyoszi w koncértz; sochinítel koncértow; dawszi koncértz; **Koncert**, -u, *m.*, **Koncercik**, -a, *m. dim.* koncértz, koncértzik; dawać, dać koncert, dazátz, datz koncértz; **Koncertowy**, -a, -e, *adj.* koncértnyi, otnosájszi k koncértu; sala koncertowa, koncértnaya sála.

Koncerz, **Koncyrz**, -a, *m.* 1. rodz Turéckago broséłnago konia; v. **Dzida**; 2. (miecz prosty i szeroki), korótkii i shirókii mech; konchérz, konchárz.

Koncha, -y, *f.* 1. (muszla), rákowina; 2. koncha = **Konchoida**, -y, *f. Geom.* (= linia ślimacza), konchóida; ulitkowaya línia.

Końcówka, -i, *f.* (ostatnia sylaba, końcowa zgłoska, *suffixum*), okonchátelnyi słogz [składz], poszłédnii słogz, konéchnyi słogz; *it.* okonchátelnaya [*abo* konéchnaya, poszłédnaya] rióma.

Końcowy, -a, -e, *adj.* konéchnyi; okonchátelnyi; poszłédnii.

Koncylium, *n. indecl.* soborz; sobránie; v. **Zbór**, **Sobór**, **Obrada**, **Schadzka**.

Koncyrować, *v. a.* wydúmywać, wymyslátz; nachertátz; nisáć, nawisáć nachernó [*abo* wchrzń]; dźlatz proéktz.

Kończastość, **Kończatość**, **Kończystość**, -ści, *f.* ostrokonéchnie; **Kończasty**, **Kończaty**, **Kończysty**, -a, -e, *adj.* ostrokonéchnyi; -sto, -to, *adv.* ostrokonéchno.

Kończyć, *v. a.* 1. konchátz, okánchywatz, dowerszáć; 2. *v. n.*, v. **Konać**, **Umierać**, **Umrzeć**, **Skończyć**; - się, *v. r.* konchátsa.

Kończysty, v. **Kończasty**.

Kondak, -a & -u, *m. Eccl.* kondáks; v. **Hymn** (krótki *etc.*).

Kóndel, *etc.*, v. **Kundel**.

Kondemnata, -y, *f. Jur.* osuždénie, prisuždénie, prigovórz, strafz za neáwku k sudú.

Kondescensya, -yi, *f.* (zjazd sądu na grunt dóbr jakich, gdzie kontrowersya zaszła), sudéyskaya sinsoxodźtelnosć; szezd sudá na spórnyu zemlú.

Kondelencya, -yi, *f.* (oświadczenie dzielenia cudzego żalu), sozałénie, sobolezánowanie; izjavlénie sobolezánowania.

Konduita, -y, *f.* (sprawowanie się, zachowanie się), povedénie.

Kondukt, -u, *m.* (pogrzebna pompa), wínosz, provozánie pri pohoronach; provozánie pokóynika; pogrobálnoe méstnie; - nad konającym, (= modlitwa śmiertelna), otchódnaya molitva.

Konduktor, -a, *m.* 1. (przewodnik, *qu. v.*), kondúktorz; provodnikz élektrichéskii; gromovói otvódz; 2. - pocztowy, kondúktorz, smotrítel nadz pochtovói koléyskoi.

Kondycya, -yi, *f.* 1. (warunek, *qu. v.*), uslóvie, kondíkia; 2. (stan, los, położenie, *qu. v.*), polozénie; sostoíánie; 3. dólżnosć; slúżba; mésto.

Kondykt, -u, *m.* stáchka, soglácie, soglaséenie; **Kondyktowe dekreta**, *pl.* (= dekreta zgodnie między stronami umówione), sudéyskia r

Konflagrata, -y, *f.*, **Konflagraty**, *pl.* (dobra pogorzałe), дерѣвни сожённыя.

Konfrater, -tra, *m.* собрáтъ; сотовáрищъ; **Konfraternia**, -i, *f.*, **Konfraterstwo**, -a, *n.* 1. собрáтство; сотовáрищество; 2. konfraterstwo; *collect.* (= konfratrowie), собрáтія.

Konfrontacya, -yi, *f.*, **Konfrontowanie**, -ia, *n.* очнáя стáвка; **Konfrontować**, *v. a.* сводúть (свестú) на очнýю стáвку, давáть (дать) очнýю стáвку.

Konfundować, *v. a.* смѣшáть; стыдáть; v. **Zawstydzić** (kogo).

Konfuzya, -yi *f.* (zamieszanie, odmęt), замѣшáтельство; запýтанность; *it.* v. **Zawstydzenie**, **Srom.**

Kongregacya, -yi, *f.* конгрегáція; общество.

Koniakowka, -i, *f. Bot.* (*coronilla securidaca*), конякóвка, вáзелецъ.

Koniarz, -a, *m.* лошадúный дарымникъ.

Konica, v. **Konnica.**

Koniczek, -czka, *m. dim.*, v. **Konik.**

Koniczyna, -y *f.* **Koniczewie**, -ia, *n. Bot.* (*trifolium*), трилúстникъ; клéверъ; дáтлина; кáшка; - łąkowa, (*trifolium pratense*), трилúстникъ луговóй; клéверъ крáсный; дáтлина крáсная; дáтловина; mała koniczyna polna, (*trifolium arvense*), трилúстникъ полевóй, зáячья лáпка, зáячья нóжка; v. **Owieczki, Kocia stopa, Zajęcza noga.**

Koniec, *gen.* końca, *m.* 1. конéцъ; - pióra, кóнчикъ перá; 2. исхóдъ; окончáніе; na końcu, na koniec, на конéцъ; szruba bez końca, безконéчный винтъ; od końca do końca, отъ (*abo* съ) начáла до концá; do końca, (zupełnie), совершéнно; koniec, koniec życia, (zgon, śmierć), конéцъ жизни, кончúна, смерть; koniec, (do którego dążą, cel, zamiar), цѣль; намѣреніе; предѣлъ; końcem, (w zamiarze, dla), въ намѣреніи, для тогó; **Koniecznie**, *adv.* непремѣнно, всеконéчно; **Konieczność**, -ści, *f.* (v. **Przymus**, nieuchronność), конéчность; непремѣнность; **Konieczny**, -a, -e, *adj.* конéчный; необходúмый; непремѣнный; dekret konieczny, окончáтельный приговóръ.

Konjektura, -y, *f.* предположéніе; догáдка; v. **Wniosek.**

Konienka, -i, *f. Bot.* (*epithymum*; *cuscuta*), навилúца, новилúца.

Konik, -a, *m.*, **Koniczek**, -czka, *m. dim.* 1. лошáдка, лошáдочка; konik dziecinny, конéкъ (у дѣтéй); 2. konik, *H. n.* (*cicada*), кобýлка; v. **Skoczek, Kobyłka;** 3. konik morski, *H. n.* (ryba, *syngnathus hippocampus*), морскóй конéкъ; конь-рыба; 4. konik, *Bot.* v. **Koniczyna**; **Konina**, -y, *f.* (mięso końskie), конúна, конéвина, лошадúное мáсо.

Koniobieg, -u, *m.* (*ἱππόδρομος*, *hippodromos*, miejsce gonitw końskich), [гипподрóмъ], ипподрóмъ, конеристáлище, бѣгъ, кóнское ристáлище, [мѣсто, устрóенное для ристáнія на конáхъ].

Koni ogon, (-u), *m. Bot.* (*equisetum*), хвощъ; кóнскій хвостъ; конехвóстъ; v. **Przęślka.**

Koniowy, -a, -e, *adj.* лошадúный, конéвый.

Konisko, -a, *n. augm.* лошадúща.

Konitrud, -u, *m. Bot.* (*gratiola*), конéвый трутъ; благодáть.

Koniuch, -a, *m.* конюхъ.

Koniuczek, **Koniuszek**, -czka, -szka, *m. dim.* кóнчикъ.

Koniuszy, -ego, *m.* конюшúй, штальмéйстеръ; **Koniuszowski**, -a, -e, *adj.* штальмéйстерскій.

Konjugacya, -yi, *f.* (czasowanie), *Gramm.* спряженіе; **Konjugować**, *v. a.* (czasować), *Gramm.* спрягáть.

Konjunkcya, -yi, *f.* 1. (złączenie, zjednoczenie) соединéніе, сочетáніе; 2. *Gramm.* (spojnik), союзъ.

Konjunktura, -y, *f.* (okoliczność przypadająca, zdarzenia), обстоятельство; обстоятельства; стечéніе обстоятельствъ; слýчай.

Konjunktyw, *Gramm.* (tryb łączący), сослагáтельное наклонéніе.

Konkludować, *v. a.* заключáть, заключúть; v. **Wnosić** (co zkąd), **Wnioskować**; **Konkluzya**, -yi, *f.* заключéніе, слѣдствіе, вúводъ; v. **Wniosek** (zkąd).

Konkordancya, -yi, *f.* согласіе; сходство.

Konkordat, -u, *m.* конкордáтъ; договóръ свѣтскихъ князéй съ пáпою; договóръ о духóвныхъ мѣстáхъ, договóръ по духóвнымъ дѣлáмъ; *it.* соглашéніе; сдѣлка.

Konkurencya, -yi, *f.* соискáніе; соперничество; состязáніе; совмѣстничество, совмѣстничáніе, конкурéнція; *it.* стечéніе; **Konkurent**, -a, *m.* соискáтель; соперникъ; соревновáтель; совмѣстникъ; конкурéнтъ; **Konkurentka**, -i, *f.* соревновáтельница; соперница; совмѣстница; **Konkurować**, *v. n.*, (współ ubiegać się za czém, starać się o co wspólnie), соискáть чегó; совмѣстничáть съ кѣмъ; **Konkurowanie**, v. **Konkurencya.**

Konkurs, -u, *m.* 1. (zbieg ludzi), стечéніе людéй; соединéніе; *Jur.* - (wierzycielów), конкýрсъ; соединéніе всѣхъ кредиторóвъ [прóтивъ несостоятельнаго должника]; судопроизвóдство по конкýрсу кредиторóвъ; 2. konkurs, konkurowanie, v. **Konkurencya, Współubieganie się.**

Konkury, v. **Współzaloty, Zaloty, Umizgi.**

Konniarz, v. **Koniarz.**

Konnica, -y, *f.* (= jazda, kawalerya), кóнница, кавалéрія, кóнное вóйско.

Konno, *adv.* (wierzchem, na koniu), верхóмъ; jechać konno, ѣхать верхóмъ; **Konny**, -a, -e, *adj.* кóнный; **Konny**, -ego, *subst. m.* кóнный; кóнникъ; *it.* ѣздовóй; верховóй.

Konop', -pi, *f.*, **Konople**, -l, *pl.* 1. *Bot.* (*cannabis sativa*), конопéль; конопля; пенькá; v. **Płotkoń, Maciora, Głowatka, Głowacz** (4); §. v. **Filip, Wyrwać się**; 2. konop' wodna, v. **Karbiniec**; Konop' Włoska, v. **Kleszczowina.**

Konopaczyć, *v. a. impf.* (konopiami, kłakami konopnemi pozatykać np. skadłubiny w okрѣтach) конопáтить, затыкáть [на пр. корáбль] кóнопатью; **Konopaczenie**, -ia, *n.* конопáченіе, конопáтка.

Konopiany, v. **Konopniany.**

Konopiatka, -i, *f. Pomol.* (gatunek gruszek), родъ грушъ.

Konopiaty, **Konopiasty** koń, тёмнорыжая лóшадь.

Konopka, -i, *f.*, **Konopnik**, -a, *m.*, **Konopek**, -pka, *m.*, **Konopniczek**, -czka, *m. dim. H. n.* 1. (*fringilla cannabina*, *fr. linaria*), конопля́нка; 2. **Konopka**, ziele *Bot.* (*melica*), перлóвникъ; конопка гладка, (*melica nutans*), перлóвникъ наклóнный; *it.* конопка ziele, *Bot.* (*alisma*), вúдовникъ, попýтникъ водянóй, частýха водянáя, шúльникъ.

Konopnica, -y, *f. Bot.* sadzice konopnica, (*eupatorium cannabinum*), конопéльникъ, водянóй конопéль, кóнская грáва.

Konopniany, **Konopny**, -a, -e, *adj.* конопля́ный, конопéльный; пенькóвый; pole konopniane, конопля́никъ; płótno konopniane, конопне, конопéльный холстъ; пенькóвая *abo* конопля́ная холстúна; равендýкъ; powrós konopny, пенькóвая [*abo* конопéльная] верёвка; nasienie konopne, конопéльное сѣмя.

Konotatka, -i, *f.* отмѣтка; замѣтка; запúска.

Konowal, -a, *m.* коновáлъ; лѣчащій лошадéй; **Konowalski**, -a, -ie, *adj.* коновáльскій, коновáловъ; коновáльный; konowalska sztuka, nauka = **Konowalstwo**, -a, *n.* коновáльное искýсство; коновáльство; искýсство лѣченія лошадéй.

Konrad, ziele, *Bot.* [v. **Bluszcz** (poziemny), **Konrad, Kurdwan**], котóвникъ, котáнникъ; кóмочки мáта; земляной плющъ; будрá ползýчая.

Digitized by Google

Konsekracya, -yi, *f.* освященіе; посвященіе; посвященіе въ духовный санъ; v. **Ordynacya, Benedykcya.**

Konsekwencya, -yi, *f.* послѣдовательность; v. **Wnioseк, Skutek; Konsekwentnie**, *adv.* послѣдовательно; по логической послѣдовательности; **Konsekwentny**, -a, -e, *adj.* послѣдовательный.

Konsens, -u, *m.* согласіе; дозволеніе, соизволеніе низменное (отъ начальства данное).

Konserwa, -y, *f.* (konfitury suche), сухіе фруктовые конфеты.

Konserwacya, -yi, *f.* (zachowanie, utrzymywanie), храненіе; сохраненіе; сбереженіе; **Konserwator**, -a, *m.* консерваторъ; хранитель; блюститель.

Konserwować, *v. a.* сберегать, сберечь; хранить; сохранять, сохранить.

Koński, -a, -ie, *adj.* конскій; лошадиный; mięso końskie, (konina), лошадиное мясо; конина; конское стадо, (stado koni), конскій табунъ; koński targ, конские targowisko, конная, конная площадь; stajnia końska, (koniarnia), конюшня; koński ogon, ziele, *Bot.*, v. **Koniogon**; koński kopr, *Bot.* (*phellandrium aquaticum*), онижникъ; укропъ конскій или водяной.

Konselacya, -yi, *f.* (pocieszenie), утѣшеніе; (dzieci, dziatwa), * дѣти.

Konsenans, v. **Spółgłoska.**

Konspiracya, -yi, *f.* заговоръ; v. **Sprzysiężenie, Spisek.**

Konstellacya, -yi, *f.* *Astron.* созвѣздіе; положеніе звѣздъ.

Konstrukcya, -y, *f.* 1. *Archit.* построеніе; *Gramm.* конструкція; перестановка [*albo* размѣщеніе, расположеніе] словъ; *Mathem.* черченіе, начертаніе; **Konstruować** *v. a.* (v. **Składać, Szykować**), составлять; располагать, (расположить) слова по правиламъ языка; *it.* чертить, начерчивать.

Konstrapacya, -yi, *f.* (zatwardzienie stolca), запоръ, завалъ.

Konstytucya, -yi, *f.* 1. *Polit.* (ustawa rządowa), конституція; установленіе, уложеніе, постановленіе; учрежденіе; уставъ; постановленіе сейма; *it.* Государственное устройство; (*it.* v. **Prawo, Przepis**); 2. konstytucya ciała, тѣлосложеніе, сложеніе тѣла; **Konstytucyjny**, -a, -e, *adj.* конституціонный.

Konsul, -a, *m.* консулъ; **Konsulat**, -u, *m.*, **Konsulostwo**, -a, *n.* (urząd konsula), консульство; званіе и должность консула.

Konsumcya, -yi, *f.* издерживаніе; употребленіе (съѣстныхъ припасовъ); употребленіе въ расходъ; потребленіе.

Konsyliarz, -a, *m.* совѣтникъ; v. **Radzca; Konsyliarski**, -a, -ie, *adj.* совѣтническій, совѣтничій.

Konsystencya, -yi, *f.* 1. (gęstość, miąższość, spojność między częściami rzeczy), плотность; твердость; прочность; 2. *Milit.* – wojska, постоянныя квартиры, расположеніе войска на постоянныхъ квартирахъ.

Konsystorz, Konsystarz, -a, *m.* консисторія; **Konsystorski**, -a, -ie, **Konsystoryalny**, -a, -e, *adj.* консисторскій; консисторіальный.

Kontekst, Kontext, -u, *m.* 1. (rzecz w pismie zawarta), содержаніе рѣчи (и проч.); 2. (związek pisma) связь въ рѣчи.

Kontemplacya, -yi, *f.* (rozważanie; uważanie natury Bozkiéj), разсматриваніе, разсмотрѣніе, размышленіе; созерцаніе (на пр. природы).

Kontent, -a, -e, *adj.* довольный; спокойный; (wesoły), веселый; радостный; **Kontenta**, -ów, *pl.* (rzecz w czém zawarta), содержаніе; v. **Treść, Suma**; *it.* **Kontenta**, -y, *f.*, **Kontentacya**, -yi, *f.* удовольствованіе, удовлетвореніе; **Kontentecza**, -y, *f.* (ukontentowanie wielkie, uciecha), великое удовольствіе; радость; **Kontentować**, *v. a.* довольствовать, удовольствовать, удовлетворять; – się, *v. r.* довольствоваться; быть довольну.

Kontext, v. **Kontekst.**

Konto, *n.* (z Włosk. *conto*, rachunek), счетъ; на jego konto, на его счетъ; *a conto*, на счетъ; въ долгъ; *it.* въ засчетъ; *conto a meta*, счетъ пополамъ; прибыль и убытокъ пополамъ; *conto finto*, вымышленный счетъ; мнимый счетъ.

Kontor, -u, *m.* контора; v. **Komendor.**

Kontr, w kontr, *adv.* (w brew, prosto przeciw), противъ, противо; напротивъ; на перекоръ; v. **Kontrować.**

Kontrabanda, -y, *f.* 1. контрабанда; тайный непозволенный ввозъ запрещенныхъ товаровъ; 2. контрабанда; контрабандный товаръ; запрещенные товары; **Kontrabandować**, *v. a.* ввозить запрещенные товары; **Kontrabandzista**, -y, *m.* контрабандистъ, контрабандиръ, ввозящій запрещенные товары.

Kontrabas, -a, *m.* контрабасъ.

Kontradykcya, -yi, *f.* противорѣчіе; прекословіе; разнорѣчіе; v. **Sprzeczność.**

Kontrahent, -a, *m.*, (kontraktownik, *qu. v.*), контрагентъ; договаривающійся; заключающій договоръ; рядчикъ.

Kontrakcya, -yi, *f.* сокращеніе; стягиваніе; v. **Skrócenie, Ściągnienie.**

Kontrakt, -u, *m.* (*contractus*), контрактъ, договоръ; условіе; *contractus accessorius*, прибавочныя условія; особенныя условія; *contractus aestimatorius*, договоръ о продажѣ съ рукъ; obowiązać kontraktem, обязывать контрактомъ; контрактовать; obowięzywać się, обовязывать себя контрактом, обязываться контрактомъ; контрактоваться; v. **Kontraktować; Kontraktnik**, -a, *m.* (kontrakt czyniący), контрагентъ, договаривающійся, заключающій договоръ; v. **Kotrahent; Kontraktować**, *v. a.* (kontrakt czynić), заключать договоръ, заключать контрактъ; договариваться; – (o liwerunek, o pracę), подрядить, подрядить; **Kontraktowy**, -a, -e *adj.* контрактный; принадлежащій или относящійся къ контракту; контрактовый; условный

Kontraskarpa, -y, *f.* v. **Przeciwskarpa**, контръ-эскарпъ.

Kontrast, -u, *m.* (odbijanie się), контрастъ; разнообразность; противоположность; различіе; **Kontrastować**, *v. n.* (v. **Odbijać**), противоображать; различаться; различествовать (между собою).

Kontrawallacya, -yi, *f.* (przeciwkołokopy, *qu. v.*), контравалляція; окопъ вокругъ крѣпости; контрваллаціонная линія.

Kontrawencya, -yi, *f.* (*contraventio*), сопротивленіе судебнымъ приговорамъ; нарушеніе, преступленіе закона).

Kontrefakcya, -yi, *f.* поддѣлка (монетъ, и проч.); контрафакція; kontrefakcye robić, поддѣлывать, поддѣлать.

Kontrola, Kontrolla, -i, *f.* (sposób prowadzenia rachunków, raportów), контроль, повѣрка счетовъ; **Kontroler, Kontroller**, -a, *m.* контролёръ; **Kontrolować**, *v. a.* (kontrolę trzymać), контролировать; повѣрять (повѣрить) счеты, сличать (сличить) счеты.

Kontrować, *v. n.* (w kontr iść, sprzeczać się, przeciwić się), противиться, сопротивляться; противорѣчить, прекословить, перечить.

Kontrowersya, -yi, *f.* (wątpliwości o wierze roztrząsanie), контроверсія; споръ, пренье, прѣніе, состязаніе.

Kontryfał, -u, *m.* (półmetal, zynek, szpianter), англійское олово; цинкъ; шпіаутеръ.

Kontumacya, -yi, *f.* 1. (niestawanie u prawa), контумація; неявка предъ судъ, неявка къ суду по позыву; неявка отвѣтчика по позыву, на срокъ къ отвѣту; ослушаніе суду; 2. –, (= kwarantana, *qu. v.*), карантинъ; **Kontumacyalny, Kontumacyjny**, -a, -e, *adj.* контумаціонный; виновный въ неявкѣ къ суду по позыву; zaoczne czyli kontumacyjne dekreta, судебныя опредѣленія за

Digitized by Google

неáвку къ судý по позúву [*abo* за ослушáніе судý].

Kontusz, -a, *m.* **Kontusik**, -a, *m. dim.* контýшъ, пóльское вéрхнее плáтье; кýнтушъ; *it.* родъ жéнскаго плáтья; кóфта, кóфточка.

Kontuz, Kontuza, -y, *f.* (wyciśniony sok z mięsa tłuczonego), сóусъ изъ толчéннаго мáса.

Kontuzya, -yi, *f.* (nagniecienie), контýзія; всякій ушибъ безъ рáны; v. намáнка; dostał kontuzyą, онъ получúлъ контýзію; онъ бы́лъ оконтýженъ.

Kontygnacya, -yi, *f.*, v. *sub:* **Piętro.**

Kontyngens, -u, *m.* (część, którą kto z repartycyi do składki przyłożyć się winien), дóля, часть, котóрую кто дóлженъ давáть; дéнежный взносъ на воéнныя потрéбности.

Kontynuacya, -yi, *f.* (dalszy ciąg *qu. v.*) продолжúтельность; продолжéніе; **Kontynuować**, *v. a.* продолжáть; v. **Prowadzić, Postępować, Ciągnąć** (daléj).

Konwalia, -ii, *f. Bot.* (*convallaria*, Linn.), лáндышъ.

Konwencya, -yi, *f.* 1. конвéнція; соглашéніе; сдѣлка; услóвіе, договóръ; 2. konwencya Francuzka narodowa (= zjazd pełnomocny narodowy), нарóдный конвéнтъ во Фрáнціи; **Konwencyjny, Konwencyonalny**, -a, -e, *adj.* конвенціóнный; услóвный, договóрный.

Konwent, -u, *m.* монастúрь; *it.* собрáніе монáховъ или монáхинъ.

Konwers, -a, *m.* 1. (nawrócony do wiary), обращéнный въ правовѣ́рие; 2. (lajek zakonny), бѣлéцъ; **Konwerska, Konwierszka**, -i, *f.* обращéнная въ правовѣ́рие; *it.* бѣлúца.

Konwersacya, -yi, *f.* (rozmowa, obcowanie, przestawanie z kim), разговóръ; бесѣ́да; обращéніе; **Konwersować**, *v. n. impf.*, - z kim, (przestawać, obcować z kim), бесѣ́довать; разговáривать.

Konwikcya, -yi, *f.*, **Konwikta**, -y, *f.* (sądowne przekonanie), изобличéніе; улúка.

Konwikt, -u, *m.* (instytut edukacyjny, *etc.*), конвúктъ; институ́тъ для кормлéнія студéнтовъ; казéнный столъ; общій столъ.

Konwirs, Konwirsz, v. **Konwers.**

Konwisarz, -a, *m.* (cynlejnik, który konwie cynowe *etc.* leje), оловянúчникъ, оловянúшникъ, дѣлающій оловянную посýду; литéйщикъ; **Konwisarka**, -i, *f.* (żona konwisarza), жена оловянúчника, жена литéйщика; **Konwisarski**, -a, -ie, *adj.* оловянúчниковъ; литéйщичій; **Konwisarstwo**, -a, *n.* (rzemiesło konwisarskie), ремеслó оловянúчника, литéйщика.

Konwoj, -oju, *m.* конвóй; прикрúтіе; **Konwojować**, *v. a.* конвоевáть, конвоúровать, сопровождáть конвóемъ; прикрывáть; **Konwojowanie**, -ia, *n.* конвоевáніе.

Konwokacya, -yi, *f.* сóзывъ, [созывáніе.

Konwolut, v. **Fascykuł.**

Konwulsya, -yi, *f. Med.* дрáгота; конвýльсія; сýдорога; кóрча.

Kooperacya, -yi, *f.* содѣ́йствіе, содѣ́йство; v. **Spółuletwo, Współdziałanie.**

Kopa, -y, *f.* 1. (liczba sześćdziesiąt sztuk), шестьдесятъ штукъ; копá; копами, po kopie, копá, по шестúдесяти; копáми; 2. (wina pieniężna), штрафъ дéнежный; 3. kopa siana, (копá), копнá сѣнá, стогъ; 4. копá, кýча, грýда, громáда; v. **Kupa, Zgromadzenie.**

Kopać, *v. a.*, **Kopnąć**, *v. a. semelf.* копáть; рыть; §. kto pod kim dołek kopie, sam weń wpadnie, кто намъ ямý вырывáлъ, тотъ [*abo* самъ] ей не миновáлъ; копáć, копнáć (nogami), топтáть, удáрить (негóю); лягáть, лягнýть, (лягáться), брыкáть, брыкнýть; (v. **Okopywać się**); копнáть сіе докýд, (co żywo biegnąć, śpieszyć), торопúться, спѣшúть; **Kopacz**, -a, *m.* копáтель, копáльщикъ; лопáтникъ; - grobowy, гробокопáтель, могúльщикъ; **Kopaczka**, -i, *f.* 1. копáтельница; копáльщица; 2. kopaczka, (= rydel), кóпаница; зáступъ; **Kopanie**, -ia, *n.* копáніе; -, **Kopnienie**, (nogą, nogami), топтáніе, удáреніе (ногóю); брыкáніе, лягáніе.

Kopal, -u, *m.* (*gummi copal*, ziemna żywica żółtego koloru, bardzo podobna do bursztynu), копáлъ, [смолá, óчень похóжая на янтáрь], копáловая камéдь.

Kopalnia, -i, *f.* копь, рудникъ, рудокóпня; рудникослóвіе; v. **Górnictwo; Kopalniany**, -a, -e, *adj.* горокóпный; рудокóпный; **Kopalnopismo**, -a, *n.*, v. **Mineralogia; Kopalny**, -a, -e, *adj.* копáльный; ископáемый; рудокóпный; sól kopalna, v. **Sól; Kopanica, Kopanina**, -y, *f.* кóпка; (= rów), кóпаница, ровъ, кóпань; **Kopanie**, -ia, *n.* копáніе, кóпка, v. *sub:* **Kopać; Kopany**, -a, -e, *part. p.* кóпаный; v. **Kopać.**

Kopciany, -a, -e, *adj.* сáжистый; закоптѣ́лый.

Kopcić, *v. a.* коптúть; **Kopciłym**, -a, *m.* 1. курúтель табáкý; 2. (paskudny kucharz), неопрáтный пóваръ; **Kopcenie**, -ia, *n.* копчéніе; *cfr.* **Wędzenie; Kopcieć**, *v. n.*, (v. **Okopcieć**, *v. perf.*), коптѣ́ть; **Kopciuch**, -a, *m.* замарáха.

Kopcowaty, Kopczysty, -a, -e, *adj.* бугрúстый; холмúстый; v. **Skalisty.**

Kopczyna, -y, *f.* (sześćdziesiąta część urodzajów, w nagrodę uprawy), шестидесятая часть урожáя въ награ́ду за обрабóтываніе пóля.

Kopeć, -pcia, *m.* 1. (co u lamp, u świec na końcu knota bywa), кóпоть; нагáръ на свѣчѣ́; 2. v. **Sadze.**

Kopeka, Kopejka, v. **Kopijka.**

Koper, v. **Kopr.**

Koperczak, -a, *m.*, **Koperczaki**, *pl.* (v. **Korowody, Ceremonie, Komplementa**), привѣтствія; церемóніи; нízкій поклóнъ; koperczaki stroić, palić, нízко кланяться.

Kopersztych, -u, *m.* (z Niem. „Kupferstich", miedziorzeźba), грaвúра, грaвирóвка, грaвирóванная картúна; эстáмпъ; **Kopersztycher**, -era, *m.* (z Niem. „Kupferstecher", rytownik na miedzi, artysta od kopersztychów), грaвировáльщикъ на мѣдѝ.

Koperszlak, Kuperszlak, -u, *m.* (z Niem. „Kupferschlag", odłupki od miedzi, kiedy ją młotem biją), мѣдная обóлка, мѣдныя опилки.

Koperta, Kooperta, -y, *f.*, - listu, конвéрта; обвѣ́ртка; - zegarkowa, часовáя корóбка, кóрпусъ часóвъ; - z ciasta na pasztecie, крúшка на паштéтъ; - łóżkowa, v. **Kołdra; Kopertowy**, -a, -e, *adj.* конвéртный; обвѣ́рточный.

Kopertura, v. **Kompatura.**

Koperwas, -u, *m.*, **Koperwaser**, kupoрúсъ; **Koperwasowy**, -a, -e, *adj.* купорóсный; woda koperwasowa miedzi, цементная вóда; самородные купорóсные разсóлы.

Kopia, -ii, *f.*, **Kopijka**, -i, *f. dim.* 1. (przepis oryginału), кóпія; спúсокъ; снимóкъ; 2. **Kopia, Kopijka**, (drzewce, pika), копіé, копьé, копьецѣ́, копейцó; *it.* v. **Kopijka.**

Kopić, *v. a.* копáть; класть, склáдывать въ стогú.

Kopię, 1. v. **Kopić**; 2. v. **Kopać.**

Kopiec, -pca, *m.* громáда землú; межá, рубéжъ, грaнь; kopiec około zamka, miasta, v. **Wał**; хóлмикъ, бугорóкъ; kopiec kretów, кротóвина; норá кротá; kopiec mrówczany, (= mrowisko), кýча мурáвьйная; мурáвейникъ.

Kopienniczy, -a, -e, *adj.* (kopią noszący), копиéнóсный; v. **Kopijny.**

Kopijka, -i, *f.* 1. копейцó; 2. *Numis.* копéйка, копéечка.

Kopijnik, Kopienik, -a, *m.* 1. копéйщикъ, копéйникъ, копиéнóсецъ, рáтникъ вооружённый копьéмъ; 2. kopijnik, (co kopie robi), копéйникъ, дѣлающій кóпья.

Kopijny, -a, -e, *adj.* копéйный; относящійся къ копью; копиéнóсный.

Digitized by Google

Kopka, -i, *f. dim.*, v. **Kopa**, **Kupa**, **Kupka**.

Kopki, -pek, *pl.* (para kijców związanych niby kosły, na których drzewo piłują), двѣ связанныя палки для пилѣнія дровъ; козлы.

Kopnęć, v. **Kopać**.

Kopniczy, -a, -e, *adj.* копальный, копательный; **Kopnik**, -a, *m.*, v. **Kopacz**, копатель; **Kopny**, -a, -e, *adj.* 1. копённый; 2. снѣгомъ заносённый; droga kopna, (= śniegiem głębokim a nieutartym zawalona), снѣжная дорога; дорога покрытая глубокимъ снѣгомъ.

Kopowiec, -wca, *m.* (miód do picia tłusty i stary), крѣпкій мёдъ.

Kopówka, -i, *f.*, **Kopowy**, -ego, *subst. m.* гульденъ (Нѣмецкій); v. **Złoty** (ryński, k. cesarski).

Kopr, **Koper**, -pru, *m. Bot.* (*anethum graveolens*, Linn.), копёръ, укропъ, анѣтъ, кропъ, копръ; kopr Włoski, (*a. foeniculum*), Болонскій укропъ; świni kopr, wszywy kopr, свиной копръ, горчичникъ; v. **Wieprzyniec**, **Gerycznik**; morski kopr, (babia sól; *crithmum maritimum*), укропъ морской, кропъ морской; обрѣзникъ приморскій; бабья соль; kopr góry, v. **Skalny**; wodny kopr, укропъ водяной, v. **Koński** (kopr), **Orle pióro**; kopr leśny, czarny, копёръ дикой, v. **Oleśnik**; **Sagapeński** kopr, v. **Zapalicznik**; **Koprowik**, -a, *m. Bot.* (*seseli*, Linn.), жабрица; v. **Żebrzyca**; **Koprowy**, -a, -e, *adj.* копрёвый, укропный.

Koprowina, -y, *f.* (z Niem. „Kupfergeld", miedziaki), мѣдь; мѣдная деньги. [szownik.

Koprzywy, ziele, *Bot.*, v. **Ol-**

Kopula, **Kopuła**, v. **Kupula**.

Kopyciarz, -a, *m.*, (co kopyta szewskie z drzewa wyrzyna), колодочникъ; **Kopyciasty**, -a, -e, *adj.* копытистый; **Kopyciskо**, -a, *n. augm.* копытище.

Kopyć, -ści, *f.*, **Kopystka**, **Kopysteczka**, -i, *f. dim.* копата, копатка, копаточка; *it.* v. **Szpatel**; **Kopyściowy**, -a, -e, *adj.* копатный, копаточный.

Kopytnik, -a, *m. Bot.* (*asarum europaeum*), подлѣсникъ, копитникъ, копытникъ, копетень.

Kopytny, -a, -e, *adj.* копитный; kopytny pies, ищейка, ищейная собака.

Kopyto, -a, *n.*, **Kopytko**, -a, *n. dim.* 1. копито, копытце; zwierzęta kopyt całych, okrągłych, nierozdwojonych, (*solipedes*), *H.* a. однокопитныя животныя, цѣльнокопитныя животныя; kopyt rozdwojonych, (*bisulca*; *fissipedes*), раздвоенокопитныя животныя; §. z kopyta, (= nagle; co tchu), скоро; быстро; притко; бѣгомъ; во весь опоръ; во весь духъ, во всю прыть; kopyto (wyrzyone na ziemi, stopa kopytna), копитный слѣдъ; 2. kopyto (u szewca), колодка, колодочка; §. Jeśliś szewc, patrz swego kopyta, знай сверчокъ свой шестокъ; знай кошка свое лукошко; 3. kopyto, v. **Forma**, **Model**; na jedno kopyto wszyscy, они всѣ похожи другъ на друга; §. одного поля ягоды; **Kopytowaty**, **Kopytowy**, -a, -e, *adj.* копытчатый, копитный.

Kór, v. **Chór**.

Kora, -y, *f.* кора; кожа на деревѣ; лубъ.

Korab', -bia, *m.* 1. корабль; ладья; v. **Łodź**, **Łodzia**; 2. korab', (= arka Noego), Ноевъ ковчегъ; 3. (podły gatunek karety), колымага; **Korabiowy**, **Korabny**, -a, -e, *adj.* 1. корабельный; 2. ковчежный; 3. колымажный.

Koral, v. **Chorał**.

Koral, -u, *m.*, **Koralik**, -a, *m. dim.* коралъ; korale, *pl.* коральки; **Koralowy**, -a, -e, *adj.* коралловый; mech koralowy, gniazdo koralowe, *Bot.* коралловый мохъ; v. *sub:* **Glistnik**.

Korb, **Korba**, -a, *m.*, **Korbus**, **Kurbus**, -a, *m.* (*cucurbita*), v. **Bania**, **Dynia**; korb leśny, v. **Kolokwintyda**.

Korba, -y, *f.* 1. (z Niem. „Kurbe, Kurbel", рукоять, которою коловратъ; 2. (rękoczyn, служący do obrócenia armaty na drugą stronę), поворотъ пушки на другую сторону.

Korbacz, v. **Karbacz**.

Korbasowaty, -a, -e, *adj.* тыковидный; **Korbasowy**, -a, -e, *adj.* тыковый; тыквенный.

Korbet, v. **Korwet**.

Korbona, v. **Karbona**.

Korce, *pl.*, v. **Korzec**, (*gen.* korca).

Korcić, *v. a.* * грызть; огорчать; мучить (сердце); умерщвлять; v. **Ruplć**, **Gryść**.

Korcowy, -a, -e, *adj.* (od korca), корцовый; v. **Korzec**.

Korczak, -a, *m.*, **Korczaczek**, -czka, *m. dim.* 1. корчагъ; деревянная чаша, деревянный кубокъ; лотокъ; 2. водяная мельница съ черпальнымъ колесомъ; цилиндрическое колесо.

Korczować, v. **Karczować**.

Korczyk, -a, *m. dim.*, v. **Korzec**.

Kord, -a, *m.* сабля, мечъ; v. кордъ, кортикъ.

Korda, -y, *f.* поясъ изъ снурокъ (у монаховъ); *cfr.* Корда.

Kordegarda, v. **Kordygarda**.

Kordek, -dka, *m. dim.*, v. **Kord**.

Kordelas, -a, *m.* кортикъ; **Kordelaśnik**, -a, *m.* шпажный мастеръ.

Kordelat, -u, *m.*, **Kordelowate sukno**, (grube sukno kapucyńskie), капуцинское (толстое) сукно.

Kordon, -u, *m. Milit.* (z Franc. „*cordon*", granica żołnierstwem zajęta), кордонъ, цѣпь, пограничная стража; v. **Zakordonować**.

Kordnan, **Kordwan**, v. **Kordyban**.

Kordyaczny, -a, -e, *adj.* страждущій кардіалгіею или желудочною болью; **Kordyaka**, -i, *f. Med.* кардіалгія, боль въ желудкѣ съ одышкою; сердечная туга; **Kordyał**, -u, *m.* крѣпительное; **Kordyalny**, -a, -e, *adj.* крѣпительный.

Kordyban, **Kordnan**, **Kordwan**, **Kurdwan**, -a, *m.* кордуанъ, сафьянъ; **Kordybanik**, **Kurdybanik**, -a, *m.* кордуанщикъ, кожевникъ; **Kordybanowy**, -a, -e, *adj.* кордуановый, сафьяновый, сафьянный. [дія, караульня.

Kordygarda, -y, *f.* кордегарда.

Kordyzant, -a, *m.* танцующій по веревкѣ; плясунъ на канатѣ; балансёръ; акробатъ; **Kordyzantka**, -i, *f.* танцующая по веревкѣ; балансёрка; v. **Powrozobiegun**, *etc.*

Koreczek, -czka, *m. dim.* 1. - (od butelki), пробочка; 2. (od trzewika), каблучекъ, каблучечекъ; v. **Abzaczek**.

Korek, -rka, *m.* 1. *Bot.* (*quercus suber*), пробковый дубъ; 2. (zatyczka do flasz), пробка, затычка; 3. korek (od trzewika), каблукъ; 4. korki, *pl.* (пробковые, деревянные) туфли; **Korkowy**, -a, -e, *adj.* 1. пробковый; 2. каблучный.

Korka, -i, *f.* корка, корочка.

Korespondencya, -yi, *f.* корреспонденція; переписка; **Korespondent**, -a, *m.* корреспондентъ; ведучій переписку; **Korespondować**, *v. n.* вести корреспонденцію *abo* переписку съ кѣмъ; переписываться съ кѣмъ; корреспондовать.

Korekta, **Korektura**, -y, *f.* (poprawa, poprawienie, osobliwie pism nim się wybiją, z błędów drukarskich), корректура, (исправленіе погрѣшностей въ листахъ печатаемыхъ книгъ), исправка; v. **Poprawa**, **Poprawienie**; **Korektor**, -a, *m.* корректоръ; справщикъ; доправщикъ; v. **Poprawca**, **Poprawiacz**; **Korektorski**, -a, -ie, *adj.* корректорскій.

Korkociąg, v. **Grajcarek**.

Korkodąb, -ęba, *m. Bot.* пробковый дубъ, v. **Korek** (1); **Korkowy**, -a, -e, *adj.* пробковый; пробочный. [**Siermięga**.

Korman, -u, *m.* сермяга, v.

Kornecista, v. **Kornetysta**.

Kornecy, -ów, *m. pl. Archit.* карнизъ.

Kornet, -a, *m.* 1. (podchorąży), корнетъ; прапорщикъ; 2. (piszczałka z rogu, cynek, **Kornety**, -y, *f.*), рожокъ, рожокъ, цинка, (духовое музыкальное орудіе);

Digitized by Google

3. kornet (białogłowski) = **Kornecik**, -a, *m. dim.* чепёцъ, чепчикъ; **Kornecista, Kornetysta**, -y, *m.* (grający na kornecie), играющій на рожкѣ, на цинкѣ, рожечникъ.

Korona, -y, *f.* 1. корона; вѣнецъ; korona cierniowa, терновый вѣнецъ; korona Królewska, Королевская корона; діадема; korona Cesarska, Императорская [*abo* Царская] корона, Царскій вѣнецъ; korona papieska, Папская (тройственная) корона; тіара; *it.* korona (duchownych na głowie wystryżona, v. Plesz), гуменце; *Anat.* korona zęba, вѣнецъ, верхняя часть зуба; *it.* korona, (= lustr, pająk), люстра; паникадило; 2. *Bot.* korona, (*corolla*), вѣнчикъ цвѣта; *it. Bot.* korona cesarska, (*fritillaria imperialis*), царскій вѣнецъ (раст.); 3. korona, кругъ; v. Grono, Zgromadzenie; 4. *Fortf.* кронверкъ, внѣшнее укрѣпленіе; 5. korona, (= królewska godność) королевское достоинство; *it.* государство; казна; 6. korna = **Koronka**, -i, *f.*, - (białogłowska, na obszywanie szat), кружево; *it.* koronka, v. Rożaniec.

Koronacya, -yi, *f.* коронація; коронованіе; вѣнчаніе.

Koronalny, -a, -e, *adj. np.* spojenie koronalne, *Anat.* вѣнечный шовъ.

Koroniasty, -a, -e, *adj.* похожій на вѣнецъ; вѣнцевидный, вѣнцеобразный; zaszane koroniasty, *Fortf.* кронверкъ, внѣшнее укрѣпленіе.

Koronka, -i, *f. dim.* 1. v. **Korona**, **Rożaniec**; 2. koronki (u szat białych, forboty), кружева; **Koronkowy**, -a, -e, *adj.* кружевный.

Koronny, -a, -e, *adj.* коронный; złoto koronne, золото низкаго достоинства.

Koronować, *v. a.* короновать; вѣнчать; *fig.* v. Wieńczyć; **Koronowanie**, -ia, *n.* коронованіе, v. Koronacya.

Korowaj, -aju, *m.* коровай.

Korowaty, -a, -e *adj.* (do kory podobny), похожій на кору.

Korowod, -u, *m.*, **Korowody**, -ów, *pl.*, v. Rozwlekłości, Ceremonie, Ceregiele, Zawady.

Korozywa, -y, *f.* (lekarstwo gryzące), ѣдкое, жгучее, лѣкарство.

Korporał, -u, *m.* (chusta pod hostyą), антиминсъ, вмѣстопрестольникъ, [освященный платъ, котóрый священникъ подъ чашу подстилаетъ]; **Korporalnik**, -a, *m.* (deka, w któréj korporał chowają), футляръ, въ котóрый хранятъ антиминсъ.

Korpus, -u, *m.* (dzielnica wojska), корпусъ, (часть арміи).

Korsarz, -a, *m.* корсаръ, корсеръ, морской разбойникъ; пиратъ; **Korsarski**, -a, -ie, *adj.* корсарскій, разбойничій, пиратскій; **Korsarstwo**, -a, *n.* (rzemiosło korsarskie, rozbójnictwo morskie), ремесло корсара, пирата, морского разбойника; морское разбойничество.

Korset, Gorset, -u *m.*, **Korsecik**, -a, *m. dim.* корсетъ; (*dim.* корсетецъ, корсетикъ).

Kortezan, Kortezyan, -a, *m.* 1. (duchowny, który mając beneficyum w Polszcze, przemieszkiwa w Rzymie), духовный, котóрый имѣя бенефицію въ Польшѣ живетъ въ Римѣ; 3. *fig.* (nadskakiwacz; dworak), притворяющійся учтивымъ; подхлѣбникъ; *it.* придворный.

Kortezya, Kortyzacya, -yi, *f.* притворная учтивость; **Kortezyować, Kurtyzanować**, *v. n.* волочиться за женщинами.

Kortyna, Kołtryna, Kurtyna, -y, *f.* 1. (zasłona), занавѣсъ; 2. *Milit. Fortf.* куртина; **Kortynka**, -i, *f. dim.* занавѣска, занавѣсочка.

Korumpować, *v. a.* подкупать, подкупить; v. Przekupować, Przenajmować; **Korumpcya**, -yi, *f.* подкупаніе, подкупъ; v. Przekupienie, Przenajem.

Korwet, Korbet, -u, *m.* 1. (z Franc. „*courbette*," podskok koński), курбетъ (лошади); 2. *fig.* korbety, *pl.* (zbytnie ukłony), низкій поклонъ; **Korwetować**, *v. n.* (korwety stroić), дѣлать курбеты.

Korweta -y, *f.* (gat. barki długiéj o jednym maszcie), корветъ.

Koryander, *Bot.* кишнецъ; v. Kolendra.

Koryciasty, -a, -e, *adj.* (o rzekach: głęboki), глубокій, имѣющій глубокое русло.

Korytka, -i, *f.* (rozynka, *qu. v.*), корица.

Korytarz, -a, *m.* крестообразные переходы въ монастырѣ; v. Kurytarz.

Koryto, -a, *n.*, **Korytko**, -a *n. dim.* корито, *dim.* корытце, корытечко; koryto piekarskie, квашня; koryto wodne, водопойло; koryto rzéki, (= łożysko, łoże), русло рѣки; **Korytnik**, -a, *m.* корытникъ.

Korytny, Korytowy, -a, -e, *adj.* корытный; korytny, korytowy potaż, v. Blanaż.

Korzany, -a, -e, *adj.* (z kory drzewowéj), изъ корй сдѣланный.

Korzę, v. Korzyć.

Korzec, *gen.* korca, *m.* корецъ, корацъ, шефель, (родъ хлѣбной мѣры); четверикъ.

Korzecznik, v. Korczak (2.)

Korzeń, -nia, *m.*, **Korzonek**, -nka, *m. dim.* (*radix*; *propr. et* °) корень; czarny korzeń, v. Rżysko, Ścierniskо; korzeń zęba, зубной корень; *Anat.* korzeń, дѣтородный удъ; *Bot.* siarkowy *abo* siarczysty korzeń, (jeleni *abo* sarni korzeń), v. Kopr (świni, wszywy), *it.* v. Wieprzyniec, Goryczник; korzeń womitowy, (*lonicera ipecacuanha*, Linn.), корень рвотный, инекакуанинъ, инекакуанна; korzeń archaniełski, v. Archaniełika, Arcydzięgiel; korzeń biały, v. Jeleni Ogon; korzeń fiołkowy, v. Kosaciec Słowiański; korzeń liliowy, (*gladiolus*), мечеобразная лилія; шпажникъ; шпажная трава; słodki korzeń, (*glycyrrhiza*), сладкокорень, корень сладкій (или солодковый), лакричникъ; korzeń ostromleczny, v. Szcześć (morska); korzeń okrągły, liściasty, *etc.* v. Cebulasty; **Korzenie**, -ia, *n. collect.* 1. корень; 2. **Korzenie**, -ia, *n.* & **Korzenie**, -i, *pl.* пряные коренья; пряности; *it.* приправа; **Korzenić**, *v. a.* приправлять пряными кореньями; - się, *v. r.* (*propr. et* °), корениться; пускать корни; укорениться.

Korzeniasty, -a, -e, *adj.* коренистый; коренастый.

Korzeniojadacz, -a, *m. Eccl. et.* кореноѣдецъ; корнеѣдъ.

Korzeniówka, -i, *f. Bot.* (*monotropa*, Linn.) единичница; korzeniówka wielokwiatowa, (*monotropa hypopithys*), подсосенная единичница; вертлянца гладкая.

Korzeniowy, -a, -e, *adj.* корневой; кореневой; **Korzenisty**, -a, -e, *adj.* коренистый, корневатый, кореноватый.

Korzenniczka, -i, *f.* коренщица, ароматница; **Korzennik**, -a, *m.* коренщикъ; ароматникъ; торгующій кореньями.

Korzenny, -a, -e, *adj.* коренный, (-ной); корнчатый; ароматическій; приправленный пряными кореньями; korzenny kosz, (z korzeni upleciony), кореннкъ, кореватикъ, кореватка.

Korzonek, -nka, *m. dim.* корешекъ; *it.* стебель.

Korzyć, *v. a.* покорять; - się, *v. r.* коритъся, покоритъся, изъявлять покорность.

Korzyść, -ści, *f.* 1. користь, польза, прибыль, прибытокъ, выгода, барышъ, *vul.* хабаръ; 2. † korzyść, (plon, zdobycz), користь, добыча.

Korzystać, *v. n.* пользоваться; користоваться чѣмъ; **Korzystacz**, -a, *m.* користникъ; **Korzystny**, -a, -e, *adj.*, - nie, *adv.* користный, прибыльный; полезный; авантажный; прибыточный; **Korzystolubny**, -a, -e, *adj.* користолюбивый; v. Interesowany.

Korzysty, -a, -e, *adj.* (korą obrosły, kory grubéj), коростый; корою обросшій; имѣющій толстую кору.

Kos, -a, *m. H. n.* (*turdus merula*), чёрный дроздъ.

Digitized by Google

Koś, (konik, ласкáтельно) лошáдочка, лошáдушка.

Kosa, -y, *f.* 1. косá; §. trafiła kosa na kamień, (= trafił swój na swego), нашáлъ косá на кáмень; 2. kosa włosów, koseczka, (warkocz), косá, косéйца; 3. kosa lwa, v. Grzywa.

Kosaciec, -éca, *m.* *Bot.* (*Iris*, Linn.) ирь, косáтникъ; сáбельникъ; - Słowiański, (korzeń fiołkowy), фіáлковый кóрень; - łąkowy, (*Iris Sibirica*), пятýмóкъ, бýбéнчикъ; - żółty, (*Iris pseudoacorus*), косáтикъ, лепéшникъ.

Kosara, v. Koszara.

Kosarz, v. Kosiarz.

Kosatki, -tek, *pl.* (*Phalangium*, *Anthericum*), наýчникъ; пятнáная трáвá; v. Pajęczniica (liliowa).

Kośba, **Koźba**, -y, *f.* (koszenie, sieczenie kosą), косьбá, кошéніе.

Kość, -ści, *f.* Kosteczka, -i, *f.* *dim.* 1. костъ, (*dim.* кóсточка); nauka o kościach, ученіе о кóстяхъ; osteologia; kość ciała stercząca, мощлóкъ; kości zmarłych ludzi (zwłoki), кóсти умéршихъ; kości świętych, (= relikwie), мóщи; trumna świętych kości, рáка; мощехранилище; stare kości, (staruszki *qu. v.*), стáрые людя; старикá; *fig.* kość rzucić między drugich, * подáть кóводъ къ ссóрѣ; *it.* być komu kością w gardle, stanąć komu kością w gardle, (doskwierać komu, *etc.*), быть, стоáть комý кóстію въ гóрлѣ; надоѣдáть, надоучáть, надосаждáть комý; *it.* v. Gardło; kość słoniowa, слонóвая костъ; kość rybia, рыбья костъ; v. Ość; 3. kość, kostka, (kut do grania), игрáльная костъ.

Kościan, v. Koścień.

Kościany, -a, -e, *adj.* костяный; изъ кóсти сдѣланный; gra kościana, (= w kostki), игрá въ кóсти.

Kościeć, **Kośnieć**, *v. n.* (*propr. et* °), костенѣтъ; коченѣтъ; цѣпенѣть отъ хóлода.

Kościelny, -a, -e, *adj.* 1. (od kościoła), церкóвный; костéльный; wieś kościelna, селó; państwo kościelne, церкóвная óбласть; Пáпскія владѣнія; prawo kościelne (v. kanoniczne), церкóвное прáво; historya kościelna, церкóвная исторія; священная исторія; naczynia kościelne, церкóвная ýтварь; obrzędy kościelne, церкóвные обрáды; kościelne ziele, *Bot.*, v. Trójkwiat; kawalerowie kościelni, v. Templarze; 2. Kościelny, -ego, *s. m.* ключáрь, церкóвникъ, церковнослужитель, кутéйникъ, церкóвный служитель, причетникъ, служитель церкви; v. Zakrystyan.

Koścień, -nia, **Kościan**, -a, *m.* 1. (kościana laska, z kości słoniowéj), трость, пáлка, жезлъ изъ слонóвой кóсти; пóсохъ путешествующаго; v. Kostur; 2. Koścień, -nia, *m.* Kościeniec, -ńca, *m.* *Bot.* v. Sitowiec, Sitowa (trawa); Kościenek, -nka, *m.* *dim.*, v. Koścień, Kosturek, Kostur.

Kościoł, -a, *m.* костéлъ; церковь; *it.* домъ Бóжій; храмъ; храмъ Бóжій, храмъ Господень; k. wojujący, воинствующая церковь; *it.* правовѣрные; Kościoł, *fig.* v. Świątynia, Świątnica; Kościołowy, -a, -e, *adj.* церкóвный; v. Kościelny.

Kościołom, -u, *m.* (łamanie kości), переломъ кóсти; *it.* (łamanie w kościach, w stawach), костолóмъ, ломъ (боль) въ костяхъ; Kościoskład, -u, *m.* (budowla kości ciała), состáвъ (сложéніе) костéй; Kościoskór, -a, *m.* (*periostium*), околокóстная óболочка, надкóстная плевá; Kościotrup, -a, *m.* (*scelelon*), скелéтъ, костякъ, óставъ [живóтнаго, состоящій изъ костéй]; Kościowaty, -a, -e, *adj.* костоподóбный; Kościowprawca, -y, *m.* костопрáвъ; Kościsko, -a, *n.* *augm.* костищá; Kościsty, -a, -e, *adj.* (mnogi w kości, pełen kości), костистый, костяный, многокóстный; *it.* (na kształt kości), костоподóбный.

Koseczka, -i, *f.* *dim.* (v. Kosa), косúца, косúчка.

Kosiarz, **Kośnik**, -a, *m.* косáрь, косéцъ, косáкъ.

Kosić, *v. a.* (kosą siec), косúть; срѣзывать косóю; kosić siano, косúть сѣно; - się, 1. *v. pass.* косúться, быть срѣзываему косóю; 2. - się, *v. r.* (krzywić się, sprzeć się, *qu. v.*), косúться; корóбиться.

Kosiciarz, **Kositarz**, -a, *m.* (w hutach żelaznych: chłopiec skrapiający wodą szynę, kiedy ją pod młotem wyciągają), мáльчикъ, поливáющій водóю шúну, когдá ее разбивáютъ мóлотомъ.

Kosierka, v. Koszyczko.

Kosina, -y, *f.* косúца.

Kosior, -a, *m.* кочергá; ключá; ухвáтъ.

Kosisko, -a, *n.* (trzonek kosy), косовúще, дрéвко косú.

Kosisty, -a, -e, *adj.* на подóбіе косú; коссообрáзный; (krzywy), кóсвенный, кривúй; *it.* косóю вооружённый.

Kositarz, v. Kosiciarz.

Kośkać, *v. n.*, v. Baraszkować, Paplać (żartobliwie).

Kóski, -ów, *pl.* капишóнъ мѣхомъ обшúтый.

Kośla, -i, *s. m.* = Kośławy, -ego, *s. m.* косолáпый; коссонóгій; кривонóгій; косúй; **Kośławić**, *v. a.* *impf.* (kośławo, krzywo postawić), кóсо, крúво стáвить, постáвить.

Kośle, -ów, *pl.* (v. łyże), коньки.

Kosm, -u, *m.* космá, космáтина, клокъ волóсъ или шéрсти; *it.* хлóпокъ, охлóпокъ; kosm wełny, мохнá; kosm śnieżny, снѣжúнка; Kosmacić, *v. a.* дѣлать космáтымъ, мохнáтымъ; v. Barwić; Kosmacieć, *v. n.* космáтѣть, окосмáтѣть, мохнáтѣть; Kosmacina, Kosmaciszna, -y, *f.* космáтость, мохнáтость; v. космáтина; Kosmacz, -a, *m.* космáчъ; Kosmaczek, -czka, *m.* *dim.* 1. (kosmek), v. Kosm; 2. jastrzębiec kosmaczek, *Bot.* (*hieracium pilosella*), мúшья ушкú; Kosmatki, -tek, *pl.* всякое мохнáтое растéніе; Kosmatonogi, -a, -ie, *adj.* мохнонóгій; kura, kokosz kosmatonoga, мохнонóжка, мохнáтка, мохнáточка; Kosmatość, -ści, *f.* мохнáтость, космáтость; Kosmaty, -a, -e, *adj.* космáтый, мохнáтый; шерстистый; kosmate owcze skóry, сакóурки.

Kosmek, -mka, *m.*, **Kosmyk**, -myka, *m.* *dim.* (v. Kosm), клочóкъ; космá; kosmek śnieżny, снѣжúнка; kosmyk zajęczy, (ogon zajęczy), зáячій хвостъ; v. óтмóкъ.

Kosmograf, -a, *m.* космогрáфъ, міроописáтель; Kosmografia, -ii, *f.* космогрáфія міроописáніе; v. Światopisiwo; Kosmograficzny, -a, -e, *adj.* космогрáфическій; Kosmologia, -ii, *f.* космологія; Kosmologiczny, -a, -e, *adj.* космологúческій.

Kosmonogi, v. Kosmatonogi.

Kosmopolit, -a, *m.* космополúтъ.

Kosmorama, -y, *f.* (światobraz), косморáма.

Kosmowy, v. Kosmaty.

Kosmyk, v. Kosmek.

Kosnąć, **Kostnąć**, *v. n.*, v. Kośnieć; Kośnienie, Kostnienie, -ia, *n.* костенѣніе, окостенѣніе; окостенѣлость.

Kośnica, v. Kostnica, -y, *f.* (gdzie umarłych kości kładą), кóстникъ, (мѣсто гдѣ сохраняютъ кóсти умéршихъ).

Kośnik, v. Kosiarz.

Kosonogi, -a, -ie, *adj.* кривонóгій, косонóгій; v. Kośla.

Kosonoszec, -szca, *m.* (kosę noszący), v. Kosynier.

Kost, -u, *m.* (*costus*, Plin.), костъ, мочекрáсъ; кóстусный кóрень.

Kosteczka, -i, *f.* (v. Kostka, Kość), кóсточка.

Kostera, **Kostyra**, -y, *m.*, **Kosternik**, -a, *m.*, **Kosterka**, *dim.* костырá, костáрь, костúрь, игрóкъ въ кóсти, зерящúкъ; картѣжникъ; Kosterować, *v. n.* игрáть въ кóсти, въ зерни, въ кáрты; Kosterstwo, -a, *n.* костúрство; картѣжничество.

Kostka, -i, *f.* *dim.* 1. (v. Kość), кóстка, кóсточка; 2. лодúжка, лодýжка; 3. кость игрáльная; 4. кубъ; 5. kostka (na materyi), клѣтка, клѣточка, рѣшётка, решётка, решéточка; w kostki, клѣтчатый.

Digitized by Google

Kostkokrusz, -u, *m.* (kruszec ołowiany), блёйглянцъ, блестякъ, свинцовый блескъ.

Kostkowaty, -a, -e, *adj.* клётчатый.

Kostkowy, -a, -e, *adj.* костяной; лодыжный.

Kostnąć, **Kostnica**, v. **Kosnąć**, **Kośnica**.

Kostruba, -y, *f.* горбъ; сукъ; **Kostrubaty**, -a, -e, *adj.* неровный, шероховатый; *it.* v. **Kosmaty**.

Kostrzewa, -y, *f.* *Bot.* (*festuca*, Linn.), занозка, овсяница, овсянишникъ; мяннкъ; *it.* костёрь.

Kostur, **Kosztur**, 1. v. **Koścień**; *it.* v. **Oścień**; 2. kosztur ryba, *H. n.* (*cyprinus cultratus*), сабля, чехоня.

Kostyra, **Kostyrować**, v. **Kostera**, **Kosterować**.

Kosy, -a, -e, *adj.* косой, косбй; v. **Kosaty**.

Kosynier, -a, *m.* (kosonoszec, kosę noszący), косиніёръ; вооружённый косою; носящій косу.

Kosz, -a, *m.*, **Koszyk**, -a, *m.* *dim.* кошъ, кошница, корзина, корзинка, плетёнка, крошня; *it.* коробъ, кузовъ, лукошко; kosz brzozowy, роёвка, роёвня; kosz chlebowy, do chleba, хлѣбная корзинка; корзина для хлѣба; kosz na plecy, корзина для носки; корзина, которую носятъ на спинѣ; kosz na kury, лукошко для куръ; kosz na pszczoły, ульей; kosz masztowy, v. **Gniazdo** (bocianie); kosz szańcowy, *Fortf.* туръ, габіонъ, габіонъ; kosz młyński nad kamieniem, воронка, насыпь (въ мельницѣ); kosz Tatarski, Kozacki, (обозъ) кошъ, казачій станъ, обозъ, лагеръ; *it.* kosz, (gat. pojazdu), v. **Kocz**, **Kotsz**; *fig.* kosz, отказъ; osieść, osiąść, zostać na koszu, остаться на стулѣ; получить отказъ.

Koszałka, -i, *f.* корзинка плоская съ ушками.

Koszara, -y, *f.*, **Koszar**, -u, *m.* 1. загородка для овецъ; 2. **Koszary**, *gen.* koszar, *pl.* казарма, казармы.

Koszcsę, v. **Kościć**.

Koszcska, -i *f.*, v. **Łącz**; *cfr.* Sitowie.

Koszę, v. **Kosić**.

Koszenie, -ia, *n.* кошеніе; v. **Kosić**.

Koszenilla, -i *f.* кошениль; v. **Czerwiec**.

Koszerny, -a -e, *adj.* (z Hebr. כשר, należyty, bez nagany) кошерный; мясо koszerne, кошерное мясо.

Koszlawy, v. **Koślawy**.

Koszokop, -u *m.* санъ, сапа, подкопъ; **Koszokopnik**, -a, *m.* сапёръ; **Koszonosz**, -a, *m.* косенёсецъ; **Koszownik**, -a *m.* корзинщикъ.

Koszowy, -a, -e, *adj.* 1. корзинный, кошевой, коробочный, коробейный; 2. **Koszowy**, -ego, *s. m.* (przełożony nad koszem Kozackim, *etc.*), кошевой; начальникъ кошъ у казаковъ *etc.*

Koszt, -u, *m.* **Koszta**, -ów, *pl.* издержки, иждивеніе, коштъ; расходъ; koszta sądowe, расходы по судебнымъ дѣламъ; протора; koszta processowe, издержки по тяжебному дѣлу; протори и издержки; тяжебныя протора; koszta ponosić, брать, взять на себя издержки; платить; *it.* непроториться, изубытчиваться; przyczynić komu kosztu, o koszta i szkodę przyprawić, ввести кого въ издержки, въ убытокъ, изубытчить кого; moim kosztem, на мой коштъ, иждивеніемъ; на мой счётъ; swoim (własnym) kosztem, на свой коштъ, на свой счётъ; żyć czyim kosztem, на czyj koszt, жить на чей счётъ; выѣзжать на конъ; **Kosztować**, 1. *v. a.* вкусить, извѣдывать; 2. *v. n.* стоить; **Kosztownieczek**, -czka, *m.* лакомка, лакомникъ; **Kosztowność**, -ści, *f.* драгоцѣнность; **Kosztowny**, -a, -e, *adj.* дорогій; стоящій дорогой цѣны; многоцѣнный; драгоцѣнный.

Kosztur, v. **Kostur**.

Kosztywał, ziele, *Bot.*, v. **Żywokost**.

Koszula, -i, *f.* **Koszulka**, **Koszuleczka**, -i, *f.* *dim.*, рубаха, рубашка, рубашечка; *it.* koszulka, сорочка; chrzczona koszulka, пѣлка; koszula śmiertelna, саванъ; §. bliższa koszula, niżli suknia ciału, *abo* bliższa koszula ciału, niż rodzona ciotka, своя рубашка ближе къ тѣлу; *Anat.* koszulki, (błonki otaczające żyły), сосудистыя [*abo* хорообразныя] оболочки [*abo* плёвы]; *Bot.* koszulka, (*spatha*, kielich niektórych roślin suchy, w podłuż na boku się otwierający, i kwiat wypuszczający), цвѣточный чахолъ, чахолокъ, покрывало; **Koszulny**, -a, -e, *adj.* рубашечный.

Koszyk, -a, *m.* **Koszyczek**, -czka, *m.* *dim.* (v. **Kosz**), корзинка, коробокъ; - do zbierania fruktów, набирка; **Koszykarz**, -a, *m.* корзинщикъ, коробочникъ; **Koszykowy**, -a -e, *adj.* корзиночный, коробочный; koszykowe ziele, v. **Ostryż**; **Koszyszko**, -a, *n.* кошница, большая корзина, плетёнка, большой коробъ.

Koszyszczko, -a, *n.* *Bot.* (*verbena*), желѣзникъ; чистишникъ; желѣзная трава.

Kot, -a, *m.*, **Kotek**, -tka, **Koteczek**, -czka, *m.* *dim.* *H. n.* котъ, котикъ, котёнокъ, кошка; §. kupić kota w worze, покупать, купить что за глаза; kot polny, (= zając), заяцъ (самецъ); v. **Kut**; *it.* kot, (trzos), кисъ; чёрезъ съ деньгами; кожаный денежный мѣшокъ; kot dziki, мамуль; дикая кошка; v. **Żbik**; *it.* kot, v. **Kotwica**.

Kotara, -y, *f.* 1. юрта; 2. занавѣсъ у кровати.

Kotcz, **Kocz**, † **Kosz**, -a, *m.* 1. **Kotczy**, -ego, *m.* коласка; повозка; *cfr.* Koc; 2. **Kotczy**, -ego, *m.* (= kareciany koń), карётная лошадь; 3. † **Kotczy**, **Kotczyny**, -a, -e, *adj.* (od kotki, koci), кошечій.

Koteczka, -i *f.*, **Kotek**, -tka, *m.* 1. котикъ, котёнокъ; 2. *Bot.* koteczki, (= koniczyna kotki, owieczki ziele, kocia stopa, zajęcza noga, *trifolium arvense*), заячья лапка; заячья ножка; трилистникъ полевой [*abo* паровой].

Kotewka, -i, *f.*, **Kotwiczka**, -i, *f.* клянцы, канканъ; *Anat.* kotewka, (= pociąg kruczodziuby łopatki, *processus coracoideus scapulae*), воронья носъ подобный отростокъ лопатки; *Bot.* kotewka, (*trapa*, Linn.; v. **Orzech** wodny), рогульникъ, (раст.); kotewki wodne, (*trapa natans*) водяной орѣхъ; гульникъ; чилимъ; рогульки; чёртовы орѣхи; kotewki pospolite czyli ziemne, kotewki lądowe (= krzyż Maltański *abo* kawalerski, *tribulus terrestris*), чилимъ земляной; кавалерская звѣзда (растеніе).

Kotka, -i, *f.* кошка, (самка); §. igrzysko kotki kosztuje łzy myszy, кошкѣ игрушки, а мышкѣ слёзки; *pl.* **Kotki**, (na drzewach), барашки на деревьяхъ; v. *sub*: **Kontczka**.

Kotlarka, -i, *f.* жена котельника; мѣдничиха; **Kotlarski**, -a, -ie, *adj.* котельниковъ, котельничій, мѣдничій; **Kotlarstwo**, -a, *n.* котельное мастерство; мѣдничество; **Kotlarz**, -a, *m.* котельникъ; мѣдникъ; kotlarzem być, котельничать.

Kotlety, -ów, *pl.*, **Kotletki**, -tek, *pl.* *dim.* котлёты, котлёты; котлётки, котлётки.

Kotlik, -a, *m.* **Kotliczek**, -czka, *m.* *dim.* котликъ; котлёкъ.

Kotlina, -y, *f.*, **Kotlinka**, -i, *f.* *dim.* котловина, котлина, круглая глубокая яма; котлина, ложбье, омутъ; *it.* v. **Basin**; kotlina w moździerzu, *Artill.* мортирный кёсель.

Kotłowy, -a, -e, *adj.* котёльный.

Kotły, *pl.*, v. **Kocieł**.

Kotna, -éj, *f.* (*adj.*) суягная; сукотная, суковая.

Kotomałpa, -y, *f.* *H. n.* мартышка; v. **Koczkodan**.

Kotowy, -a, -e, *adj.*, v. **Kocl**.

Kotwica, -y, *f.* якорь; **Kotwiczny**, -a, -e, *adj.* якорный; kotwiczna kuźnia, якорная; kotwiczny drąg, цѣвьё якорное; **Kotwiczne**, -ego, *s. n.* причальное.

Kować, **Kuć**, *v. a.* (*propr. et* °), ковать; kuć pieniądze, v. **Bić**; konia kuć, v. **Podkować**; §. kuj

Digitized by Google

żelazo, dopokąd rozgrzane, był zerżso, ноkа (оно) горячо.

Kowadło, -a, n., Kowadłko, Kowadełko, -a, n. *dim.* наковальня, наковаленька; подобойка; §. być między kowadłem i młotem, быть между молотомъ и наковальнею; быть въ тискахъ; быть [*abo* находиться въ сомнительномъ положеніи; быть въ затрудненіи [въ затруднительномъ положеніи]; *Anat.* kowadło *lub* kość kowadłowa w uchu (*incus*), наковальня, маленькая косточка въ ухѣ; **Kowadłowy, -a, -e,** *adj.* наковаленный, относящійся къ наковальнѣ; kość kowadłowa w uchu, v. **Kowadło.**

Kowal, -a, m. 1. коваль, кузнецъ, ковачъ; 2. kowal, ryba, *H. n.* (*gallus*, Linn.), ластовица (рыба); **Kowalik, -a, m.** - murowy, *H. n.* (*certhia muraria*), пищуха, дровосѣчка (птица); **Kowalka, -i,** *f.*, кузнечиха, жена кузнеца; **Kowalnia, -i,** *f.*, v. **Kuźnia; Kowalski, -a, -ie,** *adj.* кузнецкій, кузнечскій, кузнецовъ, коваческій; robota kowalska, работа; **Kowalstwo, -a, n.** кузнечество, ковачество; **Kowanie, Kucie, -ia,** *n.* кованіе, ковка. [nata, **Komunatny.**

Kownata, Kownatny, v. **Kom-**

Koza, -y, *f. H. n.* коза; koza ryba, (*clupea alosa*), желѣзница (рыба); koza, (więzienie) тюрьма, темница; v. **Kiuza, Kioza.**

Kozacki, -a, -ie, *adj.* козацкій; **Kozactwo, -a, n.** козачество; *collect.* козаки; * разбратные люди.

Kozaczka, -i, *f.* казачка, козачка, козачиха.

Kozak, -a, m. 1. козакъ, казакъ; 2. (gat. tańca), козачекъ, казачекъ (родъ танца); 3. *Bot.* (rodzaj grzybów, *agaricus piperatus*), пластинчатникъ перечный; болетъ; грудь; сыроѣга.

Kozéra, Kozyra, -y, *f.* козырь; **Kozerny, -a, -e,** *adj.* козырный; **Kozerować,** *v. a.* (kozerami dokazywać), козырять; выкозырывать, выкозырять, выкозырнуть; **Kozerzysty, -a, -e,** *adj.* (pełen kozer), козырястый, имѣющій много козырей.

Kozi, -ia, -ie, *adj.* козій; kozia skóra, козлина; kozie bobki, v. **Bobek;** kozia brodka, *Bot.* козлова борода; v. **Słonecznу mlécz, Wilżnik;** kozia brodka, (gat. bedłki), v. **Goździeniec;** kozi mlécz *abo* cycek, *Bot.* (*chondrilla*), козье молоко; kozie jajka, v. **Złotegłów;** kozi groch, v. **Żyszczyca;** kozia stopka, v. **Podagryczník;** kozie proso, kozia rež, v. **Proso, Rež;** kozi korzeń, (*doronicum*), дорониикъ, сабранъ, сабранній корень; kozi lep, лѣданное дерево; kozia sałata, v. *sub:* **Laktuka;** kozia rutka, v. kokosze główki *sub:* **Główka;** kozi parsk, v. **Parsk;** kozi park, v. **Park** (5); *Chirg.* kozia stopa, (narzędzie do rwania zębów) рычажокъ.

Koziarnia, -i, *f.* (stajnia kozia), козарня, козій хлѣвъ.

Koziarz, Koźlarz, -a, m. пасущій козъ; козій пастухъ; *Eccl. sl.* козопасъ.

Kozibrod, v. **Kozia broda.**

Kozica, -y, *f.* лопатка у плуга; *it.* ручка у сохи; козачка; вожи.

Koździar, -u, m. подарокъ, который требуется назадъ.

Kozieł, Koziołł, -zła, m. козелъ; §. puścić kozła w ogród *abo* kozła ogrodnikiem posadzić, пустить козла въ огородъ; повѣрить что ненадежному человѣку; kozieł, kozły u karety, козлы (мѣсто въ каретѣ); *it.* козлы у подмостковъ; *it.* козлы для пиленія дровъ; *it.* стропилы; - рогатка; **Kozielek, Koziołek, -łka, m.** *dim.* козелокъ, козленокъ; (w kuchni) koziołek, v. **Mątew', Mątewka;** koziełek, *Bot.* v. **Piżmarya;** koziołki przewracać, (padać na głowę), кувыркаться, перекувыркнуться; koziołek, птак, *H. n.* (baranek bekas, *scolopax gallinago*), барашекъ (птица, бекасъ, *qu. v.*).

Koziełkować, *v. n.* кувыркаться, перекувыркнуться.

Kozielnica, -y, *f.* (mięso koźle), козлятина; козлиное мясо; козье мясо.

Kozik, -a, m. 1. большой ножъ (у мясника); 2. (kuśpik), худый ножъ; 3. (cyruliczny scyzoryk), *Chir.* одноострѣный ножъ или ножичекъ; рѣзецъ; скальпель; (v. **Bistur, Bistor**); *fig.* v. **Mazgaj.**

Kozilek, -lka, m. (kozodzik, kozodziczyna, chrościnka, *fraxinella officin., dictamnus albus*), ясенецъ бѣлый; бадьянъ дикій; ясеневый корень.

Kozilep, v. **Kozi** (lep).

Kozina, -y, *f.* (kozie mięso), козье мясо; v. **Kozielnica.**

Koziobrody, -a, -e, *adj.* козлобородый; **Koziogłow, -a, -e,** *adj. Eccl. sl.* козеглавый.

Koziok, Kozijok, -a, m. (kamień drogi, *aegophtalmos*, Plin.) козій глазъ, [родъ драгоцѣннаго камня]. [**Kozielek.**

Kozioł, Koziołek, v. **Kozieł,**

Koziolep, v. **Kozi** (lep).

Kozionogi, -a, -ie, *adj.* козлоногій; имѣющій ноги, подобныя козлинымъ; съ козлиными ногами; *Eccl. sl.* козеногій.

Koziorożek, -żka, Kozorożec, -żca, m. 1. *H. n.* (*capra ammon*), каменный баранъ; (*capra ibex*), козерогъ; каменный козелъ; 2. *Astron.* козерогъ; 3. *Bot.* (*medicago*), люцерна, люцерна, медунка, клѣверъ.

Koziostopy, v. **Kozionogi.**

Kozka, -i, *f.* 1. кожка, козица, молодая коза; 2. *H. n.* (*cerambyx*), дровосѣкъ, усачъ, скрипунъ, скрипунъ, (насѣкомое); 3. *H. n.* kozka wodna, († **Koziułka,** *tipula*, owad latający), долгоножка, [насѣкомое]; 4. *H. n.* kozka (*cobitis*, mała rybka), голянъ, гольчикъ, (малая рыбка); v. пескарь.

Koziak, -a, m. *Bot.* (gat. hupki w brzozowych lasach, *boletus granulatus, boletus tubulosus*), козлякъ, козлячекъ, масляникъ.

Koźlę, -ęcia, n., Koźlątko, Koźlątecko, -a, n. *dim.* козлятко; козленокъ; **Koźlęcina, -y,** *f.* козлятина; козлячье мясо; **Koźlęcy, -a, -e,** *adj.* козлячій; мясо козлѣце, козлячье мясо; skóra koźlęca, козленокъ, козлячья кожа.

Koźlek, -łka, m. *Bot.* (*valeriana*, Linn.) *pl.* koźlki, -ów, маунъ, балдырьянъ, земной ладонъ.

Koźli, -a, -e, *adj.* козлиный, козлій, козлячій; koźle ziele, v. **Koźlik;** koźle ciernie, v. **Kozłowe** (ciernie).

Koźlik, -a, m. *Bot.* (koźle ziele, *hirculus*), v. **Piżmarya.**

Koźlina, -y, *f.* 1. козлятина; козье мясо; 2. (skóra kozia), козлина; козлова кожа; козья кожа; 3. *Bot.* ива.

Koźlkowy ślad, m. *Bot.* карпезія.

Kozłonogi, *adj.*, v. **Kozionogi.**

Kozłowe ciernie, v. **Dragant,**

Kozłowy.

Kozłować, v. **Koziełkować.**

Kozłowaty, -a, -e, *adj.* (na kształt kozła) похожій на козла; подобный козлу.

Kozłowiec, -wca, m., v. **Koziarz.**

Kozłowy, -a, -e, *adj.* козловый; боты козловые, козловые сапоги; *Bot.* козловe ciernie, (dragant, ziele *tragacantha*), трагаканть; сплюснутый горохъ солодколистный.

Kozłować, *v. n.* (jak kozieł skakać), скакать какъ козелъ; v. **Koziełkować.**

Kozły, *pl.* v. **Kozieł.**

Kozodój, -oja, m. 1. v. **Koziarz;** 2. *H. n.* (ptak, *caprimulgus*), козодой, лѣлекъ, лѣлекъ, чуркало, полунощникъ (птица).

Kozodrza, -y, *f.*, v. **Zdzierstwo.**

Kozodziczyna, Kozodzik (ziele), v. **Kozilek.**

Kozolub, -a, m. *H. n.* (ryba, *sargus*), черноголосый спаръ.

Kozopas, -a, m., v. **Koziarz.**

Kozorożec, -żca, m., v. **Koziorożec.**

Kozorożnik, v. **Park** (5. *Bot.*).

Kożub, v. **Każub.**

Kożubalec, v. **Okup.**

Kożubek, v. **Każubek.**

Kożuch, -a, m., Kożuszek, *dim.* кожухъ; шуба; - на мѣху, шинка, шиночка; **Kożuchować,** *v. a.*, v. **Szczepić** (drzewa); **Kożuchowanie,** v. **Szczepienie.**

Kożuchowiec, -wca, m. *H. n.*

Digitized by Google

(mól; *tinea pellionella*), шубная моль, мѣховая моль.

Kozula, -i, *f.*, **Kozulka**, -i, *f. dim.*, (węda z kilku haczykami, na osobnych sznurach, do głównego sznuru przywiązanych), удя, удка съ двумя или тремя лѣсами; v. **Motowąz** (2).

Kożuszek, -szka, *m. dim.*, 1. v. **Kożuch**; 2. kożuszek, *Bot.* v. **Brytanika**.

Kozyra, v. **Koséra**.

Kpać, *v. a. impf.*, wy-, ze-kpać, *v. perf.* (kpem kogo nazywać, łajać, *qu. v.*) ругать, бранить, выбранивать, выбранить; v. **Kiep**, **Wykpać**.

Kpiarz, -a, *m.* насмѣшникъ.

Kpić, *v. n.* трунить, дурачить, цигапить, насмѣхаться; **Kiep**, *gen.* kpa, *m.*, **Kpica**, -y, *f.*, трунѣло; дура; **Kpina**, -y, *m.* & *f.* (*s. c.*), v. **Kiepek**; **Kpisko**, -a, *n.*, v. **Kiep**, **Kiepstwo**.

Kra, -y, *f.* 1. льдина; 2. (kostka martwa), бнухоль желтый.

Krab, -u, *m.* **Krabba**, -y, *f. H. n.* (*cancer*, *brachyurus*, gat. raków), крабъ; ракъ короткохвостый; v. **Jeżokrab**; **Kraberak**, -a, *m. H. n.* (*cancer parasiticus*, rak morski, mający goły ogon), ракъ голохвостый.

Kraciasty, **Kracisty**, -a, -e, *adj.* рѣшетчатый; **Kracić**, *v. a.* рѣшетить.

Kradać, **Kradnę**, v. **Kraść**.

Kradkiem, v. **Ukradkiem**.

Kradnica -y, *f.* (ziele), v. **Taszalk**.

Kradnienie, -ia *n.* крадѣніе, хищничаніе.

Kradomy, -a, -e, *adj.* (skryty), тайный, потаенный, потаенный, скрытный; -mie *adv.* тайно; тайнымъ образомъ; скрытно; потаенно; неявно; тайкомъ; украдкою; украдомъ; kradome jedzenie, *Eccl. st.* крадоядѣніе, тайноядѣніе, употребленіе пищи украдкою.

Kradywać, *v. a. frequ.* крадывать, v. **Kraść**.

Kradzieski, -a, -ie, *adj.*, v. **Kradzieżny**, **Zbójcy**.

Kradzieństwo, -a, *n.*, **Kradzież**, -y, *f.* кража, крадьба, татьба, воровство; хищеніе, похищеніе; *it.* (rzecz ukradziona), украденная вещь; покража, краденое; татьбина; сносъ; **Kradzieżą**, украдкою; крадеженымъ образомъ; **Kradziony**, -a, -e, *adj. part.* краденный, украденный; **Kradzieżca**, -y, *m.*, **Kradzieżnik**, -a, *m.* крадца, хищникъ, воръ, тать; **Kradzieżny**, -a, -e, *adj.* (kradzieski), татебный; воровский, воровятый; хищничій, хищническій; (skłonny do kradzieży), склонный къ воровству.

Krąg, -ęgu, *m.* 1. кругъ; кривая линія, округъ, круговина; окружность; krąg, (obod, obwód, okrążność), коло wozowego, ободъ окружность (каретного колеса); krąg koło księżyca, słońca, вѣнецъ, кругъ, свѣтлый кругъ около луны, солнца; krąg *czyli* okrąg świata, (= okrąg ziemski), кругъ свѣта, земный (- ной) шаръ, *Eccl. st.* мірскій шаръ; w krąg, (= na około, w około), кругомъ, вокругъ; около; кругомъ, (въ видѣ) на подобіе круга; w krąg obracający się (krążący), вертящійся кругомъ, кружающій, *Eccl. st.* кругообразительный; складать, творить, сдѣлать крыгъ, составлять кругъ; stawać, станать w krąg, становиться, стать въ кружокъ; (wziąć się za ręce), взяться за руки; (= okrążać, окружить co), становиться, стать вокругъ, окружать, -жить; siadać, сѣсть, сѣсть, усѣсть w krąg, садиться, сѣсть *abo* усаживаться, усѣсться въ кружокъ; w krąg się obracać (= krążyć), вертеться кругомъ, кружиться; w krąg co obracać, v. **Kręcić**; *fig.* w kręgi ujać, (= w kleszcze), v. **Hamować**, **Kroćić**; 2. kręgi, *pl.* (słoje, warstwy wewnątrz w drzewach), годовые круги, слои въ деревѣ; 3. kręgi, (= kark), затылокъ, загѣекъ; 4. krąg, (= koło pełne, szyba okrągła), кругъ, кружокъ; krąg do rzucania, кружокъ для метанія, для бросанія; метательный кружокъ; (w starożytności:) дискъ; *it.* krąg (t. j. rzucanie kręgu, gra w kręgi), метаніе, бросаніе кружка; бросаніе диска; игра въ кружки; krąg drewniany, деревянный кружокъ; (деревянный кругъ); krąg księżyczny († miesięczny), krąg księżyca, лунный кругъ, лунный дискъ, дискъ луны; krąg słoneczny, солнечный кругъ, солнечный дискъ; krąg wosku, кругъ воска (воску); krąg garncarski, гончарный кругъ; гончарный станокъ; krąg do strzelania (cel, tarcza trzelnicza), мишень; цѣль; strzelać w krąg, do kręgu, стрѣлять въ цѣль, стрѣлять въ мишень; strzelanie w krąg, do kręgu, стрѣляніе въ цѣль, стрѣляніе въ мишень; v. **Koło**, **Okrąg**.

Kraganiec, v. **Kaganiec**.

Kręglak, -a, *m.* круглякъ, круглымъ, (отрубокъ).

Kręglić, *v. a.* (zaokrąglać, okrągłym czynić), кругляить; дѣлать круглымъ; давать чему-либо видъ круга или шара; v. **Okrąglić**, **Skręglić**; **Kręglec**, *v. n.* (okrągłym się stawać), круглять, покруглять, становиться круглымъ.

Kręglica, -y, *f.* (bąk, cyga), волчекъ; кубарь; v. **Furtawka**, **Wartałka**.

Kraik, -a, *m. dim.* (krainka, mała ziemia, v. **Kraj**), земелька.

Kraina, -y, *f.* (pewna część kraju), край, страна; государство; владѣніе; область; волость; округъ; провинція; полосa земли; kraina *abo* strona niebieska (*regio coeli*), страна свѣта; kraina (= pas, *qu. v.*), земной поясъ; **Krainka**, -i, *f.* (kraik), земелька; v. **Kraina**.

Kraj, -aju, *m.* 1. (czegokolwiek brzeg, osadek, koniec), край чего-либо; окраина; закраина; оконечность; предѣлъ; берегъ; kraj szaty (= brzeg szaty), край платья, рубецъ, бортъ; kraj okrętu, barki, (brzeg, krawędź, *qu. v.*) бортъ, порубень; kraj wyspy, кепу, lasu, опушка, край острова, леса; kraje kapelusza, поля у шляпы; 2. kraj ziemi (= część ziemi, okolica), страна, область, округъ, полосa земли; *it.* kraj świata, климатъ; земной поясъ; (= widnokrąg, widokres, horyzont), горизонтъ, небосклонъ, кругозоръ; 3. kraj, (część ziemi wielka, od narodu wielkiego pomieszkana), край, страна, земля, государство; владѣніе; область; cudzy kraj, *pl.* cudze kraje, чужій край, *pl.* чужіе краи; w cudzych krajach, въ чужихъ краяхъ; za granicą; w naszym kraju, у насъ; въ нашей землѣ; w kraju nieprzyjacielskim, въ непріятельской землѣ; jechać do cudzych krajów, ѣхать (*abo* отправиться) въ чужіе краи; podróżować po cudzych krajach, путешествовать по чужимъ краямъ; §. co kraj, to obyczaj, (jaki kraj, taki obyczaj; każdy kraj ma swój obyczaj), что городъ, то норовъ, что деревня, то обычай, (во всякой землѣ свой обычай); v. **Lad**.

Krajać, *v. a. impf.* (odrzynając podzielić), кроить, рѣзать, дѣлить на части посредствомъ острого орудія; разрѣзывать; §. tak krawiec kraje jak mu materyi staje, такъ портной кроитъ, какъ матерія ставитъ; надобно размѣрять свой расходы по доходамъ; надобно жить по своему состоянію; по одежкѣ протягивай и ножки; *Moral.* krajać (= przenikać boleśnie, przeszywać, przerzynać, *qu. v.*), трогать, тронуть, растрогивать, растрогать, возбуждать чувствительность, приводить въ жалость, причинять боль, раздирать, производить сильное безпокойство, смущеніе, страданіе, терзать, растерзывать, сильно поражать горестію; жалость me serce kraje, печаль раздираетъ мое сердце; serce mi się od żalu kraje, у меня сердце отъ жалости разрывается; у меня сердце кровію обливается; **Krajanie**, -ia, *n.* кроеніе, кройка, рѣзаніе; разрѣзываніе; **Krajanka**, -i, *f.* родъ сыра, рѣзаннаго на подобіе кирпича; **Krajany**, -a, -e, *part. p.* кроеный; рѣзанный.

Krajcar, -a, *m.* 1. (z Niem. „Kreuzer;" pieniądz), крейцеръ; 2. v. **Grajcar**, **Korkociąg**.

Krajczanka, -i, *f.* (córka krajczego), дочь краичаго, краичаго;

Digitized by Google

Krajczowstwo, -a, *n.* 1. (godność krajczego), кра́вчество, зва́ніе, досто́инство кра́вчаго; 2. *collect.* кра́вчій и его́ жена́; **Krajczy**, -ego, *s. m.* 1. (pewny urzędnik, *etc.*), кра́вчій, кра́вчій, фо́ршнейдеръ; 2. кроя́льщикъ, рѣзальщикъ; **Krajczyc**, -a, *m.* (syn krajczego), сынъ кра́вчаго; **Krajczyna**, -y, *f.* (żona krajczego), жена́ кра́вчаго. [brzeżek), краёвъ.

Krajek, -jeka, *m.* (mały kraj,

Krajka, -i, *f.* (brzeg u postawu sukna *etc.*), кро́мка, кро́мочка, край у тка́ни, покро́мь, покрома́, покро́мка, покро́моча, край у сукна́; **Krajkowy**, -a, -e, *adj.* кро́мочный, покро́мочный, относя́щійся къ кро́мкѣ, къ покро́мкѣ, сдѣ́ланный изъ покро́мки.

Krajnik, -a, *m.* (na pograniczu mieszkający, granicznik), пограни́чный жи́тель.

Krajny, -a, -e, *adj.* кра́йній, конечный; v. **Skrajny**.

Krajomiernictwo, -a, *n.* (ziemiomiernictwo, *qu. v.*), землемѣ́рство, землемѣ́рніе; **Krajomierniczy**, -a, -e, *adj.* землемѣ́рный; v. **Ziemiomierniczy**, **Geometryczny**, **Inżynierski**; **Krajopis**, -a, *m.* (ziemiopis, geograf, *qu. v.*), хороге́ра́фъ; геогра́фъ, землеописа́тель; v. **Topograf**; **Krajopisarski**, **Krajopisowski**, -a, -ie, *adj.* хорографи́ческій; географи́ческій, землеописа́тельный; nauka krajopisarska = **Krajopisarstwo**, -a, *n.* (= ziemiopisarstwo), землеописа́ніе, геогра́фія; хорогра́фія; **Krajopisarz**, v. **Krajopis**.

Krajowiec, -wca, *m.* уроже́нецъ, земля́къ, туземецъ; **Krajowładca**, -y, *m.* (rządzca jakiego kraju), владѣ́тель, госуда́рь; **Krajowy**, -a, -e, *adj.* отечественный, туземный, здѣ́шній, мѣстный; *it.* краевы́й.

Krakać, *v. n.* гра́кать, кра́кать, ка́ркать; wrona kraka, wrony kracą, ворона кра́каетъ, гра́каетъ, воро́ны гра́каютъ; §. kiedy przyjdziesz między wrony, musisz krakać jak i ony, (*ulula cum lupis*), вое́лъ къ волка́мъ, съ волка́ми вой, и вмѣстѣ во́лчьи мѣ́сни пой; съ волка́ми жить, по-во́лчьи вить; съ волка́ми вой по-во́лчьи; - na kogo, * брани́ть; хули́ть, порицать.

Krakacica, -y, *f.* (przeciwprzyrodzona narośl w nozdrzach wyrastająca, wielonog nosowy, *polypus narium*), полипъ въ носу́.

Krakanie, -ia, *n.* гра́каньe, кра́каньe, ка́рканьe.

Kralka, -i, *f.* (dziesiątka w kartach), деся́тка.

Kram, -u, *m.* (z Niem. „Kram, Kramladen", buda kramarska), ла́вка, ла́вочка; мелочны́й торгъ; **Kramarka**, -i, *f.* торго́вка; **Kramarski**, -a, -ie, *adj.* мелочны́й, щепетѣ́льный, ла́вочный; **Kramarstwo**, -a, *n.* мелочно́й торгъ; **Kramarz**, -a, *m.* ла́вочникъ, торго́вецъ, торго́вщикъ; щепетѣ́льникъ, щепетѣ́нникъ; **Kramik**, -a, *m. dim.*, v. **Kram**; **Kramnica**, -y, *f.* мелочна́я ла́вка, ла́вочка; **Kramnik**, v. **Kramarz**; **Kramny**, **Kramowy**, -a, -e, *adj.* ла́вочный.

Kramsansy, -ów, *pl.* (blanki na murze, *qu. v.*), зубцы́ на ка́менной стѣнѣ; v. **Blanka**.

Kraniec, **Kroniec**, -ńca, *m.* (krąg rzeca jaką otaczający), отбо́рка; край; каймá; kraniec kapeluszowy, поле у шля́пы; krańce, (= refy u działa), фра́зы, гу́рты, украше́нія на пу́шкахъ; kraniec u studni, обру́чъ колодца; kraniec księżyca, słońca, v. **Krąg**; *fig.* v. **Okres**, **Ograniczenie**.

Krasa, -y, *f.* 1. кра́са, красота́; v. **Piękność**, **Ozdoba**, **Uroda**; 2. v. **Okrasa**.

Kraść, [*Praet.* kradł; *Praes.* kradnę, kradnie], *v. a. impf.*, **Kradać**, *v. contin.*, **Kradywać**, *v. frequ.*, v. **ukraść**, **skraść**, *v. perf.* красть, кра́дывать; хи́щничать; воровать; похища́ть (принадлежа́щее другому); брать хи́щнически, воровски́, тайно; *it.* v. **Okraść** (kogo).

Krasić, *v. a. impf.*, v. **okrasić**, **ukrasić**, *v. perf.*, красо́ть, украша́ть, украсить; убира́ть; v. **Pięknyć**, **Zdobić**; krasić, (= farbować), выкра́шивать, вы́красить; (w kuchni:) krasić, (= okrasą zaprawiać), кра́шать, жа́рить въ масѣ́.

Kraska, -i, *f.* 1. кра́са, красота́, v. **Krasa**; 2. **Kraska**, **Krasowronka**, -i, *f. H. n.* (*coracias garrula*, Linn.), сиворо́нка.

Krasniak, -a, *m.* (karzeł, mały krótki mężyk, by pieniek), ка́рла, ка́рликъ.

Krasnieć, *v. n. impf.* (radnieć), краснѣ́ть, становиться кра́снымъ.

Krasność, -ści, *f.* краси́вость; **Krasny**, -a, -e, *adj.* краси́вый; -no, *adv.* краси́во. [фе́тъ.

Krasomędrek, -drka, *m.* co-

Krasomówa, -y, *f.*, **Krasomowność**, -ści, *f.* красноречіе, благоглаго́ланіе, витиева́тость, сладкоречіе, благоречіе; **Krasomowca**, -y, *m.* витія; *it.* красносло́въ, краснослове́цъ; **Krasomowny**, -a, -e, *adj.* красноречи́вый, красноглаго́ливый, сладкоречи́вый, благоглаго́ливый, витиева́тый; **Krasomowstwo**, **Krasomostwo**, -a, *n.* витиéство; красноречіе, благоречіе, благоглаго́ліе.

Krasowronka, v. **Kraska** (2).

Kraszę, v. **Krasić**.

Krata, -y, *f.* рѣ́шетка; **Kratka**, -i, *f.*, **Krateczka**, -i, *f. dim.* рѣ́шеточка; robota w kratkę, w kratki, (= kraciasta), рѣ́шетчатая рабо́та; **Kratkować**, *v. a.* рѣшетить; дѣлать рѣшетчатымъ; **Kratkowy**, -a, -e, *adj.* рѣшетчатый; *it.* рѣшетчатый.

Krawacz, -a, *m.*, **Krawalnik**, -a, *m.* (nóż szewski do roboty), рѣзакъ, сапо́жничій ножъ.

Krawaczki, v. **Nożyczki**.

Krawalnica, -y, *f.* (deska lipowa lub olszowa, na której szewc przykrawa), кроя́льница.

Krawat, -u, *m.* шейный платокъ, косынка, галстукъ.

Krawędź, **Krawędź**, -dzi, *f.* край какой-нибудь вещи; угол, кромка; krawędź łożka, край кроватн, кроватная боковая доска; **Krawędziasty**, -a, -e, *adj.* о́стрый край имѣющій; остроуго́льный.

Krawcowa, -y, *f.* портниха; жена́ портнаго; **Krawcowy**, -a, -e, *adj.* (od krawca), портни́жескій; принадлежа́щій или относя́щійся къ портному; *Anat.* myszka krawcowa *abo* długa udowa, (*musculus sartorius*), мы́шца портни́жеская; длинная мы́шца бедра́.

Krawczyk, -a, *m.* (czeladnik krawca), подмастерье портни́хъ дѣлъ.

Krawiec, -wca, *m.* портно́й; портни́хъ дѣлъ ма́стеръ; швецъ; §. tak krawiec kraje, jak mu materyi staje, v. *sub:* **Krajać**; **Krawiecki**, -a, -ie, *adj.* портни́жескій; портни́жный; портни́чій; *it.* портни́чій; warsztat krawiecki, портни́жный станокъ; шва́льня; **Krawiectwo**, -a, *n.*, † **Krawieczyzna**, -y, *f.* портни́жничество; портно́е ремесло́; портно́е мастерство́; *it.* портни́женіе; krawiectwem się bawić, trudnić, портни́жить; занима́ться ремесло́мъ портнаго, или портни́хи.

Krążek, -żka, *m. dim.* (v. **Krąg**), кружо́къ, кружо́чекъ; krążek klubowy, наво́йка; krążek malarski, палетра; **Krążenie**, -ia, *n.* круже́ніе; кругообраще́ніе; krążenie krwi (*czyli* cyrkulacya krwi), обраще́ніе кро́ви; кровообраще́ніе; krążenie pieniędzy, обраще́ніе де́негъ; обоpо́тъ де́негъ; денежный оборо́тъ; v. **Kurs**, **Bieg**, **Obieg**; **Krążyć**, *v. n.* кружи́ть; дѣлать кругъ; идти́ кругомъ; вертѣ́ться кругомъ; крейсирова́ть; обраща́ться; v. **Obracać** (w koło); **Krążyóło**, -a, *n.* кру́жало; **Krążysko**, -a, *n.* круже́ще, большо́й кругъ.

Kreacya, -yi, *f.* (robienie kogo czém, mianowanie, obieranie, *qu. v.*), назначе́ніе, произво́дство, пожа́лованіе, возведе́ніе, избра́ніе, вы́боръ.

Kreatura, -y, *f.*, **Kreaturka**, -i, *f.* творе́ніе, созда́ніе, тварь.

Kręcenie, -ia, *n.* кручéніе; суче́ніе, троще́ніе; v. **Kręcić**.

Kreciany, **Kredziany**, **Kreciasty**, **Kredziasty**, -a, -e, *adj.* мѣлово́й; мѣлова́тый; мѣлова́ный.

Digitized by Google

Kręcić, *v. a.* крутѣть; обращать; вертѣть; сучить, сучивать; тереть; *fig.* вилять, лукавить; – się, *v. r.* крутѣться; вертѣться; * шататься; вертѣться; – się o co, искать чего, стараться о чемъ; v. Uwijać się; *it.* v. Skręcić; głowa się kręci, w głowie się kręci, (zawraca się), голова у меня кружится; у меня голова идетъ кругомъ; *it.* v. Głowa; v. Wykręcać; Kręciciel, -a, *m.*, v. Kręciszek (1); Kręcidło, -a, *n.* крутило; Kręcilnia, -i, *f.* (miejsce, gdzie się kręcą sznury, powrozy), крутильня; Kręcipięta, -y, *m.* безпокойный человѣкъ, всегда вертящійся; Kręciszek, -szka, *m.* 1. крючекъ, крючкотворецъ, хитрецъ, проныра, лукавецъ, обманщикъ; 2. безпокойный человѣкъ; 3. *Bot.* дикій тминъ; Kręcony, -a, -e, *part.* кручёный; сучённый; schody kręcone, витая лѣстница; круглая лѣстница съ поворотами.

Kręcn, -u, *m.*, v. Zakręcenie (głowy).

Kreckak, -a, *m.* ниходецъ.

Kreczet, v. Krzeczot, Białozor.

Kręczynka, -i, *f. Bot.* (*genista*), дрокъ.

Kréda, -y, *f.* мѣлъ; v. Kréta.

Kredenc, v. Kredens.

Kredencerz, -a, *m.* подносщикъ, скатертникъ; зильбердинеръ, (хранитель серебренной посуды).

Kredencować, **Kredensować**, *v. a.* приучивать, отвѣдывать кушанье.

Kredencya, -yi, *f.*, v. Kredens (2).

Kredencyalny list, вѣрющее письмо, *etc.*, v. Kredens (3).

Kredens, -u, *m.* 1. буфетъ; поставецъ; 2. подносный бокалъ; 3. (list wiarodajny), вѣрющее письмо; вѣрительная грамота; кредитивная грамота; кредитивъ.

Krédka, v. Krétka.

Kredo, -a, *n.* (wyznanie wiary), символъ вѣры; исповѣданіе вѣры; *it.* часть католическаго богослуженія, обѣдни; §. potrzebny (jesteś) jak Piłat w kredo *abo* w kredzie, (jad diabeł w Częstochowie, jak piąte koło u wozu), онъ совершенно лишній въ этомъ дѣлѣ; онъ здѣсь совершенно лишній [*abo* не нуженъ]; онъ какъ пятая спица въ колесницѣ; настоящій прихвостень.

Kredyt, -u, *m.* (powaga z wiarogodności), кредитъ, довѣріе, довѣренность; *it.* долгъ, заемъ; v. Borg; *it.* уваженіе; почтеніе, честь; brać, wziąć na kredyt, брать, взять на кредитъ; занимать, занять *abo* брать, взять въ долгъ; dawać, dać na kredyt, вѣрить, повѣрить кому въ долгъ; nie dawać na kredyt, не вѣрить въ долгъ; kupować na kredyt, покупать въ долгъ; być u kogo w dobrym kredycie, быть у кого на хорошемъ счетѣ; Kredytor, -a, *m.* кредиторъ, заимодавецъ; вѣритель; Kredytorka, -i, *f.* кредиторка, заимодавица; вѣрительница; Kredytorski, -a, -ie, *adj.* кредиторскій; кредиторовъ; Kredytować, *v. a.* (v. na borg dawać, borgować komu), кредитовать; вѣрить [*abo* давать, дать] въ долгъ; Kredytowy, -a, -e, *adj.* кредитный; относящійся къ кредиту.

Kredziany, **Kredzisty**, v. Kreciany, Kreciasty.

Kręgi, v. Krąg; Kręgiel, -gla, *m.* кегля; грать в кегли; играть въ кегли; Kręgielny, -a, -e, *adj.* кегельный; Kręgielnia, Kręglarnia, -i, *f.* (miejsce dla grania w kręgle), кегельный катокъ; кегельное мѣсто; мѣсто, гдѣ играютъ въ кегли; Kręglowaty, -a, -e, *adj.* (na kształt kręgla), кегле-образный, подобный кегли.

Krejcer, v. Grajcar.

Krejdowaty, v. Kretowaty.

Krejskapitan, -a, *m.* (starosta cyrkularny), капитанъ исправникъ.

Krekorać, *v. n.* клохтать, кудахтать; v. Gdakać, Kwokać.

Kremor, -u, *m.* (kasza tarta, przecierana przez durszlak, gruca jęczmienna), ячменный киселъ.

Kremortartar, -u, *m.*, **Kremortartara**, -y, *f. Med.* (*cremor tartari*, winny kamień, winna sól), кремортартаръ, винный камень.

Kreować, *v. a.* (mianować), назначать; производить; выбирать; *cfr.* Kreacya.

Krepa, -y, *f.*, **Krepon**, -u, *m.* крепъ; чёрной флёръ; дымка.

Kręp-pa, **Krem-pa**, -y, *f.* желѣзная скоба; – u kapelusza, поля у шляпы; -pować, *v. a.* прицѣплять, прицѣпить скобою, вязать, связывать, связать; -pulec, -lca, *m.* клянъ.

Krępy, -a, -e, *adj.* коренастый, дюжій; крѣпкій; крѣпкій.

Krerać, *v. n.* (wrzeszczeć jak żurawie, gęsi, łabędzie), курлыкать; **Kreranie**, -ia, *n.* курлыканіе.

Kres, **Krys**, -u, *m.* черта для назначенія предѣла; *it.* цѣль, предѣлъ, конецъ; пóприще, раставище.

Krésa, -y, *f.*, **Kréska**, -i, *f. dim.* длинная черта; шрамъ, рубецъ на лицѣ; kréska, голосъ при изпираніи; **Kreskować**, *v. a.* (*et v. n.*) дѣлать чёрты; *it.* подавать голосъ.

Kreślić, *v. a.* чертить; умышлять, совѣтать кóзни.

Kresować, *v. a.* чертить; царапать.

Kret, -a, *m. H. n.* (*talpa Europea*), кротъ.

Kręt, -u, *m.* крутъ, крутень; v. Zakręt; krętu wętu, много дѣлъ.

Kréta, **Kréda**, -y, *f.*, мѣлъ; **Krétka**, **Krédka**, -i, *f.* мѣлокъ; кусочекъ мѣла; **Krétny**, **Krédny**, -a, -e, *adj.* мѣловый; состоящій изъ мѣла.

Krętak, -a, *m. H. n.* (*gyrinus*), головастикъ (жукъ).

Krętanina, -y, *f.* излучини, кривизна.

Krętem, *adv.* кругомъ; z Kretesem, z Kretesem, *adv.* совершенно, совсѣмъ.

Krętogłów, -a, *m. H. n.* (*picus torquilla*), вертиголовка, вертомѣйка, (птица).

Kretomysz, -y, *f.* (mysz polna; *sorex araneus*), землеройка.

Krętopłomięcny, -a, -e, *adj.* (wybuchający w kręcące się płомienie), пылающій извилистыми пламенемъ.

Krętopłotny, -a, -e, *adj.* (koło płotów), вьющійся около заборовъ.

Krętoróg, -a, *m.* (zwierz rogów zakręconych), животное съ извилистыми рогами; **Krętorogi**, -a, -ie, *adj.* (zawiłych, zakręconych rogów), имѣющій извилистые рога.

Krętosz, v. Kręciszek (1).

Krétować, *v. a.* мѣлить; **Kretowaty**, -a, -e, *adj.* мѣловидный.

Krętowaty, v. Wykrętny.

Krétowina, **Kretowlzna**, -y, *f.*, **Kretowisko**, -a, *n.*, земля изъ кротовины; кочка; нора кротъ; кротовина; **Kretowy**, -a, -e, *adj.* 1. (od kreta) кротовый; 2. (od kréty, krédy), мѣловый.

Kręty, -a, -e, *adj.* крутый, сучённый; шершавый; дюжій; излучистый; извилистый.

Krew', *gen.* krwi, *f.* кровь; krew' puszczać, кидать, пускать кровь; krwi puszczenie, кровопусканіе, бросаніе крови; krwi puściciel, рудомѣтъ; кровопускатель; krew' oczyszczący, кровочистательный; krążenie *czyli* cyrkulacya krwi, обращеніе крови; кровообращеніе; zimna krew', хладнокровіе; *Bot.* smocza krew', v. Smoczy.

Krewieństwo, -a, *n.* сродство; ужичество, южичество; v. Pokrewieństwo.

Krewki, -a, -ie, *adj.* [*compar.* Krewczejszy], слабый, безсильный; склонный ко грѣху; погрѣшительный; недостаточный; **Krewkość**, -ści, *f.* слабость, безсиліе; склонность ко грѣху.

Krewniactwo, -a, *n.* родня, родственники; **Krewniak**, -a, *m.* родственникъ; **Krewnić się**, *v. r.* входить въ родство, вступить въ свойство; **Krewność**, -ści, *f.* кровность, родство; **Krewny**, -a, -e, *adj.* родственный, единокровный.

Krężel, -żela & -ila, *m.*, **Krężelek**, -lka, *m. dim.* веретено; верхняя часть пряли.

Krezki, **Kreski**, -ów, *pl.* Krezy, **Kryzy**, **Kryzki**, **Kryski**, -ów,

Digitized by Google

pl. нотроха & нотроха́ (*pl.*); теля́чьи нотроха; телячій сдоръ; v. Брыжейка; *it.* брижи́ (*pl. f.*); кру́жево на рубашкѣ; v. **Kroska.**

Krnąbrnieć, *v. n.* упрямиться; **Krnąbrność**, -ści, *f.* упрямство, упо́рство, строптивость, строптивость; **Krnąbrny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* упо́рный, упрямый, строптивый.

Króbka, Króbeczka, Krubka, Krubeczka, -i, *f.* коробка, коробочка, ящикъ, ларецъ.

Kroć, *indecl.* разъ; dwa kroć, два раза; pięć kroć, пять разъ.

Krochmal, -u, *m.* крахмалъ; **Krochmalić**, *v. a.* крахмалить; скорбѣть; **Krochmalnik**, -a, *m.* крахмальникъ; **Krochmalny**, -a, -e, *adj.* крахмальный; крахмаленный.

Króćlé, *v. a.* 1. коротить, укорачивать, сокращать, дѣлать короче; v. **Skracać**; 2. † krocić, (po kilka kroć mnożyć), умножать число само собою; *fig.* многократно награждать; diabłami krocić, призвать его тысячи чортовъ; 3. krocić, (hamować, krótko trzymać), кротить, дѣлать кроткимъ, тихимъ, послушнымъ, усмирять, смирять, смирять, укрощать; **Krócica, Krucica**, -y, *f.*, **Krocice**, *gen.* krocic, *pl.* карманный пистолетъ; **Krociciel**, -a, *m.* (uśmierzyciel), смиритель; укротитель.

Króćlić, v. **Krótnąć** (2).

Króciuchny, -a, -e, **Króciutki, Króciuczki, Króciusieńki, Króciusiuecki**, -a, -ie, *adj.* коротенькій, коротёхонекъ, коротёхонькій.

Krocz, -y, *f.* нескорый ходъ лошади; **Kroczak**, -a, *m.* нескоро ходящая лошадь; **Kroczek**, -czka, *m. dim.* (v. **Krok**), шажокъ; **Kroczenie**, -ia, *n.* шагание, жествіе шагомъ; **Kroczkiem**, *adv.* шагомъ, нескоро; **Kroczyć**, *v. n.* шагать, помаргивать; **Kroczysty**, -a, -e, *adj.* шагистый.

Krogulec, -lca, *m. H. n.* (*falco nisus*), кречетъ; **Krogulczyk**, -a, *m. H. n.* (*falco columbarius*), голубятъ.

Krolé, v. **Krajać.** [инкъ.

Krolinica, v. **Krawalnica.**

Król, -oju, *m.* 1. покрой; 2. крой пѣгоуу, изумиякъ.

Krok, -u, *m.* (*propr. et* *, v. **Kroczek**, -czka, *m. dim.*), шагъ.

Krokiew', **Krokiewka**, -i, *f.*, 1. стропило; 2. krokiewka, ватерпасъ; v. **Krokwa.**

Krokodyl, -a, *m. H. n.* (*crocodilus*), крокодилъ; **Krokodylowy**, -a, -e, **Krokodylii**, -a, -ie, *adj.* крокодиловъ.

Krokorać, v. **Krokorać.**

Krokos, **Krokosz**, -u, *m.*, (v. Szafran polny, *crocus*), желтянца; krokos dziki, (*atractylis*), дикій шафранъ; v. **Przędlica**; **Krokosowy**, -a, -e, *adj.* (szafranowy, żółty), шафранный, шафраннаго цвѣта.

Krokowy, -a, -e, *adj.* шагомый; zegarek krokowy, путомѣръ; kość krokowa, (= łonowa), кость наддѣтородная.

Krokwa, -y, *f.*, **Krokiew'**, -kwi, *f.*, **Krokiewka**, -i, *f. dim.* стропило, стропилина; хегель; krokwy, *pl.* (kozły), козлы (у дровосѣковъ); *it.* v. **Krokiew'**.

Król, -a, *m.* король; Государь; król królów, Царь царей, Царь царствующихъ, Царь небесе и земли, Господь Вселенной, Всецарь; §. między ślepemi rozoki królem, въ царствѣ слѣпыхъ кривой царь; dzień trzech królów, Богоявленіе Господне; Крещеніе; v. Szczodry dzień; wilia trzech królów, сочельникъ; król (w niektórych grach), король; księgi królów, книги царствъ; król (raczéj królowa, matka pszczół), пчелиная матка; król zwierząt (= lew, *qu. v.*), царь звѣрей; ptaszy król (= orzeł, *qu. v.*), царь птицъ; царь между [*abo* надъ] птицами; król czerwony, v. **Mieszaszki**, **Pławy** (niewieście), v. **Królestwo**, -a, *n.* 1. королевство; государство; владѣніе; царство, царствіе; królestwo zwierząt, царство животныхъ; królestwo roślin, царство произраемыхъ; królestwo rzeczy kopalnych, царство ископаемыхъ; 2. † królestwo, (panowanie królewskie, królowanie), царствование; 3. *collect.* królestwo, (= król z królową), король и королева; 4. królestwo Boże, царствіе Божіе; królestwo niebieskie, царствіе [*abo* царство] небесное; **Królewic, Królewicz**, -a, *m.* королевичъ, сынъ короля; **Królewicostwo**, -a, *n.* королевскіе принцы и принцессы; **Królewiczowy**, -a, -e, *adj.* королевичевъ; **Królewczyzna**, -y, *f.* поместья коронѣ принадлежащія; **Królewna**, -y & -éj, *f.* королевна; **Królewnin**, -a, -e, *adj.* королевнинъ; **Królewski**, -a, -ie, *adj.* королевскій; царскій; królewska woda, царская водка; селитро-соляная кислота; po królewsku, *adv.* королевски.

Królik, -a, *m.* 1. (mały król), королёкъ; 2. *H. n.* **królik**, -a, *m.*, **królicek**, -czka, *m. dim.* (*lepus caniculus*), кроликъ, королёкъ, *Eccl.* хирограль, (родъ заяца); 3. *H. n.* królik pliszka, (*motacilla regulus*), королёкъ (птица); 4. (gat. wężów), змѣя рогатая; v. **Baranz**; 5. króliki (= futra z królików), корольковые мѣха; мѣха сдѣланные изъ корольковыхъ или кроличьихъ шкурокъ; 6. *Chem.* (*regulus*), королёкъ [металлическій]; 7. *Bot.* króliki, (mateczník, *bellis*), маргаритки; **Królikarnia**, -i, *f.* загорода для кроликовъ; **Królikowy**, -a, -e, *adj.* корольковый, кроликовый, кроличій.

Królobójca, -y, *m.* цареубійца; **Królobójstwo**, -a, *n.* цареубійство.

Królosęp, -a, *m. H. n.* (*vultur papa*), царь-коршунъ; царь коршуновъ (птица).

Królowa, -y, *f.* королева; государыня; царица; królowa nieba i ziemi, Царица неба и земли; Всецарица; Пресвятая Богородица; królowa (w szachach), ферзь; *it.* królowa, (matka pszczół), пчелиная матка.

Królować, *v. n.* царствовать; господствовать; управлять; владѣть королевствомъ; **Królowanie**, -ia, *n.* царствование; правленіе, управленіе.

Krom, *praep.* кромѣ; не смотря на ...; не взирая на ...; krom (= v. **Bez**), безъ.

Kromka, -i, *f.* срѣзъ, срѣзокъ; кромка (хлѣба).

Kroniec, v. **Kraniec.**

Kronika, -i, *f.* (roczne dzieje), кроника; лѣтопись; временникъ.

Kronikarski, -a, -ie, *adj.* принадлежащій или относящійся къ лѣтописцу, къ хронографу; **Kronikarstwo**, -a, *n.* хронографія, лѣтописаніе, составленіе лѣтописей; v. **Chronika**, *etc.*; **Kronikarz**, -a, *m.* (co roczne dzieje pisze), хронографъ, лѣтописецъ; лѣтописатель; памятописецъ.

Kropelka, Kropeleczka, -i, *f. dim.* капелька, крапинка, крапинка; po kropelce, kroplami, по капелькѣ; каплями; по каплямъ.

Kropić, Kropnąć, *v. n. & v. a.* капать, кропить, окроплять, брызгать, орошать; накрапывать; опрыскивать; накапать, орошать, кропить; *fig.* kropić kijem, v. **Okładać** (kijem); **Kropiciel**, v. **Nakraplacz, Okropiciel.**

Kropidlnica, Kropielnica, -y, *f.* кропильница.

Kropidło, -a, *n.*, **Kropidełko**, -a, *n. dim.* кропило; *fig.* палка; лозаны, побои; **Kropidlny**, -a, -e, *adj.* кропильный.

Kropienie, -ia, *n.* кропленіе, окрапываніе, окропленіе; v. **Kropić.** [ный.

Kropisty, -a, -e, *adj.* капель-

Kropka, -i, *f. dim.* 1. капелька; крапинка; пятнышко; 2. kropka pisarska, точка; *it.* пунктъ; dwie kropki, двоеточіе; **Kropkować**, *v. a.* крапать; пунктировать; означать пунктами; отмѣчать; ставить точки; дѣлать точки, точками замѣчать; **Kropkowany**, -a, -e, *part. p.* пунктированный; крапленный; крапчатый; **Kropkowaty**, -a, -e, *adj.* крапчатый; съ крапинами; точками замѣченный.

Kropla, -i, *f.* капля; **Kroplisty**, -a, -e, *adj.* капельный; капельный; v. **Kropelka.**

Krośna, *gen.* krosien, *pl.* (tkaczy warsztat), кросны; ткацкій станокъ; пяло; **Krośniarz**, -a

Digitized by Google

m. (handlujący śkłem, które w krośnach na plecach po wsiach nosi), разнощикъ, торгующій стеклóмъ.

Krośnka, Krosienka, -nek, *pl.* (ramy do rozciągania płócien, *etc.*), пяльцы, рáмка.

Krosta, -y, *f.*, **Krostka, Krosteczka,** -i, *f. dim.* ýгорь (*m.*), пузырёкъ; прýщикъ, прыщъ; корóста; чесóтка; v. **Ospa, Ospice, Morówka, Żydowka, Świerzb;** **Krostawieć,** *v.n.* угревáтѣть; прýщевѣть; **Krostawy,** -a, -e, *adj.* угревáтый, прыщевáтый; покрытый прыщáми.

Krosska, v. **Króeica.**

w Krótce, v. **Krótko; Krótki,** -a, -ie, *adj.* корóткій, крáткій; кратковрéменный; **Krotko,** *adv.* (w krótce), корóтко & коротко; = w krótce = w krótkim czasie, въ корóткое врéмя; скóро; krótko mówiąc, однимъ слóвомъ; na krótce = krótkiemi słowami, вкрáтцѣ, въ корóткихъ словáхъ (сказáть, описáть); **Krótkogrzywy,** -a, -e, *adj.* короткогрáвый; **Krótkomowność,** -ści, *f.* краткослóвіе; крáткость; **Krótkomowny,** -a, -e, *adj.* краткослóвный; лаконíческій; **Krótkonosy,** -a, -e, *adj.* коротконосый, курнóсый; **Krótkonogi,** -a, -ie, *adj.* коротконогій; **Krótkość,** -ści, *f.* корóткость, крáткость, коротáвка; **Krótkosłowny,** v. **Krótkomowny; Krótkoszyj,** -ja, -je, *adj.* короткошéйный; имѣющій корóткую шéю; короткошéя (*s. c.*); **Krótkotrwałość,** -ści, *f.* кратковрéменность, маловрéменность, скоротéчность; **Krótkotrwały,** -a, -e, *adj.* маловрéменный, скопреходящій, скоротéчный, непродолжáтельный; краткоконéчный; **Krótkowidz, Krótkowid,** -a, *m.* близорýкъ; **Krótkowidny,** -a, -e, *adj.* близорýкій; **Krótkowieki,** -a, -ie, *adj.* маловѣчный, недолговѣчный, краткожизненный.

Krotnąć, Krotnieć, *v. n. impf.* 1. (popuścić dzikości, pokorniejszym być), укрощáться, усмирáться, становиться крóтким; тихимъ; 2. **Krótnieć, Krótszeć, Krócieć,** *v. n. impf.* (krótkim czyli krótszym się stawać), укорáчиваться, дѣлаться корóче.

Krotny, -a, -e, *adj.* крáтный; dwu krotny, двоекрáтный.

Krotochwila, Krotofila, Krotkochwila, -i, *f.* балагýрство, забáва, шутлúвость, скоморóшество; **Krotofilić,** *v. n.* балагýрить, шутúть, забавлáть, скоморóшить, скоморóшествовать; **Krotofilnik,** -a, *m.* балагýръ, шутъ, шутнúкъ, скоморóхъ, забáвникъ; **Krotofilniczka,** -i, *f.* балагýрка, шутнúца, шутúха; **Krotofilność,** -ści, *f.* v. **Krotochwila,** -fila; **Krotofilny,** -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* балагýрный, скоморóшный, скоморóшескій, шýточный, шутлúвый, забáвный; **krotochwilne ognie,** (fajerwerki), потѣшные огнú; увеселúтельный огóнь; фéйервéркъ.

Krótszeć, *v. n. impf.* (krótszym się stawać), дѣлаться корóче; v. **Krótnąć** (2).

Krowa, -y, *f.* корóва; krowa jałowa, dojna, корóва ялóвая, дóйная; §. czarna krowa białe mléko daje, (nie z pozoru sądzić potrzeba o ludziach), чёрная корóва даётъ бѣлое молокó; не льзя (*abo* не дóлжно) судúть (о комъ-либо) по нарýжности; нарýжность обмáнчива; не всякій плутъ, кто вѣдомъ худъ; **Krowi,** -ia, -ie, *adj.* корóвій; krowi chléw, корóвій хлѣвъ; корóвникъ; *Bot.* krowi mléco, v. **Mléco;** krowia reż *abo* pszeńca, (rodzaj rośliny, *melampyrum*), огнецвѣтникъ, марьянникъ; Иванъ-да-Мáрья (растéніе); v. **Dzień i noc** (*Bot.*); v. **Reż; Krowiarka,** -i, *f.* корóвница; **Krowiarnia,** -i, *f.* (krowi chléw), корóвникъ; корóвій хлѣвъ; **Krowiarz,** -a, *m.* пастýхъ; **Krowieniec,** -ńca, *m.* (gnój krowi), корóвій намётъ, корóвій калъ, корóвій навóзъ; **Krowisko,** -a, *n. augm.* корóвища.

Krówka, -i, *f.* 1. (krowa mała), корóвка; божа крóвка, (*coccinella, chrysomela*), бóжья корóвка; 2. *H. n.* (gat. chrząszczów, *scarabaeus stercorarius*), навóзный жукъ; krówka zielona, v. **Kantaryda;** 3. *Bot.* krówka, ziele, v. **Kokoryczka;** 4. krówki, *pl.* (legary), подклáдины.

Krowopas, -a, *m.* пастýхъ.

Krowopusk, -a, *m.* (który komu krew' puszcza), кровопускáтель, пускáющій кровь, рудомётъ.

Krowosyn, -a, **Krowodój,** -oja, *m. H. n.* (wąż wielki, *boa constrictor*), великáнъ-змѣй; исполúнская змѣй; удáвъ.

Krszyna, -y, *f.*, **Krszynka,** -i, *f. dim.* крохá, крóшка, крóшечка, крупúца; v. **Okruszyna, Odrobina, Kęsek.**

Krtań, Krtąń, -nia, *m.* & -ni, *f.* гортáнь; дыхáтельное гóрло, воздýшный канáлъ, дýхало, дýхальцо; **Krtaniowy,** -a, -e, *adj.* гортáнный.

Krtusić się, Krtusić się, Krztusić się, Krztusić się, *v. r.* перхáть; давиться (отъ кáшля и проч.).

Krubka, Krubeczka, v. **Kruch.**

Kruch, -u, *m.*, **Krucha,** -y, *f.* крухъ, крóха.

Kruchta, -y, *f.* прúторъ, предхрáміе, нáперть у цéркви; v. **Babieniec, Przedkościele.**

Kruchość, -ści, *f.* хрýбкость, мягкость, крóбкость; **Kruchy,** -a, -e, *adj.*, **Krucho,** *adv.* крóпкій, хрýпкій; мягкій.

Krucica, -y, *f.*, v. **Krocica.**

Krucyata, -y, *f.* крестóвый походъ; **Krucyfer,** -a, *m.* крестоносецъ; **Krucyfiks,** -a, *m.* распятіе.

Kruczę, -ęcia, *n.* (pisklę kruków), воронёнокъ.

Kruczek, -czka, *m. dim.* 1. воронёнокъ; 2. (haczek kruczodziuby), крюкъ, крючёкъ, крючóкъ, крючёчекъ; kruczek u kotła, кранъ.

Kruczganek, v. **Krużganek.**

Kruczodziuby pociąg łopatki, v. **Kotewka** (*Anat.*).

Kruczy, -a, -e, *adj.* вóроновый; *it.* чёрный какъ вóронъ.

Kruczenie, -ia, *n.* кáрканіе; урчáніе; **Kruczyć,** *v. n.* кáркать; урчáть.

Kruglica, -y, *f.*, v. **Krąglica.**

Kruk, -a, *m.*, **Kruczek,** -czka, *m. dim.* 1. *H. n.* вóронъ, вранъ; §. [wilk wilka nie ujada], ani kruk krukowi oka nie kluje, вóронъ вóрону глáза не вы́клюнетъ; kruk nocny, квáква; kruk wodny, урáлъ; морскóй вóронъ; 2. kruk, (= hak), крюкъ.

Krukać, v. **Krakać,** кáркать; ворковáть.

Krukawka, -i, *f.* 1. v. **Trukawka;** 2. v. **Sinogarlica.**

Krukowaty, -a, -e, *adj.* на подóбіе вóрона.

Krupa, -y, *f.*, **Krupy,** *gen.* krup, *pl.*, **Krupka,** -i, *f. dim.* 1. крупá, крýпка, крупúнка; кáша; krupy jęczmienne, ячмéнная крупá, ячная крупá, ячневая крупá; krupy pszeniczne, пшенúчная крупá; krupy owsiane (albo grucz), овсяная крупá; tarczana kasza *abo* krupy, грéчневая крупá; perłowe krupy, перлóвая крупá; 2. krupy, (= grad), мéлкій градъ; **Krupiarz,** -a, *m.* дѣлающій или продающій крýпу; *it.* (co krupami żyje), питáющійся крупóю; **Krupiarka,** -i, *f.* дѣлающая или продающая крýпу; питáющаяся крупóю; **Krupiasty,** -a, -e, *adj* 1. крупяный; крупичáтый, крупúтый; sól krupiasta, v. **Gradówka, Sól;** 2. krupiasty, v. **Kruchy, Chrupaty.**

Krupić, *v. a.* молóть, разрýбáть; - się, *v. r.* раздробúться, крошúться; *it.* krupi się, (= grad krupiasty pada), градъ идётъ.

Krupka, -i, *f. dim.*, v. **Krupa.**

Krupnik, 1. v. **Krupiarz;** 2. **Krupnik, Krupniczek,** -czka, *m.* (supa z krup), перлóвая похлёбка, перлóвый супъ; крупяная кáша.

Krupny, -a, -e, *adj.* крупяной; крупичáтый.

Krusganek, v. **Krużganek.**

Kruszcowy, -a, -e, *adj.* рýдный, металлúческій; *it.* рудóвный.

Kruszec, -szca, *m.* рудá, ме-[тáллъ.

Kruszeć, *v. n.* (*propr. et* *), мягкимъ (ры́хлымъ) дѣлаться.

Digitized by Google

Kruszki, Krużki, -ek & -ów, *pl.*, v. **Krezy, Kreski, Kreski; kruszki białogłowskie,** v. **Krezy(2).**

Kruszliwy, -a, -e, *adj.* сокрушительный, *Eccl. sl.* крушимый.

Kruszyć, *v. a.* крошить, разрубить; сокрушать; мягчить.

Kruszykamień, ziele, *Bot.* (*Phellandrium*), v. **Żołnikamień.**

Kruszyna, -y, *f.* 1. крха, крошка; 2. *Bot.* kruszyna, (*frangula*), крушина, волчья ягоды; **Kruszynowy,** -a, -e, *adj. Bot.* крушинный; kruszynowy gaj, крушинникъ.

Krużganek, Krusganek, Krucganek, Krucsganek, -nka, *m.* пóрникъ, переходы; галлерея (въ монастырѣ); (v. **Przysionek, Krucht**), сѣни.

Krużki cielęce, *pl.* сладкое мясо; v. **Kruszki.**

Krużlik, Krużyk, Krużek, -a, *m.* **Krużyczek,** -czka, *m. dim.* 1. рýмка, крýжка; 2. *Bot.* v. **Kielich** (kwiatu).

Krużowy, Krużykowy, -a, -e, *adj.* крýжечный.

Krwawić, *v. a.* кровавить, окровавить; окровенить; **Krwawica,** -y, *f.* 1. *Bot.* (*lythrum*), вербóвникъ, плакýнъ; 2. krwawnica, (= żyła niebijąca), *Anat.* вена, кровоносная жила, крововозвратная жила; 3. *Med. pl.* **Krwawnice,** (*arteria haemorrhoidalis*), геморой; почечýй; v. **Hemoroidy.**

Krwawnik, -a, *m.* 1. (kruszec cięłki), кровáвникъ, красный желѣзнякъ, красный желѣзистый камень, гематитъ; 2. krwawnik, *Bot.* (*millefolium terrestre*), кáма, кáмка, перечная травá, бархатникъ; - cudzoziemski, v. **Spływacz, Pływacz;** krwawnik inaczy, co krwi rusza, красный боръ; krwawnik, сердолякъ.

Krwawny, -a, -e, *adj.* кровавый, кровяный; krwawne lekarstwa, лекарства, останавливающія текучесть крови; гемостатическія средства.

Krwawoczęski, -a, -ie, *adj.* чрезвычайно трýдный; **Krwawoczerwony,** -a, -e, *adj.* кроваваго цвѣта; багрóвый; **Krwawopot,** -a, *m.* кровавый потъ.

Krwawosok, -u, *m. Bot.* (*dracena draco*), драконка, драконово дерево; **Krwawotok,** v. **Krwotok; Krwawożerca,** -y, *m.* кровопійца; кровожаждущій человѣкъ; **Krwawożerny,** -a, -e, *adj.* кровожаждущій, кровожадный; **Krwawożerność,** -ści, *f.* кровоядѣніе, кровопійство, кровопролитіе.

Krwawy, -a, -e, *adj.* кровавый; кровяный; кровный; кровопролитный; кровожаждущій; *it.* = v. **Krwawoczerwony.**

Krwionośny, -a, -e, *adj.* кровоносный, кровеносный.

Krwiściąg, -u, *m.* (*sanguisorba*), *Bot.* черноголовникъ зеленовáтый; черноголовка; свиная травá.

Krwisty, -a, -e, *adj.* кровистый, многокровный; полнокровный; сангвиническій, живый; **Krwistość,** -ści, *f.* многокровіе.

Krwotoczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* кровотóчный, кровоточивый.

Krwotok, Krwawotok, -u, *m.* геморой, почечýй; мѣсячное очищеніе (v. **Miesiączki**); - (z nosa), кровотеченіе (изъ носу).

Kryć, *v. a.* крыть, таить; - **się,** *v. r.* спрятаться; **Krycie,** -ia, *n.* крытіе, *etc.*, v. **Kryć.**

Kryczet, v. **Swiszcz; Krycsot,** v. **Krzeczot.**

Kryg, -u, *m.* **Krygi,** -ów, *pl.* (krygowa uzda, krygowe wędzidło), цѣпочка удила; удило.

Kryję, v. **Kryć.**

Kryjomką, Kryjomko, Kryjomo, Kryjomie, Kryjówką, *adv.* (ukradkiem, tajemnie), тайкóмъ; тайнымъ óбразомъ; украдкою; тайно; исподтиха; исподтишка; **Kryjomkupstwo,** -a, *n.* тайный торгъ запрещенными товарами; **Krojomy,** -a, -e, *adj.* тайный; скрытый.

Kryjówka, -i, *f.* потаенное мѣсто; тайникъ; уголокъ; лазея, лазейка.

Kryminał, -u, *m.* (gardłowy występek), уголовное преступленіе; *pop.* уголовщина; **Kryminalny,** -a, -e, *adj.* уголовный; kryminalny sąd, уголовный судъ.

Krymka, -i, *f.* 1. v. **Kontusz** (niewieści Tatarski), 2. krymka żydowska, (jarmulka, mycka), ермолка, скуфья.

Krynica, -y, *f.* цистерна; водохранилище; водоемъ; источникъ; ручей.

Krypa, -y, *f.* лодка, барка; v. **Łodź, Bat, Czołno.**

Krypt, -u, *m.*, **Krypta,** -y, *f.*, v. **Pieczara, Loch podziemny.**

Kryska, v. **Kreska.**

Kryski, v. **Krezy, Kreski.**

Kryspowaty, v. **Kędzierzawy, Kiędzierzawy.**

Krystera, -y, *f.*, v. **Klistera.**

Krystus, v. **Chrystus.**

Kryszki, Kryski, v. **Krezy, Kreski.**

Kryształ, Krzyształ, -u, *m.* кристáлъ, хрустáлъ; - górny, струганецъ; **Kryształek,** -łka, *m. Anat.* (źrenica), зрачокъ, зѣница; **Krystalizacya,** -yi, *f.* кристаллизáція; кристаллообразованіе; **Krystalizować,** *v. a.* кристалловатъ, кристаллизировать; **Krystalizowany,** -a, -e, *adj. part.* кристаллическій, кристалловидный, кристаллообразный; **Kryształokrusz,** -u, *m.* оловянная крупинка; **Kryształowanie,** -ia, *n.* кристаллизировка; кристаллизáція; **Kryształowy,** -a, -e, *adj.* 1. хрустáльный, кристáльный; ściło kryształowe, хрустáльное стекло; 2. (przejrzysty), прозрачный [какъ кристáллъ]; кристалловидный.

Krytopłciowy, -a, -e, *adj. Bot.* (płci niepewnéj, nierozeznanéj), таинобрачный; v. **Skrytopłciowy.**

Kryty, -a, -e, *part.* крытый, покрытый; v. **Kryć.**

Krytyczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* критический; (niebezpieczny, *etc.*), опасный; сомнительный; krytyczne położenie, (**Krytyczność**), критическое положеніе; **Krytyk,** -a, *m.* критикъ; **Krytyka,** -i, *f.* критика; разбóръ; разсмотрѣніе; обсужденіе; **Krytykować, Krytyzować,** *v. a.* критиковать; разсматривать (*abo* разбирать) критически.

Krysolit, v. **Chrysolit.**

Kryzy, v. **Krézy.**

Krza, = *Gen.*, v. **Kierz.**

Krzączek, v. **Krzeczek.**

Krzaczek, -czka, *m. dim.* (v. **Krzak**), кýстикъ; **Krzaczkowaty,** -a, -e, *adj.* кустистый; кустарниковатый; кустарничій; **Krzaczysty,** -a, -e, *adj.* кустистый; кустовáдный. [никъ; ёрникъ.

Krzak, -u, *m.* кустъ; кустáр-

Krząkać, Chrząchać, *v. n. contin.*, **Krząknąć, Chrząchnąć,** *v. semelf.* хрюкать, хрюкнуть; перхать, перхнуть; (chrachać), хáркать, хáркнуть, отхáркиваться, отхáркаться, отхáркнуться; **Krząkacz,** -a, *m.*, **Krząkajło,** -a, *m.* перхотýнъ; харкýнъ; **Krząkaczka,** -i, *f.* перхотýнья; харкýнья.

Krząkanie, Krząknienie, -ia, *n.* хрюканье; (chrachanie), хáрканіе.

Krzakowaty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* кустистый; кустовóй, (-вый).

Krzątać się, *v. r.* (uwijać się, kręcić się koło czego), торопиться; снѣдить; заботиться; хлопотать о чемъ; v. **Uwijać się; Krzątaczka,** -i, *f.*, **Krzątanina,** -y, *f.*, **Krzątanie się,** -ia, *n.* торопкость; заботливость; хлопотливость; v. **Uwijanie się, Zatrudnienie.**

Krzelć, Krzeliciel, Krzeliny, v. **Chrzelć,** *etc.*

Krze, *plur.*, v. **Krzew, Kierz.**

Krzecina, -y, *f. Bot.* (*nepeta, cataria*), - kocia mięta, котовникъ, кошачья мята; **Krzecinka,** -i, *f. Bot.* (ziele, janowiec, *genista*), дрокъ [растеніе].

Krzęczeć, *v. n.* трещать.

Krzeczek, -czka, *m.* 1. *H. n.* (*tarantula*), тарантулъ, тарантула; *it.* низгирь, [земляный паукъ]; 2. v. **Skrzeczek.**

Krzeczot, Krecsot, Krycsot, -a, *m. H. n.* (*falco gyrfalco*), кречетъ, (птица); v. **Białozor.**

Krzeczy = ku rzeczy, v. *sub:* **Rzecz.**

Krzek, -u, *m.* żabi krzek, (nasiono żab), клекъ; лягушечья икра.

Digitized by Google

Krzekać, *v. n.* (v. **Kiernozić**, **Kiernozować się**, **Ślinić się**), бѣгаться [о свиньяхъ, кабанахъ]; **Krzekanie, Krzektanie**, -ia, *n.* тѣчка, расходка; v. **Bestwienie się**, **Ślinienie**.

Krzekotać, Krzekotanie, v. **Grzechotać**.

Krzektać, *v. n.*, v. **Skrzekotać**.

Krzemień, -nia, *m.* 1. кремнякъ, голимевый кремень; голмъ; булижникъ; 2. (*pyromachus*), кремень, искракъ.

Krze-mienić, *v. a.* (zatwardzać), превращать въ кремень; * ожесточать, ожесточить; **-mienica**, -y, *f.* кремнистая земля; кремнеземъ; **-mienieć**, *v. n.*, v. **Zatwardnieć**; **-mieniec**, -ńca, *m.*, v. **Droga kamienista**; **-mieniowy**, **-mienny**, -a, -e, *adj.* кремневый; **-mienisty**, -a, -e, *adj.*, **-sto**, *adv.* кремнистый; (twardy jak krzemień), крѣпкій какъ кремень.

Krzemięzić się, *v. r.*, v. **Krzepić się**, **Orzeźwić się**; **-mięzność**, -ści, *f.*, v. **Krzepkość**, **Walność**, **Tęgość**; **-mięzny**, *adj.*, v. **Tęgi**, **Krzepki**.

Krzemionka, -i, *f.* (krzemienna ziemia), кремнеземъ; кремнистая земля.

Krzemyk, -a, *m.*, **Krzemyczek**, -czka, *m. dim.* кремешекъ, кремешекъ.

Krzepić, *v. a.* крѣпить, укрѣплять, скрѣплять, укрѣпить, скрѣпить; *it.* сгущать, свертывать; **- się**, *v. r.* крѣпиться; **Krzepcieć**, *v. n.* крѣплѣть, укрѣплѣть.

Krzepki, -a, -ie, *adj.* крѣпкій; бодрый; krzepki człowiek, крѣпмъ; **Krzepko**, *adv.* крѣпко; **Krzepkość**, -ści, *f.* крѣпость; бодрость.

Krzepnąć, **Krzepnieć**, *v. n.* крѣпнуть, окрѣпнуть; спекаться, спечься; густѣть; сгущаться.

Krzesać, -ał, krzesze, *v. a. contin.*, **Krzesić**, *v. impf.*, **Krzesnąć**, *v. semelf.* огонь высѣкать, высѣчь; * обтесывать, обрубать; v. **Okrzesać**; **Krzesanie**, -ia, *s. n. v.* высѣкание огня.

Krzesełko, -a, *n.*, v. **Krzesło**.

Krzesiwo, -a, *n.*, **Krzesiwko**, -a, *n.*, **Krzesidełko**, -a, *n. dim.* огнивица; (zamek u strzelby, kurek z panewką), ружейный замокъ.

Krzesło, -a, *n.*, **Krzesełko**, -a, *n. dim.* (кресло), кресла (*n. pl.*); стулъ; (senatorstwo), * сенаторское достоинство; **Krzesłowy**, -a, -e, *adj.* креслевый; *fig.* v. **Senatorski**; **Krzesnak**, v. **Chrzesnak**.

Krzest, Krzesny, v. **Chrzest**, *etc.*

Krzeszę, v. **Krzesać**.

Krzęt, -u, *m.*, v. **Kręcenie**, **Bieg**, **Obrot**; **Krzętność**, -ści, *f.*, v. **Zwinność**, **Szybkość**, **Skrzętność**; **Krzętny**, v. **Skrzętny**, **Zwinny**.

Krzew, -u, *m.*, **Krzewie**, -ia, *n.* кустъ; v. **Kierz**.

Krzewić, *v. a.* расположать; распространять; **- się**, *v. r.* расположаться; разрастаться; куститься; **Krzewienie**, -ia, *s. n. v.* расположание, распространение; **Krzewina**, -y, *f.*, **Krzewinka**, -i, *f.* кустикъ; **Krzewisty**, -a, -e, *adj.*, **-sto**, *adv.* кустистый; кустарный; расположающійся; **Krzewniczek**, -czka, *m. H. n.* (ptaszek z rodzaju pliszek), трясогузка; гнѣголка; **Krzewny**, -a, -e, *adj.* кустарный; **Krzewodom**, -u, *m.*, v. **Roślinniarnia**.

Krzeźwić, v. **Czerstwić**, **Pokrzepiać**; **Krzeźwieć**, v. **Czerstwieć**, **Pokrzepiać się**; **Krzeźwy**, v. **Czerstwy**, **Krzepki**, **Rzeźwy**.

Krzos, -a, *m.* (krzesiwo u strzelby), ружейный замокъ; **Krzosać**, **Krzosanie**, v. **Krzesać**, **Krzesanie**; **Krzoska**, -i, *f.* огнестрѣльное оружье.

Krztoń, -nia, *m. Anat.* (*pomum Adami*), кадикъ; адамово яблоко; **Krztoniowy**, -a, -e, *adj.* кадичный, принадлежащій къ кадику.

Krztusić się, *v. r.* перхать, кашлять съ перхотою; v. **Krtusić się**; **Krztyna**, v. **Krszyna**; **Krzyć się**, v. **Kruszyć się**; **Krzyca**, -y, *f.* 1. v. **Kark**; 2. v. **Parch** (koński).

Krzyczeć, -ał, -eli, *v. n. impf.*, **Krzyknąć**, -ął, *v. semelf.*, **Krzykać**, *v. contin.* (*propr. et* *), кричать, крикнуть; кликать, кликнуть; **Krzyk**, -u, *m.*, **Krzyczenie**, **Krzyknienie**, **Krzykanie**, -ia, *s. n. v.* крикъ; кричание; кликание; кликъ; **Krzykacz**, -a, *m.*, **Krzykała**, -y, *m.*, **Krzykajło**, -a, *m.* крикунъ, шумило, горлань; **Krzykliwość**, -ści, *f.* крикливость; **Krzykliwy**, -a, -e, *adj.* крикливый, горластый.

Krzynów, -u, *m.*, **Krzynowek**, -wka, *m. dim.* (naczynie drewniane okrągłe, jak misa), деревянная чаша, миска.

Krzystał, v. **Kryształ**.

Krzyw, v. **Krzywy**.

Krzywda, -y, *f.*, **Krzywdeczka**, -i, *f. dim.* кривда, кривота; обида, оскорбление; вредъ; убытокъ, ущербъ, уронъ, убыль, потера; v. **Uszkodzenie**, **Szkoda**, **Strata**; **Krzywdny**, -a, -e, *adj.* обидчивый, обидливый; оскорбительный; **Krzywdzić**, *v. a.* обижать, обидѣть, оскорблять, оскорбить; **Krzywdziciel**, -a, *m.* обидчикъ, оскорбитель; **Krzywdzicielka**, -i, *f.* обидчица, оскорбительница.

Krzywić, *v. a.* кривить; гнуть; nos krzywić, вздернуть носъ; **- się**, *v. r.* кривиться; сгибаться; коситься; **Krzywienie**, -ia, *n.* кривление; **Krzywizna**, -y, *f.* кривизна; **Krzywka**, v. **Krzywulec**; **Krzywo**, *adv.* криво; krzywo *abo* z krzywa patrzeć, сентябрѣкъ смотрить; krzywo przysięgać, давать ложную присягу; начинить (-нить) ложную присягу; **Krzy-wobocki**, -a, -ie, *adj.* кривобокій; **-wocina**, -y, *f.*, v. **Krzywizna**; **-wodziób**, v. **Krzywonos**; **-wogęby**, -a, -e, *adj.* кривоустый; **-wogoleni**, -ia, -ie, кривоногій; **-wokarki**, -a, -ie, *adj.* кривомѣйный; **-wokreśliny**, -a, -e, *adj.* криволинейный; **-womyślny**, -a, -e, *adj.*, v. **Wykrętny**; **-wonogi**, -a, -ie, кривоногій; **-wonos**, -a, *m.* 1. кривоносый; 2. (= krzywodziób), *H. n.* (*loxia curvirostra*), клестъ, *fem.* клесткка, [птица]; **-wonosy**, -a, -e, *adj.* кривоносый; **-wooki**, -a, -ie, *adj.* косой; *fig.* косо смотрящій; **-woprzysięga**, -i, *f.*, **Krzywoprzysięstwo**, -a, *n.* клятвопреступленіе, клятвонарушеніе; нарушеніе присяги, ложная присяга; **-woprzysięgać**, *v. n. impf.*, **Krzywoprzysiądz**, -siągł, -sięgli, *v. perf.* учинять (-нить) ложную присягу; нарушать (-нить) присягу, ложноприсягать; v. **Krzywo**; **-woprzysięsca**, -y, *m.* клятвопреступникъ, клятвонарушитель, ложно присягающій; **-woprzysiężny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* клятвопреступный, ложно присягающій; **-wość**, -ści, *f.* кривость; косость; **-wościenny**, -a, -e, *adj.* криволинейный; **-wostawny**, -a, -e, *adj.* не перпендикулярный; **-wosz**, v. **Krzywuła**; **-woszczoło**, -a, *m. H. n.* (*cyprinus aspius*), v. **Wenera**, **Świnka** (ryba); **-woszyj**, -yja, -yje, *adj.* 1. кривомѣйный; 2. krzywoszyj, *Bot.* (*lycopsis*), кривомѣйка, волковидъ; **-wousz**, -a, *z. n.*, **-wousty**, -a, -e, *adj.* криворотый, кривоустый; **-wowierni**, -a, *m.* кривовѣръ; **-wowierny**, -a, -e, *adj.* кривовѣрный; **-wozęby**, -a, -e, *adj.* кривоубый.

Krzywuła, -y, *f.* 1. (trąba krzywa), кривой рожокъ; 2. **Krzywula**, -y, *f.*, **Krzywka**, -i, *f.*, **Krzywulec**, -lca, *m.* кривулина, кривуля.

Krzywy, **Krzyw**, -a, -e, *adj.* кривый; косый, неправый; * несправедливый; krzywém okiem na kogo patrzyć, косо смотрѣть на кого-либо.

Krzyż, -a, *m.* крестъ; na krzyż, крестъем, крестъ-на-крестъ; накрестъ, крестообразно; крестомъ; położyć co krzyżem, на ложить что крестъ-на-крестъ, крестомъ, крестообразно, на подобіе креста; przybić na krzyżu, прибить, пригвоздить ко кресту; распять; rozpięty na krzyżu, распятый на крестѣ; wisieć na krzyżu, висѣть на крестѣ; zdjąć z krzyża, снять со креста; zdjęcie z krzyża, снятіе со креста; podwyższenie krzyża świętego, воздви-

Digitized by Google

ніе честнаго креста; krzyż św., святый крестъ; założyć nogi na krzyż, скрестить ноги; ręce na krzyż składać, złożyć, складывать, сложить руки на крестъ [*abo* крестомъ]; krzyż w oknach, v. **Krzyżownica** (3); krzyż (u człowieka, u zwierząt), поясница; крестецъ; krzyża bolenie, боль въ поясницѣ; *fig.* крестъ, печаль, горе, несчастіе, бѣда; krzyż kawalerski, кавалерскій крестъ.

Krzyżacki, -a, -ie, *adj.* крестовый; **Krzyżak**, -a, *m.* 1. крестоносецъ; крижакъ, рыцарь крестовыхъ походовъ; 2. *H. n.* lis krzyżak, (*canis vulpes cruciger*), крижакъ, крестоватикъ, крестовка [лисица]; 3. *H. n.* pająk krzyżak, (*aranea diadema*), крестовикъ, крижакъ (паукъ крестчатый); **Krzyżasty**, -a, -e, *adj.* крѣпкій на поясницѣ, на крестцѣ; v. **Krzyżowaty**.

Krzyżokąt, -a, *m.* (кąt prosty), прямой уголъ; **Krzyżokątny**, v. **Prostokątny**; **Krzyżonośny**, -a, -e, *adj.* крестоносный.

Krzyżować, *v. a.* 1. (przybijać do krzyża), пригвождать (пригвождать) ко кресту; распинать (распять); *fig.* ciało swoje –, умерщвлять плоть, побѣждать страсти и похоти; 2. v. **Krążyć**; – się, *v. r.* перескѣкаться; – się, (= żegnać się, przeżegnać się) креститься; перекрещиваться (перекреститься); осѣняться крестнымъ знаменіемъ; **Krzyżowaty**, -a, -e, *adj.*, -te, *adv.* крестообразный, крестовидный; **Krzyżownica**, -y, *f.* 1. *Bot.* (*polygala*), истодъ, многомѣчникъ; 2. (drewno poprzeczne na krzyż z drugiem), перекладина; 3. – w oknach, (krzyż w oknach), поперечникъ, оконничій крестъ; **Krzyżownik**, -a, *m.* 1. распинатель; 2. (krzyżak), крестоносецъ; 3. *Bot.* v. **Tyrlicz**; **Krzyżowo**, *adv.* (nakrzyż), крестообразно; на крестъ; крестъ-на-крестъ; **Krzyżowy**, -a, -e, *adj.* крестный; крестовый; крестцовый; крестчатый; śmierć krzyżowa, крестная смерть; krzyżowy dzień, крестоходный день; krzyżowy lis, v. **Krzyżak** (2.); krzyżowy rubel, крестовикъ; krzyżowa droga, перекрестокъ; krzyżowy angul, (kąt prosty), прямой уголъ; **Krzyżowa** linia, v. **Prostopadła**, **Pionowa**; **Krzyżyk**, -a, *m.*, **Krzyżyczek**, -czka, *m. dim.* 1. крестикъ; krzyżyk w muzyce, v. **Diezys**; 2. krzyżyki, krzyżyczki, *plur.*, *Bot.* (*Trigonella foenum graecum*), сѣно греческое; Божья трава; v. **Boża trawa**.

Ksiądz, **Xiądz**, *gen.* księdza, *m.*, *Dat.* księdzu, *Voc.* księże! *plur. Nom.* księża, *Gen.* & *Acc.* księży, 1. священникъ; 2. ксiадz (w szachach), слонъ; v. **Księża**.

Książątko, **Xiążątko**, -a, *n. dim.* князёкъ; маленькій князь.

Książę, **Xiążę**, *gen.* Książęcia, Xiążęcia, *contr.* Xięcia, *abbrev.* Xcia, *m.* князь; Wielki Książę, Великій Князь; **Książęcy**, *contr.* Xięcy, -a, -e, *adj.* княжій, княжескій.

Książeczka, -i, *f. dim.* книжка, книжочка.

Książka, -i, *f.* 1. книга, книжка; 2. książki wołowe, *etc.*, v. **Księgi** (u zwierząt odżuwających) *sub*: **Księga**; 3. książki, *Bot.* v. **Królikі**, **Mateczniik**, **Główka św. Jana**; **Książkowy**, v. **Księgowy**.

Książnica, -y, *f.* книгохранилище, библіотека; v. **Księgarnia**.

Książnik, **Księżnik**, 1. v. **Księgarz**; 2. v. **Introligator**.

Księga, **Xięga**, -i, *f.* 1. (большая) книга; книжица; księgi do wpisywania, v. **Rejestra**; *it.* v. **Akta**; 2. księga papieru, (= libra), десть бумаги; 3. księgi, (książki u zwierząt odżuwających, trzeci żołądek, *omasus*), книжка, третій желудокъ жвачныхъ животныхъ, литонья, переберика; *cfr.* смугъ; **Księgarnia**, -i, *f.* 1. книжная лавка, книжный магазинъ; 2. v. **Biblioteka**; **Księgarski**, -a, -ie, *adj.* книгопродавческій; книжный; handel księgarski, = **Księgarstwo**, -a, *n.* книжная торговля; **Księgarz**, -a, *m.* 1. книгопродавецъ; (*abo* выкрадываніе] изъ чужихъ сочиненій; **Księgopis**, -a, *m.* сочинитель, (книго-)писатель, книготворецъ, авторъ; **Księgosusz**, -y, *f.*, **Księgosz**, -u, *m.* чумá рогатаго скота; эпизоотія; скотскій падежъ, [повальная болѣзнь въ скотѣ]; **Księgowy**, -a, -e, *adj.* книжный.

Ksieni, **Xieni**, -i *f.* аббатисса, игуменья, настоятельница женскаго монастыря.

Ksieniec, -ńca, *m.* Księńce, *plur.* (żołądek niektórych ryb), рыбій желудокъ; рыбьи потроха.

Księstwo, **Xięstwo**, -a, *n.* 1. княжество; герцогство; Wielkie Księstwo, великое княжество; 2. *collect.* князь и княгиня; ихъ Сіятельство.

Księża, -y, *plur.* (v. **Księdz**), священники (*pl.*); *it.* (= duchowieństwo), духовенство; **Księżki**, -a, -ie, **Księży**, -a, -e, *adj.* священническій; духовный.

Księżna, **Xiężna**, -y, *f.* княгиня; **Księżniczka**, -i, *f.* (córka księżęca) княжна; **Księżniny**, -a, -e, *adj.* княгининъ; княжнинъ.

Księży, -a, -e, *adj.* v. **Księżki**, *sub*: **Księża**.

Księżyc, **Xiężyc**, -a, *m.* 1. (*luna*), мѣсяцъ, луна; księżyca kwadra, четверть луны; zaćmienie księżyca, затмѣніе луны, лунное затмѣніе; 2. *H. n.* (ryba morska), луна-рыба; **Księżycowy**, **Księżyczny**, -a, -e, *adj.* 1. лунный, мѣсячный; miesiąc księżyczny, лунный мѣсяцъ; rok księżyczny, лунный годъ; księżycowa odmiana, *pl.* -ne odmiany, лунація, перемѣна луны, перемѣна мѣсяца; księżyczny kamień, селенитъ, лунный камень; 2. **Księżycowy** = **Księżycowaty**, -a, -e, *adj.* лунообразный, на подобіе луны; **Księżycoeśłonecznу** bieg, (period, okres), *Chronol.* лунносолнечный періодъ.

Ksiuk, -a, *m.* (palec wielki), большой палецъ.

Ksobie, 1. = k sobie, = ku sobie, къ себѣ; 2. (= w lewą stronę) на лѣво [у извощиковъ, и проч.].

Ksyk, -u, *m.* 1. **Ksykanie**, -ia, *n.* свистъ, (звизгъ), свистаніе, шипѣніе; 3. **Ksyk**, **Kszyk**, -a, *m. H. n.* (*scolopax totanus*), лѣсникъ, сукалёнъ; **Ksykać**, **Ksykнąć**, *v. n.* свистать, шипѣть.

Ksenieс, v. **Ksieniec**.

Kształcenie, -ia, *n.* образованіе; составленіе; просвѣщеніе; совершенствованіе; наставленіе; назиданіе; **Kształcić**, **Kształtować**, *v. a.* (*propr. et* °), образовать; давать чему-нибудь опредѣленный образъ, видъ; составлять; просвѣщать, совершенствовать; наставлять; назидать; украшать; устроивать; – się, *v. r.* образоваться; v. **Doskonalić**; v. **Ozdabiać**; **Kształciciel**, -a, *m.* (*propr. et* °), образователь; наставникъ; назидатель; **Kształcicielka**, -i, *f.* образовательница; наставница; **Kształcik**, -a, *m.*, v. **Stanik**.

Kształt, -u, *m.* 1. образъ, видъ; наружность; станъ, стать; 2. (forma, *etc.*), форма; фигура; 3. (sposób), образъ, способъ; na kształt tego (np. mówił), такъ...; такимъ образомъ...; *it.* слѣдующимъ образомъ; 4. (= gatunek), родъ; *it.* v. **Wzór**, **Model**; piękny kształt, (ozdoba; pompa), осанка; благозрачіе; благообразіе; великолѣпіе; убранство; *it.* v. **Polor**; **Kształtność**, -ści, *f.* благообразіе, статность, сановитость, стройность, благозрачіе; **Kształtny**, **Kształtowny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* благообразный, осанистый, сановитый, статный, стройный, благозрачный, казистый; **Kształtować**, v. **Kształcić**; **Kształtownik**, v. **Kształciciel**.

Ksyk, *etc.*, v. **Ksyk**, *etc.*

Ktemu, = k temu, = ku temu, къ тому; (= prócz tego, nad to), сверхъ того; ктому.

Kto, *pron.*, [*Gen.* & *Acc.* kogo, *Dat.* komu, *Loc.* & *Instr.* kim; *c. enclit.* ktoż, kogoż, komuż, kimże],

Digitized by Google

кто; ктоż, *etc.* кто́же; ktoś, кто то; kto = ktokolwiek, кто́-нибудь, кто́-либо; ktoż tam (jest)? кто тамъ? §. kto pod kim dołki kopie, ten sam w nie wpada, v. Dołek (§.).

Ktokolwiek, **Któżkolwiek**, *gen.* kogokolwiek, kogożkolwiek, кто́-нибудь; кто́-либо; кто ни есть; кто бы ни́ былъ; всякій.

Którędy, *adv.* (*interrogat.*) какою́ доро́гою; каки́мъ мѣстомъ; чрезъ кото́рое мѣсто.

Który, **Któren**, -ra, -re, *pron.* кото́рый, -ая, -ое; кой, кая, кое; któraż (to) godzina? кото́рый часъ?

Ku, *praep.* (*c. Dat.*), ко, къ; о́коло; на; ku dniowi, ku wieczorowi, къ у́тру, къ ве́черу; ku końcowi roku, къ концу́ го́да; ku niebu, къ небесамъ.

Kub, -u, *m.* (chléw na świnie), свиной хлѣвъ.

Kubana, -y, *f.*, **Kubanek**, -nka, *m.* взя́тка, *pl.* взя́тки; v. Obrywka, (urywczy zarobek).

Kubeba, -y, *f.* куве́ба.

Kubek, -bka, *m.* **Kubeczek**, -czka, *m. dim.* ку́бокъ; ча́ра, ча́рка, ча́рочка; стака́нъ; ча́ша; рю́мка; *Bot.* kubek (kwiatu), ча́шечка [у цвѣто́въ]; §. kubek w kubek, (= jeden równiuteń drugiemu), точь въ точь; о́чень схо́дно.

Kubeł, -bła, *m.*, **Kubełek**, -łka, *m. dim.* чанъ, *dim.* ча́нникъ, ведро́, *dim.* ведёрко; ба́дья; ско́рзany kubeł do gaszenia ognia, ко́жаное пожа́рное ведро́; - skórzany (do wina, wody w drogę), ко́жаный мѣхъ, к. мѣшо́къ; kubełek, *pl.* kubełki (w kołach rurmusowych), черна́къ, ковшъ, [водоли́вная] ба́дья; kubeł (do mierzenia rudy, *etc.*), рудоподъёмная ба́дья.

Kubiczny, -a, -e, *adj.* куби́ческій; pierwiastek kubiczny, куби́ческій ко́рень; v. Wyciąganie; v. Kubus.

Kubililiców, ziele, *m.* *Bot.* (ogrodny szczaw' koński), го́рький щавѣ́ль; ревёнь Сибирский.

Kubus, -a, *m.* кубъ; куби́ческое число́; v. Kubiczny.

Kuc, **Kucyk**, -a, *m.* 1. малоро́слая ло́шадь съ коро́ткимъ хвосто́мъ; по́ней; 2. пи́жикъ, человѣ́чекъ, малоро́слый человѣ́къ.

Kuć, 1. v. Kować, кова́ть; 2. Kuć, v. Kukać

Kucbaj, v. Kuczbaj.

Kuch, -a, *m.* ма́сляная сбо́йна; ма́сляныя изби́ны; v. Makuch.

Kucha, -y, *f.* (w hucie szklannéj: placek gliniany, którym zastawia się dziura piecowa, bz стеклянномъ заводѣ:) гли́няная заслóнка, кото́рою закрыва́ютъ печно́е ду́тье.

Kucharka, -i, *f.*, **Kuchareczka**, -i. *f. dim.* куха́рка; повари́ха, стряпу́ха; **Kucharski**, -a, -ie, *adj.* поварско́й, (-ско́й); **Kucharstwo**, -a, *n.* (kucharska, sztuka), пова́ренное иску́ство; **Kucharz**, -a, *n.* по́варъ; §. głód najlepszy kucharz, го́лодъ лу́чшій по́варъ; [голо́дный ничего́ не разбира́етъ, голо́дному всё вку́сно]; §. kucharzów wielu, psuje potrawy, де́сять поваро́въ то́лько щи пересо́ливаютъ; у семи́ня́нокъ дитя́ безъ гла́зу; **Kucharzowy**, -a, -e, *adj.* поварско́й; **Kucharzowa**, -éj & -y, *f.* повари́ха, жена́ пова́ра; **Kucharzówna**, -y, *f.* (córka kucharza), дочь по́вара; **Kucharzyć**, *v. a.* пова́ничать; **Kucharzysko**, -a, *n.* неопра́тный, худо́й по́варъ.

Kuchcik, -a, *m.*, **Kuchta**, -y, *m.* (czeladnik abo chłopiec kucharski), поварёнокъ, прислу́жникъ, учени́къ поварско́й.

Kuchenka, -i, *f. dim.* (v. Kuchnia), ку́хонка, пова́ренка; **Kuchenny**, -a, -e, *adj.* ку́хонный.

Kuchmistrz, -a, *m.* кухма́стръ, кухме́стеръ; **Kuchmistrzostwo**, -a, *n.* кухме́стерство; кухма́стерская до́лжность; **Kuchmistrzowski**, **Kuchmistrski**, -a, -ie, *adj.* кухма́стерскій, кухме́стерскій; **Kuchmistrzyni**, -i, *f.*, **Kuchmistrzowa**, -éj & -y, *f.* (żona kuchmistrza), кухме́стерша, жена́ кухме́стера; **Kuchmistrzówna**, -éj & -y, *f.*, (córka kuchmistrza), дочь кухме́стера.

Kuchnia, -i, *f.* ку́хня, пова́ренная, пова́рня, стряпу́чая; dobra kuchnia, (dobry stół), хоро́шій столъ; kuchnia Łacińska, *vul.* (= apteka), апте́ка.

Kuchta, -y, *m.* (v. Kuchcik), поварёнокъ.

Kucie, -ia, *n.* (kowanie), кова́ние; v. Kować.

Kucik, **Kócik**, -a, *m.* (kawałek śpiczasto okrągły), кругловато́острый кусо́къ чего́-либо; па́лецъ, зубо́къ [на пр. у чесно́ка и проч.].

Kucyk, v. Kuc.

Kucka, -y, *f.*, **Kuczka**, -i, *f. dim.* 1. хи́жина, скини́я, сѣнь, шатёръ, ку́ща; kuczki, święto kuczek, (święto żydowskie), пра́здникъ ку́щей; кущепотче́ние, сѣнопотче́ние, скинопи́гія; 2. kucza, (kłoda, koza), тюрьма́; 3. kucza, kuczka, (kupka, gromadka), ку́чка.

Kucbaj, -aja, *m.*, **Kuczbaja**, -i, *f.* *Com.* ба́лка.

Kuczer, -ra, *m.* ку́черъ; **Kuczerski**, -a, -ie, *adj.* ку́черскій, кучерско́й.

Kuczka, **Kuczki**, v. *sub*: Kucza.

Kuczmerka, **Kucmerka**, -i, *f.* *Bot.* са́харный ко́рень; - wilcza, v. Tojad mordownik, Czarnobyl.

Kuczyć, **Kuczeć**, **Kucznąć**, *v. n.* 1. (uczepnąć), сидѣть на пя́ткахъ, сидѣть скорчившись; присѣсть; 2. **Kuczyć**, v. Dokuczać.

Kudła, -y, *f.*, **Kudełka**, -i, *f. dim.*, **Kudły**, -eł, *pl.*, **Kudłacisy**, *gen.* -cin, *pl.* клокъ, клочо́къ (волосъ); косма́; **Ludłaty**, -a, -e, *adj.* -to, *adv.* скло́ченный; клоковя́тый; **Kudlić**, *v. a.* клочить, скло́чить.

Kufa, -y, *f.* ку́фа; чанъ; сосу́ди́къ, (бо́льшая бо́чка).

Kufel, -fla, *m.*, **Kuflik**, -a, *m.*, **Kufelek**, -felka, *m.*, **Kufliczek**, -czka, *m. dim.* 1. кру́жка, кру́жечка; 2. **Kufel** = **Kuflarz**, -a *m.* (pijanica), пья́ница (*m.*).

Kufer, -fra, *m.*, **Kuferek**, -rka, *m. dim.* ба́улъ, *dim.* ба́ульчикъ; сундукъ, *dim.* сундучёкъ, [† скринъ]; **Kufrowy**, -a, -e, *adj.* ба́ульный, сундучный; kufrowy rzemieślnik, (co kufry robi), ба́ульникъ, сундучникъ.

Kugla, -i, *f.*, **Kuglowanie**, -ia, **Kuglarstwo**, -a, *s. n.* мороче́ние, обма́нъ; фи́гли; kuglarstwo, гудбо́ы, фи́гли (*plur.*); **Kuglarski**, -a, -ie, *adj.* фигля́рскій; фигля́рный; **Kuglarstwo**, -a, *n.*, v. **Kugla**; **Kuglarz**, -a, *m.* куде́сникъ, фигля́ръ; (obłudnik, oszust), обма́нщикъ; **Kuglarka**, -i, *f.* куде́сница, фигля́рка; **Kuglować**, *v. n.* куде́снить, дѣлать фи́гли, фигля́рить, фигля́рствовать; скоморо́шить; обма́нывать.

Kujan, **Kojan**, -a, *m.* негодя́й; v. Łajdak, Hultaj.

Kuję, 1. *p. s. Praes.* v. Kować, **Kuć**, *ut.* v. **Kukać**.

Kukać, *v. n.* **Kuknąć**, *v. n. semelf.* кова́ть, кукова́ть; **Kukanie**, -ia, *n.* кова́ние.

Kukawka, -i, *f.*, v. **Kukułka**.

Kukla, -i, *f.* 1. (kapica mniska), ку́куль; 2. **Kukla**, -i, *f.* **Kukiełka**, -i, *f. dim.* ку́кла.

Kukłać, *v. a.* (*propr. et* °), драть, таска́ть кого́ за́ волосы; бить; му́чить.

Kuklas, -a, *m.* (długi ptasy nos, czyli dziób, jak np. bociani), дли́нный пти́чій носъ.

Kuklik, -a, *m.* *Bot.* (*caryophyllata*) гвоздика́ть, чистёцъ; v. Benedykt (2).

Kukса, **Kukxa**, -y, *f.*, **Kux**, -a, *m.* ку́кса.

Kuksać, *v. a.* толка́ть, бить кулака́ми; v. Bokswać.

Kukuba, -y, *f.* *Bot.* (*cucubalus*), пузи́рникъ.

Kukułczy, -a, -e, *adj.* *N. a.* коку́шечій, кукушечій, кокушкинъ, кукушкинъ; **Kukułka**, -i, *f.*, **Kukułeczka**, -i, *f. dim.* *N. a.* (*cuculus*, kukawka), коку́шка, кукушка, *dim.* коку́шечка.

Kukurbita, -y, *f.* *Chem.* кубъ, алембикъ, колба́, (сосу́дъ хими́ческій); v. Alembik.

Kukurudz, -y, *f.*, **Kukuruca**, **Kukuryca**, -y, *f.* *Bot.* (*zea mays*), кукуру́за; Турецкая пшени́ца.

Kukuryku, *indecl.* коко́шкинъ, кукурику; v. Kokoszник.

Digitized by Google

Kul, -u, *m.* (snopek słomiany), стѣна солóмы.

Kula, -i, *f.* 1. шаръ; kula działowa, (= armatna), ядрó; kula (karabinowa, *etc.*), пýля; (drewniana, śklanna, gliniana, *etc.*), шаръ; kula biliardowa, биль; kula ognista, óгненный шаръ; *Artill.* зажигáтельное ядрó; брандскýгель; kula, (*sphaera*, *globus*), шаръ, глобóусъ; §. chłop strzela, a (Pan) Bóg kulę nosi, человѣкъ предполагáетъ, а Богъ распоряжáетъ; 2. kulu podpaszna, (na któréj kulawy chodzi), костýль; клюкá; 3. v. Szlaga, Klepadło, Maczuga.

Kulać, **Kulnąć**, *v. a.* катѣть, катáть; **Kulać się**, *v. r.* катáться; катáться; **Kulanie**, -ia, *n.* катáніе.

Kulaczuk, -a, *m.* кулáчный бóецъ; **Kułak**, -a, *m.* 1. кулáкъ, *dim.* кулачóкъ; 2. (= uderzenie pięścią lub kułakiem), удáръ кулакóмъ; бíć się na kułaki, бíться на кулачкáхъ; bicie się na kułaki, кулáчный бой; **Kułaczyć**, **Kułakować**, *v. a.* давáть, дать толчки.

Kulas, -a, *m.*, **Kulasik**, -a, *m.* 1. (źle i krzywo pisana litera), карáкули; 2. kulas, (człowiek kulawy), кóлча, хромóй; **Kulasty**, *v.* **Kulisty**; **Kulawić**, *v. a.* дѣлать хромóмъ; **Kulawieć**, **Kuleć**, -ał, -eje, *v. n.* хромѣть; хромáть; колченóжить; **Kulawy**, -a, -e, *adj.*, -wo, *adv.* хромóй, (-óй), колченóгій; -wy, -wa, кóлча (*s. m. et f.*), колченóжка (*f.*).

Kulbaczyć, *v. a. impf.* (v. **Okulbaczyć**, *v. perf.*), сѣдлáть; v. **Siodłać**; **Kulbaka**, -i, *f.* (siodło), сѣдло.

Kulczyba, -y, *f. Bot.* (*strychnos*, *nux vomica*), кучелѣба, цѣлибýха.

Kuleć, v. **Kulawieć**.

Kuleczka, -i, *f.*, v. **Kulka**.

Kulewryna, v. **Koluwryna**, **Wężownica**.

Kulfan, -a, *m.* 1. (staruch), стáрый хрычъ, стáрый хрѣнъ; 2. **Kulfan**, **Kulfon**, (dukat stary wytarty i obermięty), стáрый обрѣзанный червóнецъ.

Kulić się, *v. r.* (w kłąb się zwijać), клубóться.

Kulik, **Kulig**, -a, *m.* 1. *H. n.* кулíкъ (птíца); v. **Draganek**, **Dragan**, **Piaskowiec**; 2. (zapustna krotofila), увеселéніе во врéмя мясоѣдницы; карнавáлъ.

Kulisty, **Kulasty**, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* шаровúдный, шарообрáзный; кругúлый какъ шаръ; **Kulistość**, -ści, *f.* шаровúдность.

Kulka, -i, *f. dim.* (v. **Kula**), шáрикъ; катышóкъ; кабýшка; пýлька; **kulka oka**, *Anat.* глазнóе зóлото.

Kulsze, -ów, *plur.* (biodrowa kość), *Anat.* бéдренная кость; **Kulszowy**, -a, -e, *adj.* бéдренный; kość kulszowa, v. **Kulsze**; ból kulszowy (czyli seyatyka), сціáтика; ломъ (*abo* боль) въ бедрáхъ. [просвѣщéніе.

Kultura, -y, *f.* образовáніе;

Kum, -a, *m.* 1. кумъ, [*plur.* кумовьá, -вéй]; prosić, zaprosić w kumy, просить кого въ кумовьá; 2. (= v. **Towarzysz**, **Kollega**), товáрищъ; 3. *H. n.* ropucha kum, жáба водянáя; **Kuma**, -y, *f.*, **Kumoszka**, -i, *f.*, **Kumusia**, -i, *f.* кумá, кýмушка; **Kumać się**, *v. r.* - się z kim, кумíться, покумíться; брáтаться, подружíться; **Kumostwo**, -a, *n.* 1. кумовствó; 2. *collect.* кумовьá; **Kumowy**, -a, -e, *adj.* кумóвъ.

Kuna, -y, *f.* 1. *H. n.* (*mustela*), куница; кýна; kuna leśna, (*mustela martes*), куница лѣснáя; 2. **Kuny**, *pl.* (futro kunie), кýньи кóжи, кýній мѣхъ, кýнья шýба; 3. kuna żelazna, [желѣзный] ошéйникъ; v. **Gasior**.

Kundel, **Kóndel**, -dla, *m.* дворнягá; дворóвая собáка; *it.* овчáрка, шáвка; лóшая собáка.

Kuni, -ia, -ie, *adj.* кýній; kunia skóra, кýній мѣхъ.

Kunrad ziele, *Bot.*, v. **Konrad**.

Kunszafty, v. **Kenszafty**.

Kunszt, -u, *m.* искýство; худóжество; (nadzwyczajna zręczność), лóвкость, искýство; *it.* мастерскóе дѣло; штýка; худóжественное произведéніе; *it.* v. **Fortel**; **Kunsztarz**, -a, *m.* штýнкъ; **Kunsztkamer**, -u, *m.* кунсткáмера; кабинéтъ худóжественныхъ произведéній; **Kunsztmistrz**, **Kunsztmajster**, -a, *m.* худóжникъ; искýсникъ; машúнный мáстеръ; *it.* v. **Kuglarz**, (**Kuglarski mistrz**); **Kunsztmistrzowski**, **Kunsztmirski**, -a, -ie, *adj.* худóжничій, худóжнический; **Kunsztować**, *v. n.* худóжничать, худóжествовать; **Kunsztowność**, -ści, *f.*, v. **Sztuczność**, **Zręczność**, **Kunszt**; **Kunsztowny**, -a, -e, *adj.* худóжественный; искýсный; искýственный; (nienaturalny), поддѣльный, поддѣланный, не натурáльный; *it.* v. **Krotofilny**, **Żartowny**.

Kup, -u, *m.* покýпка; v. **Kupno**, **Kupowanie**, **Przedaż**.

Kupa, -y, *f.* кýпа; кýча; грýда; громáда; толпá; (= zbrojna), шáйка; kupa kamieni, drzewa, грýда; кýча кáмней, дровъ; kupa pieniędzy, кýча, мнóжество дéнегъ; w kupie, do kupy, вкýпѣ, вмѣстѣ, совокýпно; kupą, kupami, кýчами; толпáми.

Kupcowa, -y, *f.* купчúха; **Kupcowy**, -a, -e, *adj.* купéческій; **Kupczyć**, *v. n.* торговáть; производѣть торгъ; **Kupczyk**, -a, *m.* кýпчикъ, прикáщикъ; сидѣлецъ; **Kupiecki**, -a, -ie, *adj.* купéческій.

Kupela, -i, *f.* (kapela chemiczna), капéлина, капéльна, купѣля.

Kuper, -pra, *m.*, **Kuperek**, -rka, *m. dim.* (guzica), хвостéцъ; гýзка (у птицъ).

Kuperszlak, **Kupersztych**, v. **Kopersztych**.

Kupić, **Skupić**, *v. a.* 1. копѣть, скопѣть, скопѣть; накопѣть; собирáть въ кýчу; kupić się, *v. r.*, v. **Gromadzić**; kupić się do stada, стáдиться; 2. **Kupić**, **Kupać**, **Kupować**, *v. a.* купѣть, покупѣть; **Kupować**, v. **Targować**.

Kupiec, -pca, *m.* купéцъ; (kupujący), покупщикъ; **Kupiecki**, -a, -ie, *adj.* купéческій; kupiecki dwór, (v. **Pakhof**), гостúный дворъ; po kupiecku, *adv.* по купéчески; **Kupiectwo**, -a, *n.* купéчество; торгóвля; *collect.* купцú (*pl. m.*).

Kupienie, -ia, *s. n. v.* 1. (zgromadzanie, zebranie), копленіе, собирáніе въ кýчу; - się, стеченіе; толпá, v. **Gromadzenie się**; 2. **Kupienie**, **Kupowanie**, купóваніе, покýпка; **Kupiony**, -a, -e, *part. p.* кýпленный, кýпленый; v. **Kupić**.

Kupka, -i, *f. dim.* (v. **Kupa**), кýчка.

Kupler, -a, *m.* свóдникъ; **Kuplerka**, -i, *f.* свóдница; **Kuplerować**, *v. n.* свóдничать; **Kuplerski**, -a, -ie, *adj.* свóдническій; **Kuplerstwo**, -a, *n.* свóдничество.

Kupiet, -u, *m.* куплѣтъ.

Kupno, -a, *n.* покýпка; кýпля; **Kupny**, -a, -e, *adj.* продáжный; kupny kontrakt, кýпчая; кýпчая крѣпость.

Kupon, -u, *m.* *Com.* купóнъ, [отрѣзокъ отъ какóго-либо билéта].

Kupować, (kupić), *v. a.* купѣть, покупѣть.

Kuprzasta kość, *f. Anat.* хвостéцъ, вихрéцъ.

Kupula, **Kopula**, -i, *f.*, **Kopułka**, -i, *f. dim.* кýполъ.

Kur, -a, *m.* (kogut), пѣтýхъ; kur morski, *H. n.* (*trigla hirundo*, ryba morska), косáтка; *it.* kur, (ospica), *Med.* корь; **Kura**, -y, *f.* кýра, кýрица; kura z piórami koło uszu, ушáтка; §. i ślepéj kurze trafi się ziarno, v. *sub:* **Ziarno**.

Kuracya, -yi, *f.* (leczenie), лечéніе; врачевáніе; пóльзование.

Kurant, -a, *m.* *Mus.* 1. (zbieg pewny tonów melodyjnych), перелѣвъ, рулáда; 2. kurant (u malarzy, kamień, którym się farby trą na kamieniu płaskim), курáнтъ, курáнтикъ [орýдіе кáменное для растирáнія крáсокъ]; 3. **Kurant**, -u, *m.* (grube pieniądze srebrne), ходячія дéньги, ходячая монéта.

Kuratela, -i, *f.*, **Kuratorya**, -yi, *f.* попечúтельство; курáторство; **Kurator**, -a, *m.* попечúтель, курáторъ; опекýнъ; **Kuratorka**, -i, *f.* попечúтельница; **Kuratorski**, -a, -ie, *adj.* курáторскій, попечúтельный.

Kuraż, -u, *m.* смѣлость; бó-

Digitized by Google

дрость; dodać kurażu, придать смѣлости.

Kurba, -y, *f.*, v. **Korba.**

Kurbas, v. **Korb, Korbas.**

Kurchan, Kuran, Kurhan, -u, *m.* (mogiła), курганъ.

Kurcz, -u, *m.* судорога, корча, сведеніе, дергота, спазма, v. **Spazm.**

Kurczak, -a, *m.* (v. **Kurek**), курочка; **Kurczątko**, -a, *n.*, **Kurczę**, -ęcia, *n.* цыпля, цыплёнокъ, цыплёночекъ; курь, курёнокъ; kurczątko (dopiero co wyklute), выведенышъ; §. mędrsze kurczęta, niż kury, яйцо курицу учитъ; **Kurczęcina**, -y, *f.* курятина, цыплятина; **Kurczęcy**, -a, -e, *adj.* курячій.

Kurczowaty, -a, -e, *adj.*, -**to**, *adv.* похожій на судорогу; **Kurczowy**, -a, -e, *adj.* судорожный; **Kurczyć, Skurczyć**, *v. a.* корчить, скорчить; - **się**, *v. r.* корчиться; сморщиться.

Kurdwan, Kurdyban, 1. v. **Kordyban**; 2. **Kurdwan, Kunrad**, v. **Konrad** (ziele).

Kurdegarda, v. **Kordygarda.**

Kurek, -rka, *m.* (kogut młody, kurczak), курёнокъ; пѣтушёкъ; kurek na kościele, (chorągiewka), флюгеръ; kurek u rusznicy, курокъ у ружья; собачка; kurek (= czop), кранъ; ключъ (у бочки); kurki u tortury, жомъ, застѣночный хомутъ.

Kurentny, -a, -e, *adj.* (= kurs mający), ходячій.

Kurewka, -i, *f. dim.*, v. **Kurwa; Kurewnik**, -a, *m.* блудникъ, любодѣй, *vul.* блядунъ; **Kurewny**, -a, -e, *adj.* блудный, блядскій, блудодѣйный; любодѣйственный; **Kurewstwo**, **Kurestwo**, -a, *n.* блудъ, блудодѣяніе, любодѣйство.

Kurfirst, -a, *m.* курфирстъ; **Kurfirstowy**, -a, -e, *adj.* курфирстскій, курфиршескій; **Kurfirstwo**, -a, *n.* курфирство.

Kurhan, -u, *m.* курганъ; v. **Mogiła.**

Kurka, -i, *f.* курка, курочка.

Kurnik, -a, *m.* 1. курятникъ, курятня; 2. курятникъ, торгующій курами.

Kuropatwa, -y, *f. H. n.* (*tetrao perdrix*), рябка, куропатка; **Kuropatwi**, -ia, -ie, *adj.* куропачій; куропаткинъ; **Kuropłoch, Kuropłosz**, -a, *m.*, **Kuropłoszek**, -szka, *m. dim.* трусъ; v. **Junak; Kuropoj**, -oju, *m.*, **Kuroplew**, пѣніе пѣтуховъ; куроглашеніе.

Kurować, *v. a.* пользовать, врачевать, лѣчить; v. **Léczyć**; - **się**, *v. r.* (léczyć się), пользоваться, лѣчиться, врачеваться.

Kurowy, -a, -e, *adj.* курьиный, курячій, курячій, курій.

Kurp', -ia, *m.*, **Kurpie**, -iów, *plur.* коти (*m. pl.*), бахилы (*f. pl.*), лапти (*m. pl.*).

Kurs, -u, *m.* 1. kurs pieniędzy, (bieg), обращеніе, курсъ, денежный курсъ; 2. (przejście jakiéj nauki), курсъ, курсъ ученія, курсъ учебный.

Kursor, -a, *m.* ѣздовой, гонецъ, вѣстникъ; **Kursorować**, *v. n.* (kursorem być), быть вѣстникомъ.

Kursorya, -yi, *f.* (list okolny), циркуляръ, циркулярное письмо.

Kursować, *v. n.* (kurs mieć), ходить, обращаться, быть въ ходу, имѣть ходъ.

Kursyw, Kursywa, -y, *f.* (gatunek pisma; v. **Podręczny**), курсивъ, курсивный шрифтъ, косыя буквы.

Kurta, -y, *f.*, **Kurtka, Kurteczka**, -i, *f. dim.* 1. курта; куртка; 2. kurta, *m.* & *f.* (kusy, kusa), кургузая лошадь; кургузая собака.

Kurtyna, v. **Kortyna.**

Kurtyzan, v. **Kortezan.**

Kurwa, -y, *f.*, **Kurewka**, -i, *f. dim.* блудница, любодѣйка, непотребная женщина, курва.

Kurwatura, -y, *f.* (laska biskupia, v. **Pastoral**), посохъ архіепископскій; жезлъ; патерица; v. **Posoch.**

Kurwiarz, -a, *m.*, v. **Kurewnik; Kurwiarstwo, Kurwiarski**, v. **Kurestwo, Kurewski.**

Kurwić, *v. a.* блудодѣйствовать; - **się**, *v. r.* дѣлаться курвою.

Kuryer, -a, *m.* курьеръ, гонецъ, вѣстникъ.

Kurygoń, v. **Łapikurka.**

Kurytarz, -a, *m.* корридоръ.

Kurz, -u, *m.*, **Kurzawa**, -y, *f.* пыль; kurzawa mączna (w młynach; v. **Stochmal**), мучная пыль; kurzawa, (v. **Zawierucha, Mieciclica, Zamieć**), кутерма, метель, метелица, вѣялица, вьялица, вьюга, мелкій дождь.

Kurzacz, -a, *m.* (majster węgle palący), угольщикъ, угольникъ.

Kurzawka, -i, *f. Bot.* (*lycoperdon bovista*), бадушка, дождевикъ, дожжевикъ, дождяникъ.

Kurzawnia, -i, *f.* (łaźnia), паровая баня, парная баня.

Kurzeniec, -ńca, *m.* (kurnik), курятникъ, курятня.

Kurzy, -a, -e, *adj.* курій, курьиный, курячій, курятный; kurza grzęda, насѣстокъ, насѣсть; kurza ślepota, *Med.* курячья слѣпота; kurza noga, ziele, *Bot.*, (v. **Tłustosz**) [*portulaca oleracea*], портулакъ; kurze ziele, v. **Pępawa**; kurze jelita, v. **Kurzymor, Kurzyślep** (drugi); kurze dupy (na nogach), v. **Nagniotki, Odciski.**

Kurzyć, *v. a.* 1. (kurzawę czynić), пылить; 2. (dymić, kopcić), коптить; курить; 3. -, *v. n.* (bzdzić), *vul.* распространять отвратительный запахъ; навонять; 4. kurzyć (gorzałkę), курить; гнать; *it.* kurzyć tytuń, (= palić), курить табакъ; - **się**, *v. r.* пылиться; куриться; дымиться;

Kurzyciel, -a, *m.* курить; **Kurzycielka**, -i, *f.* курительница.

Kurzyna, -y, *f.* (mączna kurzawa), мучная пыль.

Kurzymor, Kurzyślep, Kurzyślad, -a, *m. Bot.* (ziele, *anagallis*), куросліпъ; **Kurzyślep drugi**, v. **Ptasza miętka**, (kurze jelita), Мизкес. [truje kury), курятникъ.

Kurzytata, -y, *m.* (który opa-

Kusić, *v. a.* искушать, искусить; прельщать; соблазнять; **Kusiciel**, -a, *m.* искуситель; **Kusicielka**, -i, *f.* искусительница.

Kuśnierz, v. **Kusznierz.**

Kuso, *adv.*, v. **Kusy.**

Kustodya, -yi, *f.* 1. (urząd kustosza), достоинство монастырского настоятеля; 2. v. **Schowanie.**

Kustosz, -a, *m.* 1. хранитель; 2. (w klasztorach: przełożony, miasto gwardyana), настоятель монастыря. [sie.

Kustrać się, *v. r.*, v. **Gazdrać**

Kustrzyca, -y, *f.*, v. **Guzica, Kuper.**

Kusy, -a, -e, *adj.*, **Kuso**, *adv.* кургузый; короткое платье имѣющій, *vul.* поддергай; короткій.

Kusz, -a & -u, *m.* 1. v. **Czasza, Kuflik, Kubek** (wielki); 2. (skóra cielęca albo kozłowa chropawo wyprawiona), телячья или козлова кожа.

Kuszę, 1. *p. s. Praes.*, v. **Kusić.**

Kuszniérski, -a, -ie, *adj.* скорняжій; rzemiosło kuszniérskie = **Kuszniérstwo**, -a, *n.* скорняжество, скорняжье ремесло; bawić się kuszniérstwem, скорнячать; **Kuszniérz, Kuśnierz**, -a, *m.* скорнякъ, шубникъ, мѣховщикъ.

Kuszony, -a, -e, *part. p.* искушенный; v. **Kusić.**

Kut, -u, & -a, *m. Anat.* ходыга, ходыжка; *it.* бабка, *pl.* бабки.

Kutas, -a, *m.*, **Kutasik**, -a, *m. dim.* кисть, *dim.* кисточка.

Kutner, -u, *m.* (v. **Barwa, Kosm** na suknie), вороа [на суконѣ]; **Kutnerować**, *v. a.* (v. **Barwić**), ворсить, ворсовать; **Kutnerowanie**, -ia, *n.* ворсованіе, ворщеніе; **Kutnerowany**, -a, -e, *part. p.* ворщенный.

Kutwa, -y, *m.* скупець, скряга; v. **Skneta, Skąpiec; Kutwiarstwo**, -a, *n.* скупость, скряжничество; **Kutwić**, *v. n.* (skąpić, oszczędzać), скряжничать; скупить.

Kux, v. **Kuka.**

Kuźnia, -i, *f.*, **Kuźnica**, -y, *f.* (kowalnia), кузница; молотовая.

Kuzyna, -y, *f.*, **Kuzynka, Kuzyneczka**, -i, *f.* двоюродная сестра; v. **Stryjenka.**

Kwaczę, v. **Kwakać.**

Kwadra, -y, *f.* (ćwierć), четверть; - **księżycowa**, четверть лунный; *vu.* перекрой мѣсяца; **Kwadragezyma**, -y, *f.* четыредесятница; великій постъ; **Kwadrama**, -a, *m.*, **Kwadramik**, -a, *m. dim.*

Digitized by Google

1. (ćwierć godziny), чётверть часа; kwadrans na pierwszą, na drugą, i t. d. чётверть пе́рваго, *etc.*; trzy kwadranse na trzecią, три чётверти тре́тьяго; 2. kwadrans, *Mathem.* (czwarta część cyrkułu), квадра́нтъ; чётверть кру́га.

Kwadrat, -u, *m.* квадра́тъ (фигу́ра); - podłużny, параллелогра́ммъ; - spłaszczony czyli ukośny, (*rhombus*), ромбъ; - podłużny spłaszczony, (*rhomboides*), ромбоидъ; - liczby, *Arithm.* квадра́тное число́; **Kwadratowy,** -a, -e, *adj.* квадра́тный; stopa kwadratowa, квадра́тный футъ; cal kwadratowy, квадра́тный дю́ймъ; pierwiastek kwadratowéj liczby, квадра́тный ко́рень; **Kwadrować, Kwadratować,** *v. a.* (czworkować), учетверя́ть, учетверя́ть; въ чётверо умножа́ть (умножи́ть) число́ само́ на себя́, (умн. число́ тѣ́мже число́мъ); **Kwadratura** cyrkułu lub koła, квадрату́ра кру́га; **Kwadrupla,** -i, *f.* квадру́пль, четверно́е количество; **Kwadruplikować,** *v. a.* въ четверо мно́жить, умно́жить; v. **Kwadrować.**

Kwakać, Kwaknąć, *v. n.* ква́кать, ква́кнуть, ма́кать, кра́кать, кра́кнуть; **Kwak,** -u, *m.*, **Kwakanie,** -ia, *n.* ква́канье, кра́канье, ма́канье.

Kwaki, -ów, *plur.*, v. **Brukiew'.**

Kwakier, -kra, *m. H. eccl.* ква́керъ.

Kwap', -piu, *m.* (v. **Puch**), пухъ.

Kwapić, *v. n.*, **Kwapić się,** *v. r.* торопи́ться, спеши́ть; **Kwapliwy, Kwapny,** -a, -e, *adj.*, -ie, *adv.* торопли́вый, поспе́шливый, скоро́пѣй; **Kwapliwość,** -ści, *f.* торопли́вость, поспе́шливость, поспе́шность, поспе́шительность.

Kwarantana, -y, *f.* карантѝнъ.

Kwarcowy, -a, -e, *adj.* ква́рцовый; v. **Kwarzec.**

Kwarta, -y, *f.* 1. (ćwierć), чётверть; *it.* четвёртая часть; 2. **Kwarta, Kwarteczka,** (miara trunków), ква́рта; **Kwartowy,** -a, -e, *adj.* ква́ртовый.

Kwartał, -u, *m.* (ćwierć roku), чётверть го́да, (три мѣ́сяца); кварта́лъ; *it.* (myto kwartalne), пошлі́ое [пошлі́ная де́ньги] на три мѣ́сяца; **Kwartalny, Kwartałowy,** -a, -e, *adj.* -talnie, *adv.* трёхмѣ́сячный; кварта́льный.

Kwartana, -y, *f.* (febra czwartodniowa), четырёхдне́вная перемежа́ющаяся лихора́дка.

Kwarteta, -y, *f. Mus.* (czworogłosa muzyka), кварте́тъ.

Kwartnik, -a, *m. Numism.* полу́шка.

Kwartówka, -i, *f.* (miara np. piwa, mająca 18 garcy), мѣ́ра напи́тковъ, содержа́щая 18 га́рнцовъ.

Kwartowy, -a, -e, *adj.* (od kwarty), ква́ртовый.

Kwartyr, v. **Kwartera.** [кварцъ.

Kwarzec, -rcu, *m. Miner.*

Kwas, -u, *m.* кислота́; квасъ; (*fermentum*), заква́са, заква́ска, ферме́нтъ; kwas solny, соля́ная кислота́; - saletrzany, - saletrowy, селитре́ная кислота́; - węglisty, - palniku, углекислота́; углеро́дная кислота́; **Kwasian,** -u, *m.* о́ксилъ; **Kwasić,** -ił, -i, kwaszę, *v. a.* ква́сить, кисли́ть; - żelazo, заква́ливать желѣ́зо; - się na kogo, (= krzywić się), ко́со смотрѣ́ть на кого́; **Kwasiec,** -ścа, *m.* квасъ; v. **Oxymel; Kwasigroch,** -a, *m.* (v. **Zmiuda, Gewęda**), медли́тельный человѣ́къ; **Kwaskowaty, Kwaskowity,** -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* кислова́тый; **Kwaskowatość, Kwaskowitość,** -ści, *f.* кислова́тость; про́кисель.

Kwaśnica, -y, *f. Bot.* (*berberis*), ки́слица, барбари́съ; **Kwaśnice,** *gen.* kwaśnic, *plur.* ки́слыя минера́льныя во́ды.

Kwaśnieć, -niał, -nieje, *v. n.* (*propr. et* *) ква́снуть, ка́снуть, кисли́ть.

Kwaśnik, -a, *m.* (chléb kwaśny), ки́слый хлѣ́бъ; **Kwaśnina, Kwaszenina,** -y, *f.* заква́ска, что нибу́дь заква́шенное.

Kwaśność, -ści, *f.* ки́слость; кислота́; ква́сность; **Kwaśny,** -a, -e, *adj.*, -no, *adv.* ки́слый, ква́сный; (skwaszony) ква́шенный; *fig.* (= ponury, niewesoły), угрю́мый; kwaśna kapusta, ки́слая капу́ста.

Kwasoczyn, -u, *m.*, **Kwasoród,** **Kwasotwor,** -u, *m.* (pierwiastek kwaszący), кислоро́дъ, кислотво́ръ; **Kwasoczynny, Kwasorodny, Kwasotworny,** -a, -e, *adj.* кислоро́дный, кислотво́рный; gas kwasorodny, кислоро́дный газъ, кислотво́рный газъ; v. **Gaz**; **Kwasomlecz,** -u, *m. Chem.* (*lactate*), молочноки́слая соль; **Kwasosiarcz,** -u, *m. Chem.* (*sulfate*), сѣрноки́слая соль; **Kwasopalne sole,** *pl. Chem.* углеки́слыя со́ли; **Kwasosolny,** -a, -e, *adj.* (*muriate*), солянoки́слый, солёноки́слый; -lna sól, солёноки́слая соль; **Kwasotłuszcz,** -u, *m. Chem.* (*sebate*), жирноки́слая соль, *pl.* -лыя со́ли.

Kwasowa zasada, *Chem.* у́ксусное основа́ніе.

Kwaszę, v. **Kwasić; Kwaszenie,** -ia, *n.* ква́шеніе; **Kwaszony,** -a, -e, *part. p.* ква́шенный.

Kwatera, -y, *f.* 1. (czwarta część czego), четвёртая часть; - miasta, городско́й кварта́лъ; *it.* - u trzewika, задки́, зади́ (*pl.*); 2. -, kwartyr, (gospoda żołnierska), постой; *it.* кварти́ра; główna kwatera, гла́вная кварти́ра; kwaterę dać, (darować życie), * дарова́ть жизнь; **Kwaterka, Kwatereczka,** -i, *f.* кварте́рка, v. **Kwarta**; **Kwatermistrz,** -a, *m.* квартирме́йстеръ.

Kwaterz, -u, *m.* (u drukarzów), четы́ре листа́ вмѣ́стѣ.

Kwaternicky, -a, -e, *adj.* кварти́рный; постоя́лый; komissya kwaternicza, кварти́рная коммиссія; **Kwaternik,** -a, *m.* (przełożony nad kwaterą miasta), кварти́льный надзира́тель.

Kwaterować, *v. a.* (żołnierzy, kwatery im powyznaczać), ста́вить (поста́вить) на постой, размѣща́ть (размѣсти́ть) по кварти́рамъ; **Kwaterunek, Inkwaterunek,** -nku, *m.* расположе́ніе (размѣще́ніе) по кварти́рамъ; (войнскій) постой.

Kwef, Kwew, -u, *m.* фата́.

Kwękać, *v. n.* (v. **Cherleć**), хили́ть, хвора́ть.

Kwerela, -i, *f.* жа́лоба; ча́стная жа́лоба.

Kwerenda, -y, *f.*, v. **Dochodzenie, Szukanie; Kwerendować,** v. **Dochodzić, Szukać, Szperać.**

Kwest, *dim.* **Kweścik,** v. **Zarobek, Zysk.**

Kwesta, -y, *f.* собира́ніе ми́лостыни для бѣ́дныхъ или́ для монасты́ря; **Kwestarka,** -i, *f.* собира́тельница ми́лостыни; **Kwestarz,** -a, *m.* собира́тель ми́лостыни, милостынесобира́тель; **Kwestować,** *v. n.* собира́ть ми́лостыню.

Kwestya, -yi, *f.* вопро́съ.

Kwiat, -u, *m.* (*propr. et* *), **Kwiatek,** -tka, *m. dim.*, 1. цвѣтъ, цвѣто́къ; kwiat lipowy, ли́повый цвѣтъ; kwiat muszkatowy, мушка́тный [*abo* муска́тный]; цвѣтъ; **kwiat młodzieży,** цвѣтъ ю́ношества; w pięknym kwiecie wieku, *въ по́лномъ цвѣтѣ лѣтъ; въ цвѣту́щихъ лѣта́хъ; 2. kwiat, kwiatek, дѣ́вство; v. **Panieństwo, Dziewictwo**; *it.* kwiat niewieści, v. **Upław** (miesięczny); 3. kwiat, (= wybór, najwyborniéjsze), * са́мое лу́чшее; kwiat u mięsa, v. **Tłuszcz** (przerosła); *Chem.* цвѣти́ (*pl.*); *cfr.* восто́къ; **Kwiatek, Kwiateczek,** -czka, *m. dim.* (v. **Kwiat**), цвѣто́къ, цвѣто́чекъ; **Kwiatkowy,** v. **Kwiatowy; Kwiatolubnik,** -a, *m.* любо́тель цвѣто́въ; **Kwiatolubna,** -éj & -y, *f.* любо́тельница цвѣто́въ; **Kwiaton,** -u, *m.* украше́ніе изъ цвѣто́въ; **Kwiatorodny,** -a, -e, *adj.* цвѣторо́дный; **Kwiatostan,** -u, *m. Bot.* (*inflorescentia*), цвѣторасположе́ніе; **Kwiatotrwał,** -u, *m. Bot.* (*xeranthemum*), сухоцвѣтъ; **Kwiatowy,** -a, -e, *adj.* цвѣто́чный, цвѣтны́й; kwiatowy ogrodnik, цвѣтово́дъ, цвѣто́чникъ; **Kwiatuszek,** -szka, *m.* по́чка цвѣто́чная.

Kwicieć, *v. n. contin.*, **Kwikać,** *v. frequ.*, **Kwiknąć,** *v. semel.* визжа́ть, визгну́ть, кричѣ́ть (какъ поросёнокъ); **Kwiczenie,** v. **Kwik.**

Digitized by Google

Kwiczoł, -a, *m. H. n.* (*turdus pilaris*), сѣрый дроздъ.

Kwieciany, -a, -e, *adj.* (z kwiatów), изъ цвѣтовъ; v. **Kwiatowy.**

Kwiecie, -ia, *n. collect.* цвѣты (*pl.*); **Kwieciety**, -a, -e, *adj.* цвѣтистый; **Kwiecistość**, -ści, *f.* цвѣтистость.

Kwiecień, *gen.* **kwietnia**, *m.* апрѣль; **Kwietniowy**, -a, -e, *adj.* апрѣльскій.

Kwietnik, -a, *m.* (ogród dla kwiatów), цвѣтникъ, цвѣточный садъ; **Kwietny**, -a, -e, *adj.* 1. цвѣтистый; съ цвѣточками; v. **Kwieciety, Kwieciany**; 2. kwietna niedziela, вѣрное Воскресенье, *Eccl. sl.* цвѣтоносная недѣля, ваенбсная недѣля; tydzień przed kwietną niedzielą, цвѣтная (цвѣтоносная) недѣля, недѣля вайй.

Kwik, -u, *m.* (kwiczenie), [свинбй) визгъ; v. **Kwiczeć**; **Kwikliwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* визгливый; **Kwiknąć**, *v. n. semelf.* визгнуть; v. **Kwiczeć.**

Kwilić, *v. n.*, **Kwilić się**, *v. r.* визжать, плакать; **Kwilić kogo**, *v. a.* доводить кого до слёзъ; v. **Rozkwilić (kogo)**; **Kwilny**, -a, -e, *adj.* плаксивый, плаклйвый, визгливый.

Kwinta, -y, *f. Mus.* 1. квинта; *fig.* spuścić na kwintę, spuścić z kwinty, сдѣлаться устуйчивѣе, присмирѣть; 2. **Kwinta** = **Kwintel**, -tla, *m.*, **Kwintlik**, -a, *m.* (ćwierć łota), квентъ, четверть лота.

Kwit, -u, *m.*, **Kwitek**, -tku, *m. dim.*, **Kwitacya**, -yi, *f.* квитанція, расписка, росписка; poszedł z kwitkiem, * ему не удалось; ему досталось; **Kwita**, *adv.* квитъ, (не должень); **Kwita!** квитъ! довольно! полно! §. kwita z myta, (= już nic nie mamy do siebie), мы теперь квиты; мы теперь другъ съ другомъ не имѣетъ никакого дѣла.

Kwitły, v. **Rozkwitły**, **Kwitnący.**

Kwitnąć, kwitnął, (kwitł), kwitnie, *v. n. semelf.*, **Kwitnieć**, -iał, -ieje, *v. impf.*, цвѣсти, цвѣсть; процвѣтать; **Kwitnący**, -a, -e, *part.* цвѣтущій.

Kwitować, *v. a.* расписаться.

Kwocyent, v. **Wieloraz**, частное число.

Kwoka, -i, *f.*, **Kwoczka**, -i, *f. dim.* наседка, клуша, клушка; **Kwokać**, -ał, **kwoka & kwokcze**, *v. n.* клохтать, кокотать; **Kwokanie**, -ia, *n.* клохтанье, кокотаніе, кокотъ.

Kwoli, = ku woli, (wedle woli, upodobania), какъ угодно; по благоусмотрѣнію; (= dla, z przyczyny, z powodu), для, по поводу, по причинѣ.

Kwota, -y, *f.*, **Kwotka**, -i, *f. dim.* сумма, количество денегъ.

L. Ł.

Labe, *indecl.*, **Labuś**, -sia, *m. dim.* (z Franc. *l'abbé*), аббатъ, игуменъ.

Łabęć, **Łabędź**, -cia, -dzia, *m. H. n.* (*cygnus*), лебедь, лебедка; **Łabędzi**, -ia, -ie, **Łabędziowy**, -a, -e, *adj.* лебединый, лебяжій; puch łabędzi, лебяжій пухъ; łabędzia pieśń, piosneczka, лебединая пѣснь; szyja łabędziowa, лебединая шея; **Łabędzik**, -a, *m.* 1. малый, молодой лебедь; 2. (kutas z puchu łabędziego do pudrowania), кисть изъ лебединаго пуха для пудры; **Łabędzioges**, -si, *f. H. n.* (gęś Chińska, *anser cygnoides*), гусь Китайскій, суконосъ.

Laber, -bru & -beru, *m.* (u *introligatora*) украшеніе корневое у книги.

Labirować, v. **Krążyć**, **Kołować.**

Labirynt, -u, *m.*, **Labirynek**, -a, *m.* 1. (błądokręt), лабиринтъ, путаница; 2. *Anat.* (część ucha wewnętrznego, *etc.*; *labyrinthus auris intimae*), лабиринтъ въ слуховой кости; 3. *fig.* лабиринтъ, безпорядокъ, замешательство.

Laboratorium, v. **Robotnia**, лабораторія.

Labować, *v. n. impf.* (dogadzać sobie, rozkoszować, bonować, *qu. v.*), роскошничать, роскошествовать, наслаждаться, сластолюбствовать, самоугождствовать, утѣшаться; **Labowanie**, -ia, *n.* роскошество, самоугодіе; **Labujący**, -a, -e, *part.* роскошникъ, самоугодникъ; v. **Labować.**

Łabudać, *v. a.* (z ciężkością co zbierać), съ большимъ трудомъ что собирать, медлить; v. **Ciułać.**

Labuś, -sia, *m. dim.*, v. **Labe.**

Labwerk, -u, *m.* (z Niem. „Laubwerk", листьевъ ozdoby, v. **Floresy**), рѣзные листья, лиственная рѣзьба, украшеніе изъ листьевъ.

Lać, [*Praet.* lał; *Praes.* leje], *v. a. impf.*, **Lewać**, *v. contin.* лить; krew lać, (v. **Rozlewać**), лить, проливать кровь; lać w co, v. **Wlewać**; *it.* v. **Wpajać**; roztopionego co lać w formy, лить, выливать; świece lać, лить свѣчи; lać działa, (armaty), dzwony, *etc.* лить пушки, *etc.*; łzy gorzkie lać, проливать горькія слёзы; **Lać**, *v. n.*, **Lać się**, *v. r.*, [mocno (hojnie) płynąć, ciec], литься, истекать, течь; nawalny deszcz leje, проливной дождь идетъ; deszcz się leje jak z wiadra, дождь льётъ какъ изъ ведра, дождь ливмя льётъ; *it.* łzy mu się leją z oczu, слёзы у него льются (текутъ) изъ глазъ; *it.* pot mu się leje z czoła, потъ льётся съ него градомъ; **Łanie**, -ia, *n.* литьё, литіе; **Lany**, -a, -e, *part. p.* литый.

Łach, -u, *m.* (v. **Łachmana**, **Gałgan**), лоскутъ, рубище; зетомка; ветошь.

Łacha, -y, *f.* (odnoga nowa rzéki z potoku wielkiego), рукавъ рѣки.

Łachmana, -y, *f.*, **Łachmanka**, -i, *f. dim.*, **Łachman**, *m.*, **łachmany**, *pl.* 1. ветошь, рубище, отрёпье, ветошье, лохмотье; 2. *обѣдная; ободранный, оборванецъ, обборванный.

Łacina, -y, *f.* (od łaty, pobicie dachu), ремётина & реметина.

Łacina, -y, *f.* (**Łaciński** język, literatura, *etc.*), Латинъ; Латинскій языкъ, и проч.; po **Łacinie**, (po łacinie), *adv.* по Латыни; по Латинѣ; po łacinie jeździ na koniu, (= nieprawnie, niezgrabnie), дурно ѣздитъ; §. dać komu łacinę, (wytrzeć komu kapitulę, łając, strofować), дать кому гиганій (*abo* напрягай); намылить кому голову; сдѣлать кому выговоръ; *vs.* шунять; **kuchenna łacina**, худая латинь; **Łacinnik**, -a, *m.* 1. Латинщикъ, латинянетъ, (латинникъ), знающій латинскій языкъ; 2. (= katolik), католикъ (Латинскаго исповѣданія); **Łaciński**, -a, -ie, *adj.* Латинскій; język **Łaciński**, Латинскій языкъ; **kuchnia łacińska** (= apteka), аптека; **Łacińszczyzna**, v. **Łacina.**

Łacki, -a, -ie, *adj.* 1. (od Lechów; = Polski), Польскій, *Eccl. sl.* Лятскій; [*cfr.* Литовскій]; 2. wiara Łacka, (= Rzymsko-łacińska, -katolicka), Римско-католическая вѣра.

Łaciniuchy, **Łaćwiuchny**, -a, -e, **Łaciniuczki**, **Łaćwiusieński**, **Łatwiusieńki**, -a, -ie, **Łatwichny**, -a, -e, *adj.*, -o, *adv.* удобопонятный, легкопонятный, легкомысленъ, ни сколько не трудно.

Łacno, *adv.* лёгко, удобно, не трудно, v. **Łatwo**; **Łacność**, -ści, *f.* лёгкость, удобность; v. **Łatwość**; *it.* v. **Łagodność**; **Łacnostrawny**, -a, -e, *adj.* удобоваримый; **Łacny**, -a, -e, *adj.* 1. (v. **Łatwy**), лёгкій, удобный, не трудный; плавный; 2. (= mający czas wolny) досужный; 3. v. **Łagodny.**

Łącz, -a, *m. Bot.* (*carex*), ерёй, осока; тростникъ; v. **Sitowie.**

Łączeń baldaszkowy, *m. Bot.* (*butomus umbellatus*), сусакъ зонтичковатый.

Łączę, v. **Łączyć**; **Łączenie**, -ia, *s. n. v.* соединеніе, *etc.* v. *sub*: **Łączyć.**

Łączek, *dim.* 1. v. **Łęk**; 2. v. **Pałączek.**

Łączka, -i, *f. dim.* (v. **Łąka**), лужёкъ, лужёчка.

Łącznia, -i, *f.* притяженіе;

Digitized by Google

cała przytaczenia, cała cosdoinéénia; v. Spójnia, Attrakcya.

Łącznie, *adv.* соединительно, соединéнно, совокýпно.

Łącznik, -a, *m.* *Gramm.* единíтная, тирé, знакъ соединительный; *it.* соединитель, совокупитель.

Łączny, -a, -e, *adj.* 1. (od łąki, =łąkowy), луговóй; 2. (=złączny), соединительный, совокýпный.

Łączyć, *v. a.* соединять, (-нять), совокупить, (-нять); сопричислять, сопричитать; - związkiem małżeńskim, сочетать, сочетавать брáкомъ; *it.* случать; v. Złączyć, Połączyć; tryb łączący, *Gramm.* (*conjunctivus*), сослагательное наклонéніе; - się, *v. r.* соединяться, соединяться, совокупляться; - się związkiem małżeńskim, сочетаваться, сочетаться брáкомъ; *it.* случаться; Łączenie, -ia, *n.* соединéніе; совокупленіе; союзъ, связь; сочетáніе (брáкомъ); łączenie bydlęcia z bydlęciem (dla płodzenia), случáніе, случка.

Ład, -u, *m.* порядокъ, устройство, гармóнія, хорóшее расположéніе.

Ląd, -u, *m.* край, страна; сýша; земля, твёрдая земля, матерая земля, материкъ; na lądzie i na morzu, на сýшѣ и на водѣ; jechać lądem, ѣхать сухимъ путёмъ; -, (brzegi morskie, brzegi rzeczne), прибрéжье, прибрéжье, приморская земля; do lądu przybić, причáлить, пристать къ бéрегу, *etc.* v. Lądować; odbijać od lądu, отчáливать (-лить) отъ бéрега; wysiąść, wysieść na ląd, выходить, выйдти на берегъ, на твёрдую землю, *etc.* v. Lądować.

1. Lada, -y, *f.* ящикъ; ларь; кромъ; lada u organów, виндлада, духовóй (вѣтренный) ящикъ; lada w młynie nad kamieniem, (w którą żyto wsypują), мельничный ковшъ, насыпъ; lada do sieczki, соломорѣзка, соломорѣзный станóкъ; lado do chędożenia i przesiewania zboża, хлѣбное рѣшето, грохотъ; lada wozowa, v. Lewar.

2. Lada, -y, *f.* (pusta nieorana rola), необработанная земля; *it.* залежа; v. Nowina, Niwa.

3. Lada, † Leda, *indecl.* lada kto, lada który, всякій (каждый) кто ни есть, кто-бы ни былъ; lada człowiek, lada kto, всякій (каждый), кто-бы ни былъ, нѣкоторый (маловажный) человѣкъ, кто нибудь; каждый; -, lada co, всякая мелость, безделица; Ladaco, *indecl.* лодыщій; негодяй; мерзкій человѣкъ; ladaco, *adv.* худо, плохо, не хорошо; lada dzień oczekują go tu, каждый день ожидаютъ его здѣсь; Ladacość, Ladajakość, -ści, *f.* негодность; v. Nikczemność, Podłość; Ladajaki, -a, -ie, *adj.* какой нибудь; худой, маловажный; Ladajako, *adv.* какимъ нибудь образомъ; худо; v. Jakikolwiek, Jakokolwiek.

Ładnie, Ładno, Ładniuchno, *adv.* красиво, хорошо, изрядно, пригóже, чинно; Ładnieć, -iał, -ieje, *v. n.* дѣлаться красивымъ, хорóшимъ, пригóжимъ, стать пригóжѣе; Ładność, -ści, *f.* красивость, пригóжество, красота; Ładny, -a, -e, *adj.* красивый, хорóшій, пригóжій, чинный; kobieta ładna, красóтка, красóточка, красавица, прекрасная женщина.

Ładować, *v. n.* (do lądu przybić; na ląd wysieść), причáливать, приставать къ бéрегу; выходить (выйдти) на берегъ; высаживать на берегъ; приваливать (приваливать) къ бéрегу; Ładowanie, -ia, *n.* причáливаніе, приставáніе къ бéрегу, высаживаніе на бéрегъ.

Ładować, *v. a.* 1. грузить, нагружать, (нагрузить, *v. perf.*), укладывать, накладывать, навáливать; ładować okręt (towarami), нагружать корабль (товарами); 2. † ładować strzelbę, *etc.*, v. Nabijać; Ładowanie, -ia, *s. n.* v. груженіе, грýзка, нагрýзка; v. Ładować.

Lądowiec, -wca, *m.* *H. n.* (*charadrius hiaticula*), зуёкъ чернозóбый, рзанка (птица).

Ładownica, -y, *f.*, Ładowniczka, -i, *f.* *dim.* ладунка, патронтáмъ, патрóнница, патрóнная сумка; Ładowniczy, -a, -e, сýмочный, патронтáшный.

Ładowny, -a, -e, *adj.*, -nie, нагруженный, наполненный (грýзомъ, товарами).

Lądowy, -a, -e, *adj.* сухопутный; lądowe wojsko, сухопутное войско.

Ładrowanie, -ia, *n.* панцирь, латы, броня, кольчýга; v. Zbroja; Ładrowany, (zbroją lub pancerzem okryty), *part.* въ панцирѣ, въ латахъ; одѣтый въ панцирь, одѣтый въ латы; кольчужникъ, броненосецъ.

Ładunek, -nku, *m.* 1. грузъ; кладь, клáжа, поклáжа; 2. - do strzelby, (nabój), зарядъ, патрóнъ; 3. -, (paczka, trąbka), свёртокъ, трýбка; - dukatów, свёртокъ червóнцевъ.

Lądz, Ląg, v. Lęgnąć, Wylądz, Wylęgnąć.

Lafa, -y, *f.* жалованье.

Ląg, Lęg, *gen.* lęgu, *m.* сидѣніе на яйцахъ, высиживаніе (птенцóвъ); v. Wylęgnienie.

Ląg, Lęg, *gen.* lęgu, *m.* болотистый лугъ, тóпкій лугъ.

Lagier, -gru, *m.* 1. дрожди, дрожжи, гýща, осадокъ, остóй, подóнки, осадка въ винѣ; lagier śledziowy, (v. lak) селёдочный разсóлъ; 2. Łagier, v. Obóz.

Łagiew', -gwi, *f.*, Łagiewka, -i, *f.* *dim.* баклáга, баклажка; кадочка; бочёнокъ; *Eccl. sl.* кувшинъ, кувшинчикъ; - rzemienna winna, вýнный кожаный мѣшóкъ.

Łagiew', -gwi, *f.* жалкзный прутъ идýщій отъ вáги до конца óси.

† Łagodliwy, v. Łagodny.

Łagodnie, Łagodno, *adv.* крóтко, смирéнно, милостивo, снисходительно, тихо, нѣжно, мягко; Łagodnieć, *v. n.* смиряться; дѣлаться крóткимъ, тихимъ; смягчаться; укрощаться, укротиться; Łagodniuchny, -a, -e, *adj.* весьма смирéнный, крóткій, тихій, нѣжный.

Łagodność, -ści, *f.* крóтость, кроткодýшіе, кротконрáвіе, смирéнность, смирéнство, нѣжность, незлóба, (незлóбіе), тихость, снисходительность; Łagodny, -a, -e, *adj.* крóткій, (крóтокъ), кроткодýшный, кротконрáвный, кротóстный, смирéнный, нѣжный, тихій, мягкій, незлóбный; człowiek łagodny, смирéнникъ.

Łagodzenie, -ia, *n.* усмирéніе; укрощéніе, смягчéніе; умилостивлéніе; умирéніе, облегчéніе; Łagodzić, *v. a.* усмирять; укрощать, смягчать; умилостивлять, умирать, облегчать; уменьшать; утишать; Łagodziciel, -a, *m.* усмиритель; укротитель; Łagodzicielka, -i, *f.* усмирительница; укротительница.

Łagrowy, -a, -e, *adj.* дрожжáный, дрождяной, дрождевóй, гущáный, осадочный; v. Lagier.

Łagwica, -y, *f.* *augm.*, Łagwicska, -i, *f.* *dim.*, v. Łagiew'.

Laik, -a, *m.* (człowiek niepoświęcony), мирянинъ, свѣтскій человѣкъ; бѣлецъ; * несвѣдущій въ чёмъ; новичёкъ; простецъ.

Łaiwać, *v. frequ.*, v. Łajać.

Łaja, -i, *f.* (kupa psów), стая собакъ.

Łajać, -ał, -aje, *v. n.* *et v. a.* бранить, ругать, журить; v. Gdyrać; Łajanie, -ia, *s. n.* *v.* брань, ругáніе, ругательство, журьбá; Łajacz, Łajalnik, -a, *m.* ругатель; v. Gdyracz.

Łajda, -y, *m.*, v. Łajdak, Gałgan; Łajdacki, -a, -ie, *adj.* злочённый, лодыщій, безпутный, распутный, развратный; Łajdaczeć, *v. n.* мешаться, дѣлаться распутнымъ, вести распутную жизнь, дѣлаться развратнымъ, гаснать распутствовать, развратничать; Łajdactwo, -a, *n.* 1. безпутство, развратность; 2. *collect.* (ladajakie ludzie), сволочь, отбродъ; 3. развратное, дурное дѣло; Łajdacek, -cka, *m.*, v. Łajdak; Łajdaczka, -i, *f.* распутная, (развратная, непотребная) женщина; потаскýха, потаскýша, потаскушка, развратница, безпутница; шлюха; Łajdak, -a, *m.* распутный человѣкъ, безпутникъ, развратникъ, негодяй, бездѣльникъ;

Digitized by Google

гуліка, забудьга; фалалей; безчінникъ; злодѣй, мошенникъ; *іт.* голый, бѣдняга.

Łajno, -a, *n.* лайно, какъ, дермо, помётъ; czartowe łajno, (diabelskie gówno; *assa foetida*), вонючка, вонючая смола, чёртовъ какъ, чёртово дермо, асафётида.

Lak, -u, *m.* 1. (rosół słony, *etc.*) росолъ, разсолъ, засолъ; lak do ryb, тузлукъ, рыбный разсолъ (росолъ); lak do mięsiwa, разсолъ для солонины; lak śledziowy, селёдочный (сельдяной) разсолъ (росолъ); 2. **Lak**, -u, *m.* - (do pieczętowania), сургучъ; laska laku, палочка сургучу; 3. *Bot.* lak, (w Prus. zach. zamiast: „fiołek żółty"; *cheiranthus cheiri*), желтая фіалка; 4. lak, v. **Laka**.

Laka, -i, *f.*, **Lak**, -u, *m.* лакъ; гуммилакъ; laka Florencka, бакинъ, Флорентійскій лакъ; v. **Lakierować**.

Łąka, -i, *f.*, **Łączka**, -i, *f. dim.* лугъ, (*dim.* лужокъ, лужочекъ).

Lakier, -u, *m.* 1. лакъ; 2. lak, = **Lakierowanie**, -ia, *n.* лакировка; лакированіе, покриваніе лакомъ; **Lakiernik**, -a, *m.* лакировщикъ, лакировальщикъ; **Lakierować**, *v. a.* (laką powlekać), лакировать, наводить лакомъ, покривать лакомъ.

Lakmus, -u, *m.* 1. *Bot.* (*croton tinctoria*), лакмусъ красильный; солнцеоборотъ; 2. (farba błękitna), лакмусъ.

Łaknąć, *v. n. semelf.* алкать, голодать, голоднымъ быть, терпѣть голодъ, чувствовать позывъ къ ѣдѣ; * алкать, жаждать, жадничать; łaknę, (= chcę mi się jeść), алкаю, алчу, мнѣ хочется ѣсть; **Łaknący**, -a, -e, *part. a.* (*propr. et* °) алчущій, алчный, голодный, жадный; **Łaknienie**, -ia, *n.* (*propr. et* °) алканіе, голоданіе; алчба; жажда, жадность.

Łakoć, -ci, *f.*, **Łakota**, -y, **Łakotka**, -i, *f.* лакомый (вкусный) кусокъ; лакомство; лакомая пища; łakotki, пріятные куски; сласти; **Łakocić**, v. **Przywabiać**, **Wabić**.

Łakomić, *v. a.* kogo na co, дѣлать кого лакомымъ; v. **Rozłakomić**; **Łakomić się**, *v. r.* - na co, (*propr. et* °) лакомиться, жадничать, алкать, жаждать, желать; **Łakomie**, *adv.*, (v. **Łakomy**), алчно, жадно, не насытно; **Łakomca**, -cy, *m.*, **Łakomiec**, -mca, *m.* прожора; лакомый; лакомка, лакомецъ; скупецъ, скупая, скрара, любостяжатель; **Łakomość**, -ści, *f.*, **Łakomstwo**, -a, *n.* лакомство, прожорливость, прожорство; жадность, корыстолюбіе, любостяжаніе, любостяжательность; ненасытное желаніе; скупость; łakomstwo jest matką (*albo* źródłem) wszystkiego złego, скупость есть корень всякого зла; **Łakomy**, -a, -e, *adj.* -mo, *adv.* 1. лакомый, прожорливый; ненасытный; жадный, алчный, корыстолюбивый, любостяжательный; скупой; 2. łakomy, (= chciwość wzbudzający), привлекательный, прелестный, возбуждающій алчность, жажду, желаніе.

Lakoniczny, -a, -e, *adj.* (krótkosłowny), лаконическій, краткословный, въ краткихъ (короткихъ) словахъ выраженный; **Lakonizm**, -u, *m.* лаконизмъ, краткословіе.

Łakota, -y, *f.*, **Łakotka**, -i, *f.*, 1. v. **Łakoć**; 2. **Łakotka**, *s. c.* лакомка; охотникъ (*m.*), охотница (*f.*) до лакомства.

Łakotka, -i, *f.* кривизна сѣда; изгибина; *cfr.* дугá.

Łakotliwość, -ści, *f.* лакомство; **Łakotliwy**, **Łakotny**, -a, -e, *adj.* лакомый; v. **Łakotnik**.

Łakotne ziele, (lubszczyk), *Bot.* [*ligusticum*], зарá, зорá, любистокъ, любштокъ.

Łakotnik, -a, *m.* лакомка, лакомецъ, охотникъ до лакомства.

Lakowy, -a, -e, *adj.* сургучный; lakowa laska, палочка сургучу.

Łąkowy, -a, -e, *adj.* луговый; koniczyna łąkowa, *Bot.* (*trifolium pratense*), трилистникъ луговой, кашка, дятлина, клеверъ красный.

Lakrycya, -yi, *f.* (*glycyrrhiza*), сладкокорень, сладкій корень, солодковый корень, лакрица; v. **Lukrecya**.

Laksa, **Laxa**, -y, *f.* **Laksowanie**, -ia, *n.* понось; мытъ; v. **Biegunka**; **Laksowanie**, **Laksacya**, -yi, *f.* слабительное; брать на лаксованіе, принимать (-нять) слабительное; **Laksować**, **Laxować**, *v. a. Med.* слабить; v. **Przepuszczać**; *іт.* страдать поносомъ, истраживаться часто; **Laksujący**, -a, -e, *part.* слабительный, проносный; **Laksować się**, *v. r.* (brać na laksowanie), принять, (принимать) слабительное.

Laktuka, -i, *f.* (*lactuca*) салатъ, v. **Sałata**.

Lala, -i, *f.* **Lalka**, **Laleczka**, **Lalusia**, -i, *f. dim.* кукла, куколка; **Lalkać**, *v. n.* (blegotać, jak dzieci czynią), лепетать.

Łałok, -a, *m.* подгрудокъ.

Lama, -y, *f.* (blaszka złota lub srebrna), пленá, бить золотая или серебряная.

Łamać, [*Praet.* łamał; *Praes.* łamie *et* †łomie], †**Łomać**, *v. a.* ломать, ломить; раздроблять, переламывать, разбивать, разламывать; v. **Gruchotać**; głowę sobie łamać, * ломать голову; łamać (przysięgę, przymierze, wiarę), нарушать; - kamienie, ломить, бить, добивать камни; бутить; лёд łamać, рубить лёдъ; - głos, дѣлать, выдѣлывать трели; - drogę, прокладывать, проложить путь; ręce łamać, v. **Załamywać**; len łamać, лёнъ трепать, мять; łamie, *v. impers.* ломитъ; **Łamać się**, *v. r.* ломаться, переломиться; лёд się łamie, лёдъ ломается; łamać się z kim, бороться съ кѣмъ, противобороться, трудиться; **Łamaczka**, -i, *f.* (międlica do łamania lnu), трепалка, мялка, льнотрепальня; **Łamanie**, -ia, *n.* ломаніе; ломка; переломленіе; - lnu, мятіе, трепаніе льна; - chleba, хлѣболомленіе, преломленіе хлѣба; 2. v. **Załamywanie**; - słowa, нарушеніе даннаго слова; - pokoju, нарушеніе мира, разрывъ; - przysięgi, нарушеніе присяги; клятвонарушеніе; - głosu, выдѣлываніе трелей; łamanie w stawach, ломота (ломъ) въ суставахъ; - w kościach, ломъ въ костяхъ, костоломъ, ломота; - wręku, w stawach ręcznych, v. **Chiragra**; - w kościach sprawujący, костоломный; - się, преломленіе; łamanie się światła, преломленіе лучей свѣта, лучепреломленіе, рефракція, преломленіе солнечныхъ лучей; - się, v. **Załamywanie się**; **Łamany**, -a, -e, *adj.* 1. (niecały, przerwany), ломаный, не цѣлый; łamany kamień, бутъ, бутовый камень; łamana liczba, ломаное число, дробное число, дробь; 2. łamany, v. **Nierówny**; **Łamanina**, -y, *f.* ломъ.

Lambitywum, *n. indecl.* (lekarstwo do trzymania w uściech, aż się rozpłynie), лизунецъ, (лекарственная лепёшка, лепёшечка).

Lament, -u, *m.* (narzekanie), вопль, плачъ, рыданіе; *іт.* плачевная пѣснь (пѣсня), жалобная пѣснь; **Lamentliwy**, -a, -e, *adj.* рыдательный, плачевный; **Lamentować**, *v. n.* плакать, вопіять, вопить, рыдать.

Łamię, v. **Łamać**.

Łamikamień, v. **Łomikamień**.

Lamować, *v. a.* обшивать, нашивать, выкладывать, обкладывать, обкалывать, обшивать галуномъ.

Lampa, -y, *f.* **Lampka**, **Lampeczka**, -i, *f.* 1. лампа (*dim.* лампочка); свѣтильникъ; - (przed obrazem) лампада, (*dim.* лампадка, лампадочка); lampa illuminacyjna, шкалникъ; плошка; 2. (szklanka od wina kształtu lampy), стакан, стаканчикъ, стаканецъ.

Lampart, -a, *m.* 1. *H. n.* (*felis pardus*), леопардъ; барсъ; 2. * негодяй, бродяга, ни къ чему негодный человѣкъ; 3. (skóra lampartowa), барсовый мѣхъ, -ая шкура; 4. -, (kamień probierski) пробирный камень, пробирный осёлокъ; **Lamparcica**, -y, *f.* барса (самка); **Lampartowy**, -a, -e, **Lamparci**, -ia, -ie, *adj.* барсовый.

Digitized by Google

Lamparz, -a, *m.* лампо́вщикъ, лампа́дникъ, дѣлающій лампа́ды, плóмки; лампо́вый мастеръ.

Lampetra, Lampreta, Lampreda, -y, *m. H. n.* (*petromyzon*), лампрéтка, морска́я минóга.

Lampergya, -yi, *f.* пане́ли (*pl.*), v. Taflowanie.

Lampny, Lampowy, -a, -e, *adj.* лампо́вый, лампа́дный, плóмочный; -wy nosek, -wa rurka, -ій носóкъ; -wy knot, лампо́вая свѣтѣ́льня.

Lamus, -a, *m.* неразруши́мый отъ огня́ (ка́менный) дóмикъ; кладова́я. [мѣра.)

Łan, -u, *m.* ланъ (полевая

Łaś, v. Łani, Łania.

Lance, -y, *f.* (kopia), копьё; дрóтъ, дрóтикъ; пи́ка.

Lancet, -u, *m. Chir.* ланцéтъ, (кровопускáтельный инструмéнтъ); **Lancetowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* (na kształt lancetu), ланцетообра́зный; **Lancetowy**, -a, -e, *adj.* ланцéтный; **Lancecik**, -a, *m. dim.* (мały lancet), ланцéтикъ.

Łańcuch, -a, *m.* цѣпь; pies na łańcuchu, цѣпна́я собáка; trzymać psa na łańcuchu, держáть собáку на цѣпи́; łańcuchy, *plur.* (kajdany), верёги, кандали́, окóвы; w łańcuch kogo wsadzić, заключи́ть въ окóвы; наложи́ть на кого́ цѣпи́; święto niewolnych łańchów Piotra świętego, пра́здникъ поклоне́нія верёгъ Святáго Петрá; łańcuch wozowy do hamowania, тóрмазъ; łańcuch, łańcuszek (od ozdoby), цѣпóчка; 2.-, (pasmo, *etc.*), * рядъ; сцѣпле́ніе; - gór, цѣпь горъ, гóрная цѣпь, кряжъ; **Łańcuchowy**, -a, -e, *adj.* цѣпно́й, (-óй), цѣпóчный, верёжный; pies łańcuchowy, цѣпна́я собáка; ogniwo łańcuchowe, (цѣпно́е) звено́; łańcuchowa kula, (цѣпно́е) ядрó; reguła łańcuchowa, *Arithm.* цѣпно́е пра́вило; **Łańcuszek**, -szka, *m.*, **Łańcuszeczek**, -czka, *m. dim.* цѣпóчка; - na szyję, ожерéлье; **Łańcuszkowy**, -a, -e, *adj.* цѣпóчный; кольчу́жный; łańcuszkowy pancerz, (= z łańcuszków złożony), кольчу́жная брóня; **Łańcuszny**, -a, -e, *adj.* (= łańcuchem ozdobny), нося́щій цѣпь, укра́шенный (золотóю) цѣпью; *it.* -ny, -ego, *s. m.* веригоно́сецъ.

Łanczany, -a, -e, *adj. Bot.* (od ziela łanka), **Łanuszkowy**, -a, -e, *adj.* ла́ндышный; ла́ндышевый.

Landara, -y, *f.*, **Landarka**, -i, *f. dim.* (gat. karety podróżnéj), ландáра, карéта.

Land-graf, -a, *m.* ландграфъ; -grafowa, -éj & -y, *f.*, -grafini, -i, *f.* ландграфи́ня; -grafski, -a, -ie, *adj.* ландграфскій; -grafstwo, -a, *n.* ландграфство.

Landszaft, Lanczaft, Lanszaft, -u, *m.* ландша́фтъ, ви́доплесь, пейза́жъ; **Landszaftowy**, -a, -e, *adj.* ландша́фтный, пейза́жный; v. Krajobrazowy.

Łani, Łania, -i, *f.* лань; кóзуля; **Łaniczka, Łaneczka**, -i, *f. dim.*, молода́я лань.

Łanie, -ia, *s. n. v.* (v. Lać), литьё, лѣ́тіе; отли́вка.

Łanii, -y, *f. Bot.* (grzyb jeleni, jelenie jajka, jelenia bedłka; *phallus impudicus*), олéній смерчóкъ, олéній грибъ.

Lanka, Lanuszka, -i, *f. Bot.* (*convallaria*), ла́ндышъ.

Łanowy, -a, -e, *adj.* ланóвый; v. Łan.

Łantawa, -y, *f. Bot.* (ziele, *сонуга*), комáрникъ, богáтника.

Lantgraf, *etc.*, v. Landgraf, *etc.*

Lanuszka, Lanuszkowy, v. Lanka, Łanczany.

Łany, -a, -e, *part. p.* (v. Lać) лѣ́тый.

Łap! Łap Cap! łup cup! бацъ бацъ! v. Łapcap.

Łapa, -y, *f.* 1. лáпа; -, (ręka), рукá, ручи́ца; dać komu po łapie, удáрить кого́ по рукáмъ, по пáльцамъ; łapę komu lizać, цѣловáть кому́ руки́, раболѣпствовать, пресмыкáться передъ кѣмъ, унижáться; 2. *Bot.* łapa niedźwiedzia, (- lwia), [*lycopodium*], медвѣ́жья лáпа, волконóжіе, плаунъ, плаву́нъ, бараненъ.

Łapać, *v. a.* ловѣ́ть; хватáть; поймáть; (ptaki, ryby) - ловѣ́ть; myszy -, ловѣ́ть мы́шей; (ryby) wędką -, удить; łapać kogo (np. złodziejów), гонáться, гнáться за кѣмъ, ловѣ́ть, поймáть, схвáтывать; piłkę łapać, подхвáтывать (на лету́) мячъ; **Łapactwo**, -a, *n.*, v. Łapanina; **Łapacz**, -a, *m.* ловѣ́цъ; сы́щикъ; **Łapaczka**, -i, *f.* 1. ловушка, западня́, капка́нъ; 2. * тáйное ухищре́ніе; софизмъ; кóзни (*pl.*); **Łapanie**, -ia, *s. n. v.* (v. Łapać), ловле́ніе, лóвля; пойма́ка; **Łapanina**, -y, *f.* добы́ча; хи́щность, жадность; v. Drapieństwo, **Łakomstwo**.

Łapcap, -a, *m.* хи́щникъ, грабитель, похити́тель, любостяжáтель.

Łapcie, -ców, *pl.* лáпоть, лáпти, *augm.* лáптище; личáкъ, личáки; człowiek w łapciach chodzący, лáптникъ; **Łapciowy**, -a, -e, *adj.* лáпотный.

Łapczasty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* лáпистый, лáпчатый.

Łapczywość, -ści, *f.* жáдность, áлчность, любостяжáніе, хи́щность; **Łapczywy**, -pciwy, -a, -e, *adj.* жáдный, áлчный, хи́щный, любостяжáтельный, ненасы́тимый, ненасы́тный.

Łapeczka, -i, *f. dim.* лáпочка.

Łapes, = **Łapes Capes**, v. Łap Cap.

Łapiasty, -a, -e, *adj.* лáпистый, лáпчатый.

Łapica, -y, *f.* ловушка, слóнецъ, пасть, самолóвъ, самолóвная пасть, (клеци́), западня́, капка́нъ; v. xulemá; v. Łapaczka.

Lapidarny, -a, -e, *adj.* лапидáрный; lapidarny napis, на́дпись (вы́рѣзанная) на ка́мнѣ, на мрáморѣ; v. столпописа́ніе.

Łapię, 1. *p. s. Praes.*, v. Łapać; **Łapigroszy**, -a, *m.*, v. Wydrwigrosz; **Łapikufel**, -fla, *m.* (moczyga), пьяни́ца, питу́хъ.

Łapikura, -y, *m.*, **Łapikurka**, -i, *m. dim.* похити́тель куръ.

Łapiniec, -ńca, *m. Bot.*, v. Barszcz, борщъ, борщевáя травá.

Łapiowca, -y, *m.* (owczy złodziéj), похити́тель овéцъ.

Łapka, -i, *f. dim.* 1. (mała łapa), лáпка; (ręka) рукá; 2. (mała łapica), ловушка, западня́, пасть, капка́нъ, самолóвъ; колóдица; силки́, пéтли, сѣти (*pl.*), łapka na myszy, на мы́шей, мышелóвка, крыселовка, ловушка для крысъ; - na krety, кротолóвка; - na lisy, клеци́, капка́нъ; zasadzać, zasadzić, zastawiać, -wić łapkę, ставлять, ставить, постáвить западню, расстáвить сѣти; wpaść w łapkę, попáсться въ сѣти; zastawiać na kogo łapkę, * стáвить, постáвить на кого́ сѣти; 3. łapki u szaty, (= wyłóżki u rękawa), обшлáги, лáцканы, отворóты у плáтья; v. Wyłoga.

Łapkowaty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* лáпистый, лáпчатый.

Łapsko, -a, *n. augm.* лáпища.

Larędogra, Larendogra, -y, *f.* (*eau de la reine d'Hongrie*), водá Венгéрской королéвы.

Larma, -y, *f.*, **Larmo**, *indecl.* (biele na trwogę), тревóга; набáтъ; w larmę bić, udersyć, бить, удáрить тревóгу.

Larwa, -y, *f.* (poczwara), нóчное страши́лище, привидѣ́ніе; (straszydło) пугалище, пугало; (maska, maszkara) мáска, личи́на, хáря; pod larwą, * подъ личи́ною, подъ лицемѣ́ромъ; -, (twarz bardzo szpetna), хáря, образи́на, дурно́е лицó.

Larwisko, -a, *n. augm.* хáрища; v. Larwa; **Larwowy**, -a, -e, *adj.* личи́нный; v. Larwa.

Las, -a & -u, *m.* (*Local.* = w lesie, въ лѣсу), лѣсъ; las gęsty, посéрпу, (густóй), дремучій лѣсъ; gęsty las dębowy, дубрáва, дубрóва; v. Dąbrowa, Gaj, Bór; las gęsty na błotach, на багнах, либа; brzeg czyli kraj lasu, óпушь, опушка лѣса; §. im więcéj w las, więcéj drzewa, или im daléj w las, тѣм więcéj drew, тѣмъ дальше въ лѣсъ, тѣмъ бóльше дровъ; §. natura ciągnie wilka do lasa, (do lasu), (какъ) сколько вóлка ни корми́, а онъ всё въ

Digitized by Google

лѣсъ гладить; волкъ и всякій годъ линяетъ, а нрава не перемѣняетъ; натура волка къ лѣсу тянетъ; *it.* przez suchy las puścić, (= przez rozgi), гнать [прогнать] сквозь строй.

Lasa, -y, *f.* плетень; рѣшетка; *it.* v. **Hurty**; lasa do przesiewania wapna, piasku, грохотъ; v. **Arfa**; lasa do suszenia słodu, солодовня, сушильня солодовная.

Laseczek, -czka, *m. dim.* лѣсочекъ; **Laseczka**, -i, *f.* палочка; посошекъ; **Laseczka pisana**, (kréska), черточка.

Lasek, -ska, *m. dim.* лѣсокъ, перелѣсокъ; роща; v. **Gaj**, **Gaik**.

Lasérować, *v. a.* (u malarzów), покрывать краску другою прозрачною краскою.

Laserowy sok, (czartowe łajno, *asea foetida*), вонючка, вонючая смола, чертовъ калъ, чертово дермо.

Łasić się, [*Praet.* łasił się; *Praes.* łaszczę, łaszę się, łasi się], *v. r.* льстить кому низкимъ образомъ, ласкаться около кого, подлѣзываться къ кому, унижаться, ползать, угодничать, подлизать.

Łasica, -y, *f.*, **Łasiczka**, **Łaska**, -i, *f. dim. H. n.* (*mustela nivalis*, *mustela vulgaris*), ласица, ластка, ласка, норокъ; łasica zybeta, v. **Zybet**.

Laska, -i, *f.* 1. палочка, посохъ, жезлъ, трость; – laku, палочка сургучу; – na słoneczniku, (pręcik, v. **Grocik**), стрѣлка на солнечныхъ часахъ; 2. (znak dostojeństwa marszałkowskiego), маршальскій жезлъ; (достоинство маршала); marszałek starej laski, (= przeszłego sejmu), маршалъ предъидущаго сейма; 3. laska miernicza, (= pręt), шестъ, межевая сажень; v. **Pręt**, **Kostur**, **Kij**; *cfr.* **Łaska**.

Łaska, -i, *f.* милость, благосклонность, благоволеніе, благорасположеніе, благость, (благопріятство, благодать), любовь; łaskę otrzymać, войти въ милость у кого, заслужить чьё благорасположеніе; łaskę utracić, z łaski wypaść, впасть въ немилость, (v. w niełaskę wpaść); wkraść się, wszrubować się w czyję łaskę, подласкаться, подлеститься, подольститься къ кому, вкрасться въ чью милость; być w czyjéj łasce, быть в ласкахъ, быть у кого въ милости; jeśli łaska . . ., если угодно . . .; być na łasce czyjéj, utrzymać się z czyjéj łaski, зависить отъ кого, жить чьею милостію; co łaska pańska, (= należy od woli pańskiéj), какъ Вамъ угодно, какъ хотите, на что Вама воля; z łaski Bożéj; Божіею милостію; My . . . . z łaski Bożéj król . . ., Мы . . . . Божіею милостію . . .; z łaski (Pana) Boga, по милости Божіей, благодаря Бога; ma z łaski Pana Boga, это Богъ ему далъ; §. łaska pańska na pstrym koniu jeździ, на милость вельможъ не полагайся; łaska, świadczenie łaski, оказаніе милости; **Łaski**, *Myth.* (Wdzięcznice, *Charites*, *Gratiae*), Граціи; **Łaskaw**, **Łaskawy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* 1. милостивый, благосклонный, доброжелательный, благопріятствующій, благорасположенный; учтивый; 2. (= ołaskany, oswojony, niedziki), ручный; домашній; bądź łaskaw! пожалуй! пожалуйте! посмотрите! сдѣлай, сдѣлайте милость! сд. одолженіе! **Łaskawca**, -y, *m.* милостивецъ, благодѣтель, благотворитель, доброжелатель, покровитель, благоволитель; **Łaskawczyni**, -i, *f.* милостивица, благодѣтельница, благотворительница, доброжелательница, покровительница, благоволительница.

Łaskawić, *v. a. impf.* укрощать, смягчать, усмирять; дѣлать ручнымъ, одомашнивать, приручать; **Łaskawić się**, *v. r.*, **Łaskawieć**, *v. n.* укрощаться, смягчаться, усмиряться; дѣлаться благосклоннымъ; дѣлаться ручнымъ, кроткимъ.

Łaskawość, -ści, *f.* милость, благосклонность, благоволеніе; кротость, кротодушіе, кротонравіе; тихость; привѣтливость, вѣжливость; смиренность; смиреніе; **Łaskawy**, v. **Łaskaw** *sub* **Łaska**.

Łaskodawca, -y, *m.* благодѣтель; v. **Łaskawca**.

Laskonogi, -a, -ie, *adj.* тонконогій.

Łaskotać, -ał, -oce, *v. a.* (łechtać), щекотать; **Łaskotanie**, -ia, *n.* щекотаніе; **Łaskotka**, -i, *f.* щекотка; **Łaskotliwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* щекотливый.

Laskować, *v. a.* ложить, желобить, дѣлать вымки, дѣлать желобины (ложбины); пазить; тянуть ложки; **Laskowanie**, -ia, *n.* дѣланіе вымокъ, д. ложбинъ; пазъ, вымка, вымки, ложки (на колонныхъ); laskowanie wklęsłe *albo* laskowania dołki, *Archit.* голькели, гуськи, желобки; *it.* – wypukłe *albo* laskowania górki, вымки, желобки, дорожки, ложки, каннелюры; **Laskowany**, -a, -e, *adj.* рубчатый, вымчатый.

Łaskować, v. **Łasić się** (komu); **Łaskowanie**, v. **Łaszenie** (się).

Laskowy, -a, -e, *adj.* (leszczynowy), лещинный; laskowy orzech, лещинный орѣхъ; rumak laskowy, (konik drewniany), конёкъ; mysz laskowa, *H. n.* (*mus avellanarius*), ѣмуръ.

Łaśliwy, -a, -e, *adj.* (łaszczący się) раболѣпствующій, унижающійся; v. **Łasić się**.

Lasować wapno, *v. n. impf.* морить, гасить известь (и пропускать) сквозь рѣшетку.

Lasowy, v. **Leśny**.

Łasuś, -sia, *m.* ласкатель, льстецъ, льстивецъ, подлизала.

Łasy, -a, -e, *adj.* лакомый, алчный, жадный.

Lasy, v. **Las** & **Lasa**.

Laszczka, v. **Laseczka**.

Łaszę się, v. **Łasić się**; **Łaszenie**, -ia, – się, *n.* человѣкоугодіе, ласкательство, низкая лесть, ласканіе, подлизаніе.

Łaszt, -u, *m.* ластъ; *fig.* ластем, v. **Chmarą**, (kupa wielką niezrachowaną).

Łąt, v. **Lont**, **Lunt**.

Łata, *gen.* łat, *plur.* 1. латы, *gen.* латъ, v. **Rok**; *it.* v. **Łato**; 2. **Łata**, 3. *p. s. Praes.*, v. **Łatać**.

Łata, -y, *f.* 1. плашка, плашечка, брусочекъ; латина; łata dachowa, рѣшетина, рѣшетка, черепичный брусокъ; łatami pobijać, рѣшетать, обрѣшетать; покрывать плашками; 2. **Łata**, -y, *f.* (płatek), заплата, заплатка, латка; лоскутъ, лоскутокъ, лоскуточекъ; нахлѣстка; v. **Łatać**; przyplątać, przyszyć komu łatę, * опозорить, осрамить, обезчестить кого; 3. łata, łatka, (plama obdłużna), ляка, ласина; łata, *fig.*, v. **Obszarpaniec**.

Latać, *v. n.* 1. летать; носиться по воздуху; 2. (szybko biegać, uwijać się), * летать, скоро бѣгать; стремиться, шататься; рыскать; – po powietrzu, w powietrzu, летать по воздуху, въ воздухѣ; latać po ulicach, бѣгать, рыскать по улицамъ.

Łatać, *v. a.* (łatami dziury zaszywać), чинить, латать, заплатывать, нашивать заплатки, положить заплатку, дѣлать заплатки, починивать, учинивать; кропать; łatać kogo, łatać komu skórę, (= garbować go), * колотить, поколотить, отвалять кого, отвалять кому бока, порбть, бить кого; v. **Partolić**.

Łatacz, -a, *m.* починщикъ, заплаточникъ; кропатель; v. **Partacz**.

Latalec, -lca, *m.* летунъ, летуній; v. **Latawiec**.

Latanie, -ia, *s. n. v.* летаніе; бѣганье; v. **Latać**.

Łatanie, -ia, *s. n. v.* починиваніе, починка, заплачиваніе; штопаніе; кропаніе; v. **Łatać**; **Łatanina**, -y, *f.* скропки, (v. скропышъ), починка; штопаніе; * нецѣлость, нецѣлое сочиненіе.

Latarnia, **Laternia**, -i, *f.*, **Latarnka**, **Latarka**, **Laterniczka**, -i, *f. dim.* фонарь, *dim.* фонарикъ; † свѣтычъ, – (z światłem), *Eccl. sl.* свѣтило; latarnia morska, маякъ, маячная башня; latarnia czarnoksięzka, (*laterna magica*), магическій фонарь, волшебный фонарь; рачекъ; **Latarnik**, -a, *m.* 1.

Digitized by Google

(z latarnią przyświecający), фонарщикъ; 2. **Latarnik, Latarniarz**, -a, m. (co latarnie robi), фонарщикъ, фонарникъ, фонарный мастеръ.

Latawiec, -wca, m. 1. летучее животное, летучая вещь; 2. домовой, дѣдушка; *it.* v. **Mora**; 3. latawiec, *H. n.* (ptak Jndyjski), райская птица; 4. latawiec, (ryba morska) *exocoetus evolans*), долгоперъ, летучая рыба; 5. °прыгунъ, прыгунья; весёлая головá, удалая голова; v. **Pędzlwiatr, Wietrznik**; 6. *Phys.* (latające papierki), летучие лоскутки бумаги; 7. latawiec, latalec, бумажный змій.

Łateczka, -i, *f. dim.* (lalka), куколка; **Łateczny**, -a, -e, *adj.* кукольный.

Łater, v. **Łatr.**

Laternia, v. **Latarnia.**

Łatka, -i, *f. dim.* 1. (= piątek), заплатка, заметка, лоскутокъ; v. **Łata** (2).

Łątka, -i, *f.* 1. (= łączka), лужокъ; 2. **Łątka**, (= lalka), кукла, куколка, игрушка; **Łatkarz**, -a, m. 1. кукольникъ; 2. (kuglarz łątkowy), кукольный комедіантъ; **Łątkowy**, -a, -e, *adj.* кукольный; komedya łątkowa, кукольная комедія.

Latka, *gen.* latek, *plur.* (молодая) лѣта, *gen.* лѣтъ; годы; wspomniała babka latka, kiedy była panną, вспомнила бабушка молодыя лѣта когда была дѣвицею; v. **Lato.**

Łatny, -a, -e, *adj.* рѣметный, рѣметочный; gwóźdź, гоздź łatny, брусковый гвоздь, тесовый гвоздь.

Lato, -a, n. лѣто; w lecie, latem, pod czas lata, лѣтомъ; środek (środek) lata, межина; [środletni, межинный]; babie lato, бабье лѣто, поздное лѣто; §. jedna jaskółka nie czyni lata, одна ласточка весны не дѣлаетъ; 2. lato, (rok), *plur.* lata, лѣто, *plur.* лѣта, годъ; dwa lata, два года; sześć lat, шесть лѣтъ; lata prawne, совершеннолѣтіе; młode lata, молодыя лѣта; człowiek już w latach, человѣкъ уже въ лѣтахъ, пожилой человѣкъ; lata kwitnące, цвѣтущія лѣта; w samych kwitnących latach swojego życia, въ самыхъ цвѣтущихъ лѣтахъ своей жизни; v. **Kwiat, Wiek**; przed laty, przed staremi latami, прежде; въ старину; во время оно; издревле; *it.* przed laty, прежде-времено; v. **Lata**, stare lata, (= старость), лѣта, старость, старыя лѣта; na stare lata moje, на мои старыя лѣта, на мою старость; *it.* lata, v. **Wiek**; **Latopis, Latopisarz**, -a, m., **Latopisca**, -y, m. 1. лѣтописатель, лѣтописецъ; v. **Kronikarz**; 2. **Latopis**, -u, m., **Latopismo**, -a, n. лѣтопись; v. **Kronika**; **Latopisarstwo**, -a, n. лѣтописаніе; v. **Kronikarstwo.**

Latorośl, -i, *f.*, **Latorośika, Latorostka, Latorośleczka**, -i, *f. dim.* лѣторосль, лѣторасль, отростокъ, отпрыскъ, отрасль, (вѣтвь), отродокъ; высадокъ; - do szczepienia w pniak, черенокъ, прививокъ, прививная вѣтка, прививной побѣгъ; - do sadzenia w ziemi, пересадный черенокъ, высадокъ, рассада.

Latos, -a, **Latoś**, m., **Latosek**, -ska, m. (tegoroczne zwierzątko), животное нынѣшняго года, одолѣтное животное; **Latoś**, *adv.* (tegorocznie), нынѣшняго года, въ семъ году; [*cfr.* лѣтось]; **Latosi**, -ia, -ie, *adj.* (tegoroczny), нынѣшняго года, нынѣшній; [*cfr.* лѣтошній].

Latować, *v. n.* (przez lato mieszkać), лѣтовать, проводить (*v. perf.* провесть) лѣто въ какомъ либо мѣстѣ; **Latować się**, *v. r.* (ganiać się, o krowach, о коровахъ), быть въ расходкѣ; **Latowanie**, -ia, n. лѣтованіе, провожденіе лѣта въ какомъ-либо мѣстѣ; *it.* лѣтовище, лѣтовье; **Latowy**, v. **Letny.**

Łatr, -a, m. (miara czterech łokci), мѣра содержащая въ себѣ четыре локтя; [*cfr.* **Sążeń**, сажень].

Łatwie, Łatwo, *adv.* легко; не трудно; удобно; **Łatwość**, -ści, *f.* легкость, удобность, проворство, проворность; z wielką łatwością, безъ всякаго труда; съ большою легкостію; весьма скоро, весьма проворно; **Łatwobrotny**, -a, -e, *adj.* благоговѣйный; **Łatwopalisty**, -a, -e, *adj.* благовоспламенный; **Łatwoprzemienny**, -a, -e, *adj.* благоизмѣнный; **Łatwowierność**, -ści, *f.* легковѣріе, легковѣрность, вѣроймство, вѣроймчивость; **Łatwowierny, Lekkowierny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* легковѣрный, вѣроймный, вѣроймчивый; łatwowierny, *s. m.* легковѣръ, вѣроймецъ; **Łatwy**, -a, -e, *adj.* легкій; не трудный; удобный; проворный; to rzecz łatwa dla mnie, это для меня не трудно, это для меня безделица, это игрушка.

Laufer, -fra, m. скороходъ; **Laufrowy**, -a, -e, *adj.* скороходскій.

Laur, -u, m. *Bot.* (*laurus*), лавръ; лавровое дерево; laur, *plur.* laury, (=laurowy wieniec), лавровый вѣнецъ, лавровый вѣнокъ, лавръ; uwieńczony laurami (sławy), украшенный (або увѣнчанный) лаврами; laurem wieńczyć=**Laurować**, *v. a. impf.* увѣнчать лаврами; **Laurowy**, -a, -e, *adj.* лавровый; v. **Wawrzyn, Bobek.**

Ława, -y, *f.*, (v. **Ławka**, -i, *f. dim.*), лавка, скамья; ława przy piecu, лежанка, казенка; ława łaziebna, łazienna, полокъ; (v. полка); - (w okręcie), банка; ława urzędników ławników, судейская (лавка) скамья, -скій стулъ; ławy targowe, (jatki) лоскутный рядъ; rybne ławy, рыбный рядъ; ława przez wodę, (kładka), лава, кладь, мостки; ława, *Fortf.*, v. **Ławka.**

Lawaterz, -a, m., v. **Miednica.**

Ławeczka, -i, *f.* лавочка, скамеечка.

Lawenda, Lawanda, Lewanda, -y, *f. Bot.* (*lavandula*), лавенда, лаванда, увѣчная трава; - szyszkowa(=kocankiArabskie, *Lavendula Stoechas*), змѣевикъ кустарный; солнечное золото, (родъ лавенды), **Lawendowy, Lawandowy**, -a, -e, *adj.* лавендовый, лавандовый; olejek -wy, лавендовое масло; woda -wa, лавендовая вода.

Lawet kamień, (v. **Garkowiec**), горшечный камень.

Ławeta, -y, *f.* (osada armaty na kołach), лафетъ.

Ławić, *v. a. frequ.* (v. **Łowić**), часто ловить.

Ławica, -y, *f.* лавица; судейская должность; судейская палата.

Lawir, -u, m. **Lawirowanie**, -ia, n. лавировка, лавированіе; **Lawirować**, *v. n.* лавировать; °соображаться съ обстоятельствами; поступать осторожно.

Ławka, -i, *f. dim.* (v. **Ława**), лавка, скамейка, (скамья); ławka, ławki (*pl.*) w okręcie, банка, банки; ławka, (kładka przez wodę), лава, кладь, мостки; ławka (w przedpiersieniu, *banquette*), банкетъ, приступокъ; ławki kupieckie, targownicze, [купеческія] лавки; лоскутный рядъ; v. **Ławy** *sub:* **Ława**; ławki siodła, сѣдельный остовъ; арчакъ, лѣчникъ; ławka, (= cal), вершокъ, (дюймъ).

Ławniczy, -a, -e, *adj.* судейскій; **Ławniczy**, -ego, m., **Ławnik**, -a, m., **Ławnicy**, *plur.*, выборный; судья; ассессоръ; засѣдатель; присяжный; старостa; ратманъ; **Ławnikostwo**, -a, m. должность выборнаго; д. ассессора, д. засѣдателя; д. старости; д. ратмана; члены судейскаго мѣста; судъ старшинъ.

Ława, v. **Aglo, Aźyo**, лажъ, ажіо, надбавка.

Łazanek, -nka, m., **Łazanki**, *pl.* лапшá.

Lazaret, -u, m. лазаретъ; (v. **Śpital**); **Lazaretowy**, -a, -e, *adj.* лазаретный.

Łazarz, -a, m. 1. Лазарь; 2. (= nędznik), бѣднякъ, больной,

Digitized by Google

бѣдный, несчастный, злосчастный человѣкъ.

Łaźbić, *v. a.* (pszczoły podbierać), подрѣзывать (подрѣзать) улей, вынимать часть меду изъ ульевъ.

Łaźę, v. **Łazić**; **Łazęga**, **Łazęka**, -i, *m.* 1. бродяга; шатунъ; *it.* неповоротливый, медленно ходящій человѣкъ; 2. (śpieg), лазутчикъ, шпіонъ.

Łazękanie, -ia, *n.* (tułanie), бродяг, таскотня.

Łazić, *v. n.* ползать; пресмыкаться; – na drzewo, (wdrapywać się), лазить, лѣзть, карабкаться на дерево; (= chodzić), ходить пошаленьку, тихимъ шагомъ; волочить ноги, плестись, едва тащиться, едва передвигать ноги, идти (*albo* плестись) ногами; ledwo łażę, едва хожу; z ustałъ отъ ходьбы; łazić za kim, таскаться, ходить безпрестанно за кѣмъ; ciągle (zawsze) tu łazi, безпрестанно приходитъ сюда; łazić, (o włosach: = wypadać), лѣзть, выпадать; **Łażenie**, *s. n. v.* ползаніе; пресмыканіе; лѣзаніе, лазка; *etc.*, v. **Łazić**; **Łazicieł**, -a, *m.* ползучій; ползунъ; лазунъ.

Łaziebnik, **Łazienik**, -a, *m.*, **Łaziebniczek**, -czka, *m. dim.* парильщикъ, банщикъ, † мовникъ; v. **Barwierz**; **Łaziebniczy**, -a, -e, *adj.* парильщиковъ; **Łaziebnica**, -y, *f.* парильщица, банщица; **Łaziebny**, **Łazienny**, -a, -e, *adj.* банный; łaziebna, łazienna ława, полокъ; **Łaziebne**, -ego, *s. n.* (płata od łaźni), банное, банныя деньги; **Łaziebka**, -i, *f. dim.* банька, купальня; **Łazienki**, *gen.* **Łazienek**, *plur.* Лазенки, загородный королевскій дворецъ въ Варшавѣ; **Łaziennik**, **Łazienny**, v. **Łaziebnik**, **Łaziebny**.

Łaźnia, -i, *f.* 1. (v. **Łaziebka**, *dim.*), баня, мыльня, пупальня, мовня, мовница, – parowa, парильня; łaźnia trwale gorąca, парная баня, паровая баня; v. **Wanna**; łaźnia, (= mycie), мытье; промывка; 2. *fig.* (strofowanie, łajanie, mycie komu głowy), * строгій выговоръ, наказаніе, хула, порицаніе; sucha łaźnia, (plagi, razy, kije), наказаніе ударами, н. палками; лозами, побои; sprawić komu łaźnią, * задать кому баню (*albo* перку); поколотить кого; намылить кому голову; сдѣлать кому выговоръ.

Lazur, -u, *m.* 1. **Lazurowy kamień**, *Miner.* (*lapis lasuli*), лазуритъ, лазуревый (лазурный) камень; 2. **Lazur**, лазурь, лазуревая краска, ультрамаринъ; (cokolwiec bądź modrego czyli niebieskiego koloru), всякая вещь лазоревраго синяго или голубаго цвѣта; лазоревый цвѣтъ; lazur nieba, лазурь небесная.

Lazurek, -rka, *m. Bot.* (*laserpitium*), гладышъ; дикій конеръ.

Lazurokrusz, -u, *m.* мѣдная лазурь.

Lazurować, *v. a.* (zaprawiać lazurem, krochmalem), синить (на пр. полотно); **Lazurowanie**, -ia, *n.* синеніе; **Lazurowy**, -a, -e, *adj.* лазуревый, лазоревый; лазоревраго цвѣта; v. **Lazur** (1).

Lazy, -ów, *pl.* жесты, кривляніе, тѣлодвиженіе, ужимки.

Łazy, -ów, *pl.* (karcze, korzenie, pniaki, chrósty), кустарники, колоды, корѣнья, кусти, хворостъ. [ловина.

Łbica, -y, *f.*, **Łbisko**, -a, *n.* го-

Łbieniec, -ńca, *m.*, *H. n.* (*vipera*), чѣрная змѣя; ехидна; (аспидъ); здовитая змѣя; łbieniec oroczny, (*seps*), змѣеящерица.

Łbisty, -a, -e, *adj.* головастый, головастикъ, головачъ.

Łeb, *gen.* łba, *m.* [превріт.] голова; головной черепъ, головная кость; лобъ; łeb wielkiéj jakiéj ryby, рыбья башка; mieć w łbie, быть хмельнымъ, быть не много пьянымъ; ma we łbie, онъ пьянъ, онъ выпилъ немножко, у него шумитъ въ головѣ, онъ подъ хмелькомъ; łbem kręcić, качать, трясти головою; (= konceptem rusyć); напрягать умственныя силы; za łeb iść, chodzić, za łby się wziąść, (= za włosy), дратся другъ друга за волосы; po łbu, po łbie dać, w łeb dać (komu), ударить кого въ голову; za łeb kogo złapać, схватить кого за волосы; *it.* принуждать кого къ чему, насильно заставлять кого дѣлать что-нибудь; kulą w łeb, пулею въ лобъ! (kulą) w łeb wypalić, пробить пулею лобъ, всадить пулею въ лобъ, застрѣлить; na łeb, (v. na kark) кубарѣмъ; na łeb na szyję spieszyć się, снѣмать сломя голову, сп. стремгламъ, бѣжать чрезвычайно скоро.

Lebecznik ziele, v. **Lepiężnik**.

Leblodka, **Leblotka**, -i, *f. Bot.* (*origanum*), душица; материнка (раст.); – Kreteńska albo Pontska, (*origanum dictamnus*), дитамъ Критскій; – biała, v. **Polej dzikł**.

Lec, **Lece**, v. **Lejc**.

Lecę, v. **Lecieć**. [**Lecieć**.

Lecenie, *s. n. v.*, летѣніе; v.

Lecha, **Licha**, -y, *f.* грядá.

Łechcianka, -i, *f. Bot.* (*clitoria*), потоничкъ.

Łechciwy, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* щекотливый; **Łechciwość**, -ści, *f.* щекотливость; **Łechć**, -u, *m.* **Łechtanie**, -ia, *n.* щекотка, щекотаніе; **Łechtać**, *v. a.* щекотать; –, (pobudzać), * возбуждать, поощрять; *it.* льстить кому, ласкать кого; łechtać kogo po skórze, (= wybijać kogo), * отваливать кого, отвалять (*albo* нагрѣть) кому бока, поколотить кого; **Łechtaczka**, -i, *f. Anat.* (*clitoris*), потонка, клиторъ; **Łechtanie**, -ia, *n.* щекотаніе, щекотка; **Łechtliwy**, -a, -e, *adj.* (łechcący), щекотный; v. **Łechciwy**.

w Lecie, v. **Lato**.

Lecieć, -ciał, -ci, *v. n.* летѣть; * скоро бѣжать; (o czasie), летѣть, скоро проходить, скоро пройти; lecieć co tchu, бѣжать во весь духъ, во всю прыть; leć do niego! бѣги къ нему; czas leci, (= upływa szybko), время летитъ, время уходитъ, время течетъ; lecieć, (=padać, zlatać, spadać, walić się), падать, упадать, низпадать, валиться.

Leciuchny, -a, -e, **Leciutki**, **Leciuteńki**, -a, -ie, **Lekkuchny**, -a, -e, *adj.* -o, *adv.* легонькій, легонько.

Leciwy, -a, -e, *adj.* (w latach, podeszły w lata), старый, пожилой, въ лѣтахъ.

Lecować, v. **Lejcować**.

Lecz, *conj.* но; однако; же, жь; однако же; v. **Ale**, **Zaś**.

Leczenie, -ia, *s. n. v.* леченіе, пользованіе, врачеваніе, исцѣленіе, врачба; **Leczyć**, *v. a.* лечить, пользовать, врачевать, исцѣлять; – się, *v. r.* пользоваться, лечиться; **Leczony**, -a, -e, *part. p.* излеченный; v. **Leczyć**; **Leczyciel**, -a, *m.*, v. **Lekarz**.

Łęczyńko, -a, *n. augm.*, v. **Łęk**, **Obłąk**.

Leczywrzód, -u, *m. Bot.*, v. **Panak**, **Stosił**, **Wielosił**.

Leda, v. **Lada**.

Ledwie, **Ledwo**, *adv.* едва; только-что; съ трудомъ; насилу; (skoro, dopiero jak), лишь; ledwie, почти; ledwie nie, (mało nie, o włos że nie), чуть не, чуть чуть не; **Ledworuszny**, -a, -e, *adj.* малодвижный; spojenie ledworuszne, (= sp. kości postępkowych z kościami więzy czyli środka stopy, *synarthrosis*), синарероснсъ; составъ потаенный, малодвижный; малодвижное соединеніе костей.

Ledz, [*Praet.* legł; *Fut.* legnie], *v. n. impf.* лечь, ложиться; пасть (въ сраженіи), умереть; legł na polu bitwy, онъ палъ на полѣ сраженія.

Lędźwie, *gen.* lędźwi, *plur.* лямка, *pl.* лямки; чресла; поясница; v. лядвей; **Lędźwiowy**, **Lędźwiany**, -a, -e, *adj.* лядвейный; чресленный; поясничный; lędźwiowy ból, поясничная боль, боль въ поясницѣ.

Lędźwiec, -wca, *m. Bot.* ледвецъ.

Łęg, v. **Ług**.

Legacki, -a, -ie, *adj.* посольскій; **Legacya**, -y, *f.* (poselstwo), посольство, легація; v. **Legactwo**, -a, *n.* легатство; **Legacyjny**, -a, -e, *adj.* легаціонный; посольскій.

Legar, -u, *m.* подкладина; лѣ-

Digitized by Google

жень; продольный брусъ; *it.* v. Legowisko.

Legart, -a, *m.* Legawiec, -wca, *n.* (lenivy, domator), лежебокъ, лѣнивецъ, лѣнтяй, тунеядецъ; **Legarstwo**, -a, *n.* лѣность; **Legartować**, *v. n.* (na piecu legać, *etc.*) лѣниться, быть безъ дѣла, бездѣйничать, быть бездѣлуш.

Legat, -a, *m.* 1. легатъ; папскій посолъ; 2. **Legat**, -u, *m.* легатъ, отказъ; **Legatarynsz**, -a, *m.* (ten któremu legat odkazanym został), легатарій, получающій что-либо по завѣщанію; v. Legować; **Legator**, -a, *m.* легаторъ, отказывающій *abo* назначающій что-либо кому-нибудь въ своемъ завѣщаніи.

Legawiec, -wca, *m.* лежебокъ, лѣнивецъ, лѣнтяй, тунеядецъ; *it.* v. Legawy (2).

Legawisko, -a, *n.*, v. Legowisko; **Legawka**, -i, *f.* пастушеская свирѣль, пастушій рогъ; **Legawy**, -a, -e, *adj.* 1. v. Leniwy; 2. легавый; legawy pies, (= Legawiec), легавая собака.

Legę, v. Ględać.

Legi, v. Ług.

Legienda, -y, *f.* 1. легенда; книга чтенія, книга чтенія, книга житія Святыхъ Отцовъ; патерикъ; 2. *Niemiem.* надпись вокругъ монеты; v. Gurtz.

Legion, -u, *m.*, **Legia**, -ii, *f.* легіонъ, легеонъ, отрядъ воиновъ; **Legiony**, *pl.* легіоны; **Legionista**, -y, *m.* легіонный солдатъ.

Legitymacya, -yi, *f.* доказательство; признаніе, признаніе законности чего; удостовѣреніе о чемъ; легитимація; **Legitymacyjny**, -a, -e, *adj.* легитимаціонный; удостовѣрительный; **Legitymować**, v. Uprawnić, [v. Poległy.

Legły, -a, -e, *adj.* лежащій;

Legnąć, *v. n. semelf.* лечь, ложиться; падать, пасть (въ сраженіи), умереть.

Lęgnąć, **Lądz**, *v. n.* (płód wylęgać), высиживать (птенцовъ), выводить птенцовъ; lęgnąć się, *v. r.* высиживаться; **Lęgnienie**, -ia, *n.* высиживаніе (птенцовъ).

Legóminy, v. Leguminy.

Legować, *v. a.*, - co komu, завѣщать, отказывать, отказать, отдать по духовной; **Legowanie**, -ia, *n.* (духовное) завѣщаніе, отказываніе, отказаніе; **Legowany**, -a, -e, *part. adj.* отказный.

Legowisko, -a, *n.* логовище, логово, витальще, берлога; v. Leżyko; v. Stanowisko.

Leguminа, -y, *f.* **Leguminka**, -i, *f. dim.* сѣдкое, мучное кушанье, пирожное, кушанье изъ зелени; **Leguminy**, *gen.* **Legumin**, *plur.* зелень, мелущный плодъ, стручковый плодъ; **Leguminny**, -a, -e, *adj.* мелущный, стручковый.

Lej, -eju, *m.* (v. Lejek), лейка, большая ворона; 2. **Lej**, *Imperat.* лей, v. Lać.

Lejba, -y, *m.* болванъ, пентюхъ, олухъ, выхлай, чурбанъ, неповоротливый человѣкъ; **Lejbowaty**, -a, -e, *adj.* нелѣпый, неуклюжій, неповоротливый.

Lejbgwardya, -yi, *f.* лейбъ-гвардія; **Leibkompania**, -ii, *f.* лейбъ-рота; **Lejbmedyk**, -a, *m.* лейбъ-медикъ.

Lejc, -a, *m.*, **Lejce**, † **Lice**, -ów, *plur.* вожжа, вожжа, *pl.* вожжи; **Lejcować**, *v. a.* (lejce na konia kłaść), вожжать; **Lejcowanie**, -ia, *n. n. v.* вожжаніе; **Lejcowy**, -a, -e, *adj.* вожженный.

Leję, лью, v. Lać; **Lejek**, **Lijek**, *gen.* lejka, lijka, *m. dim.* лейка, ворона, воронка; **Lejkowaty**, -a, -e, *adj.* воронкообразный; **Lejkowy**, -a, -e, *adj.* воронкообразный; **Lejkowy**, -a, -e, *adj.* воронковый.

Lejny, v. Lewny.

Lejtenant, -a, *m.* лейтенантъ, поручикъ.

Łęk, -u, *m.* лукъ; лука; арчакъ.

Lękać, *v. a.* пугать, испугать, страшить, страшить, приводить (*v. perf.* привести) кого въ ужасъ (*abo* въ страхъ) - się, *v. r.* пугаться, испугаться, бояться, страшиться, торопить; nie lękaj się śmierci, не бойся смерти; **Lękanie**, -ia, *n. n. v.* испуга, испугъ, испуганіе, страхъ, боязнь.

Lekarka, -i, *f.* лекарка; **Lekarnia**, -i, *f.* лечебница; больница; госпиталь, гошпиталь; *it.* (?) аптека; **Lekarski**, -a, -ie, *adj.* лекарскій; лекарственный; врачебный; медицинскій; lekarska nauka, lekarski kunszt, врачебная наука, врачебное искусство, врачебнопѣніе, врачебство, медицина; *it.* lekarski, аптечный; аптекарскій; **Lekarstwo**, -a, *n.* лекарство; врачебное *abo* лечебное средство; - brać, принимать (*v. perf.* принять) лекарство; 2. * средство, способъ; złe lekarstwo, мальханъ; [v. Мальханчикъ].

Lekarz -a, *m.* лекарь; врачъ; докторъ; медикъ.

Łękaty, **Lękowaty**, -a, -e, *adj.*, -te, *adv.* выпуклый, выгнутый [въ дугу], дугообразный.

Lekce, *adv.* слегка, кое какъ, налегкѣ; скоро; легкомысленно, плохо; lekce co ważyć, ни во что ставить; v. Poniewaźać.

Lekciéj, *compar. adv.* (= lżéj), легче; **Lekciejszy**, *compar.* (= lżejszy, v. Lekki) легчайшій.

Lekcya, -yi, *f.*, **Lekcyjka**, -i, *f. dim.* лекція; урокъ; преподаваніе; ученіе; чтеніе.

Lekcześć, *v. n.* легчать; **Lekczyć**, *v. a.* облегчать.

Leki, -ków, *m. pl.* 1. v. Lecznie, Kuracya; 2. **Leki**, (= lekarstwo), лекарство.

† **Lekie**, **Lekkie**, **Letkie**, -iego, *n.* (płuca), легкое, *gen.* -аго; легкія, *gen.* -ихъ.

Lekki, **Letki**, -a, -ie, *adj.*, -ko, *adv.* [Lekciejszy, Lżejszy, *compar.* легчайшій; Lekciéj, Lżéj, *compar. adv.* легче], легкій; (не вѣскій), [v. lekkowaźny], нетяжелый, нетяжкій; не трудный; v. Łatwy, Łacny; легко поворотливый, проворный; несильный; (letkomyślny, płochy), легкомысленный, безразсудный, непостоянный, вѣтренный, неосновательный; худый, негодный, слабый; плохій, легонькій, маловажный, пустый; lekkie wojsko, легкое войско; lekka kawalerya, легкая кавалерія; v. Lekkokonny; lekki jak pióro, легокъ какъ перо; lekkie trunki, (lekarstwa), легкіе, не крѣпкіе напитки; lekko, *adv.* легко, нетяжело; скоро; поворотливо, проворно; легкомысленно, безразсудно; *it.* lekko, zlekka, po lekku, *adv.* легко, слегка, налегкѣ, наскоро, вскользь, легонько, кое-какъ, на скорую руку, на легкую руку, какъ нибудь; не сильно, слабо; по легоньку; не крѣпко; легкомысленно, безразсудно; chodu lekkiego, = Lekkochodny, -a, -e, *adj.* ходкій; легкій на ходу; **Lekkokonny**, -a, -e, *adj.* легкоконный; artyllerya lekkokonna, легкоконная артиллерія; **Lekkomowny**, -a, -e, *adj.* болтливый, говорливый; **Lekkomyślec**, -ślca, *m.* **Lekkomyślnik**, -a, *m.* легкомысленный человѣкъ; вѣтренникъ; **Lekkomyślność**, -ści, *f.* легкомысліе, легкомысленность, безразсудность; вѣтренность; непостоянство; **Lekkomyślny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* легкомысленный, (*adv.* -нно); безразсудный; вѣтренный; непостоянный; неосновательный; lekkomyślny człowiek, v. Lekkomyślec; **Lekkonogi**, -a, -ie, *adj.* легконогій; проворный.

Lekkość, **Letkość**, -ści, *f.* 1. легкость; нетрудность; v. Łatwość, Łacność; 2. (= biegłość), ловкость, бѣглость, проворство, проворность; скорость; z lekkością, безъ всякаго труда; *it.* v. Powolność, Uleganie; 3. (nieuwaga, lekkomyślność), легкомысліе, легкомысленность; безразсудность; вѣтренность; непостоянство; неосторожность; **Lekkoskrzydły**, -a, -e, *adj.* легкокрылый; **Lekkoważność**, -ści, *f.* маловѣсность; (v. Małoważność), маловажность; **Lekkoważny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (маловажный, ничтожный), маловѣсный; (v. Małoważny), маловажный; **Lekkowierność**, -ści, *f.* легковѣріе, легковѣрность; v. Łatwowierność; **Lekkowierny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* (v. łatwowierny), легковѣрный; **Lekkozbrojny**, -a, -e, *adj.* легко вооруженный.

Digitized by Google

Lekkuchny, v. **Lecicuchny**, -a, -e, *adj.*, -no, *adv.* лёгонькій; легóнько; легóхонекъ.

Lękliwość, -ści, *f.* боязлúвость, страховáтость, страшлúвость, труслúвость, робкость, робость; **Lękliwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* боязлúвый, страховáтый, страшлúвый, ужáстный, ужáстливый, труслúвый, робкій; *it.* пуглúвый; стрáшный.

Lękać, v. **Lękać**.

Lekować, v. **Leczyć**.

Lekoząb, -ęba, *m.*, v. **Dentysta**.

Łękowaty, *adj.*, v. **Łękaty**, **Obłączasty**.

Lekta, -y, *f.* 1. скрёпа, скрёплéніе, (засвидéтельствованіе въ судѣ); 2. (= cicha msza, czytana), мша, обѣдня, литургія.

Lektor, -a, *m.* 1. лéкторъ; 2. (czytelnik, czytający), чтецъ, читáтель; **Lektoryum**, *n. indecl.*, v. **Czytelnia**, **Słuchalnia**.

Lektyka, -i, *f.* **Lektyczka**, -i, *f. dim.* (nosidła), носúлки, качáлка, портшéзъ; **Lektyczny**, -a, -e, *adj.* качáлочный, носúлочный; **Lektykarz**, -a, *m.* качáлочникъ, носúльщикъ качáлки.

Lekuchny, **Lekuczki**, v. **Lekkuchny**, **Lecicuchny**.

Lekuję, v. **Lekować**, **Leczyć**.

Lele, *indecl.* нѣженка; v. **Niewieściuch**.

Lelek, *gen.* lelka, *m. H. n.* (gat. sowy; *strix aluco*), родъ большóй ночнóй совы; v. **Kwáka**; *cfr.* Лéлекъ.

Leman, -a, *m.* лéнникъ; v. **Hołdownik**; **Lemański**, -a, -ie, *adj.* v. **Hołdowniczy**, **Lenny**; **Lemaństwo**, -a, *n.* ленъ, лéнность; v. **Hołdownictwo**, **Lenstwo**.

Lemiesz, -a, *m.* 1. лéмешъ, лéмехъ, сошникъ; 2. *Anat.* lemiesz = Lemieszowa kość, lemieszowata ścianka w nozdrzach, (*vomer*), сошникъ, лéмешъ, рáло, ралообрáзная кость, безнáрная кость въ ноздрáхъ; v. **Radło**; **Lemieszowy**, -a, -e, *adj.* лéмеховый, лéмешовый; *it.* v. **Lemiesz**(2).

Lemieszka, -i, *f.* саламáта; густóй кисéль; (kluski warżone), варéныя клёцки; **Lemieszakowy**, -a, -e, *adj.* саламáтный.

Lemoniada, **Limonada**, -y, *f.* лимонáдъ; **Limoniadowy**, -a, -e, *adj.* лимонáдный.

Lemus, -a, *m.* 1. v. **Lamus**; 2. **Lemus**, *H. n.* (*testudo lutaria*, *testudo orbicularis*, *emys europaea*), кругная черепáха, рѣчная черепáха.

Len, *gen.* lnu, *m. Bot.* (*linum*), лёнъ, (*gen.* льна & льну); len czesać, wyczesywać, вымыкáть; len czesany, wyczesany, (czysty), вымыканный лёнъ; czesanie, wyczesywanie lnu, вымыкáніе; otrzepać, очистить len, отрепáть лёнъ; len otrzepany, отрёпанный лёнъ; otrzepanie lnu, отрепáніе льна; len dziki, (*thesium linophyllum*), = **Leniec**, дикій лёнъ; леноли́стъ; леноли́стникъ; льнянка; *it.* len matki bożéj, boskiéj, (*linaria*), льнянка; лённикъ; вымыкъ; жаворóй; len niezgorzysty, (*asbestinum*), горный лёнъ, каменный лёнъ, кудѣль (кудѣля) горная, асбéстъ гибкій.

Leń, 1. v. **Leniwiec**, лентáй, лѣнивецъ; 2. v. **Lenistwo**; **Lenek**, v. **Len matki bożéj**.

Lenić się, *v. r.* лѣнúться; **Lenieć**, *v. n.* излѣнúться, сдѣлаться лѣнивымъ; v. **Linić się**, **Linieć**.

Leniec, v. *sub*: **Len** (= len dziki).

Leniek, *gen.* leńka, *m.*, **Leniuch**, -a, *m.* лѣнтáй, лѣнивецъ, рóхля; negодáй.

Leniwica, -y, *f.*, **Leniwka**, -i, *f.* лѣнивица.

Leniwiec, -wca, *m.* 1. лѣнтáй, лѣнивецъ, рóхля; 2. **Leniwiec**, *H. n.* (*bradypus*), лѣнивецъ, тихохóдъ; leniwiec trójpalczysty, (*bradypus tridactylus*), аѣ, (аи), тихохóдъ трепáлый; leniwiec dwupalczasty, (*bradypus didactylus*), тихохóдъ двупáлый.

Lenistwo, -a, *n.*, **Leniwość**, -ści, *f.* лѣнь, лѣность, лѣнивость; **Leniw**, **Leniwy**, -a, -e, *adj.*, -wo, -wie, *adv.* лѣнивый, лѣностный, увáльчивый.

Lennik, v. **Lenownik**, -a, *m.* лéнникъ, васáллъ; v. **Hołdownik**; **Lennictwo**, -a, *n.* пожáлованіе кого лéннымъ имѣніемъ поміѣстьемъ; *it.* ленъ; лéна; **Lenno**, -a, *n.* ленъ; лéна; v. **Lennictwo**; w lenno dawać, жáловать кого; **Lennodawca**, -y, *m.* господúнъ даючій ленъ; **Lenny**, **Lenniczy**, -a, -e, **Lenski**, -a, -ie, *adj.* лéнный; lenne prawo, лéнное прáво; lenny pan, тотъ котóрому принадлежáтъ лéнное имѣніе; dobro lenne, лéнное имѣніе; **Lenownik**, -a, *m.* получáющій ленъ имѣнемъ другáго; v. **Lennik**, **Hołdownik**.

Lentować, *v. a.* (suchym pendzlem kolor równać), сухóю кистью крáску ровнáть.

Lentryk, -u, *m.* крáска растёртая на водѣ съ клéемъ; **Lentrykować**, *v. a.* 1. (u *malarza*), грунтовáть холстъ клéемъ, наводúть грунтъ на холстъ (u ярoч.); 2. (u *introligatora*), плюнúровать [бумáгу].

Lentwal, **Lentfal**, -u, *m.*, v. **Skorefal**.

Lentyszek, -szka, *m. Bot.* (*pistacia lentiscus*; mastykowe drzewo), мастúчное [*abo* фистáмковое] дéрево.

Lenung, -u, *m.* жáлованье (солдáтское; плáта); v. **Żołd**.

Lep, -u, *m.* 1. птúчій клей; * кóзни, сѣти; 2. *Bot.* kozi lep, [цвѣтъ, лáдонникъ, лáдонное дéрево]; лáданъ, лабдáнъ, (благовóнная смолá)

Łep, v. **Łeb**; **Łepak**, -a, *m.* головá; хитрéцъ, лукáвецъ.

Łepce, v. **Łeptać**.

Lepcyca, -y, *f.* 1. *Bot.* (*Galium aparine*, **Kluka Dykc.** rośl.), цирáвница; подмарáнныхъ óстрый, подм. шероховáтый, подм. цѣпкій, цѣпкая травá, дерóбка; [*asperugo* (*procumbens*), **Jundziłła** opis. rośl.], óстрая травá; 3. (*carlina*, podług Jędrzeja Krupińskiego), колючникъ.

Łepek, -pka, *m. dim.* (główka), головкá; v. **Łeb**.

Lepianka, -i, *f.* 1. мазанка; обмáзка изъ глúны (съ соломою), обмáзка глúняная, глúняная обмáзка; 2. **Lepianka**, **Lepianeczka**, (chata zlepiona) землянка, лачýга, (*dim.* лачýжка), мáзанка, хижина; * земляная глúбка.

Lepiarz, -a, *m.* дѣлающій мазанку.

Lepić, *v. a. impf.* лѣпúть (глúною), дѣлать мазанку, клеить; **Lepić się**, *v. r.* лѣпнуть, прилипнуть, (прилипнуть), пристаéть, пристáть къ. . . .

Lepiéj, *compar. adv.* (v. dobrze, dobry), лучше; добрѣе; *it.* v. **Pożyteczniéj**; tem lepiéj, тѣмъ лучше; co prędzéj, to lepiéj, чѣмъ скорѣе, тѣмъ лучше.

Lepienie, -ia, *s. n. v.* лѣпúніе (глúною), клеéніе; v. **Lepić**.

Lepiennik, -a, *m.* = **Grzaćak ziele**, *Bot.* (*horminum*), бесовка, алоцвѣтникъ.

Lepiężnik, **Lebeczník**, -a, *m. Bot.* (*tussilago petasites*), бѣлокопытникъ чучный, подобъ чучный; v. **Podbiał**.

Lepiony, -a, -e, *part.* лѣпúлый; v. **Lepić**; **Lepistość**, -ści, *f.* лѣпкость, лѣпкость; **Lepisty**, -a, -e, *adj.* лѣпкій, лѣпкій; **Lepszy**, -a, -e, *adj.* лѣпшóй.

Lepnica, -y, *f. Bot.* (*silene*) смолёвка, смолúнка.

Lepowy, -a, -e, *adj.* клéемъ намазанный; v. **Lep**.

Lepski, -a, -ie, *adj.*, -ski, *adv.* прекрáсный, отлúчный, отмѣнный, превосхóдный; прекрáсный; смѣлый, храбрый.

Lepszeć, *v. n.* (lepszym się stawać), исправлятся, (-виться), клáсться лучшимъ; [становúтся (стать) лучше, добрѣе]; **Lepszość**, -ści, *f.* превосхóдство, отлúчность; **Lepszy**, -a, -e, *adj. compar.* (v. **Dobry**), лучшій; добрѣйшій; najlepszy, наилучшій; kto piérwszy [*abo* duższy], ten lepszy, кто пéрвый, тотъ лучшій; §. кто первѣе, тотъ и правѣе; **Lepszo**, *s. n.*, v. **Dobre**, **Zdrowie**, **Szczęście**; **Lepszyć**, *v. a.* дѣлать лучше; исправлятъ, (-вить), поправлятъ, (-вить), улучшáть, (-шáть); -szyć się, *v. r.* (poprawiać się), исправлятся, дѣлаться лучшимъ.

Digitized by Google

Łeptać, Chłeptać, *v. n.* локáть, *it.* v. полыкáть; **Łeptanie,** -ia, *s. n. v.* локáніе.

Léra, -y, *f. Artill.* (przepustnica), круглó; v. Калибéръ.

† **Leść,** v. **Leść.**

Lesica, -y, *f.* садóкъ; *it.* v. **Ptaszyniec, Ptaszarnia**; v. **Sadź, Sadzawka**; lesica na suszenie serów, v. **Sernik**; v. плетнáца, плетёнка.

Lesisty, Leśnisty, -a, -e, *adj.* лѣсистый; góry lesiste, лѣсистыя гóры.

Leślik, v. **Kropidło** (ziele).

Leśniak, -a, *m.* (leśny człowiek), обитáтель лѣсóвъ; (v. деревéнщина; *cfr.* дикáрь); **Leśniany,** -a, -e, *adj.* лѣсный, лѣсовый; **Leśnictwo,** -a, *n.* лѣсничество; лѣсное вѣдомство; вѣдомство лѣсничаго; дóлжность глáвнаго лѣсничаго; начáльство надъ лѣсами; заслúга въ вѣдомствѣ лѣсничаго.

Leśniczek, -czka, *m. H. n.* (ptak, *fringilla*), зяблúкъ; v. **Zięba.**

Leśniczka, -i, *f.* (gat. sowy, *strix scops*), вилúкъ, вилюкъ.

Leśniczestwo, -a, *n.* 1. v. **Leśnictwo**; 2. *collect.* (leśniczy z żoną), лѣсничій и его женá; **Leśniczewski,** -a, -ie, *adj.* лѣсничевъ; **Leśniczy,** -ego, *s. m.*, **Leśnik,** -a, *m.* лѣсничій, лѣсникъ; форстмéйстеръ; **Leśniczyna,** -y, *f.* женá лѣсничаго; форстмéйстерша; **Leśnieć,** *v. n.* зарастáть лѣсомъ; 2. v. **Dzicześć**; **Leśniówka,** -i, *f. Pomol.* лѣсное áблоко; лесуха; **Leśnisty,** v. **Lesisty**; † **Leśnobożec,** -ńca, *m.* Лѣшій; v. **Faun, Satyr.**

Lesny, -a, -e, *adj.* 1. лѣсный, лѣсовый, дубрáвный; 2. **lesny,** -ego, *s. m.*, лѣсничій.

Less, -u, *m.* (zamesz), зáмша; **Lessowy,** -a, -e, *adj.* зáмшевый, зáмшевый.

Lesz, -a, *m. H. n.* (*cyprinus brama*), лещь (рыба); **Leszczowy,** -a, -e, *adj.* лещóвый; mięso leszczowe, лещевúна, лещóвое мясо.

Leszczotka, -i, *f.* 1. деревянное лещи для кладéнія лóшадей. 2. **Lieszczotki,** (gra dziecinna, *le jeu de la main chaude*), родъ дѣтской игрú.

Leszczowy, -a, -e, *adj.* лещóвый, лещóвый; v. **Leszcz.**

Leszczyna, -y, *f.*, 1. *Bot.* лещúна, лѣска, орѣшина, орѣховое дерево; 2. leszczyna = lasek leszczynowy, лещúнникъ, орѣшникъ, лещина; **Leszczynowy,** -a, -e, *adj.* лещúнный.

Leszka, -i, *f. dim.* (v. **Lecha**), грáдка.

Leszować, *v. a.* (u malarzów: równać grunt klejowy drewnem z wodą), разнáть клéевой грунтъ водóю.

Leszowy, -a, -e, *adj.* (= zamszowy), зáмшевый.

Letarg, -u, *m.* летáргія, сóнная нéмочь; сóнная болѣзнь; спúчка; *fig.*, v. **Ospałość**; **Letargik,** -a, *m.* одержимый летáргіею, од. сóнною болѣзнію.

Leterka, -i, *f. dim.*, v. **Letra.**

Letki, Letkość, v. **Lekki, Lekkość.**

Letni, -ia, -ie, *adj.* 1. (od lata, pory roku), лѣтній; letnie pomieszkanie, лѣтнее жилúще; лѣтній домъ; загородный домъ; letnie dni, лѣтніе дни; letnia pora, (letni czas), лѣтняя порá, лѣтнее врéмя; 2. (= wolno ciepły), тепловáтый; * разводýшный; letnia woda, тепловáтая водá; 3. (= tegoroczny, roczny), годовáлый; jeleń letni, (roczny, roczniak), спúчечникъ, годовúкъ, годовáлый олéнь; 4. (= pełnoletni), совершеннолѣтній; 5. (= podeszły, w latach), стáрый, пожилóй, въ лѣтáхъ; **Letnie, Letno,** *adv.* тепловáто; letnie,-tno ubrany, легкó, не тёпло одѣтый; **Letnić,** *v. a.* согрѣвáть, (согрѣть), тепловáтымъ дѣлать.

Letnieć, *v. n.* согрѣвáться, дѣлаться тепловáтымъ; **Letnik,** -a, *m.* 1. **Letnicek,** -czka, *m. dim.* (letnia suknia), лѣтнее плáтье; *it.* балахóнъ; 2. **Letnik,** (= letnie siedzenie, chłodnik), бесѣдка; **Letność, Letność,** -ści, *f.* 1. тепловáтость; * (разводýшіе); 2. (= pełnoletność), совершеннолѣтіе; **Letniuchny,** -a, -e, *adj.*, -no, *adv.* тепловáтый.

Letra, -y, *f.*, **Leterka,** -i, *f. dim.* 1. (drabina wozowa), дрóбина, рѣшётка (у телѣги); 2. *Fortif.* letra, (*la face de bastion*), передúй фасъ бастíона, фáсы бастíона; **Letrowy** wóz, телѣга; v. **Drabiniaty.**

1. **Lew,** *gen.* lwa, *m. H. n.* (*felis leo*), левъ (*gen.* льва); lew morski, (*phoca jubata, phoca leonina*), левъ морскóй; сичýгъ; конь морскóй; *Astron.* lew na niebie, левъ (созвѣздіе).

2. **Lew,** -u, *m.* (v. **Iać**), прилѣвъ; v. **Wylew.**

Lewa, Lewak, v. **Maćka, Mania.**

Lewar, -u, *m.* 1. домкрáтъ, подъёмъ, вóротъ; рычагъ; 2. **Lewar,** (liwar, liwor), лѣверъ, сифóнъ, вѣнный насóсъ; **Lewarek,** -rka, *m. dim.* насóсецъ.

Lewek, -wka, *m. dim.* (v. **Lew**), львёнокъ, лёвикъ.

Lewiatan, -a, *m.* (*H. n.*) левіаѳáнъ.

Lewica, -y, *f.* 1. лѣвшá; лѣвая рукá; 2. (lewa strona, lewy bok), лѣвая сторонá, лѣвый бокъ.

Lewitka, -i, *f.* родъ жéнскаго плáтья.

Lewkonia, -ii, *f. Bot.* (*cheiranthus*), левкóй.

Lewny, Lejny, -a, -e, *adj.* лютéйный.

Lewo, *adv.* лѣво, на лѣво, въ лѣво; **Leworęki,** -a, -ie, *adj.* употребляющій вмѣсто прáвой лѣвую рýку; *subst.* лѣвшá, лѣвшáкъ, шулыгá.

Lewy, -a, -e, *adj.* лѣвый; lewa strona, лѣвая сторонá; po lewéj ręce, po lewéj stronie, по лѣвую рýку, по *abo* на лѣвую стóрону, на лѣвой сторонѣ; w lewą, w lewo, lewo, lewą, лѣво, въ лѣво, влѣво; на лѣво; w lewo! налѣво! lewa strona (np. sukna), изнáнка; lewa, (bitka w kartach), взáтка.

Łeż, *gen.* łży, *f.* ложь; v. **Kłamstwo, Łgarstwo.**

Leża, -y, *f.*, v. **Legowisko, Leżysko.**

Leżak, -a, *m.* (ul leżący), лежáкъ, лежáчій улей.

Leść, [*Praet.* lazł, *plur.* leźli; *Praes.* 1. *p. s.* lezę, 3. *p. s.* lezie], *v. n. impf.*, **Łazić,** *v. frequ. et contin.*, 1. лѣзть, лазить; потихóньку пробирáться; пресмыкáться; ползать; докýда не leziesz? кýда же ты идёшь; 2. лечь, (o włosach = wypadywać), лѣзть, выпадáть.

Leżeć, -ał, -eli, *v. n.* лежáть; почивáть, покóиться; отдыхáть; - odłogiem, лежáть въ парý; rola odłogiem leżąca, пóле лежáщее въ парý; [паровóе пóле, паровúна; зáмша, остáвленная въ парý *abo* подъ паръ]; leżeć chorując, лежáть, быть больнúмъ, быть нездорóвымъ; dobro leżące, (nieruchome, grunt), помѣстье; nad księgami leżeć, сидѣть надъ книгами, рыться въ книгахъ; занимáться чтéніемъ; v. **Dukwić, Dulczyć**; suknia (szata) leży dobrze (gładko) na kim, плáтье сидѣть въ обтáжку; **Leżenie,** -ia, *s. n. v.* лежáніе; v. **Leżeć**; **Leżeń,** -żnia, *m.*, **Leżuch,** -a, *m.*, **Leniwiec,** -wca, *m.* лéнець, лежебóкъ, ýвалень, лѣнтáй, лѣнивецъ.

Leżenie, -ia, *s. n. v.* v. **Legnąć.**

Leziwo, -a, *n.* (lezy, drabina łyczana), лѣсница изъ лыка; *cfr.* лѣзня.

Łezka, -i, *f. dim.* (v. **Łza**) слёзка, слезúнка.

Łężny, -a, -e, *adj.* 1. болотúстый; болóтный; 2. **Łężna** sowa, (v. **Puhacz**), *H. n.* [*strix bubo*], пугáчъ, филúнъ; v. сичъ.

Leżuch, -a, *m.* лежебóкъ, лéнець, ýвалень, лентáй; **Leżuchostwo,** -a, *n.* лѣность; v. **Legarstwo**; **Leżuchowski,** -a, -ie, *adj.* увáльчивый.

Lezy, v. **Leziwo.**

Leżysko, -a, *n.* лáгеръ, станоположéніе; вытáлище; v. **Legowisko.**

Łga, -i, *f.* ложь; v. **Łgarstwo**; **Łgać,** [*Praet.* łgał, *Praes.* łgę, łże], *v. n.* лгать, солгáть, врать; ej toć łże, aż ściany schną, онъ ужасно лжётъ; §. kto łże, ten i kradnie, кто лжётъ, тотъ и крáдетъ; **Łga-**

Digitized by Google

nie, -ia, *n.* лгáніе; ложь; **Łgarka**, -i, *f.* лгýнья, врýнья, вралúха, вракýнья; **Łgarski**, -a, -ie, *adj.* лжúвый; **Łgarstwo**, -a, *n.* лжúвость, ложь (*gen.* лжи), лóжность, лжеслóвіе, вранье; §. łgarstwo ma krótkie nogi, (= niedaleko zajdzie), лгунý никтó не вѣрить; лжецóва сумá всегдá пустá; не прáвдою свѣтъ пройдёшь, да назáдъ не вороти́шься; **Łgarz**, -a, *m.*, **Łgarzyk**, -a, *m. dim.* лгунъ, лжецъ, враль, врунъ, вракýнъ.

Lgnąć, **Lnąć**, *v. n. impf.* [v. **Ulgnąć**, *Fut.* ulgnie, *v. perf.*], льнуть; вáкнуть; лáпнуть; (v. **Wiąznąć**); прилúпнуть, пристáть къ (*c. Dat.*); - do czego, прилѣпляться.

Lgnączka, -i, *f.* прилúпчивое, глúнистое мѣсто; вáзкое болóто; v. **Ligawica.**

Li li li! 1. лю лю лю! 2. Li, = -li, ли, ль; v. **Czy! -że!** -li ... -li = bądź ... bądź, v. *sub:* **Bądź.**

Liberalista, -y, *m.* либерáлистъ, либерáлъ; (вольнодýмецъ); **Liberalność**, -ści, *f.* либерáльность; (вольнодýмство); **Liberalny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* либерáльный, свободномы́слящій.

Libertacya, -yi, *f.* увольнéніе, освобождéніе.

Libertyn, -a, *m.* вольнодýмецъ; **Libertyństwo**, -a, *n.* вольнодýмство.

Liberya, -yi, *f.* 1. ливрéя; 2. (ludzie pod liberyą, służący), ливрéйные служúтели.

Libra, -y, *f.* 1. libra (papieru), десть (бумáги); pół libry, пóлдесть, полдéсти; librami, подéстно, *adv.*; 2. libra, (= aptekarska miara, z 12 uncyj), аптéкарская мѣ́ра, аптéкарскій фунтъ; **Librowy**, -a, -e, *adj.* дестéвый.

Lic, 1. v. **Lice**; 2. v. **Lejc**, **Lejce.**

Lice, † **Lico**, -a, *n.* 1. лицé, лицó; видъ; щекá, *Eccl. sl.* ланúта; lice, -ów, *plur.* (policzki), щёки; v. **Oblicze**; 2. (= osoba), лицó; 3. lice szaty, sukna, (= prawa, świetna strona), лицé, лицевáя сторонá плáтья, сукнá; 4. lice (w prawie), *Jur.* lice kradzione, [*corpus delicti*], полúчное; 5. (= płatno, cecha wypalona), клеймó, прижигъ; **Licemiernica**, -y, *f.* лицемѣ́рка, пустосвятка, святóша, ханжá; **Licemierniczy**, **Licemierny**, -a, -e, *adj.* лицемѣ́рный; **Licemiernictwo**, -a, *n.*, **Licemierność**, -ści, *f.* лицемѣ́ріе, лицемѣ́рство, лицемѣ́рность, пустосвятство; **Licemiernik**, -a, *m.* лицемѣ́ръ, пустосвятъ, святóша, ханжá.

Licencyat, -a, *m.* лицензиáтъ; **Licencya**, -yi, *f.* свобóда; *licentia poëtica*, (wolność poetycka), вóльность стихотвóрческая; **Licencyować**, v. **Rozpuszczać wojsko.**

Licho, -a, *n.* 1. (nieparzysta liczba), нечётъ, нерáвное числó; cetno czy licho, (gra: do pary, czy nie do pary), чётъ или нечетъ; 2. несчáстіе, злосчáстіе, бѣдá, зло, вредъ, хýдо, (*vu.*) лядъ; бѣсъ; §. nie budź licha, kiedy licho śpi, не будí льва, когдá онъ спитъ; idź do licha! пошёлъ къ чёрту! żeby cię licho ciężkie porwało! чтобъ тебá нелёгкая взялá! чёртъ тебá поберí (*abo* возми́)! провáлъ тебá возьми́! do licha tam tego, ужáсно (чрезвычáйно) мнóго; 3. **Licho**, *adv.* (v. **Lichy**), хýдо, плóхо, бѣдно, бѣдственно, несчáстливо.

Lichota, -y, *f.*, **Lichość**, -ści, *f.* 1. (bieda, mizerya), бѣдствіе, бѣдá, бѣдность, несчáстіе, злосчáстіе; 2. **Lichota**, * бѣдный, бѣдственный, злосчáстный человѣкъ, бѣднякъ, бѣдняга; *collect.* бѣдные людú; **Lichotarz**, -a, *m.*, v. **Lichota** (2.); **Lichotny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* бѣдный, плóхій, несчáстный, бѣдственный, худóй.

Lichtarz, **Lichtoń**, -a, *m.*, **Lichtuga**, -i, *f.* разгрýзное сýдно, плашкóть, (мáлое сýдно, посрéдствомъ кóихъ бóльшія сýда разгружáютъ); v. **Lichtować.**

Lichtarz, -a, *m.*, **Lichtarzyk**, -a, *m. dim.* подсвѣчникъ; шандáлъ; - wiszący, (pająk), люстра, *it.* паникадúло; lichtarz wielki przed obrazem jakiego świętego, насвѣщникъ; **Lichtarzowy**, -a, -e, *adj.* шандáльный; lichtarzowy słupek, (*guéridon*), геридóнъ.

Lichtoń, v. **Lichtarz**; **Lichtować**, *v. a.* выгружáть, (вы́грузить); lichtować kotwicę, поднимáть, поднять я́корь; **Lichtowanie**, -ia, *s. n. v.* выгружáніе, вы́грузка; **Lichtuga**, -i, *f.*, v. **Lichtarz.**

Lichuczki, **Lichuchny**, *adj.*, v. **Lichy.**

Lichwa, -y, *f.* 1. лихва, ростъ, лихоимство; барúшъ; 2. lichwienie, lichwy branie, отдáча дéнегъ въ ростъ; взимáніе лихвенныхъ (= незакóнныхъ) процéнтовъ съ капитáла; lichwą, przez lichwę, w lichwie, лихоимственно; 3. (= zysk z lichwienia, procent lichwiarski), незакóнный (безмѣ́рный) процéнтъ; dać (dawać) pieniądze na lichwę, lichwę brać (od pieniędzy), взимáть лихвенные процéнты съ капитáла, лихоимствовать; барúшничать; **Lichwiarka**, -i, *f.* ростовщи́ца; барúшница; **Lichwiarski**, -a, -ie, *adj.* лихоимственный, лихоимный, ростовщи́чій, барúшничій, барúшный; **Lichwiarstwo**, -a, *n.* лихоимáніе, лихоимство, † рѣзоимство; v. **Lichwa**; **Lichwiarz**, -a, *m.*, **Lichwnik**, лихоимецъ, отдающій дéньги въ ростъ съ лихвою, ростовщи́къ, барúшникъ, † рѣзоимецъ; v. **Lichwić.**

Lichwić, *v. n. impf.* лихоимствовать, барúшничать; v. **Lichwę** (brać); **Lichwienie**, -ia, *n.* лихоимáніе, барúшничанье; v. **Lichwa.**

Lichy, -a, -e, *adj.* лядúщій, худóй, дрянно́й, крáнный, плохóй; бѣдный.

Licny, v. **Licowy.**

Licować, v. **Lejcować.**

Licować, *v. a.* позывáть, призывáть къ судý за воровство; *it.* уличáть кого-либо въ воровствѣ, открывáть (откры́ть) улúку (полúчное); **Licowanie**, -ia, *s. n. v.* позывъ къ судý за воровство; **Licowany**, -a, -e, *part. p.* полúчный; licowany złodziej, полúчный воръ.

Licowy, **Licny**, -a, -e, *adj.* 1. лицéвый; личнóй; 2. licny, licowy, (od prawéj strony np. sukna), лицевóй; 3. полúчный.

Licytacya, -yi, *f.* аукціóнъ, продáжа съ молотка, публи́чная продáжа; **Licytacyjny**, -a, -e, *adj.* аукціóнный; (отъ) публи́чнаго тóрга; **Licytator**, -a, *m.* аукціонáторъ, аукціонистъ; **Licytować**, *v. a.* продавáть съ публи́чнаго тóрга, пр. съ молотка, пр. съ аукціóна; (na licytacyi kupować), покупáть что на аукціóнѣ, пок. что съ публи́чнаго тóрга, пок. съ аукціóна; **Licytowanie**, -ia, *s. n. v.* продáжа или покупка съ публи́чнаго тóрга.

Liczalny, -a, -e, *adj.* удобосчитáемый, могýщій быть сосчитáннымъ; v. **Liczebny**, **Liczbowy.**

Liczba, -y, *f.* 1. числó; цúфра; - cała, цѣлое числó; цѣлое; - łamana, лóманое числó, дробное числó; дробь; - pojedyncza, *Gramm.* (*numerus singularis*), единственное числó; - mnoga, (*numerus pluralis*), множественное числó; liczba złota, златóе числó; *it.* v. **Reguła** (trzech); 2. liczba, множество; 3. v. **Rachunek**; *it.* отчётъ.

Liczban, **Liczbon**, v. **Liczman.**

Liczbowy, **Liczebny**, -a, -e, *adj.* числи́тельный; liczebne imie (w Gramatyce), числи́тельное имя; sześcian liczebny (*abo* trzeci stopień liczby), трéтья стéпень, кубúческое числó, кубъ; **Liczbować**, *v. a.* 1. *Gramm.* (przez liczby odmieniać imiona albo słowa), склонáть, перемѣнáть окончáнія по различію чúселъ; 2. означáть чúслами; v. **Liczyć**, **Rachować.**

Liczę, v. **Liczyć**; **Liczebnik**, -a, *m.* (który liczy, rachuje), счётчикъ; числи́тель; **Liczebny**, v. **Liczbowy.**

Liczenie, -ia, *s. n. v.*, (v. **Liczyć**), числéніе; исчислéніе; нумерáція; **Liczman**, **Liczban**, **Liczbon**, -a, *m.* мѣ́летъ, мотóкъ.

Liczník, -a, *m.* 1. (liczba wyższa ułomku), числи́тель; 2. liczník ziele, *Bot.* (*lycium*), тяпка; **Liczníe**, **Liczno**, *adv.* многочúсленно; **Liczność**, -ści, *f.* много-

Digitized by Google

численность; **Liczny**, -a, -e, *adj.* многочисленный, многій.

Liczony, -a, -e, *part. p.* (v. **Liczyć**), считанный, сосчитанный, исчисленный; liczone pieniądze, сосчитанныя деньги, (= gotowe), наличныя деньги; §. wilk i liczone owce bierze, волкъ и изъ счёту овецъ крадетъ (*abo* берётъ).

Liczyć, *v. a.* 1. считать; счислять; исчислять; - komu co, v. **Odliczać**; liczyć kogo między, (= policzać), числить, причислять къ...; liczyć się, считать себя; считаться *abo* состоять при...; 2. (płacić), платить; v. **Wyliczać**; **Liczyciel**, -a, *m.* числитель, счётчикъ; v. **Licznik**; **Liczydeska**, -i, *f.* счёты; **Liczydło**, -a, *n. Bot.* [gat. konwalii, *convallaria multiflora*], многоцвѣтный ландышъ; **Liczygroszy**, -a, *m.*, **Liczygrzywna**, **Liczykrupa**, -y, *m.*, **Liczykrupka**, -i, *m.* скряга, скупецъ, крёнёнъ, скопидомъ, алтынникъ.

Liesfunt, -u, *m.* (róża miara morska), лисфунтъ, [12, 14, 15 и 16 фунтовъ].

Liga, -i, *f.* 1. лига, союзъ; заговоръ; 2. - monety, монетная проба; 3. - (w muzyce), шлёфера, (знакъ въ музыкѣ); 4. *Mar.* ligi, (sznury, któremi dla mocy żagiel na brzegach jest obszyty), верёвки, коими для крѣпости обшиваются парусы.

Ligawica, -y, *f.* тонкое, вязкое болото, (v. **Ligniczka**); болотистая почва; **Ligawiczny**, -a, -e, *adj.* тонкій, вязкій; болотистый.

Ligula, v. **Lipień** (ryba).

Ligustr, -u, *m. Bot.* (*ligustrum vulgare*), бирючина.

Lijka, v. **Lejek**.

Lik, -u, *m.* число; количество; множество; v. **Lnk**. [**Oprawca**.

Likter, -a, *m.* наличникъ; v.

Likwidacya, -yi, *f.* ликвидація, разсчётъ; v. **Obrachunek**.

Likwor, -u, *m.* ликёръ.

Lila, -i, *f.* (kolor bzowy), лиловый цвѣтъ.

Lili, люли; v. **Li**; **Lilać**, **Lulać**, **Lulkać**, *v. n.* люлюкать, баюкать, убаюкивать; **Lilanie**, -ia, *s. n. v.* люлюканье, баюканіе, убаюканіе.

Lilak, -a, *m. Bot.* (*syringa vulgaris*), сирень, сирянга, синель, бузёръ.

Lilia, -ii, *f. Bot.* (*lilium*), лилія, сарана, *Eccl.* кринъ; - Turecka, v. **Tulipan**; - płotowa, v. **Powój** (płotowy); **Liliowy**, -a, -e, *adj.* лиліевый.

Lima, -y, *f.*, v. **Poprawa**.

Limba, v. **Linba**.

Limitacya, -yi, *f.*, **Limita**, -y, *f.* отсрочка, отсрочеміе, отложеніе; **Limitować**, *v. a. imp.* отсрочивать, отсрочить, отлагать; v. **Odkładać**, **Odroczyć**. [лимонадъ.

Limonada, **Limoniada**, -y, *f.*

Limonia, -ii, *f.* (owoc), лимонъ.

Lin, -a, *m. H. n.* (*cyprinus tinca*), линь.

Lina, -y, *f.* канатъ, - skrętowa, бечева, (*dim.* бечёвка); liny okrętowe, *collect.*, оснастка, снасти корабельныя, такелажъ; - do przywiązania statku u brzegu, причалъ; швартовъ; okręt w liny opatrywać, оснащивать, оснастить; opatrujący okręt w liny, оснастникъ, оснастный мастеръ, оснащикъ; liny okrętowe odmienić, пересна́щивать, пересна́стить; odmienianie lin okrętowych, пересна́щиваніе; odmiana lin okrętowych, пересна́стка; zbierać (rozbierać, zdejmować) liny z okrętu, расна́щивать, расснастить, растакелаживать, (-жить) корабль; zbieranie lin z okrętu, расна́щиваніе, расна́стка; odciąć liny, отрубать канаты; (*it.* v. **Cuma**); chodzić po linie, ходить по канату; skakać po linie, плясать на канатѣ; skoczek po linie, плясунъ на канатѣ; v. **Powróz**, **Sznur**, **Nawłoka**.

Linąć, v. **Lunąć**.

Linba, **Limba**, **Liuba**, -y, *f. Bot.* (*pinus pinea*; *pinus cembra*), пихта; кедръ Сибирскій; **Linbowy**, -a, -e, *adj.* кедровый; linbowe orzeszki, (= Pinele, Pinełki, *qu. v.*), кедровые орѣхи; olejek linbowy, кедровое масло.

Linia, -ii, *f.* лінія, линея; черта; строка; строй; linia prosta, krzywa, прямая, кривая лінія; linia przez środek koła idąca, (v. **Średnica**), поперечникъ, діаметръ; linia prostopadła, піонова, перпендикулярная лінія; linia dzieląca ziemię na dwie połowy, (= równik), лінія равноденственная, лінія равнонощная; экваторъ, равноденственникъ, равнодневникъ; linia przekątna, dyagonalna, narożna, діагональная лінія, діагональ; linie równoległe, параллельныя лінія; dosieczna linia łuku, косекансъ; dotyczna linia, котангенсъ; liniami, (rzędami), построчно; linie na twarzy, черты лица; linie, *pl.* (karta z nakreślonemi grubemi liniami, *etc.*), графлёный листъ; *it.* linia, (= linijał), линейка; linia, (miara znacząca dwunastą część cala), лінія, (мѣра, двѣнадцатая часть дюйма); linia wojska, *etc.*, лінія; *Fortf.* лінія; окопы; odporowa linia w podkopach, оборонительная лінія; *Geneal.* linia rodu, familii, (= bocznica, pokolenie), лінія родства; колѣно; колѣно родства; поколѣніе; w prostéj linii od kogo pochodzić, въ прямой лініи происходить отъ кого; linia wstępna i zstępna, восходящая и нисходящая лінія; linia poboczna, побочная лінія.

Liniał, **Linijał**, -u, *m.* линейка.

Linić się, *v. r.*, **Linieć**, *v. n.* линять, сливать; *it.* сходить (*abo* сбрасывать) съ себя кожу; **Linienie**, -ia, *s. n. v.* линяніе; вылѣзаніе волосъ; czas linienia się (*np.* psów), разлинка.

Linijka, -i, *f. dim.* малая лінія; чёрточка; *it.* линейка, линеечка.

Liniować, *v. a.* линовать; проводить чёрты; **Liniowanie**, -ia, *s. n. v.* линованіе; **Liniowany**, *part. p.* линованный; papier liniowany, линованная бумага; **Liniowy**, -a, -e, *adj.* линейный; строевый; строчный; okręt liniowy, линейный корабль.

Linka, -i, *f. dim.* (v. **Lina**), линёкъ, бечева, бечёвка, верёвка, верёвочка, канатикъ.

Linkur, -a & -u, *m. Miner.* линкуръ [камень].

Lipa, -y, *f. Bot.* (*tilia*), липа; v. **Lipina**, **Lipowy**.

Lipcowy, -a, -e, *adj.* 1. (od miesiąca lipca), Іюльскій; 2. (od miodu lipcu), липцовый, медовый.

Lipczyk, -a, *m. H. n.* Іюльскій жукъ.

Lipiec, -pca, *m.* 1. (siódmy miesiąc w roku), Іюль (мѣсяцъ); 2. Lipiec, *gen.* -pcu, *m.* (miód przasny), липецъ (медъ); 3. lipiec, (= wosk jarzęcy), ярый воскъ.

Lipień, -nia, *m. H. n.* (*salmo thumallus*), харіусъ.

Lipina, -y, *f.* 1. липина; липовое дерево; **Lipka**, -i, *f. dim.* 1. липка, липинка; 2. Lipka, ziele, v. **Lisi ogon**.

Lipisty, -a, -e, **Lipki**, -a, -ie, *adj.* липкій, липкій, липучій, клёйкій; **Lipkość**, -ści, *f.* липкость, клёйкость.

Lipkowodny, -a, -e, *adj.* лимфатическій, пасочный; lipkowodne naczynia w ciele, *Anat.* (*vasa lymphatica*), лимфатическіе сосуды, пасочные сосуды.

Lipnąć, **Lipnieć**, *v. n.* липнуть, льнуть.

Lipocok, -u, *m.* липовица; липовый сокъ; липовая смола; **Lipowiąz**, -ięzu, *m. Bot.* каменная липа.

Lipowy, -a, -e, *adj.* липовый; lipowy kwiat, липовый цвѣтъ; lipowa woda, липовица; lipowy pniaczek, липовика.

Lira, -y, *f.* лира; **Liry**, -a, -e, *adj.* лирный; **Liryczny**, -a, -e, *adj.* лирическій.

Lis, -a, *m. H. n.* (*canis vulpes*), лисъ, лисица; *fig.* хитрецъ, лукавецъ, хитрый человѣкъ, хитрая лисё; lis pomniejszy siwawy stepowy, (*canis corsac*), корсакъ, корсакъ, корсакъ; lis ogniowéj sierści, (*canis alopex*), огнёвка, † огнянка; красная лисица; lis kamienisty, (*canis lagopus*), песецъ; lisa w worze kupować, покупать (купить) что за глазъ; lisy, *plur.* (= futro lisie), лисья шубы; лисій мѣхъ; lisy drzeć, v. **Womitować**; lis, (człowiek lisowatą brodę czyli włos na głowie mają-

Digitized by Google

cy), рыжеборо́дый, рыжеволо́сый, ры́жій, рыжа́къ.

Lisawy, v. **Lisowaty.**

Liść, -ścia, *m.*, **Liście**, -ia, *n. collect.* ли́стья; **Liściasty**, v. **Liściasty**; **Liściany**, **Liściowy**, -a, -e, *adj.* листо́чный; **Liściić się**, *v. r.*, **Liścieć**, *v. n.* лиственѣ́ть, покрыва́ться ли́стьями; **Liścik**, -a, *m. dim.* листо́чекъ; письмецо́; **Liściowaty**, -a, -e, *adj.* листоватый; ли́ственный; листообра́зный, листовя́дный; **Liściowy**, -a, -e, *adj.* листовой; **Liściasty**, **Liściasty**, -a, -e, *adj.* 1. ли́ственный; листа́стый; многоли́ственный; 2. слоёный; liściste ciasto, слоёный пирогъ; liścistym robić ciasto, слоёть.

Liseczek, -czka, *m.*, **Lisek**, -ska, *m. dim.* лисёнокъ, лисо́чка, ли́ска.

Lisi, -ia, -ie, *adj.* ли́сій, лисячій; lisia nora, ли́сья нора́; lisi ogon, ли́сій хвостъ; *Bot.* (*alopecurus*), лисохво́стъ; (= lipka, *ononis*), стальникъ, колю́шникъ; волоо́вья травá; lisie jajka, (*orchis*), салепъ, сатиръ мужескій, кокушкины слёзки, ятрышникъ; lisia róża, (*aconitum*), волчій корень; простре́лъ.

Lisię, -ięcia, **Lisiątko**, -a, *n.* лисёнокъ, лисёночекъ.

Lisica, -y, *f.* 1. лисица; 2. **Lisica**, *Bot.* (bedłka gąska, *agaricus cantharellus*), ли́сочка жёлтая, опёнокъ; 3. Lisica, ка́ручки, ручки́ окны; 4. - kowalska, (w której dzikie konie kroca), кузнечій станокъ для окованя лошадей.

Lisieć, **Lisowacieć**, *v. n.* рыжѣ́ть, дѣлаться ры́жимъ.

Lisik, -a, *m.* лисёнокъ; **Lisowatość**, -ści, *f.* рыжева́тость; **Lisowaty**, **Lisawy**, -a, -e, *adj.* рыжева́тый, свѣтлору́сый, ку́рый, ка́рый.

List, -u, *m.*, **Listek**, -etka, *m. dim.*, **Listeczek**, -czka, *m. dim.* 1. листъ, (*dim.* листо́къ, листо́чекъ); listek kwiatowy, ле́пестъ, лепесто́къ; list, listek różowy, розовый листъ; złoto w listach, листовое золото, сусáлъ, сусáльное золото; 2. (= pismo, pisanie), письмо́; письмецо́; грáмота, грáмотка; list rekomendacyjny, залецаю́щу, рекомендательное письмо́; pisać, napisać list, писáть, написáть письмо́; złożyć -, сложи́ть письмо́; zapieczętować -, запечáтывать (-тать) письмо́; rozpieczętować list, распечáтывать (-чáтать) письмо́; *it.* v. **Skrypt.**

Lista, -y, *f.* спи́сокъ; ро́спись.

Listewka, -i, *f. dim.*, v. **Listwa.**

Listnik, **siele**, v. **Rodzieniec.**

Listny, -a, -e, *adj.* 1. (liściasty), листа́стый, многоли́ственный; 2. listna jagoda, *Bot.* (*ruscus hypoglossum*), язы́чная травá.

Listonosz, -a, *m.* письмоно́сецъ, разно́щикъ пи́семъ.

Listopad, -a, *m.* (jedenasty miesiąc roku), Но́ябрь (мѣ́сяцъ); **Listopadowy**, -a, -e, *adj.* но́ябрскій.

Listownia, v. **Poczta**; **Listowny**, **Listowy**, -a, -e, *adj.*, **Listownie**, *adv.* 1. письменный, *adv.* письменно; papier listowy, почто́вая бумáга; 2. **Listowy**, (od liścia, v. **Liściany**, *etc.*), листо́чный, листовой; **Listownik**, -a, *m.* письмоно́сецъ, разно́щикъ пи́семъ.

Listwa, -y, *f.*, **Listewka**, -i, *f. dim.* пла́нка, пла́ночка; отбо́рка; ли́стель; - (armaty, pasek), гурть, перехвáтъ; - obrazu, (v. **Rama**), [картинная] рáма; - u drzwi, okien *etc.*, нали́чникъ; - u sukni, (=bramowanie), оторо́чка, опу́шка, обши́вка; **Listwować**, *v. a.* обложи́ть пла́ночками, дѣлать (сдѣлать) нали́чники у . . .; вставлять (-вить) въ рáму [*abo* въ рáмы]; опушáть, (-шáть), обшивáть, (-шáть); **Listwowanie**, -ia, *s. n. v.* обложе́ніе пла́ночками; вставленіе, вставливаніе (вставка) въ рáмы (*abo* въ рáму); нали́чникъ; обши́вка, опу́шка, оторо́чка; v. **Listwa**; **Listwowany**, -a, -e, *part. p.* обложенный (обведенный) пла́ночками, *etc.*; оторо́ченный, обшитый; v. **Listwować.**

Liszaj, -ju, *m.* 1. *Med.* (*herpes*, *lichen*), лишай, (лишаёкъ); 2. *Bot.* liszaj na drzewie, лишай на дереве; лишайникъ.

Liszajec, -jca, *m. Bot.* (*lichen saxatilis*, *parmelia saxatilis*), мохъ каменный, лишай каменный; v. **Mech skalny.**

Liszajowaty, -a, -e, *adj.* лишаевáтый, лишайный, лишайстый.

Liszeć, *v. n.* (lichym się stawać), v. **Podleć.**

Liszka, **Liszeczka**, -i, *f.* 1. *H. n.* лисица; лисица самка; v. **Lis**; §. każda liszka swój ogon chwali, всякая лисица свой хвостъ хвалитъ; всякой куликъ своё болото хвалитъ; всякой птичкъ своё гнѣздо красно; всякой барину своя милость хвалитъ, а нашу услугу ни во что ставитъ; всякій кунецъ свой товаръ хвалитъ; *cfr.* каждый ѣуд свой товар chwali; 2. **Liszka**, *H. n.* (gąsienica motyla), гусеница.

Liszow, -a, *m.* ро́ковая бочка (или самáлка) [въ коей держáтъ ро́бу для продажи].

† **Liszyć**, *v. a.* - kogo czego, лишáть, лишить кого чего; - się, *v. r.* - się czego, лишáться, лишиться чего.

Liszyca, -y, *f.* (samica lisa), лисица самка.

Lit, -u, *m.* 1. (materya do litowania), припой; 2. (= miejsce w naczyniu litowane), спай; спáйка; v. **Litować**, **Lutować.**

Litania, -ii, *f.* литания; литій; молёбенъ; молёбствіе; * долговременная и скучная повѣсть, рѣчь и проч.

Litera, -y, *f.* ли́тера, бу́ква; wielka -, прописная (большая) бу́ква; mała -, строчная (малая) бу́ква; co do litery, буквáльно; сло́во въ сло́во; въ полномъ смыслѣ слова; cztery litery, [= k. i. e. p. = kiep], дурáкъ, дурáлей, бездѣльникъ, подлецъ; **Literacki**, -a, -ie, *adj.* литературный; ученый; **Literalny**, -a, -e, *adj.* буквáльный, словесный, литерáльный; -nie, *adv.* буквáльно, словесно; сло́во въ сло́во; **Literat**, -a, *m.* литера́торъ, ученый; **Literatka**, -i, *f.* литера́торка, ученая; **Literatura**, -y, *f.* литерáтура; словесность; **Literka**, -i, *f. dim.* малая ли́тера, малая бу́ква.

Litkup, -u, *m.* куртáжъ; залёто́къ; **Litkupnicze**, -ego, *s. n.* мáклерскія деньги; **Litkupiecy**, -a, -e, *adj.* мáклерскій; **Litkupnik**, -a, *m.* мáклеръ.

Litość, -ści, *f.* сострадáніе, соболезнование, сострадательность; сожалѣ́ніе; жáлость; bez litości, безъ сострадáнія, безъ сожалѣнія, безъ жáлости; bez пощáды; mieć nad kim litość, имѣ́ть сожалѣ́ніе о комъ; имѣ́ть сострадáніе (*abo* жáлость) къ кому́, сжáлиться надъ кѣмъ, жалѣ́ть кого́, соболезновать о комъ; **Litościwy**, **Litośny**, -a, -e, *adj.*, **Litościwie**, *adv.* сострадательный, жалостливый, сердобо́льный, милосердный.

Litować, *v. a.* 1. (uzalenie mieć nad kim, *etc.*), сожалѣ́ть, жалѣ́ть, сострадáть, соболезновать; - się nad kim, *v. r.* сжáлиться надъ кѣмъ, умилосердиться надъ кѣмъ; 2. **Litować**, **Lutować**, *v. a.* (lutem spajać), паять, спáивать, (спаять); litujący co, паяльщикъ; **Litowanie**, **Lutowanie**, -ia, *n.* паяніе, спáиваніе; спáйка; спай, пáйка; młotek do lutowania, паяло, паяльникъ; **Litowny**, **Lutowny**, -a, -e, *adj.* паяльный, паятельный.

Liturgia, -ii, *f.* литургія, церко́вная служба, божественная служба.

Lity, -a, -e, *adj.* 1. литый, отливной; lite żelazo, чугунъ; 2. (= nieczczy, całkowity), цѣльный, слитковый.

Lityspondencya, -yi, *f.* Jur. періо́дъ процесса; время, въ которое производится тяжба.

Liwar, **Liwer**, v. **Lewar** (2).

Liwerant, **Liwrant**, -a, *m.* поставщикъ, подрядчикъ; **Liwerantowy**, -a, -e, **Liwerantski**, **Liwrantski**, -a, -ie, *adj.* подрядчиковъ, подрядческій, подрядчеческій; **Liwerować**, **Liwrować**, *v. a.* поставлять, стáвить, поставить, доставлять; **Liwerowanie**,

Digitized by Google

Liwrowanie, -ia, *n.* доставленіе, постáвка; **Liwerunek**, **Liwrunek**, -nku, *m.* постáвка, достáвка, подрядъ; podjąć się liwerunku, принимáть (-нять) на себá постáвку чего-либо, подряжáться, стáвить что-либо; **Liwerunkowy**, **Liwrunkowy**, -a, -e, *adj.* подрядный.

Lizać, [*Praet.* lizał; *Praes.* liżę, liże], *v. a. impf.*, **Liznąć**, *v. semelf.*, лизáть, лизнýть; локáть; облизывáть что; - się, *v. r.* * унижáться, ласкáться около кого, низко льстить кому, подлизываться къ кому, раболéпствовать; **Lizanie**, **Liźnienie**, -ia, *s. n. v.* лизáніе; облизывáніе; (o psach), локáніе; **Lizacz**, -a, *m.* лизунъ; **Lizek**, *v.* **Lizuś**; **Liziebrzek**, -zka, *m.* (nabożniczek, gryzipaciorz), пустосвятъ, лицемѣръ; **Lizuś**, -sia, *m.* (pochlébca), низкій льстецъ, подлизщикъ.

Lizny, *compar.*, v. **Lichy**.

Łkać, łkał, łka, *v. n.* рыдáть, всхлипывáть; **Łkanie**, -ia, *n.* рыдáніе, всхлипъ.

Lnianka, -i, *f.* 1. льнянóй (или полотнянóй) платóкъ; льнянóй (или полотнянный) балахóнъ; 2. lnianki, (wycioski ze lnu), льняныя вычески; 3. *Bot.* lnianka, (*myagrum sativum*, *camelina sativa*), рыжикъ, рѣзуха, корóвья травá; *cfr.* Льнянка.

Lniany, -a, -e, *adj.* льнянный; ziemię lniane, льняное сѣмя; lniane płótno, льнянóй холстъ; lniany olój, льнянóе мáсло.

Lnica, -y, *f.*, **Lnicznik**, -a, *m.* *Bot.* (*antirrhinum linaria*), рыжикъ, дикій лѣнъ, жаворóй.

Łoboda, -y, *f.* *Bot.* (*atriplex*), лебедá; psia łoboda, (*chenopodium vulgare*, *ch. olidum*, *ch. foetidum*), лебедá дикая, лебедá собачья, лебедá вонючая, марь вонючая.

Łoboź, -zi, *f.*, **Łobozie**, -ia, *n.*, v. **Łodyga**.

Loch, -u, *m.* 1. пещéра; норá; глубокая яма; нóгребъ; v. **Jama**; 3. рудникъ; 3. скверный домъ; лачуга; конýра, канýра; 4. loch w lodzie wybity, (v. **Przeręba**), прорýбь, пробóина; 5. loch u cieśli, пазъ, желобóкъ; **Lochować**, v. **Laskować**; **Lochowanie**, v. **Laskowanie**; **Lochowany**, -a, -e, *part. p.*, v. **Laskowany**; **Lochowaty**, -a, -e, *adj.* пистый; v. **Jamisty**, **Dołisty**; **Lochowatość**, v. **Dółkowatość**.

Łochinia, -ni, *f.* *Bot.* (*vaccinium uliginosum*), гонобóбель, голубóка, голубéка, голубица, пьяника; v. **Borówka**.

Loczek, -czka, *m. dim.*, **Loczki**, *pl.* чýлолька; v. **Lok**, **Loki**.

Łoczyć, **Łokać**, *v. n.* локáть, драть; v. **Łoptać**, **Złoptać**; **Loczenie**, **Łokanie**, -ia, *n.* локáніе; 3. v. **Łokactwo**, **Obżarstwo**.

Łoczydło, -a, *n.* *Bot.* верблúнникъ.

Łoczyga, -i, *f.* *Bot.* [Kluka Dykc. rośl. = *sonchus*, Linn.] осóтъ (огорóдный или канýстный); зáячья капýста; [podł. Jundziłła, = *lapsana*], бородáвница, бородáвникъ.

Lód, *gen.* lodu, *m.* 1. лѣдъ; lodu bryła, кобáлъ; льдина; глыба льду; zimny jak lód, холóдный какъ лѣдъ; zamki na lodzie budować, stawiać, стрóить воздýшные зáмки; мечтáть; 2. **Lody**, *plur.* морóженое; lody śmietankowe, сливочное морóженое; forma do lodów, морóженница.

Łodeczasty, -a, -e, *adj.* (na kształt łódki), ладьеобрáзный, на подобіе ладьи; кость, костка łodeczasta, (*os navicularis; scapha*), ладьеобрáзная кóсточка; ладéйная кóсточка; ладéйка; v. **Łodziasty**.

Łódka, -i, *f. dim.* 1. лóдка, лóдочка, челнóкъ; v. **Łódź**; v. **Czołenko**, **Czołnek**; 2. łódka z kadzidłem, łódka do kadzidła, лáдонница; **Łódkarz**, -a, *m.* лóдочникъ; **Łódkowy**, -a, -e, *adj.* лóдочный; **Łodnik**, -a, *m.* лóдочникъ, бóцманъ, лóцманъ; грéбецъ, вéсельщикъ, вéсельщикъ; v. **Wioślarz**.

Łodny, -a, -e, *adj.* ледянóй, льдянóй; płaszczyzna łodna, ледяная равнина; **Lodołom**, -u, *m.* (miejsce gdzie lód na lodownie wyłamują), ледокóльня, мáйна; **Lodołomca**, -y, *m.* ледокóльщикъ, ледокóлъ; **Lodowacić**, *v. a.* леденѣть; **Lodowacieć**, *v. n.* леденѣть, оледенѣть; замерзáть; деревенѣть, коченѣть; * дѣлаться холóднымъ, дѣлаться равнодýшнымъ; **Lodowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* 1. ледовáтый; льдистый; покрытый льдомъ; morze lodowate, Ледовáтое мóре; cukier lodowaty, леденéцъ; 2. lodowaty, (= nieczuły, zimny), * нечувствительный, холóдный (какъ лѣдъ); **Lodownia**, -i, *f.* лѣдникъ, ледникъ, ледянóй нóгребъ; **Lodownik**, -a, *m.* ледовщикъ; **Lodowy**, -a, -e, *adj.* ледянóй, льдянóй; (v. **Lodowaty**, **Lodny**); kamień lodowy, (*glacies Mariae*), *Miner.* квасцú слóистые, листовáтый [шпáтовый] гипсъ; *cfr.* Слюда; v. Селенитъ.

Lódwisarz, *etc.*, v. **Ludwisarz**, *etc.*

Łodyga, -i, *f.*, **Łodyszka**, **Łodyżka**, -i, *f. dim.* *Bot.* (*caulis*), стéбель, *dim.* стебелёкъ, стебелéчекъ; стволъ; *Archit.* łodygi, (głąby, Łac. *cauliculi*, Franc. *caulicoles*, *tigettes*), стéбли, (украшéніе на капитéлѣ или на оглавіи столбá); **Łodygowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* стебельковáтый, стеблистый, стволовáтый, стволистый; **Łodyżysko**, -a, *n.* стéблище.

Łódź, *gen.* lodzi, *f.* 1. (v. **Łódka**), ладья; чёлнъ; лóдка; бáрка; 2. łódź, (muszla cienka, *argonauta*), вѣтрилникъ, бóтикъ корабéльный; *cfr.* Корабликъ; **Łodziany**, **Łodzienny**, -a, -e, *adj.* ладéйный; лóдочный; **Łodziasty**, -a, -e, *adj.* ладéйный; ладьеобрáзный; v. **Łodeczasty**, **Łodźny**, -a, -e, *adj.* лóдочный.

Loftka, **Lotka**, **Loftkulka**, -i, *f.* крýпная дробь; **Loftkowy** szrot, (szrot na wilki i t. p.), вóлчья дробь.

Logarytm, -u, *m.* *Mathem.* логарѣмъ; tablica logarytmów, таблица логарѣмовъ, логариѳмическая таблица; **Logarytmowy**, **Logarytmiczny**, -a, -e, *adj.* логариѳмическій.

Logiczny, **Loiczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* логическій; *adv.* логически; **Logiczność**, -ści, *f.* (stosowność do prawideł logicznych), прáвильность, тóчность логическихъ доказáтельствъ; **Logik**, **Loik**, -a, *m.* лóгикъ; **Logika**, **Loika**, -i, *f.* лóгика, умосмóтріе; v. **Dyalektyka**.

Logogryf, *s. m.* логогрифъ.

Łogowa, -y, *f.* *Bot.* (*sesamum*, Sesam roślina), сóзамъ, кунжýтъ; v. **Ciemierzycznik**; **Łogowy**, -a, -e, *adj.* кунжýтный.

Łoić, *v. a.* (łojem smarować), сáлить, (насáлить), мáзать сáломъ; **Łoisty**, v. **Łojny**.

Łój, *gen.* łoju, *m.* сáло; z łoju, v. **Łojowy**; **Łojan**, -u, *m.* łojan potażu, (sól z kwasu łojowego i potażu złożona), жирнокислый потáшъ; **Łojny**, **Łoisty**, -a, -e, *adj.* сáльный; **Łojowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* сáльный; холóдный на сáло; **Łojowy**, -a, -e, *adv.* сáльный; świeca łojowa, сáльная свѣчá; kwas łojowy, (*acidum sebacicum*), жирная кислотá; gus łojowy, (*steatoma*), *Med.* жирная (тýчная) óпухоль; желвáкъ.

† **Lok**, -u, *m.*, **Loki**, *plur.* лóконъ, *pl.* лóконы; кýдря, кýдерь, *pl.* кýдри; пýкля, *pl.* пýкли; loki zawijać, włosy w loki układać, завивáть пýкли, лóконы.

Łokać, локáть, v. **Łoczyć**; **Łokanie**, -ia, *n.* локáніе; = **Łokactwo**, -a, *n.* (łoczenie, obżarstwo), жранье, обжóрство.

Lokacya, -yi, *f.* 1. (hipoteczne zabezpieczenie na nieruchomym majątku), обезпéченіе закладною на недвижимое имѣніе; отдáча дéнегъ въ займ подъ залóгъ (*abo* подъ закладъ) имѣнія; отдáча дéнегъ (*abo* дéнежной сýммы) на гипотéку; 2. *Jur.* порядокъ въ óчереди заимодáвцевъ; размещéніе заимодáвцевъ для удовлетворéнія ихъ; 3. v. **Ulokowanie**; v. **Lokować**; **Lokacyjny**, -a, -e, *adj.* локаціóнный.

Digitized by Google

Lokaj, -a, *m.* лакéй, (ливреéный) слугá; занáтникъ; żona lokaja = **Lokajka**, -i, *f.* жена лакéя; **Lokajowy**, -a, -e, **-kajski**, -a, -ie, *adj.* лакéйскій; **Lokajować**, *v. n.* служúть лакéемъ.

Lokalny, -a, -e, *adj.* мѣстный; **Lokalność**, -ści, *f.* мѣстность; v. **Miejscowość**.

Lokat, -a, *m.* (podmistrz), помóщникъ, адъюнктъ.

Łokciowy, -a, -e, *adj.* (od łokcia ręki), локотнóй, (-нúй); rura większa łokciowa, *Anat.* [*cubitus*], локотнáя кость большáя; *it.* (*radius*), rura mniejsza łokciowa, локотнáя кость меньшáя; лучевáя кость; лучъ; garb łokciowy, (= łokietny), *Anat.* (*olecranon*, *olecranum*), щиколотка, щиколотокъ, локтевóй (*albo* локотнóй) отрóстокъ; 2. łokciowy = Łokietny, (= na łokiec długi), длиннóю съ лóкоть; * предплéчный; v. **Loki**, *pl.*, v. **Lok**. [**Łokieć**.

Łokieć, *gen.* łokcia, *m.* 1. *Anat.* (*ulna*, *pechys*), лóкоть; opierać się o łokieć, облокáчиваться, облокотúться; podparłszy się łokciami dumać, подгорóбниваться, подгорюнúться, пригорóбниваться, пригорюнúться; podpierać się łokciem, опирáться на лóкоть; łokciami świecić, носúть разóрванное плáтье; 2. łokieć, (*miara*), лóкоть (мѣра); łokieć przędziwa, нáсмо, мотóкъ; v. **Arszyn**.

Łokietek, -tka, *m.* человѣкъ вывихнóю (*albo* рóстомъ) съ лóкоть; **Łokietkowy**, **Łokietny**, -a, -e, *adj.* локотнóй, *etc.*, v. **Łokciowy**; **Łokietnice**, -nic, *pl.* половúе кáмни или кирпичи локтевóй длины.

Lokować, *v. a.* 1. помѣщáть, помѣстúть кого; 2. отдáть капитáлъ на ростъ, отдáть на процéнты; *it.* обезпéчить закладнóю на недвúжимое имѣніе; v. **Lokacya**; v. **Ulokować**.

Łoktusza, -y, *f.* простинá, холостúнная балахóнъ.

Lokutarz, -a, *m.* (pokój do rozmowy w klasztorach), пріёмная [гóрница].

Łom, -u, *m.* 1. (łoskot z łamania, łomot), трескъ, громъ; 2. łom, (łamanie, czyn łamania), ломáніе, лóмка; 3. łom w stawach, w kościach, (łamanie), ломъ *albo* ломóта въ суставáхъ, въ костяхъ; 4. łom, (odłomki, ułomki; spadające odłamane gałęzie), ломъ, одломки; валéжникъ; 5. łom, (miejsce wyłamane, *etc.*), трéщина; расщéлина; разлóмъ, излóмъ; перелóмъ; **Łomać**, v. **Łamać**, ломáть.

Lombard, -u, *m.* ломбáрдъ; **Lomber**, -bra, *m.* (*l' hombre*, pewna gra w karty), лóмберъ; grać w lombra, игрáть въ лóмберъ.

Łomigłów, -a, *m.* крѣпкій напитóкъ; **Łomignat**, -a, *m.* 1. *H. n.* (gat. oriа), карагýжъ, карагýжъ, костолóмъ (орёлъ); 2. *Bot.* (św. Jakuba kwiat, *senecio Jakobaea*), крестóвникъ двуперúстый, крестóвникъ большóй, старикá Я'новя; [v. **Przymiotowe** ziele]; **Łomikamień**, -nia, *m.* *Bot.* [*saxifraga*], ломикáмень, каменолóмъ, каменолóмъ, каменолóмка, каменолóмная травá, разрýвъ-травá; herbata z suszonych listów łomikamienia, бадáнъ, мунгáльскій или чагáрскій чай; **Łomikość**, v. **Łomignat**; **Łomistość**, -ści, *f.* (obchód, krążystość), новорóтъ, заворóтъ, извýчина, кривизнá; **Łomisty**, -a, -e, *adj.* извýчистый, изгúбистый, кривúй, неровный.

Łomność, -ści, *f.* лóмкость; хрýпкость; непрóчность; **Łomny**, -a, -e, *adj.* лóмкій; хрýпкій; непрóчный; плеистый, плеичáтый, занóзистый.

Łomot, -u, *m.* трескъ, трескотнá трещáніе, шумъ; **Łomotać**, *v. n.* трещáть, ломáться съ трéскомъ; łomotać, *v. a.* (v. **Drangotać**), разбивáть, раздроблúть, разгромлúть; - kogo, * отвалúть кого, отвалúть комý бокá, поколотúть кого.

Łon, -u, *m.* курóкъ, чекá, óсевая чекá.

Łona, -y, *f.*, v. **Łuna**.

Łonhar, **Łunar**, -a, *m.* (budowniczy), строúтельный мáстеръ, архитéкторъ, зóдчій.

Łoni, -ia, -ie, *adj.* (przeszłego roku), прóшлаго лѣта, въ прóшломъ (*abo* въ прошéдшемъ) годý; v. **Łoński**, *cfr.* **Latoś**.

Łonisto, *adv.*, v. **Kobielisto**; **Łonistość**, v. **Fałdowanie**, **Marszczenie**; **Łonisty**, -a, -e, *adj.*, v. **Fałdowany**, **Fałdzisty**, **Kobielisty**; *it.* v. **Pogarbiony**, **Wypukły**, **Pomarszczony**.

Łono, -a, *n.*, **Łonko**, -a, *n.* *dim.* 1. (*prop. et* *) лóно; нѣдро; колѣнá; (piersi, pierś), грудь; trzymać (mieć) dziecię (dziecko) na łonie, держáть дитá на колѣнахъ; взящúть дзiecię (dziecko) na łono, взять дитá на колѣна; łono Abrahamowe, лóно Авраáмово; нѣдро Авраáмово; цáрствіе Бóжіе, ц. небéсное; вѣчное блаженство; tulić, przytulić, przycisnąć kogo do łona swego, принимáть принятъ кого къ грудú; 3. łono u szaty, (podołek), подолъ, воскрѣлие, воскрѣлие, полá; 3. łono morskie, (golf), нѣдро, заливъ [морскóй]; v. **Wybrzeże**; *it.* łono morza, глубинá морскáя; łono ziemi, нѣдро земли, внýтренность земли; w łonie ziemi (*np.* szukać skarbu), [= we wnętrzu], въ нѣдрахъ земли; zakwitnąć na łonie pokoju, процвѣтáть на лонѣ мúра.

Łoński, -a, -ie, *adj.* прошлогóдній; v. **Łoni**; **Łońszczak**, **Łońszczyk**, -a, *m.* [годовáлое животное], годовáкъ; годовáлый ягнёнокъ; годовáлый жеребенокъ; v. **Jarka**, **Jarlik**.

Łont, **Łąt**, -u, *m.* фитúль; **Łoncik**, *dim.* фитилёкъ; **Łontowlik**, -a, *m.* пальникъ фитéльный пальникъ; **Łontowy**, -a, -e, *adj.* фитéльный.

Łopaciasty, -a, -e, *adj.* -sto, *adv.* на ходóбіе лопáтки; лопáточный.

Łopata, -y, *f.*, **Łopaciaka**, -a, *n.* *augm.*, лопáта, лопáтка, † лискáрь; łopata chlebowa, - do wsadzenia w piec chleba, хлѣбная лопáтка; - piecowa, сажáльная лопáта, лопáтка; - żelazna, (rydel), зáступъ; - wodna плúта; ковшъ; лёйка; v. **Szufla**; - wioślna, лóпасть, весéльная лóпасть, лóпость; v. **Wiosło**; **Łopatczany**, **Łopatkowy**, -a, -e, *adj.* лопáточный, лопáтный; łopatkowy trzonek, dzierżak łopatczany, лопáтная рукоятка, рукоятка лопáтки; 2. *Anat.* kości łopatkowe (*abo* pieczyste, *scapula*, *os scapularum*), плечевáя кость; v. **Łopatka**; tyła pałowa łopatczana, (*arteria axillaris*), рамéнная артéрія, крýльная артéрія, [*abo* p., кр. бíйная (*abo* бíющая) жúла]; **Łopatka**, -i, *f.* *dim.* (v. **Łopata**), лопáтка, лопáточка; лотóкъ, лотóчекъ; сновúкъ; совóкъ; v. **Szufelka**; łopatka w kole młyńskim, лáпа, перó, лопáтка (*abo* ковшъ, лёйка) въ мéльничномъ колесѣ; *Anat.* łopatka w ciele, лопáтка, крýльцо; łopatka doina, v. **Kiréć**; **Łopatkowy**, -a, -e, *adj.*, v. **Łopatczany**; **Łopatnik**, -a, *m.* гребéцъ, весéльный.

Łopian, **Łopuch**, -u, *m.* 1. **Łopucha**, -y, *f.* (*arctium lappa*), *Bot.* лапýхъ, лапýшникъ; репéйникъ, репéйникъ, рéпникъ; 2. **Łopucka**, -y, *f.* *Bot.* (gat. rzodkwi, *raphanus raphanistrum*), полевáя рѣдька (рёдька); **Łopianowy**, -a, -e, *adj.* лапýшный, репéйный; łopianowy korzeń, лапýшный кóрень, репéйный кóрень.

Łopystka, **Łopysteczka**, -i, *f.* *Chir.* (którą lekarze głębokość rany mierzą: *specillum*) щупъ, щупникъ, зондъ, зóндъ.

Lornetka, -i, *f.* лорнéтъ, лорнéтецъ, зрѣтельное стеклó, лорнéтка; **Lornetować**, *v. a.* лорнировать, рассмáтривать въ лорнéтъ.

Los, -u, *m.* жрéбій; судьбá; рокъ; участь, удѣлъ; получúть; *it.* положéніе, состоянiе, участь; счáстіе, благополýчіе; жрéбій; los na loteryą, билéтъ, лотерéйный билéтъ; los największy, główny, пéрвый выигрышъ, главный лотерéйный выигрышъ; los rzucony, жрéбій брóшенъ; losem

Digitized by Google

dostany, вы́тный; losem przypadły udział, повы́токъ; (v. дóля); kontent jestem z mojego losu, я довóленъ своéю судьбóю.

Łoś, -ia, *m. H. n.* (*alces*), лось, *dim.* лóсикъ; сохáтый; łoś zamorski, v. Ren; **Łosi**, -ia, -ie, *adj.* лóсій; лосúный; skóra łosia, лóсья кóжа; лосúная кóжа; лосúна; kolet łosi, kurtka łosia, лосúный колéтъ, лосúная кýртка; **Łosica**, -y, *f.*, 1. v. Łosia (skóra); 2. v. Łosia (kurtka).

Łoskot, -u, *m.* лопотнá; трескъ; громъ; шумъ; łoskot robić, wydawać = Łoskotać, *v. n.* трещáть, гремéть, грохотáть, шумéть; **Łoskotanie**, -ia, *n.* трещáніе, гремéніе, грохотáніе, шумъ; v. Łoskot; **Łoskotny**, **Łoskotliwy**, -a, -e, *adj.* шумящій, гремячій, гремучій, производящій трескъ.

Łosnik, v. Łosownik.

Łosoś, -sia, *m.*, **Łososiek**, -ika, *m. dim. H. n.* (*salmo*, *salmo salar*), сёмга; лóсось, лохъ, нáрка; *dim.* лосóсикъ; łosoś jesienny, (*salmo autumnalis*), óмуль; łosoś wysokogrzbiet, (*s. gibbosus*), горóбуша; gatunek łososia, нáрка, (*s. oceganus*) пéледь, (*s. lavaretus*) сигъ, (*s. maracenula*) рáпуха, (*s. lacustris*) кутерниá, (*s. lenoc.* Pall.) ленóкъ, ускучей; gatunek łososia w Kamczatce, (*salmonis species*) кнáтъ; **Łososi**, -ia, -ie, *adj.* сёмужій, лосóсій; mięso łososie, = Łosośina, -y, *f.* сёмужина, лохóвина, лосóсина; омулёвина; **Łosośepstręg**, -a, *m. H. n.* (*salmo trutta*) форелóвый; (*salmo fario*), пестрýшка; v. gatunek łososia, *sub*: Łosoś; **Łososiowy**, -a, -e, *adj.* сёмужій, лосóсій; v. Podrybek.

Łosować, *v. a.* кидáть (кúнуть) жéребей [*abo* жрéбей], метáть [*abo* бросáть, -сить] жéребей (жрéбей); **Łosowanie**, -ia, *s. n. v.* кидáніе жéребья (*abo* жрéбія), бросáніе жéребья, метáніе жéребья; **Łosownik**, **Łosnik**, -a, *m.* кидáющій жéребей; раздавáющій что нибýдь кидáніемъ жéребья; **Łosowy**, -a, -e, *adj.* роковúй (-вóй).

Łósów, -u, *m.* лохáнъ.

Łoszyca, -y, *f. H. n.* (łosia krowa), лось (сáмка).

Łot, -u, *m.* летъ, летáніе, полётъ; парéніе; ублé птаки w locie, застрѣлúть, убúть птицу на летý (*abo* на полётѣ); łotem, w lot, *adv.* скóро, нáскоро, [сплá, изъ торопúть], вмигъ, живо; v. Pędem.

Łót, **Łut**, -u, (-a), *m.* лотъ; пóл лóта, волъ лóта; łóta trzecia część, золотникъ.

Łotacz, v. Kaczyniec (2).

Łotek, -tka, *m. H. n.* Американская летýчая мышь.

Loterya, -yi, *f.* лотерéя; los na loteryą, лотерéйный билéтъ; grać w loteryą, игрáть въ лотерéю; ciągnąć loteryą, вынимáть лотерéйные билéты; [v. разигрывать, -игрáть].

Łotka, -i, *f.*, **Łotki**, *pl.* 1. (kości skrzydłowe), крúльные кóсти (у птицъ); 2. (= lotne pióro), правúльное перó, маховóе перó (у птицы); 3. v. Loftka.

Łotliwy, v. Łotny; **Łotnie**, **Łotno**, *adv.* леткóмъ; v. Łotem, *sub*: Lot; **Łotność**, -ści, *f.* летýчесть; **Łotny**, **Łotliwy**, -a, -e, *adj.* 1. (mogący latać), летýчій, могýщій летáть; окрилённый, снабжённый крúльями; 2. (lataniu służący), *sp.* lotne pióro, правúльное перó, маховóе перó; 3. *Chem.* летýчій, эѳúрный; lotne olejki, летýчіе маслá, эѳúрныя маслá; 4. (prędki, lecący, szybki), летáющій, скóрый, провóрный, поспѣшный; **Łotna jagoda**, v. Łotusowe drzewo.

Łotok, -u, *m.*, *plur.* **Łotoki**, (koryto, którém woda pędzi na koła młyńskie), мéльничный лотóкъ.

Łotowy, -a, -e, (od lotu), v. Łotny; łotowa sieć (do okrycia kuropatw, *etc.*), птицелóвная сѣть; тайникъ.

Łótowy, **Łutowy**, -a, -e, *adj.* лóтовый.

Łotr, **Łotros**, -a, *m.*, **Łotrzyk**, -a, *m. dim.* повѣса, негодáй, плутъ, мошéнникъ, бездѣльникъ, безпýтный человѣкъ, бродягá; злодѣй, воръ; разбóйникъ, грабитель, хищникъ; **Łoterski**, v. Łotrowski; **Łotrostwo**, **Łotrowstwo**, -a, *n.* 1. плутовствó, мошéнничество, бездѣльничество; 2. разбóйничество, грабительство; грабёжъ; 3. *collect.* (łotrowie), бродяги, бездѣльники; разбóйники, *etc.*, v. Łotr (*plur.*); **Łotrować**, (= łotrostwem się bawić), плутовáть, мошéнничать, распýстовать; разбóйничать, хищничать, грабить; распýтную жизнь вести; **Łotrowski**, -a, -ie, *adj.* плутовскій, мошéнническій, бездѣльническій; разбóйническій; **Łotrzyk**, v. Łotr.

Łotusowe drzewo, *Bot.* (łotna jagoda; *celtis australis*, *c. orientalis*), каркáсъ; кривúное дéрево; обрáстница.

Łów, -u, *m.*, **Łowy**, -ów, *pl.* ловъ; лóвля; охóта, ловúтва; трáвля; łów ryb, łowy, рúбная лóвля; bawić się łowami, забавлятьсяся, занимáться охóтою; жýть з łowów, жить охóтою; **Łowca**, -y, *m.* ищéйка, ищéйная собáка; **Łowczy**, -a, -e, *adj.* 1. лóвчій, охóтничій, охóтническій; łowcza trąbka, охóтничій рожóкъ; 2. **Łowczy**, -ego, *s. m.* егермéйстеръ, † лóвчій; соколúничій; 3. łowczy, *s. m.* лóвчій, охóтникъ; **Łowczyc**, -a, *m.* (syn łowczego), сынъ егермéйстера; **Łowczyna**, -y, *f.* 1. (żona łowczego), жена егермéйстера; 2. (łowiąca, myśliwa), охóтница.

Łowić, *v. a.* (*propr. et* *), ловúть; поймáть; ловúть рыбу; ловить ряду; łowić ptaki, ловúть птицъ; вýдой, на вýдоу ловúть рыбу, удúть рýбу; *it.* ловúть, быть на охóтѣ; **Łowiec**, -wca, *m.* ловѣцъ, ловúтель, охóтникъ; **Łowiecki**, -a, -ie, *adj.* лóвчій, охóтничій, охóтническій; **Łowiectwo**, -a, *n.* лóвля, охóта; охóтническая нáука; охóтничье искýство; **Łowienie**, -ia, *s. n. v.* ловлéніе; лóвля, трáвля; - ryb, ловлéніе рýбы; рýбная лóвля; рыболóвство; - ptaków, ловлéніе, лóвля птицъ; птицелóвство; - pereł, добывáніе жемчýжныхъ рáковинъ; добывáніе жéмчуга.

Łowka, -i, *f.* лóвля; v. Łów, **Łowienie**; **Łowny**, -a, -e, *adj.* ловúтельный, ловúльный; **Łowy**, *pl.*, v. Łów.

Łóż, w Łóż, **Łóżem**, *adv.* (wolno), вóльно.

Łoża, -y, *f.* 1. *Bot.* úва болóтная; 2. (= krzewina), кустáрникъ, кýстъ; 3. (= macica winna), виногрáдная лозá; v. Łożina.

Łoże, -y, *f.* 1. лóжа; 2. лóжа frankmaśońska, масóнская лóжа.

Łóżak, v. Łużak.

Łoże, -a, *n.* 1. лóже; постéль; кровáть; одръ; смéртельное лóже, смéртный одръ; лóже малтóнское, брáчное, супрýжеское лóже; брáчное состоянiе; dziecie prawego łoża, законнорождённое дитá, законное дитá; dziecie nieprawego łoża, незаконнорождённое дитá, побóчное дитá; 2. лóже (*abo* osada) armaty, лафéтъ пýшечный; - u strzelby, u fuzyi, рýжéйная лóжа; лóже rzéki, рýсло рѣки, логъ; 3. лóже u cieśli, (dziura do spojenia drewien, gniazdo...), лóжа, гнѣздó [для шúпа], дирá для втýлки; втýлка; 4. лóже u procy, (skóra, w któréj kamień leży), кóжа, въ кóей (въ которóй) метáтельный кáмень лежáть.

Łóżeczko, -a, *n.* кровáтка.

Łożina, -y, *f.* 1. *Bot.* (*salix pentandra*), ветлá, черноталь, (= дерево изъ рода ивъ), úва лавролистственная; 2. (chróst, krzak), кýстъ.

Łóżko, -a, *n.* кровáть, кровáтка; **Łożkowy**, -a, -e, *adj.* кровáтный; v. Krawędź; łóżkowa zasłona, зáнавѣсъ у кровáти, занавѣска кровáтная.

Łożnica, -y, *f.*, **Łożnik**, -a, *m.*, **Łożniczka**, -i, *f. dim.* 1. (sypialnia), спáльня; łożnica nowożeńska *abo* małżońska, спáльня для молодúхъ, спáльня новобрáчныхъ; 2. łożnica, (= łożna choroba, *epidemicus morbus*), эпидемiя, эпидемúческая, повáльная болѣзнь; **Łożniczy**, -a, -e, *adj.* спáльный.

Łóżny, v. Luźny.

Digitized by Google

Łożny, -a, -e, *adj.* кроватный; постельный; łożna choroba, v. Łożnica (2); przykrycie łożne, v. Kołdra. [нагрѣвальникъ.

† **Łożograej**, -eja, *m.* грѣлка,

Łożony, *part. p.* v. Łożyć.

Łóżować, *etc.*, v. Łuzować.

Łożowanie, -ia, *n.* (osadzenie armaty w łożu), положеніе, вставленіе пушки на лафетъ.

Łożowy, -a, -e, *adj.* 1. (łóżkowy), кроватный; 2. (od łoża armatnego), лафетный; *іт.* ложевой, положенный.

Łożyć, *v. a.* [власть]; употреблять, издержать; Łożenie, -ia, *n.* употребленіе, издерживаніе.

Łożysko, -a, *n.* 1. лóговище, лóгово; 2. (= łoże, łóżko), *augm.* кроватища; - rzéki, v. Łoże; 3. *Anat.* łożysko, (*secundina, secunda, secundinae*), блóна; послѣдъ, дѣтскій послѣдъ, мѣсто, младенческое мѣсто, постѣлка дѣтская; v. Sorочка; v. Błona, Czepiec.

Lśknąć się, **Lśnąć się**, **Lśnić się**, **Skilć się**, *v. r.* лоснѣться, мерцать, сверкать, блестѣть, сіять, блистать; **Lśnić**, *v. a.* (lśniącym robić), лощить, дѣлать сверкающимъ, наводить глянецъ, н. лоскъ; **Lśkuący**, **Lśniący**, -a, -e, *adj. part.* лоснистый, блистательный, сверкающій, блестящій, сіяющій, áркій, свѣтовидный; lśknąco co czynić, v. Lśnić; **Lśnlak**, -a, *m. H. n.* (motyl, *sphinx ocellata*), павлиній глазъ, павлиновое óко, павлинка, (ночная бабочка); **Lśkulenie**, **Lśnienie**, -ia, *n.* блистаніе, мерцаніе, сверканіе, сіяніе, блескъ; **Lśnisty**, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* лоснистый, блистательный, сверкающій, блестящій, сіяющій, свѣтовидный, áркій.

Lub, **Lubo**, *conj.* или; хотя; ибо; lub ... lub, lubo ... lubo, v. Bądź ... Bądź; v. Czy, Albo.

Łub, -u, *m.* лубъ, лубокъ, корá.

Lubaszka, **Lubaska**, -i, *f.* (gat. śliwek), любимка, большая слива.

Lubcia, -i, *f.* moja lubciu! (rybeczko! *etc.*), любушка! голубушка! красотка! душа моя! v. Luba, Luby.

Lubczyk, **Lubszczyk**, -a, *m.*, **Lubinszczek**, -szczyk, -a, *m.* *Bot.* (*ligusticum*, *levisticum*), любистокъ, любистокъ, корá, зарá, дурочникъ; - Ligurski, Włoski, v. Żakotne ziele; **Lubczykowy**, -a, -e, *adj.* зóрный.

Łubek, -bka, *m.*, **Łubka**, -i, *f.* *dim.* лубокъ, лубочекъ; łubka, *Chir.* лубокъ; nogę złamaną (rękę) łubkami obwijać, na nogę (rękę złamaną) łubki przykładać, обвязывать ногу лубкáми.

Lubczna, -y, *f.*, **Lubczenka**, -i, *f.* *Bot.* (*ononis arvensis*), стальникъ, селинникъ, волóвья травá; - Włoska, (=Janowiec), [*genista*], дроскъ; v. Wilżyna (ziele).

Łubiany, -a, -e, *adj.* (z łubu), лубяной(-ий), лубочный; lubiane sanki chłopskie, пóмевки, пóмивки.

Lubić, *v. a.* любить; имѣть, полагать удовольствіе въ чемъ; быть охотникомъ до чего; on bardzo kwiaty lubi, онъ очень любитъ цвѣты; онъ большой охотникъ до цвѣтовъ; spokojność lubiący, любобезмóлвный; lobować co, любить, v. Polubić; lubować w czém, любоваться чѣмъ, наслаждаться чѣмъ, кѣмъ; prawdy słuchać nie lubią, (pr. nikt nie lubi; *cfr.* prawda w oczy kole), правды никто не любитъ; правда глазá колетъ.

Lubie, -iów, *plur.* (sajdak do strzał, kołczan), колчанъ.

Lubieszczyk, v. Lubczyk.

Lubieć, -y, *f.* удовольствіе; v. Rozkosz; **Lubieżnik**, -a, *m.* сластолюбецъ, плотоугодникъ, плотолюбецъ; **Lubieżnica**, -y, *f.* сластолюбица, плотолюбица, плотоугодница; **Lubieżność**, -ści, *f.* любострастіе, сластолюбіе, плотолюбіе, плотоугодіе, сладострастіе, плотское вожделѣніе; novoлѣпность; **Lubieżny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* сластолюбивый, сладострастный, любострастный, плотолюбивый, плотоугодный; lubieżna choroba, *Med.* любострастная болѣзнь; венерическая болѣзнь; сифилисъ; lubieżne (czyli weneryczne) dymnienice, бубóнъ; венерическая бухоль въ пахý.

Lubin, -u, *m.* *Bot.* (*lupinus*), люпинъ, волчанъ, волчій бобъ.

Lubistek, -stka, *m.*, **Lubiszczek**, -szczka, *m.* *Bot.* (*ligusticum*, *levisticum*), любистокъ, любистокъ, зорá, зарá, дурочникъ.

Łubka, -i, *f.*, v. Łubek.

Lubo, *conj.* 1. v. Lub; 2. **Lubo**, *adv.* (v. Luby), любо, мило; пріятно; **Luboryca**, ziele, v. Kania przęda; **Lubość**, -ści, *f.* удовольствіе, пріятность, роскошь; v. Nieluboość; **Lubować**, v. *sub:* Lubić; **Lubowanie**, -ia, *n.* удовольствіе; **Lubownica**, -y, *f.*, **Lubowniczka**, -i, *f.* *dim.* любовница, возлюбленная; любимица; **Lubownik**, -a, *m.* любовникъ; возлюбленный; любимецъ.

Lubryka, -i, *f.* (rubryka, v. Cieślelska glinka), ванъ, кванъ.

Lubszcza, -y, *f.* *Bot.*, v. Dzięgielnica; **Lubszczyk**, v. Lubczyk.

Luby, -a, -e, *adj.* 1. милый, любезный; пріятный; 2. **Luby**, -ego, *s. m.* возлюбленный, любовникъ; любимецъ; **Luba**, *s. f.*, возлюбленная, любовница; любимица.

Łucek, **Łuczek**, v. Łuk.

Lucerna, -y, *f.* *Bot.* (*medicago*), люцерна, люцернъ; медунка.

Lucienny, v. Lutnlowy.

Lucki, **Luckość**, v. Ludzki, Ludzkość.

Lucyfer, **Lucyper**, -a, *m.* 1. *Astron.* (= jutrzenka), денница, Венера, утренняя звѣзда; 2. (= światłonoś), свѣтлоносецъ; 3. (= szatan, diabeł), люциферъ, сатана, дьяволъ, чортъ.

Łuczasty, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* дугообразный, выгнутый въ дугу.

Łuczek, -czka, *m.* *dim.* 1. (v. łuk), лучекъ; 2. **Łuczek**, ziele, (*allium choenoprasum*), мелкій лукъ, лучекъ; лукъ ряванецъ; v. rokambóla; **Łuczkowaty**, -a, -e, *adj.* похожій на мелкій лукъ; **Łuczkowy**, **Łuczny**, -a, -e, *adj.* лучный.

Łuczniik, -a, *m.* лучникъ.

Łuczywlsty, -a, -e, *adj.* смолистый; **Łuczywko**, -a, *n.dim.* лучинка; **Łuczywny**, -a, -e, *adj.* лучинный; pochodnia łuczywna, лучинный, сосновый факелъ; pęk łuczywnych drewien do mamienia (łowienia) ryb, лучъ; пукъ замѣнной лучины; **Łuczywo**, -a, *n.* лучина; смолистое сосновое дерево; v. Łuczywny.

Lud, -u, *m.* народъ; людъ; lud prosty, простой народъ, простой людъ; простонародіе; чернь; lud miejski, (= mieszczanie), горожане, мѣщане; lud wiejski, (= włościanie), крестьяне; поселяне; ludy, народы; v. Ludzie.

Ludarka, -i, *f. H. n.* (ptaszek czerwonogardł, *sylvia rubecula*), репохвостъ, краснокóбка, плитовка, красногрудка.

Łudarka, -i, *f.*, v. Obłudnica, Mamicielka, Zwodzicielka; **Łudarstwo**, -a, *n.*, v. Obłuda; v. Łudzić.

Ludnić, *v. a.* населять, (-лять; v. Zaludnić).

Ludno, *adv.* многолюдно, людно, народно; **Ludność**, -ści, *f.* многолюдіе, многолюдство, народонаселеніе.

Ludny, -a, -e, *adj.* людный, многолюдный, населенный; ludne miasto, многолюдный городъ.

Łudny, **Łudliwy**, -a, -e, *adj.* приманчивый, заманчивый, обманчивый, привлекательный, прелестный.

Ludo-bójca, -y, *m.* человѣкоубійца; v. Mężobójca; -bójny, -a, -e, *adj.* человѣкоубійственный; -bójstwo, -a, *n.* человѣкоубійство; -byk, -a, *m.*, v. Minotaur; -jad, -a, *m.*, -jedca, -y, *m.* 1. людоѣдъ, *Eccl. sl.* человѣконожиратель; 2. ludojad, *H. n.* (*squalus carcharias*), людоѣдъ, акула, акулá, прожóра, морская собáка, (морская плотоядная рыба); -jeść, -dzi, *f.* людоѣдство; -kradca, -y, *m.* похититель людей; -kradztwo, -a, *n.* похищеніе людей; -kupiec, -pca, *m.* торгующій невольниками; душепродавецъ; -kupstwo, -a, *n.* (handel ludźmi), торгъ невольниками; торгъ люди-

Digitized by Google

ні; -łowiec, -wca, m. (łowiący ludzi), ловецъ, ловитель людей; -miły, Ludumiły, -a, -e, adj. народомъ возлюбленный; -nienawidny, -a, -e, adj. человѣконенавидимый; -rządzca, -y, m. (nad ludem panujący), народоначальникъ; -rządztwo, -rządctwo, -a, n. народоначальство; -tłumne miasto, многолюдный городъ; -żerca, -y, m. людоѣдъ; v. Ludojad.

Lud-wisarnia, -i, f. литейная; литейный дворъ; плавильня; -wisarski, -a, -ie, adj. литейный, плавильный; ludwisarski piec, багранка; -wisarstwo, -a, n. (rzemiesło ludwisarskie), литейное ремесло; литейное искусство; -wisarz, -a, m. литейщикъ, плавильщикъ; (co armaty leje), литейный, пушечный мастеръ, литейщикъ; (co dzwony leje), колокольщикъ, колокольникъ, колокольный литейщикъ.

Ludzić, v. a. манить, приманивать, привлекать; обманивать, заманивать, обольщать.

Ludzie, -dzi, plur. (v. Człowiek, Lud), люди, (gen. людей); po ludziach kogo nosić, v. Osławiać kogo; ludzie, (służący, czeladź), люди, слуги, служители.

Ludzigross, v. Wydrwigross.

Ludzki, -a, -ie, adj. людскій; человѣческій, человѣчій; (łagodny, łaskawy), людскій, человѣколюбивый, привѣтливый, ласковый; кроткій; снисходительный; Ludzko, po Ludzku, adv. по людски, по человѣчески; ласково; снисходительно; Ludzkość, -ści, f. 1. (przyrodzenie ludzkie), человѣческая природа; свойство человѣческое; человѣчество; 2. человѣчество; людскость, человѣколюбіе; привѣтливость; ласковость; снисходительность; 3. гостепріимство, хлѣбосольство.

Luft, Luftloch, -u, m., Lufcik, -a, m., Luftleszek, -szka, m. dim., продушина, отдушина, душникъ; Luftowy, -a, -e, продушный.

Ług, -u, m. 1. щелокъ; букъ;ług mydlarski, мыльный щелокъ; 2. болото, лужа; Ługować, v. a. щелочить; мочить въ щелокѣ; бучить; Ługowaty, -a, -e, adj. 1. щелочный; подобный щелочи; 3. v. Błotnisty, (bagnisty), болотистый; Ługowiako, -a, n. болото; Ługownik, -a, m. щелочный заводъ; Ługowy, -a, -e, adj. щелочный; sól ługowa, щелочная соль; ługowe naczynie, щелочная кадка, лохань.

Luita, -y, f. (wina pieniężna), [денежная] штрафъ; денежное взысканіе.

Łuk, -u, m. 1. Bot. (gat. czosnku, allium calonicum), Нѣмецкій лукъ; łuk drobny, v. Łuczek (Bot.); łuk polny, winniczny, (v. Płodziszek), каменный лукъ, каменный чеснокъ; дикій чеснокъ; 2. Łuk, (łęk, obłąk), дугá; лукъ; strzelać z łuku, стрѣлять изъ лука; naciągnąć łuk, натягивать, натянуть лукъ; 3. łuk tryumfalny, (brama tryumfalna), тріумфальныя ворота.

Luka, -i, f. скважина, скважинка; отверстіе; проломъ; люкъ.

Łukowy, -a, -e, adj. 1. лучковый; дужный; 3. Bot. луковый, лучный.

Lukrecya, -yi, f. Bot. (glycyrhiza), лакрица, лакричникъ, сладкокорень, солодковый корень, сладкій корень.

Lulać, v. Lilać.

Lulek, -lka, m. Bot. (hyoscyamus), бѣлена, белена, блекота; v. Bielun (Bot.).

Lulka, -i, f. Luleczka, -i, f. dim., трубочная головка; трубка; курительная трубка; v. Fajka; Lulkowy, -a, -e, adj. трубочный.

Lulkać, Lulać, v. Lilać.

Łuna, Łóna, -y, f. пламя; зарево отъ пожара; свѣтъ отъ огня.

Lunąć, Linąć, [Praet. lunął; Praes. et Fut. lunie], 1. v. a. semel., лить, лить струями, изобильно брызгать, проливать; lunąć na kogo wodą, облить кого водою; 2. -, v. n. литься изобильно; deszcz lunący, (= nawalny), ливень, проливной дождь.

Lunacya, -yi, f. луна́ція; перемѣна луны, перемѣна мѣсяца; (лунная фаза), лунный фазъ, фазъ луны; it. синодическій мѣсяцъ.

Lunatyk, -a, m. 1. луна́тикъ; снобродъ; v. Somnambulizm; 2. человѣкъ подверженный вліянію луны; Lunatyczny, -a, -e, adj. луна́тическій; Lunatyctwo, -a, n. (choroba lunatyczna), = Lunatyzm, -u, m. луна́тизмъ; снобродство; Lunatyczka, -i, f. женщина-луна́тикъ, луна́тичка, снобродка.

Lundysz, -a, m. (gat. sukna), родъ сукна.

Luneta, -y, f. 1. (łuk okręgu), дуга, часть окружности; 2. Luneta, -y, f., Lunetka, -i, f. dim. зрительное стекло; зрительная труба; подзорная труба; телескопъ; luneta astronomiczna, астрономическій телескопъ; v. Lornetka.

Łup cup, v. Łap cap; Łup, -u, m., Łupy, -ów, pl. добыча; корысть; грабежъ; łupem się stać, (propr. et *), достаться въ добычу; podać miasto w łup, (= na plundrowanie, na rabunek), отдать городъ на расхищеніе, на грабежъ.

Łupa, -y, m. 1. (zezowaty), косоглазый, косоглядъ, косой; 2. Łupa, -y, f. колѣно, щепа; (sztuka żelaza, etc.), кріца желѣза; Łupać, v. a. (szczerać), колоть, разрубать, разсѣкать; łupać (kamienie w górach), ломать; добывать ломовою работою; łupać oczyma, (wytrzeszczać oczy), пучить глаза, выпучивать, -чить глаза; пялить, выпяливать, -лить глаза; таращить, витаращивать, -щить глаза; пристально смотрѣть на кого; Łupać się, v. r. колоться, раскалываться, раколоться.

Łupacz, -a, m. 1. дровосѣкъ; 3. H. n. (ryba morska, gadus aeglefinus) вахнá, вахнá, сложная треска (рыба).

Łupanie, -ia, n. колотье.

Łupek, -pka, m. Miner. шиферъ, ясшдъ, сланецъ.

Łupić, v. a. лупить; обдирать, снимать кору, обдирать, снимать кожу; łupić drzewo ze skóry, сдирать, снимать кору съ дерева; jabłko łupić, лупить, облуплывать, снимать (снять) кожицу съ яблока; очищать; it. łupić, лущить, шелушить; łupić kogo, (zdzierać go), драть, лупить съ кого много денегъ; облупать, -пить кого; обдирать (ободрать) кого; грабить; - się, v. r. лупиться; Łupienie, -ia, s. n. v. лупленіе; ограбленіе; грабежъ, хищеніе; Łupiestwo, v. Łupieżstwo; Łupież, -y, f. 1. (złupiona czyli zdarta kóra lub skóra), лубъ; снятая кора или кожа; - na głowie, лупящаяся кожа на головѣ; 2. (zdzieranie, plundrowanie, zdobycz), добыча, грабежъ; v. Łup; Łupieżca, -y, m., Łupieżnik, -a, m. грабитель, хищникъ; * живодеръ, мучитель, притѣснитель, угнетатель; wpaść w ręce łupieżców, попасться въ руки разбойниковъ; Łupieżczyk ziele, v. Lubczyk; Łupieżny, -a, -e, adj. хищный; разбойническій; Łupieżstwo, -a, n. грабительство, грабежъ, разбойничество; притѣсненіе, угнетеніе; łupieżstwem się zajmować, грабить, хищничать, разбойничать; Łupieżyć, (= szukać łupieży), искать добычи; грабить, разбойничать.

Łupikościoł, -a, m. (świętokradzca), святотатецъ, похититель церковныхъ вещей; Łupikufel, -fla, m. пятухъ, пьяница; v. Wytrzęsikufel.

Łupina, -y, f., Łupinka, -i, f. dim. кожица, кожурина, кожура, кожа; скорлупа, шелуха, лущина, луска; łupina orzechowa zielona, орѣховая шелуха; - orzechowa twarda, орѣховая скорлупа; Łupiniasty, -a, -e, adj. скорлуповатый; кожуристый; имѣющій скорлупу; имѣющій много скорлупъ; Łupinowy, -a, -e, adj. скорлупный; шелушный; owoc łupinowy, шелушный плодъ; стручковый плодъ.

Łupiskóra, -y, m. (zdzierca), живодеръ, грабитель; притѣснитель, угнетатель.

Digitized by Google

Łupisty, -a, -e, *adj.* что можно легко лупить; лущащійся, удобный къ лущенію.

Łupka, -i, *f. dim.* (v. **Łupa**), крица желѣза.

Łupki, -a, -ie, **Łupny**, -a, -e, *adj.* колпій, удобно раскалывающійся; сложный; łupkie (szczepne) drzewo, кряжевина; **Łupkość**, **Łupność**, -ści, *f.* колкость; **Łupowy**, -a, -e, *adj.* отъ добычи; добычный; грабительскій.

Lura, **Liura**, -y, *f.* плохое вино.

Łuska, -i, *f.*, **Łuszczka**, -i, *f. dim.* 1. луска, лущина, шелуха, шелушка, скорлупа; świeża zielona łuska orzechowa, плюска; ореховая шелуха; twarda łuska orzecha, ореховая скорлупа; łuska twarda (krokodyla, żołwia, *etc.*), чѣрепъ; скорлупа; раковина; łuska rybia, чешуя; рыбья шелуха; 2. łuska na oku, пленочка, пленка на глазу; бѣльмо; v. **Bielmo**; 3. v. **Żużel**.

Łuskać, *v. a.* 1. v. **Łoskotać**; 2. łuskać, łuszczyć, (wyłuszczać), лущить, шелушить, снимать луску, шелуху, чешую; łuszczyć się, *v. r.* лущиться; лупиться; **Łuskaty**, **Łuskawy**, -a, -e, *adj.* чешуйстый, чешуйчатый, чешуйный; **Łuskiewnik**, -a, *m. Bot.* (*lathraea*), чешуйникъ, чешуйчатый корень; потаённикъ, потаённица; v. Петровъ-крестъ.

Łuskinia, -i, *f.* луска, лущина, шелуха, скорлупа; **Łuskinowy**, -a, -e, *adj.* скорлупный; чересчокный; чешуйчатый, чешуйный; *Anat.* szew łuskinowy, (*sutura squamosa*), чешуйчатый шовъ; **Łuskinowaty**, **Łuskowaty**, -a, -e, *adj.* чешуйстый, чешуйчатый, чешуйный, чешуеобразный, чешуеядный; скорлупный; *Anat.* część łuskowata (kości skroniowéj; *os squamosum*, *pars squamosa ossis temporum*), чешуйная часть височной кости; *Bot.* korzeń łuskowaty, (*radix squam.*), корень чешуйстый.

Łuskowiec, -wca, *m.*, **Łuszczatka**, -i, *f. n.* (zwierzę, *manis*), чешуйникъ, ящеръ.

Luśnia, † **Luszuia**, -i, *f.*, подпора, подпорка у телѣги, телѣжная подпора, подпорка.

Lustr, -u, *m.* 1. (lichtarz, *etc.*), люстра, паникадило; 2. lustr, (blask, glanc), блескъ, лоскъ, глянецъ; **Lustra**, -y, *f.* (okazka wojska), смотръ войскамъ; **Lustracya**, -yi, *f.*, **Lustrowanie**, -ia, *n.* люстрація, повѣрка доходовъ съ арендного имѣнія, ревизія, v. **Rewizya**; **Lustrator**, -a, *m.* люстраторъ; **Lustracyjny**, -a, -e, *adj.* люстраціонный; komitet lustracyjny, люстраціонный комитетъ; **Lustro**, -a, *n.* (zwierciadło), зеркало; **Lustrować**, *v. a.* люстровать, облюстровать, повѣрять; v. **Rewidować**; v. **Lustracya**; **Lustrowny**, -a, -e, *adj.* блестящій; лоснистый; яркій; **Lustrowy**, -a, -e, *adj.* паникадильный; *it.* зеркальный; v. **Zwierciadłowy**.

Łuszcz, -u, *m. Bot.* родъ неродной (сорной) травы; плевелъ, *plur.* плевелы; куколь; **Łuszczak**, -a, *m.* (gat. orzechów, które same się łuszczą), родъ ореховъ, которые сами лущатся; **Łuszczasty**, **Łuszczysty**, -a, -e, *adj.* чешуйстый, чешуйчатый, чешуйный; v. **Łuskinowaty**, **Łuskowaty**; **Łuszczatka**, v. **Łuskowiec**; **Łuszczka**, v. **Łuska**; **Łuszczybochenek**, -nka, *m.*, v. **Pasorzyt**, **Darmojad**; **Łuszczyć**, **Łuszczyć się**, v. *sub:* **Łuskać** (2.); **Łuszczyna**, -y, *f.* лущина, *etc.*, v. **Łuska**, **Łupina**, **Łuskina**.

Łusztyk, -a, *m.* бранничество, бранничанье; **Łusztykować**, *v. n.* бранничать, пировать, гулять, кутить.

Łut, v. **Łót**.

Luter, -tra, **Luteranin**, -a, *m.* Лютеранинъ; **Luterka**, -i, *f.* Лютеранка; **Luterstwo**, -a, *n.*, **Luteranizm**, *m.* (= wyznanie luterskie), лютеранизмъ; лютеранское вѣроисповѣданіе; **Luterski**, -a, -ie, *adj.* лютеранскій.

Lutnia, -i, *f.*, **Lutenka**, -i, *f. dim.*, лютня; гусли; grać na lutni, играть на лютнѣ; играть на гусляхъ; **Lutenny**, -a, -e, *adj.* лютенный; **Lutenicska**, -i, *f.* играющая на лютнѣ; играющая на гусляхъ; **Lutniowy**, -a, -e, *adj.* лютенный; **Lutnista**, -y, *m.* лютнистъ; **Lutnistka**, -i, *f.* играющая на лютнѣ, игр. на гусляхъ.

Luto, **Lutość**, **Lutościwy**, v. **Lito**, **Litość**, **Litościwy**.

Lutować, *v. a.* паять, спаивать; **Lutowanie**, -ia, *n.* паяніе, спаиваніе, спайка; młotek do lutowania, паяло, паяльникъ.

Łutowy, v. **Łótowy**.

Lutrować, *v. a.* очищать; клеровать; процѣживать, освѣтлять; - cukier, рафинировать, очищать сахаръ; - (saletrę surową, siarkę), литровать; **Lutrowanie**, -ia, *n.* очищаніе (-щеніе), клерованіе, освѣтляніе, процѣживаніе; - (cukru), очищаніе, рафинировка; - (saletry, *etc.*), литрованіе.

Lutrzeć, *v. n.*, **Lutrzyć się**, *v. r.* (lutrem zostawać), принимать лютеранское вѣроисповѣданіе.

Luty, -ego, *m.* Февраль (мѣсяцъ).

Lux, 1. v. **Lóż**; 2. **Lux**, **Luxem**, *adv.* свободно; v. **Samopas**; trzeba lux zrobić, надобно развязать, отвязать, спустить, распустить, отпустить.

Luzak, -a, *m.* (łóżny wojskowy), погонщикъ; фурлейтъ; самоѣдщина, v. **Ciura**.

Łuzgać, v. **Łuskać**, **Łuszczyć**; **Łuzina**, v. **Łużyna**, **Ługowisko**, **Ług**.

Łużnik, -a, *m.* 1. (cedzidło, kosz do cedzenia ługu), цѣдилка, рѣшето, сито (для процѣживанія щелока); 2. (ten co ług robi, дѣлающій щелокъ.

Luźny, **Lóżny**, -a, -e, *adj.* 1. (bez pana służący), не имѣющій барина; 2. праздношатающійся; 3. свободный; вольный; (nieprzymocowany, luzujący się), слабо утвержденный; шаткій; нетвердый.

Łużny, -a, -e, *adj.* (ługowy, od ługu), щелочный.

Luzować, **Lóżować**, *v. a.* снимать, сменять, сменивать; v. **Zluzować**; v. **Lux**; **Luzować**, *v. n.*, - się, *v. r.* развязаться; распуститься; шатко, не твердо держаться; **Luzowanie**, -ia, *n.* снятка, сменивание.

Luzunek, -nku, *m.* (godło, hasło), лозунгъ, паролъ.

Łużyć, *v. a.* щелочить; мочить въ щелокѣ; бучить.

Łużyna, -y, *f.*, **Łużyny**, *pl.* 1. подзоль, подзолы, щелочная зола; 2. **Łużyna**, лужица, лужица.

Lwi, -ia, -ie, *adj.* львиный, львовый; lwie serce, львиное сердце; *Astron.* львиное сердце; безилякъ; (v. **Królik**); lwi ryk, львиный ревъ; lwi ząb, *Bot.* (*leontodon taraxacum*), львиный зубъ; одуванчикъ; попово гумно, *etc.*, v. **Papawa**; lwi list, *Bot.* (*leontice*), львиный листъ; lwia łapa, *Bot.*, v. **Babimur**, **Wilcza stopa**, św. **Jana Pas**; **Lwie Łapa**, -y, *f.* лапа; **Lwię**, -ięcia, *n.*, **Lwicze**, -ęcia, *n.*, **Lwiątko**, -a, *n.* львенокъ; **Lwilist**, *Bot.* львиный листъ, v. **Krzepa świnia**; **Lwisko**, -a, *n.* львище; большой левъ; **Lwitrut**, -a, *m. H. n.*, леонтофонъ; **Lwiząb**, *Bot.*, v. *sub:* **Lwi**; v. **Papawa**; **Lwowy**, v. **Lwi**.

Łyczak, -a, *m.* (powróz z łyka), лычная, мочальная веревка; **Łyczany**, -a, -e, *adj.* лычный, мочальный, лыковый; **Łyczko**, -a, *n.* лычко, мочальцо; łyczko muszkułowe, (= wlókno), *Anat.* мышечное волокно.

Łyk, -u, *m.* глотокъ; **Łykać**, *v. a.* 1. глотать, хлопать; пьянствовать; 2. v. **Łkać**, **Szlochać**; **Łykacz**, -a, *m.* пьяница, пятухъ; прожора; **Łykajło**, -a, *m.*, v. **Łykacz**; **Łykawy koń**, лошадь, грызущая ясли.

Łyko, -a, *n.* лыко; łyko lipowe, мочало; łyka drzeć, драть лыко; §. v. **Drzeć**; wilcze łyko, *Bot.* дикій (*abo* волчій) перецъ, волчье (*abo* шелковое) лыко, волчьи ягоды, волчьи ягодки; **Łykuś**, -u, *m.*

Digitized by Google

1. v. Łyk; 2. Łykut, -a, m., v. Łykacz.

Łyła, -y, m. простáкъ, глупéцъ, безумáкъ.

Łyś, -a, m., Łysek, -ska, m., Łysiec, -ścа, m. плѣшúвый, плѣшúвецъ.

Łysak, H. n., v. Łyska.

Łysieć, v. n. (łysym się stawać), плѣшúвѣть, лысѣть, лишáться волóсъ на головѣ.

Łysina, -y, f., Łysinka, -i, f. 1. лúсина, лúсинка, плѣшь, плѣшúна; 2. † (w Prusiech zachodnych źle zamiast czoło), v. Czoło; 3. łysina u konia, лúсина; 4. łysina, Bot., v. Św. Piotra ziele.

Łysk, -u, m. блéскъ, лоскъ, глáнецъ.

Łyska, -i, f. H. n. 1. (fulica atra), лысýха, кýрочка, Дунáйская; cfr. плавýнчикъ; 2. Łyska, łysak, (cyprinius rivalis), галіóнъ [рýбка].

Łyskać, v. n. сверкáть, блистáть; Łyskнąć, Łysnąć, v. semel., сверкнýть, блеснýть; сіять; Łyskać się, v. r., łyska się, v. impers. мóлнія блистáетъ; мóлнія сверкáетъ; Łyskanie, -ia, n. зарнúца; мóлнія; Łyskawica, -y, f. мóлнія.

Łyskotny, -a, -e, adj. блестáщій, сверкáющій; сіяющій.

Łyso, adv. плѣшúво, гóло; Łysosiawy koń, (= maści cisawéj z łysiną), темногнѣдая лошадь съ лѣсиною; Łysoń, -nia, m. плѣшúвый, плѣшúвецъ; Łysość, -ści, f. плѣшúвость; Łysowaty, -a, -e, adj. нѣсколько плѣшúвый; лысѣстый.

Łysy, -a, -e, adj. плѣшúвый, лúсый; łysa góra, лúсая горá; łysy koń, лúсая лóшадь; łysy sok, (serocolla), сарокóлла, бѣльмóкъ, кивáтельная смолá, востóчная камѣдь.

Łyszczak, -a, m. 1. Bot. скорострѣлка, аэрúкулъ, медвѣжье ýшко; 2. Miner. (mica), блестúкъ, глúммеръ, слюда; 3. H. n. (ptak), v. Baba, Bąk (ptak).

Łyszczec ziele, Bot. (gypsophila; g. muralis), алебáстренникъ; мúлыя глáзки.

Łytka, -i, f. икрá (у ногú).

Łyżcyca, -y, f. Bot. (cochlearia), лóжечникъ, лóжечная травá.

Łyże, -ów, pl. f., коньки; на łyżach biegać, бѣгать на конькáхъ; катáться на конькáхъ.

Łyżeczka, -i, f. лóжечка.

Łyżka, -i, f. лóжка; - rozdawcza, wazowa, розлúвная лóжка; §. daleko od łyżki do gęby, далéко отъ лóжки до рта; не говорú гоpъ, нога не перескочúшь! v. Gęba (§.).

Łyżwa, -y, f. 1. пласкодóнное судно; most na łyżwach, мостъ на суднáхъ; 2. Łyżwy, v. Łyże; Łyżwiarz, -a, m. (biegający po lodzie na łyżach), бѣгающій, катáющійся на конькáхъ.

Łza, -y, f. 1. (dim. Łezka), слезá, (dim. слéзка, слезúнка); łzy mu w oczach stanęły, онъ прослезúлся; у него слёзы навернýлись; z łzami w oczach, со слезáми на глазáхъ; v. Wyciskać, Wylewać; nie mógł się wstrzymać od łez, онъ не могъ удержáться отъ слезъ; 2. Bot. łza, łza Jobowa, (coix lacrima), слёзникъ; слезá Іовля.

Łżę, Łżenie, v. Łżyć.

Łże, Łżeć, v. Łgać.

Łżéj, compar. adv. лéгче; Łżéjszy, -a, -e, compar. легчáйшій; v. Lekki.

Łźnienie, v. Lźnienie, Lizanie, Lizać.

Łzotok, -u, m. слезотóкъ, слезотечéніе.

Łzowy, -a, -e, adj. слёзный.

Łżyć, v. a. 1. (v. Ulżyć), [= łżéjszym uczynić], облегчáть; cfr. льготнúть; 2. Łżyć, v. a. [Praes. 1. pers. łżę, Praet. łżył, -y], хулúть, руганть, брани́ть; поносúть, позóрить кого; клеветáть на кого; злослóвить; it. срамúть, страмúть; осрамлáть; безчéстить, обезчéщивать, наносúть безчéстіе; Łżenie, -ia, s. n. v. руганіе, брань, руганéльство; поношéніе; срамлéніе; обезчéщиваніе; etc. v. Łżyć (2.); Łżyciel, -a, m. хулúтель, руганéтель, бранúтель, порицáтель; Łżycielka, -i, f. бранúтельница, руганéтельница.

Łżywość, -ści, f. поношéніе; срамъ; позóръ; безчéстіе.

Łżywy, -a, -e, adj., -wie, adv. лживый, лóжный, лжеглаголивый.

Łżywy, -a, -e, adj. хулúтельный, порицáтельный, поноси́вый, руганéтельный, укорúтельный; v. Zelżywy.

M.

M. abbr. 1. v. Mość, Mości; 2. v. Miłościwy; it. v. Mościwy; 3. M. P. = Miejsce Pieczęci, [= L. S. = loco sigilli], мѣсто печáти, вмѣсто печáти; 4. m. b. = miesiąca bieżącego, текýщаго мѣсяца (= т. м.); сего мѣсяца (= с. м.); 5. α) m. p. = miesiąca przeszłego, прошéдшаго мѣсяца (= прош. м.); β) m. p. = manu propria, (t. j. ręką własną), собственною рукóю, [собственноручная пóдпись]; 6. v. sub: N. (abbr.).

Ma, 1. (= moja), моя; 2. Ma, Praes. 3. pers. sing. = имѣетъ; v. Mieć.

Mać, f. vu. (matka), мать; §. jaka mać (v. macica), така мать, (cfr. jabłko od jabłoni niedaleko pada), каковы родúтели, таковы и дѣти.

Maca, -y, f. 1. осьмúна, [хлѣбная мѣра, четúре четверикá]; 2. maca żydowska, мáца, мáза, (безквáсный, прѣсный хлѣбъ жидóвскій.

Macać, v. a. щýпать, ощýпывать, осязáть, трóгать что, дотрóгиваться; - puls, щýпать пульсъ; macać przed sobą, (po omacku chodzić), óбщупью ходúть; óбщупью ходúть въ потёмкахъ; искáть óбщупью; * испытывать, извѣдывать, изыскивать; донúтываться; вывѣдывать; Macanie, -ia, s. n. v. щýпаніе, ощýпываніе, осязáніе, дотрóгиваніе; v. Macać; Macalny, -a, -e, adj. осязáтельный; Macanka, -i, f., v. Macanie.

Mącę, v. Mącić.

Mącenie, -ia, s. n. v. (v. Mącić), возмущéніе.

Maceracya, -yi, f. размáчиваніе, мóчка, вымóчка; Macerować, v. a. мочúть, размáчивать, вымáчивать.

Mach, -u, m. махъ, взмахъ.

Machać, v. a. contin., Machnąć, v. semel. махáть, махнýть, замáхивать, размáхивать; machać, machnąć ręką, махáть, махнýть рукóю; machać rękami, взмáхивать рукáми; (ogonem) machać, вилять, махáть, поми́хивать; machać, v. Spieszyć się, biegać; Machanie, -ia, s. n. v. махáніе, размáхиваніе, взмáхиваніе.

Macharzyna, -y, f., Macharzynka, -i, f. dim. мочевóй пузúрь.

Machina, -y, f. (propr. et *), мáшина, мáхина; - pneumatyczna, пневматúческая мáшина; v. Wintrociąg; - hidraulicxna, гидравлúческая мáшина, водоподъёмная мáшина; - piekielna, áдская мáшина; Machinacya, -yi, f. (czuwanie na zgubę innego), злоумышлéніе, злоухищрéніе, злóе намѣреніе, хóвъ; Machinka, -i, f. машúнка; Machinalny, -a, -e, adj. машинáльный; махинáльный.

Machlanina, -y, f. обмáнъ, плутовствó; Machlarka, Machlerka, -i, f., обмáнщица, плутóвка; Machlarski, -a, -ie, adj. плутовскúй; Machlarstwo, Machlerstwo, -a, n. (machlanina), плýтни (pl.), плутовствó, обмáнъ, мошéнничество; Machlarz, Machlerz, -a, m. 1. мáхлеръ; 2. (szalbierz, oszust, cygan), обмáнщикъ, плутъ, мошéнникъ; Machlować, v. a. обмáнивать, плутовáть, проводúть, * (vu.) надувáть; Machlowanie, -ia, n. обмáниваніе; v. Machlarstwo.

Machluga, -i, f. (wydział, gat. potatu), ямовая золá, (родъ поташá).

Digitized by Google

Machnąć, **machnąć**, взмахнуть; v. **Machać**.

Mącić, *v. a.* мутить, взмущать, возмущать; * мутить, безпокоить, приводить въ замѣшательство; – się, *v. r.* мутиться; мѣшаться; w głowie mu się mąci, (=miesza się, traci przytomność), онъ бредитъ.

Macica, –y, *f.*, **Maciczka**, –i, *f. dim.*, (v. **Matka**, **Mać**), матерь; macica pszczół, пчелиная матка; v. **Matka** pszczół; 2. матка; источникъ, начало; причина; macica (*abo* korzeń średni, korzeń główny), главный корень; *cfr.* корневище, корневища; macica, winna macica, виноградная лозá; [v. **Łoza**]; macica źródła (= główny zdrój), главный источникъ; macica perłowa, (skorupa) перламутъ, перломутъ, (жемчужная раковина); macica od szruby, гайка, винтовая матка; щурупъ; macica drukarska, маточникъ, матрица; macica, *Anat.* (*uterus*), матка, железа; *it.* macica, (= maciczna choroba, dolegliwość maciczna, *hysteria*), *Med.* истерика; маточная болѣзнь; маточные припадки; *it.* (v. **Kolka**, **Kolki**); macica ziele, *Bot.* (*bryonia*), переступень; v. **Przestęp** (ziele).

Mąciciel, –a, *m.* возмутитель, смутитель; мятежникъ; **Mącicielka**, –i, *f.* возмутительница, смутительница; мятежница.

Macicowy, **Macicowy**, –a, –e, *adj.* 1. главный; маточный; maciczowy, (= łożowy) ложный; 2. maciczna woda, (= woda pozostała i zcedzona po ukrystalowaniu saletry), *Pharm.* водá остающаяся послѣ селитры; 3. (od macicy szrubnéj), щурупный; 4. *Anat. Med.* (od macicy niewieściéj, żywotny), маточный; истерическій; pokrowiec maciczny, [v. **Pochwa macicy**, *vagina* (*uteri*), *elytron*, *colpos*], маточное влагалище, маточный рукавъ, предматочникъ; opadnienie maciczne, выпадение матки; маточная грыжа; maciczna choroba, маточная болѣзнь, v. *sub:* **Macica**; trąby maciczne (*lub* Falopiusza), [*tubae uterinae*, *tubae Fallopianae*, *t. Fallopii*], маточныя трубы, Фалліевы трубы.

Maciek, –ćka, *m.* 1. *spr. dim.* (v. **Maciej**, **Mateusz**), Матвѣй, Матѳей; Maciek zaorał, Maciek też zjadł, v. *sub:* Nabyć (= §. Jak nabyte, tak odbyte); 2. Maciek, (głuptaś), глупецъ, дуралей; 3. Maciek, (matuś, miano kocie), брыська, брыська, кыса, кошка; 4. maciek, (kiszka gruba wieprzowa), большая свиная кишка; v. **Kiszka**; maciek nadziewany, колбасá, колбасá изъ свиного желудка, Брауншвейгская колбасá.

Macierzanka, **Macierzaduszka**, –i, *f. Bot.* macierzanka czyli macierza duszka polna, (*thymus serpyllum*), чабоуръ, щебрецъ, богородская трава; macierza duszka ogrodna, (*thymus vulgaris*), [обыкновенный] ѳиміанъ, тимьянъ, тимьянъ; (wieśniacy lebiotkę, *origanum*) macierzą duszką (zowią, Jundziłła opis. roślin), душица; **Macierzankowy**, –a, –e, *adj.* чабоурный; тимьянный.

Macierzyński, –a, –ie, **Macierzysty**, –a, –e, *adj.* матерній; материнскій; macierzyński język, (= v. Ojczysty język), отечественный языкъ, природный языкъ, родной языкъ; **Macierzyństwo**, –a, *n.* материнство, матерность; **Macierzyuna**, –y, *f.* 1. (majętność matczyna), материнское имѣніе; 2. *Anat.* женскія дѣтородныя [*abo* срамныя] части.

Macinet, v. **Maxinet**.

Macieniec, –ńca, *m. Anat.* яичникъ; гнѣздо зародышева яйца.

Macinnik, –a, *m.* (*hysteralgia spasmodica*, *spasmus uterinus*, *hysterospasmus*), судорога въ маткѣ; истерическія судороги маточныя.

Maciora, –y, *f.*, **Maciorka**, –i, *f.* матка, самка; (owca kotna lub okocona), объягнившаяся овца; – paszczół, пчелиная матка; (u świni samica), супорось, супоросая свинья; *it.* поскокъ; v. **Płoskonki**, **Konopie**.

Maciupki, **Maciupci**, **Maciupeńki**, *adj.* крошечный; маленькій; мелочный.

Macka, –i, *f. dim.*, 1. v. **Maca**; 2. **Macka**, *pl.* **Macki**, рожокъ, осязательный рожокъ, щупальце; **Macku**, v. **Omacku**.

Macloch, –u, *m.*, **Macloszek**, –szka, *m. dim.* проломъ въ стѣнѣ; яма, блядка.

Macocha, –y, *f.*, **Macoszka**, –i, *f.* мачиха; **Macochować**, *v. n.* (po macoszyńsku postępować), сурово (*abo* не ласково) обходиться съ кѣмъ; **Macoszyn**, –a, –e, **Macoszyński**, –a, –ie, *adj.* мачихинъ; по обыкновенію мачихи.

Macać, *v. a.* макать; обмакивать; обмакивать; **Macanie**, –ia, *s. n. v.* макáніе; обмакиваніе; обмакиваніе.

Mączasty, **Mączysty**, –a, –e, *adj.* похожій на муку; мучнистый.

Mączeć, v. *sub:* **Mączyć**.

Mączek, –czku, 1. *m. dim.* (v. **Mak**), мачокъ, макъ; maczek polny, полевой макъ, дикій мачокъ; maczek zajęczy, v. **Zawilec**, **Zer**.

Mączka, –i, *f. dim.* 1. (v. **Mąka**), мучка; крупчатая мука; mączka prochowa, мелкій порохъ, истертый въ пыль порохъ; заграновочный порохъ; 2. (= krochmal), крахмалъ; **Mączkować**, *v. a.* крахмалить; **Mączkowanie**, –ia, *s. n. v.* крахмаленіе.

Mącznica, –y, *f.* 1. *Bot.* (*arbutus uva ursi*), амирикъ, медвѣжья ягоды, медвѣжій виноградъ, [медвѣжья] толокнянка; 2. Mącznica we zbożu, (= **Mącznik**, sprotyn), зерновая головня; головнистая рожь; рожей ржаной; ростая рожь; чорные рожей; спорынья; 3. Mącznica, (w młynie), мучной ларь; **Mącznik**, –a, *m.* 1. *H. n.* (*tenebrio molitor*), хрущакъ мучной; мучной червь; 2. (przedawacz mąki), мучникъ, торгующій мукою; 3. v. **Mącznica** (2.); **Mączność**, –ści, *f.* мучное вещество; **Mączny**, –a, –e, *adj.* мучной; róża *abo* rosa mączna, медвяная росá; mączny, мучнистый; *it.* (do mąki podobny), похожій на муку; mączny gux, (*atheroma*), *Med.* камникъ, атеромá.

Mącznga, –i, *f.*, **Mącznszka**, –i, *f. dim.* дубина, палица; **Mącznny**, –a, –e, *adj.* дубинный.

Mączyć, *v. a.* насмять муки; мучить; **Mączeć**, *v. n.* превращаться въ пыль.

Mączyniec, –ńca, *m. Bot.* (*chenopodium*), гусиная лапа; гусиная нога; марь; селедникъ; лебедá; – strzałkowy, (*chenopodium bonus Henricus*), марь деревенская; собачья лебедá; дикая лебедá; – czerwony, (*ch. rubrum*), лебедá или марь красная; – śmierdzący, (*ch. olidum*, *ch. foetidum*, *ch. vulvaria*), лебедá вонючая, лебедá навозная, марь вонючая.

Mączystość, –ści, *f.* мучное вещество; **Mączysty**, –a, –e, *adj.* мучнистый, мучной; v. **Mączysty**, **Mączny**.

Mada, –y, *f.* глинистое дно рѣки.

Madera, –y, *f.* 1. *spr.* Мадѣра, Мадера [островъ]; 2. мадера [вино].

Mądrelka, **Mądrocka**, v. **Mędrelka**, **Mędrocka**.

Mądrość, –ści, *f.* мудрость, премудрость, благоразуміе; zęby mądrości, (*dentes sapientiae*), зубы мудрости; **Mądroszka**, –i, *f.* (*iron.*) мудрая; **Mądrostka**, –i, *f.* малоумие; начало мудрости; **Mądrować**, v. **Mędrować**.

Mądry, –a, –e, *adj.* мудрый; умный; благоразумный; argutądry, wielce mądry, великодушный, великомудрый.

Mądrze, *adv.* мудро, умно; разумно, рассудительно; mądrze postąpić, поступать умно, поступать благоразумно; поступать рассудительно; **Mądrzeć**, *v. n.* дѣлаться мудрымъ, умнымъ.

Mądrzeniec, –ńca, *m. Bot.* (*consolida regalis*, *delphinium*), шпоринъ; живость; кавалерскія шпоры.

Mądrzyk, v. **Małdrzyk**.

Mag, –a, *m.*, **Magi** & **Magowie**, *pl.*, магъ; волшебникъ; v. **Magia**.

Magazyn, –u, *m.* магазинъ, амбаръ; хранилище, помѣщеніе, кладовая, запасная; † **Magaźny**, **Magazynowy**, –a, –e, *adj.* амбар-

Digitized by Google

ній; Magazynowe, -ego, *s. n.* амбáрщина, амбáрное, амбáрная пóшлина; *it.* Magaśny, -ego, *s. m.* (przełożony czyli dozórca magazynowy) магазéйщикъ, амбáрщикъ.

Magdalon, -u, *m.* [*magdalion*], пластра (сбри или мази).

Magi & Magowie, *pl.*, v. Mag; Magia, -ii, *f.* мáгія; волшéбство; Magiczny, -a,-e, *adj.* магíческій; волшéбный.

Magiel, -glu, *m.*, & -gli, *f.* катóкъ.

Magister, -stra, *m.* магíстръ.

Magistrat, -u, *m.* магистрáтъ; Magistratowy, -a, -e, *adj.* магистрáтскій; Magistratura, -y, *f.* достóйнство, дóлжность градоначáльника; градоначáльствованіе; градоправлéніе; судéйствованіе; v. Przełożeństwo.

Maglownia, -i, *f.* большóй катóкъ; катáльня; Maglownica, -y, *f.* (-ręczna), Maglownik, -a, *m.* 1. валéкъ и скáлка; 2. maglownik, закáтникъ; Maglować, *v. a.* катáть (бѣлье); Maglowanie, -ia, *s. n.* v. катáніе (бѣлья); Maglowny, -a, -e, *adj.* катáльный; Maglowy, -a, -e, *adj.* катóчный; maglowa płachta, закáтникъ.

Magnat, -a, *m.* магнáтъ; вельмóжа; сановникъ; Magnatyzm, -u, *m.* (arystokracya), вельможествíе; аристократія.

Magnes, Magnet, -u, *m.* магнíтъ; Magnesowy, Magnetowy, -a, -e, *adj.* магнíтный; igła magnesowa, магнíтная стрѣлка; Magnetować, Magnetyzować, *v. a.* намагнíтить, намагнíтить, намагнíчивать, магнетизíровать; Magnetyczny, -a, -e, *adj.* магнíтный; магнетíческій; Magnetyzm, -u, *m.* магнетизмъ; Magnetyzować, v. Magnetować.

Magnezya, -yi, *f.* магнéзія, горькозёмъ.

Magnificencya, -yi, *f.*, Magnifika, -i, *f.* великолѣпіе.

Mahagoniowe drzewo, *n.* крáсное дéрево; Mahagoniowy, -a,-e, *adj.* изъ крáснаго дéрева сдѣланный.

Mahomet, -a, *m.* Магомéтъ; Mahometan, Mahometanin, -a, *m.* магометáнинъ; Mahometański, -a, -ie, *adj.* магометáнскій; Mahometaństwo, -a, *n.* магометáнство.

Mahoń, Mahoniowe drzewo, v. Mahagoniowe drzewo.

Malć, *v. a.* покрывáть лѣстьми, украшáть лѣстьми.

Malk, -u, *m. dim.* 1. v. Maj; 2. maik = Majówka, -i, *f. H. n.* (*melolontha vulgaris*), Máйскій жукъ; máйка; 3. maik jesienny, m. wrzesienny, (v. Bable lato), бѣлье лѣто.

Malć, -a, *m.* 1. молодóй соколъ, пріучённый для охóты; 2. Malć, -u, *m. Bot.* (Jndyjskie zboże, *sea mays*), máисъ; Турéцкая пшеница; кукурýза.

Maj, -ja, *m.* 1. Май (мѣсяцъ); 2. Maj, -ju, *m.* лѣстья, вѣтви съ лѣстьями, зéлень.

Majaczyć, *v. a.* 1. кружíть, дѣлать кругъ; идтí непрáмою дорогóю; 2. производíть безпорядокъ; вмѣшíваться изъ онѣсныхъ обстоятельствъ; *it.* помнмáть; 3. (od rzeczy gadać), брéдить, говорíть въ брéду.

Majątek, -tku, *m.*, Mająteczek, -czka, *m. dim.* имѣніе; имýщество; † стáтокъ, *m.* бýторъ; зажíтокъ; достáтокъ; - ruchomy, движимое имѣніе; - nieruchomy, недвижимое имѣніе.

Majdan, -u, *m.*, Majdanik, -a, *m. dim.* 1. [городскáя] плóщадь; рынокъ; базáръ; базáръ маркетáнскій; 2. majdan, *Fortf.* обóрное мѣсто; 3. (= plac fabryki, budowli), майдáнъ, завóдъ; запаснóй дворъ; 4. majdan potaszowy, майдáнъ бýдной, потáшный завóдъ.

Majeran, -u, *m.*, Majeranek, -nku, *m. Bot.* (*Origanum Maiorana*), маерáнъ, маіорáнъ; Majoranowy, *adj.* маерáновый, маіорáновый; маść majeranowa, маерáновая мазь.

Majerz, -a, *m.* фольвáрокъ.

Majestat, -u, *m.* 1. величіе; величéство; - Boski, 1. величіе Бóжіе; Majestat Cesarski, Императóрское Велíчество; występek obrażonego majestatu, преступлéніе въ оскорблéніи Велíчества; 2. (= tron), [Цáрскій] престóлъ, тронъ; Majestatyczność, -ści, *f.* величество, велíчественность; Majestatyczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* августéйшій, велíчественный.

Majętność, -ści, *f.* имѣніе, имýщество; мáетность; недвижимое имѣніе; собственность; благосостоянiе, достáтокъ; Majętny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* зажíточный, достáточный, богáтый.

Major, -a, *m.* маіóръ.

Majorat, -u, *m.* 1. маіорáтъ; прáво первородства, прáво старшинствá по рождéніи; v. Ordynacya; 2. Majorat, -a, *m.* (właściciel majoratu), маіорáтный владѣлецъ.

Majorowa, -éj & -y, *f.* маіóрша; Majorski, -a, -ie, *adj.* маіóрскій; маіóровъ; Majorstwo, Majorowstwo, -a, *n.* 1. достóинство маіóра; 2. *collect.* (= major i majorowa), маіóръ и маіóрша.

Majówka, -i, *f.*, 1. *H. n.*, v. Malk (2.); 2. *Bot.* (*calthа*), желтоглáвъ, желтоголóвникъ; корóвій цвѣтъ; вилáхъ; калýжница; Majowy, -a, -e, *adj.* máйскій.

Majster, -stra, *m.* мáстеръ; Majsterski, -a, -ie, *adj.* мастерскій, (-скóй); po majstersku, *adv.* мастерскí; искýсно; Majsterstuk, Majsterszytyk, -u, *m.* 1. мастерскóе произведéніе; 2. пробная рабóта на звáніе цехóваго мáстера, [*abo* на прáво мáстера]; Majstersza, -yi, *f.* (mistrzostwo), мастерствó; Majstrowski, -a, -ie, *adj.*, v. Majsterski.

Majtek, -tka, *m.* матрóзъ; Majtkowski, -a, -ie, *adj.* матрóзскій; ubiór majtkowski, матрóзское плáтье, матрóзская одéжда; Majtkowstwo, -a, *n.* состоянiе матрóза; служба на корабля, служба матрóзская.

Mak, -u, *m. Bot.* [*dim.* Maczek], мак; mak polny, mak wilczy, (maczek żytny, *papaver rhoeas*), колосóй крáсный мак, дикій мачóкъ.

Mąka, -i, *f.* 1. (v. Mączka, *dim.*), мýка; - pszenna, pszeniczna, пшенíчная мýка; - żytna, ржанáя мýка; - jęczmienna, ячная мýка; - niepytlowana drugiego gatunku, подрýкáвная мýка; - poślednia, халýй; - zacyniona, сулóй; 2. ziemna мýка, гóрная мýка.

Makar, Makaron, -u, *m.* макарóны; Италíянская лапшá; Makaroniczny, -a, -e, *adj.* макарóнический; Makaronizm, -u, *m.* макарóнизмъ; Makaronowy, -a, -e, *adj.* макарóнный.

Makarz, -a, *m.* (мýчникъ), мýчникъ, торгýющій мýкóю.

Makat, -u, *m.*, Makata, -y, *f.* 1. обóи; 2. ковёръ.

Makolągwa, -y, *f. H. n.* конопля́нка.

Makowica, -y, *f.*, Makowiczka, -i, *f. dim.* 1. máковица, máковка, máковая голóвка; 2. makowica, *Archit.* капитéль, орлáніе столбá; *it.* áблоко на бáшнѣ; Makowiczy, v. Makowy; Makowiny, -in, *f. pl.* máковичные стебли и лѣстья; Makówka, -i, *f.* máковка, máковая голóвка; *it.* v. Makowica; Makowy, -a, -e, *adj.* máковый, máковичный; makowy placek, máковникъ.

Makrela, -i, *f. H. n.* (ryba morska, *scomber*), макрéль, скóмберъ.

Makuch, -a, *m.* вýжимки máковаго áли льнянáго сѣмени; обóйна льнянáя.

Makuła, -y, *f.*, Makułka, -i, *f.* пятнó.

Makulatura, -y, *f.* макулатýра; обёрточная, обёрточная бýмáга.

Makutra, -y, *f.* глиняная сосýдъ (горшóкъ) для растирáнія мýки; Makuterek, -rka, *m.* (nakrywka), крышка [на горшóкъ].

Maksyma, -y, *f.*, v. Zasada.

Malachit, -u, *m. Miner.* малахíтъ.

Malacya, -yi, *f.* (ciesa morska), штиль, безвѣтріе.

Malarczyk, -a, *m.* ученíкъ живóписи; Malarnia, -i, *f.* академія живóписи; кабинéтъ живо-

Digitized by Google

пѣсца; - obrazów śś., иконописная; **Malarski**, -a, -ie, *adj.* живописный; malarskie złoto, сусальное золото; pędzel malarski, кисть (кисточка) живописца; **Malarstwo**, -a, *n.* живопись; живописное искусство; - z ogniem, финифтяная живопись; **Malarz**, -a, живописецъ; - ścienny, стѣнописецъ; - obrazów, иконописецъ.

Małdr, -u, *m.* мальтеръ (хлѣбная мѣра).

Małdrzyk, -a, *m.* прутяный сыръ изъ сладкаго молока.

Malec, -lca, *m.* мальчикъ; мальчишка; мальчуга.

Maleć, *v. n.* малѣть; **Maleńki**, -a, -ie, *adj.* маленькій; малѣхонекъ, малѣхоньки; **Maleńkość**, -ści, *f.* малость, мѣлкость; **Maleństwo**, -a, *n.* 1. v. **Maleńkość**; 2. младенчество; z maleństwa, съ малолѣтства, съ измала; 3. бездѣлица, малость.

Małgorzatka, -i, *f.*, **Małgorzatki**, *pl.* (gat. gruszek), маргарѣтка, родъ грушъ.

Malić, *v. a.* малить.

Maligna, -y, *f.* горячка.

Malina, -y, *f.*, **Malinka**, **Malineczka**, -i, *f. dim.* малина; **Maliny**, *plur.* (*rubus idaeus*), малинникъ, малиновый кустъ; malina Szwedzka, (*rubus arcticus*), княженика; [v. Kumaníka]; - porzeczkoliścia, (*rubus chamaemorus*), морошка; малинникъ желтый; **Malinnik**, -u, *m.* (malinowy trunek), малиновка; малинникъ; **Malinowy**, -a, -e, *adj.* малиновый; малинный.

Mało, *adv.* мало, не много; mało pieniędzy, мало денегъ; mało nie, о мало со не, мало брakло, bez mała, почти, едва, чуть чуть, чуть не; z mała (v. z maleństwa), съ измала, съ малолѣтства; mało kto, (= rzadko który), рѣдко кто; mało kiedy, рѣдко, (немногократно).

Mało-baczny, -a, -e, *adj.* невнимательный; легкомысленный; -cenny, -a, -e, *adj.* ценѣтельный; -duszność, -ści, *f.* малодушие, слабодушие; -duszny, -a, -e, *adj.* малодушный, слабодушный; małodusznym być, малодушничать, малодушествовать; -gałęźny, -a, -e, *adj.* маловѣтвенный; -głowy, -a, -e, *adj.* малоголовый; -godny, -a, -e, *adj.* малогодный.

Malegranat, -u, *m.* *Pomol.* гранатное яблоко; *it.* **Malogranat**, = **Malogranatowe** drzewo, *Bot.* (*punica granatum*), гранатовое дерево; гранатное дерево; гранатъ.

Mało-letność, -ści, *f.* малолѣтность, малолѣтство; -letni, -ia, -ie, & -letny, -a, -e, *adj.* малолѣтный; молодой; -listny, -a, -e, *adj.* немолитственный; -ludny, -a, -e, *adj.* малолюдный; -mocny, -a, -e, *adj.* маломощный; -mowność, -ści, *f.* малорѣчие; -mowny, -a, -e, *adj.* малорѣчивый; -nogi, -a, -ie, *adj.* малоногій; -oczki, -oki, -a, -ie, *adj.* малоглазый; съ маленькими глазами.

Małook, -a, *m.* *H. n.* (gat. wielorybów, *physeter microps*), малоглазый потъ; [v. Kamelotъ].

Mało-płodny, -a, -e, *adj.* малоплодный; -rosły, -a, -e, *adj.* малорослый.

Małość, -ści, *f.* малость; **Małosercy**, -a, -e, *adj.* малодушный; -siły, -a, -e, *adj.* малосильный; -słony, -a, -e, *adj.* малосольный; -soczny, -a, -e, *adj.* малосочный; -szkodny, -a, -e, *adj.* маловредный; -trwały, -a, -e, *adj.* маловременный; -ufny, -a, -e, *adj.* маловѣрный; -uważny, -a, -e, *adj.* невнимательный; легкомысленный.

Malować, *v. a.* живописать; писать красками; красить; изображать; - się, *v. r.* писать свой портретъ; изображаться; smutek malował się na twarzy jego, на лицѣ его выразилась печаль; **Malowanie**, -ia, *n.* живописаніе; живопись; писаніе красками; крашеніе; раскрашиваніе; **Malowany**, -a, -e, *part. p.*, крашенный; писанный красками, *etc.* v. **Malować**.

Mało-ważność, -ści, маловажность; -ważny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* маловажный.

Malowidło, -a, *n.* живопись, картина.

Mało-wiernik, -a, *m.*, -wiarek, -rka, *m.* маловѣръ; -wiernica, -y, *f.* маловѣрка; -wierność, -ści, *f.* маловѣріе, маловѣрство; -wierny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* маловѣрный; -wieczny, -a, -e, *adj.* маловѣчный.

Malownik ziele, v. **Miłek**.

Małowodny, -a, -e, *adj.* маловодный.

Małpa, -y, *f.* *H. n.* (*simia*), обезьяна; * худая женщина; **Małpeczka**, -i, *f.* обезьянка, обезьяночка; **Małpi**, -ia, -ie, *adj.* обезьяний; обезьянскій; обезьянѣ свойственный; małpia jagoda, *Bot.* (*empetrum*), мѣкша, водяника; bagnówka małpia jagoda, (*empetrum nigrum*), водяника, сѣяха; **Małpiarstwo**, -a, *n.* обезьянство; обезьянскія ухватки; **Małpowodnik**, -a, *m.* показывающій обезьяны; **Małpoxwierz**, -a, *m.* *H. n.* (*lemur*), маки; лемуръ [животное подобное обезьянѣ].

Maluchny, **Mulucki**, **Maluśki**, **Malutki**, **Maluśleńki**, **Maluciencczki**, **Malutenieczki**, -a, -ie, *adj.* кроточный, маленькій, малѣхонькій, малѣхонекъ, очень малый; po maluśku, po maluteńku, *adv.* медленно, тихо.

Mały, -a, -e, *adj.* [*compar.* Mniejszy], **Mało**, *adv.* [*compar.* Mniéj], малый, малъ, маленькій; небольшой, невеликій; мѣлкій; молочный; крошечный; po mału, *adv.* понемногу, косно, мало-по-малу, нѣдленно, тихо; mała rzecz, малость, бездѣлица, v. **Frasznka**; mały piesek, маленькая собачка; mały palec (u ręki), мизинецъ.

Małż, -u, *m.*, **Małżyk**, *dim.* черепокожное животное; черепъ; раковина; małż perłowy śpiczasty, устичная раковина; małże zieiste albo ziejki, (*chamae*), зимы; małż farbierski, (*purpura*), багрецъ; багрѣчникъ; małż morski, (*murex*), иглистая улитка.

Małżeński, -a, -ie, *adj.* супружескій, супружній, брачный, супружественный; stan małżeński, супружеское состояніе; супружество; **Małżeństwo**, -a, *n.* 1. бракъ; супружество; pierwsze -, первобрачіе; первобрачность; 2. *collect.* (= małżonkowie, małżonek z żoną), мужъ и жена; четѣ; **Małżonek**, -nka, *m.* супругъ; сожитель; мужъ; **Małżonka**, -i, *f.* супруга; сожительница; жена; - **Małżonkować**, *v. a.* жениться, выйти, идти за-мужъ; сочетаться бракомъ; **Małżonkowy**, -a, -e, *adj.* супружескій, супружній.

Małżowina, **Małżyk**, v. **Małż**.

Mam, (a) имѣю, v. **Mieć**.

Mama, -y, *f.* мама; матушка.

Mamcia, -ci, *f.*, **Mameczka**, -i, *f.*, **Mamka**, -i, *f.* мамка, мамушка; нянька; кормилица; **Mamczy**, **Mamczyn**, **Mamczyny**, -a, -e, *adj.* мамкинъ, мамушкинъ; **Mamczyć**, *v. n.* (mamką być, za mamkę służyć), быть кормилицею, кормить дитя.

Mamić, *v. a.* ослѣплять, сбивать, прельщать, сманивать; **mamiący**, *part. a.* ослѣпительный, ослѣпляющій, прельщающій, обманчивый; **Mamienie**, -ia, *s. n.* *v.* ослѣпленіе, прельщеніе, сманиваніе; **Mamiciel**, -a, *m.* прелститель, сманщикъ; **Mamicielka**, -i, *f.* прелестительница, сманщица; **Mamidło**, -a, *n.* обманъ, мечта, ослѣпленіе.

Mamka, -i, *f.*, v. **Mamcia**.

Mamliwy, -a, -e, *adj.* ослѣпительный, ослѣпляющій, прельщающій, обманчивый.

Mamon, -u, *m.*, **Mamona**, -y, *f.* 1. маммонъ, *Eccl.* мамона, богатство, деньги; 2. **Mamona**, v. **Mamidło**.

Mamot, **Mamotać**, v. **Memet**, **Momotać**.

Mamrzeć, **Mamrotać**, *v. n.* мурчать, мурмыкать, бормотать; **Mamranie**, -ia, *n.* мурчаніе, бормотаніе.

Mamunia, **Mamusia**, -i, *f.* маменька; **Mamunia**, -a, -e, *adj.* маменькинъ.

Man, -a, *m.* 1. засобъ, за-

Digitized by Google

сѣлъ, голодовникъ, лѣнивикъ; 2. (= niewolny), невольникъ, рабъ.

Manaty, Manatki, *pl.* пожитки, вещи.

Maäczasty, -a, -e, *adj.* лѣвый, лѣвакъ, шульга, употребляющій вмѣсто правой лѣвую руку; v. Maäka, Maäkut.

Mandat, -u, *m.* повелѣніе; указъ; посылъ въ ассесорскій судъ.

Mandla, -i, *f.*, **Mandle** *pl.* миндалина, *pl.* миндалины (во рту).

Mandowezska, v. Mendowezska.

Manela, -i, *f.*, **Manelka,** -i, *f. dim.* (bransoletka), браслетъ, заручные, запястье, наручень.

Manewr, -u, *m.* маневръ.

Maneż, -u, *m.* манежъ; **Maneżowy,** -a, -e, *adj.* манежный; koń maneżowy, манежная лошадь.

Mania, -i, *f.* манія; сильная страсть къ чему; бѣшенство.

Maniera, -y, *f.*, **Manierka,** -i, *f. dim.* манеръ, образъ; обыкновеніе, привычка; ухватка; **Manierny,** -a, -e, *adj.* манерный, изящный, чинный; **Manierność,** -ści, *f.* изящность, чинность.

Manifest, -u, *m.*, **Manifeścik,** -a, *m. dim.* манифестъ.

Manipulacya, -yi, *f.* ручные пріемы.

Manipularz, -a, *m.* перевязь [на лѣвой рукѣ священниковъ]; *cfr.* Orárz, Orárił.

Maniata, -y, *m.*, **Manistowie,** *pl.* мононитъ, монониѣстъ; перекрещенецъ.

Maäka, -i, *f.* 1. (у лѣвой) лѣвая рука; 2. **Maäka** = **Maäkut,** -a, *s. m.* **Maäkaty,** -a, -e, *adj.* лѣвый, лѣвакъ, шульга; v. Maäczasty.

Maakiet, -u, *m.*, **Maakietek,** -tka, *m. dim.* маакета, маакетка; **Maakietnica,** -y, *f.*, **Maakietniczka,** -i, *f. dim.* маакетница.

Manna, -y, *f.* 1. манна; 2. *Pharm.* маннитъ; 3. *Bot.* manna, (trawa manniana, *glyceria, festuca*), манникъ, манная трава; **Manniany,** -a, -e, *adj.* манный; manniana trawa, v. Manna (3).

Manowiec, -wca, *m.*, **Manowisko,** -a, *n.* завлокъ; боковая дорога; окольная дорога; (кро-)сѣчная дорога.

Maäski, -a, -ie, *adj.* лѣнивый; **Maästwo,** -a, *n.* лѣнное право, феодальное право; (dobro lenne), лѣнное имѣніе.

Mantelzak, -a, *m.*, **Mantelszacek,** -czka, *m. dim* чемоданъ.

Mantelet, -u, *m.* мантія; плащъ; епанчица.

Mantyk, -a, *m.*, v. Żmudnik, Nadnik, Ciemięga.

Mantyka, -i, *f.*, **Mantyczka,** -i, *f. dim.* сумка, котомка; v. Bieżąg.

Mantylka, -i, *f.* мантилія, мантилька.

Manualik, -a, *m.* (записная) карманная книжка; **Manualny,** -a, -e, *adj.* ручной; v. Księny, Dokęczny.

Manufactura, -y, *f.* мануфактура; рукодѣльня; произведеніе; v. Rękodzieło; **Manufakturzysta,** -y, *m.* мануфактуристъ; v. Rękodzielnik.

Manuskrypt, -u, *m.* манускриптъ, рукописъ; v. Rękopism.

Mapa, -y, *f.*, **Mapka, Mapeczka,** -i, *f. dim.* карта, ландкарта.

Mara, -y, *f.* сновидѣніе, видѣніе; привидѣніе, призракъ; домовой; v. Mora.

Marcepan, v. Marcypan.

Marcka, -y, *f.* кляча; дурная (старая) лошадь; лошадёнка.

Marchew', -chwi, *f. Bot.* (*daucus*), морковь; **Marchewka,** -i, *f. dim.* морковка; **Marchwiany,** -a, -e, *adj.* морковный; nać marchwiana, морковникъ; nasienie marchwiane, морковное сѣмя.

Marchult, -a, *m.* дѣдушка, домовой, духъ.

Marcle, -ia, *s. n. v.*, v. *sub:* Mrzeć.

Marcin, -a, *m. npr.* Мартинъ; na św. Marcin, въ Мартиновъ день; въ праздникъ св. Мартина; olszowy Marcin, * неповоротливый, нелѣпкій человѣкъ; болванъ.

Marcówka, -i, *f.* Мартовская овца, курица; **Marcowy,** -a, -e, *adj.* Мартовскій, *Eccl. sl.* Мартовый; v. Marzec.

Marcyalista, -y, *m.* воинъ; **Marcyalny,** -a, -e, *adj.* воинственный; марціальный; marcyalne wody, марціальныя воды.

Marcypan, -u (& -a), *m.* Марципанъ.

Mardać, Margać, *v. n.* (ogonem machać), махать хвостомъ.

Marek, -rka, *m.* 1. *npr.* Маркъ; 2. **Marek,** *Bot.* (*sium*), поручейникъ.

Marena, -y, *f. H. n.* (ryba) мурена.

Margiel, Mergiel, -glu, *m.* мергель, рухлякъ; **Marglowy,** -a, -e, *adj.* мергельный, рухляковый.

Marginea, v. Brzeg, Kraj.

Margrabia, -i, & -biego, *m.* маркграфъ; **Margrabina,** -y, *f.* жена маркграфа; **Margrabski,** -a, -ie, *adj.* маркграфскій; **Margrabstwo,** -a, *n.* маркграфство.

Marka, -i, *f.* марка; фишъ, фишка.

Markietan, -a, *m.* маркитанъ; **Markietanka,** -i, *f.* маркитантка; **Markietański,** -a, -ie, *adj.* маркитантскій; **Markietaństwo,** -a, *n.* маркитантство.

Markiez, Markis, Markwis, -a, *m.* маркизъ; **Markiza,** -y, *f.* (nad oknem), маркизы; окомечныя шармочки; **Markizowa,** -y, *f.* маркиза.

Market, -u, *m.* (markotanie), бормотаніе; ворчаніе; ропотъ, роптаніе; 2. **Markot,** -a, *m.* воркунъ, воркотунъ, брюзга, брюзгунъ; **Marketać,** *v. n.* бормотать; ворчать; роптать, сѣтовать, негодовать; **Marketanie,** -ia, *n.* бормотаніе; ворчаніе; роптаніе, сѣтованіе, негодованіе; **Marketliwy,** -a, -e, *adj.* ворчливый, воркливый; брюзгливый; угрюмый; **Markotnica,** -y, *f.* воркунья, воркотунья брюзга, брюзгунья; **Marketnie,** -kotno, *adv.* досадно; печально; **Markotny,** -a, -e, *adj.* сердитый, угрюмый, недовольный; печальный; скучный; воркливый; v. Markotliwy; **Markotność,** -ści, *f.* угрюмость; воркливость; досада.

Marmolada, Marmulada, -y, *f.* мармелада; ягодникъ.

Mar-motać, Mor-motać, *v. n.* бормотать; мурлыкать; -motanie, -ia, *n.* бормотаніе; мурлыканіе; -otek, -tka, *m.* бормотунъ.

Marmur, -u, *m.* мраморъ, мраморъ; **Marmurek,** -rka, *m.* 1. *H. n.* лисица мраморнаго цвѣта, чёрная лисица; *it.* мѣхъ, шуба изъ чёрныхъ лисицъ; 2. marmurek od ostrzenia, осёлокъ; v. брусокъ; **Marmurnik, Marmurownik,** -a, *m.* мраморщикъ; **Marmurować,** *v. a.* (marmurem pokładać, sadzić), обкладывать (обложить), обдѣлать мраморомъ; *it.* раскрашивать подъ мраморъ, на подобіе мрамора; красить подъ мраморъ; поддѣлывать подъ мраморъ; **Marmurowaty,** -a, -e, *adj.* на подобіе мрамора; v. Marmorzasty; **Marmurowy,** -a, -e, *adj.* мраморный, мраморный; słup marmurowy, мраморный столбъ; мраморная колонна; **Marmurowanie,** -ia, *n.* выкладываніе, выкладка мраморомъ; мраморная работа; **Marmurowany,** -a, -e, *part. p.* обдѣланный мраморомъ; сдѣланный на подобіе мрамора; поддѣланный подъ мраморъ; **Marmurzasty,** -a, -e, *adj.* на подобіе мрамора; поддѣланный подъ мраморъ; v. Marmurowany.

Marnić, v. Marnować; **Marnie,** *adv.* тщетно; напрасно; понапрасну; даромъ; **Marnieć,** *v. n.* бѣднѣть, *etc.*, v. Nikczemnieć, Znikać; **Marnik,** -a, *m.* мотъ; расточитель; **Marność,** -ści, *f.* суета, суетность; тщета, тщетность; тѣнность, брѣнность; **Marnotrawstwo, Marnotractwo,** -a, *n.* мотовство, расточительность; **Marnotrawca,** -y, *m.*, **Marnotrawnik, Marnotratnik,** -a, *m.* мотъ, мотыга, расточитель, ерыга; **Marnotrawny, Marnotratny,** † **Marnotratliwy,** -a, -e, *adj.* расточительный; мотовскій; ерыжный; мотоватый; syn marnotrawny, *Eccl.* блудный сынъ; **Marnotrawczyna,** -y, *f.* мотовка, расточительница; **Marnotrawić,**

Digitized by Google

Marnować, Marnić, *v. a.* мотáть, промáтывать, расточáть, трáтить; czas marnotrawić, убивáть врéмя, губúть врéмя; – majątek, мотáть, промáтывать имѣ́ніе, расточáть; **Marny**, -a, -e, *adj.* тщéтный; сýетный; напрáсный; тлѣ́нный; безполéзный; пустóй; брéнный.

Maroder, -a, *m.* мародёръ; być maroderem, мародёрствовать.

Marona, -y, *f.* (gat. większych kasztanów) большóй каштáнъ.

Mars, -a, *m.* 1. *Myth.* Марсъ, (богъ войнú); 2. *Metonym.* (bój, wojna, bitwa), бой, войнá, сражéніе; 3. mars na twarzy, * сердúтый, грóзный, сурóвый видъ; 4. *Astron.* марсъ, (планéта); 5. *Chem.* марсъ, (желѣ́зо); **Marsowaty**, -a, -e, *adj.* воúнственный; воúнскій; **Marsowy**, -a, -e, *adj.* Марóвый; v. **Marsowaty, Marcyalny.**

Marsz, -u, *m.* похóдъ; *Mus.* маршъ; v. **Pochód.**

Mar-szałek, -ika, *m.* мáршалъ; marszałek nadworny, гофмáршалъ; – Koronny, мáршалъ корóнный; – sejmowy, мáршалъ сéймовый; – szlachty, мáршалъ предводúтель дворáнства, дворáнскій предводúтель; **-szałkostwo, -szałkowstwo**, -a, *n.* достóинство мáршала; мáршальство; **-szałkowa**, -éj & -y, *f.* женá мáршала, предводúтеля дворáнства; **-szałkować**, *v. n.* быть мáршаломъ; предшéствовать, (предводúтельствовать); **-szałkowski**, -a, -ie, *adj.* мáршальскій; buława marszałkowska, мáршальскій жезлъ.

Marszczenie, -ia, *n.* мóрщеніе; **Marszczka**, -i, *f.* морщúна, морщúнка; v. **Żmarsk, Żmarszczka; Marszczyć**, *v. a.* мóрщить, смóрщивать, намóрщивать; хмýрить; – czoło, мóрщить лицó (чело, лобъ), намóрщиться, нахмýриться; – się, *v. r.* мóрщиться; стáгиваться; – się, (= czoło marszczyć), мóрщиться, хмýриться, нахмýриться, намóрщить лицó; marszczony, (pomarszczony, namarszczony), **Marszczysty**, -a, -e, смóрщенный, съ морщúнами; морщиновáтый. [ный; v. **Marsz.**

Marszowy, -a, -e, *adj.* похóд-

Marta, -y, *f. npr.* Мáрва; §. nalazła Marta Gotarta, v. **Trafił swój na swego**, *sub*: **Trafić.**

Martwak, *plur.* **Martwaki**, *m.* (martwa kostka), костянóй нарóстъ; нéрвный ýзелъ; затвердѣ́лая óпухоль, v. **Nagniotki.**

Martwić, *v. a.* 1. v. **Drętwić**; 2. умерщвлáть, умерщвлять плоть, изнурáть плоть, побѣждáть страсти и пóхоти, мýчить (на пр. пóстомъ); – kogo, оскорбля́ть кого́, печáлить, огорчáть; v. **Umartwiać, Zmartwić** (kogo); – się, *v. r.* изнурáть себя́ пóстомъ, (и проч.); v. **Martwić**; 2. – się, (frasować się), печáлиться, грустúть, сокрушáться, оскорбля́ться огорчáться; **Martwica**, -y, *f.* (martwa zwierchnia kora na drzewie), вéрхняя кора́ на дéревѣ; **Martwieć**, *v. n.* мертвéть, омертвéть; **Martwienie**, -ia, *n.*, – (ciała), умерщвлéніе плóти, побѣжденіе страстéй и пóхотей.

Martwość, -ści, *f.* онѣмѣ́ніе, оцѣпенѣ́ніе, мéртвость, одеревенѣ́лость, безчýвствіе; **Martwy**, -a, -e, *adj.* -two, *adv.* онѣмѣ́лый, оцѣпенѣ́лый, окоченѣ́лый; безчýвственный; мéртвый (*propr. et* *); martwa kostka, v. **Martwak, Kostka**; *it.* v. **Wole**; *Mechan.* martwa siła, мéртвая сúла; *Fortif.* kąt martwy, мéртвый ýголъ; *it.* węgiel martwy, погáсшій ýголъ; martwe morze, Мéртвое мóре; *Bot.* martwa pokrzywa, v. **Pokrzywa.**

Maruda, -y, *m.* 1. скýчный человѣ́къ; медлúтель; 2. **Maruda**, -y, *f.* **Marudność**, -ści. *f.* меледá, мéдленность, медлúтельность, кóсность, коснѣ́ніе, неповорóтливость; **Marudny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* неповорóтливый, мéдленный, медлúтельный, скýчный, мѣ́шкотный, кóсный, кóпоткій, копотлúвый; **Marudzić**, *v. n.* меледúть, мéдлить, мѣ́шкать, коснúть, коснѣ́ть, *vu.* гýзать.

Maruna, -y, *f. Bot.* (*matricaria*), мáточница, мáточная травá.

Mary, *plur.* 1. v. **Mara**; 2. **Mary**, *gen.* mar, *plur.* одръ; носúлки.

Marya, -yi, *f. npr.* Марія; Najświętsza Panna Marya, пресвятáя, Пречúстая Дѣва [Богорóдица] Марія; v. **N. P.** *sub*: **N.** (*abbr.*) Zwiastowanie Maryi, благовѣщéніе Пресвятóй Богорóдицы; Narodzenie Panny Maryi, Рождествó Пресвятóй Богорóдицы; wniebowzięcie P. Maryi, Успéніе Пресв. Богорóдицы, Успéніе Бóжіей Мáтери; Oczyszczenie P. Maryi, Срѣтéніе Господúне; Kościoł P. Maryi, цéрковь Бóжіей Мáтери, цéрковь Богомáтери; Zdrowaś Marya, (*Ave Maria*, Pozdrowienie anielski, *modlitwa*, молúтва, áнгельское поздравлéніе:) рáдуйся благодáтная! Богорóдице Дѣво рáдуйся! *Bot.* Panny Maryi len, = v. **Lenek**; *it.* v. **Dzwonek** (Szwedzki); Panny Maryi dzwonki, (*hypericum*), звѣробóй, зáнчья кровú; Rożyczka P. Maryi, v. **Firletka**; P. Maryi kożuszek, v. **Kożuszek**, **Brytanika**; P. Maryi drzewko, v. **Boże drzewko**; P. Maryi miętka, [Marzymiętka, miętka Grecka, szałwia Rzymska, Piwonia wonna], v. *sub*: **Miętka, Piwonia**; **Maryański**, -a, -ie, *adj.* 1. Богорóдичный; 2. Марьáнскій.

Maryaż, **Maryaż**, -a, *m.* 1. супрýжество, брáкъ, женúтьба, замýжество, брáчный союзъ, брáкосочетáніе; 2. (gra w karty), марьяжъ, (родъ кáрточной игрú).

Marynarka, -i, *f.* морскáя пýшка; **Marynarski**, -a, -ie, *adj.* морскóй; флóтскій; **Marynarstwo**, -a, *n.* мореходство, морскáя слýжба; флóтская комáнда, мóрские служúтели; флóтъ, корабля́ воéнные; морскáя сúла; **Marynarz**, -a, *m.* мореходецъ, морскій (флóтскій) [офицéръ], слýжитель.

Marynata, -y, *f.* маринáда, солѣ́вка.

Marynować, *v. a.* маринóвать, класть въ ýксусъ, приправлúть ýксусомъ; marynowana ryba, маринóванная рыбá; **Marynowanie**, -ia, *n.* маринóваніе.

Marzana, -y, *f.*, **Marzanka**, -i, *f.* 1. *Bot.* (*rubia tinctorum*), марѣ́на, марióна, кранъ, брусъ, красúльная мерóшница; – wonna, (*asperula odorata*), мерóшница благовóнная, áспера душúстая, ясмéнникъ пахýчій; сúбля пахýчая; – farbierska, (*asperula tinctoria*), есмянникъ; 2. marzana, *Bot.* (= przytulia, *galium*) подмарѣ́нникъ; сúвороточная трава́; ротегнúкъ.

Marzec, *gen.* Marca, *m.* 1. Мартъ (мѣ́сяцъ); 3. = marcowe piwo, мáртовско пи́во.

Marzenie, -ia, *n.* v. *n.* v. грéзы; мечтáніе; сновидѣ́ніе; сонъ; v. **Marzyć.**

Marznąć, [*Praet.* marznął & marzł; *Praes.* marznie], *v. n.* мёрзнуть; замéрзать; зябнуть; marznie, *v. impers.* морóзить; marznie na dworze (= mróz jest), на дворѣ́ морóзить, морóзъ на дворѣ́.

Marzyć, *v. n.* 1. грéзить; мечтáть; видѣ́ть во снѣ́ что, снúться; 2. (= marnie gadać), молóть вздоръ, пустосло́вить; производúть дурнáя сновидѣ́нія; – się, *v. r.* грéзиться, мечтáться, снúться, мечтáться во снѣ́; marzyło mi się, мнѣ́ снúлось; marzy mi się coś, мнѣ́ кáжется какъ во снѣ́; to mi się nigdy nie marzyło, я себ́ óтого никогдá не воображáлъ; il. я óтого совсѣ́мъ не ожидáлъ; jemu zawsze się coś marzy, ему всегдá что нибудь воображáется; у него́ всегдá дурнóе на умѣ́.

Marzyca, -y, *f. Bot.* [scheoenus, Kluk. Dykc.], камúшъ, óсерегъ; сытъ.

Marzymiętka, -i, *f.*, v. *sub* **Marya** (*Bot.*).

Masa, **Massa**, -y, *f.* 1. мáсса, вещество; 2. кругъ; глúба; 3. мнóжество; кýча; грóмада; масса; 4. состáвъ, смѣ́сь; 5. мáсса, капитáлъ; *n. p.* wielka massa ludzi, толпá, грóмада людéй.

Maść, -ści, *f.* **Maść**, -ści, *f.* 1. *Pharm.* мазь; maść królewska, (*unguentum basilicum*), мазь базилúкная, мазь базилúковая, мазь смоляновосковáя, мазь мéрсе-

Digitized by Google

мáзь, мазь гнойная; 2. Maść, (farba, barwa), масть; цвѣтъ краски; шерсть, масть; **Maścić**, 1. v. a. натирáть мазью, мáзать; 2. v. Kraslć, Okraslć; **Maścisty**, -a, -e, adj. одноцвѣтный, одномáстный, однóй мáсти.

Maselko -a, n. dim. мáслице; v. Masło.

Maska, Maszka, -i, f. мáска, личúна; хáря, v. Larwa; * видъ, предлóгъ; włożyć maskę, надѣть (надѣвáть) мáску; zdjąć maskę, снять (снимáть) мáску; **Maskarada**, -y, f. маскарáдъ, маскерáдъ; **Maskaradny**, -a, -e, adj. маскарáдный; **Maskować**, v. a. маскировáть, замаскировáть (propr. et *); надѣвáть, надѣть мáску; - się, v. r. маскировáться, надѣвáть, надѣть на себя мáску; **Maskowanie**, -ia, s. n. v. маскировáніе; **Maskowy**, -a, -e, adj. маскарáдный; личúнный.

Maślacz, v. **Maślarz** (2.).

Maślanica, -y, f., **Maślanice**, plur. мáсленица, сырная недѣля, сыроѣстная недѣля, сыроѣстная недѣля.

Maślanka, -i, f. пáхтанье, сбóротка отъ мáсла; **Maślany**, -a, -e, adj. мáсленный; мáсляный; **Maślarka**, -i, f. пáхтальщица; торгýющая мáсломъ, продавáщая мáсло; **Maślarz**, -a, m. 1. пáхтальщикъ; торгýющій мáсломъ, продавáщій мáсло; 2. **Maślarz, Maślacz, Maślaz**, (wino słodkie gęstawe z dojrzałych jagód, mastkie wino) слáдкое, густóе вúно; 3. (= bezkost, niewieściuch), нѣженка, изнѣженный человѣкъ; **Maślesko**, -i, f. Bot., v. Kieloglów, Złote główki, (lilia tóka); **Maślić**, v. a. мáслить, мáслом прикрывáть или мáзать (покрывáть, намáзать, намáзывать); **Maślnica**, -y, f., **Maślniczka**, -i, f. dim. 1. маслобóйка, маслобóйная кáдка; it. кáдка для мáсла; 2. **Maślniczka**, (puszka od masła, jaszczyk), мáсленица; мáсляная чáшка; 3. **Maślnice**, v. **Maślanica**; **Maślny**, -a, -e, adj. мáсляный; мáсленный; маслени́стый.

Masło, -a, n., **Masełko**, -a, n. dim. мáсло, корóвье мáсло; smarować chleb masłem, мáзать (помáзать) хлѣбъ мáсломъ; chleb z masłem, хлѣбъ съ мáсломъ; masło robić, пáхтать; §. ma się jak pączek w maśle, v. Pączek (§.); masło spiesiasowe, Chem. (butyran antimonii), мáсло сурьмянóе; wronie masło, Bot., v. Wroni.

Masłowaty, -a, -e, adj. полóвый, жáлта-бѣлый, блѣдножóлтый; (o koniach, o лошадáхъ:) солóвый, солóвый.

Maślak, -a, m. Bot. (grzyb, boletus viscidus; boletus luteus), мáсленикъ; осúновникъ. [wowy.

Masowy, Massowy, v. Masy-

Massa, v. Masa.

Masność, Mastkość, -ści, f. жиръ, мáсленность, тýчность; **Masny**, -a, -e, adj. 1. (= maślany), мáсляный; 2. v. Namaszczony; **Mastki**, -a, -ie, **Mastny**, -a, -e, adj. жúрный, тýчный.

Massyk, -u, m. вúно.

Mastab, -u, m. (miara), маштáбъ, масштáбъ, мѣра.

Mastyks, -u, m. мастѝка; **Mastykowe**, drzewo, Bot. (v. Lentyszek, pistacia lentiscus), мастѝчное дéрево, фистáшка мастѝчная.

Masywowy, Masowy, -a, -e, adj. (lity) массúвный; сплóшный; цѣльный, плóтный.

Maszczę, v. **Maścić**.

Maszerować, Marszerować, v. n. маршировáть, ѝдти, ѝтти.

Maszka, v. **Maska**; **Maszkara**, -y, f. дурная мáска, хáря, дурнóе (непріятное, отвратительное) лицѣ; **Maszkarada**, v. **Maskarada**; **Maszkować, Maszkowy**, etc. v. **Maskować, Maskowy**.

Maszt, -u, m. мáчта.

Masztalerz, -a, m. верхóвый кóнюхъ; стремяннóй; **Masztalerski**, -a, -ie, adj. конюшій; **Masztarnia, Masztalnia**, -i f. конýшня.

Masztownik, -a, m. H. n. (physeter tursio), [rodzaj wieloryba], родъ кѝта (рыбы); cfr. кашелóтъ; v. **Małook, Olbrot**.

Masztowy, -a, -e, adj. мачтовóй; masztowe drzewo, мáчтовникъ, мачтовнóй лѣсъ, masztowy drąg poprzeczny, (v. reja), рей, рáйна; masztowy wierzch albo dziura, (= bocianie gniazdo), маросъ; masztowy powróz, (drąg poprzeczny trzymający), v. Rejowa lina.

Masztykowy, v. **Mastykowy**.

Mat, -u, m. матъ.

Mata, -y, f. [соломенная, etc.] рогóжа; цыновка.

Matać, v. a. обмáнывать, ягать, крывѝть прáвдою, крючкотвóрствовать; v. **Kręcić, Wykręcać**; **Matacki**, -a, -ie, adj. обмáнчивый, лжúвый, крючковáтый; **Matactwo**, -a, n. обманъ, ложь, запýтанность, плутовствó, крючкотвóрство; v. **Szalbierstwo, Wykręt**, etc.; **Matacz**, -a, m. обмáнщикъ, лжецъ, ягунъ, крючкотвóръ крючкотвóрецъ, плутъ, v. **Szalbierz, Wykrętarz, Wykrętarka**; **Matacz yć**, v. **Matać, Kręcić, Wykręcać**; **Matanina**, -y, f. пýтаница, запýтанность; крючкотвóрство; **Mataninka**, -i, f. (fraszka) мáлость, бездѣлица.

Matczy, Matczyn, Matecznу, -a, -e, adj. мáтерній, мáтерниский; **Matecznik**, -a, m. 1. мáточникъ; 2. пчéльникъ, v. **Macinicc**, cfr. Jajecznik; 3. Bot. (mellisa) мелúсса, медóвка; v. **Pszczelnik**; it. v. **Królikl, Główka św. Jana**, [bellis], маргарѝтка, скороспѣлка; 4. fig. v. **Pieszczoch**.

Matedor, -a, m. матадóръ; глáвный (стáршій) кóзырь; **Matedora**, -y, f. (osoba poważna), матедóра; знáтный человѣкъ; пéрвый въ своéмъ рóдѣ.

Matematycki, -a, -ie, **Matematyczny**, -a, -e, adj. математѝческій; **Matematyk**, -a, m. математѝкъ; **Matematyka**, -i, f. математѝка.

Mateńka, -i, f. мáтушка; старýшка.

Materac, -a, m. матрáцъ, тюфѝкъ; **Matracyk, Matracik**, -a, m. dim. тюфѝчёкъ.

Materklasy, -ów, pl. 1. негóдная мéбель; хламъ; 2. математѝческія фигýры.

Materya, -yi, f. 1. матéрія; веществó; 2. v. **Powód, Pobudka**; 3. - rany, гнóй, сукровица; materya jedwabna, шёлковая матéрія; **Materyał**, -u, m., **Materyały**, -ów, plur. матеріáлы, (sing. матеріáлъ); стройльные припáсы; **Materyalista**, -y, m. 1. Philos. матеріалѝстъ, послѣдователь матеріалѝзма; вещéственникъ; 2. Com. торгýющій прямыми корéньями, матеріалѝстъ; **Materyalizm**, -u, m. матеріалѝзмъ; **Materyalność**, -ści, f. матеріáльность; вещéственность; **Materyalny**, -a, -e, adj., -nie, adv. матеріáльный; вещéственный.

Mątew', -twi, f. мутóвка, колотóвка.

Matka, -i, f. мать, (gen. мáтери); мáтерь; мáтка; matka z ojcem, v. **Rodzice**; Matka Boża, matka Bozka, Богомáтерь, мáтерь Бóжія; Богорóдица; matka pszczół, v. **Maciera, Królowa**; matka chrzestna, v. **Chrzestny**; it. v. **Macica**; Anat. twarda matka, (= gruba błona mózgu; dura mater), жéсткая мáтерь, нарýжная (abo твéрдая, жéсткая) мозговáя оболóчка; it. pobożna matka, (= cienka błonka; pia mater), сосýдистая тóнкая (abo мáгкая) мозговáя оболóчка; внýтреннее покрывáло мóзга; Bot. Matki Bożéj włoski, (ziele), крáсные волоски, жéнскій вóлосъ; it. matka zielna, v. **Bylica**; **Matkobójca, Matkomorderca**, -y, m. матереубѝйца; **Matkobójczyni**, -i, f. матереубѝйца; **Matkobójstwo**, -a, n. матереубѝйство.

Matlać, v. **Matać, Gmatać, Pomieszać**.

Matnia, -i, f. матня́; * сѣть, пéтля, западня́, засáда.

Matrac, v. **Materac**.

Matrona, -y, f. матрóна, почтéнная (пожилáя) жéнщина, почтéнная бáрыня, знáтная бáрыня.

Matryca, -y, f. матрѝца.

Matrykuła, -y, f. матрѝкулъ.

Matuchna, -y, f., **Matula, Matulka, Matuleńka, Matusia, Ma-**

Digitized by Google

tusieńka, **Matunia**, **Mateńka**, **Matyńka**, -i, *f.* мáтушка.

Matuś, (miano kota), v. **Maciek.**

Matwać, v. **Gmatwać**, **Matać.**

Mawiać, *v. a. frequ.* говáривать, говорúть; v. **Mówić.**

Mawrot, -u, *m. Bot.*, v. **Szczodrzeniec.**

Mąż, -ęża, *m.* мужъ, супрýгъ, сожúтель; мужчúна, мущúна; человѣкъ; iść za mąż, ѝдти (вѝдти) зá-мужъ; za mąż wydawać (o córkach), выдавáть зá мужъ; пристрóивать.

Maź, -zi, *f.* колѣсная смáзка, колѣсная мазь; кóломазь; дёготь.

Mazać, [*Praet.* mazał, *Pracz.* maże], мáзать, намáзывать; марáть, замарáть, скверно писáть, марáть письмó, вычёркивать; марáть, пáчкать; **Mazanek**, -nka, *m.* нѣженка; **Mazanina**, -y, *f.* мáзаніе, мáраніе, пáчканіе.

Maść, v. **Maść.**

Mazepa, -y, *m. fig.* мéрзкій, гнýсный, гáдкій, неопрáтный человѣкъ.

Mazga, -i, *f.* нерáха, замарáха, шлюха, неопрáтная жéнщина.

Mazgać, *v. a.* пáчкать, марáть; v. **Paskudzić**, **Plugawić**; **Mazgajowaty**, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* неповорóтливый; неопрáтный, нечúстый; v. **Plugawy**; **Mazgal**, -a, *m.*, **Mazgaj**, -a, *m.* пéнтюхъ, невѣжа, остолóпъ, захлáкъ, вихлáй, чурбáнъ, неповорóтливый человѣкъ.

Mazidło, -a, *n.* мазь; кóломазь; mazidłem smarować, умáсливать.

Mazinet, **Macinet**, -a, *m. H. n.* (rak morski), крабъ, ракъ коротхвóстый.

Mazisty, -a, -e, *adj.* сáльный, мазлáвый, жúрный.

Maźnica, -y, *f.* посýдина для смáзки; [дегтáрная] лагýнка; лагýнъ.

Mazurek, -rka, *m.* 1. *H. n.* (wróbel leśny), лѣснóй воробéй; 2. (placek z migdałów), миндáльный тортъ; мазýрекъ; (родъ миндáльнаго пирóга); 2. **Mazurek**, **mazur**, (taniec), мазýрка, (тáнецъ).

Mchowaty, -a, -e, *adj.* мохóватый, мховáтый; похóжій на мохъ; **Mchowy**, -a, -e, *adj.* мóховый.

Mdławy, -a, -e, *adj.* слабовáтый, слабéнькій; **Mdławość**, -ści, *f.* слáбость, слабовáтость.

Mdleć, -ał, eje, *v. n.* (*propr. et* *), слабѣть, становúться слáбымъ, нáпасться сúлы; (omdlewać), падáть, увáсть въ óморокъ; обезпáмятать; **Mdlić**, *v. a.* слáбымъ дѣлать, приводúть въ слáбость, ослабля́ть, обезсúливать; **Mdło**, *adv.* слáбо; mdło mi, (= mdleję), мнѣ дýрно сдѣлалось; головá у менá закружúлась; **Mdłość**, -ści, *f.* слáбость, безсúліе; óморокъ, безпáмятство, обезпáмятность; **Mdły**, -a, -e, *adj.* (*propr. et* *), слáбый, безсúльный, немóщный; въ óморокѣ, безъ пáмяти.

Mebl, -a, *m.*, **Meble**, *pl.* мéбель, *pl.* мéбели; meblami zdobić, w meble opatrywać = **Meblować**, *v. a.* меблúровать, убирáть, [убрать], устанáвливать мéбелью; **Meblowanie**, -ia, *n.* меблúрóвка, обмеблúрóвка; **Meblowy**, -a, -e, *adj.* мéбельный.

Mecenas, -a, *m.* 1. меценáсъ, адвокáтъ, стрáпчій; 2. -, **Mecenat**, -a, *m.* меценáтъ, покровúтель наýкъ.

Mech, *gen.* mchu, *m.* 1. *Bot.* (*muscus*, Linn.), мохъ; mech na drzewie, древéсный мохъ; mech wodny, водяно́й мохъ; mech skalny, kamienny, (*lichen saxatilis*, *parmelia saxatilis*), мохъ кáменный, лишáй кáменный; mech psi, собáчій мохъ; mech koralowy, (*corallina officinalis*), [аптéкарскій] корáлловый мохъ; - morski, морскóй мохъ; 2. мошóкъ на плодáхъ, на растéніяхъ; 3. - (na zwierzętach, włosiki, niby wełna delikatna), мохъ, (нѣжные и пушúстые вóлосы на тѣлѣ животнúхъ; 4. * пушóкъ на подборóдкѣ.

Mechanik, -a, *m.* мехáникъ; **Mechanika**, -i, *f.* мехáника; **Mechaniczny**, -a, -e, *adj.* механúческій; -nie, *adv.* механúчески; **Mechanizm**, -u, *m.* механúзмъ.

† **Męcherz**, **Męcherzyk**, v. **Pęcherz**, *etc.* мýтная водá; v. **Męty.**

Męczarnia, -i, *f.* кóмната гдѣ пытáютъ, застѣнокъ; пúтка; тѣлéсное истязáніе; мýка, мучéніе.

Męczennica, -y, *f.* 1. (katownia, męczarnia), кóмната гдѣ пытáютъ; застѣнокъ; 2. **męczennica**, = **Męczenniczka**, -i, *f.* мýченица; zakonnica męczenniczka, преподобномýченница; 3. **męczennica**, *Bot.* (*passiflora*), стрáстный цвѣтъ, страстоцвѣтъ, страсть Христóва, пасифлóра; кавалéрникъ; **Męczarski**, -a, -ie, **Męczenny**, -a, -e, *adj.* мучúтельный, мучúтельскій; томúтельный; **Męczeniczy**, -a, -e, **Męczeński**, -a, -ie, *adj* мýченическій, страдáльческій; pieśń na cześć męczenniczą, мýченичекъ; **Męczennik**, -a, *m.* мýченикъ, страдáлецъ; męczennik zakonnik, преподобномýченникъ; męczennik kapłan, biskup, священномýченникъ, священнострадáлецъ; pierwszy męczennik, первомýченникъ, первострадáлецъ; **Męczeniec**, -ńca, *m.* **, v. **Męczennik**; **Męczeństwo**, -a, *n.* мýченичество, страдáльчество; страсть, страдáніе *(abo* страдáльческая) смерть; *ił.* (męczenie), мýка, мучéніе.

Męczet, -u, *m.* (meczyt), мечéть; **Męczetny**, -a, -e, *adj.* мечéтный.

Męczyć, *v. a.* (*propr. et* *), мучúть; тóмить, пытáть, истязáть, подвергáть (-гнýть) кого пúтки (*abo* истязáнію); мýчить, смущáть, безпокóить; - się, *v. r.* мýчиться, тóмиться, смущáться, безпокóиться; *ił.* ломáть себѣ гóлову надъ чѣмъ.

Męczyciel, -a, *m.* мучúтель; **Męczycielka**, -i, *f.* мучúтельница.

Medal, -u, *m.* Medalik, -a, *n. dim.* медáль, медáлька.

Mędel, **Mandel**, -dla, *et* -dela, *m.* пятнáдцать (штукъ); mędel jaj, пятнáдцать ѝицъ.

Mędoweszka, v. **Mendoweszka.**

Mędrek, -drka, *m.*, **Mędrosek**, -szka, *m.*, **Mędrela**, **Mędrelka**, **Mądrelka**, -i, *m.*, **Mędroszka**, -i, *m.* ýмникъ, ýмствователь; **Mędrkowstwo**, -a, *n.* суемýдріе, лжеýмствованіе, лжемýдрствованіе, лóжная мýдрость; **Mędrkować**, **Mędrować**, *v. n.* ýмничать, мудрúть; **Mędrszy**, v. **Mędrzejszy**, **Mądry.**

Mędrzec, -drca, *m.* мудрéцъ; mędrcy ze wschodu, волхвы съ востóка; **Mędrzeć**, *v. n.* умудрáться, становúться мýдрымъ, ст. разумнымъ.

Mędrzyk, v. **Mądrzyk.**

Medyacya, -yi, *f.* посрéдничество, посрéдство; v. **Pośrzednictwo.**

Medycki, -a, -ie, **Medycznej**, -a, -e, *adj.* медицúнскій, врачéбный, лѣкáрственный; v. **Lekarski**; **Medycyna**, -y, *f.* 1. (lekarstwo), лекáрство; 2. (lekarska nauka), медицúна, врачебствó, врачéбная наýка; врачéбное искýство, врачебновѣдáніе; **Medyk**, -a, *m.* (lekarz, doktor), мéдикъ, врачъ, лéкарь, дóкторъ.

Medyka, -i, *f. Bot.* медýза; v. **Koziorożec.**

Medykament, -u, *m.* (lekarstwo), медикамéнтъ; лекáрство.

Medykaster, -stra, *m.* шарлатáнъ.

Mejster, v. **Majster.**

Męka, -i, *f.* 1. мýка; мучéніе, страдáніе; męka Pańska, страдáніе Христóво; historya o męce Pańskiéj, стрáсти Христóвы; Boża męka, v. **Boży**; 2. męki, *pl.* (= pytki), пúтка; мýками dochodzić, пытáть, подвергáть кого пúткѣ; 3. мýка, безпокóйство, печáль, трудъ; §. bredzi, plecie jak na mękach, онъ вздоръ мéлетъ, мéлетъ чепухý.

Melancholia, **Melankolia**, -i, *f.* меланхóлія; чёрная желчь, черноѣдіе; меланхóлія, печáль, унúлость, унúніе, захýчивость; грусть; **Melancholiczeć**, **Melankoliczeć**, *v. n.* (melankolikiem się stawać), впадáть (впасть) въ унúніе, сдѣлаться захýчивымъ; **Melankoliczny**, **Melancholiczny**,

Digitized by Google

ny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* меланхолическій, печальный, унылый, грустный, задумчивый; **Melancholik, Melankolik**, -a, *m.* меланхоликъ; задумчивый; **Melankolizować**, *v. n.* печалиться, унывать.

Melcie, -ia, *s. n. v.* (**mielenie**), молотье; v. **Mieć**.

Meldować, *v. a.* объявлять; увѣдомлять, извѣщать; доносить (-нести); докладывать (*v. perf.* = доложить); - się, *v. r.* докладываться; представляться; **Meldowanie**, -ia, *n.*, **Meldunek**, -nku, *m.* объявленіе; увѣдомленіе, извѣщеніе; донесеніе; докладъ.

Mellet, (v. **Koniczyna**, **Nostrzyk**), дѣнникъ, буркунъ.

Melissa, -y, *f.* *Bot.* (*melissa officinalis*), мелисса; медовка; травá пчелинкъ; наночная травá; melissa Turecka, (*melissa*, *dracocephalum moldavicum*), мелисса Турецкая; пчелинкъ Турецкій; змеиголовникъ Молдавскій; **Melissowy**, -a, -e, *adj.* мелисный.

Melodya, -yi, *f.* мелодія; ладъ, складъ въ пѣніи, сладкопѣніе, сладкогласіе; напѣвъ; **Melodyjny**, **Melodyczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* мелодическій; благозвучный, благогласный, пріятный, складный въ пѣніи.

Melon, -a, *m.* *Bot.* (*cucumis melo*), дыня; - siatkowy, v. **Arbuz**; **Melonowy**, -a, -e, *adj.* дынный.

Mełty, -a, -e, *part. p.* (v. **Mieleny**; v. **Mieć**), молотый.

Memoryał, -u, *m.*, **Memoriałyk**, -a, *m.* *dim.* 1. меморіалъ; памятная книжка; 2. (v. supplica), прошеніе; меморіалъ.

Menażerya, -yi, *f.* звѣринецъ.

Mendel, v. **Mędel**.

Mendoweszka, **Mędoweszka**, -i, *f.* (*morpio*; *pediculus pubis*), вшица.

Mendyk, -a, *m.*, v. **Żebrak**.

Menica, **Mennica**, **Minca**, -y, *f.* монетный дворъ.

Menonista, -y, *m.*, v. **Manista**.

Mental, -u, *m.*, **Mentalik**, -a, *m.* медаль (посвященная при чѣтахъ).

Mennet, **Menwet**, -u, *m.* **Menwetik**, -a, *m.* *dim.* (pewny taniec), менуетъ.

Mercha, **Murcha**, -y, *f.* развратная женщина, непотребная женщина, потаскуха, потаскуша, потаскушка, развратница.

Mergiel, v. **Margiel**, мергель, рухлякъ.

Merkuryał ziele, *Bot.*, v. **Szczyr**.

Merkuryusz, -a, *m.*, **Merkury**, -ego, *m.* 1. *Myth.* Меркурій, (посолъ боговъ); 2. *Astron.* Меркурій; 3. *Chem.* merkuryusz, *gen.* -a, *m.*, Меркурій, ртуть; **Merkuryalny**, -a, -e, *adj.* меркуріальный, ртутный; maść merkuryalna, меркуріальная мазь, ртутная мазь; merkuryalne pigułki, пилюли слабительныя, пилюли меркуріальныя, п. ртутныя.

Merydyan, -a, *m.* меридіанъ, полуденникъ; v. **Południk**; **Merydyonalny**, -a, -e, *adj.* меридіональный, полуденный; v. **Południkowy**.

Męski, **Męski**, -a, -ie, *adj.* 1. мужескій; плеć męska, ród (v. rodzaj) męski, мужескій полъ, мужескій родъ; rodzaj męski, *Gramm.* мужескій родъ; głos męski, мужескій голосъ; wiek męski, мужескій возрастъ, совершенный возрастъ, зрѣлый возрастъ; członek męski, *Anat.* дѣтородный (мужескій) членъ *abo* удъ; 2. (= mężny), мужественный, храбрый; **Męsko**, **Męzko**, po Męsku, *adv.* мужественно; po męsku, po męzku, мужески, по мужески; **Męskość**, -ści, *f.* мужество; возмужалость, доблесть; v. **Męstwo**.

Męstwo, **Męzstwo**, -a, *n.* 1. мужество, возмужалость, мужескій возрастъ, зрѣлость возраста; 2. (= mężność), мужественность, мужество, доблесть, храбрость, благодушіе.

Messyasz, -a, *m.* Мессія.

Męszczyzna, v. **Mężczyzna**.

Meszek, -szka, *m.* 1. *Bot.* (*viecia*), решетница; 2. meszek, *dim.* (v. **Mech**), *Bot.* мохъ.

Meszka, -i, *f.* *H. n.* (pchła ziemna; *mordella*), кусака [насѣкомое].

Meszkita, -y, *f.* (meczet), мечеть.

Meszne, -ego, *n.* 1. (dochody za meze), доходы съ отправляемой литургіи; 2. (dziesięcina w ziarnie dawana), десятина съ зерень.

Meszty, -ów, *plur.* (pantofle Tureckie), мешты, Турецкіе туфли.

Meszysty, v. **Mężysty**.

Met, *interj.* 1. (mat!), матъ! 2. Met, * матъ; v. **Cieść**; v. **Meta**.

Met, -u, *m.* муть.

Meta, -y, *f.*, **Met**, -u, *m.* мѣта; цѣль; v. **Cel**, **Kres**.

Metador, v. **Mateder**.

Metafizyczny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* метафизическій.

Metafizyk, -a, *m.* метафизикъ; **Metafizyka**, -i, *f.* метафизика.

Metafora, -y, *f.* *Rhet.* метафора, переносъ словъ; v. **Przenośnia**; **Metaforyczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* (v. **Przenośny**, -śnie), метафорическій, метафорный, переносный.

Metal, **Metall**, -u, *m.* металлъ; v. **Kruszec**; **Metallurg**, -a, *m.* металлургъ; рудословъ; **Metallurgia**, -ii, *f.* металлургія; рудословіе; **Metallurgiczny**, -a, -e, *adj.* металлургическій; рудословный; **Metallowy**, **Metalny**, -a, -e, *adj.* металлическій; металловый.

Mętel, -tla, *m.*, **Mętlik**, -a, *m.* мантія, мантійца.

Meteor, -u, *m.* метеоръ; воздушное [*abo* атмосферическое] явленіе; **Meteorolog**, -a, *m.* метеорологъ; **Meteorologia**, -ii, *f.* метеорологія; наука о воздушныхъ явленіяхъ; **Meteorologiczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* метеорологическій.

Metlić, **Metlować**, *v. a.* мутить; v. **Mącić**, **Mieszać**; mętli mi się (wije mi się, jest mi na języku), на языкѣ вертится.

Metnica, -y, *f.* мятежница, v. **Mącicielka**; **Mętnik**, -a, *m.* мятежникъ, v. **Mąciciel**.

Mętność, -ści, *f.* мутность; **Mętny**, -a, -e, *adj.*, -nie & -no, *adv.* мутный.

Metod, -u, *m.*, **Metoda**, -y, *f.* методъ; метода; порядокъ, способъ ученія; **Metodyczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* методическій; правильный; порядочный.

Metonimia, -ii, *f.* *Rhet.* метонимія; перемѣна имени; перемѣна слова; **Metonimiczny**, -a, -e, *adj.* метонимическій.

Metoperz, v. **Nietoperz**.

Metr, -a, *m.* 1. (dający lekcye czego), учитель; 2. **Metr**, -u, *m.* (miara), метръ (мѣра).

Metressa, -y, *f.*, **Metreska**, -i, *f.* *dim.* наложница, любовница.

Metronom, -u, *m.* *Mus.* метрономъ, метромѣтръ.

Metropolia, -ii, *f.* (katedra arcybiskupia), митрополія; каѳедральная церковь; главная церковь; *Eccl. sl.* матероградъ; **Metropolita**, -y, *m.* митрополитъ; **Metropolitański**, **Metropolitski**, -a, -ie, *adj.* митрополичій, митрополитскій, митрополитанскій.

Metrycznу, -a, -e, *adj.* метрическій.

Metryka, -i, *f.* 1. метрика, метрическая книга, списокъ умершимъ и проч.; 2. (= zadwiadczenie chrzestne), метрическое свидѣтельство, свидѣтельство о рожденіи и крещеніи; 3. -, (archiw), архивъ; **Metrykant**, -a, *m.* архиварій, архивариусъ.

Mewa, -y, *f.* *H. n.* (*larus*; v. **Rybołów**), чайка, рыболовъ (птица).

Mężatka, -i, *f.* (v. **Zamężna**), замужняя (*f.*).

Mężczyzna, **Męszczyzna**, -y, *m.* мужчина, мущина.

Mezelan, -u, *m.* *Com.* (materya wełniana i lniana: *mézeline*, *mézelaine*), мезелинъ (родъ матерія).

Męzki, **Męzko**, **Męzkość**, po **Męzku**, v. **Męski**, *etc.*

Mężnieć, -iał, -ieje, *v. n.* мужать, возмужать; **Mężnienie**, -ia, *s. n. v.* возмужаніе.

Mężność, -ści, *f.* возмужалость; 2. мужественность, мужество, храбрость, доблесть; v. **Męzkość**; **Mężny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* 1. возмужалый; 2. мужественный,

Digitized by Google

храбрый, доблестный, доблественный; mężnemu serce (*abo* Bóg) pomaga, §. смѣлымъ Богъ владѣетъ.

Mężobójca, -y, *m.* мужеубѣцъ, человѣкоубійца, душегубецъ, смертоубійца; mężobójca, *s. fem.* (która zabiła męża), мужеубійца; **Mężobójski**, -a, -ie, *adj.* убійственный; смертоубійственный, человѣкоубійственный; **Mężobójstwo**, -a, *n.* мужеубійство, человѣкоубійство, смертоубійство, душегубство.

Mężowy, **Mężów**, -a, -e, **Mężowski**, -a, -ie, *adj.* мужній; супружній.

Mezoxeugma, *Gramm. Rhet.* (z Greck. μεσόζευγμα) мезозеугма.

Męztwo, v. **Męstwo**.

Mężulek, -lka, *m.*, **Mężyczek**, -czka, *m.*, **Mężuleńko**, **Mężunio**, -a, *m.* муженёкъ.

Mężysko, -a, *m.* мужище, мужичина, гадкій мужъ.

Mgła, -y, *f.*, **Mgiełka**, -i, *f. dim.* (*propr. et* *) игла, туманъ; испарѣніе; паръ; mgłę komu w oczy puszczać, морочить кого; пускать комý пыль въ глаза; **Mgławy**, -a, -e, *adj.* 1. мглистый, туманный; 2. (= mdły, niemocny), безсильный, немощный, слабый, въ бо́морокъ; *it.* **Mgły**, v. **Mdły**.

Mglić się, *v. r.*, 1. туманиться; mgli się, *v. impers.* туманится; 2. **Mglić**, = v. **Mdlić**; **Mglisty**, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* мглистый, туманный; **Mglistość**, -ści, *f.* туманность.

Mgnąć, -ął, -ie, *v. n.* мигнуть, мигать.

Mgnienie, -ia, *n.* миганіе, мигъ; мгновеніе; v. **Okamgnienie**; w mgnieniu oka, въ (во) мгновеніе ока, въ минуту, мигомъ.

Mi, *Dat. sing. pron.* (v. **Ja**; v. **Mnie**), мнѣ; *cfr.* **My**.

Miąć, *v. a.* [*Praet.* miął; *Praes.* mnę, mnie], мять (мну), жать (жму, жмёшь), умять, умнять, коверкать, комкать.

Miądlić, **Miądlica**, **Miądlenie**, v. **Międlić**, **Międlica**, **Międlenie**.

Miałczeć, **Miałkać**, v. **Miauczeć**; **Miałk**, **Miałczenie**, **Miałkanie**, v. **Miauczenie**.

Miałczéj, v. *sub:* **Miałko**.

Miałki, -a, -ie, *adj.* [*comparat.* Mielejszy, Mielszy], 1. мелкій, (мѣлкій); мелкозернистый; рассыпной, разсыпчивый; мелкій, некрупный; piasek miałki, мелкій песокъ, зыбучій песокъ, сыпучій песокъ, наносный песокъ; 2. miałki, мелкій, мелководный, неглубокій; rzeka miałka (= niegłęboka), мелкая рѣка; miałkie miejsce (w wodzie), мелкое мѣсто (въ водѣ), мелководіе, мелководность; v. **Miałkość**; 3. * поверхностный, неосновательный, пустый; miałki rozum, неосновательный, мало знающій человѣкъ, пустая голова; **Miałko**, *adv.* [*comparat. adv.* = Mieléj, Mialczéj], мелко, неглубоко; v. **Niegłęboko** (*propr. et* *); **Miałkość**, -ści, *f.* мелкость, мелкота, неповатость, - rzeki, мелководіе; v. ótmeł; * неосновательность, поверхность.

Miana, -y, *f.* мѣна; перемѣна; *it.* v. **Zamiana**.

Miano, -a, *n.* (imię), имя; **Mianować**, *v. a.* называть; именовать, наименовывать, -новать, нарекать, нарицать, давать (дать) имя; *it.* звать (на-) по имени; - kogo czém, (mianować na urząd kogo), определять, назначать кого (*c. Instr.*); *Gramm.* przypadek mianujący, v. **Mianownik** (*Gramm.*); **Mianować się**, *v. r.*, называться, именоваться; **Mianowanie**, -ia, *n.* названіе; именованіе, наименованіе; нареканіе, нареченіе; - (kogo na urząd, v. **Nominacya**), опредѣленіе, назначеніе; **Mianowany**, -a, -e, *part. p.* названный; именованный, наименованный, нареченный; *Arith.* liczby mianowane, именованныя числа: (liczby niemianowane, неименованныя числа); mianowany (na urząd), опредѣленный, назначенный; **Mianowicie**, *adv.* 1. именно; 2. v. **Osobliwie**, **Szczególnie**; **Mianowisko**, -a, *n.* имя; **Mianowiny**, -in, *pl.* день крещенія; **Mianowitość**, -ści, *f.* именитость; v. **Znamienitość**; **Mianowity**, -a, -e, *adj.* именитый; извѣстный; знаменитый; отличный; **Mianowniczy**, -ego, *m.* (mianownik, oznajmiciel imienia), номенклаторъ, именоказатель, наименователь; именователь, именоположитель.

Mianownik, -a, *m.* 1. v. **Mianowniczy**; 2. *Arithm.* знаменатель; sprowadzić ułamki do jednego mianownika, привести (привесть, *v. perf.*, приводить) дроби къ одному [*abo* къ общему] знаменателю; 3. *Gramm.* (*Nominativus*), именительный падежъ.

Miany, -a, -e, *part.* (v. **Mieć**), имѣвшій.

Miara, -y, *f.* мѣра, мѣрка, (v. **Miarka**); - główna, указная, казенная мѣра; - fałszywa, фальшивая мѣра; brać miarę komu (np. na suknią), снимать (снять) съ кого мѣрку (на пр. для платья); zachować miarę, nie przebierać miary, соблюсти мѣру, наблюдать (во всемъ) умѣренность; miara, zachowanie miary, (mierność, wstrzemięźliwość), умѣренность, мѣра; miarą, w miarę, według miary, по мѣрѣ; *it.* умѣренно; w miarę (*etc.*) jak ..., смотря по [*c. Dat.*]; по мѣрѣ; на основаніи; по мѣрѣ того, какъ ...; nad miarę, сверхъ мѣры; чрезмѣрно, чрезчуръ, слишкомъ; bez miary, безъ мѣры, непомѣрно; *it.* чрезвычайно; miara, * мѣра; отношеніе; z każdej miary, ze wszech miar, во всякомъ случаѣ, во всякомъ отношеніи, во всѣхъ отношеніяхъ; żadną miarą, (= żadnym sposobem), никакими мѣрами; никакъ; никакимъ образомъ; **Miarka**, **Miareczka**, -i, *f. dim.* мѣрка, мѣрочка; §. jaką miarką mierzysz, такáго odmierzą, какóю мѣрою мѣришь, такóю и тебѣ отмѣрится; каковý чáшу другу напоишь, таковý и самъ выпьешь; za miarki, *albo* miarkami przedawać, мѣрками продавать.

Miarkować, *v. a.* 1. мѣрить, измѣрять; промѣривать; 2. воздерживать, умѣрять, укрощать; 3. смѣчать; замѣчать; дѣлать; *it.* примѣчать; примѣчать; замѣчать (-мѣтить); - się, *v. r.* сообразоваться; умѣряться, воздерживаться, удерживаться; **Miarkowanie**, -ia, *n.* измѣриваніе, измѣреніе; воздерживаніе, умѣреніе, укрощаніе, укрощеніе; сдѣланіе, замѣчаніе; примѣчаніе; по-, за-мѣчаніе; **Miarowy**, -a, -e, *adj.* мѣрный, мѣрильный, мѣрительный; **Miarkowany**, -a, -e, *part. p.* измѣренный.

Miarz, -u, *m. Bot.* (*imperatoris*), потогонъ; царскій корень; v. **Mistrzowniik**.

Mięsko, **Mięseczko**, **Mięsenke**, -a, *n. dim.* (v. **Mięso**), мясо; v. **Mясиско**.

Miasteczko, -a, *n. dim.* (v. **Miasto**), мѣстечко, городокъ.

1. **Miasto**, -a, *n.* городъ, *Eccl. sl.* градъ; - główne, - stołeczne, (v. **Stolica**), главный городъ; столичный городъ; столица; резиденція; престольный городъ; царственный градъ; - handlowe, городъ торговый; - powiatowe, уѣздный городъ.

2. **Miasto**, *adv.* = na-te Miast, w Miasto, za Miasto, вмѣсто; v. **Zamiast**.

Miąszszy, *etc.*, v. **Miąższy**, *etc.*

Miauczeć, *v. n. impf.*, **Miaukać**, *v. semelf.*, мяукать, мяучить; **Miauczenie**, -ia, *n.* мяуканье.

Miazga, -i, *f.* 1. *Bot.* мякоть, мязга; 2. *Med.* (*chylus*), питательный [молочный] сокъ; 3. клей, густой клейкій (лѣпкій) сокъ, клейкая гуща; **Miazgowanie**, -ia, *n.* (*chylificatio*), превращеніе (*abo* претвореніе) пищи въ питательный сокъ; v. **Trawienie**; **Miazgowaty**, **Miażdżysty**, -a, -e, *adj.*, на подобіе мязги (мязги); (gęstolepisty), клейкогустый.

Miasma, -y, *f.* (wyziew zaraźliwy), міазма, прилипчивая заразительная матерія, [распространяющаяся въ воздухѣ].

Miąższeć, **Mięższeć**, **Miąszeć**, **Mięszeć**, *v. n.* толстѣть; густѣть, сгущаться; **Miąższość**, **Mię-**

Digitized by Google

szność, -ści, *f.* 1. толстота; *it.* густота; 2. толща, масса; **Miąższy**, -a, -e, *adj.* густой; толстый; stopa miąższa, кубическій футъ.

Mię, = Mnie, *Gen. & Acc. sing. pron. pers.* (v. Ja), меня.

Mieć, [*Praet.* miał, *pl.* mieli; *Pres.* mam, ma; *Imperat.* miéj!], *v. a.*, **Miewać**, *v. frequ.*, имѣть; владѣть (*c. Instr.*); держать; mieć na sobie, (= ubranym być w co), имѣть на себѣ что; быть въ чемъ; носить что; ma wiele pieniędzy, у него много денегъ, онъ имѣетъ много денегъ; mieć co do siebie, v. **Nałóg** (mieć), **Wykuć**; §. lepszy To-masz, niż Nie-masz, то лучше всего, что есть у кого; лучше синица въ рукѣ, нежели журавль на небѣ; mieć kogo na oku, mieć oko na kogo, v. **Oko**; - mowę, говорить, сказать рѣчь; - kazanie, говорить, (сказать) проповѣдь; - kogo w uszanowaniu, we czci, уважать, почитать; - kogo w nienawiści, питать ненависть къ кому, ненавидѣть кого; mieć komu co za złe, толковать (*abo* принимать, взять) что въ худую [*abo* дурную] сторону; nie miéj Pan mi za złe, не прогнѣвайтесь; извините; - za niedobre, (nie pochwalać), не одобрять; mało na czém mieć, v. nie przestawać na czém; *it.* mieć, долженствовать; надлежать; должно; надобно; co ma wisieć, nie utonie, кому быть повѣшану, тотъ не утонетъ; nie wie, co ma robić, онъ не знаетъ, что дѣлать [*i. e.* что ему надобно дѣлать]; mówią, że dziś ma przyjechać, говорятъ, что онъ сего дня долженъ пріѣхать; nie mam co jeść, pić, у меня ничего ѣсть, пить; w téj studni nie ma wody, въ этомъ колодцѣ нѣтъ воды; **Mieć się**, *v. r.* находиться, быть; np. mieć się dobrze, быть здоровымъ; *it.* быть въ хорошихъ обстоятельствахъ; mam się dobrze, я здоровъ; mieć się źle, быть нездоровымъ; ma się bardzo źle, онъ очень боленъ, ему худо кажется; *it.* онъ въ очень плохихъ обстоятельствахъ; jak się masz? каково поживаешь? какъ Вы поживаете? mam się jak groch przy drodze, (t. j. każdy mię szarpnie), я нахожусь какъ горохъ при дорогѣ; miéj się dobrze! (= bądź zdrów!), будь здоровъ! прощай! прощайте! masz! na masz! вотъ, возьми! masz tobie, вотъ тебѣ; mieć się, относиться къ; *Mathem.* sześć ma się do dwanastu, jak trzy do sześciu, (6 : 12 = 3 : 6), шесть относится къ двѣнадцати, какъ три къ шести; v. **Do**; rzecz ta tak się ma . . ., дѣло такое рода; mieć się ku, (= nachylać się, zanosić się ku), склоняться къ . . ., наклоняться; - się na . . ., собираться; готовиться; имѣть видъ, казаться; ma się na deszcz, кажется будетъ дождь, собирается на дождь; ma się na pogodę, кажется будетъ хорошая погода; mieć się, (sprawować się, zachowywać się), поступать; mieć się do czego, дѣлать приготовленія къ чему; готовиться къ чему; приготовляться къ; брать, взяться на что; стараться о чемъ; прилежать къ чему; - się do kogo, (ku komu), быть благосклоннымъ къ кому, благоволить; mieć się na ostróżności, na pieczy, остерегаться; беречься (*c. Gen.*).

Mieć się, v. **Miotać się**.

Miech, -u, *m.* мѣхъ, мѣшокъ, †лутарь; сумка; (do zboża, mąki), куль; v. **Wór**, **Torba**, **Sęd**; *fig.* włożyć piszczele w miech, (milczeć i smutnym być), * присмирѣть; miech (skórzany) do poddymania albo nadymania, мѣхъ, *pl.* мѣхи, раздувальный мѣхъ; miech kowalski, кузнечный мѣхъ; głowa miecha kowalskiego, башка, деревянный конецъ раздувальнаго кузнечнаго мѣха; miechy u organów, - organowe, мѣхи у органовъ, органные мѣхи; **Miechasty**, -a, -e, *adj.* мѣшковатый сумоватый; v. **Worowaty**, **Buchasty**; **Miechonosz**, -a, *m.* носильщикъ; драгиль; **Miechownik**, -a, *m.* 1. (który miechy robi), сумочникъ; тотъ который дѣлаетъ мѣхи; v. **Miech**; 2. v. **Miechonosz**; **Miechowy**, -a, -e, *adj.* (worowy), мѣховой, (-вый), мѣшечный, кулевой, кулечный.

Miechunki, -ów, *plur. Bot.* (*physalis alkekengi*), мѣхунка; вишня жидовская (*abo* жидовскія вишни, *plur.*); можжуха, можжушникъ.

Mieciellca, -y, *f.* (kurzawa śnieżna), метелица, метель, вьюга, кутерма.

Miecz, -a, *m.* (*propr. et* *), 1. мечъ; miecz, (miecza) dobyć, обнажать, -жить мечъ; miecz katowski, мечъ палачъ; - pomsty, мечъ карательный; 2. miecz, (= męzka płeć), мужескій полъ; (krewny po ojcu =) po mieczu, родственникъ со стороны отца; родственникъ по мужескому колѣну; (v. po Wrzecienie); v. **Mieczowy**.

Miecznik, -a, *m.* 1. (co robi miecze), шпажный мастеръ, шпажникъ; 2. (co nosi miecz), мечникъ, мѣченосецъ; 3. *H. n.* (ryba morska, *xiphias gladius*), мечъ-рыба, сабля-рыба, чехоня; 4. v. **Srokos** (ptak); **Miecznikowa**, -y, *f.* (żona miecznika, 2.), жена мечеиосца; **Miecznikówna**, -y, *f.* (córka miecznika, 2.), дочь мечеиосца; **Miecznikowstwo**, -a, *n.* 1. (urząd miecznika, 2.), достоинство *etc.* мечеиосца; 2. *collect.* (miecznik z mieczuikową), мечеиосецъ и его жена.

Mieczowy, -a, -e, *adj.* мечный; kawaler mieczowy, (*pl.* kawalerowie mieczowi), рыцарь меча, кавалеръ ордена меча; linia mieczowa (t. j. po mieczu), линія (колѣно) родства со стороны отца; v. po mieczu *sub*: **Miecz**.

Mieczyk, -a, *m. dim.* 1. мечикъ; 2. *Bot.* (*gladiolus*), мечикъ, мечникъ, сабля, шпажникъ, шпажная трава; mieczyk smrodliwy, v. **Staropłodzień**; 3. mieczyk ryba, *H. n.*, v. **Miecznik** (3.).

Miedlić, **Miądlić**, *v. a.* мять; **Miedlenie**, -ia, *s. n. v.*, мятіе; **Miedlica**, -y, *f.* мялка, мялка, мяло.

Miednica, -y, *f.*, **Miedniczka**, -i, *f. dim.* 1. умывальница, умывальный тазъ, *dim.* тазикъ; рукомойникъ; лохань; miedniczka od golenia, мыльница, бритвное блюдо; - dla przemywania oka, чашечка для промочки глазъ; 2. miednica, *Anat.* (*pelvis, pyelos, lecane*), тазъ, подчревное лоно.

Miednik, -a, *m. Miner.* (*melitites*), медовикъ, медовой камень, мелитъ.

Miedź, -dzi, *f.* 1. мѣдь, красная мѣдь; (v. **Mosiądz** =) miedź żółta, желтая мѣдь; латунь; rytować (ryć) na miedzi, гравировать на мѣдѣ; 2. (= miedziane naczynie), мѣдная посуда; 3. (= miedziaki, miedziane pieniądze), мѣдь, мѣдныя деньги.

Miedza, -y, *f.* 1. межа въ полѣ, рубежъ, предѣлъ, оплотъ; 2. *Fortf.* miedza, (w przedpiersieniu, *merlon*), мерлонъ, промежутокъ между амбразурами бруствера (*abo* парапета).

Miedziak, -a, *m.* мѣдь, мѣдная монета; [miedziaki, *pl.* мѣдныя деньги]; мѣдница; *it.* мѣдная посуда; **Miedzianka**, -i, *f.* 1. мѣдная булавка, шилька; 2. (= ruda miedziana), мѣдная руда.

Miedziany, -a, -e, *adj.* мѣдный, мѣдяный; ruda miedziana, мѣдянка, мѣдная зелень, v. **Gryszpan**; miedziany sok, v. **Koperwas**; miedziana piana, miedziany wytrysk, miedziany kwiat, мѣдная пѣна, мѣдные цвѣты; miedziane opiłki, мѣдныя обивки (*abo* опилки); v. **Koperszlak**; miedziane pieniądze, мѣдныя деньги, мѣдь; miedziana ruda, мѣдная руда; *fig.* miedziane czoło, * мѣдный лобъ; on człowiek miedzianego czoła, онъ безстыдный человѣкъ; у него мѣдный лобъ; **Miedziennik**, -a, *m.* 1. (kotlarz), мѣдникъ; 2. (miedzią handlujący), торгующій мѣдью.

Miedzinka, -i, *f. Bot.*, v. **Miodunka**.

** **Miedziogromny**, -a, -e, *adj.* мѣднозвучный, звучащій (звенящій) какъ мѣдь, издающій звукъ мѣдный или мѣдному подобный.

Miedziokrusz, -u, *m.* купферникель, мышьяковистый никель, красный никелевый колчеданъ.

Digitized by Google

Miedziolity, -a, -e, *adj.* бронзовый; мѣдный (*propr. et* *); **Miedzioplawny**, -a, -e, *adj.* мѣдноплавильный, мѣдиплавленный; miedzioplawna huta, мѣдиплавленный заводъ; **Miedziorzeźba**, -y, *f.* гравюра; гравированная картина; эстампъ; **Miedziozielony**, -a, -e, *adj.* мѣдноволёный.

Miedzisty, -a, -e, *adj.* мѣдистый, мѣдянистый, содержащій въ себѣ мѣдь; miedzisty kamień, *Miner.* халцитъ.

Miedzny, -a, -e, *adj.* межевой; v. **Miedza.**

Miedźny, -a, -e, *adj.* 1. (od miedzi), мѣдный; *it.* v. **Miedzisty**; 2. miedźny (od miodu), медовый, медовый, медовой; **Miedźno**, *adv.* изобильно мёдомъ.

Między, **Miedzy**, *praep.* между, между; среди; między nami mówiąc, между нами; z między, v. z Pomiędzy.

Międzybalcze, -a, *n.* промежутокъ между перекладинами [въ строеніяхъ]; промежутокъ въ половыхъ бёлкахъ и между столбами; **Międzybrwie**, -ia, *n.* междубровіе, промежность между бровями; **Międzycarstwo**, -a, *n.* междуцарствіе; v. **Bezkrólewie**; **Międzyczasie**, -ia, *n.* междувременіе; **Międzyduplo**, -ia, *n.*, **Międzyszew**, -szwu, *m.* (*perinaeum*, *perinoeum*), *Anat.* задне-проходная промежность; срамно-проходная промежность; шовъ междупроходный; **Międzyfilarze**, -a, *n.* *Architect.* междустолпіе, междустолбіе, промежутки столбовъ, средностолбіе, разстояніе между столбами; **Międzygórze**, -a, *n.* междугорье, межгорье; **Międzygórny**, -a, -e, *adj.* междугорный, межгорный; **Międzykładka**, -i, *f.*, v. **Nawias** (*parenthesis*); **Międzykostny**, -a, -e, *adj.* *Anat.* междукостный; **Międzykrok**, -u, *m.* *Anat.* промежность между задним проходомъ и двуходнимъ удомъ, шагъ; v. **Międzyduplo**, **Międzyszew**; **Międzyksiężycny**, -a, -e, *adj.*, v. **Międzymiesięczny**; **Międzylopatcze**, -a, *n.* *Anat.* (*interscapilium*, v. **Pochrzypczyzna**), междораміе, междуріе, місто между лопатками; **Międzymiejsce**, -a, *n.* (plac między jedném a drugiém miejscem), промежутокъ; **Międzymiesięczce**, -a, *n.* (= międzymiesięczny czas, *interlunium*), междумѣсячіе, междомѣсячіе, междулуніе; **Międzymiesięczny**, -a, -e, *adj.* междомѣсячный; **Międzymorski**, -a, -ie, *adj.* находящійся между двумя морями; **Międzymorze**, -a, *n.* *Geogr.* перешеекъ; истмъ; **Międzymurny**, -a, -e, *adj.* находящійся между двумя стѣнами; **Międzymurze**, -a, *n.* місто между городскою стѣною и домами; средостѣніе; **Międzypiętrze**, -a, *n.* *Archit.* антресоль, жильё въ верхнемъ этажѣ; **Międzypłucny**, -a, -e, *adj.* находящійся между легкими; błona międzypłucna, *Anat.* (*mediastinum*), грудная перепонка, грудная преграда, грудное средостѣніе, средогрудіе; **Międzyrzecze**, -a, *n.* междорѣчіе; волокъ, переволока, переволокъ; **Międzyrzędzie**, **Międzyznłupie**, -ia, *n.*, v. **Międziflilarze**; **Międzyszew**, -szwu, *m.*, v. **Międzykrok**, **Międzyduplo**; **Międzywale**, -a, *n.*, (miejsce między podwójnemi wałami), промежутокъ между двойными валами; **Międzyżeberny**, -a, -e, *adj.* *Anat.* междуреберный, межреберный; **Międzyziemny**, -a, -e, *adj.* (= środziemny), средиземный; **Międzyżyle**, -a, *n.* (miejsce między dwiema żyłami), промежность (місто) между двумя жилами.

Miejsce, -a, *n.* 1. місто, [*dim.* містечко]; miejsca święte, святыя мѣста; na miejsca! по мѣстамъ! nie w miejscu, не у мѣста; na miejscu, тотчасъ; miejscami, *adv.* мѣстами, помѣстно; 2. (= funkcya, urząd), місто, должность; 3. (= legowisko zwierzęcia), лёговище, лёгово; берлога; нора; 4. *Anat.* miejsce po dziecięciu ze sznurem, (co wychodzi po porodzeniu płodu, *secundinae*), місто, выходящее изъ утробы по рожденіи младенца; блона; v. **Czeplec.**

Miejscopis, -a, *m.* (v. **Topograf**), мѣстоописатель, топографъ; **Miejscopismo**, -a, *n.* (topografia), мѣстоописаніе, топографія; **Miejscopiski**, -a, -ie, *adj.* (topograficzny), мѣстоописательный, топографическій.

Miejscownik, -a, *m.* *Gramm.* (siodmy przypadek, *Localis*), предложный падежъ.

Miejscowość, -ści, *f.* мѣстность; **Miejscowy**, -a, -e, *adj.* мѣстный; помѣстный; prawo miejscowe, мѣстное право; miejscowy rządzca, мѣстоначальникъ; miejscowa zwierzchność, мѣстное начальство; мѣстный судъ.

Miejski, **Mieski**, -a, -ie, *adj.* городской, градскій, градскій (-ой), городовой; miejski mur, *pl.* miejskie mury, городская стѣна; miejskie prawo, городское право; *it.* право мѣщанства, мѣщанское право; po miejsku, *adv.* городскій.

Miękczeć, *v. n.*, v. **Miękczyć się**; **Miękczenie**, -ia, *s. n. v.* мягченіе; **Miękczyć**, *v. a.* (*propr. et* *) мягчить, смягчать, размягчать, умягчать; мякоящы, мягчительный; - się, *v. r.*, **Miękczeć**, *v. n.*, **Miękнąć**, *v. n.* *semel.*, мягчиться, магчить, смягчаться, мякнуть.

Miękiny, -in, *pl.* мякина.

Miękisz, -a, *m.* 1. нижняя часть уха, мочка уха; 2. мякиш; 3. (w górn.) суконвальная [*albo* валяльная] земля (глина); v. **Mydłak.**

Miękkawość, -ści, *f.* мягковатость; **Miękkawy**, -a, -e, *adj.*, -wo, *adv.* мягковатое, (*adv.* -вато), нѣсколько мягкій.

Miękki, -a, -ie, *adj.* (miękki), мягкій, мягокъ; charakter miękki, мягкій нравъ, мягконравіе; miękkie serce, мягкое сердце; miękki, (delikatny, *etc.*) нѣжный; чувствительный; **Miękko**, *adv.* мягко; нѣжно; jaja na miękko gotowane, яйца (сварёныя) въ смятку; **Miękkonogi**, -a, -ie, *adj.* мягконогій, имѣющій мягкія ноги; **Miękkoręki**, -a, -ie, *adj.* имѣющій мягкія (нѣжныя) руки; **Miękkość**, -ści, *f.* мягкость; (delikatność, *etc.*) нѣжность; **Miękkosercy**, -a, -e, *adj.* мягкосердый, мягкосердечный; **Miękkosercość**, -ści, *f.* мягкосердіе, мягкосердость; **Miękkoskorupy**, -a, -e, *adj.* *H. n.* (np. pław), мягкочерепный; **Miękkousty**, -a, -e, *adj.* (o koniach), слабоуздый; **Miękkowłosy**, -a, -e, *adj.* мягковолосый.

Miękнąć, *v. n.* *semel.*, мякнуть; v. **Miękczeć.**

Miękuczki, -a, -ie, **Miękuchny**, -a, -e, **Miękuteńki**, -a, -ie, *adj.*, -o, *adv.* мягонькій, мягохонькій.

Miel, **Miela**, -i, *f.* мель, мелководіе, мелководность; v. **Odmiel**, **Płytczyzna**, **Miałkość.**

Mielcarz, -a, *m.* солодовникъ, солодовщикъ.

Mielcuch, -a, *m.* солодовка; *it.* v. **Browar.**

Mielę, мелю, v. **Mleć.**

Mielec, -lcu, *m.* *Bot.* (gat. trawy, *poa aquatica*, Linn.), мятлика водяная.

Mielenie, **Mełcie**, -ia, *s. n. v.* (v. **Mleć**), мелёніе, молотьё, помолъ.

Mielerz, -a, *m.* (stós z drzewa, *etc.*, z którego węgle kurzą), костёръ.

Mielizna, -y, *f.*, v. **Miel**, **Miela.**

Mielnik, -a, *m* мельникъ; **Mielony**, -a, -e, *part. p.* (zmełty), молотый; **Mieluchno**, *adv.* мелёнько, мелёхонько, весьма мелко; v. **Miałko**, **Drobniuchno.**

Mieńcarski, -a, -ie, *adj.* мѣновой; v. **Wekslarski**; **Mieńcarstwo**, -a, *n*, промѣнъ денегъ; v. **Wekslarstwo.**

Mieniać, *v. a.* мѣнять; - się (*v. r.*) z kim na co, *albo* czém, мѣняться чѣмъ; **Mienianie**, -ia, *n.* мѣняніе, мѣна; v. **Zamiana.**

1. **Mienić**, *v. a.* переменять, отмѣнять; - się, *v. r.* переменяться; - się, (= cerę twarzy odmieniać), измѣняться въ лицѣ, блѣднѣть; - się, (= odmieniać

Digitized by Google

kolorami się petrzyć), отливать; переливаться; казаться разноцвѣтнымъ.

2. Mienić, *v. a.* (wspominać, v. Mianować), поминать, помянуть ● (*c. Praepos.*), упоминать о чѣмъ, о комъ; именовать, нарицать; (= mniemać), почитать, думать; *it.* v. Ogłaszać (za co).

Mienie, -ia, *n.* 1. v. Sława, Imię; 2. Mienie, *s. n. v.* (v. Mieć), имѣніе; имущество; благосостояніе; v. Posiadanie.

Mienieny, -a, -e, *part. p.* (v. Mienić, 1.), разнодвѣтный, двуличный, двуличевый.

Mientus, v. Miętus.

Miernicki, -a, -ie, Miernicy, -a, -e, *adj.* мѣрильный, мѣрительный, межевой; miernicy pręt, межевая сажень; nauka miernicka = Miernictwo, -a, *n.* межевая наука; землемѣріе; межевое (*albo* землемѣрное) искусство; Miernicze, -ego, *s. n.* (miernicze zapłata), плата за межеваніе; межевыя деньги; Miernicy, -a, -e, 1. *adj.*, v. Miernicki; 2. Miernicy, -ego, *s. m.* межевщикъ, землемѣръ, мѣритель, мѣритель, мѣрщикъ, мѣрильщикъ; Miernik, -a, *m.*, v. Miernicy (2.); v. Geometra.

Miernie, Mierno, *adv.* умѣренно, посредственно; 2. Miernie, v. Trafnie, Celnie, мѣтко, цѣльно; Miernoróżny, -a, -e, *adj.* разномѣрный; Mierność, -ści, *f.* умѣренность; посредственность; (wstrzemięźliwość), воздержность; *it.* mierność, v. Trafność, Celność; Mierny, -a, -e, *adj.* умѣренный; посредственный; (wstrzemięźliwy), воздержный; *it.* mierny, (v. trafny, celny), мѣткій, цѣльный.

Mierunka, -i, *f.* Bot., (*prunus cerasus juliana*, = v. Morela), морель.

Mierzch, Mierzk, v. Zmierzch, Mrok, -u, *m.*; Mierzchanie, -ia, *n.* сумерки, (*gen.* сумерекъ), *plur.*; сумракъ; смерканіе; Mierzcha się, Mierzka się, Zmierzcha się, Mierzchnie, *v. n. impers.* смеркается; zmierzchło się, смерклось; mierzcha mi się w oczach, темнѣетъ въ глазахъ; (мерещится), мерькнетъ въ глазахъ; Mierzchliwy, -a, -e, *adj.* сумрачный; v. Mroczny.

Mierzę, v. Mierzyć; Mierzenie, -ia, *n.* мѣреніе, измѣреніе.

Mierzeja, -ei, *f.* Geogr. (Neruntga, Nerzeja), низменная сторона, низменный берегъ морской; [*cfr.* Куршъ-гафъ].

Mierzączka, -i, *f.* (Obrzydzenie, ohyda), отвращеніе, омерзѣніе; досада.

Mierzić, *v. a. et v. n.* мерзять, омерзять (омерзять), мерзѣть, омерзѣть, брезгать, брезговать, гнушаться, имѣть отвращеніе отъ ...; mierzy mię co, mierzę się czém, что мнѣ противно; Mierzeniec, -ńca, *m.* мерзавецъ, отвратительный (гнусный, гадкій) человѣкъ; Mierzioność, -ści, *f.* мерзость; Mierzlony, -a, -e, *adj.*, -no, *adv.* мерзкій, мерзостный, мерзятельный, отвратительный; противный; гнусный, гадкій; Mierzliwy, -a, -e, *adj.* v. Mierzlony, Omierzły.

Mierzk, v. Mierzch.

Mierznąć, v. Obmierznąć.

Mierznica, -y, *f.* Bot. (ziele, *ballota*), мандра чёрная; v. Чернокудренникъ; v. Bezkąb.

Mierzwa, -y, *f.* смятая (мятая, ломаная) солома; навозъ; Mierzwić, *v. a.* 1. v. Pogaleść, Pogmatać; 2. (= mierzwą nagnoić), унавоживать, унавозить, удобривать (удобрять), удобрить; (v. Bobczyć), держать овцы въ загородкѣ [на полѣ], гноить поле.

Mierzyć, *v. a.* мѣрять, мѣрить, измѣрять, межевать; mierzyć się z kim, равняться съ кѣмъ; помѣряться съ кѣмъ; mierzyć do czego, na co, (godzić na co, celować), * цѣлить въ, мѣтить въ (*c. Acc.*), имѣть что цѣлію, стремиться къ ...; Mierzyciel, -a, *m.*, v. Miernik, Miernicy.

Mierzyn, -a, *m.*, Mierzyniec, -ńca, *m.*, Mierzynek, -nka, *m.*, (koń mierznego wzrostu), лошадь средняго роста.

Mieść, v. Miotać.

Miesce, v. Miejsce.

Mieścić, *v. a.* умѣщать, помѣщать, (помѣстить, *v. perf.*), - kogo, опредѣлять кого (въ службу, къ должности, къ мѣсту, *etc.*); - w sobie, содержать, заключать въ себѣ; - się, *v. r.* мѣститься; (miejsce mieć), вмѣщаться, вмѣститься, помѣститься, умѣститься; mieszczący, (= obejmujący w sobie), вмѣстительный; v. Pomieścić, Umieścić, Zmieścić.

Mieścina, -y, *f.*, Mieścinka, -i, *f. dim.* (biedne ubogie miasto), бѣдный убогій городъ, городокъ; Mieściskо, -a, *n.* городишко.

Miesiąc, -a, *m.* 1. мѣсяцъ; - słoneczny, солнечный мѣсяцъ; - księżycowy, лунный мѣсяцъ; - gwiazdowy, (*mensis sidereus*), звѣздный мѣсяцъ; - peryodyczny, періодическій мѣсяцъ; v. Obiezny, Dobiezny; - synodyczny, (v. Lunacya), синодическій мѣсяцъ; pierwszy dzień miesiąca, (*calendae*), первый день мѣсяца [у древнихъ Римлянъ], *Eccl. sl.* священномѣсячіе; 2. *Med.* (*menses, menstruatio, catamenia*), месяцев білогловскі, (miesiączki), мѣсячное; мѣсячное кровоочищеніе; мѣсячныя очищенія; мѣсячныя крови; 3. † miesiąc, (zamiast: księżyc), мѣсяцъ, луна; Miesiącowy, -a, -e, *adj.* мѣсячный; Miesiączek, -czka, *m. dim.* 1. малый мѣсяцъ; 2. (promienie nad głową świętych na obrazach), вѣнецъ, лучезарный вѣнецъ, [сіяніе (вокругъ) около главъ святыхъ на иконахъ], цата, цаты; 3. *Med.* miesiączki, v. *sub:* Miesiąc (2); 4. miesiączek biały pod paznokciami, (v. Białek, Białko), бѣлое пятнышко на ноготѣ; 5. *Bot.* miesiączek, (= nogietek, *calendula*), ноготки (*pl.*); *it.* [*coronilla securidaca*], конякова; конекова; вязелецъ; вязель стручковатый; Miesiączkowaty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* луноообразный; на подобіе луны; półmiesiączkowaty kabłączek u paznokciów, v. Miesiączek (4); Miesiącznica, -y, *f.* 1. *Med.*, v. *sub:* Miesiąc (2); 2. Miesiącznica = Miesiącznik, -a, *m.* Bot. (*lunaria*), луннникъ, лунная трава, мѣсячникъ; Miesiącznik, Miesięcznik, -a, *m.* 1. (lunatyk), мѣсячникъ, лунатикъ; v. Nocobłąd; 2. Miesiącznik ziele, *Bot.*, v. Miesiącznica (2); Miesięczny, Miesięczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* мѣсячный; miesięcznie, *adv.* помѣсячно; *it.* лунный; miesięczna pensya = miesięczne, -ego, *s. n.* мѣсячное жалованье; ежемѣсячная плата; мѣсячина; czyszczenie białogłowskie miesięczne, upławy miesięczne, (miesiączki, miesiącznice), *Med.* (*menstruatio, menses*), мѣсячное; мѣсячное кровоочищеніе; мѣсячныя очищенія; мѣсячныя крови; miesiączne ziarno, *Bot.* (*menispermum*), луносѣмѣнникъ, куколица, рыболовныя ягоды; роза miesięczna, мѣсячная роза; miesięczny kamień, (księżyczny kamień), *Med.* лунный камень; селенитъ; адуларъ.

Mięsić, v. Zamięsić, Roncyniać.

Mięsisko, -a, *n.* скверное мясо.

Mięsistość, -ści, *f.* дородность, тѣлность, толстота; mięsistość [owocu, *etc.*], мякоть [въ плодахъ]; Mięsisty, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* мясистый; мякотный (о owocah); дородный, толстый; тучный; części mięsiste, мясныя части; Mięsiwo, -a, *n.* мясо, говядина; мясной товаръ; мясная пища; Mięsiwość, -ści, *f.* мякоть; Mięsnica, -y, *f.* (jatki mięsne, schowanie na mięso), мясная лавка, мясной рядъ, мясные ряды; мясной чуланъ; v. Spiżarnia.

Mięśniczek, -czka, *m. H. n.* (*musca canaria*), поплёвка, мясная муха; v. Плевокъ.

Mięsny, -a, -e, *adj.* мясной (-ная); mięsny dzień, скоромный день; mięsne jatki, мясной рядъ, v. Mięsnica; mięsna polewka, мясная похлёбка; мясной отваръ; (говяжій бульонъ), говяжій супъ.

Digitized by Google

Mięso, -a, *n.*, **Mięsko**, -a, *n. dim.* мѧ́со; говѧ́дина; плоть; ѥ́вѣже мѧ́со, свѣ́жина; свѣ́жее мѧ́со; ciełęce mięso, v. **Ciełęcina**; mięso chude, любовѝна; dzikie mięso, дѧ́кое мѧ́со; mięso, (= mięsiwość), мѧ́хоть; mięso górne *abo* ziemne, *Miner.* гѡ́рное мѧ́со, пловѹ́чій асо́бєть; **Mięsojadacz**, **Mięsojad**, -a, *m.* мясоѣ́дъ; **Mięsoprzedawca**, -y, *m.* мясопродавецъ; **Mięsopust**, -u, *m.*, **Mięsopusty**, *gen.* -pust, *plur.* сыропу́стъ, мясопу́стъ; **Mięsopustny**, -a, -e, *adj.* сыропу́стный, мясопу́стный; **Mięsożerny**, -a, -e, *adj.* плотоѧ́дный, мясоѣ́дный.

Mięsz, **Mięż**, **Mięsz**, -y, *f.*, v. **Miąższość**.

Mieszać, **Mięszać**, *v. a.* мѣша́ть, смѣ́шивать, перемѣ́шивать; (v. **Zmieszać**, **Pomieszać**); - (karty), тасова́ть; - co do czego, подмѣ́шивать, примѣ́шивать; * мѣша́ть, смущѧ́ть, приводѝть въ замѣша́тельство, безпоко́ить; - się, *v. r.* (*propr. et* *), мѣша́ться; смѣ́шиваться; - się do czego *abo* w co, мѣша́ться, вмѣ́шиваться во что, вѧ́зываться во что, сова́ться во что; - się, (= pomieszanym się stawać, trwożyć się), помѣша́ться; тревожи́ться; - się cieleśnie, плоти́ски совокупля́ться; **Mieszałka**, -i, *f.* мѣша́лка; v. **Mętew**, **Kosiołek**; **Mieszanie**, -ia, *s. n. v.* мѣша́ніе, смѣ́шиваніе, перемѣ́шиваніе; подмѣ́шиваніе, примѣ́шиваніе; v. **Mieszać**; [v. Умѣ́сѧ]; * смущѐніе, замѣша́тельство; reguła mieszania, (*regula alligationis*), *Arithm.* пра́вило смѣ́шенія; - się cielesne, плоти́ское совокупле́ніе, сои́тіе; **Mieszaniec**, -ńca, *m.* 1. ублю́докъ; помѣ́сная поро́да; по́мѣсь, тумѧ́; v. **Pomieszaniec**; 2. mieszaniec, (= obojéj płci, *androgynus*, *hermaphroditus*), двупо́лый, обоепо́лый, двусна́стый, гермафроди́тъ; **Mieszanina**, -y, *f.*, **Mieszaninka**, -i, *f. dim.* мѣшанѝна, смѣсь, всѧ́кая всѧ́чина, и то и сіѐ (*abo* сѐ); reguła mieszaniny, *Arithm.* (*regula alligationis*), пра́вило смѣ́шенія; **Mieszanka**, -i, *f.* 1. - (bydłu), мѣ́сиво; v. мѣ́сятка; 2. v. **Mieszaniec**; **Mieszany**, -a, -e, *part. p.* мѣшанный, смѣ́шанный; v. **Pomieszany**.

Mieszczak, -a, *m.* бѣ́дный мѣщанѝнъ; **Mieszczanek**, **Mieszczaninek**, -nka, *m. dim.* провинціѧ́лъ.

Mieszczanin, -a, *m.* мѣщанѝнъ, горожѧ́нинъ, граждѧ́нинъ; **Mieszczanka**, **Mieszczka**, -y, *f.*, **Mieszczaneczka**, -i, *f. dim.* мѣщѧ́нка, горожѧ́нка, граждѧ́нка; **Mieszczański**, -a, -ie, *adj.* мѣщѧ́нскій, граждѧ́нскій; **Mieszczaństwo**, -a, *n.* мѣщѧ́нство, граждѧ́нство; общество мѣщѧ́нъ; **Mieszczuch**, -a, *m.*, v. **Mieszczak**.

Mięszczeć, v. **Miąższeć**.

Mięszę, v. **Mięsić**; **Mięszeć**, v. **Miąższeć**.

Mieszek, -czka, *m. dim.* (v. **Miech**), мѣшо́къ, мѣшѐчекъ; *Bot.* (*folliculus*), мѣшѐчекъ, сѹ́мочка; - do rozżarzania węgli, ручно́й раздувѧ́льный мѣхъ; - od pieniędzy, (дѐнежный) кошелѐкъ; **Mieszewnik**, -a, *m.* (miechownik), кошелѐчникъ, кашелѐчный мѧ́стеръ.

Mieszkać, *v. n.* жить; житѐльствовать; проживѧ́ть; обитѧ́ть; пребывѧ́ть; **Mieszkalnia**, -i, *f.* жилѧ́ще, обѝтель; **Mieszkalny**, -a, -e, *adj.* обитѧ́емый; жило́й; **Mieszkanie**, -ia, *n.* 1. жилѧ́ще, обѝтель, обитѧ́лище; жѝтельство; проживѧ́ніе; мѣ́сто пребывѧ́нія, мѣ́стопребывѧ́ніе; 2. † (omieszkiwanie), мѣ́шканіе, мѣ́шкотѣ, мѣ́дленность; **Mieszkaniec**, -ńca, *m.* жѝтель, жилѐцъ; обитѧ́тель; обывѧ́тель; **Mieszkanka**, -i, *f.* жѝтельница, жилѧ́ца; обитѧ́тельница; обывѧ́тельница.

Mieszkowaty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* мѣшковѧ́тый; мѣшечкообрѧ́зный; **Mieszysko**, -a, *n. augm.* мѣ́шѧ́ще.

Mięta, -y, *f.*, **Miętka**, -i, *f.*, **Miętkiew'**, -tkwi, *f. Bot.* (*mentha*, *menta*), мѧ́та; - kędzierzawa, (*mentha crispa*), мѧ́та кудрѧ́вая, мѧ́та душѝстая; - leśna, polna, kobyla, (*mentha sylvestris*), дѧ́кая мѧ́та; - Grecka, P. Maryi -, v. **Szalwia Rzymska**, **Włoska**, **Piwonia** (wonna); - wodna, żabia, (*mentha aquatica*), мѧ́та водянѧ́я; miętka ptasza, (*alsine media*), курѧ́чья трава́; курѧ́чьи чѐревы; курѝный морѣ; мокрѝца; v. **Kurzyślep**; kocia mięta, (*nepeta cataria*), ко́шечья мѧ́та, ко́шечья трава́, котовѧ́къ; - polej, (*mentha pulegium*), мѧ́та сердѐчная, полѐй; - pieprzykowata, (*mentha piperita*), пѐречная мѧ́та, холодѧ́льная мѧ́та, пиперме́нтъ; **Miętczany**, -a, -e, *adj.* мѧ́тный; оле́й миętczany, мѧ́сло изъ мѧ́ты; miętczana, miętowa herbata, мѧ́тный чай.

Mietelnica, -y, *f. Bot.* (*agrostis*, Linn.), полевѧ́ца; - rolowa, (*agrostis epica venti*), полевѧ́ца; - łąkowa, (*calamagrostis*), мѧ́тлика, мѧ́тловка, мѧ́тликъ, тростнѧ́къ прообрѧ́зный.

Mietelnictwo, -a, *n.* искусство плясѧ́ть на канѧ́тѣ; **Mietelnicy**, -a, -e, *adj.* акробатѧ́ческій; **Mietelnik**, -a, *m.* плясу́нъ на канѧ́тѣ, акробѧ́тъ.

Miętka, v. **Mięta**; **Miętki**, -ka, -kie, *adj.*, v. **Miękki**; **Miętkiew'**, v. **Mięta**; **Mietle mi się**, v. **Mętli mi się** *sub:* **Mętlić**.

Mietła, **Mietełka**, v. **Miotła**, **Miotełka**.

Mietlica, -y, *f. Bot.* (*bromus secalinus*), метлѝца, метлѧ́ка.

Mietlina, -y, *f.* метлѧ́шка.

Miętus, **Mientus**, **Mintus**, -a, *m. H. n.* (*gadus lota*), налѝмъ; меньтю́къ, меньѐкъ, мень; мѧ́нтусъ; **Miętusek**, -ska, *m. dim.* налѝмецъ; **Miętusowy**, -a, -e, *adj.* налѝмій.

Miętowy, -a, -e, *adj.* мѧ́тный; v. **Miętczany**.

Mięty, -a, -e, *part. p.* (v. **Mięć**, **Zmięty**), смѧ́тый, измѧ́тый.

Miewać, *v. a. frequ.* (v. **Mieć**), имѣ́ть; jakże się miewasz? jak się miewasz? какъ поживѧ́ешь? каково поживѧ́ешь? какъ Вы поживѧ́ете? каково поживѧ́ете? какъ Вѧ́ше здоро́вье? здоро́вы ли Вы?

Miezdrzyć, *v. a.* (mięso wyrzynać), мездрѧ́ть, мездрѝть, сдирѧ́ть мездру́ съ (*c. Gen.*); **Miezdrzenie**, -ia, *n.* мездрѐніе, мездрѐніе.

Mięższeć, v. **Miąższeć**, *etc.*

Mig, -u, *m.*, **Migi**, -ów, *pl.* мигъ, перемѝги; na migi rozmawiać, перемѝгиваться; 2. mig, (miganie), сверкѧ́ніе, блистѧ́ніе; v. **Migotanie**.

Migać, *v. n. contin.*, **Mignąć**, *v. semel.* мигѧ́ть, мигнѹ́ть; - na kogo, помавѧ́ть; давѧ́ть знѧ́ки, дѣлѧ́ть знѧ́ки; -, migać się, mignąć się, *v. r.* мелькѧ́ть, мелькнѹ́ть, промелькнѹ́ть; сверкѧ́ть, блистѧ́ть, блиснѹ́ть; miga się w oczach, рябѧ́ть [*abo* пестрѧ́ть] въ глазѧ́хъ, ѩ́скры мелькѧ́ютъ въ глазѧ́хъ; **Migacz**, -a, *m.* мигѧ́ть (*pop.*), мигу́нъ; **Migaczka**, -i, *f.* мигу́нья; v. **Mrugacz**, **Mrugaczka**; **Miganie**, **Mignienie**, -ia, *s. n. v.* мигѧ́ніе; - się, сверкѧ́ніе, блистѧ́ніе; мелькѧ́ніе.

Migdał, -u, *m.*, **Migdałek**, -łku, *m.* 1. *Bot.* (drzewo migdałowe, *amygdalus communis*), миндѧ́льникъ, миндѧ́льное дѐрево, миндѧ́ль; (owoc), миндѧ́ль; - gorzki, го́рькій миндѧ́ль; 2. *Anat.* migdały, (*tonsillae*), миндалѧ́на, желѣ́зѧ миндалевѝдная; 3. *fig.*, v. **Fircyk**, **Gach**; **Migdałowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt migdałów), миндалевѝдный, миндалеобрѧ́зный, миндѧ́льный; **Migdałowy**, -a, -e, *adj.* миндѧ́льный; migdałowy olejek, миндѧ́льное мѧ́сло; m. o. gorzki, мѧ́сло горькоминдѧ́льное; m. o. słodki, мѧ́сло сладкоминдѧ́льное; migdałowe mléko, (= orszada), миндѧ́льное молоко́; migdałowe drzewo, миндѧ́льное дѐрево, v. **Migdał**.

Migi, -ów, *pl.* перемѝги, *pl.*, v. **Mig**.

Migotać, **Migotać się**, *v. n.* (*v. r.*), блистѧ́ть, сверкѧ́ть; **Migotanie**, -ia, *n.* блистѧ́ніе, сверкѧ́ніе; **Migotliwy**, **Migotny**, -a, -e, *adj.* сверкѧ́ющій, блистѧ́ющій; † (trzęsący, drżący), дрожѧ́щій.

Migrena, -y, *f. Med.* мигрѐна, мигрѐнь, (головная болѣзнь).

Digitized by Google

Mijać, *v. a. contin.*, **Minąć**, *v. semel.* миновать, минуть; проходить; протекать; течь, потечь; встечь; кончаться, оканчиваться; минęło mu lat 20, ему минуло двадцать лѣтъ; mijać kogo, мимо проходить; не встрѣчаться; бѣгать отъ кого; давать, уступать, дорогу; *it.* избѣгать (*c. Gen.*); mijając, (v. **Mimochodem, Mimojazdem**) мимоходомъ, мимоѣздомъ; § co komu przeznaczono, to go nie minie, чему быть того не миновать; что опредѣлено судьбою, того не миновать; суженаго и на конѣ не объѣдешь; отъ судьбы на конѣ не ускачешь; что ни дѣлай, а рока не избѣгнешь; **Mijać się, Minąć się**, *v. r.* миноваться; уклоняться, удаляться, устраняться; – się z kim, проминуться, не встрѣтиться съ кѣмъ, расходиться съ кѣмъ; *it.* удаляться отъ –, не согласоваться съ (*c. Instr.*), разнствовать, отступать отъ ..., отклоняться; mijać się z prawdą, отклоняться отъ правды; **Mijanie**, –ia, *s. n.* v. минование; удаленіе, уклоненіе, отклоненіе; несогласованіе; отступленіе; mijanie się z prawdą, удаленіе, отклоненіе отъ правды.

Mikołajek, –ajka, *m.* 1. *npr. dim.* [v. **Mikołaj**], Николка, Николинька; 2. *Bot.* (*eryngium*, Linn.), синеголовникъ, перекатиполе; чертополохъ синій; перекольная трава.

Mikroskop, v. **Drobnowidz**, микроскопъ, увеличительное стекло, микроскопное стекло.

Mikstura, –y, *f.* микстура; смѣсь.

Mikształnik, Mixtanik, Mistanik, –a, *m.* (tragarz, co dźwiga, nosi ciężary), дрягиль, бременоносецъ.

Mila, –i, *f.*, **Milka**, –i, *f. dim.* миля.

Milczącość, –ści, *f.* молчаливость; † **Milczana**, –y, *f.* (milczenie), молчаніе; **Milczałość**, –ści, *f.* молчаливость; **Milczały**, –a, –e, *adj.* молчаливый.

Milczeć, *v. n.* молчать, замолчать; умалчивать, умолчать о чѣмъ; не сказывать о чѣмъ; скрывать, скрыть; хранить молчаніе, не говорить; v. **Zamilknąć**; on nie może milczeć, онъ не можетъ молчать; milczeć! молчать! milcz! молчи! milcząc, молча, умалчивая, въ молчаніи; milczący, *part.* молчащій; (= trzymający język za zębami), молчаливый; **Milczkiem**, milcząć, *adv.* молча, молчкомъ, тихомолкомъ, тихомолкою, въ тихомолку; **Milczenie**, –ia, *n.* молчаніе; безмолвіе, безмолвность; chować, zachować milczenie, хранить молчаніе; chować, zachować co w milczeniu, сохранять (*abo* содержать), что въ тайнѣ; глубокое молчаніе; nakazać komu milczenie, приказать кому молчаніе; требовать отъ кого, чтобы онъ молчалъ о чѣмъ; брать (взять) съ кого обѣщаніе въ томъ, что онъ будетъ хранить въ тайнѣ что-либо.

Mile, *adv.* мило, ласково, v. **Miły**.

Miłek, –a, *m.*, **Miłko**, –a, *n. Bot.* (*chenopodium botrys*), кудрявецъ; миръ; Божій бытъ; чернобыль; душистая лебеда; v. **Molownik, Stoziarn**.

Mileńki, Milutki, –a, –ie, *adj.* миленькій, v. **Miły**.

Miłić się, *v. r.*, v. **Przymilać się**.

Milicya, –yi, *f.* милиція, (земское) ополченіе.

Milion, –a, *m.* (1,000,000), милліонъ; **Milionowy**, –a, –e, *adj.* милліонный; bogacz milionowy, милліонщикъ, милліонеръ.

Milkliwość, –ści, *f.* молчаливость; **Milkły**, –a, –e, *adj.* молчаливый, безмолвный.

Milknąć, *Praet.* milknął, *contr.* milkł, *v. n.* молчать, замолкнуть, замолчать; v. **Zamilczeć, Umilknąć**; **Milknienie**, –ia, *n.* замолканіе.

Millenaryusz, –a, *m. H. eccl.* (= chiliast), хиліастъ.

Miło, *adv.* мило, любо, пріятно; v. **Miły**.

Miłomędrzec, –drca, *m.* (miłośnik mądrości, v. **Filozof**), любомудрецъ, мудрецъ, философъ.

Miłość, –ści, *f.* любовь; привязанность; stara miłość nie rdzewieje, первая любовь не хладѣетъ (*abo* не остывается); первая любовь долго помнится; miłości godny, достойный любви; любезный; – rodziców, любовь родителей, любовь родительская; – chrześciańska, любовь христіанская; – braterska, братская любовь; братолюбіе; – bliźniego, любовь къ ближнему; dziecię miłości, побочное дитя; – do Boga (ku Bogu), любовь къ Богу, боголюбіе; pałać miłością, горѣть къ кому любовью; Jego Miłość, Его Милость; Wasza Miłość, Ваша Милость; Jego Cesarska Miłość (= Jego C. Mość), Его Императорское Величество; miłość ojczyzny, любовь къ отечеству; na miłość Bożką! dla miłości Boga! ради Бога! miłość ku sobie, miłość własna, (v. **Samolubstwo**), самолюбіе; **Miłościwie**, *adv.* милостиво; **Miłościwość**, –ści, *f.* милость; благосклонность; снисходительность, ласковость; **Miłościwy**, –a, –e, *adj.* 1. милостивый, милосердный, снисходительный, ласковый, благосклонный; miłościwy Pan i Bog, всеблагій Господь Богъ; Boże bądź miłościw nad duszą jego! дай Богъ ему царство небесное! Boże bądź nam miłościw! помилуй насъ Боже! Miłościwy Panie! Милостивый Государь; Miłościwa Pani! Милостивая Государыня; Najmiłościwszy (Najłaskawszy) Cesarz, Государь Всемилостивѣйшій; 2. miłościwe lato, (v. **Jubileusz**), юбилей, годъ празднованія, юбилейный годъ, годъ отпущенія.

Miłosierdzie, –ia, *n.*, **Miłosierność**, –ści, *f.* 1. милосердіе, благоутробіе, сострадательность, помилованіе; – mieć, милосердовать, помилосердовать, чувствовать милосердіе; оказывать кому милосердіе, имѣть состраданіе къ кому; bez miłosierdzia, безъ милосердія; *it.* безжалостно; miłosierdzie Boże, милосердіе Божіе; Bracia miłosierdzia, Братья милосердія; Siostry miłosierdzia, Сестры милосердія; 2. (= uczynek miłosierny, jałmużna), милостыня, подаяніе, мірское подаяніе.

Miłosiernie, *adv.* милосердно, милостиво; жалостно; **Miłosiernik**, –a, *m.* сострадатель; **Miłosierny**, –a, –e, *adj.* милосердый, милосердный, благоутробный, сострадательный; być miłosiernym, быть милосерднымъ; оказывать кому милосердіе; имѣть состраданіе къ кому; милосердовать, сжалиться надъ кѣмъ; Bóg jest miłosierny, Богъ милосердъ; miłosierna mina, жалостный (жалостливый) видъ.

Miłosna, –y, *f. Bot.* (*cacalia*) прикрыть; гнилопашка; *it.* v. **Pazur kani albo kotczy**.

Miłośnica, –y, *f.*, **Miłośniczka**, –i, *f. dim.* (kochanka), возлюбленная; любовница; **Miłośnicznek**, –czka, *m.*, v. **Miłośnik**; **Miłośniczy**, –a, –e, *adj.* любовный; **Miłośnie**, *adv.* нѣжно, страстно.

Miłośnik, –a, *m.*, **Miłośniczek**, –czka, *m.* 1. любовникъ; 2. охотникъ до чего, любитель чего; miłośnik starożytności, охотникъ до древностей; 3. **Miłośnik**, *Bot.* (*amaranthus tricolor*), трехцвѣтный пѣтушій гребень.

Miłośny, –a, –e, *adj.* 1. любовный; napój miłośny, любовный напитокъ; list miłośny, billecik miłośny, (słodki), любовное письмо, любовное письмецо; miłośna piosnka, любовная пѣсня; miłośna powieść, любовная повѣсть; 2. (= zakochany), влюбленный; 3. любезный; miłośne kochanie, miłośne konszafty = **Miłostka**, –i, *f.*, **Miłostki**, –ek, *plur.* 1. волокитство, любовная интрига, любовная связь; 2. Miłostki, (miłośne wiersze), любовныя стихотворенія; эротическія стихотворенія; любовные стихи.

Miłować, *v. a.* любить; v. **Kochać**; **Miłowanie**, –ia, *n.* любленіе.

Miłownik, –a, *m.* любитель чего.

Digitized by Google

Miluchny, -a, -e, **Milusieńki**, **Miluteńki**, -a, -ie, *adj.*, -o, *adv.* мáленькій.

Miły, -a, -e, *adj.* мáлый, любéзный; пріáтный; лáсковый; миловúдный.

Mimiczny, -a, -e, *adj.* мимúческій; **Mimik**, -a, *m.* мúмикъ; **Mimika**, -i, *f.* мúмика, искýство выражáть тѣлодвиженіями.

Mimo, *adv. & praep. c. Gen.* мúмо; mimo chodzić, mimo iść, мúмо ходúть, мúмо идтú; проходúть, пройтú; mimo idący, проходúвій; (= pomimo), не взирáя; не смóтря на ...; v. **Oprócz**; **Mimochód**, -u, *m.* мимохóдъ; mimochodem, *adv.* мимохóдомъ; **Mimojazd**, -u, *n.* мимоѣздъ; mimojazdem, *adv.* мимоѣздомъ.

Mimośród, **Mimośród**, -u, *m.* *Astron.* (odległość ogniska od środka ellipsy, *excentricitas*), эксцентрицитéтъ, эксцентрúчность, разноцéнтренность; **Mimośrodkowy**, -a, -e, *adj.*, -wo, *adv.* эксцентрúческій, эксцентрúчный, разноцéнтренный.

Mimowolny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* невóльный; *adv.* по невóлѣ; нéхотя.

Mina, -y, *f.*, **Minka**, **Mineczka**, -i, *f.* *dim.* 1. (twarzy pozór), видъ; minę poważną stroić, принимáть [принятъ] на себá вáжный видъ; пріосáниться; вáжничать; 2. **Mina**, -y, *f.* *Fortif.* (podkop), мúна, подкóпъ, мúнный подкóпъ; minami wysadzić, подрывáть [подорвáть] подкóпъ.

Minąć, v. **Mijać**.

Minca, **Mynca**, **Menica**, -y, *f.* 1. монéта, дéньги; 2. (miejsce gdzie biją pieniądze), монéтный дворъ; **Mincarski**, -a, -ie, *adj.* монéтничій; mincarska forma, монéтный штéмпель; чеканъ; **Mincarz**, **Mynicarz**, **Myncarz**, **Menniczník**, -a, *m.*, **Menniczy**, -ego, *m.* монéтчикъ, монетодѣлатель, мúнцмейстеръ, монéтный мáстеръ; **Mincarstwo**, -a, *n.* монéтное искýство; 2. монéтное дѣло; **Mincować**, *v. a.* (pieniądze kuć), выбивáть, чеканúть монéту.

Mineczka, v. **Mina** (1).

Minęły, *part.* (v **Minąć**, **Mijać**), минýвшій, прошéдшій.

Minera, -y, *f.*, **Minerał**, -u, *m.* минерáлъ; ископáемое; **Mineralny**, -a, -e, *adj.* минерáльный; wody mineralne, минерáльныя вóды; **Mineralog**, -a, *m.* минералóгъ, рудослóвъ; **Mineralogia**, -ii, *f.* минералóгія, рудослóвіе; **Mineralogiczny**, -a, -e, *adj.* минералогúческій.

Minia, -ii, *f.* *Chem.* (*minium*), сýрикъ; свинцóвая óхра; **Minijowy**, -a, -e, *adj.* сýриковый; v. **Miniowy**.

Miniatura, -y, *f.*, **Miniaturka**, -i, *f.* *dim.* миниатюра; миниатюрная живопись; malarz miniatur, миниатюрúстъ, миниатюрный живописецъ; w miniaturze, въ миниатюрѣ, въ мáленькомъ видѣ.

Minica, -y, *f.*, v. **Minca**; **Miniczny**, **Meniczny**, -a, -e, *adj.* монéтный. [нéръ, подкóпщикъ.

Minier, -a, *m.* (podkopnik), ман-

Miniijowy, -a, -e, *adj.* (v. **Minia**), сýриковый; v. **Miniowy**.

Minimum, *n.* *indecl.* мúнимумъ; мáлѣйшее, сáмое меньшóе, наименьшее, наименьшая величинá.

Minimus, -a, *m.* (mnich zakonu od św. Franciszka de Paula postanowiony), родъ монáховъ католúцкихъ.

Miniowy, **Miniijowy**, -a, -e, *adj* сýриковый; v. **Minia**.

Minister, -stra, *m.* минúстръ; - stanu, государственный минúстръ; - wojny, военный минúстръ; - narodowego oświecenia, минúстръ нарóднаго просвѣщенія; Minister słowa Bożego, (nazwisko pasterzów protestanckich), служúтель слóва Бóжія, священнослужúтель; **Ministerski**, **Ministrowski**, -a, -ie, *adj.* министéрскій; **Ministerstwo**, **Ministrowstwo**, -a, *n.* министéрство; **Ministrowy**, -a, -e, *adj.* минúстровъ; **Ministeryalny**, -a, -e, *adj.* министеріáльный; министéрскій; **Ministeryum**, v. **Ministerstwo**, министéрія.

Ministrant, -a, *m.* - do mszy świętéj, служáщій при отправлéніи литургіи (óбѣдни); дьячóкъ; **Ministrantura**, -y, *f.* (przepis ministrowania przy mszy świętéj), предписáніе какъ услýживать при отправлéніи литургіи (óбѣдни); **Ministrować** do mszy, *v. a.* (służyć kapłanowi przy mszy świętéj), служúть, услýживать при отправлéніи литургіи (óбѣдни), [sterski, *etc.*

Ministrowski, *etc.*, v. **Mini-**

Minka, **Mineczka**, v. **Mina** (1).

Minog, **Ninog**, -a, *m.* *H. n.* (*petromizon fluviatilis*), минóга (рѣчнáя); - morski, морскáя минóга, лампрéтка.

Minotaur, -a, *m.* (**Ludobyk**), *Myth.* минотáвръ, полузвѣрь.

Minowy, -a, -e, *adj.* (podkopowy), мúнный, подкóпный.

Mintus, v. **Miętus**.

Minucya, -yi, *f.* (kalendarz z prognostykami), календáрь; мѣсяцесловъ.

Minuet, v. **Minwet**.

Minuta, -y, *f.*, **Minutka**, -i, *f.* *dim.* минýта, *dim.* минýтка, минýточка; **Minutnik**, -a, *m.* (zkazówka minutowa na zegarku), минýтникъ, минýтная стрѣлка; **Minutowy**, **Minutny**, -a, -e, *adj.* минýтный; v. **Minutnik**; kołko minutowe w zegarku, минýтное колесó. [Menuet, менуэтъ.

Minwet, **Minuet**, -u, *m.*, v.

Miód, -odu, *m.*, **Miodek**, -dku, *m.* *dim.* мёдъ, *dim.* медóкъ; мióд paszczołom podbierać, вынимáть сóты изъ ýльевъ; v. **Łaźbić**; miodu podbieranie, v. **Łaźbienie**; miód niewarzony, surowy, медъсырéцъ; - czysty płynny, медовáя пáтока; pszenica z miodem i rozynkami uwarzona, (którą w pewne święta przynoszą do cerkwi do święcenia), кóливо; miód pity, - do picia, питéйный мёдъ; вареномёдъ; miód z pieprzem, z bobkowem liściem, *etc.*, зóбтень; v. **Lipiec**; słowa jego słodsze nad miód, sładkie jak miód, рѣчь его слáще мёда; рѣчь его какъ мёдъ сладкá; **Miodnik**, -a, *m.* *Bot.* (*nectarium*), медóвникъ, медовóй сосýдецъ, медовóсный сосýдецъ, нектáрникъ; **Miodno**, *adv.* изобúльно мёдомъ; **Miodolin**, -a, *m.* *H. n.* [*tinea* (*phalena*) *melionella*], родъ ночнóй (пчёлъмъ врéдной) бáбочки; **Miodopłynny**, -a, -e, *adj.* медотóчный, медотекýчій; **Miodosok**, -u, *m.* *Bot.* (*melianthus*), медоцвѣтъ; **Miodowany** ocet, (*acetum mulsum*), уксусмёдъ; v. **Miodowy**; **Miodowar**, -a, *m.* медовáръ; **Miodowarnia**, -i, *f.* медовáрня; **Miodowica**, -y, *f.* (miodowa rosa), медóвая росá, медвáная росá; **Miodowiec**, -wca, *m.* *H. n.* (ptaszek, v. **Kolibry**), медосóсъ; колúбри (пти́чка); **Miodowina**, -y, *f.* (медовáя сытá; **Miodówka**, -i, *f.* слáдкая медовáя грýша; **Miodownik**, -a, *m.* 1. медовúкъ; прáникъ; сýслникъ, v. **Piernik**; 2. (co miodowniki robi, miodownikarz), прáничникъ; 3. (co miód *etc.* przedaje), медовщúкъ; продавéцъ мёда; 4. miodownik melisowy, *Bot.* *melittis melissophyllum*), медолáстникъ, мочегóнъ.

Miodowy, -a, -e, *adj.* 1. медóвый, медовóй, медóвый; woda miodowa, [медовáя] сытá; ocet miodowy (= *oximel*; v. **Miodowany**), оксимéль; 2. *Anat.* gus miodowy, медовáя бугóрка, карúвъ на тѣлѣ наполненный медовáдною (жёлтою) матéріею; 3. miodowa rosa, медовáя росá; медвáная росá.

Miodunka, **Miedunka**, -i, *f.* *Bot.* 1. (*pulmonaria*, v. **Płucnik**), медунúца, лёгочника; 2. *Bot.* (*anchusa*), волóвій язúкъ, бычáчій язúкъ; вологлóдка; 3. **Miodunka**, v. **Miodowica** (miodowa rosa).

Miotać, *v. a.* *frequ.*, **Mieść**, miotł, miece, miotę, *v. imp.*, **Mieć**, *v. contin.*, **Miotnąć**, *v. semel.* 1. метáть, метнýть, бросáть, кидáть, кúнуть; v. **Rzucać**; - się, *v. r.* метáться, кидáться, бросáться; v. **Rzucać się**; 2. **Miotać**, **Mieść**, *v. a.* (v. **Zmiatać**, **Zamiatać**, **Wymiatać**), мести, вымести́ть, заметáть; **Miotanie**, -ia, *s. n. v.* [v. **Miotać** (1)], метáніе, бросáніе, кидáніе; v. **Rzucanie**.

Miotełka, -i, *f.* *dim.* метёлка, метёлочка; - do szat, вúнчикъ.

Digitized by Google

Miotła, -y, *f.* 1. метла́; голя́къ; вѣникъ; - okrętowa, швабра; - ocarta, nadpsuta, окомелокъ; §. nowa miotła dobrze umiata, новая метла́ чисто метётъ; 2. **Miotła**, v. Bóżga; 3. - niebieska, *Astron.* хвостъ у кометы; *it.* - na niebie, (= kometa, gwiazda miotlasta), комета; 4. *Bot.* метлика, метлица; v. Mietlica; *it.* v. Nietota; **Miotlarz**, -a, *m.* метельщикъ; вѣничникъ; **Miotlarka**, -i, *f.* метельщица; **Miotlasty**, -a, -e, *adj.* метлообразный, вѣникообразный, похожій на метлу; **Miotlisko**, -a, *n.* 1. *sugn.* метлище, метлишка; 2. (trzonek miotły), метловище, наметельникъ, метельная палка; **Miotłe**, -a, *n.* *fig.* игралище; - losu, игралище судьбы; *it.* v. Pomiotło, Śmieci, (*fig.*); **Miotłowy**, **Miotelny**, -a, -e, *adj.* метельный; **Miotny**, -a, -e, *adj.* (rzutny), метательный.

Mir, -u, *m.* 1. (pokój), миръ; покой; 2. -, (świat), міръ, вселенная.

Mira, v. Mirra.

Miralca, -y, *f.* (v. Chryzmal), мѵрница, мѵроположница, мѵрохранительница.

Miralk, -a, *m.* 1. *Miner.* (kamień drogi), ароматитъ; 2. *Bot.* земляной дымъ; v. Popie jajka.

Miro, -a, *n.* мѵро; **Mirocznik**, -a, *m.* (mierniczy, miernik) мѣрщикъ, мѣряльщикъ, мѣритель; **Mirocsyńca**, -y, *m.* мѵротворецъ, примиритель; **Mirocsynny**, -a, -e, *adj.* примирительный; **Mirodawca**, -y, *m.* мѵродавецъ, мародатель; **Mirołomca**, -y, *m.* мѵронарушитель; нарушитель мира; **Mirołomność**, -ści, *f.* нарушеніе мира; **Mironosica**, -y, *f.* *Eccl.* мѵроносица; **Mironosec**, -szca, *m.* вѣстникъ мира; **Miropomazanie**, -ia, *n.* мѵропомазаніе; **Miroposłaniec**, -ńca, *m.* вѣстникъ мира; **Miretwerca**, -y, *m.* мѵротворитель; v. Mirodawca.

Mirra, **Mira**, -y, *f.* мирра; смирна; Аравійская благовонная смола.

Mirt, -u, *m.* *Bot.* (*myrtus*), миртъ, мѵртовое дерево; - dziki, v. Iglica; **Mirtowy**, -a, -e, *adj.* мѵртовый

Mirtynek, -nka, *m.* (mirtem przyprawione wino), вино приправленное мѵртомъ.

Miś, -sia, *m.*, v. Niedźwiedź, медвѣдь.

Misa, -y, *f.*, **Miseczka**, **Miska**, -i, *f.* *dim.* миса; блюдо; *dim.* миска, мисочка, блюдечко; - drewniana, ставецъ; v. Półmisek.

Misiórka, **Misiurka**, -i, *f.* (część szyszaka, zasłaniająca twarz), забрало, личникъ.

Miska, -i, *f.* миска, блюдечко; v. Misa.

Misnik, -a, *m.* поддонокъ, поддонъ, кружокъ.

Misny, -a, -e, *adj.* мисочный.

Missya, -yi, *f.* миссія; [(wysłanie, posłanie), посланіе, отправленіе]; **Missyonarz**, -a, *m.* миссіонеръ, вѣропроповѣдникъ; **Missyonarski**, -a, -ie, *adj.* миссіонерскій, миссіонеровъ.

Mistatnik, v. Mikstatnik.

Misterkini, -i, *f.* мастерица; v. Mistrzyni.

Misternie, *adv.* мастерски, искусно, отлично; **Misterność**, -ści, *f.* искусство, искусность; v. Sztuczność, Kunsztowność; **Misterny**, -a, -e, *adj.* мастерской, искусный, отличный; **Misterstwo**, -a, *n.* искусство; художество; **Mistrować**, **Mistrzować**, *v. a.* мастерить.

Mistrz, -a, *m.* 1. искусникъ; 2. (nauczyciel), учитель; наставникъ; - (doktor filozofii), магистръ; 3. - rzemieślniczy, (majster), мастеръ; stary -, цеховой старшина; 4. -, (przełożony), начальникъ; 5. mistrz wielki, гроссмейстеръ; великій магистеръ; главá ордена; 6. v. = Sprawca; 7. -, (kat), палачъ; **Mistrzownik**, -a, *m.* *Bot.* (ziele, *imperatoria*), потогонъ; царскій корень; **Mistrzowski**, -a, -ie, **Mistrzowny**, -a, -e, *adj.* 1. мастерскій, (-кой); искусный; 2. (od wielkiego mistrza), гроссмейстерскій; 3. (nauczycielski), учительскій; наставническій; *it.* магистерскій; 4. v. Kaci, Katowski; po mistrzowsku, *adv.* мастерски; искусно; **Mistrzowstwo**, **Mistrostwo**, -a, *n.* 1. мастерство; 2. (nauczycielstwo), учительская должность; учительское званіе, наставничество; 3. (godność mistrza nauk wyzwolonych), степень магистра, магистерская степень; магистра, магистерская степень; 4. - wielkie, (godność wielkiego mistrza), гроссмейстерство; 5. v. Katowstwo; **Mistrzyni**, -i, *f.* мастерица; наставница.

Mistyczny, -a, -e, *adj.* мистическій, таинственный, сокровенный; -nie, *adv.* мистически; **Mistyczność**, -ści, *f.* мистика.

Misya, **Misyonarz**, *etc.* v. Mysya, Missyonarz, *etc.*

Miszestrze, v. Myszotrzew, Kurzymor, Kurzyślep.

Mitra, -y, *f.*, митра, епископская шапка.

Mitręga, -i, *f.*, **Mitrężka**, **Mitrążka**, -i, *f.* *dim.* I. *a*) (robota zmudna, *etc.*), помѣха, медлá, мѣшкотá, мѣшканіе, медленность; *it.* v. Partanina; *β*) (skąpstwo, zmindactwo), скряжничество, скупость; II. **Mitręga**, -i, *m.*, *α*) нерѣшительный человѣкъ; медлитель; *β*) (= zmindak, skąpiec), скряга; скупецъ; **Mitrężny**, -a, -e, *adj.* медлительный, медленный, мѣшкотный; **Mitrężyć**, *v. n.* 1. (czas darmo trawić), мѣшкать, медлить, медлить; косить; напрасно терять, губить время; 2. (skąpić), скряжничать, скупиться.

Mitrydat, -u, *m.* *Med.* *Pharm.* митридатъ; противоядное лекарство; v. Dryakiew'.

Mitak, -a, *m.* (krótki czaprak na konia), короткій чапракъ.

Mixtanik, v. Mikstanik.

Mixtura, v. Mikstura.

Mizantrop, -a, *m.* (nienawistnik ludzi), мизантропъ, человѣконенавистникъ, врагъ людей, ненавидящій людей, нелюдимъ, дикарь; **Mizantropka**, -i, *f.* человѣконенавистница, нелюдимка, дикарка, ненавидящая людей; **Mizantropski**, -a, -ie, *adj.* мизантропическій, человѣконенавистный, нелюдимый; **Mizantropia**, -ii, *f.* человѣконенавидѣніе, ненависть къ людямъ, нелюдимость, нелюдимство.

Mizeractwo, -a, *n.* 1. (mizerya, nędza), мизерность, бѣдствіе, бѣдá, нищетá, злострадáніе; 2. *collect.* (= mizeracy), бѣдные, нищіе люди; **Mizerak**, **Mizernik**, -a, *m.*, **Mizeracsek**, -cska, *m.* *dim.* бѣднякъ; бѣдняга; бѣдный, несчастный человѣкъ; **Mizeracska**, -i, *f.*, **Mizernica**, -y, *f.* бѣдняга, бѣдная, несчастная женщина.

Mizerere, *indecl.*, *Med.* (*ileus*, *miserere*, *copromesis*), рвота каломъ, запоръ и рвота, лютый запоръ.

Mizerniuchny, -a, -e, *adj.* бѣдненькій; v. Nędzniuchny.

Mizernieć, *v. n.* бѣднѣть, приходить въ бѣдность, пр. въ упадокъ; *it.* становиться худощавымъ.

Mizerny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* мизерный, (*adv.* мизерно), бѣдный, нищій; бѣдственный; *it.* худощавый; *it.* плохой, плохой.

Mizerya, -yi, *f.* 1. (nędza, bieda), мизерность, бѣдность, бѣдá, нищетá; 2. mizerya z octem, салатъ изъ сельдей или изъ свѣжихъ огурцовъ *abo* огуречный салатъ. [v. Umizgać się.

Mizgać się,

Mizgać się, v. Wystrajać się; **Mizgaś**, -sia, *m.* щегол, франтъ, франтикъ; волокита; **Mizgaśka**, -i, *f.* кокетка.

Mkły, -a, -e, *adj.* 1. (szybko się pomykający, pośliskający się), шибко подвигающійся; 2. - do czego, (= skłonny, porywczy, prędki do czego), склонный, вспыльчивый, скорый посмѣшный; шибкій; 3. (v. gibki, giętki), гибкій, тонкій; v. Smukły, Wysmukły.

Mknąć, *v. a. semel.*, **Mykać**, *v. frequ.* 1. мчать; двигать (съ мѣста); v. Pomykać, Posuwać, Sunąć; 2. катать, катить, валять, порывать, уносить съ собою; **Mknąć się**, *v. r.*, мчаться, двигаться съ мѣста, идти; v. Pląć się, Umykać.

Mlacać, *v. a. frequ.*, v. Młócić.

Mlanka, -i, *f.* *H. n.* (ryba rzeczna, podobna do uklei), рыба рѣчная, уклей подобная.

Digitized by Google

Mlaskać, -ał, -a & -szcze, **Mlasnąć**, mlaśnie *v. n.* (jedząc wargami klaskać), чмокать, чмокнуть, чавкать; **Mlaskanie, Mlasnienie**, -ia, *n.* чмоканіе, чавканіе.

Mleć, *v. a.* [*Praet.* mlił, mlał, *fem.* mieła; *Pras.* mielę, mielę, miele], молоть; – żyto, молоть рожь; §. kto pierwéj zboże do młyna przyniesie, pierwéj ma mleć, *abo* kto pierwéj (wprzód) do młyna przyjedzie, ten wprzód miele, кто рáньше пріѣдетъ къ мельницѣ, тотъ прежде мелетъ; кто первѣе тотъ и правѣе; пéрвому гостю пéрвое и мѣсто; *fig.* mleć językiem, * молоть, пустоміелить.

Mlécz, -u (& -a), *m.* 1. – (rybi) молоки, *pl.*; 2. *Anat.* mlécz tarniowy, (*medulla spinalis*), становая жила, становая мозговая жила, [спинный мозг находящійся въ позвоночномъ столбѣ мозгъ]; mlécz pacierzowy, (*medulla oblongata*), продолговатый мозгъ [находящійся въ началѣ хребетнаго мóзга]; 3. mlécz w drzewach niektórych, сердцевина (въ деревѣ); 4. mlécz, (mléczko cielęce), телячьи молоки; сладкое мясо; 5. *Bot.* mlécz, молочай; mlécz polny, (*sonchus arvensis*) молочай полевой; mlécz gładki, (*sonchus oleraceus*), заячій салатъ; заячья капуста; молочай огородный; wilczy mlécz, волчій молочай, v. Wilczy; *it.* v. Opat, Opatek; świni mlécz, psi mlécz, v. Mniszek, Papawa, Popia główka, Mniszа główka, Świni pysk, Badyki, Wilczy ząb; mlécz jary, v. Jary; – krowi, v. Krowi; – słoneczny, v. Kozia brodka; – sałaciany, v. Endywia.

Mléczaj, -aja, *m. Bot.* (*agaricus piperatus*), грузь; сыроѣга (*dim.* грýздикъ, сыроѣжка).

Mléczak, -a, *m.* рыбій самецъ, рыба съ молоками; (*cfr.* Ikrzak); 2. mléczak, (sysak, ososek), молочникъ; молочникъ; 3. (garniec od mléka), молочникъ, молочный горшокъ; **Mléczarka**, -i, *f.* 1. молочница, молочница, сливочница; 2. (dziewka dojąca), доильщица, доильница; **Mléczarnia**, -i, *f.* молочня; погребъ для молока, молочный погребъ; **Mléczek**, v. Wilczy mlécz.

Mléczko, -a, *n. dim.* 1. молочко; 2. mléczko kamienne, горное молоко; 3. mléczko cielęce, телячьи молоки, сладкое мясо; 4. * mléczko, *m.* (co rad mléka używa), охотникъ до молока; **Mléczkowy**, -a, -e, *adj.* mléczный, молочный; v. **Mléczny**; sok mléczkowy, (*chylus*), млечный сокъ; v. **Mlazga**.

Mléczница, -y, *f.* 1. *Bot.* (*polygala*), многомолечникъ; (koniczа wyczka, *polygala vularis*), вика конечная; пастбищъ; v. Krzyżownica; 2. v. **Mléczník**.

Mléczníczka, -i, *f.*, v. **Mléczarka**.

Mléczníeć, *v. n.* (mléka nabierać), обиловать, изобиловать молокомъ; **Mléczník**, -a, *m.* 1. молочникъ; 2. (mléczarnia, mléczница), погребъ для молока, молочный погребъ; 3. (kamień), галактитъ, молочный камень; 4. *Bot.* (*glaux*) млечникъ, молочное зелье; **Mléczno**, -a, *n.* 1. v. **Mléczywo**; 2. -no, *adv.* съ молокомъ; v. **Mléczny**.

Mléczny, -a, -e, *adj.* молочный, молочный, млечный; изобилующій молокомъ; kwas mléczny, (*acidum lactivum*), *Chem.* молочная кислота; leczenie mléczne, леченіе молокомъ; sok mléczny, (*chylus*, v. **Mlazga**) млечный сокъ, питательный сокъ; naczynie mléczne, *Anat.* млечный сосудъ, млеконосный сосудъ; *plur.* naczynia mléczne, соконосные сосуды, млеконосные (млечные) сосуды; *it.* ściek mléczny, (*receptaculum chyli*), вмѣстилище питательного сока, пріятелище пит. сока, сумочка питательного сока, сокопитательная сумочка; żyła mléczna, млечная жила; cukier mléczny, молочный сахаръ; ryba mléczna, v. **Mléczak**; mléczna droga, бѣлоmléczna droga na niebie, *Astron.* млечный путь; mléczne ziele, *Bot.* (mléczník, *glaux*), молочное зелье, млечникъ; mléczny ząb, *Anat.* молочный зубъ; mléczna febra, gorączka, молочная лихорадка; kolor mléczny, молочный цвѣтъ.

Mléczowaty, -a, -e, *adj.*, -o, *adv.* млековидный; похожій на молоко; **Mléczysty**, -a, -e, *adj.* 1. (mlécz mający), молочистый; 2. (mléczowaty, maści na mléko pochodzącéj), млековидный, молочнаго цвѣта; **Mléczywo**, -a, *n.* (nabiał), молочное, молоко, (т. е. молоко, сливки, сметана, сыръ).

* **Mléko**, -a, *n.* молоко; mléko krowie, kozie, owcze, oślicze, коровье, козье, овечье, ослиное молоко; słodkie, świeże –, сладкое, свѣжее молоко; – kwaśne, кислое молоко; zsiadłe (kwaśne), сбѣвшееся молоко; prostokwáśa; migdałowe mléko, (= orzada), миндальное молоко; pierwsze mléko po ocieleniu; v. Siara, Młodziwo; mlékiem karmić, (= karmić piersiami, dać ssać dziecięciu), кормить грудью; §. czarna krowa białe mléko daje, (= nie sądź z pozoru), чёрная корова бѣлое молоко даетъ; не должно судить по наружности; наружность обманчива; принѣты въ свѣтъ часто лгутъ; не всякій плутъ, кто вѣдомъ худъ; mléko jeszcze ma pod nosem (młokos), * у него ещё молоко на губахъ не обсохло; онъ ещё молокососъ, мальчишка; (ona) jak krew z mlékiem wygląda, tak ładna jak krew' z mlékiem, (jak mléko i róża), у неё лицо какъ кровь съ молокомъ; ptasze mléko птичье молоко; mléko panieńskie, дѣвичье мléко, дѣвичье молоко; *Bot.* mléko czartowe, wilcze, v. *sub:* Czartowy, Wilczy.

Mléwo, Mliwo, -a, *n.* мéливо, помолъ; мóлотое, всякаго рода мука; *it.* (mielenie, melcie), молотье, меленіе; *it.* (= młynarstwo), мельничное ремесло.

Młoćba, -y, *f.*, **Młocka**, -i, *f.*, **Młódźba**, -y, *f.* (młócenie), молотьбá, молоченіе; **Młocek**, -cka, *m.* молотильщикъ; **Młocenie**, -ia, *n.* молоченіе, молотьбá, v. **Młoćba**; machina do młócenia, машина для молотьбы хлѣба; молотильня; молотилка; молотильная машина; v. Młotnowlnia, -вѣлка; **Młócić**, *v. a. impf.*, **Młacać**, *v. frequ.*, молотить; – kogo, (v. Wymłócić) * колотить, бить кого.

Młocisko, -a, *n.* (trzonek od młota) молотовище, рукоятка у молота, ручка (у) молотка, ручка молотковая.

Młocka, 1. v. **Młoćba**; 2. **Młocka, Młocska**, -i, *f.* (któraмłóci), молотильщица; **Młockarnia**, -i, *f.* молотильня; **Młockowy**, -a, -e, *adj.* молотильный.

Młoda, v. **Młody**; **Młodec**, -dca, *m.* молодое животное; **Młodeńki**, -a, -ie, *adj.* младенческій; v. **Młodziutki**.

Młodka, -i, *f.* 1. молодка, молодая, молодая женщина, молодуша; 2. (o zwierzętach: samka, która nie rodziła jeszcze), молодая самка, [не имѣющая еще дѣтей], [молодка (2) = młoda kokoszka]; **Młodnieć**, *v. n.* молодѣть, помолодѣть, моложивть.

Młodociany, -a, -e, *adj.* молодой, младенческій, юный, юношескій; wiek młodociany, младенческій (*abo* отроческій) возрастъ; младенчество, отрочество; młodociany lasek, молодежникъ.

Młodolatek, -tka, *m.* (człowiek młodoletni), недоросль, несовершеннолѣтній; **Młodoletni**, -ia, -ie, *adj.* (małoletni), недорослый, малолѣтній, несовершеннолѣтній.

Młodość, -ści, *f.* 1. молодость, младость, юность, младенчество, юношество; od młodości, z młodości, (z młodu), съ молодыхъ лѣтъ, смолоду; od pierwszéj młodości, съ малолѣтства, съ пеленъ; grzech młodości, грѣхъ молодости, грѣхъ юности; 2. † молодость, v. **Młodzież**.

Młodożeniec, v. **Nowożeniec**.

Młodsza, -éj, *f.* (panna służąca, pokojowa), горничная, служанка.

Młody, -a, -e, *adj.*, -do, *adv.* молодой, (-дой); młody człowiek, молодой человѣкъ, (= chłopiec), молодчикъ, молодчика, молодецъ;

Digitized by Google

syn najmłodszy, меньшáкъ; gaiczek młody, молодéжникъ; z młodu, za młodu, (od młodości, w młodym wieku), смóлоду, съ молодыхъ лѣтъ, въ малолѣтствѣ, въ дѣтствѣ, въ младéнчествѣ; pan młody, (oblubieniec; nowożeniec), женихъ; молодóй, новобрáчный; it. młody pan = v. Panicz; panna młoda, pani młoda, (oblubienica; niedawno zamężna), невѣста; молодая, новобрáчная; it. młoda panna = v. Panienka, etc.; państwo młodzi, женихъ съ невѣстою, (обручённая четá); молодые, новобрáчные; 2. młody, (= świeży), молодóй, (-óй), свѣжій; młode piwo, молодóе пúво; piana na młodem piwie, пѣна на молодóмъ пúвѣ, молодизнá; młode piwo (piwko) szumi, молодóе пúво бродúтъ; młodzizná na пúвѣ хóдитъ; młody sér, молодóй, свѣжій сыръ.

Młodysz, -a, m. (młodo wyglądający), молоżáвый, на видъ кажущійся молодымъ.

Młodź, -dzi, f. (młodzi ludzie, młodzież), молодёжь, молодые людя, юноши, юношество.

Młodźba, -y, f. молотьбá, v. Młoćba, Młocka.

Młodzian, **Młodzianin**, -a, m. юноша, молодóй человѣкъ; **Młodzianki**, -ów, plur. (dzieci niemowlęta, które Herod kazał zamordować), младéнцы избіéнные Иродомъ; it. młodzianki, (święto: dzień młodziankowy, d. młodzianków), день, прáздникъ избіéнія младéнцевъ.

Młodzić, v. a. (młodym czynić, omładzać), молодúть, придавáть кому́ видъ мóлодости; - się, v. r. молодúться, моложáвѣть, молодѣть.

Młodzie, -ia, n. пивная дрóжжи; верхóвыя дрóжжи; v. Pomłoda, Drożdże.

Młodzieńczy, -a, -e, adj. младéнческій; молóдцовъ; юношескій; wiek młodzieńczy, юношескій вóзрастъ; юношество; lata młodzieńcze, юношескія лѣтá; **Młodzieńczyk**, -a, m. молокосóсъ, мальчúшка; **Młodzieniaszek**, -szka, m., v. Młokos, Wyrostek, **Młodzik**; **Młodzieniec**, -ńca, m. 1. (młodzian), юноша, молодóй человѣкъ, молодéцъ; 2. - nieskażony, дѣвственникъ; v. Panie; **Młodzienny**, -a, -e, **Młodzieński**, -a, -ie, adj. молóденькій; младéнческій; юношескій; stan młodzieński, (= kawalerski, wolny, bezżenny), холостóе состóяніе; młodzieński wiek, = **Młodzieństwo**, -a, n. (młodość), юношескій вóзрастъ, юношество; юность; мóлодость; **Młodzież**, -y, f. 1. (młodzi ludzie), молодёжь, молодые людя, юноши (pl.), юношество; 2. (młodzizna), v. Latorośle; **Młodzik**, -a, m. молодóй неопытный человѣкъ, молокосóсъ; **Młodziuchny**, -a, -e, **Młodziutki**, **Młodziuczki**, **Młodziusieńki**, **Młodziusineczki**, -a, -ie, adj. молóденькій, молодéхонекъ; **Młodziwo**, -a, n. (siara, pierwsze mléko po cielęciu), молóзиво; **Młodzizna**, -y, f. collect. (młody płod zwierzęcy, roślinny), молодая животная; птенцú, etc.; молодая растéнія; młodzizna rybia, мелюзгá, мелюзгá, молодая рыбы; it. v. Latorośle.

Młokicina, -y, f. Bot. родъ болóтной (ручéйной) вѣрбы; v. Witwina, Koźlina.

Młokos, -a, m., **Młokosek**, -ska, m. dim. молокосóсъ, мальчúшка, молодóй неопытный человѣкъ. [мéленъ.

Młon, -u, m. (rękojeść żarn),

Młot, -a, m. мóлотъ; trzoenek młota, молотовúще, рýчка молотká, мóлота; - kowalski, ковáло, кузнéчный (кузнéчій, ковáльный) мóлотъ; bić młotem, бить (albo обрабóтывать) молоткóмъ; §. być między młotem i kowadłem, быть между мóлотомъ и нáковальнею; быть [albo находúться] въ сомнúтельномъ положéніи; быть въ затрудненіи (въ затруднúтельномъ положéніи); быть въ тискáхъ; впасть между млот i kowadło, придтú въ затруднúтельное положéніе; попáсть въ тиски; **Młotek**, -tka, m., **Młoteczek**, -czka, m. dim. 1. молотóкъ, молотóчекъ; młotek mularski, кирká, кирéшка; - na drzwiach do kołatania, молотóкъ, стýкальце; - do strojenia instrumentów, молотóкъ (albo ключъ) для настрóйки; 2. Anat. młotek, młoteczek, (malleus, кóсть млóткова w uchu za bębnem), молотóчекъ; **Młotnik**, -a, m. молотобóецъ, молотобóй; **Młotny**, **Młotowy**, -a, -e, adj. молотовúй, (-вóй).

Młoto, **Młuto**, -a, n. дробúна; v. Słodziny.

Młyn, -a, n. мéльница; - wodny, водная мéльница; вододѣйствующая мéльница; - wietrzny, (= wiatrak), вѣтреная (вѣтряная) мéльница; вѣтрáкъ; - koński, мéльница приводимая въ дѣйствіе лóшадьми; - tarciczny, (= tartak), пúльная мéльница; - prochowy, пороховáя мéльница; - parowy, паровáя мéльница; młyn od gładzenia materyi, (v. Kalandra, Prasa), площúльная мáшина, площúльня; młyn ręczny, v. Żarna; §. na swój młyn wodę obracać (t. j. na swoją korzyść), заботúться (albo старáться) о собственной пóльзѣ; it. kto wprzód do młyna, wprzód miele, etc., v. sub: Mleć (§.); **Młynarczanka**, -i, f. дочь мéльника; **Młynarczyk**, -a, m. мéльничный батрáкъ; рабóтникъ у мéльника; **Młynarka**, -i, f. мéльничиха; **Młynarski**, -a, -ie, adj. мéльническій, мéльничій, мéльничный; **Młynarstwo**, -a, n. мéльничное ремéсло; **Młynarz**, -a, m. мéльникъ; **Młynek**, -nka, m. dim. 1. (v. Młyn), мéльничка, młynek do kawy, кофéйная мéльница; - dziecinny, вѣтрушка; - do czyszczenia zboża, v. Lada, Arfa, Sito; 2. Młynek, (gra), мéльница, игрá въ мéльницу; młynkiem biedz, biegać, кругóмъ, вокрýгъ бѣжáть; **Młynica**, -y, f. мéльница, мéльничное строéніе; **Młyniec**, -ńca, m. (rodzaj gry) родъ игрú; młyńcem, (młynkiem), adv. кругóмъ, вокрýгъ; **Młynik**, -a, m. рýчная мéльница, v. Żarna; **Młynkować**, v. a. (zboże młynkiem czyścić), чúстить, очищáть, просѣвáть хлѣбъ, рожь.

Młynobudownictwo, -a, n. (budownictwo młyńskie), мéльничное искýство, искýство стрóить мéльницы.

Młyński, -a, -ie, adj. мéльничный; kamień młyński, жёрновъ, жерновóй кáмень, тмлинъ; **Młyńskie**, -iego, s. n. дéньги за молóтье, дéньги за помóлъ; koło młyńskie, мéльничное колесó.

Mną, np. ze mną, со мнóю, v. Ja.

Mnę, mniesz, mnу, mnу, mnéшь, мнёшь, etc., v. Mieć.

Mnich, -a, m. 1. монáхъ, ńнокъ, чернéцъ, черноризецъ; mnich męczennik, преподобномýченникъ; 2. mnich (w szachach), слонъ [въ шáхматной игрѣ]; 3. Chem. капéля, капéлина, капéльна; 4. Hydr. подзéмная дверь (для спýска водú); 5. Bot. mnich ziele, v. Mniszek; 6. mnich, pl. mnichy (gat. pierogów), родъ пирóжнаго; 7. H. n. mnich, (ryba morska), монáхъ-рыбá (морская); **Mnichówki**, v. Miechunki; **Mnichowski**, -a, -ie, adj. монáшескій, ńноческій, чернéческій; **Mnichowstwo**, -a, n. монáшество, ńночество, черноризничество, чернéчество; w mnichowstwie żyć, монáшествовать, ńночествовать.

Mnie, pron. 1. [Gen. Dat. Acc. & Local., v. Ja], меня, мнѣ, меня, мнѣ; 2. Mnie, = 3. p. s. Praes. (verbi Mieć, qu. v.), имѣть, имѣтъ.

Mniéj, adv. comparat. (v. Mało), мéнѣе, мéньше; mniéj więcéj = mniéj albo więcéj, бóлѣе или мéнѣе; mniéj więcéj, (= około), óколо; mniéj dbam o to, v. Mniéjsza o to; nie mniéj, (= v. Przecież), при всѣмъ томъ, не мéнѣе того; **Mniejszeć**, v. n. уменьшáться, умаляться, становиться мéньшимъ; **Mniejszość**, -ści, f. мéньшее количество чего́; **Mniejszy**, -a, -e, adj. comparat. (v. Mały), мéньшій, меньшóй; mniejsza o to, что ничего не знáчитъ; **Mniejszyć**, v. a. уменьшáть, умалять.

Digitized by Google

Mniemać, *v. a.* мнить, думать, полагать, мыслить, чаять; nie mniemałem tego, этого я не ожидалъ; **Mniemanie**, -ia, *n.* мнѣніе, мысль, предположеніе, догадка, ожиданіе, чаяніе; - o sobie, самомнѣніе; zawzięte -, v. **Uprzedzenie, Prewencya**; **Mniemany**, -a, -e, (v. **Rozumiany**), мнимый, полагаемый, подразумѣваемый.

Mniska, († **Mniszka**), -i, *f.* кладеная свинья; v. **Mniszka**.

Mniski, Mniszy, v. **Mnichowski**.

Mniszek, -szka, *m.* 1. *dim.*, v. **Mnich**; 2. **Mniszek**, *H. n.* (pliszka czerniec, *motacilla atricapilla*), [черноголовый] травникъ, (родъ трясогузки); 3. Mniszek, mnich ziele, (*leontodon taraxacum*), *Bot.* (popia główka, mnisza główka, v. **Papawa**), одуванчикъ, попова скуфья, хасимова трава, львиный зубъ; *it.* mniszek zły, (mordownik, *aconitum napellus*), *Bot.* лютикъ голубой, волкобой, волчій ядъ, борецъ, лютникъ, борщевникъ; *it.* - dobry, (*aconitum anthora*), корень волчій желтый, воронiй глазъ.

Mniszka, -i, *f.* 1. (zakonnica), монахиня, монашенка, инокиня, черница, чернорясница; mniszka męczennica, преподобномученница; najwyższa mniszka, v. **Ksieni**; 2. v. **Mniska**.

Mniszyć, *v. a.* 1. (mnichem kogo czynić), постригать, постричь въ монахи; 2. - (świnie) холостить, кастить, выкладывать, скопать.

Mnogi, -a, -ie, *adj.* многій; многочисленный; liczba mnoga, *Gramm.* (*numerus pluralis*), множественное число; **Mnogo**, *adv.* много, многочисленно; **Mnogobarwy**, -a, -e, *adj.* многоцвѣтный; **Mnogobóstwo**, -a, *n.* многобожіе; **Mnogodzienny**, -a, -e, *adj.* многодневный; **Mnogodzietny**, -a, -e, *adj.* многодѣтный, многочадный; **Mnogogłowy**, -a, -e, *adj.* многоголовый; *Bot.* многоголовчатый; **Mnogogrzeszny**, -a, -e, *adj.* многогрѣшный; **Mnogoimienny**, -a, -e, *adj.* многоименный; **Mnogojęzyczny**, -a, -e, *adj.* многоязычный; **Mnogokąt**, v. **Wielokąt**; **Mnogokrotny**, -a, -e, *adj.*, v. **Wielokrotny**; **Mnogokształty**, **Mnogoletni**, v. **Wielokształty**, **Wieloletni**; **Mnogoludność**, -ści, *f.* многолюдность; **Mnogoludny**, -a, -e, *adj.* многолюдный; **Mnogomowny**, v. **Wielomowny**; **Mnogonogi**, -a, -ie, *adj.* многоногій; **Mnogooczny**, -a, -e, *adj.* многоокій, многоглазый; **Mnogorogi**, -a, -ie, *adj.* многорогій.

Mnogość, -ści, *f.* 1. множество, многочисленность; 2. *Arithm.* (wypadek z działania mnożenia), продуктъ, произведеніе; *it.* *Arithm.* (*potentia*), степень; **Mnogoskładny**, -a, -e, v. **Wieloskładny**; **Mnogosławny**, -a, -e, *adj.* многославный; **Mnogostronny**, -a, -e, *adj.* многосторонный; **Mnogowłosy**, **Mnogoznaczny**, -a, -e, v. **Wielowłosy**, **Wieloznaczny**.

Mnóstwo, -a, *n.* множество; v. **Wieloliczność**, **Liczność**.

Mnożenie, -ia, *n.* 1. (pomnażanie), множеніе, умноженіе, увеличеніе, размноженіе, приплодъ; - ptastwa domowego, водъ; 2. *Arithm.* (*multiplicatio*), умноженіе; tablica mnożenia, таблица умноженія.

Mnożnik, -a, *m.* (mnożyciel, mnożący), [*multiplicator*], *Arithm.* множитель; **Mnożny**, -a, -e, *adj.* 1. множимый; (v. **Płodny**, водкій); 2. Mnożny, *Arithm.* (liczba, która ma być rozmnożona, *multiplicandus*), множимое число.

Mnożyć, *v. a.* множить, умножить, -жать; увеличивать; приложать; *Arithm.* множить, умножать; - się, *v. r.* множиться, умножаться; увеличиваться; **Mnożący**, (*multiplicator*), множитель; **Mnożyciel**, -a, *m.* множитель, умножитель.

Moc, -y, *f.* мочь; сила; крѣпость; власть; могущество; способность; (v. **Stałość**); brać moc, брать (взять) силу, брать (взять) верхъ; v. **Przemoc**, **Gwałt**; mocą, (= gwałtem), силою; насильно, насильственно; съ насиліемъ; *it.* mocą, (na mocy), по (*c. Dat.*); въ силу; въ слѣдствіе; на основаніи; mocą urzędu mego, въ силу *etc.* моей должности; wielka, straszna moc czego (= mnogość, liczność), большое, чрезвычайное множество; pełna moc, (v. plenipotencya), полномочіе, довѣренность; dać komu zupełną moc, дать кому полную (мочь), власть, дать кому довѣренность (*abo* полномочіе) на что, уполномочить кого; całą mocą, з całej mocy, всею силою, изо всей силы, изъ всѣхъ силъ, что есть силъ, что есть мочи; to nie w mojéj mocy, я не въ силахъ [не въ состояніи] сдѣлать это; это не отъ меня зависитъ; это не въ моей власти; o swojéj mocy, самовластно; mieć nad czém moc, имѣть надъ чимъ власть (*abo* силу); владѣть чимъ; *cfr.* **Módz**.

Mocarka, -i, *f.* (mocna rządczyni), могущественная владѣтельница; **Mocarski**, -a, -ie, *adj.* господскій, самовластный, самодержавный, царскій, сильный, могучій, могущій, могущественный; **Mocarstwo**, -a, *n.* (panowanie, państwo), могущество; держава; государство; Europejskie Mocarstwa, Европейскія Державы.

Mocarz, -a, *m.* владыка, властитель, властелинъ; владѣтель, обладатель; государь, царь; могущественный, могучій; *it.* v. **Potentat**.

Mocen, v. **Mocny**.

Mocnieć, *v. n.*, **Mocnić się**, *v. r.* укрѣпляться, дѣлаться крѣпкимъ, получать болѣе силы; **Mocnić**, *v. a.* укрѣплять, дѣлать крѣпкимъ.

Mocno, *adv.* сильно, крѣпко; очень; плотно; весьма; mocno pożądany, благовожделѣнный; mocnoboki, (= tęgoboki), благобочный.

Mocność, -ści, *f.* мочность, сила, крѣпость, могучесть, прочность, плотность.

Mocny, -a, -e, *adj.* мочный, мощный, сильный, крѣпкій; прочный; плотный; дюжій, дородный; mocny człowiek, сильный, крѣпкій, здоровый человѣкъ; mocne trunki, крѣпкіе напитки; familia mocna, большое семейство; mocne wino, mocny ocet, крѣпкое вино, крѣпкій уксусъ; mocne potrawy, питательная (укрѣпительная) пища; głos mocny, громкій голосъ; mocne miejsce, укрѣплённое мѣсто; mocne sukno, плотное сукно; *it.* Mocny, v. **Tęgi**, **Ostry**, **Stały**, **Nierucheomy**.

Mocować, *v. a.* напрягать; - swoje siły, напрягать свои силы, употреблять свои силы; - się, *v. r.* бороться; противобороствовать (*c. Dat.*); - się z kim, бороться съ кѣмъ; **Mocowanie**, -ia, *n.* борѣніе, борьба; **Macownik**, -a, *m.* (zapasnik), борецъ.

Mocya, -yi, *f.* 1. движеніе, тѣлодвиженіе, прогулка; 2. (wniosek), предложеніе; 3. *Jur.* (= ruszenie do wyższego sądu), апелляція, перенесъ дѣла въ вышую инстанцію.

Moch, -u, *m.* (mokrz), мочь, урина; oddawać, puszczać moch, испускать мочу; puszczanie mochu, испусканіе мочи.

Mocsadło, -a, *n.*, **Mocsara**, -y, *f.* моченина, мочажина, болото; v. **Bagno**, **Kałuża**; v. **Mocydło**.

Mocsenie, -ia, *n.* моченіе, мочка, вымочка, размачиваніе, намачиваніе, отмачиваніе; - nóg, моченіе, купаніе ногъ; v. **Moczyć**.

Mocsociąg, -u, *m.* (- do wypuszczania moczu, *catheter*), *Chir.* катетеръ, выпускникъ; **Mocsowy**, -a, -e, *adj.* мочевой; macharzyna moczowa, мочевой пузырь; kanał moczowy, мочевой (*abo* мочеиспускательный) каналъ, мочевой проходъ.

Mocsyć, *v. a.* 1. мочить, размачивать, намачивать, смачивать; макать (*v. semel.* макнуть); - nogi, мочить, купать ноги; 2. -, *v. n.* (= mokrzyć), мочиться, испускать мочу.

Digitized by Google

Moczydło, -a, *n.* мочи́льня (для конопля́ и проч.), мочи́ло.

Moczymorda, -y, *m.*, **Moczywąs**, -a, *m.* пья́ница, питу́хъ.

Moda, -y, *f.* мо́да; wedle mody, podług mody, по мо́дѣ; podług staréj mody, по ста́рой мо́дѣ; to już wyszło z mody, э́то вы́шло изъ мо́ды; stosować się do mody, подраżáть мо́дѣ; v. **Modnié**, *etc.*

Model, -u, *m.* моде́ль, образе́цъ, фо́рма; **Modelować**, *v. a.* (w glinie modele wyciskać), дѣ́лать моде́ль, выдѣ́лывать моде́ль [*abo* фо́рму], лить, отлива́ть въ фо́рму, лѣ́пить, вылѣпля́ть; **Modelowanie**, -ia, *s. n. v.* лѣ́пка, лѣпле́ніе, *etc.*, v. **Modelować**; **Modelowany**, -a, -e, *part. p.* лѣпно́й; **Modelownik**, -a, *n.* моде́льщикъ, лѣпи́льщикъ, лѣпщи́къ; **Modelowy**, -a, -e, *adj.* образцо́вый.

Moderacya, -yi, *f.* (mierność, wstrzemięźliwość), умѣ́ренность, воздѣ́ржность; **Moderat**, -a, *m.* (wstrzemięźliwy), умѣ́ренный, воздѣ́ржный человѣ́къ; **Moderować**, v. **Miarkować**.

Modestya, -yi, *f.* (skromność), скро́мность, вѣ́жливость, учтивость, почтительность, кро́тость, умѣ́ренность.

Modła, -y, *f.* 1. (v. **Model**, wzór, prawidło), моде́ль, образе́цъ; 2. – (do ustawienia prostego murów, ścian, *etc.*), ватерпа́съ; вѣсо́къ, отвѣ́съ; 3. (= bałwan), и́долъ, кумі́ръ, истука́нъ, болва́нъ; 4. modła, (modlitwa), моле́ніе, мольба́, моли́тва; pl. modły, моли́твы; **Modlarz**, -a, *m.*, v. **Bałwochwalca**.

Modlić się, **Modliwać się**, **Modlać się**, *v. r.* – się, (prosić kogo bardzo, pokornie), моли́ть, проси́ть кого́ съ покорно́стію; – się (Bogu, świętym), моли́ться Бо́гу; – się do kogo, усі́льно проси́ть кого́; módl się! моли́сь! **Modlenie się**, -ia, *n.* моле́ніе; **Modliciel**, -a, *m.* моле́льщикъ, богомо́льщикъ; (modlący się), моля́щійся; *Eccl. sl.* моли́твенникъ; **Modlicielka**, -i, *f.* моле́льщица, моли́твенница, богомо́льщица; **Modlitewny**, -a, -e, *adj.* моли́твенный; **Modlitewka**, -i, *f. dim.* моли́тва; **Modlitewnia**, -i, *f.*, **Modlitewnica**, -y, *f.*, **Modlitewnik**, -a, *m.* 1. моли́твенный домъ, моле́льня, мольбо́ще, моли́твенница, моле́бница, моле́нная; 2. **Modlitewnik**, (książka modlitw), моли́твенникъ, молитвосло́въ; часо́вникъ, часосло́въ; **Modlitewny**, -a, -e, *adj.* моли́твенный.

Modlitwa, -y, *f.* 1. моли́тва; моле́ніе; – pańska, (pacierz, ojcze nasz), моли́тва Госпо́дня, О́тче нашъ; – poranna, у́тренняя моли́тва; моли́тва возста́ вѣ отъ сна; – wieczorna, вечѣ́рняя моли́тва; odmawiać modlitwę, чита́ть моли́тву, соверша́ть моли́тву, моли́ться; 2. Modlitwy, Modlitewki, *plur.* (= książki, w których modlitwy są), v. **Modlitewnik** (2.); **Modlnica**, -y, *f.*, v. **Modlitewnica**; **Modłoczuńca**, -y, *m.*, v. **Modliciel**.

Modniarka, v. **Modystka**.

Modnié, -sia, *m.* (fircyk modny), мо́дникъ; подража́ющій мо́дѣ; франтъ; **Modnisia**, -i, *f.* мо́дница; подража́ющая мо́дѣ; франтѝха.

Modnie, **Modno**, *adv.* по мо́дѣ; – ubrany, одѣ́тый по мо́дѣ; **Modnieć**, *v. n.* мо́дничать; дѣ́латься мо́дными.

Modny, -a, -e, *adj.* мо́дный.

Modrak, -u, *m. Bot.* (*centaurea cyanus*; v. **Modrzeniec**, **Bławat**), василёкъ, василёкъ голубо́й, василёчекъ, лоскутный цвѣтъ, лоскутница ржаная, лоскутница василько́вая, синю́ха; **Modrawy**, -a, -e, *adj.*, -wo, *adv.* голубова́тый, синева́тый; **Modro**, *adv.* голубова́то, синева́то; modro farbujący, синѝльникъ, синѝльщикъ; **Modroblady**, -a, -e, *adj.* бліднoголубо́й; v. **Bladomodry**; **Modrooki**, -a, -ie, *adj.* голубоо́кій, голубогла́зый.

Modrość, -ści, *f.* синь; синета́, синева́; v. **Siność**.

Modry, -a, -e, *adj.* сі́ній, голубо́й; farba modra, сі́няя кра́ска; голубая кра́ска; farba modra górna, голубе́цъ; го́рная синь; farba modra Berlińska, Берли́нская синь, Берли́нская сі́нька, Берли́нская лазу́рь, берли́нка.

Modrzeć, *v. n.* синѣ́ть.

Modrzeniec, -ńca, *m.* 1. *Bot.*, v. **Modrak**; 2. *Bot.* (= ostróżki, *consolida regalis*, *delphinium consol.*), наваррѐзкія шпо́ры, шпо́рникъ.

Modrzew', -ia, *m. Bot.* (*pinus larix*), лѝственница, лѝствень; лѝственница, синева́я; ziele, *Bot.* (*andromeda*), андроме́да; **Modrzewowy**, -a, -e, *adj. Bot.* лѝственничный; modrzewowa gąbka, (*boletus laricis*), лѝственничная гу́бка; трутникъ (*abo* грибъ) лѝственничный; modrzewowa żywica, лѝственничная смола́.

Modrzyć, *v. a.* синѣ́ть; краси́ть въ си́нюю кра́ску; краси́ть си́нею кра́скою; краси́ть голубо́мъ цвѣ́томъ.

Modystka, -i, *f.* моди́стка.

Módz, **Móc**, [*Praet.* мо́гі, *pl.* mogli; *Praes.* mogę, może], мочь, возмо́чь; быть въ состоя́ніи; быть въ сі́лѣ; имѣ́ть си́лу, власть; могу́щій; ile mogę, какъ могу́, по возмо́жности; może być, мо́жетъ быть; on nie może tego zrobić, онъ не въ си́лахъ [*abo* не въ состоя́ніи] сдѣ́лать э́того; ona wiele może u niego, (wiele waży, znaczy, wpływa), она́ имѣ́етъ большо́е вліяніе на него́; nie mogę, я не могу́; мнѣ́ не льзя́; я не въ состоя́ніи; nie mogę nie, = nie mogę inaczéj tylko, [= muszę (koniecznie)], я до́лженъ, принужде́нъ, сиѣ́ла необходи́мостью; v. **Może**.

Modzel, -u, *m.* мозо́ль; v. **Odtręt**, **Odcisk**, **Nagniotek**.

Mogiła, -y, *f.*, **Mogiłka**, -i, *f. dim.* могі́ла; могі́лка; – samorodna, (= pagórek), пригоро́къ; холмъ, хо́лмикъ, бугро́къ, бугоро́къ; –, (z ziemi usypana), моги́льница, курга́нъ, курга́никъ, на́сыпь; ку́ча земли́; *it.* v. **Kupa**; mogiłka kretowa, кроти́вина; *cfr.* ко́чка; **Mogiliniczy**, -ego, *m.* (grobarz), моги́льщикъ; **Mogiłny**, -a, -e, *adj.* моги́льный.

Mój, **Moja** (ma), **Moje** (me), *pron.* мой, моя́, моё; moje, *ellipt.* (moja własność), моё; моя́ собственность; to moje! э́то моё! moje i twoje, моё и твоё; to nie moja rzecz, э́то не моё дѣ́ло; э́то до меня́ не каса́ется; po mojemu, по моему́.

Mojżesz, -a, *m. spr.*, Моисе́й; piąta księga Mojżesza, *etc.*, v. **Mojżeszowa**; **Mojżeszowy**, -a, -e, *adj.* Моисе́евый; pięciorg ksiąg Mojżeszowych (= *pentateuch*), пять книгъ Моисе́евыхъ; пятикни́жіе (Моисе́ево); pierwsza księga Mojżeszowa, (= księga rodzaju, *genesis*), пе́рвая кни́га Моисе́ева, кни́га Бытія́; druga ks. Moj. (= księga wyprowadzenia, *exodus*), вторая кни́га Моисе́ева, кни́га Исхо́да; trzecie księgi Mojżeszowe, (= księgi kapłańskie, *leviticus*), тре́тья кн. Моисе́ева, кн. Левѝтъ, Левѝтскія кни́ги; czwarte księgi Mojżeszowe, (*numeri*), четвёртая кн. Моисе́ева; кн. числъ; чи́сла; piąta ks. Moj., (*deuteronomium*), пя́тая кн. Моисе́ева, = второзако́ніе; v. **Pięcioksiąg**.

Moknąć, [*Praet.* moknął & mokł; *Praes.* moknię], *v. n. semelf.*, мо́кнуть; v. **Zmoknąć**, **Umoknąć**.

Mokro, *adv.* мо́кро; сы́ро; вла́жно; **Mokrość**, -ści, *f.*, **Mokrota**, -y, *f.* 1. мокрота́; сы́рость; вла́жность; 2. mokrość, (= czas mokry, dżdżysty), сля́кость, непо́годье, непо́годная (*albo* сля́котная) погода; **Mokrościożysty**, -a, -e, *adj.* сля́котный; **Mokry**, -a, -e, *adj.* мо́крый; сырой; вла́жный.

Mokrz, -u, *m.* моча́; (ура́на); v. **Moez**, **Urynа**, **Szczyny**.

Mokrzawy, *adj.* мокрова́тый.

Mokrzec, v. **Sporysz wielki** (*Bot.*).

Mokrzyć, *v. a.* 1. (moczyć), мочи́ть; 2. (= szczać o zwierzętach), испуска́ть мочу́ (о живо́тныхъ).

Mokrzyca, -y, *f.*, **Mokrza**, -y, *f.* 1. (choroba końska), мокре́цъ; 2. mokrzyca, *Bot.* (*alsine media*),

Digitized by Google

мокрѣ́ца; кури́ный моръ; курѣ́чья трава́; курѣ́чьи чѣ́ревы.

Mokrzydło, -a, *n.* моча́жина, болотѣ́стое (мо́крое) мѣ́сто, боло́то; **Mokrzyny, Mokrzyzny, Mokrzyska,** *plur.* 1. v. **Mokrzydło**; мо́крыя мѣ́ста, моча́жины; 2. (mokrość), мокрота́; 3. **Mokrzyny,** (kąt gdzie szczą), мѣ́сто, куда́ хо́дятъ моча́ться; сцѣ́льня.

Mokwa, -y, *f.* мокрота́.

Mól, -a, *m.* 1. *H. n.* (*tinea*), моль; хорь; молѣ́тха; **mól kożuchowiec,** (*tinea pellionella*), шу́бная моль, мѣхова́я моль; **mól suknowiec,** (*tinea sarcitella*), платья́ная моль; **mól książkowy, w księgach,** (*tinea tapezella*), кни́жная моль, кни́жный червь; 2. *fig.* книгоро́й, безпрестѣ́нно сидѣ́щій надъ кни́гами; *it.* mól, (= rupie, zgryzota, utrapienie), * глубо́кая печа́ль, го́рость, угрызе́ніе сѣ́сти; i każdy ma swego móla, co go gryzie, у всѣ́каго (ка́ждаго) своё го́ре.

Molestować, *v. a.*, - kogo, безпоко́ить, обезпоко́ивать; утружда́ть; докуча́ть.

Molik, -a, *m.* *H. n. dim.* (v. **Mól**); -, (*acarus*), акарь, клещь, клѣ́щикъ, червь (сы́рный, и проч.).

Molisty, v. **Molowaty.**

Mołodec, -dca, **Mołojec,** -jca, **Mołodziec,** -dźca, *m.* молодѣ́цъ.

Mołodyca, -y, *f.* молоди́ца.

Molotoczyna, -y, *f.* (dziury przez móle toczone, *etc.*), молеточи́на; **Molowaty, Molisty,** -a, -e, *adj.* молѣ́стый.

Molownik, -a, *m.* *Bot.* (*chenopodium botrys*), кудра́вецъ, души́стая лебѣ́да; v. **Miłek, Stoziarn.**

Moment, -u, *m.*, **Momencik,** -a, *m.* моме́нтъ, мгнове́ніе, мигъ, мину́та; w momencie, мѣ́гомъ, въ одно́ мгнове́ніе; **Momentalnie,** *adv.* мгнове́нно; **Momentalny, Momentowy,** -a, -e, *adj.* мгнове́нный, мину́тный.

Momot, -u, *m.* заи́ка, косноязы́чный; **Momotać,** *v. n.* заика́ться, косноязы́чить; *it.* говори́ть не выразѝтельно, лепетѐть; **Momotanie,** -ia, *n.* заика́ніе, косноязы́чіе; лепетѐніе; **Momotliwy,** -a, -e, *adj.* заи́кливый, косноязы́чный; v. **Momot, Biekot.**

Monarcha, -y, *m.* мона́рхъ, госуда́рь; **Monarchia,** -ii, *f.* мона́рхія; **Monarchiczny, Monarchalny,** -a, -e, *adj.* монархи́ческій, самодержа́вный; **Monarchini,** -i, *f.* мона́рхиня, госуда́рыня; v. **Samowładca, Samorządnica, Samowładczyni,** *etc. etc.*; **Monarszy,** -a, -e, **Monarszyński,** -a, -ie, *adj.* мона́ршій, мона́ршескій, госуда́рственный.

Monaster, -u, *m.*, **Monasterek,** -rka, *m.* *dim.* (klasztor), монасти́рь, монастырѐкъ, монасти́рецъ.

Monderunk, v. **Munderunek.**

Mondrzyk, v. **Małdrzyk.**

Moneta, -y, *f.* моне́та; де́ньги; (= drobne pieniądze), мѐлкія де́ньги; fałszywa (zła) moneta, фальши́вая моне́та, подде́лянная моне́та; kuć, bić monetę, чеканѝть моне́ту, (бить) выбива́ть моне́ту; bicie monety, выбива́ніе *etc.* моне́ты; - kursująca, ходя́чая моне́та; *fig.* płacić, odpłacić komu równą monetą, * отплати́ть кому́ тѣ́мъ же; сосчита́ться съ кѣ́мъ.

Monetarz, Monetnik, -a, *m.* моне́тчикъ; мѣня́ло, мѣнощи́къ; **Monetny, Monetowy,** -a, -e, *adj.* моне́тный.

Moniment, -u, *m.*, v. **Dokument, Spisek prawny.**

Monitor, -a, *m.*, v. **Napominacz.**

Monolog, -u, *m.* монолѐгъ; **Monopolista,** -y, *m.* монополи́стъ; v. **Samokupiec; Monopolium,** *n.* (v. **Samokupstwo**), монополѝя; пра́во, исключѝтельно кому́-либо да́нное.

Monstrancya, -yi, *f.* *Eccl.*, дарonóсица, ковчѐгъ.

Monstrum, v. **Dziwoląg, Dziwotwór.**

Monsztuk, v. **Munsztuk.**

Montwa, -y, *f.* *Bot.* (*evonymus*), верескле́дъ, бересклѐдъ, берестре́къ, кизля́нка; брюхме́ля, жигало́къ, [кустѐрникъ].

Mops, -a, *m.*, **Mopsik,** -a, *m.* *dim.*, мопсъ, мо́ська, *dim.* мо́пси́къ, мо́сечька; **Mopsi,** -ia, -ie, *adj.* мо́сечій; **Mopsowaty,** -a, -e, *adj.* похо́жій на мо́ську; nos mopsowaty, вздѐрнутый носъ, поклѝнный носъ.

Mor, -u, *m.* моръ, морова́я я́зва, чума́, зара́за, паде́жъ; 2. v. **Mora** (1).

Mora, -y, *f.* 1. (zmora), кики́мора, домово́й, ночно́е пуга́ло, страши́лище; давле́ніе (*albo* стѣсне́ніе) грудѝ во вре́мя сна, захва́тываніе дѝха у спя́щаго, удѝшье ночно́е, комама́ръ; *it.* mory mię (mnie) przechodzą, (= mrówie), дрожь меня́ проника́етъ, меня́ въ дрожь броса́етъ [*albo* кида́етъ]; 2. **Mora**, -y, *f.* (gat. materyi), моръ, объя́рь.

Moręg, -a, *m.*, **Moręgi,** -a, -ie, **Moręgowaty, Mręgowaty,** -a, -e, *adj.* пѐстрый, испещрѐнный, разноцвѣ́тный, разномѐрстный, полосѐтый.

Morał, -u, *m.*, **Morałka,** -i, *f.* *dim.* мора́ль, нравоуче́ніе; **Moralizować,** *v. n.* дѣ́лать нравоучѝтельныя разсужде́нія, выводѝть изъ чего́ нравоуче́ніе; *it.* дава́ть кому́ наставле́нія; **Moralista,** -y, *m.* моралѝстъ, нравоучѝтель; **Moralność,** -ści, *f.* нра́вственность; **Moralny,** -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* нра́вственный; нравоучѝтельный; nauka moralna, (= obyczajowa), нравоуче́ніе, уче́ніе о добронра́віи; filozofia moralna, нра́вственная философѝя; нравоуче́ніе; v. **Obyczajowy.**

Mord, -u, *m.* убѝйство, смертоубѝйство, смертоубѝйство.

Morda, -y, *f.*, **Mordka,** -i, *f.* *dim.* мо́рда, мо́рдка, (v. пыдѣ́ть), рѝло; dać komu w mordę, удѝрить кого́ по мо́рдѣ.

Morderca, -y, *m.* 1. убѝйца, смертоубѝйца, умертвѝтель; 2. v. **Katownik; Morderczy,** -a, -e, **Morderski,** -a, -ie, *adj.* убѝйственный, смертоубѝйственный; смертоно́сный; разбо́йническій; **Morderczyna,** -y, *f.*, **Morderka,** -i, *f.* убѝйца (*f.*).

Morderowy, -a, -e, *adj.* (np. kolor), бурокра́сный, тѐмнокра́сный (на пр. цвѣ́тъ).

Morderstwo, -a, *n.* 1. убѝйство, смертоубѝйство; 2. (katowanie, męczenie), ва́рварство, лю́тость; 3. -, (skłonność do mordowania), кровожа́дность; v. **Okrucieństwo; Mordera,** -a, *m.* 1. v. **Morderca;** 2. **Mordera, Morderzник,** -a, *m.* *Bot.*, v. **Mordownik; [Mordka,** -i, *f.* *dim.* (v. **Morda**), мо́рдка, мо́рдочка]; **Mordować,** *v. a.* 1. убива́ть, умерщвля́ть, лишѐть кого́-либо жи́зни, предава́ть сме́рти; v. **Zabijać;** 2. (męczyć), мучѝть, томѝть, утомля́ть, изнурѝть; - się, *v. r.* мучѝться, измучѝваться, утомля́ться, изнурѝться; **Mordowanie,** -ia, *n.* убива́ніе, умерщвле́ніе; мученѝе, *etc.*, v. *verb.* **Mordować;** v. **Zabijanie, Zabicie.**

Mordownik, -a, *m.* 1. (morderca), убѝйца, смертоубѝйца, умертвѝтель; 2. *Bot.* (zły mniesz, *aconitum, aconitum napellus*), мордо́вникъ, лютникъ, простѐрлый трава́, преграда́ръ, волкобѐй, борѐцъ, борщѐвникъ, лютѐкъ, лютикъ голубо́й; v. **Tojad.**

Mordy, v. **Mord, Morda.**

Moręgi, v. **Moręg.**

Morela, -i, *f.*, **Morelka,** -i, *f.* *dim.* *Bot.* (*prunus cerasus juliana*, море́ль; v. **Mieruuka, Aprykoza.**

Mores, (z Łac. *mores*, obyczaje, maniery, *qu. v.*), нра́вы, обы́чаи, пріѐмы; nauczę ja ciebie mores *abo* moresu! научу́ я тебя́ вѣ́жливости! я тебѣ́ покажу́ дорогу! я тебя́ проучу́!

Morg, -u, *m.* моргъ, мо́ргъ, десяти́на, (мѣ́ра земли́).

Mormotać, v. **Marmotać.**

Morówka, -i, *f.* *Med.* моровѝ бубо́нъ, чу́мный нарывъ, чу́мный желвакъ; *it.* карбу́нкулъ; *it.* morówki, v. **Petocie;** [*cfr.* **Mrówka**].

Morowy, -a, -e, *adj.* 1. *Med.* моровѝй (-во́й), чу́мный; заразѝтельный; причиня́ющій моръ, сме́ртность; morowe powietrze,

Digitized by Google

чённое повѣтріе, морово́е повѣтріе, морова́я язва; 2. **Morowy**, -a, -e, *adj. Com.*, (od mory, z mory materyi), мо́ровый, [объя́ренный], сдѣ́ланный, сви́тый изъ тка́ни мо́ра; wstęga morowa, мо́ровая лента.

Morsele, Morszele, -ów, *plur. Pharm.* (z Łac. *morselli, morsuli*, lekarstwo w tabliczkach do jedzenia), морсе́ли, [морзе́лы], лепёшки лѣка́рственныя, сосу́льки.

Morski, -a, -ie, *adj.* морскій, (-ской); morskie burzenie, przychodzenie i odchodzenie, podnoszenie i opadnienie, (= wylew i odlew), прили́въ и отли́въ морско́й; woda morska, морска́я вода́; sól morska, † мора́нка; морска́я соль; morski wiatr, моро́ка, морско́й вѣтръ; morski żeglarz, мореплава́тель, мореходе́ць; warsztat morski (okrętowy), корабе́льная верфь; morski statek, морско́е су́дно; oficer morski, морско́й офицёръ; siła morska, морска́я си́лы; morska bitwa, морско́е сраже́ніе; brzeg morski, морско́й бе́регъ; morski mieszkaniec, (= pomorzanin), моряни́нъ; приморскій жи́тель; живу́щій при мо́ре; morski handel, морска́я торго́вля; przesmyk morski, cieśnina morska, проли́въ; odnoga morska, (zatoka, wybrzeże), заливъ; kąpiele morskie, морскія ва́нны; piana, pianka morska, морска́я пѣна; kot morski, *H. n.* (*cercopithecus*, v. **Koczkodan**), матри́нка; morski pies, тюле́нь, v. **Pies, Cielę**; morska świnia, морска́я свинья; v. **Świnia, Delfin**; morska świnka, морска́я свинка; v. **Świnka**; morski koń, (*trichecus rosmarus*), моржъ; morski zając, v. **Zając, Ozada**; jeż morski, *H. n.* (*echinus*), морско́й ёжъ; rak morski, морско́й ракъ; mech morski, porost morski, *Bot.* морско́й мохъ; morski kopr, v. **Sól babia**; morski piaw, v. **Pław morski**; morski ptak, v. **Zimorodek**; gwiazda morska, *a*) *Bot.* (*asterias*), морска́я звѣзда́, звѣзда́нкъ, астерія; *β*) gwiazda morska, (= żeglarska), *Astron.* поля́рная звѣзда́; zegar morski, морско́е часы́; kompas; bogini morska, богиня морей, (Амфитрита); choroba morska, морска́я болѣзнь; † **Morskozielony**, -a, -e, *adj.* зеленоватый, бирюзовый.

Morsu, -u, *m.*, v. **Nadpruchnialość, Nadpruchniały.**

Morszczyna, Morszczyzna, -y, *f. collect.* 1. (morskie płody, morskie rzeczy, *corpora marina*), морска́я произведенія, м. тѣла́; 2. -, (= pomorszczyzna), приморская земля́, приморье; 3. -, (= wiatr od morza), моро́нка; морско́й вѣтеръ; вѣтеръ ду́вущій съ мо́ря; 4. morszczyzna księżyca, (= ruch podnoszącego się i opadającego morza), прили́въ и отли́въ морско́й.

Mortyfikacya, -yi, *f.* (martwienie, morzenie siebie samego z nabożeństwa), мученіе самого себя́, умерщвле́ніе пло́ти; **Mortyfikować**, *v. a.* (v. **Martwić**; trapić, umarzać), му́чить самого себя́, умерщвля́ть плоть.

Morus, -a, *m.*, **Morusek**, -ska, *m. dim.* замара́ха, нера́ха, неопря́тный человѣ́къ; **Morusać**, *v. a.* мара́ть, замара́ивать, па́чкать, запачкивать; **Morusowaty**, -a, -e, *adj.*, -te, *adv.* (brudny), гря́зный, замара́нный, запачканный, нечистый.

Morwa, -y, *f. Bot.* (*morus*), шелкови́ца, шелковичникъ, шелковичное де́рево; тутовое де́рево; *it.* (= owoc), тутовая я́года; v. **Białomorwa**; v. **Moróżka**; **Morwowy**, -a, -e, *adj.* шелковичный; morwowe drzewo, тутовое (шелковичное) де́рево; sok morwowy, тутовый сокъ; liście morwowe, тутовый листъ, шелковичный листъ.

Morze, -a, *n.* мо́ре; - Wielkie, (= Ocean), Океанъ; - lodowate, lodowe, Ледовитое мо́ре; - śródziemne, międzyziemne, средиземное мо́ре; - Adryatyckie, Адриати́ческое мо́ре; - Kaspijskie = Chwaleńskie = Azyańskie, [*mare Caspium*], Каспи́йское мо́ре; - Baltyckie, (u Niemców: Wschodnie), Балти́йское мо́ре; - martwe, umarłe, Мёртвое мо́ре; - czarne, Чёрное мо́ре; *etc. etc.*; - otwarte (wysokie) morze, откры́тое мо́ре; wysokość morza, вы́сь морска́я; za morzem, (= za granicą, *qu. v.*), за мо́ремъ.

Morzczyzna, -y, *f.*, v. **Morszczyzna.**

Morzyć, *v. a. impf.*, **Marzać**, *v. frequ.*, **umorzyć**, *v. perf.* 1. мори́ть, умори́ть, -ри́ть, замори́ть, -ри́ть, умерщвля́ть; morzyć głodem, мори́ть го́лодомъ; żywe srebro morzyć, мори́ть ртуть; 2. (= umęczać), мори́ть, изнури́ть, то́мить, утомля́ть, му́чить; - się, *v. r.*, v. **Trapić się, Frasować się**; **Morzenie**, -ia, *n.* море́ніе; - głodem, море́ніе го́лодомъ; v. **Morzyć.**

Morzymord, -u, *m. Bot.* (*aconitum anthora*), ко́рень во́лчій жёлтый, воро́ній глазъ; v. **Mizsek.**

Morzysko, -a, *n.* (gryzienie w żołądku), рѣзь въ живо́тѣ, рѣзь въ кишка́хъ, закру́ть; **Morzyskowa kiszka**, *f. Anat.* (kobietlasta, kolkowa, *intestinum colon*), ободо́чная кишка́.

Mość, -ści, *v. c.*, Ми́лость; Величество; Сія́тельство; *etc.*; Jego Mość, *etc.*, v. **Jegomość, Jejmość, Ichmość**; Jego Cesarska Mość, [*abbr.* J. C. M.], Его Императо́рское Величество; Wasza Cesarska Mość, [W. C. M.], Ва́ше Императо́рское Вели́чество; Jego Królewska Mość, [*abbr.* J. K. M.], Его Королевское Величество; Jego Księca (= Książęca) Mość, Его Императо́рское Высо́чество; *it.* Его Свѣтлость, Его Сія́тельство; Wasza Księca Mość, Ва́ше Императо́рское Высо́чество; *it.* Ва́ша Свѣтлость, Ва́ше Сія́тельство; Jaśnie Oświecony Mości Książę, (*abbr.* J. O. Mci Kżę), Ва́ше Императо́рское Высо́чество! — Пресвѣтлѣ́йшій Вели́кій Князь! *it.* Ва́ша Свѣтлость! Ва́ше Сія́тельство! — Свѣтлѣ́йшій Князь! Сія́тельнѣ́йшій Князь! Mości (*m.*), Mościa (*f.*), Суда́рь, Суда́рыня; Mości Dobrodzieju! Государь мой! Wasza Mość, Ва́ша Ми́лость; Mości Panie (Dobrodzieju), Mospanie, Ми́лостивый Государь; Jaśnie Wielmożny Mości Dobrodzieju, Ва́ше Высокопревосходи́тельство; Ва́ше Превосходи́тельство; v. **Wasza Excellencya**; Jego Mość Pan, Его Высокоро́діе, Его Высокоблагоро́діе, Его Благоро́діе; v. **M.** (*abbrev.*).

Moschatela ziele, v. **Piżemko.**

Mościć, *v. a.* мости́ть, стро́ить мостъ.

Mościna, -y, *f.* 1. мостови́на; 2. (= most miserny), мости́нко; **Mościsko**, -a, *n. augm.* мости́ще; мости́нко.

Mościwy, v. **Miłościwy.**

Mosiądz, -iędzu, *m.* жёлтая мѣдь; латунь; **Mosiądzowy, Mosiężny**, -a, -e, *adj.* изъ жёлтой мѣди сдѣ́ланный, лату́нный; blacha mosiężna, жёлтая [листовая] мѣдь, жесть изъ жёлтой мѣди, лату́нная мѣдь; drót mosiężny, мѣдная проволока, лату́нная проволока; żużle mosiężne, мѣдные огарки, мѣдныя ока́лины; **Mosiężnik**, -a, *m.* мѣдникъ; **Mosiężnictwo**, -a, *n.* (mosiężniczy kunszt), искусство, мастерство мѣдника.

Moskiewski, -a, -ie, *adj.* Москóвский; Pocelicznik; szkło (ско) Moskiewskie, стёкла.

Mospanie, (*abbr.*), = v. **Mości Panie** *sub*: **Mość**, Государь мой! *it.* Любезный!

Most, -u, *m.* мостъ; - na łyżwach, мостъ на суда́хъ, судовой мостъ; pontонный мостъ; - palowy, - na palach, мостъ на сва́яхъ; most ста́ть, наводи́ть мостъ; mostem padać, кла́сть ся, стать ся, броситься къ чьимъ ногамъ, пасть (пасть) кому въ ноги, повергаться предъ кѣмъ; v. **Czołem bić** *sub*: **Czoło.**

Mostek, -stku, *m.*, **Mosteczek**, -czka, *m. dim.* 1. мости́къ, мостоѣ́къ, мосто́чекъ; 2. mostek, *Anat.* (kość piersiowa, *sternum, os pectoris*), грудна́я кость; грудина; mostek (u rzeźnika: część cielęcia lub wołu od piersi), грудина телёнка, *etc.*; - mydła, мости́къ мы-

Digitized by Google

za; **Mostkowy**, -a, -e, *adj. Anat.* принадлежащій или относящійся къ грудной кости; грудной; v. **Piersiasty.**

Mostołodź, -dzi, *f.* понтонный мостъ; плашкотный мостъ; понтонъ; **Mostowe**, -ego, *n.* (cło czyli myto od mostu), мостовое, мостовщина, мостовой сборъ, мостовыя деньги; **Mostowniczy**, -ego, *m.* мостовщикъ; надзиратель надъ мостомъ; содержатель моста или мостовъ; *it.* мостовщикъ; приставъ мостовой, сборщикъ мостоваго; **Mostowniczew**, **Mostowniczowy**, -a, -e, *adj.* мостовщиковъ, мостовщичій; **Mostowy**, -a, -e, *adj.* 1. мостовой, (-вой); mostowy pal, свая; 2. **Mostowy**, -ego, *s. m.* (celnik na moście), сборщикъ мостоваго.

Mosza, **Mszca**, † **Mosz**, -u, *m.* виноградный моросъ, мустъ, [† мостъ, *gen.* мста]. [ścić.

Moszcz, 1. *p. s. Praes.*, v. **Mo-**

Moszczyk, v. **Moździk.**

Moszelka, v. **Mszelka.**

Mosz, v. **Piżmo**; **Moszkowy**, v. **Piżmowy.**

Moszna, -y, *f.*, **Moszenka**, -i, *f. dim.*, **Moszny** & **Moszna**, *gen.* moszen, *it.* Moszenki & moszenka, *pl.* 1. мошна, мошенка, мошенковка, сумка, сумочка, мѣшокъ; 2. moszna sercowe, *Anat.* (osierdzie, *pericardium*) околосердечная сумка, околосердечная оболочка; окол. сорочка; околосердіе; 3. worek moszny, moszna, moszenka, moszenki, *Anat.* (*scrotum*, *oschos*), мошна; мужатная мошонка; мужата (*pl.*); ядро w moszna męzkich (*testiculus*), ядро, мужатное яйцо, тестикулъ; puchlina moszen, (*ochonous*), опухоль мошонки; опухоль мужатъ; 4. moszenka, строй bobrowy, *pl.* stroje bobrowe, (*castoreum*) бобровая струя; 5. *Bot.* moszenki *abo* moszenkowe drzewo, (*colutea*, Linn.) мошникъ, овечья чечевица; пузырникъ древесный, пузырное дерево; **Moszenkowy**, **Moszenowy**, -a, -e, *adj.* мошеночный; moszenkowe drzewo, v. **Moszenki** *sub:* **Moszna** (5).

Mot, -u, *m.*, **Motek**, -tka, *m. dim.*, motъ, motокъ, motовечъ; **Motać**, *v. a. impf.*, **Matać**, *v. frequ.* 1. мотать, наматывать, навивать нитки на что; 2. вертѣть, переворачивать, разбрасывать, кидать; v. **Kręcić**, (miotać, rzucać); **Motacz**, -a, *m.* мотальщикъ, навивальщикъ; **Motaczka**, -i, *f.* мотальщица, навивальщица; **Motanie**, -ia, *s. n. v.* мотаніе, навиваніе; v. **Motać.**

Motłoch, -u, *m.*, **Motłota**, -y, *f.*, сволочь, сбродъ, чернь, простой народъ; *it.* v. **Tłok**, **Gęstwa**, **Chmara**, **Talalajstwo.**

Motowęz, -ęza, *m.* 1. (sznurek, którym przewięzują niei na motowidle, żeby się nie plątały, *sentine*), мотовязъ, мотовязга, мотовязокъ; 2. (węda z kilku haczykami, na osobnych sznurach, do głównego sznura przywiązanych, na Rusi zowią: kozula, kozulka), уда съ двумя или тремя лѣсами; *it.* (sznur wędny), лѣса.

Motowidło, -a, *n.* 1. мотовило, мотальница; мотушка, мотальное воробы, вьюрокъ, вьюшка; 2. (= mot, motek), мотъ, мотокъ; **Motowidlny**, **Motowidłowy**, -a, -e, *adj.* мотальный.

Motus, -a, *m.* мотушка, мотѣшка, вѣтрникъ, вѣтренникъ, вертопрахъ; хвастунъ; повѣса, негодяй.

Motyka, -i, *f.*, **Motyczka**, -i, *f. dim.* мотыка, кирка; v. Boroździnkъ.

Motyl, -a, *n.*, **Motylek**, -lka, *m. dim. H. n.* мотыль, мотылекъ, бабочка; **Motylica**, -y, *f. H. n.* 1. (płaskowązki robak, znajdujący się na roślinach wodnych, *fasciola*), мотыличникъ, круглый червь, [насѣкомое]; *cfr.* Tąż; v. Mszyca; 2. *Med.* [choroba owiec, *hydrocephalus hydatides* (*veter*), *scolotyrbe ovium*], головокружеиіе, [болѣзнь у овецъ]; **Motyli**, -a, -ie, **Motylny**, -a, -e, *adj.* мотыльковый; мотыльмъ, бабочкамъ свойственный; **Motylkować**, *v. n.* (latać tam i sam, wiatru gonić niby motyl), мотылять, летать навыдъ, подобно мотыльку.

Mowa, -y, *f.* языкъ; рѣчь; слово; (= sposób mówienia, wyrażenia myśli swoich), образъ выраженія; слогъ; *it.* голосъ; (= wymowa słów, wymawianie), выговоръ; произношеніе; рѣченіе; *it.* v. **Rozmowa** (= mowa z kim); *it.* нарѣчіе, діалектъ; (*oratio*), рѣчь; *it.* молва; слухъ; v. **Gadka**; stracić mowę, лишаться способности говорить; нѣмѣть, онѣмѣть; stracił mowę, онъ онѣмѣлъ, у него языкъ отнялся; poznać kogo po mowie, узнать кого во разговоръ; *it.* узнать кого по голосу; [stał w kramie sztukatora Kupido woskowy na przedaż i] tylko mu brakowało mowy, [. . .] и только что не (за-)говорилъ; трудна мовуе мieć, быть косноязычнымъ, съ затрудненіемъ произносить слова; mieć mowę, говорить, сказать рѣчь; *it.* вести рѣчь; mowa pogrzebowa, надгробное слово; przerwać komu mowę, перебить кого; o sżém tu między Wami mowa? о чемъ у Васъ идетъ рѣчь? о чемъ Вы говорите; nie o tém tu mowa, рѣчь не о томъ, но о томъ рѣчь идетъ, не о томъ говорится; o tém tu nigdy nie było mowy, объ этомъ никогда не было говорено, объ этомъ вовсе не говорили, объ этомъ и помину не было; [v. **Język**, **Przemowa**, **Wymowa**, **Dyalekt**].

Mówca, -y, *m.* витія, ораторъ, глаголатель, рѣчетечецъ, краснословъ.

Mowić, *v. a. et n. impf.*, **Mawiać**, *v. frequ.* молвить; говорить; произносить слова; сказывать, сказать; заслуживать, заслужить мовить о сем, начинать, начать говорить; *it.* заговаривать, заговорить; заводить, завести рѣчь о чемъ; мовиа, говорить; разсказывать; носится слухи, идутъ слухи; - po niemiecku, говорить по-Нѣмецки; przez nos mówić, (= gęgać), говорить въ носъ, гнусить; гласно -, громко говорить; сказать (что) въ слухъ; - paciers, читать молитву; - z kim paciers, сказывать кому молитву; - za kim, po kim, (= mowę drugiego powtarzać), повторять; - za kim, (przyczyniać się za kogo, bronić kogo), говорить за кого-либо; защищать кого-либо словами; говорить въ чью пользу; ходатайствовать за кого; заступаться за кого; - za kim w sądzie, свидѣтельствовать о комъ въ судѣ; защищать чье дѣло въ судѣ; mało i ostróżnie mów, [miéj język za zębami; gdy masz co mówić, ukaś się w język, *qu. v.*), будь остороженъ на словахъ! держи языкъ! держи языкъ за зубами! молчи!

Mówienie, -ia, *s. n. v.* рѣчь; слова; разговоръ; произношеніе; рѣченіе; -, способ mówienia, выраженіе, образъ выраженія; (frazesa), фразы.

Mownica, -y, *f.* (katedra mówcy), каѳедра ораторская; **Mownie**, *adv.*, v. **Wymownie**, **Mowny.**

Mownik, -a, *m.*, v. **Dykcyonarz**, **Słownik.**

Mowność, -ści, *f.* словоохотливость, словоохотность; говорливость; разговорчивость; словесность; любословіе; краснорѣчіе; **Mowny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* словоохотливый, словоохотный; (gadatliwy, świegotliwy), говорливый, глаголивый, разговорчивый, болтливый; *it.* любословный; краснорѣчивый.

Mozaik, -u, *m.*, **Mozaika**, -i, *f.* мозаика, мусія, мозаичная работа; mozaiką wykładać, v. **Mozaikować**; **Mozaicki**, -a, -ie, **Mozaikowy**, -a, -e, *adj.* мозаичный, мозаическій; mozaicka robota, мозаическая работа, мозаичная работа, мозаика; **Mozaikować**, *v. a.* (mozaiką wykładać), выкладывать (*abo* украшать) мозаикою.

Móżdżek, v. **Móżdżik.**

Moździerz, **Moździerz**, -a, *m.*, **Moździerzyk**, -a, *m. dim.* 1. - (kuchenny), іготь, † можжаръ, † можжаръ, † матраль; сѣчка [для толченія]; 2. *Artill.* moździerz, мортира, (*dim.* мортирка), † можжара; **Moździerzowy**, -a, -e, *adj.* іготный; *Artill.* мортирный; tłuk moździerzowy, іготный пестъ, пестикъ; łoże moździerzo-

Digitized by Google

we, лафётъ мортирный; Móżdżierzewany, (= w móżdżierzu utłuczony), въ ступѣ истолчённый.

Móżdżik, Móżdżik, Móżdżek, Mużdżek, Muszczek, -a, m. dim. (v. Mózg), Anat. (cerebellum), можжечёкъ, можжечёкъ.

Może, adv. (= podobno; 3. p. s. Praes. verbi Módz, qu. v), можетъ быть, можетъ статься, авось, авось-либо. [ское вино.

Mozelańskie wino, n. Мозель-

Mózg, Muzg, -u, m. 1. мозгъ; mózg drobny (v. Móżdżik), мѣлкій мозгъ; можжечёкъ; 2. (= głowa, umysł, dusza, myśl, rozum), * мозгъ, голова, умъ, разумъ, духъ, способность мышленія; bez mózgu, безмозгій; * безмозглый, малоумный, глупый; to człowiek bez mózgu, это безмозглый, глупый человѣкъ; głowa wielka, lecz mózgu mało, голова велика, да мало мозгу; хоть лобъ широкъ, да мозгу мало; лицомъ хорошъ, да умомъ пригожъ; (on) ma mało mózgu w głowie, онъ глуповатъ; potrawa z mózgu, мозги (pl. m.), кушанье изъ мозга (abo изъ мозгу); Mózgowaty, -a, -e, adj., -to, adv. мозговатый; Mózgowiec, -wca, m. сумасшедшій, бѣшеный человѣкъ; чудакъ; it. дерзкій человѣкъ; Mózgownia, -i, f., Mózgownica, -y, f. (głowa, rozum), голова, разумъ, умъ; Mózgowy, -a, -e, adj. (Mużgowy), мозговой, (-ній); błona, błonka mózgowa, Anat. мозговая оболочка, мозговая плева; pierwsza twarda błona mózgowa, (dura mater), наружная (abo твёрдая, жесткая] мозговая оболочка; жесткая мозгъ; druga pajęczynowa bł. m., (arachnoidea), паутинная мозговая оболочка; trzecia cienka bł. m., (pia mater), сосудистая тонкая [abo мягкая] мозговая оболочка; внутренное вокрывало мозга; v. Matka.

Można, adv. можно; nie można, не можно, не возможно; не можетъ быть; не льзя; czyż można? можетъ ли быть? неужели? неужли? неужто? można sobie wystawić, можно вообразить [abo представить] себѣ; jeżeli tylko będzie można, если только будетъ возможно [abo можно]; если только представится возможность.

Możnie, adv. съ силою; сильно; могущественно; съ могуществомъ; it. v. Potężnie, Wielce (bardzo).

Możnowładca, Możnowładca, -y, m. аристократъ; вельможа; it. олигархъ; Możnowłady, -ów, pl., Możnowładztwo, Możnowładztwo, -a, n. аристократія; вельможевластіе; вельможедержавіе; it. олигархія.

Możność, -ści, f. возможность; статочность; (siła, moc), могущественность; могущество; сила, способность; Mathem. степень; co możności, по возможности, подлуг możności, по возможности; сколько можно; по достатку силъ; nie jest możność ..., нѣтъ возможности; мочи нѣтъ; Możny, -a, -e, adj. 1. (być mogący, stać, zdarzyć się mogący), возможный, статочный, обыточный, могущій статься, случиться; 2. (= potężny, mocny), сильный, могучій, могущій, могущественный, мощный; it. богатый.

Mozoł, -u, m., Mozoła, -y, f. 1. v. Modzel; 2. (= trud, bieda, kłopot, frasunek), мозоль, [тяжкій] трудъ, забота, стараніе, безпокойство, хлопоты (pl. f.); v. Bozni; Mozolić kogo, v. a. смущать, причинять хлопоты, безпокоить; - się, v. r., (v. Frasować się), озабочиваться (c. Instr.), тужить о (c. Praepos.), много трудиться, мучиться, хлопотать; возиться, безпокоиться, хлопотать, смущаться, заботиться о чёмъ; mozolić sobie głowę, ломать себѣ голову надъ чѣмъ, думать о чёмъ; Mozolny, -a, -e, adj. мозольный, трудный, многотрудный, затруднительный, тяжкій; хлопотливый.

Mozołowatość, -ści, f. мозолистость; Mozołowaty, -a, -e, adj. мозолевятый; мозолистый.

Mrągowaty, v. Morągowaty.

Mrę, v. Mrzeć.

Mrô-czek, -czka, m. dim., v. Mrok; -czność, -ści, f. мрачность, темнота, мракъ; -czny, -a, -e, adj. мрачный, тёмный; -czyć, v. a. мрачить, помрачать, покрывать мракомъ; mroczy się, impers. темнѣетъ; mroczyć się, v. r. мрачиться, мрачиться; v. Mierzcha się, Zachmurza się.

Mrok, -u, m. мракъ, темнота, сумерки (pl. f.).

Mroszka, -i, f. Bot. (gat. malin; rubus chamaerorus), морошка, малинникъ жёлтый; v. Malina.

Mrówczany, Mrówczy, Mrówkowy, -a, -e, adj. (v. Mrówka), муравейный, муравьиный; mrówcze poczwarki, мрówcze jaja, личинки муравьевъ, муравьиныя яйца; kwas mrówczany, муравьиная [abo формиловая] кислота; spirytus mrówczany, муравьиный спиртъ; kopiec mrówczy, (mrówisko), куча муравьиная; муравейникъ.

Mrowie, -ia, n. 1. (kupa wielka mrówek), collect. куча муравьевъ; v. Mrówisko; 2. (mrówisko, wstrząsienie skóry na człowieku, jak gdyby go mrówki oblaziły), вздрагиваніе, чувство какъ будто муравьи ходятъ по тѣлѣ; морозъ по кожѣ, дрожь; [cfr. Μυρμηκιάσις]; mrowie po mnie przechodzi, zimne przechodzi mię mrowie, меня по кожѣ подираетъ, морозъ по кожѣ подираетъ, дрожь меня беретъ [abo пронимаетъ], меня въ дрожь бросаетъ [abo кидаетъ]; mrowie przeszło po mnie, меня подрало по кожѣ.

Mrowik, Mrowinek, -a, -nka, m. Miner. (kamień drogi, myrmecites), муравьевидъ; мармелитъ [камень].

Mrowiniec, -ńca, m., v. Lebiotka, Macierza duszka.

Mrówiako, -a, n. 1. (kopiec mrówczy, gniazdo mrówek), муравейникъ; куча муравьиная; муравьиное гнѣздо; (wielka gromada mrówek), куча (множество) муравьевъ; * сволочь, сбродъ, чернь; 2. mrówisko pe mnie idzie, v. mrowie po mnie przechodzi, etc. sub: Mrowie (2).

Mrówisty, Mrowisty, -a, -e, adj. (pełen mrówek), муравьистый; имѣющій много муравьевъ; богатый муравьями; mrowiste miejsce, муравьистое мѣсто; mrowisty las, муравьистый лѣсъ.

Mrówka, -i, f., Mróweczka, -i, f. dim. 1. H. n. (formica), муравей; mrówki w piecu suszone (dla słowików), муравьи [сушёные въ печи]; było tego (ich) jak mrówek, было ихъ множество какъ муравьевъ; [cfr. morówka]; 2. Med. Mrówki, (brodawki drobne, myrmecia, myrmeciae), муравьиныя бородавки.

Mrówkojad, -a, m. H. n. (myrmecophaga), муравьеѣдъ; медвѣдь-муравейникъ; Mrówkolew, -lwa, m., Mrówkołów, -a, m. H. n. (myrmelion formicarium), мраволевъ, мураволевъ, муравьиный левъ, муратанъ обыкновенный; Mrówkowy, v. Mrówczany.

Mróz, -ozu, m. морозъ; стужа; холодъ; бѣлый мразъ, (v. Szron), изморозъ, иней; -, (= zamrożona część ciała), ознобъ; fig. знобъ, ознобъ; v. Mrowie (2); mróz mię przechodzi, мразъ по телѣ зимну мя проходитъ, морозъ по кожѣ подираетъ, меня ознобъ берётъ.

Mrozić, v. a. морозить; знобить.

Mroźno, adv. морозно, холодно, студено; Mroźność, -ści, f. холодность, студенность, стужа; v. Mróztość; Mroźny, -a, -e, adj. морозный; холодный, студёный; v. Mróztny.

Mrozobicie, -ia, n. (szkoda przez mróz w polach), вредъ [abo убытокъ] отъ мороза, вредъ [убытокъ] причиненный морозомъ въ полѣ; v. Morozobóй, Zamróżina.

Mrozowaty koń, m. вороноватая лошадь.

Mruczeć, -czał, -czeli, -czy, v. n. impf., Mruknąć, v. contin., Mruknąć, v. semel. мурчать, бормотать, мурмыкать, мурмыкать, ворчать, бормотать; ронтать, кропотать; журчать; strumyk mruczy, ручей журчитъ; Mruczek, -czka, m. 1. H. n. (rodzaj ryb morskich, mormyrus), мормиръ, родъ мор-

Digitized by Google

скій рыбы; 2. *fig.* (człowiek mruczliwy, mruk), воркунъ, воркотунъ, кропотунъ, брюзга, брюзгунъ, угрюмый человѣкъ; 3. (gra na kształt ciuciu babki), родъ дѣтской игры; **Mruczenie**, -ia, *n.* мурчанье, бормотаніе, мурчиканье, воркованіе, брюзжаніе; ропчаніе, кропотаніе; журчаніе; **Mruczliwy, Mruczny**, -a, -e, *adj.* ропотный, ропотливый; кропотливый, воркливый, ворчливый, брюзгливый; v. **Mrukliwy**; **Mruczydło**, -a, *m.* (który zawsze mruka, mrucky), ропотникъ, ропчатель, кропотунъ, воркунъ, ворчунъ, брюзга, брюзгунъ.

Mrug, -u, *m.*, v. **Mruganie.**

Mru-gać, *v. n. contin.*, -gnąć, *v. semelf.* моргать, моргнуть, мигать, мигнуть; щурить ся; щурить глаза; жмуриться; жмурить глаза; – na kogo, (migać, przez migi mówić, dać znać), мигать, мигнуть, подмигивать, перемигиваться; -gacz, -a, *m.*, -gała, -y, *m.* мигачъ; мигунъ; v. **Mrużek**; -gaczka, -i, *f.* мигунья; моргунья; -ganie, -ia, *n.* морганіе, миганіе, жмуреніе, жмуреніе, прищуриваніе; -gnienie, -ia, *n.* миганіе; v. **Mgnienie.**

Mruk, -u, *m.* 1. (mruknienie), ропотъ, ропчаніе, журьба, брюзга, кропотъ, *etc.*, v. **Mruczenie**; 2. mruk, -a, *m.* (człowiek mrukliwy), v. **Mruczydło**, **Mruczek**; **Mrukliwość**, -ści, *f.* ворливость, ворчливость, брюзгливость, кропотливость, кропотъ, ропотъ, ропотливость; **Mrukliwy**, **Mrukowaty**, -a, -e, *adj.* ворчливый, ворливый, брюзгливый, кропотливый, кропотій, ропотливый, ропотный; **Mruknąć**, v. **Mruczeć**; **Mruknienie**, v. **Mruk.**

Mrużek, -żka, *m.* (co oczy często zmruża), моргунъ, щура, жмура, прищура; *fem.* моргунья; **Mrużny**, -a, -e, *adj.* мигательный; *Anat.* zasłona mrużna, (*membrana nictitans*), морганщая глазная плева, перепонка сверкающая; **Mrużyć**, *v. a.* щурить, смежать, жмурить; mrużyć oczy, прищуривать глаза; v. **Zmrużyć**, **Zamrużać** (oczy).

Mrzana, -y, *f. H. n.* (*gobio*), колоб; пискарь; v. рануха, ранушка.

Mrzeć, *v. n.* [*Praet.* marł; *Praes.* mrę, mrze], мереть; мрзеć голодем, z głodu umierać, умирать (умереть) съ голоду; mrzeć głód, (= morzyć się głodem), терпѣть голодъ.

Mrzewka, Mrzeweczka, -i, *f. H. n.* (rybka maluczka, *salmo eperlanus*), корюка, корюшка; снятокъ, снятоочекъ; вандышъ; мускунъ; пиняха [родъ мелкой рыбы].

Mrzeżna, -y, *f.* (gat. sieci na ryby), мрежа, мрежица, мережа; v. **Drugubica.**

Mrzyć, v. **Morzyć**; **Mrzygłód**, -a, *m.* (skněra, skąpy), скрага, скупецъ. [**Mość.**

Mści, *abbrev.* = **Mości**, v.

Mścić się, *v. r.* (*Praet.* mścił się; *Praes.* 1. *p. s.* mszczę się; 3. *p. s.* mści się], *Eccl. sl.* мщати; мстить; отмщать кому за (*c. Acc.*); отмщевать; v. **Pomścić się**; **Mściciel**, -a, *m.* мститель, отмститель, мщатель; **Mścicielka**, -i, *f.* мстительница, отмстительница; **Mścicielny**, -a, -e, *adj.* отмстительный, мстительный; **Mściwość**, -ści, *f.* мстительность, злопамятство, памятозлобіе; **Mściwy**, -a, -e, *adj.*, **Mściwie**, *adv.* мстительный, злопамятный, памятозлобный; mściwym być, памятозлобствовать, злопамятствовать.

Mskły, v. **Mkły.**

† **Msta**, -y, *f.* месть, мщеніе; v. **Pomsta**, **Zemsta.**

Msza, -y, *f.* (Łac. *missa*, обрядек ofiary ciała i krwi zbawiciela), миса, мѣсса, католическая обѣдня; литургія; служба церковная; мszę mieć, odprawiać, отправлять мису *abo* литургію; отправлять, служать обѣдню, служить Божественную литургію, священнодѣйствовать, литургисать, совершать богослуженіе; odprawienie mszy, священнодѣйствіе, литургисаніе; msza żałobna, m. za (zaduszna, m. za (dusze) umarłych, обѣдня за упокоеніе умершаго, обѣдня по усопшемъ, панихида; поминки, помины по усопшемъ; zaduszna msza przez dwadzieścia dni po śmierci, полусорочины; do mszy służyć, v. **Ministrować**; na mszę dzownić, благовѣстить къ обѣдню.

Mszał, -u, *m.* (księga kościelna, w której nabożeństwa do mszy świętéj, modlitwy *etc.*), литургіарій, служебникъ, [книга церковная по которой священникъ отправляетъ службу Божественную]; **Mszalny, Mszowy**, -a, -e, *adj.* обѣденный; **Mszowe**, v. **Mszne.**

Mszczę się, v. **Mścić**; **Mszczenie się**, -ia, *s. n. v.* мщеніе, отмщеніе.

Mszeć, *v. n.* мшиться, покрываться мхомъ; обрастать мхомъ; **Mszyć**, *v. a.* мшить, покрывать мхомъ (мохомъ).

Mszyca, † **Mszyca**, -y, *f.* 1. *H. n.* (*thrips*), мшица, мошка, моха; (*aphis*), вошь травяная, вошь лиственная, тля; 2. **mszyca**, *H. n.* (ptaszek mały, *motacilla curruca*), травникъ, щеврококъ (птичка); 3. *Bot.* (*verbascum blattaria*), мольникъ, мольная трава; семилистникъ; кнафликъ; степной звѣробой; *cfr.* **Knafliczka.**

Mszyny, -yn, *pl.* нѣточки, нѣтки, волокна; **Mszysty**, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* мшистый; мхомъ обросшій; покрытый мхомъ; mszyste miejsce, мшарина, мшина; мѣсто поросшее мхомъ; dymna żużel mszysta (w kominach hutnych), помполикъ, тунія бѣлая.

Mu, *Dat. pron.* ему; v. **On**, (**Ona, Ono**).

Muc, -a, *m.*, **Mucyk**, -a, *m.*, **Mucek**, -cka, *m. dim.* (gat. psów), мопсъ, мопка, (родъ собакъ).

Mucel, -cela & cla, *m.* короткій и толстый кусокъ желѣзной руды.

Mucet, -u, *m.* (z Niem. „Mütze" der Geistlichen, Doctoren, czapka księża lub doktorska), священническая или докторская шапка (шапка).

Mucha, -y, *f.*, **Muszka**, -i, *f. dim.* 1. *H. n.* (*musca*), муха, мушка; – kołaca, (*conops*), мигалка (родъ мухи); – cesarz, – psia, – nawodna, (v. ścierwowiec, nawozowiec, mięśniczek; *musca cadaverina*, *m. caesar*), муха стервоядная; муха золотистая; mucha Hiszpańska, (*lytta vesicatoria*, *meloe vesicatorius*) шпанская муха; шпанка нарывная; прислонить Hiszpańską muchę, приложить шпанскую муху; 2. mucha, muszka, (plasterek od twarzy), мушка; *fig.* muchy w nosie, w głowie, (v. roje, kaprysy), прихоти (*f. pl.*); мечта; капризъ; mieć muchy w nosie, w głowie, капризничать; причудничать; on ma muchy w nosie, онъ причудливъ; на него хандра нашла; muchy po domu ścigać, po powietrzu łapać, v. bąki strzelać *sub:* **Bąk**; dobra psu mucha, хороша для собаки и муха; §. mucha uwiąznie, a bąk się przebije, (= małych tylko złodziejów wieszają), что сходитъ съ рукъ ворамъ, за то воремъ бьютъ; 3. mucha, (choroba końska), v. **Żaba.**

Muchair, -u, *m. Com.* (z Turecк. „machaejjer," *camelota tela*), мухоиръ.

Mucharka, Muchajerka, -i, *f.* мухолова.

Muchojadka, Muchołówka, -i, . 1. *H. n.* (*muscicapa*), мухолов, мухоклевъ, мухолова; *it.* v. **Czarnogłówka, Brunatek**; 2. muchołówka, *Bot.* (*dionea muscipula*), мухолова, діонея мухоловная; **Muchomor**, -u, *m.*, **Muchorówka**, -i, *f.*, **Muchowadz**, -dzi, *f. Bot.* (*agaricus muscarius*), мухоморъ, (грибъ); **Muchotrzew**, -wia, *m. Bot.* курослѣпъ.

Mudo, -a, *n.* (jaje w moszuach, jądro), мудо, ядро, шулятное яйцо.

Mudzić, *v. n.* время проводить, потерять, губить время; умедлять, умедливать, (*vn.*) гузать, мишлять, мишкать; – kogo, мѣ-

Digitized by Google

нить кому; v. Czas (trwonić), Nitrzyć.

Mufty, -ego, *m.* (kapłan najwyższy religii muhametańskiéj), муфтій, муфти.

Muł, -a, *m. H. n.* 1. (*mulus*), муть, мескъ, шлакъ, ломакъ; 2. **Muł**, -u, *m.* (szlam), илъ; тина.

Mulać, v. **Mulić**.

Mularka, -i, *f.* 1. (żona mularza), каменщица, жена каменщика; 2. (= mularstwo), каменщество; ремесло каменщиковъ; каменное мастерство; *it.* (mularska robota), каменная работа; **Mularki**, -a, -ie, *adj.* каменщичій; каменщиковъ; kiela mularska, лопаточка каменщичья, гребокъ; **Mularstwo**, -a, *n.*, v. **Mularka**, (2.); **Mularz**, **Murarz**, -a, *m.* 1. каменщикъ, мурникъ; каменный мастеръ; каменныхъ дѣлъ мастеръ; wolny mularz, (*franc-maçon*), масонъ, (вольный, свободный каменщикъ); 2. **Mularz**, **Mulnik**, -a, *m.* (pogoniacz mułów), ломачникъ, погонщикъ ломаковъ.

Mulę, -ęcia, *n. dim.* **Mulęczek**, -czka, *m. dim.* (v. **Muł**, 1.), мулёнокъ, ломачёкъ, шлачёкъ; молодой мулъ; жеребёнокъ муловъ; **Muli**, -a, -e, *adj.* (mułowy), ломачій, ломаковый, шлачій.

Muleta, -y, *f.*, **Muletka**, -i, *f. dim.* туфля, туфелька (дамская), туфель (дамскій).

Mulić, *v. a.* засорять, замостить (замостить, занестъ) иломъ; v. **Zamulać**, **Omulać**.

Mulica, -y, *f.* 1. *H. n.* (samica muła, v. muł), самка мула; ломачихъ; шлачка; самка ломака, самка шлакова 2. рукоятка у сохи.

Mulistość, -ści, *f.* тиноватость; v. **Szlamowatość**; **Mulisty**, **Mułkowaty**, **Mulny**, -a, -e, *adj.* тиноватый, тинистый, тинный.

Mulnik, -a, *m.* [mularz (2.)], ломачникъ, погонщикъ ломаковъ; **Mulocieć**, -cia, *m.*, *H. n.*; v. **Muł** (1.); **Mułowaty**, -a, -e, *adj.* ломаковатый шлаковатый; **Mulowy**, -a, -e, *adj.* муловъ, ломаковый, ломачій, шлачій, шлаковый.

Multan, -u, *m.* 1. *Com.* (gat. bardzo miękkiéj wełnianéj materyi), молетонъ, родъ шерстяной весьма мягкой матерія (ткани) или фланели; 2. multan, -a, *m.* (gatunek szabli), мултанъ, [родъ воинскаго оружія, подобнаго палашу].

Multanka, -i, *f.*, **Multanki**, -nek, *plur.* сопёлка, сопёлка, волынка.

Multyplikacya, -yi, *f.*, **Multyplikowanie**, -ia, *n.* умноженіе; v. **Mnożenie**; **Multyplikować**, *v. a.* умножать на . . .; v. **Mnożyć**.

Muły, -ów, *plur.* (pantofle wysokie), высокія туфли; *cfr.* **Mu-**

Mumia, -ii, *f.* мумія. [leta.

Mundernnek, -nku, *m.*, **Mundur**, -u, *m.* мундиръ; обмундировка; *it. meton.* mundur, (= służba wojskowa), солдатская служба; **Mundurować**, *v. a.* (w mundur ubierać) мундировать, обмундировывать; **Mundurowy**, **Mundernukowy**, -a, -e, *adj.* мундирный; **Mundurzysko**, -a, *n.* мундирище; старый мундиръ; мундиришко.

Munia, **Muńka**, -i, *f.* 1. простакъ, дуралей, глупецъ, пентюхъ; болванъ, чурбанъ; v. **Nikczemnik**; 2. v. **Morda**.

Municya, -yi, *f.* муниція; укрѣпленіе; фортификація; v. **Ufortyfikowanie**.

Municypalność, -ści, *f.* муниципальность; гражданство; магистратъ; (v. miejska gwardya).

Municypalny, -a, -e, *adj.* муниципальный; гражданскій; магистратскій; городской; municypalne prawo, муниципальное право.

Munsztuk, **Mucztuk**, **Monsztuk**, -a, & -u, *m.*, 1. удило, мундштукъ; мунштукъ; włożyć munsztuk koniowi, мундштучить лошадь; 2. (u dętych instrumentów), мундштукъ, дульце, рульце (въ духовыхъ инструментахъ); *it.* мунштукъ (на курительной трубкѣ); 3. *fig.* (= v. hamulec, tama), обузданіе; mieć, trzymać kogo na munsztuku, держать кого въ рукахъ, д. кого въ повиновеніи, держать кого въ ежовыхъ рукавицахъ; **Munsztukowy**, -a, -e, *adj.* мундштучный, мунштучный.

Muntowy, -a, -e, *adj.*, крупчатый; np. muntowa mąka (= przedniejszego gatunku), лучшая крупчатка второго раздора, самая чистая крупчатая мука; muntowa bułka, булка (бѣлый хлѣбъ) изъ крупчатки (изъ крупчатой муки).

Mur, -u, *m.* каменная стѣна; *fig.* оплотъ; надёжная защита; оборона; **Murarski**, **Murarz**, v. **Mularski**, **Mularz**.

Murawa, -y, *f.* муравá; мѣсто, поросшее травою.

Murek, -rka, *m. dim.* 1. малая стѣна, (v. Mur); 2. (dziura w murze, maloch), дира въ стѣнѣ, нѣша, бленда.

Murena, -y, *f. H. n.* (marena, *muraena*), мурена.

Murgrabia, -iego, *m.* надзиратель замка (дворца), кастелянъ.

Murłat, -u, *m.* прологень; подстропильная вязка; лѣгель; v. **Leżeń**.

Murołom, -u, *m.* 1. стѣноломъ; картаунъ; осадная пушка, тарань; овенъ; v. **Taran**; 2. (bresza), брешь, проломъ; (v. стѣнобой), стѣнобитная (стѣнобойная) машина; **Murołomny**, -a, -e, *adj.* стѣнобитный, стѣнобойный.

Murować, *v. a.* каменное строеніе строить, класть стѣны, выводить стѣны, класть стѣну изъ кирпича; **Murowanie**, -ia, *s. n. v.* 1. кладеніе *etc.* стѣнъ; v. **Murować**; 2. *collect.* (= mury), стѣны (*pl. f.*); **Murowany**, -a, -e, *part. p.* каменный; изъ кирпича сдѣланный; **Murowka**, -i, *f.* (cegła pospolita do murowania), [обыкновенный] кирпичъ; **Murowy**, -a, -e, *adj.* стѣнный, (-ной); murowy wieniec, murowa korona (u Rzymian), стѣнной вѣнецъ [у древнихъ Римлянъ].

Murza, -y, *m.* (książ Tatarski), мурза, [князь Татарскій].

Murzyć, *v. a.* чернить, вычернивать; v. **Czernić**, **Brudzić**.

Murzyn, -a, *m.*, **Murzynek**, -nka, *m. dim.*, мурнинъ, арапъ; негръ; §. myć murzyna, (мыть мурина, арапа), напрасно [*abo* попусту, попустому] трудиться надъ чѣмъ; предпринимать несбыточное дѣло; 2. (конь), черноголовая лошадь; 3. *H. n.* pliszka murzynek, (*motacilla maura*), черноголовка, черноголовая трясогузка; 4. murzynek mineralny, (*Aethiops mineralis*, *hydrargyrum sulphuretum nigrum*, czarny proszek z merkuryuszu i siarki zrobiony), Эѳіопъ минеральный; чёрный сѣрортутный порошокъ, (чёрный порошокъ изъ ртути и сѣры); **Murzynka**, -i, *f.* арапка; негритянка; **Murzyński**, -a, -ie, **Murzynowy**, -a, -e, *adj.* мурнинскій, арапскій, негрскій; głowa murzynowa, (pokrywa kruszczowa, *etc.*), *Chem.* арапова голова, [родъ металловой крышки у химиковъ]; *cfr.* Шлемъ.

Mus, -u, *m.* принужденіе; необходимость; надобность; нужда & нужда; musem, z musu (co zrobić), по неволѣ (что сдѣлать); mus w cnotę przemienić, дѣлать что-нибудь по нуждѣ [*abo* по необходимости]; *it.* często z musu cnota urość musi; mus najlepszy bywa nauczyciel, (*cfr.* do Boga, gdy trwoga; niebezpieczeństwa uczą nabożeństwa), §. нужда скачетъ и пляшетъ, нужда и пѣсенки поётъ; нужда научитъ ѣсть калачи, и научитъ лежать на холодной печи.

Musat, -u, *m.*, **Musatek**, -tka, *m. dim.* 1. (stalka do ostrzenia, wecowania), мусатъ, мусатикъ; 2. v. **Mieca** (stalowy).

Musieć, *v. n.* [*Praet.* -iał, *pl.* -ieli; *Praes.* 1 *p. s.* muszę, 3. *p. s.* musi], 1. долженствовать; быть должну, обязану; надлежать; (ja) muszę, я долженъ; мнѣ надобно; я принужденъ; musiałem to zrobić, я долженъ [*abo* принужденъ] былъ это сдѣлать; gdy tak być musi, если такъ надобно [*abo* требуется]; muszę iść, я долженъ идти; мнѣ надобно идти; musi być, (= podobno, za-

Digitized by Google

pewne), вѣроятно, по всей вѣроятности; 2. *act.* musić kogo, v. **Przymuszać**; **Muszenie**, -ia, *n.*, v. **Mus**, **Zmuszenie**, принужденіе; **Muszony**, -a, -e, *part.* принужденный; v. **Niedobrowolny**.

Muskać, *v. a. cont.*, **Musnąć**, -ął, muśnie, *v. semel.*, **Muszczeć**, *v. impf.*, (głaskać), гладить [рукою], слегка водить рукою по [*c. Dat.*], поглаживать; холить; musnąć kogo po grzbiecie, v. **Garbować**, **Łolć**, (komu skórę); **Muskać**, się, *v. r.*, наряжаться, украшаться, убираться; **Muskanie**, **Muszczenie**, -ia, *s. n. v.* глаженіе [рукою], поглаживаніе.

Muślin, -u, *m. Com.* (*mousseline*), муслинъ; кисея; gatunek grubszego muślinu, миткаль; **Muśliuowy**, -a, -e, *adj.* (z muślinu), кисейный; (z grubszego muślinu), миткальный, миткалевый.

Musować, **Mussować**, *v. n.* (z Franc. „*mousser*," pienić się), пѣниться, шипѣть, играть; wino musuje, вино играетъ [*abo* пѣнится, пускаетъ пузырки, иголки]; musujące wino szampańskie, шипучее шампанское вино), пѣнистое шампанское (вино); **Musowanie**, -ia, *n.* шипѣніе, игра, пѣна въ винѣ.

Muster, v. **Musztra**; **Mustrować**, v. **Musztrować**, *etc.*

Muszak, *Bot.*, v. **Kurzyślep** (2).

Muszany, -a, -e, *adj.* мушій.

Muszczę, **Muszczenie**, v. **Muskać**, **Muskanie**.

Muszczek, v. **Móździk**.

Muszę, 1. v. **Musieć**; 2. **Muszę**, -ęcia, *n. dim.* (v. **Mucha**), мушка.

Muszec, *Bot.*, v. **Kurzyślep** (2).

Muszelka, -i, *f. dim.* (v. **Muszla**), раковина, раковинка для красокъ; **Muszelkowy**, -a, -e, *adj.* раковинный; muszelkowe złoto, раковинное золото, мозаическое золото, живописное золото; muszelkowe srebro, серебро въ раковинахъ, раковинное серебро, живописное серебро.

Muszestrze, *Bot.*, v. **Kurzyślep** (2.).

Muszka, -i, *f. dim.* (v. **Mucha**), мушка; *іт.* мушка (на лицѣ); ptak-muszka, ptaszek-muszka, *H. n.* муха-птичка; недосѣсъ; колибри; v. **Kollbry**; **Muszny**, -a, -e, *adj.* мушчатый.

Muszkat, -u, *m.* (muszkatowa, muszkatołowa gałka), мушкатъ, мускатъ, мушкатный [мускатный] орѣхъ; **Muszkatela**, -i, *f.* (wino muszkatelowe, muszkatelne), мушкатель; мушкательное вино, мушкатное вино; **Muszkatelny**, **Muszkatelowy**, -a, -e, *adj.* мушкательный; **Muszkatowy**, **Muszkatołowy**, -a, -e, *adj.* мушкатный, мускатный; kwiat muszkatowy, muszkatołowy, мушкатный (мускатный) цвѣтъ; gałka muszkatowa, -tołowa, orzech muszkatowy, мушкатный (мускатный) орѣхъ, -ное ядро, мушкатъ; muszkatowe drzewo, *Bot.* (*myristica moschata*), мушкатное (мускатное) дерево; muszkatowa gruszka, = **Muszkatka**, **Muszkatułka**, **Muszkatela**, **Muszkatelka**, -i, *f.* мушкатель, мушкатная груша.

Muszkiet, -u, *m.* [*mousquet*, v. **Rusznica**], мушкетъ; **Muszkietnik**, **Muszkietyr**, **Muszkater**, -a, *m.* мушкетеръ.

Muszkuł, -u, *m.* мускулъ, мышца, мышка = v. **Myszka**; **Muszkulasty**, -a, -e, *adj.* мускулистый, мускуловатый.

Muszla, -i, *f.* раковина, (*dim.* раковинка); v. черепъ; **Muszlowy**, -a, -e, *adj.* раковинный; linia muszlowa, *Mathm.* (*conchois*), конхоида, улитковая линія; винтовая линія.

Muszotrzew', *Bot.* v. **Kurzyślep** (2.).

Musztarda, -y, *f.* (*moutarde*), горчица; **Musztardnica**, -y, *f.*, **Musztardniczka**, -i, *f. dim.* горчичница, горчичникъ; **Musztardnik**, -a, *m.* (robiący lub przedający musztardę), горчичникъ, кто дѣлаетъ и продаетъ горчицу; **Musztardowy**, -a, -e, *adj.* горчичный; puszka musztardowa, горчичникъ, горчичница; v. **Gorczyca**, *etc.*

Musztra, **Mustra**, -y, *f.* экзерциціи, строевое ученіе; *іт.* смотръ войскамъ; **Musztrować**, *v. a.* экзерцировать, производить строевое ученіе; *іт.* производить смотръ, осматривать солдатъ; **Musztrowy**, -a, -e, *adj.* учебный; musztrowy plac, *Milit.* учебный плацъ; *іт.* плацъ-парадъ, [мѣсто, гдѣ войско осматриваютъ].

Musztuk, v. **Mussztuk**.

Muszy, -a, -e, *adj.* мушій; **Muszyca**, v. **Mszyca**.

Muterka, -y, *f.* (macica szrubna), гайка, винтовая матка.

Muteta, -y, *f. Mus.* motетъ.

Muza, -y, *f.* 1. *Myth.* Муза; * поэзія; 2. **Muza**, *Bot.* (*musa*, *musa paradisiaca*; v. rajska figa), муза, бананъ, банановое дерево, райская смоковница, писангъ; адамова смоква.

Muździek, v. **Móździk**.

Muzeum, *n. indecl.* музеумъ; музей, собраніе рѣдкостей.

** **Muzowódz**, -a, *m. Myth.* (*musageles*, *Apollo*), водитель музъ, Аполлонъ, (богъ музъ).

Muzułman, -a, *m.* мусульманъ, мусульманинъ; **Muzułmanka**, -i, *f.* мусульманка; **Muzułmański**, -a, -ie, *adj.* мусульманскій; **Muzułmaństwo**, -a, *n.* мусульманство; v. **Bisurman**, **Bisurmanka**, *etc.*

Muzyczny, -a, -e, *adj.* музыкальный; v. **Muzykalny**.

Muzyk, -a, *m.* музыкантъ; **Muzyka**, -y, *f.* 1. музыка, искусство); 2. музыка, концертъ, пѣніе; 3. (muzycy, kapela), музыканты и пѣвчіе, хоръ; **Muzykalny**, -a, -e, *adj.* музыкальный; **Muzykancki**, -a, -ie, *adj.* музыкантскій; **Muzykant**, -a, *m.*, **Muzykancik**, -a, *m. dim.* музыкантъ; **Muzykantka**, -i, *f.* музыкантка.

My, *pron. Nom. pl.*, мы, [*gen. et Acc.* nas, насъ; *Dat.* nam, намъ; *Instr.* (z) zami, нами], v. **Ja**; *cfr.* **Mi**.

Myć, [*Praet.* mył; *Pres.* myję, -jesz, -je], мыть; стирать; *іт.* промывать; *іт.* v. **Wymywać**; v. **Prać**; §. ręka rękę myje, рука руку моетъ; *іт.* myć murzyna, v. **Murzyn**; [żem ja téj krwi nie winien, oto] myję ręce, [....] умываю руки, мой совѣсть чиста, я этому не причастенъ; *fig.* myć kogo, myć komu głowę, * мыть, намыливать кому голову; сдѣлать кому выговоръ; - się, *v. r.* мыться, умываться; **Mycie**, -ia, *n.* мытье; стираніе, стирка; промывка; очистка.

Mycić, v. **Clić**.

Myciny, v. **Pomyje**.

Mycka, -i, *f.* шапочка; скуфейка; ермолка; v. **Krymka**.

Mydełko, -a, *n. dim.* (v. **Mydło**), мыльце; **Mydelnik**, -a, *m.*, **Mydlnica**, -y, *f. Bot.* (*saponaria*), мыльникъ, мыльнянка, мыльная трава; **Mydlak**, -a, *m.* родъ мыльного камня; v. **Mydleniec**; **Mydlany**, -a, -e, *adj.* мыльный; mydlana banka, мыльный пузырь; mydlany plaster, мыльный пластырь; **Mydlarka**, -i, *f.* жена мыловара, ж. мыльника; **Mydlarnia**, -ni, *f.* (warsztat mydlarski), мыловарня; мыловарный [*abo* мыльный] заводъ; **Mydlarz**, -a, *m.* мыловаръ, мыльникъ; **Mydlarczyk**, -a, *m.* (czeladnik mydlarski), подмастерье (или работникъ) у мыловара; *іт.* ученикъ у м.; **Mydlarstwo**, -a, *n.* (rzemiosło mydlarskie), мыловареніе; мыловарство; **Mydlarski**, -a, -ie, *adj.* мыловарный; ług mydlarski, мыловарный [v. мыльный] щелокъ; **Mydlasty**, -a, -e, *adj.* мыловатый; мыловидный, похожій на мыло; glina mydlasta, суковальная [*abo* валяльная] глина; **Mydlastość**, -ści, *f.* мыловатость; **Mydleniec**, -ńca, *m.* = **Mydlaty** kamień, *Miner.* мыльнъ, стеатитъ, мыльный камень; v. Тучникъ, Жировикъ.

Mydlić, *v. a.* мылить, намыливать; *fig.* mydlić komu oczy, * пускать кому пыль въ глаза, морочить кого, обманывать; **Mydlenie**, -ia, *n.* мыленіе, намыливаніе.

Mydliny, -in, *pl.* мыльная вода; *іт.* обмылки (*pl. m.*); мыльные помои; **Mydlny**, -a, -e, *adj.* v. **Mydlany**, мыльный; **Mydlisty**, -a, -e, *adj.*, v. **Mydlasty**.

Mydło, -a, *n.* 1. мыло; gołić

Digitized by Google

kogo bez mydła, ободрать, обобрать кого; v. Golić; jak po mydle, z mydła, §. (какъ по мылу, какъ по маслу; nie pomoże krukowi mydło, не поможетъ воронѣ мыло, всё напрасно, въ немъ путѣ не будетъ, о немъ пропалъ всё труды и старанія, онъ ни къ чему не годится; §. zarobić jak Żabłocki na mydle, не имѣть пропу [прибыли], потерпѣть [*abo* понести] убытокъ, понести потери, лишаться всего; 2. mydło, пропалъ; пропадшимъ, v. Pudło, (chyba w grach); 3. mydło, *Bot.*, v. Mydelnik, Mydelnica.

Myję, -jesz, -je, мою, моешь, моетъ; v. Myć.

Mykać, - się, v. Umykać, Uchodzić, Pomykać, Mkać.

Mylić, *v. a.* мѣшать кому, перебивать, препятствовать, прерывать, сбивать съ толку, приводить въ заблужденіе; mylić komu w książce, потерять, перебирая листы; *it.* mylić, v. Chybiać; - się, *v. r.* ошибаться; быть въ заблужденіи; дѣлать ошибки, погрѣшать; давать (дать) промахъ; не попадать; обманываться; заблуждаться; Mylenie, -ia, *n.* ошибка; v. *verb.* Mylić.

Mylka, -i, *f.* ошибка, погрѣшность; v. Omyłka; mylki popełniać, дѣлать ошибки, погрѣшать.

Mylność, -ści, *f.* погрѣшительность; Mylny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* погрѣшительный; обманчивый; ложный; ошибочный; неосновательный; заблуждающій.

Mynca, Mynica, v. Minca, *etc.*

Myśl, -i, *f.* мысль; воображеніе; (zamiar, zamysł, *etc.*), намѣреніе, помышленіе, помыслъ; *it.* мышленіе, размышленіе; мнѣніе; мысліо; мысленно; умышленно, нарочно; §. co z oczu, to i z myśli, вонъ изъ глазъ [*abo* какъ скоро изъ глазъ], такъ и изъ памяти вонъ; przyjść na myśl, попасть (попадать) на мысль, вздуматься; przyszło mu na myśl, ему вздумалось, ему пришлось на умъ; wpaść na inną myśl, попасть на другую мысль; перемѣнить свое намѣреніе [*abo* свои мысли]; передумать; zatopić się w myśli, задуматься, быть въ задумчивости, быть въ глубокомъ размышленіи; wybić komu co z myśli, wybić komu jaką myśl z głowy, выбить кому какую-либо мысль изъ головы; отклонить кого отъ чего; wybić sobie myśl z głowy, выбить (выбросить) мысль изъ головы, оставить что, бросить; стараться забыть что; перестать думать о чемъ, не думать болѣе о чемъ; wybij sobie to z myśli, не думай [*abo* не помышляй] объ этомъ; jednej myśli być, быть одного мнѣнія, быть согласнымъ въ чемъ; myśmy byli jednej myśli, nasze myśli byli jednakowe, мы оба думали объ одномъ и томъ же, у насъ было одно на умѣ; §. myśl cła nie płaci, мысли налогъ не платятъ; każdy myśli urząd nie sądzi, каждый волевъ [*abo* можетъ] думать, что хочетъ (*abo* что ему угодно); wolna myśl, вольный духъ, вольность, безпечность, удовольствіе; dobra myśl, хорошая мысль; (= wesołość umysłu), веселое расположеніе духа; радость; dobrej myśli być, быть веселымъ; быть бодрымъ; не робѣть; зла myśl, злое мысленіе; złą myśl mający, злымысленникъ (*s. m.*), злымысленный (*adj.*); mieć co w myśli, (zamyślać, zamierzać), помышлять; to mi nigdy na myśl nie przyszło, это мнѣ никогда на умъ [*abo* на мысль] не приходило, я и не думалъ объ этомъ, этого и въ мысляхъ у меня не было.

Myśleć, Myślić, *v. n.* - co, - o czém, мыслить, думать о чемъ; - ze staraniem, (na myśl przywodzić, pomyśleć, rozważać), размышлять, разсуждать о чемъ; *it.* - co czynić, (= zamyślać), думать, хотѣть, помышлять, намѣреваться, имѣть намѣреніе; *it.* быть какого-либо мнѣнія о чемъ; -, (mniemać, rozumieć), думать, мнить, полагать; предполагать; чаять; подразумѣвать; зле мыслить; myśli na wiosnę wyjchać za granice, онъ намѣренъ [*abo* намѣревается, *abo* имѣетъ намѣреніе] ѣхать весною за границу; Myślenie, -ia, *n.* мышленіе, думаніе; размышленіе; помышленіе, *etc.* v. Myślić; sposób myślenia, образъ мыслей; способность мышленія.

Myśliczek, -czka, *m.* (polowa suknia), охотничье платье.

Myślistwo, Myśliwstwo, -a, *n.* 1. охотничье (егерское) искусство; *it.* охотничье дѣло; 2. (= łowy), охота; ловля; травля; погоня, гоньба; 3. *collect.* myślistwo (= potrzeby myśliwskie), охотничій приборъ, охотничій снарядъ; 4. *collect.* (= myśliwcy), охотники, егеря (*pl. m.*); Myśliwcowy, Myśliwczy, -a, -e, Myśliwski, -a, -ie, *adj.* охотничій, охотническій; po myśliwsku, *adv.* по-охотническиъ; myśliwska trąba, myśliwski rożek, охотничій рогъ, ох. рожокъ; myśliwczy gończy pies, гончая собака, ловчая собака; гончій кобель; выжлекъ, выжлецъ; [*fem.* гончая сука; выжлица, выжлевка]; Myśliwczyk, -a, *m.* ловчій; *it.* v. Myśliwiec; Myśliwiec, -wca, *m.*, Myśliwy, -ego, *m.* охотникъ, егерь; ловчій; (lubiący i umiejący polować), любитель охоты, любящій охоту; Myśliwy, -a, -e, *adj.* охотничій, охотническій; любящій охоту.

Myślny, -a, -e, *adj.* мѣленный; мыслящій.

Mysteryum, *n. indecl.* (tajemnice), мистерія; Mystyczny, -a, -e, *adj.* (tajemny), мистическій, таинственный, сокровѣнный.

Mysz, -y, *f.* 1. *H. n.* (*mus*), мышь; mysz domowa, домовая мышь; mysz ziemna, мышь [полевка] земляная; mysz polna, (*mus agrarius*), полевая мышь; житникъ; mysz leśna, (*mus sylvaticus*), лѣсная мышь; mysz laskowa, (*mus avellanarius*), ящуръ; лещадная мышь; ерѣшковая соня; mysz żołędna, (*myoxus nitelus*), соня мѣсная; mysz ostropysk, (*sorex*), землеройка; mysz wielka ziemna, v. Susiel; gdzie nie ma kota, tam biegają myszy, *abo:* gdy kota myszy nie czują, bezpiecznie sobie harcują, (= nie masz pana doma . . . .), кошки дома нѣтъ, мышкамъ воля; пошла потѣха, когда хозяина нѣтъ дома; злодѣй жуе jak mysz na pudle, v. na złodzieju czapka gore, *sub:* Złodziéj; 2. Myszy, myszki, (choroba końska, *angina parotidea equorum*), воспаленіе околоушныхъ желѣзъ, заушица, заушница, (лошадиная, болѣзнь въ слюнныхъ желѣзахъ); [*cfr.* gwiżdż, żaba, żołzy]; Myszasty, Myszaty, Myszowy, -a, -e, *adj.* (масти мышей), мышастый, мышиного цвѣта; koń myszasty, мышастая лошадь; Myszątko, -a, *n.* мышенокъ.

Myszczasty, -a, -e, *adj.* (*muscularis*), мышечный, мышечная; błona, błonka myszczasta, (*tunica muscularis*), мышечная [*abo* мясистая] оболочка.

Myszę, -ęcia, *n.* мышенокъ.

Myszełrse, v. Karzyślep (2).

Myszka, -i, *f. dim.* 1. мышка; мышенокъ; 2. *Anat.* (= muszkuł), мышка, мышца, мускулъ; myszka przegrodowa, (*diaphragma*), грудобрюшная преграда, перегородка; 3. myszki końskie, v. Myszy *sub:* Mysz (2.); Myszkoprzegrodowy nerw, *Anat.* (*nervus phrenicus*, *n. diaphragmaticus*), нервъ грудо-брюшной преграды; Myszkowaty, -a, -e, *adj.* мышковатый; Myszkować, *v. n.* ловить мышей; *fam.* красть; *it.* v. Czatować na co (jak kot na myszy).

Myszołów, -a, *n. H. n.* (*vultur percnopterus*), сипъ, [родъ коршуна]; *cfr.* мышеловъ (*H. n.*); Myszołówka, -i, *f.* (łapka na myszy), мышеловка, [ловушка]; Myszołowny, -a, -e, *adj.* мышеловный; Myszotrzew', v. Karzyślep (2); Myszowy, v. Myszaty, Myszasty; Myszur, -a, *m.* (mysz samiec), мышій самецъ.

Myszy, -a, -e, *adj.* мышій; mysze łajno, myszy гной, mysze bobki мышій какъ; mysza trucizna, ядъ для мышей; myszy ogon, мышій хвостъ; *Bot.* (*myosurus*), мышій хвостъ, мышехвостъ, мышиякъ; mysze uszko, *Bot.* (*hieracium pilosella*, *auricula muris*), мышьи

Digitized by Google

ушкі; ногётная травá; остребúнка волосáтая; myszy ber, (*phalaris canariensis*), канарéйникъ, канарéечникъ, канарéечная травá; mysze jajka, v. Jaskółcze (ziele), Pszonka; myszy jęczmień, (*hordeum murinum*), мúшій ячмéнь; mysza wiecha, (*rucus aculateus*), мúшій тёрнъ, úглица; mysze zboże, v. Owiesek.

Myszyniec, -úca, *m.* (mysze łajno), мúшій калъ.

Mytarstwo, -a, *n.* мытáрство.

Mytel -tlu, *m.* (*w druk.*), мúтель, мúттель, срéдній шрифтъ.

Mytlarz -a, *m.* * мытáрь.

Mytnica, y, *f.* мúтница; **Mytnictwo**, -a, *n.* тамóженное вѣдомство; тамóженная часть; v. Celnictwo; **Mytnik**, -a, *m.* мúтникъ, мытовщикъ, мытоимецъ, мúтчикъ, сбóрщикъ пóшлинъ, тамóженный сбóрщикъ; **Mytny**, -a, -e, *adj.* мúтный, мúтенный, мытáрскій.

Myto, -a, *n.* 1. (cło), мúто; пошлина; 2. (zapłata czeladnikowi, *etc.*) мзда, плáта, наградá, жáлованье; myto od pomieszkania, (komorne), пожилóе, пожилыя дéньги, наёмныя дéньги, плáта за наёмъ.

Mytolog, -a, *m.* миѳолóгъ; баснослóвъ; **Mytologia**, -ii, *f.* миѳолóгія; баснослóвіе; **Mytologiczny**, -a, -e, *adj.* миѳологúческій; баснослóвный.

Mieć, [*Praet.* miał & miył; *Praes.* mże & mży; *Fut.* pomy], *v. n.*, мигáть, моргáть; щýрить глазá, жмýрить; жмýрить глазá; sen mieć, (*v. a.*), v. Marzyć; sen mię mży, (= sen mię napada), сонъ одолѣвáетъ менá, на менá сонъ находúтъ, менá клóнитъ ко сну, менá сонъ клóнитъ; *it.* mży, (= deszcz drobny pada), моросúтъ, дождь моросúтъ, мéлкій дождь идётъ; **Mżenie**, -ia, *n.* 1. мигáніе, моргáніе, щýреніе, жмýреніе; 2. мéлкій дождь.

Mżyk, -u, *m.*, **Mżyłek**, -tka, *m.* (ciuciubabka, gra dziecinna), жмýрки, игрá въ жмýрки; grać mżyka, игрáть въ жмýрки.

N.

N. (*abbr.*) 1. N. P. = Najświętsza Panna, Пресвятáя Дѣва, Пречистóдѣва, Богорóдица; 2. N. P. = Najjaśniejszy Pan, [*pl.* NN. PP. = Najjaśniejsi Państwo, *etc.*], Всепресвѣтлѣйшій Государь; Всеавгустѣйшій Государь; Вáше Велúчество; Его Велúчество; *it.* N. P. = Najjaśniejsza Pani, Всепресвѣтлѣйшая Государúня; Всеавгустѣйшая Государúня; Ея Велúчество; 3. n. p. = np. = na przykład, = на пр. = на примѣр; 4. N.K. P.N.M. = Najjaśniejszy Królu, Panie Nasz Miłościwy! Всеавгустѣйшій Монáрхъ, Всемилостивѣйшій Нашъ Государь! v. M. (*abbr.*); 5. N. S. v. Najjaśniejsze Stany.

Na! Nać! Nać! *interj.* на! вотъ! на weź (to)! на, возьмú! вотъ, возьмú!

Na, *praep.* 1. [*c. Acc. & c. Local.*], на (*c. Acc. & c. Praep.*); по (*c. Dat.*); за (*c. Instr.*); пóслѣ; съ, со (*c. Gen.*); *it.* = въ; до; прóтивъ; отъ; къ; óколо; у; при; для; 2. на = v. Od, Do, W, Po, Za; na wierzchu, на верхý, въ верхý; na dole, внизý; na pamiątkę, на пáмять; na wsi, въ дерéвнѣ, v. Wieś; na dwór wyjść, вúйти на дворъ; v. Dwór; *it.* v. Dół, Góra; poszedł na miasto, вышёлъ въ гóродъ; na mnie kolej, моя óчередь; gdy na mnie kolej przypadnie, . . ., когдá придётъ моя óчередь; ёсли до менá дойдётъ óчередь; biedz na swą zgubę, стремúться къ погибели, лѣзть въ пётлю; na wschód, на зачóдъ, къ востóку, къ зáпаду; na jaką chorobę umarł? на febrę? отъ какóй болѣзни онъ умеръ? отъ лихорáдки! на (*zamiast:* do), *np.* jechać na Wołyń, на Литву, ѣхать въ Волынь, въ Литву; będzie na Wołyniu, будетъ на Волúни; na dłuż, въ длинý; na kształt, на подóбіе; v. Kształt; na krzyż co składać, положýть, класть, положúть что крестъ-нá-крестъ; na ukos, нáкрестъ, поперёгъ; na lewą rękę, (= w lewą), на лѣво, влѣво; poswać kogo na pojedynek, вúзвать, вызывáть кого на поединóкъ (*abo* на дуэль); [próżne są leki], niemasz зiól na starość, прóтивъ стáрости нѣтъ никакúхъ срéдствъ; na prekorę, на злость, нарóчно, на зло; na traf, на лоз, на неперевнýю, на удáчу; na swoje oczy, (= swojemi własnemi oczami), своúми глазáми; ona to widziała na swe (na swoje) oczy, онá ѳто самá вúдѣла; онá ѳто вúдѣла своúми глазáми; na oko, *a*) v. Oczywiście, *β*) v. na Pozor, *γ*) v. Óko; ma się na deszcz, собирáется на дождь, будетъ дождь, пойдётъ дождь; na honor (przyrzekam), чéстью увѣрáю, клянýсь чéстью; przyrzekam i przysięgam na Boga, обѣщáюсь и клянýсь Бóгомъ; na(=blizko do, około), óколо; z dnia na dzień, со дня нá день; na przemiany, попеременно; na raty (płacić), по срóкамъ; посрóчно; v. Ratami; na dwa (*etc.*) głosy, для двухъ (*etc.*) голосóвъ; v. Głos; na koniec, на конéцъ; наконéцъ; na koniec świata iść, идтú (иттú) на край свѣта; на кóнцу, въ кóнцѣ; na końcu świata, на краю свѣта.

Na-, (въ слóжныхъ словáхъ) = на-.

Nababrać, v. Nagrzmolić, Nabaszgrać.

Nabajać, *v. n.* навирáть, навирáть [мнóго вздóру], налгáть, наболтáть, наговорúть.

Nabalsamować, *v. a.* набальзамировáть; **Nabalsamowanie**, -ia, *s. n. v.* набальзамировáніе.

Nabardziéj, = Najbardziéj, *superl.*, v. Bardzo.

Nabarłożyć, *v. a.* - słomą, разбрóсить, разбросáть смя́тую сóлому.

Nabawiać, **Nabawić**, *v. a.* причинýть, -нять, приключáть, -чить; наводúть, навéсть; надѣлять хлопотъ; **Nabawić** się czego, *v. r.* навлéчь на себя; nabawić się do woli, навеселúться, напьянúться, нагулáться.

Nabazgrać, *v. a.* намарáть, (намáривать), накорóлать; что нибудь дýрно, скверно написáть, нарисовáть, *etc.*, v. Bazgrać, **Bazgranie**; **Nabazgranie**, -ia, *s. n. v.* намарáніе.

Nabażyć się, *v. r.* надýться (надувáться), гордúться, возгордúться, снесяéвѣть, заснесяéвѣться, нúщиться, напúщиться.

Nabębnić się, *v. r.* набýться (довóльно) въ барабáнъ.

Nabechtać, *v. a.* (*Fut.* nabechta, nabechce), наустúть, наустúть, поджéчь, поджигáть, подзадорúть, подзадóривать, задóрить, подстрекáть; **Nabechtanie**, -ia, *s. n. v.* наущéніе, подущéніе, подзадóриваніе, подстрекáніе; **Nabechtacz**, -a, *m.* подстрекáтель, поджигáтель, наущúтель, затѣйщикъ.

Nabęczeć, *v. a.* набýхнуть (ýшя); v. Bęczeć.

Nabełkotać, *v. a.* наболтáть; v. Bełkotać.

Nabiał, -u, *m.* (mleczno), молóчное, [молокó, сметáна, мáсло и сыръ].

Nabić, [*Praet.* nabił, *Fut.* nabije], *v. a. perf.*, **Nabijać**, *v. contin.*, набúть, набивáть; набивáть, натúскивать, наполнýть; вдавливать; вбить, вбивáть; набúть, набивáть, напихáть, напихивáть, нáчкать, напúчкать; nabić, nabijać broń, зарядúть, заряжáть ружьé; v. Rozabijać, убúть, зарѣзать; nabić (jajec na jajecznicę), вболтáть; nabijać komu uszy, głowę, * набивáть кому-либо въ ýши; вперéть кому что въ гóлову, въ пáмять; натвéрдить; вскружýть кому гóлову; - się, *v. r.* набивáться, напрáшиваться; nabić się kogo, довóльно поколотúть кого; **Nabicie**, -ia, *n.* 1. набивáніе, набивкá; v. Nabić; 2. (= nabój), зарядъ, заряжáніе; **Nabity**, -a, -e, *part. p.* набúтый; заряженный; broń nabita, заряженное оружьé; v. Nabić.

Nabiedz, набѣжáть, v. Nabiegać.

Nabiedzić się, *v. r.* намýчиться; мнóго (на пр. бѣдствій и проч.) претерпѣть; перенéсти, вынéсти.

Digitized by Google

Nabieg, -u, *m.*, **Nabieganie**, -ia, *n.* (napad, napaść, *qu. v.*), набѣгъ; нападѣніе; внезапное нашествіе; v. наѣздъ; *it.* натѣка, натѣчка; (= przybieżenie, przyskoczenie), скорое приближеніе; стеченіе; *it.* набѣганіе.

Nabiegać, *v. n. impf.*, **Nabiedz**, *v. perf.*, **Nabiegnąć**, *v. semelf.* (napadać na kogo, biegać na kogo), набѣгать, набѣжать; нападать, напасть на кого; *it.* набѣгать, набѣжать на что, натыкаться, наткнуться на что съ разбѣгу, наскакивать, наскочить, наскочить, находить, найти, ударяться, удариться обо что; nabiegać, nabiedz, (= biegiem doścignąć), набѣгать, набѣжать, настигать, настигнуть, настичь, нагонять, нагнать, догонять, догнать, достигать, достичь бѣгущаго или идущаго; *it.* прибѣгать, прибѣжать; прибывать, прибыть; набѣгать, набѣжать, собираться, собраться; стекаться; стечься; (= nabrzmiewać), пухнуть, распухнуть, вздуваться, вздуться, напыщаться, затекать, затечь; *it.* наполняться чѣмъ; - się, *v. r.* набѣгаться; побѣгать вдоволь; **Nabiegły**, -a, -e, *part.* набѣгалый; (= nabrzmiały, ociekły, wezbrany), пухлый, распухлый, надутый, вздутый, вспухлый, опухлый; отёкшій, затёкшій; nabiegłe nogi, опухлыя ноги; отёкшія (затёкшія) ноги.

Nabielać, **Nabielić**, *v. a.* набѣлить, набѣлить; **Nabielanie**, **Nabielenie**, -ia, *n.* набѣливаніе, набѣленіе.

Nabielne, -ego, *s. n.* (dochód z nabiału), доходъ (*pl.* доходы) съ молока, масла, и проч.

Nabierać, *etc.*, v. **Nabrać**.

Nabijać, **Nabijanie**, v. **Nabić**, **Nabicie**; **Nabijanie**, -ia, *n.* заряжаніе.

Nabijacz, -a, *m.* набивальщикъ, набивалель, набойникъ, набойщикъ.

Nabiodrki, *gen.* nabiodrek & nabiodrków, *pl.* набедренникъ, *pl.* набедренники; шлей у шоръ; *it.* лѣти на бедрахъ.

Nabior, -u, *m.* прибыль, приливъ, прибывание, притокъ (воды); v. (**Nabieranie**), **Nabranie**, **Wzbior**.

Nabity, -a, -e, *part. p.* набитый; заряженный; broń nabita, заряженное оружіе; v. **Nabić**.

Nabladnąć, v. **Nadbladnąć**.

Nabłąkać się, *v. r.* (nawłóczyć się błędnie), наскитаться, наматываться, наплутаться.

Nabłazgonić, *v. a.* наболтать, наврать; v. **Nabajać**; - się, *v. r.*, надурѣть, надурачиться = **Nabłazgować się**.

Nabłocić, *v. a.* нагрязнить; **Nabłotny**, -a, -e, *adj.* наболотный.

Nabocz yć się, *v. r.* (podejmować boki, napuszyć się), подбочениться, надуваться, напышиться.

Nabój, -boju, *m.* зарядъ.

Naboleć się, *v. r.* натерпѣться, перенести много несчастій и проч.; много претерпѣть, перенести чего; *it.* v. **Nabledzić się**.

Naborgować, *v. a.* набрать (много) въ долгъ.

Nabożeństwo, -a, *n.* 1. набожество, набожничество, набожность, благоговѣніе, благочестіе; богомоліе; nabożeństwem narabiać, (= nabożnisiem być), ханжить, набожничать, *Eccl.* прибожествовати; 2. (= służba Boża w kościele), богослуженіе; божественная литургія; священнослуженіе = nabożeństwa odprawianie = священно-дѣйствіе, -дѣйство, -дѣйствованіе; odprawiający nabożeństwo, священнодѣйствователь; nabożeństwo odprawiać, священнодѣйствовать; служить Божественную литургію; совершать богослуженіе; nabożeństwo ranne, заутреня; утреня; утренная; утренное богослуженіе; *cfr.* & v. Обѣдня; - wieczorne, вечерня; po nabożeństwie, отслужавъ обѣдню; po skończeniu nabożeństwa, по окончаніи литургіи; 3. † -, v. **Wyznanie**, **Wiara**, **Religia**; **Nabożnica**, -y, *f.*, **Nabożniczka**, -i, *f.* (nabożna kobieta), богомольная, богобоязненная, набожная женщина; *it.* ханжа; v. **Dewotka**; **Nabożnik**, -a, *m.*, **Nabożnia**, -sia, *m.*, **Nabożniczek**, -czka, *m. dim.* ханжа, пустосвятъ; nabożnisiem być, набожничать, ханжить, богомольствовать; **Nabożnictwo**, -a, *n.* ханжество, лицемѣрная набожность; пустосвятство; **Nabożnieć**, *v. n.* (nabożnym się stawać), дѣлаться набожнымъ; *it.* дѣлаться пустосвятомъ; **Nabożność**, -ści, *f.* набожность, набожничество; v. **Nabożeństwo** (1.); **Nabożny**, -a, -e, *adj.*, -nie, -no, *adv.* набожный, богобоязненный, богомольный, благочестивый, благоговѣйный.

Nabrać, [*Praet.* nabrał, *Fut.* nabierze], *v. a. perf.*, **Nabierać**, *v. impf.* набрать, набирать; черпать; nabrać wody, черпать воду; nabierać w się czego, набирать, вобрать въ себя; nabierać, dostatkiem czego nabrać, получить, доставать, достать, собирать, собрать; nabierać, прибывать; pierś nabiera (mléka), молоко прибываетъ; nabierać sił, * собираться съ силами, укрѣпляться; nabierać, nabrać sadła, ciała, * плотнѣть, жирѣть, толстѣть, тучнѣть; rzéka nabiera, рѣка прибываетъ; (woda w rzece przybiera), вода въ рѣкѣ прибываетъ; - się, *v. r.* набираться, накопляться; **Nabranie**, **Nabieranie**, -ia, *s. n. v.* набирка, набираніе, набираніе; черпаніе, почерпаніе; v. **Nabrać**, **Nabierać**.

Nabredzić, *v. n.* набредить, набрать, наколобродить, наболтать.

Nabrodzić się, *v. r.*, *Fut.* nabrodzi się, набродиться, много ходить въ бродъ, (въ водѣ).

Nabroić, *Fut.* nabroi, *v. a.* накутить, наплутовать, надѣлать зла.

Nabroździć, *v. a.* набороздить, бороздъ надѣлать.

Nabrudzić, *v. a.* намарать, нагадить, наскверни́ть, напачкать; загрязнить.

Nabrukować, *v. a.* намостить, намащивать.

Nabryzgać, *v. a.* набрызгать, нагрязнить, забрызгать, забрызгивать, загрязнить.

Nabrzechać, *Fut.* nabrzecha, *v. n.* налаять; (*propr. et* °) набрехать; лаять, злословить, v. **Naszczekać**.

Nabrzękłość, **Nabrzmiałość**, -ści, *f.*, **Nabrzęknienie**, -ia, *n.* опухоль; [отёкъ]; **Nabrzękły**, **Nabrzmiały**, -a, -e, *adj. part.*, опухлый, вспухлый, распухлый; **Nabrzęknąć**, **Nabrzmieć**, *v. n.* напухнуть, вспухнуть, пухнуть, распухнуть; nabrzmieć, надуться, надыматься, подыматься.

Nabuchać czego, *v. a.* (nawalić), наваливать; - się, *v. r.* ° наѣсться, нажраться; набить себя брюхо; *vul.* напичкаться.

Nabucznieć, *v. n.* нагнить; (v. **Nadgnić**); начинать гнить; портиться; **Nabucznienie**, -ia, *n.* нагниѣіе.

Nabudować, [*Praet.* nabudował, *Fut.* nabuduje], *v. a. perf.*, настроить, [*v. imperf.* настроивать]; - się, *v. r.* настроиться, вдоволь настроить.

Nabuntować, *v. a.* взбунтовать многихъ.

Nabutwiały, **Nadbutwiały**, -a, -e, *adj.* надгнившій; гнилый; гніющій.

Nabuzować, *Fut.* nabuzuje, *v. n.* 1. наругать, выругать, настращать кого; 2. (bardzo napalić w piecu), натопить печь.

Nabyć, **Nabydź**, [*Praet.* nabył, *Fut.* nabędzie], *v. a. perf.*, **Nabywać**, *v. impf.*, нажить, наживать, стяжать, пріобрѣсть, пріобрѣтать; (= dostać sobie kupnem, *etc.*), пріобрѣсть (пріобрѣтать) что-либо покупкою; набыть, достать, получить; **Nabyć się**, *v. r.*, выжить, выживать, долго гдѣ нибудь пребывать; **Nabywać się**, пріобрѣтаться; **Nabycie**, **Nabywanie**, -ia, *n.* 1. пріобрѣтеніе, стяжаніе; 2. nabycie = **Nabytek**, -tku, *m.* стяжаніе; пріобрѣтеніе; нажива, пожива; нажитокъ, нажитое; польза; łacne nabycie, łacne odbycie, какъ нажито, такъ и прожито; какъ пришло, такъ и

Digitized by Google

nomo; §. zły nabytek nie idzie w pożytek, (złe nabycie w korzyść się nieobróci nigdy; z niesprawiedliwego nabytku, nie weźmie potomek łupieżcy pożytku), чужое добро [*abo* неправдою нажитое] въ прокъ не идётъ; чужимъ добромъ не наживёшься; [чужое добро — огонь на дворѣ]; несправедливо пріобрѣтенное имѣніе не приноситъ пользы; do nabycia, нажиточный; **Nabyty**, -a, -e, *part. p.* 1. нажитый, наживный; пріобрѣтенный; dobrze nabyty, uczciwie -, благопріобрѣтенный; majątek nabyty, пріобрѣтенное имѣніе; *it.* благопріобрѣтенное имѣніе; majątek pracą nabyty, имѣніе трудами нажитое; §. źle nabyte, nie bywa dobrze pożyte, (źle nabyte, źle ginie; z źle nabytych, rzadko się ucieszy trzeci dziedzic), = v. zły nabytek nie idzie w pożytek, *sub:* **Nabytek** (§.); 2. nabyty = **Nabytny, Nabywalny**, -a, -e, *adj.* (czego nabyć można), нажиточный, что нажить можно; **Nabywca**, -y, *m.*, **Nabywacz, Nabywalnik**, -a, *m.* пріобрѣтатель; стяжатель; получатель; (kupiec który co kupuje), покупатель, покупщикъ, скупщикъ, купецъ.

Nabzdurzyć komu, v. **Nabajać**; **Nabzdurzyć się**, *Fut.* nabzdurzy się, *v. r.* наболтаться, наклякаться.

Nać, v. **Na!** (*interj.*).

Nać, -ci, *f.* (liście jarzyn ogrodowych), листья огороднаго зелія; rybna nać, v. **Rybny**; §. jaka mać taka nać, (*cfr.* jaka matka taka córka; v. nie daleko jabłko od jabłoni pada), каковы родители, таковы и дѣти; яблоко отъ яблони не далеко падаетъ [*abo* отскакиваетъ].

Nacackać się, *v. r.*, наласкаться; наласкаться; натѣшиться.

Nacałować się, *v. r.*, [*Fut.* nacałuje się], нацѣловаться; наласкаться.

Nacechować, *Fut.* nacechuje, *v. a.* замѣтить, намѣтить, (намѣчать), назначить, обозначить (-чать), означить, наклеймить; v. **Cechować**; **-chowanie**, -ia, *n.* намѣчаніе, замѣтаніе, назначеніе, означеніе, обозначеніе; наклеймленіе; **-chowany**, -a, -e, *part. p.* намѣченный, замѣченный, назначенный, обозначенный, означенный; наклеймленный.

Nacedzić, *Fut.* nacedzi, *v. a. perf.*, **Nacedzać**, *v. impf.*, нацѣдить, нацѣживать; **Nacedzenie, Nacedzanie**, -ia, *n.* нацѣженіе, нацѣживаніе.

Nacewić, *v. a. perf.*, (nawijać na cewy), намотывать [-мотать] на катушку.

Nachapać, Nahapać, *Fut.* nachapnie, *v. a.* (chapaniem nabrać), захватать; накрасть, наворовать; **Nachapanie**, -ia, *n.* захватаніе.

Nacharkać, *Fut.* nacharcze, *v. a.* (charkając napluć), захаркать; **Nacharkanie**, -ia, *n.* захарканіе.

Nachełpić się, *Fut.* nachełpi się, *v. r.* хвастать, хвалиться.

Nachlapać, *v. a. perf.* (nalać *np.* na podłogę), нахлюпать, налить на пр. на полъ.

Nachlastać, *v. a. perf.* нахлестать; **Nachlastać się**, *v. r.* нахлебаться; v. **Chlastać**.

Nachlipać się, *v. r.* 1. (naszlochać się), нахлипаться, нахныкаться, наплакаться; 2. nachlipać się wody, нахлебаться; v. **Chlipać**.

Nachłodzić, *v. a.* похолодить; **Nachłodzenie**, -ia, *n.* похолаживаніе.

Nachłopać komu, *Fut.* nachłopa, *v. n.* наругаться кому; называть (-звать) кого дуракомъ, грубіяномъ.

Nachłostać, *v. a.* нахлестать.

Nachłystać się, *v. r.* нахлыстаться.

Nachmurzyć, *Fut.* nachmurzy, *v. a. perf.*, **Nachmurzać**, *v. impf.*, нахмурить, нахмуривать; **Nachmurzyć się**, *v. r.* нахмуриться; nachmurzyło się na niebie, на небѣ нахмурилось.

Nachod, -u, *m.* нашествіе, нападеніе, нахожденіе, находъ; v. **Najście**; **Nachodzić**, *v. a.*, (najść, naszedł, найти, нашелъ, *v. a. perf.*), - na kogo, (= napadać), находить, нападать, (напасть) на кого; najść kogo, (= napaść, nadejść kogo, natrafić na niego, zastać), неожиданно *abo* нечаянно застать кого; najść, (= znaleźć), найти, [находить]; **Nachodzić się**, *v. r.* (nabiegać się), находиться, устать отъ многой ходьбы, утомиться; наезжаться; nachodziło się, naszło się, *impers.* (zbiegło się), собралось [*abo* нашло] много; **Nachodny**, -a, -e, *adj.* находный; v. **Napastny**.

Nachować, *Fut.* nachowa, *v. a. impf.*, **Nachowywać**, nachowuje, *v. frequ.*, припрятывать, напрятывать, -прятать, спрятать, много сохранять (-нить), сберегать (сберечь); v. **Hodować**.

Nachramować, *v. n. impf.*, **Nachramywać**, *v. frequ.*, прихрамывать, прихрамливать; **-wanie**, -ia, *n.* прихрамываніе.

Nachuchać, *v. a.* надышать, дуть на что; v. **Chuchać**; **Nachuchanie**, -ia, *n.* надышаніе, дуновеніе.

Nachwalić, *v. a.* нахвалить; - się, *v. r.* нахвалиться.

Nachwytać, *v. a. impf.*, **Nachwycić**, *Fut.* nachwyci, *v. perf.* захватывать, захватать; v. **Nahapać, Nabrać**; **-tanie**, -ia, *n.* захватаніе, захватываніе.

Nachychotać się, *v. r.* нахохотаться; v. **Naśmiać się**.

Nachylać, *v. a. impf.*, **Nachylić**, *Fut.* nachyli, *v. perf.* наклонять, наклонить, склонять, приклонять, преклонять; тулить; **Nachylać się, Nachylić się**, *v. r.* наклоняться, наклониться, склоняться, склониться, склоняться, уклоняться, нагибаться; преклоняться; **Nachylanie, Nachylenie**, -ia, *n.* наклоненіе, нагибаніе, склоненіе, приклоненіе; nachylenie = **Nachyłek**, -łku, *m.* наклонность, склонность; nachylenie, наклонъ, склонъ; **Nachylność**, -ści, *f.* наклонность; **Nachylny**, -a, -e, *adj.* наклонный; что можно наклонять; **Nachylony**, -a, -e, *part. p.* наклоненный, нагнутый.

Naci, Naści, v. **Na!**

Nacięć, v. **Naciąć**.

Naciągać, *v. a. impf.*, **Naciągiwać**, *v. frequ.*, **Naciągnąć**, *v. semel.*, (*propr. et* °) натягивать, натянуть; v. **Naczerpać**; тащить; naciągać w siebie, (wciągać *w się*, *propr. et* °), всасывать, всосать, вбирать, вобрать въ себя; naciągać (бѣблов, pęcherzyków), напрять; -, (= napinać), напрягать, напрягать, напрягать; v. **Natężać**; - zegar, заводить (завесть) часы; - rękę, nogę, (staw wywichniony), вправлять (вправить, *v. perf.*) руку *etc.*, вправлять; naciągnąć konwersacyą (rozmowę) do . . ., склонить, обратить разговоръ на . . .; **Naciągać się**, *v. r.* натягиваться; **Naciąganie, Naciągnienie**, -ia, *n.* натягиваніе, натяжка; - w siebie, всасываніе, вбираніе; - ręki, вправляніе руки; **Naciągniony, Naciągnięty**, -a, -e, *part. p.* натянутый, напряженный; *it.* ° принужденный, неестественный; **Naciągadło**, -a, *n.* ніло; распялъ.

Naciasta, -y, *f.*, **Naciast**, -u, *m.* кислое тѣсто, закваска, закваска; v. **Kwas**.

Naciec, *Fut.* nacieczę, *v. n. perf.*, **Nacieknąć**, *Fut.* nacieknie, *v. semel.*, **Naciekać**, *v. cont.*, капать, натекать; течь каплями; **Nacieczenie, Nacieknienie**, -ia, *n.* натеканіе.

Nacięcie, -ia, *n.* (narznienie), надрѣзъ, разрѣзъ, насѣчка; зарубка; v. **Naciunnie**.

Nacieckać się, v. **Naczekać się**.

Naciek, -u, *m.* теченіе, наливъ, притокъ; v. **Napływ**.

Naciera ć, *v. a. impf.*, **Natrzeć**, [*Praet.* natarł; *Fut.* natrze], *v. perf.* натирать, натереть; втирать; оттирать; - maścią, натирать (натереть) мазью, втирать мазь; - na kogo, (= nachodzić), находить, нападать, бросаться

Digitized by Google

на кого; устремлятьсл на кого; natrzeć komu uszy, (=wytrzeć komu kapitulę, myć komu głowę), натерѣть кому ушы; дѣлать, сдѣлать кому строгій выговоръ; дать кому нагоняй; намѣлить кому гозову; **Nacieracz**, -a, m. (naciorający na kogo), нападатель, зачинщикъ; **Nacieranie**, **Natarcie**, -ia, n. натираніе, натирка, втираніе; оттираніе; (= naleganie, etc.), нападеніе, наступленіе, устремленіе, наборъ; v. **Najazd**; **Nacierany**, **Natarty**, -a, -o, part. p., натертый.

Nacierpieć się, v. r., Fut. nacierpi się, натерпѣться, много претерпѣть, перенесть чего.

Nacie-sać, **Nacio-sać**, -ał, Fut. naciesze, v. a. натесать, натесывать, изготовить чего тесаньемъ; -sanie, -ia, n. натесаніе.

Nacieszyć, v. a. (rozweselić kogo), потѣшить; - się, v. r. натѣшаться, повеселиться.

Naciež wy! возмите! v. **Na!**

Nacięćść, v. n. (ciętkością nawziąć), имѣть много вѣсу.

Naciinać, **Nadciinać**, v. a. imp. (narzynać, karbować), **Naciąć**, [Praet. naciął, pl. nacięli; Fut. natnie], v. a. perf. насѣкать, насѣчь, надсѣкать, надсѣчь; нарѣзывать, надрѣзывать, нарѣзать, надрѣзать; зарубать, зарубить; **Naciinanie**, -ia, n. насѣканіе, насѣченіе, надсѣканіе, нарѣзываніе, надрѣзываніе, нарѣзаніе, надрѣзаніе, зарубаніе; v. **Nacięcie**; [cfr. **Naczynać**]; **Naciinany**, **Nacięty**, -a, -o, part. p., насѣченный, нарѣзанный, надрѣзанный, зарубленный.

Nacies, v. **Nacięcie**.

Naciesać, v. **Naciesać**.

Naciak, -u, m. 1. натискъ, давка; тѣснота; толпа, множество, свалка; 2. (= uciak, ścisk), давленіе, угнетеніе, отягощеніе, тѣсность, тѣсненіе.

Naciskać, v. a. imp., **Naciznąć**, [Praet. naciznął; Fut. naciśnie], v. semelf. 1. натискивать, натискать, натискнуть, надавить; тѣснить, притѣснить, -нить, угнетать; обременять, -нить, отягощать, отяготить; нажимать, нажать; 2. naciskać, (= narzucać), навѣтать, наклеять, набросать; -skać się, v. r. 1. наклеяться, набросаться; 2. - się, v. **Natłaczać się** (gdzie).

Nacya, -yi, f. (naród), нація; народъ; **Nacyonalista**, -y, m., v. **Rodak**, **Ziomek**; **Nacyonalność**, -ści, f. (narodowość), національность; народность; **Nacyonalny**, -a, -e, adj. (narodowy), національный; народный; **gwardya nacyonalna**, національная гвардія.

Nacząć, [Praet. naczął; Fut. naczнie], v. a. semelf., **Naczynać**, v. imp. начать, начинать; v. **Naroczącć**, **Naczątć**; **Naczalnik**, **Naczalny**, v. **Naczelnik**, etc.

Naczarować, v. a. наворожить.

Naczątek, -tku, m. начатокъ, начатіе, начало, начинъ.

Naczczy, -a, -e, adj. (na czczo będący), тощій; ничего не ѣвшій; ничего не пившій; **naczczo**, adv. на тощакъ; на тощій желудокъ; не ѣвши и не пивши.

Naczekać, v. n. perf., **Naczekiwać**, v. freqn. нождать, нождать, ожидать; - się, v. r. долго ожидать.

Naczelnik, -a, m. 1. начальникъ; главно-командующій; it. главный надзиратель, смотритель; **naczelniekiem być**, начальствовать; najwyższy naczelnik, первоначальникъ; 2. naczelnik, **Naczołek**, -łka, m. начальникъ, начальникъ; налобникъ; **Naczelnictwo**, -a, n. начальство; - najwyższe, первоначаліе; - na wojnie, (najwyższa komenda), главное начальство, военачаліе, военачальство, тысяцкое; **Naczelnikowski**, -a, -ie, adj. начальниковъ, военачальническій; **Naczelny**, -a, -e, adj. 1. (na czele będący), налобный; 2. naczelny, naczalny, (piérwszeństwo mający, celny, główny), главный, начальствующій, первенствующій; naczelny wódz, главнокомандующій; v. **Naczelnik**; it. naczelne dzieło, (chef-d'œuvre), мастерское произведеніе; образцовое произведеніе; превосходное сочиненіе.

Naczepić, v. a. начепить, много прицѣпить къ чему.

Naczernić, v. a. начернить; - sobie oczy, brwi, насурьмиться; **Naczernienie**, -ia, n. начерненіе; - brwi, насурьмленіе; **Naczerniony**, -a, -o, part. p., начернённый; насурьмленный.

Naczerpać, Fut. naczerpnie, v. a. perf. начерпать; наначать; **Naczerpanie**, -ia, n. начерпаніе; наначиваніе.

Naczesać, **Naczesać**, -ał, Fut. naczesze, v. a. perf. начесать.

Naczochrać, v. a. (czochraniem napuszyć włosy, wełnę, len, etc.), взбить, перетрясти; натеребить; v. **Na-**, & **Czochrać**; v. **Najeżyć**.

Naczołek, v. **Naczelnik** (2).

Naczynać, v. **Nacząć**, **Naroczącć**.

Naczynić, -ił, Fut. naczyni, v. a. perf., **Naczyniać**, v. imp., изготовить, надѣлать; v. **Narobić**, **Nadziałać**; it. v. **Nakłaść**, **Nasypać**.

Naczynie, -ia, n., **Naczynko**, -a, n. 1. сосудъ; посуда; 2. Anat. naczynia (w ciele), сосуды; **naczynia krwawe**, **krwiste**, (vasa sanguifera), кровяные, кровоносные (кровоточаіие) сосуды; **naczynia nerwowe** (vasa nervorum), нервные сосуды; **naczynia mleczne**, (vasa chylifera, lactea), млѣчные сосуды, млеконосные сосуды, сокопитательные сосуды; 3. **naczynie**, v. **Narzędzie**; **Naczynisty**, -a, -e, adj. Anat. сосудистый; biona naczynista, (tunica vasculosa), сосудистая оболочка.

Naczyścić się, v. r. начиститься.

Naczytać się, v. r., (Fut. naczyta się), начитаться; читать вдоволь; † **Naczytać**, v. a. (czytając natrafić), начитать, встрѣтить или найти что-либо при чтеніи.

Nad, praep. [cum Instr. & Acc.], надъ; nad stołem, надъ столомъ; nade drogą, при дорогѣ; nad miarę, чрезъ мѣру, сверхъ мѣры, надъ мѣру, чрезмѣрно; nad to, (= prócz tego), сверхъ того; nad, [c. Comparat.], lepszy nad niego, лучшій его.

Nad-, [въ сложныхъ словахъ:] = надъ, над-.

Nadać, -ał, Fut. nada, v. a. perf., **Nadawać**, -ał, -a, v. freqn., надавать, надавать, одавать, одавать; (v. **Obdarzyć** kogo czém), пожаловать кому что; v. **Podawać**; [w drukarni:] nadawać, (presserowi piłkami farbę na formę nadawać), покрывать литеры чернилами; мазать, намазать литеры мѣлами; nadawać komu piłkę do grania, (= galić piłkę), подавать мячъ; [u flisów:] nadać linkę, (= poruścić), отпустить, отдать, ослабить, опустить верёвку; nadać, (pomagać, służyć, pożytecznym być), помочь, [помогать], годиться, быть годнымъ, быть полезнымъ; to cinie nie nada, это не принесетъ тебѣ [abo Вамъ] никакой пользы; это тебѣ [abo Вамъ] не поможетъ; cóż mi to nada? что мнѣ въ этомъ? cóż to nada? въ чемъ это? nadać się komu, (= udać się), удаться [удаваться], успѣть [успѣвать], счастливиться, случаться, v. **Nadatek**.

Nadąć, надуть, v. **Nadymać**.

Nadajać, v. a. imp., **Nadoić**, Fut. nadoi, v. perf., надаивать, надоить; **Nadajanie**, **Nadojenie**, -ia, n. надаивание, надоение.

Nadanie, -ia, n. пожалованіе, подарокъ; it. (v. powodzenie), удача; успѣхъ; привилегія, исключительное право на что; it. позволеніе, дозволеніе; v. **Nadać**; v. **Nadatek**.

Nadaremny, -a, -o, adj., -nie, -no, **Nadarmo**, adv. напрасный, тщетный; adv. даромъ, попустому, попусту, напрасно, понапрасну.

Nadarzać, v. imp., **Nadarzyć**, Fut. nadarzy, v. perf., (zdarzać komu co; obficie odarzać kogo), надарить кому чего; даровать, дать; **Nadarzać się**, v. r. предлагать [предложить] свои услуги; it. (= zdarzać się), случаться.

Digitized by Google

Nadarzenie, v. **Zdarzenie.**
Nadąsać się, v. **Dąsać.**
Nadatek, -tku, *m.* (nadanie, fundacya), снабженіе, надѣленіе; учрежденіе, основаніе; (powód, okazya), пóводъ, случай; 2. v. **Naddatek.**
Nadawać, Nadawanie, v. **Nadać, Nadanie.**
Nadawca, -y, *m.* основатель, учредитель; v. **Fundator**; - przywileju, даятель привилегіи; - (w drukarni, co nadaje farby pressorowi na formy drukarskie pod prasą), батирщикъ, подерщикъ; **Nadawczyni**, -i, *f.* основательница, учредительница; v. **Fundatorka**; **Nadawczy**, -a, -e, *adj.* жалованный; учредительный.
Nadawić, *v. a.* надавать; **Nadawienie**, -ia, *n.* надавленіе; v. **Dawić, Nadusić.**
Nadawka, -i, *f.* (w tartaku, która drzewa pod piłę nadaje), колесо, посредствомъ котораго надвигаются доски въ пильной мельницѣ.
Nadążać, Nadążyć, *v. n.* поспѣвать за кѣмъ, не оставать отъ кого.
Nadbaba, -y, *f.*, **Nadbabka**, -i, *f.* (prababka), прабабка.
Nadbiegać, *v. n. frequ.*, **Nadbieżeć**, *Fut.* nadbieży, *v. impf.*, **Nadbiedz**, *v. perf.*, **Nadbiegnąć**, *v. semel.*, набѣгать, набѣжать.
Nadblakować, *Fut.* nadblakuje, *v. n.* нѣсколько линять, полинять, измѣниться цвѣтомъ.
Nadbłotny, -a, -e, *adj.*, наболотный.
Nadbótwieć, *v. n.* нагнить, нагнивать, портиться, плѣсневѣть; **Nadbótwiały, Nadbutwiały, Nabótwiały**, -a, -e, *adj.* подгнившій, гнившій, попорченный.
Nadbrzeżanin, -a, *m.* морянинъ; прибрежный житель, обитатель береговъ; **Nadbrzeże**, -a, *n.* берегъ морской; **Nadbrzeżny**, -a, -e, *adj.* набережный, прибережный, прибрежный.
Nadbruchowy, Nadbrzuszny, -a, -e, *adj. Anat.* надчерѣвный; żyła nadbrzuchowa, (*vena epigastrica*), надчерѣвная вена [*abo* кровоносная, крововозвратная жила]; v. **Nadżołądkowy.**
Nadbudować, *Fut.* nadbuduje, *v. a.* надстроить; **Nadbudowanie**, -ia, *n.* надстройка.
Nadbutwiały, v. **Nadbótwiały.**
Nadchadzać, *v. n. frequ.*, **Nadchodzić**, *v. impf.*, **Nadejść**, [*Praet.* nadszedł, *fem.* nadeszła; *pl.* nadeszli; *Fut.* nadejdzie], *v. perf.*, приходить, придти, приближаться, приблизиться, подходить, подойти, прийти, наступать, наступить; находить, найти; подходить, приходить нечаянно; нечаянно прийти; *it.* v. **Naleść, Natrafić, Napaść.**
Nadchudnąć, Nachudnąć, *Fut.* nadchudnie, *v. n.* нѣсколько похудѣть.
Nadciągać, 1. v. **Naciągać**; 2. *v. n.* приближаться, приходить.
Nadcinać, v. **Nacinać, Naciąć.**
Nadciznąć, v. **Naciznąć.**
Naddać, -ał, *Fut.* nadda, *v. a. perf.*, **Naddawać**, -ał, -awa, *v. frequ.*, надать, надавать, придать, придавать, додать, додавать, прибавить, прибавлять [что къ данному], передать, передавать; *it.* пренускать, -стать; *it.* (naddatku płacić), дать промѣнъ; naddawać się z czém, * хвастаться.
Naddarty, -a, -e, *part. p.*, надодранный, *etc.*, v. **Naddzierać, Nadedrzeć.**
Naddatek, -tku, *m.* надача, прибавка; промѣнныя деньги; **Naddatkowy**, -a, -e, *adj.* надбавочный, наддавный; **Naddawka**, -i, *f.* придача, надбавокъ, наддача.
Naddziad, -a, *m.* (pradziad), прадѣдъ.
Naddzierać, -ał, -a, *v. a. impf.*, **Nadedrzeć**, [*Praet.* naddarł, *Fut.* nadedrze], *v. perf.* наддирать, наддрать *abo* надодрать; **Naddzieranie, Naddarcie**, -ia, *n.* наддираніе, надодраніе, наддирка.
Nadęcie, -ia, *n.* 1. надутость, v. **Nadymać, Nadąć**; 2. **Nadęcie, Nadęto**, *adv.* надуто, надменно, гордо, пышно; v. **Nadętość.**
Nadedrzwie, -ia, *n.* наддверіе; (v. **Nadprożek**), верхній брусъ, наддверный косякъ; притолока.
Nademdleć, -ał, *Fut.* nademdleje, *v. n. perf.*, **Nademdlewać**, *v. cont.*, мало-по-малу упасть въ обморокъ, приходить въ обморокъ, обомлѣть; но не много слабѣть.
Nademrzeć, *v. n.* нѣсколько чувствовать *abo* терпѣть голодъ.
Nadeń, = nad niego, надъ него; v. **Nad & On.**
Nadeptać, *Fut.* nadepce, *v. a. perf.*, наступить кому на ногу; становиться ногою на что; наступить на что; топтать (слегка); - się, *v. r.*, (v. nachodzić się, nabiegać się), находиться, набѣгаться.
Nader, *adv.* (= zbytecznie), чрезвычайно; необыкновенно; чрезмѣрно, чрезъ мѣру, сверхъ мѣры; слишкомъ; очень, весьма.
Nader-wać się, *Fut.* naderwie się, *v. r.* надорвать себя; *n.* животъ, надорваться, вывихнуться; надсодраться; -wać, *v. a.* надорвать; -wanie, -ia, *n.* (*subluxatio*), надрывъ, вывихъ, надсада.
Naderznąć, *v. a. semel.*, **Naderzynać**, *v. impf.*, надрѣзать, надрѣзывать; **Naderznięcie**, -ia, *n.* надрѣзаніе, надрѣзъ.
Nadeschnąć, *v. n. semel.*, насохнуть, присохнуть.
Nadejście, Nadejście, *s. n.* прибытіе, приѣстіе; v. **Nadchodzić**; **Nadeszli**, *Praet. plur.*, v. **Nadchodzić.**
Nadesłać, *v. a. perf.*, **Nadsyłać**, *v. impf.* 1. подослать, подсылать, въ продолженіе времени прислать, наслать, насылать въ пору; 2. nadesłać, *v. a. perf.*, **Nadściełać**, *v. impf.*, надостлать, надстилать; v. **Wyścielać.**
Nadeszły, v. **Nadchodzić.**
Nadęto, v. **Nadęcie** (*adv.*); **Nadętość**, -ści, *f.* одутловатость, одутлость; надутость, напыщенность; кичливость, высокомѣріе; гордость, спесь, чванство, напыщенность; **Nadęty**, -a, -e, *part. p.*, надутый; одутловатый, одутлый; надменный; кичливый, высокомѣрный, гордый, спесивый, чванный, чванливый, напыщенный.
Nadetrzeć, [*Praet.* nadtarł, *Fut.* nadetrze], *v. a. perf.*, **Nadcierać**, *v. impf.* нѣсколько протереть, протирать; v. **Przetrzeć.**
Nadgiąć, *v. a. semel.*, **Nadginać**, *v. impf.* надогнуть, надгибать.
Nadgłaszać się, *v. r. impf.*, **Nadgłosić się**, *Fut.* nadgłosi się, *v. perf.*, (odzywać się do kogo, отзываться, отозваться, дать знать.
Nadgłówek, v. **Nagłówek**; **Nadgłównik**, -a, *m.* (punkt nadgłówny), зенитъ, надглавная точка; **Nadgłówny**, -a, -e, *adj.* надглавный; вертикальный; punkt nadgłówny, надглавная точка; зенитъ.
Nadgnić, Nagnić, *Fut.* nadgnije, *v. n.*, нѣсколько согнить, испортиться; **Nadgniły, Nagniły**, -a, -e, *adj. part.* подгнившій, гнившій; owoc nagniły, попорченные фрукты.
Nadgnieść, Nagnieść, [*Praet.* nagniotł, *Fut.* nagniotę, nagnieście], *v. a.* нагнесть, нагнетать; нажать; нажать (нажмать); натискать; надавить.
Nadgniewać, *v. a.* нѣсколько рассердить.
Nadgoić, *Fut.* nadgoi, *v. a.* нѣсколько залечить; - się, *v. r.* нѣсколько зажить.
Nadgonić, догнать, v. **Doścignąć.**
Nadgorzały, -a, -e, *part.*, нѣсколько обгорѣлый.
Nadgradzać, Nagradzać, v. **Nagrodzić.**
Nadgranica, -y, *f.* пограничіе; **Nadgraniczny**, -a, -e, *adj.* пограничный.
Nadgróbek, -bka, *m.*, **Nadgrobny**, *etc.*, v. **Nagrobek**, *etc.*
Nadgroda, Nadgrodzić, v. **Nagroda, Nagrodzić.**

Digitized by Google

Nadgryźć, *Fut.* nadgryzie, *v. a.* надгрызть.

Nadintratny, -a, -e, *adj.* превышающіе доходы.

Nadjaad, -u, *m.* (nadjechanie), прибытіе; **Nadjechać**, *v. n. perf.* [*Fut.* nadjedzie, nadjadę], **Nadjeżdżać**, *v. cont.*, наѣхать, наѣзжать, пріѣхать, пріѣзжать, прибыть; v. **Najechać**.

Nadkąsać, *v. a.* надкусить.

Nadkaźić, v. **Nadpsać**.

Nadkładać, **Nadłożyć**, *Fut.* nadłoży, *v. a.* надкладывать, надкласть, надложить, прибавить, прибавить, приложить; надавать; **Nadkładka**, -i, *f.* надклад-ка, прибавка; надача; [v. **Nakładać**].

Nadkłóć, **Nadkalać**, *v. a.* надколоть, надкалывать.

Nadkolanek, v. **Nakolanek**; **Nadkolanny**, -a, -e, *adj.* надколенный.

Nadkopycie, -ia, *n.* (krążek przy kopycie końskim) верхній край надъ копытомъ [лошадиной ноги].

Nadkosić, *Fut.* nadkosi, *v. a.* нѣсколько скосить, накосить.

Nadkracać, **Nadkrócić**, *Fut.* nadkróci, *v. a.* укорачивать, укоротить.

Nadkropić, v. **Nakropić**.

Nadkrzywić, *Fut.* nadkrzywi, *v. a.* нѣсколько покривить, согнуть.

Nadkwaśnieć, *Fut.* nadkwaśnieje, *v. n.* прокисеть, скисеться.

Nadłamać, v. **Nałamać**.

Nadłatwiać, **Nadłatwić**, *Fut.* nadłatwi, *v. a.*, нѣсколько облегчать, облегчить; nadłatwić się, облегчить себѣ какое-либо дѣло; освобождаться.

Nadlecieć, *v. n.* (*Fut.* nadlecei), налетѣть.

Nadlegać, v. **Nalegać**; **Nadleżeć**, v. **Należeć**.

Nadleśniczy, -ego, *m.* главный лѣсничій; *cfr.* **Podleśniczy**.

Nadlewać, *v. a. impf.*, **Nadlać**, *Fut.* nadleje, *v. perf.*, переливать, перелить, проливать, пролить, сливкомъ наливать (наполнять).

Nadliczyć, *Fut.* nadliczy, *v. a.* надсчитать; **Nadliczony**, = **Nadliczebny**, -a, -e, *adj.* сверхкомплектный; излишній противъ положеннаго числа.

Nadliniowy, -a, -e, *adj.* надстрочный.

Nadłom, -u, *m.* надломъ, надлома.

Nadletka, -i, *f.* надкрылье, покрывальное перо; **Nadlotny**, -a, -e, *adj.*, *np.* pióra nadlotne (w skrzydłach), правильныя перья, находящіяся перья.

Nadłożyć, v. **Nadkładać**.

Nadłubać, *v. a.* надолбить; навыдолбить.

Nadlucki, -a, -ie, *adj.* (człowieczeństwo przechodzący), сверхъ силъ человѣческихъ; превосходящій силы человѣческія; нечеловѣческій, чрезвычайный.

Nadłużyć się, *Fut.* nadłuży się, *v. r.* задолжать, войти въ долги, надѣлать долговъ.

Nadmarszczyć, *Fut.* nadmarszczy, *v. a. perf.* наморщить.

Nadmiar, -u, *m.* промѣръ; лишекъ мѣры; надача въ мѣрѣ; resata, ротница, остатокъ, разность; **Nadmiarek**, -rku, *m.* (przydatek), прибавка, прибавка; **Nadmierność**, -ści, *f.* чрезмѣрность, непомѣрность, излишность; **Nadmierny**, -a, -e, *adj.* чрезмѣрный, непомѣрный; -nie, *adv.* надмѣру; чрезъ мѣру; чрезмѣрно; сверхъ мѣры; слишкомъ; **Nadmierzać**, **Nadmierzyć**, *v. a.* промѣрять, примѣривать, примѣрять.

Nadmieście, -ia, *n.* цитадель; крѣпость.

Nadmipysk, -a, *m.* толстощёкій, дутышъ, дутикъ, надутый (гордый) человѣкъ, хвастунъ.

Nadmniejszyć, *v. a.* нѣсколько уменьшить.

Nadmordować, *v. a.* нѣсколько утомить; v. **Mordować**, **Fatygować**.

Nadmorski, -a, -ie, *adj.* приморскій; **Nadmorze**, -a, *n.* приморье.

Nadmorzyć, *v. a.* томить кого голодомъ, изнурить голодомъ.

Nadmożony, v. **Zmożony**, **Przemożony**.

Nadmuchnąć, *Fut.* nadmuchnie, *v. a. perf.*, **Nadmuchać**, дуть, надуть на что; вдуть; - komy w uszy, ° навдать кому уши, наушничать, жужжать кому въ уши; подущать кого; шептать кому что тайно.

Nadmurować, *v. a.* надстроить.

Nadnaturalny, v. **Nadprzyrodzony**.

Nadnerki, (*lub* gruczołki nadnerkowe, *glandulae suprarenales*), *Anat.* надпочечныя желѣзы; **Nadnerkowy**, -a, -e, *adj.* надпочечный.

Nadnieść, [*Praet.* nadniosł, *Fut.* nadniesie], *v. a.* надносить, надносить (надносить); *it.* v. **Przynieść**, **Przyprowadzić**.

Nadoba, -y, *f.*, **Nadobność**, -ści, *f.* (piękność, uroda), красота, пригожество, благообразіе; **Nadobny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* красивый, пригожій, благообразный; изящный; nadobne nauki, изящныя словесныя науки.

Nadobfitować, *Fut.* nadobfituje, *v. n.* (nader hojnie opatrzonym być), всѣмъ изобиловать, имѣть во всѣмъ изобилокъ; v. **Opływać**.

Nadobność, -bny, v. *sub:* **Nadoba**.

Nadogonie, -ia, *n.* (np. u ptaków, sam początek ogona), начало хвоста на концѣ тѣла у птицъ.

Nadoić, *Fut.* nadoi, *v. a. perf.* надоить.

Nadokuszać, *v. n. perf.* надокучать, надоѣдать.

Nadół, **Nadole**, (= na dół, na dole, v. **Dół**), на низу; внизу; **Nadołek**, -łka, *m.* (podołek u sukni), подолъ, подолокъ; - u spodu piersi, [mały serdeczny dołek, *scrobiculus* (-*lum*) *cordis*], *Anat.* ложка, ложечка [*abo* ложечка] подъ грудью, подложечная ямка; **Nadolny**, -a, -e, *adj.* нижній.

Nadostrożność, -ści, *f.* излишняя осторожность.

Nadpadać się, **Napaść się**, *v. r.* трескаться, лопаться.

Nadpalony, -a, -e, *adj. part.*, обгорѣлый, опалённый, обожжённый, смугловатый.

Nadpić, *v. a.* надпить, нѣсколько отпить.

Nadpiecek, -cka, *m.* надпечекъ; *cfr.* припечекъ; v. **Przypiecek**.

Nadpierszek, -szka, *m.* 1. v. **Podgardłek** (u kura); 2. v. **Napierśnik**.

Nadpiętny, -a, -e, *adj.* надпяточный; (żyła nadpiętna), cięciwa nadpiętna, (*tendo Achillis*, *chorda Achillis*), *Anat.* Ахиллесова тетива, *abo* сухая жила.

Nadpiłować, *v. a.* надпилить.

Nadpis, -u, *m.* надписъ; **Nadpisać**, *v. a.* надписать.

Nadpleśnić, *v. a.* (nadmniejszyć), нѣсколько уменьшить; (nadrzedzić), сдѣлать рѣже.

Nadpłodek, -dka, *m. Med.* (*superfoetatio*), вторичное зачатіе, вторократное зачатіе, вторичное оберемененіе, вторичное понесеніе плода.

Nadpłynąć, *Fut.* nadpłynie, *v. n.* приплыть, подплыть, [подплывать].

Nadpodeszwie, -ia, *n.* стелька, *dim.* стелечка.

Nadpodstatni, -ia, -ie, *adj.* преестественный, сверхъестественный; пресущественный.

Nadpospolity, v. **Nadzwyczajny**.

Nadpotrzebny, -a, -e, *adj.* излишній; избыточный; v. **Zbywający**.

Nadpowietrzny, -a, -e, *adj.* находящіеся сверхъ атмосферы, воздушный; v. **Napowietrzny**.

Nadpradziad, v. **Prapradziad**.

Nadprożek, -żka, *m.*, **Nadprożnik**, **Naprożnik**, -a, *m.*, **Nadprożę**, -a, *n.* притолока, верхній брусъ, наддверный косякъ; v. **Nadedrzwie**.

Nadprzć, *Fut.* nadporze, *v. a.* нѣсколько распорото, надрѣзать.

Nadprzyrodzony, -a, -e, *adj.*, -dzenie, *adv.* сверхъестественный,

Digitized by Google

чрезъестественный, преестественный, вышеестественный; nauka nadprzyrodzona, метафизика.

Nadpsować, Nadpsuć, *Fut.* nadpsuję, *v. a.* нѣсколько испортить, повредить; – się, n. испортиться; **Nadpsowanie, Nadpsucie,** –ia, *n.* повреждение, порчение; nadpsucie się, порча; v. Psuć, Psucie.

Nadra, v. Nadro.

Nadrabiać, *v. a. imp.*, **Nadrobić,** *Fut.* nadrobi, *v. perf.*, наставлять, наставить, приставлять, –ставить, надставлять, –вить, придѣлывать, придѣлать, додѣлывать, додѣлать; v. Narabiać (czém).

Nadrąbać, *Fut.* nadrąbię, *v. a.* надрубать, надрубить; **Nadrąbanie,** –ia, *n.* надрубание, надрубление, надруба.

Nadrapać, *Fut.* nadrapię, *v. a.* нацарапать.

Nadrast, –u, *m. Archit.*, (gzems sklepienie podpierający, *imposta*), лопатка подъ пятою свода, импость.

Nadrastać, Nadrastywać, Nadrosnąć, *v. n.* [*Praet.* nadrósł, *Fut.* nadrośnie], надрастать, возрастать, –расти, вырастать, –рости, взрастать, –расти, вырастать, –рости, прирастать; нарастать, нарости.

Nadradzić, *Fut.* nadradzi, *v. a.* нѣсколько испортить, повредить.

Nadraźnić się, *Fut.* nadraźni się, *v. a.* надразнить, нападрать, надосадить.

Nadręczyć, *v. a. perf.* измучить; – się, *v. r.* измучиться, измучиться; v. Dręczyć.

Nadreptać, *Fut.* nadrepce, *v. a.* натоптать, намять.

Nadro, –a, *n.*, **Nadra,** –y, *f.*, **Nadra,** –dr, *pl.* 1. (zanadrze, pazucha), грудь, пазуха; ręke za nadro (za nadra) włożyć, вложить руку за пазуху; 2. † v. Łono.

Nadrobić, *Fut.* nadrobi, *v. a. perf.* 1. напрошить, нарѣзать на мелкія части *abo* на маленькіе кусочки; v. Drobić; 2. nadrobić, v. Nadrabiać.

Nadrośl, –i, *f.*, **Nadrost,** –u, *m.* 1. наросль; отростокъ, отпрысокъ; 2. nadrost, Nadrostek kości, костяной (костный) наростъ, наростокъ; Nadrosnąć, v. Nadrastać.

Nadrożny, –a, –e, *adj.* дорожный, наѣзный, употребляемый на дорогѣ, на проѣздъ; (na drodze, przy drodze będący), придорожный; **nadrożne,** –ego, *s. n.* наѣзные, наѣзные; дорожныя деньги, путевыя деньги; деньги на проѣздъ; v. Strawne, Wijatyk.

Nadrożyć, *v. a.* надолбить.

Nadrukować, *v. a.* напечатать; **Nadrukowanie,** –ia, *n.* напечатание.

Nadrwić się, *v. r.* насмѣяться надъ кѣмъ, насмѣяться, на-подсмѣиваться; v. Drwić.

Nadrzeć, Nadzierać, *v. a.* надодрать, наддирать; надорвать, надрывать; *it.* надрать, надирать.

Nadrzeczanin, –a, *n.* прибрежный житель; v. Nadbrzeżanin; **Nadrzeczne,** –a, *n.* набережная (*s. f.*); **Nadrzeczny,** –a, –e, *adj.* набережный.

Nadrzucić, Nadrzucać, *v. a.* надбросить, наддинуть.

Nadrzynać, *v. a.*, v. Naderznąć, нарѣзывать, нарѣзать.

Nadsadzać, Nadsadzić, *v. a.* надсаждать, надсадить; наставлять, наставить, надставлять, надставить; прибавить, прибавлять.

Nadścielać, Nadesłać, *v. a.* настлать, настлать.

Nadścignąć, *Fut.* nadścignie, *v. a. comp.*, догнать, настигнуть, нагнать; v. Doścignąć.

Nadsiec, *Praet.* nadsiekł, *Fut.* nadsiecze, *v. a.* надсѣчь; **Nadsiekać,** *v. a.* надсѣкать.

Nadsiodłać, *Fut.* nadsiodła, **Nadsiodływać,** *v. a.* нѣсколько высоко сѣдлать (выше обыкновеннаго).

Nadskakiwać, Nadskoczyć, *v. n.* наскакивать, наскочить; nadskakiwać komu (nadsługiwać), стараться пріобрѣсть чью милость [чьё благорасположеніе], подслуживаться, прислуживаться, подбиваться къ кому, подслуживаться; **Nadskok,** –u, *m.*, **Nadskakiwanie,** –ia, *n.* израдчивость, подслуживаніе, прислуживаніе.

Nadślepieć, Nadślepnąć, *v. n.* нѣсколько ослѣпнуть.

Nadsługiwać, Nadsługować, *v. n.* 1. прислуживать кому, служить; 2. v. Nadskakiwać (komu).

Nadsłupie, –ia, *n. Archit.* (*epistylium*), вѣрхняя перевѣдина, перевѣдъ, надстолбіе, архитравъ.

Nadśmiertelny, –a, –e, *adj.*, v. Nadludzki.

Nadśpiać, *Fut.* nadśpieję, *v. n.* приспѣть, подоспѣть, подойти, приблизиться; **Nadśpieszać,** *Fut.* nadśpieszy, *v. n.*, поспѣшить, спѣшить къ (*c. Dat.*).

Nadspodziany, –a, –e, *adj.* неожиданный, нечаянный; –nie, *adv.* неожиданно, нечаянно, нечаянно.

Nadsporzyć, *v. a.* пріумножить.

Nadstać, v. Nastać.

Nadstalić, Nadstalować, Nastalić, *v. a.* настлать, настлать, настлать.

Nadstarczać, v. Nastarczać.

Nadstarzały, –a, –e, *adj.* старовѣтный, устарѣлый, состарѣвшійся, приходившій въ старость.

Nadstawa, –y, *f.* наставка; вставка; пустыя прикрасы; **Nadstawca,** –y, *m.* (przystawca), присмотрщикъ надворщикъ; **Nadstawek,** –wka, *m. Artill.* нацѣльникъ, мушка; **Nadstawiać,** *v. a. imp.*, **Nadstawić,** *Fut.* nadstawi, *v. perf.* 1. надставлять, надставить, наставлять, наставить; придѣлать, приставить; принтуковывать, принтуковать; прикивать, прикить наставку; дѣлать приставки; нарастить; 2. – gardła, ucha, *etc.* v. Nastawiać; 3. – się, *v. r.* (pięknszyć się, *etc.*), убираться, украшаться, наряжаться, наддуваться, надмеваться, хвастаться, чваниться; **Nadstawka,** –i, *f.* наставка, v. Nadstawa; **Nadstawnik,** –a, *m.* рудничный надзиратель; штейгеръ.

Nadstosować, *v. a.* надставить, наставить, прибавить, принтуковать; v. Nadstawić.

Nadstygnąć, *v. n.* нѣсколько простыть; холодѣть, дѣлаться холоднымъ.

Nadstyrowy, Nadstérowy, –a, –e, *adj.* находящіяся надъ кормиломъ (*abo* надъ правиломъ); pióra nadstyrowe, покрывальныя перья [находящіяся сверхъ правильныхъ *abo* находныхъ].

Nadsyłać, v. Nasyłać; *it.* v. Nadesłać.

Nadszańcowy, –a, –e, *adj.* ср. nadszańcowa bateryą, *n.* дзиабобитнія, [*batterie à barbette*], *Fort.*, батерея съ барбетомъ; v. Nadwalna.

Nadszargać, *Fut.* nadszarga, *v. a.* нѣсколько замарать, замѣчать; v. Poszargać.

Nadszarzać, *v. a.* нѣсколько износить, истереть.

Nadszczerać, *v. a.* надколоть.

Nadszedł, v. Nadchodzić, Nadejść.

Nadsztukować, *v. a.* (*Fut.* nadsztukuję), принтуковать, наставить, *etc.*, v. Nadstawić.

Nadtarty, *part. p.*, v. Nadetrzeć; Nadtérać, v. Nadtyrać.

Nadtknąć, v. Natknąć.

Nadtłuc, v. Natłuc (1).

Nadto, *adv.* слишкомъ, чрезмѣрно, чрезъ мѣру, сверхъ мѣры; v. Zbytecznie, (za wiele).

Nadtracić, v. Podtracić.

Nadtruchlewać, v. Zasłabieć.

Nadtrząść, v. Natrząść.

Nadtyrać, Nadtérać, Natyrać, *v. a.* нѣсколько износить, истереть.

Nadumać się, *Fut.* naduma się, *v. r. perf.*, **Nadumywać się,** *v. const. et freqn.*, надумываться, надумываться.

Nadużyć, *Fut.* nadużyje, *v. a. perf.*, **Nadużywać,** *v. imp.*, употребить, употреблять что во зло, злоупотребить, злоупотреблять что; **Nadużycie, Nadużywanie,** –ia, *n.* злоупотребленіе; **Nadużytny,** –a, –e, *adj.* (= mogący być źle użytym) злоупотребительный.

Nadwałek, –łka, *m.* брустверъ, парапетъ; v. Przedpiersień.

Nadwalna działobitnia, *n.* bateryą, *f.* батерея съ низкимъ брустверомъ

Digitized by Google

вероиъ безъ боязни; = v. Nadusiaćowa.

Nadwątlić, *Fut.* nadwątli, *v. a. perf.*, **Nadwątlać**, *v. impf.*, нѣсколько ослабить, ослаблять; v. Nadwerężać.

Nadważyć, *v. a.* нѣсколько перевѣсить; **Nadważenie**, -ia, *n.* перевѣсъ, лишекъ вѣса; *it.* v. Naddatek.

Nadwerężać, **Nadwerężyć**, *v. a.* нѣсколько ослаблять, -бить; повредить, испортить; нарушить, преступать, пренебрегать чего; тенить.

Nadwiązać, *Fut.* nadwiąże, *v. a. perf.*, **Nadwięzywać**, nadwięzuje, *v. cont.* навязать, навязывать, перевязать, перевязывать, привязать, подвязать, надстать, надставлять, наставить, наставлять; **Nadwiązka**, -i, *f.* навязка, привязка, наставка; **Nadwiązanie**, -ia, *n.* навязание, привязание, наставление, наставленіе.

Nadwichnąć, **Nadwinąć**, *Fut.* nadwichnie, *v. a.* нѣсколько вывихнуть; v. Wywichnąć.

Nadwiędnąć, **Nawiędnąć**, *Fut.* nawiędnie, *v. n.* нѣсколько вянуть, увянуть, завянуть.

Nadwierzić, *v. a.* надоверить; **Nadwierzenie**, -ia, *n.* надоверенія.

Nadwieść, v. Nawieść.

Nadwietrzyć, *Fut.* nadwietrzy, *v. a. perf.*, **Nadwietrzać**, *v. impf.* чутьемъ отыскать, отмѣкивать.

Nadwiózł, [*Praet.* nadwiózł, *pl.* nadwieźli, *Fut.* nadwiezie] *v. a. perf.*, **Nadwozić**, *v. impf.*, въ продолженіи чего привезть, доставить.

Nadwijać, v. Nawinąć.

Nadwinąć, v. Nawinąć, *it.* v. Nadwichnąć.

Nadwiślanin, -a, *m.* житель-ствующій (*abo* живущій) на берегу Вислы; **Nadwiślany**, -a, -e, **Nadwiślański**, -a, -ie, *adj.* надвислянскій, (привислянскій), находящійся на берегахъ Вислы; **Nadwiśle**, -a, *n.* (nadbrzeże Wisły), берегъ Вислы; область лежащая на берегахъ Вислы.

Nadwnuk, -a, *m.* (prawnuk), правнукъ; **Nadwnuczka**, -i, *f.*, (prawnuczka), правнука.

Nadwodny, -a, -e, *adj.* надводный.

Nadworny, -a, -e, *adj.* надворный, придворный; sąd nadworny, [гдѣнный] надворный судъ; radca nadworny, надворный совѣтникъ; nadworne obrony, *Fortf.* наружныя укрѣпленія; **Nadworze**, -a, *n.* надворье.

Nadwyż, **Nadzwyż**, *adv.* сверхъ; v. **Nadto**, **Nazbyt**.

Nadybać, *Fut.* nadybie, *v. a.* набрести, встрѣтиться съ кѣмъ, встать, найти.

Nadychać, v. Natchnąć.

Nadymać, *v. a.* надувать, вздувать, *etc.*, v. **Nadąć**; **Nadymać się**, *v. r.* надуваться, кичиться, гордиться, надмеваться, заспеситься, пыжиться; **Nadymacz**, -a, *m.* 1. (który nadyma), раздувальщикъ; 2. nadymacz, *Anat.* (*buccinator*, *musculus buccae*), мышца трубаческая, мышца язвитная; **Nadymanie**, -ia, *n.* надуваніе, *etc.*, v. **Nadęcie**; **Nadymany**, -a, -e, *part.* надутый; v. **Nadęty**.

Nadymić *v. a.* (dymem napełnić), надымить, [надымлять]; наполнить дымомъ; напускать дыму.

Nadyszkurować się, *Fut.* nadyszkuruje się, *v. r. perf.* наговориться, набесѣдоваться. [дзіевać.

Nadziać, *v. a. perf.* надѣть, v. Na-

Nadziak, -a, *m.* чекань.

Nadziałać, *v. a. perf.* надѣлать; **Nadziałanie**, -ia, *n.* надѣланіе.

Nadziany, -a, -e, v. **Nadziewany**, **Nadziewać**. [набаловаться.

Nadzieczyć się, *v. r.* набѣситься;

Nadzieja, -ei, *f.* надежда; чаяніе; ожиданіе; упованіе; nadzieję pokładać, понадѣяться, надѣяться, полагать (возлагать) надежду на (*c. Acc.*); czynić komu nadzieję, обнадеживать, подавать (подать) кому надежду, обнадежить кого; próżną (daremną) się nadzieją cieszyć, суѣствовать; nadzieję tracić, терять надежду; położyć w Bogu nadzieję, возложить на Бога надежду; w nadziei, въ надеждѣ; ожидая; * nadzieja kobieca, беременность; *it.* być przy nadziei, быть беременною; *Geogr.* przylądek dobréj nadziei, (*Cap de bonne esperance*), Мысъ Доброй Надежды; **Nadziejny**, -a, -e, *adj.* надежный.

Nadzielić, **Nadzielać**, *v. a.* надѣлить, надѣлять.

Nadziemny, -a, -e, *adj.* (nad ziemią będący), находящіеся надъ землею; надземельный; сверхъ-земный.

Nadzienie, -ia, *s. n. v.*, v. *sub:* **Nadziewać**.

Nadzierać, *etc.* v. **Nadrzeć**.

Nadziewać, *v. a. impf.*, **Nadziać**, *Fut.* nadzieje, *v. perf.* (*propr. et* *), начинивать, начинить; наполнять, наполнить; набивать, набить; nadziewać (gęś żywą, tuczyć, karmić klóskami), откармливать; nadziewać (gęś zarzniętą, prosię, *etc.* = natykać nadzieniem), начинивать, начинять; **Nadziewanie**, **Nadzianie**, -ia, *n.* наполненіе, наполненіе, набиваніе; начиниваніе, начиненіе, начинка; = **Nadzienie**, -ia, *n.* начинка, фаршъ, фартъ; **Nadziewany**, **Nadziany**, *part. p.*, (napełniony, napchany, natłoczony), наполненный; набитый; *it.* начиненный.

Nadziomek, -mka, *m.* терраса; [*cfr.* grządka, grzęda, lecha].

Nadziwić się, *Fut.* nadziwi się, *v. r. perf.* надивиться; nie może się temu nadziwić, онъ не надивится этому.

Nądzka, -i, *m.*, v. **Nędzarz**.

Nądzmysłowy, v. **Bezmyślny**.

Nadżołądkowy, -a, -e, *adj. Anat.* надчерёвный, надбрюшный, находящіеся надъ желудкомъ; okolica nadżołądkowa, (*regio epigastrica*), верхняя сторона брюха, верхняя надбрюшная (*abo* надчерёвная) сторона; v. **Nadbrzuchowy**.

Nadzor, -u, *m.* надзоръ, присмотръ; v. **Dozor**.

Nadźwignąć, **Nadźwigać**, *v. a.* надвинуть, надвигать; -gać się, *v. r.* надвигаться.

Nadzwonić się, *v. r.* назвониться.

Nadzwyczajność, -ści, *f.* чрезвычайность, необыкновенность, крайность, странность; **Nadzwyczajny**, **Nadzwykły**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* чрезвычайный, необыкновенный, крайній, странный; *adv.* -но.

Nadzwyż, v. **Nadwzwyż**.

Nadżyć, *Fut.* nadżyje, *v. n.* пережить, остаться послѣ кого.

Naelektryzować, *v. a.* наэлектризовать.

Nafabrykować, *v. a.* надѣлать, наработать.

Nafarbować, *v. a.* накрасить; наружить.

Nafasować, *v. a.* наполнить; v. **Napełnić**, **Nałoczyć**.

Nafta, -y, *f.* (gat. oleju ziemnego, *bitumen naphta*) нефть (*f.*), горное или земляное масло.

Nagaba, -y, *f.*, **Nagabanie**, -ia, *n.* нападаніе, искушеніе, соблазнъ; **Nagabać**, **Nagabnąć**, **Nagabywać**, *v. a.*, нападать; безпокоить, дразнить; тревожить; искушать, -кусить, соблазнять, -нить.

Nagacić, *Fut.* nagaci, *v. a.* нагатить, (нагачивать).

Nagadać, *Fut.* nagada, *v. a.* наговорить, насказать, много говорить (кому о чемъ); накалякать; - się, *v. r.* наговориться; накалякаться.

Nagadzać się, v. **Nagodzić się**.

Nagalić, (*Fut.* nagali), **Nagalać**, *v. a.* указать; v. **Nakierować**, **Nastręczyć**.

Nagana, -y, *f.*, **Naganienie**, -ia, *n.* хула, укоръ, укора, укоризна, похулка, восхуленіе, замѣчаніе, порицаніе, упрёкъ, выговоръ; порокъ; godny nagany, порицанія достойный; укоризненный; **Naganiać**, **Naganić**, *Fut.* nagani, *v. a.* 1. (przyganić), хулить, порицать; охуждать; похулить, укорить, укорять, оговорить, опорочивать, опорочить; 2. **Naganiać**, **Nagonić**, **Nagnać**, *v. a.* нагонять, нагнать; достичь; nagoniać kogo do czego, понуждать, заставлять дѣлать; **Naganiacz**, -a, *m.* 1. порицатель, укоритель, ху-

Digitized by Google

лѣтель; 2. naganiacz, (napędzacz), нагонщикъ; **Naganność**, -ści, *f.* укорѣзненность; **Naganny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* зазорный, порочный, укорѣзненный; порицанія достойный.

Nagarbić, *Fut.* nagarbi, *a. a.* нѣсколько сгибать, согнуть; - się, *v. r.* нагорбиться; **Nagarbiony**, -a, -e, *part. p.* нѣсколько кривой, [согнутый, сутулый, сутуловатый], горбатый.

Nagarnąć, *Fut.* nagarnie, *v. a.* собрать, набрать, навалить, накласть, насыпать (въ одно мѣсто); захватать; v. **Nagromadzić**.

Nagdakać się, *v. r.* накудахтаться; нагоготаться; наболтаться, намолоть вздору.

Nagębek, -bka, *m.* нагубникъ, намордникъ, нарильникъ.

Nagęścić, *v. a.* сгустить, дѣлать густимъ; v. **Zgęścić**; **Nagęszczony**, -a, -e, *part. p.*, (Napełniony, natłoczony), наполненный, набитый; (liczny) многочисленный.

Nagi, -a, -ie, *adj.* нагій, нагой, нагъ; голый; обнаженный; (nieodziany, bezszatny), неодѣтый; -, v. **Bezbronny**.

Nagiąć, *Fut.* nagnie, *v. a. perf.*, **Naginać**, *v. impf.*, нагнуть, нагибать, согнуть, сгибать, пригнуть, пригибать, наклонить, наклонять, приклонить, приклонять; naginać kolana, преклонять колѣна; - się, *v. r.* нагнуться, нагибаться; согнуться, сгибаться; горбиться, сгорбиться; **Nagięcie**, **Naginanie**, -ia, *n.* нагибъ, нагибка, нагибаніе, сгибаніе, наклоненіе; nagięcie, нагибъ изгибъ, сгибъ, перегибъ; кривизна, изгибина; **Nagięty**, **Naginany**, -a, -e, *part. p.* нагнутый; согнутый; согбенный; сгорбленный.

Nagietek, v. **Nogietek**.

Naglądać, *v. n.* надглядывать, надсматривать, надзирать; - do kogo, навѣщать, навѣстить), посѣщать, посѣтить); v. **Zaglądać** (do kogo), **Odwidzać** (kogo); - kogo, v. **Patrzeć** (na kogo); - się, *v. r.* (nazrzeć się, napatrzeć się), наглядѣться; v. **Najrzeć**.

Nagładzić, **Nagładzać**, *v. a.* налощить, налащивать; v. **Gładzić**.

Naglancować, v. **Nagładzić**.

Nagłaskać się, *Fut.* nagłaszcze się, *v. r.* нагладиться; v. **Głaskać**.

Nagle, *adv.* внезапно; скоропостижно; нечаянно, исожиданно; вдругъ; nagle, z nagła, (z kopyta, na prędce), скоро, очень торопливо, поспѣшно; **Naglić**, *v. a.*, торопить, торопить, спѣшить, ускорять; понуждать; - się, *v. r.* торопиться; **Nagłość**, -ści, *f.* внезапность; торопливость, поспѣшность, скоропостижность; v. **Nagły**.

Nagłoczować, v. **Nanotować**.

Nagłówek, **Nadgłówek**, -wka, *m.* 1. (nakrycie głowy), покрытіе головы; покровъ; (ogłówka mun-sztuka końskiego), наглобникъ, наглобокъ, оголовъ, оглавль; 2. *Archit*, (= gałka, słupowa), капитель, оглавіе столба; v. ałaka.

Nagły, -a, -e, *adj.* 1. внезапный; скоропостижный; нечаянный, неожиданный; nagła śmierć, скоропостижная смерть; 3. (= naglący, pilny), крайній, важный, крайне нужный, необходимо нужный; bardzo nagły interes, крайне нужное дѣло, важное дѣло, дѣло не терпящее отлагательства; nagła prośba, неотступная, усильная, убѣдительная просьба; nagła potrzeba, крайняя нужда.

Nagmatwać, *v. a.* (bez różnicy natłoczyć), напихать, насовать, набить, наполнить.

Nagnać, v. **Naganiać**, **Nagonić**.

Nagnajać, v. **Nagnoić**.

Nagnić, v. **Nadgnić**.

Nagnie, v. **Nagiąć**.

Nagniecienie, -ia, *n.* (v. kontuzya), намятка; v. **Nadgnieść**; **Nagnieciony**, **Nagniesć**, v. **Nadgnieść**.

Nagniły, v. **Nadgnić**, **Nadgniły**.

Nagniotek, -tka, *m.* (kurze oko na nogach), мозоль.

Nagnoić, *Fut.* nagnoi, **Nagnajać**, **Nagnoiwać**, *v. a.* унавозить, унавоживать, удобрить, удабривать; **Nagnojony**, -a, -e, *part. p.* унавоженный.

Nago, *adv.* наго, нагишомъ, наголо; do naga, до нага; v. **Nagi**, **Nagusko**, **Nagusko**.

Nagoda, v. **Przygoda**, **Zdarzenie**, **Okazya**; **Nagodny**, -a, -e, *adj.*, v. **Zdarzilwy**; **Nagodzić się** komu, *v. r.* случиться; v. **Przytrafiać się**.

Nagolenica, -y, *f.* 1. наголенокъ; 2. - (żołnierska), набедренникъ; поножи (*pl.*); v. **Pleszek**.

Nagonić, *etc.*, v. **Naganiać** (2.).

Nagórny, -a, -e, *adj.* нагорный; nagórny mieszkaniec, нагорный житель; **Nagórze**, -a, *n.* нагорье, нагорье.

Nagorzeć, *v. n.* нагорѣть; **Nagorzały**, -a, -e, *adj. part.* нагорѣлый.

Nagość, -ści, *f.* нагость, нагота; голь.

Nagościć, *v. n.* нагостить; - się u kogo, *v. r.* нагоститься у кого.

Nagotować, *Fut.* nagotuje *v. a. perf.* 1. наготовить, (наготовлять), приготовить; 2. potraw nagotować, (= nawarzyć), настряпать; v. **Gotować**; **Nagotowanie**, -ia, *n.* наготовленіе, приготовленіе; (= nawarzenie), настряпаніе.

Nagotowin, *adv.* (= na dorędziu), наготовѣ; подъ рукою.

Nagradzać, *etc.* v. **Nagrodzić**.

Nagrabić, *Fut.* nagrabi, *v. a. perf.*, **Nagrabiać**, *v. impf.* нагрести, нагребать.

Nagrać się, *v. r.* наиграться.

Nagrawać się, **Naigrawać się**, *v. r.* насмѣхаться (надъ кѣмъ).

Nagrażać, v. **Nagrozić**.

Nagrążać, *v. a.* дѣлать вязкимъ, болотистымъ; **Nagrążać**, **nagrzęzić**, (nanurzyć w wodzie), окунуть [окунывать], погрузить [погружать] въ воду.

Nagrązać, *Fut.* nagrąźnie, *v. a.* сдѣлаться вязкимъ, болотистымъ.

Nagrobek, **Nadgrobek**, -bka, *m.* 1. надгробница, гробница, надгробный памятникъ; (= mauzoleum), мавзолей, великолѣпный памятникъ; 2. nagrobek, = **Nagrobiec**, -bca, *m.* (kamień nadgrobny), надгробный камень; (napis nadgrobny), надгробная надпись; эпитафія; надгробіе; **Nagrobny**, **Nadgrobny**, **Nagrobkowy**, -a, -e, *adj.* надгробный; v. **Nagrobek** (2.).

Nagroda, **Nadgroda**, -y, *f.* награда, награжденіе, вознагражденіе; мзда, возмездіе, воздаяніе, воздаяніе; возвращеніе; навѣрстіе; **Nagrodny**, **Nadgrodny**, -a, -e, *adj.* 1. наградный; наградительный, воздательный; 2. награжденный, возвратный; **Nagrodzić**, **Nagradzać**, *v. a.* 1. (v. odwetować, i t. p.), наградить, награждать; вознаградить, вознаграждать; воздать, воздавать; навѣрстить, навѣрстывать; возвратить, возвращать; 2. **Nagrodzić**, **Nadgrodzić**, *Fut.* nagrodzi, *v. a. perf.*, **Nagradzać**, **Nadgradzać**, *v. impf.* (grodzić na czém), огородить, огораживать; **Nagrodziciel**, -a, *m.*, **Nagrodzca**, -y, *m.* наградитель; мздовоздатель, мздовоздатель, возмездникъ, воздатель, воздатель; **Nagrodzicielka**, -i, *f.*, наградительница, мздовоздательница, возмездница, воздательница, воздательница.

Nagromadzać, **Nagromadzić**, *Fut.* nagromadzi *v. a.* сгромождать, нагромождать; собирать, собрать въ кучу; класть, складывать въ кучу, сбрасывать, сбросать въ кучу; навалывать, навалить; нагромозить, нагромождать; собирать, собрать; накопить, накопить.

Nagrozić, **Nagrażać**, *v. a.* угрозить; **Nagrozić się**, *v. r.* угрозиться.

Nagryzać, **Nagryzować**, **Nagryść**, *v. a.* нагрызать, нагрызть; (nadokuczać, *etc.*), надоѣдать, надоѣсть; **Nagryść się**, *v. r.* мнѣ протерпѣть, изнурѣться отъ печали [отъ тоски], истомиться печалію, намучиться печалію.

Nagryzmolić, *Fut.* nagryzmoli, *a. a. perf.* намарать, накрошать, нами-

Digitized by Google

сать что нибудь дурно; v. Nabazgrać.

Nagrzać, *Fut.* nagrzeje, Nagrzewać, *v. a.* (*propr. et* °), нагрѣть, нагрѣвать; Nagrzewanie, Nagrzanie, -ia, *n.* нагрѣваніе; Nagrzewacz, Nagrzewalnik, -a, *m.* нагрѣвальникъ, грѣлкъ.

Nagrzeszyć, *v. a.* нагрѣшить.

Nagrzonąć, v. Narzucić, Naciskać na co.

Naguchny, -a, -e, Naguczki, Naguteńki, -a, -ie, *adj.* совсѣмъ нагой, голый; -o, *adv.* нагишомъ.

Nagwazdać, *Fut.* nagwazda, *v. a.* напарать; v. Nabazgrać, Nagryzmolić.

Nahaczyć, *v. a.* нацѣпить на крюкъ, на крючёкъ.

Nahaj, -aja, *m.*, Nahajca, -y, *m.* 1. (Nogajski Tatar), Горайскій Татаринъ; 2. nahaj, -aja, *m.*, Nahajka, -i, *f.* (bicz Tatarski, kaścrug), нагайка, казацкая нагайка, (плеть).

Nahalasować, *v. a.* накричать, напугать, наддать тугу; - się, *v. r.* накричаться.

Nahapać, v. Nachapać.

Naheblować, *v. a.* настрогать, настругать, наскоблять; v. Poheblować.

Nahuła, -y, *m.* глухъ, неучъ; болванъ, нѣмтюкъ, нахалакъ.

Nahulać się, *v. r.* нагуляться, гулять досыта.

Naléć, Najéć, v. Naleźć.

Naiskać się, *v. r.* (naszukać się), наискаться.

Naiwność, -ści, *f.* наивность, простодушіе, откровенность; Naiwny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* наивный, натуральный, простодушный, откровенный.

Naj-, = нан-; [*пр.* Najmniejszy, наименьшій; Największy, наибольшій].

Nająć, -ął, *Fut.* najmie, Najmować, *v. a.* нанять, нанимать; взять, брать въ наемъ [*abo:* въ наймъ]; najmować mieszkanie, нанимать квартиру; nająć służącego, нанять слугу; najmować komu (czego swego do używania), отдавать [отдать] въ наймъ [*abo* въ наемъ].

Najachać, v. Najechać.

Najada, -y, *f.* (Nimfa leśna wodna), Русалка, Наяда; лѣсная, водяная нимфа.

Najadać się, *v. r.* наѣдаться; v. Najeść się.

Najarzmić, *v. a.* наложить ярмо; запрячь въ ярмо; v. Ojarzmić, Podjarzmić.

Najątrzyć, v. Zjątrzyć (kogo na drugiego).

Najazd, -u, *m.* наѣздъ, нападеніе, нашествіе, набѣгъ.

Najchrześciańszy, v. *sub:* Chrześciański.

Najda, -y, *f.*, v. Nalazek, Naleziono; Najdę, 1. v. Nachodzić; 2. Najdę, Najduję, v. Naleźć.

Najdłuższy, -a, -e, *superl.* (*adj.* Długi, *qu. v.*) наидолгѣйшій.

Najechać, *Fut.* najedzie, Najeżdżać, *v. a.* наѣхать, наѣзжать; напасть, нападать; дѣлать нашествіе, д. нападеніе; najeździć się, *v. r.* наѣздиться.

Najecie, -ia, *n.* наѣмъ, нанятіе; (v. Nająć).

Najęczeć, *v. a.* навизжать.

Najednać, *Fut.* najedna, *v. a.* много снискать, пріобрѣсть.

Najędrznieć, v. Jędrnieć.

Najędyczyć się, v. Indyczyć się.

Najem, *gen.* najmu, *m.* 1. наѣмъ; 2. (= umowa najmowania), договоръ о наймѣ; 3. (myto z najmu), плата за наѣмъ, наѣмныя деньги, пожилыя деньги; Najemnica, -cy, *f.*, Najemniczka, -i, *f. dim.* наѣмница; Najemniczy, -a, -e, *adj.* 1. наѣмническій, наѣмничій; 2. v. Najemny; Najemnie, *adv.* (z najmu, za najem), наѣмно; издоймно; за наѣмъ, въ наймахъ; *it.* продажно; Najemnik, -a, *m.* 1. наѣмникъ; 2. наѣмщикъ; Najemnikowy, -a, -e, *adj.* 1. наѣмщичій; 2. наѣмничій, наѣмническій; Najemny, -a, -e, *adj.* наѣмный.

Najeść się, [*Praet.* najadł się, *pl.* najedli się; *Fut.* naje się] *v. r. perf.*, Najadać się, *v. impf.*, наѣсться, наѣдаться.

Najęty, -a, -e, *part. p.* (v. Nająć), нанятый.

Najeżać, *etc.* v. Najeżyć.

Najeżdżać, v. Najechać; Najeżdżanie, v. Najazd; Najeźdźca, -y, *m.*, Najeźdnik, Najeźnik, -a, *m.* нападающій, нападатель, дѣлающій нападеніе; v. Najechać; Najezdny, -a, -e, *adj.* нападательный, наступательный; Najeździć się, *v. r.* наѣздиться.

Najeżyć, *Fut.* najeży, *v. a. perf.*, Najeżać, *v. impf.* (*propr. et* °) поднять, поднимать, подымать, ерошить, взъерошить, щетинить, топирить, растопирить; - się, *v. r.* наѣжиться; нахохлиться, нахохливаться; ерошиться; щетиниться, ощетиниться, стать (становиться) дыбомъ, дыбиться; топириться, растопириться; Najeżony, -a, -e, *part. p.* 1. взъерошенный, щетинистый, шершавый, стоящій дыбомъ; растопиренный; 2. najeżony, *Bot.* np. łodyga najeżona, (*caulis muricatus*: miękkiemi, niekolącemi cierniami osadzona), стебель мягкоколючатый. [Gorszy.

Najgorszy, -a, -e, *superl.*, v.

Najjaśniejszy, -a, -e, *superl.* всепресвѣтлѣйшій, *etc.*, v. Jasny, *it.* v. N. (*abbr.*).

Najlepszy, -a, -e, *superl.* наилучшій, самый лучшій, v. Lepszy.

Najmacz, -a, *m.* 1. наѣмщикъ; 2. наѣмникъ; Najmit, -a, *m.* наѣмитъ, наѣмникъ, мѣздникъ.

Najmniéj, *adv.* наименѣе; Najmniejszy, -a, -e, *superl.* наименьшій; v. Mniejszy. [Nająć.

Najmuję, 1. *p. s. Praes.*, v.

Najprzód, v. Naprzód.

Najrzeć, v. Naglądać.

Najść, v. Nachodzić; Najście, v. Nachód.

Najuczać, Najuczyć, *Fut.* najuczy, *v. a.* навыучивать, навыучить.

Największy, -a, -e, *superl.* наибольшій, *etc.*, v. Wielki, Większy; Najwyższy, -a, -e, *superl.* нан-высочайшій; самый высокій; Всевышній; v. Wysoki, Wyższy.

Nakadzić, *Fut.* nakadzi, *v. a.* накадить; накурить; v. Kadzić.

Nakalać, *v. a. impf.*, Nakłóć, *v. perf.* 1. накалывать, наколоть; 2. Nakalać, Nakalić, *v. a.*, v. Napaskudzić, Pokalić.

Nakapać, *v. n. et a.*, *Fut.* nakapie, накапать.

Nakarbić, Nakarbować, *v. a.* надрубить, зарубить, дѣлать зарубки, нарѣзать, отмѣтить на биркѣ; v. Karbować.

Nakarcić, *Fut.* nakarci, *v. a.* выбранить, выругать.

Nakarmić, *Fut.* nakarmi, *v. a.* накормить; насытить.

Nakąsać, *Fut.* nakąsa, Nakąsywać, *v. a.* нагрызть, накусать, искусать.

Nakaślać, Nakaszlać się, *v. r.* долго кашлять, накашляться.

Nakaz, -u, *m.* 1. (nakazanie), заповѣдь, повелѣніе, приказаніе, приказъ, предписаніе, указъ; 2. † -, v. Assygnacya.

Nakaza, -y, *f.* (nakażenie, nadpsucie), поврежденіе, испорченіе; v. Skaza.

Nakazać, *Fut.* nakaże, *v. a. perf.*, Nakazywać, *v. frequ.*, наказать, наказывать кому, велѣть, повелѣть, повелѣвать, приказать, приказывать, установить, установлять, назначить, назначать; Nakazujący, -a, -e, *part. a.* заповѣдательный; повелѣвающій; *Gramm.* tryb nakazujący, v. Rozkazujący; Nakazany, -a, -e, *part. p.*, указный, предписанный.

Nakazić, *Fut.* nakazi *v. a.*, v. Skazić, Zakazić; Nakażenie, v. Skaza, Skażenie.

Nakażony, -a, -e, *part. p.* (v. Nakazić), испорченный; поврежденный; v. Nadpsuty, (uszczerbiony, zarażony).

Nakęsuję, 1. *p. s. Praes.*, v. Nakąsać.

Nakidać, -ał, *Fut.* nakida, *v. a.* накидать; накинуть.

Nakierować, *Fut.* nakieruje, *v. a.* направить; навести, навесть; обратить что къ чему.

Nakipieć, *v. n.* накипѣть.

Nakisnąć, *v. n. semel.* накиснуть; v. Nakwaśnieć.

Nakład, -u, *m.* 1. издержки (*pl.*); расходъ, расходы, изди-

Digitized by Google

вѣніе; nakład na druk, издержки на печатаніе (*abo* на изданіе) сочиненія; nakładem i drukiem Ottona H., иждивеніемъ и въ типографіи Оттона Г.; 2. nakład, (w drukarni) заводъ; [3. v. Ciężar; 4. v. Dodatek, Przydatek; 5. v. Zapas]; 6. v. Zwyczaj, Przyzwyczajenie.

Nakładać, -ał, -a, *v. a. impf.*, **Nakłaść**, *Fut.* nakładzie, *v. semel.*, **Nałożyć**, *Fut.* nałoży, *v. perf.*, накладывать, накласть, наложить, налагать, возлагать, наложить; nałożyć (fajkę), набить; v. Napchać; nakładać kapluna *etc.*, v. Nadziewać; łuk nakładać, (napinać), натягивать лукъ; nakładać, v. Dokładać, Przyczynić; nakładać, nałożyć (siekierę, *etc.*), навáривать, навáрить (топоръ); nakładać na co, (= koszt łożyć na co, *etc.*), издержать, издерживать на что; тратить деньги; nakładać na dzieło, печатать, напечатать [*abo* издавать, -дать] своимъ иждивеніемъ [*abo* на свой счётъ]; nałożyć, (= poświęcić), жертвовать, пожертвовать; *it.* nałożyć czém, (v. Zapłacić czém, *np.* zdrowiem, głową, *etc.*), заплатить чѣмъ; nakładać kogo do czego, привыкать, пріучать кого къ чему; - się do czego, w co, пріучать себя къ чему, пріучаться къ чему; nakładać z kim, v. Obcować, Przestawać z kim; nakładać, nałożyć podatek, налагать, наложить подать; **Nakładanie, Nałożenie**, -ia, *n.* накладываніе, накладка, наложеніе, налаганіе; nałożenie na co, издержки (*pl.*); - na druk, издержки на печатаніе; *etc.*, v. Nakład, Nakładać.

Nakładca, -y, *m.*, **Nakładnik**, -a, *m.*, 1. (łożący koszt na co), издающій на свой счётъ; издатель; печатающій на свой счётъ; *Eccl. sl.* иждивитель; 2. nakładnik, (który co nakłada, ładuje), накладыватель; навальщикъ; **Nakładny**, -a, -e, *adj.*, - nie, *adv.* 1. накладный; иждивительный; (v. Kosztowny); 2. nakładny, **Nakładziony**, (nałożony, naładowany), накладной, (-нйй); v. Nadkładać.

Nakłamać, *Fut.* nakłamie, *v. a.*, - na kogo, много налгать на кого, наврать, наговорить на кого, навѣтничать на кого, оговорить кого, оклеветать кого.

Nakłaniać, Nakłonić, *Fut.* nakłoni, *v. a.* наклонять, наклонить; преклонять, преклонить; нагибать, нагнуть; - kogo do czego, наклонять, склонять кого къ чему; v. Skłoniać; nakłaniać się ku czemu, склоняться къ чему; v. Skłaniać; **Nakłonienie**, -ia, *n.* наклоненіе; наклонность; склонность; расположеніе; **Nakłonny**, -a, -e, *adj.* наклонный, склонный, расположенный къ чему.

Nakleić, *Fut.* nakleci, *v. a.*, наклеить, надѣлать, натворить; v. Pokleić (dosyć czego).

Naklejć, *v. a.* наклеить, наклеивать, обклеить.

Naklękiwać się, *v. r. frequ.*, **Nakląćeć się**, *v. r. perf.* отставать, отстоять колѣни; v. Klęcześć.

Naklektać, *v. a.* наболтать, накалякать.

Naklepać, *v. a.* ударить на что; нашлёпать; наковать; * наболтать, накалякать; v. Na-, & Klepać.

Nakłóć, Nakalać, *v. a.* наколоть, накалывать; v. Nakluć; **Nakłóć się**, *v. r.*, напороться.

Nakłócić się, *v. r.* перестать браниться; v. Kłócić się.

Nakłonić, Nakłonienie, Nakłonny, v. *sub:* Nakłaniać.

Nakłopotać się, *v. r.* нахлопотаться; изнурить печалію; v. Kłopotać się.

Nakluć, Naklwać, *v. a.* наколоть, наклевать, наклёвывать; - się, *v. r*, наколоться, наклеваться, наклёвываться.

Nakochać się, *v. r.* (*Fut.* nakocha się), насытиться любовью.

Nakolanek, Nadkolanek, -nka, *m. Anat.* (*patella*), надколѣнная чашка; **Nakolanny, Nakolenny**, -a, -e, *adj.* надколѣнный; nakolenne, nadkolanne jabłko, *Anat.* (*patella*), надколѣнная чашка, чашка; **Nakolanki**, -nek, *pl. m.*, наколѣнникъ, *pl.* наколѣнники.

Nakołatać, *Fut.* nakołacze, *v. a.* наколотить, настучать; - się, *v. r.* настучаться.

Nakolebać się, Nakołysać się, *v. r.* накачаться.

Nakoniec, *adv.* (na koniec), наконецъ; напослѣдокъ.

Nakopać, *v. a.* накопать, (накапывать), нарыть; **Nakopanie**, -ia, *n.* накопаніе, нарытіе.

Nakopcić, *v. a. perf.* наколтать; - się, *v. r.* наколтаться.

Nakosić, *v. a.* накосить; - się, *v. r.* накоситься.

Nakować, Nakuć, *Fut.* nakuje, *v. a.* наковывать, наковать; **Nakowanie, Nakucie**, -ia, *n.* наковываніе; наковка; **Nakowadlnia, Nakowalnia**, -i, *f.*, **Nakowadło**, -a, *n.* наковальня, (*dim.* наковаленка); v. Kowadło; **Nakowadlny, Nakowadłowy**, -a, -e, *adj.* наковаленный.

Nakpić się (z kogo), *Fut.* nakpi się, *v. r.* насмѣхаться, насмѣяться надъ кѣмъ.

Nakrajać, *v. a.* 1. накроить; нарѣзать; накрошить; 2. nakrajać, nakroić, (zacząć krajać, *etc.*), начать; начать рѣзать; надрѣзать; v. Nacinać, Naciąć.

Nakrapiać, Nakropić, *Fut.* nakropi, *v. a.* накрапывать, накрапать, накропить; окропать, окропить; оприскивать, оприскать, -снуть, всприскивать, всприскнуть, оприскивать, оприскать; **Nakrapianie, Nakropienie**, -ia, *n.* накрапываніе, накрапаніе; окрапываніе, окропленіе; *etc.*, v. Nakrapiać; (u *introlig.*) nakrapianie oprawy książek, вырѣзки; **Nakrapiany**, -a, -e, *adj. part.* крапанный; накропленный; испестренный; закрапанный, крапчатый; **Nakropiony**, -a, -e, *part. p.* кропленный; опрысканный, *etc.*, v. Nakrapiać.

Nakraść, *Fut.* nakradnie, *v. a. perf.* накрасть, напороть, напшеничать, напутовать.

Nakraszić, *v. a.* 1. (= nakrwawić), накрасить; 2. (= okraść, naszprawiać), много приврать масломъ, жиромъ.

Nakrawać, *v. a.* нарѣзывать; v. [Nakrajać.

Nakręcać, Nakręcić, *Fut.* nakręci, *v. a.* накручивать, закручать, насучивать, насучить; навертывать, навертѣть, наверну́ть; *it.* направлять, направить; обращать, обратать; натягивать, натянуть, потянуть; провести, провесть; nakręcać, nakręcić zegar, zegarek, заводать, завесть часы; - (rozmowę na . . . . .), заводать (завесть) рѣчь о . . . (*c. Instr.*), клонить, (склонить) на . . . (*c. Acc.*), обращать, обратать на (*c. Acc.*); v. Naciągnąć, Nakierować.

Nakredzić, *v. a. perf.* намѣлить.

Nakreślić, *v. a. perf.* начертить; начертать; изобразить чертами; сочинить, написать (начерно); **Nakreślenie**, -ia, *n.* начертаніе; умоначертаніе.

Nakrochmalić, *v. a. perf.* накрахмалить; **Nakrochmalenie**, -ia, *n.* накрахмаленіе.

Nakroić, *etc.*, v. Nakrajać.

Nakroplć, *etc.*, v. Nakrapiać.

Nakrótce, *adv.* (= krótko, w krótkości), коротко; однимъ словомъ; въ короткихъ [*abo* въ краткихъ] словахъ.

Nakruszyć, *v. a. perf.* накрошить.

Nakryć, *Fut.* nakryje, *v. a. perf.*, **Nakrywać**, *v. impf.*, накрыть, накрывать, покрыть, покрывать, закрыть, закрывать; nakryć głowę, покрыть голову; накрыться; надѣть шляпу; proszę nakryć głowę, пожалуйста накройтесь! stół nakryć, накрыть на столъ.

Nakrycie, Nakrywanie, -ia, *n.* 1. накрытіе, накрываніе, покрытіе, покрываніе, закрытіе, закрываніе; nakrywanie stołu, накрываніе на столъ; 2. столовый приборъ; столовая посуда; 3. nakrycie, накрытіе, накрываніе, накрышка.

Nakryty, Nakrywany, -a, -e, *part. p.*, накрытый, покрытый, закрытый.

Nakrywa, -y, *f.*, **Nakrywka**, -i, *f.* накрышка, крышка, покрышка; v. Przykrywa, Przykrywka.

Nakrzesać, Nakrzesać, *Fut.* na-

Digitized by Google

krzesi, *v. a.*, v. **Pokrzeslić**; ognia nakrzesać, выбиватъ, высѣчь огонь, вырубáть, -бить; v. **Krzesać**.

Nakrzyczeć, *Fut.* nakrzyczy, *v. n.* накричáть; - się, *v. r.* накричáться.

Nakrzywiać, Nakrzywić, *Fut.* nakrzywi, *v. a.* накривлять, накривить, нагибáть; **Nakrzywiaczka**, -i, *f.* орудіе для накривленія чего-нибудь, прямило; **Nakrzywienie**, -ia, *n.* накривленіе; **Nakrzywiony**, -a, -e, *part. p.* накривленный.

Nakształt, *adv.* на подобіе; подобно; какъ будто; какъ бы; v. **Kształt, Niby**.

Nakać, Nakucie, Nakuty, v. **Nakować, Nakowanie**, *etc.*

Nakupić, Nakupiać, *v. a.* 1. накопить, накоплять, скопить, скоплять, набросать, набрасывать, сбросать (сбрасывать) въ кучу; 2. **Nakupić, Nakupować**, *v. a.* накупить, накупать; скупить, скупать; закупить, закупать; **Nakupowanie**, -ia, *n.* накупленіе, накупка; **Nakupiciel**, -a, *m.* (nakupujący), скупщикъ; покупщикъ.

Nakurzać, Nakurzyć, *Fut.* nakurzy, *v. a.* накуривать, накурить; надымлять, надымить; (kurzem pazurać), напылять, напылить; насоривать, насорить; nakurzać komu (*fig.*), v. **Wycierać** (komu) kapitulę; **Nakurzyć się**, *v. r.* накуриться; *it.* напылиться; v. **Kurzyć**.

Nakwaśnieć, *Fut.* nakwaśnieje, *v. n.* закиснуть; **Nakwaśniały**, -a, -e, *adj.* закисный.

Nalać, [*Praet.* nalał, *pl.* naleli; *Fut.* naleje], *v. a. perf.*, **Nalewać**, *v. a. impf.* налить, наливать; влить, вливать; вылить, выливать (за что); намочить, -мочь; - komu, подчивать кого, налить для кого; nalać w czub, * напиться допьяна, напиваться; nalewać na zioła, (= infuzę robić), настаивать, настоять [*np.* wino, winó] травами; **Nalanie, Nalewanie**, -ia, *n.* налитіе, наливаніе; вліяніе, вливаніе; возліяніе, возливаніе, *etc.*, v. **Nalać**; nalanie, (*infusum*, *infusio*), настой; настойка; *it.* настаиваніе; **Nalany, Nalewany**, -a, -e, *part.* налитый; налитый; *etc.*, v. **Nalać**.

Naładować, *v. a. perf.* наладить; нагрузить (*c. Acc.*); нагружать; нагрузить (чѣмъ); naładować[na] okręt, нагрузить корабль; **Naładowanie**, -ia, *n.* наладиваніе, нагрузка; нагруженіе, нагружаніе; - okrętu, нагруженіе корабля, нагрузка корабля.

Nalajać komu, *Fut.* nalaje, *v. n.* налгать, набрехать, наврать.

Nalamać, Nadlamać, *Fut.* nalamie, nalomi, *v. a. perf.*, **Nalamywać, nalamuje**, *v. freqn. et cont.*, наломать, наламывать; надломать, надламывать; nalamać sobie głowy, много и долго размышлять о чѣмъ, думать; v. **Suszyć**, (sobie mózg), **Mozolić**, **Łamać** (sobie głowę); **Nalamanie, Nalamywanie**, -ia, *n.* наломаніе, наламываніе; **Nalamany**, -a, -e, *part. p.* наломанный.

Nalanie, Nalany, v. *sub:* **Nalać**.

Nalapać, *Fut.* nalapie, *v. a. perf.* наловить; v. **Połapać**.

Nalatać, *Fut.* nalata, *v. a. perf.* починить; заплатить; нашить заплатки; нашить заплату; обшить заплатками.

Nalatać, Naleciec, *Fut.* naleci, *v. n.* (*propr. et* *), налетать, налететь; слетаться, слететься; **Nalatać się**, *v. r.* набегаться; **Naleciec się**, *v. r.* (*Fut.* naleci się), слетаться, налететь.

Nalazek, -zku, *m.* 1. (znalezienie), находка; нахожденіе; 2. v. **Znalazek, Naleziorek**.

Nalazić, naleść, *v. n.* налазить, налезть, приходить, приходить, *etc.*, v. **Przylazić, Przyleść**; **Nalazić się**, *v. r.*, находиться, устать отъ ходьбы; v. **Łazić**.

Nałechtać się, *Fut.* nałechce się, *v. r.*, много (долго) щекотать.

† **Nałęcz**, -u, *m.* повязка; **Nałęczowaty**, -a, -e, *adj.* (na kształt nałęczu), на подобіе повязки; szeroka binda nałęczowata, *Anat.* (*fascia lata*, *musculus fasciae latae*, *tensor vaginae femoris*), мышца широкой повязки, мышца бедренного влагалища.

Nalegać, † **Nalegnąć**, *Fut.* nalegnie, nalęże, *v. n.*, (napierać na co), напирать; налегать, налечь; кучиться; неотступно (*abo* убѣдительно, настойтельно) просить кого; настоять на чѣмъ; nalegając, неотступно, настойтельно, убѣдительно, усильно; **Naleganie**, -ia, *n.* напираніе; налеганіе; настояніе; неотступное (*abo* усильное, убѣдительное) прошеніе.

Nałękać się, *v. r.* напугаться.

Nałępa, -y, *f.* лежанка, *dim.* лежаночка.

Nałepić, *v. a. perf.* налѣпить; - się, *v. r.* налѣпнуть, налѣпить; **Nalepienie**, -ia, *n.* налѣпленіе.

Nalepszy, v. **Najlepszy, Lepszy**.

Nałeptać się, *Fut.* nałepce się, *v. r. perf.* налѣбаться.

Naleść, v. **Nalazić**.

Naleśnik, -a, *m.* (gat. ciasta), блинъ.

Nalew, -u, *m.* налитъ; настой; налитіе; drugi nalew piwowarski, другакъ; **Nalewać, Nalewanie**, v. **Nalać, Nalanie**; **Nalewacz**, -a, *m.*, **Nalewajko**, -a, *n.* наливáющій; **Nalewaczka**, -i, *f.* 1. наливáющая; 2. лѣечка; **Nalewany**, -a, -e, *adj.* наливной, (-ный), налитый; **Naléwka**, -i, *f.* возліяльникъ, возліяльникъ, поливáльня; - na ręce, v. **Miednica**; **Naleweczka**, -i, *f.* чáшечка, лѣйка.

Należący, -a, -e, *part.* принадлежáщій; v. **Należeć**.

Należć, 1. [*Praet.* nalazł, *Fut.* nalezie] *v. n.* вползать, вползть; налѣзть, налезáть; v. **Nalazić**; 2. **Należć**, (znaleźć), *Praet.* nalazł, *Fut.* najdzie, znajdzie, *v. a. perf.*, **Najdować**, *v. cont.* найти, находить; - się, *v. r.* найтися, находиться; najduje się, находится; **Należca**, -y, *m.*, **Naleziciel**, -a, *m.* находчикъ; v. **Wynalezca**.

Należeć, *v. n.* надлежать; принадлежать; касаться до (*c. Gen.*); należy, należy się, *v. impers.* надлежить, слѣдуетъ, должно; *it.* należy, v. **Tyczy się**; *it.* v. **Należy, Zawisło**; **Należeć się**, należy się, *v. r.* належаться.

Nalezienie, -ia, *n.* нахожденіе, находка; **Naleziciel**, -a, *m.* находчикъ; **Naleziciel**ka, -i, *f.* находчица; **Naleziorek**, -nka, *m.* (dziecię podrzucone), найденышъ, подкидышъ, подмѣтное дитя; **Naleziony**, -a, -e, *part. p.* найденный; находный; **Należne**, -ego, *s. n.* плата за находку; **Naleźnik**, -a, *m.* находчикъ.

Należność, -ści, *f.* принадлежность; слѣдующее; должное; **Należny**, -a, -e, *adj.* принадлежащій; слѣдующій; должный; v. **Należyty**.

Należycie, *adv.* какъ слѣдуетъ, какъ должно быть, какъ надобно, достодолжно; позволяетъ; надлежащимъ образомъ; **Należytość**, -ści, *f.* принадлежность; слѣдующее; должность; **Należyty**, -a, -e, *adj.* принадлежащій, надлежащій, должный.

Nalgać, *Fut.* nalże, nalgę, *v. n.* налгать.

Nalgnąć, *v. n. semelf.*, нальнуть.

Nalichwić, *Fut.* nalichwi, *v. a.* наковать лихоимствомъ.

Nalicsyć, *Fut.* nalicsy, *v. a.* насчитать, (насчитывать, *v. impf.*); - się, *v. r.* насчитаться.

Nalinąć, *Fut.* nalinie, *v. a.* налить.

Nalizać, *v. a.* нализать, облизать; - się, *v. r.* нализаться.

† **Nalki**, *pl. Com.* (z Niem. „Nelken"), v. **Goździki** (kramne), гвоздики, гвоздички.

Nałknąć się, Nałykać się, *v. r.* наглотаться.

Nałóg, -u, *m.* привычка, повадка, навыкъ, навычка; обыкновеніе; обычай; nałóg drugie przyrodzenie, nałóg staje się drugą naturą, привычка вторая природа; привычка содѣлывается другою натурою; трудно отставать отъ старыхъ привычекъ; **Nałogowy**, -a, -e, *adj.*, v. **Nałożny**.

Digitized by Google

Nałolć, *v. a.* nasáliть; *fig.* skórę komu nałoić, v. **Wygarbować kogo**; **Nałojenie**, -ia, *n.* nasáleniе.

Nałokać się, v. **Nałykać się**, **Nałknąć się**.

Nałotrować się, *v. r.* naprokáзить, naprokáзничать; naplutováть; v. **Nabroić**.

Nałowić, **Naławiać**, *v. a.* nalovováть, nalávливать; na wędę nałowić, naýдить; -wić się, *v. r.* nalovováться; **Nałowienie**, -ia, *n.* nalovoléniе.

Nałożenie, -ia, *n.* 1. (nakładanie), nakládываниe, nakládka, nalozéniе; - podatków, nalozéniе podatóв; - na co, izdérжки (*pl.*); - na druk, izdérжки na pečátaniе; 2. nałożenie, v. **Nałóg**.

Nałożnica, -y, *f.* nalóжница; nezakóнная žená; **Nałożnictwo**, **Nałożeństwo**, -a, *n.* nalóжничество; nezakóнный brak; nezakóнное supríжество; **Nałożniczy**, -a, -e, *adj.* nalóжничeский; nalóжничий; **Nałożnik**, -a, *m.* nalóжникъ; nezakóнный mužъ.

Nałożny, -a, -e, *adj.* 1. (nałogowy, przywykły), privíчный, privíкший; 2. (= nałożniczy), nalóжничий, nalóжничeский; 3. nałożny *sp.* podatek, v. **Nałożony**.

Nałożony, -a, -e, *part. p.*, nakládennый; (v. **Nakładać**, **Nałożyć**); nałożony podatek, nalóгъ.

Naludnić, *v. a.* naselíть.

Nałupać, *Fut.* nałupię, *v. a. perf.* nakolóть; nacepáть.

Nałupić, *v. a. perf.* nagrábить, naжáть, polyčíть zъ dobíчy.

Nalutować, *v. a.* pripáять; napáять; - się, *v. r.* napáяться.

Nałykać się, *v. r.* naglotáться; v. **Nałknąć się**.

Nam, *pron. Dat. plur.* (v. **Ja**), náмъ.

Namacać, *Fut.* namacą, *v. a.* (macaniem dojść, doświadczyć), naйтí, ispytáть posrédstvomъ osząnía, ščupánía; * ispytáть, issledovatь; biczem, kijem kogo namacać, (= okładać), otodrátь kogó páлkoю; otzaláть kogó *abo* otzaláть komý boká; porádkomъ nekolotíть kogó.

Namachać, **Namachnąć**, *Fut.* namachnie, *v. a.*, namahátь; skóro sdélatь čto-nibúdь.

Namachlować, *Fut.* namachluję, *v. a.* nalputováть; nakopíть (sobrátь, naжáть) obmánomъ *abo* lihoимствомъ.

Namącić, *v. a.* namutíть; v. **Pomącić**.

Namaczać, **Namoczyć**, *Fut.* namoczy, *v. a.* namáчивать, namoчíть; **Namaczanie**, -ia, *n.* namáчиванie; **Namoczenie**, -ia, *n.* namoчéniе; **Namoczony**, -a, -e, *part. p.* namóченный.

Namączyć, *v. a.* (mąką posypać), namučíть; napylíть, posýпать mukóю.

Namagać, **Namódz**, *Fut.* namoże, v. **Wymagać**, **Żądać**.

Namagneso-wać, **Namagnetyzo-wać**, *v. a.* namagnítить, namagníчивать; -wanie, -ia, *s. n.* v. namagníчeniе, namagníчиванie; -wany, -a, -e, *part. p.*, namagníченный.

Namakać, *v. n. impf.*, **Namoknąć**, *Fut.* namoknie, *v. semelf.*, namokáть, namóknуть; **Namokły**, -a, -e, *part. p.* namóknый.

Namalować, *v. a.* namalovováть, napisáть; nakrásить; narisovováть; v. **Pomalować**, **Wymalować**.

Namarł, v. **Nademrzeć**, **nadmarł**.

Namarszczywać, *v. a. frequ. & cont.*, **Namarszczyć**, *Fut.* namarszczy, *v. perf.*, namórщивать, namórщить; namarszczyć twarz, nahmúрить licó; nahmúриться.

Namarznąć, *v. n. semelf.*, **Namarzać**, namérznуть, namerзáть.

Namazyć się komu, v. **Naśnić się** (komu).

Namaślić, *v. a.* namáслить.

Namazszczać, **Namaścić**, *Fut.* namaści, *v. a.* namázывать, namázать; natirátь, naterétь mázью; pomázывать, pomázать; mvropomázывать, mvropomázать; **Namazszczenie**, -ia, *n.* namázka, namázanie, namázываниe; pomázanie; (ostatnie pomazanie), soborovanie; mvropomázanie; **Namazszczeniec**, -ńca, *m.* (pomazaniec), pomázannikъ Bóžiй, mvropomázannikъ.

Namawiać, **Namówić**, *Fut.* namówi, *v. a.* ugovárivatь, ugovoríть kogó kъ čemý; sgovárivatь, sgovoríть; podzývatь, podzovováть; podgovárivatь, podgovoríть; skłonáть, skłoníть; yбždáть, yбždíть; **Namówić się**, **Namawiać się**, *v. r.*, - się z kim, (= umówić się na co), ugovoráться, ugovárivatься; sgovoráться, sgovárivatься; uslóviться, uslóvливаться kъ čemъ; namówić się, (= nagadać się do woli), naugovoráться; **Namawiacz**, -a, *m.* ugovórщикъ; podgovórщикъ; v. **Namównik**; **Namawiaczka**, -i, *f.* ugovórщица, podgovórщица; **Namawianie**, -ia, *s. n.* v. ugovárиваниe, *etc.*, v. **Namawiać**, **Namowa**.

Namazać, *Fut.* namaże, **Namazywać**, namazuje, *v. a.* namázать, namázывать; naterétь, natirátь mázью; v. **Nasmarować**, **Namaścić**; ręce komu namazać, * podmázать, podkupíть; **Namazanie**, **Namazywanie**, -ia, *n.* namázanie, namázываниe; natirániе mázью.

Namdleć, *Fut.* namdleje, **Namdlewać**, *v. n.* slabóть, oslabováть, obslabíть; lišíться, lišátься sil; istoщíться, istoщátься; prihodíть, pridtí kъ iznemoжéniе; **Namdlały**, -a, -e, *adj. part.* oslábленный, oslábлый; **Namdlić**, *Fut.* namdli, *v. a.* oslábить; obesсílить.

Namęcić się, *v. r.* namučíться.

Namiąć, [*Praet.* namnął, *Fut.* namnie], *v. a.* namáть.

Namiatać, v. **Namiotać**.

Namiecik, *dim.*, v. **Namiot**.

Namiękać, **Namiękać**, *Fut.* namięknie, *v. n.* namякáть, namякнуть, dъlaться mátkimъ; v. **Pulchnieć**.

Namieniać, **Namienić**, *Fut.* namieni, *v. a.* napámatovatь, napómnatь, upomínatь, upomínуть, namekáть, namekнуть; v. **Wspomnieć**, **Natrącić**.

Namierzwić, *Fut.* namierzwi, *v. a.*, v. **Mierzwić**, **Mierzwę potrząść**.

Namierzyć, *Fut.* namierzy, *v. a.* namérzить, namérzать, namérzывать; - się, *v. r.* namérzиться; v. **Mierzyć**.

Namieść, v. **Namiotać**.

Namiestnictwo, **Namieśnictwo**, **Namiestnikostwo**, -a, *n.* namъстничество; mъstoблюстitelьstvo; *it.* v. **Następstwo**; **Namiestnik**, **Namieśnik**, -a, *m.* namъстникъ; mъstoблюстítel; *it.* v. **Zastępca**; **Namiestny**, -a, -e, *adj.* namъстнический, namъстничий; zastupáющiй čъl-libo mъsto; v. **Zastępstwo**.

Namieszać, *Fut.* namiesza, *v. a.* namъшáть, namъсáть, nameшáтъ.

Namieszkać się, *Fut.* namieszka się, *v. r.* namъситься, proжíть zъ (*c. Praepos.*), prebátь; v. **Pomieszkać**, **Pobawić**.

Namiętność, -ści, *f.*, **Namięta**, -y, *f.* strastъ; **Namiętny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* strástnый; prostrástnый.

Namiłować się, *v. r.* namilováться.

Namiot, -u, *m.* 1. namétъ, palátka, matérъ, *Eccl. sl.* kolíba, kolíбica, skínia; namiot Tatarski, юрта; 2. namiot, **Namiotek**, -tka, *m.*, **Namiecik**, -a, *m.* zánavъska krovátna; baldahín [nadъ krovátъю, i proч.]; namiotek, (*tentorium cerebelli*), mozgovóй namétъ; **Namiotnik**, -a, *m.* palátočникъ, matérникъ, matérnый mástеrъ, skinotvórets; **Namiotowy**, -a, -e, *adj.* 1. matérnый, palátočnый; 2. **Namiotowy**, -ego, *s. m.*, v. **Obożny**.

Namiotać, *Fut.* namieciе, namiotę, **Namiatać**, *v. a.* 1. namotáть, namétывать, namétывать, nabrásывать; 2. namieść, namiatać miotłą, namesti, nametátь.

Namknąć, v. **Namykać**.

Namleć, *Fut.* namiele, *v. a.* namolóть, namálывать.

Namłócić, *v. a.* namolotíть,

Digitized by Google

namoléwiać; v. Młócić, Wymłócić.

Namnożyć, Namnażać, *v. a.* умножить, умножать.

Namoczenie, -ia, *n.*, Namocz, -y, *f.*, v. Infuzya; Namoczyć, v. Namaczać.

Namodlić się, *v. r.* долго молиться.

Namokły, -a, -e, *adj. part.* намокший; Namoknąć, *Fut.* namoknie, *v. n. semelf.*, намокнуть; v. Namakać.

Namokrzyć, *v. a.* намочить дрянью; *it.* v. Nawilżyć.

Namordować, *v. a.* много, убить, убивать, умертвить; v. Mordować.

Namotać, *v. a.* намотать; Namotanie, -ia, *n.* намотание.

Namowa, -y, *f.* уговоръ, подговоръ, уговариваніе, подговариваніе, убѣжденіе; наущеніе; *it.* уговоръ, условіе; (konferencya), совѣщаніе; конференція; *it.* v. Rozprawa; Namówca, -y, *m.* уговорщикъ, подговорщикъ; Namówić, *Fut.* namówi, *v. a.* уговорить, подговорить; сговорить; подозвать; склонить; убѣдить; Namówić się, *v. r.*, - z kim, уговориться; сговориться, условиться; - się, (= nagadać się do woli), наговориться; v. Namawiać; Namowienie, v. Namowa, Namawianie; Namówka, -i, *f.*, v. Sentencya; Namównik, -a, *m.*, v. Namówca; Namowność, -ści, *f.*, краснорѣчіе; витійство; убѣдительная рѣчь; искусство уговаривать, иск. убѣдить; Namowny, -a, -e, *adj.* убѣдительный; сговорчивый.

Namozolić, *Fut.* namozoli, *v. a.* причинить, надѣлать кому много хлопотъ; - się, *v. r.*, v. Nabiedzić się.

Namroźić, *v. a.* наморозить.

Namrzeć, *v. n.* набрюзжать.

Namrzeć się, *v. r.* терпѣть голодъ; томиться голодомъ; умирать съ голоду.

Namszeć, *v. n.* (mchem narosnąć), обрости [обростать] мхомъ; покрыться [покрываться] мхомъ.

Namuł, -u, *m.* илъ, тина, грязь; соръ; Namulać, Namulić, *v. a.* наносить, наполнить иломъ, тиною; насыпать, насорить; - się, *v. r.* наноситься; намулены, -a, -e, *part. p.* наносный.

Namurować, *Fut.* namuruje, *v. a.* настроить каменныхъ зданій.

Namyć, *Fut.* namyje, Namywać, *v. a.* намыть, намывать.

Namydlić, *v. a.* намылить; Namydlenie, -ia, *n.* намиленіе.

Namykać, Namknąć, *Fut.* namknie, *v. a.*, v. Nasuwać, Nasunąć, Napomknąć; *fig.* намекать, намекнуть.

Namysł, -u, *m.* размышленіе, разсужденіе; соображеніе; bez namysłu, необдуманно; безразсудно; не обдумавъ; не разсуждая; на обумъ; безъ умыслу; z namysłu, (= naumyślnie, namyślnie, umyślnie), разсудительно; съ умыслу; съ намѣреніемъ; нарочно; умышленно; Namyślać się, *v. r.* обдумывать, размышлять о чемъ, подумать о чемъ, разсматривать, соображать, принимать въ уваженіе (*abo* въ соображеніе); передумывать; Namyślić się, *v. r.* рѣшиться, передумать, раздумать, размыслить, обдумать; Namyślanie, Namyślenie, -ia, *n.*, - się, обдумываніе, обдуманіе, передумываніе, передуманіе, размышленіе, разсужденіе, соображеніе, рѣшеніе; Namyślny, -a, -e, *adj.* 1. (naumyślny, umyślny), умышленный; нарочный; -nie, *adv.* умышленно, нарочно, съ умысломъ, съ умыслу, съ намѣреніемъ; 2. (namyślający się, uważny), разсудительный; осторожный; предусмотрительный, осмотрительный; *adv.* -no.

Nań, = na niego, *Eccl. sl.* нань; на него, v. Na, On.

Nana, *vu.*, v. Mama; Nańka, Niańka, -i, *f.* (mamka, piastunka od dzieci), няня, нянька, нянюшка; § gdzie wiele nianiek, tam dziecię bez nosa, у семи нянекъ дитя безъ глазу.

Nanęcić, -cać, *v. a.* наживить, наживлять, притравить, притравливать, приманить, приманивать.

Nankin, -u, *m.* *Com.* нанкинъ, нанка, китайка, китаечка; bela nankinu, po 10 (dziesięć) sztuk zawierająca, тюкъ; Nankinowy, -a, -e, *adj.* нанковый, китайчатый; nankinowy kitel, китаечникъ; nankinowa suknia kobieca, китайникъ.

Nanosić, Nanaszać, Nanieść, *Fut.* naniosę, *v. a.* наносить, наношивать, нанести, нанести, сносить, снесть; - się, *v. r.* наноситься; долго, много носить.

Nanotować, *v. a.* замѣтить; Nanotowanie, -ia, *n.* замѣтаніе; нотаніе.

Nanudzić, *v. a.* наводить, навесть на кого скуку, наскучить кому; - się, *v. r.* соскучаться.

Nanukać, v. Przynukać, Napędzić.

Nanurzać, Nanurzyć, (w wodzie), *v. a.* окунуть, окунивать, погружать, погрузить въ воду.

Naobcinać, *v. a.* много обрубать, обрубить, подрѣзывать; v. Obetnąć.

Naobiecywać, *Fut.* naobiecuje, *v. a.* насулить, много обѣщать.

Naobracać, *v. a.* много, долго обращать; - się, *v. r.* наобращаться.

Naobrywać, *v. a.* много чего нарвать, срывать, сорвать, ощипать, общипать.

Naobrzynać, *v. a.* много чего обрѣзать.

Naoczny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* очевидный, явный; ясный; naoczny świadek, очевидецъ, очевидь свидѣтель; *Jur.* naoczna konfrontacya, очная ставка.

Naodzlać, *Fut.* naodzieje, Naodziewać, *etc.*, v. Przyodziać.

Naolejkować, *Fut.* naolejkuje, *v. a.* вымазать масломъ.

Naopak, v. Opak.

Naopowiadać, *v. a.* насказать, наскازывать.

Naorać, *v. a.* напахать.

Naostatek, *adv.* наконецъ; (напослѣдокъ); впрочемъ.

Naostrzyć, *Fut.* naostrzy, Naostrzać, *v. a.* наострить, навострить, навострить, навострить.

Napachać, *v. a.* вдохновить.

Napad, -u, *m.* нападеніе, нашествіе, наступъ, наступленіе, напускъ; Napadać, Napadnąć, Napaść, napaśdź, [*Praet.* napadł, *Fut.* napadnie], *v. a.* нападать, напасть (на кого, на что); наступать, наступить; napadać na nogę, прихрамывать; нападать, нападывать; Napadanie, -ia, *n.* нападаніе; *it.* нападаніе; Napadnienie, v. Napad.

Napajać, Napawać, v. Napoić.

Napakować, *v. a. perf.* накласть, навалить, набить, напихать, наполнить; - się, *v. r.* (objeść się), * напичкаться, набить себѣ брюхо.

Napalić, *Fut.* napali, Napalać, *v. a.* натопить, натапливать; истопить; нажечь, нажигать; - się, *v. r.* нажечься.

Napaplać, *v. a.* наврать (навирать), наболтать.

Naparcie, Napieranie, -ia, *n.*, v. Napor, Napartość.

Naparczywy, Naparty, -a, -e, *adj.*, -wie, -parcie, *adv.* навязчивый, докучливый, назойливый, нахальный; v. Naporny; *it.* v. Uporny; Naparczywość, Napartość, -ści, *f.* навязчивость, нахальство; v. Napor & Upor; v. Napierać.

Naparstek, -stka, *m.*, Naparsteczek, -czka, *m.* *dim.* 1. напёрстокъ, напёрстникъ, напёрсточекъ; 2. naparstek = Naparstnica, -y, *f.* *Bot.* (*digitalis lutea*), напёрстокъ, напёрстника, напёрстница, напёрсточная трава; Naparstkowy, Naparsteczkowy, -a, -e, *adj.* напёрсточный.

Napartaczyć, *v. a.* накровать.

Napartość, Naparty, v. Naparczywość, Naparczywy.

Naparzać, Naparzyć, *Fut.* naparzy, *v. a.* напаривать, напарить; naparzać się, напариваться; Naparzanie, -ia, *n.* напареніе, напариваніе; v. Parzyć, *etc.*

1. Napaść, [*Praet.* napasł, *Fut.* napasie], Napasać, *v. a.* напасти, напитать, накормить (травою

Digitized by Google

na паствѣ); (nakarmić, *propr. et* *), накормить до-сыта, насытить; **Napaść się**, *v. r.* насытиться.

2. Napaść, напасть, *etc.*, v. **Napadać.**

3. Napaść, -ści, *s. f.* 1. нападеніе, нашествіе, наступъ, наступленіе, набускъ, набѣгъ; §. napaść z Litwy, споръ о пустякахъ, пустяя (бездѣльная) ссора; 2. napaść, (bieda, nieszczęście), напасть, бѣда, несчастіе.

Napaściwy, Napastliwy, Napasny, -a, -e, *adj.*, v. **Natarczywy**, нападательный, наступательный.

Napaskudzić, *v. a. perf.* напакостить, напакостничать, нагадить, насквернить, напачкать.

Napastnik, -a, *m.* нападчикъ, нападатель, наступатель.

Napastować, *v. a.* нападать на кого, наступать, притѣснять, безпокоить.

Napastwić się, *Fut.* napastwi się, *v. r.* насытиться; вымстить на комъ-либо свой гнѣвъ.

Napatrzyć się, *Fut.* napatrzy, **Napatrzać się**, napatrywam się, *v. r.*, наглядѣться, насмотрѣться, насматриваться.

Napawać, = napajać, v. **Napoić.**

Napawalny, -a, -e, *adj.* пойльный; napawalne koryto, пойльное корыто; napawalne miejsce, водопой; **Napawanie, Napawany**, v. *sub:* **Napoić.**

Napchać, *Fut.* napcha, **Napchnąć, Napychać**, *v. a.* напихать, напихивать, напихнуть; насовать, насобывать, насунуть; napchać się, *v. r.* напихаться; напичкаться; **Napchanie, Napychanie**, -ia, *n.* напиханіе, напихиваніе, насованіе, насобываніе; **Napchany**, -a, -e, *part. p.* напиханный; насованный.

Napchlić, *Fut.* napchli, *v. a.* наблошнить, наблошнить.

Napęczniać, *Fut.* napęcznieje, *v. n.* [o grochu, i t. p.] размокнуть; (o drzewie) набухнуть, разбухнуть; (= napuchnąć), напухнуть, распухнуть, вспухнуть, вздуться.

Napęczyć, *Fut.* napęczy, *v. a.* надуть, вздуть; распучить.

Napęd, -u, *m.*, **Napędzanie**, -ia, *n.* стремительность, стремленіе; нападеніе, набѣгъ, наступъ; напоръ; *it.* понуканіе, побужденіе, принужденіе; **Napędzać, Napędzić**, *Fut.* napędzi, *v. a.* нагонять, нагнать; понукать; понуждать, заставлять; побуждать; - do roboty, понуждать, принуждать (кого) къ работѣ; §. napędzić (napędzać) komu Piotra, приводить, привесть кого въ страхъ; навесть, навести на кого страхъ; настращать, напугать кого; **Napędzanie, Napędzenie**, -ia, *n.* нагнаніе; понуканіе, побужденіе, принужденіе; v. **Napędzać.**

Napęknąć, *v. n.* лопнуть, трескнуть, растрескаться; **Napękły**, -a, -e, *part. p.* нѣсколько разсѣлый, трескнутый.

Napełnić, *Fut.* napełni, **Napełniać**, *v. a.* (*propr. et* *), наполнить, наполнять; - **się**, *v. r.* наполниться; **Napełnienie**, -ia, *n.* наполненіе; **Napełniony**, -a, -e, *part. p.* наполненный; v. **Wypełnić, Nadziewać, Nasypać, Zasypać; Napełnia**, -i, *f.* [w górnictwie: *place d'assemblage*], мѣсто, гдѣ бочки наполняются и выпоражниваются.

Naperzać się, *v. r.* (podejmować boki, kokoszyć się), подбочениваться, подбочениться, гордиться, величаться; ходить гордо (*abo* спесиво), ходить гоголемъ.

Napiąć, *Fut.* napnie, **Napinać**, *v. a.* 1. напялить, напяливать; натянуть, натягивать; napinać płótno, пялить, напяливать холстъ; - łuk, натянуть, натягивать лукъ; - struny, натягивать, натянуть струны; napinać siły swoje, napinać się, (= usiłować się), напрягать, напрячь [*abo* употреблять, -бить] свои силы; 2. napinać co, (= nastrajać co, rozpoczynać, *etc.*), начинать, приготовлять, устроивать, заводить; **Napinanie, Napięcie**, -ia, *n.* напяливаніе, напяленіе; натянутіе, натягиваніе, *etc.*, v. **Napiąć; Napięty**, -a, -e, *part. p.* напяленный; натянутый; v. **Napiąć.**

Napiątnować, Napiętnować, *Fut.* napiątnuje, *v. a.* клеймить; налагать, наложить клеймо на (*c. Acc.*), выжигать клеймо; **Napiątnowanie**, -ia, *n.* клейменіе, наложеніе, клейма на (*c. Acc.*); v. **Nacechować, Piątno.**

Napić, *Fut.* napije, **Napijać**, *v. a.* напить, напивать, много пить; - **się**, *v. r.* 1. напиться, напиваться; * напиться; напиться до-пьяна; daj mi się napić, дай мнѣ напиться; 2. napijać się czego, (nabierać w się, wciągać w się), всасывать, збирать въ себя; §. czego się zrazu skorupa napije, to się z niéj potym nigdy nie wymyje, (*cfr.* jaki kto z młodu, taki na starość; *it.* nałóg trudno odmieniać), каковъ въ колыбѣльку, таковъ и въ могилку.

Napiec, *Fut.* napiecze, **Napiekać**, *v. a.* напечь, напекать; мажарить, мажаривать.

Napięcie, -ia, *n.* напяленіе; натянутіе; *etc.*, v. **Napiąć.**

Napieczętować, *v. a.* много печатать, запечатать.

Napienić, *v. a.* наполнить пѣною.

Napierpzyć, *v. a.* осыпать перцемъ, обсыпать перцемъ; приправить перцемъ.

Naprerać, Naprzeć, [*Praet.* naparł, *Fut.* naprze], *v. a.* (*propr. et* *) напирать, наперѣть; прижимать, прижать, нажимать; **Naprerać się** czego, *v. r.* настоять на чемъ; не уступать въ чемъ; неотступно требовать чего; настаивать, настоять въ своемъ требованіи; упорствовать въ чемъ; **Naprerańie, Naparcie**, -ia, *n.*, v. **Napor**; *it.* v. **Nalegać, Naleganie.**

Naprerańik, -a, *m.*, **Naprerśleń**, -śnia, *m.*, **Naprerańiczek**, -czka, *m. dim.* напёрсникъ; нагрудникъ; **Naprerńy**, -a, -e, *adj.* нагрудный.

Naprerzać, Naprerzyć, *Fut.* napierzy, *v. a.* операть, оперить; покрывать, покрыть перьями; - **się**, *v. r.* оперяться, оперяться.

Napleścić się, *Fut.* napleści się, *v. r.* наласкаться до-сыта; v. **Nacackać się, Nakochać się.**

Napletek, -tka, *m.* занятокъ, закаблучье.

Napletny, v. **Nadpletny.**

Napletnować, Napiątnować.

Napletrzyć, v. **Pletrzyć, Pletrować.**

Napięty, -a, -e, *part. p.*, напряженный; натянутый; напяленный, v. **Napiąć.**

Napiewać, Napiać, *Fut.* napieje, *v. a.* напѣвать, напѣть.

Napijać, v. **Napić; Napity**, -a, -e, *part.* (nieco pijany), хмельной, опьянѣлый, пьяный; v. **Podpity.**

Napiłować, *v. a.* напилять.

Napinać, Napinanie, v. *sub:* **Napiąć.**

Napis, -u, *m.* надпись; адресъ; - (ksiąg, *etc.*, = tytuł), титулъ, заглавіе; **Napisać**, *Fut.* napisze, **Napisywać**, napisuje, *v. a.*, написать; **Napisanie**, -ia, *n.* написаніе; **Napisany**, -a, -e, *part. p.*, написанный; v. **Napisne.**

Napiskać się, *Fut.* napiszcze się, *v. r.* напищаться.

Napisne, -ego, *s. n.* письменное свидѣтельство.

Napitek, -tka, *m.* напитокъ; питьё.

Napity, -a, -e, *part. p.* (pijany), пьяный, опьянѣлый, хмельной; v. **Napić.**

Napłacić, *v. a.* много платить, заплатить.

Napłakać się, *v. r.* (*Fut.* napłacze się), наплакаться, выплакаться.

Napłacać się, *v. r.* накласться.

Napłatać, v. **Napleść.**

Napłatać, *Fut.* napłata, *v. a.* много чего нарубить въ куски; v. **Nasiekać, Porozpłatać.**

Napławić, *v. a.* 1. (ziemi przypławić), навесть земли, принять; v. **Pławić**; 2. napławić, (= natopić, rozpuścić), наплавить, натопить, натаять.

Napleć, *Fut.* napiele, *v. a.* наполоть.

Napleczník, -a, *m.* наплечіе, оплечіе, оплечье, наплечникъ, карманикъ.

Napleść, [*Praet.* naplótł, *pl.*

Digitized by Google

napletli, *Fut.* naplecie], **Naplatać**, *v. a.* naplésть, napletать; (plotek nagadać), * napутать, naврать; **Napleść się**, *v. r.* * naklaпаться, наговориться.

Napleśnieć, *Fut.* napleśnieje, *v. n.* napлѣснѣть, плѣснѣвѣть, (заплѣснѣвѣть), покрываться плѣсенью; **Napleśniały**, -a, -e, *part. p.* napлѣснѣвѣлый.

Napleszczeć, *v. a.* napлескать, (napлѣскивать).

Napletek, -tka, *m.* (plet konieczna, *praeputium*), крайняя плоть, конечная плоть, залупа.

Napłoszyć, *v. a.* напужать, напугать.

Napluć, v. **Naplwać**.

Naplugawić, *Fut.* naplugawi, *v. a.* напакостить, нагадить, напачкать.

Naplwać, Napluć, *Fut.* napluje, **Napluwać**, *v. a.* napлёвывать, napлевать.

Napływ, -u, *m.* napлитие; притёк, приливъ; стечение; набродъ; **Napływać, Napłynąć**, *v. n.* napливать, napлить; натекать; стекать, стечь.

Naposzynać, Naposzyć, *v. a.* 1. napачать, начать, начинать, зачать; - (chléb, *etc.*), починать, почать; 2. приниматься за (*c. Acc.*); предпринимать; -нять; заводить, завесть, затѣвать, затѣять, начинать; **Naposzęty**, -a, -e, *part. p.* начатый; початый; **Naposzynanie, Naposzęcie**, -ia, *n.* napчинание, начатие; починание, початие.

Napogotowiu, *adv.* въ готовности; наготовѣ.

Napoić, *Fut.* napoi, **Napajać, Napawać**, *v. a.* напоить, напаивать; napawać co czém, напитывать, -тать; - się, *v. r.* напитаться, napaиваться.

Napój, -oju, *m.* napитокъ; питье; **Napojenie**, -ia, *n.* napoeнie; napитание; **Napojony**, -a, -e, *part. p.*, napoенный; napитанный.

Napół, Napoły, *adv.* пополамъ; въ половину; v. **Pół**.

Napolerować, *v. a.* napющить.

Napoliczkować się, *v. r.*, v. **Policzkować**.

Napolny, -a, -e, *adj.* napольный.

Napominać, Napomnieć, *Fut.* napomni, *v. a.* увѣщавать, увѣщать; напоминать; уговаривать, говорить; **Napominacz**, -a, *m.* увѣщатель, увѣщеватель; **Napominalny**, -a, -e, *adj.* увѣщательный, увѣщавательный, увѣщный; **Napominanie, Napomnienie**, -ia, *n.* увѣщавание; увѣщание; увѣтъ; напоминание; уговаривание, говорение.

Napomknąć, *Fut.* napomknie, **Napomykać**, *v. a.* 1. (natrącić, dać komu do zrozumienia), намекнуть, намекать, дѣлать намёки, дать знать, упомянуть (о чёмъ); 2. v. **Nasunąć co, Przymknąć, Przymykać**; **Napomknienie**, -ia, *n.* (powód, *etc.*), намекание, намёкъ; v. **Natrącenie**.

Napomnienie, -ia, *n.* увѣщание, увѣтъ; v. **Napominać**.

Napomocny, -a, -e, *adj.* способствующій, споспѣшествующій.

Napor, -u, *m.* напоръ; стремление, нападение; **Naporny, Naporczywy**, -b, -e, *adj.* напорный, напорливый.

Napośledniejszy, -a, -e, *superl.* v. **Pośledni**.

Napośmiewać się, v. **Naśmiewać się**.

Naposyłać, *v. a.* много насылать, наслать.

Napotém, *adv.* (na przyszłość), впредь, впередъ, въ будущее время.

Napotkać, *Fut.* napotka, *v. n.*, встрѣтить (*c. Acc.*); сойтись съ (*c. Instr.*), столкнуться съ (*c. Instr.*); - się, *v. r.* встрѣтиться съ кѣмъ.

Napowiedzieć, *Fut.* napowie, **Napowiadać**, *v. a.* насказать, насказывать, наговорить, наговаривать.

Napowietrzny, -a, -e, *adj.* воздушный; небопарный; **Napowietrzyć**, *Fut.* napowietrzy, *v. a.* (powietrzem pozarażać), зачумить, зачумлять; заразить, заражать чумою.

Napowtarzać, *v. a.* повторять часто.

Napożyczać, Napożyczyć, *Fut.* napożyczy, *v. a.* набирать, набрать въ долгъ.

Naprać, *Fut.* 1. *p. s.* napiorę, 3. *p. s.* napierze, *v. a.* намить, настирать, * naprać się kogo, v. **Wyłóć** (komu skórę do woli).

Napracować się, *v. r.* наработаться.

Napragnąć się, *v. r.* истомиться отъ жажды.

Naprasować, *v. a.* нажимать, нажать; выгладить; v. **Wypracować**.

Naprasząć, v. **Naprosić & Naprószyć**.

Naprasząć, v. **Naprościć**.

Naprawa, -y, *f.* 1. переправка, поправка, исправление, поправка, исправка, выправка; улучшение; поправление; починка; v. **Poprawa**; 2. (poduszczanie), подъущение, v. **Namowa**; **Naprawca**, -y, *m.*, **Naprawiacz, Naprawiciel**, -a, *m.* 1. исправитель; 2. naprawiacz, наушникъ, подстрекатель; **Naprawiać**, *Fut.* naprawi, **Naprawować**, *v. a.* поправлять, поправить, исправлять, исправить; улучшать, улучшить; приводить, -вести (*або* -вёсть) въ лучшее состояние; направлять, направить; починивать, починить; v. **Poprawić**; naprawiać kogo, (= poduszczać) подъущать, v. **Namawiać**; - się, *v. r.*, поправиться; исправиться; **Naprawianie, Naprawienie**, -ia, *n.* исправливание, исправление, поправливание, поправление, *etc.*, v. **Naprawa**; **Naprawiaczka, Naprawicielka**, -i, *f.* исправительница; **Naprawka**, -i, *f.* поправка; починка; **Naprawnik**, -a, *m.*, v. **Naprawca**; **Naprawność**, -ści, *f.* исправимость; **Naprawny**, -a, -e, *adj.* исправимый; nienaprawny, неисправимый.

Naprażyć, *v. a.* напражить.

Naprężyć, *Fut.* napręży, **Naprężać**, *v. a.* напрячь, напрягать, натянуть, натягивать; напружить, напруживать; - się *v. r.* напрягаться.

Naprościć, *Fut.* naprości, **Naprostować, Naprawszczać**, *v. a.* (*propr. et* *), выпрямить, выпрямлять, выпрямливать; выправить, выправлять; дѣлать прямымъ; разгибать, разогнуть; - się, *v. r.* выпрямляться, -миться, дѣлаться прямымъ.

Naprosić, *Fut.* naprosi, **Naprawszać**, *v. a.* напросить, напрашивать; назвать называть, созвать созывать [сзывать]; пригласить, приглашать; **Naprosić się**, *v. r.* напроситься; очень много и долго просить, умолять; v. **Prosić**.

Naprószyć, Naprószyć, *Fut.* naprószy, **Naprószać**, *v. a.* (*propr. et* *), напорошить, насорить, насыпать; **Naprószyć się**, *v. r.* напорошиться.

Naprowadzić, *Fut.* naprowadzi, **Naprowadzać**, *v. a.* 1. навести, (навесть), наводить; наставить, наставлять; наклонить, наклонять, клонить, заводить, заговорить, заговаривать, уговорить, уговаривать; - kogo na drogę..., показать кому дорогу; * наставлять, наставить кого на путь...; 2. - co czém, покрыть, покрывать, намазать, намазывать; - woskiem, покрыть воскомъ; 3. - czego, свозить, свести, привести; naprowadzić komu gości, назвать, пригласить гостей; v. **Nawodzić, Nawieść**.

Naprożę, Naprożnik, v. **Nadprożek**.

Napróżno, *adv.* напрасно, тщетно, понапрасну, даромъ, попустому, попусту.

Naprać, *Fut.* naporze, *v. a.* много распороть.

Naprzszyć, v. **Naprószyć**.

Naprzysk, -u, *m.* [*u introlig.* nakrapianie oprawy książek], прыскъ, напрыскъ; **Naprzyskać**, *v. a.* напрыскать, набрызгать; накропить (-плять) прыскомъ, напрыскомъ.

Naprzędź, *Fut.* naprzędzie, *v. a.* напрясть, напрядать.

Naprzeć, v. **Napierać**.

Naprzeciw, Naprzeciwko, *adv.* & *praep.* (*c. Gen. & Dat.*), на

Digitized by Google

встрѣчу (*adv.*); напротивъ, супротивъ, насупротивъ, противъ (*c. Gen.*); визавй [*vis-à-vis*]; on naprzeciwko mnie mieszka, онъ живётъ насупротивъ меня; naprzeciwko mnie siedział K., насупротивъ меня сидѣлъ К.; wyjść naprzeciwko komu, выйти кому на встрѣчу; wyjechać naprzeciwko komu, выѣхать кому на встрѣчу; (komu) выѣхать кому на встрѣчу верхомъ; przeciwko stawiać, kłaść, противоставлять; **Naprzeciwległy**, (= naprzeciwko leżący), насупротивъ лежащій; противолежащій; liście (i t. p.) naprzeciwległe, *Bot.* листья противолежащіе; v. **Przeciwległy**, *cfr.* **Naprzemianległy; Naprzeciwny**, -a, -e, *adj.* (naprzeciwko będący), противоположный; противный.

Naprzedzléj, v. **Naprzód; Naprzedny**, -a, -e, *adj.* передній.

Naprzek, Naprzeki, *adv.* поперёгъ; накрестъ.

Naprzekać się komu, v. **Przekory** (narobić).

Naprzemian, Naprzemiany, *adv.* посмѣнно; попеременно; **Naprzemianległy**, -a, -e, *adj.* попеременно лежащій; поперемѣнный; посмѣнный; liście naprzemianległe, *Bot.* листья (по)поперемѣнно лежащіе, листья поперемѣняющіеся; **Naprzemienność**, -ści, *f.* поперемѣнность; **Naprzemienny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* посмѣнный; поперемѣнный.

Naprzód, Najprzód, *adv.* напередъ; напереди; впередъ; во первыхъ; naprzód! (daléj!), впередъ! (ступай! *pl.* ступайте! дальше!); iść naprzód, идти впередъ; naprzód zapłacić, заплатить впередъ; naprzód mieć, (= prym mieć), имѣть преимущество.

Naprzytykać komu, *v. a.* выбранить, выругать.

Naprzyczyniać, *v. a.* достаточно приготовить.

Naprzyjmować, *Fut.* naprzyjmuję, *v. a.* принимать, -нять во множествѣ.

Naprzykrzać się, Nadprzykrzać się, Naprzykrzyć się, *Fut.* naprzykrzy się, *v. r.* надоскаждать, надоскадить, надокучать, -кучить, надоѣдать, надоѣсть; безпокоить, обезпокоивать; **Naprzykrzenie**, -ia, *n.* скука, досада, досажденіе, обезпокоиваніе; **Naprzykrzony**, -a, -e, *adj.* докучливый, скучный, тягостный, обременительный, безотлагательный, неотступный.

Naprzyrzekać, *v. a.* много обѣщать.

Naprzywozić, *v. a.* навести, много чего привести съ собою.

Napsotać, Napsotować komu, *v. a.* надѣлать, сдѣлать кому что-либо на зло, причинить кому вредъ, зло; v. **Psota**.

Napsować, Napsuć, *Fut.* napsuję, *v. a.* испортить много чего; - sobie głowy, ломать надъ чѣмъ голову.

Napuchać, Napuchnąć, *Fut.* napuchnie, *v. n.* напухать, напухнуть; вспухнуть.

Napuchłość, -ści, *f.* напухлость, опухоль; **Napuchły**, -a, -e, *adj.*, -o, *adv.* напухлый, спухлый, вспухлый, опухлый.

Napuchnienie, -ia, *n.* напухніе.

Napudrować, *v. a.* напудрить.

Napukać się, *Fut.* napuka się, *v. r.* стучать долго.

Napuszczać, Napuścić, *Fut.* napuści, *v. a.* 1. напущать, напускать, напустить; 2. napuszczać co czém, (napajać co czém, *propr. et* °), напаять, напоить; намочить; напитывать, напитать.

Napustoszyć, *v. a.* много опустошить; v. **Popustoszyć**.

Napuszyć, Napuszać, *Fut.* napuszy, *v. a.* (*propr. et* °), напыщить, напыщать, надмить, надмевать, напышить, напышать, надувать, надуть; - się, *v. r.* надуваться, надмеваться, напыщаться, гордиться; **Napuszenie**, -ia, *n.*, **Napuszystość**, -ści, *f.* надутость, надувание, напыщеніе, гордость, спесь, чванство, надменность, напыщенность; **Napuszysty**, -a, -e, *adj.*, -o, *adv.* надутый, надменный, гордый, спесивый, чванный, чванливый, напыщенный.

Napychać, v. **Napchać**, napchnąć.

Napylić, *v. a.* напылить; **Napylenie**, -ia, *n.* напыленіе.

Napytać się, *v. r.* спросить, справливать, возправливать до устлости.

Narąbać, *v. a.* нарубить, нарубать, наколоть; - się, *v. r.* нарубаться; **Narąbanie**, -ia, *n.* нарубаніе, нарубка.

Narabiać, Narobić, *Fut.* narobi, *v. a.* надѣлать, наработать, наготовить; narobić komu wiele kłopotu, причинить, надѣлать много хлопотъ; - się, *v. r.* наработываться, наработаться; **Narabiać** czém, употреблять въ дѣло, употреблять на что, пользоваться; v. **Nadrabiać**.

Narachować, *v. a.* насчитать (нащитать); - się, *v. r.* насчитаться.

Narada, -y, *f.*, **Naradzenie**, -ia, *n.* (obrada), совѣщаніе, совѣтованіе; **Naradzać się, Naradzić się**, *Fut.* naradzi się, *v. r.* совѣтоваться съ кѣмъ, совѣщаться; просить совѣта у кого; **Naradzanie, Naradzenie** się z kim, совѣтованіе, совѣщаніе.

Naragać się, *v. r.* наругаться кому, насмѣхаться.

Narali, *Fut.* narai, **Narajać**, *v. a.* доставить, доставлять кому, присовѣтовать; v. **Nastręczyć**.

Naramiennik, Naramnik, -a, *m.*, **Naramionek**, -nka, *m. dim.* 1. наручи (*pl.*); наплечникъ; 2. naramiennik = **Naramiennica, Naramnica**, -y, *f.* (przyramek, część ubioru na barkach leżąca), надраміе, нарамникъ, нарамница; епитрахиль; 3. naramiennik, (= epoletka), эполетъ; погонъ; **Naramienny**, -a, -e, *adj.* нарамный, наплечный, находящійся на плечахъ.

Narauić, *v. a.* (nieco poranić), нѣсколько поранить; (wiele poranić), много людей ранить, поранить.

Narastać, Narosnąć, Narastywać, Narosnąć, *v. a.* нарастать, нарасти; v. **Narosnąć, Narość**.

Narasztać, Narościć, *Fut.* narości, *v. a.* наращать, нарастать, наростить.

Narasztplować, *Fut.* narasztpluję, *v. a.* много настроить теперь.

Narażać, Narazić, *Fut.* narażu, *v. a.* 1. (nieco poranić, narusyć, nawątlić, *qu. v.*), нарушить, нѣсколько повредить, повреждать; нѣсколько ранить; нѣсколько испортить; 2. narażać kogo, - się komu, (= obrażać kogo), обидѣть, обидѣть, оскорблять, оскорбить; нарушать, нарушить; - na kogo, v. **Naszczwać**; narażać kogo na co, (wystawiać, na szańc puścić), подвергать, подвергнуть кого [опасности], выставлять, выставить ...; **narażać się**, *v. r.* подвергаться; подвергать себя опасности, выставлять, -вить себя на ...; **Narażenie**, -ia, *n.* оскорбленіе; подвергание.

Narcys, -a, *m.*, **Narcyssek**, -szka, *m. dim.* 1. *Bot.* (*narcissus*), нарцисъ, нарциссъ, наркисъ; 2. narcyssek, (kamień drogi, *narcissites*), нарциссить; **Narcyssowy, Narcyszkowy**, -a, -e, *adj.* нарциссовый; narcysowa lilia, (*amaryllis*), *Bot.* нарцисъ лилейный; Шведская лилія; амаранть; kwiat narcysowy, нарциссовый цвѣтъ.

Narda, -y, *f.*, **Nardas**, -a, *m. Bot.* (*nardus*, Linn.), нардъ; narda Francuzka *abo* Niemiecka, narda Indyjska, (v. **Szpikanarda**), Индѣйскій нардъ; narda pełnia, (*nardus montana*), горный нардъ; v. **Bliźniczki** (wonne); *it.* v. **Kopytnik; Nardowy**, -a, -e, *adj.* нардовый, нардный; **Nardussek**, -szka, *m. Bot.* (rodzaj traw, *nardus stricta*), нардъ, бѣлоусъ, щетинника, щетинная трава.

Nardzewieć, *v. n.* покрыться ржавчиною; заржавѣть.

Narębny, Narębnie, v. **Oprzczny, Oprzcznie, Wspak**.

Naręcze, -a, *n.* (ile na ręku unieść można), охапка, охапочка.

Naręcznik, -a, *m.*, **Narękawic**, -ia, *n.* перевязка (для поддержанія больной руки); **Naręczny**, -a, -e, *adj.* подручный; naręczny koń, подручная лошадь.

Narębić, *etc.*, v. **Narabiać**.

Digitized by Google

Naród, -odu, *m.* нарóдъ; (nacya) нáція; *it.* (простóй) нарóдъ; чернь; *it.* людн; толпá, множество; narodowi obwieszczać, обнарóдовать, обнарóдывать; prawo narodów, нарóдное прáво, международное прáво; **Narodowość**, -ści, *f.* нарóдность, національность; **Narodowy**, -a, -e, *adj.* нарóдный, національный; szkoła narodowa, нарóдное училище; gwardya narodowa, національная гвáрдія; *Gramm.* wyrazy narodowe (*gentilicia*), имена отечественники.

Narodzić, *v. a.* родúть, нарóдить; **Narodzić się**, *Fut.* narodzi się, *v. r.* родúться, рождáться; **Narodzenie**, -ia, *n.* рождéніе, рождество; Boże Narodzenie, Narodzenie Chrystusa, – Páńskie, Рождество Христóво; gwiazda narodzenia, v. **Konstelacya**; **Narodziny**, -in, *pl.* (dzień narodzenia), день рождéнія.

Naróg, -a, *m.*, v. **Sośnik**.

Nareścić, **Narestować**, **Narasztować**, *v. a.* нарастúть, нарастáть, наращáть.

Narosić, *v. a.* оросúть, оронúть; окропúть (-плáть) росóю.

Narośl, -i, *f.*, **Narośline**, -y, *f.*, **Narost**, -u, *m.*, **Narostek**, -stka, *m. dim.* нáросль; нарóсть; болонá; желвáкъ; – kości, (nadrostek), кóстный нарóстъ, нарóстъ на кóсти, наклóстокъ; отрóстокъ, прирóстокъ; v. **Porost**; – na ranach, на скóрзе, мясúстый нарóстъ, дикое мáсо; мозóльный нарóстъ; *it.* желвáкъ; = **Narostki**, v. **Nagniotki**, **Odciski**; **naroślowy**, narost, narostek na roślinach, болонá, болóнка, нáросль, нарóстъ на дéревѣ; v. **Wyrostek**; v. **Galas**.

Narosnąć, **Narość**, *Fut.* narośnie, **Narastać**, **Narastywać**, *v. n.* (*propr. et* *), нарóсти, нарастáть; возрастáть, подрастáть; v. **Podrastać**, **Podrosnąć**.

Narost, **Narostek**, v. **Narośl**; **Narostowy**, -a, -e, *adj.* (pełen narostów, dzikiego mięsa), напóлненный нарóстами, дикимъ мáсомъ.

Narów, -u, *m.* нóровъ; обúчай; обыкновéніе; (zły nałóg), дурная привúчка; дурнúй нóровъ; v. **Narowisty**.

Narowić, *v. a. impf.* 1. (znarowić, *Fut.* znarowi, *v. perf.*), баловáть, избаловáть, *pop.* мирвóлить; 2. (o koniach), дѣлать упрáмою, ретивою; v. **Narowisty**.

Narowisty, **Narowity**, -a, -e, *adj.* прáвный; нóровистый, ретивый, упрáмый; конь narowisty, (koń z narowem), лóшадь съ нóровомъ, упрáмая лóшадь.

Narównać, *Fut.* narówni, **Narównywać**, *v. a.* (*propr. et* *), сравнúть, срáвнивать, дѣлать глáдкимъ, рáвнымъ; narównać co, (nagradzać szkodę), заверстáть, наверстáть, возвратúть, вознаградúть; **Narównanie**, **Narównienie**, -ia, *n.* (powetowanie), наверстáніе, навéрстка, навéрстываніе, вознагражденіе; **Narówni**, -ia, -ie, *adj.* на равнúнѣ, на рáвной повéрхности.

Narożec, -żca, *m.* (kopiec narożny, narożnik), угóльный холмъ (означáющій границу); угóльный столбъ; угóльная межá; **Narożnica**, -y, *f.* (róg) ýголъ; (ozdoba rogu), вúпуски по углáмъ; наугóльники; угóльное украшéніе; **Narożnik**, -a, *m.* 1. (= dom narożny), угóльный *abo* наугóльный домъ; 2. v. **Narożec**; 3. – kafel, угóльный (*abo* угловóй) изразéцъ; 4. – wojska, (= skrzydło), флангъ; 5. – lądowy, v. **Cypel**; 6. (klamry *etc.*), наугóлокъ, *pl.* наугóлки; угóльная окóвка; 7. *Fortf.* (bastyon), бастióнъ, раскáтъ, бóлверкъ; **Narożnikowy**, -a, -e, *adj.* бастióнный; кáты narożnikowe, ýгли бастióна; **Narożny**, -a, -e, *adj.* угóльный, наугóльный; kopiec narożny, v. **Narożec**; dom narożny, угóльный *abo* наугóльный домъ; narożny kamień, наугóльный (*abo* угловóй) кáмень, краеугóльный кáмень; [*cfr.* угловáя тýмба]; narożny pokój, угловáя комнáта.

Narozeświecać, *v. a.* освѣтúть (-щáть) что во мнóжествѣ.

Nart, -u, *m.*, **Narty**, *pl.* (łyże do ślizgania się po lodzie), конѣкъ (*gen.* конькá), *pl.* конькú; лúжа; *cfr.* нáрта, [родъ сáней]; **Nartnik**, -a, *m.* (biegający na nartach), катáющійся на конькáхъ, лúжникъ.

Narumienić, *v. a.* нарумянúть; – się, *v. r.* краснѣть, покраснѣть, стыдúться.

Narunąć, *v. n.* рúнуться, навалúться.

Naruszać, **Naruszyć**, *Fut.* naruszy, *v. a.* нарушáть, нарушúть; повреждáть, повредúть; рáнить; v. **Wzruszyć**, **Poruszyć**; v. **Ruszyć**; **Naruszalność**, **Naruszność**, **Naruszliwość**, -ści, *f.* нарушúмость, состоянiе того, что мóжетъ быть нарушено, что мóжетъ повредúться; **Naruszalny**, **Naruszliwy**, **Narusznу**, -a, -e, *adj.*, -ie, *adv.* нарушúмый, что мóжетъ быть нарушено, что мóжетъ повредúться; **Naruszenie**, -ia, *n.* нарушéніе; повреждéніе; **Naruszony**, -a, -e, *part. p.* нарýшенный; **Naruszyciel**, -a, *m.* нарушúтель; оскорбúтель; **Naruszycielka**, -i, нарушúтельница.

Narwać, *Fut.* narwie, **Narywać**, *v. a.* нарвáть, нарывáть, сорвáть, срывáть; narwać kwiatów, нарвáть цвѣтóвъ; v. **Rwać**; v. **Naderwać**; **Narwanie**, -ia, *n.* нарывáніе, срывáніе; v. **Naderwanie**.

Narwal, -a, *m. H. n.* (jednorożec, ryba morska, *monodon*, Linn.), нарвáлъ, морскóй единорóгъ (рúба).

Narybek, -bka, *m.* мелюзгá, мелюзгá, молодáя (мéлкая) рúба.

Narybić, *Fut.* narybi, **Narybiać**, *v. a.* разводúть рúбу.

Naryć, *v. a.* нарúть, нарывáть, накопáть.

Narychtować, *v. a.* (*Fut.* narychtuje), навестú, навéсть, направúть, наладúть, наладúть.

Naryczeć się, *v. r.* мычáть, ревѣть (до устáлости).

Narysować, *v. a.* нарисовáть, начертáть.

Narządzać, **Narządzić**, *Fut.* narządzi, *v. a.* снаряжáть, снарядúть; приготáвливать, -товлúть, приготóвить; v. **Naprawiać**, **Przygotować**; **Narządzanie**, **Narządzenie**, -ia, *n.* приготовлéніе; v. **Naprawienie**; v. **Przyrządzenie**, снарядъ; **Narządziciel**, -a, *m.* приготóвитель.

Narzaniec, -ńca, *m.*, **Narzanek**, -nka, *m. Bot.* Еремéтская водяная лилiя.

Narzec, [*Praet.* narzekł, *Fut.* narzeknie], *v. a.* нарéчь, назвáть, именовáть; – komu co, v. **Przyrzec**; *it.* v. **Mianować**.

Narzeczony, *s. m.* (v. **Zaręczony**), помóлвленный, сговорённый, обручённый, (обручённый) женúхъ, обручённикъ; **Narzeczona**, *s. f.* (v. **Zaręczona**), [обручённая] невѣста, обручённица; v. **Narzeczony**.

Narzędnik, -a, *m. Gramm.* (szóty przypadek, *Instrumentalis*), творúтельный падéжъ.

Narzędzie, -ia, *n.* орýдіе; инструмéнтъ; снарядъ, зóрýя, прибóръ, снасть; skład narzędzi, збруеположница, чулáнъ, кладовáя; narzędzie zmysłowe, (*organum*), óрганъ; * орýдіе, способъ, срéдство; narzędzia matematyczne, математúческія орýдія; narzędzia rolnicze, земледѣльческія [пáхотныя, хлѣбопáшныя] орýдія; narzędzie muzykalne, chirurgiczne, музыкáльный инструмéнтъ, хирургúческій инструмéнтъ; *etc.*; **Narzędziowy**, -a, -e, *adj.* орýдный, орýдійный, инструментáльный; muzyka głosowa i narzędziowa, вокáльная [*abo* голосовáя] и инструментáльная мýзыка.

Narzekać, *v. n.* сѣтовать, вопúть, вопúть, вопúть, жáловаться кому на (*c. Acc.*); плáкать, рыдáть; горевáть; **Narzekanie**, -ia, *n.* сѣтованіе, вопль; горевáніе; плачь, рыдáніе; v. **Lament**; **Narzekalnica**, -y, *f.*, **Narzekalniczka**, **Narzekaczka**, -i, *f.* (płaczka, *qu. v.*), плáкальщица; визгýнья; **Narzekalnik**, -a, *m.*, **Narzekacz**, -a, *m.* плáкальщикъ, плáкса, визгýнъ, визглúвый.

Narzektać się, *Fut.* narzekce się, *v. r.* кряхтѣть до устáлости.

Digitized by Google

Narzezać, *v. n.* нарѣзать; **Narzezanie**, -ia, *n.* нарѣзаніе.

Narznąć, *Fut.* narznie, **Narzynać**, *v. n.* нарѣзать, нарѣзывать; надрѣзать, надрѣзывать; зарубить, зарубать; v. **Nacinać**, **Nakarbować**; **Narznienie**, **Narzynanie**, -ia, *n.* нарѣзаніе, нарѣзываніе; надрѣзаніе, надрѣзываніе; надрѣзъ, нарѣзъ, нарѣзка, нарубъ, зарубка.

Narzucić, *Fut.* narzuci, **Narzucać**, *v. a.* наметать, наметывать, набросать, набрасывать, накидать, накидывать, навалять, навалывать, насыпать; – (ścianę wapnem, *etc.*), обмазать, обмазывать (стѣну известью), подмазать, подмазывать, штукатурить, оштукатурить, оштукатуриваться; narzucić płaszcz na ramiona, накинуть, набросить (надѣть) шинель на плечи; * – na kogo, (na kark mu rzucić), взваливать, -лить [навалывать, -лить] что на кого, возлагать, возложить, взлагать, взложить что на кого; навалывать, -зать; принуждать брать.

Narzut, -u, *m.* 1. (narzucanie na kogo), возложеніе, взваливаніе, обремененіе; 2. **Narzut**, -a, *m.* (v. **Wtręt**, **Wlas**), нахлѣстъ; наглѣнъ.

Narzynać, *etc.*, v. **Narznąć**.

Nas, *pron.* [*pl. Gen.*, *Acc.* & *Local.*], насъ; v. **Ja**, *pl.* **My**.

Nasad, -u, *m.*, **Nasada**, -y, *f.* 1. (zasada, grunt, bazys), основаніе, фундаментъ, базисъ; 2. nasad, (rękojeść, trzonek), рукоятка, ручка, черенъ; 3. nasad pługowy, плуговое дышло; 4. nasad wozowy, карѣтный станокъ, станъ; 5. ** (= nasadzenie, to co się na czém zasadza), насадка, наставка; 6. – strzelby, ложа; (v. **Osada**); 7. *Moral.* nasad, nasada na kogo, сѣти, тайное ухищреніе на кого, засада, подсада, ковъ.

Nasadka, -i, *f.* 1. (łapka, łapica), силки (*pl.*), сѣти (*pl.*), сѣть, ловушка, западня; – na lisy (liszki), капканъ, капканы; 2. nasadka, v. **Nasladka**.

Nasadzić, *Fut.* nasadzi, **Nasadzać**, *v. a.* 1. насадить, насажать, насаждать, много чего сажать, посадить; засадить, засаживать; nasadzać drzewa, насажать деревья; nasadzać ludzi do łódki, *etc.*, насажать людей въ лодку; nasadzić narybkiem staw, прудомъ рыбнымъ насадить, 1 t. p., напустить мелюгу въ прудъ, насажать (насадить) рыбы въ садокъ, пустить рыбу [*abo* насадить рыбу, *abo* напустить, -скать рыбы] въ прудъ для расплода (*abo* для разводы); nasadzać kokosz, курѣ на яйца, (= podłożyć jéj jaja), посадить курицу на яйца; nasadzać (siekierę, młot, włócznią, *etc.* = osadać), насажать топоръ *etc.* на топорище; nasadzać nóż, насажать черенъ на ножъ; nasadzić fuzyą, (= w osadę wprawić), приладить [-дѣлывать] ложу къ ружью; nasadzić armatę, (= na łożach osadzić), ставить, насадить, (наводить) пушку на лафетъ; 2. nasadzić czém, (*propr. et* *), обложить, убрать, v. **Przyozdobić**; 3. nasadzić, v. **Narychtować**; 4. nasadzić na kogo, поставить, v. **Zasadzić**, **Nastroić** (na kogo); 5. nasadzić się na co, упростовать въ (*c. Praep.*), настоять на чемъ; v. **Usadzić się**.

Nasalać, *v. a.* солить; просаливать; v. **Nasolić**; **Nasalacz**, -a, *m.* солильщикъ; v. **Zaprawlacz**.

Naschnąć, **Nasychać**, *v. n.* насохнуть, насыхать.

Naschwał, v. **Schwał**.

Naści, v. **Na**.

Naściebać, *v. a.* (nawlec na nitkę, nasilić), нанизать, нанизывать.

Naścierzy, -ów, *pl. Bot.* (*botrychium lunaria, osmunda l.*), ключъ-трава, Богородицина ручка; v. **Podejrzon**.

Naścignąć, *Fut.* naścignie, *v. a.* настигнуть, настичь, достичь, догнать; **Naścignienie**, -ia, *n.* настиганіе, достиганіе, догнаніе.

Naścinać, *v. a.*, v. **Pościnać** (wiele).

Naściołka, -i, *f.* 1. настилка; 2. v. **Nastołka**.

Naszep, -epu, *m.* насышь, † присушь, присна; [*cfr.* насыпъ]; *cfr.* **Naspa**.

Naszępiać, **Naszęplić**, *Fut.* naszępi, *v. a.* насупить; twarz naszępić, насупиться, нахмриться.

Naślać, *Fut.* naślesie, **Naślewać**, *v. a.* (*propr. et* *), насѣять, насѣвать; **Naślanie**, -ia, *n.* насѣяніе.

Naśiadać, **Naśiedć**, **Naśiąść**, *Fut.* naśiędzie, *v. n.* насѣдать, насѣсть; (насѣживать, насидѣть); nasiada kokosz, (= siedzi na jajcach), курица сидитъ на яйцахъ; **Nasiadka**, -i, *f.*, **Nasadka**, -i, *f.* 1. насѣдка; клуша; 2. *Astron.* (= gwiazda, *Plejades*), насѣдка, семизвѣздіе, плеяды, плеяды, *vu.* утиное гнѣздо; v. **Baby**; **Naśiadłość**, -ści, *f.* (ludność), многолюдность, многолюдіе, народонаселеніе, населеніе; **Naśiadły**, -a, -e, *adj.* многолюдный, населенный; 2. v. **Osiadły**; **Zamieszkany**.

Naśiarczyć, *v. a.* насѣрить.

Naśiec, *Fut.* naśiecze, **Naśiekać**, **Naśiekiwać**, *v. a.* 1. насѣчь, насѣкать; 2. (dużo pokosić), много накосить, покосить; 3. * naśiec, v. **Nachłostać**.

Naśiedlić, *v. a.* населить; **Naśiedliciel**, -a, *m.* населитель; v. **Osadziciel**; **Naśiedlenie**, -ia, *n.* населеніе.

Naśiedzieć się, *v. r.* насидѣться.

Naślek, -u, *m.*, **Naślekanie**, -ńca, *m.* суковатая (или узловатая, гвоздями набитая) палка, дубина.

Naślekać, v. **Naślec** (1); **Naślekanie**, -ia, *n.* насѣканіе.

Nasienie, -ia, *n.* сѣмя [*gen.* сѣмени]; сѣмена (*pl.*); – ludzkie, zwierzęce, мужеское сѣмя; 2. nasienie, (= dzieci, potomstwo), сѣмя, потомки (*pl.*), дѣти (*pl.*), племя, семейство, потомство; **Nasienowy**, -a, -e, *adj.* сѣменной; naczynia nasienowe, сѣменные сосуды; сѣменосные сосуды; v. **Nasienny**; **Nasienko**, **Nasienko**, -a, *n.* сѣменко; **Nasienniik**, -a, *m.* сѣменникъ; v. **Plonnik**, **Szczepnik**; nasiennik-ogórek (na nasienie zostawiony), огурецъ сѣменникъ; **Nasienny**, -a, -e, *adj.* 1. (nasienie rodzący), сѣменоносный; 2. (od nasienia), сѣменной; v. **Nasieniowy**.

Nasierzały, **Nasierzeny**, -a, -e, *adj.* взъерошенный, всклокоченный, растрепанный, всклокоченный, стоящій дыбомъ; v. **Najeżony**, **Rozkudłany**.

Nasiew, v. **Wysiew**; **Nasiewać**, v. **Naślać**.

Nasięźrzał, -u, *m.* *Bot.* (*ophioglossum*, Linn.), змѣиный языкъ, змѣиный язычекъ, девятерникъ, ужовникъ, ужовникъ.

Nasilić, **Nasilać**, *v. a.* (nawlóczyć na nitkę), низать, нанизать, нанизывать.

Nasinić, *v. a.* насинить.

Nasionko, -a, *n.* сѣменко; v. **Nasienie**.

Nasiwieć, *v. n.* (*Fut.* nasiwieje), нѣсколько сѣдѣть.

Naskakiwać, **naskakuje**, **Naskakać**, **Naskoczyć**, *Fut.* naskoczy, **Naskoknąć**, (*usually.*), *v. n.* 1. наскакивать, наскакать, наскочить, наскокнуть; 2. naskoczyć na kogo, напасть на кого, сдѣлать на кого нападеніе; v. **Napaść**; v. **Porwać się**; 3. (= nagle pochwycić, nabiedz, nabrzmieć), вспухнуть, распухнуть, вздуться отъ опухли; **Naskakać się**, *v. r.* насскакаться, напрыгаться; v. **Nadskakiwać**.

Naskarbić, *Fut.* naskarbi, *v. a.* накопить, собрать (собирать) сокровища, богатства.

Naskarzyć, *v. a.* (zanieść skargę na kogo), жаловаться, пожаловаться на кого; **Naskarzyć się**, *v. r.* накониться.

Naski, -a, -ie, *adj.* туземный, отечественный, природный, здѣшній; po **Naska**, *adv.* (po naszemu), по нашему.

Naskładać, *v. a.* (zmóc) составить, составить, складывать, сложить.

Naskoczyć, **Naskoknąć**, v. **Na-**

Digitized by Google

skakiwać; **Naskoczenie**, -ia, *n.*, **Naskok**, -u, *m.* наскочéніе, наскóкъ.

Naskrobać, *Fut.* naskrobie, **Naskrobywać**, naskrobuje, *v. a.* наскоблять, наскáбливать; **Naskrobanie**, **Naskrobywanie**, -ia, *n.* наскобленіе, наскáбливаніе.

Naskrzypieć, *v. n.* наскрипѣть.

Naskupować, *v. a.* накупить.

Naskwierać, *v. n.* надокучáть, -чить, надосаждáть, -садить, надоѣдáть; v. **Nadokuczać**.

Nasłabiać, **Nasłabić**, *Fut.* nasłabi, *v. a.* ослаблять, ослабить; **Nasłabieć**, *Praet.* nasłabł, *Fut.* nasłabieje, *v. n.* ослабѣть, ослабнуть.

Nasłać, *Fut.* naściele, **Naścielać**, *v. a.* 1. настлáть, настилáть; v. **Słać**, **Ścielić**; 2. **Nasłać**, *Fut.* naśle, **Nasyłać**, *v. a.* насылáть, насылáть; v. **Wysyłać**, **Posyłać**, **Nadsyłać**.

Naślad, -u, *m.*, **Naśladowanie**, -ia, *n.* послѣдованіе; подражáніе; **Naśladnik**, -a, *m.* (pies śladem czyli tropem goniący), ищéйная собáка; ищéйка; **Naśladować**, -ał, naśladuje, *v. a.* слѣдовать, послѣдовать за кѣмъ, послѣдствовать; 2. - kogo lub czego, (wzór sobie z tego brać, starać się równać temu), подражáть [*c. Dat.* & въ *c. Praepos.*], слѣдовать комý, брать (взять *abo* стáвить, постáвить) кого себѣ въ примѣръ, брать (взять) съ кого примѣръ, слѣдовать чьемý-либо примѣру; идти по чьимъ-либо стопáмъ; **Naśladowanie**, -ia, *n.* послѣдованіе; подражáніе; **Naśladowca**, -y, *m.*, **Naśladownik**, -a, *m.* подражáтель, послѣдователь; **Naśladownica**, **Naśladowczyna**, -y, *f.*, **Naśladowniczka**, **Naśladownicska**, -i, *f.* подражáтельница, послѣдовательница; **Naśladowczy**, **Naśladowniczy**, **Naśladowny**, -a, -e, *adj.* подражáтельный; (godny naśladowania), достóйный подражáнія; **Naśladowstwo**, **Naśladownictwo**, **Naślednictwo**, -a, *n.* подражáніе, послѣдованіе.

Nasłanie, -ia, *n.* настѣлка.

Nasłaniec, -ńca, *m.* посланецъ, подосланецъ.

Naśledník, -a, *m.* 1. (naśladowca), подражáтель, послѣдователь; 2. v. **Następca**, **Naśledniek**, **Zastępca**.

Naślinić, *Fut.* naślini, *v. a. perf.*, **Naślíniać**, *v. imp.* наслюнить, наслюнить, намочить слюнáмъ.

Nasłodzić, *v. a.* насластить.

Nasłoneczny, -a, -e, *adj.* (na słońcu położony, którego słońce dochodzi), выставленный на сóлнце; miejsce nasłoneczne, прилѣка.

Nasłonić, *v. a.* заслонять, прикрыть заслонóю.

Nasłonieć, *v. n.* солонѣть.

Nasłuchać się, **Nasłuchywać się**, *Fut.* nasłucha się, *v. r.* наслýшаться, наслýшаться.

Nasługować, -ał, nasługuje, **Nasługiwać**, *v. a.* служить, услýживать, прислýживать комý; v. **Usługiwać** (komu).

Nasłużyć się, *Fut.* nasłuży się, *v. r.* довóльно дóлго служить.

Nasłychnąć, *Fut.* nasłychnie, *v. n. semel.* подхватить, наслýшаться; v. **Nasłuchać się**.

Nasmalać, v. **Nasmolić**.

Nasmarować, *Fut.* nasmaruje, *v. a.* намáзать; обмáзать; (замарáть); намáслить, насáлить.

Nasmażyć, *v. a.* напрáжить.

Naśmiać, **Naśmiewać się**, *Fut.* naśmieje się, *v. r.* насмѣяться досыта; насмѣваться; нахохотáться; naśmiać się komu, (śmiać się komu), глядя на кого смѣться; naśmiewać się z kogo, (śmiać się z niego, szydzić), насмѣхáться, насмѣяться надъ кѣмъ, смѣяться надъ кѣмъ, осмѣять, осмѣивать кого, издѣвáться, выстáвить кого на смѣхъ; надурáчиться; v. **Szydzić**, **Śmiać się**; **Naśmieszyć**, *v. n.* насмѣшить; **Naśmiewca**, -y, *m.*, **Naśmiewacz**, -a, *m.* насмѣшник, зубоскáлъ, скалозýбъ; **Naśmiewacska**, -i, *f.* насмѣшница, зубоскáлка, скалозýбка; **Naśmiewisko**, **Naśmiewstwo**, -a, *n.* насмѣшничество, насмѣшничаніе, насмѣшка, зубоскáльство; **Naśmieszny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* насмѣшнический, насмѣшливый.

Nasmolić, **Nasmalać**, *Fut.* nasmoli, *v. a.* насмолить, намáзывать; **Nasmolenie**, **Nasmalanie**, -ia, *n.* насмолéніе, намáзываніе; **Nasmolony**, -a, -e, *part. p.* насмолéнный.

Nasmrodzić, *v. n. perf.* насмрáдить, напустить, смрáду; надушить, навонять, распространить смрáдный зáпахъ.

Naśnić się, *Fut.* naśni się komu, *v. r.* чáсто снýться, приснýться комý, мечтáть во снѣ, грезиться.

Nasnować, *contr.* **Nasnuć**, *Fut.* nasnuje, *v. a.* натянýть, нáвить, намотáть; v. **Napiąć**, **Naciągnąć**, **Snuć**.

-nasob, [въ слóжныхъ словáхъ:] -жды, разъ, крать; *np.* w dwójnasob, двáжды, двукрáтно, два рáза, вдвóе, въ двóе; w czwornasob, четырежды, четырe рáза, четырекрáтно, въ четырe (рáза); w sześcioronasob, шесть разъ, шестикрáтно, шестью; *etc.*

Nasolić, **Nasalać**, *Fut.* nasoli, *v. a.* насолить, просолить, просáливать.

Naspa, -y, *f.*, **Nasypka**, -i, *f.* мѣшóкъ, въ котóрый постѣльныя пéрья насыпáются; нáволока.

Naspać się, **Nasypiać się**, *Fut.* naśpi się, *v. r.* наспáться.

Naspacerować się, *v. r.* накатáться; нагулятся; вдóволь погулять; дóлго прогуливáться.

Naśpiać, 1. **Naśpiewać**, *Fut.* naśpieje, *v. n.* приспѣть, подоспѣть, приспѣвáть, подоспѣвáть, прибѣгáть, прибѣжáть, набѣгáть, набѣжáть; 2. **Naśpiewać**, *Fut.* naśpiewa, *v. a.* пѣть мнóго; naśpiewać komu, * (natrzeć mu uszy, dać łacinę, wytrzeć kapitułę), * *pop.* напѣвáть, напѣть; щунáть; дѣлать, сдѣлать комý выговоръ; дать комý нагонáй; намыть комý гóлову; **Naśpiewać się**, *v. r.* напѣться.

Naśpiżować, **Naśpiżyć**, *Fut.* naśpiżuje, *v. a.* (w żywność opatrzyć), снабжáть, снабдѣвáть, снабдить съѣстными припáсами, снабжáть провиáнтомъ.

Naspół, *adv.* = pospołu, (v. **Pół**), пополáмъ [съ кѣмъ]; вмѣстe; óбще; совокýпно.

Nasporzyć, *v. a.* умнóжить, увеличить; v. **Namnożyć**, **Powiększyć**.

Nasprawować, **Nasprawiać**. *Fut.* nasprawuje, nasprawia, *v. a.* надѣлать, наготóвить, запасáться, -стáться, подготóвить, приготóвить, покупáть, закупить; v. **Posprawiać** (wiele).

Nasprowadzać, *v. a.* свести, навести во множествѣ; v. **Posprowadzać** (wiele).

Nasprycować, *Fut.* nasprycuje, *v. a.* напринцевáть; напрúскать; набрúзгать; вприскивать, -снуть, вбрúзгивать, вбрúзнуть.

Nasrać, *v. a.* насрáть, испраздниться (на что, *etc.*), напáкостить, напáкостничать.

Nasromocić, *Fut.* nasromoci, *v. a.* насрамить, осрамить, опозóрить; v. **Pohańbić** (wiele).

Nasrożyć, **Nasrożać**, *Fut.* nasroży, *v. a.* (сдѣлать ужáснымъ), придáть чему ужáсный [строгій] видъ; **Nasrożyć się**, *v. r.* сдѣлаться ужáснымъ, принять строгій видъ.

Nassać się, **Nasysać się**, *v. r.* насосáться, насáсываться.

Nastać, **Nastawać**, *Fut.* nastanie, *v. n.* настáть, наставáть; наступить, наступáть, приближáться; начáться, начинáться; nastać (*np.* o modach), войти [входить] въ употребленіе; войти въ обыкновéніе; nastawać na co, o co, настоять [настáивать] на чемъ, въ чемъ; постáвить (стáвить) на своёмъ; v. **Następić**, **Następować**; **Nastać się**, *v. r.* настоятся, дóлго простоять гдѣ.

Nastalić, **Nadstalić**, *v. a.* настáлить (настáливать); наварить (навáривать) стáлью; закалить (закáливать).

Nastały, = teraźniejszy, настоящій; **Nastanie**, -ia, *s. n. v.*, v. *verb.* **Nastać**.

Następić, **Następować**, *Fut.* nastąpi, *v. a.* (*et v. n.*) 1. наступить, наступáть; стать, становиться [ногóю на что]; настąпić

Digitized by Google

komu na nogę, наступи́ть кому́ на́ ногу; 2. następować na co, na kogo, наступа́ть, нападать, дѣлать нападе́ніе, напира́ть на кого́; подступа́ть къ ..., (*abo* подъ, *c. Acc.*); 3. (= nastać, zbliżyć się), настать, наставать, наступить, наступа́ть, приближиться, приближа́ться; 4. (= nastawać po czém, *etc.*), слѣдовать, быть наслѣдникомъ, быть чьимъ преемникомъ, послѣдовать, послѣдствовать, восслѣдовать, воспослѣдовать, наслѣдовать; - na tron, наслѣдовать престо́лъ; nastąpił po ojcu swoim, наслѣдовалъ отцу́ своему́; dalszy ciąg nastąpi, продолже́ніе впередъ, продолже́ніе бу́детъ; następować na czyj urząd, на czyje miejsce, быть чьимъ преемникомъ, поступа́ть на чьё-либо мѣсто; v. **Następca**, *etc.*

Nastarczyć, Nadstarczyć, Nastarczać, *Fut.* nastarczy, *v. a.* 1. достави́ть, доставля́ть; 2. добавить, добавля́ть, доби́лить, дополня́ть; 3. быть доста́точну, быть довольну, достать, доставать, хватить, хватать, стать, ставать; v. **Dostarczyć**; *it.* nastarczyć, v. **Nadążyć, Wydołać.**

Nastarzać się, v. **Nastorzyć się.**

Nastawać, v. **Nastać.**

Nastawić, *Fut.* nastawi, **Nastawiać, Nastawować**, *v.a.* наставить, настáвливать; много чего поставить; подставить; - na kogo, (= nasadzić, nastroić), поставить; łapkę nastawiać, -wić, настораживать, насторожить западню, поставить западню; - żelazo [na lisa], поставить западню, капка́нъ *abo* ляпцы [на лисицу]; *it.* (v. **Ustawić, Postanowić, Ustanowić**); *it.* v. **Postawić, Ponastawiać**; nastawiać (*np.* słupów, ołtarzów, *etc.*), воздвигнуть, соорудить; настáвить; - (*np.* ręki, i t. p.), подать, протянуть; v. **Podać, Wyciągnąć**; - ucha, uszu, (= nastorzyć, słuchać bacznie), приклонить (приклоня́ть) ухо, слушать со вниманіемъ, внимательно слушать, вслушиваться во что; **Nastawienie, Nastawianie**, -ia, *n.* настáвка, настáвливаніе, *etc.*, v. *verb.* **Nastawić, Nastawiać.**

Następ, -u, *m.* 1. наступъ, наступленіе, нападе́ніе, напо́ръ; 2. następ = **Następek**, -pku, *m.* (następowanie, wynikanie, skutek *qu. v.*), послѣдствіе, [слѣдствіе]; v. **Następstwo; Następca**, -y, *m.*, **Następnik**, -a, *m.* 1. † (prześladowca, napastnik), наступа́тель; 2. (który po kim następuje), преемникъ; наслѣдникъ; - tronu, наслѣдникъ престо́ла, *Eccl. st.* преемникъ (чьего́) престо́ла; 3. *Arithm.* [z dwóch stosunków pierwszy zowie się poprzednik (*antecedens*) пе́рвый членъ, предъидущій членъ, drugi:] następnik (*consequens*) второ́й членъ, слѣдующій членъ; **Następczyna**, -y, *f.*, **Następczyni**, -i, *f.*, **Następnica**, -y, *f.*, **Następniczka**, -i, *f. dim.* преемница; наслѣдница; - tronu, наслѣдница престо́ла; **Następnie**, *adv.* послѣдовательно; **Następnik**, v. **Następca; Następność**, -ści, *f.* послѣдовательность; v. **Następstwo; Następny**, -a, -e, *adj.* 1. (następujący na kogo, napastny), наступа́тельный; sojusz następny i odporny, (*alliance offensive et defensive*), наступа́тельный и оборони́тельный союзъ; wojna następna i obporna, наступа́тельная и оборони́тельная война́; 2. następny, (= po czém następujący), слѣдующій, послѣдовательный, послѣдующій, послѣдный; преемничій; następne prawo, пра́во наслѣдованія; преемничье пра́во; пра́во преемничества; **Następować**, v. **Nastąpić; Następowanie, Następienie**, -ia, *s. n. v.* слѣдствіе, слѣдованіе, послѣдованіе, *etc.*, v. *verb.* **Następić, Następować; Następstwo**, -a, *n.* 1. (następność), послѣдствіе, послѣдованіе, послѣдовательность; наслѣдство, наслѣдіе, наслѣдничество, преемничество; - tronu, наслѣдованіе престо́ла, престолонаслѣдіе; 2. następstwo, (następek), продолже́ніе; успѣхъ.

Nastołka, Naściołka, -i, *f.* покрыва́ло; ковёръ; (deka na konia), попо́на; v. **Naścielanie.**

Nastoperczyć, Nastorczyć, Nasterczyć, Nastorzyć, Nastroszyć, Nastrnożyć, Nastarzać, Nastorczać, Nastroszać, *Fut.* nastroży, *v. a.* 1. (na storcz położyć, na krawędź), поставить, положи́ть (класть, *v. impf.*) ребро́мъ, [*abo* тычко́мъ, *abo* на тычо́къ, *abo* на у́голъ]; 2. -, nastorzyć, (= podnieść, najeżyć), всклочить, взъеро́шить (взъеро́шивать, *v. impf.*), поднимать, -ня́ть; - się, *v. r.* взъеро́ситься, становиться, стать дыбомъ, щетиниться, ощетиниться; *it.* (v. nastawić, nawtykać); nastorzyć uszy, (t. j. słuchać pilnie), * насторожи́ть у́ши, навостри́ть у́ши, при́стально (внимательно) слу́шать, съ любопытствомъ ожидать чего́-либо.

Nastrącać, *v. a.* много чего столка́ть, столкну́ть, сбива́ть, сби́ть, отбива́ть, отби́ть; v. **Postrącać, Strącać.**

Nastrajać, *etc.*, v. **Nastroić.**

Nastraszyć, *v. a.* настраши́ть, настращать, напуга́ть, привесть кого́ въ у́жасъ, перепуга́ть.

Nastręczać, Nastręczyć, *Fut.* nastręczy, *v. a.* доставля́ть, доста́вить, подрадѣть, наразумливать, наразумить, надоумливать, надоумить, надоразумить, рекомендова́ть (кого на слу́жбу); совѣтовать, посовѣтовать, присовѣтовать; **Nastręczyciel**, -a, *m.* ма́клеръ, сво́дчикъ; рекомендующій, совѣтующій, совѣтователь, ходатай; (rufijanin, kupler), сводникъ; **Nastręczycielka**, -i, *f.* ма́клерка; совѣтовательница, ходатайница, совѣтующая, рекомендующая; (rajfurka, kuplerka), сводня, сводница; v. **Stręczyciel, -cielka.**

Nastroga, -i, *f.* притра́ва, приманка, прикорм; блёвка; v. **Penęta.**

Nastroić, *Fut.* nastroi, **Nastrajać**, *v. a.* настро́ить, настро́ивать, настра́ивать, приготовить, приготавливать, приготовля́ть, напра́вить, направля́ть; затѣ́ять, затѣ́вать; - kogo na co, настро́ить: расположи́ть, располагать [*abo* склони́ть] кого́ къ чему́; - (instrument, narzędnie muzyczne), настро́ить, настро́ивать, нала́дить, нала́живать; - głos, образовать голосъ; nastroić minę, * приня́ть видъ, будто бы ...; - poważną minę, приня́ть на себя́ ва́жный видъ, важничать; §. jak organy nastroisz, tak grają, v. *sub:* **Organy** (§.); nastroić figlów, (= nawyrządać, nabroić), настро́ить прока́зъ, напроказить; **Nastroiciel**, -a, *m.* затѣйщикъ, затѣя, затѣйникъ; **Nastroicielka**, -i, *f.* затѣя, затѣйщица, затѣйница; **Nastrojenie**, -ia, *n.* настро́еніе, настро́иваніе, настра́иваніе; затѣи (*pl.*); v. **Nastroić; Nastrojony**, -a, -e, *part. p.* настро́енный; v. **Nastroić.**

Nastroszyć, Nastrożyć, v. **Nastoperczyć**, *etc.*

Nastrugać, *v. a.* довольно изрѣзать на мелкіе куски́; *it.* настрогать, наскобля́ть.

Nastrzelać, *v. a.* настреля́ть; - się, *v. r.* настреля́ться; **Nastrzelanie**, -ia, *n.* настреля́ніе.

Nastrzępić, Nastrzępiać, *Fut.* nastrzępi, *v. a.* 1. закруча́ть, закрути́вать; завя́ть, завива́ть; завя́ть, -вать въ кудри; складывать въ складки; дѣлать складки; 2. наряди́ть, наряжа́ть, убра́ть; * цвета́ть, кудря́вить; [*cfr.* **Nastrójić, nastrójiwać**].

Nastrzydz, *Fut.* nastrzyże, *v. a.* настрижь; - się, *v. r.* настрижься.

Nastrzykać, Nastrzykąć, v. **Nasprycować.**

Nastudzić, *v. a.* настуди́ть, настужа́ть.

Nastułka, v. **Nastołka.**

Nasturcya, -yi, *f. Bot.* (*tropaeolum; nasturtium Indicum*), насту́рцій, Индійскій кресс, канунскій кресс, цвѣтной Шпанскій кресс, ре́зуха индійская, кровавый цвѣтъ, по́вертень, канунинъ, красо́ль, красо́ля, красу́ля.

Nastygnąć, *v. n.* насти́нуть, настить; v. **Wystygnąć.**

Nasuć, *Fut.* nasuje, *v. a.*, v. **Nasypać.**

Nasunąć, Nasuwać, *Fut.* nasunie, *v. a.* (*propr. et* *), насунуть, насо́вывать; навя́тать, навяти-

Digitized by Google

zать; надвинуть, надвигать; nasunąć czapkę na uszy, наклобучить шапку; **Nasunięty**, -a, -e, *part. p.* насунутый; **Nasuwień**, -wnia, *m.* (wierzchnia suknia, surdut), сертукъ; **Nasuwny**, -a, -e, *adj.* что можно надвигать.

Nasuszyć, *v. a.* насушить; **Nasuszenie**, -ia, *n.* насушеніе; **Nasuszony**, -a, -e, *part. p.* насушённый.

Naswarzyć się, *Fut.* naswarzy się, *v. r.* сесориться, бранить ся до устлости.

Naswatać, *v. a.* насватать.

Naświdrować, **Naświdrzyć**, *v. a.* насверлить, насверливать.

Naświecić, *v. a.* довольно освѣтить, наполнить свѣтомъ.

Naświęcić, *v. a.* довольно [*abo* по множествѣ] святить; v. **Poświęcić** (dosyć).

Naświstać, *v. a.* насвистать; - się, *v. r.* насвистаться.

Nasycić, **Nasycać**, *Fut.* nasyci, *v. a.* (*propr. et* *), 1. насытить, насищать; - się, *v. r.* насытиться, наѣсться; 2. nasycić, v. **Napoić**; **Nasycenie**, -ia, *n.* насыщеніе; **Nasycony**, -a, -e, *part. p.* насыщённый.

Nasyłać, *etc.*, v. **Nasłać**.

Nasypać, **Nasypować**, *Fut.* nasypie, *v. a.* насыпать, насыпать; **Nasypanie**, -ia, *s. n.* насыпаніе, насыпаніе, насыпка; **Nasypany**, -a, -e, *part. p.* насыпанный, насыпной (-ной).

Nasypka, v. **Naspa**.

Nasyt, -u, *m.*, **Nasytek**, -tku, *m.* (nasycenie, *propr. et* *), насыщеніе; **Nasytność**, -ści, *f.* насытность; **Nasytny**, -a, -e, *adj.* насытный.

Nasz -a, -e, *pron.* нашъ, наша, наше; po naszemu, = naszym sposobem, по нашему.

Naszać, *v. a. frequ. verbi* „nosić," v. **Nieść**.

Naszaleć się, *v. r.* нашалить, надѣлать шалостей. [грязнить.

Naszargać, *v. a.* напачкать, на-

Naszarpać, *v. a.* надёргать, натормошить, натеребить, нащипать.

Naszatać się, *v. r.* нашататься.

Naszatkować, *Fut.* naszatkuje, *v. a.* (nakrajać kapustę), нарѣзать капусты. [нащать.

Naszczać, *Fut.* naszczy, *v. a.*,

Naszczędzić, *v. a.* нащедить, накопить, накоплять сбережничать.

Naszczekać, **Naszczekiwać**, naszczekuje *Fut.* naszczeka, *v. n.* налаять; - się, *v. r.* налаяться.

Naszczepać, *v. a.* нащепать, наколоть; **Naszczepiać**, **Naszczepić**, *Fut.* naszczepi, *v. a.* расщепить, расщепать съ конца; naszczepiać drzew owocowych, привить (прививать) плодовыя [*abo* фруктовыя] деревья.

Naszczerbić, **Naszczerbiać**, *Fut.* naszczerbi, *v. a.* 1. (szczerbatym uczynić), зазубрить, сдѣлать зазубрину; 2. (nadwątlić, naruszyć, nadwerężyć), повредить, нарушить; v. **Narazić**.

Naszczuć, **Naszczwać**, *v. a.* нашкольить; довольно гнать, травить; за-, на-травить; - na kogo, пустить, напустить на кого собакъ, травить кого собаками; * подущать, подустать, подстрекать, подстрекнуть, поджигать, поджечь; **Naszczuwacz**, -a, *m.* (podusczacz), подстрекатель, поджигатель, наушникъ, возмутитель.

Naszczykać, **Naszczypać**, **Naszczyknąć**, **Naszczypnąć**, *Fut.* naszczyknie, naszczypnie, *v. a.* нащипать, нащипывать.

Naszedł, 3. *p. s. Praet.*, нашелъ, *etc.*, v. **Nachodzić**.

Naszelnik, -a, *m.* нашильникъ; гужъ.

Naszeptać, *v. a.* нашептать.

Naszkicować, *v. a.* наскицевать, сдѣлать эскизъ, набросать эскизъ.

Naszła, **naszło**, **naszli**, нашла, нашло, нашли *etc.*, v. **Nachodzić**.

Naszpikować, *Fut.* naszpikuje, *v. a.* 1. нашиковать; 2. v. **Nakłóć**.

Naszpilkować, *v. a.* (szpilkami nadziać), натыкать булавками; нашпилить.

Naszpiżować, v. **Naśpiżować**.

Naszrubować, *v. a.* навинтить, навинчивать.

Naszturchać, **Naszturkać** *v. a.* натолкать, натолкнуть, наталкивать. [ровать.

Nasztychować, *v. a.* награви-

Naszukać się, *v. r.* наискаться.

Naszumieć *v. n.* (*propr. et* *), нашумѣть.

Naszyć, **Naszywać**, *Fut.* naszyje, *v. a.* нашить, нашивать; - się, *v. r.* много, долго шить; нашиться; **Naszycie**, **Naszywanie**, -ia, *n.* нашитіе, нашиваніе, нашивка; **Naszyty**, -a, -e, *part. p.*, нашитый, нашивной (-ной).

Naszychtować, *Fut.* naszychtuje, *v. a.* сложить, класть въ поклѣнницу; уложить, уклаcть рядами; наклаcть (*abo* наложить, наставить) порядкомъ; нагромоздить; *it.* v. **Nastrożyć**, **Nastawić**, **Naprawić** [*propr. et* *].

Naszydzić, *v. n.* нашутить, подтрунить, насмѣяться.

Naszyjek, -yjka, *m.*, **Naszyjnik**, -a, *m.* нашейникъ; ожерелокъ; v. **Naszelnik**; **Naszyjny**, -a, -e, *adj.* шейный.

Naszylnik, v. **Naszelnik**.

Naszyniec, -ńca, *m.* нашеземецъ, нашестранецъ.

Nataczać, v. **Natoczyć**.

Natańcować się, **Natańczyć się**, *v. r.* наплясаться.

Natarcie, -ia, *n.* нападеніе, наступъ, наступленіе, натискъ, напоръ, атака; v. **Nacierać**.

Natarcza, -y, *f.*, **, v. **Natarcie**, **Napaść**, **Napad**, **Następ**.

Natarczka, -i, *f.* атака, напоръ, наступъ, нападеніе; v. **Najazd**.

Natarczywość, -ści, *f.* наступчивость, напорливость; **Natarczywy**, **Natarczliwy**, -a, -e, *adj.*-wie, *adv.* наступчивый, напорливый, смѣлый, дерзкій.

Natargać, **Natargnąć**, *Fut.* natargnie, *v. a.* 1. (naszarpać, narwać) надёргать, надёргивать, надёрнуть, натеребить -бливать; 2. v. **Nadwerężyć**, **Naruszyć**.

Natargować się, *Fut.* natarguje się, *v. r.* долго торговаться, договариваться о цѣнѣ.

Natarł, **natarli**, *Praet.*, v. **Nacierać**.

Natarty, -a, -e, *part. p.* (v. **Nacierać**, **Natrzeć**), натёртый; намазанный.

Natchnąć, *Fut.* natchnie, **Nadychać**, *v. a.* надышать; вдунуть, вдувать; вдохнуть, вдыхать; вдохновить, вдохновлять; внускать, духъ; одушевить, одушевлять; внушить, внушать; влить, вливать; возбудить, возбуждать въ комъ; наразумлять, вразумлять, -мить, научать, -чить, внерать; **Natchnienie**, -ia, *n.* вдыханіе; вдохновеніе, вдохновеніе, откровеніе, одушевленіе, воодушевленіе; внушеніе, наразумленіе, вразумленіе, наставленіе, надоумленіе, наученіе; Boskie -, вдохновеніе Божіе, боговдохновеніе; - wyższe, - ducha świętego, вдохновеніе свыше, благодать духа Святаго; **Natchniony**, **Natchnięty**, -a, -e, *adj. part. p.* вдохновенный, дохновенный, богоносный; natchniony od Boga, (n. duchem świętym), вдохновенный Богомъ, боговдохновенный, *Eccl.* богодухновенный, богодохновенный; natchnionym sposobem, *Eccl.* духновенно; мацу́ый быть natchnionym, *Eccl.* вдохновествителенъ.

Natemperować (piór), *v. a.* начинить (перьевъ).

Natępić, *v. a.* притупить, тупымъ сдѣлать.

† **Naterminować**, **Naterminowanie**, v. **Nanotować**, **Nanotowanie**.

Natężałość, -ści, *f.*, натуга, натуженіе.

Natężyć, **Natężać**, *Fut.* natęży, *v. a.* натужить натуживать, напрячь, напрягать; натянуть, натягивать; - się, *v. r.* натужиться, натуживаться, напрячься, напрягаться; **Natężenie**, **Natężanie**, -ia, *n.* натуга, ретивость, натуженіе, натуживаніе, напряженіе, напряганіе; z natężeniem, натужно, съ натугою; съ напряженіемъ; natężanie, (= przycisk) *Gramm.* ударение; **Natężony**, -a, -e, *part. p.* натуженный, натужный; напряженный; натянутый.

Natkać, *v. v.* 1. (tkaniem wiele narobić), наткать; **Natkanie**, -ia, *n.* наткание; 2. **Natkać**, **Natykać**,

Digitized by Google

Natknąć, *Fut.* natknie, *v. a.* *α*) (napchać, napychać, nabijać, napełniać), natíкать, натыкáть, наткнýть; наехáть, наéхать; насовáть, насóвывать; набóть, набивáть; наполнить; начинýть, начинáть; *β*) natknąć w mowie, (w piśmie, = natrącić, napomknąć), намекнýть, упомянýть, слегка коснýться чегó; *γ*) natknąć na co, (narazić na co, urazić, uderzyć), наткнýться, споткнýться [на что], удáриться [объ, обо что]; *δ*) natkać sobie brzuch, наполнить, набóть себé брýхо, объéсться, *pop.* наинчиваться; *ε*) natkać fajkę tytuniem, набóть трýбку табáкомъ; **Natkanie, Natykanie, Natknięcie**, -ia, *n.* натíканіе, натыкáніе; напхáніе, напиханіе; набóтіе, набивáніе; наполненіе; *etc.*, v. **Natkać** (2.); **Natkany, Natkniony**, -a, -e, *part. p.* нáтканный; нагíканный; напíханный; насóванный; набóтый; наполненный; начиненный; v. **Natkać** (2.).

Natłaczać, Natłoczyć, *Fut.* natłoczy, *v. a.* натíскивать, натíскать, натíснуть; набивáть, набóть; наполнáть, наполнить; v. **Natkać** (2.); **Natłaczanie, Natłoczenie**, -ia, *n.* натíскиваніе, натискáніе; набивáніе, набóтіе; наполнáніе, наполненіе; **Natłoczony**, -a, -e, *part p.* натíсканный, набóтый, наполненный; v. **Nabić, Nabity**; **Natłoczyciel**, -a, *m.* натíскающій, набóйщикъ.

Natłok, -u, *m.* (nacisk, nawał, napływ), нáтискъ; напóръ; напливъ; стечéніе [нарóда]; собрáніе; толпá; мнóжество; тѣснотá, дáвка.

Natłuć, Natłukać, *Fut.* natłucze, *v. a.* 1. (nadtłuc, nieco potłuc), нѣсколько набóть, разбóть, надломáть; 2. **Natłuc**, (wiele potłuc), натолóть, мнóго разбóть, поразбивáть; 3. v. **Narąszyć, Nadwątlić**.

Natłuścić, *Fut.* natłuści, *v. a.* насáлить; намáзать жúромъ, намáзать сáломъ; напичкать жúромъ (сáломъ).

Natoczyć, Nataczać, *Fut.* natoczy, *v. a.* 1. наточúть, натáчивать; natoczyć fajek, bierek, наточúть трýбокъ, шáшекъ; 2. (= naostrzyć, -strzać), наточúть, натáчивать, навострúть, навáстривать; natoczyć siekierę, наточúть топóръ; 3. нацѣдúть, нацѣживать; - piwa, нацѣдúть пúва; 4. накатáть, накáтывать; 5. - (o robakach), мнóго точúть, источúть, истáчивать; czerw' (= robak) natoczył próchna, червь источúлъ мнóго порохнá.

Natonąć, *v. n.* тонýть, утонýть, утонáть; natonęło wiele ludzi, утонýло мнóго людéй.

Natonie, -ia, *n.* (część lasu, gdzie drzewa spuszczają), лѣсосѣкъ; часть лѣса, отведéнная [*abo* назначенная] для рýбки.

Natopić, *v. a.* 1. (dosyć potopić, utopić), утопúть мнóго чегó, потопúть; 2. natopić ogniem, (napiawić, rozpuścić czego dosyć), натопúть; наплáвить; натáять.

Natrącić, Natrącać, *Fut.* natrąci, *v. a.* 1. натрутúть, натручáть, нарýшить, повредúть, разбóть нѣсколько; 2. nastrącać kogo na co, (=narażać, wystawiać na co), выставлять, повергáть кого чемý [на пр. опáсности]; 3. надломúть, надлáмывать; 4. natrącić, natrącać czego w mowie, (wspominać, wzmiankę czynić), намекнýть, намекáть на что, упомянýть, упоминáть о чѣмъ, [слегка] коснýться чегó; 5. natrącić kogo, подтолкнýть; *it.* толкнýть кого, дать комý толчóкъ.

Natrafić, Natrafiać, *Fut.* natrafi, *v. a.* попáсть, попадáть на (*a. Acc.*); найтú, находúть; застáть, заставáть; встрѣтúться, встрѣчáться съ кѣмъ; натыкáться на что; столкнýться, столкáться, сталкивáться съ кѣмъ.

Natrapić, *v. a.* намýчить; - się, *v. r.* намýчиться, измýчиться; изнýриться отъ тоскú; v. **Nafrasować się**.

Natrawić, *Fut.* natrawi, *v. a.* мнóго промотáть, истрáтить, расточúть, издержáть.

Natrę, 1. *p. s. Praes.*, v. **Naciera ć** (1.), **Natrzeć**.

Natręt, -u, *m.* 1. v. **Napęd, Natarcie**; 2. natręt, -a, *m.*, **Natrętnik, Natręcik**, -a, *m.* наглéцъ, нахáлъ, безстýдникъ, докýчливый, нахáльный, навáязчивый человѣкъ; **Natrętnica**, -y, *f.*, **Natrętka**, -i, *f.* (kobieta natrętna), нахáлка, безстýдница, докýчливая, нахáльная, навáязчивая жéнщина; **Natrętny**, -a, -e, *adj.*, -nie, -no, *adv.* нахáльный, навáязчивый, нáглый, безстýдный, навáязчивый, докýчливый, назóйливый; *adv.* нахáльно, нáгло, безстýдно, *etc.*; **Natrętstwo**, -a, *n.*, **Natrętność**, -ści, *f.* докýка, докýчливость, нахáльство, навáязчивость, нáглость, безстýдность.

Natroszczyć się, *v. r.* мнóго печáлиться, изнурúться отъ печáли, (отъ тоскú), истомúться печáлію, мнóго грустúть, кручúниться, скорбѣть, тосковáть.

Natrudzić, *Fut.* natrudzi, *v. a.* утрудúть, утомúть, измýчить; - się, *v. r.* измýчиться, измýчиться, утрудúться, нахлопотáться; неутомимо трудúться.

Natrwożyć, *v. a.* напугáть, настрашúть, привéсть въ страхъ; **Natrwożyć się**, *v. r.* натрýситься, напугáться.

Natrząsać, Natrząsnąć, *Fut.* natrząśnie, *v. a.* натрясáть, натрясть; **Natrząsać się**, *v. r.* насмѣхáться, язвúтельно насмѣхáться, обращáть что въ смѣхъ, издѣвáться надъ (*c. Instr.*); **Natrząść**, *v. a.* стрясть, стряхнýть.

Natrzeć, *v. a.* натерéть; навáсть, *etc.*, v. **Nacierać**.

Natrzepać, *v. a.* натрепáть.

Natrzmić, *v. a.* выставить, воздвúгнуть, взъерóшить; v. **Nastoperzyć, Nastorczyć, Najeżyć**.

Natrzymać się, *v. a.* подержáть, продержáть что довóльно дóлго.

Natuczniać, *v. n.* пожирѣть, потучнѣть, потолстѣть.

Natulać, Natulić, *Fut.* natuli, *v. a.* привáть, намáть, придвáть, притéснуть, натéснуть.

Natulać się, *v. r.* натолкúться, наскитáться.

Natupać się, *Fut.* natupa się, *v. r.* тóпать, стучáть [мнóго ногáми].

Natura, -y, *f.* 1. (przyrodzenie), натýра; природа; естество; природное естество; нрав; свóйство; сложéніе, тѣлосложéніе; (ogół rzeczy stworzonych), вся тварь; natura Boska, Бóжіе естество, божéственность; - ludzka, природа человѣческая; человѣческія свойства, прáвы; prawo natury, закóнъ природы; *it.* естéственный закóнъ; prawa (zakony) natury, закóны природы; закóни естества; badacz natury, испытáтель натýры; v. **Naturalist**; to jest przeciwnie mojéj naturze, *это* мнѣ протúвно; [on jest] mocną natury, у него крѣпкая натýра, у него крѣпкое тѣлосложéніе, онъ крѣпкаго сложéнія, онъ крѣпкаго тѣлосложéнія; jedna natura, (jeden charakter), *Eccl. sl.* сосéтствіе; jednéj spólnéj natury będący, сосéтственный; któréj natury będący, *Eccl. sl.* злосостéственный; nie wszyscy ludzie są jednéj natury, ... мають jednę naturę, не всѣ людú одинáкаго сложéнія; z natury, съ натýры; отъ природы; on z natury słaby, онъ отъ природы слабъ; rysować, malować z natury, рисовáть, писáть съ натýры; natura rzeczy, природа вещéй; natura rzeczy tego wymaga, свóйство дѣла трéбуетъ этого; zapłacić (wypłacić) dług naturze, [= umrzeć], заплатúть долгъ природѣ; отдáть (послѣдній) долгъ природѣ; умерéть; сто naturze płacić, v. **Doznawać** (przykrość); w naturze dawać, dostawiać (*sp.* podatki; *in natura*), доставлять, [-вить] въ натýрѣ *abo* доставлять натýрою; §. natura wilka ciągnie do lasu (do lasa), скóлько [какъ] вóлка ни кормú, а онъ всé въ лѣсъ глядúть; 2. natura, v. **Nasienie ludzkie, męzkie**; **Naturalista**, -y, *m.* натуралúстъ, естествоиспытáтель, испытáтель природы; **Naturalizacya**, -yi, *f.* натурализáція; **Naturalizować**, *v. a.* натурализовáть; **Naturalnie**, *adv.* на-

Digitized by Google

тура́льно, есте́ственно; по природѣ; по ро́ду своему́; по свойству своему́; *it.* разумѣ́ется; **Naturalność**, -ści, *f.* натура́льность, есте́ственность; v. **Przyrodność**; **Naturalny**, -a, -e, *adj.* натура́льный, есте́ственный; природный; (niewymuszony, *etc.*), непринужденный; historya naturalna, есте́ственная исто́рія; натура́льная исто́рія; śmierć naturalna, есте́ственная смерть; produkt naturalny, саморо́дка, саморо́докъ; есте́ственное произведе́ніе, произведе́ніе природы; naturalnego koloru, (= niefarbowany), самоцве́тный; członki naturalne, *Anat.* (genitalia), дѣторо́дныя ча́сти; **Naturka**, -i, *f. dim.* (v. Natura), v. **Temperamencik**.

Naturbować się, *v. r.* (*Fut.* naturbuję się), наму́читься, испыта́ть мно́го трудо́въ, измучиться, наклопота́ться, насуета́ться; v. **Natrapić się**, **Natrwożyć się**.

Natwardzić, *v. a.* (dosyć twardym uczynić), [довольно] сдѣлать твёрдымъ; **Natwardzieć**, **Natwardnieć**, *v. n.* твердѣ́ть, затвердѣ́ть, станови́ться твёрдымъ.

Natworzyć, *Fut.* natworzy, **Natwarzać**, *v. a.* (*propr. et* °), надѣ́лать, произве́сть, производа́ть, созда́ть, создава́ть.

Natychmiast, *adv.* 1. то́тчасъ, сейча́съ, ска́коро, а́біе; 2. (= zamiast), вмѣсто.

Natykać, *etc.*, v. **Natkać**.

Natynkować, *v. a.* напткату́рить, напткатурить, наби́лить; v. **Potynkować**.

Natyrać, v. **Nadtyrać**.

Nauczać, **Nauczyć**, *Fut.* nauczy, *v. a.* научи́ть, научи́ть; наставля́ть, наста́вить кого́; надоумлива́ть, надоумить; вразумля́ть, вразуми́ть кого́; образу́мливать, образу́мить; **Nauczyć się**, *v. r.* научи́ться (чему́), изучи́ться, вы́учиться, приучи́ться, навы́кнуть; nauczyć się na pamięć, натвердѣ́ть, затверди́ть, вы́твердить; научи́ться, вы́учиться наизу́стъ; v. **Uczyć** (się); **Nauczanie**, **Nauczenie**, -ia, *n.* науче́ніе; наставле́ніе; поуче́ніе; уче́ніе; **Nauczony**, -a, -e, *part. p.* научённый; **Nauczalny**, -a, -e, *adj.* поучи́тельный; нау́чный; наставительный; **Nauczyć**, (-się), v. **Nauczać**; **Nauczyciel**, -a, *m.* учи́тель; наста́вникъ; преподава́тель; вразумі́тель; **Nauczycielka**, -i, *f.* учи́тельница; наста́вница; **Nauczycielski**, -a, -ie, *adj.* учи́тельскій, наста́вническій; stan nauczycielski = **Nauczycielstwo**, -a, *n.* учи́тельство; учи́тельское зва́ніе; наста́вничество.

Nauka, -i, *f.* 1. нау́ка; науче́ніе, уче́ніе; наставле́ніе; обуче́ніе; вразумле́ніе; учёность; *it.* до́гма, до́гматъ; nauki piękne, wyzwolone, изя́щныя науки; слове́сныя науки; слове́сность; nauka walna, энциклопе́дія; nauka chrześciańska, христіа́нское уче́ніе; (v. Katechizm, Katechizacya); nauka (= kazanie), проповѣ́дь; - moralna, obyczajna, (obyczajowa), нравоуче́ніе; - lekarska, врачебная, медици́нская нау́ка; - konowalska, weterynarska, скотоврачебная нау́ка; - wojenna, военная нау́ка; - przyrodzona, естествосло́віе, фи́зика; - nadprzyrodzona, метафи́зика; -, czas nauki, (termin uczenia się), до́учка, [вре́мя учёніа]; oddać kogo na naukę, отда́ть кого́ въ нау́ку; wziąć kogo na naukę, взять кого́ въ нау́ку; naukę się bawić, oddać się naukom, pilnować nauk, изучать нау́ки, обучаться нау́камъ, [учи́ться, обучаться въ университетѣ]; = poświęcić się naukom, посвятить себя́ нау́камъ; 3. nauka, (rzecz, która uczy, przestroga), нау́ка; to będzie dla niego nauką, то mu będzie nauką, э́то бу́детъ ему́ нау́кою; впередъ ему́ нау́ка; э́то ему́ уро́къ; впередъ онъ бу́детъ остерега́ться, [*abo* осторо́жнѣе].

Naukładać, *v. a.* накла́сть [одно́ на другое́]; v. **Poukładać**.

Naukowy, -a, -e, *adj.* въ нау́кѣ принадлежа́щій; учёбный; учёный; towarzystwo naukowe, учёное о́бщество; książka naukowa, учебная книга; wyraz naukowy, (techniczny), техни́ческое выраже́ніе, техни́ческій те́рминъ.

Naumizgać się, *v. r.* (мно́го переми́гиваться съ кѣмъ, кокетничать, кокетствовать до́-сыта.

Naumyślnie, *adv.* нарочно, наро́комъ, съ намѣреніемъ, умышленно, съ умысломъ, съ умысломъ.

Naurągać się komu, **Naurągiwać się**, *Fut.* nauraga się, *v. r.* насмѣхаться, издѣваться надъ кѣмъ (до́-сыта, вдоволь).

Nauszka, -i, *f.*, **Nauszniica**, -y, *f.* серьга́, *dim.* серёжка; недвѣ́ска; (ушное вольцо́).

Nauszny, -a, -e, *adj.* 1. находя́щійся на уша́хъ; 2. (= na usy usłyszany), слы́шавшій своими уша́ми. [дать.

Nauzdać, *v. a.* обузда́ть, взну-

Naużywać, *v. n.* наслажда́ться; v. **Pożywać** (dosyć).

Nawa, -y, *f.* (jaki kolwiek statek wodny), водохо́дное су́дно: ладья́, ло́дка, ра́бикъ, мишка́нъ, ушку́й, буда́ра, сандалецъ, сойма, уча́нъ, бо́ча, ялъ, я́ликъ, ялбо́тъ, шлю́бка, байда́ра, байда́рка, вѣтка, косна́я, дубка, брусаника, лодія, ба́рка, плашко́тъ; (v. Komięga, łódź, prum); - morska, корабль; (v. Okręt); - wiosła mająca, (v. Galera), галера; naw budowania miejsce, корабе́льная верфь; naw budowniczy, корабе́льный плотникъ; 2. nawa kościelna, сре́днее простра́нство [въ це́ркви].

Nawabić, *v. a.* наживѣ́ть, наживля́ть, приманя́ть, сманя́ть.

Nawąchać się, *v. r.* нанюхаться; v. **Powąchać** (dosyć).

Nawadzić się, *v. r.* бранить́ся, ссо́риться [до́-сыта, вдоволь].

Nawał, -u, *m.*, **Nawała**, -y, *f.*, **Nawalnica**, -y, *f.*, **Nawalność**, -ści, *f.* 1. нава́лъ; ку́ча, толпа́, стечёніе, мно́жество; 2. nawalność, стремительность, стремлёніе; v. **Napęd**; 3. -, (= burza, szturm, zburzone fale morskie), бу́ря, вью́жная погода, вьюга, бура́нъ, сильный вѣтръ, шквалъ, грозá, змѣ́ь, зы́бель, треволнёніе, ли́вень, проливной дождь; ° (zamieszanie, trwoga), трево́га, замѣша́тельство, смущёніе, стечёніе мно́гихъ несча́стій.

Nawalać, *v. a.* 1. (= nabrudzić), замара́ть, нама́чкать, нагадить; 2. (= nawałkować), нава́лить; 3. v. **Nawalić**.

Nawałęsać się, *v. r.* напшта́ться, насла́ться, натолпа́ться, насшта́ться.

Nawalić, **Nawalać**, *Fut.* nawali, *v. a.* нава́лить, нава́ливать; наворо́тить; накати́ть, нама́чивать; наворотить, наворо́чивать; набу́тить, набу́чивать; нагромозди́ть; **Nawalenie**, -ia, *n.* нава́лёніе, нава́ливаніе, нава́лка; нака́чиваніе; набу́чёніе; нагромождёніе; **Nawalony**, -a, -e, *part. p.* нава́ленный; v. *verb.* **Nawalić**.

Nawalnica, **Nawalność**, v. **Nawał**; **Nawalnisty**, -a, -e, *adj.* бу́рный; бурли́вый; **Nawalny**, -a, -e, *adj.* стреми́тельный; бурли́вый; бу́рный; deszcz nawalny, ли́вень, проли́вный дождь.

Nawara, -y, *f.* отва́ръ; завáръ, завáрка; взваръ; увáръ.

Nawarzyć, **Nawarzać**, **Nawierać**, *Fut.* nawarzy, *v. a.* наварить, навáривать, настрáпать, настрáпывать; nawarzyć piwa, наварить пива; ° (licha jakiego narobić), причинить несча́стіе; надѣлать хлопо́тъ; *it.* довра́ться, довра́ться; §. pij piwo jakiegoś nawarzył, ты заварилъ ка́шу, (такъ) самъ её и хлѣбай; заварив ка́шу, самъ и хлѣбай.

Nawarzeć, v. **Nawarzyć**.

Nawątlić, v. **Nadwątlić**.

Nawáżyć, **Nawáżać**, *Fut.* naważy, *v. a.* 1. мно́го чего́ взвѣсить; 2. v. **Wahać**, **Chwiejać**; - się, *v. r.*, v. **Wahać się**; v. **Ważyć**.

Nawecować, *v. r.* наточить, навострить.

Nawędrować się, *v. r.* *Fut.* nawędruje się, наскита́ться; v. **Wędrować**.

Nawędzić, *v. a.* накопти́ть, вы́копти́ть, прокопти́ть; v. **Powędzić**.

Nawęgielny, -a, -e, *adj.* нугольный; v. **Narożny**; **Nawęgiel-**

Digitized by Google

nik, -a, m. наугольникъ; v. Narożnik.

Naweselić się, *Fut.* naweseli się, *v. r.* навеселиться.

Nawet, *adv.* даже.

Nawetować, *v. a.* вознаградить, возвратить, воздать; навертать, навертывать.

Nawiać, Nawiewać, *Fut.* nawieje, *v. a.* навѣять, навѣвать, нанести; наносить; повѣять на (*c. Acc.*); v. Wiać.

Nawias, -u, m. 1. кривая линія; nawiasy, (= obłąkowate wystrzały), *Artill.* навѣсные выстрѣлы, дугообразные (*abo* дужные) выстрѣлы; 2. nawias, (*parenthesis*), вареитезисъ; вмѣстительная (*s. f.*), вмѣстительный знакъ, скобки; nawiasem, *adv.* навѣсно, не прямо; v. Obłąkowato; nawiasem, (= mijając), мимоходомъ; *it.* (= przypadkowo, na szczęście, na los), случайно, нечаянно, на счастіе, на удачу, на угадъ, на авось; 3. nawias, v. Przypadek, Azard; Nawiasowo, *adv.*, v. Nawiasem *sub:* Nawias; Nawiasowy, -a, -e, *adj.* 1. криволинейный; 2. (= przypadkowy), случайный, нечаянный; 3. заключенный въ скобкахъ; вводный; вносный.

Nawiązać, Nawięzywać, *Fut.* nawiąże, *v. a.* 1. навязать, навязывать; 2. *Jur.* nawiązać (rany, szkody, = nagrodzić), заплатить, платить штрафныя деньги за причиненную кому-либо боль [при нанесеніи раны, при побояхъ, при изувѣченіи, и проч.]; Nawiązanie, Nawięzywanie, -ia, n. навязаніе, навязка, завязка, лента; v. Nawiązka; Nawiązany, -a, -e, *part. p.* навязанный, подвязанный; nawiązane (= podwiązane) łóżko, кровать на тесьмахъ.

Nawiązka, -i, *f.* навязка; завязка; перевязка, [хирургическая] перевязка, бинтъ, бандажъ; (= pęk nawiązany), пукъ, связка; *Jur.* штрафныя деньги за причиненную кому-либо боль [при нанесеніи раны, при побояхъ, при изувѣченіи, и проч.]. [Nawijać.

Nawić, Nawicie, v. Nawinąć,

Nawichnąć, v. Nadwichnąć.

Nawichrzyć, *v. a.*, v. Powichrzyć (dosyć).

Nawidzieć kogo, *Fut.* nawidzi, *v. n.* любить кого; v. Widzieć (rad kogo), rad mieć.

Nawiedzić, Nawiedzać, *Fut.* nawiedzi, *v. a.* навѣстить, навѣщать, посѣтить, посѣщать; (o Bogu), посѣтить, посѣщать; Bóg nawiedził go ciężką chorobą, Богъ (Господь) посѣтилъ его тяжкою болѣзнію; Nawiedzanie, Nawiedzenie, -ia, n., Nawiedziny, -in, *pl.* навѣщаніе, посѣщеніе; - (od Boga), посѣщеніе; испытаніе; наказаніе; nawiedzenie Panny Maryi, благовѣщеніе Пресвятыя Богородицы; Nawiedziciel, -a, m. посѣтитель; Nawiedzicielka, -i, *f.* посѣтительница; Nawiedziny, v. Nawiedzenie.

Nawieje, v. Nawiać.

Nawierać, v. Nawarzyć & Nawrzeć.

Nawiercić, Nawiertać, Nawiertywać, nawiertuje, *Fut.* nawierci, *v. a.* навертѣть, навертывать, провертѣть, насверлить, насвѣрливать.

Nawierzgać się, *Fut.* nawierzgnie się, *v. r.*, v. Powierzgać (do woli).

Nawieść, [*Praet.* nawiódł, *pl.* nawiedli, *Fut.* 1. *p. s.* nawiodę, 3. *p. s.* nawiedzie], Nawodzić, *v. a.* навѣсть, наводить; - na kogo, v. Naprowadzić, Ściągnąć (na kogo); *it.* nawodzić, (= przytaczać), приводить, (привѣсть), ссылаться на что; *cfr.* Nawieść.

Nawienić, Nawieszać, *v. a.* навѣсить, навѣшать, навѣшивать.

Nawietrzny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* навѣтренный; выставленный на воздухъ; Nawietrzyć, *v. a.* (wiatrem zaziębić), простудить; Nawietrzenie, -ia, n. простуда.

Nawiewać, *etc.*, v. Nawiać.

Nawieźć, [*Praet.* nawiózł, *pl.* nawieźli, *Fut.* 1. *p. s.* nawiozę, 3. *p. s.* nawiezie], Nawozić, *v. a.* 1. навѣсть, навозить, навѣживать, много чего привезть, -везти, привозить; натащить, натаскать; nawodzić na drogę kogo, v. Naprowadzać; *it.* v. Nasypać; 2. nawozić rolę, (= gnoić rolę), навозить, унавозить; Nawożenie, -ia, n. навѣживаніе; Nawieziony, Nawożony, -a, -e, *part. p.* навоженный; *cfr.* Nawieść.

Nawijać, *etc.*, v. Nawinąć.

Nawijacz, -a, m. навивальщикъ; мотальщикъ; шпульникъ.

Nawilgły, -a, -e, *adj.* влажный, мокрый; Nawilgotnieć, *v. n.* дѣлаться влажнымъ, мокрымъ.

Nawilżyć, *v. a.* смочить, намочить, увлажить, дѣлать влажнымъ, оросить.

Nawinąć, Nawijać, *Fut.* nawinie, *v. a.* 1. навить, навивать; намотать, наматывать; nawijać nici na kłębek, наматывать нитки на клубокъ; 2. nawinąć, (nawichnąć np. rękę, nogę), нѣсколько вывихнуть; 3. nawinąć się, *v. r.* (w ręce wleść komu), попасться, насунуться, попасться въ руки, встрѣтиться, столкнуться.

Nawios, v. Nawias.

Nawłaczany, v. Kosmaty, косматый.

Nawlec, Nawlekać, Nawłóczyć, Nawłaczać, *v. a.* навлечь, навлекать; nawlec igłę, вдѣть, вдѣрнуть нитку въ иглу, (въ иголку); nawlec, nawlekać, nawłóczyć na nitkę (perły, korale), нанизать, нанизывать (жемчуги, и пр.); nawlec, nawłóczyć czego wiele, (przywlec mnóstwo, nagromadzić), наволочь, наволакивать, натащать, натаскать, натаскивать; nawłóczyć kogo, водить, таскать кого долго (или далеко); nawłóczyć, (= nawłaczanym, kosmatym czynić), дѣлать косматымъ; Nawłóczyć się, *v. r.* (= nawalać się), натолкаться, напытаться, наскитаться; - się błędnie, v. Nabłąkać się.

Nawłók, -u, m. 1. (powłoka), наволока, наволочка; 2. nawłók ciał skamieniałych, навлакъ; капельникъ; натекъ; сталакитъ.

Nawłoka, -i, *f.* (u sieci powróz gruby, na który się sieć nawłóczy), веревка, на которую вдѣваются сѣти; (sznurek, na którym worek jaki nawłóczony), сурокъ, которымъ стягивается кошелекъ.

Nawód, -odu, m. поводъ; v. Powód.

Nawodny, -a, -e, *adj.* водный, (-нóй); болотный; находящіеся на водѣ; nawodne ptastwo, водныя птицы; nawodna mucha, *H. n.* (*tipula solstitialis*), кóрва.

Nawodnić, *v. a.* наводнить, наводнять.

Nawodzę, Nawodzić, v. Nawieść; Nawodzić (na drogę), v. Naprowadzić; Nawodziciel, -a, m. проводникъ, вождь, путеводитель.

Nawój, -oju, m. навóй, вратило; Nawojowy, -a, -e, *adj.* навóйный.

Nawojować się, *v. r.* навоевáться, развоевáться.

Nawołać, *v. a.* (- czego wiele), назвать; накликать; - się, *v. r.* звать долго; кричать устать.

Nawoskować, Nawoszczyć, *Fut.* nawoskuje & nawoszczy, *v. a. perf.*, Nawoszczać, *v. impf.* навощить, навощивать; Nawoskowanie, Nawoszczenie, Nawoszczanie, -ia, n. навощеніе, навощиваніе; Nawoskowany, -a, -e, *part. p.* навощенный.

Nawóz, -ozu, m. навóзъ; навѣмъ; nagnoić nawozem, навозить, унавозить; Nawożę, Nawieść, 1. v. Nawieźć; 2. v. nawozem nagnoić *sub:* Nawóz; Nawoziciel, -a, m. навозникъ; Nawożnik, v. Gnojownik; Nawoźny, -a, -e, *adj.* навóзный; унавóженный; Nawożony, -a, -e, *part. p.* навóженный; v. Nawieźć.

Nawozowiec, -wca, m. *H. n.* (v. mucha, *musca stercoraria*), навóзная мýха.

Nawrąbać, *v. a.* надрубить, -бить, зарубить, дѣлать зарубки, нарѣзать, отмѣтить на бирки.

Nawrażać, v. Powrażać, Powbijać.

Nawrócić, Nawracać, *Fut.* nawróci, *v. a.* поворотить, поворачивать; оборнуть, оборачивать; - (grzesznika), обращать грѣшника; - do chrześciaństwa, обращать, обратить въ христіанскую вѣру;

Digitized by Google

nawrócić gdzie, dokąd, возвратить, воротить; – się, *v. r.* возвратиться, оборотиться, обернуться, обратиться, обращаться; исправиться, исправиться; – się do chrześciaństwa, принять христіанскую вѣру; **Nawróciciel**, -a, *m.* обращатель; **Nawróciciel-ka**, -i, *f.* обращательница; **Nawrócenie, Nawracanie**, -ia, *s. n.* перезорачиваніе; оборачиваніе; возвращеніе; обращеніе; исправленіе; v. **Nawrót.**

Nawrót, -u, *m.* 1. поворотъ; поворачиваніе; возвращеніе назадъ; обращеніе; 2. поворотъ, изворотъ, излучина, кривизна; 3. (powrót), возвратъ, возвращеніе; (powtórny raz, powtorzenie), повтореніе; *it.* v. **Przywrócenie, Nagrodzenie**; 4. nawrót słońca, (*solstitium*), *Astron.* поворотъ солнца; 5. *Theol.* обращеніе [въ, *c. Acc.*]; 6. *Bot.* nawrót, [*lithospermum*], воробейникъ, воробьиное сѣно; *it.* геліотропъ, оборотникъ солнечный; **Nawrotny**, -a, -e, *adj.* поворотный; возвратный; nawrotne koła, *Astron. Geogr.* поворотные круги.

Nawróżyć, *v. a.* напророчить, предсказать, предвѣстить, -щать.

Nawrzeć, [*Praet.* nawrzał, *Fut.* nawrze], **Nawrać, Nawlerać**, *a. a.* накинуть, накинать, вбирать, втягивать въ себя зарожемъ (на пр. мясо соли).

Nawskroślnuka, -i, *f. H. n.* (ryba, *elops saurus*), змѣйка ящероидная, змѣехвостникъ ящероидный (рыба).

Nawstecz, *adv.* назадъ; вспять; v. **Nazad**, (w zad).

Nawtykać, *v. a.* понатыкать.

Nawybierać, *v. a.* повыбирать.

Nawyć się, *v. r.* навыться.

Nawyciągać, *v. a.* вытянуть много чего; растянуть много чего.

Nawydzierać, Nawyganiać, v. **Powydzierać, Powyganiać.**

Nawykać, Nawyknąć, *Fut.* nawyknie, *v. n.* привыкать, привыкнуть, получать привычку къ чему; **Nawykanie, Nawyknienie**, -ia, *n.* привыканіе, привычка, привыкновеніе.

Nawyliczać, *Fut.* nawylicza, *v. a. iter.* насчитать; исчислять, разсказать, описать, повѣствовать подробно; v. **Nawypowiadać.**

Nawyłudzać, *v. a. iter.* выманить у кого много чего.

Nawymyślać, *v. a. iter.* вымыслить, выдумать много чего.

Nawynosić, *v. a. iter.* выносить, вынести во множествѣ.

Nawypowiadać, Pur. nawipowiada, *v. a. iter.* наговорить много чего; разсказать подробно, разсказать до подногтной.

Nawytrząsać, Nawytrzęsać, *v. a. iter.* вытрясывать, вытрясать много чего. [много чего.

Nawywozić, *v. a. iter.* вывезть

Nawzajem, *adv.* взаимно; v. **Wzajem.**

Nazabijać, v. **Pozabijać** (wiele).

Nażać, Nażynać, *v. a.* нажать, нажинать.

Nazaciągać, *Fut.* nazaciąga, *v. a.* принять на службу во множествѣ; nazaciągać długów, надѣлать много долговъ, задолжаться много.

Nazad, *adv.* 1. назадъ, задомъ, вспять, обратно; 2. nazad, (= od-), от-; *np.* nazad dać = oddać, отдать; возвратить; nazad zanieść = odnieść, отнести (отвести) назадъ.

Nażądać się, *v. r.* сильно [*abo* весьма, страстно] желать чего долго; устать отъ [страстнаго] желанія. [(wiele).

Nazadawać, v. **Pozadawać**

Nazajutrz, *adv.* завтра, завтра поутру, завтрешняго дня; въ слѣдующій день; **Nazajutrze**, -a, *n.* завтріе; завтрешній день; **Nazajutrzny, najutrzny**, -a, -e, *adj.* завтрешній.

Nazakładać, *v. a.* учредить, основать много чего; v. **Pozakładać.** [назаловаться.

Nażalić się, *v. r.* навопиться;

Nażartować się, *Fut.* nażartuje się, *v. r.* нашутиться.

Nazbierać, *Fut.* nazbiera, *v. a.* наскать, набрать собрать, накопить; – pieniędzy, накопить, собрать денегъ.

Nazbijać, 1. v. **Nastręcać**; 2. v. **Pozabijać, Pozbijać.**

Nazbyt, *adv.* слишкомъ, съ лишкомъ; чрезъ мѣру; v. **Zbytnie.**

Nazdobywać, *Fut.* nazdobywa, *v. a.* завоевать, завладѣть, овладѣть много чего, взять [штурмомъ] приступомъ много городовъ. [(wiele).

Nazdradzać, v. **Pozdradzać**

Nazdychać, *v. a.* окоѣть, издохнуть во множествѣ.

Nazdrzyk, -a, *m. Bot.* (ziele, *saxifraga*), камнеломъ, камнеломка, каменоломъ, каменоломная трава, комнакамень, разрывъ-трава; v. **Łomikamień.**

Nazębek, -bka, *m.* (pilnik, do wypiłowania zębów w pile), насѣбокъ, зубрило.

Nażebrać, *Fut.* nażebrze, *v. a.* напросить (нищенски).

Nażegać, *v. a.* (napalić) нажечь, нажигать. [заться.

Nażeglować się, *v. r.* наплаваться.

Nazewnątrz, v. **Zewnątrz.**

Nazgrzytać, *Fut.* nazgrzyta, *v. a.* много скрежетать.

Naziębić, *Fut.* naziębi, *v. a. perf.*, **Naziębiać**, *v. impf.*, застудить, застудить, студить, холодить; **Naziębić się**, = **Naziębnąć**, озябнуть, простудиться; **Naziębienie**, -ia, *n.* простуда.

Nazielenić, *v. a.* вязеленить.

Naziemny, -a, -e, *adj.* наземный, наземный находящійся.

Nazierać, Najrzeć, v. **Naglądać.**

Nazjeżdżać się, *Fut.* nazjeżdża się, *v. r.* наѣхать, съѣхаться со всѣхъ сторонъ въ одно мѣсто.

Nazimiec, -mca, *m.*, **Nazimek**, -mka, *m.* годовалый, зимовалая скотина.

Nażłobić, *v. a* надолбить; v. **Wyżłobić, Wydrożyć.**

Nażłopać się, *v. r.* наглотаться, глотать вдоволь.

Nazłorzeczyć, *Fut.* nazłorzeczy, *v. a.* – komu, желать, пожелать кому много зла, проклинать, проклясть кого. [долго.

Nazłościć się, *v. r.* сердиться

Nazmyślać, *v. a.* выдумать, вымыслить много чего.

Naznaczyć, *Fut.* naznaczy, **Naznaczać**, *v. a.* назначить, назначать; намѣтить, намѣчать, замѣтить, замѣчать; назначить, опредѣлить, опредѣлять; *it.* означить, означать, обозначить; – czas, назначить время; naznaczyć komu co, назначить, постановить, опредѣлить; naznaczyć kogo na co, назначить кого-либо чѣмъ; **Naznaczenie**, -ia, *n.* назначеніе, намѣченіе; назначеніе, опредѣленіе; **Naznaczony**, -a, -e, *part. p.* назначенный, намѣченный; назначенный, опредѣленный; **Naznaczyciel**, -a, *m.* назначатель, распорядитель; замѣчатель; *Eccl.* назначенатель, назначатель.

Naznamionować, *Fut.* naznamionuje, *v. a.* намѣтить, намѣчать; назначить, назначать.

Nażobać się, *v. r.* (najeść się, szczególnie o ptakach), назобаться, наклеваться; накормиться, насытиться, наѣсться.

Nażołknąć, *v. n.* пожелкнуть, пожелтѣть.

Nażonąć, [*Praet.* nażonął, nażął, *fem.* nażonęła, nażęła, *plur.* nażonęli, nażęli; *Fut.* 1. *p. s.* nażonę, 3. *p. s.* nażenie], *v. a.* (= nagnać, napędzić, *qu. v.*), нагнать, согнать на одно мѣсто.

Nażrzeć się, *Praet.* nażarł się, *v. r. pop.* нажраться, натрескаться, наклеваться. [r. наженаться.

Nażnć, się, *Fut.* nażuje się, *v.*

Nazwa, v. **Nazwisko**; **Nazwać, Nazywać**, *Fut.* nazwie, *v. a.* назвать, называть; именовать, именовать, нарекать, дать, давать названіе (*abo* имя) кому; нарицать; nazwać kogo inaczej, v. **Przechrzcić** (kogo); **Nazywać się**, *v. r.* называться, именоваться, нарекаться; **Nazwanie**, -ia, *n.* названіе, названіе, нареченіе, нареканіе; имя; **Nazwisko**, -a, *n.*, ** **Nazwa**, -y, *f.*, v. **Nazwanie**; имя; названіе.

† **Nażyć**, v. **Obnażać**; **Nażyć się**, *Fut.* nażyje się, *v. r.* долго жить.

Nażyczyć, *Fut.* nażyczy, **Nażyczać**, 1. v. **Pożyczyć** (komu czego); 2. v. **Użyczyć, Udzielić, Nadarzyć**; 3. **Nażyczyć**, (wiele

Digitized by Google

czego komu życzyć), пожелать комý многo чегó.

Nażynać, v. **Nażąć.**

Nazywać, *etc.*, v. **Nazwać.**

Nażywić, *v. a.* накормить, насытить.

Nęcić, *v. a.* (*propr. et* *), приманивать; прельщать.

Nęcisko, -a, *m.* птицеловный токъ, птицеловня.

Nędza, -y, *f.* 1. бѣдá, бѣдствие, бѣдность; нищетá; w nędzę wpaść, впасть въ бѣдý; впасть въ нищетý; nędzę klepać v. biedę klepać, *sub:* Bieda; 2. materya), мишурá, шумиха, мишурная парчá; 3. **Nędza**, -y, *m.* **Nędzarz, Nędznik**, -a, *m.* бѣднякъ, бѣднярá; **Nędzarka**, v. **Nędznica**; **Nędznić, Nędzić**, *v. a.* изнурять, истощать, мучить; **Nędznica**, -y, *f.*, **Nędzniczka**, -i, *f. dim.* бѣдная женщина; **Nędznieć**, *v. n.* бѣднѣть, изнурятся, истощатся, приходить въ бѣдý, въ нищетý; **Nędzny**, -a, -e, *adj.* бѣдный, бѣдственный, несчастный; худóй; жалкій, горемичный.

Negliż, -u, *m.* неглиже.

Negocyacya, -yi, *f.* негоціація, (переговóръ), переговóры (*pl.*); **Negocyator**, -a, *m.* негоціаторъ, переговóрщикъ, посредникъ; **Negocyować**, *v. a. et. v. n.* договариваться, вести переговóры, производить переговóры.

Negus, v. **Nygus.**

Nękać, *v. a.* нудить, принуждать; мучить, безпокоить; v. **Męczyć, Trapić.**

Nekromancya, -yi, *f.* некромантія, заклинаніе духовъ.

Nektar, -u, *m.* (trunek bogów w Olimpie), нектаръ, питіе богóвъ.

Nemezys, *f.* Немезида, [Нéмесисъ], богиня мщенія и возмездія.

Neofit, -a, *m.* (nowochrzczeniec, nowowierca, przechrzta), новокрещенный, новокрещенецъ, перекрещенецъ, перекрестъ, новообращенный, новообрѣцъ.

Nérka, Nyrka, -i, *f.*, **Nereczka**, -i, *f. dim.* почка, почечка, бубрéгъ; **Nérczany, Nyreczny, Nérkowy**, -a, -e, *adj.* почечный; tłustość nérczana, почечный жиръ; nérczane (nyreczne) boleści, бубрéжникъ; почечная болѣзнь; nérkowy kamień, почечный камень; нефрéтъ; **Nérkowaty**, -a, -e, *adj.* почкообразный почковидный; liście nérkowate, почкообразныя листья, [листья въ видѣ почки].

Nerw, -u, *m.* нервъ, чувственная жила, чувствительная жила; *cfr.* становая жила; nerwy, -ów, *pl.* нервы, чувственныя (чувствительныя) жилы; mający słabe nerwy, имѣющій слабые нервы; człowiek słabych nerwów, человѣкъ съ разстроенными нервами; **Nerwisty**, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* нервный, жилистый; имѣющій крѣпкіе нервы, сильный; **Nerwowy**, -a, -e, *adj.* нервный; нервическій; systemat nerwowy, нервная система; sok nerwowy, нервный сокъ, нервная жидкость; apoplexya (-ksya) nerwowa, нервная апоплексія, нервный ударъ; gorączka nerwowa, нервная горячка, нервная лихорадка; błona, błonka nerwowa (*abo* retyna w oku, *retina*), сѣтчатая глазная оболочка [*abo* плевá), нервная оболочка.

Nerunga, Nerzeja, -i, *f. Geogr.* (kiln ziemi, oblany morzem Baltyckim i zatoką Haffem), [нéрунгъ], полосá землй между Балтійскомъ морем и Куриншгафомъ; низменный берегъ морской, низменная сторонá.

Nespul, Nesplik, v. **Niesplik.**

Nęt, -u, *m.*, **Nęta**, -y, *f.*, **Nętka**, -i, *f. dim.* (*propr. et* *), манá, мáнка, приманка; нажива; прикорм; блѣвка; вабило, Нętny, -a, -e, *adj.* наживный; v. **Powab, Powabny.**

Neutral, -a, *m.*, **Neutralista**, -y, *m.* неутрáльный; v. **Bezstronnik**; **Neutralizacya**, -yi, *f. Chem.* неутрализація, нейтрализація, неутрализовáніе, приведéніе въ срéднее состояніе; **Neutralizować**, *v. a. Chem.* нейтрализовать, неутрализовать, приводить (привесть) въ срéднее состояніе; (stron uchodzić, ni do téj, ni do owéj przystawać), быть неутрáльнымъ, не держаться ни той, ни другóй стороны; не участвовать [*abo* не принимать участія] въ какóмъ-либо дѣлѣ; **Neutralizowanie**, -ia, *n.*, v. **Neutralizacya**; **Neutralność**, -ści, *f.* нейтралитéтъ; **Neutralny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* нейтрáльный; безпристрастный; *adv.* -но.

Ni, *conj.* ни, нижe; v. **Ani**; ni o co, ни за что; ni . . . ni, (= ani . . . ani), ни . . . ни; ni to, ni owo, ни то, ни сё; ni z tego, ni z owego, ни съ того, ни съ сего; *it.* безъ всякой причины; ni tak ni sak (siak) ni owak, ни такъ, ни сякъ; 2. v. **Niby.**

Niaáka, v. **Naáka.**

Niby, *adv.* какъ будто, какъ бы, будто, будто-бы.

Nic, *Gen.* niczego, *Dat.* niczemu, *Instr. & Local.* z niczem, w niczem, *subst. & adv.* 1. ничтó, ничегó; w nic się obrócić, въ ничтó обратиться; darmo nic się nie robi, darmo nic nie czynią, дáромъ ничегó не дѣлается; darmo nic, дáромъ ничегó не получишь; to na nic się nie zda, óто никудá не годится; za nic nie mieć, ни во что ставить; считать ничтóжнымъ; z niczem zaczął, онъ началъ ни чѣмъ; z niczem odejść, wrócić się, (nie wskórawszy, z kwitkiem), возвратиться, ничегó не дѣлавъ, ничегó не получить; z niczem poszedł, одѣлъ, съ чѣмъ пошелъ, съ тѣмъ и пришелъ; nic do rzeczy, nic po tém, не годится, не къ стати; mnie nic do tego, mnie to nic nie obchodzi, óто не моё дѣло; мнѣ до этого нѣтъ нужды; óто до меня не касается; nic nowego, ничтó нóваго; nic dobrego, nic potém, człowiek do niczego, негодяй, негóдникъ, безпутникъ, повѣса; on do niczego, онъ ни къ чему не годится; to do niczego, to nie nie warto, óто никудá не годится; nic z tego nie będzie, изъ этого ничегó не будетъ [*abo* не выйдетъ]; o mnie nic, (= mniejsza o mnie, na mnie nie zależy), за мнóю дѣло не стоитъ, [. . . не стоитъ]; 2. **nic**, *Chem.* (*nihilum, nihil-album*; *blanc de perle, pompholix*), тýція, помфоликсъ.

Nić, -ci, *f.*, **Nitka**, -i, *f. dim.* нить, нитка; *pl.* **Nici, Nitki**, (*gen.* нитокъ); nić kręcona, nici kręcone, скань, (сучéнныя нитки); nici kręcić, сучить; nici kręcenie, сученіе, сучка; nici zamotane, путань; wisieć na cienkiéj nitce, * висѣть на ниточкѣ, *abo* на волоскѣ; находиться, быть въ большой опасности; życie jego na cienkiéj (już) nitce wisiało, его жизнь висѣла на ниточкѣ [*abo* на волоскѣ], онъ (находился) былъ въ большой опасности; онъ чуть не погибъ; to na bardzo cienkiej nici wisi, óто чуть держится; po nici kłębka dochodzić, v. za śladem wytropić; nić życia, нить жизни; przemokł do nitki, na nim suchéj nitki nie było, онъ промокъ насквозь [*abo* до костей]; на нѣмъ сухой нитки не осталось; v. **Pasmo.**

Nica, -y, *f.*, **Nic**, -a, *m.*, *pl.* **Nice**, 1. изнанка, лѣвая сторонá; нóворотъ; изворóтъ; исподъ; wywrócić, wywracać na nice, нóворотить на изнанку; * говорить на нóворотъ, переворачивать, переначить, перетолковывать; 2. **Nice**, (*gat.* ciasta), пинка, пинка; v. **Wietrzniki.**

Niceuniec, -y, *f. Bot.* (*filago*, Linn.), жабникъ, пятнадцатичникъ, горлянка.

Nicestwo, -a, *n.* (nicość), ничтожество, ничтожность.

Niciany, -a, -e, *adj.* нитяный; niciane pończochy, нитяные чулки.

Nicienica, -y, *f.* (*u tkacza*), *pl.* nicienice, nicienki, нитенки, нитяники; основа.

Nicik, -a, *m. dim.*, v. **Nit.**

Nicość, -ści, *f.* тлѣнность; v. **Nicność.**

Nicować, *v. a.* выворачивать, выворотить на изнанку; nicowanie sukni, переворóтъ; nicować co, (= przekręcać), * говорить на

Digitized by Google

вѣзоротъ, переворáчивать, перетолóкивать, перековéрвать, перегнáчать.

Niepoń, Niewart, *m.* негодáй.

Niezemniec, Niczemny, v. **Nikczemny.** [ничтóжество.

Niczość, -ści, *f.* ничтóжность,

Niczyj, -yja, -yje, *pron.* ничéй, никомý не принадлежáщій.

Nie, *adv.* не; нѣтъ; nie do rzeczy, не къ стáти, не кстáти; tu nie ma ni kogo, тутъ никогó нѣтъ; nie mam czasu, у менá нѣтъ врéмени; (gdzie) będziesz dziś u niego? nie! бýдешь ли ты сегóдня у негó? нѣтъ! nie ma(sz) [miejsca] gdzie (co) postawić, нé кýда постáвить; nie mam za co kupić, (nie mam pieniędzy, abym to mógł kupić), нé на что кýпить.

Nie-, = **ne-**; без-; безъ, не.

Niebaczność, -ści, *f.* неосторóжность, опромéтчивость, необдýманность, нерасуди́тельность, безразсýдность, легкомы́сліе; **Niebaczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* неосторóжный, опромéтчивый, необдýманный, нерасуди́тельный, безразсýдный, легкомы́сленный; *adv.* -но.

Niebawem, Niebawiąc, *adv.* немéдленно, нáскоро, безотлагáтельно, тóтчасъ.

Niebezpieczeństwo, -a, *n.*, **Niebezpieczność**, -ści, *f.* опáсность; **Niebezpieczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, -no, *adv.* опáсный; *adv.* опáсно.

Niebiaka, -a, *m.* небожи́тель, жи́тель небéсный; **Niebianka**, -i, *f.* небожи́тельница.

Niebieglý, -a, -e, *adj.* неискýсный, неиспы́танный, неóпытный, незнáющій, несвѣдýщій въ чёмъ.

Niebieski, -a, -ie, *adj.* 1. небéсный; ciała niebieskie, небéсныя тѣлá; znak niebieski, *pl.* znaki niebieskie, знакъ небéсный; небéсное знамéніе; królestwo niebieskie, цáрство небéсное, цáрствіе небéсное; Królowa niebieska, Пресвятáя Богорóдица; 2. (= naprowietrzny), небéсный, небóтный, воздýшный; 3. (= błękitny, modry), голубóй, голубóй; **Niebieskawy**, -a, -e, *adj.* голубоватый, синевáтый. [v. Niebo.

Niebiosa, (= nieba,) *pl.*, небесá,

Niebitny, Niebity, -a, -e, *adj.* 1. (niewaleczny, niemężny), [небóеть], нехрáбрый, робкій, неимýщественный, боязлúвый; 2. (niesporny, cichy), безспóрный, миролюбивый, тихій; 3. (niezdatny do czego), неспособный къ чемý.

Niebiechowany, -a, -e, *adj. part.* небѣлéнный.

Niebłędny, -a, -e, *adj.* безпорóчный, непогрѣшúтельный; v. **Błędny.**

Niebo, -a, *n.*, *pl.* = nieba = **Niebiosa**, 1. небо, *pl.* небесá; niebo gwiazd, звѣздное небо; v. **Firmament**; pod niebem, = pod gołem niebem, подъ открытымъ нéбомъ; на открытомъ [*abo* на свобóдномъ, вóльномъ] вóздухѣ; na открытомъ пóлѣ; ku niebu, къ небесáмъ; wznieść oczy ku niebiosom, возвéсть óчи на небесá; z nieba, съ нéба; §. jakby z nieba spadł, (z obłoków, nagły), какъ съ нéба упáлъ; отýда ни взялся; wysławiać kogo pod niebiosa, возносúть кого до небесъ; §. jak niebo od ziemi, какъ нéбо отъ землú; большáя рáзница; Panie daj mu (tam) niebo! Бóже дай ему небéсное цáрство; droga do nieba, путь къ блаженству; w niebo wstąpienie, Вознесéніе; v. **Wniebowstąpienie**; święto Wniebowstąpienia, прáздникъ Вознесéнія; w niebo wzięcie N. Panny Maryi, успéніе Пресвятáя Богорóдицы, успéніе Бóжіей Мáтери; v. **Wniebowzięcie**; 2. niebo (= klimat), клúматъ.

Nieboga, -i, *f.* бѣдняжка, бѣдная (несчáстная) жéнщина.

Niebogromca, -y, *s. m.*, **Niebogromny**, -a, -e, *adj.* грéмящій, громонóсецъ, громовéрженъ.

Niebój, -oja, *m.*, v. **Zuch, Śmiałek; Niebojaźliwy**, -a, -e, *adj.* небоязненный; небоязлúвый.

Niebonośny, -a, -e, *adj.* (Atlas), поддéрживающій нéбо.

Nieborak, -a, *m.*, **Nieboraczek**, -czka, *m. dim.* бѣднáкъ, бѣднáга, бѣдняжка; **Nieboraczka**, -i, *f.*, v. **Nieboga.**

Niebosiężny, -a, -e, *adj.* небопáрный, возвышáющійся до небесъ.

Nieboszczyk, -a, *m.* покóйникъ, покóйникъ; [*cfr.* świętéj pamięci]; **Nieboszczka**, -i, *f.*, **Nieboszczyca**, -y, *f.* покóйная, покóйница.

Niebotyczny, -a, -e, *adj.* 1. достáющій, возвышáющій до небесъ; превысóкій; 2. (do nieba wołający, pomstę nieba ściągający), ужáсный, вопіющій на нéбо.

Niebowid, -a, *m. H. n.* (w niebojźrzał, ryba morska, *uranoscopus*), небозóръ, звѣздоглядъ, верхоглядъ, верхоглядка (рыба).

Niebożę, -ęcia, *n.*, **Niebożątko, Niebożąteczko**, -a, *n.*, v. **Nieborak.** [рóдный.

Niebrodaty, -a, -e, *adj.* безбо-

Niebylica, -y, *f.* небылúца, небывáльщина.

Niebyłość, Niebytność, -ści, *f.* небытность, небытіе, несуществованіе; отсýтствіе; **Niebyły, Niebytny**, -a, -e, *adj.* небывáлый. [новичёкъ.

Niebywalec, -lca, *m.* новичъ,

Niecały, -a, -e, *adj.* нецѣлый, несовершéнный; неполный, недостáточный; v. **Niezupełny.**

Niech, Niechaj, пусть, пускáй; -że, пýстьже; niech teraz idzie, kiedy chce, пусть [*abo* пускáй] онъ тепéрь идётъ, когдá хóчетъ; тепéрь онъ мóжетъ идти, когдá хóчетъ; niech będzie, да бýдетъ.

Niechać, *v. a.* пускáть, остáвить, не дѣлать; v. dać pokój.

Niechcąc, нéхотя, по неволѣ; chcąc niechcąc, вóлею неволею; **Niechciełć**, не хотѣть; v. **Chcieć.**

Niechęć, -ci, *f.* несклóнность, отвращéніе; досáда, негодованіе; нехотѣніе; z niechęcią (co robić), съ отвращéніемъ; съ негодованіемъ; **Niechęcić**, *v. a.* отвращáть, отнáть охóту, причинúть отвращéніе; **Niechętny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* несклóнный; лиходýшный; неуслýжливый; негодýющій; niechętnym być, лиходýствовать; **Niechętnik**, -a, *m.* лиходýй.

Niechluj, -a, *m.*, **Niechluja**, -i, *m.* нерýха, свинья, скверни́вецъ, мерзáвецъ, неопрáтный человѣкъ; **Niechluja, Niechlujka**, -i, *f.* нерýха, свинья, неопрáтная, жéнщина; **Niechlujny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* неопрáтный, скверный, гáдкій, нечáстный, мерзкій; свинскій; **Niechlujstwo**, -a, *n.* неопрáтность, скверность, нечистотá; скверность, мерзкость (*pl.*).

Niechno, пýстьже, v. **Niech.**

Niechrzczeniec, -ńca, *m.* нéкрестъ; **Niechrzczony**, -a, -e, *part.* некрещéный.

Niechybny, v. **Bezpochybny.**

Niecić, *v. a.* раздувáть, раскладывать, разводúть огóнь; * возбуждáть; - się, *v. r.*, v. **Ślnić się.**

Niecierpek, -pka, *m. Bot.* (*impatiens, noli me tangere*), недотýка, недотрóга, нетрóнь менá, бальзамúнъ жéлтый. [Ciężki & Nie-.

Niecięski, v. **Nietrudny**; v.

Niecierpliwić, *v. a.* выводúть изъ терпѣнія, досаждáть, дѣлать нетерпѣливымъ; **Niecierpliwość**, -ści, *f.* нетерпѣливость, нетерпѣніе; **Niecierpliwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* нетерпѣливый; *adv.* -wo. [ночёвки (*pl.*); лотóкъ.

Niecka, Nieczułka, -i, *f.* нóчвы,

Niecnota, -y, *f.*, **Niecnotka**, -i, *f. dim.* 1. нечéстіе, беззакóніе, порóкъ, злодѣяніе; 2. Niecnota, Niecnotka, *s. c.* [*personif.*], нечестивецъ (*m.*), нечестивица (*f.*), беззакóнникъ (*m.*), беззакóнница (*f.*); **Niecnotliwy**, -a, -e, *adj.* нечестивый, злочестивый, безбóжный, беззакóнный, злой; **Niecnotnica**, -y, *f.* нечестивая, злочестивая жéнщина; **Niecnotnik**, -a, *m.* нечестивецъ, безбóжный, злочестивый человѣкъ; v. **Niecnota** (2).

Niecny, v. **Bezecny, Bezecnik.**

Nieco, *adv.* нѣчто, нѣсколько; v. **Trochę, Niewiele, Cokolwiek.**

Niecułka, v. **Niecka.**

Niczesany, (v. **Czesać** & **Nie-**) *part. p.* нечесáнный.

Niczcić, *v. a.* обезчéстить.

Digitized by Google

Niecześć, *gen.* nieczci & niecześci, *f.* безчéстіе, стыдъ; зазóръ; nieczci nabawić, v. Bezcześcić; Niecześcić, v. Profanować, Bezecnić; v. Bezecność.

Nieczosaniec, -ńca, *m.* невѣжда, нѣтюхъ, вахлáкъ, вихлáй, невѣжливый, грýбый человѣкъ; v. Nieokrzesaniec. [скиłość.

Nieczuleństwo, -a, *n.*, v. Nie-

Nieczułka, v. Niecka.

Nieczułość, -ści, *f.* нечувствúтельность, безчувствúтельность, безчýвствіе, безчýвственность; * жестóкость, жестокосердіе; **Nieczuły**, -a, -e, *adj.* нечувствúтельный, безчýвственный, безчувствúтельный; неощутúтельный; * жестóкій.

Nieczynność, **Nieczynny**, v. Bezczynność, Bezczynny.

Nieczyścić, *v. a.* сорúть, гáдить, сквернúть; **Nieczystota**, -y, *f.*, **Nieczystość**, -ści, *f.* нечистотá, несоврáтность; нечистотá, соръ, грязь; нецѣломýдренность; любодѣйáніе; скверносло-віе; **Nieczysty**, -a, -e, *adj.* нечúстый, несоврáтный; грáзный, гáдкій, замáранный, запáчканный; скéрный; безнрáвственный; неблагопристóйный; грýзный; нецѣломýдренный, любодѣйный; блýдный, распýтный; v. Czystość, Czysty & Nie-.

Nieczytelność, -ści, *f.* нечёткость; **Nieczytelny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* нечёткій.

Niedawno, *adv.* недáвно; **Niedawność**, -ści, *f.* недáвность; **Niedawny**, -a, -e, *adj.* недáвній.

Niedbać, *v. a.*, - o co, нерадѣть о чёмъ; быть нерачúтельнымъ; быть небрéжнымъ; **Niedbalec**, -lca, *m.* нерадúвецъ; v. Niedbały; **Niedbale**, *adv.* нерадúво; небрéжно, *etc.*, v. Niedbały; **Niedbałość**, -ści, *f.* нерадúвость, нерадѣніе; небрéжность, небрежéніе; неисправность, упущéніе; безпéчность, беззаботливость; оплóшность, оплóшливость; невнимáтельность, неосмотрúтельность; лѣность; **Niedbalstwo**, -a, *n.*, v. Niedbałość; **Niedbały**, -a,-e,*adj.*нерадúвый, нерадѣтельный, нерачúтельный; небрéжный, небрежлúвый; безпéчный, беззаботливый; оплóшливый, невнимáтельный; неисправный; лѣнúвый; **Niedbanie**, -ia, *n.*, v. Niedbałość.

Niedoba, v. Doba & Nie-; и **Niedobaczka**, *adv.* нечáянно; náче чáянія; **Niedoblór**, v. Niedobór.

Niedobitki, *gen.* niedobitek, *pl.* остáтки вóйска разбúтаго въ сражéніи.

Niedobór, -oru, *m.* недобóръ, недоймка.

Niedobre, -a, *n.* вредъ, убýтокъ, ýбыль, ущéрбъ, потéря; зло.

Niedobry, -a, -e, *adj.* недóбрый, нехорóшій, худúй, плóхій.

Niedochodek, -dka, *m.* недохóсокъ, вы́кидышъ.

Niedocieczoność, -ści, *f.* непостижúмость, неисповѣдúмость, непроницáемость; **Niedocieczony**, -a, -e, *adj.* непостижúмый, непостигáемый, неисповѣдúмый, неизслѣдúмый, непроницáемый; неиспытáнный, неизслѣдованный; niedocieczona głębokość, (bezdenność), неизмѣрúмая глубинá; *r.* **Nieograniczoność**.

† **Niedocna**, *adv. vu.* не совсѣмъ, несовершéнно.

Niedogoda, -y, *f.* неудóбство; = **Niedogodność**, -ści, *f.* неудóбность; неудовóльствіе; **Niedogodny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* неудóбный; неблагопріятный; непригóдный; (dziwaczny) недовóльный; своенрáвный, чýдный.

Nie-dogryski, **-dojadki**, **-dojady**, -ów, *plur.* недоѣдки, объѣдки, объѣди, остáтки.

Nie-dojrzałość, **-dożrzałość**, -ści, *f.* незрѣлость, неспѣлость; **-dojrzały**, **-dożrzały**, -a, -e, *adj.* незрѣлый, неспѣлый.

Niedokładny, -a, -e, *adj.* недостáточный, неполный.

Niedokonany, -a, -e, *adj. part.* недокóнченный; несовершéнный; słowo niedokonane, *Gramm.* [*verbum imperfect(iv)um*], глагóлъ вѣда несовершéннаго; czas przeszły niedokonany, *Gramm.* (*imperfectum*), врéмя прошéдшее несовершéнное; **Niedokończony**, -a, -e, *adj. part.* недокóнченный, неокóнченный, недодѣланный, недостáточный, несовершéнный.

Niedokwas, -u, *m. Chem.* (*oxydum*), óкись, óкисель; (? *oxydulum*), зáкись, зáкисель; - żelaza, óкись желѣзá; желѣзная óкись; - ołowiu, óкись свинцá; свинцóвая óкись; - miedzi, мѣдная óкись; *it.* v. Kwasian.

Niedokwaszenie, -ia, *n. Chem.* (*oxydulatio*), закисленіе; (*oxydatio*) окисленіе.

Niedola, -i, *f.* злáя судьбá; несчáстіе, злосчáстіе, злополýчіе; бѣдствіе, бѣдность, нищетá; неимýщество; безсúліе, нѣмощь; *cfr.* **Dola**.

Niedołęga, **Niedołęka**, -i, *m.* (niedołężny człowiek, *propr. et* °), увѣчный, изувѣченный, дрáхлый, слáбый, немощúый человѣкъ; нелóвкій, неуклюжій человѣкъ; **Niedołężność**, -ści, *f.* увѣчіе, дрáхлость, слáбость; недýгміе; **Niedołężny**, **Niedołężliwy**, -a, -e, *adj.* (*propr. et* °), изувѣченный, дрáхлый, слáбый, немощúый, безсúльный.

Niedolisek, -ska, *m.* недолúсокъ, нéдолись; v. Niedopies.

Niedomagać, *v. n.* недомогáть.

Niedomiar, -u, *m.*, **Niedomiarek**, -rka, *m.* недомѣръ, недомѣрка. [**Niedobitki**.

Niedomordki, -ów, *plur.*, v.

Niedonosek, -ska, *m.* недонóсокъ, вы́кидышъ, извéргъ.

Niedonoszony, -a, -e, *part.* недонóшенный; v. Donosić, donieść & Nie-. [& Nie-.

Niedopadkowy, v. Dopadkowy

Niedopałek, -łka, *m.* (głownia niedopalona), головнá.

Niedopieczony, -a, -e, *adj. part.* недопечённый; неиспечённый; недожáренный.

Niedopies, -psa, *m.* (lisek jesienny krótkosierci), нéдонось, недонóсокъ.

Niedopitki, *plur.* опáвки (*pl.*).

Niedopłacony, -a, -e, *adj.* недоимочный; **Niedopłajca**, -y, *m.* (długów ostatki winien), недоимщикъ; **Niedopłata**, -y, *f.* недоимка.

Niedorobiony, *adj. part.* недоработáнный; недодѣланный; недокóнченный, неокóнченный; v. Nieskończony.

Niedorosłość, -ści, *f.* несовершеннолѣтіе; **Niedorosły**, -a, -e, *adj.* недорóслый; ryba niedorosła, недомѣрокъ.

Niedorostek, -stka, *m.* нéдоросль, недорóстокъ.

Niedorzeczność, -ści, *f.* неразумúчность; непристóйность; вздоръ, брéдни; нелѣпость; **Niedorzeczny**, -a, -e, *adj.* неразумúчный, непристóйный; v. Bezlepica.

Niedościgłość, -ści, *f.* непостижúмость; **Niedościgły**, -a, -e, *adj.* непостижúмый; непонятный, неудобопонятный; неисповѣдúмый.

Niedosięgły, -a, -e, *adj.* недосягáемый; котóраго рукóю трýдно достáть; непонятный, непроницáтельный, непроницáемый; v. Dościgły & Nie-.

Niedoskonałość, -ści, *f.* несовершéнство, несовершéнность; **Niedoskonały**, -a, -e, *adj.* несовершéнный, недостáточный; *adv.* -no; v. Doskonały & Nie-.

Niedosłuch, -a, *m.* (głuszek), крѣпкій (крѣпокъ) нá ухо; глуховáтый. [шать.

Niedosłyszeć, *v. n.* недослы-

Niedosobol, -a, *m.* (sobol młody jesienny krótkosierci), нéдособоль.

Niedospać, *v. n.* недоспáть.

Niedośpiałek, -łka, *m. Bot.* (*hieracium pilosella*), мышьи ушки; встребúнка волосáтая [*abo* встромохнáтая]; v. Sokólnik.

Niedostateczność, -ści, *f.* недостáточность; **Niedostateczny**, -a, -e, *adj.* недостáточный, неполный, несовершéнный.

Niedostatek, -tku, *m.* недостáтокъ; неимýщество, бѣдствіе, нýжда, нуждá; (wada, *propr. et* °) порóкъ; niedostatek cierpieć, имѣть недостáтокъ въ (c. Prze-

Digitized by Google

pos.); терпѣть нужду; нуждаться въ (*c. Praepos.*).

Niedostępność, -ści, *f.* недоступность; **Niedostępny**, -a, -e, *adj.* недоступный, неприступный; *it.* непроходимый. [стойный.

Niedostojny, -a, -e, *adj.* недо-

Niedowiadczenie, -ia, *n.* неопытность, неискусность; **Niedowiadczony**, -a, -e, *adj.* неопытный, неискусный; неснитанный.

Niedotkliwy, **Niedotykalny**, **Niedotykany**, -a, -e, *adj.* неприкосновенный; * чувствительный; v. **Dotkliwy** & **Nie-**.

Niedouk, -a, *m.* недоучь.

Niedowaga, -i, *f.* недовѣсъ, недовѣсокъ, провѣсъ.

Niedowcipny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* недѣльный; неосновательный; v. **Niedorzeczny**.

Niedowiarek, -rka, *m.* недовѣрчивый человѣкъ; невѣрный, маловѣрный; бусурманъ; **Niedowiarstwo**, -a, *n.* **Niedowierzanie**, -ia, *n.* недовѣрчивость, недовѣріе, недовѣрѣніе, недовѣрка; невѣріе, безвѣріе, маловѣріе.

Niedowid, **Niedowidz**, -a, *m.* близорукій; **Niedowidzieć**, **Niedowidzać**, *v. n.* недовидѣть.

Niedowierny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* невѣрующій; недовѣрчивый, не довѣряющій.

Niedowierzać, *v. a.* недовѣрять; **Niedowierzanie**, -ia, *n.* недовѣрѣніе, недовѣріе.

Niedowodny, -a, -e, *adj.* недоказательный; v. **Bezdowodny**.

Niedoźr, -u, *m.* оплошность, невниманіе, несмотрѣніе, нерадивость; **Niedoźrny**, -a, -e, *adj.* оплошный, невнимательный, нерадительный, нерадивый.

Niedoźrzałość, -ści, *f.* незрѣлость, недозрѣлость, неспѣлость; **Niedoźrzały**, **Niedojrzały**, -a, -e, *adj.* незрѣлый, недозрѣлый, неспѣлый; **niedoźrzały** owoc, = **Niedoźrzałka**, -i, *f.*, **Niedoźrzałek**, -łka, *m.* недозрѣлый плодъ (плодъ).

Niedozwolony, -a, -e, *adj.* непозволенный; недозволительный; запрещенный.

Niedrożny, -a, -e, *adj.* безвѣтный, непроходимый.

Niedrożony, -a, -e, *adj. part.* недоплѣнный.

Niedufność, **Niedufny**, v. **Nieufność**, **Nieufny**.

Niedźy, -a, -e, *adj.* небольшой, невеликій, малый. [мій.

Niedymny, -a, -e, *adj.* недымный.

Niedziela, -i, *f.* 1. воскресенье; - mięsopustna, zapustna, прощальное воскресенье, заговѣнное воскр., сыроѣдственное воскр., воскресенье мясопустной (*abo* сыроѣдной) недѣли, сыропустие, сыроѣдство; (v. **Starozapustna** -, **Wstępna** -, **Wielka** -); kwietna niedziela, вербное воскресенье, [*Eccl.* цвѣтоносная недѣля, вербная недѣля, ваеноносная недѣля]; tydzień przed kwietną niedzielą, цвѣтная, цвѣтоносная недѣля, вербная недѣля, недѣля вайй; - pierwsza postna, Сборное воскресенье, Православное воскр., [*Eccl.* соборная недѣля]; - środopostna, крестопокланное воскр.; przewodn(i)a -, pierwsza - po wielkiéj nocy, Ѳомино воскресенье; 2. niedziela, (= tydzień), недѣля.

Niedziełność, -ści, *f.* недѣйственность; бездѣйствіе; безуспѣшность; *it.* v. **Nierozdzielny**, **Nierozdzielność**; **Niedzielny**, -a, -e, *adj.* 1. (= niedzieli się tyczący), воскресный; suknia niedzielna, праздничное платье; 2. niedzielny, (= bezskuteczny), недѣйственный; бездѣйственный; безуспѣшный; v. **Bezdzielny**.

Niedźwiadek, -dka, *m. H. n.* 1. (*dim.* малый медвѣдь), медвѣдець, медвѣженокъ; 2. *H. n.* (owad ziemny, podobny do raka, *scorpio*, v. **Skorpion**), скорпіонъ, скорпія, (насѣкомое); 3. *Astron.* - na niebie, Скорпіонъ; 4. *H. n.* (gatunek świercza żółtawego, *gryllus gryllotalpa*), медвѣдокъ, медвѣдка (насѣкомое); 5. niedźwiadki drewniane, (= kłody, koziołki, kolce w ziemie wsadzone), колки (*pl.*); **Niedźwiadkowiec**, -wca, *m. H. n.* (*phalangium cancroides*), книжный скорпіонъ; **Niedźwiadkowy**, -a, -e, *adj.* 1. медвѣжій; 2. скорпіонный; v. **Niedźwiadek**.

Niedźwiednik, -a, *m.* медвѣжатникъ, медвѣжникъ.

Niedźwiedź, -dzia, *m.* 1. *H. n.* (*ursus*), медвѣдь; *fig.* niedźwiedzia zabić, v. **Upaść** (na lodzie); - morski, (*ursus maritimus*), бѣлый медвѣдь, полярный медвѣдь; 2. niedźwiedź, * медвѣдь; брюзга; угрюмый человѣкъ; **Niedźwiedzi**, -ia, -ie, *adj.* медвѣжій; niedźwiedzia skóra, медвѣжья шкура; futro niedźwiedzie, медвѣжья шуба; niedźwiedzia skarpa, медвѣжья шапка; mięso niedźwiedzie, v. **Niedźwiedzina**; niedźwiedzia łapa, медвѣжья лапа; *Bot.* v. **Łapa**; niedźwiedzia stopa, ziele, *Bot.* v. **Barszcz** płonny, *it.* Stopa, медвѣжья лапа, борщъ; niedźwiedzie grono, *Bot.* (*arbutus uva ursi*, Linn.), медвѣжьи ягоды, медвѣжій виноградъ, медвѣжья толокнянка; **Niedźwiedzica**, -y, *f.* 1. (samica niedźwiedzia), медвѣдица, мечка; 2. *Astron.* (gwiazda), - wielka, большая медвѣдица; - mała, малая медвѣдица; **Niedźwiedzię**, -ęcia, *n.* медвѣженокъ; **Niedźwiedzina**, -y, *f.* (mięso niedźwiedzie), медвѣжина, медвѣжатина, медвѣдина, медвѣжье мясо; **Niedźwiedziomysz**, -y, *f. H. n.* (szczur górny, gatunek świszczów, *mus talpinus*), медвѣдокъ, [звѣрокъ, принадлежащій къ роду кротовъ]; **Niedźwiedziostróż**, -a, *m.* (*arctophilax*), Боотесъ, Пастухъ.

Niefarbowany, -a, -e, *adj. part.* некрашеный.

Nieforemność, -ści, *f.* безобразіе; **Nieforemny**, -a, -e, *adj.* безобразный; нестройный; неправильный. [безваботный.

Niefrasobliwy, *adj.* безпечный,

Niegaszony, -a, -e, *adj. part.* негашеный; niegaszone wapno, негашеная известь, неморёная известь.

Niegdy, **Niegdyś**, *adv.* иногда; по временамъ; въ нѣкоторое время; въ прежнія времена; въ старину; **Niegdzie**, *adv.* нѣгдѣ; gdzie niegdzie, кое гдѣ; мѣстами.

Niegęsty, -a, -e, *adj.* негустой, рѣдкій; v. **Gęsty** & **Nie-**.

Nieglibki, -a, -ie, негибкій; **Nieglibkość**, -ści, *f.* негибкость.

Niegładki, -a, -ie, *adj.* негладкій, неровный; v. **Gładki** & **Nie-**.

Niegłaźny, v. **Niezgrabny**, **Niezwinny**, **Niezręczny**.

Niegodnica, -y, *f.* негодница, негодяйка, бездѣльница, негодная женщина; **Niegodnik**, **Niegodziaszz**, -a, *m.*, **Niegodziwiec**, -wca, *m.* негодяй, негодникъ, бездѣльникъ, негодный человѣкъ; **Niegodność**, -ści, *f.* недостойность; **Niegodny**, -a, -e, *adj.* недостойный; незаслуживающій, дурный (-ной), худой (-дій); **Niegodziwość**, -ści, *f.* негодность, неправильность, гнусность; v. **Niegodność**; **Niegodziwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* негодный, гнусный, скверный; v. **Niegodny**.

Niegolstość, -ści, *f.* неизлечимость, неизцѣлимость; **Niegolsty**, -a, -e, *adj.* неизлечимый, неизцѣлимый, неизцѣлительный.

Niegolony, -a, -e, *adj. part.* небритый.

Niegościnność, -ści, *f.* негостепріимство; **Niegościnny**, -a, -e, *adj.* негостепріимный.

Niegospodarny, -a, -e, *adj.* нехозяйственный; неэкономическій.

Niegotowy, -a, -e, *adj.* неготовый, v. **Gotowy** & **Nie-**. [дкный.

Niegruntny, -a, -e, *adj.* без-

Niegruntowność, -ści, *f.* неосновательность; **Niegruntowny**, -a, -e, *adj.* неосновательный; -nie, *adv.* неосновательно; v. **Gruntowność**, **Gruntowny** & **Nie-**.

Niegrzeczność, -ści, *f.* неучтивость, невѣжливость; **Niegrzeczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* неучтивый, невѣжливый.

Niegus, v. **Nigus**.

Digitized by Google

Niejaki, -a, -ie, **Niejakiś**, -kaś, -kieś, *adj.*, **Niejako**, *adv.* нѣкій, нѣкакій, нѣкоторый; **Niejako**, *adv.* нѣкакъ, нѣкоторымъ образомъ. [тѣмный.

Niejasny, -a, -e, *adj.* неясный;

Niejawnie, *adv.* неявно; **Niejawny**, -a, -e, *adj.* неявный, сокровѣнный, тайный.

Niejden, -dna, -dno, неодинъ, многіе; нѣкоторые; **Niejednaki**, -a, -ie, **Niejednakowy**, -a, -e, *adj.* неодинаковый, разный, различный; **Niejednakowość**, -ści, *f.* разность, различіе.

Niejedność, -ści, *f.* несогласіе; разность.

Niekarność, -ści, *f.* неповиновѣніе; ненаказаніе; **Niekarny**, -a, -e, *adj.* ненаказанный; неповинующій; неисправный, безправный; v. **Karność**, **Karny** & **Nie-**. [нѣгдѣ.

Niekiedy, *adv.* (niegdzie),

Niekiedy, *adv.* 1. нѣкогда; иногда; временемъ; порою; kiedy niekiedy, по временамъ; отъ времени до времени; 2. niekiedy, (= przeszło jakiegoś czasu), прежде, бывало.

Niekisiałość, -ści, *f.*, - ciasta, (= zakał w chlebie), закалъ, закалина. [клѣйкій.

Niekleisty, -a, -e, *adj.* не-

Niekontent, -a, -e, *adj.* недовольный; недоволенъ.

Niekorzystny, -a, -e, *adj.* безполезный, безприбыльный, тщетный, напрасный, невыгодный.

Niekruchy, -a, -e, *adj.* неружкій, немягкій, твёрдый.

Niekrwawy, -a, -e, *adj.* безкровный; некровопролитный.

Niekrzeczy, *adv.* некстати, не кстати.

Niekształt, -u, *m.*, **Niekształtność**, -ści, *f.* безобразіе; уродливость; **Niekształtny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* безобразный; уродливый; v. **Kształt** & **Nie-**.

Niekto, *gen.* niekogo, *pron.* нѣкто; нѣкоторый; **Niektóry**, -a, -e, *pron.* нѣкоторый; **Niektóredy**, *adv.* мѣстами проходя.

Niekunsztowny, -a, -e, *adj.* неизысканный; простый.

Niekupny, -a, -e, *adj.* непродажный; *it.* неупиненный.

Niekwaszony, -a, -e, *adj. part.* неквашенный; незаквашенный; прѣсный.

Niełacny, -a, -e, *adj.* трудный; v. **Łacny** & **Nie-**; *it.* v. **Trudny**, **Ciężki**.

Nieład, -u, *m.* неустройство, безпорядокъ, разстройство, замѣшательство, мескладица; v. **Nieporządek**.

Nieladaco, *adv.* не бездѣлица.

Nieladajaki, -a, -ie, *adj.* неловажный, непростый, *etc.*, v. **Ladaco**, **Ladajaki** & **Nie-**.

Nieładny, -a, -e, *adj.* некрасивый; -nie, *adv.* некрасиво.

Niełagodny, -a, -e, *adj.* суровый, жестокосердый, *etc.*, v. **Łagodny** & **Nie-**.

Niełakomy, -a, -e, *adj.* нелакомый, нежадный, *etc.*, v. **Łakomy** & **Nie-**.

Niełaska, -i, *f.* немилость; **Niełaskaw**, **Niełaskawy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* немилостивый; неблагосклонный; v. **Łaska**, **Łaskawy** & **Nie-**.

Niełękliwość, -ści, *f.* безбоязненность, неустрашимость; v. **Bezpieczeństwo**, **Bezstrachliwość**; **Niełękliwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* безбоязненный, небоязливый, неустрашимый, безстрашный, неробкій, смѣлый; v. **Bezstrachliwy**.

Nieleniwy, -a, -e, *adj.* нелѣнивый, прилежный, старательный, рачительный, тщательный, трудолюбивый. [**Niepiękność**.

Nielepkość, -ści, *f.*, **Bezlepica**,

Nielicznv, -a, -e, *adj.* немногочисленный, малочисленный, немногій.

Nielitość, **Nielitościwość**, -ści, *f.* безжалостность, немилосердіе, жестокость, жестокосердіе, свирѣпость; **Nielitościwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* безжалостный, немилосердый, нечувствительный, жестокосердый, жестокій. [щій летать.

Nielotny, -a, -e, *adj.* немогу-

Nielubość, -ści, *f.* немилость, непріятность, отвращеніе; **Nieluby**, -a, -e, *adj.* нелюбый, немилый, непріятный.

Nieludność, -ści, *f.* малолюдіе, малолюдство; v. **Bezludność**; **Nieludny**, -a, -e, *adj.* (niezaludniony), ненаселенный; необитаемый; малолюдный; v. **Bezludny**.

Nieludzki, -a, -ie, *adj.* бесчеловѣчный, жестокій, свирѣпый, лютый; непривѣтливый, нелаской; непріятный; **Nieludzkość**, -ści, *f.* безчеловѣчіе, жестокость, свирѣпость, лютость; непривѣтливость, нелаковость. [чешуйный.

Nieluskowaty, -a, -e, *adj.* без-

Nielusy, -a, -e, *adj.* нелобкій, неповоротливый, неуклюжій.

Niema, **Niemasz**, (nie ma, nie masz), *v. impers.* нѣтъ; nie ma nic, nie masz nic, нѣтъ ни чего; tu niema nikogo, тутъ никого нѣтъ; niema wody, нѣтъ воды; niemasz go, (= nie jest doma), его нѣтъ дома; v. **Mieć**.

Niemądry, -a, -e, *adj.* неблагоразумный.

Niemal, *adv.* - nie, почти не, чуть не, чуть-чуть не; v. **Bezmała nie**.

Niemalo, *adv.* немало, много;

Niemały, -a, -e, *adj.* немалый, большой.

Niemarszczony, -a, -e, *part.* неморщенный, гладкій.

Niemczeć, *v. n.* принимать Нѣмецкіе обычаи, Нѣмецкія нравы, Нѣмецкій языкъ, дѣлаться нѣмцемъ; **Niemczura**, -y, *m.*, **Niemiec**, **Nѣmecъ**; **Niemczyć**, *v. a.* принуждать къ принятію нѣмецкихъ нравовъ; **Niemczyk**, -a, *m.* нѣмчикъ, малый нѣмецъ; **Niemczyzna**, -y, *f.* германизмъ; Нѣмецкіе нравы; быть Нѣмецкій; духъ Н.; Нѣмецкій языкъ; Нѣмецкая словесность; **Niemeczka**, -i, *f. dim.* (niemka), Нѣмка.

Niemęski, -a, -ie, *adj.* (niemęzki), не мужественный; v. **Męski** & **Nie-**; *cfr.* **Bezmęski**.

Niemętny, -a, -e, *adj.* немутный; чистый; v. **Bezkalny**, **Bezmętny**.

Niemężata, *f.* незамужная.

Niemężny, -a, -e, *adj.* не мужественный; v. **Mężny** & **Nie-**.

Niemianowity, **Niemianowany**, (v. bezimienny), безъимянный; неименованный.

Niemiara, -y, *f.* изобилие, чрезмѣрность. [слук.

Niemiasek, -szka, *m.*, v. **Niem-**

Niemiec, -mca, *m.* Нѣмецъ, Германецъ; **Niemiecki**, *adj.* Нѣмецкій, Германскій; **Niemiecki język**, Нѣмецкій языкъ; po niemiecku, *adv.* по-Нѣмецки; Niemiecki groch, (*Bot.*) v. **Fasola**.

Niemieć, *v. n.* 1. нѣмѣть, онѣмѣть; 2. **Niemieć**, не имѣть; v. **Mieć**; **Niemienie**, -ia, *n.* неимѣніе, недостатокъ.

Niemile, *adv.* немилостиво; нелаково; неблагосклонно; **Niemiłe**, *adv.* непріятно; **Niemiłosierność**, -ści, *f.* немилосердіе, безжалостность; v. **Nielitościwość**, **Nielitość**; **Niemiłosierny**, -a, -e, *adj.* немилосердый, безжалостный, жестокій, лютый; -nie, *adv.* -o; **Niemiły**, -a, -e, *adj.* немилый; нелаковый; непріятный.

Niemka, -i, *f.* Нѣмка.

Niemoc, -y, *f. Med.* немощь, немочь, слабость, болѣзнь; wpaść w niemoc, занемочь, заболѣть, захворовать; żółta niemoc, (= żółtaczka), желтая немощь [*abo* болѣзнь], желтушная болѣзнь, желтуха; - padająca, (v. Padaczka), падучая болѣзнь, эпилепсія; **Niemocen**, **Niemocny**, -na, -ne, *adj.* 1. немощной (-ный), слабый; 2. безсильный, слабый, нерѣшкій; v. **Mocny** & **Nie-**; **Niemocnica**, -y, *f.* комната для больныхъ.

Niemóda, **Niemóc**, [*Praet.* niemógł, *pl.* niemogli; 3. *p. s. Praes.* niemoże, 1. *p. s. P.* niemogę], *v. n.* немочь, изнемочь, быть больнымъ; *it.* v. **Móc**, **Módz** & **Nie-**.

Niemość, -ści, *f.*, **Niemota**, **Niemowa**, -y, *f.* 1. немота; безсловесность; 2. **Niemota**, **Niemowa**, -y, *s. m.* нѣмой, *pop.* нѣмтырь; безсловесный; **Niemowla**, -i, *f.* (niemówienie) безсло-

Digitized by Google

ність; **Niemowlę**, -ęcia, *n.*, **Niemowlątko**, **Niemówiątko**, **Niemówiątczko**, -a, *n.* младенецъ, ребёнокъ; дитятко; грудной младенецъ, грудной ребёнокъ; **Niemowlęctwo**, -a, *n.* 1. младенчество; 2. (niemówienie) безсловесность; **Niemowlęcy**, -a, -e, *adj.* младенческій; **Niemowny**, -a, -e, *adj.* безмолвный; немой.

Niemożna, невозможно, не льзя; **Niemożność**, -ści, *f.* невозможность, несостояніе; несостоятельность; **Niemożny**, -a, -e, *adj.* невозможный.

Niemy, -a, -e, *adj.* нѣмой (-ой); *s. m.* нѣмтирь (*pop.*); безсловесный; безмолвный; niemym być, быть нѣмымъ, нѣмовать, нѣмотствовать; безмолствовать; niema mowa, пантомима; v. **Migi**; jak(o) niema ryba siedzieć, ни слова не говорить; сидѣть зажавши ротъ; żaba niema, *H. n.*, v. **Kapucha**. [бочный.

Niemylny, -a, -e, *adj.* безоши-

Nienachylony, -a, -e, *adj. part.* ненагнутый.

Nienaciągniony, -a, -e, *adj. part.* ненатянутый; ненапряженный; непринужденный.

Nienaganność, -ści, *f.* безпорочность; **Nienaganny**, -a, -e, *adj.* безазорный, безпорочный, безукоризненный.

z **Nienagła**, v. **Z nagła**, **Nagle**.

Nienagniecony, -a, -e, *adj. part.* ненадавленный; неприжатый.

Nienagnojony, -a, -e, *adj. part.* не унавоженный, не удобренный навозомъ.

Nienagrodny, **Nienagrodzony**, -a, -e, *adj.* ненаградимый; ненагражденный.

Nienajadły, -a, -e, *adj.* ненаѣдный, ненаѣдчивый, ненаѣстливый; v. **Nienasycony**.

Nienajrzeć, **Nienażrzeć**, *v. n.* (nienawidzieć), ненавидѣть.

Nienakażony, -a, -e, *adj. part.* неиспорченный, неповрежденный.

Nienakłonny, -a, -e, *adj.* не-[наклонный.

Nienakręcony, -a, -e, *adj. part.* не заведенный; nienakręcony zegar, zegarek, незаведенные часы.

Nienakryty, *adj. part.* ненакрытый, неприкрытый, непокрытый, открытый. [ходный.

Nienalezisty, -a, -e, *adj.* нена-

Nienależny, **Nienależyty**, *adj.* неприличный; недолжный; не достодолжный; (nienależysty), неприкладлежащій.

Nienapełniony, *adj. part.* ненаполненный, неполный.

Nienapięty, *adj. part.* ненапяленный; ненатянутый; ненапряженный. [порченный.

Nienapsowany, *adj. part.* неис-

Nienaruszoność, -ści, *f.* неповрежденность; **Nienaruszony**, *adj. part.* ненарушенный; неповрежденный; цѣлый; **Nienaruszny**, **Nienaruszliwy**, *adj.* ненарушимый.

Nienasyconość, -ści, *f.* ненасытность; **Nienasycony**, *adj. part.* ненасытимый, ненасытный; неситный; v. **Nienajadły**.

Nienawidny, v. **Nienawistny**; **Nienawidzieć**, *v. n.* ненавидѣть, возненавидѣть; питать ненависть, злобствовать; głównie *abo* do śmierci go nienawidzi, онъ его смертельно ненавидитъ; **Nienawiść**, -ści, *f.*, **Nienawidzenie**, *n.* 1. ненависть, ненавидѣніе; 2. v. **Zazdrość**; **Nienawistnik**, -a, *m.*, **Nienawidca**, -y, *m.* ненавидящій, ненавистникъ; **Nienawistnica**, -y, *f.* ненавидящая, ненавистница; **Nienawistny**, **Nienawidny**, *adj.*, -nie, *adv.* ненавистный; ненавистливый.

Nieobawa, -y, *f.* безопасность; v. **Bezpieczeństwo**.

Nieobecność, -ści, *f.* отсутствіе, отлучка; **Nieobecny**, *adj.* отсутствующій, находящійся въ отлучкѣ.

Nieobjętność, -ści, *f.* необъятность; непонятность; **Nieobjętny**, *adj.* необъятный; непонятный.

Nieobjeżdżony, *adj. part.* необъѣзженный.

Nieobłędność, -ści, *f.* непогрѣшительность; **Nieobłędny**, *adj.* непогрѣшительный, безпорочный.

Nieobłudność, -ści, *f.* искренность, праводушіе, чистосердечіе, нелицемѣріе; **Nieobłudny**, *adj.* искренній, чистосердечный, праводушный, нелицемѣрный.

Nieobraźliwy, *adj.*, -wie, *adv.* неоскорбительный, необидный.

Nieobronny, *adj.* безащитный; невооруженный; неукрѣпленный.

Nieobrosły, *adj.* необросшій, голый. [Nie-.

Nieobrotny, v. **Obrotny** &

Nieobrzeska, -i, *f.*, **Nieobrzezek**, **Nieodrzezek**, -zka, *m. Anat.* (*praeputium*), залупа, крайняя плоть, конечная плоть.

Nieobrzezaniec, -ńca, *m.* (nieobrzezany), необрѣзанный.

Nieobszczony, *adj. part.* необъѣженный, неукрощенный.

Nieobwarowany, *adj. part.* неукрѣпленный.

Nieobyczajność, -ści, *f.* невѣжливость, неучтивость, грубость; **Nieobyczajny**, *adj.* невѣжливый, неучтивый, грубый.

Nieocenność, -ści, *f.* неоцѣненность, безцѣнность; **Nieoceniony**, **Nieocenny**, *adj.* неоцѣненный, безцѣнный; v. **Bezcenny**.

Nieochędogi, **Nieochędożny**, *adj.* неопрятный; **Nieochędostwo**, -a, *n.* неопрятность.

Nieochotny, *adj.* неохотный; v. **Ochotny** & **Nie-**.

Nieoclosaniec, -ńca, *m.* грубіянъ, болванъ; **Nieoclosany**, **Nieociesany**, *adj. part.* необтесанный; * грубый, невѣжливый.

Nieoczekiwany, *adj.* неожиданный, нечаянный.

Nieodarty, *adj. part.* необдранный; необлупленный.

Nieodbyt, -u, *m.* (niepokupność), безторговица; безторжица; недостатокъ продажи, торга.

Nieoderwany, **Nieodetchniony**, **Nieodiskany**, **Nieodkupny**, v. **Oderwany** ... & **Nie-**.

Nieodmienność, -ści, *f.* непремѣнность, (v. **Odmienność** & & **Nie-**); *Gramm.* несклоняемость; **Nieodmienny**, *adj.* непремѣнный, (v. **Odmienny** & **Nie-**); *Gramm.* несклоняемый; powietrze nieodmienne, (*aër fixus*; *gas acidi carbonici*), постоянный воздухъ; воздушная кислота; гасъ углекислый; углекислота.

Nieodmrukliwość, -ści, *f.* безответность, безответіе; **Nieodmrukliwy**, *adj.*, -wie, *adv.* безответный.

Nieodpłacony, **Nieodpłatny**, v. **Odpłacony**, **Odpłatny** & **Nie-**.

Nieodporny, *adj.* неотвратимый, неотразимый; v. **Odporny** & **Nie-**.

Nieodpowiedny, *adj.* несоответственный, несообразный, несразмѣрный, несходствующій; v. **Odpowiedny** & **Nie-**.

Nieodprawiony, **Nieodproszony**, **Nieodrodny**, **Nieodwłóczny**, **Nieodwołany**, **Nieokreślony**, *etc. etc.*, v. **Odprawiony**, **Odproszony**, **Odrodny**, **Odwłóczny**, ... & **Nie-**; *it.* v. **Bezodwłóczność**, **Bezodwłóczny**.

Nieodrzezek, v. **Nieobrzezek**.

Nieodstępny, *adj.* неотступный; v. **Odstępny** & **Nie-**.

Nieodwetowany, v. **Bezodwrotny**.

Nieodwłócznie, *adv.* безотстрочно; безотлагательно; неотложно; немѣдленно; тотчасъ; сейчасъ; **Nieodwłóczność**, -ści, *f.* безотстрочность; безотлагательность; **Nieodwłóczny**, *adj.* безотстрочный; безотлагательный; неотложный; sprawa nieodwłóczna, (= nie dająca się odkładać), дѣло не терпящее отлагательства.

Nieogolony, *adj. part.* небритый; *it.* v. **Nieostrzyżony**.

Nieograniczoność, -ści, *f.* неограниченность; безпредѣльность; **Nieograniczony**, *adj.* неограниченный; безпредѣльный.

Nieokrzesaniec, -ńca, *m.*, **Nieokrzesany** człowiek, мужикъ, болванъ, пентюхъ, олухъ, дуралей, бурлакъ, остолопъ, вахлакъ, вихлай, чурбанъ, невѣжа, грубіянъ, неуклюжій, неповоротливый, нелобкій человѣкъ; nieokrzesany, v. **Nieoclosany**.

Nieomylność, -ści, *f.* непогрѣшительность, вѣр-

Digitized by Google

ность; **Nieomylny**, *adj.*, -nie, *adv.* непогѣшный, непогрѣшительный, вѣрный.

Nieopaśny, Nieopatrzny, Nieopatrzony, Nieopłacony, Nieopłacony, Nieopłókany, Nieopowiedny, *etc.*, v. **Opaśny, Opatrzny** .... & **Nie-**.

Nieorganiczny, *adj.* неорганическій, безорудный; ciała nieorganiczne, (*corpora inorganica s. inorganicata*), неорганическія [*abo* безорудныя] тѣла.

Nieosądny, v. **Bezosądny**.

Nieosiadły, *adj.* неосѣдлый, безпомѣстный; v. **Osiadły** & **Nie-**.

Nieosobisty, *adj.* безличный; słowo nieosobiste, *Gramm.* (*verbum impersonale*), безличный глаголъ.

Nieostrożność, -ści, *f.* неосторожность; v. **Bezobaczność**; **Nieostrożny**, *adj.* неосторожный.

Nieostrzyżony, *adj. part.* неостриженный; v. **Nieogolony**.

Nieoszacowany, *adj.* неоцѣненный; v. **Bezcenny**.

Nieoszczędność, -ści, *f.* небережливость, расточительность; **Nieoszczędny**, *adv.* (nieoszczędzający), небережливый, расточительный.

Niepamięć, -ci, *f.* безпамятность, безпамятливость, забвѣніе, непамятность, забывчивость; **Niepamiętliwy**, *adj.* непамяткій, забывчивый; **Niepamiętny**, *adj.* непамятный, безпамятный, забывчивый; стародавный, древній; незапамятный; z niepamiętnych czasów, съ незапамятныхъ временъ, съ давнихъ временъ, сколько помнятъ старожилы.

Nieparzysty, *adj.* непарный; нечётный; nieparzyste konie, непарныя лошади; nieparzysta liczba, нечётное число; непарное число.

Niepewność, -ści, *f.* неизвѣстность, сомнительность, сомнѣніе; **Niepewny**, *adj.*, -nie, *adv.* неизвѣстный, сомнительный, подлежащій сомнѣнію, усомнительный; ненадежный; перемѣнчивый, перемѣнный, непостоянный; v. **Pewny** & **Nie-**.

Niepiękność, -ści, *f.* нелѣпость; v. **Bezlepica**; **Niepiękny**, *adj.* некрасивый; нелѣпый; v. **Piękny** & **Nie-**.

Niepilność, -ści, *f.* нерадивость; лѣность; **Niepilny**, *adj.*, -nie, *adv.* нерадивый; лѣнивый.

Niepłatny, *adj.* 1. безплатный, неполучающій жалованія; 2. уволенный отъ платежа; 3. незаплаченный.

Niepłenny, *adj.* мелкій, мелкозернистый, малосемянистый; v. **Płenny** & **Nie-**.

Niepłodność, -ści, *f.* безплодность, безплодіе, неплодородіе; бездѣтность; **Niepłodny**, *adj.* неплодородный, неплодоносный; неплодный, безплодный.

Niepłonny, v. **Płonny** & **Nie-**.

Niepobożność, -ści, *f.* (bezbożność), безбожность, безбожіе; нечестивость, нечестіе; **Niepobożny**, -a, -e, *adj.* безбожный; нечестивый; v. **Bezduszny**, -ność.

Niepochlebny, -a, -e, *adj.* нелестный; нельстивый; v. **Pochlebny** & **Nie-**.

Niepochopny, -a, -e, *adj.* несговорный, неторопливый, лѣнивый, неохотный; v. **Pochopny** & **Nie-**.

Niepochowany, v. **Niepogrzebany**.

Niepochwalny, v. **Bezchwalny**.

Niepoczciwiec, -wca, *m.* подлецъ, негодяй, негодникъ, безчестный, негодный человѣкъ; **Niepoczciwość**, -ści, *f.* безчестіе, нечестность, негодность; **Niepoczciwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* безчестный, негодный, подлый, нечестный.

Niepodległość, -ści, *f.* независимость; свобода; вольность; **Niepodległy**, -a, -e, *adj.* независимый, неподверженный, неподвластный, свободный, вольный.

Niepodobieństwo, -a, *n.* неподобіе, несходство; невозможность; v. **Podobieństwo** & **Nie-**; **Niepodobny**, -a, -e, *adj.* неподобный; невозможный, *etc.*, v. **Podobny** & **Nie-**.

Niepodzielność, -ści, *f.* недѣлимость, нераздѣльность; v. **Bezdzielność**; **Niepodzielny**, -a, -e, *adj.* недѣлимый, нераздѣльный, неразлучный; v. **Bezdzielny**.

Niepogoda, -y, *f.* непогода, дурная погода, непогодь, ненастье; **Niepogodny**, -a, -e, *adj.* непогодный, непогодливый, ненастливый, ненастный.

Niepogrzebany, -a, -e, *adj. part.* непогребенный, неохоронённый.

Niepohamowany, -a, -e, *adj.* необузданный, неукротимый, невоздержный.

Niepojętność, -ści, *f.* непонятность; **Niepojętny**, -a, -e, *adj.* непонятный; **Niepojęty**, -a, -e, *adj. part.* непонятый.

Niepokalany, -a, -e, *adj.* незамаранный; чистый, безгрѣшный, непорочный, незапятнанный; niepokalane poczęcie, *Theol.* безсѣменное зачатіе.

Niepokój, -oju, *m.* безпокойствіе, безпокойство, *etc.*, v. **Pokój** & **Nie-**; **Niepokoić**, *v. a.* безпокоить; - **się**, *v. r.* безпокоиться.

Niepokupność, -ści, *f.*, v. **Niedobyt**.

Niepokupność, -ści, *f.*, v. **Nie-**.

Niepolerowany, v. **Polerowany** & **Nie-**.

Niepolityczny, -a, -e, *adj.* неполитичный, невѣжливый, грубый, неучтивый; **Niepolityka**, -i, *f.* неполитика, невѣжливость, грубость, неучтивость.

Niepomiarkowanie, Niepomiarkowany, Niepomierność, Niepomierny, Niepomierzony, v. **Pomiarkowanie**, -wany, **Pomierność, Pomierny** & **Nie-**.

Niepomierny, *adj. Mathem.* (*incommensurabilis*), несоизмѣримый, несоразмѣрный.

Niepomieszany, -a, -e, *adj. part.* несмѣшанный.

Niepomny, -a, -e, *adj.* непамятный, непомнящій, непомня, забывчивый.

Niepomyślnie, *adv.* несчастливо, неблагополучно, не по желанію; **Niepomyślność**, -ści, *f.* несчастіе, злополучіе, невыгода; **Niepomyślny**, -a, -e, *adj.* несчастливый, невыгодный, непріятный, противный, не по желанію.

Niepopłatny, -a, -e, *adj.* некорыстный, неприбыльный, имѣющій изъ употребленія, отвергаемый, неприниимаемый; v. **Opłatny** & **Nie-**.

Niepoprawiony, -a, -e, *adj. part.* непоправленный, неисправленный; **Niepoprawny**, -a, -e, *adj.* неисправимый; v. **Poprawny** & **Nie-**.

Nieporównany, -a, -e, *adj.* несравненный; v. **Porównany** & **Nie-**.

Nieporuszność, Nieporuszeność, -ści, *f.* неподвижность, * непоколебимость; **Nieporuszny, Nieporuszony**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* неподвижный, * непоколебимый, твердый; v. **Stałość, Stały**. [торопливый.

Nieporywczy, -a, -e, *adj.* не-

Nieporządek, -dku, *m.* безпорядокъ; (nieład) неустройство, нескладица, безчиніе; **Nieporządny**, -a, -e, *adj.* безпорядочный.

Niepositny, -a, -e, *adj.* неватѣльный, некорный.

Niepoślakowany, -a, -e, *adj.* чистый, непорочный, безпорочный; неподозрительный, неизслѣдовательный.

Niepoślszeństwo, -a, *n.*, **Niepoślszność**, -ści, *f.* ослушаніе, непослушность, непослушаніе, неповиновеніе, непокорность; **Niepoślszny**, -a, -e, *adj.* непослушный, ослушный, ослушливый, непокорный.

Niepospolity, -a, -e, *adj.*, -licie, *adv.* необыкновенный, отмѣнный.

Niepostrzegły, Niepostrzeżony, -a, -e, *adj. part.* неприкмѣтный, незамѣтный, неприметный, незамѣченный.

Nieposzanowanie, -ia, *n.* неуваженіе; презрѣніе.

Niepotęga, -i, *f.* безсиліе; v. **Potęga** & **Nie-**.

Niepotrzebny, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* ненужный, ненадобный, излишній; v. **Bezpotrzebny**.

Niepowetowany, -a, -e, *adj.* невозвратимый, ненаградимый, невозвратный.

Niepowściągliwość, -ści, *f.*

Digitized by Google

невоздержность, неумѣренность; v. Bestiliwość; Niepowściągliwy, -a, -e, adj. невоздержный, неумѣренный; v. Bestiliwy.

Niepozorny, -a, -e, adj. незрачный, простой, обыкновенный.

Niepozwolony, -a, -e, adj. непозволенный; недозволительный; запрещённый; v. Pozwolenie, Pozwolony & Nie-.

Niepożyteczność, -ści, f., Niepożytek, -tku, m. безполезность; Niepożyteczny, -a, -e, adj., -nie, adv. безполезный; adv. безполезно.

Niepraktyka, -i, f. отвычка.

Nieprawda, -y, f. неправда, ложь; v. Prawda; Nieprawdziwy, -a, -e, adj., -wie, adv. неистинный, ненастоящій, поддѣланный, фальшивый; v. Prawdziwy & Nie-.

Nieprawny, -a, -e, adj. незаконный; противный законамъ; противозаконный; -nie, adv. незаконно, вопреки законамъ.

Nieprawość, -ści, f. беззаконіе, беззаконность; v. Bezkakoność; it. v. Prawość & Nie-; Nieprawy, -a, -e, adj. беззаконный, незаконный; неправедный; ложный, фальшивый; nieprawego łoża, незаконнорождённый; v. Prawy & Nie-.

Nieprędki, -a, -e, adj. нескорый, медленный, непровёрный.

Nieproszony, -a, -e, adj. part. незванный, непрошенный, непригашённый.

Nieprzebrany, -a, -e, adj. неисчерпаемый; неистощимый.

Nieprzebyty, -a, -e, adj. непроходимый, непроѣздный.

Nieprzechodność, -ści, f. непроходимость; Nieprzechodny, -a, -e, adj. непроходимый; v. Bezdrożność, Bezdrożny.

Nieprzedajny, -a, -e, adj. непродажный; Nieprzedany, -a, -e, adj. part. непроданный.

Nieprzedni, -ia, -ie, adj. посредственный, простой (-ой), обыкновенный.

Nieprzegrodzony, -a, -e, adj. part. неперегороженный.

Nieprzejrzystość, -ści, f. непрозрачность; Nieprzejrzysty, -a, -e, adj. непрозрачный, непрозрительный.

Nieprzekonany, -a, -e, adj. неубѣждённый, неуличённый; v. Przekonany & Nie-.

Nieprzełamany, -a, -e, adj. part. неполомленный.

Nieprzepisany, -a, -e, adj. part. неперепісанный.

Nieprzeroblony, -a, -e, adj. part. непередѣланный, непереработанный.

Nieprzerwany, -a, -e, adj. безпрерывный, непрерывный, непрестанный, вѣчный; v. Nieprzestanny.

Nieprzestanność, -ści, f. непрестанность, безпрерывность; Nieprzestany, -a, -e, adj. непрестанный, безпрерывный, непрестанный, вѣчный, -nie, adv. безпрестанно, непрестанно, безпрерывно; v. Bezustanność, Bezustanny.

Nieprzezroczystość, -ści, f. непрозрачность; Nieprzezroczysty, -a, -e, adj. непрозрачный, непрозрительный.

Nieprzeyszczęony, -a, -e, adj. part. 1. непреоборимый; непреодолимый; непобѣдимый; 2. непобеждённый.

Nieprzychylność, -ści, f. неблагосклонность, несклонность, немилость; Nieprzychylny, -a, -e, adj. неблагосклонный.

Nieprzydatny, -a, -e, adj. безполезный, ненужный, непотребный, негодный; v. Niekutecznу.

Nieprzyjaciel, -a, m. непріятель, врагъ; Nieprzyjacielski, -a, -ie, adj. непріятельскій; po nieprzyjacielsku, adv. по непріятельски; Nieprzyjacielstwo, -a, n. непріятельское дѣйствіе; it. вражда; Nieprzyjaźń, -ni, f. непріязнь, непріязненность, вражда, враждебность, ненависть; Nieprzyjaźny, -a, -e, adj. непріязненный, враждебный; недоброжелательный, зложелательный; ненавистливый; злобный, злонамѣренный.

Nieprzyjemność, -ści, f. непріятность; Nieprzyjemny, -a, -e, adj. непріятный; -nie, adv. непріятно.

Nieprzyjęty, -a, -e, part. непринятый, отвергнутый. [Nie-.

Nieprzykry, v. Przykry &

Nieprzykryty, -a, -e, adj. part. неокрытый, открытый, непокровенный.

Nieprzymuszoność, -ści, f. непринужденность; свобода; развязность; Nieprzymuszony, -a, -e, adj. part. непринужденный; вольный; свободный; развязный.

Nieprzypra-wny, -wiony, -a, -e, adj. неприправленный.

Nieprzypuszczenie, -ia, n. недопущеніе, непринятіе, исключеніе; Nieprzypuszczony, -a, -e, adj. part. недопущенный, непринятый, исключённый.

Nieprzystęp, -u, m., -ziele, Bot. (aproxis), апроксисъ, травасъ воспламеняющимся корнемъ; Nieprzystępność, -ści, f. неприступность; Nieprzystępny, -a, -e, adj. неприступный.

Nieprzystojność, -ści, f. непристойность, неприлічность, неприличіе, неблагопристойность; Nieprzystojny, -a, -e, adj. непристойный, неприличный, неблагопристойный; -nie, adv. -no.

Nieprzytomność, -ści, f. отсутствіе, небытность, отлучка; * задумчивость, разсѣянность, помѣшательство, сумасшествіе; Nieprzytomny, adj., -nie, adv. отсутствующій, отсутственный, находящійся въ отлучкѣ, отлучный; * задумчивый, разсѣянный, помѣшанный, (сумасшедшій); v. Bezpamiętność, -tny. [тимый.

Nieprzywrotny, adj. невозвра-

Nieprzywykłość, -ści, f. непривычка; Nieprzywykły, Nieprzyzwyczajony, -a, -e, adj. непривыклый; непривыкшій; непривычный.

Nieprzyzwoicie, -zwolto, adv. неприлично, непристойно, несообразно, не къ стати, некстати; Nieprzyzwoitość, -ści, f. неприличіе, непристойность, неблагопристойность; Nieprzyzwoity, -a, -e, adj. неприличный, непристойный, несообразный, несоотвѣтственный; ненадлежащій.

Nieprzyzny, -a, -e, adj. нелишний; негордый; v. Pyszny & Nie-. [нерубленный.

Nierąbany, -a, -e, adj. part.

Nierącze, adv. тихо, медленно, нескоро; Nierączość, -ści, f. медленность, медлительность, нескорость; Nierączy, -a, -e, adj. медленный, медлительный, нескорый, тихій, непровёрный, лѣнивый.

Nierad, (v. Rad), не имѣющій охоты, воли; неохотно; rad nierad, волею неволею; нехотя; по неволѣ.

Nieraźność, -ści, f. медленность, нескорость, нерастропность; Nieraźny, -a, -e, adj., -no, adv. неповоротливый, медленный, нерастропный; v. Raźność, Raźny & Nie-.

Nierdzawy, -a, -e, adj. нержавый; v. Niezardzewiały.

Nierezolutność, -ści, f. нерѣшимость, нерѣшительность; Nierezolutny, -a, -e, adj. нерѣшительный.

Nieroblony, -a, -e, adj. part. недѣланный; Nierobotny, -a, -e, adj., v. Robotny & Nie-.

Nierodzajny, Nierodzący, v. Niepłodny, Bezrodny, Bezwocny. [gl), безрогій.

Nierogaty, -a, -e, adj. (bezro-

Nierostropność, -ści, f. нерасторопность, неосторожность, безразсудность, неблагоразуміе; v. Rostropność & Nie-; Nierostropny, -a, -e, adj., -nie, adv. нерасторопный, неосторожный, безразсудный, неблагоразумный; v. Rostropny & Nie-.

Nierówność, -ści, f. неровность, негладкость; неравность; Nierówny, -a, -e, adj., -nie, -no, adv. неровный, негладкій; неравный, неодинаковый, etc., v. Równość, Równy & Nie-.

Nierozdzielność, -ści, f. нераздѣльность, неотлучность; Nierozdzielny, -a, -e, adj., -nie,

Digitized by Google

adv. нераздѣльный, нераздѣлимый, неотлучный; v. **Bezoddzielność, -ny.**

Nierozerwany, -a, -e, *adj. part.* неразрывный, неразлучный, неразводимый, непрерывный.

Nierozeznany, v. **Rozeznać, Rozeznany & Nie-.**

Nierozłączność, -ści, *f.* неразлучность; v. **Bezodłączność.**

Nierozłączny, -a, -e, *adj.* неразлучный.

Nierozmyślność, -ści, *f.* нерассудительность, необдуманность, нерассудность, неосторожность, опрометчивость; **Nierozmyślny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* нерассудительный, безрассудный, необдуманный, неосторожный, опрометчивый.

Nierozsądny, -a, -e, *adj.* безрассудный; неосторожный.

Nierozstajny, -a, -e, *adj.* неразлучный; v. **Rozstajny & Nie-.**

Nierozstrzygniony, -a, -e, *adj. part.* 1. нерѣшенный; 2. нерѣшимый; v. **Rozstrzygniony & Nie-.**

Nierozstropność, -ści, *f.* безрассудность; **Nierozstropny**, -a, -e, *adj.* безрассудный; неосторожный; v. **Rozstropność, -ny & Nie-**; v. **Bezuważność.**

Nierozum, -u, *m.* неразумие, безумство, глупость; безрассудство; **Nierozumny**, -a, -e, *adj.* неразумный, глупый; безрассудный, нерассудительный.

Nierozwaga, -i, *f.* безрассудность; неосторожность; **Nierozważny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* безрассудный; необдуманный; неосторожный.

Nierozwiązany, -a, -e, *adj. part.* 1. неразрѣшенный; 2. неразрѣшимый; неразрывный.

Nieroz-winiony, -rozwity, -a, -e, *adj. part.* неразвернутый, неразвитый; v. **Rozwinąć, Rozwiniony & Nie-.**

Nieruchawość, -ści, *f.* неподвижность, недвижимость; бездѣйствіе; v. **Bezwładność; Nieruchawy**, -a, -e, *adj.* неподвижный; *etc.*, v. **Bezwładny**, v. **Ruchawy & Nie-.**

Nieruchomość, -ści, *f.* недвижимость; *it.* недвижимое имѣніе, недвижимое имущество; **Nieruchomy**, -a, -e, *adj.* неподвижный; dobra nieruchome, недвижимое имѣніе, недвижимое имущество.

Nierychły, -a, -e, *adj.* поздный, нескорый, медленный; -ło, *adv.* поздно, нескоро, медленно.

Nierymowny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* безъ риѳмъ, не въ риѳму; * несвладный, несвязный, несообразный; nierymowne wiersze, стихи безъ риѳмъ, бѣлые стихи.

Nieząd, -u, *m.*, **Nierządek**, -dka, *m. dim.* 1. (v. **Nieporządek**), непорядокъ, неустройство, безчиніе; v. **Nieład**; 2. (brak rządu krajowego, anarchia), анархія, безначаліе, безначальство, безвластіе; 3. nierząd życia, (nierządne cielesne życie), распутство, блудодѣйство, блудодѣйство, блудодѣяніе, развратная жизнь; **Nierządnica**, -y, *f.* непотребная, распутная женщина, блудница, любодѣйка; v. **Wszeteczniсa; Nierządniczy**, -a, -e, *adj.* блудный, распутный; **Nierządnik**, -a, *m.* распутный человѣкъ, блудникъ, любодѣй, *pop.* блядунъ, заблудника; **Nierządność**, -ści, *f.*, v. **Nierząd, Wszeteczeństwo; Nierządny**, -a, -e, *adj.* 1. блудный, распутный, безстидный, безчестный; v. **Wszeteczny**; nierządny dom, непотребный домъ, бордель; v. **Zamtuz**; 2. nierządny, (= nieporządny), непорядочный, безпорядочный.

Nierzetelność, -ści, *f.* неисправность, нечестность, невѣрность, недобросовѣстность; v. **Rzetelność & Nie-**; **Nierzetelny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* неисправный, нечестный, нечестный, невѣрный, недобросовѣстный, обманчивый; v. **Rzetelny & Nie-.**

Niesądowny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* незаконный; неприсутственный; niesądowny dzień, неприсутственный день.

Niesamorodny, -a, -e, *adj.* несаморóдный, искусственный.

Nieść, [*Praet.* niósł, *pl.* nieśli, *Praes.* 1. *p. s.* niosę, 3. *p. s.* niesie], v. **Nosić**, *v. a.* нести, носить, несть; ta fuzya, strzelba niesie (= sięga) daleko, это ружьё берётъ далёко; nieść co komu, v. **Ofiarować**; nieść życie, v. **Położyć** (życie), *it.* nieść, v. **Znosić**; nieść się za co, v. **Udawać się** (za co); nosić płod w żywocie, носить въ утробѣ; nieść jaja, nieść się, нестися, нести яйца, класть яйца; kury niosą jaja, niosą się, куры несутъ яйца, куры несутся; kura niosąca jaja, niesna, (k. nośna), несушка; wieść niesie, (pogłoska, mówią), молва несётся, слухи несутся; nieść się ku czemu, v. **Zanosić się**; nosić się, одѣваться; §. chłop [= człowiek] strzela, a P. Bóg kule nosi, человѣкъ предполагаетъ, а Богъ располагаетъ; §. do czasu dzban wodę nosi, aż się urwie, (= póki się ucho nie urwie), dzban wodę nosi, póki się nie stłucze, попадится кувшинъ по воду ходить, тамъ ему и голову сломить [*або* положить]; v. **Nosić.**

Niechlujność, -ści, *f.*, v. **Niechlujstwo, Nieochędożność; Niechluдny**, -a, -e, *adj.*, v. **Niechlujny, Nieochędożny.**

Nieściepliwić, *v. a.* вывести, вывесть изъ терпѣнія, сдѣлать нетерпѣливымъ.

Niesękowaty, -a, -a, *adj.* несуковатый.

Niesfora, v. **Sfora & Nie-**; **Niesforność**, -ści, *f.*, v. **Sforność & Nie-**; v. **Bezrządu.**

Niesienie, -ia, *s. n. v.* **nonéie**, v. **Nieść.**

Nieskazitelność, -ści, *f.* 1. безпорочность, v. **Skazitelność & Nie-**; 2. невредимость, нетлѣнность; **Nieskazitelny**, -a, -e, *adj.* 1. безпорочный, непорочный, *etc.*, v. **Skazitelny & Nie-**; 2. невредимый, нетлѣнный; **Nieskaziony**, -a, -e, *part.* неповрежденный, неиспорченный; v. **Skaziony & Nie-.**

Nieskładany, v. **Niezłożony.**

Nieskładność, -ści, *f.* нелѣпость, нелѣпица, безтолковость, безтолковщина, несклѣдность, несклѣдица, несообразность; **Nieskładny**, -a, -e, *adj.* 1. несклѣдный, нелѣпый, несвязный, несообразный; 2. *fig.* v. **Niezgrabny**; 3. (nierymowny), безъ риѳмъ; nieskładne wiersze, стихи безъ риѳмъ, бѣлые стихи.

Niesłonność, -ści, *f.* несолонность, неблагосклонность, немилость; *it.* непреклонность; **Niesłonny**, -a, -e, *adj.* несклонный, неблагосклонный; *it.* непреклонный; *it.* негибкій.

Nieskończoność, -ści, *f.* безконечность, безпредѣльность, неограниченность; **Nieskończony**, -a, -e, *adj.* 1. безконечный, безпредѣльный, неограниченный; 2. неоконченный; недоработанный.

Nieskory, -a, -e, *adj.* нескорый, неторопливый.

Nieskrócony, -a, -e, *adj.* несокращенный, неукороченный, неуобавленный.

Nieskromność, -ści, *f.* (v. zuchwałość) невѣжливость, неучтивость, неблагопристойность, безчинство; (nieumiarkowanie), нескромность, неумѣренность, невоздержность; **Nieskromny**, -a, -e, *adj.* невѣжливый, неучтивый, неблагопристойный, безчинный; (nieumiarkowany) нескромный, неумѣренный, невоздержный.

Nieskrowity, v. **Nieskromny.**

Nieskrytość, -ści, *f.* несокровенность, нескритность; **Nieskryty**, -a, -e, *adj. part.* несокровенный, нескритый.

Nieskrzydlany, **Nieskrzydlasty**, **Nieskrzydlaty**, -a, -e, *adj.* неокрылённый, безкрылый, безъ крыльевъ.

Nieskupność, -ści, *f.* худой [сбытъ.

Nieskuteczność, -ści, *f.* недѣйствительность, безрѣдѣйствіе, бездѣйственность; **Nieskuteczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* недѣйствующій, недѣйствительный, тщетный.

Niesława, -y, *f.* [**Niesławność**].

Digitized by Google

безсла́віе, безче́стіе; v. Nieceść, Niesławetny, Niesławny, -a, -e, *adj.* 1. неславный, безсла́вный; 2. безче́стный, позо́рный, безсла́вный.

Nieślicny, v. Śliczny & Nie-.

Niesłony, -a, -e, *adj.* несолёный.

Niesłowny, -a, -e, *adj.* 1. несловесный; 2. неусто́йчивый, не сдержи́вающій да́нного сло́ва; *it.* v. Nierzetelny.

Nieślubny, -a, -e, *adj.* незако́нный, незаконнорожде́нный, побо́чный.

Niesłuszność, -ści, *f.* несправедли́вость, непра́вость; *it.* v. Nieprzyzwoitość; **Niesłuszny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* несправедли́вый; *it.* v. Nieprzyzwoity, Nieprzyzwocie.

Niesłychany, -a, -e, *adj. part.* неслы́ханный; (bezprzykładu) безпримѣ́рный; -nie, *adv.* неслы́ханно; безпримѣ́рно.

Niesłyny, -a, -e, *adj.*, v. Niesłuszny (1.). [Nie-.

Niesłyszalny, v. Słyszalny & Niesmaczność, -ści, *f.*, Niesmakowitość, безвку́сіе, безвку́сица; v. Niesmak; Niesmaczny, Niesmakowity, -a, -e, *adj.* невку́сный, безвку́сный; невку́сный, нехли́ый, по́мый, простой; -nie, -te, *adv.* невку́сно, безъ всякаго вку́са, нехли́о, по́мо, про́сто; v. Bezsmaczny.

Niesmak, -u, *m.* непріятный вкусъ, непріятность, досада, скуча, огорче́ніе; отвращеніе, отвратительность, омерзѣ́ніе; Niesmakowy, -a, -e, *adj.* невку́сный, безвку́сный.

Nieśmiałość, -ści, *f.* застѣ́нчивость, робость, робость, боязливость, тру́сость; Nieśmiały, -a, -e, *adj.* несмѣ́лый, застѣ́нчивый, робкій, боязливый; Nieśmiało, Nieśmiele, *adv.* несмѣ́ло, застѣ́нчиво, робко, боязливо.

Nieśmiertelnić kogo, *v. a.* обезсмерти́ть, сдѣ́лать кого безсме́ртнымъ, увѣко́вѣчить; Nieśmiertelność, -ści, *f.* безсме́ртіе, безсме́ртность; Nieśmiertelny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* безсме́ртный; несмертельный; вѣ́чный; грѣ́ch nieśmiertelny, v. простительный грѣхъ; v. Śmiertelny & Nie-. [сміѣ́вый, невесёлый.

Nieśmieszny, -a, -e, *adj.* не-

Niesmolony, -a, -e, *adj. part.* несмолёный. [Bezzłośny.

Niesmutny, v. Niesłosny,

Nieśna kokosz, *f.* (niosąca jaja, niosąca się), несу́шка.

Niesnadność, -ści, *f.* неспособность, неудобность; тру́дность, тяжелость; Niesnadny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* неспособный, неудобный; тру́дный, тяжелый; v. Snadność, -dny, & Nie-.

Niesnaska, **Niezgaska**, -i, *f.* спор, раздо́ръ, собра, сва́ра, вражда́, не́нависть, негодова́ніе; v. Nienawiść.

Nieśniadny, **Nieśniedny**, -a, -e, *adj.* неупотребля́емый (негодный) въ пи́щу.

Niesoczysty, -a, -e, *adj.* безсо́чный; v. Bezsoczny.

Niesoleny, -a, -e, *adj. part.* несолёный.

Niespalność, **Niespalistość**, -ści, *f.* несгора́емость; Niespalny, Niespalisty, -a, -e, *adj.* несгора́емый; огнепостоя́нный, огнеупо́рный. [безсо́нница.

Niespanie, -ia, *n.* безсо́ніе,

Niespełny, -a, -e, *adj.* неполный; Niespełna, *adv.* неполна.

Niespławność, -ści, *f.* несудохо́дность; Niespławny, -a, -e, *adj.* несудохо́дный, неудобный, для судохо́дства.

Niesplik, **Nesplik**, **Niesprul**, -u, *m.*, **Niesprulka**, -i, *f. Bot.* 1. (*mespilus*), drzewo niesplikowe, ки́валь; арбо́ція; ки́вальникъ, чи́шковое дерево, мушмула, цвѣ́тникъ, ирга.

Niesplugawiony, -a, -e, *adj. part.* незамѣ́ранный, чистый, безпоро́чный, неосквернённый.

Niespodzianie, *adv.* неожи́данно, нечаянно, нечаянно; **Niespodziany**, **Niespodziewany**, -a, -e, *adj.* неожи́данный, нечаянный, внезапный.

Niespoisty, -a, -e, *adj.* несоставно́й, несоединённый; **Niespojony**, -a, -e, *part.* несвя́занный, несвя́занный.

Niespokoić, *v. a.* безпокоить; тревожить кого; **Niespokojnica**, -y, *f.* безпокойная женщина, гомозя́, непосе́дка; **Niespokojnik**, -a, *m.*, **Niespokojniczek**, -czka, *m. dim.* (człowiek niespokojny), безпокойный человѣ́къ, гомозя́, гомозя́къ, непосе́дъ; блажно́й; **Niespokojność**, -ści, *f.* безпокойство; смуще́ніе духа, волне́ніе духа; **Niespokojny**, -a, -e, *adj.* безпокойный; смущённый; dziecię niespokojne, блажно́й ребёнокъ, блажно́й ребёнокъ; -nie, *adv.* безпокойно; niespokojny człowiek, v. Niespokojnik, = niespokojna głowa, * безпокойная голова, безпокойный человѣ́къ; непо́койный, неуживчивый человѣ́къ.

Niespólny, **Niespółkujący**, v. Nieudzielny, Niepospolity.

Niespołierny, -a, -e, *adj.* несоизмѣ́ри́мый; ирраціональный.

Niesperny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* безсно́рный, неспоривый, неспаривый.

Niespore, *adv.* немно́го; незначительно, недоволно; (nie prędko, nie wczas), неско́ро, непоспѣ́шно; не во́ время; niespore mi, (у) меня́ неспо́рится; robota mu niespore idzie, у него́ работа изъ рукъ не идётъ [*abo* изъ-подъ рукъ не выходитъ]; дѣло у него (*abo* ему) неспо́рится; у него работа не подвигается впередъ; v. Spore & Nie-; **Niespory**, -a, -e, *adj.* неспо́рый; невыго́дный, необѣ́дный, непри́быльный; (żmudny) неспо́рый; медлительный, мѣ́шкотный; (względem wielkości), невели́кій.

Niespróśób! невозмо́жно, не льзя, невозмо́жность! **Niesposobność**, -ści, *f.* неспособность, неспо́собность, неспо́собство; неудобство; v. Sposobność & Nie-; **Niesposobny**, -a, -e, *adj.* неспособный, неспо́собный; v. Niezdatny; *it.* неудобный; v. Sposobny & Nie-.

Niespowiedziany, -a, -e, *part.* неоткáзанный, необъя́вленный.

Niespracowany, -a, -e, *adj.* неутоми́мый, неуси́ный.

Niesprawa, -y, *f.*, v. Sprawa & Nie-.

Niesprawiedliwie, *adv.* несправедли́во, непра́ведно; **Niesprawiedliwość**, -ści, *f.* несправедли́вость, непра́ведность, непра́вость; **Niesprawiedliwy**, -a, -e, *adj.* несправедли́вый, непра́ведный.

Niesprawność, v. Sprawność & Nie-; *it.* v. Niesposobność; **Niesprawny**, -a, -e, v. Sprawny & Nie-; *it.* v. Niesposobny.

Niesprośność, -ści, *f.* учтивость, вѣ́жливость; **Niesprośny**, -a, -e, *adj.* учтивый, вѣ́жливый; v. Sprośność, Sprośny & Nie-; v. Grzeczność, -ny.

Niesprzeczliwy, **Niesprzeczny**, -a, -e, *adj.*, -ie, *adv.* безспо́рный, неспоривый, неспаривый; безпрекословный.

Niesprzyjający, -a, -e, *adj.* недоброжелательный; неблагоскло́нный, безотговорчивый; -nie, *adv.* безотговорчиво, *etc.*

Niesprul, v. Niesplik.

Niesrom, v. Niewstyd, Bezcelność; *it.* v. Srom & Nie-; **Niesromny**, **Niesromiętliwy**, -a, -e, *adj.* v. Bezwstydny, Bezcelny.

Niestale, **Niestało**, *adv.* непостоя́нно; **Niestałość**, -ści, *f.* непостоя́нство, перемѣ́нчивость, перемѣ́нность; **Niestały**, -a, -e, *adj.* непостоя́нный, перемѣ́нчивый, перемѣ́нный, перемѣ́нительный; v. Niestateczność, Niestateczny.

Niestanie, -ia, *n. Jur.* (*contumacia*), неявка [предъ судъ *abo* къ суду] по позыву; неявка отвѣ́тчика, по позыву, на срокъ къ отвѣ́ту; ослуша́ніе суду; **Niestany**, **Niestanny**, -a, -e, *adj.* -nie, *adv.* неявочный; **Niestanne**, -ego, *s. n.* (wina pieniężna za niestanie na roku), пеня [*abo* (де́нежный) штрафъ, де́нежное взыска́ніе] за неявку [*abo* по неявкѣ] къ суду по позыву; dekret niestanny, судебное опредѣле-

Digitized by Google

nie za неявку къ судѣ по позыву [або за ослушаніе судѣ]; **Niestanny**, -ego, *s. m.* неявившійся къ судѣ; v. **Niestawiący się.**

Niestanowny, -a, -e, *adj.* (niezustający), безостановочный.

Niestaranie, -ia, *n.*, **Niestaranność**, **Niestarowność**, -ści, *f.* безпечность, беззаботность; нерадѣніе; неисправность; оплошность; лѣность; **Niestaranny**, **Niestarowny**, -a, -e, *adj.* безпечный, беззаботный; нерадивый, нерадѣтельный, нерачительный; неисправный; оплошливый; лѣнивый.

Niestateczność, -ści, *f.* вѣтренность, непостоянство; v. **Niestałość**; **Niestateczny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* вѣтренный, непостоянный; v. **Niestały**; *it.* v. **Odmienny**, **Odmienność.**

Niestatek, -tku, *m.* 1. (niestateczność, lekkość), непостоянство, вѣтренность, перемѣнчивость; распутство, шалость; развратная жизнь; чертовщина; *collect.* (taniajstwo, hołota), сволочь, сбродъ; 2. † v. **Niedostatek**; 3. niestatek, -tka, *m.*, **Niestatecznik**, -a, *m.* (człowiek niestateczny), непостояннікъ, непостоянный, вѣтренный человѣкъ, вѣтренникъ, вертопрахъ; распутный, развратный человѣкъ; **Niestatkować**, *v. n.* гомозить, гомозиться; стоять или сидѣть несмирно; вертѣться; v. **Statkować.**

Niestawiający się, *m.* (- na roku), неявляющійся, неявившійся къ судѣ по позыву; **Niestawienie się**, v. **Niestanie.**

Niestęplowany, **Niestęplowy**, **Niestemplowany**, -a, -e, *adj. part.* неклеймёный [штемпелемъ]; (= nieplombowany), непломбированный; niestęplowane towary, неклеймёные товары; непломбированные товары.

Niestety! *interj.* увы! горе! бѣда! ахти! **Niestota**, -y, *s. c.*, v. **Nieszczęśliwy**, -wa.

Niestosownik, -a, *m.* несогласникъ, разномыслениикъ; (nonkonformista w Anglii), нонконформистъ, вѣроотступникъ, иновѣрецъ; **Niestosowność**, -ści, *f.* несоразмѣрность; несоотвѣтственность; неприличность; **Niestosowny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* несоразмѣрный; несоотвѣтственный; неприличный; нерадный; рѣзкий, различный.

Niestrawność, -ści, *f.* неудоварѣмость; дурное нищеваріе; **Niestrawny**, -a, -e, *adj.* неудоварѣмый.

Niestrętek, -tku, *m.* (gat. zawilca, *anemone nemorosa*), вѣтреница лѣсная, лѣсной одномѣсячникъ.

Niestrojny, -a, -e, *adj.* 1. нестройный, несогласный; 2. неубранный; неукрашенный; **Niestrojony**, -a, -e, *adj. part.* ненастроенный.

Niestwora, -y, *f.*, **Niestworność**, **Niesworność**, -ści, *f.* (niezgoda), раздоръ, разладъ, несогласіе; (nieskromność), невѣжливость, неучтивость; (natrętnictwo), назойливость, нахальство; наглость, свирѣпство; *it.* **niestworność**, (= chaos, stary odmęt), хаосъ; **Niestworny**, -a, -e, *adj.* (niezgodny), несогласный; (nieskromny), невѣжливый, неучтивый; (v. natrętny, niezbytny), назойливый, нахальный, назойливый, неотступный, наглый; *it.* v. **Niepohamowany.** [собственный.

Niesumienny, -a, -e, *adj.* без-

Nieświadom, **Nieświadomy**, -a, -e, *adj.* несвѣдущій въ (*c. Praepos.*); незнающій (*c. Gen.*); необнятный, неискусный, новый; **Nieświadomość**, -ści, *f.* незнаніе; необнятность, неискусство.

Nieświęcony, -a, -e, *adj. part.* неосвященный. [миѣ.

Nieświeży, -a, -e, *adj.* несвѣ-

Niesworność, -ści, *f.* несвободность; v. **Podległość**; **Niesworny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* несвободный; v. **Podległy.**

Nieswój, -a, -e, *adj.* несвой, v. *sub:* **Swój.**

Nieswora, **Nieswerność**, **Niesworny**, 1. v. **Niesfora**, **Niesforność**, -ny; 2. v. **Niestworność**, -ny; 3. v. **Sfora**, **Swora**, *etc.*

Niesytność, **Niesytość**, -ści, *f.* ненасытимость; *it.* несытость; **Niesytny**, -a, -e, *adj.* несытный; v. **Nienasycony.**

Niesznacowany, **Niesznacowny**, -a, -e, *adj.* непочитаемый.

Niesznczerość, -ści, *f.* неискренность, нестровѣнность, недобродушіе, притворство; v. **Szczerość** & **Nie-**; **Niesznczery**, -a, -e, *adj.*, **Niesznczerze**, *adv.* неискренній, нестровѣнный, недобродушный, притворный, невѣрный, *etc.*, v. **Szczery** & **Nie-.**

Niesznczęście, -ia, *n.* несчастіе, злосчастіе, сломолучіе, неблагополучіе; бѣда, бѣдствіе; злоключеніе; на niesznczęście, къ несчастію; на бѣду; niesznczęście na niesznczęście, бѣда за бѣдой; **Niesznczęśliwy**, **Niesznczęsny**, -a, -e, *adj.*, -ie, *adv.* несчастный, несчастливый, злополучный; горестный; злоключимый, злоключительный; v. **Szczęście**, **Szczęśliwość**, -wy, & **Nie-.**

Niesznczodrość, -ści, *f.* нещедрость; v. **Szczodrość** & **Nie-**; **Niesznczodry**, -a, -e, *adj.* нещедрый; v. **Szczodry** & **Nie-.** [ну.

Niesznczwany, v. *sub:* **Szczwa-**

Niesznkodliwość, -ści, *f.* невредность, безвредность; **Niesznkodliwy**, -a, -e, *adj.* невредный, безвредный, невредимый; -wie, *adv.* -но; **Niesznkodny**, v. *sub:* **Szkodny.**

Niesznlachcic, -a, *m.* недворянинъ, разночинецъ; **Niesznlachecki**, -a, -ie, *adj.* недворянскій; неблагородный; разночинный; **Niesznlachetny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* 1. неблагородный; 2. нечестный, подлый; v. **Szlachetny.**

Niesznpetny, -a, -e, *sub:* **Szpetny.**

Niesznper, -u, *m.*, **Niesznpery**, -ów, *pl.* вечерня; (*it.* v. **Wieczor**); **niesznpor Sycylijski**, Сицилійская вечерня; **Niesznpery**, -a, -e, *adj.* вечерній; niesznpertne kazanie, вечерняя проповѣдь.

Niesznpilka, -i, *f.*, v. **Niesplik.**

Niesznwnice, *pl. Med.* (krosty białe jątrzące), бѣлая проказа.

Niesznzcny, -a, -e, *adj.* несуществующий.

Niesznkowany, -a, -e, *adj. part.* ненастаивный, ненастаивленный. [мятый.

Niesznty, -a, -e, *adj. part.* не-

Nietajny, -a, -e, *adj.* нетайный, нескрытый, явный.

Nietęgi, -a, -ie, *adj.* нетугій, ослабленный, вялый; неприлный; v. **Tęgi** & **Nie-.**

Nietopérz, **Niedopérz**, -a, *m.* *H. n.* (*vespertilio*), нетопырь, летучая мышь, кожанъ, ночница; **Nietoperzowy**, -a, -e, *adj.* нетопырный; skrzydła nietoperzowe, нетопырныя крылья.

Nietopnisty, -a, -e, *adj.* неплавкій; v. **Topnisty**, & **Nie-.**

Nietorowany, -a, -e, *adj. part.* непроложенный, необитый.

Nietota, -y, *f. Bot.* 1. (*scoparia*), метёльная трава, вѣнечникъ; *cf.* дрокъ вѣнчиковый, дрочникъ вѣнчиковый; 2. v. **Sabina** (sic płodna).

Nietowarzyski, -a, -ie, *adj.* нелюдимый, необходительный; недружелюбный; **Nietowarzyskość**, -ści, *f.* нелюдимость, необходительность, недружелюбность.

Nietrafny, -a, -e, *adj.* несоздающій, несходственный, неумѣстный; неприличный, худой, дурной, глупый, *etc.*, v. **Trafny** & **Nie-.**

Nietrawienie, -ia, *n.* неваріе желудка; **Trawienie** & **Nie-.**

Nietrefny, -a, -e, *adj.* незабавный, немутящій; v. *sub:* **Trefny.**

Nietrwałość, -ści, *f.* непостоянство; непрочность; нетвердость; v. **Trwałość** & **Nie-**; **Nietrwały**, -a, -e, *adj.* непостоянный; непрочный; нетвердый; v. **Trwały** & **Nie-.**

Nietrwożliwy, -a, -e, *adj.* безбоязливый, (безбоязненный), безстрашный, неустрашимый, нерѣшій; v. *sub:* **Trwożliwy.**

Nietrzeźwy, -a, -e, *adj.* нетрезвый, пьяный.

Nieturośla, -i, *f. Bot.* (*myrica*), мирѣсма, мирѣзма, мелезонникъ, муроплахучникъ.

Digitized by Google

Nietykałek, -łka, *m. Bot.* (*impatiens*; *noli me tangere*, Linn), недотёка, недотрóга, нетрóнь меня, бальзамúнъ жёлтый.

Nietykalność, -ści, *f.* ненарушимость, неприкосновéнность.

Nietykalny, -a, -e, *adj.* ненарушимый; неприкосновéнный.

Nietylko, *adv.* нетóлько.

Nieubłagany, Nieubłagliwy, -a, -e, *adj.* неумолимый, неумоли́мый, неуприсíный. [рану.

Nieubywający, v. **Niewyczer-**

Nieuchronność, -ści, *f.* неизбѣжность, неминуемость; **Nieuchronny**, -a, -e, *adj.* неизбѣжный, неминуемый.

Nieucieszność, -ści, *f.* неутѣшность, *etc.*, v. **Ucieszność & Nie-**; **Nieuciesny**, -a, -e, *adj.* неутѣшный, *etc.*, v. **Uciesny & Nie-**.

Nieuctwo, -a, *n.* неучёность, невѣжество, невѣжество, невѣдѣніе, незнáніе, глýпость.

Nieucześciwość, -ści, *f.* безчéстіе, неблагонрáвственность, невѣжливость, позóръ, v. *sub:* **Uczciwość**; **Nieuczciwy**, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* безчéстный, непристóйный, неблагонрáвственный, невѣжливый, позóрный, *etc.*, v. *sub:* **Uczciwy**.

Nieuczczenie, -ia, *n.* непочтéніе; **Nieuczczony**, -a, -e, *part.* непочтённый. [неучёный.

Nieuczony, -a, -e, *adj. part.*

Nieuczynność, -ści, *f.* неуслýжливость; v. **Uczynność & Nie-**; **Nieuczynny**, -a, -e, *adj.* неуслýжливый, v. **Uczynny & Nie-**.

Nieudatny, -a, -e, *adj.* неудáчливый; что не лёгко удáется; неудáлый; невúдный, дурнúй; v. **Udatny & Nie-**.

Nieudolność -ści, *f.* неспособность, невозмóжность, безсíліе, слáбость; **Nieudolny**, -a, -e, *adj.* неспособный, невозмóжный, безсíльный, слáбый.

Nieudzielny, -a, -e, *adj.* неудѣлённый; неудѣльный; завúсящій, нóдданный, *etc.*, v. **Udzielny & Nie-**.

Nieufność, -ści, *f.* недовѣріе, недовѣрчивость; **Nieufny**, -a, -e, *adj.* недовѣрчивый; v. **Ufność & Nie-**. [гаси́мый, неугасáемый.

Nieugaszony, -a, -e, *adj.* неу-

Nieuhamowany, -a, -e, *adj.* неудержи́мый; стремитéльный, *etc.*, v. **Uhamowany & Nie-**.

Nieujętny, -a, -e, *adj.* неподъ́ятный; v. **Ujętny & Nie-**.

Nieujęty, -a, -e, *adj.*, v. **Ująć, Ujęty & Nie-**.

Nieujeżdżony, -a, -e, *adj. part.* необъѣзженный, невýѣзженный.

Nieuk, -a, *m.*, **Nieuczek**, -czka, *m. dim.*, 1. нéукъ, нéучъ, невѣжа, невѣжда, неучёный, простáкъ; 2. (byczek pokładany, roboty jeszcze nie nauczony), нéукъ, [бычокъ въ рабóтѣ ещё не пріучённый].

Nieukładność, Nieukładny, v. *sub:* **Układność, Układny**.

Nieukontentowanie, -ia, *n.* неудовóльствованіе, неудовóльствіе; **Nieukontentowany**, -a, -e, *adj.* неудовóльствованный, недовóльный.

Nieukrócony, -a, -e, *adj. part.* 1. неукорóченный, несокращённый; 2. неукротúмый; необýзданный; (v. **Ukrócić**).

Nieukształcony, v. **Bezkształtny, Niezgrabny**.

Nieulecony, Nieulecksyty, -a, -e, *adj.* неизлечúмый; неизцѣлúмый.

Nieulękłość, -ści, *f.* неустрашимость, v. **Nieustraszoność**; **Nieulękły**, -a, -e, *adj.* неустрашúмый, v. **Nieustraszony**.

Nieułomny, Nieumieciony, v. **Ułomny, Umieciony & Nie-**.

Nieumiarkowanie, -ia, *n.* неумѣренность, невоздéржность.

Nieumiarkowany, -a, -e, *adj.* неумѣренный, невоздéржный.

Nieumiejętność, -ści, *f.* неучёность, невѣжество, незнáніе, невѣдѣніе, глýпость; **Nieumiejętny**, -a, -e, *adj.* неучёный, невѣдущій, невѣжественный, незнáющій, глýпый; *s. m.* нéучъ, невѣжа, невѣжда. [неумúтый.

Nieumyty, -a, -e, *adj. part.*

Nieunita, -y, *m.* (dysunita), *Eccl.* не-уніáтъ, иновѣрецъ, старовѣръ, старообрáдецъ, (исповѣдующій законъ грéческій); **Nieunicki**, -a, -ie, *adj.* не-уніáтскій, иновѣрческій, старовѣрческій, старообрáдческій; **Nieunitka**, -i, *f.* не-уніáтка, иновѣрка, старовѣрка; v. **Unita, Unitka, Unicki**.

Nieuszczony, Nieupamiętały, v. **Uszczony, Upamiętały & Nie-**. [упросúмый, неумолимый.

Nieuproszony, -a, -e, *adj.* не-

Nieuraśliwy, v. **Nieobraśliwy, Bezobraśliwy**.

Nieurodzaj, -u, *m.* неурожáй; безплóдіе; **Nieurodzajność**, -ści, *f.* безплóдность; v. **Bezpłodność**; **Nieurodzajny**, -a, -e, *adj.* неурожáйный; безплóдный; v. **Bezpłodny**; nieurodzajny rok, неурожáйный годъ.

Nieuskromiony, -a, -e, *adj. part.* неукрощённый; неукротúмый. [*part.*, v. **Nieuskromiony**.

Nieuśmierzony, -a, -e, *adj.*

Nieuśpiony, -a, -e, *adj.* неусы́пный, неусыпáемый.

Nieuspokojony, -a, -e, *adj. part.* неуспокóенный; безпокóйный.

Nieustający, Nieustanny, -a, -e, *adj. part.* безпрестáнный, безостанóвочный, безпреры́вный; **Nieustający**, -ści, *f.*, безпреры́вность; v. **Bezustanność**, -ny; **Nieustannie**, *adv.* безпрестáнно, безпреры́вно.

Nieustraszoność, -ści, *f.* неустрашимость; безстрáміе; неболзненность, безболзненность.

Nieustraszony, -a, -e, *adj.* неустрашúмый; безстрáшный; безболзненный, неболзненный.

Nieustrzeżony, -a, -e, *adj.* неустережённый.

Nieuszanowanie, -ia, *n.* непочтéніе, непочитáніе, неуваженіе; v. **Nieposzanowanie**; v. **Pogarda**.

Nieuszczerbiony, -a, -e, *adj. part.* неповреждённый; цѣлый; v. **Uszczerbiony & Nie-**.

Nieuszkodzony, -a, -e, *adj. part.* неиспорчённый, неповреждённый. [ненабúтый.

Nieutłoczony, -a, -e, *adj. part.*

Nieutulony, v. *sub:* **Utulić**.

Nieutwierdzony, -a, -e, *adj. part.* неутверждённый.

Nieuwaga, -i, *f.* невнимáтельность, невнимáніе; **Nieuważny**, *adj.*, -nie, *adv.* невнимáтельный; безразсýдный; v. **Niebaczny, Bezuważny**. [занный.

Nieuwiązany, *part.* неприви-

Nieużyteczny, *adj.* безполéзный, напрáсный, тщéтный; v. **Bezużyteczny, Bezużyteczność**.

Nieużyty, *adj.*, v. *sub:* **Użyty**.

Nieużywanie, -ia, *n.* неупотребléніе.

Niewałaszony, *adj. part.* неклáден(н)ый, нехолощённый.

Niewaleczny, *adj.* нехрáбрый, робкій.

Niewarowny, *adj.* неукрéплённый, *Eccl.* безоградный; v. *sub:* **Warowny**.

Niewątpliwy, *adj.* несомнéтельный; несомнéнный, безсомнéнный.

Nieważny, *adj.* 1. неполновѣсный; лёгкій; 2. недѣйствúтельный, ничтóжный; v. **Ważny, Ważność & Nie-**.

Niewczas, -u, *s. m.* & *adv.* неудóбное врéмя, не въ нóру, не вó время, безврéменно, не кстáти; *it.* безврéменица, безврéменіе, безврéменность; niewczas, **Niewczesność**, v. **Niedogoda, Niewygoda**, неудóбство, неудóбность; **Niewczesny**, *adj.*, -nie, *adv.* безврéменный, неблаговрéменный; незрѣлый; неудóбный; неугóдный.

Niewdzięczница, -y, *f.* неблагодáрная жéнщина; **Niewdzięcznik**, -a, *m.* неблагодáрный человѣкъ; **Niewdzięczność**, -ści, *f.* неблагодáрность, неблагодарéніе; **Niewdzięczny**, *adj.* неблагодáрный; -nie, *adv.* -но.

Niewesoły, *adj.* невесёлый.

Niewiadomość, -ści, *f.* неизвѣстность, незнáніе, невѣдѣніе, невѣжество; **Niewiadomy**, *adj.*, -mo, *adv.* неизвѣстный, невѣдомый; *adv.* неизвѣстно, невѣдомо.

Niewiara, -y, *f.* невѣріе.

Niewiasta, -y, *f.*, **Niewiastka**, -i, *f. dim.* жéнщина.

Niewid, niewidzianego co, нéвидаль, невидѣльщина, невидѣ́нка; **Niewida**, -y, *m.*, v. **Odludek**.

Digitized by Google

Niewidomość, -ści, *f.* невидѣніе; **Niewidomy**, *adj.* невидимый; *it.* слѣпый.

Niewidzialność, -ści, *f.* невидимость; **Niewidzialny**, *adj.* невидимый; -nie, *adv.* невидимо; **Niewidzieć**, v. *sub:* **Widzieć**.

Niewiedząc, незная, безъ вѣдома. **Niewiele**, *adv.* немного.

Niewiernica, -y, *f.* невѣрная женщина; **Niewiernik**, -a, *m.* невѣрный мужчина; **Niewierność**, -ści, *f.* невѣрность; вѣроломство, вѣроломность; *it.* невѣріе; **Niewierny**, *adj.* 1. невѣрный, вѣроломный; 2. невѣрный, нехристіанинъ; -nie, *adv.* невѣрно, вѣроломно.

Niewieści, -ia, -ie, *adj.* женскій; **Niewieścieć**, **Niewieściuszeć**, *v. n.* (niewieściuchem się stawać), изнѣживаться; **Niewieścić**, *v. a.* изнѣживать; **Niewieściuch**, -a, *m.* 1. женоподобный, женоправный, изнѣженный; 2. женоугодникъ, бабій угодникъ, бабенъ, бабакъ; **Niewieściuchowstwo**, -a, *n.* женоподобіе, изнѣженность.

Niewiniątko, -a, *n.* невинность, невинный, невинная, невлобный, простодушный; **Niewiniątka**, *pl.* младенцы, v. **Młodzianki**; **Niewinnić** kogo, v. **Uniewinniać**; **Niewinien**, **Niewinny**, *adj.*, **Niewinnie**, *adv.* 1. невинный, непорочный; безвредный; 2. невинный, невиноватый, недолженъ; **Niewinność**, -ści, *f.* невинность.

Niewłaściwy, -a, -e, *adj.*, -wie, *adv.* 1. несобственный, ненадлежащій, непринадлежащій; 2. иносказательный; неправедный; непостоящій.

Niewłasny, *adj.* несобственный; чужій; v. **Własny**, **Własność** & **Nie-**.

Niewód, -odu, *m.*, **Niewodek**, -kda, *m.* 1. неводъ, неводокъ; бродникъ, бредень, тагасъ, тагасы, ахнъ, погонай, волокуша, волокъ; [v. калиданъ, бережникъ, курна, мутникъ, кунд]; v. **Sieć**; niewodem ryby łowić, ловить рыбу неводомъ, бродить; łowienie ryb niewodem, неводьба, ловленіе рыбъ неводомъ; § przed niewodem ryby łowić, торжествовать [*abo* хвалиться] прежде времени; хвалиться успѣхомъ дѣла прежде окончанія; 2. niewod ptaszny, птицеловная сѣть; v. **Tajnikz**.

Niewola, -i, *f.* 1. неволя, нужда, бѣда, принужденіе; z niewoli, z niewolą, za niewolą, po niewoli, неволею, заневолею, по нуждѣ, по неволѣ; 2. (= **Niewolność**, **Niewoleństwo**), неволя, рабство; 3. неволя, плѣнъ; w niewolę wziąć, взять въ плѣнъ; v. **Bezwolność**; **Niewolić**, *v. a.* неволить; приневоливать, принуждать; **Niewolnica**, -y, *f.* невольница; рабыня; плѣнница; **Niewolnictwo**, -a, *n.* невольничество, рабство; **Niewolniczy**, *adj.* невольничій, невольническій; рабскій, рабоплѣнный; **Niewolnik**, -a, *m.*, **Niewolniczek**, -czka, *m.* невольникъ; рабъ; плѣнникъ; **Niewolno**, *adv.* невольно; не льзя; непозволено; запрещено; **Niewolny**, *adj.* невольный; несвободный; плѣнный; подданный; непозволительный, запрещенный; v. **Bezwolny**; **Niewolstwo**, v. **Niewolnictwo**, **Niewola**; v. **Wola**, **Wolność**, -ny, -no.

Niewonny, *adj.* ненахучій.

Nieprawność, **Nieprawny**, v. *sub:* **Prawność**, -ny.

Niewrzący, **Niewsciągliwy**, **Niewskopany**, **Niewsparty**, v. **Wrzący**, **Wściągliwy**, **Wskopany**, **Wsparty** & **Nie-**.

Niewstręt, v. **Bezpieczeństwo**.

Niewstyd, -u, *m.* безстыдство, безстыдность, наглость; **Niewstydliwy**, **Niewstydny**, *adj.* безстыдный; нахальный; **Niewstydliwość**, -ści, *f.* безстыдность; v. **Bezczelność**, -ny; **Niewstydnik**, -a, *m.* безстыдникъ; нахалъ, нахалъ, наглецъ; **Niewstydnica**, -y, *f.* безстыдница; v. **Bezczelnik**, *etc.*

Niewybadany, *adj.* неиспытуемый, непостигаемый, неисходимый.

Niewyczerpany, *adj.* неисчерпаемый, неистощимый.

Niewyczesany, *adj. part.* неучесанный.

Niewyćwiczony, *part.* неучуённый, необучённый (чему).

Niewydanny, *part.* невыданный.

Niewygoda, -y, *f.* невыгода, неудобство, неудобность; неспособность; **Niewygodny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* невыгодный, неудобный, неспособный, безпокойный; v. **Wygoda**, **Wygodny**.

Niewigojony, *part.* неизлеченный; *it.* v. **Nieuleczony**.

Niewygubiony, v. **Niewykorzeniony**.

Niewykorzeniony, *part.* неискорененный, неистребленный.

Niewykształcony, **Niewykształtowany**, *adj. part.* необразованный; необдѣланный.

Niewykurowany, *adj. part.* невылеченный; *it.* v. **Nieuleczony**.

Niewykwintny, v. **Nieszlaczny**, **Bezkunsztny**. [wany.

Niewyleczony, v. **Niewykuro-**

Niewymowny, *adj.* неизреченный, неисповѣдимый, неизглаголемый; v. **Wymowny** & **Nie-**.

Niewymuszoność, -ści, *f.* непринужденность, развязность; **Niewymuszony**, *adj.* непринужденный, развязный.

Niewymyślony, *adj. part.* невыдуманный; неизобрѣтенный.

Niewynalezioną, *part.* неизобрѣтенный.

Niewyparzony, v. *sub:* **Wyparzony**.

Niewypieczony, *part.* неиспеченный; v. **Niedopieczony**.

Niewypłacalność, **Niewypłatność**, -ści, *f.* несостоятельность, невозможность заплатить; **Niewypłacalny**, **Niewypłatny**, *adj.* несостоятельный, немогущій заплатить. [невыплаченный.

Niewypłacony, -a, -e, *part.*

Niewyposażony, -a, -e, *part.* неполучившій приданаго.

Niewypowiedziany, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* неизреченный; несказанный; неизъяснимый; *ads.* неизречено, несказанно; v. *sub:* **Wypowiedziany**.

Niewyprawiony, -a, -e, *part.* неисправленный; невыдѣланный; v. **Wyprawiony**.

Niewyprawny, -a, -e, *adj.*, v. **Wyprawny** & **Nie-**.

Niewyróżniony, -a, -e, *part.* неисраженный, неизображенный; v. **Wyróżniony** & **Nie-**.

Niewyrażny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adj.* неясный; *adv.* неясно; **Niewyraźność**, -ści, *f.* неясность; v. **Niewyraźny**, -a, -e, *part.* невыраженный, незаизображенный.

Niewyrozumiałość, -ści, *f.* неразумительность, неудоборазумительность; v. **Wyrozumiałość** & **Nie-**; **Niewyrozumiały**, *adj.* неразумительный, неудоборазумительный; v. **Wyrozumiały** & **Nie-**.

Niewysławiony, v. *sub:* **Wysławiony**; **Niewysłowiony**, *adj. part.* неизреченный.

Niewysłuchany, *adj. part.* невыслушанный. [низкій.

Niewysoki, *adj.* невысокій,

Niewyspany, *part.* неизвалившійся. [мутный.

Niewystały, *adj.* непостоянный,

Niewystawny, *adj.* неалчолѣпный, неблагостательный, непышный, неотличный, простой; v. **Wystawny** & **Nie-**.

Niewytrwałość, -ści, *f.* нетерпѣливость, непостоянство, слабость; **Niewytrwały**, *adj.* нетерпѣливый, непрерывный, непостоянный, слабый; v. **Wytrwałość** & **Nie-**.

Niewytrzymały, *adj.* нѣжный, изнѣженный, мягкій; v. *sub:* **Wytrzymały**.

Niewywrotny, *adj.* неопрокидывающійся; неопрокидывающій.

Niewzględny, *adj.* несжалительный; v. **Bezwzględny**.

Niewzruszony, *adj. part.* непоколебимый; *it.* непоколебимый; твердый.

Niezabawem, *adv.* немедленно, безотлагательно, тотчасъ, сейчасъ; скоро; **Niezabawny**, *adj.* 1. (nie bawiący), немедлительный, немедленный, скорый; 2. незабавный, незанимательный; v. **Zabawny** & **Nie-**.

Digitized by Google

Niezabronny, *adj.* незапрещённый, незапрётный, невоспрещённый, возволительный; v. **Zabronny & Nie-.**

Niezabud, Niezabudesz, -a, *m.*, **Niezabudka, -i,** *f.* 1. подарокъ въ память, незабудка; 2. **Niezabudki,** *Bot.* (niezapominajki, *myosotis*), незабудка, незабудь меня, *dim.* незабудочка.

Niezachwiany, *adj. part.*, v. **Zachwiany & Nie-**; непоколебимый; твёрдый.

Nieządany, *adj.* не желанный; нежелённый; v. *sub:* **Żądany.**

Niezadługo, *adv.* незадолго, въ скоромъ времени, скоро.

Niezadłużony, *adj. part.* незадолжалый, незадолжавшій, необременённый долгами, безъ долговъ; v. **Zadłużony.**

Niezadowolenie, Niezadowolony, v. **Nieukontentowanie, -wany.**

Niezagrążony, *adj. part.* непогружённый; v. **Zagrużony & Nie-.**

Niezagubiony, *adj. part.* неистреблённый, неискоренённый.

Niezakryty, *part.* незакрытый, незаслонённый, v. **Zakryty & Nie-.**

Niezależność, *-ści,* *f.* независимость; **Niezależny, Niezależący,** *adj.* независимый.

Niezałosny, v. **Bezżałosny.**

Niezaludnienie, v. **Nieludność, Bezludność**; **Niezaludniony,** v. **Nieludny, Bezludny.**

Niezamężna, *f.* незамужная.

Niezamieszkały, *adj.* необитаемый; v. **Zamieszkały & Nie-.**

Niezamożny, *adj.* небогатый, убогій; v. **Zamożny & Nie-.**

Niezapieczętowany, *adj. part.* незапечатанный.

Niezapisany, *adj. part.* незаписанный. [плённый.

Niezapłacony, *adj. part.* незаплаченный.

Niezapominajka, Niezapomiska, -i, *f.*, **Niezapominajnie,** *pl.* **Niezapominajki, Niezabudki,** *Bot.* (*myosotis scorpioides palustris*), незабудка, [*dim.* незабудочка], незабудь меня; **Niezapomny, Niezapomniany,** *adj.* (v. **Pamiętny**), незабвенный, памятный.

Niezaprawny, Niezaprawiony, *adj. part.* неприправленный.

Niezaproszony, *adj. part.* непрошенный, незванный, неприглашённый.

Niezaprzeczność, Niezaprzeczny, v. **Bezprzeczność, Bezprzeczny**; *it.* v. **Zaprzeczliwy & Nie-**; **Niezaprzeczony,** *adj. part.* незапрещённый. [рытаб.

Niezaprytany, v. *sub:* **Zaniezardzewiały,** *adj.* незаржавлый.

Niezarosły, *adj.* незаросший.

Niezartowny, v. *sub:* **Żartowny.**

Niezasiany, *adj. part.* незасѣянный.

Niezasłużony, *adj. part.* незаслужённый.

Niezaszły, Niezatrwożony, v. *sub:* **Zaszły, Zatrwożony.**

Niezawalony, *adj. part.* незавалённый, незасыпанный; v. **Zawalony & Nie-.**

Niezawisły, *adj.* независимый, независящій, свободный; v. **Zawisły & Nie-.** [Zawodny.

Niezawodny, -nie, v. *sub:*

Niezbędny, Niezbyty, v. *sub:* **Zbędny, Zbyty.**

Niezbity, *adj. part.* неопровержимый; v. **Zbity.**

Niezbożnik, Niezbożność, Niezbożny, v. **Bezbożnik, Bezbożność, -ny.** [жённый.

Niezbrojny, *adj.* невооруженный.

Niezdatny, *adj.* неспособный, неискусный; niezdatny do bitwy, неспособный къ войнѣ.

Niezdolność, *-ści,* *f.* неспособность, недостаточность, невозможность; **Niezdolny,** *adj.* неспособный, недостаточный, невозможный.

Niezdrów, Niezdrowy, *adj.* нездоровый, больный, слабый.

Niezebrany, *adj. part.* несобранный.

Niezemszczony, *adj. part.* неотмщённый.

Niezepsuty, *adj.* неиспорченный, неповреждённый.

Niezgasisty, *adj.* негаснимый.

Niezgaszony, *part.* негашённый.

Niezgładzisty, *adj.* незгладимый, нестираемый, неизводимый.

Niezgoda, -y, *f.* несогласіе, вражда, раздоръ, сора.

Niezgodny, *adj.*, **-nie,** *adv.* несогласный, сварливый, несходный, *etc.*, v. *sub:* **Zgodny.**

Niezgorszy, *adj.*, **Niezgorszéj,** *adv.* не худій, не дурній; изрядный; *adv.* не худо, не дурно; изрядно, годится. [мый.

Niezgorzkysty, *adj.* несгарае-

Niezgrabnik, -a, *m.* больнъ, нѣтюхъ, остолопъ, вахлакъ, вихлій, чурбанъ, нескладный, неповоротливый человѣкъ.

Niezgrabność, *-ści,* *f.* неловкость, неповоротливость; **Niezgrabny,** *adj.*, **-nie,** *adv.* неловкій, неповоротливый, неискусный, нескладный, грубый, дурній, глупый; v. **Zgrabność, -ny & Nie-.**

Niezliczony, *adj.* неисчисленный, безчисленный, несчётный, многочисленный.

Niezłomny, *adj.* неломкій, ненарушимый, неразрушимый; v. **Złomny & Nie-.**

Niezmienność, *-ści,* *f.* неизмѣнность, неизмѣняемость; v. **Zmienność**; **Niezmienny,** *adj.* неизмѣнный, неизмѣняемый.

Niezmierność, *-ści,* *f.* неизмѣримость, v. **Bezmiar,** *etc.*; **Niezmierny,** *adj.*, **-nie,** *adv.* неизмѣримый; чрезмѣрный; многочисленный, неисчислимый, *etc.*, v. **Bezmierny.** [манный.

Niezmieszany, *adj. part.* немѣ-

Niezmordowaność, *-ści,* *f.* неутомимость; **Niezmordowany,** *-a, -e,* *adj.* неутомимый, неусыпный, неутрудимый; v. **Beztrudny.**

Niezmyślny, Niezmyślony, v. *sub:* **Zmyślny, Zmyślony.**

Niezmacany, *adj.*, **-nie,** *adv.* неприятный, нечувствительный, неощутительный, *etc.*, v. **Zmacany & Nie-**; **Niezmacony,** *part.* незамѣченный, неканченный, неклеймёный.

Niezmajomość, *-ści,* *f.* 1. незнакомство; 2. незнаніе (чего), невѣдѣніе; **Niezmajomy,** *adj.* незнакомый; незнающій; неизвѣстный; **Niezmakomity,** *adj.* незнаменитый, незнатный, неизвѣстный. [невѣдѣніе.

Niezmanie, *-ia,* *n.* незнаніе,

Niezmikomy, v. **Zmikomy & Nie-.**

Niezmośny, *adj.*, **-nie,** *adv.* несносный; нестерпимый; *adv.* несносно; нестерпимо; **Niezmośność,** *-ści,* *f.* несносность; нестерпимость.

Niezmużenie, Niezrachowny, Niezranny, Niezrębny, v. **Zmużenie, Zrachowny, -chowany** (v. **Niezliczony**), **Zranny, Zrębny & Nie-.**

Niezręczność, *-ści,* *f.* неловкость, неповоротливость, непроворство; **Niezręczny,** *adj.*, **-nie,** *adv.* неискусный, неловкій, неповоротливый, непроворный; *adv.* **-o**; v. **Zręczność, -ny.**

Niezrosły, *adj.* несросшій, несросшійся; v. **Zrosły & Nie-.**

Niezrozumiałość, *-ści,* *f.* неразумительность, непонятность, темность; **Niezrozumiały,** *adj.*, **-miale,** *adv.* неразумительный, непонятный, темный; *adv.* **-no.**

Niezsiadły, *adj.* несѣвшійся, несѣлый, несвернувшійся, незаквашійся; v. **Zsiadły.**

Niezupełny, *adj.* неполный, недостаточный, несовершенный, нецѣлый; v. **Zupełny; Niezupełność,** *f.* неполность, *etc.*

Niezwadliwy, *adj.* несварливый, смирный, спокойный.

Niezwalczony, *adj.* 1. непобѣдимый; непреоборимый; 2. непобѣждённый. [занный.

Niezwiązany, *part.* несвя-

Niezwiędły, *adj.* неувялый, неувядаемый; неувядающій; нетлѣнный.

Niezwrotny, v. **Bezodwrotny.**

Niezwyciężoność, *f.* непобѣдимость; непреодолимость.

Niezwyciężony, *adj. part.* 1. непобѣждённый; 2. непобѣдимый; непреодолимый.

Digitized by Google

Niezwyczajność, -ści, *f.* необыкновенность; **Niezwyczajny**, **Niezwykły**, *adj.* необыкновенный; v. **Bezwykły**; *it.* v. **Nieprzywykły**, **Nieprzyzwyczajony**.

Nieżyczliwość, -ści, *f.* недоброжелательство, недоброхотство.

Nieżyczliwy, *adj.*, -wie, *adv.* недоброжелательный; v. **Zazdrośliwy**.

Nieżyjący, **Nieżywy**, **Nieżywotny**, *adj.* неживущій, мертвый, бездыханный; безжизненный; бездушный; неодушевленный; v. **Żywy**, **Żywotny**.

Nieżywy, *adj.*, v. *sub:* **Żywy**.

Niga, v. **Nyga**.

Nigdy, *adv.* никогда.

Nigdzie, *adv.* нигде; никуда.

Nijak, **Nijako**, *adv.* никакъ; никоимъ образомъ; никакимъ образомъ; **Nijaki**, *pron.* 1. никакой, -ая, -ое; никто, (*gen.* никого); 2. *Gramm.* средній; słowo nijakie, (*verbum neutrum*), средній глаголъ; rodzaj nijaki, (*genus neutrum*), средній родъ; (imię) wyraz rodzaju nijakiego, (*generis neutrius*), слово средняго рода.

Nik, -u, *m.* нетля, силокъ, сило; v. **Wnik**.

Nikąd, *adv.* нигде; никакою дорогою; ни въ какомъ мѣстѣ.

Nikczemnić, *v. a.* уничижать, дѣлать бѣднымъ, ничтожнымъ; **Nikczemnieć**, *v. n.* уничижаться, дѣлаться бѣднымъ, ничтожнымъ; **Nikczemnica**, -y, *f.* негодная женщина, негодяйка, негодница, бездѣльница; **Nikczemnik**, -a, *m.* негодяй, негодникъ, подлецъ, бездѣльникъ, негодный человѣкъ; бѣднякъ, бѣдный человѣкъ; **Nikczemność**, -ści, *f.* негодность, подлость, низкость; неключимость; **Nikczemny**, *adj.*, -nie, *adv.* негодный, подлый, низкій; слабый, неспособный; бѣдный, ничтожный; неключимый.

Niklędy, v. **Nigdzie**.

Nikiel, -u, *m.* (*nickel*), никель, никель; **Nikielowy**, *adj.* никелевый.

Niknąć, niknie, *v. n.* гинуть, исчезать, исчезнуть, пропадать.

Nikt, *gen.* nikogo, *pron.* никто [*gen.* никого]; никакій.

Niktorędy, *adv.* нигде; никакою дорогою; ни въ какомъ мѣстѣ.

Nim, *adv.* (= prędzéj niż), прежде нежели; прежде чѣмъ.

Nimbus, -a, *m.* (miesiączek około głowy), сіяніе, [лучезарный] вѣнецъ.

Nimfa, -y, *f.* 1. *Mythol.* Нимфа; русалка; v. **Dryada**; 2. *Anat.* nimfy, [*Nymphae, labia interna v. minora pudendi*], Нимфы, сережки, меньшія срамныя губы (женскаго дѣтороднаго уда).

Nimfomania, -ii, *f.* *Med.* нимфомания, мужененавистничество.

Ninie, *adv.* (teraz), нынѣ, нынче, теперь; **Niniejszy**, *adj.* нынѣшній; теперешній.

Ninog, v. **Nieg**.

Niosę, v. **Nieść**.

Niskąd, = ni zkąd, v. **Niskąd**.

Niski, **Nisko**, **Niskość**, v. **Niski**, **Nisko**, **Niskość**.

Niskolotny, *adj.* низко летающій; v. **Niskolotny**.

Niszczeć, *v. n.* пропадать, исчезать, уничтожаться, приходить въ упадокъ, слабѣть, худѣть, [похудѣть], чахнуть, спадать съ тѣла, лишаться силъ, истощаться.

Niszczenie, -ia, *m.* уничтоженіе, ничтожество; истребленіе, искорененіе; *etc.*, v. **Niszczyć**.

Niszczyć, *v. a.* уничтожать, -жить, истреблять, искоренять; разорять, опустошать; **Niszczyciel**, -a, *m.* истребитель; разоритель; уничтожитель; **Niszczycielka**, -i, *f.* истребительница; разорительница; уничтожительница.

Nit, -u, *m.* заклёпка, заклёпка, закрѣна, прикрѣна; **Nitabla**, -i, *f.* заклёпный гвоздь; болтъ.

Niteczka, -i, *f.* *dim.* (v. **Nitka**, **Nić**), нѣточка.

Nitka, -i, *f.* *dim.* (v. **Nić**), 1. нѣтка; nawlec, nawlekać, nawlóczyć na nitkę, нанизать, нанизывать; nitki kręcić, сучить нитки; §. wisieć na nitce, (na włosku), висѣть на нитѣ, на нѣточкѣ, на волоскѣ, быть въ большой опасности; przemoknąć do nitki, (= do koszuli), промокнуть насквозь, промокнуть до костей; 2. nitki w siarce moczone, сѣрнѣльки; 3. *Anat.* (& *Bot.*), [*fibra*], нить, нѣточка, жилка, мочка, волокно, волоконце.

Nitować, *v. a.* склёпывать, (склепать), заклёпывать, (-ать).

Nitowanie, -ia, *n.* склёпываніе, заклёпываніе; склепъ, заклёпка.

Niuch, -u, *m.* щепотъ, нанойка табаку; **Niuchać**, **Niuchnąć**, *v. a.* нюхать, нюхнуть, втягивать въ ноздри.

Niuń, -nia, *m.* молокососъ; v. **Muńka**; v. **Olszowy Piotr**.

Niwa, -y, *f.* нива, нивна; *cfr.* новина, кулига, чища.

w Niwecz, = w nic, *adv.* на вотчто, въ ничто; **w niwecz obracać** = v. **Niszczyć**.

Niweczyć, v. **Niszczyć**.

Niż, **Niżli**, **Niżeli**, *adv.* нежели.

Niza, **Niziną**, -y, *f.* низь, низина, подолъ, низкое (низменное) место.

Nizko [низко всего].

Niżéj, *adv.* ниже; najniżéj, низлёшій, низайшій, новорнійшій.

Niżyć, *v. a.* понижать, понизить, дѣлать, сдѣлать ниже; уменьшать, убавлять; - się, v. **Pokorzyć się**.

No! *interj.* ну! нуже! нуга!

Nobilitacya, -yi, *f.* (szlachcenie), жалованіе, пожалованіе [*abo* дарованіе] кому дворянства, возведеніе кого въ дворянское достоинство; **Nobilitować**, *v. a.* (szlachcić kogo), жаловать, пожаловать [*abo* даровать] кому дворянское достоинство, жаловать кого дворянствомъ, возвесть (возводить) кого въ дворянское достоинство.

Noblesa, -y, *f.* дворянское сословіе, дворянство; дворяне.

Noc, -y, *f.* 1. ночь; przez téj nocy, прошлой ночи; ночесь; нощь, ночь, во время ночи, по ночамъ; zostać [gdzie u kogo] na noc, ночевать, переночевать; jak dzień do nocy, это [*abo* между этимъ] большая разница, въ этомъ такая разница какъ между днемъ и ночью; dzień i noc, dniem i nocą, день и ночь, днемъ и ночью; dzień i noc, *Bot.* (*paristaris officinalis*), день-да-ночь, ночь-и-день, стѣнница, стѣнная трава, простѣнная трава; wielka noc, v. **Wielkanoc** & **Wielki**; dobra noc, добрая ночь; dobra noc! спокойной ночи! noc cienna, глухая ночь; zostać do ciemnéj nocy, пробыть до глухой ночи; wśród ciemnéj nocy, въ глубокую, въ глухую ночь; §. w nocy wszystkie koty są szare (*abo* burs), ночью всѣ кошки сѣры; ночью мятка, всѣ гладко; и уродъ ночью красавецъ; 2. noc, (*propr. et* °), ночь, темнота.

Nocić, **Nucić**, *v. a.* ночевать; принѣвать; пѣть.

Nocleg, -u, *m.* ночлегъ; posestać u kogo na nocleg, остановиться у кого-либо на ночлегъ; mieć nocleg u kogo, nocleg odprawiać, = **Noclegować**, *v. a.* имѣть у кого ночлегъ, ночевать.

Nocnica, -y, *f.* домовой, кудушка; v. **Mora**; nocnica, (duszenie noce), давленіе [*abo* стѣсненіе] грудѣ во время сна; захватываніе духа у спящаго;

Digitized by Google

удѣные ночнбе; вожемáръ; –, *H. n.* (= motyl nocny), ночница, ночная бабочка; v. Сова; **Nocnie**, *adv.* нóчью; **Nocnik**, –a, *m.* 1. полуночникъ, ночной гуляка; 2. (= urynal), урúльникъ, урúльникъ, ночной горшóкъ; 3. *H. n.* nocnik Pruski, (*sciurus glis*), сóня [звѣрокъ, принадлежащій къ роду бѣлокъ]; **Nocny**, *adj.* ночной (-ой); stróż nocny, ночной стражъ; nocna chwila, ночное врѣмя; czapka nocna, спальный колпáкъ; nocna szata, (= szlafrok), спальное платье; шлафрокъ; ходить; nocny kruk, (człowiek ponocy się włóczący), полуночникъ, ночной гуляка, человѣкъ который нóчью таскается; *it.* v. Kruk; nocne duszenie, ночное удушье, *etc.*, v. *sub:* Nocnica; v. Duszenie; lampa nocna, ночникъ, ночничекъ; nocna świeca, ночная свѣча, свѣчка; *it.* nocna świeca, roślina, *Bot.* (*onagra oenothera*), ночная свѣтильня, ослинникъ (трава); **Nocobłąd**, –błędu, *m.* (*noctambulismus*), сновидство; лунатикýдизмъ; сомнамбулизмъ; **Nocoréwnia**, –i, *f.* (*aequinoctium*), *Astron.* равноденствіе; **Nocoréwny**, *adj.* (ekwinokcyjny), равноденственный; **Nocoświec**, –a, *m. H. n.* (owad, *fulgora*), свѣтоносса, человѣкъ свѣтящій, (насѣкомое); **Nocować**, *v. n.* ночевать, v. Noclegować; **Nocownik**, v. Nocnik (1).

Noga, –i, *f.* 1. нога; noga drewniana, деревянная нога, деревяшка, деревянка; v. Szczudło; noga za nogą, (=z lekka), нога за ногу; iść z bosemi nogami (= boso), идти [ходить] босикóмъ; niech noga twoja u mnie [nigdy] nie postanie, [ani nogą u mnie nie postań], ногá своей ко мнѣ не кладй [*abo* не заноси], ни ногóю ко мнѣ; być słabym na nogi, быть слабымъ ногáми; w nogi uderzyć, drapnąć, uciec, nogi na pomoc wziąć, бѣжáть, убѣжáть, удрáть, дать дрáла, дать тáгу, дать стречка, навострить лыжи, пуститься на утёкъ; ускользнуть; noga mu się powinęła, (=podliznął się), нога у него поскользнулась; §. koń ma cztery nogi, a przecież się potyka, конь о четырёхъ ногáхъ, а тотъ спотыкается; na nogi postawić, (t. j. dopomódz), поставить кого на ноги, поправить чье состояніе, пособить кому, помочь кому, поддержать кого; nadeptać komu na nogę, наступить кому на ногу; deptać nogami, попирать ногáми, топтать ногáми; przepuścić kogo przez nogę, podstawić komu nogę, (*propr. et**) заважать, завнуть (заважать) кого-либо; подножить кого подъ ножку, подставить кому ногу; [v. Zwieść, Podejść, Zchytrzyć]; on już jedną nogą w grobie stoi, онъ уже одной ногою въ могилѣ; онъ уже смотритъ въ могилу; ему не долго жить; upaść komu do nóg, стать ся pod nogi, упасть, броситься кому въ ноги [*abo* къ чьимъ ногамъ]; повергнуться, повергаться предъ кѣмъ; бить челóмъ передъ кѣмъ; лежеть u nóg czyich, лежать у кого въ ногáхъ; upadanie do nóg, поверженіе къ ногáмъ [*abo* къ стопáмъ]; челобитіе; земной поклонъ; do nóg upadający, u nóg leżący, *Eccl.* предлежащійся; на колѣнахъ; повергшійся; (v. Czoło); padam do nóg, do nóg upadam, бью челóмъ; §. mam za jednę nogę wisieć, lepiéj już za obie, [= ma-li być kwaśno, niech będzie ocet], семь бѣдъ, одинъ отвѣтъ; уже за одно; §. tyle dba o to, jak pies o piątą nogę, онъ и ухомъ не ведётъ; онъ себѣ и въ усъ не дуетъ; онъ дáже не обращáетъ на это вниманія; ему и горюшки мáло; онъ незаботится объ этомъ; v. Dbać; 2. noga (u stołu, u łoża *etc.*), нóжка; w nogach [w łóżku], въ ногáхъ [у постели]; [*cfr.* w głowach (*sub*: głowa) въ головáхъ]; nogi stołowe, столовыя нóжки; nogi pługowe, v. Kozica; 3. *Bot.* gęsia noga, v. *sub:* Gęsi.

Nogál, –a, *m.* долгонóгій, длинонóгій.

Nogawica, –y, *f.*, **Nogawka**, –i, *f.* 1. часть штанóвъ отъ колѣнъ до ногъ; 2. nogawica, бутурлúкъ; набóдренникъ.

Nogiełek, –tka, *m.*, *pl.* **Nogiełki**, *Bot.* (miesiącznek, *calendula*) ноготкú.

Nokturn, –u, *m.* полунóщница.

Nominacya, –yi, *f.* опредѣленіе, назначеніе; **Nominat**, –a, *m.* номинáтъ, назначенный.

Nominować, *v. a.* опредѣлять, –лить, назначать, –чить; **Nominowanie**, –ia, *n.* опредѣленіе, назначеніе.

Nonparel, –u, *m.* нонпарéль.

Nona, –y, *f. Eccl.* девятый часъ.

Noncyusz, v. **Nuncyusz**.

Nonkonformista, –y, *m.* нонконформистъ, вѣроотступникъ, иновѣрецъ.

Nora, **Nóra**, v. **Nura**.

Norek, v. **Narek**.

Norbertan, **Norbertanin**, –a, *m.* премонстрáнтскій монахъ; **Norbertański zakon**, v. **Premonstrateński**.

Nort, v. **Nurt**.

Norzyca, –y, *f.* норица.

Nos, –a, *m.*, **Nosek**, –ska, *m.* *dim.* носъ, носóкъ; dziurki nosa, нóздри; (v. Nozdrze); koniec nosa, кóнчикъ нóса; chrząstka nosa, носовой хрящъ; nosa wyższa część, перенóсье, перенóсица; = v. Nosowy; orli nos, нóсистый носъ; nos zadarty, mopsowaty, вздёрнутый носъ; (v. Garbonosy, Płaskonosy); chustka do (od) nosa, носовой платóкъ; utrzeć nos, вытереть нос, высморкать, высмáркивать; krew mu z nosa idzie, у него кровь течётъ [*abo* идётъ]; у него кровь идётъ изъ-носу; krwi z nosa płynienie, кровотеченіе изъ носу; mówić, gadać przez nos, говорить въ носъ, гнусить; gadający przez nos, гнусáрь; гнусливый; gadanie przez nos, гнусливость; za nos kogo wodzić, водить кого за носъ; spuścić nos na kwintę, звѣсить нос, повѣсить носъ, пріунить, призадумываться, пригорюниться; dać komy po nosie, дать комu носа, задать кому-либо нóсу; настáвить кому носъ; дѣлать кому замѣчáніе; сдѣлать кому выговоръ; dostać po nosie, остáться съ нóсомъ; получить носъ [*abo* выговоръ]; dostał po nosie, z nosem poszedł, ему задáли нóсу; ему достáлось; ему неудалось; онъ получилъ выговоръ; ему дáли щелчка; szczutka w nos, щелчóкъ; przerzucać kogo nosem, высокогляди́ть; смотрѣть горделивo; wyżéj nosa gębę nosić, задрести (nos) nosa w górę [do góry], задирать носа, вздёрнуть носъ, надуваться, ходить гордо [*abo* спесивo], выступать важно, принимать, –нять важный видъ, ходить гóголемъ; mieć nos delikatny, (dobry), имѣть хорóшее чутьё; (on) ma dobry, delikatny nos, онъ тóтчасъ проню́хаетъ; wszędzie nos swój wtyka, онъ во всё вмѣшивается [*abo* совáется]; pod nosem, подъ нóсомъ; v. mruczeć pod nosem, ворчать сквозь зубы, бормотать; (v. Kryzwić nos, Zakrzywić nosa); v. Grać komu na nosie, шутить надъ кѣмъ, подшучивать надъ кѣмъ; drzwi przed nosem zamknąć, затрезвонить, захлопнуть дверь передъ кѣмъ; nakręcić komu nosa, закрутить комu носа, обмануть кого, провесть кого; ciągnij się za swój nos, patrz swego nosa, взгляни на самого себя; 2. nos ptaszy, (= dziób), носъ, клювъ, птичий клювъ; §. każdy ptak według nosa swego śpiewa, всякой своимъ голосомъ поётъ; всякъ своимъ умóмъ живётъ; всякъ по своимъ силамъ; 3. nos słoni, слонóвый хóботъ; nos, nosek (komorzy, muszy *etc.*), хоботóкъ, рылце; (v. Ryjec, Pyszczek); 4. nos, nosek (u końwi, dzbana, ampułki i t. p.), носóкъ, рылце; nosek (u bóta, trzewika), носóкъ; nos u trzewików śnieżnych Syberyjskich, сухонóсъ; 5. nos okrętowy, (*rostrum*), корабельный носъ; 6. nos świecy palącéj się, нагарь [на свѣчѣ], нагорѣлая свѣтильня.

Nosacizna, –y, *f.*, **Nosatość**,

Digitized by Google

-ści, *f.* 1. (*malleus humidus*), сапъ; 2. nosacizna, (*gonorrhaea*), гонорѣя; трипперъ. [носатый.

Nosal, -a, *m.* носачъ, носастый,

Nosarz, **Noszarz**, -a, *m.* носильщикъ, *Eccl. sl.* носитель.

Nosaty, *adj.* 1. носатый; носастый; 2. сапатый, больной сапомъ.

Nosek, -ska, **Noseczek**, -czka, *m. dim.* 1. носокъ, носочекъ, *etc.*, v. *sub:* **Nos**; 2. noski (trzewikowe), носки; 3. noski, (gatunek gołębi), родъ голубей; 4. *Bot.* nosek, bocianie noski, (*geranium*), герань; журавлинникъ; цапленникъ.

Nosić, *v. a.* носить, v. **Nieść**; nosić kogo na ręku, носить кого на рукахъ, *fam.* носить кого на тѣмячкѣ; nosić płód, nosić w żywocie, носить въ утробѣ; быть беременною; - około, носить вокругъ; носить кругомъ; обносить; v. Obnosić; - kogo po ludziach, v. **Obmawiać**; *it.* v. **Nieść**; **Nosiciel**, -a, *m.* носильщикъ, разносщикъ, *Eccl. sl.* носитель; **Nosicielka**, -i, *f.* носильщица; **Nosidło**, -a, *n.* носилки.

Nosisko, -a, *n. augm.* носище.

Nositelny, *adj.* носильный, носимый, удобоносимый; носкій.

Nosiwać, *v. a. frequ.* часто носить.

Nosny, v. **Nosowy**.

Nośny, *adj.* 1. = v. **Nositelny**; 2. kura nośna, несушка.

Nosorog, -a, *m.*, **Nosorożec**, -żca, *m.* 1. *H. n.* (*rhinoceros*), носорогъ; 2. nosorog, *H. n.* (gat. chrząszczów, *oryctes nasicornis*), жукъ-носорогъ, жукъ носорогій, жукъ древесный; **Nosorożcowy**, *adj.* носороговый.

Nosowy, **Nosny**, *adj.* носовой (-ой); nosowy rzemień u uzdy końskiéj, наремникъ, перекосникъ, v. нагубникъ; przegroda nosowa, (*septum narium*), носовая перемычка; nosowa chrząstka, (*cartilaga narium*), носовой хрящъ; wrzód nosny, nosowy, (*polypus narium*), полипъ въ носу; v. **Nozdrze**.

Nostrzek, **Nostrzyk**, -a, *m.* (gat. koniczyny, *trifolium melilotus*), бурачникъ, бурачная трава, донникъ трилистный, донная трава, кропило; **Nostrzykowy**, *adj.* бурачный, донный.

Noszarz, **Noszarka**, v. **Nosiciel**, **Nosicielka**, **Nosarz**.

Nosze, -ów, *pl.* носилки; v. **Nosidło**, Tragi, Lektyka; **Noszę**, ношу; v. **Nieść**; **Noszenie**, -ia, *n.* ношеніе; носка; v. **Nieść**.

Nota, -y, *f.*, **Notka**, -i, *f. dim.* 1. выноска, замѣтка, примѣчаніе; 2. записка; 3. nota, (v. Nagana, uszczerbek, makuła), пятно; 4. nota, noty, *Mus.* нота, ноты [въ музыкѣ]; *it.* nota jakiéj pieśni, (= melodya), мелодія; голосъ пѣсни; напѣвъ, подобенъ; 5. *Dipl.* nota, нота [дипломатическая]; **Notaryusz**, -a, *m.* нотаріусъ; - publiczny, нотаріусъ публичный, нотаріусъ публичныхъ дѣлъ; **Notaryuszostwo**, -a, *n.* (urząd notaryusza), должность нотаріуса; **Notatka**, -i, *f.* замѣтка; замѣтка; записка; **Notnia**, -i, *f.* (prosodia), просодія, слогоудареніе; **Notować**, *v. a.* отмѣтить, отмѣчать, замѣчать, замѣтить; записывать, записать; **Notowy**, *adj.* нотный; notowy papier, нотная бумага.

Now', -wiu, *m.* новолуніе, новомѣсячіе, новая луна, новый мѣсяцъ; nowiu początek, нарожденіе; na nowiu, во время новолунія; na nowiu będący, od nowiu, (nowomiesięczny), новомѣсячный.

Nowak, -a, *m.*, **Nowaczek**, -czka, *m. dim.* новякъ, новячокъ.

Nowalia, -ii, *f.*, **Nowalijka**, -i, *f. dim.* 1. новина, новинка, ранній плодъ; 2. новизна, новость, новое, небывалое.

Nowicyat, -a, *m.* искусъ; время искуса; °неопытность, неискусство; **Nowicyusz**, -a, *m.* 1. послушникъ; 2. новякъ, новячокъ; **Nowicyuszka**, -i, *f.* послушница.

Nowina, -y, *f.*, **Nowinka**, -i, *f. dim.* 1. новость; новая вѣсть, новое извѣстіе; вѣсть, извѣстіе, вѣдомость, увѣдомленіе; 2. новина; *it.* куліга; чаща, чащоба; na nowinie (na nowiznie) urosły, новоземельный; **Nowiniarka**, -i, *f.* вѣстовщица; *cfr.* **Nowiniarz**, **Nowinkarz**, -a, *m.* вѣстовщикъ, перенощикъ вѣстей, разносщикъ новостей, разсказщикъ новостей, охотникъ до распространенія новостей; **Nowinka**, v. **Nowina**.

Nowiuchny, **Nowiuczki**, **Nowiusieńki**, **Nowiuteńki**, **Nowiutki**, *adj.* новёхонькій, новёхонекъ, совсѣмъ новый, совершенно новый; (jak z igły zdjęty), только что съ иголки [*abo* съ иголочки].

Nowizna, v. **Nowina** (2).

Nowo, *adv.* ново; недавно; съ новова, вновь; na nowo, znowu, вновь, снова; вторично; съ начала; nowo wprowadzić, нововводить; nowo wprowadzony, нововведенный; **Nowo-chrzczeniec**, -**krzczeniec**, -nica, *m.* новокрещенецъ, перекрещенецъ, анабаптистъ; v. **Neofit**; -**chrzczenka**, -i, *f.* новокрещенка, перекрещенка; -**chrzczeństwo**, -a, *n.* (nauka nowochrzczeńska), анабаптизмъ; ученіе перекрещенцевъ; -**chrzczony**, *adj. part.* новокрещенный, новокрещенный, перекрещенный; -**księżyny**, *pl.* 1. литургія, которую духовный съ первый разъ отправляетъ; 2. кнръ ноготъ первой литургіи; -**miesięczny**, *adj.* новомѣсячный; -**modny**, *adj.* новомодный, -**narodzony**, -**rodny**, *adj.* новонарожденный; -**nawrócony**, *adj.* новопросвѣщенный; -**przybyły**, -**przychodny**, *adj.* новоприбывшій; -**rodny**, *adj.*, -**rodek**, -dka, *s. m.* 1. (nowourodzony), новорожденный; 2. noworodek, *Chem.* новый продуктъ; новое произведеніе.

Nowość, -ści, *f.* 1. новость; новизна; новая вещь; новое; небывалое; 2. новость, новая вѣсть; вѣдомость, извѣстіе; 3. новость, новое, нововведеніе; **Nowo-siedlec**, -dlca, *m.* новоселокъ, новопоселенецъ; -**siedliny**, *gen.* nowosiedlin, *f. pl.* новоселіе, новое поселеніе; -**siedlinny**, *adj.* новопоселенный; -ta, -y, *f.*, v. **Nowość**; z **Nowotku**, na **Nowotku**, za **Nowotku**, *adv.* съ начала; -**taik**, -a, *m.* 1. новякъ, новячокъ; 2. новопоселенецъ; -tny, *adj.* новый, недавній; v. **Nowotnik**; -**twórny**, *adj.* новомодный.

Nowo-wierzik, -a, *m.*, -**wierca**, -y, *m.*, -**wiarek**, -rka, *m.* нововѣрецъ; -**wierka**, -i, *f.* нововѣрка; -**wierny**, *adj.* нововѣрный; -**zaciągnik**, -a, *m.* новобранецъ, рекрутъ; -**zaciągny**, *adj.* новобранный; -**zakony**, *adj.* новозавѣтный; -**zamążna**, *s. f.* молодая, (ново-замужная); -**żeniec**, -nca, *m.*, -**żeni**, -niego, *s. m.*, -**żenny**, новоженецъ, новобрачный; -**żytny**, *adj.* новый; historya nowożytna, (nowina), новѣйшая исторія.

Nowy, *adj.* новый, новъ; nowy rok, новый годъ; winszuje nowego roku, поздравляю (Вакъ=*Acc.*) съ новымъ годомъ; nowy, (nigdy nie były), новый, небывалый; co nowego, что новаго; to co nowego, это новость; §. nowa miotła lepiéj umiata, новая метла чисто метётъ.

Nóż, *gen.* noża, *m.*, **Nożyk**, -a, *m. dim.* ножъ, ножикъ; nóż kieszonkowy, składany, складной ножикъ; ножичекъ; nóż ogrodniczy, садовничій ножъ; nóż stołowy, столовый ножъ; nóż winniczny, виноградный ножъ; nóż wielki do szczepienia drzewek, косарь; (v. **Nożyk**); nóż ostrzyć, острить, точить ножъ, ножикъ.

Nozdrze, -a, *n.*, *pl.* **Nozdrza**, *gen.* nozdrzy, ноздря, *pl.* ноздри.

Nozdrzyk, v. **Komonica**.

Nóżeczka, -i, *f.*, **Nóżątko**, -a, *n. dim.*, **Nóżęta**, **Nóżątka**, *pl.* (v. Noga), ножечка, ноженька, ноженька.

Nożenki, -nek, *pl.* ножны; футляръ для ножа; v. **Pochwa**.

Nóżka, -i, *f. dim.* (v. Noga), ножка, v. Nóżeczka; **Nóżkowy**, *adj.* ножный.

Nożny, *gen.* nożen, *pl.* ножны; футляръ для ножа.

Nożowaty, *adj.*, -**to**, *adv.* неособразный.

Digitized by Google

Nożownictwo, -a, *n.* ножевое ремесло, ремесло ножевщика; **Nożownik**, -a, *m.* ножевщикъ, ножевникъ; **Nożowy**, *adj.* ножевый; nożowy trzonek, ножевый черенокъ.

Nożyce, *gen.* nożyc, *f. pl.*, **Nożyczki**, -czek, *f. pl. dim.* 1. ножницы, ножички; nożyczki do świec, v. **Szczypce**; 2. (u raka), клешня, клещи.

Nożyk, -a, *m. dim.* (v. **Nóż**), ножикъ, ножичекъ; nożyk pisarski do piórek, перочинный ножикъ, перочинный ножичекъ.

Nożyska, -a, *n. augm.* 1. ножище; 2. ножища, большая нога.

Nu! Nuż! **Nuże!** *interj.* ну! ну-же! ну же!

Nuda, -y, *f.*, **Nudy**, *pl.* скука; **Nudnieć**, *v. n.*, v. **Nikczemnieć**, **Nikneć**; **Nudnik**, -a, *m.* скучный человѣкъ; **Nudno**, *adv.* скучно; **Nudność**, -ści, *f.* скука; тошнота; **Nudny**, *adj.* скучный, скучливый, производящій скуку.

Nudzić, *v. a.* наводить (на кого) скуку, наскучить, -чать кому; *it.* приводить тошнотуу; тошнить; - się, *v. r.* скучать, соскучиться; nudzi mi się, мнѣ скучно [*abo* мой скуки берётъ] отъ ...; мнѣ тошно.

Nukać, *v. a.* нукать, понукать, нудить; принуждать; v. **Nękać**.

Nukacz, -a, *m.* нуттикъ.

Nukanie, -ia, *n.* нуканье.

Numer, -u, *m.* нумеръ, номеръ.

Numerować, *v. a.* нумеровать, занумеровать; означать, означить что нумерами; ставить (поставить) на чёмъ нумера.

Nuncyatura, -y, *f.* нунціатура; посольство папское; **Nuncyusz**, -a, *m.* нунцій, посолъ Папскій.

Nura, **Nóra**, -y, *f.* нора, подземельная яма; v. **Jama**.

Nurek, -rka, *m.*, **Nórownik**, **Nór**, -a, *m.* 1. ныральщикъ; 2. водолазъ; 3. nurek, ptak, *H. n.* (*colymbus*), гагара; nurek czubaty, (*colymbus cristatus*), поганка, гагара, гарара болотная; v. **Nurokaczka**, **Nurogęś**; 4. nurek ryba, *H. n.* (*hippurus*, Plin.), родъ морской рыбы; 5. * (v. **Nowochrzczeniec**), злодѣятель; 6. * (**ponury człowiek**) меланхоликъ.

Nurka, -i, *f.* (gatunek sobolego futra), родъ соболяго мѣха. [дою.

Nurkiem, *adv.* нырая, подъ во-

Nurkować, *v. n.* нырать въ воду.

Nurkowaty, **Nurowaty**, *adj.*, v. **Ponury**, **Posępny**.

Nurkowy, *adj.* водолазный; dzwon nurkowy, (*campana urinatoria*), водолазный колоколъ.

Nurogęś, -si, *f. H. n.* (*mergus merganser*), крохаль; **Nurokaczka**, -i, *f. H. n.* (*mergus albellus*), нырокъ, лилкъ, черь, гагачуть, луточенъ.

Nurt, -u, *m.* быстрина, стремленіе, теченіе; pełen nurtów, струистый; 2. nurt w pośladku, *Med.* (*fistula ani*), свищъ въ заднемъ проходѣ, заднепроходный свищъ.

Nurtować, *v. a.* нагнаивать.

Nurtowaty, *adj.*, -to, *adv.* свищеобразный, фистульный.

Nurzać, **Nurzyć**, *v. a.* нырать, погружать въ воду; **Nurzać się**, *v. r.* погружаться въ воду; нырать; водолазничать; *v. n.* утонуть.

Nuż! **Nuże!** *v.* **Nu!** [пать.

Nuża, -y, *f.* изнуреніе, ослабленіе, истощеніе силъ, изнеможеніе силъ.

Nużny, *adj.* 1. изнурительный, утомительный; 2. изнуренный, истощенный.

Nużyć, *v. a.* лишать силъ, изнурять, истощать, томить.

Nyć, *v. n.*, v. **Niknąć**, ginąć, chudnieć, schnąć.

Nyga, **Nega**, -i, *f.* подобки, остатки (*pl.*) вина, пива и проч.; v. **Niedopitki**; *it.* v. **Resztka**.

Nygus, -a, *m.* лѣнивецъ, лѣнтяй, нерадивецъ, лѣнивый, нерадивый, беззаботливый, неисправный человѣкъ; v. **Niedbalec**; v. **Niepoń**.

Nynać, v. **Spać**, **Drzymać**.

Nyrka, v. **Nórka**.

O.

O! *interj.* о! ахъ; *Eccl. sl.* бле! о Боже! о Боже! о czasy! о obyczaje! (*o tempora! o mores!*), о времена! о нравы!

O, *praep.* (*c. Acc. & Local.*), о, объ, обо; въ, во; на; за; около; для; oprzeć się o poręcze, о столъ, опереться о перила, о столъ; uderzyć się o ścianę, удариться объ стѣну; o ziemię, о землю; объемъ; uderzyć o ziemię, ударить объемъ *abo* о землю; prosić o głos, просить позволенія говорить; proszę o głos, позвольте мнѣ сказать; iść o zakład, заложить się o co, биться, побиться объ закладъ; удариться объ закладъ; idę o zakład, że ..., я бьюсь объ закладъ, что ...; o włos (*abo* o kęs) co nie upadł, чуть (*abo* чуть было, чуть-чуть) не упалъ; stół o trzech, o czterech nogach, столъ о трёхъ, о четырёхъ ножкахъ; dom o jednem piętrze, домъ объ одномъ жилѣ, домъ въ одинъ этажъ; dom o trzech piętrach, домъ о трёхъ жильяхъ, домъ о трёхъ этажахъ; skazać kogo na karę o chlebie i o wodzie, посадить на хлѣбъ и на воду; być o chlebie i o wodzie, сидѣть на хлѣбѣ и на водѣ; o tym czasie, объ эту пору; o której godzinie, v. *sub:* **Godzina**.

O. *abbrev.* = **Ojciec**, Отецъ, (Пѣтеръ); *pl.* **OO.** = **Ojcowie**, Отцы; *it.* **J. O.** = **Jaśnie Oświecony**, Его Сіятельство, Его Свѣтлость; **Wáśe Ciátelstwo**, **Wáśa** Свѣтлость; **O. N.** = **Obojga Narodów**, Обоихъ Народовъ; **O. P. D.** = **Obojga Prawa Doktor**, (*doctor juris utriusque*), Обоихъ Правъ Докторъ.

Oaza, -y, *f.* оазъ, оазисъ.

Ob. *abbrev.* = **Obacz!** смотри!

Oba, *masc.*, **Obie**, *fem.* = **Obadwa**, **Obiedwie**, *pl.* оба, обѣ.

Obaczenie, -ia, *n.* зрѣніе, смотрѣніе, узрѣніе, усмотрѣніе; - się, свиданіе; do obaczenia się, до свиданія; v. *verb.* **Obaczyć**.

Obaczność, v. **Uważność**, **Baczność**; **Obaczny**, v. **Rozważny**, **Baczny**, **Przezorny**.

Obaczyć, *v. a. impf.*, v. **zobaczyć**, *v. perf.*, † **Obaczać**, **Obaczywać**, *v. frequ.* 1. видѣть, увидѣть, усматривать, усмотрѣть, зрѣть, узрѣть; примѣчать, примѣтить, замѣчать, замѣтить что-нибудь; *it.* посмотрѣть; obacz! смотри! *it.* v. **Oglądać**; **Obaczyć się z kim**, *v. r.* 1. видѣться съ кѣмъ, свидѣться съ кѣмъ, имѣть свиданіе; встрѣтиться съ кѣмъ; - się, увидѣть, усмотрѣть, примѣтить.

Obaczysko, -a, *n.* свиданіе; do obaczyska, до свиданія.

Obadać, *v. a. impf.* 1. окрамивать, вырамивать стороною, вымѣдывать стороною у кого что, стараться испытать кого; 2. избирать, выбирать.

Obadwa, v. **Oba**.

Oba-lać, *v. a. impf.*, -lić, *v. perf.* обваливать, обвалить, валить, повалить, свалить, опрокидывать, опрокинуть, опруживать, опружить, повергать, повергнуть на землю, бросать, бросить на землю; одолѣвать, одолѣть; *Eccl. sl.* свинѣти *abo* свинѣть, свять; низвергать, низвергнуть, ниспровергать, ниспровергнуть; опровергать, опровергнуть; (= rozwalać *np.* dom), ломать, разрушать, разрушить, обрушивать, обрушить, разорать, разорить; - kogo o ziemię, повалить кого на землю; обивать, обить (*abo* свалить) кого съ ногъ; бросать, бросить кого наземь (*abo* на землю); повергать, повергнуть; - się, *v. r.* падать, пасть, упадать, упасть на землю (*abo* наземь), валиться, повалиться; *pop.* шлёпаться, шлёпнуться; обваливаться, обвалиться; разрушаться, разрушиться; обрушиваться, обрушиться; ниспровергаться, ниспровергнуться; опрокидываться, опрокинуться; -lacz, -a, *m.* разрушитель, разоритель; -lanie, -lenie, -ia, *n.* обваливаніе, обваленіе, поваленіе, сваливаніе, сваленіе, опрокидываніе, опрокидка, опруживаніе, повержéніе, низвержéніе, ниспровержéніе, опровержéніе; разрушéніе, обрушиваніе, обрушéніе; - się, паданіе, паденіе, упаденіе; обрушеніе.

Digitized by Google

Obalasować, *v. a. perf.* обнести́ *abo* обнѣ́сть, огороди́ть балясами, перилами.

Oba-liny, -in, *pl. f.* развали́ны; обру́шины; **-lisko**, -a, *n.* обру́шина, обва́лъ, обвале́ніе, разруше́ніе; **-listy**, *adj.* могу́щій быть обвалѣ́нными, разру́шенными; удо́бный къ обвале́нію, къ разруше́нію; разруши́мый; ма́ткій.

Obałuszyć, *v. a. perf.* оглуши́ть; v. **Bałuszyć**.

Obandażować, *v. a. perf.* перевяза́ть, обвяза́ть (на кр. ра́ну).

Obar-czać, *v. a. impf.*, **-czyć**, *v. perf.* (*propr. et* *), обременя́ть, обременить кого́ чѣ́мъ; налага́ть, наложи́ть на кого́ бре́мя; отягоща́ть, отяготи́ть, возлага́ть, возложи́ть на кого́-либо тя́гость; притѣсня́ть кого́; **-czanie**, **-czenie**, -ia, *n.* обременѐніе, отягоще́ніе; **-czony**, *part. p.* обремене́нный, отягоще́нный; **-czyciel**, -a, *m.* обременя́тель, притѣсни́тель, угнета́тель.

Obarłożyć się, *v. r.* гнѣ́ваться, изгнѣ́ваться, дѣ́латься (сдѣ́латься) гнѣ́вным, гнѣ́вным.

Obartel, -tla, *m.*, **Obartlik**, -a, *m.* 1. (zasuwka u drzwi), задви́жка у дверей, дверна́я задви́жка, запи́рка, запо́рка, засо́въ, запо́ръ; 2. obartel (po wale prasnym chodzący), вихтова́я ма́тка.

Obartuch, † **Obortuch**, -a, *m.* 1. кругли́й си́ринъ, пиро́гъ съ си́ромъ; 2. *fig.* v. **Brzuchacz**, **Podsędek**.

Obarwić, *v. a. perf.* окра́сить; прикра́сить вокру́гъ.

Obarzać się, v. **Obarzyć się**.

Obarzanek, -nka, *m.* кре́ндель, кренделёкъ; витушка.

Obawa, -y, *f.* опасѐніе, боя́знь, страхъ; **Obawiać się**, *v. r.* опаса́ться, боя́ться, страши́ться.

Obazarnik, -a, *m.* маркита́нъ.

Obbiedz, **Obiedz**, *v. a. perf.*, **Obbiegać**, **Obiegać**, *v. impf.* (*propr. et* *), обо́йти́ & обѣжа́ть, объѣжа́ть, обо́гнать, объ́гать, бѣ́гать вокру́гъ чего́ или кого́ нибудь; окружа́ть, окружа́ть.

Obbieg, **Obieg**, -u, *m.* 1. обвіѣ́ніе, обѣжа́ніе, объѣжа́ніе, обѣжа́ніе, *Eccl. sl.* кругохожде́ніе; обраще́ніе; obieg słoneczny, обвіѣ́ніе сло́нца, обраще́ніе о́коло со́лнца, (со́лнечный періо́дъ); obieg ziemi koło słońca, кругово́е обраще́ніе земли́ о́коло со́лнца; obieg gwiazd, обраще́ніе звѣ́здъ; obieg miesiąca (księżyca) dobiezny, синоди́ческое обраще́ніе луны́; v. **Obbieżny**; obieg pieniędzy, обраще́ніе *abo* хожде́ніе де́негъ; оборо́тъ де́негъ; де́нежный оборо́тъ; obieg krwi w ciele (= cyrkulacya krwi), обраще́ніе кро́ви; кровообраще́ніе; 2. obieg (= obwod), окру́жность, периферія.

Obbiegać, v. **Obbiedz**.

Obbieżenie, v. **Obbieg** (1).

Obbieżny, **Obieżny**, *adj.* 1. могу́щій быть окружённымъ; 2. обѣга́ющій; обраща́ющійся; *Astron.* miesiąc obieżny, періоди́ческій мѣ́сяцъ; obieg księżyca obieżny, періоди́ческое обраще́ніе луны́; rok obieżny czyli gwiazdowy, звѣ́здный го́дъ.

Obcas, v. **Abcas**.

Obcęgi, -ów, *pl.*, **Obcążki**, *pl. dim.* щипцы́, клещи́, ежи́, щи́нчики, клёщики, острогу́бцы, острозу́бцы, плоскогу́бцы, плоскозу́бцы; obcążki (do obrzynania paznogci), щи́нчики.

Obcaje, -ów, *pl. Mar.* ва́нты; мачтовы́я верёвки.

Obces, **Obcessowy**, v. **Obses**, **Obsesowy**.

Obchód, -odu, *m.*, **Obchodzenie**, **Obejście**, † **Obeście**, -ia, *n.* 1. обхо́дъ, обхожде́ніе; осма́триваніе; *Milit.* obchód, дозо́рный обхо́дъ; дозо́ръ, рунд, нарту́ль; объѣ́здъ; *it.* obchód krwi, obchodzenie krwi, (*circulatio sanguinis*), обраще́ніе кро́ви, кровообраще́ніе; 2. obchód jakiéj uroczystości, (= processya), торжественный ходъ; ходъ со крестами; крестный ходъ; процессія; 3. пра́зднованіе, пра́здникъ, торжество́; obchód roczny, годово́й пра́здникъ; v. Годовщи́на; 4. obchód, obchodzenie się z kim, z czém, obejście, обхожде́ніе, обраще́ніе, посту́пки; obchód dobry, благообраще́ніе; 5. обхо́дъ; v. *verb.* **Obchodzić**.

Obchodzić, *v. a.* & *v. n. impf.*, **Obchadzać**, *v. frequ.*, **Obejść**, *v. perf.* обходи́ть, обка́ивать, обойти́; ходи́ть, идти́ кругом, вокру́гъ или по многимъ мѣстамъ; *it.* осма́тривать, осмотрѣ́ть; obchodzić dzień jaki, uroczystość jaką, торжествова́ть, отпрази́ть съ торжество́мъ, пра́здновать, спра́вить; (= interesować), интересова́ть(ся); возбужда́ть въ кому́-либо уча́стіе; принима́ть уча́стіе въ чёмъ; занима́ть; *it.* безпоко́ить; **Obchodzić się**, **Obejść się**, *v. r.* обходи́ться, обойти́сь; обраща́ться; поступа́ть, -пи́ть; grzecznie się z kim obchodzić, благопривѣ́тствовать; źle się z kim obchodzić, посту́пать съ кѣ́мъ гру́бо, стро́го, жесто́ко; obchodzić się bez czego, обходи́ться, обойти́ся безъ чего́; принора́вливаться къ чему́.

Obchódka, v. **Fortel**, **Sztuka**.

Obchodzenie, v. **Obchód**.

Obchodziciel, -a, *m.* тотъ, кото́рый обхо́дитъ.

Obciąć, *v. a. perf.*, **Obcinać**, *v. impf.* обрѣ́зать, обрѣ́зывать; обру́бить, обру́бить; обтеса́ть, обтёсывать; подрѣ́зать, подрѣ́зывать, подрѣ́зывать; обстри́чь, обстрига́ть; подчи́стить, подчи́щать; obcinać pazury, v. **Obrzynać**; *fig.* уменьша́ть, уменьша́ть; убавить, убавля́ть; obciąć komu skrzydła, подрѣ́зать кому́ кры́лья; держа́ть кого́ построже; не давать, не дать кому́ слишко́мъ мно́го во́ли.

Obcią-gać, **-gnąć**, *v. a.* обтя́гивать, обтяну́ть; (*np.* krzesła), покрыва́ть, покры́ть; v. **Powlekać**; **-ganie**, **-gnienie**, -ia, *n.* обтя́гиваніе, обтя́жка; **-gniony**, *part. p.* обтя́нутый.

Obcią-żać, *v. a. impf.*, **-żyć**, *v. perf.* отягоща́ть, отяготи́ть; обременя́ть, обременить; (*np.* konia), навью́чивать, навью́чить; (*np.* okręt), нагружа́ть, нагрузи́ть; **-życiel**, -a, *m.* отяготи́тель, обременя́тель; **-życielka**, -i, *f.* отяготи́тельница, обременя́тельница; **-ililwość**, **Obciążliwość**, **Obciężność**, -ści, *f.* отяготи́тельность; затрудне́ніе, тру́дность, тя́гость; **-żliwy**, **Obciążliwy**, **Obciężny**, *adj.* отяготи́тельный; затрудни́тельный; тру́дный; тя́гостный.

Obciec, **Obciek**, v. **Ociec**, **Ociek**.

Obcięcie, **Obcinanie**, -ia, *n.* обрѣ́заніе, обрѣ́зываніе; обру́бленіе; подстриже́ніе, подстри́гиніе; обтёска, обтёсываніе; v. **Odcięcie**.

Obcierać, v. **Obetrzeć**.

Obciesać, v. **Ociesać**.

Obciesić, *v. a.* стѣ́сить.

Obcięty, *part. p.* обрѣ́занный, обтёсанный, обру́бленный, обстриженный.

Obcią-żliwość, **-żność**, **-żliwy**, **-żny**, v. **Obcią-żliwość**, **-żliwy**.

Obcinać, v. **Obciąć**.

Obcinacz, -a, *m.* обрѣ́зчикъ.

Obcinanie, v. **Obcięcie**.

Obcinek, v. **Ocinek**.

Obcios, -u, *m.* отрѣ́зъ, отру́зокъ, отру́бокъ, обрѣ́зки.

Obciosać, v. **Ociesać**.

Obcisk, **Obciskać**, **Obciąć**, v. **Ocisk**, **Ociskać**, **Ociąć**.

Obco-wać, *v. n. impf.* общительствовать, жить съ кѣ́мъ-либо вмѣстѣ; *Eccl. sl.* сообщаться, сообщаться; имѣть сообще́ніе съ кѣ́мъ; *it.* водиться съ кѣ́мъ; имѣть знакомство съ кѣ́мъ, обходиться съ кѣ́мъ, имѣть обраще́ніе съ кѣ́мъ; obcować z którą cielesnie, имѣть плотское сонтіе съ (*c. Instr.*); **-wanie**, -ia, *n.* сообще́ніе, сообщество, обхожде́ніе, обраще́ніе; *Theol.* obcowanie świętych, общество святы́хъ; **-wnik**, -a, *m.* общникъ.

Obcy, *adj.* 1. общій, общественный; v. Общежи́тельный; 2. чужо́й, чужди́й; иностра́нный, иноземный, чужеземный, чужестра́нный; посторо́нній, сторо́нній, не принадлежа́щій до насъ; стра́нническій; иноземный; людскій; obcy (*s. m.*), чужо́й, иностра́нецъ; иноземецъ, чужеземецъ, иностра́нецъ, (*s. m.*); obcy

Digitized by Google

narody, иноплеменные народы; иноплеменники; obcy (= zagraniczny) towar, иностранный (*abo* заграничный) товаръ; obcy język, *pl.* obce języki, иностранный языкъ, *pl.* иностранные языки; pisać w obcym języku, писать на иностранномъ языкѣ; pod obcym imieniem, подъ чужимъ именемъ; инкогнито.

Obczerstwić, v. **Oczerstwić.**

Obczytany, *adj. part.* начитанный; много читавшій, научившіеся многому изъ книгъ.

Obczyzna, -y, *f.* чужеземщина; чужія страны.

Obdach, † **Abdach**, -u, *m.*, **Obdaszek**, -szka, *m. dim.* (z Niem. „Obdach," Abdach," daszek ściany od deszczu broniący), [крышечный] навѣсъ, сносъ, выпусъ; **Obdachowy**, *adj.* навѣсный, принадлежащій къ навѣсу.

Obdal, *adv.* поодаль; вдаль; въ нѣкоторомъ отдаленіи; подальше; **Obdalny**, *adj.* нѣсколько отдаленный; подальшій; находящіеся въ нѣкоторомъ отдаленіи.

Obdarcie, Obdzieranie, -ia, *n.* (*propr. et* *), обдирка, ободраніе, одираніе; содраніе, сдираніе; снятіе, сниманіе; изодраніе; v. *verb.* **Obedrzeć, Obdzierać.**

Obdarzić, *v. a. perf.* обложить, наложить дёрномъ.

Obdaro-wać, *v. a. perf.* обдаровать, обдарить, одарить; надѣлить дарами; наградить; **-wanie**, -ia, *n.* одареніе; **-wany**, *part. p.* обдарованный; одаренный; надѣленный; v. **Obdarzyć.**

Obdartus, -a, *m.* ободранный, ободранный, лоскутникъ, лохмотникъ, одѣтый въ лохмотье, голякъ.

Obdarty, *part. p.* ободранный, ободранный; v. **Obedrzeć.**

Obdarzać, v. **Obdarzyć.**

Obdarzenie, -ia, *n.* одареніе, надѣленіе, снабженіе.

Obdarzony, *part. p.* одаренный, надѣленный, снабженный, снабженный; v. **Obdarzyć.**

Obda-rzyć, *v. a. perf.*, **-rzać**, *v. impf.* обдарить, обдаровать, обдаривать, одарить, одаривать, надарить, наделовать, одѣлить, одѣлять, надѣлить, надѣлять дарами, осыпать, осыпать дарами, облагодѣтельствовать; снабдѣть, снабжать, снабдѣвать кого чѣмъ-либо; *it.* обогатить, обогащать; **-rzyciel**, -a, *m.* обдаривающій кого, *etc. cfr.* & v. *verb.* **Obdarzyć.**

Obdaszek, v. **Obdach.**

Obdłu-bać, **-bywać**, v. **Dłubać.**

Obdłużać, **-żyć się**, v. **Zadłużać się.**

Obdłu-żność, **-ści**, *f.* продолговатость, длиновватость; **-żny**, *adj.*, **-żnie**, *adv.* долговатый, длиновватый, продолговатый.

Obdukcya, -yi, *f.* осматриваніе, осмотръ, свидѣтельствованіе; вскрытіе мертваго тѣла и освидѣтельствованіе его; медицинское изслѣдованіе; обдукція.

Obdukować, *v. a.* вскрывать трупа, осматривать мертвое тѣло убитаго; свидѣтельствовать (освидѣтельствовать) о вскрытіи и осмотрѣ тѣла.

Obdział, -u, *m.* доля; v. **Udział.**

Obdzie-lać, **-lić**, *v. a.* одѣлять, раздѣлять, раздѣлить; надѣлять, надѣлить кого чѣмъ; давать, дать, раздавать, раздать по частямъ; **-lanie**, **-lenie**, -ia, *n.* одѣленіе, одѣленіе; надѣленіе, надѣленіе; раздѣленіе, раздѣленіе; (v. Udzielać, Udzielić, Udzielenie).

Obdzierać, v. **Obedrzeć.**

Obdzieranie, v. **Obdarcie.**

Obdzierżeć, v. **Odzierżeć.**

w Obec, *adv.* вообще; всего на все; въ совокупности; всѣ вмѣстѣ; wszem w obec, всѣмъ вообще; *it.* w obec, въ присутствіи; w obec kogo, въ присутствіи кого; w obec wszystkich, при всѣхъ.

Obecnie, *adv.* 1. теперь; въ настоящее время; 2. лично; самъ; *Jur.* самолично; 3. v. **Wspólnie, Ogólnie**; **Obecność**, **-ści**, *f.* присутствіе; самоличность; w obecności wszystkich, въ присутствіи всѣхъ; при всѣхъ; nieobecność, неприсутствіе; отлучка; **Obecny**, *adj.* присутствующій, присущій, лично находящійся, самоличный; *it.* настоящій; теперешній; нынѣшній; nieobecny, отсутствующій.

Obedrzeć, *v. a. perf.*, **Obdzierać**, *v. impf.* ободрать, обдирать; оборвать, обрывать; отеребить, отеребливать; общипать, общипывать; оторвать, отрывать; сорвать, срывать; содрать, сдирать; снять, снимать; отодрать, отдирать; * ободрать, обдирать, грабить, обирать дочиста; obdzierać drzewo z kory, драть, сдирать, обдирать кору съ дерева; - się, *v. r.* ободраться, обдираться, оноситься, износиться, разодраться, изодраться.

Obedyencya, v. **Posłuszeństwo, Uszanowanie.**

Obeg-nać, *v. a perf.* окружить, обступить, осадить; (v. Obledz, Opasać, Otoczyć); *it.* v. **Oganiać**; **-naniec**, **-nca**, *m.* осаждатель; **-nańcy**, *pl. m.* (obleżeni) осадники, осажденные; **-nańcy**, *adj.* осадный; **-nany**, *part. p.* обойденный, окруженный, обступленный, осажденный.

Obejdzie, v. **Obchodzić.**

Obejmo-wać, **-wanie**, v. **Objąć, Objęcie.**

Obejrza-łość, **-ści**, *f.* осмотрительность, предусмотрительность, осторожность, предосторожность; **-ły**, *adj.* осмотрительный, предусмотрительный, осторожный, предосторожный.

Obej-rzeć, **-rzenie**, v. **Oglądać, -danie.** [dzić, **Obchód.**

Obejść, Obejście, v. **Obcho-**

Obelga, -i, *f.*, **Obelżenie**, -ia, *n.* стыдъ, срамъ, посрамленіе, позоръ, поруганіе, поношеніе, поносъ, зазоръ, укоризна, образа, безславіе, безчестіе.

Obelgać, *v. a. perf.*, - kogo, оболгать; наговорить (*abo* наскажать) кому неправды.

Obelgać, v. **Obelżyć.**

Obelgacz, -a, *m.* оболгатель; v. **Obelżyciel, Potwarca.**

Obelganie, -ia, *n.* оболганіе.

Obelgnąć, Obelnąć, *v. n. semelf.* прильнуть, прилянуть вокругъ чего, пристать къ чему.

Obelisk, -u, *m.*, **Obeliszek**, **-szka**, *m. dim.* обелискъ.

Obelża, -y, *f.*, **Obelżenie**, -ia, *n.*, v. **Obelga.**

Obel-żyć, **-żywać**, **-gać**, *v. a.* обругать, обидѣть, обижать, оскорбить, оскорблять, осрамить, осрамлять, обезчестить, обезчещивать, нанести (наносить) безчестіе, опозорить, опозоривать, опорочить, опорочивать; вругать, ругать, выбранить, бранить; **-życiel**, -a, *m.* оболгатель; посрамитель; осквернитель; поноситель; ругатель; **-życielka**, -i, *f.* оболгательница; посрамительница; осквернительница; поносительница; ругательница; **-żywość**, v. **Zelżywość, Obelga**; **-żywy**, v. **Zelżywy.**

Obemgleć, *v. n. perf.* покриться туманомъ, затумениться.

Obemrzenie, v. *sub:* **Obumrzeć.**

Oberman, -a, *m.*, v. **Przełożony, Starszy, & Polubiony** (sędzia) [кóвникъ.

Oberstlieutnant, -a, *m.* подпол-

Obertasy, -ów, *pl.* заботы, хлопоты; непріятности; v. **Kłopoty, Tarapaty.**

Oberwać, *v. a. perf.*, **Obrywać**, *v. impf.* оборвать, обрывать, сорвать, срывать, собрать, собирать, общипать, общипывать, отеребить, отеребливать; оторвать, отрывать; *it. pass.* oberwać (*np.* plagi, kije), получить лобаны, побои, достать по спинѣ; **Oberwać się**, *v. r.* оборваться; надорваться, надсадиться.

Oberwipołeć, v. **Urwipołeć.**

Oberża, -y, *f.* трактиръ, гостинница, постоялый, дворъ; *cfr.* & v. **Karczma**; **Oberżysta**, -y, *m.* трактирщикъ, гостинникъ, содержатель трактира, с. гостинницы; **Oberżystka**, -i, *f.* трактирщица, содержательница трактира, с. гостинницы.

Oberznąć, *v. a. semelf.*, **Obrzynać**, *v. impf.* обрѣзать, обрѣзать (*abo* обрѣзывать; (*np.* włosy), обстричь, обстригать, стричь; (*np.* drzewo), подстричь, подстригать.

Digitized by Google

podrżzać, podrżzáć & podrżzywać, podczyścić, podczyścić; obrzynać, obrznąć dukaty, obrżzywać (*abo* obrżzáć) obrżzać czerwónicy; *it.* v. Wyrzynać, Trzebić; **Oberznięcie, Obrzynanie,** -ia, *n.* obrżzanie, obrżzywanie; obstrzyżénie, obstrzyganie; podstrzyżénie, podstrzyganie; podrżzanie, podrżzywanie, podczyścia; obernięcie księgi, obrżzż y kniżgi; **Obernięty,** *part. p.* obrżzanyi; obrżzany; podrżzanyi; podrżzanyi, *etc.*, v. *verb.* **Obernąć**; papier obernięty, obrżzana bumaga.

Obeschły, Obeschnąć, v. **Oschły, Oschnąć.**

Obeście, v. **Obchód.**

Obesłać, 1. *Fut.* obeśle, v. *a. perf.*, **Obsyłać,** *v. impf.* obosláć, obsyłáć; poslać, posyłáć kż mnógimż; 2. **Obesłać, Osłać,** *Fut.* obściele, ościele, *v. a. perf.*, **Obścielać, Ościelać,** *v. impf.* oslać, ostyłáć. [obosłka.

Obesłanie, Obsyłanie, -ia, *n.*

Obesłość, -ści, *f.* 1. obchód, kruzénie, okruzénie; 2. umżrenność; 3. v. **Potrzeba, Dolegliwość; Obesły,** *adj. part.* 1. obchodzénnyi, okruzénnyi, obstżpienyi, osaczénnyi; 2. umżrennyi, nozdżrżnyi.

Obetkać, Otykać, *v. a. perf.*, **Obtykać,** *v. impf.* obtykáć, obtykáć; nabić, nabivać; napychać, napychivać, nasovać, nasobyvać; obetkać brzuch, żołądek, nabić (sebż) brżxo, żelżdokż; napichcać(sż).

Obetnie, v. **Obciąć.**

Obetrzeć, v. **Otrzeć.**

Obezcześć, *v. a. perf.* obezvéstyi; v. **Oszkaradzić, Poplamić.**

Obeznać, *v. a. perf.*, **Obeznawać,** *v. impf.* poznakómyi, znakómyi; - **się,** *v. r.* poznakómyi-sż, oznakómyi-sż; v. **Oznać się.**

Obeżreć się, Ożreć się, *v. r. perf.* obożrátsża.

Obezwać się, Obzywać się, *v. r.* otzovátsża, otzyvátsża.

Obficie, Obfito, *adv.* obílno, izobílno, kż izobílii, kż izbítki. [dożmż.

Obfitał, -u, *m.* bassożnż, po-

Obfi-tość, -ści, *f.* obílie, izobílie, izbítokż, izlíżmekż; -**tować,** *v. n. impf.* obílovati, izobílovati, kżbżti izobílie, izlżmżstvovati; -**tujący,** *part. a.* obílujoщiyi, izobílnyi; -**ty,** *adj.* obílnyi, izobílnyi, izbítočnyi, izlíżmżnyi.

Obgadać, Obganić, Obgarnąć, Obglądć, Obgroda, v. **Ogadać, Oganiać, Ogarnąć, Oglądć, Ogroda.** [bóko.

Obgłąb, *adv.* nżskolżko glu-

Obgotować, *v. a. perf.*, **Obgotowywać,** *v. frequ.* vzvarátsża, vzvárivati, vskipiti, kżpiti, no mnóго podvarátsża.

Obgrubszy, v. **Przygrubszy.**

Obgryźć, v. **Ogryźć.**

Obheblować, *v. a. perf.* ostrorátsża, ostrużátsża, obstrorátsża, obstrużátsża.

Obiad, -u, *m.* obżdż; obżdżenyi stolż; po obiedzie, *α*) nóslż obżda; *β*) popolżdżni; no nolżdżni; nóslż nolżdżni; §. po obiedzie łyżka, nóslż obżda lóżka; v. po śmierci lekarstwo *sub:* **Śmierć**; zaprosić gości na obiad, pригласíть гостéй кż обżденному столż.

Obiadać, 1. v. **Obieść**; 2. **Obiadać, Obiadować,** *v. n. impf.* obżdati; **Obiadacz,** -a, *m.* obżżdáła, obżżdáło, obżżdálżщikż, obżżdánikż, obżóra.

Obiadalnia, -i, *f.* stolóvaя.

Obiadek, -dku, *m. dim.* obżdżeńż.

Obiadownik, -a, *m.* obżdżnikż, gość na obżdż; v. Piróvátel.

Obiadowy, Obiedny, -a, -e, **Obiedni,** -ia, -ie, *adj.* obżdżenyi, obżdżnyi; pora obiadowa, obżdżnoe vrémя; nóldżń.

Obiadujący, *part. a.* obżdżaющiyi.

Obibok, -a, *m.* drachżnż, bżżnż, zabżżka.

Oblé, *v. a. perf.*, **Obijać,** *v. impf.* obítyi, obivátyi; obić kogo, pobítyi, otvalátyi kogó, otdżżtyi, kogó, otvalátyi komż bóka, otvalátyi kogó na óbż kórki, nokolotítyi kogó; v. **Okładać** (kogo); obijać obręczami, nabivátyi obóruch na čto; obijać co, v. **Otłukać**; *it.* v. **Pobijać, Pobić; Obijać się,** *v. r.* obivátsża; otbivátsża; v. **Odbijać się.**

Obicie, -ia, *n.* 1. obítie, obívka, obívánie; nabívka (óbruchей na čto); 2. obóż; spalérы; wybić pokój obiciem, obítyi kómnatu obóżmi *abo* spalérami; **Obiciany,** *adj.* obóżnyi, spalérnyi; fabryka obiciana, spalérnaя fábrika; **Obiciarz,** -a, *m.* (tapecyer), obóżżnikż.

Obie, óbż; v. **Oba.**

Obiecać, Obiecować, Obiecywać, *v. a.* obżżátyi, sulítyi; kto wiele obiecuje, mało daje, kto mnóго sżlitż, totż málo dżżtż; §. kto slóvomż skoro, totż dżżlomż rżżko sporż.

Obieca-dło, -**dłowy,** v. **Abecadło,** -**dłowy.**

Obiecanie, -ia, *n.* obeżżánie; sulénie; v. **Obietnica.**

Obiecować, v. **Obiecać; Obiecownik, Obiecnik,** -a, *m.* obżżátelь.

Obie-dni, -ia, -ie, *adj.* obżżnyi, obżżdżennyi; -**dnia,** -i, *f.* 1. obżżdżennyi stolż; obżżdż; 2. obiednia, (msza św. Ruska), obżżnia, litурія; -**dnik,** -a, *m.* obżżdżnikż, gość na obżżdż.

Obiedz, v. **Obbiedz.**

Obieg, Obiegać, v. **Obbieg Obbiegać.**

Obielać, Obielić, *v.a.* 1. obíżżtyi, obíżżivátyi; 2. snimátyi kóżżu zżrżmż; **Obielenie,** -ia, *n.* obíżżénie; obíżżka.

Obie-rać, Obrać, *v. a.* 1. obirátyi, obobirátyi, snimátyi, sżżtyi; lupítyi, obżżżátyi, slupítyi, sżżtyi kóżżu, kóżżu; lżżżítyi, oщżżżivátyi; 2. sobirátyi, obirátyi, snimátyi, otnimátyi; - kogo z czego, obobirátyi, obobirátyi, lżżżítyi, obirátyi; - kogo z rozumu, lżżżítyi kogó żżżża, svestí sż żżżża; 3. sżżżżżirátyi, żżżżżirátyi, żżżżżirátyi, żżżżżirátyi; - **się,** *v. r.* gnoítsża, gnoí żżżżżż

остётки отъ ѣды; **Objadacz**, -a, *m.* объѣдало, объѣдальщикъ.

Obja-śnić, -śniać, *v. a.* (*propr. et* °), объясни́ть, объясня́ть, поясни́ть, поясня́ть, изъясни́ть, изъясня́ть, толкова́ть; **objaśnić** świecę, (v. oświecić), снять со свѣчи́; освѣти́ть, освѣща́ть; просвѣща́ть; (illuminować), освѣти́ть, освѣща́ть, иллюминова́ть; - się, *v. r.* изъясни́ться; **objaśniający**, *part. a.* объясни́тельный, изъясни́тельный; -śniciel, -śniacz, -a, *m.* объясни́тель, изъясни́тель; -śnienie, -śnianie, -ia, *n.* объясне́ніе, изъясне́ніе, поясне́ніе, толкова́ніе; сказа́ніе; освѣще́ніе, просвѣще́ніе; **objaśnienie** (ulic miasta, = illuminacya), освѣще́ніе, иллюмина́ція; **objaśnienie** świecy, свѣ́тие со свѣчи́; освѣще́ніе.

Objąt, -u, *m.*, **Objęcie**, -ia, *n.*, **Objętość**, -ści, *f.* объёмъ; окру́жіе, окру́жность; v. **Objęcie**, **Objętość**.

Objątrzyć, 1. *v. a.* нагноя́ть, привесть (ра́ну) въ гноє́ніе, разгноя́ть; 2. ° огорчи́ть, раздражи́ть, ожесточить, рассерди́ть.

Objawić, **Objawiać**, *v. a.* объяви́ть, объявля́ть; сдѣ́лать, дѣ́лать извѣ́стнымъ; извѣща́ть; откры́ть, открыва́ть; v. **Obwieszczać**; **objawiający**, объяви́тельный; **objawiony**, откровѣ́нный; - (od Boga), богоявлѣ́нный, богоодухновѣ́нный, богоѣщанный; **Objawienie**, **Objawianie**, -ia, *n.* объявле́ніе; откры́тіе; откровѣ́ніе; objawienie Boskie, откровѣ́ніе Бо́жіе; (zjawienie *abo*) objawienie św. Jana, (*Apocalypsis*), откровѣ́ніе Свята́го Іоа́нна Богосло́ва, апокали́псисъ; **Objawiciel**, -a, *m.* объявитель; извѣ́ститель; **Objawicielka**, -i, *f.* объяви́тельница; извѣ́стительница.

Objazd, -u, *m.*, **Objaźdżka**, -i, *f.* 1. объѣ́здъ, объѣ́здка, объѣзжа́ніе; w objazd, круго́мъ, въ окру́жности; 2. кругъ, кружъ, объѣ́здъ, обхо́дъ; v. **Obchód**; 3. объѣ́здъ, дозо́рный объѣ́здъ, объѣ́здка стра́жа; патру́ль, рундъ.

Objechać, **Objeżdżić**, **Objeżdżać**, *v. a.* 1. объѣ́хать, объѣзжа́ть; - wodą, объѣ́хать на корабля́хъ (вокру́гъ); -, дѣ́лать, сдѣ́лать кружъ (кругъ); *it.* объѣзжа́ть, осма́тривать, посѣща́ть; 2. objeżdżić, objeżdżać konia, объѣзди́ть, объѣзжа́ть ло́шадь; objeżdżony (ujeżdżony), объѣ́зженный; *it.* v. **Okrócić**, **Hamować**.

Objęcie, -ia, *n. n. v.* 1. объя́тіе, обнима́ніе; v. **Objąć**; 2. v. **Obwód**, **Objąt**. [ный; v. **Objeść**.

Objedzony, *part. p.* объѣ́ден-

Objekt, -u, *m.* предме́тъ; v. **Obrzut**, **Obmiot**, **Przedmiot**.

Objemca, -y, *m.* наслѣ́дникъ, преемникъ; принима́тель чего́-либо на себя́; v. **Obejmować**.

Objeść, **Objadać**, *v. a.* объѣ́сть, объѣда́ть; - się, *v. r.* объѣ́сться, объѣда́ться; набо́ть себѣ́ бро́хо; *pop.* наи́ться; **Objadanie**, -ia, *n.* объѣда́ніе; **Objedzony**, *part. p.* объѣ́денный.

Objeśny, *adj.*, v. **Żarłoczny**.

Objętki, -ów, *plur.* охо́тничьи тенёта (*pl.*); сѣть.

Objętność, -ści, *f.* объ́ятность; поня́тливость; v. **Pojętność**; **objętność**, = **Objętość**, простра́нство; ёмкость; v. **Objąt**; **Objętny**, *adj.* 1. объ́ятный; v. **Pojętny**; 2. ёмкій. [**Objęć**.

Objęty, *part. p.* объ́ятый; v.

Objezdny, *adj.* объѣ́зжій.

Objeżdżać, **Objeżdżić**, v. **Objechać**; **Objeżdżacz**, -a, *m.* 1. - koński, берейторъ, кото́рый объѣзжа́етъ лошаде́й; 2. objeżdżacz, **Objezdnik**, объѣ́здчикъ, объѣ́зжій, объѣ́здникъ; **Objeżdżanie**, -ia, *n.* объѣзжа́ніе, объѣ́здка; объѣ́зживаніе; **Objeżdżony**, -a, -e, *part. p.* объѣ́зженный, объѣ́зженный; v. **Kawalkator**.

Obkąsać, v. **Okąsać**.

Obkładać, *etc.*, v. **Obłożyć**, *etc.*

Obkrążać, *etc.*, v. **Okrążać**.

Obkręcać, *etc.*, v. **Okręcać**.

Obkroić, **Obkrajać**, **Obkrawać**, *v. a.* обрѣ́зать, обрѣ́зывать; **Obkrajanie**, -ia, *n.* обрѣ́занie; v. **Obrzezać**.

Oblać, **Oblewać**, *v. a.* 1. (*propr. et* °), обли́ть, обливать; - wodą, обли́ть водо́ю; 2. омывать, обтека́ть; rzéka oblewa miasto, рѣка́ обтека́етъ го́родъ; *it.* -, наводни́ть; орошать, оросить; *it.* v. **Polać**, **Polewać**; - się, *v. r.* обли́ться, обливаться.

Obłączek, -czka, *m. dim.* (v. **Obłąk**), дужка; лучо́къ; **Obłączystość**, -ści, *f.* (*convexitas*), вы́пуклость; v. **Wypukłość**; *it.* v. **Pukiel**; 2. обпаучистость, (*concavitas*), вогнутость, полость, впадина; **Obłączysty**, *adj.*, -sto, *adv.* изогнутый, *Eccl. sl.* дугови́й, дуги́ный; (= z wierzchu okrągły, *convexus*), вы́пуклый; (= *concavus*), вогнутый, впадистый.

Obłąd, -błędu, *m.* заблужде́ніе, оши́бка; **Obłądliwy**, v. **Obłędliwy**.

Obładować, *v. a.*, (*propr. et* °), нагрузи́ть, обременить, отяготи́ть, много навлаcть на...

Obladra, -y, *f.* 1. ремёнь наши́тый на постро́мкахъ, что́бы ло́шадь не обтира́лась; 2. ефо́съ, рукоя́тка у шпаги или сабли.

Obłądzić się, **Obłędzić się**, **Obłądzać się**, *v. a.*, v. **Mylić się**, **Błąkać się**, **Obłąkać się**.

Obłagać, *v. v.* умилости́вить; v. **Udobruchać**.

Obłajać, **Obłaiwać**, *v. v.* обруга́ть, выругать.

Obłąk, -u, *m.*, **Obłączek**, *dim.* дуга́, лукъ, изгиба.

Obłą-kać się, -kiwać się, *v. r.* стра́нствовать; заблужда́ться, заблуди́ться; собиться, сбиваться съ доро́ги; собиться съ пути́; ошиба́ться, обмануться, быть въ заблужде́ніи; **obłąkać** kogo, *v. a.* завести́, завесть, привести въ заблужде́ніе; свести́, сбить съ пути́; **obłąkany**, стра́ствующій; блужда́ющій; помѣ́шанный, сумасше́дшій; **Obłąkanie**, -ia, *n.* заблужде́ніе; помѣ́шательство, сумасше́ствіе; v. **Waryacya**.

Obłąkowaty, *adj.*, -to, *adv.* дугообра́зный; вы́гнутый въ дугу́; вы́веденный дугою́; v. **Obłączysty**.

Obłam, -u, *m.*, **Oblamek**, -mka, *m.* обло́мъ, обло́мокъ, отло́мокъ; **Obła-mać**, -mywać, *v. a.* обломать, обла́мывать; -manie, -mywanie, -ia, *n.* обло́мка, обломе́ніе, обла́мываніе; -many, *part. p.* обло́мленный.

Oblamować, *v. a.* опушить, обшить.

Oblanie, -ia, *n.* обли́тіе.

Oblany, *part. p.* обли́тый, *etc.*, v. **Oblać**.

Oblap, -u, *m.* 1. объя́тіе, обнима́ніе; 2. oblap, **Oblapka**, -i, *f.* блудъ, блудодѣ́яніе, любодѣ́йство, плотско́е сои́тіе; **Oblapa**, -y, *f.* - wonna, *Bot.*, v. **Kopytnik**; **Oblapiać**, **Oblapić**, **Oblapiwać**, *v. n.* 1. обнимать, обнять, обхватить, обхватывать руками; v. **Ogarnąć**, **Objąć**; 2. блудить, блудодѣйствовать, любодѣйствовать, плотски совокупляться; **Oblapianie**, v. **Oblap**.

Oblask, -u, *m.* сія́ніе, свѣтлость.

Obłaskawić, *v. a.* усмири́ть, успокои́ть; v. **Łaskawić**.

Oblata, -y, *f.* 1. *Jur.* (oblatowanie, wpisanie do aktów), запи́ска, заявле́ніе, внесе́ніе въ протоко́лъ, внесе́ніе въ судебны́я кни́ги; 2. † -, v. **Opłatek**.

Oblatać, **Oblatywać**, **Oblecieć**, *v. n.* облетѣ́ть, облетѣ́ть; сваливаться.

Obłatać, **Obłatywać**, *v. a.* обшить, обшивать заплатками.

Oblatować, *v. a.* записать, записа́ть, внести (внесть) въ протоко́лъ, внести въ судебны́я кни́ги.

Obława, -y, *f.*, **Obławy**, *pl.* 1. облава, загонъ звѣ́ря; 2. тенёта, сѣть; *it.* v. **Otoczenie**, **Ostrojenie**; 3. поря́докъ на марше соблюде́нный; **Obławą**, **Obławem**, *adv.* кучами, толпами; v. **Hurtem**.

Obławiać, v. **Obłowić**.

Obławny szyk, *m.* сомкну́тый (боевой) поря́докъ (*abo* строй); войско въ сомкну́томъ поря́дкѣ.

Obłaz, -u, *m.* (*propr. et* °), поворо́тъ, объѣ́здъ, кругъ, кружъ; bez obłazu, *adv.* безъ церемо́ній, безъ чиновъ, безъ околи́чностей, безъ обиняковъ; **Obłazem**, v. **Hurtem**, **Obławem**.

Digitized by Google

Obłazić, v. **Obleść.**

Obłazgiem, v. **Ciągle, Nieprzerwanie.**

Obłazłość, -ści, *f.* облѣзáніе, плѣшивость; **Obłazły**, *adj.* облѣзлый.

Obłaźnić, *v. a.* обольстѣть, обмануть.

Oblec, Obłóczyć, Oblekać, *v. a.* облечь, облекáть; одѣть, одѣвáть; обволочь, обволáкивать; - **się**, *v. r.* одѣвáться, перемѣнить плáтье, переодѣться; - **się w zakonny ubior**, вступить, вступáть въ монáшество, постриться, постригáться; - **się**, покрыться.

Oblecieć, Oblatać, Oblatywać, *v. n. et v. a.* 1. облетѣть, облетáть; *it.* v. **Obbledz, Objechać**; 2. (=opadać), облетáть, облетѣть, опадáть, свáливаться.

Obleczenie, Obłóczenie, -ia, *n.* облечéніе, облачéніе, облекáніе, одѣяніе; обволáкиваніе; v. **Odziewanie, Ubieranie.**

Obłędliwość, -**dność**, -ści, *f.* заблужденіе; порóк; недоразумѣніе; ошибочность; неправильность, недостáточность; -**dliwy**, -**dny**, *adj.*, -**wie**, -**nie**, *adv.* ошибочный, невѣрный, неправильный; лóжный, фальшивый; недостáточный; -**dnieć**, *v. n.* заблудиться. [блѣдниѣть.

Obledniеć, *v. n.* блѣдниѣть, по-

Obledz, Oblegnąć, Oblegać, *v. a.* осадѣть, осаждáть, облечь, облегáть, облежáть, облагáть, обложить войскомъ, окружáть, -жáть войскомъ; obledz fortecę, градообрóтвовать, осадить крѣпость; **Oblegiers, Oblężyciel, Olegacz**, -a, *m.* осаждáющій, осаждáтель, облежáтель.

Oblenieć, *v. n.* облѣниться.

Oble-pa, -y, *f.*, -**pka**, -i, *f.* облѣпка, мáзанка; обмáзка (изъ глины); облѣплéніе; -**piać**, -**pić**, *v. a.* облѣплять, облѣпить, обмáзать, обмáзывать; -**pianie**, -**pienie**, -ia, *n.* облѣпливаніе, облѣпленіе.

Oble-w, -u, *m.* обтекáніе, окруженіе водóю; -**wać**, v. **Oblać**; -**wanie**, -ia, *n.* обливáніе; обтекáніе; v. **Oblać**; -**waniec**, -ńca, *m.* (we chrzcie oblany), обливáнечь; -**winy**, *pl.* наводненіе.

Obleść, Obłazić, Obłazować, *v. n.* 1. лѣзть óколо ...; крáсться вокрýгъ; 2. облѣзть, облѣзáть; лишáться волóсъ, *л.* шерсти.

Obię-żeć, v. **Obledz**; -**żca**, -y, *m.*, v. **Oblężyciel**; -**żenie**, -ia, *n.* осáда, осаждéніе; градобóрство; обсѣдéніе, облежáніе; -**żeniec**, -ńca, *m.* (oblężony), осáдникъ, осажденный; -**życiel**, -a, *m.* (oblężca), осаждáтель, облежáтель, градобóрецъ; -**żeński**, *adj.* облежáтельный, осáдный, градобóрный; -**żony**, *part. p.* осажденный, окруженный.

Obli-czać, -**czanie**, v. **Obliczyć.**

Obli-cze, -a, *n.* óблик, лик, облíчіе, лицó; видъ; obliczem w oblicze, лицóмъ къ лицý; w obliczu nieprzyjaciela, въ видý непріятеля; -**cznie**, *adv.* лично; самъ; самолично; въ присýтствіи; -**czność**, -ści, *f.* личность, самолíчность; *it.* v. **Oblicze**; v. **Obecność, Przytomność**; chleby obliczności, (= chleby pokładne), хлѣбы предложéнія; -**czny**, *adj.* личный, самолíчный; наличный; присýтствующій; obliczna rana, рáна находящаяся на лицѣ; *Bibl.* chleby obliczne, (= chl. obliczności, chl. pokładne), хлѣбы предложéнія.

Obli-czyć, -**czać**, v. *a.* сосчитáть, обсчитывать, счислять, счислить, считáть, вычислить, вычислять, разсчитáть, разсчитывать, постáвить на счётъ, привéсть, приводить въ счётъ; - **się**, *v. r.* разсчитываться; -**czenie**, -**czanie**, -ia, *n.* сочинéніе, сочтéніе, вычисленіе, вычлáдка, разсчётъ, исчисленіе; -**czyciel**, -a, *m.* вычлáдчикъ, вычислитель.

Oblig, Oblik, -u, *m.*, **Obliga**, -i, *f.*, **Obligacya**, -yi, *f.* 1. обязáтельность; 2. облигáція, долговáя зáпись; заёмное письмо; **Obligacyjny**, *adj.* облигаціóнный; **Obligować**, *v. a.* обязывать, одолжáть; obligujący, обязáтельный, одолжáтельный; obligowany, обязанный, одолженный; v. **Obowiązany.**

Oblikwidacya, -yi, *f.* разсчётъ, *etc.*, v. **Obrachunek.**

Oblinieć, *v. n.* облѣзть, облѣшивѣть, лишáться волóсъ, *л.* шерсти; **Obliniały**, *adj.* облѣзлый, облѣшивѣлый.

Oblity, *part. p.* облитый.

Obli-zać, -**znąć**, -**zować**, -**zywać**, *v. a.* облизáть, облизывать; - **się**, *v. r.* облизáться, облизываться; -**zanie**, -**zywanie**, -ia, *n.* облизáніе, облизывание.

Obłocić, *v. a.* грязнить, загрязнить, обмарáть грязью.

Obłoczek, -**czka**, *m. dim.* óблачко.

Obłóczenie, v. **Oblec.**

Obłoczny, *adj.* óблачный.

Obłóczyć, v. **Oblec.**

Obłoczyny, -yn, *pl.* облачéніе; постриженіе въ монáхи.

Obłoczysty, *adj.*, -o, *adv.* óблачный, облачистый.

Obłog, -u, *m.*, **Obłoga**, -i, *f.* 1. (Obłożenie, Obtoczenie), обложéніе, óкладъ, окруженіе, осаждéніе, осáда; 2. Obłog, v. **Leżysko**; 3. obłoga u sukni, обивка, вýкладка, опýшка, бнушь; 4. *Milit.* Obłogi, обóзъ; 5. v. **Wyłogi.**

Obłojca, -y, *m.*, v. **Żarłok, Obżartuch.**

Obłok, -u, *m.* 1. óблако; §. jakby z obłoków spadł, * онъ крáйне былъ удивлённъ; онъ изумился; (nagły), какъ съ нéба упáлъ; откýда ни взялся; *it.* pod obłoki kogo wynosić, * возносить, -нести кого до небесъ; расхвáливать, вихвáливать, прославлять; pokryty obłokami, покрытый óблакáми; 2. obłok, v. **Chmura, Tłum**; **Obłokać się**, *v. r.* обожрáться; **Obłokowy**, *adj.* óблачный.

Obłomek, -mku, *m.* облóмокъ; obłomki w lesie, валéжникъ; v. **Wiatrołomy.**

Obłów, -u, *m.* (*propr. et* *), добыча; v. **Połów, Korzyść**; **Obłowić, Obławiać**, *v. a.* ловить, наловить, поймать, получить добычу, получить прибыль; v. **Połowić**; - **się**, *v. r.* достать въ добычу; получить прибыль; обогатиться.

Obłowiny, *pl.* добыча, прибыль, корысть.

Obłożna chroba, *f.* болѣзнь принуждáющая лежáть въ постелѣ; obłożnie chory, больнóй, лежащій въ постелѣ; obłożnie chorować, быть больнымъ, лежáть въ постелѣ; слечь, заболѣть, занемóчь.

Obłóżować, v. **Luzować.**

Obłożyć, Obkładać, Okładać, *v. a.* обложить, обкладывать, окласть, окладывать, вýложить; отягощать; окладаć kogo, * бить кого, колотить, (*pop.*) колóшить, дубáсить, отвалять кого, отвалять [*abo* нагрѣть] комý бокá.

Obłożysty, *adj.* окружнный, закруглённый; v. **Okrągły.**

Obłubie-niec, -**ńca**, *n.* зонтикъ, обручникъ; -**nica**, -y, *f.* невѣста, обручница, просвáтанная.

Obłuć, *v. a. perf.* облевáть, обклевывать, оклевáть, оклёвывать.

Obłucie, -ia, *n.* облевáніе, оклевáніе.

Obłu-da, -y, *f.* 1. примáнка, прелесть, привлекáтельность; 2. лицемѣріе, притвóрство, хитрость; 3. привидѣніе, призракъ, видѣніе; домовóй; 4. *Med.* obłuda oczna, кóшица (*abo* плевá) на глазý; плóтная плевá на роговóй оболочкѣ; мясистый крыловидный нучóкъ на роговóй оболочкѣ; -**dnica**, -y, *f.*, -**dnicska**, -i, *f. dim.* лицемѣрка, хитрая женщина, притвóрщица, хитрá, пустосвятка, святóша; -**dnik**, -a, *m.* лицемѣръ, хитрецъ, притвóрщикъ, хитрá, святóша, пустосвятъ, обмáнщикъ; -**dność**, -ści, *f.*, v. **Obłuda, Fałszywość**; -**dny**, *adj.*, -**nie**, *adv.* лицемѣрный, притвóрный, хитрый, лукáвый, обмáнчивый.

Obłu-pać, -**pić**, -**pować**, *v. a.* (*propr. et* *) облупить, облупить, облупывать; снять, снимать *abo* сдирать, содрать корý; снять, снимать кóжу, кóжицу; очищать, очистить; слупить, слупить.

Obłuszczyć, *v. a.* снять чешуй,

Digitized by Google

мелухý; очúстить, облупúть, ошелупúть.

Obluzo-wać, -wanie, v. **Luzować, -wanie.** [локъ.

Obłużyć, *v. a.* обмочúть въ щёлокъ.

Obły, *adj.* óблый; продолговáто-кругдый; *cf.* **Owalny**; *dziób* **obły,** v. **Tępy.**

Obły-się, -siać, *v. a.* лишúть волóсъ, дѣлать, сдѣлать кого лúсинъ, плѣшúвымъ; **-sieć,** *v. n.* облѣзнúвѣть, облысѣть, лишиться волóсъ на головѣ.

Obłysnąć, Obłyskować, *v. a.* озарúть, осiять, освѣтúть.

Oba-cać, Oma-cać, -cywać, *v. a.* осязáть, ощýпать, ощýпывать; **-canie, -ia,** *n.* осязáніе, ощýпаніе, ощýпываніе.

Obmacniać, v. **Obmocnić.**

Obmaczać, v. **Obmoczyć, Omo-**

Obmamić, v. **Omamić.** [скуć.

Obmartwieć, *v. n.* омертвѣть; v. **Obumrzeć.**

Obmarznąć, *v. n.* обмёрзнуть, обмерзáть; **Obmarzły,** *adj. part.* обмёрзлый.

Obmatać, v. **Omatać.**

Obmawiać, v. **Obmówić.**

Oba-zać, Oma-zać, -zować, *v. a.* обмáзать, обмáзывать; **-zanie, -ia,** *n.* обмáзка, обмáзаніе.

Obmiąć, *v. a.* обмять, обмимять.

Obmie-rzić, -rzliwość, -rzliwy, v. **Omierzić, Omierzliwość, Obmierzliwy.**

Obmie-rzyć, -rzać, *v. a.* обмѣрить, обмѣрять, обмѣривать, вокрýгъ измѣрять; обмежевáть, размежевáть, обмежёвывать, размежёвывать.

Obmieść, v. **Omieść.**

Obminąć, v. **Ominąć.**

Obmie-szkać się, -szkiwać się, *v. r.* поселúться, поселяться, водворúться, водворяться; v. **Osieść** (gdzie).

Obmiot, -u, *m.* предмѣтъ.

Obmocnić, Obmacniać, Obmocować, *v. a.* вокрýгъ укрѣпúть, укрѣплять; v. **Obwarować,** *etc.*

Obmoczyć, v. **Omoczyć.**

Obmoknąć, v. **Omoknąć.**

Obmotać, v. **Omatać.**

Obmowa, -y, *f.*, **Obmówka, Omówka,** -i, *f. dim.* 1. переговóръ, переговóрка, разговóръ, совѣщáніе; (*it.* v. **Rokowanie**); 2. отговóрка, оговóрка; 3. obmowa, obmowisko, клеветá, клеветáніе, злослóвіе, злорѣчіе, пономеніе, áбеда, обнóсъ, навѣтъ, взносъ, предослóвіе, злоязычіе, наговóрка, наговóръ, обговóръ, оговóръ, мóлка, † вождéніе, навáда; **Obmowca,** -y, *m.* клеветникъ, оговóрщикъ, обговóрщикъ, наговóрщикъ, навѣтникъ, злоязычникъ, предослóвъ, навáдникъ, поносúтель, áбедникъ; **Obmówić, Obmawiać,** *v. a.* оклеветáть, клеветáть на (*c. Acc.*), наговорúть, наговáривать, злослóвить, навѣтничать на (*c. Acc.*), áбедничать на (*c. Acc.*), поносúть, навáдить, навождáть, оговорúть, оговáривать, обговорúть, обговáривать, злорѣчить, наклеветáть, наклёпывать, оболгáть, обáлгивать, наáбедничать, предослóвить; **Obmowisko,** -a, *n.* áбедничество, *etc.*, v. **Obmowa** (3); **Obmownica,** -y, *f.* клеветнúца, оговóрщица, обговóрщица, наговóрщица, навѣтница, злоязычница, навáдница, поносúтельница, áбедница; **Obmowny, Omowny, Obmownicky,** *adj.* клеветнúвый, клеветнúчий, клеветнúческій, навѣтливый, навѣтническій, поносúтельный, поноснвый, нанóсный, наговóрный, злоязычный, взнóсный, злослóвный, предослóвный, áбедническій, злорѣчивый.

Obmurować, *v. a.* (v. **Omurować**), обвестú [обвéсть] стѣнóю.

Obmusnąć, Omusnąć, Obmuskać, Omuskać, Obmuskiwać, *v. a.* ощипáть, ощипывать, оборвáть, сорвáть, срывáть; *it.* сгладить; v. **Ogładzić.**

Obmyć, Omyć, Obmywać, Omywać, *v. a.* обмúть, обмывáть, омúть, омывáть; смыть, смывáть; **-się,** *v. r.* обмúться, омúться; v. **Oczyścić się; Obmycie, Obmywanie,** -ia, *n.* обмúвка, обмúтіе, омúтіе, обмывáніе, омывáніе.

Obmysł, -u, *m.*, **Obmy-śliwanie, -ślenie,** -ia, *n.*, обмышлéніе, обдýманіе; попечéніе; **Obmyślać, -ślić, -śliwać,** *v. a.* обмúслить, обмышлять; обдýмать, обдýмывать; нещýся, пéчься о чёмъ; старáться, постарáться о чёмъ; *it.* дýмать, подýмать о комъ, не забывáть, -бúть кого, заботúться о комъ; **-ślny,** *adj.*, **-nie,** *adv.* попечúтельный; v. **Przezorny, Opatrzny; -ślność,** v. **Przezorność, Opatrzność.**

Obmyty, *part. p.* обмúтый, омúтый; **Obmywanie,** v. **Obmycie.**

Obnaszać, -szanie, v. **Obnieść, Obniesienie.**

Obna-żać, -żyć, *v. a.* (*propr. et* °), обнажáть, обнажúть, обнаружúть, обнаруживать, оголáть, оголúть, открывáть, открыть; **-żenie,** -ia, *n.* 1. обнажéніе; 2. v. **Nagość; -żony,** *part. p.* обнажённый; открытый, непокрытый; лишённый.

Obnieść, Obnosić, Obnaszać, *v. a.* (*propr. et* °), обнéсть, обнестú, обносúть, обнáшивать; носúть вокрýгъ, носúть кругóмъ; разносúть; обнéсть, обносúть, оклеветáть; донестú, донéсть на кого́; **Obniesienie, Obnaszanie,** -ia, *n.* обнесéніе, обнáшиваніе; **Obniesiony,** *part. p.* обнесённый; v. **Obnieść; Obnosiciel,** -a, *m.* разнóщикъ.

Obno-wić, Obna-wiać, *Fut.* **obnowi,** *v. a.* обновúть, обновлять; **-wienie,** -ia, *n.* обновлéніе; **-wiciel,** -a, *m.* обновúтель; **-wicielka,** -i, *f.* обновúтельница; **-wiony,** *part. p.* обновлённый.

Obocznyć, v. **Okolić.**

Obod, -u, *m.* óбодъ; косáкъ.

Obolsta, -y, *m.* гобóйстъ; v. **Hoboista.**

Oboj, -oi, *f.*, **Oboja,** -i, *f.* (*hautbois*), гобóй; **Obojowy,** *adj.* гобóйный; v. **Hoboj.**

Oboj, Oboja, Oboje, *gen.* obojga, *num.* óба, óбѣ.

Obojczyk, -a, *m.* 1. гáлстукъ; воротнúкъ; нагрýдная перевáзка; *it.* корсéтъ; 2. *Anat.* obojczyk, (obojczykowe kości, кость kluczowa, *clavicula*), ключевáя кость, ключúца, ключикъ; *cfr.* хлупь; 3. *Archit.*, v. **Półwałczyk.**

Obo-jętek, -tka, *m.*, **-jętka,** -i, *m. & f.* (*s. c.*) 1. равнодýшный (*m.*), равнодýшная (*f.*); v. **Obojętny;** 2. **Obojętką,** -i, *f.*, v. **Obłuda, Zdrada;** 3. **Obojętka,** (pszenica), родъ пшеницы; **-jętnieć,** *v. n.* постúлѣть; **-jętność,** -ści, *f.* 1. обоюдность; *it.* двусмúсленность; 2. холóдность, хладнокрóвность, равнодýшіе, спокóйствіе; **-jętny,** *adj.*, **-nie,** *adv.* 1. обоюдный; двусмúсленный; двоякій; *it.* что мóжно хватáть съ обѣихъ сторóнъ; miecz obojętny, (= obosieczny), обоюдýострый мечъ; 2. равнодýшный, не интересýющійся, хладнокрóвный, холóдный; спокóйный; нечувствúтельный; безпéчный; нерадúвый.

Obok, *adv.* вóзлѣ, пóдлѣ.

Obolewiec, -wca, *m.* обоедéсный, обоеручный, ободеспоручный.

Obopłciowy, *adj.* двупóлый, обоепóлый, двуспáтный, гермафродúтный; *Bot.* двупóлый, женомужній. [many, -ność.

Obopolny, -ność, v. **Wzaje-**

Oboprawiec, v. **Obolewiec.**

Obor, v. **Wybor, Obieranie.**

Obora, -y, *f.*, **Oborka,** -i, *f. dim.* 1. скóтный дворъ; хлѣвъ; стóйло; §. wpuścić wilka do obory, пустúть козлá въ огорóдъ; 2. *Meton.* obora, говядо, рогáтый скотъ. [хáть; перенахáть.

Oborać, Oborywać, *v. a.* она-

Oboręczny, *adj.* обоеручный, обоедéсный, ободеспоручный.

Obornik, -a, *m.*, v. **Obora** (1).

Obosieczny, *adj.*, **-nie,** *adj.* обоюдный; обоюдýострый; obosieczny miecz, обоюдýострый мечъ; *it. Bot.* łodyga obosieczna, (*caulis anceps*), стéбель обоюдýострый.

Obostronność, -ści, *f.* обоюдность, двусмúсленность, *etc.*, v. **Obojętność; Obostronny,** *adj.*, **-nie,** *adv.* обоестрóнній, двухсторóнній, обоюдный; съ обѣихъ сторóнъ; *it.* обоюдный, двусмúсленный; равнодýшный, *etc.*, v. **Obojętny.**

Digitized by Google

Obostrzać, Obostrzyć, *v. a.* (*propr. et* °) обáстривать, обострúть; – (karę), усúливать, усúлить.

Obóstwić, *v. a.* обожúть.[лить.

Obowiązać, -zować, Obowięzywać, *v. a.* обязáть, обязывать; стáвить, постáвить кому что въ обязанность; одолжúть, одолжáть; obowięzujący, обязáтельный, одолжúтельный; obowiązany, обязанный, одолжённый; obowiązanym być, долженствовáть; obowiązać się do czego, *v. r.* обязáться; **-zanie, -ia**, *n.* обязáніе; **-zek, -zku**, *m.* обязанность, обязáтельство, дóлжность, долгъ; *it.* v. Warunek; **-zały**, = obowiązany, обязанный.

Obóz, -bozu, *m.* лáгерь, станъ, †тáборъ, тóваръ; obóz stawiać, obozem stanąć, stać, obozem się kłaść, (*castra ponere*), (по)стáвить лáгерь, становúться, стать лáгеремъ, стоáть лáгеремъ, расположúться лáгеремъ, расположúть (располагáть) лáгерь; v. Zakładać (obóz); obóz składać, ruszać, zdjąć, zwinąć, снимáть, снять лáгерь.

Obo-żny, -zowy, -a, -e, 1. *adj.* лáгерный, становóй (-вóй); flasza obozowa, манéрка; wieniec oboźny, obozowy, вaловóй вѣнéцъ; 2. **-żny, -zowy, -ego**, *s. m.* обóзной (-ній), лагермéйстеръ; **-zować**, *v. a.* располагáть, расположúть лáгеремъ, (*abo* стáномъ); *v. n.* стоáть лáгеремъ; располагáться,расположúться[*abo* становúться, стать] лáгеремъ; **-zowanie, -ia**, *n.* расположéніе стáна; **-zowisko, -a**, *n.* лáгерное мѣсто; становúще.

Obożyć, Obóstwić, *v. a.* обожáть, обожúть.

Obrąb, -ębu, *m.* 1. (обрýбъ, обрýбецъ); 2. (= bramowanie), рубéцъ, обрýбка, обрубáніе, обрубáніе; 3. (= zasiek), засѣка, укрѣплéніе; 4. ограничéніе, границы (*pl.*), предѣлъ, кругъ; v. Okres.

Obrąbić, Obrąbać, Obrąbiać, Obrębować, *v. a.* 1. (ociosać), обрубáть, обрубáть, обсѣчь, обсѣкáть, рубúть что кругóмъ; 2. (= obrębem otoczyć), загородúть, загорáживать засѣкою, оградúть засѣкою, сдѣлать вокрýгъ чегó засѣку; 3. обрębовать, обрубáть, обрубáть, окаймúть, торочúть; **Obrąbek, -bku**, *m.* рубéцъ, обрýбка, обмѣвка = **Obrąbienie, -ia**, *n.* обрубáніе.

Obrabiać, v. **Obrobić**.

Obrać, v. **Obierać**, *etc.*

Obracać, Obrócić, *v. a.* 1. (*propr. et* °) обрáщать, обрáтить, оборáчивать, оборотúть, ворóчать, поротúть, поворáчивать, поворотúть; obracać (pieczenią), вертѣть; obrócona liczba trzech, v. Odwrotna; obracać kogo słowy, v. Szydzić z kogo; 2. obracać się gdzie, находúться, быть; gdzie się teraz syn twój obraca? гдѣ теперь находится твоёсынъ? obracać co gdzie, do czego, na co, направлúть, -вить; устремлúть, -мúть; обрáщать на что; употреблúть, -бúть; издержáть на что; obracać co w co, перемѣнúть, перемѣнúть, преврáщать, превратúть, обрáщать, обратúть; obróćić miasto w perzynę, w popiół, превратúть, обратúть гóродъ въ пепелъ; wniwecz obrócić, превратúть въ ничтó, уничтóжить; v. Niwecz; – się, *v. r.* обрáщаться, обратúться, поворáчиваться, поворотúться, оборáчиваться, оборотúться, вертúться кругóмъ, крутúться; *it.* отворотúться; – się do kogo tyłem, оборáчиваться, оборотúться спинóю къ кому; отворáчиваться, отворотúться отъ кого; – się do kogo, оборотúться къ кому; **Obracanie, Obrócenie, -ia**, *s. n. v.* оборáчиваніе, поворáчиваніе, обрáщеніе, ворóчаніе, вертѣніе; направлéніе,устремлéніе, *etc.*, v. Obracać; v. **Obrót**.

Obra-chować, *v. a.* сосчитáть; рассчúтывать, рассчитáть; вычислúть, вычислить; исчислúть, -лить; разчѣсть, расчѣсть; дѣлать, сдѣлать вы́кладку [*abo* рассчѣть]; **-chowanie, -ia**, *n.* сосчитáніе, рассчитáніе, счисленіе, вычисленіе, исчисленіе, расчисленіе, разсчѣтъ, вы́кладка, раздѣлка; **-chunkowy**, *adj.* смѣтный, счётный, отчётный, рассчётный; najwyższa izba obrachunkowa, верхóвная счётная палáта.

Obręcz, v. Obręcz.

Obrócacz, -a, *m. Anat.* – udowy, (*rotator, trochanter*), вертелъ, колообрáщатель, коловорóтъ на бедрѣ.

Obręczka, -i, *f. dim.* (v. Obręcz), обрýчикъ; ободóкъ; белчýгъ, кольцó; – koło pieniądza, (= brzeg), гýртикъ; – armatna, wylotowa, *Artill.* (*astragale*), фризъ, астрагáлъ (украшéніе у пýшки), дýльный пóясъ; **Obręczkowy**, *adj.* обрýчный; ободóчный; кольцевóй; гуртáльный; *Astron.* obręczkowe zaćmienie słońca, кольцеобрáзное затмѣніе сóлнца; затмѣніе сóлнца съ кольцóмъ; **Obręczkować**, *v. a.* гуртúть.

Obra-da, -y, *f.* 1. (obradzanie), совѣтъ, совѣтованіе, совѣщáніе; обсужденіе (чегó); 2. v. Radość; **-dować**, *v. n.* 1. совѣтовать съ кѣмъ; совѣтоваться съ кѣмъ; 2. obradować kogo, *v. a.* (ucieszać kogo), обрáдовать; – się, обрáдоваться; **-dzać**, 1. v. Obrodzić; 2. **-dzać, -dzić**, *v. a.* помогáть, помóчь кому; вспомоществовáть; пособлúть, -бúть; заботúться о комъ.

Obramować, -wanie, v. **Bramować, Obrąbić.**

Obranie, -ny, v. *sub*: **Obierać, Obrać; Obraniec, -ńca**, *m.* (obrany), вы́бранный, ѝзбранный.

Obraski, *Bot.* v. **Obrazki** *sub*: **Obrazek.**

Obrastać, Obrość, Obrosnąć, *v. n.* обрастáть, обростáть, обрости; растú кругóмъ; зарастáть, зарости; **Obrastanie, Obrośnienie, -ia**, *n.* обрастáніе, обро-

Obrassać, v. **Obrosić.** [стáніе.

Obraz, -u, *m.* óбразъ; картúна; портрéтъ; видъ; изображéніе, представлéніе; obrazy (święty), образá; cudowny obraz, чудотвóрный óбразъ, иконá, ѝконопись; obraz podobny, похóжій [*abo* вѣрный] портрéтъ; galerya obrazów, картúнная галерéя; obraz niecały wzrost wyrażający, грудной портрéтъ, пóясный портрéтъ; бюстъ; obraz śmierci, óбразъ смéрти.

Obraza, -y, *f.* обúда; оскорблéніе; **Obrażać, Obrazić**, *v. a.* 1. обижáть, обúдѣть; оскорбúть, оскорбúть; – mocno, разобижáть, разобúдѣть; to obraża mój honor, ѝто оскорблáетъ мóю честь; obrażający, v. **Obraźliwy, Obrażony**; obrażony, *part. p.* обижéнный, оскорблённый; występek obrażonego majestatu, преступлéніе оскорблéнія Величества; czuć się obrażonym, почитáть себá обижéнным, оскорблáться, -бúться, обижáться, обúдѣться; 2. obrażać, obrazić, naciele obrazić, (= ranić), повреждáть, повредúть, ушибáть, ушибúть, зашибáть, зашибúть, рáнить; **Obrażanie, Obrażenie, -ia**, *n.* 1. обижáніе, обúда, оскорблéніе; 2. v. **Raniene**; **Obrażca, -y**, *m.*, v. **Obraziciel.**

Obrazek, -zka, *m. dim.* (v. Obraz), 1. картúнка, картúночка; 2. **Obraski, Obraski**, *Bot.* (*arum maculatum*), образкú; Нѣмéцкій ямбрь; змѣй-трава зaвѣтная; Аарóнова борода; клещнéцъ; сухóтный кóрень.

Obra-zić, v. **Obrażać; -ziciel, -a**, *m.*, **Obrażca, -ścy**, *m.* 1. обúдчикъ, оскорбúтель; – majestatu, винóвный въ оскорблéніи Величества; 2. повредúтель; **-ziciel-ka, -i**, *f.* обúдчица, оскорбúтельница; **-źliwość, -ści**, *f.* 1. – слóв, зазóрность; кóлкость; язвúтельность; язвúтельныя словá; обúда; 2. – (człowieka popędliwego), обúдчивость, чувствúтельность; **-źliwy, -żny**, *adj.*, **-wie**, *adv.* обúдчивый, обúдливый, лёгко обижáющійся, оскорбúтельный; чувствúтельный; *it.* зазóрный; кóлкій, язвúтельный; укорáнненный;

Digitized by Google

obraźliwe słowa, колкія словá, обидныя словá.

Obraźnik, -a, *m.* скульптóръ, зайтель; иконникъ; *it.* торгýющій картúнами.

Obrazo-bórca, **-borzca**, **-bójca**, **-kaśca**, -y, *m.*, **-burzyciel**, -a, *m.* иконобóрецъ, образобóрецъ; obrazobórcą być, иконобóрствовать; **-bórski**, *adj.* иконобóрный, иконобóрственный; kacerstwo obrazobórskie, heretyctwo -skie, sekta -ska, иконобóрщина, иконобóрная éресь, иконобóрственная éресь; **-bórstwo**, -a, *n.* иконобóрство, икономáхія; **-chwalca**, -y, *m.* иконопоклóнникъ, иконочитáтель, иконочитáель; **-chwalstwo**, -a, *n.* иконопоклоненіе, иконочéствованіе, иконочтéніе, поклоненіе иконамъ, чéствованіе иконъ, образопоклоненіе.

Obrażony, *part. p.* обúженный, оскорблённый, *etc.*, v. *sub:* **Obrazić**.

** **Obrazotwórca**, -y, *m.* иконописецъ, образописáтель.

Obrazowy, *adj.* образнóй (-ńй), иконный, картúнный, иконописный; galerya obrazowa, образная; картúнная галерéя; warsztat obrazowy, иконописная; sztuka obrazowa, иконописство.

Obrazować, *v. a.* обклáсть, обложúть дёрномъ (или землéю) ґрольную кýчу.

Obręb, v. **Obrąb**.

Obręcz, -y, *f.* обручъ; obręczami obić, набúть обручи на . . . (c. *Acc.*); - plecowa (do noszenia wędorków wodnych), хлудъ; v. Wodonosze, Szundy; - armatna, wylotna, v. **Manele**; obręczowy, **Obręczny**, *adj.* обрýчный; półobręczny, полукрýжный.

Obręczyć się, **Obręczać się**, *v. r.* ручáться.

Obroblé, **Obrabiać**, *v. r.* обрáбтать, обрабóтывать, обдѣлать, дѣлывать, обтесáть, обтёсывать; obroblić pole, обрабóтать пóле; **Obroblenie**, **Obrabianie**, -ia, *n.* обрабóтаніе, обрабóтываніе, обдѣланіе, обдѣлываніе, обтесáніе, обтёсываніе; v. **Obrąbić**.

Obrócenie, v. **Obrót**, **Obracanie**.

Obrechmanić, v. **Okróciić**.

Obrócić, v. **Obracać**. [ność.

Obroclstość, **-sty**, v. **Obrot-**

Obroczník, -a, *m.* обрóчникъ.

Obroczny, **Obrokowy**, *adj.* корнóвой; харчевóй; obrokowa skrzynia, закрóмъ; obroczny ochwat, v. **Ochwat**.

Obrodzenie, -ia, *n.*, v. **Urodzaj**.

Obrodzić, **Obradzać**, *v. n.* изобилóвать плодáми, приносúть много плодóвъ; obrodzić, (*v. n.*), - się, *v. r.* урождáться, уродúться, удавáться, удáться; **Obrodzi-wy**, *adj.* изобилýющій плодáми.

Obrok, -u, *m.* пúща; корнъ (для лошадéй); obrok duchowny, duszny, (posiłek duszy), * духóвная пúща; §. ująć komu obroku, * убáвить кому кóрму; держáть кого корóче [*abo* стрóже]; **Obrokowy**, *adj.*, v. **Obroczny**.

Obro-na, -y, *f.* оборóна, защúта, защищéніе; оберегáтельство, застýпа; покровúтельство; v. Opieka; obrona, budowanie wystawione dla obrony, оборонúтельное укрѣплéніе, крѣпость; *it.* оборонúтельное орýжіе; защúта, оборóна; obrona, (= apologia), апологія, оправдáтельное письмó, защитáтельное сочинéніе; obrona słowna, словéсная защитáтельная рѣчь; v. Wymówka; wziąść kogo pod swoją obronę, взять кого подъ своё покровúтельство, взять кого подъ свою защúту; obrona Boska, (niebieska), покрóвъ небéсный; **-ńca**, -y, *m.*, **-niciel**, -a, *m.* оборонúтель, защúтникъ, защитáтель, застýпникъ, покровúтель; оберегáтель, предстáтель; адвокáтъ; **-nić**, **-niać**, *v. a.* оборонúть (-нáть), отстоáть, (отстáивать), защитáть, (защищáть), оберéчь, (оберегáть); - się, *v. r.* оборонúться, оборонáться, защитáться, защищáться; **-niciel**, v. **Obrońca**; **-nicielka**, -i, *f.* оборонúтельница, защúтница, защитáтельница, застýпница, покровúтельница, оберегáтельница, предстáтельница; **-nienie**, -ia, *n.* оборонéніе, защищéніе; **-nność**, -ści, *f.* оборóна; защúта; **-nny**, *adj.*, **-nie**, **-no**, *adv.* оборонúтельный, защитáтельный; укрѣплённый, крѣпкій; obronna linia, оборонúтельная лúнія; obronne miejsce, укрѣплённое, крѣпкое, оборонúтельное мѣсто; list obronny, охрáнная, охранúтельная грáмота.

Obrość, **Obrosnąć**, v. **Obrastać**; **Obrosły**, *part. p.* оброслый.

Obrostnica, -y, *f.* *Bot.* (lotusowe drzewo, *celtis australis; celtis orientalis*), обрастúца, крапúвное дéрево; дóнное солóдкое дéрево; каркáсъ.

Obroslć, **Obraszać**, *v. a.* оросúть, оромáть; окропúть, окроплять росóю.

Obrót, -rotu, *m.* 1. (obracanie, obrócenie), оборóтъ; оборáчиваніе, поворáчиваніе, переворáчиваніе, обращéніе; поворóтъ; вертѣніе; (*rotatio*) коловращéніе, коловрáтное обращéніе; ось obrotu, (*axis rotationis*), ось движéнія; obrót ziemi około [swojéj] osi, коловращéніе, (круговóе *abo*) коловрáтное обращéніе (*abo* движéніе) землú óколо [своéй] óси; obroty wojenne, (*evolutions*), поворóты, эволюція, движéнія вóйска; 2. obrót, obroty, хлóпоты, замѣшáтельство, смущéніе, нýжда; 3. obrót w ciele, *Anat.* позвонóкъ; 4. obrót, (= obrotność), гибкость; провóрство, провóръ, поворóтливость, поворóтливость, лóвкость; хитрость, лукáвство; *personif.* провóръ, хитрéць, хитрый человѣкъ; продувнóй нáрень; пройдóха; 5. (v. Biegun), пóлюсъ; **Obrotność**, -ści, *f.* коловрáтность; поворóтливость, оборóтливость; бóйкость; провóрь, провóрство, расторóпность; v. **Obrót** (4); **Obrotny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* 1. коловрáтный, оборóтный, обращáтельный; поворóтный; 2. оборóтливый, поворóтливый, бóйкій, лóвкій, способный, расторóпный.

Obrów-nać, **-nywać**, *v. a.* обровнúть, обрáвнивать; **-nanie**, -ia, *n.* обрáвниваніе.

Obróż, **Obrąż**, -y, *f.*, **Obróżka**, -i, *f. dim.* ошéйникъ, ошéйничекъ; нашéйникъ, нашéйничекъ.

Obru-chać, **-chywać**, *v. a.* разшатáть, расколебáть; **-chanie**, -ia, *n.* разшатáніе.

Obrudzić, **Obrukać**, *v. a.* обмарáть, обгáдить.

Obrus, -a, *m.*, **Obrusek**, -ska, *m. dim.* скáтерть, скатерётка, скáтертка, столéчникъ, столéшникъ; **Obruśnik**, -a, *m.* скáтертникъ; **Obrusowy**, *adj.* скáтертный.

Obru-szać, **-szyć**, *v. a.* обрýшивать, обрýшить, потрясти, поколебáть, расколебáть, разшатáть, покачáть, раскачáть; - kogo, * разгнѣвать, раздразнúть, разсердúть кого, огорчúть.

Obryć, *v. a.* обрýть, оконáть; **Obrycie**, -ia, *n.* обрýтіе, оконáніе; **Obryty**, *part. p.* обрýтый.

Obrykać się na kogo, *v. r.* [грýбо] закричáть на кого.

Obrysować, *v. a.* обрисовáть, очертúть.

Obrywać, *v. a.* обрывáть, оборвáть; v. **Oberwać**.

Obrywanie, -ia, *n.* обривáніе, оборвáніе; v. **Oberwanie**.

Obrywka, -i, *f.* 1. обрúвокъ; 2. obrywka, *pl.* obrywki, взятки; случáйные доходы, посторóнніе доходы, акциденціи; пожáвка, пожúвочка.

Obryzgać, *v. a. perf.* обрúзгать, обрúзнуть, опрúскать, опрúснуть; огрязнúть.

Obrząd, -ędu, *m.*, **Obrządek**, -dku, *m. dim.* обрáдъ; (wyznanie), вѣроисповѣдáніе; - kościelny, церковный обрáдъ; obrządku rzymsko-katolickiego, Римско-Католическаго вѣроисповѣдáнія; v. **Ceremonia**; lubiący obrządki, (ceremonie), обрáдливый; **Obrządkowy**, *adj.*, **-wo**, *adv.* обрáдный; церемоніáльный; **Obrządny**, **Obrzędny**, **Obrzędowny**, *adj.*, **-nie**, *adj.* обрáдный.

Obrządzić, **Obrządzać**, *v. a.*, v. **Oporządzić**, **Rozporządzić**.

Obrzazg, **Obrzask**, -u, *m.* прúторность (винá, нововарённаго

Digitized by Google

пива); **Obrzaskowaty, Obrzaszgowaty, Obrzaszny**, *adj.* прáторный.

Obrzazać, v. **Obrzezać.**

Obrzazka, v. **Obrzezek.**

Obrzedni, *adj.* рѣдкій, не густóй.

Obrzędny, *adj.* обрядный.

Obrzędowny, v. **Obrządny.**

Obrzękłość, **-ści**, *f.* опухоль.

Obrzękły, *adj.* опухлый.

Obrzę-zać, -zywać, *v. a.* обрѣзать, обрѣзывать, обрѣзáть; **-zacz**, **-a**, *m.* обрѣзчикъ; **-zaniec**, **-ńca**, *m.* обрѣзанецъ; **-zanie, -zywanie, -ia**, *n.* обрѣзаніе, обрѣзываніе; **-zany**, *part. p.* обрѣзанный; **-zek, -zka**, *m.* 1. обрѣзокъ; 2. (*praeputium*), залýпа, крáйняя плоть, конéчная плоть.

Obrzmieć, *v. n.* 1. опýхнуть, вспýхнуть; 2. v. **Zgrubieć.**

Obrzu-cać, -cić, *v. a.* обкидывать, обкидáть; обмѣтывать, обмѣтать; - (n. p. wapnem), оштукатýривать, оштукатýрить; obrzucić się na kogo, v. **Obrykнąć się, Ofuknąć się** (na kogo); **-canie, -cenie, -ia**, *n.* обкидываніе, обмѣтываніе; - (wapnem), штукатýрка.

Obrzut, **-u**, *m.* 1. грýбость, руганіе; 2. v. **Przedmiot.**

Obrzyd, -u, *m.*, **Obrzy-da, -y**, *f.*, **-dzenie, -ia**, *n.* отвращéніе, омерзéніе, отвратительность; v. **Obrzydliwość**; **-dliwiec, -wca**, *m.* мерзáвецъ, áзвергъ, чудóвище, страшилище, пугалище, отвратительный человѣкъ; **-dliwość, -dłość, -dność, -ści**, *f.* скýка, гнýсность, мéрзость, отвращéніе, омерзѣніе; брезгливость; **-dliwy, -dny**, *adj.* скýчный, гнýсный, гáдкій, мéрзкій, сквéрный, мéрзостный, отвратительный, омерзительный, противный; брезгливый; **-dnąć**, *v. n.* омерзѣть; v. **Brzydnąć; -dzić, -dzać**, *v. a.* омерзѣть, сдѣлать гнýсными, ненавидимымъ; v. **Brzydzić.**

Obrzy-nać, *etc.*, v. **Obrznąć**, обрѣзывать, обрѣзать; **-nacz**, **-a**, *m.* обрѣзчикъ; **-nanie, -ia**, *n.* обрѣзываніе; **-nek, Obżynek, -nka**, *m.*, **-nki, Obżynki**, *pl.* 1. обрѣзокъ, обрѣзки; 2. **Obżynki**, прáздничество пóсле окончáнія жáтвы для жнецóвъ.

Obsadzić, v. **Osadzić.**

Obściągnąć, *v. a.* нѣсколько стянýть.

Obścielać, v. **Obesłać.**

Obserwa, v. **Przestrzeganie.**

Obser-wacya, -yi, *f.* наблюдéніе, обсервáція; примѣчáніе, разсмáтриваніе; v. **Uwaga, Postrzeżenie**; obserwacye meteorologiczne, метеорологическія наблюдéнія; **-wacyjny**, *adj.* обсерваціóнный, наблюдáтельный, korpus obserwacyjny, обсерваціóнный кóрпусъ; **-want, -a**, *m.* Бернардúнскій монáхъ; **-wator, -a**, *m.* обсервáторъ, наблюдáтель; **-watoryum**, *n. indecl.* обсерватóрія, наблюдáлище; **-wować**, *v. a.* наблюдáть, наблюсти́, соблюдáть; назирáть, примѣчáть, внимáть, смотрѣть на что, разсмáтривать, испытывать, присмáтривать.

Obses, Obces, -u, *m.*, v. **Natarczywość; Obsesowy**, v. **Natarczywy.**

Obsiać, *v. a.* засѣять; v. **Osiać.**

Obsianie, -ia, *n.* засѣяніе, засѣваніе; засѣвъ; v. **Osianie.**

Obsiec, Obsiekać, *v. a.* обсѣчь, обсѣкáть; **Obsieczenie, Obsiekanie, -ia**, *n.* обсѣчéніе, обсѣкáніе.

Obsieść, Obsiadły, v. **Osieść.**

Obsiew, -u, *m.* засѣвъ; **Obsiewać**, *v. a.* засѣвáть; v. **Osiać; -wanie**, v. **Osiewanie; -winy, -wki**, *pl.* обсѣвки.

Obskoczyć, Oskakiwać, v. **Oskoczyć.**

Obskrobać, v. **Oskrobać.**

Obskubać, v. **Oskubać.**

Obsmażyć, v. **Osmażyć.**

Obsmolić, v. **Osmolić.**

Obsoczny, v. **Osoczny.**

Obstać, 1. v. **Obstawać**; 2. **Obstać, Obstawać**, *v. n.* обстáть, обставáть, обстоя́ть, стоя́ть вокрýгъ; 3. **Obstać, Obstawać**, *v. n.* продолжáться; жить; содержáть себя́; достáть, доставáть; v. **Dostarczyć.**

Obstach, **-u**, *m.* (w górn.) пустáя земля́, не имѣющая въ себѣ́ рудú.

Obsta-lić, -lować, -lowywać, *v. a.* 1. укрѣпи́ть, -плáть, утверди́ть, утверждáть, обезпéчить, обезпéчивать, удостовѣ́рить, удостовѣрáть; 2. **-lować**, заказáть, заказывать; **-lowanie, -ia**, *n.*, **-lunek, -nku**, *m.* закáз.

Obstą-pić, Obstępować, *v. a.* обступи́ть, обступáть, оступи́ть, оступáть, кружáть, окружáть; v. **Otoczyć; -pienie, -ia**, *n.* обступлéніе; **-piony**, *part. p.* обступленный; v. **Otoczenie, Otoczony.**

Obstary, *adj.* старовáтый.

Obstawać, *v. n.* 1. настáивать, настоя́ть на чѣмъ; стáвить, постáвить на своёмъ; твёрдо держáться чегó; не уступáть, -пи́ть въ чѣмъ; упóрствовать въ чѣмъ; - za kim, защищáть кого́, вступáться за ...; - przeciwko komu, * противостоя́ть, противостáть; 2. **Obstawać**, v. **Obstać** (2).

Obsta-wiać, -wić, *v. a.* обстáвливать, обставлять, обстáвить; **-wienie, -ia**, *n.* обставлéніе; **-wiony**, *part. p.* обстáвленный.

Obstrukcya, -yi, *f. Med.* обстрýкція, завáлъ, запóръ.

Obstrychy, *pl.* (w górn.), вы́гарки (*pl.*); нечистотá отдѣлáющаяся отъ свинцá, блова и проч.

Obstrzydz, *v. a.* обстрѣчь, v. **Ostrzydz.**

Obsychać, *v. a.* обсихáть; v. **Osychać.**

Obsygillacya, -yi, *f.* опечáтаніе.

Obsyłać, v. **Obesłać**, *etc.*

Obsy-pać, -pywać, *v. a.* обсыпать, осыпать, обсыпáть; v. **Osypać; -panie, -ia**, *n.* обсы́паніе; v. **Osypanie.**

Obszar, -u, *m.* прострáнство; общи́рная плóщадь, равнúна.

Obszar-pać, v. **Oszarpać; -paniec, -ńca**, *m.* обóрванецъ, лохмóтникъ; **-pany**, *part. p.* обóдранный, обóрванный, въ лохмóтьяхъ; obszarpany chodzić, ходи́ть въ лохмóтьяхъ.

Obszcze-piać, -pić, *v. a.* прививáть, привѣ́сть вокрýгъ.

Obszczy, v. **Obcy.**

Obszczypać, v. **Oszczypać.**

Obszerność, -ści, *f.* общи́рность, прострáнство, окрýжность; **Obszerny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* общи́рный, прострáнный.

Obszlegi, -ów, *pl.* обшивáки; лáцканы; отворóты; v. **Wylegi, Obłogi.**

Obszmurować, Oszmurować, *v. a.* обснуровáть, оснуровáть.

Obszorcować, *v. a.* надѣть нерѣ́дникъ; подвязáть нерѣ́дникъ; v. **Przepasać, Opasać.**

Obsztaflirować, *v. a.* подобрать чѣмъ плáтье, подшить подкладку.

Obszyć, Oszyć, Obszywać, *v. a.* общи́ть, обшивáть, торочи́ть, торочи́ть; **Obszycie, -ia**, *n.* общи́тіе, общи́вка; **Obszywanie, -ia**, *n.* обшивáніе; **Obszyty**, *part. p.* общи́тый.

Obtaborować, v. **Otaborzyć.**

Obtargać, v. **Otargać.**

Obtaczać, Obtoczyć, *etc.*, v. **Otoczyć.**

Obtarty, v. **Otrzeć.**

Obtulić, v. **Otulić.**

Obtykać, Otykać, *v. a.* обтыкáть, обтыкáть; **Obtykanie, -ia**, *n.* обтыкáніе; v. **Obetkać, Obetknąć.**

Obuć, Obuwać, *v. a.* обýть, [обувáть; v. **Obuwie.**

Obuch, -a, *m.*, **Obuszek, -czka**, *m. dim.* 1. обýхъ; * pod obuchem kogo trzymać, стрóго держáть кого́ въ ежóвыхъ рукавицахъ; 2. v. **Bindas; Obuchowy**, *adj.* обýшный.

Obuczać, Obuczyć, *v. a.* обучáть, обучи́ть.

Obudować, *v. a.* обстрóить, [обстрáивать.

Obudzać, Obudzić, *v. a.* будúть; разбýживать, разбудúть; пробуждáть, пробудúть; - się, *v. r.* пр сыпáться, проснýться, пробуждáться, пробудúться; **Obudziciel, -a**, *m.* будильщикъ.

Obumierać, Obumrzeć, *v. n.* обмирáть, обмерѣ́ть, умирáть.

Oburącz, z Oburącz, *adv.* обѣ́рýчь, обѣ́ими рукáми, въ охáпку.

Oburzliwość, -ści, *f.* (*propr. et* *), бýйность, вспы́льчивость.

Oburzliwy, *adj.* бýйный, вспы́льчивый.

Digitized by Google

Oburzyć, Oburzać, *v. a.* разсердить, разсерживать, раздражить, раздражать, огорчить, огорчать; – się na kogo, *v. r.* разсердиться; приходить, придти въ гнѣвъ.
Obustronny, v. **Obostronny.**
Obuszek, v. **Obuch.**
Obuszkować, *v.a.* бить обухомъ.
Obuty, (*part. p.*), обутый.
Obuw', –ia, *m.*, **Obuwie, Obéwie**, –ia, *n.* обувь; obuwie stare, pochodzone, отопокъ; obuwie chłopskie z boku zasznurowane, корпенъ; obuwie używane do grania tragedyi Greckiéj, котурнъ.
Obuwać, *v. a.* обувать.
Obuwacz, –a, *m.* обувальникъ.
Obuwanie, –ia, *n.* обуваніе.
Obuwik, –a, *m. Bot.* (*cypripedium*), башмачка; кокушкины сапожки, кок. башмачки; маріинъ башмачокъ; нѣтушки.
Obuwiowy, *adj.* обувальный.
Obuzdać, *v. a.* обуздать; v. **Ouzdać.**
Obwach, –u, *m.* гауптвахта; v. **Odwach, Hauptwach.**
Obwąchać, *v. a.* обнюхать, обнюхивать.
Obwalać, Obwalić, *v. a.* обвалить, обваливать. [nem).
Obwapnić, v. **Otynkować** (wap-
Obwaro-wać, Owaro-wać, *v. a.* снабжать, снабдить; обезпечить; предохранять; укрѣплять, укрѣплять; –wanie, –ia, *n.* снабженіе; обезпеченіе; предохраненіе; укрѣпленіе; –wany, *part. p.* обезпеченный; предохраненный; укрѣпленный.
Obwarzanek, v. Obarzanek.
Obwarzyć, Obwarzać, *v. a.* обварить, обваривать; **Obwarzenie**, –ia, *n.* обваренье, обварка.
Obwędrować, *v. a.* путешествовать, объѣхать вокругъ.
Obwercya, –yi, *f.* сборъ церковный, доходъ; v. **Akcydencye**; *it.* v. **Obrywka.**
Obweselić, Obweselać, *v. a.* веселить, утѣшать, радовать, обрадовать.
Obwiać, v. **Owiać.**
Obwiązać, Obwięzywać, *v. a.* обвязать, обвязывать; **Obwiązanie, Obwięzywanie**, –ia, *n.* 1. обвязаніе, обвязываніе; 2. обвязанье = **Obwiązka**, –i, *f.*, **Obwiązło, Obwiązło**, –a, *n.* 1. обвязка, перевязка, бандажъ; **obwiązka dziecinna**, v. **Powijak**; 2. обвязло, v. **Powiązło, Powrósło.**
Obwicie, Obwinięcie, Obwinienie, –ia, *n.* обвитіе; обвивка; обвиненіе; 2. обвёртка, обёртка; v. **Obwijacz**; v. **Obwinąć.**
Obwiędnąć, *v. n.* вокругъ увянуть. [wieść.
Obwiedzienie, v. **Obwód, Ob-**
Obwieńczyć, *v. a.* вокругъ увѣнчать, украсить вѣнкомъ.
Obwieść, Obwodzić, *v. a.* обвесть, обвести, обводить, водить около чего; окружить (что тѣмъ).
Obwieścić, Obwieszczać, *v. a.* объвестить, объвѣщать, повѣстить, повѣщать, возвѣстить, объвѣщать, извѣстить, извѣщать; – narodowi, обнародовать, обнародовать; *Jur.* извѣстить, извѣщать, послать, посылать повѣстку; (objawić,) объявить, объявлять; увѣдомить, увѣдомлять; v. **Ogłosić.**
Obwieściciel, –a, *m.*, v. **Obwieszczyciel.**
Obwie-ścić –szać, *v. a.* объвѣсить, объвѣшать, объвѣшивать; вѣшать, повѣсить; (spuścić), свѣсить, свѣшивать; –szanie, v. **Obwieszenie.**
Obwie-szczać, v. **Obwieścić**; –szczalny, *adj.* извѣстительный; –szczenie, –ia, *n.* объвѣщеніе, извѣщеніе, обнародованіе, публикованіе, публикація, провозглашеніе, повѣстка, объявленіе; –szczyciel, –a, *m.* возвѣститель, извѣститель, вѣстовщикъ, вѣщатель; –szczycielka, –i, *f.* возвѣстительница, извѣстительница.
Obwieszenie, –ia, *n.* объвѣшеніе, объвѣшаніе, объвѣшиваніе; повѣшеніе, вѣшаніе; свѣшеніе, свѣшиваніе.
Obwiewać, v. **Owiewać, Owiać.**
Obwieść, Obwozić, *v. a.* обвезти, обвозить; катать, катывать.
Obwięzywać, v. **Obwiązać.**
Obwijać, –janie, v. **Obwinąć.**
Obwijacz, –a, *m.* обвёртка, бинтъ, бандажъ, хирургическая перевязка; **Obwijka**, –i, *f.*, 1. v. **Obwijacz, Obwicie**; 2. *Bot.* (*periantbium*), околоцвѣтникъ, околоцвѣтіе, покровъ цвѣтной.
Obwilgnąć, *v. n.* сырѣть, отсырѣть, сдѣлаться влажнымъ.
Obwilżać, Obwilżyć, *v. a.* увлажить, увлаживать; оросить, орошать; окропить, намочить.
Obwinąć, Owinąć, *v. a. semelf.*, **Obwijać**, *v. impf.* обвить, обвивать; обвернуть, обвертѣть, обвёртывать; завернуть, завёртывать; обвинать w pieluchy, пеленать, спеленать; obwijać słowa w bawełnę *abo* w jedwab', * говорить обиняками, вилять; – się, *v. r.* закутаться, закутываться, *pop.* опахнуться, опахиваться.
Obwi-niać, –nić, *v. a.* обвинять, обвинить кого въ (c. *Praepos.*); наговаривать, наговорить на кого; взводить на кого напраслину; вскладывать, вскладать на кого небылицу; оговорить кого; донести, доносить на кого; – kogo u sądu o co, (skarżyć na kogo u sądu), принести, приносить жалобу на кого, просить на кого; –niacz, –niciel, –a, *m.* обвинитель; оговорщикъ; доносчикъ; –niciełka, –i, *f.* обвинительница; –nięcie, v. **Obwinienie.**
Obwinienie, –ia, *n.* 1. (= obwinięcie, obwijanie), обвитіе, обвивка, обвиваніе; v. **Obwicie**; 2. **obwinienie**, (oskarzenie, *etc.*), обвиненіе; оговоръ, наговоръ; доносъ на кого.
Obwinięty, *part. p.* обвитый, обвёрнутый; v. **Obwinąć.**
Obwiniony, *part. p.* 1. v. **Obwinięty, Obwity, Obwinąć**; 2. obwiniony, (= oskarżony, *etc.*), обвиненный; оговорённый; подсудимый.
Obwionąć, v. **Owiać.**
Obwisłość, Obwisły, v. **Obwisnąć.**
Obwisnąć, Owisnąć, *v. n. semelf.*, обвиснуть, свиснуть; нависнуть, отвиснуть; **Obwisłość**, –ści, *f.* обвислость, свислость, навислость, отвислость; **Obwisły**, *adj. part.* обвислый, свислый, навислый, отвислый.
Obwity, *part. p.* обвитый, обвёрнутый; v. **Obwinąć.**
Obwód, –odu, *m.* 1. (obwodzenie, obwiedzienie), обводъ, обводка, обведеніе; (= otoczenie, ogrodzenie, *etc.*), окруженіе; окружность; объёмъ; обхватъ, охватъ; *it.* ободъ, ободъ; v. **Obod, Okrążność** (koła); *it.* v. **Krzywizna**, (*curvatura*); 2. *Mathem.* obwód, (*peripheria*) окружность, периферія; obwód, figury, (*perimeter*), окружность фигуры, периметръ; *it.* v. **Obieg**; 3. обводъ, округъ; 4. *Jur.* obwód (prawny), представленіе свидѣтелей.
Obwódka, –i, *f.* край, окраина, рама, рамка, окладъ; обшивка, опушка; оторочка; рубецъ; v. **Obrąbek, Brzég.**
Obwodnia, –i, *f.*, **Obwodnica**, –y, *f.* пространство, окружность.
Obwodny, *adj.* обводный; **Obwodowy**, *adj.* обводовый, уѣздный.
Obwodzić, Obwodzenie, v. **Obwieść, Obwód.**
Obwo-łać, –ływać, *v. a.* возглашать, возгласить; обнародывать, обнародовать; провозглашать, провозгласить; v. **Obwieścić**; –łanie, –ia, *n.* объявленіе; обнародованіе; прокламація; публикація; провозглашеніе; –ływacz, –a, *m.* глашатай, возгласитель, возвѣститель, провозвѣстникъ, провозгласитель.
Obwolut, –u *m.* обвёртка, завёртка.
Obwstążkować, *v. a.* оторочить, оторачивать, обшить лентою; **Obwstążkowanie**, –ia, *n.* оторочеиіе.
Oby! *interj.* дай Богъ! дай Боже! чтобы . . .
Obyć się, Obywać się, *v. r.* 1. обойтися, обходиться безъ чего-либо; довольствоваться (*c. Instr.*); быть довольну; 2. obyć się, obywać się gdzie, перебывать, пробывать, (на какомъ мѣстѣ); v. **Obywać, Obejść. Obchodzić.**

Digitized by Google

Obyczaić, *v. a.* облагорóживать, облагорóдить нрáвы; нрáвственно образовáть; просвѣщáть, просвѣтúть; образовáть, образóвывать; дѣлать, сдѣлать обходúтельнымъ; дѣлать, сдѣлать учтúвымъ, вѣжливымъ.

Obyczaj, -u, *m.*, **Obyczajek**, -jku, *m. dim.* обúчай, обыкновéніе; обúчай, нóровъ, нравъ, ухвáтка; §. co kraj, to obyczaj, (= jaki kraj, taki obyczaj, zwyczaj), что гóродъ, то нóровъ; что дерéвня, то обúчай; każdy kraj ma swój obyczaj, кáждая земля имѣетъ свой обúчаи; *it.* złe towarzystwo psuje dobre obyczaje, злая бесѣды тлятъ обúчаи блáгіе; (худая общества пóртятъ хорóшіе нрáвы); zepsucie, skażenie obyczajów, испóрченность нрáвовъ, разврáтъ; v. Zwyczaj; **Obyczajność**, -ści, *f.* благонрáвіе, добронрáвіе, нрáвственность; скрóмность; учтúвость, вѣжливость; **Obyczajny**, *adj.* благонрáвный, добронрáвный, степéнный; скрóмный; учтúвый, вѣжливый; obyczajny, **Obyczajowy**, *adj.* обычáйный; нрáвственный; нравоучúтельный; v. Zwyczajny; nauka obyczajna (czyli moralna), нравоучéніе.

Obydwa, v. **Oba**, **Obadwa**.

Obywać, (mieszkać gdzie), обитáть; жить въ (*c. Praepos.*); *it.* пробывáть, пребывáть; obywać, объѣзжáть; obyć, объѣхать; **Obywać się**, v. **Obyć się**, **Obejść się**.

Obywa-tel, -a, *m.* 1. [обитáтель; житель]; 2. обывáтель; гражданúнъ; 3. дворянúнъ; помѣщикъ; владѣлецъ (помѣстья); **-telka**, -i, *f.* 1. [обитáтельница, жительница]; 2. обывáтельница; граждáнка; 3. дворáнка; помѣщица; владѣлица (помѣстья); **-telski**, *adj.* 1. обывáтельскій; граждáнскій; 2. дворáнскій, помѣщичій; владѣльческій; **-telstwo**, -a, *n.* 1. прáво граждáнства, индигенáтъ; 2. общúтельность; граждáнство; 3. *collect.* (= zbiór obywatelów, = obywatele), обывáтели; грáждане; дворáне; помѣщики, владѣльцы.

Obżąć, **Obżynać**, *v. a.* ожáть, ожинáть, пожáть, пожинáть, окосúть, окáшивать.

Obżalo-wać, *v. a.*, - kogo u sądu, приносúть, принéсть жáлобу на кого; просúть на кого; доносúть, донестú на кого; v. **Obwinić**; v. **Ożalować**; **-wany**, *part. p.* обвинённый; обжáлованный; подсудúмый; отвѣтчикъ; v. **Oskarżony**.

Obżarca, **Obżerca**, -y, *m.*, **Obżartuch**, -a, *m.* обжóра, прожóра, объѣдáло, ѣдунъ, чревобѣдникъ.

Obżarliwy, **Obżarty**, **Obżarły**, **Obżerny**, *adj.* прожóрливый; обжóрливый; невсытный; **Obżartość**, -ści, *f.*, **Obżarstwo**, **Obżerstwo**, -a, *n.* обжóрство, прожóрливость; ненасúтность; **Obżerać się**, v. **Obeżrzeć się**, обжирáться, обожрáться.

Obżeglować, *v. a.* объѣхать [на кораблѣ *abo*] водóю вокрýгъ чего.

Obżegnąć, v. **Ożegnąć**.

Obzierać się, v. **Obejrzeć się**.

Obznaczyć, v. **Oznaczyć**.

Obzobać, v. **Ozobać**.

Obżynać, v. **Obżąć**.

Obżynki, v. **Obrzynek**.

Obżyrać się, **Obżerać się**, v. **Obeżrzeć się**.

Obżywić, v. **Ożywić**.

Ocalanie, **Ocalenie**, -ia, *n.* сохранéніе (въ цѣлости); обереженіе; спасéніе; содержáніе; удѣлѣніе.

Ocalić, **Ocalać**, *v. a.* сохранúть, сохранáть (въ цѣлости); оберéчь, оберегáть; спастú, спасáть; содержáть; **Ocaleć**, *v. n.* удѣлѣть.

Ocaplić, *v. n.* оглупѣть, сдѣлаться глупымъ.

Occian, ołowiu, v. **Blejwas**.

Occiany, *adj.* (octowy), ýксусный; **Occiarz**, -a, *m.* (octarz), ýксусникъ.

Ocean, -u, *m.* океáнъ; **Oceański**, *adj.* океáнскій.

Ocecho-wać, *v. a.* ознáчить, обозначúть, замѣтúть; v. **Oznaczyć**; **-wanie**, -ia, *n.* означéніе, обозначéніе; v. **Oznaczenie**.

Ocedzić, *v. a.* оцѣдúть, процѣдúть; v. **Cedzić**.

Ocel, -u, *m.* шпиц (у подкóвы).

Ocelować, v. **Ograniczyć**.

Ocembrować, **-wanie**, v. **Cembrować**.

Oce-nić, **-niać**, *v. a.* оцѣнúть, оцѣнивать; назнáчить, назначáть цѣну; **-nienie**, -ia, *n.* оцѣнéніе, оцѣнка; **-nianie**, -ia, *n.* оцѣнивáніе; **-niciel**, -a, *m.* оцѣнщикъ, цѣновщикъ, таксáторъ; **-niony**, *part.* оцѣнённый; nieoceniony, неоцѣнённый.

Ocerklować, v. **Cyrklować**.

Ocet, -ctu, *m.* ýксусъ, (óцетъ); ocet z miodem zmieszany, ýксусомёдъ, оксимéль; v. **Oksymel**.

Ocetnica, -y, *f.*, **Ocetniczka**, -i, *f. dim.* ýксусница.

Ocetnik, -a, *m.* ýксусникъ.

Och! *interj.* охъ!

Ochapia mi się kto *abo* co, v. *impers.* кáжется, пóмнится мнѣ что.

Ochę-dostwo, -a, *n.*, **-dożność**, -ści, *f.* хóля, хóльность, опрáтливость, опрáтность, чистотá, чистоплóтность; **-dożny**, **-dożniuchny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* хóльный, опрáтливый, опрáтный, чúстый, чистоплóтный; **-nie**, *adv.* опрáтно, чúсто; **-dostwo**, v. **Ochędostwo**; **-dożyć**, **-dożać**, *v. a.* 1. очúстить, очищáть, вычистить, вычищáть; 2. охорáшивать; 3. ochędożyć kogo, *pop.* * порáдкомъ поколотúть кого; отдýть кого; отвалáть кого; отвалáть кому бокá.

Ochełznać, **Ochełznąć**, *v. a.* умирáть, умирúть; укрощáть, укротúть обýздывать, обуздáть.

Ochładzać, v. **Ochłodzić**.

Ochłaniać, v. **Ochłonić**.

Ochłańskie wino, *n.* Анжýйское винó.

Ochlastać się, *v. r.* обрúзгаться, замарáться грязью.

Ochlica, -y, *f.* мýжаника, чеслка.

Ochłoda, -y, *f.* 1. прохлáда, охлаждéніе, прохлаждéніе, холодóкъ; 2. утѣха, отрáда, рáдость, удовóльствіе; **Ochłodnieć**, *v. a. perf.*, **Ochłodnąć**, *v. n. semelf.*, (*propr. et* *) охладѣть, охлаждáть; охлаждáться; остúнуть, остúть, остывáть; простúть, простúнуть; *it.* v. **Pocieszyć się**; **Ochłodny**, *adj.* охладúтельный, прохладúтельный, прохлаждáющій; прохлаждáющій.

Ochłodzić, **Ochładzać**, *v. a.*, (*propr. et* *), охладúть, охлаждáть, прохолодúть, прохолáживать; освѣжúть, освѣжáть; просвѣжúть, просвѣжáть; - się, *v. r.* охладúться, прохладúться, просвѣжúться, освѣжúться; **Ochłodzenie**, -ia, *n.*, v. **Ochłoda**.

Ochłonąć, **Ochłanąć**, **Ochłonić**, **Ochłaniać**, *v. a.* поглотúть, поглощáть, пожрáть, пожирáть, охватúть, объѣть, ухватúть.

Ochmielić, v. **Chmielić**.

Ochmistra, -a, *m.* гофмéйстеръ; дворéцкій, управлáющій, домоправúтель; гувернёръ, воспитáтель; **-strzostwo**, -a, *n.* мѣсто гофмéйстера; мѣсто гувернёра; **-strzowski**, *adj.* 1. гофмéйстерскій; 2. гувернёрскій; **-strzyni**, -i, *f.* гофмéйстерша (-ня); гувернáнтка, воспитáтельница.

Ochmurzyć, *v. a.* покрúть вокрýгъ облакáми.

Ochocić, *v. a.* ободрúть, -дрúть, развеселúть, -лúть; воощрáть, -рúть; побуждáть, побудúть къ . . .; - kogo, v. **Uraczyć** (kogo); - się, *v. r.* веселúться, пировáть, подпивáться; v. **Podochacać się**, **Podochocić się**.

Ochoczy, *adj.* охóчій; бóдрый, весёлый, готóвый, услýжливый, скóрый, провóрный.

Ochomącić, *v. a.* охомутúть.

Ocho-ta, -y, *f.*, **-tka**, -i, *f. dim.* 1. охóта (къ чему); желáніе; v. **Chęć**; 2. (ochotność), весéлье, увеселéніе, веселóсть, рáдость; **-tnik**, -a, *m.*, **-tniczek**, -czka, *m. dim.* 1. *Milit.* охóтникъ, волóнтёръ; 2. v. **Amator**; **-tność**, -ści, *f.* охóтность, готóвость; доброхóтство; v. **Usłużność**; **-tny**, *adj.*, **-nie**, **-no**, *adv.* охóтный; охóчій; расположéнный; охóтливый; доброхóтный; ochotne ognie, потѣшные огнú, увеселúтельные огнú, фейерверки; **-tować**, *v. n.* жить вéселю; v. **Biesiadować**.

Digitized by Google

Ochramić, -mieć, v. **Ochromić, -mieć**

Ochra-niać, Ochronić, *v. a.* сохранять, сохранить; охранять, охранить, берёчь, оберегать, оберечь, предохранять, -нить; щадить; – **się**, *v. r.* берёчь себя, берёчься; предохранять, -нить себя; ochraniać swoje zdrowie, берёчь своё здоровіе; **-niania, -nienie, -ia**, *n.* храненіе, сохраненіе, охраненіе, предохраненіе; v. **Ochrona.**

Ochra-pieć, Ochrzy-pieć, *v. n.* охрипать, охрипнуть, осипнуть; **-pienie, -ia**, *n.* охрипаніе, осипаніе; = **-piałość, -płość, -ści**, *f.*, **-pielina, -y**, *f.* охрипость, хрипость, сипость, осипость, хриповатость, сиповатость; **-pały, -piały, -pły**, *adj. part.* охрипшій, осипшій.

Ochromić, *v. a.* изувѣчить; разслабить; **Ochromieć**, *v. n.* охромѣть.

Ochro-na, **-y**, *f.* охраненіе; бережность, береженіе, пощада; сохранность, сохраненіе; защита, защищеніе; охраненіе; покровительство; предохраненіе; **-nca**, v. **Chroniciel; -nić**, v. **Ochraniać; -niciel, -a**, *m.* хранитель, сохранитель; охранитель; защитникъ; предохранитель; сберегатель; **-niciełka, -i**, *f.* хранительница, сохранительница, предохранительница; **-nienie**, v. **Ochranianie, Ochrona; -nny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* сохранный, предохранительный.

Ochropawieć, v. **Chropawieć.**

Ochrzcić, *v. a.* окрестить; v. **Chrzcić.**

Ochrzypieć, -piały, v. **Ochrapieć**, *etc.* [на... (*c. Acc.*).

Ochu-chać, -chnąć, *v. a.* дуть

Ochudnąć, Ochudły, v. **Chudnąć.**

Ochwacić, -cać, *v. a.* разбить лошадь; заездить, заезживать лошадь; – **się**, *v. r.* разбиться, разбиваться; ослабѣть въ ногахъ.

Ochwat, -u, *m.* разбитіе; слабость въ ногахъ [у лошадей]; заезд.

Ochwiać, Ochwiewać, *v. a.* расматать, расматывать; v. **Chwiać.**

Ochy-biać, -bić, *v. n.* опибиться, не попасть, промахнуться; **-bienie, -ia**, *n.* опибка; **-bny**, *adj.*, **-bnie**, *adv.* невѣрный, ненадёжный; v. **Niepewny; -bność**, v. **Niepewność.**

Ochyda, Ochydzić, v. **Ohyda.**

Ochynąć się, *v. r.* (*propr. et* °), опуститься; подвергнуться; – się zkąd, v. **Wychynąć się, Wybrnąć.**

Ociąć, Ocinać, *v. a.* 1. сѣчь, высѣчь розгами; 2. ociąć kogo, (okpić, odrwić), обманутъ, провести, провесть, ° надуть; 3. ocinać drzewo, obcinać, v. **Obciąć.**

Ociągać, Ociągnąć, *v. a.* мясо ociągać, мягчить, размягчить мясо; *it.* v. **Obciągać, Obciągnąć**; – **się**, *v. r.* укосиѣвать, укосить, умедливать, умедлить, увертываться, не хотѣть дѣлать.

Ociążać, v. **Ociężać.**

Ociec, Ociekać, v. **Ojciec.**

Ociec, Ociekać, v. **Ojciec.**

Ociekać, *v. n.* 1. отечь, отекать, сбѣжать, обтекать; обтечь, обтекать; 2. *Chirur.* ociekać, отечь, отекать, затечь, затекать, пухнуть, вспухнуть, распухать, распухнуть; żyła ociekła nadęta, ociekająca, (*varix*), опухоль отъ расширенія венъ, узелъ венъ; опухоль *abo* вахлакъ на колѣнахъ, кровяной мелькъ; расширеніе кровоотвратной жилы; **Ocieklina, -y**, *f.*, **Ocieklość, -ści**, *f.* опухоль; отёкность, затекъ; v. **Nadętość, Nabrzmiałość.**

Ocielić się, Ocielać się, *v. r.* отелиться. [-nić.

Ociemnieć, -nić, v. **Ciemnieć,**

Ocie-niać, -nić, *v. a.* отенять, -нить, осѣнять, осѣнить, затѣнивать, затѣнять, затѣнить, покрыть тѣнью; **-nienie, -ia**, *n.* осѣненіе.

Ocień-czać, -czyć, *v. a.* утончать, утончить, утонять, утонить.

Ocie-plać, -plić, *v. a.* согрѣвать, согрѣть, отогрѣвать, отогрѣть, нагрѣвать, нагрѣть; – **się**, *v. r.* становиться теплѣе [о погодѣ]; ocieplilo się, стужа уменьшается; становится теплѣе.

Ocierać, *etc.*, v. **Otrzeć**, утирать, утереть, обтирать, обтереть, отирать, отереть, *etc.*; **Ocieranie, -ia**, *n.* обтираніе, отераніе, утираніе.

Ocierki, -ów, *plur.* оскрёбки, отскрёбки, оскобки, опилки.

Ocier-niać, -nić, *v. a.* обсаживать, обсадить тёрномъ; обкладывать, обкласть, огораживать, огородить тернёвникомъ.

Ocie-sać, Ocio-sać, Obcio-sać, Oczesać, *v. a. perf.*, **Ociosywać, Obciosy-wać**, *v. frequ.* (*propr. et* °), обтесать, обтёсывать; болванить, оболванивать, оболванить; обсѣкать, обсѣчь; химилить, охимилить, охимилить; – kamień, обсѣчь, обсѣкать камень; ° дѣлать, сдѣлать кого вѣжливымъ; **Ociesanie, Ociosanie, -sywanie, -ia**, *n.* обтёска, обтесаніе, обтёсываніе; оболваниваніе; обсѣчка, обсѣченіе, обсѣканіе; **-sany**, *part. p.* обтёсанный; обсѣченный; ° вѣжливый, лоскій; **nieociosany**, ° невѣжливый, грубый, мужикъ.

Ocię-tność, Ocią-tność, -ści, *f.* упрямство, упорство, стропотность, строптивость, стропотливость; **-tny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* упрямый, упорный, стропотный, стропотливый, строптивый.

Ocięty, *part. p.*, v. **Ociąć.**

Ocię-żać, -żyć, *v. a.* отягчать, отягощать, отаготить, обременять, обременить; **-żałość, -żność, -ści**, *f.* тяжелость; неуклюжесть, неповоротливость; **-żały**, *adj.* 1. = **-żony**, отягощённый, обремененный; 2. тяжёлый, неуклюжій, неповоротливый, лѣнивый; **-żanie, Obciążenie, -ia**, *n.* отягощеніе, обремененіе.

Ocięższć, Ociążeć, *v. n.* отяготѣть; тяжелѣть; становиться тяжёлымъ.

Ocinać, *etc.*, v. **Ociąć.** [рева.

Ocinek, -nku, *m.* отрубъ дё-

Ociokać, v. **Ocokać.**

Ociosać, -sywać, v. **Ociesać.**

Ociuk, -y, *m.* садно; v. **Sedno.**

Ociukać, Ociuchać, *v. a.* 1. сдинить, осадить, сдинить; 2. отёскать, ожать, ожимать, одавить, одавливать, жать, давить со всѣхъ сторонъ; (otulić), окутывать, окутить; ociuchać się płaszczem, окутаться, окутаться плащёмъ.

Ociszać, Ociszyć, *v. a.* заслонять, -нить отъ вѣтру; огородить, огораживать деревьями; v. **Osłacać, Obmajać.**

Ocknąć się, Ocucić się, Ocucywać się, Ocknienać się, Ocucać się, Ocykać się, *v. r.* проснуться, просниваться, пробудиться, пробуждаться, очнуться, очнуться, очуваться; **Ocknienie się**, *n.* пробужденіе.

Ócma, -y, *f.* тьма, темнота, мракъ, мрачность; **Ócmić**, *v. a.* омрачить, омрачать; **Ócmienie, -ia**, *n.* омраченіе; v. **Ćmieć.**

Ocokać, Ocozkać, Ociokać, *v. a.* приручить.

Octowany, *part. p.* уксусомъ приправленный.

Octówki, *pl. H. n.* (*vibrio acetii*), угрикъ уксусный; *plur.* -ки уксусные; **Octownik, Ocetnik, -a**, *m.* уксусникъ; **Octarz, Occiarz, -a**, *m.* уксусникъ; **Octowy**, *adj.* уксусный; octowa flaszka, уксусница.

Ocucać, Ocucić, *v. a.* (obudzić), пробуждать, пробудить, разбуживать, разбуждать, разбуждать, разбудить; – **się**, v. **Ocknąć się.**

Ocukrować, *v. a.* обсахарить, посыпать сахаромъ.

Ócwiczyć, *v. a.* высѣчь розгами.

Ocyganić, v. **Odrwić, Okpić & Cyganić.**

Ocykać, v. **Ocknąć.**

Ocyrklować, Ocerklować, *v. a.* окружить; ограничить.

Oczapić, v. **Ogarnąć, Otoczyć.**

Oczarować, *v. a.* очаровать; заговорить; обворожить, околдовать ворожбою; заколдовать ворожбою; **Oczarowanie, -ia**, *n.* очарованіе; **Oczarowany**, *part. p.* очарованный.

Oczasty, *adj.* глазастый.

Oczekiwać, *v. a.* ожидать; v. **Spodziewać się.**

Digitized by Google

Oczekiwanie, -ia, *n.* ожиданіе.

Oczenki, v. **Oczęta**.

Oczepić, *v. a.* надѣть чепецъ, чепчикъ.

Oczer-nić, -niać, *v. a.* (*propr. et* *), очернить, очернять, очёрнивать; *it.* очернить кого передъ кѣмъ, оклеветать, злословить, наговорить, навѣтничать на кого, ябедничать на кого, поносить, оноровить; -nienie, -nianie, -ia, *n.* очернѣніе, очёрниваніе; -nieć, *v. n.* чернѣть, почернѣть, зачернѣть.

Oczerstwić, **Oczerstwiać**, *v. a.* освѣжить, освѣжать; укрѣпить, укрѣплять; оживить, оживлять; - się, *v. r.*, = **Oczerstwieć**, *v. n.* освѣжиться, укрѣпить.

Oczerwieć, v. **Czerwieć**.

Oczerwienić, *v. a.* очервленить, очервлевать; **Oczerwienienie**, -ia, *n.* очервленіе.

Oczesać, *v. a.* очесать; v. **Ociesać** & **Oczosnąć**.

Oczęta, *gen.* oczął, *pl. dim.* (v. **Oko**), глазки, глазочки; v. **Oczko**.

Oczko, -a, *n.* 1. глазокъ, глазочекъ; moje oczko! (rybko moja! serce moje!), душенька! душа моя! 2. oczko, *pl.* oczka, (*gemma*), очко, почка, глазокъ; 3. oczko w ulu, v. **Dziurka**, **Otwór**; 4. oczko, *pl.* oczka (*n. p.* w pończochach, i t. p.), петля; 5. oczko, *pl.* oczka (w rosole), жирный пузырокъ; жиръ; 6. oczko, (v. **Es**, **As**), карать; 7. *Miner.* oczko, (oczkowaty kamień), лекофтальмитъ; **Oczkować**, *v. a.* очковать, окулировать, почковать, прививать глазокъ къ ...; **Oczkowanie**, -ia, *n.* очкованіе, окулированіе, окулировка, прививаніе; **Oczkowaty**, *adj.* зернистый, канельниковатый; v. **Oczasty**; oczkowaty kamień, v. **Oczko** (7); sól oczkowata, (*sal gemmae*), каменная соль.

† **Oczłowie-czyć**, *v. a.* воплотить, воплощать; - się, *v. r.* вочеловѣчиться, воплотиться; -czenie, -ia, *n.* вочеловѣченіе, воплощеніе.

Oczny, *adj.* 1. глазный, (-ной); очной; źrzenica oczna, v. **Źrzenica**; kły, zęby oczne, глазные зубы; oczny gnój, глазный гной; trucizna oczna, глазной ядъ; lekarz oczny, глазной врачь, окулистъ; choroba oczna, глазная болѣзнь; 2. oczny, (= oczywisty), очевидный; świadek oczny, очевидецъ, самовидецъ, свидѣтель; v. **Naoczny**; oczna sztuka armaty, (= wylotowa sztuka), дульная часть у пушки.

Oczochrać, v. **Czechrać**.

Oczokać, v. **Ocokać**.

Oczosnąć, *v. a.*, *np.* drzewo, снять кору съ дерева.

Oczucić, v. **Ocucić**, **Ocucać**.

Oczy, *gen.* oczu & ócz, *pl.*, v. **Oko**; **Oczyć**, v. **Postrzegać**.

Oczy-ścić, -szczać, -ścić, *v. a.* (*propr. et* *), очищать, очистить, вычищать, вычистить, прочищать, прочистить; - żołądek, очистить, прочистить желудокъ, принимать, принять пронёсное; - się, *v. r.* очищаться, очиститься; очистить себя; оправдывать, оправдать себя; oczyścić się z grzechu, очиститься отъ грѣховъ; -ścialnia, -i, *f.* мѣсто очищенія; -ścialny, *adj.* очистительный; -ściciel, -a, *m.* очиститель; очистникъ; -ścianie, -ścienie, -szczanie, -szczenie, -ia, *n.* очищеніе, очистка; Oczyścienie Bogarodzicy, (dzień gromnic.), Срѣтеніе Господне; - z grzechów, очищеніе отъ грѣховъ; oczyścienie żołądka, прочищеніе желудка, принятіе пронёснаго, очистка, расчистка.

Oczysty, *adj.* много глазъ имѣющій.

Oczywistość, -ści, *f.* очевидность; **Oczywisty**, *adj.*, -wiście, *adv.* очевидный; oczywisty świadek, v. **Oczny**.

Od, **Ode**, 1. *praep.* (*c. Gen.*), отъ, ото; od ciebie, od niego, отъ тебя, отъ него; ode mnie, отъ меня; od wszystkiego, отъ (ото) всего; od domu do domu, изъ дому въ домъ; od czasu do czasu, отъ времени до времени; ode dnia do dnia, ото дня на день; od słowa do słowa, отъ слова до слова; (= dosłownie), слово въ слово, буквально; od rana do wieczora, отъ утра до вечера; 2. od = z; od (= z) dzieciństwa, съ малолѣтства; съ дѣтства; od (= z) niepamiętnych czasów, съ незапамятныхъ временъ, съ давнихъ временъ, сколько помнятъ старожилы; nie do rzeczy, не кстати; od, (= nad, niż), нежели; młodszy od mojéj siostry, онъ моложе моей сестры; większy od brata, онъ больше брата; część jest mniejsza od całości, часть менѣе цѣлаго; od, (= od czego, = przeciw), отъ, противъ; lekarstwo od febry, лекарство отъ лихорадки; od, (= niżéj, taniéj), ниже, менѣе, дешевле; nie dam tego od czterech rubli, не отдамъ этого менѣе[дешевле] четырёхъ рублей.

Od-, **Ode-**, = от-, отъ-, ото-; *np.* oddać, отдать; odesłać, отослать; odjeżdżać, отъѣзжать; odejmować, отнимать; odjemny, отъемный; *etc. etc.*

Oda, -y, *f.* 1. (pieśń), ода, (пѣснь); 2. комната, покой или школа въ сералѣ Султанскихъ женъ.

Odąć, *Fat.* odmie, **Odymać**, *v. a.* (*propr. et* *) надуть, надувать, вздуть, вздувать; пучить, вспучить, распучить; **Odęcie**, **Odymanie**, -ia, *n.* надуваніе, вздутіе, надутіе, вздуваніе, пученіе, вспучиваніе; odęcie, = **Odętość**, -ści, *f.* одутловатость, одутлость; опухоль; **Odęty**, *part. p.* надутый, вздутый, раздутый; одутлый, одутловатый; опухлый.

***Odal**, *adv.* (daleko), одаль; далёко; **Odalny**, v. **Daleki**.

Odarcie, -ia, *n.* ободраніе; v. **Odrzeć**.

Odar-nić, -niować, *v. a.* обложить, обкласть, обкладывать дёрномъ.

Odartki, *pl.*, v. **Łupy**.

Odartus, -a, *m.* обёрванецъ, лохмотникъ, человѣкъ съ ободранными платьемъ, въ лохмотьяхъ; **Odarty**, *part. p.* ободранный; обёрванный; v. **Odrzeć**.

Odbadać, v. **Odbość**.

Odbawić, -wiać, v. **Wybawić** (od czego); v. **Отбавить**, **Отбавлять**.

Odbeczeć, v. **Odpokutować**.

Odbić, **Odbijać**, *v. a.* 1. отбить, отбивать; - (nieprzyjaciela od miasta), отразить, отражать, отбить, отбивать; 2. отбить, отбивать, отшибить, отшибать, отколотить, откалачивать, оттолкнуть, отталкивать; отразить, отражать, отводить, отвести, отвесть, отклонить, отклонять, отвратить, отвращать, удержать, удерживать, отпарировать; v. **Odwracać**, **Odwrócić**; 3. бросить, бросить назадъ, отбросить, отбрасывать, отразить, отражать; отдавать; отскочить, отскакивать, отпрянуть, отпрядать; - piłkę, отбить, отбивать мячь, мячикъ; *id.* отбить, отнять; odbijać koperszychy, v. **Wybijać**; odbijać (o fuzyi), v. *impers.* отбивать, отдавать [въ пушечо]; odbijać, odbić, (od lądu, od brzegu), отчалить, отчаливать, отвалить, отваливать; сдвигать, сдвинуть, сдвигать, сдвинуть; - się, (o głosie), отдаться, отдаваться, отзываться, раздаться, раздаваться; - się, *v. r.* отбиться, отбиваться; отшибиться, отшибаться; отколкнуться, отколкаться, отталкиваться; *it.* отразиться, отражаться; *it.* отскочить, отскакивать; - się, отрыгаться, отрыгнуться, производить, -вести отрыжку; obija mi się, (żołądek odbija), мнѣ отрыгается; odbijać, - się, (*np.* o kolorze, v. **Kontrastować**), противоображать, -бразить, различествовать, разнствовать; **Odbicie**, **Odbijanie**, -ia, *n.* отбитіе, отбивка, отбиваніе; отраженіе; отбой; отпоръ; отбиваніе; отталкиваніе; отклоненіе, отвращеніе, отраженіе, отпараваніе; - od lądu, отвалъ, отчаленіе, отчаливаніе, отваливаніе; сдвигваніе; odbijanie się żołądka, отрыганіе, отрыжка; -, (v. kontrast), противообразность; *etc.*, v. *verb.* **Odbić**, **Odbijać**.

Odbiedz, **Odbiegnąć**, **Odbie-**

Digitized by Google

gać, **Odbieżeć**, *v. n.* отбѣгать, отбѣжать, убѣгать, убѣжать; -czego, od czego, od kogo, оставить, оставлять, покинуть, покидать, бросить, бросать, отступиться отъ кого; *it.* стечь, стекать.

Odbieg, -u, *m.*, **Odbieżenie, -ia,** *n.* отбѣжаніе, удаленіе, уходъ, уходка, ухожденіе, отступленіе; **odbieg wody,** стокъ водѣ; v. Spadek; **Odbiegać, Odbiegnąć,** v. **Odbiedz; Odbiegacz, -a,** *m.*, **Odbiegiec, -lca,** *m.* (zbieg, dezerter), перемѣтчикъ; дезертиръ; *it.* бѣглецъ, бѣглый; **Odbiegły,** *adj. part.* оставленный, покинутый, брошенный.

Odbierać, v. **Odebrać.**

Odbie-racz, -ralnik, -a, *m.* пріемщикъ; отбиратель, отбирательщикъ; **odbieralnik,** *Chem.* пріемникъ; рецепіентъ; подставная склянка.

Odbieżany, -żały, v. **Odbiegły; Odbieżenie,** v. **Odbieg.**

Odbi-jać, -janie, v. **Odbić, Odbicie; -jacz, -a,** *m.* тотъ который отбиваетъ; **-jaczny,** *adj.* отбивной; отражательный; реверберирный, реверберирный, отражательный; piec odbijaczny, *Chem.* отражательная печь, реверберирная [*abo* реверберирная] печь; v. Reberberowy; **-jak, -a,** *m.*, **-jka, -i,** *f.* желѣзный очагъ въ походной кузницѣ.

Odbitka, -i, *f.* отскокъ; подскокъ; рикометъ; strzelać na odbitkę, стрѣлять рикометами; strzelanie na odbitkę, рикометная пальба.

Odbitny instrument muzyczny, *Mus.* ударный инструментъ.

Odbity, *part. p.* отбитый; отраженный; (odtrącony), отшибенный; отколоченный; *etc. etc.*, v. verb. **Odbić.**

Odbłąkać się, *v. r.* заблудѣться, сбиться съ дороги; - (od prawdy), отклониться, уклониться.

Odbliżać, Odbliżyć, v. **Oddalić, Cofnąć.**

Odborny, v. **Przewyborny.**

Odbronić, *v. a.* отбить, отразить; [отнять]; недопустить; отвратить; защитить; спасти.

Odbronować, *v. a.* отборонить, отборонивать.

Odbrzmiewać, v. **Odgłos (wydawać).**

Odbudo-wać, *v. a.* отстроить, отстраивать, возсоздать, возсоздать; **-wanie, -ia,** *n.* отстройка, отстроеніе, отстраиваніе, возсозданіе; **-wany,** *part. p.* отстроенный, возсозданный.

Odbyć, Odbywać, *v. n.* отбыть, отбывать; избавиться отъ кого, отъ чего, отдѣлаться, отдѣлываться отъ чего; *it.* отдѣлать, отдѣлывать; исполнить, исполнять; окончить; отправить, отправлять; odbyć kogo, v. **Odprawić;** v. **Zbyć kogo;** §. jednym kłopotem dwa odbyć, сдѣлать два дѣла вдругъ; odbyć, (zbyć), сбыть, сбывать; byle, aby odbyć, (byle zbyć), лишь бы сбыть, лишь бы сбыть съ рукъ; odbyć wartę, (warty), откараулить; odbywać *dejour*, отдиевать; v. **Odbyty; Odbycie, Odbywanie, -ia,** *n.* сбытіе, сбываніе; отдѣланіе; исполненіе; окончаніе; отправленіе; v. **Odbyć & Odbyt;** §. łacne nabycie, łacne odbycie, (= jak nabyte, tak odbyte), какъ нажито, такъ и прожито; какъ пришло, такъ и пошло.

Odbyt, -u, *m.* 1. v. **Odbycie, Odbywanie;** 2. odbyt towarów, kupi, сбытъ, продажа товаровъ, распродажа, разборъ, расходъ; mieć odbyt na towary, распродавать товары; 3. odbyt, испражненіе, изверженіе; 4. (miejsce odbytu w ciele, otwór w zadzie), задній проходъ, заднепроходное отверстіе; 5. (stek domowy kuchenny), стокъ, сточный жолобъ.

Odbytny, v. **Odbyty** (2).

Odbytowy, *adj. Anat.* заднепроходный; kiszka odbytowa, (= odchodowa), заднепроходная кишка, прямая кишка.

Odbyty, *part. p.* 1. сбытый; отдѣланный; исполненный; отправленный; odbyta robota, оконченная работа; §. jak nabyte, tak odbyte, какъ нажито, такъ и прожито; v. *sub:* odejść (§.); 2. odbyty, odbytny, *adj.* сбытный; съ рукъ идущій; сходящій съ рукъ; что легко сбыть можно; продажный; odbyty pokarm, (= łacny do strawienia), удобоваримая пища. [być, **Odbycie.**

Odbywać, Odbywanie, v. **Od-**

Odcadzić, Odcedzić, Odcadzać, *v. a.* сцѣдить, сцѣживать; процѣдить, процѣживать. [вѣться.

Odcałować się, *v. r.* отцѣло-

Odcerkiewać, v. **Odcyrkiewać.** [Odejść.

Odchadzać, Odchodzić, v.

Odchar-chnąć, -knąć, -kiwać, *v. a.* отхаркнуть, отхаркать, отхаркивать; - **się,** *v. r.* отхаркнуться; **-knienie, -chnienie, -ia,** *n.* отхаркнутіе, отхарканіе.

Odchciewa się, v. **Odechcieć się.**

Odchęcać, Odchęcić, *v. a.* отбивать, отбить у кого охоту къ чему-либо; отвращать, отвратить кого отъ чего.

Odchełzać, Odchełznąć, Odkiełzać, *v. a.* разнуздывать, разнуздать; снимать, снять узду съ (*c. Gen.*).

Odchłań, Otchłań, -i, *f.*, (*propr. et* *), бездна, пропасть, пучина; otchłań piekielna, (okno piekielne), адская пасть; otchłań starego zakonu, [więzienie dusz dobrych; przypiekle], жилище святыхъ ветхаго закона; преддверіе ада; *it.* otchłań, *Anat.* (gardziel, *pharynx*), глотка, устье горла.

Odchlipnąć, *v. a.* отхлебнуть, отхлебать, отхлебывать.

Odchód, -odu, *m.* отходъ, отшествіе, отхожденіе; уходъ; убытокъ, ущербъ; v. **Odchodzenie, Odejście;** odchód, (v. odpływ), стокъ; odchód bydła, (= pomorek), скотскій падежъ, павалъ на скотъ; odchód przyrodzony, (= odbyt), испражненіе, изверженіе; v. **Odbyt;** odchód, (= obchód, potrzeba domowa), обходъ, домашнее употребленіе; odchód, v. odbyt towarów.

Odchodowa kiszka, (= odbytowa, *intestinum rectum*), заднепроходная кишка, прямая кишка, проходная кишка.

Odchodzenie, -ia, *n.* отхожденіе, отшествіе, отходъ; v. Odchód; *it.* v. Odchód (przyrodzony); odchodzenie morskie, (odlew morski), отливъ моря, отливъ морской; nadchodzenie i odchodzenie wód, приливъ и отливъ.

Odchodzić, v. **Odejść.**

Odchorować, v. **Wyzdrowieć.**

Odcho-wać, -wywać, *v. a.* воспитать, воспитывать; вскормить, вскармливать, воскормить, воскармливать, откормить, откармливать; вырастить, возрастить, выращать, возращать; od piersi odchować, отнять, отнимать (ребенка, *etc.*) отъ груди; - **się,** *v. r.* расти, подрастать, подрости, подрость; **-wały, -wany,** *part.* воспитанный; выкормленный, вскормленный, воскормленный; откормленный; вырослый; v. Odchować; **-wanie, -ia,** *n.* воспитаніе; вскормленіе, воскормленіе, выкормленіе, *etc.*, v. **Odchować.**

Odchrzcić, Odechrzcić, Odekrzcić, *v. a.* перекрестить.

Odchwa-lać, -lić, *v.* взаимно хвалить кого.

Odchy-lać, -lić, *v. a.* отклонить, отклонять; отвлекать, отвлечь; отгибать, отогнуть; отводить, отвращать, отвратить; - **się,** *v. r.* отклониться, отклоняться; **-lanie, -lenie, -ia,** *n.* отклоненіе; **-lisko, -a,** *n.*, v. **Odchlań, Przepaść, Urwisko;** **-lny,** *adj.* отклончивый; отгибный.

Odciąć, Odcinać, *v. a.* отнять, отнимать, отнимывать, отрубить, отрубать, отсѣчь, отсѣкать; * исключить, исключать, выключить, выключать; отнять, отнимать; отлучить, отлучать; отдѣлить, отдѣлять, разлучить, разлучать; (v. odłamać, odjąć), убавить, убавлять съ (*c. Gen.*); списать, списывать со (*c. Gen.*), вычесть, вычитать изъ (*c. Gen.*), скинуть, скидывать со (*c. Gen.*);

Digitized by Google

odciąć komu z (od) pensyi, *etc.*, вычесть у кого изъ жалованья, дѣлать, сдѣлать у кого вычетъ изъ жалованья; odciąć się komu, (*v. r.*), сдѣлать кому отпоръ, отбиться; v. **Bronić się, Odsiekać się.**

Odciąg-ać, -giwać, -gnąć, *v.a.* (*propr. et* *), оттягивать, оттянуть; оттаскивать, оттаскать, оттащить; отвлекать, отвлечь; отклонять, отклонить; удалить, удалять, отдалять; (= odtrącać), вычитать, вычесть; *it.* v. **Odciąć**; отлагать, отложить; odciągnąć, (odłączyć), *Chem.* отдѣлить, отлучить, разложить, разлагать; *Philos.* отвлекать, отвлечь [*abo* отдѣлять, отдѣлять] мысленно, разсматривать, -смотрѣть свойство вещи отдѣльно; -, *v. n.* odciągać (*np.* z wojskiem, = ruszać się z wojskiem), отступать, отступить, выступать, выступить; **-ganie, -gnienie,** -ia, *n.* оттягиваніе, оттянутіе; оттаскаціе; отвлеченіе, отвлеченіе; отклоненіе; удаленіе, отдаленіе; odciąganie, (= subtrakcya), вычитаніе; *Chem.* -, отдѣленіе, отлученіе, разложеніе; *Philos.* odciągnienie, отвлеченіе, отвлеченность (понятій); *Milit.* отступаніе, выступаніе, отступленіе, выступленіе.

Odciążny,-a,-e,*adj.* отъемный; отрицательный; znak nierzetelny czyli odciążny [(—), *signum negativum*], отрицательный знакъ; ilość nierzetelna czyli odciążna, (*quantitas negativa*), отрицательная величина; v. **Odjemny**; *cfr.* **Odłączny.**

Odciec, *v. n. perf.*, **Odciekać,** *v. impf.* отечь, стекать; сбѣжать, сбѣгать; v. **Sciekać.**

Odcięcie, Odcinanie, -ia, *n.* отстаніе, отстаиваніе, отрубка, отрубленіе, отрубаніе, отсѣченіе, отсѣканіе, исключеніе, исключаніе, выключеніе, отнятіе, отниманіе; отлученіе, отлучаніе; отдѣленіе, различеніе; убавленіе, списаніе, вычитаніе изъ ...; v. *verb.* **Odciąć**; *it.* odcięcie, v. **Odcinek.**

Odciek, -u, *m.* стокъ, стеченіе, теченіе; v. **Sciek & Odbieg; Odciekać, Odciekнąć,** v. **Odciec.**

Odcie-rać, *etc.*, v. **Odetrzeć; -ranie,** -ia, *n.* оттираніе.

Odcierpieć, *v. n. perf.* вытерпѣть, претерпѣть, снести, снесть, перенести, перенесть; v. **Wycierpieć, Odpokutować.** [**się.**

Odcieszyć się, v. **Nacieszyć**

Odcięty, *part. p.* отсѣченный, отрубленный, *etc. etc.*, v. **Odciąć.**

Odcimiać, Odcimić, *v. a.* стороняться, посторониться; отслоняться [свѣтъ]; v. **Odsłaniać, Odsłonić.** [**Odcięcie.**

Odcinać, -nanie, v. **Odciąć,**

Odcinek, -nka, *m.* 1. отрѣзокъ; v. **Uciuek, Okrawek**; 2. *Mathem.* odcinek koła, (*segmentum*), сегментъ, отрѣсокъ; 3. *Gramm.* odcinek, (znamię pisarskie, *apostrophus*), апострофъ, знакъ сокращенія; 4. *Oecon.* odcinek, *pl.* odcinki, двухѣтній кабанъ, вепрь.

Odcisnąć, v. **Odciąć, Odsiekać.**

Odcisk, -u, *m.* 1. мозоль; v. Otręt; 2. (wycisk), отпечатаніе, отпечатка; оттискъ.

Odciskać, Odcisnąć, *v. a.* 1. откидывать, откинуть, отбрасывать, отбросить; 2. оттискать, оттиснить; отдавливать, отдавить; оттискивать, оттискать; 3. отпечатывать, отпечатать; оттискивать, оттиснуть.

Odcumo-wać, *v. a.* отчалить, отчаливать; **-wanie,** -ia, *n.* отчаленіе.

Odcykać się, v. **Ocknąć.**

Odcyrkiować, **Odcerkiować,** *v. a.* вымѣрить, измѣрить, очертить циркулемъ; начертить, описать кругъ циркулемъ.

Odcsaro-wać, *v. a.* отколдовать; отворожить; **-wanie,** -ia, *n.* отколдованіе, отвороженіе.

Odcze-pić, *v. a.* отцѣпить, отцѣплять; - się od kogo, отцѣпиться, откачнуться отъ кого; odczep się ode mnie, отцѣпись ты отъ меня! **-pienie,** -ia, *n.* отцѣпленіе, отцѣпка.

Odczer-pać,-pnąć, *v. a.* отчерпывать, отчерпать, отчерпнуть, отплескивать, отплескать, отплеснуть; **-panie,** -ia, *n.* отчерпаніе, отплескаціе.

Odczesać, Odczesywać, *v.a.* отчесать, отчесывать, отчесать, отчесывать.

Odczęstować, *v. a.* взаимно угощать, потчивать, потчевать, угощать.

Odczopować, *v. n.* заплатить питейный сборъ. [**kać.**

Odczosnąć, v. **Odciąć, Odsie-**

Odczy-nić, -niwać, 1. v. **Wetować, Oddawać**; 2. v. **Odczarować.**

Odczynszować, *v. a.* заплатить оброкъ.

Odczy-tać,-tywać, *v. a.* 1. отчитать, отчитывать; 2. читать, прочитать вслухъ; 3. снова [*abo* вторично] читать, прочитать, прочесть, прочитывать, перечитать, перечитывать; **-tanie, -tywanie,** -ia, *n.* отчитаніе, отчитываніе.

Oddać, Oddymać, *v. a.* отдуть, отдувать.

Oddać, Oddawać, *v. a.* отдать, отдавать; передать, передавать; вручить, вручать; сдать, сдавать; отдать, дать, давать назадъ; возвратить, возвращать; воздать, воздавать; награждать, наградить; платить, заплатить; oddać do szkół, послать въ училище; oddać do wiernych rąk, отдать на сохраненіе; oddać prośbę, подать прошеніе; oddać serce, -rękę, отдать сердце, руку; wizytę oddawać, oddać, сдѣлать визитъ кому, посѣщать, посѣтить кого; oddawać czém, oddawać się czém, пахнуть; издавать, испускать запахъ; - się komu, czemu, довѣриться, довѣриться, предаваться, предаться кому, чему; = v. **Poświęcać się**; *it.* v. **Polecać**; oddać się naukom (nauce), посвятить себя наукамъ; oddawać się z kim, водиться съ кѣмъ; сваиваться (-заться) съ кѣмъ; имѣть дѣло съ кѣмъ.

Oddojać, v. **Oddoić.**

Odda-lać, -lić, *v. a.* (*propr. et* *), отдалять, отдалить, удалять, удалить; устранять, устранить; отчуждать, отчуждить; - się, *v. r.* отдаляться, отдалиться, удалиться; **-lenie,** -ia, *n.* отдаленіе; удаленіе; устраненіе; отдаленность, удаленность; разстояніе; **-lony,** *part. p.* дальній, отдаленный, удаленный; отчужденный.

Oddanie, -ia, *n.* отдача, отданіе, передаціе; врученіе; сданіе; возвращеніе; воздаціе; *etc.*, v. **Oddać; Oddany,** *part. p.* отданный, *etc.*, v. **Oddać.**

Oddarcie, -ia, *n.* отдираніе, отдирка; v. **Odedrzeć.**

Odda-rować, *v. a.* отдарить, отдаривать; **-rowanie,** -ia, *n.* отдариваніе; **-runek,** -nku, *n.* отдарокъ.

Oddarty, *part. p.* отдранный; (v. Odedrzeć); oddardego co, отдарокъ. [замѣнный.

Oddatny, *adj.* вознаграждённый;

Oddawać, v. **Oddać; Oddawanie,** -ia, *n.* отдаваніе, *etc.*, v. **Oddać, Oddanie; Oddawca,** -y, *m.*, **Oddawacz,** -a, *m.* отдатчикъ, сдатчикъ, воздаятель, вручатель; податель; **Oddawka,** -i, *f.*, **Oddawek,** -wku, *m.* отдача.

Oddech, *gen.* oddechu, † odetchu, *m.* 1. (oddychanie), дыханіе; отдышка; духъ; 2. (odpoczynek), * отдыхъ, отдышка; 3. *Anat.* (= rura oddechowa), дыхательное горло; 4. (= luft, oddechowa dziura), отдухъ, отдушина, отдушина; **Oddechowy,** *adj.* дыхательный; rura oddechowa, v. **Oddech** (3).

Oddep-tać, -tywać, *v. a.* отопчать, отчаптывать.

Oddetchnąć, v. **Odetchnąć.**

Oddławić, *v. a.* отдавить, отдавливать; v. **Odgnieść, Odciskać.**

Oddłubać, *v. a.* отковырнуть, отковыривать, отколупать, отколупнуть.

Oddłu-żać, -żyć, *v. a.* заплатить долгъ.

Oddma, -y, *m.* (nadmiprysk), толстощёкій, дутымъ, дутикъ.

Oddmu-chać, -chnąć, *v. a.*

Digitized by Google

сдувáть, сдуть, отдувáть, отдýть, отдýнуть. [отдáвать.

Oddoić, Oddajać, *v. a.* отдоúть,

Oddrapać, *v. a.* сдирáть; соскоблúть; соскрéсть.

Oddrętwieć, *v. n.* отцéпенéть.

Oddróże, v. **Zdróże.**

Oddrożyć, *v. a.* собратúть когó съ [прямáго] путú.

Oddru-kować, -kowywać, *v. a.* отпечáтать, отпечáтывать; **-kowanie, -ia,** *n.* отпечáтаніе, отпечáтка.

Odduch, v. **Wyduch, Wyzlew.**

Oddy-chać, v. **Odetchnąć; -chalny,** *adj.* дыхáтельный; gaz oddychalny (czyli zdrowy), дыхáтельный вóздухъ, жúзненный вóздухъ, кислорóдный вóздухъ; кислорóдный газъ; **-chanie,** v. *sub:* **Odetchnąć;** v. **Oddech.**

Oddymać, *v. a.* отдувáть; v. **Oddać; -manie, -ia,** *n.* отдувáніе.

Oddyszeć, *v. n.* отдохнýть; v. **Odetchnąć.**

Oddział, -u, *m.* 1. отдѣлéніе, отдѣлъ; 3. часть; департáментъ; отдѣлéніе; 3. **oddział wojska,** отрядъ вóйска.

Oddzia-łać, -ływać, *v. a.* 1. отрабóтать; 2. противодѣйствовать; 3. отклонúть, отклáнивать, [*abo* воздáть, воздавáть] тѣмъ же; - dobrodziejstwa, воздáть за благодѣяніе; v. **Odwetować;** - czary, v. **Odczarować.**

Oddziedziczyć, *v. a.* 1. исключúть изъ наслѣдства; лишúть наслѣдства; v. **Wydziedziczyć;** 2. получúть въ наслѣдство.

Oddzie-lać, -lić, *v. a.* 1. отдѣлúть, отдѣлáть; раздѣлúть, раздѣлáть; отлучáть, отлучúть; 2. oddzielić, отдѣлúть; удѣлúть комý часть изъ наслѣдства; вúдѣлить; oddzielający, отдѣлúтельный; **-lacz, -liciel, -a,** *m.* отдѣлúтель; раздѣлúтель; **-lanie, -lenie, -ia,** *n.* отдѣлéніе; **-lność, -ści,** *f.* отдѣльность; отдѣлéнность; *it.* особенность: **-lny,** *adj.*, **-nie,** *adv.* отдѣлúмый, отлучúмый; отдѣльный; особенный; *it.* отхóжій, отхóдный; **-lony,** *part. p.* отдѣлéнный. [-**racz,** v. **Odrywacz.**

Oddzie-rać, v. **Oddzierzeć;**

Oddzierzgać, Oddzierzgnąć, *Fut.* oddzierzgnie, *v. a.* отрáзывать, отвязáть, развязывать, развязáть.

Oddzwonić, *v. a.* отзвонúть.

Ode, ото, отъ; v. **Od, Od-.**

Odebrać, Odbierać, *v. a.* отобрáть, отбирáть; сбирáть, собрáть; снять, снимáть; отнáть, отнимáть; взять прочь; odebrać komu życie, лишúть когó жúзни; убúть; odebrać sobie życie, лишúть себя́ жúзни; dzieci odbierać, принимáть младéнца [при родáхъ], повивáть; -, (= odbierać nazad), взять, брать назáдъ, отобрáть; *it.* odebrać, (dostać, otrzymać), получúть, получáть; **Odebranie, Odbieranie, -ia,** *n.* отобрáніе; снимáніе; отнáтіе; полученіе; v. *verb.* **Odebrać.**

Odechcieć się, *v. r.* отхотѣ́ться.

Odęcie, -ia, *n.* надýтіе, вздýтіе, пýченіе, вспýчиваніе; (odętość), одýтловатость, одýтлость; óбухоль; v. **Nabrzmiałość;** v. **Odąć.**

Odedmieć, v. **Odmieć.**

Odedrzeć, Oddzierać, *v. a.* отодрáть, отдирáть; v. **Oddarcie, Oddarty.**

Ode-gnać, Odganiać, *v. a.* отогнáть, отгонáть; **-gnanie,** -ia, *n.* отогнáніе, отгóнка, отгóнъ; **-gnany,** *part. p.* отóгнанный.

Odegnąć, Odginać, *v. a.* отогнýть, отгибáть.

Ode-grać, -grawać, Odgrywać, *a. a.* отъигрáть, отъигрывать; съигрáть, съигрывать; **-granie, -ia,** *n.* отъигрáніе, отъигрываніе, óтъигрышъ.

Odegrzmieć, *v. n.* перестáть гремѣ́ть.

Odejmować, *v. a.* отнимáть; отбирáть; отдавáть; (o liczbach), вычитáть; *etc.*, v. **Odjąć;** **Odejmowanie, -ia,** *n.* отнимáніе; (*subtractio*), *Arith.* вычитáніе; **Odejmujący,** (*subtrahendus*), вычисляéмое; (v. **Odjąć**); v. **Odjemnik.**

Odejść, Odchodzić, Odchadzać, *v. n.* отойтú, отходúть; уйтú, уходúть; отдалúться, удалúться, отдавáться, удавáться; отправúться, отправляться; остáвить, оставлять; - od czego, отойтú, отходúть отъ чегó, остáвить, оставлять что; - (o poczcie), отходúть, отправляться; §. jak przyszło, tak i odeszło; co na cle przyszło, na mycie odeszło, (co łacno przyjdzie, łacno odejdzie), какъ нажито, такъ и прóжито; какъ пришлó, такъ и пошлó; **odchodzić,** (= umierać), отходúть, умирáть; odejść (umrzeć), отойтú, умерéть; odchodzić, (ubywać), убывáть; недоставáть; *Jur.* przysięgą odchodzić, очúстить себя́ присягою; ochodzić, odejść od siebie, *abo* od zmysłów, od rozumu, лишúться умá, лишúться разсýдка, сойтú съ умá; odchodzić (o bydle, zdychać), издыхáть, издохнýть, околѣвáть, околѣ́ть; -, (o farbach, i t. p.), стерéться; сходúть, сойтú; опадáть, спадáть, опáсть, спасть; отставáть, отстáть, отпадáть, отпáсть; odejść kogo; v. **Opuścić, Porzucić.**

Odejscie, -ia, *s. n. v.*, v. **Odchód, Odchodzenie & Odejść.**

Odeklnąć, v. Odkląć.

Odekretować, v. **Dekretować.**

Odekrzcić, v. **Odchrzcić.**

Odel-ga, -i, *f.*, v. **Ulga; -gnąć,** 1. v. **Ulżyć;** 2. **-gnąć, -nąć,** *v. n.* отклéиться, расклéиться; отстáть, отдалúться; v. **Odlipać.**

Odeliżyć, *v. a.* нѣсколько облегчúть, унять.

Odemknąć, Odmykać, *v. a.* 1. отомкнýть, отмыкáть, отперéть, отпирáть, отворáть; v. **Otwierać, Otworzyć;** 2. -, (odsunąć), отодвúнуть, отодвигáть, отдвúнуть, отдвигáть; **Odemknienie, Odmykanie, -ia,** *n.* 1. отомкнýтіе, отмыкáніе, отпирка, отпирáніе, отворéніе; 2. (odsunienie), отдвинýтіе, отдвигáніе; **Odemknięty, Odemknionу,** *part. p.* 1. отóмкнутый, отпéртый, отвóренный; 2. (= odsunięty), отдвúнутый. [меня́.

Odemnie, = ode mnie, отъ

Odem-ścić, *v. a.* отмстúть, отмщáть, отмщевáть; **-ściciel, -a,** *m.* отмстúтель, отмéстникъ; **-ścicielka, -i,** *f.* отмстúтельница.

Odemsta, -y, *f.* месть, мщéніе, отмщéніе,

Odepchnąć, Odpychać, *v. a.* отпихнýть, отпихáть, отпúхивать, отолкнýть, оттолкáть, оттáлкивать; отдвинýть, отдвигáть; отнáтить, отнáчивать; - się (od brzegu), отóлкнуться, отчáливать, отвалúть, отвáливать.

Odeprzeć, Odeprzać, Odprzać, *v. n.* отопрѣ́ть, отопрѣвáть.

Odeprza, -y, *f.*, v. **Odwód** (prawny).

Odeprzeć, *v. a. perf.*, **Odpierać,** *v. impf.* отперéть, отпирáть, отбúть, отбивáть; отразúть, отражáть; прогнáть, прогонáть; отолкнýть; отодвинýть, отдвигáть; *it.* v. **Odepchnąć;** - komu, (= odpór dawać), протúвиться, сопротúвиться, сопротивляться, противоборствовать; odpierać komu słowami, *etc.*, v. **Odwodzić się.**

Odeptać, *Fut.* odepce, **Odeptywać,** *v. a.* отоптáть, отáптывать.

Oder-wa, -y, *f.* отрýвокъ; v. **Odrywek; -wać, Odrywać,** *v. a.* (*propr. et* °), оторвáть, отрывáть; **-wanie, -ia,** *n.* оторвáніе; **-waniec, -ńca,** *m.*, v. **Odszczepieniec; -wany,** *part. p.* отóрванный; **-wisko, -a,** *n.*, v. **Urwisko; -wisty,** *adj.* отрýвистый; v. **Urwisty.**

Oderznąć, Odrzynać, *v. a.* отрѣзать, отрѣзывать; отнáть, отнимáть, *it.* v. **Odjąć, Odciąć.**

Odernięcie, Odrzynanie, -ia, *n.* отрѣзка, отрѣзаніе, отрѣзываніе. [ный.

Odernięty, *part. p.* отрѣзан-

Odeschnąć, Odsychać, *v. n.* отсóхнуть, отсыхáть.

Odeście, v. Odejście, Odejść.

Odesłać, Odsyłać, *Fut.* odeśle, *v. a.* отослáть, отсылáть; послáть, посылáть; отправúть, отправлять; отпустúть, отпускáть; *it.* отослáть назáдъ; *it.* v. **Wysłać;** - kogo do sądu, предостáвить комý обратúться въ судъ; - (czytelnika), указáть, указывáть; осмотрéть.

Odesłanie, -ia, *n.* отосланіе, отсúлка; посланіе; отправленіе;

Digitized by Google

отпускъ; v. **Odsyłka**; **Odesłany**, *part. p.* отосланный; высланный; посланный; отправленный; отпущенный.

Odessać, *v. a.* отсосать, отсасывать; **Odessanie**, -ia, *n.* отсосаніе; **Odessany**, *part. p.* отсосанный.

Odeszczwać, *v. a.* отбить, отнять травлею, [*abo* посредствомъ травли]. [**Odejść**.

Odeszły, *part. p.* отшедшій; v.

Odetchnąć, **Oddychać**, *v. n.* 1. отдохнуть, отдыхать; v. **Odpocząć**, **Spocząć**; 2. (= **oddech w się brać i wydychać**), дыхать, дышать; перевесть, переводить духъ; переводить дыханіе; - **świeżem powietrzem**, дышать свѣжимъ воздухомъ; **Oddychanie**, (*respiratio*), дыханіе; v. **Oddech**; **Oddychający** (oddechowy) **kanał** [krtań], воздушный каналъ; дыхательное горло; **Odetchnienie**, -ia, *n.* (= **odpoczynek**), отдохновеніе, отдыханіе, отдышка, отдыхъ.

Odetkać, **Odetknąć**, **Odtykać**, *v. a.* ототкнуть, оттыкать, откупорить, откупоривать, раскупорить, раскупоривать.

Odetnie, v. **Odciąć**.

Odętość, -ści, *f.*, v. **Odęcie**, **Odąć**. [рѣть, отторвать.

Odetrzeć, **Odcierać**, *v. a.* отте-

Odęty, v. *sub:* **Odąć**.

Odewrzeć, 1. v. **Otworzyć**, **Odemknąć**; 2. **Odewrzeć**, **Odwierać**, *v. a.* отворить, отваривать.

Odewstać, † **Odwstać**, **Odewstawać**, *v. a.* не приставать, не приставать; **chléb odewstały**, (**odsiadły**), хлѣбъ съ отставшею(ся) верхнею корокою; v. **Odstać**.

Odezwa, -y, *f.* (**Odezwanie się do kogo**), отвѣтъ, отзывъ; вызывъ, призывъ; *it.* провозглашеніе; v. **Odwołanie**; *it.* (= **appellacya**, **odzew**), апелляція, отзывъ къ высшему суду; **Odezwać się**, **Odzywać się**, *v. r.* отозваться, отзываться; откликнуться, откликаться, откликиваться; отвѣчать; **odezwać się do damy**, v. **Oświadczyć się**; (= **odgłosem od dawać**), отзываться; **odzywać się**, v. **Odwoływać się**; *Jur.* (= **appellować**), переносить, перенесть дѣло въ высшій судъ [*abo* въ высшую инстанцію]; **Odezwać**, **Odzywać**, *v. a.* отозвать, отзывать; v. **Odwołać kogo**.

Odfarbować, *v. n.* марать, мараться; терять цвѣтъ.

Odformować, *v. a.* снять форму; *it.* вылить въ форму; отлить.

Odga-dać, -**dywać**, *v. a.* противорѣчить; прекословить; перечить, поперечить; -**dnąć**, *v. a.* отгадать, отгадывать; разгадать, разгадывать; рѣшать, рѣшать, разрѣшать, разрѣшать; -**dnienie**, -ia, *n.* отгаданіе, отгадка.

Odgadzać się, v. **Odgodzić się**.

Odgalć, **Odgajać**, *v. a.* исключать, -чать, выключить, -чать; лишить, лишать мѣста.

Odga-niać, v. **Odegnać**; -**niacz**, -a, *m.* отгонщикъ, *Eccl. sl.* отгонитель, отгнатель.

Odgarnąć, *v. a.* (*propr. et.* *) отгрести.

Odgięcie, **Odginanie**, -ia, *n.* отогнутіе, отгибаніе; **Odgięty**, *part. p.* отогнутый; **Odginać**, v. **Odegnąć**. [грызть, обглодать.

Odgłodać, *v. a.* отгрызть, об-

Odgłos, -u, *m.* отголосокъ; эхо; отзывъ, откликъ; * наслѣдка; **Odgłaszać**, **Odgłosić**, *v. n.* 1. откликать, откликнуть; 2. отзываться, отозваться, отдаваться, отдаться, раздаваться, раздаться; отдавать отголосокъ; **Odgłosowy**, **Odgłośny**, *adj.* отзывный, отзывчивый.

Odgnić, *v. n.* отгнить, отгнивать; **Odgnicie**, -ia, *n.* отгнитіе, отгниваніе.

Odgnieść, **Odgniatać**, *v. a.* отгнести, отгнести, отгнетать, отдавить, отдавливать. [сь.

Odgniewać się, v. **Udobruchać**

Odgniotek, -tka, *m.* мозоль.

Odgodzić, v. **Oddallć**.

Odgórny, *adj.* верхній, горный; съ верху; высшій. [рать.

Odgorzeć, *v. n.* отгорѣть, отго-

Odgościć się, *v. r.* отгостить.

Odgotować, *v. a.* отварить; отстряпать (-ся); v. **Odwarzyć**.

Odgrablić, *v. a.* отгрести, отгребсть, отгребать.

Odgramiać, v. **Odgromić**.

Odgrani-czać, -**czyć**, *v. a.* разграничивать, разграничить; отдѣлить.

Odgrana, -éj, *f.* отъигрышъ.

Odgrażać, v. **Odgrozić**.

Odgro-dzić, **Odgradzać**, *v. a.* отгородить, отгораживать; -**dzenie**, **Odgradzanie**, -ia, *n.* отгородка, отгороженіе, отгораживаніе; -**dzony**, *part. p.* отгороженный.

Odgrom, -u, *m.* сильное отраженіе; **Odgromić**, **Odgromiać**, **Odgramiać**, *v. a.* [громомъ] отразить, отражать, отбить, отбивать. [зать погрозить.

Odgrozić, **Odgrażać**, *v. a.* на-

Odgryźć, **Odgryzać**, *v. a.* отгрызть, отгрызать; - **się**, *v. r.*, - **się komu**, (*propr. et* *) отгрызться, отгрызаться; **Odgryzienie**, **Odgryzanie**, -ia, *n.* отгрызеніе, отгрызаніе; **Odgryzek**, -zku, *m.* отгрызенный кусокъ.

Odgrzać, **Odgrzewać**, *v. a.* отогрѣть, отогрѣвать; разогрѣть, разогрѣвать.

Odgrzebać, **Odgrześć**, *v. a.* разгрести, разгребать; вы-, отгопать, -копывать; отрыть, отрывать; v. **Odkopać**.

Odgurtować, *v. a.* распоясать, распоясывать; разстегнуть, разстегивать.

Odgwoździć, **Odgwożdżać**, *v. a.* отгвоздить, отгвоздивать, вынуть гвоздь.

Odhaczyć, *v. a.* отцѣпить.

Odheblować, *v. a.* состругать, стесать. [скаѣ.

Odiskać, **Odiskiwać**, v. **Odzy-**

Odisto-czyć, *v. a.* претворить, преобразить; -**czenie**, -ia, *n.* претвореніе, преображеніе.

Odjąć, **Odejmować**, *v.a.* отнять, отнимать, (*Eccl. sl.* отъяти, отъимати); отобрать, отбирать; - (**liczbę**), вычесть, вычитать; отдать co komu, отнять, обобрать, лишить; *it.* отнять, отнимать, снять, снимать, убавить, убавлять, уменьшить, уменьшать; отдѣлить, отдѣлять; отнять, отобрать, отбирать; отбить, отбивать; odejmować się komu, v. **Bronić się przeciw komu**; отдать себя кому, v. **Obronić się**; *it.* отдать, v. **Odciąć**; **Odjęcie**, -ia, *n.* отнятіе, *etc.*, v. **Odjąć**, *it.* v. **Odejmować**.

Odjadać się, v. **Odjeść się**.

Odjarzmić, *v. a.* снимать, снять ярмо съ (*a. Gen.*); освободить отъ ига. [вещь; добыча.

Odjątek, -tku, *m.* отнятая

Odjazd, -u, *m.* отъѣздъ, отбытіе; **Odjazdowy**, *adj.* отъѣздный.

Odjechać, **Odjeżdżać**, *v. n.* отъѣхать, отъѣзжать, отбыть, отбывать; отправиться, отправляться въ путь [*abo* въ дорогу]; уѣхать, уѣзжать; - (**statkiem**, **okrętem**, = **odpłynąć**), отплыть, отплывать; **Odjechanie**, **Odjeżdżanie**, -ia, *n.* отъѣздъ, отбытіе, отъѣханіе, отъѣзжаніе, отбываніе; (= **odpłynienie**), отплытіе.

Odjęcie, -ia, *n.* отнятіе, отъемъ, *etc.*, v. **Odjąć**.

Odjęk, -u, *m.* отголосокъ стона, отдающійся стонъ, отдающееся стонаніе (стенаніе), стонъ повторенный отголоскомъ.

Odjemek, -mku, *m.* отломокъ; обломокъ.

Odjemnik, -a, *m.* 1. *Arithm.* (*subtrahendus*, **odejmujący**), вычисляемое, вычитаемое [число]; 2. отъемщикъ, отъимальщикъ, съемщикъ.

Odjemny, *adj.* отъемный; **liości odjemne**, (*quantitates negativae*), *Algeb.* отрицательныя величины; отрицательныя количества; *it.* odjemny, *Arithm.* (*minuendus*); elektryczność dodatnia i odjemna, (*electricitas positiva et negativa*), положительное (*abo* стеклянное) и отрицательное электричество.

Odjeść, **Odjadać**, *v. a.* отъѣсть, отъѣдать, откушать; - **się**, *v. r.* насытиться. [v. **Odjąć**.

Odjęty, *part. p.* отнятый; *etc.*,

Odjezdny, *adj.* отъѣздный.

Odkąd, *adv.* откуда, откуду, *pop.* откудова.

Odkadzić, *v. a.* откурить; v. **Wykadzić**, **Kadzić**.

Digitized by Google

** **Odkajdanić**, *v. a.* освободить отъ оковъ; снять оковы съ (*c. Gen.*).

Odkąpać, *v. a.* выкупать.

Odkapturzyć, *v. a.* 1. снять клобукъ; 2. odkapturzyć sokoła, отклобучить сокола, снять каблучекъ (коблучекъ, колпачекъ) съ сокола [*или* съ хищной ловчей птицы].

Odkar-mić, *v. a.* откормить; отнять ребенка отъ груди; **-mienie**, **-ia**, *n.* откормленіе; отнятіе ребенка отъ груди.

Odkasać, *v. a.* распоясать, отстегнуть платье.

Odkąsać, *v. a. perf.*, **Odkąsywać**, *v. impf.*, (*propr. et* *), откусить, откусить, откусывать, отгрызть, отгрызать.

Odkaszlnąć, *v. a.* откашлянуть, откашлять.

Odkaz, **-u**, *m.* 1. (odkazywanie), отвѣтъ; (= oświadczenie), узнаваніе; 2. угроза; 3. (odkazanie, odkazywanie, legat, zapis), отказъ, легатъ, справа, укрѣпленіе; 4. (assygnacya), письменный залогъ, ассигнація; **Odkazać**, *v. a. perf.*, **Odkazywać**, *v. impf. et freqn.*, † (odmówić), отказать, отказывать кому въ чемъ; (odpowiedź dać), дать, давать отвѣтъ; -, odkazać się, (= odgrażać się), грозить, угрожать, угрозить, дать кому острастку; *it.* okazywać co komu, (= legować, zapisować), завѣщать, отказывать (-зать); отказывать по духовной; **Odka-zanie**, **-zywanie**, v. **Odkaz**.

Odkęsywać, v. **Odkąsać**.

Odkiąć się, v. **Odkłonić się**.

Odkipieć, *v. n.* перестать кипѣть.

Odkisać, *v. a.*, - (piwo), дать выбродить; **Odkisać**, **Odkisnąć**, *v. n.* выбраживать, выбродить.

Odkiwnąć, **Odkiwać**, *v. n.* отклонить, откивать.

Odkląć, **Odeklnąć**, **Odklinać**, *v. a.* 1. взаимно клясть, ругать; 2. снимать, снять клятву, снять проклятіе; 3. odkląć, odklinać, (= odłegnać, odczarować), снимать, снять заклятіе; отколдовывать, отворожить, отвороживать.

Odkład, **-u**, *m.* откладъ, откладка; *Jur.* отсрочка; *it.* отлагательство.

Odła-dać, *v. a. impf.*, **Odłożyć**, *v. perf.* откладывать, отлагать, отложить; - na bok, na stronę, (osobno położyć), класть, положить въ сторону, положить, прочь, откладывать, отложить; -(od lądu, odbijać, odbić), отчаливать, отчалить, отваливать, отвалить; odłożyć sztych, cios, v. **Odbić**; odkładać na inszy czas, (odwlaczać), откладывать, отлагать, отложить; *Jur.* отстрочивать, отстрочить; odkładać kogo czego), v. **Odzwyczajać** (kogo czego); † odkładać, odłożyć, v. **Składać**, **Złożyć**; - konie, откладывать, отложить лошадей, отпрягать, отпрячь, выпрягать, выпрячь; odkładać (*w ogrodn.*) отводить черенки, дѣлать отводки; **-danie**, **Odłożenie**, **-ia**, *n.* откладываніе, откладка, отложеніе; отсрочка; v. **Odkład**; - koni, откладываніе лошадей, отпряганіе; odkładanie, (*w ogrodn.*) дѣланіе отводковъ; v. **Odkładać**; **-dacz**, **-a**, *m.* отлагатель; v. **Odwłóczyciel**; **-dny**, *adj.*, **-dnie**, *adv.* отлагательный; отсрочный; nieodkładny, неотложный, безотлагательный, безотсрочный; **-dnia**, **-i**, *f.*, **-dnica**, **-y**, *f.* пуговой отвалъ; лопатка, палица (у плуга).

Odkłaniać, *etc.*, v. **Odkłonić**.

Odklarować, *v. a.* отклеровать, очистить, прочистить.

Odklejć, **Odklejać**, *v. a.* отклеить, отклеивать.

Odklepać, *v. a.* отклепать.

Odklinać, v. **Odkląć**.

Odkłonić, **Odkłaniać**, *v. a.* 1. отклонить, отклонять; отвести, отводить; отвратить, отвращать; отвлечь, отвлекать; 2. odkłaniać się komu, откланиваться кому.

Odkołatać, *v. a.* отколотить.

Odkomendero-wać, *v. a.* откомандировать, откомандировывать, отрядить, отряжать; **-wanie**, **-ia**, *n.* откомандированіе, откомандировка, отряженіе; **-wany**, *part. p.* откомандированный, отряженный.

Odko-p, v. **Okop**; **-pać**, **-pywać**, *v. a.* (*propr. et* *), отконать, откапывать; **-panie**, **-pywanie**, **-ia**, *n.* отконаніе, откапываніе; **-pany**, *part. p.* отконанный.

Odkosić, *v. a.* откосить, откашивать.

Odkować, **Odkuć**, *v. a.* отковать, отковывать; **Odkowanie**, **Odkucie**, **-ia**, *n.* откованіе, отковываніе.

Odkrajać, v. **Odkroić**.

Odkrajki, v. **Okrajki**.

Odkraplać, v. **Odkropić**.

Odkraść, **Odkradać**, *v. a.* украденную вещь украсть.

Odkrę-cać, **-cić**, *v. a.* открутить, отвертывать, отвертѣть, отвернуть; отсучивать, отсучить, рассучивать, рассучить; распускать, распустить; развивать, развить; odkręcić klucz, свернуть ключъ, отломать бородку у ключа.

Odkre-ślać, **-ślić**, *v. a.* очерчивать, очертывать, очертать, очертить, очеркнуть.

Odkroczyć, **Odkraczać**, *v. n.*, **Odkroczyć się**, *v. r.*, v. **Odstąpić**, **Oddalić się**.

Odkroić, **Odkrajać**, *v. a.* отрубить; отрѣзать, отрѣзывать; обрѣзать.

Odkropić, **Odkraplać**, *v. a.* 1. окропить, окроплять; опрыскать, оросить, орошать; 2. - święconą wodą, окропить святою водою.

Odkryć, **Odkrywać**, *v. a.* (*propr. et* *), открыть, открывать; вскрыть, вскрывать; раскрыть, раскрывать; обнаружить, обнаруживать; вывесть, выводить наружу [*або* на чистую воду]; обнажать, обнажать; głowę odkryć, снять шляпу, снять шапку; odkryć, (v. Wynaleźć), изобрѣсть, изобрѣтать; **Odkrycie**, **Odkrywanie**, **-ia**, *n.* открытіе, открываніе; вскрытіе, вскрываніе; раскрытіе; обнаруженіе; обнаженіе; odkrycie, (= wynalezienie), изобрѣтаніе, изобрѣтеніе; **Odkrycie**, **Odkryto**, *adv.* откровенно; **Odkrytość**, **-ści**, *f.* откровенность; **Odkryty**, *part. p.*, открытый, вскрытый; раскрытый; обнаженный; z odkrytą głową, съ обнаженною головою, съ непокровенною головою, съ открытою головою; odkryty, (wynaleziony), изобрѣтенный; *it.* odkryty, откровенный; karta we grze odkryta, вскрыка, вскрывка; **Odkrywacz**, **-a**, *m.* изобрѣтатель.

Odkrząknąć, v. **Odkaszlnąć**.

Odkrzy-knąć, **-kać**, *v. n.* откликнуться, откликаться.

Odkrzy-wdzić, **-wdzać**, *v. a.* отплатить, отплачивать, воздать, воздавать за обиды.

Odkrzy-wiać, **-wić**, *v. a.* отгибать, отогнуть; *it.* выпрямлять, выпрямить.

Odkuć, *etc.*, v. **Odkować**.

Odkulbaczyć, *v. a.* (odsiodłać), разсѣдлать, разсѣдывать.

Odku-p, **-u**, *m.* откупъ; откупъ; выкупъ; **-pczy**, *adj.* выкупной; **-pić**, **-pować**, *v. a.* выкупить, выкупать; v. **Wykupić**; купить что отъ кого; купить обратно, купить назадъ; -, выкупить; выручить, выручать, освободить, освобождать; избавить, избавлять; спасти, спасать; J. Chrystus **odkupił** nas krwią swoją, Христосъ искупилъ насъ своею кровію; - się, *v. r.* откупиться, выкупиться, откупиться; **-picielem**, **-a**, *m.* выкупщикъ, выкупитель, откупщикъ; искупитель, избавитель, спаситель; J. Chrystus jest naszym odkupicielem, Христосъ нашъ Спаситель [*або* Искупитель]; **-picielka**, **-i**, *f.* выкупщица, выкупительница; спасительница; **-pienie**, **-ia**, *n.*, 1. v. **Odkup**; 2. освобожденіе; избавленіе, спасеніе; odkupienie rodzaju ludzkiego, искупленіе [*або* спасеніе] рода человѣческаго; **-piny**, **-in**, *pl.* взаимные подарки друзей въ день рожденія; **-pny**, *adj.* выкупной.

Odkurzyć, *v. a.* стереть пыль, сместь пыль, отряхнуть пыль.

Odkwasić, *v. a.* обезкислить, обезкислять; удалять кислоту.

Digitized by Google

Odkwitnąć, *v. n.* 1. снова цвѣсть; 2. отцвѣсть, отцвѣтать.

Odkwitować, v. **Odwetować.**

Odlać, Odlewać, *Fut.* odleję, *v. a.* отлить, отливать; *it.* отлить, отливать что изъ металла и проч.

Odłą-czać, -czyć, *v. a.* отлучать, отлучить; отдѣлять, отдѣлить; раздѣлять, раздѣлить; разлучать, разлучить; отвлекать, отвлечь; – **się**, *v. r.* отлучиться; **-czalny**, *adj.* отдѣлительный; lejek odłączalny, (bania odłączalna), отдѣлительная воронка; **-czanie, -czenie, -ia**, *n.* отлучаніе, отлученіе; отдѣленіе; раздѣленіе; разлученіе; отвлеченіе; **-czność, -ści**, *f.* раздѣляемость; **-czny**, *adj.* отлучимый; отдѣлимый; раздѣляемый; v. **Oddzielność, Oddzielny.**

Odładować, *v. a.* выгрузить.

Odłaiwać, Odłajać, *v. a.* отбранивать, отбранить.

Odła-mać, -mywać, *v. a.* отломать, отломать, отламывать; – **się**, *v. n.* отломаться; переломаться; **-manie, -mywanie, -ia**, *n.* отломка, отломленіе, отламываніе; **-mek**, v. **Odłomek.**

Odlatać, v. **Odlecieć.**

Odłazić, v. **Odleźć.**

Odle-cieć, -cać, *v. a.* 1. подогрѣть, подогрѣвать, дѣлать тепловатымъ; 2. v. **Polecić, Oddawać.**

Odlecieć, Odlatać, Odlatywać, *v. n.* отлетѣть, отлетать, отлетывать; ptaki odlatujące, отлетныя птицы, перелетныя птицы; **Odlecenie, Odlatanie, -ia**, *n.* отлетѣніе, отлетаніе.

Odledz, *v. n.* отстоять; находиться въ отдаленіи.

Odległość, -ści, *f.* отстояніе, разстояніе; отдаленіе; отдаленность; odległość ogniska od środka ellipsy, эксцентриситетъ, разноцентренность; **Odległy**, *adj.* 1. отдаленный, удаленный; 2. v. **Odleżały, Wystały.**

Odle-plić, -plać, *v. a.* отлѣпить, отлѣплять; **-pienie, -pianie, -ia**, *n.* отлѣпленіе, отлѣпливаніе.

Odlew, –u, *m.* 1. (odlewanie), отливъ; отливка, отливаніе, отлитіе; odlew morza, морской отливъ; wylew i odlew morza, приливъ и отливъ моря; 2. на **Odlew**, *adv.* (z lewéj strony, lewą ręką), съ лѣвой стороны; лѣвою рукою; на отмашь.

Odle-wać, v. **Odlać; -wanie, -ia**, *n.* отливаніе; **-wacz, -a**, *m.*, **-waniec, -nca**, *m.* 1. отливщикъ, отливальщикъ; 2. v. **Bałwan**, (odlewany); **-wany**, *adj.* отлитый; **-wny**, *adj.* отливной; **-wisko, -a**, *n.* заливъ; лиманъ.

Odleżałka, –i, *f.* мякуша, мякушка; **Odleżały**, *adj.* отлежалый; мягкій; сопрѣлый.

Odleźć, Odłazić, *v. n.* отлѣзть, отлѣзать.

Odleżeć, *v. n.* отлежать; пролежать; – **się**, *v. r.* отлежаться.

Odli-czać -czyć, *v. a.* отсчитывать, отсчитать; **-czanie, -czenie, -ia**, *n.* отсчитываніе, отсчитаніе.

Odliga, –i, *f.* оттепель.

Odlipać, *v. n.* отклеиться, отклеиваться.

Odlizać, Odliznąć, *v. a.* отлизать, слизать.

Odłog, –u, *m.*, 1. v. **Odległość**; 2. *Oeconom.* паръ; пареница; залогъ; v. **Odłożysko**; rolę odłogiem zostawić, оставить землю [*abo* поле] въ паръ [*abo* подъ паръ]; пашню оставить подъ паръ; **-gować**, *v. a.* (rolę odłogiem puścić), оставить поле подъ паръ; **-gowy**, *adj.* подъ паръ оставленный.

Odłoić, v. **Wyłoić** (*).

Odłomać, v. **Odłamać.**

Odłomek, -mku, *m.* отломокъ; отдирокъ.

Odłomny, *adj.* ломкій.

Odlot, –u, *m.* (odlecenie,), отлетъ, отлетѣніе.

Odłożenie, –ia, *n.* отложеніе, откладка; **Odłożyć**, v. **Odkładać.**

Odłożysko, –a, *n.* паровое поле; паръ; пареница; пашня оставленная въ паръ [*abo* подъ паръ]; поле лежащее въ паръ; отдихавшая земля; залогъ.

Odłubać, *v. a.* отколупать.

Odludek, -dka, *m.* нелюдимъ, дикарь; отшельникъ; **Odludka**, –i, *f.* нелюдимка, дикарка; отшельница; **Odludność, -ści**, *f.* (нелюдимость); отшельничество; **Odludny**, *adj.* нелюдимый; отшельничій, отшельническій.

Odłu-dzić, -dzać, *v. a.* выманить, выманивать; сманить, сманивать.

Odłu-pać, -pować, *v. a.* отщепить, отщеплять, отщеплять, отколоть, откалывать; – (np. jabłko), облупить, облупливать; **-pek, -pka**, *m.* отщепокъ.

Odłu-skać, -szczać, -szczyć, *v. a.* шелушить; снимать, снять шелуху съ (*c. Gen.*); – (ryby), чистить, вычистить (*c. Acc.*), снимать, снять чешую съ (*c. Gen.*).

Odlutować, *v. a.* отпаять, отпаивать.

Odłu-żyć, -żać, *v. a.* 1. выбучить; выщелочить, выщелачивать; выварить въ щелокѣ; 2. одолжать, задолжать, обременить долгами; 3. v. **Odłuszczyć, Odłuskać.**

Odmach, –u, *m.* отмахъ, отмашка; **Odmachać, -chnąć**, *v. n.* заносить, занести руку, размахиваться, размахнуться, замахнуться. [отбивать.

Odmaglować, *v. a.* откатать,

Odmaio-wać, -wywać, *v. a.* (*propr. et* *), представить, представлять; изобразить, изображать; описать, описывать, *it.* снять, снимать портретъ съ (*c. Gen.*).

Odma-miać, -mić, *v. a.* отмикивать, отмикать, смикивать, смикать; **-mienie, -ia**, *n.* отмаканіе, отмика.

Odma-rzezać, -rzeszyć, *v. a.* сглаживать, сгладить морщины.

Odmarzać, Odmarznąć, *v. n.* отмерзать, отмерзнуть; **Odmarzanie, Odmarznięcie, -ia**, *n.* отмерзаніе; **Odmarzły**, *part. p.* отмерз.

Odmatać, v. **Odmotać.** [лый.

Odma-wiać, -wianie, v. **Odmówić, -wienie.**

Odmęt, –u, *m.* мутная [глубокая] вода; * смущеніе, возмущеніе, суматоха, суматоха, замѣшательство, разстройка, безпорядокъ, путаница, хаосъ; §. w odmęcie ryby łowić, въ мутной водѣ рыбу ловить; въ мутѣ карасей ловить.

Odmia, –i, *f.*, v. **Odętość.**

Odmiał, –u, *m.* отмѣлъ, отмель, отмѣлина, мель.

Odmiana, –y, *f.* отмѣна; перемѣна, измѣненіе, перемѣненіе; перемѣна, смѣна, разнообразіе измѣненіе, чередованіе; непостоянство; (o powietrzu), перемѣнчивость, перемѣна; *Bot.* & *H. n.* (zbiór rzeczy od innych się różniących, *varietas*), видъ; видоизмѣненіе; порода.

Odmiar, –u, *m.*, **Odmiara**, –y, *f.* 1. (odmierzenie), отмѣръ, отмѣряніе, отмѣриваніе; 2. v. **Nagroda, Powetowanie.**

Odmiatać, Odmiatować, Odmiotać, v. **Odmieść.**

Odmięcz, –y, *f.* оттепель; v. **Odwilż.**

Odmię-kać, -knąć, *v. n.* отмякнуть; размягчиться; **-kczać, -kczyć**, *v. a.* размягчать, размягчить, смягчать, смягчить, умягчать, умягчить.

Odmie-niać, v. **Odmienić; -niacz**, –a, *m.* мѣновщикъ; мѣнало; **-nialny**, *adj.* мѣновный; *it.* перемѣнчивый; **-nić, -niać**, *v. a.* отмѣнить, отмѣнять; измѣнить, измѣнять; перемѣнить, перемѣнять, размѣнить, размѣнять; вымѣнить, вымѣнять; – (pieniądze), мѣнить, промѣнивать, промѣнять, размѣнять; – w co, перемѣнять, превращать, превратить; – **się**, *v. r.* перемѣняться, –няться; превращаться, –ратиться; **-niec, -nca**, *m.* перемѣнчивый, непостоянный человѣкъ; v. **Zmieniak; -nienie, -nianie, -ia**, *n.* отмѣненіе, перемѣненіе, измѣненіе, размѣненіе, вымѣненіе; превращеніе; v. **Odmiana, Odmieniać.**

Odmien-ność, -ści, *f.* перемѣнчивость; измѣняемость; непостоянство; – (fortuny), превратность; **-ny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* перемѣнчивый; перемѣнный; измѣняемый, измѣнный; разный; различный; непостоянный.

Digitized by Google

Odmie-rzać, -rzyć, *v. a.* отмѣривать, отмѣрять, отмѣрить; измѣривать, измѣрять, измѣрить; отмежёвывать, отмежевать; tą miarą, którą mierzycie, będzie wam odmierzono, (jaką miarą mierzycie, taką ci odmierzą), какою мѣрою мѣримь, такою и тебѣ отмѣрится; каковуˇчаму другу нальёшь, таковуˇ и самъ выпьешь; odmierzać komu, v. Odwetować.

Odmieść, Odmiatać, Odmiatować, Odmiotać, *v. a.* (*propr. et*), 1. отметать, отметнуть; 2. (miotłą, skrzydłem), отмести, отметать.

Odmieszać, *v. a.* опять мѣшать, смѣшать.

Odmieszkać, *v. n.* зажить, заживать; отжить, отживать.

Odmięgba, -y, *m.* губанъ, губать. [бить.

Odmiłować, *v. a.* взаимно лю-

Odmiot, -u, *m.* (Odmiotanie), отметъ, отметание; изверженіе; изверзаніе; помётъ; бракъ; v. Wymiot, Brak; *it.* шлакъ, выгарки.

Odmładzać, v. **Odmłodzić, Odmładzać.**

Odmieć, *Fut.* odmiele, *v. a.* отмолоть, отмалывать.

Odmłócić, *v. a.* отмолотить, отмолачивать.

Odmłodek, -dka, *m.*, **Odmłodź**, -dzi, *f.* отростокъ, отпрыскъ.

Odmło-dzać, -dzić, *v. a.* 1. молодать, помолодить, придавать, -дать кому видъ молодости; 2. (= v. odnowić), возобновить; -dzieć, *v. n.* помоложивѣть, помолодѣть.

Odmo-czyć, Odma-czać, *v. a.* отмочить, отмачивать; -czenie, -czanie, -ia, *n.* отмочка, отмачиваніе; -czony, *part. p.* отмоченный; -kły, *part. p.* отмокшій; -kać, *v. n.* отмокать, отмокнуть; -knienie, -ia, *n.* отмоканіе.

Odmodlić, *v. a.* отмолять, отмаливать; отмолиться.

Odmorski, *adj.* отдалённый отъ моря; средиземный; внутренній; **Odmorze**, -a, *n.* 1. отдалённость отъ моря; материкъ; 2. внутренняя страна.

Odmotać, Odmatać, *v. a.* отмотать, отматывать; **Odmotanie, Odmatanie**, -ia, *n.* отмотаніе, отматываніе.

Odmowa, -y, *f.* (odpowiedź), отвѣтъ; (odmówienie, odmawianie), отказный отвѣтъ, отказъ; *Jur.* (= replika), возраженіе, реплика, возразительный отвѣтъ.

Odmówić, Odmawiać, *v. n.* (odpowiedzieć), отвѣтить, отвѣчать; возразить, возражать; – (nieprzywalając), отказать, отказывать; не дозволить, не дозволять; не соизволить на чью просьбу; grzecznie odmówić, отбояриться, отбоаривать; odmówić kogo od kogo, отговорить отговаривать кого отъ кого, сманить, сманивать, переманить, переманивать кого; odmawiać (mowę), сказать (рѣчь), выказывать, -зать; – (pacierz, modlitwę), читать, прочитать, молиться; odmawiać (co na pamięć), сказывать (что наизусть); odmawiać (co się mówiło, odwołać), отрекаться, отречься отъ; **Odmówienie, Odmawianie**, -ia, *n.* отвѣтъ, отвѣчаніе; возраженіе; отказаніе, отказываніе; *etc.*, v. Odmówić; **Odmowny**, *adj.* отказный.

Odmro-zić, Odmrażać, *v. a.* отморозить, отмораживать; -żenie, -ia, *n.* отмороженіе, отмораживаніе; -żony, *part. p.* отмороженный.

Odmru-gać, -gnąć, *v. a.* отвѣтствовать морганіемъ.

Odmru-knąć, -czeć, -kać, -kiwać, *v. n.* отвѣтствовать бормотаніемъ; *Eccl. sl.* противовѣщать, противоглаголати.

Odmuchnąć, *v. a.* сдуть (пыль).

Odmurować, *v. a.* разломать, разобить, разобрать каменную стѣну; – (np. grób) отворить, открыть, отперѣть; *it.* снова выстроить, построить, вывесть [каменную стѣну].

Odmusnąć, Odmuskać, *v. a.* сгладить, гладя снять.

Odmyć, Odmy-wać, *v. a.* отмыть, отмывать; -cie, -wanie, -ia, *n.* отмывка, отмытіе, отмываніе; -ty, *part. p.* отмытый.

Odmykać, v. **Odemknąć.**

Odnaszać, v. **Odnieść.**

Odnawiać, v. **Odnowić.** [тель.

Odnawiacz, -a, *m.* возобновй-

Odnawianie, -ia, *n.* возобновленіе.

Odnawie-dzać, -dzić, *v. a.* взаимно посѣщать, посѣтить, навѣщать, навѣстить.

Odnę-cić, -cać, *v. a.* отмахать, отмахивать, выманить, вымаливать. [свѣтать, разсвѣтать.

Odnieć, Odniewać, *v. n. impers.*

Odniechcieć, v. **Odechcieć.**

Odnieść, Odnosić, Odnaszać, *v. a.* (*propr. et impropr.*), отнести, отнести, относить; унести, уносить; odnieść (górę, pagórek), снесть, сбить, скопать; – (zwycięstwo), одержать, одерживать; – (karę, szkodę *etc.*), потерпѣть, понести; z hańbą wstyd –, навлечь, навлекать чѣмъ на себя стыдъ и позоръ; odnieść, v. Przenieść (gdzie indziej); odnosić do kogo *abo* – komu, донести, доносить, извѣстить, увѣдомить; odnieść kogo do kogo, v. Oskarżyć; – się, *v. r.* отнестися, относиться къ . . .; сослаться, ссылаться на [*c. Acc.*]; **Odniesienie, Odnoszenie**, -ia, *n.* отнесеніе, относка, относъ; **Odniesiony**, *part. p.* отнесённый; относный.

Odnio-słość, -ści, *f.* относительность, отношеніе; -sły, *adj.* относительный; v. **Odnośny.**

Odnitować, *v. a.* отклеить, отклѣивать, расклеить, отбить, выбить заклёпку.

Odnoga, -i, *f.* *Bot.* отрасль, отпрыскъ отъ корня, новый побѣгъ; отростокъ, отродокъ; v. Odnożka; odnoga morska, заливъ [морской], заливъ, куть; – góry, отрогъ; odnogi zęba, отрасль зуба.

Odno-sić, v. **Odnieść**; -siciel, -a, *m.* относитель, доносчикъ; -siciclka, -i, *f.* относительница, относчица; доносительница, доносчица.

Odnośny, *adj.*, -nie, *adv.* относительный.

Odnoszenie, -ia, *n.*, v. **Odniesienie**; – się, отношеніе.

Odno-wa, -y, *f.*, -wienie, -ia, *n.* обнова, обновка; обновленіе, возобновленіе, возстановленіе, поновленіе, реставрація; -wić, **Odnawiać**, *v. a.* обновить, обновлять, возобновить, возобновлять; возстановить, возстановлять; поновить, поновлять, реставрировать; -wiciel, -a, *m.* обновитель, возобновитель, возстановитель; -wicielka, -i, *f.* обновительница, возобновительница; -wienie, v. **Odnowa.**

Odno-żka, -i, *f. dim.* побѣгъ, отпрыскъ, ростокъ, (v. odnoga), наборникъ, отродокъ; odnożka macicznа, виноградный черешокъ, виноградный ростокъ, виноградный отводокъ; -żysty, -żkowaty, *adj.* имѣющій много отростковъ, отродковъ и проч.

** **Odor**, v. **Zapach.**

Odorać, Odorywać, *v. a.* отнахать, отнахивать; запахать, запахивать; –, (orząc oderwać), захватить, отрѣзать паханіемъ [чужую землю]; – dług, (oraniem dość uczynić, nagrodzić), уплатить, уплачивать паханіемъ, паханіемъ долгъ заплатить.

Odosa, -y, *f.* тяжь.

Odose-bnić, -bniać, *v. a.* особить, уединить, уединять, отдѣлить, отдѣлять; -bnienie, -ia, *n.* уединеніе, отдѣленіе.

Odpa-dek, -dku, *m.*, -danie, -dnienie, -ia, *n.* отпаденіе; спаденіе; -dły, v. **Odpaść, Odpadać.**

Odpajać, v. **Odpoić.**

Odpakować, *v. a.* развязать, развязывать; вынуть, вынимать вещи изъ . . . .

Odpalić, Odpalać, *v. a.* отжечь, отжигать; выжечь, выжигать.

Odparać, v. **Odprzć.**

Odparcie, -ia, *s. n. v.* отверженіе; отдвиганіе; отдвигніе; v. Odeprzeć; **Odparty**, *part p.* отвёртый; отбитый; отраженный; отодвинутый, *etc.*, v. **Odeprzeć.**

Odparzać, -rzyć, *v. a.* обварить, обваривать; odparzyć sobie ciało, skórę, осадить, осаждивать.

Digitized by Google

Odparzelina, -y, *f.* (*paratrimma*), *Med.* зудящая сыпь у заднаго прохода; садно́; осадненіе.

Odparzenie, -ia, *n.* 1. обварéніе; 2. v. **Odparzelina.**

Odpa-sać, -sywać, *v. a.* отпоясать, отпоясывать, распоясать, распоясывать; odpasać (miecz, szablę), снять, снимать (*c. Acc.*), отвязать, отвязывать (*c. Acc.*).

Odpaść, Odpadać, *v. n.* 1. отпасть, отпадать, отваляться, отваливаться; спасть, спадать; испасть, испадать; отметнуться; – od kogo, od czego, отступить, оставить, оставлять, покинуть, покидать, бросить, бросать; отказаться, отказываться; перейти, переходить на чью сторону; измениять, изменять; отложить, отлагаться отъ (*c. Gen.*), отпасть, отпадать отъ (*c. Gen.*); odpaść (od wiary), отречься, отрекаться отъ (*c. Gen.*), отступить, отступать отъ (*c. Gen.*); odpaść od czego, терять, потерять; лишиться, лишаться чего́; odpaść od prawa jakiego, лишиться права на что; odpadać (*np.* jak groch od ściany), отскокнуть, отскочить, отскакивать, отпрянуть, отпрядывать; odpadać (o chlebie, = odstawać), отставать, отстать; будто odpada, v. **Odchodzi, Zdycha**; odpadać, (= w co z nowu wpadać), возвращаться; odpaść znowu w chorobę, вновь [*abo* вторично] заболеть тою же болезнію; 2. **Odpaść**, *Fut.* odpasie, *v. n.* накормить; **Odpadanie, Odpadnienie**, -ia, *n.* отпадáніе, отпадéніе; спадáніе, спадéніе, *etc.*, v. **Odpaść**; odpadnienie w chorobę, (= recydywa), рецидива, возврáть болѣзни, возобновлéніе болѣзни, повторéніе болѣзни, *pop.* отрижка болѣзни.

Odpadły, *part. p.* отпáлый; отпáдшій; v. Odpaść.

Odpę-dzać, -dzić, *v. a.* отгонять, отгонять; согнать, сгонять; отбить.

Odpętać, *v. a.* отпутать, распутать.

Odpiać, *v. n.* отпеть; пропеть.

Odpiąć, Odpinać, *v. a.* отстегнуть, отстёгивать, разстегнуть, разстёгивать, отколоть, откалывать; **Odpięcie, Odpinanie**, -ia, *n.* отстегнутіе, разстегнутіе, отстёгиваніе, разстёгиваніе, откалываніе; **Odpięty**, *part. p.* отстёгнутый, разстёгнутый, отколотый.

Odpić, Odpijać, *v. a.* отпить, отпивать; **Odpicie, Odpijanie**, -ia, *n.* отпитіе, отпиваніе; **Odpity**, *part. p.* отпитый.

Odpieczętować, *v. a.* распечатать.

Odpieniać, *a. a.* оттягать, от-

Odpienić, *v. a.* снять, снимать пѣну; **Odpienienie**, -ia, *n.* снятіе пѣны. [рать.

Odpierać, v. **Odeprzeć** & **Od-**

Odpiety, *part. p.*, v. **Odpiąć.**

Odpiłki, -ów, *plur.* (proch z opiłowania), опилки; **Opiło-wać**, *v. a.* отпилить, отпиливать; **-wanie**, -ia, *n.* отпилéніе, отпиливаніе; **-wany**, *part. p.* отпилéнный.

Odpinać, *etc.*, v. **Odpiąć.**

Odpis, -u, *m.* 1. отпись, отзывъ, письменный отвѣтъ; 2. копія; **Odpi-sać**, -sywać, *v. a.* отписать, отписывать, [письменно] отвѣчать; переписать, переписывать; копировать, скопировать; списать, списывать; odpisać co komu, записать, завѣщать, отказать [по духовной]; odpisać się z czego, [письменно] отказаться отъ чего́; – się od czego, не подписаться, несогласиться; **-sanie**, -sywanie, -ia, *n.* отписаніе, отписка, отписываніе; отпись; v. Odpis; переписаніе, переписываніе; списаніе, списываніе; v. Odpisać; **-sany**, *part. p.* отписанный; переписанный; списанный; v. **Odpisać.**

Odpła-cać, -cić, *v. a.* отплачивать, отплатить; платить, заплатить, выплатить, выплачивать; отплатить, воздать, воздавать тѣмъ же; отомстить; odpłacać, уплачивать, уплатить; **-cenie, -canie**, -ia, *n.* отплаченіе, отплачиваніе; возданіе; заплаченіе; v. **Odpłacić**; **-ciciel**, -a, *m.*, **-cca**, -y, *m.* отплатчикъ; воздатель; возмездникъ; **-cicielka**, -i, *f.* отплатчица; воздательница; возмездница; **-cony**, *part. p.* отплаченный; заплаченный.

Odpła-kać, **-kiwać**, *v. a.* выплакать.

Odpłaszać, v. **Odpłoszyć.**

Odpłata, -y, *f.*, **Odpłat**, -u, *m.* отплата; уплата; воздаяніе; возданіе; возмездіе; (nadgroda), награда, вознагражденіе; v. **Zapłata.**

Odplatać, v. **Odpleść.**

Odpła-tać, -tnąć, *v. a.* оттапать, оттапнуть, оттапывать; v. Odciąć, Odsiec; **-tanie**, -ia, *n.* оттапаніе.

Odpłatny, *adj.* уплатный; отплатный; награждающій.

Odpleść, Odplatać, *v. a.* отплести, отплетать; **Odplecenie, Odplatanie**, -ia, *n.* отплетéніе, отплетáніе; **Odpleciony**, *part. p.* отплетённый.

Odpło-szyć, Odpła-skać, *v. a.* отпугать, отпугнуть, отпугивать; v. Odegnać; **-szenie, -skanie**, -ia, *n.* отпугъ, отпугáніе, отпугиваніе; **-szony**, *part. p.* отпугнный, отпугнутый.

Odpły-nąć, -wać, *v. n.* отплыть, отплывать; **-nienie, -wanie**, -ia, *n.* отплытіе, отплываніе.

Odpływ, -u, *m.* стокъ.

Odpocić, *v. n.* отпотѣть, перестать потѣть.

Odpo-częć, -czywać, *v. n.* отдохнуть, отдыхать; покоиться; – od trudów, od prac swoich, вочить отъ трудовъ; отдыхать, отдохнуть послѣ трудовъ; odpoczywać w Bogu, почивать въ Бóгѣ; w Bogu odpoczywający, въ Бóгѣ почивающій, почившій въ Бóгѣ; **-czynek**, -nku, *m.*, **-czenie**, **-czywanie**, -ia, *n.* отдых, отдохновéніе; угомонъ, лёжка; po skończonéj (*abo* po dopełnionéj) pracy, dobry odpoczynek, (*abo* odpoczynek, spoczynek jest przyjemny), послѣ трудовъ пріятенъ отдыхъ; послѣ трудовъ сладокъ покой; wieczny odpoczynek racz mu dać Panie! упокой Господи душу его́! **-czynka**, -i, *f.* (miejsce odpoczywania), мѣсто отдыха, мѣсто отдохновенія.

Odpolić, Odpajać, 1. - kogo od rozumu, *v. a.* споить кого до безчувственности, напоить его́ допьяна; 2. † **Odpolić, Odpajać**, *v. a.* (spojone rozłączyć), отнять, отнимать.

Odpokutować, *v. n.* искупить покаяніемъ; очиститься (отъ...) покаяніемъ; загладить; *il.* претерпѣть (*abo* понести) наказаніе за что. [вать.

Odpolerować, *v. a.* отполировать.

Odpolny, *adj.* наружный, внѣшній; szańce odpolny, *pl.* szańce odpolne, obrony –, *Fort.* наружныя укрѣпленія.

Odpołudnie, -ia, *n.* начало полудни, послѣобѣденное время.

Odpompować, *v. a.* откачать, откачивать.

Odpór, -oru, *m.* 1. (odpieranie), отпоръ; отраженіе; противоборство; сопротивленіе, воспротивленіе; противодѣйствіе; 2. odpór słowny, реплика, возраженіе, опроверженіе; противорѣчіе, прекословіе; dać komu odpór, отразить нападеніе, противоборствовать; сопротиваться, воспротивиться; 3. dać komu odpór, возразить, опровергнуть; odpór wziąć, (zbitym zostać), опровергнуться (*v. pass.*); na odpór być, противиться, сопротивиться; odporem stać, устоять противъ кого.

Odpor-ca, -y, *m.*, **-nik**, -a, *m.* возразитель; опровергатель; противникъ, защитникъ; **-ność**, -ści, *f.* упорство, упрямство, ослиніе, **-ny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* отпорный; противительный; защитительный, оборонительный; wojna odporna i zaczepna, оборонительная и наступательная война; sojusz odporny i zaczepny, оборонительный и наступательный союзъ; odporne pismo, защитительная бумага; оправдательная бумага; отвѣтная бумага; бумага, содержащая доказательства оправданія; опровергательное сочиненіе; (возразительный) отвѣтъ; письменное возраженіе; odporna mowa, защитительная рѣчь; odporna strona, (*Jur.*), про-

Digitized by Google

тивникъ; (przeciwny, krnąbrny), сопротивляющійся, упорный, упрямый; (odpieralny), возразительный, опровергательный; nieodporny, неопровержимый; -owy, *adj.* (odporowi służący), оборонительный; odporowa linia (w podkopach), оборонительная линія.

Odpeścić, *v. n.* отпоститься, отповѣть.

Odpowin-dać, -danie, v. **Odpowiedzieć**; -dacz, -a, *m.* отвѣтникъ; отвѣтчикъ; **-dalność, -dalny**, v. **Odpowiedzialność, -dzialny**; **Odpowie-dnia**, -i, *f.* -dnica, -y, *f.* (wytocznica, *oraculum*), прорицалище; **-dnik**, -a, *m.* вызывающій на поединокъ; **-dność**, -ści, *f.* соотвѣтственность; **-dny**, -a, -e, *adj.* 1. отповѣдный, отвѣтный; (= odpowiedzialny), отвѣтственный; 2. соотвѣтственный, сходный; 3. stroba odpowiedna, (= odporna), противникъ.

Odpowiedź, -dzi, *f.* 1. отповѣдь; отвѣтъ; возраженіе; отзывъ; §. jakie pytanie, taka odpowiedź, какóвъ вопрóсъ, такóвъ и отвѣтъ; по спрóсу и отвѣтъ; каковó аукается, таковó и откликнется; -listowna, v. **Odpis**; 2. (= odpowiedzialność), отвѣтственность, отвѣтствіе; 3. -, отказъ, v. **Wypowiedź**; **Opowie-dzialność, Odpowiadalność**, -ści, *f.* отвѣтственность, отвѣтствіе; **-dzialny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* отвѣтственный; odpowiedzialnym być, отвѣчать за что; давать, дать отвѣтъ въ чѣмъ; брать, взять что на себя; **-dzieć, Odpowiadać**, *v. n.* отвѣтить, отвѣчать; отвѣтствовать; возразить, возражать; отозваться, отзываться; odpowiadać czemu, соотвѣтствовать, отвѣчать, быть въ соразмѣрности съ чѣмъ, сходствовать; odpowiadający, соотвѣтственный, сходный; odpowiadanie czemu, соотвѣтствованіе; odpowiadać za co, (odpowiedzialnym być), отвѣчать за что; давать, дать отвѣтъ въ чѣмъ; брать, взять что на себя; *it.* отказать кому; **-dzielka**, -i, *f.* отвѣтчица.

Odpozwanie, -ia, *n.* (odpozew, *recuventio*), взаимно поданный вызовъ; встрѣчная просьба; встрѣчный искъ; встрѣчная жалоба; жалоба на истца.

Odprać, Odpierać, *v. a.* выстирать, выстирывать, вымыть, вымывать.

Odpra-sować, *v. a.* отутюжить, отутюживать, вутюжить, вутюживать, выгладить, выглаживать; **-sowanie**, -ia, *n.* отутюженіе, вутюженіе, выглаженіе.

Odpraszać, -szanie, v. **Odprosić**, *etc.*

Odpra-wa, -y, *f.* 1. (odprawienie), отдѣлка, окончаніе; отправа, отправка, отправленіе, исправленіе, исполненіе; 2. отставка; отпускъ; увольненіе отъ службы; 3. *Jur.* odprawa wyroku sądowego, исполненіе судебнаго приговора; приведеніе въ дѣйство судебнаго приговора; экзекуція; удовлетвореніе; 4. odprawa syna, освобожденіе сына изъ подъ власти отеческой; снабженіе, надѣленіе; v. **Wydział, Wydzielenie**; 5. odprawa psów, кормленіе собакъ; **-wiać**, *v. a. impf.*, **-wić**, *v. perf.*, **-wywać**, *v. frequ.* отдѣлать, отдѣлывать, окончить, оканчивать; отправить, отправлять, исправить, исправлять, исполнить, исполнять; совершать; привесть, приводить въ исполненіе; послать, посылать; odprawić wyrok sądowy, исполнить (судебскій) приговоръ; sądy odprawiać, производить судъ; судить, (- кого); чинить надъ кѣмъ судъ и расправу; odprawiać mszę, - nabożeństwo, служить, отправлять обѣдню, совершать богослуженіе, служить Божественную литургію, священнодѣйствовать; odprawić kogo, (zbyć go, pozbyć się go), отправить кого, отослать, сбыть съ рукъ, сжить со шеи *abo* съ рукъ, выжить, избавиться отъ кого, освободиться отъ кого; odprawić kogo od siebie, отпустить, отпускать, уволить, увольнять отъ службы; - (żołnierza) давать, дать [солдатамъ] отпускъ; odprawiać, -wić syna, освобождать, освободить сына изъ подъ власти отеческой; снабжать, снабдить, надѣлять, надѣлить; *it.* v. Wyposażyć; - się, *v. r.* отправляться, отправиться; odprawić się w podróż, отправиться въ путь, отпр. въ дорогу; odprawić się od kogo ze służby, выступить изъ службы, оставить службу, отойти отъ кого; **-wiacz, -wiciel**, -a, *m.* отправитель; исправитель; исполнитель; **-wienie, -wianie**, -ia, *n.* отправленіе, *etc.*, v. **Odprawa, Odprawić**; **-winy**, -in, *pl.* отправа, отправка, отправленіе; v. **Odprawa**; **-wny**, *adj.* отпускной; отправляемый; sudyencya odprawna, отпускная аудіенція, прощальная аудіенція; list odprawny, (= rozwodowy), разводная.

Odpróć, v. **Odprać**.

Odprosić, Odpraszać, *v. a.* отпросить, отпрашивать; выпросить, выпрашивать; -, (= na wzajem zaprosić), взаимно пригласить, звать на ...; (zaproszonych) odprosić, отказать; - gości, отказать гостямъ; odprosić, (= przeprosić, *qu. v.*), просить прощенія; *it.* v. **Wyprosić**.

Odprowa-dzić, -dzać, *v. a.* 1. отвести, отводить; отвратить; отвращать; 2. - kogo do domu, проводить, провожать, сопровождать, сопровождать кого домой; **-dzenie, -dzanie**, -ia, *n.* 1. отведеніе; 2. провожаніе, сопровожденіе; **-dziciel, -a**, *m.* 1. проводникъ; отводчикъ; odprowadziciel pioruna, громовой отводъ; 2. - (do domu), провожатый, провожающій, сопровождатель; **-dzielka**, -i, *f.* провожатая, сопровождательница.

Odprać, Odpróc, Odparać, *v. a.* отпороть, отпарывать, спороть, спарывать; **Odprucie, Odpróc-cie, Odparanie**, -ia, *n.* отпоротіе, споротіе, отпарываніе, спарываніе; **Odpruty, Odpróty**, *part. p.* отпоротый, споротый.

Odprysnąć, *v. n.* отпрыснуть, отпрыскивать.

Odprzeć, Odprzeć, *v. n.* отспрѣвать, отоспрѣть.

Odprzędź, *Fut.* odprzędzie, *v. a.* отпрясть, отпрядать.

Odprzą-tać, -tnąć, Odprzętnąć, *v. a.* очистить, очищать, убрать, убирать, взять прочь съ мѣста, устранять, -нять; прибрать, прибирать, привесть, приводить въ порядокъ.

Odprze-dać, -dawać, *v. a.* перепродать, перепродавать; **-danie, -dawanie**, -ia. *n.* перепродаваніе; **-dawacz**, -a, *m.* перепродавецъ; **-daż**, -y, *f.* перепродажа.

Odprzę-gać, -gnąć, *v. a.* отпрягать, отпрячь; **-ganie, -gnienie, -żenie**, -ia, *m.* отпряганіе, отпряженіе, отпряжка; **-gniony, -żony**, *part. p.* отпряженный.

Odprzy-siądz się, -sięgać się, *v. r.* - się od czego *abo* - się czego, клятвою [*abo* божбою] отпирать, отпереться отъ чего; клятвенно отрекаться, отречься отъ чего; подъ присягою отречься, отрекаться отъ чего, отрицаться чего; отбожиться, отбаживаться; *it.* закаяться, закаиваться, заклясться, заклинаться, зареться, зарекаться.

Odpuchać, v. **Oddać**.

Odpu-ścić, -szczać, *v. a.* отпустить, отпускать, отпущать; отпустить отъ себя; пустить кого на волю; - komu (winę, karę, *etc.*), простить, прощать; отпустить вину, - grzechy, отпустить грѣхи; разрѣшить, -шать отъ грѣховъ; *Eccl.* odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom, прости намъ долги наши, какъ и мы прощаемъ должникамъ нашимъ; *sl.* оставь намъ долги наша, якоже и мы оставляемъ должникамъ нашимъ: Panie Boże odpuść! прости Господи!

Odpust, -u, *m.* 1. прощеніе, отпущеніе вины, проступка; (v. Odpuszczenie), отпущеніе; odpust kościelny, (*indulgentia*), индульгенція; разрѣшеніе церковью

Digitized by Google

отъ наказáнія за грѣхú; разрѣшéніе отъ эпитиміи; *it.* odpust, богомóлие; iść na odpust, идтú на богомóлие; 2. † odpust, v. **Odprawa**; **-stny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* простúтельный; разрѣшúтельный; **-stwy**, *adj.* принадлежáщій церкóвному разрѣшéнію; разрѣшúтельный.

Odpu-szczenie, **-ia**, *n.* 1. (odpuszczanie, odprawa), отпущéніе, óтпускъ, отпускáніе; 2. прощéніе; odpuszczenie grzéchów, отпущéніе грѣхóвъ, разрѣшéніе отъ грѣхóвъ; - kary (winy), освобождéніе отъ наказáнія; *it.* помúлованіе; **-szczony**, *part. p.* 1. отпущенный, - (на вóлю); 2. отпущенный; прощéнный.

Odpy-chać, **-chanie**, v. **Odepchnąć**, отпихáть, отпихнýть.

Odpy-tać, **-tywać**, *v. a.* вúспросить, выспрáшивать; вúвѣдать, вывѣдывать.

Odra, **-y**, *f.* 1. *Med.* корь; 2. v. **Odarcie**, **Nagość**.

Odrą-bać, *v. a.* отрубáть, отрубúть; **-banie**, **-ia**, *n.* отрубáніе, отрублéніе, отрýбка; **-bany**, *part. p.* отрýбленный; dyameter odrąbanego drzewa, отрýбъ; **-bek**, **-bka**, *m.* отрýбокъ, отрýбочекъ; v. **Odziemek**.

Odrabiać, **-bianie**, v. **Odrobić**, **-bienie**.

Odracho-wać, **-wywać**, *v. a.* отсчитáть, отсчúтывать; **-wanie**, **-wywanie**, **-ia**, *n.* отсчитáніе, отсчúтываніе; **-wany**, *part. p.* отсчúтанный; v. **Odliczyć**.

Odraczać, **-czanie**, v. **Odroczyć**, **-czenie**.

Odrada, **-y**, *f.* отсовѣтованіе; v. **Odradzenie**, **-dzanie**.

Odradować się, v. **Nacieszyć się**.

Odra-dzać, **-dzić**, *v. a.* 1. отсовѣтывать, отсовѣтовать; отговáривать, отговорúть, отмóлвить; 2. -dzać, v. **Odrodzić**; **-dzanie**, **-dzenie**, **-ia**, *n.* 1. отсовѣтываніе, отсовѣтованіе; отговáриваніе; 2. **-dzanie**, v. **Odrodzenie**.

Odra-pać, *v. a.* оцарáпать, оцарáпить, оцарáпывать, оцарáпнуть; **-panie**, **-ia**, *n.* оцарáпаніе; оцарáпленіе; **-paniec**, **-ńca**, *m.*, v. **Odartus**; **-paniny**, **-in**, *pl.*, v. **Gałgany**, **Łachy**; **-pany**, *part. p.* оцарáпанный, оцарáпленный; *it.* v. **Oszarpany**.

Odrastać, **-stanie**, v. **Odrosnąć**.

Odratować, *v. a.* спастú, избáвить (отъ опáсности).

Odra-za, **-y**, *f.* 1. отбóй; отражéніе; отталкновéніе; обрáтный [протúвный] удáръ; 2. (=wstręt), отвращéніе, омерзѣніе; mieć odrazę od czego, имѣть отвращéніе отъ чегó, къ чемý; mieć, czuć odrazę od (*c. Gen.*), имѣть, чýствовать отвращéніе отъ (*c. Gen.*) *abo* къ (*c. Dat.*); z odrazą, съ отвращéніемъ; **-żać**, **-zić**, *v. a.* 1. отражáть, отразúть, отбивáть, отбúть, сбивáть, сбúть, отгонáть, отогнáть; v. **Odbijać**, **Odpierać**, **Odbić**; 2. odrazić kogo od czego, (= wstręt mu uszynić), отвратúть, омерзѣть, привестú въ омерзѣніе; odrażać się, odrazić się, (mieć, czuć odrazę), имѣть, чýствовать отвращéніе къ чемý, *abo* отъ чегó.

Odrażka, **-i**, *f.* (odrażenie, wstręt), отвращéніе, омерзѣніе.

Odrażny, *adj.* 1. (odrażający), отразúтельный; 2. odrażny, odrażliwy, отвратúтельный, омерзѣтельный.

Odrę-twiałość, **-ści**, *f.* (odrętwienie), оцѣпенѣлость, одеревенѣлость, окоченѣлость, окостенѣлость, отвердѣлость; мозóль; **-twiały**, *adj.* оцѣпенѣлый, одеревенѣлый, окоченѣлый, окостенѣлый, отвердѣлый; мозóльный; **-twić**, **-twiać**, дѣлать оцѣпенѣлымъ, д. одеревенѣлымъ, д. окостенѣлымъ, отвердѣлымъ; **-twieć**, **Otrętwieć**, *v. n.* онѣмѣть; оцѣпенѣть; одеревенѣть; окостенѣть; окоченѣть; окаменѣть; отвердѣть; **-twienie**, v. **Odrętwiałość**.

Odro-bek, **-bku**, *m.*, **-bienie**, **-ia**, *n.* отрабóтка, отрабóтаніе; отдѣлка; зажúваніе, уплáта рабóтою; **-bić**, **Odrabiać**, *v. a.* отрабóтать, отработывать; окончúть рабóту; зажáть, зажúвать, уплатúть, уплáчивать рабóтою; **-bienie**, v. **Odrobek**; **-biony**, *part. p.* отрабóтанный; уплачéнный рабóтою.

Odro-bina, **-y**, *f.*, **-binka**, **-bineczka**, **-i**, *f. dim.* крохá, крóшка, крóшечка, кусóчекъ; крупúна, крупúнка, крýпинка, крупúца.

Odro-czyć, **Odra-czać**, *v. a.* отсрóчить, отсрóчивать, пересрóчить; **-czenie**, **-czanie**, **-ia**, *n.* отсрóчка, отсрочéніе, отсрóчиваніе, пересрóчка; **-czony**, *part. p.* отсрóченный.

Odro-da, v. **Odrodzenie**; **-dek**, **-dka**, *m.* бúродокъ; негодяй; v. Wyrodek; **-dny**, *adj.* испóртившійся; **-dzenie**, **-się**, **-ia**, *n.* возрождéніе, перерождéніе, отрождéніе; возобновлéніе; **-dzić**, **Odradzać**, *v. a.* возродúть, возраждáть; переродúть, перераждáть; отродúть, отраждáть; возобновúть, возобновлáть; **-dzić się**, *v. r.* 1. возобновúться; возродúться, возраждáться; переродúться, перераждáться; отродúться, отраждáться; 2. - się, вúродиться, испóртиться, развратúться, сдѣлаться вúродкомъ.

Odrolić, v. **Rolić**.

Odrokować, v. **Rokować**.

Odroślić, **Odraszczać**, *v. a.* одростúть, отрощáть, отрáщивать.

Odrosnąć, **Odrość**, **Odrastać**, *v. n.* 1. отростú, отростáть, отрастáть; вúростать спóва; 2. (podrosnąć), возрастú, возрастáть, возростú, возростáть; **Odrosły**, *part. p.* возрóслый; v. **Podrosły**.

Odrost, = **na odrost**, = **na odrośnienie**, **na** вúрость, для расплóду, для размножéнія.

Odrostek, **-stka**, *m.*, **Odrośl**, **-i**, *f.*, **Odroślka**, **-i**, *f. dim.* 1. отрóдокъ, отрóстокъ, óтрасль, óтприскъ, новый побéгъ; v. **Odnoga**, **Odnożka**; 2. odrostek, * потóмокъ.

Odróżniać, **-różnić**, *v. a.* различáть, различúть, отличáть, отличúть, отдѣлáть, отдѣлúть.

Odrwić, **Odrwiwać**, *v. a.* обманýть, обмáнивать; v. **Oszukać**, **Okpić**; **Odrwienie**, **Odrwiwanie**, **-ia**, *n.* обмáнъ, обмáнываніе, v. **Odrwisz** (2.); **Odrwiciel**, **Odrwisz**, **Odrwiświat**, **-a**, *m.* 1. (oszust), обмáнщикъ, плутъ, мошéнникъ; 2. odrwisz, (odrwienie, oszukanie), обмáнъ, плутовстó, мошéнничество.

Odryć, *v. r.* отрúть, отрывáть; **Odrycie**, **-ia**, *n.* отрúтіе, отрывáніе; **Odryty**, *part. p.* отрýтый.

Odry-czeć, **-knąć**, **-kiwać**, *v. n.* отревѣть, отмучáть, отрыкáть; * прогорлáнить, отгорлáнить.

Odryna, **-y**, *f.* 1. v. **Kiszka**; 2. (v. Szora), сѣнóй сарáй.

Odryso-wać, *v. a.* нарисовáть, срисовáть, обрисовáть, очертáть, очéрчивать, очéртывать, счертúть, написáть, списáть; **-wanie**, **-ia**, *n.* нарисовáніе, срисовáніе, срисóвка, очерчéніе, написáніе; **-wany**, *part. p.* нарисóванный, срисóванный, обрисóванный, очéрченный, счéрченный, написанный; v. **Narysować**.

Odry-wać, **-wanie**, v. **Oderwać**; **-wacz**, v. **Oddzieracz**; **-wanie**, **-ia**, *n.* оторвáніе, отрывáніе; **-wek**, **-wka**, *m.* отрúвокъ; v. **Oderwa**, **Odłamek**.

Odrządzić, *v. a.* отрядúть, отряжáть; v. **Odkazać**.

Odrzec, **Odrzekać**, **Odrzeknąć**, *Praet.* odrzekł, *Fut.* odrzecze, odrzeknę, *v. n.* отвѣтить, отвѣчáть; возразúть, возражáть; - się czemu, *v. r.* отрéчься, отрекáться отъ чегó, отрицáться, отказывáться отъ чегó; зарекáться; - się szatana, отрéчься, отрицáться сатанú; - się wszystkiego, отказывáть, отказáть себѣ во всёмъ; лишáть, лишúть себя всёго; odrzekać się syna, v. **Wyrzekać się**.

Odrzeć, **Odzierać**, **Obdzierać**, *Praet.* odarł, *Fut.* 1. *p. s.* odrę, 3. *p. s.* odrze, *v. a.* ободрáть, обдирáть; снимáть, снять; содрáть, сдирáть (кóжу съ ... *c. Gen.*); отодрáть, отдирáть; *it.* v. **Ogołocić** & **Obłupić**.

Odrze-czenie, **-kanie**, **-ia**, *n.*

Digitized by Google

отвѣтъ, отвѣчаніе; – (się czego), отреченіе, отрицаніе; odrzekanie szatana, отрицаніе сатаны; v. Wyrzeczenie, Wyrzekanie.

Odrzeczny, *adj.* неприлѣчный, невристойный, не кстати.

Odrzekać, -kanie, v. Odrzec, Odrzeczenie.

Odrze-zać, Odrzynać, *v. a.* отрѣзать, отрѣзывать; -zanie, -ia, *n.* (odrzynanie), отрѣзаніе, отрѣзка; -zany, *part. p.* отрѣзанный; -zek, -zka, *m.* отрѣзокъ, срѣзокъ, обрѣзокъ.

Odrzu-cać, -cić, *v. a.* отбрасывать, отбросить; откидывать, откидать, откинуть; отметать, отметнуть; – (projekt, *etc.*), отвергать, отвергнуть, отринуть; опровергать, опровергнуть; (nie przyjąc), не принимать, не принять; отметать, отметнуть; – kartę, сносить, снести карту, скидывать, скинуть карту, сбрасывать, сбросить карту; *it.* прокидывать, прокинуть; -ciciel, -a, *m.* тотъ, который не принимаетъ; -canie, -cenie, -ia, *n.*, Odrzut, -u, *m.* 1. отбрасываніе, откидываніе, откиданіе; отверженіе, отриновеніе, неприниманіе, неприятіе, отметаніе, отметываніе, отметъ; – (karty), сбрасываніе, скидываніе, скидка, сноска; *it.* прокидываніе; 2. Odrzut, -a, *m.*, Odrzutek, -tka, *m.* (rzecz odrzucona, brak), бракъ, помѣтъ, негодное, выкидки; *fig.* извергъ, – (ludzi), извергъ (рода человѣческаго); негодяй; Odrzutny, *adj.* отвѣтный; отвергаемый; неприемлемый.

Odrzwie, -ia, *n.*, Odrzwi, *pl.* наличникъ у дверей, наличники.

Odrzy-gać, -gnąć, -giwać, *v. a.* отригать, отригнуть; -ganie się, -ia, *n.* отриганіе, отрижка.

Odrzy-nać, -nanie, v. Odegnać, Odrzezać; -nacz, -a, *m.* обрѣзникъ; -nka, -i, *f.* (u *melarza:* strych najmocniejszy w malowaniu ściennym), крѣпчайшій штрихъ (= черта) въ стѣнной живописи [*albo* въ стѣнописи].

Odrzyskóra, -y, *m.* живодеръ.

Odsać, v. Odesać.

Odsa-czać, -czyć, 1. v. Odłączyć; 2. v. Odstawić, Odsunąć.

Odsada, -y, *f. Fortf.* (brzeg wału, *berme*), берма, (бермъ); обходъ; устуръ у подошвы вала.

Odsadnić, v. Osadnić.

Odsa-dzać, -dzić, *v. a.* отсаживать, отсадить, удалять, удалить, отлучать, отлучить; устранять, устранить, отсторонить, отстранить, -нить; ставить, поставить прочь; поставить въ сторону; отставлять, отставить; odsadzić od piersi, отнять ребенка отъ груди; отдоить; -dzanie, -dzenie, -ia, *n.* отсаживаніе, отсаженіе, отсадка, удаленіе, отлученіе; устраненіе; отставленіе; odsadzenie od piersi, отнятіе ребенка отъ груди.

Odsą-dzać, -dzić, *v. a.* отсуждать, отсудить; рѣшительно опредѣлить; – kogo od czego, лишить кого чего судейскимъ приговоромъ; -dzanie, -dzenie, -ia, *n.* отсужденіе.

Odsadzka, -i, *f.*, v. Postawa.

Odsednić, v. Osadnić.

Odsełać, -łanie, v. Odsyłać, Odsyłanie. [sypisko, -a, *n.* наносъ.

Odsep, -u, *m.*, Odsepisko, Od-

Odsforować, Odsworować, *v. a.* разсворить, разсворивать, спустить, спускать со своры.

Odsiać, Odsiewać, *v. a.* 1. отсѣять, отсѣвать; окончить сѣвъ; 2. мѣку odsiać, просѣять, просѣвать муку.

Odsiadać, v. Odsiedzieć. [dzieć.

Osiadły chléb, v. *sub:* Odsie-

Odsiec, Odsiekać, *v. a.* отсѣчь, отсѣкать; отрубить, -бать; оттяпнуть, оттяпать, оттяпывать; odsiec się komu, оборониться отъ кого, отразить отъ себя кого, защититься отъ кого.

Odsiecz, -y, *f.* 1. (pomoc, posiłek wojsku lub miastu oprasanemu), войско для освобожденія отъ осады, помощь; odsiecz dać, на odsiecz przybyć, придти на помощь; придти на освобожденіе отъ осады; 2. (= odpor), оборона, отпоръ; Odsieczniк, -a, *n.* освободитель отъ осады; Odsieczny, *adj.* освободительный; вспомогательный; wieniec odsieczny, (*corona obsidionalis*, у древнихъ Римлянъ:) вѣнокъ, подносимый за освобожденіе города отъ осады.

Odsiedzieć, Odsiadać, Odsiadywać, *v. a.* отсидѣть, отсиживать; – [(za) długi *etc.* w więzieniu], высидѣть, высиживать, просидѣть, просиживать [за долгъ *etc.* въ тюрмѣ]; – się, [– o chlebie], отпечься, отпекаться; chléb odsiadły, (= odewstały), хлѣбъ съ отстоявшею(ся) верхнею корокою; – (się), отсидѣться, отсиживаться.

Odsieść, *v. n.*, **Odsieść się**, *v. r.*, v. Przenieść się, Odsunąć się.

Odsiodłać, *v. a.* разсѣдлать, разсѣдлывать.

Odskoczyć, Odskakiwać, (**Odskoknąć**), *v. a.* отскочить, отскокнуть, отскакивать; отпригнуть, отпригивать; Odskakać, *v. a.* отплясывать; Odskoczenie, Odskakiwanie, -ia, *s. n. v.* отскоченіе, отскакиваніе; отпригиваніе.

Odskok, -u, *m.* отскокъ, отпрыгъ, отприжка; odskok armaty (przy wystrzeleniu), отдаваніе пушки; откатъ.

Odskrobać, *v. a.* отскоблить, отскабливать, отскребсть, отскребать, отскребывать; Odskrobanie, -ia, *n.* отскобленіе, отскребаніе.

Odskrobiny, -in, *pl.* отскребки, оскребки.

Odsku-bnąć, -bywać, *v. a.* выдернуть, выдергать, выдергивать, ощипать, ощипывать, общипать, общипывать.

Odsłaniać, v. Odsłonić.

Odsławić się, *v. r.* довольно нахвалиться; v. Odchwalić się.

Odsłodzić, Odsładzać, *v. a.* (na wzajem osłodzić), взаимно услаждать, услаждать.

Odsłoneczník, -a, *m.* (odsłoneczny punkt, *aphelium*, w którym śrzodek jakiéj planety najdalszym jest od śrzodka słońca), *Astron.* афелій, самое большое разстояніе планеты отъ центра солнца, (точка планетнаго пути, наиболѣе удаленная отъ центра солнца).

Odsło-nić, Odsła-niać, *v. a.* (*propr. et**) отслонить, отслонять, отслаивать, разслонить, разслаивать, откутать, откутывать, открыть, открывать; -nienie, -niania, -ia, *n.* отслоненіе, отслаиваніе, откутаніе, откутываніе, открытіе; -niony, *part. p.* отслоненный, открытый, откутанный.

Odsługa, -i, *f.* (odsługowanie), отслуга; v. Odsłużenie.

Odsłu-żenie, -ia, *n.* отслуженіе, отслуживаніе; -żyć, -giwać, *v. a.* отслужить, отслуживать, выслужить; (nawzajem się przysłużyć), отслужить кому-либо.

Osmarować, *v. a.* намазать, вымазать, смазать, помазать.

Odsnować, v. Snuć, Snować & Od-; *it.* v. Oddziałać, Odrobić.

Odśpie-wać, -wywać, *v. a.* отпѣть, отпѣвать; пропѣть; спѣть; *it.* v. Odwołać; -wanie, -ia, *n.* отпѣвъ, отпѣваніе, отпѣніе.

Odspod, Odespodź, *adv.*, v. od spodu, od dołu *sub:* Spód, Dół.

Odspo-dek, -dka, *m.* исподъ, низъ, нижняя часть; -dni, -ia, -ie, *adj.* нижній; исподній; находящійся въ низу.

Odspowiadać się, *v. r.* кончить исповѣдь.

Odśrzedni, -ia, -ie, *adj.* (od śrzodka się oddalający, *centrifugalis*), *Phys.* центробѣжный, средобѣжный, центрифугальный; siła odśrzednia, центробѣжная сила, средобѣжная сила; [*cfr.* Dośrzedni].

Odśrzodpędny, Odśrodkowy, Odśrzodkowy, v. Odśrzedni.

Odstać, Odstawać, *v. n.* отстать, отставать; отстать, отступить; – się, *v. r.* отстояться, отстаиваться, устояться, устаиваться; Odstanie, -ia, *n.* отстаніе, отставаніе; отстаніе, отступленіе; (= apostazya), отступничество.

Odstąpić, Odstępować, *v. n.* отступить, отступать; отходить, отойти; удалиться, удаляться (въ сторону); – kogo, оставить

Digitized by Google

кого; – komu czego, отступить, оставить кому что; отказаться отъ чего; уступить, -пать, передать, передавать; удалить, -лять; od rozumu odstąpić, v. w głowę zajść; **Odstąpienie**, -ia, *n.* отступленіе, отступленіе, отступка, *etc.*, v. **Odstęp**, **Odstąpić**; –, odstąpienie od wiary, отступничество, вѣроотступничество; *ił.* odstąpienie, сдача.

Odstawać, v. **Odstać.**

Odsta-wić, **-wiać**, **-wować**, *v. a.* оставить, оставлять, оставливать; отодвинуть; odstawić od piersi, v. **Odsadzić**, **Odchować**; – kogo, v. **Upośledzić** (kogo); *ił.* odstawić (świadków) *Jur.* отвернуть, отринуть (свидѣтелей); **-wienie**, **wianie**, -ia, *n.* оставленіе, оставливаніе; **-wny**, *adj.* отставный, -ной. [wać.

Odstębnować, v. **Odsztembno-**

Odstęp, -u, *m.*, **Odstępek**, -pka, *m.* отступъ, отступленіе, отшествіе, удаленіе, устраненіе, отходъ, оставленіе; уступка; отстояніе; odstęp i przystęp morski, отливъ и приливъ морской; [punkt odziemny i doziemny (*apogeum & perigeum*), odsłoneczny i dosłoneczny (*aphelium & perihelium*) biegu planet, wszystkie te punkta spólnym imieniem zowią się:] Odstępami, (*absiedes* =) odstępy, *Astron.* абсиды, апсиды, [точки планетнаго пути (= Афелій и Перигелій, *qu. v.*), I-ая наиболѣе удаленная отъ центра солнца, II-ая ближайшая къ центру солнца]; linia odstępów, *Astron.* (*linea absidum*), линія апсидовъ.

Odstę-pca, -y, *m.*, **-pnik**, -a, *m.*, **-pień**, **-pnia**, *m.* 1. отступникъ; 2. v. **Odszczepieniec**, **Apostata**; **-pny**, *adj.*, **-pnie**, *adv.* отступный; отступившійся; отодвинутый; отпадшій; **-pne**, -ego, *s. n.* деньги за уступку; **-pstwo**, -a, *n.* – od wiary, отступничество, вѣроотступничество.

Odstępować, v. **Odstąpić.**

Odstérknąć, *v. a.* оттолкнуть, отпихнуть, отразить, отдалить, устранить.

Odstradać, *v. a.* рисковать, пускаться, пуститься [*abo* предпринимать, -нять что] на удачу; подвергать, подвергнуть опасности.

Odstra-szać, **-szyć**, *v. a.* отстрашать, отстрашать, спугнуть, напугать, устрашать, -шать; – się, *v. r.* устрашиться, упугаться; **-szenie**, -ia, *n.* отстрашеніе, устрашеніе, отстрастка.

Odstrę-czać, **-czyć**, *v. a.* устрашать, устрашить, испугать, отвратить (кого), отразить.

Odstro-ić, **-jać**, *v. a.* разстроить, разстроивать, разлаживать, разлаживать; *ił.* v. **Wyzuć** (kogo); **-jenie**, **-janie**, -ia, *n.* разстроеніе, разстроиваніе, разлаживаніе; **-jony**, *part. p.* разстроенный, разлаженный.

Odstro-nić, *v. a.* отсторонить, устранить, удалить, отвратить; **-nie**, -ia, *n.* (*ustronie*), уединенное мѣсто, глухое мѣсто, глушь, захолустье.

Odstrugać, *v. a.* отрѣзать; отстрогать; **Odstrużki**, *pl.* отрѣзки; v. **Strużyny.**

Odstry-chać, **-chnąć**, *v. a.* гребломъ сравнивать, сравнять; *fig.* odstrychnąć kogo od czego, v. **Odstérknąć**, **Odsadzić.**

Odstrze-iać, **-lić**, **-liwać**, *v. a.* отстрѣливать, отстрѣлять; отстрѣливать, отстрѣлять; odstrzelić się, *v. r.* отстрѣляться; – się od czego, v. **Oddalić się**; **-lanie**, **-lenie**, -ia, *n.* отстрѣливаніе, отстрѣляніе.

Odstrzydz, **Odstrzy-gać**, **-gnąć**, *v. a.* отстричь, отстригать; *fig.* odstrzygnąć, v. **Odstérknąć**, **Odsadzić**; **-ganie**, **-żenie**, -ia, *n.* отстриганіе, отстриженіе; **Odstrzyżek**, **-żka**, *m.*, **Odstryżki**, *pl.* отстрижки, острижки.

Odstudzić, v. **Ostudzić.**

Odstyrować, *v. a.* отчалить (отъ берега).

Odsu-nąć, **-wać**, *v. a.* отсунуть, отсобывать, отдвинуть, отодвинуть, отдвигать, содвинуть, сдвигать, сдвинуть, отпятить, отпячивать, пятить; rygiel, zasuwkę odsunąć, отодвинуть (отодвигать) задвижку; – drzwi, отворить (отворять) [*abo* отпереть, отпирать] дверь; firanki odsunąć, v. **Odsłonić**; * отдалить, отрѣшить, отвратить; **-nienie**, **-wanie**, -ia, *n.* отсунутіе, отсобываніе, сдвиганіе, сдвижка, отдвиганіе, отдвинутіе; отвореніе; **-nięty**, *part. p.* отсунутый, отдвинутый, отпертый; **-walny**, *adj.* отдвижный, -ной.

Odsu-rowić, *v. a.* дѣлать опять (снова) сырымъ; **-rowieć**, *v. n.* сдѣлаться опять сырымъ.

Odsu-szyć, *v. a.* отсушить, -шать; **-szenie**, -ia, *n.* отсушеніе; **-szony**, *part. p.* отсушенный.

Odswajać, v. **Odswoić.**

Odświę-cić, **-cać**, *v. a.* отпраздновать; **-cenie**, -ia, *n.* отпразднованіе; *ił.* v. **Degradacya**, **Degra-**

Odświeclić, v. **Oświeclić.** [dować.

Odświegotać, *v. a.* отболтать, отклякать, пустословить.

Odświętny, *adj.*, **-nie**, *adv.* праздничный; odświętna suknia, праздничное платье, праздничная одежда; v. **Świąteczny.**

Odświeżyć, v. **Oświeżyć.**

Odswobodzić, v. **Oswobodzić.**

Odswoić, **Odswajać**, *v. a.* отучать, отучать, отучивать кого отъ чего, отвадить, отвадивать кого отъ чего; v. **Odzwyczaić**; *cfr.* **Oswoić.**

Odsworować, v. **Odsforować.**

Odsyłać, v. **Odesłać.**

Odsyłacz, -a, *m.* 1. отправляющій; экспедиторъ; 2. *Gramm.* odsyłacz, [znamię pisarskie, które w nawiasie napisane liczbą, głoską, lub gwiazdką, odsyła czytelnika do przypisu: 1, 2, 3; *a*, *b*, *c*; *, **, ***; †, ††], выноска, замѣтка на поляхъ, отмѣтка, отмѣточка.

Odsyłanie, -ia, *n.* отсыланіе.

Odsyłka, -i, *f.* отсылка, отсыланіе; v. **Odesłanie.**

Odsy-pać, **-pywać**, *v. a.* отсыпать, отсыпать; **-panie**, -ia, *n.* отсыпка, отсыпаніе; **-pany**, *part. p.* отсыпанный; отсыпный; **-pywanie**, -ia, *n.* отсыпаніе.

Odsyrowić, v. **Odsurowić.**

Odszachrować, *v. a.* выбарышничать, -ничивать, выторговать у кого что.

Odszelec, *v. n.* выбѣситься, перебѣситься, перестать бѣситься; набловаться.

Odszańcować, *v. a.* отшанцовать, срыть окопы.

Odszargać, *v. a.* оттеребить, отторгнуть, оторвать.

Odszcze-kać, **-kiwać**, *v. a.* прогнать посредствомъ лаянія; (= odwołać), отпираться, отпереться, отрѣчься, отрекаться.

Odszczep, -u, *m.*, **Odszczepek**, -pku, *m. dim.* 1. отщепокъ, отщепочекъ, отколокъ; 2. odszczep, (odszczepienie się, odpadnienie), отпаденіе; **-pać**, *v. a.* отщепать, отщеплять, отколоть, отклывать; **-pić**, **-piać**, *v. a.* 1. v. **Odszczepać**; 2. * отлучить, -чать; – się, *v. r.* 1. отколоться; 3. – się (od wiary, *etc.*), отпасть, отлучиться (отъ своей вѣры); отступать; отставать, отстать отъ ...; измѣнять, измѣнить; * отмѣтнуться; удаляться; **-pienie**, -ia, *n.* – się, отщепенство; отпаденіе; отступленіе; отступничество; v. **Odszczepieństwo**; **-pieniec**, -ńca, *m.* отступникъ; отмѣтникъ; вѣроотступникъ; раскольникъ; отщепенецъ; еретикъ; отставшій отъ церкви; **-pieńca**, **-pienica**, -y, *f.* отщепенка; отступница; раскольница; **-pieński**, *adj.* отмѣтный; отступный; раскольническій; раскольничій; **-pieństwo**, -a, *n.* отщепенство; отпаденіе; отступленіе; отступничество; вѣроотступничество.

Odszczuć, v. **Odeszczwać.**

Odszczy-pać, **-kać**, **-pywać**, *v. a.* отщипнуть, отщипать, отщипывать; **-pnienie**, **-pywanie**, -ia, *n.* отщипаніе, отщипываніе.

Odszemrać, v. **Odmruczeć.**

Odszlamować, *v. a.* прочистить отъ тины.

Odszlufować, *v. a.* отточить, отточивать, выточить, вытачивать.

Digitized by Google

Odsznurować, *v. a.* разшнуровать.

Odszorować, *v. a.* 1. (n. p. podłogę), вымыть, смыть; 2. (= konie z szorów rozbierać), снять, снимать шоры съ лошадей.

Odszpuntować, *v. a.* откупорить, вынуть втулку.

Odszrubować, *v. a.* отвинтить, отвинчивать; отвертѣть, отвернуть, отвёртывать; развинтить; вывинтить; **-wanie**, **-ia**, *n.* отвинтеніе, отвинчиваніе, отвёртываніе.

Odsztembnować, **Odstębnować**, *v. a.* отстрочить, отстрачивать.

Odszturknąć, *v. a.* оттолкнуть, отталкивать, отпихнуть, отпихать; v. **Odepchnąć**.

Odszu-kać, *v. a.* отыскать, отыскивать, **-kanie**, **-ia**, *n.* отыскание, отыскание; **-kany**, *part.p.* отысканный, отисканный.

Odszumo-wać, *v. a.* словить (сливывать), снять (снимать пену; **-wanie**, **-ia**, *n.* снятіе пены.

Odszybować, *v. a.* отдвинуть, отодвинуть.

Odszyć, *v. a.* отшить, (отшивать); отстрочить; **Odszycie**, **-ia**, *n.* отшитіе, отшиваніе.

Odszy-dzać, **-dzić**, *v. a.* отсиживать, отсидѣть.

Odszyty, *part. p.* отшитый.

Odtąd, *adv.* 1. (= od tego czasu), отсюда; оттоль, оттолѣ; отнынѣ, съ того времени, съ тѣхъ поръ; 2. (= od tego miejsca), оттуда, оттуду; отсюда, (отсюду, *id.*); съ того мѣста; съ этого мѣста.

Odta-jać, *v. n.* оттаять, оттаивать; **-jały**, *adj.* оттаялый; **-janie**, **-ia**, *n.* оттаяніе; оттепель; **-jany**, *part. p.* оттаянный.

Odtańcować, *v. a.* отанцовать, отплясать, перестать танцовать; протанцовать, кончить танецъ.

Odta-piać, **-pianie**, v. **Odtopić**, **-pienie**.

Odtarcie, **-ia**, *n.* оттертіе.

Odtar-gać, **-giwać**, **-gnąć**, *v. a.* (*propr. et* *), отторгать, отторгнуть; отдёргивать, отдёрнуть; оттеребливать, оттеребить; **-gacz**, **-a**, *m. Eccl. id.* отторгатель; **-gnie**, **-giwanie**, **-gnienie**, **-ia**, *n.* отторганіе, отторгнутіе, отторгаваніе, отторженіе; отдёрганіе, отдёргиваніе; оттеребленіе; **-gany**, **-gniony**, *part. p.* отторгнутый; отдёрнутый; оттереблённый; **-gować**, *v. a.* выторговать; выбарышничать; **-gowanie**, **-ia**, *n.* выторгованіе; выторжка.

Odtarty, *part. p.* оттёртый.

Odtaśmować, *v. a.* (taśmy odwiązać), отвязать, развязать тесьмы.

Odtkać, **Odtkanie**, v. **Odetkać**.

Odtła-czać, **Odtło-czyć**, *v. a.* оттискивать, оттискать, оттиснуть; отдавливать, отдавить; **-czanie**, **-czenie**, **-ia**, *n.* оттискиваніе; отдавливаніе, отдавленіе; **-czony**, *part. p.* оттисненный; отдавленный.

Odtłuć, **Odtłu-kiwać**, *v. a.* отбить, отбивать; отшибить, отшибать; v. **Odłamać**, **Odtrącić**; **-czenie**, **-kiwanie**, **-ia**, *n.* отбитіе, отбиваніе, отшибаніе; **-czony**, *part. p.* отбитый, отшибенный.

Odto-czenie, **-ia**, *n.* 1. выточеніе, вытачиваніе; 2. отточеніе; 3. отцѣженіе, отцѣживаніе; v. **Odtoczyć**; **-czony**, *part. p.* 1. выточенный; 2. отточенный, выточенный; 3. отцѣженный; v. **Odtoczyć**; **-czyć**, **Odtaczać**, *v. a.* 1. (u tokarza:) выточить, вытачивать; *id.* перестать точить; 2. (u kowala, *etc.*) – [siekierę, nóż, *etc.*], выточить, отточить, оттачивать [топоръ, ножъ, *etc.*]; 3. – kogo, (oddalić, *etc.*), * откатать, откатывать; v. **Odwieść**; 4. **odtoczyć** (*np.* piwo, *etc.*), отцѣдить, отцѣживать.

Odto-pić, **Odtapiać**, *v. a.* отопить, оттапливать; растопить, растапливать; **-pienie**, **-ia**, *n.* оттопленіе; растопленіе; **-pnąć**, *v. a.* отжидѣть; оттопиться; нѣсколько распливаться; нѣсколько растопиться.

Odtrą-cać, **-cić**, *v. a.* отталкнуть, отталкивать; v. **Odepchnąć**, **Odszturknąć**; – się, v. **Odbić się**; *transi.* odtrącać, (v. Odrażać od siebie, Wstręt czynić), отражать, удалять, возбуждать (причинять) омерзѣніе; odtrącić (od summy jakiéj), вычесть, вычитать изъ (*c. Gen.*); **-cenie**, **-ia**, *n.* отталкиваніе; * отраженіе, удаленіе; – (od summy jakiéj), вычетъ, вычитаніе; **-cony**, *part. p.* оттолкнутый, *etc.*, v. **Odtrącać**, **Odtrącić**. [Wstręt.

Odtręt, **-u**, *m.* 1. мозоль; 2. v.

Odtrząść, **Odtrząsać**, *v. a.* отрясти, отрясать, отрясть, отрясать; **Odtrząśnienie**, **Odtrząsanie**, **-ia**, *n.* отрясеніе, отрясаніе; **Odtrząśniony**, *part. p.* отрясенный.

Odtrzeć, v. **Odetrzeć**.

Odtrzepać, *v. a.* отколотить; v. **Odklepać**.

† **Odtworzyć**, v. **Otworzyć**.

Odty-kać, **-kanie**, 1. отыкать, **-kanie**; v. **Odetkać**; 2. **-kać** komu, (= na wzajem mu tykać), взаимно тыкаться (съ кѣмъ).

Oduchownić, *v. a.* [сдѣлать духовнымъ], посвятить во священники.

Oduciec, *v. n.* убѣжать, удалиться отъ чего.

Odu-czać, **-czyć**, *v. a.* отучивать, отучать, отучить кого отъ (*c. Gen*), отваживать, отвадить кого отъ (*c. Gen.*); – się, *v. r.* отучаться, отучиться, разучиться, отвадиться; **-czanie**, **-czenie**, **-ia**, *n.* отучиваніе, отученіе, отучка, отваживаніе, отвадка; **-czony**, *part. p.* отученный, отваженный. [сиаться.

Odmizgać się, *v. r.* также **ja-**

Odu-marły, *part. p.* вымерлый; (po śmierci zostawiony), оставшійся по смерти [отца, *etc.*]; вымерочный; *it.* не имѣющій наслѣдника; odumarłe dobro, odumarłe dobra, вымерочное имѣніе; **-marszczyna**, **-y**, *f.* доходъ (переходъ къ кому-либо) вымерочнаго имѣнія; **-mierać**, **-mrzeć**, *v. n.* вымереть; умирая оставлять, оставить что.

Odu-rzać, **-rzyć**, *v. a.* изумлять, изумить, отуманить, оглушить, омрачать, омрачить, озадачить, отуривать, отурить кого-либо, одурять, одурачивать, одурачить; **-rzeć**, *v. n.* изумиться, одурѣть, лишиться чувствъ [памяти], обезпамятѣть, лишиться присутствія духа; **-rzały**, **-rzony**, *part. p.* одурѣлый; изумлённый; v. **Zbłaźniony**; **-rzenie**, **-ia**, *n.* изумленіе, оглушеніе; безпамятство; одурь; одурѣніе.

Oduzdać, *v. a.* разнуздать, снять узду.

Oduzdne, **Oduzne**, **-ego**, *s. n.* 1. деньги на водку, даваемыя конюху хозяина проданной лошади; 2. деньги на водку за принесённую какую-либо вещь; 3. взаимный подарокъ; отдарокъ.

Odużeć, *v. n.* 1. окрѣпнуть, укрѣпиться, придти въ силу; v. Wzmódz się; 2. подрости, возрости, возрости, вырости.

Odwa-bić, **-biać**, *v. a.* отманить, отманивать, сманивать, сманить, переманить, отвлечь, отвести; **-bienie**, **-bianie**, **-ia**, *n.* отманеніе, отманиваніе, сманеніе, сманиваніе, отвлеченіе, отведеніе. [кордегардія.

Odwach, **-u**, *m.* гауптвахта;

Odwa-dzać, **-dzić**, *v. a.*, 1. v. **Odsunąć**, **Odprzątnąć**; 2. v. **Oddzierżgnąć**; *it.* v. **Odhaczyć**.

Odwaga, **-i**, *f.* 1. отвага, отважность, рѣшимость; смѣлость; удаль, удальство; дерзость; бодрость; расположеніе духа; духъ; miec odwagę, быть отважнымъ, смѣлымъ, бодрымъ; не робѣть; stracić odwagę, упасть духомъ; унить, придти въ уныніе; робѣть, оробѣть; pozbawić kogo odwagi, лишить кого бодрости; привѣтеть кого въ уныніе; отбить у кого охоту къ чему-либо; *it.* v. **Męstwo**; 2. отвага; рискъ; опасность.

Odwa-lać, **-lić**, *v. a.* 1. отваливать, отвалять, откатывать, откатать, отворачивать, отворотить, отдвигать, отдвинуть; 2. отбивать, отбить, отшибать, отшибить, отрубать, отрубить, отсѣкать, отсѣчь; **-lanie**, **-lenie**, **-ia**, *n.* 1. отваливаніе, отваленіе, от-

Digitized by Google

wálka, **otkátywanie**, **otkatánie**, **otworávanie**, **otdwigánie**, **otdwínutie**; 2. **otóbánie**, **otmibánie**, **otrubánie**, **otrubléníe**, **otoćwćnie**; **-lina**, **-y**, *f.* **otválinn.**

Odwalko-wać, *v. a.* **otvalát**; **otkatát**; **-wanie**, **-ia**, *n.* **otvalínie**; **otkatánie.**

Odwar, **-u**, *m.* **otvárъ**; [*cfr.* **Nawara**]; v. **Ukrop**; *it.* v. **Odwarzyć.**

Odwar-czać, **-knąć**, **-kać**, **-kiwać**, *v. n.* (co wśćmi) **ogrysáta**; **górdo** (**grýbo**) **otvećát** komý.

Odwa-rzyć, **-rzać**, *v. a.* **otvarít**, **otvárivat**; **-rzenie**, **-rzanie**, **-ia**, *n.* **otvarénie**, **otvárivanie**, **otvárka**; **-rzony**, *part. p.* **otvárennyj**; v. **Odgotować.**

Odwa-żać, **-żanie**, v. **Odważyć.**

Odwa-żnić, **-sia**, *m.* (śmiałek), **smićlićk**, **udaléc**; **otvážnyj** **čelovećk**; **-żny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* **otvážnyj**, **smićlyj**, **udalój**, **dérzkij**, **bódryj**; **rićšitelnyj**; (mężny), **mužestvennyj**; **odważny człowiek**, v. **Odważnić**; **-żność**, **-ści**, *f.* **otvážnost**, **smićlost**; v. **Odwaga.**

Odwa-żyć, **-żać**, *v. a.* 1. **otvićsit**, **otvićšivat**; 2. **odważyć co**, **žertvovat**, **požértvovat**; **podvergát**, **podvérgnut** **opásnosti**; **riskovát**; **puskátsa**, **pustítsa** [*abo* **predprinját**, **predprinimát** **čto**] **na udáču**; **otvážit**, **otváživat**; – **się**, *v. r.* **otvážitsa**, **otváživatsa**, **osmićlitsa**, **rićšitsa**; **-żenie**, **-żanie**, **-ia**, *s. n. v.* **otvićšenie**, **otvićšivanie**; v. **Odważyć**; **-żony**, *part. p.* **otvićšennyj**; v. **Odważyć.**

Odwdzię-czać, **-czyć**, *v. a.* – co komu; – **się**, *v. r.* **blagodarít**, **blagodárstovat**; **vozblagodarít**; **otblagodarít** (**kogó-libo** **čćmъ-nibúd**); **izjavít** **blagodárnost**; **bytь** **blagodárnymъ**; **nagraždát**, **nagradát**; **-czanie**, **-czenie**, **-ia**, *n.* **blagodarénie**; **vozblagodarénie**; **izjavléníe**, **priznoćénie** **blagodárnosti**; **okázyvanie**, **okazánie** **blagodárnosti**; **okázyvanie** **priznátelnosti.**

Odwdzięk, **-u**, *m.*, **Odwdzięka**, **-i**, *f.* **blagodárnost**, **priznátelnost**; v. **Odwdzięczenie.**

Odweco-wać, *v. a.* **otćočit**, **otćáčivat**, **stćočit**, **stáčivat**; **-wanie**, **-ia**, *n.* **otćočénie**, **otćáčivanie**; **-wany**, *part. p.* **otćočennyj.**

Odwet, **-u**, *m.* 1. **Odwe-towanie**, **-ia**, *n.* **nagráda**, **vознагражденіе**; – **szkody**, **возвращеніе убытка**, **вознагражденіе убытка**; 2. **воздаяніе**, **воздáніе**, **возмéздіе**; **prawo odwetu**, (*jus talionis*), **право возмéздія**; **-tować**, *v. a.* 1. **наградáть**, **вознаградáть** [**убытокъ**]; **возвратáть**; 2. **заплатáть комý тѣмъ же**; **воздáть комý тѣмъ же**; **возмéздить**; **отмстáть**; **-towany**, *part. p.* 1. **награждéнный**, **вознагражденный**; *it.* v. **Odwetowny**; 2. **вóздаянный**; **-towny**, *adj.* **наградимый**, **вознаградимый**; **nieodwetowny**, **nieodwatowany**, **ненаградимый**, **невознаградимый**; v. **Odzyskać.**

Odwiać, **Odwiewać**, *v. a.* 1. **отвѣять**, **отвѣвáть**; 2. **odwiewać**, *np.* **pszenicę**, v. **Przesiewać**; **Odwianie**, **Odwiewanie**, **-ia**, *n.* **отвѣванie**; *it.* v. **Przesiewanie.**

Odwiadki, **Odwiedki**, **Odwidki**, *pl.* (odwiedzenie), **посѣщéніе**; **визáть**; v. **Odwiedziny.**

Odwią-zać, **Odwię-zywać**, *Praes.* **odwięzuje**, *Fut.* **odwiąże**, *v. a.* **отвязáть**, **отвязывать**; **отрѣшить**, **отрѣшáть**; – **się**, *v. r.* **отвязáться**, **отвязываться**; **-zanie**, **-zywanie**, **-ia**, *n.* **отвязáніе**, **отвязывание**, **отрѣшéніе**; **-zany**, *part. p.* **отвязáнный**, **отрѣшéнный.**

Odwicie, **-ia**, *n.* **отвáтіе**, **отвáтка**; **отсучéніе**, **отсýчка**; **отмотáніе**, **смотáніе**, **смóтка**; v. *sub:* **Odwinąć.**

Odwie-czerze, **-a**, *n.*, **-czerz**, *indecl.* (szas odwieczorny), **послѣобѣденное врéмя**; **-czerzać**, *v. a.* **отужинать**, **отужинать**; **-czorny**, *adj.* **послѣобѣденный.**

Odwie-czność, **-ści**, *f.* **вѣчность**, **предвѣчность**, **безначáльность**; **-czny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* **вѣчный**, **предвѣчный**, **безначáльный.**

Odwiedki, v. **Odwiadki**, **Odwiedziny.**

Odwie-dzać, **-dzić**, *v. a.* **посѣщáть**, **посѣтáть**; **навѣщáть**, **навѣстáть**; **провѣдывать**, **провѣдать**; (v. Niewiedzać); **proszę mnie odwiedzić**, **посѣтíте меня**, **пріѣзжáйте ко мнѣ**, **мáйости прóсимъ ко мнѣ**; **odwiedzać groby**, **посѣщáть святíе гробы**; **-dzanie**, **-dzenie**, **-ia**, *n.* **посѣщéніе.**

Odwiedziciel, **-a**, *m.* **посѣтитель**; (**wizytator**), **досмóтрщикъ**, **визитáторъ**, **осмóтрщикъ**; **-dzicielka**, **-i**, *f.* **посѣтительница.**

Odwiedziny, **-in**, *f. pl.* **посѣщéніе**, **визáтъ**, **свидáніе**; v. **Odwiedzić.**

Odwierać, **Odewrzeć**, v. **Otwierać**, **Otworzyć**, **отворáть.**

Odwiercić, *v. a.* **снóва провертѣть**, **пробурáвить**, **просверлít.**

Odwie-rzgać, **-rzgnąć**, *v. a.* (nogami wybijać, *propr. et* *), **лягáть**, **лягнýть**; **лягáться**; **брыкáть**, **брыкнýть**; **брыкáться**; **отбивáть**, **отбíть ногáми.**

Odwieść, **Odwodzić**, *v. a.* (*propr. et* *), **отвестí**, **отвéсть**, **отводít**; **отвлéчь**, **отвлекáть**, **отклонít**, **отклонáть** **кого** **отъ** **чегó**; **отвратíть**, **отвращáть**; **устранíть**, **устранять**; **odwieść** (**odwodzić**) **kurek u strzelby**, **взвесть** (**взводáть**) **курóкъ** **у** **ружья**; **odwieść się** (**dokąd**), **удалíться**, **удаляться**, **устранíться**; v. **Oddalić się** (**dokąd**); – **się z kim na stronę**, (**na osobność**), **стоíть** **въ** **стóроны**; v. **na bok** *sub:* **Bok**; *it. Jur.* **odwieść się**, **оправдáться**, **очистíться**; (*cfr.* **Odwieźć**).

Odwiesisty, *adj.*, **-sto**, *adv.* (odwisły), **повíсмій**; **отвíслый**; **повíслый**; **опустившíйся** **въ низъ** (*abo* **внизъ**); v. **Odwisnąć.**

Odwietrzyć, *v. a.* **постáвить** **клíпцы** [*abo* **капкáнъ**] **такъ**, **чтобы** **лисíца** **не** **моглá** **ихъ** [*abo* **его**] **чýять.**

Odwiew, **-u**, *m.* (odwiewanie), **противное** **вѣяніе**; **противный** **вѣтръ**; **Odwiewać**, v. **Odwiać.**

Odwiewanie, **-ia**, *n.* **отвѣзáніе.**

Odwieźć, **Odwozić**, *v. a.* **отвéзть**, **отвозíть**; **увéзть**, **увозíть**; (*cfr.* **Odwieść**).

Odwiezienie, **Odwożenie**, **-ia**, *n.* **отвезéніе**, **отвóзка.**

Odwieziony, *part. p.* **отвезéн-** [**ный.**]

Odwięzuję, *v. a.* **отвязíваю**; v. **Odwiązać.**

Odwi-jać, **-janie**, v. **Owinąć.**

Odwi-kłać, *v. a.* (*propr. et* *), **распутáть**; **развернýть**; **развóть**; **разобрáть**, **разбирáть**; **вывостí**, **выводíть**; **объяснíть**, **изъяснíть**, **изъяснять**; – **kłanie**, **-ia**, *n.* **распутáніе**; **развернýтіе**; **развóтіе**; **разобрáніе**; **вывéденіе**, **вывóдъ**; **объясненіе**, **изъясненіе**; – **kłany**, *part. p.* **распутанный**; **развернýтый**; **развóтый**; **разобранный**; **вывéденный**; **объясненный**, **изъясненный.**

Odwil-gnąć, **-żeć**, **-gotnieć**, *v. n.* **отвóлгнуть**; **отмрýть**; **-głość**, **-ści**, *f.* **отвóлгность**; **отсырýлость**; v. **Wilgoć**; *cfr.* **Odwilż**; **-gły**, *adj. part.* **отвóлглый**; **отсырýлый**; **-gło**, *v. impers.* **настáло óттепель**; **на дворѣ óтдало.**

Odwilż, **-y**, *f.*, **Odwil-ża**, **-y**, *f.* **óттепель**; **ямороз**; **-żać**, **-żyć**, *v. a.* **отволáживать**, **отволожíть**; **увлáживать**, **увлажíть**; **смáчивать**, **смочíть**; **odwilżyć żołądek**, *Med.* v. **Laxować**; – **żanie**, **-żenie**, **-ia**, *n.* **отволáживание**, **отволожéніе**; **увлáживание**, **увлажéніе**; **смáчивание**, **смочéніе**; **-żeć**, v. **Odwilgnąć.**

Odwi-nąć, *v. a. semelf.*, **-jać**, *v. imperf.* 1. **отвáть**, **отмотáть**; **отсучíть**, **отсýчивать**; **отмотáть**, **отмáтывать**, **смотáть**, **смáтывать**; 2. **развернýть**, **развёртывать**; **открýть**, **открывáть**; v. **Odsłonić**; 3. **odwinąć od brzegu**, v. **Odbić**, **Odpłynąć**; **-nięcie**, **-nienie**, **-cie**, **-janie**, **-ia**, *n.* 1. **отвáтіе**, **отвíвка**, **отвивáніе**; **отсучéніе**, **отсýчка**, **отсýчивание**; **отмотáніе**, **смотáніе**, **отмáтывание**, **смáтывание**; 2. **развернýтіе**, **развёртываніе**; **открýтіе**, **открывáніе.**

Odwinszować, *v. a.* 1. **взáимно поздрáвить**; 2. **окóнчить** **поздрáвленіе.** [**wieść.**]

Odwiodę, *Fut.* 1. *p. s.*, v. **Od-**

Odwiozę, *Fut.* 1. *p. s.*, v. **Od-**

Digitized by Google

Odwisnąć, *v. n.* отвѣснуть, отвисѣть, повѣснуть, опуститься (опускаться) книзъ; **Odwisły**, *adj.*, -ło, *adv.* отвѣслый; v. **Odwieszony**.

Odwitać, *v. a.* взаимно привѣтствовать; привѣтствовать другъ друга. [wlec.

Odwła-czać, -czanie, v. **Od-**

Odwlec, **Odwlekać**, **Odwłóczyć**, **Odwłaczać**, *v. a.* 1. отвлечь, отволечь, отволочить, отволакивать; оттащить, оттаскать, оттаскивать; 2. odwłóczyć co, отложить, отлагать, откладывать; отстрочить, отстрочивать; откладывать въ долгій ящикъ; проволочить, проволакивать; замедлить, замедлять, замедливать; мѣшкать; водить кого за носъ; §. co się odwlecze, to nie uciecze, что отложено, то еще не потеряно; чему быть, того не миновать; 3. odwłóczyć rolę, отбораниваль, отборовать; v. Odbronować; **Odwłaczanie**, **Odwłóczenie**, -ia, *n.* отволакиваніе, отволоченіе, отволочка, отвлеченіе, отволеканіе, оттаскиваніе, оттаскаціе; откладываніе, отлаганіе, отложеніе; отстроченіе; проволакиваніе; замедленіе; мѣшканіе; v. **Odwłoka**.

Odwłóczność, -ści, *f.* увосмѣтельность; отлагательство; замедленіе; v. **Odwłócny**, **Odwłoka**.

Odwłócny, *adj.*, -nie, *adv.* увосмѣтельный, отложный, отлагательный; продолжительный; медленный, медлительный, мѣшкотный; niesodwłócny, неотложный, безотлагательный, безстрочный; немедленный; sprawa niesodwłócna, (nie dająca się odkładać), дѣло не терпящее отлагательства; **Odwłócnyć**, v. **Odwlec**; -czyciel, -a, *m.* отлагатель; -czycielka, -i, *f.* отлагательница.

Odwłoka, -i, *f.* отволочка, проволка, оттяжка, затяжка, откладъ, откладываніе, отлаганіе, отлагательство, отсрочка, отсроченіе; замедленіе, мѣшканіе, медленіе, медлительность; bez odwłoki, безъ отлагательства; безъ замедленія; не медля; sprawa poszła w odwłokę, дѣло пошло въ затяжку.

Odwód, -odu, *m.* 1. (odwodzenie, odwiedzenie), отводъ; отведеніе, отведеніе, отводка; отвлеченіе, *etc.*, v. **Odwieść**, **Odwodzić**; 2. - kurka (u strzelby), взводъ, взводка [у ружья]; 3. odwód wojska, (= retyrada), ретирада, ретираденіе; uchodzić odwodem, ретироваться; *it.* odwód wojska, арьергардъ, задній отрядъ войска; *it.* przyjść na odwód, (= na odsiecz, na pomoc), придти на помощь; 4. *Milit.* (= v. rezerwa), резервъ; резервный корпусъ; 5. - prawny, оправданіе, отмѣненіе; 6. v. Kompromis.

Odwodka, bez odwodki, (= bez ogródki), безъ обиняковъ; безъ лишнихъ словъ; безъ околичностей.

Odwodny, *adj.* 1. отводный; 2. [находящійся] со стороны воды.

Odwodowy, *adj.* арьергардный; *it.* резервный.

Odwo-dzenie, -ia, *n.* отвожденіе, отведеніе, отводка, отвлеченіе, отращеніе, отклоненіе, v. Odwód (1.); -dzić, v. **Odwieść**; -dziciel, -a, *m.*, -dźca, -y, *m.* отводитель; -dzicielka, -i, *f.* отводительница; *cfr.* Odwieść.

Odwojować, *v. a.* 1. опять (вновь) завоевать, завладѣть; 2. v. Wskrzeszać.

Odwo-łać, -ływać, *v. a.* 1. отмѣнить, отмѣнять; уничтожить, уничтожать; отречься, отрекаться отъ (*c. Gen.*); отнереться, отпираться отъ (*c. Gen.*); взять, брать назадъ; 2. отозвать, отзывать; odwołać posła, отозвать посланника (посла); 3. отсрочить, отсрочивать; odwołać jarmark, назначить, назначать другое время для ярмарки; 4. odwoływać się, отзываться; - się na kogo, na co, do kogo, do czego, ссылаться, сослаться на кого, на что; - się do wyższego sądu, переносить, -нести дѣло въ высшій судъ [*abo* въ высшую инстанцію]; подавать, подать апелляцію; **Odwołanie**, **Odwoływanie**, -ia, *n.* 1. отмѣненіе, отмѣна; уничтоженіе; отреченіе; взятіе назадъ; 2. отзывъ, отозваніе, отзываніе; *etc.*, v. **Odwołać**; 3. - się do wyższego sądu, перенесть дѣло въ высшій судъ [*abo* въ высшую инстанцію], апелляція; **Odwołany**, *part. p.* отозванный; *it.* v. **Cofniony**; v. Odwołać.

Odwóz, -ozu, *m.*, **Odwozka**, -i, *f.*, **Odwożenie**, -ia, *n.* отвозъ, отвозка, отвезеніе; **Odwozić**, отвозить, v. Odwieść; **Odwozowy**, *adj.* отвозный; v. Przewozowy, Transportowy.

Odwracać, **Odwrócić**, *v. a.* (*propr. et* °), 1. отвращать, отвратить, удалять, удалить; совращать, совратить; *it.* предупреждать, предупредить; 2. - kogo od czego, отвлекать, отвлечь, отвратить, отклонять, отклонить кого отъ чего; отворачивать, отворотить; 3. v. Obracać, Obrócić; оборачивать, оборотить; переворачивать, перевороти́ть, перевернуть; 4. odwracać rolę, вспахивать, -хать во второй разъ, перепахивать, перепахать ниву; 5. - się, *v. r.* отвращаться, отворотиться; отворачиваться, отворотиться, отвернуться; оставлять, -вить кого; удаляться -литься.

Odwracanie, **Odwrócenie**, -ia, *n.* 1. отвращеніе, удаленіе; совращеніе; 2. отвлеченіе, отвращеніе, отклоненіе, оборачиваніе; v. Odrażanie; 3. оборачиваніе; переворачиваніе; 4. - roli, вспахиваніе, вспахаціе, перепахиваніе, вторичное вспахаціе нивы; 5. odwrócenie woli, нерасположеніе, v. Niechęć; 6. *Med.* odwrócenie wilgotności w ciele (na inne miejsce, *revulsio humoris*), отводъ, оттягиваніе, отвлеченіе влажности [*abo* мокроты] въ тѣлѣ людскомъ; **Odwrócicielka**, -i, *f.* отвратительница.

Odwrót, -otu, *m.* 1. v. **Odwracanie**, **Odwrócenie**; 2. odwrót w oraniu, отвалка; поворотъ, оборачиваніе плугомъ; 3. odwrót, (odwracana rola), вторичное вспаханная нива; вторичная вспашка; 4. (= powrót, obrót), поворотъ, возвращеніе назадъ, возвратъ; отступъ, отступленіе; обратный походъ; ретирада; odwrót uczynić, dać na odwrót, отступить, -пать, ретироваться; v. **Odwód**; 5. na **Odwrót**, *adv.* на оборотъ; назадъ, обратно, на выворотъ; въ замѣнъ, въ замѣну, въ награжденіе, взаимно, напротивъ того, за то, за это, отъ того, отъ этого, вмѣсто того; **Odwrotnica**, -y, *f.*, v. **Odszepienica**; **Odwrotny**, *adj.*, -nie, *adv.* отворотный, обратный; отвратимый; возвратимый; (odwracający, oddalający), отвращающій, отклоняющій, удаляющій; предупреждающій; - na drugiego, (*reciprocus*), *Math. Log.* возвратный; взаимный, взаимственный; обоесторонный; съ обѣихъ сторонъ; обращенный; обратный; оборотный; однозначащій; stosunek odwrotny, возвратное, (обратное) отношеніе; reguła trzech odwrotna; тройное правило обратное; odwrotny, odwrotowy, *Astron.* возвратный, поворотный; koła niebieskie odwrotne, поворотные круги; v. Nawrotny; dać znak odwrotowy wojenny, бить отбой; трубить къ отступленію.

Odwry-kać, -knąć, [со волнъ] огрызаться; гордо (грубо) отвѣчать кому.

Odwstawać, v. Odewstać.

Odwy-kać, v. **Odwyknąć**; -kłość, -ści, *f.* отвычка; отучеиіе; -kły, *adj. part.* отвычный; отвыкшій; -knąć, -kać, *v. n.* отвыкнуть, отвыкать; отучиться, отучаться отъ чего; -knienie, -kanie, -ia, *n.* отвычка, отвыканіе; отученіе, отучиваніе.

Odymać, -manie, v. **Odąć**, **Odęcie**.

Ody-mić, -miać, *v. a.* задымить, задымлять, закоптить, закапчивать; v. Okopcić, Wędzić; -mienie, -mianie, -ia, *n.* задымленіе, закопченіе, закапчиваніе; -miony, *part.* задымленный, закоптѣлый, покрытый копотью, почернѣлый отъ дыма.

Odyniec, -ńca, *m.* [старый] дикій кабанъ, вепрь.

Digitized by Google

Odyskać, v. **Odzyskać.**

Odiąć, Odżynać, *v. a.* отжать, отжинать, сжать, сжинать; **Odżęcie, Odżynanie**, -ia, *n.* отжинъ, отжатіе, отжинаніе.

Odża-lić, -łować, *v. a.* 1. перестать жалѣть, печалиться, скорбѣть о чѣмъ; *tt.* перестать носить трауръ; 2. odżałować co, не щадить, жертвовать, пожертвовать, рисковать, пуститься, пускаться [*abo* предпринять, -нимать что] на удачу; употребить, употреблять; v. **Poświęcić** (co na co).

Odżartować, *v. n.* отшутить.

Odżegać, *v. a.* отжечь, отжигать, сжечь.

Odżeglować, *v. n.* отплить, отплывать; уйти, идти въ мѣре; отправиться, -ляться на корабли.

Odżegnać się czego, *v. r.* отогнать, отразить отъ себя знаменіемъ крестнымъ.

Odże-niać, -nić, *v. a.* отгонять, отогнать; v. **Odganiać**, **Odpędzać**; **-nić się**, *v. r.* разъехаться съ женою.

Odzew, *gen.* odezwu, *m.*, - do wyższego sądu, апелляція, переносъ дѣла въ высшій судъ [*abo* въ высшую инстанцію]; v. **Odzow**; *cfr.* **Odezwa.**

Odziać, Odziewać, *v. a.* одѣть, одѣвать, надѣть, надѣвать; покрыть, покрывать; v. **Ubierać**; **Odzianie**, -ia, *n.* одежда, платье, одѣяніе; **Odziany**, *part. p.* одѣтый; покрытый чѣмъ.

Odziczały, *adj.* одичалый.

Odziczeć, *v. n.* одичать.

Odzię-biać, -bić, *v. a.* 1. отмораживать, отморозить; 2. v. **Ocieplić**; **-bnąć**, *v. n.* отзябнуть, отзябать; **-bły, -błony**, *adj. part.* отзябшій; **-blina, -blizna**, -y, *f.* озноба.

Odziedza, -y, Odziecka, -i, *f.* 1. *Anat.* (wnętrzna błonka, *omentum*), сальникъ; сальная перепонка; сдоръ; 2. *Bot.* (*involucrum*), обвойникъ, покровъ, обвертка, покрывало, покрывальце, v. **Obolóczka.**

Odziedzi-czać, -czyć, *v. a.* получать, получить наслѣдство, п. что въ наслѣдство; наслѣдовать.

Odzieleniec, *v. n.* вновь позеленѣть; возобновиться; снова процвѣтать.

Odziemek, Odziomek, -mku & -mka, *m.* наружная [нижняя] часть древеснаго корня, комель, колода, отрубъ, отрубокъ.

Odziemny, *adj.* punkt odziemny (biegu planet, *apogeum*), *Astron.* апогей; [точка планетнаго пути, наиболѣе удаленная отъ центра земли; самое большое разстояніе отъ центра земли]; v. **Odstęp**; (*cfr.* Doziemny & Odsłonecznik).

Odzienie, -ia, *n.* одежда, платье, одѣяніе; §. jakie, odzienie, takie uczczenie, по платью встрѣчаютъ, а по умѣ провожаютъ.

Odzie-rać, -rzeć, v. **Obdzierać, Odrzeć.**

Odzie-rzać, -rzeć, -rzywać, *v. a.* одерживать, одержать, получать, получить, пріобрѣтать, пріобрѣсть; **-rzanie, -rzenie**, -ia, *n.* одерживаніе, одержаніе, получаніе, полученіе, пріобрѣтаніе, пріобрѣтеніе.

Odzie-wać, 1. одѣвать, v. **Odziać**; 2. **Odziewać**, v. **Odziewnąć**; **-wanie**, -ia, *n.* одѣваніе; **-walny**, *adj.* 1. что одѣвать (одѣть) можно; 2. верхній; **-wek, -wku**, *m.*, **-wa**, -y, *f.* одежда, одѣяніе, платье.

Odziewnąć, Odziewać, *v. n.* - komu, отъѣвать, отъѣтствовать зъваніемъ.

Odzież, Odzieża, -y, *f.*, **Odzieżka**, -i, *f. dim.* одѣжа, одежда, одѣяніе, платье, *dim.* одежка.

Odzimny, *adj.* зимовый; зимовалый; v. **Zimowy**; **Odzimie**, -ia, *n.* отзимье, позднія зимы.

Odzimować, v. **Przezimować.**

Odziomek, v. **Odziemek.**

Odzła-cać, Odzło-cić, *v. a.* отзолачивать, отзолотить, позолачивать, позолотить; **-canie, -cenie**, -ia, *n.* отзолачиваніе, позолачиваніе, отзолоченіе; **-cony**, *part. p.* отзолоченный, позолоченный.

Odzna-czać, -czyć, *v. a.* отличать, отличить; отдѣлять, отдѣлить; распознавать, распознать; отмѣчать, отмѣтить; назначать, назначить; - się, *v. r.* отличаться, отличиться; **-czanie, -czenie**, -ia, *n.* отличеніе; отмѣчаніе, отмѣтка; назначеніе; - się, от-

Odżonąć, v. **Odżenić.** [лѣчіе.

Odzow, -u, *m.* (odgłos), отзывъ, отголосокъ, гулъ; v. **Odezw**; **Odzowny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* 1. (odgłos dający), отзывчивый; 2. отсылный; **Odzowić**, v. **Odezwać.**

Odżuć, Odżuwać, *v. a.* пережевать, пережевывать; отрыгать, жвачку; zwierzęta, bydlęta odżuwające, (*ruminantes*; *ruminantia animalia*), жвачку отрыгающія животныя; **Odżuwanie**, -ia, *n.* пережевываніе; отрыганіе жвачки; жвачка.

Odźwierny, -ni, -ego, *s. m.* придверникъ, привратникъ, привратникъ, привороткикъ, швейцаръ, *Eccl. sl.* дверникъ; дворникъ; **Odźwiernia**, -i, *f.*, **Odźwierna**, -y, *f.*, **Odźwiernicka**, -i, *f.* 1. придверница, привратница, швейцарка, *Eccl. sl.* дверница; 2. **Odźwiernia**, -i, *f.* (komora odźwiernego, szwajcarnia), комната придверника, привратника, швейцарская; **Odźwierne**, -ego, *s. n.* деньги на водку даваемыя придвернику; **Odźwiernictwo**, -a, *n.* (urząd odźwiernego), должность придверника.

Odźwiernik, -a, *m.* *Anat.* (prawe żołądka ujście; *pylorus*, *janitor*, *ostium ventriculi duodenale s. ventrale dextrum*, *orificium dextrum s. inferium*), правое [*abo* нижнее] устье желудка; нижній исходъ желудка; привратникъ.

Odzwy-czaić, -czajać, *v. a.* отвадить, отвадивать кого-либо отъ чего; отучить, отучать, отучивать кого отъ чего; - się, *v. r.* отвыкнуть, отвыкать отъ чего; отучиться, отучаться отъ чего; **-czajenie, -czajanie**, -ia, *n.* отвадка, отваживаніе; отученіе, отучка; - się, отвыканіе; отучка; **-czajony**, *part. p.* отваженный; отученный; отвыкшій, отвыкній.

Odżyć, *v. n.* ожить, оживѣть, оживотвориться.

Odżynać, v. **Odżąć.**

Odzysk, v. **Odzyskanie**; **Odzyskać, Odzyskiwać**, *v. a.* отыскать, отыскивать, отъискивать, отъискивать, обратно получить, получать, достать, доставать; снова пріобрѣтать, пріобрѣсть; **Odzyskanie**, -ia, *n.*, **Odzysk**, -u, *m.* отысканіе, отысканіе.

Odzywać, v. **Odezwać**; - się, *v. r.* 1. отзываться, отвѣчать, отвѣтствовать; дать знать; - się o co, требовать назадъ; домогаться, желать чего, требовать; 2. отзываться, отдаваться, издавать отголосокъ, раздаваться.

Odży-wiać, -wić, *v. a.* (*prop. et* *), оживлять, оживить, оживотворять, оживотворять; одушевлять, -вить; воскресить; возвратить жизнь; въ чувство привесть; подкрѣплять, -пить кого; возбудить, ободрить; возобновить; - się, *v. r.* оживиться, -виться, оживотвориться; **Odżywiciel**, -a, *m.* оживитель; **Odżywienie, Odżywianie**, -ia, *n.* оживленіе, оживотвореніе; **Odżywność**, -ści, *f.* оживотворяющая сила; оживляющая сила; **Odżywny**, *adj.* (odżywiający), оживотворительный; животворный; оживотворящій; оживляющій; оживительный.

Ofarbować, *v. a.* окрасить, окрашивать.

Ofejdać, *v. a.* (*vu.*) осрать; запакостить, обмарать.

Oferta, Offerta, -y, *f.* 1. предложеніе, представленіе; 2. **Oferta**, *f.*, **Ofertoryum, Offertoryum**, *n.* (część mszy św.), дароприношеніе, дарокошеніе, жертвоприношеніе, возношеніе даровъ на обѣдни; ii. просокомидія; большой входъ, антифонъ, пѣснь предъ дароприношеніемъ; v. **Ofiarowanie**; **Ofertować się**, *v. r.* предлагать, предлагать, предложить кому свои услуги; **Ofertowniczek**, -czka, *m. iron.* прислужникъ, лѣстецъ, подлизнікъ.

Ofia-ra, -y, *f.*, **-rka**, -i, *f. dim.* жертва; жертвенная; жертвоприношеніе; жертвованіе, пожертво-

Digitized by Google

zinie; ofiara bezkrewna, bezkrwawa, безкрóвная жéртва; - chlebna, панáгія, просфорá; - dziękowna, - dzięków czynienia, жéртва благодарéнія; - błagalna, жéртва умилостивлéнія, жéртва очистительная, жéртва очищéнія; - całopalna, всесожигáемая, всесожигáемая, v. Całopalenie; - dobrowolna, доброхóтное подаáніе, д. даáніе; приношéніе; ofiarę składać, ofiarę czynić, na ofiarę dawać, приносúть жéртву, пр. въ жéртву, жéртвовать что на жéртву, жéртвовать; *it.* v. Odżałować co; stać się ofiarą, сдѣлаться жéртвою; ofiara czego komu, предлоáніе; подаáніе; ofiarą dawać, предлагáть; подавáть; v. Ofiarować, Darować; -raicki, -raiczy, *adj.* 1. жéртвенный; 2. жрéческій; 3. ofiarniczy, -ego, *s. m.*, = -raik, -rownik, -a, *m.* жрéцъ; ofiarownik pogański, ѝдольскій жрéцъ; *it.* ofiarownik, (= stół ofiarniczy), жéртвенникъ; -raikowy, *adj.* жрéческій; -rny, -rowny, *adj.* жéртвенный; -rować, *v. a.* жéртвовать, пожéртвовать; приносúть жéртву, приносúть въ жéртву; - co dla dobra publicznego, жéртвовать что на óбщую вóльзу; - się, свáто обѣщáть; обѣщáться; дать, сдѣлать [*abo* принéсть] обѣтъ; *it.* - co, v. Odżałować (co); - się (o Chrystusie), предпожрéти; ofiarować co komu, предлагáть, предоставлáть, -вить, подавáть, дѣлать (сдѣлать) приношéніе; *it.* подарúть кому что; -rowanie, -ia, *n.* жéртва, жéртвованіе, пожéртвованіе; жертвоприношéніе; *it.* (offertorium), дарприношéніе, приношéніе, возношéніе дáровъ на óбѣдни; просложéдія; вѣсть, антифóнъ у Католúковъ, поéмый предъ дарприношéніемъ; v. Ofiarować; -rownica, -y, *f.* жрúца; -rownicki, *adj.* v. Ofiarnicki; -rownictwo, -a, *n.* жрéчество; -rownik, -a, *m.* (stół ofiarniczy), жéртвенникъ; v. Ofiarnik.

Ofi-cer, -cyer, -a, *m.* офицéръ; -cerka, -i, *f.* офицéрша; офицéрская женá; -cerski, *adj.* офицéрскій; ranga oficerska = -cerstwo, -a, *n.* офицéрство, рангъ, чинъ, отлѣнь офицéра.

Oficyał, -a, *m.* (namiestnik biskupi w sądach i jurysdykcyi duchownéj), оффиціáлъ, оффиціáлъ; предсѣдáтель духóвнаго судá; консистóрскій судья; викáрій; викáрный епúскопъ; v. Sufragan.

Oficyalista, -y, *m.* оффиціáлъ, чинóвникъ; v. Oficyant.

Oficyalski, *adj.* оффиціáлу принадлежáщій; Oficyalstwo, -a, *n.* достóинство, санъ, дóлжность оффиціáла.

Oficyant, -a, *m.* 1. служáщій священникъ, священнодѣйствующій, священнодѣятель; 2. (= oficyalista), оффиціáлъ, оффиціáлъ, чинóвникъ.

Oficyer, v. Oficer.

Oficyna, -y, *f.*, **Oficynka**, -i, *f. dim.* флигéль; пристрóйка; надвóрныя слýжбы; боковóе строéніе [для оффиціáлтовъ, служителей].

Oficy-um, *n.* 1. служéніе, слýжба церкóвная, литургія; прáвило священнúческое (или монáшеское) повседнéвное; 2. дóлжность, обязáнность; -nia, -a, *m.* (księga zawierająca oficyum), служóбникъ; тѣпикъ; трéбникъ.

Oficrniczy, *adj.* касáющійся до приношéній доброхóтныхъ.

Ofilna, -y, *f. Mar.* бýлинь.

Ofnal, Hufnal, -a, *m.* подкóвный гвоздь.

Ofuk, -u, *m.*, **Ofu-knienie**, -ia, *n.* брань, руганéльство, ругáніе; -knąć, -kać, *v. a. et. n.* бранúть, ругáть, журúть; -knąć się na kogo, *v. r.* напустúться на кого; кричáть, закричáть на кого; всплѣть на кого.

Ogadać, Ogadywać, *v. a.* оговорúть, оговáривать, поносúть, óбѣдничать на кого, наго-, навѣтничать на кого, наговорúть, наговáривать, злослóвить, оклеветáть, клеветáть, обезслáвить, оболгáть, обáтывать, оболгáть, наосказáть, наосказывать; Ogadacz, -a, *m.* клеветнúкъ, наносúтель; v. Obmówca; Ogadanie, Ogadywanie, -ia, *n.* оговóръ, оговáриваніе, поношéніе, óбѣда, óбѣдничаніе, наговáриваніе, злослóвіе, клеветá, оклеветáніе, клеветáніе, оболгáніе, обáтываніе, наказáніе, наказывáніе.

Ogalać, v. Ogolić.

Ogałacać, v. Ogołocić.

Ogań wilcza, *f.*, *Bot.* (*lysimachia*), верблѣнникъ.

Oganecznik, Oganiacz, -a, *m.* тотъ, котóрый носúтъ махáло, опахáло или махáлку, мухогóнку.

Oganiać, Ognać, Ogonić, *v. a.* хранúть, охранúть, -нúть, берéчь, оберегáть, оберéчь, защищáть (кого, что) отгонѣя врéдное; обмáхивать, обмахнýть; oganiać z kogo muchy, обмáхивать кого отъ мухъ; *it.* oganiać, v. Odganiać; Oganiać się, *v. r.* обмáхиваться; защищáться; оборонáться; Oganianie, -ia, *n.* обмáхиваніе.

Oganka, -i, *f.* махáло, опахáло; вѣеръ; махáлка, мухогóнка, мухогóнъ.

Ogar, -a, *m.* ищéйка; ищéйная собáка; борзáя собáка, борзóй кобéль; Ogarcisko, -a, *n. augm.* худáя борзáя собáка, *etc.*; Ogarcsę, -ęcia, *m.* молодáя борзáя собáка; *etc.*

Ogarek, -rka, *m.* огáрокъ, огáрокъ.

Ogar-niać, -nąć, -nywać, *v. a.* 1. охвáтывать, охватúть, обхвáтывать, обхватúть; обнимáть, обнятúть, объимáти, объятúти, объятúть; 2. ogarnąć, (= odziać, okryć), одѣть, одѣвáть; покрыть, покрывáть; - (ubogiego), надѣлятúть, надѣлятúть бѣдного чѣмъ-нибýдь, снабдѣть платьемъ; - się, пріодѣться, убрáться; ogarnąć sobie włosy, оглáдить, поправúть себѣ вóлосы; - cudze wady, niedostatki, v. Przeglądać (co komu); 3. (= w się wziąć), заключúть, заключúть въ себѣ; вмѣстúть, вмѣщáть въ себѣ; - rozumem, myślą, (pojąć), обхвáтить, понятúть, понимáть, постúчь, постигáть, обхвáть умóмъ; on tego rozumem ogarnąć nie może, онъ этого не мóжетъ понятúть, постúчь; - okiem, wzrokiem, объятúть взóромъ; strach go ogarnął, страхъ объялъ его, страхъ напалъ [*abo* нашелъ] на него, страхъ óбнялъ его.

Ogarzyca, -y, *f.* борзáя сýка.

Ogasić, *v. a.* погасúть, потушúть.

Ogdakać, v. Obmówić.

Ogiąć, Ogiinać, *v. a.* обогнýть, обгибáть; **Ogięcie, Ogiinanie**, -ia, *n.* обгибáніе; **Ogięty**, *part. p.* обóгнутый.

Ogień, *gen.* ognia, *m.* 1. огóнь, *gen.* огнá; пожáръ; ognia krzesać, высѣкáть огóнь; niecić, wzniecać, wywabiać, rozpalać ogień, раскладывать, разводúть огóнь, зажигáть; podkładać, zakładać, заложýть ogień, подкладывать (подкинýть) огóнь, поджигáть, поджéчь; zagasić ogień, загасúть, погасúть огóнь; потушúть пожáръ; cały dom [wszystko] w ogniu, весь домъ [всё] въ огнѣ; весь домъ [всё] горúть; [всё] пылáетъ; całe miasto w ogniu, весь гóродъ объятъ плáменемъ, весь гóродъ въ огнѣ, горúть; - ciągły, бѣглый огóнь; ogień! пожáръ! §. ogień (ognia) do ognia przydawać, oleju do ognia przylać, * огóнь къ огню подкладывать, на огóнь мáсло лить, подлѣть мáсла въ огóнь, мáслом заливáть пожáръ, ещё бóльше раздражáть; §. o (przy) jednym ogniu dwie pieczenie upiec, сдѣлать два дѣла вдругъ; chronić się, bać się kogo (czego) jak ognia, боятся [*abo* опасáться] кого (чего) какъ огнá; on gotów by za mnie w ogień wskoczyć, онъ готóвъ всё сдѣлать для менá; онъ для менá пройдётъ сквозь огóнь и вóду; онъ для менá идётъ въ огóнь и вóду; wyrzucać ogień, извергáть (-гнуть) огóнь, выбрáсывать (-бросить) огóнь, изрыгáть (-гнуть) огóнь; jak na ogień tam biegną, всѣ тýда бѣгутъ какъ на пожáръ; mieczem i ogniem pustoszyć, предавáть (-дáть) огню и мечý; мечь и рубúть; опустошáть, (-шúть) огнёмъ и мечёмъ; ognia dawać, стрѣлятúть, палятúть; палятúть изъ пýшекъ, производúть пальбý;

Digitized by Google

rozpocząć ogień (= strzelanie), открыть (пушечную) пальбу; ogień wojny wybuchł na nowo, пламя войны вспыхнуло снова; – nieprzyjacielski, огонь непріятельскій; 2. ogień Grecki, Греческій огонь; 3. ogień ucieszny, ognie krotofilne, ochotne, увеселительный огонь, потѣшные, увеселительные огни, фейерверкъ; it. ognie napowietrzne, niestałe, ogień nocny nad ziemią, воздушные огни *abo* огоньки; летучіе, блуждающіе, блуждающіе огни *abo* огоньки; 4. * огонь, живость; восторгъ; жаръ; пылкость; горячность; ogień miłości, пламень любви; жаръ любви; – gniewu, пламя гнѣва; stanął jak w ogniu, (= zarumienił się), онъ весь покраснѣлъ; у него краска выступила на лицѣ; oczy jego pełne ognia, у него пламенные [*abo* огненные] глаза; 5. ogień piekielny, α) адскій, геенскій огонь, вѣчный огонь; β) *Med.* piekielny ogień, (św. Antoniego ogień, niemoc), Антоновъ огонь, гангрена; 6. (= zaognienie), воспаленіе.

Ogieniek, -nka, *m.* огонекъ; огоненекъ; v. **Ognik**; **Ogienny**, *adj.* огенный.

Ogier, -a, *m.*, **Ogierek**, -rka, *m. dim.* жеребецъ, *dim.* жеребчикъ; ogier rocny z przystrzyżoną grzywą, стригунъ, стригуненокъ; **Ogierowy**, *adj.* жеребцовъ.

Oglądać, **Oglądywać**, *v. a.* оглядѣть, оглядывать; осматривать, осмотрѣть; разсматривать, (-смотрѣть), разглядывать (-глядѣть); осматривать, смотрѣть, (посмотрѣть); обозрѣвать (-зрѣть); видѣть; v. **Obejrzeć**; – się, **Obejrzeć się**, *v. r.* оглядываться, оглянуться; осматриваться, осмотрѣться; обозрѣваться, обозрѣться; возриться; озираться, озрѣться; посмотрѣть на (*c. Acc.*); – się na co, искать, поискать чего; (= uważać co), уважать; принять въ уваженіе; – się na kogo, (= obawiać się go), бояться кого; – się z kim, v. **Ujrzeć się**, **Widzieć się**, **Zejść się z kim.**

Oglądanie, -ia, *n.* осматриваніе, смотръ, осмотръ; v. **Oględy**, **Oględziny.**

Ogładzać, v. **Ogłodzić.**

Ogła-dzić, -dzać, *v. a.* оглядить, оглаживать; **Ogładzanie**, **Ogładzenie**, -ia, *n.* оглаживаніе, оглаженіе; **Ogładzony**, *part. p.* оглаженный.

Ogła-skać, -skiwać, *v. a.* ощлать, дѣлать ручнымъ [глаженіемъ рукою], приручать, -чать; * усмирять; **Ogłaskany**, *adj. part.* ручной; не дикій; смирный.

Ogłaszać, v. **Ogłosić**; **Ogłaszanie**, v. **Ogłoszenie**, **Ogłos.**

Oględne, -ego, *s. n.* (za oględziny zapłata), деньги, доходъ за осмотръ, за освидѣтельствованіе; **Oględność**, -ści, *f.* осмотрительность, предусмотрительность, осторожность, уваженіе; **Oględny**, *adj.* 1. осмотрительный, предусмотрительный, осторожный; 2. v. **Względny**; **Oględownik**, -a, *m.* осмотрщикъ.

Oględy, -ów, **Oględziny**, -in, *plur.* осмотръ, освидѣтельствованіе, свидѣтельствованіе, смотръ; осматриваніе; посѣщеніе, визитъ.

Ogło-dzić, -dywać, *v. a.* оголодѣть, оглядывать, объѣсть, объѣдать, обгрызть, огрызть, -зать; -dzenie, -dywanie, -ia, *n.* оголодѣніе, оглядываніе, обгрызеніе; -dany, *part. p.* оголоданный, обгрызенный.

Ogłodnieć, *v. n.* голодъ терпѣть.

Ogłodzenie, -ia, *n.* голодъ.

Ogłodzić, **Ogładzać**, *v. a.* оголодѣть, оголодить; причинить недостатокъ; томить голодомъ.

Ogłos, -u, *m.* оглашеніе, возвѣщаніе, возвѣщеніе, провозглашеніе, объявленіе, обнародованіе; изданіе; v. **Obwieszczenie**, **Ogłoszenie**; **Ogłosić**, **Ogłaszać**, *v. a.* провозгласитъ, провозглашать; возвѣстить, возвѣщать; – publicznie, обнародовать, обнародывать; объявить, -влять всенародно; публиковать; издать, издавать; – co w gazetach, объявить о чемъ посредствомъ газетъ; приписать въ вѣдомостяхъ объявленіе о чемъ; ogłosić się, *v. r.* провозгласитъ себя; – się, *passiv.* состояться; **Ogłosiciel**, -a, *m.* огласитель, провозвѣстникъ, провозвѣститель, провозглашаникъ, объявитель, бирючъ, бирчъ; **Ogłosicielka**, -i, *f.* провозглашница, провозвѣстница, провозвѣстительница; **Ogłoszenie**, **Ogłaszanie**, -ia, *n.* оглашеніе, провозглашеніе, возвѣщеніе, возвѣщаніе, объявленіе; изданіе; – (publiczne), обнародованіе, публикованіе, публикованіе, опубликованіе; **Ogłoszony**, *part. p.* провозглашенный, возвѣщенный; – (publiczny), объявленный всенародно, обнародованный, публикованный; – (zapowiedzią), оглашенный.

Ogłów', **Ogłowia**, -i, *f.*, **Ogłówka**, -i, *f. dim.* оглавль; недоуздокъ, оброть; оглавку вложить, надѣть недоуздокъ.

Ogłuch, -u, *m.* оглушеніе; **Ogłuchnąć**, *v. n.* оглохнуть, глохнуть; **Ogłuchnienie**, -ia, *n.* оглохновеніе; **Ogłuchły**, *adj. part.* оглохлый.

Ogłupieć, *v. n.* оглупѣть; сдѣлаться глупымъ.

Ogłu-szać, -szyć, *v. a.* оглушить, оглушить; перегнуть; **Ogłuszeć**, *v. n.* перегнуть; v. **Ogłuchnąć**; **Ogłuszenie**, -ia, *n.* оглушеніе; **Ogłuszony**, *part. p.* оглушенный.

†**Ognać**, v. **Oganiać.**

Ognić, *v. n.* обгнить.

Ogniczek, -czka, *m.* 1. *H. n.* (ognik, rodzaj chrząszczów, *lucanus cervus*), олѣнецъ, (*cerf-volant*) летучій олень; рогачъ, (родъ жука); 2. ropucha –, *H. n.* (*rana rubeta*; Franc. *crapaud flamboyant ou de feu*), огненная жаба, [водяное животное, похожее на лягушку съ огненными (пунцовыми) пятнами].

Ognieść, **Ogniatać**, *v. a.* огнесть, огнести, огнетать.

Ognik, -a, *m.* 1. (= ogieniek), огонекъ, огоненекъ, *Eccl. d.* огникъ; ogniki po nocnych cieniach, fałszywe ogniki, блуждающіе (*abo* блуждающіе) огоньки *abo* огни; v. **Ogień** (3); 2. ognik, (ogień św. Antoniego, piekielny ogień), Антоновъ огонь; v. **Ogień** (5.-β); 3. v. **Ognieszek** (1); 4. ognik, ziele, *Bot.* (świetlicka; *asphodelus*, *asteroptom*), свѣтлика, [трава свѣтлая(ся) ночью].

Ognio-bojny, *adj.* (bojący się ognia), боящійся огня; -brony, *adj.* огнеупорный; не допускающій огня; *Chem.* трудноплавкій; -chinian, -u, *m. Chem.* пригорѣло-хинная кислота; -cytryna, -y, *m. Chem.* пригорѣло-лимонная кислота; -chwalca, -y, *m.* (czciciel ognia), огнепоклонникъ, огнеслужитель; -chwalczy, *adj.* огнепоклонническій; -chwalstwo, -a, *n.* огнепоклонничество, огнепоклоненіе, огнеслуженіе; -drzewny, *adj. Chem.* (*pyroxylous*, *pyroligneous*), пригорѣло-древесный; -ogniodrzewny kwas, (*pyroligniteus*), *Chem.* пригорѣло-древесная кислота; -gory, *adj.* огнеторѣющій; v. **Ogniomocny**; -gumny, *adj. Chem.* пригорѣло-камфорный; -ogniogumny kwas, (*acide pyrocamphorique*), кислота [або пригорѣло-сахарная] кислота; -krzaś, -u, *m.* краснокоренное растеніе; -kształty, *adj.* огнеобразный, огненидный, огнеобразный, огнеподобный; -mierz, -a, *m. Phys.* огнемѣръ, пирометръ; пироскопъ; -miotny, *adj.* огнеметный; огнедышащій, огнедышительный; -miot, -u, *m.*, -rzutnia, -i, *f.* (machinia do rzucania ognia na nieprzyjaciela), огнеметный; -nogi, *adj.* огненогій; -nośny, *adj.* огненосный; -palenie, -ia, *n. Chem.* (*ignitio*), раскаленіе, накалъ; v. **Kalcynacya**; -rody, *adj.* (ognia wydający), издающій (выдающій) огонь; производящій огонь; -rzutny, *adj.* огнеметный; -rzutnia, -i, *f.*, v. **Ogniomiot**; -strzelny, огнестрѣльный; -trwały, *adj.* огнепостоянный, огнеупорный; несгораемый; -winnikowy, *adj. Chem.* пригорѣло-винокурен-

Digitized by Google

ный; -wy kwas, (*acide pyrotartarique, acide pyrotartareux*), пригорѣло-виннокáменная кислотá; -wisty, v. Ogniokształty.

Ogniowy, *adj.* огневóй; óгненный; v. Ogienny; gwałt ogniowy, пожáрная тревóга; na gwałt bić (w dzwony, *etc.*), бить тревóгу, бить (удáрять) въ набáтъ; ogniowy wróżek, огневолшéбникъ; ogniowe wieszczbiarstwo, огневолшéбство; ogniowy kolor, óгненный цвѣтъ; ogniowego koloru, огнецвѣтный, óгненнаго цвѣта; ogniowa gorączka, огневáя болѣзнь, горáчка; v. Maligna; narzędzia (sprzęty) ogniowe, огнегаси́тельные, пожарогаси́тельные снарáды; porządki ogniowe, пожáрныя заведéнія, заведéнія для охранéнія отъ пожáра; straż ogniowa, пожáрная конáнда; пожáрная стрáжа; sikawka ogniowa, spryca ogniowa, пожáрная (*abo* заливнáя) трубá, огнегаси́тельный насóсъ; towarzystwo ogniowe, страховóе отъ огнá óбщество; óбщество для страхованія отъ огнá; lis ogniowéj sierści, *H. n.* (*canis alopex*), огнéвка, огнáнка, крáсная лисíца.

Ogniozlewny, *adj.* огнедыхáтельный, огнедýшащій.

Ogniplóro, -a, *n. Med.* (słodki strup na głowie dziecinnéj; *achores, tinea capitis; tinea faciei, lactes; lactumen infantum*), мѣлуда, пирúя; струпъ на головѣ у дѣтéй; *Ecol. sl.* бѣлый струпъ; молóчный струпъ, молóчная корóста.

Ogniście, *adv.*, v. Ognisty (2).

Ogniśko, -a, *n.* 1. очáгъ; горнъ, горнúло; - piecowe, w piecu, шестóкъ, *dim.* шестóчекъ; подъ; - pieca chemicznego, жарóвникъ, жарóвня; *it.* огнúще; - (pieca szmelcowego), муфóльный подъ; 2. (= dom), * пепелúще, домъ [родáтельскій, отцóвскій]; 3. *Optic. Phys.* - soczewki, szkła (*focus lentis*), фóкусъ (лáнзы), зажигáтельная тóчка; odległość ogniska, (*distantia focalis; distance du foyer*), *Phys.* разстоáніе фóкуса; фóкусное разстоáніе, разстоáніе зажигáтельной тóчки; ogniska elipsy, (*les deux foyers d'une ellipse*), фóкусы эллипсиса; **Ogniskowy**, *adj.* 1. очагóвый, очáжный; 2. (*focalis*), фóкусный; odległość ogniskowa, (*distantia focalis*), *Phys.* фóкусное разстоáніе; разстоáніе фóкуса.

Ognistość, -ści, *f.* жаръ, горáчность, пылкость, запáльчивость, хвость; **Ognisty**, *adj.*, -sto, *adv.* 1. огнéстый, óгненный, пламéнный; ognista piłka, óгненный шаръ; óгненный клубъ; ognista kula, óгненный шаръ; *Artill.* брандскугель; зажигáтельное ядрó; ognisty garniec, *a*) óгненный горшóкъ; *f*) горшóкъ съ ѓтольми; baryły, beczki ogniste, *Artill.* óгненныя бóчки; подрывныя (разрывныя) бóчки; v. Baryła; ogniste kółko, óгненное колесó; miecz ognisty, (= płomienisty), óгненный мечъ; пламéнный мечъ; chmury ogniste, óгненныя облакá; broń [v. strzelba] ognista, огнестрѣльное орýдіе; góry ogniste, (= wulkany), огнедýшащія гóры; вулкáны; 2. ognisty, *adj.*, ogniście, *adv.* (= zapalczywy), * óгненный, пламéнный, горячій, жáркій, пылкій, запáльчивый, вспыльчивый, страстный, живóй; (gorliwy), усéрдный, рéвностный; ognista modlitwa, усéрдная молитва, тёплая молитва.

Ogniwać, обгинáть, v. Ognić.

Ogniwacz, -a, *m.*, **Ogniwaczek**, -czka, *m. Mythol.* (ptak), фéникъ; *fig.* рѣдкій человѣкъ.

Ogniwo, -a, *n.*, **Ogniwko**, -a, *n. dim.* 1. огниво, огнúвко, огнúвца; трутнúца; v. Krzesiwo, -siwko; 2. ogniwo, ogniwko, (= łańcuchowy członek), звено, кольцó [цѣпи]; *fig.* малтéнькіе ogniwa, (= związki), брáчныя ѓзы; 3. *Meton.* v. Łańcuch.

Ognoić, *v. a.* унавóзить, (унавóживать); удобрúть (удобрáть) навóзомъ; **Ognojenie**, -ia, *n.* унавóженіе; удобрéніе, обложéніе навóзомъ; **Ognojony**, *part. p.* унавóженный, удобренный, обложéнный навóзомъ.

Ogół, -u, *m.* (ogul, powszechność), всеобщность, óбщность; óбщина; цѣлость; всё вмѣстѣ; ogółem, w ogóle, (ogólnie), вообщé; всегó нá все; ogółem (co przedać, kupić), гýртомъ, óптомъ [на пр. продáть].

Ogoleć, *v. n.* оплѣшивѣть; обнысѣть; лишúться волóсъ на головѣ; сдѣлаться гóлымъ.

Ogo-lić, -lać, *v. a.* 1. † (gołym czynić), оголúть, оголáть; обнажáть, -жáть; заголять, -лять; 2. - brzytwą, обрúть, обривáть; оголúть бóроду; острúчь, обострúть, обострúть [волосы]; * обрúть когó-либо до-чистá; обокрáсть, обворовáть; ogolić kogo bez mydła, * обрúть когó безъ мýла; **Ogolenie**, -ia, *n.* обрúтіе; **Ogolony**, *part. p.* оголéнный; обрúтый.

Ogólnie, *adv.* вообщé; v. Ogół.

Ogólność, -ści, *f.* óбщность, всеобщность; цѣлость; всё вмѣстѣ; w ogólności, вообщé.

Ogólny, *adj.* óбщій, всеобщій; ogólné prawidła, всеобщія прáвила; (= powszechny) общенарóдный; поголóвный; *Gramm.* imię ogólne (czyli pospolite, *nomen appellativum*), нарицáтельное имя.

Ogo-łocić, -łocać, **Ogałacać**, *v. a.* обнажáть, -жáть; лишáть, -шáть когó, ограбить, обокрáсть, обкрáдывать, обворовáть, отнятъ, отнимáть что у когó; **Ogołocony**, *part. p.* лишéнный; обнажённый; ограбленный; обкрáденный.

Ogon, -a, *n.* 1. хвостъ; óшмóкъ; óпахъ, óпашь; (v. Osmyk); wilczy ogon, волчíно; rybi ogon, рыбíй хвостъ; (plusk), плéскъ; мýшáлка; lisi ogon, лисíй хвостъ; §. dwie sroki za jeden ogon złapać, v. Sroka; *it.* nie ciągnij psa za ogon, bo cię ukąsi, v. Pies & Licho; *it.* każda liszka swój ogon chwali, всякая лисíца свой хвостъ хвáлитъ; всякой кулíкъ своё болóто хвáлитъ; всякой бáринъ свою мíлость хвáлитъ, а нáму услýгу ни во что стáвитъ; gdzie ogon rządzi, tam głowa błądzi, v. Rządzić & Bozum; ogon pod siebie schować, поджáть хвостъ; - za sobą wlec, тащúть за собóю хвостъ; 2. - u szaty, шлейфъ, хвостъ у плáтья; 3. - komety, хвостъ комéты; 4. - łoża armatnego, (= sam koniec ścian łożowych), *Artill.* хóботъ станúны.

Ogonak, -a, *m.*, **Ogonaczek**, -czka, *m. dim.* овчúнный полушýбокъ, овчúнный камзóлъ.

Ogonatka, -i, *f. Mus.* полутáктная нóта.

Ogonaty, *adj.* 1. (ogoniasty), хвостáтый, хвостúстый, съ хвостóмъ.

Ogonek, -nka, *m. dim.* 1. хвóстикъ; (v. Ogon); 2. *Bot.* стебелёкъ, черешóкъ; цвѣтнáя нóжка; - liściowy, (*petiolus*), жúственный стебелёкъ, лист. черешóкъ, лист. хвóстикъ; - drobny u korzenia, корешóкъ.

Ogoniasty, *adj.* хвостáтый, хвостáтый.

Ogonić, v. Oganiać.

Ogonica, -y, *f.* 1. (zadek), зáдница; 2. *Bot.* - morska, (*pastinaca marina*), пастернúкъ; 3. *H. n.* - morska, (?) родъ скорпиóна.

Ogoniczek, -czka, *m.* (sikorka długochwostek, *parus caudatus*), *H. n.* хвостóвка, долгохвóстикъ, хвостáтый ремéзъ [птáца].

Ogonkowaty, *adj.* на подóбіе хвóстика; хвóстиковáтый; *Bot.* стебельковый, стебельковáтый, черéшечный.

Ogonowy, *adj.* 1. хвостóвый; кость ogonowa, хвостóвая кость; хвостéцъ; вихрéцъ, v. Guzica; ogonowa sztuka mięsa, v. Ogonie; 2. *Artill.* хóботовый, хóботный; ogonowa szpona, (*entretoise de lunette*), хóботовая подýшка.

Ogórczany, *adj.* огурéчный; liście ogórczane, огурéчные листья; sok ogórczany, огурéчный сокъ; **Ogórczasty**, *adj.* похóжій на огурéцъ; **Ogórczek**, -czka, *m. dim.* (v. ogórek), огýрчикъ.

Ogórek, -rka, *m.* 1. *Bot.* (*cucumis sativus*), огурéцъ; - ośli, psi, (*mo-*

Digitized by Google

mordica elatinum, cucumis asinus), осли́ный огуре́цъ, собачій огуре́цъ; 2. ogórki, v. **Węzły** (u pasa mniszego); **Ogórkowy**, *adj.* огурѣ́чный; ogórkowy ogródek = **Ogórnik**, -a, *m.* огуре́що.

Ogorszczyć, Ogorzczyć, v. **Gorzczyć**.

Ogo-rzałość, -ści, *f.*, **-rzelina**, -y, *f.* ога́ръ, сму́глость; **-rzały**, *adj. part.* 1. загорѣ́лый, сму́глый; *s. m.* огорѣ́лышъ; 2. v. **Opalony**; **-rzeć**, *v. n.* загорѣ́ть, загора́ть; *it.* обгорѣ́ть.

Ogorzknąć, *v. n. semelf.* огóркнуть, го́рknуть; сдѣ́латься (становиться) го́рькимъ.

Ogradzać, **-dzanie**, v. **Ogrodzić**, **Ogrodzenie**.

Ograć, **Ograwać**, **Ogrywać**, *v. a.* обыгра́ть, обы́грывать кого-либо; **Ogranie**, **Ogrywanie**, -ia, *n.* обыгра́ніе, обы́грываніе; **Ograny**, *part. p.* обы́гранный.

Ogra-niczać, **Ograniczyć**, *v. a.* (*propr. et* *) ограни́чивать, ограни́чить; обмежёвывать, -ежева́ть; проводи́ть,-вести́ грани́цы; полага́ть, положи́ть предѣ́лы; умѣра́ть; **-niczanie**, **-niczenie**, -ia, *n.* ограни́чиваніе, ограниче́ніе; умѣре́ніе; **-niczny**, *adj.* пограни́чный; сме́жный съ (*c. Instr.*); сопредѣ́льный; прилежа́щій къ; сосѣ́дній; **-niczuie**, *adv.* (o granice), сме́жно; ободво́ръ; **-niczoność**, -ści, *f.* ограни́ченность; v. **Mierność**.

Ograniczony, *part. p.* ограни́ченный; *глу́пый, ограни́ченный.

Ograszka, **Ograżka**, **Ograszka**, **Ograżka**, -i, *f.* 1. лихора́дочный озно́бъ; лихора́дочный припа́докъ, (пароксизмъ); 2. (= zimnica, gorączka), лихора́дка; горя́чка.

Ograżać, **Ograżać**, **Ograża**, **Ogrąża mię**, *v. impers.* лихора́дочный озно́бъ начина́етъ меня́ пронима́ть, нападаетъ на меня́; дрожь начина́етъ меня́ пронима́ть; моро́зъ по ко́жѣ подира́етъ, меня́ по ко́жѣ подира́етъ.

Ogroblić, *v. a.* обвести́ (обвѣсть) плотиною.

Ogród, -rodu, *m.* огоро́дъ; садъ; вертогра́дъ; - jarzynny, warzywny, огоро́дъ; - owocowy, о́вощный, плодо́вый [*abo* фрукто́вый] садъ; - kwiatowy, цвѣто́чный садъ; цвѣтни́къ.

Ogroda, **Obgroda**, -y, *f.*, **Ogródka**, -i, *f.* 1. огра́да, огороже́ніе, огора́живаніе, обнесе́ніе забо́ромъ; 2. **Ogródka** (w mówieniu), обини́ки (*pl. m.*); околи́чность; закоу́лки; о́колица; хи́тныя слова́; ogródki czynić, мо́вить х ogródką, говори́ть обини́ками, говори́ть о́колицею, г. о́колицу; х ogródką, околи́чно; bez ogródki, bez ogródek, безъ обини́ковъ; безъ околи́чностей; пря́мо; на прямикъ; безъ лишнихъ словъ; мо́вить bez ogródki, говори́ть безъ обини́ковъ, говори́ть пря́мо.

Ogródek, -dka, *m. dim.*, **Ogródeczek**, -czka, *m. dim. secun.* са́дикъ; огоро́децъ; вертогра́децъ.

Ogródka, v. **Ogroda**.

Ogro-dnictwo, -a, *n.* садово́дственное искусство, садо́вничество, садово́дство; v. огоро́дничество; **-dniczek**, **-czka**, *m.* садо́вничій ма́льчикъ; садо́вничій ученикъ; **-dniczka**, -i, *f.* садо́вница; **-dnicy**, *adj.* 1. садо́вничій, садо́вническій, садово́дниковъ; огоро́дничій, огоро́дниковъ; nóż ogrodniczy, садо́вничій ножъ, садо́вническій ножъ; 2. садово́дственный; sztuka ogrodnicza, садово́дственное искусство, *etc.*, v. **Ogrodnictwo**; **-dnik**, -a, *m.* 1. садо́вникъ, садово́дъ, огоро́дникъ, вертогра́дарь; ogrodnikiem być, садо́вничать; §. kozła ogrodnikiem posadzić, пусти́ть козла́ въ огоро́дъ; поручить что ненадёжному человѣку; 2. v. **Zagrodnik**, **Półkmiecia**; **-dnina**, -dowina, -y, *f.* садо́вые расте́нія; садо́вые плоды́, огоро́дные плоды́; зе́лень; о́вощи; - -dny, -dowy, *adj.* 1. садо́вый, огоро́дный, вертогра́дный; ziemia ogrodowa, садо́вая земля́, огоро́дная земля́; черноземъ; kwiat ogrodny, садо́вый цвѣто́къ; 2. ogrodowy, -ego, *s. m.*, v. **Ogrodnik**.

Ogro-dzenie, -ia, *n.* огра́да, огороже́ніе, огора́живаніе, обнесе́ніе забо́ромъ; **-dzić**, **Ogradzać**, *v. a.* огороди́ть, огора́живать; обнести́, -нести́, обноси́ть забо́ромъ; огради́ть, огражда́ть; **-dzony**, *part. p.* огороженный.

Ogrodziec, -dźca, *m.*, **Ogrojec**, -jca, *m.* мя́сличіе, мя́сличный садъ, мя́сличный вертогра́дъ; садъ при Элеонской горѣ, гдѣ молящагося Іисуса Христа́ схвати́ли; **Ogrodzina**, -y, *f.* ма́лый бѣ́дный садъ; **Ogrodzisko**, -a, *n. augm.* сади́ще, огороди́ще.

Ogrojec, v. **Ogrodziec**.

Ogrom, -u, *m.* 1. громъ, шумъ, трескъ; 2. ogrom = **Ogromność**, -ści, *f.* орóмъ, огро́мность; 3. (w górnict.) ogrom żyłny, v. *sub:* **Żyłny**; **Ogromny**, *adj.*, **-nie**, **-no**, *adv.* огро́мный, преогро́мный, ужа́сный; -но, *adv.*

Ogrubieć, *v. n.* огрубѣ́ть, отолстѣ́ть.

Ogru-dzić się, -dzać się, *v. r.* подобѣ́ть ноги на грудѣ́; *it.* v. **Odrętwieć**.

Ogranie.

Ogrywać, **-wanie**, v. **Ograć**.

Ogryść, **Obgryść**, **Ogryzać**, *v. a.* огры́зать, обгры́зать, огрызáть, обгрызáть, огладáть, оглáдывать; v. **Ogłodać**.

Ogryzek, -zka, *m.* 1. огры́зокъ, огло́докъ; 2. *Anat.* (*pomum Adami*), Адамово яблоко, кадыкъ.

Ogrysienie, **Ogryzanie**, -ia, *n.* огрызе́ніе, обгрызе́ніе, огрызáніе, обгрызáніе, огладáніе, оглáдываніе.

Ogrzać, **Ogrzewać**, *v. a.* 1. огрѣ́ть, огрѣва́ть, обогрѣ́ть, обогрѣва́ть, согрѣ́ть, согрѣва́ть; угрѣ́ть, угрѣва́ть; нагрѣ́ть, нагрѣва́ть; 2. ogrzać (mléko), дать сѣ́сться; **Ogrzanie**, **Ogrzewanie**, -ia, *n.* огрѣва́ніе.

Ogrzebać, **Ogrześć**, *v. a.* огребáть, огре́сть.

Ogrzewać, v. **Ogrzać**; **Ogrzewny**, *adj.* (ogrzewający, ciepły), огрѣва́ющій, согрѣва́ющій, тёплый; piec ogrzewny, экономическая печь.

Ogrzmocić, *v. a.* пора́дкомъ поколоти́ть кого́; отдѣ́ть кого́; отвала́ть кого́; отвала́ть кому́ бока́; огрѣ́ть кого́-либо дубі́ною.

Ogul, v. **Ogół**.

Ogurek, v. **Ogórek**.

Ogusie, -ia, *n.* (ogonowa sztuka mięsa), огузо́къ, задъ, [за́дная, хвостова́я часть мя́са].

Oh! *interj.* o! ахъ!

Oheblować, *v. a.* обстрогáть [со всѣхъ сторо́нъ].

Oheretycyć, *v. a.* сдѣ́лать кого́ еретико́мъ; *it.* объяви́ть еретико́мъ; (*it.* обвини́ть въ е́реси).

Ohłoble, огло́бли; v. **Hołoble**.

Oho! *interj.* o! o!

Ohu-kać, **-knąć**, *v. a.* ошеломля́ть, ошеломи́ть, кри́комъ оглушáть, оглуши́ть.

Ohyda, **Ochyda**, **Ohida**, -y, *f.* 1. отвращéніе; омерзѣ́ніе; брезгли́вость; гну́сность; 2. (hańba, sromu), стыдъ, срамъ, позо́ръ.

Ohydliwość, **Ohydność**, -ści, *f.* отвратѣ́льность; мéрзость; гну́сность; брезгли́вость; **Ohydliwy**, **Ohydny**, *adj.* отвратѣ́льный; омерзя́тельный; возбужда́ющій отвращéніе; гну́сный, гадкій; мéрзкій; скве́рный; брезгли́вый.

Ohydzić, **Ohydzać**, *v. a.* омерзя́ть, привести́ въ омерзѣ́ніе, отвратѣ́ть; очерни́ть; v. **Oszpecić**, **Oczernić**.

Ohynąć, v. **Ochynąć**. [аѣ! зѣ!

Oj! *interj.* o! ахъ! o! ахъ! o!

Ojarzmić, *v. a.* надѣ́ть ярмó, впрячь въ ярмó; поработи́ть.

Ojciec, *gen.* ojca, *m.* отéцъ, *gen.* отца́; (= rodzic), отéцъ, родѣ́тель; (= tatulo, tatulko, tata, tatka), ба́тя, ба́тюшка; v. **Tata**; Bóg ojciec, Богъ отéцъ; - niebieski, Царь [*abo* Отéцъ] небесный; stary ojciec, ojca mego ojciec, (= dziadek), дѣ́дъ, дѣ́дюшка; - żony, тесть; - męża, свёкоръ; (v. Teść, Świekier); - czeladny, хозя́инъ [хо́мъ]; v. **Oko**; (= początek jakiéj familii), родонача́льникъ, прароди́тель, пре́докъ, [*Eccl. sl.* отценача́льникъ, нача́льникъ мéжду отца́ми]; do ojców zebrany poszedł (t. j. umarł), онъ отошёлъ къ святы́мъ

Digitized by Google

отцамъ; v. окончаться; Ojcze nasz, О'тче-нашъ; молитва Господня (= modlitwa pańska); Ojcze nasz, któryś jest w niebie, ..., отче нашъ, иже еси на небесѣхъ ...., [*abo* отецъ нашъ, сущій на небесѣхъ]; ojciec ojczyzny, (*pater patriae*, o monarchach) отецъ отечества; ojcowie święci, святіе (*abo* преподобные отцы; - święty, (= Papież), Папа; ojciec, ojcowie, (tytuł zakonników), отецъ; натеръ (монахъ); ojciec duchowny, (= spowiednik), отецъ духовный; духовникъ; *it.* ojciec duchowny, = chresny, крестный отецъ, воспріемникъ; -, (=v. fundator, założyciel, początek, przodek), отецъ; основатель; учредитель.

Ojce-bójca, -y, *m.*, **-morderz**, -a, *m.*, **-morderca**, -y, *m.* отцеубійца; **-bójski**, **-morderski**, **-bójczy**, *adj.* отцеубійственный; **-bójstwo**, **-morderstwo**, -a, *n.* отцеубійство; **-imienny**, *adj.* отцеименный; **-wic**, **Ojczyc**, -a, *m.* 1. законнорожденный сынъ; 2. (= syn ojczyzny, rodak), гражданинъ, природный житель; сынъ отечества; 3. (poddany, *qu. v.*), крепостной (*v. m.*), крепостной человѣкъ; 4. (z wysokiéj familii, patrycyusz), патрицій, патриціанинъ; **-wizna**, -y, *f.* (majątek po ojcu, spadek ojcowski), отчина, вотчина, отцовское имущество, *pop.* отцовщина; **-wski**, *adj.* отцовскій, родительскій; отеческій, отческій, отчій; ojcowskie (dziedzictwo), v. **Ojcowizna**; po ojcowsku, *adv.* (по-)отечески; *it.* v. Starożytnie; **-wstwo**, **-stwo**, -a, *n.* отцовское состояніе; отцовство; *Eccl. sl.* отечество, отчество; **-wy**, *adj.* отцовъ.

Ojcze! *Voc. sing.*, v. **Ojciec**.

Ojczeńko, -a, *m.* батюшка.

Ojczyc, v. **Ojcowic**; **Ojczym**, -a, *m.* отчимъ, вотчимъ; **Ojczymowy**, **Ojczymski**, *adj.* отчимовъ, вотчимовъ; **Ojczystość**, -ści, *f.* отечественность; **Ojczysty**, *adj.* 1. (= ojcowski), отеческій; 2. отечественный, родимый; język ojczysty, (= macierzyński), отечественный языкъ; **Ojczyzna**, -y, *f.* 1. отечество; [*it.* родина, отчизна, родная сторона]; 2. v. **Ojcowizna**; **Ojczyzny**, v. **Krajowy** & **Ojcowic** (2).

Oju-czyć, *v. a.* навыючить; v. **Obładować**; **-czenie**, -ia, *n.* навыючение; v. **Obładowanie**.

Oka, *pl.*, v. **Oko**.

Okacerzyć, v. **Okeretyczyć**.

Oka-dzić, **-dzać**, *v. a.* окурѣть, окуривать; v. **Kadzić**.

Okagnáćsyć, *v. a.* надѣть намордникъ; укротить намордникомъ.

Okal, -a, *m.* глазунъ, пучеглазый, человѣкъ съ большими глазами.

Okalać, *v. a.* окалять, осквернять, обмарать, замарать.

Okale-czać, -czyć, *v. a.* окалѣчить; увѣчить, изувѣчить, -чать; сдѣлать кого калѣкою; изуродывать, изуродовать; исказить, исказить; **-czony**, *adj. part.* изувѣченный, увѣчный, калѣчный.

Okamgnienie, -ia, *n.* (okiemgnienie), мгновеніе ока, *Eccl. sl.* окомгновеніе; w okamgnieniu, въ мгновеніе ока; мигомъ; въ [одну] минуту.

Oka-mieć, **-mienieć**, *v. n.* (каменѣть), окаменѣть; ожесточиться; v. **Otwardnieć**, **Okościeć**; **-miałość**, **-mieniałość**, -ści, *f.* окаменѣлость; отвердѣлость, затвердѣлость; **-miały**, **-mieniały**, *adj. part.* окаменѣлый; затвердѣлый, отвердѣлый; ожесточённый.

Okap, -u, *m.* 1. канельникъ; 2. кровельный, надвѣсный *abo* подвѣсный желобъ (*abo* жолобъ).

Okapać, *v. a.* окапать; **Okapanie**, -ia, *n.* окапаніе.

Okąpać, *v. a.* выкупать.

Okapłónić, **Okapłunić**, *v. a.* кастрировать; холостить; v. **Kapłónić**.

Okapturzyć, v. **Kapturzyć**; **-sokoła**, каблучить сокола, надѣть каблучекъ на сокола.

Okara, -y, *f.* 1. *Artill.* родъ телѣги о двухъ колесахъ; 2. *fig.* (o człowieku:) брюхачъ, брюхачъ, пузанъ.

Okarcsyć, v. **Okrócić**.

Okarmić, *v. a.* накормить досыта; v. **Nakarmić**.

Okąsać, **Obkąsać**, **Okęsywać**, *v. a.* окусать, окусывать, обкусать, обкусывать, обгрызть, обгрызать; **Okąsanie**, **Okęsywanie**, -ia, *n.* окусаніе, обкусаніе, окусываніе, обкусываніе, обгрызаніе; **Okąsany**, *part. p.* окусанный, обкусанный, обгрызенный.

Okaz, -u, *m.*, **Okazka**, **Okaska**, -i, *f.* (okazanie), показаніе, показаніе; v. **Okazałość**, **Popisywanie się**; 2. okazka, хвастовство; *it.* na okaz, (= na oko, na pozór, *qu. v.*), для виду; 3. okazka wojska, смотръ войскамъ; okazkę mieć, (= lustrować wojsko), производить смотръ войскамъ; **Oka-zać**, **-zywać**, *v. a.* показать, показывать, показывать; доказать, доказывать; указать, указывать; выказать, выказывать, явить, являть; изъявить, изъявлять; обнаружить, обнаруживать; - komu łaskę, оказать кому милость, взыскать кого милостію; - komu uszanowanie, оказать, воздать, изъявить кому свое почтеніе; - się, *v. r.* показаться, показаться, показываться, показываться; поступать, -пить съ кѣмъ ....; *it.* оказать, показать себя; okazywać się, *Milit.* быть на смотру; v. Popisywać się; **-zalisty**, *adj.* доказательный; ясный; **-ałość**, -ści, *f.* 1. (v. Wystawność, pompa), пышность, великолѣпіе; 2. видность; видность; статность; (pozór, powierzchowność), видъ; наружность; наружный видъ; **-zały**, *adj.*, **-zale**, *adv.* 1. пышный, великолѣпный; казистый; видный, видкій; статный; *it.* наружный; koń okazały, красивая, казистая лошадь; 2. (widoczny), очевидный; явный; ясный; доказательный; **-zanie**, **-zowanie**, v. **Okazywanie**, **Okaz**.

Oka-zya, -yi, *f.*, **Okazyjka**, **Okazyjeczka**, -i, *f. dim.* 1. случай, (оказія); *pop.* прилучай; przy okazyi, при случаѣ; зазыть okazyjki, okazyi, korzystać z okazyi, пользоваться, воспользоваться случаемъ; opuścić okazyę, (nie korzystać z okazyi), упустить случай; 2. (= powód), поводъ; причина; dać, dawać okazyą (= powod), дать, давать поводъ къ чему; [stara przypowieść:] okazya czyni złodzieja, §. гдѣ собори (*abo* сборы), тамъ и воры; не вводи вора въ грѣхъ; не клади пиоко; 3. (akcya), дѣло, сраженіе, битва, бой; схватка.

Oka-zywać, v. **Okazać**; **-wanie**, **-zowanie**, **-zanie**, -ia, *n.* показываніе, показываніе, показаніе, показаніе; доказываніе, доказаніе, *etc. etc.*, v. **Okazać**; - chełpliwe, хвастовство; *it.* v. **Okazałość** (1.); -, (= okaz, okazka, lustra, popis), смотръ (войскамъ).

Okęsywać, v. **Okąsać**.

Okiel-szać, -zyć, *v. a.* (*propr. et* *) взнуздывать, взнуздать; (*Eccl. sl.* обратить, обратить); надѣвать, надѣть недоуздокъ; надѣть намордникъ; * укрощать, укротить, обуздывать, -дать; покорять, -рять.

Okiemgnienie, v. **Okamgnienie**.

Okienko, -a, *n. dim.*, **Okieneczko**, -a, *m. dim. secund.* 1. окошко, окошечко; - (dla wpuszczenia świeżego powietrza), фортка, форточка; 2. okienko (w piśmie, w skrypcie, = próżno zostawione miejsce), пробѣлъ, пропускъ, *Eccl. sl.* инарѣкъ; v. Okno.

Okiennica, **Okienica**, -y, *f.*, okienice, *pl.* ставень; оконный затворъ [*abo* притворъ].

Okienny, *adj.* оконный; оконничный; оконничный; rama okienna, оконница, оконница; (bez szyb) оконная рама, оконный переплетъ.

Okipieć, **Okipiać**, *v. n.* вскипѣть, вскипѣть, кипѣя перебѣжать, бѣжать черезъ край.

Okiść, -ści, *f.* ледяная сосулька, висулька, висулка; ѣжей; v. Sopel.

Digitized by Google

Okisnąć, *v. n.* окíснуть, окисáть, сякíснуть.

Okładać, Obkładać, *v. a. impf.*, **Obłożyć**, *v. perf.* окладывать, обклáсть, обклáсть, обложúть, обкладывать; покрывáть, покрúть; устилáть, устлáть, вúстилать; (plastrami), прикладывать, приложúть, обкладывать; *it.* прикáривать, прикáрить; прикладывать, приложúть прикáрку къ . . .; окладáć, (= obciążać), облагáть, отягощáть, обременúть; – kogo karą, налагáть на кого́ наказáніе, опредѣлять кому́ наказáніе; okładać kogo, (bić), кокóшить, бить, колотúть кого́, отвалúть кого́, отвалúть кому́ бокá; v. Obłożyć; **Okładanie**, –ia, *n.* 1. окладка, обкладка, обкладываніе, обложéніе, покрывáніе; устилáніе, вистилáніе; прикладываніе; 2. (*cataplasma*), прикáрка; катаплáзма, катаплáсма, катаплáсмъ; z **Okładem**, z **okładką**, *adv.* съ лúшкомъ, съ прибáвкою, изобúльно, сверхъ мѣ́ры; **Okładka**, –i, *f.* окладка, обкладка; окладъ; обвёртка; завёртка; рукоятка; – (książek), переплётъ; v. покрúшка; –, (= łoże flintowe), [ружéйная] лóжа; лóже; – (nożowa), чéренъ, черенóкъ ножéвый; оправа.

Okładnik, –a, *m.* переплётчикъ; лóжникъ.

Okła-mać, –mywać, *v. a.* оболгáть, облыгáть, налгáть, наговорúть [*abo* насказáть] кому́ непрáвды; –manie, –mywanie, –ia, *n.* оболгáніе, облыгáніе.

Oklask, –u, *m.* рукоплескáніе, одобрúтельное рукоплескáніе, рукоплескáтельное одобрéніе, аплодирóвка; **Oklaskiwacz**, –a, *m.* рукоплескáтель; **Oklaskać, Oklaskiwać**, *v. r.* рукоплескáть.

Oklelé, *v. a.* оклеúть, оклéивать.

Oklej, –eja, *m.*, **Oklejka**, –i, *f.* *H. n.* (*cyprinus alburnus*), уклéя, уклéйка, калúнка (рыба); селáва, селáвка, (бѣлая рыба).

Okle-jenie, –ia, *n.* оклéйка, оклеéніе; –**jony**, *part. p.* оклéенный.

Oklęknąć, *v. n.* стать на колѣ́ни вокрýгъ чего́.

Okle-ktać, *v. a.* – komu usty, безпрестáнно жужжáть кому́ въ ýши; прожужжáть кому́ ýши; дуть кому́ въ ýши; надоѣ́дать, надоѣ́сть кому́; докучáть кому́; –**ktany**, *adj. part.* разглашéнный, общеизвѣ́стный, всѣмъ [давно́] извѣ́стный, обыкновéнный.

Oklep, *adv.* безъ сѣ́дла, *pl.* безъ сѣ́делъ.

Okle-pać, –pić, *v. a.* обклóпать, обклóпывать; околотúть, околáчивать.

Oklepiec, –pca, *m.* (paka lnu 30 funtów ważąca), свáзка льна вѣсомъ въ трúдцать [30] фýнтовъ; *cfr.* **Kluba.**

Okleśnić, v. **Kleśnić.**

Okłnąć, v. **Ogłuchnąć.**

Okinąć, Oklinać, *v. a.* *Eccl.* оклясти, оклинáти; = v. **Zaklać.**

Okinisty, *adj.* имѣющій много óкон.

Okno, –a, *n.* [v. Okienko, Okieneczko, *dim.*], 1. окнó; окóшко; окóнница; wyglądać oknem, смотрѣ́ть въ окнó [въ окóшко]; siedzieć przy oknie, сидѣ́ть у окнá; okno (okienko) w dachu, слухóвое окнó; 2. (= dziura, otwór w ścianie), отвéрстіе для окнá; – (w bacztach, *etc.*), амбразýра; v. **Strzelnica**; – (w piwnicach), отдýшина въ пóгребѣ; v. Otwór; *cfr.* Luka; 3. (w górnic.), мáхта.

Oko, –a, *n.* 1. [*Plur. Nom.* oczy, *Gen.* oczu, oczów & oc, *Dat.* oczom, *Acc.* oczy, *Instr.* oczami & oczyma, *Local.* w oczach; *it. Plur.* oka, v. 2.], глаз, *pl.* глазá, *gen.* глазъ, *Eccl. sl.* óко, *plur.* óчи (*gen.* очéй) & очесá (*gen.* очéсъ); oczy, (ślepki), зѣ́нки (*pop.*), глазá, глáзки, глазóчки; oczy czarne, чёрные глазá; oczy wypukłe, вúкатившіеся глазá, глазá на вúкатъ; oczy wpadłe, впáдные глазá; глазá въ лóбъ; oczy modrobłade, блѣ́дноголубúе глазá; oczy przenikliwe, проницáтельные глазá, проницáтельныя óчи; oczy płynące, ciekące, гноетóчные глазá; płynienie oczu, гноетечéніе изъ глазъ; ból oczu, боль въ глазáхъ; głazná боль; stracić oczy, (= wzrok), потерѣ́ть глазá; kocie oczy, кóшачіе глазá; *it. Bot.* v. **Kocí**; oczu mrugających, v. **Mrużek**; oczy zamrużyć, przymrużyć, –żać, жмýрить [*abo* щýрить, прищýривать, –рить] глазá; жмýриться; v. **Zamrużyć, Zmrużyć**; oczy wytrzeszczać, –szczyć na co, rozdzierać, wielkie oczy robić, wlepiać w co oczy, проглазѣ́ть; таращить глазá; вытарáщивать, вытарáщить глазá; пристáльно на что смотрѣ́ть; вýчить, вýпучить глазá; вýчеглáзить; дивúться, удивлúться; *it.* wlepiać oczy w kogo, пялúть глазá на кого́-либо; strzelać oczyma, v. **Strzelać**; *it.* v. **Strzydz** (oczyma); §. jak pięść do oka, ýто всё равно́, что корóвъ сѣ́дло́; здѣ́сь [*abo* въ ýтомъ] тóлку нѣтъ; §. to mu jest solą w oku, ýто ему́ глазá кóлетъ; *it.* jakoby ojou z oka wypadł, онъ вúлитый въ отцá; онъ весь въ отцá; z oka poglądać, z oka, z pod oka patrzeć, po oku patrzeć, глядѣ́ть [*abo* поглядúвать, смотрѣ́ть] на кого́ съ бóку; косúться, покосúться на кого́; смотрѣ́ть кóсо на кого́; *it.* косúть глазáми, косúть глазá; глядѣ́ть кóсо; смотрѣ́ть глазáми вкось; *it.* глядѣ́ть (на что) укрáдкою; po oku, według oka mierząc, по глазомѣ́ру; mierzyć oczyma, глазáми мѣ́рять; oczy otworzyć, глазá отвóрить; oczy komu otwierać, отворзуć, отвóрить, отвóрить [*abo* протирáть, протерѣ́ть] кому́ глазá; вúвести кого́ изъ заблужденія; coś my się oczy otwierają, тепéрь я вúжу; теперь понимáю [*abo* постигáю]; na koniec otworzyły się mu (jemu) oczy, наконéцъ глазá у него́ открúлись; наконéцъ онъ понялъ; наконéцъ онъ вúнесъ изъ заблужденія; наконéцъ онъ опомнился; oczy spuścić, потупúть глазá; oka niespuszczać (niespuścić) z kogo, z czego, не спускáть [*abo* не сводúть] глазъ съ кого́, съ чего́; nie spuszczać kogo z oczu, не спускáть (не спустúть) съ глазъ кого́; не вúпускать, не вúпустить изъ глазъ; z oka nie spuszczając, назóромъ; mieć co zawsze na oku, przed oczyma, имѣ́ть что всегдá предъ глазáми; zamknąć na co oczy, [v. patrzeć przez szpary], смотрѣ́ть сквозь пáльцы; потакáть кому́; zamykać, zamknąć oczy, сомкнúть, сомкнýть глазá; закрывáть, закрýть глазá; (= umrzeć) умерѣ́ть; сомкнúть óчи; jam całą noc oka nie zamknął, я всю ночь не сомкнýл глазъ, я всю ночь не спалъ; w oko = oko w oko, (v. twarz w twarz), глазъ на глазъ; съ глáзу на глазъ; (v. лицóмъ къ лицý); w oczy, (= w twarz), въ глазá; mówić, powiedzieć komu w oczy, говорúть, сказáть кому́-либо въ глазá, *abo* прямо въ глазá; kłamać w oczy, лгать въ глазá; w oczach moich, при мóихъ глазáхъ; при мнѣ́; въ присýтствіи мóёмъ; zginąć, przepaść w oczach, пропáсть въ глазáхъ; zniknąć z oczu, пропáсть изъ глазъ, *abo* съ глазъ, *abo* изъ вѣ́ду; za oczami, po za oczy, за глазáми, за глазá; заóчно; въ отсýтствіи; v. Zaocznie; śmierci śmiało w oczy zajrzeć, смѣ́ло встрѣ́тить смерть; идти смѣ́ло на встрѣ́чу смéрти; śmierć mu w oczy zagląda, смерть смóтритъ ему́ въ глазá; kłóć w oczy, колóть въ глазá; §. prawda w oczy kole, прáвда глазá кóлетъ; (na swe oko), na swoje [= własne] oczy to widziałem, я ýто своими глазáми вѣ́дѣлъ; я ýто самъ вѣ́дѣлъ; ona to na swe (na swoje) oczy widziała, она ýто самá вѣ́дѣла, онá ýто своими глазáми; pokazać się komu na oczy, показáться [*abo* явúться] кому́ на глазá; nie pokazuj mi się na oczy! (= ani mi się nawija) na oczy, niech ciebie oczy moje nie zobaczą), не показывáйся мнѣ́ на глазá! [idź] precz z oczu moich! подѝ съ глазъ мóёхъ! прочь съ глазъ мóёхъ! idzie, gdzie go oczy zaprowadzą, идётъ, кудá глазá глядѣ́тъ; na oko, dla oka, w oczy tylko, со до óка тýлко, (= na pozór), на вѣ́дъ; для вѣ́ду; na pokáz; [v. Powierzchownie]; *Jur.* ztawienie świadków przed oczy, (v. Konfrontacya), очная стáвка,

Digitized by Google

свѣдѣніе (свидѣтелей) на очную стáвку; oko to jego, [ſ. e. ręka to jego, pomocnik], онъ ему большая помóга, онъ ему много помогáетъ; oczy komu zaślepić, zamydlić komu oczy, ослѣпáть, обольстáть, морóчить кого, пускáть, пустáть кому пыль въ глаза; potarać co oczami, пожирáть что взóромъ (*abo* глазáми); wpaść, wpadać komu w oko, w oczy, попáсть кому-либо на глаза; приглянýться; §. czego oko nie widzi, tego serce nie pragnie, *abo* czego oczy nie widzą, tego sercu nie żal, чегó не вúдишь, о томъ и не брéдишь; чегó не знáю, о томъ и не вспоминáю; §. co z oczu, to i z serca, = co z oczu zejdzie, to z myśli wychodzi, вонъ изъ глазъ [*abo* какъ скóро изъ глазъ], такъ и изъ пáмяти вонъ; (= отсýтствующихъ обыкновéнно забывáютъ); poznać po oczach, z oczu, узнáть по глазáмъ, изъ глазъ; вúдѣть [*abo* замѣтить] что по глазáмъ чьимъ; poznaję to z oczu twoich, вижу то по очаcаh (= z oczu) twoich, я ýто вижу изъ глазъ твоихъ; flut mu z oczu patrzy, у негó шутовскіе глазá; oczy psu przedać, потерáть весь свидъ; przenosić kogo okiem, v. Przenieść; *it.* oko, (v. baczność, uwaga, wzgląd), осмотрѣтельность; вниманіе; уваженіе; mieć się na oku, берéчься; остерегáться, остерéчься; *it.* oko, (v. dozór), надзóръ, присмáтриваніе, призóръ, надзирáніе; na oku kogo mieć, преслѣдовать кого; mieć co (kogo) na oku, имѣть въ вúду; имѣть кýшю; наблюдáть; mieć na kogo (na co) baczne oko, имѣть стрóгій надзóръ надъ кѣмъ; имѣть стрóгій присмóтръ за кѣмъ; стрóго смотрѣть, присмáтривать, наблюдáть за кѣмъ (за чѣмъ); pilnować czego jak oka w głowie, берéчь что какъ глазъ [*abo* какъ зѣницу óка]; obrócić, zwrócić na kogo oczy, обратѣть на кого глазá; §. oko pańskie konia tuczy, (i. e. lepiéj swojém okiem dojrzysz, niż cudzém), свой глазъ лýчше чужáго; свой глазъ лýчше всего; v. *sub:* Koń; *it.* –. v. Ozdoba; 2. **oko**, *pl.* oka (*np.* sieci, w poszczesie), нéтля; 3. oko pawie, павлиній глазъ; павлинóвое óко; 4. oko armaty, дýло пýшки; v. Wylot; oko bomby, (= dziura, którędy proch nasypuje się), дырá въ бóмбѣ, [чрезъ котóрую насыпáется пóрохъ]; 5. oko ula, (= dziura), очкó, летóкъ, лéтникъ; 6. *Med.* kurze oka, (= nagniotki, odciski), мозóли [на ногáхъ]; 7. (w rachunku:) –, (= jedno, raz), одѣнъ; единица; *it.* очкó [на кáртахъ, на кóстяхъ]; 8. (waga:) oko Tureckie, трѣхфунтовúй вѣсъ [Турéцкій]; 9. *Bot.* пóчка; 10. kocie oko, *Bot.*, v. Kocí; *it.* jelenie oko, zielc, v. Łania broń; 11. *Miner.* oko świata (kamień), óко мíра; гидрофáнъ (*oculus mundi*).

Okocić się, *v. r.* окотѣться.

Okoł, –u, *m.* 1. кругъ; óкругъ; окрýжность; перифéрія; w okoł, na okoł, (= na około), вокрýгъ; кругóмъ; mur w okoł idący, обвóдная стѣнá; 2. – obory, навѣсъ, сарáй [въ скóтномъ дворѣ]; 3. –, (pal), колъ, свáя, столбъ.

Okołatać, *v. a.* околотѣть, околáчивать.

Okolcować, *v. a.* обсадѣть колѣчками, зубцáми.

Okołek, –łka, *m.* 1. – koła, óбодъ, óбодóкъ (окрýжность) колесá; 2. *Bot.* (*umbella*), зонтикъ, щитóкъ; kwiat ułożony w okołek, (*corymbus*), щитóкъ; цвѣтъ расположéнный въ вúдѣ щитка.

Okolić, *v. a.* окружáть; v. Ocyrklować & Opalać.

Oko-lica, –y, *f.* околóтокъ; страна; окрéстность; околѣца; – żyzna, привóлье; –licznie, v. Okolicsny; –liczność, –ści, *f.* 1. околѣчность, окрéстность, окрéстная страна; 2. обстоятельство; случай, приключéніе, *pop.* прилучай; пóводъ; обстоятельность, подрóбность; *it.* состоянíе; положéніе; okoliczności rzeczy, обстоятельства дѣла; okoliczności, (= szczegóły), подрóбности; popług okoliczności, по [*abo* смотрá по] обстоятельствамъ; profitować z okoliczności, пользоваться, воспользоваться случаемъ; z okoliczności wyjazdu syna, по пóводу отъѣзда сына; bez okoliczności, безъ околѣчностей; безъ церемóній; безъ чинóвъ; mieć pilne oko na okoliczności czasu, смотрѣть на обстоятельства врéмени; przy pierwszéj okoliczności, при нéрвомъ случаѣ; z okolicznościami opowiedzieć, разсказáть что въ подрóбности [*abo* подрóбно]; stosować się podług (według, do) okoliczności, примѣняться [*abo* приноравливаться] къ обстоятельствамъ; соображáться съ обстоятельствами; –liczny, *adj.*, –nie, *adv.* 1. вокрýгъ лежáщій; околежáщій; окрéстный; окóльный; околѣчный; 2. околѣчный, обстоятельный; подрóбный; 3. случайный; człowiek okoliczny, человѣкъ соображáющійся съ обстоятельствами.

Okoli-stość, –ści, *f.* кругвúдность, кругообрáзіе, кругáость; –sty, *adj.* кругвúдный, кругообрáзный, круговóй; кругáый; идýщій кругóмъ; [коловрáтный].

Okołki, *pl.*, **Okołkiem** (= w okoł), v. **Okołek**; **Okołkorodny**, *adj. Bot.* (w okołki wyrastający), ростáщій въ вúдѣ щитка; щитоносный; зонтиконосный.

Okolnicsy, –ego, *m.*, **Okolnik**, –a, *m.* 1. окóльничій; 2. okolnik, (= list okolny), циркулáръ, циркулáрное, окрýжное письмó [*abo* предписáніе], *Eccl. st.* окрýжное посланіе; кругóвая повѣстка.

Okolny, *adj.* идýщій кругóмъ; окружáющій; [коловрáтный]; *Eccl. st.* окóльный, окрéстный; *it.* кругóвый, кругообрáзный; окрýжный; okolny [czyli otoczny] napis (w talarze), надпись вокрýгъ монéты; кругъ; list okolny, v. **Okolnik** (2.) & **Cyrkularz**; okolny bieg krwi (w ciele), кругóвое обращéніе крóви, кровообращеніе.

Około, *praep.* & *adv.* óколо; óкрестъ; вокрýгъ; кругóмъ; почтú; około wielkiéjnocy, (– św. Jana, – św. Michała), [ýто бúло] о Святóй недѣлѣ, [ýто случáлось, стало сіе] о Пáсхѣ, *etc.*; około Bożego narodzenia, óколо Рождествá Христóвá; około Nowego roku, óколо нóваго гóда; około 1800, óколо тúсяча восемьсóтаго гóда; **Okołokopy**, –ów, *pl. Fortf.* окóпы [*abo* укрѣплéнія] óколо крѣпости; циркумваллаціóнная линія; **Okołosłupie**, –ia, *n. Archit.* перистáль, галерéя со столбáми.

Okolorować, v. Kolorować.

Okomiar, –u, *m.* глазомѣръ; podług okomiaru, по глазомѣру; глазомѣрно; na –, на глазомѣръ; **Okomiarowy**, *adj.* глазомѣрный.

Okoń, v. Okuń.

Okop, –u, *m.*, **Oko-pek**, –pka, *m. dim.*, –py, –ów, *pl.* [v. Okołokopy], окóпъ; закóпъ; okopem, okopami obwieść, обнестú (обнéсть) окóпами, обнéсть мáнцами; v. Okopać; –pać, –pywać, *v. a.* окопáть, окáпывать; обнестú (обнéсть), обносúть окóпами, обносúть мáнцами; – się, *v. r.* окопáться, окáпываться; –panie, –pywanie, –ia, *n.* окопáніе, окáпываніе; –pany, *part. p.* окóпанный; обнесóнный окóпами, мáнцами.

Okop-cić, *v. a.* окоптѣть, исконтѣть, окáнчивать; –cieć, *v. n.* окоптѣть; –ciały, *adj.* окоптѣлый, закоптѣлый.

Okopisko, –a, *n.* 1. (miejsce okopane), всякое окóпанное мѣсто; 2. (cmentarz żydowski), кладбúще жидóвское.

Okopnik, –a, *m.* окóпщикъ, мальчикóпъ.

Okopy-wać, v. Okopać; –wacz, –a, *m.* 1. копáтель, копáльщикъ; 2. v. Okopnik.

Okorze-niać, –nić, *v. a.* приправлѣть, приправлѣть корéньями.

Okosić, *v. a.* окосѣть, окáшивать.

Okosma-cieć, *v. n.* окосмáтѣть; –ciały, *adj.* окосмáтѣлый.

Okotwor, –u, *m.* (*orbita oculi*), глазнáя впадина, глазнáя пóлость, глазнáя áма; v. Dołek.

Ków, –owu, *m.*, **Okowy**, –ów, *pl.* 1. óковка; оправа; 2. okowy,

Digitized by Google

pl. (*propr. et* *), кандалй, желѣза, ўзы; zrzucić z siebie okowy, освободѣть себя отъ оковъ, *abo* отъ узъ.

Oko-wać, **-wany**, v. **Okuć**; **-wacz**, **-a**, *m.* окованникъ; **-wanieo**, **-ńca**, *m.* окованный, заключенный (заключенный) въ кандалй (въ оковы); **-wek**, **-wka**, *m.*, **Okówka**, **-i**, *f.* оковка.

Okowita, **-y**, *f.*, **Okowitka**, **-i**, *f. dim.* (*aqua vitae*) водка; очищенная водка; водка.

Okowy, 1. v. **Ków**; 2. **Okowy**, *adj.* глазной; soczewka okowa, (*lens ocularis*), лѣнза, глазное стекло. [v. **Parkocić się**.

Okoźlić się, *v. r.* окозлиться;

Okpić, **Okpiwać**, *v. a.* обманўть, обманывать, морочить, обольстѣть, обольщѣть, мошенничать, смошенничать, надўть, надувать, мытарить, мытарничать, шишиморить; **- się**, *v. r.* обманўться; **Okpienie**, **Okpiewanie**, **-ia**, *n.* обманъ, обманываніе, морокъ, мороченіе, мытарство; **Okpiewacz**, **-a**, *m.* обманщикъ, мошенникъ, морочило, шишимора, мытарь.

Okra, **Ochra**, **-y**, *f. Miner.* охра, вохра; **- żelazna**, желѣзная охра; gatunek okry czerwonéj, чернель, подъ краской охры; okry pełen, охристый, вохристый; z okry, вохряный, охряный; farba z okry, охряная краска; okrą pomalować, охрить, вохрить, натирать охрою; **Okrowy**, **Ochrowy**, *adj.* охряный, вохряный; kolor okrowy, ochrowy, охряный, вохряный цвѣтъ.

Okracać, v. **Okrócić**.

Okracsać, v. **Okroczyć**.

Okradać, **Okradziony**, v. **Okraść**.

Okrąg, *gen.* **okręgu**, *m.* 1. кругъ; округъ; кружокъ; **- ziemski**, земной шаръ; *it.* сфера; *it.* земной глобусъ; **- garncarski**, (= koło), гончарный кругъ; 2. *fig.* (= okolica), околица, окрестность; 3. округъ, окружность, периферія; 4. - koło księżyca, кругъ лунй; (= obieg), періодъ, кругъ лунный; 5. * кругъ, бесѣда; 6. *H. n.* - ryba, (*orbis*), луна-рыба; **Okrągławość**, **-ści**, *f.* кругловатость, овальность; **-gławy**, *adj.*, **-wo**, *adv.* кругловатый; шаровидный; (= owalny), овальный; **-gleć**, **Okręgleć**, *v. n.* круглѣть, становиться круглымъ; **-glić**, **Okręglić**, *v. a.* округлять, округлять, скруглять; **-gło**, *adv.* кругло; okrągłodługi, продолговато-круглый; овальный; okrągłokończaty, остроконечно-круглый; **-głook**, **-a**, *m. Mythol.* циклопъ; **-głopochodzisty**, *adj.* коническій; имѣющій видъ [*abo* фигуру] конуса; кегледобразный; **-głość**, **-ści**, *f.* круглость, круглота, округлость; - powierzchowna, (*convexitas*), - wypukła, выпуклость; - wydrożona, (*concavitas*), вогнутость; *fig.* - (mowy), гладкость, ясность (рѣчи); пріятность голоса; **-gły**, **-gluchny**, **-glnteńki**, *adj.* 1. (*propr. et* *), круглый, округлый, кругленький, круглёхонекъ, круглёшенекъ, -нька, -нько; okrągły zewsząd, jak kula, круглый какъ шаръ; okrągła linia, круглая лѣнія; окружность; okrągła liczba, круглое число; 2. (= gładki), гладкій.

Okrajać, v. **Okroić**.

Okrajek, v. **Okrawek**.

Okrakiem, *adv.* раскарача ногы; okrakiem chodzić, карачить ногы.

Okrapiać, v. **Okropić**.

Okrasa, **-y**, *f.* сдоба, приправа, снадобье, примѣсь, приваръ, приваръ; * красё, украшеніе, v. **Ozdoba**.

Okraść, **Okra-dać**, *v. a.* окрасть, обкрасть, обокрасть, окрадывать, обкрадывать, обворовать, обворовывать; ограбить; **-dzenie**, **-dzanie**, **-ia**, *n.* обворованіе, обворовываніе, обкрадываніе; **-dziony**, *part. p.* окраденный, обкраденный.

Okra-sić, **-szać**, *v. a.* приправить, приправлять, приправливать, [кушаніе маслом *etc.*]; * украсить, украшать, убрать, убирать, придавать красы.

Okrawać, v. **Okroić**.

Okrawacz, **-a**, *m.* обрѣзчикъ.

Okrawek, **-wka**, *m.*, **Okrajek**, **-jka**, *m.*, **Okrawki**, *pl.* 1. обрѣзокъ, *pl.* обрѣзки; отрѣзокъ; срѣзокъ; краюха, краюшка, краюшечка, срѣзень; - chleba, (= przylepka), горбушка; okrawki (od sukna, *etc.*), окройки, лоскутки (*pl.*); - lądu, v. **Język**, **Cypel**; 2. *Math.* okrajek kątomiaru, (*limbus*), край угломѣра; 3. (= obrzezek), залупа; крайняя [*abo* конечная] плоть; 4. okrajki u koni, (*dentes columellares*), клыки, боковые зубы, колы (у лошадей).

Okrąkność, **-ści**, *f.* окружность; округлость; кривизна; v. **Obwód**.

Okrą-żyć, **Obkrą-żyć**, **-żać**, *v. a.* окружить, -жать; обнести, -нести, обносить; обвести, обвести, обводить; обстоять; *fig.* окрашать со словы, выражать другими словами; описывать перигразою; **-żenie**, **-ia**, *n.* окруженіе; **-żony**, *part. p.* окруженный.

Okrę-cać, **Obkrę-cać**, **-cić**, **-cywać**, *v. a.* обвертывать, обвертѣть, обвернуть, обвить, обвивать; **-canie**, **-cenie**, **-ia**, *n.* обвертываніе, обвертѣніе, обвиваніе, обвитіе; **-cony**, *part. p.* обвернутый, обвитый.

Okręcik, **-a**, *m. dim.* кораблик, корабленъ. [*etc.*

Okrę-glić, **-gleć**, v. **Okrąglić**,

Okręgowy, *adj.* 1. окружный; *it.* окружащій, идущій кругомъ; v. **Okolny**; okręgowe pismo, (= okolne), окружное письмо [*abo* предписаніе], циркулярное письмо, циркуляръ; *Eccl. sl.* окружное посланіе; 2. okręgowy, *Bot.* (*verticillatus*), околостебельный; обвивистый; мутовчатый.

Okres, **-u**, *m.* (окружіе); ограниченіе, граница, предѣлъ, отдѣлъ, отдѣленіе; *Gramm.* періодъ; **Określić**, v. **Określić**, **Określać**; **Określiciel**, **-a**, *m.* ограничивающій; опредѣляющій.

Okre-ślać, **Okry-ślać**, **-ślić**, *v. a.* очерчивать, очертѣть; означать, -чить межою, обмежевать, размежевать; ограничивать, ограничить; опредѣлять, -лить; назначать, -чить; określać co słowy, (= opisywać), выражать другими словами; описывать перигразою; **-ślenie**, **-ia**, *n.* очертаніе; ограниченіе; описаніе; **-śliny**, **-śny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* опредѣляющій, опредѣлительный; ограниченный; **-ślnik**, **-śnik**, **-a**, *m. Gramm.* (*l'article defini*), членъ опредѣленный; **-ślony**, *part. p.* опредѣленный; назначенный; ограниченный.

Okręt, **-u**, *m.*, **Okrętek**, **-tku**, *m. dim.* корабль; тыл окрету, корма, задняя часть корабля; przodek okrętu, носъ, передняя часть корабля; sztuka drzewa na tyle okrętu, ахтеръ-штевенъ; sztuka drzewa na przodzie okrętu, форъ-штевенъ, форштевенъ; rozbijać, rozbić okręt, разбивать, разбить корабль; - wojenny, военный корабль; - linijowy, линейный корабль; - rozbójniczy, разбойничье судно; корсарское с., наѣздничье с., каперъ; na okręt wsadzić, посадить на корабль; naładować -, нагрузить, -зить корабль; okręt w liny opatrzyć, снастить, оснастить, оснащать, такелажить корабль, отакелажить; opatrzenie, opatrywanie okrętu w liny, оснащеніе, оснастка; opatrzony, uzbrojony okręt w liny, оснащенный корабль; opatrujący okręt w liny, оснащикъ, оснастщикъ, такелажмейстеръ; zbierać liny z okrętu, расснащивать, расснастить, растекелаживать, -жить; zbieranie, rozbieranie, rozebranie, здѣсь lin z okrętu, расснащиваніе, расснащеніе, расснастка; okręt z lin obrany, расснащенный; rozbicie się okrętu, кораблекрушеніе, разбитіе корабля, крушеніе корабля; właściciel, pan okrętu, хозяинъ корабля, кораблехозяинъ, судохозяинъ; płynąć na okręcie ѣхать на кораблѣ, плыть (плавать) на кораблѣ; dowódca okrętu, корабленачальникъ, капитанъ корабля; v. Szyper; uzbrojenie okrętu, кораблеснаряженіе; **Okrętnik**, **-a**, *m.* матрозъ, *Eccl. sl.* ко-

Digitized by Google

рабленикъ; **Okrętny**, -towy, *adj.* корабельный; корабленный; łoże armat okrętowe, корабельный лафетъ [пушечный]; cembrowina okrętowa, корабельный лѣсъ [строевой]; bitwa okrętowa, (= morska), морское сраженіе, *Eccl. sl.* кораблебранство; miotła okrętowa, швабра; dno okrętowe, дно корабля; трюмъ; okrętowy warsztat, корабельная верфь; kapitan okrętowy, капитанъ корабля, корабленачальникъ, корабельникъ; pan okrętowy, *v. sub:* **Okręt**; stanowisko okrętowe, ризаль, портъ, рейда, рейдъ; lina okrętowa, корабельный канатъ; liny okrętowe, (*collect.*), порядки окрętowe, корабельныя снасти; такелажъ; liny okrętowe odmienić, -niać, переснастить, пересниваивать; odmiana, odmienienie, -nianie lin okrętowych, пересна́стка, пересна́щеніе, пересниваніе; okrętowy wieniec, *Antiqu.* (*corona navalis*), корона морская; **Okrętoroztbicie**, -ia, *n.* кораблекрушеніе.

Okrę-żać, -żyć, v. Okrążyć; -żacz, -a, *m.* окружающій.

Okrężne, -ego, *s. n.* житвенный праздникъ.

Okrężnica, -y, *f. Bot.* (*hottonia palustris*), турчъ [травя].

Okrężny, v. Okręgowy.

Okrō-cić, **Okracać**, *v. a.* укротить, укрощать; обуздать, обуздывать; удерживать; -ciciel, -a, *m.* укротитель; усмиритель; -cicielka, -i, *f.* укротительница; усмирительница; -cieć, *v. n.* укротиться; усмиряться; обуздаться; -cenie, -ia, *n.* укрощеніе; усмиреніе; обузданіе, обуздываніе; -cony, *part. p.* укрощенный; обузданный; усмиренный.

Okroczyć, **Okracać**, *v. a.* ходить, обходить около [*abo* вокругъ] чего шагомъ; *it.* окружать, окружать.

Okrolić, **Okrajać**, **Okrawać**, *v. a.* окроить, окраивать; обрѣзать, обрѣзывать.

Okrom, *praep.* [*c. Gen.*] кромѣ, окромѣ; сверхъ; развѣ; (wyjąwszy), исключая; за исключеніемъ; v. Oprócz, Bez.

Okrop, -u, *m.* 1. окропленіе, кропленіе, орошеніе; 2. v. Groza, **Okropność**.

Okro-pić, **Okra-piać**, *v. a.* окропить, окроплять; орошать, окочить водою; v. Pokropić; -pienie, -pianie, -ia, *n.* окропленіе; -pieny, *part. p.* окропленный.

Okro-pność, -ści, *f.* ужасть, ужасъ; страхъ; ужасность; -pny, *adj.*, -nie, *adv.* ужасный; страшный; *adv.* ужасно, страшно.

Okrosta-wiałość, -ści, *f.* окоростлость, сивь, коростa, чесотка; -wiały, *adj.* окоростлый, паршивый, шелудивый, чесотный, чесоточный; -wieć, *v. n.* окоростѣть, шелудивѣть, одѣлаться короставымъ.

Okró-tnik, v. Okrócicielł; -tność, -ści, *f.* укротимость; -tny, -tły, *adj.* укротимый.

Okruch, -u, *m.* отломокъ, обломокъ; v. Okruszyna.

Okru-cieństwo, -a, *n.* лютость, свирѣпость, жестокость, безчеловѣчіе; *Eccl. sl.* томительство; -cieński, *adj.* v. Katowski.

Okruszek, -szka, *m.*, **Okruszyna**, -y, *f.* крошка, крошечка, крохá; зерно; малость, мелочь; бездѣлица; okruszki, (u ziołnika), золотая опалки; okruszyny chlebne do kwasu, тюря.

Okru-tnica, -y, *f.* лютая, свирѣпая, жестокая женщина, томительница, тиранка, мучительница; -tnie, *adv.* люто, жестоко, *etc.*, v. **Okrutny**; -tnieć, *v. n.* лютѣть, свирѣпѣть; -tnik, -a, *m.* лютый, свирѣпый, жестокій человѣкъ, плоторастерзатель, томитель, мучитель, тиранъ; -tność, -ści, *f.* лютость, свирѣпость, жестокость, безчеловѣчіе, звѣрство, тиранство; -tny, *adj.* 1. лютый, свирѣпый, жестокій, грозный, ужасный, безчеловѣчный, звѣрскій, звѣрообразный, звѣровидный, крутой, тиранскій; 2. † (bardzo wielki), чрезвычайно великій.

Okrwa-wić, *v. a.* окровавить, оруденить, оруденить; -wienie, -ia, *n.* окровавленіе; -wiony, *part. p.* окровавленный.

Okryć, **Okrywać**, *v. a.* (*propr. et.* *) окрыть, покрыть, покрывать, закрыть, закрывать, накрыть, накривать, прикрыть, защищать, защитить отъ ...; одѣть; - się, *v. r.* окрыться, покрыться, -ваться, закрыться, прикрыться; пріобрѣсть; - się славą, пріобрѣсть, пріобрѣтать славу, стяжать славу, прославиться, прославляться; **Okrycie**, -ia, *n.* 1. окрытіе, покрытіе, *etc.* v. Okrywanie, 2. okrycie, (odzież), одежа, одежда, платье, одѣяніе.

Okryślić, v. Określić.

Okryty, *part. p.* окрытый, покрытый, закрытый, накрытый, прикрытый, защищенный; v. **Okryć**.

Okry-wanie, -ia, *n.* окрытіе, покрытіе, покрываніе, накрытіе, накрываніе, закрытіе, закрываніе, прикрытіе, прикрываніе; -wca, -y, *m.* покровитель, защитникъ; -wka, -i, *f.* 1. покрывало, покрышка, покровъ; 2. *Bot.* (*involucrum*), обвертка [листственная], покровъ, покривало, обвойникъ.

Okrzeplić, *v. a.* окрѣпить.

Okrze-płość, -ści, *f.* окрѣплость, отвердѣлость, замерзлость, застываніе; -pły, *adj.* окрѣплый, отвердѣлый, замерзлый, застылый; оцѣпенѣлый; -prać, *v. n.* окрѣпнуть; свернуться; осѣсться; запекаться, запечься; сгуститься, сгущаться; окостенѣть.

Okrze-sać, -sować, -sywać, *v. a.* 1. отребить, -бить (деревья); обтесать, обтесывать; обрубать; подрѣзать, подрѣзывать, подстричь; - (cegłę, kamień), охмилить, охмиливать; 2. *fig.* - kogo, учить, вычить, школить, вышколить, натирить, натаривать; - się, *v. r.* натереться.

Okrę-tność, -ści, *f.* дѣятельность, трудолюбіе, заботливость, хлопотливость, суетливость; v. **Skrętność**; -tny, *adj.* дѣятельный, трудолюбивый, заботливый, старательный, рачительный, хлопотливый, суетливый.

Okrzes, -u, *m.* 1. отрубленныя вѣтви; обрѣски; 2. молокососъ, мальчишка; **Okrzesać**, v. Okrzesać.

Okrzyczany, *part. p.* обезславленный, безславный, злоименный; опороченный; **Okrzyczeć**, v. **Okrzykać**.

Okrzyk, -u, *m.* вопль, [ужасный] крикъ; радосны okrzyk, радостный кликъ; радостное восклицаніе; spólny okrzyk uczynić, сликовствовать, сликовать; §. na wilka okrzyk, a niedźwiedź peszczoły drze, что сходитъ съ рукъ воранъ, за то воришекъ бьютъ [Крыловъ]; малыхъ воровъ вѣшаютъ, а большимъ прощаютъ, **Okrzy-kliwy**, *adj.* крикливый, громкій, звучный; -kнąć, -czeć, -kać, *v. a.* окрикнуть, окрикивать, окликнуть, окликать; дѣлать строгій выговоръ; кричать, закричать на кого, прикрикнуть на кого; (z krzykiem ogłosić), окликнуть, кричá огласить, кричá объявить; провозвѣстить, провозгласить, -шать; восклинкнуть, восклицать; -kaik, -a, *m.* биричъ, биричъ, провозвѣстникъ, *Eccl. sl.* восклицатель.

Okrzypnąć, **Ochrzypnąć**, *v. n.* охрипнуть, осипнуть.

Okrzywdzić, *v. a.* оскорбить, обидѣть кого, принесть кому вредъ, ущербъ; v. Krzywdzić.

Okseft, **Oxeft**, -u, *m.* оксофтъ, оксгофтъ.

Oksymel, **Oxymel**, -u, *m.* оксимель, уксусомѣдъ. [тесло.

Oksza, -y, *m.* тесла, тесляца,

Oktawa, -y, *f.* 1. *Eccl.* осмидневникъ; *it.* отдѣніе праздника; 2. *Mus.* октава.

Oktern, -u, *m.* (np. - papieru), осмушка; осмушка листъ.

Oktoich, *Eccl.* октоихъ, осмогласникъ (книга церковная).

Okuć, *v. a. perf.* Okować, *v. impf.* оковать, оковывать; - konia, подковать лошадь; - koła, оковать колеса, набить шины на колеса; - zbrodniarza (winowajcę) w kaj-

Digitized by Google

dany, заковать преступника въ кандалы, заключить преступника въ оковы, наложить узы на преступника; **Okucie**, -ia, *n.* окованіе; окôвка; v. **Ków**.

Okudłany, *adj.* растрёпанный, взъерошенный.

Okulary, -ów, *pl.* очки; włożyć okulary (na nos), надѣть очки; okulary nosić, chodzić w okularach, ходить въ очкахъ; te okulary są mnie do oczu, ёти очки мнѣ по глазамъ; *fig.* włożyć, wsadzić komu okulary na nos, (= okpić kogo), * обмануть кого, провесть кого; v. Zamydlić komu oczy *sub:* Oko; rzemieślnik od okularów = **Okularnik**, -a, *m.* мастеръ, дѣлающій очки, очечный мастеръ; *it.* очечникъ; **Okularya**, -yi, *f.* очечникъ, футляръ для очковъ.

Okulat, v. **Ostrowidz**.

Okulawieć, v. **Okulać**.

Okulbaczyć, *v. a.* осѣдлать.

Oku-leć, -lawieć, *v. n.* охромѣть.

Okulista, -y, *m.* (oczny doktor), окулистъ, глазной врачъ.

Okuli-zacya, -yi, *f.* окулировка, окулированіе, очкованіе, прививаніе; v. **Oczkowanie**; -zować, *v. a.* окулировать, очковать, почковать, прививать глазокъ (*pl.* -зки) къ деревамъ.

Okuń, -nia, *m. H. n.* (*perca fluviatilis*), окунь (рыба); **Okuniowy**, *adj.* окуневый.

Okup, -u, *m.* окупъ, выкупъ; выкупленіе, искупленіе, искупъ, выкупъ; *it.* подкупленіе, подкупаніе; v. **Odkup**.

Okupacya, -yi, *f.* 1. урокъ, заданная работа, задача для упражненія; 2. - czego, (= zajęcie), завладѣніе чѣмъ, занятіе чего.

Oku-pić, *v. a.* выкупить; v. **Odkupić**; искупить; *it.* v. **Przekupić**; -piciel, -a, *m.* 1. v. **Odkupiciel**; 2. (przekupujący) подкупающій; -piny, v. **Odkupiny**; -pnik, -a, *m.* оброчникъ; оброчный крестьянинъ; -pność, -ści, *f.* 1. выкупъ, выкупленіе, выкупное право; 2. отдача въ наслѣдственную аренду; -pny, *adj.* выкупный; эмфитеотическій; къ наслѣдственному арендаторству принадлежащій.

Okurencya, -yi, *f.* 1. v. **Starania** (się o co); 2. v. **Przypadek**, Przygoda.

Okurować, *v. n.* экономировать, подпирать, припирать; v. **Przyśpiewać**, **Wtorować**.

Oku-rzać, -rzyć, *v. a.* 1. (około, вокругъ) курить, окуривать, окурить; v. **Odymić**, **Okopcić**; 2. наниливать, наниливать; 3. отирать, стереть пыль; смотать, сметь пыль; *it.* v. **Opalić**.

Okwefić, *v. a.* покрить покрывакомъ, покрить фатою.

Okwas, -u, *m.* окись; **Okwasić**, *v. a.* окислотворить; закисить; -śny, *adj.* окислящійся; -szenie, -ia, *n.* окисленіе; -szony, *part. p.* окисленный.

Okwit, -u, *m.*, **Okwi-tnienie**, -ia, *n.* отцвѣтъ, отцвѣтаніе, отцвѣтеніе; -tać, -tnąć, *Praet.* okwitnął, okwitł, *Fut.* okwituie, *v. n.* отцвѣсти, отцвѣтать, отцвѣсти, отцвѣсть; -tły, *adj. part.* отцвѣлый; отцвѣтшій.

Ołatać, *v. a.* заплатить, заплачивать что, обмить заплатками; *fig.* - kogo, v. **Wytrzepać**.

Oława, -y, *f.* желѣзо изъ оредины свинки [*abo* крицы] взятое.

Olbe-ra, -y, *f.* казенный доходъ съ добываемой руды; -rnik, -a, *m.* надзиратель казеннаго дохода съ добываемой руды.

Olbrot, -u, *m. Com.* (*sperma ceti*), спермацетъ, китовое сало, китовый жиръ, китовый мозгъ; **Olbrotowy**, *adj.* спермацетовый, сдѣланный изъ китоваго сала, жира; olbrotowa świeca, спермацетовая свѣча; olbrotowa maść, спермацетовая мазь; olbrotowy plastr, спермацетовый пластырь.

Olbrzym, -a, *m.* исполинъ, великанъ, гигантъ; **Olbrzymka**, -i, *f.* великанша; **Olbrzymi**, **Olbrzymowy**, **Olbrzymski**, *adj.* исполиновъ, исполинскій, великановъ, великанскій, гигантскій, колоссальный; wzrost olbrzymi, -ski, великанскій ростъ, гигантскій ростъ, исполинскій ростъ; -mia postać, исполинская фигура, колоссальная ф.; -mia praca, чрезвычайный, необыкновенный, исполинскій трудъ; исполинская работа; Египетская работа; **Olbrzymie**, **Olbrzymskie góry** [na Szląsku], Исполинскія горы; **Olbrzymowaty**, *adj.* великоросльый; **Olbrzymstwo**, -a, *n. collect.* (= olbrzymowie), исполины, великаны, гиганты.

Olcha, **Olchowy**, v. **Olsza**, **Olszowy**.

Olchnąć, v. **Olknąć**.

Oleander, -dra, *m. Bot.* (płochowiec, *nerium oleander*), пухвинкъ, олеандръ, лавровая роза.

Oleaster, -stra, *m. Bot.* (*eleagnus*), лохъ; дикая маслина; джигда.

Oległer, -dry, v. **Holender**, -dry.

Oleisty, *adj.* маслистый, масляистый, масленный, масленистый.

Oléj, -eju, *m.* масло; елей; олей skalny, ziemny, каменное масло; горное масло, нефтъ; oléj konopny, конопляное масло; oléj lniany, льняное масло; oléj gotowany malarski, олифа; oléj święty, елей святый, елей священный, елей помазанія; §. oleju do ognia (do płomienia przylać, масломъ заливать пожаръ; ещё болѣе раздражать кого; na oléj w głowie, онъ умный человѣкъ; olejem zaprawić, lub obmazać, мазить; елеопомазать, olejem konającego pomazać, елеосвящать; соборовать кого; **Olejarnia**, -i, *f.* маслобойня; **Olejarny**, *adj.* маслобойный; **Olejarz**, v. **Olejnik**; **Olejczyk**, -a, *m.* (makuch olejowy), масляная сѣбойка, масляная сѣбойка; **Olejek**, -jku, *m.*, **Olejki**, *pl.* (wonny, drogi), благовонное масло; - migdałowy, миндальное масло; olejki, ароматическія масла; **Olejkarz**, -a, *m.* маслянщикъ; торгующій ароматическими маслами; разнообразныя ароматическихъ [*abo* бальзамныхъ] маслъ; **Olejkarstwo**, -a, *n.* маслянство; **Olejkować**, *v. a.* намазывать, натирать масломъ; намазывать, -тать масломъ; **Olejkowanie**, -ia, *n.* намазываніе, натираніе масломъ; намазываніе масломъ; v. **Olejować**; **Olejkowany**, *part. p.* намазанный, натертый масломъ; **Olejkownik**, v. **Olejkarz**; **Olejkowy**, *adj.* масленный; **Olejnia**, -i, *f.* (olejarnia), маслобойня; **Olejnica**, -y, *f. Bot.* (*phillyrea*), каменная липа; **Olejnik**, -a, *m.* маслобой; *it.* масленникъ, маслопродавецъ, елеопродавецъ; **Olejny**, *adj.* масленный; елейный; fuzy olejne, масленныя подонки, масленный отстой, масленыя осадка; olejne naczynie, сосудъ для масла; кувшинъ, бутылка для масла; **Olejować**, *v. a.* мазить, намазывать; натирать, натереть масломъ; намазывать, -тать масломъ; елеопомазать; **Olejowanie**, -ia, *n.* мазаніе, натираніе масломъ; намазываніе масломъ; елеопомазаніе; **Olejowaty**, *adj.* маслянистый, масленистый, масленный; **Olejowiec**, -wca, *m. Bot.* (*elaeis*), масляная пальма; **Olejowy**, v. **Olejny**; makuch olejowy, v. **Olejczyk**.

Olender, -dry, v. **Holender**, **Holendry**.

Olendrować, *v. a.* мить голландскимъ мыломъ.

Oleśnik, -a, *m. Bot.* (*mesua athamanticum*), медвѣдка; медвѣжій корень; медвѣжій укропъ.

Olęt, -u, *m. Bot.* (*laurophyllus*), лавролистъ.

Oletnieć, v. **Letnieć**.

Olgnień, -nia, *m. H. n.* (*lienius*), слизъ, [родъ выюна].

Oliban, -u, *m.* (*olibanum*, kadzidło białe), олибанъ, *Eccl. d.* ливанъ.

Oli-garcha, -y, *m.* олигархъ; -garchia, -ii, *f.* олигархія; -garchiczny, *adj.* олигархическій.

Olimp, -u, *m.* (góra Tesalska, siedlisko bogów), Олимпъ, [гора въ Ѳессаліи, мѣстопребываніе боговъ, у Грековъ и Римлянъ]; **Olimpiec**, -pca, *m.* °° (= Jowisz), Юпитеръ; **Olimpijski**, *adj.* олимпійскій; igrzyska olimpijskie,

Digitized by Google

олимпійскія игры; Olimpiada,-y, *f.* олимпіада.

Oliścić, *v. a.* олиственить; v. Omalić.

Oli-wa, -y, *f.* 1. *Bot.* (*olea europea*), олива, маслина, масличка, масличное дерево, оливковое дерево; 2. (= sok oliwny), деревянное масло; 3. - polna, *Bot.* (*oleaster, elaeagnus*), лохъ; маслина дикая; джигда; 4. v. różeczka oliwna; -wczany, *adj.* масличный; оливковый; -wiany, *adj.*, v. Oliwny; -wisko, -a, *n. aug.* (*oleaster, elaeagnus*), *Bot.* лохъ; v. Oliwa (polna); -wka, -weczka, -i, *f. dim.* 1. оливка, масленка; 2. *transl.* oliwki na suknisch, (= guziki na kształt oliwek), пуговица на подобіе оливокъ; -wkowaty, *adj.*, -tó, *adv.* оливковый; оливкового цвѣта; оливообразный; -wkowy, *adj.* оливковый; oliwkowy kolor, оливковый цвѣтъ; oliwkowe sukno, sukno oliwkowego koloru, сукно оливковаго цвѣта, оливковое сукно; oliwkowe drzewo, оливковое дерево, масличное дерево, масличина, маслина, v. Oliwa (1); -wnica, -y, *f.* 1. = Oliwnik,-a, *m.* (oliwny sad), масличіе; масличный садъ, масличный вертоградъ; 2. oliwnik, (co tłoczy oliwę), тотъ, который выжимаетъ деревянное масло; 3. oliwnik, v. Oliwisko, Oliwa (polna); -wny, -wiany, *adj.* 1. оливный, масличный; масленный; oliwne drzewo, v. Oliwa (1), Oliwkowe (drzewo); różeczka, gałązka, gałąź oliwna, оливная вѣтвь, масличная вѣтвь; oliwna góra, горá Элеонская; oliwny sad, огрóд, v. Oliwnica, Oliwnik (1); *it.* v. Ogrodziec, Ogrejec; 2. oliwny, Oliwowy, *adj.* масленный, масленный.

Olkel, Olkelik, -a, *m.* *Archit.* гольвель, полушелобóбъ, желобóкъ, гусенкъ, ложка.

Olknąć, *v. n.* глóхнуть, оглóхнуть.

Olmarya, v. Almarya. [нуть.

Olołć, *v. a.* осáлить, насáлить вокругъ, намáзать сáломъ вокругъ.

Ołów', -wiu, *m.* 1. (*plumbum*), свинéцъ; ołowiem spajać, спáивать свинцóмъ; Ołówek, -wka, *m.* карандáшъ, Ołe-wianka, -i, *f.* (kula ołowiana), свинцóвая пýля; 2. - (do mierzenia głębokości morza, *etc.*), лотъ; грузáло; -wiany, -wny, *adj.* свинцóвый; ocet ołowiany, (*acetum litharyri, a. saturninum*), свинцóвый ýксусъ; плаcтр ołowiany, (*emplastrum litharyri*), плаcтырь; siarczan ołowiany, (*sulphas, vitriolum saturni*), сѣрнокислый свинéцъ; сѣрнокислая óкись свинца; saletran ołowiany, (*plumbum nitricum, nitras plumbi*), селитрокислый свинéцъ; селитрокислая óкись свинца; szpat ołowiany, свинцóвый шпатъ; §. lepsza ołowiana zgoda, jak złote prawo, худóй миръ лучше дóброй ссóры; -wisty, -wiasty, *adj.* свинцóватый; -wiec, -wca, *m.* свинчáкъ; -wkowy, *adj.* карандáшный; -wnia, -i, *f.* (ołowna huta), свинцóвый заводъ; свинцеплавильный заводъ; -wnica, -y, *f.* *Bot.* (*molybdaena*), свинцóвица (трава); -wnik, -a, *m.* свинцóвыхъ дѣлъ мастеръ; -wny, *adj.* свинцóвый; biel ołowna, (= blejwas), бѣлила (*pl. n.*); ołowna huta, v. Ołownia; *it.* v. Ołowiany.

Ołiągć, Ołiągć, *v. n.* ослѣпнуть.

Olstro, -a, *n.* † ольстра; чехóлъ, чехóлъ, футлярь; olstra, (futerał na pistolety), [пистолетная] чýпки; кубýры. [*nus*), óльха.

Olsza, † Olcha, -y, *f.* *Bot.* (*al-*

Olszanka, -i, *f.* *H. n.* (*cyprinus phoxinus*), пескарь, [рыба величиною побольше снятка].

Olszeniec, -ńca, *m.*, Olszenik, Olszownik, -a, *m.* *Bot.* (*selinum*), гирча.

Olszówka, -i, *f.* *Bot.* (grzyb na pniach olszowych rosnący, *agaricus alneus*), ольхóвникъ, грибъ ольхóвый.

Olszowy, † Olchowy, *adj.* ольхóвый; gaj olszowy, ольхóвникъ, ольхóвый лѣсъ; gaik -, олéшникъ, ольшáникъ; drzewo olszowe, ольхóвое дерево, ольхóвина; drzewo -, drwa olszowe, ольхóвина дровá; gałąź olszowa, ольхóвая вѣтвь; *fig.* olszowy Marcin, óлухъ, нéчуть, нéнтюхъ, болвáнъ, остолóпъ, валдáкъ, вахлáкъ, чурбáнъ, неповоротливый человѣкъ, глýпый; Olszyna, -y, *f.* (olszowy gaj), ольхóвникъ, олéшникъ, ольшáникъ, ольхóвый лѣсъ; (drzewo olszowe), ольхóвина, ольхóвое дерево.

Ołtarz, -a, *m.*, Ołtarzyk, -a, -a, *m. dim.* олтáрь, алтáрь; престóлъ, жертвенникъ, трéбникъ; wielki ołtarz, главный алтáрь; mały ołtarz, придѣлъ; боковóй алтáрь; ołtarzyk domowy, домáшній жертвенникъ, (алтáрь).

Ołtarzowy, Ołtarzny, *adj.* олтáрный, алтáрный; престóльный; напрестóльный.

Ołutować, *v. a.* опаáть, опáивать.

Ołysieć, *v. n.* облысѣть, облысѣвать, лишиться волосъ на головѣ.

Omacać, v. Obmacać.

Omackiem, Omacką, po Omacku, (w) Omacku, *adv.* óщупью; chodzić po omacku (w nocy), óщупью ходить въ потёмкахъ.

Omacnica, Omaćnica, Omacnica, -y, *f.* ночное страшилище; ночное привидѣніе; домовóй.

Omacny, *adj.* ощутительный.

Oma-czać, -czanie, v. Omoczyć; -czalny, *adj.* къ омáиванію (омáчиванію) служащій.

Omączyć, *v. a.* намучить, посыпать, осыпать мукóю.

Omaić, *v. a.* покрыть листьями.

Omajony, *part. p.* покрытый листьями.

Omal, Omale, *adv.* мáло, не мнóго; намáлò; чуть, едвá, почтú; Omało, v. Mało.

Oma-mić, -miać, *v. a.* ослѣпить, ослѣплять; омрачить, омрачать; обморóчить, -рóчивать; прельстить, прельщать; обмануть, обмáнывать; приводить, вводить въ обмáнъ; -miciel, -a, *m.* прельститель, обмáнщикъ; -mienie, -ia, *n.* обмáнъ, обмáнчивость, омраченіе, прельщеніе, ослѣпленіе; зóркое мнѣніе.

Oman, -u, *m.* *Bot.* (*helenium*), оманъ, оменъ, уманъ, травá девесилъ, девесилъ, девесильникъ, девятисилъ; Omanek, -nka, *m.* (wino z omanem), наливка [на винó] сдѣланная изъ омáна; Omanowy, *adj.* омáновый, девесильный.

Omarmurzyć, *v. a.* выложить, выкласть мрáморомъ.

Omar-twiać, -twić, *v. a.* притуплять, -пить чувствá, умерщвлять, умертвить, обезсиливать, обезсилить; -twieć, *v. n.* умертвѣть, онемѣть, помертвѣть.

Omarznąć, *v. n.* обмёрзнуть.

Oma-ścić, -szczać, *v. a.* приправить, -вить [кушанье] мясомъ, жиромъ; v. Okrasić.

Omasta, -y, *f.* приправа, [мясо, жиръ]; v. Okrasa; Omastny, Omasny, *adj.* жирный.

Omatać, *v. a.* опутать, опутывать, обмануть, обморóчить, обольстить, обольщать, соблазнить.

Omawiać, v. Omówić.

Omazać, v. Obmazać.

Omdlałość, -ści, *f.* обморокъ, безпамятство, слабость, безсиліе.

Omdlały, *adj. part.* обомлѣлый, въ обморокѣ, безъ памяти, слабый, безсильный.

Omdleć, Omdlewać, † Omglewać, *v. n.* упасть въ обморокъ; обезпамятѣть; обомлѣть; обмерéть; Omdlenie, Omdlewanie, Omglewanie, -ia, *n.* обморокъ, обомлѣніе.

Omełty, *part. p.*, v. Omleć.

Omężać, Omężyć, *v. a.* выдавать, выдать за-мужъ.

Omiatać, v. Omieść.

Omieciny, -in, *pl.* соръ вѣникомъ подметённый; пыль мучная. [домъ.

Omiedzić, *v. n.* прирáвнять мéжа-

Omieg, -u, *m.* *Bot.* (*doronicum pardalianches*), кáрлякъ, дикýша, дикýшка, сайгáнъ, сайгáчій корень; v. Kozi korzeń.

Omię-kczyć, *v. a.* смягчить; -knąć, *v. n.* сдѣлаться мягкимъ.

Omieniałość, -ści, *f.* охрáнлость; осклость.

Digitized by Google

Omienieć, *v. n.* охрѣпнуть.

Omie-rzić, *v. a.* омерзѣть, -зѣть, привесть въ омерзѣніе; -rzicieł, -a, *m.* причиняющій омерзѣніе; -rzienie, -ia, *n.* омерзѣніе, отвращеніе; -rzłość, -ści, *f.* омерзѣлость; омерзѣтельность; мерзость; -rzliwy, -rzły, *adj.* омерзѣлый, мерзкій, мерзостный, омерзѣтельный, отвратительный, гнусный, гадкій; człowiek omierzliwy, мерзавецъ; -rzgnąć, *v. n.* омерзѣть.

Omierzyć, *v. a.* обмѣрить, обмѣрять.

Omieść, Omiatać, Obmiatać, *v. a.* 1. обмести, обметать; 2. obmieść, obmiotać, (= obrzucić), обметать, обмётывать, обкинуть, окинуть, об-, о-кидать, об-, о-кидывать.

Omie-szka, -i, *f.*, -szkanie, -ia, *n.*, -szkanina, -y, *f.* мѣшканье, мѣшкота, мѣшкотность, медленіе, медленность, медлительность, упущеніе, потёря времени; -szkać, -szkiwać, -szkawać, *v. a.* 1. пропустить, упустить, -скать удобное время; упустить, -скать случай; прозѣвать; 2. мѣдлить, мѣшкать, промедлить, промедливать, промѣшкивать, -мѣшкивать, отложить, откладывать, отлагать, отсрочить, отсрочивать, не спѣшить; omieszkać do czego, опоздать, опаздывать; nie omieszkam..., не премину...; omieszkać dom, v. Zamieszkać; -szkałość, -ści, *f.* мѣшкотность, медленность, медлительность, неповоротливость; -szkały, *adj.* мѣшкотный, медленный, медлительный, неповоротливый, неповоротный.

Omilknąć, *v. n.* замолкнуть, замолчать.

Ominąć, Omijać, *v. n.* минуть, миновать, пройти, проходить мимо; избѣгнуть, избѣгать; удалиться, -ляться отъ...; уклониться, -няться отъ...; сторониться, посторониться; пропускать, пропустить, оставлять, -вить безъ вниманія; *id.* миновать, проходить, протекать, протечь, потекать, потечь.

Omknąć, Omaknąć, Omusnąć, *v. a.* оцинать, оцинивать, сорвать, срывать, оборвать, обрывать.

Omleć, Omielać, *v. a.* обмолоть; смолоть; измолоть; отмолоть.

Omlet, -u, *m.* яичница.

Omló-cić, Omłacać, *v. a.* омолотить, обмолотить, -молачивать; вымолотить, вымолачивать; -cenie, -ia, *n.* обмолоченіе; вымолоченіе.

Omłodzić, Omładzać, *v. a.* помолодить, молодить; сдѣлать молодымъ; придать, придавать кому видъ молодости.

Omłot, -u, *m.* обмолотъ, умолотъ; вымолоченный хлѣбъ; молотьба хлѣба.

Omnibus, *s. m.* омнибусъ, городская карета; **Omnibusowy**, *adj.* омнибусный.

Omnisyć, *v. a.* 1. постричь въ монахи; 2. v. Mnisyć.

Omo-czyć, Oma-czać, *v. a.* обмочить, обмачивать; обмакнуть, обмакивать; - co w czém, омочать, омочить, оромать, оросить; -czenie, -czanie, -ia, *n.* обмоченіе, обмачиваніе; омоченіе; -czony, -czany, *part. p.* обмоченный; омоченный.

Omoknąć, *v. n.* обмокнуть, обмокать; **Omokły**, *adj. part.* обмокшій; **Omokrzyć**, *v. a.* омочить, оросить.

Omościć, *v. a.* обмостить, вымостить, настлать досками.

Omo-tać, *v. a.* обмотать, обматывать; -tanie, -ia, *n.* обмотаніе.

Omowa, Omówić, Omówka, Omowisko, *etc.*, v. **Obmowa, Obmówić**, *etc.*

Omra-czać, Omro-czyć, *v. a.* омрачать, омрачить; -czenie, -ia, *n.* омраченіе.

Omro-zić, *v. a.* обморозить, обмороживать; -żenie, -ia, *n.* обмороженіе; -żony, *part. p.* обмороженный.

Omsknąć, v. **Omknąć**.

Omszeć, *v. n.* 1. обрости мхомъ [*або* мохомъ], покрыться мхомъ; 2. v. Opleśnieć; **Omszenie**, -ia, *n.* (pleśń), плѣсень, заплѣсненіе; **Omszony**, *part. p.* обросшій мхомъ; (mszysty) мшистый.

Omu-lać, -lić, *v. a.* обмазать, обмазывать яломъ.

Omuro-wać, Obmuro-wać, *v. a.* обвести, обвесть, обводить [каменною] стѣною; -wanie, -ia, *n.* обведеніе [каменною] стѣною; каменная стѣна.

Omurzyć, v. **Oczernić**. [knąć.

Omusnąć, Omusknąć, v. **Om-**

Omyć, Omywać, *v. a.* омыть, обмыть, омывать, обмывать; - się, *v. r.* омыться; - się z czego, (oczyścić się), очиститься, очистить себя, оправдаться, -дать себя; v. Obmyć; **Omycie, Omywanie**, -ia, *n.* омытіе, обмытіе, омываніе, обмываніе; **Omyty**, *part. p.* омытый.

Omydlić, *v. a.* омылить, обмылить, намылить.

Omykać, v. **Omknąć**.

Omy-lać, v. **Omylić**; -lacz, -a, *m.* обманщикъ, обольститель; v. Zwodźca, Oszukacz; -łek, -łku, *m. Bot.* v. **Pokrzyk, Biekot, Bielun**; -lić, -lać, -liwać, *v. a.* заводить, завесть; вводить, ввесть въ заблужденіе; обмануть, обмывать, обмыть; вводить, ввесть въ обманъ; обольщать, обольстить; обмануть кого въ чѣмъ; - się, *v. r.* ошибаться, ошибиться; сдѣлать ошибку; заблудиться; сбиться съ пути; обмишениваться, обмишениться, обмишуливаться, обмишулиться; - się w pisaniu, сдѣлать ошибку въ писаніи; ошибаться, -биться въ чемъ; - się w rozdawaniu (w dawaniu) kart, ошибаться, ошибиться въ сдачѣ картъ; заславаться, заслаться; - się w czyjéj służbie, прослужиться.

Omyłka, -i, *f.* 1. (omylenie się), ошибка; погрѣшность; *m.* прорýха; i stary popełnia omyłki, §. и на старýху бывáет прорýха; старъ, да глупъ; - drukarska, опечатка; ошибка въ печати; - w piśmie, описка; ошибка въ письмѣ; - chronologiczna, хронологическая ошибка въ лѣтосчисленіи; анахронизмъ; - w służbie, прослуга; простýпокъ по слýжбѣ; 2. обманъ.

Omylnik, -a, *m.* 1. v. **Omylacz**; 2. -, ziele, *Bot.* (*asarum asarina*), каменный плющъ; дикій подлѣсникъ.

Omylny, *adj.*, -nie, *adv.* ошибочный; погрѣшительный; ложный; обманчивый; невѣрный; неправильный.

Omy-ty, *part. p.* омытый, обмытый; -wać, -wanie, v. **Omyć**.

On, Ona, Ono, *pron.* 1. онъ, она, оно; (= ów) тотъ, та, то; on sam to mówił, powiedział, онъ самъ сказалъ ýто; 2. on, ona, ono, онъ, она, оно; [*Gen.* jego & go, jéj, jego, его, ея; *Dat.* jemu & mu, ему, ей, ему; *etc.* v. *Gramm.*]; Въ косвенныхъ падежахъ присовокупляется въ началѣ н (= н), когда оному предшествуетъ предлогъ: dla, do, ku, na, za, и проч.; на пр. dla niego, (= dlań), для него; ему; do niego (= doń), ku niemu (= kniemu), къ нему; na niego, (= nań), на него; za niego (= zań), за него; *etc.*

Onacsyć, *v. a.* дѣлать то и другое. [отýда; v. **Onędy**.

Onąd, *adv.* do onąd, тýда; z onąd,

Onaki, Onako, Onak, v. **Owaki, Owako, Owak**.

Onanista, -y, *m.* онанистъ, рукоблýдникъ; **Onanizm**, -u, *m.* онанизмъ, малакія, онанія, рукоблýдство, рукоблýдіе.

Ondzie, -dzież, v. **Tam, Tamże**.

Onędy, *adv.*, v. **Tamtędy**.

Onegda, Onegdaj, Onegdy, *adv.* онегдась, онегдяи, недавно; **Onegdajszy**, *adj.* онегдяшній.

Onich, Oniks, -u, *m. Miner.* ониксъ; **Onichowy**, *adj.* ониксовый.

Onieczy-ścić, *v. a.* осквернить, опоганить; -szczenie, -ia, *n.* осквернѣніе, опоганеніе; -szczony, *part. p.* осквернённый, опоганенный.

Onie-miać, -mieć, *v. a.* сдѣлать

Digitized by Google

нѣмымъ, безмолвнымъ; *Eccl. sl.* онѣмѣти, онѣмѣти; -miałość, -ści, *f.* онѣмѣлость; -miały, *adj. part.* онѣмѣлый; -mieć, *v. n.* онѣмѣть; -mienie, -ia, *n.* онѣмѣніе.

Oniezrządzić, *v. a.* осквернить, опорочить. [onóżci! *interj.* вотъ!

Ono, 1. v. On; 2. Ono, onoż,

Onomatopoeja, -i, *f. Rhet.* (naśladowanie głosu, dźwięku), ономатопея, звукоподражаніе.

Onuca, -y, *f.*, **Onuczka**, -i, *dim.* онуча, онучка, портянка.

Onu-rzać, -rzyć, *v. a.* (*propr. et* °), погружать, погрузить, окунывать, окунуть.

Opachać, v. Owąchać.

Opa-cicha, -y, *f.* (księni), аббатисса; игуменья, настоятельница дѣвичьяго монастыря; -ciny, *adj.* игуменьинъ; -cki, -ctwo, v. Opatcki, *etc.*

Opa-czność, -ści, *f.* превратность; v. Przewrotność; -czny, *adj.*, -nie, *adv.* †опакій, *adv.* опако; превратный; *adv.* превратно, наизворотъ, навыворотъ; v. Przewrotny; -czyć, *v. a.* превращать, превратить.

Opad, -u, *m.*, **Opa-dnienie**, -danie, -ia, *n.* опаданіе, опаденіе; opad morski, opadnienie morskie, отлѣвъ морской; opadnienie mięsczne, v. Mięsczny; opadnienie (= ochudnienie), опаденіе, исхуданіе, отощеніе; *Chem.* opadnienie, (*praecipitatio*), осажденіе; -dać, -dywać, **Opaść**, *v. n.* 1. опадать, опасть; спадать, спасть; опускаться; уменьшаться, -шиться; упадать, упасть; убывать, убить; убавляться, -виться; -, (= spadać z ciała), спадать, спасть съ тѣла; худѣть, похудѣть, исхудѣть; - na siłach, убавляться, лишаться силъ; ослабѣвать въ силахъ, обезсилѣть; opuchlina opada, опухоль опадаетъ, умаляется; woda opada, водѣ опадаетъ, упадаетъ, убываетъ, убавляется; barometr opada, барометръ упадаетъ, опускается; barometr opadł, ртуть въ барометрѣ опустилась; mgła opada, туманъ ложится; opaść na czém, v. Osieść; 2. opadać, opaść, *v. a.* - kogo, нападать, напасть на кого; броситься, броситься на кого, окружить кого; [*cfr.* Opaść, Opasać]; -danie, -dnienie, v. *sub:* Opad; -dliny, -in, *pl.* развалины; обломки; -dły, *adj.* опалый.

Opadni-ściść, -ści, *f.* опаденіе; -sły, *adj.* легко опадающій, изнадающій.

Opajać, v. Opoić.

Opak, *adv.* на opak, w opak, † опакъ, опако; на отворотъ; наизворотъ, навыворотъ; наизнанку; на оборотъ; превратно; v. Przewrotnie, Przeciwnie & Wspak; (do góry nogami), вверхъ ногами.

Opakować, *v. a.* нагрузить, навалить; навьючить.

Opal, -u, *m. Miner.* (*opalus*), опалъ [благородный].

Opał, -y, *m.* 1. ожога, обжога; 2. топка, топленіе; отопка, отопленіе, отапливаніе; mieszkanie z opałem, квартира съ дровами, (- съ отопленіемъ); drzewo na opał, топливо; дровъ; дрова на топку; v. Paliwo.

Opalać, 1. v. Opalić; 2. Opalać, *v. n.* обсаживать (кольями) сваями.

Opałać, *v. a.* (- zboże) взять, провязать, - вязть, вывязывать хлѣбъ, вычищать хлѣбъ отъ пыли и пр.; *fig.* - kogo kijem, отдѣть кого, отвалять кому бока палкою; - sztukę chleba, (= choiwie kąsając jeść), пожирать съ жадностію кусокъ хлѣба.

Opalacz, -a, *m.* обжигатель, обжигальщикъ; - pieców, истопникъ.

Opałek, -łka, *m.* погасшая головня, головешка.

Opalenlec, -ńca, *m.* 1. погорѣлецъ, погорѣлый, потерпѣвшій отъ пожара; 2. смутный человѣкъ; загорѣлый человѣкъ.

Opa-lić, **Opa-lać**, *v. a.* 1. опалить опалять, ожечь, обжечь, ожигать, обжигать; - się, *v. r.* опалиться, -ляться; обжечься, обжигаться; загорѣть [отъ обличнаго жару], смуглѣть; 2. отапливать, отапливать; -lenie, -lanie, -ia, *n.* опаленіе; обжиганіе; обжога, ожога; -lisko, -a, *n.* (miejsce opalone; rzecz opalona), пепелище, погорѣлое, погорѣлое мѣсто; обгорѣвшая вещь; -lony, *part. p.* опаленный; обгорѣлый, обожженный; загорѣлый, посмуглѣлый; -liwo, -a, *n.* топливо; *it.* дровъ на топку; v. Opał.

Opalisadować, *v. a.* обнести, -нести (обносить, *abo* обнести) палисадомъ.

Opałka, -i, *f.* вѣялка, вѣяло, ночвы, ночевки.

Opalny, *adj.* на топливо, на топку, для топки; drzewo opalne, дровъ на топку; **Opalony**, v. *sub:* Opalić.

Opalować, *v. a.* оградить, обнести, обнесть (*abo* обнести, обнесть), обсадить кольями.

Opalowy, *adj. Miner.* опаловый.

Opałowy, v. Opalny.

Opamiętać się, *v. r.* опомниться; придти въ себя, пр. въ чувство; опамятоваться; войти въ себя, одуматься.

Opancerzyć, *v. a.* надѣть на кого панцирь [*abo* латы].

Opano-wać, *v. a.* (*propr. et* °) завладѣть, овладѣть чѣмъ; осилить; во власть взять; покорить; (o chorobach:) постигать, -гнуть, схватывать, схватить; *it.* захватить; [*cfr.* Opętać]; плѣнять, -нить, опутать; febra ją opanowała, ее схватила лихорадка; къ ней прикинулась лихорадка; она заболѣла лихорадкою; strach go opanował, страхъ постигъ его, страхъ напалъ на него, страхъ объялъ его; -wanie, -ia, *n.* овладѣніе; овладаніе; покореніе, *etc.*, v. Opanować.

Oparz, -u, *m.* 1. горѣніе; жженіе; обжиганіе, опаленіе; 2. (= oparzelina na ciele), обжога, ожога, обжигъ; рана отъ обжога.

Oparać, v. Oprość.

Oparcie, **Opieranie**, -ia, *s. n.* v. прислоненіе, подпираніе, опертіе, упираніе, опираніе, *etc.*, v. Oprzeć, Opierać.

Oparka-nić, *v. a.* огородить, обнести, (обнесть) заборомъ; -nienie, -ia, *n.* огораживаніе, огороженіе, обнесеніе заборомъ.

Oparkocić się, v. Parkocić się.

Oparz-szeć, -szywieć, *v. n.* опаршивѣть, сдѣлаться паршивымъ, окоростѣть; -szywiały, -szały, *adj.* опаршивѣлый, окоростѣлый.

Oparzelić się, *v. r.* жениться на неровнѣ.

Oparty, *part. p.* 1. прислоненный, упертый, *etc.*, v. Oprzeć, Opierać; 2. *Bot.* (*decumbens*), лежачій; приземистый; łodyga oparta, лежачій стебель.

Opa-rzelisko, v. Oparzysko; -rzelina, -rzeliina, -y, *f.* обжога, ожога, ожга, обжигъ; рана отъ обжога; -rzelisty, *adj.* горячій, жаркій; жгучій; -rzyć, -rzać, *v. a.* обварить, обваривать; обдать, обдавать кипяткомъ; облить, обливать горячею водою; biega jak oparzony, онъ бѣгаетъ [*abo* мечется] какъ угорѣлый, *abo* какъ угорѣлая кошка; *cfr.* postrzelony; -rzysko, -rzelisko, -a, *n.* болотная зыбь; зыбкій грунтъ; болотистая почва; -rzystość, -ści, *f.* - oczu, (*ophthalmia*) воспаленіе глазъ; v. Płynienie oczu; -rzysty, *adj.* 1. (= parzący, gorący), горячій; жгучій; 2. (trzęsawiczny, nigdy nie marznący), зыбкій, зыбучій, болотистый, топкій, не замерзающій; 3. oczy oparzyste, воспаленные глаза; *it.* oparzysty, (= oczu płynących), гноетечный, съ гнойными глазами.

Opas, -u, *m.* 1. (= pasza, karmia), кормъ; снѣдь; 2. -, (= opasanie, obwiedzenie), опоясаніе; обложеніе; обведеніе, окруженіе, огражденіе, обнесеніе чѣмъ [вокругъ]; *it.* окруженіе, осажденіе, осада.

Opa-sać, -sywać, *Fut.* opasze, *v. a.* 1. опоясать, опоясывать, переносить, переносывать; - się mieczem, переносить мѣчъ, надѣть (надѣвать) мѣчъ; 2. обве-

Digitized by Google

стѣ [обвѣсть, обводѣть], обнестѣ [обнѣсть, обносить], окружить, -нать, обложить, облагать, осадить, осаждать, обступить, -пать; - miasto murem, обвѣсть городъ [каменною] стѣною, обнестѣ городъ стѣною; v. Opaść (2); -sanie, -ia, n., v. Opas (2); -sany, *part. p.* 1. опоясанный, перепоясанный; 2. (= obwiedziony, otoczony, okrążony), обведенный, обнесенный, окруженный, осажденный, обступленный; v. Opaść (2).

Opaść, 1. v. Opadać, Opadywać; 2. **Opaść**, Opasać, *Rut.* opasie, *v. a.* (okarmić, opchać, *propr. et* *), откормить, откармливать, раскормить, раскармливать; накормить до-сыта; напчать, напчать; opaść się, *v. r.* насытиться; набить себѣ брюхо; *pop.* напичаться.

Opaska, -i, *f.* 1. поясъ, опояска, опоясание, опоясъ; (obręcz), обручъ; ободъ; 2. - głowy, (= dyadema, zawój), діадима; царскій вѣнецъ; корона царская; 3. *Artill.* opaski u armaty, фризы, астрагалы, гурты, вѣнчики; v. Opaśnica.

Opaskudzić, *v. a. perf.* обмарать, обмарывать; v. Paskudzić.

Opasły, *part. p.* (v. Opaść, 2.), жирный, тучный, дородный, толстый; отормленный.

Opaśnica, -y, *f.* поясъ, опояска; кушакъ.

Opasny, **Opasszny**, *adj.* (opasany z pasem), опоясанный, перепоясанный.

Opastwo, v. Opatstwo.

Opasz, *adv.*, v. Samopas.

Opat, -a, *m.* 1. игуменъ, настоятель въ монастырѣ, аббатъ; opatem być, игуменствовать; §. kiedyby opat kostek przy sobie nie nosił, tedyby mnichy w nie niegrały, [*cfr.* jaki pan, taki kram], какобъ игуменъ, таковó и братство; какобъ хозяинъ, таковый и гости; 2. *Bot.* opat, [*tilhymalus*] молочай; opatek mniejszy, малый молочай.

Opatro-wać, **Opatry-wać**, -wanie, v. Opatrzyć.

Opatrzenie, v. *sub:* Opatrzyć.

Opatrznie, *adv.*, v. Ostróżnie, Przezornie & Opatrzny; Opatrznik, v. Opatrzyciel.

Opatrzność, -ści, *f.* попеченіе, осторожность, осмотрительность, предусмотрительность, опасливость, (rozważność) разсудительность, проницательность; (opatrywanie, pieczołowitość), призрѣніе, радѣніе, стараніе; попеченіе, присмотръ; opatrzność Boska, провидѣніе; Промыслъ Божій; Всевышній Промыслъ; *Eccl. sl.* богосмотрѣніе; **Opatrzny**, *adj.* попечительный, осторожный, осмотрительный, опасливый, разсудительный; радѣтельный, старательный; Opatrznik, Opatrzewnik, v. Opatrzyciel.

Opatrzony, v. *sub:* Opatrzyć.

Opa-trzyć, -trować, -trywać, *v. a.* осмотрѣть, осматривать; (staranie mieć, *etc.*), смотрѣть за, имѣть попеченіе, попечься, печься о чемъ, заботиться, исправлять, ходить за дѣломъ; промышлять, промыслить; снарядить, снаряжать; снабдѣть, снабжать, снабдѣвать; - kogo czém, заботиться, заботить, приносить; надѣлять, надѣлить; призрѣть, -зрѣвать; снабдѣть, снабжать; - się, запасаться, запастися чѣмъ; niech się Pan Bóg opatrzy! (= idz z Panem Bogiem), ступай съ Богомъ! - rang, перевязать рану; - na co, *abo* - od czego, przeciw czemu, хранить, сохранить, -нять, предохранить, -нять; беречь; защитить, защищать отъ (*c. Gen.*); (= obwarować) укрѣпить, -нять; утвердить, утверждать; -trzenie, -trywanie, -ia, *n.* 1. осмотрѣніе, осматриваніе; смотрѣніе за чѣмъ; хожденіе за чѣмъ; снарядъ, снаряженіе, снаряжаніе; снабдѣніе, снабженіе, снабдѣваніе; призрѣніе; приспособленіе; запасеніе, приносеніе, запасаніе, приносаніе; - rany, перевязаніе раны; 2. предохраненіе; защищеніе отъ (*c. Gen.*); укрѣпленіе; -trzony, *part. p.* осмотрѣнный; исправленный; снаряженный; снабдѣнный, снабженный; запасенный, приносенный; надѣленный; - (o rana ch), перевязанный; - na co, od czego, przeciw czemu, сохраненный; предохраненный; защищенный; укрѣпленный; -trzyciel, -trznik, -a, *m.* смотритель, снабдѣватель; попечитель; -trzycielka, -i, *f.* снабдѣвательница; попечительница.

Opataki, **Opacki**, *adj.* игуменскій, игуменовъ, аббатскій.

Opatstwo, **Opactwo**, -a, *n.* игуменство, аббатство.

Opchać, **Opychać**, *v. a.* набивать, набить; напихивать, напихать; насобывать, насобать; *it.* пичать, напичать; - się, *v. r.* напичаться; набить себѣ брюхо.

Opcya, -yi, *f.* выборъ, избраніе.

Opeciny, -in, *pl.*, v. Pęta.

Opę-dzać, -dzić, *v. a.* бѣгать вокругъ чего, обѣжать, окружать, -жить; гнать вокругъ; отогнать; *it.* v. Ognać, Oganiać; 2. v. Zbyć, Odbyć; 3. v. Obwieść, Otoczyć; - się komu, отразить отъ себя, оборониться, отогнать, прогнать.

Opękacieć, v. Pękacieć.

Opełki, -łek, *pl.* пѣськи.

Opełknąć, *v. n.* потерять цвѣтъ; обгорѣть; посмутнѣть.

Opera, -y, *f.* опера.

Operacya, -yi, *f.* операція; дѣйствіе; - wojenna, военное дѣйствіе; - cyrulicka, хирургическая операція; **Operator**, -a, *m.* операторъ; хирургъ.

Operzysta, -y, *m.* 1. сочинитель оперъ; 2. оперистъ, оперный пѣвецъ; **Operzystka**, -i, *f.* оперная пѣвица, оперистка.

Opę-tać, -tywać, *v. a.* опутать, опутывать; плѣнить, плѣнять; обольстить, обольщать; соблазнить, -нять; czart, diabeł go opętał, бѣсъ въ него вселился; лукавый соблазнилъ его; -pętanie, -ia, *n.* 1. бѣсенство; (*dæmonomania*), демономанія, бѣснованіе; 2. опетаніе, *adv.*, v. Szalenie; -taniec, -nca, *m.* бѣсуемый, одержимый бѣсомъ; -tany, *part. p.* 1. опутанный, *etc.*, v. Opętać; 2. наступленный, бѣшеный, бѣснующійся; бѣсноватый, бѣсомъ одержимый; opętanym być, бѣсноваться; бѣситься; неистовствовать; latajak opętany, онъ бѣгаетъ какъ бѣшеный; онъ мечется [*abo* бѣгаетъ] какъ угорѣлый, *abo* какъ угорѣлая кошка; opętana baba, клинуна.

Opiać, v. Opiewać.

Opiąć, **Opinać**, *v. a.* прицѣпить, -пливать [булавками]; обволочь, обкалывать; убрать, убирать; обтыкать, обтыкать; - kapelusz wstążkami, наколоть, накалывать лѣнты на шляпу; убрать, убирать шляпу лѣнтами; włosy wieńcem -, убрать, убирать волосы вѣнцомъ; (rozpiąwszy oblec), натянуть, натягивать, напяльть, напяливать.

Opiata, -y, *f.* 1. опіатъ; успокоительное лекарство; 2. какая зубочистная.

Opić się, **Opijać się**, *v. r.* напиться, напиваться допьяна; напьяниться.

Opich, -u, *m.* *Bot.* (*apium*), сельдей; *it.* (*bubon*, v. Galban), македонская каменная петрушка; *cfr.* порѣзъ.

Opiec, **Opiekać**, *v. a.* испечь, испекать, испекать, испечь; изжарить, поджарить что вокругъ; *Eccl. sl.* опекать.

Opięcie, -ia, *n.* (opinanie), обволочіе, убраніе, украшеніе, обтыканіе, v. Opiąć.

Opie-ka, -i, *f.* 1. опека, опекунство; попечительство; 2. (= piecza, obrona), защита, оборона, охраненіе, покровительство, покровъ, оберегательство, призрѣніе; -kać się, -kować się, *v. r.* (opiekunem być; w opiece swojéj mieć), опекунствовать надъ кѣмъ, быть опекуномъ; попечительствовать, покровительствовать, призрѣніе имѣть о комъ, защищать, -тить, охранять, оборонять, -нить, заслонять, -нить.

Opiekun, -a, *m.* опекунъ; попечи-

Digitized by Google

тель, покровитель; † печальникъ; радѣтель; защитникъ, заступникъ; -kunka, -i, *f.* опекунка; попечительница, покровительница, радѣтельница; -kuński, -kalny, -kuńczy, -kaluczy, -kunowy, -kowy, *adj.* опекунскій, опекуновъ; радѣтельный; попечительный; покровительный, ѕад opiekuński, опекунскій судъ; -kuństwo, -a, *n.* опекунство; v. Opieka.

Opielać, Opielanie, v. Opleć.

Opienić, *v. a.* опѣнить, обрѣзать пѣною [вокругъ].

Opieniek, -ńka, *m.* корешёкъ переломленнаго зуба, вытянутаго зуба; пенёкъ.

Opieńka, -i, *f. Bot.*, Opieńki, *pl.* (*agaricus lignarius*), опёнокъ, *pl.* опёнки.

Opie-przyć, *v. a.* осыпать [*abo* пересыпать] или приправить перцемъ; -przony, *part. p.* приправленный перцемъ; осыпанный, пересыпанный перцемъ.

Opie-rać, 1. v. Oprzeć; 2. v. Oprać; -ranie, 1. v. Oparcie; 2. v. Opranie.

Opierzch-liwość, -ści, *f.* скрытность; уединённость; молчаливость; осторожность; скромность; -liwy, *adj.*, -wie, *adv.* скрытный; уединённый; молчаливый; осторожный; скромный.

Opie-rzchnąć, -rzgnąć, *v. n.* трескаться, растрескаться, получить трещины на руках и проч. отъ стужи; -rzchnienie, -ia, *n.* трещины на руках и проч. отъ стужи; -rzchły, *adj. part.* потрескавшійся, растрескавшійся (отъ стужи и проч.).

Opie-rzyć, -rzać, *v. a.* опереть, операть; покрыть, покрывать перьями; -rzeć, *v. n.* опереться, оперяться; обрости, обростать перьями; -rzały, *part. p.* оперённый; покрытый перьями; оперившійся.

Opieszałość, -ści, *f.* медлительность, нерадѣніе, медленность, медлительность, мѣшкотность, лѣность; копотность, копотливость; коснѣніе; медлительность; -cial, (*inertia*), инерція, косность; бездѣятельность; -szały, *adj.* медлительный, нерадивый, медленный, медлительный, мѣшкотный, лѣнивый, косный, копотливый, копотный; opieszałym być, коснѣть, медлить, мѣшкать, плошать, быть медлительнымъ.

Opięty, *part. p.* 1. v. Opięć; 2. (o sukniach, *etc.*) щегетки́й, тѣсный, узкій; suknia opięta, opięto leżąca, (= ciasna), щегетко́е, у́зкое платье; lubiący ciasne opięte suknie, trzewiki, щегетливый, щегетливый.

Opiew, -u, *m.* 1. (opiewanie), пѣніе; ** восхвѣніе; восхвѣваніе; 2. (opiewanie, brzmienie, trześć), содержаніе; Opiewać, Opiać, *v. a.* 1. воспѣвать, восвѣть; 2. гласить; tak prawo (statut) opiewa, законъ [статутъ, уставъ] гласитъ такъ; въ законѣ [въ статутѣ, въ уставѣ] сказано такъ; вотъ точное содержаніе закона [устава].

Opijać się, v. Opić się.

Opilica, -y, *m.* пьяница.

Opiłki, -łek, *pl.* опилки; - żelazne, желѣзные опилки; Opiłować, *v. a.* опилить, опиливать; -wanie, -ia, *n.* опиленіе, опиливаніе.

Opilstwo, -a, *n.* 1. страсть къ пьянству; обжорство и пьянство; 2. пьянство; Opiły, *adj.* 1. пристрастный къ пьянству; 2. пьяный.

Opinać, Opinanie, v. Opiąć, Opięcie.

Opinia, -ii, *f.* мнѣніе; opinia publiczna, общее мнѣніе.

Opiołki, -łek, *pl.* выполотки, выполотыя [негодныя] травы.

Opis, -u, *m.* 1. описаніе; описываніе; изображеніе; изложеніе; объясненіе; опредѣленіе; 2. содержаніе; Opi-sać, -sować, -sywać, *v. a.* исписать, исписывать; описать, описывать; изобразить, изображать; опредѣлить, -лять; изложить, излагать; *it.* объяснить, -нять что на словахъ; - (kolem figurę), описать вокругъ ...; *Jur.* обязать; - się, обязаться; -sanie, -ia, *n.* (v. Opis), описаніе; - czasu, хронографія; - miejsca, топографія, мѣстоописаніе; - krajów, хорографія; землеописаніе; - życia czyli żywota, біографія, жизнеописаніе; - gór, орографія, гороописаніе; -sany, *part. p.* описанный; v. Opisać; -sarz, -a, *m.* описатель; -sny, *adj.* 1. могущій быть описаннымъ; 2. v. Postanowlony; -sowy, *adj.* описательный.

Opity, *part. p.* пьяный.

Opium, *indecl.* опій, опіумъ, сонное зелье; *cfr.* Opiata.

Opłacać, Opłacić, *v. a.* оплачивать, оплатить; заплатить (долгъ); - się, *v. r.* оплатиться.

Opła-kać, -kiwać, *v. a.* оплакать, оплакивать; -kanie, -kiwanie, -ia, *n.* оплаканіе, оплакиваніе; -kaniec, -ńca, *m.* (człowiek opłakany), человѣкъ достойный оплакиванія; жалкій человѣкъ; -kany, *adj. part.* оплаканный; плачевный; жалостный, жалкій; достойный оплакиванія, д. сожалѣнія; czas opłakany, бѣдственное время; życie opłakane, бѣдственная жизнь; położenie (*abo* stan) opłakane (-ny), жалостное [*abo* жалкое, плачевное] состояніе. [марать.

Opłamić, *v. a.* запятнать, за-

Opłaszczyć, v. Popłaszczyć.

Opłat, -u, *m.*, Opłata, -y, *f.*, Opłatka, -i, *f. dim.* оплата, оплаченіе; уплата, заплата; плата, платёжъ; подать.

Opłatać, -tanie, v. Opleść.

Opłątać, v. Omotać, Poplątać.

Opłatczany, Opłatkowy, *adj.* облаточный, облатковый; (= proskurny) просвирный, просвиренный, просвирнинъ, просвирниновъ; izba opłatkowa, просвиренная (изба), просвирня; opłatkowy piekarz, облатникъ; просвирникъ, просвирякъ; pudełko opłatkowe, облаточная коробочка; Opłatek, -tka, *m.* облатка, облаточка; (v. Proskura), просвира, просфора; Opłatnik, -a, *m.* (piekarz opłatkowy), облатникъ; просвирникъ, просвирякъ; v. Proskurnik.

Opłatny, *adj.*, -nie, *adv.* [наградный], вознаграждающій; платёжный; *it.* оплатный; *it.* платный; за деньги получаемый.

Opław, -u, *m. Med.* истеченіе сѣмени; сѣменотеченіе, сѣмяистеченіе; *it.* бѣли.

Opława, -y, *f.* (u ryby, pletwa, *pinna*), рыбье перо; плавательное перо; плавило; opławy piersiowe, (*pinnae pectorales*), грудныя перья; opławy brzuchowe, (*pinnae abdominales s. ventrales*), брюшныя (плавательныя) перья; opławy grzbietowe, (*pinnae dorsales*), спинныя (плавательныя) перья, красныя перья.

Opławić, -wiać, *v. a.* 1. оплыть, оплывать, объѣхать, объѣзжать водою [на кораблѣ, *etc.*] вокругъ ...; 2. подмыть, подмывать, размыть, размывать; оторвать, отрывать землю отъ береговъ; 3. - konie, выкупать лошадей.

Opłazować, *v. a.* дать кому фухтелей, наказать кого фухтелями.

Opleć, Opielać, *v. a.* ополоть, оплывать; Opielanie, -ia, *n.* оплываніе.

Oplecek, -cka, *m.* фуфайка, душегрейка, корсетъ.

Opleść, Oplatać, Opletać, *v. a.* оплести, оплести, оплетать; Oplecienie, Opletanie, Oplatanie, -ia, *n.* оплетеніе, оплетаніе; Opleciony, *part. p.* оплетённый.

Ople-śnieć, *v. n.* оплѣсневѣть, заплѣсневѣть, покрыться плѣсенью; -śniałość, -ści, *f.* плѣсень, плѣснь; -śniały, *adj. part.* оплѣсневѣлый, заплѣсневѣлый.

Opło-dnić, -dzić, *v. a.* оплодотворять; v. Upłodnić.

Opłó-kać, Opłu-kać, -kiwać, *v. a.* 1. ополоскать, ополаскивать; отполоскать, отполаскивать; облить, очистить водою; 2. v. Oblać, Omoczyć.

Opłonąć, *v. a.* 1. выпять; сгарать, сгорѣть; 2. * уменьшиться; утишиться; смягчиться; успокоиться; укротиться; охладиться; гнѣв прошёлъ; сердце уходилось.

† Opłot, -u, *m.*, Opłotek, -tka, *m. dim.* оплетёніе; оплотъ, огражденіе; плетень; заборъ; *it.* opłotki, v. Granice; Opłotny, *adj.* 1. заборный; оградный; около опло-

Digitized by Google

ta (zabóra) rastýjąc [nahodáiąc]; 2. v. Ogranicsny, Ościenny.

Opło-wić, *v. a.* ziąć́ty cwéta; v. Bledzić; -wieć, *v. n.* polinąć́; poblédnąć́; poblékнуć; izmźnąć́ cwét; wiącwéć.

Oplugawić, *v. a.* oskverniąć́, oskverniąć́, obgádąć́, zagádąć́, obmarąć́.

Opluną́ć, **Oplńć**, **Oplu-wać**, *v. a.* oplevąć́, oplévąć́; -cie, -wanie, -ia, *n.* oplevánie, oplévanie.

Oplu-skać, -snąć, *v. a.* oplescąć́, oplescąć́, oplescnąć́; opriscąć́, opriscąć́, opriscnąć́; -kanie, -śnienie, -ia, *n.* oplescánie, opriscanie.

Opluwać, v. Opluną́ć.

Opły-nąć, -wać, *v. a.* 1. obtécąć́, obtekąć́; tecz vokrągz; oplącąć́, oplącąć́; 2. razlitsa, razlivąć́sa; opływać w co *lub* w czém, (= obfitować), izobílovąć́; prezizobílovąć́ čźmą; *Eccl. sl.* prezizbítovetsvovąć́, prezizlíštovetsvovąć́; -wałość, -ści, *f.* izobílie, izbítokъ, izlíšekъ; prezizobílie, prezizbítokъ, prezizbítovetsvie, -stvo; z opływałości serca, otъ izbítka sérdca; -wanie, -ia, *n.* oplącie, oplącánie; v. Opłynąć.

Oro-czny, *adj.* kámenný; rozpadliny oroczne, rasczélíny vъ skalě, rasczélíny vъ kámennoй gorě, ščélía; serce oroczne, kámenno sérdce, zestóko sérdce; -czyaty, *adj.* skalístый, kamenístый; utésistый; nepokolebímый.

Opodal, *adv.* ódalь, podalь.

Opodalny, *adj.* nésколько otdalénnый.

Opolć, **Opajać**, *v. a.* napoítь dó-pьяna, sdélať pьяnымъ; **Opojony**, *part. p.* pьяný; v. Upity.

Opój, -oju, *m.* pьяnica, pitъ́ux, pьяnюga, kulnkálo, *vu.* zapivóxa.

Opoka, -i, *f.* kámen, skalá, kámenna gorá; na téj oroce zbuduję mój kościoł, na semъ kámně vozdvígnu cérkovь moю.

Opolna góra, *f.* bokovя šáxta.

Opona, -y, *f.*, **Oponka**, -i, *f. dim. Eccl. sl.* opóna; pokróvъ; vechóxъ; kověrъ; zavěsa; zánavěsъ; v. Okrycie, Zasłona.

Opoń-cza, -y, *f.* epanчá, *dim.* epanéčka, † opoнчá; plaщъ; -czny, -czowy, *adj.* epanéčnый.

Oponny, **Oponowy**, *adj.* opónnый; v. Opona.

Oponować się, *v. r.* opponírovať komý; v. Przeciwić się.

Opopielić, *v. a.* osípąć́ti péпelomъ.

Opór, -oru, *m.* 1. sopротivléнie, vosprotivléнie; *Phys. Mech.* otpórъ; protivodéistvie; *it.* sopротivléнie, upórstvo; bez oporu, bezъ sopротivléнia; oporem, sъ trúdomъ; protívno; ne po xelánію; 2. opór, = Opora, -y, *f.*,

Oporka, -i, *f. dim.* opórъ, opóra; podpóra.

Oporca, -y, *m.* protívnikъ; [sopérnikъ.

Oporny, *adj.*, -nie, *adv.* opórnый; sopротivláiąščiйsa, upórnый, uprámый.

Oroгą-dzać, -dzić, *v. a.* privodítъ, privésti [*abo* privestí] vъ porádokъ; isprávlątъ, isprávitъ; ustróivatъ, ustróitъ, vostanovlątъ, -vítъ; isprávlątъ, -vítъ; *it.* ačistítъ, ačístítъ; snabžątъ, snabdítъ (čźmъ); dobrze -, blagoustróivatъ, blagoustróitъ; -dzenie, -dzanie, -ia, *n.* privedéнie vъ porádokъ; isprávlénie; ustróistvo, ustroénie, ustróivanie; vostanovléнie; isprávlénie; *it.* ačíščenie; snabžénie; v. Opatrzenie; dobre -, blagoustroénie, blagoustróistvo; -dzony, *part. p.* privedénnый vъ porádokъ; isprávlennый; ustróennый; *etc. etc.*, v. Oporządzić.

Opo-wiadać, -wiedzieć, *v. a.* povědąti, pravásivatъ, rasskazątъ, perescázivatъ, perescázatъ; skázivatъ, skazątъ; - wszędzie, (rozgłaszać), rasglątъ, rasglątъ; *it.* opowiadać, pověstvovątъ; (oznajmić, obwieścić), obъjavlątъ, obъjavítъ, provozglątъ, provozglasítъ; vozvěščątъ, vozvěstítъ; izvěščątъ, izvěstítъ, donosítъ, donesti (& donésti), dokládivatъ, dokládatъ, donosítъ o prióbítii čьemъ; - (wojnę), obъjavlątъ, obъjavítъ; v. Wypowiadać (pokój); -wiadacz, -a, *m.* rasskáščikъ, povědatelь, skázivatelь; pověstvovátelь; provozvěstníkъ; - słowa Bożego, proповědnikъ Slóva Bóžia; blagověstítelь, blagověstítnikъ; -wiadaczka, -wiadacielka, -wiedzicielka, -wiedzicielka, -i, *f.* rasskáščąca, pověstovátelьnica, provozvěstnica, provozvěstítelьnica; proповědnica; -wiedny, -wiedni, *adj.* pověstovátelьnый; obъjavlennый; skázannый; dokónčnый; dokládnóй; nieopowiednie, *adv.* bezъ obъjavlénia; bezъ dokláda; -wiadanie, -ia, *n.* rasskazivanie, rasskazánie, rasskázъ, povědanie, perescázivanie, perescázanie, skazánie; pověstovánie; v. Powieść; - historyczne, istoríčeskoe pověstovánie; opowiadania zabawne, (= historyjki, *etc.*), zabávnie rasskázи; *it.* -, vozvěščąnie, provozglaшénie; obъjavlénie; - słowa Bożego, proповědivanie, proповědanie Slóva Bóžia [*abo* Gospódia]; blagověstovánie, blagověščenie; -wiedź, -dzi, *f.*, 1. v. Opowiadanie; 2. (= ogłoszenie), vozvěščénie, -ščánie, provozglaшénie, obъjavlénie; 3. (= meldowanie), obъjavlénie, izvěščénie; donesénie, dokládъ; -wiedzenie, -ia, *n.*, v. Opowieść, Opowiadanie; - wojny, obъjavlénie voйnый; bez opowiedzenia się, bezъ dokláda; *it.* odejść bez opowiedzenia się, ujtí ne prostásь [*abo* ne prostásvшisь] sъ kěmъ; -wieść, -ści, *f.* nóvěsti, pověstovánie.

Opóźniać, **Opóźnić**, *v. a.* otkládivatъ, otlagątъ, otložítъ, otsróivatъ, otsróitъ; umédlivatъ, umédlitъ; - się, *v. r.* ozládivatъ, opozdątъ; (*np.* o zegarach), ostavątъ, ostątъ; umédlivatъsa, umédlitъsa; **Opóźnialość**, -ści, *f.*, v. Opieszałość; **Opóźniały**, *adj.*, v. Opieszały; **Opóźnienie**, **Opóźnianie**, -ia, *n.* otkládivanie, otsróivanie; otsróitъ; umédlivanie, umédlenie; - się, ozládivanie, opozdánie; ostavánie; **Opóźniony**, *part. p.* opozdálnый, zapozdálnый; prosróitъnnый; nesvoevréменnый.

Oprać, *v. a. perf.*, **Opierać**, *v. impf.* mítъ dla kogó bélьё; *fig.* oprać kogo, (v. Okładać), * otkatátъ, pokolotítъ, otdútъ kogó, otvalítъ kogó.

Oprawa, -y, *f.*, **Oprawka**, -i, *f. dim.* 1. oprába, oprávka; obdélka; - (książki), perepléтъ (kníga); - w skórkę, kóžanый perepléтъ; - w półskórek, perepléтъ vъ korešкě, koreškóvый perepléтъ; - w tektury, perepléтъ vъ vápki; 2. (= rama), rámа, rámka; oxlítъ; - drzwi, okna, nalíčnikъ (v dverěй); 3. † -, v. Poprawa; *it.* v. Pielęgnowanie, Opatrzenie; 4. *Jur.* (= kaucya sprawy), poprvitelьstvo; zalógъ; obezpéčenie; 5. *Jur.* oprawa, (którą mąż żonie względem posagu daje), zápisъ dánnaя ženě otъ mъžа vъ obezpéčenie eá pridánaго.

Oprawca, -y, *m.* 1. nálíčnikъ; sýmnikъ; gorodskíй [*abo* policéйskíй] slъžítelь; *Eccl. sl.* búrvíй; v. Ceklarz, Łapacz; 2. (= rabuś, grabítelь, xíščnikъ, razbóinikъ, nexitítelь; v. Zbir.

Opra-wiać, -wić, *v. a.* 1. - (*np.* kamień w złoto), opravlątъ, oprávitъ, obdélivatъ, obdélątъ, vstavlątъ, vstávitъ vъ oprávu; - w ramę, ramkę (*np.* obraz), vstavlątъ, vstávitъ vъ rámu, vъ rámku; - drzwi, (okna), délątъ, sdélątъ nalíčnikи v dverěй; - książkę, perepléтątъ, perepléтъ kníguъ; - co w skórę, (= powlec skórą), obtágivatъ, obtágnútъ, (obvázątъ, obvátъ), pokrívątъ, pokrítъ kóžeю; - strzelbę, sdélątъ pridélątъ róžu kъ ruжью; 2. (= naprawić, poprawić), opravítъ, -vítъ, popravítъ, -vítъ, vstávivatъ, počínítъ, -nítъ, popravítъ, -vítъ, ulučšątъ, -šítъ; privoditъ, privésti vъ lúčšee sostoяnie; - dom, počínítъ domъ; 3. - (bite bydlę, wołu, skopu, *etc.*),

Digitized by Google

обрамѣть, обрадѣть, очищать, очистить; свѣжевать; освѣжевать; снимать, снять кожу съ (c. Gen.); – (np. зайца), выпотрошить; – рыбу, очистить рыбу; it. –, холостить, кастить; – koguta, (v. okapłónić), холостить, кастрировать; 4. Jur. –, (= zapisać), записать, обезпечить; – posag żonie, обезпечить [имѣніемъ своимъ] приданое женѣ, (abo обезпечить пр. женѣ); qfr. Wyprawić; 5. szkodę –, v. Nagrodzić; -wiciel, -wiacz, -a, m. оправщикъ; v. Introligator, Puszkarz; -wienie, -wianie, -ia, n. оправленіе, оправливаніе, обдѣланіе, обдѣлываніе; etc. etc., v. Oprawić, Oprawa; -wka, v. Oprawa; -wny, adj., -wiony, part. p. 1. оправленный; окладной; оправленный, обдѣланный, вставленный (въ оправу); переплетенный; –, (= oczyszczony), очищенный; потрошенный; etc. etc., v. Oprawić; 2. wdowa oprawna, (mająca zapisy posagu swego od męża), вдова, имѣющая имѣніе записанное ей отъ мужа въ обезпеченіе ей приданаго; имѣющая вдовье содержаніе.

Oprę-żać, -żyć, v. a. напрягать, напрячь; натягивать, натянуть.

Oprée, Oparać, v. a. опорота, опирать.

Oprócznieć, v. Sprócznieć.

Oprócz, praep. (c. Gen.), опрочь, кромѣ, окромѣ, сверхъ, развѣ, исключая, [за исключеніемъ], † опрочь, опрочь; it. v. Bez; oprócz nas, nikt tam nie był, [nikogo tam nie było], кромѣ насъ, никого тамъ не было.

Oprześć się, v. r. опороситься.

Oprószyć, Oprószyć, v. a. запорошить, замѣлить, засорить.

Oprotki, -ów, pl. (u rybaka: powrosy 60 sążni długości), вершки (бечевки) 60 саженъ длины у невода.

Oprowa-dzić, -dzać, v. a. – kogo, 1. водить кого по (c. Dat.); 2. – co czém, обводить, обвести, обвесть, окружать, -жать, обносить, обнести, обнесть; – miasto valem (murem), обводить, обвести, обвесть городъ валомъ (стѣною); v. Obwieść, Otoczyć.

Oprzyk, -u, m. (opryśnienie), окрѣскъ, окрискание, окрискиваніе; v. Oprysnąć.

Oprzyskać, v. Oprysnąć.

Oprzyskanie, v. Opryśnienie.

Oprzykli-wość, -ści, f. вспыльчивость, пылкость, горячность, запальчивость, v. Sierdzistość; -wy, adj., -wie, adv. вспыльчивый, пылкій, горячій, запальчивый, сердитый.

Oprzy-snąć, -skać, v. a. окрискать, окрискнуть, обрызнуть, обрызгать; v. Opluskać; -śnienie, -skanie, -ia, n. окрискание, обрызганіе; v. Opluśnienie.

Oprzyszek, -szka, m. разбойникъ; v. Rabuś.

Oprząść, v. a. 1. опрясть, отпрясть; 2. опрясть, (przędząc obwinąć, opleść), обвить [нитками].

I. Oprzeć, Opierać, Fut. oprze, v. a. оперѣть, опирать обо что; приставить, приставлять къ чему; прислонить, -нять, прислонивать къ чему; подперѣть, подпирать; – swoje nadzieje na kogo, na co, возлагать, возложить [abo имѣть] надежду на (c. Acc.), полагаться, положиться на (c. Acc.), надѣяться на (c. Acc.); opierać swoje zdanie na czém, основывать, основать мнѣніе своё на чёмъ; – się, v. r. оперѣться, опираться; прислониться, -ниться, прислонивать; упереться, упираться; – się o ścianę, o mur, оперѣться объ стѣну; – się łokciami (np. o stół), облокачиваться, облокотиться (на пр. на столъ); – się, полагаться, положиться; it. основываться, основаться; opierać się przeciw, (= opór czynić), упираться, противиться, сопротивляться, сопротивиться; v. Oparcie, Oparty.

II. Oprzeć, Fut. oprzeje, v. n. (zaognieć z tarcia), воспалиться отъ тренія; Eccl. sl. опрѣть; воспалиться отъ тренія.

Oprzy-krzać, -krzyć, v. a. – komu co, омерзить, омерзить, привесть (привести) кого въ омерзѣніе; отбить у кого охоту къ чему-либо, отнять охоту; – się, v. r. опостылѣть; v. Przykrym się stawić & Naprzykrzyć się; -krzenie, -ia, n. омерзѣніе, отвращеніе; v. Uprzykrzenie, Przykrość.

Oprzyć się, v. r. опотыкуться, поскользнуться.

Optyczny, adj., -nie, adv. оптическій; optyczne narzędzie, оптическое орудіе; Optyk, -a, m. оптикъ; Optyka, -i, f. оптика.

Opucha, -y, f. опухла; обобка; накладка; вкладка.

Opuchlina, -y, f. опухоль; -wodna, водяная опухоль; отекъ; водяная болѣзнь, pop. водянка.

Opuchły, adj. part. опухлый, вспухлый; **Opuchnąć**, v. n. опухнуть, вспухнуть.

Opu-gna, -y, f., -gnacya, -yi, f., -gnowanie, -ia, n. возраженіе, состязаніе [на словопрѣніи]; -gnać, -a, m. возражитель; состязатель; -gnować, v. n. возражать противъ кого.

Opu-kałość, -kały, v. Pękałość, Pękały.

Opukać się, v. Rozpadać się.

Opurpurzyć, v. a. очервленить, обагрить.

Opuścialość, Opuszczałość, -ści, f. пустота; пустошь; уединеніе; **Opuściały, Opuszczały**, adj. part. пустой; необитаемый; ненаселённый; всѣми покинутый, покинутый; от всѣхъ оставленный; v. Opustoszałość, -szały.

Opuścić, Opuszczać, v. a. опустить, опускать, опущать; – co czém v. Obwieść czém; – mgłą, покрыть туманомъ; –, (= spuścić na dół), опустить, опускать, опущать; спустить, спускать вниз; сронить, сронивать, уронить, ронять; выпустить, выпускать изъ рукъ; – ręce, опустить, опускать руки (propr. et *); fig. (= opuszczać się), опускаться; ничего не дѣлать; = opuścić skrzydła, опустить крылья (propr. et *); fig. терять, потерять бодрость; упасть духомъ; унывать, унять; оробѣть; [v. Głowę spuścić]; (u rzeźnika:) opuszczać skórę, v. Zdejmować (skórę z bydlęcia), v. Oprawiać; it. (= v. popuszczać & ulżywać), опущать, опускать, опустить; отпускать, отпустить; сбавлять, сбавить; спускать, спустить; послаблять, уменьшаться; мрёх опуszcza, стуча уменьшается; opuścić co, (= ominąć), опустить, опущать; пропустить, -скать, упустить, упускать (изъ виду); не замѣтить; недосмотрѣть; просмотрѣть; прогулять, прогуливать; оставить, оставлять [что безъ вниманія]; it. пропустить, опустить, упустить, оставить безъ употребленія, не употреблять въ свою пользу, не пользоваться, не воспользоваться; opuścić okazyę, упустить случай; не воспользоваться случаемъ; прогулять случай; – wyraz, пропустить слово; – kogo, оставить, оставлять, покинуть, покидать, бросить, бросать; отступить отъ кого; Bóg nie opuści, kto się nań [= na niego] spuści, §. на Бога положишься, не обложишься; надѣющіеся на Бога не погибаютъ; siły mnie opuszczają, я теряю силы; я слабѣю; siły go opuściły, онъ лишился силъ; онъ ослабѣлъ; – się, опускаться, уменьшаться; ничего не дѣлать, дѣлаться лѣнивымъ; терять, потерять бодрость; унадать, унасть духомъ; унывать, унять; приходить, придти въ уныніе; робѣть, оробѣть.

Opuściciel, -a, m. тотъ, который оставляетъ кого.

Opusta, -y, f. пропущенный кусокъ земли при нахаяніи.

Opusto-szałość, -ści, f. опустошеніе; опустѣніе; -szały, adj. part. опустѣлый; (pusty), пустой; необитаемый, ненаселённый; -szony, part. p. опустошенный; -szyć, -szać, v. a. опустошить, -шать, -szyciel, -a, m. опустошитель; -szeć, v. n. опустѣть, опустѣвать; -szenie, -ia, n. опустошеніе; опустѣніе.

Opuszczać, v. Opuszczyć.

Opuszczać, v. Opuścić.

Opu-szczanie, -szczenie, -ia, n. опускание, опущеніе, бросъ; оставленіе; пропускание, пропущеніе, etc. etc., v. Opuścić; it. –,

Digitized by Google

прогулъ; – w piśmie, пропѣска; пропускъ (въ письмѣ); -szczenie, adv., v. Niedbale; -szczka, -i, f., - rogowa (u szewca), роговая подкладка, употребляемая при обрѣзыванія подошвы; -szczony, part. p. опущенный; пропущенный; упущенный; оставленный, покинутый; od wszystkich opuszczony, всѣми покинутъ, покинутый, отъ всѣхъ оставленный; - w piśmie, пропиской; opuszczone miejsce w piśmie, пропускъ въ письмѣ; пропѣска; etc. etc., v. Opuścić.

Opuszczenie, -ia, n. опущеніе.

Opuszka, -i, f. опушка опушечка, опушь; околъ, околышъ, околышекъ; v. Brzmowanie.

Opuszczć, Opuszczać, v. a. 1. опустить, опустѣть, опускать; 2. v. Nadymać.

Opy-chać, v. Opchać; -chacz, -a, m. набиватель, который набиваетъ что чѣмъ-нибудь.

Opynia, v. Opinia.

† Opyt, -u, m., Opytka, -i, f. Opytywanie, -ia, n. опрашиваніе; v. Dowiadywanie się, Indagacya; Opytać, Opytywać, v. a. опросить, опрашивать; распросить, распрашивать; - się, v. r. освѣдомиться; v. Dowiadywać się, Indagować.

Orać, v. a. impf., Orywać, v. frequ. орать, пахать; głupich nie orzą, nie sieją, sami się rodzą, дураковъ ни пашутъ, ни сѣютъ, сами на свѣтъ родятся; trudno wilkiem orać, etc., v. Wilk; orać morze, (= brózdzić) разсѣкать море (= волны); плить [ѣхать] на кораблѣ; - komu po łbie, водить кого за носъ; насмѣхаться надъ кѣмъ; Oracki, adj. земледѣльческій; хлѣбопашный; орательный; пахарскій; Eccl. земледѣтельный; stan oracki i zatrudnienie = Oractwo, -a, n. хлѣбопашество; земледѣліе; земледобработываніе.

Oracya, -yi, f. рѣчь; слово.

Oracz, -a, m. пахарь, оратай, оратель; Eccl. sl. орать, ратай, пахотникъ; хлѣбопашецъ; земледѣлецъ; v. Rolnik; Oraczka, -i, f. 1. (oracka robota, oranie), пахание, орание; пахота; 2. (żona oracza; it. która orze), жена пахаря; пахотница; Oraczowy, adj. пахаревъ; Oraczy, adj. земледѣльческій; v. Rolniczy; oracka nauka, (agricultura), земледѣліе; наука о земледѣліи; агрономія; Oralny, adj. ральный; орательный, пахатный; [Eccl. sl. оремый, земледѣтельный]; годный къ возделыванію; годный къ обработыванію; v. Orny; Oranina, -y, f. пахота; пахание, орание; земледобработываніе; земледѣліе.

Orany, part. p. ораный, пахатый.

Orangutang, -a, m. H. n. (małpa, pithecus s. simia satyrus), оранг-утангъ.

Oranże, v. Pomarańcze, (cytryny, pigwy); Oranżerya, -yi, f. оранжерея; v. Roślinarnia; utrzymujący oranżerye, оранжерейщикъ; Oranżeryjny, adj. оранжерейный; v. Pomarańczowy.

Orar, -u, m. орарь, орарій.

Orator, -a, m. ораторъ, витія; Oratorski, adj. ораторскій, витійскій; витійственный; Oratorstwo, -a, n., Oratorya, -yi, f. оратория, краснорѣчіе, витійство, риторика; Oratoryum, n. Eccl. оратория.

Oraz, adv. вмѣстѣ; вмѣстѣ съ тѣмъ; въ то же время; притомъ.

Orcel, -cla, m., † Orkiel, -kla, m. плита, плитá, булыжникъ, дикій камень, (необтёсанный камень для строенія).

Orczyk, -a, m. валёкъ у дышла.

Orda, v. Horda.

Order, -u, m. 1. (rozkaz) ордеръ, приказъ, повелѣніе; v. Ordynans; 2. (np. ot. kawalerski), орденъ, [крестъ]; кавалерія; кавалерскій орденъ; - Św. Włodzimierza, орденъ Св. Владиміра, Владимірскій орденъ; - Ś. Anny, ор. Св. Анны, Аннинскій; - Ś. Stanisława, ор. Св. Станислава; v. Orzeł (2); Orderowy, adj. орденскій; it. кавалерскій; wstęga orderowa, орденская лента, [лента кавалерская]; uroczystość orderowa, кавалерскій праздникъ, (орденскій праздникъ); dama orderowa, кавалерственная дама; kawaler orderowy, кавалеръ; gwiazda orderowa, [кавалерская] звѣзда.

Ordy-nacki, adj. маіоратскій, маіоратный; = v. Majorацki; ordynackie dobra, маіоратное имѣніе, маіоратъ; -nacya, -yi, f. 1. маіоратъ, ординація; 2. распоряженіе, опредѣленіе, установленіе; 3. Eccl. посвященіе въ духовный санъ, ставленіе, посвященіе во священники, рукоположеніе во священники, рукоположеніе въ санъ священника; хиротонія; it. посвященіе въ насторы; -nalny, adj., v. Ordynaryjny; -nand, -a, m. ставленникъ, рукополагаемый, избранный въ духовный чинъ (санъ).

Ordynans, -u, m. 1. (= rozkaz), ордеръ, приказъ, повелѣніе, распоряженіе; уставъ; 2. Ordynans, -a, m. (żołnierz ordynansowy), ординарецъ; - piesky, вѣстовой; na ordynansie, на ординарцахъ; на вѣстахъ; v. Ordynować (1).

Ordynant, -a, m. (ordynujący duchownego), ставящій во священники, рукополагающій, хиротонисующій Епископъ, Архіерей; cfr. Ordynand; v. Ordynować.

Ordynarya, -yi, f. отарица, мѣсячина; chléb do ordynaryi wchodzący, отсыпной хлѣбъ; [cfr. хлѣбной окладъ].

Ordynaryjny, adj., -nie, adv. (zwyczajny), ординарный; обыкновенный; простонародный; простой; низкій.

Ordynaryusz, -a, m. 1. архіяльный священникъ, проповѣдникъ, обыкновенный священникъ; 2. ординарный профессоръ.

Ordy-nat, -a, m. (pan ordynacyi czyli majoratstwa), ординатъ, маіоратный владѣлецъ; -natowa, -wéj, f. жена ордината, жена маіоратного владѣльца; -natka, -i, f. дочь ордината.

Ordynek, -nka, m. порядокъ; строй; рядъ; боевой порядокъ, боевой строй.

Ordyniec, Ordynka, Ordyński, v. Hordyniec, etc.

Ordynować, v. a. 1. (= ordynans wydawać), давать, дать ордеръ; отдавать, отдать приказъ; приказывать, приказать; давать, дать повелѣніе; повелѣвать, повелѣть; предписывать; адресовать; опредѣлять, назначить; располагать, расположить; распоряжать, распорядить; устроить, -ить; 2. - duchownego, (= święcić go), посвящать, посвятить [або ставить, поставить] въ священники, n. въ духовный чинъ; хиротонисать, рукополагать во священники, - въ духовный чинъ; Ordynowanie, -ia, n., v. Ordynacya (3); Ordynowany, part. p. ставленный.

Ordze-wieć, v. n. ординѣть, зарываться рожью; -wiały, adj. part. ординѣлый, зарывшійся.

Orędować, Orendować, v. a. заступиться за кого; предстательствовать; ходатайствовать; просить за кого; Orędowanie, -ia, n. предстательство; ходатайствованіе; ходатайство; просьба за кого; покровъ; Orędowca, -y, m., Orędownik, -a, m. предстатель; заступникъ; ходатай; проситель за кого; Orędownica, -y, f., Orędowniczka, -i, f. предстательница; ходатайница, ходатайца; заступница; заступница; покровительница; Orędownictwo, -a, n. предстательство; ходатайство; заступленіе; Orędowny, adj. ходатайственный, заступный.

Orędzie, -ia, n., v. Poselstwo & Oznajmienie (rozkazu).

Oręż, -a, m., Oręże, -a, n. оружіе; biały oręż, (białe oręże), бѣлое оружіе, холодное оружіе, [какъ то: miecz] мечъ, (szpada) шпага, (szabla) сабля, (sztylet, kinżał) кинжалъ, (bagnet) штыкъ, и проч.]; złożyć oręż, класть, положить оружіе; бросать, бросить оружіе; сдаться, сдаваться; mieć się, wziąść do oręża, v. mieć się do broni, sub: Broń.

Oręźnik, -a, m. оруженосецъ, Eccl. sl. оружникъ; Oręźny, adj. 1. оружейный, оружный; stroi

Digitized by Google

orężny, оруженосецъ; v. Orężnik; orężny kowal, оружейникъ, оружейный мастеръ; orężny skład, оружейня, оружехранилище, оружехранительница, оружейная палата, арсеналъ; przełożony nad orężnym składem, оружейничей, оружничей; 2. orężny, вооружённый, оружебоpный, оружебоpственный.

Organ, -u, *m.* 1. (narzędzie zmysłowe), óрганъ [чувственный], óрганъ чувства; 2. organ, *pl.* Organy, (instrument kościelny do grania na nim), орга́нъ, *pl.* орга́ны; grać na organach, игра́ть на орга́нахъ; §. jak organy nastroisz, tak grają, каково аўшется, таково и откликнется; каковъ вопросъ, таковъ и отвѣтъ; po sprócy i otwѣtъ; 3. organy, organki, *Artill.* орга́ны, орга́нки, óрги, огнестрѣльный орга́нъ, (родъ огнестрѣльнаго орудія съ многими стволами); **Organek**, -nka, *m. dim.* 1. малый орга́нъ; *pl.* Organki, свиновка, свирѣлка, дудка; варга́нъ; 2. organki, v. Organ, Organy (3); 3. organek, v. Śmigowica; *b. Bot.* organki, (*cochlea*), волосій язы́къ [красильный].

Organiczny, *adj.*, -nie, *adv.* органи́ческій, орудный; членосочлененный; (organizacyą mający) организованный; (błago-)устроенный; siła organiczna *lub* organizująca, (*vis organica*), органи́ческая сила, [v. жизненная, производительная сила]; organiczne ciała, (*corpora organica s. organisata*), органи́ческія (*abo* орудныя) тѣла; ciała nieorganiczne, (*corpora inorganica s. inorganisata*), неорганическія (*abo* безорудныя) тѣла.

Orga-nista, -y, *m.* 1. органи́стъ, играющій на орга́нахъ; organisty pomocnik, (co miechy dępee), надувальщикъ мѣховъ; надувающій мѣхи; 2. organista, = **Organmistrz**, -a, *m.* органи́стъ, орга́нщикъ, орга́нный мастеръ; -nistowski, *adj.* принадлежащій органисту; -nistwo, -a, *n.* должность, служба и искусство органиста; искусство дѣлать орга́ны.

Orga-nizacya, -yi, *f.* организа́ція, устроеніе; устрой́ство, учрежденіе; -nizm, -u, *m.* орга́низмъ; -nizować, *v. a. impf.*, **organizować**, *v. perf.* организовать, устроивать, устроить, распредѣлять, -лить, распоряжать, -рядить, учреждать, учредить; -nizowanie, -ia, *n.*, v. *verb.* & Organizacya: -nizowany, *part. p.* организованный, [благо-]устроенный, распредѣлённый, расположенный, распоряжённый, учреждённый. [nista (2).

Organmistrz, -a, *m.*, v. Orga-

Organowy, *adj.* орга́нный; organowe miechy, орга́нные мѣхи; мѣхи у орга́новъ.

Orka, -i, *f.* ора́ніе, паханіе.

Orkiel, v. Orcel.

Orkiestra, -y, *f.* 1. орке́стръ, [мѣсто, гдѣ играютъ музыканты]; 2. орке́стръ; хоръ музыкантовъ; музыка́нты.

Orkisz, -u, *m. Bot.* (*triticum spelta*), о́ркишъ, полба, спельта, [родъ пшеницы].

Orklowy kamień, v. Orcel.

Orlanka, -i, *f. Numism.* (pieniądz Cesarsko-Austryacki, 17 krajcarów wartujący), монета Австрійская, въ 17 крейцеровъ.

Orlątko, -a, *n.*, **Orlę**, -ęcia, *n.* орлёнокъ, молодой орёлъ; орлёнишъ.

Orlę, v. Orlątko; Orlec, -a, *m.* (młody samiec orli), молодой орёлъ самецъ; Orli, Orłowy, *adj.* 1. орлій, орлиный, орлёвый; nos orli, орлиный носъ; * поклённый носъ; szlachcic orłowy, (t. j. który szlachectwo kupił), дворянинъ за деньги; 2. *H. n.* orli, orłowy kamień, (*lapis siriacus*), орлиный камень; о́рликъ; *Bot.* orle pióro, ziele, (*myriophyllum*), орлиное перо; урутъ; водопёрица; *it. Bot.* orle drzewo, (rajskie drzewo; *agallochum, lignum aloës*), райское дерево; Orlica, -y, *f.* 1. *H. n.* (samica orla), орлица, (самка орла); do orlicy należący, орлицинъ, *adj.*; 2. *Bot.* (*pteris aquilina*), орлинникъ, орлякъ; наоборотникъ крылатый; слезанникъ.

Orlik, -a, *m.*, **Orliczek**, -czka, *m.* 1. малый, молодой орёлъ; орлёнокъ; 2. orlik, *Bot.* orliki, *pl.* [cynowod, rożyczka; *aquilegia* (*vulgaris*)], о́рлики; аквилёгія; аклёй, аклей; звоник; колоколчики; голубки; водосборъ; навлиныя очки; кавалерскій цвѣтъ.

Orlikowaty, *adj.* похожій видомъ на орла; nos orlikowaty, поклённый носъ.

Orłowy, *adj.*, v. Orli.

Ormiański, *adj.* Армянскій; Ormiański kamień, *Miner.* (*pierre Arménienne*), Армянскій камень; лазуритъ.

Ormuszd, -u, *m.* (*amomum*), амомъ, о́рмушъ, перецъ Индійскій.

Ornat, -u, *m.*, **Ornacik**, -a, *m. dim.* риза священническая, ризицы, облаченіе, одѣяніе, ризница; Ornatowy, *adj.* ризный.

Orny, *adj.* орательный, пахатный, *Eccl. sl.* орально, оремый; v. Oralny.

Oroniać, **Oronić**, v. Peronić.

Oro-sić, *v. a.* оросить, орошать; окропить, -лить росою; -siały, *adj. part.* орошенный, покрытый росою; -sieć, *v. n.* ороситься; быть орошенну.

Orszada, -y, *f.* (z migdałów robione mléko, *orgeade, orgeat d'amandes*), оржадъ, оржатъ, оршадъ, миндальное молоко.

Orszak, -u, *m.* свита, кортежъ, поѣздъ, конвой; торжественное погребеніе; провожающіе покойника.

Orszlam, -u, *m.* доска, на коей лежитъ кузнечной (раздувальный) мѣхъ. [дѣленіе; v. Wyrek.

Ortel, -u, *m.* приговоръ; опре-

Ortografia, -ii, *f.* орѳографія, ортографія, правописаніе; Ortograficzny, *adj.* орѳографическій, ортографическій; правописный; -nie, *adv.* ортографически; правильно.

Oryczeryć, *v. a.* сдѣлать кого рыцаремъ, кавалеромъ; посвятить кого въ рыцари.

Oryent, -u, *m.* востокъ; Oryentalny, *adj.* восточный.

Orygi-nał, **Oryi-nał**, -u, *m.* оригиналъ; подлинникъ; первообразіе; подлинный документъ; *чудакъ; -nalik, -a, *m.* чудакъ, странный человѣкъ; -nalność, -ści, *f.* оригинальность; первообразность, начальообразность; подлинность; странность; -nalny, *adj.*, -nie, *adv.* оригинальный; первообразный, начальообразный; подлинный; самобытный; странный, чудный; oryginalny list, подлинное письмо; oryginalny człowiek, странный человѣкъ, чудакъ.

Oryl, **Horyl**, -a, *m.* лодочникъ, работникъ служащій на плотахъ при гонкѣ, обработывающій лѣсъ; **Orylka**, **Horylka**, v. Flisówka.

Orywać, v. Orać.

Orzada, v. Orszada.

Orzech, -a & -u, *m.* (*nux*) орѣхъ; v. Orzechowe drzewo; *it.* v. Orzeszyna; orzech Włoski, Грецкій орѣхъ, Волоскій орѣхъ; -laskowy, орѣхъ, лещинный орѣхъ; - kamienny, (*noix anglcuse*), [каменный орѣхъ], орѣхъ, изъ котораго ядро цѣлое трудно вынуть; - wielki, большой, Лонбардскій орѣхъ; orzech wodny, *Bot.* (kotewki, ziele, *trapa natans*), водяной, чертовъ орѣхъ, чилимъ; orzech ziemny, (*astragalus*), корень солодковый; (*bunium*), земляной орѣхъ, полевой орѣхъ, камчатка свиной; orzech jedwabny, (= kokon), коконы; шелковая, коконы; ziy orzech, глухой орѣхъ; twardy orzech, твёрдый орѣхъ; * трудное дѣло; трудная задача; запутанное дѣло; dać komu twardy orzech do zgryzienia, *задать кому что-либо трудное; привесть кого въ затрудненіе; озадачить кого чѣмъ; kto chce orzech zjeść, musi zgryść łupinę, §. не разгрызёшь орѣха, такъ не съѣшь и

Digitized by Google

ядра́; [кто хо́четь съѣсть орѣхъ, тотъ до́лженъ разгры́зть скорлупу́].

Orze-chołom, -u, *m.*, -chołomiec,-mca, *m.* орѣхо́вое, орѣ́шное клѣ́щики, (щипцы́); -chowiec, -wca, *m. H. n.* (owad, *curculio nucum*), орѣхо́вый долгоно́сикъ (насѣко́мое); -chówka,-i, *f. H. n.* (v. Sojka; *corvus caryocatactes*; *pica nucifraga*), орѣхо́вка, кедро́вка; -chowy, *adj.* 1. орѣхо́вый; *Bot.* orzechowe drzewo, orzech, (*corylus*, *juglans*) орѣхо́вое де́рево; орѣ́шина; (orzechy Włoskie, orzech Włoski, *juglans regia*), Гре́цкая орѣ́шина, Во́лоская орѣ́шина; orzechowe drzewo, орѣхо́вое де́рево; krzew orzechowy,орѣхо́вый кусту́,орѣ́шникъ; gaik, lasek orzechowy, орѣхо́вый лѣ́съ, орѣ́шникъ; оле́й orzechowy, орѣхо́вое ма́сло; jądro, ziarno orzechowe, орѣхо́вое ядро́; łupina, łuska,łuszczyna orzechowa młoda zielona, орѣхо́вая шелуха́; łupina, łuska orzechowa twarda, орѣхо́вая скорлупа́; 2. орѣхо́ваго цвѣта; kolor orzechowy, орѣхо́вой цвѣ́тъ.

Orzedel, -dla, *m.*, **Orzedle**, *pl. vul.* (kołnierz), воротни́къ, во́ротъ; chwycić kogo za orzedle, схвати́ть кого́ за воротъ; [*cfr.* Zapas, -sy].

Orzeł, *gen.* orła, *m.* 1. *H. n.* (*aquila*), орёлъ, *gen.* орла́; młody orzeł, орлёнокъ; v. Orlik; orzeł morski, (*pandion*, *aquila*, *falco haliaetus*), морско́й орёлъ; бура́къ, скопа́; v. Łomignat, Birkut; uciekając przed orłem, wpadliśmy (wpaść) na sępy, §. бѣжа́ть отъ во́лка и попа́сть на медвѣ́дя; попа́сть изъ огня́ въ полома́ [*abo* да въ по́лыма, *abo* да въ пла́мя]; попа́сть изъ дожда́ въ воду́; złoty orzeł wszędzie (wszędy) dolec!, у кого́ де́ньги, у того́ всё; 2. orzeł, (figura, znak panowania), орёлъ (знакъ); *Milit.* зна́мя; - dwugłowy, (dwójgłowiasty), двуглаві́й орёлъ; order orła białego, о́рденъ Бѣ́лаго Орла́; order czarnego, czerwonego orła, о́рденъ Чёрнаго, Кра́снаго Орла́; 3. *Astron.* - na niebie, орёлъ (созвѣ́здіе); 4. -, (jakiego dzieci na powietrze puszczają, v. szaszor), бума́жный змѣ́й; orła puszczać, пуска́ть, пуска́ть змѣя.

Orzeszek, -szka, *m. dim.* 1. орѣ́шекъ; 2. orzeszki, *Bot.* (*filipendula*, *spirae filipendula*), трасу́лька, (царица луго́въ); [*cfr.* та́волга]; **Orzeszyna**,-y, *f.* (orzechowe drzewo), орѣ́шина, орѣхо́вое де́рево; 3. -, (= lasek orzechowy), орѣ́шникъ, орѣхо́вый лѣ́съ; 3. † -, (zwierzchnia zielona wyłupiona z orzechów), орѣхо́вая шелуха́; v. Łupina, Łuszczyna, Łuska; 4. † -, худо́й орѣхъ.

Orze-wnić, 1. v. Rzewnić, **Rozrzewnić**; 2. -wnić, -wniać, *v. a.* (ukoić żal), утѣ́шить, -ша́ть, облегчи́ть, -ча́ть чью печа́ль.

Orze-źwić, -źwiać, *v. a.* ободри́ть, -дра́ть; укрѣпи́ть, -пля́ть; podkrѣпи́ть, -пля́ть; deszcz orzeźwia ziemię, дождь освѣжа́етъ землю; -źwić, *v. n.* ободри́ться; укрѣпи́ться.

Orzwać, *v. a.* 1. (obić, ołoić), -kogo, побить, поколоти́ть, отду́ть кого́, отвали́ть кого́, вы́драть, отодра́ть, вы́ворото кого́, вы́ворото плетьми́, отворо́ть кого́, вы́сѣчь ро́згами; 2. - kogo, (= okpić), * надуть, обману́ть.

Oś, *gen.* osi, *f.* (*axis*), ось; na osi (co sprowadzić, *etc.*); i. e. wozem, ладем), гужо́мъ, на колёсахъ, сухи́мъ путёмъ; *Mathem.* ось; oś ziemska, ось земна́я, ось земли́, ось земно́го ша́ра; oś niebieska, ось небе́сная; oś kuli, ось ша́ра; oś obrotu, oś kręcenia się, (*axis rotationis*), ось обраще́нія, вертѣ́нія; ось движе́нія; oś wahania, (*axis oscillationis*), ось разма́хиванія; wahanie osi ziemskiéj (*nutation de l'axe de la terre*), нута́ція, колебáніе, кача́ніе земно́й о́си; oś ostrokręgu [*axe de (du) cône*], ось ко́нуса; *Anat.* oś, (*axis*; *epistropheus*), ось, второ́й шейный позвоно́къ; v. Biegun, Skręt, Pacierz; oś optyczna, (*axis opticus s. visionis*), зри́тельная ось, ось зрѣ́нія.

Osa, -y, *f.* 1. v. Osika, Osina; 2. Osa, -y, *f. H. n.* (*vespa*), осá [насѣко́мое]; *осá, серди́тка (*s. c.*), серди́тый человѣ́къ.

Osaczyć, **Obsaczyć**, *v. a.* осочи́ть, осади́ть, обойти́, обвести́, окружи́ть.

Osączyć, **Osączać**, *v. a.* дать ска́пать водѣ́ и проч.

Osada, -y, *f.*, **Osadka**, -i, *f. dim.* 1. опра́ва; ра́ма, ра́мка; обо́лка; osady armat, лафе́ты; - (flint, pistoletów), ло́жа; 2. основа́ніе; фунда́ме́нтъ; 3. *Bot.* -, (*basis*, koniec ten liścia, którym się trzyma ogonka), основа́ніе ли́стья, ко́мъ прикрѣ́пленъ къ стебельку́; ло́же; 4. (kolonia), колони́я, поселе́ніе, селе́ніе, селѣ́тьба; - Kozaków Dońskich, станица; - chłopska, (grunt, na którym chłop osadzony), усáдебная осѣ́длость, усáдьба, (земля́, на кото́рой посе́ленъ крестья́нинъ); 5. (załoga, garnizon), гарнизо́нъ.

Osadnić, **Osednić**, **Odsadnić**, **Odsednić**, *v. a.* осáдить, осáживать (ло́шадь); протерéть, обтерéть ко́жу; ехéдчи осадниć się, осáдить себѣ́ ла́мку отъ верхово́й ѣзды́, обтерéть себѣ́ ко́жу отъ верхово́й ѣзды́; **Osadnienie**, **Osednienie**, -ia, *n.* осáдне́ніе; **Osadniony**, **Osedniony**, *part. p.* осáдненный.

Osa-dnicka, -i, *f.* колони́ста, поселя́нка, поселя́нка; новозе́мка; -dnicky,*adj.* колони́стскій; -dnik, -a,*m.* колони́стъ, поселя́нинъ, новозе́мецъ; -dny, *adj.* 1. обитáемый; 2. поселéнный, населéнный, заселéнный; -dowić,*v.a.* поселить, населить, водворить; - się, *v. r.* поселиться, водвориться; -dowienie, -ia, *n.* поселéніе, водворéніе; -dźca, -y, *m.*, -dziciel, -a, *m.* населитель.

Osadzenie, v. Osada.

Osądzenie, -ia, *n.* осужде́ніе.

Osa-dzić, **Obsa-dzić**, -dzać, *v. a.* 1. (oprawić), оправить, оправля́ть; обдѣ́лать, обдѣ́лывать; вста́вить, вставля́ть въ оправу; - w ramy, w ramki (np. obraz), вставить, вставлять въ ра́му, въ ра́мку; - drzewami, (kwiatami), осадить, обсадить, обсаживать дерéвьями; *it.* v. Obłożyć, Obstawić, Obwieść; 2. (= zaludnić), населить, -лять, поселить, -лять, водворить, -рять; - staw rybami, насадить ры́бы въ садо́къ; v. Narybić; 3. - miasto, (= w zakąt; *abo* w osadę żołnierską opatrzyć), помѣстить въ го́родъ гарнизо́нъ; поста́вить въ го́родъ гарнизо́нъ; *it.* osadzić miasto, заложить, основа́ть го́родъ; 4. - co na czém, насадить, насажа́ть топори́ща, рукоя́тку, че́ренъ; - siekierę na toporzysko, насадить (насаживать) топо́ръ на топори́ще; - nóż, насадить че́ренъ, черено́къ на ножъ; - (= nasadzić) bagnet na karabin, примкнуть штыкъ къ ружью́; - kurę na jajach, посадить ку́рицу на я́йца; - (kommisyę, prawo na kogo), назна́чить, нарядить; - więźnia, посадить преступника въ заключе́ніе, въ тюрму́; v. Areszt; - się, *v. r.* поселиться, водвориться; -dziciel, -a, *m.* населитель.

Osądzić, **Osądzać**, *v. a.* осудить, осужда́ть; v. Potępić.

Osądziciel, -a, *m.* осудитель.

Osądzony, *part. p.* осужде́нный; *s. m.* осужде́нникъ, осужденный.

Osalać, v. Osolić.

Osamić, *v.a.* оста́вить кого́ одного́, уединить; осиротить.

Osamieć, *v. n.* оста́ться одному́, уединиться; осиротѣть; v. Osierocieć; on osamiał, онъ оста́лся одинъ; онъ всѣхъ лишился, всѣ его оста́ли.

Ość, -ści, *f.* 1. ость, о́сть; шипъ, шипъ, колю́чка, игла́, игла́; терно́вая игла́, тёрнъ; v. Kolec; - u kłosia, (*arista*), ость у колоса; - rybia, (*spina*), рыбья кость; 2. ость до ловленія рыбъ, (oścień rybitwi), багóръ, острога, вилка, трезубецъ [для ловлѣнія больши́хъ рыбъ; *cfr.* Багрить, Багренье]; 3. (v. sierć), щетина;

Digitized by Google

[остроконе́чная] шерсть; 4. ości jeżowe, (= kolce), ежо́вые и́глы; v. Oścień.

Oschłość, -ści, *f.* сухость.

Oschły, *adj.* обсо́хлый; сухо́й; * сухи́ый.

Oschnąć, Osychać, *v. n.* 1. обсо́хнуть, обсыха́ть, высо́хнуть, высыха́ть; - na czém, * не удаться; не и́мѣть успѣ́ха, не получи́ть успѣ́ха; osechł na swoich zamiarach, (zamysłach), его́ предпріятія не удались, *abo* не и́мѣли успѣ́ха; v. zostać na koszu *sub:* Kosz; 2. * osychać, (= schnąć bez nadziei, w długim oczekiwaniu tęsknić), томи́ться, печа́литься, грусти́ть о (*c. Praepos.*), скуча́ть по (*c. Praepos.*), тоскова́ть по (*c. Praepos.*), жа́ждать (*c. Gen.*), силь́но желать (*c. Gen.*).

Ościanki, -ek, *pl.* простра́нство, окру́жность жили́ща. [ствѣ.

Ościelać, v. **Obościelać, Obe-**

Oścień, *gen.* ościenia & osna, *m.*, **Ościenka**, -i, *f. dim.* о́стенъ, бодёнъ, бодило, рожёнъ, [v. Bodziec]; wołodźło; * (pobudka), побужде́ніе, поощре́ніе; - do cnoty, стремле́ніе къ добродѣтели; 2. - rybitwi, (v. **ość** do łowienia ryb), багóръ, острога́, трезу́бецъ; 3. *Anat.* -, (kłykieć, *condylus*), пе́рстный суста́въ (соста́въ), суставъ въ па́льцѣ; сгибъ па́льца; **Ościeniowy**, *adj.* принадлежа́щій или относя́щійся къ бодилу, володилу, острогѣ, трезу́бцу.

Ościenność, -ści, *f.* сме́жность; сопредѣ́льность, сопредѣ́лие; v. Pogranicze.

Ościenny, *adj.*, -nie, *adv.* сосѣ́дній, сосѣ́дственный; сору́бежный; сме́жный; сопредѣ́льный; ободвóръ; **ościenny sąsiad** = **Ościennik**, -a, *m.* сосѣ́дъ, бли́жній сосѣ́дъ; сме́жникъ; сору́бежный сосѣ́дъ.

Oścież, = na oścież, *adv.* на́стежь; растворе́нный; otworzyć drzwi na oścież, отворя́ть дверь на́стежь, растворя́ть; u niego są drzwi zawsze na oścież otwarte, у него́ дверь всегда́ на́стежь [*abo* растворе́на].

Ościsty, *adj.*, -sto, *adv.* остя́стый; колю́чій; игла́стый; остроконе́чный; (o rybach), костя́стый, костя́ный; chléb ościsty, (= plewisty), плева́ный [отруби́стый] хлѣ́бъ, мякинный хлѣбъ.

Oscyllacya, -yi, *f.* размахива́ніе; размахъ; качáніе; колеба́ніе; маха́ніе, движе́ніе въ задъ и впередъ.

Osęczka, v. **Osęka.**

Osędzić, v. **Osądzić.**

Osędziały, *adj.* посѣ́дѣлый; сѣдой; покры́тый сѣдина́ми.

Osędzieć, Oszędzieć, *v. n.* посѣ́дѣть.

Osęka, -i, *f.*, **Osęczka**, -i, *f. dim.* 1. кривýля, кривýлина; §. co ma być osęką, zaraz rośnie krzywo, v. z młodu znać, do czego zdatnym będzie *sub:* Znać; 2. (= hak, bosak), багóръ; крюкъ [пожа́рный]; - na ryby, багóръ; - (bardziéj zakrzywiona), ко́ванецъ; v. Ość, Oścień (rybitwi); **Osękowaty**, *adj.* крючкова́тый, кри́вый; osękowate kobylenie, (= rogatki), рога́тка.

Oselbar, -a, *m.* (w górnict.)

Osełka, -i, *f.*, v. Osła. [водоле́й.

Oselnik, -a, *m.* точи́льщикъ.

Oselny, *adj.* осёлочный.

Osep, Osyp, -u, *m.* по́дать выбира́емая отъ крестья́нъ въ зёрнѣ; **Osepny**, *adj.* относя́щійся къ таковóй по́дати.

Osępiałość, -ści, *f.* угрю́мость; v. Ponurość; **Osępiały**, *adj.* угрю́мый; насму́ренный; v. Ponury.

Osępić się, *v. r.* хму́риться, нахму́риться, насупи́ться; v. Osowieć; **Osępieć**, *v. n.* угрю́мо смотрѣ́ть, смотрѣ́ть Сентябрёмъ, смотрѣ́ть на кого́ изъ подло́бья.

Oserce, v. **Osierdzie.**

Osesek, Osysek, -ska, *m.* сосу́нъ, сосунóкъ, сосу́нчикъ; молочникъ, моло́шникъ, [*Eccl. sl.* подосо́ецъ; моложиво, гнёнокъ или козлёнокъ, который не отсосалъ ещё ма́тки́на молока́]; -, (prosiątko, które jeszcze ssie), осёсокъ, моло́чный поросёнокъ.

Oset, *gen.* ostu, *m. Bot.* (*carduus; cirsium*), осётъ, осóтъ; волчецъ; чертополохъ; колю́чка; тата́рникъ; - pospolity, (*carduus vulgaris*), тата́рникъ обыкнове́нный; волче́цъ колю́чій; чертополохъ; - szkapi, - czartowy, (*carduus silvestris*), ла́сній чертополохъ, *л.* тата́рникъ; - miękki Matki Bożéj, (*c. mariana, silybum marianum*) остроно́стръ, остропестро́, росторо́пша, Ма́рьина колю́чка, бѣлый осóтъ, Ма́рьинъ тата́рникъ; - biały, бѣлый осётъ; - nizki, (*eryngium, campestre*), колю́шка; (zajęcza rzepa; *carlina*), колю́чникъ; - Włoski, (bernardynek, Turecki czubek; *carduus benedictus*), волче́цъ во́лоскій, волче́цъ кудрявый; крестóвый ко́рень; стоголо́вникъ; тата́рникъ волосистый; чертополохъ хохла́тый, благословенный, звѣздочный; бенедя́ктъ; - sukienniczy, ворсильная шишки; - kulowy, (*echinops*), мордóвникъ, прикрыть, преграда́ръ, лютикъ жёлтый; v. Jeżowiec; **Osetek**, -tka, *m. H.n.* (osetowy motyl, *papilio cardui*), осётовая [осóтовая] бабочка; **Osetowy**, *adj.* (ostowy), осётовый, осóтовый, волчецóвый, чертополóшный; репе́йный; osetowy motyl, v. Osetek.

Osiać, Obsiać, Osiewać, *v. a.* обсѣ́ять, обсѣ́вать; **Osianie, Osiewanie**, -ia, *n.* обсѣ́яніе, обсѣ́ваніе; **Osiany**, *part. p.* обсѣ́янный.

Osiadać, v. **Osieść.**

Osiadać się, v. **Osiedzieć się.**

Osia-dłość, -ści, *f.* 1. и́мѣ́ние; принадлежность; собственность; 2. осѣ́дость, [осѣ́дло]; мѣсто жи́тельства; жи́тельство, жили́ще; мѣстопребыва́ніе; *it.* помѣ́стье; 3. народонаселе́ніе; **-dły**, *adj.* осѣ́длый; поселя́вшійся; постоя́нно пребыва́ющій; помѣ́стный; - (np. kraj), населённый, вселённый; *it.* окружённый; *fig.* v. Osiężały.

Osiągać, Osiągnienie, v. *sub:* **Osięgnąć.**

Osią-knąć, -kać, *v. n.* 1. стечь, стека́ть, литься влажности, сáкнуть, иссыха́ть, иссáкнуть, вы-, про-, за-, из-сыхать, -сóхнуть; всосáть, всáсывать; вобрáть, вбирáть въ себя́; вобрáться, вбирáться; - (o wodzie: = opaść, opadać), убы́ть, убывáть; спасть, спадáть; osiąki korab' na górach Armeńskich, (*i. e.* stanął), остановился ковче́гъ на горáхъ Армя́нскихъ [*abo* на г. Арме́ніи]; окреты osiąkły na skałach, корабля́ [ста́ли *abo*] сѣли на мель; 2. (*fig.*) v. Uwięznąć, Ugrząźnąć.

Osiążenie, v. *sub:* **Osiągnąć.**

Osica, v. **Osika.**

Osidlić, *v. a.* (*propr. et* *), обвесть, окружа́ть сѣтью, осѣ́тить, опутать; обольсти́ть, обма́нуть; поймáть кого́ хи́трымъ образомъ.

Osiec, Osie-kać, *v. a.* осѣ́чь, обсѣ́чь, обсѣ́кать, обтесáть, обтёсывать, обрубáть, -бáть; подрѣ́зать, подрѣзáть; оття́пать, оття́пывать; - rózgami, вы́сѣчь ро́згами, *etc.*, v. Otrząć; **-cznie, -kanie, -ia**, *n.* осѣ́ченіе, обсѣ́ченіе, обсѣ́каніе, обсѣ́каніе, обтёска, обтёсываніе, обрубливаніе; подрѣ́зываніе; **-czony**, *part. p.* обсѣ́ченный, обтёсанный, обрубленный; подрѣ́занный; *it.* v. Opierzchły.

Osieć, -ci, *f.* сушильня хме́ля (хмѣля); сушильня хмелевая.

Osiecić, *v. a.* (*propr. et* *), осѣ́тить; обвесть, окружа́ть сѣтью; опутать; обмануть, обольсти́ть.

Osie-dlić, *v. a.* обселя́ть, населя́ть, поселя́ть, водворя́ть; - się gdzie, поселя́ться гдѣ, водворя́ться гдѣ; **-dlisko**, -a, *n.*, v. **Osada, Osiadłość**; **-dlony**, *part. p.* поселённый.

Osiedzieć się, (osiadać się), *v. r.* оста́ться, удержа́ться при чёмъ.

Osięgnąć, Osięgać, Osiągać, *Praet.* osięgnął *contrah.* osiągł, *Fut.* osięgnie & osięże, *v. a.* достигнуть, достигáть; достать, доставáть; получа́ть, получа́ть; удержа́ть; (- sławę), приобрѣсть, приобрѣтáть (сла́ву); *it.* - дойти, (доходи́ть); **Osięgnienie, Osiążenie**, -ia, *n.* достиже́ніе, доставáніе, получе́ніе, приобрѣтáніе, приобрѣтеніе.

Osiek, -a, *m.* (miasto w Sandomirskim, го́родъ въ Сандомир-

Digitized by Google

ской Губерніи:) Осёлъ; §. sprawa jak w osieku, (малыхъ воровъ вѣшаютъ, а большихъ прощаютъ); неосновательность, неразсудительность, явная несправедливость; *ił.* несклàдица, безтолковщина, нелѣпица.

Osieł, Osioł, -sła, *m.*, **Osiełek, Osiołek,** -łka, *m. dim.* 1. *H. n.* (*asinus*), осёлъ (*gen.* осла), *dim.* осёнокъ, осликъ; -, (głupi człowiek), * осёлъ, глупецъ, невѣжа; *ił.* тупый человѣкъ; osieł Dardański, *настоящій, совершенный осёлъ; osieł dziki, *H. n.* (*onager*) дикій *abo* дикій осёлъ; осляк, онагръ, кулàнъ; §. przenieść się z konia na osła, (*i. e.* poprawić z pieca na łeb), промѣнять сапогъ на лапти; изъ попòвъ да въ дьяконы; изъ кулькà въ рогожку; §. (szczurkowie z jednéj mąki), osłowie z jednéj łąki, (= jednej faryny, sobie podobni), §. одного поля ягоды; онà другъ другу подъ стать; . . . . jak osieł do lutni, онъ весьмà неловокъ; pośledz-li do Paryża osiełka głupiego, jeśli tu był osiem, tam nie będzie koń z niego, [= kto z przyrodzenia głupi, i w Paryżu sobie rozumu nie kupi], осёлъ ослòмъ и остàнется; изъ большàго осла всѣ не вийдетъ слонà; глупому болвàну ни въ чѣмъ не бýдетъ талàну; 2. osieł drewniany, (na ukaranie), деревянный осёлъ или деревянная лошадь для наказàнія; кобылка; *ił.* козлý; **Osielstwo,** -a, *n.* глупость; невѣжество; дурàчество.

Osierdzie, -ia, *n.*, **Osercę,** -a, *n. Anat.* (*diaphragma*), діафрàгма, грудобрюшная преграда, перепонка; (*praecordia*), предсердіе; сердечная преграда; (*pericardium, pericardion*), околосердіе, околосердечная оболочка, ок. сумка, ок. сорочка, околосердечіе; v. **Błona, Błonka.**

Osiero-cić, **Osieracać,** *v. a.* осиротить, сдѣлать сиротою *abo* сиротàми, оставить въ сиротствѣ, лишить родителей, л. дѣтей; -ciały, *adj.* осиротѣлый, осиротѣвшій; оставшій безъ родителей, ост. безъ отцà и матери; *ił.* оставшій безъ дѣтей; -cenie, -ia, осиротѣніе; **Osierocieć,** *v. n.*, *Fut.* osierocieję, осиротѣть, сдѣлаться сиротою, остàться сиротою; -cony, *part. p.* оставшій безъ родителей; *ił.* оставшій безъ дѣтей и проч., v. **Osierociały.**

Osieść, Obsieść, Osiadać, Osiadywać, *v. n.* 1. сѣсть, садиться, вокрýгъ чего; 2. osiadać na czém, сѣсть, садиться гдѣ на что; поселяться, -яться, водворяться, -яться; 3. na koszu osieść, (v. nic nie wskórać, z kwitkiem pójść), получить отказъ; остаться на стулѣ; остаться съ носомъ; не удàться; возвратиться, ничего не сдѣлавъ; (v. kosz), osiadł na koszu, (nic nie wskórał), съ чѣмъ пошёлъ, съ чѣмъ и пришёлъ; съ чѣмъ поѣхалъ, съ чѣмъ и пріѣхалъ; w gniewie osieść, v. **Opłonąć;** 4. (= zsiadać się), сѣсть, осѣдàть, отлечь, отлечàть, опускàться, опуститься, садиться; dom osiadł, домъ осѣлъ; 5. osiadać co, обладѣть чѣмъ-нибудь, обладàть чѣмъ; 6. - konia, сѣсть, всѣсть на лошадь (на коня); садиться, всѣдàть на лошадь; *ił.* osiadać konia, (= ujeżdżać), выѣзживать, объѣзживать лошадь, пріучàть въ верховой ѣздѣ.

Osiew, -u, *m.*, v. **Osiewek.**

Osie-wać, v. **Osiać;** -wanie, v. **Osianie;** -wacz, -a, *m.* сѣятель, обсѣятель; -wek, -wka, *m.*, -wka, -i, *f.* обсѣвъ, посѣвъ, сѣвъ; -wny, *adj.* сѣяльный, сѣятельный; osiewna rola, osiewne pole, засѣянное поле; нива.

Osika, -i, *f.*, **Osina, Osiczyna, Osa,** -y, *f. Bot.* (drzewo, *populus tremula*), осина; дрожащій тополь [дерево]; ręce mu drżą, [*abo* (on) drży], jak osika, jak osa, (jak liście osikowe), онъ дрожитъ какъ осиновый листъ, онъ дрожитъ отъ страха; **Osikowy, Osinowy,** *adj.* осиновый; osikowy lasek = **Osikowina,** -y, *f.* 1. осинникъ, осиновый лѣсъ; 2. -, **Osina,** -y, *f.* осиновое дерево; *ił.* осиновыя дровà.

Osiknąć, Osikać, *v. a.* оприснуть, оприскать, обрызнуть, обрызгать.

Osio-dłać, -dływać, *v. a.* 1. осѣдлàть, осѣдлывать, сѣдлàть; 2. - kogo, * поработить, порабощàть, покорить кого подъ власть свою; завоевàть кого, обладѣть кѣмъ, v. **Opanować, Ujarzmić, Podbić;** *ił.* v. Ująć kogo w kleszcze; -dłanie, -dływanie, -ia, *n.* осѣдлàніе, осѣдлывàніе; * порабощеніе; -dłany, *part. p.* осѣдланный; * порабощенный.

Osioł, Osiołek, v. **Osieł, Osiełek.**

Osiowy, *adj.* осевой.

Osi-wieć, *v. n.* посѣдѣть, сѣдѣть, становиться сѣдымъ; -wienie, -ia, *n.*, -wiałość, -ści, *f.* сѣдѣніе, сѣдость, посѣдѣлость волосъ; -wiały, *adj.* посѣдѣлый; сѣдой.

Osiąpieć, *v. n.* сдѣлаться скупымъ.

Oskard, Osskard, -u, *m.* мотка.

Oska-rżać, -rżyć, *v. a.* обвинàть, -нить [*abo* обличàть, -чить] кого въ (*c. Praepos.*); доносить, донести на кого [въ судѣ]; - kogo [w sądzie], просить на кого; принести, -нести жалобу на кого; жаловаться на кого; - fałszywie, v. **Potwarzyć;** własne jego sumienie oskarża, совѣсть его обличàетъ [*abo* угрызàетъ]; oskarżający przypadek, (= pr. czwarty, biernik, *Accusativus*), *Gramm.* винительный падежъ; -rżanie, -rżenie, -ia, *n.* обвиненіе; доносъ; жалоба на кого; оглаголàніе; oskarżenie fałszywe, поклёпъ на кого, ложное обвиненіе кого; - sumienia, угрызеніе совѣсти; -rżony, *part. p.* обвиненный; обвиняемый въ (*c. Praep.*); обжалованный; подсудимый; *ił.* подлежащій обвиненію; -rżyciel, -a, *m.* обвинитель; доноситель; доносчикъ, доносчикъ; челобитчикъ; oskarżyciel oskarżyciela, встрѣчный челобитчикъ, проситель на истцà; -rżycielka, -i, *f.* обвинительница, челобитчица, доносчица; -rżcielski, *adj.* обвинительный; обвиняющій.

Oskle-plić, -piać, *v. a.* сведитъ, свести (*abo* свесть) сводъ вокрýгъ чего; сдѣлать, дѣлать своды вокрýгъ чего.

Oskliić, Oszkliić, *v. a.* остекловàть.

Oskoczyć, Obskoczyć, Oskakać, Oskakiwać, *v. n.* обскакàть, обскàкивать; прыгать, скакàть вокрýгъ чего; - kogo, * обступить, окружить внезапно; v. **Obstąpić, Osoczyć.**

Oskoła, -y, *f.* древесный сокъ; *ił.* берёзовый сокъ, берёзовица; **Oskoły,** -ół, *pl.* время [ве-]тренія древесныхъ соковъ; время въ которомъ истекàетъ древесный сокъ; весна.

Oskoma, -y, *f.*, **Oskomina,** *pl.* **Oskominy,** 1. оскомина; drawić oskomę, набить оскомину; mam oskomę na zębach, у меня оскомина на зубàхъ; 2. большой апетитъ; жадность, сильное желàніе; oskomę, oskominę mieć na co, чрезвычайно жаждать чего, имѣть большой апетитъ на что; oskomę, oskominę ma na to, у него большой апетитъ на это; у него слюни текутъ по зубàмъ; oskomę, oskominy komu czynić, robić, возбуждàть, возбудить въ комъ апетитъ къ чему.

Oskro-bać, -bywać, *v. a.* осебàть, осàбливать; оскрёсть, оскребàть; rybę z łuszczki -, чистить, вычистить рыбу, снять (снимàть) чешую съ рыбы; -bisy, -in, *pl.*, -binki, *dim. pl.* оскрёбки, отскрёбки (*pl.*).

Oskrzele, -i, *pl. H. n.* (*branchia*), жабры, *gen.* жаберъ (*pl.*); дыхàльце.

Oskrzy-dlić, -dlać, *v. a.* - nieprzyjaciela, вытянуть, вытàгивать крыло àрміи дàлѣе непріятельскаго; обойти, обходàть, окружить, -жàть; обойти во фланг непріятелю.

Oskuć, Obskuć, Oskubać, Oskubać, *v. a.* общипàть, общипывать; * ободрàть кого; обнàть.

Osła, -y, *f.*, **Osełka,** -i, *f. dim.* 1. брусъ, брусокъ, брусочекъ, осё-

Digitized by Google

łokъ, osełocekъ; – złotnicza, osełokъ, probírnik [*abo* próbnik] kámeń; 2. osła, osełka masła, kusókъ mása (korówjego) [na podóśie osełki].

Osła-białość, -ści, *f.* osłabóśnie, osłabléníe, sláboćć, rozsłabléníe, obezsíleníe, niemoćéníe sił; **-biały**, **-biły**, *adj. part.* osłabóśnyj, niemóćnyj, sláboćnyj, obezsíleńnyj, sláboćnyj, obezsíleńnyj, bezsíłnyj; **-bić**, **-biać**, *v. a.* osłábić, osłabléć, rozsłabléć, przesłábić; obezsíłić, obezsíłiwać; líśić, líśićsa (wybíwáćsa) iz sił, któreńć (teráć) síłu; obezsíłićsa, rozsłabléćsa; **-bienie**, **-biania**, -ia, *n.* osłabléníe, rozsłabléníe, obezsíleníe; osłabżnie, osłabżdáńie, niemoćéníe sił; v. Osłabiałość & Osłabić; **-bieny**, *part. p.* osłábłenny; rozsłabléńnyj; obezsíleńnyj; *etc.* v. *verb.* **Osłabić**.

Osłać, v. **Obesłać**, **Obścielać**.

Oślada, **Oszlada**, -y, *f.* ślédz; oślady dochodzić, łowić, = **Oślادować**, *v. n.* ślédzić za (*c. Instr.*); ślédzić (*c. Acc.*), iskáć (*c. Acc.*); v. **Śledzić**, **Śladować**.

Osładzać, **-dzanie**, v. **Osło-Oślak**, -a, *m.* oślíńce. [dzić.

Osłaniać, **Osłanianie**, v. **Osłonić**.

Oślarz, -a, *m.* oslonácz; oslátnikъ, nogóńnikъ oslówъ; **Oślarski**, *adj.* prinadlezńáńśij oslonáćy, oslátnikу; **Oślątko**, -a, *n.* oslénońk; osłá; **Oślarnia**, -i, *f. Eccl. sl.* oslárnia, sarpáj dla oslówъ.

Osła-wa, -y, *f.* durnája sláwa; ludóe ńma; oglásca, zlosłóvie, zlosłáńie, nenomóńie, klevetá; **-wiacz**, -a, *m.*, **-wca**, -y, *m.* zlosłóvъ; klevetníkъ; oslavláńśij; **-wiać**, **-wić**, *v. a.* 1. † –, (sławnym uczynić), prosławíć, -ńćć; 2. † – komu co, v. Oznajmić; 3. –, (= ujmować sławie czyjéj, obmawiać kogo, *etc.*), oslavíć, oslávićć, obezsláviwać, obezsláviwać, zlosłáviwać, zlosłóvićć; obezvéćićićć, obezvéćićićć; rasposáćićićć, -ćićićć o mozъ durnie słúxu; pustićićć ńogó vъ oglásku; oporóćićićć, -ćićićć; ponosićićć; nagovárićićć, nagovoríćićć; nazvićićićć na kogó; ńbedićićićć na kogó; ńbedićićićć na kogó; ńbedićićićć kogó; ńbedićićićć kogó; ńbedićićićć

Ośmie-lać, -lić, *v. a.* – kogo, ободрáть, ободрáть, отвáживать, отвáжить кого́, охрабрáть, -брáть кого́; – się, *v. r.* осмѣлиться, осмѣливаться, отвáживаться, отвáжиться; разбодрáться, -дрáться; ободрáться, ободрáться; дерзнýть, дерзáть; посмѣть.

Ośmina, -y, *f.* осмúна.

Ośmio-boczny, *adj.*, -nie, *adv.* осмисторóнный; -bok, v. **Ośmiokąt;** -dzienny, *adj.* осмидневный, восмидневный; *it.* кáждые вóсемь дней; -głosowy, *adj.* осмиглáсный, осмоглáсный; *cfr.* Oktoich; -kąt, -a, *m.* осмиугóльникъ; -kątny, *adj.*, -nie, *adv.* осмиугóльный; осмиконéчный; -końcowy, *adj.* осмиконéчный; -letni, *adj.* осмилѣтний; -miesięczny, *adj.*, -nie, *adv.* осмимѣсячный; *it.* чéрезъ кáждые вóсемь мѣсяцевъ; -nogi, *adj.* имѣющій вóсемь ногъ; -raki, *adj.*, -ko, *adv.* осмерúчный, осмерúнóй; состоящій изъ осмú.

Ośmio-ro, -orga, *n.* óсмеро, осмерúца, осмерúкъ, осмúца; -rogi, *adj.* осмиугóльный; осмиконéчный; *it.* имѣющій вóсемь рóговъ; -ścian, -u, *m.* осмиугóльникъ; осмигрáнникъ; октаэ́дръ; -sprzężny, *adj.* въ вóсемь лошадей запрáженный, осмерицѣю запрáженный.

Ośmka, -i, *f.* 1. осмѣ́рка; 2. осмúя часть чегó-либо; осмúца; *it.* осмúчее; – w muzyce, лóманая; осмúя; осмидóльная нóта; одновáзная нóта.

Ośmkroć, *adv.* (ośmrazy), осмокрáтно, вóсемь разъ; **Ośmkrotny,** *adj.* осмокрáтный.

Ośm-naście, *gen.* ośmnastu, *num. card.* восемнáдцать, осьмнáдцать; -nasobny, *adj.*, -nie, *adv.* осмерúчный, *Eccl. sl.* осмочáстный; -nastny, *adj.* содержáщій осьмнáдцать; -nasty, *num. ord.* осьмнáдцатый.

Ośmo-lić, Ośmalać, *v. a.* 1. осмолúть, осмáливать; 2. –, v. **Obrudzić, Okopcić; -lenie, Ośmalanie,** -ia, *n.* 1. осмолéние, осмáливание; 2. v. **Obrudzenie, Okopcenie; -lony,** *part. p.* 1. осмолéнный; 2. v. **Obrudzony, Okopcony.**

Ośmpalcowy, *adj.* осмидюймóвый.

Ośmrodzić, Ośmradzać, *v. a.* насмрáдить, навонять.

Ośmset, *num. card.* вóсемьсотъ; **Ośmsetny,** *num. ord.* осьмисóтный.

Ośmy, *num. ord.* осмóй, восьмúй; ośmy raz = po ośmej, въ-восьмúхъ.

Ośmyk, -a, *m.* óшибъ, зáячій [хвостъ.

Ośmy-kować, Ośmknąć, Omknąć, -kać, *v. a.* – (liście, листья) ощипáть, ощипывать, сорвáть, срывáть, оборвáть, обрывáть, снять; обдёрнуть, обдёргивать, отерéбливать.

Ośna, Ośnem, v. **Oścień.**

Ośnieżyć, *v. a.* покрúть снѣгомъ; занестú, занéсть снѣгомъ.

Ośnik, -a, *m.* скóбель.

Osnow, -u, *m.*, **Osnowa,** -y, *f.* (nawicie tkacze, postawa), основа, навúвка; osnowę postawić, v. Osnować; 2. *fig.* – dzieła, (= plan), содержáние сочинéния; основа; планъ; предмѣтъ; основáние; 3. *fig.* (= pasmo, ciąg, rzęd), продолжéние, нить, рядъ, течéние жизни; – życia, нить жизни.

Osno-wać, -wywać, **Oznuć,** *v. a.* 1. (= oprząść, *etc.*), обвúть, обвивáть, обвѣсть, обвестú, обводúть, окружúть, -жáть; украсúть, -шáть; 3. † –, основáть, основывать; 4. osnowywać ściany, обивáть стѣны доскáми; -wanie, -wywanie, **Oznucie,** -ia, *n.* обвивáние, обведéние нúтками; – krosna, основáние, набирáние, набрáние, положéние, сдѣлание основы; * обведéние, окружéние; украшéние; † основáние; do osnowania (do nakładania osnowy) służący, основáльный; osnowanie budowli, (= fundament), основáние, фундáментъ & фундамéнтъ.

Ośny, *adj.* осевóй.

Osoba, -y, *f.* 1. особа, лицó, лицѣ; ja z mojéj osoby. ..., что до менá касáется, ...; ile osób, tyle odmian, (= ile głów, tyle zdań; co głowa, to rozum), §. скóлько людей, стóлько судей; скóлько головъ, стóлько умóвъ; nie do osoby, v. nie do twarzy *sub:* Twarz; na dwie osoby pojazd, двумѣстная карéта; na trzy osoby p., трёхмѣстная карéта; na cztery osoby p., четырёхмѣстная карéта; osobą, w osobie, z osoby, (= obecnie), лúчно; самъ; *Jur.* самолúчно; osoba w Trójcy, ипостáсъ, ипостáсъ; Bóg w trzech osobach, v. Trójca; 2. *Gramm.* лицó; pierwsza, druga, trzecia osoba liczby pojedynczéj, пéрвое, второе, трéтье лицó единственнаго числá; 3. –, postać jakiéj osoby, нарýжный видъ, нарýжность, фигýра; *it.* видъ, нарýжность, óбразъ; v. Postać; 4. –, v. Gatunek; 5. –, (rola, którą gra), лицѣ; osoba grająca (na teatrze), дѣйствующее лицó; grać, przedstawiać różne osoby (w sztukach teatralnych), игрáть, представлять рáзныя лица; granie jakiéj osoby, (= roli), *Eccl. sl.* лицеподхождéние.

Osobca, -y, *m.* (odludek), особнúкъ, особнáкъ, чудодѣй, чудáкъ; удаляющійся отъ людей; нелюдúмый.

Oso-bliście, *adv.* лúчно; самъ; самолúчно; osobliście stanął, онъ явúлся самолúчно, *abo* лúчно; -bistość, -ści, *f.* лúчность; самолúчность; лúчное присýтствие, *Eccl. sl.* лицебѣ́гіе; лúчная óхта; (= powierzchowność), нарýжность, нарýжный видъ; -bisty, *adj.* лúчный; самолúчный; interes osobisty, лúчная вы́года.

Osobka, -i, *f. dim.* лúчко, мáлая особа, фигýрка; кýколка [*propr. et* *].

Osobliwek, -wka, *m.* [lekarstwo celne na jednę osobliwą chorobę, *specificum* (*medicamentum*)], особенное срéдство (= лекáрство); срéдство специфúческое, собственнодѣйствующее.

Oso-bliwość, -ści, *f.* особлúвость, особенность, особность; отличúтельность; отдѣльность, отдѣлéнность; стрáнность; отлúчность; особенное кáчество; рѣ́дкость; *it.* уединённость; -bliwy, *adj.*, -wie, *adv.* особнúй, отдѣльный; чýдный; удивúтельный; необыкновéнный; свойственный; особлúвый, особенный; особый; стрáнный; отлúчный, отмѣнный; рѣдкій; osobliwy znak, (= odróżniający, różniący się), отличúтельный прáзнакъ, особенный пр., свойственный пр.; osobliwe różnienie, особенное обстоятельство, подрóбность; = osobliwy przypadek, особенный случай; рѣдкій случай; osobliwy człowiek, стрáнный человѣ́къ; v. **Osobca.**

Oso-bnie, -bno, *adv.* особа, особъ; особно, отдѣльно; особлúво, особенно; нóровъ; уединéнно; v. Osobny; osobno mieszkać, особо, отдѣльно жить; każdy osobno mieszka, всякій особо живетъ; osobno [= samotnie] ýеć, жить особнякóмъ; *Eccl. sl.* особствовать, особиться, уединяться, -нýться; osobno jedzący, *Eccl. sl.* отмеюéдецъ, котóрый особенно ѣстъ, а не съ другúми; -buk, -a, *m.*, v. **Osobca;** -bność, -ści, *f.* особенное кáчество; особность; особенность; отдѣлéнность, отдѣльность; отдѣлéніе; уединённость, уединéніе; уединённое мѣсто; пустынúя; na osobności, (= na stronie, na boku co powiedzieć), наединѣ, наединѣ; pędzić życie na osobności, проводúть жизнь въ уединéніи, жить въ уединéніи, вестú уединённую жизнь, жить уединённо (тáйно); -bny, *adj.* 1. особый, особенный, отдѣльный, особенный; v. Osobliwy; z osobna, въ особенности; особенно, особлúво; 2. –, (= pewnéj osoby własny), v. **Osobowy, Osobisty.**

Osocznik, Ossocznik, -a, *m.* 1. осóчникъ; загóнщикъ [обходящій съ рогáтиною мѣсто, гдѣ звѣрь лежúтъ]; 2. v. **Potwarca,** obmówca, клеветникъ; **Osoczny, Obsoczny,** *adj.* осóчный; osoczna wieś, дерéвня, въ котóрой крестьяне обязаны ходúть въ [звѣрúной] лóвлѣ, облáвѣ; osoczny

Digitized by Google

pies, лóвчая (гóнчая) собáка; ищéйка; **Osoczyć, Osaczyć**, *v. a.* 1. (obskoczyć, ostąpić zwierzę), осочúть, осáчивать, обойтú мѣсто [гдѣ лежúть звѣрь]; 2. † – kogo z drugiego, v. Omówić; **Osoczenie, Osaczywanie, Osaczenie**, –ia, *n.* осáчиваніе; **Osoczony, Osaczony**, *part. p.* осóченный.

Oso-lić, Osalać, *v. a.* осолúть, соли́ть; * óчень дóрого заплатúть или продавáть; *it.* – kogo, v. Oskarżyć bardzo, Naskarżyć na kogo; **-lenie, Osalanie**, –ia, *n.* осолéніе, солéніе; **-lony**, *part. p.* осóленный; * óчень дорóгій; *it.* óчень дóрого заплáченный, (или купленный); **-liciel**, –a, *m.* солильщикъ.

Oso-wiałość, –ści, *f.* печáль, унúніе, унúлость, робкость, печáльный видъ; **-wiały**, *adj.* опечáленный, печáльный, унúлый, повѣсившій гóлову; **-wieć**, *v. n.* (*propr. et* *), тонúриться, растонúриться, хóхлиться; опустúть крúлья; повѣсить гóлову; унúть, унивáть, пріунúть; пригорюнúться; придтú въ унúніе; быть печáльнымъ; v. Osępieć.

Osowy, *adj.* 1. *H. n.* (od osy), осúный, óсій; żądło osowe, осúное [*abo* óсье] жáло; osowe gniazdo, осúное [*abo* óсье] гнѣздó; 2. v. **Osinowy, Osikowy.**

Ospa, –y, *f.* 1. (= ospka, omasta), собáчій кормъ; v. Ospa; 2. *Med.* ospa, (= ospice czerwone, *variolae*), óспа; ospa wietrzna, wiatrowa, fałszywa, (*variolae emphysematicae, aëreae, ventosae*), лопýха, вѣтренная óспа; *it.* ospa fałszywa, (*variola vaccin. spuria*), лóжная óспа; ospa dobra, (*variolae benignae*), доброкáчественная, дóбрая óспа; ospa zła, (*variolae malignae*), злокáчественная óспа; ospa krowia *abo* ochraniająca, (*variolae vaccinae*), корóвья óспа; предохранúтельная [*abo* прививная] óспа; szczepienie krowiej ospy, (*inoculatio, insitio variolarum vaccinarum*), прививáніе корóвьей óспы; szczepić ospę (krowią), прививáть (корóвью) óспу; 3. ospa francuzka, –dworska, (*lues venerea; syphilis;* v. Francs), венерúческая болѣзнь; любострáстная болѣзнь; сифилисъ; v. Ospowacieć, Ospowaty.

Ospalca, –y, *m.*, **Ospalec**, –lca, *m.* (ospały człowiek), сóня, сонлúвецъ, сонлúвый человѣкъ; неповоротлúвый, вялый, лѣнтяй; **Ospałka**, –i, *f.* óспа, сонлúвая женщина; лѣнтяйка; **Ospałość**, –ści, *f.*, **Ospalstwo**, –a, *n.* сонлúвость; вялость, лѣность, нерадивость; v. Gnuśność; **Ospały**, *adj.* сонлúвый, сóнный; вялый, лѣнивый, нерадивый.

Ospanie, –ia, *n.* сонлúвость; вялость, лѣность; v. Letarg.

Ospiany, *adj.* (ospowy, od ospy), óспенный; ropa ospiana, óспенная матéрія; pęcherzyk ospiany, óспенный пузырёкъ; v. Ospowy.

Ospica, –y, *f.*, **Ospice**, –ic, *pl.* **Ospiczki**, –ek, *pl. Med.* 1. óспина, óспинка, óспенная болѣзнь; 2. v. Ospa; 3. *Med.* (*morbilli;* v. odra, kur, pożarnice), корь; 4. ospice łuskawe, owcze, (*variolae ovinae*), овéчья óспа, овéчьи шéлуди; *cfr.* корь овéчъ; v. ospa wietrzna.

Ospo-wacieć, *v. n.* рябóть, порябóть; **-watość**, –ści, *f.* рябость, рябовáтость; **-waty**, *adj.*, **-to**, *adv.* 1. рябовáтый, рябóй, порябóлый, щербиновáтый, щедриновáтый, щадровáтый; 2. –, (ospę mający), имѣющій óспу; одержúмый óспою; **-wy**, *adj.* óспенный; ospowa zaraza, óспенная зарáза; ospowy dołek, рябúна, рябинка, úмина отъ óспы, щербúна, щербúнка, щедрúна, щедрúнка, щадрúна; ospowa krosta, óспенный прыщъ; óспенный пузырёкъ; óспина, óспинка; óспенная болѣзнь; v. Ospiany.

Osprawiedli-wić, **-wiać**, *v. a.* оправдáть, оправдывáть; – kogo, оправдáть кого въ чёмъ; – się, *v. r.* оправдáться; osprawiedliwiający, *part.* оправдáтельный; **-wienie, -wianie**, –ia, *n.* оправдáніе, оправдывáніе; **-wiony**, *part. p.* оправданный.

Osprośnić, *v. a.* осквернúть.

Ossać, *v. a.* (ofeidać), *vul.* осрáть; окалúть; запáкостить, обмарáть.

Osre-bienie, –ia, *n.* осеребрéніе, посеребрéніе (вокрýгъ); **-brzony**, *part. p.* (вокрýгъ) посеребрéнный, посеребрéный, осеребрéный; **-brzyć**, *v. a.* осеребрúть, посеребрúть (вокрýгъ).

Ośrodek, –dka, *m.*, v. **Ośrzodek.**

Osromocić, *v. a.* осрамúть, осквернúть, обезчéстить, опозóрить, опорóчить; **Osromocony**, *part. p.* осрамлéнный, осквернéнный, обезчéщенный, опозóренный, опорóченный.

Osro-żyć, –żać, *v. a.* ожесточúть, ожесточáть, раздражúть, раздражáть, рассердúть, рассéрживать, разгнѣвáть; разъярúть; сдѣлать кого лютымъ, свирѣпымъ, жестóкимъ; остервенúть, –нáть; – się, *v. r.* озлúться, разсвирѣпѣть, ожесточúться, ожесточáться, раздражáться, раздражáться, рассердúться, разгнѣвáться, разъярúться, взбѣсúться, приходúть (придтú) въ ярость, остервенúться, остервенáться.

Ośrze-nić, Ośrze-nić, **-niać**, *v. a.* (śrzonem obsypać), покрýть, покрывáть úнеемъ; **-niały**, *adj. p.* заúндивѣлый, покрýтый úнеемъ; **-nieć**, *v. n.* úндивѣть, заúндивѣть, покрýться úнеемъ.

Ośrodka, –i, *f.*, **Ośrzodek, Ośrodek**, –dka, *m.* (wewnętrzna część w śrzodku), внýтренная часть чегó-нибудь; – chleba, мякишъ (хлѣбный).

Ossać, Ossywać, *v. a.* обосóсать, обсáсывать.

Ossocznik, v. **Osocznik.**

Ostać, Ostawać, *v. n.* 1. (= zostać), остáться, оставáться; остáться, быть въ остáткѣ; v. Zostać; 2. ostać czém, сдѣлаться чѣмъ; – panem, сдѣлаться богачёмъ; 3. **Ostać się, Ostawać się**, *v. r.* оставáться, состоя́ть; оставáться въ цѣлости; устоя́ть, устáивать; держáться, удéрживаться, удержáться, устоя́ть; сохранúться, сохраняться; v. Utrzymać się; остоя́ться, остáиваться; v. Otrzymać się; 4. – się, (= ustać się, *qu. v.*), отстоя́ться, отстáиваться, устоя́ться.

Ostanawiać, Ostanowić, v. **Obstawić.**

Ostąpić, v. **Obstąpić.**

Osta-rzeć, *v. n.*, –rzać się, –rzyć się, *v. r.* остарѣть, постарѣть, состáриться, состарѣвáться, состарѣться; **-rzały**, *part. p.* остарѣлый.

Osta-teczność, –ści, *f.* крáйность; послѣднее; крáйняя нуждá, бѣдá; do ostateczności posunięty, бýдучи доведёнъ до крáйности; ostateczność zmusiła (przywiodła) go do tego, крáйность его къ тому принуждúла, (кр. довелá его до того); **-teczny**, *adj.* крáйній; **-nie**, *adv.* крáйне; *it.* ostateczny, кромѣшній; послѣдній; конéчный; остальнóй, остáточный; окончáтельный, рѣшúтельный; *adv.* -но; (= ostatni raz), послѣдній разъ; sąd ostateczny, стрáшный судъ; (v. sądny dzień); ostateczna świątość, ostateczne pomazanie, (ostatnie namazanie), соборование [мáсломъ]; ostateczna posługa, *pl.* ostateczne posługi, послѣдній долгъ; ostateczny wyrok, послѣдній, окончáтельный приговóръ.

Ostatek, –tka, *m.* остáтокъ, (*dim.* остáточекъ), óсталь; остальнóе; послѣдки; do ostatka, къ концý; въ конéцъ; совершéнно; совсѣмъ; na ostatek, w ostatku, на конéцъ; на послѣдокъ; въ заключéніе; въ остáткѣ; впрóчемъ; **Ostatki**, –ków, *pl.* зáговѣнье, послѣдніе дни карнавáла (мáсленицы).

Ostatni, –ia, –ie, *adj.*, –nie, *adv.* крáйній; послѣдній; конéчный, остальнóй, достальнóй, остáточный; v. Ostateczny; ostatnie namazanie, pomazanie, соборование [мáсломъ]; ostatnia wola, духóвная; духóвное завѣщáніе; предсмéртная вóля; po raz ostatni, въ послѣдній разъ; ostatnich się środków chwytać, употребля́ть послѣднее срéдство; już do ostatniego (przychodzi), уже приходúть къ концý; скóро бýдетъ конéцъ, окáнчивается; doprowadzić

Digitized by Google

kogo do ostatniego, do ostatniéj biedy, довести кого до крайней бѣдѣ; доконать кого; być w ostatniéj biedzie, быть въ крайней бѣдности, быть въ отчаянномъ положеніи; w ostatniéj potrzebie, въ крайней нуждѣ; na ostatnią, въ крайней нуждѣ; въ крайности; въ крайнемъ случаѣ; ostatnie, v. Ostatecznie.

Ostawać, v. Ostać.

Ostawiać, Ostawić, *v. a.* оставлять, оставить.

Ostentacya, -yi, *f.* чванство, хвальба, хвастовство, тщеславіе, величавость.

Ostęp, -u, *m.* 1. обступленіе, окруженіе; 2. (w myśl. sieci, któremi zwierza osoczą), охотничьи тенета; (= część kniei sieciami osoczona), особъ, особка; мѣсто лѣса окружённо тенетами; 3. уединённое мѣсто; пустыня.

Ostka, -i, *f.* [pszenica kosmata, obcista, wąsatka] пшеница остистая, и. бородатая.

Ostokrzew, -u, *m.* *Bot.* (*ilex aquifolium*), птичій клей (деревцо), остролистникъ, остролистъ, водолистъ, падубъ обыкновенный, дикій терновникъ.

Ostowaty, *adj.*, -to, *adv.* остистый; колючій; волчецовидный, волчецообразный; **Ostowy**, *adj.* осотовый, осотовый, волчецовый, чертополошный; репейный.

Ostrachać się, v. Ostraszyć się.

Ostradać, *v. a.* потерать, лишаться, лишиться.

Ostraszyć, Ostrachać, *v. a.* отучать отъ пугливости; пріучить (лошадь) къ стрѣльбѣ; v. Ostrzelać; – się, *v. r.* собраться съ духомъ, скрѣпиться духомъ, ободриться, ободриться, отважиться, осмѣлиться.

Ostrawy, -a, -e, *adj.* островатый; остренькій. [раулъ.

Ostrażyć, *v. a.* поставить ка-

Ostrefować, *v. a.* 1. сдѣлать полосы на (*c. Praep*); 2. остро-

Ostrek, v. Ostrzek. [чить.

Ostrew', v. Ostrzew'.

Ostręgi, -ęg, *pl.*, **Ostrzeźnice**, -nic, *pl.*, **Ostrężyna**, -y, *f.* *Bot.* (*rubus caesius*), куманика, куманяка, (ежевика).

Ostro, 1. *adv.* остро, *etc.*, v. Ostry; 2. **Ostro**, -a, *n.* (wiatr południowy na morzu śrzodziemnym), южный вѣтеръ [вѣтръ] на средиземномъ морѣ. [рзіć.

Ostroczyć, v. Obydzić, Omie-

Ostróg, -u, *m.* острогъ; мѣсто обведённое палисадниками.

Ostroga, -i, *f.*, **Ostróżka**, -i, *f.* *dim.* шпора, † острога; – u koguta, бодецъ, ноготь, коготь [у пѣтуха]; przypiąć ostrogi, надѣть шпоры; w ostrogach, przy ostrogach, въ шпорахъ; zewrzeć, spinać konia ostrogami, дать коньмоу ostrogi, додать коньмоу ostrogi, шпорить, пришпорить, пришпорить лошадь; **Ostrogarz**, -a, *m.* шпоринкъ, шпоринъ мастеръ; **Ostrogowy**, *adj.* 1. шпорный, принадлежащій шпорамъ; 2. (od ostrogu), острожный.

Ostro-gran, v. Spiczastogran, **Ostrokłup**, **Piramida**; -kąt, -a, *m.* острый уголъ; -kątny, *adj.* остроугольный; -kończaty, *adj.*, -to, *adv.* остроконечный; -krąg, -kręgu, *m.* (*conus*), конусъ; oś ostrokręgu, ось конуса; -kręgowy, -kręgowy, -kręgny, *adj.* конусный; коническій; przecięcia ostrokręgowe, (*sectiones conicae*), коническія сѣченія; ukośne przecięcie ostrokręgowe, косвенный разрѣзъ конуса; -krzew, -u, *m.* *Bot.* 1. (*acanthus*), акантъ, роженецъ, борщевикъ, медвѣжья лапа, медвѣжьи когти; 2. *Bot.* (*ilex aquifolium*), остроколъ, остролистникъ, остролистъ, водолистъ, падубъ обыкновенный; возожедь; дикій терновникъ; птичій клей (деревцо); -kwaśny, *adj.* остроконечный; -mléczny korzeń, ziele, *m.* *Bot.* (*hippophaes*), остромлечный корень; щецъ морской; терновникъ песочный; -mowny, *adj.*, -nie, *adv.* колкій, ѣдкій, язвительный; *Eccl. sl.* остроглаголивый; -myślny, *adj.* остроумный; v. Bystry; -nosy, *adj.* остроносый; -oki, -a, -ie, *adj.* остроокій, остроглазый, острозрящій, острозрительный; -patrzący, *adj.* *part.* острозрящій, острозрительный, быстроглазый, зоркій; v. Bystrooki; -pest, -u, *m.* ziele *Bot.* (*carduus mariana, silybum marianum*), росторопша, остропестръ, остро-пестро, Марьина колючка, бѣлый осотъ, Марьинъ татарникъ; -pław, v. Ostryga; -pysk, -a, *m.* 1. *H. n.* – mysz, (*sorex araneus*), землеройка, [земляная мышь]; 2. ostropysk, ryba morska, *H. n.* (*xiphias gladius*), остроносъ, сабляная, мечъ-рыба, сабля-рыба; -rozumność, -ści, *f.* остроумие, проницательность, проницательность; -rozumny, *adj.* остроумный, остроумный; **Ostrość**, -ści, *f.* острость, остротѣ; (*it.* v. kończatość, śpiczastość); v. Ostrze; – topora, лезвеѣ топора; – noża, остреѣ ножа; – [oczu, pieprzu, *etc.*], крѣпкость, ѣдкость; острость [уксуса, *etc.*]; –(umysłu), быстротѣ, быстроумие, проницательность, проницательность; – (oczu), зоркость; – (słuchu), тонкость слуха; v. Bystrość; – (praw), строгость.

Ostrosłup, -a, *m.* пирамида.

Ostrotręczyna, -y, *f.* *Bot.* (ciernie Egiptskie pachnące), благовонный Египетскій терновникъ. [рѣжъ).

Ostrów, -u, *m.* островъ (на

Ostrowęgiel, v. Ostrokąt.

Ostro-widz, -a, *m.* 1. *H. n.* (*lynx*), островидъ, рысь; 2. *fig.* остроразящій, остроокій, остроглазый, зоркій, быстроглазый; -widność, -ści, *f.* зоркость; -widny, *adj.* остроокій, остроглазый; -widzowy, -widzy, *adj.* рысій; ostrowidzowe oczy, рысіе глаза; * быстрый взоръ, зоркіе глаза, рысье зрѣніе; skóra ostrowidzowa, рысья кожа; -wnik, -a, *m.* точильщикъ; -ża, -y, *f.* 1. остроумность; 2. острогъ; -zęby, *adj.* острозубый.

Ostrożen, v. Ostrożny.

Ostrożeń, -nia, *m.* *Bot.* (ziele, *cirsium*), вахлачка; серпуха полевая.

Ostrożenie, -ia, *n.* острогъ; v. Ostrożyć.

Ostróżka, -i, *f.* *dim.* 1. малая шпора; 2. *Bot.* (= ziele św. Katarzyny, modrzeniec rogaty, *consolida regalis, delphinium consolida*), шпоринкъ, кавалерскія шпоры, живокость. [осторожности.

Ostrożnie, *adv.* осторожно, съ

Ostrożnieć, *v. n.* сдѣлаться осторожнымъ.

Ostrożność, -ści, *f.* осторожность, предосторожность, осмотрительность, опасливость, бережность.

Ostrożny, *adj.* осторожный, предосторожный, осмотрительный, опасливый, бережный; ostrożnym być, быть осторожнымъ; остерегаться, беречься.

Ostro-żyć -żować, *v. a.* (ostrożeniem czyli ostrogiem obwieść), обнести *abo* обнесть, обносить острогомъ, обнести палисадомъ, укрѣпить палисадомъ.

Ostru-żyć -żować, -gnąć, -gać, -giwać, *v. a.* остружить, оструживать, острогать, острогивать, обстругать; -żymy, -yn, *pl.* остружины.

Ostrwie, v. Ostrzew'.

Ostry, -a, -e, *adj.*, **Ostro**, *adv.* (*compar.* ostrzejszy), 1. острый, зоркій; *adv.* остро; – na końcu, остроконечный, острый; ostry nóż, острый ножъ; kąt ostry, *Math.* острый уголъ; ostra kanta, ребро; ostry ładunek, боевой патронъ; nabić broń ostrym ładunkiem, зарядить (заряжать, nabijać) пулею; ostry koniec, острый конецъ; ostre wino, v. Cierpkie; 2. острый, крѣпкій, ѣдкій, кислый терпкій; проѣдливый; ostry ocet, крѣпкій уксусъ; ostra musztarda, горчица, крѣпкая горчица; ostry kwas, ѣдкая кислота; 3. (= rażący, przenikliwy), рѣзкій; *it.* пронзительный; жестокій; ostra zima, суровая зима; ostry dźwięk, wiatr, рѣзкій, пронзительный звукъ, вѣтръ; ostry wzrok, пронзительный взоръ; ostre oko, зоркій глазъ, *pl.* ostre oczy, зоркіе глаза; быстрый взоръ; = ostre wejrzenie, острое зрѣніе; ostry słuch, тонкій слухъ; ostry akcent,

Digitized by Google

Gramm. óstra; *Eccl. sl.* okcía; óstroe ударéніе; ostry rozum, óstrый, проницáтельный умъ; 4. (= surowy, srogi, twardy), стрóгій, сурóвый; ojciec ostry, стрóгій отéцъ; 5. ostrém prawem, (kryminalnie), по уголóвному прáву; уголóвнымъ судóмъ; na ostre *abo* na ostrze gonić, бíться съ кѣмъ на кóльяхъ; состязáться съ кѣмъ; 6. *Med.* – (*o ochorobach:*) óстрый, скоротéчный; ostre choroby, (*morbi acuti*), óстрыя болѣзни; горáчка, *pl.*-ки; 7. *Bot.* ostre ziele, (*asperugo*), острáца; óстрая трава.

Ostrych, v. **Ostrzyca**, ziele.

Ostryga, Ostryga, Austryga, -i, *f.* (*ostrea edulis*), ýстрица.

Ostryż, v. **Ostrzyż**.

Ostrze, -a, *n.* 1. острéе, *Eccl. sl.* óстрие; лезвеé; miecz o dwóch ostrzach, обоюдýстрый мечъ; 2. (= ostry koniec), óстрый конéцъ; 3. Ostrze, ostrzwie, горáта; 4. ostrze, *adv.*, v. Ostry; *it.* na ostrze gonić, = na ostre, v. *sub*: Ostry (5); **Ostrzę**, 1. *p. s. Praes.*, v. Ostrzyć; **Ostrzeć**, *v. n.* острѣть, сдѣлаться óстрымъ.

Ostrzedz, Ostrzegać, *Fut.* ostrzeże, *v. a.*, – kogo, остерéчь, остерегáть, предостерéчь, предостерегáть; предупредíть, предупреждáть; увѣщевáть; ostrzegać sobie co, предостáвить, предоставлять себѣ что, оставлять, остáвить что за собóю по условію, условиться въ чѣмъ; – czego, v. Strzedz czego, Pilnować; – się, *v. r.* остерéчься, остерегáться, v. Strzedz się; **Ostrzegacz**,-a, *m.* остерегáтель, предостерегáтель; **Ostrzegający**, *part. a.* остерегáющій; остерегáтельный; **Ostrzeganie, Ostrzeżenie**, -ia, *n.* остереженіе, остереженіе, предостереженіе, предостереженіе; **Ostrzeżony**, *part. p.* остереженный, предостереженный.

Ostrzeja, v. **Ostrzyga**.

Ostrzek, Ostrzek, *gen.* ostrzka, ostrka, *m.* острéй, лезвеé.

Ostrze-lać, *v. a.* 1. стрѣлять óколо чего; – fortecę, стрелять по крѣпости; v. Bombardyrować; 2. – konia, пріучíть лóшадь къ стрѣльбѣ; -lany, *adj.* стѣлянный, стѣлянный.

Ostrzenie, -ia, *n.* остреніе; мусéченіе; точéніе; v. Ostrzyć.

Ostrzew', -strzewia, -strzwia, **Ostrew'**, -strewia, -strwia, *m.* 1. стрóвíнка; *it.* штурмовáя (пристýпная) лѣстница; 2. (= rogatki), горáтка.

Ortrzeżenie, Ostrzeżony, v. *sub*: **Ostrzedz**.

Ostrzężnice, v. **Ostręgi**.

Ostrzyć, *v. a.* 1. острѣть, наострѣть, мусéтить; точíть, наточíть; – (rozum), изощрíть, [рáзумъ]; zęby na co –, надѣяться получíть чего; ожидáть чего; желáть чего жáдно; зýбы точíть; v. Oskomę (mieć); 2. – przykazania, (= ostro nakazać), наострожáйше приказывать; 3. (= pobudzać), воострíть, побуждáть, ободрáть; – serce, ожесточíть, раздражáть сéрдце; – się, *v. r.* острíться, дѣлаться óстрымъ.

Ostrzyca, -y, *f.* ziele, *Bot.* (*galium aparine*), подмарéнникъ цѣпкій, подм. шерохóватый, царéница, лíпкая трáва, дерáбка; ostrzyca drug, *Bot.* (v. turza trawa; *arundo calamagrostis, cal. lanceolata*), мѣтлина, мѣтловка, мѣтлякъ, тростникóвая ароебрáзный.

Ostrzyciel, -a, *m.* тотъ котóрый острíтъ; точíльщикъ.

Ostrzyda, Ostrzy-gać, *v. a.* острíчь, обострíчь, остригáть, обстригáть, остриженіе, обстриженіе, обстрíжка, обрѣзываніе, обрѣзаніе; -żony, *part. p.* остриженный, обстриженный, обрѣзанный.

Ostrzyga, -i, *f.* (*ostrea edulis*), ýстрица; **Ostrzygojad**, -a, *m. H. n.* (*haematopus ostralegus*), устрицеéдъ, морская сорóка, кривóкъ, кривецъ.

Ostrzyż, Ostryż, -a, *m.* 1. *Bot.* (*cyperus*), – wonny, ситóвникъ благовóнный; ostrzyż Indyjski, (*curcuma*; v. Szafranica, żółcień), кýркума, желтáкъ, жéлтый индѣрь, ж. кóрень, кýркумовый кóрень; 2. Ostrzyż, *H. n.* (orzeł morski, *falco haliaetus*), скопá, бурáкъ, морскóй орѣлъ.

Ostrzy-żek, -żka, *m.*, -żki, *pl.* обстрíжки, острíжки, обрѣзки; -żenie, -żony, v. *sub*: **Ostrzyda**; -żyny, -yn, *pl.* острíжка, стрíжка, стриженіе, остриженіе.

Ostu, v. **Oset**.

Ostu-dza, -y, *f.*, -dzenie, -ia, *n.* (v. Zaziębienie), простýда; *it.* охлажденіе; -dzać, -dzić, *v. a.* остужáть, остудíть, простýживать, -жáть, простудíть, прохлáживать, прохлодíть; * охлаждáть, охладíть; -dzenie, -dzanie, -ia, *n.* остуженіе, простуженіе, простýживаніе, прохлáживаніе; охлажденіе; -dzony, *part. p.* остуженный, простуженный, прохлажденный.

Osty-dnąć, -gnąć, -gać, *v. n.* остíть, остíнуть, остывáть, про–; * охладѣть, охлаждáть, остíть, остывáть; стать, становиться равнодýшнымъ къ . . . ; -gnienie,-ia, *n.* остíнутіе, остываніе, простýваніе; охлажденіе; -głość, -ści, *f.*, v. Ostygnienie; -gły, *adj.* остíлый, простíлый.

Osuć, *v. a.* (osypać), осíпать, осыпáть, обсíпать; **Osuty**, *part. p.* (osypany), осíпанный.

Osuch, -u, *m.*, **Osuszek**, -szka, *m. dim.* 1. (kołacz twardy, suchy), твéрдый, сухóй калáчъ (пирóгъ); 2. osuch, -a, *m.* (wyschły dziad, stary), сухóй, худóй, [дрáхлый] старикъ. [náніе.

Osucie, -ia, *n.* осíпка, осы-

Osucizna, -y, *f.* (= osutki, osutkowa choroba), сыпь (на тѣлѣ).

Osumować, *v. a.* сосчитáть, сложíть, подводíть итóгъ (*pl.* итóги).

Osu-nąć, -wać, *v. a.* (*propr. et* *), скользíть, поскользнýться, поскользнýться, осѣсть, осѣдáть; (o górach:) спустíться, спускáться; ziemia się osunęła w studni, землá въ колóдцѣ осíпалась; osunęła się nogą, поскользнýлась ногá; – się, (*fig.*), v. Kongniewać się.

Osure-wiałość, -ści, *f.*, -wienie, -ia, *n.* сýрость, сурóвость, грýбость, невѣжество, необразóванность; -wiały, *adj. p.* сырóй, сурóвый, грýбый, невѣжливый, необразóванный; -wieć, *v. n.* сырѣть, сдѣлаться сырýмъ, грýбымъ, невѣжливымъ.

Osu-szek, -szki, v. **Osuch**; -szyć, -szać, *v. a.* осушíть, осушáть, осýшивать, обсушíть, -мáть, обсýшивать; -szenie, -szanie, -ia, *n.* осушéніе, обсушéніе, осýшиваніе, обсýшиваніе, осýшка; -szony, *part. p.* осушéнный.

Osutka, -i, *f.* (ocucizna), сыпь (на тѣлѣ); (*macula hepatica, chloasma*), веснýшка; **Osutkowy**, *adj.* сыпный, къ сыпи относящійся, отъ сыпи происхóдящій; osutkowa gorączka, (*febris exanthematica*), горáчка отъ сыпи; сыпь съ лихорáдкою; osutkowe choroby, (*morbi cutanei*), накóжныя болѣзни; **Osuty**, *part. p.* осíпанный.

Osuwać, v. **Osunąć**.

Oswajać, -janie, v. **Oswoić**.

Oswę-dzić, -dzać, *v. a.* опаяíть, -яíть, обмóчь, обмигáть.

Oświa-dczać, -dczyć, *v. a.* объявлíть, -вíть, изъявлíть, -вíть, свидѣтельствовать, засвидѣтельствовать; *it.* объяснíть, -нíть; представлíть, -стáвить, предлагáть, предложíть; – się, *v. r.* объясниться, -ниться съ кѣмъ; – się, объявлíть, -вíть ссбá; – się za kim, брать, взять чью стóрону; – się przeciw komu, объявлíть, -вíть себá противникомъ кого; – się komu, дѣлать, сдѣлать кому предложеніе, предлагáть, -ложíть кому что; *it.* v. Protestować; oświadczył się jéj, онъ предложилъ ей свою рýку; онъ предложилъ вступíть съ нéю въ бракъ; -dczanie, -dczenie, *n.* 1. объявлéніе, изъявлéніе, свидѣтельствованіе, засвидѣтельствованіе; объясненіе; представленіе, предложеніе; – przy-

Digitized by Google

jaźni, изъявлéніе дрýжбы; 2. v. Protestacya; -dczony, *part. p.* объявленный, изъявленный, засвидѣтельствованный; v. Oświadczyć, -czać; -dczyciel, -a, *m.* объявитель, изъявитель; предлагáющій.

Oświata, -y, *f.* (*propr. et* °), свѣтъ, свѣтлость, освѣщéніе, óтсвѣтъ; - rozumu, просвѣщéніе; - narodu, нарóдное просвѣщéніе; - prawdy, свѣтъ истины.

Oświe-cać, -cić, *v. a.* (*propr. et* °), освѣщáть, освѣтáть; осіятъ, осіявáть; (o księżycu; o duchu św.) озарáть, озарить; - rozum, umysł), просвѣщáть, просвѣтáть [разумъ]; oświecić ślepego, возвратáть зрѣніе слѣпóму; - się, *v. r.* просвѣщáться, просвѣтáться; осіяться; -canie, -cenie, -ia, *n.* освѣщéніе, осіяніе, осіявáніе, озарéніе, свѣтъ; просвѣщéніе; v. Oświecony; -ciciel, -a, *m.* просвѣтитель; -ciciclka, -i, *f.* просвѣтительница.

Oświę-cić, -cać, *v. a.* освятáть, освящáть; -cenie, -ia, *n.* освященіе; -cony, *part. p.* освящéнный; -ciciel, -a, *m.* освятитель.

Oświecony, *part. p.* 1. освѣщéнный, осіянный, озарéнный; просвѣщéнный; rozum (umysł) oświecony, просвѣщённый умъ; 2. (tytuł książęcy:) Jaśnie Oświecony, *α*) Сіятельный, сіятельнѣйшій; свѣтлѣйшій, пресвѣтлѣйшій, [всепресвѣтлѣйшій]; *β*) [Báme (Eró) Высóчество]; Báme (Eró) Сіятельсво; Báma (Eró) Свѣтлость := Oświeconość, -ści, *f.* (w tytule książęcym:) Jaśnie Oświeconość (v. Wysokość, Высóчество), Сіятельство; Свѣтлость.

Oświe-tność, Oświ-tność, -ści, *f.* свѣтъ, блескъ, сіяніе; -tny, *adj.* (blask rzucający), блестáщій, сіяющій, свѣтящійся.

Oświe-żeć, Odświe-żeć, *v. n.* освѣжиться помоложивáть, помолодѣть; v. Omłodnieć; -żyć, -żać, *v. a.* освѣжиáть, освѣжáть, помолодѣть, подновýть, -влять; возобновиáть, возобновлять.

Oświt, -u, *m.*, Oświtnienie, -ia, *n.* развѣтъ; v. Świt; Oświtnąć, *v. n.* свѣтáть, разсвѣтáть; skoro oświtnie, какъ скóро разсвѣтётъ; oświta, разсвѣтáетъ; oświtło, разсвѣлó; Oświtność, v. Oświetność.

Oswo-bodzić, -badzać, *v. a.* освободить, освобождáть, избáвить, избавлять, спасти, спасáть; v. Uwolnić, Wybawić; -bodziciel, -a, *m.* освободитель, избавитель, спаситель; -bodziciclka, -i, *f.* освободительница, избавительница, спасительница; -bodzenie, -badzanie, -ia, *n.* освобождéніе, избавлéніе, спасéніе; -bodzony, *part. p.* освобождённый, избáвленный.

Oswoić, Oswajać, *v. a.* пріучáть, -чáть къ чемý, новáдить, повáживать, привáдить, привáживать; сдѣлать, дѣлать ручнымъ, одомáшнить, одомáшнивать, пріучить, -чáть; - się, *v. r.* сдѣлаться ручнымъ; *it.* - się z czém, *abo* do czego, привыкнуть къ чемý; v. Przyzwyczajać, Okrocić, Ołaskawić; Oswojony, домáшній, ручóй, смирный, кротóкій; привыкший.

Oszchać, *etc.*, v. Oschnąć.

Osyp, v. Osep; Osypać, Obsypać, Osypywać, *v. a.* осыпать, осыпáть, обсыпáть; посыпать, посыпáть, пересыпать; ° осыпать, -пáть; обременять, -нять, завалять, завáливать; osypać dobrodziejstwami, облагодѣтельствовать, осыпать благодѣяніями; - co czém, (*np.* wałem), v. Okopać, Obwieść (okołem); ziemia się osypuje, земля осыпáется (вокрýгъ); całe ciało osypało się (ospicami, krostami), всё тѣло осыпáлось сыпью; osypywać bydłu (mąką razową, osypką *abo* otrębami, *etc.*), примѣшивать (муки, óтрубей, *etc.*) въ кормъ скотý; Osypka, -i, *f.* 1. сыпь (на тѣлѣ); 2. кормъ для скотá[=мякина,плевá,óтрубы, вúсевки]; мѣсиво; 3. v. Osep.

Osysać, v. Ossać.

Osysek, v. Osesek.

Oszaco-wać, *v. a. perf.* оцѣнить, назначить цѣну; - co czém, v. Opłacić czém; - kogo, v. Obmówić kogo; v. Szacować; -wnik, -a, *m.*, v. Szacownik; v. Censor.

Oszacunek, v. Szacunek.

Oszadzieć, v. Oszedzieć.

Oszafranić, *v. a.* заправлять, красить шафрáномъ.

Oszaleć, *v. n.* ошалѣть, съ умá сойти, рехнýться, съ умá спáсть, одурѣть; czyś (ty) oszalał? рáзвѣ ты съ умá сошёлъ? съ умá ты сошёлъ [чтó-ли]? Oszalić, *v. a.* съ умá свести.

Oszamotać, *v. a.* мотáть позадить.

Oszańcować, *v. a.* обшанцовáть, обнести (обнéсть) шáнцами, обнести окóпами, окопáть.

Oszargać, *v. a.* огрязнить.

Oszarpać, *v. a.* оцарáпать, оборвáть, ободрáть; ощипáть; v. Obszarpać; Oszarpaniec, -ńca, *m.* лоскýтникъ; v. Obszarpaniec. [рмъ.

Oszarzeć, *v. n.* сдѣлаться сѣ-

Oszczać, *v. a.* осцáть.

Oszczę-dek, -tek, -dka, -tka, *m.* остáтокъ; остальнóе; v. Ostatek, Reszta.

Oszczę-dność, -ści, *f.* бережлúвость; бережь; v. Ekonomika; -dny, *adj.*, -dnie, *adv.* бережлúвый; экономный; oszczędnie żyć, жить экономно; -dzać, -dzić, *v. a.* щадить, пощадить, хранить, сóбить, берéчь, сберéчь, сберегáть, уберéчь, уберегáть; щадить, жалѣть, берéчь; oszczędzaj grosz na zaraz, берегú дéнежку [пригодúтся] на чёрный день; не будь въ óсекъ таровáть, бýдешь къ весны богáть; кто въ óсекъ таровáть, тотъ къ весны не богáть; -kogo, сохранить, оберегáть, почитáть; oszczędzić kogo, пощадить кого́; - się, *v. r.* берéться, остерегáться; -dzanie, -dzenie, -ia, *n.* щажéніе, щажденіе, пощадéніе, пощáда, хранéніе, бережéніе, бережéніе; -dziciel, -a, *m.* оберегáтель, бережлúвецъ; охранитель; -dzicielka, -i, *f.* охранительница; -dzony, *part. p.* пощажённый, пощажденный, бережённый, сберéжённый.

Oszczek, -u, *m.*, -kanie, -ia, *n.* лай, лáяніе, брежáніе; -kać, -knąć, -kiwać, *v. n.* лáять, брехáть, облáять, облáивать; ° поносить, áбедничать на (*c. Acc.*), клеветничать на (*c. Acc.*), наговорить, злословить, оклеветáть, оговорить; -kiwacz, -a, *m.* крикýнъ; клеветникъ, злослóвъ, поноситель.

Oszczenić się, *v. r.* ощенитъся.

Oszczep, -u, *m.*, -pek, -pka, *n. dim.* дротъ, дрóтикъ, копиé, копьé, копейкó; -pisko, -a, *n.* рáтовище, дрóтовище, копéйное дрéвко, рукоятка; -pnik, -a, *m.* копéйникъ, копéйникъ, копьенóсецъ; -powy, *adj.* копéйный; на оszczepowy, удáръ копьемъ.

Oszczer-rca, -y, *m.* насмѣшникъ, зубоскáлъ, скалозýбъ; v. Szyderz; *it.* v. Błazen, Kugiar, Żartowniś; -rczy, -rczy, *adj.* насмѣшнический; насмѣшливый; -rstwo, -a, *n.* насмѣшничество, зубоскáльство, скалозýбство; насмѣшка; v. Szyderstwo, -derski; -rzać, *np.* = zęby, *v. n.* скáлить зýбы надъ кѣмъ-либо, зубоскáлить, скалозýбить, насмѣхáться надъ кѣмъ; - się, v. Szydzić; -rzanie zębów, скáленіе зýбовъ; v. Wyszczerzać zęby.

Oszczy-pnąć, -knąć, -pać, *v. a.* ощипáть, общипáть, ощипывать, общипывать; -panie, -ia, *n.* ощипáніе, ощипывáніе, общипáніе, общипывáніе; -pany, *part. p.* ощипáнный, общипáнный.

Osze-dzieć, Oszadzieć, *v. n.* заиндевѣть, покрыться инеемъ; посѣдѣть, сдѣлаться сѣдúнъ, покрыться сѣдúною; -działy, *adj.* заиндевѣлый, покрытый инеемъ; посѣдѣлый; сѣдóй.

Oszemiać, v. Ogłodać, Ogryźć; *it.* v. Oskubać, Odrzeć, Rozszochrać.

Oszewka, -i, *f.* обмóлка.

Oszkalować, *v. a.* поруганть; осрамить, осрамить, почернить, оповóрить, опорóчить.

Oszkara-dzać, -dzić, *v. a.*

Digitized by Google

(= oszpecić) обезобрáживать, обезобрáзить; дѣлать, сдѣлать, обезобрáзнымъ; урóдовать, изурóдовать; искажáть, искажáть; -dzenie, -ia, n. обезобрáженіе; изурóдованіе; искажéніе; -dzony, part.p. обезобрáженный; искажéнный.

Oszkard, v. Oskard.

Oszklić, v. Ośklić.

Oszla-chcić, Ośla-chcić, -chcać, v. a. жáловать, пожáловать кого дворянствомъ, пож. кому дворянство; возвéсть, возводить кого въ дворянское достоинство; it. v. Zaszczycić, Upowaźnić, Ozdobić.

Oszlada, v. Ośląda.

Oszloch, -u, m. Bot. (ziele, śniedek; allium porrum), порéй; прасъ.

Oszurować, v. Obszurować.

Oszow, -u, m. обжигáтельная печь; проходáтельная печь.

Oszpecić, -cać, 1. v. Oszkaradzić, -dzać; 2. (oczernić, qu. v.), опорóчить, охаять.

Oszpilać, v. a. пришпиливать булáвками вокрýгъ чегó.

Oszrotować, v. a. размолóть, крýпно молóть; (ziarna z łupin oczyścić), очистить вéрна отъ шелухи.

Osztakietować, v. a. огородить тычинами, обвести тýномъ; обвести палисáдникомъ.

Osztarkać, -knąć, v. a. оттáлкивать, оттолкáть, оттолкнýть, отбить, отбить.

Oszu-kać, -kiwać, v. a. обманýть, обмáнывать; обольстить, обольщáть; провести (провéсть), проводить; надýть, надувáть; плутовáть, сплутовáть; - się, v. r. обмануться, ошибáться, заблуждáться; v. Omylić się; -kiwanie, -kanie, -ia, обмáнываніе, v. Oszukaństwo; -kacz, -kiwacz, Oszust, -a, m. обмáнщикъ, обольститель, плутъ, мошéнникъ, сплéтъ, сплетáло, шишимóра, алиярщикъ, алиря, цыгáнъ, мытáрь, обирóха, обирáло; -kaństwo, -stowstwo, -stwo, -a, n. обмáнъ, алиярство, мошéнничество, плутовство, мытáрство, цыгáнство; Oszust, v. Oszukacz; -stać (kogo), v. Oszukać; Oszuśka, -i, f. обмáнщица, плутóвка, сплéта, цыгáнка; -stwy, -stowski, adj. обмáнчивый, обмáнный, обмáнническій, алиярскій, льстивый, плутовскій, мытáрный.

Oszwa-blić, -biać, v. Oszukać, (Okpić, Odrwić); -biacz, v. Oszust.

Oszwarcować, v. a. очернить, почернить.

Oszyć, v. Obszyć.

Oszydzić, v. a. осмéять кого, насмéяться надъ кѣмъ, издѣваться надъ ...; руганться, поругáться надъ (c. Instr.).

Oszyjnik, -a, m. омóйникъ.

Ot! v. Oto!

Otabo-rzyć, -rować, v. a. (obtaborować), окружить, обвести (обвéсть) военнымъ обóзомъ.

Otaczać, -czać, v. Otoczyć, Otoczyciel.

Otaflować, v. a. обить панéлями, обить столярною работою.

Otajać, v. n. оттáять.

Otaksować, v. Taksować.

Otamować, v. a. обвести (обвéсть) плотúною.

Otaplać, Otoplić, v. a. 1. потопить, потопить, погружáть, погрузить [во глýбину водú]; 2. растопить, расплáвить [вокрýгъ].

Otarasować, v. a. огородить, завалить дорóгу вокрýгъ, окружить укрѣплéніемъ.

Otarcie, -ia, n. отирáніе, обтирáніе, обтирка; Otarty, part. p. обтéртый, отéртый; * образованный; óбытый; v. Ćwiczony, Okrzesany; v. Otrzeć.

Otar-gać, Obtar-gać, -gnąć, -giwać, v. a. обдéргать, обдéрнуть, обдéргивать; отеребить, отерéбливать; ощипáть, ощипывать; - konia, объѣздить, укротить лóшадь; пріучить лóшадь къ верховóй ѣздѣ; -ganie, -ia, n. обдéрганіе, отерéбленіе, отерéбливаніе.

Otargować, Obtargować, v. a. старговáть.

Otarty, v. sub: Otarcie.

Otaśmować, v. a. 1. оторóчить, оторáчивать, обить тесóмкою [вокрýгъ]; 2. fig. - komu skórę, v. Ogrzać, Wygarbować.

Otchłań, v. Odchłań.

Otchnąć, v. a. 1. (= ozionąć, parą zarazić), заразить дýхомъ, дыхáніемъ; 2. (= obudzić, ocucić), разбудить; пробудить; оживить; v. Ocknąć.

Otę-piały, adj. отупѣлый, тупúй; -plić, v. a. (propr. et *), притупить; иступить; -pieć, v. n. (propr. et *), отупѣть, сдѣлаться тупúмъ; -pienie, -ia, n. притуплéніе.

Otę-żać, -żyć, v. a. сдѣлать плóтнымъ, крѣпкимъ, тугúмъ; -żałość, -ści, f. плóтность, крѣпкость, твéрдость, жестóкость, тýгость.

Otkać, etc., v. Obetkać.

Otłaczać, Otłoczyć, v. a. толóчь, угнетáть, прижимáть что вокрýгъ; v. Przytłoczyć; Otłoczyny, -yn, pl. (np. lnu i konopi), v. Paklepie, Paździerze.

Otłuc, Otłukać, v. a. околотить, околáчивать; оттолкáть, оттáлкивать вокрýгъ; - o co, толкнýть, ударить обо что; v. Uderzyć o co; - kogo, околотить кого.

Otłuk, -u, m. 1. (odłog ziemi, odłogowa rola), паровóе пóле; парь; паренúна; пáшня, остáвленная въ парý [abo подъ пáръ]; пóле, лежáщее въ парý; отдыхáвшая земля; залóгъ; 2. człowiek otłuk, (= do niczego niezdatny, nic dobrego), негодáй, негóдникъ, безпýтникъ; 3. v. Nierządnica, Kurwa.

Otłu-ścić, -szczać, v. a. сдѣлать жáрнымъ, припрáвить жáромъ; натерéть, намáзать жáромъ, н. сáломъ, на-, за-сáлить; замарáть, запáчкать жáромъ или сáломъ; -ścieć, v. n. отолстѣть; пожирѣть; разжирѣть, разтолстѣть; заплúть [abo отéчь] жáромъ; -ściały, adj. отолстѣлый; -szczenie, -ia, n. отолстѣніе; v. Otyć.

Otmęt, v. Odmęt.

Oto! Ot! Otoż! (ecce!) interj. вотъ! it. Ot, Otże, otoż, otoż masz, otoż tobie! вотъ-те на! вотъ тебѣ разъ! §. вотъ тебѣ бáбушка и Ю'рьевъ день!

Otoczyć, Otaczać, v. a. обвéсть, обвести, обводить, окружить, -жáть, огрáдить; обвести, обвéсть, обносить; обступить, -пáть; miasto otoczyć wałem, murem, обвести, обвéсть гóродъ вáломъ, кáменною стѣнóю; Otoczenie, Otaczanie, -ia, n. обведéніе, обвóдъ, обвесéніе, окружéніе, огражденіе; Otoczny, adj. окружáющій; otoczny napis (w talarze), v. Okolny; Otoczyciel, Otaczacz, -a, m. окружáющій, неотступный; Otoczyna, -y, f. Anat. (diaphragma), діафрáгма, грудо-брýшная преграда, перепóна, перепóнка; v. Błona; Otoczysty, adj. окружáющій; окружистый; широкій, пространный, обширный, сумоватый, бочистый; Otoczyświat, -a, m. (Ocean, morze wielkie), океáнъ.

Otok, -u, m. 1. Math. перифéрія, окружность; 2. (= nabrzmiałość, ociekłość), опухоль; отёкъ; [v. отóкъ]; 3. (= poroka), гной, сукровица, гноетечéніе.

Otoman, -a, m. (Turek), Отоманъ, Турóкъ; Otomański, adj. Отоманскій, Оттоманскій; Otomańska brama, Пóрта Отоманская.

Otopić, v. Otapiać.

Otosz, Otoż, v. Oto!

Otrąbić, Otrębować, v. a. (przy trąbie ogłosić), при трýбномъ звýкѣ объявить, объявлять; обнародовать, обнародовать трýбою; - się, v. r. (odezwać się trąbą), затрубить, отозваться въ рожóкъ.

Otrącić, Otrącać, v. a. ударить, -рáть обо что; толкнýть; - co, отбить; v. Odtłuc; - się, v. Uderzyć się o co.

Otrębiny, -in, pl., Otręby, gen. otrąb, pl. 1. óтрубя, смéрле, ометкна; otręby do parzy dla psów, мѣсятка; kto się między otręby miesza, świnie go potrą, §. грáзью играть, лишь рýки марáть; 2. otręby na głowie, чешýчатая

Digitized by Google

сынъ на головѣ; шёнуди, нарнъ на головѣ; v. Łuski, Łupieże, Paprzyska; **Otrębiasty**, *adj.* 1. отрубистый; 2. –, **Otrębisty, Otrębny**, *adj.* отрубистый, отрубёный, отрубенбй, отрубный; chléb otrębny, отрубный хлѣбъ, отрубёный хлѣбъ, хлѣбъ съ отрубями; **Otrębki**, *dim.*, v. **Otręby**; **Otrębowaty**, *adj.* 1. отрубезатый; 2. –, **Otrębiasty, Otrębowiały**, *adj.* (mający na głowie otręby), шелудивый, нарнвый, имѣющій шелуди на головѣ; **Otrębowiałość**, -ści, *f.*, v. **Otręby** (na głowie).

Otrębywać, v. **Otrąbić**.

Otrędowacieć, *v. n.* заразиться проказою.

Otręt, -u, *m.* осадка, садно (на тѣлѣ); *it.* v. **Odtręt**.

Otrętwieć, -wiały, v. **Odrętwieć, Odrętwiały**.

Otrociny, -in, *plur.* онѣлки.

Otrocsę, -ęcia, *n.*, **Otroczątko**, -a, *n.*, **Otroczek**, -czka, *m. dim.* отрокъ, отрочищъ, отрочище, отроча, мальчикъ; **Otrocki**, *adj.* отроческій, отрочій; **Otrok**, -a, *m.* мужчина, мущина.

Otruć, *v. a.* отравить, окормить; **Otrucie**, -ia, *n.* отравленіе, окормленіе, окормленіе; **Otruciciel, Otruwacz**, -a, *m.* отравитель; **Otruwaczka**, -i, *f.* отравительница; **Otruty**, *part. p.* отравленный, окормленный.

Otru-chleć, *v. n.* онѣмѣть, оцѣпенѣть, окоѣть; -**chlały**, *adj.* онѣмѣлый, оцѣпенѣлый.

Otrupiałość, -ści, *f.* остолбенѣніе, оцѣпенѣніе, одеревенѣніе, окоченѣніе, омертвѣлость, оторопѣлость.

Otrwożyć się, *v. r.* ободриться, отважиться, осмѣлиться.

Otrząsać, Otrząść, v. **Otrząsnąć**.

Otrzaskać, *v. a.* 1. (trzaskaniem obić), съ трескомъ отбить что вокругъ; охлестать; 2. (ostrzelić *np.* konia), пріучить (лошадь) къ стрѣльбѣ; v. **Otrwożyć**.

Otrząsnąć, Otrząść, Otrząsać, *v. a.* отрясти, отрясать, отрясывать, отряхнуть; отряхивать, стрясти, стряхнуть, стряхивать; **Otrząsnąć się**, *v. r.* отрястися, тряхиваться, отрясываться, отряхнуться; – się z czego, v. Zwalić z siebie, Wydobyć się; – się komu, оборониться отъ чего, отразить отъ себя, отбиться отъ (*c. Gen.*); *it.* противиться кому.

Otrzebić, *v. a.* скопить, оскостить, класть. [рёбъ, отребьи.

Otrzebiny, -in, *pl.* отребіе, от-

Otrzeć, Obetrzeć, Ocierać, Obcierać, *v. a.* открать, обтирать, обтереть, утирать, вытирать; – się o co, обтираться обо что; задѣвать, -дѣть за что; слегка касаться, коснуться чего; – się o kogo, *abo* dokąd, v. Przedzierać (się do kogo, – dokąd); – się z kim, задирать кого; задѣвать кого; придираться съ кѣмъ; начинать, начать съ кѣмъ споръ [ссóру].

Otrze-pać, -pywać, *v. a.* околотить, околачивать, выколотить, выколачивать, бить, выбить; v. Oklepać; **Otrzepany**, *part.* (*fig.*) всѣмъ извѣстный, площадной, обыкновенный.

Otrzęsnąć, v. **Otrząsnąć**.

Otrze-świć, -świać, -świwać, *v. a.* 1. трёзвымъ сдѣлать, протрезвить, протрезвлять; 2. v. **Orzeźwić, Pokrzepić**; -**świeć**, *v. n.* протрезвиться, вытрезвиться; придти въ чувство.

Otrzoskać, *v. a.* опоясать чересомъ, опоясать кисою.

Otrzy-mać, -mywać, *v. a.* получить, -чать; достать, доставать; одержать, одерживать; (v. Dostać, Osięgnąć); – zwycięstwo, одержать побѣду; = – górę, – plac, одержать верхъ надъ кѣмъ; – list, получить письмо; – miejsce, получить мѣсто, п. должность; – prośbę, (= uprosić), просьбами склонить кого къ чему, упросить; – się, v. Utrzymać się & Wstrzymać się.

† **Ottawa**, -y, *f.* (potraw), отава.

Otucha, -y, *f.* духъ, бодрость, мужество, надежда, благонадёжность, упованіе; dodać komu otuchy, ободрить кого; *it.* подать кому надежду; mieć otuchę, имѣть надежду; надѣяться; v. Otuszyć.

Otu-czać, -czyć, *v. a.* (*propr. et* °), откармливать, откормить, откормить, откормить.

Otu-lać, Otu-lić, Obtulić, *v. a.* окутывать, окутать, закутывать, закутать, укутывать, укутать, пріокутывать, пріокутать, завёртывать, завернуть; – się, *v. r.* укутываться, укутаться, закутываться; окаживаться, окаживаться чѣмъ.

Otumanić, *v. a.* отуманить, морочить кого, пускать кому пыль въ глаза; v. Omamić, Odlepić, Zamydlić oczy.

Otuszyć, *v. a.* ободрить; подать кому надежду; обнадёжить кого.

Otwarcie, *adv.* откровенно, чистосердечно.

Otwar-dnąć, -dnieć, -dzieć, *v. n.* отвердѣть, отвердѣвать; сдѣлаться твёрдымъ; ° пріучиться къ перенесенію трудностей; пріучить себя къ трудамъ; -**dniałość, -działość**, -ści, *f.* отвердѣлость, затвердѣлость; ожесточеніе; -**dniały, -działy**, *adj.* отвердѣлый, затвердѣлый; ожесточённый; -**dzenie**, -ia, *n.* отвердѣніе; укрѣпленіе; пріученіе къ перенесенію трудностей; пріученіе къ трудамъ; ожесточеніе; -**dzić**, *v. a.* дѣлать твёрдымъ, д. крѣпкимъ; ожесточить; пріучить къ перенесенію трудностей; укрѣпить; -**dzieć**, v. **Otwardnąć**.

Otwartość, -ści, *f.* отверстіе; ° откровенность, чистосердечіе.

Otwarty, *adj.* отверстый; отпертый; растворённый; отверстый, открытый, полый; – (list) распечатанный, (nie zapieczętowany), незапечатанный; ° откровенный, чистосердечный; otwarta głowa, понятливая голова; otwarte powietrze, открытый, свѣжій, вольный, свободный воздухъ; otwarte miejsce, открытое мѣсто; otwarte pole, открытое поле; чистое поле; otwarta wojna, открытая война; morze otwarte, открытое море; *it.* море не покрытое льдомъ; stół otwarty, открытый столъ; v. Otworzysty.

Otwie-rać, v. **Otworzyć**; -**racz**, -a, *m.* 1. отпиральщикъ; v. Wrotny, Odźwierny, Klucznik; 2. *Bot.* (ziele, *corozilla securidaca*), конниковка, конниковка, вязелецъ; вязель струговатый; -**ralnia**, -i, *f.* отверстіе; -**ralny**, *adj.* отворяющійся.

Otwór, -oru, *m.* отверстіе; полость; słuchowy, (*meatus auditorius*), *Anat.* слуховой проходъ; -działa, калиберъ пушки; – mały okrągły, ячеи, ячейка; **Otworem**, *adv.* отверсто, открыто, полю; otworem zostawić (drzwi), оставить не затворенною; оставить отпертымъ; **Otwerny**, *adj.* отворяющійся; **Otworze-lina**, -y, *f.*, -lisko, -a, *n.* отверстіе; жерло.

Otworzenie, Otwieranie, -ia, *n.* отворёніе, отпираніе, открытіе, *etc. etc.*, (v. *verb.* **Otworzyć**).

Otworzyć, Odewrzeć, Otwierać, *v. a.* отворить, отворять; растворить, (v. Ościeć); отомкнуть, отмыкать; отперетъ, отпирать; открыть, открывать; – drzwi, отворить, отомкнуть, отперетъ дверь; – butelkę, откупорить, откупоривать, раскупорить бутылку; – list, вскрыть, распечатать письмо; – książkę, вскрыть, вскрывать, раскрыть книгу; otwierać sobie drogę, v. Słać sobie drogę; – wrzód, (= przeciąć) вскрывать, вскрывать, вскрыть, вскрывать, проколоть, прокалывать нарывъ, чирей; – dłoń, rękę swą, отвернуть, отвертать щедрую [*abo* благотворную] руку, помочь, помогать, благотворить; – usta, губы, разинуть, разевать ротъ, разинать; – oczy, открыть, открывать глаза; – komu oczy, открыть, протереть кому глаза; v. Oświecić kogo; v. Oko; *it.* otworzyć, v. Odkryć, Wyjawić; – zdanie, zerce, myśl, – się, открыть кому мнѣніе, свое сердце, объявить, довѣрить, довѣрить кому свои тайны; – bal, открыть балъ, на-

Digitized by Google

чать танцовать; – się, v. r. отворяться; отверёться; открыться; (o kwiatach:) распуститься, расцвестаться; Otworzystość, -ści, f. 1. отвёрстіе; 2. ясность, v. Niezawiłość; 3. (= otwartość umysłu, serca), откровённость, чистосердіе; Otworzysty, adj., -sto, -rzyście, adv. 1. отворяющійся; 2. отверёстый; открытый; ясный; 3. откровённый, чистосердечный; v. Otwarty.

Otyć, v. n. отолстѣть, дородѣть, сдѣлаться толстымъ; v. Otyłość, etc.

Otyczyć, v. a. обсадить, обвести колыями.

Otykać, v. Obtykać.

Otylia, -ii, f. Bot. буркуны, буркунная трава, донникъ трилистный; (v. Nostrzyk, Przytulia).

Otyłość, -ści, f. дородность, дородство, тучность, толстота.

Otyły, adj. отолстѣлый, дородный, толстый.

Otynkować, v. a. вымазать.

Otytułować, v. a. о-титловать, заглавить, озаглавить, дать титул, заглавіе; написать заглавіе.

Otże, v. Oto!

Ouzdać, v. Uzdać.

Ów, Owa, Owo, gen. owego, owéj, owego, pron. тотъ, та, то; óвый, -ая, -ое; і to і owo, то и другое; то и сё.

Owad, -u, m. насѣкомое.

Owąd, v. Żowąd, Tamtędy.

Owak, Owako, adv. иначе; инымъ, другимъ образомъ.

Owaki, adj. иный, другій; taki owaki, (= dureń, błazen), дуракъ, дуралей, глупецъ, осёлъ, глупая баба.

Owala-szyć, v. a. охолостить, кастить, выкладывать, выложить; -szenie, -ia, n. охолощеніе; -szony, part. p. о-холощёный, кладенный; v. Wałach.

Owalność, -ści, f. овальность.

Owalny, adj., -nie, adv. овальный, яйцеобразный.

Owarować, Owarowny, etc., v. Obwarować, etc.

Owata, -y, f. (jajowa figura), овалъ; овальная, яйцевидная фигура.

Owca, -y, f. H. n. (ovis) овца; młoda owca, молодая овца; ярка; mała -, (owieczka, qu. v.), овечка; §. jedna owca parszywa wszystko [= całe] stado zarazi, одна паршивая овца всё стадо портитъ; it. wilk i liczone (abo znaczone) owce bierze, волкъ и изъ счёту овецъ крадетъ, [abo берётъ, таскаетъ]; etc. etc., v. sub: Wilk; it. v. Wełna.

Owcug, -u, m. (narzędzie do wciągania bótów na nogę), хлопецъ; сапожный крючёкъ.

Owczany, v. Owczy.

Owczarek, -rka, m., Owczarczyk, -a, m. прислужникъ овча-ра; пастухъ (овечій); Owczarnia, -i, f. овчарня, овчарникъ, овечій хлѣвъ; Owczarny, adj. овчарный; принадлежащій овчарнѣ; Owczarka, -i, f. пастушка (овечья); Owczarski, adj. принадлежащій овчару; owczarski pies, овчарка; шафка, лошая собака; Owczarz, -a, m. овчаръ, пастухъ (овечій); Owczątko, -a, n. овечка; v. Owieczka.

Ówczesny, Owoczesny, adj., -nie, adv. тогдашній.

Owczy, adj. овечій; Eccl. sl. овчій; owcze masło, овечье масло; сёр owczy, овечій сыръ; owcze mléko, овечье молоко; owcze bobki, owczy gnój, овечій калъ; owcza stajnia, v. Owczarnia; owcza skóra, овечья кожа; овчина; garbarz skór owczych, овчинникъ; owcza błona, Anat. (amnion, membrana amnios), зародышева плева, внутренняя оболочка abo сорочка зародышева яица; Owczyna, -y, f., Owczynka, -i, f. бѣдная, худая овца.

Owdo-wieć, v. n. вдовѣть, овдовѣть; осиротѣть; -wienie, -ia, n. овдовѣніе; -wiały, adj. овдовѣлый; -wiałość, v. Wdowstwo.

Owdzie, adv. тамъ; туда; tu i owdzie, здѣсь (abo тутъ) и тамъ; тамъ и сямъ.

Owedy, = tedy i owedy, adv. иногда; по временамъ; изрѣдка; v. Tedy.

Owędy, adv. туда; тѣмъ (abo симъ) путёмъ; tędy i owędy, туда и сюда; съ обѣихъ сторонъ; со всѣхъ сторонъ.

† Owen, v. Ów.

Owiać, Obwiać, Owionąć, Owiewać, v. a. провѣвать, провѣять; обвѣвать со всѣхъ сторонъ; обдуть, обдувать; – z czego, сдуть, сдувать; провѣять, провѣвать; вѣяніемъ очистить; v. Obwiać.

Owieczka, -i, f. dim. 1. (v. Owca), овечка; 2. H. n. (owad mnogonogi w sklepach i piwnicach się znajdujący; oniscus asellus, millepedes), мокрица [насѣкомое]; v. Stonóg sklepowy; 3. Bot. owieczki, (= bagniątka na niektórych drzewach), серёжки, барашки, брунки; 4. Bot. ziele owieczki, (trifolium arvense), трилистникъ полевой [abo тр. народой]; заячья лапа, заячья ножка.

Owiędnąć, v. Obwiędnąć.

Owieńczyć, v. Obwieńczyć.

Owies, gen. owsa, m. Bot. (avena sativa), овёсъ, [gen. овса]; * owies abo owiesek się w nim rozbryka, онъ кичлива; Owiesek, -ska, m. 1. = Owsik, -a, m. (= owies płonny, czczy), овёсецъ, глухой овёсъ; 2. owsik, (avena elatior), овёсъ высокорослый; овёсъ луговой; 3. owiesek, (rybka; salmo eperlanus), вандышъ, снятокъ, корюка, корюшка; Owiesić, v. Obiesić; Owiesny, adj. овсяный; słoma owiesna, овсяная солома; v. Owsiany, Owsianka.

Owiewać, v. Owiać.

Owijać, Owinąć, v. Obwinąć.

Owilgnąć, Owiłżyć, v. Obwiłżyć.

Owinić, v. Obwinić.

Owionąć, v. Owiać.

Owisnąć, v. Obwisnąć.

Owlec, v. Oblec.

Owłoka, v. Powłoka.

Owo, pron. 1. v. Ow; 2. owo, owoż, interj. вотъ, вотъ же!

Owoc, -u, m. овощъ; плодъ; * плодъ; прибыль; польза; корысть; плодъ, произведеніе; – drobnych drzewek, chrościny, v. Jagody; – drzewny, овощъ, плодъ древесный; – z drzewa spadły, падалица, падалица; – przyprawny do chowania w cukrze etc., фрукты, варёные въ сахарѣ; wydawać owoc, приносить плоды; owoc swych prac, trudów swoich, плоды трудовъ; pierwszy owoc, (v. Pierwiastek), начатокъ; Owocnica, -y, f. 1. овощная; кладовая для хранения плодовъ; 2. –, Owocniczka, -i, f. (owocowa przekupka), торгующая плодами; овощница; торгующая овощами; разносщица плодовъ; Owocnik, -a, m. овощникъ, торгующій овощами, плодами, яблочникъ; Owocny, Owocowy, adj. 1. овощный; плодовый; фруктовый; owocowy ogród, овощный садъ; плодовый садъ; фруктовый садъ; drzewo owocowe, овощное дерево; плодовое дерево; фруктовое д.; 2. –, Owocorodny, adj. плодоносный, плодородный; * приносящій пользу; полезный.

Owoczesny, v. Ówczesny.

Owolnić, -niać, v. Uwolnić.

Owoszczyć, -szczać, v. a. обвощить, обащивать, навощить.

Owrębować, v. Obrąbać.

Owrze-działość, Owrzo-działość, -dowiałość, -ści, f. (owrzedzenie), нарывы, сыпь на тѣлѣ; -działy, adj. наполненный [abo покрытый] вередами, нарывами; -dzieć, v. n. (wrzodami się osypać), покрыться вередами, нарывами; получить сыпь на тѣлѣ.

Owsianka, -i, f. 1. (owsiane kruppy), овсяная крупа; (gotowana) овсяная кашa; 2. (gat. gruszki), родъ груши; 3. овсяная солома.

Owsiany, adj. овсяный; słoma owsiana, овсяная солома; chléb owsiany, овсяникъ; овсяный хлѣбъ; owsiane korzonki, v. Salsefiny; pole owsowe, v. Owsisko.

Owsik, v. Owiesek.

Owsisko, -a, n. 1. (pole owsowe) поле засѣянное овсомъ; 2. овсяное.

Owsowy, adj. овсяный. [жнво.

Owszem, adv. 1. совсѣмъ; конечно; вовсе; ничуть; 2. owszem, i owszem, (au contraire), напротивъ того; скорѣе; конечно; такъ; разумѣется.

Digitized by Google

Owtędy, v. **Owędy**.
Owten, v. **Ów**.
Oxeft, v. **Okseft**. [zając.
Oxada, -y, *f. Bot.*, v. **Moraki**
Ożalać, Ożałować, Ożalić, *v. a.* żalić, ożalić; współczuć; współczuć; sobolezować; ożalać, ożałować; [*cfr.* Odżałować].
Ożanka, Ożanka, -i, *f. Bot.* (*teucrium*), dubrówniczek, pacznik; - mniejsza, (*t. chamaedrys*), ochanka, dubrówniczek, ożoroślak, rostróg; v. Czosnak.
Ożarka, -i, *f. H. n.*, v. **Rybołów, Kukułka**. [się.
Ożarły, v. **Obżarły, Obeżrzeć**
Ożdabiać, v. **Ozdobić**.
Ożdnica, v. **Ozdownia**.
Ozdo-ba, -y, *f.*, **-bka**, -i, *f. dim.* ukrasenie; utwar; naryd; ubór, ubranie; krasa; przykrasa; dla ozdoby, dla ukrasenia; v. Przyozdobienie; **-bić, Ozdabiać**, *v. a.* krasić, ukrasić, naryd, ubrać, ubrać; v. Stroić; Zdobić; **-biciel**, -a, *m.* ukrasić, ubrać, ubrać; **-bność**, -ści, *f.* krasiwość, naryd, przyjemność; **-bny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* krasiwy, naryd, ukrasony, przyjemny; v. **Piękny**.
Ozdownia, -i, *f.*, **Ożdnica**, -y, *f.* (suszarnia słodu, słodownia), słodownia, suszarnia słodu; [*cfr.* pira]; **Ozdownik**, -a, *m.* (słodownik), słodownik.
Ozdro-wić, *v. a.* uzdrowić; zdrowić; uzdrowić; **-wiciel**, -a, *m.* uzdrowiciel; **-wieć**, *v. n.* uzdrowić, uzdrowić; uzdrowić, uzdrowić; **-wiały**, *adj.* uzdrowiały; uzdrowiały; **-wienie**, -ia, *n.* uzdrowienie; uzdrowienie; v. **Wyzdrowieć**.
Ożdżyć, *v. a.* osuszyć; osuszyć.
Ożędki, -ek, *pl. Bot.* (*burea pastoris*), pastuszy; pastuszy; pastuszy; pastuszy; pastuszy; pastuszy; v. **Tobołki**.
Ożegnać, Obżegnać, Ożgnać, *v. a. semel.*, **Ożegać, Ożygać, Ożgać**, *v. impf.* ożegać, ożegać, ożegać, ożegać, ożegać; **-nać**, -ni, *f.*, **-nie**, -ia, *n.*, **-niny**, -in, *pl.* żenitba; brak, brak; zamążstwo, zamążstwo.
Ożerać, Obżerać, v. **Obeżrzeć**.
Ożerca, v. **Obżerca**.
Ożga, -i, *m.* obgorzały, wokrągły; opalony; v. **Opalenie**; **Ożgać się, Ożgły**, v. **Ożegnać**.
Ożię-bić, **-biać**, *v. a.* ostudzić, ostudzić, prostudzić, prostudzić; prostudzić, prostudzić; - się, *v. r.* prostudzić, prostudzić; v. Zaziębić się; ochłodzić; ostyć, prostyć; **-bicz**, **-bica**, *m.* chłodny, prostudzony człowiek; **-błość**, -ści, *f.* chłodność, prostudzenie, chłodnokrwie; **-bły**, *adj.* ostudzony, chłodny, prostudzony, chłodnokrwny, nieczułostny; **-bnąć -bieć**, *v. n.* ozębnąć; prostudzić; prostudzić; ochładzić; umenszyć, utoldzić; v. Ostygnąć; *it.* v. Zaziębić się.
Oziele-nić -niać, *v. a.* ozelenić, zelenić; okrasić zelenom kraską; pokryć listami; v. Zielenić; Omaić.
Oziemnik, -a, *m. H. n.* (owad, *Julus terrestris*), kawsak, korzak, korzak, zemlnoj mnogonog, [nasekomoe].
Ozierać, v. **Obejrzeć**.
Oziewać, v. **Ozionąć**.
Oziimi, -ia, -ie, & -y, -a, -e, *adj.* ozimy, ozimy, ozimy; ozime zboże, ozimy hleb; żyto ozime, ozima *abo* ozima rosz; v. Ozimina; ozima pszenica, ledanka, ozima pszenica; gruszka ozimia, ozima gruszka; **Ozimina**, -y, *f.* ozimy, ozimica; **Ozimniec**, *v. n.* ochładzić; prostydnuć, prostydnuć.
Oziona, dymać, dynąć, dynąć na coś; dychaniem zarazić; v. Otchnąć (1); *it.* v. Opętać (kogo).
Ozłacać, Ozłocić, *v. a.* ozłacać, ozłacać, pozłocić, pozłocić, pozłotić, pozłotić, pokryć złotem; **Ozłacanie, Ozłocenie**, -ia, *n.* ozłocenie, ozłacenie; **Ozłociciel**, -a, *m.* pozłotnik, pozłotnik; **Ozłotnik**.
Ozłopać się, 1. v. Opić się; 2. obozrać się.
Oznać się z kim (*abo* gdzie), *v. r.* poznakomić się z kim; v. **Obeznać się**.
Oznąć, Oznać, *v. a.* ozać, ozać; **Oznanie, Oszecie**, -ia, *n.* oznanie, oznanie.
Ozna-czać, **-czyć**, *v. a.* oznaczać, oznaczać, obozna czyć, otmaczać, otmaczać, otmaczać

одушевлённый; -wiciel, -wiacz, -a, m. оживитель, оживотворитель, животворецъ; -wny, *adj.*, v. Ożywiający.

Ożyznić, v. Użyznić.

Ożżony, *part. p.* ожжённый, обожжённый.

P.

P. *abbr.* = Pan, Господинъ; P.P. = Panowie, Господа; M. P., m. p., I. M. P., I. K. P. N. M., v. *sub*: M. (*abbr.*); N. P., v. N.; i t. p. = i tym (temu) podobne, и тому подобнаго; p. s. = po skończeniu, post scriptum, приписка, приложеніе къ письму, приписаніе, постскриптъ; ś. p. *abo* św. p. = świętéj pamięci, блаженной памяти; P. R. S. = v. Prześwietne Rzeczypospolitéj Stany.

Pa! *interj.* бацъ! бухъ! хлопъ!

Paca, -y, *f.* 1. гладилка камённичья; 2. (w Prus. zachod.), v. Cegła (na słońcu wysuszona, nie wypalona).

† Pach, -u, m. 1. v. Zapach, Wonia; 2. † -, (w Prus. zachod.) паръ; v. Pak.

Pacha, -y, *f.* 1. - (u człowieka, podpasze), подмышка, плечная впадина, пазуха, мышка; nieść, nosić co pod pachą, нести, носить что подъ мышкою; 2. pachy, (dołki między udami a brzuchem), паховина; 3. (= wybrzeże, zatok), заливъ [морскій]; 4. (= dziura, fuga w cztukach obwodowych koła), пазъ, выдолба, [дыра въ колёсномъ ободѣ или косякѣ]; 5. pachy (w budowaniu), фиигель, пристройка; 6. [v. *sub*: Sążek], закромъ, мѣсто въ овинѣ для складки сноповъ.

Pachać, *v. a.* 1. (= źle broić), злодѣйствовать, дѣлать кому зло; причинять вредъ, вредить кому; 2. (= orać), пахать, орать.

Pachać, Pachnąć, *v. a.* обнюхивать, обнюхать; обонять; (*cfr.* Pachnąć).

† Pacharzyna, v. Pęcherzyna.

Pachciarka, Pachciarz, Pachtarz, v. Pacht & Pakt, Pakciarz, Paktarz, *etc.*

Pachma, -y, m. (leśny bóg), лѣсной богъ; лѣшій; сатиръ; фавнъ; [у Римлянъ:] сильванъ.

Pachnąć, *v. n.* пахнуть; испускать запахъ, издавать запахъ; pachnąć czém, пахнуть чѣмъ; (*propr. et* *), отдаваться чѣмъ, dobrze -, благовонить; pachnący, пахучій; §. ni pachnie, ni śmierdzi, ни рыба, ни мясо; ни кожа; ни рожа; ни то, ни сё; ни-куда не годится; (*cfr.* Pachnąć, Pachać); Pachnienie, -ia, n. запахъ; v. Zapach.

Pachoł, -a, m. мужикъ; молодецъ; Pacholątko, -a, n. мальчикъ; v. Chłopiątko, Otroczątko; v. Pacholę; Pacholczego, *adv.* (z orszakiem sług za sobą), съ большимъ свитою; со множествомъ слугъ; Pacholczy, *adj.* лакейскій; служительскій, служній.

Pacholę, -ęcia, n. дѣтина, мальчикъ, мальчишка, отрокъ; паренъ, мальчикъ для услуги, малый слуга; (giermek; paź), оруженосецъ; пажъ; Pacholęcy, *adj.* отроческій, отроческій; Pacholek, -łka, m., Pachołeczek, -czka, m. *dim.* 1. (chłopiec, otroczek), мальчикъ; паренъ; отрокъ; молодчикъ; молодчина; 2. chudy, biedny pachołek, (gołysz), бѣднякъ, бѣдняга; 3. рекрутъ; 4. (= sługa, służący), паренъ, слуга, лакей; 5. (w Prus. zachod. czeladnik rzemieślniczy), подмастерье; 6. - do bótów, (v. chłopiec), хлопецъ, служка (для скидыванія сапоговъ); 7. стативъ, подставка, ножка (геометрическаго, землемѣрнаго столика); v. Podstawek; 8. pachołki (u niektórych instrumentów, kołki), колки (у скрипки, *etc.*); 9. -, (w górn.), свинцовыхъ дѣлъ мастеръ; Pacholiczny, v. Pacholczy; Pacholik, -a, m. (= chłopiec do posługi), мальчикъ для услуги; v. Pacholę; Pachołkować, *v. a.* служить, находиться въ службѣ, въ услуженіи у кого, прислуживать; *it.* v. Nadskakiwać komu; Pacholstwo, -a, n. люди, челядь, дворня, слуги, лакеи.

Pacht, -u, m. откупъ; аренда; содержаніе въ арендѣ; Pachtarz, -a, m. (pachciarz, pakciarz), откупщикъ, съёмщикъ, арендаторъ; v. Arenda, Arendarz.

Pachwina, -y, *f.* паховина; пахъ, *pl.* пахи; Pachwinowy, *adj.* паховой; pachwinowy gruczołek, *pl.* -we gruczołki, *Med.* (*glandula inguinalis; bubo*), паховая железа; *pl.* паховыя желѣзы.

Pacięp', -pi, *f.*, *pl.* Paciępi, пещера темная, глубокая; Paciępić, *v. a.* затемнять; затмить; помрачить; v. Zaciemnić; Paciępny, *adj.* затемненный; затмѣнный; помраченный.

Pacierz, -a, m. 1. молитва Господня, Отче нашъ; - mówić, читать молитву; pacierze odmawiać, (v. modlić się), молиться Богу; - mówić za kim, powtarzać, читать за кѣмъ молитву; повторять молитву за кѣмъ; kto nie umie pacierza, niech na morzu płynie, [*cfr.* do Boga, gdy trwoga], §. нужда научитъ Богу молиться; umieć jak pacierz, умѣть какъ Отче нашъ; jak pacierz (długi, *etc.*), продолженіе времени, въ которое читается Отче нашъ; mów wilku pacierz, a wilk woli kozią macierz, §. сколько волка ни корми, а онъ всё въ лѣсъ глядитъ; каковъ въ колыбельку, таковъ и въ могилку; powiedzieć komu pacierz, (= łacinę mu dawać, natrzeć mu uszy, naśpiewać mu, i t. p.), дѣлать, сдѣлать кому строгій выговоръ; дать кому нагоняй; намѣлить кому голову; щунять; 2. pacierze kapłańskie, часы; молитвы; p. k., (= książki, w których są pacierze), часовникъ, часословъ, молитвенникъ; v. Brewiarz; 3. pacierze, paciorki, (na których się modlą, koronka), чётки; вервица; лѣстовка; 4. *Anat.* хребетъ; хребетная кость; позвоночный столбъ; (*vertebra*), [спинный] позвонокъ; pacierz, na którym głowa (s)polega, = pacierz unoszący, (*atlas*), атлантъ, первый шейный позвонокъ; drugi pacierz karkowy, - zwrotny, (*epistropheus*), второй шейный позвонокъ; вертикальный позвонокъ; ось; v. Oś; *it.* v. Biegun; Pacierzowy, *adj.* 1. молитвенный; 2. *Anat.* позвоночный; кость pacierzowa, позвоночная, хребетная кость; позвоночный столбъ; v. Pacierz (4); мозг pacierzowa, становая мозговая жила.

Pacierzyczka, -i, *f.* *Bot.* (*scorpiurus*), скорпіоникъ (трава); v. Paciorek, Paciorki.

Pacieszny, v. Pacześny.

Paciorek, -rka, m., Pacierczek, -czka, m. *dim.* 1. короткая молитва; v. Pacierz; 2. шарикъ у чётокъ, шарикъ чёточный; 3. бисерина, бисеринка, бисерное зерно; paciórki, *pl.* *α*) чётки; *β*) бисеръ; v. Koronka, Pacierze; 4. paciorki fruktowe, *Bot.* (*canna Indica*), канна Индейская; Индейскій тростникъ; цвѣтотростъ.

Pacierkowaty, *adj.* чётковидный; узловатый; Pacierkowy, *adj.* бисерный; Pacierniik, -a, m. чёточникъ; бисерщикъ.

Pacząć, v. Uderzyć (kogo), Palnąć.

Pacyencya, -i, *f.* терпѣніе, терпѣливость; v. Cierpliwość; - mniska, (= szkaplerz) наплечникъ, нарамникъ [монашескій].

Pacyent, -a, m. 1. (chory), паціентъ, больной; 2. *Jur.* кліентъ; покровительствуемый; Pacyentka, -i, *f.* больная.

Pacyfikacya, -yi, *f.* (układanie pokoju), примиреніе, миротвореніе, мирный договоръ; Pacyfikacyjny, *adj.* миротворный, миротворительный.

Pacyfikał, -a, m. (naczynie do schowania świątości), родъ ковчега или ящика для сохраненія священныхъ церковныхъ сосудовъ.

Pącz, Pączka, -y, *f.* нуникъ; v. Pączek.

Pączek, -czka, m. 1. почка [на деревѣ], нуникъ; puszczać pączki, пускать почки; pączki rozwijają się, почки распускаются; 2. pączek smażony, пышка, родъ оладьи; [v. kenżke & блинъ]; §. opływa *abo* ma się jak pączek w

Digitized by Google

maśle [*abo* ma się jak pączek na stypie; ma byt dobry], онъ какъ сыръ въ маслѣ катается; у него всего довольно; у него всего вдоволь; у него полна чаша; *pop.* у него всего по горло.

Pacześ, -si, *f.*, **Paczesi**, *pl.*, **Paczoska**, -i, *f. dim.* пачеси, (бѣчески), отрѣнье, отрѣпки; пакля; v. Pakuły; **Pacześny**, **Paclesny**, *adj.* пачесный, пакляный.

Paczka, -i, *f. dim.* пакетъ, пакетецъ, узелъ, узелокъ, связа, связочка, пачка, посылка, свертокъ, сверточенъ, пукъ, пучекъ.

Pączkarz, -a, *m.* пышконекъ, тотъ, который дѣлаетъ пышки; v. Блинонекъ; **Pączkowy**, *adj.* пончковый.

Paczyć się, *v. r.* покоробиться, перекоробиться, раскоробиться.

Paczyna, -y, *f.* 1. v. Wiesło; 2. **Paczyna**, **Peczyna**, **Pęczyna**, **Pecyna**, -y, *f.* печина, перегорѣлая глина [въ печи]. [ка; v. Trop.

Pad, -u, *m.* слѣдъ звѣриный, втечка.

Pąd, **Pęd**, *gen.* pędu, *m.* стремленіе, быстрое теченіе, движеніе, быстрость, стремительность; -wody, стремленіе, теченіе водѣ; s największym pędem (jechać), во всю прыть; во весь опоръ; v. **Lot**, **Zapęd**, **Bieg**.

Padać, (падать); v. Paść; deszcz pada, дождь идетъ; padało, deszcz padał, дождь шелъ; śnieg pada, снѣгъ идетъ; *etc.* v. Paść.

Padaczka, -i, *f.* падучая болѣзнь; эпилепсія; v. Niemoc.

Padalec, -lca, *m. H. n.* мѣдяница, мѣдянка, слѣпая змѣя.

Padalcoźmij, -a, *m. H. n.* (*coluber vipera*), ехидна; гадюка, козявка. [ніе, *etc.*, v. Paść.

Padanie, -ia, *n.* паданіе, паде-

Padlina, -y, *f.*, **Padło**, -a, *n.* (v. ścierw), падальще, падаль, падло, мертвечина.

Padłość, -ści, *f. Math.* паденіе линіи или какого тѣла на поверхность; kąt padłości, (*angle d' incidence*), уголъ паденія; нападающій уголъ.

Padoł, -u, *m.* долина, удолъ, удолье, дебрь, юдоль, юдолие; - płaczu, юдоль плача, юдоль плачевная; **Pado-listy**, *adj.* долистый, долинистый; -luy, *adj.* дольный, удольный, юдольный; padolna lilia, *Bot.* (= lanuszka, lanka; *convallaria majalis*), ландышъ Маіскій; -łowy, v. Padolny; -łowaty, *adj.* похожій на долину; долинистый.

Pądowy pies, *m.* щенка; щенная, гонная собака.

Pądry, v. Pandry.

Paduch, -a, *m.* 1. v. Padaczka; 2. - człowiek, v. Zbrodzień, Łotr.

Padwan, -a & -u, *m.* **Padwanek**, -nka, *m. dim.* (pieśń miłosna), любовная пѣснь.

Pagina, **Paina**, -y, *f.* (stronica karty) страница [въ книгѣ].

Pagó-rek, -rka, *m.*, -reczek, -czka, *m. dim.* пригорокъ, холмъ, холмикъ, бугоръ, бугорокъ; v. Mogiła; -rkowaty, -rczyty, *adj.* бугроватый, бугристый, холмовѣтый, холмистый; -rkowy, *adj.* бугорный.

Pagr, **Pagur**, -a, *m. H. n.* (*sparus pagrus*), морской лещъ, морской сварь (рыба).

Pągwica, -y, *f.* 1. пуговица кожаная у тулупа; 2. (= brodawka *abo* cycek na koziéj szyi), бородавка или тѣтька на шеѣ у козы; 3. (u człowieka wole), зобъ [болѣзнь].

Pais, -a, *m.*, -y, *f.*, **Paiza**, -y, *f.* щитъ; *it.* нагрудный щитъ; v. нагрудникъ, наперсникъ.

Pająk, -a, *m.*, **Pajączek**, -czka, *m. dim.* 1. *H. n.* (*aranea*), паукъ, паучекъ; pająk krzyżak (*epeira s. aranea diadema*), паукъ крестчатый; крижакъ; крестовикъ; morwiorodne pająki, v. Jedwabniki; 2. pająk morski, морской паукъ; (pajęczna mysz, pajęczny gon), каракатица, гнюсъ; 3. pająk, (gat. luster), люстра; паникадило; **Pająkorak**, -a, *m. H. n.* (*phalangium*), фалангидъ, сѣнокосъ (насѣкомое паукообразное); **Pajęcznik**, -a, *m. Bot.* (*doronicum*), саранъ, стрѣльная трава; - drugi, (= pajęczy ogon, *phalangium*), длинноколѣнка; [v. паучникъ]; **Pajęczny gon**, pajęczna mysz, v. **Pająk** (3); **Pajęczy**, *adj.* паучковый; siatki pajęcze, v. Pajęczyna; błona pajęcza, *Anat.* (*arachnoidea*), паутинная оболочка; v. Błona, Błonka; **Pajęczyna**, -y, *f.* 1. паутина; 2. паутинки; волокна (*pl.*); **Pajęczynny**, *adj.* паутинный; **Pajęczy-nowaty**, -sty, -niasty, *adj.* похожій на паутину; паутинный; похожій на паука; *it.* наполненный пауками; błona, błonka pajęczynowata, v. pajęcza błona, *sub:* Pajęczy.

Pajok, **Pajuk**, -a, *m.* паукъ, камердинеръ, комнатный султана турецкаго; **Pajucki**, *adj.* принадлежащій паюку.

Pak, -u, *m.* 1. (gat. smoły), родъ смолы; варъ; 2. **Pak**, -u, *m.*, **Paka**, -i, *f.* пакетъ; кипа; *etc.* v. **Paczka**. [**Pączek**.

Pąk, -u, *m.* пупышъ; почка; v.

Pakiecik, -a, *m. dim.*, **Pakietek**, -tka, *m. dim.* пакетецъ; v. **Wiązka**, **Paczka**.

Pakiet, -u, *m.* пакетъ; связка; узелъ; пачка; картузъ; v. Paczka.

Pakie-towy, -cikowy, *adj.* пакетный; картузный; обверточеный; обверточеный.

Pakiak, -u, *m.* толстое сукно; v. Parć; **Pakiakowy**, *adj.* изъ толстаго сукна сдѣланный.

Pakiepie, **Pakiepy**, *pl.* пакля; паздеръ; v. Otłoczyny, Pacześ, Zgrzebie; **Pakiepny**, *adj.* пакляный; v. Zgrzebny.

Pakoźnik, -a, *m. Med.* (łamanie w kościach, *arthritis*), ломъ въ костяхъ.

Pako-wać, *v. a.* паковать, упаковывать, упаковать, укладывать, уклать, уложить; увязывать, увязать; -wanie, -ia, *n.* паковаціе; укладываніе; укладка; увязываніе; увязка.

Pąkowie, -ia, *n. collect.*, **Pąkówki**, -ek, *pl. dim.* почка, *pl.* почки; пупышки, *pl.* пупыши; pąkowie puszczać, пускать почки.

Pakówka, -i, *f.* родъ смолы.

Pakt, -u, *m.* 1. договоръ; условіе; *it.* союзъ; pakta, *pl.* договоры; *pacta conventa*, пункты конвента; договорные пункты; условленные пункты; 2. pakt bydła, отдача на откупъ, аренда, наемъ домашнихъ коровъ.

Paktarz, **Pachtarz**, **Pakciarz**, -a, *m.* откупщикъ; съемщикъ; арендаторъ; - bydła, откупщикъ скотъ; **Pakciarka**, -i, *f.* откупщица; арендаторша; - bydła, откупщица скотъ.

Paktować, **Pachtować**, *v. a.* брать, взять на откупъ; арендовать; держать откупъ; нанимать домашнихъ коровъ; отдавать, отдать въ наемъ д. к.

Pakuł, -u, *m.* пыжъ, затычка, охлопки; **Pakuły**, -uł, *pl.* пакля; отрѣпки; -łowy, *adj.* пакляный.

Pal, -a, *m.* 1. колъ; столбъ; свая; pal zaostrzony, пожелъ; палисадина; pale bić, бить сваи; do palów przywięzywać, привязывать, -зать къ кольямъ; *it.* przywiązać do pala kogo, привязать къ позорному столбу, выставить на позоръ кого; wbić kogo na pal, посадить на колъ кого; 2. pal, -u, *m.* (palenie), паленіе; жженіе; 3. pal, (*uredo*, zagorzenie, plaga na żyta *etc.*), рожа, ржавчина, пригора, горогина, загара; (drzewa) сухой ракъ; рожа; огнеевка; чернобѣтый камѣть; 4. v. Opał; 5. pal! *Imperat.* пали!

Pala, -i, *f.* - ołtarzowa, воздухъ церковной чаши, (картонная бумага, которою покрываютъ потиръ во время обѣдни).

Palać, *v. n.* (*propr. et* °), пылать; горѣть; пламенѣть; сгорѣть отъ ...; раскалиться; palać miłością, горѣть любовію, пылать любовію къ ....

Palac, -u, *m.*, **Palacyk**, -a, *m. dim.* 1. дворецъ; чертоги, палаты; 2. *Mar.* шканцы, бакъ; palac tylny, шканцы; palac przedni, бакъ, форъ-castель; **Palacowy**, *adj.* 1. дворцовый; чертожный; 2. **Palacowy**, -ego, *s. m.* смотритель дворцовый; бурграфъ.

Palacz, **Palicz**, -a, *m.* 1. сжигатель; зажигатель; зажигальщикъ, поджигатель; обжигатель, обжигальщикъ; *Eccl. st.* палачъ; palacz wódki, винокуръ; 2. palacz, (= opalacz pieców), истопникъ.

Digitized by Google

Palaczka, -i, *f.* 1. сожигательница; 2. palaczka, (= opalaczka pieców), истопничиха; *cf.* Palacz.

Pałąg, Pałąk, -u, *m.* 1. дуга; v. Obląk, Kabląk; 2. книса, кница, коюра [ребро корабельное]; v. Krécnica.

Palanka, -i, *f.* 1. палинка; насыпь; острог; 2. palanka, (po gorálsku = gorszálka), вонка, горлка.

Palankin, -a, *m.* паланкин, [родъ носилокъ въ Индіи]; качалка.

Palant, -a, *m.* 1. (kij, którym się bije piłka we grze), отбойникъ, [палка для подбиванія мячика]; 2. palant, (gra w piłkę), игра въ мячъ; **Palantować**, *v. a.* (bić kijem, prać kogo, *qu. v.*), отваливать кого, дубасить, бить палкою.

Palarusz, v. Palarik.

Pałasz, -a, *m.*, **Pałaszik**, -a, *m. dim.* палашъ, *dim.* палашикъ; сабля; **Pałaszonosec**, -szca, *m.* палашникъ; **Pałaszować**, *v. a.* биться, фехтовать; бить фухтелемъ; **Pałaszowy**, *adj.* палашевый, палашный; сабельный.

Palatyna, -y, *f.*, **Palatynka**, **Palatyneczka**, -i, *f. dim.* палатинъ, соболь, [которые носятъ женщины около шеи зимою].

Palcat, -a, *m.* 1. палочка; 2. гадательный прутъ.

Palcowy, *adj.* 1. перстный; пальцамъ принадлежащій; kostki palcowe, ярусъ костей, составляющій пальцы; перстныя кости; nerwy palcowe, перстные нервы; 2. толщиною въ палецъ, шириною въ палецъ, длиною въ палецъ; łyża dwunastopalcowa, кишка, вена желудка - и двенадцатиперстной кишки; 3. *Bot.* palcowe ziele, перстная трава; v. Perstówka; v. Psia trawa, Psi bluj.

Palczasty, Palczysty, Palczny, *adj.* 1. имѣющій пальцы; съ пальцами; палечной; rękawice palczaste, перчатки (*pl.*); koło palczaste *abo* palczne, палечное колесо, пальцевое колесо; (гребенчатое, зубчатое колесо); skorupa palczasta, беленитъ, чертовъ палецъ, громовая стрѣла; 2. *Bot.* пальцеобразный, перстообразный; пятчатый; **Palczysko**, -a, *n. augm.* пальчище.

Palec, -lca, *m.* 1. палецъ, *gen.* пальца; перстъ; pierwszy, wielki -, большой палецъ; - drugi, skazujący, указательный палецъ; palec trzeci, средни, средній палецъ; palec czwarty, pierścieniowy *abo* serdeczny, безымянный палецъ, перстневой палецъ; palec piąty, mały, mizynny, мизинецъ; palec wielki u rękawiczki, пальцокъ; przez palce patrzyć, смотрѣть сквозь пальцы; пропускать мимо глазъ; поблажать, потакать; palce na uściech położyć, молчать, замолчать; ma długie palce, lgnie mu do palców, у него длинные пальцы; онъ не чистъ на руку [*abo* на-руки], онъ запускаетъ руки въ карманъ; онъ воруетъ; goły jak palec, jak palec nagi, (= goły jak bizon, jak Turecki święty), голъ какъ бубенъ, голъ какъ соколъ, бубенъ бубнемъ, онъ ничего не имѣетъ; §. nie kładź palca między drzwi, въ чужія дѣла не мѣшайся [*abo* не суйся]; своей собаки грызутся, чужая не приставай; palec na kogo zakrzywić, (= grozić mu), грозить, погрозить кому; rachować, liczyć, wy-, prze-liczyć na palcach, пересчитывать, -тать по пальцамъ; nie wyssał tego z palca, онъ этого не выдумалъ; palec Boży, - Boski, перстъ Божій; рука провидѣнія; na palec gruby, szeroki, толщиною, шириною въ палецъ; толщиною, шириною съ палецъ; na dwa palce gruby, пальца съ два толщиною; 3. palec u nogi, палецъ на ногѣ; na palcach chodzić, на цыпочкахъ ходить; 3. *Mech.* (u koła), палецъ.

Paleczka, -i, *f. dim.* палочка; дубинка; колотушка; валекъ.

Paleczník, Paleczník, -a, *m.* 1. *Bot.* (Buławnik, ziele, *argemonia*), колючій макъ; игличстый макъ Мексиканскій; 2. *H. n.* paleczník, (rodzaj ryb morskich, *polynemus*), полинемъ.

Paleczny, *adj.* 1. v. Palcowy; 2. v. Palczasty.

Palenie, -ia, *n.* 1. паленіе; жженіе; обжиганіе; palenie (gorzałki, wódki), куреніе, гонка; palenie (tytuniu), куреніе; palenie w piecu, топленіе, топка, истопленіе; 2. горѣніе; *it.* жаръ; жженіе; v. Palić.

Palestra, -y, *f.* 1. адвокатуры, юриспруденція; 2. практическое училище правовѣдѣнія, (*abo* юриспруденція); **Palestrant**, -a, *m.*, **Palestrancik**, -a, *m.* адвокатъ, стряпчій; **Palestrantski**, **Palestrancki**, *adj.* адвокатскій.

Palet, -u, *m.* квартирный билетъ; билетъ на постой.

Paleta, -y, *f. Mal.* палетка, палитра.

Palić, *v. a.* палить; жечь; świecę palić, свѣчку жечь, употреблять; - (wapno, cegłę), жечь, обжигать, обжечь (известь, кирпичъ); - (kawę), жарить, жечь (кофе); - wódkę, gorzałkę, курить вино, гнать водку; palić i niszczyć, (pustoszyć ogniem i mieczem), жечь и рубить; продавать, продать огню и мечу; опустошать; - (ze strzelby, strzelać), палить, стрѣлять; palić z armat, палить изъ пушекъ; pal! пали! palić (w piecu), топить, на-, затопить; palić tytuń, fajkę, курить; курить табакъ; курить трубку; palić, (palnąć kogo, bić), *бить кого, колотить; palić komplimenta, koperczaki (*qu. v.*), umizgi, * церемониться, чиниться; v. Stroić; (v. Umizgi, Cholewki); * любезничать съ (*c. Instr.*), волочиться за (*c. Instr.*), строить кури (*c. Dat.*); słońce pali mnie w głowę, солнце печетъ мнѣ голову; pieprz pali język, перецъ жжетъ [*abo* кусаетъ, щипетъ] языкъ; twarz mnie pali, у меня лицо разгорѣлось; у меня лицо горитъ; - się, *v. r.* горѣть; пылать; пламенѣть; сгорать отъ...; świeca jasno się pali, свѣча ясно горитъ; drzewo się nie pali, дрова не горятъ, дрова худо горятъ; pali się! пожаръ! горимъ! палиться до кобиты, (= палать любовію), горѣть любовію, пылать любовію къ (*c. Dat.*).

Palica, -y, *f.*, **Paliczka**, -i, *f. dim.* 1. палица, палка, палочка, дубина, трость, посохъ; v. Maczuga, Buława; 2. paliczka, *Astron.* (= gwiazda św. Jakuba), орібнъ; **Paliczowy**, **Paliczny**, *adj.* палочный.

Palicz, v. Palacz.

Paliczka, v. Palica (1. 2).

Palipieczek, -czka, *m.* истопникъ.

Palisada, -y, *f.* палисадъ, частоколъ; palisadami osadzić, ogrodzić, обнести, обнесть [*abo* обнесть] палисадомъ; ogrodzenie palisadami, палисадникъ.

Paliur, -u, *m. Bot.* (*paliurus aculeatus; rhamnus paliurus*), держи-дерево, держидерево, Христова иголка.

Paliusz, -u, *m.* палиѣумъ, омофоръ, наранникъ.

Paliwać, v. Palić.

Paliwoda, -y, *m.* вертопрахъ; v. Świstak, **Pałęgłwiec**.

Pałka, -i, *f.* 1. палка, дубина, оглобля, ослонина, *pop.* уранина; - do bębna, do kotłów, барабанная палка; 2. *Bot.* palki, (ziele, *typha*, Linn.), палочникъ, рогозъ, бадьи, тирлитъ, ерофеичъ; 3. (= łeb, głowa), голова; банка; mieć w pałcę, бить хмельнитъ, бить подъ хмельнокъ; (on) ma w palce, влаг w pałkę, онъ пьянъ, онъ выпилъ немножко, у него шумитъ въ головѣ, онъ навеселѣ, онъ подъ хмельнокъ; szalona pałka, бѣшеная голова; 4. *vul.* pałka, (ksiądz), попъ.

Pałki, -a, -ie, *adj.* горячій; сгарѣвшій, удобосгарѣемый; воспалительный, флогистическій; materya pałka, флогистонъ; горючее вещество; флогистическое начало.

Pałkierz, -a, *m.* питарщикъ, питарщистъ.

Pałkować, *v. a.* 1. (u flisów: laskami pchać), пихать шестами, идти на гребяхъ шестами, гресть, гресть; 2. (= bić), бить; бить палкою; колотить.

Palma, -y, *f.* 1. *Bot.* (= drzewo palmowe, *palma*), пальма, паль-

Digitized by Google

мовое дéрево; 2. (= znak zwycięstwa), пáльмовая вѣтвь, (знакъ побѣды); 3. palmy, v. Daktyle; 4. palma wodna, v. Pałka (ziele, 2); palma poziemna, v. Palmiczka; 5. (= dłoń, miara wysokości, *etc.*) ширинóю въ пáдень, ш. въ ладóнь, вышинóю въ ладóнь, на ладóнь.

Palmeczka, -i, *f.* (róga palmowa), пáльмовая вѣтвь; **Palmiczka**, -ia, *f. Bot.* (palma poziemna, *palma humilis*), нѣзкая пáльма; **Palmisty, Palmorodny**, *adj.* обилующій пáльмами; **Palmowy**, *adj.* пáльмовый; palmowe drzewo, v. Palma; palmowa róga, галá, v. Palmeczka; palmowy owoc, v. Daktyl.

Palnąć, *v. a. semelf.* 1. вѣнáлить, вѣстрѣлить; palnąć komu w łeb, застрáлить кого; 2. (= golnąć, uderzyć kogo), внезáпно удáрить кого; дать комý тумакá; лáнкуть кого-либо; задáть комý.

Palnik, -a, *m.* 1. *Bot.* (ziele, bób kamienny, *anagyris*), вонючка; вонючее дéрево; 2. *Chem.* (*carbone*), углетóвръ, углерóдъ; kwas palniku, (*acide carbonique*), углекислотá; углерóдная кислотá.

Palny, *adj.* горючій; сгарáемый; удобосгарáемый; палительный; сожигáтельный; воспалительный; флогистéческій; огнестрѣльный; materya palna, горючее вещество; v. Pałki; palne zwierciadło, зажигáтельное вéрхало; broń palna, огнестрѣльное оружіе.

Palony, *part. p.* палéный; жжéный; *etc.*, v. Palić; bóty (buty) palone, ботфóрты.

Pałogłowiec, **Paligłowiec**, -wca, *m.* вертопрáхъ; *it.* вспыльчивый человѣкъ; драчýнъ, бýянъ, забіяка.

Palować, *v. a. impf.* бить, вбивáть свáи; укрѣплять свáями; обносить палисáдникомъ; **Palowanie**, -ia, *n.* битьё свáй, вбивáніе, вколáчиваніе свáй; **Palowy**, *adj.* свáйный; most palowy, (= na palach), мостъ на свáяхъ.

Pałuba, -y, *f.* 1. (osłona wozowa), пáлуба; чехóлъ на карéту; парусúна для накрыванія карéты; 2. (= kadłub, pniak), колóда, пень; 3. (= stara złośliwa kobieta), * стáрая вѣдьма; егá-бáба; злая жéнщина.

Paluch, -a, *m.* 1. *augm.* (palec), пáльчище; большóй пáлецъ; 2. напáлокъ; v. *sub:* Palec; 3. *Bot.* paluchy (*abo* późne sasanki, *colchicum autumnale*), несобóй; безврéменный цвѣтъ; зимовѣкъ; сынъ-безъ-отцá; луговóй шафрáнъ; **Paluchowy**, *adj.* палóлочный.

Paluszek, -szka, *m. dim.* пáльчикъ, пéрстикъ; **Paluszkować**, *v. a.* шевелить [*abo* перебирáть] пáльцами; *it.* обмáнывать въ кáрты; **Paluszkownik**, -a, *m.* кто обмáнываетъ въ кáрты; обмáнщикъ въ игрѣ; шýлеръ.

Pamfil, -a, *m.* 1. (pewna gra w karty), родъ игрý въ кáрта; 2. (= wyżnik żołędny), жлудóвая дáма, трéфовая дáма [въ кáртахъ].

Pamiątka, -i, *f.* 1. пáмять; воспоминáніе; na pamiątkę, на пáмять, въ пáмять; для пáмяти; 2. пáмятникъ, монумéнтъ.

Pamięć, -ci, *f.* 1. пáмять; слáба -, слáбая пáмять; wyszło mi z pamięci, óто изъ пáмяти моéй вýшло; óто у менá изъ пáмяти вонъ; я óто совсѣмъ забýлъ; zachować w pamięci, v. Pamiętać; na pamięć, наизýсть; на пáмять; на память się uczyć, учиться наизýсть; zatwérdzywać; uczenie (się) na -, затвéрживаніе; вычýчиваніе наизýсть; umieć na -, знать наизýсть; 2. пáмять; воспоминáніе; mieć kogo w swojéj pamięci, сохранáть кого въ пáмяти; воспоминáть о комъ; пóмнить кого; 3. (= myśl, uwaga), мысль; помышлéніе; умъ; *it.* świętéj pamięci, (*abbrev. ś. p. abo* św. p.), блаженнымя пáмяти; *it.* za ludskiéj pamięci, (= póki ludzie na świecie), сколько пóмнятъ старожилы; съ дáвнихъ врéменъ; съ незапáмятныхъ врéменъ; v. Niepamiętny.

Pamię-tać, *v. a. impf.*, -tywać, *v. frequ.* 1. пóмнить; пáмятовать; сохранáть, -нить въ пáмяти; воспоминáть; вспоминáть, вспóмнить о чѣмъ; упоминýть о чѣмъ; не забывáть, не забýть; pamiętaj! пóмни! не забýдь! pamiętaj o mnie! не забýдь менá! 2. помнить; дýмать о чѣмъ; мысли́ть; v. Pomnieć.

Pamiętliwy, *adj.* пáмятливый; одарéнный пáмятію.

Pamiętnik, -a, *m.* 1. пáмятникъ; 2. pamiętnik, *pl.* pamiętniki, дневникъ, журнáлъ; записки, пáмятныя записки; пáмятныя книги.

Pamiętność, -ści, *f.* 1. пáмятливость; пáмять; 2. (= godność pamięci), достопáмятность.

Pamiętny, *adj.*, -nie, -no, *adv.* 1. пáмятный; незабвéнный; впечатлѣнный въ пáмяти; książki pamiętne, пáмятныя книги! пáмятныя записки; v. Pamiętniki; **pamiętne**, *s. n. α*) v. Pamiątka; *β*) [= kartka pamiętna], записка на пáмять; v. Pamiętnik; pamiętne komu dać, (= wybić mu skórę, *etc.*), задáть комý хорошéнько; отдýть кого; порядкомъ поколотить кого; *it.* дать комý тумакá на пáмять; 2. (= pamiętliwy), пáмятливый; 3. (= pamięci godny), достопáмятный, достойный пáмяти.

Pampuch, -a, *m.* 1. (pączek maślany), лепёха, блинъ, v. Pączek; 2. * (= pękacz, brzuchaty), пузáнъ, брюхáнъ, брюхáчъ, толстопýзый, толстобрюхій.

Pamroczny, **Pamrok**, v. Pomroczny, Pomrok.

Pamrowie, v. Pomrowie.

Pan, -a, *m.*, *pl.* panowie, 1. господúнъ, *pl.* господá; государь; панъ; Pan Bóg, Господь Богъ; z Panem Bogiem, съ Бóгомъ; Pan nad pany, Господь господствующихъ; Panie mój! Государь моé! miłościwy Panie! милостивый Государь! Moci Panie, v. Mość, Mości; Najjaśniejszy Pan, Всемилостивѣйшій Государь; Егó Величество; pan młody, молодóй, женихъ, новобрачный; młody pan, v. Panicz; możny pan, (dziedzic, magnat), бóгачъ, боярин; pan wielki, вельмóжа, господúнъ; być panem nad kim, имѣть верхъ надъ кѣмъ; повелѣвать; pan, (panujący), повелитель; владѣтель; государь; царь; pan, (= właściciel), собственникъ; владѣлецъ; (= pan domu), хозяинъ; sam sobie pan, самъ себѣ господúнъ; *Eccl. s.* самочинникъ, свободникъ; być sobie panem, быть ни отъ кого не зависимымъ; самочинствовать, самовольствовать; za panie bracie z kim żyć, (= poufale), быть съ кѣмъ за панибрáта; обходиться съ кѣмъ вольно [*abo* прóсто]; фамильярничать; §. jaki pan, taki sługa, (*abo* taki kram), какóвъ господúнъ, такóвъ и слугá; по бáрину и слýги; 2. (*w szachach:*) pan, (= król), король; 3. *Myth.* Pan, Панъ, [богъ пастухóвъ и стадъ].

†**Panachida**, -y, *f.* панихидá.

Panak, -u, *m. Bot.* (*panax*), стосáхъ, всесáль, пáнакъ, [растéніе]; (*laserpitium*), глядúнъ.

Panakowy, *adj.*, *np.* **panakowy sok**, (*opopanax*), гýмми-пáнаксъ; дигáльный сокъ.

Panata, -y, *f.* хлѣбная похлёбка.

Pancerola, -i, *f.* винóвая [*abo* пúковая] шестёрка (въ кáртахъ).

Pancernik, -a, *m.* 1. (pancerznik), лáтникъ, брóнникъ, кольчýжникъ; *it.* мастеръ дѣлающій лáты; 2. *H. n.* (*ostracion*), пузóкъ [рыба]; 3. *H. n.* (*dasypus*), броненóсецъ; армадúлъ; **Pancerny**, *adj.* 1. (w pancerz ubrany), брóнный; одѣтый въ брóню [*abo* въ лáты]; одѣтый въ пáнцирь; 2. **Pancerny**, -ego, *s. m.*, **Pancerni**, *pl.* лáтники, брóнники, пáнцирники, кирасúры; **Pancerz**, -a, *m.*, **Pancerzyk**, -a, *m. dim.* пáнцирь; лáты (*pl.*); броня; кирáсъ; dawne gatunki pancerzów: баталúкъ, бутурлúкъ, колонтáрь, бáхтерецъ, куяки, шишáкъ; w pancerzu walczyć, бренебóрствовать; **Pancerzowy**, *adj.* лáтный; пáнцирный; кольчýжный; pancerzowa koszula,

Digitized by Google

кольчуга; pancerzowe rękawice, латная рукавицы; желѣзныя рукавицы.

Pandekty, -ów, *pl. Jur.* пандекты; вторая часть изданныхъ императоромъ Юстиніаномъ законовъ; Римское гражданское право.

Pandrów', -ia, *m.*, **Pandrowie, Pandry, Pędry**, *pl.* 1. (= poczwarka chrząszcza majowego), личинка Майскаго жука; 2. земляной [*abo* дождевой] червь; 3. подкожный червь; 4. червь, гнисть, *pl.* черви, гнисти.

Pandura, Pandora, -y, *f.* бандура; **Pandurzysta**, -y, *m.* бандуристъ.

Paneczek, -eczka, v. **Panek.**

Panegi-rycznv, *adj.*, -rycznie, *adv.* (chwalnomowny), панегирическій; похвальному слову принадлежащій; -ryk, -u, *m.* (= pochwalna mowa), панегирикъ, похвальное слово, похвальная рѣчь; -rysta, -y, *m.* (pochwalny mówca), панегиристъ; сочинитель панегирика; -rystka, -i, *f.* панегиристка.

Panek, -nka, *m.* господчикъ; сударикъ; малономѣстный, небогатый господинъ.

Panew', -ńwi, *f.* 1. сковорода, сковородка, противень; *Eccl. sl.* сковрада; solna panew', сирёна, цирёна, цыреня, цирёнъ, кренъ, чрепъ, соловаренная сковорода; 2. - z wiekiem do grzania pościeli, (= łożogrzej), нагрѣвальникъ, грѣлка; 3. вертлюжное гнѣздо; 4. v. Baszyn; *it.* v. Panewka.

Panewka, -i, *f. dim.* 1. сковородка, сковородочка; 2. - kości, ставка, *Anat.* (*acetabulum*), вертлюгъ, чашка; суставный вертлюгъ, суставная чашка; v. Solniczka; 3. panewka (w prasie drukarskiej), гнѣздо.

Panewny, *adj.* сковородный, *Eccl. sl.* сковрадный; panewny kowal, сковородный мастеръ.

Pani, -i, *f.* 1. госпожа; сударыня, государыня; барыня; хозяйка; панья; Najjaśniejsza Pani, Всепресвѣтлѣйшая Государыня; Pani Jenerałowa, Госпожа Генеральша; pani młoda, молодая; Jmość pani, сударыня; *it.* v. Właścicielka; 2. (w szachach) pani (= królowa), ферзь, фирезь, королева [въ шахматной игрѣ]; 3. v. Kasztelanowa; 4. stara pani, v. Żadek.

Paniątko, Paniąteczko, -a, *n. dim.* барченокъ, барченокъ.

Panie, -a, *n.* дѣвственникъ.

Panictwo, -a, *n.* цѣломудренность.

Panicz, -a, *m.* 1. **Paniczek**, *m. dim.* господичъ, государичъ; господчикъ; господскій сынъ; барчъ, сынъ барина; 2. **Paniczok**, -eczka. **Panicsyk**, *m. dim.* молодой господскій сынъ; v. **Panię; Paniczkować**, *v. n.* жить по барски; *it.* важничать; играть важную роль.

Panię, -ięcia, *n.* боярченокъ, барченокъ, сынъ знатнаго господина; **Panięcy**, *adj.* боярченку принадлежащій.

Panienka, -i, *f. dim.*, **Panieczka**, -i, *f. dim. secund.* барышня, барышня, боярская дочь; всякая благородная дѣвица, дѣвушка; дѣва, дѣвица; v. Panna.

Panieński, *adj.* дѣвическій; дѣвичій, дѣвичій; боярышнинъ, барышнинъ; *it.* дѣвственный; panieński pokój, дѣвичья (*s. f.*); дѣвичья комната; klasztor panieński, дѣвичій монастырь; женскій монастирь; mléko panieńskie, дѣвичье молоко [*abo* млеко]; choroba biała *lub* panieńska, дѣвичья [*abo* блѣдная] немочь; дѣвичья бѣлизна; дѣвичья блѣдность; хлорозисъ; czystość panieńska, дѣвическое цѣломудріе, дѣвичья непорочность; v. Panieństwo; po panieńsku, *adv.* (по) дѣвически; какъ дѣвица.

Panieństwo, -a, *n.* дѣвство; дѣвственность; w panieństwie żyć, дѣвствовать; пребывать въ дѣвствѣ; panieństwo której odebrać, позбавить panieństwa, лишить дѣвства; лишить невинности; растлѣвать, растлѣть.

Panin, -a, -e, *adj.* барининъ, боярининъ, господинъ, государининъ.

Panisko, -a, *n.* & *m.* добрый, милый, любезный господинъ.

Panna, -y, *f.* 1. дѣва; дѣвица; дѣвушка; барышня, боярышня; государыня; фрейлина; панна; stara panna, старая дѣва; panna służąca, камеръ-юнгфера; горничная; panna młoda, невѣста; v. Oblubienica; 2. (= dziewica), дѣвственница; Najświętsza Panna, Panna Marya, Пречистая Дѣва; Пресвятая Дѣва Марія; Богородица; Panny Maryi drzewko (*Bot.*), v. Boże drzewko; 3. panna na niebie, *Astron.* Дѣва; 4. *Pomol.* (gat. gruszek), панна, дѣва, [родъ грушъ]; 5. (= pęto na ręce i szyję), оковы [*abo* цѣпи] на руки и на шею; 6. *H. n.* (rodzaj owadu, *libellula*), стрекоза, коромысло, [насѣкомое]; **Pannin**, *adj.* дѣвицѣ принадлежащій.

Panowa, -y, *m.* гордый, спесивый богачъ.

Panowaćć, *v. a. impf.*, **spanowaćć**, *v. perf.* богатѣть, обогащать, обогатить кого, дѣлать кого богатымъ, дѣлать кого великимъ государемъ; - się, *v. r.* обогащаться, обогатиться, дѣлаться богатымъ, дѣлаться великимъ государемъ.

Pano-wać, *v. a.* & *n.* царствовать; управлять; властвовать; владѣть; господствовать надъ...; государствовать; обладать; державствовать; - (o chorobach:) свирѣпствовать, бывать; -wanie, -ia, *n.* царствованіе; правленіе, управленіе; правительство; владѣніе; властвованіе; обладаніе; владичество; господство; державствованіе, державство; верховная власть; być, zostawać pod czyjém panowaniem, быть [*abo* находиться, состоять] подъ чьею властью; objąć -, вступить на престолъ; chciwość panowania, властолюбіе, любоначаліе; chciwy panowania, властолюбивый (*adj.*); властолюбецъ (*s. m.*); chciwym być panowania, властолюбствовать; za panowania (*np.* Cesarza), въ царствованіе.

Panowny, *adj.* (= panujący), господствующій; царствующій; владѣтельный.

Panowy, *adj.* господскій, боярскій, барскій; v. **Pański.**

Panpuch, v. **Pampuch.**

Pański, *adj.* 1. господскій; боярскій, барскій; государскій; господень; панскій; modlitwa pańska, молитва Господня; O'тче нашъ; wieczerza pańska, вечеря Господня; тайная вечеря; tajemnice pańskie, Святыя Таины; dom Pański, v. Kościoł; §. łaska pańska na pstrym koniu jeździ, на милость вельможъ не полагайся; милость вельможъ непостоянна; §. pańskie oko konia tuczy, своѣ глазъ лучше всего; 2. (= wspaniały, *etc.*), великолѣпный; прекрасный; пышный; po pańsku, *adv.* великолѣпно; прекрасно; пышно; по господски; по барски; жить po pańsku, жить по-барски; **Pańskie**, -iego, *s. n.* (pańszczyzna, *qu. v.*), панщина, барщина, боярщина; тягло; господская работа; работа на барщинѣ.

Pańskość, -ści, *f.* вельможествіе; величествіе; величество; великолѣпіе; пышность; величавость; v. **Wspaniałość, Arystokracya.**

Państwo, -a, *n.* 1. (pański stan), панство, барство, состояніе пана, барина; 2. (= panowanie, правленіе, правительство, владѣніе, [*Eccl. sl.* господствіе], господствованіе; державство, державствованіе; властительство; повелительство; царствованіе; государствованіе; правленіе; (верховная) власть; 3. państwo, (nad którém kto panuje, kraj), Держава; владѣніе; область; государство, царство; имперія; Państwa Europejskie, Европейскія Державы; (v. Rzeczpospolita); państwo papiezkie, państwo kościelne, Церковная область; v. Papiezki; 4. *collect.* (= pan z panią), господа (*pl.*); хозяева (*pl.*); баринъ и барыня; czy (jest) państwo w domu? дома ли господа? 5. pań-

Digitized by Google

stwo młodzi, (= pan młody z panną młodą), женихъ съ невѣстою; женихъ и невѣста; (= nowożeńcy), новобрачные; (v. Młody); 6. (*tytuł.* = panowie i panie czyli damy), господа (*pl.*); proszę państwa, пожалуйте, господа; 7. wielmożeństwo, величество, величество; v. Pańskość.

Pańszczyzna, -y, *f.* (robota chłopów na pana, pańskie), барщина, барщина, барщина; тяглё; господская работа; работа на барщинѣ; барщинная повинность; работа на помѣщика; odbywać pańszczyznę, отбывать [*abo* отправлять] барщину; работать на барщинѣ [*abo* на помѣщика]; odbywający pańszczyznę, тяглецъ, тяглый [*abo* тяглый] крестьянинъ; gatunek pańszczyzny, v. посоха; *cfr.* оброчка; **Pańszczyzniany**, *adj.* тяглый; барщинный; dzień pańszczyzniany, тяглый день; барщинный день.

Pantalon, -u, *m.* 1. (bufon, figlarz komedyantski), фигляръ; гаеръ; паяцъ; шутъ; скоморохъ; проказникъ; буфонъ; 2. pantalony, *pl.* (nogawice ze spodniami razem w ciąż), панталоны; брюки; шаравары (*pl.*); – na Kamczatce, торбасы; 3. *Mus.* **Pantalon, Pantaleon**, -u, *m.* (gat. fortepianu), панталеонъ, клавиконъ, родъ клавикордовъ.

Pantera, -y, *f.*, **Pard**, -a, *m.* *H. n.* (*felis pardus*; v. Lampart, Ryś), пардъ; барсъ; пантеръ; мала pantera, (*felis uncia*), бабръ; **Panterowy**, *adj.* барсовый.

Panto-fel, -fla, *m.*, -fla, -i, *f.*, -felek, -lka, *m. dim.*, -felka, -flicska, -i, *f. dim.* туфель, туфля, туфелька, туфлинка; *fam.* być pod pantoflem, ° быть подъ властію женй; быть у женй подъ башмакомъ; -flarz, -a, *m.* (szewc, co pantofle robi), туфельщикъ; -flowy, *adj.* туфельный.

Panuś, -sia, *m. dim.* господчикъ; сударикъ; v. Paniątko, Panek.

Papa, -y, *m.* 1. (tata, ojciec), папа, батюшка, папанка, папенька, татинька; 2. Papa, -y, *f.* α) [papka, *qu. v.*, pokarm dla małych dzieci], (дѣтская) кашка, кашица; β) *vulg.* (= plapa, *qu. v.*), рожа; v. Pysk; w papę kogo trzasnąć, gruchnąć *abo* dać komu w papę, заѣхать кому въ рожу; ударить кого по мордѣ; дать кому пощёчину. [бёшку кашки; v. Papkać.

Papać, *v. a.* давать, дать repapawa, -y, *f.* *Bot.* (ziele, popia główka, mniszek, *leontodon taraxacum*, Linn.), одуванчикъ; львиный зубъ; поповo гумённо; попова скуфья; хасимъ; хасимова грава; кульбаба; бубёбба; кульбабка; камчадалка.

Pąpie, -i, *pl.* 1. (= pączki drzew), почки древесныя; pąpie różowe, v. Kłobuczki; 2. pąpie, papie, (= mech, pierze, wełna na ziołach, jako na oście), пухъ [на нѣкоторыхъ растеніяхъ].

Papier, -u, *m.* 1. бумага; papier do pisania *abo* pisarski, klejowy, niecza бумага; papier wodny, drukarski, книжная бумага; типографская бумага; печатная бумага; papier stęplowy, гербовая бумага; papier pocztowy, почтовая бумага; papier gruby, kupiecki (*abo* kramny do obwijania), – pakowy, обёрточная [*abo* обёрточная] бумага; вертунная бумага; papier regałowy, Александрійская бумага; – przebijający, kalewający, (= bibuła), пропускная бумага; [*cfr.* хартія]; 2. – (na którym co pisano, skrypt, pismo), бумага, письмо; stare papiery, (= dokumenta), бумаги, документы; 3. *Miner.* – górny (*abo* ziemny), горная бумага; пловучій асбестъ; **Papierek**, -rka, *m. dim.*, **Papierczek**, -czka, *m. dim. secund.* 1. бумажка, бумажечка; 2. кусочекъ, лоскутокъ бумаги; **Papiernia**, -i, *f.* бумажная мельница; бумажная фабрика; бумажный заводъ; **Papiernik**, -a, *m.* 1. (ten, co papier robi), бумажный фабрикантъ; бумажнаго дѣла мастеръ; 2. (co papier przedaje), бумагопродавецъ; торгующій бумагою; **Papierny**, *adj.* бумажный; **Papierce**, -u, *m.* папиросъ; **Papierowy**, -rzany, *adj.* бумажный; (*cfr.* хартейный); papierowe pieniądze, бумажныя деньги; (v. Asygnaty); papierowe drzewo, drzewko, papierowy wiąz Egiptski, *Bot.* (*cyperus papyrus*), папиръ, (растеніе, находящееся по берегамъ Нила); **Papierzysko**, -a, *n. augm.* худая, дурная, скверная бумага.

Papież, -a, *m.* Папа, †Папежъ; papieżem być, папствовать; §. w Rzymie być, a papieża nie widzieć, v. *sub*: Rzym; **Papieski**, **Papieski**, -a, -ie, *adj.* Папскій; korona papieska, Папская корона; tiara; państwo papieskie, (= p. kościelne), Папская, Церковная область; Папскія владѣнія; **Papiežnik**, -a, *m.* (papista, katolik), папистъ; Римскій католикъ; **Papiestwo**, -a, *n.* Папство, санъ, достоинство Папы, Папское достоинство.

Papilot, -u, *m.*, **Papiletek**, -tka, *m.* (z Franc. „*papillote*", papierek do zawijania włosów do przypalania), папильотка, бумажка; завijає, nawijає papiloty, подвивать, завивать, навить, волосы въ бумажки.

Papinek, -nka, *m.* 1. (papka dla dzieci), кашка, кашка для дѣтей; 2. лакомый кусокъ, кусочекъ; v. Papinki; **Papinkarz**, -a, *m.* лакомка; лакомецъ; охотникъ до лакомства; **Papinki**, -nek, *pl.* лакомства, сласти.

Papista, -y, *m.* папистъ; Римскій католикъ.

Pąpisty, *adj.* почковатый.

Papka, -i, *f. dim.* (v. papa, 2), кашка для дѣтей; **Papkać**, *v. a.* (papu dziecięciu dać), давать, дать ребёнку [*abo* дитяти] кашки; *it.* кормить ребёнка кашкою.

Papla, -i, *s. c.* болтунъ, говорунъ, пустомеля, пустобрёдъ (*m.*); болтунья, говорунья, пустомеля (*f.*); **Paplać**, **Papletać**, **Plaplać**, *v. n.* болтать; калякать; молоть вздоръ; пустословить; *pop.* вякать; шалберить, шалберничать; **Paplacz**, -a, *m.* болтунъ, говорунъ, пустомеля, пустобрёдъ; **Paplanie**, **Paplotanie**, -ia, *n.* болтаніе; калякаю; вякаю; шалберенье, шалберничанье; болтовня; вздоръ; брёдни.

Papowie, -ia, *n. collect.* (pąkowie), почки древесныя; пупыши.

Paproć, -ci, *f.* *Bot.* (*filix*), папоротъ, папоротникъ; paproć samiec, (strusiowe pióro, *polypodium filix mas.*), папоротникъ мужескій; асплидій, асплидиумъ; paproć samica, (*pol. filix foemina*), папоротникъ женскій; папоротница; v. Paprotka; **Paprociany**, *adj.* папоротный, папоротниковый; **Paprocina**, -y, *f.* місто обилующее папоротію; **Paprotczany**, *adj.* (od paprotki, v. Paprotka), зёрниковый; **Paprotka**, -i, *f.* *Bot.* (*filicula, polypodium vulgare*), солодка кислая; сладковый папоротникъ; многонёжка обыкновенная; англійская сладость; (*pol. vu., pol. fragum*), зёрникъ; звѣробой папоротникъ [зёрка папоротника]; **Paprotnica**, -y, *f.* 1. (*lonchitis*), конькенкъ; v. Kiwior; 2. (*pipularia globifera*), пипульникъ; **Paprotnik**, -a, *m.* *Bot.* 1. (*acrostichum*, Klak. Dyk.), расщёльникъ, расщёльникъ; 2. v. Siedzionka; *it.* v. Paproć (samiec, samica).

Paprzać, **Paprzyć**, *v. a.* (n.) разгребать, разгребсть; рыться; kury (kokosze) paprzą w ziemi, курицы разгребаютъ землю; курицы роются въ землѣ.

Paprzyca, -y, *f.* *T.* (въ пряжѣ:) веретено, на коемъ обертывается верхній жерновёй мѣнъ [*abo* бёрдуть].

Paprzyska, -a, *n.* 1. (miejsce, gdzie kokosze, kuropatwy w ziemi paprzą, dla niesienia jajec), місто, гдѣ курицы или куропатки [рабки] роются для (с)несенія яицъ; 2. paprzyska na głowie, (chropawe otręby), мазуди, мазуи (*pl.*) на головѣ.

Papu, v. Papa, **Papkać**.

Papuć, -ci, *f.*, **Papucie**, *pl.* (z Turecz. zwierzchni trzewik), пантуфли, Турецкіе туфли; *cfr.* Кёнгуи.

Papuga, -i, *f.*, **Papuśka**, -i, *f. dim.* *H. n.* (*psittacus*), попугай,

Digitized by Google

попугай, попугайчикъ, попугайчикъ, *Eccl. sl.* попугъ; papuga morska, (*alca arctica*), морской попугай; тупикъ; топорка; пятка.

Papugowaty, Papużasty, *adj.* похожій на попугая; papużasty kolor, (= żółtozielony), желтозеленый цвѣтъ.

Papugowy, Papuży, *adj.* попугаевъ, попугаевъ, попугайчій, попугайчій.

† **Papuża,** -y, *f.* попуша.

Papużasty, Papużka, Papuży, v. Papugowaty, Papuga, Papugowy.

† **Par,** -u, *m.* 1. v. Parność, Upał; 2. Par, = *gen. pl.*, v. Para (II).

Para, -y, *f.* I. *a*) [= wyziew], паръ, *pl.* пари; испареніе; чадъ; para z ciała ludzkiego, v. Transpiracya; *β*) [= oddech], духъ, дыханіе; II. **Para,** -y, *f.*, Parka, Pareczka, -i, *f. dim.*, Pary, Parki, Pareczki, *pl.* пара, парочка, *pl.* пари, парочки; четá; двойка; двойка; двойчатка; (*Eccl. sl.* двойца, супругъ); jedna sztuka (z) pary, парникъ; para bótów, пара сапоговъ; para koni, пара лошадей; para gołąbków, пара, парочка голубей; *it.* v. Gniazdo; para (małżeńska), четá; v. Stadło; szczęśliwa para, счастливая четá; parą, parami, po parze, парами; попарно; по два (*m.* & *n.*), по двѣ (*f.*); *it.* попаръ, ходить; iść, chodzić w parze, идти, ходить парами *abo* попарно; do pary, v. Dobrany; do pary czy nie do pary, (= cetno czy licho), чётъ или нечетъ; parę godzin, dni, tygodni, *etc.* (poczekać, i t. p.), нѣсколько часовъ, дней, недѣль ...; pary, do pary dobierać, w parę łączyć, v. Parzyć (II).

Paraban, v. Parawan.

Parabela, -i, *f.* 1. *Mathem.* парабола; 2. *Rhet.* парабола; притча; иносказательная рѣчь; иносказаніе; v. Allegorya, Przypowieść, Podobieństwo.

Paraś, *v. n.* 1. (parę wyziewać), испускать паръ; исходить паръ; испаряться; чадить; v. пускать; v. Parować; 2. **Paraś,** *v. a. frequ.*, v. Prześ; 3. **Parać się,** *v. v. impf.* - się czém, (bawić się czém), заниматься чѣмъ; v. Wdawać się (w co).

Parada, -y, *f.* (z Franc. „*parade*", pozorne popisywanie, pańskość, przepych, blask, strój), парадъ; щегольство, † пышность, † пышность; уборъ, нарядъ; убранство, пышность; пышность; великолѣпіе; блескъ; pokój od parady, убранная; parada *np.* wojskowa, (uroczyste wystąpienie), парадъ, (смотръ войскъ); разводъ; suknia od parady, парадное платье; Paradny, *adj.* парадный, нарядный, пышный, великолѣпный, щегольский, превосходный, пышный, роскошный; paradna kareta, парадная карета, щегольская карета; paradna suknia, paradny ubiór, парадное платье; -nie, *adv.* парадно, нарядно, пышно, великолѣпно, щегольски, превосходно, изящно, роскошно; Paradować, *v. n.* щеголять.

Paradys, -u, *m. Theat.* (podług Franc. i Niem. „*paradis*, Paradies", najwyższy ostatni, i najpospolitszy rząd dla spektatorów w komedyalni), рай, *gen.* рая; парадисъ.

Parafia, -ii, *f.* (церковный) приходъ; v. епархія; Parafialny, *adj.* приходскій; kościół parafialny, приходская церковь; szkoła parafialna, приходское училище; Parafian, Parafianin, -a, *m.* 1. (do parafii należący), прихожанинъ; 2. (= prostaczek, nieutarty, niećwiczony), простакъ, простакъ, простофиля, невѣжда, невѣжа, деревенщина; Parafianka, Parafianeczka, -i, *f.* 1. (należąca do parafii), прихожанка; 2. (= prostaczka), простакъ, простофиля, невѣжа, невѣжда, деревенщина; Parafiański, *adj.* (prosty, niećwiczony), сельскій, деревенскій, простой, невѣжливый, необразованный, грубый; Parafiaństwo, -a, *n.* (prostactwo, nieutartość), грубость, невѣжество.

Paragon, -u, *m.* соревнованіе.

Paragonować z kim, *v. n.* (w paragon z kim iść), соревновать кому въ чемъ.

Paragraf, -u, *m.* 1. [z Greck. *παράγραφος*, przedział części mowy lub pisania, wyraża się pospolicie tą figurą: §], параграфъ; статья; 2. - przez twarz, (szram, kresa), рубецъ на лицѣ, шрамъ.

Paralaxa, Parallaxa, -y, *f. Astron.* (dwugląd), параллаксъ.

Paralityczny, *adj.* (paraliżowaty, paraliżem naruszony), паралитный; разбитый параличемъ; разслабленный; апоплектическій; Paralityk, -a, *m.* (paraliżem *abo* ślakiem zarażony; apoplektyk), паралитикъ; одержимый, разбитый [*abo* пораженный] параличемъ; апоплектикъ, пораженный апоплексіею; Paraliż, † Paralusz, -a, *m. Med.* (*paralysis*), параличъ; ударъ; кострѣхъ; апоплексія; разслабленіе; paraliż go naruszył *abo* został tknięty, naruszony paraliżem, параличъ разбилъ его; съ нимъ ударъ случился; онъ разбитъ (*abo* пораженъ) параличемъ; Paraliżowaty, v. Paralityczny; Paraliżowy, *adj.* паралитный, относящійся къ параличу; *Bot.* paraliżowe ziele, (biała bukwica, *primula veris*), бѣлая буквица; v. Pierwiosnka, Stokroć (cudna).

Parallela, -i, *f.* параллель; v. Równoległość, Równoodległość; Parallelny, *adj.* (równoległy, równoodległy, *qu. v.*), параллельный, равно отстоящій во всѣхъ точкахъ; parallelne linie, параллельныя линіи.

Parangon, -u, *m.* 1. (kamień drogi, dyament gruntowny i szacowny, wody wesołéj), алмазъ драгоцѣнный, лучшей [*abo* первой] воды; 2. *Typogr.* (gat. pisma mniejszy od romany), парангонъ, особый родъ шрифта.

Parantelat, v. Familiant.

Parapet, -u, *m. Fort.* (przedpiersień, nadwałek, *qu. v.*), парапетъ; брустверъ; Parapetowy, *adj.* парапетный.

† **Parapluye,** -a, *n.* (z Franc. „*parapluie*", oddeszcznik, deszczochron), зонтикъ, (щитокъ отъ дождя).

Parasol, -u, *m.*, Parasolik, -a, *m. dim.* (z Franc. „*parasol*", † odsłonie, ciennik), парасоль, зонтикъ, (щитокъ отъ солнца).

† **Parat,** -u, *m.*, v. Gotowność.

Parawan, Paraban, -a, *m.*, Parawanik, -a, *m. dim.* (z Franc. „*paravent*", zasłona na kształt ściany rozpostarta do obstawiania łóżka, *etc.*), ширмы.

Parazyt, v. Pasorzyt.

Parć, v. Part.

Parch, -u, *m.*, Parchy, -ów, *pl.* 1. *Med.* паршъ, *pl.* паршй; шелуди; коросто, чесотка; 2. *Veter.* парч конский, обручи; *it.* мокрецъ (колѣнный), разсѣдина, (болѣзнь у лошадей въ колѣняхъ); v. Świerzb, Wozgrzywość; 3. parch = v. Park, Parkot; Parchaty, Parchowaty, *adj.*, -to, *adv.* 1. (parszywy), паршивый; шелудивый; скоростѣлый; струповатый; parchowata, parchata, czubata żaba, (ropucha, parchawica), жаба; 2. parchowaty, (= parkotem śmierdzący, jak kozieł), вонючій какъ козелъ, издающій дурной [козлиный] запахъ; Parchotrętny, v. Parkotny; Parchowaciną, -y, *f. H. n.* (parchata żaba, ropucha, *rana bufo*), жаба; *cfr.* & v. Purchawica, Purchawka.

Parciak, v. Parcinka.

Parciany, *adj.* (z partu krobiony, pakłakowy, konopny, *qu. v.*), дерюжный; сдѣланный изъ дерюги; портяный; сдѣланный, сшитый изъ портянки; v. Part; parciany kitel = Parcianka, v. Parcinka & Gunia.

Parcie, -ia, *s. n. v.* нажиманіе, гнетѣніе, давленіе, тѣсненіе, *etc.*, v. Prieć (1); parcie w żołądku, w żywocie, (ból bardzo ciężki w kiszkach, kolka, kolika), рѣзь *abo* рѣзь въ кишкахъ, рѣзь въ животѣ, колика, закрутъ.

Parcieć, *v. n. impf.* отъ нажимаго тѣла вырастать; дѣлаться деревянистымъ, стебельковатымъ или волокнистымъ.

Parcinka, -ia, *f.* (parciak, parciany kitel), портяный [*abo* холстяный] балахонъ [*abo* кафтанъ]; платье сшитое изъ портянки; парусинникъ; [*cfr.* Портянка]; рубище.

Digitized by Google

Parcyalność, -ści, *f.* пристрастіе, лицепріятіе; **Parcyalny**, *adj.* пристрастный, лицепріятный, лицепріемный; **-nie**, *adv.* пристрастно, лицепріятно, съ пристрастіемъ, съ лицепріятіемъ.

Pard, v. **Pantera.**

Pardon, -u, *m.* (z Franc. „*pardon*", darowanie winy, *etc.*), пардонъ, прощеніе, извиненіе, помилованіе; dać pardon, (= pardonować), извинить, простить, помиловать, пощадить, дать пардонъ; nie dawać, nie dać pardonu, не щадить, не пощадить.

Pardwa, -y, *f. H. n.* 1. (*tetrao lagopus*), бѣлая куропатка; 2. (*scolopax*), пардва, бекасъ, куликъ лѣсной; лежанка (птица); pardwa, (bekas mniejszy), бекасъ болотный, кулик болотный; v. Агаръ; *it.* v. Авдотька.

Pareczka, -i, *f. dim.* парочка; v. Para, Parka.

Pareçz, v. **Poreçz.**

Parek, -rka, *m. H. n.* (wąż, *aspis*), аспидъ, маленькая змѣя.

Pareka, v. **Poreka.**

Parentela, -i, *f.* (ród, rodzeństwo, familia, plemię, pokolenie), родъ, родство, фамилія, племя, поколѣніе; *cfr.* **Parantelat.**

Parentesa, -y, *f.* (z Greck. *παρένθεσις*, nawias, *qu. v.*), парентезисъ; вмѣстительное предложеніе; (znak: () *abo* []), скобки (*pl.*); вмѣстительный знакъ; вмѣстительная.

Parepa, -y, *s. c.*, **Parepka**, -i, *f. dim.* (mierzyn, podły mały koń), лошадь средняго роста; худая, малая лошадь. [Perf....

Parfumować, **Parfumy**, v.

Parga-min, **Perga-min**, -u, *m.*, **-minek**, **-nka**, *m. dim.* пергаминъ, пергаментъ; pisać na pargaminie, писать на пергаментѣ; *it.* pargaminek, (*membranula*), оболочка; **-minnik**, -a, *m.* (garbarz pargaminowy), пергаминщикъ, дѣлающій пергаминъ; **-minowy**, *adj.* пергаминный, пергаментный, сдѣланный изъ пергамента; pargaminowa oprawa, пергаментный переплетъ; rola, trąbka pargaminowa, пергаментный свитокъ.

Park, -u, *m.* 1. *Militt.* park artyleryczny, (tabor, obóz artyleryczny, czy pod fortecą, czy w polu postawiony), артиллерійскій паркъ; 2. паркъ; v. Zwierzyniec; 3. v. **Parch**, **Parszywość**; 4. park, = **Parkot**, -u, *m.* (smród jak od kozła), козлиный запахъ; ноина; 5. *Bot.* kozi park, (ziele, kozorożnik, *hypericum hircinum*), звѣробой [*abo* звѣробойникъ] козлиный, звѣробой вонючій.

Parka, -i, *f.* 1. (pareczka, v. Para), парочка; 2. parka, v. **Lemieszka**, (potrawa); 3. *Myth.* **Parka**, -i, *f.* Парка; *pl.* Parki, trzy siostry piekielne, Klotho (*Κλωθώ*), Lachesis (*Λάχεσις*), Atropos (*Ἄτροπος*), przędzą życia ludzkiego szafujące, Парки, три сестры въ адѣ, Клоѳо, Лахезисъ, Атропосъ (Атропа), которыя прядутъ нить человѣческой жизни, [*i. e.* К. начинаетъ, Л. прядетъ, А. разрѣзываетъ нить жизни].

Parkacz, -a, *m.* (kozieł stary), старый козелъ.

Parkan, -u, *m.* (płot dylowany), дощаной [*abo* деревянный] заборъ; **Parkanić**, *v. a. impf.*, v. **oparkanić**, *v. perf.* (parkanem obwodzić, ogradzać), огораживать, обносить, заборомъ; сѣсть parkanu między palem a palem, (= przęsło, *qu. v.*), прясло; **Parkanowy**, *adj.* заборный.

Parkiet, -u, *m.* (z Franc. „*parquet*", posadzka do woskowania), паркетъ; паркетный полъ; наборный полъ.

Parkocić się, *v. r. impf.*, **oparkocić się**, *v. r. perf.* (koźlić się, kocić się, płód kozi wydawać), козиться, окозиться; рождать, родить козлятъ.

Parkot, -u, *m.* (smród jak od kozła), козлиный запахъ; дурной запахъ какъ отъ козла; ноина; **Parkotny**, *adj.* (parkotem śmierdzący), вонючій какъ козелъ, издающій *abo* испускающій отвратительный, дурной запахъ какъ козелъ.

Parla-ment, -u, *m.* (zgromadzenie stanów na obradę), парламентъ; **-mentarz**, -a, *m.* парламентеръ; **-mentarski**, *adj.* парламентерный; **-mentowy**, *adj.* парламентскій, относящійся къ парламенту.

Parlist, *Bot.*, v. **Podkolan.**

Parma, -y, *f.* 1. *H. n.* (ryba, *mullus barbatus*), парма, барвена; v. Barwena; 2. *Geogr.* Parma, (stolica księstwa Parmeńskiego we Włoszech), Парма [городъ въ Италіи]; **Parmazan**, **Parmezan**, -u, *m.* (sér Parmezański), пармазанъ, Пармскій сыръ.

Parnas, **Parnass**, -u, *m.* (sławna Apollinowi i Muzom poświęcona góra w Grecyi), Парнасъ, Парнасосъ, [гора въ Греціи, посвященная Аполлону и Музамъ]; **Parnaski**, **Parnasski**, *adj.* Парнасскій, Парнасскій; Parnaskie dziewki, dziewoje, siostry (= Muzy), Парнасскія дѣвы, сестры = Музы.

† **Parnik**, v. **Inspekt.**

Parność, -ści, *f.* несносная жара; удушающая [*abo* удушливая] жара; удушливый жаръ; зной; **Parny**, *adj.* душный, (удушливый), знойный, жаркій; парный; **Parno**, *adv.* душно, знойно, жарко; tu bardzo parno, здѣсь очень жарко *abo* душно.

Parobczak, v. **Parobek.**

Parobcy, **Parobkowy**, *adj.* батрачій, батраковъ, холопскій, чумаковъ; **Parobek**, -bka, *m.*, **Parobczak**, -a, *m.* паробокъ; батракъ; холопъ; рабъ; слуга; крѣпостной; дворникъ; сторожъ; работникъ; parobek od koni, p. stadny, stadowy (= koniuch), конюхъ; parobek w karczmie słutący, чумакъ; прислужникъ цѣловальника.

Parobok, v. **Równobok.**

Paroch, -a, *m.* приходскій священникъ.

Parochia, -ii, *f.* приходъ.

Parodya, -yi, *f.* пародія; шутливое [*abo* насмѣшливое] подражаніе; **Parodyjny**, *adj.* пародическій, относящійся къ пародіи.

Parokonny, *adj.*, **-ne**, *adv.* (parą końmi, na parę koni), паромъ; паромъ *abo* въ двѣ лошади запряженный; возимый паромъ лошадей; парный; двуконный, двоконный; wózek parokonny, двоконная колесница; sanie, saki parokonne, парныя сани; dorożka parokonna, парныя дрожки.

Parokrąg, -ęgu, *m.* (*atmosphera*), атмосфера; (słoneczny, *etc.*), вѣнецъ; *it.* кольцо; *cfr.* & v. **Powietrzokrąg.**

Parokszysm, -u, *m. Med.* (silenie się choroby, popad, popadnienie, *qu. v.*), пароксизмъ; припадокъ; приступъ, сильный ознобъ какой-либо болѣзни; v. **Gorączkowy.**

Parol, -u, *m.* 1. (z Franc. „*parole*", hasło, *qu. v.*), пароль; лозо; лозунгъ; 2. (słowo dane, *parole d'honneur*), честное слово.

Parolik, -a, *m.* (zakład), закладъ.

Parów, -owu, *m.*, **Parowa**, -y, *f.* (rów wybity od wody, rów nieforemny; v. Wądoł), рытвина, промоина, водопромоина, резъ (промытый водою), овраги, лощина, ложбина.

Parować, *v. n. impf.* 1. (wypuszczać z siebie parę, transpirować), испариться, выходить парами, исходить испарину; 2. **Parować**, *sp.* nieprzyjaciela (= odpędzić, odgromić), тѣснить, оттѣснить, отбить, отбить (на пр. непріятеля); 3. parować, v. Parzyć (II); **Parowanie**, -ia, *n.* 1. испареніе; 2. тѣсненіе, оттѣсненіе, отбиваніе, отбитіе; 3. v. Parzenie (2).

Parowisty, *adj.* (rowów i dołów pełny), овражистый, изрытый много оврагомъ, рытвинъ, лощиноватый, ложбиноватый.

Parsk, -a & -u, *m.* 1. **Parszczek**, -szczka, *m. dim.* (dół w ziemi wykopany, dla chowania w zimie rzepy, i t. p.), яма въ землѣ для храненія плодовъ зимою; 2. **Parsk**, -u, *m.*, **Parskanie**, -ia, *n.* фыркнуть; испрыскиваніе; хрипѣніе; *it.* osl. чихаіе; **parsk**, (duszna parność, duszność z go-

Digitized by Google

ręca lub z ucisku), удушливая жарá; удушáющая жарá; удýшливый жаръ; знóй; дýхотá; спёрлость вóздуха; 4. parsk, Parskot, -u, m. (katar), насмóркъ & нáсморкъ, катáрръ; 5. parsk, v. Żołzy (końskie); 6. *Bot.* koźi parsk, кóзья нóрда, кóзій ростъ.

Par-skać, *v. n. impf.*, -sknąć, -schnąć, -snąć, *v. semelf.* трещáть (какъ раскалённое желѣзо въ водѣ); фы́ркать, фы́ркнуть, всхрáпывать; (ze *abo* od śmiechu) хохотáть, грóмко смѣяться; (nagle i mocno kichać), чихáть съ шумомъ; конь parska, лóшадь фы́ркаетъ; parsknął od śmiechu, захохотáлъ, разсмѣялся.

Parskanie, v. Parsk (3).

Parskot, v. Parsk (4).

Parszywiec, -wca, m. (parchaty, parchowaty), паршивецъ, шелудивъ; **Parszywieć**, *v. n. impf.*, sparszywieć, oparszywieć, *v. perf.* (parchu dostać, parszywym się stawać), паршивѣть, опаршивѣть, дѣлаться паршивымъ, становиться паршивымъ; шелудивѣть, ошелудивѣть, становиться шелудивымъ; корóстѣть, корóстовѣть, окорóстѣть; покриваться корóстою; **Parszywość**, -ści, *f.* паршивость; v. Parch; **Parszywy**, *adj.*, -wie, *adv.* (parchaty, parchowaty, parch mający) паршивый, покрытый паршáмя, шелудивый, имѣющій на собѣ шелуди; корóстовый, имѣющій корóсту, чесóточный, чесóтный, окорóстный; jedna owca parszywa wszystkie (całe) stado zaraża, одна паршивая овца всё стáдо пóртитъ; żaba parszywa, (parchata = ropucha), жáба.

Part, -u, m. 1. (płótnisko grube konopne), дерю́га, дерю́жина; крашъ; тóлстый грýбый холстъ; портяни́на, портяни́ца; равендýкъ; v. narynoćna, парусинка; 2. (koszula gruba łatobna *abo* sak parciany łatobny, v. Włosiennica), лахта, врётище.

Partać, *v. a. contin.* (u prządek, zakręcać wrzecionem), прясть веретенóмъ; *cfr.* & v. Partaczyć.

Partacki, *adj.*, [partacko (*adv.*) zrobiony], хýдо, плохо, неглáдко сдѣланный; алáповатый, олáповатый, грýбо, грубовáто, неискýсно, некрасивo сдѣланный; partacko, po partacku, *adv.* алáповато, олáповато, грýбо, грубовáто, неискýсно, некрасивo; partacka załatana sukuia, скрóпнымъ; partacka robota, (niedoskonała robota) = **Partactwo**, -a, n. крóпанье; лáпанье; пачканіе; алáповатая рабóта; плохáя, худáя, дурнáя, неискýсная рабóта; дрянная рабóта; **Partacz**, -a, m. 1. (łatacz, starych rzeczy poprawiacz), починщикъ; заплáточникъ; штóпальщикъ; чеботáрь; 2. (niecechowy), нецеховóй ремéсленникъ; мастеровóй, не записанный въ цехъ; 3. (niedoskonały, w czémkolwiek), плохóй мастеровóй; пачкýнъ; кропáльщикъ, кропáтель; **Partaczka**, -i, *f.* починщица; заплáточница; штóпальщица; пачкýнья; кропáтельница.

Partaczyć, v. Partolić.

Partanina, Partalina, -y, *f.* 1. (łatanina, starszyny poprawianie, łatanie), починиванье; починка; заплáчиванье; штопáнье; кропáнье; *it.* заплáтки, скрóпки; 2. v. Partactwo. [ka.

Parteka, Parteczka, v. Party-

Partes, -u, m., **Partesy, Parteski**, *pl.* (papiery muzyczne, nóty muzyczne, v. Partytura), партéсы; нóты; музыкáльныя нóты; jak z partesów, какъ по нóтѣ; stąpa jak z partesów, * онъ хóдитъ вáжно, онъ осторóжно хóдитъ [*abo* выступáетъ]; **Partesowy, Partesny**, *adj.* партéсный.

Partolić, *v. a. impf.* (partaczyć, partaniną czyli łataniną się bawić; partaczem być, niedoskonale co robić), чинúть, починивать, заплáчивать, нашивáть заплáтки, штóпать; хýдо рабóтать; шить кóе-какъ; дѣлать кóе-какъ, неискýсно; кропáть (*v. perf.* окропáть), покропáть, ковирáть; вахлáть; лáпать, пачкать.

Party, *part. p.* напýртый, сжáтый, *etc.*, v. Przeć (I).

Partya, -yi, *f.* 1. пáртія, часть (чегó-либо); 2. partya (we grze, = gra cała), пáртія, цѣлая игрá съ начáла до концá; 3. partya (do żenienia się), пáртія, вы́годный брáкъ; dobra partya, вы́годная пáртія; хорóшая пáртія; ловить dobrą partyę, (o mężczyznie), вы́годно ожениться; взять за себя жену достáточнаго состоянія *abo* изъ хорóшаго знáнія; ожениться на богáтой; (o niewiaście) вы́йти за человѣка достáточнаго *abo* за человѣка хорóшаго знáнія; вы́йти за богáтаго; сдѣлать хорóшую пáртію; 4. partya, (strona, frakcya), пáртія, сторонá.

Partyka, Parteka, -i, *f.*, **Partykuła**, -y, *f.*, **Partyczka, Parteczka, Partykułka**, -i, *f. dim.* часть, частицá; ломóть, лóмтикъ, ломотóкъ, ломотóчекъ; кусóкъ, кусóчекъ.

Partykularny, *adj.*, -nie, *adv.* партикулярный, приватный, частный, особенный, особый; **Partykularz**, -a, m. 1. (miejsce lub życie partykularne, prywatne), частное, приватное мѣсто; частная, приватная жизнь; 2. (prywat, człowiek prywatnie żyjący), частный человѣкъ; 3. (wioska), мáлая деревня, деревéнька; 4. (mały, wieski klasztor), мáлый монастырь деревéнскій.

Partykułka, v. Partyka.

Partytura, -y, *f. Mus.* партитýра; распредѣленіе голосóвъ; v. Partes.

Partyzana, -y, *f.* (gat. halabarty), бёрдышъ.

Partyzant, -a, m. партизáнъ, наѣздникъ; v. Stronnik; **Partyzantski, Partyzański**, *adj.* партизáнскій; wojna partyzańska, партизáнская войнá.

Paruję, v. Parować.

Parza, -y, *f.* (osp dla psów, oszpka), замѣсъ, мѣсятка, завáрка, собáчій кормъ.

Parzchnąć, Parzknąć, v. Parsknąć, Parskać.

Parzenie, -ia, n. 1. жженіе, палéніе; (= naparzanie), припáриваніе, припáреніе; (= oparzanie), нáреніе; обвáриваніе кипятóмъ; 2. parzenie, parowanie, свáриваніе; соединéніе попáрно [*abo* нáрами]; случка; спускъ; совокупленіе, *etc.* v. verb. Parzyć (I. & II).

Parznia, -i, *f.* (naczynie, koryto od parzy, w którém psom jeść dają), сосýдъ, корýто, въ кóемъ собáкъ кормятъ.

Parzyć, *v. a. & n. impf.* I. α) sparzyć, oparzyć, *v. perf.* (palić, gorącem dokuczać), жечь, палúть, проницáть нáромъ, производáть раздражáтельное или болѣзненное ощущéніе; слóнце parzy, óблицe жжётъ; pokrzywa parzy, крапúва жжётся; sparzyłem sobie ręce pokrzywą, я ожёгъ себѣ рýки крапúвой; β) parzyć (rękę, nogę = naparzać), припáривать, прикладывать припáрку къ (*c. Dat.*); γ) parzyć, (= oparzać), нáрить; обвáривать, обварúть кипятóмъ; parzyć, wyparzyć bezokę, нáрить, вы́варить бóчку; – się, *v. r. impf.*, sparzyć się, *v. r. perf.* жечься, ожигáться, обжигáться, ожéчься, обжéчься, * обманýться; §. kto się na mléku sparzy, ten na wodę dmucha (*abo* kto się na gorącym sparzy, i na zimne dmucha, sparzywszy się ukropem, zimnéj nie dowierza wodzie) кто на молокѣ обжёгся, дýетъ и нá воду; обжёгшись на молокѣ [*abo* на молокѣ], стáнетъ дуть и нá воду [*abo* и на водицу]; пýганая ворóна и кустá [*abo* хвостá своего] боятся; II. Parzyć, sparzać, *v. a. impf.*, oparzyć, sparzyć, *v. perf.* (pary, do pary dobierać, w parę połączać), свáривать, свáрить, прибирáть, прибрáть подъ пáру; соединять, соединúть попáрно [*abo* нáрами, по два (m. & n.), по двѣ (*f.*)]; спускáть, спустúть; случáть, случúть; Parzyć się, Parować się, *v. r.* нáриться, свáриваться, (свáриться, *v. perf.*), составлять пáру, вступáться, совокупляться; kanarki parzą się *abo* parują się, канарéйки нáрятся; ptaki parzą się wiosną, пти́цы вступáются веснóю.

Digitized by Google

Parzydło, -a, *n. Bot.* (rodzaj rośliny, *spiraea*) тавол́га, спирéя; parzydło wiązowe, (*spiraea ulmaria*), тавол́га илéмная [*abo* дóнниковая]; лабáзникъ; плáда; тоимáрка; батéрь; скрáпій; бѣлоголóвецъ; журáвъ; медуни́чникъ; царáда лугóвъ; дóнникъ; parzydło palmowe, (*spiraea palmata*), бѣлоголóвникъ, журáвъ; Parzydłowy, *adj.* тавол́жный, тавол́жный; krzak parzydłowy, тавол́жникъ.

Parzykasza, -y, *m.* кашевáръ; неопрáтный пóваръ.

Parzysty, *adj.* (do pary, parę składający), пáрстый; пáрный; составля́ющій пáру; двойчáтый; чётный; liczba parzysta, чётное числó; bóty parzyste, пáрстные сапоги́; korzeń parzysty, (*testiculata radix*), мулятовидный кóрень.

Pas, -u, *m.* I. *α*) [przesmyk, ciasna droga, cieśnina] ущéлье, узáна, ýзкій проходъ, тѣсни́на, дефилéя; *β*) pas, (= paszport), паспóртъ; паспóртъ; II. Pas, -a, *m.* 1. (binda, którą się opasują), пóясъ, кушáкъ; опоя́ска, подпоя́ска; *Eccl. sl.* чрéсло(я)мъ; v. Tatarski pas, чрéсла; pas rycerski, ри́царскій пóясъ; пóяса кавалéрская (óрденская); pas oficerski, v. Szarfa; 2. pas, (trzos), чéрезъ, [ýзкій и дли́нный кошелёкъ, въ видѣ пóяса]; 3. pas rupturny, гри́жная повязка; гри́жный бандáжъ; бандáжъ отъ гри́жи; 4. pas, (miejsce po niżéj brzucha, w którém zwyczajnie koło siebie pas obwijają), пóясъ; поясни́чная сторонá; поясни́ца; [часть тѣла, на котóрой обыкновéнно опоясываются]; stać po pas w wodzie, стоя́ть по пóясъ въ водѣ; ukłon aż po pas, поклóнъ въ пóясъ; поясны́й поклóнъ; obraz po pas, (= popiersiński), поясны́й портрéтъ; iść z kim za pasy, v. Zapasy; wziąć nogi za pas, v. Drapaka (dać); nogi za pas! (= umykaj! uciekaj!) дай дрáла! дай тáру! удирáй! улепётывай! *it.* nogi za pas! (= machaj! prędko! na moich nogach), скóро! спѣши́! бѣгú! со всѣхъ ногъ! 5. pas, (szmur, rzemień, poprąg, *qu. v.*), пасъ; подпрýга; *it.* pas (= powijak), свивáльникъ; 6. pas (u armaty, średni kraniec, *etc.*), срéдній фриз у пýшки, пóясъ; 7. pas, (strefa, smuga, *qu. v.*) полосá, полóска, полóсочка, кусóкъ; 8. *Geogr.* pas, (*zona*), пóясъ, зóна; pas gorący (*abo* ognisty), жáркій пóясъ; pas umiarkowany, умѣ́ренный пóясъ; pas zimny, холóдный пóясъ; pas niebieski, (zodyak, zwierzyniec, *qu. v.*), зодіáкъ; *it.* pas niebieski biały, (mléczna droga na niebie), мле́чный путь на нéбѣ; 9. *Bot.* św. Jana pas, (babi mur, lwia *abo* niedźwiedzia łapa, *lycopodium*), плаýнъ, плавýнъ, барáнецъ, волконóжіе; 10. Pas! (słowo grających: pass!) пасъ!

Pasać, 1. *v. frequ.*, v. Paść (III); 2. Pasać, pasał, pasze, *v. a. impf.*, v. opasać, *v. perf.* поясать, опоясывать, (*v. perf.* опоясать), повязáть пóясъ; - się, *v. r.* поясаться, опоясываться, повязáть на себя́ пóясъ.

Pasa-man, -men, -u, *m.*, -monik, -a, *m. dim.* позументи́ръ, галýнъ, *dim.* позументи́къ, галýнчикъ; -mannik, -mennik, -a, *m.* (szmuklerz, co pasamany robi), позументи́щикъ, галýнщикъ.

Pasanie, -ia, *n.* поясаніе, опоясываніе; v. Pasać.

Pasażyer, v. Passażer.

I. Paść, -ści, *s. f.* (łapica), пасть, западня́, ловýшка.

II. Paść, *Praet.* падѣ, *Fut.* падніе, *v. n. semel.*, Пáдаć, *v. contin.* (upadać, spadać), пасть, пáсти, пáдать, упадáть, спадáть, валя́ться, свáливаться; paść na ziemię, пасть, упасть на землю (*abo* пóземь); paść komu do nóg, пасть комý въ нóги; paść, (leda), пасть, лишáться жизни на войнѣ; paść ofiarą, пасть, сдѣлаться жертвою; on padł (legł) na polu bitwy, онъ палъ на пóлѣ бóя́твы *abo* на пóлѣ сраженія; §. nie daleko jabłka od jabłoni padają, яблоки отъ яблони не далёко пáдаютъ; [каковы́ родítели, таковы́ и дѣти]; deszcz, grad, śnieg pada, дождь, градъ, снѣгъ идётъ; słońce pada (= zapada, zachodzi), солнце закáтывается, солнце заходитъ; sam nie wiem, jak mi to na myśl padło (= na myśl przyszło), самъ не знáю, какъ óто мнѣ пришло въ гóлову; самъ не знáю, какъ мнѣ óто вздумалось; paść gdzie, v. Przypaść, Wpaść; (o ptakach:) падáть, v. Siadać, Spuszczać się; Padać się, *v. r.*, v. Rozpadać się, Pękać się.

III. Paść, pasie, pasł, *v. a. impf.*, Pасáć *v. frequ. & contin.* 1. (bydła po pastwiskach karmi szukającego pilnować) пасть, гонять на пáстве домáшній скотъ, имѣть за нимъ присмóтръ); paść się, пастися; 2. paść, (karmić, tuczyć, *propr. et* °), кормить, окáрмливать, выкáрмливать, утучнять; oczy paść, (patrzeć na co z uciechą), увеселя́ть взóры, пленя́ть взóры; наслаждáться чѣмъ; любоваться чѣмъ; paść się nadzieją, питáться надéждою.

Pascha, -y, *f.* [z Hebr. פֶּסַח, Greck. πάσχα, wielkanoc, *np.* Żydowska, Ruska], пáсха; прáздникъ пáсхи у Іудéевъ; *it.* Пáсха, Свѣтлое Христóво Воскресéніе, Святáя недѣля; Paschal, -u, *m.* (z Łac. *paschalis*, świeca stawiana wedle ołtarza wielkiego podczas rezurekcyi) пасхáльная свѣчá; Paschalis, -ii, *f.* (tablica wielkonocna, wyrachowanie wielkonocne), пасхáліи, срáчная пасхáлія; v. ключъ граніцъ; Paschalny, *adj.* пасхáльный; v. Wielkanocny.

Pasek -ska, *m. dim.* (v. Pas), поясóкъ, поясóчекъ, кушачёкъ; paski, (na których niemowlęta wodzą), пóмочи; wodzić dziecię na pasku, на паскахъ, водѣ́ть дитá на пóмочахъ, учѣ́ть ходѣ́ть; pasek u szabli, портупéя; pasek do ostrzenia brzytew, брѣ́товный (*abo* брѣ́твенный, точи́льный) ремéнь; obciągać, ostrzyć brzytwę na pasku, прáвить брѣ́тву на ремнѣ, острѣ́ть брѣ́тву на ремнѣ; pasek (= strefa), полóска, поясóчка; w paski, полосáтый, имѣющій на себѣ́ пóлосы; materya w paski, полосáтая матéрія.

Pasękować, **Pasenkować**, *v. a. impf.* (drzewka pasenkować, *t. j.* nie dać się rozrastać na wiele latorośli; z sęków ocinać trzebić, obrzynać, sztucować), подстригáть молодыя дерéвья; обрѣзывать побѣга (óтпрыски, отрóстки), вѣтви у молодыхъ дерéвьевъ; обрѣзывать сучья у дерéвъ.

Pasibrzuch, **Pasobrzuch**, -a, *m.* чревоугóдникъ; обжóра, прожóра, объѣдáло, объѣдáльщикъ; тунеядецъ, дармоѣдъ, блюдолизъ.

Pasiciel, -a, *m.* (pasący, *np.* bydło), пасýщій, пастýхъ, скотопáсъ, скóтникъ.

Pasie-cznik, -a, *m.* (dozórca pasieki lub pszczelnika), пáсѣчникъ, стерегýщій пáсѣки или пчелѣ́ники, ходящій за пáсѣками, ходящій за пчелами, пчелѣ́ники, пчеловóдъ, пчеловóдецъ; v. Bartnik; -cznikowy, *adj.* пáсѣчниковъ, пáсѣчничій, принадлежащій или относящійся къ пáсѣчнику; -czny, *adj.* пáсѣчный.

Pasieka, -i, *f.* 1. (pszczelnik), пáсѣка, пчелѣ́никъ; 2. (zasieka), зáсѣка, изгорóда, † пáсѣка; 3. (miód pity), мёдъ; питéльный мёдъ; воронóкъ.

Pasienie, -ia, *n.* (v. Pastwa, Pasza & *verb.* Paść), пасѣ́ніе, пастьбá, пасьбá.

Pasierb, -a, *m.* 1. (syn żony od pierwszego męża *abo* syn męża od pierwszéj żony), пáсынокъ, † пасынъ; majątek pasierba, пасынная; пáсынково имѣ́ніе; 2. pasierb, (podpora parkanu w słup wpuszczona), забóрная подпóра; *cfr.* бáбка; Pasierbica, -y, *f.* пáсынчина; majątek pasierbicy, пáсынчино имѣ́ніе; Pasierbiczy, Pasierbowy, *adj.* пáсынковъ; pasierbicze dzieci, сведéнныя дѣти; сводныя дѣти; majątek pasierbowy, пáсынково имѣ́ніе, *Eccl. sl.* пасынчáя.

Pasięgba, -y, *s. c.* обжóра (*s. c.*), объѣдáла (*s. c.*), объѣдáло, объѣдáльщикъ, дармоѣдъ, тунеядецъ, блюдолизъ (*s. m.*), блюдолизница.

Digitized by Google

Pasisty, *adj.* (do pasienia, pasię mający, w paszę obfitujący), изобилующій паствою; пажитный; обильный пажитями; скотопитательный; пастственный; обилующій кормомъ.

Pasko-wać, *v. a. impf.* (w paski popstrzyć, strefować), полосовать, распологвывать; дѣлать полоси на чемъ; полосатъ; дѣлать полосатымъ; **-waty**, *adj.*, **-to**, *adv.* полосатый; имѣющій на себѣ полоси; съ полосами; дорожчатый; **-wy**, *adj.* поясный; ременный.

Pasku-da, **-y**, *f.* 1. (paskudstwo, rzecz nieczysta, nieczystość, paskudność), грязь, дрянь, нечистотá; скверность, мерзость; гадкость; неопрятность; *it.* v. Sprosność; 2. Paskuda, **-y**, *m.* (paskudnik, niechluj, nieczysty człowiek), замарáха; нерáха, неопрятный человѣкъ; свинья; погáнецъ; скверняéвецъ; мерзáвецъ; колобродъ; пакостникъ; **-dnica**, **-y**, *f.* шлюха; замарáха; нерáха; неопрятная женщина; свинья; погáнка; скверняéвка, скверняéвица; мерзáвица, мерзáвка; пакостница; **-dnie**, *adv.* грязно; нечисто; неопрятно; свински; скверно; мерзко; пакостно; **-dnik**, **-a**, *m.* 1. v. Paskuda (2); 2. v. Napaść, Nogieć, (zaraza na bydło, na konie); 3. *H. n.* (rodzaj chrząszczów, śmierdziel, *buprestis*, Linn.), коротконóга, пѣдáнка [пасхóнос]; **-dność**, **-ści**, *f.* пакость, гадкость, скверность, мерзость; *etc.* v. Paskuda (1); **-dny**, *adj.* грязный; нечистый; неопрятный; свинский; скверный; мерзкій; пакостный; v. Sprosny; **-dstwo**, **-a**, *n.* гадкость, пакость, нечистотá; скверность (*pl.*), мерзости (*pl.*); v. Paskuda (1); **-dzić**, *v. a. impf.*, **o-**, **po-**, **za-paskudzić**, (nieczyścić, sprosnym uczynić), пакостить, (*v. perf.* испакостить, спакостить, запакостить); гадить, загáживать, (загадить); марáть, замáривать, (замарáть); пачкать, запачкивать, (запачкать); скверить; *it.* испражняться.

Paskwil, **Paśkwil**, **Paskwilism**, v. **Paszkwil**.

Pasmo, **-a**, *n.* 1. пасмо, *dim.* пасмецо; pasmo nici, пасмо нитокъ; pięć pasm *abo* motek nici z pięciu pasm, пятинка; мотóчекъ нитокъ, состоящій изъ пятú пасóкъ; pasmami, пасмáми, попасмо, по пасмáмъ; 2. *fig.* pasmo, (ciąg, szereg nieprzerwanie się ciągnący), полосá, полóска; рядъ; безпрерывный (*abo* непрерывный) рядъ; серéнга; верениця; послѣдовательность; цѣпь; pasmo gór, кряжъ, цѣпь горъ; pasmem, *adv.* (ciągiem, długim szeregiem nieprzerwanym), вереницею; рядомъ; безпрерывно; пополосно.

Paśnik, **-a**, *m.* 1. (rzemieślnik od pasów), поясникъ; дѣлающій пóясы; портупéйный мастеръ; 2. v. **Pastewnik**.

Pasny, *adj.* (od paszy *abo* pasienia), пастственный; кормовый; *subst.* Paśne na cudsym (*sc.* prawo = prawo pasienia), прáво паствы; прáво вúгона скотá.

Pasobrzuch, v. **Pasibrzuch**.

Paso-rzycić, *v. n.* (jeść i pić na koszt drugiego, być pasorzytem), опивáть, опить; пить на счётъ другáго; ѣсть и пить на чужóй счётъ; объѣдáть, объѣсть; кормиться на чужóй счётъ; кормиться чужими обѣдами [*abo* чужимъ столóмъ]; блюдолизничать; **-rzytstwo**, **-życstwo**, **-a**, *n.* тунеядство, блюдолизничество, блюдолизничаніе, объѣдáніе, опивáніе; **-rzyt**, **-żyt**, **-a**, *m.* паразúтъ, дармоѣдъ, тунеядецъ, объѣдáла, объѣдáло, объѣдáльщикъ, опивáло, опивáльщикъ, опивóха, блюдолизъ; pasorzytem być, v. Pasorzycić; **-rzytka**, **-i**, *f.* объѣдáла, объѣдáльщица, опивóха, опивáльщица, блюдолизница; **-rzytny**, **-żytny**, *adj.* (cudzym się żywiący, pochlebny, *qu. v.*) тунеядный; паразúтный; pasorzytne rośliny, (*plantae parasiticae*, *s. parasitae*), тунеядныя растéнія.

Pasować, *v. a.* 1. pasować kogo na rycerza, (pasem rycerskim kogo ozdabiać), опоясывать, опоясать кого рúцарскимъ пóясомъ; сдѣлать кого рúцаремъ; посвящáть, посвятúть кого въ рúцари; 2. быть въ пóру, въ мѣру, соотвѣтствовать; kapelusz mnie, nie pasuje, шляпа мнѣ не въ пóру; trzewiki pasują, башмакú въ пóру, б. въ сáмую пóру, б. какъ разъ на мою ногу; 3. (grając w karty) пасовáть; 4. **Pasować się**, *v. r.* (mocować się, walczyć z kim), бороться, противобороствовать.

Pasówka, **-i**, *f.* родъ грушъ.

Pasownictwo, **-a**, *n.* пóдвигъ, борьбá. [борéцъ.

Pasownik, **-a**, *m.* подвúжникъ,

Pasowy, *adj.* поясный.

Pasożyt, *etc.*, v. **Pasorzyt**.

Passażer, **Passażyer**, **Pasażyer**, **-a**, *m.* пассажúръ.

Passya, **-yi**, *f.* 1. (namiętność), страсть; passyami, *adv.* страстно; съ великою страстію; пламенно; 3. Passya, **-yi**, *f.* (historya męki Chrystusowéj), страсти Христóвы; страстныя Евáнгелія; страдáніе Господне; 3. (figury wyrażające passyą Chrystusową), фигуры, изображáющія страсти Христóвы; **Passyjka**, **-i**, *f. dim.* 1. (mała namiętność), мáлая страсть; 3. (małe figurki wyrażające passyą Christusową) мáлыя фигурки, изображáющія страсти Христóвы; **Passyjny**, *adj.* страстный; passyjne kazanie (w wielki piątek), прóповѣдь, скáзываемая въ Великую Пятницу.

Passyo-nat, **-a**, *m.* (zapalczywy człowiek, gorączka), горячій, вспыльчивый, сердитый, склонный къ гнѣву; **-natka**, **-i**, *f.* горячая, вспыльчивая, сердитая, склонная къ гнѣву женщина.

Pasta, **-i**, *f.* пáтокъ.

Pastelle, **-i**, *f. pl.* пастéль, сухія крáски; **Pastelowy**, *adj.* пастéльный.

Paste-rezka, **-i**, *f. dim.* пастýшка; **-rek**, **-rka**, *m. dim.* пастушóкъ, пастушóкъ; **-rka**, **-i**, *f.* 1. (która bydło pasie) пастýшка, пасýщая стáдо скотá; 2. (pastuszka, piosnka pastusza, v. Sielanka), пастýшеская пѣснь; эклóга; идúллія.

Paster-nak, **-u**, *m.* 1. *Bot.* (*pastinaca*), пастернáкъ; 2. *H. n.* (ryba), скатъ игúльчатый; **-nik**, **-a**, *m.* 1. (zagon od pasternaku), грядá съ пастернáками; 2. v. **Pastewnik**.

Paste-rski, *adj.* пастýшій, пастýшеский; пастирский, пастырскъ; pasterska poezya, буколическая поэзія; **-rstwo**, **-a**, *n.* 1. (życie pasterskie i zatrudnienie), пастýшеская жизнь; 2. pasterstwo (duchowne), пастирство; пастырский санъ; пастирское звáніе.

Pasterz, **-a**, *m.* 1. (pastuch, bydło pasący, skotopas, *qu. v.*), пастýхъ, пастырь, пасýщій стáдо скотá, скотопáсъ; 2. pasterz duchowny, пастырь духóвный; настóръ; **-rzowskelnictwo**, **-a**, *n.* (przełożeństwo nad pasterzami), пастиреначáльство, начáльство надъ пастырями; **Pasterzyk**, **-a**, *m. dim.* пастýшéкъ, пастушóкъ.

Pastewnik, **-a**, *m.* (pastwisko, osobl. ogrodzone), пастбище, паства, пáжить; **Pastewny**, *adj.* пастственный; изобилующій паствою; ziele pastewne (dla bydła), кормовáя травá.

Pastka, **-i**, *f.* (wieczko, nakrywka), крúшка, накрúшка, закрúшка, замúчка, заслóночка; *Anat.* pastka *czyli* zastawka serca, сердéчная заслóночка [*abo* затвóрка, заслóпка].

Pastoral, **-u**, *m.* патерúца, архіерéйскій жезлъ, пóсохъ.

Pastuch, **-a**, *n.*, **Pastucha**, **-y**, *m.*, **Pastuszek**, **-szka**, *m. dim.* пастýхъ, пастырь, пастушóкъ & пастушóкъ; **Pastuszka**, **-i**, *f.* 1. (kobieta co bydło pasie), пастýшка, пасýщая стáдо скотá; 2. (pastusza piosnka), пастýшеская пѣснь; v. Sielanka; **Pastuszy**, **Pastuszki**, *adj.* пастýшій, пастýшескій; pastusze piosnki, пастýшескія пѣсни; эклóги; v. Sielanka.

Pastwa, **-y**, *f.*, v. **Paszu**.

Pastwić się, *v. r. impf.* наслаждáться [*c. Instr.*]; вымещáть свой гнѣвъ; свирѣпствовать.

Pastwisko, **-a**, *n.* пастбище, паства, пáжить, лугъ; вúгонъ.

Pasynek, **-nka**, *m.* пранрáзвукъ.

Digitized by Google

Pasz! (słowo grających w karty), pass!

Pasza, -y, *f.*, **Pastwa**, -y. *f.*, † **Pasznia**, -i, *f.* паства, пажить, пастбище; кормъ; (pasienie), пасѣніе; *it.* pastwa, кормъ для червей; * злая радость чужому несчастію, мщеніе; v. **Pasisty.**

Pasza (Turecki), v. **Basza.**

Paszcz, **Paszcza**, -y, *f.* (paszczęka), пасть, пащеки; v. **Pysk.**

Paszczęka, -i, *f.* зѣвъ, пащеки, челюсть; **Paszczękowaty**, *adj.* зѣвообразный.

Paszenie, v. **Pasienie.**

Pasz-kwil, **Pas-kwil**, -u, *m.* пасквиль; **-kwilant**, **-kwilarz**, -a, *m.* сочинитель пасквилей; **-kwilować**, *v. a. impf.* пересмѣивать кого; насмѣхаться [*abo* подтрунивать, издѣваться] надъ кѣмъ.

Paszować, *v. n. impf.* уступать; v. **Ustępować**; *it.* v. **Pasować** (3).

Paszport, -u, *m.* паспортъ, пашпортъ; пропускной видъ; пропускъ; passport na pocztowe konie, подорожная; passport na szukanie sobie chleba czyli zarobku, покормежная.

Pasztet, -u, *m.*, **Paszte-cik**, -a, *m. dim.* 1. паштетъ, пирогъ, пирожекъ; pasztet kurczęcy, курникъ; pasztet w maśle smażony, пряженекъ, пряженчикъ, пряженица; pasztet z słonych ryb, кулебяка, кулебячка; pasztecikі z twarogiem, варенки; 2. (suche farby do malowania), v. **Pastelle**; **-ciczka**, -i, *f.* пирожница, приспѣшница; **-cnik**, -a, *m.* пирожникъ, приспѣшникъ; **-czy**, **-towy**, *adj.* паштетный, пирожный; pasztetowa piekarnia, пирожня, приспѣшная; **Paszto**, -a, *m.* (wielki pasztet), пирожище.

Pata, v. **Płonka.**

Patarda, v. **Petarda.**

Patela, **Patelnia**, -i, *f.* 1. сковорода, противень; 2. v. **Fajerka.**

Patena, v. **Patyna.**

Patent, -u, *m.* (list otwarty, dyploma), патентъ; жалованная грамота; **-tować**, *v. a. impf.* патентовать; снабжать, снабдить патентомъ.

Patetyczny, *adj.*, **-nie**, *adv.* патетическій; горячій; трогательный; важный.

Patka, -i, *f.* лацканъ, клапанъ.

Pątnica, -i, *f.*, **Pątniczka**, -i, *f.*, v. **Pielgrzymka**, (Wędrowniczka); **Pątnicki**, v. **Pielgrzymski**; **Pątnictwo**, -a, *n.*, v. **Pielgrzymowanie**; **Pątnik**, v. **Pielgrzym**, (Wędrownik); pątnik do ziemi świętéj, молельщикъ, богомолецъ; **Pątnikować**, v. **Pielgrzymować.**

Potocle, v. **Petecle.**

Potoczny, *adj.* пѣточный.

Patog, **Patok**, v. **Bat**, **Batog.**

Patogenomia, -ii, *f.* патогномія; ученіе о признакахъ болѣзней.

Patok, v. **Potok.**

Patoka, -i, *f.* пѣтока.

Patologia, -ii, *f.* патологія; ученіе о болѣзняхъ.

Pątować, v. **Pielgrzymować.**

† **Patroch**, -u, *m.*, v. **Wnętrze.**

Patrol, **Patral**, v. **Obchód**, **Objażdżka.**

Patron, -a, *m.* патронъ; покровитель; защитникъ; заступникъ; *it.* v. **Obrońca**, **Opiekun**, **Adwokat**, **Mecenas**; patron okrętu, судохозяинъ; **Patro-nizacya**, -yi, *f.*, v. **Adwokatura**; **-nizować**, *v. a.* (patronem prawnym być), ходатайствовать, защищать кого; v. adwokatem być, *sub:* **Adwokat**; **-nka**, -i, *f.* покровительница; защитница; заступница; ходатайца; v. **Orędowniczka**; **-nstwo**, -a, *n.* покровительство; v. **Orędownictwo**, **Prokuratorstwo.**

Patroszyć, *v. a. impf.* (wnętrze wyjmować), потрошить, вынимать (изъ животныхъ) внутренности или потроха; v. **Wywnętrzać.**

Patry, -ów, *pl.* (myśliwski wyraz: oczy u zająca), заячьи глаза.

Patryar-cha, -y, *f.* 1. патріархъ, праотецъ, родоначальникъ; 2. патріархъ, (верховный начальникъ духовенства какой-либо области; patryarchą być, быть патріархомъ, патріаршествовать; **-chalny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* патріарховальный; v. **Patryarszy**; **-chia**, -ii, *f.* патріархія; **-chowstwo**, **-chostwo**, **-szestwo**, -a, *n.* (władza patryarsza, *etc.*), патріаршество, санъ, достоинство патріарха, патріаршее достоинство; **-szy**, **-szeński**, *adj.* патріаршій, патріаршескій; v. **Patryarchalny.**

Patrycyusz, -a, *m.* патрицій.

Patryo-ta, -y, *m.* патріотъ, любящій отечество, ревнитель о благѣ отечества; **-tka**, -i, *f.* патріотка; **-tyczny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* патріотическій; **-tyzm**, -u, *m.* патріотизмъ, любовь къ отечеству.

Patrzać, v. **Patrzyć.**

Patrzacz, **Patrzyciel**, -a, *m.* зритель, смотритель.

Patrzeć, v. **Patrzyć.**

Patrzenie, -ia, *n.* смотрѣніе, глядѣніе, взираніе.

Patrzyć, **Patrzeć**, **Patrzać**, *v. a. et n.* смотрѣть, глядѣть, взирать, зрѣть; глядѣть, безпрестанно ожидать; przez palce, przez szpary patrzeć, смотрѣть сквозь пальцы; потакать кому; krzywo na kogo patrzeć, косо на кого глядѣть; коситься на кого; v. **Wesoło**, **Ponuro** (patrzeć); wierz! lecz patrz komu! держѣ ухо востро! будь остороженъ! patrz każdy swego, jeśliś szewc, patrz swego kopyta, знай сверчокъ свой шестокъ; знай кошка свое лукошко; patrzeć czego, (upatrywać co, na celu mieć), имѣть что въ видѣ; имѣть какое-нибудь намѣреніе; обращать на что вниманіе; цѣлить, мѣтить во что; (= bawić się czém), заниматься чѣмъ; czasu patrzeć na kogo, aspekta patrzeć, предсказывать кому будущее по расположенію звѣздъ въ часъ его рожденія.

Patrzyciel, v. **Patrzacz.**

Patrzycielka, -i, *f.* зрительница, смотрительница.

Patyk, **Potyk**, -a, *m.*, **Patyka**, -i, *f.*, **Patyczka**, -i, *f. dim.*, **Patyczek**, **-czka**, *m. dim.* палка, палочка, прутикъ, тросточка, дубинка, стволикъ; patyczka lepem oblepiona (na muchy), прутикъ намазанный клеемъ.

Patyna, **Patena**, -y, *f.* дискосъ.

Patynka, -i, *f.*, **Patynoczka**, -i, *f. dim.* (pantofel kobiecy), женская туфля, туфелька, женскій туфель; **Patynkarz**, **Potynnik**, -a, *m.* туфельщикъ, дѣлающій женскія туфли.

Pauza, -y, *f.* 1. (w muzyce), пауза; 2. (w mowie, *etc.*), остановка; отдыхъ; 3. *Gram.* чертѣ; v. **Domyślnik.**

Paw', -wia, *m. H. n.* (*pavo cristatus*), павлинъ, *Eccl. el.* павъ; v. **Pawica.**

Pawa, -y, *f.* (pawica), пава.

Pawąz, v. **Powąz.**

Paweł, -wła, *m. spr.* Павелъ; §. ja o Pawle, a ty o Gawle, (nie tego ja chcę, nie o tém mowa), [я о Павлѣ, а ты о Гавлѣ], рѣчь не о томъ; не о томъ рѣчь идетъ; не о томъ говорится.

Pawęż, **Pawę-ża**, -y, *f.*, **-zka**, **-keczka**, -i, *f. dim.* продолговатый щитъ; **-knik**, -a, *m.* 1. (co pawęże robi), мастеровой, дѣлающій щиты; 2. (żołnierz pawęże noszący), щитоносецъ; щитникъ; 3. **Pawężnik**, -u, *m.* (drąg, którym na wozie przyciskają siano), зарогатель, рычагъ; **-żny**, *adj.* щитный, щитовый.

Pawi, -ia, -ie, *adj.* павлиній, павлиный, павлиновый; pawie pióro, павлиное перо.

Pawian, -a, *m. H. n.* (gat. małp, *simia paviana*), павіанъ, [родъ обезьяны].

Pawić się, *v. r. impf.* (kokoszyć się, podejmować boki), павлиниться; надменно, спѣсиво выступать; гордиться, чваниться; ходить горделмъ.

Pawica, **Pawa**, -y, *f.* (samica pawia), пава, *dim.* павушка, павочка, самка павлина; **Pawię-ęcia**, *n.*, **Pawiątko**, -a, *n. dim.* (młode lub piskle pawie), дѣтенышъ павлиный; молодой павлинъ; павлиничекъ; **Pawik**, -a, *m. dim.* 1. (mały paw), малый павлинъ; 2. *H. n.* (motyl dzienny, *vanessa s. papilio Jo*), павлиній глазъ; павлиновое око; павлинка; pawik zmierzchy, (ćma czyli nocny motyl), ночная бабочка-павлинъ.

Pawilon, -u, *m.* 1. (pałacu ja-

Digitized by Google

kiego, oddzielny naboczny budynek), павильóнъ; 2. v. Namiot, Namiotek.

Pawiment, -u, *m.* (podłoga, posadzka, *qu. v.*), полъ.

Pawini, *adj.* пáвиньъ.

Pawiniec, -ńca, *m. Bot.* павáлиній хвостъ (растéніе).

Pawiówka, -i, *f. H. n.* (*columba pavonia*, Klein.), трубáстый рóлубь.

Pawło-czany, -czny, -czysty, *adj.* пáволочный, пáволочитый.

Pawłoka, -i, *f.* пáволока.

Paź, -zia, *m.* 1. (pacholę dworskie), пажъ; 2. *H. n.* paź królowéj, (motyl dzienny, *papilio machaon*), махáонъ, (родъ бáбочки).

Paździer-nik, -a, *m.* (dziesiąty miesiąc w roku), октáбрь, [десáтый мѣсяцъ въ годý], пáздерникъ; -nikowy, *adj.* октáбрскій.

Paź-dzierz, -y, *f.*, -dzior, -u, *m.*, -dzierze, *collect.*, -dzierek, -rka, *m. dim.*, -dziorko, -a, *n. dim.* пáздеръ, пáздерие, кострúка, костерá, костёръ; отерёбки; вúчески; -dzierny, -dziorny, *adj.* (do paździoru należący, *abo* z paździerza złożony), принадлежáщій или относящійся къ пáздеру, къ кострúкѣ; составленный изъ кострúки; -dzierzysty, *adj.*, -sto, *adv.* кострúковатый, содержáщій въ себѣ кострúку.

Pazłotka, -i, *f.* потáль, шу-

Paznogieć, -gcia, *m.*, -kieć, -kcia, *m.*, -gietek, -ktek, -tka, *m. dim.*, -ktuszek, -szka, *m. dim. secund.* 1. нóготь, ноготóкъ, ноготóчекъ; ani na paznogieć, ни нá волосъ; *cfr.* & v. Pazur; 2. paznokcie *abo* paznokty żelazne (w kołowni, *v.* pięta) желѣзные крюки; -gciowy, -kciowy, *adj.* ногтевóй, ногтевúй; -gciasty, -kciasty, -kciisty, *adj.* 1. имѣющій нóгти; съ ногтáми; 2. ногтеобрáзный, имѣющій видъ нóгтя, похóжій на нóготь; v. Pazurowaty.

Pazu-cha, -y, *f.* 1. пáсуха; v. Zanadra; 2. v. Pacha, Pedpasze; -chowy, -szny, *adj.* пáзушный.

Pazur, -a, *m.*, Pazurek, -rka, *m.* 1. нóготь, когтъ; §. lwa znać z pazura, льва узнаёшь по когтáмъ; na pazury brać, (tęgo się brać do czego, usiłować), брáться, принимáться за что, силúться, рвáться, всѣми сúлами старáться что-либо исполнúть; chwycić co pazurami, схвáтúть что когтáми; trzymać kogo w pazurach, держáть когóлибо въ когтяхъ; popaść, dostać się w czyje pazury, попáсть къ кому въ когти, въ рýки; 2. *Bot.* kani *abo* koci pazur, (кóмевій) пазýръ; трескýчникъ; Pazurowaty, *adj.*, -to, *adv.* когтáстый; съ когтáми; v. Paznogciasty.

Pce, -ów, *pl.* подкладúны; v. Legary, Tragary.

Pchać, *v. a. contin.*, **Pchnąć**, *v. semelf.* пхать, пхнуть, пихáть, пихнýть, совáть, сýнуть, толкáть, толкнýть, пирáть; pchnąć, (uderzyć, bić kułakiem), толкнýть, удáрить кого, дать кому тумакá; *it.* v. Popychać, Sturknąć; pchnąć (= szturknąć) ногą, пнуть, толкнýть ногóю; pchnąć, pchać od siebie, оттáлкивать, оттолкнýть; v. Odepchnąć, Odpychać; Pchać się, *v. r.* (szturkaniem miejsce sobie robić), протúскиваться, продирáться, пробивáться, протѣснúться.

Pchanie, **Pchnięcie**, -ia, *n.* пхáніе, пихáніе, толкáніе, совáніе; удáръ; pchnięcie nogą, пинóкъ, толчёкъ ногóю.

Pchła, -y, *f.*, **Pchełka**, -i, *f. dim. H. n.* (*pulex*), блохá, блóшка; pchła ziemna, (*mordella*, v. Meszka), кусáка, [насѣкóмое]; pchła wodna, (*pulex aquaticus*), водяная блохá; szukać, wybierać pchły, искáть блохъ, ловúть блохъ; §. kto ze psy lega, ze pchły wstaje, съ кѣмъ обращáешься, таковымъ и сдѣлаешься; съ кѣмъ почивёшь, тѣмъ и проснывёшь; Pchłątko, -a, *n. dim.* блóшка; Pchli, -a, -e, *adj.* блóшный; Pchlić, *v. a.* (pchеł napuścić), блошúть; пускáть, напущáть блохъ; Pchlisty, *adj.* блошúстый, блошлúвый.

Pchnąć, **Pchnięcie**, v. Pchać, Pchanie.

Pęca, **Pęcska**, **Penca**, **Pętca**, -y, *f.*, **Pęciny**, *pl.* путлó; обнáсцы, опýстины, обóрки на ногáхъ у сóколовъ; v. Dłuńca.

Pęcak, **Pęczak**, -u, *m.* (pyszka, *qu. v.*, np. z jęczmienia), ячная [*abo* ячневая, ячмéнная] крупá.

Pęcherek, v. Pęcherzyk.

Pęcherz, -a, *m.* 1. (bąbel), пузырь; воздýрь; plastrzy pęcherze ciągnące, (wezykatorya), нарывные плáстыри; pęcherz urynowy, мочевóй пузырь; pęcherze nasieniowe, (nasienne), сѣменные пузырьки; pęcherz żółci, жёлчный пузырь; pęcherz u ryb, рыбій пузырь; świni (wieprzowy) pęcherz, свинóй пузырь; pęcherz do enemy, клистúрный пузырь; 2. pęcherz (o człowieku: żaba, *etc.*), пузырь, варанýшкъ, нижнъ, человѣчекъ; -rzowy, *adj.* пузырный; -rzyca, (ziele), v. Miechunki.

Pęche-rzyk, -a, *m. dim.*, -rek, -rka, *m. dim.*, -rzyczka, -rzynka, -i, *f. dim.* пузырёкъ, пузырёчекъ; воздýрь; pęcherzyk żółciowy, pęcherzyki nasienne, v. *sub:* Pęcherz; pęcherzyki tłuste, сáльные (*abo* жирные) пузырьки; сáльные мѣшечки; сáльныя сýмочки; -rzykowaty, *adj.* пузырéвáтый.

Pęcina, -y, *f.*, **Pęciny**, *pl.* пýты; v. Pęca.

Pęcyna, v. Paczyna, Peczyna.

Pęcz, -u & -a, *m.*, **Pęcze**, **Pęczę**, -a, *m. coll.* пóчка; v. Pąk.

Pęczak, v. Pęcak.

Pęczca, v. Pęca.

Pęczek, -czka, *m. dim.* пучёкъ, пучёчекъ; v. Pęk.

Pęczkowy, *adj.* пучкóвый.

Pęczniеć, *v. n. impf.* бýхнуть, разбýхнуть; пýхнуть; надувáться.

Pęczyna, v. Paczyna.

Pęczyna, -y, *f. Bot.* (*oenanthe*), кропúло, винодѣтъ, пустосѣлъ.

Pęd, -u, *m.* стремлéніе; бúстрое теченіе; движéніе; бúстрость; рвáніе; прыть; pędem, скóро; v. Pędzić.

Peda-gog, -a, *m.* педагóгъ; настáвникъ; дѣтоводитель; -gogia, -ii, *f.* педагóгія; ученіе, воспитáніе дѣтéй; дѣтоводительство; -gogiczny, *adj.* педагогúческій.

Pedagra, v. Podogra.

Pedant, -a, *m.* педáнтъ; Pedantka, -i, *f.* педáнтка; Pedantski, *adj.* педáнтскій, педантúческій; Pedanterya, -yi, *f.*, Pedantyzm, -u, *m.* педáнтство, педантúзмъ.

Pedard, v. Petarda.

Pedel, **Pedell**, педѣль; v. Sapient.

Pedem, *adv.* скóро.

Pedestal, v. Podstąpie.

Pędrak, **Pendrak**, -a, *m.* 1. червь, глúста; v. Glista; 2. (o człowieku: żaba), v. Pęcherz (2).

Pędzca, -y, *m.* гонúтель.

Pędzel, v. Pęzel.

Pędzenie, -ia, *n.* гонéніе; принуждéніе, понуждéніе; pędzenie wódki, гонéніе вóдки; v. *verb.* Pędzić.

Pędzić, *v. a. impf.*, **Pędzać**, *v. contin.* гнать, гонúть; v. Gnać, Gonić; двúгать, приводúть въ движéніе, въ дѣйство; pędzić kogo do czego, (napędzać, *qu. v.*), принуждáть, заставлúть; побуждáть; понукáть; *it.* торопúть; pędzić kogo (na licytacyi, podbijać kogo), судúть бóльше, наддавáть, надбавлúть; essencya wiatry pędząca, вѣтрогонúтельная *abo* вѣтрогóнная эссéнція; pędzić wódkę, (przepalać), гнать вóдку, дестилúровать; v. двоúть, перегáнивать; życie, dni pędzić, (przepędzać), проводúть жизнь, проживáть; pędzić życie na osobności, проводúть жизнь въ уединéніи, вестú уединённую жизнь, жить уединённо, тúхо; pędzić, (= pędem iść, biedzić), стремúться, гнать, бúстро нестúся, торопúться, спѣшúть; pędzić na koniu, скакáть на лóшади, во всю прыть, во весь опóръ, мчáться; - się, *v. r.* (puścić się za kim), гонúться, гнáться, погнáться за кѣмъ, пускáться, пустúться за кѣмъ въ погóню, бѣжáть за кѣмъ.

Pędziskot, -a, *m.*, v. Skoto-

Digitized by Google

Pędzi-wiatr, -a, *m.*, -**wicher**, -**chra**, *m.* вѣтрогонъ, вѣтреникъ, вертопрахъ; **Pędziwół**, -ołu, *m.* (poganiacz wołów), вологонъ.

Pędzlik, Pędzlikować, *v.* **Pęzlik, Pęzlikować.**

Pegaz, -a, *m. Myth.* (koń skrzylasty poetów), пегасъ, крылатый конь.

Pejs, -u, *m.*, **Pejsik**, -a, *m.*, **Pejsy**, *pl.* бакенбарды; *ir.* фавориты; локоны.

Pejzażowy, *adj.* (landszaftowy), пейзажный, ландшафтный.

Pęk, -u, *m.* пукъ; связка.

Pękać, Pęknąć, *v. n.*, **Pękać się**, *v. r.* пукать, пукнуть; трескаться, треснуть, растрескиваться, растрескаться; лопать, лопаться, лопнуть; переломываться; разрываться; рваться; разрушаться; (o ziemi:) разсѣдаться, разсѣсться, растуиться, -ниться; разверзаться, -верзться; пекать ze śmiechu, помирать со смѣху; животы (*abo* животики) надорвать со смѣху; надрываться, надорваться отъ смѣху; choć pękać ze złości, онъ хочетъ лопнуть съ досады.

Pękacieć, *v. n. impf.* (pękatym się stawać, nabrzmiewać), выпучиваться, дѣлаться выпуклымъ, брюхастымъ, пузатымъ, кубоватымъ.

Pękatość, -ści, *f.* выпуклость, кубоватость; **Pękaty**, *adj.* выпуклый; кубоватый, кубовастый; пузатый, пузастый; брюхастый; pękaty człowiek, пузанъ, брюханъ, брюхачъ, пузастый, толстопузый, толстобрюхій; mały pękaty człowiek, карапузикъ, пыжикъ, пузырь; *cfr.* тѣлешень.

Pekielflejsz, -u, *m.* (z Niem. „Pökelfleisch", solone mięso), солонина; соленая говядина.

Pektoral, -u, *m.* нагрудникъ; v. **Napierśnik.**

Pektoralik, -a, *m.* (zegarek do noszenia na piersiach), маленькія часы, которые носятъ на груди).

Pektoralny, *adj.* грудной; pektoralne ziółka, грудныя травы.

Pél, Pélek, v. **Pył.** [**Pleć.**

Pełcie, -ia, *n.* полотье; v.

Pełen, v. **Pełny.** [**Pleć.**

Pelenie, -ia, *n.* полотье; v.

Pełgnąć, *v. n.* (płomieniem się palić), пылать, горѣть.

Pelikan, -a, *m.* 1. *H. n.* (*pelecanus onocrotalus*), пеликанъ, бабаитица; v. **Kokoun**; 2. *Chir.* (narzędzie do rwania zębów), пеликанъ, зуборвальный [*abo* зуборывный] ключъ; 3. *Artill.* (działo, wyrzucające 6 funtów żelaza), старинное шестифунтовое орудіе.

Pełnia, -i, *f.* 1. (pełność), полнота; 2. księżyca pełnia, (pełnoświatły księżyc), полнолуніе, полномѣсячіе; księżyc po pełni, послѣдняя четверть луны.

Pełnić, *v. a. impf.*, v. **spełnić**, *v. perf.* полнить, наполнять, наполнить, дѣлать полнымъ; (wypełniać, wykonywać), полнити, исполнять, выполнять, совершать; **Pełniciel**, -a, *m.* (wypełniacz), исполнитель; **Pełnieć**, *v. n. impf.* (pełnym się stawać), полнѣть, дѣлаться полнымъ, наполняться; толстѣть; **Pełniusieńki, Pełniutki**, *adj.* полненькій, полнѣхонькій; -**ko**, *adv.* навзрѣзъ.

Pełno, *adv.* полно; pełno wszystkiego, (dostatkiem, obficie), вдоволь; въ изобиліи; usta to mówią, czego w sercu pełno, (= co na sercu, to i na języku); отъ избытка сердца уста глаголютъ; z pełna, сполна; **Pełno-głosy**, *adj.* полногольный; -**kłosy**, *adj.* колосистый; -**letni**, *adj.* совершеннолѣтній; -**letność**, -ści, *f.* совершеннолѣтіе; -**moc**, -y, *f.*, -**moctwo**, -**mocnictwo**, -a, *n.*, -**mocność**, -ści, *f.* полномочіе; довѣренность; вѣрющее письмо; pełnomocność Boska, v. **Wszechmocność**; -**mocnić**, v. **Upełnomocnić**; -**mocnik**, -a, *m.*, -**mocny**, -ego, *a. m.* уполномоченный; довѣренный; полномочный; -**mocny**, *adj.* 1. = **Pełnowładny**, v. **Wszechwładny, Nieograniczony**; 2. (w zupełnej mocy *lub* wadze), полновѣсный; достаточный; 3. полномочный; довѣренный; повѣренный.

Pełno-ść, -ści, *f.* полность, полнота; толщина; -**światły**, *adj.* полносвѣтлый; v. *sub:* **Pełnia**; -**ważny**, *adj.* полновѣсный; -**władny**, *adj.*, -**nie**, *adv.* полновластный; неограниченный.

Pełny, Pełen, (*fem.* pełna, *neutr.* pełne) żaglami, *adj.* полный; pełnemi, на всѣхъ парусахъ; pełna liczba, полное число; *ir.* кубическое число; кубъ.

Pełzać, Pełznąć, *v. r.* (czołgać się), ползать, ползти, пресмыкаться; * ползать, раболѣпствовать, пресмыкаться; *ir.* v. **Pełznąć.**

Pełzacz, -a, *m.* ползущій, пресмыкающійся; раболѣпствующій, унижающійся; низкій человѣкъ; низкопоклонникъ.

Pełznąć, *v. n.* (blakować, płowieć, śniedzieć, *qu. v.*), линять, блѣднѣть, блекнуть; * изчезать, уничтожаться; v. **Niknąć**; *ir.* v. **Pełzać.**

Pemp, Pempech, v. **Pęp, Pępek.**

Pena, -y, *f.* (wina pieniężna), пеня, денежный, штрафъ.

Penal, Penual, -a, *m.* пеналь, перышница, канерникъ.

Pendant, -u, *m.* (z Franc. jedna z dwóch sztuk drugiej odpowiadająca), паринкъ; ровня; предметъ, совершенно сходный съ другимъ; предметъ, служащій другому подъ пару.

Pendent, -u, *m.* (pas od szpady), перевязь; портупея.

Pendrak, v. **Pędrak.**

Pendzel, v. **Pędzel.**

Penitencyarz, -aryusz, -a, *m.* пенитенціарій, разрѣшитель грѣховъ.

Penitent, -a, *m.* кающійся; покаянникъ; **Penitentka**, -i, *f.* кающаяся; покаянница.

Penować, *v. a.* штрафовать (денежною пеней).

Pens, -u, *m.*, **Pensum**, -a, **Pensa**, *pl.* урокъ.

Pensya, -yi, *f.*, **Pensyjka**, -i, *f. dim.* пенсіонъ, пенсія, кормленіе; 2. пансіонъ; учебное заведеніе; воспитательный домъ; **Pensyonarka**, -i, *f.* пенсіонерка; **Pensyonarz**, -a, *m.* пенсіонеръ; **Pensyonować**, *v. a.* давать, дать кому пенсіонъ.

Penta-metr, -u, *m.* (pięciomiarowy wiersz), пентаметръ, пятистопный стихъ; -**rchia**, -ii, *f.* (pięcionaczelnictwo, *qu. v.*), пятиначаліе; -**teuch**, = **Pięcioroksiąg**, пятикнижіе, пентатевхъ.

Pęp, Pemp, -u, *m.* 1. (pępek, *qu. v.*), пупъ; 2. v. **Zadek.**

Pępawa, -y, *f. Bot.* (kurze ziele, *tormentilla*), куръ-зелье; завязный корень; завязникъ; ушкъ; v. **Siedmlist.**

Pępek, -pka, *m.*, **Pępeczek**, -czek, *m. dim.* пупокъ, пупочекъ; **Pępkowaty**, *adj.* пуповатый, пупковидный, пупообразный; **Pępkowy**, *adj.* пупочный; okolica pępkowa, пупочная сторона брюха; ruptura pępkowa, пупочная грыжа [*abo* килá]; powrózek pępkowy, пупочный канатикъ; пупочная тесьма; пуповина; **Pępowina**, -y, *f.* (sznurek pępkowy, *qu. v.*), пуповина; **Pępownik**, -a, *m. Bot.* пуповица, пупочная трава; v. **Przerwipęp**; **Pępuszek**, -szka, *m. dim.* пупочекъ. [холъ.

Percepta, -y, *f.* приходъ; до-

Perduty, Pertuty, -ut, *pl.* яйца въ горячую воду сгущенныя.

Peregry-nacya, -yi, *f.* путешествованіе, странствованіе; -**nant**, -a, *m.* путешественникъ, странникъ; v. **Wojażer**; -**nować**, путешествовать, странствовать; v. **Wojażować.**

Perełka, Perełeczka, v. **Perła.**

Perełnik, -a, *m.* 1. купецъ, торгующій жемчугомъ; 2. добывающій жемчугъ, водолазъ.

Perewiza, -y, *f.*, **Perewizka**, -i, *f. dim.* перегуляй.

Perfumować, *v. a.* кропить благовонными духами.

Perfumy, *pl.* духи.

Pergamotka, -i, *f.*, **Pergamotki**, *pl.* бергамоты. [tofel.

Perka, -i, *f.*, v. **Ziemniak, Kar-**

Perkal, -u, *m. Com.* (gat. mate-

Digitized by Google

ryi), перкаль; **Perkalik**, -u, *m. Com.* (gat. materyi), сатецъ; **Perkalikowy**, *adj.* сатецовый; **Perkalowy**, *adj.* перкалевый.

Perła, -y, *f.*, **Perełka**, -i, *f. dim.*, **Perełeczka**, -i, *f. dim. secund.* жемчугъ, бисеръ, маргаритъ; szklanne perły, бусы.

Perlanka, -i, *f.* жемчужная обмётка; каймá.

Perlik, -a, *m.* мýшель.

Perlisty, *adj.* унизанный жемчугомъ.

Perlwiec, -wca, *m. H. n.* (*Nymphalis Latonia*), родъ бабочки.

Perłowy, *adj.* пéрловый, жемчужный; перлóвый; perłowa macica, перламýтъ, перломýтъ, жемчужная мáтка; z perłowéj maciey, перламýтовый, сдѣланный изъ перламýта; perłowy łowiec, добывающій жемчужныя рáковины; водолазъ; perłowy sznur, нитка жемчугу; бóнизъ; ожерéлье; perłowy kolor, perłowa maść, пéрловый цвѣтъ; perłowa kura, (*numida*), перлóвая кýрица; pecápka; perłowa ryba, v. **Karpiolosoć**; krupy perłowe, перлóвая крупá; kasza perłowa, перлóвая кáша.

Pero-ra, -y, *f.* (z Łac. przemowa, mowa do kogo), рѣчь, слóво; -rować, *v. n.* (mowę do kogo mieć), говорýть рѣчь.

Perpendy-kuł, -a, *m.* мáетникъ, мáятникъ, отвѣсъ, v. **Wahadło**; **-kularny**, *adj.* перпендикулярный; отвѣсный; perpendykularna linia, перпендикулярная лѣнія; v. **Pionowa**.

Perse-na, -y, *f.* пересóна; особа; лицó; w personie (np. stanąć, osobą swą, osobiście, *qu. v.*), лѣчно; собственно своимъ лицемъ; v. **Osoba**, **Postać**; **-nalny**, **-nny**, *adj.* персональный, лѣчный, самолѣчный; **-nat**, -a, *m.* (figura okazała), человѣкъ осáнистый.

Perspek-tywa, -y, *f.* 1. перспектýва; 2. perspektywa, -y, *f.*, **-tywka**, -i, *f. dim.* перспектѝвъ; зрѣтельная трýбка.

Persuwa-dować, *v. a.* (namawiać do czego), уговарívать, (уговорýть); убѣждáть, (убѣдѝть); склонýть; **-zya**, -yi, *f.* (namawianie do czego), уговарívание; убѣждéніе; v. **Namowa**.

Persyanka, -i, *f.* 1. *Geogr.* Персіянка; 2. *Pomol.* родъ грýши.

Persyko, v. *sub:* **Pestkowy**.

Pertuty, v. **Perduty**.

Pertyka, -i, *f.* (laska lub pręt geometryczny do mierzenia), мерилá сáжень.

Peru-ka, -i, *f.*, **-czka**, -i, *f. dim.* парикъ, паричѐкъ; **-karski**, -a, -ie, *adj.* парикмáхерскій; **-karstwo**, -a, *n.* парикмáхерское ремеслó; ремеслó парикмáхера; **-karz**, -a, *n.* парикмáхеръ, волосочесáтель, волосочѐсъ; **-kowy**, *adj.* парѝчный.

Peryfrazys, v. **Omawianie**.

Peryod, -u, *m.* періóдъ; (*w ortografii:* kropka, punkt), тóчка; **-dyczny**, *adj.* періодѝческій.

Perz, -u, *m.* 1. *Bot.* (*triticum repens*, Linn.), пырéй; 2. perz, perzenie, (na ziołach, pąpić, pierze, wełna, jako na oście, na mnichu), пухъ, пушóкъ, мошóкъ на нѣкоторыхъ растéніяхъ; 3. perz, **Perzyna**, **Pyrzyna**, -y, *f.*, **Perzynka**, -i, *f. dim.* горáчая золá, горáчій, тлѣющій(ся) пéпелъ; 4. (w górnictwie:) perzyna, тýціи.

Perzasty, *adj.* (pełen perzu), напóленный пырéемъ.

Perzowaty, *adj.* пушистый; v. **Wełnisty**.

Perzowy, *adj.* пырéйный, пы-

Perzyć się, v. **Tlić**. [рéйчатый.

Perzyna, v. **Perz** (3).

Perzysty, *adj.* напóленный золóю, пéпеломъ; *cfr.* **Perzasty**.

Pest, -u, *m.* (pręcik kwiatowy), цвѣтóчный стебелѐкъ.

Pest-ka, **Pecka**, -i, *f.* кóсточка (на пр. вѝменная); **-kowaty**, **-kowy**, *adj.* имѣющій кóсточки; съ кóсточкою, съ кóсточками; owoc pestkowy, плодъ съ кóсточкою; *it.* brzoskwiniowy pestkowy likwor, wódka pestkowa, (persyko), пéрсиковая вóдка, пéрсико.

Pętać, *v. a. impf.*, **spętać**, *v. perf.* (pęto kłaść na koge, wiązać kogo), вязáть, связывать, связáть, ковáть, скóвывать, сковáть; сажáть (посадѝть, *v. perf.*) въ окóвы, въ кандалы, налагáть (наложѝть) на кого кандалы, цѣпи; v. **Pętać**; pętać konia, пýтать, спýтать лóшадь, связывать, связáть пýтами нóги у лóшади; **- się**, *v. r.* - się czém, заниматься чѣмъ; мѣшáться, вмѣшиваться во что; связываться съ чѣмъ.

Petar-da, -y, *f. Artill.* (z Franc. „*pétard*", v. sztumak), петáрда; **-dnik**, -a, *m.* петáрдщикъ; **-dowy**, *adj.* петáрдовый.

Pętca, v. **Pęca**, **Pęciny**.

Pęte-cie, **Peto-cie**, **Pato-cie**, *pl. Med.* (*petechiae*, *peticulae*, *pestichiae*), петѐхіи, петéхіи; горáчечныя, кровáвыя пятна; горáчка съ пятнами; **-ciowy**, *adj.* (*petechialis*), петехіáльный.

Pętelka, -i, *f.* (pętlica mała), пéтелька, мáлая пéтля; узелóкъ, узелóчекъ.

Petercyment, -u, *m.* (wino Hiszpańskie), Испáнское винó.

Pętko, -a, *n.* мáлыя пýты; пéтелька.

Pętla, -i, *f.*, **Pętlica**, **Pętlina**, -y, *f.*, **Pętliczka**, -i, *f. dim.* пéтля, пéтелька.

Pęto, -a, *n.* пýта, пýты, цѣпь, ýза, окóвы, кандалы; путлó; pęto na ręce, рукопýты, ручнѝя окóвы [*abo* цѣпи]; нáручни; pęto kłaść, włożyć na kogo, v. **Pętać**.

Petrel, -a, *m. H. n.* (ptak, *procellaria*), буревѣстникъ, бýрная пти́ца, погодовѣстникъ, глупы́шъ.

Petroleum, v. **Oléj**.

Petryfikacya, -yi, *f.* (skamieniałość), окаменѣлость.

Petyhorca, **Pietyhorca**, -a, *m.* легкокóнный вóнъ; **Petyorya**, -yi, *f.* (lekka jazda), лёгкая кóнница.

Petyt, -u, *m. Typogr.* (gat. małego pisma), петѝтъ, сáмый мѣлкій шрифтъ.

Pewien, v. **Pewny**.

Pewnić, v. **Upewniać**, **Zapewniać**.

Pewnie, **Pewno**, *adv.* вѣрно, ѝстинно, тóчно, исправно, пóдлинно, конéчно, извѣстно, опредѣлительно, достовѣрно, надёжно; **Pewniutenko**, *adv.* навѣрно.

Pewnik, -a, *m.* 1. (axyoma, *qu. v.*), самоистина; аксіóма; предложéніе [*abo* изреченіе], не трéбующее доказательства; v. **Zasada**; *it.* pewnikiem, *adv.* навѣрно; 2. v. **Pewność**, (Niepochybność); 3. (człowiek pewny, bezpieczny), вѣрный, надёжный, благонадёжный, достовѣрный человѣкъ.

Pewność, -ści, *f.* надёжность; достовѣрность; вѣрность, исправность, извѣстность; пóдлинность; твѣрдость; ѝстина; **Pewny**, **Pewien**, **-wna**, **-wne**, *adj.* надёжный; достовѣрный; вѣрный, исправный, извѣстный, тóчный, ѝстинный, пóдлинный, (= ktoś, jakiś, *qu. v.*), нѣкоторый, нѣкій; v. **Pewnie**.

Pęzel, -zla, *m.*, **Pędzel**, -dzla, **Pęzelek**, -lka, *m. dim.*, **Pędzlik**, -a, *m. dim.* кисть, кѝсточка; pędzel mularski, мазѝлка; мазѝльная кисть; **Pęzlować**, **Pęzlikować**, *v. a. impf.* малевáть, крáсить, мазáть, наводѝть крáску.

Pfa! Pfe! Pfy! *interj.* тфу! фуй! фу!

Piać, *v. n. impf.* пѣть; kogut pieje, пѣтýхъ поётъ; §. zawsze kto pieje, nie wiele dokaże, кто всегдá мнóго говорýтъ, мáло дѣйствуетъ; мнóго словъ, а мáло дѣлъ; крику мнóго, а дѣла мáло; v. więcéj huku, niż puku, *sub:* **Huk**.

Piąć, *v. a. impf.* вязáть, связывать, застёгивать; пялить; **Piąć się**, **Pnąć się**, *v. r.* (*propr. et* *), стремиться (вверхъ); взбирáться (*c. Acc.*); вскарáбкиваться; взлѣзáть на (*c. Acc.*), всходѝть; *it.* взвивáться; пóлзеть; *домогáться, добивáться чегó, гнáться, гонýться за чѣмъ; - się do godności, домогáться пóчестей; (o koniach:) piąć się, (= wspinać się), дыбиться; становиться (*v. perf.* стать) на дыбы́, становиться (стать) дыбомъ.

Piąć, **Piądź**, v. **Pięć**.

Pięciokąt, -a, *m.* (*pentagonum*), пятиугóльникъ.

Piąka, † **Piąnka**, (?) -i, *f. H. n.*

Digitized by Google

(ptaszek, *sylvia trochilus*), пѣнка, пѣночка [пти́чка]; v. **Pięgża.**

Pian, v. **Pion, Pionowy.**

Piana, -y, *f.*, **Pianka**, -i, *f. dim.* пѣна; пѣ́нка; piana na młodym piwku, мо́лодь; молодина́; пѣна на молодо́мъ пи́вѣ; piana ołowna, свинцо́вый пе́пелъ; piana srebrna, серебреная пѣна; piana morska, морска́я пѣна, морска́я пѣ́нка.

Pianie, -ia, *n.* пѣ́ніе; pianie kogutów, пѣ́ніе пѣ́тухо́въ.

Pianka, v. **Piana.**

†Piąnka, v. **Piąka.**

Piar, **† Pijar**, -a, *m.* (zakonnik szkół pobożnych), піари́стъ, (моná́хъ благочести́выхъ учи́лищъ); **Piarski**, **† Pijarski**, *adj.* принадлежа́щій или относя́щійся къ піари́стамъ.

Piard, -u, *m.* (*vul.*), вѣтеръ, вы́пущенный со зву́комъ изъ тѣла живо́тнаго; *cfr.* Бздѣхъ; **Piardnąć**, **Piarnąć**, *v. n. semelf.* (*vul.*), испусти́ть изъ себя́ вѣтеръ со зву́комъ; *cfr.* Бздну́ть.

Piaseczek, -czka, *m. dim.* песо́чекъ; (= ziarnko piaseczne), песчи́нка; крупи́нка песку́.

Piaseczniica, -y, *f.*, **Piaseczniczka**, -i, *f. dim.*, v. **Piaseczuik** (1. *α*, *β*).

Piaseczuik, -a, *m.* 1. *α*) (piaseczniica, piaseczniczka), песо́чница, сосу́децъ съ песко́мъ; *β*) [piaseczniica, piaseczniczka, piwaczka], пле́вальникъ, пле́вальная чашка; 2. piaseczuik, (zegar piaseczny), песо́чные часы́; 3. piaseczuik, *H. n.* (węgorzyca, *muraena Tobianus*, Franc. *lançon ammodyt*, *anguille de sable*), пескорой, аммодѣ́тъ, [родъ угрѣ́]; 4. piaseczuik, *H. n.* (rodzaj chrząszczów, bawiących się po piaskach, *cicindela*), скакуна́ [песко́мое].

Piaseczny, *adj.* песо́чный; zegarek piaseczny, песо́чные часы́.

Piasek, -sku, *m.* 1. песо́къ; piasek morski, морско́й песо́къ; piasek biały, бѣлый песо́къ; piasek żółty, жёлтый песо́къ; piasek gruby, крупный песо́къ; хрящъ; piasek złoty, золото́й песо́къ; §. bicz (*abo* powróz, sznury) z piasku kręcić, v. *sub:* **Bicz**; *it.* zamki *etc.* z piasku budować *abo* na piasku wystawiać, * предпринимать, -на́ть что безъ всякаго основа́нія; предпринима́ть, -на́ть что́-либо ненадёжное; *it.* nasypać komu piasku w oczy, (= zamydlić komu oczy, *qu. v.*), пускать, пусти́ть кому́ пыль въ глаза́; морочи́ть кого́; osiąść na piasku, сѣсть на мель; 2. piaski, *pl.* (piaszczysty grunt), песка́; песчаный грунтъ; песчаная почва; jechać piaskami, ѣхать песками.

Piasko-kruszc, -u, *m.* песчаная руда́; -wać, *v. a. impf.* посыпа́ть, усыпа́ть песко́мъ; -waty, *adj.* песковатый; -wiec, -wca, 1. *Miner.* (kamień piaskowy), песчаникъ; песчаный ка́мень; 2. *H. n.* (ptak, gat. kulików, *trigla volana*, *tringa hypoleucos*), морска́я ла́стовица; морска́я коса́тка; морска́я ла́сточка; 3. *Bot.* (= piaskowe ziele, *arenaria*), песчанка; песчаная трава́; 4. v. **Piaseczuik** (4); -wnia, -i, *f.* песчаная я́ма; песко́вня; -wy, -wa, -we, *adj.* песо́чный; piaskowe ziarnko, песчи́на, песчи́нка, крупи́нка песку́; piaskowe ziele, v. **Piaskowiec** (3).

Piasta, -y, *f.* ступица [въ колесѣ]. [v. **Pięść.**

Piąstka, -i, *f. dim.* кулачо́къ;

Piąstować, *v. a. impf.*, **popiąstować**, *v. perf.* пѣстовать, пяньчить, поня́ньчить, ходи́ть за тѣмъ, имѣть попече́ніе; носи́ть, держа́ть въ рука́хъ; отправля́ть, исполня́ть; - dziecię, пѣстовать, пя́ньчить дитя́; носи́ть дитя́ на рука́хъ; - urząd, отправля́ть, исполня́ть до́лжность; - berło w ręku (= trzymać), держа́ть скипетръ въ рука́хъ; *it.* - kogo, (= pieścić się z kim, pieszczenie kogo chować), поступа́ть съ кѣмъ нѣжно; нѣ́жничать съ кѣмъ.

Piastowy, *adj.* ступичный, относя́щійся къ ступицѣ.

Pia-stun, -a, *m.* пѣстунъ, дя́дька, корми́лецъ, корми́тель, ко́рмичичъ; -stuni, -stunowy, *adj.* дя́дькинъ, принадлежа́щій дя́дькѣ; -stunka, † Piestunka, -i, *f.* пя́нька, *Eccl. sl.* пѣстунница, пѣсту́нья, корми́лица.

Piaszczysty, *adj.*, -sto, *adv.* песчаный, обильный песко́мъ; камень piaszczysty, песчаный ка́мень; песчанникъ; ziemia piaszczysta, су́несь, су́несокъ; **Piaszczyna**, -y, *f.* (piaski, *qu. v.*), пески; v. **Песчанка.**

Piątek, -tku, *m.* пя́тница; wielki piątek, страстная пя́тница; великій пятокъ; великая пя́тница.

Piątka, -i, *f.* пятёрка [въ ка́ртахъ]; *it.* (число́) пять; пятерня́; piątka, (jedna piąta część), одна́ пя́тая; [*cfr.* & v. **Пятина**]; trzy piątki, (3/5), три пя́тыхъ.

Piątkowy, *adj.* пя́тничный.

Pią-tno, **Pię-tno**, -a, *n.* клеймо́; приклѣ́тъ; пятно́; piątno końskie, тавро́; примѣ́та; v. **Stępel**; -tnować, *v. a.* пятна́ть; клеймя́ть; налагать, прикладывать клеймо́; - konie, тавро́вать; выжигать или намѣчать тавро́; piątnujący konie, пятёнщикъ, пятна́льщикъ; -tnowanie, -ia, *n.* пятна́ніе; клеймѣ́ніе; налаганіе клеймя́ на (*c. Acc.*); -tnowany, *part. p.* пя́тнанный; клеймёный; тавро́ный; v. **Piątnować**; piątnowany papier, v. **Stęplowy.**

Piątodniowy, *adj.* пятидне́вный.

Piątro, v. **Piętro.**

Piąty, *num. ord.* пя́тый; piąte księgi Mojżeszowe (*qu. v.*), второзако́ніе; пя́тая книга Моисе́ева; §. brak mu piątej klepki, v. **Klepka**; *it.* tyle dba o to, jak pies o piątą nogę, v. *sub:* **Noga**; piąte koło o wozu, v. **Koło**; piąta (*sc.* godzina), пять часо́въ; пять би́ло [*abo* пробило]; po piąte, въ-пя́тое.

Piawka, v. **Pijawka.**

Pić, *v. a. & n.* пить; pić wodę, пить во́ду; pić wody, пользоваться минера́льными водами; pić za zdrowie czyje, пить чьё [*abo* за чьё] здоро́вье, пить за здра́віе; pić na kogo, na czyj rachunek, на чу́ю карь, пить на чей счётъ; pić się chce, мнѣ пить хо́чется; *it.* pić, pijać, (pijanicą być, kufla pilnować), пить, запивать, пьянствовать, кутя́ть, предаваться пья́нству; pić na umor, опьяниться; *poet.* pić, (= w siebie brać), пить, всасывать, вбира́ть въ себя́.

Picie, -ia, *n.* 1. питьё; 2. пья́нство; 3. (= napój, trunek), напи́токъ.

Pico-wać, *v. a.* фураже́ровать; добывать фура́жъ; -wanie, -ia, фуражи́ровка; -wnik, -a, *m.* фураже́ръ.

Piec, *v. a. impf.*, **upiec**, *v. perf.* печь; жа́рить; chleb piec, печь хлѣ́бъ; piec jaja, jabłka, печь я́йца, я́блоки; *it.* piec jabłka, gruszki, (w piecu lub popiele *sunyć*), сушить я́блоки, гру́ши; pieczone gruszki, сушёныя гру́ши; §. pieczone gołębie, gołąbki *etc.* v. **Gołąb'**, **Gołąbek**; piec wołowinę, cielęcinę, жа́рить говя́дину, телятину; piec (o słońcu, o cóś:) печь, жа́рить, жечь, палить; słońce piecze, со́лнце печётъ; со́лнце жжётъ; *fig.* raki piec, (zapłonąć się od wstydu), * краснѣть, покраснѣть отъ стыда́; §. dałby się zań upiec, (wpadłby w ogień, wskoczyłby w ogień zań), для него́ онъ гото́въ пройти́ сквозь огонь и во́ду; онъ гото́въ всё сдѣлать для него́; *it.* piec, (= palić, gorącem dokuczać, *propr. et* *), жечь; причиня́ть нестерпи́мую (*abo* несно́сную) боль; производить раздражи́тельное или болѣзненное ощущеніе; pieprz piecze język, перецъ жжётъ [*abo* кусаетъ, щипетъ] язы́къ; rana piecze, рана причиня́етъ нестерпи́мую боль; *it.* piec kogo, v. **Dokuczać**, (Dojmować komu); **Piec się**, *v. r.* печься; жа́риться; wołowina piecze się w kuchni, въ ку́хнѣ жа́рится говя́дина.

Piec, *gen.* pieca, *m.* печь, *Eccl. sl.* пещь; piec izdebny, do ogrzania pokoju, ко́мнатная печь; w piecu palić, топи́ть печь; piec z kachlów *abo* kachlowy, изразцо́вая печь, ка́фельная печь; piec piekarski, chlebowy, w którym chleb pieką, хлѣ́бная печь; wsadzać chleb w piec (do pieca), сажа́ть хлѣ́бъ въ печь; piec kowal-

Digitized by Google

ski, hutarski *abo* huciany, hutny, do topienia kruszców, дóмна; domowa piec; плавíленная печь; piec do topienia żelaza, piec ludwizarski, вагрáнка; piec ślósarski, (w hutach ślósarskich), стеклоплавíльная печь; piec wapienny, известообжигáтельная печь; piec dla obżigánia ізвести; *Fortf.* piec, *pl.* piece w podkopach, (komory *czyli* podsady prochowe), фугáсы; фладермúны; подкóпная кáмора; мúнная кáмора; v. Piecyk; *Post.* piec (Etny, *etc.*), v. Otchłań; nie z jednego pieca chléb jadł, v. *sub:* Chléb (§.); *it.* poprawił się z pieca na łeb, (= ze дождю pod rynnę; suknią zastawił, koszulę wykupił; im daléj, tém gorzéj), онъ попáлъ изъ кýльна въ горóнку; попáлъ изъ огнá да въ пóломя [*abo* въ плáмя]; попáлъ изъ дождá въ вóду; п. изъ вóрóтъ въ вóду; бѣжáлъ отъ вóлка и попáлъ на медвѣдя; za piecem siedzieć, * сидѣть дóма; не сходúть съ мѣста никудá; съ мѣста не трóгаться; za piecem *abo* na piecu wychowany, (domator, niećwik), необразóванный, неóпытный, домосѣдъ, домовнúкъ; §. kto sam w piecu lega, *etc.* v. *sub:* Popiół.

Pięć, -ciu, *num.* пять; §. ni w pięć, ni w dziewięć, (= bez sensu, bez składu), ни то, ни сё; ни рыбá, ни мясо; ни кóжа, ни рóжа; безъ смысла; безъ тóлку.

Piecak, -a, *m.* чугýнникъ; чугýнъ; чугýнный (*abo* желѣзный) горнúкъ, котёлъ.

Pięć-częstny, *adj.* пятичáстный; пятираздѣльный; пятидóльный; **-dziesiąt**, *gen.* pięciudziesiąt, *num.card.* пятьдесáтъ; **-dziesiątek**, **-tka**, *m.* пятидесáтая дóля, п. часть; пятьдесáтъ штукъ; **-dziesiątletni**, *adj.* пятидесятилѣтний, *Eccl. sl.* пятьдесятолѣтний; **-dziesiątnica**, -y, *f.* Пятьдесáтница, Пятидесáтница; прáздникъ (день) Сошéствія Святáго Дýха; Дýховъ день; Трóицынъ день; **-dziesiątnik**, -a, *m.* пятидесáтникъ, пятидесáтской, [имѣющій въ своѣмъ вѣдѣніи 50 человѣкъ], *Eccl. sl.* пятьдесятоначáльникъ, пятидесятоначáльникъ; **-dziesiąty**, *num. ord.* пятидесáтый; **Piecek**, v. Piecyk. [сáтый.

Pięć-funtowy, *adj.* пятифунтóвый; **-granisty**, **-graniasty**, pięciogranisty *adj.* пятигýльный; **-gran**, Pięciogran, -u, *m.* пятигýльникъ.

Pie-cheta, -y, *f.* (piechotowanie), пѣшехóдство, пѣшехождéніе, пѣшешéствіе, ходьбá пѣшкóмъ; piechotą (*Instrum.* = pieszo, piechty), пѣшкóмъ, пѣшéчкомъ; ićć, chodzić piechotą, идтú, ходúть пѣшкóмъ; 2. piechota, (pieszy lud, pieszy żołnierze, piesze wojsko), пѣхóта, пѣшее вóйско, инфантéрія; Generał (od) piechoty, Генерáлъ отъ инфантéріи; 3. piechota (w szachach, v. Chłop; въ шáхматной игрѣ:) пѣшки; 4. *Bot.* piechota, piechotka, (nizki gatunek grochu *abo* fasoli, stojący, niepotrzebujący tyczek, *phaseolus nanus*, Linn.), рвóтный бобъ; Францýзскій бобъ; сáхарный бобъ; 5. piechota (gat. szarańczy), пѣшая саранчá; 6. piechota, -y, *m.*, **-chotnik**, -a, *m.*, **-chotny**, -ego, *m.*, **-chur**, -a, *m.* (= pieszy żołnierz), пѣхотúнецъ, пѣшій вóинъ, инфантерéстъ, пѣхóтный, *Eccl. sl.* пѣшéцъ; *it.* пѣшехóдъ, пѣшехóдецъ, пѣшешéственникъ, ходящій пѣшкóмъ; **-chotować**, *v. n.* (piechotą iść), *Eccl. sl.* пѣшеходúти, пѣшешéствовать; ходúть, идтú пѣшкóмъ; **-chotowanie**, v. Piechota (1).

Pięcio-dniowy, **-dzienny**, *adj.* пятиднéвный; **-funtowy**, v. Pięćfuntowy; **-godzinny**, *adj.* пятичáсный; пять часóвъ продолжающійся; чрезъ кáждые пять часóвъ; **-kąt**, -a, *m.* пятигýльникъ; **-kątny**, *adj.* пятигýльный; **-krotny**, *adj.* пятикрáтный; **-kląg**, -u, *m.* (pięcioro ksiąg Mojżeszowych, pentateuch), пятикнúжіе, *Eccl. sl.* пятокнúжіе, пять книгъ Моисéевыхъ, пентатéвхъ; v. *sub:* Mojżeszowy; **-letni**, *adj.* пятилѣтний, *Eccl. sl.* пятолѣтний; пятигодóвый; (*np.* o koniach:) пятигодовáлый; сказ пяциолетний, пятилѣтіе, *Eccl. sl.* пятолѣтіе, пятолѣтица; **-listnik**, v. Pięciornik ziele; **-łokciowy**, **-łokietny**, *adj.* пятилокóтный; **-miarowy**, *adj.* пятистóпный; *np.* pięciomiarowy wiersz, (*pentameter*), пятистóпный стихъ, пентáметръ, стихъ [дактúло-спондéйческій], состоящій изъ пятú стопъ; **-miesięczny**, *adj.* пятимѣсячный; **-naczelnictwo**, -a, *n.* пятиначáлие, пятиначáльство; **-naczelnik**, -a, *m.* пятиначáльникъ; **-piętrowy**, **-piętry**, *adj.* (o pięciu piętrach), пятиэтáжный; **-raki**, -ry, -rny, *adj.* пятерний; пятерúчный; **-rako**, *adv. Eccl. sl.* пятерáцею, пятúщи, пятичáстно; впятеро; пятикрáтно; ** **-ranny**, *adj.* пятирáнный, пяторанный, имѣющій пять ранъ; **-rka**, -i, *f.* пятерáкъ; v. Piątka; **-rnasobny**, *adj.* пятерúчный; **-rnia**, v. Cierlica.

Pięciornik, -a, *n.* 1. (pięciorka), пятерáкъ; 2. *Bot.* pięciornik, -u, *m.* (ziele = pięćlistnik, pięćperst, pięćperstowe ziele, pięćpaluszki, *quinquefolium; potentilla reptans*), пятилúстникъ, пятилúсточникъ, мохнá; v. Серéбренникъ, Гусúная пáмять, Жáбникъ; v. Srebrnik, Złotnik; *it.* v. Pępawa.

Pięcio-ro, -rga, *n.* пятеро, пятóкъ, пять; **-roczny**, v. Pięcioletni; **-rosłowny**, *adj.* состоящій изъ пятú словъ; **-rzysty**, *adj.*, **-sto**, *adv.* раздѣлéнный на пять частéй; пятираздѣльный; **-siek**, -u, *m.* (świder o pięciu ostrzach), пятигрáнный бýръ; **-stopowy**, v. Pięciomiarowy; **-stronny**, *adj.* пятисторóнній; **-strunny**, *adj.* пятистрýнный; о пятú стрýнахъ; **-usty**, *adj. Eccl. sl.* пятоýстый; **-wierszowy**, *adj. Eccl. sl.* пятистúшный.

Pięć-kąt, v. Pięciokąt; **-kroć**, *gen.* pięciukroć (= pięć razy) пять крать, пятúщи, пять разъ, пятикрáтно, пятью, впятеро; pięćkroć sto tysięcy, (500,000), пятьсóтъ тúсячъ; **-krotnie**, *adv.* пятикрáтно; **-krotny**, *adj.* пятикрáтный; **-listnik**, v. Pięciornik (2); **-listny**, *adj.* пятилúстний; *Bot.* пятилепѣтный, пятилепестóвый; **-łokciowy**, v. Pięciołokciowy; **-miesięczny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* пятимѣсячный.

Piecownik, -a, *m.* печникъ, дѣлающій пéчи; **Piecownicy**, *adj.* печникóвъ, принадлежащій печникý; **Piecowy**, *adj.* печнóй; piecowa dziura, czeluść, печýра, печýрка, печнóе ýстье; rura piecowa, печная трýба; ognisko piecowe, печнóй очагъ; пóдъ; шестóкъ, шестóчекъ.

Pięć-palcowy, *adj.* пятипéрстный; пятипáлечный; пятипáлый; **-paluszki**, **-perst**, **-perstowe** ziele, v. Pięciornik (2); **-set**, *gen.* pięciuset, *num. card.* пятьсóтъ; **-setny**, *num. ord.* пятисóтый; **-stopny**, **-stopowy**, *adj.* пятифýтовый; пятистóпный; pięćstopna miara, (miernicy prętna pięć stop), пятифýтовая мѣра.

Piecuch, -a, *m.* домосѣдъ, хежебóкъ, бáйбáкъ, тунеядецъ.

Pieczyk, -a, *m.*, **Piecek**, **-cka**, *m. dim.* пéчка; *Fortf.* pieczyki podkopowe, w podkopach, (fugassy), подкóпныя [*abo* мúнныя] кáморы; фладермúны; фугáды, фугáсы; небольшіе подкóпы, дѣлаемые для взрыва крѣпостнаго глáсиса, *etc.*

Piecza, -y, *f.* попечéніе, рачéніе, старáніе, заботá, тщáніе, радѣніе, блюстúтельность; pieczą mieć, пéчься о чёмъ; старáться; заботúться; радѣть о чёмъ.

Pieczar, -u, *m.*, **Pieczara**, -y, *f.*, **Pieczary**, *pl.* 1. пещéра, пещéрка, † печёра печёрка; вертéпъ; 2. **Pieczary**, (klasztor, monastyr Grecki poniżéj Kijowa), Печéрскій монастúрь, Кіевопечéрская Лáвра.

Pieczarka, -i, *f. Bot.* (gatunek bedłki, *agaricus campestris*), печерúца, пластúночникъ полевóй, шампиньóнъ (грибъ).

Pieczarowy, *adj. Post.* (podziemny, otchłanny, *qu. v.*), пещéрный; подземéльный, подзéмный.

Pieczarski, *adj.* 1. Печéрскій; v. Pieczar; 2. v. Pieczarowy.

Pieczary, v. Pieczar.

Digitized by Google

Pieczą-tka, -i, *f.* печáтка, печáточка; -**tkarz**, -a, *m.* печáточникъ, рѣзчикъ *або* рѣзщикъ печáтей, дѣлающій или вырѣзывающій печáти; -**tkowy**, *adj.* печáточный; принадлежáщій или относящійся къ печáткѣ.

Pieczęć, -ci, *f.* 1. печáть, печáтка, печáточка; кладь, przykładać, przyłożyć pieczęć, прикладывать, приложить печáть къ (*c. Dat.*); запечатлѣвáть, запечатлѣть; запечáтывать, запечáтать; v. Pieczętować; 2. pieczęć (wyrażona sygnetem, pieczętowanie), печáть, [сáмый отпечáтокъ на сургучѣ *etc.*], знáмя; 3. *fig.* pieczęć spowiednicza, (= sekret spowiedniczy), печáть, тáйна исповѣди [хранимая духовникомъ]; **Pieczęciowy**, *adj.* печáточный; v. Pieczątkowy.

Pieczeń, **Pieczenia**, -ni, *f.*, **Pieczonka**, -i, *f. dim.* жаркое, жáреное; **Pieczeniarz**, v. Darmojad; **Pieczeniasty**, v. Mięsisty.

Pieczenie, -ia, *n.* печéніе; жáреніе; сумéніе; жжéніе; pieczenie w gardle, (= zgaga) жжéніе въ гóрлѣ, во рту; изжóга, изгáга.

Pieczętarski, *adj.* печáтниковъ, кáнцеровъ, кáнцелерскій.

Pieczę-tarz, -a, *m.* 1. -**talk**, -a, *m.* припечáтникъ, прикладывающій, печáть; *f.* печáтникъ, кáнцеляръ; 3. v. **Pieczątkarz**; 4. *Jur.* свидѣтель [для подписáнія и подпечáтанія какóго-нибудь документа]; -**tny**, -a, -e, *adj.* печáтный, печáточный; -**tować**, *v. a. imp/.*, v. za-, po-pieczętować, *v. perf.* (pieczęć kłaść, pieczęć wyciskać, pieczęcią twierdzić, pieczęcią zamykać), печáтать, прикладывать (*v. perf.* приложить) печáть, вытиснáть печáть [на сургучѣ и проч.], запечáтывать (*v. perf.* запечáтать); list pieczętować, печáтать письмó; pieczętować pieczęcią Państwa Rossyjskiego, орлáть; -, * утверждáть, подтверждáть, скрѣплять, укрѣплять; *it.* - co czém, (= zakończać, zamykać czém) * довершáть дѣло; -**tować się**, *v. r.*, - się czém, (herbu używać, za herb używać), имѣть въ своемъ гербѣ; pieczętuje się krzyżem, у него крестъ въ гербѣ; -**towanie**, -ia, *n.* печáтаніе, прикладываніе печáти.

Pieczli-wie, pieczołowicie, *adv.* попечительно, съ попечéніемъ, съ рачéніемъ, рачительно, старáтельно, тщáтельно, со тщáніемъ, съ усерднымъ старáніемъ, заботливо, съ заботливостію, блюстительно; -**wość**, **Pieczołowitość**, -**ści**, *f.* попечéніе, рачéніе, старáніе о комъ или о чѣмъ либо, тщáніе, попечительность, рачительность, старáтельность, тщáтельность, заботливость, забóта; опасéніе, опáсство; -**wy**, Pieczołowity, *adj.* попечительный, рачительный, старáтельный, тщáтельный, заботливый; озабóченный, блюстительный.

Pieczoło-wać, *v. n.*, - się, *v. r.* попечáтельствовать; имѣть попечéніе о чѣмъ, о комъ; пéчься, пещися о чѣмъ, усердно старáться о чѣмъ, радѣть, усердствовать, рачить о комъ, о чѣмъ; тщáться, прилагáть тщáніе, заботиться о чѣмъ; безпокóиться о чѣмъ; опасáться на счѣтъ чегó, когó; v. печáляться; -**wanie**, -ia, *n.*, v. Piecza, **Pieczliwość** & *cfr. verb.* Pieczołować; -**wicie**, -**witość**, -**wity**, v. Pieczli-wie, -**wość**, -**wy**; **Pieczołownik**, -a, *m.* попечитель, рачитель, старáтель, радитель, заботникъ.

Pieczonka, **Pieczoneczka**, -i, *f. dim.*, v. Pieczeń; **Pieczony**, *part. p.* печéный; жáреный; v. *verb.* Piec; **Pieczyste**, -ego, *s. n.* 1. жáреное; 2. *Bot.* -, ziele, v. Toruń (ziele); **Pieczywo**, -a, *n.* (tyle chleba, ile się razem w piecu piecze), печь, [колúчество хлѣба, помѣщáемое въ однóй печи для изготовлéнія]; jedno pieczywo chleba, однá печь хлѣбовъ; mąka na pieczywo, (= do pieczenia chleba), мукá для печéнія хлѣба; pieczywa starego, (dawnej daty), * съ прéжняго хлѣба, старинный; tegoż pieczywa chlebem oddawać, oddać, (odmierzać, wet za wet, *qu. v.*), * отплатить комý тѣмъ же; сосчитáться съ кѣмъ.

Piedestal, -a, *m.*, **Piedestalik**, -a, *m. dim.* пьедестáлъ, подножіе.

Piędź, † **Piądź**, *gen.* piędzi, *f.* пядь, пядéнь; piędzią mierzyć, мѣрять, мѣрить пядéнью; ani piędzią, ani na piędź, (= ani tyle, ani na włos, ani na palec), ни на пядь, ни на пáлецъ, ни нá волосъ, нискóлько; §. najlepiéj się swą piędzią mierzyć, (według stawu grobla, zgadzaj się gębo z mieszkiem), пáдобно жить по своемý состоянію; §. po одѣжѣ протягивай и нóжки; §. jaką my piędzią drugiemu mierzemy, tak odmierzaną i my odbierzemy, какóю мѣрою мѣримъ, такóю и тебѣ отмѣриться; каковý чáму другу налѣшь, таковý и самъ выпьешь.

Piędzisty, *adj.* пядéный, составляющій пядéнь.

Pie-ga, -i, *f.* (весня́на), весня́нка, (веснýха), веснýшка, веснýшечка; -**gaty**, -**gowaty**, -**gowy**, *adj.* веснóватый, веснýсчатый, имѣющій на себѣ мнóго веснýшекъ; въ веснýшкахъ; перепелéсый; twarz piegowata, веснýсчатое лицó, веснóватое лицó; -**gawość**, -**ści**, *f.* веснóватость; веснянки, веснýшки.

Pięgża, -y, *f. H. n.* (ptaszek, mszyca trawna, *motacilla curruca*), травникъ, травничекъ, щеврóнокъ [птичка]; v. Piąka.

Pieje, поётъ; v. Piać.

Piękа, v. Pienka.

Piekarczyk, -a, *m.* (czeladnik piekarski), подмастéрье у хлѣбника [*або* у бýлочника]; *it.* работникъ у хлѣбника; мáльчикъ у хлѣбника [*або* у бýлочника]; **Piekarczyn**, *adj.* хлѣбницынъ, бýлочницынъ, принадлежáщій хлѣбницѣ или бýлочницѣ; **Piekarka**, -i, *f.* 1. (żona piekarza, *або* też pieczeniem chleba się bawiąca), бýлочница, женá бýлочника *або* хлѣбника; хлѣбница, печей хлѣбовъ; 2. (= pieczenie chleba), хлѣбопечéніе, печéніе хлѣба; **Piekarnia**, -ni, *f.* пекáрня, пекáльня, хлѣбня, хлѣбная, хлѣбенная, хлѣбопекáрня; **Piekarniany**, *adj.* принадлежáщій или относящійся къ пекáрнѣ; пекáрный; **Piekarski**, *adj.* пекáрскій, пекáревъ, хлѣбническій, хлѣбниковъ, бýлочниковъ; łopata piekarska, хлѣбная лопáта, лопáтка; cech piekarski, цехъ бýлочниковъ; piekarskie rzemiosło = **Piekarstwo**, -a, *n.* пекáрное ремеслó; пекáрство; **Piekarz**, -a, *m.* пекáрь, хлѣбопекáрь, хлѣбопекáчъ, хлѣбопечецъ, хлѣбникъ, хлѣбенникъ, бýлочникъ; **Piekarzyć**, *v. a. imp/.* (piekarzem być), занимáться пекáрнымъ ремеслóмъ; занимáться пекарствомъ; занимáться хлѣбопечéніемъ; быть пекáремъ.

Piekę, пекý; v. *verb.* Piec.

Piekiełko, v. Przypiecek.

Piekielnica, -y, *f.* 1. *Myth.* (bogini piekielna), богúня áда, [Проперпúна]; 2. (diablica, jędza, baba zła jak diabeł), * чертóвка; фýрія; злáя женщина; era-бáба; вѣдьма; **Piekielnik**, -a, *m.* 1. вельзевýлъ, дьáволъ, дiáволъ, бѣсъ, чéртъ, сатанá; 2. осуждéнный на вѣчную мýку; 3. (niegodziwiec, bezbożnik), * нечестивецъ; безбóжникъ; злодѣй; **Piekielnie**, *adv.* áдски; несносно; мучительно; **Piekielny**, *adj.* 1. (od piekła, do piekła należący), áдовъ; áдскій, геéнскій, тáртарскій; принадлежащій, свóйственный áду, геéнѣ; piekielna kloza, piekielne okna, otchłań piekielna, тáртаръ, преисподняя, áдъ, геéнна, áдская бéздна; brama piekielna, áдскія вратá; вратá áдова; pies piekielny, (Cerber), *Myth.* áдскій песъ, [трегóлвый песъ, Цéрберъ]; (= zły pies), * злáя собáка; piekielna nauka, чертóвская наýка; 2. *fig.* piekielny, * áдскій, несносный, мучительный; жестóкій; стрáшный, ужáсный; wściekłość piekielna, áдская áрость; praca, robota piekielna, тяжкая, несносная рабóта; претрýдная рабóта; ból piekielny, стрáшная боль; нестерпимая боль; męka piekielna, мéченіе piekielne, áдская мýка; áдское мучéніе; machina piekielna, (beczka napełniona prochem i kartaczami), áдская мáшина; 3.

Digitized by Google

Med. piekielny ogień, (św. Antoniego niemoc, *gangraena*), Антоновъ огонь; гангрена; огневица; 4. *Chem.* kamień piekielny, (*lapis infernalis*), ѣдучій камень; ѣдучій камень; прижигательный камень; лунасъ; 5. *Bot.* piekielne ziele, v. **Omięg.**

Piekło, -a, *n.* 1. пекло, адъ, геенна, тартаръ, преисподняя; 2. **piekłe**, **Piekielnik**, **Piekłoszczyk**, **Piekłowszczyk**, -a, *m.* (potępieniec), осужденный на вѣчную муку; *нечестивецъ; безбожникъ; злодѣй.

Piękuić, *v. a. impf.* (piększyć, pięknym czynić), красить, украшать; дѣлать красивымъ; *it.* прикрашивать; придавать хорошій видъ чему; **Pięknieżek**, -czka, *m.* красавецъ, красавчикъ, красайкъ; щеголь, франтъ; **Pięknie**, *adv.* красиво; хорошо; прекрасно; пригоже; лѣпо; лѣпошно; изящно; pięknie pisać, хорошо писать; писать красивымъ почеркомъ; **Pięknieć**, *v. n. impf.* (pięknym się stawać), хорошѣть; становиться *abo* дѣлаться красивымъ, пригожимъ, хорошимъ; **Piękniéj**, *adv. compar.* красивѣе; v. **Piękny.**

Piękno-barwy, *adj. Eccl. sl.* благоцвѣтный, благомарный, цвѣтущій красотою; † **-brwi**, *adj. Eccl. sl.* благобровный; † **-brzegi**, **-brzeżny**, *adj. Eccl. sl.* благобрегозый; † **-ciekły**, **-płynny**, *adj. Eccl. sl.* благотечный; † **-drzewy**, *adj. Eccl. sl.* благодревесный; **-grzywy**, *adj.* лѣногривый, имѣющій красивую гриву, съ красивой гривою; съ красивыми гривами; **-kwitły**, *adj. Eccl. sl.* благоцвѣтный; доброцвѣтный; цвѣтущій красотою; **-mowność**, **-ści**, *f.*, v. **Krasomowstwo**; **-pis**, -a, *m.* (kaligraf), каллиграфъ, красописецъ, пишущій хорошо, чисто и красиво; **-pismo**, -a, *n.* (kaligrafia), каллиграфія, красописаніе, *Eccl. sl.* доброписаніе.

Piękność, **-ści**, *f.* 1. красота, красивость, красá, пригожество, лѣпота, изящество, изящность; (v. Ładność, Śliczność, Uroda); 2. piękność, (= osoba piękna), красáва, красáвица, красáвочка, красотка, красивая, пригожая женщина.

Piękno-usty, *adj. Eccl. sl.* благоустый; **-włosy**, *adj.* лѣповолосый, лѣповлásый, лѣпокудрый; *Eccl. sl.* благовлásый, благовласáтый, имѣющій прекрасные волосы; pięknowłosa Helena, лѣповлásая (лѣпокудрая) Елена; **-wonny**, *adj.* благовонный, благоухáнный, душистый.

Pięknu-chny, **-teńki**, **-teneczki**, *adj.* красивенькій, очень красивый, прекрасный, пригоженькій.

Piękny, *adj.* красивый, красный, пригожій, лѣпый, благовидный, благообразный, изящный, изрядный, хорошій, прекрасный; piękny dzień, красивый день; piękna suknia, прекрасное платье; piękny mężczyzna, красивый мужчина (*abo* мущина); красавецъ; piękna kobieta, красивая, пригожая женщина; красавица; красотка; piękna płeć, (kobiety, biała płeć), прекрасный полъ; женщины (*f. pl.*); piękne słowa, (= gładkie, obłudne), красивыя словца; ласкавыя слова; льстивыя слова; лесть; sztuki piękne, изящныя искусства, художества; piękne nauki, (= nauki wyzwolone, *qu. v.*), словесныя науки; словесность.

Piękroszka, -i, *m.* 1. v. **Pięknieżek**; 2. (smukarz), убóрщикъ; 3. piękroszka, -i, *f.* (pięknszycielka), убóрщица; модистка; чепечница; 4. (= pięknszydło, ozdoba), нарядъ, *pl.* наряды; женскій убóръ, *pl.* женскіе убóры; *it.* румяны.

Pięknszenie, -ia, *s. n. v.* крашеніе, украшеніе, убраніе, нарядáніе; przystojne uczciwe pięknszenie, *Eccl. sl.* честнолѣпотство.

Pięknszyć, *v. a. impf.*, **upięknszyć**, *v. perf.* (pięknym czynić, ozdabiać, pięknszyła przydawać), красить, украшать, (*v. perf.* украсить), дѣлать (*v. perf.* сдѣлать) красивѣе; убирать (убрать), нарядáть (нарядáть), придавать (придать) красоты или пріятности; **Pięknszyciel**, -a, *m.* украситель, украшающій, убирающій, убóрщикъ; **Pięknszycielka**, -i, *f.* украсительница, украшающая, убирающая, убóрщица; v. **Piękroszka** (3); **Pięknszydło**, -a, *n.* украшеніе, нарядъ, убóръ; прикраса, *pl.* прикрасы; румяны (*f. pl.*).

Piekut, v. **Pietuch.**

Piel, -i, *f. Bot.* (rumieniec śmierdzący, psi rumianek, *cotula foetida*, *anthemis cotula*), ромашка собачья; пупавка вонючая; смердáчка.

Pielacz, **Pielarz**, -a, *m.* полóльщикъ; **Pielaczka**, -i, *f.* полóльщица.

Pielę-garka, -i, *f.* - dzieci, ходящая за дѣтьми, няня, нянька; - chorych, ходящая *abo* ухаживающая за больными; сидѣлка у больныхъ; -gnować, -gować, *v. a. impf.* (staranie koło kogo mieć, v. Chować co), ходить, смотрѣть за кѣмъ, имѣть попеченіе, печься о комъ, ухаживать за кѣмъ; - dzieci, ходить за дѣтьми, нянчить; *it.* лелѣять, нѣжить; *it.* воспитывать; - chorego, ходить, ухаживать за больнымъ; имѣть попеченіе о больномъ; **-gnowanie**, -ia, *n.* хожденіе за кѣмъ, ходьба, уходъ за кѣмъ, смотрѣніе, присмотръ за кѣмъ, попеченіе о комъ, нянченіе; *it.* лелѣяніе.

Pielenie, -ia, *n.* полóтье.

Pielesz, † **Peles**, -a, *m.* (łożysko zwierza), лóговище, лóгово, берлóга; *it.* гнѣздо хищныхъ птицъ; (* вертéпъ).

Piel-grzym, -a, *m.* 1. (zwiedziciel krajów, wędrownik), пилигримъ; пѣшехóдецъ; пýтникъ; путешественникъ; странствующій, странникъ; - nabożny *abo* dla nabożeństwa, (pątnik), пилигримъ, путешествующій къ святымъ мѣстамъ, богомолецъ, богомольщикъ, богомольникъ, богомолъ, посѣщающій для богомолѣнія святыя мѣста, молельщикъ, молебщикъ; 2. *H. n.* (*gecarcinus*; *grapsus ruricola*), водоземный ракъ; **-grzymka**, -i, *f.* 1. (ta, co pielgrzymuje, wędrowniczka, pątniczka), пилигримка; пѣшехóдка; пýтница; путешественница; странница; путешествующая къ святымъ мѣстамъ, богомолица, богомольщица; богомолка, посѣщающая для богомолѣнія святыя мѣста, молельщица; 2. (= pielgrzymowanie), странствованіе, путешествіе; пилигримство; путешествіе къ святымъ мѣстамъ, мѣстніе на поклоненіе святымъ мѣстамъ, мѣстніе на богомолье, посѣщеніе святыхъ мѣстъ, богомолье; 3. *collect.* (= pielgrzymy), пýтники, странники, путешествующіе; пилигримы; путешествующіе къ святымъ мѣстамъ, богомольцы, богомольщики; 4. (= miejsce, do którego pielgrzymują), святыя мѣста, [къ которымъ пилигримы отправляются]; **-grzymować**, *v. n. impf.* (wędrować, zwiedzić kraje), странствовать, путешествовать; - z nabożeństwa, (na święte miejsca iść, pątnikować), богомольствовать, богомольничать, ходить (идти) на богомолье *abo* на поклоненіе святымъ мѣстамъ, путешествовать къ святымъ мѣстамъ, посѣщать святыя мѣста; **-grzymowanie**, -ia, *n.*, v. **Pielgrzymka** (2); **-grzymski**, *adj.* пилигримскій; богомольническій; странническій; **-grzymstwo**, -a, *n.* пилигримство; состояніе пилигрима.

Pielidło, -a, *n.* полóтье.

Pielu-cha, -y, *f.*, **-szka**, -i, *f. dim.* пеленá, пелёнка, пеленечка, лопóтье; pieluchami, pieluszkami obwijać, obwinąć, obtulać, obtulić, пеленáть, спеленáть, упелёнывать, упеленáть; обвивáть, обвёртывать пеленáмы; od pieluch, od pieluszek, * съ сáмыхъ молодыхъ (*abo* малыхъ) лѣтъ; съѣзмала; съ младéнчества; **-szczany**, *adj.* пелёночный; относящійся къ пелёнкамъ.

Pień, *gen.* pnia, *m.*, **Pieniek**, -ńka, *m. dim.* 1. пень, пенёкъ; отрýбокъ, колóда, чурбáнъ; тѣсина, стволъ (дéрева); pień, (kloc, na którym co rąbią), колóда [*abo* чурбáнъ, стулъ] для рубленія; w pień wyciąć, wyrznąć, (= do

Digitized by Google

szczętu, ze szczętem wszystko), * нарубѝть безъ пощáды; всѣхъ перерубѝть, переколóть; разбѝть нá голову; 2. стволъ, стволикъ; стéбель, стебелёкъ; соломина, соломинка; zboże na pniu sprzedać, продáть хлѣбъ съ пóля; 3. *Anat.* pień *abo* pniak, (tułów, *truncus*), тýловище; 4. *fig.* pień (głupi, dubiel, olszowy Marcin), * пень; неповорóтливый, глýпый, нерасторóпный человѣкъ; глупецъ; óлухъ; пѝнтюхъ; остолóпъ; дубáка; чурбáнъ; болвáнъ; вахлáкъ; вихлѧ́й; статýй; stoi jak pień, (jak kloc, nieruchomy), * стоѝтъ какъ пень [*abo* какъ болвáнъ].

Pienia, -ni, *f.* (pienianie, processowanie), тяжба; тягáніе; сутáженье; сутáжничество; áбеда; áбединчанье; áбедничество; **Pieniać**, *v. n. impf.*, - się, *v. r.* заводѝть (завéсть съ кѣмъ) тяжбу; производѝть тяжбу; тягáться; сутáжить; сутáжничать; áбединчать; **-nianie**, -ia, *n.*, v. **Pienia**; **-niacki**, *adj.* сутáжничій; сутáжническій; сутáжливый; áбедническій; **-niactwo**, -a, *n.* сутáжничество; áбеда; áбедничество; **-niacz**, -a, *m.* тяжебникъ; сутáга (*m.*); любѧ́щій тягáться; áбедникъ; **-niaczka**, -i, *f.* тяжебница; сутáга (*f.*); любѧ́щая тягáться; áбедница.

Pieniądz, -a, *m.* 1. пѣнязь, дéньга, монéта, лéпта; - św. Piotra, v. Świętopietrze; 2. *collect.* **Pieniądze**, *gen.* pieniędzy, & *dim.* **Pieniążki**, *gen.* pieniążek, *pl.* дéньги, (*gen.* дéнегъ), *dim.* дéнежки, (*gen.* дéнежекъ); drobne pieniądze, мéлкія дéньги; pieniądze złote, srebrne, papierowe, золотѝя, серéбреныя, бумáжныя дéньги; pieniądze fałszywe, (fałszywa moneta), фальшѝвая монéта; pieniądze gotowe, (= gotowizna), налѝчныя дéньги; pieniądze leżące, лежáчія дéньги; pieniądze bić, бить [*abo* чеканить] монéту; mieć pieniądze, быть при дéньгахъ; nie mam teraz pieniędzy, у меня́ теперь дéнегъ нѣтъ; я теперь не при дéньгахъ; bez pieniędzy, безъ дéнегъ; żyć z pieniędzy, (z kapitału), жить своѝмъ капиталóмъ.

Pieniążek, -żka, *m.* 1. (drobny najmniejszy pieniądz, halerz), дéнежка, полýшка, гéллеръ, пýло, пулъ, лéпта; v. Pieniądz; 2. *Bot.* v. **Pieniążnik** (3).

Pieniążkowy, *adj.* полýшечный.

Pienić, *v. a. impf.*, **spienić**, *v. perf.* (wspieniać, pianę czynić, pienistym czynić), пѣнить; вспѣнивать; производѝть пѣну; дѣлать пѣнистымъ; взбивáть до пѣны; - się, *v. r.* пѣниться; вспѣниваться; покрывáться пѣною; быть вспѣниваему; обращáться въ пѣну; morze pieni się, мóре пѣнится; wino pieni się, вино пѣнится [*abo* играéтъ, пускáетъ пузырѝ]; * pienić się ze złości, кипѣть яростію; бѣсѝться.

Pienie, -ia, *n.* 1. (śpiewanie ko uta kokoryku, v. Piać), пѣніе [пѣтухá]; pierwsze pienie, (= pierwsze kury), рáнные пѣтухѝ; 2. Pienie, *pl.* v. **Plenia**.

Pieniek, -áka, *m. dim.* 1. (pniaczek, klocek; v. Pień), пенёкъ, пенёчекъ; отрýбокъ, отрýбочекъ; колóдка; чурбáнчикъ; колóдочка; стволъ, стволикъ; §. ale ale, mamy z sobą jeszcze coś na pieńku, * я съ тобóю ещё поговорю́ [*abo* посчитáюсь]; 2. (= karzeł), * карапýзикъ, пѝжикъ, пузырь, человѣчекъ; 3. pieniek zęba, кóрень, корешёкъ зýба; зубнóй кóрень, корешёкъ; pieniek pióra, стволъ перá; 4. pieńki (*pl.*), (= zwyczajne ule stojące), стоѝкъ; 5. *Bot.* (gat. grzybów żółtawych, które przy pniach rosną), родъ грибóвъ; *cfr.* & v. **Opieńka**, **Opieńki**.

Pienienie, -ia, *n.* пѣненіе.

Pieniężnik, -a, *m.* 1. (człowiek pieniężny, bogacz), дéнежникъ, имѣющій много дéнегъ, богáтый, богáчъ; 2. (= pieniędzmi handlujący, wexlarz), пѣнѧ́жникъ, дéнежный мѣня́ло, мѣновщѝкъ, торгýющій дéньгами, банкѝръ); 3. *Bot.* pieniężnik, pieniążek, (ziele, gęsi polej, psiwrzód, upsiwrzód, stowrzód, wężownik, listeczki ma jak pieniążki okrągłe, *lysimachia nummularia*), дéнежникъ; полýчникъ; полýчечная трава; верóбѝникъ полýчечный; лужáйникъ; луговóй чай; болóтный чай; **Pieniężny**, *adj.* 1. дéнежный; относящѝеся къ дéньгамъ; pieniężne interesa, дéнежныя дѣлá; kara pieniężna, дéнежное взыскáніе; дéнежный штрафъ; пéня; 2. дéнежный; имѣющій много дéнегъ; богáтый.

Pieniężyć, v. **Spieniężyć**.

Pieniisty, **Pienny**, *adj.* пѣнистый, обѝльный пѣною.

Pień-ka, -i, *f.* (konopie *qu. v.*), пенькá; **-kowy**, *adj.*, пенькóвый.

Pienny, *adj.* 1. пѣнный, относящѝйся къ пѣнѣ; пѣнистый, обѝльный пѣною; 2. тяжéбный; сутáжнический; спóрный, подлежащій спóру.

Pieprz, -u, *m.* (*piper*), пéрецъ; pieprz czarny, biały, чёрный, бѣлый пéрецъ; Turecki pieprz, Турецкій пéрецъ; §. zna się na rzeczach, by świnia na pieprzu, (*abo* jak koza na pieprzu, jak wilk na gwiazdach), онъ знáетъ въ этомъ толкъ, какъ свинья́ вкусъ въ апельсѝнахъ; онъ сýдитъ, не знѧ́ дѣла; pieprzem zaprawiać, v. Pieprzyć; **Pie-prznie**, -ia, *n.* приправленіе пéрцемъ, пересѝпаніе *abo* посѝпаніе пéрцемъ, положéніе пéрцу; **-prznica**, -y, *f.*, **-prznicz-ka**, -i, *f. dim.* (naczynie stołowe na pieprz), пéречница; **-prznik**, -a, *m.* (gat. bedłki, *agaricus cantharellus*), опёнокъ; лисóчка жёлтая; (*agaricus piperatus*), пластѝнчикъ пéречный; грязь; **-przno**, *adv.* (dużo z pieprzem), съ пéрцемъ; много пéрцу; слѝшкомъ много пéрцу; **-przny**, *adj.* пéречный; пéрцемъ приправленный, пéрцемъ пересѝпанный; * óчень [*abo* ужáсно] дорогѝй; v. Pieprzowy; **-przojad**, -a, *m. H. n.* (ptak, *rampholestos piperivorus*), перцеѧ́дець, перцеѧ́дъ, тукáнъ, (птѧ́ца); **-przowy**, *adj.* пéречный; относящѝйся къ пéрцу; собственный пéрцу; pieprzowy zapach, пéречный зáпахъ; pieprzna salsza (salsza), соѐ pieprzny, пéречный соусъ; pieprzowa puszka, (= pieprzniczka), пéречница; pieprzowe drzewo, пéречное дéрево; **-przyć**, *v. a. impf.*, **opieprzyć**, *v. perf.* (pieprzem zaprawiać), приправлѧ́ть (приправѝть, *v. perf.*) пéрцемъ; пересѝпать (пересѝпать, *v. perf.*) пéрцемъ; посѝпать, (посѝпать, *v. perf.*) пéрцемъ; положáть пéрцу; **-przyca**, -y, *f. Bot.* 1. - wielka, (pieprzna szalsza, *lepidium latifolium*), пéречная травá; пéрчная дѝкій кресс; жерýха (v. рѣжýха) широколѝстная; 2. pieprzyca mała = **Pieprzyczka**, -i, *f. dim. Bot.* (rzeżucha psia, włoska, *Iberis*), пéречникъ; разноленёстка, разноленёстникъ; жерýха (рѣжýха) узколѝстная; **-przorodny**, *adj.* (pieprz rodzący), перцерóдный, перценóсный, приносящѝй пéрецъ; **-przówka**, -i, *f. Bot.* (*peperomia*), перцеѧ́дъ [pacrśnie]; **-przyk**, -a, *m.* (pieprzny, korzenny smak *np.* wina), прѧ́ность, острота́, крѣпость; прѧ́мый, арома́тный и óстрый вкусъ на пр. винá; **-przykowaty**, **-przykowatý**, *adj.*, **-to**, *adv.* (pieprzykiem oddający, korzenny, *o winach*) прѧ́мый; арома́тный и óстрый на вкусъ; pieprzykowate wino, прѧ́мое [арома́тическое] винó; **-przykowy**, *adj.* пéречный.

Pierać, 1. v. **Prać**, (pierze, piorę); 2. v. **Przeć**, (parł).

† **Pierca**, -y, *f.* 1. v. **Pierzat**, **Pierznik**, (pierzyna, pościel); 2. † **Pierca**, -y, *m.*, v. **Popiercz**, **Rzeczuik** & **Chrapek** (4).

Pier-del, **-dziel**, -a, *m.* (wiatr głośno wypuszczony), пердѣ́лъ, громко испýщенный вѣтеръ [изъ живóта]; v. Pierdoła; **-dzić**, **-nąć**, **Piardnąć**, **Piarnąć**, *Pract.* pierdnął, piernął, *Fut.* piardnie, v. *a. semelf.*, **-dzić**, v. *conin.*, **-dzieć**, v. *freqn.* (głośny wiatr wypuszczać, Greck, περδίν, πεῤδόμαι), пéрнуть, пердѣ́ть, громко испускáть вѣтры изъ живóта; pierdzi ze strachu, (w strachu jest, tchórzeje), * онъ пердѝтъ отъ стрáха; онъ ужáсно боѝтся, тру-

Digitized by Google

сить, робѣть; -doła, Pirdoła, -y, m., -dziel, -a, m. (co często pierdzi), пердунъ, часто испускающій вѣтры (изъ живота); cfr. Bzdzioch; -dołka, -dzielka, -i, f. (kobieta, co często pierdzi), пердунья, часто испускающая вѣтры (изъ живота); cfr. Bzdzioszka; болтовня; нелѣпица; полость; -dolić, v. a. impf. (pierdoły prawić, bzdurzyć), сквернословить; говорить глупо; молоть вздоръ; -doły, pl. пустяки; вздоръ; бредни; -dzenie, -ia, n. пердѣніе, испусканіе вѣтровъ (изъ живота); -dzić, v. Pierdnąć; -dziel, v. Pierdel, Pierdoła.

Pier-nat, -a, m., -natek, -tka, m. dim., -nacik, -a, m. dim. 1. перина; пуховикъ; туфякъ, туфячекъ, матрацъ; 2. v. Pierzaczech.

Pier-nik, -a, m., -niczek, -czka, m. dim. пряникъ, пряничекъ, коврижка; pierniki Toruńskie, Торуньскіе пряники; -nikarczyk, -a, m. (czeladnik piernikarski), подмастерье у пряничника; [it. мальчикъ у пряничника]; -nikarka, -i, f. пряничница; жена пряничника; -nikarski, adj. пряничникъ, пряничниковъ; piernikarskie tworzydło, пряника; piernikarskie rzemiesło = Piernikarstwo, -a, n. ремесло пряничника; искусство печь пряники; -nikarz, -a, m. пряничникъ; -nikowy, adj. пряничный, относящійся къ пряникамъ.

Pierno, adv. съ перцемъ; слишкомъ много перцу; остро, ѣдковато; Pierny, adj. перечный; перцемъ приправленный; пряный; ароматный и острый на вкусъ; ѣдкій; pierne orzeszki, пряничные орѣшки.

Pierog, v. Pirog.

Pierś, -si, f., Piersi, pl. 1. грудь; груди (pl.); piersi wysokie, słabe, высокая, слабая грудь; puchlina piersi, водяная болѣзнь въ груди; grudnia wodnia, водяная болѣзнь; jama piersi, грудная полость; bić, uderzyć się w piersi, бить, ударить себя въ грудь; 2. piersi, (nacrynia zbierające mléko), грудь, груди, сосцы, титьки; karmić dziecię piersiami, дать piersi dziecku (dziecięciu), кормить младенца грудью, дать грудь младенцу; odsadzić od piersi, odchować, отнять младенца отъ груди; dziecko (dziecię) jeszcze przy piersiach, грудной младенецъ; pierś biała jak śnieg, грудь бѣлая какъ снѣгъ; 3. piersi, (= część wołu lub cielęcia od piersi, mostek), грудина, грудинка, грудиночка; piersi cielęce, грудина телячья.

†Pierść, -ści, f. горсть, горстка, горстечка.

Pier-ścień, -nia, m., -ścionek, -nka, m. dim., -ścioneczek, -czka, m. dim. secund. 1. перстень, перстенёкъ; кольцо, колечко, †белчугъ; 2. pierścienie, коконы, кудри; -ścienowy, -ścienny, -ścionkowy, adj. перстневый; paleo pierścieniowy, (abo pierścienny, serdeczny), перстневый палецъ; безъимянный палецъ; pierścieniowa głowica, гнѣздо, чашечка; -ścienniica, -y, f. (szkatułka na pierścienie), перстневикъ, ящичекъ [abo футляръ] для перстней; -ścienik, -a, m. золотыхъ дѣлъ мастеръ; -ścienisty, adj. кольчатый; кольцеобразный.

Pier-ścski, -czek, pl. dim. маленькая грудь; грудочка, грудка; титечка; -siepłetwisty, v. sub: Płetwisty; -siowy, -śny, adj. грудной, (-ной); нерсный; wrzód piersiowy, грудной нарывъ; грудная кость; piersiowa sztuka (np. cielęca), грудная [напр. телячья]; -siasty, adj. грудастый, грудастый, широкогрудый, высокогрудый, съ высокою грудью; -siska, pl. грудища.

Pierszeń, -nia, m. Bot. (ziele, kichaniec, achillea ptarmica), гулявица чихотная; чихотная [abo чахотная] трава.

Pierszeństwo, v. Pierwszeństwo.

Pierszyna, v. Pierwszyna.

Pierw, adv. (przód, wprzód), прежде; напередъ; = z pierwu, spierwu, (z początku, etc.), первое, сперва, сначала; Pierwéj, adv. compar. первѣе, прежде, напередъ, сперва; §. kto pierwéj do młyna zajedzie, ten pierwéj i miele (abo temu pierwéj zmielą), v. sub: Mleć; it. pierwéj, v. Prędzéj, Rychléj.

Pier-wiastek, -stka & -stku, m. 1. начало; первыя начала; первобитная матерія; [первоначальное] основаніе; 2. первенецъ; начатокъ; первородные плоды; первые плоды; первоначатокъ; pl. pierwiastki, начатки; первенцы; 3. Gramm. слово pierwiastkowe, (primitivum), коренное слово; 4. Arithm. (radix), корень; pierwiastek kwadratowy, квадратный корень; pierwiastek sześcienny, кубическій корень; 5. pierwiastek, pierwiasnek, (poczynający, pierwszy raz co robiący, etc.), новякъ, новичекъ; -wiastka, -i, f. 1. первородица; перворожденная; v. Pierworodząca; 2. Bot. pierwiastka polna, v. Pierwiosnka; -wiastki, -wiasnki, -ek, -wociny, -in, -wizny, -yn, pl. первенцы; начатки; первоначатки; первые плоды; it. первоначальныя вещества; -wiastkowość, -ści, f. первоначальный видъ, образъ чего; первообразъ; первообразіе, первообразность; первобитность; подлинность; оригинальность; самобитность; -wiastkowy, adj., -wo, adv. первобитный; первоначальный; первообразный; оригинальный; самобитный; коренной; слово pierwiastkowe, Gramm. (primitivum), коренное слово; -wiosnka, -i, f. Bot. (pierwiastka polna, primula), бѣлая буквица; скоросцѣлка; баранчикъ; -wociny, v. Pierwiastki; -wociany, v. Pierwiastkowy, Początkowy.

Pierwo-kupno, -a, n., prawo pierwokupna, право покупки передъ другими; право первенства [abo ближайшее право] въ покупкѣ чего-либо за тоже цѣну; право выкупа; -prestolnik, -stolnik, -a, m. первопрестольникъ, первосвятитель; -radnik, -a, m. членъ верховнаго совѣта; -rax, -u, m. (nowina), новина; -ród, -rodu, m. (pierwiastek, płód pierwiastkowy), первенецъ, начатокъ; -rodnik, -a, m., v. Pierworodzieniec; -rodność, -ści, f. 1. -rództwo, -a, n., -rodziny, -in, pl. 1. первородство; перворождение; 2. pierworodności, (= pierwiastki, pierwociny, pierwsze płody), первенцы; начатки; первоначатки; первые плоды; -rodny, adj. 1. первородный; pierworodny (sc. syn = pierworodnik, pierworodzieniec), первородный сынъ; перворожденный; первенецъ; старшій сынъ; prawo pierworodne, (= prawo pierworodności, pierworodstwa, pierworodziny), право первородства, право первенства, право старшинства по рожденіи; 2. (= pierwiastkowy, pierwszy, początkowy, dawny), первоначальный, первобитный; pierworodny kościoł, первобитная церковь; 3. pierworodny grzéch, (= przyrodny), первородный грѣхъ; 4. (przyrodny), природный, прирожденный; 5. v. Oryginalny; -rodząca, -éj, f. (pierwiastka), первородица, первородительница; первородица; -rodzeniec, -nca, m. (pierworodny syn), первородный сынъ; перворожденный; первенецъ; старшій сынъ; -rodzeństwo, -rództwo, -a, n., -rodziny, -in, pl. 1. (pierworodność), первородство; первенство; перворождение; старшинство рожденія; prawo pierworodztwa = -rodziny, право первородства; право первенства; право старшества по рожденіи; 2. collect. pierworodzeństwo, pierworodztwo, (= v. pierwiastki, pierwociny), первенцы.

Pierwość, -ści, f. прежнее состояніе.

Pierwo-spy, -ów, pl. первобоки, первосоніе, первый сонъ; -stolnik, v. Pierwoprestolnik.

Digitized by Google

Pierwotek, -tku, *m.*, v. **Początek**; **Pierwotny**, *adj.* первоначальный; первобытный; v. **Pierwiastkowy**, Originalny; **Pierwotwor**, оригинал; подлинникъ; **Pierwożęć**, -ci, *f.* первая жатва; первый укосъ; † **Pierwozwany**, *adj.* первозванный.

Pier-wszeństwo, -szeństwo, -a, *n.*, -wszość, -ści, *f.* первенство; преимущество; предпочтеніе, предпочтительность; mieć pierwszeństwo, первенствовать; имѣть первенство, имѣть преимущество; dawać, dać komu pierwszeństwo, давать, дать кому преимущество предъ кѣмъ; предпочитать; -wszy, *num. ord.* & *adj.* 1. первый; kto pierwszy, ten lepszy, кто первый, тотъ лучшій; = kto pierwszy do młyna, pierwéj miele, v. *sub:* **Mleć**; pierwszéj rangi, первостатейный; первостепенный; pierwsze małżeństwo, первобрачіе; pierwszy robotnik, naczelny, rej wodzący, передовщикъ; pierwszy raz, pierwszą razą, первый разъ, въ первый разъ; po pierwsze, во-первыхъ; 2. pierwszy, (jak pierwéj był, dawny), прежній; 3. лучшій; -wszyna, -szyna, -y, *f.* первина, первинка, новизна, новость.

Pierz, v. **Pierze**.

Pierzaja, v. **Pierzeja**.

Pierzany, *adj.* (v. **Pierzasty**), перяный.

Pierzasty, **Pierzaty**, *adj.* перятый; перистый; имѣющій на себѣ перья; имѣющій много перьевъ; покрытый перьями; опеpённый; *Bot.* перистый; kamień pierzasty, pierzasty alun, рѣдкій асбестъ; аміантъ; перистые [*abo* жилковатые] квасцы.

Pierzch, -u, *m.*, **Pierzcha**, -y, *f.*, **Pierzchnienie**, -ia, *n.* (ucieczka), побѣгъ, бѣгство, утёкъ, бѣжаніе; **Pierzchać**, *v. n. impf.*, **Pierzchnąć**, *v. semel.*, **spierzchnąć**, *v. perf.* 1. бѣжать, уходить, убѣгать, убѣжать, гонзати, гонзнути, спасаться бѣгствомъ, удрать, дать драла, дать тягу, дать стречка, навострить лыжи, пуститься на утёкъ, улизнуть; обращаться, обратиться въ бѣгство; 2. pierzchnąć na kogo, (= prysnąć na kogo), обрызгать, обрызнуть кого чѣмъ; v. **Prysnąć**; 3. pierzchnąć, v. **Pierznąć**.

Pierzch-liwość, -ści, *f.* 1. (prędkość do gniewu, zapalczywość), вспыльчивость, запальчивость, ярость; 2. (popłoch, fałszywa trwoga) пужливость, пугливость, боязливость, робкость, робость, страшливость, трусливость; 3. (lekkość, płochość), вѣтренность, непостоянство, нетвёрдость, легкомысліе; -liwy, *adj.*, -wie, *adv.* 1. (prędki, lotny, *qu. v.*), скоро бѣгущій, уходящій; *it.* бѣгучій; вѣтренный; 2. пужливый, пугливый, боязливый, робкій, робливый, страшливый, трусливый.

Pierzchnąć, v. **Pierzchać**.

Pierzchnia, -ni, *f.* долбяно, долото.

Pierzchnice, -ic, *f. pl.* ёсна.

Pierzchnienie, v. **Pierzch**.

Pierzchota, -y, *f.*, v. **Pierzch**, **Trzpiotostwo**.

Pierze, -a, *n.* 1. пёріе, перья; pierze koło nóg niektórych ptaków, моха, *pl.* мохи; *fig.* cudzym pierzem się zdobić, * пользоваться чужими трудами; §. чужими руками жаръ загребать; §. znać ptaka po pierzu, видна птица по перьямъ [*abo* по полёту]; видень сичъ по взгляду, а сова по полёту; видно сокола по полёту, а добра молодца по поступи; 2. *Bot.* pierze niektórych ziół (*np.* ostowe) пухъ, мошёкъ (*abo* мошкъ) на нѣкоторыхъ растеніяхъ; v. **Pióro**.

Pierzeja, -ei, *f.*, **Pierzaja**, 1. рядъ домовъ, составляющихъ улицу; всѣ по одной линіи лежащіе дома вмѣстѣ; 2. (= wrota, drzwi, brama o dwóch skrzydłach), створчатыя ворота [*abo* ворота]; створчатыя двери.

Pierzga, -i, *f.* 1. перга; хлѣбина; цвѣточная пыль; обножки; *it.* перга; уза & узá, пчёльная смола, [смолистое вещество, которымъ пчёлы замазываютъ отверстіе и щели въ своихъ ульяхъ, и изъ котораго составляютъ ячейки сотовъ]; 2. *Bot.* pierzga, (= narcyszek ziele), нарциссъ, наркиссъ [растеніе].

Pierzgnąć, *v. n. semel.*, v. opierzgnąć, *v. perf.* шероховатѣть, дѣлаться шероховатымъ отъ воздуха, трескать, трескаться отъ стужи.

Pierzgnięta, -niąt, *pl.* (jabłka słodkie, *mélimèles*) родъ сладкихъ медовыхъ яблокъ.

Pierzaik, -a, *m.* пуховикъ; перина; туфякъ.

Pierzno, *adv.* перисто; съ перьями; **Pierzny**, *adj.* перистый, покрытый перьями; **Pierzonogi**, *adj.* имѣющій перья *abo* мохны на ногахъ; мохноногій; **Pierzowy**, *adj.* перяный.

Pierzyć, *v. a.* & *n.* оперять, оперить; покрывать, покрыть перьями; лишаться перьевъ; роняти перья; -się, *v. r.* линять.

Pierzyna, -y, *f.*, **Pierzynka**, -i, *f. dim.* перина, перинка; v. **Pierzaik**; **Pierzynny**, *adj.* перинный.

Pierzysko, -a, *n.* (wierzchołek pierzysty u prosa, trzciny), колосистая вѣтка на вершинѣ проса, и т. п.

Pierzysty, *adj.* перистый; имѣющій много перьевъ; покрытый перьями; *Bot.* trawa pierzysta, піорова, (*stipa pennata*), ковыль [трава].

Pierzywo, -a, *n.* (bielizna do prania), чёрное бѣлье для стирки.

Pies, *gen.* psa, *m.* 1. пёсъ, собака, кобель; pies myśliwy, gończy (*qu. v.*), гончая собака; pies z nagiętym grzbietem, лайка; pies domowy, дворовая собака; дворняга; pies owczarski, овчарка; шафка; лёшая собака; v. **Legawy**; §. tyle dba o to, jak pies o piątą nogę, онъ на ухомъ не ведётъ; онъ себѣ и въ усъ не дуетъ; онъ даже не обращаетъ на это вниманія; ему и горшка мало; онъ незаботится объ этомъ; §. wiele psów zająca śmierć, v. **Zając**; §. dobra pcu mucha, v. **Mucha**; pcu oczy przedał, v. **Przedać**, **Bezczelny**; żyją jak pies z kotem, они живутъ, какъ собака съ кошкой; §. kto ze psy lega, ze pchły wstaje, v. **Pchła**; na psa wyjść, быть въ плохихъ обстоятельствахъ; разоряться; сдѣлаться нищимъ; 2. *Astron.* pies na niebie, (gwiazda, *Sirius*), Пёсья звѣзда; Сиріи; 3. *H. n.* pies morski, *phoca*, *phoca vitulina*), тюлень; нерпа; pies morski na morzu cichym, лахтакъ; Archanielski mały pies morski, сёрокъ, сёрка; *it.* pies morski, (gad), зубатка; морской волкъ; 4. pies (w warcabach), v. **Pieszek**.

Pieś, -sia, *m. dim.* 1. *npr.* (Piesinek, Piesineczek, Piotrek), Петрушка; 2. v. **Pieszczoch**.

Piesak, -a, *m. H. n.* (*canis lepus*), несёцъ.

Pięść, -ści, *f.* (кисть, *qu. v.*); кулакъ; bić się pięściami, биться на кулачкахъ; jak pięść do oka, это всё равно, что коровѣ сѣдло; здѣсь нѣтъ никакого толку; bicie się pięściami, рукопашь; кулачный бой; бой на кулачкахъ; **Pięściany**, **Pięściowy**, *adj.* кулачный; (v. пястный); **Pięściarz**, -a, *m.* кулачный боецъ.

Pieścić, *v. a. impf.*, u-, z-pieścić, *v. perf.* гулить; нѣжить; ласкать, приголубливать; -się, *v. r.* - się z kim, ласкаться; - się z mową, жеманиться; чваниться.

Pieści-dło, -a, *n.*, -dełko, -a, *n. dim.*, -dłeczko, -a, *n. dim. secund.* любимый; нѣженка; баловень; изнѣженное дитя; *it.* любимецъ, любимица.

Pieściek, **Pieszczek**, -szczka, *m.* нѣженка; изнѣженный человѣкъ.

Pieściennik, -a, *m.* дубинка.

Pięściowy, v. **Pięściany**.

Pieściwiec, **Pieskliwiec**, -wca, *m.* нѣголибецъ; v. **Pieściek**.

Pie-ściwość, -skliwość, -ści, *f.* нѣжности; ласки; ласкательство; изнѣженіе; -ściwy, -skli-

Digitized by Google

wy, *adj.*, -wie, *adv.* нѣженый, изнѣженный, разнѣженный, деликатный, избалованный.

Piesek, -ska, *m. dim.*, **Pieseczek**, -szka, *m. dim. secund.* 1. собачка, пёсикъ; piesek z grubemi łapkami, обрётокъ; 2. piesek u skrzypców, дощечка, къ которой прикрѣпляются струны на скрипкѣ; 3. *Anat.* piesek, *pl.* pieski, височная артерія; височная вена.

Pieski, -a, -ie, *adj.* (psi), пёсій, собачій; pieski syn, собачій сынъ [простонародная брань]; po piesku, *adv.* (jak psy), пособачи, по-собачьему, какъ собаки. [**wość**, -wy.

Pieskliwość, -wy, v. **Pieśćli-**

Pieśń, -ni, *f.*, v. Piosnka, **Pioseczka**, -i, *f. dim.* пѣсенька, 1. пѣснь, пѣсня; (= śpiewanie), пѣніе; духовная пѣснь; v. Hymn; pieśni pieśni *abo* pieśni nad pieśniami, пѣсни пѣсней [Салоомо́на]; 2. pieśń, (= oda), ода, [родъ лирическаго стихотворенія]; *it.* pieśni, (na które się większe poema dzieli, jak proza na księgi), пѣснь, *pl.* пѣсни, (отдѣленіе эпической поэмы]; Iliada składa się z 24 pieśni, Илиада состоитъ изъ 24 пѣсней; **Pieśniopis**, -a, *m.*, **Pieśnietwórca**, -y, *m.* пѣснопѣсецъ, пѣснотворецъ, пѣснодѣлатель, пѣснопѣвецъ; **Pieśniowy**, *adj.* пѣсенный.

Piestrzec, -rca, *m. Bot.* пестрецъ; пестрякъ; древесная губка, [родъ грибо́в или нарста на дерев̀ѣ].

Piestrzenica, **Piestrzyca**, -y, *f.*, **Piestrzenice**, **Piestrzyce**, *pl. Bot.* сморчо́къ [родъ грибо́въ].

†**Piestunka**, v. **Piastunka.**

Pieszczek, -szczka, *m.* нѣжка; v. **Pieścidło.**

Pieszczenie, -ia, 1. *s. n. v.* нѣженіе, дрочѐніе, балованье; *it.* v. **Pieszczota**; 2. pieszczenie, *adv.* нѣжно.

Pieszczoch, -a, *m.*, **Pieszczoszek**, -szka, *m. dim.* нѣголюбецъ; нѣженка, бало́вень; бало́рчка; **Pieszczocha**, -y, *f.*, **Pieszczoszka**, -i, *f. dim.* бало́рчка; **Pieszczochostwo**, -a, *m.* баловство; изнѣженіе; нѣжность; **Pieszczoność**, -ści, *f.* нѣжность; v. Pieśćliwość; **Pieszczony**, *adj.* 1. нѣжный, нѣженный, изнѣженный, избалованный; 2. жемаанный, чо́ворный; v. Delikatny; Czuły; **Pieszczota**, -y, *f.*, **Pieszczoty**, **Pieszczotki**, *pl.* нѣжность, нѣга, балованье, баловство, ласка́тельство, ласки; изнѣженіе; **Pieszczotliwy**, **Pieszczotny**, *adj.* нѣжный; v. **Delikatny**, **Pieśćliwy.**

Pieszek, -szka, *m.* (w szachach drab, въ шахматной игрѣ:) пѣшка.

Pieszki, **Pieszkami**, *adv.* (pieszo, *qu. v.*), пѣшкомъ.

Pieszuia, -i, *f.* пешня.

Pieszo, **Pieszą**, *adv.* пѣшко́мъ; chodzić, iść pieszą, ходѣ́ть, идти пѣшко́мъ, *Eccl. sl.* пѣшеходѣ́ти, пѣшеше́ствовать; pieszą maszerować, опѣшить.

Pieszy, *adj.* (piechotny, *qu. v.*), пѣшій, ходящій пѣшко́мъ; пѣхо́тный; piesza podróż, путеше́ствіе пѣшко́мъ; piesza posąg, пѣшая ста́туя; pieszy żołnierz, пѣхо́тный солда́тъ; пѣхотинецъ; инфантерѝстъ; regiment (półk) pieszy, пѣхо́тный полкъ.

Pieszyć, *v. a. impf.*, s-, z-**pieszyć**, *v. perf.* (konnemu kazać pieszo walczyć), спѣшивать, (*v. perf.* спѣшить), приказывать (приказа́ть) ко́нным воїска́мъ слѣзать съ лошадѐй и дѣйствовать въ строю пѣшими; **Pieszyć się**, *v. r. impf.*, **spieszyć się**, *v. perf.* (zsiadać, piechotą iść), спѣшиваться, спѣшиться, опѣшиться, слѣзать (слѣзть) съ лошадѐй.

Pięta, -y, *f.* 1. пята, пятка; zbierać pięty, (= nogi za pas, pierzchnąć), бѣжать, убѣжать, удрать, дать дра́ла, дать тягу, дать стречка, навострѝть лыжи, пустѝться на утёкъ; §. huczno, buczno, a w pięty zimno, v. *sub:* **Hucznie**, **Huczno**; list twój szedł mu w pięty, письмо́ твоё его́ тро́нуло [*abo* растро́гало]; chodzić, iść za piętámi, (iść tuż za kim), ходѝть за кѣмъ по пята́мъ; слѣдовать за кѣмъ по пятамъ; слѣдѝть кого́; слѣдѝть за кѣмъ; преслѣдовать кого́; piętą wiercić (ze strachu, *etc.*, кręcić się jak piskorz), * вертѣ́ться туда́ и сюда́; броса́ться во всѣ сто́роны; *it.* piętą wiercić, (biegać, na bruku życie trawić, wiercipiętą być), * вертѣ́ться; ходѝть безъ дѣла; праздно мата́ться; шля́ться; слоня́ться; бакла́шничать; бить бакла́ши; толка́ться [*abo* таска́ться, мата́ться] по у́лицамъ; więcéj u niego rozumu w pięcie, jak u ciebie w głowie, v. Rozum; 2. pięta u pończochy, пятка въ чулкѣ; zarobić, dorobić piętę, довязать пятку. [чёкъ.

Piętak, -a, *m.* пятакъ, пята-

Pięterke, *dim.*, v. **Piętro.**

Piętka, -i, *f. dim.* пятка, пя́точка; v. **Pięta.**

Piętna-ście, *gen.* piętnastu, *num. card.* пятна́дцать; -stka, -i, *f.* число́ пятна́дцать; -stokąt, -a, *m.* пятнадцатиугольникъ; -stoletni, *adj.* пятнадцатилѣ́тній, *Eccl. sl.* пятнадесятолѣ́тній; -sty, *num. ord.* пятна́дцатый; piętnasty dzień, пятна́дцатый день; piętnastego, пятна́дцатаго.

Piętno, **Piętnić**, **Piętnować**, v. **Piętno**, **Piętnować.**

Piętny, *adj.* пя́тный, относя́щійся къ пятѣ, пя́точный; piętna kość, пя́тная [*abo* пя́точная] кость, тара́нная кость, ко́сточка.

Pietraszuik, -a, *m. Bot.* (Piotrowe ziele, dzika lub wodna pietruszka, pietrożnik, *cancalis*), петру́шечникъ, пазу́рникъ, стебельникъ [расте́ніе].

Piętro, **Piętro**, -a, *n.* я́русъ, жило, жильё, эта́жъ; dom o dwóch piętrach, домъ о двухъ этажахъ [*abo* я́русахъ, жильяхъ]; двухъэтажный домъ; dom o jedném piętrze, домъ объ одно́мъ жилѣ; dom o trzech piętrach, домъ о трёхъ этажахъ [*abo* я́русахъ, жильяхъ]; трехъэтажный [*abo* трехъя́русный] домъ; mieszka na pierwszém piętrze, онъ живётъ на пе́рвомъ этажѣ; *fig.* v. **Stopień**, **Gradus**; z piętra mówić, (= górno), * говорѝть свысока́.

Piętrować, v. **Piętrzyć.**

Pietrożnik, v. **Pietraszuik.**

Pietru-szczany, *adj.* петру́шечный; -szeczka, v. **Pietruszeczka**; -szka, -i, *f.* петру́шка; v. **Pietruczka.**

Pię-trzyć, *v. a. impf.*, -trować, *v. contin.* (*propr. et* *), стро́ить въ я́русы; надстра́ивать; подпимать, возводѝть, воздвигать; возвышать; воздвимать; нагромождать, взгромождать; -trzyć się, *v. r.* (wznaszać się, *qu. v.*), возвышаться, воздиматься, воздыматься, подыматься, холматься.

Pietuch, **Piekut**, -a, *m.* (kogut, kur), пѣту́хъ, пѣтель, (*dim.* пѣтушо́къ), ко́четъ, (*dim.* кочето́къ). [ca.

Pietyhor-ca, -ski, v. **Petyhor-**

Pigłówka, -i, *f. Pomol.* (gat. gruszek), родъ грушъ.

Pigmejczyk, -a, *m.*, **Pigmejczykowie**, **Pigmeowie**, *pl.* пигме́й; малоро́слый человѣ́къ; ка́рло, ка́рликъ; v. **Pikulik.**

Pigulik, v. **Pikulik.**

Pigułka, †**Piłułka**, -i, *f.* пилю́ля, пилю́лька; * пилюля, непріятность, огорчѐніе; połknąć pigułkę, * проглотѝть пилю́лю; перенести́ (*abo* перенесть) непріятность; dać komu połknąć pigułkę, позлоцѝть кому (gorzką) пигулкѝ, дать кому проглотѝть пилю́лю, дать кому [по бо́ченъ стро́ій] вы́говоръ, позолотѝть пилю́лю; **Pigułkowy**, *adj.* пилю́льный.

Pigwa, -y, *f. Bot.* (drzewo i owoc, *cydonia*), пигва, квитъ, а́ва, арму́дъ, гунь, гу́ны, гутѐй, [дѐрево и плодъ]; **Pigwiany**, **Pigwowy**, *adj.* квитовый, гу́нный; pigwowe drzewo, квитовое дѐрево; v. Pigwa; jabłko pigwowe, квитовое я́блоко.

Pijać, *v. freqn.* часто пить; пьянствовать; v. **Pić**; **Pijacki**, *adj.* принадлежащій или относя́щійся къ пьяницамъ; *it.* пьяни́чный, пьяни́чный, пьяни́вый; **Pijaczek**, -czka, *m. dim.* пьянюжка (*m.*); **Pijaczka**, -i, *f.* пьяница, пьянюга, запивоха (*f.*); **Pijaczysko**, -a, *m.* & *n.* куликало, запивоха, пьянюга, горький пьяни-

Digitized by Google

ца, питýхъ; **Pijak**, -a, *m.* питýхъ, пьяница, пьянюга, запивóха, кулякáло, кутилó; **Pijalny**, *adj.* питéйный; v. Pity; **Pijanica**, -y, *m.* пьяница; v. Pijak; **Pijaniczka**, -i, *m.* пьянюжка (*m.*); **Pijanu, po Pijanemu, po Pijanu**, *adv.* (w pijaństwie), въ пьянóмъ вúдѣ; въ нетрéзвомъ вúдѣ; во хмéлю; подъ хмелькóмъ; **Pijaństwo**, -a, *n.* пьянство, піянство, кулякáнье, склóнность къ пьянству; (= upicie), опьянѣ́ніе; пьянóе состоя́ніе; хмель; нетрéзвый видъ; **Pijany, Pijaniusieńki, Pijaniuteńki**, *adj.* пьянный, пьянéньскій, опьяня́лый, хмельнúй, нетрéзвый; stawać się, стаó się pijanym, становúться пьянымъ; пьянѣ́ть, опьянѣ́ть, хмелѣ́ть, охмелѣ́ть; on zawsze pijany, онъ всегдá [*abo* вѣчно] пьянъ; pijany śmiały, pijany niczego się nie boi, §. пьянóму и мóре по колѣ́но; pijany jak bela *abo* pijany, że o świecie nie wie, онъ пьянéхонекъ; онъ какъ стéлька пьянъ [*abo* онъ пьянъ какъ стéлька]; онъ мертвéцки пьянъ; онъ зáмертво пьянъ; онъ лúка не вúжетъ; pijany nic nie zatai, (kiedy się wino wzbury, *in vino veritas*), у хмельнáго нѣтъ тáйны, [что есть на сéрдцѣ, всё вúскажетъ]; = co na sercu u trzeźwego, to na języku u pijanego, что у трéзваго на умѣ, то у пьянаго на языкѣ.

Pijar, *etc.*, v. Piar.

Pijatyka, -i, *f.* попóйка, брáжничество. [вочный.

Pijawczany, *adj.* піявчій; піяв-

Pijawka, -i, *f. H. n.* 1. (*hirudo medicinalis, sanguisuga, bdella*), піявка, піявица, піявочка; stawiać, przystawić pijawki, стáвить, поставлять, постáвить піявки, припускáть піявки, приставлять пьявки (къ тѣлу); przypiąć się do czego jak pijawka, уцѣпúться, прицѣпúться за что сильно, привязáться къ чемý; 2. *fig.* pijawka, * кровопійца; 3. *H. n.* pijawka morska, (= lampreda, *petromyzon, p. marinus*), морская минóга, ламирéтка.

Pijaska, v. Piuska.

Pika, -i, *f.* 1. пúка, копьё; 2. *Com.* пикé.

Pikać, v. Piknąć.

Pikier, -a, *m.* лошадúный барышникъ.

Pikiet, -u, *m. Milit.* пикéтъ; наблюдáтельный постъ; форпóстъ; *it.* v. Piekieta.

Pikieta, -y, *f.* (gra w karty), пикéтъ, [особый родъ кáрточной игрý]; *it.* v. Pikiet.

Pikietowy, *adj.* пикéтный.

Pikinier, Pikownik, -a, *m.* пикенéръ, [вóинъ, вооружённый пúкою].

Piknąć, *v. a. semel.*, **Pikać**, *v. contin.* 1. пронúкнуть, проникáть, проникнýть, пораз́ить, поражáть, трóнуть, трóгать; 2. **Piknąć**, *v. n. semelf.*, **Pikać**, *v. contin.* (pisnąć, piskać), пúкнуть, пúкать; издáть, издавáть писк: пи пи; издáть, издавáть слáбый гóлосъ.

Piknik, -a, *m.* пикникъ; припýшка на общій счётъ; угощéніе склáдчиною.

Pikować, *v. a. impf.* 1. (z Franc. „*piquer*", stebnować, przeszywać z drobna i w jednym kierunku), строчáть, выстрáчивать, стегáть, выстёгивать; pikowany, выстёганный; *it.* [cętkami nakrapiać(?)], набивáть, наводúть, дѣлать крáпины, пятна, точки (на тканѝ); 3. *fig.* - kogo, оскорбля́ть чью честь, затрóнуть чьё честолю́біе, обижáть, поносúть кого, узвля́ть, угрызáть, раздражáть, огорчáть, раздражáть, сердúть, рассéрживать; - się, *v. r.* * оскорбля́ться, обижáться, раздражáться, сердúться; *it.* pikować się na co, (sadzić się na co, przez punkt honoru), считáть что чéстію для себя́; хвáстать; хвáстаться чѣмъ; чвáниться чѣмъ; гордúться чѣмъ; *it.* v. Sadzić się (na co).

Pikownik, v. Pikinier.

Pikulik, †**Pigulik**, -a, *m.* кáрло, кáрликъ, карапýзикъ, пúжикъ, пузúрь, человѣ́чекъ; v. Pigmejczyk.

Piła, -y, *f.*, **Piłka**, -i, *f. dim.* 1. мачъ, мáчикъ; gra, granie w piłę, w piłkę, мачевáя игрá; угрá, игрáніе въ мачъ, въ мáчикъ [*abo* въ мáчики]; grać w piłę, w piłkę, игрáть въ мачъ, въ мáчикъ [*abo* въ мáчики]; v. Gallé; *Artill.* piłka ognista, свѣтящее ядро; óгненное ядро; *Typogr.* piłka drukarska (do nadawania, rozcierania farby), мáца; 2. **Piła**, -y, *f. dim.* *a*) piła drzewna, do tarcia dzewa, пилá, пúлка древорѣ́зная; piła ręczna, ручнáя пилá; piła, piłka stolarska, столярская пилá, пúлка; ogrodnicza piłka (z kabłąkiem żelaznym, *etc.*), пилá, пúлка садóвничья; приживáльная пúлка; piła, piłka cyrulicka, ампутаціóнная пилá; *β*) piła, (młyn drzewo trzący), пúльная мéльница; *γ*) piła, piłka, piłeczka (ślósarska, złotnicza, pilnik, *qu. v.*), пилá, пúлка, пúлочка; 3. *H. n.* piła, ryba morska, (*pristis*), пилá-рыба.

Piłar-nia, -i, *f.* домъ, гдѣ игрáютъ въ мачъ; -nik, -a, *m.* содержáтель дóма, [гдѣ въ мачъ игрáютъ].

Piłarz, Piłarz, Piłkarz, -a, *m.* 1. игрáющій въ мачъ; bijaczka piłkarzów, v. Pilnik (1); 2. piłarz, (tracz), пúльщикъ, пилúльщикъ.

Piłas, -u, *m.* мѣсто на сýднѣ, гдѣ спятъ матрóзы.

Piłastr, -u, *m. Archit.* пилáстръ, пилáстръ.

Piłat, -a, *m.* Пилáтъ; §. potrzebny tu, jak Piłat w kredzie. v. *sub:* Kredo.

Piłatyk, -a, *m.* (kijec do galenia piły), пáлка, котóрою подбивáютъ мачъ; отбóйникъ; отбóйная лопáтка въ мачевóй игрѣ.

Piłch, -a, *m. H. n.* (*sciurus glis*), сóня; ? (*lepus Dauricus*), сýслікъ обыкновéнный; еврáшка; пищýха.

Piłecz-ka, -i, *f. dim.* 1. мáчикъ; 2. пúлочка; (v. Piła, Piłka); -kowaty, *adj.* пилообрáзный.

Piłen, v. Piłny.

Piłka, v. Piła.

Piłkarz, v. Piłarz.

Piłkowy, *adj.* мачевóй.

Piłnie, v. Piłno.

Piłnik, -a, *m.* f. (bijaczka piłna *abo* piłkarzów), пáлка, котóрою подбивáютъ мачъ; отбóйникъ; отбóйная лопáтка въ мачевóй игрѣ; 2. pilnik, v. Pilarnia; 3. pilnik, (piła ślósarska), пúлка, напúлокъ, напúлочекъ, терпýгъ, терпýжéкъ; **Piłnikarz**, -a, *m.* пúльный мáстеръ; мáстеръ дѣлающій напúлки, терпугú.

Piłno, Piłnie, Piłniuchno, Piłniuczko, *adv.* 1. прилéжно; съ прилежáніемъ; усéрдно, старáтельно; трудолю́бно; тщáтно, тщáтельно; старáтельно; 2. (= nieodwłocznie; spiesznie), скóрно, поспѣ́шно, торопли́во, безъ отлагáтельства, нýжно, вáжно, необходúмо; **Piłność**, -ści, прилежáніе; трудолю́біе; крáйняя нýжда; прилéжность; усéрдное старáніе, старáтельность; рачéніе, рачительность, тщáніе, тщáтельность, усéрдіе, усéрдность, попечéніе, попечáтельность, заботá, заботлúвость; (konieczność), необходúмость; (v. Pilnowanie).

Pilnować, † **Pilować**, *v. a. et n.* - czego, - na co, na kogo, стерéть что или кого, смотрѣ́ть, наблюдáть за чѣмъ или за кѣмъ лѣ́бо, присмáтривать за (*c. Instr.*), имѣ́ть присмóтръ, надзóръ; примѣчáть за чѣмъ, за кѣмъ; ходúть за чѣмъ; смотрѣ́ть; пéчься, имѣ́ть попечéніе о чѣмъ; наблюдáть, надзирáть; тщáтися, прилагáть тщáніе; усéрдно старáться; рачéть, прилагáть рачéніе; прилежáть; занимáться чѣмъ, упражнáться въ чѣмъ; pilnować nauk, упражнáться въ нáукахъ, занимáться нáуками, изучáть нáуки; pilnować (np. więźnia, *etc.*), сторожáть, карáулить, стерéчь; pilnować chorego, смотрѣ́ть, ходúть, ухáживать за больнúмъ; pilnuj czasu! берегú врéмя; pilnuj sam zawsze swego, nie spuszczaj się na drugiego, (oko pańskie konia tuczy), оскъ глазъ лучше всегó; **Pilnowanie**, -ia, *n.* стерéженіе, наблюдéніе, смотрѣ́ніе, присмáтриваніе, присмóтръ, надзóръ, примѣчáніе, присмóтръ, хождéніе (за *c. Instr.*),

Digitized by Google

попеченіе (o *c. Praep.*), усердное стараніе, раченіе, прилежаніе, упражненіе (въ чемъ); *it.* караулъ-ніе; стереженіе; наблюденіе (за чѣмъ); v. **Pilność** & *verb.* **Pilnować.**

I. Pilny, Pilen, -lna, -lne, *adj.*, **Pilniuchny, Pilniuczki, Pilniuteńki,** *intens.* *α*) прилежный, усердно занимающійся чѣмъ-либо; старательный, прилагающій къ чему-либо стараніе, тщательный, тщатливый, рачительный, попечительный, усердный, трудолюбивый; pilny uczeń, прилежный ученикъ; *β*) pilny, спѣшный; крайній; безотлагательный; не терпящій отлагательства; крайне нужный; важный; конечный; необходимый; pilny interes, дѣло не терпящее отлагательства; крайне нужное дѣло; важное дѣло.

II. Pilny, -a, -e, *adj.* *α*) = (do piły, którą grają, piłkowy), мячевій; bijaczka pilna, v. Pilnik (1); dom pilny, v. Pilarnia; *it.* pilny, (= na kształt piły do grania), мячеобразный, мячевидный, (шарообразный, шаровидный), *Eccl. sl.* пилообразный, на мячъ или клубъ похожій круглостію; *β*) = (od piły, którą trą), пильный, принадлежащій къ пилѣ; rama pilna, пильная рама; *γ*) = (od piły filozarskiéj), пильный, напилочный, терпужный, принадлежащій къ напилку, къ терпугу.

Piłować, Piłowanie, v. **Pilnować, Pilnowanie.**

Piłować, *v. a.* 1. пилова́ть, пилить, перерѣзывать пилою; 2. пилить, выглаживать пилкою [*abo* напилкомъ, терпугомъ]; **Piłowanie,** -ia, *n.* пилованіе, пиленіе, пилка, пиловка; piłka cyrulicza do piłowania kości, (*serra amputatoria*), ампутаціонная пила.

Piłowy, *adj.* пильный.

Piliść, Pilśń, -ści, -śni, *f.* войлокъ; pilśń cienka, тонкій войлокъ; koma; **Pilśnianka,** -i, *f.* войлочное платье; бурка; войлочная мѣлка; валенокъ (*pl.* валенки), валенецъ; **Pilśniany,** *adj.* войлочный, сдѣланный изъ войлоковъ; pilśniany kapelusz, войлочная шляпа; **Pilśniarz,** -a, *m.* (co koło pilśni robi), войлочникъ; валяльщикъ войлоковъ; **Pilśnić,** *v. a.* вскалочивать, вскалочить.

Piłułka, v. **Pigułka.**

Pinderynda, v. **Bielun** (dzieżierzawa).

Pinele, Pinełki, *pl.* (linbowe orzeszki), кедровые орѣхи, орѣшки.

Pinewia, -ii, *f.* *Bot.* (ziele, gatunek wrotyczu, *tanacetum balsamita, t. balsamita vulgaris*, Linn.), калуферъ, канферъ, благовонный десятинникъ, благовонный девятильникъ.

Pinka, -i, *f.*, † **Pinta,** -y, *f.* пинта, флейтъ, родъ судна.

Piołun, -u, *m.* 1. *Bot.* (*artemisia absinthium*), полынь (трава́); piołun glistny, v. **Glistnik**; 2. *fig.* piołun, (= gorzkość, gorycz, przykrość), горькость, горечь, горесть, скорбь, прискорбіе, кручина, печаль; **Piołunek,** -nka, *m.* (wino piołunkowe), полынное вино; **Piołunkować, Piołunować,** *v. a.* подмѣшивать полыни во что, примѣшивать полыни во что, приправлять, приправливать что полынью, настаивать (на пр. вино, водку) съ полынью; **Piołunkówka,** -i, *f.* (wódka, gorzałka piołunkowa), полынная водка; **Piołunowy, Piołunkowy,** *adj.* полынный; piołunkowa wódka, gorzałka, полынная водка; wino piołunkowe, полынное вино; piołunkowy olejek, полынное масло; wiecha piołunowa, (którą chłopi kadzą na robactwo), полынка.

Pion, † **Pian,** -u, *m.* 1. (v. perpendykuł), отвѣсъ; 2. pion cyrulliczy, (*specillum*), щупъ, зондъ, зондикъ; **Pionować,** *v. a.* подчаливать, подчалить, привѣшивать, прикидывать отвѣсомъ для повѣрки, отвѣшивать, повѣрять перпендикулярность отвѣсомъ; *Chir.* (= rana pionem examinować), зондировать; щупать зондомъ; **Pionowo,** *adv.* по отвѣсу; отвѣсно; вертикально; перпендикулярно; **Pionowy,** *adj.* отвѣсный, вертикальный, перпендикулярный; v. Prostopadły; linia pionowa, перпендикулярная линія; płaszczyzna pionowa, вертикальная площадь; *Bot.* korzeń pionowy, вертикальный корень; **Pionę,** v. **Prać.**

Piórko, -a, *n. dim.*, **Pióreczko,** -a, *n. dim. secund.* пёрышко, *Eccl. sl.* перійце; piórko do zębów, зубочистка; v. **Pióro.**

Piórkoś, -sia, *m.* молокососъ.

Piórnica, -y, *f.* (piórnik, pennal), перовникъ, напёрникъ, напёрничекъ (*dim.*), пеналъ, футляръ для перъ или перьевъ.

Piórnik, -a, *m.* 1. v. **Piórnica;** 2. *Bot.* piórnik, (rodzaj rośliny, *myriophyllum*), водопёрица; урятъ; орлиное перо; piórnik kłosowy, (*myriophyllum spicatum*), водопёрица колосистая; 3. *H. n.* piórnik, (*alucita*, rodzaj zanocnic), родъ ночной бабочки.

Piórno, *adv.* перна́то.

Pióro, -a, *n.* 1. перо; *pl.* pióra, перья; letki jak pióro, легкій какъ пёрышко; легохонекъ; pióra upuszczać, pierze ronić, pierzyć się, линять, ронять перья; krzywe długie pióra w ogonie kogucim, косы, косицы; gęsie pióro, гусиное перо; pióro do pisania, перо для писанія; piórne, piórne перо; 2. *Metonym.* pióro, (pisanie, sposób pisania), перо; слогъ; способность сочинять; dobre ma pióro, онъ хорошо [*abo* отлично] пишетъ; онъ мастеръ писать; ostre ma pióro, у него слогъ колкій [*abo* язвительный]; 3. *Bot.* pióro *abo* pierze u cebuli *etc.* перистый стебелёкъ, отростокъ у растенія, v. Strzałka, Strzałczka; 4. strusiowe pióro, *α*) страусовое перо; *β*) *Bot.* (= błotna paproć, *polypodium filix mas.*), папоротникъ мужескій; аспидій; блошникъ; чистоустъ крылатый; *it.* *Bot.* pióro wodne, (rodzaj rośliny, *stratiotes*), водяное перо; водяной салатъ; рѣзакъ; *it.* pióro wodne, *H. n.* (*pennatula*), перьятка; 5. *H. n.* pióro *abo* piórko u ryby, (pletwa), рыбье перо; плавательное перо; плавило, плавильце у рыбъ; 6. pióro u wiosła, (szerza), лопать, весельная лопать; 7. pióro u świdra, (sam koniec świdra piaski i zawinięty), конечикъ буравá; пёрка; 8. pióro u klucza, бородка у ключа; 9. pióro, (plama na sierci końskiéj, strefa maści odmiennéj, gwiazda), бѣлое пятно на лбу у лошадей.

Pióro-kruszcowe, -u, *m.* *Miner.* перистая руда; **-lotny,** *adj.* снабжённый крыльями; крылатый; **-nogi,** *adj.* мохноногій, мохнущій мохны или перья на ногахъ; **-pusz,** -u, *m.* султанъ; **-wy,** -a, -e, *adj.* перяный; *Bot.* trawa piórowa, pierzysta, (*stipa pennata*), ковыль; кавыль, (трава́).

Piorun, -a & -u, *m.* 1. *Myth.* Перунъ; (богъ грома, богъ громоносецъ, громовержецъ); 2. piorun, (piorunowy raz, trzask), перунъ, молнія, громовая стрѣла, громовой ударъ; piorun uderzył w wieżę, громъ ударилъ въ башню; stał, jakby piorunem przerażony, przeszyty, онъ стоялъ, какъ громомъ поражённый; to mnie jakby piorunem przeraziło, это меня какъ громомъ поразило; jak piorun, piorunem, (= nagle, prędko, lotem, *etc.*), съ быстротою молніи; мигомъ; въ мигъ; скоро; быстро; niech cię jasny piorun zapali *abo* trzaśnie! убёй тебя громъ! -nek, -nka, *m.* 1. (= boży prątek), громовая стрѣла, стрѣлка; чертовъ палецъ; 2. (moneta, półgrosza), полугрошъ; мѣдная монета; ** **-nnik,** -a, *m.* (piorunowładzca, *qu. v.*), громовержецъ, бросающій громъ; **-nny,** *adj.* (v. Piorunowy), перунный, перуновый, громовый; burza, chmura piorunna, громовая туча, буря; kamień piorunowy, v. Piorunek(1); ** **-nowszy,** *adj*, громоносный, перуноносный, молніеносный; **-nować,** *v. a.* & *n.* низвергать, метать бросать громъ; поражать громомъ; * гремѣть, шумѣть, бранить; piorunujący, *part.* гремящій, громовый, грозный; złoto piorunujące, v. **Piorunowe;** **-nowisko,** -a, *n.* мѣсто, гдѣ громъ ударилъ; ** **-nowładzca,** -y, *m.* (*np.* Jowisz), громовержецъ (на

Digitized by Google

пр. Зевсъ), богъ громоносецъ; громовержущій, громоносящій; -nowy, *adj.* перуновый, перунный, громовый; raz piorunowy, перуновый *abo* громовой ударъ; kamień piorunowy, v. Piorunek (1); wojsko piorunowe, (które brat Antoniusza przeciwko Sarmatom wywiódł), громоносный легіонъ; piorunowe (= piorunujące) słowa, громовыя слова; роковыя слова; грозныя слова; ужасныя слова; baryła piorunowa, *Artill.* бомбарда; złoto piorunowe, (piorunujące, strzelające, *aurum fulminans s. ammoniatum*), гремучее золото.

Piosnka, Piosenka, -i, *f. dim.*, **Piosneczka,** -i, *f. dim. secund.* пѣсенька; zawsze jednę piosnkę śpiewać, твердить одно и то же; всё своё толковать; zawsze jednę piosnkę im śpiewa, онъ говоритъ одно и то же; онъ всё то же мелетъ; онъ всё своё говоритъ; głuchemu piosnkę śpiewać, глухому пѣть [*abo* служить] обѣдню; говорить по постому; §. na czyim wózku siedzisz, tego piosnkę śpiewaj, на чьемъ возу ѣдешь, того и пѣсеньку пой; чей хлѣбъ ѣшь, того и обычай тѣшь; у кого служишь, того и хвали; v. Chléb (§.).

Piotr, -a, *m. npr.*, **Piotrek, Pietrek,** -rka, *m. dim.*, **Piotruś,** -sia, *m. dim. secund.*, **Pieś,** -sia, *m. dim. tert.* Петръ, *dim.* Петруша, Петрушка, Петрушенька; napędzać, napędzić komu Piotra, (strachu nabawić), настращать, напугать кого; наводить, навести [*abo* навесть] на кого страхъ; приводить, привесть кого въ страхъ; §. nie każdy Piotr łysy, znajdzie Piotra i z czupryną, (*i. e.* niemasz reguły bez wyjątku), нѣтъ правила безъ исключенія; grosz św. Piotra, v. Świętopietrze; św. Piotra ziele *abo* św. Piotra łysina, v. Czartowe (żebro); Piotrowy, *adj.* Петровъ; piotrowe ziele, v. Pietrasznik; piotrowa = stara pani, v. Zadek.

Piotro-ślik, -sznik, v. Pie- [trasznik.

Piotruszczany, Pietruszczany, *adj.* петрушечный; **Piotruszeczka,** -i, *f. Bot.* (gat. świniaku, *athamantha oreoselinum*), горная петрушка; горькая петрушка; горча петрушечная; **Piotruszka,** -i, *f. Bot.* (*apium petroselinum*), петрушка; pietruszka dzika, (piotrowe ziele), v. Pietrasznik.

Pipa, -y, *f.*, **Pipka,** -i, *f. dim.* 1. пипа; продолговатая бочка; 2. pipa, pipka (u pióra), стволъ, стволикъ пера, трубка, трубочка пера; 3. pipka, (fajka, lulka), пипка, курительная трубка; 4. *fig.* pipa, (rura, duda, głuptaś), глупецъ, дуракъ; v. Gap, Gamoń; 5. pipa, pipka, *vul.* пенисъ, мужескій детородный удъ.

Pipić, *v. n.*, **Pipić się,** *v. r.* пробиваться, вырастать изъ подъ кожи [о бородѣ, о волосахъ, и перьяхъ].

Pirami-da, -y, *f.* пирамида -dalny, *adj.* пирамидальный.

Pirdoła, v. Pierdoła.

Pirog, Pierog, -u, *m.*, **Pirożek,** -żka, *m. dim.* пирогъ, пирожекъ [съ творогомъ]; вареники; pirogi Włoskie, v. Rawioły; **Pirożnik,** -a, *m.* пирожникъ; **Pirożny,** *adj.* пирожный, пироговый.

Pirwo-, v. Pierwo-.

Pirwosnka, v. Pierwiosnka.

Pirz, -u, *m.* пира, дорожная сумка; v. Tobola.

Pisać, pisał, pisze, *v. a. impf.*, **napisać,** *v. perf.* писать, написать, §. jak cię widzą, tak cię piszą, по платью встречаютъ, а по уму провожаютъ; (наряди пень, и пень хоромъ); pisać, (składać księgi, wiersze, pisma, komponować), писать, сочинять, сочинить, сказать, составлять, составить; -się, *v. r.* писаться, именоваться; *it.* подписываться; соглашаться на что, принимать что; - się, *v. p.* писаться, быть пишему; K tak się pisze, K такъ пишется.

Pisacz, v. Pisarz.

Pisanie, -ia, *n.* 1. писаніе; pióro do pisania, перо для писанія; писчее перо; 2. pisanie, sposób pisania, (pióro czyje, styl, *qu. v.*), стиль, слогъ, способъ выраженія мыслей на письмѣ; складъ рѣчи; *it.* почеркъ; образъ письма; 3. (pismo, *opus*), писаніе, письмо, сочиненіе, книга, грамота; **Pisanina,** -y, *f.* писанье; *it.* дурной почеркъ; **Pisanka,** -i, *f.* (malowane jajko wielkonocne), красное [пасхальное] яйцо; **Pisany,** *part. p.* писанный, написанный; **Pisarek** -rka, *m.* писчикъ, писецъ; *it.* писака; v. Pisarz; **Pisarka,** -i, *f.* писей; писательница; сочинительница; **Pisarnia,** -ni, *f.*, **Pisarya,** -yi, *f.* 1. (pokój do pisania), писарская; канцелярія; контора; подъяческая; 2. pisarya, v. **Pisarstwo; Pisarski,** *adj.* 1. писарскій, писцовый; писчій; papier pisarski, писчая бумага; 2. (= autorski), сочинительскій, сочинителевъ; 3. pisarski, (od pisarza *np.* kupieckiego), приказщиковъ; **Pisarstwo,** -a, *n.* писарская должность, писцовая должность; **Pisarz,** -a, *m.* 1. писарь; писецъ; пишущій; писака; писчикъ, подъячій; 2. (= autor), писатель, сочинитель, сказатель, творецъ, авторъ; 3. (urzędnik Rzpltéj, miejski, *etc.*), нотаріусъ; 4. pisarz u kupców, (czeladnik), приказщикъ; *it.* письмоводитель, письмоводецъ; **Pisarzowy,** *adj.* писцовый; сочинителевъ; приказщиковъ; **Pisarzowa,** -éj, *f.* писарша, жена писаря; *cfr.* Pisarz; **Pisarzówna,** -éj, *f.* дочь писаря.

Pisemko, v. Pismko.

Pisia, -i, *f.* 1. v. Plisia; 2. (wstyd białogłowski), женскія срамныя части.

Pisk, -u, *m.*, **Piskanie, Piszczenie, Piśnienie,** -ia, *n.* писк, пискание, пискотня; скрипъ.

Piskać, Piskotać, piskoce, *v. n. frequ.*, **Pisknąć, Pisnąć,** *v. semelf.*, **Piszczeć,** *v. contin.* 1. пискать, пискнуть, пищать издавать, тонкимъ голосомъ рѣзкій звукъ, издавать тонкій и пронзительный звукъ; kurczę piszczy, цыплёнокъ пискаетъ; myszy piszczą, мыши пищатъ; piszczy, mi w uszu (= uszach), у меня въ ушахъ звенитъ [*abo* шумитъ]; *it.* ani pisnąć (= ani trunąć, ani bąknąć, gęby nie otworzyć, najmniejszego głosu nie wydać, ani tchnąć), не пикнуть, не кукнуть, не кукнуть, не кукнуть, не пикнуть, не говорить ни слова; ani piśnij! не пикни! [*abo* не кукни! не кукни! не жуки!]; не говори ни слова; on ani pisnąć nie śmie, онъ пикнуть не смѣетъ; и рта разинуть не смѣетъ; 2. piskać, pisknąć, pisnąć na piszczałce, пискать, играть на дудкѣ, на сопѣли и тому подобное.

Piskanie, v. Pisk.

Pisklę, -ęcia, *n.*, **Pisklątko,** -a, *n.* дѣтёнышъ, дѣтёнышекъ, птенецъ, птенчикъ, молодая птичка, цыплёнокъ.

Piskli-wie, *adv.* пискливо; -wość, -ści, *f.* писклявость; -wy, -a, -e, *adj.* писклявый; много пискающій; издающій тонкій и рѣзкій звукъ; *it.* визгливый; v. Płaczliwy, Jękliwy.

Piskorz, -a, *m. H. n.* (*cobitis fossilis*), рѣчной вьюнъ, вьюнокъ, мунда; пискарь, пескарь *cfr.* Голець.

Piśnianka, v. Pliśnianka.

Pismak, -a, *m.*, **Pismarek,** -rka, *m. dim.* писака, писекъ, пишущій; маральщикъ; дурной писака; v. Bazgracz; *it.* v. Pismiennik.

Pismienko, v. Pismko.

Pismien-nica, -y, *f.* письменница грамотница, грамотѣя, грамотѣйка; -nictwo, -a, *n.* авторство; сочиненіе книгъ; *it.* литература; словесность; -nie, *adv.* письменно; на письмѣ; на бумагѣ; -nik, -a, *m.* письменникъ, грамотникъ, грамотчикъ, грамотѣй, грамотный, ученый человѣкъ, литераторъ, словесникъ, книжникъ; -ność, -ści, *f.* письменность; ученость; книжное ученіе; книжество; -ny, -na, -ne *adj.* писальный, писательный; письменный; писанный, написанный; грамотный; *it.* книжный, ученый; pismienny człowiek, v. Pismiennik; pismienna wojna, письменная перебранка; чернильная война; литературный споръ.

Pismko, Pisemko, Pismieńko Pismenko, Pismecko, -a, *n. dim.* письмецо; грамотка; бумажка; билетъ; v. Pismo.

Digitized by Google

Pismo, -a, *n.* письмо́; по́черкъ; о́бразъ письма́ или начертанія бу́къ; бу́квы; ли́теры; (= pisanie, abo to, co napisano), письмо́; писа́ніе, сочиненіе, творе́ніе; начертаніе; гра́мота; miejsce opuszczone w piśmie, luka, przerwa pisma, пробѣ́лъ, пропу́ска, про́пускъ въ написанномъ, пропу́щенное мѣ́сто въ письмѣ́; pismo czytelne, wyraźne, чётко́е письмо́; чётко́й, явственный по́черкъ; pismo święte, (biblia, *qu. v.*), Свяще́нное Писа́ніе; pismem, na piśmie, на письмѣ́; на бумагѣ́; пи́сьменно.

Pismolej, -eja, *m.* (giser, odlewacz charakterów drukowych), словоли́тецъ, словоли́чникъ.

Pismowy, *adj.* пи́сьменный; pismowe szermierstwo, пи́сьменная перебра́нка; литерату́рный спо́ръ; чернильная война́.

Pisnąć, v. **Piskać**, **Piskną́ć**.

Pisnienie, v. **Pisk**.

Piso-rym, -a, *m.* рифмотво́ръ, рифмоплётъ, рифма́чъ; пиитоплётъ, стихотво́ръ, стихоплётъ, стихоткачъ, стихокропа́тель, стихотво́рецъ, поэ́тъ; -rymа, -y, *f.*, -rymka, -i, *f.* рифмотво́рица, рифмоплётка, стихоплётка, стихокропа́тельница, стихотво́рица, поэ́тка; -rymski, -rymy, *adj.* рифмотво́рческій, стихотво́рческій, поэтическій.

Pisownia, -ni, *f.* (*orthographia*), правописа́ніе, орфогра́фія.

Pistał, **Pistoł**, **Piształ**, -u, *m.* (tłuk moździerzowy), пестъ, пе́стикъ.

Pisto-let, -u, *m.*, -lecik, -a, *m. dim.* пистоле́тъ, † пистоль, *dim.* пистоле́тикъ, пистоле́тецъ; -letowy, *adj.* пистоле́тный, † пистоль́ный; pistoletowe olstro, пистоле́тная чу́шка; кубу́ра; пистоль́ная о́льстра; пистоле́тникъ; вла́гище для пистоле́товъ.

Pistaga, -i, *f. H. n.* (ryba), v. **Raszpla**; *cfr.* **Sieciuga**.

Pisywać, *v. a. frequ.* часто писа́ть; v. **Pisać**.

Piszczal, v. **Piszczel**.

Piszczałka, -i, *f. dim.*, **Piszczałeczka**, -i, *f. dim. secund.* 1. пищо́лка, пискулька, ду́дка, ду́дочка, свиро́вка, посвистъ, свирѣ́ль, свирѣ́лка, свирѣ́лочка, сопѣ́ль, сопе́лка, свистулька, свисті́лка, свисту́лечка, свисто́къ, свисто́чекъ, цѣвни́ца, флейта, флейто́чка; grać na piszczałce, игра́ть на ду́дкѣ, *etc.*; piszczałki w organach, орга́нныя тру́бы, тру́бки; piszczałka wodna, (słowik robiony do wabienia ptaków), пищо́къ; ду́дка (или пти́ца), употребля́емая для примане́ и ло́вли пти́цъ; прима́нная ду́дка, ду́дочка; 2. *Anat.* piszczałka, (rura głosowa, oddechowa, krtań, *qu. v.*), дыха́тельное го́рло, го́рлышко; *it.* piszczałka nożna, goleniowa, v. Piszczel (*Anat.*); 3. *Bot.* piszczałka, (świnia morska, *cicuta virosa*), омёгъ, омёрникъ, бѣ́шеница (водяна́я), болиголо́въ (водяно́й), головоло́мъ, дя́гель собачій, ко́мечья петру́шка, мутяникъ, [расте́ніе]; 4. *H. n.* piszczałka, (ryba, *fistularia*), трубча́тка (ры́ба).

Piszczał-kować, *v. a. impf.* прива́ивать дерёвья; -kowanie, -ia, *n.* прививаніе; (v. Oczkować, Oczkowanie); -kowaty, *adj.*, -to, *adv.* ду́дчатый; трубча́тый; v. Fistułowaty; -kowy, *adj.* ду́дочный, свирѣ́льный, сопе́льный; *Anat.* nerw piszczałkowy, (*nervus tibialis*), нервъ больша́го бе́рца; arterya piszczałkowa, жила piszczałkowa, (*arteria tibialis*), артерія большаго бе́рца; бьющая го́ленная жи́ла, бе́рцовая жи́ла.

Piszczeć, v. **Piskać**.

Piszczek, -szczka, *m.* 1. ду́дочникъ, свирѣ́льникъ, свиро́вщикъ, сопе́цъ, флейщикъ; *it.* пискуна́; 2. *Artill.* картаунъ; v. **Piszczel** (3).

Piszczel, † Piszczal, -i, *f.* 1. (piszczałka do grania), пищо́ль, ду́дка, свирѣ́ль, свирѣ́лка, сопѣ́ль, сопе́ль, свисто́къ, цѣвни́ца, флейта; piszczele w miech schować, * присмирѣ́ть; уступи́ть; 2. (w hucie sklanéj), выдува́льная тру́бка; выдува́льный прутъ; ду́тикъ; по́нтія; 3. *Artill.* (gat. armaty), пищо́ль, (родъ пу́шки); 4. *Anat.* - większa, (piszczałka nożna, goleniowa, większa rura kości goleniowéj, *tibia*), больша́я бе́рцовая кость; больша́я го́ленная кость; голя́шка; го́лень; бе́рцо; -, (piszczałka) mniejsza, (rura goleniowa mniejsza, *fibula*), ме́ньшая бе́рцовая кость; сопе́ль; сопе́лка; ду́дка; *it.* - ręki, (*radius*), лучева́я кость; **Piszczelny**, *adj.* свирѣ́льный, сопе́льный, ду́дочный.

Pisnę, пишу́; v. **Pisać**.

Piształ, v. **Pistał**.

Pity, -a, -e, *adj.* (pijalny), питёный; го́дный для питья́; что можно пить; употребля́емый для питья́; miód pity, питёный мёдъ.

Piuska, **Pijuska**, -i, *f.* камила́вка; v. Skyfbá, Ермо́лка.

Piwko, -a, *n. dim.* пивцо́; пивя́шко; v. **Piwo**.

Piwnica, -y, *f.*, **Piwniczka**, -i, *f. dim.* 1. по́гребъ, погребо́къ; холодни́къ; piwnica na piwo, пивни́ца; пивно́й по́гребъ; по́гребъ для хране́нія пи́ва; winna piwnica, вини́ца; ви́нный по́гребъ; по́гребъ для хране́нія вина́; ренсковой по́гребъ; 2. piwnica, пивна́я ла́вка.

Piwniczny, *adj.* погребны́й, погребо́вый.

Piwniczy, 1. v. Piwniczny; 2. Piwnicy, -ego, *s. m.* погребщи́къ, ключни́къ, келлермейстеръ.

Piwnik, *Bot.*, v. **Ciernie** (białe) *sub:* **Cierń**.

Piwny, -a, -e, *adj.* пивны́й; ocet piwny, пивно́й у́ксусъ; piwna polewka, пивно́й сукъ; v. **Farmuszka**.

Piwo, -a, *n.*, **Piwko**, -a, *n. dim.* пи́во, пивцо́; piwo dubeltowe, крѣ́пкое пи́во; piwo marcowe, Ма́рто́вское пи́во; piwo jeszcze nie zachmielone, сусло́; pewny gatunek piwa, бра́ра, бра́жка (*qu. v.*); Angielskie piwo, Англійское пи́во; эль; piwo warzyć, варѣ́ть пи́во; (dać) na piwo, де́ньги на пи́во; warzenie piwa, варе́ніе [*abo* ва́рка] пи́ва; пивоваре́ніе; §. pij takie piwo, jakiegoś nawarzył, заварка́въ ка́шу, такъ самъ и хлёбай [*abo* расхлёбай]; заварѣ́въ ка́шу, отъ бѣ́дъ не отпѣ́кивайся; терпѣ́ за свою вину́; какъ посте́лешь, такъ и вы́спишься.

Piwonia, -i, *f. Bot.* (marzymięta, *paeonia*), пиони́ть, пиони́я, Ма́рьинъ ко́рень; **Piwoniowy**, *adj.* пиони́ный.

Piwopoj, **Piwosz**, -a, *m.* (piwożerca, piwny pijak), пивоваю́щійся пивомъ; охо́тникъ до пи́ва; любитель пи́ва.

Piwowar, -a, *m.* пивова́ръ; варя́щій пи́во; piwowarem być, пивова́ричать, промышля́ть ва́рко́ю пи́ва; **Piwowarka**, -i, *f.* пивова́рка; жена́ пивова́ра; **Piwowarnia**, -i, *f.* пивова́рня; пивова́ренный заво́дъ; заво́дъ для ва́рки пи́ва; **Piwowarski**, *adj.* пивова́ровъ; пивова́рный, пивова́ренный; **Piwowarstwo**, -a, *n.* пивоваре́ніе.

Piwowy, v. **Piwny**.

Piwożerca, -y, *m.*, v. **Piwopoj**.

Piwsko, -a, *n.* пивя́ще, пивя́шко.

Pizda, **Pizia**, v. **Pica** (2).

Piżemko, -a, *n. Bot.* (ustne piżmo, ziele moschatela, *adoxa moschatellina*), мускатница, подку́стная трава́.

Piżmarya, -yi, *f. Bot.* (ziele, koźlik), звѣробо́й козли́ный; v. **Park** (5).

Piżmo, -a, *n.* мскусъ, му́скусъ; Кабаргинская струя́; кабаргинная струя́; -wiec, -wca, *m. H. n.* 1. (*moschus moschiferus*), кабарга́; (w Syberyi, въ Сибири:) казачёкъ; v. Вы́хухоль; 2. *H. n.* piżmowiec, (chrząszczyk, *silpha vespillo*), усачъ мускусный; -wać, *v. a. impf.*, upiżmować, *v. perf.* намазывать, намазать, накурить, накурить мускусомъ; -wnik, -a, *m.* купецъ торгующій мускусомъ; -wy, -a, -e, *adj.* мскусовый, мускусовый, мускусный; piżmowy zapach, мускусовый запахъ; kaczka piżmowa, *H. n.* (*anas moschata*), утка пахучая; шипунъ, шипунка; piżmowe ziele, *Bot.* (*adoxa*), адо́ксъ; мускатница; v. **Piżemko**.

Pizus, *indecl.*, v. **Gołota**, **Goły** (jak Turecki święty).

Plac, -u, *m.* площадь; площъ; мѣсто; plac targowy, ratuszowy,

Digitized by Google

(= rynek), торго́вая пло́щадь; базáрная пло́щадь; ри́нокъ; базáръ; plac stracenia złoczyńców, мѣсто кáзни; лóбное мѣсто; plac gonitw, biegów, zawodów, мѣсто для кóнскаго ристáнія, для бѣга, пóприще, ристáлище; plac bitwy, potyczki (= pole bitwy, *qu. v.*), plac bojowy, мѣсто сражéнія; † побóище; пóле сражéнія; пóле бѣ́твы; пóле брáни; брáнное пóле; рáтное пóле; боевóе пóле; wystąpić na plac (bitwy, bojowy), вы́ступить [*abo* вы́дти] на бой, на пóле брáни; подвизáться на пóприще; zostać na placu, остáться на мѣстѣ; быть убі́тымъ; пасть на пóле сражéнія; dostać komu placu, dotrzymać placu, otrzymać plac, удержáть за собóю мѣсто [*abo* пóле] сражéнія [*abo* бі́твы]; одержáть побѣ́ду; остáться побѣдѝтелемъ; adjutant placu, плацъ-адъютáнтъ; komendant placu, плацъ-комендáнтъ; *fig.* na plac z czém wyjeżdżać, v. *sub:* Wyjeżdżać; *it.* v. Okoliczność.

Płaca, –y, *f.* плáта, платёжъ; дéнежное вознагражде́ніе; возмéздіе; §. jaka praca, taka płaca, какова́ рабóта, такова́ и плáта; по рабóтѣ и плáта; по дѣлáмъ и

Płaéca, v. Płajca. [награ́да.

Płacę, płaví; v. Płacić.

Placek, –cka, *m.*, **Placaszek, Placuszek**, –szka, *m. dim.* блинъ, блинóкъ, блинóчекъ; олáдья, олáдейка; лепёшка, лепёшечка; пирóжное; makowy placek, мáковникъ; placek z mąki hreczanéj, грéчневикъ, грéчневичекъ, грéшневикъ, грéшневичекъ; *Anat.* placek *czyli* miejsce *uteri, placenta uteri*, послѣ́дъ; дѣ́тскій послѣ́дъ; мѣсто; младéнческое мѣсто, постéлька дѣтская.

Płacenie, –ia, *n.* плачéніе, платёжъ; v. *verb.* Płacić; *it.* v. Zapłata.

Placenta, v. Palmatka.

Plach, –u, *m.*, **Placha**, –y, *f.* 1. v. Blacha; 2. v. Plama (na ciele).

Płachciany, *adj.* портня́ный; парусúный; простúнный.

Płachciec, –chca, *m.* бѣдня́ра; v. Pachołek (chudy), Gołota.

Płachcina, –y, *f.* портня́ница; простúня. [полотнó.

Płachetka, –i, *f. dim.* тóнкое

Płachownica, v. Blachownica.

Płachta, –y, *f.* портня́на, портня́ница; парусúна; холщёвое покрывáло; платъ; płachta wozowa, покры́шка; парусúная покры́шка; płachty na małych nawach, бу́ны; płachtałóżkowa, (= prześcieradło), простúня.

Płacić, *v. a. impf.*, wy–, za–, po–płacić, *v. perf.* платѝть, выплáчивать; (nagradzać), платѝть, воздавáть, вознагражда́ть; *it.* мстить, отмщáть; płacić, gotowemi pieniędzmi, платѝть налúчными дéньгами; cnota sama się płaci, добродѣ́тель награ́да самóй собѣ́; jak kto robi, tak mu płacą, *abo* jak robią, tak płacą, v. *sub:* Płaca (§); płacić z góry, платѝть, внося́ть дéньги впередъ; płacić, (= popłacać), быть въ цѣнѣ́; имѣ́ть высóкую цѣ́ну; płaci co, имѣ́етъ высóкую цѣ́ну; to (dobrze) płaci, ѳто въ высóкой цѣнѣ́; ѳто высóко цѣ́нится; to teraz nie płaci, за ѳто тепéрь мáло платятъ; zboże teraz dobrze płaci, хлѣ́бъ тепéрь имѣ́етъ хорóшую цѣ́ну; хлѣ́бъ тепéрь въ [высóкой] цѣнѣ́; хлѣ́бъ тепéрь дóрогъ.

Płacie –ia, *n.* (= płaty), лоскýтье, тряпьé, ветóшки, тря́пки, лóскуты, намётки, заплáтки.

Płacik, –u, *m.*, **Płacinek**, –nku, *m. dim.* лоскутóкъ, лоскутóчекъ, тря́пка, ветóшка, ветóшечка, намётка, заплáтка.

Placówka, –i, *f.*, **Placowa straż**, *f.* (polna straż), аванпóстъ; передовáя стрáжа; форпóстъ; передовóй постъ; передовóй карáулъ; бекéтъ.

Placowy, *adj.* площадный; мѣстный; placowa straż, v. Placówka.

Placuszek, –czka, *m. dim.* блинóкъ, блинóчекъ; лепёшка, лепёшечка; v. Placek.

Placyk, –a, *m.* (mały plac, *qu. v.*), площáдка; мѣстéчко.

Płacywać, *v. a. frequ.* чáсто платѝть; v. Płacić.

Płacz, –u, *m.* (płakanie, łez ronienie), плачъ; плáканіе; проли́тіе, проливáніе слёзъ; слезоточéніе; рыдáніе; przed płaczem słowa mówić nie może, онъ отъ слёзъ говори́ть не мóжетъ; nie mógł się wstrzymać od płaczu, онъ не могъ удержáться отъ слёзъ; padoł płaczu, dolina płaczu, юдóль плáча; юдóль плачéвная.

Płaczek, –czka, *m.* (płaksa) плáкальщикъ; плáкса; визгýнъ; пискýнъ; *it.* плáкатель.

Płaczennica, –y, *f.*, **Płaczska**, –i, *f.* 1. (kobieta, co ustawicznie płacze), плáкса; плáкальщица; визгýнья; пискýнья; плакýша; *it.* плáкательница; 2. (narzekalnica, która na pogrzebie najęta płacze), плачéвница, плакáльщица, плáчущая или вóющая изъ плáты по умéршемъ при погребéніи.

Płaczliwie, *adv.* плачли́во; съ плáчемъ; со слезáми; **Płaczliwy**, † **Płaczny**, *adj.* плачли́вый, плакли́вый, плаксúвый, склóнный къ слезáмъ или плáканію, визгли́вый, вопли́вый, слезли́вый; плáчущій; плаксúвый, слезли́вый, жалобный, печáльный, трóгательный; (płaczu godny, żałosny), плачéвный, достóйный плáча, достóйный слёзъ, слёзный; *Anat.* punkta płaczliwe, v. Płaczowe; gruczołek płaczliwy, (*glandula lacrymalis*), слёзная желѣзá; v. Płaczowy.

Płaczowy, *adj.* слёзный; karunkula płaczowa, (*caruncula lacrymalis*), слёзное мясó; слёзное масúшко; nerw płaczowy, (*nervus lacrymalis*), нервъ слёзной желѣзы́; punkta płaczowe, (*puncta lacrymalia*), слёзныя тóчки; кýсики плаczowe, (*anguli lacrymales*), ґлы, уголки́ слёзотóчные.

Płądrować, v. Plondrować.

Płaga, –i, *f.*, **Plagi**, *pl.* 1. удáръ, вáхъ; тумáкъ, толчёкъ; plagi kijowe, пáлочные побóи; лóзами; dać komu plag (kijowych), дать пáлокъ; бить пáлками; dostał dwanaście plag, онъ получи́лъ двѣнáдцать удáровъ; 2. plaga, (karanie Boskie, bicz boży), бичъ [страни́]; всеобщее бѣдствіе, [какъ то: áзва, гóлодъ и проч.]; казнь; наказáніе Бóжіе; Бóжеская кáра; dziesięć plag Egiptskich, дéсять Егúпетскихъ казнéй; 3. † plaga, v. Strefa, Strona (świata).

Płagować, v. Płużyć.

Płajca, –y, *m.* платéльщикъ, плáтящій, дающій заплáту; v. Płatnik.

Płajtaze, –az, *pl.* (gat. ryb suszonych), родъ сушёныхъ плóскихъ рыбъ; = v. Płaszczka.

Pła-kać, *v. n. impf.* плáкать; испускáть *abo* лить, проливáть слёзы; *Eccl. sl.* слезоточи́ть; рыдáть; рыдать; хны́кать; хлипать; пищáть; rzewnie płakać, gorzko płakać, (gorzkie łzy ronić), гóрько плáкать; проливáть гóрькія слёзы; płakać o co, na co, плáкать о чёмъ; płakać za kim, плáкать по комъ, тосковáть по комъ; płakać kogo, płakać po kim, оплáкивать (чью смерть); –kanie, –ia, *n.* плáканіе; рыдáніе; хны́каніе; v. Płacz.

Płaksa, v. Płaczek, Płaczka.

Pla-ma, –y, *f.*, –mka, –meczka, –i, *f. dim.* (*propr. et* *) пятнó, пя́тнышко; замáрка; plama, plamka obdłużna, лáса, лáсина, лáсина, продолговáтое пятнó; okrągła plama na białéj sierci, пя́тна, пя́тнинка, [кру́глое пятнó другóго цвѣта на бѣлой шéрсти]; plama atramentowa, черни́льное пятнó; капля́шка; *fig.* plama, * пятнó, безчéстіе, безсла́віе, срамъ; plamami pobrudzić, v. Plamić; –mić, *v. a. impf.*, poplamić, splamić, *v. perf.* (*propr. et* *), запя́тнивать, запятнáть; марáть, замáрывать, замарáть пя́тнами; лáсить, залáсить, дѣлать лáсы; черни́ть; пáчкать, запáчкивать, запáчкать; * пятнáть, запятнывать, запятнáть; опорóчивать; обезслáвливать; безчéстить, черни́ть; –misty, –mowaty, *adj.* 1. въ пя́тнахъ; съ пя́тнами; замáранный, запáчканный; запя́тнанный; пёстрый; 2. мáркій, скóро могущій замарáться или зачерни́ться; –mowiec, –wca, *m. H. n.* (gat.

Digitized by Google

szarańczy), родъ нѣстрой саранчи.

Plan, -u, *m.* (*propr. et* °), планъ; чертёжъ; начертаніе, очеркъ; соображеніе; намѣреніе; v. **Projekt, Abrys**; robić plan, сдѣлать, составить планъ; działać podług planu, дѣйствовать по плану; rysujący plany, чертёжникъ; izba planów, чертёжная.

Planeta, -y, *f. Astron.* планета; блуждающая звѣзда; obrót, bieg planet, обращеніе, движеніе планетъ; кругообращеніе планетъ; droga planety, путь планеты; орбита; **Planetnik**, -a, *m.* звѣздочредѣвидатель; **Planetowy, Planetny**, *adj.* планетный.

Planime-trya, -yi, *f. Mathem.* планиметрія; плоскомѣріе; v. Płaskomiernictwo; -trycznу, *adj.* планиметрическій.

Planta, -y, *f.* 1. v. Plan; 2. v. Rodlina.

Plantacya, -yi, *f.* плантація.

Plapa, v. **Papa**.

Plapiać, v. **Papiać**.

Plą-sać, Plę-sać, *v. n. impf.* плясать; дѣлать ногами и руками [или всѣмъ тѣломъ] разныя движенія; прыгая танцовать; вертѣться; лопаться; *Transl.* v. Tryumfować; **-sacz**, -a, *m.* плясальщикъ, плясунъ; v. Kuglarz; **-sanie**, -ia, *n.* плясаніе; *cfr. verb.* **Pląsać**.

Plasdarm, -u, *m.* (z Franc. „*place d'armes*", majdan), плацъ-даръ; сборное мѣсто.

Plask, -u, *m.* плескъ, плесканіе, хлопаніе, трескъ.

Płask, -u, *m.* (płaz, płaza), плоская сторона чего-либо; плоскость; kłaść, położyć co na płask, класть, положить что плашмя (= плоскостію внизъ).

Plas-kać, *v. a.* плескать; хлопать; **-kanie**, -ia, *n.* плесканіе; хлопаніе.

Płaska-tość, -ści, *f.* плоскость; **-ty, Płaskawy**, *adj.* плоскатый; v. **Płaski**.

Płaski, -a, -ie, *adj.* (płaskaty), плоскій; плоковатый; ровный; неглубокій; *fig.* (niewyniosły, czczy, bez sensu, bez smaku), °плоскій, пошлый, нелѣпый, низкій, простой, пустой, ничтожный; dno płaskie, плоское дно; nos płaski, плоскій носъ, сплюснутый носъ; płaski półmisek, плоское блюдо; talerz płaski, плоская тарелка; płaskie czoło, плоскодонное судно; obcęgie płaskie, плоскія щипцы; плоскогубцы; *Mathem.* płaska liczba, (*numerus quadratus*), квадратное число; kąt płaski, плоскій уголъ; *it.* płaska gręba, (= miałka), мелкая (мелководная) рѣка; **Płasko**, *adv.* плоско; ровно; °плоско; не остро; пошло; нелѣпо; v. **Płaski**.

Płasko-denny, *adj.* плоскодонный; имѣющій плоское дно; płaskodenne czoło, плоскодонное судно; -kąt, -a, *m.*, **-węgieł**, -gła, *m.* плоскій уголъ; **-licy**, *adj.* плоколицый; имѣющій плоское лицо; **-miernictwo**, -a, *n.* (*planimetria*), плоскомѣріе; искусство измѣрять плоскія поверхности; измѣреніе плоскостей; планиметрія.

Płaskónka, *H. n.* (*gyrinus*), v. **Kijanka**.

Płasko-nogi, *adj.* плосконогій; *it.* перепончатопалый; **-nos**, -a, *m. H. n.* (ptak, *platalea leucorodia*), колпикъ, колпица, теслоносъ, [птица]; **-nosy**, *adj.* плосконосый; имѣющій плоскій [*abo* приплюснутый] носъ; курносый; kaczka płaskonosa, *H. n.* (*anas clypeata*), плутоносъ, [утка]; **-okrągły**, *adj.* плоскокруглый; овальный; круглопродолговатый; **-prost**, -u, *m.* (horyzontalna linia), горизонтальная линія; **-prostownica**, -y, *f.* (śródwaga, *qu. v.*), уровень; *it.* ватерпасъ; **-postownie**, *adv.* горизонтально; ватерпасно; по ватерпасу; **-prostowny, -prosty**, *adj.* горизонтальный; ватерпасный; **-ryb**, -a, *m. H. n.* (płaska, języczasta ryba, językryba, *pleuronectes solea*, *pl. linguatula*), плоская, языкообразная камбала; косоротъ-языкъ; морской языкъ; **-rzeźba**, -y, *f.* (*bas-relief*), барельефъ; выпуклая рѣзьба; барельефное изображеніе.

Płaskość, -ści, *f.* 1. плоскость; плоковатость; плоская (*abo* ровная) поверхность, равнина; 2. *fig.* плоскость, ° плоскость, пошлость [въ словахъ], нелѣпость, низкость, ничтожность, глупость.

Płaskosz, -a, *m. H. n.* (*tetrodon mola; orthragoriscus mola*), четырезубъ, самгладъ лунный, луна-рыба.

Płaskunka, *H. n.* (*gyrinus*), v. **Kijanka**.

Płaskur, Plaskur, -a, *m.* 1. (płaski kawał czyli kąsek czego), плоскій кусокъ чего-либо; пластъ; 2. = proskur, v. **Opłatek**; 3. (= warsta rudy), рудный пластъ; рудный слой; 4. płaskur, (gat. jęczmienia, *hordeum distichum*, Linn.), двурядный ячмень; восточный ячмень.

Płasnąć, *v. n. semelf.* упасть съ шумомъ; шлепнуться; грохнуться.

Plastr, Pla-ster, -stru, *m.*, **-strzyk**, -a, *m. dim.*, **-sterek**, -rka, *m. dim.* 1. пластырь, пластырекъ; 2. (obdłużno skoszona golizna), пластъ; 3. plastr miodu, пластъ меду; медовой сотъ; соты; **-strować**, *v. a. impf.* 1. прикладывать, накладывать пластырь, обкладывать пластырями; 2. plastrować drzewka, (plastrem szczepić, oczkować), прививать деревья; окулировать; колировать; **-strownik**, -a, *m.* пластырникъ; **-strowy**, *adj.* пластырный.

Pląsy, Plęsy, -ów, *pl.* (pląsanie), пляска; плясаніе; *cfr.* **Pląsać**.

Płaszcz, -a, *m.*, **Płaszczyk**, -a, *m. dim.* 1. плащъ, епанча, плащикъ, епанчка; шинель, шинелька; †корно; мантія; мантійца; purpurowy płaszcz, багряница, порфира; płaszcz od deszczu, слоты, плащъ, епанча отъ дождя; непромокаемый плащъ; v. Bura, Opończa; płaszcz arcybiskupi, v. Paliusz; 2. *fig.* (= pokrywka, *etc.*), предлогъ, видъ, личина; pod płaszczem, pod płaszczykiem, подъ предлогомъ, подъ видомъ, подъ личиною; pod płaszczem religii, pobożności, подъ личиною благочестія; pod płaszczem, pod płaszczykiem uczciwości, poczciwości, подъ личиною [*abo* подъ видомъ] честности; chciwość skryta była pod płaszczem pobożności, корыстолюбіе крылось подъ личиною [*abo* подъ видомъ] благочестія; często pod cnoty płaszczem *abo* płaszczykiem występki chodzą, подъ скромною личиною добродѣтели часто скрываются пороки; nosić płaszcz na dwóch ramionach, (i dmuchać i chuchać; odmienić się podług okoliczności; niestałym być), льстить обѣимъ сторонамъ, льстить и тому и другому, двоедушничать, быть двоедушнымъ; принимаиться [*abo* приноравливаться] къ обстоятельствамъ; соображаться съ обстоятельствами; 3. *H. n.* płaszcz, (fazyan morski, ryba płaska szybiasta, *pleuronectes rhombus*), кособобкъ; морской фазанъ; малый палтусъ; морская камбала, [рыба]; мały płaszcz, (ryba), v. **Płaszczek**.

Płaszcza, -y, *f.* (każda ryba płaska), всякая плоская рыба.

Płaszczek, -szczka, *m. H. n.* (ryba morska, *rhombus*), вьюшка, златникъ, [рыба].

Płaszczenie, -ia, *n.* плющеніе, плющеніе, гладженіе.

Płaszczka, -i, *f. H. n.* (ryba, *pleuronectes platessa*), плоскуша; камбала-плоскуша; скатъ, ватъ [рыба]; v. **Prasowidełka**.

Płaszczolec, -lca, *m.* орудіе для плющенія, для плющенія; плющильня; плющильня; v. Gładzio.

Płaszczowy, *adj.* плащевый, епанечный, шинельный, шинелевый; płaszczowy kołnierz, плащевый [*abo* епанечный] воротникъ; шинельный воротникъ.

Płaszczyć, *v. a. impf.*, **u-, s-płaszczyć**, *v. perf.* плющить, плостить, дѣлать плоскимъ, плющить, растилащивать, расплащить, сплющивать, сплющить, расплю-

Digitized by Google

щивать, расплющать; гладить, сгладить; *Transl.* (унизать, понизать, *qu. v.*), * унижать, унизить, понижать, понизить; – się, *v. r.* площаться, плоститься, дѣлаться плоскимъ; *fig.* (= унизать się, понизать), * унижаться; v. Łasić się.

Płaszczyk, –a, *m. dim.* плащикъ, сюанёчка, шинёлька, мантилья; płaszczyk kobiecy, мантилія, мантилїка, мантилїца; салопъ, салопецъ; v. Płaszcz (*propr. et* *); **Płaszczyskо**, –a, *n. augm.* плащище.

Płaszczysty, *adj.*, –sto, *adv.* (płaskaty), плосковатый, плоскій.

Płaszczyzna, –y, *f.* (powierzchnia płaska, płaski grunt), плоскость; площадь; равнина; плоская [*abo* ровная] поверхность; płaszczyzna pochyła, наклонная плоскость; *it.* наклонная поверхность; płaszczyzna wielokąta, площадь многоугольника.

Płaszę, v. Płasać.

Płat, –u, *m.* 1. = **Płata**, –y, *f.* (zapłata, płaca, *qu. v.*), плата; платежъ; заплата; уплата; (pensya, *qu. v.*), жалованіе; пенсія, пенсіонъ; (= czynsz, podatek, pobor, *qu. v.*), пошлина, подать, дань; *it.* v. Myto, Cło; dać pieniądze w płat, (= na procent, *qu. v.*), отдать деньги въ ростъ *abo* на проценты; 2. **Płat**, –u, *m.*, **Płatek**, –tka, *m. dim.*, **Płatuszek**, –szka, *m. dim.* платъ, лоскутъ, лоскутокъ; наметка, заплата, заплатка, тряпица, тряпка, ветошка; płat skórzany, кожаная заплатка; нашлёстка; płat sukienny, przez który aptekarze cedzą, цѣдильный холстъ.

Płata, –y, *f.* 1. плата; v. Płat (1); 2. v. *sub*: **Blacha** (= pancerz).

Płatać, v. Płeść.

Płatać, *v. a. impf.*, **Płatnąć**, *v. semelf.*, **spłatać**, **rozpłatać**, *v. perf.* пластать, рубить, разрубать, разрѣзать на двое, на пласты, колоть, раскалывать, расколоть; płatać rybę, пластать рыбу; płatać komu co, v. Wyrządzać (komu co).

Płątać, *v. a. contin.*, **splątać**, **poplątać**, *v. perf.* (*propr. et* *), путать, спутывать, спутать, запутывать, запутать, перепутывать, перепутать, связать; смѣшивать, смѣшать, перемѣшивать, перемѣшать; приводить, привесть въ безпорядокъ; *it.* смущать, смутить; płątać kogo w co, впутывать, запутывать; – się, *v. r.* путаться, спутаться, запутываться, запутаться, мѣшаться, смѣшаться, сбиваться, сбиться [съ толку]; płątać się (= wtrącać się *np.* w cudze sprawy), мѣшаться, вмѣшиваться, вязываться [въ чужія дѣла].

Płatanie, –ia, *n.* пластаніе, разрубаніе, разрѣзаніе, раскалываніе, расколеніе; *Chirurg.* płatanie Cesarskie, (*sectio caesarea*; v. Wyporek), кесарское [*abo* цесарское] сѣченіе; кесарскій разрѣзъ; кесарская операція; v. Płatać.

Płątanie, –ia, *n.* путаніе, запутываніе, запутаніе, *etc.*, v. *verb.*

Płątać; **Płątanina**, –y, *f.* (cokolwiek poplątanego, motanina, *propr. et* *), путань, путаница; смятеніе.

Płatek, –tka, *m. dim.* лоскутокъ, лоскуточекъ, тряпочка; v. Płat (2); *it.* бляшка, бляшечка, листочекъ; płatek złota (malarskiego), золотой листочекъ; (листовое золото).

Płatewka, –i, *f.* (kawałek drzewa rozszczepionego), пластина, пластинка; v. Polено; v. Szczepa.

Płatka, –i, *f.* 1. (płata, płat, 1. *qu. v.*), плата, заплата, платежъ; 2. (w grze w karty, въ карточной игрѣ:) бетъ, лабетъ (*la bête*), ремизъ (*remise*); stawić płatkę, ставить [поставить] бетъ [*abo* ремизъ]; wprowadzić, впустить кого в płatkę, ввесть, вогнать кого въ бетъ [*abo* ремизъ], обремизить кого, облабетить; wpaść w płatkę, сдѣлать бетъ [*abo* лабетъ, ремизъ], поставить бетъ [*abo* лабетъ, ремизъ], лабетиться, облабетиться, ремизиться, обремизиться; wpadłem w płatkę, я поставилъ бетъ [*abo* лабетъ, ремизъ], я облабетился, я обремизился; *cfr.* & v. Stawka; 3. płatka, (= niebezpieczeństwo), опасность; wpaść w płatkę, повергнуться опасности; быть [*abo* находиться] въ опасности.

Płatkowy, *adj.* листовой; płatkowe złoto, srebro, (w książeczkach), листовое золото, серебро.

Płatnąć, v. Płatać.

Płatner, **Płatnerz**, –a, *m.* латникъ, броникъ, оружейникъ, мастеръ, дѣлающій латы, кольчуги, панцири, брони, оружейный мастеръ; v. Blachownik, *sub*: Blacha.

Płatnik, –a, *m.* плательщикъ; расходчикъ; казначей; **Płatno**, *adv. np.* płatno co jest, (= popłaca, płaci co), стоитъ въ цѣнѣ.

Płatność, –ści, *f.* платимость.

Płatny, *adj.* платимый; платежный; оплатный; расплатный; награжденія достойный; выгодный; *it.* сбытный; ходячій; płatne pieniądze, ходячая монета; kto pierwszy, ten płatny, (= kto pierwszy, ten lepszy; v. Młyn), кто первый, тотъ лучшій; §. kto nerave, тотъ и правѣе; płatny, (= ważny, szacowny), дорогой, драгоцѣнный; o płatne idzie, (już nie o żart, nie przelewki), * это дѣло идетъ не на шутку, это важное дѣло.

Płatować, *v. a.* платить проценты; платить подати; платить оброкъ.

Płatowaty, *adj.*, –to, *adv.* плосковатый, нѣсколько плоскій.

Płatuszek, –czka, *m. dim.* лоскуточекъ; v. Płatek & Płat (2).

Płatwa, –y, *f.* 1. (trafta, *qu. v.*), плотъ; 2. płatwy na belkach poprzek leżące, (krokwy na sobie trzymające), нижнія обвязки у кровельной скамьи; подстропильныя вязки; пролежни.

Płaux, –u, *m.* (oklask), рукоплесканіе; одобрительное рукоплесканіе; рукоплескательное одобреніе; аплодировка.

Pław, –u, *m.* 1. (*aquatile*), водное животное; pław *abo* ruch morski czyli skorupiasty, (mali, *coquillage*, *testacé*), черепокожное животное; 2. pław, *pl.* pławy na wierzchu sieci drzewiane, плавїя, наплавокъ, плавокъ, *pl.* плавїи, наплавки, плавки, поплавки [у сѣти]; 3. pław, (= płynienie na siennia, polucya, u kobiety miesiączki), теченіе сѣмени; истеченіе сѣмени; сѣменотеченіе; v. Miesiączki; 4. † pław, (płynienie, cieczenie, nurt, *qu. v.*), плаваніе, теченіе, струя, токъ; §. w pław, вплавь; w pław się puszczać, пускать przez рѣку, плавитъся, переправляться, переправиться черезъ (*abo* чрезъ) рѣку вплавь; *it.* w pław się puścić, * отважиться на что, рискнуть, пуститься на удачу, подвергнуться опасности; w pław окружуć (= opływać), вплавь *abo* плывя объѣхать водою вокругъ [чего], объѣхать водою вокругъ, оплыть; 5. pław, v. Pławaczka (2).

Pławacz, v. Pływacz; **Pławaczka**, **Pławiaczka**, –i, *f.* 1. (pływaczka, pławka), плавательница; 2. pławaczka, pływaczka, (pławka, pęcherz), плавательный пузырь, пузырь; пузырь для плаванія.

Pławiarnia, –i, *f.* (w górn.), промывальня; **Pławiarz**, –a, *m.* (w górn. robotnik, zatrudniający się w pławiarniach), промывальщикъ, работникъ въ промывальнѣ.

Pławić, *v. a. impf.* 1. купать, мыть, пустить на воду; pławić konie, купать лошадей; 2. (puścić, spuszczać po wodzie, spławiać), плавить, сплавливать, сплавить, гнать по водѣ, гнать по теченію воды; pławić drzewo, сплавлять, сплавлять лѣсъ; 3. pławić kruszce, ołów, *etc.* (= topić), плавить, сплавлять, сплавливать, сплавить, растопить; – się, *v. r.* (przepławiać się, przeprawiać się przez rzekę), плавиться, переправляться черезъ рѣку вплавь; **Pławiciel**, –a, *m.* 1. сплавщикъ, сплавливающій что-либо по водѣ; 2. (który co topi, *np.* kruszce jaki), сплавщикъ, плавильщикъ, производящій плавку рудъ, металловъ; **Pławidło**, –a, *n.* (w górn.), осадочный чанъ; **Pławienie**, –ia, *n.* 1. купаніе; pławienie koni, купаніе лошадей; 2. плавленіе,

Digitized by Google

пла́вка [ръ́ка, метáлловъ]; v. *verb.* **Pławić.** [**Pławaczka.**

Pławka, -i, *f.* плавóкъ; *it.* v.

Pławnica, -y, *f.* 1. (w górn.), перáто, въ кóемъ промывáютъ рýду; 2. мѣсто для купáнія лошадéй; купáльня лошадéй.

Pławnisko, -a, *n.* (w górn.), пламгердъ; [рудо-]промывáльный верстáкъ; вáмгердъ.

Pławny, *adj.* судохóдный, удóбный для судохóдства, удóбный къ хóду судóвъ.

Płaz, -u, *m.* 1. (gad pełzący się, pełzacz, niemiopłaz, *qu. v.*), гадъ, *pl.* гáды; пресмыкáющееся живóтное; [*Eccl. sl.* пресмыкáтельный, пзвѣ́ный, гáди ползáющіе по землѣ]; 2. v. **Płaza.**

Płaza, -y, *f.*, **Płaz**, -u, *m.* 1. (płaszczyzna, płaska szerz), плóскость, плóская сторонá чего-нибудь [на пр. шнáги, клинкá]; *it.* фýхтель; uderzyć, bić płazem, бить плашмя́; бить фýхтелемъ; płazem puścić, (= pomijać, przez szpary patrzeć, przebaczać), смотрѣ́ть сквозь пáльцы; пропускáть мимо глазъ; поблажáть; потаи́ть; давáть потáчку, поблажку; uszło mu to płazem, онъ ещё дóвольно счастливо [*abo* дёшёво, *abo* кóе-какъ] отдѣлался; онъ кóе-какъ вýпутался изъ бѣдý; nie ujdzie to ci płazem, это тебѣ́ (*abo* Вамъ) дáромъ не пройдётъ; v. **Płazować.**

Płazać się, *v. r. contin. & frequ.*, **Płazić się, Płozić się**, *v. r. impf.* (czołgać się, pełzać się, *qu. v.*) ползтѣ́, ползть, ползкóмъ подвигáться, пóлзать, пресмыкáться.

Płazować, *v. a.* (płazą kogo bić), бить кого́ плашмя́ *abo* фýхтелемъ; давáть, дать кому́ фýхтелей; наказывать, -зáть кого́ фýхтелями.

Pleban, -a, *m.* приходскій священникъ; §. chuda fara, sam pleban dzwoni, скýдный приходъ (*abo* бѣдная цéрковь), самъ священникъ звонитъ; **Plebania**, -nii, *f.* приходъ; (dom plebański), домъ священника; *it.* церковный домъ; **Plebański**, *adj.* приходскій.

Plebeusz, Plebejusz, -a, *m.* (pospolitak, nieszlachcic), плебéй, простолюдинъ; недворянинъ, разночинецъ.

Plec, -u, *m.* & -y, *f.*, **Plecy**, *pl.* плечи, *Eccl. sl.* плещи; *it.* плечá, хребéтъ, спинá; obrócić się do kogo plecami, оборотѣ́ться спинóю къ кому́; отворотѣ́ться отъ кого́; *it.* plec, plecy, (= siła, moc, przemaganie), * сила, мочь, власть, могýщество; (= pomoc, wsparcie, podpora, *qu. v.*), * помощь, подпóра, пособіе, покровительство, защи́та, опóра.

Pleć, *v. a.* (plewić), полóть.

Płeć, *gen.* płci, *f.* 1. (ciało, człowieczeństwo, *qu. v.*), плоть, тѣ́ло; 2. płeć, (rodzaj, pogłowie), полъ, [различіе составля́ющее мýжеское и жéнское плéмя]; płeć męzka, (= mężczyzny), мýжескій полъ; płeć żeńska, biała, piękna, (= białogłowy, kobiety, niewiasty), жéнскій полъ; прекрáсный полъ; женщины; obojéj płci, (= mieszaniec), обоепóлый, двупóлый, гермафродитъ; płeć twarzy, (= farba, cera), цвѣтъ лица́.

Pleć, -ci, *f.*, **Plecie**, -ia, *n.* плесть, плетéніе, плетёна рабóта.

Płech = **Pchłów**, v. **Pchła.**

Pleciaka, Plecionka, -i, *f.* плётка, плéточка, плетýшка, плетёнка, плетени́ца.

Pleciony, *part. p.* плетёный.

Pleciuch, -a, *m.*, v. **Plotka.**

Plecy, v. **Plec.**

Pleczny, *adj.* плечни́й.

Pleczysty, *adj.* плечи́стый, широкоплечій.

Plegotać, v. **Pleść, Klekotać.**

Ple-mię, -ienia, *n.* племя, поколѣ́ніе, родъ, потóмство частнаго колѣ́на; **-miennica**, -y, *f.* плодонóсная мать; **-miennik**, -a, *m.* единоплéменникъ, потóмокъ; **-mienny**, *adj.* племéнный; плодорóдный, дѣторóдный, чадорóдный.

Plenić, Płonić, *v. a. impf.* 1. плѣни́ть, плѣня́ть, полони́ть, брать въ плѣнъ, въ неволю; 2. **Plenić, Płonić**, (= płodnym czynić), оплодотворя́ть; дѣлать плодорóднымъ, плодонóснымъ; умножáть; **Plenić się**, *v. r.* расплоди́ться, размножáться.

Plenipo-tencya, -yi, *f.* полномóчіе; полномочáтіе; довѣ́ренность; **-tencyarysz**, -a, *m.* (minister pełnomocny), полномóчный мини́стръ; **-tent**, † **-tencyusz**, -a, *m.* полномóчный; уполномóченный; довѣ́ренный.

Plen-ność, -ści, *f.* (płodność, *qu. v.*), племени́тость; плодорóдіе, плодонóсіе; плодови́тость; **-ny**, *adj.* (płodny, *qu. v.*), племенáстый; плодорóдный, плодонóсный; плодови́тый; зерни́стый, зернонóсный, зерни́тый.

Pleonazm, -u, *m.* *Rhet.* (z Greck. πλεονασμός, wyraz nad potrzebnę dodany, zbyteczník), плеонáзмъ; излишество въ словáхъ; многословіе; тождесло́віе.

Płesacz, v. **Płesacz.**

Pleść, *v. a. impf.*, **Platać**, *v. frequ.* 1. (splatać, zwijać, *qu. v.*), плесть, плести́; 2. (= gawędzić, nie do rzeczy mówić), болтáть, врать, калякáть, молóть вздоръ [*abo* чепýху], пустослóвить.

Plesek, v. **Pleszek.**

Pleśń, -śni, *f.* 1. плѣсень, плѣсень; 2. *Med.* v. **Bedłki** (*aphtae*).

Pleś-nieć, *v. n. impf.*, **s-, u-pleśnieć**, *v. perf.* плѣсвѣ́ть, плѣсневѣ́ть, покрывáться плѣсенью; **-niwość**, -ści, *f.* заплѣсневѣ́ніе; **-niwy**, *adj.*, **-niwie**, *adv.* плѣсневѣ́лый, заплѣсневѣ́лый, заплѣсвѣ́лый; v. Spleśniały; pleśniwy koń, v. *sub:* **Gniady.**

Plesny, *adj.* плясáльный.

Plęsy, v. **Pląsy.**

Pleśz, -u, *m.* 1. гумéнце; 2. *Bot.* plesz, ziele, v. **Papawa.**

Pleszczeć, *v. n. impf.* плескáть; **- się**, *v. r.* плескáться.

Pleszek, -szka, *m.*, **Plesek**, -ska, *m.* нагрýдникъ у латъ; pleszki na nogi, на ногах, поножи, наóдренники, [лáты, покрывáющія нóги].

Pleszka, -i, *f. dim.* блóшка; v. **Pchła.**

Płesznik, -a, *m.*, **Płesznе ziele**, *n.* *Bot.* (*plantago psyllium*), блошнóе сѣмя; żółty płesznik, (v. śpiwrzód, *conyza squarrosa*), блóшникъ; блошнáя травá; комáрникъ; богатни́ца; богáтника.

Plesno-watość, -ści, *f.* плѣсвѣ́вость; **-waty**, *adj.* плѣсвѣ́вый.

Płet, -u, *m.* плотъ.

Pletliwość, -wy, v. **Gadatliwość, -wy.**

Pletnia, -i, *f.* плеть; нагáйка.

Płetwa, Płytwa, -y, *f.* рýбье перó; плáвательное перó; плавýлко, плавни́къ; płetwy piersiowe, (*pinnae pectorales*), грудни́я [плáвательныя] пéрья; płetwy brzuchowe, (*pinnae abdominales s. ventrales*), брюшни́я [плáвательныя] пéрья; płetwy grzbietowe, (*pinnae dorsales*), спи́нныя [плáвательныя] пéрья, = крáсныя пéрья.

Płetwisty, *adj.* имѣ́ющій плáвательныя пéрья; ryby gardło-płetwiste, garło-płetwiste, (*pisces jugulares*, ryby, u których płetwy brzuchowe bliższe są gardła, nieżeli przyskrzelowe), горлопёрыя *abo* глоткопёрыя рýбы, [рыбы, у коихъ брюшныя перья передъ грудными лежатъ на глоткѣ или горлѣ]; ryby piersio-płetwiste, (*thoracici*, u których są między przyskrzelowemi w jednéj linii), грудопёрыя рýбы, [рыбы, у коихъ брюшныя перья лежатъ на груди подъ грудными]; ryby brzucho-płetwiste, (*abdominales*, gdzie w pośrzodku między podgardłem i wychodkiem), брюхопёрыя рýбы, задненроходныя пéрья; v. **Opława.**

Pleura, -y, *f.* 1. *Anat.* (z Greck. πλευρά, błonka bardzo czuła, wewnętrzną dółkowatość piersi i żebra pokrywająca), подребёрная плевá; грудоребёрная плевá; 2. *Med.* (choroba, za palenie błony téj), воспалéніе грудоребёрной плевы́; колóтье въ бокáхъ.

Plewa, -y, *f.*, **Plewka**, -i, *f. dim.*, **Plewy**, *pl.* плевá, *pl.* плевы́; плéвелъ, *pl.* плéвелы; мякина; пушни́ца; вы́сѣвки.

Ple-wiacz, -iarz, -a, *m.* (ten

Digitized by Google

co piele), połóльщикъ; -wiaczka, -wiarka, -i, *f.* połóльщица.

Plewiasty, *adj.* похожій на плевелы; шелуйстый; v. Плевистый.

Plewić, *v. a.* полоть.

Plewidło, -a, *n.* 1. (pielenie, pełcie), полотье; 2. (chwasty wypielone, wyrzuty), выполотая трава.

Plewiennica, -y, *f.* полольщица.

Plewisty, Plewny, *adj.* плевистый, плевный, плевельный, мякинный; chléb plewisty, plewny, мякинный хлѣбъ.

Plewkowaty, *adj.*, -to, *adv.* похожій на плевелы.

Plewnia, -ni, *f.*, **Plewnik**, -a, *m. Eccl. sl.* пленица, пленникъ; мякинница, мякинникъ.

Pleuyr, -u, *m.* забава, утѣха, удовольствіе.

Plichta, -y, *f.* 1. (na szkucie, budka *etc.*), кормовая каюта на водоходномъ суднѣ; 2. (moneta stara wytarta), стара обтертая монета.

Plik, -u, *m.* связка, свертокъ, свитокъ; v. **Wiązka, Paczka.**

Plinie, -ia, *n.* догонка, (дѣтская игра).

Plisia, -si, *f.*, **Plisz**, -u, *m.* плисъ.

Pliszka, -i, *f. H. n.* (*motacilla*), трясогузка; гузица; гнѣголка; пѣшинка; юла; pliszka żółta, (*motacilla flava*), зеленичка.

Pliwa, -y, *f.*, -wka, -i, *f.* плева, перепонка; -wacny, *adj.* составленный изъ тонкихъ кожицъ; -wkowaty, *adj.* перепончатый.

Płoć, -ci, *f.*, **Płocica**, -y, *f.*, **Płociec**, -cca, *m.*, **Płociczka, Płotka**, -i, *f. dim. H. n.* (*cyprinus idus*, *c. nasus*), плотва, плотица, плотичка; бѣлая рыбица; красноперка; v. Ряпуха, Ряпушка; **Płócćowy, Płocicowy**, *adj.* плотицынъ.

Płocha, -y, *f.* тканые [*abo* тканіе] набилки. [-chość, -chy.

Płochliwość, -wy, v. Pło-

Pło-cho, -chliwie, *adv.* легко; легкомысленно; вѣтренно; боязливо; робко; трусливо; -chość, -chliwość, -ści, *f.* вѣтренность; непостоянство; легкомысленность, легомысліе; боязливость, трусливость; робость, робкость; -chowiec, -wca, *m. Bot.* (*nerium*, bobkowa roża), пуховникъ; лавровая роза; олеандръ; -chowierny, -chowiarski, v. Lekkowierny; -chy, -chliwy, *adj.* вѣтренный, непостоянный; легкомысленный; боязливый, трусливый, робкій, пужливый.

Płocica, Płociczka, v. Płoć.

Pło-cienko, -a, *n.* холстинка.

Pło-ciennica, -tnica, -y, *f.* 1. холщевая [*abo* холстяная, холстинная] лавка; холстяный [*abo* холстинный] магазинъ; холщевый (холстяный, холстинный) рядъ; 2. (żupan chłopski z płótna), холстинный балахонъ; льняная, изъ холстины сдѣланная одежда; -ciennictwo, -a, *n.* (tkactwo lub handel płócienny), тканіе холста; ткачество; торгъ холстомъ, торгъ полотномъ; -ciennicza, -i, *f.* 1. ткательница, ткачиха; 2. холщевица, торгующая холстомъ [*abo* полотномъ]; -ciennik, -a, *m.* 1. ткатель, ткачъ; 2. холщевникъ, торгующій холстомъ [*abo* полотномъ]; -cienny, -tniany, *adj.* полотняный, холстяный, холстинный, холщевый, портяный.

Płocina, -y, *f.* плетень; v. **Plecionka, Płot.**

Płociczka, v. Płoć.

Płócze, v. Płókać.

Płóczek, -czka, *m.* (w górn.) промывальщикъ рудъ; рудопромывальщикъ.

Płóczka, -i, *f.* корыто промывальное, для промыванія руды; *it.* рудопромывочный снарядъ.

Płócznica, -y, *f.* скребокъ или лопатка употребляемая при промываніи руды.

Płóczywąs, -a, *m.* пьяница.

Płód, *gen.* płodu, *m.* плодъ; плодъ чрева; зародышъ; зародышъ утробный; младенецъ въ утробѣ; porzucić płód, porodzić płód niedoszły, martwy, v. Poronić; poroniony płód, v. **Poroniątko, Pomiotek**; niedonoszony płód, v. **Niedonosek**; *it.* płód, (= ród, plemię, *qu. v.*), родъ, племя; płód, (= owoc, *propr. et* °), плодъ, овощъ.

Płó-dnie, -dno, *adv.* плодовито, обильно; -dność, -dowitość, -ści, *f.* плодовитость, плодородіе, плодородность, многоплодіе, обильность; -dny, -dowity, *adj.* плодовитый, плодородный, плодоносный, многоплодный, обильный, изобильный; płodne drzewo, плодородное дерево; плодовитое дерево; -donośny, -dorodny, *adj.* плодоносный, плодородный; -dowy, *adj.* плодовый; фруктовый; -ducha, -y, *f.* отелившаяся корова; -dzenie, -ia, *n.* произрожденіе, родотвореніе; -dzić, (spładzać) *v. a. impf.*, spłodzić, *v. perf.* плодородить, производить плоды; приживать; родить; произраждать; плодотворить; плодотворити; плодить; размножать; производить; творить; -dziciel, -a, *m.* родитель; производитель; творитель; -dzidym, -a, *m.* неоплатный поваръ; *it.* харчевникъ; -dzień, -nia, *m.* -swojski, (ziele, Boży dar, gat. Mikołajka, *eryngium*), синеголовникъ; -dzieniec, -nca, *m.*, -dzisamiec, -mca, *m.*, -dzisz, -a, *m. Bot.* v. **Rodzieniec**; -dziszek, -szka, *m. Bot.* змиевикъ.

Płókać, Płukać, *v. a.* полоскать, выполаскивать; usta płókać, полоскать ротъ; gardło płókać, v. **Gargaryzować**; płókać (chusty, *etc.*), мыть (бѣлье); **Płókalny**, *adj.* полоскательный; **Płókanie**, -ia, *n.* полосканіе, выполаскиваніе; мытіе.

Płókarz, Płukarz, -a, *m.* полоскальщикъ; v. **Płóczek.**

Płó-mień, -nia, *n.* (*propr. et* °), пламень, пламя, волоня; płómień (= ogień) miłości, пламень любви; -**mieńczyk**, -a, *m. Bot.* (*lychnis chalcedonica*), боярская спесь; барская спесь; горицвѣтъ; мило Татарское [трава]; -mienić, *v. a. impf.* (*propr. et* °), выливать; воспламенять; воспылять; -się, *v. r.* пламенѣть; дѣлаться пламеннымъ; пылать; -mieniowy, *adj.* пламенный; płomieniowa łona, зарево отъ пожара; свѣтъ отъ огня; -mienisty, -mienny, *adj.* пламенистый, пламенный, пылкій, яркій; -myk, -a, *m.*, 1. -mieniek, -nka, *m. dim.* 1. пламенко; огонекъ; 2. **Płomyk**, ziele, *Bot.* (*phlox*), пламенникъ [растеніе].

Płon, -u, *m.* 1. плѣнъ, полонъ; плѣнъ, добыча; 2. (= kwitnienie, kwiaty), разцвѣтаніе, цвѣты.

Płoń, Płonia, -ni, *f.*, **Płonka**, -i, *f. dim.* прорубь, пробойна; v. просѣсъ, продушина, промоина.

Płonąć, *v. n. semif.*, **Płonić się**, *v. r.*, v. **Gorzeć, Palać**; *it.* płonić się, v. **Płonieć.**

Płondro-wać, Płądrować, *v. a. impf.* грабить, расхищать; -wanie, -ia, *n.* грабежъ, расхищеніе; -wnik, -a, *m.* грабитель, расхититель.

Płonia, v. Płoń.

Płonić, *v. a. impf.* изсушать; дѣлать неплодоносным; **Płonieć**, *v. n. impf.*, **Płonić się**, *v. r.* сдѣлаться неплодоносимъ; *it.* płonić lód, прорубать на льду прорубь.

Płonina, -y, *f.*, **Płonia**, -ni, *f.* 1. безплодное мѣсто; безплодная страна; 2. v. **Przerębla.**

Płonka, -i, *f.* прививокъ; садъ; высадокъ; дичокъ; неправитое дерево; *it.* v. **Płoń.**

Płonnik, -a, *m.* 1. (szkoła, gdzie płonki sadzą), древесный питомникъ; разсадникъ молодыхъ деревъ, (древесная школа; 2. *Bot.* płonnik wodny, rolny, ziele, (*polygonum*), сборчикъ, горецъ; (*panicum sanguinale*), красный боръ.

Płon-ność, -ści, *f.* неплодородіе; безплодіе; *fig.* v. **Daremność**, **Próżność**; -ny, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* неплодородный, неплодоносный, неплодный, безплодный; płonne drzewo, (= dzikie), дикое, неплодоносное дерево; owie płonny, v. **Owsik**; *fig.* v. **Daremny**, **Czczy**, **Próżny**; *it.* v. **Płochy.**

Płonować, v. **Zakwitać.**

Płoskoń, -ni, *f.*, **Płoskonka, Płoskuńka**, -i, *f.* пёсконь.

Płoskur, -u, *m.*, **Płoskurnica**, -y *f. Bot.* (*triticum spelta*), полба;

Digitized by Google

сѣльта; óркимъ; пшеница-óкримъ.

Płoszczyk, -a, *m.* желѣзко [*abo* остреё] на стрѣлѣ; *cfr.* Полóсва.

Płoszyć, **spłaszać**, *v. a. impf.*, **Płoszać**, **Płaszać**, *v. cont. & frequ.*, **spłoszyć**, *v. perf.* полóшить, полошáть, всполóшить, переполóшить, вугáть, испужáть, проганáть, отгонáть.

Płoszydło, v. **Strzszydło.**

Płot, -u & -a, *m.* плéтень *abo* плетéнь; оплóтъ; óгрáда; забóръ; тынъ; изгорóда; v. **Parkan**; płot samorodny, саморóдный плетéнь; живáя изгорóда.

Płotarstwo, v. **Gadatliwość**, **Świegotliwość.**

Płotarz, v. **Płotkarz.**

Płotę, v. **Płeść.** [забóрецъ.

Płotek, -tka, *m. dim.* забóрикъ,

Płotka, -i, *f.* 1. (plecionego co), плетóнка, плетенúца, плетýшка, плетéная рабóта; 2. płotki, (bajki, płotkarstwo), сплéтни; сплéтничанье; пересказы; перенóсы; болтáніе; клеветá; płotki robić, язычничать; смутúть; сплéтничать; сводúть сплéтни; 3. v. **Płotkarka**, **Płotkarz.**

Płotka, v. **Płeć.**

Płot-karka, -i, *f.* сплéтница, сплéтчица; колотúрка; пересказчица, пересказúца, перенóшица [чужúхъ рѣчéй]; болтýнья, болтýшка; -karstwo, -a, *n.* болтáніе; пересказы; перенóсы; сплéтничанье; *it.* v. **Gadatliwość**, **Świegotliwość**; -karz, -a, *m.* сплéтчикъ; сплéтникъ; колотúрникъ; пересказчикъ, пересказúщикъ, перенóщикъ [чужúхъ рѣчéй]; болтýнъ, болтýшка; -liwy, v. **Płotliwy.**

Płótniany, v. **Płócienny.**

Płótnieć, *v. n.* бледнѣть.

Płótno, -a, *n.* полотнó, холстъ, холстúна; - woskowane, v. **Cerata**; - cienkie, szerokie, тѣнкое полотнó; - grube, (paró, *qu. v.*), тóлстый холстъ; вотóла; - pstre w pasy, мéстрядь, пестрéдина; - gładzone farbowane, крашенúна, крашенúнка; - tęgie, glancowne, лощéнка; drukowane płótno, набóйка; z drukowanego płótna, набóйчатый; pewny gatunek płótna, брамъ, брамúна; żaglowe płótno, равендýкъ, парусúна.

Płótny, **Płotowy**, *adj.* плетéный; забóрный; тынóвый.

Płoton, v. **Pluton.**

Płotuch, v. **Płotkarz.**

Płowa, -y, *f.* (spłowiałe zboże), вуетúя вóлосъ.

Płowaty, *adj.*, -to, *adv.* (nieco płowy), нѣсколько полóвый, блѣвый.

Płowić, *v. a. impf.* дѣлать полóвымъ, блѣвымъ; **Płowieć**, *v. n. impf.*, **spłowieć**, *v. perf.* полóвѣть, блѣнться полóвымъ; блéкнуть; v. **Blakować.**

Płowogłów, v. **Sewia strzała.**

Płowy, *adj.* полóвый, блѣвый, жéлта бѣлый; солóвый; v. **Bulany.** [полозóкъ.

Płoza, -y, *f.*, **Płozy**, *pl.* пóлозъ,

Płta, v. **Płatwa**, **Trafta.**

Pluć, pluł, pluje, *v. n. impf.*, **Plunąć**, *v. semel.*, **splunć**, **splunąć**, *v. perf.*, **Pluwać**, **Plwać**, *v. frequ.* (spluwać), плевáть, плюнýть, извергáть изо рта слюну; krwią pluć, хáркать крóвью; plunąć w twarz komu, плюнýть комý въ лицó.

Płuca, *gen.* płuc, *pl.* (*sing.* Płuco, -a, *n.*), плюще, лёгкое, лёгкія; mieć mocne płuca, имѣть здорóвую [*abo* крѣпкую] грудь.

Płucha, -y, *v. s.* плюха, перáха, замарáха, неопрáтный человѣкъ, неопрáтная жéнщина; **Płuchostwo**, -a, *n.* неопрáтность; нечистотá; **Płuchota**, -a, *f.* непáстье, v. **Niepogoda**; **Płuchowaty**, *adj.*, -to, *adv.* неопрáтный; нечистый.

Płucie, **Plwanie**, -ia, *n.* плеваніе; krwi płucie, plwanie krwią, хáрканіе крóвію; кровохáрканіе; извержéніе крóви; (*it.* харкóтина кровяная).

Płucka, **Płucki**, *pl. dim.*, v. **Płuca.**

Płucnik, -a, *m. Bot.* (*pulmonaria*), лёгочница, медунúка.

Płucny, **Płucowy**, *adj.* плюсный, легкóтный, лёгочный; płucna choroba, болѣзнь лёгкихъ; żyła płucowa, лёгочная [*abo* легкóтная] жúла; płucowe ziele, v. **Płucnik.**

Płudry, -der, *pl.*, **Pluderki**, -rek, *pl. dim.* штаны, тóрбасы, шаравáры, брюки; **Pludrzasty**, *adj.*, -sto, *adv.* мѣшковáтый.

Pług, -a & -u, *m.* 1. плугъ, орáло, рáло; gatunek pługa, сабáнъ; za pługem, за плугомъ; 2. *fig.* pług, (= jarzmo), иго, брéмя, тягость, рáбство; 3. pług ziemi, (pewna miara ziemi), плугъ земли, [извѣстное количество земли, содержáщее въ себѣ три óбжи]

Plu-gastwo, -a, *n.* скверна, скверность, нóгань, нечистотá, дрянь, дрязгъ, соръ, грязь, калъ; -gawić, *v. a. impf.*, po-, s-plugawić, *v. perf.* (*propr. et* °) марáть, пачкáть, скверни́ть, осквернúть, погáнить, опогáнить, гáдить, загáдить, изгáдить, дрянúть, надрянúть, сорúть, грязнúть, (загрязнúть, вымрязнить, изгрязнúть); -gawica, -y, *f.* свинья, шлюха, нерáха, скверни́вка, мерзáвка, погáнка, неопрáтная жéнщина; -gawiec, -wca, *m.* свинья, перáха, погáнецъ, скверни́вецъ, мерзáвецъ, неопрáтный человѣкъ; -gawomowca, -y, *m.* сквернословецъ, сквернословъ, срамословецъ, срамослóвникъ; -gawomowność, -ści, *f.* срамослóвіе, сквернословіе; -gawomowny, *adj.*, -nie, *adv.* срамослóвный, сквернословный; plugawomownym być, сквернословить, срамослóвить; -gawość, -ści, *f.* скверность, скверна, мéрзость, нечистотá, неопрáтность, нóгань, скверноторéніе; срáмность, безстыдность; сквернословіе; -gawy, *adj.*, -wie, *adv.* скверный, осквернéный, нечистый, погáный, мéрзкій, неопрáтный, свинскій, гáдкій, неблагонристóйный, неприлúчный, позóрный, стыдный; plugawa mowa, сквернословіе, срамословіе, срáмныя словá; plugawy w mowie, сквернословный, срамословный, -вецъ; v. **Blazgoń.**

Plugowy, *adj.* плуговúй; plugowe nogi, вóбжи; v. **Rosocha**, **Czepiga**; pługowy dyszel, плуговóе дышло; v. **Grządziel.**

Plunąć, v. **Pluć.**

Plusk! *interj.* шлёпъ!

Plusk, -u, *m.* 1. (pluskanie), плескáніе, шлёпаніе, хлóпаніе; 2. (= słota, niepogoda), непáстье, нéпогодь, непогóда; 3. plusk rybi, (= ogon rybi), плéскъ; рыбій хвостъ; plusk wyżiny, мѣлáлка; хвостъ бѣлýги.

Pluskać, v. **Plusnąć.**

Pluskiewka, -i, *f.* клóпикъ; v. **Pluskwa.**

Pluskiewnik, -a, *m. Bot.* (*coreopsis*, Linn.), клопóбразъ, клоповúдъ.

Pluskota, -y, *f.* (niepogoda), непáстье, нéпогодь, непогóда.

Pluskotny, *adj.* непáстный, непогóдный, непогóдливый, непáстливый.

Pluskowiec, -wca, *m. H. n.* (*nepa*), водянóй скорпіóнъ; (*hydrocora*), водянóй клопъ.

Pluskwa, -y, *f.* 1. *H. n.* (*cimex*), клопъ, клóпикъ; 2. *Bot.* (*corispermum*), клопóвое сѣмя.

Plusnąć, *v. a. semel.*, **Pluskać**, *v. contin.* плеснýть, плескáть, брúзнуть, брúзгать; обрúзгивать, обрúзгать, облиβáть, облѣть, опрúскивать, опрúскать; pluskać mową, сквернословить, срамословить, говорúть срáмныя словá; - się, *v. r.* плескáться.

Pluszczeć, *v. n.* плескáться, плеснýться; течь съ журчáніемъ.

Pluta, -y, *f.* непáстье; **Plutny**, **Plutliwy**, *adj.* непáстный, непáстливый.

Pluton, **Ploton**, -u, *m.* (z Franc. „*peloton*," rota piechoty), плутóнъ, взводъ; plutonami, взвóдами, повзвóдно.

Pluwiał, -u, *m.* священнúческая рѣза.

Płużenie, -ia, *n.* благосостоянúе; благополучное, счастлúвое состоянúе.

Płużny, *adj.* плýжный, плуго-

Digitized by Google

вій; krój płużny, плужникъ, сошникъ.

Płużyć, *v. n. impf.* блаженствовать; наслаждаться блаженствомъ, насл. благополучіемъ; быть благополучнымъ; процвѣтать, удаваться, успѣвать.

Płużyca, -y, *f.* родъ плуга съ рукоятками.

Płużyna, -y, *f.*, **Płużysko**, -a, *n.* худой, гадкій плугъ.

Płwać, v. **Pluć**.

Płwacz, -a, *m.*, **Płwaczek**, -czka, *m.* 1. (co często pluje), плевальщикъ, плевака, харкунъ; слюнтяй, слинтяй, слюняй; 2. *H. n.* (*cicada spumaria*), кобылка; 3. *H. n.* **płwaczek**, (żmija, *pŷas*, Plin.), родъ ядовитой змѣй.

Płwaczka, -i, *f.* 1. (która pluje), плевальщица, харкуньа; слюнтяйка; слюняйка; 2. (piaseczniea od płwocin), плевальникъ, плевальница, плевальная чашка.

Płwanie, v. **Plucie**.

Płwocina, -y, *f.*, **Płwociny**, -cin, *pl.* плевокъ, харкотина, перхотина.

Płyn, -u, *m.* жидкость.

Płynąć, *v. n.* плыть; течь; протекать, проходить; литься; плыть, плавать; * изобиловать; жить въ изобиліи; *it.* быть плавнымъ.

Płynienie, -ia, *n.* плытіе; теченіе; плаваніе; miesięczne płynienie, v. Miesiączki; białe płynienie, v. Białopłynienie; – wnętrzne po członkach, ревматизмъ; krwi z nosa –, кровотеченіе изъ носу; – oczu, гноетеченіе изъ глазъ.

Płynomiar, -u, *m.* жидкомѣръ, влагомѣръ, ареометръ, волчокъ.

Płynność, -ści, *f.* жидкость, влажность; płynność słów, плавность рѣчи; **Płynny**, *adj.*, -nie, *adv.* жидкій, влажный; плавный; płynnym uczynić, жидить, разжидить; płynnym się stać, жидѣть; mówić płynnie, плавно говорить.

Płyt, -u, *m.*, **Płyty**, -ów, *pl.* 1. плотъ, плотѣ; 2. **Płyt**, -u, *m.* резвей, острей, острій.

Płyta, -y, *f.* внутренная пустота печи, гдѣ кладется мѣдь для расплавливанія.

Płytczyna, -y, *f.* мелковатость, мелководіе, мель.

Płytek, -tku, *m.* 1. плотикъ, бревно составляющее плотъ; 2. *Bot.* ипидрія, родъ травы.

Płyt-ki, *adj.*, -ko, *adv.* плоскій и тонкій; неглубокій; мелкій, мелковатый; -kość, -ści, *f.* мелкость, мелковатость.

Płytko, **Płyto**, -a, *n.* плавокъ, плавочокъ.

Płytnice, -nic, *pl.* (*w górn.*) плотѣ, на коихъ плавают по подземельнымъ водамъ въ рудокопняхъ.

Płytwa, v. **Płetwa**.

Pły-wać, *v. n.* плавать, плыть; -wacz, -a, *m.* 1. плаватель, пловецъ; 2. * ягуаръ, враль; 3. *H. n.* (*falco lanarius*), родъ сокола; 4. *H. n.* (chrząszczyk wodny, *dytiscus*), дитискъ; водяной хрущъ; 5. *Bot.* (*utricularia*), пороноводъ; пузырчатка; лѣнъ болотный; водяничатка; -waczka, -i, *f.* 1. плавательница; 2. плавательный поясъ или пузырь; поясъ или пузырь для плаванія; 3. (= pływanie), плаваніе; плытіе; 4. (= miejsce pływania, pławienia), мѣсто для плаванія, для купанья; купальня для лошадей; мѣсто для купанія лошадей; -wanie, -ia, *n.* плаваніе; плытіе; -wny, *adj.* плавательный; служащій, способный къ плаванію.

Pnę, pniesz, v. **Piąć**.

Pniak, -a, *m.*, **Pniaczek**, -czka, *m. dim.* 1. (v. Pień), пень, пенекъ, отрубокъ, колода, отрубочекъ; v. **Kloc**; 2. *Anat.* туловище.

Pniakowaty, *adj.* много пней имѣющій; рощевый.

Pniakowy, *adj.* пенечный, пню принадлежащій, относящійся къ пеньку.

Pniewisty, v. **Krzewisty**.

Pniewszczyzna, -y, *f.* плата отъ вырубки пней въ лѣсахъ.

Pniowy, *adj.* пенечный.

Po, *praep.* по; посля; за; съ; на; po naszemu, по нашему; po obiedzie, послѣ обѣда; po polsku, po rusku, по-Польски, по-Русски; po śmierci ojca, по смерти отца.

Po-, = **Ło-**.

Poalabastrować, *v. a. perf.* покрыть, обложить алабастромъ.

Poarendować, *v. a.* нанять, взять въ аренду.

Pobadzić, v. **Postrzedz**, **Zobaczyć**.

Pobajać, *v. a.* наврать, наболтать, наговорить.

Pobałamucić, *v. a.* привесть въ замѣшательство, въ смятеніе; сбить съ толку; v. **Bałamucić**.

Pobankietować, *v. n.* пикировать; v. **Bankietować**.

Pobaraszkować, *v. n.* побесѣдовать.

Pobawa, -y, *f.* пребываніе; v. **Pobyt**; **Pobawić**, gdzie, *v. n. perf.* пробыть гдѣ нѣсколько времени.

Pobazgrać, v. **Bazgrać**.

Pobestwić, *v. a. perf.* сдѣлать злымъ, свирѣпымъ, жестокимъ.

Pobiała, -y, *f.* обѣлка; полуда.

Pobić, *v. a. perf.* побить, разбить, избить, умертвить; побить, поколотить кого; – (kury, gęsi, *etc.*), перерѣзать; grad pobił zboże, градъ побилъ хлѣбъ; градомъ хлѣбъ побило; pobić się z kim, подраться съ кѣмъ; pobić, pobijać beczkę, набить, набивать обручи на бочку; pobijać, pobić dach gontami, крыть, покрывать, покрыть домъ гонтами [*або* гонтомъ, дранцемъ]; решетить, обрешетить кровлю.

Pobicie, -ia, *n.* 1. крыша, кровля; 2. (porażka), разбитіе, поражеціе.

Pobiedz, **Pobieżeć**, **Pobiegnąć**, *v. n.* побѣжать, убѣгать; поспѣшно (скоро) куда-нибудь.

Pobiedzić się, *v. r.* наклонетаться, нанитать много хлопотъ; v. **Biedzić się**.

Pobieg, -u, *m.* побѣгъ, нападеніе, нѣзадъ.

Pobiegać, *v. n.* побѣгать, поприбѣгать; – się, *v. r.* бѣгаться.

Pobiegła krowa, *f.* стельная корова.

Pobiegnąć, v. **Pobiedz**.

Pobielać, **Pobielić**, *v. a.* побѣлить, побѣлить; v. **Bielić**.

Pobielacz, -a, *m.* бѣлильщикъ; худильщикъ.

Pobieleć, v. **Bieleć**.

Pobierać, v. **Pobrać**.

Pobierki, *pl.* 1. собраніе остальныхъ [*або* оставшихся послѣ жатвы] колосьевъ; 2. негодное; бракъ; дрянь; изъятъ; обрышъ.

Pobieziadować, *v. a. perf.* поиронять; v. **Bieziadować**.

Pobieżeć, v. **Pobiedz**.

Pobi-jać, v. **Pobić**; -jacz, -a, *m.* подобійщикъ, побойщикъ, крѣвольщикъ; -jak, -a, *m.* колотушка; -jalny, *adj.* побойный, подобный. [сурмить.

Pobisurmanić, *v. a. perf.* обр-

Pobitka, -i, *f.* 1. [крѣпостной] навѣсъ на судахъ; 2. (porażka), поражеціе, разбитіе.

Pobladnąć, **Pobledniać**, *v. n. perf.* поблѣднѣть.

Pobłądzić, *v. n. et a.* поблудить; заблуждать; погрѣшить; проруиться; v. **Błądzić**.

Pobłakać, *v. n. semif.* поблекнуть.

Pobłamować, v. **Obłamować**(?).

Pobła-żać, *v. n. impf.* поблажать, потакать, потворствовать, смотрѣть сквозь пальцы; -żanie, -ia, *n.* поблажка, потачка, потворство, снисхожденіе.

Pobłażnić, *v. a.* осмѣлить, обольстить, обманутъ, надуть.

Pobłędny, *adj.* ошибочный, погрѣшительный.

Pobliski, *adj.*, -ско, *adv.* близкій; находящійся вблизи [*або* въ близости]; **Pobliskość**, -ści, *f.* близость, недальность; **Pobliżu**, *adv.* близко; въ близости; вблизи.

Pobłocić, *v. a.* загрязнить, замарать что въ грязи.

Pobłogosławić, v. **Błogosławić**. [пить.

Pobluć, *v. a.* замазать, замаз-

Pobłysk, -u, *m.* блескъ, блистаніе, сіяніе.

Pobłyskać, v. **Błyskać**.

Pobocz, **Pobok**, *adv.* подлѣ, возлѣ.

Pobocz, -u, *m.* & -y, *f.* 1. ві-

Digitized by Google

сто на бокъ; 2. v. Wodza; 3. v. Przewora.

Pobocznica, -y, *f.* 1. бокъ, сторона, фланръ; 2. наложница; любовница.

Poboczniк, -a, *m.* возлѣ стоя-[щій.

Poboczny, *adj.*, -nie, *adv.* побочный, посторонній; przyczyna poboczna, посторонняя причина; случайная причина; *Mathem.* ugoł poboczny, смѣжный уголъ; *Ar.* linia poboczna, побочная линія; krewny poboczny, родственникъ побочной линіи; spadek poboczny, наслѣдство, достающееся родственнику побочной линіи; *id.* syn poboczny, побочный сынъ.

Pobogacić, *v. a.* побогатѣть.

Pobolić się, *v. r.* побаиваться.

Pobój, -oju, *m.* 1. рѣзня, сѣча, кровопролитіе; разбитіе; пораженіе; 2. v. Pobojewisko.

Pobojewisko, **Pobolsko**, **Pobojsko**, -a, *n.* побоище, мѣсто сраженія.

Pobok, v. Poboczn.

Pobór, -oru, *m.* поборъ, оброкъ, подать, пошлина; **Pobórca**, -y, *m.* сборщикъ податей.

Pobórgować, *v. a.* 1. набрать въ долгъ; 2. дать въ займы.

Poborny, *adj.* оброчный; **Poborować**, *v. a.* платѣть поборъ, оброкъ, подать; **Poborowy**, *adj.* оброчный.

Pobo-żność, -ści, *f.* набожность, благочестіе, благоговѣніе; -żny, *adj.*, -nie, *adv.* набожный, благочестивый, богобоязненный, богонобльный.

Pobrać, **Pobierać**, *v. a.* собрать, собирать; забрать, забирать; получить, получать; - się, *v. r.* сочетаться бракомъ.

Pobraciś się, **Pobratać się**, *v. r.* побрататься.

Pobrat, -u, *m.*, **Pobra-ta**, -y, *f.*, -terstwo, -tymstwo, -a, *n.* братство; братскій союзъ; -tym, -cim, -tyn, -a, *m.* сердечный другъ.

Pobredzić, *v. a.* ошибаться, проступаться; v. Pobłądzić.

Pobroczyć, *v. a.* обегать, окружать.

Pobrolć, v. Brolć.

Pobronować, v. Bronować.

Pobróździć, *v. a.* взбороздить, бороздить, провесть борозды; ' возмутить; надѣлать бѣды.

Pobrudzić, *v. a.* замарать; запачкать; загрязнить; испакостить; v. Brudzić.

Pobrukować, *v. a.* помостить, замостить.

Pobrunatnieć, v. Brunatnieć.

Pobrykać, *v. n.* попрыгать, попрыгать. [Brygać.

Pobrygać, *v. a.* побрыгать; v.

Pobrzę-kać, -knąć, -kiwać, **Pobrząkiwać**, *v. n.* побрякать, побрякивать.

Pobrze-że, -a, *n.* берегъ; побережье, прибережье; -żny, **Pobrzeżny**, *adj.* береженый, прибережный, набережный, береговой; pobrzeżny wiatr, береженикъ; -żne, -ego, *n.* береженое.

Pobuchnieć, *v. n.* погнить, сгнить.

Pobudka, -i, *f.* 1. поощреніе; побудительная причина; побужденіе, поводъ; 2. утренная зарѣ; 3. - zegarowa, будильникъ.

Pobudować, *v. a.* построить.

Pobu-dzać, -dzić, *v. a.* разбуждать, разбудить; возбуждать, возбудить; поощрять, поощрить; побуждать, побудить; -dzalność, -ści, *f.* раздражительность; -dzalny, *adj.* раздражительный; -dzanie, -dzenie, -ia, *n.* побужденіе, поощреніе; -dziciel, -dzacz, -a, *m.* побудитель, поощритель; -dzicielka, -i, *f.* побудительница, поощрительница.

Pobujać, v. Bujać.

Pobuntować, v. Buntować.

Poburcieć, v. Połajać.

Pobu-rzyć, -rzać, *v. a.* разрушить, разорить много чего; возмутить, возмущать; подстрекнуть, подстрекать; поджечь, поджигать; раздражить, разсердить; v. Burzyć; -rzyciel, -a, *m.* возмутитель; зачинщикъ; мятежникъ.

Pobyć, **Pobywać**, *v. n.* побыть, побывать, пробыть, пробывать.

Pobyt, -u, *m.* пребываніе; мѣсто пребыванія; жительство; проживаніе; miejsce pobytu, мѣсто пребыванія; мѣстопребываніе; karta, kartka pobytu, билетъ [*або* видъ] на свободное проживаніе.

Pobudurzyć, поврать; v. Bzdurzyć.

Poca-łować, *v. a.* поцѣловать; v. Całować; -łowanie, -ia, *n.*, -łunek, -nku, *m.*, -łus, -a, *m.* поцѣлованіе, поцѣлуй, облобызаніе. [нать, схватить.

Pocapić, *v. a.* цапнуть, поца-

Pocechować, *v. a.* означить, обозначить, пометить; v. Cechować.

Pocenić, v. Cenić.

Pocenie się, -ia (się), *n.* потѣніе; потъ.

Pochadzać, v. Pochodzić.

Pochałasować, v. Pohałasować.

Pochańbić, v. Hańbić.

Pochędożyć, v. Chędożyć.

Pochełpić się, *v. r.* похвастаться.

Pochełznać, *v. a.* обуздать.

Pochew, **Pochewka**, v. Pochwa.

Pochłaniać, v. Pochłonąć.

Pochle-bca, **Pochlebca**, -y, *m.*, -bnik, -biacz, -a, *m.* ласкатель, льстецъ, льстивецъ, подлизало, похлѣбщикъ; -biać, *v. n.* ласкать, приголубливать, приголубить; льстить, поддѣлываться; ласкаться; похлѣбствовать; гладить кого по шерсти; -bianie, -ia, *n.* ласканіе; приголубливаніе; ласкательство; лесть; -bniica, -y, *f.*, -bniczka, -i, *f.* ласкательница; льстивица, льстительница; -bnik, -a, -bniczek, -czka, -bnię, -sia, *m.*, v. Pochlebca; -bny, *adj.*, -nie, *adv.* ласкательный; лестный, льстивый; -bstwo, -stwo, -a, *n.* ласкательство; лесть; низкая лесть; похлѣбство; своекорыстное угожденіе кому.

Pochłodzić, v. Chłodzić, **Ochłodzić**.

Pochłon, -a, *m.* обжора, прожора, объѣдало; **Pochłonąć**, **Pochłoniać**, **Pochłaniać**, *v. a.* сглотить, проглотить, проглощать (за одинъ разъ), пожрать, пожирать; v. Chłonąć; **Pochłoniciel**, -a, **Pochłońca**, -y, *m.*, v. Pochłon.

Pochlubić się, *v. r. perf.* похвастаться, похвалиться; v. Chlubić się.

Pochlubka, -i, *f.* похвалка, похвальба; хвастовство, хвастливость, чванство.

Pochlustać, *v. a. perf.* похлыстать, похлестать. [хмель.

Pochmiel, -a, *m.* похмѣлье;

Pochmu-rność, -ści, *f.* (*propr. et* °) пасмурность, мрачность, темноватость, неясность; сумрачность; угрюмость; -rny, -ry, -a, -o, *adj.* (*propr. et* °) пасмурный, мрачный, темноватый, неясный, сумрачный; угрюмый, невеселый; -no & -nie, *adv.* пасмурно, темновато, сумрачно; * пасмурно, угрюмо, невесело; -rzać, -rzyć, *v. a.* помрачать, помрачить, хмурить, нахмурить, морщить лицо; - się, *v. r.* (*propr. et* °) пасмурѣть, становиться пасмурнымъ, темнѣть, хмуриться, нахмуриться, принахмуриваться, принахмуриться, угрюмѣть.

Pochoć, -ci, *f.* желаніе; вожделѣніе; жадность, алчность; похоть; v. Chuć.

Pochód, -odu, *m.* походка, выступка, поступь, ходъ; 2. *Milit.* походъ; 3. (pochodzenie zkąd), происхожденіе; начало; послѣдствіе; проистеченіе, проистеканіе; источникъ; v. Zrzódło (°).

Pocho-dnia, -ni, *f.*, -dońka, -dnicska, -i, *f. dim.* факелъ, свѣточъ; пламенникъ; -dniarz, -dnik, -a, *m.* 1. (co pochodnie robi), факельный мастеръ; 2. (podniowy sługa), факельщикъ, факеленосецъ, несущій [носящій] зажженный факелъ; -dniowy, *adj.* факельный; pochodniowe światło, факельный свѣтъ; свѣтъ отъ факеловъ.

Pocho-dność, -ści, *f.* происхожденіе; *Gramm.* производеніе, производство; - słowa, происхожденіе слова; словопроизведеніе; этимологія; -dny, *adj.* (pochodzący zkąd, od czego), происходящій; производный; производенный отъ чего-либо; wyrazy pochodne, (*derivata*; v. Pierwotne),

Digitized by Google

производныя слова; *it.* funkcya pochodna, (*functio derivativa*), производная функція. [пяться.

Pochodować, *v. n.* исправ-

Pochodzenie -ia, *n.* происхожденіе; – na co, (podobieństwo, zgodność), сходственность, сходство, подобіе; v. **Pochodność** & **Pochód.**

Pochodzić, Pochadzać, *v. n.* 1. походить, ходить нѣсколько, нѣкоторое время; похаживать; погулять, погуливать; побродить, пображивать; – sobie, прохаживаться, проходиться; 2. pochodzić zkąd, происходить, произойти; брать (получать) начало; раждаться; проистекать, проистечь; производиться; 3. pochodzić na co, (podobnym być do czego), походить на что или на кого, сходствовать съ чѣмъ или съ кѣмъ-либо, быть похожимъ или подобнымъ; 4. pochodzić, *v. a.* – *np.* suknią, поносить, носить на себѣ платье долгое время, изнашивать, износить, вынашивать, вынашивать, вынашивать, истаскивать, истаскать (платье, кафтанъ, сапоги); **pochodzony**, *part.* поношенный, изношенный, вынашенный, вынашенный, истасканный; płaszcz pochodzony, изношенный, вынашенный плащъ; suknia pochodzona, обносокъ (*pl.* обноски), обносочекъ, изношенное платье; trzewik, бот pochodzony, отопокъ *abo* обносокъ, изношенный башмакъ, сапогъ; v. **Pójść.**

Pocho-dzistość, -ści, *f.* пологость, отлогость, покатость, наклонность, наклонъ, уклонность, уклонъ, понурность, скатъ, раскатъ, покосъ, косогоръ; нисхожденіе; – na obie strony, покатость на обѣ стороны, разлогость; -dzisty, *adj.* пологій, отлогій, покатый, покатистый, наклонный, уклонный, понурый, понурый, скатистый, раскатистый, покосый, косогористый; нисходящій; – na obie strony, отлогій на обѣ стороны, разлогій; -dzisto, *adv.* полого, покато, отлого, наклонно, уклонно.

Pochodzony, v. **Pochodzić** (4).

Pochop, -u, *m.* (v. zapędzenie się, zapęd, popęd, *etc.*), разбѣгъ; порывъ, сильное стремленіе или напряженіе; стремительность; порывчивость; скороспѣшность; опрометчивость; охота; охотливость; ревность, рвеніе; горячность; жаръ; запальчивость; (powód, pobudka, *etc.*), поводъ; причина; *it.* склонность; побужденіе; поощреніе; **Pochopność**, -ści, *f.* понятливость; способность; искусство; ловкость; оборотливость; проворность; проворство; **Pochopny**, *adj.*, -no, *adv.* стремительный, быстрый, порывчивый; порывистый, скороспѣшный, опрометчивый; – do czego, (ochoczy, nieleniwy), охочій, охотный, охотливый; нелѣнивый, скорый, живой, бодрый, ловкій, проворный, хватливый, расторопный, оборотливый; *it.* охочій, склонный, расположенный къ чему-либо; *it.* искусный; способный; понятливый; *it.* возбудительный.

Pochorzeć, *v. n. perf.*, **Pochorować się**, *v. r.* похворать; позаболѣть, позахворать.

Pochotny, *adj.* похотный.

Pocho-wać, *v. a. perf.*, -wywać, *v. frequ.* спрятать; скрыть, сокрыть, скрывать, сокрывать; утаить, утаивать & утаевать; у-, за-, при-прятать, -прятывать; – się, (*v. r.*), спрятаться, скрыться, укрыться; – umarłego, похоронить, погребать, предать землѣ тѣло умершаго; v. **Chować**; -wanie, -ia, *n.* спрятаніе, скрытіе; -wany, *part. p.* спрятанный, скрытый, за-, при-прятанный; похороненный, погребенный.

Pochra-chnąć, Pocharchnąć, *v. n. semel.*, -chywać, *v. frequ.* (pokrztusić się) похаркнуть, похаркать, похаркивать.

Pochramlać, *v.a.impf.*, **Pochromić**, *v. a. perf.* 1. охромать, дѣлать, сдѣлать хромымъ одного за другимъ; 2. **Pochramować**, *v. n.* похромать, прихрамывать, прихрамливать, хромать нѣсколько; **Pochromieć**, *v. n. perf.* охромѣть, сдѣлаться хромымъ.

Pochra-pać, -pieć, -pywać, *v. n.* храпѣть, похрапѣть, похрапывать.

Pochro-nu, -y, *f.*, -nka, -i, *f.* пріютъ, пристанище, прибѣжище, убѣжище; -nić, Pochraniać, *v. a.* укрыть, укрывать; дать, давать пріютъ, пристанище, прибѣжище; защитить, защищать.

Pochrzcić, *v. a. perf.* окрестить одного за другимъ.

Pochrzepć, -u, *m.*, **Pochrzypelzna**, -y, *f.* (*Anat.* (*interscapilium*), мѣсто, пространство между лопатками *abo* плечами, (*abo* между лопатками и позвонками), междорамѣ.

Pochuchnąć v. **Chuchnąć.**

Puchn-dnąć, -dnieć, *v. n.* похудѣть.

Pochutnlwać, *v. n.* лиховать.

Pochwa, -y, *f.*, † **Pochew**, -chwy, *f.*, **Pochwy**, *pl.* ножны, (*gen.* ноженъ, *pl.*), влагалище [для шпаги, сабли или другихъ орудій съ лезвеемъ]; – strzałowa, колчанъ, тулъ, влагалище для стрѣлъ; – myszek, *Anat.* мышочное влагалище, (оболочка мышицъ); – macicy, *Anat.* маточное влагалище; маточный рукавъ; рукавъ матки; предматочникъ; pochwy żdźbła, (w których kłos), ножны (у колосьевъ; pochwa, pochwy u konia, пахвы, [*gen.* пахвей]; подхвостникъ.

Pochwa-ła, -y, *f.* похвала, хвала, похвальное слово, похвальная рѣчь, одобреніе; -lać, *v. a. impf.*, -lić, *v. perf.* хвалить, похвалять, похвалить; воздавать, воздать, похвалу; одобрять, одобривать одобрить; – się, *v. r.* похвалиться, похвалиться; -lacz, -a, *m.*, -lca, -y, *m.* хвалитель, *Eccl. sl.* похвалитель; *it.* хвастунъ; -lenie, -ia, *n.* похваленіе, одобреніе, похвала; -łka, -i, *f.* похвалка, похвальба, хвастовство; *Jur.* – na kogo, угроза; -lnie, *adv.* похвально, одобрительно; -lny, *adj.* похвальный, одобрительный; достойный похвалы или одобренія; достохвальный; заслуживающій похвалу; содержащій въ себѣ похвалу; list pochwalny, похвальный листъ; pochwalna pieśń, хвалебная пѣснь; гимнъ; v. **Chwalebny.**

Pochwiać, Pochwiewać, *v. a.* пошатнуть, пошатать, пошатывать.

Pochwila, -i, *f.*, **Pochwilek**, -lku, *m.* короткое время, нѣсколько времени.

Pochwiśleiel, 1. **Pochwist**, -u, *m.* сильный вѣтеръ; вихорь, вихрь; 2. **Pochwist, Pogwizd**, -a, *m. Myth.* Похвистъ; Погвизда, богъ вѣтровъ (у древнихъ Славянъ).

Pochwodziób, -a, *m. R. n.* (*cancroma, savacou*), сагакъ; сакакунъ; ракоѣдка.

Pochwowy, *adj.* ножевой; влагалищный.

Pochwycić, Pochwytać, *v. a.* схватить, схватывать; ухватить, ухватывать; похватать; перехватать, перехватывать; похитить, похищать; взять, брать; **Pochwycić się**, *v. r.* схватиться, вскочить, вскочить, вскрыгнуть.

Pochwyt, -u, *m.* (**pochwycenie, porwanie**), схваченіе; ухваченіе; похищеніе; **Pochwitacz**, -a, *m.* похититель.

Pochy, -ów, *pl.* (tłuki), толчеи; пестъ; толкушка.

Pochy-ba, -y, *f.* промахъ, ошибка, неудача, неудачность, промашка, промѣшка, прегрѣшъ, промашка; bez pochyby, (= niepochybnie), безъ ошибки; безошибочно; навѣрно; точно; конечно; непремѣнно; -bek, -bka, *m. Bot.* (ziele dzwonek trzeci, *campanum*), звѣробой, звѣробойникъ, кустовидный; -bić, -biać, *v. a.* не попасть, не попадать; пасть, давать промахъ; *etc.*, v. Chybić; -bność, -ści, *f.* ошибчивость; обманчивость; ошибочность; погрѣшительность; неполновѣсность; -bny, *adj.* ошибительный, усомнительный; обманчивый; невѣрный; ошибочный; погрѣшительный; неполновѣсный; niepochybny, непремѣнный; безошибочный; вѣрный;

Digitized by Google

тóчный; исправный; непогрѣшительный; безсомнѣнный; -bnie, *adv.* сомнительно; невѣрно; ошибочно; погрѣшительно; niepochybnie, v. *sub:* **Pochyba.**

Pochychotać, *v. n.* похохотать.

Pochył, -u, *m.* наклонъ, уклонъ, отлогъ, покатъ, склонъ, покосъ, откосъ, скатъ, косогóръ; = v. **Pochyłość.**

Pochy-łać, -lić, *v. a.* (*propr. et* *), наклонять, -нить; приклонять, -нить; склонять, -нить; преклонять, -нить; нагибать, нагнуть; сгибать, согнуть; пригибать, пригнуть; -łanie, -łenie, -ia, *n.* наклоненіе; склоненіе; приклоненіе, пре- ; нагибаніе, нагбеніе, пригибаніе; -listy, *adj.* (дающу się pochylić), [удобно] наклоняемый; гибкій; удобопреклонный; -łność, v. **Pochyłość.**

Pochy-ło, *adv.* наклонно, уклонно, отлóго, полóго, покáто; сутуловато; -łobrzeżysty, *adj.* отлогоберéгій, имѣющій отлóгіе берегá; -łokątny, *adj. Mathem.* (*obliquangulum*), косоугóльный; рóвнобеглобок pochyłokątny, косоугóльный параллелограмъ; -łość, -ści, *f.* наклоненіе, склоненіе, склонъ, наклонъ, уклонъ, скатъ, (косогóръ), откóсъ, покóсъ, отлóгъ, покáтъ, отлóгость, полóгость, покáтость, разлóгость, наклонность, уклонность, навлóность, покýрность, сутуловатость, сутýлина, инклинáція; кąt pochyłości, *Mathem.* угóлъ наклоненія; pochyłość ekliptyki, наклоненіе эклиптики (къ экватóру); -ły, *adj.* нагбенный, согбенный, приклоненный, наклоненный; нагнутый; согнутый, скрúвленный & скривленный; кривый, неврáмый, косый; отлóжистый, отлóгій, полóгій, покáтый, покáтистый, наклонный, уклонный, разлóгій, покýрный, покýрный, скáтистый, раскáтистый, покóсный, косогóристый, сутуловатый; łodyga pochyła, (*caulis declinatus*), *Bot.* стволъ [стебель] нагнутый; кąt pochyły, *Mathem.* косóй угóлъ; linia pochyła, косая лúнія; §. na pochyłe drzewo i kozy łażą (= skaczą), на кривóе [искривленное] дéрево и кóзы скáчутъ; на слабóго всѣ нападáютъ; на бѣдного Марáка всѣ мúшки валятся.

Pochynąć, *v. n.* споткнувшись упасть.

Pochytrzyć, *v. n.* похитрáть.

Pociąć, **Pociinać**, *v. n.* потáнать, потáнивать, потáти, порубúть, поколóть, посѣчь, порѣзать, изрубúть въ кускú, разрубúть; pociąć na drobne kawałki, изрубúть, разрубúть на мѣлкіе куски; v. **Pokaleć.**

Pociąg, -u, *m.* 1. тянýтіе; тащéніе; влеченіе; подъѣмъ; (*it.* упрáвка); конь do pociągu, лóшадь для подъѣму; подъѣмная [*abo* ломовáя, возовáя; v. цуговáя] лóшадь; возовúкъ, ломовúкъ; ten koń dobry do pociągu, этá лóшадь хорошó идётъ въ упряжи; 2. pociąg piórа, пęла, пóчеркъ, чертá перóмъ, чертá [*abo* штрихъ] кúстью; jednym pociągiem piórа, однúмъ пóчеркомъ перá; *it.* - myśli, порáдокъ мúслей; течéніе мúслей; 3. (podłużenie), продолженіе; *Anat.* (*processus*), отрóстокъ; pociąg łopatki, *etc.*, v. **Kotewka, Tok;** *it.* v. **Gałeczkowaty, Guzikowaty;** 4. склонность, стремленіе, движéніе, привлекáтельность, прелесть, примáнка, (при)влеченіе, прельщéніе, побуждéніе, поощреніе, возбужденіе; *it.* понуждéніе; 5. трéбованіе, ожидáніе (чегó), тяжесть, тягость, слýжба; v. **Ciąg.**

Pocią-gać, *v. a. impf.*, -gnąć, *v. semel.* 1. потáгивать, потянýть, потаскáть, потáскивать, потащúть, поволéчь, поволóчь; 2. pociągnąć co сзéм, (powlec co сзéм), обтянýть, покрýть что тѣмъ, окрáсить, обмáзать, намáзать, натерéть; 3. *intrans.* pociągnąć, (dalej postępować, posunąć się), идтú впередъ, подвинýться *abo* подáться впередъ; 4. вытáгивать, вытянýть, протáгивать, протянýть, растáгивать, растянýть, проволáкивать, проволочúть, тянýть, затáгивать, затянýть; продолжáть; 5. - za sobą, (skutek jaki, *etc.*), влечь, поволéчь за собóю; навлекáть, навлéчь на себя; często nieszczęście jedno drugie za sobą pociąga, чáсто одно несчáстіе влечётъ за собóю другóе; одна бѣдá родúтъ другýю; бѣдá за бѣдóю; *it.* - za sobą, do siebie, * тянýть къ себѣ, привлекáть, привлéчь, плѣнять, плѣнúть, прельщáть, прельстúть, примáнивать, примáнить; 6. - kogo do sądu, трéбовать, потрéбовать кого въ судъ; - do odpowiedzialności, do zdania rachunku, трéбовать, потрéбовать отъ кого отвѣта, отчёта; 7. *fig.* - (np. winka, łyknąć ciągiem), * потáгивать, потянýть, попивáть, пьянствовать; -ągący, *part. a.* (*propr. et* *), потáгивающій; увлекáтельный; привлекáтельный; примáнчивый; замáнчивый; прельстúтельный; обольстúтельный; v. *verb.* Pociągać; -ganie, -gnienie, -ia, *s. n. v.* потáгиваніе, потянýтіе, тащéніе, влеченіе; *etc.*, v. *verb.* **Pociągać** & *subst.* **Pociąg.**

Pocią-głość, -ści, *f.* продолговáтость, овáльность; -gły, *adj.* 1. продолговáтый, долговáтый, овáльный; 2. v. Pociągający; -gowy koń, *m.* подъѣмная лóшадь, ломовáя [*abo* возовáя] лóшадь, ломовúкъ, возовúкъ; v. **Pociąg.**

Pocią-gnąć, -gnienie, v. Pociągać, -ganie.

Pociask, -u, *m.*, **Pociaszczek**, -szczka, *m. dim.* кочергá; v. Ухвáть, ухвáтка, ухвáтецъ.

Pociążny, Pociężny, v. Pociągający & Ciągły.

Pocenie się, -ia, *n.* потѣніе; прѣніе; v. Pot; **Pocić się**, *v. r.* (potnieć), потѣть, вспотѣть, покрывáться пóтомъ; прѣть, вспрѣть; (o ścianach, *etc.*), потѣть, запотѣть, отпотѣть, сопрѣвáть, сопрѣть; * потѣть, трудúться до пóту, трудúться съ усиліемъ, мýчиться, помýчиться, безпокóиться, томúться; okna się pocą, окна *abo* окóшки потѣютъ, тускнѣютъ; ściany się pocą, стѣны потѣютъ, прѣютъ; *it. active* pocić, (pot pędzić), производúть потъ; **Pociciel**, -a, *m.*, **Pocicielka**, -i, *f.* потѣющій, прѣющій, -щая.

Pociehnąć, v. Cichnąć; **Pociehu**, *adj.* потúху, потихóньку.

Pociec, *v. n.* течь, потечь, стекáть, стечь; v. Ciec.

Pociecha, -y, *f.* (pocieszenie), утѣшéніе, утѣха, отрáда, успокоéніе, облегчéніе скóрби; (uciecha, ukontentowanie), утѣха, утѣшéніе, удовóльствіе, услажденіе, рáдость, потѣха; to największa pociechą moja, to mi wielką pociechę przynosi, этó бóльше всегó меня утѣшáетъ, этó приносúтъ мнѣ величáйшее утѣшéніе; to iła pociacha *abo* w tém mało pociechy, въ этóмъ мáло отрáды; to moja pociecha, этó меня утѣшáетъ; wyście (wy jesteście) całą mają pociechą, вы всѣ моё утѣшéніе; pociecha rodzicom wielka, widzieć grzecznych (obyczajnych) dzieci, великое для родúтелей утѣшéніе, видѣть дѣтéй благонрáвными; *it.* pociechy, (= dziatki), дѣти.

Pociągiel, -gla, *m.* потягъ.

Pociągiowy, *adj.* потягóвый.

Pocilnica, v. Pocilnica.

Pociemka, v. Ciemka, (po -).

Pociem-nić, *v. a.* потемнúть, затемнúть, помрачúть, сдѣлать тѣмнымъ; -nieć, *v. n.* потемнѣть, стемнѣть, потемнѣться, помрачúться, помéркнуть.

Pocień, -nia, *m.* тѣнникъ.

Pocienić, *v. perf.*, v. Cienić.

Pocieńczyć, *v. perf.*, v. Cieńczyć.

Pocie-rać, *v. a. impf.*, **Potrzeć**, *v. perf.* потирáть, потерéть, натирáть, натерéть; - maścią, потирáть, потерéть мáзью; -rać, -a, *m.* потирáющій; -ranie, -ia, *n.* потирáніе, натирáніе.

Pocierpieć, потерпѣть, v. Cierpieć. [nia.

Pocierpka, (*Bot.*), v. SmrodyPocierpnąć, **Pocierpły**, v. Cierpnąć.

Pociesać, *v. a. perf.*, **Pociesywać**, *v. frequ.* потесáть, потёсывать, стесáть, стёсывать; v. Ciesać. [ćnić.

Pocieśnić, потѣснúть; v. Cie-

Digitized by Google

Pocie-szać, *v. a. impf.*, **-szyć**, *v. perf.* утѣшать, утѣшить; *it.* радовать, об-, по-радовать; **- się**, *v. r.* утѣшаться, утѣшиться; **-szalny**, *adj.* потѣшный, потѣшительный; **-szanie**, **-szenie**, **-ia**, *n.* утѣшеніе; v. **Pociecha**; **-szliwie**, **-sznie**, *adj.* утѣшительно, утѣшно, съ утѣшеніемъ; радостно, забавно, весело; **-szliwy**, **-szny**, *adj.* 1. утѣшительный, утѣшный, подающій утѣшеніе; утѣшный; отрадный; 2. (ucieszny, zabawny), утѣшный, потѣшный, забавный, радостный, веселый; **-szyć**, v. **Pocieszać**; **-szyciel**, **-a**, *m.* утѣшитель; **-szycielka**, **-i**, *f.* утѣшительница.

Pocięty, *part. p.* потятый, порубленный, поколотый, порѣзанный, посѣченный; v. **Pociąć**.

Pocięźny, v. **Pociążny**, *sub:* **Ciągły**.

Pocilnica, **-y**, *f.* потовая [*abo* паровая] баня; полокъ.

Pociąć, v. **Pociąć**.

Pocinek, **-nka**, *m.*, **Pocinanie** się z sobą, драка; барахтанье; борьба; бой.

Pociesać, v. **Pociesać**.

Pocisk, **-u**, *m.* 1. бросокъ, кидокъ, швырокъ, верженіе, бросаніе, киданіе; нападеніе; ударъ; pociskiem, броскомъ, швыркомъ, кидкомъ [на пр. ушибить кого-либо издали]; 2. pocisk, (всё что бросится, какъ то:) стрѣла, дротъ, дротикъ; бросательное [*abo* метательное] копьё, копьецо; [ружейный или пушечный] зарядъ, и проч.

Pociskać, *v. a. impf.*, **Pociskiwać**, *v. freqn.*, **Pocisnąć**, *v. semelf.* 1. побрасывать, побросать, покидывать, покидать, пометывать, пометать; 2. потискивать, потискать, пожимать, подавливать, угнетать.

Pociskny, **Pociskowy**, *adj.* швыркой; сдѣланный швыркомъ, броскомъ; бросательный, метательный, огнестрѣльный; pociskowa broń, метательное (или огнестрѣльное) оружіе; pociskowa rana, рана отъ швырка, ушибъ швыркомъ; рана отъ выстрѣла; подстрѣлъ.

Pocisnąć, v. **Pociskać**.

Pocisny, *adv.* (po ciszy, po cichu), потаку; потихоньку; тихимъ образомъ; тишкомъ; не громко; молчкомъ; втайнѣ.

Pociszyć, v. **Ciszyć**, **Uciszyć**.

Pocu-krować, **-krzyć**, *v. a. perf.* обсахарить, насахарить, покрыть сахаромъ.

Poćwiczać, **Poćwiczyć**, **- się**, поучаться, поучиться, учиться нѣсколько, нѣкоторое время чему; v. **Ćwiczyć**.

Pocyrklować, v. **Cyrklować**, **Ocyrklować**.

Począć, **Poczynać**, *v. a.* 1. начать, починать, начать, начинать, зачать, зачинать, дѣлать чему-либо начинъ, начало; приняться, принимаиться за что; предпринять, предпринимать; завесть, заводить; затѣять, затѣвать; kto dobrze pocznie, połowę ma wygranéj, §. начинъ дѣло красить; nie wiem, co mam począć, не знаю, что дѣлать; wprawdzie nie wiem, jak (co) tu począć, право не знаю, какъ тутъ поступать; ośli mam począć? что мнѣ дѣлать? co pocznę z nim *abo* nie wiem co z nim począć, что съ нимъ дѣлать, я не знаю что съ нимъ дѣлать; co tylka pocznie, nic mu się nie udaje, что только онъ начинаетъ, ему ничто не удается; у него всё идётъ не въ попадъ; куда не суется, вездѣ ему неудача; poczyna się co, начинается что; poczynać beczkę z piwem, начинать бочку съ пивомъ; poczynać sobie dobrze, źle, (= sprawować się, postępować, *qu. v.*), вести себя, поступать хорошо, худо; 2. - (o niewiastach, относительно женскаго пола:) зачинать, зачать, во чрево принимать, зачать, становиться, сдѣлаться беременною, беременѣть, забеременѣть, обеременѣть, начать носить во чревѣ, понести, чревать, очревать, брюхать, обрюхать; Najświętsza Panna z Ducha św. poczęła, Пресвятая Дѣва зачала отъ Святаго Духа; wszyscy ludzie poczęci są w grzechu (w grzechach), всѣ люди зачаты во грѣхахъ.

Poczarować, *v. n.* почародѣйствовать; *it.* обворожить, околдовать ворожбою; прельстить, плѣнить многихъ.

Począ-tek, **-tku**, *m.* 1. начало, начинъ, начатокъ, начатіе, начинаніе, починъ, початокъ, початіе, починаніе, зачинъ, зачало, зачатіе, первобытность, (первобытіе), *Eccl. sl.* главизна; dobry początek połowa roboty *abo* dobre początki stoją za połowę dzieła, §. начинъ дѣло краситъ; początek w każdéj rzeczy ciężki *abo* każdy początek trudny, всякій начинъ трудонъ, каждо начало трудно; na początku, zaraz na początku, съ начала, съ самаго начала; na początku, z początku, od początku, сначала, сперва, *Eccl. sl.* изначала, съ начала, испервa, искони; od początku do końca, съ начала до конца; czytać, przeczytać od początku do końca (= od deski do deski), читать, прочитать съ начала до конца (= отъ доски до доски); początek zimy, wiosny, начало (начатіе) зимы, весны; z początkiem zimy, wiosny, съ начатіемъ, съ наступленіемъ зимы, весны; 2. (wszczątek), начало; первая причина; главизна; источникъ (бытія чего-либо), первобытность, происхожденіе; początek wszystkiego, *Eccl. sl.* всеначальный; Bóg jest początkiem wszystkiego, (сам początku nie ma), Богъ есть начало всѣхъ; niewstrzemięźliwość jest początkiem wielu chorób, невоздержность есть начало многихъ болѣзней; 3. początek (= wszczątek) rzéki, начало рѣки, верхъ, вершина, верховье, истокъ рѣки; 4. *Chem.* -, *pl.* początki, начало, стихія, элементы, *pl.* начала, элементы, стихіи, простія [неразлагаемыя] тѣла; 5. *Metaph.* несомнѣнная истина; основное ученіе; основное правило; начало; принципъ; prawa ugruntowane na początkach ścisłéj (twardéj, surowéj, ostréj) sprawiedliwości, законы основаны на началахъ строгой справедливости; 6. początek, początki jakiéj nauki, начало, начатки, первое основаніе какой-либо науки, элементы, основанія [*abo* первоначальныя правила] науки; początki matematyki, начала математики; *it.* основанія математики; 7. *Personif.* (= wszczynacz), * [начало, источникъ], начинщикъ, зачинщикъ, начинатель, затѣватель, виновникъ; początek złego, * начало или источникъ зла; начинщикъ зла, виновникъ вреднаго предпріятія, зломачальникъ; v. Naczalozłóbnik; **-tkowe**, *adv.* первоначально, съ начала, сперва, изначала; **-tkowy**, **-teczny**, **-tny**, *adj.* 1. начальный, первоначальный, первобытный, изначальный; заглавный, прописный; элементарный; początkowa litera, *α*) начальная буква; *β*) (= wersalna, wersalowa), прописная [*abo* заглавная, большая] буква; początkowe słowo, (pierwiastkowe), коренное слово; liczba początkowa, коренное число; geometrya początkowa, элементарная геометрія; początkowe wiadomości, первоначальныя свѣдѣнія; nauka początkowa, первоначальное обученіе; перв. ученіе; książka początkowa (= elementarz), книга для первоначальнаго обученія; szkoła początkowa, первоначальное [*abo* элементарное, приходское] училище; początkowy ród, первобытный родъ, первобытная фамилія; 2. początkowy, -ego, *s. m.* (poczynacz, poczynający), починающій что-либо, начинальникъ, начинщикъ, зачинщикъ, начинатель; **-tkujący**, *adj. part.* первоначальный; элементарный ученикъ, (азбучникъ); *it.* начинающій что-либо, начинатель, начинщикъ.

Poczcić, **Poćcić**, *v. a.* почтить, (*Eccl. sl.* почестити); воздать, оказать кому почесть, почтеніе, уваженіе; уважить кого.

Poczci-wie, *adv.* честно, добросовѣстно, праводушно, прямодушно, правдиво, простодушно, благонравственно, прямо, пра-

Digitized by Google

дочие; -wiec, -wca, *m.* (poczciwy człowiek), чéстный человѣкъ, дóбрый человѣкъ, праводýшный человѣкъ, добросовѣстный человѣкъ, прямáкъ; -wość, -ści, *f.* 1. † (poczczenie, cześć, *qu. v.*), почтéность, пóчесть, почтéніе, почтительность, уваженіе, честь; 2. (= rzetelność), чéстность, добросовѣстность, праводýшіе, правдивость, чистосердчéніе; na poczciwość, pod poczciwością, (jakem poczciwy), по чéсти; чéстію увѣряю; клянусь чéстію; какъ чéстный человѣкъ говорю тебѣ; -wy, *adj.* 1. † (cześć, honor czyniący, zaszczycający), почесáщій честь; чéстный; благочестивый; почтéнный; почѣтный, почéстный; 2. (dobrego imienia), чéстный, дóбраго имени; 3. (moralnie poczciwy), чéстный, добросовѣстный, праводýшный, сообрáзный съ прáвилами чéсти, правдивый, праводýшный, чистосердчéный; poczciwy człowiek, чéстный человѣкъ; прямóй человѣкъ; poczciwe serce, чéстная душá; прямáя душá; дóбрая душá; jakem poczciwy! по чéсти! чéстію увѣряю! какъ чéстный человѣкъ говорю тебѣ! 4. (porządny, należyty), порядочный; опрáтный; пріятный; приличный, пристóйный, благопристóйный; poczciwa suknia, порядочное плáтье; sukni poczciwéj na sobie nie ma, онъ не имѣетъ порядочнаго на себѣ плáтья; poczciwe, -ego, *s. n.* (honor, dobre imię, dobra sława), честь, чéстное имя, дóброе имя.

Poczęcie, -ia, *n.* 1. (poczynanie, zaczęcie), начáтіе, начинъ, начинáніе, начáтіе, начинъ, начинáніе, зачáтіе, зачинъ, зачинáніе, *etc.*, v. Począć; 2. (*conceptio*), зачáтіе; зачáтіе младéнца; понесéніе плодá въ утрóбѣ; очреватѣніе; зарождéніе; niepokalane poczęcie N. P. Maryi, безскверное зачáтіе Пресвятáя Дѣвы Мáріи; Boże. z. Пресвятáя Богорóдицы [або Богомáтери].

Poczekać, *v. n.* подождáть, пособождáть, нѣсколько ждáть, непродолжáть, погождáть; poczekaj, poczekajcie trochę, погождú, -йте; подождú, -йте нѣмного; подождú, -йте; poczekaj mię (na mnie), ja zaraz przyjdę, пособождúте меня, я тóтчасъ придý; trzeba będzie jeszcze trochę poczekać, ей (пóки) ..., надобно бýдетъ еще подождáть нѣмного, нѣкá ...

Poczer-nić, *v. a. perf.*, -niać, *v. impf.* почернúть, почернéть; посгрнúть; v. Czernić; -nieć, *v. n. perf.* почернúть; посмуглѣть; v. Czernieć.

Poczer-pnąć, *v. a. semelf.*, -pać, *v. impf.* почерпнýть, почерпáть; -pało, -a, *n.* (czerpak), почерпáло, сосýдъ для черпáнія чего-либо, ковшъ, черпáло.

Poczer-wienić, *v. a. perf.* сдѣлáть áлымъ; вѣкрасить áлою (*або* крáсною) крáскою; v. Czerwienić; -wienieć, *v. n. perf.* покраснѣть; сдѣлáться крáснымъ; побагрóвѣть; v. Czerwienieć.

Poczesać, *v. a. perf.* почесáть; v. Czesać.

Poczes-ność, -ści, *f.* 1. честь, почѣтъ, пóчесть, почѣтность, почтéніе, почитáніе, уваженіе; почтéльность; чéствованіе, окáзываніе чéсти, окáзываніе почтéнія, окáзываніе пóчестей; 2. v. Doczesność; -sny, -stny, *adj.*, -śnie, *adv.* 1. почѣстный, почѣтный, достóйный почѣта или уваженія, достóйный почтéнія, достопочтéнный; почтéльный; *іт.* v. Okazały; wóz poczesny, почѣтная колесницá; poczesny obywatel, почѣтный гражданинъ; 2. утѣшительный, приносящій *або* подающій утѣшéніе, утѣшáющій, отрáдный; poczesne, -ego, *s. n.* (podarek), почѣтный подáрокъ.

Poczestować, **Poczęstować**, *v. a. perf.* попóтчивать; v. Częstować.

Poczet, -czu, (-czetu), *m.* 1. (liczba), числó; (rachunek, obrachunek), исчисléніе, счѣтъ, разсчѣтъ, отчѣтъ; (rejestr, spis, lista, szereg, *qu. v.*), реéстръ, рóспись, спúсокъ; óчередь, чередá; poczet szlachecki, дворянскій спúсокъ; дворянскій áльбомъ, альбóмъ; księgi pocztów *або* liczby, (*Numeri*, czwarte księgi Mojżeszowe), книги числъ, [четвѣртая изъ пятú книгъ Моисéевыхъ]; zapisać kogo w poczet przyjaciół swoich, i t. p., записáть кого въ числó своѝхъ друзéй; 2. poczet sług, (świta, orszak, *qu. v.*), числó служѝтелей; свѝта; поѣздъ; конвóй; кортéжъ; экипáжъ; 3. poczet Rzymski, (piętnastu lat obrót), индúктъ; періóдъ пятнáдцати лѣтъ; числó сего періóда, [соотвѣтствующее дáнному годý].

Poczęty, *part. p.* начáтый & начатúй; начáтый; зачáтый; v. Począć.

Poczil-wość, -wy, v. Poczesność, -sny.

Poczmajster, **Poczmistrz**, **Poczmajstrowa**, **Poczmistrzowa**, *etc.*, v. **Pocztmajster**, *etc.*

Poczos, v. **Pocłcos**.

Poczosać, v. **Poczesać**, Czesać.

Poczta, -y, *f.* 1. *a*) пóчта; почтáмтъ; почтовáя контóра; *β*) пóчта; гонéцъ и подводы, отправляéмые съ письмами и посылками; *γ*) пóчта; стáнція; почтовáя стáнція, станъ, гдѣ ѣдущіе перемѣнúютъ почтовыхъ лошадéй; ямъ; подстáва; *іт.* почтовóй дворъ; *δ*) -, (= pocztowy dzień), почтовóй день; odnieść list na pocztę, отнестú письмó на пóчту; dać, oddać na pocztę, дать, отдáть на пóчту; pisać, posłać na pocztę (= przez pocztę), писáть, посылáть по пóчтѣ; poczta Petersburgska chybiła, nie przyszła, nie stanęła, Петербýргская пóчта не пришлá; poczta w krótce odejdzie, пóчта скóро отправится; od poczty do poczty 25 wiorst, отъ пóчты до пóчты 25 верстъ; pocztą jechać, ѣхать по пóчтѣ; ѣхать на почтовúхъ; *іт.* ѣхать на перекладнúхъ [на перекиднúхъ]; poczta wozowa, тяжéлая пóчта; poczta listowa *або* konna, лёгкая пóчта; эстафéтъ; dyrektor poczt, почтдирéкторъ, (почтъ-дирéкторъ); żona dyrektora poczt, почтдирéкторша; жена почтдирéктора; 2. *Mili.* постъ; притúнъ; 3. (cześć), почесть; почѣтъ; честь; 4. (podarek godnéj osobie), почѣтный подáрокъ; **Pocztamt**, **Postamt**, -u, *m.* (z Niem. „Postamt", urząd pocztowy), почтáмтъ; **Pocztamtowy**, *adj.* почтáмскій; **Pocztarek**, -rka, *m.*, **Pocztarz**, -a, *m.* почтáрь; почтальóнъ; ямщúкъ; **Pocztarka**, -i, *f.* жена почтáря; ж. почтальóна; ж. ямщикá; ямщúчка; **Pocztarski**, *adj.* 1. почтáрскій; почтáревъ; ямщúцкій, ямщúчій; 2. (= pocztowy), почтовый; pocztarski koń, почтовáя лошадь; **Pocztmistrz**, **Pocztmajster**, **Postmajster**, **Postmagister**, -a, *m.* почтмéйстеръ; **Pocztmistrzostwo**, **Pocztmajstrostwo**, **Pocztmagistrostwo**, -a, 1. (urząd pocztmajstra), почтмéйстерская дóлжность; 2. *collect.* (pocztmistrz z żoną), почтмéйстеръ и его жена; **Pocztmistrzowa**, **Pocztmajstrowa**, -a & -éj, *f.* почтмéйстерша, жена почтмéйстера; **Pocztmistrzówna**, **Pocztmajstrówna**, -y & -éj, *f.* дочь почтмéйстера.

Pocztowiec, -wca, *m. H. n.* (gołąb, *columba tabellaria s. turcica*), гóлубь чистый; г. почтовóй; г. письменóсецъ; г. гонéцъ.

Pocztowy, *adj.* 1. почтовый; pocztowy trakt, почтовóй трактъ; почтовáя дорóга; ямскáя; стоховáя дорóга; wóz pocztowy, почтовáя телѣга; почтовáя карéта; pocztowym wozem jechać, ѣхать на почтовúхъ; ѣхать на перекладнúхъ; pocztowa trąbka, почтовóй рожóкъ; dzień pocztowy, почтовый день; 2. (= od poczty, v. Poczet), святóчный, конвóйный, поѣздный, кортéжный; 3. pocztowy, -ego, *s. m.*, v. Szeregowy.

Poczubić, *v. a. perf.*, - kogo, потасáть, подрáть кого зá волосы; - się, *v. r.* подрáться зá волосы, потасáть другъ другá зá волосы; v. Czubić.

Poczuć, *v. a. & n. perf.*, **Poczuwać**, *v. impf.* почýвствовать, чýвствовать, послѣдúть, ощущáть,

Digitized by Google

возчувствовать; почуять; обонять; нюхать, понюхать; пручуять; предчувствовать; предвидѣть; догадываться о чёмъ; смекать что; poczuwać się do czego, чувствовать себя виновнымъ; сознаться.

Poczwara, -y, *f.* харя; уродъ, уродище, уродина, уродецъ; v. **Mara & Poczwarka.**

Poczwarka, -i, *f. dim.* 1. харька; уродецъ; 2. *H. n.* личинка, гусеница; (*pupa*), куколка, [червь, превращающійся, въ своей оболочкѣ въ бабочку], златница; poczwarka chrząszcza majowego, личинка Майскаго жука.

Poczwarogryb, -a, *m. H. n.* (*callionymus*), голомянка [рыба].

Poczwarte, *adv.* въ четвертыхъ.

Poczwa-rzyć się, -rzać się, -rować się, *v. r.* чваниться, чиниться, не кстати церемониться, притворно отказываться отъ чего-нибудь, чечениться, жеманиться; заниматься бездѣлками *abo* пустяками; (v. Udawać, Zmyślać). [верня.

Poczwórka, -i, *f.* четверка; чет-

Poczwórny, *adj.*, -no, *adv.* четверный; четверояко; *adv.* четвероякo; въ четырехъ видахъ; четырьмя образами; въ четверо; въ четыре раза; poczwórny wóz, повозка запряженная четвернёй [*abo* четверкой]; возъ запряженный четверкой [*abo* четвернёй].

Poczworzyć, *v. a.* (poczwórnym uczynić), учетверять, -рять; умножать, -жать вчетверо.

Poczy-nać, v. **Począć**; -nacz, -a, *m.* починальникъ, начинатель, начинщикъ, зачинщикъ; -nanie, -ia, *n.* починаніе, начинаніе, зачинаніе; v. **Poczęcie & Początek.**

Poczynić, *v. a. perf.* подѣлать, сдѣлать, учинить; v. **Czynić.**

Poczyścić, *v. a. perf.* почистить, вычистить; v. **Czyścić, Oczyścić.**

Poczy-tać, *v. a. perf.*, -tywać, *v. frequ.* 1. почитать, читать нѣсколько, нѣкоторое время, почитывать, читать по временамъ; 2. почитать, почесть, признавать, признать, считать, счесть, ставить, поставить кому что въ (*c. Acc.*); приписать, приписывать; вмѣнять, вмѣнять кому что въ (*c. Acc.*); признавать, признать; *it.* причислять, -лить; причитать, причесть; присовокуплять, -нять, присоединять, -нять; -tanie, -ia, *n.* почитаніе; приписываніе; вмѣненіе; причисленіе; присовокупленіе; присоединеніе.

Pod, Pode, *praep.* 1. подъ, подо; rzucić co pod stół, бросить что подъ столъ; podejść pod bratwę, pod dach, подойти подъ ворота; pies leżał pod stołem, собака лежала подъ столомъ; stać pod bramą, стоять подъ воротами; pod gołem niebem, подъ открытымъ небомъ; подъ открытомъ [*abo* чистомъ, вольномъ, свободномъ] воздухѣ; на открытомъ полѣ; pod mojemi oczami, (przed oczami), при мнѣ; въ присутствіи моемъ; pod twoim imieniem, твоимъ именемъ; pod pokrywką, pod płaszczykiem, pod pozorem, подъ предлогомъ, подъ личиною, подъ видомъ; pod kluczem, (= w zamknieniu), подъ замкомъ; взапертѣ; pod kim być, быть подъ чьимъ вліяніемъ или въ чьей зависимости, зависѣть отъ кого; находиться подъ чьею властію; быть подвластнымъ кому; 2. подъ; при; къ, ко; на; около; во время; для; w bitwie pod Półtawą, въ сраженіи подъ Полтавою; wojsko stało pod Moskwą, войска стояли подъ Москвою; pod panowaniem Piotra I., при Петрѣ Первомъ; въ царствованіе Петра Перваго; pod jakiemi kondycyami (warunkami)? на какихъ условіяхъ? pod żadną miarą, ни подъ какимъ видомъ; pod przysięgą, подъ присягою; pod karą, подъ опасеніемъ наказанія; pod gardłem, подъ смертною казнію; (v. Podczciwość, Ręka, i t. p.); pod kij komu przyjść (= nawinąć mu się), попасться кому въ руки; pole pod len, поле для засѣянія льномъ (льна); wóz pod chorych, повозка для больныхъ; koń pod wierzch, лошадь для верховой ѣзды; koń pod wózek, лошадь, употребляемая къ возкѣ (повозкѣ), возовая лошадь; koń pod siodło, лошадь подъ сѣдло; v. Podsędzielna лошадь; pod czas, во время; v. Czas (7. *α, β*); pod czas wojny, во время войны; pod czas obiadu, во время обѣда; za stołomъ; pod czas zimy, во время зимы; pod wieczór (= ku wieczorowi), подъ вечеръ; къ вечеру; on pod czterdzieści lat stary, (=około, blizko), ему лѣтъ подъ сорокъ; ему лѣтъ около сорока; 3. z pod czego (wydobywając), изъ-подъ; изъ-подъ чего; wyciągnąć, wywlec co z pod stołu, вытащить что изъ-подъ стола; woda z pod kamienia ciecze, вода течетъ изъ-подъ камня; przyjechał z pod Warszawy, онъ пріѣхалъ изъ-подъ Варшавы.

Pod-, Pode-, (въ сложныхъ словахъ:) под-, подо-; нѣсколько.

Podać, *v. a. perf.*, **Podawać**, *v. frequ.* 1. подать, подавать; вручить, вручать; отдать, отдавать; сдать, сдавать; передать, передавать; предать, предавать; поднесть, подносить; подать komu рукę, подать кому руку; podać prośbę, подать прошеніе; podać tył (= uciekać), обратить тылъ; обратиться въ бѣгство (v. dać drapaka); podać (rozkazy), v. Zlecić; 2. (stawiać, ofiarować, prezentować), подать, подавать, поднесть, подносить, представить, представлять, предложить, предлагать, рекомендовать; podawać kogo na urząd, рекомендовать кого къ должности; представлять кого на какое-либо мѣсто; 3. - (komu jaką myśl, jakiś projekt), подать, подавать совѣтъ, предложить, предлагать, наразумить, наразумлять, наразумливать, поставлять на умъ, надоразумить, надоумить, надоумливать; 4. podać kogo (*abo* siebie) w pośmiech, предать кого на посмѣшище; выставить кого (или себя) на посмѣшище; podać kogo (*abo* siebie) w języki ludzkie, пустить кого въ огласку; распустить дурные слухи о комъ; *it.* - między ludzie, v. Ogłaszać, Ogłosić; 5. podać miasto w harap, (= na łupież, na rabunek, na plondrowanie żołnierzom), предоставить, отдать городъ на расхищеніе; podać się w niebespieczeństwo, подвергнуть себя (*abo* подвергнуться) опасности; 6. podawać (w targu, targując postępować), сулить, посулить, давать бо́льше, чѣмъ другіе, возвышать цѣну при торгахъ, наддавать; - więcéj, перебивать.

Podagra, -y, *f.* подагра, † камчуга, камчуга; **Podagryczník**, -a, *m. Bot.* (ziele, kozia stopka, gierez, *aegopodium podagraria*), подагричникъ, сныть, сныть, дягилка, козоногъ, козья нога.

Podagryczny, *adj.* подагрическій; podagryczny człowiek = **Podagryk**, -a, *m.* (podagrę cierpiący), подагрикъ; страждущій подагрою.

Podalstuczyk, -a, *m.*, **Podhalstuczek**, -czka, *m.* подгалстучникъ.

Podanie, Podawanie, -ia, *n.* 1. поданіе, подача, подаваніе, врученіе, отданіе, сданіе, передача, переданіе, передаваніе, преданіе, предаваніе; предложеніе, поднесеніе; извѣстіе, *etc.* v. *verb.* **Podać**; 2. podanie, (prośba), прошеніе, просьба; *it.* поданная бумага; 3. *Mathem.* предложеніе; теорема; *it.* v. Propozycya; 4. podanie kościelne, (tradycya), церковное преданіе; изустное преданіе; 5. *Jur.* podawanie (plebana, plebanii, *etc.*, prezentowanie, proponowanie, kollacya), представленіе (на духовное мѣсто приносящіе доходы); prawo podawania (plebana, kolatura, władza podawania urzędów duchownych, *jus patronatus*), право представленія, право представлять на духовныя мѣста, приносящія доходы; право раздавать духовныя мѣста, приносящія доходы.

Podarek, -rka, *m.*, **Podarunek**, -nku, *m.*, **Podarze**, -a, *n.*, **Poda-**

Digitized by Google

runeczek, **-czka**, *m.dim.* подáрокъ, подáрочекъ, даръ, подарéнье, подарéньице; *it.* взáтки; 2. podarunek ranny, ýтренній даръ; подáрокъ на другóй день свáдьбы; **Podaremnie**, v. **Daremnie**; **Podarkowy**, *adj.* подáрочный.

Podarować, v. **Darować.**

Podarty, *part. p.* разóдранный, изóдранный, изóбранный, изнóшенный; v. **Podrzeć.**

Podatek, **-tku**, *m.* пóдать, дань (платéная казнѣ), обрóкъ, налóгъ, кинсóнъ, (*Eccl. sl.* урóкъ), пóшлина; сборъ, окладъ; podatki płacić = **Podatkować**, *v. n.* платúть пóдати; **Podatkowanie**, **-ia**, *n.* (sposób rozkładania podatków, obrachowanie ich), распредѣлéніе, раскладка пóдатей, обóровъ; **Podatkowy**, *adj.* податнúй, кинсóнный, кóшлинный, окладнúй; **Podatnik**, **-a**, *m.* (podatki płacący), платящій пóдати; обрóчникъ, обрóтникъ, платящій обрóкъ.

Podawać, v. **Podać.**

Podawanie, v. **Podanie** (1. 5).

Podawca, **-y**, *m.*, **Podawacz**, **-a**, *m.* 1. подáтель; вручáтель; сдáтчикъ, сдáвщикъ; 2. podawacz rzemieślniczy, подноcчикъ, носильщикъ, работникъ; 3. podawca (plebanii, plebana, kolator, *qu. v.*), раздавáтель, (имѣющій прáво раздавáть духóвныя мѣстá, приносящія доходы); **Podawaczka**, **-i**, *f.* подавáтельница, вручáтельница, сдáтчица, сдáвщица; **Podawczy**, *adj.* вѣдóчный, вѣдóчный; list podawczy, вѣдóчный листъ; вѣдóчная грáмота.

Podawić, *v. a. perf.* подавúть, (подавлúть), задавúть во мнóжествѣ.

Podbech-tać, *v. a. perf.*, **-tywać**, *v. frequ.* подгвоздúть, подгвáздывать, подтакнýть, подтáкивать, подстрекнýть, подстрекáть, подвадóрить, подвадóривать, поджéчь, поджигáть, подустúть, подущáть, подговорúть, подговáривать, смутúть, смущáть, возмутúть, возмущáть; **-tacz**, **-a**, *m.* подстрекáтель, подговóрщикъ, поджигáтель, поджúга, наушникъ, смýтникъ, смутúтель, возмутúтель; **-tanie**, **-tywanie**, **-ia**, *n.* подстрекáніе, подвадóриваніе, поджигáніе, подущéніе, подговáриваніе.

Podbestwić, *v. a. perf.* разъярúть, раздражúть, разсердúть; v. **Bestwić.**

Podbiał, **-u**, *m. Bot.* (*tussilago*), подóбілъ; бѣлоконúтникъ; матьи-мачихъ; мáтерникъ; двоелúстникъ.

Podbić, *v. a. perf.*, **Podbijać**, *v. impf.* 1. подóбить, подбивáть; приколотúть, приколáчивать, чтó-либо съѣсходá; подколотúть, подколáчивать; 2. (podszyć), подóбить, подбивáть; подшúть, подшивáть подкладку подъ плáтье; 3. podbijać (licytującego, wbijać go, podwyższać), набивáть, -бúть (цѣну), надбавлúть, надбáвить, возвышáть, возвúсить, перебивáть, перебúть; 4. podbić kogo pod siebie, pod moc swoję, (zhołdować kogo), подвéргнуть (подвергáть) кого своéй влáсти; дѣлать, сдѣлать кого подвлáстнымъ; покорúть, покорáть; подклонúть, -нáть; осилúть, осилúвать; одолѣ́ть, одолѣвáть сúлою; преодолѣ́ть, преодолѣвáть; поработúть, порабощáть; поборóть, побóрать; побѣдúть, побѣждáть; завоевáть, завоéвывать; 5. podbić komu oczy, подбúть комý глазá; 6. podbić się, podbić sobie nogę, устáть отъ бѣгáнья, натерéть повредúть себѣ нóгу бѣгáніемъ, ходьбóю; 7. podbić komu nogę, (przyprawić kogo o upadek), подстáвить комý нóгу, подниcть (подниcтать), задѣвъ ногóю подшибúть кого, подшибúть кого подъ нóжку, запнýть (запинáть) кого ногóю; подцѣпúть кого-либо пóдъ ногу; 8. podbijać komu bębenka, v. *sub:* **Bębenek**; 9. podbijać się, v. **Wżbijać się**, **Unaszać się.** [**Podbój.**

Podbiciel, v. **Podbójca** *sub:*

Podbicie, **Podbijanie**, **-ia**, *s. n. v.* 1. подóбка, подóбі, подбивáніе, подколочéніе, подколáчиваніе; 2. подóбка, подбивáніе; подшúвка, подшивáніе; 3. набивáніе, надбавлéніе, возвышáніе (цѣнú), перебивáніе; 4. подвержéніе (своéй влáсти), покорéніе, подклонéніе, осилéніе, одолѣ́ніе, порабощéніе; *etc.*, *cfr.* & v. *verb.* **Podbić.**

Podbiciel, v. **Podbójca**; **Podbicielka**, **-i**, *f.* поработúтельница, покорúтельница, побѣдúтельница, завоевáтельница.

Podbiedz, **Podbiegnąć**, *v. n. perf.* & *semif.* 1. подбѣжáть; v. **Podstąpić**; 2. - kogo, (zdybać, uchwycić), догонáть, настúчь, (улучúть), схватúть, поймáть; 3. - krwią, (ocieć), затéчь [*abo* налúться] кровью; podbiegły krwią, затéкший кровью; **Podbiegać**, *v. n.* подбегáть; **Podbieganie**, **-ia**, *n.* подбѣгáніе.

Podbieleć, *v. n. perf.* подбѣлúться, становúться бѣлымъ.

Podbierać, *v. a. impf.*, **Podebrać**, *v. perf.* подбирáть, подобрáть, вынимáть, вынýть, выбирáть, выбрáть, брать, взять съѣсподá, снизý; - gniazdo, вынуть úнцъ или úтицъ изъ гнѣздá; podbierać miód, pszczoły, вынимáть мёдъ изъ ýльевъ *abo* у пчелъ, подлáзить; rzéka podbiera, (= podmywa, podrywa), рѣка подмывáетъ бéрегъ; §. cicha woda brzegi podmywa, тúхая водá берегá подмывáетъ; въ тúхомъ ómутѣ [*abo* болóтѣ] чéрти вóдятся; podbierać pod siebie, (podgarnywać), прибирáть къ своúмъ рукáмъ; присвóивать; брать подъ свою власть; овладѣвáть; **Podbieranie**, **Podebranie**, **-ia**, *n.* подбирáніе, подобрáніе; - miodu, вынимáніе мёду изъ ýльевъ; - (rzeki), подмывáніе.

Podbieżenie, **-ia**, *n.* подбѣжáніе; v. **Podbiedz.**

Podbijać, v. **Podbić.**

Podbijacz, v. **Podbójca.**

Podbijalny, *adj.* подóбный.

Podbijanie, v. **Podbicie.**

Podbitka, **-i**, *f.* подóбка, подóбі, подкладка. [**Podbić.**

Podbity, *part. p.* подóбитый; v.

Podboczyć się, *v. r.* подочéниться, подперéть бокá обѣими рукáми.

Podbój, **-oju**, *m.* подвержéніе (своéй влáсти), покорéніе, подклонéніе, осилéніе, одолѣ́ніе, преодолѣ́ніе, порабощéніе, завладѣ́ніе, завоевáніе, повѣждéніе; **Podbójca**, **-y**, *m.*, **Pobijacz**, **Podbiciel**, **-a**, *m.* поработúтель, покорúтель, завоевáтель, побѣдúтель.

Podbójczy, *adj.* поработúтельный; побѣдúтельный, побѣдоносный.

Podbożek, **-żka**, *m. Myth.* (пóдбожек), полубóгъ, герóй.

Podbrażyć sobie, *v. n. perf.* подпúть, подгулáть, подгульнýть, быть подъ хмелькóмъ; *it.* напиться дó-пьяна, упиться.

Podbrodek, **-dku**, *m.* 1. подборóдокъ, подборóдочекъ; 2. цѣпóчка у ýдила, подборóдочная цѣпóчка; подборóдникъ; v. Podgardłek.

Podbrodkowy, *adj.* подборóдочный. [**Pobrzeże.**

Podbrzeże, **Podbrzeżny**, v.

Podbrzeźnik, **-a**, *m. Bot.* (śliniak, borowik; *boletus scaber*), подберéзникъ, берёзовикъ; (*boletus edulis*), борóвикъ; (*boletus bovinus*), коровúкъ. [**szny.**

Podbrzuchowy, v. **Podbrzu-**

Podbrzusze, **-a**, *n. Anat.* (*hypogastrum*, *imus venter*, долна część brzucha), подбрýшина; нúжная часть брýха; подживóтье; подчрéвіе, подчрéвье; **Podbrzuszny**, **Podbrzuchowy**, *adj.* подбрýшный, подживóтный, подчрéвный, подчрéвный; żyła, arterya podbrzuszna, podbrzuchowa, подчрéвная жúла, артéрія.

Podbu-dować, *v. a. perf.* подвéсть, подвести, (? подстрóить), встáвить подо чтó-либо, сдѣлать подстáвки, пристрóить; **-dowanie**, **-ia**, *n.*, **-dynek**, **-nka**, *m.* подвóдка, пристрóйка.

Podbu-dzać, *v. a. impf.*, **-dzić**, *v. perf.* побуждáть, побудúть, поджигáть, поджéчь, подстрекáть, подстрекнýть, подущáть, подустúть; **-dzanie**, **-dzenie**, **-ia**, *n.* побуждéніе, поджигáніе, подстрекáніе, подущéніе; **-dziciel**, **-a**, *m.* поджигáтель, поджúга, подстрекáтель, подущáтель, подустú-

Digitized by Google

тель, подстрекающій, побуждающій къ чему-либо.

Podbu-rzać, *v. a. impf.*, -rzyć, *v. perf.* возбуждать и начинать мятежъ, привести крамолу, мятежъ; смутничать, возмущать, возмутить, мятежничать, крамольничать, вскрамолить, бунтовать, взбунтовать, подстрекать, подстрекнуть, поджигать, поджечь, подущать, подустать, наущать, наустать, подговаривать, подговорить; -rzanie, -rzenie, -ia, *n.* смутничанье, возмущаніе, подстреканіе, поджиганіе, подущаніе, подущеніе, наущаніе, наущеніе, подговариваніе; -rzyciel, -a, *m.* смутникъ, смутитель, наговорщикъ, возмутитель, мятежникъ, бунтовщикъ, крамольникъ; -rzycielka, -i, *f.* смутница, смутительница, наговорщица, возмутительница, мятежница, бунтовщица, крамольница.

Podcechować, *v. a. perf.* замѣтить что тайнымъ образомъ.

Podcerulik, -a, *m.* подлѣкарь; помощникъ лѣкаря.

Podchę-dzać, -dożyć, *v. a.* подчищать, подчистить.

Podchlebca, *etc.*, v. **Pochlebca.**

Podchmiel, -u, *m.* (podpicie sobie), похмѣлье, хмель, шумъ въ головѣ.

Podchmie-lać, -lić, *v. a.* 1. - sobie, подгуливать, подгулять, подпивать, подпить, подкуликать, быть подъ хмелькомъ; 2. podchmielić, (= chmielem zaprawić), примѣшать, положить хмѣлю въ пиво.

Podchód, -odu, *m.*, **Podchodzenie**, -ia, *n.* подходъ, подступаніе, подступленіе, приступъ.

Podchodzić, подходить; v. **Podejść.** [прапорщикъ.

Podchorąży, -ego, *m.* под-

Podchować, *v. a. perf.* кормить до нѣкотораго времени, вскормить, взрастить, воспитать.

Podchwy-cić, -tać, -tywać, *v. a.* подхватить, подхватывать; поймать, перехватить, перехватывать; застать кого при чемъ; podchwycić kogo na gorącym uczynku, поймать кого съ поличнымъ; v. Gorący; *it.* -cić kogo, уловить кого хитростію, нечаянно напасть; -tywać co, стараться уловить что; -tacz, -a, *m.* сыщикъ; лазутчикъ, лазучикъ; -tka, -i, *f.* (podchwytywanie, łapka), силки; петля; сѣти; козни; тайное хищеніе на кого; ловушка; -tliwość, -ści, *f.* обманчивость, коварство, коварность, коварство; -tliwy, *adj.*, -tliwie, *adv.* обманчивый, коварный, коваренный, хитрый, лукавый; -tywać, v. **Podchwycić**; -tywacz, -a, *m.* строящій *abo* дѣлающій козни; разставляющій сѣти; коварный; коварникъ; хитрецъ; лукавецъ; обманщикъ.

Podchylić, *v. a.* подогнуть.

Podciąć, **Podetnąć**, *v. a. semelf. perf.*, **Podcinać**, *v. impf.* подрубить, подрубать, подсѣчь, подсѣкать, подрѣзать, подрѣзывать, подстричь, подстригать; - komu język (przyrosły), подрѣзать, подрѣзывать кому языкъ; podciąć komu skrzydła, подрѣзать кому-либо крылья.

Podcięg, -u, *m.* подводъ, переводъ, переводина, переклады; **Podcię-gać**, *v. a. impf.*, -gnąć, *v. semelf. perf.* подтягивать, подтянуть; подводить, подвести, подвесть, подвергать, подвергнуть; -ganie, -gnienie, -ia, *n.* подтягиваніе, подтяжка, подтянутіе; подведеніе, подводъ; подверганіе, подверженіе.

Podciec, **Podcie-kać**, *v. n. semelf. perf.*, -kać, *v. impf.* подтечь, подтекать, течь подо что-либо; -czenie, -kienie, -kanie, -ia, *n.* подтеченіе, подтеканіе.

Podcięcie, **Podcinanie**, -ia, подрубка, подрубаніе; подсѣченіе, подсѣканіе, подрѣзка, подрѣзываніе, подстриженіе, подстриганіе; podrzynanie języka (przyrosłego), подрѣзываніе (подрѣзка) языка.

Podciągacz, -a, *m.* (poprąg), подпруга, подсѣдѣльникъ, подбрюшникъ.

Podciekać, *etc.*, v. **Podciec.**

Podcienie, -ia, *n.* тѣнистое мѣсто, тѣнью покрытое мѣсто.

Podcierać, **Podetrzeć**, *v. a.* подтирать, подтереть.

Podcierpieć, *v. n.* нѣсколько потерпѣть.

Podcieś, **Podcios**, v. **Podwalina**; *it.* v. **Podczoś.**

Podcie-sać, **Podcie-sać**, *v. a. perf.*, -sywać, *v. impf.* подтесать, подтѣсывать; *it.* v. **Podcić**, **Podcinać**; -sanie, -sywanie, -ia, *n.* подтесаніе, подтѣсываніе; -sany, *part. p.* подтѣсанный.

Podcięty, *part. p.* подрубленный, подсѣченный, подрѣзанный, подстриженный; v. **Podciąć.**

Podcinać, **Podcinanie**, v. **Podciąć**, **Podciecie.**

Podciosać, *etc.*, v. **Podciesać.**

Podciskać, *v. a. impf.*, **Podcisnąć**, *v. semelf. perf.* 1. (podrzucać, -cić), подбрасывать, подбросить, бросить подо что-либо, подкидывать, подкидать, подкинуть, подметывать, подметать, подметнуть подо что-либо; 2. подтискивать, подтискать, подтиснуть; *it.* v. **Podgnieść**; **Podciskanie**, **Podciśnienie**, -ia, *n.* 1. подбрасываніе, подкидываніе, подкидка, подметываніе; 2. подтискиваніе, подтисканіе.

Podcycowy, *adj.* (pod cycami się znajdujący), подтитечный, подсосковый, находящійся подъ сосками, *Eccl. sl.* подсосочный; подгрудный.

Podczas, *adv.* 1. (czasem, tedy owedy), иногда; порою; временемъ; по временамъ; отъ времени до времени; 2. (pod czas, za czasu), во время; podczas wojny, во время войны; v. **Czas** (7. *a. β*).

Podcza-stwo, -a, *n.* званіе, должность подчашника, подчашаго, чашника, чарочника, мундшенка, виночерпца; *Eccl. sl.* виноліе; виночерпство, кравчество; -szanka, -szaneczka, -i, *f.* дочь подчашаго, чашника, *etc.*; -szestwo, -a, *n. collect.* подчашій (*abo* чашникъ *etc.*) и его жена; -szy, -ego, *m.* подчашій, чашникъ, чарочникъ, чарошникъ, виноліи, виночерпій, виночерпчій, виночерпецъ, мундшенкъ, кравчій, крайчій, подчашникъ; -szyc, -a, *m.* сынъ подчашаго, чашника, мундшенка, *etc.*; -szyna, -y, *f.* жена подчашаго, чашника, мундшенка, *etc.*

Podczernić, *v. a. perf.* почернить; подчернить.

Podcze-sać, -sywać, *v. a.* подчесать, подчѣсывать; зачесать, зачѣсывать; -sanie, -sywanie, -ia, *n.* подчесаніе, подчѣсываніе; зачесаніе, зачѣсываніе; -sany, *part. p.* подчѣсанный; зачѣсанный.

Podczos, -u, *m. Bot.* (*cyma*, *cymette*, *cimette*), головка капустная; капустный стебель.

Podczyścić, *v. a. perf.* подчистить, нѣсколько почистить.

Poddać, *v. a. perf.*, **Poddawać**, *v. impf.* 1. класть, положить (подъ) подо что-либо; подложить, подкладывать подъ; 2. - co komu, подсунуть, подсовать, подобывать, сунуть, совать въ руку (тайнымъ образомъ); 3. - pod moc czyją, поддать, поддавать, подвергнуть, подвергать чьей-либо власти, сдать, сдавать; poddać fortecę, twierdzę, сдать крѣпость; poddać się, сдаться (сдаваться), отдаться (отдаваться) на власть другаго, покориться, подвергнуться; **Poddanie**, -ia, *n.* подданіе, поддача; сданіе, сдача; отданіе, отдача; v. *verb.* **Poddać**; **Poddaniec**, -ńca, *m.*, **Poddanik**, -a, *m.* (poddany), предавшійся непріятелю; крѣпостный; подчиненный; подвластный; подданникъ; вѣдданный; **Poddanka**, -i, *f.* крѣпостная; подданная; **Poddański**, *adj.* подданническій; **Poddaństwo**, -a, *n.*, **Poddaneść**, -ści, *f.* покорность, повиновеніе, подвластіе; крѣпость; подданничество, подданство; *collect.* (= poddani), крѣпостные; подданные; **Poddany**, *adj. part.* 1. поданный; подвластный; подчиненный; 2. poddany, -ego, *s. m.* подданный

Digitized by Google

wierno-poddany, вѣрноподданный.

Poddać, *Fut.* podedmie, *v. a. perf.*, **Poddymać**, *v. impf.* (*propr. et* °) поддуть, поддувать, дуть подо что-либо, раздуть, раздувать снизу; надуть, надувать; v. **Podpuszać, Podusczać.**

Poddachowanie, -ia, *n.* подволока; v. **Poddasze; Poddachowy**, *adj.* подволочный; v. **Poddaszny.**

Poddaniec ... Poddany, *etc.*, v. *sub*: **Poddać.**

Poddasze, -a, *m.*, **Poddaszek**, -szka, *m. dim.* подволока, чердакъ, чардакъ; надъизбица, свѣтелка, свѣтлица; *ít.* застрѣха, застрѣшка, навѣсъ; **Poddaszny, Poddachowy**, *adj.* подволочный, чердачный.

Poddawać, v. **Poddać.**

Poddawacz, -a, *m.*, **Poddawca**, -y, *m.* передаватель, передатчикъ.

Poddenny, *adj.* поддонный.

Poddeptać, *v. a. perf.* попрать, попирать ногами.

Poddęty, *part. p.* надутый; v. **Poddąć.**

Poddłubać, *v. a. perf.*, **Poddłubywać**, *v. impf.* поддолбить, поддалбливать, долбить снизу, съѣсподи; **Poddłubanie**, -ia, *n.* поддолбленіе; **Poddłubany**, *part. p.* поддолбленный.

Poddmuchać, *v. a. impf.*, **Poddmuchnąć**, *v. semelf. perf.* (*propr. et* °) поддувать, поддуть подо что-либо, раздувать, раздуть снизу; °воспалять, распалять, -лять вражду.

Poddoić, *v. a.* нѣсколько подоить; ° очистить, обобрать, обнадуть.

Poddomny, *adj.* находящійся подъ домомъ; подземный, подземельный.

Poddupnik, -a, *m.* (pieluszek poddupny), подгузокъ, подгузочекъ, [пеленка, подкладываемая подъ гузно младенца]; **Poddupny**, *adj.* (podzadkowy), подгузенный.

Poddyakon, -a, *m.* поддьяконъ, подьякъ, чтодіаконъ, помощникъ діакона.

Poddymać, v. **Poddąć.**

Poddymacz, -a, *m.* 1. поддувающій, кто поддувается, поддувальщикъ, раздувальщикъ; 2. (podduszczyciel), подстрекатель, поджигатель, поджигатель.

Poddymić, *v. a. perf.*, **Poddymiać**, *v. impf.* нѣсколько задымить, закоптить, закаптивать.

Poddymka, -i, *f.* махало для раздуванія огня, раздувало, поддувало.

Poddział, -u, *m.*, **Poddziałek**, -łku, *m. dim.* подраздѣленіе, отдѣльная часть раздѣленнаго; низшее отдѣленіе.

Poddzielić, *v. a.* подраздѣлить, раздѣленное раздѣлить на дробнѣйшія части.

Poddźwigać, *v. a. impf.*, **Poddźwignąć**, *v. semelf. perf.* приподнимать, приподнять.

Poddebrać, Podebranie, v. **Podbierać, Podbieranie.**

Podegnać, *v. a. perf.* подогнать.

Podegrzać, Podgrzewać, *v. a.* подогрѣть, подогрѣвать.

Podejmacz, Podejmiciel, v. **Podejmownik.**

Podejmować, *v. a. impf.*, **Podjąć**, *v. perf.* 1. (podnosić, podnieść), поднимать, подымать, поднять, приподнимать, приподымать, приподнять; – kotwicę, поднимать, поднять якорь; – boki, *abo* – się pod boki, подбочениваться, подбочениться, подпирать, подпереть бока обѣими руками; (= kokoszyć się), v. Pawić się; 2. – (pracę, *etc.*), предпринимать, предпринять; принимать, принять что на себя; – się, (*v. r.*) czego, браться, взяться за (*c. Acc.*); принимать, принять что на себя; podejmująca się смѣлость, предпріимчивость; 3. podejmować kogo, принимать, принять кого у себя, почивать, почивать, потчивать, угощать, угостить; содержать, кормить, питать; подjąć upadającego, v. Wesprzeć; **Podejmowanie, Podjęcie**, -ia, *n.* 1. поднимание, поднятіе, приподнимание, приподнятіе; 2. предпринимание, предпринятіе, предпріятіе; принятіе чего-либо на себя; 3. принятіе, почиваніе, потчиваніе, угощеніе; содержаніе; **Podejmownik, Podejmacz, Podejmiciel**, -a, *m.* хлѣбосолъ, угощатель, содержатель.

Podejrzał, v. **Podejrzeć.**

Podejrzanie, v. **Podejrzenie.**

Podejrzany, Podeźrzany, *adj.* подозрительный, зазорный, *Eccl. sl.* зломнимый; człowiek podejrzany, подозрительный человѣкъ; osoby podejrzane, зазорныя лица, люди подозрительнаго поведенія; -nie, *adv.* подозрительно, зазорно, съ подозрѣніемъ, недовѣрчиво.

Podejrzeć, Podeźrzeć, *v. n.* 1. – kogo o czém, (w podejrzeniu kogo mieć), подозрѣвать кого въ чемъ; имѣть подозрѣніе на кого; 2. podejrzeć, podeźrzeć, podzierać, v. **Podglądać.**

Podejrzenie, Podeźrzenie, Podejrzanie, -ia, *n.* подозрѣніе; (podejrzywanie, подозрѣваніе); недовѣрчивость; mieć na kogo podejrzenie, mieć kogo w podejrzeniu, имѣть подозрѣніе на кого, подозрѣвать кого въ чемъ; wpaść w podejrzenie, придти, впасть въ подозрѣніе; być w podejrzeniu, быть [находиться] въ подозрѣніи.

Podejrzliwość, Podeźrzliwość, -ści, *f.* подозрительность, недовѣрчивость, недовѣріе, недовѣрка, сомнительность, сомнѣніе въ чьей-либо вѣрности; **Podejrzliwy, Podeźrzliwy**, *adj.* подозрительный, недовѣрчивый, подозрѣвающій, сомнительный; -wie, *adv.* подозрительно, съ подозрѣніемъ, недовѣрчиво, съ недовѣрчивостью, сомнительно.

Podejrzon, Podeźrzon, Podejrzał, -u, *m. Bot.* (ziele, gat. długossa, *botrychium lunaria*, *osmunda lunaria*), чистоустъ полумѣсячный; чистоустъ мѣсячный; чистоустъ обыкновенный; Богородицына ручка; ключъ-трава; чѣрный папоротникъ; podejrzon żółty, v. **Psia cebula.**

Podejść, *v. n. perf.*, **Podchodzić**, *v. impf.*, **Podchadzać**, *v. frequ.* 1. подойти, подходить, идти подо что-либо; подойти, подходить, приближиться, приближаться; подступить, подступать, приступить, приступать, наступить, наступать; 2. podchodzić pod co, (zakradzać się pod co), украдкою приближаться; подкрадываться; 3. podejść, (chytrze, tajnie uchwycić, zdybać, *qu. v.*), внезапно (*abo* неожиданно) напасть на (*c. Acc.*), схватить, поймать; 4. – kogo, (oszukiwać), обмануть, обманывать, подпеть, подпевать, провести (*abo* провесть), проводить; подсидѣть, подсиживать кого-либо; 5. – krwią, затечь, затекать кровью.

Podejście, †Podeście, -ia, *n.* обманъ; коварство; лукавство; хитрость; *cfr. verb.* **Podejść**; v. **Podchód.**

z **Podełba na kogo patrzeć** (=z pod oka), смотрѣть на кого изъ подлобья, смотрѣть сердито или съ недовѣрчивостію, нахмуривъ брови.

Podelgnąć, *v. n. semelf.* подольнуть, подлянуть, прильнуть снизу.

Podeliżyć, *v. a. perf.* нѣсколько облегчить.

Podemdlić, Podemglić, *v. a.* нѣсколько ослабить.

Podemknąć, *v. a. semelf. perf.*, **Podmykać**, *v. impf.* подвинуть, подвигать, придвинуть, придвигать, подсунуть, подсовывать; – się, *v. r.* подвинуться, подвигаться; nieprzyjaciel podemknął się pod bramy miasty, непріятель подвинулся подъ ворота города.

Podemną = pode mną, подомною.

Podeprzeć, *v. a. perf.*, **Podpierać**, *v. impf.* подпереть, подпирать; подставить, подставлять подо что подпору; – dom, подпирать, подпереть домъ; – kogo, поддержать, поддерживать, помочь, помогать, пособить, пособлять, оказать (оказывать, *abo* доставить, доставлять) пособіе, вспо-

Digitized by Google

мощéствовать; – się czém, подпирáться чѣмъ; – się łokciem *abo* na łokciu, подгорóниться, подгорóниваться, облокотúться, облокáчиваться.

Podeptać, Podeptawać, Podeptywać, *v. a.* потоптáть, потáптывать, истоптáть, истáптывать, попирáть.

Poderwać, *v. a. semelf. perf.*, **Podrywać,** *v. impf.* подорвáть, подрывáть, вырывáть снúзу; §. cicha woda brzegi podrywa, тúхая водá берегá подмывáетъ; въ тúхомъ óмутѣ [*abo* болóтѣ] чéрти вóдятся; – się, *v. r.* подорвáться; *cfr.* **Podryć.**

Poderznąć, *v. a. semelf. perf.*, **Podrzynać,** *v. impf.* подрѣзать, подрѣзывать; **Poderznięcie, Podrzynanie,** –ia, *n.* подрѣзка, подрѣзáние, подрѣзáние, подрѣзывание.

Podeschły, *adj.* подсóхлый.

Podeschnąć, *v. n. semelf. perf.*, **Podsychać,** *v. impf.* подсóхнуть, подсыхáть.

Podeście, v. **Podejście.**

I. Podesłać, *v. a. perf.*, **Podsyłać,** *v. impf.* подослáть, подсылáть; podesłany, подóсланный, подсúльный; podsyłający kogo, подсылáющій когó-либо, подсúльщикъ.

II. Podesłać, *Fut.* **podściele,** *v. a. perf.*, **Podścielać,** *v. impf.* подостлáть, подстилáть, стлать подо что или подъ когó лúбо.

Podesłanie, –ia, *n.* 1. (podsyłanie), подослáние, (подсылáние); 2. podesłanie, (podścielanie), подостлáние, подстилáка, (подстилáние).

Podesłaniec, –ńca, *m.* подóсланецъ, тáйно подóсланный, соглядáтай, соглядáтель, лазýтчикъ.

Podessać, *v. a. perf.*, **Podsysać,** *v. impf.* подсосáть, подсáсывать.

Podeszczwać, *v. a. perf.*, **Podszczywać,** *v. impf.* 1. подтравáть, подтрáвливать, травúть собáками; 2. *fig.* подтравúть, подтрáвливать, подстрекáть, подущáть; v. **Podbechtać.**

Podeszłość, –ści, *f.* 1. (podstarzałość), престарѣлость, стáрость, многолѣтие, многодéнствие, долголѣтие, преклóнность лѣтъ; 2. podeszłość (rany *etc.* krwią, podciekłość), подтёкъ; *it.* покраснѣние кóжи; **Podeszły,** *adj.* 1. пожилóй, въ лѣтáхъ, устарѣлый, преклóнныхъ лѣтъ, престарѣлый, многоднéвный; 2. podeszły (*np.* krwią, podciekły), подтёклый, затёклый (крóвью).

Podeszwa, –y, *f.* 1. подóшва, испóдняя часть ступнú [у человѣка]; ступнú; 2. – (u obuwia, u pończoch), подóшва; wyrznięta ze skóry podeszwa, рóзрѣзь; podeszwa w obuwiu wewnętrzna, настéлка; стéлька; podeszwa nowo podzylowana, подмётка; 3. подóшва, низъ, основáние чего-лúбо, пятá; v. **Spód, Podwalina.**

Podeszwiany, Podeszkowy, *adj.* подóшвенный, подóшвенный; nerw podeszwowy, подóшвенный нервъ.

Podetkać, *v. a. perf.*, **Podtykać,** *v. impf.* 1. подоткáть, подтыкáть, ткáніемъ добавлять къ сóткáнному; 2. **Podetkać, Podetknąć, Podtykać,** *v. a.* подтúкать, подоткнýть, подтыкáть, втыкáть подо что-лúбо; подсýнуть [тáйнымъ óбразомъ].

Podetnąć, v. **Podciąć.**

Podetrzeć, *v. a. perf.* подтерéть.

Podewrzeć, *v. n. perf.*, **Podwierać,** *v. impf.* подварáться, подвáриваться, вскипéть, вскипáть; v. **Podgotować się.**

Podeźrzany, *etc.*, v. **Podejrzany,** *etc.*

Podeźrzon, v. **Podejrzon.**

Podeżyć, v. **Podżegać.**

Podfarbować, *v. a. perf.* подкрáсить, подцвѣтúть.

Podfutrować, *v. a. perf.* подбáть, подшúть подкладку подо что, вúложить что кáмнемъ.

Podgardle, Podgarle, Podgardziel, –a, *n.*, **Podgardłek,** –dłka, *m.* 1. перéдняя часть (*abo* сторонá) шéи подъ гóрломъ; подбородóкъ; подгрýдокъ, залóка; *it.* зобъ; podgardłek u kura, (nadpierszek), серёжка, шéя у пѣтухá; 2. podgardle, (rzemień podgardłowy u muszztuka końskiego), подшéйникъ; подбородникъ; **Podgardłowy, Podgarlany,** *adj.* принадлежáщій или относáщійся къ перéдней чáсти шéи; подбородóчный; подгрýдочный.

Podgarlica, –y, *f.* голубúная зобъ; зобъ у гóлубей.

Podgarnąć, *v. a. semelf. perf.*, **Podgarnywać,** *v. frequ.* подгрестú, подгребáть; подсýнуть, подсóвывать; подвúнуть, подвигáть; подложúть, подклáдывать подо что.

Podgęścić, *v. a. perf.* подгустúть, (подгущáть).

Podgiąć, *v. a. semelf. perf.*, **Podginać,** *v. impf.* подогнýть, подгибáть; **Podgięty,** *part. p.* подóгнутый.

Podglądać, *v. a.* поглядывать, подглядѣть; подсмáтривать, подсмотрѣть; подзирáть; **Podglądacz,** –a, *m.* подглядчикъ, подсмóтрщикъ, подзирáтай, подзирáтель, подзóрщикъ, соглядáтай; **Podglądanie,** –ia, *n.* подглядывание, подсмáриваніе, подзóръ, подсмóтръ.

Podgłaskać, Podgłaskiwać, *v. a.* нѣсколько поглáдить, поглáживать.

Podgłodać, *v. a.* подголодáть, подглáдывать.

Podgłówny, *adj.* 1. находящійся подъ головóю; skrzynka podgłówna, з pochyłym wiekiem, подголóвокъ, заголóвокъ, приголóвокъ; 2. срéдній, посрéдственный.

Podgnić, *v. n. perf.* подгнúть.

Podgnieść, *v. a. perf.* подмáть.

Podgniewać sobie, *v. n.* нѣсколько разгнѣвáться, разсердáться.

Podgoleniowa żyła, *f. Anat.* (*vena poplitea*), подколѣнная вéна, подколѣнная кровоозвратная жúла.

Podgolić, *v. a. perf.* подбрúть.

Podgórczyk, –a, *m.* подгóрный жúтель; **Podgórny,** *adj.* подгóрный, лежáщій у горú или подъ горóю; **Podgórzanin,** –a, *m.* подгóрный жúтель; живýщій, жúтельствующій на подгóрьѣ; **Podgórzanka,** –i, *f.* подгóрная жúтельница; **Podgórze,** –a, *n.* подгóрье, подгóрье.

Podgorzeć, *v. n. perf.*, **Podgorywać,** *v. frequ.* подгорѣть, подгорáть.

Podgrabić, *v. a. perf.* подгрестú, подгрéсть, подгребáть.

Podgrodzie, –ia, *n.* подгрáдие, подгорóдье.

Podgrodzić, *v. a. perf.* загородúть до извѣстнаго мѣста.

Podgrudzić, *v. a. perf.*, **Podgrudzać,** *v. impf.* (na grudzie nogi podbić), подбáть, подбивáть, изрáнить нóги бѣгая по грýдѣ.

Podgryźć, *v. a. perf.*, **Podgryzać,** *v. impf.* подглодáть, подглáдывать.

Podgrześć, *v. a. perf.*, **Podgrzebać,** *v. impf.* подрúть, подрывáть, подкопáть, подкáпывать.

Podgrzonąć, v. **Podgarnąć.**

Podgrzybiały, v. **Podeszły, Podstarzały.** [czyk.

Podhalstuczek, v. **Podalstu-**

Podhetmani, –iego, *m.* намѣстникъ главнокомáндующаго; намѣстникъ военачáльника; podhetmani Dońskich Kozaków, есáулъ.

Podhołdować, *v. a. perf.* поработúть, покорúть; v. **Podbić.**

Podimienik, –a, *m.* подъимáнникъ.

Podjąć, v. **Podejmować.**

Podjadać, v. **Podjeść.**

Podjadek, –dka, *m. H. n.* (robak korzenie podgryzający, *spondyle*), червь, подглáдывающій кóрни у растéній.

Podjarzemny, Podjarzmi, Podjarzmowy, *adj.* подъярéмный, ярéмный, яремонóсный.

Podjarzmić, *v. a. perf.* поработúть, подвéргнуть, подклонúть, покорúть; **Podjarzmiciel,** –a, *m.* поработúтель; v. **Podbójca.**

Podjawor, v. **Podklon.**

Podjazd, –u, *m.* 1. набѣгъ, наѣздъ, разъѣздъ; 2. (podjechanie), подъѣздъ; **Podjazdowy,** *adj.* относáщійся къ набѣгу, къ наѣзду, къ разъѣзду; разъѣздный.

Digitized by Google

Podjechać, *v. n. perf.*, **Podjeżdżać**, *v. frequ.* подъѣхать, подъѣзжать; **Podjechanie**, **Podjeżdżanie**, -ia, *n.* подъѣздъ, подъѣзжаніе.

Podjęcie, -ia, *n.* поднятіе; v. **Podejmowanie.**

Podjeść, *v. a. perf.*, **Podjadać**, *v. impf.* 1. подъѣсть, подъѣдать, съѣдать снизу; 2. наѣсться, насытиться, накормиться.

Podjęty, *part. p.* поднятый; v. **Podjąć.**

Podjezdek, -dka, *m.* (podły mały koń), клеперъ, кляча, клячонка, лошадёнка.

Podjeżdżać, v. **Podjechać.**

Podjęzyczny, **Podjęzykowy**, *adj.* подъязычный, лежащій или находящійся подъ языкомъ; gruczołki podjęzyczne, podjęzykowe, (*glandulae sublinguales*), подъязычныя желѣзы. [палачъ.

Podkacie, -ia, *n.* помощникъ

Podkadzać, *v. a. impf.*, **Podkadzić**, *v. perf.* подкадить, подкуривать, подкурить, окуривать, окурить; *кадить, ласкательствовать, льстить.

Podkan-celista, -y, *m.* подканцеляристъ; -**clerski**, *adj.* вице-канцлерскій; вице-канцлеровъ; -**clerstwo**, -a, *n.* 1. должность, достоинство вице-канцлера; 2. *collect.* вице-канцлеръ и его жена; -**clerzanka**, -i, *f.* дочь вице-канцлера; -**clerzy**, -ego & -a, *m.* вице-канцлеръ; -**clerzyc**, -a, *m.* сынъ вице-канцлера; -**clerzyna**, -y, *f.* жена вице-канцлера.

Podkanonier, -a, *m.* (под-)канонеръ, пушкарь.

Podkarm, -u, *m.* 1. **Podkarmienie**, -ia, *n.* умѣренное накормленіе; 2. v. **Pokarm**, **Popas.**

Podkarmić, *v. a. perf.*, **Podkarmiać**, *v. impf.* 1. нѣсколько покормить, покармливать; 2. накормить, накармливать.

Podkasać, *Fut.* **podkasze**, *v. a. perf.*, **Podkasywać**, *v. frequ.* подёрнуть, подёргать, подёргивать, подобрать, подбирать, приподнять, приподнимать (какую-либо ткань), подпоясать, подпоясывать, подвязать, подвязывать.

Podkąsać, *v. a. perf.*, **Podkąsywać**, *v. cont. & frequ.* подкусить, подкусывать; v. **Podgryźć.**

Podkasały, v. **Podkasany.**

Podkasanie, **Podkasywanie**, -ia, *n.* подёрганіе, подёргиваніе, подобраніе, подбираніе, приподниманіе, подпояска, подпоясаніе, подпоясываніе, подвязаніе, подвязываніе; **Podkasaniec**, -nca, *m.* подёрганный, подпоясанный; *it.* подергай.

Podkasany, **Podkasały**, *part. p.* подёрганный, подобранный, подпоясанный, подвязанный.

Podkaska, -i, *f.* подпояска, подвязка, (пажъ); опояска; поясъ, кушакъ.

Podkład, -u, *m.*, **Podkładka**, -i, *f.* подкладъ, подкладка, подкладочка; подстёлка; *it.* podkład, (*basis*), основаніе, базисъ; podkład pod siodło, (wojłok), потникъ, войлокъ, подкладываемый подъ лошадиное сѣдло; podkład pod dno naczynia, поддонокъ, подставка подъ дно какого-либо сосуда.

Podkładać, *v. a. impf.*, **Podłożyć**, *v. perf.* подкладывать, подлагать, подложить подо что-либо; класть, положить одну вещь подъ изподъ другой; подставлять, подставить подо что-либо; подсовывать, подсовать, подсунуть; подвёртывать, подвернуть; подминать, подмять; подложить под kurę jaj, подложить яйца подъ насѣдку; посадить курицу на яйца; ogień podłożyć, подложить огонь, поджечь; podłożyć co pod kogo *abo* komu, подвернуть, *etc.*, v. **Poddać** (komu co); - (= podsunąć, podrzucić), [тайно] подкладывать, подложить, подкидывать, подкинуть, подмѣнивать, подмѣнить [*abo* подменить], подставливать, подставлять, подставить, подсовывать, подсунуть, поддѣлывать, поддѣлать; podłożyć testament, представить подложную духовную; предъявить ложное завѣщаніе; **Podkładacz**, -a, *n.* подлагатель; v. **Podrzucicieł**; **Podkładalny**, *adj.* подкладный; подкладочный; *Eccl. sl.* подлагательный; **Podkładanie**, -ia, подкладываніе, подлаганіе; *etc.*, v. *verb.* **Podkładać.**

Podklarować, *v. a.* нѣсколько клеровать, очистить.

Podkleić, **Podklejać**, *v. a.* подклеить, подклеивать; **Podklejenie**, -ia, *n.* подклейка, подклеиваніе.

Podkłóć, *v. a.* подколоть.

Podlon, -u, *m. Bot.* родъ малаго клёна.

Podkluczowy, *adj.* подключичный, подключичный; żyła, arterya podkluczowa, подключичная артерія. [никъ.

Podkluczník, -a, *m.* подключ-

Podkolan, -u, *m. Bot.* (*ophrys*), двулистникъ; бровникъ; мадёнчица; *cfr.* **Storczyk.**

Podkolanek, -nku, *m.* 1. *Anat.* (*poples*), подколѣнокъ; подколѣнная чаша; 2. (wezgłówko pod kolana), подушка подъ колѣни.

Podkolankowy, *adj.* подколѣнный.

Podkomen-da, -y, *f.* низшая команда; низшее начальство, низшее предводительство; *Eccl. sl.* подначаліе; подкоманда; -**dant**, v. **Podrządca**; -**dny**, *adj.* подчинённый; *Eccl. sl.* подначальный, подчинительный; подкомандный.

Pokomisarz, -a, *m.* помощникъ комиссара.

Podko-morski, *adj.* 1. камергерскій; 2. подкоморскій; -**morstwo**, -a, *n.* 1. достоинство камергера; 2. *collect.* камергеръ и его жена; -**morzanka**, -i, *f.* дочь камергера; -**morzy**, -ego, *m.* 1. камергеръ; 2. подкоморій; -**morzyc**, -a, *m.* сынъ камергера; -**morzyna**, -y, *f.* жена камергера.

Podkoniuszy, -ego, *m.* подконюшій, унтеръ-шталмейстеръ.

Podkop, -u, *m.* 1. *Milit.* подкопъ; минный подкопъ; мина; подрывъ; podkopy, *pl.* подкопы, мины; 2. *fig.* подкопъ, происки, коварство; -**pać**, *v. a. perf.*, -**pywać**, *v. impf.* подкопать, подкапывать, подрыть, подрывать; podkopać mur, подкопать, подрыть стѣну; podkopywać pod kim dołki, * рыть кому-либо яму; podkopać fundamenta (*np.* państwa, wolności), * подкопать основаніе, поколебать [*abo* потрясать] въ основаніи; - **się**, *v. r.* подкопаться, подкапываться; подрыться, подрываться; podkopali się pod dom, pod mur, pod fortecę, подкопались, подрылись подъ домъ, подъ стѣну, подъ крѣпость; -**panie**, -**pywanie**, -a, *n.* подкопаніе, подрытіе, подкапываніе, подрываніе; -**pca**, -y, *m.*, -**pnik**, -**pownik**, -a, *m.* подкопщикъ; минёръ; *Eccl. sl.* подкопатель; -**pniczy**, *adj.* подкопщичій, подкопщиковъ; подкопный, минёрный; naczynia, narzędzia podkopnicze, подкопныя орудія; -**pny**, *adj.* подкопный; подкопанный, подрытый, подземный, подземельный; ganek podkopny, galerya podkopna, подземный ходъ, минный подкопъ, сапа, подкопная галерея.

Podkorzenny, *adj.* подкорённый, находящійся подъ корнемъ.

Podkościelny, *adj.* подцерковный, подъ церковью или близъ церкви находящіеся.

Podkosić, *v. a.* подкосить.

Podkostny, *adj.* подкостный, находящійся подъ костью.

Podkoszule, -a, *n.* исподняя рубаха.

Podkowa, -y, *f.* подкова.

Podkować, v. **Podkuć.**

Podkówka, -i, *f. dim.* 1. подковка; 2. (ziele), v. **Podkownik.**

Podkownik, -a, *m. Bot.* 1. (ziele podkówka, otwieracz, wytrych, *coronilla securidaca*), конковка; конекобка; вязелецъ; вязель стручковатый; 2. кузнецъ; подковный мастеръ.

Podkowowy, *adj.* подковный.

Podkraj, -aju, *m.* область; земля; страна.

Podkraść, **Podkradać**, *v. a.* тайкомъ обкрасть (*abo* обокрасть),

Digitized by Google

обкрадывать; - się, v. r. подкрасться, подкрадываться, подойти, подходить къ кому-либо тайкомъ.

Podkrasić, v. a. подкрасить.

Podkre-ślać, -ślić, v. a. подчеркивать, подчеркивать, подчеркнуть, подчертать; **-ślenie, -ślanie**, -ia, n. подчеркение, подчеркивание, подчеркивание; **-ślony**, part. p. подчеркнутый, подчерченный.

Podkroić, Podkrajać, Podkrawać, v. a. подрезать, подрезывать, рѣзать,обрѣзать что-либо снизу; pszczołom miód podkrawać, v. Podbierać.

Podkróli, -ego, m. вице-король. [plić.

Podkrzeplić, etc., v. Pokrze-

Podkrzesać, Podkrzesywać, v. a. подрѣзать, подрѣзывать, рѣзать снизу, подтесать, подтесывать.

Podkrzewina, -y, f. кустъ, кустарникъ; **Podkrzewny**, adj. подкустный; кустарниковый, кустарный, кустовидный.

Podksiężycny, adj. подлунный.

Podkuć, v. a. perf., **Podkować**, v. impf. подковать, подковывать, прикрѣплять подковы къ лошадиным копытамъ; podkuć konia, подковать лошадь; **Podkucie, Podkowanie**, -ia, n. подковка, подкованіе, подковываніе.

Podkup, -u, m. 1. (podkupowanie), наддача, надбавка, перебой, перебивка, перекупъ, перекупка, переторжка; 2. подкупъ, подкупаніе, преклоненіе кого-либо на свою сторону деньгами или подарками; -pić, -pować, v. a. 1. посулить больше, набить, набивать, наддать, наддавать, перебить, перебивать, перекупить, -пать, переторговать, переторговывать; 2. - kogo, подкупить, подкупать, преклонить подарками кого-либо на свою сторону, задорить кого подарками; **-pnik**, -a, m. 1. наддатчикъ, кулакъ, перебивщикъ, перебойщикъ, перекупщикъ, переторговщикъ; 2. подкупщикъ, подкупающій кого-либо; Jur. ходатель; **-pny**, adj. 1. перекупный; 2. подкупный; продажный; **-pstwo**, -a, n. подкупность; подкупаніе.

Podkurek, -rka, m. курокляк, курогламеніе, ночное время, въ которое поютъ пѣтухи; завтракъ около того времени.

Podku-rzać, -rzyć, v. a. подкурить, подкуривать, окурить, окуривать; v. Podkadzić; **-rzanie**, -ia, n. подкуриваніе, окуриваніе.

Podkuty, part. p. подкованный.

Podkwas, -u, m. Chem. окись; окиселъ; - siarciany, (acidum sulphurosum), сѣрная кислота; кислородная кислота; - saletrowy, (acidum nitrosum), селитровая кислота; селитровая кислота.

Podkwasić, v. a. подквасить.

Podlać, Podlewać, v. a. подлить, подливать, лить подо что-либо, или добавлять къ налитому; it. облить, обливать; полить, поливать; - tafię (sposobem zwierciadlnika) сунд і merkuryuszem, партутить, партутчивать, ртутить зеркальное стекло; навесть, наводить ртуть на зеркальное стекло; наложить, накладывать abo покрыть, покрывать зеркальное стекло ртутью; podlać sobie, v. Podpić (sobie, podchmielić).

Podlakuąć, v. n. нѣсколько алкать.

Podłamać, Podłamywać, v. a. подломить, подламывать; **Podłamanie, Podłamywanie**, -ia, n. подломъ, подломленіе, подламываніе; **Podłamany**, part. p. подломленный.

Podlasie, Podlasze, Podlesie, -ia, n. подлѣсье.

Podlaszczka, -i, f. Bot. (polny fiołek, viola canina), подлѣсокъ, [растеніе, родъ фіалки].

Podlatać, v.a. подлатать, (подлачивать), подшить заплатку подо что-либо.

Podławiać, Podławić, v. a. 1. подавлять, подавить, давить многихъ abo во множествѣ, передавливать, передавить, передушить, задушить многихъ; 2. v. Potłoczyć, Powtłaczać.

Podławie, -ia, n. подавье.

Podłaźić, v. Podleść.

Podle, 1. praep. (c. Gen.) & adv. подлѣ, возлѣ; близъ; смежно; въ сосѣдствѣ; 2. podle, adv. (podło, v. Podły), подло, низко, безчестно, гнусно, гадко, мерзко.

Podleć, v. n. impf., **spodleć**, v. perf. портиться, (v. perf. испортиться), повреждаться, (повредиться); дѣлаться подлымъ; v. Podlić się.

Podlecieć, Podlatać, Podlatywać, v. n. подлетѣть, подлетать; летѣть подо что-либо; взлетѣть, взлетать; летѣ возноситься, поднимаиться на высоту; it. летѣ приближиться, приближаться, подлетѣть; **Podlecenie, Podlatywanie**, -ia, n. подлетѣніе, подлетаніе.

Podledz, Podlegnąć, v. n. perf. & semel., **Podlegać**, v. impf. & contin. 1. подлежать; быть подверженну кому или чему либо; зависѣть, быть (abo находиться) въ зависимости; быть побѣждённу; it. уступать, уступить кому; повиноваться; podlegać, (podpadać np. winie), подвергаться; подлежать; быть подверженнымъ, подлежащимъ; 2. podlegać pod czém, (= leżeć pod czém), лежать подъ чѣмъ; [cfr. Eccl. sl. низлежати]; **Podleganie**, -ia, n. подлежаніе, подверженіе.

Podległość, -ści, f. подлежительность; зависимость; покорливость; подвластность, подвластіе, подчиненность, подначаліе, подданство; **Podległy**, adj. подлежательный; зависящій отъ кого или отъ чего либо; зависимый; находящійся въ зависимости; подлежащій; подверженный кому или чему либо; покорливый; подвластный, подчиненный, подначальный, подданный, подручный; życie podległe chorobom, жизнь подверженна болѣзнямъ; żony podległość mężowi, Eccl. sl. подмужество.

Podlekarz, -a, m. подлѣкарь, помощникъ лѣкаря.

Podlekczyć, v. a. perf. съѣсть облегчить, нѣсколько облегчить.

Podlepczyca, -y, f. Bot. (galium abo galium spurium), подмарѣнникъ пѣшенной.

Podle-piać, -pić, v. a. подклеить, подклеить, клеить съѣсть, подклеивать, подклеить; **-pianie, -pienie**, -ia, n. подклеіваніе, подклѣйка, подклѣиваніе, подклѣйка; **-piony**, part. p. подклѣенный, подклѣенный.

Podle-siadły, adj. подлѣ, возлѣ, близъ сидящій; v. Sąsiedni; **-siedniк**, -a, m. сосѣдатель; сидящій вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.

Podlesie, v. Podlasie.

Podleśnicy, -ego, m. подлѣсничій, помощникъ лѣсничаго.

Podleśny, adj. 1. подлѣсный, находящійся, растущій подъ лѣсомъ, близъ лѣса лежащій, прилежащій къ лѣсу; 2. podleśny, -ego, s. m., v. Podleśnicy.

Podlewa, -y, f. подлива, обусъ.

Podlewać, v. Podlać.

Podleźć, Podłazić, v. n. (praep. et °) подлѣзть, подлѣзать, подлезть; лѣзть подо что-либо; (подползти,подползать,подлазить); унижаться, входить къ кому-либо въ любовь заискательствомъ.

Podlić się, v. r. impf., s-, s-podlić się, v. r. perf. унижать, унизить себя, уничижать себя, унижаться, унизиться, уничижаться, уничижиться, дѣйствовать abo поступать ниже своего достоинства, поступать подло, дѣлаться подлымъ; v. Podleć.

Podlipnąć, v. n. semel. подлинить.

Podlizać, v. a. perf. подлизать; rzéka podlizuje (= podmywa), рѣка подмываетъ.

Podło, adv. подло, низко, безчестно, гнусно, гадко, мерзко; podło się czołgać, раболѣпствовать.

Podlodowy, adj. подлѣдный, находящійся подо льдомъ.

Podło-ga, -i, f. полъ; ślepo

Digitized by Google

podłoga, miejsce pod podłogą, подпо́лье; -gowy, *adj.* половы́й.

Podłokietek, -tka, *m.* подру́чная подушка.

Podłomy-ślność, -ści, *f.* по́дность, ни́зость, ни́зкость, гну́сность; -śliwy, *adj.* по́дный, ни́зкій, гну́сный; -ślnie, *adv.* по́дло, ни́зко, гну́сно.

Podłopatkowy, *adj.* подлопа́точный; myszki podłopatkowy, подлопа́точныя мы́шцы, п. мы́шцы; okolica podpaszna *abo* podłopatkowa, подлопа́точная страна́.

Podłość, -ści, *f.* по́дность, ни́зость, ни́зкость, гну́сность.

Podłoże, -a, *n.* подкла́дка, подстя́жка.

Podłożenie, -ia, *n.* подложе́ніе; v. *verb.* **Podkładać.**

Podłożnica, -y, *f.* подло́жница, наложница.

Podłożny, *adj.* (do podłożenia, od podłożenia), подкладо́чный, подста́вочный, подкладны́й, v. Podłożony.

Podłożony, *part. p.* подло́женный, *etc.*, v. Podłożyć, Podkładać; *it.* подло́жный, подде́льный, подста́вный, ло́жный; podłożna rzecz, подкла́дка, подкла́дочка; podłożony zmaz, подвёртка; podłożony testament, подложенная *abo* подло́жная духо́вная; podłożone jajko, подкла́дъ, по́дкладень; v. Podłożny.

Podłożyć, v. **Podkładać.**

Podłożyciel, -a, *m. Eccl. sl.* подлагатель.

Podłubać, *v. a.* подолоба́ть.

Podluchny, *adj.* по́дленький; v. Podły.

Podług, *præp.* (*c. Gen.*), по (*c. Dat.*); сообразно съ (*c. Instr.*), согла́сно, согла́сно съ (*c. Instr.*); слѣдуя; въ слѣдствіе (*c. Gen.*); по вѣрѣ; podług mego zdania, по моему мнѣнію; podług zasad swoich, слѣдуя своимъ пра́вилам; podług okoliczności, смотрѣ́ по (*abo* tylko по) обстоя́тельствамъ; podług rozkazu (nakazania), по повелѣнію; въ слѣдствіе повелѣнія; (= podług przepisu), по предписанію; żyć podług stanu, жить по состоянію.

Podługmyślność, -ślny, v. Podyślność, -ślny.

Podługo-wato, *adv.* продолгова́то, длинновато; -watość, -ści, *f.* продолгова́тость, длинновато́сть; -waty, *adj.* продолгова́тый, длинновато́ватый.

Podłuż, w **Podłużki**, *adv.* (wdłuż), въ длину́; вдоль; въ растя́жку.

Podłu-żać, -żyć, *v. a.* удлиня́ть, удлини́ть; дѣлать, сдѣлать длиннѣ́е; прибавля́ть, -вить въ длину́; продлѣ́ть; вытя́гивать, вы́тянуть, растя́гивать, растяну́ть въ длину́; продолжа́ть, продолжи́ть; -żeć, *v. n.* продолжа́ться, удлиня́ться длиннѣ́е; удлини́ться.

Podłużka, -i, *f.* всякая вещь въ длину́ простира́ющаяся, расте́гивающаяся въ длину́; продолгова́тый ло́мтикъ; podłużka na dachu, конь на кро́вля́ [*abo* кро́вельный], конёкъ; верхъ, верши́на, верху́шка кро́вли.

Podłużony, *part. p.* продолже́нный, удлине́нный.

Podły, *adj.* 1. по́дный, ни́зкій, безче́стный, гнусный, га́дкій, мёрзкій; podły człowiek, podły pochlebca, по́дный человѣ́къ, подле́цъ, прислу́жникъ, раболѣ́пствователь; 2. по́дный, ни́зкій, простой; podły styl, ни́зкій слогъ, простой слогъ; 3. (podłego stanu, podłego nizkiego rodu), по́дный, ни́зкій, ни́зкаго состоя́нія, ни́зкаго происхожде́нія.

Podmachnąć, *v. a.* подмахну́ть.

Podmajstrzy, -ego, *m.* подмастёрье.

Podmalować, *v. a.* подмалева́ть; подкра́сить.

Podmamić, *v. a.* подмани́ть; v. Omamić; **Podmamiciel**, **Podmamienie**, v. **Omamiciel**, **Omamienie.**

Podmarznąć, *v. n.* подмёрзнуть.

Podmaślić, *v. a.* подма́слить.

Podma-wiać, *etc.*, v. **Podmówić**; -wiacz, -a, *m.* подгово́рщикъ; -wianie, -ia, *n.* подгова́риваніе.

Podma-zać, -zywać, *v. a.* подма́зать, подма́зывать; -zanie, -zywanie, -ia, *n.* подма́зка, подма́заніе, подма́зываніе; -zany, *part. p.* подма́занный.

Podmiąć, *v. a.* подмя́ть.

Podmiana, -y, *f.* подмѣна; подмѣ́нъ; **Podmieniać**, **Podmienić**, *v. a.* подмѣ́нивать, подмѣня́ть, подмѣня́ть; **Podmieniacz**, -a, *m.* подмѣ́нщикъ.

Podmieść, **Podmiatać**, *v. a.* 1. подметну́ть, подмета́ть, подмётывать, тайно подки́нуть, подки́дывать, подложи́ть, подкла́дывать что-либо, подбро́сить, подбра́сывать; подъязвя́ть, -звя́ть что ло́жное; 2. - miotłą, подмести́, подмести́, подмета́ть; метё подчи́стить, подчища́ть; мести́ подо что-либо.

Podmieście, -ia, *n.* подгоро́дье, мѣсто близъ го́рода. [ный.

Podmiesięczny, *adj.* подлу́н-

Podmie-szać, *v. a.* подмѣ́шать; -szanie, -ia, *n.* подмѣ́шаніе, подмѣ́ска, подмѣ́съ; -szany, *part. p.* подмѣ́шанный.

Podmignąć, *v. n.* подмигну́ть.

Podmiot, -u, *m.*, **Podmio-tek**, -tka, *m. dim.* 1. подмётъ, подло́гъ, всякая подло́жная, подде́льная вещь, ковар́ство, обма́нъ; 2. (= podrzutek, podmienione dziecię), подмётышъ, подки́дышъ, подки́дышекъ, подки́нутый младе́нецъ; подмётное дитя́; 3. подлежа́щее; -tny, -towy, *adj.* (podrzucony), подмётный, тайно подки́нутый; подло́жный, подде́льный, подставны́й; dziecię podmiotowe, подмётышъ; подмётное дитя́; подки́нутый младе́нецъ; подки́дышъ.

Podmisny, *adj.* подблю́дный.

Podmistrzek, -strzka, *m.* подмастёрье.

Podmleć, *v. a.* нѣсколько моло́ть, помоло́ть.

Podmłócić, *v. a.* подмолоти́ть, нѣсколько обмолоти́ть.

Podmłoda, -y, *f.* верхо́вная дро́жжи; zadać podmłodę, подмолоди́ть.

Podmo-czyć, *v. a.* подмочи́ть; -czenie, -ia, *n.* подмоче́ніе.

Podmo-knąć, **Podmakać**, *v. n.* подмо́кнуть, подмока́ть, подмочи́ться, подма́чиваться; -kły, *adj.* подмо́клый; -knienie, -ia, *n.* подмо́чка.

Podmorski, *adj.* примо́рскій, лежа́щій при мо́рѣ.

Podmo-ście, -ia, *n.* подмо́стье; мѣсто, находя́щееся подъ мо́стомъ; -stny, *adj.* находя́щійся подъ мо́стомъ.

Podmotać, *v. a.* подмота́ть.

Podmowa, -y, *f.* подгово́ръ; подгова́риваніе; убѣжде́ніе.

Podmówca, -y, *m.* подгово́рщикъ, заговорщикъ; убѣди́тель; v. Podbechtacz; **Podmówić**, **Podmawiać**, *v. a.* подговори́ть, подгова́ривать; уговори́ть, угова́ривать; подозва́ть, подзыва́ть.

Podmroźić, *v. a.* подморо́зить.

Podmuch, -u, *m.* подду́ваніе; *подду́ваніе, наущи́ваніе, наущеніе, подущеніе, подгово́ръ, подстрека́ніе.

Podmulać, **Podmulić**, *v. a.* наполня́ть, наполни́ть и́лом съѣ́стоди.

Podmurny, **Podmurowy**, *adj.* подстѣ́нный, находя́щійся подъ стѣ́ною или у стѣны́; podmurny plac, (= podmurze), мѣсто, находя́щееся близъ городско́й стѣны́, мѣсто мѣ́жду городско́ю стѣно́ю и дома́ми.

Podmuro-wać, *v. a.* подвёсть ка́менную стѣ́ну; подвёсть фундаментъ подъ (*c. Acc.*); -wanie, -ia, *n.* подво́дка фундамента; ка́менный фундаментъ.

Podmurze, -a, *n.*, v. *sub:* **Podmurny.**

Podmusnąć, **Podmuskać**, **Podmuskiwać**, *v. a.* погла́дить, погла́живать сни́зу.

Podmyć, **Podmywać**, *v. a.* подмы́ть, подмы́вать; rzeka brzegi podmywa, рѣка́ подмы́ваетъ берега́; **Podmycie**, -ia, *n.* подмы́вка, подмы́въ; **Podmyty**, *part. p.* подмы́тый; podmyte miejsce brzegu, промо́й, промо́ина; **Podmywanie**, -ia, *n.* подмыва́ніе.

Podnaczelny, *adj.* подначальный, подкома́ндный.

Podnamiestnik, -a, *m. Eccl. sl.*

Digitized by Google

подъуправи́тель; помо́щникъ управи́тель; подста́роста.

Podna-mówić, -mawiać, *v. a.* тайно подговори́ть, подгова́ривать.

Podnaszać, v. **Podnieść.**

Podniebie, -ia, *n.* откры́тый во́здухъ; откры́тое по́ле; подне́бесье & подне́бесье.

Podniebienie, -ia, *n.* 1. v. **Podnieble**; 2. (w wudowaniu), сводъ; 3. *Anat.* не́бо, подне́бье, (внутренная, ве́рхняя часть рта); подне́бный сводъ.

Podniebieniowy, Podniebienny, *adj.* подне́бный, относя́щійся къ подне́бью; kość podniebieniowa, подне́бная кость; nerw podniebieniowy, подне́бный нервъ; gruczołki podniebieniowe, подне́бныя же́лѣзы; podniebienno spółgłoski, *Gramm.* подне́бныя согла́сныя бу́квы.

Podniebny, Podniebieski, *adj.* подне́бесный; находя́щійся подъ не́бомъ; it. podniebny, находя́щійся на откры́томъ во́здухѣ, на откры́томъ по́лѣ.

Podnieció, *v. a. perf.*, **Podniecać,** *v. impf.* (*propr. et* °), подгнѣти́ть, подгнѣща́ть, возгнѣти́ти, возгнѣща́ти, возгнѣща́ти, разве́сть, разводи́ть огонь, вожечь, возжига́ть, зажечь, зажига́ть, воспали́ть, воспаля́ть, воспламени́ть, воспламеня́ть; возбуди́ть, возбужда́ть, поощри́ть, поощря́ть; поджечь, поджигать; **Podniecenie, Podniecanie,** -ia, *n.* (*propr. et* °) подгнѣще́ніе, возгнѣще́ніе, возже́ніе, возжига́ніе, воспале́ніе, воспламене́ніе; возбужде́ніе, поощре́ніе.

Podnieść, *v. a. perf.*, **Podnosić,** *v. impf.*, **Podnaszać,** *v. frequ.* подня́ть, поднима́ть, подымать; возде́ть, возде́вать; вознести́, возноси́ть; приподня́ть, приподнимать; возви́сить, воздвигать; podnieść żagle, kotwicę, подня́ть паруса́, я́корь; oczy podnieść, подня́ть глаза́; обрати́ть глаза́ къ . . .; устреми́ть глаза́ на (*c. Acc.*); oczy podnieść do nieba, возвести́ о́чи на небеса́; podnieść ręce ku niebu, подня́ть, простёрть *abo* возде́ть ру́ки къ небесамъ; podnieść ręce na kogo, подня́ть ру́ки на кого́; podnieść głos, подня́ть, возви́сить го́лосъ; it. начать говори́ть; prawo podnieść przeciwko komu, подать [*abo* принести] жа́лобу на кого́; пожа́ловаться на кого́; podnieść wojnę, начать, объявить войну; podnosić kogo pod niebiosa, возноси́ть кого́ до небесъ; cenę podnosić, возвышать це́ну; v. Podwyższać; podnieść kogo na wysoki stopień godności, возвести́ кого́ на высо́кую сте́пень досто́инства; - się, *v. r.* подня́ться, подниматься, подыматься; воздыма́ться; возви́ситься, возвыша́ться.

Podniesienie, Podnoszenie, -ia, *n.* подня́тіе, подъёмъ, подниманіе, приподня́тіе, приподниманіе, восне́сеніе, возноше́ніе, возвышеніе, возведе́ніе; podniesienie krzyża świętego, воздвиженіе святаго [*abo* честнаго] креста́.

Podniesiony, *part. p.* по́дня́тый, возви́шенный, *etc.*, v. *verb.* **Podnieść.**

Podnieta, †**Podniata,** -y, *f.*, **Podniat,** -u, *m.* подгнѣта, подгнѣтка, подгнѣтъ, подто́нка, поджа́га, поджо́га, расто́нка; ° подгнѣта, побужде́ніе, возбужде́ніе, поощре́ніе, подстрека́ніе, скло́нность, прима́нка; **Podnietnica,** -y, *m.* поджа́га, поджига́тель, подстрека́тель, подговорщикъ.

Podniosłość, -ści, *f.* возви́шенность, высо́кость, высота́; **Podniosły,** *adj.* возви́шенный; высо́кій; ° высокомѣ́рный, высокоумный, высокомы́сленный, надмённый, го́рдый; podniosły umysł, высокомы́слие, высокоумі́е, высокомѣ́рі́е.

Podnosić, v. **Podnieść.**

Podnoszenie, v. **Podniesienie.**

Podniżać, Poniżyć, *v. a.* нѣсколько унижать, унизить, понижать, понизить.

Podnóżek, -żka, *m.*, **Podnóże,** -a, *n.* всё то, что подъ ногами находится; подно́жіе; подно́жка; скамѣ́йка, скамѣ́ечка; ступе́нька; *Forty.* (w przedpiersieniu), банке́тъ, присту́покъ; *Mathem.* v. Podstawa; it. v. Podnożnik; **Podnóżkowy, Podnóżny,** *adj.* подно́жный, скамѣ́ечный; podnożni ludzie, (podziemni), антиподы; **Podnóżnik,** -a, *m.* (podnóżek, podziemny człowiek, na drugiej stronie ziemi mieszkający), антипо́дъ, противоно́гій; подно́жникъ, *pl.* антиподы.

Podnóżny, v. **Podnóżkowy.**

Podnukać, *v. a. perf.* понукну́ть, понуди́ть кого́ къ чему́-либо, застави́ть.

Podnurzyć, *v. a. perf.* погрузи́ть, окунуть.

Podoba, -y, *f.* (v. podobieństwo), подо́біе, схо́дство; (upodobanie, *qu. v.*), удовольствіе; удо́бство; it. v. **Figura, Kształt, Pozor.**

Podobać się, *v. r. impf.*, u-, s-**podobać się,** *v. r. perf.* нра́виться, понра́виться; быть угодну или прі́ятну; благоизво́лѣтися; взглянуться, приглянуться; podobać sobie kogo, co, - sobie w czém, (upodobanie brać w czém), находи́ть, найти́ удовольствіе въ чёмъ; любова́ться; налюбова́ться; любить, полюбить что или кого́; jemu się tu nie podoba, здѣсь ему́ не нра́вится.

Podobien, v. **Podobny.**

Podobieństwo, -a, *n.*, **Podobność,** -ści, *f.* подо́біе, схо́дство, схо́дствіе, схо́дственность, сообра́зность; единообра́зіе; единообра́зность; соотвѣтственность; (wyobrażenie, idea), представле́ніе, идея; it. подо́біе, представле́ніе, видъ, о́бразъ; podobieństwo (w mowie), при́тча, пара́бола; (alegorya, *qu. v.*), иносказа́ніе, аллего́рія; podobieństwo (do wierzenia, prawdopodobieństwo), правдоподо́біе, вѣроя́тность; - (do uczynienia, dostąpienia), возможность.

Podo-błocze, -a, *n.* мѣсто подъ облака́ми; откры́тый во́здухъ, чи́стое по́ле; **-błoczny,** *adj.* подоблачный, находя́щійся подъ облака́ми.

Podobnie, *adv.* подо́бно, подо́бно, схо́дно; такъ, такимъ образомъ; присто́йно; прили́чно; вѣроя́тно; вѣро́ятно; точь въ точь; podobniéjby jemu do mnie przyjść, (= przystojnéj, lepiéj wypada), прили́чнѣе бы ему́ прийти ко мнѣ.

Podobno, *adv.* вѣроя́тно; вѣро́ятно; (какъ) ка́жется; мо́жетъ быть; podobno z tego nic nie będzie, ка́жется изъ э́того ничего́ не бу́детъ [*abo* не вы́йдетъ].

Podobność, v. **Podobieństwo.**

Podobny, **Podobien,** -bna, -bne, *adj.* 1. - komu, czemu *abo* do kogo, do czego, подо́бный, подо́бенъ кому́, чему́, имѣющій схо́дство, подо́біе съ кѣмъ или съ чѣмъ ли́бо; похо́жій, похо́жъ, схо́жій, схожъ на кого́, на что; схо́жій (схо́денъ), одинако́вый (одинако́въ), согла́сный (согла́сенъ) съ чѣмъ; podobnym być, быть похо́жимъ на (*c. Acc.*); походить на (*c. Acc.*); схо́дствовать съ (*c. Instr.*); 2. вѣроподо́бный, вѣроя́тный; to do wiary podobna (*z. rzecz*), э́то вѣроя́тно; 3. возмо́жный; czy podobna? возмо́жно ли (э́то дѣло)? мо́жетъ ли э́то быть? 4. - do czego, (zdatny, sposobny, *qu. v.*), способный, го́дный, прили́чный; 5. хоро́шій, пригожій.

Podobojczykowy, *adj. Anat.* подключичный; żyła, artery podobojczykowa, подключичная артерія.

Podoczian, -u, *m. Chem.* (*acetis*), уксусокислая соль.

Podochmi-strzy, -ego, *m.* помо́щникъ гофмейстера; помо́щникъ гувернёра, надзирателя; -strzyni, -i, *f.* помо́щница гофмейстерины; помо́щница надзирательницы; помо́щница начальницы дѣвичьяго института.

Podocho-ćić, *v. a.* подвесели́ться, сдѣлаться нѣсколько весёлымъ отъ употребленія напитковъ, подпи́ть, подгуля́ть; -cony, *adj. part.* подвесель, подвеселёмъ, нѣсколько подъ хмелёмъ.

Podochodzić, *v. a.* [вать, отойти́ть.

Podocho-dełkowy, -jamisty, *adj. Anat.* (pod jamą lub dołkiem

Digitized by Google

ocru będący), находящійся подъ глазной впадиною, подглазный.

Podogo-nica, -y, *f.* подхвостница; -nie, -ia, *n.* подхвостникъ, нахвя; -niowy, *adj.* принадлежащій или относящійся къ подхвостнику, къ нахвямъ; -nowy, *adj.* подхвостный, находящійся ведь хвостомъ.

Podoić, *v. a.* выдоить корову одну или другой.

Podołać, **Podoływać**, *v. n.* одолѣть, одолѣвать, осилять, осиливать, превозмочь, превозмогать; возмочь, возмогать, быть въ состояніи сдѣлать что, имѣть возможность.

Podołek, -łka, *m.* 1. подолокъ, подолъ (у платья), нижній край на подолѣ платья; v. подольникъ; 2. подбрюшина, подбрюшье, подживотье, подчрѣвіе; v. Łono.

Podolny, *adj.* подольный.

Podopożyczać, v. Dopożyczyć.

Pode-rać, -rywać, *v. a.* подпахать, подпахивать, запахать, запахивать, вспахать, вспахивать; -ranie, -ia, *n.*, -rka, -i, *f.* подпахание, вспахание.

Podorożne, v. Podrożne.

Podosek, -ska, *m.* подосина, подосна.

Podosinnik, **Podosowik**, -a, *m.* *Bot.* (gat. grzybów, родъ грибовъ), подосиновикъ.

Podostatkiem, *adv.* (dostatecznie), достаточно, довольно, вдоволь, въ изобиліи.

Podostrzyć, *v. a.* подточить, нѣсколько наточить, наострить, навострить.

Podowiadywać się, *v. r.* узнать, разузнать.

Podokorze, -a, *n.* нижняя часть волового языка; *it.* подшейная часть говядины.

Podpadać, v. Podpaść (2).

Podpał, -u, *m.* 1. (podnieta ognia, podżoga), подпятъ, подпятка, подпалка; 2. podpały wojenne u dawnych, огненётчицы, огненётные ерудіи; 3. podpał, (podpalenie, podkładanie ognia), поджогъ, подпалка, поджигательство, зажигательство, поджигание, зажигание, подполение; odkup od podpału, контрибуція, [выборъ, налагаемый побѣдителемъ на завоеванные города и области].

Podpała, **Podpalca**, -y, *m.*, **Podpalacz**, -a, *m.* (*propr. et* °) поджигатель, зажигатель, зажигальщикъ, зажигальникъ, возжигатель; ° поджигатель, поджига, подпала, подстрекатель.

Podpalać, *v. a. impf.*, **Podpalić**, *v. perf.* подпаливать, подпалить, налить снизу; поджигать, подпечь; зажигать, зажечь; подтапливать, подтопить, затапливать, затопить; v. Podniecić; ° поджигать, поджечь, подстрекать, подущать, подустить, воспламенять, -нить, побуждать, побудить, возбуждать, возбудить.

Podpalałość, **Podpołałość**, -ści, *f.* дымчатый цвѣтъ; **Podpałały**, **Podpołały**, *adj.* дымчатаго цвѣта; v. Płowy.

Podpalanie, **Podpalenie**, -ia, *n.* подпаливание, подпаление, поджигание, зажигание, подтапливание, подтопление; v. Podpał (3).

Podpalić, v. Podpalać.

Podpałka, -i, *f.*, v. Podniecanie, Podpał.

Podpalować, *v. a. perf.* подбить, подкрѣпить сваями.

Podpalstwo, -a, *n.* поджигательство, зажигательство.

Podparafia, -ii, *f.* филіальный приходъ; **Podparafialny** kościoł, *m.* филіальная церковь.

Podparcie, -ia, *n.* подпирание; v. Podpora & Podeprzeć.

Podparty, *part. p.* подпертый; v. *verb.* Podeprzeć.

Podpasać, 1. v. Popasać, Popaść, Podpaść; 2. Popasać, *Fut.* podpasze, *v. a. perf.*, **Podpasywać**, *v. frequ.* (podwięzywać), подпоясать, подпоясывать; v. Podkasać.

Podpasanie, -ia, *n.* 1. v. Popasanie; 2. подпоясание, подпояска; v. Podkasanie.

Podpasany, *part. p.* подпоясанный; v. Podkasany.

Podpaść, 1. v. Popaść, Popasać; подкормить; 2. Podpaść, *Praet.* podpadł, *Fut.* podpadnie, *v. n. semel.*, **Podpadać**, *v. impf.* подпасть, подпадать; – pod kogo, прибѣгать къ кому; podpadać pod co *lub* czemu, (podlegać, *qu. v.*), подлежать, быть подвержену кому или чему; podpaść karze, подвергнуться наказанію, навлечь на себя наказаніе, заслужить наказаніе.

Podpasze, -a, *n.* подмышка, пазуха, *Eccl. sl.* подпазуха; **Podpaszny**, *adj.* подмышковый, находящійся подъ пазухою; v. Podłopatkowy.

Podpatrywać, *v. a.* подглядывать, подсматривать.

Podpełzać, *v. n. perf.* подползти, (подползать, подпалзывать).

Podpęprze, -a, *n.* подпупіе; *cfr.* & v. Podbrzusze; **Podpępny**, *adj.* подпупный.

Podpiąć, **Podpinać**, *v. a.* подстегнуть, подстегивать, застегнуть, застегивать снизу.

Podpić, **Podpijać**, *v. n.* подпить, подпивать, подкуликать, подгулять; *vul.* насуслиться, насусливаться; **Podpicie**, -ia, *n.* подпитіе; хмель; *Eccl. sl.* подпитіе.

Podpiec, **Podpiekać**, *v. a.* подпечь, подпекать.

Podpiecze, -a, *n.* подпечекъ.

Podpieczętować, *v. a.* подпечатать, подпечатывать, приложить печать въ низу, запечатать.

Podpieka, -i, *f.* (brunatna skóra [chleba), подпека.

Podpielnszek, v. Poddupnik.

Podpierać, v. Podeprzeć.

Podpierzec, v. Wspierać.

Podpieranie, -ia, *n.* подпирание; v. *verb.* Podeprzeć.

Podpiersień, **Popiersień**, -śnia, *m.*, **Podpierśnik**, -a, *m.* подбрюшье, нагрудникъ; v. Podgardle.

Podpijać, v. Podpić.

Podpilenie, -ia, *n.* подпиление, подпилка; **Podpiłować**, *v. a. perf.* подпилить, подпиливать, пилить что-либо снизу; **Podpiłowany**, *part. p.* подпиленный, подпилёный.

Podpiły, v. Podpity.

Podpis, -u, *m.* подпись; подписка; – na liście, v. Adres.

Podpi-sać, -sywać, *v. a.* подписать, подписывать; заручить, заручивать; – się, *v. r.* подписаться, подписываться; за-, поручиться; -sanie, -sywanie, -ia, *n.* подпись, подписка, подписаніе, подписываніе; -sany, *part. p.* подписанный; *it.* заручённый; podpisany własną ręką (*np.* skrypt), заручный.

Podpi-sek, -ska, *m.* подъячій; -skowy, *adj.* подъяческій.

Podpitek, -tku, *m.* хмель.

Podpity, *part. p.* (podpiły), опьянѣлый; подъ хмелькомъ; пьяный; v. Podochocony.

Podpiwnicy, -ego, *m.* подключникъ.

Podplatać, **Podpleść**, *v. a.* подплетать, подплесть.

Podpłókać, *v. a. perf.* подмыть; v. Podbierać.

Podpłomyk, -a, *m.*, **Podpłomyczek**, -czka, *m. dim.*, **Podpłomienny**, **Podpłomny** chléb, *m.* хлѣбъ, испечённый у самаго пламени; *it.* хлѣбъ печёный въ горячемъ пеплѣ.

Podpłynąć, **Podpływać**, *v. n.* подплыть, подплывать.

Podpoić, **Podpajać**, *v. a.* подпоить, подпаивать, поить до нѣкоторой степени охмелѣнія; **Podpojenie**, -ia, *n.* подпоение, подпойка; **Podpojony**, *part. p.* подпоенный. [kownik.

Podpółkownik, v. Podpułkownik.

Podpołudniowy, *adj.* полуденный.

Podpo-módz, -magać, *v. a.* подмочь, подмогать; пособить, пособлять; подособить, подособлять; подкрѣпить, подкрѣплять; вспомочь, вспомогать; v. Dopomódz; -możenie, -ia, *n.* подмоение, подсобба, подмога, помощь, пособіе, пособленіе, подкрѣпленіе, вспоможеніе; -możyciel, -a, *m.* вспомогатель, вспомощникъ, вспомоществователь; -możycielka, -i, *f.* вспомогательница, вспомощница, вспомоществовательница.

Digitized by Google

Podpora, -y, *f.*, **Podporka**, -i, *f. dim.* (*propr. et* *) подпóра, подпóрка, опóра, опóрка, подкрѣпа, подстáвка, стóйка; * подпóра, опóра, пóмощь, пособіе, защíта, покровáтель; **Podporny**, *adj.* подпóрный.

Podporucznik, -a, *m.* подпорýчикъ; **Podporucznikowski**, *adj.* подпорýчиковъ, подпорýчичій.

Podpościerać, *v. a.* подостлáть, подложúть.

Podpowiadać, **-wiedzieć**, *v. a.* подскáзывать, подсказáть; **-wiadanie**, -ia, *n.* подскáзываніе.

Podpra-wić, **-wiać**, **-wować**, *v. a.* подложúть, подкладывать; подстáвить, подставлять, подстáвливать; подбúть, подбивáть; подклáть, подклáдывать; **- kogo do czego**, v. **Podstrolić**.

Podpre-fekt, -a, *m.* су-префéктъ; подначáльникъ; **-fektura**, -y, *f.* су-префектýра.

Podprobosacz, -a, *m.* викáрій, намѣстникъ или помóщникъ приходскаго священника.

Podpróć, *v. a.* подпорóть.

Podpróchnieć, *v. n.* подгнúть.

Podproporczyk, v. **Podchorąży**.

Podprowadzić, *v. a.* подвестú; v. **Odprowadzić**.

Podprože, -a, *n.* порóгъ.

Podprzęgać, *v. a.* подпрячь, подпрягáть.

Podprzeor, -a, *m.* помóщникъ пріóра, настоятеля; **Podprzeoryska**, -y, *f.* помóщница настоятельницы.

Podprzysiądz, **Podprzysięgać**, *v. n.* тáйно присягнýть, присягáть, клáсться, поклáсться.

Podpuchnąć, *v. n.* распýхнуть спúзу.

Podpułkownik, **Podpółkownik**, -a, *m.* подполкóвникъ.

Podpuścić, **Podpuszczać**, *v. a.* заквáсить молокó, дать сесться; mléko podpuszczone, сéвшееся молокó; sér podpuszczony, слáвочный сыръ; **Podpuszczka**, -i, *f.*, **Podpuszczadło**, -a, *n.* сычужóкъ, [то, что кладутъ въ молоко, чтобы оно свернулось].

Podpuszyć, v. **Napuszyć**.

Podrąbać, **Podrębować**, **Podrąbywać**, *v. a.* подрубúть, подрубáть; **Podrąbanie**, -ia, *n.* подрýбка, подрýбáніе.

Podracyć, *v. a.* (podpoić, podchmielić, *qu. v.*), поднóять, подвеселúть; - się, *v. r.* поднúть, подвеселúться.

Podrapać, *v. a.* изцарáпать, цоцарáпать.

Podrastać, v. **Podrosnąć**.

Podratować, *v. a.* помóчь кому, вúручить кого изъ бѣдú; v. **Podpomódz**.

Podraźnić, *v. a.* подразнúть.

Podrębować, v. **Podrąbać**.

Podręcze, -a, *n.* рýчка у крéселъ.

Podręczny, *adj.* 1. подрýчный; druk podręczny, курсúвный шрифтъ; курсúвъ; коеміи бýквы; 2. заступáющій кого-либо въ дóлжность; заступáющій чьé-либо мѣсто; (намѣстникъ); вице-.

Podrepcić, *v. a.* частúми и короткими шагáми истоптáть.

Podrętwieć, **Potrętwieć**, *v. n.* онѣмѣть, онѣменѣть, одеревенѣть, окостенѣть во множествѣ.

Podrob, -u, *m.*, **Podroba**, -y, *f.*, **Podrobki**, -bek, *pl.* нóтрохъ, *pl.* нóтрохи & потрохá, [внýтренніе части животныхъ].

Podrobić, *v. a.* 1. раздробúть, искрошúть, разрѣзать, изрѣзать на мѣлкія части; 2. **Podrobić**, **Podrabiać**, *v. a.* нѣсколько обработáть; нѣсколько обдѣлать, обдѣлывать; 3. додѣлать, додѣлывать, придѣлать, придѣлывать; 4. поддѣлать, поддѣлывать.

Podrosłek, -łka, *m.*, **Podrostek**, -stka, *m.* подрóстокъ; подрóсточекъ.

Podrosnąć, **Podrastać**, *v. n.* подрóсть & подростú, подростáть & подрастáть.

Podrost, -u, *m.*, **Podrośnienie**, -ia, *n.* подростáніе, подрастáніе.

Podrostek, v. **Podrosłek**.

Podrównać, *v. a.* подровнáть, подравнять.

Podróż, -y, *f.* путь, дорóга, путешéствіе, стрáнствованіе, поѣздка; udać się w podróż, отправáться въ путь; być w podróży, быть въ дорóгѣ; путешéствовать; szczęśliwéj podróży! счастлúваго пути! -, opisana podróż, opisanie podróży, путешéствіе, описáніе путешéствія; **Podróżować**, *v. n.* вздорóжать, сдѣлаться дорóже, возвыситься въ цѣнѣ; **Podróżne**, -ego, *s. n.* 1. дорóжныя [*або* путевыя] дéньги; дéньги на проѣздъ; путевыя надéржки; 2. (= paszport, *qu. v.*), подорóжная; **Podróżnik**, -a, *m.* 1. (człowiek podróżny), дорóжный человѣкъ; путешéственникъ, путешéствователь; стрáнникъ, стрáнствующій; заѣзжій; пýтникъ; стрáнствователь; - na statkach, сѣдóкъ; 2. *Bot.* - (ziele, cykorya, *cichorium intybus*), цикóрій дикій; солнцева трава; цикóрникъ; цикóрная трава; Петрóвы батоги; **Podróżny**, *adj.* 1. дорóжный, путевúй; 2. подрóжны, -ego, *s. m.*, v. **Podróżnik** (1); **Podróżować**, *v. n.* 1. путешéствовать; ѣздить, ходúть по (*c. Dat.*); стрáнствовать; v. *sub:* **Kraj**; 2. под-рóжовать, *v. a.* подрумянить, подкрáсить румянами; **Podróżowanie**, -ia, *n.* 1. путешéствованіе, стрáнствованіе; 2. под-рóжованіе, подрумянивáніе.

Podrozumieć, *v. a.* подразумѣвáть.

Podrożyć, *v. a.* вздорожáть, привестú въ высóку цѣну.

Podrukować, *v. a.* допечáтать, допечáтывать.

Podruzgotać, **Podruzgać**, *v. a.* разбúть на мѣлкія кусúи, раздробúть, разломáть, сокрушúть, разбúть въ дрéбезги, разгромúть.

Podru-sztować, *v. a.* подвязáть, подвязывать лѣсá, сдѣлать пóдвязи, подмóстки, постáвить, построúть лѣсá; **-sztowanie**, -ia, *n.* подвязáніе, подвязывáніе.

Podrwić, *v. n.* 1. - sobie z kogo, подтрунúть, подтрýнивать, издѣвáться, смѣяться надъ кѣмъ-либо; 2. podrwić, - się, промахнýться, дать прóмахъ; podrwić głową, сглуповáть; сдѣлать глýпость, дурáчество; глýпо, безразсýдно поступúть; podrwić sprawę (*lub* sprawą), изгáдить, разстроúть, испóртить дѣло.

Podrybek, -bka, *m. H. n.* (tyba smaczna, *salmo lacustris*), кутермá; (łososiopstrąg), лососóрель; крóшица; пестрýшка [рýба].

Podryć, **Podrywać**, *v. a.* подрýть, подрывáть, подковáть, подкáнывать; v. **Poderwać**; **Podrycie**, **Podrywanie**, -ia, *n.* подрýтіе, подкопáніе, подрывáніе, подкáнываніе.

Podrygnąć, **Podrygać**, *v. n.* подрягнýть, подрягáть, подрягивать; барáхтаться; прягнýть, прýгать, попрýгать, попрýгивать, поплясáть, поскакáть, поскáкивать, скакáть, прядать.

Podryty, *part. p.* подрúтый, подкóпанный; dziura wodę podryta, водорóй, водорóина.

Podrywać, v. **Podryć** & **Poderwać**.

Podrywka, -i, *f.* 1. * подкóпъ; прóиски; ковáрство; обмáнъ; лукáвство; хúтрость; сѣти; кóвки, сѣти; 2. родъ рыболóвной сѣти.

Podrządca, -y, *m.* подъуправúтель, помóщникъ управúтеля.

Podrzeć, **Podzierać**, *v. a.* подрáть, подирáть; разодрáть, раздирáть, драть на части, разорвáть, разрывáть.

Podrżeć, *v. n.* подрожáть.

Podrzędny, *adj.* второстепéнный; *lt.* подвѣдомственный; подчинённый; подчинúтельный; v. **Podkomendny**.

Podrzémać, v. **Podrzymać**.

Podrzezać, *v. a.* подрѣзать.

Podrzeźniać, **Podrzyźniać**, *v. n.* передразнúть, передрáзнивать, передрáзнивать; **Podrzeźniacz**, -a, *m.* передрáзнивающій кого; насмѣшникъ; v. подражáтель; **Podrzeźniacska**, -i, *f.* передрáзнивающая кого; насмѣшница; v. подражáтельница; **Podrzeźnianie**, -ia, *n.* передрáзниваніе.

Podrzu-cać, v. **Podrzucić**; **-calny**, *adj.* могýщій быть подкинутымъ, подбрóшеннымъ; **-canie**, **-cenie**, -ia, *n.* подкидываніе, подкидка, подбрáсываніе; подложéніе; подмѣтываніе, под-

Digitized by Google

нѣть; подмѣнываніе, подмѣненіе, подмѣнъ, подмѣна; v. *verb.* Podrzucić; -cić, -cać, *v. a.* подкинуть, подкидать, подкидывать, подбросить, подбрасывать; бросить, бросать подо что-либо; подметнуть, подметать, подметывать; - co komu, подбросить, подбрасывать, подкинуть, подкидывать, подложить, подкладывать; *it.* подставить, подставлять, подставливать; подмѣнить, подмѣнять, подмѣнивать; подсунуть, подсовывать; подклать, подклывать; *etc.*, v. Podłożyć, Podkładać; podrzucić list, подбросить, подметнуть, подложить, подсунуть письмо; podrzucić testament, подклать духовную; представить подложную духовную; предъявить ложное завѣщаніе; podrzucić dziecię, дziecko, подкинуть младенца [*abo* ребенка]; подбросить младенца; подмѣнить ребенка [младенца]; - (wapnem, *etc.*), подмазать, подмазывать; обмазать, обмазывать; оштукатурить, штукатурить; -ciciel, -a, *m.* подметчикъ; подмѣнчикъ; подклыщикъ; -cony, *part. p.* подкинутый, подброшенный; v. *verb.* Podrzucić & Podrzutny.

Pod-rzut, -u, *m.* 1. *Log.* (*subjectivum*) подлежащее; предметъ; 2. (= podrzucenie, podsunięcie), подкидка, подкидываніе, подбрасываніе; подметъ, подметываніе; подмѣнъ, подмѣнка, подмѣненіе; подклка; подложеніе; (rzecz podrzucona), подметъ, подлогъ, всякая подложная, поддѣльная, вещь; 3. podrzut, -a, *m.*, **Podrzutek**, -tka, *m.* (diecię podrzucone), подметышъ, подкидышъ, тѣнекъ, подкинутый младенецъ [*abo* ребенокъ], подметное дитя; найденышъ; dom podrzutków, воспитательный домъ; -rzutka, -i, *f.*, v. Podrzutność; -rzutność, -ści, *f.* 1. (zfałszowanie), подложность; 2. v. Podległość, Uniżoność; -rzutny, *adj.* (podrzucony, podsunięty, zfałszowany), подкидный, подкинутый, подброшенный, подметный, подложный, подставный, составный, поддѣльный, непостоящій, неістинный, фальшивый; list podrzutny, подкидное [*abo* подметное, *etc.*] письмо; -nie, *adv.* подложно; съ обманомъ; злоумышленно.

Podrzymać, Podrzémać, *v. n.* подремать, вздремать, вздремнуть.

Podrzynać, v. **Podersnąć.**

Podrzyźniać, v. **Podrzeźniać.**

Podsada, -y, *f.*, **Podsadka**, -i, *f. dim.* 1. (podsadzanie, podkładanie, *qu. v.*), подставка, подставленіе, подкладка, подложеніе, подкладываніе; 2. (podstawa, podkład, fundament), закладка, основаніе, фундаментъ; 3. podsada na kogo, (podstęp, podejście, łapka), подсада; засада; коварство, хитрость, лукавство; сѣлки, ковки, сѣти; podsada wojskowa, подсада, засада, скрытный военный отрядъ; 4. podsadka, (grzyb pod drzewami rosnący), родъ грибъ, растущаго подъ деревомъ.

Podsądny, *adj.* 1. подсудный; 2. подсудимый.

Podsadzać, Podsadzić, *v. a.* подставливать, подставлять, подставить; класть, положить подо что-либо, подкладывать, подложить; - pod kokosz, (podłożyć jaja pod kurę), подкладывать, подложить яйца подъ насѣдку; сажать, посадить курицу на яйца; podsadzić miny, prochy, подвести [*abo* подвесть] подкопы подъ . . .; v. Podkopać; - kogo, подсаживать, подсадить, поднимать, поднять, помогать сѣсть на что-либо; podsadzić kogo na konia, подсадить, всадить кого на коня *abo* на лошадь; podsadzić się pod kogo, v. Zasadzić się (pod kim); (= podejść kogo), подсѣдть.

Podsaletran, -u, *m. Chem.* селитрокислая соль.

Podścielać, v. **Podesłać.**

Podsędek, -dka, *m.* 1. нижній, младшій судья; 2. v. Pękacz, Brzuchacz; **Podsędkostwo**, -a, *n.* должность, и достоинство (нижняго *abo*) младшаго судьи.

Podzelować, Podzelować, Podzylować, *v. a.* (obuwie podeszwą podszyć), подметать, подшить [*abo* подкинуть] подметки подъ обувь, дать подметки, подшить къ старой обуви новыя подошвы; **Podselowanie**, -ia, *n.* подметка.

Podsiać, Podsiewać, *v. a.* 1. подсѣять, подсѣвать, нѣсколько сѣять, посѣять, посѣвать; 2. (sitem, przesiewać, *qu. v.*), подсѣять, подсѣвать, очищать отъ сору посредствомъ просѣванія, просѣять, просѣвать.

Podsiadać, v. **Podsieść.**

Podsiadacz, -a, *m.* вступающій во владѣніе чего.

Podsianie, Podsiewanie, -ia, *n.* подсѣвка, подсѣяніе, подсѣваніе; **Podsiany**, *part. p.* подсѣянный.

Podsiarczan, -u, *m. Chem.* сѣрнокислая соль.

Podsiębicie, -ia, *n.*, **Podsiębitka**, -i, *f.* потолокъ; штукатурный потолокъ.

Podsiec, Podsiekać, *v. a.* подсѣчь, подсѣкать; **Podsieczenie, Podsiekanie**, -ia, *n.* подсѣчка, подсѣченіе, подсѣканіе; **Podsieczony**, *part. p.* подсѣченный.

Podsienie, Podcienie, -ia, *n.*, **Podsienek**, -nka, *m.* подцвѣріе; преддвѣріе.

Podsieść, Podsiadać, *v. n.* подсѣсть, посѣдать, садиться подлѣ или близъ кого-либо; podsieść kogo, (wziąć komu prawą rękę, wyższe miejsce), *взять предъ кѣмъ правую руку, первенство, преимущество.

Podsiewać, Podsiewanie, v. **Podsiać, Podsianie.**

Podsiewacz, -a, *m.* подсѣятель, подсѣвающій.

Podsiewiny, -in, *pl.* высѣвки.

Podsinieć, *v. n.* посинѣть.

Podsiodłowy, *adj.* подсѣдельный; находящійся подъ сѣдломъ.

Podsitek, -tka, *m.* родъ сита.

Podskakać, Podskakiwać, v. **Podskoczyć.**

Podskar-bi, -iego, *m.* казначей, казнохранитель; -bianka, -i, *f.* дочь казначея; -bic, -a, *m.* сынъ казначея; -bina, -y, *f.* 1. (żona podskarbiego), жена казначея; 2. - klasztoru mniskiego, (zawiadująca skarbem klasztornym), казначея [въ женскихъ обителяхъ]; -bstwo, -a, *n.* 1. чинъ, должность и достоинство казначея, казнохранителя; 2. *collect.* казначей, казнохранитель и его жена.

Podsklepić, *v. a.* (podwieść sklepienie), подвесть, вывести сводъ снизу.

Podskoczenie, Podskakiwanie, -ia, *n.* подскокъ, подскакиваніе, подпрыгиваніе.

Podskoczyć, Podskoknąć, Podskakać, Podskakiwać, *v. n.* подскочить, подскокнуть, подскакать, подскакивать; подпрыгнуть, подпрыгивать; прянуть, прядать.

Podskok, -u, *m.* подскокъ, скачокъ, прыжокъ, скачка, отраженіе.

Podskórny, *adj.* подкожный, находящійся подъ кожею; wrzód podskórny, подкожный нарывъ.

Podskórze, -a, *n.* нижняя кожа.

Podskrobać, Podskrobywać, *v. a.* подскрести & подскрестѣ, подскребать, подчистить, подчищать; подскоблить, подскобливать, оскоблить; podskrobać drzewa, оскоблить, очистить деревья.

Podskrobek, -bka, *m.* лепёха.

Podskrzydle, -a, *n.* подкрылие.

Podskrzydlny, *adj.* подкрыльный.

Podskuść, Podskubać, Podskubywać, *v. a.* подщипать, подщипывать, ощипать, ощипывать, выщипать, выщипывать, общипать, общипывать перья, выдергать, выдергивать; podskuść, podskubać kogo, (urwać, uszkodzić kogo), *общипать, обобрать, надуть, обмануть кого; *it.* podskubać kogo *abo* komu skrzydła, *подрѣзать кому крылья, стѣснить кого въ распоряженіяхъ, ограничить власть, недопустить дѣйствовать по прежнему, дер-

Digitized by Google

żáть кого́ постро́ме, не дать кому́ слѝшкомъ много вóли.

Podsłodzić, Podsładzać, *v. a.* (*propr. et* *) подслаcтáть, подслáщивать, подсмы́ть, подсмы́чивать; *усладáть, услаждáть.

Podsłonecznу, *adj.* подсо́лнечный, находя́щійся подъ со́лнцемъ.

Podsłuch, -u, *m.* 1. (podsłuchywanie), подслу́шиваніе; podsłuch odprawiać, подслу́шивать; 2. podsłuchy wojenne, отвóдный харáулъ; **Podsłu-chać,** -chiwać, -chywać, *v. a.* подслу́шать, подслу́шивать, слу́шать тáйно, испóдтиха; -chacz, -chywacz, -a, *m.* подслу́шивальщикъ, подслу́шиватель, подслу́шникъ; -chaczka, -chywaczka, -i, *f.* подслу́шивальщица, подслу́шивательница, подслу́шница; -chanie, -chywanie, -ia, *n.* подслу́шаніе, подслу́шиваніе.

Podsłupie, -ia, *n.*, **Podsłupiec,** -pca, *m. Archit.* 1. (pedestal, postument słupia), подсто́лніе, подсто́лбіе, подстáвка, подно́жіе подъ столпóмъ, подно́жіе столбá, пьедестáлъ; тýмба; 2. podsłupie, (miejsce pod słupami), крытая галерéя; откры́тая галерéя; пóртикъ.

Podsmażyć, *v. a.* поджáрить, пожáрить, нѣсколько жáрить.

Podśmieżny, *adj.* подсни́жный.

Podsobny, *adj.* подъ кѣмъ находя́щійся; koń podsobny (= siodłowy), подсѣдéльная лóшадь.

Podsokoły, *adj.* гóдный для употребле́нія или употребля́емый къ соколя́ной охóтѣ.

Podsolan, -u, *m.* ки́слая соль.

Podsolić, *v. a.* подсоли́ть, прибáвить что́-либо со́ли.

Podspód, *adv.* вы́споди, внизý; въ испóдъ, внизъ; сы́споди, сни́зу.

Podspodni, *adj.* испóдній.

Podstać się, *v. r.* (o cieklizmach, ustać się nieco), нѣсколько устоя́ться, отстоя́ться.

Podstąpić, Podstępować, *v. n.* подступи́ть, подступáть, приблизиться, приближáться, придти́, приходи́ть; - kogo, v. Podejść, **Podchodzić.**

Podsta-rości, -iego, *m.* правя́тель, управя́тель, управля́ющій.

Podsta-rosta, -y, *m.* подстáроста, помо́щникъ стáрости, *Eccl.* sl. подъуправя́тель; -rostwo, -a, *n.* 1. чинъ, досто́инство подстáросты; 2. мѣсто подстáросты, управя́теля; -rzały, *adj.* устарѣ́лый, пришéдшій въ стáрость; v. Podeszły; -rzeć, *v. n.* устарѣ́ть, постарѣ́ть, состарѣ́ться.

Podstata, -y, *f.* (istność, jestestwo, *qu. v.*), существо́; подлежáщее.

Podstawa, -y, *f.*, **Podstawka,** -i, *f.*, **Podstawek,** -wka, *m.*, **Podstawnik,** -a, *m.* 1. подстáва, подстáвка, подпóра, подпо́рка, фундáментъ, основáніе; 2. podsadek słupów, (v. podsłupie), подстáвка, подно́жіе подъ столпóмъ, подсто́лніе, тýмба; 3. - pod dno naczynia, подóнокъ; подстáвка подъ дно какóго-либо сосýда; 4. podstawek (u skrzypców), кобы́лка, подстáвка; 5. *Mathem.* podstawa, podstawek, (*basis*), основáніе, бáзисъ; 6. *Metaph.* podstawa, podstawek, (substancya, jestestwo, podrzut), сýщность; существо́; подлежáщее; 7. *Personif.* podstawek, v. **Zastępca.**

Podstawialny, Podstawny, *adj.* для подставле́нія; могýщій быть подстáвленнымъ; нѣ́жній.

Podstawić, Podstawiać, *v. a.* подстáвить, подставля́ть, стáвить подо что́-либо или пéредъ кѣмъ-либо; podstawić co zamiast czego, подстáвить, подмѣ́нить; (v. Podłożyć, Podrzucić, Przemienić); podstawić komu nogę, подстáвить кому́ нóгу; подши́бить кого́ подъ нóжку.

Podstęp, -u, *m.* подло́гъ, прои́ски, ковáрство, ковáрствіе, прои́рство, подýлка, интрúга, козно́ваніе, кóзньство, козподѣ́йствіе, козподѣ́йство, крючкотвóрство, крю́чки, кáверзы, клáуза, клáузы, лукáвство, хи́трость, обмáнъ, ковъ, кóзни, сѣ́ти, пéтли; czynić podstępy, utyć podstępu, стро́ить кóзни, дѣ́лать кóзни, козподѣ́йствовати, кóзньствовати, крючкотвóрить, прои́рить, прои́рствовать, хитрúть, ковáрствовать, лукáвить, лукáвствовать, ухитрúться, ухитрúться, проля́зить, клáузить, клáузничать, дѣ́лать клáузы.

Podstępca, v. **Podstępnik.**

Podstęplować, Podstemplować, *v. a.* подкрѣ́пить, подкрѣ́плять, подвéсть, подводи́ть, стáвить, подстáвить подпóры подо что́-либо.

Podstępnik, -a, *m.*, **Podstępca,** -y, *m.* козподѣ́й, лукáвецъ, хитрéцъ, прои́рщикъ, прои́ра, проля́за, пройдóха, прошлéцъ, клáузникъ, кáверзникъ, крючкотвóрецъ; **Podstępność,** -ści, *f.* прои́рливость, прои́рство, ухищренность, лукáвство, ковáрство, хи́трость; **Podstępny,** *adj.* прои́рливый, ковáрный, лукáвый, хи́трый, ухищрéнный; -nie, *adv.* прои́рливо, ковáрно, лукáво, хи́тро, ухищрéнно; podstępnie działać, podstępnie się obchodzić = **Podstępować,** *v. n.* употребля́ть хи́трости, дѣ́лать *або* стро́ить кóзни, дѣ́лать клáузы, клáузничать, клáузить, ухитрúться, ухитрúться, проля́зить, лукáвствовать, лукáвить, ковáрствовать, хитрúть, прои́рствовать, прои́рить, козподѣ́йствовать, кóзньствовать, крючкотвóрить; *it.* v. **Podstąpić.**

Pod-stolanka, -i, *f.* дочь подсто́льника; -stole, -a, *n.* мѣсто подъ столóмъ; -stoli, -ego, *m.* подсто́льникъ, помо́щникъ (намѣ́стникъ) сто́льника; -stolic, -a, *m.* сынъ подсто́льника; -stolina, -y, *f.* жена́ подсто́льника; -stolstwo, -a, *n.* 1. досто́инство подсто́льника; 2. *collect.* подсто́льникъ и его́ жена́.

Podstrelić, Podstrajać, *v. a.* подстрóить, подстрáивать, настрóить, настрáивать, подла́дить, подлáживать; *fig.* - kogo na kogo, (= podprawić), * настрóить, настáвить или напрáвить, подусто́ять.

Podstrychnąć, *v. a.* подгрéсть, погля́дить къ вéрху, погля́дить сни́зу.

Podstrzedz, v. **Postrzedz.**

Podstrze-gać, *v. a.* подстерегáть, (подстерéчь), подмѣ́чать, (подмѣ́тѣть), подгля́дывать, (подгляде́ть), подсмáтривать; -gacz, -a, *m.* подгля́дчикъ; -gaczka, -i, *f.* подгля́дчица.

Podstrzelczy, *np.* pies, лóвчая собáка.

Podstrzelić, *v. a.* подстрѣ́[лить.

Podstrzeszcze, -a, *n.* (poddasze), чердáкъ.

Podstrzydz, Podstrzygać, *v. a.* подстри́чь, подстригáть, подрѣ́зать, подрѣ́зывать кóжницами.

Podstyczna linia, *f.* суббтáгенсъ; v. **Styczna.**

Podsumować, *v. a.* подвéсть итóги, сосчитáть, счѝслить, сложи́ть.

Podsunąć, Podsuwać, *v. a.* подсýнуть & подсовáть, подсóвывать, совáть подо что́ или кому́ либо, подтáлкивать, подтáлкивать, подвернýть, подвёртывать, подложи́ть, подкладывать; v. *sub:* **Podkładać** & **Podrzucić;** podsunąć poduszkę pod głowę, подтáлкивать, подложи́ть подýшку подъ гóлову; **Podsunięty,** *part. p.* подсýнутый, подсóванный, подтáлкивать, подвёрнутый, подложенный, подкинутый.

Podsuszać, Podsuszyć, *v. a.* подсýшивать, подсýшить; **Podsuszenie,** -ia, *n.* подсýшеніе; **Podsuszony,** *part. p.* подсýшенный, подсýшёный.

Podsuwać, v. **Podsunąć.**

Podsuwacz, -a, *m.* подсóвывающій что́-либо; подмѣ́щикъ; подмѣ́тчикъ; подклѣ́льщикъ; **Podsuwaczka,** -i, *f.* подсóвывающая что́-либо; подмѣ́щица; подмѣ́тчица; подклѣ́льщица; **Podsuwanie,** -ia, *n.* подсóвываніе, подтáлкиваніе, подвёртываніе, подкладываніе, подложéніе.

Podswarzyć sobie, *v. n.* поссóриться, повздóрить. [рáчиться.

Podswawolić, *v. n.* подýрачиться.

Podświnek, -nka, *m.* (rocznie prosię), подсвинóкъ, годовáлый поросёнокъ.

Digitized by Google

Podsychać, v. **Podeschnąć.**

Podsycić, **Podsycać**, *v. a.* (*propr. et* *) нѣсколько насѣтить, насыщать, накормить, накармливать, удовлетворить, -рять; - czém jaki trunek, подмѣшать, подмѣшивать чего въ какой-либо напитокъ, примѣшать, примѣшивать.

Podsyłać, v. **Podesłać.**

Podsyłacz, -a, *m.* подсылщикъ.

Podsyłek, -łka, *m.* подсылка.

Podsy-pać, -**pywać**, *v. a.* подсыпать, подсыпать; podsypać prochu na panewkę, насыпать пороху на полку; -**panie**, -**pywanie**, -ia, *n.* подсыпка, подсыпаніе, подсыпаніе; -**pany**, *part. p.* подсыпанный; -**pka**, -i, *f.* подсыпка; насыпка; порохъ на полкѣ.

Podsyta, -y, *f.* пища; подкрѣпленіе; помощь, помога, пособа, пособіе; v. **Podpał** (1).

Podszańcować się, *v. r.* подшанцеваться.

Podszczać, *v. a.* подсецать, посустить подо что или подъ кого ночу.

Podszczekać, v. **Poszczekać.**

Podszcze-pić, -**piać**, *v. a.* подколоть, подкалывать, нѣсколько расколоть, расщепать, расщепить сплу; - kogo, подцѣпить кого; v. **Podejść**, **Podchodzić.**

Podszczu-wać, v. **Podeszczuwać**; -**wacz**, -a, *m.* подстрекатель, поджигатель, поджига, поджога, возбудитель, зажига, наушникъ, возмутитель; -**wacka**, -i, *f.* подстрекательница, поджигательница, возбудительница, наушница, возмутительница; -**wanie**, -ia, *n.* подстреканіе, подзадориваніе, подущеніе, наущеніе, поджиганіе, возбужденіе, возмущеніе; v. *verb.* **Podeszczuwać.**

Podszepnąć, **Podszeptywać**, *v. a.* подшепнуть, подшептать, нашептать, нашептывать; внушить, вдохнуть кому что.

Podszepnik, -a, *m.* наушникъ; наговорщикъ.

Podszept, v. **Poszept.**

Podszewka, -i, *f.* подкладка, подкладочка, подшивка, подбой подшивка; poboczna trzewików podszewka, подпарядъ, подпарядье.

Podszewnica, -y, *f. Bot.* (rodzaj rośliny, *epidendrum*), древоборъ, древогубъ, древокорникъ, тунедъ.

Podsztabniczy, -ego, *m.* подштурманъ, помощникъ штурмана.

Podszyć, **Podszywać**, *v. a.* подшить, подшивать, пришить, пришивать подъ низъ чего-либо, подбить, подбивать, подложить, подкладывать; futrem -, подпушить, подпушать; подложить, подкладывать подпушку; - obuw', (podeszwę przyszyć), подшить, подшивать [*abo* подкинуть, подкидывать] подмётки подъ обувь, подметать, подметывать; podszyć bóty, (do cholewy trzewik), придѣлать новыя головы [*abo* головки] къ голованъ, пришить головки; *fig.* podszywać się pod co, v. **Wmieszać się**, **Wtrącać się**; podszywać kogo, v. **Ćwiczyć**, **Łacinę** (dawać, dojmować do żywego).

Podszycie, **Podszywanie**, -ia, *n.* подшивка, подшиваніе, *etc.* v. *verb.* Podszyć; podszycie bótów, новыя головы [головки] къ сапогамъ пруждѣланныя; подмётка; *it.* podszycie, v. **Podszewka.**

Podszywać, v. **Podszyć.**

Podtajać, *v. n.* подтать, подтаивать; **Podtajanie**, -ia, *n.* подтаяніе, подтаиваніе.

Podtalerzny, *adj.* подлагаемый подъ тарелку или находящіеся подъ тарелкою, подблюдный.

Podtańcować, *v. a.* подплясать, подплясывать.

Podtarniowa myszka, *f. Anat.* (*infraspinatus musculus*), мышца нижней лопатки.

Podtkać, v. **Podetkać.**

Podtłoczyć, **Podtłaczać**, *v. a.* подотбить, подтыкать, подтыкать, подтискать, подтискивать.

Podtoczyć, **Podtaczać**, *v. a.* подтащить, подтаскать, подтаскивать, подволочь, подволакивать, подкатить, подкатать, подкатывать.

Podtop, -u, *m.* наводненіе, затопленіе, потопленіе; v. **Wylew.**

Podtopić, **Podtapiać**, *v. n.* наводнить, наводнять, затопить, затоплять, потопить, потоплять.

Podtrącić, **Podtrącać**, *v. a.* подтолкнуть, подталкивать.

Podtratować, *v. a.* подмять; v. **Poddeptać.**

Podtrząsać, *v. a.* подтрусить, подтрушивать; подболтать, подбалтывать.

Podtrzeć, v. **Podetrzeć.**

Podtuczyć, **Podtuczać**, *v. a.* нѣсколько утучнить, утучнять, откормить, откармливать; v. **Podsycić.**

Podtulić, **Podtulać**, *v. a.* поджать, поджимать, жать, гнуть, подо что-либо подогнуть, подгибать; podtulić pod się, поджать, подогнуть подъ себя.

Podtwier-dzenie, -ia, *n.* подтвержденіе, подкрѣпленіе; -**dzić**, -**dzać**, *v. a.* подтвердить, подтверждать, подкрѣпить, подкрѣплять, подпереть, подпирать, утвердить, утверждать, укрѣпить, укрѣплять; -**dzony**, *part. p.* подтвержденный, подкрѣпленный, подпёртый.

Podtyć, *v. n.* *perf.* нѣсколько потолстѣть, пожирѣть, подожирѣть.

Podtyczyć, *v. a.* подпереть, подкрѣпить тычинами, тычинками.

Podtykać, v. **Podetknąć.**

Podubożeć, *v. n.* обѣднѣть.

Podubożyć, *v. a.* привесть въ бѣдное состояніе.

Poducyć, *v. a.* подучить, подучать; *it.* нѣсколько выучить, только поверхностно научить; несовершенно изучить; - się, *v. r.* подучиться; *it.* выучиться, усовершенствоваться; *it.* поверхностно только научиться; (недоучиться); несовершенно изучиться.

Podudać, *v. a.* подудить; поиграть на волынкѣ.

Podufałość, -ły, v. **Poufałość**, -ły.

Podumać, *v. n.* - nad czém, подумать, поразмыслить о чёмъ; v. **Dumać.**

Podu-padać, -**paść**, *v. n.* приходить, придти въ упадокъ, въ нищету, обѣднять, обѣднѣть, обнищавать, обнищевать, обнищать, впадать, впасть въ нищету, становиться крайне бѣднымъ; -**padłość**, -**ści**, *f.* обѣднѣніе, обнищаніе; -**padły**, *adj.* обѣднялый, обѣднѣлый, пришедшій въ упадокъ *abo* въ нищету, обнищалый, до крайности обѣднѣвшій.

Podusić, *v. a.* *perf.* передушить, подавить, задавить во множествѣ.

Poduszczać, **Poduszczyć**, *v. a.* подущать, подустить, наущать, наустить, побуждать, побудить, подстрекать, подстрекнуть, поджигать, поджечь, возбуждать, возбудить, подвязать, подвигнуть, поощрять, поощрить къ чему-либо, подзадоривать, подзадорить, разгорячать, -чить; **Poduszczacz**, v. **Poduszczyciel**; **Poduszczanie**, **Poduszczenie**, -ia, *n.* подущеніе, наущеніе, побужденіе, поджиганіе, возбужденіе, подстреканіе, поощреніе, подзадориваніе, подзадореніе; **Poduszczyciel**, **Poduszczacz**, -a, *m.* подуститель, подущатель, науститель, наушникъ, подговорщикъ, подстрекатель, поджигатель, поджига, поджога, зажига, возбудитель, возмутитель, смутитель, затѣйщикъ; **Poduszczycielka**, -i, *f.* подустительница, подущательница, наустительница, наушница, подговорщица, подстрекательница, поджигательница, поджига, поджога, зажига, возбудительница, возмутительница, смутительница, затѣйщица.

Poduszka, -i, *f.*, **Poduszeczka**, -i, *f. dim.* подушка, подушечка; - pod głowę, подушка подъ головою, изголовье, изголовокъ; poduszeczka do szpilek (śpilek), подушечка для булавокъ и иголокъ; poduszka do okna, оконная подушка; poduszka u szorów końskich, сѣдёлка; poduszka, poduszeczka włosiana, шиньонъ; poduszeczka żołądkowa, травная подушечка, (травной мѣшечекъ).

Digitized by Google

Podużeć, *v. n.* быть въ состоянiи; v. **Wydołać.**

Podwajać, v. **Podwoić.**

Podwał, -u, *m.*, **Podwale**, -a, *n. Fortf.* нижнiй валъ; (kazematy), казематъ; *it.* Podwale, (ulica w Warszawie), Подвалье.

Podwałek, -łka, *m.* 1. *Fortf.* нижнiй брустверъ у крѣпостнаго вала; 2. *Archit.* (część kapitelu, Łac. *echinus*, Włosk. *voluolo*), часть капителя или оглавiя столба, вiнуклое украшенiе вырѣзанное на подобiе яйца, яичка, яблока и проч.

Podwalić, **Podwalać**, *v. a.* подвалять, подваливать, подкатить & подкатать, подкатывать; *fig.* podwalić fundamenta (*np.* państwa, wolności, = podkopać), * подкопать основанiе, поколебать [*abo* потрясать] въ основанiи.

Powalina, -y, *f.* 1. кладень; лежень; прологень, *pl.* прологни; переводина; перекладина; пóколь; 2. подошва, низъ, основанiе, фундаментъ; 3. *Fortf.* podwalina w podkopach, нижнiй поперечный брусъ галерейной рамы.

Podwałka, -i, *f.* (kawałek ziemi w oraniu lemieszem nietknięty), пропущенный кусóкъ земли при паханiи.

Podwalny, *adj.* подъ валомъ находящiйся, лежащiй.

Podwarzyć, **Podwarzać**, *v. a.* подварить, подваривать, взварить, взваривать.

Podwa-żać, v. Podważyć; **-żanie**, **-żenie**, -ia, *n.* поднимание, приподнимание, поднятiе; **-żka**, -i, *f.* рычажекъ; *Chir.* (*elevatorium & vectis*) подъемникъ хирургическiй; подъемникъ; кочедыкъ; подковырка; **-żyć**, **-żać**, *v. a.* поднять, поднимать, приподнять, приподнимать что рычагомъ.

Podwęgielny, *adj.* находящiйся подъ краеугольнымъ камнемъ; наугольный; краеугольный.

Podwe-selić, **-selać**, *v. a.* подвеселять, -лять; подпоить, подпивать; - się, - sobie, подвеселиться, подвеселяться; подпить, подпивать; **-selony**, *adj.* навеселѣ, подвесель, подвесельком, подъ хмельком.

Podwiać, **Podwiewać**, *v. a.* подвѣять, подвѣвать, вѣять подо что-либо, поддуть, поддувать; *it.* подвѣять, подвѣвать, очистить, очищать отъ плевелъ посредствомъ вѣянiя; *it.* навѣять, навѣвать; надуть, надувать; нанести, наносить; **Podwianie**, **Podwiolenie**, **Podwiewanie**, -ia, *n.* подвѣянiе, подвѣванiе; **Podwionowy**, *part.* подвѣянный.

Podwiązać, **Podwięzywać**, *v. a.* подвязать, подвязывать; подтянуть & поддергать, поддергивать; прикрѣпить, прикрѣплять; *Chir.* перевязать, перевязывать; *Archit.* подвязать, подвязывать (брѣвна, лѣса); дѣлать подвязи для сооруженiя высокихъ строенiй; *it.* подвесть, подвести, подводить; **Podwiązanie**, **Podwięzywanie**, -ia, *n.* подвязка, подвязанiе, подвязывание; **Podwiązany**, *part. p.* подвязанный; **Podwiązka**, -i, *f.*, **Podwiązeczka**, -i, *f. dim.* подвязка, подвязочка, (тесьма, покромка или что-нибудь подобное для подвязыванiя чулокъ на ногахъ); шлифа, *pl.* шлифы; podwiązka u cieśli, кладень, лежень подъ стропилами; нижняя обязка у кровельной скамьи; подстропильная вязка; **Podwiązkowy**, *adj.* подвязочный; orden podwiązkowy (w Anglii), орденъ подвязки.

Podwić, **Podwinąć**, *v. a. perf.*, **Podwijać**, *v. impf.* подвить, подвивать; *it.* v. Podgiąć; podwinęła się noga, нога свихнулась, вывихнулась. [вивка.

Podwicie, -ia, *n.* подвитiе, под-

Podwicska, v. **Podwika.**

Podwie-czerze, -a, *n.*, **-czor**, *s. m.* & *adv.* начало вечера; вечернее время; подъ-вечеръ; вечеромъ; **-czorek**, -rka, *m.* полдникъ, *vul.* паужина, паужинокъ; **-czorkować**, *v. n.* полдничать, паужинать; **-czorkowanie**, -ia, *n.* полдничанье, паужинанье; **-czorkowy**, *adj.* полдничный, паужинный; **-czorny**, *adj.* вечерный. [передрябнуть.

Podwiędnąć, *v. n.* подрябнуть,

Podwiedzenie, -ia, *n.* подведенiе; подводъ; v. *verb.* **Podwieść** & **Podusuczenie.**

Podwierać, v. **Podewrzeć.**

Podwierzgnąć, **Podwierzgiwać**, v. **Odwierzgnąć.**

Podwieść, *v. a. perf.*, **Podwodzić**, *v. impf.* 1. подвесть & подвести, подводить; 2. podwodzić kogo pod co, v. **Podprowadzać**; 3. - kogo na kogo, v. **Podusuczać**, **Podburzać**; 4. podwieść kogo, подвести кого, привести тайно съ злымъ намѣренiемъ; v. **Podprawić**, **Podstroić.**

Podwieścić, *v. a. perf.* подвѣсить, прицѣпить.

Podwiew, -u, *m.*, **Podwiewanie**, -ia, *n.* подвѣянiе, подвѣванiе съ низу.

Podwiewać, v. **Podwiać.**

Podwieść, v. **Podwozić.**

Podwiezienie, -ia, *n.* подвезенiе, подвозъ, привозъ.

Podwijać, v. **Podwić.**

Podwijanie, -ia, *n.* подвиванiе, подвивка.

Podwika, -i, *f.*, **Podwicska**, -i, *f. dim.* 1. покрывало; наволока; фата; 2. женщина; *it.* женскiй полъ.

Podwinąć, *v. a.* подвить.

Podwindować, v. **Windować.**

Podwinian, -u, *m. Chem.* винокаменная [*abo* винокислая] соль; podwinian potassu, винокаменное [*abo* винокислое] кали; винокаменный [винокислый] поташъ.

Podwinienie, -ia, *n.* подвитiе, подвивка.

Podwi-nięty, **-niony**, **Podwity**, *part. p.* подвитый.

Podwładny, *adj.* подчиненный; подвѣдомственный; v. **Podrzędny.**

Podwlec, **Podwlekać**, *v. a.* подволочь, подволакивать, волочить *abo* таскать подо что-либо, подтащить, подтаскать, подтаскивать; **Podwleczenie**, -ia, *n.* подволока, подтасканiе.

Podwłośnik, -a, *m.* пудренникъ.

Pod-woda, -y, *f.* 1. подвода; 2. подводница, подводная мель; **-wódca**, v. **Podwodziciel**; **-wodnik**, -a, *m.* подводчикъ, правящiй подводою; **-wodny**, *adj.* 1. (od podwód), подводный, относящiйся къ подводѣ; 2. (pod wodą będący), подводный, находящiйся подъ водою; водяный; живущiй подъ водою; skała podwodna, подводный камень; podwodne zwierzęta, водяныя животныя; **-wodzić**, v. **Podwieść**; **-wodziciel**, -a, *m.*, **-wódca**, -y, *m.* подводчикъ, подстрекатель, поджигатель; **-wodzicielka**, -i, *f.* подводчица, подстрекательница, поджигательница.

Podwoić, **Podwajać**, *v. a.* удвоить, удваивать; усугубить, усугублять, сугубить.

Podwoj, -a & -u, *m.*, **Podwoje**, *pl.* подвой, брусъ у дверей, дверной косякъ, дверные косяки; дверные откосы.

Podwójci, -iego, *m.* помощникъ [*abo* намѣстникъ] войта.

Podwojenie, -ia, *n.* удвоенiе; усугубленiе.

Podwojewodzy, -ego, помощникъ [*abo* намѣстникъ] воеводы.

Podwójnie, *adv.* вдвое; сугубо; двойственно; **Podwójny**, *adj.* двойный, двойственный, сугубый; podwójny trop *abo* szlad, сдвойка; podwójna pensya, двойное жалованье.

Podwojski, -iego, *s. m.* (woźny miejski, wojtowski sługa), подвойскiй; посыльщикъ; рассильщикъ; служитель войта.

Podwójtowstwo, -a, *n.* званiе, должность и достоинство войтовскаго намѣстника.

Podwonik, -a, *m.* душникъ, душница; стеклянночка [*abo* склянночка] съ духами; флакончикъ.

Podwórek, -rka, *m.* дворикъ, маленькiй дворъ; **Podwórnik**, -a, *m.* дворникъ; **Podwórny**, **Podworowy**, **Podworzowy**, **Podworcowy**, *adj.* подворный; дворовый; дворцовый; **Podworowe**, -ego, *s. n.* поземельное; **Podworze**, -a, *n.*, **Podworzec**, -rca, *m.* дворъ, надворье; na podworzu, на дворѣ; z podworza, съ надворья.

Digitized by Google

Podwóz, -ozu, *m.* (podwiezienie), подвозъ, привозъ.

Podwozić, Podwieźć, *v. a.* подвозить, подвезть & подвезти.

Podwoźnik, -a, *m.* подвозчикъ, подвозщикъ.

Podwrócić, Podwracać, *v. a.* 1. подворотить, подворачивать; 2. podwracać kogo, v. Poduszczać, Podburzać.

Podwrót, v. Wywrót, Upadek.

Podwrotek,-tka, *m.* чиновникъ соляного вѣдомства.

Podwrotnia, -i, *f.* подворотня, [доска, вкладываемая подъ ворота].

Podwydziałowy, *adj.* низшій; нижнечинный; szkoła podwydziałowa, уѣздное училище.

Podwyż, *adv.* нѣсколько къ верху, вверхъ, на высоту; podwyż niebios, къ небесамъ, на небо.

Podwyższać, Podwyższyć, *v. a.* (*propr. et* *) подвышать, подвысить, нѣсколько поднимать (подать) вверхъ, возвышать, возвысить, приподнимать, приподнять, поднимать, поднять выше, воздвигать, воздвигнуть; **Podwyższanie, Podwyższenie**, -ia, *n.* подвышеніе, возвышеніе, приподниманіе, приподнятіе, воздвиженіе; накладка, надбавка, возвышеніе цѣнъ, и проч.; podwyższenie krzyża świętego, воздвиженіе честнаго (*abo* святаго) креста; **Podwyższony**, *part. p.* подвышенный, возвышенный, воздвиженный.

Podyktować, *v. a.* подиктовать.

Podymie, -ia, *n.* домъ съ дымовою трубою, дымъ.

Podymne, -ego, *n.* подимное, дымовое; тепловая; подворное.

Podząć, Podzynać, *v. a.* сжать, сжинать снизу.

Podzadkowy, v. Poddupny.

Podzakonny, -a, -e, *adj.* подзаконный. [тый, обгорѣлый.

Podżary, -a, -e, *adj.* смугловатый.

Podżarzyć, Podżarzać, *v. a.* (*propr. et* *) поджечь, поджигать, поджарить, поджаривать; подзадорить, подзадоривать, подзарить, подзаривать, подстрекнуть, потстрекать.

Podżeberny, Podżebrowy, -a, -e, *adj.* подребёрный, находящійся подъ рёбрами; błona podżeberna, подребёрная перепонка; подребёрная плева; myszki podżebrowe, подребёрныя мышцы.

Podżeg, -u, *m.* поджёгъ; поджига; подтопка; v. Podnieta.

Podżega, v. Podżoga.

Podże-gać, -gnąć, **Podeżżyć**, *v. a.* (*propr. et* *) поджигать, поджечь, наджигать, наджечь, зажигать, зажечь, подпаливать, подпалить, подстрекать, подстрекнуть, побуждать, побудить, поощрять, поощрить, подущать, подустать, возмущать, возмутить; -gacz, -a, *m.* поджигатель, зажигальщикъ, зажигатель, поджига, поджога, зажига, возбудитель, возмутитель, смутитель, затѣйщикъ, подстрекатель, наушникъ, науститель, подущатель, подуститель; -gaczka, -i, *f.* поджигательница, зажигательница, зажигальщица, зажига, поджига, поджога, возбудительница, возмутительница, смутительница, подустительница; -ganie, -ia, *n.* поджиганіе, поджёгъ, зажиганіе; v. *verb.* Podżegać.

Podzelować, v. Podselować.

Podziać, v. Podzieć.

Podział, -u, *m.* (podzielanie), подѣлъ; дѣлёжъ; раздѣлъ; раздѣленіе; дѣленіе; пай.

Podziałać, Podziaływać, *v. a.* подѣлать, подѣлывать, сдѣлать во множестѣ, наработать.

Podziałka, -i, *f.* уменьшенный маштабъ (*abo* масштабъ); скала.

Podziałowy, *adj.* дѣлёжный.

Podzieneć, *v. n.* одичать, становиться *abo* сдѣлаться дикимъ; выродиться, перероднться; измѣниться.

Podzieć, Podziać, Podziewać, *v. a.* подѣть, подѣвать, размѣстить, спрятать, дѣвать, прятать что куда, поставить, положить, засунуть, засовывать; -się, *v. r.* подѣться, подѣваться, размѣститься, спрятаться, засунуться, засовываться; gdzież się podziały wszystkie moje rzeczy? куда подѣвались всѣ мои вѣщи?

Podzię-ka, -i, *f.* (podziękowanie), благодарность, благодареніе, возблагодареніе, признательность; -kować, *v. a. perf.* поблагодарить; v. Dziękować; -kowalny, *adj.* благодарственный, благодарительный, благодарный; hymn podziękowalny, благодарственный молебенъ; -kowanie, -ia, *n.*, v. Podzięka.

Podzie-lacz, -lca, v. Dzieliciel; -lenie, -ia, *n.* подѣлъ, раздѣлъ, дѣленіе, раздѣленіе, распредѣленіе; -lić, *v. a. perf.* подѣлить; раздѣлить; распредѣлить; -lność, -ści, *f.* дѣлимость; -lny, *adj.* дѣлимый, могущій быть раздѣляемымъ; дѣлительный; (podziałowy), дѣлёжный; liczba podzielna, (*dividendus*), *Arithm.* дѣлимое число; дѣлимое.

Podziemek, -mka, *m. Bot.* (ziemianka, ziele), родъ безлистнаго растенія; v. Płonka & Bezlist.

Podziemianin,-a, *m.* 1. живущій подъ землёю; 2. v. Podnożek.

Podziemie, -ia, *n.*, **Podziemnica**, -y, *f.* подземелие & подземелье; подземное мѣсто.

Podziemny, *adj.* подземный, подземельный.

Po-dzierać, v. Podrzeć.

Pod-zierać, v. Podejrzeć, Podglądać.

Pod-zieracz, -a, *m.* (podglądacz, śpieg, *qu. v.*), подзиратель, подзорщикъ, подзиратай, подсмотрщикъ, соглядатай, подглядчикъ, лазутчикъ, шпіонъ; -zieraczka, -i, *f.* подзорщица, подсмотрщица, подглядчица, лазутчица; -zieranie, -ia, *n.* (podglądanie, śpiegowanie, *qu. v.*), подзираніе, подзоръ, подсматриваніе, подсмотръ, надзоръ; -zierający, *part. a.* подзорный, подзирающій, подсматривающій.

Podzierzeć, *v. a.* подержать.

Podzierzgnąć, Podzierzgnąć, 1. v. Powiązać, Zadzierzgnąć; 2. v. Przedzierzgnąć, Przekształcić.

Podziesiątny, *adj.* десятичный; десятикратный; **po dziesiąte**, *adv.* въ-десятыхъ.

Podziewać, v. Podzieć.

Podziewiętny, v. Dziewiątny.

Podziomy, v. Podziemny.

Podziś, Podziśdzień, *adv.* понынѣ; во сіе время; донынѣ, доднесь; поднесь; теперь.

Podziubać, *v. a.* поклевать, склевать, исклевать, изклевать клюв; v. Podziurawić.

Podziurawić, *v. a.* истыкать, продырять; проточать; v. Podziubać.

Podziw, -u, *m.*, **Podziwienie**, -ia, *n.* удивленіе; дивo; na podziw, (do zadziwienia, nadzwyczajnie), удивительно (хорошо), чудно, превосходно, прелестно, прекрасно; (nad miarę), чрезмѣрно, чрезвычайно; **Podziwić się, Podziwiać się, Podziwować się**, *v. r.* поднивиться, подивоваться, удивиться, удивляться, придти, приходить въ удивленіе.

Podziwienie, -ia, *n.* удивленіе.

Podziwny, *adj.* удивительный.

Podznaczny, *adj.* подъ знакомъ находящійся.

Podzna-czyć, -czać, *v. a.* означить, означать, назначить, назначать снизу; sekretnie -, тайно, скрыто назначить, замѣтить.

Podżoga, Podżega, -i, *f.* (*propr. et* *) поджога, подтопка, подгнѣть, подгнѣта, подгнѣтка, * подгнѣта, пища; *personif.* поджога, поджига, поджигатель, возбудитель, возмутитель, виновникъ, подстрекатель.

Podżołądkowy, *adj. Anat.* поджелудочный, подживотный, подчревный, подобрюшный; podżołądkowa strona, (*regio hypogastris*), подчревная сторона; poduszka podżołądkowa, (*scutum stomachicum*), поджелудочная, травная подушечка; травной мѣшечекъ желудочный.

Podżor, -u, *m.* подозрѣніе; v. Podejrzenie.

Podżupek, -pka, *m.* намѣстникъ соляного управства; ґютерзбергмейстеръ; v. Żupnik.

Podźwig, -u, *m.*, **Podźwignie-**

Digitized by Google

nie, -ia, n. воздвиженіе; возстановленіе; поднятіе; приподнятіе.

Podźwigać, Podźwignąć, *v. a.* поднимать, поднять; приподнимать, приподнять, воздвигать, воздвигнуть; сооружать, сооружить; возстановлять, -вить.

Podzwonić, *v. a.* позвонить.

Podzylować, v. Podselować.

Podżyły, *adj.* пожилый; v. Podeszły, **Podstarzały.**

Poema, -atu, n., **Poemat,** -u, m. поэма; стихотвореніе; poema heroiczne *abo* epiczne, poemat bohaterski, героическая [*abo* героическая] поэма; эпическая поэма; эпопея.

Poeta, -y, m. поэтъ, піитъ, стихотворецъ.

Poetka, -i, f. поэтка, стихотворица; **Poetycki, Poetyczny,** *adj.* поэтическій, піитическій, стихотворческій, стихотворный; styl poetycki, слогъ поэтическій; sztuka poetyczna, искусство писать стихи; стихотворное искусство; стихотворство; poezyi; talent poetycki, стихотворческій [поэтическій] талантъ; стихотворческій геній; даръ поэзіи; duch poetycki, поэтическій [піитическій] духъ; zapał poetycki, стихотворческій восторгъ; поэтическій жаръ; po poetycku, *adv.* поэтически, піитически, стихотворчески; **Poetyka,** -i, f. 1. (nauka poezyi), піитика; стихотворная наука; 2. (klasa szkolna, w której dają poezyą), училище, классъ, въ которомъ преподаютъ піитику.

Poezya, -yi, f. поэзія, стихотворство; стихотвореніе; poezya opisowa, описательная поэзія.

Pofałdować, *v. a.* сложить въ складки, собрать (*v. impf.* собирать) въ складки.

Pofałszować, *v. a.* поддѣлать.

Pofarbować, *v. a.* покрасить, окрасить, покрыть краскою.

Pofatygować się, *v. r. perf.* потрудиться; v. pozabotitsca; pofatygujcie się na minutkę wstąpić, потрудитесь зайти на минутку; jeżeli WPan tak łaskaw będzie pofatygować się do mnie, если угодно Вамъ будетъ придти ко мнѣ; v. **Fatygować się.**

Pofejdać, Pofajdać, *v. a.* (posrać), покакать, нѣсколько исправдиться; посрать; погадить какомъ.

Pofolgować, v. Folgować.

Pofolgowanie, v. Folga (2).

Poforsować, v. Forsować.

Pofortunić, Pofortuniać, v. Fortunić.

Poforytować, *v. n. perf.* поблагопріятствовать, посвѣшествовать, посспѣшествовать, поспособствовать.

Pofuknąć, Pofukać, *v. a.* поругать, побранить, выругать, выбранить; v. Fukać.

Pogadać, *v. n. perf.* поговорить; v. Gadać.

Pogadka, v. Gadka, Gadanie.

Pogadzać, v. Pogodzić.

Pogalonować, *v. a. perf.*, v. Galonować.

Pogalować, v. Pobaukietować & Galować.

Pogana, -y, f. погонка, выговоръ, нѣпускъ, нагонай.

Poganiać, v. Pogonić & Poganić.

Poganiacz, -a, m. 1. погонщикъ, возгонъ, *Eccl. sl.* погонитель, погонятель; 2. *Astron.* (gwiazda północna, *arctophylax, bootes*), Боотесъ, Пастухъ; v. **Furman** (*Astron.*); 3. погонщикъ, гонитель, погоня; 4. погоняка, волободало, рычагъ, рожонъ, палка.

Poganić, *v. a. perf.*, **Poganiać,** *v. impf.* (nieco naganić), погонять, поганивать, дать погонку, побранить, побраниваться; похулить; v. Ganić. [v. Ganiciel.

Poganiciel, -a, m. порицатель;

Poganin, -a, m., **Pohaniec,** -ńca, m. поганинъ, поганецъ, язычникъ, идолопоклонникъ, нѣкрестъ; (= bezbożnik), безбожникъ, нечестивецъ, безбожный, нечестивый человѣкъ; **Poganka,** -i, f. 1. поганка, язычница, идолопоклонница, нѣкрестъ; 2. (= bezbożnica), безбожница, безбожная, нечестивая женщина; 3. *Bot.* poganka, (hreczka, bukwita, tatarka, *poligonum fagopyrum*), гречка, гречка, гречуха; **Poganski,** *adj.* поганскій, языческій, идолопоклонническій; (bezbożny), безбожный, нечестивый; **Poganstwo,** -a, n. 1. поганство, язычество, идолопоклонство, нехристіанство; 2. поганство, нечестивость, скверность; 3. *collect.* (= poganie), поганє, язычники, идолопоклонники; (= bezbożniki), безбожники, нечестивцы, сбродъ негодныхъ людей.

Poganieć, v. Zganieć.

Pogarbić, *v. a.* сгорбить; скривить; v. Garbić.

Pogarda, -y, f., **Pogardzenie,** -ia, n. презрѣніе; презираніе, пренебреженіе, неуваженіе, небреженіе, небрежность, презрительность; **Pogardliwy,** *adj.* (pogardzający), презорливый, презирающій, пренебрегающій, неуважающій, презрительный; -wie, *adv.* презрительно, презрѣнно, съ презрѣніемъ, пренебрежительно, съ пренебреженіемъ, безъ уваженія.

Pogardzać, Pogardzić, *v. a.* презирать, презрѣть; считать, недостойнымъ вниманія или уваженія; пренебрегать, пренебречь; не уважать; оставлять безъ вниманія; nie trzeba nikim pogardzać, не должно [*abo* не надобно] никого презирать; *cfr.* §. и то зубы, что кисель ѣдятъ.

Pogardziciel, -a, m., **Pogardzca,** -y, m. презритель, презиратель, пренебрегатель; **Pogardzicielka,** -i, f. презрительница, пренебрегательница.

Pogarnąć, Pogarnywać, *v. a.* пощечить; v. Garnąć.

Pogarszać, v. Pogorszyć.

Pogasić, *v. a. perf.* погасить, потушить. [потухнуть.

Pogasnąć, *v. n. perf.* погаснуть,

Pogatunkować, *v. a. perf.* рассортировать; v. Gatunkować.

Pogębek -bka, m. пощечина, оплеуха, заушина; **Pogębkować,** *v. a.* дать пощечину [*abo* оплеуху, заушину].

Pogiąć, Poginać, *v. a.* погнуть, согнуть, сгибать; - się, *v. r.* погнуться, согнуться. [пасть.

Poginąć, *v. n.* погибнуть, про-

Poginęły, *adj.* погибшій, погибшій, пропадшій.

Pogląd, v. Pogląd.

Pogłada, -y, f. (pogładzenie, ozdoba, *qu. v*), украшеніе, убранство, уборъ, нарядъ.

Poglądać, *v. n. impf.*, **Pogląd-nąć,** *v. semel.*, **Poglądywać,** *v. frequ.*, **spoglądać,** *v. perf.* поглядывать, поглядѣть, поглядать, посматривать, посмотрѣть; poglądać po sobie, глядѣть на себя; оправлять на себя что-либо; охорашиваться; poglądać jak gap', поглазѣть, смотрѣть на кого вытаращивъ глаза, вытаращивать, -щить [*abo* выпучивать, выпучить] на кого глаза, ротозѣить, ротозѣйничать, смотрѣть на что разинувъ ротъ; *tt.* v. *sub:* Oko.

Poglądacz, -a, m. зритель.

Pogładzać, Pogładzić, *v. a.* поглаживать, погладить, *etc.*, v. Gładzić.

Pogładzenie, -ia, n. поглаженіе; v. Pogłada.

Pogłaskać, *v. a. perf.*, **Pogłaskiwać,** *v. frequ.*, **Pogłaskować,** *v. contin.*, v. Głaskać.

Pogłaszać, *v. a.* объявлять, возвѣщать.

Pogłębić, *v. a.* углубить.

Pogląd, Pogląd, -u, m. взглядъ; v. Wzgląd.

Pogłobić, *v. a.* уничтожить, истребить; v. Głobić.

Pogłodać, *v. a.* погладать, обгрызть зубами.

Pogłos, -u, m., **Pogłoska,** -i, f. поговорка, молва, слухъ, вѣсть.

Pogłówek, -wka, m. тунгъ, ударъ по головѣ, пощечина, оплеуха, заушина.

Pogłowie, -ia, n. 1. голова, особа, лице; 2. (*genus*), полъ; 3. v. Pogłówne.

Pogłówne, -ego, n. поголовная подать, тягло, подушный сборъ, поголовныя деньги; płacić pogłówe, платить подушное [*abo* поголовныя деньги]; pogłówne nałożyć, оброчить, наложить оброкъ, подушное.

Digitized by Google

Pogłówny, *adj.* поголо́вный, подъ́ёмный.

Pogłówszczyzna, -y, *f.* 1. (pogłówne), поголо́вная по́дать; 2. v. **Główczyzna**; *cfr.* Поголо́вщина.

Pogłuchnąć, *v. n.* переглохнуть, постепе́нно оглохнуть во мно́жествѣ. [оглуши́ть.

Pogłupieć, *v. n.* поглупѣ́ть,

Pogłuszeć, *v. n.* переглохнуть, постепе́нно оглохнуть во мно́жествѣ. [оглуши́ть мно́гихъ.

Pogłuszyć, *v. a.* переглушить,

Pogmatwać, *v. a. perf.* помѣ́ть, вмѣ́ть, попу́тать, перепу́тать, перепу́тать; v. **Poplątać** & **Gmatwać**.

Pognać, v. **Pogonić**.

Pognębić, *v. a.* угнѣ́сть, утѣсни́ть, привѣ́сть мно́гихъ въ нищету́; v. **Gnębić**.

Pognić, *v. n. perf.* погни́ть, сгни́ть; v. **Gnić**.

Pognieść, *v. perf.*, v. **Gnieść**.

Pogniewać się na kogo, *v. r.* разсерди́ться на кого́; подосѣ́довать; – się o co, поссо́риться, поразсо́риться, побрани́ться; v. **Gniewać się**.

Pognoić, *v. a.* 1. погноить, перегноить; 2. – rolę, pole, унавозить, удобрить землю навозомъ, сдѣ́лать землю плодоро́дную; v. **Gnoić** (1. 2).

Pognój, -oju, *m.*, **Pognojenie**, -ia, *n.* унавоженіе, унавоживаніе, удобре́ніе (удобриваніе, удобриваніе) земли навозомъ.

Pogo-da, -y, *f.* прекра́сная погода; я́сная, тѝхая погода, вѣдро; pogoda na co, (pora, doba, okazya, *qu. v.*) благопріятное, удобное къ чему-либо время, пора, негодіе, случай; pogody na co czekać, погодѝть, времени́ть, времени́ть, времени́ть, повременѝть, изпорабливать, изпоровѝть, выжидать удобнаго времени, выбирать удобное время или случай; czekanie pogody do czego, изпоровка, изпоровлѐніе, изпорабливаніе, выжидание удобнаго времени; po burzy następuje pogoda, po deszczu zawsze zwykła być pogoda, v. *sub:* Deszcz (§); pogoda jest = **Pogodno**, *adv.* вѣ́дрено, вѣ́дерно, я́сно, благоуто́чно, благопріятно; -dny, *adj.* 1. вѣ́дренный, вѣ́дряный, я́сный, свѣтлый, благоутѣ́чный, кра́сный, погожій, тѝхій; pogodny dzień, вѣ́дренный [*abo* погожій, я́сный, тѝхій] день, кра́сный день; 2. погодный, (относя́щійся къ погодѣ), благопріятный, благовременный, удобный, угодный, благоугодный; 3. кра́сный; весёлый; спокойный; тѝхій; -dzenie, -ia, *n.* примиреніе, смиреніе, соединеніе; v. Godzenie; nie do pogodzenia, непримиримый, *Eccl. sl.* непримирительный; pogodzenie człowieka z Bogiem, *Eccl. sl.* человѣкопримиреніе; -dzić, *v. perf.*, **Pogadzać**, *v. impf.* помири́ть, примири́ть, примири́ть, *etc.* v. *sub:* Godzić; – się, *v. r.* помири́ться, примири́ться; v. Godzić się; -dziciel, -a, *m.* примири́тель; -dzicielka, -i, *f.* примири́тельница.

Pogolić, *v. a. perf.* † поголѝть; побри́ть; v. **Golić**.

Pogoń, **Pogonia**, -ni, *f.* 1. (gonienie za kim), погонъ, погоня, гонка, гоненіе, бѣ́жаніе, поѣздъ (для настиженія или поимки кого́-либо); *it.* натёка, натёчка; puścić się w pogoń za kim, погна́ться, бро́ситься въ погоню за кѣмъ; 2. *Personif.* погонія, [отрядъ войскъ или нѣсколько лицъ, посланныхъ для преслѣдованія или поимки кого-либо]; 3. pogonia rycerska, v. **Gonitwa**.

Pogończy, v. **Pogonny**.

Pogonić, *v. a. perf.*, **Pognać**, *v. contin.*, **Pogoniać**, *v. impf.* погна́ть, погоня́ть, пога́нивать; pogoniać konie, погоня́ть лошадей; – za kim, гна́ться за кѣмъ, преслѣдовать кого; pogoniać się, (o zwierzętach), бѣ́гаться, сходи́ться для приплоду.

Pogonny, *adj.* (pogończy), погонный; разго́нный; преслѣ́дующій.

Pogórczyk, -a, *m.*, v. **Góral**.

Pogor-szać, -szyć, *v. a.* дѣ́лать, сдѣ́лать хуже; дѣ́лать, сдѣ́лать хоро́шее худо́мъ, дурны́мъ; по́ртить, попо́ртить, испо́ртить; повреждать, повредѝть; *it.* соблазни́ть, соблазни́ть; v. Gorszyć; – się, *v. r.* дѣ́латься, сдѣ́латься хуже; соблазни́ться, соблазни́ться; choroba się pogorszyła, болѣ́знь усили́лась, сдѣ́лалась опасне́е; -szenie, -ia, *n.* разпоби́тіе; соблазнъ, *Eccl. sl.* блазнъ & блазнь; -szyciel, -a, *m.* (zgorszyciel), блазни́тель, соблазни́тель; v. Gorszyciel; -szycielka, -i, *f.* блазни́тельница, соблазни́тельница.

Pogórtować, v. **Pogurtować**.

Pogórze, -a, *n.* погорье.

Pogorzały, *adj. part.* погорѣ́лый; истребле́нный или разорённый огнёмъ; сгорѣ́лый; вы́горѣлый.

Pogo-rzeć, -rywać, *v. n.* погорѣ́ть, погоре́ть, лишиться (лишаться) кро́ва или иму́щества отъ пожа́ра; сгорѣ́ть, сгоре́ть, сгоре́ть, вы́горѣть, выгоре́ть; -rzel, -i, *f.*, -rzelina, -y, *f.* пожа́ръ; сгорѣ́ніе; вы́горѣніе; истребле́ніе или разоре́ніе огнёмъ; -rzelec, -lca, *m.* (pogorzały), погорѣ́лый; потерпѣвшій отъ пожа́ра; лишённый кро́ва или иму́щества отъ пожа́ра; погорѣ́лецъ; -rzelisko, -a, *n.* пожа́рище, пепелѝще, погорѣ́лое мѣсто.

Pogościć, *v. n.* погости́ть, быть, жить или остава́ться въ гостя́хъ нѣкоторое время.

Pogospoda-rować, -rzyć, *v. n.* похозя́йничать, похозя́йствовать, хозя́йничать нѣкоторое время.

Pogotować, *v. a.* 1. пригото́вить много чего́; нагото́вить; 2. – (w kuchni = powarzyć), пострѣ́лать, повари́ть; навари́ть; настря́пать; нагото́вить ку́шанья; v. **Gotować**.

Pogotowie, na pogotowiu, *adv.* нагото́вѣ; въ гото́вности; гото́во; пригото́влено; подъ рукою; бли́зко.

Pograbić, **Pograbiać**, *v. a.* 1. пограбить (сѣно, *etc.*), сграбить, грабить, сгресть, сгребать грабли́ми; 2. пограбить, ограбить, похи́тить, отня́ть си́лою *abo* насильно; 3. pograbić kogo, (zabrać jego rzeczy do skarbu, pokonfiskować), поконфисковать, описать имѣ́ніе по распоряжѐнію правительства, описать въ казну́, отобрать по о́писи въ казну́, обрати́ть въ пользу казны.

Pograć, **Pograwać**, **Pogrywać**, *v. a.* поигра́ть, поигрывать; v. **Poigrać**.

Pogra-nicze, -a, *n.* грани́ца; предѣ́лъ; рубе́жъ; суме́жіе; пограни́чное мѣсто; пограни́чіе; поруба́ніе & поруба́нье; укра́йна & укра́йна; о́бласть на краю́ государства; страна́, прилежа́щая къ грани́цѣ; -niczik, -a, *m.* пограни́чный жи́тель; рубе́жникъ; сме́жникъ, сме́жный сосѣ́дъ; -niczny, *adj.*, -nie, *adv.* пограни́чный, поруба́нный, прирубе́жный, рубе́жный, сме́жный, лежа́щій при грани́цѣ, при рубе́жѣ, находя́щійся на грани́цѣ.

Pograwać, v. **Pograć**.

Pogrą-żać, *v. a. impf.*, -żyć, *v. perf.* (*propr. et* *) погружать, погружать, опуска́ть, опусти́ть въ во́ду, оку́нывать, окуну́ть, углубля́ть, углуби́ть; * погружать, погружать, ввергать, ввергнуть во что-либо; – się, *v. r.* погружа́ться, погружа́ться, оку́ниваться, окуну́ться; ввергаться, ввергнуться; впадать, впасть; углубляться, углуби́ться; -żenie, -ia, *n.* (*propr. et* *) погруже́ніе; опуска́ніе въ во́ду; окуну́тіе; углубле́ніе; *Astron.* погра́ніе gwiazdy, погруже́ніе *abo* вступле́ніе звѣзды въ тѣнь земли́; мгнове́ніе въ которое звѣзда́ прохо́дитъ чрезъ меридіа́нъ; -nąć, *v. n.* (*propr. et* *), погру́знуть; погря́знуть; -ążenie, -ia, *n.* погрязне́ніе, погрязнове́ніе; -ążony, *part. p.* (pogrężły, pogrążony, *qu. v.*), погря́зшій; погру́зшій; погружённый; -żny, *adj.* погрузи́тельный, могу́щій быть погружа́емымъ; погружа́льный; -żony, *part. p.* погружённый, оку́нутый, опу́щенный въ во́ду; предавшійся чему́; v. Pogrążniony; -żyć, v. Pogrążać; -życiel, -a, *m.* погрузи́тель, погружа́ющій.

Pogro-bek, -bka, *m.*, -biec, -bca, *m.* (*posthumus*, po śmierci ojcowskiéj urodzony), посла́дышъ,

Digitized by Google

рождённый по смерти отца; **-bowcowy**, *adj.* самогальный, находящійся за предѣлами жизни, бывающій *abo* пребывающій по смерти; посмертный; *etc.*; dzieło pogrobowcowe, v. *sub:* **Pośmiertny.**

Pogródka, -i, *f.* 1. огородка, огородка, плетень & плетёнь, частоколъ; 2. грядá, грядка; 3. - u młyna, решётка у мельницы.

Pogrom, -u, *m.*, **Pogromek**, -mka, *m. dim.* пораженіе (непріятеля), разбитіе, изрубленіе, убійство; побѣдéніе, покорéніе; **Pogromca**, -y, *m.*, **Pogromiciel**, -a, *m.* поразитель; побѣдитель, покоритель; **Pogromić**, *v. a. perf.* поразить, разбить, побѣдить, покорить.

Pogroźa, -y, *f.*, **Pogroźka**, -i, *f. dim.* угрóза, угрозы, (загрóза, пригрóза), угрожéніе, страшáніе.

Pogrozić, **Pograżać**, **Pogroszywać**, *v. a.* погрозить, погражать; поощрять.

Pogroźny, *adj.* угрожáющій, грозящій, грóзный, угрозительный.

Pogrubić, *v. a.* сдѣлать толще.

Pogrubieć, *v. n.* погрубѣть, потолстѣть, сдѣлаться толще.

Pogruchotać, *v. a.* разбить, разрушить, раздробить [на мéлкіе куски], разшибать, разгромить, переломить.

Pogryźć, *v. a.* погрызть, изгрызть, искусать.

Pogryzmolić, *v. a.* скверно, дурно написать, напачкать, намарать.

Pogrzać, **Pogrzewać**, *v. a.* погрѣть, погрѣвать.

Pogrzeb, -u, *m.*, **Pogrze-bek**, -bku, *m. dim. Eccl. sl.* погрёбъ; погребéніе; похороны; -bać, v. Pogrześć; **-bacz**, -a, *m.*, **-baczka**, -i, *f.* кочергá, кочерéжка; **-banie**, -ia, *n.* погребáніе, похоронéніе; **-bieniec**, -ńca, *m.* трупъ, мертвецъ, покойникъ; **-biony**, *part. p.* погребённый, похорóненный, прéданный землѣ, зарытый въ могилу; **-bnica**, -y, *f.* (cmentarz, *qu. v.*), погребáлище, кладбáще; **-bnik**, -a, *m.* погребáльщикъ, погребатель, могильщикъ, гробокопатель, могилокопатель, могилнуръ; **-bny**, **-bowy**, *adj.* погребáльный, похорóнный; пригрóбный, надгрóбный; mowa pogrzebowa, надгрóбное слóво; kazanie pogrzebowe, (pogrzebne), надгрóбная прóповѣдь; pogrzebny, zaduszny obiad, обѣдъ похорóнный; v. Помѣнки; [v. Styra; *ít.* v. Exekwie].

Pogrześć, *v.a.perf.*, **Pogrzebać**, *v. impf.*, **Pogrzebować**, *v. contin.*, **Pogrzebywać**, *v. frequ.* погрести & погресть, погребсть, погребать; похоронить, хоронить; предать, предавать тѣло умершаго землѣ; зарить, зарывать тѣло умершаго въ землю [*abo* въ могилу].

Pogrzeszyć, *v. n.* погрѣшить, согрѣшить.

Pogrzmieć, **Pogrzmiewać**, *v. n.* (*propr. et* °) погремѣть, погремливать. [состарѣться.

Pogrzybieć, *v. n.* окрихлѣть,

Pogu-ba, v. Zguba; **-bić**, *v. a. perf.* 1. потерять, растерять; 2. погубить; v. Zgubić; **-biciel**, -a, *m.* 1. растерáха; 2. погубитель; v. Zgubiciel; **-bienie**, v. Zgubienie, Zguba.

Pogurtować, *v. a.* опоясать, обвязать, перевязать.

Pogwałcić, *v. a. perf.* учинить [*abo* причинить] насилие; нарушить; изнасиловать, изнасилить; изнасильничать, изнасильствовать; растлить; v. Gwałcić.

Pogwizd, v. Pochwist, Poświst. [посвистѣть.

Pogwizdać, *v. n.* посвистать,

Pohaftować, *v. a. perf.* пошить, зашить, сшить, вышить; v. Haftować.

Pohałasować, *v. n. perf.* нашумѣть; накричать; набранить.

Pohamować, *v. a. perf.*, v. Hamować (*propr. et* °).

Pohamowanie, v. Hamowanie.

Pohamowny, v. Hamowny.

Pohańbić, *v. a. perf.*, **Pohańblać**, *v. impf.*, v. Hańbić.

Pohańbienie, -ia, *n.*, v. Hańba, Obelga.

Pohańbiony, *part. p.* опорóченный, посрамлённый, осрамлённый, обезчещенный, оноэбренный.

Pohaniec, v. Poganin.

Pharapie = po harapie, v. *sub:* Harap. [товаć.

Pohartować, *v. a. perf.*, v. Har-

Pohasać, *v. n. perf.* попрыгать, поскакать, попляса́ть, потанцовать; v. Hasać.

Poheblować, *v. a. perf.* построгать, поструживать, поскоблять, соскоблять; v. Heblować.

Pohełdować, *v. a. perf.*, v. Podbić & *cfr.* Hołdować.

Pohulać, *v. n. perf.* погулять; попумѣть; повеселиться; помотать; v. Hulać.

Poić, *v. a.* поить, давать пить; konie poić, поить лошадей; miejsce gdzie konie poją, водопой; który bydło poi, пойльщикъ; v. Napoić, Upoić.

Poigrać, **Poigrywać**, *v. n.* нѣсколько повеселиться, попутить, пошалить; *cfr.* Pograć.

Poimać, v. Pojąć.

Poimacz, -a, *m.* поимщикъ.

Poimaniec, **Pojmaniec**, -ńca, *m.* (jeniec), плѣнникъ, полонѣникъ, военноплѣнникъ.

Poimaństwo, **Pojmaństwo**, -a, *n.* (jeństwo, *qu. v.*), плѣнничество, плѣнъ, полонъ, неволя.

Poinaczyć, *v. a. perf.* переиначить; иначе сдѣлать; перемѣнить.

Poinformować się, v. Informować się.

Poiść, v. Pójść. [v. Iskać.

Poiskać, *v. a. perf.* поискать;

Pojąć, **Pojmać**, **Pojmować**, *v. a.* 1. (objąć), взять, обнять, обнимать, обхватить, обхватывать; -żonę, (żonę sobie brać, żenić się), жениться, брать за себя жену, вступать въ бракъ, сочетаваться, сочетаться брáкомъ; pojąć męża, выдти [*abo* выйти] за-мужъ; 2. pojmować kogo, poimać, pojmać, поймать, изловить, захватить; 3. pojąć, pojmować myślą, понять, понимать, прозвать, прозывать, постичь, постигать умомъ, разумѣть; nijak tego pojąć nie może, онъ этого никакъ не можетъ понять; это ему въ голову не идетъ.

Pojadać, v. Pojeść.

Pojadacz, -a, *m. Eccl. sl.* поедатель.

Pojałowieć, *v. n. perf.* залежать; безплодоствовать; сдѣлаться неплодородным.

Pojaśnić, *v. a.* пояснить; привесть въ большую ясность; истолковать; **Pojaśnienie**, -ia, *n.* поясненіе; приведéніе въ большую ясность; истолкованіе; **Pojaśniony**, *part. p.* поясненный; приведённый въ большую ясность; истолкóванный. [*et* °).

Pojątrzyć, v. Jątrzyć (*propr.*

Pojawić się, **Pojawiać się**, *v. r.* появиться, показаться, показываться, представиться чьему-либо взору; v. Jawić się.

Pojawienie się, -ia, *n.* появленіе; v. Zjawienie.

Pojazd, -u, *m.*, **Pojazda**, -y, *f.* 1. (pojaździka, pojeżdżanie, pojechanie), поѣздка, ѣзда, совершеніе пути; поѣздъ; 2. (kareta, *etc.*), экипажъ, карета, коляска, тележка, повозка; pojazd (kareta) na dwie, trzy, cztery osoby, двухмѣстная, трёхмѣстная, четырёхмѣстная карета; 3. (wiosło), весло; **Pojazdowy**, *adj.* экипажный; повозочный; тележный.

Pojaździka, -i, *f.* поѣздка, ѣзда.

Pojechać, *v. n. perf.* поѣхать, отъѣхать, отправиться въ путь; v. **Pojeżdżać**, **Pojeżdzić**.

Pojęcie, **Pojmowanie**, -ia, *n.* (objęcie myślą, rozumem, wrażenie, *qu. v.*), понятіе, способность уразумѣнія, пониманіе, ясное познаніе; постиженіе; мысль, идея; ёмкость pojęcia rozumem, понятность; ёмкость ku pojęciu, понятный, вразумительный; to przechodzi jego pojęcie, это выше его понятій; онъ непонимаетъ этого.

Poje-dnać, *v. a. perf.* помирать, привести въ согласіе, примирить, v. Jednać; - się, *v. r.* помиритеся, примириться; **-dnacz**, **-dnywacz**, -a, *m.*, **-dnawca**, -y, *m.* примиритель, посредникъ; **-dnanie**, -ia, *n.* примиреніе; **-dnany**, *part. p.* помирённый, примирённый;

Digitized by Google

-dnawczy, *adj.* примирительный; способствующій къ примиренію; служащій посредникомъ; посредническій; sąd pojednawczy, третейскій судъ; -dnoczyć, *v. a. perf.* сообщить; соединить; -dnoczenie, -ia, *n.* сообщеніе; соединеніе; -dnokrotny, *adj.* однократный; -nie, *adv.* однократно; -dnywacz, *v.* Pojednacz; -dynczo, *adv.* по одиначкѣ; по одному; единственно; порознь; не вмѣстѣ; отдѣльно; несложно; -dynczość, -ści, *f.* одиночество, *Eccl. sl.* одиначество; несложность; -dynczy, *adj.* одинакій; единичный; несложный; простой; единственный; pojedyncza sztuka czego, rzecz pojedyncza, одиначка; вещь одинакая; v. Единица; łóżko pojedyncze, одинакая кровать (*i. e.* одѣланная для одного); liczba pojedyncza, *Gramm.* (*numerus singularis*), единственное число; korzeń pojedynczy, *Bot.* (*radix simplex*), корень простой; -dynek, -nku, *m.* 1. (liczba jedno zamykająca), единица; pojedynkiem, (po jednemu), по одиначкѣ; по одному; порознь; 2. (bitwa sam na sam), поединокъ, [сраженіе, борьба или бой (по вызову) одинъ на одинъ], единоборство, самобореть, дуэль; wyzwać kogo na pojedynek, вызвать кого на поединокъ; przyjąć wyzwanie na pojedynek, принять вызовъ на поединокъ; 3. двугодовалый кабанъ; -dyniec, -ńca, *m.*, -dynkowiec, -wca, *m.* (pojedynkiem się bijący), поединщикъ, единоборецъ, самоборецъ, дуэлистъ; -dynka, -i, *f.* единоствольное ружьё; -dynkować się, *v. r.* единоборствовать, биться на поединкѣ [*abo* на дуэли], драться на поединкѣ, самоборствовать; -dynkowanie, *v.* Pojedynczo; -dynkowny, *adj.* 1. *v.* Pojedynczy; 2. поединочный, относящійся къ поединку, единоборственный, самоборственный, дуэльный.

Poję-kać, *v. n.* 1. поёкать, постонать, ёхать, стонать нѣсколько, нѣкоторое время; 2. -kać, -kiwać, *v. n.* полепетать, заикаясь сказать.

Pojemny, *v.* Pojętny.

Pojemszczyzna, -y, *f.* подать, платимая за дозволеніе жениться.

Pojenie, -ia, *n.* поеніе; поёнка; напоёніе; *v. verb.* Poić.

Pojeść, *v. a. perf.*, Pojadać, *v. impf.* поѣсть, поѣдать, поядать; закусывать, закусывать.

Pojętność, Pojętność, Pojętliwość, -ści, *f.* понятность; разумительность; ясность; постижимость; понятливость; переимчивость; Pojętny, *adj.* 1. понятный; разумительный; ясный; постижимый; понятливый; переимчивый; 2. pojętny, pojemny, (obejmujący, *qu. v.*), объемлющій, объемный.

Pojęty, *part. p.* 1. понятый, постиженный; 2. (do pojęcia, mogący być pojęty), понятный, постижимый.

Pojezdny, *v.* Pojazdowy.

Pojeździć, Pojeździć, *v. n.* поѣзжать, поѣздить, поѣхать, отъѣзжать, отъѣхать; pojeżdżaj daléj! поѣзжай! pojeżdżać, (powodować końmi), править лошадьми; pojeździć (wiele miast, krajów, *etc.*), изъѣздить, объѣздить многія мѣста *etc.*; v. Zwiedzić; *it.* pojeżdżać, (i tam i sam jeździć), ѣздить туда и сюда; -co, *np.* pojazd, konia -, изъѣздить, отъ многой ѣзды сдѣлать что-либо негодными къ употребленію; изъѣздить на пр. карету, (новёзку), лошадь; v. Nadsadzić.

Pojeżdżony, *part. p.* изъѣзженный; powóz pojeżdżony, изъѣзженная новёзка.

Pojezuicki, *adj.* иезуитскій; оставшійся послѣ іезуитовъ; dobra pojezuickie, іезуитскія имѣнія.

Poj-manie, -ia, *n.* поймание; плененіе, взятіе въ плѣнъ; v. *verb.* Pojąć; -maniec, v. Poimaniec; -maństwo, v. Poimaństwo; -many, *part. p.* пойманный; плѣненный, взятый въ плѣнъ; -mować, v. Pojąć; -mowanie, v. Pojęcie. [поённый; v. Poić.

Pojony, *part. p.* поённый; на-

Pojrzeć, Pojźrzeć, *v. n.* взглянуть, взозрѣть, глядѣть, смотрѣть; Pojrzenie, Pojźrzenie, -ia, *n.* взглядъ, взозрѣніе, смотрѣніе, глядѣніе; v. Pozór, Prospekt.

Pójść, † Polść, *Praet.* poszedł, poszła, *Fut.* pójdzie, *v. n. perf.* (v. Iść, *v. impf.* & Pochodzić, *v. contin.*), пойти; отойти; pójdźmyż! pójdźcie! пойдемъ! пойдите! pójdź sam tu! поди сюда! pójdź precz! pójdź sobie! поди прочь; poszłaś! убирайся! ступай! do ojców, do przodków, do nieba poszedł (= umarł), онъ отошёлъ къ святымъ отцамъ, скончался, умеръ; pójść za kim, (iść za jego śladem), идти за кѣмъ по слѣдамъ; слѣдовать, послѣдовать за кѣмъ; wziąć swój kapelusz i poszedł, онъ схватилъ свою шляпу и давай Богъ ноги; pójść w powietrze, v. Wnbić się; pójść w grę jaką, пуститься въ игру; сыграть картою [въ карты, въ листъ]; pójść o zakład, биться, побиться объ закладъ; удариться объ закладъ; держать пари; pójść do broni, поднять оружіе; вооружиться; pójść na kogo, наступать, наступить на кого; броситься, броситься на кого; нападать, напасть на кого; pójść (z) dymem, pójść w popiół, превратиться въ дымъ, въ пепелъ; сжечь, сгорѣть; * превратиться въ ничто; изчезнуть; v. (pójść na) Wiatr; wszystko poszło do diabła, (do czarta, *etc.*) всё пошло къ чорту, всё пропало; pójść w niepamięć, предать забвенію; rzecz poszła w dłużą *abo* odwlokę, дѣло пошло въ затяжку; *it.* pójść w co, v. Obrócić, Przemienić się & Uchodzić za co; w modę pójść, (wejść), войти въ моду; pójść na co, *a)* походить на что, сходствовать съ чѣмъ; *β)* служить, быть полезнымъ, пригоднымъ къ чему-либо; *it.* быть употреблену, издержану, издержаться; wszystkie pieniądze poszły na ..., всѣ деньги издержались на ...; pójść za mąż, выдти (*abo* выйти) за-мужъ; вступить въ замужество; pójść skąd, (pochód swój mieć skąd), произойти, происходить, вести свой родъ отъ куда; pójść dobrze, źle, удаться, неудаться; nie poszło mu to, что ему не удалось, не пошло въ попадъ, ему не посчастливилось; wszystko poszło dosyć dobrze, всё кончилось довольно хорошо [*abo* порядочно]; interes poszedł (powiódł się) gładko, дѣло пошло гладко (= безъ остановокъ).

Pojuczyć, *v. a. perf.* навьючить [лошадь, верблюда]; наложить вьюкъ или вьючное сѣдло [на лошадь, верблюда].

Pojuszyć, *v. a. perf.* окровавить, обагрить, обмарать кровію.

Pojutrzko, *adv.* послѣзавтра.

Pojutrzejszy, *adj.* послѣзавтрашній; -szy dzień, послѣзавтрашній день.

Pokąd, *adv.* покуда, пока, доколь, доколѣ.

Pokadzić, *v. a.* покадить, покурить; v. Kadzić.

Pokać się, Pokajać się, *v. r.* покаяться, признаться въ своихъ грѣхахъ, принесть покаяніе; Pokajanie, -ia, *n.* покаяніе, признаніе въ грѣхахъ. [v. Pukać.

Pokać, -u, *m.* бокалъ, кубокъ;

Poka-lać, -lić, *v. a.* осквернить, осквернить, дѣлать, сдѣлать скверными, нечистыми, замарывать, замарать; -lanie, -ia, *n.* оскверненіе, замараніе; -lany, *part. p.* оскверненный, замаранный; v. Niepokalanie, Niepokalany.

Pokaleczyć, *v. a. perf.* поранить, уязвить, изувѣчить (изуувѣчить).

Pokapać, *v. n.* покапать.

Pokąpać, *v. a.* покупать, (выкупать), купать нѣсколько, нѣкоторое время.

Pokapłunić, *v. a.* покаплунить нѣтухомъ; v. Kapłunić.

Pokarać, *v. a.* покарать, наказать многихъ; pokarać na życiu, многихъ наказать казнію, *Eccl. sl.* показнити.

Pokarbować, *v. a.* надрубить, зарубить, нарѣзать *abo* сдѣлать зарубцы.

Digitized by Google

Pokares(s)ować, *v. a.* пригоуб́ить, пригоуб́ливать, ласкать съ нѣжностію; v. **Umizgać.**

Pokarm, -u, *m.*, **Pokar-mecz-ek**, -czka, *m. dim.* 1. пи́ща, бра́шно, е́ства, ѣдь, е́стіе, снѣдь, ку́шанье; корм; * пи́ща, пи́тѣніе; duchowny pokarm, духо́вная пи́ща; pokarm dla bydła, кормъ для скота́; скотскій кормъ; drzewo bywa pokarmem ognia, дерево бываетъ пи́щею огня́; 2. pokarm (= popas), кормъ, кормля, кормле́ніе лошадей на пути́; -mić, -miać, -mować, *v. a.* покорми́ть, пока́рмливать; - konie, покорми́ть лошадей; -mowy, *adj.* бра́шенный, относя́щійся къ пи́щѣ, къ бра́шну; pokarmowy kanał, *Anat.* пищепріёмный кана́лъ.

Pokarny, *adj.* (= przykładnie karzący), кара́ющій *abo* нака́зывающій примѣ́рно [*abo* въ примѣ́ръ другимъ]; (= kryminalny), уголо́вный, криминальный.

Pokartować, *v. a. perf.* потасова́ть; v. **Kartować.**

Pokąsać, *v. a. perf.* покуса́ть; искуса́ть.

Poka-ślać, -szleć, -ślwać, *v. n.* пока́шлять, пока́шливать.

Pokaszczać, v. **Pokościć.**

Pokatechizmować, v. **Katechizmować.**

Poką-tnik, -a, *m.* (pokątny, tajemny człowiek, który się kryje po kątach), потаённый, скры́тный человѣ́къ, живу́щій по угола́къ, въ уедине́ніи; уединенникъ; безмо́лвникъ; поу́ра; *cfr.* & v. **Pustelnik**; -tność, -ści, *f.* (potajemność), потаённость, скры́тность; -tny, *adj.* потаённый, скры́тный, та́йный; pokątne małżeństwo, та́йный бракъ; *it.* pokątny kamień, (= kątowy, węgielny, *qu. v.*), угловой [*abo* наугольный] ка́мень; -tnie, *adv.* потаённо, скры́тно, та́йно.

Pokatować, *v. a. perf.* измучить, изрѣ́нить, изувѣ́чить.

Pokawałkować, *v. a. perf.* раздроби́ть, изрѣ́зать на кусо́чки, на мѣ́лкіе куски́.

Pokawić, *v. n.* сглупова́ть, сдѣ́лать глу́пость, дурачество; дать промахъ; сдѣ́лать оши́бку; промахну́ться; оши́биться.

Pokaz, -u, *m.*, **Poka-zanie**, -ia, *n.* показъ, показа́ніе; оказа́ніе, окаѣ́ываніе; явле́ніе; представле́ніе; доказа́ніе, доказа́ніе; pokazanie, *Mathem.* (dowodzenie), доказа́тельство; -zać, *v. a. perf.*, -zywać, *v. frequ.* показа́ть, показывать; указа́ть, указывать; вы́казать, вы́казывать; оказа́ть, оказывать; *it.* доказа́ть, доказывать; довести́ & довести́, доводи́ть; - po sobie, z siebie, (dać, dawać znać po sobie), дать, дава́ть себя́ знать; дать знать; показа́ть ся то, (da się to widzieć), увѣ́дамъ; посмо́тримъ; pokazać się komu na oczy, (ukazać się), показа́ться, показываться [показа́ться, явля́ться] кому́ на глаза́; - się, *v. r.* показа́ться, показываться; указа́ться, указываться; явиться, являться; вы́казаться, вы́казываться; оказа́ться, оказываться; доказа́ться, доказываться; pokazywać się z czém, *a*) вы́казывать себя́, *etc.*, v. **Chełpić się**, **Wystawować się**, **Wystąpić**; *β*) v. **Popisywać się**; -nałość, -ści *f.* 1. о́бразъ показа́нной вѣ́щи, вообраа́еніе; 2. * нару́жность, нару́жный видъ, ви́нность, великолѣ́пие; -zały, *adj.*, -zale, *adv.* ви́дный, зна́тный, значи́тельный, ви́нный, роско́шный, великолѣ́пный; v. **Pozorny**; -zanie, v. **Pokaz.**

Pokazić, **Pokaźać**, *v. a.* искажа́ть, искажа́ть, испо́ртить, по́ртить, повреди́ть, повреждать, истреби́ть, истребля́ть, уничто́жить, уничтожать; pokazić świadki, отри́нуть, отве́ргнуть свидѣ́телей; **Pokaziciel**, -a, *m.* 1. повреди́тель, истреби́тель; 2. показа́тель, указа́тель, объя́витель.

Pokazy-wać, v. **Pokazać**; -wanie, -ia, *n.* показывание, указывание, вы́казывание, оказывание, доказывание; v. **Pokaz.**

Póki, *adv. temp. & loc.* пока́; до тѣ́хъ поръ; доко́ль; доко́лѣ; пока́ѣ́ютъ; до́ндеже; поку́да; póki życia, пока́ я бу́ду живъ; во всю жизнь; póki nie, пока́ не; до тѣ́хъ поръ, пока́; пóкiż? (= a jak długo?) какъ до́лго? до́лго ли?

Pokiełznać, **Pochełznąć**, *v. a. perf.*, v. **Kiełznać.**

Pokinąć, *v. a. semelf.* поки́нуть; v. **Porzucić**; *it.* **Pokinąć**, *sp.* na kogo ręką, **Pokiwnąć**, **Pokiwać**, *v. n.* покива́ть, кивну́ть, махну́ть на кого́. [вою; проклясть.

Pokląć, *v. a.* обрекени́ть клѣ́-

Pokład, -u, *m.* 1. **Pokładanie**, -ia, *n.* (zwalenie), покла́ва; положе́ніе; 2. pokład (w budowaniu), основа́ніе строе́ній; (cukui), ко́ль; (v. пятѣ); *it.* кладень; лѣ́жень; полъ; помо́стъ; v. нахатина, подво́дъ; 3. pokład, (warsta, szychta czego), кра́ю́ъ, слой, пластъ, ра́дъ; 4. pokład okrętowy, (вѣ́рхняя) палуба на корабля́; 5. какая́-либо вещь, подложенная подо что́-либо; 6. (v. depozyt), отда́ча на сохраненіе; покла́ва, поло́гъ, поклажей; кладовая, полагалище, хранилище; v. **Поклад**ъ; 7. pokłady zmarłych, v. **Zwłoki** (złożone); 8. pokład roli, (pokładanie roli), вспахание, вспа́шка, вспахивание; вспа́ханное поле [по́слѣ жа́тви]; v. **Półpokładny**; **Pokładać**, **Pokłaść**, *v. a.* полагать, класть, положить; ста́вить, поста́вить; pokładać marmurem, выкла́дывать мра́моромъ; v. **Marmurować**; łatami pokładać, рѣ́шетить & решетить, обрѣ́шечивать & обрешечивать, обрѣ́шетить & обрешетить, прибивать, прибить рѣ́шетинами (къ строе́ніямъ); pokładać posadzkę, дѣ́лать паркетный полъ, дѣ́лать паркет; обивать (обить) панелями, обивать (обить) столярною работою; pokładać w kim (*abo* w czém) nadzieję, полагать [*abo* возлагать, имѣть] надежду на кого́, надѣ́яться, понадѣ́яться на кого́, уповать на кого́; pokładać co u kogo, взвѣ́рать, взвѣрить, отдавать, отдать на сохраненіе; pokładać rolę, вспахивать (вспахать) поле [по́слѣ жа́твы]; pokładać (konie, *etc.* wałaszyć, trzebić), класть, холостить, скопить; pokładać sobie co za co, v. **Poczytywać** (za co); *it.* pokładać, v. **Sądzić**; pokładać się, полагаться; *it.* ложиться; **Pokładne**, -ego, *n.* плата за покорный на кладбище; **Pokładnica**, -y, *f.* кладовая, полагалище, хранилище; v. **Pokład** (6); **Pokładnik**, -a, *m.* хранитель; принявший на сохранение; депозиторъ; **Pokłady**, *adj.* chleby pokładne, хлѣ́бы предложе́ніа; **Pokładowy**, *adj.* относя́щійся къ вспа́шкѣ; **Pokładziny**, -in, *pl.* свадебный вечеръ, свадебная ночь [у новобрачныхъ]; **Pokładzinna piosnka**, *f* эпиталама; свадебные стихи́.

Pokłajstrować, *v. a.* обмазать клейстеромъ.

Pokłask, -u, *m.* рукоплеска́ніе.

Pokła-skać, -skiwać, -snąć, *v. a.* (oklaskiem pochwalić), удобрать, удобрить рукоплеска́ніемъ; рукоплеска́ть; аплоди́ровать; похло́пать, похлопывать, бить въ ладо́ши.

Poklecić, *v. a. perf.* покропа́ть; попа́чкать; плохо, дурно вестро́ить.

Pokłę-kać, -knąć, -kiwać, *v. n.* стать на колѣ́ни; преклонить колѣ́на; пасть на колѣ́ни.

Poklekotać, *v. n.* покалякать; v. **Klekotać**. [*v. frequ.*, v. **Klepać.**

Pokle-pać, *v. a. perf.*, -pywać,

Pokłóć, *v. a. perf.* поколо́ть.

Pokłócić, *v. a. perf.* поссо́рить; пересса́рить; смути́ть; - się, *v. r.* поссо́риться; побранитьcя; размо́лвиться; пересса́риться; pokłócili się, они́ поссо́рились.

Pokłóci-ciel, -a, *m.* раздоретво́рецъ, смутникъ, подстрекатель; -cielka, -i, *f.* смутница, подстрекательница.

Pokłodne, -ego, *n.* плата [осмо́трщику отъ арестанта] за заключе́ніе въ колодку.

Pokłon, -u, *m.* 1. поклонъ; почтение; pokłon oddawać, oddać, pokłon czynić komu, поклониться кому́ *abo* передъ кѣмъ; изъявить почтение; бить, ударить челомъ; поклониться въ ножки; повергаться, повергнуться предъ кѣмъ; падать, пасть кому́ въ ноги; 2. (= poczesne), поклонное; добровольный даръ.

Digitized by Google

Pokłonić się, *v. r.* поклонѣть-ся; v. Pokłon (oddać, uczynić).

Pokłonny, *adj.* поклонный; поклонливый, поклончивый.

Pokłopotać się, *v. r.* (pokłócić się), поссориться, побранѣться; *cfr.* & v. **Kłopotać się**.

Pokłosie, -ia, *n.* собранѣе остальныхъ [*abo* оставшихся послѣ жатвы] колосьевъ.

Pokłuć, v. **Pokłóć**.

Pokłwać, *v. a. perf.* поклевать, клювомъ пощипать.

Poknować, *v. n.* поступѣить; *it.* v. **Knować** (2).

Pokochać, *v. a.* полюбѣть, возлюбѣть; – **się**, *v. r.* возлюбѣться; влюбѣться.

Pokocić się, *v. r. perf.* окотѣться; (o owcach:) объягниться; (o kozach:) окозлиться.

Pokoczować, *v. n. perf.* покочевать.

Pokoić, v. **Uspokajać**.

Pokoik, -u, *m.*, **Pokoiczek**, -czka, *m.* покоѣцъ, комнатка, горница.

Pokój, -oju, *m.* 1. покой, миръ, тишина, спокойствие, безмятежіе, угомонъ; покой duszy, покой души; душевное спокойствие; wieczny pokój, упокой; dać komu (czemu) pokój, оставить кого (что) въ покоѣ; не трогать кого (чего); daj mi (mnie) pokój, оставь меня въ покоѣ; za pokojem, w pokoju, z pokojem, *adv.* покойно; въ мирѣ; мирно; смирно; z pokojem żyć, żyć w pokoju, жить мирно [*abo* въ мирѣ]; жить въ покоѣ; жить въ согласіи; наслаждаться миромъ, спокойствіемъ; 2. угомонъ, отдыхъ, отдохновеніе, успокоеніе отъ труда; *it.* мѣсто отдыха; *Eccl. sl.* покойце; 3. покой, комната, горница, свѣтлица; покój z kredensem, скатертная; pokój jadalny, столовая; pokój sypialny, спальня; pokój wielki, przestronny, зала.

Pokojo-łomca, -y, *m.* миронарушитель; нарушитель мира; **-łomny**, *adj.* миронарушительный; клонящій къ нарушенію мира; нарушающій миръ; **-lubnik**, -a, *m.* миролюбецъ, любящій миръ; **-lubny**, *adj.* миролюбивый, миролюбивый.

Poko-jowa, -éj, *f.*, **-jówka**, -i, *f. dim.* горничная, служанка; **-jewiec**, -wca, *m.* камердинеръ, комнатный служитель; **-jowy**, *adj.* 1. комнатный, горничный; 2. pokojowy, -ego, *s. m.*, v. **Pokojowiec**; 3. мирный.

Pokolanek, -nka, *m.* *Fortf.* нижняя часть брустверa отъ амбразуры до земли.

Pokołatać, *v. a.* 1. поколотѣть, поколачивать, постучать; 2. v. **Pedrugotać**.

Pokolebać, *v. a.* поколебать, покачать, пошатать, пошатнуть.

Pokolenie, -ia, *n.* поколѣніе, колѣно, родъ, племя; **Pokoleny**, *adj.* поколѣнный.

Pokołysać, v. **Pokolebać**.

Pokomosić, *v. a.* поссорить, смутить, раздражить, разсердить.

Poko-nać, -nywać, *v. a.* покончить, докончить, разбить, разорить кого въ конецъ [*abo* совершенно]; побѣдить, побѣждать; покорить, покорять; pokonać kogo słowy, dowodami, v. **Przekonać**; **-nacz**, -a, *m.* разоритель, побѣдитель.

Pokończyć, *v. a. perf.* покончить, окончить, совершить.

Pokonfiskować, v. **Pograbić** (3).

Pokonopić, *v. a.* пококонопачить.

Pokopać, **Pokopywać**, *v. a.* покопать, покапывать.

Pokopcić, *v. a.* покоптить, окоптить.

Pokopcieć, *v. n.* покоптѣть, окоптѣть, посмуглѣть.

Pokora, -y, *f.* смиреніе; смиренномудріе, смиренность; покора; покорность; униженность.

Pokorniczek, -czka, *m.*, **Pokorniś**, -sia, *m.* (*iron.*) смиренкій, весьма смирный, кроткій человѣкъ; смиренникъ; весьма покорный человѣкъ.

Pokorność, -ści, *f.* покорство, покорность, смиренность, преданность, униженность; **Pokorny**, *adj.* смиренный, смиренномудрый; покорный, преданный, униженный; кроткій, тихій; pokorniuchny, смирненькій, смиренкій, смиренѣнькій, весьма смирный, смиренный, весьма покорный; pokorna prośba, нижайшая [*abo* покорнѣйшая] просьба; **-nie**, *adv.* смиренно; со смиреніемъ; съ покорностію; униженно; покорно; pokornie prosić, нижайше [*abo* покорнѣйше] просить.

Poko-rzyć, *v. a.* покорить, покорять, дѣлать покорнымъ, смирнымъ, смирить, смирять, усмирять, унижать; – **się**, *v. r.* покориться, покоряться, смириться, смиряться, усмириться, усмиряться, унижаться; **-rzyciel**, -a, *m.* покоритель, укротитель, смиритель.

Pokos, -u, *m.*, 1. **Pokoszenie**, -ia, *n.* (koszenie, sieczenie trawy, *etc.*), покосъ, покошеніе, скошеніе, кошеніе травъ; 2. покосъ, мѣсто гдѣ скошена трава; 3. покосъ, укосъ, количество скошенной въ опредѣленное время травъ.

Pokościć, **Pokoszczać**, **Pokostować**, *v. a.* олифить, алифить, прооліфить, покрыть, покрывать, мазать алифою *abo* олифою.

Pokosić, **Pokaszać**, **Pokoszywać**, *v. a.* покосить, покашивать, скосить, скашивать.

Pokosmacić, *v. a.* сдѣлать косматымъ.

Pokosmacieć, *v. n.* покосматѣть, сдѣлаться косматымъ, окосматѣть.

Pokośny, *adj.* покосный.

Pokost, -u, *m.* алифа, олифа; лакъ; pokostem powlec, pomalować, v. **Pokościć**.

Pokostować, **Pokoszczać**, *v. a.* *impf.* олифить, алифить, покрывать алифою; покрывать лакомъ; **Pokostowanie**, **Pokoszczenie**, -ia, *n.* олифленіе, алифленіе, покрываніе олифою; покрываніе лакомъ; **Pokostowany**, **Pokoszczony**, *part. p.* олифленный, алифленный, покрытый олифою; покрытый лакомъ.

Pokosztować, v. **Zkosztować**. Probować.

Pokować, поковать; v. **Pokuć**.

Pokóślić czoło, *v. a.* сморщить, наморщить лобъ, лицо; наморщиться, сморщиться.

na Pokraczki orać, *v. a.* пахать землю оставляя въ промежуткахъ по двѣ борозды невспаханныя. [лѣть.

Pokraglić, *v. a. perf.* покруг-

Pokrajać, *v. a. perf.* покроить, покроить, порѣзать; v. **Krajać**.

Pokrajki, -jek, *pl.* покромки; концы; v. **Krajka**.

Pokraka, -i, *f.* брань, соръ, сопра, раздоръ, борьба.

Pokrakać, *v. perf.*, **Pokrakiwać**, *v. frequ.* погракать; покракать; v. **Krakać**.

Pokrapiać, v. **Pokropić**.

Pokraść, *v. a. perf.* покрасть; v. **Okraść**, **Kraść**.

Pokrasić, *v. a. perf.*, **Pokraszać**, *v. impf.* покрасить, покрашивать; украсить, украшивать; прикрасить, прикрашивать.

Pokrątki, v. **Nórki**.

Pokręcenie, v. **Pokręt**.

Pokręcić, **Pokręcać**, *v. a.* покрутить; повернуть, повертывать, (по)вертѣть; посучать; v. **Kręcić**.

Pokresić, **Pokreślić**, *v. a.* почертить, почеркивать, начеркнуть, начеркивать, начертить.

Pokręt, -u, *m.* (pokręcenie), поворотъ; вертѣніе; обращеніе; круженіе; круговое движеніе.

Pokrętny, *adj.* свитый, вьющійся, кудреватый.

Pokre-wieństwo, -a, *n.*, **-wność**, -ści, *f.* кровность, кровное родство, близкое родство, свойство, близочество, единокровіе, родня; być w pokrewieństwie z kim, быть въ кровномъ родствѣ съ кѣмъ; **-wnić się** z kim, *v. r. impf.*, **spokrewnić się**, *v. r. perf.* вступить, вступить въ родство съ кѣмъ-либо; породниться, сродниться; входить, войти въ родню; вступать, вступить въ свойство, посвойться; **-wny**, *adj.* кровный, родный, однокровный, единокровный; ерóдничій; (кровный) родственникъ, сродичь, сродникъ, сród-

Digitized by Google

ственникъ (*s. m.*); pokrewna, (кровная) родственница, сродница, сродственница (*s. f.*).

Pokrócić, *v. a.* укоротить, укоротить; v. Skrócić, Krócić.

Pokroczyć, *v. n.* пошагивать.

Pokropienie, Pokrapianie, -ia, *n.* покропленіе, покрапываніе; окропленіе; окрапываніе.

Pokropić, Pokrapiać, Pokropywać, *v. a.* покропить, покрапывать; окропить, окроплять, кропить, обрызгать, обрызгивать, обрызнуть водою, оросить, орошать, воскропить, воскроплять; * выбить, поколотить кого, отдуть кого, отвалять кого; pokropić kogo (co) święconą wodą, окропить кого (что) святою водою.

Pokrostawiały, *adj. part.* окоростелый. [роститъ.

Pokrostawieć, *v. n. perf.* око-

Pokrótce, *adv.* (w krótkości), вкратцѣ; коротко; въ короткихъ словахъ; въ короткое время.

Pokrotochwilić, *v. n. perf.* побалагурить, пошутить; v. Krotochwilić.

Pokrowcowy, *adj.* чехольный, чахольный; v. Pokrowiec.

Pokrowiec, -wca, *m.*, **Pokrowczyk**, -a, *m.* покровъ, покровецъ; чехолъ, чахолъ, чехолокъ, чахолокъ; pokrowiec na topor, топорникъ; pokrowiec maciczny, (*Anat.*) v. *sub:* Pochwa.

Pokrowne, -ego, *s. n.* подать, платимая отъ коровъ.

Pokruszyć, *v. a. perf.* покрошить; сокрушить; раздробить; v. Podruzgotać.

Pokrwawić, *v. a. perf.* окровавить, обагрить кровію.

Pokryć, *v. a. perf.*, **Pokrywać**, *v. impf.* (*propr. et* °) покрыть, покрывать; * скрыть, скрывать, таить; **Pokrycie**, -ia, *n.* 1. (pokrywanie), покрываніе; *it.* покровъ, покрывало, покрышка; 2. покровъ, кровля, крыша; 3. pokrycie, *adv.* (skrycie, nieotwarcie), скрыто, тайно; **Pokrycielec**, -ońca, *m.* скрытникъ, скрытный [неоткровенный] человѣкъ; лицемѣръ; **Pokrycstwo, Pokrytstwo**, -a, *n.* скрытность; лицемѣріе; **Pokryjomu, Pokryjomku**, *adv.* скрытно, тайно; v. Kryjomką.

Pokrytość -ści, *f.* скрытность; неоткровенность; **Pokryty**, *part. p.* покрытый; скрытый; *it.* скрытный, тайный, неоткровенный, притворный, лицемѣрный.

Pokry-wa, -y, *f.*, -wka, -i, *f. dim.* (*propr. et* °) покрывало, покрывальцо, покрышка, покрышечка, крыша, крышка; pokrywka garńca, крышка на горшокъ; *it. fig.* v. Płaszczyk; -wczany, *adj.* покрывальный; крышечный; -wać, v. Pokryć; -wacz, -a, *m.* 1. покрывающій что-либо; - dachów, кровельщикъ; 2. v. Pokrycielec, Obłudnik.

Pokrzą-kać, -kować, -kiwać, покрякать; v. Krzątać.

Pokrze-piać, -pić, *v. a.* (*propr. et* °) крѣпить, укрѣплять, укрѣпить, окрѣплять, окрѣпить, подкрѣплять, подкрѣпить; ободрять, ободрить; - się, *v. r.* крѣпиться, укрѣпляться, укрѣпиться; подкрѣпляться, подкрѣпиться; *cfr.* Odżywić; -piający, *part. a.* укрѣпляющій, крѣпительный, укрѣпительный; lekarstwo pokrzepiające, укрѣпительное лекарство; -pianie, -pienie, -ia, *n.* крѣпленіе, окрѣпленіе, укрѣпленіе, подкрѣпленіе; -piony, *part. p.* укрѣпленный, подкрѣпленный.

Pokrzesać, Pokrzosać, Pokrzesywać, *v. a.* обтесать, обтесывать, обрубать, обрѣзать, подрѣзать, подчистить деревья; очистить; пересеклать, вытадить; выработать; выправить.

Pokrzłusić, v. Pochrachnąć.

Pokrzyk, -u, *m.* 1. **Pokrzykanie**, -ia, *n.* (krzyk powtórzony), крикъ повторенный; 2. pokrzyk, *Bot.* = **Pokrzykowe** ziele, (*mandragora*), покрикъ; Адамова голова; мандрагоръ; мужескій корень; волшебная трава; pokrzyk, (wilcze jagody, *atropa belladonna*), одурникъ; сонная одурь; одурь красавица; бѣшеная ягода; волчьи ягоды; белладонна; бѣшеная вишня; пѣсьи вишни; чѣрныя пѣсьи; **Pokrzykać, Pokrzyknąć**, *v. n.* покрикивать, покричать, покликивать, покликать.

Pokrzywa, -y, *f.*, **Pokrzywka**, -i, *f. dim.* 1. *Bot.* (*urtica*), крапива, кропива, крапивка; - parząca, (*urtica urens*), жгучая крапива; жгучка; - głucha, *abo* nieparząca, (*lamium*), глухая крапива; крапива нежгучая; пчелосбока; пчелотка; 2. Pokrzywka, v. Pokrzywniczek.

Pokrzyw-dzić, *v. a. perf.* надѣлать обидъ, обидѣть, оскорбить, причинить, нанести обиду; -dziciel, -a, *m.* обидчикъ, оскорбитель.

Pokrzywiany, *adj.* крапивный, кропивный; nasienie pokrzywiane, крапивное сѣмя; pokrzywiane płótno, грубая ткань.

Pokrzywić, *v. a. perf.* покривить.

Pokrzywniczek, -czka, *m. H. n.* (pokrzywka, ptaszek mały, *motacilla troglodytes*), крапивникъ [птичка].

Pokrzywnik, -a, *m. H. n.* 1. (motyl, *papilio urticae*), крапивная бабочка; 2. v. Pokrzywniczek.

Pokrzywny, *adj.* крапивистый, изобилующій крапивою; *it.* крапивный, кропивный.

Pokrzykować, *v. a. perf.* 1. v. Krzykować; 2. (na krzyż przegrodzić) перегородить на-крестъ *abo* крестъ-на-крестъ, крестообразно; * перечить, поперечить, воспрепятствовать, препятствовать, помѣшать (*s. Dat.*).

Pokszykać, Pokszyknąć, *v. n.* посвистать, посвистать; **Pokszykienie**, -ia, *n.*, **Pokszyk**, -u, *m.* свистѣніе, свистъ, посвистъ.

Pokuć *v. a. perf.* поковать, оковать, перековать.

Pokudłać, *v. a. perf.* склочить; всклочить; взъерошить.

Poku-lawić, *v. a. perf.* скромить, сдѣлать хромымъ; -lawieć, *v. n. perf.* охромѣть, сдѣлаться хромымъ.

Pokum, -a, *m.* товарищъ; v. Towarzysz, Kolega.

Pokumać się z kim, *v. r.* подружиться, побрататься.

Pokup, -u, *m.* покупка, покупаніе; продажа товаровъ; разходъ, закупка, торгъ; -pić, -pować, -pywać, *v. a.* покупать, скупить, скупать; -pnik, -a, *m.* покупщикъ, закупщикъ; -pność, -ści, *f.* продажа товаровъ; сбытъ; *cfr.* Niepokupność; -pny, *adj.* (towar), покупный (товаръ), походный (товаръ), сбыто раскупаемый.

Pokurczyć, *v. a.* покорчить, скорчить; v. Pokrzywić.

Pokurzyć, *v. a.* покурить; нѣсколько окурить.

Poku-sa, -y, *f.*, -ska, -i, *f. dim.* 1. покушеніе; v. Pobudka; 2. pokusa, *s. c.* искуситель, искусительница; -sić, -szać, *v. a.* испытать, испытывать; отвѣдать, отвѣдывать; покуситься, покушаться; искусить, искушать; - się, *v. r.* покуситься, покушаться, отваживаться на какое предпріятіе; -siciel, -a, *m.* искуситель; -sicielka, -i, *f.* искусительница; -sny, *adj.* искусительный; -szenie, -ia, *n.* искушеніе; - się, покушеніе, попытка, испытаніе.

Pokuta, -y, *f.* 1. покаяніе; раскаяніе; раскаяніе въ грѣхахъ; *it.* штрафъ, пѣня, наказаніе (за какой проступокъ); dzień pokuty, день покаянія; покуте служить, каяться, покаяться (въ своихъ грѣхахъ); приносить, принести покаяніе; ість на pokutę, идти на покаяніе; дать, назначить кому pokutę, дать время на покаяніе; наложить на кого покаяніе; наложить эпитимію; pokuta kościelna, церковное покаяніе; эпитимія; 2. - (sakrament), покаяніе, [одно изъ семи таинствъ Церкви]; таинство покаянія; исповѣдь; -tnica, -y, *f.* покаянница; кающаяся; -tnik, -a, *m.* покаянникъ; кающійся; -tny, *adj.*, -tnie, *adv.* покаянный; *it.* готовый къ раскаянію, готовый покаяться; кающійся; psalm pokutny, псаломъ покаянія; покаянный псаломъ; pieśń pokutna, покаянная пѣснь; церковная пѣснь кающихся; dzień pokutny, день покаянія; -tność, -ści, *f.* готовность къ раскаянію; -tować,

Digitized by Google

v. n. каяться, покаяться, раскаяться, пасть, приносить (принести) покаяніе въ грѣхахъ; терпѣть, потерпѣть за что; претерпѣвать наказаніе за что; быть наказаннымъ за что; *ił.* платить, заплатить за (*c. Acc.*).

Pokwap, -u, *m.*, **Pokwa-pa**, -*y*, *f.*, **-pienie**, -ia, *n.* посѣхъ, посѣщество, посѣщеніе, посѣщность, посѣщливость; **-pić się**, *v.* Kwapić się, Pospieszyć się; **-pliwość**, -ści, *f.* посѣщливость, торопливость, посѣщность, скорость; **-pliwy**, *adj.* посѣщливый, торопливый, посѣщный, скорый.

Pokwasić, *v. a. perf.* покисить, - się, *v. r.* *несобриться, размолвиться съ кѣмъ.

Pokwefić, *v. a. perf.* покрить покрываломъ, фатою.

Pokwękać, *v. n. perf.* постонать, стонать нѣсколько, нѣкоторое время.

Pokwilić, **Pokwilać**, v. Kwilić.

Pokwitać, *v. n.* 1. поцвѣсти, цвѣсти нѣсколько, краткое время, 2. разцвѣсть, разцвѣтать.

Pokwitować, *v. a. perf.* дать росписку, квитанцію; - się, поквитаться.

Pół, †**Puł**, *adv.*, **Poły**, *pl.* полъ, половина; na poły, на пół, на полы, пополамъ, (на двѣ равныя доли), на-двое; w pół, w poły, въ полъ, въ полы, въ половину; rozdzielić co na pół, na poły, раздѣлить что на полы, по поламъ, на-двое; pół arkusza, полъ-листа; pół roku, полгода; pół funta, полфунта; dwa funty i pół, два фунта съ половиною; pół godziny, полчаса; pół do dziesiątéj, do trzeciéj (*ec.* godziny), половина десятаго, третьяго; w pół do dziesiątéj, do trzeciéj, въ половинѣ десятаго, третьяго; na pół umarły, полумертвый; на живо, на мертвый, (на живъ, на мертвъ).

Pola, -y, *f.*, **Poły**, *pl.* 1. (*np.* sukni), пола [у платья]; 2. (tenetó), *pl.* тенета, сѣть для ловленія птицъ; v. namiot; 3. poły namiotu (= ściany), палаточныя полы, стѣны.

Polać, -ci, *f.* 1. рядъ домовъ, составляющихъ улицу; v. Pierzeja; polać domów u Zaporożców, курень; 2. земля, страна, область, уѣздъ.

Polać, **Polewać**, *v. a.* 1. полить, поливать, облить, обливать; 2. polewać (*np.* garnki), муравить, поливать, глазурить, наводить поливу, глазуру, покрывать муравью; polewać cynę, лудить, покрывать оловомъ. [(latami).

Polacać, **Polacić**, v. **Pokładać**

Połączać, v. Połączyć; **-czenie**, -ia, *n.* соединеніе; совокупленіе; союзъ; связь; сочетаніе браковъ, бракосочетаніе; **-czyć**, **-czać**, *v. a.* соединять, соединить; совокупить, совокуплять; сочетать, сочетавать; сообщить, сообщать; сопрячь, сопрягать; случить, случать; połączyć wiązkiem małżeńskim, сочетать кого бракомъ; - się z kim, соединиться съ кѣмъ; - się wiązkiem małżeńskim, сочетаться бракомъ; v. Łączyć (się); **-czyciel**, -a, *m.* соединитель, совокупитель.

Poła-jać, *v. a. perf.* побранить, поругать, пожурить, побрюзжать, потавать, похулить; **-jacz**, -a, *m.* поругатель; похулитель; **-janie**, -ia, *n.* поруганіе.

Polak, -a, *m.* Поляк; §. mądry Polak po szkodzie, v. *sub:* Szkoda.

Połakomić się, *v. r.* полакомиться.

Połamać, *v. a. perf.*, **Połamywać**, *v. frequ.* изломить, изломлять, изламывать; изломать, изламывать.

Połańcuszne, -ego, *s. n.* плата отъ среслѣнтовъ за заключеніе ихъ въ цѣпяхъ. [ваніе

Polanie, -ia, *n.* поливка, полив-

Polano, -a, *n.* полено.

Polany, *part. p.* политый.

Połap, **Pułap**, -u, *m.* палатъ, потолокъ (сдѣланный изъ бревенъ), плафонъ.

Połapa, **Pułapa**, -y, *f.*, **Połapka**, **Pułapka**, -i, *f. dim.* ловушка, западня, пасть; v. Łapka; na myszy, na szczury, мышеловка, крыселовка.

Połapać, *v. a. perf.* переловить; перехватать; v. Łapać.

Połapowy, **Pułapowy**, *adj.* палатный, потолочный, плафонный.

Pół-arkusza, *indecl.*, **-arkuszek**, **-szka**, *m.* полулистъ; полъ-листа бумаги; **-arkuszowy**, *adj.* полулистовый; półarkuszowa księga, (foliant), книга въ листъ; фоліантъ.

Polarny, *adj.* полярный; polarna gwiazda, полярная звѣзда.

Pół-arszynowy, *adj.* полуаршинный.

Polatać, v. Polecić.

Połatać, *v. a. perf.* уплатить, заплатить, заплатить, починить, зачинить, намѣть заплатки, положить заплатку; połatawszy, скоро; посредственно; кое-какъ; idzie mu połatawszy, żyje połatawszy, идетъ; идетъ кое-какъ; живетъ; поживаетъ кое-какъ.

Polatka, -i, *f.* блесточка.

Polatucha, -y, *f. H. n.* (wiewiórka latająca), *sciurus volans; pteromys volucella*), полетуха; летяга; летучая бѣлка.

Polatywać, v. Polecić.

Poławlać, v. Połowić.

Poławle, -ia, *n.*, **Poławnik**, -a, *m.* скамеечная подушка.

Połazić, *v. n.* поползать, поползывать.

Pół-baryłki, *indecl.* полубочонокъ, половина бочонка; **-beczek**, **-czka**, *m.* полубочка, половина бочки; **-błonisty**, *adj.* np. półbłonista myszka, (*musculus semimembranosus*), полумѣнная [*abo* полуперепончатая] мышца; **-boga**, **-boże**, -a, *m.*, **-bożek**, **-żka**, *m.*, **-bożec**, **-żca**, *m.* полубогъ; **-bogini**, -i, *f.* полубогиня; **-botek**, **-tka**, *m.* полусапожекъ; ботинка; **-brat**, -a, *m.* сводный братъ; сводный братъ; **-cegły**, *indecl.* половикъ, *pl.* половиня, половинки кирпичъ; половье; **-cerkla**, *indecl.* (półobrączki), полукруглъ, полукружіе; **-cerkielny**, **-cerkiewy**, *adj.* полукружный; въ видѣ полукруга; **-chłop**, -a, *m.*, v. Rzezaniec, Trzekieniec; **-cięciwie**, -ia, *n.* *Mathem.* половина хорды; сѣкусъ; **-cień**, -nia, *m.*, -ni, *f.*, **-cienie**, -nia, *n.* полутѣнь, слабая тѣнь; **-ćwiartki**, *np.* papieru, осмушка листа; **-ćwiartkowa książka**, *f.* книга въ осмушку; **-ćwiercil**, *indecl.* получетверть; осьмая часть (доля) цѣлаго; **-ćwiercienny**, *adj.* получетвертный; miara półćwiercienna = **Półćwiertnie**, -ia, *n.* получетвертная мѣра.

Półczek, **Pułczek**, **-czka**, *m. dim.* полчокъ, малый полкъ.

Pół-człowieka, **-człeka**, *indecl.* & **-człecze**, -a, *n.* получеловѣкъ, *Eccl. sl.* полчеловѣка; **-czwarta**, *c. masc. & neutr.*, **-czwartéj**, *c. fem.* полчетверта, полчетвертый, (три съ половиною); **-darmo**, *adv.* почти даромъ; за (*abo* на) безцѣнокъ; **-diabła**, **-djabła**, *indecl.* & **-diable**, **-djable**, *n.* дьяволъ, чертъ, сатана, бѣсъ; * повѣса, шалунъ, вѣтреникъ, вертопрахъ, прокаженникъ, фигляръ, мутникъ; *ił.* Wenecki półdiable, v. *sub:* Diabeł (2); **-dnie**, -ia, *n.* полдень, половина дня; *cfr.* Południe; **-dniowy**, *adj.* полудѣнный, продолжавшійся половину дня; полусуточный; **-dragmy**, *indecl. f.* половина драхмы; **-dupek**, **-pka**, *m.*, **-dupki**, *pl. Anat.* (*nates*), ягодица, *pl.* ягодицы; **-dupkowy**, **-dupni**, *adj.* ягодичный, принадлежащій или относящійся къ ягодицѣ; myszka wielka półdupkowa, (*gluteus magnus s. major, musculus gluto-femoralis magnus*), мышца ягодичная или сѣдалищная большая; **-dyametru**, *indecl.* полдіаметръ, полудіаметръ, полуперечникъ; **-działko**, -a, *n.* пушка малаго калибра; **-dziesiąta**, *c. masc. & neutr.*, **-dziesiątéj**, *c. fem.* полдесятая, девятъ съ половиною; **-dziewiąta**, *c. masc. & neutr.*, **-dziewiątéj**, *c. fem.* полдевятая, восемь съ половиною.

Pole, -a, *n.* поле, нива, нѣмня; pole na ugor, нѣмня, оставленная въ паръ (*abo* подъ паръ); поле, лежащее въ паръ; отдыхавшая земля; залогъ; паровое поле; перемѣна; pole na jarzynę, яровое поле; pole na oziminę, озимое

Digitized by Google

nóle; początek pól, wsnółże; nacząło, początek nolém; pola graniczące, snółże; sméżność nolém; pole przy wsi, pocinek; dzikie pole, pustýnia, stepy; pole, (miejsce polowania), mésto dla ochóty; ochóta, trawa, łówa zwérzéj; pole bitwy, nóle sraženia, nóle bitwy, nóle brani, mésto sraženia, bránnoe [*abo* rátnoe, boevóe] nóle, nobóiuce; *it.* sraženie, bitwa, bój; wystąpić w pole, wystupnut [*abo* wyjti] na bój; podnosiáć sa na nóprinuć; w polu stać, pola pilnować, vesti wojnu; bytu [*abo* nachodáć sa] w nochódu; dotrzymać pola, udržáć za sobóju nóle sraženia [*abo* bitwy]; ostáć sa nobédźtelemu; dać, opuścić pole bitwy, ostáć sa nóle sraženia; padł, zginął na polu bitwy, on nalu na nóle sraženia; on ubitu u sraženia; on ostáł sa na nóle sraženia; pole do czego, (plac, miejsce, okazya, *etc.*), nóle, mésto, sluchaj; w pole kogo wywodzić, wyprowadzać, (= za nos kogo wodzić, *qu. v.*), * wodáć koho-libo za nosu; pole szachowe, máchmatu; próżne pole w szachach, lubki; *it.* pole (= grunt), nóle, grunt.

Połeć, -lcia, *m.* nólot; §. tłusty połeć smarować, nosáć bódu u mórze; nosáć drová u lésu; połciem *abo* na połeć leżeć, ležáć u rastánu; ležáć rastanúvšisu.

Pole-cać, *v. a. impf.*, -cić, *v. perf.* rekomendovać; poruczáć, poruczáć; preporuczáć, preporuczáć; odobráć, odobráć; - się, *v. r.* rekomendovaćsa; preporuczáć sebá; -cający, *part. a.* rekomendúvšij; rekomendátelnyj; preporuczátelnyj; odobrátelnyj; polecający *czyli* rekomendacyjny list, rekomendátelnoe písmo; -cenie, -ia, *n.* rekomendánie; rekomendovánie; poruczénie; preporuczénie; odobrénie.

Polechtać, *v. a.* nogekotáć.

Poleci-ciel, -a, *m.* rekomendátel, rekomendúvšij koho ili čtó-libo; preporuczátel; odobrátel; -cielka, -i, *f.* rekomendátelnica, rekomendúvšaja koho ili čtó-libo; preporuczátelnica; odobrátelnica.

Polecie, -ia, *n.* nóvdnoe léto; bábie léto.

Polecieć, Polatać, Polatywać, *v. n.* (*propr. et* *) polečáť, polečáť, polétivati; stremíťsa; nospešíť kudá; v. Lecieć.

Polecsyć, *v. a. perf.* polzučáť, ponólzovati.

Poledna, Poleń, -ni, *f.* vešalka, grádka, grádočka, žérdka, žérdočka.

Polędwica, Polędźwica, -y, *f.* sesnk; filéj; filéjnaja čast govádinu.

Poledz, Polegnąć, Polegać, *v. n.* 1. polečь; polozíťsa; nasti, upásti, nádati; byti ubítym; ostáti sa na mésti; nogibnuti; umerétí; polegl w bitwie, on nalu [*abo* nogibu] u sraženia; poległ od rąk zabójców, on nogibu ot ruk zabójcu; on nalu nodu udárami ubíjuc; 2. polegać ze śmiechu, v. Pękać, Rwać (boki); 3. polegać, spolegać na czém, (podpierać się czém), opiráťsa, operétsa na čto, naléčь; 4. polegać na kim, na czém, nolagáťsa, nolozíťsa na koró, na čto, nadéáťsa; zavésťi ot (*c. Gen.*).

Polędźwica, v. Polędwica.

Polé-gać, -gnąć, v. Poledz.

Poległość, v. Pochodzistość.

Poległy, *adj. part.* ubítyj (na sraženia); v. Poledz.

Polej, -u, *m. Bot.* (*mentha pulegium*), noléj; máta serdéčnaja; polej dziki, polny, (biała leblodka, polna miętka), dźkij nolém; nolevaja máta; gesi polej, v. Pieniężnik; **Polejek**, -jku, *m.* nolénoe víno; **Polejowy**, *adj.* nolénym.

Połek, -łku, *m.*, v. Półk.

Polękać się, *v. r.* nésколько nespugáťsa, neperugáťsa.

Polek-czać, -czyć, *v. a.* oblegčáť, oblegčíť; polegčíť; -czenie, -ia, *n.* oblegčénie; v. Ulga.

Polekku, *adv.* nólegku, slegká, ponemnógu, nesíl'no, málo-nomálu, nosodovol, tíxo, legkó.

Polemiczny, *adj.*, -nie, *adv.* polemíčeskij.

Polemika, -i, *f.* polémika.

Poleń, v. Poledna.

Polenić się, *v. r.* nolénitsa.

Pole-pa, -y, *f.*, -pienie, -ia, *n.* štukatúrka; podmáka; podmázyvanie; obmáka; obmázyvanie; -piać, -pić, *v. a.* uléplati, ulépiti; obmázyvati, obmázati; podmázyvati, podmázati; štukatúriti, oštukatúrivati, oštukatúriti.

Pole-prawać, -prawić, *v. a.* nopravláť, nopráviť, nopravláť, ulučšáť, ulučšíť; nočinivati, nočiníť; udóbrivati, udobráť; - się, *v. r.* (poprawić się), nopravláťsa, nopráviťsa, nopravláťsa, nopráviťsa, sdéłatsa lúčšimu; polepsza się choremu, bolnóй opravláetsa [*abo* nopravláetsa]; bolnóй čúvstvuetъ sebá lúčše; bolnóй čúvstvuetъ oblegčénie; -prawanie -prawienie, -ia, *n.* nopravléníe, nopravléníe; nočinka; ulučšénie; oblegčénie; vyzdorávlivanie; -prawiciel, -a, *m.* nopravítel; -prawicielka, -i, *f.* nopravítelnica.

Poler, v. Polor.

Polero-wać, *v. a.* (*propr. et* *) nolirovať, navodíť glánecъ, dźlať gládkim, gládíť, lošíť, šlifovať; čístiť, ukrašáť; prosvešťáť, obrazovať; - żelazo, (demaszkować), vorošíť; -wanie, -ia, *n.* nolirovánie, nolirróvka, gládenie, lošénie, šlifovánie, šlifóvka; čístenie, ukrašénie; prosvešťánie, obrazovánie; - żelaza, (demaszkowanie), vorošénie; żelazko lub stal od polerowania, vorošénie, gládilka, lišóvka; -wany, *adj. part.* nolirróvanyj, gládenyj & gládenyj, vyglaženyj, lošénym, vorošénym, gládkij; * prosvešťénnyj, obrazóvanyj; -wnik, -a, *m.* nolirróvnik, gládilnik, lošílnik; -wny, Polerowny, *adj.*, v. Polerowany.

Polerunek, -nku, *m.* nolitúra, nolirróvka, lošénie, lošénie, gládnecъ; * prosvešťénie, obrazóvanie, obrazóvanost, blagoustróistvo, privétlivost, tónkost.

Polesie, -ia, *n.* nodlésie.

Poletek, -tka, *m. dim.*, v. Polec.

Pole-wa, Poliwa, -y, *f.* nolíva, glazúr, glazúra, murávа; -wać, v. Polać; -wacz, -a, *m.* 1. tetr, kotórый nolivaétъ, nolivávšij; oblivátel; 2. murávščik; ludálščik; -wacska, -i, *f.* 1. nolivávšaja čtó-libo, kotórая nolivaétъ; oblivátelnica; 2. (naczynie do polewania), noliválnia, noliválnik, sosúd dla nolivánia, léika; -wanie, -ia, *n.* nolivánie, oblivánie; murávanie; (pobielanie cyną), luženie.

Poléwczany, Polewczasty, *adj.* nolíčebnyj.

Poléwka, -i, *f.*, **Poleweczka**, -i, *f. dim.* nolíčka, nolíčočka, sunъ, súnecъ; nolíva, nolívka, nodlívka, nodlívočka.

Poleść, Połaźć, *v. n.* nonólzti & nonólzati, nonólzati.

Poleżeć, *v. n.* nolежáť; - sobie, otdoxíť nésколько, nésколько vremi.

Pól-fasek, -ska, *m.* nolubévnok, nolovína bočénka; -funta czego, -funcie, -ia, *n.* nolufúntovik, *Eccl. sl.* nolufúnta, nolítrie; -funtowy, *adj.* nolufúntovyj.

Połgać, *v. n.* nolgáti; v. Kalgać.

Pól-gałki, -kręga, *indecl.* nolumárie, nolovína mára, nemeféra, nolusféra, nolusféríe, nolukrúžie, nolukrúg; -garca, -garnca, *indecl.*, -garcówka, -garncówka, -i, *f.* nolugárnecъ; -garcowy, -garncowy, *adj.* nolugárnicovyj; -gębek, -bka, *m.* nolovína rta; półgębkiem mówić, govoríť v nolgólosa, nevnátno; govoríť skvoz zúbi; -gębny, -gębkowy, *adj.* v nolgólosa; nevnátno; ne ésno; skvoz zúbi; -gęsek, -ska, *m.* gusíný nolotók; -głos, -u, *m.* nolugólosъ; -głosem, *adv.* nolugólosem; v nolgólosa; ne vnátno; ne ésno; skvoz zúbi; -głoska, -i, *f.* nolugláсная [búkva]; -głośny, *adj.*, -nie, *adv.* nolugláсnyj; v nolgólosa; v. Półgłosem; -główek,

Digitized by Google

-wka, m. половина головы; * полудурье, полоумный, глупецъ, дуракъ.

Polgnąć, v. Pogrążnąć, Ulgnąć.

Pół-godziny, *indecl.* полчеса; половина часа; -godzinny, *adj.* получасовый; -golemi, *indecl.* (**połowica goleni**, *qu. v.*), половина голени; -grosza, *indecl.*, -groszek, -szka, m., -groszówka, -i, *f.* полугрошъ; полугрошевик; полуденьга; полушка; -grzywny, *indecl.* полугривна, половина гривны. [m. бомбарда.

Półhak, †Pułhak, Pułak, -u,

Policaj, -y, *f.* 1. полиця, полка; 2. полиця, набедренникъ.

Policmajster, **Policmejster**, -a, m. полицмейстеръ.

Poli-cya, -yi, *f.* полиція; управа благочинія; *it.* съѣзжая; prezydent policyi, полицмейстеръ; -cyant, -a, m. (policyjny urzędnik), полицейскій чиновникъ; -cyjny, *adj.* полицейскій; ustawa policyjna, полицейскій уставъ; уставъ благочинія.

Policzać, v. Policzyć.

Policzek, -czka, m. 1. ланита, щека; dać komu *abo* uderzyć kogo w policzek, ударить кого въ щеку; 2. policzki w strzelnicy, щеки, боковыя стѣны амбразуры (*abo* бойницы); 3. - koła, боковая часть колеса; 4. policzek, (uderzenie w policzek, w twarz, w gębę), пощечина, оплеуха, заушина; dać policzek, дать пощечину [*abo* оплеуху, заушину]; dawać policzki, бить по щекамъ; давать пощечины [*abo* заушины].

Policzkować, *v. a. impf.*, u-, z-**policzkować**, *v. perf.* бить по щекамъ, давать пощечини [*abo* заушины], заушать, заушить.

Policzkowy, *adj.* ланитный, щечный; policzkowy raz, ударъ по щекѣ [ладонью]; пощечина.

Policzyć, **Policzać**, *v. a.* сосчитать, сосчитывать; счесть, считать; пересчитать, просчитать; почесть, почитать; причислить, причислять.

Polip, -a, m. *H. n.* (*polypus*, *wielonóg*), полипъ, многоножникъ.

Polisty, *adj.* полистый.

Polito-wać się, *v. r.* сжалиться надъ кѣмъ; соболѣзновать о комъ; имѣть сожалѣніе, сострадание; умилосердиться надъ кѣмъ; -wanie, -ia, n. сожалѣніе; сострадание, сострадательность, соболѣзнование, милосердіе; politowanie mający, сострадательный, жалостный, соболѣзнователь; bez politowania, безъ сострадания; безъ сожалѣнія; безъ жалости; безъ милосердія; безъ пощади.

Politura, -y, *f.* политура; полировка; шлифовка; лощеніе; лоскъ; глянецъ; v. Glanc.

Poli-tycyzm, -u, m. политицизмъ; болтовня о политикѣ; -tyczny, -tycki, *adj.* 1. политическій; государственный; prawo polityczne, государственное право; публичное право; ekonomia polityczna, политическая экономія; государственное хозяйство; 2. политичный, образованный, вѣжливый, учтивый; -tycznieć, *v. n.* образоваться; -tyk, -a, m. (*propr. et* *) политикъ; (= udający polityka, lubiący politykować), болтолобый политикъ, разсуждающій о политикѣ; -tyka, -i, *f.* 1. политика; наука о государственномъ управленіи; искусство управлять государствомъ; 2. политика, искусство въ обращеніи, иск. обходиться съ людьми; обходительность, вѣжливость, учтивость; 3. политика; искусство, благоразуміе, мудрость; проворство, хитрость; -tykować, *v. n.* 1. умствовать, разсуждать о политикѣ; 2. политически, благоразумно, вѣжливо, учтиво или хитро поступать.

Poliwa, v. Polewa.

Poliwka, v. Polewka.

Poli-kać, -znać, -kować, *v. a.* полизать, полизывать; облизать, облизывать; -kacz, -a, m. блюдолизъ; тунеядецъ.

Półjedwabie, -ia, *n.* полушелкъ.

Półjedwabny, *adj.* полушелковый.

Półk, **Pułk**, -u, m. полкъ.

Półka, **Pułka**, -i, *f.* полка, полочка.

Pół-kadek, -dka, m. полукадь, кадка; -kaczki, *indecl.* 1. утиный полотокъ; 2. *H. n.* (*mergus albellus*), нырокъ; чернь; гагачъ; -kaftan, m. полукафтанье; -karetka, -i, *f.* коляска; -kartawa, -y, *f.* полукартавъ; -kmiectwo, -a, *n.* (półrolnictwo), полубинчество.

Połknąć, **Połykać**, *v. a.* поглотать, поглощать, глонуть глонуть, проглотить, проглатывать, глотать; **Połknienie**, **Połykanie**, -ia, *n.*, **Połyk**, -u, m. поглощеніе, проглоченіе, проглатываніе, глотаніе; *it.* połknienie, глотокъ; **Połknięty**, *part. p.* поглощенный, проглоченный.

Polko, -a, *n. dim.* 1. (v. Pole), полина, полинка, небольшое поле; 2. извѣстное пространство земли; 3. polko ptasznicze (ptaśnicze), птицеловный токъ; птицеловля.

Pół-koła, *indecl.*, -kole, -a, *n.* полукругъ, полукружіе, половина круга; -kolny, *adj.* полукружный; -kopy, *indecl.* тридцать штукъ чего-либо; -korca, *indecl.* -korcze, -a, *n.*, -korczyk, -a, m. полмѣрка; полумѣрка; получетверикъ; -koszek, -szka, m. плетенина, большой плетеный кузовъ, поставляемый на телѣгахъ; -kozokop, -u, m. полутуръ, полугабіонъ; -koszulek, -lka, m. полусорочка, (полурубашка), шемизетка.

Półkowniczy, **Pułkowniczy**, *adj.* полковничій, полковническій, полковниковъ; **Półkownik**, **Pułkownik**, -a, m. полковникъ; **Półkownikowa**, **Pułkownikowa**, -éj&-y, *f.* жена полковника; полковница; **Półkownikowicz**, -a, m. сынъ полковника; **Półkownikówna**, -éj & -y, *f.* дочь полковника; **Półkownikowstwo**, -a, *n.* 1. чинъ, достоинство полковника; 2. *collect.* полковникъ и его жена; **Półkowny**, *adj.* полковій.

Pół-kozielec, -lca, m. *Myth.* (bożek Pan), полубогъ Панъ, [богъ пастуховъ]; -kozy, 1. *indecl.* половина козы; §. półpsa półkozy, niedowiarek boży, (ni ciepły, ni zimny), ни кожа, ни рожа; ни рыба, ни мясо; *it.* półpsa półkozy, двоедушный, двуязычникъ, лукавецъ, лицемѣръ, человѣкъ говорящій и такъ и сякъ; v. *sub:* Ciepło; 2. *adj.* Pan półkozy, v. Półkozielec; -krąg, *gen.* półkręgu, m. полукругъ, полукружіе; v. Półgałki; -kresu, *sine Nom.* половина піврища; половина дороги; -kreśc, -a, *n.* полумѣріе; полукружіе; v. Półgałki; -krężny, *adj.* полукружный; полукруглый; -kruszec, -szcu, m. полумѣлкъ; -krytek, -tka, m. повозка, телѣга съ кузовомъ *abo* съ волчкомъ; -księżyca, полулунніе, полумѣсяцъ, половина луны; -księżycowy, *adj.* полулунный; полумѣсячный; на подобіе полулунія; -kufek, -fka, m., -kufy, полукадка, полукадь, получанъ, полъ чана; -kuli, полумаріе; полусферіе; v. Półgałki; -kwadrans, *indecl.* получетверть [полъ четверти] часа; -kwadransowy, *adj.* полъ четверть часа продолжающійся; на полъ четверти часа; -kwarcie, -ia, *n.* полукварта, половина кварты, полъ кварты; -kwartowy, *adj.* содержащій въ себѣ полъ [*abo* половину] кварты; -lata, -lecie, *n.* половина лѣта; средина лѣта; -libry, *indecl.* полдести (*abo* половина дести) бумаги; -łócie, -ia, *n.*, -łóta, половина [*abo* полъ] лота; -łokcia, *indecl.* полъ-локтя, половина локтя; -łokciowy, -łokietny, *adj.* полулокотный, *Eccl. sl.* полулокотный, содержащій въ себѣ половину локтя.

Polluca, -yi, *f.* *Med.* (v. Upław) истеченіе сѣмени, сѣмеистеченіе, сѣмяистеченіе.

Pół-łysy, *adj.* *Eccl. sl.* полилысый; -macek -cka, m. полуосмина, половина осмины; два четверика; полуосминникъ; -martwy, *adj.* полумертвый, едва дышущій, чуть живый; -mędrek -drka, m. полуучёный, не вполнѣ учёный; -męża, 1. v.

Digitized by Google

Półczłeka; 2. v. Trzebieniec; -metale, *pl.* półmetáły; -miesiąca, *indecl.* połudźnie, połumiésiąc, połumiésiącie; połoviná ziemi; połoviná (sredíná) miésiąca; -miesiączek, -czka, *m.* połumiésiąc, połudźnie; -miesięczny, *adj.* 1. połumiésięczny; składający połoviną miésiąca; otnosáśiéca ks połoviné miésiąca; 2. = Półmiesiącznkowaty, *adj.* (półksiężycany, na kształt półksiężyca), połudźnyj, na podóbie [*abo* ks vidź] połumiésiąca [*abo* połudźnia]; -mile, -a, *n.* połmili; -misek, -ska, *m.* blúdo, blúdecko; -miskowy, *adj.* blúdnyj; -mnrołom, -u, *m.* połutarán; v. Murołom; -nagi, *adj.* połunárij; -nieba, *indecl.*, -niebie, -ia, *n.* 1. połniébo; połoviná niéba; 2. sredíná niéba; (*zenith*) zenítz, [nadzíbnaja tóčka]; półniebo, (środek nieba pod ziemią, *nadir*), nadírz, [podnóżnaja tóčka]; -noc, *gen.* północy, *f.* 1. północ, *gen.* połuóčn; północ, *gen.* połuóčnja; połunóčnja; 2. połnóčnyj, połuóčnyj; -północnik, -a, *m.* północnyj obitátel, nitátel sévernych stranz; -północno-wschodni, *adj.* sévero-vostóčnyj; wiatr północno-wschodni, sévero-vostóčnyj vitérz; -północno-zachodni, *adj.* sévero-západnyj; wiatr północno-zachodni, sévero-západnyj vitérz; -północny, *adj.* 1. połnóčnyj, połnóčnyj, bivájuśij ks połnóč, połuóčnyj; północna godzina, chwila, połnóčnyj [*abo* połuóčnyj] čas, połuóčnoje vréma; 2. połnóčnyj, połuóčnyj, sévernyj; północny kraj, połuóčnyj kraj; gwiazda północna, (polarna), sévernaja (polárnaja) zvizdá; wiatr północny, sévernyj vitérz; (w Archangel. gubern.) poberéžnikz; zorza północna, sévernoje siánie; swoloki [ognevobrázniye]; biegun północny, sévernyj nólus; -negi, -nożny, *adj.* połunóśij, *Eccl. sl.* połnóśij.

Polny, *adj.* polevój, *Eccl. sl.* pólnyj, sélnyj; hetman polny, hétmanz polevój; artyleryа polna, polevája artillérija; piesek polny, polevój piésar; polkowój piésar; kwiat polny, polevój cvétz, cvétókz; myszpolna, (*mus agrarius*), polevája mišuj; žitnikz; polna strat, v. Placówka.

Pół-obrączki, *indecl.* połukrúgz, połukrúgnie; -obrączny, *adj.* połukrúgnyj, ks vidź połukrúga; -odziany, *adj.* połuodźtyj.

Połóg, -ogu, *m.* róda, rodíni, razrišénie žénščiny ot bréмeni; blizko połogu, naspósób, naspósóchz, na spósóchz, blízka ks razrišéniju; odbyć połóg, rodítz; razrišítsa ot bréмeni; leżeć w połogu, rodítz; bitz ks rodázz; bitz połóžnicejo *abo* rodíníciejo; wstać z połogu, vstatz (*abo* vizdorovétz) pósle rédóvz; umrzeć w (z) połogu, umerétz ks rodázz.

Połogi, *adj.* nolóríj, otlóríj, pokátyj; v. Pochodzisty; Połogo, *adv.* polóro, otlóro, pokáto; Połogość, -ści, *f.* polórostz, otlórostz, pokátostz; v. Pochodzistość.

Połogowanie, -ia, *n.*, Połogowa sztuka, *f.* (sztuka położna, ex. babienia), połozíálnoje iskusstvo; akuméróskoje iskusstvo.

Połoić, *v. a.* posálitz; usálitz.

Połokać, *v. a.* polokátz.

Półokrąg, -ęgu, *m.* połukrúgz, polovína krúga; v. Półgałki.

Polomierca, v. Ziemiomierca.

Połomić, v. Połamać.

Połomny, *adj.* lómnyj.

Połon, -u, *m.* polónz; v. Plon.

Połonez, -a, *m.* polonézz, pólskij tánecz. [néjnyj.

Połonny, *adj.* nizínnyj, polo-

Polor, -u, *m.* (polor, glanc; *propr. et* *) polirówka, glénecz, loskz; obrazovánie, prosvišénie; v. Polerunek, Politura.

Połot, -u, *m.* (*propr. et* *) polétz.

Połotny, *adj.* letájuśij, skoroteчnyj, bístryj; v. Lotny.

Połów, -owu, *m.* lóvija; dobýča.

Połowa, -y, *f.* polovína; -gęsi *lub* kaczki, polotókz; po połowie, polonámz *abo* po polámz; nápolz, nápolu, *Eccl. sl.* polámz.

Połować, *v. n.* polevátz, ohótitsa, bitz na ohótí, travátz, gnatz; Połowanie, -ia, *n.* ohóta, trávija, lóvija zvirjéj, gonjbá; jechać na -, ixatz na ohótu.

Połowić, Poławiać, *v. a.* polovátz, polávlivatz; połowić wędę, nodítz.

Poło-wica, -wina, -y, *f.* -winka, -i, *f. dim.* polovína, polovínka; polovínz; połowicą, polonámz; ks polovínu; połowica gęsi *lub* kaczki, polotókz; -wieczny, *adj.* polovínnyj; polovínčatyj; połowiczny handel, torgóvaja kománija; torgóvoje obiéstvo.

Połownik, -a, *m.* (półrolnik), polovínnikz; polovínnicjkz.

Połowny, *adj.* 1. udáčnyj dla lóvli; priobýlnyj; korístnyj; 2. kormestolóbnyj.

Polowy, *adj.* 1. polevój; artyleryа polowa, polevája artillérija; v. Polny; 2. Polowy, -ego, *s. m.* polevój stórožz.

Połoz, -a, *m.*, Połoś, -sia, *m.* (położowąż), udázz; zmij-velikázz; velikázz-zmij.

Położenie, -ia, *n.* polozénie, místonolozénie; sostoánie, nolozénie, obstoátelstvo.

Położnica, -y, *f.* nolóžnica, rodílnica, rozénica; Położniczy, Położny, *adj.* rodílnicjkz, rozénicjkz; febra położna, rodílnaja lihorádka; nolóčnaja lihorádka; rodílnaja gorátka; sztuka położnicza, v. Położowanie; klinika położnicza, noviválnaja klínika; noviválnyj institútz; położna babka, noviválnaja bábka; bábuška.

Położnik, -a, *m.* rodovspomogátel, akuméróz; Położny, v. Położniczy. [tálnyj.

Położnoprosty, *adj.* gorizon-

Położowąż, v. Połoz.

Położyć, *v. a. perf.* polozítz, polagátz; koklásstz, klastz, nomístitz, nomíščatz); położmy (= dajmy, *qu. v.*), że ..., nolóžimz, čto ...; położyć głowę, *v. sub:* Głowa; - się, *v. r.* lokátsa, lečz; położyć się, (= stanąć obozem), raspolozítsa [*abo* statz] lágerem.

Położysty, v. Pochodzisty.

Pół-palca, *indecl.* nozz válca; na półpalca szeroki, ks nolpálca; -palcowy, *adj.* ks nolpálca; -pan, -a, *m.*, -panek, -nka, *m.* nolubárinz, nodraždíuśij bárami; -pański, *adj.* nolubárskij, otnosáśijsa ks nolubárinu; -pantofle, *pl.* (kat. podków), rodz podkóvz; -pełny, *adj.* *Eccl. sl.* nolnólnyj; do połowiny napólnennyj; -pieczony, *adj.* *Eccl. sl.* nolnárenyj; nedozárenyj; -pieniążka, *indecl.* noludénjga, nolúmka; -pieniężny, *adj.* noludénežnyj, stóśijj noludénji; -pięta, *num.* nolátí, četíre ks nolovínnoju; -piętrze, -a, *n.* nolusetázz, nolovína etáži; -pijany, *adj.* nolupjányj; -piwek, -wku, *m.* nólnivo, lérkoe nívo; -pliszu, trypa, nolupliscz; -pokładany, -pokładany, *adj.* (z pokładami do połowy, *e brosi*, o ruszłyxz:) nolulóženyj, nižuśijj lóžu do polovíni stvolá; -poprzecznik, -przedniał, -a, *m.* nolupoperéčnikz, nolupiámetr, rádiusz; -posąże, -a, *n.* bústz; -poście, -ia, *n.* pólpostu, nolovína postá; -przezroczysty, *adj.* nolupozrátnyj, ne sovsémz prozrátnyj; tumánnyj, mútnyj; -pas, *indecl.* nolovína sobáki; §. v. *sub:* Półkosz; -rękawek, -wka, *m.* nolurukávz; koróttkij rukávz; manžéta, manžétka; -ręki, *indecl.* nolovína ruki; -rocze, -a, *n.* (pół roku), nólgoda (*gen.* nolugóda), nolugódie, nolovína góda, šestz mésiacevz; -rocznik, -a, *m.* nolugódokz; nižuśijj, nolugodóvij vózrastz; -roczne, *adv.* nolu-

Digitized by Google

ródне; по полугóрду; чéрезъ кáждые пóлгода; по прошéствіи полугóда; -roczny, *adj.* полугодичный; полугодовой; полугодовáлый; -rodzony, *adj. Eccl. sl.* полуродный; półrodzony brat, (półbrat), сводённый брат; półrodzona siostra, (półsiostra), сводённая сестрá; półrodzoni bracia i siostry, сводённые брáтья и сёстры; -rolnik, v. Połownik; -rolnictwo, v. Półkmiectwo; -rzeczy, *indecl.* бездѣлицá; -rzyć, -ci, *f.*, -rzytek, -tka, *m.* (półdupek), ягодица; -serca, *indecl.* половíна сéрдца; средíна сéрдца; -setek, -tka, *m.* полусóтня; -sferze, -a, *n.* полусфéрие, полусфéра, полумáпие; v. Półgałki; -siedma, *num.* полсéдмá & полсéдмá, шесть съ половíною; -siestra, -y, *f.* сводённая сестрá; сóводная сестрá; -sokoła, *indecl.*, półsokoły, *pl. Artill.* фальконéтъ; соколóкъ; сокóлка; -spalony, *adj. part.* полсожжённый, полусожжённый, сожжённый въ половíну; -śpiący, *adj. part.* полусóнный; дрéмлющій; -stajo, -ja, *n.* полдесятíна земли; -stopny, *adj.* полуфýтовый; -stopy, *indecl.* полфýта; -sukienko, -sukno, -a, *n.* полусукнó; -sukienny, *adj.* полусукóнный; -sytość, -ści, *f.* полусытость; прáголодь; -syty, *adj.* полусытый; прáголодный, прáголоденъ.

Polsnezyna, -y, *f.* Пóльскій лáпоть, Пóльские прáвы, Пóльская одéжда, и всё что ни есть Пóльское.

Pół-szeląga, *indecl.* полушáлягъ; полудéнежка; -szkrupela, waga, полскрýпула; -szorki, -ów, *pl.* полумóры; -szosta, *num.* полшестá, пять съ половíною; -szostaka, *indecl.* три грóша; полторá копéйки; -szyjek, -jka, *m. Fortf.* (*demi-gorge*), демигóрлъ, полуперешéекъ, полугóрло; -talarek, -rka, *m.* полутáлеръ, половíна тáлера; -tercyana, -y, *f. Med.* (gat. gorączki, *hemitritaeus febris, dialeipyra semitertia*), полутридневная лихорáдка; v. Tercyana; -tonu, *indecl. Mus.* полтóнъ; -tora, *num.* полторá, полýтора, однáъ съ половíною; póltora funta, полторá фýнта; -teracalowy, *adj.* въ полторá дюйма; półtoracalowa deska = Półteracalówka, -i, *f.* доскá толщиною въ полторá дюйма; полýторная доскá; полýторка; -toracny, -torny, *adj.* полýтерный; -torak, -a, *m.* полторá грóша; -torasta, *num.* полторáста, сто пятьдесятъ.

Półtoro-ćwierciowy, *adj.* полýтрачетвертный; -dniowy, *adj.* полýтрадневный; półtoradniowa robota, полýтрадневная рабóта; -drótowy, *adj.* (półtoroniny), изъ полторá нитки состоящій; въ полторá нитки; -funtowy, *adj.* полýторафýнтовый; содержáщій вѣсý полторá фýнта; -kwartowy, *adj.* содержáщій (вмѣщáющій) въ себѣ мѣру полторá квáрты; -miesięczny, *adj.* полýторамѣсячный; -nitny, v. Półtorodrótowy; -stopny, *adj.* полýторафýтовый; содержáщій полторá фýта; *etc. etc.*

Półtowy, v. Wieprzowy.

Półtrzecia, *num.* полтретьá, два съ половíною; półtrzecia sta, полтретьá ста.

Półtuzina, *indecl.* полдю́жины; половíна дю́жины; шесть.

Polu-biemie, -ia, *n.* полюбléніе; возлюбléніе; -bić, *v. a.* полюбíть, возлюбíть; -bnica, -y, *f.* полюбóвница, любóвница, возлюбленница; -bnik, -a, *m.* полюбóвникъ, любóвникъ, возлюбленникъ; -bowny, *adj.*, -bownie, *adv.* полюбóвный, третéйскій судъ; sąd polubowny, третéйскій судъ; sędzia polubowny, третéйскій судьá; посрéдникъ.

Półubrany, *adj. part.* полуодéтый.

Polucya, v. Pollucya.

Półuczony, *adj.* полуучённый, не вполнѣ учёный.

Poludnić, v. Zaludnić.

Połu-dnie, -ia, *n.* 1. пóлдень (*gen.* полýдня); средíна дня; полýденное врéмя; обѣдное врéмя; обѣдъ; до полудня, дополýдня; о полудни, в полудне, въ пóлдень; *Eccl. sl.* полýдне; въ обѣденное врéмя; по полудни, по полýдни; пóслѣ обѣда; jeść na południe, обѣдать; §. głodnemu zawsze południe (zawsze się chce jeść), у голóднаго всегдá (пóлдень *abo*) врéмя обѣда, (голóдному всегдá хóчется ѣсть); 2. południe życia, срéдній вóзрастъ; 3. пóлдень; югъ; зюйдъ; стаć, leżeć na południe, стать, лежáть на пóлдень, на югъ, къ полýдню, къ югу; wiatr powiewa z południa, вѣтеръ повѣвáетъ съ полýдня *abo* съ юга; -dnik, -a, *m. Astron.* (*meridian*), полýденникъ, меридиáнъ, полýденный кругъ; południk pierwszy, пéрвый меридиáнъ; -dnikowy, *adj.* полýденный, меридиóнальный, относящійся къ меридиáну или полýденнику; -dniować, *v. n.* обѣдать, отдыхáть, отдохнýть [*abo* спать] пóслѣ обѣда; -dniowiec, -wca, *m.* (mieszkaniec południowy), житель *abo* обитáтель полýденныхъ [*abo* южныхъ] странъ; -dnio(we)wschodni, *adj.* юговостóчный; -dnio(we)zachodni, *adj.* югозáпадный; -dniowschód, -odu, *m.* юговостóкъ; зюйдъ-остъ; -dniowy, -dni, *adj.* полýденный; полýденный; южный; południowy czas, полýденное врéмя; обѣдное врéмя; linia południowa, полýденная чертá *abo* лíнія; meridiónальная лíнія; kraje południowe, полýденные [*abo* южныя] страны; wiatr południowy, полýденный вѣтръ (вѣтеръ); biegun południowy, южный пóлюсъ; ryba południowa, (gwiazda), *Astron.* южная рыба; фомалагáутъ [южное созвѣздіе]; Ameryka południowa, Южная Америка; mieszkaniec południowy, v. Południowiec; -dniozachód, -odu, *m.* югозáпадъ; зюйдъ-вестъ; -dniozachodni, *adj.* югозáпадный.

Półumarły, *adj.* полумёртвый; едвá дышýщій; чуть живóй; не живóй, не мёртвый.

Półuncyi, *indecl.* полýнціи.

Połup, -u, *m.* грабéжъ, добы́ча; -pać, -pywać, *v. a.* расколóть, раскáлывать, разщепáть, разщепля́ть, разщепля́вать, расколáть, разрубáть; v. Łupać; -pić, *v. a.*ograбíть, ограбíть, разграбíть; v. Łupić.

Pół-walcowy, -a, *m. Archit.* (obojczyk, w ozdobach architektonicznych wązka opaska jakiéj powierzchni, wypukła w postać połwalca), полувáлякъ, архитектýрное украшéніе въ вúдѣ половíны вáлика, полукрýглая нарѣзка; -wiadra, *indecl.* полуведрó, [мѣра жúдкости, заключáющая въ себѣ половíну ведрá]; -wiadrowy, *adj.* полуведéрный, содержáщій въ себѣ полуведрá; -wieczo, -a, *n.* полвéчка, полусолóтіе, (50 лѣтъ); -wiersza, *indecl.* полустéпіе, полустíхъ, половíна стихá; -włókach, -czka, *m.* (пóл włoki roli), пятнáдцать мóргов [*abo* десятúнъ] земли; -wozie, -ia, *n.* (połowa woza), полутелѣ́га, половíна телѣ́ги; - przednie, передóвъ, *pl.* передняя телѣ́ги; - tylne, (задъ), *pl.* задя́ телѣ́ги; телѣ́жный кузовъ, кóрóбъ; -wyrostek, v. Niedorostek; -wysep, -spu, *m.*, -wyspa, -y, *f.* полуóстровъ.

Poły, na Poły, v. Pół & Poła.

Połyk, Poły-kanie, v. Połknienie; -kać, v. Połknąć; -kacz, -a, *m. Eccl. sl.* поглотíтель; -kalny, *adj. Eccl. sl.* поглощáтельный.

Połysk, -u, *m.*, -skanie, -ia, *n.*, v. Blask, Błysk; -skać, -skiwać, v. Błyskać, Léknąć się; -skuje się, v. Błyska się; -skliwy, *adj.* -skujący, *part. a. Eccl. sl.* поблещáющій; = v. Błyskawy (błyskliwy) & Błyskający.

Półzegarze, -a, *n.* полусóточное часы́; половíнные часы́; часы́, на нóжъ 12 часóвъ окнáчено.

Połżejenonie, -ia, *n.* облегчéніе; Połżejezyć, Połżyć, *v. a.* облегчáть.

Pół-siemny, v. Śródziemny; -złotówka, -i, *f.*, -złotek, -tka, *m.* (15 groszy pols.) полузлóтый, † полусолóтый (?); [сорéбряная Пóльская монéта, цѣнóю въ половíну злóтаго, или въ 15 грошéй

Digitized by Google

Пóльскихъ или въ 7½ Рýсскихъ конéекъ]; -zwierza, -źwierza, *indecl.*, -źwierzyc, -źrzebie, -a, *m. Myth.* полузвѣ́рь, [баснослóвное чудóвище, состоя́щее изъ человѣ́ка и звѣ́ря]; кентáвръ; минотáвръ.

Polżyć, 1. v. **Polżejszyć**; 2. v. **Pohaźblić, Zhaźblić.**

Półżywy, *adj.* полуживы́й, полживы́й; ни живы́й, ни мёртвый; полумёртвый.

Pomacać, *v. a.* пощу́пать; v. **Macać.**

Pomachać, Pomachnąć, *v. a.* помахáть; pomachnąć dokąd, скóро побѣжáть кудá, поспѣшúть; v. **Machać.**

Pomachlować, v. **Pofałszować, Pomylić & Machlować.**

Pomącić, *v. a.* помутúть, смутúть, взмутúть, взбаламу́тить; v. **Mącić.**

Pomaczać, Pomoczyć, *v. a.* помáчивать, помочúть, помáкивать, помакáть. [кóю.

Pomączyć, *v. a.* посúпать му-

Pomada, -y, *f.* помáда; **Pomadować**, *v. a.* помáдить, напомáживать, мáзать, намáзывать помáдою.

Poma-gać, *v. n. impf.*, **Pomódz**, *v. perf.* (*propr. et* °), помогáть, помóчь; окáзывать, оказáть пóмощь; пособля́ть, пособúть; дѣлать, сдѣлать комý-либо пособіе; помоществовáть, вспомоществовáть; вспомогáть, вспомóчь; дѣйствовать; - komu w biedzie, w nieszczęściu, помогáть, помóчь [*abo* пособля́ть, пособúть] комý въ бѣ́дности, въ нуждѣ́, въ несчáстіи; выручáть, вы́ручить кого́ изъ бѣ́дѣ; pomagać za kim, помогáть комý, защищáть кого́, заступáться за кого́, стоя́ть за кого́; to [mi] nic nie pomoże, э́то [мнѣ́] ничего́ не помóжетъ; [мнѣ́ отъ э́того не лёгче]; (ja) w téj sprawie *abo* w tém nie mogę pomódz, я не могý э́тому пособúть; w téj sprawie *abo* w tém nie można pomódz, э́тому дѣ́лу не льзя́ помóчь; pomagać ku czemu, do czego, (pomoc z siebie dawać), содѣйствовать, способствовать, споспѣшествовать; pomagać komu do ucieczki, [помогáть *abo*] способствовать комý въ побѣ́гѣ; lekarstwo nie pomaga, лѣкáрство не помогáетъ; лѣкáрство не дѣйствуетъ; nie pomoże krukowi mydło *etc.* = pomoże, by umarłemu kadzidło, v. § *sub:* **Kadzidło**; pomóż mu! помогú емý! помóжсіе! помогáте! pomaga Bóg! помóжъ Боже! pomagaj Bóg! Боже pomagaj! помóжъ ci Bóg! Panie Boże pomóż! (szczęść Boże! daj Boże szczęście!) помогú Богъ! Богъ пóмочь; Богъ въ пóмощь! Богъ на пóмощь; дай Богъ! дай Богъ въ добрый часъ! *it.* здрáвствуй! здрáвствуйте! [odpowiedź na takie pozdrowienie:] daj Panie Boże! *abo* Bóg zapłać! дай Богъ! дай Бóже! спасúбо! §. jaki pomaga-bóg, taki bóg-zapłać, каковó поздравлéніе, таковó и благодарéніе; по спрóсу и отвѣ́тъ; tak mi Panie Boże pomóż, ... (uroczyste stwierdzenie przysięgi) такъ да Бóже мнѣ́ помогú! такъ да помóжетъ мнѣ́ Богъ! -gacz, † **Pomagier**, -a, *m.* помóщникъ, вспомогáтель, вспомоществовáтель, пособникъ; - (*sp.* mularski, podawacz) подноси́щикъ; носи́льщикъ; рабóтникъ; -gaczka, -i, *f.* помóщница; -ganie, -ia, *n.* помогáніе, вспомогáніе, вспомоществовáніе, пособлéніе, пóмощь; v. **Pomoc** & *verb.* **Pomagać.**

Pomagran, Pomagranat, Pomagran, v. **Malogranat; Pomagranowy**, *adj.* грана́тный.

Pomaleńku, v. **Pomaluchnu.**

Pomalo-wać, *v. a.* (*propr. et* °) покрáсить, окрáсить, вы́красить, расписáть; jasno -, разцвѣтúть; раскрáсить я́ркими крáсками; -wanie, -ia, *n.* покрáска, покрáшеніе, окрáшеніе, окрáска, вы́краска, распи́саніе, распи́ска; -wany, *part. p.* покрáшенный, окрáшенный, вы́крашенный; jasno -, разцвѣтённый; раскрáшенный я́ркими крáсками.

Pomału, *adv.* помáлу; постепéнно, мáло-по-мáлу; понемнóгу; легóнько; нóлегку; я́сноволь; *it.* (mało) мáло; (niebardzo) не óчень; не весьмá; (nieznacznie) непримѣ́тно.

Pomaluchnu, Pomaluśku, Pomaluczku, Pomaleńku, Pomalusieńku, Pomalusineczku, *adv.* помалёхоньку, помалéньку, мáлопо-мáлу, потихóньку, потихóхоньку, потѣ́ху, полегóньку, полегóхоньку, я́сноволь.

Pomarań-cza, -y, *f. Bot. & Pomol.* (*citrus aurantium*, owoc i drzewo, плодъ и дéрево:) померáнецъ; померáнцевое дéрево; - wielka, (cytryna rajska, *pyrus malus paradisiaca*), Адáмово я́блоко; рáйское я́блоко; -czarnia, -i, *f.* померáнцовыя дерéвья; оранжерéя; -czowiec, -wca, *m. H. n.* (*coccus hesperidon*), оранжерéйный червéцъ; -czowy, *adj.* померáнцевый; померáнцевое дерево; kwiat, zapach pomarańczowy, померáнцевый цвѣ́тъ, зáпахъ; pomarańczowa skórka, померáнцевая кóрка; pomarańczowy kolor, померáнцевый цвѣ́тъ; koloru pomerańczowego, померáнцеваго цвѣ́та; оранжевый; рудожёлтый; pomarańczowe sukno, сукно́ померáнцеваго цвѣ́та.

Pomarlica, -y, *f.* скóтскій надёжъ; моръ, повáлъ на скотъ.

Pomarmurować, *v. a. perf.* вы́ложить мрáморомъ; v. **Marmurować.**

Pomarnotrawić, Pomarnować, *v. a. perf.* помотáть, промотáть, потрáтить мотовствóмъ, растрáтить, расточúть, прожúть, прогулáть; pomarnotrawił wszystkie pieniądze, онъ промотáлъ (всѣ) своя́ дéньги, §. протёръ глаза́ дéньгамъ. [щеніе.

Pomarszczenie, -ia, *n.* смóр-

Pomarszczony, *part. p.* смóрщенный.

Pomarszczyć, *v. a. perf.* помóрщить, смóрщить.

Pomartwiać, Pomartwić, *v. a.* опечáливать, опечáлить; огорчáть, огорчúть; причинáть, причинúть печáль.

Pomartwieć, *v. n. perf.* помертвѣ́ть; v. **Zdrętwieć.**

Pomarznąć, *v. n. perf.* помёрзнуть, померзáть.

Pomaścić, Pomaszczać, Pomaszczywać, *v. a.* помáзать, помáзывать, помáслить, помáсливать.

Pomaskować, *v. a. perf.* замастерóвать, надѣ́ть мáску, покры́ть, прикры́ть личи́ною.

Pomawiać, v. **Pomówić.**

Poma-zać, -zywać, *v. a.* 1. помáзать, помáзывать; - olejem świętym, помáзать, помáзывать св. мѝромъ; мѝропомáзать, мѝропомáзывать; елеопомáзать, елеопомáзывать; - olejem św. konającego, елеосвящáть, соборовать мáсломъ; plugawo pomazać co czém, помарáть, помáрывать, замарáть, осквернúть; -zanie, -ia, *n.* 1. помáзаніе; - olejem św., помáзаніе св. мѝромъ, мѝропомáзаніе, елеопомáзаніе; ostatnie (lub ostateczne) pomazanie, соборованіе (мáсломъ); елеосвящéніе; 2. - przez sen, (*pollutio nocturna*), ночно́е сѣмеистечéніе *abo* сѣмеистечéніе; истечéніе сѣ́мени во снѣ́; - ciała dobrowolne (samogwałt, *masturbatio, manustupratio, onanie*), рукоблýдіе, рукоблýдство, мастурбáція, онанія; -zaniec, -ńca, *m.* - Pański *abo* Boży, помáзанникъ Бóжій, мѝропомáзанникъ; -zaniec, -ńca, *f.* - Boża, помáзанница Бóжія, мѝропомáзанница; -zanka, -i, *f.* кусóкъ хлѣ́ба съ мáсломъ.

Pomdleć, Pomdlewać, *v. n.* обомлѣ́ть, лишúться силъ или чувствъ, обезсúлѣть.

Pomdlić, *v. a. perf.* лишúть силъ, обезсúлить, ослáбить.

Pomęczyć, *v. a. perf.* помýчить; v. **Męczyć.**

Pomędrkować, *v. n.* поумничать.

Pomek, -mka, *m.*, **Pomyk**, -a, *m.* силóкъ, *pl.* силки́; ptaki pomkiem łowić, ловúть пти́цъ силкáми; §. łapaj Tomku, póki na pomku, куй желѣзо, пока́ (его́) горячó, [надóбно пóльзоваться

Digitized by Google

благопріятнымъ случаемъ]; *it.* na pomku, v. **Nadoredzin.**

Pomętlować, v. Pomącić, Powikłać. [затуманить.

Pomglić, *v. a. perf.* помрачить,

Pomiąć, *v.a.perf.* помять, измять.

Pomian, -u, *m.*, v. **Hasło, Godło.**

Pomiar, -u, *m.* 1. (pomierzenie), вымѣреніе, вымѣриваніе; межеваніе; измѣреніе; 2. (proporcya, stosunek, symetrya), размѣръ, соразмѣрность, соотвѣтствіе, соотвѣтственность, пропорція, содержаніе, симметрія; 3. (pomiarkowanie), мѣра, умѣренность, воздержность.

Pomiar-kować, *v. a. perf.* 1. - co do czego *abo* czém, (pomierzyć) вымѣрить, измѣрить; повѣрить; сообразить; *etc.*, v. **Porównać, Przystosować;** 2. - (niezgodnych), помирить, примирить; 3. умѣрить, умягчить, смягчить; воздержать; удержать; укротить; 4. (postrzedz, pojąć, *gm. v.*), примѣтить, замѣтить; смекнуть; опознать, узнать, дознать; увѣдѣть, усмотрѣть; понять; - legowisko zwierza, (w myślic.) подмѣтить лёговище звѣря, опознать; v. **Miarkować;** - się, *v. r.* удержаться; воздержаться; опомниться; образумиться; *it.* помириться; **-kowanie,** -ia, *n.* 1. v. **Pomiar;** 2. v. **Postrzeżenie & Miarkowanie;** 3. (umiarkowanie, wstrzemięźliwość), умѣренность, воздержность [отъ излишества], воздержаніе; niepomiarkowanie, неумѣренность, невоздержность; * вспыльчивость, запальчивость, горячность, жаръ; 4. pomiarkowanie, *adv.* умѣренно; **-kowany,** *adj. part.* 1. измѣренный, *etc.*, v. *verb.* Pomiarkować; 2. умѣренный; воздержный; niepomiarkowany, неумѣренный; невоздержный; чрезмѣрный.

Pomiarowy, *adj.* размѣрный; межевый; мѣрильный; laska pomiarowa, межевая сажень.

Pomiatać, Pomieść, *v. a.* 1. помѣтывать, пометать, побрасывать, побросать, метать, бросать, кидать, покидать, покинуть; - płód, выкидывать, выкинуть; 2. *fig.* пренебрегать; презирать; позорить; поносить; 3. - miotłą, пометать, поместѣ & помѣсть, сместь.

Pomiedzić, *v. a. perf.* помѣдить, покрыть, обить мѣдью.

Pomiędzy, v. **Między.**

Pomiękczyć, *v.a. perf.* смягчить.

Pomieniać, Pomienić, *v. a.* помѣнивать, помѣнять; обмѣнивать, обмѣнять; pomienić się, помѣняться; v. **Mieniać & Mienić.**

Pomiera gdzie, *v. impers.* умирает гдѣ много людей; оказалась прилипчивая болѣзнь, моровая язва.

Pomiernik, -a, *m.* землемѣръ; межевщикъ.

Pomierność, -ści, *f.* соизмѣримость, соразмѣрность, стройность, сообразность, соотвѣтственность, соотвѣтствіе; умѣренность; посредственность; [niepomierność, неизмѣримость; неумѣренность; несоразмѣрность, несоотвѣтственность, разнообразіе, различность]; **Pomierny,** *adj.*, **-nie,** *adv.* соизмѣримый, соразмѣрный, пропорціональный, симметрическій, соотвѣтственный, однообразный, сообразный; умѣренный; посредственный; *it.* измѣримый; [niepomierny, неизмѣримый; неумѣренный; несоразмѣрный, несоотвѣтственный, разнообразный, несходственный]; **pomierne,** -ego, *s. n.* плата за межеваніе; межевыя деньги.

Pomierz-chlywy, -chły, *adj.* померклый, затмившійся, потемнѣлый, тусклый; **-chłość,** -ści, *f.* померклость; **-chnąć,** *v. n.* померкнуть, потемнѣть, омрачиться.

Pomierzwić, *v. a. perf.* 1. унавозить, удобрить навозомъ; 2. спутать, перепутать; всклочить; смѣшать, перемѣшать.

Pomierzyć, *v. a. perf.*, **Pomierzać,** *v. impf.* померить, помѣрять; сообразить, соображать; вымѣрить, вымѣрять; *fig.* pomierzyć świat, v. **Zwiedzić** (kraje); *it.* v. **Mierzyć.**

Pomieść, v. **Pomiatać.**

Pomieścić, *v. a. perf.* помѣстить, помѣщать, умѣстить; v. **Mieścić;** - się, *v. r.* помѣститься.

Pomiestny, v. **Partykularny.**

Pomie-szać, *v. a. perf.* (*propr. et* *), помѣшать, смѣшать, смѣшивать, перемѣшать, перепутать, спутать, привесть въ безпорядокъ, привесть въ замѣшательство, смутить, тревожить, сбить; разстроить; - kogo, спутать, привесть кого въ замѣшательство, сбить кого съ толку; разстроить чьи намѣренія [*abo* планы]; воспрепятствовать кому въ предпріятіяхъ его; - się, *v. r.* смѣшаться; помѣшаться; спутаться; придти въ замѣшательство; разстроиться, изумиться; **-szanie,** -ia, *n.* помѣшаніе, смѣшаніе, смѣшеніе, смущеніе, спутаніе, безпорядокъ, неустройство; * смущеніе, замѣшательство; - zmysłów, помѣшательство въ умѣ, разстройство, поврежденіе ума, сумасшествіе; - zmysłów cierpieć, быть помѣшаннымъ; быть сумасшедшимъ; **-szaniec,** -ńca, *m.* помѣсь, ублюдокъ, тумá, выродокъ отъ двухъ разныхъ статей или породъ животныхъ; местица, двуродный; (*hermaphrodite*), двуполый, двусастный, *etc.*, v. **Mieszaniec;** **-szany,** *adj. part.* 1. смѣшанный, смѣшенный; смятенный; безпокойный; 2. * безразсудный; безумный; помѣшанный, разстроенный въ умѣ; поврежденный въ умѣ, сумасшедшій; **-szek,** **-szka,** *m.* смѣсь, смѣшеніе.

Pomieszkać, *v. n.* помѣшкать, пробыть нѣсколько или нѣкоторое время въ какомъ-либо мѣстѣ.

Pomieszkalność, v. **Lokalność.**

Pomieszkanie, -ia, *n.* 1. (pobycie gdzie), помѣшканіе, пребываніе, пребываніе въ какомъ-либо мѣстѣ; 2. (miejsce mieszkania, dom, *etc.*), мѣсто пребыванія, жилище, жительство, обитаніе, пребываніе, жильё, жило, домъ, квартира; розлączyć (małżonków) od pomieszkania i łóżka, разлучить отъ стола и ложа.

Pomietlisko, -a, *n.* 1. мѣсто, куда соръ или золу сметаютъ; 2. помело, помелище, пукъ мочалъ.

Pomiętosić, v. **Pomiąć.**

Pomigać, Pomignąć, *v. n.* помигивать, помигать, подмигнуть, помавать, помахать.

Pomijać, v. **Pominąć.**

Pomilczeć, *v. n.* помолчать.

Pomilknąć, *v. a.* замолчать, замолкнуть.

Pomilne, -ego, *s. n.* плата за проѣздъ одной мили; помильное; помильныя деньги.

Pomimo, *adv.* помимо; v. **Mimo.**

Pomimowolny, *adj.* невольный, недобровольный, принужденный; **-nie,** *adv.* невольно; по неволѣ.

Pominąć, Pomijać, *v. a.* перескочить, пропустить, пропускать, минуть, миновать, оставить безъ вниманія, проходить, пройти мимо; не упоминать о чёмъ, умолчать о чёмъ; v. **Mijać.**

Pominek, поминокъ; v. **Upominek.**

Pominki, -nek, *pl.* (przypominki), поминки, молитвенное поминаніе усопшихъ.

Pomiot, -u, *m.* 1. киданіе, бросаніе; 2. помётъ, калъ, дерьмо, дрянь; 3. выкидываніе, изверженіе, недоносъ, абортъ; 4. помётъ, щеніе, окоченіе, опоросеніе; 5. соръ; куча сметенной золы.

Pomiotek, -tka, *m.* выкидышъ, изверг, недоносокъ.

Pomiotło, -a, *m.* помело, помелище, помелъ; * изверг рода человѣческаго.

Pomirzyć, *v. a. perf.* помирить.

Pomklisty, Pomkły, *adj.* подвижной.

Pomknąć, Pomykać, *v. a.* подвинуть, подвигать; v. **Posuwać.**

Pomknięty, *part. p.* подвинутый.

Pomleć, *v. a. perf.* помолоть.

Pomłócić, Pomłacać, *v. a.* помолотить, помолачивать.

Pomłodnieć, *v. n.* помолодѣть.

Pomłodzić, *v. a.* помолодить.

Pomłoski, v. **Łakotki.**

Pomłotny, *adj.*, **-nie,** *adv.*

Digitized by Google

умолóтный, спóрый при молочéніи, обíльный зернóмъ.
Pomnażać, v. **Pomnożyć.**
Pomnieć, *v. n.* пóмнить, помáтствовать. [уменьшáть, -шáть.
Pomniej-szać, -szyć, *v. a.*
Pomniejszy, *adj.* нѣсколькó мéньшій.
Pomniejszyciel, -a, *m.* умень-
Pomnik, -a, *m.* пáмятникъ.
Pomniszyć, *v. a.* 1. пострáчь въ монáхи; 2. v. Mniszyć.
Pomno-żenie, -ia, *n.* помножéніе; умножéніе; v. Mnożenie; -żny, *adj.* умнóжительный, умножáющій; увеличительный; увеличáющій; -żony, *part.p.* умнóженный, помнóженный; -żyć, -żać, *v.a.* помнóжить, помножáть, умнóжить, умножáть, увеличáть, увеличивать, усугýбить, усугублять; -się, *v. r.* помнóжиться, помножáться, умнóжиться, умножáться, увеличиться, увеличиваться; -życiel, -a, *m.* умнóжитель; -życielka, -i, *f.* умнóжительница. [пáмятный.
Pomny, *adj.* пáмятный; досто-
Pomoc, -y, *f.* 1. пóмощь, пóмочь, помóга, подмóга, пособіе, поможеніе, вспоможéніе, вспомоществованіе, пособленіе; услýга; 2. вспомогáтельное вóйско; **Pomocnica**, -y, *f.*, **Pomocniczka**, -i, *f. dim.* помóщница, вспомоществовáтельница, вспомогáтельница, пособница, пособщица; **Pomocniczy**, *adj.* вспомогáтельный, вспомогáющій; **Pomocnik**, -a, *m.* помóщникъ, вспомоществовáтель, вспомогáтель, пособникъ, пособщикъ, пособствовáтель; товáрищъ; соучáстникъ; сообщикъ; **Pomocny**, *adj.*, **Pomocno & Pomocnie**, *adv.* помóщный, подмóжный, вспомогáтельный, пособный, пособный, готóвый къ оказáнію пóмощи *abo* пособія, услýжливый.
Pomoczyć, *v. a. perf.* помочúть.
Pomodlić się, *v. r. perf.* помолúться.
Pomódz, v. **Pomagać.**
Pomogran, v. **Pomagran.**
Pomodrzeć, *v. n. perf.* поголубéть; посинéть. [помокáть.
Pomoknąć, *v.n. perf.* помóкнуть,
Pomokrzyć, *v. a. perf.*, v. **Mokrzyć.**
Pomor, -u, *m.*, **Pomorek**, -rku, *m.* падéжъ, моръ, повáлъ на скотъ, скóтскій падéжъ; моровáя язва, повѣтріе.
Pomorczyk, -a, *m.* 1. помóрецъ, помóранинъ, примóрскій жúтель; 2. *Bot.* -, ziele, v. **Sytka.**
Pomordować, *v. a. perf.* перемýчить, замýчить, убúть многихъ, умерщвлять; потомúть, измурúть, изтомúть; v. **Mordować.**
Pomorek, v. **Pomor.**
Pomorgować, *v. a. perf.* раздѣлúть, размежевáть поля на мóрги.
Pomorka, v. **Pomorzyczyna** (2). [мóрскій.
Pomorski, *adj.* помóрскій, при-
Pomorzanin, -a, *m.* *Geogr.* Померáнецъ. [мóріе.
Pomorze, -a, *n.* помóріе, при-
Pomorzyczyna, -y, *f.* 1. всѣ, что лежúтъ при мóрѣ; примóрскій бéрегъ; примóрская страна́; 2. (pomorka), сѣверный вѣтеръ.
Pomort, -u, *m.* тóлстый басъ, басовáя трýбка въ ограíнахъ, бомбáрдо.
Pomorzyć, *v. a. perf.* поморúть, уморúть многихъ, переморúть.
Pomościana, **Pomościna**, -y, *f.* мостовáя, дорóга вúмощенная пластúнникомъ.
Pomościć, *v. a. perf.* помостúть, вúмостить; вúстлать пластúнникомъ. [помóстъ; полъ.
Pomost, -u, *m.* (pomoszczenie),
Pomoszczony, *part. p.* помощéнный, вúмощенный.
Pomotać, *v. a. perf.* (*propr. et* *) помотúть; попýтать, перепýтать, завýтать, спýтать, привестú въ безпорядокъ.
Pomowa, v. **Pomówka.**
Pomówić, **Pomawiać**, *v. n.* поговорúть, поговáривать; pomawiać kogo o co, v. **Obmawiać.**
Pomówiciel, v. **Obmówca.**
Pomówka, -i, *f.*, **Pomowa**, -y, *f.*, **Pomowisko**, -a, *n.* оговóръ, обнóсъ, навѣтъ, наговóръ, клеветá, оклеветáніе, áбеда.
Pomożenie, -ia, *n.* поможеніе, пособленіе; v. Pomoc.
Pompa, -y, *f.* 1. пóмпа, насóсъ; шатýнъ; колóдезь, колóдецъ; pompa powietrzna, воздýшный насóсъ; 2. (wystawność, *etc.*), щáйство, щáйленіе, щегольствó, великолѣпіе, пышность, рóскошь.
Pompatyczny, **Pompaty**, *adj.* щáплывый, нарáдный, щегольскій, великолѣпный, пышный, роскóшный; высокопáрный, надýтый; **Pompatycznie**, *adv.* щáплыво, щегольскú, нарáдно, великолѣпно пышно, роскóшно; высокопáрно, надýто.
Pompiarz, -a, *m.* 1. (rurmistrz pompowy), пóмповый мáстеръ, насóсникъ; 2. (ten co pompuje) качáльщикъ.
Pompować, *v. a.* качáть насóсомъ, выливáть вóду насóсомъ, качáть вóду изъ колóдца; **Pompowanie**, -ia, *n.* качáніе.
Pompowy, *adj.* пóмповый, насóсный. [nie.
Pomroczenie, -ia, *n.* помрачé-
Pomroczny, *adj.* помрачéнный.
Pomroczyć, *v. a.* помрачúть, покрúть мрáкомъ, потемнúть, затемнúть, затмúть.
Pomrok, -u, *m.* мракъ; тма & тьма; темнотá; помрачéніе; pomrok nocny, ночнóй мракъ.
Pomrowie, **Pamrowie**, -ia, *n.* *collect.* чéрви жукóвъ; *it.* слѣзни.
Pomróz, -ozu, *m.* 1. морóзецъ, небольшóй морóзъ; 2. ознóбъ, дрожь, содрогáніе.
Pomroić, **Pomrażać**, *v. a.* поморóзить, повредúть или истребúть морóзомъ.
Pomru-gać, -giwać, -gnąć, *v. n.* помигáть, помигивать, подмигивать, подмигнýть, мигáть, мигнýть; дѣлать знакъ мигáніемъ, *Eccl. sl.* помизáти; *it.* моргáть, моргнýть; щýрить, жмýрить глазá; прищýривать, прищýрить глазá, *Eccl. sl.* помижáти; v. Mrugać; -gliwy, v. Mrużny.
Pomruk, v. **Mruk**, **Mruczenie.**
Pomru-kiwać, -knąć, *v. n.* мурчáть, помурчáть; брюжжáть, побрюзжáть, поборчотáть; *etc.*, v. Mruczeć; -kliwy, v. Mrukliwy.
Pomru-żony, *adj. part. Eccl. sl.* помирéнный; прищýренный; -żyć, *v. n.* прищýрить глазá, зажмýрить; *Eccl. sl.* помирáти.
Pomrzeć, **Pomierać**, *v. n.* померéть, помирáть, умерéть, умирáть.
Pomścić się, *v. r.* отмстúть.
Pomści-ciel, -a, *m.* отмстúтель, отмéстникъ; - krwi, кровомстúтель; -cielka, -i, *f.* отмстúтельница; - krwi, кровомстúтельница.
Pomsta, -y, *f.* † помстá; месть; † отмéстіе; мщéніе, отмщéніе; pomsta krwi, кровомщéніе.
Pomszyć się, *v. r.* заимúться.
Pomucha, -y, *f.* моръ, падéжъ, повáлъ на скотъ.
Pomuchla, -i, *f.*, v. **Dorsz.**
Pomulić, **Pomulać**, *v. a.* замарáть, загрязнúть, загрязнáть, засорúть, занестú ломъ.
Pomurny, *adj.* стѣнúй, пристѣнный, постѣнный; pomurne *abo* pościenne ziele, *Bot.* (*parietaria*), стѣнная *abo* пристѣнная травá; стѣнница; день-да-ночь; ночь-и-день.
Pomurzyć, *v. a. perf.* ночернúть; вúчернить.
Pomu-sić, -szać, *v. a.* понýдить, понуждáть; -siciel, -a, *m.* понудúтель.
Pomusnąć, **Pomuskać**, **Pomuskawać**, **Pomuskiwać**, *v. a.* поглáдить, поглáживать; помáзать, помáзывать.
Pomyć, **Pomywać**, *v. a.* помúть, помывáть, умúть, умывáть.
Pomicie, v. **Pomywanie.**
Pomydlić, *v. a. perf.* помúлить.
Pomyje, -j & -jów, *pl.* помóи.
Pomyjnik, **Pomyjak**, -a, *m.* 1. помóйникъ; помóйный умúть; полоскáтельная кáдка; лохáнь; 2. (stek domowy), стóчная трýба; стóчный жóлобъ; отливнóй жóлобъ; **Pomyjowy**, *adj.* помóйный.
Pomyk, v. **Pomek.**
Pomykać, v. **Pomknąć.**
Pomykalny, *adj* подвижнúй.
Pomylić, **Pomylać**, *v. a.* смѣшáть, перемѣшáть, разстрóить, привестú въ безпорядокъ; v. Mylić; - się, *v. r.* ошибóться; сдѣлать ошибку; обмануться; погрѣшúть (въ чѣмъ); v. Mylić się.
Pomyłka, v. **Omyłka.**

Digitized by Google

Pomysł, -u, *m.* помыслъ, помышленіе, мысль, придумка.

Pomyślać, Pomyśleć, Pomyślić, *v. n.* мнѣлить, помышлять, помѣслить, думать, подумывать, подумать, размышлять, размѣсить, *etc.*, v. Myśleć; pomyślić o kim, (staranie mieć koło kogo), мнѣлить, помѣслить, заботиться, пещися, попещися, позаботиться, имѣть попеченіе, стараніе о комъ [или о чѣмъ].

Pomyślność, -ści, *f.* благій, хорошій успѣхъ; благоуспѣшность, благоуспѣшество; благополучіе, благосостояніе; благо; счастіе; благопріятный [*abo* весьма желанный] случай; вожделѣнный случай; życzyć komu wszelkich pomyślności, желать, пожелать кому всѣхъ благъ; желать, пожелать кому успѣха; **Pomyślny**, -a, -e, *adj.* благоуспѣшный; весьма желанный; вожделѣнный; счастливый; благополучный; pomyślny wiatr, (powiewny), попутный вѣтеръ; -nie, *adv.* благоуспѣшно, съ хорошимъ успѣхомъ; желательно; по сердцу; вожделѣнно.

Pomyty, *part. p.* помытый.

Pomy-wać, v. Pomyć; **-waczka**, -i, *f.* судомойка; **-walnik**, -a, *m.* судомойная кадка, ложанка; **-wanie**, -cie, -ia, *n.* помываніе, умываніе, умытіе, мытіе.

Pomżyć, v. Mżeć. [мытье.

Poń, = po niego, *Eccl. sl.* него, v. On.

Pona-biegać, *v. n.* испухнуть, надуться; v. ponadęć; **-bijać**, *v. a. perf.* понабивать, много (во множествѣ) *abo* довольно набить; **-bywać**, *v. a. perf.* пріобрѣсть; **-ciągać**, *v. a. perf.* понатягать; **-dbrzeźny**, v. Nadbrzeźny; **-latać**, *v. n.* понаметать; **-lewać**, *v. a.* поналить; **-pełniać**, *v. a.* понаполнить; **-prawiać**, *v. a.* понаправить; починить; **-rastać**, понарости; **-rządzać**, *v. a.* понаготовить, приготовить; **-tężać**, *v. a.* понатужить; **-wiać**, v. Ponowić; **-wlekać**, v. Pościebać; **-zywać**, *v. a.* поназывать.

Ponez, Pónez, Punez, -u, *m.* пунцъ; **Ponczowy**, *adj.* пунцовый.

Pończo-cha, **-szka**, -i, *f.* чулокъ, чулочекъ; część pończochy od kolan do pięty, наголенокъ, *pl.* наголенки; pończochy robić, dziać, вязать чулки; robienie pończoch, вязаніе чулокъ; oko w pończosze, петля, нѣтелька; **-chowy**, **-czny**, **-szkowy**, *adj.* чулочный; **-ślik**, **-szuik**, -a, *m.* чулочникъ; чулочный ткачъ; **-szniczka**, -y, *f.* чулочница; вязка; **-szniczwo**, -a, *n.* (pończoszniczo rzemiosło), ремесло чулочника; чулочное ремесло; искусство дѣлать чулки; **-szniczy**, *adj.* чулочничій, чулочниковъ, принадлежащій или относящійся къ чулочнику; **-szuik**, -a, *m.* чулочникъ; чулочный ткачъ.

Ponęcić, *v. a. perf.* принять (многихъ), заманить; v. Nęcić.

Ponędzić, *v. a. perf.* изнурять, истомить, истощать, разорить.

Ponędzieć, *v. n. perf.* изнуриться, истощиться; придти, впасть въ бѣду, въ нищету, обѣднѣть.

Ponękać, Ponękiwać, *v. a.* 1. понукать, понукивать; 2. ponękać kogo, (pokonać kogo), доконать кого; покорять, побѣдить, поработить.

Ponęta, -y, *f.* поманка; приманка; прикоръ; нажива; * прелесть; привлекательность; приманчивость; **Ponętny**, *adj.* приманчивый; привлекательный; наживный.

Ponewka, v. Panewka.

Poniechać, Poniechywać, *v. a.* оставить, оставлять; не сдѣлать; перестать дѣлать что; отказаться.

Ponie-działek, -łku, *m.* понедѣльникъ; w poniedziałek постить, понедѣльничать; **-działkować**, *v. a.* (poniedziałek obchodzić), праздновать понедѣльникъ; не работать въ понедѣльникъ; гулять по понедѣльникамъ; **-działkowy**, *adj.* понедѣльничный.

Poniekąd, *adv.* нѣкоторымъ образомъ; кое-какъ; нѣсколько; по частямъ; отчасти.

Poniemieć, *v. n.* онѣмѣть.

Ponieść, v. Ponosić.

Poniesienie, -ia, *n.* понесеніе; v. *verb.* Ponosić.

Poniewalać, v. Poniewolić.

Poniewaź, *conj.* поеляку; потому что; для того что; понеже; ибо; *Eccl. sl.* зане, занеже, за еже, ельма, ельмаже.

Poniewa-żać, -żyć, *v. a.* пренебрегать, не уважать, не почитать, ни во что ставить; ponieważyć się (*v. r.*) посмѣть, дерзать, осмѣлиться, отважиться; **-żanie**, **-żenie**, -ia, *n.* пренебреженіе; неуваженіе; непочтеніе; ponieważenie zwierzchności, (obelżenie, nieuszanowanie króla, urzędu), оскорбленіе Величества.

Ponie-wierać, *v. a.* разбрасывать; попирать; пренебрегать, унижать, не уважать; оставлять безъ вниманія, небрежничать; **-się**, *v. r.* валяться, быть брошену, лежать въ пренебреженіи; шататься, таскаться, бродяжничать, скитаться, блыкаться, толкаться; **-wierca**, -y, *m.*, **-wierek**, -rka, *m.* (tułacz), бродяга, бродящій, шатающійся, скитающійся; **-wierka**, -i, *f.* 1. (poniewieranie się), бродяжничество, бродяжество, бродяжничество, скитаніе; 2. презрѣніе, пренебреженіе, неуваженіе.

Ponie-woli, **-wolnie**, *adv.* по неволѣ; за неволю; изъ-подъ неволи; неволею; неволно; противъ воли; принужденно; **-woli**, **-wolny**, *adj.* недобровольный; невольный, принужденный; **-wolić**, **-walać**, *v. a.* поневолить, приневолить, приневоливать, принудить, принуждать; **-wolność**, -ści, *f.* неволя, принужденіе.

Ponik, -a, *m.* 1. подземельный ключъ; ключъ, проистекающій изъ земли; 2. потаенный, подземельный ходъ; 3. * силки, сѣти.

Poniknąć, Ponikać, *v. n.* исчезнуть, исчезать, пропасть, пропадать, скрыться (изъ виду).

Poniszczenie, -ia, *n.* уничтоженіе; истребленіе; погромъ; **Poniszczony**, *part. p.* уничтоженный; истребленный; **Poniszczyć**, *v. a. perf.* уничтожить; истребить; погромить. [ниже.

Poniż, Poniżu, *adv.* пониже;

Poniżać, Poniżyć, *v. a.* (*propr. et* *) понижать, понизить; унижать, унизить; уничижать, уничижить; - się, *v. r.* унижаться, унизиться.

Pono, *adv.*, v. Podobno.

Ponocnik, -a, *m.* 1. ночной гуляка; полуночникъ; 2. v. Lunatyk; **Ponocny**, *adj.* ночной; ponocna straż, ночная стражъ.

Ponosić, Ponieść, *v. a.* понашивать, поносить, понести; переносить, перенести; сносить, терпѣть, потерпѣть; претерпѣвать, претерпѣть; испытывать, испытать; ponieść szkodę, понести убытокъ; потерпѣть убытокъ; претерпѣть убытокъ.

Ponotować, *v. a.* помѣтить, замѣтить, отмѣтить.

Ponów, -owu, *m.*, **Ponowa**, -y, *f.*, **Ponowek**, -wka, *m.*, **Ponowienie**, -ia, *n.* поновленіе; возобновленіе; (*sp.* prośby), повтореніе; v. Odnowa; (w myślict.) ponowa, свѣжіе слѣди дикаго звѣря; **Ponowić, Ponawiać**, *v. a.* поновить, поновлять; обновить, обновлять; возобновить, возобновлять; возстановить, возстановлять; (*sp.* prośbę), повторить, повторять; ponawiać się, новѣть, обновляться, получать новый видъ; **Ponowiciel**, -a, *m.* возобновитель; **Ponowicielka**, -i, *f.* возобновительница.

Ponsowy, *adj.*, -wo, *adv.* (z Franc. „*ponceau*", jasno czerwony), пунцовый, ярко-красный.

Ponta, -y, *f.* козлиная борода [*abo* борода].

Pontal, -u, *m.*, **Pontalik**, -a, *m. dim.* ожерелье; серьга.

Ponton, -u, *m.* понтонъ; v. Mostołodź.

Pontyfikał, -u, *m.* понтификалъ,

Digitized by Google

умолóтный, спóрый при молочéніи, обíльный зернóмъ.
Pomnażać, v. **Pomnożyć.**
Pomnieć, *v. n.* пóмнить, помáтствовать. [уменьшáть, -шúть.
Pomniej-szać, **-szyć**, *v. a.*
Pomniejczy, *adj.* нѣсколько мéньшій.
Pomniejszyciel, -a, *m.* уменьшáтель.
Pomnik, -a, *m.* пáмятникъ.
Pomniszyć, *v. a.* 1. пострúчь въ монáхи; 2. v. Mniszyć.
Pomno-żenie, -ia, *n.* помножéніе; умножéніе; v. **Mnożenie**; **-żny**, *adj.* умнóжительный, умножáющій; увеличительный; увеличáющій; **-żony**, *part.p.* умнóженный, помнóженный; **-żyć**, **-żać**, *v.a.* помнóжить, помножáть, умнóжить, умножáть, увеличить, увеличивать, усугýбить, усугублáть; **-się**, *v. r.* помнóжиться, помножáться, умножáться, увеличиться, увеличиваться; **-życiel**, -a, *m.* умнóжитель; **-życielka**, -i, *f.* умнóжительница. [пáмятный.
Pomny, *adj.* пáмятный; досто-
Pomoc, -y, *f.* 1. пóмощь, пóмочь, помóга, подмóга, пособіе, поможеніе, вспоможеніе, вспомоществованіе, пособленіе; услýга; 2. вспомогáтельное вóйско; **Pomocnica**, -y, *f.*, **Pomocniczka**, -i, *f. dim.* помóщница, вспомоществовáтельница, вспомогáтельница, пособница, пособщица; **Pomocniczy**, *adj.* вспомогáтельный, вспомогáющій; **Pomocnik**, -a, *m.* помóщникъ, вспомоществовáтель, вспомогáтель, пособникъ, пособщикъ, пособствовáтель; товáрищъ; соучáстникъ; сообщникъ; **Pomocny**, *adj.*, **Pomocno** & **Pomocnie**, *adv.* помóщный, подмóжный, вспомогáтельный, пособный, пособíвный, готóвый къ оказáнію пóмощи *abo* пособія, услýжливый.
Pomoczyć, *v. a. perf.* помочúть.
Pomodlić się, *v. r. perf.* помолúться.
Pomódz, v. **Pomagać.**
Pomogran, v. **Pomagran.**
Pomodrzeć, *v. n. perf.* поголубѣть; посинѣть. [помокáть.
Pomoknąć, *v.n. perf.* помóкнуть.
Pomokrzyć, *v. a. perf.*, v. **Mokrzyć.**
Pomor, -u, *m.*, **Pomorek**, -rku, *m.* падéжъ, моръ, повáлъ на скотъ, скóтскій падéжъ; моровáя áзва, повѣтріе.
Pomorczyk, -a, *m.* 1. помóрецъ, помóрянинъ, примóрскій жúтель; 2. *Bot.* -, ziele, v. **Sytka.**
Pomordować, *v. a. perf.* перемýчить, замýчить, убúть многúхъ, умерщвлúть; потомúть, изнурúть, истомúть; v. **Mordować.**
Pomorek, v. **Pomor.**
Pomorgować, *v. a. perf.* раздѣлúть, размежевáть поля́ на мóрги.
Pomorka, v. **Pomorszczyzna** (2). [мóрскій.
Pomorski, *adj.* помóрскій, при-
Pomorskania, -a, *m. Geogr.* Померáнецъ. [мóріе.
Pomorze, -a, *n.* помóріе, при-
Pomorszczyzna, -y, *f.* 1. всѣ, что лежúтъ при мóрѣ; примóрскій бéрегъ; примóрская страна́; 2. (pomorka), сѣверный вѣтеръ.
Pomort, -u, *m.* тóлстый басъ, басовáя трýбка въ орга́нахъ, бомбáрдо.
Pomorzyć, *v. a. perf.* поморúть, уморúть многúхъ, переморúть.
Pomościana, **Pomościna**, -y, *f.* местовáя, дорóга вымощенная пластúнникомъ.
Pomościć, *v. a. perf.* помостúть, вымостить; выстлать пластúнникомъ. [помóстъ; полъ.
Pomost, -u, *m.* (pomoszczenie),
Pomoszczony, *part. p.* помощённый, вымощенный.
Pometać, *v. a. perf.* (*propr. et* *) помотáть; попýтать, перепýтать, завýтать, спýтать, привестú въ безпорядóкъ.
Pomowa, v. **Pomówka.**
Pomówić, **Pomawiać**, *v. n.* поговорúть, поговáривать; pomawiać kogo o co, v. **Obmawiać.**
Pomówiciel, v. **Obmówca.**
Pomówka, -i, *f.*, **Pomowa**, -y, *f.*, **Pomowisko**, -a, *n.* оговóръ, обнóсъ, навѣтъ, наговóръ, клеветá, оклеветáніе, áбеда.
Pomożenie, -ia, *n.* поможеніе, пособленіе; v. Pomoc.
Pompa, -y, *f.* 1. пóмпа, насóсъ; шатýнъ; колóдезь, колóдецъ; pompa powietrzna, воздýшный насóсъ; 2. (wystawność, *etc.*), щáнство, щáпленіе, щегольствó, великолѣпіе, пышность, рóскошь.
Pompatyczny, **Pompasty**, *adj.* щáпливый, нарядный, щегольскій, великолѣпный, пышный, роскóшный; высокопáрный, надýтый; **Pompatycznie**, *adv.* щáпливо, щегольскú, нарядно, великолѣпно пышно, роскóшно; высокопáрно, надýто.
Pompiarz, -a, *m.* 1. (rurmistrz pompowy), пóмповый мáстеръ, насóсникъ; 2. (ten co pompuje) качáльщикъ.
Pompować, *v. a.* качáть насóсомъ, выливáть вóду изъ колóдца; **Pompowanie**, -ia, *n.* качáніе.
Pompowy, *adj.* пóмповый, насóсный. [ніе.
Pomroczenie, -ia, *n.* помрачé-
Pomroczny, *adj.* помрачéнный.
Pomroczyć, *v. a.* помрачúть, покрúть мрáкомъ, потемнúть, затемнúть, затмúть.
Pomrok, -u, *m.* мракъ; тма & тьма; темнотá; помрачéніе; pomrok nocny, ночнóй мракъ.
Pomrowie, **Pamrowie**, -ia, *n. collect.* чéрви жукóвъ; *it.* слѣзни.
Pomróz, -ozu, *m.* 1. морóзецъ, небольшóй морóзъ; 2. ознóбъ, дрожь, содрогáніе.
Pomrozić, **Pomrażać**, *v. a.* по-
морóзить, повредúть или истребúть морóзомъ.
Pomru-gać, **-giwać**, **-gnąć**, *v. n.* помигáть, помигивать, подмигивать, подмигнýть, мигáть, мигнýть; дѣлать знакъ мигáніемъ, *Eccl. sl.* помизáти; *it.* моргáть, моргнýть; щýрить, жмýрить глазá; прищýривать, прищýрить глазá, *Eccl. sl.* помжáти; v. **Mrugać**; **-gliwy**, v. **Mrużny.**
Pomruk, v. **Mruk**, **Mruczenie.**
Pomru-kiwać, **-knąć**, *v. n.* мурчáть, помурчáть; брюзжáть, побрюзжáть, побормотáть; *etc.*, v. **Mruczeć**; **-kliwy**, v. **Mrukliwy.**
Pomru-żony, *adj. part. Eccl. sl.* помáренный; прищýренный; **-żyć**, *v. n.* прищýрить глазá, зажмýрить; *Eccl. sl.* помжáти.
Pomrzeć, **Pomierać**, *v. n.* померéть, помирáть, умерéть, умирáть.
Pomścić się, *v. r.* отмстúть.
Pomści-ciel, -a, *m.* отмстúтель, отмéстникъ; - krwi, кровомстúтель; **-cielka**, -i, *f.* отмстúтельница; - krwi, кровомстúтельница.
Pomsta, -y, *f.* † помстá; месть; † отмéстіе; мщéніе, отмщéніе; pomsta krwi, кровомщéніе.
Pomszyć się, *v. r.* заммúться.
Pomucha, -y, *f.* моръ, падéжъ, повáлъ на скотъ.
Pomuchla, -i, *f.*, v. **Dorsz.**
Pomulić, **Pomulać**, *v. a.* замарáть, загрязнúть, загрязнять, засорúть, занестú ило́мъ.
Pomurny, *adj.* стѣнный, пристѣнный, постѣнный; pomurne *abo* pościenne ziele, *Bot.* (*parietaria*), стѣнная *abo* пристѣнная травá; стѣнница; день-да-ночь; ночь-и-день.
Pomurzyć, *v. a. perf.* почернúть; вúчернить.
Pomu-sić, **-szać**, *v. a.* понýдить, понуждáть; **-siciel**, -a, *m.* понудúтель.
Pomusnąć, **Pomuskać**, **Pomuskawać**, **Pomuskiwać**, *v. a.* поглáдить, поглáживать; помáзать, помáзывать.
Pomyć, **Pomywać**, *v. a.* помúть, помывáть, умúть, умывáть.
Pomicie, v. **Pomywanie.**
Pomydlić, *v. a. perf.* помúлить.
Pomyje, -j & -jów, *pl.* помóя.
Pomyjnik, **Pomyjak**, -a, *m.* 1. помóйникъ; помóйный умáтъ; полоскáтельная кáдка; лохáнь; 2. (stek domowy), сточная трýба; сточный жóлобъ; отливнóй жóлобъ; **Pomyjowy**, *adj.* помóйный.
Pomyk, v. **Pomek.**
Pomykać, v. **Pomknąć.**
Pomykalny, *adj* подвижный.
Pomylić, **Pomylać**, *v. a.* смѣшáть, перемѣшáть, разстрóить, привéсть въ безпорядóкъ; v. **Mylić**; - się, *v. r.* ошибиться; сдѣлать ошúбку; обмануться; погрѣшáть (въ чёмъ); v. **Mylić się.**
Pomyłka, v. **Omyłka.**

Digitized by Google

Pomysł, -u, *m.* помыслъ, помышленіе, мысль, выдумка.

Pomyślać, Pomyśleć, Pomyślić, *v. n.* мыслить, помышлять, помыслить, думать, подумывать, подумать, размышлять, размыслить, *etc.*, v. Myśleć; pomyślić o kim, (staranie mieć koło kogo), мыслить, помыслить, заботиться, пещися, попещися, позаботиться, имѣть попеченіе, стараніе о комъ [или о чѣмъ].

Pomyślność, -ści, *f.* благій, хорошій успѣхъ; благоуспѣшность, благоуспѣшество; благополучіе, благосостояніе; благо; счастіе; благопріятный [*abo* весьма желанный] случай; вождѣленный случай; życzyć komu wszelkich pomyślności, желать, пожелать кому всѣхъ благъ; желать, пожелать кому успѣха; **Pomyślny**, -a, -e, *adj.* благоуспѣшный; весьма желанный; вождѣленный; счастливый; благополучный; pomyślny wiatr, (powiewny), попутный вѣтеръ; -nie, *adv.* благоуспѣшно, съ хорошимъ успѣхомъ; желательно; по сердцу; вождѣленно.

Pomyty, *part. p.* помытый.

Pomywać, v. Pomyć; -wacka, -i, *f.* судомойка; -walnik, -a, *m.* судомойная кадка, лохмка; -wanie, -cie, -ia, *n.* помываніе, умываніе, умытіе, мытіе, [мыть.

Pomyć, v. Myć.

Poń, = po niego, *Eccl. sl.* онъ, v. On.

Pona-biegać, *v. n.* попрыгать, надуться; v. ponadęć; -bijać, *v. a. perf.* понабивать, много (во множествѣ) *abo* довольно набить; -bywać, *v. a. perf.* пріобрѣсть; -ciinać, *v. a. perf.* понарѣзать; -dbrzeżny, v. Nadbrzeżny; -latać, *v. n.* полетѣть; -lewać, *v. a.* поналивать; -pełniać, *v. a.* понаполнять; -prawiać, *v. a.* понаправить; поначинить; -rastać, возрость; -rządzać, *v. a.* понаготовить, приготовить; -tężać, *v. a.* понатужить; -wiać, v. Ponowić; -wlekać, v. Pościebać; -zywać, *v. a.* поназывать.

Ponca, Pónca, Pinca, -u, *m.* пунцъ; **Poncowy**, *adj.* пунцовый.

Pończo-cha, -szka, -i, *f.* чулокъ, чулочекъ; część pończochy od kolan do pięty, нѣголенокъ, *pl.* нѣголенки; pończochy robić, дѣлать, вязать чулки; robienie pończoch, вязаніе чулокъ; cho w pończosze, нѣгля, нѣтелка; -chowy, -szny, -szkowy, *adj.* чулочный; -śnik, -sznik, -a, *m.* чулочникъ; чулочный ткачъ; -sznica, -y, *f.* чулочница; вязка; -sznictwo, -a, *n.* (pończosznicze rzemiosło), ремесло чулочника; чулочное ремесло; искусство дѣлать чулки; -sznicny, *adj.* чулочничій, чулочниковъ, принадлежащій или относящійся къ чулочнику; -sznik, -a, *m.* чулочникъ; чулочный ткачъ.

Ponęcić, *v. a. perf.* принять (многихъ), заманить; v. Nęcić.

Ponędzić, *v. a. perf.* изнурить, истомить, истощить, разорить.

Ponędzić, *v. n. perf.* изнуриться, истощиться; придти, впасть въ бѣдѣ, въ нищетѣ, обѣднѣть.

Ponękać, Ponękiwać, *v. a.* 1. понуждать, понукивать; 2. ponękać kogo, (pokonać kogo), доконать кого; покорить, побѣдить, поработить.

Ponęta, -y, *f.* поманка; приманка; прикбримъ; нажива; * прелесть; привлекательность; приманчивость; **Ponętny**, *adj.* приманчивый; привлекательный; наживный.

Ponewka, v. Panewka.

Poniechać, Poniechywać, *v. a.* оставить, оставлять; не сдѣлать; перестать дѣлать что; отказаться.

Ponie-działek, -łku, *m.* понедѣльникъ; w poniedziałek pościć, понедѣльничать; -działkować, *v. a.* (poniedziałek obchodzić), праздновать понедѣльникъ; не работать въ понедѣльникъ; гулять по понедѣльникамъ; -działkowy, *adj.* понедѣльничный.

Poniekąd, *adv.* нѣкоторымъ образомъ; кое-какъ; нѣсколько; по частямъ; отчасти.

Poniemieć, *v. n.* онѣмѣть.

Ponieść, v. Ponosić.

Poniesienie, -ia, *n.* понесеніе; v. *verb.* Ponosić.

Poniewalać, v. Poniewolić.

Ponieważ, *conj.* поелику; потому что; для того что; понеже; або; *Eccl. sl.* зане, занеже, за еже, ельма, ельмаже.

Poniewa-żać, -żyć, *v. a.* пренебрегать, не уважать, не почитать, ни во что ставить; ponieważyć się (*v. r.*) носить, держать, осмѣлиться, отважиться; -żanie, -żenie, -ia, *n.* пренебреженіе; неуваженіе; непочтѣніе; ponieważenie zwierzchności, (obelżenie, nieuszanowanie króla, urzędu), оскорбленіе Величества.

Ponie-wierać, *v. a.* разбрасывать; попирать; пренебрегать, уничижать, не уважать; оставлять безъ вниманія, небрежничать; - się, *v. r.* валяться, быть брошену, лежать въ пренебреженіи; шататься, таскаться, бродяжничать, скитаться, блыкаться, тоскаться; -wierca, -y, *m.*, -wierek, -rka, *m.* (tułacz), бродяга, бродящій, шатающійся, скитлецъ, скитающійся; -wierka, -i, *f.* 1. (poniewieranie się), бродяжничество, бродяжество, бродяга, броженіе, скитаніе; 2. презрѣніе, пренебреженіе, неуваженіе.

Ponie-woli, -wolnie, *adv.* по неволѣ; за неволю; изъ-подъ неволи; неволею; противъ воли; принужденно; -woli, -wolny, *adj.* недобровольный; невольный, принужденный; -wolić, -walać, *v. a.* неневолить, приневолить, принуждать; -wolność, -ści, *f.* неволя, принужденіе.

Ponik, -a, *m.* 1. подземельный ключъ; ключъ, проистекающій изъ земли; 2. потаенный, подземельный ходъ; 3. * силки, сѣти.

Poniknąć, Ponikać, *v. n.* исчезнуть, исчезать, пропасть, пропадать, скрыться (изъ виду).

Poniszczenie, -ia, *n.* уничтоженіе; истребленіе; погромъ; **Poniszczony**, *part. p.* уничтоженный; истребленный; **Poniszczyć**, *v. a. perf.* уничтожить; истребить; погромить. [ниже.

Poniż, Poniżu, *adv.* пониже;

Poniżać, Poniżyć, *v. a.* (*propr. et* °) понижать, понизить; уничижать, унизить; уничижать, уничижить; - się, *v. r.* уничиваться, унизиться.

Pono, *adv.*, v. **Podobno**.

Ponocnik, -a, *m.* 1. ночной гуляка; полуночникъ; 2. v. Lunatyk; **Ponocny**, *adj.* ночной; ponocna straż, ночная стражъ.

Ponosić, Ponieść, *v. a.* понашивать, поносить, понести; переносить, перенести; сносить, терпѣть, потерпѣть; претерпѣвать, претерпѣть; испытывать, испытать; ponieść szkodę, понести убытокъ; потерпѣть убытокъ; претерпѣть убытокъ.

Ponotować, *v. a.* помѣтить, замѣтить, отмѣтить.

Ponów, -owu, *m.*, **Ponowa**, -y, *f.*, **Ponowek**, -wka, *m.*, **Ponowienie**, -ia, *n.* поновленіе; возобновленіе; (*np.* prośby), повтореніе; v. Odnowa; (w myślict.) ponowa, свѣжіе слѣди дикаго звѣря; **Ponowić, Ponawiać**, *v. a.* поновить, поновлять; обновить, обновлять; возобновить, возобновлять; восстановить, восстановлять; (*np.* prośbę), повторить, повторять; ponawiać się, новѣть, обновиться, получать новый видъ; **Ponowiciel**, -a, *m.* возобновитель; **Ponowicielka**, -i, *f.* возобновительница.

Ponsowy, *adj.*, -wo, *adv.* (z Franc. „*ponceau*", jasno czerwony), пунцовый, ярко-красный.

Ponta, -y, *f.* козлиная борода [*abo* борідка].

Pontał, -u, *m.*, **Pontalik**, -a, *m. dim.* ожерелье; серьга.

Ponton, -u, *m.* понтонъ; v. **Mostołodź**.

Pontyfikał, -u, *m.* понтификалъ,

Digitized by Google

церковная книга; **Pontyfikalny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* первосвященническій, архіерейскій.

Ponudzić, *v. a.* 1. насвучить кому; наводить, навесть на кого скуку; 2. -, *v. n.* нѣсколько скучать, соскучиться.

Ponukać, *v. a.* понукать, понудить, потурать.

Ponumerować, *v. a.* занумеровать, означить нумерами.

Ponura, -y, *f.*, **Ponurność**, -ści, *f.* пасмурность, угрюмость; **Ponurowaty**, *adj.*, -to, *adv.* нѣсколько пасмурный; **Ponury**, *adj.* пасмурный, угрюмый, невеселый; ponury wzrok, понурый, понурый взглядъ; угрюмый, пасмурный взглядъ; ponuro, *adv.* пасмурно, угрюмо, невесело.

Ponurzać, **Ponurzyć**, *v. a.* (*propr. et* °) погружать, погрузить; окунивать, окунуть; ввергать, ввергнуть, вводить, ввести во что-либо; - się, *v. r.* (*propr. et* °) погружаться, погрузиться.

Poobalać, *v. a.* перевернуть, опрокинуть, разрушить много чего.

Poobciosywać, *v. a.* обтесать много чего.

Poobejmować, *v. a.* обнять много чего. [ный.

Poobiedni, *adj.* послѣобѣден-

Poobjawiać, *v. a.* объявить многимъ.

Poobłoczyć, *v. a.* 1. покрыть облаками; 2. (poodziewać), пооблачить, облачить многихъ.

Poobłupować, *v. a.* (пооблупить), облупить, очистить.

Poobmiatać, *v. a.* обмести, очистить, выместь, вычистить.

Poobrywać, *v. a.* оборвать.

Poobstępować, *v. a.* обступить.

Poobwodzić, *v. a.* обвести вокругъ чего.

Poodbywać, v. **Odbyć**.

Poodchodzić, *v. n.* отойти, оставить.

Pooddalać, *v. a.* поотдалять, -лить, удалить.

Pooddawać, *v. a.* отдать.

Poodzierać, *v. a.* поотодрать; пооторвать. [мать.

Poodejmować, *v. a.* поотни-

Poodkładać, *v. a.* поотложить; v. **Odkładać**, **Odłożyć**.

Poodmawiać, *v. a.* отговорить, сказать во множествѣ, переманить; v. **Odmawiać**, **Odmówić**.

Poodmieniać, v. **Odmienić**.

Poodpadać, *v. n.* поопасть, поотпадать, отпасть, отвалиться.

Poodpędzać, *v. a.* поотогнать.

Poodpinać, *v. a.* отстегнуть.

Poodsadzać, *v. a.* поотсадить.

Poodstępować, *v. n.* поотступить; v. **Odstąpić**.

Poodsuwać, *v. a.* поотодвинуть.

Poodzierać, *v. a.* поотодрать.

Poodziewać, v. **Poobłoczyć** (2) & **Odziać**.

Poodzyskiwać, *v. a.* опять получить, отнять, овладѣть.

Poomdlewać, *v. n.* поослабѣть, упасть въ обморокъ.

Poopadać, *v. n.* поопасть, пообвалиться; v. **Opaść**.

Poopiewać, *v. a.* ополоть, выполоть.

Poorać, *v. a. perf.*, **Poorywać**, *v. freqn.* поорать, попахать, попахивать, вспахать; poorywać (gnój, nasienie), запахать, запахивать, подпахать, подпахивать; poorywać (weszle zboże), переорать, перепахать, перепахивать; czoło jego marszczkami poorane, * чело его морщинами покрыто; старость [или тоска] покрыла чело его морщинами.

Poosadzać, *v. a.* понасадить, понасажать; v. **Osadzić**; - osadników, поселить, поселять, населить [колонистовъ].

Poósme, *adv.* въ-восьмихъ.

Poosmykać, **Poosmykiwać**, *v. a.* поощинать, пообщинать, пообрывать.

Poostrzyć, *v. a.* поострить, поострять; поточить, поточить; v. **Ostrzyć**.

Pootwierać, **Pootwierać**, *v. a.* (по)отворить.

Pożywiać, *v. a.* оживотворить, *Eccl. sl.* сооживотворить.

Pop, -a, *m.* 1. попъ, священникъ; pop pogański, жрецъ; 2. (*w szachach:*) pop, слонъ.

Popachać się, *v. r.* (o psach) перенюхаться.

Popad, -u, *m.* 1. popadnienie na kogo, [нечаянное] нападеніе; 2. *Med.* (= popadnienie, paroxysm), пароксизмъ, повтореніе припадка болѣзни.

Popadać, **Popaść**, *v. n.* - w co, попадать, попасть во что; упасть, упадать, падать; - na kogo, нападать, напасть на кого; *it.* надать во множествѣ; попасть, застать; схватывать, схватить; popadać się, *v. r.* трескаться; трескнуть; растрескиваться, растрескаться; лопнуть, лопаться; (o ziemi) разсѣдаться, разсѣсться; разтуманться, разтуманться; разверзаться, разверзться; **Popadanie**, -ie, *n.* попаданіе; v. *verb.* **Popadać**. [жена попа.

Popadya, -yi, *f.* попадья;

Popadza, -y, *m.* ищейка; ищейная собака.

Popakować, *v. a.* поуклясть, поуклясть, упаковать.

Popalić, *v. a.* попалять, сжечь.

Popamiętać, *v. n.* попамятовать; попомнить; помнить.

Popar, -u, *m.* разварѣніе земли навозомъ.

Poparcie, v. **Popieranie**.

Poparzywić, *v. n.* опарить. [**Popierać**.

Poparty, *part. p.* v. **Poprzeć**,

Poparzeliny, -in, *pl.* ожоги, обжоги.

Poparzyć, *v. a.* попарить; обжечь; обварить.

Popas, -u, *m.* кормленіе, корм, покормленіе, покормленіе лошадей на пути [albo въ дорогѣ]; отдыхъ.

Popasać, v. **Popaść** (2).

Popaść, 1. v. **Popadać**; 2. **Popaść**, **Popasać**, **Popasywać**, *v. a.* покормить, кормить лошадей въ дорогѣ; *it.* popaść gdzie, v. **Bawić** (gdzie).

Popaskudzić, *v. a.* попакостить, испакостить, нагадить, измарать, испачкать, запакостить, испортить.

Popasny, *adj.* 1. кормный, кормовый; 2. полезный; простирающійся до пояса; въ поясъ.

Popatrzyć, *v. n.* посмотрѣть, поглядѣть.

Popawa, ziele, v. **Papawa**.

Popchnąć, **Popychać**, *v. a.* пепихнуть, попахать, попихивать, оттолкнуть, отталкивать, толкнуть, толкать; popchnąć kogo, толкнуть кого; дать кому толчокъ.

Popęd, -u, *m.* (popędzenie, pęd, *qu. v.*), побужденіе; охота; склонность; стремленіе къ . . .; v. **Pochop**.

Popę-dliwość, -ści, *f.* торопливость, скорость, стремительность; вспыльчивость, пылкость, горячность, жаръ, запальчивость, вспалка, гнѣвъ, ярость; бѣшность, наглость; -dliwy, -dny, *adj.*, -dliwie, *adv.* торопливый, торопкій, стремительный; вспыльчивый; гнѣвоносный, пылкій, горячій, запальчивый; бѣшный, наглый.

Popędzać, **Popędzić**, *v. a.* погонять, погнать; потуривать, потурить; понуждать, понудить; торопить, поторопить; popędzić psa na kogo, v. **Poszczuć**; *it.* popędzić, *v. n.* поспѣшить, поторопиться, пуститься куда скоро; popędzić się za kim, (w pogoń za kim iść), погнаться за кѣмъ, пуститься за кѣмъ въ погоню, побѣжать за кѣмъ въ догонку.

Popek, -pka, *m.* 1. *H. n.* (ptaszek, *loxia pyrrhula*), снигирь, снѣгирь; 2. (*w szachach:*) слонъ; v. **Gil**.

Popękać, *v. n.* & **Popękać się**, *v. r.* наломаться, переломаться; потрескаться, растрескаться; изщелиться, разщелиться; **Popękany**, *part. p.* растрескнутый; растрескавшійся; имѣющій трѣщины; трещиноватый; съ трѣщинами; *it.* (o podłodze:) щелистый; со щелями; щелявый; łodyga popękana, *Bot.* (*caulis rimosus*) трещиноватый стебель.

Popełniać, -nić, *v. a.* (np. występek) учинить, учинять; совершать, совершить; дѣлать, сдѣлать; содѣлывать, содѣлать, содѣять; производить, произ-

Digitized by Google

вѣсть; v. Zbroić złe; [*cfr.* & v. Пополнѣть, Попо́лнить]; – grzéch, грѣшѝть, согрѣшѝть, согрѣшѝть; погрѣшѝть, погрѣшѝть; впадѣ́ть, впасть въ грѣхъ; прегрѣшѝть, прегрѣшѝть; проступа́ться; popełnić błąd, сдѣлать ошѝбку; ошибѝться; впасть въ ошѝбку; głupstwo popełnić, сдѣлать глу́пость; оглупова́ть; -nienie, -ia, *n.* сдѣ́ланіе, учиненіе, содѣ́ланіе, содѣ́ланіе, совершѐніе; – występku, учиненіе, содѣ́ланіе преступле́нія; – grzéchu, согрешѐніе, прегрѣшѐніе; -niony, *part. p.* сдѣ́ланный, учинённый, содѣ́ланный, содѣ́ланный; grzéch popełniony, содѣ́ланный грѣхъ; popełniony występek, содѣ́ланное [*abo* учинённое] преступле́ніе.

Popełznąć, *v. n.* ползнѝть, поползнѝть, вскарабкаться, взлѣзть; v. вы́цвѣсть.

Popętać, *v. a.* (*propr. et* °) попу́тать, попу́тать, свя́тать, связа́ть путами.

Popi, -ia, -ie, *adj.* попо́вскій, попо́въ; — *Bot.* popie jajka, popia główka, (= mniszа główka, *leontodon taraxacum*), попо́во гуменцо; попо́ва скуфья́; одувáнчикъ; *etc.*, v. **Papawa.**

Popiąć, **Popinać**, *v. a.* прицѣпѝть, прицѣпля́ть; прикрѣпѝть, прикрѣпля́ть; *it.* v. Dopiąć & Dokazać. [вать; v. Piastować.

Popiastować, *v. a.* попѣсто-

Popiątnować, *v. a. perf.* (*propr. et* °) заключѝть [во числѣ́]; заняти́ть; *etc.*, v. **Piątnować.**

Popić, **Popijać**, *v. a. & v. n.* 1. попѣ́ть, попива́ть; – czém po czém (*np.* wodą po lekarstwie), запѣ́ть, запива́ть чѣ́мъ что [на пр. лекарство водо́ю]; 2. popijać, *v. n.* попива́ть, частѐнько упива́ться хмельны́ми напѝтками; попьянствова́ть; popić się, (upić się), попѣ́ться, попапѣ́ться, напѝться до́-пьяна ма́ло-по-ма́лу, упѝться; popijać sobie, (po kąsku pić), распива́ть; сѐ́сть; пить непрово́рно.

Popiec, *Fut.* popiecze, *v. a. perf.* попѣ́чь, попека́ть; испѣ́чь.

Popieczętować, *v. a. perf.* попечѝтать.

Popielać, **Popleć**, v. **Pleć.**

Popielanie, v. **Popielenie.**

Popie-larz, -a, *m.* (popielnik), пѐпельникъ, зо́льникъ, приготовля́ющій, дѣ́лающій зо́лу; -lasty, -laty, -listy, *adj.* 1. пѐпельный, пепелова́дный, пепелѐйный, пепелѐйный, пепелообра́зный, похо́жій цвѣ́томъ на пѐпелъ; пѐпельнаго цвѣ́та; дѣ́лаго цвѣ́та; пепелоцвѣ́тный; 2. popielisty, пепелѝстый, содержа́щій въ себѣ́ или даю́щій много пѐпла; золи́стый; -lcowy, *adj.* относя́щіяся къ пѐпельной средѣ́; v. Popielec (2); -lec, -lca, *m.* 1. (popiół poświęcony), посвящённый пѐпелъ; 2. пѐпельная средá; середá на пѐрвой недѣ́лѣ, вели́каго поста́; 3. *Bot.* popielec, ziele, (*cineraria*), пѐпельникъ; зо́льникъ, пѐпельная трава́, [расте́ніе]; -leć, *v. n. imp.*, z-, s-popieleć, *v. perf.* (w popiół się obracać), пепелѝться, испепелѝться, испепелѝться, обраща́ться въ пѐпелъ; -lenie, -lanie, z-, s-popielenie, -ia, *n.* пепелѐніе; испепелѐніе; превраще́ніе въ пѐпелъ; *Chem.* (*incineratio*), опепле́ніе; -lić, spopielać, *v. a. imp.*, spopielić, *v. perf.* (w popiół obrócić), пепелѝть, испепелѝть; опепелѝть; обраща́ть, обратѝть въ пѐпелъ; превраща́ть, превратѝть въ пѐпелъ.

Popie-lica, -y, *f. H. n.* (*sciurus glis*), о́бия, [звѣро́къ, принадлежа́щій къ ро́ду бѣлокъ], соня́вая бѣ́лка; -licy, -licowy, *adj.* бѣ́личій, бѣ́лій; futro popielicze, бѣ́личій мѣхъ.

Popie-listy, v. **Popielasty**; -lnia, -ni, *f.*, -lnica, -y, *f.* 1. (nacynie do chowania popiołu spalonych trupów), пѐпельница, у́рна, ва́за съ пѐпломъ умѐрмыхъ, сожжённыхъ на кострѣ́; 2. popielnica, (popielnik, schowanie na popiół), пѐпельница; пѐпельникъ; горни́чка, пѐчурка, куда́ загребаётся пѐпелъ; зо́льникъ; -lnik, -a, *m.* 1. v. Popielarz; 2. мѣ́сто, гдѣ́ пѐпелъ, золá сыплется, собира́ется; зо́льникъ; *it.* v. Popielnia (2).

Popienić, *v. a.* покрѝть пѣ́нью.

Popie-rać, *v. a. imp.*, **Poprzeć**, *v. perf.* (*propr. et* °) подкрѣпля́ть, поддѐрживать, перѐть, сѝльно что дава́ть, гнесть, пихáть, пхать (пихну́ть, пхнуть), тѣ́снить, посѣ́ствовать, помогáть, способствовать, спосѣ́ствовать, покровѝтельствовать, содѣ́йствовать, дѣ́йствовать съ настойчивостію, старáться о произведѐніи въ дѣ́йство; ускорáть, ускорѝть, производѝть; *it.* – (*np.* przysięgą, на пр. присягою) утверждáть, утвердѝть, подтверждáть, подтвердѝть; popierać sprawę, производѝть дѣ́ло; ходѝть по дѣ́лу [по дѣ́ламъ]; *it.* дать ходъ дѣ́лу; – nieprzyjaciela, тѣ́снить, оттѣ́снить, отбѝть непріятеля, наступа́ть на непріятеля; -racz, -a, *m.* подкрѣпля́ющій; посѣ́ствующій, способля́ющій кому́-либо, посѣ́ствовáтель, пособникъ, пособствовáтель, спосѣ́ствовáтель, производѝтель; -rania, **Poparcie**, -ia, *n.* подкрѣпле́ніе, пособіе, вспомоще́ніе, помощь, покровѝтельство, способствование, спосѣ́ствование, посѣ́ствовáніе, ускорѐніе, производство; popieranie sprawy, производство дѣ́ла; хожде́ніе по дѣ́ламъ.

Popie-rnik, -a, *m.* грудни́й портрѐтъ; пóясный портрѐтъ; бюстъ; *Eccl. st.* пóясный óбразъ; **Popiersień**, поперсье; v. Podpiersień; **Popiersiosłup**, -a, *m.* Гермесъ; столпъ съ человѣ́ческою головóю.

Popierschnąć, *v. n.* v. **Pierschnąć**; 2. †– się, *v. r.* поперхнýться.

Popierzyć, *v. a. perf.*, **Popierzać**, *v. imp.* покрѝть, покрывáть пѐрьями, засорѝть, засорѝть пѐрьями; *fig.* popierzył śnieg ziemię, землю снѣ́гомъ покры́ло.

Popiętny, *adj.* пятерѝчный; состоя́щій изъ пяти́ единицъ; пятерни́й; popiętna liczba, пятерѝчное число́.

Popiętrzyć, *v. a. perf.* (*propr. et* °) надстрóить, прибóить въ вышину́ строѐніе, стрóить áрусами, возвышáть, возвѝсть; – się, *v. r.* возвышáться, возвѝситься, воздымáться, вздымáться, подымáться, подняться, холмѝться, всхолмѝться; v. Piętrzyć.

Popijać, v. **Popić.**

Popilnować, **Popilować**, v. **Pilnować.**

Popiłować, *v. a.* попилѝть, попиливáть; *исправля́ть, испрáвить.

Popiół, **Popioł**, -ołu, *m.* пѐпелъ, золá; – gorący, горѝчій пѐпелъ; жаръ; v. Zarzewie; – święcony, посвящённый пѐпелъ; posypać popiołem, посы́пать пѐпломъ; popiół z pieców hutnych, v. Glutniak; w popiół obrócić, обратѝть, превратѝть въ пѐпелъ; сжечь до основáнія; испепелѝть; w popiół się obrócić, испепелѝться; обратѝться *abo* превратѝться въ пѐпелъ; *it.* превратѝться въ прахъ; истлѣ́ть; popioły (trupa spalonego, v. Zwłoki), прахъ; §. kto sam sypia w popiele, drugiego otogiem maca, (kto sam w piecu lega, drugiego w piecu szuka; z siebie sądzić o drugich), судѝть о другѝхъ по себѣ́; zasypiać, zasypać gruszki w popiele, (= okazyą opuścić), упустѝть *abo* прозѣвáть удóбный случа́й.

Popiołek, -łku, *m. dim.* зóлка, золá, пѐпелъ; popiołek mosiężny, завóдская пыль; ту́ція; *Bot.* popiołek ziele, v. **Popielec** (3).

Popiołowy, *adj.* пѐпельный.

Popis, -u, *m.* 1. (popisowanie), óпись, рóспись, пѐренись, ревѝзія, согляда́ніе, сочисле́ніе, счисле́ніе; popis ludności, (popisowanie ludu, głów), счисле́ніе; пѐренись нарóда, нарóдная пѐренись, подýшная пѐренись, поименная (поименная) рóспись людѐй, ревѝзія, сочисле́ніе; popis majętności, óпись имѣ́нія; óпись [движимому и недвижимому] имýществу; v. Inwentarz; 2. popis wojskowy, запи́ска въ вóенную слýжбу; конскрѝпція; рекрýтскій набóръ; (= okaz), смотръ войска́мъ; 3. popis szkolny, экзáменъ, изыска́ніе; popis publiczny, пу-

Digitized by Google

бліч̆ный актъ; торжественный актъ; 4. * na popis z czém wyjeżdżać, (popisywać się czém), съ похвалою выставлять на показъ что-нибудь своё, недостойное похвалы, хвастаться чѣмъ, чваниться чѣмъ, тщеславиться, выказываться *abo* выказывать себя, выставляться *abo* выставлять себя.

Popisać, *v. a. perf.*, **Popisywać**, *v. frequ.* написать, написывать, списать, списывать, написать много чего; записать, записывать; прописать, прописывать; описать, описывать; дѣлать, сдѣлать бисъ; составить, составлять бисъ; подробно обозначить, обозначать; – ludzi, majętności, dochody ludzkie, *etc.*, соглядати, счислять, дѣлать, сдѣлать перепись, ревизію, подробную именную росписъ, сочислити, изчислить, изчислять жителей (людей), доходы какой-либо страны, *etc.*; – (żołnierza), записать, записывать въ военную службу; v. набрать, набирать рекрутъ; *it.* – (wojsko), производить смотръ войскамъ; popisać co, написать, написывать; popisać ściany, написать стѣны; – się, *v. r.* – czém, отличиться, отличаться чѣмъ *abo* въ чѣмъ, отличать себя, выказывать себя чѣмъ-либо; *it.* popisywać się czém, v. *sub:* **Popis** (4); **Popisanie**, -ia, *s. n. v.* написываніе; *etc.*, v. *verb.* **Popisać**, – się, отличіе; *it.* хвастовство.

Popiskać, *v. n.* попищать; попищать.

Popisnik, -a, *m.* описатель; – ziemi, v. Ziemiopis; – ludności, (obliczyciel), счислитель, сочислитель.

Popisowy, *adj.* переписный; *it.* рекрутскій; popisowy urzędnik, (co lud według dochodów popisował i oraz obyczajów postrzegacz, *etc.*), сочислитель; чиновникъ, опредѣленный къ изчисленію народа, доходовъ, и проч.; цензоръ [у древнихъ Римлянъ], судья правовъ; popisowy wojenny, военный комиссаръ.

Popłacać, **Popłacić**, *v. a. & n.* поплатить, заплатить, переплачивать, переплатить, поплатиться, расплатиться; popłacił wszystkie swoje długi, онъ заплатилъ всѣ свои долги; 2. стоить, быть въ цѣнѣ, имѣть извѣстную цѣнность; *it.* цениться; zboże teraz popłaca, хлѣбъ теперь въ цѣнѣ; хлѣбъ теперь дорогъ; ten towar zawsze popłaca, этотъ товаръ всегда хорошо обываются; dziś wcale, nie głowa popłaca, v. *sub:* Worek; **Popłacenie**, -ia, *n.* заплата; цѣна.

Popłakać, **Popłakiwać**, *v. n.* поплакать.

Poplamiać, **Poplamić**, *v. a.* за-, ис-пятнывать, за-, ис-пятнать; замарывать, замарать; запачкивать, запачкать.

Popłaszać, *v. n.* поплясать, попляшать.

Popłat, -u, *m.* заплата; цѣна.

Popłatek, -tku, *m.* подать, пошлина, оброкъ; v. Płat.

Popłątać, *v. a.* попутать, попутать.

Popłatać, 1. v. Spłatać, Zbroić (co złego); 2. v. Rozpłatać.

Popłatny, *adj.* (popłacający), цѣнный, стоящій [значительной цѣны]; *it.* походный, скоро расходимый; ненужный; (o monetach:) ходячій; *it.* прибыльный; приносящій прибыль; користный.

Popław, -u, *m.*, **Popłynienie**, -ia, *n.* плаваніе; плитіе; теченіе; стремленіе; **Popławiać**, **Popławić**, *v. n.* поплавать; v. Pławić; **Popławny**, -a, -e, *adj.* поплавный; сплавный; судоходный; wiatr popławny, попутный вѣтеръ; v. Spławny.

Popłazać, v. Poniżyć.

Poplecznik, -a, *m.* покровитель, защитникъ.

Poplenić, *v. a.* поплѣнить, взять въ плѣнъ.

Popleść, *v. a.* 1. поплести, поплетать, сплесть; 2. v. Nagadać, Nabajać.

Popłoch, -u, *m.* переполохъ; тревога; смятеніе; внезапный страхъ; испугъ, испуга; изумленность; боязливость; робость, робость; v. Trwoga.

Popłóczyny, -yn, *pl.*, **Popłókanie**, -ia, *n.* полоскаціе, ополоскаціе, полоскаціе.

Popłodzić, **Popładzać**, *v. a.* произвести, производить, сотворить, *etc.*, v. **Płodzić**.

Popłókać, **Popłókiwać**, *v. a.* полоскать, полоскивать; v. **Płókać**.

Popłoszyć, **Popłaszać**, *v. a.* попугать, попугивать, испугать, испугивать, напугивать.

Popłota, -y, *f.* плетень & плетень; плетеница; плетеная работа. [v. Popełznąć.

Popłowieć, *v. n.* поколовѣть;

Poplingawić, v. Poprzekładzić,

Poplamić.

Popłynąć, **Popluć**, **Peplwać**, **Popluwać**, *v. n.* (*propr. et* *) поплевать, поплевывать, заплевать, заплевывать.

Popluskać, *v. a.* побрызгать, забрызгать, замачкать.

Popłużne, -ego, *n.* поплужное.

Popłynąć, *v. n.* поплить; отправиться въ путь водою.

Popocić się, *v. r.* попотѣть.

Popod-bijać, *v. a.* мало-помалу поворить, порабощать, завладѣть; поподбивать; **-kładać**, *v. a.* подложить; **-lewać**, *v. a.* полить; v. Podlewać.

Popoić, *v. a. perf.* попоить; упоить многихъ.

Popołu-dnie, -ia, *n.* послѣобѣденное время; время попоудни; **-dniowy**, *adj.* послѣобѣденный.

Popona, -y, *f.* порусѣнная покрышка. [**Popiorarnie**.

Popór, -oru, *m.*, v. **Podpora**,

Popościć, *v. n.* поговѣть, попоститься.

Popo-wa, -y, *f.* попадья; **-wiadać**, *v. a.* посказать; **-wic**, **-wicz**, -a, *m.* попович; сынъ священника; **-wice**, **-wca**, *m.*, **-wcy**, *pl.* поповщина; **-wna**, -y, *f.* попова; дочь священника; **-wski**, *adj.* поповскій; **-wstwo**, -a, *n.* поповство; званіе попа; священство; **-wy**, *adj.* поповъ; поповскій.

Poposnawać, *v. a.* узнать.

Popracować, *v. a.* поработать.

Poprąg, **Popręg**, -ęgu, *m.* подпруга; подпрышекъ.

Poprasować, *v. a.* поутюжить.

Poprawa, -y, *f.*, **Poprawka**, -i, *f. dim.*, **Poprawienie**, -ia, *n.* поправка, поправочка, поправленіе, исправа, исправленіе, улучшеніе, приведеніе въ лучшее состояніе; починка, переделка, поновленіе, поправка; *Moral.* исправленіе; dom poprawy, смирительный домъ; porawa omyłek drukarskich, исправленіе погрѣшностей въ листахъ печатаемыхъ книгъ, корректура, вѣправка; (o zdrowiu:) поправленіе, облегченіе, выздоравливаніе; – (myta, zapłaty, *etc.*), прибавка; – ziemi, удобреніе земли; **Poprawca**, -y, *m.* 1. исправитель; – (omyłek drukarskich), корректоръ, справщикъ, доправщикъ; 2. (w myśl.) – pies, ищейка; ищейная собака; ѣщая собака.

Poprawdzie, *adv.* правда; въ правду; за правду; подлинно; истинно; въ самомъ дѣлѣ; не истинѣ; не въ шутку; безъ шутокъ; кромѣ шутокъ; не шутя.

Popra-wiać, **-wić**, **-wować**, *v. a.* поправлять, поправить, исправлять, исправить, улучшать, улучшить, приводить, привести [*abo* привесть] въ лучшее состояніе; чинить, починить; *it.* приводить, привести въ порядокъ; poprawić błąd, поправить, исправить ошибку; poprawiać druki (omyłki drukarskie), поправлять [*abo* исправлять] опечатки; poprawiać pióro, чинить перо; poprawić sobie włosy, поправить себѣ волосы; причесать голову; poprawić świecę, снять со свѣчи; сощипнуть свѣчу; poprawić (myta, *etc.*), прибавить, увеличить, приложить, придать; *it.* возвысить награду; дать кому лучшее мѣсто; *it.* poprawić komu, * снова поколотить кого, отвалять кого; отвалять кого на обѣ корки; – się, *v. r.* поправляться, поправиться; становиться лучшимъ; исправляться, исправиться; poprawił się z pieca na łeb, v. *sub:* Piec & Osieł (= przenieść się z konia na osła); chory poprawia się, popra-

Digitized by Google

wił się, больной оправляется, становится лучше; больной чувствуетъ себя лучше *abo* чувствуетъ облегченіе; -wiacz, -wiciel, -a, *m.* исправитель, *Eccl. sl.* исправитель, справщикъ; v. Poprawca; -wiaczka, -wicielka, -i, *f.* исправительница; -wianie, -wienie, -ia, *n.* поправленіе, исправленіе, улучшеніе, *etc.*, v. Poprawa; poprawianie, *Chem.* (*rektificatio*), очищеніе; двоеніе, перегонка; -winy, -in, *pl.* (uczta u pana młodego nazajutrz po weselu, *repotia*), пиръ у жениха на другой день послѣ свадьбы; -wiony, -a, -e, *part. p.* поправленный, исправленный, улучшенный, починенный; -wka, -i, *f.* поправка, *etc.*, v. Poprawa; -wność, -ści, *f.* способность къ исправленію; исправность; правильность; -wny, *adj.* могущій быть по-, ис-правленнымъ; могущій исправиться; поправимый; исправный; безошибочный; правильный; *it.* v. Poprawiony; poprawnie pisze, онъ правильно пишетъ; niepoprawny, неисправимый; неисправный; неправильный.

Poprzać, *v. a.* поправить.

Poprzęg, v. **Poprząg.**

Poprzęgowy, *adj.* подпружный.

Poprzęśnice, -nic, *pl.* (żyły u konia pobocsne), боковыя вены [*abo* кровоотводныя жилы] у лошади.

Poprzyć, *v. a.* напрячь.

Poprzć, *Praet.* poprzł, *Fut.* poprzę, *v. a.* испорть.

Poprzełnieć, *v. n.* истлѣть; изгнить.

Poprosić, *v. a.* попросить; созвать; пригласить; poprosić gości, пригласить, созвать гостей.

Poprostu, *adv.* просто; чистосердечно; безъ затѣй; запросто; безъ церемоній; безъ обиняковъ.

Poprótnyć, *v. a.* напорошить, замелить, замелить.

Poprowadzić, v. **Zaprowadzić.**

Poprożnować, *v. n.* быть праздным [нѣкоторое время], быть безъ дѣла, ничего не дѣлать, лѣниться.

Popryskać, **Poprysnąć**, *v. a.* попрыскать, побрызгать, спрыскать, прыснуть; v. Pryskać.

Poprząść, *v. a.* попрясть.

Poprzątać, **Poprzątnąć**, *v. a.* убрать, убрать, прибрать, прибрать, исправить.

Poprzebierać, *v. a.* перебрать, выбрать, избрать; *it.* переодѣть.

Poprzeć, v. **Popierać.**

Poprze-ciągać, *v. a.* перетянуть; -cierać, *v. a.* перетереть; v. Przepiłować; -cinać, *v. a.* перерѣзать.

Poprzecz, **Poprzek**, **Poprzeki**, *adv.* поперегъ & поперекъ.

Poprze-czę, -a, *n.* поперечность; -czka, -i, *f.* поперечина, поперечинка; -cznica, -y, *f.* поперечная дорога; переулокъ; -czniк, -a, *m.* поперечникъ, діаметръ; -czność, -ści, *f.* поперечность; -czny, *adj.* поперечный; linia poprzeczna, поперечная линія; poprzeczna droga, ulica, v. Poprzecznica & Rozstajny; poprzeczny tram, поперечина, перекладина.

Poprze-dni, -dniczy, *adj.*, **Poprzednie**, **Poprzedniczo**, *adv.* предшествующій; предыдущій; предупредительный; предварительный; -dnica, -y, *f.*, -dniczka, -dzicielka, -i, *f.* предшественница, предмѣстница; предварительница; -dnik, -dziciel, -a, *m.* 1. предшественникъ; предмѣстникъ; предварѣтель; предупредитель; 2. *Mathem.* poprzednik, предыдущій членъ; v. Następnik; -dzać, -dzić, *v. n.* предшествовать; предварять, предварить; упреждать, упредить, предупреждать, предупредить; предслѣдовать; опереживать, опередить; poprzedzający, *part. a.* предыдущій; -dzanie, -dzenie, -ia, *n.* предшествованіе; предвареніе; предупрежденіе; опереживаніе, опереженіе; -dziciel, v. **Poprzednik.**

Poprzegrzywać, *v. a.* перегрѣть.

Poprzek, v. **Poprzecz.**

Poprze-kładać, *v. a.* 1. перекласть, переложить; 2. - (*np.* pisma, przetłumaczyć), перевести *abo* перевесть; -krawać, *v. a.* перерѣзать; -nosić, *a. a.* перенести; -pasywać, *v. a.* перепоясать; -stać, -stawać, *v. n.* перестать, переставать; -strajać, *v. a.* переодѣть; -więzować, *v. a.* перевязать; -wracać, *v. a.* переворотить; опрокинуть.

Poprzy-chodzić, *v. a.* сойтися, собраться; -gotowywać, *v. a.* приготовить; -jaśnić się, *v. r.* подружиться, содружиться; -jeżdżać, *v. n.* пріѣхать, съѣхаться, собраться; -jmować, *v. a.* принять; -krywać, *v. a.* прикрыть, покрыть, накрыть; -prawować, *v. a.* придѣлать; -siądz, -sięgać, *v. a.* присягнуть, присягать; поклясться, класться; *it.* заклинать; -sięgacz, -a, *m.* заклинатель; - umarłych, мертвовоззвователь; заклинатель духовъ; -sięgły, -sięgny, *adj.* подтвержденный [*abo* утвержденный] присягою; присяжный; -suwać, *v. a.* подвинуть, пододвинуть, придвинуть; -sychać, *v. a.* приохнуть; -właszczać, *v. a.* приобрѣть; усвоить.

Poprzęść się, *v. r.* сплестись.

Poprzyrzyć, *v. a.* присмотреть; *cfr.* разцвѣтить.

Poprzeć, **Poprzować**, *v. a.* повредить, повреждать, испортить, попортить, перегадить; **Poprzowacz**, -a, *m.* повредитель.

Popudrować, *v. a.* попудрить.

Popu-larność, -ści, *f.* популярность; любовь народа; народолюбіе; народолюбіе; *it.* общепонятность; общенародность; -larny, *adj.*, -larnie, *adv.* популярный; милый, угодный народу; общенародный; -larzysta, -y, *m.* демократъ.

Popuścić, **Popuszczać**, *v. a.* попустить, попускать, попущать, спустить, опустить; popuścić cugle koniowi, опустить поводъ; puścić komu wodze, * дать кому волю.

Popustoszyć, *v. a.* опустошить.

Popychać, **Popchnąć**, *v. a.* пихать, пихнуть. [лять.

Popylić, *v. a.* пылить, запы-

Popyłony, *Bot.* (gat. przetacznika, *Veronica Incana*, Kluk. Dykc.) родъ вероники.

Popyskać, *v. a.* изрить.

Popyskować, *v. a.* бить по щекамъ, давать пощечины [*abo* заушины].

Popyszczkać się, *v. r.* (o gołębiach) клеваться [*abo* цѣловаться] носиками.

Popyt, -u, *m.*, **Popytanie**, -ia, *n.* спросъ, требованіе.

Popytać się, *v. r.* навѣдаться; справиться о чемъ; сдѣлать справку о чемъ; v. Dowiadywać się.

Por, -u, *m.*, **Pory**, *pl.* 1. (kanał potowy), поры; потовыя скважины; 2. *Bot.* por, (gat. czosnku, *allium porrum*), порей; Испанскій чеснокъ.

Pora, -y, *f.* пора; время; часъ; срокъ; удобное къ чему-либо время, удобный случай; благовременность; удобность; pory czekać, временить; изнаровливать; cztery pory roku, четыре времени года; v. Czas.

Porąb, -ębu, *m.* 1. порубка; 2. лѣсосѣкъ; дровосѣкъ; 3. вырубленный лѣсъ.

Porąbać, **Porąbić**, *v. a.* рубить лѣсъ, порубить; изрубить; нарубить; срубить; повалять.

Porabiać, *v. a.* дѣлать; подѣлывать; заниматься чемъ; сдѣ porabiacz? что Ты подѣлываешь? что Вы подѣлываете? какъ Вы поживаете?

Porabować, *v. a.* ограбить, разграбить, расхитить.

Porachować, *v. a.* разсчитать; сосчитать; - się z kim, разсчитаться съ кѣмъ; кончить съ кѣмъ счетъ; - się z sobą, z sumieniem swoim, испытать самого себя; v. Sumienie.

Porada, -y, *f.* разсужденіе; совѣтованіе; совѣщаніе; совѣтъ.

Poradlić, *v. a.* всхать во второй разъ, вторично перепахать землю, двоить.

Peradlne, -ego, *n.* полуѣное.

Pora-dnica, -y, *f.*, -dniczka, -i, *f. dim.* совѣтовательница; со-

Digitized by Google

вѣтница; -dnicsy, *adj.* совѣтовательный; совѣтный; -dnie, *adv.* со вниманіемъ; съ разсудкомъ; разсудительно; обдуманно; -dnik, -a, *m.* совѣтователь; совѣтникъ; -dność, -ści, *f.* способность къ преподаванію совѣтовъ; благоразуміе; -dny, *adj.* способный къ преподаванію совѣтовъ; благоразумный; -dować się, *v. r.* порадоваться; -dzić, *v. n.* посовѣтовать, присовѣтовать, дать [*abo* подать] совѣтъ; наразумить, наставить, научить; - komu, czemu, пособить, помочь, найти [*abo* сыскать] средства; - sobie, знать что [какъ] дѣлать; - się, *v. r.* посовѣтоваться; спросить у кого совѣта.

Poranek, -nku, *m.*, **Poranecek**, -czka, *m. dim.* утро; утренница; утренняя; poranek życia, юность, отроческія лѣта, цвѣтущее время жизни.

Poranić, Poraniać, *v. a.* поранить, изранить.

Porankowy, Poranny, *adj.* утренній; modlitwa poranna, утренняя молитва; молитва возставъ отъ сна; gwiazda porankowa, утренняя звѣзда; денница; Венера; porankowe zorze, утренняя заря; suknia porankowa, утренній сертукъ; v. Szlafrok.

Porastać, Porość, Porosnąć, *v. n.* расти; расти; расти, вырасти; обрастать, обрасти; покрываться, покрыться травою, мхомъ, *etc.*

Poratować, *v. a.* спасти отъ (*c. Gen.*); избавить отъ (*c. Gen.*); освободить; сохранить; пособить, помочь, дать помощь.

Pora-żać, -zić, *v. a.* (*propr. et* *) поражать, поразить; наносить, нанесть ударъ; разбивать, разбить, одерживать, одержать побѣду; * поражать, поразить; приводить, привесть въ изумленіе, въ ужасъ; сильно опечаливать, опечалить; -żający, *part. a.* поразительный; -żenie, -ia, *n.* (*propr. et* *) пораженіе; -ziciel, -a, *m.* поразитель; -zicielka, -i, *f.* поразительница; -żony, *part. p.* пораженный.

Porażka, -i, *f.* пораженіе; разбитіе.

Porce-lana, -y, *f.* фарфоръ; -lanowy, *adj.* фарфоровый; porcelanowa muszla, *H. n.* (*Cypraea, caput serpentis*), змѣиная головка; ужовка & ужевка; циприя [раковина].

Porcya, -yi, *f.* порція; пай, доля; porcya żołnierska, рація, раціонъ.

Pordzewieć, *v. n.* заржавѣть, покрыться ржавчиною.

Poręba, v. **Porąb.**

Porębnik, -a, *m.* дровосѣкъ;

Poręcz, -y, *f.*, **Poręcze**, -a, *n.* поручъ, поручень [у стула]; перила [на крыльцахъ]; poręcze na barkach, поруки.

Poręcznik, -a, *m.* поручникъ, поручитель, порука (*s. m.*); Poręczny, *adj.* перильный; поручный.

Poregestrować, *v. a.* записать, внести въ реестръ.

Pręka, -i, *f.* порука, поручительство; помощь.

Porękawiczne, -ego, *n.* деньги на булавки, подарокъ женѣ при покупкѣ чего-либо отъ мужа.

Porność, -ści, *f.* прямость.

Porny, *adj.* прямый.

Porobić, Porabiać, *v. a.* подѣлать, подѣлывать; преодолѣть, побѣдить; - się, *v. r.* сдѣлаться; v. Porabiać.

Poróbka, -i, *f.* утокъ; v. Wątek.

Poróbnik, Porabnik, -a, *m.*, **Poróbca, Porubca**, -y, *m.* блудникъ, любодѣй; Poróbski, Porubski, *adj.* блудодѣйный; Poróbstwo, Porubstwo, -a, *n.* блудливость, блудодѣяніе, блудъ.

Porocki, *pl.* 1. судный, судебный, приказный срокъ; 2. прошлогодній запасъ; 3. v. Roki ziemskie.

Poród, -odu, *m.*, **Porodu**, -y, *f.* 1. рожденіе, разрѣшеніе отъ бремени; 2. уродъ; Poro-dzenie, -ia, *n.* родъ; -dzić, *v. n.* породить, родить, произвести на свѣтъ; -dziciel, -a, *m.* родитель; -dzicielka, -i, *f.* родительница; -dziny, -in, *pl.* рожденіе.

Porończę, -ęcia, *n.*, **Poroniątko**, -a, *n.* выкидышъ; v. Pomiotek.

Poro-nić, -niać, -niwać, *v. a.* выкинуть, выкидывать [прежде времени]; недононить, уронить, бросить; -nienie, -ia, *n.* преждевременные роды; изверженіе; недоносъ; искинутіе; -nny, *adj.* производящій преждевременное рожденіе.

Porość, v. **Porastać.**

Porosić, v. **Zrosić.**

Porośl, -i, *f.*, **Porośliną**, -y, *f.* 1. заросляна; поростникъ; 2. v. Porost (1).

Porosnąć, v. **Porastać.**

Porost, -u, *m.* 1. наросль; 2. возрастаніе, вырастаніе; 3. *Bot.* porosty, (*algae, lichenes*), поросты; мхи; *it.* porost-płucnik, czyli granicznik, плюсникъ, мохъ древесный; v. Gwiazdosz; *it.* porosty błotne, (*ulva palustris*), лучица; porost morski, (mech morski, trawa morska), собачій лишай; морской мохъ; Porostnica, -y, *f. Bot.* (*marchantia*), источница.

Porostowy, *adj.* поростовый.

Porosza, -y, *f.* порома, первый осенній снѣгъ.

Poró-wnać, -wnować, -wnywać, *v. a.* сравнять, сравнивать, сравнить; сличить, сличать; уподобить, уподоблять; уровнять, уравнивать, поровнять, поравнивать; *it.* примирить, согласить; - siebie z kim, сравнивать себя съ кѣмъ; - kopią z oryginałem, сличить копію съ подлинникомъ; - się z kim, сравняться съ кѣмъ; -wnanie, -wnywanie, -ia, *n.* сравненіе, сличеніе, уподобленіе; porównanie dnia z nocą, nocy z dniem, равнодѣнствіе, равноденствіе; *Geom.* porównanie, пропорція; *Gramm.* stopień porównania, степень сравненія; w porównaniu, въ сравненіи; -wnywający, *part. a.* сравнивающій; сравнительный; *Gramm.* stopień porównywający, сравнительная степень.

Poroz-biegać się, *v. r.* разбѣжаться; -chodzić się, *v. r.* разойтися; -dawać, *v. a.* раздать много; -dzierać, *v. a.* разодрать много.

Porože, -a, *n.* 1. рога на головѣ [оленя и проч.]; 2. porože = Porożec, -ńca, *m.* оружіе, дротикъ, копьё.

Poroz-gradzać, *v. a.* разгородить; -jeżdżać się, *v. r.* разъѣхаться; -kopywać, *v. a.* разкопать; -miatywać, *v. a.* разметать.

Poróżń, Poróżnie, *adv.* порознь.

Poróż-nić, *v. a.* раздружить; разрушить дружбу, согласіе; поссорить, смутить, возбуть вражду; - się z kim, раздружиться; поссориться; -niciel, -a, *m.* раздоротворецъ; -nienie, -ia, *n.* ссора.

Poróżnować, *v. a.* порознить.

Poroz-parać, *v. a.* разпороть; -platać, *v. a.* разнести; -peszyć, *v. a.* начать; -rożyć, *v. a.* раздать; -prowadzać, *v. a.* развести; -prawać, *v. a.* распороть; -przestrzeniać, *v. a.* распространять; -pychać, *v. a.* растолкать; -różniać, *v. a.* различать; -rzucać, *v. a.* разбросать; -rzucać, *v. a.* разбросать; -sadzać, *v. a.* поразсадить; -stawiać, *v. a.* поразставить; -szerować, *v. a.* разсинать; -szarpywać, *v. a.* растерзать, разорвать на части.

Poroza-mieć, -miewać, *v. a.* догадываться; домышляться; разумѣть; - się z kim, согласиться, сговориться, имѣть сношеніе съ кѣмъ; уговориться, условиться; -mienie, -ia, *n.* мысль, мнѣніе, догадка; подозрѣніе; согласіе; -miewanie, -ia, *n.* догадка, домышленіе.

Poroz-więzywać, *v. a.* развязать; -wijać się, *v. r.* развиться, развернуться, разпуститься; -wozić, *v. a.* развезть.

Porożysty, *adj.* 1. порогистый; 2. рогатый.

Port, -u, *m.* портъ, пристань.

Porta, -y, *f.* порта; Porta Ot(t)omańska, Оттоманская Порта.

Portatyl, Portatył, -a, *m.* 1. олтарь удобоносимый; 2. посвященный камень во всякомъ олтарѣ находящійся.

Digitized by Google

Portasy, -ów, **Portki**, -tek, **Porteczki**, -czek, *pl.* штаны, штанишки.
Porto, *n. indecl.* пóрто.
Portowe, -ego, *n.* отвáльное.
I. Portowy, *adj.* портовóй, имѣющій портъ. [тель гáвани.
II. Portowy, -ego, *m.* надзирá-
Portret, -u, *m.*, **Portrecik**, -a, *m. dim.* портрéтъ, óбразъ, изображéніе; portret malować = **Portretować**, *v. a.* писáть портрéтъ; **Portretowy**, *adj.* портрéтный; portretowy malarz, portрéтный живопи́сецъ.
Portugał, -u, *m.* золотáя монéта въ десятú червóнцевъ.
Portulaka, -i, *f. Bot.* (*portulaca*, Linn.), портулáкъ.
Portunal, -a, *m.* одúнъ изъ голосóвъ въ орга́нахъ.
Portyer, -a, *m.*, v. **Odźwierny**.
Portyera, -y, *f.* завѣса у дверéй.
Portyk, -u, *m.* пóртикъ.
Porubca, -y, *m.* блудодѣй.
Porubstwo, -a, *n.* блудодѣ́яніе, блудъ; растлѣ́ніе дѣвúцы.
Poruch, -u, *m.* движéніе; **Poruchać**, *v. a.* задвигáть, поколебáть. [**Poruczyć**.
Poru-czać, -czenie, v. *sub*:
Poru-cznik, -a, *m.* порýчикъ; -czniczy, -cznikowski, *adj.* порýчичій, порýчическій; -cznikowa, -y & -éj, *f.* порýчица; -cznikowstwo, -a, *n.* 1. достóинство порýчика; 2. *collect.* порýчикъ и его жена.
Poru-czyć, -czać, *v. a.* поручúть, поручáть; препоручúть, препоручáть; -czenie, -ia, *n.* препоручéніе; вѣ́рверіе; - prawne, судéбное, прикáзное полномóчіе; -czyciel, -a, *m.* препоручáтель.
Porumienić, *v. a.* порумя́нить.
Poru-szać, -szyć, *v. a.* двигáть, двúнуть, сдвúнуть, передвúнуть, пошевелúть; трóгать; - wszystkie siły, всѣ сúлы употребúть; причинúть, производúть; *it.* трóгать, трóнуть сéрдце; -szanie, -szenie, -ia, *n.* движéніе; движéніе мúслей, дýха.
Porwać, *v. a.* 1. разорвáть; 2. porwać, **Porywać**, *v. a.* похúтить, похищáть; вырвать, вырывáть; схватúть, схвáтывать; (о болѣзни и проч.) нападáть; porywać kogo, * восхищáть, приводúть въ востóргъ; porwać się, вскочúть, вспрыгнýть, вспорхнýть; схватúться, брóситься, стремúться; porwać się ze snu, вскочúть со сна отъ стрáха; porwać się do broni, do szabli, всять оружіе, схватúть сáблю, вооружúться; **Porwanie**, **Porywanie**, -ia, *n.* похищéніе; **Porwaniec**, -ńca, *m.*, **Porywacz**, -a, *m.* похитúтель, похищáющій.
Porywczość, -ści, *f.* скóрость, поспѣ́шность, торопли́вость; вспы́льчивость; **Porywczy**, *adj.*, -czo, *adv.* скóрый, поспѣ́шный, торопли́вый; вспы́льчивый; na porywczą, w porywczą, *adv.* въ скóрость; на скóрую рýку.
Porządek, -dku, *m.* порядóкъ, устрóйство, благоустрóйство, благочи́ніе; положéніе; расположéніе; обрядъ; строй; *Archit.* óрденъ; чинъ; óбразъ строенія; - Doryckі, Koryntski, Дорúческій, Коринѳскій óрденъ; *it.* porządki, ýтварь, мéбли, домáшняя рýхлядь; porządki do jazdy, экипáжъ, карéта съ лошадьмú и проч.; **Porządkowy**, *adj.* порядóчный; благочи́нный; *Gramm.* liczby porządkowe, числúтельныя порядóчныя; **Porządny**, *adj.*, -nie, *adv.* 1. порядóчный, благоустрóенный; стéпенный, исправный; porządny człowiek, порядóчный человѣкъ; 2. прáвильный, хорошó расположéнный; 3. умѣ́ренный.
Porzeczanin, -a, *m.* набережный жи́тель.
Porzeczka, -i, *f. Bot.* (*ribes*), смородúна; - Syberyjska, (*ribes diacantha*), тарáнушка; **Porzeczkowy**, *adj.* смородúнный.
Porzeczny, *adj.* набережный.
Porznąć, **Porznąć**, *v. a.* изрѣзать, изрѣзывать, порѣзать въ куски.
Porzucać, **Porzucić**, *v. a.* бросáть, брóсить; покидáть, покúнуть; оставлúть, остáвить; (о животнымъ:) вы́кидать, вы́кинуть (плодъ); porzucić dziecię, вы́ставить, остáвить [на ýлицѣ, и проч.] дитá.
Porzutek, -tka, *m.* остáвленное дитá; найдёнышъ.
Posada, -y, *f.* поселéніе; положéніе, местоположéніе; заведéніе, учрежденіе.
Posadka, v. **Podsadka**.
Posadnić, *v. a.* осáдить.
Posadzać, **Posadzić**, *v. a.* посаждáть, посадúть; поставлúть, постáвить; posadzić drzewo, посадúть дéрево; posadzić do więzienia, посадúть въ тюрьмý; posadzić na tronie, возвестú на престóлъ.
Posądzać, **Posądzić**, *v. a.* подозрѣвáть; предосуждáть, предосудúть; обвинúть, дýмать кого виновáтымъ.
Posadzenie, -ia, *n.* посаждéніе.
Posądzenie, **Posądzanie**, -ia, *n.* подозрѣ́ніе, подозрѣ́ваніе, суждéніе, обвинéніе. [чикъ.
Posądziciel, -a, *m.* пересýд-
Posądzka, -i, *f.* тесня́ца; набóрная доскá; набóрный, штýчный полъ, паркéтъ; posadzkę dawać, v. **Pokładać**; **Posadzkowy**, *adj.* паркéтный, полóвый.
Posag, -u, *m.*, **Posażek**, -żku, *m. dim.* приданое; w posagu, на приданое; dać posag, дать невѣстѣ приданое; надѣлúть, наградúть невѣсту приданымъ.
Posąg, -u, стáтуя, истýканъ.
Posągowy, *adj.* принадлежáщій къ приданому.
Posażek, v. **Posag**.
Posążek, -żka, *m.* мáлая стáтуя.
Posążny, *adj.* имѣющій приданое; богáтый; posażna panna, невѣста имѣющая приданое.
Posażyć, *v. a.* надѣлúть, наградúть невѣсту приданымъ.
Poschnąć, **Posychać**, *v. n.* посохнýть, посыхáть, высохнýть, высыхáть.
Poschodzić się, *v. r.* собирáться; собирáться съ рáзныхъ сторóнъ.
Pościągać, *v. a.* стянýть, стаскúть мнóго чего.
Pościałka, -i, *f. dim.* постéлька.
Pościć, *v. n.* постáться, говѣть.
Pościel, -i, *f.* постéля.
Pościelać, **Posłać**, *v. a.* постилáть, постлáть (постéлю).
Pościelny, *adj.* постéльный; одѣ́льный.
Pościenny, **Pościanny**, *adj.* стѣ́нный; pościenne ziele, v. *sub*: **Pomurny**.
Pościg, -u, *m.* погóнъ; погóня.
Pościgać, **Poścignąć**, *v. a.* догнáть; преслѣдовать, постúчь; снимáть, сомкнýть; * укротúть, обуздáть.
Pościnać, *v. a.* отсѣ́чь, срубúть.
Poseł, -sła, *m.* посóлъ, посла́нникъ; депутáтъ при сóймѣ; * предвѣстникъ; **Poselski**, *adj.* посóльскій; **Poselstwo**, -a, *n.* посóльство; *collect.* всѣ чинóвники принадлежáщіе къ посóльству; *it.* посы́лка, вѣсть; **Poselszczyzna**, -y, *f.* содержáніе посла́нниковъ.
Posępiać, **Posępić**, *v. a.* (*propr. et* *) дѣлать пáсмурнымъ; нахмýрить, нахмýривать; дѣлать печáльнымъ; - twarz, нахмýриться, угрюмѣ́ть, сентябрóмъ смотрѣ́ть.
Posępność, -ści, *f.* пáсмурность; унúлость; мрáчность; угрюмость, невесёлый видъ; **Posępny**, *adj.* пáсмурный, мрáчный, сýмрачный; * угрюмый, печáльный, невесёлый.
Posesor, *etc.*, v. **Possessor**.
Posforować, v. **Posworować**.
Posiać, **Posiewać**, *v. a.* посѣ́ять, посѣвáть, засѣ́ять; posiać co czém, посúнать.
Posia-dać, **Posiąść**, **Posieść**, *v. a.* 1. имѣ́ть что, владѣ́ть чѣмъ; posiadać dom, имѣ́ть домъ; posiadać wiele języków, говорúть на мнóгихъ языкáхъ; 2. садúться; 3. posieść, овладѣ́ть чѣмъ, вступúть во владѣ́ніе чего, принúть что во владѣ́ніе; достáть, получúть; -dacz, -a, *m.* владѣ́лецъ, хозя́инъ, властúтель; -danie, -ia, *n.* владѣ́ніе; -dka, -i, *m.* непрáведный завладѣ́тель, насúльникъ, хи́щникъ, похитúтель; -dło, -a, *n.* владѣ́ніе, принадлéжность, сóбственность; -dłość, -ści, *f.* владѣ́ніе, имѣ́ніе, принадлéжность, сóбственность.

Digitized by Google

Posianie, -ia, *n.* посѣвъ, посѣяніе. [посѣвать сѣрою.
Posiarczyć, *v. a.* насѣрить,
Posiec, Posiekać, *v.a.*1.посѣчь, посѣкать, изрубить въ мѣлкіе куски; 2. посѣчь, похлѣстать, наказать.
Posiecz, -y, *f.* порубленіе, посѣченіе; сѣча, перерѣзаніе, убіеніе многихъ [на войнѣ], кровопролитіе.
Posiedlić, *v. a.* поселить.
Posiedzenie, -ia, *n.* засѣданіе; общество, бесѣда, собраніе гостей.
Posiedziciel, v. **Posiadacz.**
Posiedzieć, *v. n.* посидѣть; сидѣть нѣсколько, или нѣкоторое время.
Posięgać, Posięgnąć, Posiągnąć, *v. a.* доставать рукою; протянуть, протягивать, простирать руку чтобы взять что.
Posieka, -i, *f.* засѣка; загороженіе дороги.
Posiekać, v. **Posiec.**
Posierpowaty, *adj.* серповидный, серпообразный.
Posiew, -u, *m.* посѣвъ.
Posiewać, v. **Posiać.**
Posiewacz, -a, *m.* сѣятель.
Posiewka, -i, *f. H. n.* зуй, вуекъ.
Posiewny, *adj.* сѣятельный; удобный къ сѣянію; посѣянный.
Posiłek, -łku, *m.* укрѣпленіе; подкрѣпленіе; подмога; возобновленіе силъ; кормъ, пища; питательность; крѣпительное средство, кр. лѣкарство; - wojenny, вспомогательное войско.
Posiłać, Posilić, *v. a.* подкрѣпить, укрѣпить, усилить.
Posiłkować, *v. a.* вспомоществовать; **Posiłkowy**, *adj.* вспомогательный; wojsko posiłkowe, вспомогательное войско; *Gramm.* słowo posiłkowe, вспомогательный глаголъ.
Posilny, *adj.* укрѣпительный.
Posiódmy, *adj.* семерічный.
Posiwieć, *v. n.* посѣдѣть.
Poskakiwać, v. **Poskoczyć.**
Poskładać, *v. a.* сложить.
Poskleić, *v. a.* свесть сводами, покрыть сводомъ.
Poskoczyć, Poskakiwać, *v. a.* поскочить, поскакивать, прыгать, скакать; броситься, устремиться.
Poskok, -u, *m.* скачокъ, подскокъ.
Poskrobać, *v. a.* поскресть; поскоблить; - się po głowie, * расчесаться о чемъ.
Poskromić, Poskramiać, *v. a.* укротить, усмирить, обуздать.
Posłać, v. **Posyłać.** [посадѣ.
Posład, -u, *m.* 1.посѣвки; 2. *adv.*
Posładek, -dku, *m.* ѣдница; posładki, *pl.* задокъ, задѣнка; *it.* ягодицы.
Posładować, Posłakować, *v. a.* открыть по слѣдамъ; - kogo na czém, понять, схватить кого.
Posłanie, -ia, *n.* 1. постлѣніе, постиланіе; постѣлка; постѣля; 2. посланіе, посѣлка, посиланіе, отправленіе. [ный, вѣстникъ.
Posłaniec, -ńca, *m.* посланъ-
Pośledni, *adj.* послѣдній; послѣ слѣдующій; нижній; задній.
Pośliznąć się, *v. r.* поскользнуться; * ошибаться, погрѣшать.
Posłowa, -y, & -ej, *f.* посѣщница, жена посланника.
Posłowy, *adj.* посольскій.
Poślubić, Poślubiać, *v. a.* свято обѣщать; - komu córkę, сговорить свою дочь за кого.
Poślubiny, -in, *pl.* помолвка, сговоръ, обрученіе.
Posłuch, -u, *m.* слушаніе, слухъ, молва.
Posłu-ga, -i, *f.* услуга, служеніе; служба; -gacz, -a, *m.* прислужникъ, слуга; -gaczka, -i, *f.* услужница, служанка.
Posłu-szeństwo, -a, *n.*, -szność, -ści, *f.* повиновеніе, послушаніе; -sznik, -a, *m.* послушный, послушникъ; -szny, *adj.* послушный.
Posłużyć, Posługiwać, *v. a.* послужить; прислуживать; служить.
Pośmiech, v. **Pośmiewisko.**
Pośmienny, *adj.* презрительный.
`**Pośmiertny**, *adj.* (= pogrobowcowy, *qu. v.*, po śmierci się urodzony, znajdujący, będący, *etc.*), родившійся [*abo* рождённый] по смерти отца; находящійся, бывающій, пребывающій по [*abo* послѣ] смерти; (о сочиненіяхъ:) посмертный, внушенный въ свѣтъ послѣ смерти сочинителя; замогильный; dzieło pośmiertne (= pogrobowcowe, *opus posthumum*), посмертное [*abo* замогильное] сочиненіе; сочиненіе, изданное по смерти автора; wydanie dzieł pośmiertne, посмертное изданіе сочиненій; **Pośmiertność**, -ści, *f.* (stan po śmierci), состояніе по смерти; продолженіе (духа) по смерти.
Pośmieszny, v. **Pośmiewny.**
Pośmie-wać się, *v. r.* посмѣяться, смѣяться, усмѣхаться, улыбаться; -wacz, -a, *m.*, -wca, -y, *m.* насмѣшникъ; -wisko, -a, *n.* посмѣхъ, посмѣяніе, насмѣшка; -wny, -szny, *adj.* смѣятельный; насмѣшливый.
Posmolić, *v. a.* осмолить; замарать; запачкать.
Posmrodzić, *v. a.* насмрадить, сдѣлать смердящимъ, вонючимъ.
Posmyk, -u, *m.* махъ.
Posnąć, *v. n.* уснуть.
Pośniedzieć, *v. n.* заплѣснѣть; заржавѣть. [перенѣсть.
Posnować, *v. a.* перевязать;
Poso-bnie, *adv.* съ ряду; одинъ послѣ другаго; -bność, -ści, *f.* слѣдствіе, послѣдствіе; -bny, *adj.* слѣдующій, послѣдующій; наступающій.
Posoch, -u, *m.* посохъ, жезлъ.
Poseka, -i, *f.* гной; кровь; *it.* осадокъ, подонки.
Posolić, Posalać, *v. a.* посолить, приправить солью.
Posowa, -y, *f.* ножъ.
Pośpieć, *v. n.* поспѣть.
Pośpiech, -u, *m.* поспѣхъ, спѣхъ, поспѣшеніе, поспѣшность, скорость. [скорый.
Pośpieszny, *adj.* поспѣшный,
Pośpieszyć, -szać, *v. n.* поспѣшить, -шать; *v. a.* ускорить, торопить, поощрить.
Pospoł, Pospołu, *adv.* вмѣстѣ.
Pospo-licie, *adv.* обыкновенно; -licieć, *v. n.* сдѣлаться обыкновеннымъ; сдѣлаться простымъ; -litość, -ści *f.* общность, всеобщность; общество; -litować, -licić, *v. a.* сдѣлать обыкновеннымъ, простымъ; - się, *v. r.* - się z kim, брататься съ низшими, съ подчиненными; дѣлаться обыкновеннымъ, простымъ; -lity, *adj.* 1. общій; pospolite ruszenie, общее ополченіе; *Gramm.* imię pospolite (*czyli* ogólne, *nomen appellativum*), нарицательное имя; 2. обыкновенный, простой, простонародный; **Pospólstwo**, -a, *n.* простонародіе, простой народъ, чернь; *it.* общество обывателей городовъ, селъ, деревень; *it.* цѣхъ. [v. **Potężać.**
Posrać, *v. a.* загадить какомъ;
Posrebrzać, Posrebrzyć, *v. a.* посеребрить, посеребрить.
Pośrzedni, v. **Średni.**
Pośrze-dniać, *v. a.* посредствовать; -dnictwo, -a, *n.* посредничество; -dniczy, *adj.* посредственный; -dniczyć, *v. a.* посредствовать, быть посредникомъ; -dnik, -a, *m.* посредникъ; *Math.* средоточіе, центръ.
Pośrzód, *adv.* посреди, среди.
Pośrzodek, -dka, *m.* средина.
Posses-sor, -a, *m.* владѣтель, хозяинъ; -sorka, -i, *f.* владѣтельница; -sya, -yi, *f.* владѣніе; -syonat, -u, *m.* помѣщикъ, имѣющій помѣстье; -syonatka, -i, *f.* помѣщица. [время.
Post, -u, *m.* постъ; постное
Posta, -y, *f.* ядро.
Postać, -ci, *f.* видъ, фигура, образъ, стать.
Postać, Postawać, *v. n.* постоять, стоять нѣсколько или нѣкоторое время; - gdzie, быть гдѣ; - na nogach, стоять на ногахъ.
Posta-nawiać, -nowić, *v. a.* постановить, опредѣлить; приказать, приказывать, установить; учредить; - kogo z kim, бракомъ сочетать; -nowienie, -ia, *n.* постановленіе, опредѣленіе, учрежденіе; намѣреніе, предпріятіе; уставъ, узаконеніе; конституція; бракосочетаніе.
Postąpić, v. **Postępować.**
Postarać się, *v. r.* постараться.
Postaw, -u, *m.* кусокъ [цѣлый] сукна, штука сукна.

Digitized by Google

Postawa, -y, *f.* осно́ва [у ткáча]; * наружность, видъ; осáнка; положéніе, помоганіе.
Postawać, v. **Postać.**
Postawiać, Postawić, *v. a.* поставлять, постáвить; * помогáть, помóчь, поправлять, поправить состоя́ніе. [восковáя свѣчá.
Postawnik, -a, *m.* большáя
Postawność, -ści, *f.* притвóрство, жеманство; **Postawny**, *adj.* притвóрный; принужденный; жеманный.
Postęp, -u, *m.* успѣ́хъ; продолженіе; postęp czasu, продолженіе времени.
Postępek, -pku, *m.* успѣ́хъ; продолженіе; поступокъ; поведéніе; **Postępny**, *adj.* прохóдный.
Postępować, Postąpić, *v. n.* поступáть, поступить дáльше; postępować z kim, поступáть, обходиться съ кѣмъ; - komu co *abo* czego, уступить комý чтó-либо. [покъ.
Postępowanie, -ia, *n.* поступ-
Postmajster, v. **Pocztmajster.**
Postnik, -a, *m.* 1. пóстникъ, котóрый постится; 2. postnik, -u, *m.* пóстное кýшанье; **Postny**, *adj.* пóстный; postne dni, пóстные дни; potrawa postna, пóстное кýшанье.
Postój, *interj.* постóй! погодá!
Postrach, -u, *m.* ýжасъ, страхъ; угрóза. [тить, лишáться.
Postradać, *v. n.* потерять, утрá-
Postraszyć, *v. a.* пострашать, испугáть.
Postronek, -nka, *m.* верёвка.
Postronkowy, *adj.* верёвочный.
Postronny, *adj.* посторóнний, сторóнний, побóчный; удалённый, далёкій.
Postrugać, Postrużyć, *v. a.* соскáбливать, соскоблить.
Postrzał, -u, *m.* подстрѣ́лъ, пóстрѣлъ; рáна отъ огнестрѣльного оружія.
Postrzegać, Postrzedz, *v. a.* усмáтривать, усмотрѣть; примѣчáть, примѣтить; увидѣть; - się, *v. r.* - się w czém, покáяться, опóмниться.
Postrzelić, -lać, *v. a.* подстрѣлить, подстрѣливать, стрѣлять во что.
Postrzy-gać, Postrzydz, *v. a.* постригáть, пострíчь; *it.* острíчь; - kogo na mnicha, постригáть въ монáхи; -gacz, -a, *m.* тотъ, котóрый сукнó остригáетъ; -galnia, -ni, *f.* ворсовáльня; пóсбá, гдѣ сукнó вóрсятъ; -galny, *adj.* постригáтельный; -żenice, -nca, *m.* постриженецъ; -żny, -yn, *pl.* постриженіе, вступленіе въ монáшество.
Postument, -u, *m.* подножіе столбá; v. Podstawek, Podsłupie.
Postyla, -i, *f.* собраніе прóповѣдей. [ямщикъ.
Postylion, -a, *m.* почтальóнъ;
Posać, *v. a.* посúпать.
Posuły, -ui, *f. pl.* посýлы, взятки.
Posuszka, -y, *f.* засýха, сухóе врéмя. [шáть, -шáть.
Posuszać, -szyć, *v. a.* посу-
Posuwać, Posunąć, *v. a.* подвигáть, подвинуть; пособывать, посýнуть; **Posuwisty, Posuwny**, *adj.* подвижный. [прéніе.
Poswara, -y, *f.* споръ, ссóра,
Poswarzyć, *v. a.* поссóрить; - się, *v. r.* поссóриться.
Pośwatać, v. **Swatać.**
Poświadczyć, Poświadczać, *v. a.* засвидѣтельствовать; подтвердить, подтверждáть.
Poświata, -y, *f.* лýнный свѣтъ.
Poświęcać, -cić, *v. a.* освящáть, освятить; посвящáть, посвятить; - się, *v. r.* - się dla kogo, жертвовать сáмимъ собóю для кого; poświęcić się naukom, посвятить себя наýкамъ; **Poświęciciel**, -a, *m.* святитель, хиротонисýющій епископъ; **Poświęciny**, -in, *pl.* священіе.
Poświerka, -i, *f. H. n.* подорóжникъ; овсянка [птица].
Poświętny, Poświątny, *adj.* посвящённый, освящённый; **Poświętne**, -ego, *s. n.* опредѣлённый доходъ церкóвный, церкóвное имѣніе.
Poświst, -u, *m.* пóсвистъ, свистъ. [посвистѣть.
Poświstać, *v. n.* посвистáть;
Posyłać, Posłać, *v. a.* посылáть, послáть; присылáть, присла́ть. [слáніе.
Posyłka, -i, *f.* посúлка, по-
Posypać, Pokypować, *v. a.* посúпать, посыпáть.
Posypka, -i, *f.* посúпка; приманка; затравкóй пóрохъ.
Poszargać, *v. a.* забрúзгать грáзью. [изодрáть.
Poszarpać, *v. a.* исцарáпать,
Poszczególnie, *adv.* въ особенности; порóзнь.
Poszczenie, -ia, *n.* пóстничаніе, пощéніе.
Poszczerać, v. **Szczerać.**
Poszczęścić, Poszczęśliwić, *v. a.* осчастлívить, сдѣлать счастлívымъ; - się, *v. r.* удáться, удавáться, счастлívиться.
Poszczuć, Poszczuwać, *v. a.* напустить, травить собáкъ на кого.
Poszept, -u, *m.* шептáніе, шéпотъ; тáйное подущéніе; **Poszeptać, Poszeptywać**, *v. a.* шептáть; подущáть. [нáволочка.
Poszewka, -i, *f.* нáволока,
Poszkaplić się, *v. r.* сглупоáть, сдѣлать глýпость, дурачество; дать прóмахъ; сдѣлать ошибку; промахнýться, ошибáться; споткнýться. [урóкъ.
Poszkodzić, *v. a.* причинить
Poszły, *adj.* прошéдшій.
Poszóstny, *adj.* шестерный; состоящій изъ шести (лошадей).
Poszpecić, *v. a.* изгадить; обезобрáзить.
Poszpecić, *v. n.* сдѣлаться безобрáзнымъ, дурнúмъ.
Poszukać, v. **Szukać.**
Poszwa, -y, *f.* нáволока; ножнú.
Poszywać, Poszyć, *v. a.* сшивáть.
Pot, -u, *m.* потъ. [сшить.
Potaczać, Potoczyć, *v. a.* катить, покатáть; точить; - się, *v. r.* качáться, шатáться.
Potąd, do potąd, *adv.* дотóлѣ; до сихъ поръ.
Potajemny, *adj.* потаённый, тáйный, сокровéнный.
Potarty, *part. p.* истёртый.
Potaś, -siu, *m.* потáжъ, похлёбка.
Potaż, Potasz, -u, *m.* потáшъ.
Potażarnia, Potaźnia, Potaszuia, -ni, *f.* потáшный завóдъ.
Potażnik, Potasznik, -a, *m.* тотъ, котóрый дѣлаетъ потáшъ.
Potęga, -i, *f.* сúла; власть; держáва, государство; войскá (*pl.*); вóинство; *Mathem.* стéпень.
Potém, Potym, *adv.* потóмъ; пóслѣ того.
Potemność, -ści, *f.* способность, удобность; **Potemny**, *adj.* способный, удобный.
Potemu, *adv.* соотвѣтственно, сходственно.
Potencya, -yi, *f.* держáва, государство; сúла, власть, могýщество; v. **Potęga.**
Potentat, -a, *m.* потентáтъ, властитель, государь.
Potępiać, Potępić, *v. a.* осуждáть, осудить; **Potępienie**, -ia, *n.* осужденіе; проклятіе; вѣчная мýка; **Potępieniec**, -ńca, *m.* проклятый.
Potężność, -ści, *f.* сúла, могýщество; **Potężny**, *adj.* сúльный, могýщественный; могýчій.
Potkać, Potknąć, v. **Potykać.**
Potkliwy, *adj.* спотыкливый.
Potlaczać, v. **Natłaczać.**
Potłuc, v. **Tłuc.**
Potłumić, v. **Tłumić.**
Potnieć, *v. n.* потѣть, вспотѣть, прѣть, сопрѣвáть; v. **Pocić się.**
Potnik, -a, *m.* пóтникъ [подъ сѣдлóмъ, верховóй лóшади подкладываемый]; пóлка въ бáнѣ.
Potny, *adj.* потливый.
Potocznik, -a, *m.* *Bot.* (*veronica beccabunga*), ябýнка водяная; верóника ручéйная; кóзья мóрда.
Potoczny, *adj.* 1. случáйный; посторóнный; 2. обыкновéнный, простóй; v. **Potoczysty.**
Potoczyć, v. **Potaczać.**
Potoczystość, Potoczność, -ści, *f.* кáткость, хóдкость, проворность, поворóтливость, бéглость, скóрость; кругость; *it.* приключéніе, произшéствіе; potoczystość języka, бéглость въ рѣчáхъ; свобóдное употребленіе языка.
Potoczysty, *adj.* что легкó вертится; что легкó точится; кáтсій, хóдкій; кругый; поворóтливый, провóрный; бéглый; свобóдный; *it.* v. **Potoczny** & **Extraordynaryjny** (*np.* sąd).

Digitized by Google

Potok, -a & -u, *m.* потóкъ.
Potokowy, *adj.* потóчный.
Potomek, -mka, *m.* потóмокъ; **Potomność**, -ści, *f.* потóмство; потóмки; **Potomny**, *adj.* бýдущій; послѣдующій; **Potomstwo**, -a, *n.* потóмство; потóмки. [грузиться.
Potonąć, *v. n.* потонýть; * по-
Potop, -u, *m.* потóпъ; potop świata, (powszechny), всемірный потóпъ.
Potopić, *v. a.* потопи́ть.
Potopowy, *adj.* потóпный.
Potowy, *adj.* потóвый; potowe dziurki, потóвыя скважинки; пóры.
Potrąbić, v. **Trąbić**.
Potrącać, **Potrącić**, *v. a.* толкáть, толкнýть; ударя́ть, удáрить; potrącić w rachunku, вычесть, вычитáть.
Potracić, v. **Stracić**.
Potrafiać, **Potrafić**, *v. a.* потрáфить; имѣть сúлу, быть въ состоя́ніи сдѣлать что-либо; - (w malarstwie), сдѣлать кого похóжимъ, сходно изобрáзить.
Potraktować, *v. a.* попóтчивать; v. **Poczęstować**.
Potratować, *v. a.* попрѣ́ть, попрáть, попирáть, истоптáть.
Potraw, -u, *m.* отáва, подрóстъ.
Potrawa, -y, *f.*, **Potrawka**, -i, *f.* кýшанье, снѣдь, ѣ́ства.
Potrawić, v. **Strawić**.
Potrójnik, -a, *m.* мéлкая монéта, три грóша.
Potrójny, *adj.* троѝный; изъ трёхъ состоя́щій; на трёхъ лошадя́хъ.
Potruć, v. **Otruć**.
Potrząsać, **Potrzęsywać**, **Potrząść**, **Potrząsnąć**, *v. a.* потрясти́, потрáсывать; - głową, качáть, потрясáть головóю; -, (= rozyrać), посы́пать, усы́пать; - czém, *чáниться, хвáстаться, тщеслáвиться. [силóкъ.
Potrzask, -u, *m.* западня́;
Potrzeba, -y, *m.* 1. потрéба; нáдобность; нýжда & нужда́; скýдость, недостáтокъ, бѣ́дность; w ostatniéj potrzebie rzadko znajdziesz przyjaciela, въ крайней нуждѣ́ рѣ́дко найдёшь дрýга; v. *sub:* Cnota; tajemna -, отхóдъ, испражнéніе; идти́ на дворъ, испражня́ться; potrzeby do czego, принадлежность, посýда и проч.; potrzeba (bitwa), сражéніе, бóитва; 2. **Potrzeba**, *v. impers.* потрéбно, нýжно, нáдобно, *abbrev.* нáдо & нáда; potrzeba mi, мнѣ нáдобно, имѣю нýжду; **Potrzebny**, *adj.* потрéбный; нáдобный, нýжный; находя́щійся въ нýждѣ, бѣ́дный.
Potrzebować, *v. n.* нуждáться; имѣть въ чёмъ нýжду. [cierać.
Potrzeć, *v. a.* потерéть; v. **Po-**
Potrzecie, *adv.* въ-трéтьихъ.
Potrzepać, v. **Trzepać**. [робéй.
Potrzos, -u, *m. H. n.* болóтный во-
Potrzymać, *v. a.* подержáть, держáть нѣсколько или нѣкоторое врéмя. [вáніе.
Potucha, -y, *f.* надéжда, упо-
Potulny, *adj.* кроткій, тихій, скрóмный.
Poturemny, -ego, *s. m.* тюрéмщикъ. [ободрить.
Potuczyć, *v. a.* обнадéжить;
Potwarca, -y, *m.* клеветни́къ, поносúтель; **Potwarz**, -y, *f.* клеветá, понóсъ, злослóвіе; **Potwarzać**, *v. a.* клеветáть, поносúть, злослóвить, наклёпывать.
Potwier-dzać, **-dzić**, *v. a.* по-, утверждáть, утвердúть; **-dzanie**, **-dzenie**, **-ia**, *n.* потвержденіе, утвержденіе, засвидѣтельствованіе. [урóдъ.
Potwora, -y, *f.* (*propr. et* *)
Potworny, *adj.* урóдливый; чýдный. [поръ; до сегó мѣ́ста.
Póty, *adv.* докóлѣ; до сихъ
Potyczka, -i, *f.* сражéніе, бóитва, сты́чка.
Potykać, **Potkać**, **Potknąć**, *v. a.*, - kogo czém, толкáть, толкнýть кого чѣмъ; встрѣчáться, встрѣтиться съ кѣмъ; *it.* тáйно подавáть; - się, *v. r.* спотыкáться, споткнýться; напинáться, напнýться; оступáться; *ошибáться, погрѣшáть; *it.* сражáться, бóиться; **Potykanie**, **Potknanie**, -ia, *n.* óступь, остýпка; сражéніе,
Potym, v. **Potém**. [бой, дрáка.
Ponfać, *v. n.* надѣ́яться; полагáться на кого; уповáть; v. **Ufać**.
Ponfalec, -lca, *m.* доверéнная особа; напéрсникъ.
Ponfałość, -ści, *f.* дрýжеское, свобóдное, вóльное обхождéніе.
Ponfały, *adj.* корóтко знакóмый, дрýжный, пріятельскій.
Poumierać, *v. n.* умерéть.
Powab, -u, *m.* прéлесть; примáнка; привлекáтельность.
Powa-biać, -bić, *v. a.* помáнивать; v. **Wabić**.
Powabność, -ści, *f.* примáнчивость, привлекáтельность.
Powabny, *adj.* прéлестный, плѣнительный, примáнчивый, привлекáтельный. [*v. r.* посóбриться.
Powadzić, *v. a.* посóбрить; - się,
Powaga, -i, *f.* вáжный, степéнный видъ; пристóйность; уваженіе, знать, почтéніе; вáжность; *it.* сúла, власть закóнная.
Powała, -y, *f.* потолóкъ.
Powątpić, *etc.*, v. **Wątpić**.
Powąz, **Powąż**, -ęza, *m.* зáворотень, рычáгъ.
Powa-żać, -żyć, *v. a.* 1. взвѣшивать, взвѣсить; 2. почитáть, почтúть; уважáть; имѣть къ кому уваженіе; 3. дýмать, разсуждáть, разсмáтривать; - się, *v. r.* отáжиться, осмѣ́литься, рѣ́шиться.
Powązka, -i, *f.* трáпка для процѣ́живанія молокá.
Poważnić się, *v. r.* вáжничать.
Poważnieć, *v. n.* остепеня́ться; приходи́ть въ уваженіе.
Poważność, -ści, *f.* вáжность; степéнность; **Poważny**, -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* вáжный; степéнный; пристóйный; мнóго значащій.
Poważyć, v. **Poważać**.
Powciągać, *v. a.* втянýть, втащи́ть. [вгнесть.
Powciskać, *v. a.* вдавáть, вжать,
Powdowieć, v. **Owdowieć**.
Powdziewać, *v. a.* надѣ́ть.
Powędzić, v. **Nawędzić**.
Powérek, -rka, *m.* шéстикъ для ношéнія ушáтовъ, *etc.*, *cfr.* хлудъ, коромúсло.
Powetować, v. **Odwetować**.
Powiać, v. **Powiewać**.
Powia-dać, **Powiedzieć**, *v. a.* скáзывать, сказáть; говорáть; разскáзывать; повѣ́ствовать; powiadają, говорáтъ, скáзываютъ, слухъ нóситъ; powiedzieć na kogo, донести́ на кого; **-dacz**, -a, *m.* разскáзщикъ, повѣ́ствователь; **-danie**, -ia, *n.* разскáзъ, разскáзываніе, повѣ́ствованіе; **-domy**, v. **Świadomy**. [bonność.
Powiara, -y, *f.* суевѣ́рие; v. **Zabo-**
Powiąsło, **Powiązło**, -a, *n.* солóменная верёвка; верёвка изъ витóй солóмы.
Powiastka, -i, *f.* мáлая пóвѣсть.
Powiat, -u, *m.* ýѣздъ; óкругъ.
Powiatnik, v. **Powietnik**.
Powiatowy, -a, -e, *adj.* ýѣздный; окружный.
Powiatr, -u, *m.* попýтный вѣтеръ; понóсъ; благовѣ́трие.
Powiązać, **Powięzywać**, *v. a.* повязáть, повязывать, связáть, связывать, совокупи́ть, совокупля́ть, сплотáть, сплóчивать, соединя́ть, соединáть.
Powić, **Powinąć**, **Powijać**, *v. a.* 1. родúть, разрѣшиться отъ брéмени; 2. обвить, обвивáть, свивáть, повѣ́ть, повивáть, спеленáть, пеленáть; v. **Obwinąć**.
Powichłać, v. **Powikłać**.
Powicie, -ia, *n.* 1. пеленáніе, повивáніе пеленáмы, повóй; 2. повóй, пелена́, пелёнка; 3. рождéніе, разрѣшеніе отъ брéмени.
Powidło, -a, *n.*, **Powidełko**, -a, *n. dim.* морсъ, кисéль.
Powiednąć, v. **Zwiędnąć**.
Powiedzieć, v. **Powiadać**.
Powieka, -i, *f.* вѣ́ко, вѣ́жда.
Powięk-szać, **-szyć**, *v. a.* увеличивать, увеличить; умножáть, умнóжить; прибавля́ть, прибáвить; преувеличивать; - się, *v. r.* увеличиваться, увеличиться, умножáться, -житься; **-szający**, *part. a.* увеличивающій, увеличивательный, увеличительный; **-szanie**, **-szenie**, -ia, *n.* увеличиваніе, увеличéніе, умножéніе, прибавлéніе; **-szyciel**, -a, *m.* увеличитель. [мать, умнóжить.
Powielać, **Powielić**, *v. a.* уме-
Powieranie, -ia, *n.* суевѣ́рие;
v. **Zabobonność**.
Powiercić, 1. *v. a.* посверлúть;
2. - się, *v. r.*, v. **Pokręcić się**.
Powierzać, v. **Powierzyć**.
Powie-rzanie, **-rzenie**, -ia, *s. n. v.* порученіе; взвѣрéніе; v. *verb.* **Powierzyć**.

Digitized by Google

Powierz-chni, *adj.* повѣ́рхностный, нару́жный; **-chnia**, -i, *f.* повѣ́рхность; **-chnie**, **-chownie**, *adv.* повѣ́рхностно; нару́жно; съ нару́жи; слегка́; **-chowność**, **-ści**, *f.* повѣ́рхность; нару́жность; внѣ́шность; вид; **-chowny**, *adj.* повѣ́рхностный, нару́жный, несовершенный, неосновательный.

Powie-rzyć, **-rzać**, *v. a.* повѣ́рить, повѣря́ть, довѣря́ть; вѣ́рить, дать на вре́мя, ссуля́ть; вручи́ть, препоручи́ть; **-rzyciel**, **-a**, *m.* вѣ́ритель, препоручи́тель; **-rzycielka**, -i, *f.* наве́ренница.

Powieść, -ści, *f.* (powiastka), повѣ́сть; повѣда́ніе; разска́зъ; ска́зка; повѣ́ствованіе; **powieść znamienita**, **krótka a węzłowata** powieść, кра́ткое и острофмное изреча́ніе; апофеґма; *it.* v. Wieść, Pogłoska.

Powieść się, **Powodzić się**, *v. r.* жить, поживать, быть въ хорошемъ или худомъ состоя́ніи; **jakże ci się powodzi?** каково ты поживаешь? [какъ Вы поживаете?] каково идутъ твои дѣла́?

Powieścić, *v. a.* повѣ́сить.

Powieściasty, *adj.* повѣ́сный.

Powieszenie, -ia, *n.* 1. повѣ́шеніе; вѣ́шаніе; 2. привѣ́ска.

Powietnik, -a, *m.* уѣ́здный обы́ватель, помѣ́щикъ товокъ уѣ́зда.

Powie-trze, -a, *n.* во́здухъ; **- świeże**, **zdrowe**, свѣ́жій, здоро́вый во́здухъ; благовоздушіе; **- piękne**, v. Pogoda; **na wolném powietrzu**, на во́льномъ [*abo* откры́томъ] во́здухѣ; **- morowe**, повѣ́трие; моровое повѣ́трие; морова́я язва; чума́; §. **na powietrzu zamki budować**, стро́ить воздушные за́мки; мечта́ть; **powietrze nieodmienne**, v. *sub:* Nieodmienny; **-trznia**, -i, *f.* атмосфе́ра; **-trznik**, -a, *m.* 1. флюґеръ; вѣ́тренница; 2. воздухопла́ватель; воздушный пла́ватель; аэрона́втъ; **-trzny**, *adj.* 1. возду́шный; balon powietrzny, возду́шный шаръ; аэростатъ; powietrzny pływacz, żeglarz, возду́шный пла́ватель; воздухопла́ватель; аэрона́втъ; 2. моровый; чу́мный; заразительный; *Bot.* powietrzne ziele, (*petasites*), ма́теринкъ; бѣлокопы́тникъ; v. Kłobucznik, Podbiał; **-trzociąg**, -u, *m.* возду́шный насо́съ; **-trzokrąg**, -ęgu, *m.* атмосфе́ра; **-trzomiar**, -u, *m.* воздухоме́ръ, аэроме́тръ, баро́метръ.

Powiew, -u, *m.* дуновѣ́ніе [вѣ́терка]; вѣ́яніе вѣтра; **Powiewać**, **Powiewać**, *v. a.* повѣ́вать, повѣ́ять, тихо вѣ́ять, дуть; v. Wiać; **-(wachlarzem)**, махать; **- np.** pszenicę, вывѣ́вать, вѣ́ять, провѣ́вать напр. пшени́цу; **Powiewanie**, -ia, *n.* повѣ́ваніе; v. Powiew; **Powiewny**, *adj.* попо́сный, попу́тный, благопріятный; wiatr powiewny, попу́тный *abo* попо́сный вѣтръ [вѣтеръ]; попо́съ; благовѣ́тріе.

Powieźć, v. Powozić.

Powięznąć, v. Uwięznąć.

Powi-jać, v. Powić; **-jak**, -a, *m.* свивальникъ; **-janie**, -ia, *n.* пеленаніе, повива́ніе.

Powikłać, powichłać, *v. a.* (*propr. et* *) запу́тать, перепу́тать, смути́ть, смутить.

Powinąć, 1. v. Powić; 2. **-nogę**, повѣ́хнуть но́гу; v. Wywinąć.

Powinien, **Powinny**, *adj.* обя́занъ, обя́занный; до́лженъ, до́лжный; принадлежа́щій; **Powinno**, *adv.* до́лжно; слѣ́дуетъ; **Powinność**, -ści, *f.* обя́занность; до́лжность, долгъ; *it.* слу́жба, до́лжность.

Powino-wacić, *v. a.* совокупля́ть, -пи́ть, породни́ть, посвати́ть; - **się**, *v. r.* породни́ться, войти́ въ свойство; **-wactwo**, -a, *n.* свойство, родство; **-waty**, *adj.* ро́дственный; единокро́вный; свойственным совокупленный; бли́жній.

Powitano-wać, *v. a.* поздравя́ть, -зла́ть; **-wanie**, -ia, *n.* поздравле́ніе. [wiać.

Powionąć, v. Powiewać, Po-

Powi-tać, *v. a.* привѣ́тствовать; поздравить; **-tacz**, -a, *m.* привѣ́тствователь; **-talny**, *adj.* привѣ́тственный; поздравительный; **-tanie**, -ia, *n.* привѣ́тствованіе; поздравле́ніе; пріемъ. [нанный.

Powity, *part. p.* повѣ́тый; свеле́-

Powładać, *v. a.* управля́ть.

Powłazić, *v. a.* влѣзть, скры́ться.

Powlec, **Powłóczyć**, **Powłaczać**, **Powlekać**, *v. a.* поволо́чь, поволакивать; потаскивать; - co czém, отстяну́ть, покры́ть, обать что чѣмъ; - **się**, *v. r.* покры́ться, покрыва́ться; потащиться; **Powleczony**, *part. p.* обтя́нутый, покры́тый; **Powłoczka**, -i, *f. dim.* наволочка; *it.* ко́жица; **Powłok**, -u, *m.*, **Powłoczek**, **-czka**, *m. dim.* наволо́чная сѣть для ловле́нія куроня́токъ; **Powłoka**, -i, *f.* наволо́ка; чехо́лъ; покрыва́ло; **Powłokowy**, **Powłoczny**, *adj.* наволо́чный; чехо́льный. [тренность.

Pownętrzność, -ści, *f.* вну́-

Pownętrzny, *adj.*, **-nie**, *adv.* внутренный; -но.

Powód, -odu, *m.* 1. по́водъ; 2. по́водъ, случай, причи́на; побужде́ніе; 3. зачи́нщикъ, творе́тель, виновникъ; 4. *Jur.* powód, -oda & -odu, *m.* истецъ, просе́тель.

Powoda, -y, *m.*, **Powodnik**, -a, *m.* конюхъ; *cfr.* & v. Powódzca.

Powódka, -i, *f.* просе́тельница.

Powodny, *adj.* 1. истцо́вый; strona powodna, истецъ; 2. powodny koń, заво́дная ло́шадь.

Powodować, *v. a.* управля́ть, владѣ́ть; *it.* побужда́ть.

Powodź, -dzi, *f.* по́водь, повóдіе, наводне́ніе, водопо́ль, водопо́лье; *токъ.

Powódzca, -y, *m.* (powód dający), зачи́нщикъ, виновникъ, творе́тель; *cfr.* Powodca.

Powodzenie, -ia, *n.* уда́ча; успѣ́хъ; благоде́ствіе; благосостоя́ніе; прокъ; счастіе; благополучіе; - dobre, бла́го.

Powodzić się, v. Powieść się.

Powodzisty, v. Spadzisty.

Powództwo, -a, *n. Jur.* истецъ; истцо́вая сторона́; v. Zapozwanie.

Powój, -oju, *m.* 1. *Bot.* (*convolvulus*), повѣ́нь; колоко́льчики навиваемые; вьюно́къ; обвива́льница; powój płotowy, (lilia płotowa), попо́йникъ забо́рный; вьюно́къ забо́рный; powój wielki, v. Chobot (3); powój wonny, kozi, v. Przewierciel; powój zamorski, v. Soczuica; 3. Powój, -oja, *m. H. n.* (gąsienica winna), виногра́дная гусе́ница.

Powojnik, -a, *m.* 1. *Bot.* - ziemny = **Powolnczyk**, -a, *m.* (*clatine*) повойничекъ, [расте́ніе]; v. Elatinek; 2. powojnik, (pielucha długa), свивальникъ; пеленка, пелёнка; **Powojnikowy**, *adj.* (pieluszny), пеленочный.

Powojować, v. Zawojować.

Powo-łać, **-ływać**, *v. a.* призва́ть, призывать, пригласи́ть, приглаша́ть, звать, позва́ть; **-łanie**, -ia, *n.* 1. зовъ, призы́въ; призыва́ніе; 2. зва́ніе, до́лжность; 3. - Boskie na jaki stan, богозва́ніе; - przed sąd, позы́въ; 5. оговоръ; **-łaniec**, -ńca, *m.* богозва́нный.

Powoli, *adv.* ти́хо; не скоро; по ма́лу; по немно́гу; v. Pomału.

Powolność, -ści, *f.* 1. ме́дленность; медлительность; косность; 2. снисходительность; услу́жливость; уступчивость; покорность; **Powolny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* 1. ме́дленный, нескорый; медлительный, косни́тельный, лѣ́нивый, неторопли́вый, неповоро́тливый; 2. снисходительный, услужливый; уступчивый, послушный; покорный.

Powołowe, -ego, *n.*, **Powołowszczyzna**, -y, *f.* по́дать съ рогатаго скота́.

Powoływać, v. Powołać.

Powonić, *v. a.* обонять.

Powonienie, -ia, *n.* обоня́ніе.

Powoskować, **Powoszczyć**, *v. a.* новощать.

Powóz, -ozu, *m.* повозка; коляска; повоз; гонь́бо лошадей.

Powozić, **Powieźć**, *v. a.* пра́вить лошадьми; powozić wiosłem, грести́ весло́мъ.

Powoźnik, -a, *m.* повозникъ; извощикъ; ку́черъ; - na wodzie, гребе́цъ; **Powoźny**, *adj.* повозочный; повозничій. [писать.

Powpisywać, *v. a.* вписать, за-

Powprowadzać, *v. a.* ввести.

Powra-cać, **Poróćić**, *v. a.* 1. возвращать, возврати́ть, отдавать, отдать, вознаграждать, -дить; 2. powrócić, *v. n.*, powrócić się, *v. r.* возврати́ться; - do zdrowia, выздоровѣть; **-canie**, -ia, *n.* (powrócenie), возвращеніе.

Digitized by Google

Powrosło, -a, *n.* соломенная верёвка; верёвка изъ вязкой соломы.

Powrót, -otu, *m.* 1. возвратъ, возвращеніе, приходъ, прибытіе, возвращеніе назадъ; 2. возвратъ, возвращеніе, отдача.

Powrotny, *adj.* возвратный.

Powróz, -ozu, *m.* верёвка, вервіе, верёвка, канатъ; **Powrózek**, -zka, *m. dim.* верёвочка; бечева, бечёвка; — pępkowy, v. Pępowina; **Powroziany, Powrozni**, *adj.* верёвочный, канатный; **Powrozniczo**, -a, *n.* верёвочное ремесло [*abo* мастерство], канатное ремесло; **Powrozniczy**, *adj.* верёвочный, канатный; **Powrozník**, -a, *m.* верёвочникъ, верёвочный мастеръ, канатчикъ, канатный мастеръ; **Powrozobiegun**, -a, *m.* ключъ на канатъ; якорбатъ; балансиръ; **Powrozowaty**, *adj.* верёвчатый; **Powrozowy**, *adj.* верёвочный, канатный.

Powściąg, -u, *m.*, -ganie, -gnienie, -ia, *n.* воздержность, воздержаніе; v. Hamulec; -gać, -gnąć, *v. a.* воздерживать, воздержать; обуздать; умерять; укрощать, укротить; v. Hamować; -gacz, -a, *m.* укротитель, обуздатель; -gliwość, -ści, *f.* воздержность, воздержаніе; умѣренность; -gliwy, *adj.*, -gliwie, *adv.* воздержный; умѣренный; -но.

Powście-knć się, -knąć się, *v. r.* взбѣситься, перебѣситься.

Powsinoga, -i, *s. c.* бродяга; празднонатающійся; скиталецъ.

Powstać, Powstawać, *v. a.* возстать, возставать; подняться, подниматься; — na kogo, przeciw komu, возстать, взбунтоваться, вооружаться противъ кого; *ił.* произойти, происходить; брать начало; **Powstanie**, -ia, *n.* бунтъ, возмущеніе, мятежъ, возстаніе, волненіе; **Powstaniec**, -ńca, *m.* бунтовщикъ, мятежникъ, инсургентъ.

Powstydzić, v. Zawstydzić.

Powszechność, -ści, *f.* 1. общность, всеобщность; всемірность, 2. v. Publiczność; **Powszechny**, *adj.* общій, всеобщій; общенародный, всенародный; всемірный; соборный; всеобщій; публичный; общественный; v. Ekumeniczny; kościoł powszechny, соборная церковь; historya powszechna, всеобщая исторія; dobro powszechne, общая [общенародная] польза; общее благо.

Powszedni, *adj.* вседневный; ежедневный; powszedni dzień, будничный день; будень; день рабочій; powszednia sukma, будничное платье; chleb powszedni, насущный хлѣбъ; grzech powszedni, легкій, простительный грѣхъ.

Powszednieć, *v. n.* дѣлаться повседневнымъ, обыкновеннымъ.

Powta-rzać, Powtórzyć, *v. a.* повторять, повторить; -rzalny, *adj.* повторительный; powtarzalne słowo, *Gramm.* указательный глаголъ; -rzanie, **Powtórzenie**, -ia, *n.* повтореніе. [вторично.

Powtóre, *adv.* во-вторыхъ; *ił.*

Powtórki, -ek, *pl.* повторенія тѣхъ словъ; na powtórki, второй разъ; съ повтореніемъ; **Powtórnie**, *adv.* вторично; **Powtórny**, *adj.* вторичный; **Powtórzyć**, *v.* Powtarzać; **Powtórzyciel**, -a, *m.* повторитель.

Powtykać, *v. a.* воткнуть.

Powy-hierać, *v. a.* выбрать; -bijać, *v. a.* выбить; -dawać, *v. a.* выдать; -ganiać, *v. a.* выгнать; -grywać, *v. a.* выиграть; -kopywać, *v. a.* выкопать; -kradywać, *v. a.* выкрасть; -krawać, *v. a.* вырѣзать; -latywać, *v. n.* вылетѣть, -mywać, *v. a.* вымыть; -nosić, *v. a.* вынести; -padać, *v. n.* выпасть; -piacać, *v. a.* выплакать; -wypychać, v. Wypychać; -rastać, *v. n.* вырости; -rębować, *v. a.* выкурбить; вырубить; -rywać, *v. a.* вырвать; -rzynać, *v. a.* вырѣзать; -skakiwać, *v. n.* выскакивать; выскочить; -spinać, *v. a.* вязать; -tłaczać, v. Wytłoczyć; -trzeszczać, *v. a.* вытрещать; -wracać, v. Wywrócić.

Powyżej, *adv.* повыше; v. Wyżéj. [вымать, возвысить.

Powyż-szać, -szyć, *v. a.* воз-

Powyżymać, *v. a.* возвысить.

Powzdać, Powzdawać, *v. a.* отдать, отдавать; отступиться, отказаться, отрѣчься отъ чего; сложить съ себя чинъ.

Powzięć, *v. a.* взять; возъимѣть; — wiadomość, получить извѣстіе; узнать, освѣдомиться.

Powzwyż, v. Wzwyż.

Poza-biegać, *v. a.* предупредить; -bierać, *v. a.* забрать; -bijać, *v. a.* убить; побить; умертвить; забить; — gwoździami, заколотить гвоздями; загвоздить.

Pozać, *v. a.* помять.

Pozachodzić, *v. n.* зайти; — w głowy, сойти съ ума. [чего.

Pozaczynać, *v. a.* начать какого

Pozać, *adv.* позадъ, позади.

Poża-dać, *v. n.* пожелать; сильно желать; вожделѣть; v. Żądać; -żądanie, -ia, *n.* сильное желаніе; вожделѣніе; -dany, *adj.* желательный; благожеланный; вожделѣнный; благовожделѣнный; благопріятный; -dliwość, -ści, *f.* вожделѣніе; похоть, похотливость; сластолюбіе; -dliwy, *adj.*, -dliwie, *adv.* вожделѣнный; похотливый.

Pozagradzać, *v. a.* загородить.

Pozakrzywiać, *v. a.* согнуть.

Poża-lić się, *v. r.* пожалѣть; сжалиться; жалѣть сожалѣніе; posłał się Boże! помилуй Богъ! *ił.* не приведи Богъ; -żalenie, -ia, *n.* сожалѣніе; -lować, *v. n.* жалѣть; сожалѣть; пожалѣть; -lowanie, -ia, *n.* сожалѣніе.

Poza-ludnić, *v. a.* возсѣлить; -maczać, *v. a.* замокнуть; -mykać, *v. a.* запереть; -nosić, *v. a.* занести, отнести; -oczy, *adv.* заочно; за глаза; за глазами; за спиною; -padać, v. Zapaść; -pieczętować, *v. a.* запечатать; -pisywać, *v. a.* записать; -pomlać, *v. n.* забыть, позабывать, позабыть.

Pożar, -u, *m.* пожаръ.

Pożarzać, *v. a.* сжирать.

Pożarcie, -ia, *n.* пожраніе, пожираніе, съѣденіе.

Pożarnice, -nic, *pl. Med.* (*morbilli*) корь; *ił.* лихорадка.

Pożartować, *v. a.* пошутить.

Poża-sadzać, *v. a.* насадить, насаждать, засадить; -sładać, *v. a.* засѣсть; -spokajać, *v. a.* успокоить; удовлетворить; -suwać, *v. a.* заодвинуть, задвинуть; -szywać, *v. a.* зашить; -wierać, *v. a.* запереть; -wijać, *v. a.* завить; -wodzić, *v. a.* обманить, провести *abo* провесть, надуть; -wracać, *v. a.*, v. Zawracać; — głowy, вскружить голову; заболтать; плѣнить; -wstydzać, *v. a.* постидѣть, пристыдить; -potrzeć, *v. a.* позавидовать; -żywać, *v. a.* извать, употреблять; — tabaki, понюхать табаку.

Pozbadać, *v. a.* не забыть.

Pozba-wiać, -wić, *v. a.* лишать, лишить кого чего, отнять кому что; pozbawić życia, лишить жизни; *ił.* v. Zbawić.

Pozbiegać się, *v. r.* собраться, собираться, собраться въ одно мѣсто.

Pozbierać, *v. a.* собрать (съ разныхъ мѣстъ).

Pozbijać, *v. a.* сбить, сколотить.

Pozbyć, Pozbywać, *v. a.* сбыть, обмыть; сжить, сживать; — się, *v. r.* отдѣлаться, освободиться.

Pozdrawiać, Pozdrowić, *v. a.* поздравлять, поздравить; привѣтствовать; кланяться, поклониться; **Pozdrawianie, Pozdrowienie**, -ia, *n.* поздравленіе; поклонъ; привѣтствіе; pozdrowienie anielskie, ангельское поздравленіе; ангельское привѣтствіе; ангельское здравіе; *ił.* v. Anielski; **Pozdrowiciel, Pozdrawiacz**, -a, *m.* привѣтствователь.

Pozdrowiec, *v. n.* вѣздоровѣть.

Pozdychać, *v. n.* подохнуть, сдохнуть, издохнуть. [Zdkiezć.

Pozdzierać, *v. a.* содрать; v.

Pożegnać, -ia, *n.* прощаніе; пожиманіе, рукопожатіе; -gnać się, *v. r.* отдѣлаться; освободиться.

Pożenić, *v. a.* поженить; -się, *v. r.* пожениться; сочетаться браномъ.

Digitized by Google

Pożer, v. Żer, Pasza.
Pożerać, **Pożrzeć**, *v. a.* пожрать, пожрать; поглощать, поглотить; -rzacz, -a, *m.*, -rca, -y, *m.* прожора, обжора, пожиратель.
Pożęty, *part. p.* пожатый.
Pożew, -zwu, *m.*, **Pożewek**, -wku, *m. dim.* позывъ; призывъ; срочная сысная; **Pożewne**, -ego, *s. n.* плата отъ позыва; **Pożewny**, *adj.* позывный; *ff.* **Pożewny**, -ego, *s. m.*, v. **Woźny**.
Pożgarbić, *v. a.* огробить.
Pożginać, *v. a.* загнуть, согнуть.
Pożgryzać, *v. a.* поскрежетать.
Pożębić, *v. a.* позноблять; охолодать; остудить; **Pożębnąć**, *v. a.* позябнуть.
Pożie-lenić, *v. a.* позеленить; -lenić się, *v. r.*, -lenieć, *v. n.* позеленеть.
Poziem, **Poziom**, -u, *m.* ровина, поверхность, плоскость; горизонтъ.
Poziemka, **Poziomka**, -i, *f.*, **Poziemczka**, **Poziomczka**, -i, *f.* земляника, земляница; - ogrodowa, клубника, клубничка; **Poziemkowy**, -a, -e, *adj.* земляничный; клубничный.
Poziemny, v. **Pobłomy**.
Poziercać, **Pożrzeć**, *v. a.* взирать, воззрѣть; взглядывать, взглянуть; смотрѣть.
Poziew, v. **Wyziew**.
Poziewać, **Poziewnąć**, *v. n.* зѣвать, зѣвнуть; **Poziewacz**, -a, *m.* зѣвунъ.
Poziewek, -wku, *m.*, **Poziewie**, -ia, *n.* начало весны; отзаніе.
Poziemka, *etc.*, v. **Poziemka**.
Poziom, v. **Poziem**.
Poziomek, -mka, *m. H. n.* (*catabus*), жужелица, жужелка.
Poziemka, v. **Poziemka**.
Poziomkowy, **Poziemkowy**, **Poziemkowy**, *adj.* земляничный; клубничный; poziomkowe ziele, земляничникъ; клубничникъ.
Poziomy, **Poziomny**, **Poziemny**, *adj.* поземный, поземистый, низкій, невысокій; poziemne zwierzęta, животныя, живущія на сушѣ; *Mathem.* горизонтальный; linia poziomna, горизонтальная линія; płaszczyzna poziomna, горизонтальная площадь; poziemny podstek, поземѣльное, поземное, полать съ земли; v. Bluszczyk (*Bot.*).
Pozłacać, **Pozłocić**, *v. a.* позлатить, позлатить, позолотить, покрывать, покрыть золотомъ; **Pozłacanie**, **Pozłocenie**, -ia, *n.* золоченіе, позолоченіе, позлащеніе; **Pozłacany**, -a, -e, *adj. part.* позолоченный, позлащенный, покрытый золотомъ; **Pozłocisty**, -a, -e, *adj.* позолоченный; **Pozłota**, -y, *f.* позолота; позолоченіе, позлащеніе; * украшеніе, прикраса; *it.* pozłota, (tłuszcz, okołki tłustości pływające na rôżnych cieklizuach), накра, наваръ; **Pozłotnik**, -a, *m.* позолотчикъ, золотильщикъ; **Pozłotny**, *adj.* золотильный.
Pozmiatać, *v. a.* смести [съ многихъ мѣстъ].
Pozmyślać, *v. a.* выдумати много чего.
Poznać, **Poznawać**, *v. a. et n.* познать, познавать; узнать, узнавать; - się (z kim), *v. r.* познакомиться съ кѣмъ.
Pozna-czać, -czyć, *v. a.* назначить, назначить, намѣчать, намѣтить, отмѣчать, отмѣтить, замѣчать, замѣтить.
Poznak, -u, *m.*, **Poznaka**, -i, *f.* знакъ; признакъ; примѣта; отмѣтка.
Poznanie, -ia, *n.* знаніе; познаніе; узнаніе; знакомство.
Poznawać, v. **Poznać**.
Poznawacz, -a, *m.*, **Poznawca**, -y, *m.* знатокъ.
Poźnić, v. **Spoźnić**.
Poznikać, *v. n.* исчезнуть.
Późno, *adv.* поздно, поздо; *compar.* późniéj, позднѣе.
Późny, *adj.* поздній; późniejszy, *compar.* позднѣйшій.
Pożobać, *v. a.* пощелкать.
Pożog, -u, *m.*, **Pożoga**, -i, *f.* зажигательство, † пожогъ, пожогъ; пожаръ; **Pożognik**, -a, *m.* зажигатель; **Pożogowy**, *adj.* зажигательный.
Pożółcić, *v. a.* пожелтить.
Pożół-knąć, -knieć, *v. n.* пожелкнуть, пожелтѣть.
Pożónąć, *v. a.* погнать.
Pozór, -oru, *m.* взглядъ; видъ; предлогъ; наружность; na pozór, для виду; pod pozorem, подъ видомъ; подъ предлогомъ; sądzić z pozoru, судить по наружности; nie sądź z pozoru, не суди по наружности; §. ne wolnik płynie, kto widom xyż.
Pozorność, -ści, *f.* наружность.
Pozorny, *adj.*, -nie, *adv.* видный, зрачный, казистый, отличный; мнимый, кажущійся.
Pozo-stać, -stawać, *v. n.* остаться, оставаться; -stałość, -ści, *f.* остатокъ; остальное; достать; послѣдки; *it.* оставшееся имѣніе; -stały, *adj.* остальный, оставшійся; -stawić, -stawiać, *v. a.* оставить, оставлять (себя себѣ).
Pożrzeć, v. **Pożerać**.
Pozszywać, *v. a.* сшить, стачать.
Pożuć, **Pożuwać**, *v. a.* пожевать.
Pozwabiać, *v. a.* сманить, приманить.
Pozwać, **Pozywać**, *v. a.* позвать, позывать (кого къ суду).
Pozwalać, **Pozwolić**, *v. a.* позволять, позволить; дозволять, дозволить; согласиться; допускать, допустить; v. Dozwolić.
Pozwalanie, **Pozwolenie**, -ia, *n.* позволеніе; дозволеніе; допущеніе. [судъ; v. Pozew.
Pozwanie, -ia, *n.* званіе въ
Pozwaniec, -ńca, *m.* позванный; отвѣтчикъ.
Pozwany, *adj. part.* позванный.
Pozwijać, *v. a.* свить, свернуть; v. Zwijać.
Pozwodzić, *v. a.* свесть многихъ въ одно мѣсто; *it.* провесть, обманить. [**Pozwalanie**.
Pozwo-lić, -lenie, v. **Pozwalać**,
Pozwowy, *adj.* позывный, относящійся къ позыву.
Pozwycięzać, *v. a.* побѣдить.
Pożyć, *v. n.* пожить; жить нѣсколько времени *abo* нѣкоторое время; pożyć kogo, *v. a.* превозмочь, преодолѣть кого.
Pożycie, -ia, *n.* сожитіе; образъ жизни; прожитокъ; - małżeńskie, супружество.
Pożycza, -yi, *f.* позиція; положеніе; мѣстоположеніе; мѣсто.
Poży-czać, -czyć, *v. a.* - komu co, czego, ссудить, ссудить кого чѣмъ; одолжать, -жить кого чѣмъ *abo* кому что; давать, дать въ заемъ *abo* въ долгъ; - u kogo czego, занимать, занять у кого; брать, взять въ заемъ *abo* въ долгъ; -czalnik, -cznik, 1. v. Wierzyciel, Kredytor; 2. v. Dłużnik; -czalny, *adj.* ссудный; заемный; -czanie, -czenie, -ia, *n.* заемъ; даваніе, дача въ заемъ *abo* въ заемъ; одолженіе; заимствованіе; -czek, -czka, *m.*, v. Pożyczka; -czkiem, *adv.* заимообразно; -czka, -i, *f.* заемъ; заимствованіе; -czkowy, -czny, *adj.* заемный; pożyczkowy bank, заемный банкъ; pieniądze pożyczne, заемныя деньги; -czyć, v. Pożyczać; (*it.* v. Kredyt, Borg).
Pożyzać, *v. a.* поменять.
Pożynanie, -ia, *n.* пожинаніе.
Pożynki, v. **Obżynki**.
Pożyskać, **Pożyskiwać**, *v. a.* снискать, снискивать; обрѣтать; получать.
Poży-teczek, -czku, *m. dim.* прибыточекъ; -teczenie, -teczne, *adv.* полезно; съ пользою; прибыльно, прибыточно; -teczność, -ści, *f.* полезность; польза; -teczny, *adj.* полезный, прибыльный, прибыточный, выгодный; -tek, -tku, *m.* польза, прибыль, прибытокъ, выгода, † пожитокъ, пожитки, *pl.* угодье; pożytek brać, mieć z czego = **Pożytkować**, *v. n.* пользоваться, воспользоваться чѣмъ, получать пользу; употреблять что-либо въ свою пользу; -tkowanie, -ia, *n.* prawo pobierania pożytków z jakiéj cudzéj rzeczy, *etc.*), пользованіе чѣмъ [безъ права собственности]; употребленіе чего въ пользу свою; пользованіе доходами съ чего.
Pozytura, -y, *f.* позитура; v. Postawa, Postać, Wzrost.
Pozy-tyw, -u, *m.*, -tywa, -y, *f.* позитивъ, небольшое ограда.
Pozywać, v. **Pozwać**.
Pożywać, *v. a.* ѣсть, питаться,

Digitized by Google

употребля́ть въ пи́щу, ку́шать; *it.* v. Pożyć.

Pozywanie, v. **Pozwanie.**

Pożywiać, -wić, *v. a.* пропи́тывать, пропита́ть, накорми́ть; **-wienie**, -ia, *n.* пропита́ніе, прокорм, содержа́ніе; **-wność**, -ści, *f.* пита́тельность; **-wny**, *adj.* служа́щій въ пи́щѣ; кормовы́й; пита́тельный; ко́рмный.

Pożykać, *v. a.* скорчить, сморщи́ть.

Prababa, -y, *f.*, **Prababka**, -i, *f. dim.* прабо́ба, прабо́бка, прабо́бушка.

Prać, *v. a.* - bieliznę, мыть, стира́ть бѣлё; - kogo, * комни́ть, отдува́ть, бить, колоти́ть кого́-либо, поро́ть.

Praca, -y, *f.* рабо́та; трудъ; дѣла; po dopełnionéj pracy spoczynek jest przyjemny (miły), по́слѣ трудо́въ сла́докъ покой [пріятенъ о́тдыхъ]; по́слѣ рабо́ты пріятно отдыха́ть; §. jaka praca, taka płaca, какова́ рабо́та, такова́ и плата; по рабо́тѣ и плата; bez pracy nie będą kołacze, v. *sub:* **Kołacz.**

Pracel, -cla, *m.*, v. **Obarzanek.**

Pracliany, *adj.* прутяны́й.

Prącie, **Pręcie**, -ia, *n. coll.* **Prącik**, v. **Pręcik.** [прутья.

Prace-wać, *v. a.* рабо́тать; труди́ться; занима́ться; упражня́ться; v. Działać; - na co, заработывать; v. *sub:* Chléb; **-walnia**, **-wnia**, -ni, *f.* рабо́чая ко́мната; мастерска́я; рукодѣ́льня; кабине́тъ; лаборато́рія; **-wanie**, -ia, *n.* рабо́таніе; рабо́та; трудъ; **-wicie**, **-wito**, *adv.* трудолюби́во, рети́во, со рвеніемъ, старательно; **-witość**, -ści, *f.* трудолю́біе, стара́ніе; **-wity**, *adj.* работя́щій; прилѣ́жный; стара́тельный; рачи́тельный; рети́вый; трудолюби́вый; *it.* v. Trudny; **-wnia**, v. Pracowalnia; **-wnik**, -a, *m.* рабо́тникъ; **-wny**, v. Pracowity.

Pracz, -a, *m.* 1. портомо́й мы́льщикъ; 2. pracz = **Praczyk**, -a, *m.* (pralnik), пра́чешный валёкъ; **Praczka**, -i, *f.* 1. пра́чка, портомо́я, мы́льщица, бѣлому́йка, мытея́; 2. (= pranie), мытьё, стира́ніе, сти́рка; **Praczkarnia**, v. Pralnia; **Praczy**, *adj.* пра́чешный, портомо́йный.

Prąd, *gen.* prądu & prędu, *m.* 1. стержень, стремлёніе; prąd rzéki, быстрина́ рѣ́ки [*abo* рѣчна́я]; prąd morski, морско́е тече́ніе; 2. prąd = **Prądownia**, -ni, *f.* краша́, [дѣ́рево въ водѣ́ лежа́щее].

Pra-dziad, -a, *m.* пра́дѣдъ, пра́дѣдушка; **-dziadów**, **-dziadzi**, **-dziadowski**, *adj.* пра́дѣдовъ, пра́дѣдушкинъ, пра́дѣдный, пра́дѣдовскій; **-dziadowe**, -ego, *n.* пра́дѣдина.

Prąg, **Prąga**, v. **Pręga.**

Praglec, -lca, *m.* ра́нній лёнъ; лёнъ-скороспѣ́лка.

Pragnąć, *v. n.* 1. жажда́ть, жада́ть, имѣ́ть жа́жду; чу́вствовать позы́въ къ питью́; быть тому́ жа́ждою; хоте́ть пить; томи́ться жа́ждою; pragnę, мнѣ пить хо́чется; я жа́жду имѣ́ю; 2. - czego, * жа́ждать, жада́ть, имѣ́ть си́льное желаніе, неномѣ́рно желать чего́-либо, жа́дничать, алка́ть; - krwi, жа́ждать кро́ви; 3. v. Tęsknić; **Pragnący**, *part. a.* (*propr. et* *) жа́ждущій, а́лчущій, жа́дный, а́лчный; **Pragnienie**, -ia, *n.* 1. жажда, жада́ніе, позы́въ къ питью́; zaspokoić, ugasić pragnienie, утоли́ть жа́жду; 2. * жа́жда; чрезмѣ́рное [неномѣ́рное] желаніе; жа́дничанье; жа́дность; а́лчность; krwi -, кровожа́дность; chci -, жа́жда почестей, жа́жда сла́вы; - bogactwa, жа́дность къ бога́тству.

Pragni-ciel, -a, *m.* жажда́тель, жа́ждущій; **-cielka**, -i, *f.* жажда́тельница, жа́ждущая.

Praktyczny, *adj.* практи́ческій; **-nie**, *adv.* -ски.

Praktyk, -a, *m.* пра́ктикъ; практи́ческій человѣ́къ; о́пытный человѣ́къ; - prawny, v. Adwokat, Prawnik; **Prakty-ka**, -i, *f.* 1. пра́ктика; о́пытъ; приложе́ніе нау́ки къ дѣ́лу; 2. иску́ство въ дѣла́хъ; *it.* v. Wprawa; 3. про́иски, ко́зни, интри́га, ка́верза; 4. ворожо́ба; **-kant**, -a, *m.*, **-kanclk**, -a, *m. dim.* практика́нтъ; практикующій лѣ́карь; иску́сный лѣ́карь; *it.* адвока́тъ; **-karka**, -i, *f.* ворожея́, ворожа́йка; **-karski**, *adj.* вороже́йный; **-karstwo**, -a, *n.* ворожо́ба, ворожéніе, гада́ніе; **-karz**, -a, *m.* ворожея́; гадатель; астрологъ, звѣздослóвъ; **-kować**, *v. n.* исполня́ть; практикова́ть; имѣ́ть пра́ктику; занима́ться лѣче́ніемъ бо́льныхъ; занима́ться стря́чествомъ *abo* судебными дѣла́ми; 2. интригова́ть, заводи́ть интри́га, стро́ить ко́зни, ка́верзить; 3. v. Wróżyć; **-kowanie**, -ia, *n.* практикова́ніе, пра́ктика.

Prałacki, *adj.* прела́тскій, принадлежа́щій къ прела́ту.

Prałat, -a, *m.* прела́тъ.

Prałatura, **Prelatura**, -y, *f.* прелатство; прелату́ра; санъ духо́вный. [томо́йня.

Pralnia, -i, *f.* пра́чешная, порт-

Pralnik, -a, *m.* пра́чешный валёкъ.

Pralny, *adj.* пра́чешный, портомо́йный, стира́льный.

Pram, v. Prom.

Pranie, -ia, *n.* мытьё, стира́ніе, сти́рка.

Prapra-baba, -y, *f.*, **-babka**, -i, *f. dim.* праправо́ба, праправо́бка; **-babi**, *adj.* праправо́бкинъ; **-dziad**, -a, *m.*, **-dziadek**, -dka, *m. dim.* праправ́дѣдъ; **-dziadow**, **-dziadowy**, **-dziadowski**, *adj.* праправ́дѣдовъ, праправ́дѣдовскій; **-wnuczka**, -i, *f.* праправнука; **-wnuk**, -a, *m.* праправнукъ.

Prasa, -y, *f.* 1. пресс; тиски́; гнётъ; жёмъ; жомъ; щемло́; давило́; prasa winna, winnicza, виногра́дные тиски́; точи́ло; пра́са; дави́льня; prasa od gładzenia materyi, площи́льня; prasa papiernicza, drukarska, печа́тный стано́къ *abo* станъ; książka, dzieło jest jeszcze pod prasą, кни́га, сочиненіе ещё въ печа́ти, печа́тается; wolność prasy, свобо́да печа́тати; свобо́да тисне́нія; 3. * да́вка, тѣ́снота́, бѣда́, ну́жда; v. Ucisk.

Prask, -u, *m.* 1. тресхъ, шумъ; przyjść, trafić na sam prask, вры́дтѣ въ то́же са́мое время, кстати; 2. prask! *interj.* бацъ! бухъ! хлопъ! шлёпъ!

Praskać, **Prasknąć**, *v. a.* хлопать, хлопнуть; шлёпать, шлёпнуть; трещать, тре́снуть; **Praskanie**, -ia, *n.* хлопанье; шлёпаніе; тресхъ; *Chem.* вспы́шка; вспы́хиваніе съ тре́скомъ.

Praskur, v. **Proskur.**

Praśnik, v. **Przaśnik.**

Prasny, *adj.* (prasowy), площи́льный; нажи́мный; (*cfr.* & v. Prasa); prasna szruba, нажи́мный винтъ; щуру́пъ; prasny drąg, гнётъ.

Prasny, v. **Bezkwaśny.**

Prasoł, -a, *m.* солепромышленникъ; мелочно́й торго́вецъ со́лью; **Prasołka**, -i, *f.* 1. мелочна́я торго́вка со́лью; 2. по́шлина съ со́ли; солья́ная по́шлина; 3. prasołka = **Prasołstwo**, -a, *n.* торгъ со́лью; прода́жа со́ли по ме́лочи.

Praso-wać, *v. a.* 1. жать, сжима́ть, дави́ть [въ тиска́хъ], ти́скать, ти́снить, гнести́, выжима́ть, выдавливать; - wino, выжима́ть, выдавливать, дави́ть виногра́дъ; - (książki), ти́скать, печа́тать; - żelazkiem bieliznę, утю́жить бѣлье́, гла́дить утюго́мъ бѣлье́; prasowany, тисне́ный, *etc.*, v. Prasować; prasowany kawiar, пяюсная икра́; **-wanie**, -ia, *n.* жа́тіе, ти́скаціе, тисне́ніе, давле́ніе; *it.* выжима́ніе, давле́ніе виногра́да; - bielizny, утю́жеіе, гла́женіе утюго́мъ; żelazko do prasowania, утю́гъ, *dim.* утюжёкъ; ciężar do prasowania, давило́; **-widełko**, -a, *n. H. n.* (ryba, *pleuronectes platessa*), плоску́ша; ка́мбала-плоску́ша; **-wnia**, -i, *f.* дави́льня, точи́ло; **-wnik**, -a, *m.* дави́льщикъ; - w drukarni, печа́тникъ, тередо́рщикъ; **-wy**, v. Prasny.

Prasować, v. **Prasić.**

Prasiczę, -ęcia, *n.* пру́тикъ, хлы́стикъ, по́зга; *fig.* v. Bieda; puścić [żołnierza] przez (na) prasiczęta (= przez rózgi), прогна́ть сквозь стро́й.

Prątek, -tka, *m.* пру́тикъ; (w pośrodku wagi, języczek), стрѣ́лка, сторожо́къ. [стрѣ́лка.

Prauszka, -i, *f.* застёжка; ко-

Praw, v. Prawy.

Digitized by Google

Prawda, -y, *f.* 1. прáвда; ѝстина; справедлѝвость; мóвić prawdę, говорѝть прáвду; mijać się z prawdą, отклонѝться отъ прáвды; §. prawda w oczy kole, прáвда глазá кóлетъ; прáвды никтó не лю́битъ; ciąć komu prawdę, v. *sub*: Ciąć; do prawdy, po prawdzie, прáвда; въ прáвду; за прáвду; пóдлинно; ѝстинно; въ сáмомъ дѣлѣ; по ѝстинѣ; безъ шу́токъ; крóмѣ шу́токъ; не шутя́; неѣ́жели; czy do prawdy? po prawdzie? тóчно ли? po prawdzie, w pradzie, podług prawdy, prawdę mówiąc, по справедлѝвости; по ѝстинѣ; по прáвдѣ; прáвду [*abo* по прáвдѣ] сказáть; 2. prawda stołowa, подблю́дный кружóчекъ; поддóнокъ.

Prawdo-lubca, -y, *m.*, **-lubnik**, -a, *m.* правдолю́бецъ; **-lubność**, -ści, *f.* правдолю́біе; **-lubny**, *adj.* правдолюбѝвый; люблю́щій прáвду; правдѝвый; **-mówca**, -y, *m.* правдѝвый человѣ́къ, v. говорѝщій прáвду; **-mowność**, -ści, *f.*, **-mowstwo**, -a, *n.* правдѝвость; ѝскренность въ словáхъ; **-mowny**, **-słowny**, *adj.* говорѝщій прáвду, правдѝвый, ѝскренній; **-podobieństwo**, -a, *n.*, **-podobność**, -ści, *f.* правдоподóбіе, вѣроя́тность, имовѣ́рность; **-podobnie**, *adv.* правдоподóбно, вѣроя́тно, имовѣ́рно; **-podobny**, *adj.* правдоподóбный, вѣроя́тный, имовѣ́рный; **-wierny**, v. **Prawowierny**.

Prawdzić, sprawdzać, *v. a. impf.*, sprawdzić, *v. perf.* (weryfikować), повѣрѝть, повѣ́рить; завѣрѝть, завѣ́рить; докáзывать, доказáть; докáзывать на дѣлѣ́; подтверждáть, подтвердѝть, утверждáть, утвердѝть; признавáть, признáть; исполнѝть, исполнить; - się, *v. r.* окáзываться, оказáться вѣ́рнымъ *abo* справедлѝвымъ; исполниться; совершѝться; утверждáться; подтвердѝться.

Prawdziwie, *adv.* ѝстинно, прáво, правдѝво, тóчно, дѣйствѝтельно; **Prawdziwość**, -ści, *f.* правдѝвость; наблюдéніе прáвды; справедлѝвость; тóчность; дѣйствѝтельность; **Prawdziwy**, *adj.* правдѝвый, ѝстинный, ѝстый, тóчный, настоя́щій, пóдлинный, дѣйствѝтельный; ѝскренній, говорѝщій прáвду, правдолю́бивый.

Prawić, *v. a.* скáзывать, разсказывать, повѣ́ствовать, разговáривать, *pop.* бáять; мнóго болтáть; говорѝть пустяки́, молóть вздоръ; prawić kazanie, *a*) говорѝть прóповѣдь; *β*) * - komu, давáть кому наставлéнія; *it.* дѣлать кому стрóгій вы́говоръ.

Prawica, -y, *f.* 1. прáвица, десни́ца, прáвая рукá; siedzi na prawicy Boga Ojca Wszechmogącego, *Eccl.* сѣдѝтъ одесну́ю Бóга Отцá Всемогу́щаго; 2. v. Prawiczka. [v. **Panieństwo.**

Prawictwo, **Prawiczeństwo**,

Prawiczka, -i, *f.* дѣ́вственница, дѣ́вица.

Prawidło, -a, *n.*, **Prawidełko**, -a, *n. dim.* 1. прáвило; линéйка; линéйка; 2. prawidło budowniczego (= śrzodwaga), ватерпáсъ, отвѣ́съ; 3. prawidło szewskie do bótów, правѝло; деревя́нная ногá; сапóжная колóдка; 4. prawidło, (regula, przepis, *etc.*), прáвило, предписáніе; нóрма; прáвило, закóнъ, постановлéніе; канóнъ.

Prawie, *adv.* тóчно, испрáвно; почтѝ, почтѝ́; чуть, едвá; *it.* v. Zgoła, Całkiem; baj brawie, v. Bajprawie, Ba.

Prawienie, -ia, *s. n. v.* разсказывание; v. *verb.* Prawić.

Prawnictwo, -a, *n.* правовѣ́дство, правовѣ́дѣніе, законовѣ́дство, законовѣ́дѣніе, законоискýство, юриспруде́нція.

Prawniczy, *adj.* стрѝпческій, адвокáтскій, юридѝческій.

Prawnie, *adv.* закóнно; по закóнамъ; согласно съ закóномъ; прáвильно.

Prawnik, -a, *m.* юрѝстъ, правовѣ́дець, законовѣ́дъ, законовѣ́дець, законоискýсникъ; стрѝпчій, адвокáтъ, ходáтай, дѣлéцъ.

Prawność, -ści, *f.* прáвость, правдѝвость, справедлѝвость; закóнность; прáвильность; - łat, совершеннолѣ́тіе.

Prawnuczęta, *pl. s. c.* прáвнучата.

Prawnuczka, -i, *f.* прáвнука.

Prawnuk, -a, *m.* прáвнукъ.

Prawny, *adj.* закóнный; согласный съ закóнами; на закóнахъ основáнный; надлежáщій; *it.* сýдный, судѣ́йскій; укáзный, прикáзный.

Prawo, -a, *n.* 1. прáво; власть; преимýщество; 2. прáво, закóнъ, уложéніе, устáвъ, постановлéніе, прáвило, предписáніе; правовѣ́дѣніе, законовѣ́дѣніе, законоискýство; prawa, *pl.* правá, закóны; doktor prawa, дóкторъ правовѣ́дѣнія; podług prawa, по прáву; по закóну; по правáмъ, по закóнамъ; przeciwny prawu, противозакóнный, противный закóнамъ, вопреки закóнамъ; 3. судéбное дѣ́ло; тяжба; искъ; *it.* судъ.

Prawo, w prawo, na prawo, *adv.* прáво, вправо, въ прáвую сторóну.

Prawo-brońca, -y, *m.* ходáтай по дѣлáмъ; стрѝпчій; адвокáтъ; прокурóръ; **-dawca**, -y, *m.* законодáтель, законодáвецъ, законоположникъ, законоположѝтель; **-dawczy**, *adj.* законодáтельный; законодáтельскій; **-dawczyni**, -i, *f.* законодáтельница, законодáвица, законоположѝтельница, законоположница; **-dawstwo**, -a, *n.* законодáтельство; законоположéніе; постановлéніе, издáніе закóновъ; **†-duszny**, *adj.* праведýшный; **†-kąt**, -a, *m.* прямóй ýголъ; v. Prostokąt; **†-kątny**, *adj.* прямоугóльный; **-kaśca**, **-łomca**, -y, *m.* законопрестýпникъ, преступáющій *abo* нарушáющій закóнъ, преступáющій въ протѝвность закóна, нарушѝтель закóна; преступникъ; **-łamstwo**, -a, *n.*, **-łomność**, -ści, *f.* законопрестýпство, законопреступлéніе; преступлéніе закóна; нарушéніе закóна *abo* завóновъ; **-łomny**, *adj.*, -łomnie, *adv.* законопрестýпный; протѝвный закóнамъ; противозакóнный; **-mocny**, *adj.* закóнный; имѣ́ющій закóнную сѝлу; основáнный [*abo* утверждённый] на закóнахъ; дѣйствѝтельный; **†-myślność**, -ści, *f.* правомѝслие; **†-myślny**, *adj.* правомѝслящій; **-pismo**, **-pistwo**, -a, *n.* правописáніе, ортографія & орѳографія; **-przestępca**, -y, *m.* законопрестýпникъ; **-przestępstwo**, -a, *n.* законопрестýпство, законопреступлéніе.

Prawość, -ści, *f.* прáвость, правотá; испрáвность; справедлѝвость; закóнность? - duszy, правотá души; праводýшие; добросóвѣстность.

Prawo-sławca, -y, *m.*, **-sławnik**, -a, *m.* православный, правовѣ́рный; **-sławny**, *adj.* православный, правовѣ́рный; **-stawca**, -y, *m.* уставоположникъ, законоположникъ; **-stawnia**, -i, *f.* ватерпáсъ, отвѣ́съ; **-stawność**, v. Prostopadłość; **-stawny**, *adj.*, v. Prostopadły; **-strzeżca**, -y, *f.* законохранѝтель, законоблюстѝтель; urząd prawostrzeżcy, законоблюстѝтельство; **-twórca**, -y, *m.*, v. Prawodawca & Prawostawca.

Prawo-wać się, *v. r.* - się z kim, вѣ́даться судóмъ, судѝться, тягáться съ кѣ́мъ-либо по судý, спóриться съ кѣ́мъ-либо по судý, производѝть тяжбу, вестѝ тяжбу; **-wiedca**, -y, *m.* правовѣ́дець; **-wiedztwo**, -a, *n.* правовѣ́дство, правовѣ́дѣніе, законовѣ́дѣніе, знáніе закóновъ; **-wiernie**, *adv.* правовѣ́рно, православно; **-wiernik**, -a, *m.* правовѣ́рный, исповѣ́дующій ѝстинную Христіáнскую вѣ́ру, православный; **-wierność**, -ści, *f.* правовѣ́рие, правовѣ́рство, православіе; **-wierny**, *adj.* правовѣ́рный, православный.

Prawy & Praw, -a, -e, *adj.* 1. прáвый, десни́й; prawa ręka, прáвая рукá; być czyją prawą ręką, имѣ́ть чьё нóлное довѣ́реніе; on jest moją prawą ręką, онъ мнѣ́ мнóго помогáетъ; онъ мнѣ́ большáя помóга; prawa strona, прáвая сторонá; (*o materyach*:) лицевáя сторонá; 2. прáвый, ѝстинный, праведлѝвый; справедлѝвый; правдѝвый, прáведный; надлежáщій, настоя́щій; тóчный; прáвый,

Digitized by Google

zakónnyi; prawa żona, zakónna żená. [polosátyi.
Prężczaty, Prążkowaty, *adj.*
Prażec, v. **Praglec.**
Prażenie, -ia, *n.* práženie.
Prążka, -i, *f.* polosá, chertá, línia; dłoniowe prążki, ladónnye chérty.
Prażmo, -a, *n.* práženye, nezrélye kolósya.
Prażony, *part. p.* práženyi.
Prażucha, -y, *f.* prážmo.
Prażyć, *v. a.* prážnyti, obnigátь, sušítь na ognié; - kogo, *bitь, kolotítь kogó; - się, *v. r.* prážnyti.
Prebenda, -y, *f.* prebénda; duxóvnyi duxód. [pii.
Prebendarz, -a, *m.* prebendá.
Precedencya, -yi, *f.* prenimúštvo, nervenetvó; predšéstvánie; *jus praecedentiae*, právo prenimúštva; prenimúštvennoe právo. [učítel.
Preceptor, -a, *m.* nastávnyk.
Pręcik, Prącik, -a, *m.* prútnyk, xlystnyk; prącik żelazny, (który ukazuje godziny na słonecznym zegarze, *gnomon*), gnómonъ, strélka na solnečnyx časáxъ; *Bot.* prącik, (*stamen*), tyčínka, tíčka; **Prącikowaty,** *adj. Bot.* tyčinkovídnyi.
Precypitacya, -yi, *f. Chem.* osaždénie; **-tować,** *v. a.* osaždátь, osadítь.
Precyzya, -yi, *f.* tóčnost; tóčnoe opredlénie; opredlénnost vъ vyraženiáxъ; ásnost.
Precz, *adv.* proč; dolóй; vonъ; precz! ubirájsa! pošélъ; *it.* v. Daleko.
Prędki, *adj.* skórnyi, šíbkiй, bístryi, prítkiй, pospéšnyi, toropliv́yi, provórnyi; vnezápnyi; vilkiй, gorácíй, vspíl'čivyi.
Prędko, *adv.* skóro, šíbko, bístro, prítko, pospéšno, provórno; na prędce, z prędka, w prędce, *adv.* náskoro; na skóruю rúku; spešná; vъ toropáxъ; na prędce zrobić, od ręki, sprovóbrítь.
Prędko-ciekły, *adj.* skoroteкúщiй; bystrotéčnyi; **-lotny,** *adj.* bystrolétnyi; bystropárnyi; skoroteкúщiй; **-mowność,** **-ści,** *f.* bégłost vъ réčáxъ; skoroговórka; govoríivost; **-mowny,** *adj.* réčivyi, bégłyi vъ réčáxъ; govoríivyi; **-nikły,** *adj.* skoroгíbelnyi; **-negi,** *adj.* skoropóгíй; **-pis,** -a, *m.* skoropíscъ; **-płynność,** -ści, *f.* skoroteчnost; **-płynny,** *adj.* skoroteкúщiй.
Prędkość, -ści, *f.* skórost, bystrotá, prítkost, pospéšnost; bórsost; v. Porywczość.
Prędkowier-ność, -ny, v. **Łatwowier-ność,** -ny.
Predykant, -a, *m.* predikántъ, protestántskiй propovédnikъ.
Preexystować, *v. n.* presuščestováti. [čálnikъ.
Prefekt, -a, *m.* prefóktъ; na-
Perferencya, -yi, *f.* predpoчténiе; v. Pierwszeństwo.
Pręga, -i, *f.* polosá, chertá; mozóľ otъ udára; **Pręgaty, Pręgowaty,** *adj.* polosátyi; dorožčatyi. [stolbъ.
Pręgierz, -a, *m.* pozórnyi
Pręgować, *v. a.* délatь pólosm.
Prelat, v. **Pralat.**
Prelekcya, -yi, *f.* léxcija.
Preliminarny, *adj.* preliminárnyi, predvarítelnyi; v. Przedugoda.
Premonstrateński, *np.* zakon, premonstrántskiй napr. órdenъ.
Prenotowany, *adj. p.* otsróčennyi; na papierze prenotowanym, na otsróčennoй [réróbóvoй] bumágъ.
Prenume-rant, -a, *m.* prenumerántъ, platáщiй vperédъ; **-rata,** -y, *f.* prenumerácija; vnesénie dénegъ vperédъ; podpiska; **-rować,** *v. n.* prenumerovátь; vnosítь, vnestí [vnesti] dénygi vperédъ; podpisyváti sa, -sátьsa.
Preparować, v. **Przygotować, Zaprawiać.** [ščestvo.
Prerogatywa, -y, *f.* prenimú-
Preser, v. **Prasownik, Drukarz.**
Preskrypcya, -yi, *f.* dávnost, prosróčka; v. Dawność (*Jur.*); preskrypcyi podpaść, sdélatьsa nedéjstvátelnymъ po dávnosti [*abo* za dávnostію]; potérátь sílu po dávnosti.
Prześlica, v. **Prześlica.**
Pręt, -a, *m.* 1. prutъ; lozá; *it.* šestъ; 2. *Bot.* stébelъ; 3. pręt u wagi, strélka, storožókъ; 4. pręt u słonecznika, strélka na solnečnyx časáxъ, gnómonъ; 5. miernicy pręt, sáženь & sažénь; meževáя sáženь; žezlъ razmérnyi. [v. Roszczenie (prawa).
Pretensya, -yi, *f.* preténzia;
Pretext, Pretekst, -u, *m.* predlógъ; otgovórka; pod pretextem, podъ predlógomъ; podъ vídomъ; *Eccl. sl.* izvétomъ.
Prętki, *etc.*, v. **Prędki.**
Prętkowaty, *adj.* prutkóvyi.
Prętowy, *adj.* prutovíй, pru-
Prewet, v. **Prywet.** [tanyi.
Prezby-ter, -a, *m.* presbíterъ, sviaščénnikъ; ieréй, *Eccl. sl.* sviaščennopredstoítelъ; **-teryum,** *n.* presbíterstvo.
Prezencya, -yi, *f.* 1. v. **Przytomność, Obecność;** 2. = **Prezentacya,** -yi, *f.*, **Prezenta,** -y, *f.* predstavlénie; peredáča; podáča; *Jur.* ávka; *it.* zavlénie; pomъta.
Present, -u, *m.*, **Prezencik,** -a, *m. dim.* darъ, podárokъ, podárečekъ.
Prezentować, *v. a.* 1. podnosítь; 2. predstavlátь; 3. zavlátь; 4. - broń, délatь, sdélatь na karaúlъ; otdavátь, otdátь čestь ružьémъ; 5. - się, *v. r.* predstavlátьsa.
Prezer-wa, -watywa, -y, *f.* predoxranénie; **-wować,** *v. a.* predoxranátь.
Prezes, -a, *m.* prézusъ, predsédátelъ; **-ska,** -i, *f.* predsédátelnyica; **-sowa,** -éj, *f.* žená predsédátela; **-sowski,** *adj.* predsédátelevъ, predsédátelskiй; **-sowstwo,** -a, *n.* predsédátelstvo.
Prężyć, *v. a.* napriátátь, natíguvátь; - się, *v. r.* - się na bok, (sprzeczać się), v. Paczyć się.
Prezy-dencki, *adj.* prezidéntskiй; predsédátelskiй; **-dencya,** -yi, *f.* prezidéntstvo; predsédátelstvo; predsédánie, predsédánie; **-dent,** -a, *m.* prezidéntъ; predsédátelъ; **-dentka,** -i, *f.* predsédátelnyica; **-dentowa,** -éj, *f.* prezidéntsa; žená prezidéntъ; **-dować,** *v. n.* prezidéntstvovátь, predsédátelstvovátь; **-dowanie,** -ia, *n.* predsédátelstvovánie, predsédánie.
Prężyna, v. **Sprężyna.**
Próba, -y, *f.*, **Próbka,** -i, *f. dim.* próba; ópytъ; ispytánie; robić, zrobić próbę, délatь, sdélatь ópytъ; dać na próbę, dati na próbu; próbki, (igły probierskie), probírnyia íglы; próba, (kamień probierski), probírnyi kámenь *abo* osélokъ; próba liczby, *Arithm.* novérka; próba prochowa, prochu, próba póroxa; mortírca; próbnaя mortírka; poroxováя próba; próba, próbka, (u gorzalnika, instrument *etc.*), vinnyi volčókъ; próba gorzalki zapaleniem, próba viná, otmigánie *abo* otmígъ viná; próba, próbka (u kupca, *np.* sukna *etc.*), obrázъc, obrazčíkъ; próba drukarska, korrektúrnyi [*abo* nipravočnyi] listъ; próbnyi óttiskъ; srebro 72-téj próby, serebró sémdesatъ vtoróй próby; złoto 90-téj próby, zólotо devenóstoй próby; próba, (dowód), dokazátelstvo; *it.* próba, pátka; *it.* v. *sub:* **Deska.**
Probalnia, -i, *f.* (piecyk probierski), probírnaя pečъ.
Probant, v. **Bywalec.**
Probata, -y, *f. Jur.* dovódъ, dokazátelstvo.
Pro-biernia, -i, *f.* próba, próbovanie, ópytъ, ispytánie; **-bierny,** **-bny,** **-bierski,** *adj.* probírnyi, próbnyi; **-bierz,** -a, *m.*, **-bierny,** -ego, *a. m.* probírnikъ; zardénikъ.
Problema, -atu, *m.*, **Problemat,** -u, *m.* problémа; zadáča somnítelnaя, trúdnaя dla réšénia; **Problematyczny,** *adj.* problematíčeskiй.
Probostwo, -a, *n.* próbestvo; protoierésvo; protonóstvo.
Proboszcz, -a, *m.* probestъ; protoierésvo; protonóstvo.

Digitized by Google

Probo-wać, *v. a.* прóбовать, (*v. perf.* попрóбовать); испытывать, -тать; дѣлать, сдѣлать опытъ; *it.* доказывать, доказать; (kosztować, smakować, *qu. v.*), отвѣдывать, -дать; probować gorzałkę zapaleniem próbki, отжигáть, отжечь; -wanie, -ia, *n.* прóбованіе; прóба; испытáніе; опытъ; v. Próba; naczynie do probowania gorzałki zapaleniem, отжигáтельница.

Próć, Prać, *v. a.* порóть, распáривать, шитое драть или рѣзать по шву; - się, *v. r.* порóться, распáриваться, дрáться, рвáться по шву; **Prócie, Pracie**, -ia, *n.* пóротье, распáриваніе; *it.* v. Rozpłatać, Otwierać.

Proca, -y, *f.* прáща; z procy ciskać, лукáть; jak z procy, (szybko), бúстро; **Procarz, Procnik, Procownik**, -a, *m.* прáщникъ.

Proceder, -u, *m.*, **Procedura** sądowa, *f.* óбразъ дѣйствія; ходъ дѣла; производство дѣла; судéбное производство; судопроизводство; дѣйствіе судá; судéбный порядокъ.

Procent, -u, *m.* процéнтъ; ростъ; барúшъ; v. Interes, Lichwa.

Proces, -u, *m.* процéсъ; тяжба; тяжéбное дѣло; v. Pienia; rozpocząć proces, затягáться, начáть тягáться; proces czyj prowadzić, вести процéсъ за кого; proces chemiczny, химúческій процéсъ; -sować się, *v. r.* судúться, тягáться, вести тяжбу, вѣдаться судóмъ; v. Pieniać się; -sowy, *adj.* тяжéбный; koszta procesowe, издéржки по тяжéбному дѣлу; тяжéбныя прóторы; издéржки, расхóды по судéбнымъ дѣлáмъ.

Procesya, -yi, *f.* процéссія; торжéственный ходъ; торжéственное шéствіе; крéстный ходъ; ходъ со крестáми.

Proch, -u, *m.* пóрохъ, прахъ, пыль; proch strzelecki, пóрохъ; огнестрѣльный пóрохъ; зéлье.

Próchnieć, † **Pruchnieć**, *v. n.* тлѣть, гнить, портúться; **Próchnienie**, -ia, *n.* тлѣніе.

Próchno, † **Pruchno**, -a, *n.* порохнó, тлѣнъ, гниль; próchno do krzesania ognia, (żagiew'), трутъ.

Prochówka, -i, *f. Bot.* (pórchawka, rodzaj grzybów, *lycoperdon bovista*), бадýшка, дожжевáкъ, дождевáкъ.

Procho-wnia, -ni, *f.* порохóвый [*abo* зелéный] завóдъ; порохóвый магазúнъ; порохóвая бáшня; порохóвая мéльница; -wnica, -y, *f.*, -wniczka, -i, *f.* 1. порохóвница; порошнúца; порохóвый рогъ; 2. prochownica, (młyn prochowy), порохóвая мéльница; 3. prochowniczka pisarska, v. Piaseczniczka; -wnik, -a, *m.* порохóвый [*abo* зелéный] мáстеръ; пороходѣлецъ; зелéйщикъ; пороховщикъ; -wny, -wy, *adj.* порохóвый, зелéный; młyn prochowy, порохóвая мéльница; magazyn prochowy, порохóвый магазúнъ; flasza prochowa, пороховнúца; flasza prochowa kanonierska, натрýска; prochowy дозóрса, зелéйщикъ; порохóвый мáстеръ; mączka prochowa, порохóвая мáкоть.

Prócie, v. *sub:* **Próć**.

Procnik, -a, *m.* прáщникъ.

Procny, Procowy, *adj.* прáщный.

Prócz, *praep.* (*c. Gen.*), v. [Óprócz.

Produkcya, -yi, *f.*, **Produkt**, -u, *m.* 1. продýктъ; произведéніе; творéніе; дѣло; produkty ziemi, продýкты; естéственныя произведéнія; *it.* produkt samorodny, самородка; 2. *Arithm.* produkt, произведéніе, [количество, произвéдшее отъ помноженія одного числá на другóе], продýктъ; **Produkować**, *v. a.* производúть; представлять; - się, *v. r.* представляться.

Profanować, *v. a. impf.*, **sprofanować**, *a. perf.* осквернúть, -нять; оногáнивать, оногáнить; поругáть.

Profes, -a, *m.* 1. монáхъ, котóрый ужé обѣтъ учúнилъ; 2. profes, -u, *m.* монáшескій обѣтъ.

Profes-sor, -a, *m.* профéссоръ; -sorka, -i, *f.* профéссорка; -sorowa, -éj & -y, *f.* профéссорша, женá профéссора; -sorski, *adj.* профéссорскій; -sorstwo, -a, *n.* профéссорство; звáніе профéссора.

Profes-sya, Profe-sya, -yi, *f.* 1. исповѣдáніе, вѣроисповѣдáніе; монáшеский обѣтъ, монáшеская присягá; 2. (rzemiosło, *etc.*), ремéсло; мастерство; прóмыслъ; -syonalista, -syonista, -y, *m.* (rzemieślnik), ремéсленникъ; мастерóвой.

Profil, -u, *m.* 1. прóфиль (лицá); видъ съ бóку; 2. прóфиль, облóмъ; разрѣзъ; *en profil*, въ прóфилѣ; въ разрѣзѣ.

Profit, -u, *m.* прúбыль, прибýтокъ, вýгода, барúшъ, корúсть; **Profitka**, -i, *f.* подсвѣчная трýбка; подъогáрникъ; **Profitować**, *v. n.* выигрывать, выиграть; имѣть прúбыль; получáть, -чить барúшъ, прúбыль; пользоваться, воспóльзоваться; - z czasu, пользоваться врéменемъ.

Profes, -a, *m.* профóсъ.

Próg, -ogu, *m.* порóгъ; °домъ, жилúще; rzeczne progi, порóги [въ рѣкѣ]; v. водопáдъ; progi wodne mniejsze, перебóры; кáменныя гряды, кóсы, низкіе порóги въ рѣкáхъ.

Progno-styk, -u, *m.* (oznak), предсказáніе; предвѣстіе; предзнаменовáніе; прáзникъ; -styka, -i, *f.* предсказáніе, предвѣщáніе, гадáніе, предугадáніе; -stykować, *v. a.* предскáзывать, предвѣщáть, предугáдывать, гадáть.

Progowy, *adj.* порóжный, принадлежáщій къ порóгу.

Progressya, Progresya, -yi, *f. Mathem.* (postęp) прогрéссія; - geometryczna, arytmetyczna, прогрéссія геометрúческая, арифметúческая.

Projekt, -u, *m.*, **Projekcik**, -u, *m. dim.* прóектъ, прóэктъ, планъ, предначертáніе [предполагáемаго дѣла, или произведéнія]; предложéніе; намѣреніе; предпріятіе; зáмыселъ; **Projekcista**, -y, *m.* прожектёръ; *it.* вýдумщикъ; **Projektować**, *v. a.* проектировать, прожектировать; начéрчивать; начéртывать; замышлять, предпринимать.

Proklama, Proklamacya, v. Ogłoszenie, Obwołanie, объявлéніе, провозглашéніе, публикáція.

Proku-racya, -yi, *f.*, -ratorstwo, -a, *n.* стрáпня, хождéніе по дѣлáмъ или поручéніямъ въ судáхъ; стрáпчество; прокурóрство; -rat, -rator, -a, *m.* прокурáторъ, прокурóръ, стрáпчій, адвокáтъ; -ratorski, -ratorowy, *adj.* прокурáторскій, прокурóрскій, стрáпческій; -rować, *v. a.* подрядѣть, достáвить что-либо; v. Stręczyć.

Prolog, -a, *m.* прóлогъ; вступлéніе; введéніе; предисловіе, предувѣдомлéніе.

Prolon-gacya, -yi, *f.* продолжéніе; отсрочéніе, отсрóчка; v. Przedłużenie; -gować, *v. a.* продолжáть, -жúть; отсрóчивать, -чить.

Prom, Prom, Prum, Pram, -u, *m.* парóмъ, порóмъ; плотъ; prom wielki, завóзня; prom mały, плóтикъ.

Promenada, -y, *f.* променáдъ; гульбúще; v. Przechadzka, Spacer.

Promień, -nia, *n.* лучъ; - słoneczny, - słońca, сóлнечный лучъ, лучъ сóлнца; promienie koło obrazów św., сíяніе, лучезáрные вѣнцы; *Bot.* promienie, тычинки; мóчки; нѣточки; волóкна; *Mathem.* рáдіусъ, полупоперéчникъ, полудіамéтръ; promienie wypuszczać, rzucać = **Promie-nić**, *v. n.* испускáть лучи; бросáть лучи; сіять, блистáть; -niekrusz, -u, *m.* сурьмяная рудá; -nistość, -ści, *f.* (mnóstwo promieni, rzucanie promieni), лучезáрность; лучеиспускáніе, испусканіе лучей, бросáніе лучей; -nisty, -ny, *adj.*, -nisto, *adv.* лучистый; издающій, испускающій многіе лучи; лучезáрный; лучеобрáзный, лучезáдный; promieniste słońce, лучезáрное сóлнце.

Promocya, -yi, *f.* 1. производство (въ какóй чинъ), повышéніе, возведéніе; (akademicka), промóція; пожáлование учёной стéпени;

Digitized by Google

(szkolna), переводъ; **Promot**, -a, *m.* имѣющій учёную степень; получившій высшую учёную степень; возвышенъ, произведёнъ, переведёнъ; **Promotor**, -a, *m.* промоторъ, промовитирующій; *it.* покровитель, защитникъ; **Promowować**, *v. a.* покровительствовать, защищать; споспѣшествовать; возводить, производить, возвышать, возвышать; жаловать (пожаловать) кому учёную степень; -, *v. n.* пріобрѣтать (пріобрѣсть) учёную степень; пріобрѣтать степень магистра или доктора.

Prómownik, Prumownik, -a, *m.* паромщикъ, порómщикъ; **Prómowy, Prumowy**, *adj.* паромный, порómный.

Promyk, -a, *m. dim.*, **Promyczek**, -czka, *m. dim. cecmad.* малый лучъ, блескъ; boski promyk, искра божества; promyk nadziei, лучъ надежды.

Pronomen, v. **Zaimek**.

Pronuncyacya, -yi, *f.* произношеніе, выговоръ.

Propek, -pku, *n.* пробка; затычка; втулка; пыкъ.

Propinacya, -yi, *f.* продажа [горячихъ напитковъ].

Proponować, *v. a. impf.*, **zaproponować**, *v. perf.* предлагать, предложить; представлять, представить; proponujący, предлагающій; пропонентъ.

Proporcowy, *adj.* прапорный.

Propor-cya, -yi, *f.* 1. пропорція, соразмѣрность; 2. *Arithm.* пропорція, равенство двухъ отношеній; - arytmetyczna, geometryczna, пропорція ариѳметическая, геометрическая; **-cyonalnie**, *adv.* пропорціонально, соразмѣрно, соотвѣтственно; **-cyonalność**, -ści, *f.* пропорціональность, соразмѣрность, соотвѣтственность; **-cyonalny**, *adj.* пропорціональный, соотвѣтственный.

Proporrnik, Proporcznik, -a, *m.* прапорщикъ; **Proporzec**, -rca, *m.*, **Proporczyk**, -a, *m. dim.* прапоръ, прапорецъ; знамя; v. Chorągiew'.

Propozycya, -yi, *f.*, **Propozycyjka**, -i, *f. dim.* тема, ѳема, предложеніе.

Prorocki, *adj.* пророческій; пророчественный; **Proroctwo**, -a, *n.* 1. пророчество, пророчествіе; предсказаніе, предвѣстіе; 2. *collect.* пророки; **Prorocznica**, v. Praktyka, Astrologia; **Prorok**, -a, *m.* пророкъ; прорицатель; предвозвѣститель, предвозвѣстникъ, предсказатель; prorok męczennik, пророкомученикъ; **Prorokini**, -i, *f.* пророчица; прорицательница; предвозвѣстница, предвозвѣстательница, предсказательница; **Prorokować**, **Proroczyć**, *v. a.* пророчествовать; предсказывать по вдохновенію свыше; пророчить; прорицать, предвозвѣщать, предвѣщать, предсказывать будущее; **Prorokowanie**, -ia, *n.* пророчествованіе; предсказываніе, предвѣщаніе.

Prośba, Proźba, -y, *f.* просьба; прошеніе; молитва; prośba za kim, просьба за кого; ходатайство; предстательство.

Prościć, *v. a.* прямить; выпрямлять.

Prościna, -y, *f.* 1. прямая дорога; † прямица; 2. prościna, **Prościnka, Prościneczka**, v. Prostak.

Prościuchny, Prościuteńki, Prościusieńki, *adj.* прямёнькій, прямёхонекъ, *etc.*, v. Prosty.

Prościzna, -y, *f.* 1. простофиля; 2. простота.

Prosfora, v. **Proskura**.

Prosiak, v. **Prośniak**.

Prosiany, *adj.* (prosowy), просяный; prosiana kasza, просяная каша; ишённая каша; prosiana wlóć, *Bot.* (trank, *solidago virga aurea*), золотень, золотушникъ, золотая розга. [чекъ.

Prosiątko, -a, *n.* поросёнокъ;

Prosić, *v. a.* просить; - kogo o co, *abo* czego u kogo, просить кого о чёмъ, *abo* у кого чего; - na co, (*np.* na obiad, na wesele, na pogrzeb, na herbatę, *etc.*), звать, просить на (*c. Acc.*); приглашать; - za kogo, просить за кого; prosić, zaprosić gości, звать, просить гостей; звать, просить въ гости; - chleba, (żebrać, *qu. v.*), просить милостыни; просить Христа ради; христарадничать; v. *sub:* Chléb; prosić bardzo, неотступно просить; умолять; (modlić się), молиться; молить; proszący, просящій; просительный; proszę cię, пожалуй! пожалуйте!

Prosić się, *v. r.* 1. (z naleganiem prosić, modlić się), проситься; кучиться, просить убѣдительно; усердно, униженно просить; молиться; 2. prosić się, *v. r. impf.*, oprosić się, *v. r. perf.* (prosięta płodzić), пороситься, [опороситься, *v. perf.*]; родить, принести поросятъ.

Prosi-ciel, -a, *m.* проситель, просящій о чёмъ-либо; **-cielka**, -i, *f.* просительница, просящая о чёмъ-либо.

Prosię, -ięcia, *n.* поросёнокъ, поросё; чушка; prosięta, *pl.* поросята; **Prosięcina**, -y, *f.* поросятина; поросячье мясо; **Prosięcy**, *adj.* поросячій; **Prosiennik**, -a, *m.*, **Prosiennicek**, -czka, *m. Bot.* (*hypochaeris porcellia*), поросёночникъ, просёночникъ, просённикъ, ястребка, пазникъ.

† **Proskomidya**, -yi, *f.* проскомидія.

† **Proskomizować**, *v. n.* проскомисать.

Proskura, Prosfora, -y, *f.* проскура, просфора, просвира.

Proskurny, Prosforny, *adj.* проскурный, просфорный, просвирный.

Prośna świnia, *f.* сукоросъ; супоросая [свинья].

Prośniak, Prosiak, -a, *m.* поросёнокъ; чушка.

Prośnianka, -i, *f.* просвирица, просяная солома.

Proso, -a, *n. Bot.* (*panicum miliaceum*), просо, пшено, боръ; proso wróble, v. Wróble (proso).

Prosowy, *adj.* просяный; v. **Prosiany**.

Prospekt, -u, *m.* проспектъ; видъ; *it.* оглавленіе; обозрѣніе; расписаніе.

Prost, w prost, na prost, *adv.* въ прость (†); прямо; v. Prosto.

Prostacki, Prostaczy, *adj.* простоватый, простофилеватый, простой, глуповатый; простонародный; po prostacku, просто; простовато; по-мужицки; **Prostactwo**, -a, *n.* простота; простоватость; глуповатость; глупость; *collect.* простонародіе, простой народъ; **Prostaczka**, -i, *f.* простинка; простая женщина; простофиля; **Prostak**, -a, *m.*, **Prostaczek**, -czka, *m. dim.*, **Prostaczyna**, -y, *m.* простакъ, простякъ; *dim.* простячёкъ; *Eccl. sl.* простецъ; человѣкъ простый; простофиля.

Prostka, -i, *f.* простая водка.

Prosto, *adv.* просто; прямо; prościuchno, porściuteńko, prościusieńko, prościutko, прямёнько, прямёхонько; prosto, po prostu, (bez przydatku, niewytwornie), прямо; напрямки; напрямикъ; безъ обинаковъ; запросто; просто; безъ притворства; чистосердечно; prosto, po prostu, z prosta, (prostym sposobem), просто; спроста & спростá; безъ затѣй.

Prosto-dzióbek, -bka, *m.*, **Prostodzióbki**, *pl.* птицы, имѣющія прямой и острый носъ *abo* клювъ; **-kąt**, -u, *m. Mathem.* прямоугольникъ; **-kątny**, *adj.*, **-kątnie**, *adv.* прямоугольный; -но; **-kreślny, -kryślny, -liniowy**, *adj.* прямолинейный; **-padłość**, -ści, *f.* перпендикулярность, отвѣсность; **-padły**, -a, -e, *adj.* перпендикулярный, отвѣсный; прямо стоящій.

Prostość, -ści, *f.* прямь, прямизна, прямость; *it.* v. Prostota.

Prosto-ścienny, *adj.* прямолинейный; **-stawność**, -ści, *f.* перпендикулярность, отвѣсность; **-stawny**, *adj.* простостоящій, отвѣсный, перпендикулярный; **-szczérość**, -ści, *f.* простосердѣчіе, простосердечность, простодушіе, прямодушіе, чистосердѣчіе, безкозарство; **-szczéry**, *adj.* простосердечный, чистосердеч-

Digitized by Google

ный, простодушный, прямодушный, безковарный, безхитростный, прямота, искренность.

Prostota, -y, *f.* простота, прямота, чистосердечіе, простодушіе; *it.* простота; оплошность; глупость.

Prostować, *v. a.* прямать; выпрямлять; *наводить на истинный путь; v. Kierować.

Prostowłosy, *adj.* простоволосый, *Eccl. sl.* прямовласый.

Prosty, *adj.* прямой; простой; несложный; обыкновенный; низкій; вольный; prosta droga, прямая дорога; прямица; prostą drogą, прямою дорогою; прямымъ путемъ; linia prosta, прямая линія; кąt prosty, прямой уголъ; *Gramm.* stopień prosty, положительная степень; prosty żołnierz, простой солдатъ; радовой; prosty człowiek, человѣкъ простый; простолюдинъ; человѣкъ изъ простаго народа; człowiek prostego urodzenie, человѣкъ низкаго происхожденія; prosty lud, prostego stanu lud, простой народъ; простолюдіе; простолюдинство; простонародіе; proste piwo, простое пиво. [Божье дерево.

Prosznczek, -szczka, *m. Bot.*

Proszek, -szka, *m.*, **Proszeczek**, -czka, *m. dim.* (v. proch), пылинка, пылиночка, порошина, порошинка, порошиночка; *Med.* порошокъ; proszek na przeczyszczenie, слабительный порошокъ; proszek na womity, рвотный порошокъ; proszek do zębów, зубочистный [*abo* зубной] порошокъ. [просьба.

Proszenie, -ia, *n.* прошеніе,

Proszkować, *v. a.* превращать въ порошокъ; толочь, истирать въ порошокъ; измельчать.

Proszniety, **Proszysty**, -a, -e, *adj.* пылистый; пыловатый; пыльный. [мать, пылить.

Prószyć, **Pruszyć**, *v. a.* поро-

Protegować, *v. a.* покровительствовать.

Protekcya, -yi, *f.* протекція; покровительство; **Protektor**, -a, *m.* протекторъ; покровитель; **Protektorka**, -i, *f.* покровительница.

Protestacya, -yi, *f.* протестъ; возраженіе на что; встрѣчное объясненіе; v. Protestować.

Prote-stant, -a, *m.* протестантъ; **-stanka**, -i, *f.* протестантка; **-stantski**, -a, -ie, *adj.* протестантскій.

Protestować, *v. a.* протестовать; объявлять своё несогласіе [*abo* неудовольствіе] на что; заявлять *abo* подавать протестъ; возражать.

Proto-kol, -u, *m.* протоколъ; w protokol co zapisać, внести въ протоколъ; **-kollista**, -y, *m.* протоколистъ; письмоводитель; книговодитель.

Protopop, -a, *m.* протопопъ, протоіерей. [временный.

Protunkowy, *adj.*, -wo, *adv.*

Prowa-dzić, *v. a.* (*propr. et* *) вести, вестй; водить; везти, везть; возить; - z sobą, сестй; -(rów), проводить; прокапывать; - wojnę, вестй войну; воевать; - proces (*qu. v.*), производить тяжебное дѣло; - daléj, продолжать; - rachunki, вестй счёты; вестй счётную книгу; - handel, производить торгъ [*abo* торговлю]; торговать; - gospodarstwo, управлять хозяйствомъ; хозяйничать; - życie, жить; вестй жизнь; провождать время; - kogo, (odprowadzać), провожать, проводить; *it.* сопровождать кого; (v. Naprowadzać); - kogo do grobu, провожать, проводить покойника; идти за гробомъ; отдавать умершему послѣдній долгъ; - się, *v. r.* (dobrze, źle), вестй себя; -dzenie, -ia, *n.* веденіе; v. *verb.* Prowadzić; -dziciel, -a, *m.* проводникъ; наставникъ; -dzicielka, -i, *f.* проводница; наставница.

Prowent, -u, *m.* прибитокъ; доходъ [изъ чего]; -towy, *adj.* доходный.

Powiant, -u, *m.* провіантъ, хлѣбные запасы для войска; съѣстные припасы; **Prowiantmagister**, -stra, *m.* провіантмейстеръ; **Prowiantować**, *v. a. impf.*, **uprowiantować**, *v. a. perf.* снабжать, снабдить провіантомъ; снабжать, съѣстными припасами; **Prowiantowy**, -a, -e, *adj.* провіантскій; prowiantowy wóz, повозка для провіанта. [снабдить.

Prowidować, *v. a.* снабжать,

Prowin-cya, -yi, *f.* провинція; область; -cyal, -a, *m.* провинціалъ; -cyalny, -a, -e, *adj.* провинціальный; областной; -cyalstwo, -a, *n.* должность провинціала.

Prowizor, -a, *m.* провизоръ, аптекарскій помощникъ, помощникъ аптекаря.

Prowizya, -yi, *f.*, **Prowizyjka**, -i, *f. dim.* 1. провизія; съѣстные разнаго рода припасы; запасъ; *it.* (opatrzenie), снабженіе; приурѣпіе; 2. (procent, процентъ, рость. [ще.

Prowokować, v. **Odwoływać**

Proza, -y, *f.* проза.

Prozaiczny, *adj.* прозаическій.

Prożba, v. **Prośba**.

Prożek, -żka, *m. dim.* 1. (v. próg), порожекъ; 2. prożek, prożeczek (u skrzypców, gryf), ладъ.

Prożen, v. **Próżny**.

Próżnia, -ni, *f.* пустота; порожнее мѣсто.

Próż-niacki, **Próżniacy**, *adj.* праздолюбивый, любящій быть праздным; лѣнивый; -niactwo, -a, *n.* праздность; праздолюбіе, праздолюбство; тунеядство; -niaczka, -i, *f.* праздная женщина; бакалушница; -niak, -a, *m.* праздолюбецъ, любитель праздности; празный человѣкъ; лѣнивецъ; тунеядецъ; бакалушникъ; -nica, -y, *f.* тщетная, пустая, тлѣнная вещь; пустота.

Próż-no, *adv.* порожно; порожнѣ & порожнемъ; пусто; (daremnie, bezskutecznie), тщетно; всуе; суетно, напрасно; -nogłówka, -i, *s. c.* *пустая голова; глупая башка; вѣтреникъ, вертопрахъ; -nojad, -a, *s. m.*, -nostrawa, -y, *s. c.*, v. Darmojad; тлѣнность, -nomówca, -y, *m.* празднословецъ, суеслověцъ, пустословъ, говорящій пустое, нелѣпое; v. Gadula; -nomowność, -ści, *f.* празднословіе; суеслověіе, пустословіе, тщеслověіе; v. Gadulstwo; -nomowny, *adj.*, -nomownie, *adv.* празднословный; -no; v. Gadatliwy; -ność, -ści, *f.*, -nota, -y, *f.* пустота; пустое, порожнее мѣсто; (marność, *etc.*), тлѣнность, бренность; суета, суетность, тщета, тщетность; тщеслověіе, хвастовство; *it.* próżnota, (próżnowanie), праздность; -nować, *v. n. Eccl. sl.* праздновать; предаваться праздности; праздолюбствовать; праздно шататься; шляться; проводить время безъ дѣла; бить баклуши; баклушничать; лѣниться; быть тунеядцемъ; -nowanie, -ia, *n.* праздность; лѣность; тунеядство; безделіе; próżnowanie powód do złego, §. праздность есть мать [*abo* матерь всѣхъ] пороковъ; -nowiatr, -a, *m.* вѣтреникъ, вертопрахъ; **Próżny** & **Próżen**, -na, -ne, *adj.* 1. порожній, пустой; próżne miejsce, порожнее, пустое мѣсто; z próżnemi (= gołemi) rękami [rękoma], съ пустыми руками, съ голыми руками, безъ подарка, безъ денегъ; przyjść do kogo z próżnemi rękoma, придти къ кому съ пустыми [*abo* съ голыми] руками; 2. порожній, праздный, незанятый; *it.* ничѣмъ не занимающійся; живущій безъ дѣла; праздный; 3. пустой, недѣльный, суетный; свободный; вольный; *it.* пустой, суетный, тлѣнный, бренный; тщетный, тощій, напрасный; *it.* вольный; próżna nadzieja, пустая надежда; próżną nadzieją się karmić, питать себя суетною или тщетною надеждою; *Eccl. sl.* суетствовать; próżne pole, пустое поле; *it.* próżne pole (w szachach), любка; próżnym uczynić, v. **Daremnić**.

Prozodya, -yi, *f.* просодія, слогоудареніе.

Prozopopeja, -i, *f.* просопопея; лицемѣрство.

Prud, v. **Prąd**.

Pruchnieć, **Pruchno**, v. **Próchnieć**, **Próchno**. [Próchawka.

Pruchawka, v. **Purchawka**,

Digitized by Google

Prum, *etc.*, v. **Prom.**

Pruski, *adj.* Прусскій; *Chem.* kwas Pruski, (*acidum Prussicum*), синильная кислота; кислота Берлинской лазури.

Pruszyć, v. **Prószyć.**

Pryciać, **Pruciać**, v. **Tropić.**

Pryca, -u, *m.*, **Prycza**, -y, *f.* нары.

Pryki, *pl.* окова у багровища.

Prykować, *a. a.* подпирать шестами, кольями.

Prym, -u, *m.* первенство, преимущество, предпочтение.

Prymа, -y, *f.* первый часъ каноническихъ молитвъ; **Prymarya**, -yi, *f.* утреня, заутреня.

Prymas, -a, *m.* примасъ; **Prymasowski**, **Prymatski**, *adj.* примасскій; **Prymasowstwo**, -a, *n.* примасство.

Prymicye, *pl.* (pierwsze nowo święconego księdza odprawianie mszy św.), первое отправление новопосвященнымъ священникомъ литургіи.

Prymetal, -u, *m.* принцметаллъ; симилоръ; Мангейское золото; **Prymetalowy**, *adj.* принцметальный; симилорный.

Prynceyał, -a, *m.* 1. принципалъ; хозяинъ торговаго дома; главa; шефъ; начальникъ; 2. *Mus.* (głos pierwszy w organach), главный регистръ; **Prynceyalny**, *adj.* принципальный, главный, начальственный, важнѣйшій, знатнѣйшій.

Prynceypia, *pl.* начала; принципы; v. **Elementa**, **Zasady**, **Początki.**

Prysk, -u, *m.*, v. **Zarzewie.**

Pryskać, v. **Prysnąć.**

Pryskirnik, v. **Pryszczeniec.**

Pryskować, *v. a.* 1. клеймить; налагать клеймо; 2. – konia, разрѣзать ноздри у лошади.

Prysnąć, **Pryskać**, *v. n. et a.* брызгать, брызнуть; прыскать, прыснуть; (wytryskać), бить ключемъ; выскакивать; *it.* v. **Pękнąć**, **Niknąć**; *fig.* prysnąć, (uciec, drapnąć, *qu. v.*), * упрыснуть; весьма скоро убѣжать; опорхнуть; удрать; дать лыжа; утёкъ; ускользнуть; улизнуть; *it.* pryskać, v. **Parskać** (nozdrzami).

Pryszcz, **Pryszcz**, *gen.* pryszcza, *m.*, **Pryszczel**, -a, *m.* прыщъ, прыщикъ, пупыръ, пупырёкъ, пупырышекъ, пузырь, пузырёкъ, пузырёчекъ, волдырь.

Pryszczeć, *v. n.*, -się, *v. r.* прыщевать; становиться прыщеватымъ; нарывать; *it.* пузыриться.

Pryszczenica, -y, *f.* *Bot.* (rozchodnik pryszczący, pryszczyrnica, prysznyrnik, *sedum acre*), молодило острое; перецъ дикій; грижная трава; (gat. powoju, *clematis flamula*, *clematis vitabula*), жигуненъ, хомонось; – jaskier, (*ranuculus flamula*), прыщеницъ.

Pryszczeniec, -ńca, *m.*, **Pryskirnik**, -a, *m.* (*flamula Jovis*, *clematis erecta*), жигучка; хомонось прямой; бородавочные волосы.

Pryszczowaty, *adj.* прыщеватый; пузирчатый.

Pryszczowy, *adj.* прыщевый; пузирный.

Prytnąć, *v. n.* пригнуть.

Prywat, -a, *m.* частный человѣкъ; **Prywata**, -y, *f.* 1. частная жизнь; *it.* v. **Samotność**; 2. корыстолюбіе, своекорыстіе; **Prywatnik**, -a, *m.* корыстолюбивый, своекорыстный человѣкъ; **Prywatny**, *adj.*, -nie, *adv.* приватный, частный, особенный, непубличный; домашній; prawo szczególne *abo* prywatne, частное право.

Prywet, **Préwet**, -u, *m.* нужное мѣсто; отхожее [*abo* отхожное] мѣсто; ретирадное мѣсто; нужникъ, нужничекъ; заходъ; отходъ; ватеръ-клозетъ; **Prywetne**, -ego, *s. n.* плата за очищеніе нужниковъ; **Prywetnik**, -a, *m.* заходникъ, дермопратъ, золотарь, нуждарь, чистильщикъ нужныхъ, отхожихъ мѣстъ; **Prywetny**, **Prywetowy**, *adj.* заходный, относящійся къ заходу [къ отходу, къ нужнику].

Prysma, -y, *f.* *Mathem.* призма; *Phys.* радугъ.

Prza, -y, *f.* *Eccl. sl.* пря; споръ; состязаніе; собора; тяжба; судебное дѣло. [cska.

Przacka, v. **Przęcka**, **Sprzą-**

Przadać, v. **Przaść**; **Przadca**, -y, *m.*, **Przadek**, -dka, *m.* прядильщикъ; **Przadka**, -i, *f.* прядильщица; пряха; przadki życia ludzkiego, (= Parki, *qu. v.*), Парки; **Przadny**, *adj.* прядильный; przadna izba, прядильная комната; прядильня; сборная.

Przałka, -i, *f.* *Pomol.* родъ грушъ. [v. **Przeć** (III).

Przanie, -ia, *s. n. v.* пряніе;

Przaść, **Prześć**, *v. a.* прясть; *fig.* przaść co w głowie, v. **Rolć**, **Knować.**

Przaślić, *v. a.* чесать (лёнъ).

Przaślka, **Przęślka**, -i, *f.* *Bot.* (*equisetum*), хвощъ; хвощёвая трава. [пряльца.

Przaśnica, -i, *f.* прядница,

Przaśność, -ści, *f.* прѣсность, прѣсность.

Przaśny, *adj.*, -no, *adv.* прѣсный; нѣсколько сладковатый, некислый и несолёный; незаквашенный; безквасный; przaśny miód, мёдъ-сырецъ; ciasto przaśne, прѣсное тѣсто; chleb przaśny = **Przasnek**, -nka, *m.*, **Przaśnik**, -a, *m.* прѣсный [*abo* безквасный] хлѣбъ; прѣснякъ; хлѣбъ безъ закваски; опрѣсноокъ.

Przebaczać, **-baczyć**, *v. a.* 1. – komu, (wybaczyć), прощать, простить; отпускать, отпустить вину; извинять, извинить; не преслѣдовать за обиду; 2. v. **Zaniedbać**, **Zapomnieć**; **-baczenie**, -ia, *n.* прощеніе, извиненіе; **-baczny**, *adj.* простительный, извинительный; **-badać**, 1. v. **Przebość**; 2. **-badać**, **-badywać**, *v. n.* провѣдать, провѣдывать; v. **Wybadać**; **-bąkać**, **-bąkać**, **-bęknąć**, **-bęczyć**, *v. a.* проболтать, промолвить словечко; **-balować**, *v. a.* прогулять, пропить, промотать; **-bankietować**, *v. a.* пропировать, пируя промотать, прокутить; **-beczeć**, *v. n.* проблеять; **-bęczeć**, *v. n.* прокукать; **-bękać**, v. **Przebąkać.**

Prze-bić, **-bijać**, *v. n.* (*propr. ci*) пробить, пробивать; продолить, продолмать, продалмывать; прорубить, прорубать; проколоть, прокалывать; пронюбать, пронюбать; пробость & пробость, прободать; пронзить, пронзать; **-gwoździem**, пробить, пробивать гвоздями или гвоздями; прогвоздить, прогвоздывать; – co przez sito, протереть, протирать сквозь цѣдилку; пропускать, пропустить сквозь сито или какое-либо цѣдило; процѣдить, процѣживать; –, (przenikać), проникнуть, проникать; *it.* –, (o kolorze, *c/a.*), просвѣчивать сквозь; пропускать свѣтъ; освѣтить насквозь; блистать, мерцать; проглядывать, проглянуть, показываться; papier przebija, бумага протекаетъ; бумага пропускаетъ чернила; atrament przebija, чернила проходятъ насквозь; *it.* przebić, (przekuć, bijąc przerobić), перековать; переченкать; trudno mur głową przebić, v. *sub*: Głowa; – się, *v. r.* пробиться, пробиваться сквозь; пробраться, пробираться сквозь; продраться, продираться сквозь; przebijać się przez wojsko nieprzyjaciela, пробиваться сквозь непріятельское войско; **-bicie**, **-bijanie**, -ia, *n.* пробивка, пробиваніе; пролоніе; пробоина, пробиваніе; пронзаніе; прободеніе, прободаніе.

Prze-bieds, v. **Przebiegać**; **-bieg**, -u, *m.* 1. перебѣгъ, перебѣжка, скорый переходъ; 2. летаёная дорога; 3. przebiegi, *pl.* * пронски; пронырство; уловки; коварства; хитрости; 4. przebieg, -a, *m.* = **-biegacz**, -a, *m.*, **-bieglec**, -glca, *m.* *a*) перебѣжчикъ; передавшійся непріятелю, перемётчикъ; дезертиръ; бѣглецъ; *β*) przebieglec, * ходокъ, пройдоха, пронёра, бывалый, хитрецъ; **-biegać**, v. **Przebiegnąć**; **-biegnie**, -ia, *n.* перебѣганіе, перебѣжаніе, перебѣгиваніе; **-biegnąć**, -i, *f.* перебѣгъ, перебѣжка; **-bieglec**, v. **Przebieg** (4); **-biegłość**, -ści, *f.* проворность; хитрость, лукавость; коварство; пронырливость; **-biegły**, *adj.* проворный;

Digitized by Google

хи́трый, лука́вый; кова́рный; проницательный; Prze-biegnąć, -biedz, -biegać, -bieżeć, *v. a. et n.* пробѣжа́ть, пробѣга́ть; перебѣжа́ть, перебѣга́ть, перебѣ́гивать; скоро пройти́, проходи́ть; przebiegać (co krótko czytając, *etc.*), пробѣга́ть, -жа́ть; скоро́ пересма́тривать, -смотре́ть; (= upływać), протека́ть; przebiegać, - się, бродѣ́ть; (krążyć), обраща́ться, кружи́ться; -bielać, -bielić, *v. a.* пробѣ́ливать, пробѣ́лить, перебѣ́ливать, перебѣ́лить; -bierać, -brać, *v. a.* 1. - co, перебира́ть, перебра́ть, разбира́ть, разобра́ть, осма́тривать, дѣ́лать разбо́ръ; избира́ть, избра́ть, выбира́ть, вы́брать, отбира́ть, отобра́ть; очища́ть, очи́стить; przebierać palcami, перебира́ть па́льцами; - miarę w czém, превыша́ть, превы́сить ме́ру въ чёмъ; выходи́ть, вы́йти изъ грани́цъ; вступа́ть, вы́ступить изъ предѣ́ловъ; przestupać, -nąć предѣ́лы; przebrać, (biorąc ująć, wybrać, *qu. v.*), истоща́ть; 2. - kogo, переодѣва́ть, переодѣ́ть кого́; надѣва́ть, надѣ́ть на кого́ другое пла́тье; -bierać się, -brać się, *v. r. α*) переодѣва́ться, переодѣ́ться; надѣва́ть, надѣ́ть на себя́ другое пла́тье; *β*) - się do czego, gdzie, пробира́ться, пробра́ться сквозь; *γ*) истоща́ться, истоща́ться; -bieranie, -branie, -ia, *n.* 1. перебира́ніе, перебра́ніе, перебо́ръ, разбира́ніе, разобра́ніе, выбира́ніе, избра́ніе, очищеніе; 2. переодѣва́ніе; -bieniadować, *v. a.* проиро́вать; -bieżenie, -ia, *n.* перебѣ́жаніе; -bijać, -bijanie, v. Przebić, Przebicie; -bitka, -i, *f.* (w górnict.) подземе́льный проходъ изъ одно́й руднично́й я́мы въ другу́ю; -błąnować, *v. a.* продурѣ́ть, промота́ть; -błagać, -błażyć, *v. a.* умиростѣ́вать; смягча́ть; v. Ubłagać; -błogosławiony, *adj.* преблаже́нный; -błyskiwać, *v. n.* пробле́скивать, просвѣ́кивать, просверка́ть, просверкну́ть; -bodzenie, -ia, *n.* прободе́ніе, прободе́ніе, проноа́ніе; -bodziciel, -a, *m.* пробода́тель; -bóg! *interj.* Бо́га ра́ди! для Бо́га! Бо́же мой! v. *sub:* Bóg; -bogaty, *adj.* преблагати́й; -bój, -oju, *m.* 1. прехо́дъ; ідѣ́ на прехо́дъ, пробива́ться [сквозь непріятелское во́йско]; 2. (w górnict.) проло́мъ, пробо́й, пробо́ина; -bór, -u, *m.* перебо́ръ; излишество, взятое сверхъ надлежа́щаго количества; -borek, -rka, *m.* пробо́ръ, пробо́рецъ, волоска́ изъ голо́въ, раздѣля́ющая волосы надво́е, проѣ́мъ; -boić, -bodnąć, -badać, *v. a.* пробо́сть & пробо́сти, пробода́ть, проколо́ть, проко́лывать, пронзи́ть, пронзать; -brać, v. Przebierać; -brakować, *v. a.* перебракова́ть, перебра́ть, разобра́ть товары́ по ихъ доброты́ на разны́я ру́ки; Przebrakowanie, -ia, *n.*, -brak, -u, *m.* перебракова́ніе; -branie, v. Przebieranie; -braniec, -ńca, *m.* v. Wybrany; -brnąć, -brodzić, *v. a.* перебро́сть & перебро́сти, перейти́ въ бродъ, пройти́ въ бродъ, переправи́ться въ бродъ чере́зъ (*a. Acc.*); -bronować, *v. n.* перебороня́ть; -bróździć, *v. a.* пробороздѣ́ть, переборозди́ть; -brudzić, *v. a.* перемара́ть, перепа́чкать; -brukować, *v. a.* перемости́ть; -brzydły, -brzydliwy, *adj.* пресквѣ́рный, отвратѣ́льный; -buć, -buwać, *v. a.* пересобу́ть, пересобу́вать; -buchnąć, *v. n.* проныхну́ть; -budować, *v. a.* 1. (budynek inaczéj przestawić), перестро́ить, передѣ́лать постро́енное; 2. (na budowanie wydać), престро́ить, издержа́ть на постро́йку; -budzać, -budzić, *v. a.* пробужда́ть, пробуди́ть; прерыва́ть, прерва́ть сонъ; разбужда́ть, разбуди́ть; przebudzić się, *v. r.* пробуди́ться, проснуться, очну́ться; -być, -bywać, *v. n.* пробы́ть, пробыва́ть; пробы́ть, пробыва́ть; оста́ться, оставаться; *ii.* перейти́, переправиться, переправляться [чере́зъ ру́ку, *etc.*]; *iii.* превозмо́чь, преодолѣ́ть; -bycie, -bywanie, -ia, *n.* пробы́тіе, пробы́тіе; переходъ, переправа́ [чере́зъ что]; пребыва́ніе (съ кѣмъ); *ii.* преодолѣ́ніе; -byt, -u, *m.* пребыва́ніе; v. Pobyt, Pobyć; -bytek, v. Przybytek.

I. Przeć, parł, prze, prę, *v. a. impf.*, Pierać, *v. contin.* (pchać, przypierać, *qu. v.*) перѣ́ть, выжима́ть, гнести́, давѣ́ть; пихать; прогна́ть себя́ путь си́лою; гнать; *ii.* v. Nalegać, Nacierać, Napędzać, Naglić; przeć na kogo, слага́ть, взва́ливать; взноси́ть [на кого́-либо небы́лицу].

II. Przeć, przał, przy, przę, *v. a. impf.* (przeczyć, zapierać) отпира́ть; оспо́ривать; отрица́ть что; перечить; przeć się *v. r. α*) - się czego, (zapierać się), отпира́ться отъ чего́; запира́ться въ чёмъ; отрица́ться отъ чего́; не признава́ться въ чёмъ; отрица́ть что; *β*) *Eccl. sl.* прѣ́ться; спо́рить; состяза́ться; спо́риться; тяга́ться.

III. Przeć, *v. n.* (z gorąca potnieć, rozpalać się), прѣ́ть; перепрѣ́вать; преце́ж ме́жду па́льцами.

Prze-cadzać, -cedzić, *v. a.* процѣ́живать, процѣ́дѣть, перецѣ́живать, перецѣ́дѣть; -cedzka, -i, *f.* цѣ́дѣло, цѣ́дѣлка; -cenić, -cenić, *v. a.* перецѣ́нивать, перецѣ́нить; наби́вать, набѣ́ть цѣ́ну, возвыша́ть цѣ́ну; *ii.* запрѣ́шивать, запросѣ́ть; Prze-chadzać, -chodzić, *v. n.* 1. прохаживать, проходи́ть; - przez co, проходи́ть чере́зъ [*abo* чрезъ] что; wojsko przechodzi przez miasto войска́ проходя́тъ чрезъ го́родъ; strach mię jakiś przechodzi, у́жасъ меня́ объе́млетъ; у́жасъ меня́ берётъ; v. Dreszcz, Mrowie; 2. - (np. suknie, bóty), v. Pochodzić; 3. - skąd dokąd, z miejsca na miejsce, переходи́ть изъ одно́го мѣ́ста на другое́; v. переселя́ться; 4. - mimo, проходи́ть мимо, миновать; przechodząc, (mimo idąc), мимохо́домъ; проходя́ мимо; 5. (*o czasie:*) проходи́ть, миновать, окан́чиваться; 6. проходи́ть, проника́ть; atrament przechodzi przez papier, черни́ла проходя́тъ сквозь бума́гу; 7. - kogo czém *abo* w czém, превосходи́ть, превосходствовать, превосходи́ть кого́ въ чёмъ; превыша́ть кого́ чѣмъ; перещеба́ть; 8. - się, *v. r.* прохаживаться, проходи́ться, прогу́ливаться; гуля́ть; v. Przejść.

Prze-chadzka, -i, *f.* 1. прогу́лка; гуля́нье; прохажи́ваніе; 2. гуля́ющее; -charaby кой, *m.* ло́шадь изнурённая гонь́бою; -charénie, -ia, *n.* - коньскіе, тре́нетъ, содроганіе, болѣ́знь ло́шади отъ загона; -chędożyć, *v. a.* прочи́стить, перечи́стить, вы́чистить засорённое, замарамное; -chéra, -chyra, -y, *a. c.*, -chérny, -chyrny, *adj.* черезвычу́ръ о́стрый; дерзкій; умничающій; высокомудрый; высокомудренный; пересу́дчикъ; худа́тель; -chładzać, -chłodzić, *v. a.* прохлажда́ть, прохлади́ть; прохоли́вать, прохолоди́ть; -chładzający, *part. a.* прохлажда́ющій, прохлади́тельный, прохла́дный; -chłodzić, *v. n.* = -chłodzić się, *v. r.* прохлади́ть, прохолоди́ться, прохоли́ваться, просто́ять, прости́ть; -chłodzenie, -ia, *n.* прохлажде́ніе; -chłodzić, v. Przechładzać; -dziciel, -a, *m.* прохлади́тель, прохлажда́ющій что́-либо; -chłonąć, -chłostać, *v. a.* прохлесну́ть, прохлёстывать, прохлестать; проби́ть плетёмъ или ро́згою; -chlubiać się, *v. r.* перехва́ливаться, превозноси́ться, величаться, хва́статься, чва́ниться; -chód, -odu, *m.* 1. Przechodzenie, Przejście, -ia, *n.* переходъ; проходъ переходе́ніе; прохожде́ніе; 2. przechód, (miejsce, którędy, przechodzą), проходъ; переходъ; 3. przechód, (wyjście na dwór, retyrada, v. prywet), отходъ, захо́дъ; ны́жное *abo* отхо́дное мѣ́сто; Prze-chodni, -chodowy, -chodzisty, *adj.* прохо́дный; прохо́жій; проходи́мый; откры́тый для прохо́да; переходный; transи́тный; handel przechodni *czyli* tranzytowy, транзитная торго́вля; торгъ транзитными товарами; cło przechodowe,

Digitized by Google

транзитная пошлина; пошлина съ провозныхъ товаровъ.

Prze-chodnik, -a, *m.* [тѣнистая] аллея; **-chodność**, -ści, *f.* проходимость; **-chodzenie**, -ia, *n.* перехожденіе; прохожденіе; **przechodzenie dusz ludzkich**, (*metempsychosis*), переселеніе душъ; v. Przechód (1); **-chodzić**, v. Przechadzać, Przejść; **-chodzień**, -dnia, *m.* прохожій, проходящій, мимоидущій; v. Passażer; **-chodźca**, -y, *m.*, v. Poprzednik; **-chodzieniec**, -ńca, *m.*, v. Krużganek, Portyk; **-chodzisko**, -a, *n.* проходъ, переходъ, мѣсто, гдѣ можно пройти насквозь; **-chorować**, *v. n.* прохворать; **-chów**, -owu, *m.*, **-chowek**, -wka, *m.* 1. (przechowanie), сбереженіе, сохраненіе; - bydła, содержаніе [*abo* прекормленіе] скотъ зимою; 2. przechów, (skryte schowanie), укрытіе, укрываніе, укрывательство, утайка; 3. уголокъ; убѣжище; пристанище; **-chować**, **-chowywać**, *v. a.* 1. сохранять, сохранять; сберечь, сберегать; продержать, продерживать [зимою]; 2. укрыть, укрывать, передержать, передерживать; дать, давать убѣжище; **-chowywacz**, -a, *m.* укрыватель; пристанодержатель; передержатель; **-chowywaczka**, -i, *f.* укрывательница; пристанодержательница; передержательница; **-chowywanie**, -ia, *n.* 1. сбереженіе, сохраненіе, сберегательство; 2. укрываніе, укрывательство, передерживаніе, передержательство, пристанодержательство; **-chrapać**, *v. n.* перехрапѣть, пересопать; **-chrzcić**, *v. a.* перекрестить; крестить вторично; совершить обрядъ крещенія надъ иновѣрцемъ; * переименовать; **-chrzcianka**, -i, *f.* перекрещенка; крещеная жидовка; **-chrzta**, -y, *m.* перекрость; перекрещенецъ; крещеный жидъ; v. Nowochrzczeniec; **-chrzczenie**, -ia, *n.* перекрещеніе; **-chrzczony**, *part. p.* перекрещенный; **-chwała**, -y, *f.* хвастливость, самохвальство, тщеславіе; **-chwalca**, -y, *m.* хвастливый, самохвалъ; **-chwalić**, **-chwalać**, *v. a.* перехвалять, перехваливать, слишкомъ (весьма, чрезмѣрно) хвалить; - się сѣм, тщеславиться, величаться, чваниться; **-chwałka**, -i, *f.* чрезмѣрная похвала; *fig.* угроза; **-chwycić**, **-chwytać**, **-chwytywać**, *v. a.* перехватить, перехватать, перехватывать; **-chwycenie**, **-chwytanie**, -ia, *n.* перехватка, перехватаніе; **-chwytacz**, **-chwyciciel**, -a, *m.* перехватчикъ; **-chybać**, **-chybnąć**, **-chynąć**, **-chylać**, **-chylić**, *v. a.* перегнуть, перегнуть; наклонить, наклонить на одну сторону.

Prze-chyra, v. Przechéra; **-chytry**, *adj.* прехитрый; **-chytrzenie**, -ia, *n.* перехитреніе, прехитреніе, хитреніе, злоухищреніе; **-chytrzyć**, *v. a.* перехитрить, прехитрити, превзойти кого-либо хитростію; v. Podejść, Podstąpić; **-ciąć**, v. Przecinać; **-ciąg**, -u, *m.* 1. przeciągnienie (*np.* w wojskiem), переходъ, проходъ; - statku do drugiego brzegu, переваль, переходъ судна отъ одного берега къ другому; 2. przeciąg czasu, продолженіе времени; v. Ciąg, Cug; 3. (procedura, = przedłużenie, odwleczenie), протяжка; проволочка, замедленіе; 4. - miejsca, пространство; промежутокъ; 5. przeciąg, przeciągnienie głosu, sylaby, протяженіе голоса, слога; **-ciągać**, **-ciągnąć**, *v. a.* протягивать, протянуть; продолжать, продолжить; длить, продлить; простирать въ длину; растягивать, растянуть; - na drugą stronę, (*propr.* & *), перетягивать, перетянуть, тянуть, склонять, преклонять на другую сторону; - (odwłóczyć, odwlec, *etc.*), протягивать, протянуть, длить, медлить исполненіемъ чего-либо, тянуть, затягивать, волочить, проволакивать, проволочить; v. Odkładać; - co przez co, (= przewlekać), продѣвать, продѣть, продѣргивать, продѣрнуть; - mowę, słowa, растягивать рѣчь, продолжительно слова, слога; -, *v. a.* (*o wojsku* = przechodzić, *qu. v.*), проходить, пройти чрезъ; **-ciągać się**, *v. r.* потягиваться, зѣвая вытягивать *abo* протягивать свои члены; **-ciąganie**, **-ciągnienie**, -ia, *n.* протягиваніе, протяженіе; растягиваніе, растяженіе; продолженіе; преклоненіе; продѣваніе, продѣргиваніе; przeciąganie się, потягота, вытягиваніе членовъ тѣла съ зѣвотою; v. Przeciąg; **-ciągłość**, **-ciągliwość**, -ści, *f.* протяжность, протяженность; **-ciągły**, **-ciągliwy**, *adj.* протяжный, протяженный; продолжительный; растяжный; удобопродѣваемый; (przeciągniony), протянутый, растянутый, вытянутый, продолженный; **-ciągnąć**, v. Przeciągać; **-ciągnienie**, v. Przeciąganie & Przeciąg; **-ciążać**, **-ciężać**, **-ciężyć**, *v. a.* слишкомъ отягощать, отяготить; слишкомъ [*abo* чрезчуръ] обременять, обременить; сл. нагружать, нагрузить; **-cie**, **-cię**, *c. enclit.* Przecięż, *adv.* однако, однако же; но; не смотря на то; очаче; всѣ-таки; при всѣмъ томъ; *it.* по крайней мѣрѣ; понѣ; же; наконецъ; na, idzie przecie, вотъ, наконецъ, онъ идетъ; skończyłeś przecie, насилу (ты) кончилъ; przyszedł przecie, наконецъ онъ пришелъ; miéj przecię rozum! будь же благоразуменъ! будь же умникъ! воздумай [*abo* разсуди] хорошенько.

Prze-ciec, v. Przeciekać; **-cięcie**, -ia, *n.* пересѣченіе; пересѣчка; перерѣзъ, прорѣзъ, разрѣзъ; сѣченіе; *etc.*, v. Przecinanie; *Archit.* przecięcie pionowe, перпендикулярный разрѣзъ; профиль; punkt przecięcia, *a*) пересѣчка; *β*) *Mathem.* точка пересѣченія; *it.* przecięcia ostrokręgowe, коническія сѣченія; w przecięciu, среднимъ числомъ; по средней цѣнѣ; w przecięciu za pud..., по средней цѣнѣ за пудъ...; **-ciekać**, **-ciekнąć**, **-ciec**, *v. n.* протекать, протечь; **-cierać**, **-trzeć**, *v. a.* протирать, протереть; тереніемъ продирать; перетирать, перетереть; (piłą), перепиливать, перепилить, пропиливать, пропилить; przetrzeć oczy, протереть глаза, проснувшись открыть глаза, проглянуть; **-cierać się**, **-trzeć się**, *v. r.* (*propr.* & *) протираться, протереться; * обозначаться, образоваться, просвѣщаться; niebo się przeciera, небо начинаетъ проясниваться; небо развѣдривается; погода разгуливается; **-cieranie**, **-tarcie**, -ia, *n.* протираніе, протирка; перетираніе; перетирка; -piła, перепиливаніе, перепиленіе, перепилка; **-cierpieć**, *v. n.* перетерпѣть, перенесть, выдержать; **-cięty**, *part. p.* пересѣченный; разрѣзанный; v. Przecinać; **-ciej**, v. Przecie; **-ciężać**, **-ciężyć**, v. Przeciążać; **-ciinać**, **-ciąć**, *v. a.* пересѣкать, пересѣчь; разрѣзывать, разрѣзать, разрѣзать; перерѣзывать, перерѣзать; перетѣпывать, перетѣпать, перетѣпнуть, перерубать, -бать, прорубать, -бать, прорубать, прорубить; - drogę w lesie, просѣкать, просѣчь *abo* прорубать, прорубить въ лѣсу дорогу; - drogę nieprzyjacielowi, пересѣчь дорогу непріятелю; **-ciinanie**, -ia, *n.* (Przecięcie, *qu. v.*), пересѣканіе, пересѣченіе; разрѣзываніе, разрѣзаніе, разрѣзываніе, перерѣзываніе, перерѣзаніе; перетѣпываніе, перетѣпаніе; перерубаніе, прорубаніе; просѣченіе; **-ciinek**, -nku, *m.* *Gramm.* запятая; **-ciosać**, *v. a.* перетесать, протесать; **-ciskać**, **-ciskiwać**, **-ciznąć**, *v. a.* перемѣтывать, перемѣтать, перемѣтнуть, перекидывать, перекидать, перекинуть, перебрасывать, перебросать, перебросить; промѣтывать, промѣтать, прокидывать, прокидать, пробрасывать, пробросать; кидать сквозь, бросать, бросать сквозь; (przetłoczyć, przegnieść), протискивать, протискать, протиснуть; **-ciznąć się** przez co, *v. r.* протѣсниться, протиснуться, продраться, пробиться.

Przeciw, **Przeciwko**, *prep.* (*c. Dat.*), противъ, противу (с.

Digitized by Google

Gen.); къ (*c. Dat.*); для; отъ (*c. Gen.*); (przeciwnie), вопрекѝ; напротѝвъ; сопротѝвно; przeciw woli mojéj, przeciw memu życzeniu, прóтивъ моéй вóли, вопрекѝ желѝнію моемý; przeciw prawu, вопрекѝ закóнамъ]; przeciw wodzie (pływać), прóтивъ течѐнія рѣкѝ; zwrócić no rѣkѝ; przeciw wiatru, прóтивъ вѣтра; lekarstwo, przeciw febrze, лѣкáрство отъ лихорáдки; wychodzić, wyjść przeciw komu, выходѝть, вы́дти комý на встрѣ́чу; встрѣ́чать, встрѣ́тить кого́; wyjeżdżać, wyjechać przeciw komu, выѣзжѝть, вы́ѣхать комý на встрѣ́чу; przeciw wychodzący abo wyjeżdżający, встрѣ́чный; идýщій или ѣдýщій на встрѣ́чу; skłonność przeciw komu (= ku komu), склóнность къ комý; przeciw (= względem), въ сравнѐніи съ (*c. Instr.*); twoja strata jeszcze nic przeciw mojéj, твоя́ потѐря ничего́ не знáчитъ въ сравнѐніи съ моéю; przeciw, przeciwko, (= naprzeciwko), напротѝвъ, насупротѝвъ; супротѝвъ.

Przeci-wić się, -wiać się, *v. r.* прóтивиться, воспротивлѝться, сопротѝвиться, сопротивлѝться; упóрствовать; противодѣ́йствовать; **-wienie się, -wianie się, -ia się,** *n.* противлѐніе, сопротивлѐніе, упóрство; **-wieństwo, -a,** *n.* сопротивлѐніе; противорѣ́чіе; противобóрство; прóтивность; противоположность; прóтивное.

Przeciwko, v. **Przeciw.**

Przeciwkołekopy, v. **Kontrawallacya.**

Przeciw-kostop, -a, *m.* антиподъ, противонóгій; **-ległość, -ści,** *f.* противоположность, противоположѐніе; **-legły,** *adj.* противоположный; противоположѝтельный; противолежѝщій; насупротѝвъ лежѝщій; кýты przeciwległe, противоположныеýглы; przeciwległo & przeciwległe, *adv.* противоположно; въ прóтивность; przeciwległo położyć, противоположѝть, противопостáвить, положѝть однó прóтивъ другáго; **-mowność, -ści,** *f.* противорѣ́чіе; **-naturalny,** *adj.*, **-naturalnie,** *adv.* противуестéственный; **-nica, -y,** *f.*, **-nicska, -i,** *f. dim.* прóтивница; сопротѝвница; супостáтка; сопѐрница; непріятѐльница; **-nie,** *adv.* прóтивно; v. Przeciw & Przeciwny; **-nik, -a,** *m.* (sprzecznik; nieprzyjaciel), прóтивникъ; сопротѝвникъ; противобóрецъ; сопѐрникъ; супостáтъ; врагъ; непріятѐль; **-nikowy,** *adj.* прóтивниковъ, прóтивничій, прóтивническій, сопѐрниковъ, сопѐрничій, сопѐрническій, супостáтскій, супостáтный, врáжескій, врáжій, непріятѐльскій; **-nóg, -oga,** *m.* антиподъ, противонóгій; **Przeciwność, -ści,** *f.* прóтивность; противоположность; прѝятствіе; непріятный случай; злосчáстіе, злополýчіе; **Przeciwny,** *adj.*, Przeciwnie, Przeciwno, *adv.* 1. прóтивный, противодѣ́йствующій, противобóрствующій, неблагопріятный; противоположный; przeciwna strona, партія; прóтивная сторонá, пáртія; przeciwny wiatr, прóтивный [*abo* встрѣ́чный, упóрный] вѣтеръ; przeciwnym sposobem = przeciwnie, прóтивно; несообрáзно; противоположно; напротѝвъ; przeciwnie rozumować, мýдрствовать вопрекѝ; противомýдрствовать; 2. (= przykry, nieprzyjemy), прóтивный, непріятный, отвратѝтельный; przeciwny zapach, прóтивный, непріятный, отвратѝтельный зáпахъ; przeciwne lekarstwo, прóтивное лѣкáрство; przeciwny człowiek, прóтивный человѣ́къ; *it.* v. Przeciwnik; *it.* przeciwna fortuna, злой рокъ; злосчáстіе; злополýчіе; 3. прóтивный, несообрáзный; postępek przeciwny zdrowemu rozsądkowi, поступокъ прóтивный здрáвому разсýдку; 4. противоположный, противолежѝщій, насупротѝвъ лежѝщій; angut przeciwny, противоположный ýголъ.

Przeciw-podkopy, *pl.* (*contre-mines*), контръ-мѝны; **-położenie, -ia,** *n.* противоположѐніе; противоположность; **-prostokątna** linia, *f. Geom.* гипотенýза, гипотенýза, [сторонá прямоýгольнаго треýгольника, противоположная прямóму ýглу]; **-przyrodzony,** *adj.* противуестéственный; **-skarpa, -y,** *f. Fortf.* (*contre-scarpe, -escarpe*) контръ-эскáрпъ; **-stopny,** *adj.* противонóгій, противоположный.

Przęcka, Przęcska, Przęcska, -i, *f.* прѝжка, прѝжечка.

Prze-czkać się, -cucić się, *v. r.* очнýться & очнýться, проснýться (отъ сна), пробудѝться; **-cucić,** *v. a.* пробудѝть; **-cudny, cudowny,** *adj.*, **-nie,** *adv.* чудéсный, прекрáсный, отмѝнно хорóшій; **-cwał,** на przecwał, *adv.* = wielkim cwałem, во весь опóръ; во всю прыть; jechać na przecwał, скакѝть во всю прыть; v. Cwał; **-ćwiczać, -ćwiczyć,** *v. a.* переучѝть, переучѝть; обучѝть; образовѝть; **-się** w czém, упражняться; обучѝться; изучѝться, вы́учиться; **-cyganić,** *v. a.* перецыгѝнить, промотѝть, перехлýтать по-цыгáнски; **-czekać się,** *v. r.* прождѝть, пережидѝть, переждѝть, ждать дóлго; **-czenie się, -ia,** *n.* врѝнье, противорѣ́чіе, прекослóвіе; v. Przeczyć; **-czernić,** *v. a.* перечернѝть; **-czerpać,** *v. a.* совершѐнно вы́черпать, исчѐрпать, истощѝть, изнурѝть; **-czerpanie, -ia,** *n.* исчѐрпаніе, истощѐніе; nie do przeczerpania, неисчерпáемый, неистощѝмый; **-czesać,** *v. a.* перечесѝть, прочесѝть; **-częstować,** *v. a.* пропировѝть, прокутѝть, пробрáжничать, истрѝтить на пирýшки.

Przeczący, *part. a.* (*negativus*), отрицѝтельный; v. Przeczyć.

Przęczka, -i, *f.* прѝжка, прѝжечка.

Prze-czliwość, -ści, *f.* противорѣ́чіе, прекослóвіе, врѝнье, спóрь; **-czliwy,** v. Przeczny; **-cznica, -y,** *f.* поперѐчная дорóга; переýлокъ; **-czokątny, -a, -e,** *adj.* чрезоýгольный, диагонѝльный; przeczokątna linia, диагонѝльная лѝнія; диагонѝль; **-czomiar,** v. Dyameter; **-czosieczny,** *adj. np.* przeczosieczne liście, поперѐчно-зубчѝтые лѝстья; **-czny, -czliwy,** *adj.*, **-cznie, -czliwie,** *adv.* прекослóвный, спорлѝвый, прекорѣ́чивый; (*negativus*), отрицѝтельный; *it.* поперѐчный; v. Sprzeczny; **-czuć, -czuwać,** *v. n.* 1. (niešpiąc przetrwać), не спѝвши проснýться, просѝживать; не спать; 2. przeczuwać co, (poczuwać przyszłe rzeczy, *etc.*), предчýвствовать, чýвствовать напередъ, предощущѝть, предугадѝвать, предузнавѝть; **-czucie, -czuwanie, -ia,** *n.* предчýвствіе, предчýвствованіе, предощущѐніе; **-czyć,** *v. n.* перечить, возражѝть, противорѣ́чить, прекослóвить, говорѝть противу́ вопрекѝ; несоглашѝться; przeczyć czemu, co, (zapierać się, *etc.*), оспóривать, оспóрить; опровергѝть довóды другѝхъ; отрицѝть что; przeczący, (*negativus*), отрицѝтельный; **-czyć, -czyniać,** *v. a.* перечинѝть, перечинѝвать; передѣ́лать, передѣ́лывать; v. Przerobić; **-czynienie, -ia,** *n.* перечинѐніе; передѣ́лка; **-czyścić, -czyszczać,** *v. a.* прочѝстить, прочищѝть, перечѝстить, перечищѝть; przecisić się, прецѝсить żołądek, (purgować), прочѝстить желýдокъ, принѝть пронóсное; прослабѝть, пронесть; przeczyszczające lekarstwo, слабѝтельное, пронóсное; (*o rzekach:*) przeczyszczać się z kry, z lodu, прогѝливаться; очищѝться отъ льда; **-czyszczenie, -ia,** *n.* перечѝстка, перечищѐніе, прочѝстка, прочищѐніе; взяться на przeczyszczenie, принѝть пронóсное *abo* слабѝтельное; **-czysty, -a, -e,** *adj.* перечѝстый; **-czytać, -czytywać,** *v. a.* прочитѝть, прочитывать; перечитѝть, перечитывать; **-list,** прочитѝть письмó; **-czytanie, -czytywanie, -ia,** *n.* прочтѐніе; прочитываніе; перечитываніе; **-czytany, -a, -e,** *part. p.* прочитанный; перечитанный.

Przed, Przede, *praep.* (*c. Acc. & c. Instr.*) предъ; передъ; прѐжде; przede mną, предó *abo* передó мнóю; przede wszystkiem, прѐжде всегó; przed obiadem,

Digitized by Google

пéредъ обѣдомъ; до обѣда; przed czasem, преждевременно; wstać przed kim, встать пéредъ кѣмъ; uciekać przed kim, бѣжáть отъ кого́; przede dniem, на разсвѣтѣ; съ разсвѣтомъ.

Przedać, v. Przedawać.

Przedąć, Przedymać, *v. a.* продýть, продувáть.

Prze-daj, v. Przedaż; **-dajno**, *adv.* (= na przedaż), на продáжу; **-dajność**, **-ści**, *f.* продáжность; **-dajny**, *adj.* 1. продáжный, выставленный, спредѣлённый или назначенный на продáжу; 2. продáжный, могýщій быть купленнымъ, или подкýпленнымъ; **-darcie**, **-ia**, *m.* продрáніе; прорвáніе, прорýвъ; v. *verb.* Przedrzeć; **-darować**, *v. a. perf.* подкупúть, задобрить кого подáрками; **-darowanie**, **-ia**, *n.* подкупáніе, пóдкупъ; **-darowniк**, **-a**, *m.* подкупщúкъ; дающій взятки; *Jur.* лихоимéць; **-darowny**, **-darzny**, **-darowany**, *adj.* подкупный, продáжный; **-dawać**, Przedać, *v. a.* продавáть, продáть; **-dawanie**, **-danie**, **-ia**, *n.* продавáніе, продáніе, продáжа; **-dawca**, **-a**, *m.*, **-dawca**, **-y**, *m.*, **-dajnik**, **-dawczyk**, **-a**, *m.* продавéцъ; **-dawaczka**, **-i**, *f.* продавáща.

Przedawnienie, **-ia**, *n. Jur.* дáвность.

Przedaż, **-y**, *f.*, † Przedaj, **-u**, *m.* продáжа; na przedaż, на продáжу, на продаж; на продáжу; bydło na przedaż spędzone, подгóнъ; подгóненный скотъ на продáжу.

Przed-borze, **-a**, *n.* подлѣсье; **-bramny**, *adj.* предвратный, находящійся предъ вратáми, (воротáми); **-daszek**, **-szku**, *m.* навѣсъ; v. Poddaszek; **-domie**, **-ia**, *n.* сѣни; **-dwórze**, **-a**, *n.* преддвóрие, **-dzień**, *gen.* przeddnia, *m.* предъидýщій день; день пéредъ тѣмъ; канýнъ; **-dzienny**, Przededniowy, *adj.* рáнній, предразсвѣтный, заýтренній.

Przede, v. Przed.

Przedech, **-u**, *m.* пóдухъ, продýшина; v. Transpiracya.

Przede dniem, предъ разсвѣтомъ; Przededniowy, v. Przeddzienny.

Przededźwierze, **-a**, *n.*, **Przededrzwi**, (miejsce przed drzwiami), преддвóрие, мѣсто пéредъ входомъ въ двéри.

Przede mną, предó (передó) мнóю. [v. Deptać.

Przedeptać, *v. a.* протоптáть;

Przedgórze, **-a**, *n.* мысъ; носъ; v. Предгóрие.

Przedgranicze, **-a**, *n.* мѣсто предъ границею; **Przedgraniczny**, *adj.* предъ границею лежащій, находящійся.

Predimek, **-mku**, *m. Gramm.* членъ; *cfr.* Przyimek.

Przedjutrze, **-a**, *n.* навечéріе; v. Przeddzień.

Przędka, v. **Prządka.**

Przedlas, **-u**, *m.* подлѣсье.

Przedłożyć, v. Przełożyć.

Przedłubać, *v. a. perf.* продолбáть.

Przedłu-żać, **-żyć**, *v. a.* (*propr.* & °) продолжáть, продолжúть, продлѣть; *il.* проволáкивать, провохóть, затáгивать, затянýть; продолжáть, продолжúть срокъ, отсрóчивать, отсрóчить; *il.* протáгивать, протянýть; **-żenie**, **-ia**, *n.* продолженіе; do przedłużenia, (mogący być przedłużonym), продолжительный, продлительный.

Przed-mieście, **-ia**, *n.* предмѣстіе, предгóродье, предгрáдье, форштáтъ; **-mieszczanin**, **-a**, *m.* обитáтель предмѣстія; форштáтскій жúтель; **-mieszczanka**, **-i**, *f.* обитáтельница предмѣстія; **-miejski**, **-a**, **-ie**, *adj.* предмѣстный, предгрáдный, предгрáдскій, форштáтскій; **-miot**, **-u**, *m.* предмéтъ; **-miotowy**, *adj.* предмéтный; **-moście**, **-ia**, *n.* 1. мѣсто предъ мóстомъ; 2. = przedmostowy szańc, (*tête de pont*), пéредняя часть мóста; тетъ-де-понъ; глáвное мостовóе укрѣпленіе; **-mowa**, **-y**, *f.* предисловіе, предувѣдомленіе, предизвѣщéніе; v. Prolog; **-mowny**, *adj.* предисловный, относящійся къ предисловію; **-muchnąć**, *v. a.* продýть; **-mur**, **-u**, *m.*, **-murze**, **-a**, *n.*, **-murek**, **-rka**, *m. dim.* предстѣніе; пéредняя стѣна; ° защúта, оплóтъ; **-narożnik**, **-a**, *m.* = Przednarożny szańc, *Fort.* полумѣсяцъ, равелúнъ.

Przedni, **-nia**, **-nie**, *adj.* 1. пéредній; передовúй; przednia straż, передовóе вóйско; авангáрдъ; † артаýльный полкъ; przednie koła, пéредніе колёса; (v. Przodek), przedni (pierwszy) robotnik, передощúкъ; 2. глáвный, знáтный, первостепéнный; 3. превосхóдный, отлúчный, отмѣнный, прекрáсный; **Przedniość**, **-ści**, *f.* превосхóдство; первостепéнность.

Przed-nowek, **-wka**, *m.*, **-nowie**, **-ia**, *n.* врéмя предъ жáтвою; **-obiedni**, *adj.* предъобѣдній;ýтренній; **-oblicznу**, *adj.* лежащій на глазáхъ; chleby przedobliczne, (pokładne), хлѣбы предложéнія; **-obonie**, **-ia**, *n.* лáгерныя наружныя укрѣпленія; **-oczysty**, **-oczny**, v. Oczywisty; **-ostatni**, *adj.* предпослѣдній; **-piekło**, **-piekłe**, **-a**, *n.* преддвéрие áда; **-piersie**, **-ia**, *n.* пéредняя часть грýди; **-piersień**, **-śnia**, *m.*, **-piersiek**, **-rśka**, *m. Fort.* брýствер, парапéтъ; **-pokój**, **-oju**, *m.* пéредняя, прихóжая; **-południe**, **-ia**, *n.*ýтро, врéмя до полýдня; **-południowy**, *adj.* предъобѣдній, предъобѣденный, ýтренний, *Eccl. sl.* предполудéнный; **-postny** dzień, *m.* канýнъ пóста; **-potopowy**, *adj.* предпотóпный, допотóпный; **-proporniк**, **-a**, *m.* предрáтникъ.

Prze-drapać, **-drapić**, **-drasnąć**, *v. a.* процарáпывать, процарáпать, проколýпывать, проколýпать, проковырáть; **-drażnić**, **-drożyć**, *v. a.* брать, взять слúшкомъ дóрого съ кого́; запрáшивать съ кого́ слúшкомъ мнóго; слúшкомъ дóрого продавáть, продáть; **-drażniać** kogo, *v. a.* передрáживать кого́; **-drukiwacz**, **-a**, *m.* перепечáтыватель книгъ; **-drukować**, **-drukowywać**, *v. a.* перепечáтать, перепечáтывать, снóва печáтать; **-drukowanie**, **-drukowywanie**, **-ia**, *n.* перепечáтаніе, перепечáтываніе, перепечáтка; **-drwiwać**, *v. n.*, **-z** kogo, надѣвáться, насмѣхáться надъ кѣмъ; **-drzeć**, **-dzierać**, *v. a.* продрáть, продирáть, разодрáть, раздирáть, разорвáть; **-oczy**, продрáть, продирáть глазá; открýть, открывáть глазá послѣ глубóкаго сна; **-drzeć się**, **-dzierać się**, *v. r.* продрáться, продирáться; пробрáться, пробирáться; пробýться, пробивáться; **-drzeźniać**, **-drzyźniać** kogo, *v. n.* передразнúть, передрáзнивать, передрáживать.

Przedrzut, **-u**, *m.* предмéтъ.

Przedrzyć, *v. n.* продрожáть.

Przedrzymać, *v. n.* продрéмать.

Przedścienny, **-a**, **-e**, *adj.* предстѣнный, пéредъ стѣною находящійся; przedścienny zaszańc, равелúнъ.

Przedsię-brać, **-wziąć**, *v. a.* предпринимáть, предпринимáть; вознамѣриваться, вознамѣриться; рѣшáться, рѣшáться на исполненіе своего предположенія; **-branie**, **-ia**, *n.* предпринимáніе; **-wzięcie**, **-ia**, *n.* предпринятіе, твёрдое намѣреніе.

Przed-sień, **-ni**, *f.*, **-sienie**, **-ia**, *n.*, **-sienek**, **-sionek**, **-ka**, *m. dim.* предсѣніе, преддвéрие, сѣни; **-skórek**, **-rka**, *m. Anat.* (*praeputium*), залýпа; конéчная плоть; крáйная плоть; **-słowie**, **-ia**, *n.* 1. *Gramm.* (*praepositio*, przyimek), предлóгъ; 2. (przedmowa, prolog, *qu. v.*) предисловіе, предувѣдомленіе; **-ślubny**, **-a**, **-e**, *adj.* предвѣнчáльный; прежде вѣнчáнія послѣдовавшій; **-sobek**, **-bka** & **-bku**, *m.* пéредъ плáтья; **-sobny**, *adj.* пéредній; находящійся напередú, спéреди; **-sobocie**, **-ia**, *n.* предсубóтіе.

Przed-stawiać, **-stawić**, *v. a.* представлять, представúть; **-się**, *v. r.* представляться, представúться; **-stawianie**, **-stawienie**, **-ia**, *n.* представленіе; **-stawiony**, **-a**, **-e**, *part. p.* представленный.

Digitized by Google

Przed-taneczniczka, -i, *f.* танцующая [*abo* танцовщица] въ пéрвой пáрѣ; **-taneczník**, -a, *m.* танцующій [*abo* танцовщикъ] въ пéрвой пáрѣ.

Przedtém, Przedtym, = przed tém, p. tym, передъ (предъ) тѣмъ; прéжде того (сего); въ передѣ.

Przeduch, -u, *m.* прóдухъ, продýшина; v. Transpiracya.

Przeduchowe dziurki, *pl. f.* потовыя скважинки; пóры.

Przed-ugoda, -y, *f.* (ugoda preliminarna), предварительный [*abo* прелиминáрный] договóръ; заключéніе предварительныхъ договóровъ; **-ugodny**, *adj.* предварительный, прелиминáрный; **przedugodny** artykuł pokoju, статьѣ мирнаго договóра; **przedugodne** punkta pokoju, предварительныя [*abo* прелиминáрныя] статьѣ (пýнкты) мирнаго договóра; **-wałek**, -łka, *m. Fortf.* наружное укрѣплéніе; **-walny**, *adj.* внѣ валу крѣпостнаго находящійся; **-wczesnie**, *adv.* прежде времéнно; **-wczesny**, *adj.* прежде времéнный; **-wczoraj**, *adv.* третьяго дня; **-wczorajszy**, -a, -e, *adj.* третьегодишній; **-weselny**, *adj.* предсвадебный; предбрáчный; **-wieczność**, -ści, *f.* предвѣчность; **-wieczny**, -a, -e, *adj.* предвѣчный; **-wiecznie**, *adv.* предвѣчно; **-wieczor**, -a, *m.* канунъ; навечéріе; **-wiślany**, *adj.* по сю стóрону Вислы [*abo* передъ Вислою] лежащій *abo* находящійся; **-wnośne** podanie, *m. Log.* предъидущее предложéніе; пéрвая посылка; **-woduik**, -a, *m.* предшéственникъ; предшѣственникъ; v. Poprzednik & Przewodnik.

Przedwórze, -a, *n.* преддвóріе.

Prze-dychać, v. Transpirować; **-dymać**, -dąć, *v. a.* продýхать, продýть; **-dysputować**, *v. a.* переспóрить, перемóчь другихъ въ спóрѣ; **-dystylować**, *v. a.* перегнáть, передвóйть.

Przędza, -y, *f.* 1. прядка, нитки прядомыя, но не сучеными; *fig.* przędza życia, (przędza dni ludzkich), нить жизни; 2. *Bot.* kania przędza, v. *sub:* Kani.

Przędzenie, -ia, *n.* прядéніе.

Przędzić, *v. a.* 1. продѣть, продéрнуть; * прожáть; 2. передѣть.

Prze-dział, -u, *m.* раздѣлéніе; перегорóда; перегорóдка; простѣнокъ; чертá, отдѣляющая одну вещь отъ другóй; предѣлъ; грани́ца; - na głowie między włosami, v. Przeborek; **-działać** co, *v. a.* продѣлать, передѣлать, передѣлывать; v. Przerabiać; **-działowy**, -a, -e, *adj.* перегорóдочный; v. Przedział; błona przedziałowa, *Anat.* (*diaphragma*), грудо-брюшная преграда.

Przedzić, v. Poprzedzać & Celować.

Przę-dziarka, -i, *f.* прядка, прядѣльница; **-dziarnia**, -i, *f.* прядѣльня; прядѣльная комната; *it.* сборная; **-dziarz**, -a, *m.* прядѣльщикъ.

Prze-dzielać, **-dzielić**, *v. a.* раздѣлять, раздѣлить; отдѣлять, отдѣлить; **-dzielacz**, -a, *m.* раздѣлитель; **-dzielenie**, -ia, *n.* раздѣленіе; отдѣленіе; v. Przedział; **-dzielnica**, -y, *f.* тесьма, нитка, которою ткачъ что раздѣляетъ; **-dzielny**, *adj.* 1. раздѣлимый; 2. v. Skuteczny.

Przedzierać, v. Przedrzeć.

Prze-dzierzgnąć, *v. a.* перевязать узлóмъ; **-dzierzgnąć się**, **-dzierzgnąć się**, **-dzierzgać się**, *v. r.* превратиться, измѣниться, преобразиться; **-dzierzać**, **-dzierzyć**, *v. a.* продéрживать, продержать.

Przędziono, -a, *n.* мóтокъ нитокъ [изъ сорока пасемъ].

Przędziony, *part. p.* прядéнный.

Przedziurawić, *v. a.* продырять; v. Dziurawić.

Przedziwny, -a, -e, *adj.* преудивительный, превосходный, отмѣнный.

Przędziwo, -a, *n.* прядиво; пряда; пряжа; do przędzenia, прядѣльный, служащій для прядéнія.

Przedzwonić, *v. a.* прозвонить.

Prze-farbować, *v. a.* перекрасить; **-farbowanie**, -ia, *n.* перекрáшеніе, перекрáска, перекрáшиваніе; **-formować**, *v. a.* преобразить, дать иной óбразъ; измѣнить видъ; преобразовать; **-frymarczyć**, *v. a.* промѣнить, замѣнить; **-gabać**, v. Nagabać, Pokusić; **-gacić**, *v. a.* перегатить, перегáчивать; **-gadać** kogo, *v. a.* переговорить кого, переспóрить, переврáть, одержать верхъ въ разговóрѣ; (gadając przepędzić), проговорить, проговорить, проболтать, провести (время) въ разговóрахъ, въ болтáніи; **-gadywać się** z kim, *v. r.* спóрить съ кѣмъ; **-galać**, v. Przegolić; **-galiać**, **-gonić**, **-gnać**, *v. a.* 1. перегонять, перегнать; опережать, опередить кого-либо въ ходу, въ ѣздѣ или на бѣгу; *it.* прогонять, прогнать, гнать чрезъ что или мимо чего либо; 2. przegnać (konie, woły = zmordować pędząc *etc.*), прогонять, загонять, изнурять, изнурить гонью́бою (на пр. лошадей и проч.); 3. перегонять, перегнать, успѣвать болѣе другихъ, опережать, опередить; - kogo w naukach, перегнать [*abo* опередить] кого въ наукахъ; **-garać**, v. Przegorzeć; **-garbować**, *v. a.* выдубить, вýдѣлать; - kogo *abo* komu skórę, *прикоснить, порядкомъ поколотить кого, отвалить кому бока, отвалить кого на óбѣ корки, отдýть кого; **-gdakać**, *v. a.* перекудахтать, перекрякать, перекрячать, переболтать; **Prze-giąć**, **-ginąć**, **-gibać**, *v. a.* перегнуть, перегибать; **-gięcie**, **-giniąnie**, -ia, *n.* перегибка, перегáбка, перегнтіе, перегибáніе; **-gięcina**, **-gibina**, -y, *f.* перегибъ, сгибъ; изгибъ; изгибина; **-głąd**, -ędu, *m.* 1. пересмóтръ, просмóтръ, осмóтръ, разсмотрѣніе, разбóръ; przegląd wojska, смотръ войскамъ; 2. обозрѣніе; обзóръ; v. перечень; 3. v. Przewidzenie; **-glądać**, v. Przejrzeć; **-glądacz**, **-glądacz**, -a, *m.* пересмóтрщикъ; *Eccl. sl.* проглядатель; *it.* прозорливецъ; **-glądanie**, **Przejrzenie**, -ia, *n.* пересмáтриваніе, пересмотрѣніе, пересмóтръ; прозрáніе, прозрѣніе; просмóтръ; обозрѣніе, обзóръ, смотръ; v. *verb.* Przejrzeć; przeglądanie komu, поноровлéніе, поноровка, потáчка, поблажка; **-glądność**, **-ględność**, -ści, *f.* проницательность, прозорливость, предусмотрительность, предвидѣніе; **-ględny**, *adj.*, **-ględnie**, *adv.* проницательный, прозорливый, предусмотрительный, предвидящій; **-gładzić**, *v. a.* перегладить, проглядить, выглядить, переложить; **-głodać**, *v. a.* проголодать, прогрызть, мрóсть; **-głodnieć**, *v. n.* (głód przecierpieć), проголодать; (być głodnym), проголодаться; **-głodzić**, *v. a.* перетомить кого голодомъ, проморить; **-głosić**, **-głaszać**, *v. a.* покрыть, покрывать, заглушать другихъ, перекричать, перекрикивать; **-głoskować**, **-głosować**, *v. a.* (głoskami, kreskami przezwyciężyć), одержать верхъ большинствомъ голосовъ или марóвъ [при избрáніи, или балотирóвкѣ], имѣть на своей сторонѣ большинство голосовъ; **-główek**, -a, *m.* проѣмной камень, [камень сквозь всю толщину стѣны проходящій], сквозной камень; **-głuchnąć**, *v. n.* перегóхнуть; **-głuszyć**, *v. a.* переглушать; **-gnać**, v. Przeganiać; **-gnić**, *v. n.* перегнить, прогнить, истлѣть отъ гниéнія; **-gniciе**, -ia, *n.* перегнитіе, прогнитіе; **-gniatać**, **-gniatywać**, **-gnieść**, *v. a.* прожимать, прожать, про- & передавливать, -давить, прожмсать, промѣшивать, перемѣсить, перемѣшивать; **-gniecienie**, -ia, *n.* прожатіе, продавлéніе, перемѣска; **-gniewać**, *v. a.* прогнѣвать; v. Rozgniewać; **-gnoić**, *v. a.* перегноить; v. Gnoić; **-godować**, v. Przebankietować, Przeczęstować; [*cfr.* Перегодовать]; **-golić**, **-galać**, *v. a.* пробрить, пробривать, перебрить, перебривать; v. Ogolić; **Przegon**, -u, *m.* 1. (przegonienie, przepędzenie), прогóнъ, прогóнка; перегóнъ; 2. (przejazd przez grunt sąsiedzki), прогóнъ; дорóга, проѣздъ чрезъ

Digitized by Google

сосѣдскую землю; дорога между двумя изгородами, ведущая къ выгону; 3. (w oraniu), борозда; 4. v. Wyścigi; **Prze-gonić**, v. Przeganiać; **-gonny** piec, m. перегонная печь; **-gorzały**, adj. part. перегорѣлый, прогорѣлый; **-gorzeć**, **-garać**, **-gorywać**, v. n. прогорѣть, прогорать, прогарать, перегорѣть, перегорать, отъ огня превращаться, превратиться въ уголь или пепелъ; **-gorski**, adj. прегорьный; **-gorzkły**, **-gorzkniały**, **-gorániały**, adj. part. прогорькный, перегорькный; **-gorzknąć**, **-goránieć**, v. n. прогорькнуть, перегорькнуть; **-gospodarować**, v. a. прохозяйничать, промотать; **-gotować**, v. a. переварить, проварить, простра́пать; **-grabić**, v. a. перегрести & перегрестй, перегребать; **-grać**, **-grawać**, **-grywać**, v. a. (tracić we grze), проиграть, проигрывать; потерять, утратить, утрачивать игрою; przegrać wszystko do ostatku, (zgrać się), проиграть послѣднее; продуться [въ карты]; przegrać sprawę, proces, проиграть дѣло, тяжбу, процессъ; przegrać bitwę, проиграть сраженіе, быть побѣжденнымъ, быть разбитымъ на голову; przegrać zakład, проиграть закладъ, проиграть [бившись объ закладъ]; -, (zagrać, grać co na jakim instrumencie), проиграть, проигрывать, играть на какомъ-либо музыкальномъ орудіи; *it.* przegrawać, прелюдировать, играть прелюдію; **-gradzać**, v. Przegrodzić; **-grana**, **-éj**, *s. f.* (przegrana gra, bitwa, sprawa, przegrany zakład, *etc.*), проигрышъ; потеря въ игрѣ, потеря денегъ или собственности чрезъ игру; * проигрышъ, убытокъ, причиненный неудачнымъ предпріятіемъ; уронъ, ущербъ; **-granie**, **-ia**, *n.* проигранье, проигрышъ; **-grany**, *adj. part.* проигранный; проигрышный; **-graniczyć**, *v. a.* провесть границу чрезъ ...; разграничить; **-graniec**, **-ńca**, *m.* разбитый, побѣжденный; **-grawać**, v. *sub:* Przegrać; **-grawek**, **-wku**, *m.*, **-grawka**, **-i**, *f. Mus.* прелюдія; * начало, вступленіе, приступъ; **-grażać**, v. Przegrozić; **-grażka**, v. Przegróżka; **-greplować**, *v. a.* прочесать [шерсть]; **-groda**, **-y**, *f.*, **-gródka**, **-i**, *f. dim.* преграда, перегорода, перегородка, загородка, отгородка, разгородка; полка; простѣнокъ; *Bot.* перепона, перепонка; *it.* клѣточка; *Anat.* перегородка; przegrodka nosowa, носовая перегородка, носовая перемычка; **-grodny**, *adj. Eccl. sl.* преградный; могущій быть преграждённымъ, преградимый; **-grodowy**, *adj.* перегородочный; перепоночный; (przegradzający), перегораживающій; **Prze-grodzenie**, **-gradzanie**, **-ia**, *n.* перегороженіе, прегражденіе, перегораживаніе; v. Przegroda; **-grodzić**, **-gradzać**, *v. a.* (*propr. et* *) перегородить, перегораживать, *Eccl. sl.* преградить, преграждать; раздѣлить, раздѣлять перегородкою, заборомъ, *etc.*; * преграждать, препятствовать, полагать препону; **-grodzony**, *part. p.* перегороженный, прегражденный; **-grozić**, **-grażać**, *v. a.* - komu, пригрозить, погрозить, дать кому острастку; **-gróżka**, **-grażka**, **-i**, *f.*, **-grażanie**, **-ia**, *n.* пригроза, угроза, пристрастка, острастка, застрастка; **-grywać**, v. Przegrać; **-grywacz**, **-a**, *m.* проигрывающій, кто проигрываетъ, кто въ проигрышъ; проигравшій; **-grywanie**, **-ia**, *n.* проигрываніе; **-gryzać**, **-gryźć**, **-gryzнąć**, *v. a.* 1. перегрызать, перегрызть; разгрызать, разгрызть зубами надвое [*abo* на части]; перекусывать, перекусить; 2. прогрызать, прогрызть, грызя проѣдать, проѣсть насквозь; прокусывать, прокусать, прокусить, пронзать, -зать зубами; 3. закусывать, закусить, заѣдать, заѣсть [на пр. послѣ выпитаго напитка]; 4. *fig.* задирать *abo* язвить кого словами, колоть, говорить кому колкости; **-gryzek**, **-zka**, *m.*, **-gryzka**, **-j**, *f.* 1. закуска, заѣданіе [на пр. послѣ выпитаго напитка]; 2. * колкость, язвительность; колкая рѣчь; язвительныя слова; колкости; насмѣшка; **-grzać**, **-grzewać**, *v. a.* 1. перегрѣть, перегрѣвать, прогрѣвать, прогрѣть; 2. перегрѣть, слишкомъ нагрѣть; **-grzeszyć**, *v. a.* прегрѣшить, впасть въ грѣхъ, согрѣшить, проступиться; **-grzmieć**, **-grzmiewać**, *v. n.* перегремѣть, погремѣть, гремѣть нѣкоторое время.

Przegub, **-u**, *m.*, **Przeguba**, **-y**, *f.* (przegięcie), перегибъ, изгибъ, нагибъ, сгибъ, изгибина, излучина, суставъ, составъ; задній составъ у ногъ животныхъ; задняя лопатка; наколѣнница у лошадей; (klin w koszuli, sukni), клинъ, клиничекъ, клинышекъ, [треугольная вставка въ рубашкѣ, платьѣ]; **Przegubny**, *adj.* изгибистый, изгибный, гибкій; 2. przegubny = **Przegubowy**, *adj.* перегибный, изгибный, сгибный, суставный.

Prze-gnić się, *v. r.* набѣситься, выбѣситься; **-hajtować**, v. Hajtować; **-handlować**, *v. a.* 1. проторговать; 2. переторговать; **-heblować**, *v. a.* перескоблить; проскоблить; **-huczeć**, **-hukać**, *v. n.* провеселиться; провести въ веселіи *abo* въ ликованіи; *it.* перекричать; **-hulać**, *v. a.* прогулять, прожить, промотать, расточить, растратить; - pieniądze, прогулять деньги, промотать, расточить деньги, §. протерѣть глаза деньгамъ.

Prze-inaczyć, *v. a.* переначить; сдѣлать иначе; перемѣнить сдѣланное; измѣнить видъ; дать иной видъ; преобразить; **-istoczać**, **-istoczyć**, *v. a.* пресуществлять; пресуществить, претворять, претворить, преобразить, преобразить, дать иной образъ; **-istoczenie**, **-ia**, *n.* претвореніе, преображеніе; przeistoczenie chleba i wina w ciało i krew Chrystusową, пресуществленіе, преложеніе [во время литургіи] хлѣба и вина въ истинное тѣло и кровь Христовы; **-istoczyciel**, **-a**, *m.* претворитель, преобразитель; **-istoczycielka**, **-i**, *f.* претворительница, преобразительница.

Prze-jąć, **Przejmować**, *v. a.* 1. перенять, перенимать; перехватить, перехватать, перехватывать; пронять, проникать; прохватить, прохватывать; (przeniknąć), проникнуть, проникать, проницать; *it.* принять, принимать на себя; прецять в глубь серца; прецять в глубину сердца; прецять листу, перехватить письма; zimno mnie przejmuje, холодъ *abo* стужа меня проникаетъ *abo* прохватываетъ; zimno mnie przejęło, стужа меня пронняла [*abo* прохватила]; я весь передрогъ; я продрогъ; - co od kogo, v. Nawyknąć; - solą (mięso), просолить, просаливать, напитать, напитывать солью; **-jadać**, v. Przejeść; **-jaśnieć się**, *v. r.* проясниться, прочиститься; v. Wypogodzić się; **-jazd**, **-u**, *m.* 1. проѣздъ; мѣсто, которымъ проѣзжаютъ; переѣздъ; 2. проѣздъ, проѣздка, проѣзжаніе; переѣздъ, переѣздка; **-jazdowy**, *adj.* проѣздный; **-jeżdżka**, **-i**, *f.* проѣздка, прогулка; **-jechać**, v. **Przejeżdżać**; **-jęcie**, **Przejmowanie**, **-ia**, *n.* перенятіе, перехватка, перехватаніе, перехватываніе; прониканіе; проницаніе; *it.* принятіе [на себя]; **-jęczeć**, **-jękać**, **-jęknąć**, *v. n.* простонать; пробохать; **-jezdony**, *part. p.* проѣденный, переѣденный, прогрызенный; miejsce przejedzone, проѣдина; мѣсто, проѣденное мышью; **-jednać**, **-jednywać**, *v. a.* помирить, примирить; **-jem**, *gen.* przejmu, *m.* переѣмъ, переѣмное, награда за изловленіе чего-либо, плата за поимку; **-jemca**, **-y**, *m.* переѣмщикъ, переймщикъ; **Przejeść**, **-jadać**, *v. a.* 1. переѣсть, переѣдать, проѣсть, проѣдать, прогрѣть, прогрывать; v. Przegryźć; przejadający, проѣдающій насквозь, проѣдчивый; 2. przejeść, (przekąsać), закусить, заѣсть; (zjeść kupełnie), съѣсть, съѣдать, поѣсть, поѣдать; 3. (przetrawić, *etc.*),

Digitized by Google

proéść, proéдать, издержать, надержавать [*alo* истратить, истрачивать] на ніку; проиать; промотать; przejeść wszystkie pieniądze, проéсть, проиать всѣ деньги; przejeść majątek, проéсть, проиать, растратить, промотать свое имѣніе; *іd.* проéсться, проиаться; 4. Przejeść się, *v. r. α*) проéсться, обожраться, проиаться; *β*) объéсться чего; слишкомъ много [*alo* сверхъ мѣры] ѣсть; *γ*) – się komu, приѣсться, омерзѣть; v. Obmierzać komu.

Prze-jęty, *part. p.* проиатый; проникнутый; принятый, *etc.*, v. Przejąć; **-jezdny**, *adj.* проѣзжій; **-jeździć**, **-jechać**, *v.n.* переѣзжать, переѣхать; проѣзжать, проѣхать; (płynąć mimo), проплыть, проплывать; przejechać kogo, переѣхать кого; ѣдучи задавить кого; наѣхать на кого; przejeżdżający, проѣзжій; – pieniądze, проигрывать, проигать; **-jeżdżać się**, Przejechać się, *v. r.* проѣзжаться, проѣхаться; ѣзда прогуливаться, прогуляться, кататься, проиаться. [Przejęcie.

Przejma, **-y**, *f.* переимка; v. Przejmacz, v. Przejemca.

Przejmować, **Przejmowanie**, v. Przejąć, Przejęcie.

Przej-rzałość, **-ści**, *f.* проворливость, предусмотрительность, проницательность; v. Opatrzność; **-rzały**, *adj.* проворливый, предусмотрительный, проницательный; **-rzeć**, Przeglądać, *v. n.* 1. проврѣть, проврить; проникать, проникнуть взоромъ насквозь; осмотреть, обозрѣть; 2. осмотрѣть, осматривать, просмотрѣть, просматривать, пересмотрѣть, пересматривать, свидѣтельствовать; 3. – komu, пропускать мимо глазъ, поноровить, поноравливать, потакать, поблажать; 4. (zacząć widzieć, wzrok brać), проврѣть, проврить, получить, получать зрѣніе; 5. – (np. przez okno), выглянуть, выглядывать; 6. (o świetle, słońcu), проглянуть, проглядывать, появиться, выказываться; 7. *проврѣть, проврить, провидѣть, предусматривать, предуказать, предполагать; **-rzenie**, **-ia**, *n.*, v. Przegląd & Przeglądanie; **-rzysto**, *adv.* проврачно; **-rzystość**, **-ści**, *f.* проврачность; **-rzysty**, *adj.* проврачный; ясный; очевидный.

Przejść, *v. n.* пройти, перейти; *проникнуть; (o czasie:) пройти, протечь; przejść do przeciwnéj strony *czyli* partyi, перейти на сторону противниковъ, передаться; przejść na inną wiarę, перемѣнить свою вѣру на . . .; przejść się, *v. r.* пройтися, прогуляться, *etc.*, v. Przechodzić.

Przejście, **-ia**, *n.* 1. v. Przechód; 2. – się, прогулка.

Przek, **na przek**, **po przek**, **w przek**, **w przeki**, *adv.* 1. поперѣкъ; 2. вопреки.

Prze-kabacić, *v. a.* 1. переодѣть; *перетянуть на свою сторону; 2. v. Przewyższyć kogo, Wygórować; **-kadzać**, **-kadzić**, *v. a.* проканчивать, прокончить; прокуривать, прокурить; **-kalać**, v. Przekłóć; **-kapać**, *v. a.* протечь, течь насквозь; **-karmić**, **-karmiać**, *v. a.* прокормить, прокармливать, пропитать; перекормить, закормить; **-kartować**, *v. a.* отасовать карты, перемѣшать колоду картъ; **-kąs**, **-u**, *m.* (przekąsywanie), v. Przegryzka (2); **-kąsić**, **-kąsać**, **-kąsywać**, v. Przegryść, Przegryzać; **-kąska**, **-i**, *f.* закуска, закуданіе [на пр. послѣ выпитаго напитка; **-kaszleć**, **-kaszlnąć**, *v. n.* прокашлять, прокашливать; *досаждать, огорчать колкими словами; **-kątnia**, **-ni**, *f.*, **-kątna** linia, *f.* діагональ; діагональная линія; **-kaz**, **-u**, *m.*, **-kaza**, **-y**, *f.*, **-kazka**, **-i**, *f. dim. Jur.* (przeszkoda, *qu. v.*), воспрепятствованіе; препятствіе; **-kazać**, **-kazywać**, *v. a.* 1. показать, показывать многія вѣщи одну послѣ другой; 2. ассигновать, назначить, назначать, дать, давать свидѣтельство на полученіе денегъ; 3. przekazać kogo w czém, v. Przekonać; 4. przekazować się czém, v. Okazować się; 5. przekazać, v. Skazać (na karę jaką); 6. v. Zakazać; **-kaźać**, **-kaźić**, v. Przeszkadzać; **-kazca**, v. Przeszkodnik; **-kęsywać**, v. Przeki, v. Przek. [Przekąsać.

Prze-kierować, *v. a.* перевернуть, поворотить въ другую сторону; **-kinąć**, *v. a.* перекинуть, прокинуть, опрокинуть; – się na drugą stronę, *перекинуться, передаться, перейти къ непріятелю или на сторону противниковъ; **-kińczyk**, **-a**, *m.* перемѣтчикъ; **-kipieć**, *v. n.* перекипѣть; перебѣжать, бѣжать черезъ край; **-kisnąć**, *v. n.* перекиснуть, прокиснуть; **-kłąć**, **-klnąć**, *v. a.* проклясть; **-klęcie**, **-ia**, *n.* проклятіе; **-klęty**, *part. p.* проклятый; **-koza**, **-y**, *f. H. n.* v. Daniel; **-kład**, **-u**, *m.*, **-kładanie**, **-ia**, *n.* 1. (przełożenie), переклад, перекладка, перекладываніе; 2. докладъ, докладываніе; 3. – (z języka na język, przetłumaczenie), переводъ, переложеніе съ языка на языкъ, *Eccl. sl.* истолкованіе; 4. v. Wykład; **-kładać**, **-łożyć**, *v. a.* перекладывать, перекладать, перекласть, переложить; класть на другое мѣсто, перемѣщать, перемѣстить; прокладывать, прокладать, проклясть, проложить; – (z języka na język, tłumaczyć), проводить, провести, перекладать, переложить съ языка на языкъ; – (książkę białym papierem), прокладывать, переложить; –, (przeładować, *etc.*), класть слишкомъ много, слишкомъ нагружать, нагрузить; обременить, обременить, отягощать, отяготить; – się (zbytnim jedzeniem), объѣдаться, объѣсться, слишкомъ много ѣсть; – kogo nad kogo, co nad co, предпочитать, предпочесть, давать, дать кому или чему преимущество предъ кѣмъ или предъ чѣмъ; – kogo nad czém, nad kim, поставить кого надъ чѣмъ, надъ кѣмъ; – co komu, представлять, представить, предлагать, предложить что кому; v. Przestawiać; **Prze-kładacz**, **-a**, *m.* переводчикъ; **-kładnia**, **-i**, *f.* перестановка словъ, перемѣна порядка словъ, переложеніе; **-kładny**, *adj.* переводимый; *іd.* chleby przekładne, хлѣбы предложенія; **-klelić**, *v. a.* переклеить; **-klekotać**, *v. a.* прокалякать; **-klepać**, *v. a.* выколотить; **-klęstwo**, **-klęctwo**, **-a**, *n.* проклятіе; **-klętnica**, **-y**, *f.* проклятая; **-klętnik**, **-a**, *m.* проклятый; **-klęty**, *part. p.* проклятый; **-klinać**, **-kląć**, **-klnąć**, *v. a.* проклинать, проклясть; **-klinacz**, **-a**, *m.* проклинатель; **-klinanie**, **-ia**, *n.* проклинаніе; **-kłóć**, **-klwać**, **-kalać**, **-kluwać**, *v. a.* проколоть, проколывать; протыкуть, протыкать; пронзить, пронзать; – dziobem, пробить, пробивать клювомъ, проклюнуть, проклевать, проклёвывать; **-kłócie**, **-ia**, *n.* проколотіе, прокалываніе; протыканіе; пронзаніе; **-kłopotać**, *v. n.* проклопотать, провести время въ клопотахъ, заботахъ; **-kłóty**, *part. p.* проколотый; **-kłusować**, *v. n.* проѣхать рысью; **-kluwać**, **-kluć**, *v. a.* проклёвывать, проклевать, проклюнуть, пробивать, пробить клювомъ; **-koblały**, *adj.* отличный бѣлою полосою или пятномъ; **-kołatać**, *v. a.* проколотить, переколотить; **-konać**, **-konywać**, *v. a.* убѣдить, убѣждать, удостовѣрить, удостовѣрять въ чѣмъ; уличить, уличать; изобличить; **-konanie**, **-ia**, *a.* убѣжденіе, удостовѣреніе; уличеніе; изобличеніе; **-konywacz**, **-a**, *m.* убѣдитель; уличитель; **-konywający**, *part. a.* убѣдительный; удостовѣрительный; уличительный; **-kop**, **-u**, *m.*, **-kopa**, **-y**, *f.* перекопъ, перекопь, прокопъ, ровъ, водопроводъ; **-kopać**, **-kopywać**, *v. a.* прокопать, прокапывать; перекопать, перекапывать, перерить; **-kopieć**, *v. n.* перекопить; **-kopiec**, *v. n.* перекопѣть; **-kopijować**, *v. a.* скопировать; снять копію съ чего; списать; писать копію съ чего; **-kopny**, *adj.* перекопный; **-kopywać**, v. Przekopać; **Prze-kor**, **-u**, *m.*, **-kora**, **Przykora**, **-y**, *f.*, **przekory**, *pl.* ссора, раздоръ, побранка, споръ,

Digitized by Google

сопротивлéніе; na przekor, na przekorę, вопрекú; наперекóръ; въ противность; на зло; **Prze-korny**, v. Sprzeczny, Krnąbrny; **-kować**, v. Przekuć; **-kracać**, **-kroczyć**, *v. a.* перешагнýть, перешáгивать; перейтú, переходúть; * преступúть, преступáть; **-kradek**, **-dku**, *m.*, **-kradnienie**, **-ia**, *n.* тáйный проходъ, проходъ; **przekradnienie się**, прекрáдываніе; проходъ тайкóмъ или укрáдкою; **-kraść**, **-kradać**, **-kradywać**, *v. a.* тáйно провестú, проводúть [запрещéнные товáры]; **- się**, *v. r.* прокрáсться, прокрáдываться; пробирáться, пробрáться, проходúть, пройтú тайкóмъ или укрáдкою; **-krasny**, *adj.* прекрáсный; **-krawać**, v. Przekroić; **-kręcać**, **-kręcić**, *v. a.* перевёртывать, перевёрнуть; перекрýчивать, перекрутúть; **- kłucz**, свернýть ключъ; **- (słowa czyje**, *etc.*), перековеркивать, перековеркать; перенáчивать, перенáчить; перетолкóвывать, перетолковáть; v. Крючкотвóрствовать; **-kręcanie**, **-kręcenie**, **-ia**, *n.* перевёртываніе, перекрýчиваніе; перетолкóваніе, перетолкованіе, перенáчиваніе; **-kreskować**, v. Przegłoskować; **-kreślać**, **-kreślić**, *v. a.* перечёркивать, перечеркнýть, вычёркивать, вычеркнýть, перемарáть; **-kreślanie**, **-kreślenie**, **-ia**, *n.* вычёркиваніе, вычерченіе, перемазáніе; **-kreślony**, *part. p.* перечёркнутый, вычерченный, перемазáнный; **-krocenie**, **-ia**, *n.* перешáгиваніе; переходъ; преступлéніе, нарушéніе; **-krocyć**, v. Przekraczać; **-krolić**, **-krawać**, *v. a.* перекроúть, перекрáивать; перерѣзать, перерѣзывать; разрѣзать, разрѣзывать; **-krojenie**, **-krawanie**, **-ia**, *n.* перекрóйка, перекрáиваніе; перерѣзаніе, перерѣзываніе, перерѣзъ, разрѣзъ; **-krojony**, *part. p.* перекрóенный & перекрóенный; перерѣзанный; разрѣзанный; **-kropić**, **-krapiać**, **-krapywać**, *v. a.* перекропúть; перемочúть; **- kogo kijem**, v. Przegarbować (*); **-kryć**, **-krywać**, *v. a.* перекрúть, перекрывáть, *etc.*, v. Przechować; **-krzcić**, *etc.*, v. Przechrzcić, *etc.*; **-krzyczeć**, **-krzyknąć**, **-krzykiwać**, *v. a.* перекричáть, перекрикивать; превозмóчь, превозмогáть другúхъ крикомъ; прокричáть, прокрикивать; **-krzywić**, *v. a.* перекривúть; искривúть; перегнýть; **-kształcić**, **-kształtować**, *v. a.* преобразовáть, преобразóвывать; превратúть, превращáть; v. Przeinaczyć, Przeformować; **-kształcenie**, **-kształtowanie**, **-ia**, *n.* преобразовáніе; преображéніе; превращéніе [въ другóй óбразъ]; **-kształcony**, *part. p.* преобразóванный; превращéнный; **Prze-kuć**, **-kować**, *v. a.* 1. перековáть, перекóвывать; 2. проковáть, пробóивать, вóлкою пробúть, пробивáть, прокологúть, прокоládчивать; **-kucie**, **-kowanie**, **-ia**, *n.* 1. перекóвка, перековáніе, перекóвываніе; 2. прокóвка, прокованіе, прокóвываніе; **-kulbaczyć**, v. Przesiodłać; **-kup**, **-u**, *m.* перекýпъ, перекýпка; мелочнóй торгъ привоскáми; v. Przekupienie; **-kupić**, **-kupiać**, **-kupować**, **-kupywać**, *v. a.* 1. перекупúть, перекупáть, барышничать, покупáть для продáжи съ бóльшимъ барышёмъ; возвышéніемъ цѣнú перебúть, перебивáть у другúхъ покупáтелей; покупáть, покупáть мнóгое въ рáзное врéмя; 2. подкупúть, подкупáть, преклонúть, преклонáть подáрками кого-либо на свою стóрону; задарúть, задáривать; 3. przekupować, торговáть мелочнúми съѣстнúми товáрами; **-kupieć**, **-pnia**, *m.* перекýпщикъ, перепродáвецъ, переторгóвщикъ, барышникъ; торгáтъ; мелочнúй продáвецъ; *it.* разнóщикъ товáровъ; ходёбщикъ; **-kupienie**, **-kupowanie**, **-ia**, *n.* 1. перекýпъ, перекýпка, перекупáніе; барышничанье; 2. (przekup, podkupowanie), пóдкупъ, подкуплéніе, подкупáніе, преклонéніе кого-либо на свою стóрону дéньгами или подáрками; v. Przekup & *verb.* Przekupić; **-kupka**, **-i**, *f.* торгóвка, барышница; **-kupny**, *adj.* подкупнóй, продáжный; v. Przedajny; przekupny człowiek, взáточникъ, мздоимецъ, *vul.* обирóха, обирáло; **-kupstwo**, **-a**, *n.*, v. Przekup & Przekupienie; **-kurzać**, **-kurzyć**, *v. a.* перекýривать, перекурúть; окýривать, окурúть; **-kuty**, *part. p.* 1. перекóванный; 2. прокóванный; v. Przekuć; **-kwas**, **-u**, *m. Chem.* тёло, пересыщéнное кислорóдомъ [*abo* кислотвóромъ]; **-kwasić**, *v. a.* перекваситъ, перекисúть; **-kwaśny**, *adj.* перекислый; **-kwaszenie**, **-ia**, *n.* перекваśéніе; перекислéніе; **-kwintarz**, **-a**, *m.* разбóрчивый, нѣженка, нѣголюбецъ; *it.* охотникъ до пустúхъ спóровъ; **-kwintować**, *v. n.* жеманиться; быть прихотливымъ; **-kwintowanie**, **-ia**, *n.*, **-kwinty**, *pl.* жеманство; излишняя разбóрчивость, прихотливость; **-kwitać**, **-kwitnąć**, *v. n.* процвѣстú, процвѣтáть, отцвѣстú, отцвѣтáть, переставáть, перестáть цвѣстú; **-lać**, v. Przelewać; **-ładować**, **-ładowywać**, *v. a.* 1. перегрузúть, перегружáть, перегрýживать. слишкомъ нагрузúть, нагружáть; обременúть, обременáть, отягощúть; - żołądek, обременúть, отягощúть желýдокъ; 2. перегрузúть, перегружáть, переложúть, перекладывать, перенéсть, переносúть грузъ съ однóго сýдна на другóе; **Prze-ładowanie**, **-ładowywanie**, **-ia**, *n.* 1. перегрýзка, лишняя нагрýзка, перегрýзкіе, перегрýживаніе, обремененіе, отягощéніе; 2. перегрýзка, перекладка, перекладываніе; **-ładowany**, *part. p.* перегрýженный; отягощённый, обремененный; перекладéнный; **-łaj**, **-a** & **-u**, *m.* пресѣчéніе путú, дорóги; на przełaj, слепú гóлову; стремглáвъ; бóрмотью; чрезвычáйно скóро; z przełaja, v. z daleka; **-łakocić**, **-łakotać**, *v. a.* проглотúть, истрáтить, истрáчивать на лакóмства; **-łamać**, **-łamywać**, *v. a.* переломúть, переломáть; переломúть, проломáть; разломúть, разломáть; *it.* преодолѣть, побѣдúть; **-łamanie**, **-łamywanie**, **-ia**, *n.* перелóмъ; перелóмка, переломéніе, переломáніе, перелóмываніе; проломъ; проломка, проломéніе, проломáніе, проломлéніе; **-łamany**, *part. p.* перелóмленный; проломленный; v. Przełamać; **-łanie**, **-ia**, *n.* перелётъ; **-łany**, *part. p.* перелётный; **-latać**, **-latywać**, **-lecieć**, *v. n.* перелетáть, перелетѣть; пролетáть, пролетѣть; **-latanie**, **-latywanie**, **-lecenie**, **-ia**, *n.* перелётъ, перелетѣніе, перелетáніе; пролётъ, пролетѣніе, пролетáніе; **-łatać**, v. Łatać; **-łaxować**, *v. a.* прослабúть; **-łax**, **-u**, *m.*, **-łaxek**, **-xku**, *m. dim.* перелáзъ, пролáзъ; **-łazić**, **-leźć**, *v. n.* пролѣзáть, пролѣзть; пролáзывать, пролезть; перелáзывать, перелáзить; проходúть, пробивáться, пробáться; **-lecić**, **-lecenie**, v. Przelatać, Przelatanie; **-lécz**, *v. a.* прогнúть; **-ledwie**, *adv.* насилу; едва; съ [великимъ] трудóмъ; **-legać**, **-leżeć**, *v. n.* пролегáть, пролежáть; - się, *v. r.* перележáться; прежáться; належáть; **-ległość**, **-ści**, *f.* пространство, разстоянiе; **-legły**, *adj.* слежáлый, залежáлый, перележáлый; *it.* промежýточный; **-lękać**, *v. a.* перепугáть, испугáть, напугáть; **-lękać się**, *v. r.* перепугáться, испугáться; **-lękanie**, **-ia**, *n.*, - się, испýгъ; **-lękany**, **-lękły**, *adj. part.* испýганный, перепýганный; **-lew**, **-u**, *m.*, **-lewek**, **-wku**, *m. dim.*, **-lewanie**, **-ia**, *n.* переливáніе, перелитiе, переливáніе; пролитiе; to nie przelewki, óто не безóбидца; óто не шýтка; óтнимъ шýтúть не льзя; **-lewać**, **-lać**, *v. a.* переливáть, перелúть; пролúть, пролúть; **-lewacz**, **-a**, *m.*, **-lewca**, **-y**, *m.* переливщикъ; przelewca krwi, кровопролúвецъ; **-leżały**, *part. p.* прежáлый; прежáлый; przeleżałe miejsce, прóлежень; v. Przległy; **-leźć**, v Przełazić; **Przeleżeć**, v. Przelegać

Digitized by Google

Prze-leżenie, -ia, *n.*, - się, лёжка; **-lgać się**, *v. r.* отолгáться; отдёхаться лёжкою; **-liczać**, **-liczyć**, *v. a.* пересчитывать, пересчитáть, просчитывать, просчитáть; - się, *v. r.* ошибóться въ счётѣ; v. Policzyć; **-liczenie**, -ia, *n.* пересчитáніе; **-liczony**, *part. p.* пересчитáнный; **-lizać**, *v. a.* прослизáть; **-łknąć -łykać**, *v. a.* проглотúть, проглáтывать; **-łoga**, -i, *f.* нажúвный винтъ; щурýпъ; **-łom**, -u, *m.*, **-łomek**, -mka, *m. dim.* переломъ; проломъ; **-łomać**, v. Przełamać; **-łomikamień**, -nia, *m. Bot.* (*spirea filipendula*), тáволга нитковúдная [*abo* нитковúслая]; трясýлка; дóнная трáва; **-łoć**, -u, *m.* прелёть; переслёть; na przelot, насквóзь; dziura na przelot, проёмъ; **-łotny**, -a, -e, *adj.* пролётный; переслётный; *fig.* проемный, сквозúнй; **-łotrować**, *v. a.* промотáть [на распýтныя дѣлá]; v. Przemarnować; **-łożenie**, -ia, *n.* предложéніе, представлéніе; переводъ; v. Przekład; **-łożeński**, -a, -ie, *adj.* начáльническій, настоятельскій; **-łożeństwo**, -a, *n.* начáльство, настоятельство; v. Zwierzchność; **-łożony**, -ego, *s. m.* начáльникъ, постáвленный надъ чѣмъ; **-łożyć**, v. Przekładać; **-łożyciel**, v. Przekładacz; **-łupać**, *v. a. perf.* расколóть; **-łykać**, v. Przełknąć; **-mądry**, *adj.* премýдрый, слúмкомъ ýмный; **-maczać**, v. Przemoczyć; **-magać**, v. Przemódz; przemagać się, *v. r.* усиливаться, напрягáть своя́ сúлы, старáться; **-maglować**, *v. a.* перекатáть [бѣлью]; **-makać**, **-moknąć**, *v. n.* промокáть промóкнуть; перемокáть, перемóкнуть; **-malować**, *v. a.* перекрáсить; **-marnować**, *v. a.* промотáть, потрáтить мотовствóмъ, растрáтить, расточúть, прожáть, прогулáть; - wszystkie pieniądze, прогулáть, прожáть, промотáть, расточúть (всѣ) своя́ дéньги; §. протерéть глазá дéньгамъ; przemarnował wszystkie pieniądze, онъ промотáлъ всѣ своя́ дéньги, протёръ глазá дéньгамъ; **-marzać**, v. Przemorzyć; **-marzlina**, -y, *f.* ознóба; *it.* зáблина, зазáблина, трéщина [*abo* разсѣдина] отъ морóза; **-marzły**, *adj. part.* промёрзлый; **-marznąć**, **-marzać**, *v. n.* промёрзнуть, промерзáть; прозябнуть, продрóгнуть; **-maszerować**, *v. n.* пройтú; v. Przeciągnąć, Przejść; **-mawiać**, v. Przemówić; **-mazać**, **-mazywać**, *v. a.* перемáзать, перемáзывать; перемарáть, перемáривать, перечеркнуть, перечёркивать; **-mazanie**, -ia, *n.* перемáзка; перемáрка; **-męczyć**, *v. a.* перемýчить; **-mijać**, *v. a.* перемúть, промúть; **-mian**, -u, *m.* (waga), v. Bezmian; **-miana**, -y, *f.*, **-mianek**, -nka, *m.* перемѣна; перемѣнéніе; промѣна; обмѣнъ, замѣнъ, обмѣна, замѣна; na przemiany, na przemian, попеременно; по óчереди; *it.* przemianek, прозвáніе, прóзвище, прономенóваніе; **Prze-mianowy**, *adj.* попеременный, посочерёдный; *Anat.* spojenie przemianowe, (*gingiymus*), блоковúдное соединéніе [костéй]; блоковúдный суставъ; **-miatać**, **-miatywać**, v. Przemiotać; **-miękać**, **-miękнąć**, *v. n.* перемякнуть; размягчáться, -чáться; сдѣлаться слúшкомъ мягкимъ; промякнуть; **-miękczyć**, *v. a.* перемягчúть, размягчúть; **-mieniać**, **-mienić** *v. a.* перемѣнúть, перемѣнúть, промѣнúть, -нúть, превращáть, превратúть; преображáть, преобразúть; претворúть, претворúть; прелагáть, преложúть; - się, *v. r.* перемѣнúться; промѣнúться; преобразúться; смѣнúться; v. Przeobrazić, Przeistoczyć; **-mienienie**, -ia, *n.* перемѣнéніе; промѣнéніе; преображеніе; претворéніе; преложеніе; Przemienienie Chrystusa, - Pańskie, Преображéніе Господнe; (w sakramencie:) przemienienie istności, - chleba i wina w ciało i w krew' Chrystusową, (przeistoczenie), преложéніе [во врéмя литургіи] хлѣбъ и вина въ ѝстинное тѣло и кровь Христóву, пресуществлéніе; **-mieniony**, -a, -e, *part. p.* перемѣнéнный; превращённый, преображённый, претворённый, преложённый; **-mienność**, -ści, *f.* перемѣнность, перемѣнчивость; **-mienny**, -a, -e, *adj.* перемѣнный; перемѣнчивый; непостоянный; **-mierać**, **-mrzeć**, *v. n.* - głód, протерпѣть чрезвычáйный гóлодъ; умирáть съ гóлоду; **-mierzać**, **-mierzyć**, *v. a.* перемѣривать, перемѣрúть, перемѣрять, перемѣрить; промѣривать, промѣрять & промѣрить, измѣривать, измѣрúть, измѣрить; *it.* промѣрять, промѣрить, ошибáться въ мѣрѣ, отмѣривать бóлѣе надлежáщаго; - (pole), перемежёвывать, перемежевáть; *fig.* - drogę, kraj, morze, v. Przechodzić, Przejeżdżać; - się, *v. r.* промѣриться, промѣряться, ошибáться въ мѣрѣ; **-mieść**, v. Przemiotać; **-mieszać**, **-mieszywać**, *v. a.* перемѣшáть, перемѣшивать; переболтáть, перебáлтывать; **-mieszanie**, -ia, *n.* перемѣска, перемѣшáніе; **-mieszkać**, **-mieszkiwać**, *v. n.* пробýть, пробывáть; пребýть, пребывáть; остáться, оставáться; жительствовать гдѣ; прожúть, проживáть, жить гдѣ-либо въ продолженіе извѣстнаго или опредѣлённаго врéмени; **-milczeć**, *v. n.* промолчáть, умолчáть; **-miljać**, v. Przeminąć; **-miljający**, *part. a.* преходящій мимо; **-milczenie**, -ia, *n.* промолчáніе, умолчáніе; **Prze-minąć**, **-mijać**, *v. a. et n.* пропустúть, пропускáть; преминýть, преминовáть; пройтú, проходúть мимо; минýть, миновáть; пропустúть, оставúть безъ вниманія; *it.* пройтú, проходúть, протéчь, протекáть; **-mietać**, **-miatać**, **-miatywać**, *v. a.* 1. переметáть, перемётнуть, перемётывать; перекинуть; перебросáть; 2. przemieść (miotłą), перемéсть, переместú, переметáть, промéсть, проместú, прометáть; **-mknąć**, **-mykać**, *v. a.* шúбко просýнуть, просовáть, просовывать, продвúнуть, продвигáть, промчáть; przemknąć się, *v. r.* просýнуться, пробýться, пробрáться, проскользнýть; промчáться; **-mleć**, *v. a.* перемолóть, промолóть; **-młócić**, *v. a.* промолотúть, промолчивать, перемолотúть; **-moc**, -y, *f.* превосхóдство сúлы; превосхóдная сúла; преможéніе; насúліе, насúльство; przemocą, насúльно, насúльственно; **-mocny**, *adj.* превосходящій, сильнѣйшій, насúльственный; **-mocować**, *v. a.* - kogo, пересúлить, преодолѣть сúлою; **-mocować**, **-maczać**, *v. a.* перемочúть, перемáчивать, промочúть, промáчивать; **-modlić**, *v. n.* промолúться; **-módz**, **-magać**, *v. a.* перемóчь, перемогáть, осúлить, осúливать, пересúлить, пересúливать, одолѣть, одолѣвáть, преодолѣть, преодолѣвáть; превозмóчь, превозмогáть; побѣдúть, побѣждáть; побóрóть, поборáть; *it.* возмóчь, возмогáть; смочь, смогáть; *it.* премýществовать, одержáть верхъ; przemódz na sobie, преодолѣть, превозмóчь себя́; v. Przemagać się; komu Bóg pomaga, tén wszystko przemaga, *abo* komu Bóg pomoże, ten wszystko przemoże, комý Богъ помогáетъ, тотъ всё перемогáетъ, или комý Богъ помóжетъ, тотъ всё перемóжетъ; **-moga**, -i, *f.* перемóга; перевѣсъ, превозможéніе, превосхóдство, премýщество въ сúлахъ; **-moknąć**, v. Przemakać; **-mor**, -u, *m.*, **-morek**, -rka, *m. dim.* сúльный гóлодъ; **-morzyć**, **-marzać**, *v. a.* проморúть, дóлго морúть, перетомúть гóлодомъ; **-motać**, *v. a.* перемотáть, перемотáть, перенýтать; **-mowa**, -y, *f.* привѣтствіе, привѣтствіе, рѣчь; *it.* предисловіе, предувѣдомлéніе; v. Przedmowa; **Prze-mówić**, **-mawiać**, *v. a.* заговорúть, заговáривать; проговорúть, проговáривать; промóлвить; начáть, говорúть; прервáть молчáніе; - kogo na co, do czego, уговорúть, склонúть кого́ на что; перетянýть кого́ на свою́ сторóну; - co z kim, сказывать, повторúть комý что; - się z kim, бесѣдовать съ

Digitized by Google

кѣмъ; *іт.* спóриться съ кѣмъ; размóлвиться съ кѣмъ; *іт.* – się, проговорѣ́ться, проговáриваться, ошибáться въ разговóрѣ.

Prze-możca, -y, *m.* побѣдѣ́тель, покорѣ́тель; **-możenie**, -ia, *n.* возмóжность, сѝла; **-możność**, -ści, *f.* могýщественность; v. Przemoc; **-możny**, *adj.* 1. сѝльный, могýщественный; 2. побѣдѝмый; преодолѝмый; **-mrażać**, **-mrożyć**, *v. a.* промóраживать, промóрозить; перемóрозить; перезнобѝть; **-mrzeć**, *v. a.* пробормотáть; проворчáть; **-mrzeć**, v. Przemierać; **-mulić**, **-mulać**, *v. a.* засóрить, занесть, заносѝть ѝломъ; v. Mulić; **-murować**, *v. a.* крѣпѝть, преградѝть кáменною стѣнóю; **-myć**, v. Przemywać; **-mycić**, **-mycać**, *v. n. et a.* промѝтить; протамжѝть; **-mycie**, -ia, *n.* промѝтіе; перемѝтіе; v. Przemyta; **-myśl**, -u, *m.* прóмысель; промышленность; замысловáтость, остроýміе; хѝтрость; v. *sub:* Potrzeba; **-myśleć**, **-myślać**, **-myśliwać**, *v. a.* дýмать о чѣмъ, обдýмать; размѝслить, размышлѧ́ть; **-myślność**, -ści, *f.* промышленность; остроýміе; хѝтрость; **-myślny**, *adj.* замысловáтый, остроýмный; хѝтрый; *іт.* рукодѣ́льный; **-myślowy**, -a, -e, *adj.* промышленный; **-myta**, -y, *f.* промѝта; промѝть; **-mytnik**, -a, *m.* утаѝвшій товáръ отъ áвки и платѣ́жа пóшлинъ; контрабандѝстъ; **-mywać**, **-myć**, *v. a.* промывáть, промѝть; перемывáть, перемѝть; продирáть перемывáніемъ; **-mywalnia**, -ni, *f.* промывáльня; **-mywalny**, *adj.* промывáльный; **-nabożny**, *adj.* пренáбожный, весьмá набожный, весьмá благоговѣ́йный; **-nagabać**, v. Nagabać; **-najęć**, **-najmować**, *v. a.* тáйно нанѧ́ть кого на что, подкупѝть, подкупáть, задорѝть, задóривать кого подáрками; **-najęcie**, -ia, *n.*, **-najętek**, -tku, *m.* тáйное нанѧ́тіе, подкупáніе, пóдкупъ; **-najęty**, *part. p.* тáйно нанѧ́тый, подкýпленный; **-najświętszy**, -a, -e, *adj.* пресвятѝй, святѣ́йшій; **-najwielebniejszy**, v. Wielebny; **-naleść**, **-najdować**, *v. a.* 1. упередѝть въ изобрѣ́теніи, въ открѝтіи; 2. удостовѣ́рить, завѣ́рить; **-nasać**, v. Przenosić; **-nęć**, -u, *m. Bot.* (*prenanthes*), косогóрникъ, гусѝникъ; гусѝнки [растéніе]; **-niańczyć**, *v. a.* пронѧ́ньчить, пронѧ́ньчиться; **-nicować**, *v. a.* вѝворотить кафтáнъ; **-nie czego**, przenie się czego, -ia, *n.* отрицáніе, запирáтельство; v. Przeć (II); **-niemczeć**, v. Niemczeć; **-niemczyć**, v. Niemczyć; **-nieść**, v. Przenosić; **-niewiarstwo**, **-wierstwo**, -a, *n.*, **-niewiernka**, -i, *f.* вѣролóмство; вѣролóмность; нарушéніе клѧ́твы, вѣ́рности, чéстнаго слóва; **Prze-niewierca**, -y, *m.*, **-niewiernik**, -a, *m.* вѣролóмець, вѣролóмъ; **-niewierczyna**, -y, *f.* вѣролóмка; **-niewierny**, *adj.*, **-niewiernie**, *adv.* вѣролóмный; невѣ́рный; **-niewierzać się**, **-niewierzyć się**, *v. r.* вѣролóмствовать; нарушáть вѣ́рность; не соблюдáть чéстнаго слóва; поступáть, -пѝть вѣролóмно; душеврéдствовать; **-nigdy**, *adv.* никогдá; **-nikać**, **niknąć**, *v. a.* (*propr. & **) проникáть, пронѧ́кнуть, проходѝть; проходѝть, пройтѝ сквозь чтó-либо, пронзáть, пронзѝть; проникáть, пронѧ́кнуть, глубóко вникáть постигáть, постѝчь, угáдывать, угадѝть; проникáть, углубѧ́ться; **-nikanie**, **-niknienie**, -ia, *n.* проникáніе, проницáніе; *cfr. verb.* Przenikać; **-nikniony**, *part. p.* пронѧ́кнутый; **-nikliwość**, **-nikłość**, -ści, *f.* проницáемость; проницáтельность; пронзáтельность; проницáніе; прозóрливость; остроýміе; **-nikliwy**, **-nikły**, *adj.* проницáтельный; пронзѝтельный; прозóрливый; óстрый, остроýмный; **-nocować**, **-nocowywać**, *v. n.* переночевáть, переночѣ́вывать; **-nocowanie**, -ia, *n.* переночевáніе, переночѣ́вка, переночѣ́вываніе; **-nos**, -u, *m.* (przenoszenie), перенóсъ, переноскéніе; **-nosić**, **-naszać**, **-nieść**, *v. a.* переносѝть; перемѣщáть, транспортѝть; проносѝть, пронестѝ; – co nad co, предпочитáть что; – kogo czém, превосходѝть кого чѣмъ, превышáть; przenieść na sobie, v. Przemódz (na sobie); – co, (nosząc przecierać *etc.*), изнáшивать, износѝть, истáскивать, истаскáть; (obuwie), истáптывать, истоптáть; – się, *v. r.* переносѝться, перенестѝся, перемѣщáться, перемѣстѝться; превосходѝться; *іт.* пересилѝться; **-nosiciel**, **-nośnik**, -a, *m.* 1. перенóщикъ, переносѝщій чтó-либо съ однóго мѣ́ста на другóе; 2. *Mathem.* przenośnik, транспортѝръ; **-nosicielka**, -i, *f.* перенóщица; **-nosiny**, -in, *pl.* переносѝна; перебóрка, переходъ изъ однóго мѣ́ста въ другóе; перевóзка домáшнихъ прибóровъ и проч.; – po weselu, пиръ на другóй день свáдьбы; **-nośnia**, -i, *f. Gramm.* перенóсъ [перенесéніе] словъ, употребléніе слóва не въ собственномъ, а въ перенóсномъ смы́слѣ, тропъ, метáфора; **-nośnie**, *adv.* перенóсно, иносказѝтельно, тропѝчески, метафорѝчески; **-nośność**, -ści, *f.* иносказѝтельность; **-nośny**, *adj.* 1. перенóсный, переносѝмый изъ однóго мѣ́ста въ другóе, удобопереносѝмый, переводѝмый, перевóзный; 2. *Gramm.* перенóсный, иносказѝтельный, тропѝческій, метафорѝческій; **Prze-nudzić się**, *v. r.* проскýчать; **-obłąty**, *adj.* благоговѣ́йный; **-oblec**, *v. a.* переодѣ́ть; **-obraza**, -y, *f.*, **-obrażenie**, -ia, *n.* преобразéніе, превращéніе; v. Przemienienie; **-obrażać**, **-obrazić**, *v. a.* преображáть, преобразѝть, претворѝть, претворѝть, преобращáть, преобратѝть, перемѣнѝть, перемѣнѝть, давáть, дать иной óбразъ, видъ; **-odzlać**, *v. a.* переодѣ́ть; **-odzlać się**, *v. r.* переодѣ́ться.

Przeor, -a, *m.* прióръ, настоѧ́тель въ монастѝрѣ; игýменъ.

Przeo-rać, **-rywać**, *v. a.* переорѣ́ть, перепахáть, перепѧ́хивать; пропахáть, пропѧ́хивать; **-rania**, **-rywanie**, -ia, *n.* переорѧ́ніе, перепахáніе, перепѧ́шка, перепѧ́хиваніе; пропахáніе, пропѧ́хиваніе; **-rany**, -a, -e, *part. p.* перебранный, перепѧ́ханный; пропѧ́ханный.

Prze-orski, -a, -ie, *adj.* прióрскій, настоѧ́тельскій, игýменскій; **-orstwo**, -a, *n.* достóинство, зва́ніе прióра, настоѧ́тельство, игýменство; **-orysa**, **-orysza**, -y, *f.* настоѧ́тельница, игýменья.

Przepachnąć, *v. n.* пропѧ́хнуть, провонѧ́ть, получѝть пріятный зáпахъ.

Przepad, -u, *m.*, **Przepadek**, -dku, *m.* 1. **Przepadnienie**, **Przepadanie**, -ia, *n.* пропѧ́жа, потѣ́ря, утрáта; просрóчка; v. Przepyst; 2. *Bot.* przepad, (*lolium*, кáколь, кýколь.

Prze-padać, **-paść**, *v. a.* пропадáть, пропасть; пророýнивать, пророýшиться, прормывáться, прорвѝться, пропѧ́киваться, пропѧ́ливаться, обрýшиваться, обрýшиться, залѝться, надáть сквозь чтó-либо; przepaść, (zginąć, niknąć), пропѧ́сть, погѝбнуть; потерѧ́ться; пропадѝть, изчезáть, скрывáться, сходѝть; *іт.* пропадѝть, оставáться безъ ожидáемыхъ вѝгодъ; przepadł mój nakład, przepadła praca i pieniądze, пропѧ́лъ мой закладъ, пропѧ́ли и трýды и дéньги; – winę, v. Podpadać (winie); – przez co, пронѧ́чаться, проскакáть; v. Przeniknąć, Przebiedz; *іт.* przepadać (*sp.* o deszczach), перепадѝть, перепѧ́сть, надáть ѝзрѣдка не въ бóльшóмъ количествѣ; – się, (rozpadać się, *qu.* v.), распадѝться, растрéскиваться, расклѝваться, распадѝться; **-padlina**, -y, *f.* развáлина; **-padły**, **-padniony**, *adj. part.* пропѧ́лый, погѝбшій, пропѧ́вшій, потѣ́рянный, утрáченный; **-padzisty**, *adj.* перемѣ́нчивый; неровный, изгладкій; *іт.* koń przepadzisty, перепадчивая лóшадь.

Prze-palać, **-palić**, *v. a.* пережигáть, пережéчь; перепѧ́ривать,

Digitized by Google

перемáрить; прожигáть, прожéчь; - wódkę, накурúть, двоúть вино; drugi raz przepalać, перегáнять *abo* перегонúть, перегнáть, передвáивать, передвоúть; - (kruszce), освобождáть, освободúть отъ сѣри; przepalić piec, перетопúть, натопúть печь; przepalić w piecu, протопúть печь.

Prze-palacz, -a, *m.* двоúтель, двоильщикъ; **-palanie**, **-palenie**, -ia, *n.* пережигáніе, пережéніе; прожигáніе, прожéніе; - (kruszców), очищéніе отъ сѣри; - wódki, двоéніе, перегóнка; - drugie, передвóйка; v. *verb.* Przepalać; **-palanka**, -i, *f.*, (wódka przepalana, alembikowa), передвóенная [*abo* перéгнанная] вóдка, вúсидка; **-palniczek**, v. Zapalniczek; **-pamiętać**, v. Zapomnieć; **-paplać**, *v. n.* (*vul.*) проклáвать, проболтáть; **-parać**, v. Przeprać; **-party**, *part. p.*, v. Przeprzeć; **-parować**, 1. v. Parować; 2. v. Przeprać; **-parkuć**, **-parkać**, *v. a.* пронáрить, пронáрывать, обварúть, обвáривать; **-pas**, -u, *m.* пóясъ; опоéска; - rycerski, óрденская лéнта; **-pasać**, **-pasywać**, *v. a.* перепоéсать, перепоéсывать, опоéсать, опоéсывать; **-pasanie**, **-pasywanie**, -ia, *n.* перепоéсаніе, перепоéсываніе; опоéсаніе; опоéска; **-pasany**, *part. p.* перепоéсанный, опоéсанный.

I. **Przepaść**, *Praet.* przepadł, *Fut.* przepadnie, v. Przepadać.

II. **Przepaść**, *Praet.* przepasł, *Fut.* przepasie, *v. a.* перекормúть, закормúть.

III. **Przepaść**, -ści, *f.* (*propr.* & *) прóпасть; бéздна; провáлъ, провáлина; кучúна; *it.* утёсъ.

Prze-pacistość, **-ści**, *f.* стремнúна, круть, крутизнá; **-pacisty**, **-pastny**, *adj.* стремнúстый, крутúй, утёсистый; бездóнный; кучúнный.

Przepaska, -i, *f.* опоéска; перевязка; мáленькая повязка, тесьмá; v. Binda.

Prze-patrywać, **-patrzyć**, *v. a.* пересмáтривать, пересмотрéть; просмáтривать, просмотрéть; проникáть, проницáть, проникнуть взóромъ; предугáдывать, предугадáть, предузнавáть, предузнáть; предусмáтривать, предусмотрéть, предвидéть; v. Przeglądać, Przejrzeć; **-patrzenie**, **-patrywanie**, -ia, *n.* пересмотрéніе, пересмáтриваніе; просмóтръ; предусмотрéніе; v. Przeglądanie; **-pchnąć**, **-pychać**, *v. a.* перенихнúть, перенихáть, перенúхивать; проникнúть, проникáть, проникáть; просýнуть, просéвывать; проколóть, прокáлывать; протикнúть, протыкáть; **-pędzać**, **-pędzić**, *v. a.* прогонáть, прогнáть; перегонáть, перегнáть, замучить (на пр. лóшадь); - wódkę, перегонáть вино, дистилля́ровать; - (czas, życie), препровождáть, препровождáть (врéмя, жизнь); **Prze-pędzanie**, **-pędzenie**, -ia, *n.* перегóнка, дистилля́ровка; **-pękać się**, **-pękać się**, -pękać się, *v. r.* лóпнуть, трéснуть; трéскаться; растрéскиваться, растрéскаться; **-pełniać**, **-pełnić**, *v. a.* переполнáть, переполнúть; **-przepełnienie**, -ia, *n.* переполнéніе; **-pełniony**, *part. p.* переполненный; **-pełzać**, **-pełznąć**, *v. n.* переползáть, переползтú; проползáть, проползтú; проползáть, пролезúть; v. Przeleźć; проходúть, пройтú; **-piąć**, **-pinać**, *v. a.* перенúвать, перенúвать; переколóть, перекáлывать; **-pić**, v. Przepijać; **-piec**, **-piekać**, *v. a.* пронéчь, пропекáть; перенéчь, перепекáть; **-przepiekać**, прожáрить, прожáривать; вы́жарить, выжáривать; **-pielać**, v. Przepleć; **-pieniać**, *v. a.* издéрживать, издержáть на тáжбы, просутáжить, протягáть; **-pierzyć**, **-pierzyć**, *v. a.* пересы́пать пéрцемъ; положúть слúшкомъ мнóго пéрцу; **-pierać**, v. Przeprać & Przeprzeć; **-pijać**, **-pić**, *v. a.* пронивáть, пронúть; - się, *v. r.* перепивáться, перепúться; **-piłować**, *v. a.* перепилúть; пропилúть; **-pinać**, v. Przepiąć.

Prze-piórka, -i, *f.*, **-piórczka**, -i, *f. dim.*, **-pierzyca**, -y, *f. contemn. H. n.* (*tetrao coturnix*), пéрепелъ; перепéлка; **-piórczę**, -ęcia, *n.* перепелá, перепелёнокъ; **-piórczy**, *adj.* перепелúный, перепелúчій; przepiórczy król, *H. n.* (ptaszek, *rallus crex*), дергáчъ.

Prze-pis, -u, *m.* прóпись; предписáніе; прáвило; *it.* v. Kopia; **-pisać**, **-pisywać**, *v. a.* переписáть, перепúсывать; списáть, спúсывать; предписáть, предпúсывать, указáть, укáзывать; *it.* прописáть, прописывать; przepisać kogo cném, превзойтú кого въ чёмъ; **-pisanie**, **-pisywanie**, -ia, *n.* переписáніе, перепúсываніе; v. Przepis; **-pisnik**, -a, *m.*, **-pisek**, -ska, *m.* перепúщикъ; копúстъ; спúщикъ.

Przepiszczeć, *v. n.* пропищáть.

Prze-płacać, **-płacić**, *v. a.* переплáчивать, переплатúть, заплатúть излúшнее; - kogo, подкупúть кого́ [подáрками]; **-płacenie**, -ia, *n.* переплáта, переплáчиваніе; **-płakać**, **-płakiwać**, *v. a.* проплáкать, проплáкивать; провéсть, проводúть въ слезáхъ; **-platać**, **-pleść**, *v. a.* проплетáть, проплéсть, переплетáть, переплéсть; **-płatać**, *v. a.* (w płat przeciąć), разрубúть, расколóть, расщепúть; **-pławiać**, **-pławić**, *v. a.* переплавлúть, переплáвить; *it.* проплывáть, проплúть; перепливáть, переплúть; - (kruszce), переплавлúть, переплáвить; **Prze-pleć**, **-plelać**, *v. a.* переполóть, перепáлывать; прополóть, пропáлывать; **Prze-plecenie**, -ia, *n.* переплетéніе, перепле́тáніе; проплетéніе, проплетáніе; **-plelić**, *v. a. perf.* прорýдить; уменьшúть; убáвить; умалúть; обезсúлить; **-pleść**, v. Przeplatać; **-płoch**, -u, *m.* переполóхъ; v. Popłoch; **-płókać**, **-płókiwać**, *v. a.* переполоскáть, переполáскивать; вы́полоскать, выполáскивать; **-płoszyć**, **-płaszać**, *v. a.* переполошúть, перепугáть, перетревóжить; **-płynąć**, **-pływać**, *v. a. et n.* переплúть, перепливáть; проплúть, проплывáть; **-pocić się**, *v. r.* перепотéть; вспотéть; **-pój**, -oju, *m.* перепóй; **-polszczyć**, *v. a. perf.* перенéсть на Пóльской язúкъ; **-pominać**, **-pomnieć**, *v. a.* забывáть, забúть; **-pomnienie**, -ia, *n.* забвéніе; **-por**, v. Rozpor; **-pościć**, *v. n.* проговéть, пропостáть; **-pościć się**, *v. r.* пропостáться; **-potnieć**, *v. n.* пропотéть; **-powiadać**, **-powiedzieć**, *v. a.* проповéдывать, проповéдать, провозвѣщáть, провозвѣстáть, объявлúть; - słowo Boże, проповéдывать *abo* провозвѣщáть Слóво Бóжіе; благовéствовать; - (co przyszłego, prorokować), предсказывать, предсказáть, предвѣщáть, предвѣстáть, предрекáть, предрéчь; **-powiadacz**, **-powiedzik**, -a, *m.* проповéдатель, проповéдникъ, провозвѣстникъ; - (przyszłych rzeczy), предсказáтель, предвѣщáтель, предвѣстникъ; **-powiadanie**, **-powiedzenie**, -ia, *n.* проповéданіе, провозвѣщáніе; предсказáніе, предвѣщáніе; **-powiedni**, *adj.* проницáтельный, предвѣщáтельный; **-powiedzia**, -ni, *f.* предвѣстіе; предсказáніе; предзнаменовáніе; **-powieść**, v. Przyrowieść, Sentencya; **-prać**, **-pierać**, *v. a.* перестирáть, перестúрывать, промúть, промывáть (бѣлье); **-pracować**, *v. n.* продѣлать; проработáть; протрудúться; **-pragnąć**, *v. n.* томúться жáждою; умирáть отъ жáжды; **-prasować**, *v. a.* переглáдить, переутюжить, прогладúть; **-prasować**, v. Przeprosić; **-prawa**, -y, *f.* переправа; переѣздъ; переходъ чрезъ рѣку и проч.; ýжная дорóга; **-prawiać**, **-prawić**, *v. a.* переправлúть, переправúть, переводúть или перевозúть съ однóго бéрега на другóй; **-prawić się**, *v. r.* переправúться; **-prawny**, *adj.* проходúмый; **-prawować**, *v. perf.*, v. Przepieniać; **-prażyć**, **-prażać**, *v. a.* пережéчь, пережáрить, прожáрить; **-prćć**, **-prać**, **-parać**, *v. a.* проморóть, пронáрывать; перепорóть, перепáрывать; **Prze-pros**, -u, *m.*, **-prośba**, -y, *f.* (przeproszenie), прóсьба о прощéніи; прощéніе прощéнія; извиненіе.

Digitized by Google

Prze-prosić, **-prasząć**, *v. n.* просить прощенія; просить извиненія; przeprosić się, *v. r.* примириться; **-prosiny**, *pl.* примиреніе посеребравшихся; пиръ при примиреніи; **-proszenie**, **-praszanie**, **-ia**, *n.* прошеніе прощенія; извиненіе; просьба о прощеніи; **-prowadzać**, **-prowadzić**, *v. a.* переводить, переведсть; перемѣщать, перемѣстить; - się, *v. r.* переходить, перейти, переѣзжать, переѣхать, переноситься, перебраться [на другую квартиру, *etc.*], перенестися изъ одного мѣста [жилія] въ другое; переселяться; **-prowadzenie się**, *n.*, **-prowadziny**, *pl.* переборка, v. Przenosiny; **-prysnąć**, **-pryskać**, **-pryskiwać**, *v. n. et a.* перепрыснуть, перепрыскать, перепрыскивать; перебрызнуть, перебрызгать, перебрызгивать; пропрызнуть, пробрызгать, пробрызгивать; **-prządz**, **-przędnąć**, **-przęgnąć**, *v. a.* перепрячь, перепрягать; **-przędć**, *v. a.* перепрясть; пропрясть; **-przeć**, **-pierać**, *v. a.* 1. препрѣть, препирать, препирать, опровергнуть, опровергать, оспорить, оспаривать, побѣждать, побѣждать въ состязаніи, *etc.*; переспорить, переспоривать; преодолѣть чьё сопротивленіе; переломать чьё упорство; убѣдить; 2. **-przeć**, *v. n.* перепрѣть; **-pudrować**, *v. a.* пропудрить; **-puklina**, **-y**, *f. Med.* киля, грыжа; - pępkowa, пупочная грыжа [*або* киля]; - jąder, мужатная [*або* мошоночная] грыжа; **-pukłość**, **-ści**, *f.*, **-pukalenie**, **-ia**, *n.* трѣщина, разсѣдина, щель; **-pukły**, *adj.* 1. растрѣскавшійся; растрѣснутый; 2. przepukły, *s. m.* киляѣ; имѣющій киляу; одержимый грыжею; **-pukać się**, *v. r.* растрѣснуться, разщелиться; **-purgować**, *v. a.* прослабить; **-puścić**, **-puszczać**, *v. a.* пропустить, пропускать; допустить, позволить; пощадить [побѣжденаго непріятеля]; простить; **-pustny**, *adj.* пропускный; **-pych**, **-u**, *m.* споръ о преимуществѣ; *ił.* нѣмность, великолѣпіе, роскошь; **-pychać**, v. Przepchnąć; **-pyskiwać**, **-pyskować**, *v. a.* [о скотинѣ] разбирать въ корма; * бить по щекамъ; **-pyszność**, **-ści**, *f.* преизящество, преизящіе, великолѣпіе, роскошь; **-pyszny**, *adj.* преизящный, великолѣпный, роскошный, нѣмный, щегольскій; **-pytać się**, **-pytywać się**, *v. r.* распросить, распрашивать; **-rąbać**, **-rąbować**, **-rąbywać**, *v. a.* перерубить, перерубать; прорубить, прорубать; - lus, просѣчь, просѣкать, сдѣлать, дѣлать просѣку; **-rąbanie**, **-ia**, *n.* прорубка, прорубаніе; **-rabiać**, **-robić**, *v. a.* передѣлывать, передѣлать; перенравлять, перенравить; перенимать, перенимать; перемѣнять, перемѣнить сдѣланное; переработывать, переработать; претворять, претворять; преобразить, преобразить; **Prze-rabiany**, *adj.* могущій быть передѣланнымъ; передѣланный; **-rabianie**, **-robienie**, **-ia**, *n.* передѣлываніе, передѣлка, передѣланіе; перенравка; перемѣненіе; **-rąbl**, v. Przeręblа; **-rachować**, *v. a.* пересчитать, перечесть; перечислять, перечислить; просчитать, прочесть; - się, *v. r.* просчитать & просчитаться; прочесться, обсчитаться, обсчесться, ошибиться [*або* сдѣлать ошибку] въ счетѣ, сдѣлать прочетъ; **-rastać**, **-rość**, **-rosnąć**, *v. a.* 1. переростать, перерости, переробсть, расти, выростать, вырости выше другихъ или выше опредѣленной мѣры; 2. прорастать, прорасти; mięso przerastałe, прорость, прорось; **-rażać**, **-razić**, *v. a.* поражать, поразить, разить насквозь, пробивать, пробить, прошибать, прошибить, пронзать, пронзить; поражать, поразить; трогать, тронуть; przerażający, v. Przeraźliwy; **-rażenie**, **-ia**, *n.* проницаніе; тронганіе, ужасть, ужасъ; **-raźliwość**, **-ści**, *f.* проницаемость, проницательность, пронзательность; **-raźliwy**, **-raźny**, *adj.*, **-ie**, *adv.* поразительный; проницательный; пронзительный; трогательный; głos przeraźliwy, рѣзкій [*або* пронзительный] голосъ; **-rdzeć**, *v. n.* прорживѣть; перержавѣть; **-rębla**, **-rąbl**, **-i**, *f.* прорубь, пробоина; **-robić**, v. Przerabiać; **-robienie**, v. Przerabianie; **-rodny**, *adj.* отрёдный; **-rość**, **-rosnąć**, v. Przerastać; **-równać** kogo, v. Przewyższyć; **-rozumieć**, v. Zrozumieć; **-rwa**, **-y**, *f.* прорывъ; промоина; проваль; проломъ; проломъ; отвалъ; * остановка, пріостановка, прерваніе, перерывка; **-rwać**, **-rywać**, *v. a.* прорвать, прорывать; перервать, перервывать; перебить, перебивать; перекратить, перекращать; - (komu robotę), помѣшать, мѣшать; - wowę, rozmowę, прервать рѣчь, разговоръ; - milczenie, прервать молчаніе; **-rwipęp**, *Bot.*, v. Pępownik & Obieżyświat; **-rwistość**, **-ści**, *f.* прерывчивость; **-rwisty**, *adj.* прерывчивый, прерывистый; прерывчатый; съ трѣщинами, съ разсѣлинами; **-ryć**, **-rywać**, *v. a.* перерыть, перервать, прорыть, прорывать, перекопать, перекапывать; **-ryczeć**, *v. n.* прорычать, прорезѣть; **-rywać**, 1. v. Przerwać; 2. v. Przeryć; **-rywacz**, **-a**, *m.* перервывать; помѣшатель; **-rywanie**, **-rwanie**, **-ia**, *n.* перерываніе, прерваніе, перервка; v. Przerwa; **-rywczy**, *adj.* прерывистый, прерывчивый, прерывчатый; **Przerzać**, *v. a.* прорвать; **-radzić**, v. Przerzedzić; **-rzec**, **-rzekać**, *v. a.* 1. промолвить, проговорить, проговаривать, начать, начинать говорить, прервать молчаніе; 2. пророчить, пророкать, предречь, предрекать, предсказать, предсказывать; **-rzeczony**, *adj. part.* прежде упомянутый; вышеупомянутый; вышесказанный; **-rzedzać**, **-rzedzić**, **-rzadzić**, *v. a.* дѣлать, сдѣлать рѣже, прорѣдить, разрѣдить; переживать, переживать, разнимать, разнимать, дѣлать, сдѣлать жиже; ж. разводить, разводить водою; уменьшать, уменьшить; дѣлать, сдѣлать тоньше; **-rzucać**, v. Przerzucać; **-rzuciecie**, **-ia**, *n.* прорѣзаніе; перерѣзаніе; **-rzucać**, **-rzucić**, *v. a.* перебрасывать, перебросить; переходить, перекинуть; v. Przemiotać, Przeciągać; - książkę, перелистовать, перебѣжать глазка книгу; przerzucić się, перейти на чью сторону; **-rzynać**, **-rznąć**, *v. a.* прорѣзывать, прорѣзать; перерѣзывать, перерѣзать; переломать; * перервать; - się, *v. r.* пробиваться, пробиться, продираться, продраться, пробираться, пробраться; **-szczyć**, *v. a.* проканать насквозь, просѣкать.

Przesąd, **-u**, *m.* предразсудокъ; предубѣжденіе; przesądy, *pl.* пророки, издержки (расходы) по судебнымъ дѣламъ; *ił.* награжденіе за убытки.

Prze-sada, **-y**, *f.* принужденность, жеманство; преувеличеніе, чрезмѣрное увеличиваніе; v. Hyperbola; **-sadny**, *adj.* принужденный, жеманный, притворный; преувеличенный.

Prze-sądny, **-sądowy**, **-a**, **-e**, *adj.* предубѣжденный; предразсудочный; **-sądzać**, **-sądzić**, *v. a.* предосуждать, предосудить.

Prze-sadzać, **-sadzić**, *v. a.* пересаживать, пересадить; просаживать, просадить; * подшибать кого, поддѣть, заниматъ кого; - miarę, превосходить мѣру; слишкомъ увеличивать; преувеличивать, -чить; - się, *v. r.* отличаться, -читься; **-sadzanie**, **-sadzenie**, **-ia**, *n.* пересаживаніе, пересадка; *cfr.* Przesada; **-salać**, v. Przesolić; **-schnąć**, v. Przesychać.

Przeście, v. **Przejście**.

Prze-ścielać, **-ślać**, *v. a.* перестилать, перестлать; - co czém, перекладывать; - sobie drogę do czego, проложить себѣ путь къ чему; **-ścielanie**, **-ia**, *n.* перестилка, перестиланіе; **-ścieradło**, **-a**, *n.*, **-ścieradełko**, **-a**, *n. dim.* простыня; **-ścieradlny**, *adj.* простынный; **Prze-ścigać**, **-ścignąć**, *v. a.* перестигать, перестигать, перегонять, перегнать; предусѣкать.

Digitized by Google

предусѣть; превосходѣть, превзойти; Prze-siać,-siania,v. Przesiewać, Przesiewanie; -siadać, 1. v. Przesiedzieć; 2. v. Przesieść; -siąknąć, -siąkać, *v. n.* просѣкнуть, просякать; -siec, v. Przesiekać; -siecz, -y, *f.* просѣка & прорѣка; прорѣзъ; дорога, проруб̆енная сквозь лѣсъ; -siedzieć, -siadać, -siadywać, *v. n.* просидѣть, просѣживать; - u kogo, пробыть, прожить у кого; -sięgać, -sięgnąć, *v. n.* достигать, доставать; подавать чрезъ что; *it.* превосходѣть, превзойти; превышать, превысить; -siekać, -siec, *v. a.* пересѣкать, пересѣчь; просѣкать, просѣчь; -siedć, -siadać, *v. n.* пересѣсть, пересѣдать; przesiadać się z konia na koń, пересѣдать съ лошади на лошадь; -siewać, -siać, *v. a.* пересѣвать, пересѣять; *it.* просѣвать, просѣять; -siewacz, -a, *m.* 1. мукосѣй; 2. мукосѣйное сито; стукало [въ мельницѣ]; -siewanie, -siania, -ia, *n.* пересѣваніе, пересѣяніе; просѣваніе, просѣяніе; -siewiny,-siewki, *pl.* просѣянныя вѣщи; мусѣвки; -siewny, *adj.* просѣвальный; сѣятельный; -sił, -u, *m.* превосходство силы; превосходеніе; -siłać, -siłić, *v. a.* пересиливать, пересилить; осиливать, осилить; чрезъ мѣру трудить; надлежащую мѣру въ чемъ превосходить; обессиливать, ослаблять, ослабить; послабить; - się, *v. r.* надорваться; ослабѣть отъ натуги, отъ излишняго напряженія; послабѣть; истощиться; -silenie, -ia, *n.* пересиленіе; изнеможеніе; истощеніе силъ; ослабленіе; послабленіе; *Med.* - choroby, (*remissio morbi*), послабленіе болѣзни; v. Краснсъ; *Astron.* - dnia, лѣтній поворотъ солнца; долгій день; - nocy, зимній поворотъ солнца; краткій день; -siedlać, *v. a.* пересѣдлать; -skakiwać, -skoczyć, *v. a.* (*propr.* & *) перескакивать, перескочить; перепрыгивать, перепрыгнуть; пропускать, пропустить; миновать; §. nie mów hup, aż przeskoczysz, v. *sub:* Hop! -skakiwanie, -ia, *n.* перескакиваніе, перепрыгиваніе; -skoczenie, -ia, *n.* перескоченіе, перескачка, перескокъ; -skok, -u, *m.* перескокъ, перескоченіе; przeskoki, *pl.* * пронырство, уловки, крючки; -skotnica, -i, *f. Bot.* (*arbutus unedo*), амирикъ земляничный; ежовка земляничная; земляничное дерево; толокнянка заубренная; -skrobać, *v. a.* проскоблять; проскребсть; процарапать; -słać, 1. v. Przesielać; 2. -słać, -syłać, *v. a.* пересылать, пересылать, послать, посылать изъ одного мѣста въ другое; przesyłać pieniądze pocztą, пересылать деньги по почтѣ; *it.* (= wprzód posyłać), послать, посылать впередъ; предпосылать, предпосылать; Prze-ślad, -u, *m.* 1. = -śladowanie, -ia, *n.* преслѣдованіе, гоненіе, притѣсненіе, нападки; prześladowanie chrześcian, гоненіе [*abo* преслѣдованіе] христіанъ; 2. prześlad, = -śladek, -dka, *m.*, v. Ślad, Trop; -śladować, *v. a.* преслѣдовать, гнать, притѣснить, прижимать, утѣснять, угнетать; -śladowca, -y, *m.*, -śladownik, -a, *m.* преслѣдователь, гонитель, притѣснитель, утѣснитель; -śladowca, -y, *f.*, -śladowniczka, -i, *f.* преслѣдовательница, гонительница, притѣснительница, утѣснительница; -śladowczy, -śladowniczy, *adj.* преслѣдовательный, утѣснительный; -ślakować, v. Prześledzić; -słanie, -ia, *n.* пересылаціе, пересылка; -słaniec, -ńca, *m.* посланный впередъ, прежде; предвѣстникъ; św. Jan przedsłaniec, св. Іоаннъ Предтеча; v. Posłaniec & Poprzednik; -sławny, *adj.* прославный; -śledzić, *v. a.* изслѣдовать, отыскать; -ślepić, *v. n.* проглазѣть, просмотрѣть; -ślepienie, -ia, *n.* просмотрѣніе.

Przęślica, -y, *f.* 1. прялица, прялка, [орудіе, служащее для прядѣнія]; 2. *Bot.* (*atractylis*), прясельникъ, [растеніе].

Prześliczny, *adj.* прекрасный, прелестный, плѣнительный.

Prześlizgać się, *v. r.* проскользнуть.

Przęślka, -i, *f. Bot.* (*equisetum*), хвощъ; хвощевая трава.

Przęślkowy, *adj.* хвощевый.

Przęślo, -a, *n.* прясло, [звѣно забора или изгороды, находящееся между столбами и кольями].

Prześłodki, *adj.* прелестный; слишкомъ сладкій; приторный; -słodzić, -słodzać, *v. a.* (*propr.* & *) пересластить, пересластить; -słonić, *v. a.* заслонить поперекъ; -słuchać, -słuchiwać, *v. a.* прослушать, прослушивать; переслушать, переслушивать; *it.* доносить, донимать; przesłuchać się, przesłyszeć się, *v. r.*ослишаться; не дослишавъ, ошибаться; неясно понять; -służyć, *v. a.* прослужить; -śmiardnąć, *v. n.* провонять; -śmiewać się z kogo, *v. r.* пересмѣиваться, насмѣхаться, издѣваться надъ кѣмъ; -smyk, -u, *m.* узкій проходъ; ущелье; узина; перешеекъ; przesmyk morski, проливъ; -śmy, v. Przaśny; -solan, -u, *m.* *Chem.* солѣнокислая [хлорноватокислая] соль; хлоратъ; przesolan potasu, (*murias potassae oxygenatus, kali chloricum*), хлорноватокислое кали; -solenie, -ia, *n.* просоленіе; пересоленіе, пересолъ; -sollić, -salać, *v. a.* посолить, просаливать; пересолить, пересаливать; слишкомъ много солить.

Prze-spać, -sypiać, *v. a.* проспать, просыпать; *it.* пересыпать; przespać się, *v. r.* выспаться; проспаться; -śpiewać, -śpiewywać, *v. a.* перепѣть, перепѣвать; пропѣть, пропѣвать; -śpiłać, -śpilować, v. Przebić, Przepchnąć, Przeniknąć; -stać, -stanąć, -stawać, *v. n.* 1. перестать, переставать, престать, переставать; прекратить, прекращать дѣйствіе; прервать, прерывать продолженіе чего; кончать, кончить; оставить; przestawać na czém, довольствоваться; *it.* оставлять, оставить [дѣло, какъ оно есть]; przestawać z kim, обходиться, обращаться съ кѣмъ, водиться съ кѣмъ; §. z jakim kto przestaje, takim sam się staje, съ кѣмъ кто водится, такимъ самъ становится; съ кѣмъ поживешь, тѣмъ и прослывешь; *it.* jaki kto sam jest, z takim rad przestawa, (swój do swego lgnie, ровны ровнему рад), свой своего ищетъ; подобный подобнаго себѣ разумѣетъ; рыбакъ рыбакъ далеко въ лѣсѣ видитъ; рыбакъ рыбака видитъ издалека; *it.* przestawać, v. Przebywać; 2. przestać, przestawać, *v. n.* перестоять, переставать; простоять, простаивать; стоя провести время; *it.* перестоять, переставать, повредиться отъ долгаго стоянія; пересѣть, пересѣвать; -stały, *adj.* (*пр.* owoc), перезрѣлый, пересѣлый; -stanek, -nku, *m.* (przestawanie, przestanie), пересталіе, остановка, переставаніе, простой; bez przestanku, безпрестанно; безпрерывно; не переставая; безъ отдыха; -stanny, *adj.* переставшій; прерванный; -stąpić, -stępować, *v. a.* (*propr.* & *) переступить, переступать; преступить, преступать; нарушать, нарушать; -stąpienie, -ia, *n.* преступленіе; нарушеніе; -starzałość, -ści, *f.* престарѣлость; дряхлость; -starzały, *adj.* престарѣлый; устарѣлый; обветшалый; дряхлый; -starzeć, *v. n.*, -starzeć się, *v. r.* престарѣть, престарѣться, устарѣть, состарѣться; -stawać, v. Przestać (1. 2); -stawanie, -ia, *n.* переставаніе; - z kim, обхожденіе, обращеніе; -stawiać, -stawić, *v. a.* переставлять, переставить, переставливать, переставить; - (*пр.* piec), перекладывать, перекласть (напр. печь); - (budynek, dom), перестраивать, перестроить; -stawienie, -ia, *n.* переставленіе, переставленіе, переставка, переставка; перекладка; перестройка; -stek, *Bot.*, v. Przęślka; -stękać, *v. n.* простонать; Przestęp,-u, *m.* 1. (prejście), переходъ; 2. *Bot.* przestęp biały, (macica biała, *bryonia alba*), переступень; паралічная рѣка.

Digitized by Google

Prze-stępca, -y, *m.*, **-stępnik**, -a, *m.* преступникъ, нарушитель закона; злодѣй; **-stępnica**, -y, *f.*, **-stępniczka**, -i, *f. dim.* преступница, нарушительница закона; злодѣйка; **-stępek**, -pka, *m.* проступокъ, преступленіе; **-stępny**, *adj.* 1. преступный; przestępnie, *adv.* преступно; 2. rok przestępny, високосный годъ; високосъ; przestępny dzień, (raczéj przydany, wstawiony), високосный день; 3. *Mathem.* трансцендентный; **-stępować**, v. Przestąpić; **-stępstwo**, -a, *n.* преступленіе, проступокъ, нарушеніе закона; **-stępywać**, v. Przestąpić; **-stojały**, *adj.* перестоялый; v. Przestały; **-strach**, -u, *m.* перепугъ, испугъ, ужасъ; **-strajać**, v. Przestroić; **-strasząć**, **-strasznyć**, *v. a.* перепугивать, перепугать, испугать, приводить, привести въ ужасъ, въ страхъ; - się, *v. r.* испугаться, перетруситься; **-straszenie**, -ia, *n.* перепуганіе, испуганіе, перепугъ, ужасъ; **-stroga**, -i, *f.* предостереженіе; - w księdze, примѣчаніе, замѣчаніе; **-strolć**, **-strajać**, *v. a.* 1. (*propr.* & *) переряди́ть, переряжа́ть, переодѣть, переодѣвать; - się, *v. r.* переряди́ться, переряжа́ться; переодѣться, переодѣва́ться; *it.* прощеголяться; 2. - (instrument muzyczny), перестро́ить, перестра́ивать [музыка́льное ору́діе]; **-strój**, -oju, *m.*, **-strojenie**, -ia, *n.* 1. переряжéніе, переодѣніе, переряжа́ніе, переодѣва́ніе; 2. przestrojenie (instrumentu muzykalnego), перестрой, перестроéніе [музыка́льнаго ору́дія]; **-strojony**, *adj.* переряженный, переодѣтый; **-stroń**, -ni, *f.*, **-stronność**, -ści, *f.* простóрь, простóрность, простра́нность; v. Przestrzeń; **-stronnie**, **-stronno**, *adv.* простра́нно, простóрно, обши́рно; **-stronny**, *adj.* простра́нный, простóрный, обши́рный; **-strugać**, **-strugnąć**, *v. a.* перестружа́ть, переструга́ть, перестружи́ть; **-strzał**, -u, *m.* 1. простре́лъ, простре́лина; na przestrzał, (na wylot), на вы́летъ; на проле́тъ; наскво́зь; 2. (miara doniosłości pocisków, wystrzał), перестре́лъ; расстоя́ніе на вы́стрѣлъ; **-strzegać**, **-strzedz**, *v. a.* предостерега́ть, предостерéчь; предохраня́ть, -ни́ть; предупрежда́ть, предупреди́ть; намека́ть, намекну́ть кому о чёмъ; przestrzegać czego, храни́ть, блюсти́, наблюда́ть; - się, *v. r.* предостерега́ться, берéчься, брать предосторóжность прóтивъ чегóлибо; **-strzegacz**, -a, *m.* предостерега́тель, остерега́тель; блюсти́тель, наблюда́тель; **-strzeganie**, **-strzeżenie**, -ia, *n.* предостерега́ніе, предостереженіе; намёкъ; предохраненіе; храненіе, блюсти́тельство, наблюда́ніе.

Prze-strzelać, **-strzelić**, *v. a.* простреливать, простреля́ть, стреля́я пробивать, пробить насквозь; **-strzelanie**, **-strzelenie**, -ia, *n.* простреливаніе, простреля́ніе; **-strzelon**, -u, *m.* *Bot.* звѣробой; зáячья кровца; v. Obieżyświat; **-strzeń**, -ni, *f.*, **-strzeństwo**, -a, *n.* простра́нство; обши́рность; просторóтство; простра́нность; **-strzeniacz**, -a, *m.* распространи́тель, распространяющій что-либо, расширитель & расширитель; *Chir.* (*dilatorium*) расширитель; **-strzenić**, *v. a.* простирать, простерéть, расширять, распространять, распространить, **-strzeżony**, *part. p.* предостережéнный; v. Przestrzegać; **-strzydz**, **-strzygnąć**, **-strzygać**, *v. a.* простричь, простригать, прорезать, прорезывать что-либо ножницами; **-studzenie**, -ia, *n.* простуженіе; простýда; **-studzić**, **-studzać**, *v. a.* простудить, простужать, простуживать; прохолодить, прохолаживать; **-stwor**, -u, *m.*, **-stworze**, -a, *n.* простра́нство; просторóтство; простóръ; обши́рность; na przestwor, на́стежь; przestwor, *Artill.* зазóръ; **-stworność**, **-stworny**, v. Przestronność, -stronny; **-stygać**, **-stygnąć**, *v. n.* простывать, простýть, простýнуть; **-sunąć**, **-suwać**, *v. a.* просунуть, просовать, просовывать; передвинуть, передвигать; **-sunięcie**, **-suwanie**, -ia, *n.* просовáніе, просóвываніе; передвижка; **-suszać**, **-suszyć**, *v. a.* просушивать, просушить; пересушивать, пересушить; **-suszenie**, -ia, *n.* просушéніе, просýшка; **-suwać**, v. Przesunąć; **-świadczać**, **-świadczyć**, *v. a.* уличать, уличить; удостовѣрять, удостовѣрить; v. Przekonać; **-świadczenie**, v. Przekonanie; **-świetny**, *adj.* сія́тельный, свѣтлѣйшій; v. Oświecony; **-świnąć**, **-świstać**, **-świstywać**, *v. a. et n.* просвистать, просвистывать; просвистать; пересвистать, пересвистывать; **-sychać**, **-schnąć**, *v. n.* просыхать, просóхнуть; пересыхать, пересóхнуть; **-sycić**, **-sycać**, *v. a.* пресытить, пресыщать; **-sylać**, v. Przesiać (2); **-syłka**, -i, *f.* пересы́лка; **-sypać**, **-sypywać**, *v. a.* пересыпать, пересыпать; **-sypiać**, Przespać, *v. n.* пересыпать, пересыпать; просыпать, проспать; przespać się *v. r.* проспаться, вы́спаться; **-syt**, -u, *m.* пресыщéніе; **-szczerać**, **-szczerać**, v. Przeluprać; **-szczuć**, **-szczuwać**, *v. a.* протравить; v. Szczuć; **-szeptać**, *v. n.* перешептать; **-szkadzać**, **-szkodzić**, *v. a.* препятствовать, воспрепятствовать; мѣша́ть, помѣша́ть кому въ чёмъ; **-szkadzanie**, -ia, *n.* препятствованіе; **-szkoda**, -y, *f.* препятствіе, препя́тство, преноба́, помѣ́ха, помѣша́тельство; **Prze-szkodnik**, **-szkodziciel**, -a, *m.* препятствующій, мѣша́ющій вмѣша́ться чѣмъ-либо; проникатель, противникъ, поперéчникъ; **-szkodny**, *adj.*, -nie, *adv.* препятствующій, мѣша́ющій, препятственный; **-szkło**, *adv.* бóльше, (бóльше, нéжели); слишкомъ; **-szłodniewy**, **-szłodzienny**, *adj.* прóшлаго дня бы́вшій или случи́вшійся; вчера́шній; **-szłogodzinny**, *adj.* прéжде однóго часа бы́вшій, случи́вшійся; **-szłojenicki**, v. Pojeniicki; **-szłomiesięczny**, *adj.* прóшлаго мѣсяца бы́вшій или случи́вшійся, прошломѣсячный; **-szłonocny**, -a, -e, *adj.* случи́вшійся или бы́вшій въ прóшлую ночь; ночéшній; **-szłorocznу**, -a, -e, *adj.* прóшлаго гóда бы́вшій или случи́вшійся; прошлогóдній; **-szłość**, -ści, *f.* прóшлое, прошéдшее врéмя; **-szły**, *adj.* прóшлый, прошéдшій, минýвшій; v. прéжній; **-szorować**, *v. a.* протерéть; **-szperać**, **-szperować**, *v. a.* перешарить, перешáривать; **-szrubować**, *v. a.* провинтить; **-szturknąć**, **-szturkać**, *v. a.* протолкнуть, протолкать, проталкивать; **-szukać**, **-szukiwać**, *v. a.* проискать, проискивать; обыскать, обы́скивать; перешáрить, перешáривать; **-szukanie**, **-szukiwanie**, -ia, *n.* óбыск, обы́скиваніе; **-szyć**, **-szywać**, *v. a.* прошить, прошивать; прострóчить, простра́чивать; простегать, простёгивать; *it.* перешить, перешивать; (przekłóć, przeboć), *прошибить, пробить, проколóть, проколóть; **-szycie**, **-szywanie**, -ia, *n.* прошивка, прошиваніе, простро́чка, простра́чиваніе; перешивка, перешиваніе; przeszycie, *проколóтіе, проколóтіе, проколóніе; **-taczać**, **-toczyć**, *v. a.* 1. переливать, перелить; 2. - (kamień, *etc.*), перекатывать, перекати́ть; **-tacznik**, -a, *m.* 1. рѣшётникъ, (рѣшётникъ), дѣлающій и продающій решёта; 2. *Bot.* przetacznik ziele, (*veronica*), вероника; лежачка [растéніе]; **-tajać**, *v. n.* протáять, совершéнно растáять; **-tak**, -a & -u, *m.* решетó & рѣшетó; **-tańcować**, *v. a.* протанцовать, проплясать; переплясать; **-taplać**, v. Przetopić; **-tarcie**, v. Przecieranie; **-tarty**, *part. p.* протёртый; перетёртый; przetarty piłą, перепилённый; przetarte miejsca nóg, ци́нки; **-tknąć**, v. Przetykać; **-tkalęty**, *part. p.* протканный; просучный; **-tlić**, *v. n.* перетлеть; **-tłoczyć**, **-tłaczać**, *v. a.* продавить, продавливать; протёсать, протёсывать; **-tłuc**, **-tłukać**, **-tłuklwać**, *v. a.* перетолóчь, истолóть, толóчь; **-tłumaczenie**, -ia, *n.* переводъ; **-tłumaczyć**, *v. a.* перевести, пе-

Digitized by Google

ревѣсть [на другой языкъ]; v. Tłumaczyć, Tłumaczenie.

Przeto, *adv.* (dla tego), для того, того ради.

Prze-toczyć, v. Przetaczać; -topić, -tapiać, *v. a.* перетопить, перетаплывать, растопить, растаплывать; проплавить, проплавливать; -torować, *v. a.* проторить, проложить дорогу; -trącić, *v. a.* перебить, переломить, перешибить; -trawić, -trawiać, *v. a.* переварить, сварить [въ желудкѣ]; -trwać, *v. n.* пробыть, остаться до конца, выдержать, перенесть, вытерпѣть; -trwonić, *v. a.* промотать, расточить; -trząsać, -trząść, -trząsnąć, *v. a.* перетряхивать, перетряхнуть; протряхивать, протряхнуть; перетрясывать, перетрясать, перетрясывать, перетрясать, перетрясти; протрясывать, протрясти; * разсматривать, разбирать; перемаривать, перемарить, обсуживать, обыскать; -trzeć, v. Przecierać; -trzepać, -trzepywać, *v. a.* перетрепать, перетрепывать, протрепать, протрепывать, прутьями выбивать, выбить пыль изъ платья; - kogo, воколотить, отдуть, отвалять кого, отвалять кому бока; -trzymać, -trzymywać, *v. a.* продержать, продерживать; передержать, передерживать, держать, задержать долго, долгое время; -trzymanie, -trzymywanie, -ia, *n.* передержка, передержаніе, передерживаніе; задержаніе; -twarzać, v. Przetworzyć; -twierać, *v. a.* нѣсколько отворить; -twór, -u, *m.* объемъ тѣла; -twórca, -y, *m.* претворитель, преобразитель, преобразователь; -tworny, l. v. Wyborny; 2. v. Przetworzony; 3. могущій быть претворённымъ, преображённымъ; -tworzenie, -twarzanie, -ia, *n.* претворёніе, преображеніе, преобразованіе; -tworzony, *part. p.* претворённый, преображённый, преобразованный; -tworzyć, -tworzać, *v. a.* претворить, претворять, преобразить, преобразить, преобразовать, преобразовывать; -tworzyciel, -a, *m.* претворитель, преобразитель, преобразователь; -tyczka, -i, *f.* (narzędzie do przetykania), протыкальникъ; *Artil.* (rynadel), протравникъ; - do zębów, зубочистка; -tykać, -tknąć, *v. a.* перетыкать, перетыкнуть; протыкать, проткнуть; просовывать, просовать, просунуть; -uczyć, *v. a.* проучить; переучить; - się, *v. r.* переучиться; одурѣть отъ упражненія въ наукахъ; -wabiać, -wabić, *v. a.* переманивать, переманить, привлекать на свою сторону; -wabienie, -ia, *n.* переманка, переманиваніе; -wącać, *v. a.* пронюхать, развѣдать что тайнымъ, хитрымъ образомъ; Przewaga, -i, *f.* (*propr.* & *) перевѣсъ.

Prze-wał, -u, *m.* бура; ливень, [*gen.* ливня, *m.*]; сильный, проливный дождь; -walać, -walić, *v. a.* переваливать, переваливать; перекатывать, перекатить; -walczyć, *v. a.* осилить въ борьбѣ, побороть, одолѣть, преодолѣть, побѣдить, одержать побѣду, верхъ надъ кѣмъ-либо; -warzać, -warzyć, *v. a.* переварить, переварить; v. Przegotować; -warzenie, -ia, *n.* переваріе, переварка; -ważać, -ważyć, *v. a.* (*propr.* & *) перевѣшивать, перевѣсить; имѣть перевѣсъ, верхъ надъ (*c. Instr.*); преимуществовать; превосходить, превзойти; превышать; превозмогать, превозмочь; - się, *v. r.* перевѣситься; на одну сторону болѣе наклониться; -ważny, *adj.* имѣющій перевѣсъ; превышающій; превозмогающій; важнѣйшій; великолѣпный; почтительный; -wdzlewać, -wdzlać, *v. a.* передѣвать, передѣть; -wiązać, -wiązywać, *v. a.* перевязать, перевязывать; -wić, v. Przewijać; -widywać, -widzieć, *v. a.* предусматривать, предусмотрѣть, предугадывать, предугадать, предузнавать, предузнать, предвидѣть; проникать, проникать, проникнуть; -widzenie, -ia, *n.* предвидѣніе, предусмотрѣніе, предузнаніе, предугаданіе; -widziany, *part. p.* предвидѣнный, предусмотрѣнный, предузнанный, предугаданный; -wielebny, v. Wielebny; -wielmożny, *adj.* сильнѣйшій; превосходящій; v. Wielmożny; -wiercać, -wiertywać, -wiercić, *v. a.* провертывать, провертѣть; пробуравливать, пробуравить; просверливать, просверлить; -wiercień, -rtnia, *m. Bot.* (ziele, powój wonny, *lonicera caprifolium*), благовонная [*abo* душистая] жимолость; козья жимолость; каприфоль; перевертень; -wieść, v. Przewodzić; -wietrzać, -wietrzyć, *v. a.* провѣтривать, провѣтрить; *fig.* - co, v. Przewąchać; -wiew, -u, *m.* сквозной вѣтеръ; -wiewać, -wiać, *v. a.* провѣвать, провѣять; -wiewny, *adj.* прохладный; сквозной; -więć, -wiąz, -ięza, *m.* насѣкомое; -wieść, v. Przewodzić; -wiezienie, v. Przewóz, Przewożenie; -więzistość, -ści, *f.* всякое кольцо въ тѣлѣ животныхъ, изгибъ; -więzisty, -więzły, *adj. H.* м. польчатый, [состоящій изъ многихъ колецъ, одно въ другое входящихъ, какъ на тѣлѣ животныхъ], изгибистый; przewięzisto, przewięzłe robaki, кольчатые черви; кольчецы; - więzywać, v. Przewiązać; -wijać, -wić, -wiję, *v. a.* перевивать, перевить; v. Powijać; przewijać kogo przez nogę, подшибать кого подъ ножку; przewijać się, вертѣться, шататься; около кого бѣгать.

Prze-winiać, -winić, *v. n.*, -winić się, *v. r.* провиниться, проступиться; -winienie, -ia, *n.* преступленіе, проступокъ; -wionąć, *v. a.* провѣять; -wisnąć, *v. n.* перевѣснуть; -właczać & -włóczyć, -wlekać, -wlec, *v. a.* проволакивать, проволочь, протаскивать, протащить, переволакивать, переволочь, перетаскивать, перетаскать, перетащить; - co (na nitkę), продѣть; - perły, пронизывать, пронизать, перенизывать, перенизать; przewłóczyć broną, переборанивать, -переборонить, проборанивать, проборонить, взборанивать, взборонить; - szatę, перередѣвать, перемѣнить платье; *fig.* - (= odkładać, odwłóczyć), * волочить, проволакивать, проволочить, тянуть, затягивать, затянуть; откладывать, отлагать, отложить; отсрочивать, отсрочить; промедливать, промедлить; §. co się przewlecze, to nie ucieczе, что отложено, то ещё не потеряно; дѣло ещё не кончено; чему быть, того не миновать; przewlekać się i tam i sam, прослоняться, прошататься, таскаться, шататься, ходить безъ дѣла туда и сюда; -włóczenie, -wlekanie, -wlecenie, -ia, *n.* проволакиваніе, переволакиваніе, переволочка, протаскиваніе, перетасканіе, перетаска, * откладываніе, отсрочиваніе, отсрочка; медленность; - czego (na nitkę), продѣваніе; - pereł, пронизываніе, пронизаніе, пронизка, перенизываніе, перенизаніе, перенизка; perła do przewleczenia, пронизь, пронизка; -wlekłość, -ści, *f.* продолжительность; -wlekły, *adj.* продолжительный; протяжный; медленный; -włoczny, *adj.* продолжительный, продлительный, проволочливый; -włoka, -i, *f.* 1. проволочка, отсрочка, отсрочиваніе, откладываніе, отлагательство, затяжка, протяжка, медленность, медлительность; *it.* v. Przewleczenie; 2. *Bot.* - ziele, (*smyrnium*), кровочистительная трава; 3. przewłoka, -i, *m.* бродяга, скитальецъ; -wód, -odu, *m.* 1. предводительство, предвожденіе, руководство; 2. przewód swego, v. Dokazanie swego, Dopięcie; przewód prawa, производство тяжебнаго дѣла; (= wygrana sprawy), выигрышъ дѣла; 3. (powinność dawania przewodnika), обязанность давать проводника; -wódca, v. Przewodnik; Prze-wodni, -wodny, *adj.* провожальный; провожательный; przewodna niedziela, (pierwsza po wielkiej nocy), Ѳомина воскресѣніе, Ѳомина недѣля, [первое воскресѣніе, послѣ пас-

Digitized by Google

xu]; v. Przewodniczy; Prze-wodnia, -ni, *f.* 1. = -wodnictwo, -a, *m.* предводи́тельство, предвожде́ніе, путеводи́тельство, руководи́тельство, наставле́ніе; 2. (= przewodnik, *qv. v.*), проводни́къ, провожа́той, путево́дець, путеводи́тель; -wodnica, -y, *f.*, -wodniczka, -i, *f.* проводни́ца, прово́дница, провожа́тельница, путеводи́тельница, руководи́тельница, предводи́тельница; -wodnictwo, v. Przewodnia (1); -wodniczy, -wodny, *adj.* проводни́чій; провожа́тельный, предводи́тельный, путеводи́тельный, руководи́тельный; przewodnicza gwiazda, путеводна́я звѣзда́, [поля́рная звѣзда́]; -wodniczyć, *v. a.* (przewodnikiem być, prowadzić na drogę, drogę ukazywać), путеводи́тельствовать, вести́ по пути́, показы́вать путь, руководи́ть; -wodnik, -a, *m.*, -wódca, -y, *m.* 1. проводни́къ, провожа́тель, провожа́той, прово́дникъ, вожа́той, путеводи́тель, путеводи́тель, руководи́тель; powinność dawania przewodnika (= przewód), обя́занность дава́ть проводника́; 2. *Phys.* przewodnik u machiny elektrycznéj, (konduktor), проводни́къ электри́ческій; конду́кторъ; -wodzenie, -ia, *n.* предвожде́ніе, предводи́тельство, руководи́тельство, руководи́тельство, руководи́тельство, руководи́тельство, препровожде́ніе; переправа; -wodzić, -wieść, *v. a.* предводи́тельствовать, руководи́тельствовать; проводи́ть, провести́ & провести́; провожа́ть, проводи́ть; переводи́ть, перевести́; переправля́ть, перепра́вить; * переводи́ть [съ языка́ на язы́къ]; - prawo, (wygrawać sprawę u sądu), выи́грывать, выи́грать процессъ; przewieść kogo dowodami, v. Przekonać; *it.* przewodzić nad kim, превозмога́ть; v. Przeważać (kogo); - na sobie, v. Przezwyciężać się, Wymódz; -wora, -worzyna, -y, *f.* сто́йло, перегоро́дка въ конюшнѣ; -wóz, -ozu, *m.* перевозъ; провозъ; перевозка; провозка; перевезе́ніе; перепра́ва; *it.* przewóz = płata od przewozu, перевозное, пла́та за перевозъ -wożenie, -ia, *n.* перевезе́ніе, перевозка; перепра́вленіе; -wozić, -wieść, *v. a.* перевозить, перевести́ & перевести́; провози́ть, провести́, провести́; переправля́ть, перепра́вить; -woźne, -ego, *s. n.* перевозное, пла́та за перевозъ; -woźnicy, *adj.* перевозщичій, перевозщицкій; -woźnik, -a, *m.* перевозникъ, перевозчикъ, перевоз́щикъ; Prze-woźny, -wozowy, *adj.* перевозный; провозный; handel przewozowy, торгъ транзитными товарами; транзитъ, провозъ иностранныхъ товаровъ чрезъ Государство; towary przewozowe, транзитные товары, провозные товары; Prze-wracać, -wrócić, *v. a.* переворачивать, переворотить; превращать, превратить; выворачивать, выворотить; przewracać po książce, перебирать листы въ книгѣ; koziołki przewracać, кувыркаться, переваливаться чрезъ голову; przewrócić się (*np.* z wozem), опрокинуться; przewróciło mu się w głowie, онъ съ ума сошелъ, онъ рехнулся; -wracanie, -wrócenie, -ia, *n.* переворачивание, переворочение, переворотъ; превращение, превращение; выворачивание, выворочение, выворотъ; *cfr. verb.* Przewracać; -wrót, -otu, *m.* 1. v. Przewrócenie; 2. przewrót = -wrotność, -ści, *f.* разврать, развратность, развращение; превратность; -wrotnik, -a, *m.* развратный человѣкъ; -wrotny, -a, -e, *adj.* развратный; развратный; развращенный; отпетый; -wrzasnąć, -wrzeszczeć, *v. n.* прогорлянить, прокричать; -wrzeć, *v. n.* перекипѣть; перевариться; -wyciężyć, v. Przezwyciężyć. [ность.

Przewyżka, -i, *f. Mathem.* раз-

Prze-wyższać, -wyższyć, *v. a.* превышать, превысить; превосходить, превзойти.

Przewyższość, -ści, *f.* превосходство; превосходность, превосходство; превыспренность.

Przez, *praep.* (*c. Acc.*) чрезъ, черезъ; сквозь.

Przezacny, -a, -e, *adj.* знаменитый, славный.

Przeżartować, *v. a.* провесть въ шутках.

Przeżarzyć, *v. a.* прожарить.

Przezbytkować, *v. a.* истратить, растратить посредствомъ изобилия, [излишка, излишества], роскоши.

Przezdrożny, -a, -e, *adj.* черезъ дорогу лежащій.

Przezdzień, -ia, -ie, Przezdzienny, -a, -e, *adj.* (przez dzień, t. j. trzeci dzień przypadający), черезъ каждые три дня; трехдневный; zimnica przezdzienna *abo* trzeciaczka, трехдневная перемежающаяся лихорадка. [прожечь.

Przeżegać, *v. a.* пережечь,

Przeżeglować, *v. a.* переплыть; мимо проплыть.

Przezeń = przez niego, черезъ него; v. On.

Przeżerać, v. Przeżrzeć.

Przezgłównik, -a, *m.* проемной камень, [камень сквозь всю, толщину стѣны проходящій], сквозной камень.

Przeziębić, *v. a.* перезнобить; простудить; przeziębić się, *v. r.* = Przeziębnąć, *v. n.* простудиться; *it.* прозябнуть, перезябнуть; Przeziębienie, -ia, *n.* - się, простуда; od przeziębienia, простудный. [Przeglądać.

Przezierać, v. Przejrzeć,

Przezierник, -a, *m.* зрительная труба; увеличительное стекло; зрительное стекло; v. Perspektywa, Teleskop.

Przezlewać, *v. a.* провевать, провесть время зѣвая.

Prze-zim, -u, *m.*, -zima, -y, *f.*, -zimowanie, -ia, *n.* перезимовка, зимовка, перезимование, озимѣние; -zimować, *v. n. et a.* перезимовать; проимовать; *it.* (bydło), продержать *abo* прокормить зимою; (*np.* rośliny), сохранить [*abo* содержать] зимою.

Przezkątny, v. Przekątny.

Przezmian, -u, *m.* безмѣнъ; v. Bezmian.

Prze-znaczać, -znaczyć, *v. a.* предназначать; предназначать, предназначить; впередъ назначать, назначить; предопредѣлять, впередъ опредѣлять, уставлять, учреждать, предуставлять; przeznaczyć sumę na co, опредѣлить сумму на что, назначить сумму для чего; v. Przeznaczony; -znaczenie, -ia, *n.* назначение; предназначение, опредѣление, предопредѣление, предуставление; предназначение; участь, судьба; - Boskie, предопредѣление Божіе; -znaczony, *adj.* назначенный, опредѣленный, предопредѣленный, предназначенный, предуставленный; роковой; - (od Boga), предопредѣленный; §. co raz komu przeznaczono, to go nigdy nie mija (*abo* nie minie), что опредѣлено судьбою, того не миновать; §. суженаго и коня [*abo* и на коня] не объѣдешь; отъ судьбы на коня не усачешь; что ни дѣлай а рока не избѣгнешь; чему быть, того не миновать.

Przezor, -u, *m.*, Przezorność, -ści, *f.* проницательность, прозорливость, предусмотрительность; предвидѣніе; Przezorny, *adj.*, - nie, *adv.* проницательный, прозорливый, предусмотрительный, предвидящій, предузнающій; *it.* v. Ostrożny & Przezroczysty.

Prze-zroczystość, -ści, *f.* прозрачность; -zroczysty, *adj.* прозрачный; ясный; чистый, открытый; -źrały, *adj.* перезрѣлый, переспѣлый; -źrzeć, *v. n.* перезрѣть, переспѣть; -źrzeć, -żerać, *v. a.* прожрать, истратить на прожорство, пропасть; -źrzysty, v. Przezroczysty; -znć, -zuwać, *v. a.* переобуть, переобувать; - się, *v. r.* переобуться, переобуваться; przezuty, *part. p.* переобутый; Prze-żnć, -żuwać, *v. a.* разжевать, разжевывать; прожевать, прожевывать; пережевать, пережевывать; отрыгать жвачку; przeżuwający, *part. a.*

Digitized by Google

raz-, pro-, pere-żéwywającій; żołądek u zwierząt przeżuwających (= v. Czep), брюховѝна, рубѐцъ.

Prze-żucie, -żuwanie, -ia, *n.* переобувѝніе; -żucie, -żuwanie, -ia, *n.* разжевѐніе, разжёвываніе; прожевѐніе, прожёвываніе; пережёвка, пережевѐніе, пережёвываніе; отрыгѐніе жвачки; -żuwać, v. Przezuć; -żuwać, v. Przeżuć; -żuwacz, -a, *m.* 1. жвачку отрыгающее животное; 2. *H. n.* – ryba, (*scarus ruminator*), *Eccl. sl.* презучѝръ, скаръ, [морская рыба]; -żuwanie, -żuwanie, v. Przezucie, Przeżucie; -zwać, -zywać, *v. a.* прозвѐть, прозывѐть; прономенова́ть; переименова́ть; дать, давѐть прозвище; -zwanie, -zywanie -ia, *n.* прозвѐніе, прозвище; прозывѐніе; переименовѐніе, прономенова́ніе; -zwiske, -a, *n.* прозвище; прозвѐніе; прономенова́ніе; -zwyciężać, -zwyciężyć, *v. a.* (*propr. &* °) преодолѣ́вать, преодолѣ́ть; осилѐвать, осилѐть; побора́ть, побороть; побѣ́ждать, побѣ́дить; превозмога́ть, превозмо́чь; восторжествова́ть надъ (*c. Bastr.*); -zwyciężenie, -ia, *n.* преодолѣ́ніе; превозможѐніе, превозмога́ніе; побѣ́жденіе, побѣ́да; -żyć, *v. a.* прожѝть; прежѝть кого, со, пережѝть кого, что, жить дольше другихъ или дольше чего-либо; остаться послѣ кого, чего; -zysk, -u, *m.*, – sądowy, прѝбыль съ выигранной тѧ́жбы; -zyskać, -zyskiwać, *v. a.* выигра́ть, выигрѝвать тѧ́жбу, процѐссъ, получѝть по выигранной тѧ́жбѣ; -zywać, -zywanie, v. Przezwać, Przezwanie; -żywić, *v.a.* прокормѝть, прокормѝть.

Przód, -odu, *m.*, **Przodek**, -dku, *m.* 1. передъ, передняя сторона или часть; przód, przodek okrętu, носъ, передняя часть корабля; v. *sub:* Okręt; na przedzie okrętu się znajdujący, носовщѝкъ, носѝвъ, находящійся на носу корабля, [для отправленія какой-либо работы]; przodek wozu, передкѝ, передѝ; przodek sanek, зѓголовокъ, головѝшки, головѝшки; przód sceny w teatrze, авансцѐна, передняя сцѐна, [въ театрѣ: пространство между занавѣсомъ и оркестромъ]; 2. przód przodek, первенство; преимущество; предпочтѐніе; 3. v. Początek, Pochód; 4. przód, przody, z przodku, z przodu, przodkiem, *adv.* прежде; напередъ; впередъ; спереди; w przód, v. Wprzód; 5. **Przodek**, -dka, *m.*, Przodkowie, *pl.* предокъ, предки (*pl.*); родоначѐльникъ; (= poprzednik, *qu. v.*). предшѐственникъ; предшѐственникъ.

Przodkara, -y, *f. Artill.* передокъ (пушечный, лафѐтный), передкѝ.

Przodkować, *v. n.* предшѐствовать, предходѝть; преимущѐствовать, первенствовать, превосходѝть; **Przodkowanie**, -ia, *n.* предшѐствованіе, предшѐствіе, предхождѐніе; преимущество, первенство; **Przodkowny**, *adj.* (celny, *qu. v.*), превосходѝвый; отлѝчный.

Przodkowy, *adj.* передѝвій.

Przodownica, -y, *f.* предшѐственница. [Sieczutek.

Prztyk, **Przytaczek**, v.

Prztykać, **Prztyknąć**, *v. n. et a.* всѝхивать, всѝхнуть, дать всѝхнуть; (prysnąć, prysnąć), прѝскать, прѝснуть; przytykać na kogo, ругѝть, бранѝть кого.

Przy, *praep.* (*c. Local.*), при; вѐлѣ, вѐдѣ, близъ; у; за; съ, со; стоѝть przy kim, стоѝть при комъ *abo* вѐлѣ, близъ кого; przy mnie, при мнѣ; przy pieniędzach być, быть при дѐньгахъ; имѣ́ть дѐньги; nie mam przy sobie pieniędzy, у меня́ съ собо́ю дѐнегъ нѣ́тъ; co mniéю дѐнегъ нѣ́тъ; przy sobie być, przy zmysłach być, быть въ вѝмяти; быть при здра́вомъ разсу́дкѣ; быть въ своѐмъ умѣ́; przy zdrowiu być, быть здоро́вымъ; jest przy zdrowiu, онъ здоро́въ; siedzieć przy stole, przy kartach, сидѣ́ть за столо́мъ, за ка́ртами; siedzieć przy oknie, przy ogniu, сидѣ́ть у окна́, у огня́.

Przy-, = при-.

Przy-aresztować, *v. a.* заарестовѝть; належѝть запрещѐніе [*abo* арѐстъ] на (*c. Acc.*); взять что въ примо́тръ; -bawiać, -bawić, *v. a.* прибавлѝть, прибавить; приумножѝть, -нѝть; -bawienie, -ia, *n.*, -bawka, -i, *f.* прибавлѐніе, прибавка; -bić, v. Przybijać; -bicie, -ia, *n.* прибѝтіе; przybicie do lądu, прибѝ́лъ, пристанѐ къ бѐрегу; v. Przybitka (2) & *verb.* Przybijać; -biedz, -biegać, -biegać, -biegiwać, *v. n.* прибѝгнуть, прибѝжѝть, прибѝгѝть; -bieganie, -biegnięcie, -bieżenie, -ia, *n.* прибѝганіе, прибѝжѝніе; -bierać, -brać, *v. a.* прибирѝть, прибрѝть; прибирѝть, украшѝть, нарѧ́жѝть; выбирѝть, вы́брать; przybrać konia, надѣ́ть шо́ры на ло́шадь; *it.* v. Dobierać, Dobrać & Ubierać; -bieranie, -branie, -ia, *n.* прибирѐніе, прибрѐніе; przybieranie morskie, прилѝвъ морскѝй; -bijać, -bić, *v. a.* прибѝвѝть, прибѝть; приколѝчивать, приколотѝть; przybić komu co (na licytacyi, въ публѝчной продѐжѣ: удѐромъ молотка) оставѝть что за тѣмъ, кто далъ бо́льшую цѣ́ну, отдѝть; *it.* – do brzegu, привѐливать, привалѝть, причѝливать, причалѝть, пристаѝть, пристѐть къ бѐрегу; -bijacska, -i, *f. T.* набѝлки, [рѧ́мы, въ которыя вставляется бѐрдо ткачѐй]; *cfr.* Bardo; Przy-bijanie, -ia, *n.* прибѝваніе; приколѝчиваніе; – do brzegu, привѐливаніе, причѝливаніе, приставѝніе къ бѐрегу; -bitka, -i, *f.* 1. *Artill.* нижъ; 2. – (w licytacyi, przybicie więcej dającemu), отдѐча, оставлѐніе; *cfr. verb.* Przybijać; -bity, *part. p.* прибѝтый; v. Przybijać; -błąkać się, *v. r.* скитѐлся прибѝть куда́, прибрестѝ; -bliżać, -bliżyć, *v. a.* приближѝть, приблизить; – się, *v. r.* приближѝться, приблизиться; -bliżenie, -ia, *n.* приближѐніе; (= podjechanie), подъѣ́здъ; *Math.* (*approximatio*), сближѐніе, приближѐніе; rozwiązać zadanie przez przybliżenie, рѣ́шить задѐчу приблизѝтельнымъ исчислѐніемъ *abo* чрезъ приближѐніе; *it.* wyciągnąć pierwiastek kwadratu przez przybliżenie, извлѐчь квадрѐтный кѐрень чрезъ приближѐніе; przez przybliżenie, чрезъ приближѐніе; приблизѝтельнымъ исчислѐніемъ; приблизѝтельно; -bliżony, *part. p.* приближѐнный; -błotny, *adj.* прибо́лотный, находящійся при боло́тѣ; -boczny, *adj.* приближѐнный; -boleć, *v. n.* потерпѣ́ть, вѝтерпѣть бо́ли за что; перенѐсть что съ бо́льшо, съ го́рестью; -brać, -branie, v. Przybierać, Przybieranie; -brany, *part. p.* прибранный; подобранный; przybrany klucz, прибо́рный ключъ; прибо́рникъ; -brudzić, *v. a.* примарѝть; -brzeże, -a, *n.* прибѐрежье, побѐрежье; -brzeżny, *adj.* прибѐрежный, находящійся или лежащій при бѐрегѣ, побѐрежный; -budować, *v. a.* пристро́ить, прибѝвить къ пристрѐенному, придѣ́лать; – do domu nowe skrzydło, пристро́ить къ до́му но́вый флѝгель; – wzgórę, надстро́ить, прибѝвить въ вышину строѐніе; -budowanie, -ia, *n.*, -budowek, -wku, *m.* пристро́йка, (флѝгель); надстро́йка; -budowany, *part. p.* пристрѐенный; надстрѐенный; -bus, -u, *m. Bot.* (*equisetum fluviatile*), хвощъ рѣ́чной; -być, -bywać, *v. n.* 1. прибы́ть, прибывѝть; придѣ́ть, приходѝть откуда́-либо; пріѣ́хать, пріѣзжѝть; прибѝвѝться; 2. прибы́ть, прибывѝть, прибавлѝться, умножѝться, приростѝть; -bycie, -bywanie, -ia, *n.* прибы́тіе, пріѣ́здъ, приходъ, прише́ствіе, прибывѐніе; прѝбыль, прибы́токъ, приращѐніе; *cfr. v. verb.* Przybyć; Przy-bycień, -tnia, *m.*, -bysz, -a, *m.* 1. (przybyły, przybywający skąd inąd), пріѣ́зжій, прише́лецъ, прише́лецъ; 2. Przybycień, -tnia, *m.*, Przybysz, -u, *m.* високо́сный мѣ́сяцъ; високо́сный день; прибавочный день; 3. przybysz, (przybyt, przy-

Digitized by Google

bytek, *qu. v.*), прибытокъ, приращеніе, прибыль.

Przy-byt,-u, *m.*, **-bytek**, **-tku**, *m.* прибытокъ, прибыль, приращеніе, пріумноженіе; 2. przybyt, v. Przybycie; 3. przybytek, жилище, обитель, обителище, обитаніе, пританіе, убѣжище; przybytek Boga, скинія завѣта; **-byty**, *adj. part.* прибылый, вновь пришедшій или приставшій къ кому-либо; **-bywać**, **-bywanie**, v. Przybyć, Przybycie; **-chęcać**, **-chęcić**, *v. a.* пріохочивать, пріохотить; возбуждать, возбудить въ комъ охоту къ чему-либо; поощрять, поощрить; **-chędożyć**, v. Przystroić, Ozdobić; **-chęta**, **-y**, *f.*, **-chęcenie**, **-ia**, *n.* пріохоченіе, поощреніе; **-chód**, **-odu**, *m.* (dochód, *qu. v.*), приходъ, доходъ; **-chodni**, **-chodny**, **-chodniowy**, *adj.* прибылый, пришедшій, приходный; **-chodowy**, *adj.* приходный; księga przychodowa, приходная книга; **-chodzić**, *v. n. impf.*, **Przyjść**, *v. perf.* приходить, придти, идти достигать какого-либо мѣста; приходить во что (на пр. въ гнѣвъ); приходить (въ голову); приходить (въ упадокъ); przyjść do siebie, придти въ себя, очнуться, очнуться, очувствоваться; **-chodzień**, **-dnia**, *m.*, v. Przybycień; **-chować**, **-chowywać**, *v. a.* (о скотинѣ) вскормить, вскармливать, выкормить, выкармливать; **-chowek**, **-wku**, *m.* приходъ, приращеніе, прибыль въ домашнемъ скотѣ; **-chylać**, **-chylić**, *v. a.* приклонять, -нить; пригибать, пригнуть; * преклонять, -нить; - się, *v. r.* снисходить, соглашаться на что, угождать, быть благосклонну; **-chylność**, **-ści**, *f.* наклонность; благосклонность; снисходительность; благоволеніе; благорасположеніе; доброжелательство; **-chylny**, *adj.*, **-chylnie**, *adv.* благосклонный, снисходительный, доброжелательный, благоугодный; **-ciągać**, **-ciągnąć**, *v. a.* (*propr. &* *) притягивать, притянуть; привлекать, привлечь; przyciągnąć z wojskiem, прибить, подступить съ войскомъ; **-ciec**, **-ciekać**, *v. n.* притечь, притекать; **-ciemny**, *adj.* темноватый; **-cierać**, v. Przytrzeć; **-cierpieć**, *v. n.* нѣсколько потерпѣть; **-cieć**, **-si**, *f.*, **-cios**, **-u**, *m.* подпора, подставка, подвалина, подкладина; **-ciesać**, *v. a.* притесать; **-cinać**, **-ciąć**, *v. a.* (*propr. &* *) подрѣзывать, подрѣзать; подрубливать, подрубить; урѣзывать, урѣзать; перерѣзывать, перерѣзать; przyciąć komu skrzydła, v. *sub.* Skrzydło; **-cinek**, **-nku**, *m.* колкое, язвительное слово; **-cioska**, **-cioszka**, **-i**, *f.* порогъ.

Przy-cisk,-u,*m.* прижимъ; притѣсненіе; угнетеніе; тѣсное расположеніе, напряженіе; ударение; **-ciskać**, **-cisnąć**, *v. a.* притѣснять, притѣснить; прижимать, прижать; твердо произносить; * притѣснять, принуждать; - się, *v. r.* притѣсняться; **-ćmić**, *v. a.* помрачить, затмить; **-cumować**, **-cumowanie**, v. Cumować, Cumowanie; **-czać**, *v. a.* утать; укрыть; закрыть; заслонить; **-czać się**, *v. r.* наклониться, нагнуться; v. Uczać, Zaczać (się); **-czepiać**, **-czepić**, *v. a.* прицѣплять, прицѣпить; **-czepka**, **-i**, *f.* прицѣпка прицѣпленіе, зацѣпка; придирка, задирка; **-czepać**, *v. n.* на пятки стать; **-czołek**, **-łku**, *m.* фронтонъ, щипѣцъ [дома]; фасъ бастіона; **-czołgać się**, **-czołgiwać się**, *v. r.* приползть, приползти, приползывать, ползкомъ притащиться; **-czyna**, **-y**, *f.* 1. причина; вина, начало, источникъ; всѣ то, отъ чего или для чего что-либо бываетъ; - główna, главная причина; - poboczna, посторонняя причина; случайная причина; 2. ходатайство,* заступленіе; 3. придача, прибавокъ, докладка; **-czyńca**, **-y**, *m.* 1. виновникъ; причинитель; зачинщикъ; 2. предстатель, ходатай; **-czynek**, **-nku**, *m.* прибавокъ, прибавка, прибавленіе; приобтокъ, прибыль, приращеніе; **-czyniać**, **-czynić**, *v. a.* придавать, придать; прибавлять, прибавить; умножать, умножить; пріобрѣтать, пріобрѣсть; przyczyniać się do czego, *v. r.* содѣйствовать, способствовать; - się za kim, предстательствовать, ходатайствовать; **-czynianie**, **-czynienie**, **-ia**, *n.* 1. *v.* Przyczynek; 2. - się, предстательство, ходатайство, заступленіе; - się, *it.* содѣйствіе, способствованіе; **-czynny**, *adj. Eccl. sl.* ходатайственный; предстательствующій; поручительный; list przyczynny, поручительное письмо; рекомендательное письмо; **-czytać**, **-czytywać**, *v. a.* приписать, приписывать; причесть, причитать; **-dać**, v. Przydawać; **-dąć**, *v. a.* придуть; **-daléj**, v. Obdal, Opodal; **-dan**, **-a**, *m.* 1. помѣщикъ, приставъ; 2. (przydany), приданъ, прибавленъ; **-danie**, **-ia**, *n.* приданіе, придача, прибавка; **-darzyć się**, v. Zdarzyć się; **-datek**, **-tku**, *m.* придатокъ, прибавка; **-datność**, v. Zdatność; **-datny**, *adj.* 1. приданный, прибавленный; 2. пригодный; v. Zdatny; **-dawać**, **-dać**, *v. a.* придавать, придать; прибавлять, прибавить; прилагать, приложить; присоединять, -нить, присовокупить, -нить; - się, *v. r.* (zdarzać się), случаться, случиться; - się na co, do czego, пригодиться къ чему.

Przy-dawanie, **-ia**, *n.* придаваніе; **-dech**, **-u**, *m. Gramm.* придыханіе; v. Dech; **-deptać**, **-depty-wać**, *v. a.* притоптать, притаптывать; **-długi**, *adj.* длиноватый; **-domek**, **-mku**, *m.* боковая лѣстница дома или фасадъ; **-drożny**, *adj.* придорожный; **-drukować**, *v. a.* примечатать; **-drzeć**, *v. a.* пододрать; **-duszać**, **-dusić**, *v. a.* (*propr. &* *) придушить, удушить, -шить; притискать, притѣснить; **-dworny**, *adj.* придворный; v. Nadworny; **-dymić**, *v. a.* напустить, пронять дымомъ кумаше, придымить; **-fastrzygować**, v. Fastrzygować & Przy-; **-gadać**, v. Przygodzić; **-gana**, **-y**, *f.* хула, хуленіе, попрѣкъ; **-ganiacz**, **-a**, *m.* хулитель, порицатель; **-ganiać**, **-ganić**, *v. a.* 1. хулить; v. Ganić; 2. **-ganiać**, **-ganić**, v. Przygnać; **-ganny**, *adj.* хуленіе *abo* порицаніе достойный; укоризненный; **-garnąć**, **-garniać**, v. Garnąć & Przy-; **-garść**, **-ści**, *f.*, **-garnie**, **-ia**, *n.* пригоршня; **-gasić**, **-gaszać**, *v. a.* (*propr. &* *) погасить, погашать; v. Gasić; **-gasnąć**, **-gasać**, *v. n.* погаснуть, погасать; **-gnać**, **-gięć**, *v. a.* пригибать, пригнуть; **-glądać**, **-sieraé**, **-trzeć**, Przyjrzeć, *v. a.* приглядывать, приглянуть, присматривать, присмотрѣть, призирать, призрѣть; - się, *v. r.* присматриваться, присмотрѣться; **-glądanie**, **-sieranie**, **-ia**, *n.* присматриваніе; надзираніе; **-gładzać**, **-gładzić**, *v. a.* приглаживать, пригладить; v. Gładzić & Przy-; **-głaskać**, **-głaskiwać**, *v. a.* приглядать, приглаживать; - kogo do siebie, v. Przywabić; *it.* v. Głaskać & Przy-; **-głos**, **-u**, *m.*, **-głosk**, **-i**, *f.* ударение, акцентъ; **-gnać**, **-gniać**, *v. a.* пригнать; пригонять; * принуждать, принудить; **-gnębić**, *v. a.* притѣснить, пригнести; **-gnily**, *adj.* гниловатый; **-goda**, **-y**, *f.* приключеніе, случай; невзгодье, злоключеніе, злосчастіе, бѣда, нужда; **-godność**, **-ści**, *f.*, случайность; пригодность; **-godny**, *adj.*, **-godnie**, *adv.* случайный; пригодный; способный; v. Dogodny; **-godzić się**, **-gadzać się**, *v. r.* приключиться, -читься; - się na co, do czego, пригодиться; быть способну къ чему; **-górek**, **-rka**, *m.* пригоръ; **-gorzny**, **-a**, **-e**, *adj.* худоватый; **-gorzałość**, **-ści**, *f.*, **-gorzelina**, **-y**, *f.* пригаръ; **-gorzały**, **-a**, **-e**, *adj.* пригорѣлый; **-gorzeć**, **-gorewać**, *v. n.* пригорѣть, пригорать; **-gorzki**, *adj.* горьковатый; **-gorzkaąć**, **-gorzkniéć**, *v. n.* сдѣлаться нѣсколько горькимъ; **Przy-gościć**, *v. n* прибыть въ гости.

Digitized by Google

Przy-gotować, **-gotowywać**, *v. a.* приготовить, приготовлять, приготавливать; **-gotowanie**, **-ia**, *n.* приготовленіе; **-grabić**, v. Zagrabić; **-grawać**, **-grywać**, *v. a.* подмгривать, акомпаніровать, втёрить; **-grobny**, *adj.* пригробный, надгробный; **-grodek**, **-dka**, *m.* пригородокъ; **-grodzić**, **-gradzać**, *v. a.* пригородить, пригораживать; **-grozić**, **-grażać**, *v. a.* пригрозить, погрозить, дать, острастку; **-groźka**, **-i**, *f.* пригроза, угроза, острастка; **-gryźć**, **-gryzać**, *v. a.* пригрызть, пригрызать; прикусить, прикусывать; - komu, * огорчить, уязвить; v. Docinać, Dociąć; **-grzać**, **-grzewać**, *v. a.* пригреть, пригревать; * докучать, досаждать, надоѣдать, доводить кого до крайности; **-haftować**, v. Haftować & Przy-.

Przylmek, **-mka**, *m.* 1. *Gramm.* предлогъ; 2. (przezwisko), прозвище, прозваніе, прозваніе, прозвиваніе.

Przyimiciel, **Przyjmiciel**, **Przyimacz**, **Przyjmacz**, **Przyimowacz**, **Przyjmowacz**, **-a**, *m.* пріемщикъ, принимитель; przyjmacz złodziejów, укрыватель, передержатель воровъ; v. Przechowacz. [dzić.

Przyiść, v. Przyjść, Przycho-

Przyjąć, v. Przyjmować.

Przy-jaciel, **-a**, *m.* пріятель, другъ; - ludzi, другъ человѣчества; человѣколюбецъ; филантропъ; **-jacielić się** z kim, v. Przyjaźnić; **-jacielski**, *adj.* пріятельскій, дружескій; **-jacielstwo**, **-a**, *n.* дружество, дружба; **-jaciółka**, **-i**, *f.* пріятельница, подруга.

Przyjadać, v. Przyjeść.

Przyjazd, **-u**, *m.* пріѣздъ, прибытіе.

Przyjaśliwy, *adj.* пріязненный, благосклонный.

Przyjaźń, **-źni**, *f.* пріязнь, дружба, дружество, дружелюбіе.

Przyjaźnić się, z kim, *v. r.* дружиться, подружиться съ кѣмъ.

Przy-jaźność, **-ści**, *f.* пріязность, благосклонность; **-jaźny**, *adj.* пріязненный, благосклонный. [пріѣхать, пріѣзжать.

Przy-jechać, **-jeżdżać**, *v. a.*

Przyjęcie, **-ia**, *n.* принятіе; пріемъ. [пріемникъ.

Przyjemnik, **-a**, *m.* *Chem.*

Przyjemność, **-ści**, *f.* пріятность.

Przyjemny, **-a**, **-e**, *adj.* пріятный; **-nie**, *adv.* пріятно.

Przyjeść, Przyjadać, *v. a.* пріѣсть, пріѣдать.

Przyjęty, *part. p.* принятый.

Przyjeżdżać, v. Przyjechać.

Przyjmacz, *etc.*, v. Przyimacz.

Przyjmować, **Przyjąć**, *v. a.* принимать, принять; *ut.* согласиться, согласиться на что; (robotników, sługę), нанимать, нанять; принимать, принять въ служеніе; - służbę, вступать, вступить въ службу; przyjąć pomocnika, взять кого себѣ въ помощники; - za syna, усыновлять, усыновить кого; przyjmować się, *v. r.* (о растеніяхъ:) принимаиться, начинать расти.

Przyjmowanie, **-ia**, *n.* принимание.

Przyjrzeć, v. Przyglądać.

Przyjść, v. Przychodzić.

Przykąsić, v. Przygryść, Zakąsić. [повелѣніе.

Przykaz, **-u**, *m.* приказъ;

Przykazać, v. Przykazywać.

Przykazanie, **-ia**, *n.* приказаніе, повелѣніе; предписаніе; заповѣдь; dziesięcioro Boże przykazanie, dziesięć przykazań Boskich, десять заповѣдей Божіихъ; десятословіе.

Przykazywać, **Przykazać**, *v. a.* приказывать, приказать; давать, дать приказаніе, приказъ; повелѣвать, повелѣть; предписывать, предписать; велѣть.

Przykazywanie, **-ia**, *n.* приказываніе; повелѣваніе; предписываніе.

Przykidać, **Przykinąć**, *v. a.* прикидывать, прикинуть.

Przykład, **-u**, *m.*, **Przykładek**, **-dku**, *m. dim.*, **Przykładka**, **-i**, *f.* 1. (przydatek), прикладъ, приложеніе, прибавленіе, прибавка, прибавокъ, придатокъ; придача; 2. przykład (u fuzyi, strzelby), прикладъ, [нижняя часть ружейной ложи]; 3. - (do naśladowania, wzór), † прикладъ; примѣръ; образецъ; na przykład, на примѣръ; dla przykładu, za przykład, въ примѣръ.

Przy-kładać, **-łożyć**, *v. a.* прикладывать, прилагать, приложить, прикласть; прибавлять, прибавить; - pieczęć, прикладывать, приложить печать; przyłożyć ręki do czego, приложить руки; - się do czego, содѣйствовать, соучаствовать; **-kładanie**, **-łożenie**, **-ia**, *n.* прикладываніе, приложеніе; прибавленіе, прибавка; przykładanie się, прилежность, старательность; **-kładek**, v. Przykład (1); **-kładnik**, **-a**, *m.* *Gramm.* аппозиція, приложеніе; **-kładny**, *adj.*, **-kładnie**, *adv.* примѣрный, образцовый; **-kładność**, **-ści**, *f.* примѣрное поведеніе; **-klamrować**, *v. a.* укрѣпить скобами; **-klelć**, **-klejać**, *v. a.* приклеить, приклеивать; **-klękać**, **-klęknąć**, *v. n.* упасть, стать на колѣна, преклонить колѣна; **-kłóć**, *v. a.* приколоть; **-kłonić**, **-kłaniać**, *v. a.* приклонить, приклонять; наклонить, наклонять; склонить, склонять; **-kłóta**, **-y**, *f.* солома для скота; **-kop**, **-u**, *m.* прокопъ; ровъ; водопроводъ; *Fortf.* przykopy, прикопы; апроши; траншеи.

Przy-kopać, **-kopywać**, *v. a.* прикопать, прикапывать; копая прибавить, прибавлять; podkopywać się pod fortece, приближаться къ крѣпости посредствомъ апрошей; **-kopycie**, **-ia**, *n.* запятокъ; **-kora**, **-y**, *f.* наглость; **-korny**, *adj.* наглый; **-korzenić**, *v. a.* приправить кореньями; **-kować**, **-kać**, *v. a.* приковать; **-kradać**, **-kraść się**, *v. r.* подкрадываться, подкрасться; **-krasić**, *v. a.* прикрасить, украсить; **-krawać**, v. Przykroić; **-kręcać**, **-kręcić**, *v. a.* привертывать, привертѣть, прикрѣпить посредствомъ вертѣнія, привинтить; **-krochodzisty**, *adj.* крутоотлогій; **-krocząć**, **-kraczać**, *v. n.* приближаться, приближаться; **-kroić**, **-krajać**, **-krawać**, *v. a.* прикроить, прикраивать; **-krość**, **-ści**, *f.* 1. досада; скорбь; кручина; печаль; непріятность; 2. крутость; **-kruszyć**, *v. a.* прикрошить; прибавить къ накрошенному; **-kry**, *adj.* 1. досадный; противный; непріятный; скучный; 2. крутой, прикрый, утесистый; *cfr.* Przykrość; **-kryć**, **-krywać**, *v. a.* прикрыть, прикрывать; v. Nakryć; **-krycie**, **-ia**, *n.* прикрытіе; прикрываніе, одѣяло; крыша, кровъ; **-kryty**, *part. p.* прикрытый, покрытый, накрытый, закрытый; **-krywać**, *v. a.* прикрывать; v. Nakrywać; **-krywadło**, **-a**, *n.* покрышка, крышка, покрывка, накрывка; **-krywalny**, *adj.* одѣяльный; **-krywanie**, **-ia**, *n.* прикрываніе; v. Przykrycie; **-krzyć się** komu, *v. r.* докучать, наскучать, быть въ тягость; **-krzykać**, **-krzyknąć**, *v. a. et n.* восклицать, воскликнуть; **-krzyki**, *pl.* радостный крикъ; **-kuć**, v. Przykować; **-kupić**, **-kupywać**, *v. a.* прикупить, прикупать; **-kurzać**, **-kurzyć**, *v. a.* запылить, запылять; **-kuty**, *part. p.* прикованный; przykute zwarzone żelazo, навáръ, навáрка; **-kwas**, **-u**, *m.*, **-kwasek**, **-sku**, *m. dim.* кислотность, небольшая кислота; **-kwasić**, **-kwaszać**, *v. a.* кислить, сдѣлать кислымъ; подкислить, подкислывать; **-kwaśnieć**, *v. n.* покислѣть, сдѣлаться кислымъ; **-lać**, v. Przylewać; **-łączać**, **-łączyć**, *v. a.* присоединять, присоединить; **-lądek**, **-dku**, *m.* мысъ; **-lądować**, *v. a.* пристать, причалить къ берегу; v. Lądować; **-łamać**, **-łamywać**, *v. a.* надломить, надламывать; **-lanie**, **-ia**, *n.* приливіе, приливаніе; **-łbica**, **-i**, *f.* шишакъ, шлемъ; **-lecieć**, **-latywać**, *v. n.* прилетѣть, прилетать; * слѣтаться куда-нибудь; Przy-legać, **-ledz**, **-legnąć**, *v. n.* 1. прилегать, прилечь, находиться или лежать близъ чего-либо; - czemu, do cze-

Digitized by Google

go, приставáть, пристáть къ чему плóтно; 2. -legać, -legnąć, Przyleżeć, *v. n.* прилежáть къ, быть смéжнымъ *abo* смéжну съ, соприкасáться, граничить съ (*c. Instr.*); *it.* przyleżeć czego, лежáть бóльшимъ въ постéлѣ для чего; -ległość, -ści, *f.* смéжность; сопредѣльность; сосѣдство; принадлежáщее къ помѣстью и проч.; -legły, *adj.* смéжный; пограничный; прилежáщій; -leń, -nia, *m.* лѣнтáй, лѣнивéцъ; -leperek, -pku, *m.*, -lepka, -i, *f.* прилѣпокъ; przylepka chleba, краю́ха, краю́шка, краю́шечка, горбýшка хлѣба; -lepiać, -lepić, *v. a.* прилѣплáть, прилѣпить; - się, *v. r.* прилѣплáться, прилѣпиться; -lepienie, -ia, *n.* прилѣплéніе; -lepka, v. Przylepek; -lepnąć, -lipnąć, *v. n.* прилипнуть, прильнýть; -lepny, *adj.* лѣпкій, клéйкій; -lew, -u, *m.*, -lewek, -wku, *m.*, -lewka, -i, *f.* прилѣвъ; прили́вка; прили́вáніе; *it.* прили́вка, прибáвка [у нашúтковъ]; -lewać, -lać, *v. a.* приливáть, прилить; -leść, -łazić, *v. n.* прилѣзть, прилѣзáть; -łgać, -łgiwać, *v. a.* прилгáть, прилыгáть; -lgnąć, *v. n.* прильнýть, прили́нуть; - do czego, * привязáться, пристраститься къ чему, предáться чему; -lichszy, *adj.* худовáтый; -liczny, *adj.* приличéнный; -liczyć, -liczać, *v. a.* причи́слить, причислять; -lipać, -lipnąć, v. Przylgnąć; -lotny, *adj.* прилётный; przylotne ptastwo, прилётныя птицы; -łożenie, -ia, *n.* приложéніе; прибавлéніе, прибáвка; -łożyć, v. Przykładać; -łuda, -y, *f.* прима́на, прима́нка; -łudzać, -łudzić, *v. a.* прима́нивать, прима́нить; v. Łudzić; -lutować, *v. a.* припаять; заклеивать; -mamiać, -mamić, *v. a.* прима́нивать, прима́нить, прельстить; v. Mamić; -marzać, -marznąć, *v. n.* примерзáть, примéрзнуть; -mawiać, -mówić, *v. a.* приговáривать, приговорить; прибавлять что-нибудь из сказáннаго; подговáривать, подговорить кого къ чему; - komu, язвить; хулить; дѣлать, сдѣлать кому вúговоръ; - się, напоминать, намекáть; -miara, -y, *f.*, -miarka, -i, *f. dim.*, -miarek, -rku, *m.* примѣръ, прида́ча, прибáвка въ мѣрѣ; -mierać, -mrzeć, *v. n.* доставáться кому по чьей смéрти; - głodu, терпѣть гóлодъ (нѣсколько времени); -mierzać, -mierzyć, *v. a.* примерáть, примѣрить; - gdzie, прицѣливаться, мѣтить; -mierze, -a, *n.* союзъ; перемирíе; завѣтъ; skrzynia (arka) przymierza, кивóтъ; -mierzenie, -mierzanie, -ia, *n.* примѣреніе, примѣриваніе; -mieszać, -mieszywać, *v. a.* примѣшáть, примѣшивать; -mieszanie, -ia, *n.* примѣшáніе.

Przy-mieszek, -szka, *m.* прáмѣсь; -migać, -mignąć, *v. a.* примигивать, примигáть, примигнýть; -milać się, -milić się, *v. r.* подольщáться, подольстáться; подслýживаться; -miot, -u, *m.* свойство; кáчество; нравъ; *Bot.* - siele, (*senecio*), крестóвникъ обыкновéнный; -miotać, -mietać, -mieść, *v. a.* примéтывать, приметáть; прикидывать, прикинуть; приметáть, примéсть; -miotnik, -a, *m. Gramm.* (*nomen adjectivum*), прилагáтельное имя; -miotny, -miotowy, *adj.* 1. кáчественный; 2. *Med.* przymiotny, прили́пчивый, заразúтельный, эпидемíческій; 3. *Gramm.* прилагáтельный; przymiotny wyrax, v. Przymiotnik; 4. *Bot.* przymiotowe ziele, (*senecio*), крестóвникъ обыкновéнный; -mknąć, v. Przymykać; -mknięty, *part. p.* примкнýтый; -mleć, *v. a.* примолóть; -młócić, *v. a.* примолотúть; -mnażać, -mnożyć, *v. a.* пріумножáть, пріумножить; увеличивать, увеличить; приращáть; прибавлять, прибáвить; -mnażanie, -mnożenie, -ia, *n.* примнóженіе; приращéніе; прибавлéніе; -mocnić, -macniać, -mocować, *v. a.* укрѣпúть, укрѣплять; усилить, усиливать; - do czego, прикрѣплять, прикрѣпить; прибивáть, прибить, привязывать, привязáть, пришивáть, пришить, *etc.*; -mocnienie, -mocowanie, -ia, *n.* прикрѣплéніе, прикрѣпа, прикрѣпка, скрѣпа; -moczenie, -ia, *n.* примóчка; -moczyć, *v. a.* примочúть; -morski, *adj.* примóрскій; -morze, -a, *n.* примóрíе, помóрíе; -mówić, v. Przymawiać; -mówka, -i, *f.* упрёкъ; кóлкое слóво; -mroczyć, -marszać, *v. a.* помрачúть, потемнúть; -mrozek, -zku, *m.* морóзецъ; -mrozić, *v. a.* приморóзить; нѣсколько отморóзить; -mrużać, -mrużyć, *v. a.* прищýривать, прищýрить; v. Zamrużać; -mrzeć, v. Przymierać; -mszały, *adj.* обрóслый мхомъ; -mulić, *v. a.* примúть, нанести песку, илá и проч.; -murek, -rku, *m.* стѣна подпирáющая другую стѣну; -murować, *v. a.* пристрóить, придѣлать кáменное строéніе; -murze, -a, *n.* пристѣнъ, пристѣнокъ; -mus, -u, *m.* принуждéніе; -musić, -muszać, *v. a.* принудúть, принуждáть; -muskać, -muskiwać, -musnąć, *v. a.* приглáживать, приглядúть; глáдко приклéить и выглядить; -muszony, *part. p.* принуждённый; -mykać, -mknąć, *v. a.* придвигáть, придвúнуть; - drzwi, примыкáть, примкнýть дверь; - się, *v. r.* придвигáться; приближáться; -naglać, -naglić, *v. a.* понуждáть; нýкать; понуждáть скóро что дѣлать; v. Naglić; -najmniéj, *adv.* по крáйней мѣрѣ; -nalegać na kogo, *v. n.* принуждáть, докучáть кому прóсьбою.

Przy-należeć, *v. n.* принадлежáть; зависѣть отъ кого или отъ чего; -należność, -należytość, -ści, *f.* принадлéжность; принадлежáщій долгъ; v. Należność, Należytość; -należny, -należyty, *adj.* принадлежáщій; надлежáщій; слѣдующій; v. Należny, Należyty; -nawek, -wka, *m. H. n.* (głębik, ryba morska, *coryphaena pompilus s. pompyłus*), тупоголóвъ полосáтая, [морская рыба, котóрая слѣдуетъ обыкновéнно за корабля́ми]; -nęcać, -nęcić, *v. a.* прима́нивать, прима́нить; -nęta, -y, *f.* прикóрмъ, прима́нка; * прима́на, прима́нъ; -nętny, *adj.* прельстúтельный, прельщáющій, привлекáтельный; -nieść, v. Przynosić; -niewalać, -niewolić, *v. a.* приневóливать, приневóлить; принуждáть, принудúть; -niewolenie, -ia, *n.* приневóленіе; принуждéніе; -niewolony, *part. p.* приневóленный; принуждённый; -nośca, -y, *m.*, -nosiciel, -a, *m.* приносúтель; -nosić, -nieść, *v. a.* приносúть, принестú; -nukać kogo do czego, *v. a.* принуждáть, приневóливать кого къ чему; -oblecać, -oblecywać, *v. a.* обóщáть, обѣщавáть; -oblec, -obleka-ć, -odziać, -odziewać, *v. a.* пріодѣть, пріодѣвáть; -odziewek, -wku, *m.*, -odzież, -y, *f.* одéжда; одѣáніе; пріодѣвáло; -orać, -orywać, *v. a.* пріорáть, припахáть, припáхивать; -osek, -ska, *m. Astron.* пóлюсъ; -ozdobić, -ozdabiać, *v. a.* принарядúть, принаряжáть, приряди́ть, убрáть, убирáть, прикрáсить, прикрáшивать; -ozdobienie, -ozdabianie, -ia, *n.* принаряжéніе, убирáніе, прикрáшиваніе, украшéніе, убрáнство, убóръ; -padać, -paść, *v. n.* принадáть, припáсть; стремиться на что; - na co, na kogo, попадáть, попáсть на что, на кого; *it.* принадáть, приходúть; нападáть на кого; przypadać do czego, годúться, пригодúться, способну быть къ чему; - do myśli, приходúть на умъ; - na kogo, (spadać), доставáться, достáться кому [на пр. на наслѣдство]; *it.* v. Zdarzyć się.

Przy-padek, -dku, *m.* случáй; приключéніе; происшéствіе; *Med.* припáдокъ; прúзнакъ; *Gramm.* падéжъ; [v. Mianownik (3), Dopełniacz, Celownik, Biernik, Wołacz, Narzędnik, Miejscownik]; przypadki względne, (*casus obliqui*), кóсвенные падежи; przypadki bezwzględne (*casus recti*), прямúе падежи; od wszelkiego przypadku, на всякій случай, на всякой случай; w przypadku, na przypadek, въ случай, (éсли...); éсли случится, что...; przypadkiem, (przypadkowo), *adv.*

Digitized by Google

случайно; по случаю; невзначай; нечаянно.

Przy-padkować (imiona), v. Deklinować (1); **-padkowanie**, -ia, n., v. Deklinacya (*Gramm.*); **-padkowny**, *adj.* склоняемый; **-padkowo**, *adv.*, v. *sub:* Przypadek; **-padkowość**, -ści, *f.* случайность, нечаянность; **-padkowy**, *adj.* случайный, по случаю, нечаянно происшедший, иногда бывающій, нечаянный; **-padły**, -a, -e, *adj.* случайный; случившійся; **-pajać**, v. Przypolić; **-palać**, **-palić**, *v.a.* припалять, припалить; прижигать, -жечь; обжигать, обжечь; v. Palić, Opalić; **-parcie**, -ia, n. прижимание; припирание; напоръ; **-party**, *part. p.* припертый, прижатый; **-parzyć**, *v. a.* припарить; **-pasać**, **-pasywać**, 1. *v. a.* приноситать, приноситывать; 2. **-pasać**, **-paść**, *v. a.* отравливать, отравить, вытравить; **-paść**, v. Przypadać & Przypasać (2); **-patrzyć**, **-patrywać**, *v. a.* присмотреть, присматривать; **-pędzać**, **-pędzić**, *v. a.* пригонять, пригнать; °принудить, понудить; сгнить куда нибудь; **-plć**, v. Przypijać; **-piec**, **-piekać**, *v. a.* припечь, припекать, жарить на рамнрѣ; przypiekać włosy, припекать волосы; przypiec się do garnka, пригорѣть къ горшку; **-piecek**, **-cka**, *m.* припечекъ; шестокъ; **-piecnętować**, *v. a.* припечатать; **-piekło**, **-piekle**, **-kła**, *m.* преддверіе ада; адскія врата; врата адова; адское жерло; адская пасть; **-pięknieć**, **-pięknić**, **-pięknzać**, **-pięknzyć**, *v. a.* украшать, украсить; прибирать, прибрать, приряжать; v. Przyozdobić; **-pierzyć**, *v. a.* - co, придать чему пёрцу; приправить [*abo* пересыпать] что пёрцемъ; **-pierać**, **-przeć**, *v. a.* припирать, прижереть; сильно прижимать; - kogo, v. Nacierać (na kogo); **-pijać**, **-pić**, *v. a.* принивать, принить; пить ещё болѣе; - komu, пить за чьё-либо здоровье; - się do czego, виваться, виться; **-pilnować**, *v. a.* присмотрѣть за чѣмъ, ходить за чѣмъ, имѣть попеченіе о чёмъ; **-pinać**, **-piąć**, *v. a.* прикалывать, приколоть; принимливать, принилить; прикрѣплять, прикрѣпить шпилькою [шпильками] или булавкою [булавками]; przypiąć ostrogi, надѣть шпоры; *it.* przypinać, °притѣснить, угнетать; przypiąć się do czego, прицѣпиться къ чему; **-pierzek**, v. Przedpiersień; **-pis**, -u, *m.*, **-pisek**, -sku, *m. dim.* 1. приписаніе; - (= przypisanie komu dzieła), дедикація, посвященіе, подношеніе книги; 2. (= dopisana annotacya; glozka), приписка, прибавка къ написанному; примѣчаніе; замѣтка, выноска; 3. *Jur.* przypis, обезпечительная запись приданаго, [данная со стороны мужа].

Przy-pisać, **-pisywać**, *v.a.* приписать, приписывать, прибавлять къ написанному; - komu jakie dzieło, посвятить, посвящать, подносить, поднести кому сочиненіе, книгу; - co komu *abo* sobie, приписать, приписывать, относить, придавать, присвоять; **-pisanie**, **-pisywanie**, -ia, *n.* приписаніе, приписка, приписываніе; v. Przypis; **-pisnik**, -a, *m.* комментаторъ; толкователь; *Eccl. sl.* приписатель; **-pisny**, *adj.* приписный; **-płacać**, **-płacić**, *v. n.* заплатить, терпѣть, наказану быть; **-platać**, **-pleść**, *v. a.* приплетать, приплести; **-pławiać**, **-pławić**, *v. a.* приплавливать, приплавить; - się, *v. r.* приплыть, пріѣхать водою; **-pleść**, v. Przyplatać; **-płodek**, -dku, *m.* приплодъ, приращеніе, прибыль въ домашнемъ скотѣ; приумноженіе; прибыль плода; *it.* v. Benkart; **-płodny**, *adj.* приплодный; **-płodzić**, **-pładzać**, *v. n.* 1. приплодить, приложать, умножать, увеличивать, дѣлать приращеніе; 2. [о домашнемъ скотѣ:] приплодить, приложать, приращать приплодомъ; **-pływać**, **-płynąć**, *v. n.* приплывать, приплыть; **-podchlebiać**, **-podchlebić się**, *v. r.* приласкаться; **-podobać się**, *v. r.* - się komu, стараться понравиться, полюбиться кому; **-polć**, **-pajać**, *v. n.* припаять, припаивать; **-południ**, **-południowy**, *adj.* послѣобѣденный; **-południe**, -ia, *n.* послѣобѣденное время; **-pominać**, **-pomnieć**, *v. a.* припоминать, припомнить, припомянуть, напоминать, напомнить, напомянуть, приводить, привести на память; - sobie, помнить, вспоминать, вспомнить; **-pominacz**, -a, *m.* припоминающій кому о чёмъ-либо, напоминатель; **-pominek**, -nku, *m.* подарокъ на память; **-pominki**, *pl.*, v. Pominki; **-pomnienie**, **-pominanie**, -ia, *n.* припоминаніе, припоминаніе, воспоминаніе; **-powiadać**, **-powiedzieć**, *v. a.* извѣщать, извѣстить; приказывать, приказать; - na co, do czego, соотвѣтствовать; przypowiedzieć się ku czemu, предъявить искъ; **-powiedny**, *adj.* извѣстительный; list przypowiedny, извѣстительное письмо; свидѣтельство; патентъ; **-powieść**, -ści, *f.*, **-powiastka**, -i, *f. dim.* притча; пословица; przypowieści Salomonowe, притчи Соломоновы; **-powlast**, -u, *m.* позывъ къ суду для исполненія приговора; **-pozew**, -zwu, *m.* приозывъ; позывъ къ высшей инстанціи; возобновленіе тяжбы; v. Apelacya; **-pozywać**, **-pozwać**, *v. a.* звать въ судъ; возобновить позывъ; **-prawa**, -y, *f.*, **-prawka**, -i, *f. dim.* приготовленіе; приправа; снадобье; легатура; v. Omasta, Ozdoba.

Przy-prawiać, **-prawić**, *v. a.* приглаживать, приглажать, привязать, приклеить, прикрѣпить; приготовлять, приготовить; примѣшать легатуру, легировать; **-prawianie**, **-prawienie**, -ia, *n.* приглаживаніе, приглажка; приготовленіе; v. Przyprawa & *verb.* Przyprawiać; **-prawki**, *f. pl.* накладные волосы; слёсти; **-prawny**, *adj.* приглаженный; приготовленный; przyprawne włosy, накладные волосы; **-prowadzać**, **-prowadzić**, *v. a.* приводить, привести, привесть; **-prowadzenie**, -ia, *n.* приведеніе; **-przęgać**, **-prządz**, *v. a.* припрягать, припрячь; **-przeć**, v. Przypierać; **-przęcony**, *part. p.* припряженный; **-pustnice**, -nic, *pl. T.* подстропки; надставки на концахъ стропилъ для выпуска кровли; **-puszczać**, **-puścić**, *v. a.* припущать, припускать, припустить; допускать, не препятствовать; - stadnika do bydła, припускать, случать самца съ самкою; - attak, szturm, атаковать, наступать, брать приступомъ; **-pytać się**, **-pytywać się**, *v. r.* распрашивать; **-rabiać**, **-robić**, *v. a.* приглаживать, приглажать, приработать; v. Przyprzacować; **-ramek**, -mku, *m.* стрѣжка на рубашкѣ; **-rastać**, v. Przyrosnąć; **-rebek**, -bku, *m.* приумноженіе имѣнія; нажитое имѣніе; **-roda**, -y, *f.* природа; v. Przyrodzenie; **-rodny**, *adj.* природный, врожденный; однородный, единосвойственный; сродный; brat przyrodny, сведёный [*abo* свойный] братъ; siostra przyrodna, сведёная [*abo* свойная] сестра; **-rodzenie**, -ia, *n.* природа, естество; натура; природное [*abo* естественное] свойство; сложеніе; §. v. *sub:* Osieć; **-rodzić się**, **-radzać się**, *v. r.* 1. (rodzić się po kim), родиться послѣ кого; 2. - się do kogo, родиться похожимъ на кого; **-rodzoność**, -ści, *f.* природное свойство; сродность; **-rodzony**, *adj.* природный; врожденный; сродный; *it.* послѣ рожденный; **-rok**, v. Urok; **-rosły**, *adj. part.* приросшій; приращенный; **-rosnąć**, **-rastać**, *v. n.* прирасти, прирастать; **-rość**, -u, *m.*, **-rostek**, -stku, *m.* приростъ; приростокъ; всякая наросль; отрасль, отпрыскъ; лишній членъ [на тѣлѣ, на пр. шестый палецъ]; *Gramm.* придаточная частица; **-równać**, **-równywać**, *v. a.* приравнять, приравнивать; уподобить, уподоблять; сравнить, сравнивать; **-rwa**, -y, *f.* залёвъ [морской]; **-rykać**, **-rykąć**, *v.n.* ревѣніемъ отзываться; **Przy-rywać**, **-rwać**, *v. a.* прирывать, прирвать.

Digitized by Google

Przy-rządzać, -rządzić, *v. a.* приготовля́ть, пригото́вить; сряжа́ть, сряди́ть; сла́живать, сладить.

Przy-rzecze, -a, *n.* при́стань въ рѣкѣ; **-rzeczny,** *adj.* прирѣ́чный; лежа́щій при рѣкѣ; **-rzekać, -rzec,** *v. a.* обѣща́ть, суля́ть; **-rzucać, -rzucić,** *v. a.* прибра́сывать, прибро́сить; прики́дывать, прики́нуть; - со czém, прикры́ть, закры́ть, накида́ть све́рху; przyrzucać się, *v. r.* (*o chorobie*), прики́дываться, сообща́ться, прилипа́ть, зажа́ть; **-rzut,** -u, *m.*, **-rzucanie, -rzucenie,** -ia, *n.* прики́дка, прибра́сываніе, прики́дываніе; **-rzutny,** *adj.* (zaraźliwy), прики́дчивый, прили́пчивый, заразѣ́тельный; **-rzynąć, -rzynąć,** *v. a.* прирѣ́зывать, прирѣ́зать, подрѣ́зывать, надрѣ́зывать, урѣ́зывать, -зать; отрубя́ть коне́цъ чего́; **-sąd,** -u, *m.* приговоръ, рѣше́ніе; вѣдомство подсу́дное; прису́дъ; **-sada,** -y, *f.*, **-sadka,** -i, *f. dim.* присѣ́дка, присажде́ніе; прибя́вка; при́мѣсъ; при́мѣсь; легатура́; смѣше́ніе различны́хъ метя́лловъ; убра́ство, украше́ніе; преувели́ченіе, v. Przesada; **-sadny,** *adj.* примѣ́шенный, прибя́вленный; несвойственный, жема́нный, чо́порный; **-sądny,** *adj.* судѣ́йскій; dochody przysądne, судѣ́йскіе дохо́ды; **-sadzać, -sadzić,** *v. a.* присѣ́кивать, присади́ть, приста́вить, приложи́ть; прибавля́ть, примѣ́шать; прижима́ть, прижа́ть; przysadzić dziecko do piersi, дава́ть младе́нцу грудь, корми́ть младе́нца грудью; przysadzić się, *v. r.* напря́чь всѣ́ си́лы; **-sądzać, -sądzić,** *v. a.* присужда́ть, присуди́ть; приговаривать, приговори́ть; **-sadzka,** -i, *f.* при́мѣсь, легатура́; **-salać,** v. Przysolić; **-schły,** *adj.part.* присо́хлый; **-schnąć,** v. Przysychać; **-ścignąć,** v. Doścignąć; **-siać, -siewać,** *v. a.* присѣ́ять, присѣва́ть; засѣ́ять, засѣва́ть; **-siadać, -sieść,** *v. n.* присѣда́ть, присѣ́сть; - do czego, сидѣ́ть за чѣмъ; **-siadka,** -i, *f.* присѣ́дка; **-siądz, -sięgnąć, -sięgać,** *v. a.* присягну́ть, присяга́ть; дать, дава́ть присягу; учиня́ть, учиня́ть присягу; кла́сться; божа́ться; **-siedzieć,** *v. n.* просидѣ́ть; **-sięga,** -i, *f.* присяга; кля́тва; *it.* божба́; **-sięgły,** v. Przysięźny; **-siek,** -u, *m.* долби́льный топо́рикъ; тесла́; v. Bindas; **przysieki,** *pl.* (w stodole), v. Sąsiek, Sąsieki; *it.* przysiek, v. Zasiek; **-sieść,** v. Przysiadać; **-siew,** -u, *m.*, **-siewek,** -wku, *m. dim.* присѣ́въ, присѣ́вокъ; **-siewać,** *v. a.* присѣва́ть; засѣва́ть; **-siewanie,** -ia, *n.* присѣва́ніе; **-sięźnik,** -a, *m.*, v. Przysięźny; **-sięźny,** *adj.* (przysięgły), присяжный; кля́твенный; присяжникъ; присяжный; цѣлова́льникъ; sąd przysięgłych, судъ присяжныхъ; **Przy-siodłać, -siodływać,** *v. a.* осѣдла́ть, осѣ́дывать; *покори́ть, поработи́ть, привести́ подъ и́го, возложи́ть и́рмо; **-siodłanie, -siodływanie,** -ia, *n.* осѣдла́ніе, осѣ́дываніе; **-siołek,** -łka, *m.* присѣ́локъ; **-siołek,** -nka, *m.* предсѣ́ніе; па́перть; ма́ленькая пере́дняя; боковая го́рница; **-skoczyć, -skakiwać,** *v. n.* прискочи́ть, прискокну́ть, прискакивать; подскочи́ть, подскакивать; **-skrzelowy,** *adj.* поджа́ребный; pletwy przyskrzelowe, поджа́ребныя пи́ръя грудны́я (плава́тельныя) пе́рья; **-skrzynąć, -skrzyć,** *v. a.* прищемить, защемить, ущемить; **-skwierać** komu, *v. a.* *докучать, досажда́ть кому́; **-słać,** v. Przysyłać; **-słowek,** -wku, *m. Gramm.* (*adverbium*) нарѣ́чіе; **-słowie,** -ia, *n.* посло́вица; **-słowny, -słowowy,** *adj.* посло́вичный; przysłownie, *adv.* по посло́вицѣ; какъ говорятся посло́вица; **-słuchać, -słuchiwać,** *v. a. et n.* слу́шать, слу́шаться; вслу́шаться, вслу́шиваться; **-sługa,** -i, *f.* прислу́га; угожде́ніе; одолже́ніе; **-sługiwać,** *v. a.*, **-sługiwać się** komu, *v. r.* служи́ть кому́ чѣмъ; оказа́ть одолже́ніе; прислу́живать, услу́живать кому́; **-smak,** -u, *m.*, **-smaczek,** -czku, *m.* ла́комый, вку́сный, пріятный кусо́къ; пріятный вкусъ, всѣ что придаётъ пріятный вкусъ; сла́дость, сласть; *it.* о́тзывъ вку́са; вкусъ несвойственный, отъ другой вѣщи происходящій; **-smażyć, -smażać,** *v. a.* нѣсколько поджа́рить на сковороді́; **-śmiardnąć,** *v. n.* нѣсколько протухнуть, получи́ть дурно́й за́пахъ; **-smrodzić,** *v. a.* насмрадѣ́ть, произвесть смрадъ, вонь, дурно́й за́пахъ; **-śnić się** komu, *v. r.* присни́ться; ви́дѣться во снѣ́; **-sobić, -sabiać,** *v. a.* присвои́ть; усмови́ть; **-solić, -salać,** *v. a.* присоли́ть, прибавить соли; пресоли́ть; **-sparzać, -sporzyć,** *v. a.* увели́чивать; ускори́ть, поспѣ́шить; **-śpieć,** *v. n.* приспѣ́ть, приспѣ́вать; приходи́ть кста́ти; **-spiechać, -spieszać, -spieszyć,** *v. n.* приспѣ́вать, спѣ́шить въ по́мощь; **-śpieszać, -śpieszyć,** *v. a.* ускори́ть, ускори́ть; поспѣ́шать, поспѣ́шить; **-śpiewać, -śpiewywać,** *v. a.* подпѣ́вать, подпѣ́ть, припѣ́вать, припѣ́ть; **-śpiewanie,** -ia, *n.* припѣ́ваніе, припѣ́въ; **-sporzyć,** v. Przysparzać; **-sposabiać, -sposobić,** *v. a.* приготовля́ть, пригото́вить; сдѣ́лать способны́мъ; усмови́ть; произвесть въ дѣйствіе; **-sposobiciel,** -a, *m.* приготовля́ющій; усмови́тель; **-sposobicielka,** -i, *f.* приготовля́ющая; усмови́тельница; **-sposobienie,** -ia, *n.* приготовле́ніе; усмовле́ніе; **-sposobiec,** -ńca, *m.* усмовлённый; **-stać, -stawać,** *v. n.* 1. приста́ть, приставать; - do kogo, приста́ть къ чьей стороне́; - do wojska, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу; - do jakiego pana na służbę, войти́, вступи́ть въ слу́жбу у кого́; - na co, *согла́шаться, согласи́ться на что; przystawać do czego, плотно приставать, прилипа́ть; 2. (*Praes.* przystoi), прили́чну, пристойну быть.

Przy-stąpić, v. Przystępować; **-staw,** -a, *m.* приставъ, смотри́тель, надзира́тель; дворни́нъ, провожа́щій кого́; **-stawać,** v. Przystać; **-stawić, -stawiać,** *v. a.* приста́вить, приста́вливать, приставля́ть; запаса́ть, ста́вить; - ciało umarłego, ста́вить, поста́вить гробъ въ склепъ; поста́вить покойни́къ въ склепъ [*abo* въ гробни́цу]; **-stawienie,** -ia, *n.* приставле́ніе, приста́вливаніе; **-stawka,** -i, *f.* приста́вка; со́усникъ; **-stęp,** -u, *m.* до́ступъ; припа́докъ (болѣзни); przystęp i odstęp morski, прили́въ и отли́въ морско́й; przystępy, *pl.* трамне́и; **-stępny,** *adj.* доступный; **-stępować, -stąpić,** *v. n.* приступа́ть, приступи́ть; наступи́ть на что; приступи́ть, приня́ться за что; - do zdania czyjego, согласи́ться съ чьимъ мнѣніемъ; приближа́ться; przystępować do stołu Bożego, причаща́ться святы́хъ та́инъ; **-stoi,** v. Przystać (2); **-stojność,** -ści, *f.* пристойность, прили́чность; **-stojny,** *adj.* пристойный, прили́чный; пригожій; **-stosować,** *v. a.* приноровить, прила́дить; распоряди́ть; **-strofić, -strajać,** *v. a.* убра́ть, убира́ть; наряжа́ть; **-strychnąć, -strychać,** *v. a.* пригла́дить, пригла́живать; **-strzegać, -strzec,** *v. a.* пристерегать, пристерёчь; **-strzygać, -strzydz,** *v. a.* подстрига́ть, подстри́чь; **-suszać, -suszyć,** *v. a.* прису́шивать, присуши́ть; **-suwać, -sunąć,** *v. a.* присо́вывать, прису́нуть; придвига́ть, придви́нуть; **-swajać,** v. Przyswoić; **-swędzać, -swędzić,** *v. a.* приче́сть, прини́гать; **-świadczać, -świadczyć,** *v. a.* свидѣ́тельствовать; **-świecać, -świecić,** v. Świecić & Przy-; **-swolić, -swajać,** *v. a.* присвои́ть, присвоя́ть, наряжа́ть; **-sychać, -sychnąć,** *v. a.* присыха́ть, присо́хнуть; **-sylać, -słać,** *v. a.* присыла́ть, прислать; **-sypać, -sypywać,** *v. a.* присы́пать, присыпа́ть; **-sypanie, -sypywanie,** -ia, *n.* присы́пка, присыпа́ніе; **-szańce,** -ów, *pl. Fort.* апро́ши; **-szańcować się,** *v. r.* приближа́ться посре́дствомъ земляны́хъ работъ; *приласка́ться; **-szczepka,** -i, *f.* заплатка [на обуви]; **-szczepić, -szczeplać,** *v. a.* приви́ть, прививать; - przyszczepkę do trzewika, приви́ть заплатку на башма́къ; **Przy-szłość,**

Digitized by Google

-ści, *f.* бýдущее; na przyszłość, впредь; впередъ; въ бýдущее врéмя. Przy-szły, *adj.* бýдущій; -szrubować, *v. a.* привинтáть; -szwa, -y, *f.* клюсня, перéдняя часть нóги; передкй, вéрхняя кóжа на башмакѣ; -szyć, -szywać, *v. a.* пришúть, пришивáть; * присоединáть, присовокупúть; -taczać, *v.* Przytoczyć; -talć, -tajać, *v. a.* притаéть, притáиваать; -tarcie, -ia, *n.* притирáніе; -tarty, *part. p.* притéртый; v. Przytrzeć; -tęchły, *adj. part.* нѣсколько тýхлый; -tém, (przytym), *adv.* притóмъ; v. Oraz; -tępiać, -tępić, *v. a.* (*propr.* & *) притупля́ть, притупúть; -tępieć, *v. n.* нѣсколько притупúться; -tknąć, v. Przytykać; -tłoczyć, -tłaczać, *v. a.* придавáть, придáвливать; прижáть, прижимáть; * обременúть кого тáжестію, дѣлáми и проч.; -tłuc, -tłukać, -tłukiwać, *v. a.* притолóчь, притáкивать; раздавúть, раздáвливать; -tłumić, *v. a.* затушúть, угасúть; * оглушúть; преодолѣ́ть, уничтóжить; -toczenie, -ia, *n.*, *v. verb.* Przytoczyć & Cytacya; -toczyć, -taczać, *v. a.* прикатúть, прикáтывать; * ссылáться; приводúть слова какóго áвтора; -tomność, -ści, *f.* присýтствіе; -tomny, *adj.* присýтственный; przytomnym być, присýтствовать; -trącić, -trącać, *v. a.* нѣсколько отбúть, отшибúть; *упомянýть; -traflć się, -traflać się, *v. r.* случáться, приключáться; -trząsać, -trząsywać, -trząsnąć, *v. a.* присúпать; потрясти́, затрясти́; -trzeć, -cierać, *v. a.* притéрть, притирáть; przytrzeć komu rogów, сломáть кому рогá; * уничтожúть чью гóрдость; обуздáть, уменьшúть; -sukni, износúть плáтье; przytrzeć na kogo, нападáть на кого; -trzymać, -trzymywać, *v. a.* придержáть, придéрживать; задержáть; -tułek, -łku, *m.* прiютъ, убѣ́жище; -tułać, -tulić, *v. a.* прижимáть, прижáть; - do piersi, прижáть къ сéрдцу, обнáть; - się, *v. r.* прижимáться; - się do kogo, * прибѣгнуть къ кому́; -twierdzać, -twierdzić, *v. a.* прикрѣплять, -пáть; -tyk, -u, *m.*, -tyczka, -i, *f.* клóкое, язвúтельное слóво; -tykać, -tknąć, *v. a.* притыкáть, притнýть; прижимáть (пáлецъ); - komu co, упрекáть; *it.* смѣ́жну быть, примыкáться; * язвúть клóкими словáми; - się, *v. a.* - do kogo, приста́ть къ кому́, прилѣпúться; -ubogi, *adj.* убóгонекъ, бѣднѣ́хонекъ; -ubożałość, -ści, *f.* обѣднѣ́ніе, обнищáніе; -ubożały, *adj. part.* обѣднѣ́вшій, обѣднѣ́лый, обѣднáлый; v. Podupadły; -ubożeć, *v. n.* придтú въ бѣ́дность, въ убóжество, въ нищетý, обѣднѣ́ть, обнищáть; v. Podupadać; -uczać, -uczyć, *v. a.* пріучáть, пріучúть; - się, *v. r.* - się, do czego, пріучáться; привыкáть.

Przy-wabiać, -wabić, *v. a.* приманивáть, приманúть; привлекáть, привлéчь; v. Wabić; -wabienie, -ia, *n.* примáна, примáнка, прикóрмка; -walek, -łku, *m.* *Fortf.* брýстверъ, парапéтъ; -walać, -walić, *v. a.* привáливать, привалúть; прикáтывать, прикатúть; тяготúть, придавúть тáжестію; засынáть, засúпать; приметáть; - kogo kijem, колотúть кого́; -wara, -y, *f.* привáрка, пáкипь; * порóкъ, недостáтокъ; -warcie, -ia, *n.* притворéніе; -warzać, -warzyć, *v. a.* подвáривать, подварúть; -wdzieć, -wdziewać, *v. a.* пріодѣ́ть, пріодѣвáть; -wiać, v. Przywionąć; -wianek, -nku, *m.* подáрокъ на другóй день свáдьбы; движимое имѣ́ніе жены́ крóмѣ вѣнá; v. Wěno; *it.* v. Gierada [τὰ παράφερνα]; -wiązać, -wiązywać, *v. a.* привязáть, привязывáть; * привлекáть, плѣнúть; - się, *v. r.* привязáться; -wiązanie, -ia, *n.* прéданность; привéрженность; -wiązany, *part. p.* привязанный; привéрженный; прéданный; -wić, v. Przywijać; -widzenie, -ia, *n.* привидѣ́ніе; мéчтá; -widzieć się, *v. r.* привидѣ́ться, представáться во снѣ́, присниться, мечтáться; -wiedzenie, -ia, *n.* приведéніе; v. Cytacya; -wierać, -wrzeć, 1. *v. a.* притворúть, -рáть; примкнýть (на пр. дверь); припирáть, припéрть; 2. -, *v. n.* приварúться, пригорѣ́ть; -wieść, v. Przywodzić; -wiewać, -wionąć, *v. a.* привѣ́вать, привѣ́вать; -wieźć, v. Przywozić; -wijać, -wić, -winąć, *v. a.* 1. обвивáть, обвúть; 2. приста́ть, приваля́ть, причáлить; -wilej, -u, *m.* привилéгія, исключúтельное прáво на что́-либо; -wilejować, uprzywilejować, *v. a.* привилегировáть, дать кому́ привилéгію на что; -witać, *v. a.* привѣтствовать; - kogo kijem, * колотúть, поколотúть кого́; -witanie, -ia, *n.* привѣтствованіе, привѣтствіе, привѣтство, привѣтъ; -właszczać, -właszczyć, *v. a.* присвóивать, присвоя́ть, присвóить себѣ́ что; -właszczenie, -ia, *n.* присвóиваніе, присвоéніе; -właszczyciel, -a, *m.* присвоя́тель; -wlekać, -włóczyć, -wlec, *v. a.* привлекáть, привлéчь, притáскивать, притащúть; -wód, -odu, *m.*, -wodzenie, -ia, *n.* привóдъ, приведéніе; przywód wojska, начáльство надъ вóйскомъ; -wódzca, -y, *m.* военáчальникъ; винóвникъ, зачúнщикъ; -wodzić, -wieść, *v. a.* приводúть, привéсть, привестú; przywodzić pisarza, приводúть слова какóго áвтора; ссылáться; przywodzić wojsku, предводѣ́льствовать вóйскомъ, начáльствовать, комáндовать; производúть, причинáть.

Przy-wołać, -woływać, *v. a.* призвáть, призывáть, приглашáть; - do sądów, возвáть къ судý; - sądy, огласúть починáющіяся въ судѣ засѣдáнія; -wón, -ozu, *m.* привóзъ; -wożenie, -wiezienie, -ia, *n.* привезéніе; -wozić, -wieźć, *v. a.* привозúть, привезтú, привéзть; -wozicielj, -a, *m.* привóзный, привóзящій; -woźny, *adj.* привóзный; -wracać, -wrócić, *v. a.* возвратúть, возвращáть, приводúть въ прéжнее состóяніе; возстановлять, возстановúть; -wrócenie, -ia, *n.* возвращéніе; привращéніе; возстановлéніе; -wrócicieł, -a, *m.* возстановúтель; -wrócicielka, -i, *f.* возстановúтельница; -wrót, -otu, *m.* 1. v. Przywrócenie; 2. przywrót = Przywrotnik, -a, *m.* *Bot.* росянца; лáпа львинáя, львóва; конúто львинóе; -wrotny, *adj.* возвратúмый; -wrzeć, v. Przywierać; -wykać, -wyknąć, *v. n.* привыкáть, привы́кнуть; -wykły, *adj.* привы́кшій; -wykienie, -ia, *n.* привы́чка; -zierać, v. Przyćrzeć; -znać, -znawać, *v. a.* признáть, признавáть; *Jur.* сознáть, сознавáть въ судѣ; przyznać się, *v. r.* признáться, признавáться [въ чѣмъ]; -znany, *adj. part. Jur.* сóзнанный въ судѣ; -ćonąć, *v. a.* пригнáть, пригонúть; -źrzeć, -zierać, v. Przyglądać; -źrzenie, -zieranie, v. Przyglądanie; -zwalać, -zwolić, *v. a.* сонзволúть, -лáть; соглашáться, согласúться; -zwiększenie, -a, *n.* произменовáніе, прозвáніе, прóзвище; -zwolty, *adj.*, -zwolcie, -zwoito, *adv.* приличный, пристóйный, сообрáзный; -zwolenie, -ia, *n.* сонзволéніе, согласіе; -zwyczajać, -zwyczaić, *v. a.* повáживать, повáдить; пріучáть, -чáть; -zwyczajenie, -ia, *n.* привы́чка; -zwać, -zywać, *v. a.* призвáть, призывáть; -zwanie, -zywanie, -ia, *n.* призвáніе, призывáніе.

Psalm, -u, *m.* псалóмъ; Psalmista, -y, *m.*, Psalmograf, -a, *m.*, Psalmodziej, -a, *m.* псалóмникъ; псалмопѣ́вецъ; псалмопéвецъ; псалóмщикъ; Psalmowy, -a, -e, *adj.* псалóмный, псалóмскій.

Psalterysta, -y, *m.* псалóмщикъ.

Psałterz, -a, *m.*, Psałterzyk, -a, *m.* *dim.* псалтúрь, псалтúрь.

Pseudolog, v. *sub*: Błogosłow.

Psi, psia, psie, *adj.* собáчій, пéсій, псóвый; скóра psia biała, лáйка; psia sztuka, psi figiel, * шýтка, мáзость, прокáзы; psi obiad, psia strawa, собáчья ѣдá; psie dni, пéсіе дни; канúкулы; *Bot.* psi język, (*cynoglossum*), пéсій язы́къ; собáчій язы́къ; щелчýка; psi len, v. Płesznik, Szlachtawa

Digitized by Google

(większa); psi rumień, v. Piel; psia trawa, psi bluj, пёсья травá; пáлочная травá; v. Bluj; psia rzerzuchu, v. Pieprzyczka; psie mléko, (*euphorbia esula*), молочáй ослíный; psie wiśnie, v. Miechunki; psia łoboda, (*chenopodium vulgare*), лебедá собáчья; лебедá навóзная; лебедá вонючая; marь вонючая; mech psi, (*muscus s. lichen caninus*), собáчий мохъ; ogórek ptaszy *abo* psi, (*cucumis asinius, momordica elaterium*), собáчій огýрецъ; ослíный огýрецъ; ослíная тыква; дерáбка; psi ząb, (*erythronium, dens canis*), пёсій зýбъ; собáчій зýбъ; зýбосвáръ; кандыкъ; бесъ; psie śliwy, красновáтая слíва; пердригóнъ; psia gwiazda, v. Psianka (1).

Psianka, -i, *f.* 1. *Astron.* (psia gwiazda), пёсья звѣздá; Сáріусъ, Сáріи; 2. *Bot.* (= psinki, *solanum*, v. Słodkogorz), пейнка; пёсій грозъ; пáслинъ; пóслонъ; домьянка; v. Cień (nocny), Strzeli (jad).

Psiarnia, -i, *f.* псáрня.

Psiarski, *adj.* псáрскій.

Psiarz, -a, *m.* псарь. [сýка.

Psica, -y, *f.*, **Psicska**, -i, *f. dim.*

Psik! *interj.* цыцъ! сть! [междомéтіе, употребляéмое для отгонáнія кóшекъ].

Psikus, -a, *m.* прокáзы, шáлости.

Psina, -y, *f.*, **Psinka**, -i, *f. dim.* собáчка.

Psisko, -a, *n. augm.* собáчища, стáрая или бóльшая простáя собáка.

Psota, -y, *f.* вредъ, повреждéніе; шýтка, причиняющая вредъ; psoty, *pl.* бýдни; **Psotliwy**, **Psotny**, *adj.* рѣзвый, шаловлíвый, вредонóсный, врéдный; **Psotnik**, -a, *m.* шаловлíвый, расшýтный человѣкъ; шалýнъ; прокáзникъ; *it.* бýдникъ, любодѣй.

Psować, v. **Psuć**.

Pstrąg, -a, *m.*, **Pstręga**, -i, *f.*, **Pstrążka**, -i, *f. dim. H. n.* (*salmo fario*), форéль; петрýшка; крóщица; v. Ленóкъ. [пёстрый.

Pstrawy, -a, -e, *adj.* нѣсколько

Pstrocina, -y, *f.* пёстрая матéрія; **Pstrociny**, *pl.* пёстрыя пятна; пёстрыя плáтья.

Pstrokaty, *adj.* пёстрый, пѣгій; pstrokaty koń, пѣгая кóшадь.

Pstry, -a, -e, *adj.* пёстрый, разноцвѣтный; pstro, *adv.* пёстро.

Pstryć, *v. a.* пестрúть.

Psubrat, -a, *m.* собáчій сынъ; негодáй; бездѣльникъ.

Psuć, **Psować**, *v. a.* (*propr. & *)* нóртить, испóртить, повреждáть, гадúть; пакостúть; psuć sobie głowę, ломáть собѣ гóлову; **Psucie**, -ia, *n.* прóча, повреждéніе.

Psykać, **Psyknąć**, *v. n.* шипѣть, трещáть.

Pszczelarz, -a, *m.* пчелúнецъ, пчеловóдъ, пчеловóдецъ; **Pszczelli**, **Pszczelny**, *adj.* пчелúный, пчёльный; celka pszczela, ячей, ячéйка; **Pszczelnik**, -a, *m.* 1. пчёльникъ; 2. v. Pszczelarz; 3. *Bot.* pszczelnik, (pszczele ziele, *melissa hortensis*), пчёльникъ-медóвка; медóвка пáночная; мáточникъ; мáточная травá; пáночная травá; **Pszczoła**, -y, *f.*, **Pszczółka**, -i, *f. dim.*, **Pszczółeczka**, -i, *f. dim. H. n.* (*apis mellifera*), пчелá, пчёлка, пчёлочка; **Pszczołojad**, -a, *m. H. n.* грызýнъ пчелúный; жукъ пчелúный.

Pszenica, -y, *f.*, **Pszenicska**, -i, *f. dim.* пшеница; łuska –, v. Orkisz; **Pszenicszny**, **Pszenny**, *adj.* пшенúчный; **Pszenicszysko**, -a, *n.* пшенúчное пóле.

Pszono, v. Proso.

Ptak, -a, *m.*, **Ptaszek**, -szka, *m. dim.*, **Ptaszeczek**, -czka, *m. dim. secund.* птáка, птáчка; ptakmuszka, v. Kolibry; §. znać ptaka po głosie, po pierzu, v. *sub:* Pierze; *it.* zły to ptak co swoje gniazdo plugawi, v. *sub:* Gniazdo (§); ptaki (ptastwo) odlatujące, отлётныя птицы; rzadki ptak, v. Fenix; *it.* v. *sub:* Bitny; **Ptastwo**, -a, *n. coll.* птицы, живность; ptastwo odlatujące, отлётныя птицы; **Ptaszarnia**, -i, *f.* птичникъ; садóкъ для птицъ; **Ptaszę**, -ęcia, *n.*, **Ptaszątko**, -a, *n.* птенéцъ, птéничикъ; молодáя птáчка; **Ptaszek**, -szka, *m.* птáчка, птáшка; **Ptasznica**, -y, *f.* ружьё для стрѣлянія птицъ; **Ptasznictwo**, -a, *n.* птицелóвство; **Ptasznicszy**, *adj.* птицелóвный; служáщій для лóвли птицъ; ptasznicszy gaik, птицелóвня; **Ptasznik**, -a, *m.* 1. птицелóвъ, птицелóвецъ, птицелѣтель; 2. птáчникъ, продáвецъ птицъ; 3. ptasznik = **Ptasznyiec**, -ńca, *m.* птáчникъ; птáчій садóкъ; садóкъ для птицъ; **Ptaszogryba**, -y, *f.* летýчая рыбá; **Ptaszowiesszcba**, -y, *f.* птицеволхвовáніе, птицегадáніе, гадáніе, предсказывáніе по крикý или по полѣту птицъ; **Ptaszowiesszcek**, -szczka, *m.* птицегадáтель, птицеволхвовáтель; **Ptaszy**, **Ptaszęcy**, *adj.* птáчій, птáчечій, птáчий; szrót ptaszy, мéлкая дробь [для птáкъ]; ptasze gniazdo, птáчье гнѣздó; ogórek ptaszy, v. *sub:* Psi; ptasza nóżka, ptasza stopka, (*ornithopus*), *Bot.* птиценóжка; птáчья нóжка; птáчьи кóгти; ptasze oczko, v. Ozanka; ptaszy język, *Bot.* колоколóльчатый спорыш; v. Miętka (ptasza, polna); ptasza zób', (*ligustrum*), бирючина; ptasze mléko, (*ornithogalum*), птáчье молокó; птицемлéчникъ; **Ptaszyna**, -y, *f.* бѣдная птáчка; **Ptaszyniec**, v. Ptasznik (3).

Publicista, -y, *m.* публицúстъ.

Publiczność, -ści, *f.* публúчность, общенарóдность; публика.

Publiczny, *adj.*, -nie, *adv.* публúчный, всенарóдный, общенарóдный.

Publika, -i, *f.* нарóдное, общéственное блáго; публúчное торжество.

Publikacya, -yi, *f.* публикáція, объявлéніе, обътщéніе, обнарóдованіе, оглашéніе, провозглашéніе.

Publikować, *v. a.* публиковáть, опубликовáть, объявлúть, -вѣть всенарóдно, обътщáть, оглашáть, обнарóдовать.

Pucek, -cka, *m.* 1. рóтикъ, ротóкъ; 2. pucki (u kur), бородка, сёрьги; 3. pucek (u owocu), пупóкъ, зарóдышъ плодá; 4. * пýшка, крýтленькое, пóлное дитá.

Puch, -u, *m.* пухъ, пушóкъ.

Puchać, **Puchnąć**, *v. n.* пыхáть, пыхнýть, пýхнуть.

Puchlina, -y, *f.* бнухоль.

Puchlnieć, *v. n.* пухлѣть.

Puchlny, -a, -e, *adj.*, рýхлый; ноздревáтый.

Puchnąć, *v. n.* пýхнуть.

Pud, -u, *m.* пудъ, [вѣсъ, состоящій изъ 40 фунтовъ].

Pudel, -dla, *m.* пýдель.

Puder, -dru, *m.* пýдра.

Pudermantel, пýдреникъ, v. **Podwłośnik**.

Pudło, -a, *n.*, **Pudełko**, -a, *n.* 1. корóбка; 2. pudło, *прóмахъ, непопáдъ, пýдель. [надпýдрить.

Pudrować, *v. a. imp.* пýдрить,

Pugilares, **Pugilaresz**, **Pulares**, -u, *m.* записная книжка; бумáжникъ. [мáть.

Puginał, **Puinał**, -u, *m.* кинжáлъ.

Pyhacz, -a, *m. H. n.* (*strix bubo*), пýгачъ, фúлинъ [птица].

Puhar, -a, *m.* бокáлъ; v. Kubek.

Puk, -u, *m.* 1. стукъ, стукотня; §. więcéj tam huku, niż puku, v. *sub:* Huk; 2. puk! *interj.* бацъ! млѣнъ; **Pukać**, **Puknąć**, *v. a.* стучáть, стýкнуть; *v. n.* пýкать, пýкнуть; pukać się ze śmiechu, надрывáться отъ смѣху.

Pukawka, -i, *f.* хлопушка.

Pukiel, -kla, *m.* пýнимъ, украшéніе вýпуклое; вýпуклость вѣшняя; **Pukielnik**, -a, *m.* мѣдникъ; **Puklasty**, *adj.* вýпуклый; украшéнный вýпуклыми блáхами; **Puklat**, -u, *m.* вýпуклый свéрху кýзовъ.

Puklerz, -a, *m.* щитъ.

Puklerznik, -a, *m.* дѣлающій щíты; щитонóсецъ.

Pulchnieć, v. **Puchlnieć**.

Pulchny, v. **Puchlny**.

Pułbak, v. **Półbak**.

Pułk, **Pułkownik**, v. **Półk**, *etc.*

Pulpety, v. **Figatele**.

Pulpit, -u, *m.* налóй.

Puls, -u, *m.* пульсъ; **Pulsowy**, **Pulsny**, -a, -e, *adj.* пýльсовый; żyła pulsowa, пýльсовая жíла.

Pultynek, -nku, *m.* налóецъ; подýшка для пятія.

Pulweres, -u, *m.* чернúльный порошóкъ. [ніе.

Pulweryzacya, v. **Proszkowa-**

Punkiel, -kla, *m.*, v. **Stępel**.

Punkt, -u, *m.*, **Punkcik**, -u,

Digitized by Google

m. dim. точка; пунктъ, статья; punkt honoru, дѣло, касающееся чести. [замѣчать точками.
Punktować, v. a. ставить точки,
Punktualność, -ści, f. точность, исправность; **Punktualny**, adj., -nie, adv. точный, исправный.
Punktura, -y, f. пунктура; графья.
Pupa, -y, f., **Pupka**, -i, f., **Pupeczka**, -i, f. dim. куклы, куколка.
Pupki, -ów, pl. подбрюшины дорогихъ мѣховъ.
Purchatka, Purchawka, v. Porchawka, Parchawica.
Purgacya, -yi, f., **Purgans**, -u, m. пронобное, слабительное.
Purgować, v. a. прочищать, дать пронобное [слабительное] лѣкарство.
Pur-pura, -y, f. улитка багряницу дающая; пурпуръ, багрецъ; багряница, багровой, пурпуровой цвѣтъ; -purat, -a, m. кардиналъ; -purowy, -a, -e, adj. багряный, багряноцвѣтный, пурпуровый; -purzyć, -purować, -purzować, v. a. красить въ червленую краску, багрить.
Puścić, v. **Puszczać**. [мѣтъ.
Puścikrewka, -i, m. рудо-
Puściszna, -y, f. наслѣдство; оставшееся послѣ кого имѣніе або имущество.
Puślisko, -a, n. путлище; стремянный ремень.
Pustak, -a, m. безразсудный чесоѣкъ, вертопрахъ.
Pustel-nia, v. Eremitarya; -nicka, -i, f. пустынница, отшельница; -nicy, adj. пустынничій, пустынническій, отшельничій; -nik, -a, m. пустынникъ, отшельникъ.
Pustka, -i, f. пустыня; пустошь, [пустое, необитаемое мѣсто]; pustki, pl. пустота; pustki w kieszeni, пусто въ кармане.
Pustelka, -i, f. H. n. (falco tinnunculus), пустельга, [истребокъ].
Pustoszeć, v. n. пустѣть.
Pustoszyć, v. a. пустошить, опустошить; v. Ogień & Opustoszyć.
Pustoszyciel, -a, m. опустошитель, разоритель. [стота.
Pustota, -y, f. (propr. & *) пу-
Pustować, v. a. дѣлать проказы, проказить, шалить.
Pustość, -ści, f. пустота.
Pusty, adj., -sto, adv. пустый, порожний; * легкомысленный; pusta głowa, пустая голова; глупая башка.
Pustynia, -ni, f. пустыня.
Puszcz, -a, m., **Puszczek**, -szczka, m., **Puszczyk**, -a, m. H. n. (strix ulula), сирнихъ; ночная сова.
Puszcza, -y, f. пустошь; пустыня; пусто, дикое мѣсто.
Puszczać, Puścić, v. a. et n. пускать, пущать, пустить; - co komu, пустить, уступить, отдать что кому; - kogo, отпустить, уволить кого; v. Odpuścić; it. v. Niechać; опустить; падать, распустить; тянуть, растянуть; (o strzelbie:) само собою выстрѣлить; (o kolorze, etc.) линять; (o roślinach:) возникать; распускаться; it. ростить пускать, прорастать; krew' puszczać, пускать кровь; mocz puszczać, мочиться, испускать воду; - się, v. r. пускаться, пуститься; отправиться куда нибудь; puścić się na morze, пуститься на море; puścić się golopem, пуститься въ галопъ; zęby puszczają się, зубы прорѣзываются.
Puszczadło, -a, n. ланцетъ; топорикъ кровопускательный.
Puszczony, part. p. пущенный.
Puszka, -i, f. коробка; ящикъ; - blaszana, жестянка; - od herbaty, чайница; - od kawy, кофейница.
Puszkarnia, -ni, f. оружейный заводъ; v. Ludwisarnia; **Puszkarstwo**, -a, n. оружейное мастерство; **Puszkarz**, -a, m. оружейный мастеръ; оружейникъ; оружейный мастеръ; фейерверкеръ; v. Ludwisarz.
Puszyć, v. a. оперять; пушить, надувать; * дѣлать гордымъ.
Puszysty, adj. пушистый.
Putny, adj. путный, путевой; it. s. m. пѣшеходъ, пѣшеходецъ; крестьянинъ для пѣшей службы употребляемый.
Puzan, -a, m. выдвижная труба; тромбонъ; **Puzanista**, -y, m. трубачъ; тромбонистъ.
Puzdro, -a, n., **Pusderko**, -a, m. dim. футляръ, футлярчикъ; вмѣстилище; погребецъ; коробка; it. v. Puszka; - u stadnika, мошна, мошонка, мѣшекъ.
Puź, -zia, m., **Puziaczek**, -czka, m. dim. ангелочекъ; душа моя! душенька!
Puźyna, -y, f. верхушка (ость) колосьевъ.
Pycha, -y, f. † пыха; спесь; гордость; надменность; кичливость; чванство; высокомѣріе; тщеславіе.
Pychać, v. **Pchać**.
Pychalec, -lca, m., **Pychałek**, -łka, m., **Pychota**, -y, m. гордый, надменный, высокомѣрный, тщеславный человѣкъ, горделивецъ, кичливецъ, высоконосъ.
Pył, -u, m., **Pyłek**, -łku, m. dim. пыль, пылинка; Bot. (pollen) пыль цвѣтная, пыль плодотворная; it. v. Pierzga; pełen pyłu, пылистый, пыльный, пыловатый; **Pyleniec**, -ńca, m. **Pylkowe** nitki, Bot. тычинки, тычки.
Pypeć, gen. pypcia, m., **Pypcie**, -ia, n. типунъ; pypeć dostać = **Pypcieć**, v. n. получать типунъ; типунѣть.
Pyplić, v. **Plugawić**.
Pyrz, etc., v. Pérz, etc.
Pysk, -a, m., **Pyszczek**, -szka, m. dim., **Pyszczaszek**, -szka, m. dim. морда; рыло, рыльце; рожа; dać komu w pysk, або dmuchnąć kogo w pysk, ударить кого по мордѣ, заѣхать кому въ рожу, дать пощечину; dostać w pysk, получить пощечину; stul pysk! молчи!
Pyskać, v. a. рыть мордою рыломъ. [wić.
Pyskliić, Pyskiać, v. **Pluga-**
Pyszałek, Pyszałka, v. **Pychalec**. [Pysk.
Pyszczek, Pyszczaszek, v.
Pyszka jęczmienna, v. Pęcak.
Pyszniić się, v. r., **Pyszniećć**, v. n. пышаться, надуваться, чваниться, кичиться, гордиться, тщеславиться; **Pyszniec** v. Pychalec; **Pyszniemie się**, -ia, n. хвастовство, чванство; **Pysznomowność**, -ści, f. надутость въ словахъ, въ рѣчи, въ слогѣ; **Pyszność**, -ści, f. пышность; v. Pycha; **Pyszny**, adj., -no, -nie, adv. спесивый, горделивый, гордый, надменный, высокомѣрный, тщеславный; пышный; v. Wspaniały.
Pytać kogo o co, - czego, - się o co, (v. spytać, v. perf.) спрашивать, спросить кого о чемъ; вопрошать, вопросить; предлагать вопросы; **Pytacz**, -a, m. спрашивающій; вопроситель; **Pytanie**, -ia, n. спрашиваніе; вопросъ, спросъ; v. Odpowiedź.
Pytel, -tla, m. сито, решето мучное; грохотъ; рукавъ.
Pytka, -i, f. жгутъ; pytki, pl. пытка.
Pytkować, v. a. жгутить.
Pytlik, -a, m. сѣть; v. Pytel.
Pytlować, v. a. грохотать, просѣвать, пропущать муку сквозь решето, рукавъ; **Pytlowany, Pytlowy**, adj. сѣтный; pytlowy chléb, сѣтникъ; сѣтный хлѣбъ; pytlowa, pytlowana mąka, сѣтная мука.

R.

R, Gramm. = P.
R. или r. abbr. = roku, года; r. b. = roku bieżącego, текущаго года; нынѣшняго года; r. z. = roku zeszłego, прошедшаго года; **R. P.** = roku pańskiego, ар. R. P. 1840, 1840 года послѣ Рождества Христова.
Rąbać, v. a. рубить.
Rąbacz, Rębacz, -a, m. 1. кровосѣкъ; 2. рубачъ, рубака; драчунъ.
Rąbanie, -ia, n. рубка; сѣча, рѣзня.
Rąbanina, -y, f. сѣча; рѣзня; кровопролитіе; битва.

Digitized by Google

Rabarbarum, v. Rum Turecki.

Rąbek, -bka, *m.*, **Rąbeczek**, -czka, *m. dim.* серпáнка.

Rąbkowy, *adj.* серпáнечный.

Rabież, v. Grabież, Rabunek.

Rabin, -a, *m.* раввúнъ, [Іудéйскій учúтель].

Rabinowy, *adj.* раввúнскій.

Rabować, *v. a.* хúщничать, расхищáть, грабúть, грабúтельствовать; **Rabowanie**, -ia, *n.*, **Rabunek**, -nku, *m.* грабéжъ, грабúтельство, хищéніе, расхищéніе, хищничество; **Rabownik**, -a, *m.*, **Rabuś**, -sia, *m.* грабúтель; хúщникъ; разбóйникъ.

Raca, -y, *f.* ракéта; raca z szmermelami, шутúха.

Rachmistrz, -a, *m.* ариѳмéтикъ, числослóвъ, числослóвецъ; учúтель ариѳмéтики; счётчикъ.

Rachować, *v. a.* считáть; счислáть, смѣчáть; - na co, na kogo, разсчúтывать на что; полагáться, надѣяться на кого, на что; надѣ́рное ожидáть кого, чего; - za co, считáть, почитáть чѣмъ; - się z kim, разсчúтываться съ кѣмъ; сводúть съ кѣмъ счёты; **Rachowanie**, -ia, *n.* считáніе, счисленіе; **Rachownica**, -y, *f.* áсидная доска́ для считáнія; **Rachowniczy**, 1. *adj.* ариѳметúческій, счётный, числúтельный; 2. rachowniczy, -ego, *s. m.* = **Rachownik**, -a, *m.* счетовóдецъ; счётчикъ.

Rachuba, -y, *f.* слóжность, смѣта, смѣтка, разсчётъ, вúкладка, исчисленіе.

Rachunek, -nku, *m.*, **Rachuneczek**, -czku, *m. dim.* счисленіе; исчисленіе; счётъ; отчётъ; сосчитáніе; (v. Rachuba); rachunek odbierać od kogo, rachunku słuchać, разсчúтываться съ кѣмъ; сводúть съ кѣмъ счёты; разбирáться съ кѣмъ, сводá долгъ съ платéжемъ, счёты съ уплáтою; *it.* słuchać kogo rachunków, снимáть съ кого отчётъ; składać, zdawać rachunki, сдавáть, давáть отчётъ; brać co na swój rachunek, брать что на свой счётъ; żyć, pić na czyj rachunek, жить, пить на чей-либо счётъ; księgi rachunków, счётныя кнúги; приходо-расхóдныя кнúги; rachunek chybiträfi, (= rachunek losów, *calculus probabilitatis*), исчисленіе вѣроятностей; **Rachunkowy**, -a, -e, *adj.* счётный; отчётный; księga rachunkowa, счётная кнúга.

Racica, -y, *f.*, **Raciczka**, -i, *f. dim.* раздвоённое [*або* раздѣлённое] копúто.

Racowy, *adj.* ракéтный.

Racya, -yi, *f.*, **Racyjka**, -i, *f. dim.* 1. причúна, пóводъ; masz racyą, Вы имѣете причúну; Вы прáвы; Вáша прáвда; 2. раціóнъ; пóрція; паёкъ.

Racyona-lista, -y, *m.* раціоналúстъ; -lizm, -u, *m.* раціоналúзмъ.

Raczenie, -ia, *n.* благосклóнность, мúлость; v. Raczyć.

Raczek, -czka, *m. dim.* (v. Rak), рáчекъ, мáленькій ракъ; raczkiem leźć, пóлзать, ползтú рáкомъ; ползáть на четверéнькахъ; raczka upiekła, закрасúлась, покрасúлась отъ стыдá.

Rączęta, *pl.* (rączki), рýчки.

Raczéj, *adv.* пáче, лýче.

Rączka, -i, *f. dim.* (v. Ręka), рýчка; rączka u zegara, часовáя стрѣлка; стрѣлка на часáхъ; *Bot.* rączki, (*palma Christi*) клещевúна; пáльма Христóва; рицúнъ; v. Rącznik.

Raczkować, *v. n.* пóлзать, ползтú рáкомъ; пóлзать на четверéнькахъ.

Rącznik, -a, *m. Bot.* (*ricinus*), клещевúна; дúвное дéрево; конопля́ Турéцкая.

Rącso, *adv.* бúстро, прúтко, скóро.

Rączość, -ści, *f.* бúстрость, прúткость, скóрость.

Racy, v. Rakowy.

Rący, *adj.* бúстрый, прúткій, скóрый, рѣзвый, борзый.

Raczyć, *v. a.* 1. изволúть, соизволúть, благоволúть; хотѣ́ть, желáть; 2. raczyć kogo czém, v. Częstować; *it.* v. Czcić.

Raczyna, -y, *f.*, **Rączynka**, -i, *f., dim.* рýчка.

Rad, -a, -e, -o, *adj.* радъ; имѣющій охóту; съ охóтою; охóтно; съ удовóльствіемъ; съ рáдостію.

Rada, -y, *f.* совѣ́тъ; совѣтованіе; совѣщáніе; способъ, срéдство; Совѣ́тъ (собрáніе, *etc.*).

Radca, v. Radzca.

Radlanka, **Radlonka**, -i, *f.* вторáя распáшка; пахáніе во второ́й разъ; нúва вторúчно спáханная; **Radlenie**, -ia, *n.* двоéніе; пахáніе во второ́й разъ; **Radlić**, *v. a.* пахáть во второ́й разъ, двоúть; **Radlica**, -y, *f.* сóпникъ (для вторúчнаго пахáнія); **Radło**, -a, *n.* рáло, косýля, родъ сохú. [манъ.

Radnik, -a, *m.* рáтсгеръ, рáт-

Radny, 1. *adj.* совѣ́тный, совѣтскій; 2. Radny, - ego, *s. m.* radny pan, рáтсгеръ; рáтманъ; членъ совѣта; членъ магистрáта.

Radość, -ści, *f.* рáдость; **Radośny**, *adj.* рáдостный; -nie, *adv.* рáдостно. [Włoska.

Radostka, *Bot.*, v. Wrotycz

Radować się, *v. r.* радовáться, возрадовáться.

Radyki, ziele, v. Mnich (ziele), Papawa.

Radzca, **Radca**, † **Rajca**, -y, *m.* совѣ́тникъ, рáтманъ; Radzca Stanu, Стáтскій Совѣ́тникъ; Radzca Tajny, Тáйный Совѣ́тникъ.

Radzenie, -ia, *n.* совѣ́тованіе, совѣщáніе.

Radzić, *v. a.* совѣ́товать, давáть совѣ́тъ (совѣ́ты), совѣщавáть; radzić o kim, o czém, пещúся, пéчься, заботúться, имѣ́ть попечéніе, старáніе о комъ, о чѣмъ; radzić co komu, совѣ́товать кому́ что; radzić się kogo, совѣ́товаться съ кѣмъ; просúть, спрáшивать у кого́ совѣ́та; трéбовать наставлéнія.

Radzi-ciel, -a, *m.* совѣ́тователь, совѣ́тникъ; -cielka, -i, *f.* совѣ́товательница, совѣ́тница.

Radziecki, -a, -ie, *adj.* совѣ́тническій, совѣ́тничій, рáтманскій, рáтмановъ; radziecki dom, рáтуша.

Rafa, **Rafina**, -y, *f.* 1. подвóдный кáмень; 2. rafa w stajni, рѣ́шетка, [въ комóрой лошадúмъ закладúваютъ сѣно].

Raić, *v. a.*داвáть, рекомендовáть [кого́ на слýжбу]; raić któréj męża, raić komu żonę, свáтать, предлагáть кого́ нибудь въ женихú или въ невѣ́сты; v. Nastręczać; **Raiciel**, v. Nastręczyciel.

Raj, -u, *m.* (*propr.* & *) рай; *Theatr.* раёкъ.

Rajca, -y, *m.* 1. совѣ́тникъ; v. Radzca; 2. v. Nastręczyciel.

Rajfur, **Rajfurka**, v. Nastręczyciel, Nastręczycielka.

Rajgras, -u, *m.* (*carex*), осóка.

Rajowy, v. Rajski.

Rajski, *adj.* рáйскій; rajski ptak, рáйская пти́ца; *Bot.* rajskie drzewo, (orle drzewo, aloe drzewko, *agallochum*, *lignum aloës*), рáйское дéрево; rajskie jabłka, cytryna rajska, v. Pomarańcza (wielka); rajska figa, (*musa paradisiaca*), банáновое дéрево; рáйская смоковúца; нúсанъ; нýза; банáнъ; рáйская фúга; рáйская смоковá; rajskie ziarna, рáйскія зёрна.

Raj-tar, -a, *m.* рéйтаръ; -tarski, *adj.* рéйтарскій; -tarstwo, -a, *n.*, -tarya, -yi, *f.* рéйтары, кавалерúстъ, кавалéрія; -tuzy, *pl.* рейтýзы, шаравáры.

Rak, -a, *m.* *H. n.* (*cancer*), ракъ; raki łapać, ловúть рáковъ; rakiem leźć, пóлзать, ползтú рáкомъ, пóлзать на четверéнькахъ; paki piec, * краснúть (покрасѣ́ть) отъ стыдá; rak morski; морскóй ракъ; rak morski okrągły, ракъ короткохвóстый; крабъ; *Astron.* rak na niebie, ракъ; *Med.* ракъ, карка́нъ, [болѣ́знь].

Rakarz, -a, *m.* 1. раколóвъ, ловѣ́цъ рáковъ; 2. (z Niem. „Radet" w Prus. zachod. =) v. Hycel. [ка.

Rakieta, -y, *f.* ракéта, рѣ́шет-

Rakowaty, -a, -e, *adj.*, -to, *adv.* раковáтый, ракообрáзный.

Digitized by Google

Rakowy, *adj.* ракoвой; rakowe oczy, ракoвые глаза́; *it.* ракoвыя жернoвки.

Rama, -y, *f.*, **Ramka**, **Ramoeska**, -i, *f. dim.* рама, рамка, рамочка; v. *sub:* Osadzić; ramy, *pl.* пяльцы; stolarz co ramy robi = **Ramarz**, -a, *m.* рамочникъ, дѣлающій рамки.

Ramię, -ienia, *n.* рамо, плечо́, рука́; ramiona, *pl.* плечи, рамёна; ramię górne, вѣрхняя часть руки́; *Mathem.* бока́, стoроны [треугoльника]; *Mechan.* ramię drąga, плечо́ рычага́; ramiona, (*sp.* koła młyńskiego), крестoвицы; *it.* кулака́; *Fortf.* ramiona (narożnika), плечи; фланги, бока́ (*pl.*); na ramię brać, брать на плечо́; na ramię broń! на плечо́! **Ramieniowy**, **Ramienny**, -a, -e, *adj.* рамённый, плечи́й; kość ramieniowa, плечна́я [*abo* плечева́я] кость; *Fortf.* kąty ramienne (narożnikowe w fortyfikacyi), плечны́е у́глы, [углы въ крѣпостяхъ, соединяющіе фасы бастіoновъ съ флангами oнныхъ]; **Ramienisty**, -a, -e, *adj.* плечи́стый; широкoплечій; v. Barczysty.

Ramka, v. **Rama.**

Ramkarz, v. *sub:* **Rama.**

Ramkowy, v. **Ramowy.**

Ramota, -y, *f.* 1. грамота; ramoty hosudarskie, государственныя грамоты, 2. марáнье; худое сочиненіе; вздоръ; v. Bazgranina.

Ramować, *v. a.* оправлять, вставлять, вставить въ раму; *it.* натягивать, натянуть въ пяльцы.

Ramowy, **Ramkowy**, -a, -e, *adj.* рамочный.

Rana, -y, *f.* (*propr.* & *) рана; язва, язвина; порѣзъ; ушибъ, прибо́ръ; садно́; śmiertelna rana, смертельная рана.

Raneczka, -i, *f. dim.* ранoчка.

Ranek, v. **Poranek** & **Rano.**

Ranga, -i, *f.* рангъ, чинъ, степень.

Ranić, *v. a.* ранить; наносить рану; причинять рану, язву, порѣзъ или посѣкъ, язвить, уязвлять.

Raniuchny, **Raniusieńki**, *adj.* раненькій, раненхонькій; -o, *adv.* раненько, раненхонько, раненшенько, весьма рано.

Ranka, -i, *f. dim.* (v. Rana), ранка, ранoчка.

Ranny, *adj.* 1. ранный; ranny plastr, ранный пластырь; ranna febra, лихорадка отъ ранъ; 2. (= kraniony), раненый.

Rano, *adv.* рано; jutro rano, завтра по утру; §. kto rano wstaje, temu Pan Bóg daje, утро вечера мудренѣе; утренній часъ золотой.

Raśtuch, -a, *m.* (Raśtuszek, -szka, *m. dim.*), большой женскій платoкъ.

Rany, *adj.* ранный; преждевременный; скороспѣлый.

Rapa, -y, *f.* 1. *H. n.* (ryba) рапуха, рапушка; 2. *Bot.* v. Okolnik (ziele).

Rapir, -a, *m.* рапира.

Rapontyk, -a, *m.* (*rheum rhaponticum*), рапoнтикъ; ревень Сибирскій; ревень черноплoдный.

Raptem, **Raptownie**, *adv.* вдругъ, внезапно, нечаянно, неожиданно, скоропостижно.

Raptowny, *adj.* внезапный, нечаянный, неожиданный, скоропостижный.

Raptularz, -a, *m.* черновая книга, книжка.

Raptus, -u, *m.* дурь, шаль, сумасбродство; raptus go napadł, на него дурь нашла; онъ не въ полномъ разумѣ.

Rarog, -a, *m.* 1. *H. n.* (ptak, *falco buteo*), сарычъ; зимолетъ; v. балабанъ; 2. *fig.* v. Dziwoląg.

Rasa, **Raszta**, -y, *f.* 1. *Com.* ратъ, сарга; 2. rasa, -y, *f.* раса, порода.

Rastrum, *n.* раcтра & раштра (?), [орудіе для линованія нотной бумаги].

Raszka, -i, *f. H. n.* (ptak), v. Czerwonogardł.

Raszpla, -i, *f.* 1. терпугъ, *dim.* терпужокъ; рашпиль; брусoвка; 2. *H. n.* raszpla, ryba, севрюга; v. **Pistuga**; *cfr.* Czeczuga; **Raszplować**, *v. a.* (raszplą piłować), терпужить; пилить, сглаживать, сглядить терпугомъ.

Rata, -y, *f.* срокъ платежа; нарoкъ; ratami *abo* na raty płacić, платить по срокамъ *abo* нарoчно; ratę opuścić, просрoчить; opuszczenie raty, просрoчка.

Ratafia, -ii, *f.* ратафія, (крѣпкій напитокъ).

Rataj, -a, *m.* ратай, oратай, пахарь; Oracz; *it.* v. Kmieć, Rolnik.

Ratować, *v. a. impf.*, **uratować**, *v. perf.* (ratunek dawać, wybawiać), спасать, спасти; освoбождать, освoбодить; избавлять, избавить; охранять, сохранять, -нить; помогать, помoчь, пособлять; - **się**, *v. r.* спасаться, спастися, спасать, избавлять себя [отъ какoго-либо несчастія]; **Ratowanie**, -ia, *n.* спасаніе; вспомoганіе; v. Ratunek; **Ratownik**, -a, *m.* спасатель; избавитель; освoбoдитель.

Ratunek, -nku, *m.* спасеніе; избавленіе; освoбождение; сохранение; пoмощь, пoсoбіе, вспомoженіе; v. Pomoc.

Ratusz, -a, *m.* ратуша.

Ratuszny, **Ratuszowy**, -a, -e, *adj.* ратушный.

Raty-fikacya, -yi, *f.* ратификація, подтвержденіе, утвержденіе; -**fikować**, *v. a.* ратификoвать; подтверждать, утверждать, утвердить.

Rawelin, -u, *m.* *Fortf.* равелинъ.

Rawen-duk, -u, *m.* равендукъ.

Rawendukowy, *adj.* равендучный; v. Parciany.

Raz, -u, *m.* 1. разъ, ударъ, толчокъ, тычокъ, колoтокъ, тумакъ, *pop.* тулумбасъ; raz na głowę, наклoбучка; raz śmiertelny, (śmiertelna rana), смертельный ударъ, смертельная рана; 2. zły raz, злосчастіе, несчастіе; бѣдствіе; опасность; 3. случай, приключеніе; 4. разъ, крата; raz, dwa, trzy, разъ, два, три; dwa razy, два раза; dwa razy dwa cztery, (2 × 2=4), дважды два четыре; sześć razy, шесть разъ; pierwszy raz was widzi, въ первый разъ васъ видитъ; raz na zawsze, разъ навсегда; razem, od razu, разомъ, въ одинъ разъ; razem, w raz, вмѣстѣ, вдругъ; z razu, na razie, съ начала; 5. v. Dara.

Rażący, *part. p.* разительный.

Razem, *adv.* вмѣстѣ; вдругъ.

Razić, *v. a.* разить, поражать, наносить удары; ударять; * безпoкoить, докучать.

Raźliwy, -a, -e, *adj.* разительный; v. Przenikliwy.

Raźność, -ści, *f.* новoротливость, провoрство, лoвкость, живость быстрость; **Raźny**, *adj.*, -no, -nie, *adv.* новoротливый, провoрный, лoвкій, живый, быстрый, расторoпный.

Razować, *v. a.* покрывать, покрыть, обкладывать (обкласть, обложить) дёрномъ.

Razowy, *adj.* непросѣянный; razowa mąka, непросѣянная мука; крупно мoлотая мука.

Razura, -y, *f.* брильня, цырюльня.

Rdest, -u, *m.* *Bot.* (*polygonum hydropiper*), почечуйникъ; горецъ водопeречный; спoрышъ; чередникъ; rdest wodny = **Rdestnica**, -y, *f.* (*potamogeton*), наплавъ; кундрaкъ; *it.* Rdest, v. Chwast.

Rdza, -y, *f.* ржа, ржавчина; rdza w zbożu, ржа; примoга; головня; rdza miedziana, v. Gryzran; **Rdzawiałady**, *adj.* ржавого цвѣта; темнoрыжій; **Rdzawy**, **Rdzysty**, *adj.* ржавый; ржавчатый; заржавѣлый; **Rdzewieć**, **Rdzawieć**, *v. n. impf.*, **zardzewieć**, **zrdzewieć**, *v. perf.* ржавѣть, заржавѣть; покрываться, покрыться ржавчиною; повреждаться отъ ржавчины; stara miłość nie rdzewieje, пeрвая любовь не хладнeтъ [*abo* не остывaетъ]; пeрвая любовь дoлго пoмнится.

Rdzeń, v. Drzeń.

Reakcya, -yi, *f.* реакція; противодѣйствіе.

Digitized by Google

Real, Rehal, -a, *m. Numis.* реáлъ.

Realny, -a, -e, *adj.* реáльный; *it.* v. **Rzetelny.**

Rębacz, Rębca, v. **Rąbacz.**

Rebelizator, Rebelizant, v. **Buntownik.**

Rebelizować, v. **Buntować się.**

Ręby las, *m.* лѣсъ, назнáченный для рýбки; v. **Natonie.**

Ręby, -ów, *pl.* рýбцы, обшивки, обрýбки; *it.* изнáнка; wywrócić na ręby, вывороти́ть на изнáнку.

Ręce, *pl.* рýки; v. **Ręka.**

Recepta, -y, *f.* рецéптъ.

Reces, v. **Odstęp.**

Recydywa, -y, *f. Med.* (odpadnienie w chorobę), рецидúва, возврáтъ [*abo* возобновлéніе, повторéніе] болѣзни, *pop.* отрýжка болѣзни.

Recypiens, Recypient, *Chem.*, **Odbieralnik.**

Recytować, *v. a.* говорúть, скáзывать наизусть.

Reczenie, -ia, *n.* ручáніе, порýка, ручáтельство, поручáтельство.

Reczka, v. **Hreczka, Gryka.**

Ręcznik, -a, *m.*, **Ręcniczek**, -czka, *m. dim.* ручникъ, полотéнце, утирáльникъ.

Ręczny, -a, -e, *adj.* ручнúй; ręczna robota, ручнáя рабóта; рукодѣлье; ręczna książka, ручнáя книга; записная книга, книжка; ręczna broń, ружьё.

Ręczyć, *v. a.* ручáться, поручáться, поручúться за кого́, быть порýкою по комъ, стáвить себя́ порýкою за кого́ въ чёмъ нибудь.

Ręczyciel, -a, *m.* ручáтель, порýка, поручáтель. [*dim.* ручка.

Ręczyna, -y, *f.*, **Ręczynka**, -i, *f.*

Ręczysko, -a, *n. augm.* ручáща.

Redakcya, -yi, *f.* редáкція; издáніе.

Redaktor, -, a *m.* редáкторъ; [издáтель.

Redukować, zredukować, v. **Sprewadzić.**

Reduta, -y, *f.* 1. *Fortf.* редýтъ, [укрѣплéніе, окружéнное вáломъ, брýствером и рвомъ]; 2. редýтъ, маскерáдъ, балъ-маскерáдъ; **Redutny, Redutowy**, *adj.* редýтный.

Rędzina, -y, *f.* урожáйная тýчная земля́.

Refa, Ryfa, -y, *f.*, **Refka**, -i, *f. dim.* желѣзный óбручъ.

Refektarz, -a, *m.* стóловая, трапéза, трапéзная, брáтская трапéзная.

Referen-darz, -a, *m.* референдáрій; докладчикъ; **-darski**, *adj.* референдáрскій; **-darstwo**, -a, *n.* дóлжность референдáрія.

Referent, -a, *m.* референтъ; докладчикъ. [się.

Reflektować, v. **Zastanawiać**

Reflexya, -yi, *f.*, v. **Zastanowienie, Rozważanie, Uwaga.**

Refor-ma, -y, *f.* преобразовáніе; v. **Poprawa & Oprawa**; **-macki**, *adj.* реформáцкій; **-macya**, -yi, *f.* реформáція; - posagu, v. **Oprawa** (5); **-mat**, -a, 1. монáхъ óрдена Св. Францúска; 2. реформáтъ; **-mator**, -a, *m.* реформáторъ, преобразовáтель; **-mować**, *v. a.* преобразóвывать, преобразовáть.

Regal, -a, *m.* 1. регáлъ; 2. regal, = **Regałowy** papier, Александрійская бумáга.

Regalia, *pl.* регáліи.

Regencya, Regiencya, -yi, *f.* регéнтство, правúтельство, управлéніе государствомъ во врéмя малолѣтства, или отсýтствія Государя; правлéніе; управлéніе; правúтельство; **Regencyjny**, *adj.* относящійся къ губéрнскому правлéнію; regencyjny Radzca, совѣтникъ губéрнскаго правлéнія.

Regent, Regient, Rejent, -a, *m.* 1. регéнтъ, [управляющій государствомъ во врéмя малолѣтства или отсýтствія Государя]; правúтель; 2. - kancelaryi, регéнтъ, дирéкторъ канцелярúи; актуáріусъ; 3. - chóru, (przełożony nad kapelą muzyczną), регéнтъ, начáльникъ хóра, капéльмейстеръ; **Regentka, Rejentka**, -i, *f.* правúтельница.

Regiestr, Rejestr, -u, *m.*, **Reglestrzyk**, -a, *m. dim.* реéстръ, реéстрикъ, рóспись, спúсокъ; - rachunkowy, счётъ; - (w księgach), оглавлéніе, указáтель; (w organach), регúстръ; (u konia), рядъ зубóвъ, лошадúные зýбы, [по комъ узнавáютъ лѣтá лошади]; **Regiestrator, Registrator, Rejestrator**, -a, *m.* регистрáторъ; **Regiestratura, Registratura, Rejestratura**, -y, *f.* регистратýра; **Regiestrować, Rejestrować**, *v. a. impf.*, u-, z-**regiestrować**, *v. perf.* вносúть, внестú (*abo* внесть) въ спúсокъ.

Regi-ment, Reiment, -u, *m.* 1. правлéніе; v. **Rząd, Panowanie**; 2. (komenda), начáльство; комáнда; предводúтельство; 3. (korpus wojska), полкъ; **-mentarstwo**, -a, *n.* власть, достóинство глáвнаго предводúтеля вóйска; **-mentarz**, -a, *m.* комáндующій значúтельною чáстію вóйска; предводúтель вóйска; главнокомáндующій вмѣсто фельдмáршала; заступáющій гетмáна; **-mentować**, *v. a.* комáндовать; **-mentowy**, -a,-e, *adj.* полковúй; cyrulik regimentowy = **-mentsfelczer**, -a, *m.* полковóй фéльдшеръ; **-mentskwatermistrz**, -a, *m.* полковóй квартúрмейстеръ.

Reguła, -y, *f.*, **Regułka**, -i, *f. dim.* прáвило; v. **Prawidło**; *Mathem.* reguła trzech, reguła złota, тройнóе прáвило; золотóе прáвило; reguła towarzystwa *abo* spólności, прáвило товáрищества.

Regulament, -u, *m.* регламéнтъ, устáвъ, постановлéніе; *Eccl. sl.* прáвильникъ.

Regularnie, *adv.* регулáрно; съ регулáрностію; прáвильно; постоянно; **Regularność**, -ści, *f.* регулáрность; прáвильность; **Regularny**, -a, -e, *adj.* регулáрный; прáвильный; постоянный; **Regulować**, *v. a.* регулúровать; приводúть въ порядокъ.

Rehabitować, v. **Odzyskać.**

Rehal, v. **Real.**

Rej, -u, *m.* rej w tańcu, хоровóдъ; хоровóдная плáска.

Reja, -i, *f.* рей, рáйна.

Rejent, v. **Regent.**

Rejestr, *etc.*, v. **Regiestr**, *etc.*

Rejtszul, -u, *m.*, **Rejtszula**, -i, *f.* шкóла верховóй ѣздú; манéжъ.

Ręka, -i, *f.* рукá; * сúла, власть, могýщество; *it.* рукá, нóчеркъ письмá; ręka zgarbiona, pełna czego, (garść), рýчка, горсть; całowanie ręki, цѣлованіе рукú, рукоцѣлованіе; prawa ręka, (v. **Prawica**), прáвая рукá; lewa ręka (v. **Lewica**), лѣвая рукá; rąk wkładanie duchowne, рукоположéніе, хиротóнія; dziecię na ręku nosić, носúть дитá на рукáхъ; v. **Piastować**; na ręku (rękach) kogo nosić, носúть кого́ на рукáхъ; носúть кого́ на тёмячкѣ; не знать что дѣлать съ кѣмъ; §. Boga wkywaj a ręki przykładaj, (*ora et labora*), Бóгу молúсь, а къ бéрегу гребúсь; ręka rękę myje, рукá рýку мóетъ; z założonemi rękoma chodzić (= próżnować), ходúть [*abo* сидѣть] склáвши *abo* подклáвши рýки; ничего́ не дѣлать; ничѣмъ не занимáться; na rękę kogo wyzywać, вызывáть кого́ на поединóкъ; danie ręki na co, bicie ręką, ударéніе по рукáмъ; рукобúтье; удáръ рукóю; na rękę dać, дать задáтокъ; piękną ręką pisze, у него́ хорóшій нóчеркъ.

Rękaw, -a, *m.*, **Rękawek**, -wka, *m. dim.* 1. рукáвъ, рукавóкъ, [часть одéжды, покрывáющая рýку]; 2. мýфта.

Ręka-wica, -y, *f.*, **-wiczka**, -i, *f. dim.* перчáтка, перчáточка; рукавúца, рукавúчка; **-wicznica**, -y, *f.*, **-wicznicza**, -i, *f. dim.* перчáточница; рукавúчница; **-wicznictwo**, -a, *n.* ремеслó перчáточника; **-wicznik**, -a, *m.* перчáточникъ; рукавúчникъ.

Ręko-czyn, -u, *m.* опера́ція; рękoczyny, манéвры, движéнія вóйска, **-czynnik**, -a, *m.* операторъ; **-dajny**, *adj.*, - nie, *adv.* обязанный [удáривъ по рукáмъ], обязáтельный; **-dzielnia**, -i, *f.* рукодѣльня; рукодѣльный завóдъ; мануфактýра; **-dzielnik**, -a, *m.* рукодѣльникъ; мануфактурúстъ; **Ręko-dzielny**, *adj.* рукодѣльный; мануфактýрный; ręko-

Digitized by Google

dzielny towar = Rękodzieło, -a, n. мануфактурный товаръ.

Rekognicya, -yi, f. признаніе, сознаніе, письменное засвидѣтельствованіе.

Rekogneskować, v. a. рекогносцировать.

Rękojemstwo, -a, n. 1. Rękojmia, -i, f. ручательство, поручательство, порука; 2. Rękojmia, -iego, m. порука, ручатель, поручитель.

Rękojeść, -ści, f. рукоять, рукоятка; (u krzyża od pałasza), эфесъ; rękojeść żarn, мелень.

Rekolekcya, Rekollekcya, v. Ćwiczenie (duchowne).

Rekomen-dacya, -yi, f. рекомендація; -dacyjny, adj. рекомендательный; -dować, v. a. рекомендовать; v. Zalecać, Polecać. [дорабливающій.

Rekonwalescent, -a, m. выз-

Rekonwencya, -yi, f. встрѣчный искъ; встрѣчная жалоба; жалоба на истца.

Ręko-pism, -u, m., -pismo, -a, n. рукопись; рукописаніе; манускриптъ; -pismowy, -pisowy, -a, -e, adj. рукописный; манускриптный.

Rękowiny, v. Zaręczyny.

Rekreacya, -yi, f. отдыхъ; отдохновеніе; забава; увеселеніе; Rekreować się, v. r. забавляться; v. Rozrywać się.

Rekrut, -a, m. рекрутъ, новобранецъ; Rekrutować, v. a. impf., za-, z-rekrutować, v. perf. набирать, набрать рекрутъ; Rekrutowanie, -ia, n. рекрутскій наборъ рекрутъ.

Rektangul, v. Prostokąt.

Rektor, -a, m. ректоръ; Rektorski, -a, -ie, adj. ректорскій; rektorski urząd = Rektorstwo, -a, n. ректорство, чинъ, званіе, достоинство ректора.

Rektyfikacya, -yi, f. поправка; повѣрка; Chem. очищеніе, двоеніе, передвойка, перегонка.

Rektyfikować, v.a., v. Sprostować, Sprawdzić, Poprawić; Chem. двоить, передваивать, передвоить, перегонять, перегнать.

Rekuperować, v. Odzyskiwać.

Rekwialna msza, f. панихида; обѣдня за упокоеніе умершаго.

Rekwirować, v. a. требовать, посылать требованіе о чѣмъ, относиться куда-либо [къ кому-либо] съ требованіемъ о чѣмъ; испрашивать; Rekwizycya, -yi, f. требованіе; истребованіе; испрошеніе.

Relacya, -yi, f. реляція; докладъ; докладная записка; донесеніе; отношеніе; разсказъ.

Relacyjny, adj. докладный.

Religia, -ii, f. религія; богопочитаніе; вѣра въ Бога; законъ; вѣроисповѣданіе; Religijność, -ści, f. религіозность, набожность; Religijny, adj. религіозный, набожный.

Relikwia, -i, f. мощи; мощи святыхъ; Relikwiarz, -a, m. рака; ковчегъ [abo гробница] съ мощами.

Remis, -u, m., Remisya, -yi, f. Jur. отсылка дѣла въ другой судъ; отложеніе, отсрочка до другаго времени.

Remisz, Remiz, -a, m. H. n. (parus pendulinus, sikorka Wołyńska), ремезъ, [птичка]; Remiszowy, adj. ремезовый, ремезиный; remiszowe gniazdo, ремезовое гнѣздо.

Ren, Renifer, -a, m. H. n. (cervus tarandus), сѣверный олень; нравъ; samica renifera, важенка; renifer młody bezrogi, нижикъ; skóra młodego renifera, нижъ.

Rendez-vous, s. n. мѣсто свиданія; тайное свиданіе.

Renegat, -a, m. ренегатъ, вѣроотступникъ.

Renetka, -i, f. Pomol. ранетъ, родъ яблокъ. [wienie.

Renowacya, v. Odnowa, Odno-

Reński, adj. Рейнскій; wino Reńskie, Рейнское вино; рейнское; рейнвейнъ.

Reparacya, -yi, f. исправленіе; поправка; починка; чинка; Reparować, v. a. impf., wy-, z-reparować, v. a. perf. поправлять, поправить; исправлять, исправить; починять, починить.

Repetować, v. a. повторять, повторять.

Repetycya, -yi, f. репетиція; повтореніе; zegar z repetycyami, часы съ репетиціею [съ репетиціями]; w muzyce repetycya, (znak powtórzenia), знакъ повторенія.

Replika, -i, f. Jur. реплика; возразительный отвѣтъ; возраженіе.

Reprezentacya, -yi, f. представительство; представленіе.

Republikanin, -a, m. республиканецъ. [канскій

Republikański, adj. республи-

Reputacya, -yi, f. репутація; слава; честное имя; хорошее [общее] мнѣніе. [женіе.

Respekt, -u, m. почтеніе, уваженіе; Respektować, v. a. почитать, уважать.

Respiracya, -yi, f. дыханіе.

Ressory, pl. (sprężyny), рессоры, пружины.

Restauracya, -yi, f. реставрація; возстановленіе; возобновленіе; it. реставрація; Restaurować, v. Odnowić, Poprawić.

Reszt, -u, m., v. Ostatek, Reszta.

Reszta, -y, f., Resztka, -i, f. dim. остатокъ; остальное; na resztę (= na koniec), наконецъ; na reszcie, w reszcie, z resztą, co do reszty, впрочемъ; do reszty, совершенно; совсѣмъ; resztę winnym zostawać komu = Resztować co komu, v. n. оставаться (остаться) кому должнымъ; оставаться въ недоимкѣ; podług rachunków resztuje jeszcze sto rubli, по счетамъ числится въ недоимкѣ на немъ сто рублей; Resztujący, part. a. недостаточный; недоимочный; неуплаченный.

Reta, ziele, v. Marzana.

Retenta, -ów, pl. недоимки; неуплаченные долги; недоимочныя деньги; Retentowy, adj. недоимочный; остаточный; неуплаченный.

Retor, -a, m. риторъ, ораторъ; витія, искусный въ краснорѣчіи.

Retorycki, Retoryczny, adj., -nie, adv. риторическій.

Retoryka, -i, f. риторика, († риторія), краснорѣчіе, витійство.

Retorta, -y, f. Chem. реторта, горлянка.

Retyrada, -y, f. 1. Milit. ретирада, отступъ, отступленіе [войска отъ непріятеля]; v. Odwód; 2. v. Prewet. [cki.

Rewbarbarum, v. Rum Ture-

Rewanż, -u, m. реваншъ, отъигрышъ; отплата, воздаяніе; отмщеніе; v. Odwet; Rewanżować, v. Po-, Od-wetować.

Rewerberowy, adj. Chem. реверберный, реверберный, отражательный, отбивной; ogień rewerberowy, реверберный [abo реверберный] огонь, отражательный огонь, отбивной огонь; v. Odbijaczny (piec).

Rewerenda, -y, f. раса, священническая или монашеская верхняя одежда.

Rewers, -u, m. реверсъ; подписка; обязательство [письменно на что данное]; росписка, расписка. [скамъ.

Rewia wojska, f. смотръ вой-

Rewidować, v. a. ревизовать; пересматривать; просматривать; освидѣтельствовать; повѣрять.

Rewizor, -a, m. ревизоръ.

Rewizya, -yi, f. ревизія, ревизовка, обревизовка, пересмотръ, просмотръ; освидѣтельствованіе; повѣрка; Typogr. сводка; третья корректура; Jur. - procesu, пересудъ, ревизія, пересмотръ дѣла, вторичное разсматриваніе дѣла. [Odwołanie.

Rewokacya, Rewokowanie, v.

Rewolucya, -yi, f. революція; переворотъ.

Rež, gen. rży, f. Bot. (żyto), рожь; gen. ржи; krowia rež, rzeź, v. Krowia pszenica; it. v. Dzień i noc (Bot.).

Rezerwa, -y, f. предоставленіе; Milit. резервъ; v. Odwód.

Rezerwować sobie co, v.a. удержать что за собою.

Rezolucya, -yi, f. резолюція; рѣшеніе; рѣшимость; намѣреніе, предпріятіе; Rezolut, -a, m. человѣкъ рѣшительный; хватъ.

Digitized by Google

Rezolutny, *adj.* рѣшительный; хвастскій; отважный.

Rezolwować się, *v. r.* рѣшиться; отважиться; – jaką kwestyą, jakie problema, v. Rozwiązać.

Rezydencya, -yi, *f.* резиденція; столица; столичный городъ; престольный городъ, царственный градъ; пребываніе; **Rezydent**, -a, *m.* резидентъ; **Rezydować**, *v. n.* имѣть пребываніе; жительствовать; жить.

Rezygnacya, v. Zrzeczenie się, Ustąpienie.

Rob, -u, *m.*, v. Szałsza.

Roba, -y, *f.* роба, дамское нарядное платье.

Robactwo, Robastwo, -a, *n.* черви; **Robaczeć**, v. Czerwieć; **Robaczek**, -czka, *m. dim.* червячекъ; **Robaczkowaty**, *adj.* червообразный; **Robaczliwy**, *adj.* изъѣденный *abo* источенный червями; червивый; **Robaczywieć**, *v. n.* червивѣть; v. Czerwieć; **Robaczny**, *adj.* червивый; kwas robaczny, шелковичная кислота.

Robak, -a, *m.* червь, червякъ.

Robić, *v. a.* дѣлать; работать; piwo robi, пиво молодится; wino robi, вино бродитъ; **Robienie**, -ia, *n.* дѣланіе; работаніе; работа; броженіе; **Robocizna**, -y, *f.* боярщина, барщина; **Roboczy**, *adj.* рабочій, работный; трудолюбивый; **Robota**, -y, *f.* (*prorp.* & *) работа, трудъ; **Robotnia**, v. Pracowalnia, Warsztat; **Robotnica**, -y, *f.* работница; **Robotnik**, -a, *m.* работникъ; **Robotny**, *adj.* работный; рабочій; трудолюбивый; robotne bydło, рабочій скотъ.

Roch, -a, *m.* 1. *H. n.* (*raja*), скатъ; 2. roch, -u, *m.* (w szachach: слонъ), ладья, башня.

Rochmanić, v. Ołaskawić.

Roczek, -czka, *m. dim.* (v. Rok) годокъ, годикъ.

Roczeń, -czna, *m.*, **Rocznik**, -a, *m.* годовикъ; годовое животное; ярецъ.

Rocznica, -y, *f.* годовой праздникъ; – urodzin, день рожденія; – imienin, день имянинъ; имянины; – pogrzebu, годины, годовщина.

Rocznie, *adv.* ежегодно; каждый годъ.

Rocznik, -a, *m.* лѣтопись.

Roczny, *adj.* годовой; годичный; ежегодный; roczne dzieje, лѣтопись; roczny dochód, годовой доходъ.

Roczyć, v. Wyrok (czynić).

Roczyny, *pl.*, v. Rocznica.

Ród, -odu, *m.* родъ; поколѣніе; племя; порода; происхожденіе; родство; rodem, родомъ, по происхожденіи.

Rodaczka, -i, *f.* уроженка; землячка; соотечественница; единоземка.

Rodak, -a, *m.* уроженецъ; соотечественникъ; землякъ; единоземецъ; туземецъ.

Rodny, -a, -e, *adj.* производящій; урожайный; плодородный; дородной.

Rodo-naczelnik, -a, *m.* родоначальникъ; -pis, -a, *m.* родословъ, генеалогъ; -pisarski, *adj.* родословный, генеалогическій; -pisarstwo, -pismo, -a, *n.* родословіе, генеалогія; *it.* родословная; -wity, *adj.* урожденный; природный, отечественный; *it.* знатный, знатнаго рода, происхожденія; rodowity język, отечественный [*abo* природный, родной] языкъ; rodowity Niemiec, Włoch, природный Нѣмецъ, Италіянецъ.

Rodowy, *adj.* родовый.

Rodzaj, -u, *m.* родъ; порода; видъ; (płeć), полъ; *it.* урожай; *Gramm.* (*genus*) родъ; rodzaj męzki, żeński i nijaki, мужескій, женскій и средный родъ; **Rodzajny**, *adj.* производящій, *etc.*, v. Rodny; **Rodzajować**, *v. a. Gramm.* измѣнять окончаніе по родамъ; v. Deklinować; **Rodzajowy**, -a, -e, *adj.* родовый.

Rodzeństwo, -a, *n.* семейство; братья и сестры; родня, родство, сродство & сродство.

Rodzić, *v. a.* раждать, родить; *раждать, причинять, производить; приносить, производить плоды; – się, *v. r.* родиться, раждаться; происходить, получать начало; **Rodzic, Rodziciel**, -a, *m.* родитель, отецъ; **Rodzica**, -y, *f.*, **Rodzicielka**, -i, *f.* родительница, мать; **Rodzice**, -ów, *pl.* родители; отецъ и мать; **Rodzicielski**, *adj.* родительскій, родителевъ; **Rodzieniec**, -nca, *m. Bot.* 1. (*phyllum*), пролѣска; собачья капуста; 2. (*acanthus*), роженецъ, *etc.*, v. Barszcz (Włoski); **Rodzina**, -y, *f.* родня, родство & родство; семейство; *it.* родина, мѣсто рожденія; v. Urodziny; **Rodzinny**, *adj.* родимый; **Rodzony**, *adj. part.* 1. родимый; рожденный; brat rodzony, родной братъ; 2. (= rodowity, *qu. v.*), природный.

Róg, -ogu, *m.*, **Rożek**, -żka, *m. dim.* (*propr.* & *) рогъ, рожекъ; rogi, *pl.* рога; róg (stołu, domu, ulicy), уголъ; na rogu grać, трубить, играть на рожкѣ; трубить въ рогъ; róg obfitości, рогъ изобилія; róg wielorybi, китовый усъ; chleb ma rogi, v. *sub*: Chleb.

Rogacieć, *v. n.* ратѣть.

Rogacizna, -y, *f.* ратый скотъ; говядо.

Rogacz, -a, *m.* 1. нижущій большіе рога; 2. (u myśl. = jeleń samiec), олень самецъ; 3. *H. n.* (gat. wężów, *vipera cerastes*), гадюка ратая, змѣя ратая, керастъ; 4. *H. n.* (*balistes*), рогоносъ, синорогъ [рыба]; 5. рукоятка *abo* ручка у плуга; козачка; 6. *рогоносецъ, ратый мужъ; 7. *H. n.* (ptak, *buceros*), носерогъ, рогоносъ [птица].

Rogal, -a, *m.* 1. нижущій большіе рога; 2. *Forty.* ратовержъ; 3. rogal, **Rogalik**, -a, *m.*, **Rożek**, -żka, *m.* (bułka) сдобень; 4. *рогоносецъ, ратый мужъ; 5. v. Rogacz (7).

Rogatek, -tku, *m. Bot.* (*ceratophyllum*), рогоистъ, рогоистникъ. [ратка, раточка.

Rogatka, -i, *f.*, **Rogatki**, *pl.*

Rogaty, -a, -e, *adj.* ратый, ратистый; угловатый; остроугловатый.

Rogo-bodziec, -dźca, *m. Ecl. al.* рогобійца, рогободецъ, рогободитель; -dzielj, -a, *m.* рогощикъ, рогодѣй; -krusz, -u, *m.* роговая рудя; роговое серебро; -nogi, *adj.* нижущій копыта; -nos, v. Nosorożec; -noszy, *adj.* рогоносный; -wacieć, *v. n.* дѣлаться роговатымъ; -waty, *adj.*, -wato, *adv.* роговатый; рогоидный; рожаный; -wiec, -wca, *m.* (rogowy kamień), роговикъ, ерлецъ, роговой камень.

Rogówka, -i, *f.* фижки.

Rogownik, -a, *m.* рогощикъ, ремесленникъ, дѣлающій роговыя вещи.

Rogowy, *adj.* роговый; grzebień rogowy, роговой гребень; роговикъ; rogowe, -ego, *e. n.* = rogowy podatek, роговое, [пошлина, взимавшаяся съ ратаго скота]; rogowy kamień, роговый камень, роговикъ, ерлецъ; *Anat.* błonka rogowa w oku, (*tunica cornea*), роговая плева; роговая оболочка; твердая оболочка; мозгица; *Bot.* rogowe ziele, (*cerastium*), роговикъ; ясколка; безплодная трава.

Rogoż, Rogoża, Rogożina, -y, *f.* 1. *Bot.* (*juncus*), рогозъ, ситникъ, тростникъ; 2. рогожа, ратожа; rogoża, rogożka podwójna, цыновка, цыновочка; **Rogożnik**, -a, *m.* рогожникъ, цыновочникъ.

Rochatnik, -a, *m.* ратенникъ.

Rochatyna, -y, *f.* ратина.

Roić, *v. a.* мечтать; внимать; бредить; **Roić się**, *v. r. impf.*, **odroić się**, *v. perf.* роиться, отраиваться, отроиться; roją się pszczoły, пчелы роятся; *it.* roić się, гомозиться, толпиться; бродить; *грезиться, мечтаться; co ci się w głowie roi, о чемъ ти задумался? [ный рои.

Roisty, *adj.* роистый, изобиль-

Rój, *gen.* roju, *m.*, Roik, -a, *m. dim.* рой [пчелиный]; *куча, множество, толпа; *it.* v. Urojenie; v. *sub*: Rojowy. [ніе.

Rojenie, -ia, *n.* роеніе; *мечта-

Rojnik, -a, *m. Bot.* (*sempervivum*), очитокъ, всегдашнѣ кровельный.

Rojny, -a, -e, *adj.* роинный; rojne pszczoły, роинные пчелы.

Digitized by Google

Rojowisko, -a, *n.* сборище, множество, куча, толпа.

Rojownik, -a, *m.* *Bot.* 1. v. **Paszczelnik**; 2. rojownik pieprzny pryszczący, v. **Rozchodnik**.

Rojowy, *adj.* ройный; rojowy kosz, (kosz z brzozowéj kory na zbieranie rojów), роёвикъ; роёвка; роёвня.

Rok, -u, *m.* 1. годъ; nowy rok, новый годъ; rok temu, jak..., годъ тому, какъ...; rok bieżący, текущій [*abo* нынѣшній, настоящій] годъ; co piąty rok, каждые [черезъ каждые] пять лѣтъ; od roku do roku, годъ-отъ-году; rok od roku = co rok, изъ-году въ годъ; каждый годъ; *it.* v. *sub:* **Lato**; 2. *Jur.* rok, срокъ; roki, *pl.* сроки, опредѣленное время судебныхъ засѣданій.

Rokambuł, -u, *m.* *Bot.* (*allium scorodoprasum*), луговой чеснокъ.

Rokicina, -y, *f.* *Bot.* ива; тальникъ. [никовый.

Rokicinowy, *adj.* ивовый; таль-

Rokieta, v. **Komża**.

Rokita, -y, *f.* *Bot.* ива несочная; тальникъ.

Rokitowy, *adj.* тальниковый.

Rokosz, -u, *m.* междоусобіе; v. **Bunt**.

Rokować, *v. a.* разсуждать; заключать; предполагать; догадываться. [ный.

Rokowy, *adj.* годовой; срочно-

Rola, -i, *f.* 1. (*propr.* & °) роль, роля; grać rolą, играть роль; 2. (lista, regiestr), росписъ, реестръ; 3. свертокъ, святокъ, катушка; 4. **Rola**, -i, *f.*, **Rolka**, -i, *f.* *dim.* (pole zasiewne), пашня, пашенка, † роля, ролья, пахатная земля; trudnić się uprawą roli, земледѣльствовать.

Rolnictwo, -a, *n.* земледѣліе; хлѣбопашество; землеобработываніе; rolnictwem się bawić, заниматься земледѣліемъ; **Rolniczy**, *adj.* земледѣльческій, земледѣльный, хлѣбопашный, пахотный; sprzęty rolnicze, земледѣльческія [*abo* пахотныя, хлѣбопашныя] орудія; **Rolnik**, -a, *m.*, **Rolniczek**, -czka, *m.* *dim.* земледѣлецъ, хлѣбопашецъ; **Rolny**, *adj.* хлѣбопашный; полевой; rolne gospodarstwo, хлѣбопашенное хозяйство.

Roman, -u, *m.* *Bot.* (*euphorbia cyparissias*), кипарисный молочай.

Romanek, -nku, *m.* *Bot.* (kołowrot, *euphorbia heliosocpia*), ѣдкомлечникъ солнечный; молочай клинолистный.

Romans, † **Roman**, -u, *m.* 1. романъ; любовная повѣсть; romanse czytać, писать читать, писать романы; 2. романсъ; **Romansista**, -y, *m.* (autor romansowy), романистъ; сочинитель романовъ; пишущій романы; **Romansowy**, *adj.* романическій; любострастный.

Rondel, -dla, *m.*, **Rondelek**, -lka, *m.* *dim.*, **Rondlik**, -a, *m.* *dim.* кастрюля, кастрюлька, кастрюлечка.

Rondela, -i, *f.* круглый щитъ.

Ronić, **Uroniać**, **Uraniać**, *v. a.* *impf.*, **z-**, **u-ronić**, *v. perf.* 1. (*propr.* & °) ронять, уронять; терать; ронić pierze, ронять перья; линять; łzy ronić, проливать слезы; слезить & слезити; горько плакать; 2. выкидывать, извергать, рождать прежде времени [живаго или мертваго младенца]; недонашивать, недоносить; **Ronienie**, -ia, *n.* роняніе; выкидываніе, изверженіе, недоносъ, преждевременное роды.

Ront, -u, *m.* *Milit.* рундъ, дозоръ, дозорный обходъ, патруль, дозорный объѣздъ.

Ropa, -y, *f.* рôпа, гной, сукровица; ropa ospiana, осженная матерія; **Ropić**, *v. a.* (о ранахъ:) гнойть, нагнивать, приводить въ гноеніе; **Ropić się**, *v. r.*, **Ropieć**, *v. n.* гнойться, загниваться; **Ropienie**, -ia, *n.* гноеніе; нагноеніе; **Ropistość**, -ści, *f.* гнойстость; гноевитость; **Ropisty**, *adj.*, -sto, *adv.* гнойстый, обильный гноемъ, сукровицею, сукровистый; гнойный, сукровичный; гноевитый; *it.* гнойливый.

Ropucha, -y, *f.* *H. n.* (*rana bufo*), жаба, родъ лягушки.

Roraty, *pl.* (nabożeństwo adwentowe), рораты, заутреня въ Филиповки (*abo* въ Филиповъ постъ).

Ros—, v. **Roz—**.

Rosa, -y, *f.* роса; rosa miodowa, медовая роса; медвяная роса.

Rosada, v. **Rosnada**.

Rość, v. **Rosnąć**.

Rościć, *v. n.* расти; pretensye rościć, требовать, домогаться чего; rościć podejrzenie, подозрѣвать въ чемъ.

Rosić, *v. a.* росить, орошать.

Rosiczka, -i, *f.*, **Rosnik**, -a, *m.* *Bot.* (*drosera*, Linn.), росянка, росникъ, солнечная роса, (растеніе). [стый.

Rosisty, *adj.*, -sto, *adv.* росистый.

Rosk .... *etc.*, v. **Rozk** .... *etc.*

Roślina, -y, *f.* растеніе; произведеніе; былина; opisanie roślin, описаніе растеній; фитографія; królestwo roślin, царство растеній; **Roślinny**, *adj.* растительный; sok roślinny, растительный сокъ; сокъ растеній; oléj roślinny, растительное масло; **Roślinniarnia**, -i, *f.* теплица; оранжерея; **Roślinopisarz**, -a, *m.* описатель растеній; **Roślinopismo**, **Roślinopistwo**, -a, *n.* описаніе растеній; наука о произведеніи; травовѣдѣніе; ботаника.

Rosłość, -ści, *f.* рослость, взрослость, возрастъ, ростъ.

Rosły, *adj. part.* рослый, взрослый, высокій, высокорослый, великій.

Rosnąć, **Rość**, *v. n.* расти, возрастать, вырастать; °расти, увеличиваться, умножаться.

Rośny, -a, -e, *adj.* росистый.

Rosocha, **Rosochaty**, *etc.*, v. **Rozsocha**, *etc.*

Rosół, -ołu, *m.*, **Rosołek**, -łku, *m.* *dim.* 1. мясная похлёбка; мясной отваръ; говяжій супъ; бульонъ; 2. (do surowych rzeczy, ryb, mięsa, *etc.*), росолъ, разсолъ, тузлукъ.

Rosomak, -a, *m.* *H. n.* (*mustela gulo*), россомаха; *fig.* неважда; обжора; **Rosomaszy**, *adj.* россомашій, россомашескій.

Rosonośny, *adj.* россоносный.

Rospacz, **Rospadać**, ... *etc.*, v. **Rozp** ....

Rospikamień, -nia, *m.* *Bot.* (ziele, biedrzeniec, *primpinella saxifraga*), бедренецъ, бедринецъ.

Rospi ...., **Ross** ...., *etc.*, v. **Rozpi** ..., **Rozs** ... [*etc.*

Rostać się, *etc.*, v. **Rozstać się**,

Rostek, -stka, *m.* ростокъ.

Rostnica, v. **Spólnica** (ryba).

Rosto ..., v. **Rozto** ....

Rostopaść, ziele, v. **Jaskółcze ziele**.

Rostropność, -ści, *f.* благоразуміе; **Rostropny**, *adj.*, -nie, *adv.* благоразумный, остроумный.

Rostruchan, -a, *m.* бокалъ, кубокъ, чаша.

Rostrucharz, -a, *m.* лошадиный барышникъ. [саб, *etc.*

Rostrząsać, *etc.*, v. **Rozstrząsać**,

Rószczka, **Rożdżka**, -i, *f.* *dim.* маленькая розга; прутикъ; лозá; хворостиночка; (v. **Rózga**); **rószczka oliwna**, оливная [*abo* масличная] вѣтвь.

Roszt, **Ruszt**, -u, *m.*, **Roszcik**, -a, *m.* *dim.* ростъ, рашперъ, желѣзная рашетка (решетка) для жаренія.

Roztować, v. **Rozstować**.

Rota, -y, *f.* 1. рота; (v. **Poczet**); 2. rota przysięgi, формула присяги; присяжный листъ.

Rotgiser, v. **Rutgiser**. [щикъ.

Rotman, -a, *m.* лоцманъ, сиу-

Rotmistrz, -a, *m.* ротмистръ; **Rotmistrzowa**, -éj, *f.* ротмистрша, жена ротмистра; **Rotmistrzowski**, **Rotmistrski**, *adj.* ротмистрскій; ротмистровъ; **Rotmistrzowstwo**, **Rotmistrstwo**, -a, *n.* ротмистрство; чинъ, званіе ротмистра; *collect.* ротмистръ и его жена.

Rów, *gen.* rowu, *m.*, **Rowek**, -wka, *m.* ровъ, (*gen.* рва), *dim.* рôвикъ; прокопъ.

Rówie-nnica, -wieśnica, -y, *f.*, -nniczka, -i, *f.* *dim.* ровня, ровесница, сверстница; -nnictwo, -a, *n.* ровесничество, одинакость лѣтъ, сверстничество, равенство возраста (и званія).

Digitized by Google

Rówie-nniczy, *adj.* ровéсный, свéрстничій, свéрстнический; **-nnik**, **-śnik**, -a, *m.* 1. рóвня, ровéсникъ, свéрстенникъ; 2. rówiennik, современникъ; 3. rówiennik, (*aequator*), v. Równik.

Rowisko, -a, *n.* рóвище.

Rowisty, *adj.*, **-sto**, *adv.* ровáстый, имѣющій много рвовъ.

Rowkowaty, -a,-e, *adj.* желобковáтый, желобúстый.

Równać, *v. a.* равнáть; срáвнивать; уравнáть; дѣлать рóвнымъ, глáдкимъ; срáвнивать, [*v. perf.* сравнáть & сравнúть]; **- się**, *v. r.* равнáться; срáвниваться; **-się z kim**, равнáться съ кѣмъ, стáвить себя рáвнымъ другóму; **- się czemu**, быть чемý рáвнымъ; **Równanie**, -ia, *n.* равнéніе, равнáніе, срáвниваніе, урáвниваніе, угláживаніе; сравнéніе; *Mathem.* уравнéніе; **Równia**, -i, *f.* ровнúна, равнúна, рáвень, рóвная повéрхность; плóскость; равновѣ́сіе (*propr.* & *); рáвное, одинáкое состóяніе силъ, дѣлъ, *etc.*, рáвенство состóянія, сúлы, *etc.*; **Równianka**, -i, *f.*, **Równianeczka**, -i, *f. dim.* примáк, неизмятая солóма; 2. букéтъ, пучёкъ цвѣтóвъ; **Równie**, *adv.* равнó; наравнѣ; рáвнымъ óбразомъ; тáкже; тóчно; одинáково; стóлькоже; **Równik**, -a, *m.* (*aequator*) экватóръ, равноденникъ, равноденственникъ, равноденственный кругъ; **Równina**, -y, *f.* равнúна, ровнúна; **Równiuchny**, **Równiuczki**, **Równiuteńki**, *adj.* равнéньки, равнёхонькій, равнёшенькій; Równiuczko, Równiutko, Równiusieńko, Równiuteńko, *adv.* равнéнько, равнёхонько, равнёшенько; **Równo**, *adv.* равнó; рóвно; глáдко; v. Równie.

Równo-barwy, *adj.* одноцвѣтный; одного цвѣта; **-boczny**, *adj.*, -nie, *adv.* равносторóнній, равнобóчный, равнобóкій; trójkąt równoboczny, *Geom.* равносторóнній [*abo* равнобóчный] треугóльникъ; **-bok**, -u, *m.* (= równoboczna figura), равнобóчная фигýра; **-brzmiący**, *adj.* равнозвýчный; однозвýчный; **-duszny**, *adj.* равнодýшный; **-dzień**, -dnia, *m.* (v. nocorównia), равноденствіе; **-dzienny**, **-nocny**, *adj.* равноденственный, равноснóщный; **-imienny**, *adj.* равноимéнный; **-kąt**, -u, *m.* прямоугóльникъ; **-kątny**, -a,-e, *adj.* равноугóльный; **-kształtny**, *adj.*, -nie, *adv.* равнообрáзный; единовúдный; **-ległobok**, -u, *m. Mathem.* параллелогрáмъ; **-ległościan**, -u, *m. Mathem.* параллелопúпедъ; **-ległość**, **-odległość**, -ści, *f.* паралléльность, рáвное отстóяніе; **-legły**, **-odległy**, *adj.* паралléльный, равноотстóящій; linie równoległe, паралléльныя лúніи.

Równo-leżnik, -a, *m. Geogr.* паралléльный кругъ [въ экватóру]; **-liczny**, *adj.* равночúсленный; **-mocny**, *adj.* равномóщный, равносúльный; **-nocny**, v. Równodzienny; **-ramienny**, *adj.* равнобéдренный; **-rodny**, *adj.* рáвнаго происхождéнія; рáвный по происхождéнію; **-rzutnia**, -i, *f.* парáбола.

Równość, -ści, *f.* рóвность; рáвность; схóдство; рáвенство.

Równo-ścienny, *adj.* равносторóнній, равнобóчный; **-silny**, *adj.* равносúльный, равномóщный; **-stronny**, *adj.* равносторóнній, равнобóчный; **-waga**, -i, *f.* 1. (*propr.* & *) равновѣ́сіе; 2. ýровень, ватерúасъ, отвѣ́съ, нивелúръ; **-ważenie**, -ia, *n.* нивелировáніе, нивелирóвка, провѣ́шиваніе, вырáвниваніе ватерúасомъ; **-ważność**, -ści, *f.* (*propr.* & *) равновѣ́сіе; **-ważny**, *adj.*, -nie, *adv.* (*propr.* & *) равновѣ́сный; **-ważyć**, *v. a.* нивелировáть, провѣ́шивать, вырáвнивать ватерúасомъ; уравновѣ́шивать, приводúть въ равновѣ́сіе; **-wieki**, *adj.* равновѣ́чный; **-wysoki**, *adj.* равновысóкій; **-ziarnisty**, *adj.* равнозернúстый; **-znaczny**, *adj.* однознáчащій.

Równy, **Rówien**, *adj.* (*propr.* & *) рóвный; глáдкій; рáвный; одинáкій, одинáковый; схóдный; *Gramm.* stopień równy, положúтельная стéпень.

Roz—, *praep. inseparr.* = раз—.

Róża, -y, *f.*, **Różyczka**, -i, *f. dim.* 1. *Bot.* (*rosa*), рóза, рóзочка, [цвѣтъ и кустъ]; róża polna, dzika, полевáя, дúкая рóза; шипóвникъ; гулáфъ; серебарúнникъ; róża bobkowa, v. Płochowiec; lisia róża, v. Omieg; róża czarna, oximia, ślazowa, słoneczna, v. Ślaz Włoski; §. nie masz róży bez kolców, нѣтъ рóзы безъ шипóвъ; 2. рóзочка, розéтка, бантъ, репéй; 3. *Med.* róża, (*erysipelas*), рóжа.

Różaniec, -ńca, *m.* 1. чётки; 2. v. Rumianiec.

Różany, *adj.* рóзовый; różany kolor, рóзовый цвѣтъ; румянный цвѣтъ; алый цвѣтъ; v. Rumianiec; różany zapach, рóзовый зáпахъ; różana woda, рóзовая водá; różany olejek, рóзовое мáсло.

Rozbaczyć, **Rozbaczywać**, v. **Rozważać**.

Roz-badać, 1. v. Rozbóść; 2. **-badać**, *v. a.* изслѣдовать, испытáть, вúвѣдать; v. Rozważać; **-beczeć się**, *v. r.* разрúматься, распláкаться; **-bestwić** kogo, *v. a.* разъярúть, растравúть, разсердúть, сдѣлать лютимъ, свирѣпымъ, звѣрскимъ, *etc.*, v. Bestwić; rozbestwić się, *v. r.* разъярúться, разсвирѣпѣ́ть; **-bić**, v. Rozbijać; **-bicie**, -ia, *n.* разбúтіе, разбúвка, раздроблéніе (на чáсти), [со]крушéніе; rozbicie okrętu, разбúтіе [разбúвка] кораблá; крушéніе кораблá; кораблекрушéніе.

Roz-bieg, -u, *m.* разбѣ́гъ, стремúтельное бѣ́гáніе; (= rozbieganie się, rozbieżenie), разсѣ́каніе, разсúпка; **-biegać się**, **-biedz się**, **-bieżeć się**, *v. r.* разбѣ́гáться, разбѣ́жáться; бѣ́жа уклонúться, уклонúться въ рáзныя стóроны; rozbieżeć się, разбѣ́жáться, [чтóбы съ бóльшею сúлою пересекчúть чрезъ чтó-либо]; **-bierać**, Rozebrać, *v. a.* разбирáть, разобрáть; разнимáть, разнять по частúмъ; раскладывать, раскласть; раздѣлáть, раздѣлúть; разрѣ́зывать, разрѣ́зать; rozebrać (towar), разобрáть, раскупúть; *Chem.* разбирáть, разобрать, разлагáть, разложúть на составнúя чáсти, анализúровать; *Chir.* - (trupa), вскрывáть, вскрыть и разнимáть, разнúть, анатóмить; *it.* разсѣ́кать, разсѣ́чь; - (rybę, zająca, *etc.*), потрошúть, вúпотрошить; - kogo, раздѣвáть, раздѣ́ть, раздоблачáть, разоблачúть; rozbierać co, (rozważać, *etc.*), разбирáть, разсмáтривать въ подрóбности; изслѣдовать; доходúть до познáнія чегó-либо; **-bieracz**, -a, *m.* разбирáтель, разобрщикъ, разбирáющій чтó-либо; *it.* v. Anatomik; **-bieralny**, *adj.* разобрный; могýщій быть разобраннымъ; **-bieranie**, Rozebranie, -ia, *s. n. v.* разбирáніе, разобрáніе; разобрка; *cfr.* & v. *verb.* Rozbierać; *it.* v. Rozbiór; **-bieżać się**, v. Rozbiegać się; **-bijać**, Rozbić, *v. a.* разбивáть, разбúть; раздробля́ть, раздробúть; разшибáть, разшибúть; сокрушáть, сокрушúть; rozbić okręt, разбúть, сокрушúть корáбль; - namiot, разбивáть, разбúть палáтку (*abo* шатёръ); поставить палáтку; - (na drodze, odzierać, *etc.*), разбивáть, разбúть, грáбить по дорóгамъ, разбóйничать; **-bijać się**, Rozbić się, *v. r.* разбивáться, разбúться; раздробля́ться, раздробúться; разшибáться; сокрушáться, сокрушúться; **-bijanie**, -ia, *n.* разбивáніе; *cfr.* & v. *verb.* Rozbijać; **-biór**, -oru, *m.*, **-biórka**, -i, *f.* разбóръ; разбóрка, разобрáніе; пересмóтръ; разсмáтриваніе; разсмотрѣ́ніе; раздѣлъ, раздѣлéніе; rozbiór, (*analysis*), разбóръ; анализъ & анализъ; разложéніе; rozbiór chemiczny, химическое разложéніе; rozbiór grammatyczny, грамматúческій разбóръ; **-biorowy**, *adj.* аналитическій; **-bit**, -a, *m.*, **-bitek**, -tka, *m. dim.* 1. претерпѣвшій кораблекрушéніе, крушéніе [*abo* разбúтіе] кораблá; **-bitki**, *pl.* отлóмки разбúтаго кораблá; **-bity**, *part. p.* разбúтый; v. *verb.* Rozbijać, Rozbić.

Roz-bój, -oju, *m.* разбóй, гра-

Digitized by Google

бѣжъ по дорогамъ; разбойничество; **Roz-bójca**, -y, *m.*, **-bójnik**, -a, *m.* разбойникъ, грабитель; rozbójnik morski, морской разбойникъ; [корсаръ; пиратъ]; **-bójczyni**, -i, *f.*, **-bójnica**, -y, *f.* разбойница, грабительница; **-bójnia**, -i, *f.* разбойничій вертепъ; **-bójniczy**, **-bójski**, *adj.* разбойничій, разбойническій; rozbójnicza jaskinia, разбойничій вертепъ; statek, окрѣт rozbójniczy, разбойничье судно, [корсарское, пиратское судно], разбойничій корабль; **-bójnik**, v. Rozbójca; **-bójstwo**, -a, *n.* разбойничество, разбойство, грабительство; v. Rozbój; **-boleć się**, *v. r.* разболѣться; **-bość**, Rozbadać, *v. a.* разбости, разбодать; исколоть, исклевать; разрушить; распихать, распихнуть; §. chléb bez pracy prędko rozbodzie sługę, ѣда безъ труда для слугъ съ жиру бѣда; кому сливкомъ везетъ, тотъ на всё отзывается; *il.* v. Chléb (ma rogi = rozbodzie); **-bracić się**, **-bratać się** z kim, *v. r.* разбратиться, перестать жить по-братски, прервать съ кѣмъ дружескія связи, отказываться, отказаться отъ дружбы съ кѣмъ; раздружиться; **-branić**, **-bronić**, *v.a.* 1.-(bijących się), разнимать, разнять, разводить, развести (*abo* развесть) дерущихся; rozbronić (psy gryzące się), разогнать; **-brat**, -u, *m.* прервавъ, разрывъ дружбы; *cfr.* & v. *verb.* Rozbracić się; **-brelé**, v. Rozbroić; **-brykać się**, *v. r.* разбрыкаться; разнуздаться, разгородиться, разшалиться, засвоевольничать; **-bujać się**, *v. r.* свирѣпствовать, бѣситься; v. Rozbrykać się; **-burzyć**, *v. a.* разорить, разрушить, развалить; привести въ волненіе, дѣлать бурливымъ, раздражать, -жить, распалить, распалить; **-chechotać się**, *v. r.* расхохотаться; **-chełzać**, **-chełznąć**, **-kiełznąć**, *v. a.* (*propr.* & °) разнуздывать, разнуздать; дать кому волю; - (namiętności), предаться страстямъ; - się, *v. r.* своевольничать; разшалиться; **-chlipać się**, v. Rozbeczeć się; **-chłodzić**, *v. a.* расхолодить; **-chłostać**, *v. a.* расхлестать; **-chód**, -odu, *m.* расходъ; издержка; трата; страта; выдатокъ; расчутіе; **-chodnik**, -a, *m.* *Bot.* (*sedum*) молодильныхъ, молодильная трава; молодило; молодилъ; зимняя капуста; - przyszący, v. Przyszczenica; **-chodowy**, *adj.* расходный; расходный; **-chodzić się**, **Rozejść się**, *v. r.* расходиться, разойтися; разбраниваться, разбрестися, разбродиться; разлучиться; распространиться, распространяться (*propr.* & °); разширяться,-риться; разрушиться, не совершиться; разлаживаться, заладиться; издержаться; **Roz-chodzisty**, **-chodliwy**, -a,-e, *adj.* расходящійся; распространяющійся; разширяющійся; **-chorewać się**, **-chorzeć się**, *v. r.* расхворяться, разбаливаться, разболѣться, разнемогаться, разнемочься; **-chwiać**, **-chwiewać**, *v. a.* разшатать, разшатывать, расколебать; **-chwiać się**, *v. r.* (*propr.* & °) разшататься; расколебаться; разрушиться; **-chwycić**, **-chwytać**, *v. a.* расхитить, расхищать; расхватать, расхватать, расхватывать; **-chwytacz**, -a, *m.* расхититель; **-ciąć**, **-cinać**, *v. a.* (*Fut.* rozetnie), разсѣкать, разсѣчь, растинать, растинуть, растинывать, разрубить, -бать, растесать, растесывать, истесать; **-ciąg**, Rosciąg, -u, *m.* растяжка; растяженіе; расширеніе; протяженіе; объемъ; *il.* v. Przestrzeń, Rozległość; **-ciągać**, **-ciągnąć**, **-ściągnąć**, *v. a.* (*propr.* & °) растягивать, растянуть; протягивать, протянуть; разширять, разширить; распространять, распространить; разстилать разстлать; простирать, простереть, распростирать, распростереть; - się, *v. r.* растягиваться, растянуться; протягиваться, протянуться; разширяться, разшириться; распространяться, распространиться; распространяться, распространиться; **-ciągadło**, -a, *n.* орудіе для растягиванія кожи [у кожевниковъ]; **-ciąganie**, **-ciągnienie**, -ia, *f.* растягиваніе, растяжка, протягиваніе, разширеніе, распространеніе, распространеніе, распростертіе; разстиланіе, разостланіе; **-ciągłość**, -ści, *f.* растягиваемость; разширеніе; протяженіе; протяженность; протяжность; **-ciągły**, *adj.* растягивательный, протяжный; протяженный, растянутый, пространный; **-ciągniony**, *part. p.* растянутый, протяженный, разширенный, распространенный, разостланный, распростертый; **-ciec się**, **-ciekać się**, *v. r.* растечься, растекаться; расплиться, распливаться; разлиться, разливаться; **-ciecie**, -ia, *n.* растеканіе, растечь, разсѣченіе, разрѣзъ; v. Rozciąć; **-ciecz**, -y, *f.*, **-ciek**, -u, *m.* 1. (rozciekanie), растеченіе, расплываніе, разлитіе; 2. (*fluidum*) жидкость; 3. v. Odwilż, Odmięcz; **-ciekcyć**, *v. a.* разжидить, растворить; **-cierać**, Rozetrzeć, *v. a.* растирать, растереть, истирать, истереть; **-cieracz**, -a, *m.* растиратель; **-cieranie**, -ia, *n.* растираніе, растертіе; **-cięty**, *part. p.* разсѣченный, *etc.*, v. Rozciąć; **-cinać**, **-cinanie**, v. Rozciąć, Rozcięcie; **-cież**, v. Oścież; **-ciek**, -nku, *m.*, v. Odcinek; **Roz-ciskać**, **-ciskać**, *v. a.* размѣтывать, разметать, разбрасывать, разбросать, разкидывать; растискивать, растиснуть, раздавливать, раздавить.

Roz-ćwiertować, v. Cwiertować; **-cyganić**, v. Przemarnować; **-czać**, **-czynać**, v. Rozpocząć; **-czepierzyć**, **-czepić**, **-czepierzać**, **-czepiać**, *v. a.* растопырить, растопыривать, распростереть, распростирать; - nogi, v. Rozkraczyć; **-czesać**, **-czosać**, **-czesywać**, *v. a.* разчесать, разчесывать; **-czesanie**, -ia, *n.* разчесаніе, разчёска; **-czesany**, *part. p.* разчёсанный; **-członkować**, *v. a.* разобрать, разобрать, разложить на составныя части, вскрыть, разсѣчь, разрѣзать тѣло на части, по составамъ, анатомить; v. Rozbierać; **-członkowanie**, -ia, *n.* разложеніе на составныя части, трупоразъятіе, трупоразсѣченіе, трупоскрытіе, вскрытіе трупа, анатомленіе; narzędzia do rozczłonkowania trupa, трупоразъятельныя орудія, анатомическія орудія; nauka rozczłonkowania (= *anatomia*), анатомія, трупоразъятіе; **-czochrać**, **-czuchrać**, *v. a.* растрепать, взъерошить, всклочить; **-czochranie**, -ia, *n.* растрепаніе, взъерошеніе, всклоченіе; **-chochraniec**, -ńca, *m.* растрёпа, ерошка, хохлачъ; **-czochrany**, *part. p.* растрёпанный, взъерошенный, всклоченный, хохлатый; **-czulać**, **-czullić**, *v. a.* растрогивать, растрогать кого; **-czulenie**, -ia, *n.* растроганіе; **-czyn**, -u, *m.*, **-czyna**, -y, *f.* 1. приготовленное тѣсто, кислое тѣсто; 2. rozczyn, растворъ; кислотворъ; **-czyniać**, **-czynić**, *v. a.* растворять, растворить; распускать, распустить; - ciasto, мякѣ, творить, растворять хлѣбы; - wapno, творить, растворять известь; **-czynianie**, **-czynienie**, -ia, *n.* растворяніе, распусканіе, раствореніе; **-czytać**, **-czytywać**, *v. a.* вникательно читать, разбирать; rozczytać się, разчитаться; **-dać**, **-dawać**, *v. a.* раздать, раздавать; **-dąć**, **-dymać**, *v. a.* раздуть, раздувать; **-dajny**, v. Rozdatny (2); **-danie**, **-dawanie**, -ia, *n.* разданіе, раздача, раздаваніе; **-darcie**, -ia, *n.* раздраніе, разодраніе; **-darować**, *v. a.* раздарить, раздать, въ подарки; **-darty**, *part. p.* разодранный; раздранный; **-dęsać**, *v. a.* разсердить, раздражить; - się, *v. r.* разсердиться, разгневаться; **-datny**, *adj.* 1. раздающій, щедрый; v. Hojny; 2. rozdatny (= rozdajny), раздаточный, назначенный въ раздачу, опредѣленный на раздачу; **-dawać**, v. Rozdać; **-dawacz**, -a, *m.*, **-dawca**,-y, *m.* раздатчикъ; раздавтель, раздаватель; **Roz-dawa-**

Digitized by Google

ctwo, -a, *n.* раздáча, раздавáніе.

Roz-dawniczy, *adj.* раздавáтельный; komisya rozdawnicza, раздавáтельная [раскладочная] коммíссія; **-dęcie,** -ia, *n.* раздýтость, надýтость, полнотá; **-deptać,** -deptywać, *v. a.* растоптáть, растáптывать; раздавáть, раздáвливать; - (obuwie, bóty, trzewiki), истоптáть, истáптывать, разносúть, разнáшивать, растоптáть, растáптывать; **-dłubać,** *v. a.* раздолбúть; расковырáть; **-dłużenie,** -dłużyć, v. Rozciągnienie, Rozciągnąć; **-dmuchać,** -dmuchnąć, *v. a.* раздувáть, раздýть; * разсвáть, разсéять; **-dmuchacz,** -a, *m.* раздувáльщик; **-dobruchać,** -dobrzyć, *v. a.* смягчáть, дéлать кого кротким, ласковым, чистосердéчным; **-drabiać,** -drobić, *v. a.* раздробля́ть, раздробúть; раскрóшивать, раскрошúть; **-drapać,** drapywać, *v. a.* разцарáпать, разцарáпывать; расковырáть; **-drapanie,** -ia, *n.* разцарáпаніе; расковúриваніе; **-drażniać,** -drażnić, *v. a.* раздрáжнивать & раздражнáть, раздразнúть, раздражáть, раздражáть, разсéрживать, разсердúть; **-drażniciel,** -a, *m.* раздражúтель, раздражáющій; **-drażnienie,** -ia, *n.* раздражéніе, разсéрживаніе; **-drażniony,** *part. p.* раздражéнный, разсéрженный; **-drażność,** -ści, *f.* раздражúтельность, раздражúмость; **-drażny,** *adj.* раздражúтельный, раздражúмый; **-drobić,** v. Rozdrabiać; **-droga,** -i, *f.*, **-droże,** -a, *n.* распýтіе, перекрéсток; (błędna droga), лóжный путь; путь къ заблужденію; заблужденіе, совращéніе съ прямáго путú; rozdroże myśli (= wątpliwość), нерѣшúмость мысле́й, сомнéніе, колéбленость; **-dwajać,** -dwoić, *v. a.* (*propr.* & *) раздвáивать, раздвоúть; раздѣля́ть, -лúть [на двѣ части, на двóе]; раздѣля́ть, раздѣлúть, разрóзнивать, разрóзнить, разлучáть, -чúть; разсóбрить, несóбрить; **-dwój,** -ójn, *m.* раздвóй, раздвóйка, раздвоéніе; **-dwojenie,** -dwajanie, -ia, *n.* раздвоéніе, раздвáиваніе, разрóзненіе; разрóзниваніе; **-dwójny,** *adj.* раздвóйный, способный къ раздвоéнію, къ разрóзненію; могýщій быть раздвоéнными, разрóзненными; раздѣлúмый; **-dwojony,** *part. p.* раздвоéнный, раздѣлéнный [на двѣ части, на двóе], разрóзненный; **-dymać,** -dąć, *v. a.* раздувáть, раздýть; надувáть, надýть; раздувáть, развѣвáть, развѣять; **-dysponować,** v. Rozrządzić, Przyrządzić.

Różdże, -a, *n. coll.* (rózgi, gałęzie), рóждіе, вѣтви, лѣторасли, побѣги, отпрúски, рóзги.

Rozdziać, *v. a.* раздѣть, разоблачáть.

Roz-dział, -u, *m.* 1. (rozdzielanie, rozdzielnie, rozróżnianie, *etc.*), раздѣлъ, раздѣлка, дѣлéніе, раздѣлéніе на части, отдѣлéніе; раздѣлéніе, разлучéніе, разрóзненіе; rozdział z kim, распрúвъ; v. Rozbrat; (niezgoda, fakcya) раздѣ́ръ, раздóръ, несогласіе, *Eccl.* расколъ; (= różnica, *etc.*), различіе, рáзница; 2. раздѣлъ, главá, отдѣлéніе, [часть книги]; rejestr rozdziałów, оглавлéніе; рóспись главъ [въ книгѣ]; **-dziawić,** v. Rozdziewić; **-dziczeć,** *v. n.* (раздичáть), одичáть, становúться дикимъ; **-dzielać,** -dzielić, *v. a.* раздѣля́ть, раздѣлúть; дѣлúть на части; отдѣля́ть, отдѣлúть; разлучáть, разлучúть; разводúть, развéсть; rozdzielić co na dwie części, раздѣлúть что на двѣ части, раздвоúть; **-dzielanie,** -dzielenie, -ia, *n.* раздѣлéніе, раздѣлка; разлучéніе; разведéніе; раздѣлъ; дѣлéніе; дѣлёжъ; v. Rozdział (1); **-dzielca,** -y, *m.*, **-dzieliciel,** **-dzielnik,** -a, *m.* раздѣлúтель; разводчикъ; **-dzielicielka,** -i, *f.* раздѣлúтельница; **-dzielność,** -ści, *f.* раздѣльность; раздѣлúмость; **-dzielny,** *adj.*, **-dzielnie,** *adv.* дѣлúмый; раздѣлúмый; раздѣльный; раздѣлúтельный; **-dzierać,** Rozedrzeć, *v. a.* (*propr.* & *) раздирáть, разодрáть, раздрáть; разорвáть, разрывáть; gardło, paszczękę -, (= rozdziewiać), разѣвáть, разѣ́нуть ротъ; ротозѣйничать; зіáть; - osy, пýчить глазá; выпýчивать, вы́пучить глазá; пялúть, выпяливать, вы́пялить глазá; тарáщить, вытарáщивать, вы́таращить глазá; - się, *v. r.* раздирáться, раздрáться, раздрáться, разрывáться, разорвáться; **-dzierasz,** -a, *m.* раздирáтель; раздирáющій что-либо; **-dzieranie,** -ia, *n.* раздирáніе, разодрáніе; v. Rozdziew; **-dzierągnąć,** **-dzierzgnąć,** -dzierzgać, *v. a.* раздёрнуть, раздёргивать; развязáть, развязывáть (узелъ); **-dziew,** -u, *m.* (rozdziewianie, rozdzieranie gęby), разѣвáніе, разѣ́нутіе рта, ротозѣйство; *it.* зіáющая пасть; отвéрстая пасть; **-dziewić,** (Rozziewić), **-dziewiać,** *v. a.* разѣ́нуть, разѣвáть; **-dziwić się,** *v. r.* раздивúться.

Różdżka, v. Rózeczka.

Rozdzwonić się, *v. r.* раззвонúться.

Roze-brać, -branie, v. Rozbierać, Rozbieranie; **-dzić się,** *v. r.*, **-dzieć,** *v. n.* разсвѣтáть; **-drzeć,** v. Rozdzierać; **-gnać,** v. Rozganiać; **-grać się,** *v. r.* разыгрáться; сдѣлать розыгрышъ; расвозмрáться; **-grzać,** *v. a.* разогрѣть; v. Rozgrzać.

Rozejm, -u, *m.* перемúріе; v. Rozjem.

Rozejmca, v. Rozjemca.

Rozejmować, Rozjąć, *v. a.* разнимáть, разнáть; разбрáть, разобрáть [по частямъ]; - spór, niezgodnych, wadzących się, бíющихся, разнимáть, разнáть споръ, сóбру, дрáку, прекратúть сóбру, разводúть, развéсть сóбращихся, примирúть; **Rozejmowy,** *adj.* перемúрный.

Rozejść, v. Rozchodzić się.

Różek, -żka, *m. dim.* (v. Róg), рожóкъ, рожóкъ; przyprawić różki (*sp.* мężowi), пристáвить кому порá; wsadzić kogo w barani różek, * согнýть кого въ бáраній порóкъ; рóżек od tabaki, табáчный рожóкъ; рóżек, (który przy rozmowie w ucho kładą), слуховóй рожóкъ; рóżek, (trąbka muzyczna), рожóкъ; рóżek, (rogalik, bułka), сгúбень.

Rozemknąć, v. Rozmykać.

Rożon, -żna, *m.* (Rożonek, -nka, *m. dim.*), рожóнъ, вéртелъ; *fam.* (szpaga), шпáга; (wtóry palec u ręki, skazujący), указáтельный пáлецъ; (na niebie, gwiazda, Oryon), Орíонъ, [созвѣздіе]; rożnem patrzący, косоглáзый.

Rożen, v. Rożny.

Rożeniec -nca, *m. Bot.* (ziele, różany korzeń, *radix rhodiae*), рóзовый кóрень; [*cfr.* Rożeniecz].

Rozenka, v. Rozsynka.

Roze-pchać, -pchnąć, v. Rozpychać; **-przeć,** 1. v. Rozpierać; 3. (v. Przeć, przeję), разпереться; **-rwać,** v. Rozrywać; **-rznąć,** v. Rozrzynać; **-schnąć się,** v. Rozsychać się; **-spać się,** *v. r.* разоспáться; **-tkać,** -tknąć, v. Rozstykać; **-trzeć,** v. Rozcierać; **-wrzeć,** 1. v. Rozwierać; 3. **-wrzeć,** Roztworzyć, Rozwierać, *v. a.* растворúть, -рáть, отворáть, открúть, открывáть, разнýть; rozwierać gębę, paszczękę, v. Rozdziewać; - konia, распустúть, примóрить лóшадь; **-znać,** -znawać, *v. a.* разознáть, разознавáть; распознáть, распознавáть; различáть, различáть; рѣшúть; **-znanie,** -ia, *n.* разознáніе; распознáніе; проницáніе; различéніе; разобóръ; рѣшéніе; познáніе; разсýдокъ; **-znany,** -a, -e, *adj. part.* расторóнный, проницáтельный, разсудúтельный; **-znawacz,** -a, *m.* различúтель, распознавáтель, разобрáтель, знатóкъ; **-żwać,** *v. a.* разжевáть.

Rozforny, v. Rozworny.

Rózga, -i, *f.* рóзга & розгá; лозá; dać rózgą, rózgami, высéчь кого рóзгами; przez rózgi biegać, ходúть сквозь строй; wyrość z rózgi, вы́дти изъ нóдъ рóзоть; вы́дти изъ дѣтства.

Digitized by Google

Rozgadać się, *v.r. perf.* разговорі́ться.

Roz-ganiać, **-gonić**, **Rozegnać**, *v. a.* разгоня́ть, разогна́ть; **-garniać**, **-garnąć**, *v. a.* разгребать, разгрести́; разобра́ть, распозна́ть; **-garnienie**, **-garnięcie**, **-ia**, *n.* разгреба́ніе, разгребе́ніе; разбо́рчивость, осмотри́тельность, расторо́пность; **-garniony**, *part. p.* разгребе́нный; разбо́рчивый, расторо́пный, разсуди́тельный; **-gaszczać**, v. Rozgościć; **-gatunkować**, *v. a.* разсортиро́вывать, разсортирова́ть, разобра́ть, разложи́ть, распредѣли́ть по сортамъ, по ка́честву; (= klassyfikować), классифицирова́ть, распредѣли́ть на кла́ссы [*abo* на разря́ды], распредѣли́ть по предме́тамъ; *it.* v. Gatunkować; **-gdakać**, *v. a.* раскуда́хтать, разболта́ть, разгласи́ть; **-gęścić**, **-gęszczać**, **-gęszczać**, *v. a.* сгусти́ть, сгущать; **-giąć**, **-ginać**, *v. a.* разогну́ть, разгиба́ть; **-głos**, **-u**, *m.*, **-głosek**, **-sku**, *m. dim.* звукъ, звонъ, раздава́ніе го́лоса; разгла́сіе, злогла́сіе, злозву́чіе; разгла́ска; v. Pogłoska; **-głosić**, **-głaszać**, *v. a.* разгласи́ть, разглаша́ть; *it.* v. Głosić; **-głosiciel**, **-a**, *m.* разглаша́тель; **-głosicielka**, **-i**, *f.* разглаша́тельница; **-głoszenie**, **-ia**, *n.* разглаше́ніе; **-gnić się**, **-gniwać się**, *v. r.* разгни́ться, разгнива́ться; **-gnieść**, **-gniatać**, *v. a.* раздави́ть, раздавли́ть; *cfr.* Gnieść; **-gniewać**, *v. a.* разгне́вать, привести́ въ гне́въ, разсерди́ть, раздражи́ть; **-gonić**, v. Rozganiać; **-gorgolić się**, v. Gorgolić się; **-gościć się**, **-gaszczać się**, *v. r.* разгоста́ться, до́лго остава́ться въ госта́хъ, расположи́ться въ чьимъ до́му какъ въ собственномъ; **- w sercu**, вкорени́ться въ се́рдце; **- w rozpuście**, преда́ться разврастію; **-gotować**, **-gotowywać**, *v. a.* развари́ть, развари́вать; **-gradzać**, **-grodzić**, *v. a.* разгора́живать, разгороди́ть; **-gramiać**, **-gromić**, *v. a.* поражать, поразить; разби́ть [войско]; v. Porazić, Rozbić; **-graniczać**, **-graniczyć**, *v. a.* разграни́чивать, разграни́чить; **-graniczanie**, **-graniczenie**, **-ia**, *n.* разграни́чиваніе, разграни́ченіе; **-graniczony**, *part. p.* разграни́ченный; **-grom**, **-u**, *m.* пораже́ніе, разби́тіе [во́йска]; **-gryść**, **-gryzać**, *v. a.* разгри́зть, разгрызать; **-grzeszać**, **-grzeszyć**, *v. a.* разрѣши́ть, разрѣша́ть отъ грѣхо́въ; отпуска́ть, отпусти́ть грѣхи́; возвѣща́ть, возвѣсти́ть отпуще́ніе грѣхо́въ [и́менемъ Христо́вымъ]; **-grzeszający**, *part. a.* разрѣша́тельный; **-grzeszenie**, **-ia**, *n.* разрѣше́ніе отъ грѣхо́въ; отпуще́ніе грѣхо́въ.

Roz-grzewać, **-grzać**, *v. a.* разгрѣва́ть, разогрѣ́ть; **- się**, *v. r.* разгрева́ться; **-grzmieć się**, *v. r.* разгреме́ться; **-grzmocić**, *v. a.* разби́ть гро́момъ; разгроми́ть; разби́ть въ дро́безги; разможи́ть; **-gurtować**, *v. a.* распоясать; **-hukać**, **-huczeć**, *v. a.* **- kogo**, разъяри́ть, раздражи́ть; v. Podbestwić; **-hulać się**, *v. r.* разгуля́ться; сдѣлаться развра́тнымъ; **-hultaić się**, *v. r.* развра́титься, сдѣлаться распу́тнымъ; **-igrać się**, **-igrywać się**, *v. r.* разыгра́ться, разохо́титься игра́ть, разрѣзвиться, разыгра́ться; **-jąć**, v. Rozejmować; **-jadać**, v. Rozjeść; **-jadły**, *adj. part.* разъяре́нный, раздраже́нный; **-jątrzać**, **-jątrzyć**, *v. a.* разгна́ивать, разгнои́ть, растравлять, растрави́ть; * огорчи́ть, раздражи́ть; **-jazd**, **-u**, *m.* разъѣ́здъ; сѣть для ло́вли куропа́токъ; **-jechać**, v. Rozjeżdżać; **-jem**, v. Rozejm, **-u**, *m.* разъёмъ; третейский приговоръ; переми́ріе; **-jemca**, **Rozejmca**, **-y**, *m.* примирі́тель, разъёмщикъ; третейский судья́; **-jemczy**, **-jemny**, **-a**, **-e**, *adj.* разъёмный, разбо́рный; примирный; **-jeść**, **-jadać**, *v. a.* разъе́сть, разъеда́ть; * разъяри́ть, разъяра́ть, раздражи́ть; **-jętny**, **-jęty**, *adj. part.* разъёмный, разбо́рный; *it.* rozjęty, *part. p.* разъя́тый; **-jeżdżać**, **-jechać**, *v. a.* е́дучи задавить; переѣзжа́ть, переѣхать че́резъ (*c. Acc.*); наѣзжа́ть, наѣхать на (*c. Acc.*); разломать, опроверга́ть наѣзжа́я; **- się**, *v. r.* разъѣзжа́ться; разъѣ́хаться; **-juczać**, **-juczyć**, *v. a.* развьючивать, развьючить; освобожда́ть, освободи́ть отъ вьюка; снимать, сня́ть вьюкъ; **-jusać**, **-jusyć**, *v. a.* остервенать, -ня́ть; дѣлать, сдѣлать кого́ лютымъ, свирѣпымъ; приводи́ть, привести́ кого́ въ лю́тость, въ я́рость, въ бѣшенство; разъяра́ть, разъяри́ть; **-kaić się**, **-kajać się**, *v. r.* раска́яться, раска́иваться; **-kąsać**, **-kąsić**, *v. a.* раску́сывать, раскуса́ть, раскусить; **-kaz**, **-u**, *m.*, **-kazanie**, **-ia**, *n.* приказъ, приказа́ніе, повелѣ́ніе, указъ; dać komu rozkaz, дать кому́ приказа́ніе; **-kazać**, **-kazować**, **-kazywać**, *v. a.* приказа́ть, приказывать; дать, дава́ть приказа́ніе; повелѣ́ть, повелѣва́ть; велѣ́ть; распоряди́ть, распоряжа́ть; **-kazanie**, **-kazywanie**, **-ia**, *n.* прика́зываніе, приказа́ніе, приказъ; повелѣва́ніе, повелѣ́ніе; **-kidać**, v. Rozrzucić; **-kleiznać**, **-kleiznąć**, v. Rozcheiznać, Rozcheiznąć; **-kład**, **-u**, *m.* раскла́дка, разчисле́ніе, распоряже́ніе, расположе́ніе; разложе́ніе; rozkład mowy, расположе́ніе ре́чи; rozkład chymiczny, хими́ческое разложе́ніе; **Roz-kładać**, **-łożyć**, *v. a.* раскла́дывать, раскласть; разложи́ть; разлагать; разчисли́ть, разчи́слить; (*np.* wojsko), расположи́ть, размести́ть; **-kładanie**, **-łożenie**, **-ia**, *n.* раскла́дываніе, раскла́дка; разлага́ніе, разложе́ніе; расположе́ніе; разчисле́ніе; **-kleić**, *v. a.* расклеи́ть; **-kochać się**, *v. r.* влюби́ться; **-kołatać**, *v. a.* расколоти́ть, разби́ть, разшиби́ть; **-kołysać**, *v. a.* раскачивать, расколеба́ть, разшата́ть, раскача́ть; **-kopać**, **-kopywać**, *v. a.* раскопа́ть, раскапывать, разры́ть, разрывать; **-kopanie**, **-kopywanie**, **-ia**, *n.* раскопа́ніе, раска́пываніе; **-kopany**, *part. p.* раскопанный; **-korzenić się**, **-korzeniać się**, *v. r.* вскорени́ться, укорени́ться, укорени́ться, -ня́ться; распространи́ться, размножа́ться; **-kosz**, **Roskosz**, **-y**, *f.* отра́да, наслажде́ніе, услажде́ніе, утѣ́ха, утѣше́ніе, потѣ́ха, сла́дость, удовольствіе, ра́дость, увеселе́ніе, весе́ліе; ро́скошь, сластолю́біе, сладостра́стіе; **-koszmica**, **-y**, *f.*, **-koszmicska**, **-i**, *f. dim.* сластолю́бивая, сладостра́стная же́нщина, плотоугодница; роскошница; **-koszmie**, **-koszmo**, *adv.* сла́достно, съ услажденіемъ, увеселительно; роскошно; сластолюби́во, сладостра́стно; **-koszmik**, **-a**, **m.**, **-koszmicsek**, **-czka**, *m. dim.*, **-koszmiś**, **-sia**, *m.* сластолю́бецъ, роскошный, сластолю́бивый, сладостра́стный человѣ́къ, плотоугодникъ, роскошникъ, щаснственникъ; **-koszność**, **-ści**, *f.* роскошность; v. Rozkosz & *cfr.* Rozkoszny; **-koszny**, **-koszliwy**, **Roskoszny**, *adj.* сла́достный, весьма́ прія́тный, увеселительный; роскошный; сластолюбивый, сластолюбный, любострастный; roskoszne życie, роскошная жизнь; roskoszny człowiek, v. Rozkosznik; **-koszować**, *v. n.*, **- się**, *v. r.* наслажда́ться; роскошничать, роскошествовать, предава́ться ро́скоши, жить роскошно, сластолюбиво, сластолюбствовать; **-koszowanie**, **-ia**, *n.* наслажде́ніе, роскошество, сластолюбіе, плотоугодіе; **-kować**, **-kuć**, *v. a.* раскова́ть, раскова́ть; **-kowanie**, v. Rozkucie; **-kraczyć**, *v. a.* раскара́чить; **- się**, *v. r.* раскара́читься; **-kradać**, **-kraść**, *v. a.* раскра́дывать, раскра́сть, разворо́вывать, разворовать, расхищать, расхи́тить; **-krawać**, **-krajać**, **-kreić**, *v. a.* разрѣзывать, разрѣзать; **-kręcać**, **-kręcić**, *v. a.* раскру́чивать, раскрути́ть, разсучивать, разсучи́ть; **-krolić**, v. Rozkrawać; **Roz-kruszać**, **-kruszyć**, *v. a.* раскро́шивать, -ши́ть; раздробля́ть, -бить.

Digitized by Google

Roz-krwawiać, **-krwawić**, *v. a.* okrowavlíть, okrovávíть; **-kryć**, **-krywać**, *v. a.* раскрыть, раскрывать; **-krzewiać**, **-krzewić**, *v. a.* (*propr.* & *) разводить, развесть; расположать; **-krzyżować**, *v. a.* - ręce, протянуть, распростерть руки; **-kuć**, v. Rozkować; **-kucie**, **-kowanie**, **-ia**, *n.* раскóвка, раскованіе, раскóвываніе; **-kudłać**, **-kudlić**, v. Roszczochrać (włosy); **-kudłany**, *part. p.* всклóченный; взъерóшенный; **-kuplić**, **-kupować**, *v. a.* раскупить, -пать; v. Rozbierać; **-kusić**, **-kuszać**, *v. a.* приманить, приманивать; **-kuty**, **-a**, **-e**, *part. p.* раскóванный; **-kwilać**, **-kwilić**, *v. a.* приводить, привести кого въ слёзы, растрóгать; **-kwitnąć**, **-kwitać**, *v. n.*, - się, *v. r.* расцвѣсть, расцвѣтать; **-kwitły**, **-a**, **-e**, *adj. part.* расцвѣтший; процвѣтший; **-lać**, v. Rozlewać; **-łączać**, **-łączyć**, *v. a.* разлучать, разлучать; - się, *v. r.* разлучаться, разстаться; **-łączanie**, **-łączenie**, **-ia**, *n.* разлучáніе, разставáніе, разлýка; **-łączność**, **-ści**, *f.* раздѣлéмость; отдѣльность; отвлечéнность; **-łączny**, **-czyty**, *adj.* могущій быть разлучённымъ раздѣлéмый; отдѣльный; отвлечéнный; **-ładować**, *v. a.* вигрузить; **-łakomiać**, **-łakomić**, *v. a.* производить, произвесть охóту къ чему-либо; **-łamać**, **-łamywać**, *v. a.* разломать, разлáмывать; **-łanie**, **-ia**, *n.* разлитіе, разлиянie; - krwi, кровопролитіе; **-latać się**, *v. r.* разлетаться; **-latywać się**, **-lecieć się**, *v. r.* (*propr.* & *) разлетаться, разлететься, отлетать, улетать, разноситься въ рáзныя стóроны; распадаться, распасться, разрушаться, разбиваться въ кýски; **-łazić się**, **-leźć się**, *v. r.* (*propr.* & *) разлѣзаться, разлѣзться, расползаться, расползтись, расходиться, разойтись; **-lazły**, *adj.* вáлый, нескрѣпкій, непрóчный, рыхлый, вѣтхій; **-legać się**, *v. r.* (*propr.* & *) отзывáться, раздавáться, отдавáться, -даться; **-ległość**, **-ści**, *f.* пространство, обширность; v. Rozciągłość; **-legły**, *adj.* пространный, обширный; **-lew**, **-u**, *m.* разлитіе, разлиянie, пролитіе, разлавъ; **rozlew krwi**, кровопролитіе; **-lewać**, **-lać**, *v. a.* разливать, разлить, проливать, пролить; **-leźć się**, v. Rozłazić się; **-leżeć się**, *v. r.* разлежáться; излѣжаться; **-liczać**, **-liczyć**, *v. a.* разчислять, разчислить, разсчитать; **-liczność**, **-ści**, *f.* различность, различіе, рáзность, разнообрáзіе, разновидность; **-liczny**, **-a**, **-e**, *adj.* различный; разнообрáзный; разновидный; **Roz-log**, **-u**, *m.* 1. v. Rozległość; *ut.* открытое поле; 2. *Bot.* (*cotyledon umbilicus*), пупóчникъ; пупóвникъ; пупочная трава; **Roz-łom**, **-u**, *m.*, **-łomek**, **-mku**, *m. dim.* отлóмокъ; **-łożyć**, v. Rozkładać; **-łożystość**, **-ści**, *f.* разлóгость, протяжность; **-łożysty**, *adj.*, **-sto**, *adv.* разлóгій, разложистый, распространéнный; **-ludnić**, v. Naludnić, Zaludnić; **-łupać**, **-łupić**, *v. a.* расколоть, разсѣкать, разщепить; **-machać**, *v. a.* размахать, раскачать, разшатать; **-mącić**, *v. a.* распустить, разболтать, смутить; возмутить; **-maścać**, **-moczyć**, *v. a.* размачивать, размочить; **-maiele**, *adv.* рáвно, различно; разнообрáзно, разновидно; многообрáзно; **-małość**, **-ści**, *f.* рáзность; различность, различіе; разнообрáзіе, разнообрáзность; многоразличіе, многоразличность; **-mały**, **-a**, **-e**, *adj.* рáзный; различный; разнообрáзный, разновидный; разнородный; многоразличный; **-makać**, **-mokнąć**, *v. n.* размокать, размóкнуть; **-marszczać**, **-marszczyć**, *v. a.* размóрщивать, размóрщить; **-maryn**, **-u**, *m.* *Bot.* (*rosmarinus*, Linn.), розмарúнъ; **rozmaryn dziki**, polny, розмарúнъ дикій, полевóй; **-marynowy**, **-a**, **-e**, *adj.* розмарúнный; **-mawiać**, **-mówić**, *v. a.* разговáривать; бесѣдовать; - się, *v. r.* имѣть разговóръ, бесѣдовать, совѣтоваться съ кѣмъ; **-mazać**, **-mazywać**, *v. a.* размазать, размазывать; **-maisty**, *adj.* могущій быть размазаннымъ; **-męt**, **-u**, *m.* искусство дѣлать желѣзо мягкимъ; **-mięć**, *v. a.* размять; **-miar**, **-u**, *m.* размѣръ, размѣрéніе, размѣривáніе; **-miarkować**, *v. a.* * разобрать, расчитать въ умѣ, дабы распорядить что-либо, сообразить, опредѣлить, назначить; **-miatać**, **-mieść**, *v. a.* разметать, размести; v. Rozrzucać; **-miękczać**, **-miękczyć**, *v. a.* размягчать, размягчить; **-miękнąć**, *v. n.* размякнуть; **-mierzać**, **-mierzyć**, *v. a.* размѣрять, размѣрить; **-miłować się** w kim, *v. r.* влюбиться; **-minąć się**, **-mijać się**, *v. r.* - z kim, разойтись, расходиться, идучи миновать; **-mnażać**, **-mnożyć**, *v. a.* размножать, размножить; *Math.* умножать; **-mnożyciel**, **-a**, *m.* размножающій; распространитель, расширитель; **-mnożysty**, **-a**, **-e**, *adj.* удоборазмножаемый, могущій быть размноженнымъ; **-moczyć**, v. Rozmaczać; **-mowa**, **-y**, *f.* разговóръ, бесѣда; **-mówca**, **-y**, *m.* лицé, которое говорить въ разговóрѣ; актёръ; **-mówić**, v. Rozmawiać; **-mowność**, **-ści**, *f.* разговóрчивость; **Roz-mowny**, **-a**, **-e**, *adj.* разговóрчивый, говорливый, привѣтливый.

Roz-mrażać, **-mrożyć**, *v. a.* растаивать, растаять; **-mykać**, **Rozemknąć**, *v. a.* раздвигать, раздвинуть, растворить; **-myśl**, **-u**, *m.* размышлéніе; намýслъ; **-myślać**, **-myślić**, *v. a.* размышлять, размýслить; обдýмать; - się, *v. r.* подумать съ собóю; рѣшиться; вознамѣриться; **-myślność**, **-ści**, *f.* осторóжность, осмотрительность; **-myślny**, **-a**, **-e**, *adj.*, **-myślnie**, *adv.* осторóжный, разсудительный, осмотрительный; умышленный, нарóчный, обдýманный.

Roznaszać, v. Roznosić.

Różnić, *v. a.* различать, отличать, отдѣлять, распознавать; отмѣчать; осóбить, разъединять; - się, *v. r.* отличаться, различаться; различествовать, разнствовать, рáзниться, рóзниться; * рóзнить, сóбриться; разногласить.

Różnica, **-y**, *f.* рáзница, рóзница; различіе; рáзность; розь, раздóръ, несогласіе, ссóра; *Mathem.* рáзность; v. Różność.

Różnicskowy, **-a**, **-e**, *adj.* дифференціáльный; rachunek różniczkowy, дифференціáльное исчислéніе; ilość różniczkowa, дифференціáльная величина.

Różnie, **Różno**, *adv.* рáзно, различно, разнообрáзно, разновидно, многообрáзно.

Rozniecać, **Rozniecić**, *v. a.* разводить огóнь; возжигать, воспламенять; распалить.

Różnienie, **-ia**, *n.* - się, рóзненіе, рáзненіе; несогласіе, ссóра, споръ; *cfr. verb.* Różnić (się).

Rozniemóc się, *v. r.* разнемóчься, заболѣть, захвораться.

Rozniość, v. Roznosić.

Różno-barwy, **-barwny**, **-barwisty**, *adj.* разноцвѣтный; **-boczny**, **-boki**, *adj.* разносторóнній; różnoboczny trójkąt, разносторóнній треугóльникъ; **-bok**, **-u**, *m.* 1. трапéція; 2. разносторóнняя фигýра; разносторóнній треугóльникъ; **-farby**, **-farbny**, **-a**, **-e**, *adj.* разноцвѣтный, имѣющій рáзный цвѣтъ; **-głos**, **-u**, *m.* разногласіе; **-głośny**, *adj.* разногласный; **-języczny**, **-języki**, *adj.* разноязычный; **-imienny**, **-a**, **-e**, *adj.* разноимённый; **-kąt**, v. Różnobok(2); **-krasy**, **-krasny**, **-a**, **-e**, *adj.* разноцвѣтный, имѣющій рáзный цвѣтъ; **-kształtny**, **-a**, **-e**, *adj.* разнообрáзный, разновидный; **-myślny**, **-a**, **-e**, *adj.*, **-nie**, *adj.* разномысленный; **-osobny**, *adj.* разноличный; **-pióry**, *adj.* разнопёрый; имѣющій рáзныя пёрья; **-plemienny**, *adj.* разноплеменный; **-płynny**, *adj.* разнотекýщій; v. Wężykowaty; **-przymiotny**, *adj.* разнособственный; **-raki**, *adj.* разнокрáтный, различный, многоразличный.

Digitized by Google

Różno-rako, *adv.* разнокрáтно, разлúчно, многоразлúчно; **-rodność**, **-ści**, *f.* разнорóдность, разнорóдство, разнорóдіе; **-rodny**, **-rody**, *adj.* разнорóдный; **-rymy**, **-rymowy**, **-ryny**, *adj.* разнорѝменный, разностóпный.

Różność, **-ści**, *f.* рáзность, рóзность, разлúчность, разлúчіе; рáзнство, рáзнствіе, рáзница, разнота, разнообрáзіе, разнообрáзность, разновúдность; рóзненіе, разрóзненіе, сóбра, споръ, разноглáсица, разноглáсіе, несхóдство въ мнѣніяхъ.

Roz-nosić, **-nieść**, **-naszać**, *v. a.* разносúть, разнéсть; носúть по рáзнымъ мѣстáмъ, въ рáзныя стóроны; распространáть; разглашáть, разносúть слухъ, мóлву; – (*np.* kawę, potrawy), обносúть, обнестú, обнéсть, разносúть, разнестú, подносúть; – (górę), v. Rozkopać; rozносić się, *v. r.* разносúться; распространáться; расходúться; **-nosiciel**, **-a**, *m.* 1. разнóшникъ; – pocztowy listów, разнóшникъ пúсемъ; письмонóсецъ; 2. – (nowin, plotek), разнóшникъ, разглашáтель, разскáзчикъ, перенóшникъ вѣстéй, кóвостей; **-nosicielka**, **-i**, *f.* разнóщица; перенóщица, разглашáтельница; **-nosicielski**, *adj.* разнóщическій, разнóщичій; **-nośny**, *adj.* разнóсный; для разношéнія; **-nosznie**, **-nieslenie**, **-ia**, *n.* разношéніе, разнóска, разнóсъ.

Różno-sierci, *adj.* разномéрный; **-środkowy**, *adj.* разносúтренный, эксцентрúчный, эксцентрúческій; **-strony**, *adj.* разносторóнній; **-ustny**, *adj.* разноязúчный; **-wagowy**, *adj.* разновѣсный; **-węgiel**, v. Różnobok (2); **-wierca**, **-y**, *m.* иновѣрный, иновѣрець, разновѣрець; **-wierny**, *adj.* иновѣрный, разновѣрный; **-wierstwo**, **-a**, *n.* иновѣріе, разновѣріе, разлúчность въ вѣрѣ; **-wzory**, **-wzorcnysty**, *adj.* разнообрáзный, разноузóрный, разноузóрчатый; **-zlaczny**, **-a**, **-e**, *adj.*, **-nie**, *adv.* разнозвáчащій.

I. **Różny**, **Różen**, **-żna**, **-żne**, *adj.* рáзный, рóзный, разлúчный, рáзнственный, разнообрáзный, несхóдственный; рóзне zdania, разлúчныя мнѣнія.

II. **Różny**, *adj.* (rogowy), роговúй; рóжаный.

Rozochocić, *v. a.* разохóтить, возбудúть къ чемý-либо охóту, разжигáть; – się, *v. r.* разохóтиться, получúть къ чемý-либо охóту; **Rozochocenie**, **-ia**, *n.* разохóченіе, разжигáніе, разжигáка, разжигáть; **Rozochocony**, *part. p.* разохóченный, разжигáнный.

Rozognić, *v. a.* (*propr.* & *) разгорячúть, распалúть, воспламенúть, разжечь; **Rozognienie**, **-ia**, *n.* разгорячéніе, распалéніе, воспалéніе, воспламенéніе.

Rozoki, **Rozocki**, *adj.* раскóсый, разноглáзый; косúй, косоглáзый, косоóкій, косоглáдъ; § między ślepemi rozoki królem, въ цáрствѣ слѣпúхъ кривóй царь; **Rozoko**, *adv.* кóсо; rozoko patrzeć, смотрѣть глазáми врозь; быть раскóсымъ; быть разноглáзымъ; *іл.* глядѣть, смотрѣть кóсо; косúться; **Rozokowatość**, **-ści**, *f.* разноглáзость; раскóсость глаз; кóсость глаз; косоглáзіе; косоглядѣніе.

Różo-krasy, **-a**, **-e**, *adj.* красно-рóзовый, розоцвѣтный, румáный, áлый; **-palcy**, *adj.* розопéрстный; **-płodny**, *adj.* (w róże obfitujący), розорóдный, приносящій рóзы, обúльный (изобúльный) богáтый рóзами.

Roz-orać, *v. a.* разорáть, распахáть; **-oranie**, **-ia**, *n.* разорáніе, распахáніе; **-orany**, **-a**, **-e**, *part. p.* разóранный, распáханный; **-orny**, **-a**, **-e**, *adj.* распáшный.

Różowy, *adj.* 1. рóзовый; принадлежáщій, свóйственный рóзѣ; różowy ogród, сáдъ усáженный рóзами; różowy krzak, рóзовый кустъ; рóзанъ; różowy zapach, рóзовый зáпахъ; różowy wianek, рóзовый вѣнóкъ; вѣнóкъ изъ розъ; 2. рóзовый, добúтый изъ розъ; różowa woda, рóзовая водá; różowy olejek, рóзовое мáсло; 3. рóзовый, имѣющій рóзовый цвѣтъ; рóзоваго цвѣта; румáный, áлый; różowy kolor, рóзовый цвѣтъ; áлый цвѣтъ; румáный цвѣтъ; румянецъ; **Różować**, **Rużować**, *v. a. impf.*, urożować, *v. perf.* румáнить, нарумáнить, подрумáнивать, подрумáнить, наводúть румáный цвѣтъ.

Roz-pacz, **Rozpacz**, **-y**, *f.* отчáяніе; утрáта, отсутствіе всякóй надéжды; безнадéжность, отчáянность; в rozpaczy, съ отчáяніемъ; w rozpaczy, въ отчáяніи; do rozpaczy przyprowadzić, привестú въ отчáяніе; wpaść w rozpacz, прядти въ отчáяніе; **-paczać**, **-paczyć**, *v. n.* отчáяваться, отчáяться; приходúть, прядти въ отчáяніе; лишáться, лишúться всякóй надéжды; унывáть, унúть; **-paczać się**, **-paczyć się**, *v. r.* (spraczając się rozkrzywić), корóбиться, скорóбиться, покорóбиться, кривáться; **-paczający**, *part. a.*, **-paczliwy**, **-paczny**, *adj.* отчáянный, унúлый; **-paczeń**, v. Desperat; **-pad**, **-u**, *m.*, **-padnienie**, **-ia**, *n.* распадéніе, разрушéніе, разлóмъ; **-padać**, **-paść się**, *v. r.* распадáть, распáсться; развáливаться, развалúться; растрéскиваться, растрéскаться; рассѣдáться, рассѣсться; разщепля́ться, разщéпливаться, разщéпливаться; **Roz-padlina**, **-y**, *f.* разщéлина, трéщина, расстéлина, расстéдина; проóсъ; – oroska, v. Oroszny; – przy zapogeiu, заусéница; (v. Zanogeica); **Roz-padliśty**, **-padły**, *adj.* имѣющій много трéщинъ; rozpadły, расстéлый; **-pajać**, v. Rozpoić; **-pakować**, *v. a.* развязáть, вынимáть, вынуть вéщи изъ ...; **-palać**, **-palić**, *v. a.* (*propr.* & *), распалúть, распалúть, разгорячúть, распалúть, накáливать, накалúть, *etc.*, v. Rozognić; **-palenie**, **-ia**, *n.* накалéніе, накáливаніе; v. Rozognienie; **-pallisty**, *adj.* что легкó распáливается; **-pamiętać**, **-pamiętywać**, v. Rozmyślać; **-parać**, v. Rozprzeć; **-pasać**, **-pasywać**, *v. a.* распоéсать; – się, *v. r.* * предáться своимъ стрáстямъ, погрузúться во всякія распýтства; **-paść**, 1. v. Rozpadać; 2. **-paść**, **-pasać**, *v. a.* распормúть; **-pęcać**, **-pęczyć**, *v. a.* распýчить; **-pęcznieć**, *v. n.* разбýхнуть; **-pęd**, **-u**, *m.* великое стремлéніе, порýвъ; **-pędzać**, **-pędzić**, *v. a.* (*propr.* & *) разгонúть, разгонáть; разносúть, разбивáть; – się, *v. r.* разбѣгáться, разбѣжáться, стремúться; **-pękać się**, **-pękać się**, *v. r.* разлóпнуться, растрéснуться; **-pętać**, *v. a.* снять ýзы, óковы; **-piąć**, **-piąć**, *v. a* распýть, распинáть; распáлить, распáливать; растегнýть, расстегáть; **-pić się**, **-pijać się**, *v. r.* предáться, предавáться пьянству; **-pieczętować**, *v. a.* распечáтать; **-pierać**, **Rozeprzeć**, *v. a.* распирáть, расперéть; раздувáть, надувáть; – się, *v. r.* – z kim o co, спóрить, спóриться; – się czego, отказáться, протúвиться; **-pierzchać się**, **-pierzchać się**, *v. r.* разбѣжáться, разбѣгáться, рассыпáться; **-pleścić**, **-pleszczać**, *v. a.* изнѣжить, избáловать; **-pijać się**, v. Rozpić się; **-pinać**, v. Rozpiąć; **-pisać**, **-pisywać**, *v. a.* расписáть, расписывáть; распредѣлúть, -лять, назначúть; – się, *v. r.* – z kim, расписáться съ кѣмъ; протестовáть; **-pładzać**, **-płodzić**, *v. a.* расположúть, расплодúть, размножúть, размнóжить; **-płakać się**, *v. r.* расплáкаться; **-płaszczać**, **-płaszczyć**, *v. a.* распýшивать, распýшать; разгонúть; **-płaszczać**, **-płaszczyć**, *v. a.* расплáщивать, распло́щить; **-płatać**, v. Rozpleść; **-płatać**, *v. a.* распластáть; **-płątać**, *v. a.* распýтать; **-pleciony**, *part. p.* распле́тённый; **-plenić**, **-plenić**, *v. a.* расплодúть, распле́ментать; размнóжить; **-pleść**, **-platać**, *v. a.* распле́сть, распле́тать; * уничтóжить; **-pleszczyć**, *v. a.* распáчать; **-płód**, **-u**, *m.* расплóдъ; размнóженіе чегó; **-płodzić**, v. Rozpładzać; **-płoszyć**, v. Rozpłaszać; **-płyn**, **-u**, *m.* жидкое тѣло, жúдкость; **Roz-pływać się**, **-płynąć się**, *v. r.* рас-

Digitized by Google

питься, распиваться; распуститься, разнидеть; Roz-poczynać, -począć, v.a.&n. начать, начинать; предпринимать, предпріять; -poczynanie, -poczęcie, -ia, n. начатіе; -poczęty, part.p. начатый; -podziewać, -podzieć, v. a. тратить, издержать, употреблять на что; -polć, -pajać, v. a. распаять, распаивать; -polć kogo, -pajać, v. a. пристрастить кого къ пьянству, сдѣлать кого пьяницею; -poławiać, -połowić, v. a. раздѣлить на двѣ части; -pór, -oru, m. разрѣзъ; -pora, v. Rozwora; -porządzać, -porządzić, v. a. распоряжать, распорядить; располагать, распредѣлить; -porządzenie, -ia, n. распоряженіе, устройство; -pościerać, -potrzeć, v. a. распростирать, распростерть, развирать во всѣ стороны; -powiadać, -powiedzieć, v. a. разсказывать, разсказать; -pożyczać, -pożyczyć, v. a. ссужать, ссудить многимъ; -przaszać, v. Rozproszyć; -prawa, -y, f. переговоръ; договариваніе; переговоры; негоціація; рѣшеніе; испытаніе; словопрѣніе; походъ; -prawiać, -prawić, v. a. говорить, разсуждать, толковать о чѣмъ, разговаривать; -sprawę, рѣшить тяжбу; it. распорядить; - się z kim, договариваться; раздѣлаться, разчитаться съ кѣмъ; -prawny, adj. рѣшительный; провѣрный [къ отправленію дѣлъ]; -prócć, -parać, v. a. распороть, распарывать; -prościć, -prostować, v. a. распрямить, распрямлять; -proszyć, -praszać, v. a. расточить, расточать, разсѣять, разогнать; -proszyciel, -a, m. расточитель; мотъ; -prowadzać, -prowadzić, v. a. разводить, развести; разставлять, раздѣлять; -pryskać, -prysnąć, v. a. распрыскивать, распрыскать; расколоть, разшибить; - się, v. r. *разбѣжаться, разсыпаться; -przedawać, -przedać, v. a. распродавать, распродать; -przęgać, -przęgnąć, v. a. распрягать, распрячь; впрягать; fig. развести, растёрнуть; -przestrzenić, -przestrzeniać, v. a. (propr. & *) распространять, -нать; -puchnąć, v. n. распухнуть; -puk, -u, m. разрывъ, разорваніе, лопаніе; трѣщина, разсѣдина; -pukliną, -y, f. разсѣдина, трѣщина; -pukły, adj. разсѣлый; -pukнąć, v. n., - się, v. r. разлопнуться, разлопаться; -puścić, v. Rozpuszczać; -pusta, -y, f., -pustność, -ści, f., -puściny, -in, pl. малость; необузданность; блудни; блудъ; развратъ, развратность, разбутство; -pustnica, -y, f. вольница; распутная, развратная женщина, vul. забудда; безпутница; блудница, блудодѣйца; Roz-pustnik, -a, m. блудень, шалунъ; вольница; распутный, безпутный, развратный человѣкъ; безпутникъ, vul. забудда; блудникъ, блудодѣй; Rozpustny, adj. рѣзвый, шаловливый, шалостливый, шаловливый, блудливый, необузданный; распутный, безпутный, развратный; rozpustnie, rozpustno, adv. рѣзво; необузданно; распутно, развратно; rozpustnie żyć = -pustować, v. n. распутствовать, распутничать, развратничать, жить распутно, развратно, вести распутную, развратную жизнь; -puszczać, -puścić, v. a. распускать, распущать, распустить; rozpuścić wojsko, robotników, распустить войско, работниковъ; rozpuścić skrzydła, распустить крылья; rozpuścić żagle, распустить, поднять парусы; - (co wodą, ogniem), распускать, распустить, растворять, растворить что посредствомъ воды (жидкости), огня; łatwo się rozpuszczający, мягкій; - się, v. r. распускаться, распуститься; растворяться, растворяться посредствомъ жидкости, огня; * развращаться, дѣлаться развратнымъ; предаваться, предаться чему-либо; -puszczanie, -puszczenie, -ia, n. распусканіе, -распущеніе; раствореніе, растворъ, распущеніе чего въ жидкости; łatwość rozpuszczenia się, мягкость; -pychać, Rozepchnąć, v. a. распихать, распихнуть; набивать, начинать; раскормить [животныхъ]; -pytać się, -pytywać się, v. r. распросить, распрашивать; -rąbać, -rębować, v. a. разрубить, разрубать; -rabiać, v. Rozrobić; -rachować, v. a. расчислить, расчитать; - się, v. r. - z kim, расчитываться, расчитаться съ кѣмъ; -rachunek, -nku, m. расчётъ, расчисленіе; -radzać, v. Rozrodzić; -radzić, -radzać, v. a. отсовѣтовать; -rastać, v. Rozrosnąć; -rebić, -rabiać, v. a. растворить, растворять, смѣшивать; -rodzić, -radzać, v. a. расплодить, расплождать; размножить, размножать; -rosnąć się, -rastać się, v. r. разрости, разрастаться; -różnić, -różniać, v. a. различить, различать; пособрить; -ruch, -u, m. шумъ, смущеніе, тревога; возмущеніе, мятежъ; v. Bunt; -ruchać, -ruszyć, v. a. размать, расколебать; привести въ сильное движеніе; -rywać, Rozerwać, v. a. (propr. & *) разрывать, разорвать, разлучать, разлучить; раздирать, растерать; разрушать, -шить; - myśl, развлечь мысль, разсѣять, развеселить; -rywka, -i, f. забава; увеселеніе; -rządzać, -rządzić, v. a. распоряжать, распорядить; Roz-rzedzać, -rzedzić, v. a. (propr. & *) разрѣшать, разрѣдить; разжижать, разжидить; Roz-rzewniać, -rzewnić, v. a. растрогать кого (до слезъ); v. Roszczulić; -rzucać, -rzucić, v. a. разбрасывать, разбросать; раскидывать, раскидать; расточать, размотать; -rzuta, -y, f. расточеніе, промотаніе; -rzutnik, -a, m. расточитель, мотъ, мотяга; -rzutny, adj. расточительный, мотовскій; -rzywać, Rozerzwać, v. a. разрѣзывать, разрѣзать; -sada, -y, f. разсада; -sądza, -dku, m. разсудокъ, рѣшеніе; -sądność, -ści, f. разсудительность; -sądny, adj. разсудительный; -sadzać, -sadzić, v. a. разсаживать, разсадить; разрывать, растерать; -sądzać, -sądzić, v. a. разсуждать, разсудить; рѣшить; -ścielać, Rozesłać, v. a. разстилать, разостлать; -sępić, v. a. - czoło, развеселить; -sładać się, -słać się, -sieść się, v. r. разсѣдаться, разсѣсться; растрёскиваться, разщеливаться; -siekać, -siec, v. a. разсѣкать, разсѣчь; -sierdzić, v. a. разсердить, осердить; -siewać, -siać, v. a. разсѣивать, разсѣять; *разсынать; -siodłać, v. a. разсѣдлать; -skocyć się, -skakiwać się, v. r. раскочиться, раскакиваться; раздвигаться; -sławiać, -sławić, v. a. разславлять, разславить; разгласить, распустить слухъ; -śmiać się, v. r. разсмѣяться; -śmieszać, -śmieszyć, v. a. - kogo, разсмѣшить кого; -snować, -snuć, v. a. развертывать, развернуть, разсобрать, развивать; -socha, Rozocha, -y, f., -soszka, -i, f. dim., rozsochy, pl. развилистая [або виловатая, двураздѣльная] вѣтвь; вилочный сукъ; виловрѣзный [або развилистый] рогъ, pl. виловрѣзныя [развилистыя] роги (пр. оленя); развилина; сеха, сошка; вилы, вилки и т. п.; rozsocha u sochy do orania, разсоха; розсоха; косачка; it. рогатина; Anat. rozsoszka, (clavicula), ключица, ключикъ, ключевая кость; -sochacz, -a, m. (rozsochate kobylenie), рогатка; it. рогатина; (myśliwiec rozsochą zbrojny), ловѣцъ вооруженный рогатиною; рогатенникъ; -sochateść, Rozochatość, -ści, f. (развилистость), развилина; раздвоѣніе; -sochaty, -sochowaty, Rozochaty, Rozochowaty, adj. разсошистый; розсохватый; виловрѣзный; виловатый, двураздѣльный; -śplewać się, v. r. расшѣться; -sprawa, v. Rozprawiać, -sprawić, v. Rozprawiać; -sprawny, v. Rozprawny; Roz-stać się, -stawać się, v. r. разстаться, разставаться, разлучаться, разлучиться; - się z majątkiem, уступить свой имѣніе; it. -, быть отворену неимѣнію.

Digitized by Google

Roz-stajna droga, *f.* расѣ́рѣе, перекрёстокъ; **-stąpić się**, **-stępować się**, *v. r.* разступа́ться, разступа́ться; раздвига́ться, отвора́ться; разсѣда́ться; **-stawiać**, **-stawić**, *v. a.* разставля́ть, разста́вить; **-stęp**, **-u**, *m.* промежу́токъ; отвёрстіе; **-t. Otwór**; **-stępny**, *adj.* разверзающійся; *Eccl. sl.* разсту́пный; **-sterk**, **-t. Rozterk**; **-strajać**, **-strolić**, *v. a.* разстро́ивать, разстро́ить; разла́живать, разла́дить; **-strój**, **-oju**, *m.*, **-strojenie**, **-ia**, *n.* разстро́й, разла́дъ, разстро́йка, разстроéніе; **-strychnąć**, v. **Rozprószyć**; **-strzał**, **-u**, *m.*, **-strzelanie**, **-ia**, *n.* разстрѣ́лъ; разстрѣ́ливаніе; разстрѣ́ливаніе; **-strzelać**, **-strzelić**, *v. a.* разстрѣ́ливать, разстрѣ́лять; разби́ть стрѣ́ляніемъ; *it.* v. **Rozpędzić** & **Rozsadzić**; **-strzyg**, **-u**, *m.*, **-strzygienie**, **-ia**, *n.* рѣ́зеніе, разрѣ́зеніе; **-strzygać**, **-strzygnąć**, **-strzydz**, *v. a.* разрѣ́зывать, разрѣ́зать [но́жницами]; **rozstrzygnąć** (sprawę), рѣ́шить, разрѣ́шать, -ши́ть; приговори́ть, опредѣ́лить; **-suwać**, **-sunąć**, *v. a.* разсо́вывать, разсовать, расу́кнуть, раздвига́ть, раздви́нуть; **-swawolić się**, *v. r.* разша́литься, разрѣ́зиться, раздура́ться; **-świecać**, **-świecić**, *v. a.* освѣща́ть, освѣти́ть; *просвѣща́ть; **-świeżyć**, v. **Odświeżyć**; **-świtać**, **-świtnąć**, *v. n. impers.* (*propr.* & *) разсвѣ́тать, дни́ть, свѣти́ть; **rozświta**, свѣта́етъ; разсвѣта́етъ; **-świtanie**, **-ia**, *n.* разсвѣ́тъ; **-sworny**, *adj.* расходя́щійся [о ли́ніяхъ]; *неправи́льный, не по пра́вилу сдѣ́ланный; **-sworować**, *v. a.* спусти́ть собакъ со своры; * дать во́лю кому́, разнузда́ть; - **język**, распусти́ть язы́къ; **-sychać się**, **Rozeschnąć się**, *v. r.* разсыха́ться, разсо́хнуться; **-syłać**, **Rozesłać**, *v. a.* разсыла́ть, разосла́ть; **-syłanie**, **Rozesłanie**, **-ia**, *n.* разсыла́ніе, разсы́лка; **-sypać**, **-sypywać**, *v. a.* (*propr.* & *) разсы́пать, разсыпа́ть; разброса́ть; разточи́ть, растрати́ть; - **się**, *v. r.* (*propr.* & *) разсы́паться, разсыпа́ться, распада́ться, разва́литься, расходи́ться [по ра́знымъ мѣста́мъ]; **-sypka**, **-i**, *f.*, **-sypanie**, **-sypywanie**, **-ia**, *n.* разсы́пка, разсы́паніе, разсыпа́ніе; разсѣ́яніе; бѣ́гство бита́ныхъ войскъ; **-sypny**, *adj.* разсыпны́й; разсы́пчивый; **-szafować**, *v. a.* разда́ть, раздари́ть; **-szagrać**, *v. a.* разщара́пать, разщара́пнуть; растерза́ть, разорва́ть, разодра́ть; расхвата́ть; расхи́тить; **-szczeblować się**, *v. r.* разболтаться, раскала́каться; **-szczekać się**, *v. r.* разла́яться, расте́явкаться; v. **Szczekać** & **Roz-**; **-szczep**, **-u**, *m.*, **-szczepek**, **-pku**, *m. dim.* разщёпъ, раздвой; прорѣ́зъ; **Roz-szczepić**, **-szczepiać**, **-szczepywać**, *v. a.* разщепи́ть, разщепа́ть, разщепля́ть, раздробя́ть, раздроби́ть въ щепы, расколо́ть, раскалывать, расклинить, расклинивать; **Roz-szczepny**, **-szczepisty**, *adj.* разщёпистый; **-szczurać**, **-szczurząć**, *v. a.* разщиня́ть; **-szerzać**, **-szerzyć**, *v. a.* (*propr.* & *) расширя́ть, расши́рить; распространя́ть, распростани́ть; увели́чивать въ объёмѣ; **-szerzacz**, **-szerzyciel**, **-a**, *m.*, **-szerza**, **-y**, *m.* расшири́тель, распространи́тель; **-szerzanie**, **-szerzenie**, **-ia**, *n.* расширéніе, распространéніе; **-szlochać się**, *v. r.* разрыда́ться, расплака́ться; **-szmurować**, *v. a.* разсурова́ть; **-szrubować**, *v. a.* развинти́ть; **-taczać**, **-toczyć**, *v. a.* разлива́ть, разли́ть, пролива́ть, проли́ть; распространи́ть; разста́вить, поста́вить [на пр. пала́тки, пу́шки, *etc.*]; (о robakach, *etc.*), мста́чивать, источи́ть; *it.* разломать ка́тяніемъ, точéніемъ; **-tajać**, *v. n.* раста́ять; **-tańcować się**, *v. r.* расплясáться; **-taplać**, v. **Roztopić**; **-taplanie**, **-toplenie**, **-ia**, *n.* растáпливаніе, растопленіе, расто́пка; расплáвливаніе, расплáвка; **-tarcie**, **-ia**, *n.* растирáніе, расти́рка; **-tarty**, *part. p.* расте́ртый; (v. **Rozcierać**, **Rozetrzeć**); **-targać**, **-targnąć**, **-targiwać**, *v. a.* расторга́ть, расто́ргнуть, растерза́ть; разорва́ть; (włosy:) растрепа́ть; *it.* разсѣ́ять; **-targnienie**, **-ia**, *n.* расторгну́тіе, расторжéніе; развлечéніе; разсѣ́янность; (włosów), растрёпаніе, растрёпливаніе; **-targniony**, *part. p.* растрёпанный; развлечённый; разсѣ́янный; **-tasować**, **-tasować**, *v. a.* разложи́ть, разста́вить, вы́ставить на видъ; - обóз, поста́вить ла́герь; - **się**, *v. r.* расположи́ться; заня́ть много мѣ́ста тѣмъ; **-terk**, **Rosterk**, **-u**, *m.*, **-terka**, **Rosterka**, **-i**, *f.*, **-terki**, *pl.* несогла́сіе, раздо́ръ, ссо́ра, споръ; **-tłaczać**, **-tłoczyć**, *v. a.* разда́вливать, разда́вить, разминать, размя́ть; **-tłukiwać**, **-tłukać**, **-tłuc**, *v. a.* раздробля́ть, раздроби́ть, размоли́ть толчéніемъ, растолочь; **-toczyć**, v. **Roztaczać**; **-tok**, **-u**, *m.* о́ттепель, растая́ніе, вскры́тіе рѣ́къ; **-top**, **-u**, *m.* растопленіе, расто́пка, расплáвка; *Chem.* пла́вень, флюсъ; *it.* разтая́ніе, о́ттепель; **-topić**, **-taplać**, *v. a.* растопи́ть, растопля́ть; расплáвить, расплáвливать; **-topienie**, **-ia**, *n.* растопленіе, расплáвка; **-topnieć**, *v. n.*, **-topić się**, *v. r.* растопи́ться, расплáвиться; **-topny**, *adj.* плáвкій, удо́бно расплавля́ющійся; **-trącać**, **-trącić**, *v. a.* растолкáть, растолкну́ть, разби́ть; **-trolić**, *v. a.* разделя́ть на три ча́сти.

Roz-tropność, **-ści**, *f.* благоразу́міе; **Roz-tropny**, *adj.* благоразу́мный, осторо́жный; **-truchan**, v. **Rostruchan**; **-trucharz**, v. **Rostrucharz**; **-trwaniać**, **-trwonić**, *v. a.* расточа́ть, расточи́ть, промота́ть; v. **Przemarnować**; **-trząsać**, **-trząsnąć**, **-strząsywać**, *v. a.* растря́сывать, растрясти́, растрясть; разбира́ть, разсма́тривать, изслѣ́довать; *it.* распространя́ться; разноси́ться (о слухѣ, *etc.*); **-trzaskać**, **-trzasnąć**, *v. a.* разби́ть, раздроби́ть на мѣ́лкіе куски́, расшиби́ть; - **się**, *v. r.* разло́паться, растрéскаться; **-trzepać**, *v. a.* растрепа́ть, разби́вать, разби́ть; - **włosy**, растрепа́ть во́лосы; **-trzepanie**, **-ia**, *n.* *разсѣ́яніе, легкомы́сліе; **-trzepaniec**, **-ńca**, *m.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ, легкомы́сленный; v. **Wietrznik**; **-trzepany**, *part. p.* растрёпанный; разсѣ́янный, развлечённый, легкомы́сленный, вѣ́тренный, вертопра́шный; **-trzewlać**, **-trzewić**, *v. a.* вытрéзвливать, вы́трезвить; ободра́ть, ободри́ть; **-tuczyć**, *v. a.* раскорми́ть; **-tuczyć się**, *v. r.*, **-tuczniеć**, *v. n.* растолстѣ́ть, разжирѣ́ть; **-twarty**, v. **Rozwarty**; **-twarzać**, **-tworzyć**, *v. a.* растворя́ть, раствори́ть, отверза́ть, отмари́ть, отпери́ть; растворя́ть, раствори́ть, распуска́ть, распусти́ть; *it.* разжижа́ть, разжиди́ть; **-twarzacz**, **-tworzyciel**, **-a**, *m. Chem.* растворя́ющее сре́дство; разлага́ющее сре́дство; **-tyć się**, *v. r.* растучне́ть, растолстѣ́ть, разжирѣ́ть; **-tykać**, **Rozetknąć**, *v. a.* раста́гивать, растяну́ть; расширя́ть, распери́ть; набива́ть, набить, начиня́ть; **-tyłość**, **-ści**, *f.* отолстѣ́ніе, толстота́, доро́дность, брюха́тость, тучность; v. **Otyłość**; **-tyły**, *adj.* растолстѣ́лый, то́лстый, доро́дный, тучный, брюха́тый.

Rozuć, v. **Rozwuć**.

Rozum, **-u**, *m.* ра́зумъ, умъ; **zdrowy rozum**, здра́вый разсу́докъ; **bystrość rozumu**, острóуміе; **ostrego rozumu**, острóумный; **do rozumu przyjść**, образу́миться; **wойти́ въ ра́зумъ**; **odzyskać rozum**, опомни́ться; **stracić rozum**, лишиться ума́; **сойти́ съ ума́**; **обезу́мѣть**; **обезу́миться**; **рвну́ться**; **masz też ty rozum?** въ ра́зумѣ ли ты? въ умѣ́ ли ты? что ты? **miejże rozum!** будь благоразу́мень! будь у́мнѣе! будь у́мнѣе! **skoczyć po rozum do głowy**, до **książki**, скочи́ть во ра́зумъ до головы́, до кни́ги; попока́ть умá въ головѣ́, въ кни́гѣ; хвати́ться за умъ; **więcéj ma szczęścia niż rozumu**, у него́ бо́лѣе счастія нéжели умá; **z laty rozum** *abo* **tam rozum, gdzie lata**, ра́зумъ приходи́тъ съ годáми; §. **ile głów, tyle rozumów** *abo* **co głowa, to**

Digitized by Google

rozum, сколько головъ, столько умовъ; v. *sub:* Osoba; *it.* kto z przyrodzenia głupi, i w Paryżu sobie rozumu nie kupi, v. *sub:* Głupi; **Rozumek**, -mka, *m. dim.*, **Rozumeczek**, -czka, *m. dim.* умокъ, умочекъ; умишко, ограниченный умъ; **Rozumieć**, *v. n.* разумѣть, знать, понимать; смыслить; быть свѣдущимъ въ чёмъ; думать, судить, мнѣніе имѣть; - się na czém, умѣть что, знаніе имѣть о чёмъ; - się między sobą, быть съ кѣмъ за одно; имѣть тайное согласіе, тайно согласиться съ кѣмъ; **Rozumienie**, -ia, *n.* уразумѣніе; понятіе чего; мысль, мнѣніе, сужденіе; смыслъ, значеніе; **Rozumność**, -ści, *f.* мудрость, премудрость; **Rozumny**, *adj.* разумный; здравомыслящій, благоразумный; умный; разсудительный; вразумительный, ясный; -nie, *adv.* разумно, умно, разсудительно; *cfr.* Rozumny; **Rozumować**, *v. a.* умствовать; умничать, мудрить; разсуждать; **Rozumowanie**, -ia, *n.* умствованіе, умничанье; разсужденіе.

Rozuzdać, *v. a.* (*propr.* & *) разнуздать, развозжать; **Rozuzdany**, *part. p.* необузданный.

Rozuwać, v. **Rozsuć**.

Roz-wadzać, -wadzić, *v. a.* разводить, развести, разнимать, разнять (сборищихся); примирить; -wadzca, -y, *m.* разъёмщикъ; -waga, -i, *f.* размышленіе, разсужденіе; -walać, -walić, *v. a.* разваливать, развалить; разрушать, разрушить; - się, *v. r.* разваливаться, развалиться; протягаться, ложиться, растянуться [на софѣ, *etc.*]; -walina, -y, *f.*, -waliśko, -a, *n.*, -waliny, -waliska, *pl.* развалина, *pl.* развалины; проломъ, брешь; -walkować, *v. a.* раскатать, разглядать на каткѣ; -wartokąt, -u, *m. Mathem.* тупой уголъ; -wartokątny, -a, -e, *adj.* тупоугольный; -warty, -twarty, *adj.*, -warto, -twarto, *adv.* растворённый, отворённый, отверстый настежь; *it.* расходящійся; *Bot.* раскрытый; *Mathem.* кат rozwarty, тупой уголъ, -warzać, -warzyć, *v. a.* разваривать, разварить; -ważać, -ważyć, *v. a.* развѣшивать, развѣсить; * разбирать, разсматривать, разсуждать, уважать; -ważanie, -ważenie, -ia, *n.* развѣшиваніе, развѣска; разбираніе, разсмотрѣніе, разсужденіе; -ważnie, *adv.* обдуманно, разсудительно, осторожно, основательно; -ważność, -ści, *f.* разсудительность, осмотрительность, осторожность; -ważny, *adj.* разсудительный, осмотрительный, внимательный, осторожный; обдуманный; -weselać, -weselić, *v. a.* развеселять, развеселить; **Roz-wiać**, v. **Rozwiewać**.

Roz-wiązać, -wiązywać, *v. a.* развязать, развязывать; * развязать, разрѣшить [вопросъ, *etc.*]; - (sprawę), рѣшить, разрѣшить; - się, *v. r.* развязаться, развязываться; * дѣлаться распутнымъ, развратнымъ; *it.* v. *sub:* Przybliżenie; -wiązanie, -ia, *n.* развязка, развязываніе; разрѣшеніе; (zadania), рѣшеніе; -wić, v. **Rozwijać**; -widnić się, *v. r.*, -widnieć, *v. n.* разсвѣтать; -widoczyć się, *v. r.* разсвѣтать; обнаруживаться; -wierać, **Rozewrzeć**, *v. n.* 1. (rozgotować się), разваривать, разварить, отъ варенія распадаться; 2. v. **Rozwierać** (2); -wiercić, *v. a.* развертѣть, разсверлить; * прожать; -wieść, v. **Rozwodzić**; -wieszać, -wieślić, *v. a.* развѣшивать, развѣсить; -wiewać, -wiać, -wionąć, *v. a.* развѣвать, развѣять, разсѣять; -wieźć, v. **Rozwozić**; -więzły, *adj. part.* развратный, распутный; -wijać, -wić, -winąć, *v. a.* развивать, развить, развертывать, развернуть; - żagle, поднимать парусá; rozwinąć proces(s), завести тяжбу; rozwinąć wojsko, распустить войско; - się, *v. r.* (о pączkach na drzewie), распускаться; -wikłać, -wiklić, *v. a.* (*propr.* & *) распутать; -wionąć, v. **Rozwijać**; -wijka, -i, *f. Geom.* эволюта; линія развертыванія; -właczać, -włóczyć, -wlec, *v. a.* разволакивать, развлекать, развлечь; растягивать, растянуть; - się, *v. r.* растягиваться, растянуться; раздергиваться, раздёргнуться; -wlekłość, -ści, *f.* растягиваніе, растяжка, растяжность, протяжность; -wlekły, *adj. part.* растянутый, растяжный, протяжённый, протяжный, обширный, пространный; -włóczenie, -wlekanie, -ia, *n.* разволаканіе, растягиваніе; -włoka, v. **Odwloka**; -wód, -odu, *m.*, -wodziny, *f. pl.* разводъ, расторженіе брачнаго союза; -wódka, -i, *f.* разводка, разведёнка, разлучённая съ мужемъ чрезъ разводъ; -wodny, -wodowy, *adj.* разводный; rozwodowy list, разводная; rozwodowy proces(s), судопроизводство по разводному дѣлу; -wodzić, -wieść, *v. a.* разводить, развести, развести; - małżeństwo, разводить [мужа съ женою], растрогать бракъ; - co, (*propr.* & *) растягивать, расширять, распространять; растолковать, изъяснить; - się, *v. r.* - się nad czém, распространяться, пространно говорить о чёмъ; *it.* - się, распространяться, расширяться; - się (z mężem, z żoną), разводиться, растрогать брачный союзъ [съ мужемъ, съ женою]; -wodzisty, v. **Rozciągły** & **Rozwlekły**; **Roz-wolnić**, -walniać, *v. a.* размягчить; ослабить, уменьшить строгость, дать волю; - (żołądek), слабить; *it.* -, опустить, ослабить [натянутое]; rozwalniający proszek, слабительный порошокъ; **Roz-wolnić się**, *v. r.*, -wolnieć, *v. n.* размягчиться; ослабиться; уменьшиться; -wolnienie, -ia, *n.* ослабленіе; - żołądka, ослабленіе желудка; поносъ; -wolniony, *part. p.* ослабленный; rozwolniona młodzież, самовольная молодёжь; -wór, -oru, *m.* отворъ, разсѣлина, отверстіе; rozwór czasu, v. **Przeciąg** (czasu); -wora, -y, *f.* осёлина, дрога (соединяющая въ экипажахъ передній ходъ съ заднимъ); -wóz, -ozu, *m.*, -wózka, -i, *f.*, -wiezienie, -ia, *n.* развозъ, развозка, развезеніе; -wozić, -wieźć, *v. a.* развозить, развезть; -woźnik, -a, *m.* развозчикъ; -woźny, -wozowy, *adj.* развозный; -życzka, -i, *f. dim.* 1. розочка; 2. *Bot.* *a*) v. **Firletka**; *β*) v. **Sowia strzała**; *it.* v. **Orliki** (*Bot.*); *it.* v. **Róża**.

Rozynka, **Rozenka**, **Rodzenka**, -i, *f.*, **Rozynek**, -nka, *m.*, **Rozynki**, *pl.* изюмина, изюминка, изюмъ; rozynka drobna, мелкій изюмъ; кокорёнка; v. **Kiszmiński**.

Rozynkowy, *adj.* изюмный; rozynkowe jąderko, изюмное зёрнышко.

Roz-żalać, -żalić, *v. a.* прослезить, разжалобить до слёзъ, привести кого въ жалость; v. **Rozczulić**, **Zmiękczyć** (kogo); -żarty, *part. p.* разъярённый, приведённый въ ярость, остервенёлый; -żarzać, -żarzyć, *v. a.* разгорячать, разгорячить, распалять, распалить, возжигать, возжечь, воспламенять, воспламенить; приводить, привесть въ жаръ; - ogień, раздувать, распалять огонь; -zbrajać, -zbroić, *v. a.* обезоруживать, обезоружить; -zbrajanie, -zbrojenie, -ia, *n.* обезоруживаніе, обезоруженіе; -zbrojony, *part. p.* обезоружённый; -żegać, *v. a.* возжигать, воспламенить; v. **Rozżarzyć**; -zielenić się, *v. r.* зазеленѣться; зазеленѣть; -zlew, v. **Rozdziew**; -złościć, *v. a.* раздражить, разгнѣвать, разсердить, разъярить, озлобить; - się, *v. r.* разгнѣваться, разсердиться, разъриться, озлобиться; -żwać, -żuć, *v. a.* разувать, разуть; - się, *v. r.* разуваться, разуться; -żuwać, -żuć, *v. a.* разжёвывать, разжевать, изжевать. [ртуть.

†**Rtęć**, -ci, *f.* (żywe srebro),

Rubacha, -y, *m.* весельчакъ, забавникъ, шутникъ; **Rubaszeństwo**, -a, *n.*, **Rubaszność**, -ści, *f.* грубая веселость, грубая шутка, сквернословіе; **Rubaszny**, *adj.*, -nie, *adv.* дюжій; грубый, простой, низкомутный, неблагопристойный, сквернословный; *it.* **Rubaszny**, -ego, *s. m.* простакъ.

Digitized by Google

Rubel, -bla, *m.* рубль, рублёвикъ; - krzyżowy, крестовикъ.
I. **Rubleć**, -a, *m.* рубёжъ.
II. **Rubleć**, -y, *f.* грабёжъ.
Rublin, -u, *m. Miner.* рубинъ; лалъ; красный [*abo* червчатый] яхонтъ; **Rublinowy**, *adj.* рубиновый, лаловый, яхонтовый.
Rublowy, *adj.* рублёвый.
Rubryka, -i, *f.* (ciesielska glinka), мелъ; красный карандашъ.
Ruch, -u, *m.* движеніе; мешеніе; волненіе, смятеніе; дѣятельность, живость, жизнь.
Ruchać, **Ruszać**, *v. a.* двигать, приводить въ движеніе, трогать, мешать, колебать качать; **Ruchawka**, -i, *f.* всеобщее земское ополченіе; поголовное ополченіе; солдатъ изъ ополченія; **Ruchawość**, **Ruchliwość**, **Ruchość**, -ści, *f.* движимость, поворотливость, проворство, живость, бодрость, способность къ движенію; **Ruchawy**, **Ruchliwy**, *adj.*, **Ruchawo**, **Ruchliwie**, *adv.* (движимый), поворотливый, проворный, подвижный, живый, бодрый; **Ruche**, -a, *n.* движущаяся вещь; причина движенія, пружина; хвостъ, конецъ у женскаго платья, шлейфъ; *it.* покрывало женское; **Ruchomość**, -ści, *f.*, -**mości**, -**mostki**, *pl.* движимость; движимое имѣніе [*abo* имущество]; (= agitacya), движеніе; тѣлодвиженіе; **Ruchomy**, *adj.* движимый, удободвижимый, подвижный, передвижный; ruchomy majątek, движимое имѣніе; ruchome święta, подвижные [*abo* переходные] праздники.
Ruciany, *adj. Bot.* рутный; ocet ruciany, рутный уксусъ; olejek ruciany, рутное масло; v. **Ruta**.
† **Ruczaj**, -u, *m.* ручёй.
Ruda, -y, *f.* руда; ruda błotna, болотная руда; **Rudawy**, *adj.* 1. рудной, содержащій въ себѣ руду; 2. рудожёлтый, рудожёлтый, рыжій, рыжый.
Rudel, -dla, *m.* руль, кормило.
Rudelnik, -a, *m.* гребёцъ.
Rudnia, -i, *f.* плавильня.
Rudnik, -a, *m.* 1. рудокопъ, рудоискатель, добывающій руды; 2. (kopalnia), рудокопь, рудокопня.
Rudo-brody, *adj.* рыжебородый; -**piarz**, -a, *m.* рудослёвъ, минералогъ; -**pismo**, -a, *n.* рудослёвіе, минералогія; -**włosy**, *adj.* рыжеволосый, рыжеволосый, рыжій.
Rudzisty, *adj.* рудный, содержащій въ себѣ руду, изобильный рудою.
Rufa, -y, *f.* корма, задняя часть корабля.
Rufian, -a, *m.* сводникъ.
Rufianka, -i, *f.* сводница.
Rufiański, *adj.* сводничій.
Rug, -u, *m.*, **Rugi**, *pl.* ромскъ, судебное изслѣдованіе.
Rugować, *v. a.* судебно изслѣдывать, разыскивать; удалять кого насильно изъ какого мѣста.
Ruina, -y, *f.* разореніе; развалина; погибель; ruiny, *pl.* развалины; **Ruinować**, **Rujnować**, *v. a.* разорять, разорять; v. **Burzyć**, **Zgubić**.
Ruka, **Rukiew'**, v. **Gorczyca**.
Rukiew', -kwi, *f. Bot.* (*sisymbrium*), гулянникъ; рѣжуха; rukiew' Hiszpańska, v. **Rezeda**.
Rum, -u, *m.* 1. (trzask, hałas, *qu. v.*), трескъ, шумъ, суматоха, стукъ, стукотня; 2. (grzz rozwalin), хламъ, мусоръ, щебень; 3. (wolne miejsce) мѣсто, порожнее мѣсто, пространное мѣсто; rum komu czynić, давать, дать кому мѣсто; сторониться, посторониться; 4. rum Turecki, (raponty, *rhombarbarum*), ревень; 5. ромъ; *cfr.* **Arak**.
Rumacya, -yi, *f.* переѣздъ, переходъ [изъ одного мѣста въ другое]; переборка изъ дома въ домъ судомъ опредѣленная.
Rumak, -a, *m.* ратный конь, лошадь отмѣнной Турецкой породы; *cfr.* **Аграмакъ**.
Rumel, -a, & -u, *m.* никетъ, [родъ карточной игры].
Rumianek, -nku, *m.*, **Rumień**, -nia, *m.*, **Rumianiec**, -ńca, *m. Bot.* (ziele, *anthemis*), ромашка, ромонъ, пупавка; rumieniec śmierdzący, psi rumianek, psi rumień, (*cotula foetida*, *anthemis cotula*), пупавка вонючая; ромашка собачья; смердячка; rumień farbierski, (*anthemis tinctoria*), пупавка красильная; v. **Pępawa**; **Rumiankowy**, **Rumienkowy**, -a, -e, *adj.* ромашковый; rumiankowa herbata, ромашковый чай.
Rumianość, -ści, *f.* румяность; **Rumiany**, *adj.* румяный, алый; v. **Czerwony**; **Rumienić**, *v. a.* румянить; наводить румяный цвѣтъ; разрумянивать; подрумянивать; *it.* rumienić masło, подрумянивать масло; - się, *v. r.* румяниться; подрумяниваться; **Rumienica**, -y, *f. H. n.* (ryba, *cyprinus rutilus*, *c. erythrophthalmus*), плотица; плотва [рыба]; **Rumienidło**, -a, *n.* румяны; **Rumieniec**, *v. n.* румянить, краснѣть; **Rumieniec**, -ńca, *m.*, rumieńce, -ów, *pl.* румяность, румянецъ на щекахъ.
Rumienować, *v. a.* разумнять.
Rumor, -u, *m.* звукъ, шумъ, суматоха, стукъ, стукотня.
Rumować, *v. a. impf.*, **Urumować**, *v. perf.* опоражнивать, опорожнить, очищать, очистить; съѣзжать, съѣхать съ какого мѣста; вывозить, вывезть изъ какого мѣста; выбирать мебли при переборкѣ; *it.* устранять, устранять.
Rumpać, *v. n.* рухнуть, рухнуться, упасть, обвалиться, обрушиться, разрушиться; рушиться.
Runo, -a, *n.* руно, [овечья кожа съ шерстью]; złote runo, золотое руно; order złotego runa, орденъ золотаго руна.
Rup', -pia, *m.*, **Rupie**, *pl.* чёрви въ кишкахъ (у животныхъ); *fig.* v. **Mól**, **Frasunek**.
Rupić, *v. a.* кусать, грызть, угрызать, мучить, терзать, безпокоить; rupie mię, мнѣ досадно.
Rupieci, *pl.*, v. **Graty** (stare).
Rupturа, -y, *f.* кила, грыжа, порывъ.
I. **Rura**, -y, *f.* 1. труба, каналъ; стволъ; rura, kość goleniowa, v. **Piszczel** (*Anat.*); rura na dalekie widzenie, v. **Dalekowidz**; rura do barszczu, v. *sub:* **Barszcz**; rura do pieca, печная труба; rura (u strzelby), стволъ.
II. **Rura**, -y, *s.c.* * невѣжда, простакъ; v. **Gap'**; **Rurka**, -i, *f. dim.*, **Rureczka**, -i, *f. dim. sec.* трубка, трубочка; каналикъ, каналъ; дудка; **Rurkowaty**, *adj.* трубчатый; стволистый; дудчатый; **Rurkowy**, *adj.* имѣющій трубу, трубку; **Rurmistrz**, -a, *m.* фонтанный мастеръ; водопроводчикъ; **Rurmistrstwo**, **Rurmistrzostwo**, -a, *n.* водопроводство; **Rurmus**, -u, *m.* водяный проводъ, водопроводъ; v. *sub:* **Biegun**; rurmus ciągnący, всасывающій насосъ; **Rurmusowy**, *adj.* водопроводный; rurmusowa skrzynia, водохранилище; rurmusowe koło, бакчуна; **Rurnica**, -y, *f.* холодильникъ, холодильница; холодильная [прохладительная] кадка; **Rurny**, *adj.* стволовый; **Rurowy**, *adj.* трубный; rurowa woda, трубная вода; kość rurowa, трубчатая [*abo* дудчатая] кость.
Rusak, v. **Kiezak**.
Ruśnica, v. **Ruszniica**.
Rusowaty, *adj.* рыжеватый.
Rusy, *adj.* рыжій.
Ruszać, **Ruszyć**, *v. a.* трогать, тронуть; дотрогиваться, дотронуться; дотыскаться, дотянуться; двигать, двинуть, приводить въ движеніе; мешать, пошевелить; двинуться, пуститься далѣе; ruszaj! мешайся! поворачивайся! проворнѣе! *it.* помалъ! стой! nie rusz tego! не тронь того! -, выгонять, вигнать, вытѣснить; (serce), трогать, тронуть; (o wojsku:) вступить, двигаться, впередъ идти; ruszać obóz, v. *sub:* **Obóz**; - zwierza, выгонять, поднимать, поднять звѣря; (o chorobach:) нападать на кого; (o paraliżu:) ударить; paraliż go ruszył, паралич разбилъ его; съ нимъ ударъ случился; (o lekarstwach:) дѣйствовать; *it.* ruszać, растопить, расплавить; ruszać szlachtę

Digitized by Google

совывать дворянъ для вооруженія; – wszystkie siły, напрягать всѣ свои силы; – do wyższego sądu, v. Apelować; – się, v. r. трогаться; двигаться; шевелиться, и проч.; nie ruszaj się z miejsca! не трогайся съ мѣста! ruszyć się do broni, взять оружіе; ruszyć się z obozu, двинуться, выступить изъ лагеря.

Ruszalność, -ści, f. движимость, удободвижимость, двигательность, подвижность, шаткость.

Ruszanie, Ruszenie, -ia, n. зыбленіе; двиганіе; троганіе, дотрогиваніе, прикосновеніе къ чему; движеніе; pospolite ruszenie, всеобщее возстаніе; всеобщее ополченіе; поголовное ополченіе [abo поголовное вооруженіе]; ruszenie do wyższego sądu, v. Apelacya.

Ruszczek, -szczka, m. Bot. (siele, ruscus), v. Iglica.

Ruszliwy, adj., -wie, adv. движимый, удободвижимый, подвижный, шаткій; v. Obrotny.

Ruszczyzna, -y, f. россіянизмъ; Русскіе нравы, обычаи, мода, произведеніе ремеслъ, искусства и проч.; Русскій духъ; Русскій языкъ; Русская словесность.

Ruszniica, Ruśnica, -y, f. ружьё, мушкетъ, ручница, винтовка, пищаль; **Ruszniczny**, adj. ручничный, ружейный, мушкетный; proch ruszniczny, v. Strzelecki.

Ruszt, v. Rosxt.

Rusztować, v. a. impf., **ruusztować**, v. perf. = rusztowanie dawać, ставить, строить лѣса, подмостки; подмащивать, подмостить; подвязывать, подвязать лѣса; дѣлать подвязи, подмостки; придѣлывать подмостки; примащивать, примостить; взмащивать, взмостить; **Rusztowanie**, -ia, n., **Rusztunek**, -nku, m. лѣса, подмостки, подвязи; -dawać, ставить, v. sub: Rusztować; fig. śmiertelne rusztowanie, (= szafot), эшафотъ, мѣсто казни, лобное мѣсто.

Ruszyć, v. Ruszać.

Ruta, -y, f., **Rutka**, -i, f. dim. Bot. (ruta), рута; пигаиъ; – ruta skalna, zanokcica, (asplenium ruta muraria), каменная рута; стѣнная рута; многоголовникъ; ruta górna, v. Hojnorostka; ruta kozia = Rutewka, -i, f. Bot. (galega), козьякъ; козья ручка; волятникъ; rutka żółta, (thalictrum flavum), золотуха желтая; василистникъ желтый; живительная трава; передовецъ; матрёнка; górna ruta abo rutka ptasza, (fumaria montana), горная рута; it. v. Główka.

Rutgiser, -a, m. литейщикъ, мѣдникъ.

Ruń, -u, m. румяны.

Rużować, v. a. румянить; – się, v. r. румяниться.

Rwać, v. a. рвать, расторгать, раздирать; вырвать; rwać kogo za włosy, драть кого за волосы; – się, v. r. рваться; расторгаться; – się do czego, рваться, всѣми силами стараться о чёмъ; **Rwanie**, -ia, n. рваніе; разрываніе; вырываніе; срываніе; – za włosy, потяжка; **Rwantes, Rwetes, Rwetes**, indecl. хватаніе на перерывъ, на драку.

Ryba, -y, f. 1. рыба; ryba niedorosła, недомѣрокъ; ryby łowić, ловить рыбу; fig. w nocy ryby łowić, * испускать подъ себя мочу; ість на ryby, идти по рыбу; отираться на рыбную ловлю; łowienie ryb, ловленіе рыбы; рыболовство; §. w odmęcie ryby łowić abo w mętnéj wodzie ryby łapać, въ мутной водѣ рыбу ловить; въ омутѣ карасей ловить; jedzenie ryb, рыбоядѣніе; woda, w któréj ryby uwarzono, щерба; zdrów jak ryba, здоровъ какъ рыба въ водѣ; ni ryba, ni mięso, ни рыба, ни мясо; ни то, ни сё; 2. Astron. Ryby (na niebie, gwiazdy, etc.), Рыбы; **Rybacki**, adj. рыбацкій, рыбачій; łódka rybacka, рыбачій чёлнъ; rybackie sprzęty, рыболовный снарядъ; cieć rybacka, рыболовная сѣть; nówód; chata rybacka, рыбачья хижина; rybackie rzemiosło = **Rybactwo**, -a, n. рыбачій промыселъ; рыбарство; рыболовство; рыбопромышленность; **Rybaczka**, -i, f. рыбачка; торгующая рыбою; рыбная торговка; **Rybak, Rybitw, Rybołów**, -a, m., **Rybaczek**, -czka, m. dim., **Rybitwik**, -a, m. dim. рыбакъ, рыбарь рыболовъ; рыбопромышленникъ, рыбопродавецъ, торгующій рыбою; v. Багрильщикъ; **Rybeczka, Rybeńka**, v. Rybka; **Rybi**, -ia, -ie, adj. рыбій; rybie oko, рыбій глазъ; rybi kiéj, рыбій клей; v. Karuk; **Rybić**, na-, za-rybiać, v. a. impf., na-, za-rybić, v. perf. пускать, пустить рыбу [abo сажать рыбу abo напускать, напустить рыбы] въ прудъ для расплода abo для разводъ; разводить рыбу; **Rybitw, Rybitwa**, 1. v. Rybak, Rybaczka; 2. H. n. чайка-рыболовъ [птица]; **Rybitwi**, -ia, -ie, v. Rybacki; **Rybka, Rybeczka, Rybeńka**, -i, f. dim. рыбка, рыбочка, рыбонька, рыбица; rybki małe, drób, drobiazg, мелюзга, мелузга, мелкая рыба; it. moja rybko! rybeczko! rybeńko! (= serce! kochanko! etc.) рыбка моя! голубушка моя! душа моя! душенька моя! любушка; красотка! **Rybnik**, -a, m. (sadzawka), рыбный прудъ; it. сажалка, садокъ; **Rybny**, adj. 1. рыбный; kość czyli ość rybna, рыбья кость; rybna beczka, faska, рыбная бочка; rybny staw, рыбный прудъ; rybne jatki, лавы, рыбный рядъ; rybny targ, handel, рыбный торгъ; торгъ рыбою; рыбная торговля; rybny dzień, рыбный день; постный день; rybna nać, v. Kocia miętka (ziele); 2. rybny (= ryb siła mający), рыбный, изобилующій [abo изобильный] рыбою, рыбистый; rzéka rybna, рыбистая [abo рыбная] рѣка; **Rybojad, Rybojedz**, -a, m. рыбоѣдъ, Eccl. sl. рыбоядецъ; **Rybok, Rybook**, -a, m. Miner. (kamień rybiemu oku podobny), ихтіофталмитъ, ихтіофтальмитъ; **Rybołów**, -owa, m. 1. v. Rybak; 2. * рыболовъ ночный, (który w łódku ryby łowi), испускающій во снѣ подъ себя мочу, pop. сцака; 3. H. n. рыболовъ птах, a) [pandion halietus] рыбный орёлъ; бураки; скопа; β) [larus cinerus] рыболовъ, чайка (птица); **Rybołowny**, -a, -e, adj. рыболовный; **Rybołowstwo**, -a, n. рыболовство; рыбная ловля; **Rybook**, v. Rybok; **Rybotruj**, -a, m. (menispermum occulus), куколь-ванъ; рыболовныя ягоды; рыбное сѣмя; **Rybsko**, -a, n. augm. рыбища.

Ryć, v. a. рыть; взрывать; копать; гравировать, вырѣзывать.

Rycerka, -i, f. героиня, героиня, женщина-герой, богатырка; кавалерственная дама; **Rycerski**, adj. 1. рыцарскій, героическій, героическій, богатырскій; stan rycerski, званіе или состояніе рыцарей; it. дворянство; дворяне; szkoła rycerska, дворянское училище; военное училище; 2. кавалерскій; **Rycerstwo**, -a, n. рыцарство; дворянство; дворяне; военское званіе, состояніе, жизнь; кавалерскій орденъ.

Rycerz, -a, m. 1. рыцарь, витязь, богатырь, герой, вроі; pasować kogo na rycerza, v. Pasować; 2. рыцарь, кавалеръ; 3. храбрецъ; хватъ; молодецъ; 4. (w szachach: skoczek), конь.

Rychło, adv. скоро; (cfr. & v. Rychły); rychléj, adv. compar. скорѣе; **Rychłość**, -ści, f. скорость; скоросилость; (cfr. Rychły); **Rychły**, -a, -e, adj. скорый; поспѣшный; скоросильный преждевременный.

Rychtować, v. a. impf., **zrychtować**, v. perf. направлять, направить; (działo, etc.) наводить, навести & навесть [на кр. пушку]; цѣлить, при-, на-цѣлить, -цѣлить; it. выпрямлять, выпрямить, спрямить.

Rycie, -ia, n. рытіе; копаніе; выкапываніе; вырѣзываніе; rycie wypukłe, рѣзьба выпуклая; рельефная [abo выпуклая] работа.

Digitized by Google

Rycina, -y, *f.* изваяніе, изваянное изображеніе, рѣзьба; гравюра, гравировка, гравированная картина, эстампъ.

Ryczałtem, v. **Hurtem.**

Ryczeć, **Ryknąć**, *v. n.* рычать, рыкать, рыкнуть; ревѣть; мычать; гремѣть; * ревѣть; **Ryczenie**, -ia, *n.* рычаніе, рыкъ; ревѣніе, ревъ; мычаніе, мыкъ; гремѣніе.

Rydel, -dla, *m.*, **Rydelek**, -lka, *m. dim.*, **Rydlik**, -a, *m. dim.* 1. заступъ, мотыка, кирка; rydel grobarza, могильный заступъ; 2. Rydel, Rydelek (= daszek skórzany *etc.* u czapki), козырёкъ.

Rydwan, -a, *m.*, **Rydwanik**, -a, *m. dim.* почтовая карета, коляска; дилижансъ; колесница.

Rydwanarz, -a, *m.* кучеръ.

Rydz, -a, *m. Bot.* (*agaricus deliciosus*), рыжик, рыжичекъ [грибъ]; §. lepszy rydz, niż nic, (lepiéj trocha, niż wcale nic; lepszy gil, niż motyl, chociaż oba ptacy), лучше мало, нежели ничего; §. лучше синица въ рукѣ, нежели журавль на небѣ; не суй журавля въ небѣ, лучше дай синицу въ руки.

Rydzowy, *adj.* рыжиковый.

Rydzy, **Rydzawy**, *adj.* рыжій, рыжеватый.

Ryfa, v. **Refa.**

Ryga, -i, *f.* 1. строка написанныхъ чиселъ; 2. - (do pisania), графлёный листъ, транспарантъ [для писанія]; 3. ryga do nót (muzycznych pisania), пятистрочная графа для нотъ; нотная основа; [*cfr.* Rastrum, растра].

Rygiel, -gla, *m.* задвижка, засовъ, запирка, запорка, запоръ; *it.* v. *sub:* Czolny (2); na rygiel zamykać, zamknąć, ryglem zasunąć = **Ryglować**, *v. a. impf.*, **zaryglować**, *v. perf.* задвигать, задвинуть задвижку (у дверей, *etc.*), запирать, заперёть на задвижку.

Rygować, *v. a.* графить; (liniować papier do pisania nót), растрить; линовать растрою нотную бумагу; - (u krawca), простёгивать подкладку; **Rygowanie**, -ia, *n.* графленіе; растреніе; простёгиваніе; **Rygowalnica**, -y, *f.* гладило, гладилка [у сапожника].

Ryj, -a, *m.*, **Ryjek**, -jka, *m. dim.* 1. рило, хрякало; рыльце; хоботокъ; 2. Ryjek, *H. n.* (rodzaj chrząszczyków, *curculio*), долгоносикъ, носатикъ, носатый жукъ.

Ryjkowaty, *adj.* на подобіе рила (рильца, хобота); рылатый.

Ryk, -u, *m.* рыкъ, ревъ, мыкъ; шумъ; гулъ; v. **Ryczenie** & **Huk.**

Rykliwy, *adj.* (ryczący), рыкающій, рычащій, мычающій, ревущій.

Rykowisko, -a, *n.* расходка, течка.

Rylec, -lca, *m.* вало; рѣзецъ; грабштихель.

Rym, -u, *m.* 1. риѳма, [одозвучіе конечныхъ въ стихахъ слоговъ]; 2. стихъ; стихотвореніе; 3. w rym (= dogodnie, zgodnie, stosownie, *qu. v.*), кстати, согласно, прилично; v. **Rymować.**

Ryma, -y, *f.* насмёркъ & насморкъ.

Rymarczyk, -a, *m.* подмастерье у ремённика, шорника; **Rymarka**, -i, *f.* жена ремённика, шорника; **Rymarski**, *adj.* ремённиковъ, шорниковъ, принадлежащій или относящійся къ шорнику; rymarskie rzemiesło = **Rymarstwo**, -a, *n.* шорное ремесло.

Rymarz, -a, *m.* 1. ремённикъ, шорникъ; 2. (zły poeta, *qu. v.*), риѳмачъ, риѳмоплётъ, риѳмотворецъ, риѳмоткачъ, плохой стихотворецъ.

Rymny, v. **Rymowy.**

Rymo-dziej, -pis, -a, *m.*, -tworca, -y, *m.*, v. **Pisorym**; -piski, -tworczy, v. **Pisorymski** & **Poetycki**; -pistwo, -tworstwo, -pisarstwo, -a, *n.* риѳмотворство, стихотворство, стихотвореніе; -płody, -ploty, -tworny, *adj.* стихородный, стихоплётный, стихотворный; -wać, *v. a.* (rym pisać, składać), писать, подбирать риѳмы, риѳмотворить; составлять стихи; *v. n.* (podług kadencyi spadać), приходиться въ риѳму; риѳмовать; -wanie, -ia, *n.* писаніе, подбираніе, сложеніе, составленіе риѳмовъ, стиховъ; стихосложеніе, стихотвореніе; риѳмованіе; -wnik, v. **Poeta** & **Pisorym**; -wny, **Rymny**, *adj.*, -wnie, *adv.* въ риѳмахъ; положенный въ риѳму; риѳмованный; *it.* v. **Skladny**, **Stosowny**; **Rymowy**, *adj.* относящійся къ риѳмѣ.

Ryna, v. **Rynna.**

Rynadel, v. **Przetyczka.**

Ryneczak, (kij do popędzania bydła, *etc.*; *cfr.* Franc. „*ringard*"), v. **Bodziec**, **Oścień.**

Rynek, -nku, *m.*, **Ryneczek**, -czka, *m. dim.* ринокъ, [торговая *abo* базарная] площадь; базаръ.

Rynka, -i, *f.* желѣзная или глиняная кострюлька, сковородка.

Rynkowy, -a, -e, *adj.* риночный, базарный.

Rynna, -y, *f.*, **Rynienka**, -i, *f. dim.* [водосвальный, водостёчный, подвѣсный] жёлобъ, желобокъ, лотокъ, лоточекъ; §. z deszczu pod rynnę, v. *sub:* **Deszcz** (§).

Rynsztok, -u, *m.* сточный жёлобъ; сточъ; канавка.

Rynsztunek, **Rysztunek**, -nku, *m.*, v. **Zbroja.**

Rypać, **Rypnąć**, *v. n.* скрипѣть, скрипнуть & скрыпѣть, скрыпнуть.

Rys, -u, *m.* черта; чертёжъ; (v. **Abrys**); *it.* очеркъ, краткое описаніе чего-либо; pierwszy rys czego, умоначертаніе; ortograficzny rys, ороографическій чертёжъ; rysy twarzy, черты лица.

Ryś, -sia, *m. H. n.* (*felis lynx*) рысь, [*dim.* рысёнокъ], островидъ.

Rysa, -y, *f.* трещина, разщелина, разсѣдина; скважина; щель.

Rysawy, *adj.* рыжеватый.

Ryść, -ści, *f.*, **Ryścia**, -i, *f.* рысь, рысистый бѣгъ; ryścią; рысью.

Rysi, **Rysiowy**, *adj.* рысій; rysiowe futro, рысья шуба; rysia skóra, рысья кожа, шкура; **Rysię**, -ięcia, *n.* рысёнокъ, рысій дѣтёнышъ.

Rysować, *v. a. impf.*, **zrysować**, *v. perf.* дѣлать черты, начёрчивать; дѣлать рисунокъ, чертёжъ; рисовать, чертить; гравировать; *it.* раскалывать, дѣлать трещины; - rybę, разрѣзывать, потрошить рыбу; **Rysowanie**, -ia, *n.* рисованіе; рисовка; черченіе; *it.* щелина, трещина, разсѣдина; szkoła rysowania, училище рисованія; рисовальное училище; **Rysownik**, -a, *m.* рисовальщикъ; чертёжникъ; **Rysunek**, -nku, *m.* рисунокъ; чертёжъ; **Rysunkowy**, *adj.* рисовальный; чертёжный; izba *lub* sala rysunkowa, чертёжная.

Ryszawy, v. **Rysawy.**

Rysztunek, v. **Rynsztunek.**

Ryt, -u, *m.*, v. **Odrzezek**, **Odkrawek.** [Poema.

Rytm, -u, *m.*, v. **Rym**, **Wiersz**,

Ryto-wać, *v. a.* гравировать; v. **Ryć**; -wanie, -ia, *n.* гравированіе, гравировка; -wnik, -a, *m.* гравировальщикъ.

Rytuał, -u, *m.* требникъ; потребникъ; миней; v. **Agienda.**

Rywadlnik, -a, *m.* вальце; долотцо; v. **Rylec.**

Rywal, -a, *m.* соперникъ; соперникъ; соперничество; соперничество.

Rywalka, -i, *f.* соперница.

Rywalstwo, -a, *n.* соперничество; совмѣстничество.

Ryż, -u, *m.* (*oryza sativa*), Сарачинское [сарачинское] пшено; рисъ.

Ryza, **Réza**, -y, *f.* 1. стопа, [двадцать дестей бумаги]; руками, стопами, постопно; 2. заруба, нарѣзка, черта показывающая средину ватерпаса; 3. ryza, (podróż wodna), путешествіе по морю, на кораблѣ; 4. ryza, *pl.* ryzy, (ornat), риза, *pl.* ризы; 5. * граница; порядокъ; дисциплина.

Digitized by Google

Ryżowisko, -a, *n.* (ryżowe pole), поле, засѣянное рисомъ.

Ryżowy, *adj.* рисовый.

Rżać, v. **Rżeć.**

Rząd, *gen.* rzędu, *m.*, **Rządek**, *dim.* 1. рядъ; *dim.* рядокъ, рядикъ; строй; (w książce, w piśmie), строка, строчка; rzędem, рядами; по рядамъ; рядами; по порядку; по очереди; 2. (koléj), очередь; 3. (rzęd, klasa, gatunek, *qu. v.*), порядокъ; классъ; родъ; 4. rząd koński, (szory), конская сбруя *abo* збруя; шоры; 5. **Rząd**, *gen.* rządu, *m.* (porządek), порядокъ; устройство; (rządzenie, panowanie, rząd krajowy), правленіе, управленіе, правительство; rząd gubernialny, губернское правленіе [*abo* управленіе]; rząd monarchiczny, монархическое правленіе.

Rządca, v. **Rządzca.**

Rządkawy, *adj.* рѣдковатый.

Rzadki, -a, -ie, *adj.* 1. рѣдкій, не густой, нечастый; las rzadki, рѣдкій лѣсъ; rzadkie włosy, рѣдкіе волосы; rzadka tafta, kitajka, рѣдкая тафта; rzadkie płótno, рѣдкое полотно; v. рѣдь, рѣдка; 2. жидкій, негустой; rzadkie mléko, жидкое молоко; rzadka kasza, кашица; 3. рѣдкій; не часто бывающій, попадающійся, необыкновенный; to rzadki przypadek, это рѣдкій случай.

Rzadko, *adv.* рѣдко; неплотно; нечасто; жидко; **Rzadkobrody**, -a, -e, *adj.* рѣдкобрадый; **Rzadkomierz**, -a, *m.* манометръ, дазиметръ; **Rzadkość**, -ści, *f.* рѣдкость; **Rzadkowłosy**, *adj.* рѣдковолосый, рѣдковласый, имѣющій рѣдкіе волосы; **Rzadkozęby**, -a, -e, *adj.* рѣдкозубый.

Rzadność, -ści, *f.* любовь къ порядку; приборчивость; домостроительство; устройство.

Rządny, *adj.*, -nie, *adv.* любящій порядокъ, порядочный, добропорядочный, приборчивый, домостроительный; устроенный, благоустроенный; (ujednany), рядный.

Rządowy, -a, -e, *adj.* правительственный; казенный, государственный; władza rządowa, государственная власть.

Rządzca, v. **Rządziciel.**

Rządzić, v. **Rzedzić.**

Rządzenie, -ia, *n.* правленіе, управленіе.

Rządzić, *v. a.* править; управлять; владѣть; царствовать, господствовать; † рядить; rządzić państwem, krajem, владѣть, править, управлять государствомъ; - kim, управлять кѣмъ; предводительствовать, начальствовать, руководствовать; - służącego, прибирать, прибрать слугу; - się, *v. r.* вести себя, поступать.

Rządziciel, -a, *m.* правитель; управитель.

Rżany, -a, -e, *adj.* ржаный; rżana mąka, ржаная мука.

Rząp', -pia, *m.* 1. рѣпица; 2. rząp' wodny, водоемъ, цистерна.

Rząsa, v. **Rzęsa.**

Rząz, -u, *m.* разрѣзъ, надрѣзъ.

Rzazawka, v. **Rzeźączka.**

Rzec, **Rzekąć**, *v. a.* рещи, сказать, говорить; rzeczony, реченный, сказанный, упомянутый; wzwyż rzeczony, вышесказанный; вышеупомянутый; какъ уже сказано, какъ вышеупомянуто.

Rzeć, **Rżać**, *v. n.* ржать.

Rzechot, *etc.*, v. **Rzekot**, *etc.*

Rzecz, -y, *f.* 1. Rzeczenie, (mowa), рѣчь; разговоръ; разсужденіе; v. Rozwód, Rozprawa; 2. предметъ; матерія; 3. дѣло; 4. вещь; gdzie są twoje reczy? гдѣ твои вещи? to nie moja rzecz, это не мое дѣло; это до меня не касается; (v. Do); to moja rzecz, это мое дѣло; w saméj rzeczy, въ самомъ дѣлѣ; na rzecz czyję, въ чью пользу.

Rzeczenie, -ia, *n.* реченіе, слово.

Rzeczka, -i, *f. dim.* 1. (v. Rzecz, 4.) вещица; 2. (v. Rzéka), рѣчка.

Rzeczniictwo, -a, *n.* званіе стряпчаго, адвоката.

Rzecznik, -a, *m.* стряпчій, адвокатъ, ходатай; v. Adwokat.

Rzeczny, *adj.* рѣчной.

Rzeczownik, -a, *m.* *Gramm.* (*nomen substantivum*), имя существительное; **Rzeczowny**, *adj.* существительный.

Rzeczpospolita, *f.* республика.

Rzeczysko, **Rzeczyszcze**, -a, *n.* прежнее русло какой-либо рѣки.

Rzeczywistość, -ści, *f.* дѣйствительность, подлинность, точность; **Rzeczywisty**, *adj.* дѣйствительный, подлинный, истинный, точный, настоящій; rzeczywiście, *adv.* дѣйствительно, подлинно, истинно, точно; въ самомъ дѣлѣ.

Rzędem, рядомъ; v. *sub:* Rząd.

Rzedniéć, *v. n.* рѣдѣть, жидѣть, становиться рѣдкимъ, жидкимъ.

Rzedzić, *v. a.* рѣдить, жидить; разрѣжать, разрѣживать, разжимать.

Rzedziéj, *adv. compar.* рѣже; v. Rzadko, Rzadki.

Rzędzik, -u, *m.* рядикъ, рядокъ.

Rzedziuchny, **Rzedziuteńki**, *adj.* рѣденькій, рѣдёхонекъ; Rzedziuchno, Rzedziuteńko, *adv.* рѣденько, рѣдёхонько, очень рѣдко; v. Rzadki.

Rzéka, -i, *f.* рѣка.

Rzekąć, v. **Rzec.**

Rzekot, Rzechot, Rzegot, -u, *m.*, **Rzekotanie**, -ia, *n.* звукъ, шумъ; стрекотъ, стрекотаніе; кваканіе; **Rzekotać**, **Rzektać**, Rzechotać, Rzegotać, *v. n.* шумѣть, гремѣть, звучать; стрекотать, стрекотать; квакать; - się, *v. r.* (głośno się śmiać); хохотать; громко смѣяться; **Rzekotka**, Rzegotka, v. Grzechotka; **Rzekotliwy**, Rzechotliwy, *adj.* шумящій, гремящій; стрекочущій; v. Chrapliwy.

Rzektać, v. **Rzekotać.**

Rzemień, -nia, *m.* ремень; rzemień trzewiczny, башмачный ремень; клюка.

Rzemienny, *adj.* ременный.

Rze-mieślnictwo, -a, *n.* ремесленничество, ремесленность, занятіе ремеслом [*abo* ремеслами]; - **mieślniczek**, -czka, *m.* подмастерье; помощникъ мастера въ ремеслахъ; - **mieślniczka**, -i, *f.* ремесленница; - **mieśniczy**, - **mieślniczy**, - **miedny**, -a, -e, *adj.* ремесленничій, ремесленническій, ремесленный; szkoła rzemieślnicza, ремесленная школа; ремесленное училище; - **mieślnik**, -a, *m.* ремесленникъ, мастеровой; - **mieślnikowy**, *adj.* ремесленниковъ; - **miesło**, - **miosło**, -a, *m.*, - **miosłko**, -a, *n. dim.* ремесло; мастерство; rzemiosło robić, trudnić się rzemiosłem, ремесленничать; заниматься ремеслом; отправлять ремесло.

Rzem-polić, **Rzę-polić**, *v. a.* (mizernie grać na skrzypcach), варганить, гудѣть, дурно играть на скрипкѣ, пилилкать; - **polenie**, -ia, *n.* гудѣніе, погудка, пилилканіе; - **poła**, -y, *m.* гудало, гудальщикъ, погудало, пилилкало, пилилкальщикъ, дурной скрипачъ, дурной музыкантъ.

Rzemyk, -a, *m. dim.*, **Rzemyczek**, -czka, *m. dim. sec.* ремешокъ, ремешочекъ; **Rzemyszko**, -a, *n. augm.* ремище. [nie.

Rzenie, **Rżanie**, -ia, *n.* ржаніе.

Rzep, -u, *m.* *Bot.* ѣвини rzep, (*xanthium strumarium*), дурнишникъ иглистый; rzep wielki, v. **Łopian** (1).

Rzepa, -y, *f.* *Bot.* (*brassica rapa*), рѣпа; рѣпникъ; rzepa płonna, v. Kolnik (2); zajęcza rzepa, v. Oset (nizki); **Rzepak**, -u, *m.* *Bot.* (*brassica napus*), v. Kolnik (1); **Rzepakowy**, *adj.* рѣпный; rzepakowy olej, рѣпное масло; **Rzepiasty**, *adj.* рѣпчатый, рѣповидный, видомъ похожій на рѣпу; **Rzepik**, -a, *m.* (wątrobne ziele, wątrobnik, *agrimonia eupatoria*), репѣшки; рѣпникъ *abo* репѣшникъ [печёночный]; печёночникъ; **Rzepikowy**, *adj.* репѣшниковый; czepiec rzepikowy, (*xanthium strumarium*), дурнишникъ иглистый; **Rzepisko**, **Rzepnisko**, -a, *n.* рѣпище;

Digitized by Google

рѣпникъ; рѣпное поле; **Rzepka**, -i, *f. dim.* рѣпка; zajęcza rzepka, v. Oset (nizki); świnia rzepka, v. Lwi list; **Rzepny**, *adj.* рѣпный; **Rzepsko**, -a, *n. augm.* рѣпища.

Rzepolić, *etc.*, v. **Rzempolić**, *etc.*

Rzęsa, -y, *f.* 1. рѣса, реснѣца (рѣснѣца), рѣсница, *dim.* реснѣчка, [волоски по краямъ вѣждей]; 2. **Rzęsa, Rząsa**, -y, *f.*, **Rząska**, -i, *f. dim. Bot.* - wodna, (*lemna minor*), рѣса [*abo* рѣса] водная, чечевица водная *abo* болотная; rzęsa skalna, (*asplenium trichomanes*), каменная росѣ; rząsa wietrzna, (*cotyledon umbilicus*), пупочная трава; пупочникъ; пупонникъ; *it.* rzęsa wierzbowa, bagnowa, (= kotki, owieczki, bagniątka, *qu. v.*) серёжки, барашки.

Rzęścia, v. **Ryścia**.

Rzęsisto, *adv.* обильно, многочисленно; часто; **Rzęsistość**, -ści, *f.* многочисленность; **Rzęsisty**, *adj.* частый, густой; многочисленный, обильный, богатый.

I. **Rzeski**, *adj.* имперскій.

II. **Rzeski**, *adj.* рѣзкій; провёрный, поворотливый, скорый, быстрый, живой, бодрый; расторопный; **Rzeskość**, -ści, *f.* быстрота; расторопность; проворность, изворотливость. [**Rzęsa** (1).

Rzesny, -a, -e, *adj.* реснѣчный; v.

Rzesza, -y, *f.* 1. толпа, сонмъ, стая, множество; 2. **Rzesza Niemiecka**, Нѣмецкая Имперія.

Rzeszotarz, -a, *m.* решётникъ.

Rzeszoto, -a, *n.* решето & рѣшето.

Rzeszotny, *adj.* решётный.

Rzetelność, -ści, *f.* поддинность, дѣйствительность; искренность, откровенность, чистосердечіе, праводушіе; устойка.

Rzetelny, *adj.*, -nie, *adv.* поддинный, дѣйствительный, истинный, настоящій, точный, неподдѣльный; искренній, откровенный, чистосердечный, праводушный; необманчивый.

Rzewliwy, Rzewny, *adj.* жалкій, плачевный, горестный.

Rzewnić, v. **Rozgrzewnić**, **Rozczulić**.

Rzeź, -zi, *f.* убой, закалание скота на пищу; убіеніе, сѣча, кровопролитіе.

Rzezać, *v. a.* рѣзать, разрѣзывать; рѣзать, закалывать; рѣзать, вырѣзывать, чекалить; холостить, кастрировать; **Rzezanie**, -ia, *n.* рѣзьба, вырѣзываніе.

Rzeźączka, -i, *f. Med.* рѣзь; мочерѣзъ, запоръ мочи; гонорей; трипперъ.

Rzezak, -a, *m.* рѣзецъ.

Rzezaniec, -ńca, *m.* скопецъ, евнухъ, каменникъ.

Rzeźba, -y, *f.* рѣзьба, рѣзная работа; **Rzeźbiarstwo**, -a, *n.* ваяльное [*abo* рѣзное] художество; скульптура; **Rzeźbiarz**, -a, *m.* ваятель, рѣщикъ, скульпторъ.

Rzezimieszek, -szka, *m.* мошенникъ.

Rzeźnia, -i, *f.*, **Rzeźnica**, -y, *f.* рѣзня; рѣзница; бойня скота; **Rzeźnik**, -a, *m.* мясникъ; рѣзникъ; бьющій скотъ; продающій мясо; **Rzeźnictwo**, -a, *n.* мясничество.

Rzeżucha, -y, *f. Bot.* (*nasturtium*), рѣжуха; rzeżucha wodna, рѣжуха колодезная; v. Potocznik; - polna, psia, Włoska, v. Pieprzyca; - zimowa, (*erysimum barbarea*), зимующій крессъ.

Rzeżuchowiec, -wca, *m. H. n.* маленькая капустная бабочка.

Rzeźwić, *v. a.* - kogo, оживлять, оживить; ободрять; развеселять; освѣжать, освѣжить.

Rzeźwieć, *v. n.* оживляться, оживиться; ободряться, ободриться; развеселяться; освѣжаться.

Rzeźwość, -ści, *f.* живость; бодрость; веселость; свѣжость.

Rzeźwy, *adj.* живой; бодрый; веселый; быстрый, скорый, прыткій, проворный; свѣжій.

Rzeźycielˌ, -a, *m.* холостильщикъ. [**zek**.

Rzeźymieszek, v. **Rzezimie-**

Rznąć, *v. a.* рѣзать; разрѣзывать, вскрывать; вырѣзывать, гравировать; сѣчь, бить; rznąć kogo rózgami, сѣчь (высѣчь, *v. perf.*) кого розгами.

Rznączka, -i, *f. Bot.* (*carex cauta*), ёжа, палочная трава.

Rznięcie, -ia, *n.* рѣзаніе; рѣзьба, вырѣзанное издѣліе; рѣзь, [боль въ животѣ].

Rzodkiew', -kwi, *f.*, **Rzodkiewka**, -i, *f. dim.* рѣдька; рѣдочка, радиска.

Rzucać, Rzucić, *v. a.* (*propr.* & *) бросать, бросить; кидать, кинуть, метать; rzucać losy, kostki, кидать, бросать жеребьи, кости; rzucać cień, бросать тѣнь; rzucić kotwice, бросить, опустить якорь; - się, *v. r.* (*propr.* & *) бросаться, кидаться; - się na co, броситься на что; - się do broni, взять оружіе; **Rzucanie, Rzucenie**, -ia, *n.* бросаніе, киданіе, метаніе; **Rzucalny**, *adj.* кидкій; **Rzucawka**, v. Padaczka.

Rzut, -u, *m.* верченіе; бросокъ, швырокъ, кидокъ, бросаніе; rzut oka, взглядъ, воззрѣніе; na pierwszy rzut oka, при первомъ взглядѣ; съ перваго взляда.

Rzutki, *adj.*, -tko, *adv.* проворный, поворотливый, живой.

Rzutny, *adj.*, -nie, *adv.* метательный.

Rzyć, -ci, *f. vul.* задница, гузно.

Rzygać, Rzygnąć, *v. n.* рыгать, рыгнуть, изрыгать, блевать, изблевать, рвать; рыгать, отрыгивать; **Rzygliwy**, *adj.* подвержённый частому рыганію; **Rzyganie**, -ia, *n.* рыганіе; блеваніе.

Rzymski, *adj.* Римскій.

Rzysko, -a, *n.* ржище; поживо; жниво.

S.

Ś. или **ś.** *abbr.* = święty, святый; **ś. p.** или **św. p.** = świętéj pamięci, блаженной памяти.

Sa! *interj.* сюда! sa tu piesku, sa! сюда, собачка, сюда!

Są, v. **Być**.

Sabas, Sabat, -u, *m.* шабашъ; суббота; v. **Szabas**.

Sabina, Sawina, Szawina, -y, *f. Bot.* (*Juniperus Sabina*), сабина; сабинникъ обыкновенный; артишъ; арца; арха; можжуха казацкая; можжевельникъ казацкій.

Sączek, -czka, *m. dim.* (v. **Sęk**), сучокъ.

Sączyć, *v. a.* источать, ронять каплями; - się, *v. r.* капать, течь каплями, просачиваться, протекать.

Sad, -u, *m.* садъ, вертоградъ.

Sąd, -u, *m.* 1. судъ, расправа; судъ, сужденіе; разсужденіе, мнѣніе; судъ, судилище, приказъ; *it.* рѣшеніе, опредѣленіе, приговоръ; *fig.* sąd ostateczny, страшный судъ; sądy Boskie, судьбы Божіи, судъ, опредѣленія Всевышняго; 2. **Sąd**, *gen.* sędu, *m.*, **Sądek**, -dka, *m. dim.* [судъ, судокъ], *pl.* суды, судки; судно, *pl.* судна; посуда, сосудъ; кадка [для масла, *etc.*], бочёнокъ.

Sadek, -dku, *m. dim.*, **Sadeczek**, -czka, *m. dim. sec.* садикъ, маленькій вертоградъ.

Sądek, v. *sub:* **Sąd** (2).

Sadliczka, -i, *f. Bot.* (*alyssum*), якотная трава.

Sadło, -a, *n.* 1. сало, жиръ; §. wie pies, czyje sadło zjadł, знаетъ кошка, чьё мясо съѣла; *it.* głupi jak sadło (jak sak), v. *sub:* Głupi; 2. *Miner.* ziemne sadło, жмія; горное сало; **Sadłowaty**, -a, -e, *adj.* салообразный; жирообразный; *Anat.* błona sadłowata, сальная перепонка; жирная плева; **Sadłowy**, -a, -e, *adj.* сальный.

Sadzić, Siedzić, *v. a. impf.*, **usadzić, zasadzić**, *v. perf.* садить, посадить, осадить; стирать, стереть, оцарапывать кожу.

Sadno, Sedno, -a, *n.* садно, рана или знакъ отъ стертой чѣмъ нибудь кожи; v. Odparzelina; рана отъ прищемленія.

Sądny, -a, -e, *adj.* судный; sądny dzień, судный день; *it.* страшный судъ.

Sadowić, *v. a. impf.*, **usadowić**, *v. perf.* сажать, посадить; v. Posadzić (kogo); отводить мѣсто для селенія; - się, *v. r.* поселяться, водворяться, утверждать жилище; *it.* (opadać), устаиваться; v. Osiadać.

Sadowina, -y, *f.* плохой садъ; садишко; садовище.

Sadowisko, -a, *m.* 1. основа-

Digitized by Google

nie, фундаме́нтъ; 2. (siedlisko), осѣ́длость, мѣстопребыва́ніе, жили́ще.

Sądownictwo, -a, *n.* судебная власть; судопроизво́дство; судебный поря́докъ.

Sądo-wnictwo, -a, *n.* садо́вничество; садово́дство; sadownictwem się bawić, sadownikiem być, садо́вничать, занимаѣ́ться разведе́ніемъ или содержа́ніемъ садо́въ; **-wniczka**, -i, *f.* садо́вница; **-wniczy**, *adj.* садо́вничій, садо́вническій, садо́вниковъ; **-wnik**, -a, *m.* садо́вникъ; вертогра́дарь; садово́дець.

Sądowny, v. **Sądowy.**

Sądowość, -ści, *f.* судебная власть; v. Sądownictwo.

Sądowy, *adj.* садо́вый.

Sądowy, *adj.* судебный; прису́тственный; судейскій; су́дный; sądowy dzień, прису́тственный день; судный день; sądowy sługa, служи́тель суда́; прика́зный служи́тель; sądowe miejsce, sądowy plac, sądowy dom, судъ; прису́тственное мѣсто; судейская пала́та; судебное мѣсто; суди́лище; *it.* лобное мѣсто; мѣсто ка́зни; sądowy wyrok, судейскій приговоръ; sądowe postępowanie, судебный поря́докъ; судопроизво́дство; sądowy kodex Iwana Bazylewicza, судебникъ; уста́вная кни́га, содержа́щая въ себѣ́ зако́ны Царя́ Іоа́нна Васильевича; sądowa izba, судейская ко́мната; судейская (*s. f.*); прису́тствіе; sesya sądowa, прису́тствіе; засѣда́ніе; судъ и распра́ва; судопроизво́дство; poszukiwanie sądowe, судебный ро́зыскъ; судебное изслѣ́дованіе; unkoszta sądowe, изде́ржки, расхо́ды по судебнымъ дѣ́ламъ; про́торы.

Sądy, v. **Sąd** (1).

Sądy, Szundy, *pl.* водоно́съ; [водоно́сное] коромы́сло.

Sadz, -u & -a, *m.* садо́къ, [большая клѣ́тка, въ которой держатъ птицъ]; sadz rybny, садо́къ, са́жалка; sadz świni, v. Karmik, Chlew.

Sadź, -dzi, *f.*, v. **Szadź, Szron.**

Sadza, v. **Sadze.**

Sadzać, v. **Sadzić.** [до́къ.

Sadzawica, -y, *f.* са́жалка, са-

Sadzawka, -i, *f.* са́жалка, садо́къ, садъ, прудъ, купе́ль.

Sadzawnik, -a, *m.* надзира́тель надъ садка́ми, пруда́ми; *cfr.* Ры́бникъ.

Sadzca, -y, *m.* учреди́тель поселе́нія; v. **Założyciel.**

Sadze, *gen.* sadz, *pl.* са́жа.

Sadzel, v. **Wrzód, Guz.**

Sadzenie, -ia, *n.* сажа́ніе, сажде́ніе. [жѐніе.

Sądzenie, -ia, *n.* сужде́ніе, су-

Sadziba, -y, *f.*, v. **Sadowisko (2).**

Sadzić, Sadzać, *v. a.* сади́ть, сажа́ть, посади́ть; просѣ́ть сѣ́сть; сажа́ть, всаживать; вкла́дывать; сажа́ть, селя́ть, водворя́ть; - na tron, возводи́ть на престо́лъ; - do więzienia, сажа́ть [посади́ть] въ тюрьму́, въ темни́цу; - chleb do pieca (w piec) [= wsuwać] сажа́ть въ печь хлѣ́бы; - kurę na gnieździe, na jaja, сажа́ть ку́рицу на я́йца; - drzewa, капусту, сажа́ть дере́вья, капу́сту; - co czém, (wysadzać, wysadzić), выкла́дывать, [вы́ложить], оправля́ть, украша́ть что чѣмъ; - co na co, v. Ważyć (co), жертвовать; - się, *v. r.* сади́ться; - się na czém, основа́ться на чѣмъ, опира́ться; - się na co, усиливаться, употребля́ть, напрягать силы свои́ къ достиженію чего́-либо; пристраститься къ чему́; *it.* - się na co (przez punkt honoru), счита́ть что чѐстію для себя́; хва́стать; хва́статься чѣмъ; чва́ниться чѣмъ; горди́ться чѣмъ; *it.* - się, (о жи́дкостяхъ:) устаи́ваться.

Sądzić, *v. a.* судить, разсужда́ть; осужда́ть; *it.* суди́ть, мнить, ду́мать, полага́ть; - (co, kogo), производя́ть судъ на основа́ніи зако́новъ; - kogo, суди́ть кого́, чини́ть надъ кѣмъ судъ и распра́ву; sądzę ду́маю, полагаю; jak ja sądzę, по моему́ мнѣ́нію; по моему́; - się z kim, *v. r.* суди́ться, тяга́ться съ кѣмъ-либо по суду́, имѣ́ть съ кѣмъ тя́жбу; *it.* суди́ться, быть суди́му.

Sadziciel, -a, *m.*, **Sadzca**, -y, *m.* сажа́льщикъ, *Eccl. sl.* всажда́тель.

Sadziec, -dźca, *m.* (ziele, wodna konop', św. Kunegundy trank, *eupatorium*), конопе́льникъ; водяна́я конопля́; ко́нская грива; ко́нская травá; пóсконъ дѣ́вка; посконникъ; благоро́дникъ.

Sadnik, -a, *m.* (szczepnik, szczepnica), разса́дникъ [приви́вочный], пито́мникъ, [древе́сная] школа.

Sadzisty, *adj.* са́жистый.

Sadzony, *part. p.* са́женный; cebula sadzona, сажене́цъ; v. *verb.* Sadzić. [v. *verb.* Sądzić.

Sądzony, *part. p.* сужде́нный;

Sadzowy, *adj.* са́жный.

Safian, *etc.*, v. **Szafian.**

Sagan, -u, *m.*, **Saganek**, -nku, *m. dim.* мѣ́дный или желѣ́зный горшо́къ; котѐлъ.

Sagapeński kopr, v. **Zapaliczka** (ziele). [**Sajdak.**

Sahajdaczny, Sahajdak, v.

Saja, -i, *f.*, **Sajeta**, -y, *f.* *Com.* са́ржа.

Saj-dak, Sahaj-dak, -a, *m.* сайда́къ, саада́къ, сагайда́къ; колча́нъ; **-daczny**, -a, *m.* сайда́чникъ; **-daczny**, *adj.* сайда́чный.

Sak, -u, *m.* 1. сакъ, сѣтяно́й мѣшо́къ, мре́жа, мерѣ́жа, бре́день; 2. мѣшо́къ, куль, лугарь, сумá; су́мка; v. Głupi (jak sak); 3. родъ же́нскаго одѣ́янія; 4. *fig.* (sieć, sidło) * сѣ́ти, си́лки, пѐтля; 5.

Sak, *adv.* v. **Siak.**

Sakiewka, -i, *f.* де́нежный кошелѐкъ.

Sakra, -y, *f.* (papiezkie potwierdzenie biskupa), па́нское утвержде́ніе въ Епи́скопы; **Sakrament**, -u, *m.* та́инство, та́йна; przenajświętszy sakrament, Святы́я Та́йны [Тѣ́ла и Кро́ви Христо́вы], Святы́е Дары́; евхари́стія; **Sakramentalny**, -a, -e, *adj.* таи́нственный; **Sakryfikować**, v. Poświęcać, Odżałować (na co).

Sakrystya, -yi, *f.* ри́зница.

Sakrystyan, -a, *m.* сакристе́нъ; ри́зничій.

Sakwy, *gen.* sakiew, *pl.* котомá, котóмка, су́мка.

Sala, -i, *f.*, **Salka**, -i, *f. dim.* за́ла, залъ; sala jadalna, столо́вая; sala tańcowa, танцова́льная за́ла; sala concertowa, конце́ртная за́ла.

Salaciany, *adj.* сала́тный.

Salamandra, -y, *f. H. n.* (*lacerta salamandra*), сальма́ндра.

Salapa, -y, *f.* *Bot.* (*Mirabilis Jalappa*), яла́пка.

Sałata, -y, *f.*, **Sałatka**, -i, *f. dim.* сала́тъ; **Sałatny, Sałatowy**, *adj.* сала́тный; mieszczka sałatna = **Salaterka**, -i, *f.* сала́тникъ, сала́тница.

Salceson, Salseson, -u, *m.* колбасá копчёная.

Saletarnia, Salitarnia, -i, *f.* селитренница; сели́треный заво́дъ.

Sale-tra, Salitra, -y, *f.* селитра; **-tralnia**, -i, *f.* селитреная земля́; **-tran**, -u, *m.* селитро́кислая соль; **-trnik**, -a, *m.* селитренникъ, селитрова́ръ; **-trzród**, -odu, *m.*, **-trocznn**, -u, *m.* селитрородъ, селитротво́ръ, взо́тъ; **-trosolny**, *adj.* селитрокислый; **-trowy, -trzany, -trzny**, *adj.* сели́треный, селитряный; v. Gaz (saletrzany); kwas saletrzany, saletrowy, селитреная кислота́; ziemia saletrzana, селитреная земля́; saletrzna szyba, селитренникъ; **-trzysty**, *adj.* изобилующій селитрою; селитрова́тый.

Salka, -i, *f. dim.* за́лка, ма́лый залъ; v. Sala.

Salmiak, -u, *m.* нашатырь.

Salmiakowy, *adj.* нашатырный.

Salitra, v. **Saletra.**

Salomon, -a, *m.* 1. *apr.* Соломо́нъ; 2. *fig.* мудре́цъ; **Salomonek**, -nka, *m.* *Bot.*, v. **Mniszek** (zły), Mordownik.

Salopa, -y, *f.*, **Salopka**, -i, *f. dim.* сало́пъ.

Salsefiny, Salsafy, *pl.* *Bot.* (owsiane korzonki, skorzonera, *salsifix*), овсяный корень; козлобородникъ овсяноко́ренный [або овсяный]; козелецъ овсяный.

Salserka, -i, *f.* (sosyerka), со́сникъ.

Salseson, v. **Salceson.**

Digitized by Google

Salsza, Salsa, Szalsa, -y, *f.* обусъ; разсолъ; жіжа; v. *sub:* Pieprzny; naczynie na salszę, v. Salserka. [жолъ.

Salt, -u, *m.* скачокъ, прыжокъ.

Saltarela, -i, *f.* скачка, пляска, тацы.

Sam, *adv.* симъ, сюдá; pójdź sam! пойдй сюдá! tam i sam, тамъ и симъ; тудá и сюдá.

Sam, Sama, Samo, *pron.* самъ, самá, самó; сáмый, -ая, -ое; одинъ; sama nie wie, co czyni, оная самá не знаетъ, что дѣлаетъ; on sam przyjdzie, онъ самъ придётъ; *it.* онъ лично явится; znaj samego siebie! знай самого себá; sam przez się, самъ собою; sam sobie winien, онъ самъ виноватъ; sam na sam, *a*) одинъ на одинъ; walczyć, bić się z kim sam na sam, бороться одинъ на одинъ, бяться на поединкй, самобóрствовать, единобóрствовать; *β*)[tête-à-tête] глазъ на глазъ; съ глазу на глазъ; одинъ на одинъ; наединѣ & наединкй; ten sam, taki sam, тотъ же, такой же; w sam czas, въ сáмое врéмя, въ сáмую пóру; w sam środek, въ сáмую средйну; trafić w samo serce, попасть въ сáмое сéрдце; to sama prawda, это сáмая истина.

Samar, -a, *m.*, **Samara**, -y, *f.* (juki, *qu. v.*) вьючное сѣдло.

Samcołożnik, -a, *m.* мужеложникъ.

Samcołoztwo, -a, *n.* мужеложство; zamcołoztwo popełnić, мужеложствовать.

Samcowy, Samczy, *adj.* самцóвъ, принадлежащій самцу; **Samczyk**, -a, *m. dim.* (v. samiec), сáмчикъ; **Samica**, -y, *f.*, **Samiczka, Samka**, -i, *f. dim.* сáмка; **Samiczy**, *adj.* сáмкинъ, принадлежащій сáмкѣ; **Samiec**, -mca, *m.* самецъ, *dim.* сáмчикъ.

Samit, -u, *m. Bot.* (*amaranthus caudatus*), амарáнтъ, бáрхатникъ, красотá тысячная, гребéнная травá.

Samo-bójca, -y, *m.*, -bójczyni, -i, *f.* самоубійца (*s. c.*); -bójczy, -bójski, *adj.* самоубійственный; -bójstwo, -a, *n.* самоубійство, лишéніе себá жизни; -brotnik, -a, *m. T.* 1. (samoruch, silnia sama się obracająca), самодвигáтель, машина самá собóю движущаяся; v. Автомáтъ; 2. (zegar kuchenny), вертелъ; -brzmiąca litera, *f.*, -brzmiącska, -i, *f. Gramm.* (samogłoska), глáсная; самоглáсная [*abo* глáсная] бýква; -bytność, -ści, *f.* самобытность; -bytny, *adj.* самобытный; -chcąc, -chcąc, *adv.* самохóтно, по своей охотѣ; непринуждéнно; -chcący, -chętny, *adj.* самохóтный, самопроизвóльный; -chlubiec, -bca, *m.*, -chwalec, -lca, *m.*, -chwał, -a, *m.*, -chlubca, -chwalca, -y, *m.* самохвáлъ, хвастýнъ; -chlubny, -chwalny, -a, -e, *adj.* самохвáльный, выхвáляющій самъ себá, хвастлйвый; **Samo-chlubstwo**, -chwalstwo, -a, *n.* самохвáльство, выхвáляніе самого себá, хвастовствó, похвальбá; -chotnie, v. Samochcąc; -czwart, *adj.* самъ-чéтвертъ; -drugi, *adj.* самъ-другъ; -dwunast, *adj.* самъ-двѣнáдцатъ; -dział, -u, *m.* самодѣльщина, [тóлстое, простóе] сукнó или полотнó домашней рабóты; -dzielność, -ści, *f.* самодѣйствіе, самодѣйственность; самодѣятельность; -dzielny, -a, -e, *adj.*, -dzielnie, *adv.* самодѣйственный; самодѣятельный; -dzierca, -dzierżca, -y, *m.*, -dzierż, -a, *m.*, -dzierzec, -rzca, *m.* самодержáвецъ, самодéржецъ, Государь самодержáвный; -dzierżawczy, -dzierżawny, -dzierczy, *adj.* самодержáвный; управляющій самодержáвно; -dzierżyca, -y, *f.*, -dzierżczyni, -i, *f.* самодéржица; -dzierżtwo, -a, *n.* самодержáвіе, самодéржество; -głoska, -i, *f. Gramm.* глáсная; самоглáсная [*abo* глáсная] бýква; -głośny, *adj.* самоглáсный; -gwałt, -u, *m.* ругоблýдіе, рукоблýдство, малакія, онанія, онанизмъ; -iścicc, -śca, *m.* самолюбецъ; человѣкъ самолюбивый; эгоистъ; -istność, -ści, *f.*, -istwo, -a, *n.* 1. самостоятельность; 2. самолюбіе; эгоизмъ; -istny, *adj.*, -istnie, *adv.* 1. самостоятельный; 2. самолюбивый; -jedny, v. Jedyny; -jedz, -jad, -jedalk, -a, *m.*, -jedzca, -y, *m.* людоѣдъ; -jedź, -dzi, *f.*, v. Samożerstwo; -katca, -kactwo, v. Samobójca, Samobójstwo; -kupiec, -pca, *m.* единопродавецъ, монополистъ; -kupstwo, -a, *n.* единопродáвство, монопóлія; -lówka, -i, *f.* самолóвъ, самолóвная снасть или западня; samolowki, *pl.* крючки, пронырства; v. Łapka (*propr.* & °); -łowny, *adj.* самолóвный; -łoztwo, v. Samogwałt; -łożnik, -a, *m.* рукоблýдникъ; онанистъ; -lub, -a, *m.*, -lubiec, -bca, *m.* самолюбецъ, себялюбецъ, себялюбецъ, эгоистъ; -lubność, -ści, *f.* самолюбіе, себялюбіе; -lubny, *adj.* самолюбивый, себялюбивый, эгоистическій; -lubstwo, -a, *n.* самолюбіе, себялюбіе, эгоизмъ; -łusk, -a, *m. H. n.* чешуйчатая змѣя; -mądry, *adj.* самомýдрый; весьма занятый самимъ собóю; высокомѣрный; -paś, -u, *m.* самопалъ; самопалъ zbrojny, самопальникъ; -pas, 1. *adv.* самовóльно; безъ присмóтру; необýзданно, распýтно; 2. -pas, -a, *m.* шалýнъ; развратный, распýтникъ; скитáлецъ; -paska, -i, *f.* скитáющаяся; распýтная женщина; -pasny, *adj.* самовóльный; необýзданный, развратный, распýтный; -pięć, *adj.* самъ-пять; -pasa, -y, *f. Bot.* (*triticum spelta*), полба; спéльта; пшеница-óкрипъ; **Samo-rodność**, -ści, *f.* самородность; -rodny, -rody, *adj.*, -rodnie, *adv.* самородный; произведéнный природою, а не искусствомъ; *Eccl. sl.* самоpáсленный; produkt samorodny, самородка; -rost, v. Winne ziele; -ruch, -u, *m.*, -ruchnia, -i, *f.* самодвигáтель; машина, самá собóю движущаяся; автомáтъ; -ruchy, -ruszny, *adj.* самодвижный; -rządzca, v. Samowładca; -rządność, -ści, *f.*, v. Samowładztwo; -rządny, v. Samowładny; -sadka, -i, *f.* самосáдка; -siódm, *adj.* самъ-семъ; -strzał, -u, *m.* самострѣлъ; -szóst, *adj.* самъ-шестъ; -ta, -y, *f.*, v. Samotność; -tnica, -y, *f.* уединéнница; отшѣльница; -tnik, -a, *m.* уединéнникъ; живýщій въ уединéніи; отшѣльникъ; -tność, -ści, *f.*, Samota, -y, *f.* уединéнность, уединéніе; отшѣльничество; -tny, *adj.* уединéнный; находящійся въ уединéніи; -taki, *adj.*, v. Tautologiczny; -treść, -ści, *f.* сáмое чистое виногрáдное винó; -trzask, -u, *m.* самолóвка, западня, клѣтка для ловлéнія птицъ; -trzeć, *adj.* самъ-трéтей; -uczny, *adj.*, -uk, -a, *s. m. Eccl. sl.* самоучный; самоучка; научившійся чемý нибýдь самъ собóю; -władca, -władzca, -y, *m.* самовластитель, самовластецъ, самодéржецъ; -władczyna, -y, *f.*, -władczyni, -i, *f.* самовластительница, самодéржица; -władnie, *adv.* самовластно, самодержáвно; -władność, -ści, *f.*, -władztwo, -a, *n.* самовластіе; самодержáвіе; -władny, *adj.* самовластный, самодержáвный; -wolnie, *adv.* самовóльно; своевóльно; добровóльно; непринуждéнно; -wolność, -ści, *f.* самовóлие, самовóльство; своевóлие, своевóльство; -wolny, *adj.* самовóльный; своевóльный; добровóльный; непринуждéнный; -wtór, *adj.* самъ-другъ; -żerca, -y, *m.* людоѣдъ; животное, пожирающее другихъ своего рóда; -żerstwo, -a, *n.* людоѣдство; пожирáніе животными другихъ своего рóда; -zwaniec, -ńca, *m.* самозвáнецъ; Dymitr Samozwaniec, Димитрій Самозвáнецъ, Лжедимитрій.

Samuchny, Samuteńki, *adj.* одинокій, совершéнно одинъ; v. Sam.

Sandał, -u, *m.* 1. сандáлій; 2. sandał = Sandałowe drzewo, сандáлъ, сандáловое [красное] дéрево.

Sandara-ka, -i, *f.* сандарáкъ; -kowy, *adj.* сандарáчный.

Sanica, -y, *f.* 1. = Sanna, -y, *f.* (sanna droga), сáнный путь, сáнная дорóга; зимний путь; 2. Sanice, *pl.* сáнные полозья; полозьи.

Digitized by Google

Sanie, -ań, *pl.*, **Sanki**, -nek, **Saneczki**, -czek, *pl.* 1. сáни, сáнки, сáночки; салáзки; przodek sanek, головáшки, головáшки, зáголовокъ; szyna pod sankami, тóрмазъ; sanki szerokie łubiane, бóшнвни; sanie od wożenia drzewa, дрóвни, дровéшки; chłopskie sanki obłączaste, розвáльни; małe sanki chłopskie, пошевéньки; jechać sankami, катáться, ѣхать въ сáняхъ; jeżdżenie sankami, (jazda sanna), катáнье, ѣздá въ сáняхъ; wyjeżdżać sanki, обкáтывать, обкатáть; 2. *Anat.* sanki, (v. kluczyk, kość ramienna), ключикъ; плечевáя кость; **Sankowy**, **Sanny**, *adj.* сáночный, сáнный; płozy sanne (= sanice), сáнные пóлозья; кóпаи.

Sankcya, v. **Ustawa**.

Sap, -u, *m.* 1. (Sapanie), сапѣ́ніе; шипѣ́ніе; v. Sapy; 2. sap = Sapowisko, -a, *n.* тинистое, болóтистое мѣсто.

Sapać, **Saplć**, *v. a.* сапѣ́ть, тяжелó дышáть; храпѣ́ть; шипѣ́ть; фы́ркать; - z gniewu, пыхтѣ́ть, дышáть отъ гнѣ́ва, (отъ áрости); v. Dąsać się.

Saper, -a, *m.* (*sapperr*), сапёръ; *cfr.* Hawerz.

Sapiasty, *adj.* тяжелó дышáщій; имѣ́ющій нáсморкъ.

Saplć, *v. a.* (z gniewu), пыхтѣ́ть, дышáть отъ áрости (отъ гнѣ́ва), разсердúться; v. Sapać.

Sapient, v. **Pedel**.

Sapisko, -a, *n.*, Sapiska, *pl.* (sapy), тинистыя, болóтистыя мѣстá. [сапъ у лошадéй.

Sapka, -i, *f.* 1. нáсморкъ; 2.

Sapliwy, *adj.* сáпунъ.

Sapor, -u, *m.*, **Saporek**, -rka, *m. dim.* лáкомый кусóкъ; вкýсный сóусъ.

Sapowaty, *adj.*, -to, *adv.* тинистый, болóтистый, тóпкій; угрю́мый.

Sapy, 1. v. Sapowisko; 2. пыхтѣ́нье, дышáніе отъ áрости [отъ гнѣ́ва]; v. Dąsy.

Sarafan, -a, *m.* сарафáнъ.

Saraj, **Seraj**, -u, *m.* сарáль, серáй; дворéцъ султáновъ; гарéмъ.

Sardela, -i, *f. H. n.* (*Clupea s. Engraulis Encrasicolus*), анчóусъ, сардéль. [дóникъ.

Sardonik, -a, *m. Miner.* сар-

Sardyk, -u, *m. Miner.* (v. Karneol), сердолúкъ.

Sarkać, **Sarknąć**, *v. a. & n.* вóзгри въ себя́ втягивать, втянýть; нюхать; обнюхать; *fig.* sarkać na co, na kogo, мáловаться на что, на кого́; *it.* сѣтовать, быть недовóльну, изъявлять неудовóльствіе.

Sarkokola, v. **Żysy** (sok).

Sarmatyzm, -u, *m.* непросвѣщéніе, стари́нные нрáвы, обы́чаи.

Sarn, -a, *m.*, **Sarna**, -y, *f. H. n.* (*cervus capreolus*), изю́брь; козýля, козýлька; сóрна; **Sarnka**, **Sarneczka**, -i, *f. dim.* молодáя, мáлая сóрна, молодáя козýля, козýлька; **Sarni**, *adj.* изю́брій, козýлій, сéрній, относящійся къ изю́брю, принадлежáщій или относящійся къ козýлѣ, сéрнѣ; sarnia pieczeń, жаркóе козýлье; мáсо сéрны; серни́на; *Bot.* sarni korzeń, ziele, v. Goryczník; **Sarnię**, -ięcia, *m.*, **Sarniątko**, -a, *n.* дѣтёнышъ козýлій, сéрній; **Sarnina**, -y, *f.* мáсо козýли, сéрны; серни́на.

Sasanka, -i, *f. Bot.* (ziele, *colchicum*), безврéменный цвѣтъ; осéнній цвѣтъ; осéнникъ; зимовúкъ; смыч-безъ-отцá; песобóй; луговóй шафрáнъ; дúкій шафрáнъ.

Sąsiad, -a, *m.* сосѣ́дъ; sąsiedzi, *pl.* сосѣ́ди & сосѣ́ды; **Sąsiada**, -y, *f.*, **Sąsiadka**, -i, *f.* (*Eccl. sl.* сосѣ́да), сосѣ́дка; **Sąsiadować**, *v. n.* (w sąsiedztwie czyjém mieszkać), жить съ кѣмъ-либо въ сосѣ́дствѣ, сосѣ́дствовать; **Sąsiedzki**, **Sąsiedni**, *adj.* сосѣ́дскій, сосѣ́дній; сосѣ́дственный, смéжный, порубéжный, прилежáщій; **Sąsiedztwo**, -a, *n.* 1. (bliskość mieszkania), сосѣ́дство, смéжность, близость жилѣ́щъ; околóтокъ; окрéстность; w sąsiedztwie mieszkać z kim, жить въ сосѣ́дствѣ съ кѣмъ-либо; сосѣ́дствовать; грани́чить; 2. *collect.* (= sąsiedzi), сосѣ́ди.

Sąsiek, Samsiek, -a, *m.* зáсѣкъ, сусѣ́къ, зáкромъ, мѣсто въ амбáрѣ *abo* въ зáтинцѣ для склáди снопóвъ.

Sasina, -y, *f.* рýбленный камúшъ, употребля́емый вмѣсто навóза.

Saturn, **Saturnus**, -a, *m. Astron.* Сатýрнъ, [планéта].

Satyr, -a, *m. Myth.* Сатúръ; лѣсной богъ; лѣ́шій.

Satyra, -y, *f.* сатúра; **Satyryk**, **Satyropis**, -a, *m.*, **Satyrysta**, -y, *m.* сатúрикъ; сочинúтель сатúръ; пересмѣ́шникъ; **Satyrycznie**, *adv.* сатирúчески; насмѣ́шливо; **Satyryczność**, -ści, *f.* насмѣ́шливость; **Satyryczny**, *adj.* сатирúческій, свóйственный сатúрѣ; насмѣ́шливый.

Satysfakcya, -yi, *f.* 1. удовлетворéніе; 2. удовóльствіе, рáдость, утѣшéніе.

Sawant, -a, *m.* грамотѣ́й, грáмотникъ, книжникъ, учёный; **Sawantka**, -i, *f.* грамотѣ́я, грáмотница, учёная.

Sawina, v. **Sabina**.

Sążeń, *gen.*-żni, *f. &* -żnia, *m.* сажéнь & сáжень; sążniami, po sążniu, сáжéнями; посажéнно; **Sążeństy**, **Sążnisty**, v. Pleczysty, Duży; **Sążniowe**, -ego, *s. n.* посажéнное; **Sążniowy**, *adj.* сажéнный; sążniowa miara, сажéнная мѣ́ра.

Scałkować, v. **Całkować**.

Scałować, v. **Całować**.

Scedzić, **Scedzać**, **Zcedzić**, **Zcedzać**, *v. a.* сцѣдúть, сцѣ́живать; цѣдá спускáть влáжность съ густúхъ чáстицъ, осѣ́дшихъ на дно, сливáть съ осáдки, съ гýщи.

Scena, -y, *f.* (*propr. & **) сцéна; явлéніе; зрѣ́лище; przód sceny (w teatrze), авансцéна.

Schab, -u, *m.*, schaby, *pl.* рёбра (*pl.*); жаркóе изъ рёбрышекъ.

Schadzać, v. **Schodzić**.

Schadzka, -i, *f.* схóдка, сходъ, схóдбище; собрáніе.

Scheda, -y, *f.* 1. v. Kartka, Cedula; 2. наслѣ́дственная дóля; дóля отъ наслѣ́дства.

Schema, -y, *f.* 1. фóрма; обрáзецъ; примѣ́ръ; **Schematyczny**, *adj.*, -nie, *adv.* образцóвый; по образцý, по фóрмѣ.

Schisma, -y, *f.* раскóлъ.

Schismatyk, -a, *m.* раскóльникъ.

Schłonąć, v. **Pochłonąć**.

Schłostać, *v. perf.*, v. **Chłostać**.

Schłypnąć, *v. n.* схлебнýть.

Schnąć, *v. n.* (*propr. & **) сóхнуть; вянýть; худѣ́ть, чáхнуть; schnąć od cierpienia, мáяться.

Schód, Zchód, -odu, *m.* 1. (schylek, nachylenie), скатъ, склонъ, наклóнъ, полóгость; наклóнность; склонéніе чегó-либо къ своемý концý; исхóдъ; конéцъ; na schodzie, въ исхóдѣ, въ концѣ́; na schodzie roku, въ исхóдѣ *abo* въ концѣ́ гóда; na schodzie księżyca, въ исхóдѣ мѣ́сяца; 2. schód (pojedynczy wschodów), **Schodek**, -dka, *m. dim.*, **Schodeczek**, -czka, *m. dim. sec.* ступéнь, ступéнька; *Milit.* schodek, (podnożek, ławka, bankiet w przedpiersieniu), приступокъ, банкéтъ; 3. **Schody**, **Schodki**, **Schodeczki**, *pl.* лѣ́стница, лѣ́стница, лѣ́сенка; schody okrągłe *czyli* dane w ślimaka *lub* ѓрóбѣ, улиткообрáзная лѣ́стница; *it.* schody kręcone, витáя лѣ́стница; кругла́я лѣ́стница съ поворóтами; schody, chodki przed domem, крыльцó; **Schodowy**, *adj.* лѣ́стничный.

Schodzić, **Zchodzić**, *v. n. impf.*, **Schadzać**, *v. freqa.*, **Zejść**, [*Praet.* zszedł, zeszła, zeszły, zeszli; *Fut.* zejdę, znijdę, zejdzie, znijdzie], *v. perf.* (*propr. & **) сходúть, схáживать, сойтѝ; сходúть, вниз; снисходúть, снизойтѝ; отходúть, отойтѝ; (uchodzić, upływać), проходúть, пройтѝ; миновáть, мúнуть; протекáть, протéчь; (schylać się ku końcowi, *etc.*), кончáться, кóнчиться; приходúть, прийтѝ къ концý; протекáть, протéчь; *it.* сходúть, проходúть, изчезáть; сходúть, сбывáть, стекáть; - na czém, недоставáть; - (*np.* całe miasto, cały kraj), проходúть, прохáживать, пройтѝ, исходúть, мохáживать; schodzić.

Digitized by Google

zejść ze świata, (umierać, umrzeć), оставлять, оставить свѣтъ; кончаться, скончаться; умирать, умереть; schodzić kogo, застать, словать, поймать кого; – suknie, износить платье; – się, v. r. (propr. & *) сходиться, скашиваться, сойтися, встрѣчаться, встрѣтиться; сходиться, собираться, стекаться; сходиться, соединяться, вливаться, впадать; it. сходиться, соглашаться взаимно; (o suknie:) сѣдаться, сѣсться. [стоść.

Schodzistość, v. Pochodzi-

Schodzisty, -sto, v. Pochodzisty, -sto.

Schola-sterya, -yi, f. званіе схоластика; -stycznу, adj. схоластическій; filozofia scholastyczna, схоластическая философія; -styk, -a, m. схоластикъ; каноникъ при соборной церкви, занимающійся по должности наукою и училищами; -styka, -i, f. схоластика; схоластическая философія.

Schorzały, adj. опасно больной; it. изнуренный, истощенный болѣзнію.

Schować, v. a. perf. сохранить; сберечь; спрятать, etc., v. Chować; Schowanie, -ia, n. сохраненіе; мѣсто сохраненія; v. Chowanie; Schowalny, adj. 1. могущій быть сохраненнымъ; 2. сохранный, служащій для храненія; служащій къ сохраненію; Schowalnia, -ni, f. хранилище, вмѣстилище.

Schronić, v. a. perf., Schraniać, v. impf. скоронить, спрятать, скрыть, спасти, дать убѣжище, избавить, сохранить; it. v. Chronić; -się, v. r. спрятаться; скрыться, спастися; Schronienie, -ia, n., Schronka, -i, f. убѣжище, пристанище; v. Chronka; Anat. stek lub schronienie mleczne, (receptaculum chyli), вмѣстилище [abo пріятелище] питательнаго сока; v. Ściek. [wacieć.

Schropowacieć, v. Chropo-

Schróstać, v. Chróstać.

Schudzić, v. Chudzić.

Schwalić, v. Chwalić.

Schwostać, v. Chwostać.

Schwy-cić, v. a. perf., -tać, v. a. impf. схватить, ухватить, схватывать, ухватывать; v. Chwycić; -cenie, -tanie, -ia, n. взятіе подъ караулъ, поимание.

Schybić, v. sub: Chybiać.

Schyłek, -łku, m., v. Schód.

Schylić, Schylać, v. Chylić.

Schytrzeć, Schytrzyć, v. Chytrzeć, Chytrzyć sub: Chytro.

Ściąć, v. Ścinać.

Ściągać, Ściągnąć, v. a. (propr. & *) стягивать, стянуть; снимая съуживать; тянѣ стаскивать, стащить; it. стягивать, сводить, скорчивать; отвлекать, отвлечь, отратить; ściągnąć na dół, стащить внизъ; ściągnąć skórę, снять кожу; (z kogo) * содрать съ кого кожу; ściągać wojska, собирать войска; ściągnąć z warty, смѣнить караулъ; – rękę na co, do czego, протянуть, поднять руку на что; посягать на что; посягать на что; ściągać co do czego, относить что къ чему; – (wodę z pól), отводить; ściągać (podatki, etc.), выбирать; собирать; взыскивать; – się, v. r. (propr. & *) стягиваться, стягиваться; сжиматься; сжимаясь укорачиваться; тѣсно сближаться; сколиться, собираться; Ściągacz, v. Ścięgacz; Ściąganie, Ściągnienie, -ia, n. – się, стягиваніе, стянутіе; сжиманіе; стаскиваніе; стащеніе; cfr. verb. Ściągać.

Ściana, -y, f. стѣна; преграда; * стѣна, защита, заступленіе; it. v. Granica; – murowa, каменная стѣна; – z desek, дощатая перебѣрка, перегородка; – przeczna, боковая стѣна; – spólna (z sąsiadem), средостѣніе; брандмауеръ; о ścianę, смѣжно; въ сосѣдствѣ; порубѣжно; Mathem. ściana, (bok figury), бокъ фигуры; ściana liczby, квадратный корень; Ścianka, -i, f. dim., † Ścianek, -nku, m. dim. стѣнка, стѣночка.

Ściblić, v. Wściblać.

Ściec, v. Ściekać.

Ścięcie, v. Ścinanie.

Ścieg, Ścig, -u, m. стѣжка, шовъ, строчка.

Ścię-gacz, Ściągacz, -a, m. Anat. (tendo) сухая жила; -gaczka, v. Binda; -gaczowy, adj. Anat. сухожильный; błona ścięgaczowa, (aponeurosis), сухожильная оболочка [abo плева].

Ściek, -u, m. стокъ; стеченіе; Anat. ściek mleczny, (receptaculum chyli), вмѣстилище [abo пріятелище] питательнаго сока; сокопитательная сумочка; Ściekać, Ściec, Ścieknąć, v. n. стекать, стечь; Ściekanie, Ściecenie, -ia, n. стеканіе, стеченіе; Ścieklу, adj. part. стекшій. [ніеć.

Ściemnieć, v. perf., v. Cie-

Ścieńczyć, v. Cieńczyć.

Ściennik, -a, m. 1. смѣнникъ; сосѣдъ; 2. мотокъ нитокъ изъ сорока пасемъ; Ścienność, -ści, f. сосѣдство, смѣжность; Ścienny, adj. 1. стѣнный; malowanie, ścienne, стѣнная живопись; 2. мѣжный, сопредѣльный, порубѣжный, сосѣдственный.

Ścieńczyć, v. Cieńczyć.

Ścieplić, v. Cieplić, Ocieplić.

Ścierać, Zetrzeć, v. a. стирать, стереть; осушать треніемъ; стирать, стереть, счищать, очищать, очистить; стирать, смывать; it. zetrzeć, сокрушить, раздробить; * уничтожить; – się, v. r. стираться, стереться; – z kim, драться, сражаться съ кѣмъ; Ścieranie, Starcie, -ia, n. – się, стираніе; сраженіе, битва; Ścierka, -i, f. стирялка, тряпица, тряпка; – z łyka lipowego, мочалка; Ścierkowy, adj. тряпичный. [жнво.

Ścierń, -ni, f., Ściernie, pl.

Ściernisko, -a, n. пожниво, ржаще.

Ścierpieć, v. n. стерпѣть; снести терпѣливо какую-либо досаду; вѣдержать; v. Cierpieć.

Ścierpnieć, v. Cierpnieć.

Ścierw, -a & -u, m., Ścierwo, -a, n. стерва, стервo, падаль, падалище, падало, мертвечина; Ścierwisko, Ścierwowisko, -a, n. живодерня; Ścierwowiec, -wca, m. H. n. (musca cadaverina), муха стервоѣдная; муха золотистая; Ścierwowy, adj. мертвечинный.

Ściesać, Ściosać, Ścieszywać, v. a. стесать, стесывать.

Ścieśniać, Ścieśnić, v. a. стѣснять, стѣснить; v. Cieśnić.

Ścieśnienie, -ia, n. стѣсненіе.

Ścieszka, v. Ścieżka.

Ścięty, part. p. срубленный; отрубленный; v. verb. Ścinać, Ściąć; Mathem. ostrokąg ścięty, усѣченный конусъ.

Ścieża, f., na ścieżą, настежь.

Ścięzeć, v. Cięzeć.

Ścieżka, -i, f. стезя, стѣжка, тропа, тропина, тропка, тропинка; – poboczna, заулокъ; v. Manowiec.

Ścięzyć, v. a. отяготить, обременить; v. Obciążyć.

Ścig, v. Ścieg.

Ścigać, Ścignąć, v. a. преслѣдовать, гнаться за кѣмъ; гнать, тѣснить; искать, домогаться, добиваться чего; ścigać kogo przed sądem, v. Instygować; list ścigający, сыскная; † бѣглая грамота; объявленіе о бѣжавшемъ; тайное повелѣніе о поимкѣ [abo о задержаніи кого-либо].

Ściganie, -ia, n. преслѣдованіе погоня; v. Pogonia.

Ścinać, Ściąć, v. a. рубить, срубить; осѣкать; сѣчь, отсѣчь, отрубить; рѣзать, срѣзывать, срѣзать; – kogo, рубить, отрубить кому голову; обезглавливать, обезглавить кого; казнить; – się, v. r. (stężać się), замерзать; сгущаться; Ścinanie, Ścię-

Digitized by Google

cie, -ia, n. срýбка, срубленіе, отрубленіе; срѣзаніе; усѣченіе; - głowy, отсѣченіе головы; обезглавленіе; казнь; - się wody, замерзаніе водй.

Ścisk, -u, m. тѣснота, затóръ, давка; v. Nacisk; * утѣненіе, угнетеніе; it. v. Bieda; **Ściskać, Ścisnąć**, v. a. (propr. & *) стискивать, стиснуть; сжимать, сжать; сдавливать, сдавить; тѣснить, утѣснять, притѣснять, притѣснить, угнетать; (komu rękę), пожимать, пожать; (o trzewikach, etc., v. Gnieść), жать, давить, трутить, тереть; (зęby), стискивать, стиснуть; ściskać kogo, обнимать кого, прижимать кого къ сердцу; it. v. sub: Głobić; - się, обниматься; **Ściskanie, Ściśnienie, Ściśnięcie**, -ia, n. стискиваніе, сжиманіе, давленіе; пожатіе; обниманіе, обнятіе; **Ściśle, Ściśło**, adv. тѣсно, плотно, густо; сжато; кратко; подробно; v. Ścisły; **Ścisłość**, †**Ściskłość, Ściśliwość**, -ści, f. сжатость; краткость; подробность; точность; акуратность; it. сжимаемость; fig. v. Ucisk, Uciemiężenie & Bieda, Niedostatek; **Ścisły**, † **Ściskły, Ściskliwy**, adj. тѣсный; плотный, густой; стѣсненный; сжатый; краткій; подробный; точный; акуратный; it. строгій, острый; (nieszczodry), скупой, расчётливый; bardzo ścisły rok, весьма скудный [неурожайный] годъ; ściśliwy, (mogący być ściśnionym), сжимаемый.

Ścmiel, v. **Ćmiel.**

Scofnąć, v. **Cofnąć.**

Ściwczyć, v. **Ćwiczyć.**

Scyatyczny, adj. сціатическій; **Scyatyk**, -a, m. одержимый сціатикою; **Scyatyka**, -i, f. сціатика; v. Dna, (biedrzna choroba).

Scyentyficzny, adj. учёбный, Eccl. sl. вѣдѣтельный.

Scyzoryk, -a, m. перочинный ножикъ; ножичекъ. [rować.

Scharować, v. perf., v. Czarować.

Scznernić, v. perf., v. Czernić.

Sca . . . . , v. **Szcz** . . . . .

Sebastena, Sebestena, -y, f. Bot. грудная ягода чёрная.

Sęczek, -czka, m. dim. сучокъ.

Sędak, Sendacz, Sandacz, Sądacz, -a, m. H. n. (ryba, perca lucioperca) судакъ, судачёкъ [рыба]; **Sędaczy**, adj. судачій, судаковый; sędacze mięso, судачина, судаковина, мясо судака.

Sedno, Sednić, v. **Sadno, Sadnić.**

Sędyk, v. **Syndyk.**

Sedyment, -u, m. осадокъ, отстой, подонки, гуща, дрожжи, дрожди.

Sędzia, gen. sędziego & sędzi, m. судья & судіи, Eccl. sl. судитель; sędzia ziemski, земскій исправникъ; sędzia miejski, grodzki, градской судья; sędzia powiatowy, уѣздный судья; sędzia kryminalny, уголовный судья; sędzia apellacyjny, апелляціонный судья; sędzia od stron obrany, polubowny, третейскій судья; полюбовный судья; **Sędziak**, -a, m. судья; **Sędziankа**, -i, f. дочь судьи; **Sędzic**, -a, m. сынъ судьи; **Sędzina**, -y, f. 1. (która spór jaki rozsądza, etc.), судья; 2. (żona sędziego) жена судьи, vul. судейма; **Sędziecki, Sędziowski**, adj. судейскій, судьинъ, судьѣ принадлежащій; urząd sędziecki = **Sędziowstwo, Sędzitwo, Sędstwo**, -a, n. 1. званіе, должность судьи; судейское званіе; 2. collect. Sędziowstwo, Sędztwo (= sędzia z sędziną), судья и жена его.

Segieta, -y, f., v. **Lektyka.**

Sejm, -u, m. 1. (jakiekolwiek zgromadzenie, zebranie, zchadzka), собраніе; соборъ; сходъ, сходка, сходбище; 2. Polit. сеймъ; **Sejmik**, -u, m. сеймикъ, малый, провинціальный сеймъ; **Sejmikować**, v. n. (sejmik, odprawować) производить сеймикъ; **Sejmikowy**, adj. сеймиковый; **Sejmować**, v. n. (sejm odprawować), производить сеймъ; **Sejmowy**, adj. сеймовый.

Sek, -u, m. сектъ, сладкое Канарское вино.

Sęk, -u, m. 1. сукъ; * трудность, затруднительность, затрудненіе; v. Przeszkoda; tu sęk, (tu twarda kostka), въ томъ-то и дѣло, то-то и есть, вотъ въ чёмъ дѣло; w sieci, w sitowiu sęka szukać, * (trudności wynajdować, bez potrzeby ganić, gdzie nie ma przyczyny), находить, найти, видѣть трудности [abo находить затрудненія] тамъ, гдѣ ихъ нѣтъ, затрудняться въ чёмъ, охуждать что нибудь безъ всякой причины; 2. отпрыски на оленьихъ рогахъ; 3. Bot. czarne ziele abo sęk, (anemone pulsatilla), прострѣлъ; вѣтреница обыкновенная; **Sękatość, Sękowatość**, -ści, f. суковатость; **Sękaty, Sękowaty**, adj. суковатый.

Sekret, -u, m. 1. секретъ, тайна; тайность; тайный способъ; 2. v. Prywet, Prewet; **Sekretarka**, -i, f. секретарша; жена секретаря; **-tarski**, adj. секретарскій; sekretarski urząd = **-tarstwo**, -a, n. секретарство; званіе секретаря; секретарская должность; **-tarya**, -yi, f. 1. (izba sekretarska), секретарская; 2. v. Sekretarstwo; **-tarz**, -a, m. 1. секретарь; письмоводецъ; тайнохранитель; sekretarz stanu, статсъ-секретарь; † думный дьякъ [abo дьякъ]; 2. (książka z wzorami listów), письмовникъ; **-tarzowa**, -ej, f. секретарша; жена секретаря; **-tnie**, adv. секретно, тайно, скрытно; **-tny**, adj. секретный, тайный, скрытный. [тетрадь.

Sekstern, Sextern, -u, m.

Sekta, -y, f. секта; толкъ; ересь; расколъ; **Sektarski**, adj. раскольничій, раскольническій; **Sektarstwo**, -a, n. раскольничество; **Sektarz**, -a, m. сектаторъ; принадлежащій къ какой-либо сектѣ; раскольникъ; еретикъ.

Sekularyzacya, -yi, f. секуляризація; разстриженіе.

Sekunda, -y, f. секунда.

Sekun-dant, -a, m. секундантъ, помощникъ или посредникъ въ поединкѣ; **-dować**, - komu, v. a. быть кому секундантомъ.

Sekut, Sekutnik, Sekator, -a, m. скучный, злобный, несносный, назойливый, докучливый, злый человѣкъ; **Sekutnica**, -y, f., Sekatorka, -i, f. злобная, несносная, назойливая, докучливая женщина; злая женщина; сущая вѣдьма; чертовка; **Sekutny**, adj., -nie, adv. скучный, злобный, несносный, назойливый, докучливый, злый.

Sekwela, -i, f. послѣдовательность; послѣдствіе.

Sekwens, indecl. 1. очередь; слѣдующій по очереди; 2. (w kartach, séquence, въ карточной игрѣ:) рядомъ идущія карты одной масти; it. Sekwensy, v. sub: Honor.

Sekwestr, -u, m., **Sekwe-stracya**, -yi, f. секвестръ; запрещеніе; секвестрація; задержаніе, взятіе или отдача чего-либо спорнаго въ присмотръ; управленіе спорнаго имѣнія; управленіе секвестрованнымъ имѣніемъ; **-strator**, -a, m. секвестраторъ, управляющій секвестрованнымъ имѣніемъ; **-strować**, v. a. секвестровать, брать, отдавать въ секвестръ; **-strowanie**, -ia, n. секвестрованіе.

Selera, -y, f. Bot. (apium graveolens), сельдерей.

Semina-rynm, n. indecl. семинарія; - nauczycielskie, учительская семинарія; семинарія начальныхъ учителей **-rzysta**, -y, m. семинаристъ; воспитанникъ семинаріи; обучающійся въ семинаріи.

Semiton, v. **Półton.**

Sen, gen. snu, m., **Senek**, -nku, m. dim., **Seneczek**, -czka, m. dim. sec. 1. (spanie), сонъ [gen. сна]; спанье, спаніе; we śnie, во снѣ; w głębokim śnie, въ глубокомъ снѣ; sen śmierci bratem, Eccl. sl. сонъ смерти братъ; sen południowy, (spanie południowe), послѣобѣденный сонъ; 2. sen,

Digitized by Google

(to, co się śni, marzy, śnienie, widowisko, sennie), сонъ, сбнное видѣніе, сновидѣніе, сбнное мечтáніе; грёза; мечтá; wykładanie snów, толковáніе сновъ; снотолковáніе; snów wykładacz, толковáтель сновъ; снотолковáтель.

Sena, -y, *f.*, **Senes**, зілôко, *Bot.* (*cassia senna*), сенéтъ; Александрійскій листъ.

Senacki, *adj.* сенáтскій.

Senat, -u, *m.* сенáтъ; (dom senatorów), сенáтъ; здáніе, гдѣ собирáется сенáтъ; здáніе правáтельствующаго сенáта; *it.* сенáторская; **Sena-tor**, -a, *m.* сенáторъ; **-torka**, -i, *f.* сенáторка; **-torowa**, -éj, *f.* сенáторша, супрýга, сенáтора; **-torówna**, -éj, *f.* дочь сенáтора; **-torowicz**, -a, *m.* сынъ сенáтора; **-torski**, *adj.* сенáторскій; сенáторовъ; urząd senatorski = **-torstwo**, **-tstwo**, -a, *n.* 1. сенáторство; сенáторское достóинство; 2. *collect.* (= senatorowie), сенáторы.

Sendacz, v. Sędacz.

Senek, v. Sen.

Senes, v. Sena.

Senliwość, -ści, *f.* сонлúвость, склóнность ко сну; **Senliwy**, *adj.* сонлúвый, склóнный ко сну; сонлúвецъ (*s. m.*); **Sennik**, -a, *m.* 1. (snów wykładacz), снотолковáтель; толковáтель сновъ; 2. (książka sny wykładająca), сóнникъ; снотолковáтельная книга; книга, содержáщая въ себѣ толковáніе сновъ; 3. (któremu się często co śni, śniarz, snowidz), сновидецъ, вѣдáщій сны, имѣющій чáсто сновидѣніе; **Sennodajny**, **Sennoredny**, *adj.* снотвóрный; производящій сонъ; усыпляющій.

Senny, *adj.* сóнный; * вялый, неповóрный, лѣнивый, сóнный; senna mara, сóнное видѣніе; сновидѣніе; v. Senliwy.

Sens, -u, *m.* смыслъ; толкъ; значéніе; bez sensu, безъ смы́сла; безъ тóлку; безтолкóво; **Sensat**, v. Sawant; **-satka**, v. Sawantka; **-tencya**, -yi, *f.*, **-tencyjka**, -i, *f. dim.* изречéніе; сентéнція; поговóрка; апофеéгма; (v. Powieść); *Jur.* сентéнція, судéбный приговóръ, опредѣлéніе, рѣшéніе по какóму-либо дѣлу; *it.* (= zdanie, mniemanie), мнѣніе; **-tencyonarz**, -a, *m.* (księga, zamykająca ogólne sędziów zdania o sprawie, *etc.*), судéбный протокóлъ для записывáнія судéйскихъ мнѣній; *cfr.* Dekretarz; **-tencyonować**, *v.* подавáть свой голосъ, своё мнѣніе; **-tyment**, -u, *m.* возчýвствованіе, чýвствованіе, чýвство; wspaniałość sentymentów, *Eccl. sl.* благочýвствіе; **-tymentalność**, -ści, *f.* сентиментáльность, чувствúтельность; **-tymentalny**, *adj.* сентиментáльный, чувствúтельный; **-nie**, *adv.* чувствúтельно; **-tymentować**, *v. n.* сентиментáльничать; быть слишкомъ чувствúтельнымъ; возчýвствовать.

Sep, *gen.* spu, *m.*, v. Osep.

Sęp, -a, *m. H. n.* (*vultur*) кóршунъ; v. грифъ; sęp egipski, сипъ; sęp mięsożerny, кóршунъ стервоядный; катáртъ; król sępów, (*vultur papa*), царь-кóршунъ; §. v. *sub:* Orzeł; sępa pokazać, kozła postawić na czole, * насýпиться; принáть мрáчный видъ.

Sepa, -y, *f.*, **Sepia**, -i, *f. H. n.* [(*sepia*), каракáтица.

Separacya, -yi, *f.* разлучéніе мýжа съ женóю; *cfr.* Rozwód.

Separatka, -i, *f.* женá разлучéнная съ мýжемъ, (хоть ещё не развéденная); *cfr.* Rozwódka.

Sepet, -u, *m.*, **Sepecik**, -a, *m. dim.* 1. бáулъ, сундýкъ, бáульчикъ, сундучёкъ; 2. v. Zadek, (stara pani). [кóршуновъ.

Sępi, **Sępowy**, *adj.* кóршунній,

Sępić, *v. a.* сýпить; хмýрить; мрачúть, помрачúть; **Sępieć**, *v. n.* хмýриться, дѣлаться пáсмурнымъ; **Sępny**, **Sępowaty**, *adj.* пáсмурный; мрáчный; v. Posępny, Pochmurny.

Sępowy, v. Sępi.

Sér, -a, *m.* сыръ.

Seraj, v. Saraj.

Serce, -a, *n.* 1. (*propr.* & *) сéрдце; serce bije, сéрдце бьётся; dobre serce, благосéрдіе; дóброе сéрдце; *it.* дóбрая душá; mieć dobre serce, имѣть дóброе сéрдце; быть добросердéчнымъ; złe serce, злóе сéрдце; злосéрдіе; człowiek dobrego, wielkiego serca, добродýшный, великодýшный человѣкъ; ma złe serce, онъ злой человѣкъ; serce do kogo brać, *abo* mieć, довѣрáть, довѣрить комý; быть расположённымъ къ комý; §. co na sercu (*abo* w sercu), to i na języku, что на душѣ, то и на языкѣ; что чýвствую, то и говорю; я говорю, какъ дýмаю; (chętnie o tém gadamy, co miłujem z chuci), ушóтка сéрдца устá глаголютъ; *it.* co na sercu u trzeźwego, to na języku u pijanego, что у трѣзваго на умѣ, то у пьянаго на языкѣ; brać w serce, do serca, принимáть къ сéрдцу; całym sercem, к целого серца, всѣмъ сéрдцемъ; отъ всегó сéрдца; отъ всей душú; всéю душéю; вседу́шно; otworzyć komu swoje serce, открúть комý своё сéрдце; быть открóвéннымъ къ комý; повѣрить комý что; otworzyć najgłębsze serca skrytości, открúть глубочáйшія тáйны сéрдца; na sercu mu to leży, ѕто у него на сéрдцѣ *abo* на душѣ; v. Krajać; *it.* serce (= odwaga, męstwo), отвáга, мýжество, бóдрость, смѣлость; brać serce, nabrać serca, ободрáться, ободрúться, разбодрáться, разбодрúться, собрáться съ дýхомъ, отвáжиться, осмѣлиться; dodać komu serca, ободрúть когó, внушúть комý мýжество; moje serce! сéрдце моё! душá моя́! дýшенька; v. Rybko! 2. serce u dzwona, язúкъ колоколóльный; 3. *Bot.* serca skrycie, (*momordica*), деріóбка; бальзáмка; бальзáмное дéрево.

Sercochwytny, *adj.* трóгательный.

Sercowy, *adj.* сердéчный, принадлежáщій или относящійся къ сéрдцу; worek sercowy, (*pericardium*), околосердéчная сýмка [*abo* оболóчка, сорóчка], околосéрдіе.

Serdak, -a, *m.*, **Serdaczek**, -czka, *m. dim.* нагрýдникъ; фуфáйка; v. Siermięga, Sukmana.

Ser-deczko, -a, *n. dim.* сердéчко; **-decznik**, -a, *m.* 1. *Bot.* [serdeczny korzeń, jeleni korzeń czarny, jelenie oko, ptasze gniazdo, polna marchew, świniak, kotcza szanta, gęsia stopa (*qu. v.*), *leonurus cardiaca*], сердéчникъ (травá); львинохвóстъ сердéчный; львинóгъ сердéчный; сердéчная травá однолúстная; пустúрникъ; глухáя Татáрская травá; 2. (sworzeń), сердéчникъ; швóрень, шкворéнь; **-deczność**, -ści, *f.* 1. сердéчность; радýшіе; úскренность; 2. (serce, męstwo), мýжество, бóдрость, смѣлость, неустрашимость; **-deczny**, *adj.* 1. сердéчный, относящійся къ сéрдцу; komorka serdeczna, *Anat.* сердéчная пустýрь; сердéчная пóлость; dołek serdeczny, лóжка; лощевúна [*abo* лóжечка] подъ грýдью; подложечная úмка; serdeczna boleść, бóль, сердéчная боль; боль въ сéрдцѣ; * сердéчное гóре, сердéчная скорбь; serdeczne pukanie, біéніе сéрдца; serdeczny korzeń, сердéчный кóрень; v. Serdecznik; *it.* стéржень; czwarty palec ręki, serdeczny, (v. pierścieniowy), безымянный пáлецъ; glista tasiemkowa *lub* serdeczna, v. *sub:* Glista; 2. (= z serca, uprzejmy, *etc.*), сердéчный, радýшный, усéрдный, úскренный; близкій къ сéрдцу, любúмый; *it.* охóчій, отвáжный, смѣлый, бóдрый; serdeczny przyjaciel, сердéчный другъ; serdecznie, *adv.* сердéчно; душéвно; усéрдно; úскренно; отъ всегó сéрдца; охóтно; *cfr.* & v. Serdeczny; **-duszko**, -a, *n. dim.* 1. сердéчко; 2. serduszko, Serdeńko, Serdynko (= kochane serce, *etc.*), v. Rybko *sub:* Rybka; **-duszkowaty**, *adj.* сердцеобрáзный, сердцевúдный.

Sérek, -rka, *m. dim.*, **Sérecek**, -czka, *m. dim. sec.* (v. Sér),

Digitized by Google

сы́рокъ, сы́рочекъ, ма́ленькій сыръ.

Serenada, Serenata, -y, *f.* серенáда, (вечéрная мýзыка).

Serio, *adv.* (do prawdy, bez żartu, w saméj rzeczy), серióзно (серьёзно); не шутá; безъ шýтокъ; вáжно; въ сáмомъ дѣлѣ.

Serkosz, -a, *m. H. n.* (*lanius excubitor*), сѣрокопы́тка, карауль́щикъ, сѣрой сорокопýтъ [пти́ца]; **Serkoszek**, -szka, *m. H. n.* (*lanius collurio*), сорокопýтъ [рыжій], жулáнъ, жулáнъ (пти́ца).

Sérnik, -a, *m.* 1. корзи́на или кýзовъ для сы́ра; 2. торгýющій сы́рокъ, продáвецъ сы́ра, сы́рникъ; 3. сы́рникъ, пирóгъ съ сы́ромъ; **Sérowiec**, -wca, *m. H. n.* (*acarus siro*), клáщъ сы́рный; червь сы́рный; **Sérowy, Sérny**, *adj.* сы́рный; sérowy, sérny kołacz, сы́рникъ; sérna niedziela сы́рная недѣля.

Serpentyn, -u, *m. Miner.* серпентúнъ, змѣевúкъ & змѣевúкъ.

Serwaser, † **Szedwaser**, -u, *m.* крѣпкая вóдка.

Serwatczany, -a,-e, *adj.* сы́вороточный.

Serwatka, -i, *f.* сы́воротка.

Serweta, -y, *f.*, **Serwetka**, -i, *f. dim.* салфéтка; **Serwetny, Serwetowy**, *adj.* салфéточный.

Serwis, -u, *m.* сервúзъ; столóвый прибóръ. [токóлъ.

Sergarz, -a, *m.* судéбный про-

Serjant, -a, *m.* сержáнтъ.

Serzysko, -a, *n.* 1. (podpuszczka), смычужóкъ, молóчникъ; 2. сы́рище, худóй сыръ.

Sesam, v. **Lodyga** (cudzoziemska).

Sędstwo, v. **Sędztwo.**

Sesya, Sessya, -yi, *f.* засѣдáніе; присýтствіе.

Setka, Setnia, † **Setnia**, -i, *f.* сóтня; центýрія; **Setnictwo**, -a, *n.* сóтничество, званіе сóтника; **Setnik**, † **Sotnik**, -a, *m.* сóтникъ. [*adj.* сóтный.

Setny, *num. ord.* сóтый; *it.*

Sextern, v. **Sekstern.**

Sfałdować, Sfałszować, Sfatygować, *v. perf.*, v. **Fałdować, Fałszować, Fatygować.**

Sfera, -y, *f.* сфéра; * кругъ дѣйствій; предѣлы дѣятельности.

Sferyczny, *adj.*, -nie, *adv.* сферúческій.

Sfolgować, v. **Folgować.**

Sfora, Sforny, Sforować, v. **Swora, Sworny, Sworować.**

Sformować, *v. perf.*, v. **Formować.**

Sforsować, Sforstować, v. **Forsować, Forstować.**

Sforzeń, v. **Sworzeń.**

Sfrancowaciec, v. **Francowaciec.** [tować.

Shaftować, *v. perf.*, v. **Haf-**

Siać, Siewać, *v. a.* сѣять; разсѣ́ять, разсуе́ять; разсы́пать; siać żyto, pszenicę, сѣ́ять рожь, пшени́цу; siać niezgodę, * посѣ́ять раздóръ; §. głupich nie sieją, sami się rodzą, v. *sub:* Głupi; *it.* kto sieje wiatr, wiatrem żyć będzie, * что посѣ́ешь, то и пожнёшь.

Siadać, Siąść, Sieść, *v. n.* садáться, сѣ́сть, занять мѣ́сто; **Siadalny**, *adj.* удóбный для сидѣ́нія; **Siadanie**, -ia, *n.* занимáніе (занятіе) мѣ́стъ; **Siadło**, v. **Siedlisko; Siadły**, *adj.* корене́стый, дю́жій; **Siadywać**, *v. n. frequ.* сѣ́живать; просѣ́живать.

Sięg, -ęgu, *m.* самóкъ.

Sięknąć, v. **Ściknąć.**

Siamie, -ia, *n.* сѣ́мяе; сѣ́мъ, посѣ́въ.

Siano, -a, *n.* сѣ́но; *fig.* siano w głowie, * пустáя головá; глýпая бáшка; **Sianko**, -a, *n. dim.* 1. сѣ́нцó; 2. v. **Potraw**; **Sianożęć**, -ci, *f.* 1. (łąka do koszenia siana), сѣ́нокóсъ, сѣ́нокóсный лугъ; 2. sianożęć, *f.*, **Sianożęcie**, -ia, *n.* сѣ́нокóсъ, врéмя косѣ́нія трáвъ; *it.* сѣ́нокошéніе, кошéніе сѣ́на; 3. **Sianożęć**, -cia, *m.* (kosiarz), сѣ́нокóсецъ, косáрь; **Sianożętny**, *adj.* сѣ́нокóсный.

Siany, *part. p.* сѣ́янный.

Siara, -y, *f.* (*colostrum*), молóзиво, (пéрвое молокó).

Siar-czan, -u, *m. Chem.* сѣ́рнокúслая соль; **-czany**, -a, -e, *adj.* сѣ́рный; kwas siarczany, сѣ́рная кислотá; **-czyć, -kować**, *v. a.* сѣ́рить; обмáкивать въ растóпленную сѣ́ру; покрывáть сѣ́рою; siarkowany, *part. p.* сѣ́рный; обмáкнутый въ растóпленную сѣ́ру; *Eccl. sl.* жýпельный; **-czysty**, *adj.* сѣ́рнстый, сѣрнúстый, сѣ́рный, содержáщій въ себѣ́ сѣ́ру, обáлующій (обáльный) сѣ́рою; siarczysta nitka, сѣ́рная нúтка; *fig.* v. **Gorący, Ogniety, Zapalczywy**; *Bot.* siarczysty, siarkowy korzeń, v. **Wieprzynioc**; **-ka**, -i, *f.* сѣ́ра; siarka do krzesana ognia, (siarczysta nitka, *etc.*), сѣ́рная нúтка; **-nik**, -a, *m.* сѣ́ренка; осѣ́ренная сви́чка; сѣ́рная сви́чка; **-kownia**, -i, *f.* сѣ́рный завóдъ; **-kować**, v. **Siarczyć**; **-kowy**, *adj.* сѣ́рный; kolor siarkowy, сѣ́рножéлтый (сѣ́рный) цвѣтъ; naczynie siarkowe (do topienia siarki), сѣ́рница; siarkowy korzeń, *Bot.*, v. **Wieprzy-**

Siąść, v. Siadać. [niec.

Siatczany, Siatczysty, *adj.* сѣ́тчатый; сѣ́ткообрáзный; сѣ́тчатообрáзный; **Siatka, Siateczka**, -i, *f. dim.* сѣ́тка, сѣ́точка; и всё то, что сдѣ́лано на подóбіе сѣ́ти; v. **Sieć**; siatka na ptaki, птицелóвная сѣ́ть; тáйникъ; v. **Sieć** (myśliwska); siatka na muchy, na motyle, сѣ́тка отъ мýхъ; сѣ́тка для ловлéнія бáбочекъ; мухолóвка; siatka pajęcza (= pajęczyna), паутúна; siatka na głowę, головнáя сѣ́тка; *Anat.* siatka w oku, (*retina*), сѣ́тка глазнáя; сѣ́тчатая перепóнка въ глазѣ́; нéрвная оболóчка; *it.* siatka w pustości brzuchowéj, pokrywająca kiszki, (*omentum*), сáльникъ; сáльная перепóнка; сдоръ; *it.* siatka, *czyli* czep, (drugi żołądek zwierząt przeżuwających, *reticulum*), v. **Czep**; **Siatkowaty**, *adj.*, -to, *adv.* сѣ́тчатый; сѣ́тчатообрáзный; сѣ́ткообрáзный; **Siatkować**, *v. a.* siatki robić, lub na kształt siatki dzierzgać, *etc.*), вязáть, дѣлать сѣ́ти или сѣ́тки; дѣлать что на подóбіе сѣ́ти или сѣ́тки; **Siatkowy**, -a,-e, *adj.* сѣ́точный; *Anat.* błonka siatkowa wnętrzności obejmująca, (*omentum*), сáльникъ; сáльная перепóнка; сдоръ; **Siatnik**, -a, *m.* сѣ́точникъ, дѣлающій сѣ́ти или сѣ́тки; **Siatny**, *adj.* сѣ́тный.

Sicina, v. **Sit, Sitowie.**

Sidlić, usidlać, *v. a.* (*propr.* & *) запýтывать, запýтать, опýтывать, опýтать, уловúть, отенетúть.

Sidło, -a, *n.*, **Sidełko**, -a, *n. dim.*, **Sidła**, *pl.* (сидó), силóкъ, *pl.* силки́; западня́, пасть, ловýшка, пéтля, удáва, удáвка, давúло; (sieci), * ковъ, ковáрство, навѣ́тъ, кóзни, силки́, сѣ́ти; chwytać, łowić w sidła, ловáть въ силки́, въ сѣ́ти; sidła (sieci) komu stawiać, стáвить, постáвить, расставля́ть, разстáвить на кого́ силки́, сѣ́ти; стрóить кóзни; проéкивать, проискáть, дѣлать прóиски; §. kto na kogo sidło stawia, sam się w nim ułowi, (kto drugiemu dołki kopie, sam w nie wpadnie), кто камъ я́му вырывáлъ, тотъ [*або* самъ] ей не миновáлъ; wpaść w sidła, впасть въ силки́, въ сѣ́ти; **Sidłowy**, *adj.* силкóвый.

Się, *pron. Acc. sing. & plur.* себя́, *Eccl. sl.* ся; przez się, самъ, самá, самó собóю; безъ всякóй пóмощи; (при глаголахъ =) -ся; на пр. radować się, cieszyć się, радовáться; учýть ся, учúться; bić się, бúться; bać się, боáться; spełniać się, обнáться.

Siebie, *prom. Gen. & Acc.* себя́; dla siebie, для себя́; znać samego siebie, знать самого себя́; u siebie (= w stancyi swojéj), у себя́ [въ домѣ]; въ своéй квартúрѣ; дóма.

Siebie-bójstwo, v. **Samobójstwo**; **-lubca**, -y, *m.* себялю́бецъ, себялю́бъ, эгоúстъ; **-lubny**, -a,-e, *adj.* себялю́бивый, эгоистúческій; **-lubstwo**, -a, *n.*, **-lubność**, -ści, *f.* себялю́біе, эгоизмъ; v. **Samolub, Samolubstwo.**

Digitized by Google

Siec, Siekać, *v. a.* сѣчь; рубѣть; разсѣкать; ciec rózgami, сѣчь розгами; siec mieczem, рубѣть мечёмъ; siec siano, trawę, owies, косить сѣно, траву, овёсъ; **Siec się,** *v. r.* сѣчься, рубѣть другъ друга мечами, биться; *it.* włosy się sieką, волосы сѣкутся.

Sieć, -ci, *f.* сѣть, рыболовная сѣть; sieć szerokooka, рѣжа; gatunki sieci rybackich: невод, волокуша, волокъ, кучá, калиданъ, берёжникъ, брёдень, курмá, мрёжа, мерёжа, перемётъ, перебойка; [v. Niewod, Wloka, Drugubica, Mrzeżna]; sieci myśliwskie, охотничьи тенёта, сѣти для ловлѣнія птицъ и звѣрей; v. Siatka; stawiący sieć, тенётчикъ, ставящій тенёта; *fig.* sieci, v. *sub:* Sidło (*); **Sieciowy,** *adj.* сѣточный.

Siecz, -y, *f.*, v. Zasiek.

Sieczba, -y, *f.*, **Sieczenie,** -ia, *n.* (koszenie zboża), косьба, кошéніе.

Sieczka, -i, *f.* рѣзка; сѣчка, изрубленная яровая или ржаная солома, употребляемая въ кормъ лошадямъ и коровамъ]; sieczkę rznąć, сѣчку рѣзать; lada od sieczki, соломорѣзный станокъ; **Sieczkarnia,** -i, *f.* камóрка, мѣсто для храненія сѣчки или для рѣзанія [*abo* рубки] соломы; *it.* снарядъ для рѣзанія соломы; соломорѣзка.

Sieczna, -éj, *f.* (*sc.* linia) *Mathem.* сѣкущая; секáнсъ.

Sieczony, *part. p.* сѣченый; рубленый. [острый.

Sieczysty, -a, -e, *adj.* рѣзкій;

Siedlarz, v. Siedlarz.

Siedlić się, *v. r. impf.*, **usiedlić się,** *v. r. perf.* селиться, поселиться, поселиться, водворяться гдѣ-либо; искать мѣста, гдѣ сѣсть; *it.* v. Gnieździć się.

Siedlisko, †**Siedliskcze,** -a, *n.* (*propr. &* *) обитáлище; мѣстопребывáніе; мѣсто пребывáнія; жилище; мѣсто; nie mieć stałego siedliska, не имѣть постояннаго мѣстопребывáнія; mózg jest siedliskiem duszy, мозгъ (есть) жилище души.

Siedm, -miu, *num. card.* седмь, семь; сéмеро; **Siedmdziesiąt,** *num. card.* сéмьдесять, сéдмьдесять; -dziesiątletni, *adj.* семидесятилѣтній; -dziesiąty, *num. ord.* семидесятый; -główny, v. Siedmiogłówny.

Siedmio-dniowy, -dzienny, -a, -e, *adj.* семидневный; -główny, *adj.* семиглавый; -górny, -pagórkowy, -a, -e, *adj.* семихолмный; siedmiogórne miasto (np. Rzym), городъ, построенный на семи холмахъ; -głosy, *adj.* семиголосный; -kąt, -a, *m.* (*heptagon*), семиугольникъ, гептаэдронъ; -kątny, *adj.* семиугольный; -lecie, -ia, *n.* семилѣтіе; -letni, *adj.* семилѣтній; -łbica, -y, *f.* гидра; -łbisty, *adj.* семиглавый; -listny, *adj.* семилистный; -miesięczny, *adj.* семимѣсячный; -raki, *adj.*, -rako, *adv.* семеричный, семеричный, семикратный; *adv.* семерично, семерично, семикратно; -raźny, *adj.* семикратный; -ro, -rga, *n.* сéмеро; -rogi, *adj.* семирогій; -rzędny, *adj.* семирядный; -skóry, -skórny, *adj.* семикожный; -stopny, *adj.* семифутовый; -strunny, *adj.* семиструнный.

Siedm-kroć, *adv.* семь разъ; сéмью; -krotny, *adj.* семикратный; -list, -u, *m.* *Bot.* (kurze ziele, *tormentilla*), семилистникъ; v. Pępawa; -łokciowy, *adj.* семилокотный; -miesięczny, *adj.* семимѣсячный; -naście, *num. card.* семнадцать; -nasteletni, *adj.* семнадцатилѣтній; -nasty, *num. ord.* семнадцатый; -niedzielny, *adj.* семинедѣльный; -pagórkowy, v. Siedmiogórny; -paleczník, -a, *m.* *Bot.* семилистникъ; v. Siedmlist & Gęsie (ziele); -set, *gen.* siedmiuset, *num. card.* семьсóтъ; -setny, *num. ord.* семисóтный; -stopny, *adj.* семифутовый; -tysięczny, *num. ord.* семитысячный.

Siedź, -dzi, *f. Bot.*, v. Choroszcz.

Siedzący, *part. a.* сидящій.

Siedzenie, -ia, *n.* сидѣніе; мѣсто; v. Posiedzenie.

Siedziba, -y, *f.* жилище, обитáлище (народа).

Siedzieć, *v. n.* сидѣть.

Sięg, v. Sięg, Sążeń.

Sięgać, Sięgnąć, Sięgnąć, *v. a. & n.* сягáть; сягнуть; досягáть, досягнуть; доставáть; хватáть, хватить; распространяться, простирáться; домогáться чего; стараться узнать.

Siejba, v. Siew, Siewba.

Siejocha, v. Siewka.

Siejosłowca, -y, *m.* сеуслóвецъ, пустослóвъ.

Siek, -u, *m.* 1. (sieczenie, rąbanina), сѣча, рубка; 2. (cios, *qu. v.*), удáръ; 3. *H. n.* siek, ryba, рѣчной вьюнъ [рыба]; 4. v. Oguzie; **Sie-kać,** *v. a.* рубить, изрубáть; v. Siec; -kacz, -a, *m.*, -kaczka, -i, *f.* сѣчка; поварской ножъ; *it.* косáрь; -kanina, -y, *f.* сѣчка; -kanka, -i, *f.* сáльникъ; рубленное мáсо; *cfr.* Bigos; -kiera, -y, *f.*, -kierka, -kieraczka, -i, *f. dim.* топóръ, сѣкáра; *dim.* топорóкъ; gatunek siekiery, шляхта; -kiernica, ziele, v. Wyka wonna, wilczy groch; -kierkowaty, -a, -e, *adj.* сѣкирообрáзный; -kierzysko, -a, *n.* топорище.

Sięknąć, Siąknąć, *v. n.* сáкнуть.

Siélanin, -a, *m.* *poet.* селянинъ, сельчанинъ, сельскій житель; крестьянинъ; **Sielanka,** -i, *f.* 1. селянка, поселянка, сельская женщина; крестьянка; 2. (= pasterka, skotopaska, ekloga, wiersz pasterski), пастушеская пѣснь; пастушеская поэма; пастушеское стихотворéніе; идиллія; эклóга; букóлика.

Sielawa, -y, *f.*, **Sielawka,** -i, *f. dim. H. n.* (*cyprinus alburnus*), селáва, уклея, уклейка; калинка.

Sieło, Sielo, -a, *n.* селó, деревня.

Sielski, *adj.* сельскій, деревенскій; *it.* пастушескій.

Sielusz̆ka, -i, *f.* сельская дѣвушка.

Sie-mię, -ienia, *n.* сѣмя; w siemię przejść, сѣменяться; -mięczko, -mionko, -a, *n.* сѣмя, сѣмечко; -mienisty, *adj.* сѣменистый; сѣменоносный; -mienny, *adj.* сѣменный; siemienny owoc, сѣменникъ; siemienna główka, сѣмеповмѣстилище; v. Nasiennik.

Sień, -ni, *f.* сѣни, сѣнцы.

Siennica, -y, *f.*, **Siennik,** -a, *m.* 1. сѣнница, сѣнникъ; 2. siennik, (słomnik), солóменникъ; тюфякъ, набитый солóмою.

Sienny, *adj.* 1. (od siana), сѣнный; 2. (od sieni), сѣнный, † сѣнній.

Siepać, Siepnąć, *v. a.* рвать, терзáть; (*o ranach:*) жечь, болѣть; **Siepacz,** -a, *m.* сúщикъ; v. Łapacz, Orpawca.

Sierak, v. Całun (2).

Sierć, Sierść, -ci, *f.* шерсть; lis ogniowéj sierści, огнёвка, огнянка; **Siercisty, Sierścisty,** *adj.* шерстистый. [гнѣваться.

Sierdzić się, *v. r.* сердиться,

Sierdzistość, Sierdzisty, v. Gniewliwość, Gniewliwy.

Sierlęczka, v. Wiejaczka.

Siermięga, -i, *f.*, **Siermięžka,** -i, *f. dim.* сермягá; зипунъ, зипунчикъ; **Siermięžny,** *adj.* сермяжный.

Sierocić, Sierocieć, *v. n.* сиротѣть; v. Osierocić, Osierocieć.

Sieroctwo, -a, *n.* сиротство; сиротствованіе; **Sierocy, Sierotski, Sierocińskí, Sierotny, Sierotczy,** *adj.* сиротскій; сиротскій; sierotny dom, сиротскій домъ; сиропитательный домъ; **Sierota,** -y, *f.*, **Sierotka, Sieroteczka,** -i, *s. c. dim.* сирота, сиротка, сироточка, сиротина, сиротинка, сиротиночка; dom sierot, сиротскій домъ; сиропитательный домъ; домъ призрѣнія сиротъ.

Sierp, -a, *m.*, **Sierpik,** -a, *m. dim.* 1. серпъ, сéрпикъ; sierpik ogrodowy, бороздникъ; 2. *H. n.* sierpik, (gat. łososia, *salmo gibbosus*) горбушка, [рыба]. [пянка.

Sierpanka, -i, *f.* *Com.* сер-

Sierpień, -pnia, *m.* (ósmy miesiąc w roku), áвгустъ, *Eccl. sl.* сéрпень, зáревъ; Sierpniowy, *adj.* áвгустскій.

Sierpik, -a, *m.* 1. v. Sierp

Digitized by Google

(1. 2.); 2. *Bot.* sierpik, ziele, (*serratula*), серпýха.

Sierpnica, -y, *f. Bot.* (*sium falcaria*), сéрпница; серпóвникъ; почечýйникъ серповúдный.

Sierpniowy, v. *sub:* **Sierpień.**

Sierpodzíób, -a, *m. H. n.* (ptak, *tantalus falcinellus*), харавáйка, [пти́ца].

Sierpowaty, -a,-ę, *adj.* серповúдный, серпообрáзный.

Sierpowy, *adj.* серпóвый.

Sieré, v. **Sieré.**

Sierszeń, **Sszerszeń**, -szenia & -szuia, *m. H. n.* шéршень, [насѣкóмое]; **Sierszeniowy**, -a,-e, *adj.* шершневый.

†**Sierzp**, v. **Sierp.**

Sieść, **Siąść**, v. **Siadać.**

Siestrzan, -u, *m. Archit.* перекладина.

Sie-strzan, **Sio-strzan**, -a, *m.*, **-strzeniec**, -ńca, *m.*, **-strzanek**, -nka, *m.* сестрéничъ, сестрúнецъ, племянникъ по сестрѣ, сéстринъ сынъ; **-strzenica**, -y, *f.*, **-strzanka**, -i, *f.* племянница по сестрѣ, дочь сестрú; **-strzeny**, **-strzyny**, **-strzyn**, **-strzyczny**, *adj.* сéстринъ, сестрúцынъ; **-strzyczka**, -i, *f.* сестрúца, сестрúчка.

Siew, -u, *m.*, **Siewba**, **Siejba**, -y, *f.* сѣвъ, посѣвъ, сѣяніе; врéмя сѣянія; вúсѣвъ; **Siewać**, v. **Siać**; **Siewacz**, -a, *m.*, **Siewca**, -y, *m.*, **Siewiec**, -wca, *m.* сѣятель, сѣвéцъ; **Siewka**, -i, *f.* 1. сѣвъ, сѣяніе; 2. сѣятельница; 3. *H. n.* siewka, siejka, siewniczka, (ptak), ржáвка; вýекъ чернозóбый; пыжикъ, (пти́ца); **Siewny**, *adj.* сѣятельный, служáщій для сѣянія.

Sikać, **Sikną**ć, *v. a.* брúзгать, брúзнуть, прúскать, прúснуть.

Sikawka, -i, *f.* шприцъ, насóсъ, насóсецъ; sikawka ogniowa, do ognia, огнегасáтельный насóсъ; пожáрная трубá; заливная трубá; sikawka do enemy, клистúрный шприцъ; sikawka morska, (trąba morska), водяно́й столбъ; смерчъ; тифóнъ.

Sikora, -y, *f.*, **Sikorka**, -i, *f. H. n.* (*parus*), синúца, синúчка; зáнька; – pospolita, bięknia, (*parus caeruleus*), синúца лазóревка; князёкъ.

Siła, -y, *f.*, **Siłka**, **Siłeczka**, -i, *f. dim.* сúла; мочь; насúліе; *it.* siła czego, *adv.* мнóго [*abo* множество] чегó; siła (= ile), скóлько.

Silić się, *v. r.* силúться; напрягáться; усиливáться.

Silnia, -i, *f.* мáшина, мáхина; v. Samobrot.

Silność, -ści, *f.* сúла; крѣпость.

Silny, *adj.*, -nie, *adv.* сúльный; крѣпкій; могýчій; большóй.

Siłować się, *v. r.* напрягáть всѣ своя́ сúлы.

Simonia, v. **Świętokupstwo.**

Sinak, -a, *m. Bot.* родъ гýбки.

Sinawość, **Siniawość**, -ści, *f.* синевáтость; **Sinawy**, **Siniawy**, *adj.* синевáтый; **Siniak**, -a, *m.*, **Siniec**, -ńca, *m.* сúнево; сúнее пятнó на тѣлѣ; зашúвъ; **Sinić**, *v. a.* синúть; дѣлать сúнимъ; **Sinieć**, *v. n.* синѣть; дѣлаться сúнимъ; **Siniło**, -a, *n. Bot.* (ziele, farbownik, *Isatis tinctoria*), синильникъ, вáйда, [растéніе]; **Sinogardlica**, **Sinogarlica**, -y, *f.*, **Sinogarliczka**, -i, *f. dim. H. n.* (*columba risoria*), Индійская гóрлица, Египетскій гóлубь, хохотýнъ; v. Gruchawka; **Siność**, -ści, *f.* синевá, синетá; **Siny**, *adj.* сúній.

Siodełko, -a, *n. dim.* сѣдéльце.

Siódemka, -i, *f.* семёрка.

Sio-dłać, *v. a.* сѣдлáть; **-dłak**, -a, *m.*, **-dłaczek**, -czka, *m. dim.* 1. селянúнъ, сельчáнинъ, сéльскій жúтель; 2. siodłak, подсѣдéльная лóшадь; верховáя лóшадь; **-dlarczyk**, -a, *m.* подмастéрье у сѣдѣльника; **-dlarka**, -i, *f.* женá сѣдѣльника; **-dlarski**, *adj.* сѣдѣльничій, сѣдѣльниковъ; siodlarskie rzemiosło = **-dlarstwo**, -a, *n.* сѣдѣльничье мастерствó *abo* ремеслó; **-dłaty**, *adj.* имѣющій разноцвѣтное пятнó какъ бы сѣдлó отъ природы (на пр. лóшадь, гусь, *etc.*); **-dło**, -a, *n.* сѣдлó, [*pl.* сѣдла]; **-dłowy**, *adj.* сѣдéльный; siodłowy koń, подсѣдéльная лóшадь; верховáя лóшадь.

Sió-dmak, -a, *m.*, **-dmaczek**, -czka, *m. dim.* седмерúца; монéта, заключáющая въ себѣ семь грóшей; *Bot.* siódmaczek, (rodzaj rośliny, *trientalis*), семитычинникъ, трóичница, трóеничица, [раст.]; **-dmka**, -i, *f.* семёрка; **-dmy**, *num. ord.* седьмóй, седмóй; po siódme, въ-седьмúхъ.

Sioło, v. **Sieło** & **Osada.**

Sionka, -i, *f. dim.*, **Sionki**, *pl.* сѣнцы, сѣни.

Sio-stra, -y, *f.*, **-strzyczka**, **-strunia**, -i, *f. dim.* сестрá, сестрúца, сестрúчка; *Bot.* brat i siostra, brat z siostrą, (kwiatek podobny fiołkowi, *flos trinitatis*), v. *sub:* **Brat**; **-strobójca**, -y, *m.* сестроубúйца; **-strobójstwo**, -a, *n.* сестроубúйство; **-strzan**, **-strzeniec**, **-strzenica**, v. **Siestrzan**, **Siestrzeniec**, *etc.*; **-strzyn**, *adj.* сéстринъ, сестрúцынъ.

Sipnieć, v. **Chrypnąć.**

Sit, -u, *m.*, v. **Sitowie.**

Sitarz, -a, *m.* сúточникъ, дѣлающій ситá; *cfr.* ремёшникъ; **Sitny**, **Sitowy**, *adj.* сúтный; сúтяный; sitny chléb, сúтный хлѣбъ; sitna mąka, сúтная мукá; *Anat.* kość sitna czyli rzeszotna, v. *sub:* Gębczasty; **Sito**, -a, *n.*, **Sitko**, **Siteczko**, -a, *n. dim.* сúто, сúтко, сúтце, сúтечко; **Sitowaty**, *adj.* ситообрáзный, решéтчатый.

Sitowie, -ia, *n.*, **Sit**, -u, *m.*, **Sicina**, -y, *f. Bot.* (*scirpus lacustris*), сúтникъ, сúтничекъ, ситóвникъ; sit ostry, sitowie ostre, (*carex*), осóка; sit kwitnący, ситóвникъ цвѣтýщій; w sicie, w sitowiu sęku szukać, v. *sub:* Sęk; **Sitowiec**, -wca, *m.* 1. *Bot.* (= sitowa trawa), v. Kościeniec; 2. *H. n.* sitowiec pliszka, плúшка, [пти́ца]; **Sitowi**, *adj.* сúтный, сúтниковый, ситóвый; **Sitowina**, -y, *f. Bot.* (rodzaj trawy), сúтникъ колѣнчатый; **Sitowisko**, -a, *n.* сúтіе, ситóвіе, [мѣсто, порóсшее травóю сúтникомъ].

Sitowy, v. **Sitny.**

Siuchna, -y, *f.*, v. **Owieczka.**

Siusiać, *v. a.* мочúть, сцать.

Siwiec, -wca, *m.*, **Siwalec**, -lca, *m.*, **Siwaszek**, -szka, *m.*, **Siwszyk**, -a, *m.* [сѣдовлáсый] старúкъ; стáрый хрычъ; стáрый хрѣнъ; старичúшко; **Siwieć**, *v. n.* сѣдѣть; **Siwiuchny**, **Siwiusieńki**, **Siwiuteńki**, **Siwiutki**, *adj.* сѣдёхонекъ, óчень [совершéнно] сѣдúй; **Siwizna**, -y, *f.* сѣдинá; сѣдые вóлосы; **Siwobroda**, -y, *m.*, v. Siwiec; **Siwobrody**, *adj.* сѣдобóродый, съ сѣдóю бородóю; **Siwogłowy**, *adj.* сѣдоволóсый, сѣдовлáсый; **Siwojabłkowity**, *adj. np.* конь, v. Gorczykowaty; **Siwonakrapiany**, *adj. np.* конь, сѣроцѣтій; **Siwooki**, *adj.* сѣроглáзый; **Siwość**, -ści, *f.* сѣдость; сѣдинá; *it.* сѣрый цвѣтъ; **Siwy**, *adj.* сѣдúй; сѣрый; ясѣра-пѣтій; siwe włosy, сѣдые вóлосы; siwy kolor, сѣрый цвѣтъ.

Skąd, v. **Zkąd.**

Skadłubina, **Skałubina**, **Skalina**, -y, *f.*, **Skadłubinka**, -i, *f. dim.* скáжина, разщéлина, трéщина, разсѣдина.

Skakać, v. **Skoczyć**; **Skakacz**, -a, *m.* скакýнъ, прыгýнъ; плясýнъ; **Skakanie**, -ia, *n.* скакáніе, прúганіе; скáчка; плясáніе, пляска; **Skakanterya**, -yi, *f.*, v. Wiercipiętostwo.

Skała, -i, *f.* скáла, камнéтъ.

Skała, -y, *f.* 1. скалá; кáменный утёсъ; кáменная горá; кáмень; скала podwodna, подвóдная скалá; рифъ; подвóдный кáмень; лудá; скалы po obu brzegach rzéki, morza, щёки; skała przykra, urwista, утёсъ; 2. †**Skała**, **Skałka**, **Skalina**, v. **Skadłubina.**

Skalać, v. *perf.*, v. **Kalać.**

Skalać, v. **Skłóć.**

Skaléczyć, v. *perf.*, v. **Kaléczyć.**

Skalisty, -a, -e, *adj.* 1. Skałubisty, скважинóватый; 2. (oprocysty), скалúстый; каменúстый; утёсистый; кáменный; покрúтый скалáми; *кáменный, жестóкій, жестокосéрдый, нечувствúтельный, неумолимый; góra skalista, скалúстая горá.

Skałka, -i, *f.* ружéйный кремéнь; – na oku, бóльмó на глазý.

Digitized by Google

Skalny, *adj.* ка́менный; го́рный; олёj skalny, го́рное ма́сло; нефть; *Bot.* opich górny, skalny, го́рная петру́шка; mech skalny, kamienny, лишай ка́менный.

Skałuba, Skałubina, v. **Skadłubina.**

Skałublasty, v. **Skalisty (1).**

Ska-miałość, -mieniałość, -ści. *f.* окаменѣ́лость; окаменѣ́ние; **-miały, -mieniały,** *adj.* окаменѣ́лый; **-mieniać, -mienić,** *v. a.* превраща́ть, обрати́ть въ ка́мень, окамени́ть; **-mienieć,** *v. n.* окаменѣ́ть, превраті́ться въ ка́мень. [ка́плями.

Skapać, *v. n.* искапа́ть, истечь

Skąpać, *v. perf.*, v. **Kąpać.**

Skąpca, -y, *m.*, **-piec,** †**Skępiec, -epca,** *m.*, **-pek, -pka,** *m.*, **-pigrosz,** -a, *m.* скупе́цъ, скупа́га, скра́га; **-pić,** †**Skępić,** *v. n.* скупи́ться, скря́жничать; **-pieć,** *v. n.* дѣла́ться скупи́мъ; **-pica,** -y, *f.* скупа́га, скра́га, скупа́я жѐнщина; **-pość,** -ści, *f.*, **-pstwo,** -a, *n.* скупость; скря́жничество; **Skąpy,** *adj.*, -po, *adv.* скупы́й; скудный, недоста́точный.

Skarać, *v. perf.*, v. **Karać.**

Skaranie, v. **Kara, Karanie.**

Skarb, -u, *m.* казна́; казначе́йство; сокро́вище; бога́тство; (zakopany) кладъ; *(rzecz droga, klejnot, *qu. v.*), драгоцѣ́нность; драгоцѣ́нныя ве́щи; ministr skarbu, мини́стръ фина́нсофъ; **Skarbić,** *v. a. impf.*, **uskarbić,** *v. perf.* собра́ть, собра́ть сокро́вища; *Eccl. sl.* сокро́виществовати; конѝть дѐньги; **-biec, -bcu,** *m.* (miejsce chowania skarbów), сокро́вищница; мѣ́сто, гдѣ хранятся сокро́вища; храни́лище; кладова́я; казна́; **-bienie,** -ia, *n.* собира́ніе сокро́вищъ; **-bnica,** -y, *f.* кладова́я; де́нежный сундукъ; де́нежная шкатýлка; я́щикъ на драгоцѣ́нности; - **kościelna,** церко́вная кру́жка; **-bniczek, -czka,** *m.* родъ стари́нной колѝски; **-bniczka, -bniszka,** -i, *f.* кру́жка, кру́жечка, я́щичекъ для сохраненія дѐнегъ, драгоцѣ́нныхъ вещѐй; - **kościelna,** церко́вная кру́жка; **-bnik,** -a, *m.* сокровищехрани́тель; казнохрани́тель, казнобле́ститель; **-bnikostwo,** -a, *n.* (urząd starbnego), зва́ніе казначе́я; **-bny, -bowy,** 1. *adj.* сокро́вищный; казе́нный; komora skarbna, кладова́я сокро́вищъ, драгоцѣ́нностей; сокровищница; казначе́йство; izba skarbowa, казе́нная пала́та; 2. **-bny, -bowy, -ego,** *s. m.* казначе́й, казнохрани́тель, сокровищехрани́тель.

Skarcić, *v. perf.*, v. **Karcić.**

Skarga, -i, *f.* жа́лоба на что; *Jur.* жа́лоба; иск; про́сьба, проше́ніе; исково́е проше́ніе; zanieść, podać skargę na kogo o co, подать проше́ніе *abo* принести жа́лобу на кого́ въ чѐмъ.

Skarłupa, -y, *f.* твѐрдая чешу́йчатая ко́жа [у нѣкоторыхъ морски́хъ живо́тныхъ]; - żółwia, че́репъ черепа́хій.

Skarmić, *v. a.* скорми́ть.

Skarpa, v. **Eskarpa.**

Skarpeta, Szkarpeta, -y, *f.*, **Szkarpetka,** -i, *f. dim.* карпе́тка.

Skarzyć, Skarzyć się na kogo, v. **Oskarzać;** skarzyć się komu, жа́ловаться кому́; **Skarzyciel,** -a, *m.* проси́тель, истѐцъ, жа́лобщикъ; чело́бо́тчикъ; обвини́тель; **Skarzycielka,** -i, *f.* проси́тельница, жа́лобщица; чело́бо́тчица; обвини́тельница.

Skarzyk, -a, *m.*, v. **Pierzga (1).**

Skąsać, *v. a. perf.* искусать, изгры́зть; v. **Kąsać.**

Skatować, *v. a. perf.*, v. **Katować.** [2. v. **Pokazanie.**

Skaz, -u, *m.* 1. *Jur.* приговóръ;

Skaza, -y, *f.* по́рча, испо́рченность, повреждѐніе; зара́за, развра́тъ, испо́рченность нра́вовъ; пятно́, поро́къ, срамъ, позо́ръ; ра́на, я́зва; *Bot.* skaza, ziele, (lwi ogon), львинохвостъ, [расте́ніе].

Skazać, Skazywać, *v. a.* указа́ть, указывать, показа́ть [пальцемъ]; - kogo na co, (*np.* na śmierć), осуди́ть, осужда́ть кого́ на что; приговори́ть, приговáривать кого́ (на пр. къ смѐрти).

Skazanie, -ia, *n.* указа́ніе; *Jur.* осужде́ніе; рѣше́ніе; приговóръ; - na śmierć, осужде́ніе на смерть; смѐртный приговóръ.

Skaźca, -y, *m.*, **Skazicie1,** -a, *m.* 1. растли́тель, развра́титель, повреди́тель; 2. указа́тель; *it.* доно́щикъ, доноси́тель; *cfr.* Skazyciel.

Skażenie, -ia, *n.* повреждѐніе; растлѐніе; развра́тъ; v. **Skazitelność.**

Skazić, *v. a. perf.* повреди́ть, растли́ть, развратить; v. **Kazić;** **Skazicie1,** v. **Skaźca;** **Skazicielka,** -i, *f.* повреди́тельница, развратительница, растли́тельница; **Skazisty, Skazitelny, Skażny,** *adj.* попо́рченный; подверже́нный по́рчѣ, тлѣ́нію, тлѣ́нный, бре́нный; **Skazitelność, Skażoność,** -ści, *f.* испо́рченность, по́рча, тлѣ́нность, бре́нность.

Skaźń, -ni, *f.* опредѣле́ніе на казнь, осужде́ніе, приговóръ; *cfr.* & v. **Kaźń.**

Skażoność, v. **Skazitelność.**

Skażony, *part. p.* повреждѐнный, развращённый, растлѣ́нный.

Skazówka, -i, *f.*, **Skazyciel,** -a, *m.* указка; указа́тель; стрѣ́лка; *fig.* v. Przewodnik; skazówka magnesowa, (na kompasie), магни́тная стрѣ́лка; skazyciel zegarkowy, skazówka zegarkowa, godzinna, часова́я стрѣ́лка; skazówka minutna, мину́тная стрѣ́лка; мину́тникъ.

Skępca ... **Skępstwo,** v. **Skąpca** ... **Skąpstwo.**

Skiba, -y, *f.*, **Skibka,** -i, *f. dim.* борозда́ рубѐжная, земля́ отъ борозды́, борозда́ земля́; skiba, skibka chleba, ломо́ть (*dim.* ло́мтикъ, ломоте́къ) хле́ба.

Skielet, Szkielet, -u, *m.* (kościotrup, *qu. v.*), скеле́тъ, о́ставъ, кости́къ.

Skiełko, v. **Szkiełko.**

Skielny, v. **Szklany.**

Skierować, *v. a. perf.* напра́вить, дать направлѐніе; устреми́ть; v. **Kierować.**

Skin, -u, *m.*, **Skinienie,** -ia, *n.* знакъ, намѐкъ, кивóкъ.

Skinąć, v. **Kinąć, Kiwnąć.**

Skipieć, v. **Kipieć.**

Skłący się, v. **Lśnić się.**

Skład, -u, *m.* сло́жность; сложе́ніе; состáвъ; видъ; складъ; скла́дка; (miejsce, gdzie co składają, *etc.*, złożenie), складъ; кладова́я; амба́ръ & амба́ръ; магази́нъ; скла́дочное мѣ́сто; мѣ́сто для скла́дки & хранѐнія чего́-либо; depó; (v. Pokład); skład twarzy, черти́ лица́; очерта́ніе, расположѐніе лица́; скла́дъ; óблик; skład ciała, тѣлосложѐніе, сложе́ніе тѣ́ла; *it.* складъ тѣ́ла; *Anat.* тѣлостроѐніе, строѐніе тѣ́ла; состáвъ, устро́йство [живо́тнаго] тѣ́ла; skład okoliczności (= zlewek, spływ, zbieg), стечѐніе обстоя́тельствъ; skład (= kompozycya, *qu. v.*), состáвъ; составлѐніе; компози́ція; *Gramm.* skład gramatyczny, v. Składnia, Konstrukcya; skład (mowy), расположѐніе; *Eccl.* skład apostolski, (*symbolum apostolicum*), си́мволъ вѣ́ры.

Skła-dać, *v. a. impf.*, **Złożyć,** *v. perf.*, **-dywać,** *v. frequ.* (*np.* list, papier, bieliznę, szatę, *etc.*), скла́дывать, сложи́ть, свёртывать, свертѣ́ть, сгибáть въ надлежа́щій видъ; *it.* слага́ть, сложи́ть, соединя́ть, соедини́ть, совокупля́ть, совокупи́ть; - ręce, скла́дывать, сложи́ть ру́ки; *it.* проси́ть, умоля́ть; складáть (укладáть), сла́живать, сла́дить; уклáдывать, уклáдить; - (co pospołu, jedno z drugiem), составля́ть, составить; сцѣ́ди складывающіе, состáвные ча́сти; складáть litery, скла́дывать бу́квы, чита́ть по скла́дамъ; (*w drukarni:*) набира́ть; складáть (pieniądze na kogo), дѣ́лать скла́дку; скла́дываться; складáть sejm, созывáть, составля́ть сеймъ; - pieniądze w kassie, вносить дѐньги въ казначе́йство; - co z сѐм, слага́ть, дѣ́лать сложе́ніе; слича́ть; v. Porównać; складáть (wiersze, укладáть), скла́дывать, слагáть, сочиня́ть [стихи́]; - kogo z urzędu, отрѣ́шать, отрѣ́шить отъ слу́жбы, отъ до́лжности; отставля́ть, отста́вить; - urząd, сложи́ть съ себя́ до́лжность; оста́вить до́лжность; - koronę, отрѐчься отъ престóла; - broń,

Digitized by Google

класть, положи́ть оружіе; сдава́ться, сда́ться; złożyć co gdzie, v. Położyć, Deponować; złożyć co z czego na co, z siebie na kogo, v. Przełożyć; – nadzieję na kogo, na co, возлагать, возложи́ть надежду на кого́, на что; полагаться, положиться на кого́, на что; – (dzięki, i t. p.), изъявля́ть, изъяви́ть; – (uszanowanie), свидѣтельствовать, засвидѣтельствовать; – w własne ręce (*np.* bilecik, list), предавать, предать въ собственныя руки; вручать, вручить; складаć, złożyć na kupę, склады́вать, сложить въ кучу; – na kogo winę, слагать, сложить, на кого́-либо вину; – się, *v. r.* склады́ваться, сложиться; слагаться, сложиться; складаć się z czego, (złożonym być z czego), составля́ть, состоять, быть составлену изъ чего́-либо; człowiek składa się z duszy i ciała, человѣ́къ состоитъ изъ души́ и тѣла; składać się (o kapuście, sałacie: w główki się wiązać), начинать свертываться въ вѣ́дѣ клубо; завиваться (*abo* идти́) въ кочаны; кочаниться; вяться вилка́ми; kapusta składa się, (wiąże się w główki, staje się głowiastą), капуста завивается въ кочаны *abo* вьется вилка́ми; – się z kim, бяться съ кѣмъ; – się przed razem, отбивать, отбить; – się czém przed kim *lub* komu, извиняться, извиниться; *it.* – się, быть сходну, прили́чну.

Skła-dacz, –a, *m.* (złożyciel), составитель; (*w drukarni:* zecer), набо́рщикъ; (autor, pisarz), слагатель, сложникъ, сочинитель, писатель; (składający się na co, do składki należący), склади́чникъ, внесшій что́-либо въ складчину вмѣстѣ съ другими, участникъ въ складчинѣ; **–dalny**, *adj.* (składzisty, złożysty), складны́й, составны́й, могу́щій быть сложенными, составленными; v. Składny; **–danie**, –ia, *n.* (złożenie), склады́ваніе, склади́ка; слагание; (złożenie), сложе́ніе; составленіе; (*w drukarni:*) складаніе, набира́ніе, набо́ръ; v. Składka; **–dany**, *adj. part.* (złożony), складны́й; сложны́й; сложенный; составны́й & составны́й; *it.* сбо́рный; стол складаны, складны́й столъ; составно́й столъ; но́ж складаны, складны́й [-но́й] ножъ, но́жикъ; **–dka**, **–danka**, –i, *f.* (składanie się na co, składanie pieniędzy, i to, co składano lub złożono), склади́ка, складчина & складчи́на; сборъ доброхо́тныхъ подая́ній; собранныя [*abo* собранныя] де́ньги; **–dkowy**, *adj.* склади́чный; **–dnia**, –ni, *f. Gramm.* словосочиненіе, синтаксисъ; словорасположеніе; v. Konstrukcya; **Skła-dność**, –ści, *f.* склади́ность, складъ, связь, связность, стро́йность, [благо]устройство, согласіе, соотвѣтственность, соотвѣтствіе, соразмѣрность, сообразность; **Składny**, *adj.* 1. склади́ный, стро́йный, согласный; порядочный, связный, склади́ный; статный, склади́ный; соразмѣрный, соотвѣтственный; стро́йный; складнie, *adv.* складно, стро́йно, согласно; порядочно, связно; 2. v. Składalny; 3. v. Składany; 4. v. Składowy; **–dowe**, –ego, *s. n.* (płata od składu), де́ньги за наемъ склада, амбара, магазина или погреба; **–dowy**, *adj.* склади́чный; назначенный для складки товаровъ; складови́й; амбарный; складовое prawo, привиле́гія на складъ; право склади́вать товары въ амбары; право склади́ки; **–dywać**, v. Składać; **–dzisty**, v. Składalny.

Skłamać, *v. n. perf.* солгать, соврать; v. Kłamać.

Skłamrować, *v. a. perf.*, v. Klamrować.

Śklaneczek, v. Szklaneczka.

Skłaniać, v. Skłonić.

Śklanka, **Śklan(n)y** . . . . **Śklarz**, v. Szlanka . . . . **Szklarz**.

Skleić, *v. perf.*, v. Kleić.

Śklenica, –y, *f.* склянница, стклянница, стакан; **Śklenicznik**, –a, *m. Bot.* (*parietaria officinalis*), стенница; стѣнная [*abo* приствѣнная] трава́; день-да-ночь; ночь-и-день; **Śklenienny**, *adj.* склянночный; piec śkleniemy, стеклоплавильная печь.

Sklep, –u, *m.*, **Sklepik**, –u & –a, *m. dim.* (sklepienie), сводъ, сводець, сводикъ, [вогнутый потолокъ каменнаго зданія]; sklep podziemny, подземный сводъ; внутренній сводъ; (pod domem) погребъ; подвалъ; sklep pod kościołem, церковный склепъ; *Port.* sklep podwalny, казематъ; sklep do składania towarów, кладовая, † скарбница; sklep kupiecki, купеческая [*abo* продажная] лавка; sklep korzenny, мелочная лавка; москотельная лавка; sklep żelazny, желѣзная лавка; sklep sukienny, суконная лавка; sklep galanteryjny, галантерейная лавка; sklep jedwabny *czyli* bławatny, шелковая лавка; *it.* sklepy jedwabne *czyli* bławatne, суровской [-скій] рядъ.

Sklepać, *v. perf.*, v. Klepać.

Skle-pić, *v. a.* (zasklepiać; *v. perf.* zasklepić), сводить, свесть [*abo* смыкать, сомкнуть] стѣны; сводить, свести [*abo* свесть] сводъ; выводить, вывести [*abo* вывесть] своды, дѣлать своды; выводить, вывести дугою; дѣлать, сдѣлать вы́пуклымъ; *fig.* [o oczach, źrzenicach] – (się), смыкать(ся), сомкнуть(ся); сгла́дить(ся), слиять, сли́нуть; *it.* [o ranach:] – się, (= zamykać się, *qu. v.*), затягиваться, заволакиваться; варащиваться, срастаться; **–pienie**, –ia, *n.* 1. (zasklepowanie), смыкание стѣнъ, *etc.*, *cfr.* & v. *verb.* Sklepić; 2. (= sklepiste budowanie, sklep), сводъ; перемычка; выпуклое соединение стѣнъ въ каменныхъ стро́ешіяхъ; dawać sklepienie, дѣлать своды; v. Sklepić; °sklepienie niebieskie, сводъ небесный; **–pienny**, v. Sklepowy (1); **–pik**, –a, *m. dim.* сводикъ, сводець; погребокъ; лавочка; v. Sklep; **–pina**, –y, *f.* погребенокъ; лавочка; **–pisty**, *adj.*, **–pisto**, *adv.* (sklepiony, zasklepiony, ze sklepieniem, na kształt sklepu), сводный; со сводомъ; со сводами; сводообразный, [дугообразный], имѣющій видъ свода; сводчатый; jaskinia sklepista, сводообразная пещера; **–pizna**, –y, *f.* сводинко; сводъ худо сдѣланный; яма, выкопанная вмѣсто погреба; *transl.* żołwiowa sklepizna, v. Skarłupa (żołwiowa); **–powy**, *adj.* 1. сводный, принадлежащій или относящійся къ своду; *Archit.* sklepowy słup, *Eccl. sl.* крѣпостный столпъ; подпора свода; опора свода; 2. лавочный; продаваемый въ лавкѣ; погребный, погребовый; sklepowe towary (po sklepach przedawane), лавочные товары.

Sklęsły, *adj. part.* вмятый.

Sklęsnąć, *v. n.* сплющиться; опуститься; осѣсть; худѣть; убывать, уменьшиться; v. Klęsnąć & Wklęsnąć. [**Szkliasty**, **Szkle-śklić**, **Śklisty**, **Śkło**, v. **Szklić**.

Skłóć, **Skłać**, **Skałać**, *v. a.* исколоть, исколать, колоть во многихъ мѣстахъ; v. Kłóć.

Skłócić, *v. perf.*, v. Kłócić.

Skłodziej . . ., v. **Szkłodziej** . . .

Skłonić, **Skłaniać**, *v. a.* (*prop.* & °) склонить, –нять; преклонить, –нять; наклонить, –нять; приклонить, –нять; убедить, убеждать; v. Nakłonić, Nakłaniać, Nachylać; **Skłonienie**, –ia, *n.* 1. склонение; преклонение; наклонение; приклонение; 2. (miejsce skłonienia się, schronienia się), пристанище, прибѣжище, убѣжище, приютъ, кровъ; **Skłonność**, –ści, *f.* склонность; наклонность; преклонность; – do czego, (do kogo), склонность къ чему, (къ кому); охота къ чему-либо; *it.* расположеніе; v. Chęć; – przytroczona jednéj rzeczy do drugiéj, сигнатія; **Skłonny**, *adj.* склонный, расположенный къ чему-либо; наклонный; преклонный; – do gniewu, склонный къ гнѣву; гнѣвливый; сердитый; вспыльчивый.

Skłopotać, v. **Kłopotać**.

Skłopotany, *part. p.* затруд-

Digitized by Google

нённый; озабочённый; опечалённый; огорчённый; грустный; печальный.

w Skłoś, *adv.* (pod włos), противъ волосъ; противъ шерсти.

Skłóty, *part. p.* исколотый.

Skłuć, v. Skłóć.

Skłuclć, Skluczyć, v. Kłóclć, Kluczyć.

Skuera, Skuéra, -y, *s. m.* скрага, скупяга (*s. c.*), скупецъ (*s. m.*); **Skuerowaty**, *adj.*, -to, *adv.* скупой, *adv.* скупо; v. Skąpy; **Skuerstwo**, -a, *n.*, **Skuerowatość**, -ści, *f.* скряжничество, скупость.

Skobel, Skóbl, Skubel, -bla, *m.* [скобá, скобка], крюкъ, крючёкъ у дверей; дверной крюкъ, крючёкъ.

Skoczek, -czka, *m.* 1. скакунъ, прыгунъ, попрыгунъ; 2. *H. n.* прыгунчикъ; кузнечикъ; травяная коблка, [насѣкомое]; 3. *H. n.* (*mus jaculus, dipus jaculus*) тушканчикъ, табаргáнъ, табарганчикъ; заяцъ земляной; бабуръ, звѣрокъ]; 4. (średni karp'), карпъ средней величины; 5. *Bot.* *a*) skoczek większy, (*ricinus*, kleszczowina, *qu. v.*), клещевина; *β*) skoczek mniejszy, (*noli me tangere*), нетронь меня, недотрога, [растение]; 6. skoczek, *dim.* (v. Skok), скочёкъ, прыжокъ; **Skoczka**, -i, *f.* скакунья, прыгунья, попрыгунья; **Skoczny, Skoczliwy**, *adj.*, -nie, -no, *adv.* скакливый; nogi skoczne, *H. n.* скакальныя ноги; **Skoczogon**, -a, *m. H. n.* (*pulex aquaticus*), водяная блоха; вертячка; вертушка, [насѣкомое]; **Skoczyć, Skoknąć, Skakać**, *v. n.* скочить, скокнуть, скакнуть, скакать; прыгнуть, прыгать; прянуть, прядать; skakać od radości, скакать, прыгать отъ радости; v. Podskakiwać; skoczyć dokąd, скокнуть; skakać jak grają *abo* jak kto zagra, (po cudzéj woli żyć), * плясать по чьей дудкѣ; skoczyć do głowy po rozum, v. *sub:* Rozum.

Skojarzyć, Skojarzać, Kojarzyć, *v. a.* связать, связывать; совокупить, совокуплять; соединить, соединять; *Eccl. sl.* сопрящи, сопрягати; **Skojarzony**, *part. p.* связанный, совокупленный, соединённый, сопряжённый.

Skok, -u, *m.*, **Skoczenie**, -ia, *n.* скокъ, прыжокъ, скачёкъ; *it.* v. Napęd, Zapęd; skokiem, w skok, скокомъ, вскокъ, прыжкомъ, бѣгомъ, скоро, спѣшно; *it.* po wesь опоръ; po wesь духъ; wskakъ; skoki zająca (= nogi zająca, u myśliwców), заячьи ноги; заячьи лапки; *Mathem.* skok, progreccia; **Skokliwy, Skoketliwy, Skokny**, v. Skoczny.

Skołatać, *v. a.* (*propr.* & *) разбить; потрясти; истощить; обессилить.

Skoma, v. Oskoma.

Skomlić, Skolić, Skulić, *v. n.* скомлить, визжать, выть [какъ собака].

Skomo-roch, -a, *m.* 1. скоморохъ, потѣшникъ, шутъ; 2. мехъвѣжатникъ; -rowski, -a,-ie, *adj.* скоморошескій.

Skomponować, *v. perf.*, v. Komponować.

Skon, -u, *m.* (zgon, skonanie, ostatni życia koniec), кончина; конецъ жизни; **Skonać**, *v. n.* скончаться, умереть; v. Konać, Konanie.

Skończoność, v. Ograniczoność; **Skończony**, *part. p.* конченный; ограниченный; v. Ograniczony; **Kończyć**, *v. a. perf.* скончать, привести (привесть) къ концу; довесть до конца; окончить; v. Kończyć.

Skonfiskować, *v. perf.*, v. Konfiskować; **Skonfiskowany**, *part. p.*, v. *sub:* Konfiskacya.

Skop, -a & -u, *m.*, 1. (baran czyszczony), баранъ-скопецъ; кладеный баранъ; валухъ; крутенецъ; 2. *Astron.* skop na niebie, Овенъ.

Skopać, Skopywać, *v. a.* скопать, скапывать; v. Kopać.

Skopek, -pka, *m. dim.* 1. барашекъ; v. Skop; 2. *Bot.* zime zkopki *abo* fiołki, v. Fiołek; 3. skopek, Szkopek, -pka, *m.*, Skopiec, Szkopiec, -pca, *m.* ковшъ, черпакъ, черпало, шайка; - do dojenia, доильникъ, подойникъ.

Skopić, *v. a.* (barany czyścić) скопить, класть [барани].

Skopowina, -y, *f.* баранина, баранье мясо.

Skopowy, *adj.* баранiй; skopowa pieczeń, жареная баранина; skopowa pieczenia zadnia, задняя часть баранины.

Skopuł, Szkopuł, -u, *m.* подводный камень въ морѣ; подводная скала; лудá.

Skopywać, v. Skopać.

Skóra, -y, *f.* 1. кожа (*cutis*, самая верхняя оболочка животнаго тѣла); §. jedno go skóra, a kości, на немъ только кожа да кости; онъ весь насохъ; онъ насохъ, какъ спичка; ściągnąć skórę, ze skóry odrzeć, снять кожу; (z kogo) * содрать съ кого кожу, облупить, облупить кого; обдирать, ободрать кого; *it.* nie chciałbym być w skórze jego, * я бы не хотѣлъ быть на его мѣстѣ; skóra odarta z ciała, ze zwierzęcia, z bydlęcia, шкура, шкурка; brzuchowe skóry wiewiórcze, тебóрзовые, лисие, черебий мѣхъ; kozia skóra, козлина; *Eccl. sl.* козьчина; owcza *lub* barania skóra, овчина, овчинка; wyprawiacz skór owczych *lub* baranich, овчинникъ, выдѣлывающій овчины; biała psia skóra, хайка, (выдѣланная собачья шкура); skóra piersiowa, gardłowa, душчатая шкура; wygarbowana skóra wołowa, выпростокъ; funtowa skóra, пумна; surowa skóra, niegarbowana, сыромять; becować skóry, дубить; becowanie skór, дубка, дубленіе; §. z cudzéj skóry szerzéj rzemień krajać, (na cudzéj strawie hojno sobie poczynać), хорошо чужими руками жаръ загребать; хорошо быть шедрымъ на чужой счетъ; *it.* skóra (na drzewie zwierzchnia = kora, *qu. v.*) древесная кора; skóra na chlebie (opieczenie), корка хлѣбная; skórę komu wytrzepać, wygarbować, wysmarować, wylatać, i t. p., дать komu w skórę * отдуть кого; поколотить кого; порядкомъ поколотить кого; отвалять кого; отвалять кому бока; отвалять кого на обѣ корки; §. gdzie nie staje wilczéj skóry, tam lisiéj nadstawić, (jako cię mogę, jeśli nie siłą, tedy przez nogę), гдѣ нельзя силою, тамъ хитростію.

Skóreczka, -i, *f. dim. secund.* (v. Skórka, Skóra), кожица; кожурá кожурка, кожуринка; шкурочка; *it.* корочка; *Anat.* оболочка; плева; перепонка; v. Skórka.

Skórka, -i, *f.* кожица; кожица на плодахъ, кожурá; кожурина, кожурка, корка; шурка; skórka na chlebie, корка хлѣбная; skórka na mléku (= kożuch), пѣнка, пѣночка на молокѣ; v. Błona, Błonka; skórka na bóty, *vul.* [* кожа для сапоговъ *abo* для сапогъ], плутъ, шельма, бездѣльникъ, мошенникъ, висѣльникъ, безчестный человѣкъ; **Skórkowaty**, -a, -e, *adj.* кожеобразный, на подобіе кожи, похожій на кожу; кожистый (?); **Skórkowy**, *adj.* кожаный; кожный; skórkowe trzewiki, кожаные башмаки. [łupa.

Skorłupa, v. Skorupa, Skar-

† **Skórnia, Skorznia**, -ni, *f.*, † **Skórzeń**, (?), -rznia, *m.*, **Skornie, Skorznie**, *pl.*, **Skórenka, Skórzenka, Skórzynka**, -i, *f. dim.*, **Skórenki, Skórzenki, Skorzenki, Skórzynki**, *pl.* 1. кожаные сапоги, *dim.* сапожки; 2. † -, (pludry skórzane), кожаные штаны.

Skórnik, -a, *m.* 1. (rzemieślnik od skór, garbarz, *qu. v.*), кожевникъ, выдѣлывающій кожи, усмарь; 2. (handlujący skórami) кожевникъ, торгующій кожею; 3. (skórny lub skórzany sęd), кожаный мѣхъ; 4. *H. n.* (*dermestes*), кожеѣдъ, [насѣкомое].

Skórny, *adj.* кожный; накожный, (подкожный); skórna choroba, накожная болѣзнь; wyrzut skórny, krosty skórne, накожная сыпь; wszy skórne, (mendeweszki) площицы; skórny handel.

Digitized by Google

(t. j. handel skórami), торгъ кожею.

Skoro, *adv.* скóро; skoro tylko, какъ скóро; коль скóро; какъ тóлько; лишь тóлько; v. Skory; **Skoro-chód**, -oda, *m.* скорохóдъ, скорохóдецъ; -mos, v. Skomoroch (2); -pis, -a, *m.* 1. = -piszec, -sca, *m.* скорописецъ; стенографъ; 2. -pis, -pism, -u, *m.*, -pismo, -a, *n.* скóропись; искýство скорописанія; скóрое письмó; стенографія; -płynny, *adj.* скоротекýщій; скоротéчный; **Skorość**, -ści, *f.* скóрость; скоротéчность; быстротá; **Skoroźrzy**, **Skoroźrzały**, **Skoroźrzywy**, *adj.* скоровзрѣлый, скороспѣлый; преждевременный.

Sko-rupa, -y, *f.*, -rupka, -i, *f. dim.* скорлупá, скорлýпка; черепóкъ, черепóчекъ, облóмокъ [разбитаго сосýда]; *it. vul.* (= gliniane naczynie), глиняной сосýдъ; глиняная посýда вообще; *it.* чéрепъ; - jajowa, яичная скорлупá; *Eccl. sl.* зáпортокъ; - ślimacza, (улиткова скорлупá), улиткова рáковина; - żołwia, чéрепъ черепáшій; - ostrzygi, устричная рáковина; *Archit.* -, (część kapitelu), v. Podwałek; -rupi, -rupiany, *adj.* скорлýпный; черепóвый; черепкóвый; глиняный; -rupiasty, **Skorupiaty**, *adj.* черепокóжный; -rupieć, *v. n.* твердѣтъ, дѣлаться твéрдымъ какъ скорлупá, рáковина или чéрепъ; -rupina, -y, *f.*, Skorupiny, *pl.* черепóкъ; скорлупá; рáковина; -rupokrusz, -u, *m. Miner.* (kruszec arszenikowy), черепкóвый мышьякъ.

Skory, *adj.* скóрый; поспѣшный; скороспѣшный; торóпливый; бýстрый; прýткій; *it.* внезáпный, нечáянный, неожидáнный; *it.* скороспѣлый, скоровзрѣлый.

Skórzany, -a, -e, *adj.* кóжаный; skórzany sęd, (mioch), кóжаный мѣхъ; (v. Sumki).

Skórzenka, **Skorznie**, v. **Skórnia**. [& **Wężymord**.

Skorzonera, v. **Salsefiny**

Skorzyć, *v. n.* скóрити, дѣйствовать скóро, спѣшúть, немéдлить.

Skorzystać, **Skościeć**, **Skosić**, **Skośnieć**, v. Korzystać, Kościeć, Kosić. [dzisty.

Skoslsty, **Skośny**, v. **Pocho-**

Skośławiony, v. **Kośławy**.

Skosztować, *v. perf.*, v. **Kosztować**.

Skot, -u & -a, *m.* скотъ; v. Bydło; **Skotarz**, **Skotopas**, -a, *m.* скóтникъ, скотопáсъ, пастýхъ скотá; **Skotnik**, -a, *m.*, **Skotnica**, -y, *f.* скóтница, скóтный дворъ; *it.* v. Wygon; **Skotny**, *adj.* скóтный, скотúнный; скóтій, скóтскій; **Skotopas**, v. Skotarz; **Skotopaska**, -i, *f.* 1. скотопáска, скóтница, настýшка; 2. (wiersz pasterski), идиллія, постýшеская поэма; v. Bukolika, Pasterka.

Skować, v. Skuć; **Skowanie**, **Skucie**, -ia, *n.* скóванье, скованіе, скованіе, скóвка; **Skowany**, *part. p.* скóванный; **Skówka**, -i, *f.* скóвка; скóвка; гáйка; *it.* v. Obręcz, Okucie.

Skowronek, -nka, *m.*, **Skowroneczek**, -czka, *m. dim. H. n.* (*alauda*) жáворонокъ; - polny, (rolnik, *alauda arvensis*), жáворонокъ полевóй.

Skowyczeć, *v. n.* визжáть.

Skowyra, **Skowéra**, -y, *m.* (*propr.* & *) вóющая собáка; сквéрная собáка; v. Gdyra.

Skra, v. **Iskra**.

Skracać, **Skróciś**, *v. a.* сокращáть, сократúть; укорáчивать, укоротúть; **Skracanie**, **Skróceniе**, -ia, *n.* сокращéніе; укорáчиваніе, укорóченіе.

Skradać, **Skraść**, *v. a.* скрáдывать, скрасть, своровáть; v. Kraść; - się gdzie, *v. r.* вкрáдываться; подкрáдываться.

Skrajać, v. **Skroić**.

Skrajny, **Skrajni**, *adj.* крáйній; на крáю (*abo* по крáямъ) находящійся; кромѣшный; skrajna deska, горóмъ; горóйка; зáболонка.

Skrapiać, **Skropić**, *v. a.* окропúть, окропúть; орошáть, орошúть; обрýзгивать, обрызгáть; v. Kropić.

Skraść, v. **Skradać**.

Skrawać, v. **Skrolić**.

Skrawek, -wka, *m.* отрѣзокъ; v. Okrawek.

Skrążać, **Skrążyć**, *v. a.* изрѣзывать, изрѣзать въ кружкá; округлúть, округлúть; дѣлать круглымъ; поставлúть, постáвить въ кругъ; окружáть, окружúть; v. Okrążać, Objechać.

Skręcać, **Skręcić**, **Skręcić**, *v. a.* скрýчивать, скрутúть; свёртывать, свернýть; вить, свивáть; skręcić klucz, свернýть ключъ; skręcić co komu, (rzecznie ukraść), * стянýть, тáйно укрáсть что-либо комý, утащúть, подтúбрить, подцѣпúть; skręcić kark, сломúть шéю; skręcić w prawo, w lewo, свернýть направо [*abo* прáво], на лѣво [*abo* влѣво]; Skręcić się, *v. r.* повернýться; смѣшáться; придтú въ замѣшáтельство, въ недоумѣніе, незнáть что дѣлать; v. Kręcić.

Skrępować, **Skreślić**, *v. perf.*, v. Krępować, Kreślić.

Sręt, -u, *m.*, **Skrętka**, -i, *f.* сучéніе, сучка; свúтокъ; извúлина; изгúбъ; изгúбина; изворóтъ; *it.* поворóтъ; skręty włosów, кýдри, нýли; skręt (strumienia), излýчина, поворóтъ; *Anat.* skręt, (*epistrophеus*), v. Os, Biegun, Pacierz.

Skrewnić się z kim, *v. r.* сосвáтаться, вступúть въ свойство; v. Pokrewnić się.

Skrobać, **Skrobnąć**, *v. a.* скрестú, соскребáть, соскрéсть, скоблúть, оскрéбывать; **Skrobaczka**, -i, *f.* скреббóкъ, скреббéцъ, скребúца, скóбель; **Skrobak**, -a, *m.* скреббóкъ, скреббéцъ, скóбель, скоблúльный ножъ.

Skrobanie, -ia, *n.*, **Skrobanina**, -y, *f.* скоблéніе; скребéніе; скреббнье, почúстка, носкóбка.

Skrochmalić, *v. perf.*, v. **Krochmalić**.

Skrócenie, -ia, *n.* сокращéніе; сокращéнность.

Skrócić, v. **Skracać**.

Skrócicielі, -a, *m.* сократúтель. [wać.

Skródlić, **Skrudlić**, v. **Bronе-**

Skrofuły, v. **Szkrofuły**.

Skroić, **Skrajać**, **Skrawać**, *v. a.* скроúть, скрáивать, кроúть; срѣзать, срѣзывать; обрѣзать, обрѣзывать; *fig.* kurtę komu skroić, съигрáть съ кѣмъ шýтку.

Skrom, -u, *m.* (sadło z zająca), зáячій жиръ; зáячье сáло.

Skromić, v. **Poskramiać**, **Poskromić**.

Skromnik, -sia, *m.* скрóнникъ; **Skromnie**, *adv.* скрóмно; со скрóмностію; съ благочестóйною умѣренностію; умѣренно; воздéржно; **Skromniechy**, **Skromniusieńki**, **Skromniutki**, *adj.* скрóмнехонькій, скромнёхонекъ; **Skromność**, -ści, скрóмность; благоразýмная умѣренность въ обхождéніи, поступкахъ, рѣчáхъ, *etc.*; воздéржность; воздержáніе; **Skromny**, -a, -e, *adj.* скрóмный; наблюдáющій благоразýмную умѣренность въ обхождéніи, поступкахъ, словáхъ и проч.; вúжливый; смирéнный, кротúкій, тúхій; умѣренный, воздéржный.

Skroń, -ni, *f.*, **Skronie**, *pl.* висóкъ, *pl.* виски; **Skroniowy**, *adj.* висóчный; myszka skroniowa, висóчная мúшка; kość skroniowa, висóчная кость.

Skropić, v. **Skrapiać**.

Skroś, v. **Wskroś**.

Skrowity, v. **Skromny**.

Skrucha, -y, *f.* (skruszenie serca), сокрушéніе сéрдца, болѣзнованіе, сѣтованіе.

Skrudlić, v. **Bronować**.

Skruplć, *v. a. perf.* (sztotować, zemleć grubo, jak krupy), [скрупúть (?)], крýпно смолóть.

Skrupuł, v. **Szkrupuł**.

Skruszec, *v. n.* смягчáться.

Skruszyć, **Skruszywać**, *v. a* сокрушúть, сокрушáть; раздробúть, раздроблúть; - się, *v. r.*

Digitized by Google

раздробиться, раздробляться; покаяться въ грѣхахъ своихъ.

Skrutator, -a, *m.* испытатель въ монастыряхъ.

Skrutynium, *n. indecl.* (v. Wywiedzenie, Wywód), выборъ балами; выборъ занечатанными билетами; подаваніе голосовъ тайнымъ образомъ; новальный обыскъ, розыскъ; *it.* судебное изслѣдованіе; *it.* показанія допрошенныхъ; допросный протоколъ; протоколъ о допросѣ свидѣтелей.

Skrwawić, *v. perf.*, v. **Krwawić**.

Skrybent, -a, *m.* писчикъ; подъячій; писарь; приказной; v. Pismak.

Skryć, **Skrywać**, *v. a. perf.* скрыть, спрятать, *etc.*, v. **Kryć**.

Skrycie, -ia, *n.* скрытіе, сокрытіе; v. **Krycie**.

Skrypt, -u, *m.*, **Skrypcik**, -a, *m. dim.* письмо, письменное обязательство, кабала.

Skryptura, -y, *f.* тетрадь для чистописанія.

Skrytość, -ści, *f.* скрытость; сокровенность; **Skryty**, *adj. part.* скрытый; скритный; сокровенный.

Skrzeczeć, **Skrzekotać**, *v. n.* стрекотать, квакать; * рдмить, визжать, пищать; **Skrzeczek**, -czka, *m. H. n.* (*mus cricetus*), хомякъ, карошъ; * пискунъ, визгунъ, плакса; *it.* skrzeczki (= skwarki), [сальныя] шкварки, витопки, вигарки.

Skrzeczenie, -ia, *n.* стрекотаніе; кваканіе.

Skrzek, -u, *m.* 1. v. **Skrzeczenie**; 2. żabi skrzek, (jaja żabie, *etc.*) клёкъ; лягушечья икра.

Skrzele, *pl.* (oskrzele, *qu. v.*), жабры [у рыбъ].

Skrzepić, *v. perf.* скрѣпить; v. **Krzepić**; **Skrzepłość**, -ści, *f.* окрѣпость; затвердѣлость; застылость; **Skrzepły**, *adj. part.* окрѣпшій; затвердѣлый; застылый; **Skrzepnąć**, *v. n. perf.* окрѣпнуть; одеревенѣть; застывать; v. **Krzepnąć**.

Skrzesać, *v. perf.*, v. **Krzesać**.

Skrzętność, -ści, *f.* рачительность, заботливость, изворотливость, оборотливость, дѣятельность; **Skrzętny**, *adj.*, -nie, *adv.* рачительный, заботливый, изворотливый, оборотливый, дѣятельный; * скуповатый.

Skrzybać, *v. a.* скресть, скребя сметать (грязь, *etc.*); **Skrzybaczka**, -i, *f.* скребелка; хопатка; **Skrzybanie**, -ia, *n.* скребеніе.

Skrzyć się, v. **Iskrzyć się**.

Skrzy-delko, -a, *n.* крылышко; крылице; -**delny**, v. **Skrzydłowy**; -**dlak**, -a, *m.* родъ рыболовной сѣти съ крыльями; -**dlany**, -**dlasty**, -**dlaty**, *adj.* крылатый, крылатый; skrzydlasty koń, (Pegas), *Myth. Poet.* крылатый конь; Пегасъ; -**dło**, -a, *n.* крыло [во всякомъ значеніи]; skrzydła, *pl.* крылья; * крыло, защита, покровительство; obciąć komu skrzydła, * подрѣзать кому крылья; держать кого построже; uciekać się pod skrzydła czyje, прибѣгнуть подъ чью-либо защиту; искать у кого защиты [*abo* покровительства]; *it.* pod cieniem skrzydeł jego, подъ сѣнію крылъ его; подъ его покровительствомъ; opuścić skrzydła, * опустить крылья, потерять бодрость, оробѣть, упасть духомъ; skrzydło, (*np.* gęsie, do zmiatania), [гусиное] крыло; гусиное крыло; skrzydła (u wiatraków = śmigi, у вѣтренныхъ мельницъ:) крылья, махи; (u sieci:) крылья; *Archit.* крыло, флигель; пристройка; *Milit.* крыло; флангъ; *Fortf.* сторона; skrzydło (u drzwi), створъ, притворъ, дверная половинка; *Anat.* skrzydła nosa, носовыя крылья; боковые носовые хрящи; ** -**dłobłonisty**, *adj.* перепончатокрылый, [жильнокрылый]; ** -**dłolotny**, *adj.* крылатый; имѣющій крылья; окрыленный; ** -**dłonogi**, *adj.* крылоногій; имѣющій крыловатыя ноги; -**dłowaty**, *adj.* крылообразный; имѣющій видъ крыла; похожій на крыло; на подобіе крыла *abo* (*pl.*) крыльевъ; -**dłowy**, -**delny**, *adj.* крыльный.

Skrzynia, -ni, *f.*, **Skrzynka**, **Skrzyneczka**, **Skrzynuszka**, -i, *f. dim.* сундукъ, ларь, ларецъ, ларикъ, ящикъ, ящичекъ, † скрипъ, скрынка, скриночка; mączna skrzynia, закромъ, засѣкъ, сусѣкъ; skrzynia mączna w młynie, корецъ; skrzynia długa, залавокъ; skrzynka podgłówna, изголовокъ, подголовокъ; skrzynia przymierza, ковчегъ, кивотъ завѣта; skrzynia wodna, водохранилище; skrzynia do (schowania) pieniędzy, денежный сундукъ; **Skrzyneczasty**, *adj.* имѣющій ящики, дощечки [какъ колесо водяной мельницы].

Skrzyp, -u, *m.* 1. (skrzypienie), скрипъ, скрипня, скрипотня; 2. *Bot.* skrzyp, (*equisetum palustre*), хвощъ, хвощёвая трава; **Skrzypać**, v. **Skrzypieć**; **Skrzypce**, **Skrzypice**, -ów, *pl.*, **Skrzypki**, **Skrzypeczki**, *pl. dim.* 1. скрипица, скрипка, скрипочка; 2. *Astron.* skrzypce na niebie, лира, [созвѣздіе]; 3. *H. n.* skrzypica, (ryba morska, *lyra*), лира, морская рыба; **Skrzypcowaty**, *adj.* скрипицеобразный, видомъ похожій на скрипицу; скрипковый; *Bot.* liście skrzypcowate, скрипицеобразный листъ; **Skrzypcowy**, **Skrzypiczny**, *adj.* скрипочный, скрипичный; struny skrzypcowe, скрипочныя струны; smyczek skrzypcowy, скрипичный смычокъ; klucz skrzypcowy, скрипочный ключъ; skrzypcowe nóty, скрипичныя ноты; **Skrzypek**, -pka, *m.* скрипачъ, игрокъ на скрипкѣ; *vul.* погудало; *it.* Skrzypek, -pku, *m.* хрипѣніе въ грудн; **Skrzypiec**, -pca, *m.* родъ пилки; **Skrzypieć**, **Skrzypnąć**, **Skrzypać**, *v. n.* скрипѣть скрипнуть, издавать скрипъ, производить скрипѣніе; **Skrzypki**, *pl.* маленькая [худая] скрипка, скрипочка; **Skrzypliwość**, -ści, *f.* скрипучесть; **Skrzypliwy**, **Skrzypny**, -a, -e, *adj.* скрипучій, скрипливый; **Skrzypotać**, *v. n.* хрипѣть, скрежетать.

Skrzywdzić, **Skrzywiać**, **Skrzywić**, **Skrzyżować**, v. **Krzywdzić**, **Krzywić**, **Krzyżować**.

Skubać, **Skubnąć**, **Skuść**, *v. a.* (*propr.* & *) дергать, дернуть; щипать, выщипывать, ощипывать; обирать кого; - się, *v. r.* копаться; тихо что дѣлать, мѣшкать; **Skubanie**, -ia, *n.* дергаціе, щипаніе, обираніе; **Skubanka**, -i, *f.* дерганая шерсть, волосы, шелкъ, и проч.

Skuć, **Skować**, *v. a.* сковать, сковывать; **Skucie**, **Skowanie**, -ia, *n.* сковаціе; сковка, сковываніе; v. **Kuć**.

Skudlić, v. **Kudlić**.

Skup, -u, *m.* (skupowanie), скупъ, скупка; (przedaż), продажа; *it.* выкупъ; право покупки предъ другими; **Skupić**, **Skupiać**, *v. a.* скопить, скоплять, скапливать; собрать, собирать, сваливать вмѣстѣ, положить, класть въ кучу; сгромоздить, сгромождать; скупити, совокупить, совокуплять, соединить, соединять; v. **Skupować**; **Skupianie**, **Skupienie**, -ia, *n.* скопленіе, сгроможденіе; **Skupień**, -pnia, *m.* скупщикъ; **Skupność**, v. **Przedajność**, **Pokupność**, & Odbyt; **Skupny**, *adj.*, - **no**, *adv.* 1. скупный, пріобрѣтенный посредствомъ скупки; 2. продажный; v. **Przedajny** & **Pokupny**; **Skupować**, *v. a. impf.*, **Skupić**, *v. perf.* скупать, скупить, покупать въ разныхъ мѣстахъ и у разныхъ людей; *cfr.* & v. **Skupić**; **Skupowanie**, -ia, *n.* скупаніе; v. **Skup**.

Skurczenie, -ia, *n.* скорченіе

Skurczyć, *v. a.* скорчить; v **Kurczyć**.

Skurłat, -u, *m.* старая кожа употребляемая на заплатки.

Skurzyć, *v. perf.*, v. **Kurzyć**.

Skuść, v. **Skubać**.

Skusić, v. **Kusić**.

Skutecznie, *adv.* сильно; дѣятельно; дѣйствительно; полезно; удачно; **Skuteczność**, -ści, *f.* сила; дѣйствіе; дѣятельность, дѣйствованіе; дѣйствительность;

Digitized by Google

пóльза; успѣшность; **Skuteczny**, *adj.* сѣльный; дѣятельный, дѣйствующій, дѣйствѣтельный; полéзный; удáчный; успѣшный; **Skutek**, -tku, *m.* дѣйствіе; слѣдствіе, послѣдствіе; дѣяніе; дѣло; **skutkiem**, w **skutku**, въ послѣдствіи; въ сáмомъ дѣлѣ; **Skutkować**, *v. a.* дѣйствовать; имѣть дѣйствіе; **skutkujący**, *part. a.* дѣйствующій. [**nerować**.

Skutnerować, *v. perf.*, v. **Kut-**

Skuty, *part. p.* скóванный.

Skwadron, v. **Szwadron**.

Skwadrować, *v. perf.*, v. **Kwadrować**.

Skwapić się, *v. r.* торопѣться; v. **Kwapić się**; **Skwapliwość**, -ści, *f.* торопливость; v. **Kwapliwość**; **Skwapliwy**, *adj.* -wie, *adv.* торопливый; v. **Kwapliwy**.

Skwar, -u, *m.*, **Skwara**, -y, *f.* знóй; жаръ отъ сóлнца; жарá; **skwara kruszców**, шквáра, шкварна, окáлина; шлакъ; выгарки.

Skwarek, -rka, *m.*, **Skwarki**, *pl.* вѣтóлки сáльные; = v. **skrzeczki** *sub:* **Skrzeczek**.

Skwarliwy, **Skwarny**, *adj.* знóйный, жáркій; **Skwarno**, *adv.* знóйно, жáрко. [рить.

Skwarzyć, *v. a.* прáжить, жá-

Skwaśnieć, *v. n.* прокúснуть.

Skwerować, *v. a.* (broń prezentować), сдѣлать на караýлъ; отдáть честь ружьёмъ.

Skwierczeć, **Skwirczeć**, *v. n.* шипѣть, трещáть; пискáть, чáркать, щебетáть; визжáть, стонáть; **Skwierczek**, -czka, *m.* пискýнъ, визгýнъ, плáкса; **Skwierk**, **Skwirk**, -u, *m.* (skwierczenie), шипѣніе; щебетáніе, чáркание; плачъ, визжáніе; **Skwierkliwość**, -ści, *f.* визглúвость, плачъ, рыдáніе; нарекáніе; **Skwierkliwy**, *adj.* визглúвый, плаксúвый, плаклúвый; нарекáющій.

Skwiernić, v. **Poskwiernić**.

Skwinancya, -yi, *f.* жáба, (гортáнная болѣзнь).

Śla, v. **Szla**.

Ślaban, v. **Szlaban**.

Słabić, *v. a.* разслабѣть, ослабѣть, приводúть въ слáбость, обезсúливать, изнурáть сúлы, томáть; -**bieć**, -**bnąć**, *v. n.* слабѣть, слабнуть, становúться слáбымъ, терáть сúлу, оскудѣвáть въ сúлахъ, въ крѣпости, въ способностяхъ, ослабѣвáть, изнемогáть, упадáть; -**bluchny**, -**blusieńki**, -**bluteńki**, -**biutki**, -**biuteneczki**, *adj.* слáбенькій, слабѣхонькій, óчень слáбый; -**bluchno**, -**bluteńko** *etc.*, *adv.* слабéнько, слабѣхонько, óчень слáбо; -**bizna**, -y, *f.* 1. v. **Słabość**; 2. пахъ, *pl.* пахи; брюшúна; подвздóхи; -**bnąć**, v. **Słabieć**; -**bo**, *adv.* слáбо; дýрно, тóшно; słabo mi jest, słabo mi się robi, мнѣ дýрно, мнѣ тóшно; мене тошнúть, мнѣ тошнúтся; słabo myślący człowiek, слабомúсленный, слáбо мúслящій человѣкъ, неосновáтельно разсуждáющій, скудоýмный, слабоýмный; -**bość**, -ści, *f.* (*propr.* & *) слáбость; безсúліе; нéмощь; недостáтокъ [въ сúлахъ тѣлéсныхъ и ýмственныхъ, *etc.*]; -**bowity**, *adj.* слабовáтый, хáлый, дрáхлый.

Słaby, *adj.* (*propr.* & *) слáбый; безсúльный; немощный; хáлый, дрáхлый; хвóрый; puls słaby, слáбый пульсъ; рѣдкій пульсъ; słaba pamięć, слáбая пáмять; słabéj pamięci, слабопáмятный; имѣющій слáбую пáмять; скóро забывáющій; słabéj duszy, слабодýшный; малодýшный; słabego wzroku, слабозрáчій, слáбый зрѣніемъ; słabe piwo, слáбое пúво, лёгкое пúво; słabe wino, слáбое вúно, лёгкое вúно, не крѣпкое вúно.

Słać, *v. a. impf.* 1. [*Praet.* słał; *Praes.* ściele] ушлáть, *v. perf.*, uścielać, *v. contin.* стлать; постлáть, постлáть, настилáть, настлáть, устилáть, устлáть; słać gniazdo, вить (*v. perf.* свить) гнѣздó; słać drogę, торовáть, открывáть, прокладывать дорóгу; 2. **Słać**, *v. a. impf.* [*Praet.* słał; *Praes.* śle], **Syłać**, *v. frequ.*, posłać, *v. perf.* слать, посылáть, послáть; v. **Posyłać**.

Ślachcianka, **Ślachcic**, **Ślachetność**...., v. **Szlachcianka**, **Szlachcic**, **Szlachetność**, *etc.*

Ślachtawa, v. **Szlachtawa**.

Ślad, **Szlad**, -u, *m.* 1. (*propr.* & *) слѣдъ; iść śladem, идтú по слѣдý; v. **Śladować**; ślad zajęczy, слѣдъ зáйца; зáячій слѣдъ; пáзанки; малѣхъ; 2. [у плóтниковъ:] чертá на дéревѣ, по котóрой пилятъ или обтёсываютъ óное; **Śladować**, *v. a.* слѣдовать, слѣдúчать, слѣдúть за (*c. Instr.*).

Ślak, **Ślam**, v. **Szlak**, **Szlam**.

Sła-wa, -y, *f.* слáва; честь; дóброе úмя, значéніе; хвáла; sława Bogu! слáва Бóгу! v. **Honor**; -**wetny**, *adj.* словýтый, словýщій, слáвный, извѣстный, знаменúтый, именúтый; -**wić**, *v. a.* слáвить; величáть; хвáлить; прославлáть; дѣлать слáвнымъ; *it.* (rozsławać), слáвить, разглашáть, разскáзывать, разносúть слýхи о комъ или о чёмъ лúбо; -**wiciel**, -a, *m.* хвалúтель; v. **Wychwalacz**; -**wicielka**, -i, *f.* хвалúтельница; -**wienie**, -ia, *n.* хвалéніе; разглáска; -**wnie**, -**wno**, *adv.* слáвно, со слáвою, достохвáльно; слáвно, отлúчно, весьмá хорошó, удáчно; -**wność**, -ści, *f.* слáвность, слáва, знаменúтость; -**wny**, *adj.* слáвный; достóйный слáвы; знаменúтый; отлúчный; извѣстный; v. **Sławetny**; -**wochciwy**, -**wolubny**, *adj.* славолюбúвый, славолюбúвый, желáющій быть слáвнымъ, имѣющій слáвы; † -**wosłowie**, -ia, *n.* славослóвіе.

Ślaz, **Szlaz**, -u, *m.* 1. (czwarty, żołądek zwierząt przeżuwających, *abomasum*) лятóвье, кендýхъ, сычýгъ, [четвертый желудокъ у животныхъ, жующихъ жвачку]; *cfr.* Сычýгъ; 2. *Bot.* (*malva*) *Eccl. sl.* слюзъ; мáльва; просвáрки; калáчики; ślaz wysoki, wianecznу, pospolity, (*althaea*; *alcea*), слизъ великій; низизвѣй; проскурнúкъ; просвирнúкъ; рóжа, слизнúкъ; ślaz gęsi, (*malva rotundiflora*), просвирнúкъ [*abo* проскурнúкъ] круглолúстый; ślaz zajęczy, лѣсны, (*malva sylvestris*) проскурнúкъ [*abo* просвирнúкъ] лѣснóй; ślaz ogrodowy, (ślazowa róża, *malva alcea*; *alcea rosea*) проскурнúкъ [*abo* просвирнúкъ] рóзовый; штокъ-рóза; рóжа; ślaz żydowski zieleninowy, (*corchorus*), проскурнúкъ жидóвскій; зиоелюбóвъ; **Ślizowaty**, *adj.* мальвовúдный; просвирóчный; ślazowaty kamień, v. *sub:* **Ślazowy**; **Ślazowy**, **Ślezienny**, **Szlazowy**, **Szlezienny**, *adj.* просвáрковый, относящійся къ просвáркамъ [растéнію], просвирóчный, проскурнúчный, *Eccl. sl.* слюзовый; ślazowa róża, v. **Ślaz ogrodowy**; ślazowy korzeń, проскурнúчный кóрень; ślazowy *abo* ślazowaty kamień, малахитъ.

Ślęczeć, *v. n.* трудúться, мýчиться чѣмъ; v. **Dulczyć**, **Dukać**, **Dukwieć**.

Śledny, *adj.* ищéйный, úщій; ples śledny, ищéйная собáка; úщая собáка; ищéйка; ищей.

Ślédź, -edzia, *m.*, **Śledzik**, -a, *m. dim. H. n.* (*clupea harengus*), сельдь; *dim.* селёдка, селёдочка; ślédź aloza, (*clupea alosa*), жерлúца; ślédź Kamczadalski, бѣлчýгъ, бѣлъчýть, бѣлая рыбка; wędzony ślédź, копчёная селёдка; śledzi ciąg, stado, юрá; стáдо сельдей; połów śledzi, ловля сельдей; сельдяной ловъ.

Śledzenie, -ia, *n.* слѣдéніе; слѣдованіе, разыскáніе, разбирáніе дѣла какóго-лúбо; слѣдствіе; v. **Śledztwo**.

Śledziarz, **Śledziownik**, -a, *m.* (handlujący śledziami), сельдянúкъ, промышленникъ или продавецъ сельдей, торгýющій сельдями.

Śledzić, *v. a.* & *n.* слѣдúть, по слѣдáмъ идтú, искáть чегó-лúбо; - kogo, co, слѣдúть за кѣмъ, за чѣмъ; v. **Oślad ować**; *it.* слѣдúть,

Digitized by Google

слѣдовать, производѣть слѣдствіе, разыскивать, изслѣдывать.

Śledziciel, -a, *m.* слѣдѣщій; сыщикъ; *it.* слѣдователь.

Śledzienica, -y, *f. Bot.* (*chrysosplenium*), златоселезённикъ; *cfr.* Śledzionka.

Śledziennik, **Śledzionnik**, -a, *m.* (cierpiący ból śledziony), страдающій селезёнкою, терпящій боль отъ опухоли селезёнки.

Śledziona, †**Słodzona**, -y, *f. Anat.* (*lien*, *splen*), селезёнка, (*dim.* селезёночка); боль śledziony, боль селезёнки *abo* въ селезёнкѣ; choroba śledziony, болѣзнь селезёнки; селезёночная болѣзнь; *it.* v. Hypokondrya; opuchnienie śledziony, опухоль селезёнки; chory na śledzionę, v. Śledziennik; zapalenie śledziony, воспаленіе селезёнки; селезёночница.

Śledzionka, -i, *f. Bot.* (*asplenium*), селезёночникъ; селезённикъ; стоножникъ; **Śledzionnik**, v. Śledziennik; **Śledzionowy**, *adj.* селезёночный; śledzionowa choroba, селезёночная болѣзнь; болѣзнь селезёнки; *it.* v. Hypokondrya; żyła śledzionkowa, селезёночная жила *abo* вена; кровоотвратная жила селезёнки.

Śledziówka, -i, *f.* сельдяная бочка; селёдочная бочка.

Śledziowy, -a, -e, *adj.* сельдяный, селёдочный.

Śledztwo, -a, *n.* (śledzenie, indagacya), слѣдствіе, слѣдованіе, распросъ, розыскъ, разысканіе; разбираніе какого-либо дѣла, изслѣдованіе.

Ślep', -pia, *m.*, **Ślepak**, -a, *m.*, **Ślepek**, -pka, *m.*, **Ślepiec**, -pca, *m.*, **Ślepień**, -pnia, *m.*, **Ślepaczek**, -czka, *m. dim.* 1. (słabego wzroku, niedowid), слабозрачій, слабый зрѣніемъ; близоруký; слѣпецъ, лишенный зрѣнія; 2. *H. n.* ślep', ślepak, (*tabanus*) слѣпень; (*conopa*) жигалка, [насѣкомое]; 3. *H. n.* ślep', ślepak, ślepaczek, (padalec, *caecilia*; *anguis fragilis*), мѣдяница; мѣдянка; слѣпая змѣя; мѣдяница ломкая; **Ślepić**, 1. *v. n. impf.*, **Ślepiać**, *v. contin.* притуплять себѣ зрѣніе; читать или писать съ напряженіемъ зрѣнія; имѣть слабое зрѣніе; быть слѣпымъ; 2. **Ślepić** kogo, *v. a.* слѣпить, ослѣплять, лишать зрѣнія, дѣлать кого-либо слѣпымъ; **Ślepie**, -ia, *n.*, **Ślepie**, *pl.*, **Ślepki**, **Ślepięta**, **Ślepiątka**, **Ślipki**, *pl. dim. vul.* (оку, очеса), зѣнки; глаза; *dim.* глазки; **Ślepnąć**, *v. n.* слѣпнуть, терять зрѣніе, лишаться зрѣнія; v. Oślepnąć; **Ślepo**, *adv.* слѣпо; неглядя; не разсуждая; не размышляя; на угадъ; на удачу; **Ślepomarodkowy**, *adj.* слѣпорождённый, родившійся слѣпымъ; **Ślepota**, -y, *f.* (*propr.* & *) слѣпота; неимѣніе, отсутствіе зрѣнія; ослѣпленіе; помраченіе разсудка [*abo* умá отъ безмѣрной страсти]; заблужденіе; jasna ślepota, *Med.* (*gutta serena*, *amaurosis*), тёмная водá; чёрное бѣльмó; *it.* kurza ślepota, *Med.* куриная [*abo* кýричья] слѣпотá; **Ślepowładny**, *adj.* слѣповластный; ślepowładna fortuna, слѣповластная фортýна; **Ślepowron**, -a, *m.* 1. *H. n.* (nocny kruk, jaskółka ślepowron, *caprimulgus*), полунощникъ; хододóй; лилóкъ; лѣлекъ; хлѣлекъ; чурилка; **Ślepucha**, -y, *f.*, v. Ślep'; **Ślepy**, *adj.* (*propr.* & *) слѣпый; §. między ślepemi zezowały [*abo* jednooki] królem (jest), въ царствѣ слѣпыхъ кривóй царь; на безрыбьѣ и ракъ рыба, на безлюдьѣ и Ѳомá дворянинъ; ślepa babka, (ciuciubabka, *qu. v.*), жмýрки; noc ślepa, v. Ciemna; szkło ślepe, тýсклое, потýсклое, непрозрачное стеклó; ślepy zamek, глухóй замóкъ; *Archit.* ślepa podłoga, фальшивый пóмостъ; *Anat.* kiszka ślepa, слѣпая кишкá; nieprzejdna kiszka, *Med.* ślepe złote żyłki, nieciekące, глухóй геморóй; закрытый геморóй; ślepy ładunek, холостóй, пустóй патрóнъ; холостóй, пустóй зарядъ.

Ślezienny, v. Ślazowy. [кій.

Ślicznichny, *adj.* пригóженъ-

Śliczność, -ści, *f.* красотá, пригóжество, добролѣпность.

Śliczny, *adj.*, -nie, *adv.* прекрасный; прекрасно; пригóжій; добролѣпный. [fa, *etc.*

Ślifa .... **Ślifować**, v. Szli-

Ślimaczy, **Ślimakowy**, *adj.* улитковый; *it.* улиткообразный; ślimacza skorupa, улиткова скорлупá [*abo* ракóвина], скорлупá улитки; linia ślimakowa, улиткова линія; спиральная линія; конхоида; **Ślimacnyć**, *v. n.* слинять; слюнить; **Ślimak**, -a, *m.*, **Ślimaczek**, -czka, *m. dim.* улитка; v. слизень.

Ślina, -y, *f.*, **Ślinka**, -i, *f. dim.* слюна, слюна, слинка, слюнка; §. mówić co ślina do gęby przyniesie, v. *sub*: Gęba; **Ślinlak**, -a, *n.* слинтяй, слиняй, слюнай; **Śliniany**, **Śliniasty**, **Śliny**, *adj.* слюняный, слиняный; слюнистый, слинистый; слюноватый, слиноватый; слюнный, слинный; guzik albo gruczołek śliniany, śliniasty, слюнная желѣзá; ślinne ziele, *Bot.*, v. Ząbownik, (zębne ziele); **Ślinić**, *v. a. impf.*, **nślinić**, *v. perf.* слюнить, слинить, засліновить, засліновить, засліновить, начать слинами, марать, брызгать слиною; послинить, смочить слиною; пускать слину; точить слину; - się, *v. r.* слюниться, слиниться, начать себя слинами, маратся слиною; **Ślinienie**, -ia, *n.* слиненіе; *Med.* (способъ курацуі ślinącéj, *salivatio*), леченіе слиногонными средствами; слиноваціи.

Ślinogon, -u, *m.* слиногоненіе, слиногоненіе; жаба, [гортанная болѣзнь].

Ślipie, **Ślipięta**, v. Ślepie.

Ślski, **Ślskość**, v. Ślizki.

Śliwa, -y, *f.*, **Śliwka**, -i, *f.*, **Śliweczka**, -i, *f. dim. Bot. Pomol.* (*prunus domestica*, drzewo i owoc), слива, сливка, сливочка, [дерево и плодъ сего дерева]; suszone śliwy, śliwki, сушёныя сливы; черносливъ; jedwabne śliwki, v. Sebasteny & Jujuba; Węgierskie śliwki, Damasceny, черносливъ; v. Damascena; *cfr.* Сливнякъ, Сливянка; szracse śliwki, (*cornus*), дерень; v. Dereń; **Śliwczanka**, -i, *f.* сунъ изъ сливъ; *it.* кашка черносливная; **Śliwczany**, -a, -e, *adj.* сливный, сливянный; изъ сливъ; wino śliwczane, сливнякъ, сливянка; śliwczane powidło, варёные изъ сливъ; коннотъ черносливный; **Śliwić** się, *v. r.* (*o krostach*: zlewać się), сливаться, слиться, лѣзть соединяться; оспа śliwiąca, сливная оспа; **Śliwina**, -y, *f.* сливное дерево; дерево отъ сливъ; *it.* слива [дерево]; **Śliwka**, v. Śliwa; **Śliwnik**, -a, *m.* сливнякъ; сливный садъ; **Śliwkowy**, **Śliwny**, *adj.* сливный, сливянный; ogród śliwkowy, сливный садъ; сливнякъ; **Śliwobrunatny**, *adj.* цвѣтомъ похожій на сливы.

Śliż, -a, *m.*, **Ślizyk**, -a, *m. H. n.* (*cobites barbatula*) голецъ, гольчикъ, [рыбка].

Ślizgać się, **Ślizgnąć** się, *v. r.* скользить, скользнуть; кататься по льду; **Ślizgacz**, -a, *m.* (który się ślizga), катающійся по льду; катальщикъ; **Ślizgawica**, **Ślizawica**, -y, *f.*, **Ślizgawka**, **Ślizawka**, -i, *f.* 1. катокъ; 2. Ślizgawica, гололедица, *Eccl. sl.* голоть; **Ślizeć**, *v. n.* слизать, слизнуть, покрываться слизью; **Ślizki**, **Ślski**, *adj.* (*propr.* & *) слизкій, скользкій, склизкій; отъ гладкости трудный, опасный для ходьбы; *it.* слизкій, склизкій, покрытый слизью; *скользкій, нетвёрдый, ненадёжный; **Ślizko**, **Ślsko**, *adv.* слизко, склизко, скользко; **Ślizkość**, **Ślskość**, -ści, *f.* (*propr.* & *) слизкость, слизость, склизкость, склизотá, скользкость; ненадёжность; *cfr.* Ślizki.

Ślniak, v. Podbrzeźnik.

Digitized by Google

пóльза; успѣшность; **Skuteczny**, *adj.* сѣльный; дѣятельный, дѣйствующій, дѣйствѣтельный; полѣзный; удáчный; успѣшный; **Skutek**, -tku, *m.* дѣйствіе; слѣдствіе, послѣдствіе; дѣяніе; дѣло; skutkiem, w skutku, въ послѣдствіи; въ сáмомъ дѣлѣ; **Skutkować**, *v. a.* дѣйствовать; имѣть дѣйствіе; skutkujący, *part. a.* дѣйствующій. [nerować.

Skutnerować, *v. perf.*, v. **Kut-**

Skuty, *part. p.* скóванный.

Skwadron, v. **Szwadron.**

Skwadrować, *v. perf.*, v. **Kwadrować.**

Skwapić się, *v. r.* торопѣться; v. **Kwapić się**; **Skwapliwość**, -ści, *f.* торопливость; v. **Kwapliwość**; **Skwapliwy**, *adj.* -wie, *adv.* торопливый; v. **Kwapliwy.**

Skwar, -u, *m.*, **Skwara**, -y, *f.* зной; жаръ отъ облица; жарá; skwara kruszców, шкварá, шкварина, окáлина; шлакъ; выгарки.

Skwarek, -rka, *m.*, **Skwarki**, *pl.* вѣтошки сáльные; *m* v. **skrzeczki** *sub:* **Skrzeczek.**

Skwarliwy, **Skwarny**, *adj.* знóйный, жáркій; **Skwarno**, *adv.* знóйно, жáрко. [рить.

Skwarzyć, *v. a.* прáжить, жá-

Skwaśnieć, *v. n.* прокúснуть.

Skwerować, *v. a.* (broń prezentować), сдѣлать на караýлъ; отдáть честь ружьѣмъ.

Skwierczeć, **Skwirczeć**, *v. n.* шипѣть, трещáть; пискáть, чѝркать, щебетáть; визжáть, стонáть; **Skwierczek**, -czka, *m.* пискýнъ, визгýнъ, плáкса; **Skwierk**, **Skwirk**, -u, *m.* (skwierczenie), шипѣніе; щебетáніе, чѝрканіе; плачъ, визжáніе; **Skwierkliwość**, -ści, *f.* визгáвость, плачъ, рыдáніе; нарекáніе; **Skwierkliwy**, *adj.* визгáвый, плаксúвый, плаклúвый; нарекáющій.

Skwiernić, v. **Poskwiernić.**

Skwinancya, -yi, *f.* жáба, (гортáнная болѣзнь).

Śla, v. **Szla.**

Ślaban, v. **Szlaban.**

Słabić, *v. a.* разслаблáть, ослаблáть, приводúть въ слáбость, обезсúливать, изнурáть сúлы, томúть; **-bieć**, **-bnąć**, *v. n.* слабѣть, слáбнуть, становúться слáбымъ, терѣть сúлу, оскудѣвáть въ сúлахъ, въ крѣпости, въ способностяхъ, ослабѣвáть, изнемогáть, упадáть; **-bluchny**, **-bluśleńki**, **-bluteńki**, **-blutki**, **-bluteneczki**, *adj.* слáбенькій, слабѣхонькій, óчень слáбый; **-biuchno**, **-bluteńko** *etc.*, *adv.* слабéнько, слабѣхонько, óчень слáбо; **-bizna**, -y, *f.* 1. v. **Słabość**; 2. пахъ, *pl.* пахи; брюшúна; подвздóхи; **-bnąć**, v. **Słabieć**; **-bo**, *adv.* слáбо; дýрно, тóшно; słabo mi jest, słabo mi się robi, мнѣ дýрно, мнѣ тóшно; меня́ тошнúтъ, мнѣ тошнúтся; słabo myślący człowiek, слабомúсленный, слáбо мúслящій человѣкъ, неосновáтельно разсуждáющій, скудоýмный, слабоýмный; **-bość**, -ści, *f.* (*propr.* & °) слáбость; безсúліе; нéмощь; недостáтокъ [въ сúлахъ тѣлéсныхъ и ýмственныхъ, *etc.*]; **-bowitość**, -ści, *f.* хѝлость; **-bowity**, *adj.* слабовáтый, хѝлый, дряхлый.

Słaby, *adj.* (*propr.* & °) слáбый; безсúльный; немощный; хѝлый, дряхлый; хвóрый; puls słaby, слáбый пульсъ; рѣдкій пульсъ; słaba pamięć, слáбая пáмять; słabéj pamięci, слабопáмятный; имѣющій слáбую пáмять; скóро забывáющій; słabéj duszy, слабодýшный; малодýшный; słabego wzroku, слабозрѣчій, слáбый зрѣніемъ; słabe piwo, слáбое пúво, лёгкое пúво; słabe wino, слáбое вино́, лёгкое вино́, не крѣпкое вино́.

Słać, *v. a. impf.* 1. [*Praet.* słał; *Praes.* ściele] **usłać**, *v. perf.*, **uścielać**, *v. contin.* стлать; постлáть, постлáть, настилáть, настлáть, устилáть, устлáть; słać gniazdo, вить (*v. perf.* свить) гнѣздó; słać drogę, торовáть, открывáть, прокладывать дорóгу; 2. **Słać**, *v. a. impf.* [*Praet.* słał; *Praes.* śle], **Syłać**, *v. frequ.*, **posłać**, *v. perf.* слать, посылáть, послáть; v. **Posyłać.**

Ślachcianka, **Ślachcic**, **Ślachetność....**, v. **Szlachcianka**, **Szlachcic**, **Szlachetność**, *etc.*

Ślachtawa, v. **Szlachtawa.**

Ślad, **Szlad**, -u, *m.* 1. (*propr.* & °) слѣдъ; iść śladem, идтѝ по слѣдý; v. **Śladować**; ślad zajęczy, слѣдъ зáйца; зáячій слѣдъ; пáзанки; малѝнъ; 2. [у плóтниковъ:] чертá на дéревѣ, по котóрой пилáтъ или обтёсываютъ óное; **Śladować**, *v. a.* слѣдовать, слѣдúчать, слѣдúть за (*c. Instr.*).

Ślak, **Ślam**, v. **Szlak**, **Szlam.**

Sła-wa, -y, *f.* слáва; честь; дóброе имя, значéніе; хвáла; sława Bogu! слáва Бóгу! v. **Honor**; **-wetny**, *adj.* словýтный, сновýщій, слáвный, извѣстный, знаменúтый, именúтый; **-wić**, *v. a.* слáвить; величáть; хвáлить; прославлáть; дѣлать слáвнымъ; *it.* (rozsławać), слáвить, разглашáть, разсказывать, разносúть слýхи о комъ или о чёмъ лúбо; **-wiciel**, -a, *m.* хвалитель; v. **Wychwalacz**; **-wicielka**, -i, *f.* хвалительница; **-wienie**, -ia, *n.* хвалéніе; разглáска; **-wnie**, **-wno**, *adv.* слáвно, со слáвою, достохвáльно; слáвно, отлúчно, весьмá хорошó, удáчно; **-wność**, -ści, *f.* слáвность, слáва, знаменúтость; **-wny**, *adj.* слáвный; достóйный слáвы; знаменúтый; отлúчный; извѣстный; v. **Sławetny**; **-wochciwy**, **-wolubny**, *adj.* славолюбивый, славолюбивый, желáющій быть слáвнымъ, ищýщій слáвы; † **-wosłowie**, -ia, *n.* славослóвіе.

Ślaz, **Szlaz**, -u, *m.* 1. (czwarty, żołądek zwierząt przeżuwających, *abomasum*) лятóвье, кендýха, сыгýчъ, [четвертый желýдокъ у животныхъ, жующихъ жвачку]; *cfr.* Сычýгъ; 2. *Bot.* (*malva*) *Eccl. sl.* слóвъ; мáльва; просвáрки; калáчки; ślaz wysoki, wianeczny, pospolity, (*althaea*; *alcea*), слизъ великій; низинвéй; проскурнáкъ; просвирнáкъ; рóжа, слизнáкъ; ślaz gęsi, (*malva rotundiflora*), просвирнáкъ [*abo* проскурнáкъ] кругललáстый; ślaz zajęczy, лéсный, (*malva sylvestris*) проскурнáкъ [*abo* просвирнáкъ] лѣсной; ślaz ogrodowy, (ślazowa róża, *malva alcea*; *alcea rosea*) проскурнáкъ [*abo* просвирнáкъ] рóзовый; штокъ-рóза; рóжа; ślaz żydowski zieleninowy, (*corchorus*), проскурнáкъ жидóвскій; зноелюбъ; **Ślizowaty**, *adj.* мальвовúдный; просвáрочный; ślazowaty kamień, v. *sub:* **Ślazowy**; **Ślazowy**, **Ślezienny**, **Szlazowy**, **Szlezienny**, *adj.* просвúрковый, относящійся къ просвúркамъ [растéніи], просвúрочный, проскурнáчный, *Eccl. sl.* слóзовый; ślazowaróża, v. **Ślaz ogrodowy**; ślazowy korzeń, проскурнáчный кóрень; ślazowy *abo* ślazowaty kamień, малахитъ.

Ślęczeć, *v. n.* трудúться, мýчиться чѣмъ; v. **Dulczyć**, **Dukać**, **Dukwieć.**

Śledny, *adj.* ищéйный, ищій; pies śledny, ищéйная собáка; ищая собáка; ищéйка; ищеé.

Ślédź, -edzia, *m.*, **Śledzik**, -a, *m. dim. H. n.* (*clupea harengus*), сельдь; *dim.* селéдка, селéдочка; ślédź aloza, (*clupea alosa*), жерѣзница; ślédź Kamczadalski, бѣлýчъ, бѣлýчýть, бѣлая рыбка; wędzony ślédź, копчёная селéдка; śledzi ciąg, stado, юрá; стáдо сельдéй; połów śledzi, лóвля сельдéй; сельдяной ловъ.

Śledzenie, -ia, *n.* слѣжéніе; слѣдованіе, разыскáніе, разбирáніе дѣла какóго-либо; слѣдствіе; v. **Śledztwo.**

Śledziarz, **Śledziowник**, -a, *m.* (handlujący śledziami), сельдянúкъ, промышленникъ или продáвецъ сельдéй, торгýющій сельдями.

Śledzić, *v. a.* & *n.* слѣдúть, по слѣдáмъ идтѝ, искáть чегó-либо; - kogo, co, слѣдúть за кѣмъ, за чѣмъ; v. **Ośladować**; *it.* слѣдúть,

Digitized by Google

слѣдовать, производить слѣдствіе, разыскивать, изслѣдывать.

Śledziciel, -a, *m.* слѣдящій; сыщикъ; *it.* слѣдователь.

Śledzienica, -y, *f. Bot.* (*chrysosplenium*), златоселезённикъ; *cfr.* Śledzionka.

Śledziennik, Śledzionnik, -a, *m.* (cierpiący ból śledziony), страдающій селезёнкою, терпящій боль отъ опухоли селезёнки.

Śledziona, †Słodzona, -y, *f. Anat.* (*lien*, *splen*), селезёнка, (*dim.* селезёночка); ból śledziony, боль селезёнки *abo* въ селезёнкѣ; choroba śledziony, болѣзнь селезёнки; селезёночная болѣзнь; *it.* v. Hypokondrya; opuchnienie śledziony, опухоль селезёнки; chory na śledzionę, v. Śledziennik; zapalenie śledziony, воспаленіе селезёнки; селезёночница.

Śledzionka, -i, *f. Bot.* (*asplenium*), селезёночникъ; селезённикъ; стоноённикъ; Śledziennik, v. Śledziennik; Śledzionowy, *adj.* селезёночный; śledzionowa choroba, селезёночная болѣзнь; болѣзнь селезёнки; *it.* v. Hypokondrya; żyła śledzionkowa, селезёночная жила *abo* вена; кровоноврётная жила селезёнки.

Śledziówka, -i, *f.* сельдяная бочка; селёдочная бочка.

Śledziowy, -a, -e, *adj.* сельдяный, селёдочный.

Śledztwo, -a, *n.* (śledzenie, indagacya), слѣдствіе, слѣдованіе, распросъ, розыскъ, разысканіе; разбираніе какого-либо дѣла, изслѣдованіе.

Ślep', -pia, *m.*, Ślepak, -a, *m.*, Ślepek, -pka, *m.*, Ślepiec, -pca, *m.*, Ślepień, -pnia, *m.*, Ślepaczek, -czka, *m. dim.* 1. (słabego wzroku, niedowid), слабовзрачій, слабый зрѣніемъ; близоруký; слѣпецъ, лишенный зрѣнія; 2. *H. n.* ślep', ślepak, (*tabanus*) слѣпень; (*conopa*) жигалка, [насѣкомое]; 3. *H. n.* ślep', ślepak, ślepaczek, (padalec, *caecilia*; *anguis fragilis*), мѣдяница; мѣдянка; слѣпая змѣя; мѣдяница ломкая; Ślepić, 1. *v. n. impf.*, Ślepiać, *v. contin.* притуплять себѣ зрѣніе; читать или писать съ напряженіемъ зрѣнія; имѣть слабое зрѣніе; быть слѣпымъ; 2. Ślepić kogo, *v. a.* слѣпить, ослѣплять, лишать зрѣнія, дѣлать кого-либо слѣпымъ; Ślepie, -ia, *n.*, Ślepie, *pl.*, Ślepki, Ślepięta, Ślepiątka, Ślipki, *pl. dim. vul.* (oczy, oczęta), зѣнки; глаза; *dim.* глазки; Ślepnąć, *v. n.* слѣпнуть, терять зрѣніе, лишаться зрѣнія; v. Oślepnąć; Ślepo, *adv.* слѣпо; неглядя; не разсуждая; не размышляя; на угадъ; на удачу; Ślepomarodzowy, *adj.* слѣпорожденный, родившійся слѣпымъ; Ślepota, -y, *f.* (*propr.* & *) слѣпота; неимѣніе, отсутствіе зрѣнія; ослѣпленіе; помраченіе разсудка [*abo* умá отъ безмѣрной страсти]; заблужденіе; jasna ślepota, *Med.* (*gutta serena*, *amaurosis*), тёмная водá; чёрное бѣльмó; *it.* kurza ślepota, *Med.* куриная [*abo* курячья] слѣпота; Ślepowładny, *adj.* слѣповластный; ślepowładna fortuna, слѣповластная фортуна; Ślepowron, -a, *m.* 1. *H. n.* (nocny kruk, jaskółka ślepowron, *caprimulgus*), полунощникъ; ководой; лилокъ; лѣлекъ; лѣлекъ; чурилка; Ślepucha, -y, *f.*, v. Ślep'; Ślepy, *adj.* (*propr.* & *) слѣпой; §. między ślepemi zezowaty [*abo* jednooki] królem (jest), въ царствѣ слѣпыхъ кривой царь; на безрыбьѣ и ракъ рыба, на безлюдьѣ и Ѳомá дворянинъ; ślepa babka, (ciuciubabka, *qu. v.*), жмурки; noc ślepa, v. Ciemna; szkło ślepe, тусклое, непрозрачное стекло; ślepy zamek, глухой замокъ; *Archit.* ślepa podłoga, фальшивый помостъ; *Anat.* kiszka ślepa, слѣпая кишка; непроходная кишка; *Med.* ślepe złote żyłki, nieciekące, глухой геморой; закрытый геморой; ślepy ładunek, холостой, пустой патронъ; холостой, пустой зарядъ.

Ślesienny, v. Ślazowy. [кій.

Ślicznichny, *adj.* пригожень-

Śliczność, -ści, *f.* красота, пригожество, добротность.

Śliczny, *adj.*, -nie, *adv.* прекрасный; прекрасно; пригожій; добротный. [fa, *etc.*

Ślifa .... Ślifować, v. Szlifować.

Ślimaczy, Ślimakowy, *adj.* улитковый; *it.* улиткообразный; ślimacza skorupa, улитковая скорлупа [*abo* раковина], скорлупа улитки; linia ślimakowa, улитковая линія; спиральная линія; конхоида; Ślimaczyć, *v. n.* слинять; слюнить; Ślimak, -a, *m.*, Ślimaczek, -czka, *m. dim.* улитка; v. слизень.

Ślina, -y, *f.*, Ślinka, -i, *f. dim.* слина, слюна, слинка, слюнка; §. mówić co ślina do gęby przyniesie, v. *sub:* Gęba; Śliniak, -a, *n.* слинтай, слинай, слюнай; Śliniany, Śliniasty, Śliny, *adj.* слюнный, слинный; слюнистый; слинистый; слюноватый, слиноватый; слюнный, слинный; guzik albo gruczołek śliniany, śliniasty, слюнная железа; ślinne ziele, *Bot.*, v. Żebownik, (зѣбное зіле); Ślinić, *v. a. impf.*, nślinić, *v. perf.* слюнить, слинить, заслививать, засливить, начать слинами, марать, брызгать слиною; послинить, смочить слиною; пускать слину; точить слину; – się, *v. r.* слюниться, слиниться, начать себя слинами, мараться слиною; Ślinienie, -ia, *n.* слиніе; *Med.* (способъ kuracyi ślinącéj, *salivatio*), леченіе слиногонными средствами; саливаціи.

Ślinogorz, -u, *m.* слиномотеченіе, слюномотеченіе; жаба, [гортанная болѣзнь].

Ślipie, **Ślipięta**, v. Ślepie.

Śliski, **Śliskość**, v. Ślizki.

Śliwa, -y, *f.*, Śliwka, -i, *f.*, Śliweczka, -i, *f. dim. Bot. Pomol.* (*prunus domestica*, drzewo i owoc), слива, сливка, сливочка, [дерево и плодъ сего дерева]; suszone śliwy, śliwki, сушёныя сливы; черносливъ; jedwabne śliwki, v. Sebasteny & Jujuba; Węgierskie śliwki, Damasceny, черносливъ; v. Damascena; *cfr.* Сливнякъ, Сливянка; szracze śliwki, (*cornus*), дёренъ; v. Dereń; Śliwczanka, -i, *f.* сунъ изъ сливъ; *it.* кашка чернослива; Śliwczany, -a, -e, *adj.* сливный, сливянный; изъ сливъ; wino śliwczane, сливнякъ, сливянка; śliwczane powidło, варёнье изъ сливъ; компотъ чернослива; Śliwić się, *v. r.* (o *krostach:* zlewać się), сливаться, сливаться, лѣзть соединяться; осра śliwiąca, сливная оспа; Śliwina, -y, *f.* сливное дерево; дерево отъ сливъ; *it.* слива [дерево]; Śliwka, v. Śliwa; Śliwnik, -a, *m.* сливнякъ; сливный садъ; Śliwkowy, Śliwny, *adj.* сливный, сливянный; ogród śliwkowy, сливный садъ; сливнякъ; Śliwobrunatny, *adj.* цвѣтомъ похожій на сливы.

Ślizg, -a, *m.*, Ślizyk, -a, *m. H. n.* (*cobites barbatula*) голецъ, гольчикъ, [рыбка].

Ślizgać się, **Ślizgnąć się**, *v. r.* скользить, скользнуть; кататься по льду; Ślizgacz, -a, *m.* (który się ślizga), катающійся по льду; катальщикъ; Ślizgawica, Ślizawica, -y, *f.*, Ślizgawka, Ślizawka, -i, *f.* 1. катокъ; 2. Ślizgawica, гололедица, *Eccl. sl.* голоть; Ślizeć, *v. n.* слизѣть, слизнуть, покрываться слизью; Ślizki, Śliski, *adj.* (*propr.* & *) слизкій, скользкій, склизкій; отъ гладкости трудный, опасный для ходьбы; *it.* слизкій, склизкій, покрытый слизью; * скользкій, нетвёрдый, ненадёжный; Ślizko, Śliskо, *adv.* слизко, склизко, скользко; Ślizkość, Śliskość, -ści, *f.* (*propr.* & *) слизкость, склизкость, скользкость; ненадёжность; *cfr.* Ślizki.

Ślniak, v. Podbrzeźnik.

Digitized by Google

Ślnić, v. **Lśnić**.

Słoboda, v. **Swoboda**.

Ślochać, v. **Szlochać**.

Ślochanie, Ślochy, v. **Szlochanie**.

Słód, -odu, *m.* сóлодъ; słód robić, roszcić, солодáть, дѣлать, ростáть сóлодъ; piwo słodem zaprawiać, молодáть, подмолáживать пáво.

Sło-dek, -dka, *m. H. n.* анчóусъ, сардéлъ; (P) сардéнъ, сардéнка; тýчникъ; **-dkawość**, **-dkowatość**, **-ści**, *f.* сладковáтость, сладúмость; солóдковатость; **-dkawy, -dkowaty**, *adj.* сладковáтый, сладúмый; солóдковатый; słodkawo, słodkowato, *adv.* сладковáто; солóдковато; **-dki**, *adj.* слáдкій; * слáдкій; слáдостный; умѣльный; пріятный; ласковый; услаждáющій чувствá; słodki jak cukier, слáдкій, слáдкъ какъ сáхаръ; słodki miód, слáдкій мёдъ; słodki bilecik, (*billet dous*, billet d'amour), любóвное письмецó; słodka woda, прѣсная водá; słodka mowa, пріятная рѣчь; słodkie słowa, słówka, ласковыя словá; ласкáтельныя словá; *Bot.* słodkie strąoze, v. Chléb (ś. Jana); słodkie drzewo, v. Obrostnica; słodki korzeń, v. Lukrecya; *it.* słodki strup, v. *sub:* Strup; ** **-dkobrzmiący**, *adj.* сладкогóлосный; сладковýчный; **-dkogorz**, **-u**, *m. Bot.* (gatunek psinki, *solanum dulcamara*), сладкогóрько; послѣнъ; пáслень сладкогóрькій; пóслень [сладкогóрькая]; гадючьи (гадючія) áгоды; сорóчьи áгоды; пéсій гроздъ; демьянка; (*cfr.* Strzali jad, Strzały); **-dkogorski**, *adj.* сладкогóрькій; гóрько-слáдкій; **-dkogorzko**, *adv.* слáдко-гóрько; гóрько-слáдко; **-dkokorzenny**, *adj.* сладкопрянный; **-dkokwaśny**, **-a**, **-e**, *adj.* кислосладкій; ** **-dkomowność**, **-ści**, *f.* сладкорѣчіе, *Eccl. sl.* сладкоглагóланіе; **-dkomowny**, *adj.* сладкорѣчивый, сладкоглагóливый; **-dkopachnący**, **-dkowonny**, **-a**, **-e**, *adj.* сладкоухáнный, благоухáнный, издающій пріятный зáпахъ; **-dkość** **-ści**, *f.* слáдкость; слáдкость; прѣсность; умѣльность, пріятность; *cfr. adj.* Słodki; ** **-dkostrojny**, *adj.* сладкозвýчный; сладкострýнный; **-dkowity**, *adj.*, **-to**, *adv.* весьмá слáдкій; **-dnieć**, *v. n. impf.*, **-dnąć**, *v. n. semelf.*, **zsłodnieć**, *v. perf.* сладѣть, сосладѣть, дѣлаться слáдкимъ; *it.* быть слáдкимъ; *cfr.* Solodźć; **-dny**, *adj.* солодóвный; солодѣлый; соломеный; **-downia**, **-i**, *f.* солодóвня; сушильня солодóвная; **-downik**, **-a**, *m.* солодóвникъ, солодóвщикъ, приготовляющій солодъ; **-dowy**, *adj.* солоднúй; солодѣлый; **-dycz**, **-y**, *f.*, **Słodź**, **-dzi**, *f.* слáдость, слáдкость; *it.* слодысже, слáсти; * слáдость, пріятность; **-dyś**, **-sia**, *m.*, v. Słodziuszek; **-dzenie**, **-ia**, *n.* сложéніе; **-dzić**, *v. a. impf.*, [v. osłodzić, *v. perf.*] 1. (*propr.* & *) сладáть, дѣлать слáдкимъ, сластáть, подслащивать, подсластúть; услаждáть, услаждáть; 2. солодáть; słodzić piwo, молодáть, подмолáживать пáво; **-dziny**, **-in**, *pl.* дробúны, [гуща, остающаяся на живоварняхъ по спускѣ пива]; **-dziuchny**, **-dziuczki**, **-dziutki**, **-dziuteńki**, *adj.* слáденькій, слáдёхонькій, сладёшенькій, весьмá слáдкій; -dziuchno, -dziuteńko, -dziutko, *adv.* сладéнько, сладёхонько, сладёшенько, весьмá слáдко; **-dziuszek**, **-szka**, *m.* (słodyś), любéзникъ; сáхарецъ; ласкáтель, подлизáла, льстецъ; **-dzona**, v. Śledziona.

Słój, **-oju**, *m.* 1. жúла въ дéревѣ, въ кáмнѣ; = v. Flader; słoje, *pl.*, v. Krąg (2); 2. слóй, **Słoik**, **-a**, *m. dim.*, **Słojek**, **-jka**, *m. dim.*, **Słoiczek**, **-czka**, *m. dim.* бáнка; - aptekarski, бáнка аптéкарская; - do masła, мáсленица; **Słojowatość**, **-ści**, *f.* слоевáтость; слоистость; v. Fladrowanie; **Słojowaty**, *adj.* слоевáтый; слоистый; v. Fladrowaty, Fladrowany.

Słoma, **-y**, *f.* солóма; **Słomianka**, **-i**, *f.* солóменная корзúна; солóменная шляпка; **Słomiany**, **Słomianny**, *adj.* солóменный; * плохóй, непрóчный; (v. Nietrwały); kapelusz słomiany, солóменная шляпа, шляпка; dach słomiany, солóменная крúша, крóвля; kolor słomiany, солóменный цвѣтъ; пáлевый цвѣтъ; koloru słomianego, солóменнаго цвѣта; пáлеваго цвѣта; **Słomiasty**, *adj.* солóмистый, содержáщій въ себѣ мнóго солóмы; *it.* słomiasty kolor, v. Słomiany; **Słomka**, **-i**, *f.* 1. (ździebło słomiane), солóмина, солóминка; *it.* солóмка; 2. *H. n.* (gat. bekasów, *scolopax rusticola*), лежáнка; бекáсъ лѣсной; кулúкъ лѣсной; вáльдшнепъ; довельшнéпъ, [птáца].

Słomny, *adj.* солóменный.

Słoń, **-nia**, *n.* 1. *H. n.* (*elephas*), слонъ; 2. (*w szachach:*) ладья, бóйня.

Słońce, **-a**, *n.* (*propr.* & *) сóлнце; wschód, zachód słońca, восхóдъ [*abo* восхождéніе], захóдъ [*abo* закáтъ] сóлнца; *it.* v. Bieg, Obbieg; zaćmienie słońca, затмѣніе сóлнца; *it.* сóлнце, мѣсто, гдѣ грѣетъ сóлнце; na słońce (*np.* co wystawić), на сóлнце (на пр. что постáвить); na słońcu, на сóлнце [на пр. грѣться]; stanie słońca, *Astron.* (*solstitium*), солнцестоянiе; **Słońcowy**, v. Słoneczny; **Słończysty**, *adj.* солнцезрáчный; **Słoneczko**, **-a**, *n. dim.* сóлнышко; **Słoneczniica**, **-y**, *f.* 1. **Słoneczník**, **-a**, *m. Med.* (choroba oczu od słońca, zamierzch w oczach), глазная болѣзнь, когдá кто на свѣтъ смотрѣть не мóжетъ; 2. słonecznik, (kaduk, końska choroba), бѣшенство, [кóнская болѣзнь]; 3. słonecznik, (zegar), сóлнечные часú; 4. *Bot.* słonecznik, ziele, (*heliotropium*), геліотрóпъ; солнцеворóтъ; сóлнечный оборóтникъ; невѣста сóлнцева; *it.* - strączysty, (*lupinus*), вóлчій бобъ; волчáнъ; люпúнъ; *it.* -, (*helianthus annuus*), сóлнечникъ, подсóлнечникъ; - mléczysty, v. Kozia broda; - gronisty, v. Kleszczowina; 5. *Miner.* słonecznik, камень, геліотрóпъ, тёмнозелёная áшма съ крáсными крáпинами; **Słoneczny**, *adj.* сóлнечный; światło słoneczne, сóлнечный свѣтъ; v. Blask; zegar słoneczny, сóлнечные часú; układ słoneczny, сóлнечная системá; *Bot.* słoneczny groch, v. Słonecznik (strączysty); słoneczny mlécz, v. Kozia broda.

Słoni, v. **Słoniowy**.

Słoniawa, **-y**, *f.* солончáкъ.

Słoniawy, *adj.*, **-wo**, *adv.* солонóватый.

Słonica, **-y**, *f. H. n.* (samka słonia), слонúха, сáмка слонá.

† **Słonie**, **-ia**, *n.* сóлнце.

Słonieć, *v. n.* солонѣть, становáться солёнымъ.

Słonina, **-y**, *f.*, 1. **Słoninka**, **-i**, *f. dim.* солонúна; всякое солёное мáсо; *it.* свинóй жиръ солёный; ветчинá, ветчúнка, [просóльное, или провѣшéнное свинóе мáсо]; 2. *H. n.* Słoninka, (chrząszczyk, *dermestes lardarius*), кожеѣдъ ветчúнный; **Słoniník**, **-a**, *m. Miner.* жировúкъ; тучнúкъ; v. Mydlenice; **Słoninowy**, *adj.* солонúнный; ветчúнный; *cfr.* & v. Słonina.

Słoniowaty, *adj.* слоновúдный.

Słoniowy, **Słoni**, *adj.* слонóвый, принадлежáщій слону; trąba słonia, слонóвый хóботъ; słoniowa kość, солонóвая кость; słoniowy = z kości słoniowéj, изъ слонóвой кóсти; *it.* słoniowa wesz, солонóвая вошь; Индéйскій бобъ.

Słonko, **-a**, *n. dim.* сóлнышко.

Słoność, **-ści**, *f.* солёность; - niewielka, солоновáтость; **Słony**, **-a**, **-e**, *adj.* солёный, сóлоный; nieco słony, просóльный; солоновáтый; słono, *adv.* сóлоно, сóлно; słono czynić, v. Przesalać.

† **Słopiec**, **-pca**, *m.* (łapka na zwierzęta), слонéцъ, родъ ловýшки.

Ślo-sarczyk, **Ślu-sarczyk**, **-a**, *m.* (czeladnik ślósarski), слéсарныхъ дѣлъ подмастéрье; **-sarka**, **-i**, *f.* 1. слéсарша, женá слéсаря; 2. = **-sarstwo**, **-a**, *n.* (rzemiosło

Digitized by Google

ślósarskie), слёсарство; слёсарское ремеслó, слёсарское мастерствó; -sarski, *adj.* слёсарскій; слёсаревъ; слёсарный; ślósarska robota, слёсарная рабóта; ślósarski warsztat, слесáрня, слесáрная; -sarz, -a, *m.* слёсарь; замóчникъ.

Słota, -y, *f.* слáкоть, слотá, ненáстье, непогóда; **Słotliwy, Słotny**, -a, -e, *adj.* ненáстливый, ненáстный.

Sławiański, *adj.* Славянскій; po Sławiańsku, по-Славянски.

Sławiańszczyzna, -y, *f.* славянщина; славянство; обычаи, язы́къ и весь бытъ Славянскій.

Słoweczko, -a, *n. dim.* словéчко.

Słowiczek, -czka, *m. dim. H. n.* (v. Słowik), солóвушекъ, солóвушко, соловéйко, соловéюшко.

Słowiczy, *adj.* соловьиный.

Słowień, -wnia, *m.* (len późniejszy), пóздній лёнъ, высóкій лёнъ.

Słowik, -a, *m.* 1. *H. n.* (*motacilla luscinia*), соловéй; 2. słowik robiony, v. Piszczałka (wodna).

Słówko, -a, *n. dim.* словцó.

Słownicek, -czka, *m. dim.* словáрикъ; лексикóничикъ; *it.* карманный словáрь.

Słownik, -a, *m.* словáрь, лексикóнъ, † речéникъ.

Słowni-karz, -kopis, -a, *m.* лексикографъ; сочинитель словарей; составляющій словáрь, лексикóнъ; -karski, -kopisarski, *adj.* лексикографическій; -karstwo, -a, *n.* лексикографія.

Słowność, -ści, *f.* (dotrzymanie słowa), устойчивость, устойка въ слóвѣ; *it.* v. Rzetelność.

Słowny, *adj.*, -nie, *adv.* 1. словéсный; *adv.* словéсно, на словáхъ; 2. дослóвный, буквáльный; *adv.* буквáльно; слóво въ слóво; въ тóчности; tłumaczenie słowne, буквáльный переводъ; słownie tłumaczyć, переводи́ть буквáльно *abo* слóво въ слóво; 3. * (słowa dotrzymujący, pewny, rzetelny, *qu. v.*), устойчивый въ слóвѣ, тóчный.

Słowo, -a, *n.* (wyraz, *etc.*), слóво, речéніе; (przyrzeczenie), слóво, обѣщáніе, обнадéживаніе, увѣрéніе; jedném słowem, одни́мъ слóвомъ; słowem mówiąc, слóвомъ сказáть; słowo w słowo, od słowa do słowa, слóво въ слóво; отъ слóва до слóва; słowo dać na co, дать чéстное слóво; dotrzymać słowa, сдержáть, исполнить дáнное слóво, обѣщáніе; trzymać kogo za słowo, трéбовать отъ кого исполнéнія дáннаго слóва; od grzecznych słów język nie uschnie, §. отъ учтивыхъ словъ язы́къ не отсóхнетъ; dobre słowo dać za kim, просить за кого; замóлвить дóброе слóво за кого; замóлвить словéчко за кого; słowo Boże, Слóво Бóжіе; (pismo św.), Священное Писáніе; *Theol.* Słowo, (syn Boży), Слóво, [сынъ Бóжій]; *Gramm.* słowo, (*verbum*), глагóлъ; słowo czynne, (*verbum activum*), глагóлъ дѣйствительный; słowo bierne, (*v. passivum*), страдáтельный глагóлъ; - posiłkowe, (*v. auxiliare*), глагóлъ вспомогáтельный; - nijakie, (*v. neutrum*), глагóлъ срéдній; - nieosobiste, (*v. impersonale*), глагóлъ безлáчный.

Słoworód, -odu, *m. Gramm.* (słowo pierwotne, z którego się rodzą insze słowa, *primitivum*), первообрáзное, коренное слóво; *it.* słoworód, (= słoworodna nauka, pokazuje rodzenie słów ze słów), словопроизведéніе; этимологія; **Słowotwórca**, -y, *m.* творéць словъ, словотвóрь, словотвóрець, словообрѣтáтель.

Ślóz, Śluz, -a, *m.*, **Ślóza, Śluza**, -y, *f.* 1. шлюзъ, слюзъ; 2. (zamulenie), засорéніе; залёгдость; śluzy, залёгдыя мокроты; 3. ślózem, śluzem, *adv.* (na ukos, naprzek), похи́ло; поперёгъ.

Ślózowy, Śluzowy, *adj.* шлюзный, слюзный.

Ślub, -u, *m.* 1. обѣтъ; обѣтовáніе; обѣщáніе; czynić, uczynić ślub, давáть, дать [*abo* приносить, принéсть, учини́ть] обѣтъ; 3. торжéственное обѣщáніе; присягá; клятва; чéстное слóво; 3. ślub małżeński, вѣнчáніе; бракосочетáніе, сочетáніе брáкомъ; ślub brać, взяти́, вѣнчáться, обвѣнчáться; сочетáться брáкомъ; ślub dawać, дáть, вѣнчáть, обвѣнчивáть, обвѣнчáть; сочетáвать, сочетáть брáкомъ; **Ślubić, Ślubować**, *v. a.* обѣщáть; дать слóво; сочетáться брáкомъ, женáться, зá-мужъ идти́; сговорáться, обручáться; ручáться, поручáться; **Ślubiny, Ślubowiny**, -in, *pl.* помóлвка; сговóръ; обручéніе; *pop.* зарýчины.

Ślubny, *adj.* 1. обѣтный; ślubny podarek, даръ по обѣту; 2. (od ślubu małżeńskiego), вѣнчáльный; подвѣнéчный; *it.* брáкомъ сочетáнный; закóнный; pierścionek ślubny, вѣнчáльное кольцó; suknia ślubna, вѣнчáльное *abo* подвѣнéчное плáтье; ślubny dzień, брáчный день; день свáдьбы; ślubna żona, закóнная женá; dziecię ślubne, законнорождённое дитя́.

Słuch, -u, *m.* 1. слухъ; słaby słuch, слáбый слухъ; ma dobry słuch, у него хорóшій слухъ; dobrego słuchu, слáбкій; 2. слухъ, молвá, вѣсть, наслѣ́шка; 3. (w myśl.) słuchy [= uszy], ýши; słuchy zajęcze, зáячьи ýши.

Słuchać, *v.a.* слýшать; внимáть; повиновáться, послѣдовáть; слýшать; słuchać (pode drzwiami), подслýшивать (у дверéй), тáйно [*abo* исподтишкá, исподтихá] слýшать, слýшаться; приникнуть ýхомъ; słuchać czego, слýшать что, внимáть чему́; учи́ться, обучáться [въ университетѣ, *etc.*]; słuchać bacznie, внимáтельно слýшать что; вслýшиваться во что; słuchać (świadków), выслýшивать (свидѣтелей); допрáшивать; (uczniа lekcyi), прослýшивать; **Słuchacz**, -a, *m.* слýшатель; **Słuchaczka**, -i, *f.* слýшательница; **Słuchalnia**, -ni, *f.* аудитóрія; **Słuchalny, Słuchowy**, *adj.* слуховóй; słuchowy kanał, otwór, слуховóй канáлъ; слуховóй проходъ; слуховóе отвéрстіе; **Słuchanie**, -ia, *n.* слýшаніе; внимáніе; послýшаніе; повиновéніе; выслýшиваніе; v. *verb.* Słuchać; *it.* v. Słuch.

Ślufa, v. Szlufa.

Ślufować, v. Szlufować.

Sługa, -i, *s. c.* слугá; служи́тель (*m.*); служи́тельница; служáнка (*f.*).

Sługować, Sługiwać, v. Służyć.

Sługus, -a, *m.* пóдлый слугá.

Słup, -a, *m.* столбъ, столпъ; * столпъ, онóра; *Archit.* słupy, столпы́, колóнны; słupy Doryckie, столпы́ Дори́ческіе; słup (wkopany w ziemię dla przęseł płotu, pal), колъ [забóрный]; v. tyczinka; słup graniczny, грани́чный [погранично́й] столбъ; *it.* рубéжный [*abo* межевóй] столбъ; słup dymu, столбъ дыму́, (v. Dym); słup ognisty, óгненный столбъ; słup obłoczysty, óблачный столбъ; *fig.* słup, остолбенéніе, оцѣпенéніе, онѣмѣ́ніе; stoi jak słup, * стоитъ какъ столбъ, какъ пень; słup soli, столбъ соли; *Eccl.* столпъ слáвный; i stała się słupem soli, и бысть столпъ славъ; słupem, w słup, * неподвижно, остолбенéло, оцѣпенéло; **Słupek**, -pka, *m.* стóлбикъ; *Bot.* (*pistillum*), пéстикъ; **-piasty, -pisty**, *adj.* столбчáтый; столповидный, столпообрáзный, въ видѣ столбóвъ; **-pleć**, *v. n.* столбенѣ́ть, дѣлáться неподвижнымъ отъ изумлéнія; v. Osłupieć; **-pleć**, -pca, *m.* столбъ, стóлбикъ; тýмба; подпóра; słupiec w wiązaniu, (co od wierzchu krokwy do płatew idzie, *etc.*), подстрóпка; строни́льная ногá; стоячая бáбка; кровельный стóлбикъ; słupiec (wschodu kręconego), стéржень; срéдній столбъ; тетивá; słupiec zawiasowy, дверной косякъ; (u lichtarza), стéржень; **-pik**, -a, *m.* стóлбикъ; **-pisty, -pny**, v. Słupiasty; **-pkowy**, *adj.* столбовóй, въ столбáхъ, въ стóлбиках; **-pnik**, -a, *m.* стóлпникъ; św. Symon słupnik, св. Симонъ стóлпникъ; **-pobuwie**, -ia, *n.* подпó-

Digitized by Google

zie столбá; подстóлбіе; ньедестáлъ; основáніе столпá; -pogłów, -owu, m. оглáвіе столбá; капитéль; -popleń, -pnia, m. (główna słupa), стéржень; стéржень колóнный; средостóлбіе; † -popis, -u, m., † -popismo, -a, n. столповисáніе; † -postawca, -y, m. столповдáтель; -postelec, -lca, m. Archit. подстóлбіе; ньедестáлъ; подножіе столбá; -powy, adj. столбовóй, столповóй.

Ślusarczyk . . . . Ślusarz, v. Ślósarczyk . . . . Ślósarz.

Słusznie, adv. справедлúво, прáведно; высóко, рóсло; v. Słuszny; Słuszność, -ści, f. 1. справедлúвость, прáвость, прáведность; умѣренность; it. прáво; według słuszności, по справедлúвости; справедлúво; 2. -wzrostu, взрóслость высóкій ростъ; Słuszny, adj. справедлúвый, прáведный, закóнный; сходный; умѣренный; надлежáщій; пристóйный, приличный, чéстный; 2. большóй, высóкій, рóслый, взрóслый, великорóслый.

Ślus, Słuza, v. Ślóz, Ślóza.

Słu-żący, -żąca, v. Sługa (m. & f.); -żalczy, adj. служúтельский; невóльничій; -żalec, -lca, m. служúтель; слугá; рабъ; крáпостный; холóпъ; -żalstwo, -a, n. collect. служúтели; невóльники; -żały, adj. служúлый; служúвый; служáщій; -żba, -y, f. слýжба; дóлжность; служéніе; услýга; одолжéніе; мѣсто; it. бáрщина, боярщина; służba wojskowa, воéнная слýжба; służba Boża, богослужéніе; (v. Nabożeństwo, Msza); it. służba, collect. (służący), служúтели; слýги; люди; прислýга; двóрня; służba stołowa, буфéтъ; сервúсъ; столóвый прибóръ; столóвое сребрó; -żbisty, adj. служúтельскій; -żbica, -y, f. служáнка, служúтельница; -żebna, -żebnica, -y, f., -żebnicska, -i, f. dim. служáнка; служúтельница; дѣвка; рабá, рабúня; Eccl. oto ja służebnica Pańska (Pana mego): niech mi się stanie według słowa twego, се рабá Господня: будú мнѣ по глаголу твоемý [Łuk. I. 38.]; -żebniczy, adj. служúтельскій; рáбскій; невóльничій; -żebnictwo, -a, n. рáбство; состоянiе рабóвъ; невóля; холóпство; -żebnik, -a, m. служéбникъ, слугá, служúтель; рабъ; невóльникъ; холóпъ; -żebność, -ści, f., v. Służba; -żebny, adj. служáщій, въ слýжбѣ находящійся; прислýжный; panna służebna, гóничная; -żenie, -ia, n. служéніе, слýжба; -żka, -żeczka, -i, f. dim., v. Sługa; -żny, -a, -e, adj. слýжній, принадлежáщій слугѣ или слугáмъ.

Służotek, v. Tryper. [мѣть.

Służyć, v. n. (propr. & *), слу-

Służyciel, -a, m. служúтель.

Służycielka, -i, f. служúтельница.

Słychać, v. frequ. & impers. слыхáть; слúшно (sc. есть), слúшится, доходúтъ до слýха, говорúтъ; co tam słychać, что тамъ слыхáть? что тамъ слúшно? nic nie słychać, ничегó не слыхáть; słychać, że pokój prędko będzie, слúшно, что скóро миръ бýдетъ; nic o nim nie słychać, о нёмъ ничегó не слыхáть; о нёмъ нѣтъ никакóго извѣстія; о нёмъ и слýху нѣтъ; онъ безъ вѣсти пропáлъ; jak słychać, какъ слúшно.

Słychany, part. слúханный; слúшанный; czy słychana to jest rzecz? слúханное ли óто дѣло?

Słynąć, v. n. слыть, почитáться.

Słynny, v. Sławny.

Słyszalny, Słyszny, -a, -e, adj., -nie, adv. слúшный, слúшимый, внятный.

Słyszeć, v. n. слúшать; внимáть; czy słyszysz? слúшишь ли ты? dać się słyszeć, отозвáться, говорúть, сказáть что; słyszałem, że . . ., слúшалъ, что . . .; Słyszenie, -ia, n. слúшаніе; слухъ; * вѣсть, молвá, слухъ.

Smaczność, -ści, f. (propr. & *) смáчность, вýсность, пріятный вкусъ; пріятность; Smaczny, adj. (propr. & *) смáчный, вкýсный; пріятный; szmaczno, smacznie, adv. смáчно, вкýсно, со вкýсомъ; пріятно; §. cudzy chléb zawsze smaczniéjszy, чужóй хлѣбъ всегдá вкýснѣе.

Sma-gać, v. a. бить, сѣчь рóзгами; -gacz, -a, m. палáчъ, котóрый публúчно сѣчетъ рóзгами; -ganie, -ia, n. наказáніе рóзгами; -ganiec, -ńca, m. преступникъ, наказáнный [высѣченный] рóзгами; -ganica, -y, f. преступница, наказáнная [высѣченная] рóзгами.

Sma-gławość, -ści, f. смуглóватость, смýглость; -gławy, adj. смуглóватый смýглый.

Smaglo, adv. тóнко, гúбко.

Smagły, adj. тóнкій, длúнный и гúбкій.

Smak, -u, m. (propr. & *) вкусъ; смакъ; пріятность; Smakarz, Smakownik, -a, m., Smakowniczek, -czka, m. dim. лáкомка; Smakować, v. a. & n. отвѣдывать; прикýшивать, испúтывать вкýсно ли; находятъ что вкýснымъ abo по вкýсу; it. находятъ въ чёмъ пріятность, удовóльствіе; -, v. n. имѣть вкусъ; отдавáться, отзывáться, (пáхнуть) чѣмъ.

Smakowitość, Smakowity, v. Smaczność, Smaczny.

Smalec, -lca, m. топлёный жиръ; топлёное сáло; gęsi smalec, гусúный жиръ.

Smalić, v. a. обжигáть, опáливать, окáчивать; smalić cholewy, cholewki (do panny, etc.), *любéзничать съ (c. Instr.); волочúться за (c. Instr.); стрóить кýры (c. Dat.).

Smarczysty, -a, -e, adj. возгрявый, сопливый.

Smardz, Smarz, -a, m. Bot. (phallus esculenta), сморчóкъ.

Smark, -u, m., Smarki, Smar-koty, -kociny, pl. вóзгри, сóпли; -kać, -knąć, v. n. сморкáть, сморкнýть; -kacz, -a, m., -katy, -ego, m. сопливъ, сопливéцъ; возгрявецъ; -kaczka, -katka, -i, f. 1. сопливица, возгрявица; 3. vul. носовóй платóкъ; 3. свѣчá изъ нечúстаго, неочищеннаго сáла; -katy, adj. возгрявый, сопливый; -kowina, -y, f. кусóкъ возгрй.

Sma-rować, v. a. мáзать, намáзывать, вы-, под-мáзывать, натирáть; - koła, подмáзывать колёса; - ręce, * подкупáть кого, задóбривать кого подáрками; it. kto smaruje, (ten) gładziéj jedzie, §. какъ подмáжешь, такъ и всё гладко пойдёшь; - kogo kijem, * отвалúть кого пáлкою; порядкомъ поколотúть кого; отвалúть кому бокá; отвалúть кого на бóкъ кóрки; отдувáть, отдýть кого; -rowanie, -ia, n. мáзаніе, мáзка, смáзка, подмáзка, натирáніе, натирка; мазь; -rownia, -i, f. мѣсто, гдѣ смáзываютъ; -rowidło, -a, n. кóлонмазь; смáзка; мазь; -rownik, -a, m. мáзальщикъ; -rowny, adj. смáзанный, подмáзанный; лёгкій.

Smarz, v. Smardz.

Smażenie, -ia, n. жáреніе, прáженіе; Smażony, -a, -e, part. p. душёный, жáреный, прáженый, испрáженный; paszteet w maśle smażony, пирожóкъ, спрáженный въ мáслѣ, прженецъ, прáженчикъ; smażona ryba, жáреная рыбá; Smażyć, v. a. душúть, прáжить, жáрить въ мáслѣ; - sobie mózg, głowę nad czém, *ломáть себѣ надъ чѣмъ гóлову; - się, v. r. жáриться, прáжиться; * сидѣтъ, ковтѣтъ надъ чѣмъ, выдýмывать что; Smażywiecheć, -chcia, m. скупéцъ, скрáга.

Smęcić, v. Smucić.

Smelc, etc., v. Szmelc.

Smerda, -y, m. смердъ, мужикобсъ, мальчúшка. [tek, etc.

Smętek, Smętliwy, v. Smu-

Śmiać się, v. r. (propr. & *) смѣяться; хохотáть; зубоскáлить; улыбáться; - się komu, глядú на кого смѣяться; - się z kogo, смѣяться, насмѣхáться надъ кѣмъ; осмѣивать кого.

Digitized by Google

Śmiałek, -łka, *m.* смѣльчакъ.

Śmiałość, -ści, *f.* смѣлость; отвѣ́жность; дѣ́рзость; нахальство; **Śmiały**, -a,-e, *adj.*, Śmiało Śmiele, *adv.* смѣлый; отвѣ́жный; небоя́зненный; дѣ́рзкій; дерзновѣ́нный; предпріимчивый; на́глый.

Śmieć, Śmiać, *v. n.* смѣть; дерзать, отваживаться.

Śmiech, -u, *m.* смѣхъ; насмѣшка; **Śmie-chowy**, *adj.* относя́щійся къ смѣху; śmiechowe zęby, пере́дніе зу́бы; **-chliwy**, *adj.* смѣшли́вый; **-chotwórca**, -y, *m.* смѣхотво́рецъ, смѣхотво́ръ; **-chotwórstwo**, **-chowisko**, -a, *n.* смѣхотво́рство; v. Pośmiech.

Śmieci, *pl.*, **Śmiecie**, -ia, *n.* соръ, † сорьє́; навозная ку́ча; **Śmieciś**, *v. a. impf.*, **zaśmieciś**, *v. perf.* сорѣ́ть, засѣ́ривать, засоря́ть; **Śmieciisko**, -a, *n.* ку́ча со́ру; **Śmieciuch**, -a, *m.* 1. нера́ха; глупе́цъ; v. Gnojek; 2. -, **Śmieciucha**, **Śmieciuszka**, skowronek, *H. n.*, v. Dzierlatka.

Śmiele, *adv.* смѣло, *etc.*, v. **Śmiały**.

Śmielka, ziele, v. Sporysz.

Śmierć, -ci, *f.* смерть; конча́на; коне́цъ жизни; do śmierci, по смерть; iść na śmierć, идти́ на смерть; chory na śmierć, при́ смерти больно́й; umrzeć śmiercią gwałtowną, умере́ть насѣльственною смерти́ю; śmierć nikogo nie oszczędza, смерть не щадѣ́ть никого́; do śmierci go nienawidzi, онъ его́ смертѣ́льно ненавѣ́дитъ; blady jak śmierć, блѣ́дный какъ мертвецъ; na śmierć kogo skazać, осудѣ́ть кого́ на смерть; na śmierć nie masz lekarstwa, §. отъ смерти нѣтъ лека́рства; godzina śmierci, часъ сме́рти; предсмертный часъ.

Śmier-cionośny, **-cionosny**, **-tnonośny**, *adj.* смертоно́сный, наносящій, причиня́ющій смерть; **-cioraz**, -u, *m.* (w górn.) заразѣ́тельный [удушливый] воздухъ; **-ciowy**, *adj.* сме́ртный, относя́щійся къ смерти.

Śmier-dnąć, *v. n.* дѣлаться вонючимъ; **-dzieć**, *v. n.* смердѣ́ть, вонѣ́ть, па́хнуть, испуска́ть смрадъ, зловонїе; §. ni pachnie, ni śmierdzi, ни хорошо́, ни ху́до; ни ры́бо, ни мя́со; ни ко́жа, ни ро́жа; ни то, ни сѐ; ни къ тому́, ни къ сему́; ни-куда́ не годя́тся; śmierdzący kamień, вонючій ка́мень; **-dziel**, -a, *m. H. n.* (*buprestis*), мѣдя́нка, короткоше́я, [насѣко́мое]; v. хорѣ́къ; **-dziomuch**, -a, *m. H. n.* (*hemerobius*), вонюча́я му́ха; крѣ́пка; цвѣто́чникъ; **-dziuch**, **-duch**, -a, *m.* 1. (smrodliwy człowiek, (*propr.* & *), вонючка, смердя́чій, неопря́тный человѣ́къ; нера́ха; по́длый человѣ́къ; сме́рдовичъ; v. смердъ; 2. *H. n.* (*scarabaeus stercorarius*), навозный жукъ; **-dziucha**, -y, *f.*, **-dziuszka**, -i, *f. dim.* 1. вонючка, неопря́тная же́нщина, нера́ха; 2. (gorzałka prosta), сивуха; простая, слабая, дурная горѣ́лка, во́дка.

Śmier-telnie, *adv.* (*propr.* & *) смертѣ́льно, сме́ртно; śmiertelnie kogo ranić, нанести́ кому́ смертѣ́льную ра́ну; śmiertelnie raniony, ра́неный смертѣ́льно; śmiertelnie chory, при́ смерти больно́й, при́ смерти [*abo* смертѣ́льно] бо́ленъ; śmiertelnie (= na śmierć, do śmierci) kogo nienawidzieć, ненавѣ́дѣть кого́-либо смертѣ́льно; **-telnik**, -a, *m.* сме́ртный [человѣ́къ]; **-telność**, -ści, *f.* сме́ртность; смертѣ́льность; подлежа́ніе сме́рти; **-telny**, *adj.* (*propr.* & *) смертѣ́льный, сме́ртный, подлежа́щій сме́рти, причиня́ющій, приносящій смерть, смертоно́сный; wszyscy ludzie są śmiertelni, всѣ́ лю́ди сме́ртны; śmiertelna rana, choroba, смертѣ́льная ра́на, болѣ́знь; śmiertelny strach, смертѣ́льный страхъ; ś-ny sen, смертѣ́льный сонъ; мѣ́ртвый сонъ; непробу́дный сонъ; ś-ny pot, предсме́ртный потъ; холо́дный потъ; ś-ny pocisk, смертѣ́льный ударъ; ś-ny grzech, сме́ртный грѣ́хъ; смертѣ́льный грѣ́хъ; kara ś-na, сме́ртная казнь; ś-ne łoże, сме́ртный одръ; leżeć na ś-ném łożu, быть при́ смерти больни́мъ; leży na ś-ném łożu, онъ при́ смерти бо́ленъ; chrapienie ś-ne, (chr. umierającego), колоко́лецъ въ го́рнѣ; ś-na kosztula, са́ванъ; **-tonośny**, v. Śmiercionośny. [**Mierzch**.

Śmierzch, **Śmierzk**, v.

Śmie-rzać, **-rzyć**, *v. a.* смирѣ́ть, смири́ть, усмири́ть, укроща́ть, дѣлать сми́рнымъ, кро́тким, послу́шнымъ; **-rzyciel**, -a, *m.* смири́тель; **-rzycielka**, -i, *f.* смири́тельница.

Śmie-szek, **-szka**, *m.*, **-szeczek**, **-czka**, *m.* 1. улы́бка; шу́тка; насмѣ́шка; насмѣ́ніе; 2. смѣшни́къ, смѣхотво́рецъ, смѣхотво́ръ, шутъ, шутни́къ, скоморо́хъ; балагу́ръ; 3. śmieszki, *pl.* пере́дніе зу́бы; **-szka**, -i, *f.* смѣшни́ца, смѣхотво́рка, смѣхотво́рица, шутиха, шутница; балагу́рка; **-sznie**, **-szno**, *adv.* смѣшно; забавно; **-szność**, -ści, *f.* смѣшли́вость; смѣшно́е дѣло, возбужда́ющее смѣхъ, состоя́ніе посмѣ́ванія; **-szno-zabawny**, *adj.* смѣшно-забавный; комическій; смѣшны́й; **-szny**, *adj.* смѣшны́й, возбужда́ющій смѣхъ, досто́йный посмѣ́янія; чу́дный; забавный; шу́точный; смѣхотво́рный; смѣшли́вый; *Bot.* śmieszny opich, v. Opich (leśny); **-szyć**, *v. a.* смѣши́ть, смѣхотво́рствовать, побуждѣ́ть *abo* давѣ́ть по́водъ къ смѣху, приводѣ́ть въ смѣхъ, развеселя́ть, забавля́ть; скоморо́чествовать; шутѣ́ть; балагу́рить.

Śmietana, † **Śmietana**, -y, *f.*, **Śmietanka**, -i, *f. dim.* сли́вки, сли́вочки; смета́на, смета́нка; **Śmietankowy**, **Śmietanowy**, -a, -e, *adj.* сли́вочный, смета́нный; ś-wy garnuszek, сли́вочникъ; смета́нникъ, кра́нка; lody ś-we, сли́вочное моро́женое.

Śmiga, **Szmiga**, -i, *f.* 1. то́нкій прутъ, пру́тикъ, pósra, лоза́; 2. śmiga, *pl.* śmigi, (skrzydła wiatrakowe, у вѣтренныхъ мѣльницъ:) кри́ло, *pl.* кри́лья; 3. śmiga, (gat. węgielnicy), складно́й наугольникъ; мо́лочникъ; мо́лка; раздвижно́й наугольникъ; 4. szmiga, (nadersnięty kij do ciskania kamieni), на концѣ́ разщепле́нная [*abo* раздвое́нная] ма́лочка для бросѣ́нія [*abo* кидѣ́нія] ка́мней.

Śmigać, **Szmigać**, **Śmignąć**, *v. a.* 1. стегѣ́ть, стегну́ть, хлестѣ́ть, хлесну́ть, прихлѣ́стывать, прихлесну́ть, хлыстѣ́ть, хлыстну́ть, сѣчь, бить плѣ́тью, бичёмъ; 2. броса́ть, бро́сить, кидѣ́ть, ки́нуть [съ размаху], швырѣ́ть, швырну́ть, (*cfr.* Śmiga, 4.); śmigać z łuku, (strzelać), стрѣля́ть изъ лука.

Śmigowica, **Szmigowica**, -y, *f. Artill.* змѣ́й, змѣ́йка, кулевре́на, (родъ длинной пушки).

Śmigus, **Śmigust**, † **Śmigurst**, -u, *m.* (dyngus) купѣ́ніе, обливаніе водою, [обрѣ́дъ, исполня́емый на другой день Свѣтлаго Воскресенія].

Smłod, v. Żebrzyca, (ziele).

Smocze, -ęcia, *n.* дѣтёнышъ дракона; молодой драко́нъ; **Smoczek**, -czka, *m. dim.*, v. Smok; **Smoczy**, *adj.* драко́новъ; принадлежа́щій драко́ну; змѣ́йный; smocza krew, (*sanguis draconis*), драко́нова кровь; змѣ́йная кровь; smocza głowa, (*dracocephalum*, Linn.), драко́нова голова́; драко́нова голова́; драконоголо́въ; драконогла́въ; драконоголо́вникъ; лѣсно́й иссо́пъ; **Smoczyca**, -y, *f.*, **Smoklinia**, -i, *f.* са́мка драко́на, змѣя́; **Smok**, -a, *m.* (*propr.* & *) драко́нъ; змѣ́й; 2. *H. n.* (*draco volans*), драко́нъ летучій; драко́нъ крылѣ́тый; я́щерица летучая; *it.* smok morski, (*draco marinus*), морско́й драко́нъ; 3. smok *abo* trąba morska, смерчъ, тифо́нъ, водяно́й столбъ; 4. *Artill.* пушка 40-фунтового калибра; 5. *Astron.* драко́нъ; *it.* v. Latawiec; **Smokowy**, *adj.* драко́новъ; smokowe drzewo, (*dracaena*), драко́ново дерево; драко́нка.

Smoktać, **Smoknąć**, **Smokać**,

Digitized by Google

† Smuknąć, Smukać, *v. n.* чмо́кать, чмо́кнуть, сосѣ́ издава́ть звукъ гу́бами; сосать, всасывать; лизать; *vul.* чмо́кать, цѣлова́ть; – się, *v. r.* чмо́каться, чмо́кнуться, цѣлова́ться; v. Smukać.

Smoktanie, Smokanie, Smukanie, -ia, *n.* 1. чмо́канье; 2. чмо́канье, цѣлова́ніе.

Smoła, -y, *f.* смола́, смо́лка, смоль, мі́ętka *abo* rzadka smoła, дёготь; жи́дкая смола́; smoła okrętowa, жи́дкая смола́; гикъ; *it.* варъ; smoła szewska, сапо́жничій варъ; palące się smoła, пе́кло; smołę palić, варѣ́ть, топи́ть, гнать смо́лу, дёготь; czarny jak smoła, какъ смоль чёренъ; smoła biała, бѣла́я смола́; v. Żywica; §. kto smoły się tyka, ten też smołą cuchnie, кто гра́зью игра́етъ, ру́ки замара́етъ; гра́зью игра́ть, ру́ки мара́ть; lgnąć do kogo jak smoła, льнуть къ кому́ какъ смола́; żydowska smoła, смола́ го́рная, жидо́вская; асфа́льтъ; ziemna smoła (*maltha*), го́рная смола́; ма́льта; нефть; **Smolak, Smolarz, Smolnik,** -a, *m.* смоля́ръ, смоля́льщикъ, дегтя́рь; смо́льникъ; смолова́ръ, дегтя́рникъ, [выгоня́ющій или продаю́щій дёготь, смо́лу]; **Smolany,** *adj.* смоляни́й, смо́льный, смолевы́й; дегтя́рный; smolany дół, ко́поть, [я́ма, въ кото́рой то́пятъ смо́лу и го́нятъ дёготь]; smolany piec, дегтя́рная печь; v. Smolarnia; smolana beczka, смоляна́я *abo* смо́льная бо́чка; дегтя́рная бо́чка; **Smolarnia,** -i, *f.* смо́льня, смолова́рня, дегтя́рня, мѣсто, гдѣ варѣ́ть, го́нятъ смо́лу, дёготь; **Smolić, usmalać,** *v. a. impf.*, **usmolić,** *v. perf.* 1. смоли́ть, высма́ливать, вы́смолить, мазать, вымазывать, вы́мазать, натира́ть, напи́тывать смолою, дёгтемъ; 2. v. Brudzić; **Smolenie,** -ia, *n.* смоле́ніе, вы́мазка смолою, дёгтемъ; *it.* v. Brudzenie; **Smolisty,** *adj.*, -sto, *adv.* смоли́стый; содержа́щій въ себѣ́ мно́го смолы́; drzewo smoliste, смоли́стое дѣ́рево; **Smołka,** -i, *f.* 1. смо́лка, смоль, смола́; 2. *Bot.* (*lychnis viscaria*), смолёвка; дрема́ смоли́стая; горицвѣ́тъ-смолёвка; горицвѣ́тъ ли́пкій; [v. ми́ло Тата́рское, ба́рская *abo* боя́рская сне́сь]; **Smolnica,** -y, *f.* [дегтя́рная] лагу́нка; лагу́нъ; **Smolny,** *adj.*, Smolno, *adv.* смо́льный, смоля́ный, смоли́стый; nieco smolny, смолева́тый; smolne drzewo, смоли́стое дѣ́рево; смольчу́гъ; *it.* smolny dół, v. Smolany (dół); **Smolony,** -a,-e, *part. p.* смоле́ный; v. Smolić; **Smolnch,** -a, *m.* неопря́тный человѣ́къ; нера́ха; замара́ха; замара́нка.

Smroczyna, v. Świerczyna.

Smród, -odu, *m.*, **Smrodek,** -dka, *m. dim.* смо́родъ, смрадъ, вонь, зловóніе, отврати́тельный, проти́вный за́пахъ; smrodu narobić, v. Nasmrodzić; *fig.* v. Śmierdziuch; **Smrodliwie,** *adv.* смра́дно; со смра́домъ; зловóнно; **Smrodliwość, Smródność,** -ści, *f.* смра́дность, зловóнность; **Smrodliwy, Smrodny,** -a,-e, *adj.* смра́дный, имѣ́ющій отврати́тельный за́пахъ, зловóнный, вонючій, смерда́щій; **Smrodnik,** -a, *m. vul.* (zadek), за́дница; **Smrodynia,** -i, *f. Bot.* (*ribes nigrum*), чёрная сморо́дина; **Smrodzić,** *v. a. impf.*, na-, wa-smrodzić, *v. perf.* смра́дить, насмра́дить, причиня́ть смрадъ, вонь, зловóніе, напусти́ть смра́ду, навоня́ть, распространя́ть отврати́тельный за́пахъ; **Smrodziciel,** v. Śmierdziuch; **Smrodzieniec,** -ńca, *m. Bot.* дурнопахучникъ; = v. Czartowskie łajno.

Smrok, v. Świerk.

Smucić, *v. a. impf.*, **zasmucić,** *v. perf.* печа́лить, опеча́ливать, опеча́лить, причиня́ть, причини́ть кому́ печа́ль; – się, *v. r.* печа́литься, грусти́ть, скорбѣ́ть, тужи́ть, тосковать о чёмъ.

Smucien, v. Smutny.

Smuga, -i, *f.*, † **Smug,** -u, *m.* дли́нная но у́зкая полоса́; тѣсни́на; тѣ́сный проходъ; *it.* болотистое мѣ́сто ещё проходное.

Smuk, -u, *m.* дли́нный у́зкій лугъ ме́жду поля́ми или лѣ́сами.

Smukać, Smuknąć, *v. a.* гла́дить, погла́живать; украша́ть, наряжа́ть убира́ть; *it.* v. Smoktać; **Smukarz,** v. Piękrzyk (2); **Smukły,** v. Wysmukły; **Smukowy,** *adj.* гла́дкій.

Smusik, Smużyk -a, *m.*, **Smuszek,** -szka, *m.* мерзлу́нка.

Smutek, -tku, *m.* печа́ль; скорбь, грусть, тоска́; го́ресть, печа́ль, прискóрбіе; **Smutliwy, Smutny,** *adj.* грустли́вый; печа́льный, прискóрбный, гру́стный; го́рестный; жа́лкій; печа́льный, опеча́ленный; czegoś tak smutny? почему́ ты такъ гру́стенъ? odebrałem smutną wiadomość, я получи́лъ печа́льную вѣсть; **Smutnie, Smutno,** *adv.* печа́льно, гру́стно, прискóрбно; † **Smutnodur,** v. Melancholia; **Smutność,** -ści, *f.* печа́ль, прискóрбіе, огорче́ніе; **Smutny,** v. Smutliwy.

Smycz, -y, *f.* 1. сво́ра; na smycz brać (psy myśliwe), сбо́рить, привя́зывать на сво́ру; свя́зывать сво́рою; psy puścić ze smyczy, v. Wysworować; 2. smycz chartów (= para chartów), смычёкъ, смычо́къ борзы́хъ собакъ; па́ра собакъ, цѣпо́чкою сомкну́тыхъ и вмѣстѣ бѣгущихъ.

Smyczek, -czka, *m. Mus.* смычёкъ.

Smyk! *interj.* шасть!

Smyk, -a, *m.* 1. большо́й смычёкъ; 2. щечёло, крохобо́ръ, крохобо́рникъ, ворёшка; (= pędziwiatr, niestatek, *qu. v.*), вертопра́хъ, вѣтренникъ.

Smykać, Smyknąć, *v. a.* смы́кать, смы́кнуть, водѝть смычко́мъ по струна́мъ; бить, уда́рить чѣмъ; * стяну́ть, ца́пнуть, укра́сть, похи́тить; *it.* v. Zemknąć.

Smysł, *etc.*, v. Zmysł, *etc.*

Sna, Snać, Snadź Snaść, *adv.* мо́жетъ быть; вѣроя́тно; по ва́дкому; чаятельно.

Snąć, *v. n.* засыпа́ть, (засну́ть).

Snadnie, *adv.* легко́; нетру́дно; удобно; **Snadność,** -ści, *f.* лёгкость; удобность; **Snadny,** -a, -e, *adj.* лёгкій; нетру́дный; удобный способный. [Czysty.

Snaźność, -ny, v. Czystość,

Śniadać, *v. n. impf.*, **pośniadać,** *v. perf.* за́втракать, поза́втракать; **Śniadanie,** -ia, *n.* за́вт раканіе; за́вт ракъ; **Śniadanny,** *adj.* за́вт рачный.

Śniadawy, *adj.* смугловатый.

Śniadny, Śniedny, *adj.* сѣ́дный; съѣ́стный; употребля́емый въ сѣдь, въ пи́щу.

Śniady, *adj.* смугл́ый; ржа́вый.

Śniarz, -a, *m.* 1. сновѣ́дець; 2. сноголкова́тель; v. *sub:* Sen, Sennik. [зя́ться.

Śnić się, *v. r.* сни́ться, гре-

Śnicerz, v. Szuicerz.

Śnieć, -ci, *f.* ржа, ржа́вчина, головня́, изга́ра, златени́ца; v. Mącznica, Sporysz; **Śniecić,** *v. n.* становя́ться головни́стымъ, ржавѣ́ть [о хлѣбѣ]; **Śniecisty,** *adj.* (śniecią zarażony), головни́стый; повреждённый ржёю; почернѣ́вшій отъ головни́; śniecisto zboże, головни́стый хлѣ́бъ; хлѣ́бъ повреждённый ржёю; хлѣ́бъ, почернѣ́вшій отъ головни́.

Śniedek, Śniodek, -dka, *m.* 1. *Bot.* (ziele, *ornithogalum*) пти́чье молоко́; птицемлѣ́чникъ; 2. v. Oszloch.

Śniedny, v. Śniadny.

Śniedź, -dzi, *f.* 1. v. Śnieć; 2. (śniady kolor), ржа́вый цвѣтъ; зрь мѣдя́нка; v. Rdza; **Śniedzieć,** *v. n.* линя́ть, полиня́ть, блёкнуть, поблёкнуть; ржавѣ́ть, покрываться ржёю.

Śnieg, -egu, *m.* снѣ́гъ; śnieg pada, снѣ́гъ идётъ; pierwszy śnieg jesienny, поро́ша; пе́рвый осе́нній снѣ́гъ; biały jak śnieg, бѣлый какъ снѣ́гъ; (ось) бѣлъ какъ лунь; **Śniegowy,** *adj.* снѣгови́й снѣ́жный; śniegowy płatek, снѣжи́нка; góry śniegowe, снѣжныя го́ры; **Śniegula,** -y, *f.*, **Śniegułka, Śnieżnicska,** -i, *f. dim.* 1. *H. n.* (*emberiza nivalis*), пу́ночка; подоро́жникъ, [пти́ца];

Digitized by Google

2. (*tetrao lagopus*), бѣлая куропатка; **Śniegulik**, -a, *m. H. n.* снѣговая блоха; **Śnieżka**, -i, *f.*, **Śnieżki**, *pl.* комъ изъ снѣга; снѣжокъ, *pl.* снѣжки; igrać w śnieżki, śnieżkami ciskać, играть въ снѣжки, бросаться комьями изъ снѣга; **Śnieżnica, Śnieżyca**, -y, *f.* 1. снѣжная погода; метель, мятель, метелица, вьялица, вѣялица, вьюга, непогода, вихрь или вѣтеръ, кружащіяся со снѣгомъ; 2. (woda śnieżna), снѣжная вода 3. śnieżnica, (góra śnieżna), снѣжная гора; сугробъ, сугробище; śnieżnice, снѣжныя горы; 4. *H. n.* śnieżyca, (śnieguła, v. Pardwa), бѣлая куропатка; **Śnieżny, Śnieżysty**, *adj.* снѣжистый; *it.* бѣлый какъ снѣгъ; **Śnieżyć**, *v. a.* & *impers.* снѣжать; śnieży (= śnieg pada), снѣжитъ, снѣгъ идетъ; **Śnieżyca**, -y, *f.* 1. *Bot.* (*galanthus nivalis*), снѣжныя капли; колокольчики снѣжные; снѣжноцвѣтъ; снѣжный цвѣтъ; 2. v. **Śnieżnica.**

Snop, -a, *m.*, **Snopek**, -pka, *m. dim.*, **Snopeczek**, -czka, *m. dim. secund.* 1. снопъ, снопикъ, снопокъ, снопочекъ; вязать żyto w snopy, вязать рожь въ снопы; вязящіе снопы, снопованъ; gromada, kopa snopów, куча снопокъ; одонье, одоньице; 2. вязка, вязанка, связка.

Snować, v. **Snuć.**

Snowidło, v. **Motowidło.**

Snowidz, Snownik, -a, *m.* (śniarz, sennik, *qu. v.*), сновидецъ, видящій сны; мечтатель; **Snowieszczek**, -szczka, *m.* сноголовѣтель; толкователь сновъ.

Snowy, v. **Senny.** [ярмá.

Snoza, -y, *f.* поперечникъ

Snuć, Snować, *v. a.* (*propr.* & *), сновать; мотать, сматывать, разматывать, вить; испускать, выпускать [нить, волокна изъ себя какъ паукъ, гусеница]; развертывать; Parki snują pasmo życia ludzkiego, Парки прядутъ нить человѣческой жизни; v. Parka; – się, *v. r.* сновáться, сновáться, бродить туда и сюда, матáться; вѣться, изгибáться (какъ змѣя и проч.); толпиться; вилять; вертеться; snuje mi się na języku, на языкѣ вертится; snuło mi się na języku, а хотѣлъ было уже сказать.

Snuwalnia, -i, *f.* сновалка.

Sobaczy, *adj.* собачій.

Sobaka, -i, *f.*, **Sobaczka**, -i, *f. dim.* собáка, собáчка.

Sobek, -bka, *m.* 1. *apr.* (*Sebastianus*), Севастіанъ; 2. себялюбецъ, самолюбецъ, эгоистъ; §. pierwéj Sobkowi, potym Dobkowi, (= pierwéj sobie, potym tobie), сперва себѣ, а потомъ тебѣ; сперва моя очередь, а потомъ твоя; §. своя рубáшка ближе къ тѣлу.

Sobie, *pron. Dat.* себѣ.

Sobol, -a, *m.* 1. *H. n.* (*mustela zibelina*), соболь; sobol jesienny krótkowłosy, недособоль; 2. sobole, *pl.* соболи; **Soboll**, *adj.* соболій; соболиный; **Sobolowy**, *adj.* соболій; sobolowe futro, соболья шуба; соболій мѣхъ.

Sobolubleżny, *adj.* себялюбивый.

Sobota, -y, *f.* суббота. [ботній.

Sobotka, -i, *f.*, **Sobotki**, *pl.* огни, зажигаемые въ навечерие Иванова дня.

Sobotni, Sobotny, *adj.* суб-

Socha, -y, *f.*, **Sosznka**, -i, *f. dim.* 1. (rozsochate drzewo do podparcia, *etc.*), соха, сошка, [разсошистый столпъ или столбъ изъ дерева съ развилинами], подпора, подставка; 2. соха, (орудіе, служащее для орания земли); rozsocha u sochy do orania, разсоха; 3. socha ziemi, соха, мѣра земли, гакъ; **Sochowy**, *adj.* сошный.

Soczek, v. **Sok.**

Soczewica, -y, *f.*, **Soczka**, -i, *f.* 1. *Bot.* (*ervus lens*, Linn.), сочевица, чечевица; лица; 2. *Opt.* (soczewka), линза; **Soczewiczny, Soczewiczkowy, Soczany**, *adj.* чечевичный, сочевичный, сочевичный; soczewiczkowy kamień, чечевичный камень; чечевицеобразный камень; сочевичникъ; лентикулятъ; **Soczewicowaty**, *adj.* сочевицеобразный, чечевицеобразный; **Soczewka**, -i, *f.*, Soczewki, *pl.* линза; зрительное стекло; глазное стекло; oś soczewki (w przeziernikach), v. *sub*: Oś; ognisko soczewki, v. *sub*: Ognisko.

Soczka, v. **Soczewica.**

Soczuica, -y, *f.* 1. (oskoły), сочение, время, въ которомъ истекаетъ древесный сокъ; 2. *Bot.* –, ziele, (powój zamorski, szkamonia, *convolvulus scammonia*), *Eccl. sl.* сочица; скаммония.

Soczyć, *v. a.* 1. сочить, добывать сокъ изъ дерева; 2. (sieci, sidła zastawiać), ставить, обставлять тенета; v. Sidlić; *cfr.* Osoczyć; **Soczyć się**, *v. r.* сочиться, мало-по-малу выступать въ жидкости, вытекать каплями; **Soczystość**, -ści, *f.* сочность, многосочность; **Soczysty**, *adj.* сочный, содержащій въ себѣ много соку, многосочный, глянистый; soczysto, *adv.* сочно, многосочно.

Soda, -y, *f.* 1. (śpiączka), спячка, сонная болѣзнь; 2. *Chem.* – (z potaszu), сода, [мелочная щелочная соль], натръ, натронъ.

Sodomczyk, -a, *m.* содомитянинъ, мужеложникъ, виновный въ Содомскомъ грѣхѣ, совершающій Содомскій грѣхъ, *Eccl. sl.* содомлянинъ, скотоложникъ; **Sodomia**, -ii, *f.*, **Sodomski grzech**, *m.* Содомскій грѣхъ, мужеложество, *Eccl. sl.* скотоложество; popełniać Sodomią, grzech Sodomski, мужеложствовать, совершать Содомскій грѣхъ.

Sofa, -y, *f.*, **Sofka**, -i, *f.* софа.

Soja, -i, *f.*, **Sojka**, -i, *f. dim. H. n.* (*corvus glandarius*), сойа, сойка, ронжа, дерабá; синеворонка, (птица).

Sojusz, -u, *m.* (przymierze, alians, *qu. v.*), союзъ; связь, соединение, согласіе; **Sojusznik**, -a, *m.* союзникъ, находящійся въ союзѣ съ кѣмъ-либо; **Sojuszowy**, *adj.* союзный, союзническій.

Sok, -u, *m.*, **Soczek**, -czku, *m. dim.* 1. сокъ, сочекъ, гнѣвь; sok wyprasowany, выжатый изъ ягодъ или плодовъ; sok winogronny, виноградный сокъ; sok jagodowy, ягодный сокъ; (gęsty) ягодникъ; sok wiśniowy, вишенный сокъ; (*cfr.* вишенное варенье); sok cytrynowy, лимонный сокъ; sok brzozowy, березовый сокъ; v. Oskoła; soku wytoczenie z drzewa, сочение; добывание сока изъ дерева; *Anat.* sok stawowy, суставная влага; членосуставная влага; 2. †**Sok**, -a, *m.*, v. Obmówca, Potwarca.

Sokoł, -a, *m.* 1. *H. n.* (*falco gentilis*), соколъ, (хищная птица); – [różne gatunki sokołów: кречетъ, дербникъ, балабанъ, перепелятникъ (drzemlik), жаворонникъ, краргуй, скопа, пустельга, шулятникъ, лунь, бѣлохвостикъ, сырчь, зимолетъ, зябликоловъ, карагушъ, коршунъ, шерстобитъ; v. Krecset, Karog, Birkot, Drzemlik, Białozor, Kobus, *etc.*]; §. sowa (choćby pod niebiosa latała), sokołem nigdy nie będzie, ворона [совѣ] соколомъ не быть; *it.* sowa nie wylęgnie sokoła, не родитъ совѣ соколя; §. отъ худаго сѣмени не жди добраго племени; отъ лося лосятъ, а отъ свиньи поросята; 2. *Artill.* фальконетъ, соколка; **Sokolarnia**, -i, *f.* соколиная; соколиный дворъ; **Sokolę**, -ęcia, *n.* соколенокъ; соколій птенецъ; **Sokoli**, *adj.* соколій, соколиный; sokole gniazdo, соколье гнездо; sokoli lot, соколиный полетъ; **Sokolnica**, -y, *f. Artill.* фальконетъ, соколка, соколокъ; **Sokolniczy**, *adj.* & *s. m.* сокольничій; **Sokolnik**, -a, *m.* сокольникъ; кречетникъ; ястребникъ; помитчикъ; выжимвальщикъ; **Sokolik**, v. Drzewiec.

Sokora, -y, *f. Bot.* (*populus nigra*), осокорь; тополь черный; v. Pałkové дерево.

Sokowy, *adj.* соковый; sokowy kolacz, сочень.

Sól, -oli, *f.* соль; sól morska, морянка; [v. Buzyn, Samosáda]; winna sól, (*cremor tartari*), винокаменная соль; * соль,

Digitized by Google

остротá; *it.* solą być komu w oku, *быть кому óбльмóмъ на глазý; miłeś mu, jak sól w oku, ты у него какъ óбльмо на глазý; *Bot.* babia sól, v. Kopr (morski).

Sol, -olu, *m.*, **Solek**, -łka, *m.* чулáнъ, чулáнчикъ, кладовáя запáсовъ въ крестьянской избé.

Solan, -u, *m.* *Chem.* солекáслая соль.

Solanka, Solówka, -i, *f.* солянáя бóчка; *Bot.* solanka, (*salsola*), солянка, сеянка, травá.

Solarnia, -i, *f.* солянья.

Solarz, -a, *m.* солепромышленникъ.

Solenny, Solenność, v. **Uroczysty, Uroczystość.**

Solić, *v. a.* солúть.

Soliter, robak, *m.* 1. *H. n.* v. Glista, Tasiemiec; 2. *Miner.* (v. brylant soliter), солитёръ, крупный брилiáнтъ.

Solnica, -y, *f.*, **Solniczka**, -i, *f.* 1. солонúца, солóнка; 2. *Anat.* solniczka, (staw, *acetabulum*), вертлюгъ.

Solnik, -a, *m.* 1. торгýющiй сóлью; мелочнóй торговéць сóлью; 2. надзирáтель, чиновникъ солянáго вѣдомства; 3. *Bot.* solnik, solne ziele, сóльная травá, *Eccl. sl.* сóльникъ.

Solny, *adj.* солянúй.

Solowar, -a, *m.* соловáръ, солевáръ. [солевáрня.

Solowarnia, -i, *f.* соловáрня,

Solowatość, -ści, *f.* солоновáтость; солёность; **Solowaty**, *adj.* солоновáтый; солёный.

Sółtan, v. **Sułtan.**

Sołtys, *etc.*, v. **Szołtyć**, *etc.*

Sopel, -pla, *m.* ледянáя сосýлька, висýлька; - w zamku, замóчной язычóкъ; кáпля текýщая изъ нóсу, сóпля, вóзгри подъ нóсомъ. [пельникъ.

Sopleniec, -ńca, *m.* *Miner.* кá-

Sorbać, *v. a.* втáгивать въ себá, хлебáть; v. Sarkać (w się).

Sorbet, -u, *m.* сорбéтъ.

Sorok, -a, *m.* - soboli, сóрокъ сóболей.

Sos, -u, *m.* 1. (*propr.* & *) сóусъ, полúвка; расположéніе дýха; v. Humor; 2. v. Szos; 3. v. Sosik.

Sosenka, -i, *f.* *Bot.* сóсенка; *it.* прострѣлъ; v. Sosnka.

Sosik, Szosik, -a, *m.* *dim.* (*a* Sos), отрáсль, отпрыскъ, отрóстокъ.

Sosna, -y, *f.* *Bot.* (*pinus silvestris*) сóсна & соснá. [Lemiesz.

Sośnik, -a, *m.* сошникъ; v.

Sośnina, -y, *f.* соснáкъ, соснóвый лѣсъ; соснúна; соснóвое дéрево.

Sosnka, -i, *f.* 1. сóсенка; 2. *Bot.* прострѣлъ; v. Wilczy mléczˇ, Kołowrot; sosnka wodna, v. Płodzieniec.

Sosnorodny, *adj.* соснорóдный.

Sosnoweszka, -i, *f.* *Bot.* (*hippuris*), хвощъ.

Sosnowy, *adj.* соснóвый; sosnowy las, соснóвый лѣсъ.

Sosska, -i, *f.* сóска; v. Socha.

Sowa, -y, *f.*, **Sowka**, -i, *f.* *H. n.* (*strix*), совá, сóвка; сычъ; сúрнъ; v. Kaniuk, Puhacz; §. v. *sub:* Sokoł; **Sowi**, *adj.* совúный; *Bot.* sowia strzała, v. Krewnik, Płowogłów; sowi groch, sowia zób, v. Zób.

Sowieć, v. **Osowieć.**

Sowietnik, -a, *m.* совѣтникъ.

Sowitość, -ści, *f.* щéдрость; сугýбое возмéздіе, двойная прúбыль; **Sowity**, *adj.*, -wicie, -wito, *adv.* щéдрый; сугýбый, двойнúй.

Sowiárzał, Sowizdrzał, -a, *m.* зáнемнúгель, шутъ, забáвникъ, прокáзникъ. [Sowa.

Sowka, -i, *f.* сóвка; сычъ; v.

Sożka, v. **Sosska.**

Spać, *v. n.* спать; почивáть; клáсть спрáвъ, ложúться спать.

Spacer, -u, *m.* прогýлка; гульбáще; v. Przechadzka; **Spacerować**, *v. a.* гулúть, прогýливаться; **Spacerowanie**, -ia, *n.* гулúніе, прогýлка; **Spaserowy**, *adj.* гýльбищный.

Spąchać, v. **Wąchać, Zwąchać.**

Spacyum, *n.* 1. (w piśmie, próżno zostawione miejsce), v. Okienko; 2. - (u zecera), шпáція.

Spaczać się, Spaczyć się, *v. r.* корóбиться; **Spaczny**, *adj.* корóбящійся.

Spad, -u, *m.*, **Spadek**, -dku, *m.* 1. падéніе; отлóгость; полóгость, наклóнность; 2. наслѣдство, достоянúе; 3. *Gramm.* (*casus*), падéжъ; 4. spadek (majętności po kim), наслѣдство; остáвшееся пóсле кого имѣніе *abo* имýщество.

Spadać, v. **Spaść.**

Spadanie, Spadnięcie, -ia, *n.* низпадéніе, ниспадéніе; v. Spaść.

Spadek, v. **Spad.**

Spadkować, v. **Deklinować.**

Spadkowanie, v. **Deklinacya.**

Spadkowy, *adj.* наслѣдственный; prawo spadkowe, прáво наслѣдованія; dobra spadkowe, наслѣдственное имѣніе; имѣніе по наслѣдству.

Spadlisty, v. **Pochodzisty.**

Spadły, -a,-e,*adj.part.* спáлый, спáдшій, свалúвшійся.

Spadnienie, -ia, *n.* спадéніе, ниспадéніе. [*chute*), парашютъ.

Spadochron, -u, *m.* (*para-*

Spadzistość, -ści, *f.* сходъ, скатъ, отлóгъ, отлóгость, *etc.*, v. Pochodzistość, Pochyłość; **Spadzisty**, *adj.* отлóгій, покáтый; крутóй; *etc.*, v. Pochodzisty, Pochyły.

Spajać, Spoić, *v. a.* спáивать, спáять, соединúть, -нúть, скрѣплúть, -нúть посрéдствомъ паяніи; *it.* v. *sub:* Głobić; **Spajanie, Spojenie**, -ia, *n.*, **Spój**, -oju, *m.* спáиваніе, спáяніе, спáйка; соединéніе; связь; сцѣплéніе; *Phys.* sila spojenia, (*vis cohaerentiae*), сúла сцѣплéнія; *Anat.* spój, spojenie, связь [*abo* спáйка, соединéніе] костéй; костосоединéніе; (*symphysis*), неподвúжное соединéніе костéй; spojenie ledworuszne, (*synarthrosis*), малоподвúжный сустáвъ; spojenie płytkie, (*arthrosis*), неглубоковвáдный сустáвъ; spojenie ciałem, v. Cielnospój.

Spaleniec, -ńca, *m.* преступникъ, достóйный быть сожжéнным.

Spalera, v. **Szpalera.**

Spalić, *v. a.* спалúть, сжечь, предáть что огню; превратúть въ пéпелъ; **Spalisko**, -a, *n.* пожáрище; погорѣлое мѣсто; **Spalność, Spalistość**, -ści, *f.* сгорáемость; горючесть; **Spalny, Spalisty**, *adj.* сгорáемый, удобосгорáемый; горючій. [**Ospały.**

Spałość, Spały, v. **Ospałość,**

Spamiętać, *v. n.* упóмнить; пóмнить; удержáть въ пáмяти; пáмятовать, пáмятствовать; вспóмнить; припóмнить; **Spamiętanie**, -ia, *n.* пáмятованіе; удержáніе въ пáмяти; вспоминовéніе, воспоминовéніе; łatwy do spamiętania, легкó удéрживаемый въ пáмяти. [сонъ.

Spanie, -ia, *n.* спáніе, спáньé,

Spanoszeć, *v. n.* сдѣлаться знáтнымъ, великимъ; **Spanoszyć**, *v. a.* сдѣлать великимъ.

Spara, v. **Szpara.**

Sparszywieć, v. **Parszywieć.**

Sparzelina, -y, *f.* обжóга, ожóга, обжúгъ.

Sparzyć, *v. a.* обжéчь; обварúть; v. Parzyć, Oparzyć.

Sparzysty, v. **Szparzysty.**

Spaś, -si, *f.* пáша, кормъ; = **Spasienie**, -ia, *n.* отрáвка, отрáвленіе; потрáва; вытравка.

Spasać, v. **Spaść (2).**

Spaść, 1. *v. n.* (*Praet.* spadł, *Fut.* spadnie), **Spadać**, *v. imp/.*, **Spadywać**, *v. frequ.* спасть, спадáть; ниспадáть, ниспáсть; падáть внизъ; низвергáться; понижáться, понизúться; уменьшúться, убáвиться; трáтить; спадáть съ тѣла, худѣть; достáваться, достáться кому (на пр. наслѣдствомъ); вынадать; w nocy wiele śniegu spadło, *abo* w nocy spadł wielki śnieg, нóчью вынало мнóго снѣгу; spadać się, v. Rozpadać się; 2. **Spaść**, *Praet.* spasł, *Fut.* spasie, *v. a. perf.*, **Spasać**, *v. imp/.* стравúть, стрáвливать; вытравить, вытрáвливать; притравить.

Spasłość, -ści, *f.* тучность.

Spasły, *adj.* жáрный, тучный.

Spaśne, -ego, *s. n.* плáта за пáшу, за кормъ; вознагражденіе за вытравку; **Spaśny**, *adj.* изобúльный пастьбищами.

Spaszować, v. **Paszować.**

Digitized by Google

Spatrzyć, *v. a.* посмотрѣть, осмотрѣть; испытать.

Spasm, -u, *m. Med.* спазмъ; судорога; дергота; v. Kurcz.

Spasmatyczny, *adj.* спазматическій, судорожный.

Specyał, -u, *m.* жирный кусокъ; сладкое кушаніе; **Specyalny**, *adj.* спеціальный; особенный; особливый; сладкій, вкусный.

Specy-fikacya, -yi, *f.* подробное показаніе; подробное означеніе; **-fikować**, *v. a.* подробно показывать, -зать; именно означать.

Spędzać, **Spędzić**, *v. a.* согнать, согнать; изъ разныхъ мѣстъ собирать въ одно; согнать съ одного мѣста, принудать сойти съ мѣста; *it.* проводить, провести.

Spękać, v. **Pękać**.

Spektator, -a, *m.* зритель.

Speku-lacya, -yi, *f.* спекуляція; разсчёты; виды; v. Przemysł; **-lacyjny**, -a, -e, *adj.* разсчётливый; **-lant**, -a, *m.* спекулянтъ; разсчётливый купецъ; **-lować**, *v. n.* дѣлать спекуляціи; разсчитывать на что; имѣть виды на что.

Spełna, *adv.* сполна; полно; полнымъ числомъ, количествомъ.

Spełnić, *v. perf.* исполнить, выполнить; - się, *v. r.* совершиться.

Spełnienie, -ia, *n.* исполненіе; v. **Pełnić**.

Spełznąć, *v. perf.*, v. **Pełznąć**.

Spętać, *v. perf.*, v. **Pętać**.

Spęza, -y, *f.* издержки; коштъ; v. Expens.

Śpiać, **naśpiać**, **dośpiać**, *v. n.* подосыпать, -пать; скоро слѣдовать по кѣмъ.

Spiąć, *v. a. perf.*, **Spinać**, *v. impf.* стегнуть, застегнуть, застёгивать; плотно соединить, соединять; связать, приколоть, пришпилить, прикрѣпить скобою, прицѣпить, сковать; - się, *v. r.* пристать; (*o koniach:*) дыбиться; стать, становиться на дыбы, ст. дыбомъ; spiął się na palce, пристать на пальцы; **Spinanie**, **Spięcie**, -ia, *n.* застёгиваніе, застёжка.

Śpiący, *part. a.* спящій.

Śpiączka, -i, *f.* спячка, сонливость, сонная болѣзнь; chory na śpiączkę, одержимый сонною болѣзнью; śmiertelna śpiączka, мёртвый сонъ.

Spić, v. **Spijać**.

Śpica, **Szpica**, -y, *f.* шпицъ, [остроконечный] верхъ какого-либо зданія; конецъ, кончикъ; верхъ; śpica (wojska), голова; v. Czoło; śpice trzewików, носки; śpica u koła, спица колесная.

Spichrz, **Spichlerz**, **Spikrz**, **Spiklerz**, **Szpichlerz**, -a, *m.* амбаръ; магазинъ; житница.

Spiczastość, -ści, *f.* остроконечіе.

Spiczasty, *adj.* остроконечный; [острый.

Spiec, **Spiekać**, *v. a.* испечь, сопечь; соединить посредствомъ печенія; spiec się, *v. r.* спечься.

Spich, v. **Pospiech**.

Spięcie, v. *sub:* **Spiąć**.

Śpieg, †**Śpiegarz**, †**Śpiegun**, -a, *m.* шпіонъ, лазутчикъ, соглядатай, подглядчикъ; **Śpiegl**, -ów, *pl.* = Śpiegowanie, -ia, *n.* тайное надсматриваніе за кѣмъ или за чѣмъ либо, надзоръ, подзоръ, подсмотръ, шпіонство; **Śpiegarstwo**, -a, *m.*, **Śpiegota**, -y, *f.* шпіонство, лазутчество; **Śpiegować**, *v. n.* шпіонить; быть лазутчикомъ; лазутчить; подглядывать, подсматривать за кѣмъ-либо тайно; **Śpiegowski**, **Śpiegierski**, **Śpiegowniczy**, *adj.* шпіонскій; надзорный; **Śpiegowniczka**, -i, *f.* шпіонка, лазутчица.

Spieka, -i, *f.*, **Spiekota**, -y, *f.* жаръ, зной; **Spiekłość**, -ści, *f.* отвердѣніе отъ солнечный зной; **Spiekły**, *adj. part.* спёкшійся; засохлый; krew' spiekła, печёнье.

Spień, -nia, *m.*, **Spionek**, -nka, *m. dim.* спенёкъ (у пряжки), шпенёкъ, шпилька.

Spienić, *v. perf.*, v. **Pienić**.

Spieniężyć, **Spieniężać**, *v. a.* продать, обратить въ деньги.

Spierać, v. Odeprzeć, Odpierać, Zeprzeć & Prać; - się z kim, *v. r.* спорить(ся), состязаться, имѣть прѣніе съ кѣмъ-либо о чёмъ.

Spierzyć, **Spieścić**, v. **Pierzyć**, **Pieścić**.

Spieszuie, **Spieszno**, *adv.* поспѣшно, скоро; **Spieszność**, -ści, *f.* поспѣшность, спѣшность, скорость; **Spieszny**, *adj.* спѣшный, поспѣшный, скорый; **Spieszyć**, *v. a.* 1. ускорять; -, *v. n.*, - się, *v. r.* спѣшить, поспѣшать, торопиться; 2. **Spieszyć**, *v. a.* спѣшить, приказать конным (войскамъ) слѣзть (сойти) съ лошадей; v. Pieszyć (konnych).

Śpiew, -u, *m.* пѣніе, пѣснь; **Śpie-wać**, *v. a.* пѣть; воспѣвать; **-waczka**, -i, *f.* пѣвица; **-wak**, -a, *m.* пѣвецъ, пѣвчій; **-wacki**, *adj.* пѣвческій; **-wanie**, -ia, *n.* пѣніе; **-wka**, -i, *f.* пѣсенка; арія; куплетъ; **-wny**, *adj.* пѣвучій; охотный къ пѣнію; способный къ пѣнію; пѣвчій; śpewny ptak, пѣвчая птица.

Śpigle, -ów, *pl.* блёстки золотыя, серебряныя и проч.

Śpiglica, v. **Śpikulec**.

Spijać, **Spić**, *v. a.* пить, попивать; опивать, спить что-нибудь сверху; - się, *v. r.* спиваться, спиться; упиваться, упиться, опьянѣть.

Śpik, -u, *m. a.* 1. крѣпкій сонъ; *it.* v. Śpiączka; 2. **Śpik**, **Szpik**, -u, *m.* мозгъ въ костяхъ; śpik pacierzowy, v. Pacierzowy (mózg); śpik kamienny, каменный мозгъ.

Spikać się, **Spiknąć się**, *v. r.* умышлять, злоумышлять на кого; сдѣлать заговоръ, сговориться съ кѣмъ противъ кого; **Spiknienie**, -ia, *n.* - się, злоумышленіе; заговоръ.

Śpika nardowa, **Śpikanarda**, **Szpikanarda**, -y, *f. Bot.*, v. *sub:* **Narda**.

Śpiklerz, v. **Spichrz**.

Spiknąć się, v. **Spikać się**.

Śpikować, **Szpikować**, *v. a.* шпиговать, шпиковать; *наполнять, наполнить.

Śpikowy, *adj.* мозговой.

Śpikulec, **Szpikulec**, -lca, *m.*, **Śziglica**, -y, *f.* шпиковальная игла.

Śpila, **Śpilka**, **Śpilkowy**, *etc.*, v. **Szpila**, **Szpilka**, *etc.*

Spinać, **Spinanie**, v. *sub:* **Spiąć**.

Spinka, **Szpinka**, -i, *f.* запонка, рубашечная пуговица.

Śpioch, -a, *m.*, **Śpioszek**, -szka, *m. dim.* соня, соня́вецъ.

Spiosnek, v. **Spień**.

Spirytus, -u, *m.* спиртъ; - winny, винный спиртъ.

Spis, -u, *m.* 1. **Spisa**, -y, *f.* копьё; дротикъ; drzewo od spisy, копейное древко, рогатина, ратовище; 2. **Spis**, -u, *m.*, Spisek, -sku, *m.* (spisanie) списокъ, роспись; **Spisać**, **Spisywać**, *v. a.* переписать, сдѣлать подробную роспись; spisać się na kogo, сдѣлать заговоръ противъ кого.

Spisek, -sku, *m.* 1. списокъ, роспись; 2. заговоръ; крамола; злоумышленіе.

Spisglas, -u, *m.* сурьма.

Spiskać, v. **Oniongć**.

Spiskowy, *adj.* заговорщицкій; мятежничій. [переписку.

Spisne, -ego, *n.* деньги за

Spisnik, -a, *m.* копейникъ.

Spisowy, -a, -e, *adj.* 1. копейный, копейный; 2. переписный.

Śpital, *etc.*, v. **Szpital**.

Śpiwrzód, *Bot.*, v. **Pieniężnik**, **Wężownik**; *cfr.* Pieszek.

Śpiż, **Spiża**, -y, *f.* 1. бронза; колокольная мѣдь; 2. **Spiża**, -y, *f.* съѣстные припасы; v. Bráśno; **Spiżany**, v. Spiżowy; **Spiżarnia**, -i, *f.* чулан, кладовая для съѣстныхъ припасовъ; **Spiżować**, *v. a.* снабжать съѣстными припасами; **Spiżownik**, -a, *m.* провіантмейстеръ; **Spiżowy**, **Spiżany**, *adj.* бронзовый.

Spłacać, **Spłacić**, *v. a.* уплачивать, уплатить, выплачивать, выплатить, заплатить; **Spłacanie**, -ia, *n.* уплачиваніе, платёжъ; **Spłacenie**, -ia, *n.* уплата; kapitał do spłacenia długów, [основный] капиталъ для погашенія долговъ.

Spłacheć, -chcia, *m.* вѣтошка, тряпка, тряпица; лоскутъ; - zie-

Digitized by Google

mi, roli, лоскутóкъ, кусóкъ землѝ, пóля; **Spłachetek**, -tka, *m.* лоскутóкъ, лоскутóчекъ. [dzić.
Spładzać, Spłodzić, v. **Pło-**
Spłakać się, *v. r.* расплáкаться.
Spłaszać, v. **Spłoszyć.**
Spłaszczyć, *v. a.* сплющúть; v. Płaszczyć.
Spłata, -y, *f.* вѝплата; платéжъ; v. Spłacenie & Spłacać.
Spłatać, Spleść, *v. a.* сплетáть, сплесть; spleść bajkę, сплестѝ бáснь, небылицу, вѝдумать сказку.
Spłątać, *v. a.* спутáть, запутáть; v. Plątać; **Splatanka**, -i, *f.* что нибудь плетёное, плетёнка, плетéшекъ.
Spław, -u, *m.* стокъ, обѣгъ; течéніе рѣкú; слѝяніе, стечéніе рѣкъ; spław wodny, сплáвка, судохóдство; - (u sieci), плавóкъ, поплавóкъ; *Bot.* spław, ziele, v. Sitowiec, Sit.
Spławić, Spławiać, v. Pławić.
Spławisko, -a, *n.* мѣсто стечéнія водú; **Spławne**, -ego, *n.* пóшлина отъ судохóдства; дéньги платѝмыя за провóзъ водóю; **Spławność**, -ści, *f.* судохóдность; судохóдство; **Spławny**, *adj.* судохóдный, способный къ судохóдству.
Spleć, -ciu, *m.*, **Splecenie, Spleczenie**, -ia, *n.* исплéчка, вѝвихъ плечá у лошадéй; **Spleczyć się**, *v. r.* 1. исплечѝться, вѝвихнуть плечó (говорá о лошадáхъ); 2. v. Pleczyć się.
Spleść, v. **Splatać.**
Spleśnieć, *v. perf.*, v. **Pleśnieć.**
Spleśniały, *adj. part.* заплѣснѣвшій.
Spłodzić, *v. perf.*, v. **Płodzić.**
Spłókać, *v. a. perf.* сполоскáть; v. Płókać. [v. Płonąć.
Spłonąć, *v. n. perf.* сгорѣть;
Spłoszyć, *v. perf.*, v. Płoszyć.
Splot, -u, *m.*, **Splotka**, -i, *f.* плетёнка, плетешёкъ, что нибудь сплетённое.
Spłowieć, *v. perf.*, v. **Płowieć.**
Splugawić, *v. a. perf.* осквернѝть, сдѣлать скверными; v. Plugawić.
Spłunąć, Spluwać, *v. a.* вѝплюнуть, выплёвывать; плюнуть, плевáть; **Spluwacz**, -a, *m.* плевáка; **Spluwanie**, -ia, *n.* плевáніе. [nie.
Spływ, -u, *m.* стокъ, истечé-
Spływać, Spłynąć, *v. n.* сплывáть, сплыть; стекáть, стечь; расплывáться, расплыться; *изливáться, излиться.
Spocić się, *v. r. perf.* вспотѣть; v. Pocić się; **Spocony**, -a,-e, *part.* вспотѣвшій; облѝтый пóтомъ.
Spocząć, Spoczywać, *v. a.* отдохнýть, отдыхáть; покóиться; почивáть [въ грóбѣ]; **Spoczynek**, -nku, *m.* óтдыхъ, отдохновéніе; **Spoczynkowy**, *adj.* почивáльный; spoczynkowy pokój, почивáльная кóмната; *Artill.* spoczynkowa (środkowa) szpona, середняя подýшка.
Spód, -odu, *m.*, **Spodek**, -dku, *m.* испóдъ; дно; испóдняя сторонá чегó-либо; *it.* v. Podeszwa (2).
Spodleć, *v. perf.*, v. **Podleć.**
Spodni, *adj.* испóдній.
Spodnica, -y, *f.* испóдница (жéнская).
Spodnie, -ni, *pl.* нѝжнее мýжеское плáтье, штанѝ.
Spodnik, -a, *m.* испóдница (жéнская).
Spodniska, -isk, *pl.* штанѝшки.
Spodobać się, v. **Podobać się.**
Spodobelk, -u, *m. Archit.*, v. **Nadsłupie.**
Spodzie-wać się, -dziać się, *v. r.* надѣяться; имѣть надéжду; уповáть; чáять; ожидáть; **-wanie**, -ia, *n.* - się, надéжда; чáяніе; ожидáніе; **-wany**, *adj.* ожидáемый.
Spoglądać, v. **Poglądać.**
Spolć, *v. a. perf.*, - kogo, упоѝть кого дó-пьяна; *it.* v. Spajać.
Spolsty, *adj.* удóбный къ сплочéнію, къ соединéнію.
Spój, Spojenie, v. *sub:* **Spajanie.** [*junctio*) союзъ.
Spójnik, -a, *m. Gramm.* (con-
Spojność, -ści, *f.* связь; сцѣпленіе; сопряжéніе частей тѣла; плóтность.
Spojrzeć, v. Poglądáć.
Spokoić, *v. a.* успокáивать, успокóить, утѝшить.
Spokojność, -ści, *f.* спокóйность; спокóйствіе; спокóйство; тѝхость, тишинá; безмятéжное состоянíе; - duszy, спокóйствіе душú; **Spokojny**, *adj.*, -nie, *adv.* спокóйный; тѝхій; кроткій; мѝрный; безмятéжный; невозмýщенный.
Spokre-wnić się, -wniać się, *v. r.* сродѝться, въ свойство войтѝ съ кѣмъ.
Spokrewniony, v. **Krewny.**
Spół, na spół, we spół, pospołu, *adv.* вмѣстѣ, купно, совокýпно, соединéнно; [въ слóжныхъ словáхъ =] со-, пол-, полу-.
Spół-bojować, v. **Spółwojować; -brat, Współbrat**, -a, *m.* собрáтъ, сотовáрищъ; сведённый брáтъ; spółbracia, *pl.* собрáтія; **-bractwo**, -a, *n.* собрáтство; **-cierpieć**, *v. n.* сострадáть; **-czesnik**, -a, *m.* совремéнникъ, единовремéнникъ; **-czesny**, *adj.* совремéнный, единовремéнный; **-czynnik**, -a, *n. Mathem.* (*coefficiens*) коэфиціéнтъ; **-czynny**, -a, -e, *adj.* содѣйствующій; **-działać**, *v. a.* содѣйствовать; **-działacz**, -a, *m.* содѣйствователь; **-działanie**, -ia, *n.* содѣйствованіе, содѣйствіе; **-dziedzic, Współdziedzic**, -a, *m.* сонаслѣдникъ; соучáстникъ въ наслѣдствѣ, (въ отнáзанномъ имýществѣ); **-dziedzictwo**, -a, *n.* сонаслѣдство; **-dziedziczny**, *adj.* сонаслѣдственный; **-dziedziczyć**, *v. a.* сонаслѣдовать, участвовать въ наслѣдствѣ; **-dzierżawca**, -y, *m.* совладѣтель; **-dzierżenie**, -ia, *n.* совокýпное владѣніе.
Społe-czeński, *adj.* общéственный; общежѝтельный; **-czeństwo**, **-cznictwo**, **Współeczeństwo**, -a, *n.*, **-czność**, -ści, *f.* óбщество; óбщность, совокýпность; общежѝтіе; społeczeństwo małżeńskie, сожѝтіе брáкомъ сочетáнныхъ; плóтское совокупленіе мýжа съ женóю; **-czniać**, **-cznić**, *v. a.* взаимно соединѝть, -нѝть; - się, *v. r.* соучáствовать; сообщáться; **-cznik, Współeczник**, -a, *m.* соучáстникъ, соучáствователь, сотовáрищъ, сообщникъ, сотрýдникъ, сподвѝжникъ, óбщникъ, сопричáстникъ; половѝщникъ; **-czny**, *adj.*, **-czniе**, *adv.* óбщественный; общежѝтельный; совокýпный, взаимный.
Spolegać, v. **Polegać.**
Spółek, -iku, *m.* сообщество; общежѝтіе; v. Spółka.
Spółgłoska, -i, *f. Gramm.* согласная бýква.
Spolić, *v. a.* соединѝть; сопрягáть; - się, *v. r.* соединѝться, сопрягáться, связывáться, побрáтски обращáться; **Spolenie**, -ia, *n.* соединéніе, сопряжéніе.
Spół-jestestny, **-istny**, **-isty**, **-istotny**, -a, -e, *adj.* единосýщный; **-jestestwo**, -a, *n.*, **-istność**, -ści, *f.* единосýщность.
Spół-ka, -i, *f.* сообщество; общество, совокýпность [участвующихъ]; соучáстіе; товарéщество; компáнія; *Mathem.* regula spółki, прáвило товáрищества; **-kolega**, -i, *m.* сотовáрищъ; v. Spólnik; **-kompan**, **Współkompan**, -a, *m.* товáрищъ; **-kostera**, -y, *m.* учáстникъ въ игрѣ; **-kować**, *v. n.* учáствовать, соучáствовать; имѣть съ кѣмъ сообщéніе, обхождéніе; водѝться, обходѝться, корóтко знáться съ кѣмъ; **-kowanie**, -ia, *n.* сообщéніе, сообщество, обхождéніе; **-kujący**, *part. a.* сообщѝтельный; учáстный; **-królować**, *v. a.* соцáрствовать, цáрствовать вмѣстѣ съ кѣмъ; **-królowanie**, -ia, *n.* соцáрствованіе; **-mierny**, *adj. Mathem.* соизмѣрѝмый; **-mieszaniu**, -a, *m.*, **-mieszkaniec**, -ńca, *m.* сограждáнинъ; **-mieszkać**, *v. n.* сообитáть; обитáть кýпно съ кѣмъ-либо; сожѝтельствовать; жить (вмѣстѣ) съ кѣмъ-либо въ однóмъ дóмѣ, въ однóй кóмнатѣ; **-mieszkanie**, -ia, *n.* сообитáніе, совокýпное съ кѣмъ-либо обитáніе, сопребывáніе, сожѝтіе; **-mieszkaniec**, -ńca, *m.* сообитáтельникъ, сообитáтель, вмѣстѣ съ кѣмъ-либо обитáющій, купножѝтель, сожѝтель, живýщій

Digitized by Google

съ кѣмъ-либо въ одномъ домѣ, въ одной комнатѣ; **Spół-mieszkanka**, -i, *f.* сообитательница, вмѣстѣ съ кѣмъ-либо обитающая, купножительница, сожительница; **-miłośnica**, -y, *f.* соперница, солюбовница; **-miłośnik**, -a, *m.* соперникъ, солюбовникъ; **-mówlica**, -y, *m.* смолебникъ; **-mówić**, *v. n. Eccl. sl.* соглаголати; говорить вмѣстѣ съ кѣмъ-либо, принимать участіе въ разговорѣ; **-mówienie**, -ia, *n. Eccl. sl.* соглаголаніе.

Spól-nica, -y, *f.* 1. v. Spólniczka; 2. *H. n.* - ryba, змія, рыба; - rzeczna, v. Sum; **-nictwo**, -a, *n.* сообщество; сообщничество; соучастіе; **-niczka**, -i, *f.* сообщница; соучастница; соучаствовательница; сотрудница; сподвижница; половинщица; **-niczy**, *adj.* сообщническій, сообщничій; **-niczyć**, v. Spółkować; **-niewola**, -i, *f.* общая неволя; **-wolnik**, -a, *m.*, v. Współniewolnik; **-nik**, -a, *m.* общникъ, сообщникъ, соучастникъ, сопричастникъ, соучаствователь, сотоварищъ, сотрудникъ, сподвижникъ, половинщикъ; spólnik handlu, участникъ *abo* соучастникъ; компаніонъ; компанейщикъ; spólnik rządu, соправитель; **-nikostwo**, v. Spólnictwo, Spółka; **-ność**, Wspólność, -ści, *f.* общность; совокупность; нераздѣльность; **Spólny**, *adj.* общій; совокупный; соединенный; v. Społeczny; spólne dobro, общее благо; общая польза; spólnie, *adv.* обще; вообще; купно; совокупно; соединенно; вмѣстѣ (съ кѣмъ-либо).

Spól-opiekun, Współopiekun, -a, *m.* соопекунъ; **-ożywić**, *v. a.* сооживить, оживить вмѣстѣ съ другими; **-panować**, *v. n.* соцарствовать, совладѣвствовать; **-panowanie**, -ia, *n.* соцарствованіе, совладѣчество, соправительство, соправленіе; **-panujący**, *m.* соцарствующій, сопрестольный, соцарственникъ, сопрестольникъ, соправитель; **-paść**, *v. a.* пасть вмѣстѣ съ другими; **-pić**, **-pijać**, *v. n.* пить вмѣстѣ; **-pijący**, -ego, *m.*, **-pijaniec**, -ńca, *m.* кто вмѣстѣ съ кѣмъ пьетъ; пьяница; **-płacić**, *v. a.* платить, заплатить вмѣстѣ съ другими; **-płakać**, *v. n.* плакать вмѣстѣ съ другими; **-pochwalić**, *v. a.* хвалить вмѣстѣ съ другими; **-podróżny**, -ego, *m.* сопутникъ, спутникъ, попутчикъ, попутный товарищъ, спутешественникъ, спутешествователь; **-podróżować**, *v. n.* спутешествовать, сопутствовать кому-либо, быть товарищемъ въ путешествіи *abo* въ пути, путешествовать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо; **-pogrzebać**, *v. a.* погребать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо, вмѣстѣ съ другими, *Eccl. sl.* спогребати, спогрести; **-posiadacz**, -a, *m.* совладѣлецъ, совмѣстный владѣлецъ; **-posianiec**, -ńca, *m.* со-посланникъ, посланный вмѣстѣ съ другимъ; **-postnik**, -a, *m. Eccl. sl.* спостникъ, постящійся вмѣстѣ съ кѣмъ-либо; **-pracować**, *v. a.* работать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо; **-pracownik**, -a, *m.* сотрудникъ; сработникъ; **-prosić**, *v. n.* вмѣстѣ просить; **-radość**, -ści, *f.* сорадованіе; сорадованіе; **-radować się**, *v. r.* сорадоваться, радоваться вмѣстѣ съ кѣмъ-либо, участвовать въ чьей-либо радости, сорадоваться; **-rękojmia**, -i, *m.* сопорука, соручатель, спорунникъ, поручившійся вмѣстѣ съ другими по кѣмъ-либо; **-robić**, *v. a.* вмѣстѣ работать; **-robotnica**, -y, *m.* сработница; сотрудница; **-robotnik**, -a, *m.* сработникъ, работающій вмѣстѣ съ кѣмъ-либо; сотрудникъ; **-rodak**, -a, *m.*, v. Spółziomek; **-rosnąć**, *v. n.* вмѣстѣ расти; **-równica**, -y, *f.* сверстница, ровесница, ровня, подруга, подружка; **-rurnik**, **-wodnik**, -a, *m.* сосѣдъ, имѣющій одну водопроводную трубу съ другими; **-rządzca**, -y, *m.* соправитель; сопрестольникъ; соцарственникъ, соцарствующій; совластитель; **-rzecznik**, -a, *m.* со-ходатай по дѣламъ, *Eccl. sl.* сопроисходатайствующій; **-rzemieślnik**, -a, *m. Eccl. sl.* единохудожникъ; **-sadzić**, *v. a.* сопсаждати, сажать вмѣсто съ другимъ; **-siedzenie**, -ia, *n.* сосѣдѣніе, сосѣданіе; засѣданіе; **-siedzieć**, *v. n.* сосѣдати; засѣдать; сидѣть вмѣстѣ съ кѣмъ-либо; **-siedziciel**, -a, *m.* сосѣдатель; засѣдатель; ассессоръ; **-sługa**, -i, *f.*, **-służebnik**, **-służyciel**, -a, *m.* сослужебникъ, сослужитель; сослужевецъ, сослужащій; купнорабный; **-służyć**, *v. n.* сослужити, служить вмѣстѣ съ кѣмъ-либо; **-śpiewać**, *v. a.* пѣть вмѣстѣ съ другими; **-sprawca**, -y, *m.* совиновникъ, содѣйственникъ; **-stać**, *v. n.* вмѣстѣ стоять; **-stołownik**, Współstołownik, -a, *m.* застольникъ; сосѣдникъ; сотраненникъ; собесѣдникъ за столомъ; **-środkowy**, *adj.* концентрическій, одноцентренный; spółśrodkowe koła, концентрическіе круги; **-świadek**, -dka, *m.* сосвидѣтель; свидѣтель вмѣстѣ съ другими; св. по ряду съ другими; свидѣтельствующій вмѣстѣ съ другими; **-świadczyć**, *v. a.* сосвидѣтельствовать; свидѣтельствовать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо; **-środkowy**, v. Spółśrodkowy; **-sypiać**, *v. n.* вмѣстѣ спать; **-tańcować**, *v. n.* танцовать вмѣстѣ; сплясываться, сплясаться; **-towarzystwo**, -a, *n.* сотоварищество; товарищество; **Spół-towarzysz**, Współtowarzysz, -a, *m.* сотоварищъ; **-towarzyska**, -i, *f.* соучастница; подруга; **-towarzyszyć**, *v. n.* сотовариществовать; быть сотоварищемъ; **-ubiegać się**, *v. r.* соревновать; домогаться чего вмѣстѣ съ другими; **-ubiegacz**, -a, *m.* соревнователь; **-ubiegnie**, -ia, *n.* соревнованіе; **-ubolewać**, *v. n.* соболѣзновать; сострадательствовать, сострадать; **-ubolewacz**, -a, *m.* соболѣзнователь; сострадатель; **-ubolewający**, *part. a.* соболѣзновательный; сострадательный; **-ubolewanie**, -ia, *n.* соболѣзнованіе; состраданіе; **-uczeń**, -nia, *m.* соученикъ; школьный товарищъ; **-uczennica**, -y, *f.* соученица; **-uczestnica**, -y, *f.* соучастница; **-uczestnictwo**, -a, *n.* соучастіе; **-uczestnik**, -a, *m.* соучастникъ, сопричастникъ; **-urzędnik**, -a, *m.* товарищъ [по службѣ]; сослужевецъ; v. Kolega; **-walczyć**, v. Spółwojować; **-wędrować**, *v. n.* странствовать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо; **-wieczny**, *adj.* равновѣчный; современный; **-wiedzący**, *part.* участвующій въ тайнахъ другаго, стайникъ; **-więzień**, -źnia, *m.* сотюремникъ, заключённый [*abo* содержимый] въ тюрьмѣ вмѣстѣ съ другими; сопятникъ; **-winny**, *adj.*, **-winny**, -ego, *m.*, **-winowajca**, -y, *m.* совиновный; сообщникъ, соучастникъ въ преступленіи; соумышленникъ; **-władać**, v. Spółpanować; **-wojennik**, -a, *m.* сорати́ракъ; ратующій вмѣстѣ съ кѣмъ-либо; сотоварищъ въ войнѣ; совоинственникъ; **-wojować**, *v. a.* сорати́ровать, воевать, ратовать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо, совоинствовать; **-wychowanie**, -ia, *n.* совоспитаніе; **-wychowaniec**, -ńca, *m.* совоспитанецъ; **-wychowanica**, -y, *f.* совоспитанница; **-wychowany**, *part.* совоспитанный; совоспитательный; **-wychowywać**, *v. a.* совоспитывать, (совоспитать, *v. perf.*), воспитывать вмѣстѣ съ кѣмъ нибудь; **-wyganiać**, *v. a.* сонзгонять; изгонять вмѣстѣ съ кѣмъ-либо; **-wyznawca**, -y, *m.* единовѣрецъ, одновѣрецъ; **-wzdychać**, *v. n.* совоздыхати; **-zaletnica**, **-zalotnica**, -y, *f.*, **-zalotniczka**, -i, *f. dim.* солюбовница; соперница; **-zaletnik**, **-zalotnik**, -a, *m.* солюбовникъ; соперникъ; **-zawodca**, -y, *m.*, **-zawodnik**, -a, *m.* соревнователь; **-ziomek**, -mka, *m.* соотечественникъ; соотчичъ; земляхъ; единоземецъ; **-znaczny**, *adj.* однозначащій; сословный; синонимный; spółznaczny wyraz, сословъ; синонимъ; **-żołnierz**, -a, *m.* сорати́ракъ; совоинственникъ; товарищъ въ военной службѣ; **Spół-ży-**

Digitized by Google

wiący się, *part.* пытающійся вмѣстѣ съ другими, купнопитательный; -żyć, *v. n.* жить съ кѣмъ въ одно время; -żywy, *adj.* живущій съ кѣмъ въ одно время; современникъ (*s. m.*). [Wspomagać.

Spomagać, *v. n.* спомогать; v. **Spominać**, v. **Wspominać.**

Spona, Sponka, v. **Szpona.**

Sponiewierać, v. **Poniewierać.**

Spopielenie, v. **Popielenie.**

Spór, -oru, *m.*, † **Spora**, -y, *f.*, **Sporka**, -i, *f.* споръ, прѣніе & прѣніе, словопрѣніе, состязаніе; споръ, тяжба, процессъ.

Sporczywy, *adj.* спорливый.

Sporek, -rka, *m. Bot.* (*spergula*), торица; размѣтка.

Sporkowy, *adj.* торичный.

Sporník, -a, *m.* спорникъ, спорщикъ, задорщикъ; противникъ.

Sporny, *adj.*, -nie, *adv.* спорный; подверженный [*abo* подлежащій] спору; задорный, задорливый, вздорливый; тяжущійся; sporna sprawa, спорное дѣло; sporny człowiek, задорный, спорливый, сварливый человѣкъ; sporne strony, тяжущіяся [*abo* противныя] стороны.

Spo-ro, *adv.* споро, спорко, успѣшно, поспѣшно, скоро; много; значительно; довольно; -rość, -ści, *f.* спорныя; успѣшность; быстрость; -ry, *adj.* спорый, прибыльный, выгодный, успѣшный; большій, великій, значительный, пространный; -rysz, -a, *m.* 1. v. **Mączница** (2); 2. *Bot.* sporysz wielki, ziele, (mokrzec, wróble języczki, *polygonum aviculare*), спорышъ птичій; горецъ птичій; придорожникъ; sporysz drugi, (płonnik rolny, *panicum sanguinale*), красный боръ; -wodny, (*peplis*), спорышъ водяной; бутеряхъ; -mleczny, (*euphorbia peplis*), молочай круглолистный; -trzeci, żabie gronka, (*hernitaria*), грыжовникъ; грыжникъ; жильная трава; -rządzać, -rządzić, *v. a.* поправлять, поправить; починять, починить; приготовлять, приготовить; расположить, распорядить; -rzyć, *v. a.* (*o Bogu:* zdarzyć, błogosławić, przysparzać), давать, дать успѣхъ, благословить; -rzyć się, *v. r.* спориться, имѣть успѣхъ, успѣвать.

Sposabiać, v. **Sposobić.**

Spo-sób, -obu, *m.* способъ, образъ, порядокъ дѣйствія; - do czego, способъ, средство; sposób życia, образъ жизни; sposób do życia, способъ, средство къ жизни; пропитаніе; wszelkiemi sposobami, всѣми способами, всѣми средствами; nie sposób! невозможно! не льзя! ale czy sposób! не уже ли? можетъ ли быть? żadnym sposobem, (żadną miarą), никоимъ образомъ; никакими мѣрами; никакъ; *Gramm.* способъ, (*modus*), v. Tryb; -sobić, *v. a. impf.*, **Sposabiać**, usposabiać, *v. contin.*, usposobić, *v. perf.* - (kogo do czego), образовать, готовить, приготавливать *abo* приготовлять, приготовить, успособлять, успособить, приспособлять, приспособить, дѣлать способнымъ или удобнымъ къ чему-либо; - (kogo w co), снабжать, снабдѣвать, снабдить кого чѣмъ-либо; [*cfr.* способствовать]; *Gramm.* способить słowo, v. Czasować; - się, *v. r.* приготавливаться, приготовляться; -sobność, -ści, *f.* способность, природное расположеніе къ чему-либо, дарованіе; удобность; случай, удобное къ чему-либо время; -sobny, *adj.*, -sobnie, *adv.* - do czego, способный, съ большими способностями, съ дарованіемъ, даровитый, имѣющій нужныя къ чему-либо качества; искусный; удобный; соотвѣтственный, сообразный; -soczyć, v. Posoczyć; -spolitować, v. Pospolitować; -strzedz, -strzegać, *v. a.* усмотрѣть, усматривать, примѣтить, примѣчать, замѣтить, замѣчать; v. Postrzedz; -strzeżenie, -ia, *n.* усмотрѣніе, примѣчаніе, замѣчаніе; v. Postrzeżenie.

Spotkać, Spotykać, *v. a.* встрѣтить, встрѣчать; - się, *v. r.* встрѣтиться, встѣчаться; **Spotkanie, Spotykanie**, -ia, *n.* встрѣча; v. Potkać, Potykać.

Spotnieć, v. **Potnieć.**

Spotwarzyć, *v. perf.*, v. **Potwarzyć.**

Spoufalić, *v. perf.*, v. **Poufalić.**

Spoważnieć, *v. perf.*, v. **Poważnieć.**

Spo-wiadać się, *v. r. impf.*, **wyspowiadać się**, *v. perf.*, (spowiedź czynić, wyznawać grzéchy przed spowiednikiem), исповѣдываться, исповѣдоваться, исповѣдаться, объявлять предъ духовникомъ свои грѣхи, быть на исповѣди [*abo* на духу] у . . .; каяться, покаяться передъ священникомъ въ своихъ грѣхахъ; признаваться, признаться священнику въ грѣхахъ; -wiadać kogo, *v. a.* (spowiedzi czyjéj słuchać), исповѣдывать *abo* исповѣдовать, выслушивать признаніе въ грѣхахъ, [выслушивать наединѣ грѣхи прибѣгающихъ къ таинству покаянія]; -wiadanie się, v. Spowiedź; -wiednia, -i, *f.*, -wiednica, -y, *f.* исповѣдная, исповѣдальня; -wiednik, -a, *m.* (ojciec duchowny, któremu się spowiadają), исповѣдатель, исповѣдывающій кого-либо, духовникъ, духовный отецъ; (który się spowiada), исповѣдникъ, исповѣдывающійся духовнику, (духовный сынъ, духовное чадо); -wiedny, -wiedniczy, *adj.* исповѣдный; духовный; dzień spowiedny, день исповѣди; spowiedny ojciec, духовный отецъ; pieczęć spowiedna *abo* spowiednicza = sekret spowiedniczy, печать, тайна исповѣди [хранимая духовникомъ]; -wiedź, -dzi, *f.* исповѣдь; исповѣданіе; изустное признаніе въ грѣхахъ предъ духовникомъ; покаяніе въ грѣхахъ; iść do spowiedzi, идти на исповѣдь [*abo* на духъ]; spowiedzi słuchać, v. Spowiadać (kogo); -wiedzieć się, *v. r.* (przyznać się, wyznać), признаться, сознаться въ чѣмъ; -winowacić się, *v. r.* - się z kim, соединаться, вступить въ свойство; -wszechnieć, v. Powszechnieć; -wszednieć, v. Powszednieć.

Spóźnić, Spóźniać, *v. a.* продлять, умедлить; v. Opoźniać; - się, *v. r.* опоздать, опаздывать; сдѣлать что позже надлежащаго времени; **Spóźnienie**, -ia, *n.* опозданіе.

Spracować, *v. a. perf.* утрудить; утомить; - się, *v. r.* утрудиться; утомиться; устать отъ работы; **Spracowanie**, -ia, *n.* утружденіе; утомленіе; усталость; **Spracowany**, -a, -e, *part. p.* утружденный; утомленный; усталый.

Spragniony, *adj. part.* утомленный жаждою; жаждущій; алчущій.

Sprasząć, v. **Sprosić.**

Spra-wa, -y, *f.* дѣло; тяжба, судебный искъ, дѣло; поступокъ, поведеніе; (porządek, ład, *qu. v.*), порядокъ; рядъ; (sprawność, zdatność), искусство, ловкость, способность; (uwiadomienie, *etc.*), донесеніе, извѣстіе, увѣдомленіе; докладъ; sprawa (wojenna), сраженіе, дѣло; *it.* sprawa, отчетъ; sprawę komu zdawać, сдавать отчетъ; (*w tragedyi:*) дѣйствіе; - z kim, *соитіе; плотское соитіе; половое совокупленіе; -wca, -y, *m.*, -wiciel, -a, *m.* виновникъ, главная причина чего; творецъ; sprawca zakonu, законодатель; *it.* Zawiadywacz, Rządzca, Dozorca, Komisant; -wczyna, -y, *f.*, -wczyni, -i, *f.*, -wicielka, -i, *f.* виновница; -wdzać, -wdzić, *v. a.* исполнять, -нить, производить въ дѣйствіе; v. Prawdzić; -wdzenie, -ia, *n.* (weryfikacya), повѣрка; завѣреніе; засвидѣтельствованіе; -wiać, -wić, -wować, *v. n.* дѣлать, сдѣлать, учинить, исполнять, исполнить; причинить, творить, производить, учредить; доставить; приготовлять, приготовить; дѣйствовать, произвести въ дѣйствіе; (informować, uwiadomić kogo), донесть, извѣстить, увѣдомить о чѣмъ; - rzecz swoją przed sądem, оправдать дѣло свое въ судѣ; - urząd, отправлять, исполнять, дѣй-

Digitized by Google

ность; – (= rządzić, panować, *qu. v.*), прáвить, управлять, правительствовать; *it.* предводительствовать; sprawiać ryby, (płatać), очищать, потрошить рыбу; sprawić kogo rózgą, высѣчь кого розгами; sprawować mszą św., совершать богослуженіе; служить Божественную литургію; священнодѣйствовать; sprawiać się z czego, давать, сдавать кому въ чёмъ отчётъ; sprawować się (dobrze, źle), поступать; вести себя; **Spra-wiciel, -wicielka,** v. Sprawca, Sprawczyna; **-wiedliwić,** *v. a.* оправдать; v. Usprawiedliwić; **-wiedliwie,** *adv.* справедливо; v. Sprawiedliwy; **-wiedliwość,** -ści, *f.* справедливость; правосудіе; право, законность; **-wiedliwy,** *adj.* справедливый; правосудный; правый, законный; вѣрный, точный; **-wka, -weczka,** -i, *f. dim.* (*a* Sprawa, *qu. v.*), шалость; проказа; плутни; sprawki dziecinne, ребяческія [*abo* дѣтскія] шалости; ребячество; **-wność,** -ści, *f.* исправность; ловкость, проворство, искусство, расторопность; **-wny,** *adj.*, -wnie, *adv.* исправный; ловкій, проворный, искусный, расторопный; надлежащій; порядочный, стройный; *it.* воздѣланный; **-wować,** v. Sprawiać; **-wowanie,** -ia, *n.* (się), поведеніе; **-mszy św.,** священнодѣйствіе; *cfr.* & v. *verb.* Sprawować, Sprawiać; **-wunek,** -nku, *m.*, **-wuneczek,** -czka, *m. dim.* дѣло; покупка.

Sprężyk, -a, *m. H. n.* (chrząszczyk płaski, *elater*), щелкунъ, щелкуха, [насѣкомое].

Sprę-żyna, -y, *f.*, **-żynka,** -i, *f. dim.* пружина, пружинка; *дѣйствующая причина; **-żystość,** -ści, *f.* упругость; v. Elastyczność; **-żysty,** *adj.* упругій; v. Elastyczny.

Spróbować, v. Próbować.

Sprócić, Sprucić, Sparać, *v. a.* спороть, снарывать; v. Prócić.

Spró-chniałość, -ści, *f.* порохно, тлѣнь, гниль; червоточина; **-chniały,** *adj.* тлѣнный, гнилой, мозглый, сгнилый, спорченный; червоточный; **-chnieć,** v. Próchnieć.

Sprofanować, v. Profanować.

Sprosić, Sprasząć, *v. a.* запросить, запрашивать, пригласить, приглашивать, созвать, созывать; v. Prosić. [ная женщина.

Sprośnica, -y, *f.* распут-

Sprośnik, -a, *m.* распутный, блудный, безстидный человѣкъ; v. Plugawiec.

Sprośno-mowca, -y, *m.* сквернословъ; **-mowność,** -ści, *f.* сквернословіе; **-mowny,** *adj.* сквернословный.

Sprośny, *adj.* скверный, срамный, безстидный, распутный; * грубый, неотёсанный; *it.* страшный; sprośne mowy, сквернословіе; sprośnie gadać, сквернословить, говорить неблагопристойныя словá.

Sprostać, czemu, *v. n.* управиться, быть въ состояніи, въ силахъ что сдѣлать, смочь что.

Sprostować, v. Prostować.

Sprótу, *part. p.* спóротый.

Sprowa-dzać, -dzić, *v. a.* приводить, привесть; проводить, провесть; низводить, низвесть; сводить, свесть; отводить, отвесть; *it.* сводить, привозить, вынисывать; – się, *v. r.* сводиться, свесться; **-dzanie, -dzenie,** -ia, *n.* сведеніе, приведеніе, проведеніе; v. *verb.* Sprowadzać.

Spruchniałość, Spruchniały, *etc.*, v. Spróchniałość, Spróchniały, *etc.*

Spryca, -y, *f.* – ogniowa, пожарная труба; v. Strzykawka & Ogniowy.

Sprych, -u, *m.*, **Sprycha,** -y, *f.* спица (въ колесѣ).

Sprycować, *v. a.* набрызгивать.

Spryz, -u, *m.*, **Spryza,** -y, *f.* багоръ; подпора, деревянный столбъ.

Spryt, -u, *m.* острота; остроумие; *it.* спиртъ.

Sprzączka, -i, *f.* пряжка.

Sprzączkarz, -a, *m.* пряжечный мастеръ.

Sprządz, Sprząć, Sprzągać, Sprzęgać, *v. a.* спрячь, запрячь, запрягать, спрягать; сосворить (собакъ); соединить, совокупить.

Sprząg, -egu, *m.* упряжь; упряжка; пара лошадей или волóвъ запряженныхъ; * связь, союзъ, соединеніе.

Sprząść, v. Prząść, Uprząść.

Sprzątać, Sprzątnąć, *v. a.* прятать, спрятать; припрятать, прибирать, прибрать, убирать; sprzątnąć co, прибрать къ рукамъ; захватить, припрятать; sprzątnąć obóz, снять лагерь; sprzątnąć kogo, удалить кого; умертвить, убить кого; **Sprzątanie, Sprzątnienie,** -ia, *n.* убóрка, прибóрка; умерщвленіе кого.

Sprzeciwiać się, v. Przeciwić się.

Sprze-czać się, *v. r.* – się z kim, спорить, спориться, противорѣчить, прекословить; v. Przeczyć; **-czka,** -i, *f.* (sprzeczanie się), споръ; состязаніе; противорѣчіе, прекословіе; **-cznik,** v. Przeciwnik & Sprzeka; **-czność,** -ści, *f.* спорливость; противорѣчіе; любопрѣніе, склонность къ словопрѣнію, любовь къ спорамъ, къ состязанію; **-czny,** *adj.*, -cznie, *adv.* спорливый, сóрливый; прекословный; спорный.

Sprzęg, v. Sprząg.

Sprzęgać, v. Sprządz.

Sprzęganie, Sprzęgienie, -ia, *n.* запрягáніе, запряжка.

Sprzęgły, *adj. part.* сопряженный, запряженный; сосворённый.

Sprzęka, -i, *m.* спорщикъ, вздорщикъ, сварливецъ.

Sprzęt, -u, *m.*, **Sprzęty,** *pl.* утварь, (домашній) скаробъ; мебель; орудія; посуда; sprzęty gospodarskie, rolnicze, сельскохозяйственныя, земледѣльческія орудія; sprzęty kuchenne, кухонная посуда.

Sprzęża, -y, *f.*, **Sprzężaj,** -u, *m.* упряжка; v. Sprząg; **Sprzężenie,** v. Sprzęganie; **Sprzężny,** -a, -e, *adj.* способный, угодный къ упряжкѣ; **Sprzężysty,** *adj.* что можно соединять; могущій быть соединённымъ.

Sprzy-jać, *v. n.* благоприятствовать, доброхотствовать, доброжелательствовать; **-janie,** -ia, *n.* благоприятство, доброхотство, доброжелательство, благоволеніе; **-jaźniać, -jaźnić,** *v. a.* дѣлать кого благосклоннымъ; v. Przyjaźnić; **-jaźność, -jaźliwość,** -ści, *f.* благосклонность; **-jaźny, -jaźliwy,** -a, -e, *adj.* благосклонный.

Sprzykrzyć, v. Przykrzyć.

Sprzy-mierzeniec, -ńca, *m.* союзникъ; **-mierzeński,** -a, -ie, *adj.* союзный, союзническій; **-mierzeństwo,** -a, *n.* союзничество; **-mierzyć się** z kim, *v. r.* вступить съ кѣмъ въ союзъ; сдѣлать, заключить съ кѣмъ союзъ.

Sprzy-sięga, -i, *f.* заговоръ, бунтъ; **-sięgać się,** -sięgać się, *v. r.* дѣлать, сдѣлать заговоръ, сговориться съ кѣмъ на кого, на что, злоумышлять, бунтоваться; **-sięglec,** -glca, *m.*, **-sięźca,** -y, *m.*, **-sięźnik,** -a, *m.*, **-sięgły,** *adj. m.* соучастникъ въ заговорѣ, соумышленникъ, заговорщикъ, крамольникъ, бунтовщикъ; **-sięźenie,** -ia, *n.*, v. Sprzysięga; **-sięźny,** -siężony, v. Sprzysięglec.

Spuchły, *adj. part.* вспухлый; распухлый.

Spuchnąć, *v. perf.*, v. Puchnąć.

Spuścić, v. Spuszczać.

Spust, -u, *m.* спускъ, опускъ, спусканіе, спущеніе; плавка (по рѣкѣ); spust wody, стокъ, стеченіе воды; шлюзъ; spust stawu, sadzawki, спускъ, выпускъ воды изъ пруда; spust w bramach, опускная решётка; spust u strzelby, спускъ, собачка у ружья.

Spustoszały, *part. p.* опустошённый.

Spustoszyć, v. Pustoszyć.

Spuszczać, Spuścić, *v. a.* спускать, спустить; spuszczać drzewo, рубить лѣсъ на дровá; – oko (w pończosze), спускать пётлю; – oczy na dół, потупить глазá; nie spuszczać z oczu, не выпускать изъ глазъ; v. *sub:* Oko; – psa z łańcucha, спустить собáку съ цѣпи; – staw, wodę ze stawu, спустить пруды, воду изъ

Digitized by Google

прýда; spuścić kurek u strzelby, спустить курóкъ; spuszczać co rzeką, плáвить, сплавлять, сгонять по водѣ внизъ; – (= topić, *qu. v.*), растáпливать, растопить; spuścić (z ceny, taniéj), спустить, уменьшить, сбавить цѣнѣ, уступить дешéвле; – ogiera z klaczą, припускáть жеребцá съ кобылою; – komu co, уступить комý что; – z tonu, na kwintę, z kwinty, * сдѣлаться устýпчивѣе, присмирѣть, утихнуть, убавить спéси; – się, *v. r.* спускáться, спуститься; – się na kogo, полагáться, положиться, надѣяться на кого.

Spuszczanie, **Spuszczenie**, -ia, *n.* спускáніе, спущéніе.

Spychać, Zepchnąć, *v. a.* (*propr.* & *), спихивать, спихнуть, сбивать, сталкивать, столкнуть; сбить съ рукъ; **Spychanie**, -ia, *n.* спихиваніе, сталкиваніе.

Spytać się, *v. perf.*, v. **Pytać się**.

Spytlować, *v. perf.*, v. **Pytlować**.

Srać, *v. a. vul.* срать, испражняться; **Sracz**, -a, *m. vul.* 1. испражняющійся, кто испражняется; 2. нужникъ, нужное мѣсто; v. Prewet; **Sraczka**, -i, *f. vul.* понóсъ, дрисня; **Sraka**, -i, *f. vul.*, v. Dupa.

Sre-berko, -a, *n. dim.* серебрецò; **-brnik**, -a, *m.* 1. (rzemieślnik od srebra), серéбреникъ; художникъ, дѣлающій серéбряныя вѣщи; серéбряныхъ дѣлъ мастеръ; 2. (poczwórny grosz), серéбреный грошъ; 3. (sykiel żydowski), сребреникъ, сребрникъ, сикль, [еврéйская серéбреная монéта]; 4. *Bot.* (*potentilla argentea*), серéбреникъ, серебрáнка, могýщикъ серéбреный, гусéна лáпка, (травá); srebrnik Włoski, ziele, v. Białawiec; **-brniczy**, -a, -e, *adj.* серéбреничій, серéбреническій, серéбреников; **-brny**, -a, -e, *adj.* серéбреный, серебрáный; srebrna piana, серéбреная пѣна; srebrna ruda, серéбреная рудá; srebrna góra, серéбреный рудникъ, с. завóдъ; srebrnego koloru, серéбренаго цвѣта; серебровѣдный; srebrna moneta, серéбреная монéта; **-bro**, -a, *n.* серебрó; srebro malarskie, платкове, живописное серебрó, листовóе серебрó; żywe srebro, ртуть; żywém srebrem pokładać, ртýтить; v. Pokładać; srebro stołowe, (srebrne statki, sre rna służba), серебрó; серéбреная посýда; **-brogłów**, -u, *m.* серéбряная нарчá, глазéтъ; **-brogłowy**, -a, -e, *adj.* глазéтовый; **-brnyć**, *v. a.* серебрить; покрывáть серебрóмъ; **-brzysty**, *adj.* серебристый, содержащій въ себѣ примѣсь серебрá; *it.* серебрáстый, имѣющій цвѣтъ серебрá.

Średni, -ia, -ie, *adj.* седéдній, срéдній; ч рéдственный; посрéдственный; **Średnica**, -y, *f.* діáметръ, поперéчникъ; **Średnik**, -a, *m. Gram.* точка съ запятóю; **Średnio**, *adv.* срéдственно; **Średniówka**, -i, *f.* (w poezyi), цезýра; пресѣчéніе въ стихѣ.

Śrezoga, v. **Śrzeżoga**.

Sroczka, v. **Sroka**; **Sroczy**, *adj.* сорóчій, сорóчинъ; gniazdo sroczo, сорóчино гнѣздò **Sroczę**, -ęcia, *n.* сорóчій птенéцъ.

Śród ..., v. **Śródd ...**.

Środa, -y, *f.* середá, средá.

Środek, v. **Śrzodek**.

Srogi, *adj.*, **-go**, **-dze**, *adv.* стрóгій, сурóвый, жестóкій, лютый; страшный, ужáсный; **Srogość**, -ści, *f.* стрóгость, сурóвость, жестóкость, лютость.

Sroka, -i, *f.*, **Sroczka**, -i, *f. dim. H. n.* (*corvus pica*), сорóка.

Srokaciny, **Srokacinki**, *f. pl.* пѣжинки (у лошадéй); = **Srokaciszna**, -y, *f.* пестротá, пестрáна.

Srokacz, -a, *m.* пѣгая лошадь.

Srokatość, -ści, *f.* пеговатость, пестротá.

Srokaty, *adj.* пѣстрый, пѣгій.

Srokosz, -a, *m. H. n.* (dzierżba, dzierżwa, *lanius collurio*), сорокопýтъ; жулáнъ; жулáнъ, (птáца).

Srom, -u, *m.* срамъ; стыдъ; v. Hańba, Wstyd; **Sromać się**, *v. r.* срамиться; v. Wstydzić się; **Sromeżliwość**, -wy, v. Wstydliwość, -wy; **Sromocić**, *v. a.* срамить; v. Hańbić; **Sromota**, -y, *f.* срамотá, срамъ, стыдъ; *it.* дѣторóдные ýды; v. Hańba; **Sromotnik**, -a, *m.* срáмникъ; **Sromotny**, *adj.*, -nie, *adv.* срáмный, позóрный.

Śrót, **Śrótować**, v. **Szrót**, *etc.*

Srożeć, *v. n.* свирѣпствовать, свирѣпѣть, áриться, лютѣть.

Srożyć, *v. a.* дѣлать свирѣпымъ, стрóгимъ; – się, *v. r.*, v. Srożeć.

Śruba, **Śrubować**, v. **Szruba**.

Śrubowy grajcar, *m.* отвѣртка, отвѣртокъ.

Śrzedni ..., **Śrzedniówka**, v. **Średni ...**, **Średniówka**.

Śrzeżoga, -i, *f.* ржа, медвéяная росá; вѣлость прозябáемыхъ отъ стýжи и морóза.

Śrzód, -odu, *m.*, w śrzód, середи, мéжду, посрединѣ.

Śrzoda, -y, *f.* средá, середá.

Śrzodek, **Środek**, -dka, *m.* средина; купóчекъ; сéрдце въ овощáхъ; мякишъ въ хлѣбѣ; срéдство, спóсобъ; *it.* śrzodek, środek, -dku, *m.* средотóчіе; центръ; środek ciężkości (*centrum gravitatis*), средотóчіе тяжести; **Śrzodkobojny** ruch ciała, сила śrzodkobojna, *Phys.* центробѣжная сила; средобѣжная сила; v. Odśrzódpędna (siła); **Śrzodkować**, *v. n.* держáться средины, находиться въ срединѣ; быть посрéдственнымъ; посрéдствовать, быть посрéдникомъ; **Śrzodkowy**, *adj.* въ срединѣ находящіеся; śrzodkowa szpona, v. Szpona; **Śrzodopoście**, -ia, *n.* преполовéніе костá; крестообразная недѣля; перелóмъ постá; средина постá; **Śrzodosłoneczny**, *adj. Astron.* геліоцентрáческій; **Śrzodoziemny**, -a, -e, *adj.* средиземный; геоцентрáческій; śrzodoziemne morze, средиземное мóре; **Śrzódpał**, -u, *m. Opt.* фокусъ; зажигáтельная тóчка; **Śrzódpierśiowa** biona, *f. Anat.* (*mediastinum*), грудное средостѣніе: внутренняя грудная перепóнка; **Śrzódwaga**, -i, *f.* затерпáсъ; v. Płaskoprostownica; **Śrzódziemny**, -a, -e, *adj.* средиземный; śrzódziemne morze, средиземное мóре; **Śrzódzacze**, v. Średnik.

Śrzon, -u, *m.* инѣй; **Śrzonić**, **Śrzenić**, *v. a.* покрывáть инеемъ; **Śrzonieć**, **Śrzenieć**, *v. n.* покрывáться инеемъ; **Śrzonisty**, **Śrzenisty**, *adj.* иневатый, покрытый инеемъ; **Śrzonowaty**, *adj.* похóжій на инѣй; чáлый (о лошадяхъ).

Śrzyż, -u, *m.* льдина óсенью на рѣкáхъ плавающая. [грýдью.

Ssać, *v. a.* сосáть, кормиться

St! *interj.* тсъ! тише!

Stać, *v. n. & impers.* 1. стоять [на ногáхъ]; стоять, быть, находиться; остановáться; stać przy czém, держáться чегó; stać na czém, стоять на чѣмъ; stać za co, быть вмѣстѣ чегó; stać o co, дорожить чѣмъ; завелико почитать; stać na warcie, стоять на карáулѣ, на часáхъ; stać obozem, стоять лагерем; stać na kotwicach, стоять на якорѣ; stać stancyą, (mieszkać), жить, обитáть, имѣть жилище; stać na życie czyje, ставить сѣти комý; хотѣть умертвить кого; 2. быть достáточну (для какóго употреблéнія); staje, *Praes.* достáетъ; довóльно; достáточно; nie staje czego, недостáетъ чегó; nie staje mi pieniędzy, мнѣ недостáетъ дéнегъ; 3. **Stać się**, *v. r. impers.* стáться, случиться; v. Stawać (się); rzekł Bóg: niech będzie światłość. I stała się światłość, и рече Богъ: да бýдетъ свѣтъ, и бысть свѣтъ.

Stacya, -yi, *f.* стáнція; мѣсто остановки для отдыха или для перемѣны лошадéй; квартíра пóлка или áрміи; – (okrętów), отстóй, рéйда; – pocztowa, почтовая стáнція, ямъ; – mieszcza, станъ, стáвка у землемéровъ; stacye kościelne, страстныя стоянки.

Stacząć, v. **Stoczyć**.

Stadło, -a, *n.* двóйца, пáра, четá, самéцъ и самица (сáмка).

Stadnicze, -ego, *n.* дéньги за случку жеребцá.

Digitized by Google

Stadnik, -a, *m.* припускной жеребёнъ, binaнъ, бáранъ; табýнщикъ; надзирáтель стадъ.

Stadnina, -y, *f.* стáдо молодáго скотá; **Stadny, Stadowy,** *adj.* стáдный; табýнный; **Stado,** -a, *n.* стáдо; stado koni, табýнъ лошадей; stado (gęsi, wilków), стáдо, станицá; stado ptaków, стáя птицъ, стáдо птицъ.

Stągiew', -gwi, *f.*, **Stągiewka,** -i, *f. dim.* дощáнъ, дщáнъ, чанъ, кадь, кáдка, кáдочка для водý.

Staje, -a, *n.*, **Stajanie,** -ia, *n.* стáдія, [мѣра, состоящая изъ 125 геометрическихъ шаговъ]; v. Gony (roli).

Stajenka, v. Stajnia; **Stajenne,** -ego, *s. n.* плáта за стóило; **Stajenny,** -a, -e, *adj.* конюшенный, принадлежащій или относящійся къ конюшнѣ; służba stajenna, конюшенная слýжба; **Stajenny,** -ego, *s. m.* конюшій, надзирáтель конюшенъ; кóнюхъ; **Stajnia,** -i, *f.* стóило; конюшня; stajnia ciepła, (chlew zimowy), мшенáкъ.

Stal, -i, *f.* сталь; hart stali, крѣпость, твёрдость стáли.

Stalić, *v. a.* закáлить, навáрить стáлью; * укрѣпить, утвердить; **Stalica,** -y, *f.* глядило, ворониło; **Stalisty,** *adj.* изобилующій стáлью; **Stalka,** -i, *f.* мусáтъ; огнивo; [Stalmach, v. Kołodziej]; **Stalny, Stalowy,** *adj.* стальный; изъ стáли; **Stalogryz,** -a, *m.* рубáка; хвастýнъ.

Stałość, -ści, *f.* постоянство, непоколебимость, неизмѣнимость, трёрдость; плотность.

Stalować, *v. a.* навáривать стáлью, сталить.

Stalowy, v. Stalny.

Stały, *adj.* твёрдый, плотный; стóйкій, постоянный, твёрдый, непоколебимый; неперемѣнный.

Stan, -u, *m.*, **Stanik,** -a, *m. dim.* станъ, лифъ, крой у плáтья; состоянie, званie, родъ жизни; состоянie, óбразъ жизни; положенie; состоянie, сáла, возможность; состоянie, порядокъ; состоянie, чинъ; *it.* штатъ; **Stany, Państwa,** Чины Государственные; Штáты; Minister Stanu, Государственный Министръ; Rada Stanu, Стáтскій Совѣтникъ; Rada Stanu, Государственный Совѣтъ; stan małżeński, супружество; być w stanie co zrobić, быть въ состоянiи что сдѣлать; *it.* stan, станъ, стáція.

Stanąć, Stawać, *v. n.* остановáться, останáливаться; заключáться, опредѣлятся; производáться въ дѣйствie; окóнчиться; быть избрану; станáć u kogo gospodą, стать, остановáться у кого на квартирѣ; *it.* прибыть, пріѣхать; stanąć u kresu, достигнуть цѣли; stanąć (w sądzie), представляться, представиться; являться, явиться; *it.* stawać w sądach, отправлять дóлжность адвокáта; - komu na oczy, явиться, показáться кому на глазá; *it.* -, стоять; стáвиться [въ порядокъ]; (*o rzékach:*) stanąć, стать, замерзáть.

Stancya, -yi, *f.*, **Stancyjka,** -i, *f. dim.* квартирá, жилищe, жильё, гóрница, кóмната.

Stangrecić, Stangretować, *v. n.* быть кýчеромъ.

Stangrecki, *adj.* кýчерскій.

Stangret, -a, *m.* кýчеръ.

Stanie, -ia, *n.* стоянie; стóйка; привáлъ; стóило, конюшня; перемѣрie.

Stanieć, *v. perf.*, v. Tanieć.

Stanik, -a, *m.* 1. v. Stan; 2. лифъ; корсéтъ.

Staniuch, -a, *m.* кóнюхъ.

Sta-nowca, -y, *m.*, **-nowiciel,** -a, *m.* установитель, учредитель, основáтель; **-nowczy,** *adj.* рѣшительный; **-nowić,** **-nawiać,** *v. a.* стáвить, становить; останáвливать, остановить; предписывать, опредѣлять, устанáвливать; рѣшáть; - cenę, назначáть цѣну; - prawa, учреждáть, устанáвливать закóны; - syna, córkę, пристроить сына, дочь, назначить содержанie сыну, дочери; - wojsko, стáвить, располагáть вóйско; v. Postanowić; - się, *v. r.* стáвиться; стáвиться постóемъ; (о жидкостяхъ:) устáиваться; *it.* успокóиться; **-nowiciel,** v. Stanowca; **-nowicielka,** -i, *f.* установительница, учредительница, основáтельница; **-nowienie,** **-nawianie,** -ia, *n.* становленie; постановленie, учрежденie; v. Postanowienie; **-nowisko,** **-nowiszcze,** -a, *n.* становищe; становьe; постъ, мѣсто стрáжи; постóй военный; квартирá; постоянная квартирá; рéйда, отстóй; стáнція; кормá; *it.* притинъ; **-nowniczy,** -ego, *m.* квартирмейстеръ; **-nowny,** *adj.* постоянный, твёрдый, непоколебимый.

Stąpać, Stąpić, *v. a.* ступáть, ступить; [въ шáшкахъ:] двигать (шáшку); *it.* Stąpić, v. Stępować.

Stąpanie, Stąpienie, -ia, *n.* ступáнie, ступь.

Stąpor, v. Stępor.

Starać się, *v. r.* старáться; пещися, заботиться; ходить за...; áскать; **Staranie,** -ia, *n.* - (się) старáнie; попечéнie; рачéнie; хождéнie; **Staranność,** -ści, *f.* старáтельность, тщáтельность, рачительность; **Staranny,** *adj.* старáтельный, тщáтельный, рачительный, прилежный; staranne, *adv.* старáтельно, рачительно, прилежно.

Starcie, -ia, *n.* стирáнie; (osadnienie, sedno), осáдненie; v. Odparzelina, Odcisk.

Starczyć, *v. a.* доставлять; v. Dostarczać; *it.* ставáть, доставáть, быть достáточну, довольну.

Stargać, Stargnąć, *v. a.* разорвáть, расторгнуть; - włosy, взъерóшить, склочить волосы; - kogo, *истощить, изнурить, ослабить.

Stargować, - się, *v. a. & r.* сторговáть, -ся, условиться о цѣнѣ какóй-либо вещи.

Starka, -i, *f.* бáба, бáбушка; старýха, старýшка; *it.* стáрая куровáтка; starki w ulu, стáрые пчёлы.

Staro-dawny, *adj.* стародáвный, старинный, старобытный, древний; **-polski,** *adj.* Старопóльскій; * прямóй, искренний, откровéнный; **-polszczyzna,** -y, *f.* дрéвнія пóльскія обычаи, нрáвы и проч.

Sta-rość, -ści, *f.* стáрость; *it.* дáвность; дрéвность; вѣтхость; żyć do głębokiej (późnéj) starości, жить до глубóкой стáрости; umrzeć w (ze) starości, умерéть въ (отъ) стáрости; **-rościanka,** -i, *f.* дочь стáрости; **-rościc,** -a, *m.* сынъ стáрости; **-rościna,** -y, *f.* стáростиха; жена стáрости; **-rościński,** *adj.* стáростинскій; **-rosta,** -y, *m.* стáрость; владѣтель королевскаго имѣнія, [области-]начáльникъ, игемóнъ; **-rostwo,** -a, *n.* старóство; достóинство стáрости; **-roświecki,** *adj.* старинный; po staroświecku, *adv.* по старинному; **-roświeczyzna,** -y, *f.* старинá; **-rowieczność,** -ści, *f.* дрéвность; **-rowieczny,** *adj.* дрéвній; старинный; **-rowierca,** -y, *m.* старовѣръ; **-rowierstwo,** -a, *n.* старовѣрство; **-rowność,** **-rowny,** v. Staranność, Staranny; **-rozakonny,** 1. *adj.* старозакóнный, ветхозавѣтный; 2. *s. m.* еврей, жидъ; **-rożytność,** -ści, *f.* дрéвность; давнобытность; *it.* витяхъ, вещь дрéвняя; **-rożytny,** -a, -e, *adj.* дрéвній; давнобытный; historya starożytna, дрéвняя исторія.

Star-szeństwo, -a, *n.* старшинство; podług starszeństwa, по старшинству; **-szy,** *adj. compar.* стáрший; верхóвный; **-szyna,** -szyna, -y, *f.* старшина; v. Starszyzna; [Starty, *part. p.* (z zetrzeć), истёртый].

Sta-ruch, -a, *m.* старикъ, старичишко; **-ucha,** -y, *f.* старýха, старýшка; **-uchny,** v. Starutki; [**-ruszek,** -nku, *m.* старáнie, старáтельность, тщáнie, заботливость, попечéнie]; **-ruszek,** -szka, *m.* старичóкъ; **-ruszka,** -i, *f.* старýшка, старýшечка; **-rutki,** **-ruśki,** **-rusieńki,** **-rutеńki,** **-ruchny,** **-ruszny,** *adj.* стáренькій, старéхонькій, старéхонекъ, óчень стáрый; **Stary,** *adj.*, Staro, *adv.* (*propr. &* *) стáрый; многолѣтній; вѣтхій; stary, *s. m.* старикъ; po staremu, *adv.* по стáрому; по прежнему; такъ, какъ и прежде; v. Postaremu; stara pani, *зáдница; **Starzec,** -rca, *m.* стáрецъ, старикъ: *Bot*

Digitized by Google

starzec, ziele, (*senecio*), крестóвникъ, [растéніе]; **Starzeć**, *v. n.*, – **się**, *v. r.* старéть; стáриться; становáться стáрымъ; древнéть; **Starzuchny**, v. Starutki; **Starzyna**, –y, *f.* старьё; стáрыя, обветшáлыя вéщи; стáрое плáтье, бѣльё; вéтошь, ветóшье; стáрая рýхлядь.

Sta-teczność, *v. n.* (statecznym się stać, statku czyli statoczności nabierać), степенéться, остепенéться, начинáть быть степéннымъ, постоянным; **-teczność**, **-ści**, *f.* степéнность, степéнство; постоянство; **-teczny**, *adj.* степéнный, степенный, скрóмный, благочинный, порядочный; твёрдый, неизмѣнный; statecznie, *adv.* степéнно, постоянно, скрóмно, благочинно, порядочно.

Statek, **-tku** & **-tka**, *m.* 1. посýда, посýдина, сосýдъ, сýдно, [*pl.* сýдна, *gen.* сýденъ], прибóръ; *it.* statki, *pl.* орýдія; statki kuchenne, кýхонная посýда; statek wodny, *pl.* statki wodne, водохóдное сýдно, *pl.* водохóдныя судá [*gen.* судóвъ]; корáбль, ладья, челнъ, *etc.*; statek wojenny, kupiecki, воéнный, купéческій корáбль; 2. стáтокъ, достáтокъ, имѣніе, имýщество; v. *sub:* Dostatek (§); 3. постоянство, твёрдость, непоколебимость; степéнность; скрóмная жизнь; хорóшее поведéніе.

Statkować, *v. n.* степéнничать; вести скрóмную и степéнную жизнь; вестá себя хорошó, порядочно; быть степéннымъ, постоянным; nie statkować, гомозятъ, гомозиться; стоять или сидéть несмáрно; вертéться, *etc.*; v. Statkować & Nie-.

Statua, –yi, *f.* стáтуя & статýя; истукáнъ; v. **Posąg**.

Statura, v. **Postawa**, **Postać**.

Statut, –u, *m.* статýтъ, постановлéніе, устáвъ, учрежденіе.

Statyka, –i, *f.* стáтика, наýка о равновѣсіи твёрдыхъ тѣлъ.

Statysta, –y, *m.* полúтикъ, знатóкъ въ Государственныхъ дѣлáхъ; 2. статúстъ; **Statystka**, **Statystyczka**, –i, *f.* статúстка; **Statystyczny**, *adj.*, –nie, *adv.* статистúческій; **Statystyka**, –i, *f.* статúстика. [стáвъ, состáвъ.

Staw, –u, *m.* 1. прудъ; 2. су-

Stawać, v. **Stać**, **Stanąć**.

Stawarz, –a, *m.* конáтель

Stawiać, v. **Stawić**. [прудá.

Stawiączka, –i, *f.* прямúя бýквы въ печáти или письмѣ; stawiączką postawić, постáвить стоймя.

Stawiarka, –i, *f.* 1. копáніе прудóвъ; 2. илъ изъ прудá, служáщій на удóбриваніе.

Stawić, **Stawiać**, *v. a.* стáвить; стáвливать, становúть; разставлáть; поставлять; приставлять; стáвить, представлять; стáвить, стрóить, воздвигáть, выдвигáть; стáвить, рисковáть, отвáживать что; (w grze w karty:) stawić płatkę, стáвить [*v. perf.* постáвить] бетъ *abo* ремизъ; v. Czoło (komu stawić); – **się**, *v. r.* ставиться [на пр. въ судъ]; прибúть, предстáть; *it.* притворяться; показываться; – **się** komu, предстáть предъ кого, оказáться комý.

Stawidło, –a, *n.* стáвень, затвóръ. [ще; большóй прудъ.

Stawisko, –a, *n. augm.* прудá-

Stawka, –i, *f.* стáвка, вкладъ дéнегъ въ óбщую грýду.

Stawno-ciąg, **-prost**, *m.* = stawnoprosta *czyli* stawnociągła linia, *f.* перпендикулярная лúнія; **-ciągły**, **-prosty**, *adj.* перпендикулярный; **-prostownica**, –y, *f.* ýровень, ватерпáсъ.

Stawny, v. **Stawowy**.

Stawowaty, *adj.* суставный; v. Członkowaty.

Stawowy, *adj.* 1. суставный; относящійся къ суставу; sok stawowy, *Anat.* суставная влага; членосуставная влага; 2. (stawny, od stawu rybiego), прудовúй; woda stawowa, прудовáя водá.

Stębnować, Sztembnować, *v. a.* строчúть, настрáчивать; **Stębnówka**, Sztembnówka, –i, *f.* строчка, строчéніе.

Stęchlina, **Stęchlizna**, –y, *f.* тýхлость, протýхлость, вонь отъ гнилú; v. Tęchlina; **Stęchły**, *adj. p.* тýхлый, протýхлый; **Stęchnąć**, *v. n.* тýхнуть; v. Tęchnąć.

Stek, –u, *m.* стокъ; стечéніе; лýжа, лýжица.

Stęk, –u, *m.* стонъ, стонáніе.

Stękać, *v. n.* стонáть.

Stél-mach, –a, *m.* карéтникъ, колясникъ, колымáжникъ; **-mastwo**, –a, *n.* карéтное мастерство; **-waga**, Sztelwaga, –i, *f.* вáга у дышла, перéдняя вáга у карéты.

Stembnować, v. **Stębnować**.

Stem-pel, **Stę-pel**, **Sztem-pel**, **Sztę-pel**, **-pla**, *m.*, **-pelek**, **-lka** & **-plik**, –a, *m. dim.* 1. штéмпель, [орýдіе для клеймéнія металлúческихъ вещéй и товáровъ, тáкже для чеканéнія монéты]; чекáнъ; 2. клеймó, тамгá; 3. *Milit.* – (do muszkietów, do armat; wypchacz), шóмполъ; прибóйникъ, забóйникъ; 4. пестъ, пéстикъ; 5. (w sikawce, w rurze pompowéj), тóрбало, пóршень; 6. stempelki (w fortepianie), молотóчки; 7. (*w russtowaniu* = podpora), подпóра, подпóрка, подстáва, подстáвка; **-plarz**, –a, *m.* 1. штемпельмейстеръ, клеймáмій товáры; 2. рѣщúкъ штéмпелей; **-plować**, *v. a.* 1. штéмпелить, штемпелевáть; прикладывать (приложúть, *v. perf.*) штéмпель къ ...; клеймúть; клеймúть штéмпелемъ; прикладывать тáмгу; тамгúти; 2. заряжáть шóмполомъ; 3. подпирáть, подставлять подо что подпóрку; **-plowanie**, –ia, *n.* штемпелевáніе; приложéніе штéмпеля; приложéніе клеймá; клеймéніе; **-plowany**, *part. p.* клеймёный; штéмпелевый; papier stęplowany, гербóвая бумáга; stęplowany towar, клеймёные товáры; (v. Propáтенье); **-plówka**, –i, *f.* подпирáніе, подкрѣплéніе; **-plowy**, *adj.* 1. штéмпельный; stęplowy papier, гербóвая бумáга; 2. шóмпольный.

Step, –u, *m.* степь.

Stępa, –y, *f.* стýпа, ягóть; пестъ; толкýша; толчéя.

Stępak, –a, *m.* инохóдецъ; лóшадь, бѣгущая инохóдью.

Stępel, v. **Stempel**.

Stępia, –i, *f.* инохóдь; шагъ, ступь. [**Tępieć**.

Stępić, **Stępiać**, v. **Tępić**,

Stępka, –i, *f. dim.* 1. стýпка, мáлая стýпа; толкýшка; пéстикъ; 2. (u szkut), киль.

Stępkarz, **Stępnik**, –a, *m.* кто толчéтъ въ стýпѣ.

Stęplarz ... **Stęplowy**, v. **Stemplarz** ... **Stemplowy**.

Stępor, –a, *m.* толкáчъ, пестъ; пóршень въ насóсахъ.

Stępować, *v. a.* (stąpić sukno), мочúть сукнó.

Stér, **Styr**, –u, *m.* 1. (*propr.* & *) руль, кормúло, правúло, [*cfr.* Прáвило], пóтесь; 2. (u ptaka), правúльное пéрò, *pl.* правúльныя пéрья; 3. stér wiatrakowy, мéльничное правúло. [чáть.

Stérczyć, **Styrczyć**, *v. n.* тор-

Sternal, v. **Trzmadel**.

Stérnictwo, –a, *n.* кормúтельство, правлéніе, управлéніе, направлéніе корабля; * правлéніе, начáльствованіе; **Stérniczy**, *adj.* относящійся къ кóрмчему, кóрмщику; **Stérnik**, **Styrnik**, –a, *m.* кóрмщикъ, кóрмчій; рулевóй; штýрманъ; * правúтель, начáльникъ, предводúтель; **Stérować**, **Styrować**, *v. a.* прáвить, управлять корабле́мъ; **Stérowy**, **Styrowy**, *adj.* рулевóй, правúльный; pióra styrowe, правúльныя [*abo* рулевúя] пéрья.

Stęsknić się, **Stękać**, **Stężyć**, v. Tęsknić, Tężeć, Tężyć.

Stłaczać, **Stłoczyć**, *v. a.* сжимáть, сжать; сдавливать, сдавлять.

Stłoczysty, *adj.* сжимáемый, что мóжно сжимáть.

Stłuc, *v. a.* столóчь, истолóчь; разбúть, разломáть.

Sto, *gen.* stu & sta, *num. card.* сто; сóтня.

Stochmal, –u, *m.* мучнáя пыль.

Stocek, –czka, *m.* святóкъ, колóдка, колóдочка. [питьá.

Stocki, –ów, *pl.* остáтки отъ

Stoczyć, *v. perf.*, v. **Toczyć**.

Stodoła, –y, *f.* хлѣбный сарáй, житница. [вѣкъ.

Stofuncle, –ia, *n.* стофунто-

Stofuntowy, *adj.* стофунтовúй.

Digitized by Google

Stóg, -ogu, *m.* стогъ, скирдъ.

Stojączka, -i, *f.* стоя́чка; w stojączki, стойко́мъ, стоймя́.

Stojak, -a, *m.* лѣни́вецъ, лѣ́нець, лежебо́къ, тунеядецъ.

Stójka, -i, *f.* прити́нъ; карау́лъ; сто́йка, почтовая о́чередь.

Stok, -u, *m.* стокъ, спадъ, протокъ воды́; водоёмъ, цистерна; *Fortf.* гласёсъ.

Stokfisz, **Sztokfisz**, -u, *m.* треска́, ры́ба.

Stokroć, *adv.* 1. стокра́тно, сто разъ; 2. **Stokroć**, -ci, *f.*, **Stokrótka**, -i, *f. Bot.* Ивано́въ цвѣтъ; бѣльцы́; маргари́тки; v. Mateczniik, Królik.

Stokrotny, *adj.* стокра́тный.

Stół, -ołu, *m.* столъ; столъ, ку́шаніе; столъ судѣ́йскій.

Stoła, **Sztoła**, -y, *f.* (w górn.) штольня.

Stóla, **Stuła**, -y, *f.* епитрахи́ль.

Sto-larz, -a, *m.* столя́ръ, столя́ръ; -**larczyk**, -a, *m.* подмастерье (у) столяра́; -**larka**, -i, *f.* столяри́ха, столяри́ха; жена́ столяра́; -**larnia**, -i, *f.* столя́рня, столя́рня; -**larski**, *adj.* столя́рскій, столя́рскій; stolarska robota, столя́рная рабо́та; -**larstwo**, -a, *n.* столя́рное ремесло́; -**larszczyzna**, -y, *f.* столя́рное изде́лье.

Stolcować, **Stolczyć**, *v. a.* испражняться.

Stolec, -lca, *m.* сѣда́лище; престо́лъ; столи́ца, престо́льный го́родъ; основа́ніе; су́дно для испражне́нія, стольчо́къ; *it.* са́мое испражне́ніе, калъ.

Stolecie, -ia, *n.* столѣ́тіе, сто лѣтъ, вѣкъ.

Stołeczek, -czka, *m. dim.* сту́лъ, сту́льчикъ; v. Stolec; - dziecinny, ма́ленькое су́дно для дѣте́й; **Stołecznik**, -a, *m.* престо́льникъ; **Stołeczny**, *adj.* столи́чный; stołeczne miasto, столи́чный го́родъ; столи́ца; **Stołek**, -łka, *m.* стулъ; v. Zedel. [вы́й.

Stoletni, *adj.* столѣ́тній, вѣко-

Stolica, -y, *f.* 1. столи́ца, столи́чный го́родъ; гла́вный го́родъ; 2. престо́лъ; столица ś. Apostolska, Па́пскій престо́лъ; **Stoliczny**, *adj.* столи́чный; stoliczne miasto, столи́чный го́родъ.

Stolik, -a, *m.* сто́ликъ; stolik mierniczy, ме́ензула, метри́ческій сто́ликъ, употребля́емый для съёмки.

Stolistny, *adj.* столи́стный.

Stolnica, -y, *f.* столова́я доска́ въ пова́рнѣ, доска́ для крошенія мяса.

Stol-nik, -a, *m.* сто́льникъ; -**nikostwo**, -a, *n.* зва́ніе, чинъ, должность сто́льника; -**nikowa**, -éj, *f.* жена́ сто́льника; -**nikówna**, -éj, *f.* дочь сто́льника.

Sto-łować, *v. a.* содержа́ть кого́ на хлѣ́бахъ; доставля́ть пи́щи за пла́ту; - **się**, *v. r.* - się u kogo, быть у кого́ на хлѣ́бахъ; -**łowanie**, -ia, *n.* доставле́ніе пи́щи; -**łownik**, -a, *m.* нахлѣ́бникъ; пользу́ющій столо́мъ за пла́ту; -**łowy**, *adj.* столови́й; столовые sprzęty, столови́й прибо́ръ; stołowa rozmowa, разгово́ръ за столо́мъ; izba stołowa, столова́я; dobra stołowe, столова́я имѣ́нія; stołowy dochód, столова́я дохо́ды; stołowa noga, столова́я нога́.

Stonka, -i, *f. H. n.* (*coccinella*), коза́вка; v. Czerwiec.

Sto-nóg, -oga, *m.*, -**noga**, -i, *f. H. n.* (*oniscus asellus*), мокри́ца; стоно́гъ, [насѣко́мое]; stonóg morski, сороконо́жка; -**nogi**, *adj.* стоно́гій; -**nogowiec**, -wca, *m. Bot.* (*asplenium scolopendrium*), многоголо́вникъ, [? расте́ніе]; -**oki**, -**oczny**, *adj.* стоо́кій, стогла́зый.

Stopa, -y, *f.*, **Stopka**, -i, *f. dim.*, **Stopeczka**, -i, *f. dim. secund.* стопа́, ступня́ [ни́жняя часть ноги́]; od stóp do głowy..., v. *sub*: Głowa; (= trop stopy, *etc.* ślad), слѣ́дъ, знакъ ступня́ мѣ́ркаго; *it.* нога́; (pewna miara), стопа́, футъ; stopa miennicza, моне́тная про́ба.

Stopić, *v. perf.*, v. **Topić**.

Stopień, -pnia, *m.* ступе́нь, ступе́нька, сте́пень; сте́пень, классъ; поря́докъ; сте́пень, колѣ́но; гра́дусъ; *Geom.* (*gradus*), гра́дусъ; *Arithm.* (*potentia*), сте́пень; *Gramm.* (*gradus*), сте́пень; stopień równy (*positivus*), wyższy (*comparativus*), najwyższy (*supertativus*), положи́тельная, сравни́тельная, превосхо́дная сте́пень; stopniami, po stopniach, степе́нно; степеня́мъ; w najwyższym stopniu, въ вы́сшей [высоча́йшей] сте́пени; do najwyższego stopnia, до кра́йней сте́пени; stopień w tyle karety, запя́тки.

Stopnieć, *v. perf.*, v. **Topnieć**.

Stopnik, -a, *m.* 1. ры́ба въ оди́нъ футъ длино́ю; 2. мѣ́ра длины́ на фу́ты раздѣ́ленная.

Stopnio-wać, *v. a. Gramm.* измѣня́ть [прилага́тельное] по степеня́мъ; -**wanie**, -ia, *n.* постепе́нное возвыше́ніе, восхожде́ніе, приращеніе; постепе́нность; *cfr.* & v. *verb.* Stopniować.

Storc, **Storcz**, -u, *m. Archit.* (gzyms nade drzwiami), наддве́рный коса́къ, прито́лока, ве́рхній бру́съ у двере́й; (w górn.), отва́лъ, обва́лъ; storcem, na storcz, торчко́мъ, торчмя́, стойма́, стойко́мъ; **Storczyć**, v. Sterczyć; **Storczyk**, -a, *m. Bot.* коку́шкины слёзки; **Storczypięta**, **Storzypięta**, -y, *m.*, **Storzypiętka**, -i, *m. dim.* хвосту́нъ, самохва́лъ; **Storzyszek**, -szka, *m. Bot.* (*clinopodium*), постёльница, постёльная трава́; базили́ка; пахучка.

Stos, **Stós**, **Stus**, -u, *m.*, **Stosik**, -a, & **Stosek**, -ska, *m. dim.* толчёкъ, сово́къ, уда́ръ толкну́вшаго, тычо́къ, тума́къ, *pop.* тулумба́къ; ку́ча, гру́да; stos książek, ку́ча книгъ; (aktów), связка; *it.* кладка, клѣтка, поле́ница; костёръ; stos Wolty, Во́льтовъ столбъ, [гальвани́ческій столбъ].

Stosił, -u, *m. Bot.* (wielosił, v. Leczywrzód, *panax*), стоси́лъ, всёси́лъ, [расте́ніе].

Sto-sować, *v. a.* сообража́ть; спора́вливать, прила́живать; приноровля́ть, приноро́вливать; относи́ть къ...; - **się**, *v. r.* сообража́ться; приноро́вливаться; относи́ться; прилега́ть; быть прили́чну; stosować się do czasu, сообража́ться со вре́менемъ; примѣня́ться къ вре́мени; приноро́вливаться къ вре́мени; -**sownie**, *adv.* сообра́зно; соотвѣ́тственно, схо́дственно, прили́чно; относи́тельно; stosownie do czasu, do okoliczności, сообра́зно съ обстоя́тельствами; -**sowność**, -ści, *f.* сообра́зность, соотвѣ́тственность, соразмѣ́рность; (zgodność), схо́дство, схо́дственность; -**sowny**, *adj.* сообра́зный, соотвѣ́тственный, соразмѣ́рный; схо́дный, схо́дственный; прили́чный, благоприли́чный.

Stosuga, -i, *f.* промежу́токъ ме́жду кирпичо́мъ въ ка́менной стѣнѣ.

Stosunek, -nku, *m.* отноше́ніе; относи́тельность; разме́ръ; соразмѣ́рность, соотвѣ́тственность, соотвѣ́тствіе, соотвѣ́тствованіе; *Mathem.* пропо́рція; ра́вство двухъ отноше́ній; - arytmetyczny, пропо́рція, ариѳмети́ческая; - geometryczny, пропо́рція геометри́ческая; wejść z kim w stosunki, войти́ съ кѣмъ въ сношенія, въ связь; stosunki się zmieniły, отноше́нія измѣни́лись; -**sunkowy**, *adj.*, -**sunkowo**, *adv.* относи́тельный; соразмѣ́рный; соотвѣ́тственный.

Stotysięczny, **Stutysięczny**, *adj. num. ord.* стоти́сячный.

Stowarzyszać, **Stowarzyszyć**, *v. a.* совокупля́ть, совокупи́ть въ общество, сдружа́ть, подружа́ть, подружи́ть; - **się**, *v. r.* - się z kim, соста́вить о́бщество, войти́ въ о́бщество, сдружи́ться, подружи́ться.

Stowrzód, -odu, **Stowrzodowiec**, -wca, *m. Bot.* (*lysimachia nummularia*) полу́шечная трава́; полу́шечникъ; вербе́йникъ полу́шечный; деньжникъ; луговой чай; лужайникъ.

Stożek, -żka, *m. dim.* (v. Stóg), стожёкъ, небольшой стогъ; *Mathem.* ко́нусъ; ке́гель.

Stoziarn, **ziele**, v. **Molownik**.

Stoziarnisty, -a, -e, *adj.* стозерни́стый.

Strąbić, **Strębić**, **Strębować**,

Digitized by Google

v. a. созвáть, созывáть трубóю, собрáть, собирáть, трубúть къ

Strącać, v. **Strącić.** [сóбру.

Strącenie, v. **Tracenie.**

Strącaniec, -ńca, *m.* 1. осуждéнный на смерть; 2. пропáвшій.

Strach, -u, *m.* страхъ; ужасъ; боязнь; опасéніе, опáсность; *it.* страхъ, страшúлище; strach mocny, привидѣніе, домовóй дѣдушка; strach mnie bierze, страхъ [*abo* ужасъ] менá берётъ; страхъ на менá нахóдитъ; мнѣ стрáшно; страхъ напáлъ на менá; strach go napadł, ogarnął, opanował, przeraził, przejął, страхъ напáлъ [*abo* нашёлъ] на него; страхъ овладѣлъ имъ; страхъ постúгъ его; страхъ объялъ (обнялъ) его; strachu kogo nabawić *abo* komu narobić, привéсть кого въ страхъ [*abo* въ ужасъ]; навести [*abo* навéсть] на кого страхъ; настращáть, напугáть, испугáть кого; od strachu, ze strachu, отъ стрáху, со стрáху; отъ испýга, съ испýга; ze (od) strachu niewiedzieć co robić, съ испýга [*abo* со стрáху] не знать что дѣлать; ze strachu drzéć, дрожáть со стрáха, отъ стрáху; дрожáть отъ ужаса; ze strachu umarł, съ испýга умеръ; strach miéć, w strachu być o kogo, o co, бóиться; быть въ стрáхѣ; опасáться; безпокóиться; заботиться о (*c. Praepos.*); со стрáхомъ ожидáть; aż strach, страхъ, стрáшно, ужáсно; głupi aż strach, онъ ужáсно глупъ; страхъ какъ глупъ; śmierdzi aż strach, онъ ужáсно воняетъ; *it. strach,* (*c. Infinit. etc.*) страхъ, стрáшно; ужáсно; strach patrzeć na to, страхъ, стрáшно смотрѣть на ýто; strach wspomnieć o tém, страхъ, стрáшно о томъ вспóмнить; strach mnie czego, kogo, боюсь чегó, когó; strach mnie o co, o kogo, боюсь, опасáюсь за что, за когó.

Stra-chać się, -chować się, v. **Bać się;** -**chliwy,** *adj.* страшлúвый, боязлúвый, пуглúвый; -**chliwość,** -**ści,** *f.* страшлúвость, боязлúвость, пуглúвость; -**chopłód,** -**oda,** *m.* боязлúвецъ, боящійся пустýхъ страхóвъ; -**chowisko,** -**a,** *n.* страшúлище, пýгалище, пýгало; -**chowity,** *adj.* устрашáющій; угрозáтельный.

Stracić, *v. perf.,* v. **Tracić.**

Strą-cić, -cać, *v. a.* свéрнуть, свергáть; низвéргнуть, низвергáть; столкнýть, сталкивать; сбить, сбивáть; strącić kogo z tronu, свéргнуть, низвéргнуть когó съ престóла; -**canie,** -**cenie,** -**ia,** *n.* низвержéніе, свержéніе, низвергáніе, свергáніе, сталкиваніе.

Strą-czasty, -czysty, Strączny, *adj.* стручúстый, приносящій много стручкóвъ; стручковáтый, имѣющій видъ стручкá; -**cze,** -**a,** *n. collect. Bot.* стручкú; słodkie strącze, *Bot.* (*siliqua dulcis*), слáдкіе рожкú; Турéцкіе рожкú; рожкóвое дéрево; дáвій хлѣбъ; -**czek,** -**czka,** *m.* стручёкъ; -**czkowaty,** *adj.* стручковáтый, имѣющій видъ стручкá; -**czkowy,** *adj.* стручковáтый, стручковáдный, стручкообрáзный; -**czyna,** -**y,** *f.* стручкóвая шелухá; -**czysty,** v. Strączasty.

Stradać, *v. a.* терять, лишáться чегó, трáтить что; **Stradny,** *adj.* потерáнный, утрáченный; **Stradza,** -**y,** *f.* бѣдá, бѣдствіе, нищетá.

Strafiać się, Strafić się, *v. r.* - z kim, нечáянно (случáйно) встрѣтиться съ кѣмъ, сойтися съ кѣмъ; *it.* (o rzeczach), v. Zgadzać się.

Stragan, -**a,** *m.,* **Straganek,** -**nka,** *m. dim.* бýдка, столъ, лáвка со съѣстнúми припáсами, хлѣбная лáвка, мясная лáвка.

Stragarz, Strangarz, -**a,** *m.* брусъ, перекладина.

Strąk, -**a,** & -**u,** *m.,* **Strąki, Stręki,** *m. pl.,* **Strączek,** -**czka,** *m. dim.* стручъ, стручёкъ; **Strąkowaty,** *adj.* стручковáтый, имѣющій видъ стручкá, стручковúдный; **Strąkowy,** *adj.* стручкóвый; strączkowy owoc, стручкóвый плодъ.

Strangurya, -**yi,** *f. Med.* странгýрія, болѣзненное истеченіе мочú; запóръ [*abo* останóвка] мочú; мочерѣзъ.

Strapić, *v. perf.,* v. **Trapić.**

Strapienie, -**ia,** *n.* скорбь, прискóрбіе, огорчéніе.

Stra-szenie, -**ia,** *n.* страшéніе, стращáніе, пугáніе, испугáніе, úспугъ; -**szliwie,** -**sznie,** -**szno,** *adv.* стрáшно, ужáсно, чрезвычáйно; -**szliwość,** -**szność,** -**ści,** *f.* страшлúвость, пужлúвость, пуглúвость; *cfr.* & v. Straszliwy; -**szliwy,** -**szny,** *adj.* стрáшный, ужáсный; приводящій въ страхъ, въ ужасъ, причиняющій страхъ, ужасъ; чрезвычáйный, необыкновéнный, ужáсный, огрóмный; straszna potęga, чрезвычáйное могýщество; огрóмная сила; сильная власть; *it.* straszliwy, страшлúвый, боязлúвый, пужлúвый, пуглúвый; -**szница,** -**y,** *f.* стрáшная жéнщина; *cfr.* Obrzydnica & Straszník; -**szník,** -**szyciel,** -**a,** *m.* стрáшный человѣкъ; * страшúлище, чудóвище; лютый, жестóкій, свирѣпый человѣкъ; -**szno,** -**szność,** -**szny,** v. Straszliwie, Straszliwość, Strzaszliwy; -**szyć,** *v. a.* стращáть, страшáть, приводить въ страхъ, въ ужасъ, пугáть, испугáть; *it.* отгонáть; straszy w tym domu, въ этомъ дóмѣ страшáтъ [*abo* поселúлись] домовúе; въ этомъ дóмѣ чéрти вóдятся; (здѣсь) въ этомъ дóмѣ не чисто; -**szyciel,** v. Straszník; -**szycielka,** v. Strasznica; -**szydło,** -**a,** *n.,* straszydła, *pl.* страшúло, страшúлище, чудóвище; пýгалище, пýгало; ночнóе привидѣніе; straszydło widome (na ptaki), пýгало, чучело [на птицъ].

Strata, -**y,** *f.* потéря, урóнъ, ущéрбъ; трáта; - czasu, потéря врéмени.

Stra-teg, -**a,** *m.* стратúгъ, военачáльникъ; опытный въ войнѣ; -**tegiczność,** -**ści,** *f.* военное искýсство; -**tegiczny,** *adj.* стратегúческій; -**tegik,** -**a,** *m.* стратúгъ; опытный въ войнѣ; -**tegia,** -**ii,** *f.* стратéгія; военная наýка; военное искýсство.

Stratny, *adj.,* -**nie,** *adv.* расточúтельный; v. Utratny.

Stratować, **Stratowanie,** v. **Tratować,** *etc.*

Strawa, -**y,** *f.* пúща; - bydlęca, комръ скóтный; - psia, собáчья ѣдá; скéрная пúща; собáчій кормъ.

Strawić, *v. a. perf.* расточúть, промотáть; v. Trawić.

Stra-wne, -**ego,** *n.* плáта [*abo* дéньги] за столъ, *abo* за содержáніе; харчевúя дéньги; -**wnik,** -**a,** *m.* нахлѣбникъ; -**wność,** -**ści,** *f.* пищеварéніе, варéніе въ желýдкѣ; -**wny,** *adj.* удобоварúмый; удобоварящій; съѣстнúй, снѣдный; -**wować,** *v. a.* kogo, 1. кормúть когó, содержáть когó на хлѣбахъ, доставлять кому пúщу за плáту; 2. дáвать кому кормовúя дéньги.

Straż, -**y,** *f.* стрáма; караýлъ, стрáжа; караýлъ, арéстъ; стóрожъ, часовóй; стережéніе, хранéніе, бережéніе; - nocna, ночнáя стрáжа; ночнóй караýлъ; - honorowa, почётный караýлъ; - pograniczna, пограничная стрáжа; - miejska, городскáя стрáжа; przednia straża, передовóй караýлъ, [*abo* постъ]; авангáрдъ; tylna straża, зáдняя стрáжа; арієргáрдъ; polna straż, placowa straż, v. Placówka; *it.* straż, конвóй, эскóртъ; -**żnica,** -**y,** *f.* подзóрная бáшня; каланчá; -**żniczy,** -**ego,** *m.,* -**żnik,** -**a,** *m.* стрáжникъ, стражъ, стóрожъ, караýльщикъ; - przy rogatkach, таможенный служúтель, надсмóтрщикъ.

Strębować, v. **Strąbić.**

Strecha, v. **Strzecha.**

Stre-czyć, *v. a.* - komu co, доставлять, рекомендовáть; -**czyciel,** v. Rajfur; -**cielka,** *f.,* v. Rajfurka; -**czyfura,** -**y,** *m.* тотъ, котóрый доставляетъ кладь или грýз извóщику.

Stre-fa, -**y,** *f.,* -**fka,** **Strewka,** -**i,** *f. dim.* полосá, полóска; *Geogr.* - świata, пóлосъ земли; - podgorzała, горáча, жáркій пóлосъ; - umiarkowana, умѣренный пóлосъ;

Digitized by Google

– zimna, холодный взглядъ; **Strefić, –fować,** *v. a.* полосовать, распологывать, распологовать; **–fisty,** *adj.* полосатый, дорожчатый. [ty, *etc.*, v. **Strąk,** *etc.*

Stręk, Strękowy, Strękowa-

Streścić, *v. a. perf.* выразить вкратцѣ; выразить въ короткихъ словахъ; сказать что немногими словами.

Stręt, –u, *m.*, v. **Wstręt**; na stręcie, удобно, при рукѣ находящійся.

Strętwa,–y, *f. H. n.*, v. **Drętwik.**

Strętwieć, Strętwiałość, *etc.* v. **Dretwieć, Zdrętwieć, Drętwiałość.**

Strof, –u, *m.* пѣня; штрафъ.

Stro-farz,–a, *m.* судья правовъ; цензоръ; **–fować,** *v. a.* штрафовать, налагать штрафъ; дѣлать выговоръ, журить, бранить; **–fowanie,** –ia, *n.* штрафованіе; выговоръ, словесное наказаніе.

Stroić, *v. a. impf.* наряжать, убирать; украшать; приготовлять, распоряжать; żarty, żarciki z kogo stroić, шутить; насмѣхаться, издѣваться надъ кѣмъ; stroić minę, принимать видъ; дѣлать ужимки; жеманиться; powagę stroić, принимать важный видъ; stroić, *Mus.* строить, ладить, налаживать; stroić się, *v. r.* наряжаться, убираться, щеголять; **Stroiciel,** –a, *m.*, **–ciel-ka,** –i, *f.* убѣрщикъ, убѣрщица; щеголь, щеголиха; stroiciel instrumentu, настройщикъ.

Strój, *gen.* stroju, *m.* нарядъ, уборъ; образъ одѣянія, мода; мундштукъ на духовыхъ музыкальныхъ инструментахъ; строй, согласіе въ звукахъ музыки; *it.* строй, порядокъ, готовность; strój na głowę, головной уборъ; strój kobiecy, męski, женскій, мужескій нарядъ; strój koński, приборъ верховой лошади, збруя; bobrowy strój, бобровая струя; **Strojenie,** – się, –ia, *n.* убираніе, наряжаніе; *Mus.* строеніе налаживаніе; **Strojnie, Strojno,** *adv.* нарядно; щегольски; стройно; **Strojnik,** –a, *m.* ключъ, молотокъ для настройки; **Strojnić,** –sia, *m.* щеголь; **Strojnisia,** –i, *f.* щеголиха; **Strojność,** –ści, *f.* убранство, нарядъ; **Strojny,** *adj.* нарядный, убранный; стройный, согласный.

Stroka, –i, *f.*, **Stroczka,** –i, *f. dim.* галунъ, позументъ.

Strokaty koń, *m.* пѣгая лошадь.

Strona, –y, *f.*, **Stronka, Stroneczka,** –i, *f. dim.* сторона; бокъ; страна; страница; сторона, партія; сторона, польза; prawa strona, правая сторона; лицевая сторона; лицо; lewa strona, лѣвая сторона; изнанка; odwrotna strona, оборотъ; ze wszystkich stron, со всѣхъ сторонъ; strona powodowa skarząca, истецъ; v. **Powód**; strona odporna, poszwana, отвѣтчикъ; cztery strony świata, четыре страны свѣта.

Strona, v. **Struna.**

Stronczek, v. **Strączek.**

Stronić, *v. n.* – od kogo, od czego, убѣгать, избѣгать отъ кого, отъ чего; устраняться, уклоняться, удаляться.

Stronica, Stronnica, –y, *f.* страница (въ книгѣ).

Stronniczy, Stronny, –a, –e, *adj.* пристрастный; лицепріятный; односторонній; посторонній.

Strop, –u, *m.* потолокъ; strop niebios, сводъ небесный; небосводъ.

Stroplić, v. **Wytroplić**; – się, **Storoplić się,** *v. r. perf.* оторопѣть, испугаться, ужаснуться.

Stroskać się, *v. r.* опечалиться, огорчиться; грустить; **Stroskany,** *part. p.* опечаленный, огорченный, печальный, грустный.

Stróż, –a, *m.* сторожъ; nocny stróż, ночной сторожъ; anioł stróż, ангелъ хранитель; stróż u kuszy, взводъ у лука; stróż wozowy, шкворень, сердечникъ.

Stróża, –y, *f.* страна, ночной караулъ.

Stróżka, –i, *f.* сторожиха.

Stróżne, –ego, *s. n.* подать на содержаніе дворцового караула.

Stróżowa, –éj, *f.* сторожиха; жена сторожа; **Stróżować, Stróżyć,** *v. n.* сторожить; быть сторожемъ; караулить.

Stróżowy, *adj.* сторожевъ.

Struć, *v. perf.*, v. **Truć.**

Stru-chlałość, –ści, *f.* оторопѣлость, оробѣлость, оцѣпенѣлость; **–chlały,** *adj.* оторопѣлый, оробѣлый, оцѣпенѣлый; **–chléć,** *v. n. perf.* оторопѣть, оробѣть; v. **Truchleć**; **–chienie,** –ia, *n.* оторопѣніе, оробѣніе.

Strucle, v. **Otrucie.** [бѣніе.

Strucia, Strucelka, –i, *f. dim.* кулитъ. [dzony, v. *sub:* **Trudzić.**

Strudzenie, Strudzić, Stru-

Strug, –a, *m.* стругъ; скобель, рѣзецъ; *it.* strug, struch, стругъ, родъ бѣрокъ.

Struga, –i, *f.* [дождевой] ручей; протокъ воды струя; strug łez, потокъ слезъ; слезный токъ.

Strugać, v. **Struzyć.**

Strugacz, –a, *m.* стружащій, кто скоблитъ.

Strugadlny, Strugalny, *adj.* для скобленія употребляемый.

Strugałek, –łka, *m.*, **Strugałka,** –i, *f.* рѣзная фигура, балаванчикъ. [скобленіе.

Struganie, –ia, *n.* струженіе,

Struganiina, –y, *f.* долгое струженье, скобленье.

Strugarz, v. **Snycerz.**

Strukcsasy, Strukcsy, –ego, *s. m.* стольникъ; форшнейдеръ.

Struktura, –y, *f.* строеніе, зданіе; расположеніе строенія, устройство.

Strum, –u, *m.*, v. **Wole.**

Strumień, –nia, *m.* ручей, потокъ; strumieniem, strumieniami, потоками; krew strumieniem płynęła z rany, изъ раны его лилась кровь потоками; strumienie łez wylewać, лить потоки слезъ; проливать много слезъ, заливаться слезами.

Strumyczek, –czka, **Strumyszczek,** –szczka, *m. dim.*, v. **Strumyk,** –a, *m.* ручей, ручеекъ, ручеечекъ.

Struna, Stróna,–y, *f.*, **Strunka, Strónka, Struneczka, Stróneczka,** –i, *f. dim.* струна, струнка, струночка; **Strunny, Stróny, Strunowy,** *adj.* струнный.

Strup, –a, & –u, **Strupek,** –pka, *m. dim.* струпъ; strupy na głowie, струпъ на головѣ; мѣлуди; strup słodki, бѣлый струпъ; v. **Ognipióro**; strupy końskie, мокрецъ колѣнный [у лошадей]; **Strupek,** –pka, *m. dim.* струпикъ; **Strupiastość,** –ści, *f.* струповатость; **Strupiasty, Strupisty, Strupiiwy,** *adj.* струповатый, имѣющій струпья.

Strupieszałość, Strupiałość, –ści, *f.* гниль, гніеніе.

Struś, –sia, *m. H. n.* (*struthio*), струусъ; **Strusi,** *adj.* струусовый; pióra strusie, струусовыя перья; strusi żołądek, * крѣпкій, здоровый желудокъ; *Bot.* strusie pióro, (*osmunda struthiopteris*), чистоустъ крылатый; = v. *sub:* Pióro. [блѣнье.

Struż, –y, *f.* стружеиье, ско-

Strużek, –żka, *m.*, **Strużka,** –i, *f. dim.* струйка; ручеекъ.

Strużenie, –ia, *n.* струженіе, скобленіе.

Strużka, 1. v. **Strużek**; 2. стружка, стружка, стружина.

Strużyć, Strugać, *v. a.* стружить, стругать, строгать, сглаживать стругомъ; скоблить.

Strużyna, –y, *f.* стружина, стружка; v. **Ostrużyny.**

Strwonić, *v. perf.*, v. **Trwonić.**

Strwożyć, *v. perf.*, v. **Trwożyć.**

Strych, –u, *m.* черта, линія; мѣра съ греблемъ; гребло; чердакъ; * способъ, обычай; mierzyć strychem, pod strych, w strych, мѣрить въ гребло; na świecie nie wszystko jednym strychem idzie, въ свѣтѣ не всѣ идетъ одинакимъ образомъ; stary strych, * старый хрычъ, старый хрѣнъ.

Strycharstwo, –a, *n.* кирпичное ремесло.

Strycharz, –a, *m.* кирпичникъ.

Strychować, Strychnąć, *v. a.* гребать, сгребать при продажѣ хлѣбъ греблемъ; strychować nieprzyjaciela z armat, стрѣлять въ

Digitized by Google

бокъ непріятеля или вдоль крѣпостныхъ частей, анфилировать; – cegły, дѣлать кирпичи; – żagle, спускать, спустить, опускать, опустить парусы; *it.* –, чертить, линейки проводить на бумагѣ.

Strychownica, –y, *f.* ватерпасъ. [ный.

Strychowny, *adj.* горизонтальный.

Strychulec, –lca, *m.* гребло, гребокъ.

Stryczek, –czka, *m.* верёвка, верёвочка; петля; * висѣлица.

Stryj, –a, *m.*, **Stryjaszek**, –szka, **Stryjek**, –jka, *m. dim.* стрый, братъ отцу, дядя по отцѣ; *dim.* стрыйко, дядюшка, дяденька; * попутный вѣтеръ; **Stryjaszkowy**, *adj.* стрыечный, стрыйный; дядюшкинъ; **Stryjec**, –jca, *m.* племянникъ; **Stryjeczny**, *adj.* стрыечный, стрыйный, двоюродный; stryjeczni bracia i siostry, двоюродные братья и сёстры; племянники и племянницы; stryjeczny syn, стрыечный сынъ; stryjeczna córka, стрыечная дочь; **Stryjek**, –jka, *m. dim.* стрыйко, дядюшка, дяденька; **Stryjenka**, –i, *f.*, **Stryina**, **Stryjna**, –y, *f.* стрыя, стрыня, тётка по отцѣ.

Stryjowski, *adj.* стрыевъ, дядинъ, дядюшкинъ. [Strych.

Strzyszek, –szka, *m. dim.*, v.

Strzał, –u, *m.* выстрѣлъ; выпалъ; – z ręcznéj broni, ружейный выстрѣлъ; выстрѣлъ изъ ружья; – z pistoletu, выстрѣлъ изъ пистолета; пистолетный выстрѣлъ; – armatni, пушечный выстрѣлъ; padł od jednego strzału, онъ палъ отъ одного выстрѣла; odległość, do któréj strzały donoszą, разстояніе на выстрѣлъ; дистанція; zbliżyć się na strzał, подойти подъ выстрѣлъ.

Strzała, –y, *f.*, **Strzałka**, **Strzałeczka**, –i, *f. dim.* стрѣла, стрѣлка, стрѣлочка; (v. Grot); strzałę puścić, пустить стрѣлу; przyleciał jak strzała, стрѣлою прилетѣлъ; прилетѣлъ какъ стрѣла; strzała na niebie, *Astron.* Стрѣла, [небольшое сѣверное созвѣздіе, находящееся надъ Орломъ]; strzałka magnesowa, магнитная стрѣлка; strzałka biała na łbie końskim, звѣздочка, бѣлое пятно на лбу лошади; strzałka, (strzelica, средняя część kopyta końskiego), стрѣлка [въ лошадиномъ копытѣ], развилина (раковинная); *Bot.* strzały, *pl.*, **strzałl jad**, (nocny cień, psinki, *qu. v.*, ziele, *dorycnium*), горстникъ; *it.* v. Słodkogorz; *Bot.* strzałka, (*sagittaria*), стрѣла; стрѣлолистникъ; стрѣльная трава; strzałka piorunowa, громовая стрѣлка; **Strzałczan**, –u, *m. Portf.* флешъ; **Strzałisty**, **Strzałowy**, *adj.* стрѣловѣдный, стрѣлообразный, видомъ похожій на стрѣлу; *Anat.* strzałowe spojenie, strzałisty szew, (*sutura sagittalis*), стрѣлообразный шовъ; междутѣменный шовъ черепа; **Strzałkowaty**, *adj.*, –to, *adv.* стрѣлчатый, сдѣланный въ видѣ стрѣлъ; стрѣловѣдный, стрѣлообразный; **Strzałochybki**, *adj.* быстрый; **Strzałoneśny**, *adj.* стрѣлоносный; **Strzałowy**, v. **Strzałisty**.

Strzą-sać, **Strzę-sać**, **-snąć**, **Strzą-snąć**, **Strząść**, *v. a.* стрясать, стрясти, стряхивать, стряхнуть; owoc z drzewa, стрясти плодъ съ дерева; – kurz z sukni, стряхнуть пыль съ платья; *it.* strząsnąć, потрясти; перетрясти, пересмотрѣть; **-sanie**, **-śnięcie**, **-śnienie**, –ia, *n.* стрясаніе, стрясеніе; стряхиваніе; **-śniony**, –a, –e, *part. p.* стрясённый; стряхнутый.

Strza-skać, **-snąć**, *v. a.* раздробить, разбить, разгромить, раскромить, размозжить; – się, *v. r.* разбиться, раскромиться; **-skanie**, **-śnięcie**, –ia, *n.* раздробленіе, разбитіе, разгромленіе, раскромленіе, размозженіе; **-skawica**, v. **Trzaskawica**; v. *sub.*: **Trzask**.

Strzecha, **Strecha**, –y, *f.* стрѣха, соломенная крыша; крышка, кровля; подволока; застрѣха, застрѣхъ, чердакъ.

Strzedz, *v. a* стерёчь; караулить; хранить, охранять; смотрѣть за чѣмъ, блюсти, наблюдать; – na kogo, присматривать за кѣмъ; чаться на кого; strzeż Boże? сохрани Богъ! избави Богъ! не дай Богъ! не приведи Богъ! не приведи Господи! – się, *v. r.* – czego, kogo, остерегаться, берёчься чего, кого.

Strze-lać, **-lić**, *v. a.* & *n.* (*propr.* & *) стрѣлять, выстрѣлить, палять, выпалить [изъ огнестрѣльнаго орудія]; – do celu, стрѣлять, выстрѣлить въ цѣль; – kulami, стрѣлять пулями; strzelić z armaty, выстрѣлить изъ пушки; §. chłop (*abo* człowiek) strzela, a Pan Bóg kule nosi, человѣкъ предполагаетъ, а Богъ располагаетъ; strzelić komu w łeb, пробить кому пулею лобъ; всадить кому пулю въ лобъ; застрѣлить кого; strzelić sobie w łeb, застрѣлиться; strzelać się, *a*) *v. r.* стрелять ся, стрѣлять другъ на друга; биться на пистолетахъ; *β*) *v. pass.* стрѣляться, быть стрѣляему; strzelać oczyma, бросать взгляды; окинуть глазами; глазѣть; strzelić na kogo oczyma, взглянуть на кого; krew' strzela z rany, кровь брызжетъ изъ раны; złoto strzelające, громучее золото; strzelać gdzie, спешить куда, бѣгать, бѣжать; strzelać, (o roślinach: prędko wzgórę wyrastać), скоро расти, вырастать, возрастать; strzelać bąki, * бить баклуши; баклушничать; ходить безъ дѣла; праздно шататься; шляться; кубарить; bąka strzelić *abo* wystrzelić, дать промахъ; промахнуться; сдѣлать ошибку; ошибиться; отступовать; сказать непріличіе; **-lanie**, **-lenie**, –ia, *n.* стрѣляніе, стрѣльба, пальба; *it.* strzelenie, выстрѣлъ; proch do strzelania, огнестрѣльный порохъ; strzelanie na odbitkę, v. Odbitka.

Strzelba, –y, *f.* 1. ружьё; 2. стрѣльба, пальба; strzelba z dział, пальба изъ пушекъ, стрѣльба изъ [огнестрѣльныхъ] орудій; канонада.

Strzelbny, *adj.* оружейный; proch strzelbny, огнестрѣльный порохъ.

Strzelczy, *adj.* стрѣльбовый; стрѣльный; употребляемый для стрѣляніи; **Strzelczyk**, –a, *m.* молодой стрѣлокъ; ловчій.

Strze-lec, –lca, *m.* стрѣлецъ; стрѣлокъ; искусный въ стрѣляніи; – łuczny, стрѣлецъ изъ лука; † лучникъ; – na zwierzę, егерь, охотникъ; *Astron.* Стрѣлецъ; *H. n.* strzelec, (wąż, *jaculus*), полозъ, приткуша; **-lecki**, *adj.* стрѣлецкій, стрѣльковъ; егерскій; охотничій; **-lectwo**, –a, *n.* искусство стрѣлять; охотничье дѣло; охота; **-lenie**, **-lić**, v. **Strzelanie**, **Strzelać**; **-lica**, –y, *f.*, v. **Strzałka** (u konia); **-listy**, *adj.* стрѣльный; полный стрѣлъ; * скоро возносящійся подобно стрѣлѣ; * горячій, ревностный, усердный, страстный; **-lnia**, –i, *f.* мѣсто для стрѣляніи; † стрѣльня; **-lnica**, –y, *f.* стрѣльница, стрѣльня; боевица; батарея; амбразура; мѣсто для стрѣляніи, гдѣ учатся стрѣлять; стрѣлецкое поле; **-lnicny**, –a, –e, *adj.* стрѣлецкій, стрѣлковъ; proch strzelnicny, стрѣлецкій порохъ, винтовочной порохъ; bractwo strzelnicze, общество стрѣлковъ; стрѣлковое общество.

Strzemię, –mienia, *n.* (*pl.* strzemiona), **Strzemienko**, **Strzemięczko**, –a, *n. dim.* стремя, стремечко; w strzemię czyje wstępować, * идти по чьимъ слѣдамъ; подражать кому; – (u spodni), штрипка; – (bóta), петля; ушко [у сапоговъ]; strzemię wołowe, подковка у каретъ; (v. *sub:* Stopień); *Anat.* strzemię w uchu za bębnem, (kość strzemieniowa w uchu, *stapes*), стремя; стремянная косточка, [маленькая косточка въ слуховомъ орудіи, имѣющая видъ стремени]; **Strzemienny**, **Strzemieniowy**, *adj.* стремянный, относящійся къ стремени; *Anat.* strzemieniowa kość ucha, v. *sub:* Strzemię (*Anat.*).

Strzenożyć, v. **Trzynożyć**.

Strzepać, *v. a. perf.* 1. вытрепать; выколотить; – kogo, * выбить,

Digitized by Google

поколотить, отколотить кого; 2. v. Trzepać.

Strzępczysty, *adj.* мочковатый, волокнистый, жилковатый.

Strzę-peczek, -czka, *m.*, -peczka, -i, *f. dim.*, -pek, -pka, *m. Bot. & Anat.* волокно; волокнце; мочка; нить; мяточка; жилка; мохорь.

Strzępiasty, *adj.* мочковатый; волокнистый, жилковатый; жилистый; нитистый; мохнатый; **Strzępić**, *v. a.* 1. выдергивать нитки; кудрявить; 2. воздымать, надымать; wiatr strzębi wodę, вѣтеръ воздымаетъ волны; strzębić głos, дѣлать, выдѣлывать трели, нѣть съ трелями, трелить; - się, *v. r.* сѣчься; сыпаться; *it.* кудрявѣть.

Strzępka, -i, *f.* 1. *Bot.* (*equisetum arvense*), полевой хвощъ; 2. v. Strzępek.

Strzęsnąć, v. Strząsać, Strzę-

Strzęś (ptak), v. Strzyż.

Strzeżenie, -ia, *n.* стереженіе, береженіе; - się, осторожность; *cfr. verb.* Strzedz.

Strznadel, v. Trznadel.

Strzosować, v. Cumować.

Strzydz, **Strzygać**, *v. a.* стричь, срѣзывать ножницами вѣрхушки или концы чего-либо; strzydz owce, стричь шерсть овецъ; - się, *v. pass.* стрячься, быть стригаему; owce się strzygą, овцы стригутся; czas strzyżenia owiec, время стрижки овецъ; strzydz komu włosy, стричь кому волосы; strzydz uszami, настораживать, приподнимать уши; strzydz oczami, бросать взгляды, бросать, поводить глазами.

Strzygacz, -a, *m.* стригачъ, искусный стричь волосы; strzyżący owcę, стригущій овецъ; **Strzygalnia**, -i, *f.*, v. Barwiernia.

Strzykać, **Strzékać**, **Strykać**, *v. n. & a. impf.*, **Strzyknąć**, *v. emelf.* брызгать, брызнуть, прискать, присунуть; *it.* стрекать; strzyka mnie co, у меня рѣзь въ животѣ.

Strzykawa, -y, *f.*, **Strzykawka**, -i, *f.* шприцъ. [trzymać.

Strzymać, v. Wstrzymać, Do-

Strzyż, **Strzéż**, -a, *m.*, **Strzyżek**, -ika, *m.*, **Strzyżyk**, -a, *m. H. n.* (*trochilus*) медососъ; королёкъ (птичка).

Strzy-żenie, -ia, *n.* стриженіе; стрижка; - owiec, стр. овецъ; -żoniec, -nica, *m.* стрижка; человѣкъ съ остриженими волосами; -żony, -a, -e, *part. p.* остриженный, остриженный; -żyk, -a, *m. H. n.* v. Strzyż; -żyny, -yn, *f. pl.* стрижка (ооецъ); v. Postrzyżyny.

Studenciik, -a, *m. dim.* (v. Student) молодой студентъ; **Studencki**, **Studentski**, *adj.* студентскій, студенческій, студентовъ; po studencku, *adv.* по студентски; **Studenctwo**, -a, *n.* студенство; *collect.* студенты; **Student**, -a, *m.* студентъ.

Stu-dnia, -ni, *f.*, -dzienka, -dzianka, -i, *f. dim.* колодезь, колодецъ; (студенецъ); -dniany, v. Studzienny; -dniarz, -dziennik, -a, *m.* колодезникъ, дѣлающій колодези; -dnica, -y, *f.*, -dnicska, -i, *f. dim.* студенецъ, родникъ, источникъ, ключъ; studnica solna, соляной ключъ; солеродящій источникъ; -dnicznysko, v. Studnisko; -dniowy, v. Stodniowy; -dnisko, -a, *n.* яма выкопанная для колодезя.

Studyować, **Studować**, *v. a. & n.* учиться, обучаться на университетѣ; быть гдѣ на наукахъ; заниматься науками; изучать, изучить науки. [колодезный.

Studziany, **Studzienny**, *adj.*

Studzić, *v. a. impf.* студить, дѣлать студеными, холодить.

Studzienka, v. Studnia.

Studziennik, v. Studniarz.

Studzienny, *adj.* колодезный; studzienna woda, колодезная вода.

Stuk, -u, *m.* стукъ; стукотня.

Stukać, **Stuknąć**, *v. a.* стукать, стучать, стукнуть; **Stukanie**, -ia, *n.* стуканіе, стучаніе.

Stukadło, -a, *n.* стукальце, колотушка, молотокъ.

Stukuięcie, **Stukniemie**, -ia, *n.* стучаніе, стукъ; стукотня.

Stukot, -u, *m.* стукъ, шумъ, стукотня.

Stuła, **Stoła**, -y, *f.* орарь, орарій; епитрахиль.

Stulać, **Stulić**, *v. a.* сжимать, сжать; сомкать сомкнуть; stul pysk! молчи; kwiat listki stula, цвѣтокъ замыкаетъ пластинки.

Stulanie, **Stulenie**, -ia, *n.* сжиманіе, сжатіе.

Stulecie, v. Stolecie.

Stulejka, **Stulepka**, **Stolepka**, -i, *f. Chirur.* (*phimosis*), незалупа, незалупка.

Stulenie, v. Stulanie.

Stuletni, v. Stoletni.

Stulistny, v. Stollistny.

Stulisz, -a, *m. Bot.* (*sisymbrium*), v. Wrzodowiec.

Stupać, v. Stąpać & Tupać.

Stupaj! *interj.* ступай!

Stupek, -pka, *m.*, v. Oprawca.

Stupurczyć się, v. Kokoszyć się, Pawić się.

Sturbować, v. Turbować.

Sturbowany, *part. p.* смятенный, смѣшенный. [каб.

Sturzać, v. Szturchać, Sztur-

Stwardnieć, **Stwardniać**, **Stwardnieć**, v. Twardnieć.

Stwar-dniałość, -działość, -ści, *f.* затвердѣлость, отвердѣлость; ожесточеніе; -dniały, -działy, *adj. part.* затвердѣлый, отвердѣлый; ожесточенный.

Stwardzać, **Stwardnić**, *v. a.* (*propr. & *)* дѣлать твердымъ, крѣпкимъ; утверждать, утверждать; скрѣплять, скрѣпить; ожесточать, ожесточить.

Stwardzieć, *v. n.* затвердѣть, отвердѣть; окрѣпнуть; v. Twardnieć.

Stwarzać, **Stworzyć**, *v. a.* создавать, создать, творить, сотворить; сдѣлать изъ ничего.

Stwarzanie, **Stworzenie**, -ia, *n.* созданіе; твореніе; тварь; stworzenie świata, созданіе, сотвореніе міра; миросозданіе, миросотвореніе.

Stwierdzać, **Stwierdzić**, *v. a.* утверждать, подтверждать, подтверждать; укреплять, укрѣпить.

Stwierdzanie, **Stwierdzenie**, -ia, *n.* утвержденіе, подтвержденіе, укрѣпленіе.

Stwora, v. Ztwora.

Stwórca, -y, *m.* творецъ, [Богъ, создатель міра].

Stwo-rzenie, -ia, *n.* созданіе, сотвореніе; тварь; -rzenny, *adj.* творческій; -rzoność, -ści, *f.* созданіе; сотвореніе; твореніе; вся трава; -rzony, *part. p.* созданный, сотворенный; -rzyciel, -a, *m.* творецъ, создатель; виновникъ, производитель, творецъ, создатель; -rzycielka, -i, *f.* виновница, создательница, производительница; -rzycielski, *adj.* творческій.

Styć, **Ztyć**, *v. n.* разтолстѣть, разжирѣть; v. Tyć.

Stychar, -a, *m.* стихарь.

Stycień, -cznia, *m.* январь, генварь, *Eccl. sl.* іанвуарій; † сѣчень. [Stykanie się.

Styczka, -i, *f.* смежность; v.

Styczna, -éj, *f. Mathem.* тангенсъ; касательная.

Styczniowy, *adj.* январскій, генварскій.

Styczność, -ści, *f.* прикосновенность, касательность, смежность; **Styczny**, *adj.* прикосновенный, соприкосновенный, прикасающійся или прилежащій къ чему-либо, смежный.

Stygnąć, *v. n.* стынуть, простывать, становиться холоднымъ; холодѣть.

Styk, -u, *m.* чистилка [*abo* лопатка, лопаточка] у пуга.

Stykać, **Styknąć**, **Zetknąć**, *v. a.* стыкать, сотнуть, столкнуть, соединять; stykać się, styknąć się z czém, z kim, *abo* z sobą, *v. r.*, zetknąć się, *v. perf.* стыкаться, сотнуться, сталкиваться, столкнуться съ чѣмъ, съ кѣмъ; граничить съ чѣмъ, прилежать къ чему, быть прилежну; соприкасаться, соприкоснуться; **Stykanie**, **Styknięcie**, **Zetknięcie**, -ia, *f.* смыканіе, смычка, (v. стыкъ); столкновеніе; прикосновеніе, соприкосновеніе; соприкасаніе; punkt zetknięcia, точка прикосновенія.

Styl, -u, *m.* слогъ, стиль; pisać dobrym stylem, писать хорошимъ

Digitized by Google

слóгомъ; **Stylowy**, *adj.* относящійся къ слóгѣ, стилѣ.

Styuka, -i, *f.* (*salmo eperlanus*), корюка, корюшка.

Stypa, -y, *f.* похорóнный обѣдъ; поминки; stypę wyprawić, дать похорóнный обѣдъ.

Stypendium, *n. indecl.*, **Stypendya**, -ów, *n. pl.* стипендія.

Stypu-lacya, -yi, *f.* постановлéніе, установлéніе, опредѣлéніе; условіе, договóръ; **-lować**, *v. a.* постановлять, установлять; условливаться, договáриваться.

Styr, 1. *v.* **Stér**; 2. *H. n.* (ryba), *v.* **Jesiotr**.

Styrak, -a, *m.* *Bot.* (*styrax officinalis*, Linn.), стóракъ.

Styrczeć, *v.* **Sterczeć**.

Styrować, *v.* **Stérować**.

Styrta, **Stérta**, -y, *f.* скирдъ; *v.* Одóнье.

Stysk, -u, *m.* сѣтованіе, горевáніе; **Styskać**, *v. n. impf.*, **Styskować**, *v. freqn.* сѣтовать; жáловаться; горевáть; **Styskanie**, **Styskowanie**, *v.* **Stysk**.

Sub-altern, -a, *m.* подчинённый; млáдшій чинóвникъ; **-alternacya**, -yi, *f.* подчинённость; подвластность; **-basza**, -y, *m.* намѣстникъ Пашá; **-delegat**, -a, *m.* намѣстникъ; уполномóченный; **-dyakon**, -a, *m.* иподіáконъ, уподіáконъ, помóщникъ діáкона; **-dyakoństwo**, -a, *n.* иподіáконство, уподіáконство; **-dywizya**, -yi, *f.* подраздѣлéніе; **-hastacya**, -yi, *f.* *Jur.* публичная продáжа; продáжа съ публичнаго тóрга [*abo* съ аукціóна, съ молоткá]; **-jekcya**, -yi, *f.* подверженіе, подчиненіе; принужденіе; тягость; невыгóда; невыгóдность; неудóбство; скýка; bez subjekcyi, безъ затѣй; безъ церемóній; безъ чинóвъ; безъ околичностей; нóпросту; **-jekt**, -u, *m.*, **-jektum**, *n. indecl.* 1. *Gramm.* & *Log.* подлежáщее; предмѣтъ, [о котóромъ говорятся въ предложеніи]; 2. subjekt, -a, *m.* человѣкъ успособленный, къ чемý быть подъ рукóю; *it.* прикáщикъ; **-jektowy**, *adj.* субъектúвный; личный; **-lewacya**, -yi, *f.* отсрóчка (осужденному на изгнаніе по судéбному опредѣлéнію данная); **-limacya**, -yi, *f.* *Chem.* сублимáція, сублимированіе, сублимóваніе, возгóнка; **-limat**, -u, *m.* *Chem.* сублимáтъ, возгóнъ; **-limować**, *v. a. impf.* *Chem.* сублимировáть, сублимóвать; возгонять летýчія части какóго-либо тѣла; производить возгóнку; **-ordynacya**, -yi, *f.* субординáція; подчиненность; подчиненіе; **-ordynować**, *v. a. impf.* подчинять, подчинять; **-przeor**, -a, *m.* су-пріóръ, помóщникъ игýмена; **-retka**, -i, *f.* (z Franc. „*soubrette*", pokojowa, garderobiana), гóрничная, камерюнгфера; **-skrybent**, -a, *m.* подписчикъ; **-skrypcya**, -yi, *f.* подписка; **-skrypcyjny**, *adj.* подписнóй; **-stancya**, -yi, *f.* 1. *Philos.* существо сýщность; главное; (v. Podmiot, Podstata); вещество; матéрія; мáсса; 2. имýщество, имѣніе; **-stancyalny**, *adj.* существенный; **-stytucya**, -yi, *f.* субститýція; назначéніе второго наслѣдника на случай смерти пéрваго; заступленіе, замѣщеніе мѣста; замѣщéніе; **-stytucyjny**, *adj.* субституціóнный; **-stytuować**, *v. a. impf.* назначать, назначить кого послѣдующимъ [*abo* второмъ] наслѣдникомъ; назначать, назначить кого на мѣсто другáго; **-stytut**, -a, *m.* *Jur.* субститýтъ; второй наслѣдникъ, [назначенный на случай смерти пéрваго]; подставнóй наслѣдникъ; *it.* заступáющій чьё-либо мѣсто; исправляющій дóлжность; **-systencya**, -yi, *f.*, *v.* **Wyżywienie**; **-teluiczek**, -czka, *m.* чтóнкій человѣкъ; нѣженка; **-telnieć**, *v. n. impf.* тонѣть, тончать, становиться тóнкимъ, уменьшаться въ объёмѣ; **-telność**, -ści, *f.* нѣжность, тóнкость; **-rozumu**, остротá умá, тóнкость, проницáтельность; **-telny**, *adj.*, **-nie**, **-no**, *adv.* нѣжный; тóнкій; мéлкій, жидкій; * тóнкій, остроýмный, проницáтельный; **-trakcya**, -yi, *f.* *Arithm.* вычитáніе; **-tylizacya**, -yi, *f.*, **-tylizowanie**, -ia, *n.* утончённость; утончéніе; ухищрéніе; **-tylizować**, *v. a. impf.* утончáть; перетóнкивать; ýмничать; ухищрять, ухитрять.

Suć, *v.* **Sypać**.

Suchar, -a, *m.* сухáрь; сухáрь корабéльный; **Sucharek**, -rka, *m.* сухáрикъ; бисквúтъ; **Sucharkowy**, **Sucharowy**, *adj.* сухáрный.

Suchawo, *adv.* суховáто; нéсколько сýхо; **Suchawość**, -ści, *f.* суховáтость; **Suchawy**, *adj.* суховáтый; нéсколько сухóй.

Suchedni, (Suche dni), *v.* *sub*: **Suchy**.

Suchedniowe, -ego, *n.* трёхмѣсячные доходы; трёхмѣсячное жáлованье; (трёхмѣсячная пóдать).

Sucho, *adv.* (*propr.* & *) сýхо; безъ всякой мокротú или влáжности; *v.* *sub*: Suchy; wyjść z czego jeszcze (dosyć) na sucho, отдѣлаться ещё довóльно счастливо [*abo* дёшéво]; отдѣлаться кóе-какъ; nie ujdzie ci to na sucho! óто тобѣ дáромъ не пройдётъ; **Suchobolny**, *adj.* ломóтный; [одержимый *abo* страждущій ломóтою].

Suchorlawość, -ści, *f.* сухощáвость, худощáвость. [дощáвый.

Suchorlawy, *adj.* сухощáвый, ху-

Suchość, -ści, *f.* сýхость; сухотá; бездóждіе, засýха, сухмéнь; худощáвость, сýхость.

Suchota, -y, *f.*, **Suchoty**, *pl.* *Med.* (*phthisis*), чахóтка; сýхотка; suchotę, suchoty mieć, чáхнуть; страдáть чахóткою; = długo na suchoty chorować, прочáхнуть; suchoty płucowe, лёгочная чахóтка; легкóтная чахóтка; suchoty gardlowe, горловáя [гортáнная] чахóтка; *fig.* szkatuła *abo* woreczek mu na suchoty stęka, * кошелёкъ его въ чахóткѣ; у него кармáнъ пустъ; *it.* suchoty (= suchy post), стрóгій постъ; **Suchotnica**, -y, *f.* чахóтная (женщина), страждущая чахóткою; **Suchotnik**, -a, *m.* чахóтный человѣкъ, страждущій чахóткою; **Suchotny**, **Suchotowy**, *adj.* сухóтный; чахóтный; чахóточный; страждущій чахóткою.

Suchożyła, -y, *f.* сухáя жúла.

Suchutki, **Suchuteńki**, **Suchuteńeczki**, *adj.* сýхонький; -ko, *adv.* сухóнько.

Suchy, (*propr.* & *) *adj.* сýхій & сухóй; * высóхшій; сухощáвый; suchy chléb jeść, ѣсть одúнъ хлѣбъ; ѣсть хлѣбъ безъ мáсла; suche farby, сухія крáски; *v.* Pastele; sucha niedziela, *Eccl.* (wtóra niedziela postna), второе воскресéнье въ великóмъ постý; suche dni, *a*) [cztery kroć do roku, post trzydzienny w tydzień kościelny], четúре великіе постá; *β*) [= kwartał], чéтверть гóда; *γ*) [= suchodniowe], трёхмѣсячное жáлованье; трёхмѣсячные доходы; (трёхмѣсячная пóдать); suchy post, стрóгій постъ; suchy ból, *Med.* ломóта; ломъ [*abo* боль] въ костáхъ; ломъ въ суставáхъ; sucha żyła, *Anat.* сухáя жúла; *v.* Cięciwa, Nerw; suche drzewo, *a*) сухóе дéрево; *b*) *Bot.* [*Lonicera Caucasica*, wiciokrzew, wisienka], тогустýнъ; жúмолость Татáрская; konopie suche, płonne, *Bot.* (płoskonki), пóсконь; suche ziele, *Bot.*, *v.* Szarota (błotna), Kocanki; wyszedł z tego jeszcze dosyć na sucho, онъ ещё довóльно счастливо [*abo* дёшéво] отдѣлался; §. вúшелъ сухъ изъ водú; rozpuszczanie suche, *Chem.* (*solutio via sicca*), растворéніе сухóе; растворéніе сухúмъ путёмъ; (*we grze:*) sucha, сухáя; шлемъ; dać suchą, дать сухýю; дать шлемъ; взять всѣ взятки; dostać suchą, проигрáть сухýю [*abo* шлемъ]; не взять ни однóй взятки.

Suczka, -i, **Suczyna**, -y, **Suczynka**, -i, *f. dim.* сýчка, сучéнка; **Suczy**, *adj.* сýчій, сýчинъ; suczy syn, собáчій [*abo* сýчій, сýчинъ] сынъ, (простонарóдная брань).

Sudak, **Suhak**, -a, *m.* *H. n.* (*antilope scythica*, tatarka, zwierz na kształt sarny), сугáкъ; сáйга; антилóпа.

Digitized by Google

Sudamnie, Sudamnie, *adv.* красиво, щегольски; **Sudamność, Sudamność,** -ści, *f.* красивость, миловидность, стройность, щеголеватость; **Sudamny, Sudamny,** *adj.* красивый, пригожій, миловидный, стройный, нарядный, щегольскій, щеголеватый.

† **Sudenny,** *adj.* судовой, лодочный; most sudenny, судовой мостъ; мостъ на судахъ; † **Sudno,** -a, *n.*, † **Sudny,** *gen.* suden, *pl.* судно, (*pl.* суда, *gen.* судовъ).

Suff-, v. **Suf-.**

Sufit, -u, *m.* потолокъ.

Sufler, -a, *m.* суфлёръ; подсказчикъ; **Suflernia,** -i, *f.* суфлёрская будка; суфлёрная будка; **Sufle-rować,** *v. a. impf.* подсказывать, подшёптывать; **-rowanie,** -ia, *n.* подсказываніе; **-rski,** *adj.* суфлёрскій; суфлёрный.

Sufragan, -a, *m.* суффраганъ; викарный епископъ.

Suhak, v. **Sudak.**

Suja, v. **Szuja.**

Suka, -i, *f.*, **Suczka,** -i, *f. dim.* сука, *dim.* сучка.

Suk-ces, -u, *m.*, v. Postępek, Powodzenie (się); **-cesya,** -cesya, -yi, *f.* наслѣдованіе; преемничество; v. Następstwo, Spadek, Dziedzictwo; **-cesyonalny,** -cesyjny, -a, -e, *adj.* наслѣдственный; послѣдовательный; v. Dziedziczny; **-cesor,** -cessor, -a, *m.* наслѣдникъ; преемщикъ; **-cesyjność,** -ści, *f.* наслѣдственность; право наслѣдованія.

Sukienka, Sukieneczka, -i, *f. dim.* 1. платьеце; кафтанецъ, кафтанчикъ; сертучёкъ; 2. [священническая] ряса; монашеское платье; 3. *fig.* (płaszczyk), * плащикъ; предлогъ; **Sukienko,** -a, *n.* сукбнце; тонкое сукно, полусукно; **Sukiennia,** -i, *f.* суконная фабрика; **Sukiennica,** -y, *f.*, **Sukiennice,** -nic, *f. pl.* 1. складъ сукна; суконный складъ; суконный магазинъ; суконная лавка; 2. = **Sukiennica,** -y, *f.*, **Sukienniczka,** -i, *f.* суконщица, суконница, дѣлающая сукно или торгующая сукномъ; **Sukiennictwo,** -a, *n.* (sukiennicze rzemiosło), суконное ремесло, промыслъ; (handel sukienny), суконный торгъ, торгъ сукномъ; (wyrabianie sukna), суконодѣліе, суконодѣланіе; **Sukienniczek,** -czka, *m.* водмастерье у суконнаго мастера; мальчикъ у сук. мастера; *it.* сидѣлецъ суконной лавки; **Sukienniczy,** *adj.* суконщичій, суконщиковъ, принадлежащій суконщикамъ; sukienniczy cech, цехъ суконщиковъ, суконщичій; ziemia folarska albo sukiennicza, v. Folarda; **Sukiennik,** -a, *m.* 1. суконщикъ, суконный мастеръ, дѣлающій сукно; 2. суконщикъ, суконникъ, торгующій сукномъ; **Sukienny,** *adj.* суконный; sukienna suknia, суконное платье; суконъ; sukienne spodnie, суконные штаны, панталоны; sukienna kamizelka, суконный жилетъ; sukienny sklep, суконная лавка; sukienny handel, суконный торгъ; торгъ сукномъ; **Sukmana,** -y, *f.*, **Sukmanka,** -i, *f. dim.* сермяга; сермяжный кафтанъ, зипунъ; сукманъ; **Sukula,** -i, *f.* (*Gen. pl.* sukień), платье; [суконный] сертукъ; кафтанъ; сукманъ; (v. Sukienka); suknia kobieca, женское платье; suknia nie czyni człowieka, §. не всякій плутъ, кто видомъ худъ; не льзя [*abo* не должно] судить (о комъ-либо) по наружности; наружность обманчива; **Sukniany,** *adj.* платяный; кафтанный; **Suknina,** -y, *f.* кафтанишко; зипунишко; **Suknisko,** -a, *n.* 1. суконишко; грубое, толстое, гадкое сукно; 2. гадкое платье; кафтанишко; зипунишко; **Sukno,** -a, *n.* (*Gen. pl.* sukien) сукно; Flamańskie sukno, Фламское полотно; sukno grube białe, толстое бѣлое сукно; або, rabá; folować, walkować sukno, v. Folować; folowanie, walkowanie sukien, валяніе суконъ; *it.* v. Folarz, Folusz; lice sukna, лицо сукна; nice sukna, изнанка сукна; sukno stępować, стапіо, мочить сукно; декатировать; **Sukkowalski,** *adj.* сукновальный; sukkowalska ziemia, сукновальная глина *abo* земля; **Sukkowlec,** -wca, *m. H. n.* (*tinea vestianella, tinea sarcitella*) платяная моль.

Sukrowica, Sukrwica, -y, *f. Med.* гной съ кровью.

Sukurs, v. Posiłek, Pomoc.

Sukursować, v. Pomagać.

† **Sulejaty, Sulaty, Suleaty,** -ów, *m. pl.* валенки, валенцы.

Sulerz, v. **Szulerz.**

Sul-tan, -a, *m.* Султанъ, Турецкій Императоръ; **-tana,** -y, *f.*, **-tanka,** -i, *f.* Султанша; супруга *etc.* Султана; **-tanica,** -a, *m.* сынъ Султана; **Sułtanowski, Sułtański,** *adj.* султанскій; Jego Sułtańska Mość, Его Султанское Величество.

Sułwica, (rybka), v. Sielawa.

Sum, -a, *m. H. n.* (*silurus*) сомъ, (рыба).

Suma, Summa, -y, *f.*, **Sumka,** -i, *f. dim. Arithm.* сумма; suma pieniędzy, сумма, количество денегъ; suma rzeczy, (krótkie zebranie, treść), краткое содержаніе, сокращеніе, перечень; *Eccl.* suma, (ostatnia śpiewana msza wielka), обѣдня; литургія; *it.* v. Sumki.

Sumak, -u, *m. Bot.* (*rhus coriaria*), сумахъ; кожевенное деревцо; желтякъ красильный.

Sumaryusz, Summaryusz, -a, *m.* оглавленіе; выписка; выдержка; перечень; краткое извлеченіе [изъ большаго дѣла, или сочиненія]; сокращеніе.

Sumienie, Sumienie, -ia, *n.* совѣсть; podług sumienia, по совѣсти; brać na sumienie, брать на совѣсть; to mi ciąży na sumieniu, это тяготитъ мою совѣсть; это у меня лежитъ на совести; mieć czyste sumienie, имѣть чистую совѣсть; dobre sumienie, добросовѣстіе, добрая совѣсть; sumienie go gryzie, совѣсть его угрызаетъ; **Sumienność, Sumienność,** -ści, *f.* совѣстность, добросовѣстность; **Sumienny, Sumienny,** -a, -e, *adj.*, -nie, *adv.* совѣстный, добросовѣстный; *adv.* совѣстно, совѣстливо, по совѣсти.

Sumka, -i, *f.* небольшая сумма.

Sumki, -mek, **Sumły,** *pl.* сума [переметная], сумка, котомка, *l.* сумы, сумки, котомки.

Sumować, Summować, *v. a. impf.* считать; складывать; подводить итоги; **Sumowanie,** -ia, *n.* счисленіе, складываніе; сложеніе.

Suna, -y, *f.*, **Sundak,** -a, *m.*, **Sunka,** -i, *f. dim.* кожаный мѣхъ, мѣшокъ; *cfr.* сумка.

Sunąć, Suwać, *v. a.* сунуть, совать, двинуть, двигать; - się, *v. r.* сунуться, соваться; двигаться; пресмыкаться; **Sunięcie, Suwanie,** -ia, *n.* сунутіе, сованіе, двиганіе; **Sunięty,** *part. p.* сунутый, двинутый.

Superarbiter, -tra, *m.* третейскій [*abo* мировой] судья; примиритель; посредникъ.

Superata, v. Przewyżka.

† **Super-fejn,** -fin, -u, *m.* самая чистая и тонкая нить золота или серебра; **-fejnowy,** -finowy, *adj.* * весьма тонкій; самый лучшій; высокаго достоинства.

Superfetacya, -yi, *f. Med.* (v. Nadpłodek), вторичное [*abo* вторократное зачатіе; вт. обеременѣніе; вт. понесеніе плода.

Superintendencya, -yi, *f.* главное надзирательство; v. Doglądanie, Dozór; **Superintendent,** -a, *m.* суперъ-интендентъ; **Superintendentka,** -i, *f.* жена суперъ-интендента.

Suplement, -u, *m.* суплементъ; дополненіе.

Suplika, -i, *f.*, **Suplikacya,** -yi, *f.* просьба; прошеніе; челобитье; челобитна, челобитная; suplikacye, *pl.* литаніи, литіи, молебствіе; **Suplikant,** -a, *m.* проситель, челобитчикъ, истецъ; **Suplikantka,** -i, *f.* просительница, челобитчица; истица; **Suplikować,** *v. a. impf.* бить челомъ, покорно просить о чёмъ нибудь, умолять.

Supo-nować, *v. a. impf.* полагать что на вѣрное, предполагать; **-nowanie,** -ia, *n.*, **-nycya,** -yi, *f.* предположеніе; **-zytoryum,** *s. n. indecl. Med.* (czopek

Digitized by Google

lekarski), слабительная сесýлька; свѣчка; зáдникъ.

Supp-, v. **Sup-**.

Surducik, -a, *m. dim.* сертучёкъ; **Surducina**, -y, *f.*, **Surduciske**, -a, *n. augm.* сертучáмко, сертучáна, сертучáще; **Surdut**, -a, *m.* сертýкъ; **Surdutny**, **Surdutowy**, *adj.* сертýчный.

Surma, -y, *f.*, **Suremka**, **Surenka**, -i, *f. dim.* сýрна, сурёнка, музыкáльная трýбка, рожóвъ; **Surmactwo**, -a, *n.* искýство игрáть на сýрнѣ; игрáніе на сýрнѣ; **Surmacz**, **Surmarz**, -a, *m.* сурéнщикъ, сурначóй, сурнáкъ, игрóкъ, игрáющій на сýрнѣ; **Surmaczy**, *adj.* сурéнщичій, сурнáчій; **Surmować**, *v. a.* игрáть на сýрнѣ.

Surogat, -a, *m.* суррогáтъ.

Suropieki, **Suroplecki**, -ek, *f. pl.* продолговáтые куски мáса.

Suro-wić się, *v. r.*, -wieć, *v. n. impf.* (*propr.* & *) сурóвитися; сурóвѣть; дѣлаться, становáться сурóвымъ; -wica, -y, *f.* 1. panà, ронà, солёная водà; 2. surowica, Surówka, -i, *f.* кирпичъ-сырёцъ; необожённый кирпичъ; -wiec, Serowiec, -wca, *m.* 1. крáца, (чугýна); 2. surowiec, сúромять; 3. сыромáтный ремёнь; -wizna, -y, *f.* сúрость; недоспѣлость; недозрѣлость; surowizna w żołądku, несварóмость [несварéніе пищи, сúрость] въ желýдкѣ; **Surówka**, v. Surowica (2); **Surowość**, -ści, *f.* (*propr.* & *) сúрость; сурóвость; жестóкость, стрóгость; **Surowy**, *adj.*, -wo, wie, *adv.* (*propr.* & *) сырóй; неварёный; сурóвый; жестóкій, стрóгій; óстрый; surowe mięso, сырóе мáсо; surowe płótno, сурóвое полотнò, сурóвый [невыдѣленный] холстъ; surowe nici, сурóвыя нитки; surowy jedwab', сырёцъ; невыдѣланный шёлкъ; surowe obyczaje, сурóвые, дикіе [*abo* грýбые] нрáвы; surowo się z kim obchodzić, поступáть съ кѣмъ жестóко.

Sus, **Szus**, -u, *m.* скачёкъ, прыжёкъ; susy robić, прúгать, дѣлать прыжки, скачки. [nie.

Suscepta, -y, *f.*, v. Przyjmowa-

Susel, **Susiel**, -sła, *m. H. n.* (*mus citillus*; *spermophilus*), сýслик, [звѣрокъ]; **Suslowy**, *adj.* сýсликовый.

Suspendować, *v. a.* откладывать, отлагáть, (*v. perf.* отложúть); v. Zawiesić; *it.* отрѣшáть, отрѣшúть отъ (*c. Gen.*); удалáть, удалáть; **Suspensa**, -y, *f.*, **Suspensya**, -yi, *f.* откладываніе; отсрóчка; приостановлéніе дѣла; *it.* отрѣшéніе.

Suspensoryum, *s. n. indecl. Chirg.* подвязка.

Sustentacya, -yi, *f.* пропитáніе; содержáніе.

Susz, -u, *m.* сушь, сушнякъ, хворостинкъ, хворостинникъ; susz rzeczelny, порóжній сотъ, ячейки безъ мёда; **Suszа**, -y, *f.* 1. сýша; земля, не покрýтая водóю; сухóе мѣсто; na suszy kota ciągnie, * онъ обезпечнъ себя; онъ живётъ теперь беззаботно; 2. сýша, сушь, сухотà, сýхость, засýха, сухмéнь, бездождіе, сухáя порà, сухóе врéмя; **Suszalnia**, **Suszarnia**, **Suszнia**, -i, *f.* сушúльня, сушúло, мѣсто для сушéнія; овнъ; **Suszalny**, **Suszarny**, *adj.* сушúльный; назначенный для сушéнія [*abo* просушивания] чегó-либо; приготóвленный на сушéніе.

Suszenie, -ia, *n.* сушéніе; **Suszki**, *pl. Bot.* ивóсокъ; **Suszony**, *part. p.* сушéный & сушёный; suszone mięso, ryby, сушинца; **Suszyć**, *v. a. impf.* 1. сушúть, дѣлать сухимъ; - się, *v. r. & pass.* сушúться; сóхнуть; быть сушúму; suszyć się żalem i bojaźnią, * сóхнуть [*abo* чáхнуть, изнывáть] отъ гóрести и стрáху; suszyć sobie głowę nad czém, * ломáть себѣ гóлову надъ чѣмъ; suszyć komu głowę o co, докучáть комý о чёмъ; причинáть комý много заботъ; 2. **Suszyć**, *v. n. impf.* поститься.

Suszykufel, -fla, *m.* пьяница.

Sutana, **Sutanna**, -y, *f.*, **Sutanka**, -i, *f. dim.* подрясникъ; плáтье, носимое духóвными лицáми.

Suto, *adv.* богáто, пышно, обильно, щéдро; **Suty**, *adj.* осыпанный [на пр. драгоцѣнными кáмнями; богáтый, пышный, обильный, щéдрый.

Suwać, v. Sunąć.

Suwanie, -ia, *n.* совáніе.

Swach, v. Swat; **Swacha**, **Swachna**, -y, *f.* свáха, [предлагáющая жениха невѣстѣ, или невѣсту жениху]; **Swacić**, v. Swatać; **Swactwo**, -a, *n.* сватовствó.

Swąd, -ędu, & -ądu, *m.* (*np.* od pieca), чадъ, угáръ; *it.* гарь, прúгарь & прúгаръ; swąd od czego, смрадъ, вонь, отвратительный зáпахъ; pełen swędu, угáрный, чáдный, наполненный угáромъ, чáдомъ; psim swędem kogo zbyć, * отдѣлаться отъ кого ни тѣмъ ни сѣмъ; **Swądliwy**, **Swędliwy**, *adj.* угáрный, чáдный.

Swadźba, -y, *f.* свáтьба.

Swadziebny, *adj.* свáдебный.

Swak, **Szwak**, -a, *m.* своякъ; шýринъ; * соперникъ; **Swakowstwo**, -a, *n.* свойство.

Swar, -u, *m.*, **Swarka**, -i, *f. dim.* свáра, ссóра, побрáнка, спорь, брань; **Swarliwość**, -ści, *f.* сварлúвость, спорливость, бранлúвость; **Swarliwy**, *adj.* сварлúвый, спóрливый, бранлúвый; **Swarzyć się**, *v. r.* сварúться, спóриться, ссóриться, бранúться.

Swaszka, -i, *f.*, v. Swacha.

Swat, -a, *m.* сватъ; * сослýбникъ, сонéрникъ.

Swata, -y, *f.* свáха.

Swatać, **Swacić**, *v. a. impf.* свáтать, предлагáть кого нибýдь въ женихи или въ невѣсты; - się, *v. r.* свáтаться, присвáтываться.

Swatanie, -ia, *n.* свáтаніе.

Swawola, **Swywola**, -i, *f.* 1. своеволіе, самовóліе, своевóльство, самовóльство; 2. swawola, шáлость, рѣзвость, блудлúвость, блýдни, прокáзы; ze swawoli co zrobić, сдѣлать что изъ рѣзвости; 3. swawola, необýзданность, распýтство; 4. swawola, **Swawolenstwo**, -a, *n.*, v. Bezrząd; 5. *collect.* своевóльщина; **Swawolać**, **Swowolać**, **Swywolać**, **Swawolić**, **Swywolić**, *v. n.* самовóльствовать, своевóльствовать, само-, свое-вóльничать; шалúть, рѣзвиться, прокáзить, прокáзничать, дѣлать прокáзы, дурáчиться; **Swawolenie**, -ia, *n.* своевóльничанье, самовóльничанье; **Swawolnica**, -y, *f.*, **Swawolniczka**, -i, *f. dim.* своевóльница, самовóльница; рѣзвýнья, рѣзвýха, рѣзвýшка, шалýнья, прокáзница; **Swawolnik**, -a, *m.* своевóльникъ, самовóльникъ; рѣзвýнъ, шалýнъ, прокáзникъ; **Swawolność**, v. Swawola; **Swawolny**, *adj.*, -nie, *adv.* своевóльный, самовóльный; рѣзвый, шаловлúвый, шалúвый, блудлúвый; распýтный; **Swawolować**, **Swywolować**, v. Swawolać.

Swędliwy, v. Swądliwy.

Swędnieć, *v. n. impf.* náхнуть гáрью, издавáть зáпахъ пригорѣлой вещи; * смердѣть, вонять.

Swędra, **Szwędra**, -y, *f.* [неизглядимое] пятнó; * мерáка, непрáтный человѣкъ.

Swędzić, *v. a. impf.* 1. чадúть, (*v. perf.* начадúть), наполнять чáдомъ, угáромъ; 2. swędzić, **Świedzić**, **Świędzieć**, *v. n. impf.* сверёть, зудѣть; swędzi *abo* świędzi mię, сверёть, зудѣть; 3. **Swędzić**, *v. a. impf.* - kogo, * сушúть, крушúть, печáлить, огорчáть, оскорблять, озабóчивать, безпокóить; - się, *v. r.* крушúться, кручúниться, огорчáться, печáлиться, грустúть, заботиться, безпокóиться.

Świadczenie, -ia, *n.* свидѣтельствованіе; *ofr.* & v. *verb.*

Świadczyć, *v. n.* свидѣтельствовать; давáть свидѣтельство въ чёмъ; *Eccl. st.* послуховáти; świadczę niniejszym, że..., симъ свидѣтельствую, что...; - (u sądu) pod przysięgą, утверждáть [*abo* подтверждáть присягóю [*abo* клятвóю]; - fałszywie, лóжно свидѣтельствовать; - лжесвидѣтельствовать; - komu (dobrze, dobrodziejstwa, łaskę, usługę,

Digitized by Google

etc.), благодѣтельствовать; оказывать кому милость, воздавать *etc.*; – kim, – się kim, czém, призывать [*abo* приводить] кого во свидѣтели; свидѣтельствоваться кѣмъ, (чѣмъ), ссылаться на кого-либо, поставлять кого или что либо въ свидѣтельство; *it.* – się, v. Oświadczać się, Obiecować; **Świadectwo**, –a, *n.* свидѣтельство, словесное показаніе, отзывъ очевидцевъ; (*cfr.* & v. Zaświadczenie); – świadków, показаніе свидѣтелей; свидѣтельское показаніе; – składać, давать свидѣтельство; свидѣтельствовать; Boga na – wzywać, призывать Бога во свидѣтели; **Świadecny**, –a, –e, *adj.* свидѣтельствующій, дающій свидѣтельство, служащій свидѣтельствомъ, (доказательствомъ); утвержденный свидѣтельствомъ; **Świadek**, –dka, *m.* свидѣтель, самовидецъ [какого-либо произшествія], *Eccl. sl.* & † послухъ; świadków stawić, представлять, представить свидѣтелей; wezwać kogo na świadka, призвать кого въ свидѣтели; fałszywy świadek, ложный свидѣтель; лжесвидѣтель; słuchać świadków, выслушивать, допрашивать свидѣтелей; Bóg moim świadkiem, Богъ мнѣ свидѣтель; być świadkiem, быть свидѣтелемъ; **Świadom, Świadomy**, *adj.*, – czego, свѣдущъ, свѣдущій въ чѣмъ, знающій что нибудь [основательно], искусный въ чѣмъ-либо; – dróg, miejsc, знающій дороги, мѣста; być świadom, быть свѣдущимъ въ чѣмъ; знать что; имѣть свѣдѣніе въ чѣмъ; *Eccl. sl.* свѣдѣти; –, (= wiadomy komu), свѣдомый, извѣстный, знаемый, знакомый; **Świadomca**, –y, *m.* свѣдущій, знатокъ, опытный, испытанный; **Świadomość**, –ści, *f.* опытность; знаніе, вѣдѣніе; v. Wiadomość.

Świat, –a, *m.* свѣтъ; міръ; вселенная; подсолнечная; весь свѣтъ; люди; земля; земной шаръ; stworzenie świata, сотвореніе міра; міросотвореніе; міросозданіе; od stworzenia świata, отъ сотворенія міра; odprawiać podróż na około świata, совершать путешествіе вокругъ свѣта; przyjść na świat, увидѣть свѣтъ; родиться; wydać na świat, произвести на свѣтъ; родить; – (*sp.* dzieło) * издать въ свѣтъ (на пр. книгу); świat pożegnać, розстаться съ тымъ свѣтомъ, оставить свѣтъ; *fam.* отправиться на тотъ свѣтъ; преставиться; окончаться; умереть; на тамтым свѣтѣ, на томъ свѣтѣ; на тым свѣтѣ, на семъ свѣтѣ; пойдѣ в свѣтъ, отправиться путешествовать; отправиться въ дальные краи, пойти куда глаза глядятъ; ktoż to kiedy widział na świecie? кто когда видалъ это на свѣтѣ; nigdy na świecie, za nic na świecie, никогда, николи; никакъ не; отнюдь не; ни за что на свѣтѣ; jak świat światem, пока свѣтъ стоитъ; отъ начала свѣта; obywatel świata, космополитъ; гражданинъ міра; znajomość świata, знаніе свѣта; умѣнье жить въ свѣтѣ; stwórca świata, творецъ міра; создатель свѣта; міровиждитель, (Богъ); stary świat, старый свѣтъ; dzisiejszy, teraźniejszy świat, нынѣшній свѣтъ; wszyat młody, *α*) дѣти; *β*) молодежь; молодые люди; юноши; юношество; uczony świat, ученые; ученое общество; świat piękny, прекрасный полъ; женщины; wielki świat, * большой свѣтъ; общество высшаго класса людей; общество, знатныхъ людей; знатные, почетные люди; żyć na wielkim świecie, жить въ большомъ свѣтѣ; жить въ обществѣ отличныхъ, знатныхъ людей; cały świat o tém mówi, всѣ говорятъ объ этомъ; всѣ знаютъ это; всѣмъ это извѣстно; taki to teraz świat, таковъ ужъ нынѣ свѣтъ; таковъ уже свѣтъ; знаетъ свѣтъ, знать свѣтъ; умѣть жить въ свѣтѣ; człowiek nieznający świata, человѣкъ незнающій свѣта; неумѣющій жить въ свѣтѣ; неумѣющій обходиться [*abo* обращаться] съ людьми; on nie zna świata, онъ не знаетъ свѣта; онъ не умѣетъ жить въ свѣтѣ; онъ не умѣетъ обходиться [*abo* обращаться] съ людьми; on zna świat, онъ знаетъ свѣтъ; онъ человѣкъ свѣтскій; świat, (= publika, *etc.*), публика; люди; людность; общество; публичность; сношеніе; unikać świata, удаляться отъ свѣта; устраняться отъ людей; na świat wydać dzieło, издать книгу (сочиненіе) въ свѣтъ; *it.* świat, множество, тьма, тма; ma świat książek, у него множество [*abo* тьма] книгъ; ma świat długów, онъ долженъ всему свѣту; онъ по-уши въ долгахъ; онъ въ долгу, какъ въ шелку; koniec świata, край свѣта; *it.* кончина міра.

Świąteczny, *adj.* праздничный; suknia świąteczna, праздничное платье; niedziela świąteczna *abo* pentekostyi, Троицынъ день; drugi dzień świąteczny, Духовъ день.

Światek, –tka, *m. dim.* малый свѣтъ; малый міръ; микрокосмъ; *it.* v. Światowość.

Świątek, –tka, *m.* (święty), святой; (obraz świętego), образъ святаго; *it.* праздникъ; **Świątki**, *pl.*, Zielone Świątki, Пятидесятница; Троица; Троицынъ день; Духовъ день; день Сошествія Святаго Духа; na zielone świątki, * никогда.

Światełko, –a, *n.* малый свѣтъ, блескъ; свѣтильце.

Świątka, –i, *f.* козырь; **Świątki**, Zielone Świątki, *pl.*, v. *sub*: Świątek; **Świątkować**, *v. a.* праздничать.

Światło, –a, *n.* 1. свѣтъ, сіяніе; światło słoneczne, солнечный свѣтъ; światło księżyca, лунный свѣтъ; 2. освѣщеніе; свѣчи; 3. свѣтъ; свѣтлость, ясность; свѣтило; światło i cień, свѣтотѣнь; *it.* światło dzienne, дневный свѣтъ; ku światłu przeglądać, держать къ свѣту; wystawić kogo w dobrém świetle, представить кого съ доброй стороны; światło wiary, свѣтъ вѣры; światło rozumu, свѣтъ разума, просвѣщеніе; światło oczu, свѣтъ, зрѣніе; способность зрѣнія; *it.* światło północne, сѣверное сіяніе; światło łudzące, мамящее, блуждающій огонь; блуждающе [*abo* перелетные] огни.

Światłość, –ści, *f.* свѣтлость, свѣтъ, ясность, сіяніе, свѣтозарность; свѣтило; * краса, украшеніе; *it.* свѣча; światłość rozumu, свѣтъ разума, просвѣщеніе; światłość wiekuista, свѣтъ присносущный; **Światły**, *adj.*, Światłe, Świetle, *adv.* свѣтлый, издающій свѣтъ, сіяющій, блестящій; чистый, ясный; свѣтозарный; * просвѣщенный, разумный, умный, ученый; *adv.* свѣтло, ясно; nieco światły, свѣтловатый; нѣсколько свѣтлый.

Świątnica, Świętnica, –y, *f.*, **Świętnia**, –i, *f.* 1. святилище; святая святыхъ; олтарь; 2. святилище, храмъ, святое мѣсто, церковь; **Świątniczy**, *adj.* святилищный; храмовый; **Świątnik**, –a, *m.* 1. церковнослужитель; ключарь; ризничій; 2. (kalendarz o świętych), святцы.

Świątny, *adj.*: świątna kość, (*sacrales*), крестцовая кость.

Świątobliwość, Świątobność, –ści, *f.* святость, святыня, преподобіе, непорочность, праведность; благочестіе, набожность; Wasza Świątobliwość, Ваше Святѣйшество; **Świątobliwy, Świątobny**, *adj.* преподобный, непорочный, праведный, благочестивый; благоговѣйный, набожный.

Świato-burz, –a, *m.*, –burzca, –burca, –y, *m.* мірогромитель; завоеватель свѣта; –dzierżca, –y, *m.*, –dzierzec, –rica, *m.* міродержецъ, міродержитель; –lubny, *adj.*, –nie, *adv.* міролюбивый; міролюбецъ (*s. m.*); –mądrość, –ści, *f.* мудрость, философія; –pis, –pisarz, –a, *m.*

Digitized by Google

міроописáтель, описáтель мíра, космогрáфъ; -pismo, -pisarstwo, -a, n. міроописáніе, описáніе мíра, космогрáфія; - (*A.v.Humboldta:*) кóсмосъ; -pisarski, *adj.* міроописáтельный, космографíческій; -rządca, -rządzca, -y, m. міроправíтель, правíтель *abo* управляющій мíромъ, вседержáтель.

Świątość, Świętość, -ści, *f.* 1. свáтость, преподóбіе, непорóчность, благочéстіе, благоговѣніе; 2. свáтость, святúня; вéщи святúя и освящающія; 3. свíятости, *pl.* Святúя Тáйны; Дарú Святúе.

Świątoszek, v. **Świętoszek.**

Świátować, *v. n.* жить въ свѣтѣ.

Świa-towiec, -wca, *m.*, -towalk, -a, *m.*, -towalczek, -czka, *m. dim.* свѣтолюбецъ; міролюбецъ, чáдо мíра сегó; человѣкъ, прéданный свѣтскимъ суетáмъ; міряни́нъ, мірскíй человѣкъ; свѣтскíй человѣкъ; -towładca, & -towładzca, -y, *m.* міроправíтель, правíтель мíра, міродéржецъ; -towość, -ści, *f.* свѣтскость, свѣтская суетá, суетá мíра, суетá мірская; земномýдріе; свѣтское обращéніе; (duch światowy), духъ мíра; духъ вселéнной; -towy, *adj.* свѣтскій, мірскій; свѣтолюбúвый, міролюбúвый, пристрáстный къ мірскóму, къ суетáмъ мíра; *it.* свѣтскій, знáющій свѣтъ, умѣющій обращáться съ людьмú. [святúлище, храмъ.

Świątynia, Świętynia, -i, *f.*

Świder, -dra, *m.*, **Świderek**, -rka, *m. dim.* бурáвъ, буравóкъ, бурáвчикъ; świderkiem napuścić, napuszczać, провертѣть, провѣртывать бурáвчикомъ; świder ziemny, гóрный бурáвъ; буръ; щупъ; świdrem patrzyć, * глядѣть кóсо; смóрѣть кóсо; косúть глазá; косúть глазáми; косúться, *etc.*, v. Rozoko (patrzyć); **Świderkować**, *v. a.* провѣртывать дúры бурáвчикомъ; бурáвить; **Świdrować**, *v. a. impf.* бурáвить, пробурáвливать, провѣртывать дúры буравóмъ, сверлúть, просвéрливать; *Chirurg.* трепанúровать; **Świdrowanie**, -ia, *n.* бурáвленіе, сверлéніе, пробурáвливаніе; *Chirurg.* трепанирóвка, сверлéніе чéрепа; narzędzie do świdrowania (głowy), трепанъ, чéрепный бурáвъ; **Świdrowaty**, *adj.*, -to, *adv.* бурáвчатый, имѣющій видъ бурáвá; świdrowate oczy, косúе глазá; **Świdrowatość**, v. Rozokość; **Świdrownia**, -i, *f.* сверлúльная мáшина; **Świdrownik**, -a, *m.* (świdrujący), бурúльщикъ, сверлúльщикъ.

Świdryk, -a, *m. H. n.* (*termes pulsatorium*), стýчащій стѣнóй кузнéчикъ, [насѣкóмое]; *cfr.* древотóчецъ.

Świdrzenie, -ia, *s. n.* (*a* Świdrzyć, *qu. v.*), - oczyma, косúть глазáми; стрѣлúть, водúть глазáми; *fig.* świdrzyć, (wykrętów szukać, kręcić), * старáться вúвернуться [*abo* вúпутаться]; уклоняться отъ чегó увёртками; увёртываться отъ...; вилять; *it.* v. Świdrować.

Świdwa, Świdwina, -y, *f. Bot.* (*cornus sanguinea*; *cornus foemina*), свидúна, глогъ, слѣпокýръ, кустарникъ, [кустáрникъ]; **Świdwowy**, *adj.* свидúнный.

Świebleczny, *adj.* болтлúвый, говорлúвый. [Swoboda.

Świeboda, Świebodny, v.

Świeca, -y, *f.* свѣчá, *dim.* свѣчка; (v. Świeczka); świeca łojowa, сáльная свѣчá; świeca woskowa, восковáя свѣчá; świece robić, ciągnąć, макáть свѣчи, намáкивать; prosty jak świeca, прямóй какъ свѣчка; świecę na kogo rzucać, (wyklinać kogo publicznie, z ambony), *отрѣвáть, отрѣвúть [*abo* отлучáть, отлучúть] отъ церкви; świecę zapalić, зажéчь свѣчу; świecę zgasić, погасúть свѣчу; przy świecy pracować, рабóтать при свѣчѣ; **Świecący**, *part. a.* (*a* Świecić, *qu. v.*), свѣтлúщій; блестлúщій; сіяющій.

Świecarnia, -i, *f.* свѣчнáя фáбрика; свѣчнóй завóдъ; свѣчноса́льная фáбрика; **Świecarz**, -a, *m.* свѣчнúкъ, дѣлающій или продающій свѣчи.

Świecenie, -ia, *n.* свѣчéніе; свѣтѣніе; свѣщéніе; блистáніе; świecenie słońca, сóлнечное сіяніе; **Świecić**, *v. a. & n. impf.*, **Świecywać**, *v. frequ.*, - komu, свѣтúть комý, освѣщáть зажéнною свѣчéю или чѣмъ нибýдь горящимъ; Panie świeć nad jego *abo* nad jéj duszą! дáй Богъ емý *abo* еѣ цáрство небéсное! świecić, *v. n.*, - się, *v. r.* свѣтúть, свѣтúться, издавáть свѣтъ, сіять; блистáть; свѣтлѣть, свѣтлѣться; v. Błyszczeć; słońce świeci, сóлнце свѣтитъ, сіяетъ; gwiazdy świecą, звѣзды сіяютъ; świecić łokciami, носúть разóрванное плáтье; świecić komu baki, v. *sub:* Baka.

Święcenie, -ia, *n.* 1. (święcowanie), прáздновaніе; 2. освящéніе; рукоположéніе; освящéніе; święcenie wody, освящéніе водú; водоосвящéніе; водоосвящéніе; **Święcić**, *v. a. impf.* святúть, чтить свято; прáздновать; dzień święty święcić, святúть день прáздника; *it.* święcić, (= próżnować), * не рабóтать; прáздно проводúть врéмя; święć się imię Twoje, *Eccl.* да святúтся úмя Твоé; święcić wodę, *etc.*, святúть, освящáть вóду, и проч.; święcić kogo, посвящáть когó [во священúки], рукополагáть; (ofiarę z czego czynić, poświęcać na co), посвящáть, жéртвовать, приносúть жéртву; (*we grze:*) święcić, święcić się, быть кóзырем, вскрýться кóзырем; co się święci? что кóзырь?

Święcica, -y, *f.* святáя; блаженная; святóма; gajowe święcice, *Myth.* лѣснúя нúмфы; Дріáды.

Święciciel, -a, *m. Eccl. sl.* прáзднователь; v. Poświęciciel.

Świecidło, Świecidełko, -a, *n.* блёстка, блёсточка; пустóе украшéніе; мишурá. [шúмо.

Święcie, *adv.* свáто; ненару-

Świeciaty, -a, -e, *adj.*, -sto, *adv.* свѣтлúщій, сіяющій, блистáющій.

Świecluch, -a, *m.* фонáрщикъ, фáкельщикъ.

Świecki, *adj.* свѣтскій, мірскій; świecki ksiądz, kapłan, мірскóй, бѣлый священúкъ; свѣтское духóвное лицó; po świecku, по свѣтски. [v. Światowość.

Świeckość, -ści, *f.* свѣтскость;

Święcone, -ego, *n.*, **Święconka**, -i, *f.* освящённое, благословённое, -ная ветчинá, áства въ день Свѣтлаго Воскресéнія; święcone jajko, (wielkanocne), освящённое яйцó; *cfr.* пасхáльное яйцó, крáсное яйцó; **Święcony**, *part. p.* священный, освящённый; pierwéj święcony, преждеосвящённый; święcona woda, святáя водá; агіáсма.

Świeconośca, -y, *m.* свѣщенóсецъ; **Świeconośny**, *adj.* свѣщенóсный.

Świeczka, -i, *f. dim.* свѣчка, мáленькая свѣчá; świeczka i dzwónek, (znaki klątwy), свѣчка и звонóкъ, знáмения проклятія; świeczki się obawiać, боятся проклятія; świeczki, *pl. Bot.* (*euphrasia*), свѣтъ очей; очкú налúновы; очáнка; óчная травá; óчная пóмощь; глазная пóмощь; глазная травá; świeczki, *Artill.* налúтельныя [*abo* зажигáтельныя] свѣчи *abo* свѣчки; свѣчнúе налúники; świeczki pachnące, курúтельныя свѣчки; świeczka, *Anat.*, v. Mlécz (pacierzowy).

Świeczkowy, *adj.* свѣчнúй, относящійся или принадлежащій къ свѣчáмъ, свѣчкамъ; - taniec, тáнецъ при (свѣчáхъ) фáкелахъ; пляска съ фáкелами.

Świecznik, Świécznik, -a, *m.* 1. подсвѣчникъ; шандáлъ; *Eccl.* свѣщникъ, свѣтúльникъ; 2. свѣтúло; 3. фонáрщикъ, зажигáющій фонáри, *etc.*, имѣющій смотрѣніе за освѣщеніемъ.

Świędzenie, -ia, *n.* зудѣніе, сверóбѣніе, зудъ, сверóбѣнъ, сверóбта, сверóбъ.

Digitized by Google

Świędzić, *v. n.* зудѣть, сверобѣть.

Świe-got, **-kot**, **-gotarz**, **-gotnik**, **-a**, *m.* болтунъ, говорунъ, пустослôвъ, пустомеля, пустобрёдъ; **-gotać**, *v. n.* болтать, калякать; молôть вздоръ; пустослôвить; пустомелить; (*o ptakach*) чирикать, чиликать, чиркать, щебетать; **-gotanie**, **-ia**, *n.*, **-gotarstwo**, **-a**, *n.* болтаніе, болтовня; **-gotka**, **-i**, *f.* болтунья, говорунья, пустомеля; **-gotliwość**, **-ści**, *f.* болтливость, говорливость, щебетливость; **-gotliwy**, **-gotny**, *adj.* болтливый, говорливый, щебетливый.

Świekier, **-kra**, *m.* свёкръ, мужнинъ отецъ; **Świekra**, **Świekrucha**, **-y**, *f.* свекрôвь, жена свёкра, мужнина мать; **Świekry**, **-ów**, *pl.* свёкръ и свекрôвь.

Świerca, **Świerszcz**, **Świrk**, **Świerk**, **Świerczek**, **Świerczyk**, **-a**, *m. H. n.* (*gryllus*), сверчôкъ, сверщъ; (кобылка); **Świerczny**, *adj.* сверчкôвъ.

Świergot, **Świerkot**, **-u**, *m.* чиликанье, чириканье, чиркание, щебетанье; **Świergotać**, **Świergotać**, **Świerkotać**, **Świerszczyć**, *v.n.* чирикать, чиликать, чиркать, щебетать; **Świergotanie**, **Świerkotanie**, **-ia**, *n.* чириканіе, чиркание, щебетаніе; v. **Świegotać**, **Świegotanie**.

Świerk, **-a**, *m.* 1. *H. n.*, v. **Świercz**; 2. *Bot.* **Świerk**, **-u**, *m.*, **Świerka**, **-i**, *f.*, **Świerczyna**, **Świrczyna**, **-y**, *f.* (*pinus abies*), ель; v. пихта; *id.* **świerczyna**, еловое дерево, еловый лѣсъ.

Świerkać, v. **Świergotać**.

Świerkot, **Świerkotać**, **Świerkotliwy**, *etc.*, v. **Świergot**, *etc.*

Świerkowy, *adj.* еловый, ельный.

Świerszcz, v. **Świercz**.

Świerzb, **-u**, *m.*, **Świerzba**, **-y**, *f.* сверôбъ, сверобôта, свербёжъ, зудъ; (*scabies*), чесôтка; **Świerzbiączka**, **-i**, *f.* (*scabies*), чесôтка; корôста, (болѣзнь); *fig.* страсть, необузданная къ чему-либо охôта; - pisania, страсть писать; **Świerzbić**, **Świerzbieć**, *v. n. impers. & impf.* зудѣть, сверобѣть, чесаться; **świerzbi** mię co, зудитъ, сверôбитъ; **grzbiet go świerzbi**, спина у него сверôбитъ [*або* чешется]; *id.* **język go świerzbi**, у него сверôбитъ языкъ, *i. e.* ему хочется высказать; онъ не можетъ молчать; **Świerzbienie**, **-ia**, *n.* сверôбіе, зудѣніе.

Świerzbowatość, **-ści**, *f.* парши́вость; состояніе чесôточнаго.

Świerzbowaty, *adj.*, **-to**, *adv.* шелудивый, чесôточный, чесôтный, корôстовый, паршивый.

† **Świerzepa**, † **Świerzopa**, **Świrzopa**, **Świrzepica**, **-y**, *f. dim.*, **Świerzopka**, **Świerzopka**, **-i**, *f. dim.* кобыла.

Świeść, **-ści**, *f.* свѣсть, своячница, своячина, своякиня, жёнина сестра.

Świętalny, v. **Świętecznу**.

† **Świetlica**, † **Świetnica**, **-y**, *f.* свѣтлица, *dim.* свѣтлица; горница.

Świetliczka, **-i**, *f. Bot.* (*nictegroton*, *nyctegroton*), свѣтлячка, трава свѣтящая ночью.

Świetlik, **Świetelnik**, **Świetnik**, **-a**, *m.* матерія свѣта; свѣтило; всякое свѣтящее тѣло; 2. *H. n.* (овад, *lampyris*), свѣтлякъ, [свѣтящійся червячекъ]; 3. *Bot.* świetlik, ziele, v. **Świeczki**; 4. *H. n.* świetlik, *m.*, **Świetlinska**, **-i**, *f.* (ryba, *milvus*), свѣтлушка, морская рыба у которой ночью свѣтится языкъ; 5. *H. n.* świetlik, (muszla morska, *solen*), соленитъ, черенôкъ, [морская раковина]; v. **Błyszczak** (3).

Świetnieć, **-niał**, **-nieje**, *v. a.* (*propr. & **) свѣтлѣть, сіять, блестѣть; блистать; *отличаться.

Świetnik, v. **Świetlik**.

Świetność, **-ści**, *f.* (*propr. & **) свѣтлость, сіяніе, блескъ; знатность, знаменитость, великолѣпіе, пышность; слава; **Świetny**, *adj.* свѣтлый, сіяющій, блистающій, блистательный; знатный, знаменитый; славный; великолѣпный, пышный.

Świę-to, **-a**, *n.* праздникъ; **-tobliwość**, **-tobliwy**, v. **Świątobliwość**, *etc.*

Świę-tojanki, v. **Porzeczki**; **-tojański**, *adj.* Святоивановскій; świętojański robak, robaczek, *H. n.* (*lampyris noctiluca*), Ивановъ червячекъ; свѣтящій червячекъ; свѣтлякъ; świętojańskie ziele, *Bot.* (*hypericum perforatum*), звѣробôй обыкновенный; Ивановская трава; звѣробôйникъ; зайчья кровь; **-tojańskie**, **-iego**, *s. n.* задôтокъ; **-tokańca**, **-y**, *m.* осквернитель; **-tokradca**, **-tokrajca**, **-tokradzca**, **-y**, *m.* святотатецъ; священнограбитель; похититель священныхъ, или церковныхъ вещей; *осквернитель; **-tokradzki**, **-tokrajski**, *adj.*, **-kie**, **-ko**, po Świętokradzku, *adv.* святотатскій; *adv.* святотатски, прилично святотатцамъ; святотатный; оскорбляющій святыню, богохульный, нечестивый; **-tokradztwo**, **-tokrajstwo**, **-a**, *n.* святотатство; похищеніе священныхъ, или церковныхъ вещей; священнограбительство; священнокраденіе; popełnić świętokradztwo, святотатствовать; похищать, похитить священныя, или церковныя вещи; **-tokupca**, **-y**, *m.*, **-tokupiec**, **-pca**, *m.* (*symoniak*), святокупецъ, издôю пріобрѣтающій священный санъ; покупатель или продаватель святыни; **-tokupski**, *adj.* святокупный, симонический; **-tokupstwo**, **-a**, *n.* (*symonia*), святокупство, симонія; **-tołupstwo**, v. **Świętokradztwo**; **-topletrze**, **-a**, *n.* Петрова денежка, [пôдать по денежкѣ съ душѣ, платимая Папѣ прежде сего въ Пôльшѣ, на содержаніе лампады горящей въ Римской церкви св. Петра]; **-toprzedawca**, v. **Świętokupca**.

Świętość, v. **Świętość**.

Świę-tosek, **Świętoszek**, **-szka**, *m.* святôша; пустосвятъ; ханжа; лицемѣръ; **-tosska**, **Świętoszka**, **-i**, *f.* святôша; пустосвятка; ханжа; лицемѣрка; **-tosskowstwo**, **-a**, *n.* святôшество; пустосвятство; лицемѣріе; лицемѣрство.

Święty, *adj.*, **Święcie**, *adv.* святый; всесовершенно чистый, пренепорôчный; святый, живущій заповѣдямъ Божіимъ, праведный, непорôчный; священный; święte świętych, Святая Святыхъ; święta Trójca, святая Троица; duch święty, Святый Духъ; ś. p. = świętéj pamięci, блаженной памяти; dzień święty, святый день; pismo święte, Священное Писаніе; Ojcowie święci, Святые Отцы; święte czasy, счастливыя времена; daj mi święty pokój, оставь меня въ покôй; §. goły jak Turecki święty, голъ какъ соколъ; v. *sub:* Goły (§).

Świętynia, v. **Świątynia**, **Świątnica**.

Świeżeć, *v. a. impf.* свѣжѣть, дѣлаться свѣжимъ.

Świeżość, **-ści**, *f.* свѣжесть; новôсть.

Świeżutki, **Świeżuśieńki**, **Świeżuteńki**, *adj.*, **-ko**, *adv.* свѣженькій, свѣжёхонькій, очень свѣжій; *adv.* свѣженько, свѣжёхонько; совершенно новый, новёхонекъ.

Świeży, *adj.*, **Świeżo**, *adv.* свѣжій, прохладный; свѣжій, новый, недавный; свѣжій, здорôвый; świeży chléb, свѣжій хлѣбъ; świeża woda, свѣжая вода; świeże powietrze, свѣжій воздухъ; świeże mléko, парное молоко; świeże mięso, свѣжее мясо; парное мясо; kwiat jeszcze świeżo wygląda, цвѣтôкъ ещё свѣжъ; mieć co w świeżéj pamięci, содержать, имѣть что въ свѣжей памяти; твёрдо помнить; świeże doniesienia, новыя извѣстія; świeżo narodzony, новорожденный; **Świeżyć**, *v. n. impf.* свѣжить; освѣжать; дѣлать свѣжимъ.

Świeżyzna, **-y**, *f.* что нибудь

Digitized by Google

свѣжее; свѣжее мѣсо; парноѐ мѣсо.

Świni, *adj.* свинóй, свинѝй; świnia głowa, *a*) свинѝя головá; *β*) * глýпая бáшка; дурáкъ; глупéцъ; świnie wrzody, świnie guzy, *Med.* жáба; дѣ́кій огóнь; świni orzech, v. Kasztan; świni mléca, *Bot. a*) [*leontodon taraxacum*, Linn., = świni pysk, psi mléca, popia główka, *etc.*], попóва скýфья; одувáнчикъ; хасáмова травá; львѝный зýбъ; *β*) świni mléca, (*hypochaeris porcellia;* = prosiennik, prosienniczek), поросѐночникъ; просѐнникъ; пéзникъ áстребка; świnia rzepka, *Bot.* (*alchemilla vulgaris*), львѝная лáпа; львѝная лáпка; львóва лáпа; рóсница; *it.* świni mord, (*chenopodium*), гусѝная лáпка; гусѝная ногá; марь; лебедá дѝкая; селéдникъ; świnia wesz, (*cicuta*), омѐгъ; бѣшеница; świnia rzeżucha, (*cochlearia coronopus*), v. *sub:* Warzęcha; Świnia, -i, *f.*, Świnka, -i, *f. dim. H. n.* (*sus*), свинья, *Eccl. sl.* свиниѝ; *dim.* свѝнка; świnia morska, (*delphinus phocoena*), морскáя свинья; дельфѝнъ мангáкъ; świnka morska, (*mus porcellus*), *H. n.* морскáя свѝнка; świnia bita wypotrosiona, тýша, тýшка; świnia prośna, супорóсая свинья; сýпорось; §. świnia umyta wróci się do kałuży, свинью мой, а онá лѣзетъ въ лýжу; tobie świnie paść, ты ни къ чему негодѝшься; *it.* świnia, v. Świńtuch; *it.* v. Świnina; Świniak, -a, *m.* (*helianthus tuberosus*) *Bot.* подсолнечникъ клубовѝдный; *it.* вóлошская рѣпа; земляная грýша; Świniak, Świniarz Świniopas, Świnopas, -a, *m.* свинáрь, свинопáсъ; свинóй пастýхъ; *it.* świniarz, v. Świńtuch; Świniarek, -rka, *m.* свинóй пастýхъ; свинáрь, свинопáсъ; Świniarka, -i, *f.* 1. свинопáска, свинáя пастýшка; * нерáха, замарáха, неопрѝтная жéнщина; *Bot.* (*agaricus violaceus*), свинýха, [грибъ]; Świniarnik, -a, *m.* свинáрня, свинóй хлѣвъ; Świński, *adj.*, Świńskie, po Świńsku, *adv.* свѝнскій; свинѝчій; * нечѝстый, неопрѝтный, свѝнскій; *adv.* свѝнски, неопрѝтно, нечѝсто; rynek, targ świński, свинóй рѝнокъ; świnia skóra, свинáя кóжа; Świnina, -y, *f.* свинѝна; свинóе мѣсо; Świniogorz, Świnogorz, v. Ślinogorz, Skwinancya; Świniopas, v. *sub:* Świniak, Świniarz, *etc.*; Świnka, -i, *f. dim.*, v. Świnia; Świnnik, -a, *m.* свинáрня; свинóй хлѣвъ.

Świnogorz, v. Ślinogorz.

Świnopas, Świniopas, v. Świniak; Świństwo, -a, *n.* свѝнство; неопрѝтность; нечистотá; *it.* скверная рѣчь; скверносло́віе; мѐрзости; Świntuch, Świńtuch, -a, *m.* * свинья; неопрѝтный, нечѝстый человѣ́къ; нерáха.

Świokier, Świokra, v. Świekier, *etc.*

Świrk, v. Świerk.

Świrkać, *v. n.* чѝркать.

Świsnąć, v. Świstać.

Świst, -u, *m.* свистъ; Świstać, Świsnąć, *v. a. & n.* свистѣ́ть, свѝстнуть, свистѣ́ть; *fig.* świsnąć, v. Drapnąć, Drapaka (dać); Świstanie, -ia, *n.* свистѣ́ніе; свистѣ́ніе; Świstacz, -a, *m.* свистýнъ; Świstaczka, -i, *f.* 1. вѣ́тренница, вертопрáшка; 2. свистýлька, свистѣ́лка; Świstak, Świstach, -a, *m.*, Świszczypała, -y, Świszczypałka, -i, *m.* свистýнъ, пустóй орѣ́хъ съ дырóю; * вѣ́тренникъ, вертопрáхъ, вѣ́трогонъ; Świstałka, -i, *f.* свистѣ́лка, свистýлька, дýдка; Świstanie, -ia, *n.* свистѣ́ніе; свистѣ́ніе.

Świszcz, -a, *m.* 1. сѝльный (свистýщій) вѣ́теръ; 2. *H. n.* (*marmotta*), сурóкъ; (*arctomys bobac*), бабáкъ.

Świszczeć, Świsnąć, Świstać, *v. n.* свистѣ́ть, свѝстнуть, свистѣ́ть. [свистѣ́ніе.

Świszczenie, -ia, *n.* свистѣ́ніе,

Świszczypała, Świszczypałka, v. Świstak.

Świt, -u, *m.*, Świtanie, -ia, *n.* разсвѣ́тъ; свѣ́тáніе; наступáніе днѐвнаго свѣ́та, начáло дня; przed świtem, предъ разсвѣ́томъ; ze świtem, на разсвѣ́тъ; съ разсвѣ́томъ; чуть свѣ́тъ; спозарáнковъ; спозарáнку; podczas świtu, когдá начинáло разсвѣ́тáть.

Świta, -y, *f.* свѝта; провожáніе; провожáтые.

Świtać, *v. n. impers.* свѣ́тáть, разсвѣ́тáть; świta mu w głowie, §. онъ брéдитъ, говорáтъ вздоръ; въ рѣчáхъ его́ нѣ складу, ни лáду; онъ не въ пóлномъ рáзумѣ; онъ колобрóдитъ.

Świtny, v. Świetny.

Swoboda, († Świeboda, Słoboda), -y, *f.*, Swobodka, -i, *f. dim.*, Swobodność, -ści, *f.* свобóда, свобóдность, вóльность, независимость; свобóдность, непринуждéнность; вóля; откровéнность; swobody, *pl.* привилéгіи, исключѝтельныя правá, позволéнія; Swobodnieć, *v. n.* дѣ́латься свобóднѣе, вóльнѣе; Swobodność, Świebodność, v. Swoboda; свобóдность; Swobodny, († Świebodny), *adj.*, -nie, *adv.* свобóдный, вóльный, независимый, непринуждéнный, откровéнный; v. Wolny; swobodnie żyć, жить свобóдно.

Swoić, *v. a. impf.* пріучѝть къ чему́; присвóивать, присвоѝть; v. Oswajać & Przyswajać.

Swój, Swoja, Swa, Swoje, Swe, *pron.* свой, своя́, своѐ; собóственный; собóственный; *it.* свой, блѝжній; домáшній; po swojemu, по своему́; w swoim czasie, въ принадлежáщее врéмя; ona to na swe (na swoje) oczy widziała, или ona to swojemi własnemi oczami widziała, онá ѐто вѝдѣла своѝми глазáми; онá ѐто самá вѝдѣла; widziałem to na swoje oczy, я ѐто вѝдѣлъ своѝми (*abo* собóственными) глазáми; я ѐто самъ вѝдѣлъ.

Swojak, -a, *m.* землѝкъ, единозѐмецъ.

Swójski, *adj.* урождéнный, тýтошный, домáшній, дворовый; ручнóй; *it.* собóственный; собóсвій.

Swora, v. Sfora.

Sworność, v. Sforność.

Sworny, v. Sforny.

Sworówać, v. Sforować.

Sworzeń, *gen.* swornia & sworznia, *m.* швóрень, шквóрень, сердéчникъ. [wola, *etc.*

Swywola, Swywolny, v. Swa-

Swywolić, v. Swawolić.

Sycić, *v. a. impf.* 1. насыщѝть; накáрмливать дó-сыта; 2. сытѝть; мóсд сыстѝ, сытѝть, варѝть мѐдъ; Sycenie, -ia, *n.* насыщѝніе. [шинѣ́ть, шѝнуть.

Syczeć, Sykać, *v. n.*

Syczenie, -ia, *n.* шинѣ́ніе.

Sygnatura, -y, *f.* сигнатýра.

Sygnaturka, -i, *f.* сѝмый мѝлый кóлоколъ на церкóвной бáшни.

Sygnet, -u, *m.*, Sygnecik, -a, *m. dim.* печѝть, печѝтка; пéрстень съ печѝтью.

Sygnować, *v. a. impf.* звонѝть въ мѝлый кóлоколъ. [Syczenie.

Sykać, Sykanie, v. Syczeć,

Sylaba, Syllaba, -y, *f. Gram.* слогъ, складъ; Sylabizować, *v. a.* склáдывать бýквы; читѝть по склáдамъ; Sylabizowanie, -ia, *n.* склáдываніе; читáніе по склáдамъ.

Sylać, *v. a. frequ.*, v. Słać.

Sylka, -i, *f.* осѝлка; мѣсто, кудá осылáются преступники.

Sylogizm, -u, *m. Philos.* силлогизмъ; умозаключéніе; v. Epilog.

Symbol, -u, *m.*, Symbolum, *s. n. indecl.* сѝмволъ; symbolum apostolskie, сѝмволъ вѣ́ры; Symbolicsny, *adj.* символѝческій; прообразовѝтельный; Symbolizować, *v. a.* прообразовѝть.

Symetrya, -yi, *f.* симметрія, соразмѣ́рность, соотвѣ́тственность; Symetryczny, *adj.* сим-

Digitized by Google

метрическій, соразмѣрный, соотвѣтственный, однообразный; -nie, *adv.* симметрически, соразмѣрно, соотвѣтственно, однообразно.

Symfonia, Symfonja, -i, *f.* симфонія; музыкальное сочиненіе; **Symfonista,** -y, *m.* симфонистъ, сочинитель симфоній.

Symonia, Symoniactwo, v. **Świętokupstwo.**

Symoniak, v. **Świętokupca.**

Sympatya, -yi, *f.* симпатія; сострастіе; сочувствіе; **Sympatyczny,** *adj.* симпатическій, сострастный, сочувственный; -nie, *adv.* симпатически, по сочувствію.

Sympla, -i, *f.* одинакая плата; (*we grze:*) партія въ игрѣ, за которую платится только одна ставка.

Symplak, -a, *m.* простакъ, простой, необразованный человѣкъ.

Symptom, Symptomat, -u, *m.*, **Symptoma,** -mata, -mat, *m. pl.*, симптомъ; признакъ болѣзни.

Syn, -a, *m.*, **Synek,** -nka, **Synaczek, Synecek,** -czka, *m. dim.* сынъ, сынокъ, сыночекъ.

Synagoga, -i, *f.* синагога.

Synal, -a, *m.* сынъ; негодный сынъ; **Synalek,** -lka, *m. dim.* сынокъ, сыночекъ.

Syndycetwo, -a, *n.* должность синдика; **Syndyk,** -a, *m.* синдикъ.

Synecek, Synek, *dim.*, v. **Syn.**

Synkretyzm, -u, *m.* синкретизмъ, сближеніе (*abo* соединеніе, согласованіе между собою) разныхъ сектъ.

Synod, -u, *m.* синодъ, соборъ, собраніе духовныхъ особъ; synod ekumenicki, вселенскій соборъ.

Synodalny, Synodalski, *adj.* синодальный, синодскій, соборный.

Synodyczny, *adj. Astron.* синодическій; synodyczny miesiąc, rok, синодическій мѣсяцъ, годъ.

Synogarlica, Synogardlica, Sinogardlica, -y, *f.*, **Synogarliczka,** -i, *f. dim. H. n.* (*columba risoria*), Египетскій голубь; Индійская горлица; хохотунъ.

Synonim, -u, *m.*, **Synonima,** -y, *f. Gramm.* синонимъ, сословъ, подобозначущее слово; **Synonimiczny,** *adj.* синонимическій, синонимный, сословный, подобозначущій; **Synonimika,** -i, *f.* синонимика, ученіе о синонимахъ.

Synowa, -éj, *f.* невѣстка, сноха, сыновняя жена; **Synowica,** -y, *f.* сыновица, племянница; **Synowiec,** -wca, *m.* сыновецъ, племянникъ, братнинъ сынъ; **Synowski,** *adj.* сыновскій, сыновній; po synowsku, по сыновски; **Synowstwo,** -a, *n.* сыновство; состояніе сыновнее; **Synowy,** -a, -e, *adj.* сыновній, сыновскій.

Syntaksa, -y, *f.*, **Syntaksys,** *indecl. Gramm.* синтаксисъ, словосочиненіе, словорасположеніе.

Syntetyczny, *adj.* синтетическій.

Syntezа, -y, *f.*, **Syntezys,** *indecl. Log.* синтезисъ.

Sypać, *v. a. & n. impf.* сыпать; sypać piasek, сыпать песокъ; *it.* sypać,* сыпать, расточать; sypać pieniądze, złotem, сыпать деньги, *abo* деньгами, расточать, тратить деньги безъ разсчёту; - groblę, wał, насыпать, строить плотину, валъ; - się, *v. r.* сыпаться; быть въ изобиліи; выходить, выдти во множествѣ, выдти толпами; толпиться; *it.* сыпаться, разсыпаться; (*o brodzie:* przebijać się), пробиваться; **Sypanie,** -ia, *n.* сыпаніе; насыпь; постройка.

Sypiać, *v. n. frequ.* (*a* Spać) спать; po południu sypia, онъ обыкновенно спитъ послѣ обѣда; у него обыкновеніе [*abo* привычка] спать послѣ обѣда; **Sypialnia,** -i, *f.* спальня; опочивальня; покой, назначенный для спальнѣ; **Sypialny,** *adj.* спальный; sypialny pokój, спальная комната; спальня.

Sypień, -pnia, *m.* сынецъ, сосёнъ; воронка для сыпанія хлѣба; *cfr.* Czerpaczka.

Sypki, *adj.*, **Sypko,** *adv.* сыпучій, способный къ сыпанію.

Sypkość, -ści, *f.* сыпучесть.

Syrojeżka, -i, *f. Bot.* (*agaricus rassula*), сыроѣжка (грибъ).

Syrop, Syrup, -u, *m.*, **Syropek,** -pku, *m. dim.* сиропъ; **Syropowy,** *adj.* сиропный.

† **Syrowatka,** v. **Serwatka.**

Syrta, -y, *f.* мель; отмель; подводица.

Syrynga, -i, *f.* (enema, strzykawka), клистирный шприцъ.

Sysak, Sysun, -a, **Sysuń,** -nia, *m.* сосунъ.

System, Systemat, -u, *m.*, **Systema,** -matu, *n.*, **Systema,** -y, *f.* система; **Systemator,** -a, *m.* систематикъ; **Systematyczne,** *adv.* систематически, по системѣ, по порядкѣ; **Systematyczny,** *adj.* систематическій, приведённый въ систему, расположенный по системѣ.

Sysun, Sysuń, v. **Sysak.**

Syt! *interj.* тсъ! тише! **Syt,** -u, *m.* сытость, насыщеніе; do sytu, до-сыта; *it. adj.* **Syt,** v. **Syty.**

Syta, -y, *f.*, **Sytka,** -i, *f. dim.* сита; вода, подолащенная мёдомъ; syta, sytka z jabłek, сидръ; яблочное вино; *Bot.* sytka, (*glaux*), маечникъ; молочное зелье; приземникъ; **Sytność,** -ści, *f.* питательность; **Sytny,** *adj.* питательный, сытный, насыщающій; **Syto,** *adv.* сыто; v. **Syty;** **Sytość,** -ści, *f.* сытость; насыщеніе, пресыщеніе; тучность; ad do sytości, до пресыщенія.

Sytuacya, -yi, *f.* положеніе; ситуація; мѣстоположеніе; **Sytuacyjny,** *adj.* ситуаціонный.

Syty, Syt, *adj.*, **Syto,** *adv.* сытый, сытъ; сытный; тучный, жирный, сытный; syt chwały, окрытый славою; преславный; Sycituchny, Sycituteńki, *adj.* сытенькій, сытехонькій, очень сытый.

Sza! *interj.* тсъ! тише! молчать!

Szaba, -y, *f.* (*u bednarzy:*) скобальный ножикъ; скобель; скребокъ, скребецъ.

Szabas, Szabat, -u, *m.* шабашъ, [у Евреевъ], субботній день; суббота; szabas obchodzić, v. **Szabasować.** (нѣм.

Szabaśnik, -a, *m.* редъ хлѣбной

Szabaśny, Szabaszny, Szabasowy, *adj.* шабашный; **Szabasować,** *v. n. impf.* (szabas obchodzić, świątkować), святить день субботній; праздновать субботу; шабашить.

Szabasówka, -i, *f.* 1. малая сальная свѣчка; 2. шабашная водка.

Szabelbon, v. **Fasola.**

Szabelka, -i, *f. dim.* сабелька; **Szabelkowy,** *adj.* сабельный; **Szabelnia,** -i, *f.* сабельная фабрика; **Szabelnik,** -a, *m.* сабельный [шпанный] мастеръ; мастеръ дѣлающій сабли; *it.* вооружённый саблею; **Szabelny,** *adj.* сабельный, принадлежащій къ саблѣ; **Szabeltas,** -u, *m.* гусарская тамка; **Szabla,** -i, *f.* сабля; **Szablak,** *Bot.*, v. Fasola; **Szablasty,** *adj.* саблевидный, саблеобразный; szablasty groch, *Bot.* дикие Турецкіе бобы; широкостручковая фасоль; **Szablica,** -y, *f.* сабля, большая сабля; **Szablina,** -y, *f.* саблишка, дурная сабля; **Szablisko,** -a, *n.* саблища, большая сабля; **Szabloździób,** -oba, *m. H. n.* (*recurvirostra avocetta*), кривоноска, кривонёсникъ, шилоклювка Европейская; **Szablonosec,** -sca, *m.* сабленосецъ, вооружённый саблею.

Szabraka, -i, *f.* чапракъ.

Szabrować, *v. a.* задѣлывать въ стѣнѣ дыры кусками кирпичъ.

Szabry, -ów, *m.* куски кирпичъ (для задѣлыванія дыръ въ стѣнѣ).

Szach, -a, *m.* 1. Шахъ, обладатель Персіи; 2. **Szach,** -u, *m.* шахматы; шахматная игра; **Szachy,** -ów, *m. pl.* шахматы, *m. pl.*; шахматная игра; w szachy grać, играть въ шахматы; szach! шахъ! dać szach królowi, дать шахъ королю [*abo* царю]; szach królowi! шахъ королю!

Szacher, v. **Szachraj;** **Szacherka,** -i, *f.* барышница; плутовка; обманщица; **Szacheratwo, Szachrajstwo,** -a, *n.*, **Szachermacher,** -chru, *m.* барышничество, барыш-

Digitized by Google

нчанье; плутовство; обма́нъ; **Szacherski**, *adj.* бари́шническій, бари́шничій; плутовскій; обма́нщическій, обма́нщичій.

Szachista, -y, *m.* ша́хматный игро́къ; игро́къ въ ша́хматы; охо́тникъ игра́ть въ ша́хматы.

Szachować, *v. a.* 1. дава́ть махъ въ игрѣ; 2. дѣлить квадра́тъ на ра́вные четыреуго́льники; выстѣ́гивать ша́хматами; **Szachowany**, *adj. part.* сдѣ́ланный на подо́біе ша́хмата *abo* на подо́біе ша́хматной доски́; ша́хматный; вы́стеганный ша́хматами; **Szachowlica**, -y, *f.* 1. ша́хматная доска́; ша́шечница; 2. *Bot.* (*fritillaria meleagris*), вѣ́нечникъ мохна́тый [*abo* в. пуши́стый]; ра́бчикъ; мохна́чъ; мохна́тка; пухоцвѣ́тъ; **Szachowniczy**, *adj.* ша́хматный, на подо́біе ша́хмата; на подо́біе ша́хматной доски́; **Szachowy**, *adj.* ша́хматный, относя́щійся къ ша́хматамъ; szachowe kamienie, ша́хматныя пѣшки; gracz szachowy, ша́хматный игро́къ; игро́къ въ ша́хматы.

Szachraj, -a, *m.*, **Szacher**, -chra, *m.* бари́шникъ; плутъ; обма́нщикъ; **Szachrajka**, -i, *f.* бари́шница; плуто́вка; обма́нщица.

Szachrajski, v. Szacherski.

Szachrajstwo, v. Szacherstwo.

Szachrować, *v. a.* бари́шничать; занима́ться плутовско́ю торго́влею. [Szyb.

Szacht, -u, *m.* ша́хта; v. Okno,

Szachtować, **Szachtynować**, *v. a. impf.* хвощева́ть, хвощи́ть, полирова́ть, тере́ть, гла́дить что нибудь хвощо́мъ.

Szachtowy, *adj.* ша́хтный; szachtowy piec, ша́хтная печь.

Szachulec, -lca, *m.* вязка изъ бру́совъ [на подо́біе ша́хмата]; клѣ́тчатое строе́ніе.

Szachy, -ów, *m. pl.* 1. ша́хматы; ша́хматная игра́; w szachy grać, игра́ть въ ша́хматы; 2. *fig.* ша́шни; скри́тныя проде́лки, проски, кромѣ́шство.

†**Szacić**, *v. a.* одѣва́ть; наряжа́ть; – się, *v. r.* одѣва́ться; наряжа́ться; **Szacisko**, -a, *n.* пла́тѣще, кафтаніще, кафтанишко, плохо́е пла́тье.

Szacować, *v. a.* 1. цѣ́нить, оцѣ́нивать, полага́ть, назнача́ть цѣну чему́-ли́бо, налага́ть та́ксу; ста́вить цѣну; 2. чтить, почита́ть, уважа́ть; – nizko, не уважа́ть; презира́ть; 3. судѣ́ть по (*c. Dat.*); осужда́ть; критикова́ть; **Szacowanie**, -ia, *n.* цѣ́неніе, оцѣ́нивание, оцѣ́нка; почита́ніе, уваже́ніе; v. *verb.* Szacować; **Szacownik**, -a, *m.* цѣ́нитель; оцѣ́нщикъ; цѣ́нощикъ; чти́тель, почита́тель; **Szacowność**, -ści, *f.* драгоцѣ́нность; почта́тельность; **Szacowny**, *adj.* драгоцѣ́нный, дорого́й; почтѣ́нный, достопочтѣ́нный, почти́тельный; -nie, *adv.* цѣ́нно, до́рого, драгоцѣ́нно; почтѣ́нно, достопочтѣ́нно, почта́тельно; **Szacunek**, **Szacunk**, **Oszacunek**, -nku, *m.* оце́нка; цѣна; цѣ́нность; драгоцѣ́нность; почтѣ́ніе, уваже́ніе, честь, достопочтѣ́ніе; szacunek mieć dla kogo, имѣ́ть уваже́ніе, почтѣ́ніе къ кому́; **Szacunkarz**, v. Szacownik.

Szadź, **Sadź**, -zi, *f.*, v. Szron.

Szafa, -y, *f.*, **Szafka**, **Szafeczka**, -i, *f. dim.* шкапъ, шкафъ; *dim.* шка́фецъ, шка́нецъ, шка́нчикъ, шка́фчикъ, шка́нкъ, шка́фикъ; szafa na suknie, платяно́й шкапъ [*abo* шкафъ]; szafa na bieliznę, шкафъ для бѣлья; szafa na książki, кни́жный шкафъ; **Szafanierka**, v. Szyfonierka; **Szafar**, v. Szafarz; **Szafarka**, -i, *f.* ключница; управи́тельница; эконо́мка; раздава́тельница; распоряди́тельница; домострои́тельница; **Szafarnia**, -i, *f.* чуланъ, кладовая; ларь; **Szafarowanie**, v. Szafarstwo; **Szafarski**, *adj.* ключни́ческій, ключни́ковъ; управи́тельскій; эконо́мскій; szafarski urząd, зва́ніе ключника, управи́теля; **Szafarstwo**, -a, *n.* ключничество; управи́тельство; домострои́тельство; **Szafarz**, **Szafar**, -a, *m.* ключникъ; управи́тель; дворе́цкій; домострои́тель; эконо́мъ; домоуправи́тель; **Szafeczka**, v. Szafa.

Szafel, -fla, *m.*, **Szaflik**, -a, *m. dim.* лоха́нь, лоха́нка, ка́дка.

Szafian, **Safian**, -u, *m.* сафья́нъ.

Szafianowy, *adj.* сафья́новый, сафья́нный; safianowe bóty, сафья́новые [*abo* сафья́нные] сапоги́.

Szafir, **Safir**, -u, *m.*, **Szafirek**, -rka, *m. dim.* (*saphirus*), сафи́ръ, сапфи́ръ, я́хонтъ си́ній или голубо́й; **Szafirowy**, *adj.* сапфи́ровый, сапфи́рный.

Szafirkować, *v. n.* – komu, прислу́живаться, ласка́ться, ухаживать, увива́ться, вертѣ́ться, о́коло кого́, угожда́ть кому́, §. гла́дить кого́ по ше́рсти.

Szafka, v. Szafa.

Szaflik, v. Szafel.

Szaflikowy, **Szaflowy**, *adj.* лоха́новый, лоха́нный.

Szafować, *v. a. & n.* распоряжа́ть, располага́ть, управля́ть чѣмъ; дава́ть, раздава́ть кому́ что; выдава́ть; расточа́ть, раска́дывать, мота́ть, тра́тить, употребля́ть что не бережли́во; ostrożnie cześć szafować, распоряжа́ть чѣмъ-либо съ осторо́жностію.

Szafowy, -a, -e, *adj.* шка́пный, шка́фный.

Szafran, -u, *m.* *Bot.* (*crocus*) шафра́нъ; *жёлтые сапоги́; **Szafraniasty**, **Szafranowaty**, *adj.* шафра́нный, похо́жій на шафра́нъ; шафра́новаго цвѣта; **Szafranić**, *v. a.* приправля́ть, -вить шафра́номъ; желтѣ́ть, жи́желтить; **Szafranica**, -y, *f.* *Bot.* (*curcuma*), ку́ркума; желтѣ́къ; жёлтый кибо́ръ; жёлтый ко́рень; куркумо́вый ко́рень; **Szafranowy**, **Szafranny**, *adj.* шафра́новый, шафра́нный; **Szafranowaty**, v. Szafraniasty.

Szafunek, -nku, **Szafunk**, -u, *m.* правле́ніе, управле́ніе; употребле́ніе; – urzędów, раздаве́ніе чино́въ.

Szagryn, -u, *m.* (v. Capa), шагри́нъ, [родъ ко́жи]; **Szagrynowy**, *adj.* шагри́новый.

Szaklak, **Szekłak**, -u, *m.* *Bot.* (*rhamnus catharcticus* = hakowiec), крушина колю́чая; придоро́жная игла́; прид. иголка; жёстеръ; жестръ.

Szakłakowiec, -wca, *m.* *Bot.* (*hippophae*), v. Ostromléczny korzeń.

Szakłakowy, *adj.* крушинный, жёстерный.

Szal, -u, *m.* шаль; szal Turecki, jedwabny, Турецкая, шёлковая шаль.

** **Szał**, -u, *m.* (szaleństwo, szaleniec), шаль, дурь, бѣшенство, неистовство.

Szala, -i, *f.*, **Szalka**, -i, *f. dim.* ча́ша, ча́шка, ча́шечка у вѣсо́въ; szale, szalki, *pl.* вѣсы́, вѣска, вѣсо́чки (*pl.*).

Szałamaja, -ji, *f.* свирѣ́ль, свирѣ́лка, ду́дки.

Szałaput, -a, **Szałaputa**, **Szaławiła**, -y, *m.* сумасбро́дъ; бѣшеный человѣ́къ; сорванецъ,* сорви́-голова́; драчу́нъ; заби́яка.

Szałas, **Szałasz**, -a & -u, *m.*, **Szałasik**, -a, *m. dim.* шала́нъ, шала́шикъ, ку́ща, ку́щица, скини́я; v. Baraka.

Szaławiła, v. Szałaput.

Szalba, -y, *f.* *Bot.* (*verbascum*), верби́шникъ; коровя́къ.

Szalbierczy, *adj.* плутовскій, обма́нщичій, бездѣ́льническій; **Szalbierka**, -i, *f.* плуто́вка, обма́нщица, бездѣ́льница; **Szalbierować**, *v. n.* бездѣ́льничать, плутова́ть, поступа́ть бездѣ́льнически, обма́нывать; **Szalbierowanie**, -ia, *n.* бездѣ́льничанье, обма́нывание; v. Szalbierstwo; **Szalbierski**, *adj.* бездѣ́льническій, плутовско́й, обма́нщическій, обма́нщичій; **Szalbierstwo**, -a, *n.* бездѣ́льничество, плутовство́, обма́нъ; **Szalbierz**, -a, *m.* бездѣ́льникъ, плутъ, обма́нщикъ.

Szaleć, *v. n.* (*propr. &*) безу́мствовать, бѣ́ситься, неи́стовать, неистовствовать, съ ума́ сходи́ть; бу́йствовать; шали́ть, рѣзва́ться; дурачи́ться, дѣлать дурачества или глу́пости; szaleć za cześć, лишиться ума́ по чёмъ.

Szalej, -u, **Szaleń**, -nia, *m.* *Bot.* (*hyoscyamus*), бѣлена́, белена́, бле́кота; *it.* szaleń jadowity, (*cicuta virosa*), бѣшеница, омёгъ, омёрникъ ядови́тый.

Szaleniec, **Szaleno**, **Szaleniutko**, *adv.* чрезмѣ́рно; ужа́сно; страхъ какъ; до безу́мія; Szale-

Digitized by Google

niec, -ńca, *m.* (*propr.* &*) безýмецъ, бѣшеный, сумасшéдшій.

Szaleństwo, -a, *n.* (*propr.* &.*) бѣшенство, безýмство, безýміе, сумасшéствіе, неистовство; шáлость, шаловствó, дурáчество.

Szalić, *v. a.* дѣлать бѣшенымъ; бѣсúть; дурáчить.

Szalka, v. **Szala.**

Szalona, -éj, *f.* бѣшеная, неистовная; v. **Szalony**; **Szalono**, *adv.*, v. **Szalenie**; **Szaloność**, -ści, *f.*, v. **Szaleństwo**; **Szalony**, *adj.* [**Szaleńszy**, *compar.*, *propr.* &*] бѣшеный, неистовный, сумасшéдшій, сумасбрóдный, безýмный, шальнýй; бýйный; ужáсный, страшный, чрезвычáйный, чрезмѣрный; szalona głowa, бѣшеный; сорвѣ-головá; szalone wydatki, чрезмѣрныя издéржки; biega jak szalony, бѣжáтъ какъ шальнóй; dom szalonych, домъ сумасшéдшихъ; **Szalotka**, **Szarlotka**, -i, *f.* *Bot.* (*allium ascalonium*), Нѣмéцкій лукъ; шарлóтъ.

Szałsza, v. **Sałsza.**

Szalupa, -y, *f.*, **Szalupka**, -i, *f.* *dim.* шлюпка.

Szałwia, -ii, **Szałwja**, -ji, *f.* *Bot.* (*salvia*), шалфéй, шáлсій; *it.* szałwia leśna, (*stachys*), колосниця; polski koński; дикій шалфéй; szałwia Rzymska, (*mentha graeca*); v. Miętka Grecka; w szałwią pokrzywy odmieniać, *чѣрное дѣлать бѣлымъ; **Szałwiowy**, *adj.* шалфéйный.

Szam-belan, -a, *m.* камергéръ; -**belania**, -i, *f.* звáніе или достóинство камергéра; -**belanie**, -a, *m.* сынъ камергéра; -**belanka**, -i, *f.* дочь камергéра; -**belanowa**, -éj, *f.* женá камергéра; -**belanówna**, -éj, *f.* дочь камергéра; -**belański**, *adj.* камергéрскій, камергéровъ; szambelański klucz, камергéрскій ключъ; -**belaństwo**, -a, *n.* 1. достóинство камергéра; 2. *collect.* камергéръ съ женóю.

Szamerować, *v. a.* вышивáть зóлотомъ, серебрóмъ, обшивáть, выкладывать плáтье галунóмъ и проч.

Szamotać, *v. a.* трясть, кивáть; шатáть; рвать, дéргать; - się z kim, (*v. r.*) борóться, дрáться.

Szam-pan, -u, *m.* шампáнское [виó]; -**panka**, -i, *f.* шампáнская бутýлка; -**pański**, *adj.* шампáнскій; -**pańskie wino**, *n.*, -**pańskie**, -ego, *n.* шампáнское [виó].

Szampion, v. **Pieczarka.**

Szańc, -a, **Szaniec**, -ńca & -ńcu, *m.*, **Szańce**, *pl.* *Fortf.* шáнецъ; шáнцы, окóпы, укрѣплéнія; szańc założyć, основáть шáнцы; v. **Szańcować**; *fig.* szańc, опáсность, рискъ; na szańc przyjść, на szańc stawić, попрóбовать на счáстье; пустúться на удáчу; подвéргнуться опáсности; do szańca kogo uprzedzić, на szańc co dać, дать на рискъ, остáвить на произвóлъ; **Szańckopnik**, **Szańcknecht**, -a, *m.* шанцекóпъ, шанцекóлщикъ, окóпщикъ; **Szańcmajster**, **Szańcmeister**, -stra, *m.* шанцмéйстеръ; **Szańcować**, *v. a.* (szańce kopać, szyć), шанцевáть, укрѣплять какóе-либо мѣсто шáнцами; обносúть шáнцами; обносúть окóпами; - się, *v. r.* шанцевáться; укрѣплятся шáнцами; окáпываться; *счастлúвиться, увáжаться; **Szańcowy**, *adj.* шанцевýй; szańcowy kosz, туръ; габіóнъ; габіóнъ; **Szańczyk**, -a, *m.* *dim.* мáлый шáнецъ.

Szankr, -u, *m.* *Med.* шáнкеръ; венерéческая [*abo* сифилитéческая] язва; венерéческій нéредъ.

Szanować, *v. a.* берéчь; щадúть; хранúть, сохранúть; жалéть; szanować suknie, берéчь одéжду; szanować zdrowia, szanować się, берéчь здорóвье; szanować kogo, (czcić, poważać), чтить, почитáть, уважáть, чéствовать; **Szanowanie**, -ia, *n.* берéженіе; пощáда; **Szanowność**, -ści, *f.* почтúтельность; уваженіе; достопочтéніе; **Szanowny**, *adj.* почтéнный, почтúтельный, достóйный уваженія, достопочтéнный; szanowne słuchacze! достопочтéнные слушáтели!

Szanta, -y, *f.* *Bot.* (*marrubium*), шáндра обыкновéнная; szanta biała, (*m. album*), шáндра бѣлая; szanta czarna, (*m. nigrum*), шáндра чёрная, вонючая; v. **Bezrąb**; szanta kocia, kotcza, (*cardiseca*), v. **Serdecznik** (*Bot.*).

Szar, -u, *m.* рядъ гонтóвъ или черепúцъ на крóвли.

Szara, **Siara**, -y, *f.* молóзиво.

Szaraczek, -czku, *m.* 1. сѣрое сукнó; 2. плáтье изъ сѣраго сукнá; **Szaraczkowaty**, *adj.* сѣроватый, нѣсколько сѣрый; **Szaraczkowy**, *adj.* сѣрый; **Szarafan**, -u, *m.* сарафáнъ.

Szarańcza, -y, *f.* 1. *H. n.* саранчá, [насѣкóмое]; pewny gatunek szarańczy, акрúда, [саранчá особéннаго рóда]; 2. szarańcza czego, *множество, кýча, тьма, тма чегó; 3. *саранчá, тунеядецъ, объѣдáла, объѣдáло, дармоѣдъ; 4. *Bot.* szarańcza św. Jana, (*ceratonia siliqua*), овéчьи [*abo* Турéцкіе] рожкú; слáдкіе рожкú; дикій хлѣбъ; рожкóвое дéрево; кератóнія; **Szarańczowy**, *adj.* относящійся къ саранчá; szarańczowe drzewo, *Bot.* (*hymenaea curbaril*), курбарúлъ, курбарúльникъ.

Szarapata, **Ciarapata**, -y, *m.*, **Szarapatka**, **Szerepetka**, -i, *m.* голýмъ, голáкъ, ободранный, обóрванный, доскýтникъ.

Szarawara, -y, *f.*, **Szarawary**, **Sarawary**, -ów, *m. pl.* шаравáры, брюки.

Szarawy, **Szarasy**, *adj.* сѣровáтый, нѣсколько сѣрый; **Szarawo**, *adv.* сѣровáто.

Szarfa, v. **Szarpa.**

Szarga, **Szaruga**, -i, *f.* неистóтье, непогóда, непогодь, слотá, слякóсть, вьюга, метéль, метéлица; szarga morska, бýря на мóрѣ.

Szargać, **Szargnąć**, *v. a.* марáть, брызгáть, забрызгáть грязью, загрязнúть, -нýть.

Szarganiec, -ńca, **Szargawiec**, -wca, *m.* замарáха, нерáха, неопрáтный, нечúстый человѣкъ.

Szarłacić, **Szkarłacić**, *v. a.* *impf.*, uszarłacić, uszkarłacić, *v. perf.* дѣлать шарлáховымъ, яркокрáснымъ; багрúть; крáсить въ червлёную крáску; багрянúть.

Szarłat, **Szkarłat**, -u, *m.* 1. шáрлахъ, ярká, крáсная крáска, багрéцъ, чéрвлень; багрáность; шарлáховый цвѣтъ, краснорká цвѣтъ, багрянный цвѣтъ; 2. шарлáховое, áлое, багрянное сукнó, матéрія; 3. *Med.* szarłat, (szkarłatyna), скарлатúна, красýха; скарлатúнная сыпь; 4. *H. n.* szarłat purpura, (małż, ślimak morski szarłatny, *murex*), багрянка, [раковина, изъ которой древніе добывали багряную краску]; 5. *Bot.* szarłat, (krzewinka, szarłatowe drzewo, *ilex*, *quercus coccifera*), дубъ кермесонóсный [*abo* кошенильный]; 6. szarłat farbowny ziele, (*abo* szarłatne ziele, *horminum*), алоцвѣтникъ, бековúна, [растéніе]; 7. *Bot.* szarłat = **Szarłatek**, ziele, (*amaranthus*), бáрхатникъ; амарáнтъ; v. Amarant.

Szarłatan, **Szarletan**, -a, *m.* (*propr.* &*) шарлатáнъ; **Szarlatanerya**, **Szarletanerya**, -yi, *f.* **Szarlatanizm**, -u, *m.* шарлатáнство; **Szarlatanka**, -i, *f.* шарлатáнка; **Szarlatański**, *adj.* шарлатáнскій.

Szarłatek, **Szkarłatek**, -tku, *m.* *Bot.* (*amaranthus*), v. **Szarłat** (7); **Szarłatnieć**, **Szkarłatnieć**, *v. n.* багрѣть, багрóвѣть, дѣлаться багрóвымъ, шарлáховымъ, червленѣть; **Szarłatnik**, **Szkarłatnik**, -a, *m.* 1. багряннúкъ; 2. облечéнный въ багряницу, въ порфúру, порфиронóсецъ; [**Szarłatnica**, -y, *s. f.* облечéнная въ багряницу, въ порфúру, порфиронóсица]; 3. *H. n.* szarłatnik, v. **Szarłat** (4); **Szarłatowy**, **Szarłatny**, *adj.* шарлáховый, багрóвый, багрянный, пурпýровый, червлёный, яркокрáсный, багряноцвѣтный; szarłatna szata, багряница, порфúра, пурпýровая одéжда; *Bot.* szarłatne ziele, v. **Szarłat** (6); szarłatowe drzewo, v. **Szarłat** (5); szarłatne jagody, v. *sub*: **Farbierski.**

Szarletan, *etc.*, v. **Szarłatan**, & **Ciarlatan**, *etc.*

Szarmancki, **Szarmantcki**,

Digitized by Google

adj., **Szarmancki, Szarmantski,** -iego, **Szarmant,** -a, *m.* прелѣстный, премѣлый, прелюбѣзный, прекрасный; любобникъ (*s. m.*); **Szarmantka, Szarmantska,** -kiéj, *f.* прелѣстная, премѣлая, прелюбѣзная, прекрасная жѣнщина; любовница.

Szarmycel, -clu, *m.* схватка, стычка, стыбка; **Szarmyclować, Szarmyclowanie,** v. **Harcować, Harcowanie** (1).

Szaro, *adv.* сѣро.

Szarooki, *adj.* сѣроглазый.

Szaroplóry, *adj.* сѣропёрый, имѣющій сѣрыя пёрья.

Szarość, -ści, *f.* сѣрость; сѣризна; сѣрь; *it.* сумракъ, полумракъ, свѣтѣніе, разсвѣтѣніе.

Szarosiwy, *adj.* чалый.

Szarota, -y, *f.* 1. v. **Szarość**; 2. *Bot.* **szarota** ziele, v. **Kocanki.**

Szarowaty, *adj.* сѣроватый.

Szarozielony, -a, -e, *adj.* сѣрозелёный.

Szarożółty, -a, -e, *adj.* сѣрожёлтый.

Szarpa, Szarfa, -y, *f.* шарфъ.

Szarpać, Szarpnąć, *v. a.*, (*propr. &**) терзать, рвать, растерзать, раздирать; *it.* расхищать (чьё имѣніе, *etc.*); – się (*v.r.*) o co, тягаться о чёмъ; – się na co, горячо за что приниматься; – się z kim, тягаться, драться съ кѣмъ; – się na kogo, бросаться, нападать на кого; **Szarpacz,** -a, *m.* терзатель; расхитатель; живодёръ; **Szarpak,** -a, *m.* ножъ; тесакъ; хортникъ; **Szarpanie,** -ia, *m.* терзаніе, рваніе; **Szarpanina,** -y, *f.*, **Szarpaninka, Szarpaniczka,** -i, *f. dim.* 1. расхватъ, расхищеніе, разграбленіе, грабёжъ, растерзаніе; звѣроядина; na szarpaninę podać, wystawić, оставить что на произволъ; выставить что на расхватъ; 2. выборка, выписываніе изъ разныхъ чужихъ сочиненій; *cfr.* & v. **Kompilacya.**

Szarpny, -a, -e, *adj.* хищный, хватскій на добычу.

Szarpowy, -a, -e, *adj.* шарфный, шарфный.

Szarsza, -y, *f.* саржа, шёлковая или бумажная ткань.

Szarszedron, -y, *f.* шарпедронъ, родъ шёлковой ткани.

Szarucha, -y, *f. Med.* меркуріальная мазь; ртутная мазь.

Szaruga, v. **Szarga.**

Szarwark, -u, *m.* шарваркъ; барщина; господская работа; работа на барщинѣ; *шумъ, крикъ, сумотоха; **Szarwarkowy,** *adj.* шарварковый, относящійся къ шарварку, къ барщинѣ; **Szarwarkowe,** -ego, *s. n.* платежъ на шарваркъ, на барщину.

Szary, *adj.* сѣрый; szary papier, сѣрая бумага; szara godzina, сумерки; szara maść, *Med.* меркуріальная мазь; ртутная мазь; szare sukno, сѣрое сукно.

Szarza, -y, *f.* 1. сѣрое сукно; 2. **Szarza, Szaria,** званіе, должность, чинъ, степень.

Szarzyć się, *v. r.* дѣлаться сѣрымъ; сѣрѣть.

Szarzyzna, -y, *f.* сѣрое платье.

Szast! *interj.* шастъ!

Szastać, Szastnąć, *v. n.* шастать, ходить съ шорохомъ, бѣгать съ шумомъ; производить шорохъ, мастать; * мотать, промотать, тратить, расточать; szastać pieniędzmi, *имать деньги *abo* деньгами; szastać się, *v. r.* шататься, волочиться.

Szaszor, -u, *m.* шорохъ, шумъ.

Szata, -y, *f.*, **Szatka, Szateczka,** -i, *f. dim.* платье, *dim.* платьице; одежда, *pop.* одёжа, *dim.* одёжка; *Eccl. sl.* риза, шата (v. **Suknia, Sukienka**); §. szata często wydaje człeka obyczaje, по платью встрѣчаютъ, а по уму провожаютъ.

Szatan, -a, *m.* сатана, діаволъ & дьяволъ, чёртъ, чортъ, бѣсъ, злой духъ, демонъ; to szatan, nie kobieta, *это сатана, а не женщина; это сущая вѣдьма; **Szatański,** *adj.* сатанинскій, діавольскій, дьявольскій, чертовскій; **Szatańtwo,** -a, *n.* сатанинщина, дьявольщина, чертовщина.

Szateczka, Szatka, v. **Szata.**

Szater, -tra, *m.* шатёръ, палатка.

Szatka, v. **Szata.**

Szatkować, *v. a.* шинковать, рѣзать тонко капусту; рубить, крошить; **Szatkowanie,** -ia, *n.* шинковка, шинкованіе, рѣзаніе, рубка капусты; **Szatkownica,** -y, *f.* шинковальная скобель, рѣзецъ, оружіе для рѣзанія [*abo* рубки] капусты, сѣчка, тинка.

Szatnia, -i, **Szatnica,** -y, **Szatownia, Szatarnia,** -i, *f.* гардеробная, гардеробъ, комната для храненія платья; *it.* платяной шкапъ; **Szatniczy,** -ego, *m.* гардеробщикъ, смотритель за гардеробомъ; *Eccl.* ризничій; **Szatny,** *adj.* одёжный, платяный, ризный.

Szatownia, v. **Szatnia.**

Szatr, -u, *m.*, **Szatra,** -y, *f.* шатёръ.

Szawłok, -a, *m.* складной кожаной мѣшокъ.

Szcząć, *v. n. pop.* сцать; мочиться; испускать мочу; **Szczak,** -a, *m. pop.* 1. сцака; 2. уральникъ, ночной горшокъ.

Szczęt, Szczęt, -u, *m.*, **Szczątek,** -tka, *m. dim.* остатокъ, обломокъ, частичка; do szczątu, ze szczątem, совсѣмъ, совершенно, вконецъ, до основанія; do szczętu zapomniałem, я совершенно забылъ; zniszczyć kogo ze szczętem, разорить кого вконецъ [*abo* въ конецъ, совершенно]; доконать кого.

Szczaw', -wiu, *m.*, **Szczawik,** -a, *m. dim. Bot.* (*rumex acetosa*), щавель, щавелёкъ; кислица; szczaw' kobyli, (*rumex acutus*), конскій щавель; дикій щавель; szczaw'krwawy, (*rumex sanguineus*), щавель красный; szczaw' jeleni, (*cetersch*), селезёночникъ; szczaw' zajęczy = **Szczawik** trójlistny (*r. acetosella s. alleluja; oxalis acetosa*), щавель мелкій, сорочій; щавель заячій; кислица обыкновенная; **Szczawian,** -u, *m. Chem.* (*oxalate*), щавелекислая [*abo* щавельная, кисличная] соль; szczawian kwaśny potaszu, (*oxalas potassae acidulus, kali bi-oxalicum, sal acetosellae*, соль szczawikowa), щавелекислое кали, щавелевокислое кали; кисличная соль; **Szczawik,** -a, *m.* щавелёкъ; szczawlik trójlistny, v. *sub*: **Szczaw';** wino ma szczawik, въ этомъ винѣ квасокъ, вино попортилось; **Szczawikowy,** *adj.* щавелевый, кисличный; kwas szczawikowy, щавелевая [*abo* кисличная] кислота; соль szczawikowa, кисличная [*abo* щавелекислая, щавельная] соль; v. **Szczawian; Szczawiowy,** *adj.* щавельный; zupa szczawiowa, щавельный супъ; щавельныя щи; szczawiowe liście, щавельные листья.

Szczebel, -bla, *m.* ступень, ступенька [лѣстницы], степень; *степень (достоинства); szczeblami, po szczeblach, постепенно, по степенямъ.

Szczebletać, v. **Szczebletać.**

Szczebletliwy, *etc.*, v. **Szczebletliwy,** *etc.*

Szcze-blot, -u, *m.* 1. щебетанье, чириканье, [о птицахъ]; *болтовня, болтаніе, калякаиіе, пустословіе; 2. **czeblot,** -a, *m.* болтунъ, говорунъ, пустомеля, пустобрёдъ, щебетливый, болтливый человѣкъ; **-blotać, -bletać,** *v. n.* щебетать, чирикать [о птицахъ]; *болтать, калякать, говорить *abo* молоть вздоръ; пустословить; **-blotanie,** -ia, *n.* щебетаніе; *болтаніе, калякаиіе, пустословіе; **-blotka,** -i, *f.* болтунья, говорунья, пустомеля, щебетливая, болтливая женщина; щебетушка, болтушка; **-blotliwość, -bletliwość,** -ści, *f.* щебетливость, болтливость, говорливость; **-blotliwy, -bletny,** *adj.*, -wie, *adv.* щебетливый, любящій щебетать [о птицахъ]; *щебетливый, болтливый, говорливый, пустословящій.

Szczeblik, -a, **Szczebelek,** -lka, *m. dim.* (v. **Szczebel**), ступенька; **Szczeblisty,** *adj.* ступенчатый; состоящій изъ многихъ ступеней.

† **Szczebrauch,** -a, *m.* 1. v. **Graty,** (naczynia domowe); 2. *Bot.* (*scandix*), кервель.

Szczeć, -ci, *f.* 1. (szczecina), щетина; pędzel ze szczeci, щетинная кисть; 2. *Bot.* szczeć ziele, szczeć polna (szczotka, panieńskie wiadro, *dipsacus*), воробейка, че-

Digitized by Google

сáлка, [растéніе]; *іі.* ворсáльныя шíпки; szczeć morska, *Bot.* (*hippophaes*, = ostromléczny korzeń), щецъ, млéчникъ, остромлéчникъ, [остро-]млéчный корень; **Szczeciasty, Szczeciasty, Szczeciany, Szczeczny,** *adj.* щетáнистый, похóжій на щетáну, щетинообрáзный; щетáнный; **Szczecina,** -y, *f.* щетáна; **Szczecinka,** -i, *f. dim.* щетáнка; **Szczecinowaty,** *adj.*, -to, *adv.* щетинoвáтый; жесткóстію подóбный щетáнѣ; щетинообрáзный; похóжій на щетáну; **Szczeciny, Szczecinowy,** *adj.* щетáнный; **Szczeciowaty,** *adj.*, v. Szczecinowaty; **Szczeciasty,** v. Szczeciasty; **Szczeczny,** v. Szczeciasty.

Szczęd, v. Szczęt.

Szczędzić, *v. a.* щадáть, жалéть, берéчь; **Szczędność, Szczędliwość,** -ści, *f.* бережéніе; щáдость, щадлúвость; **Szczędny, Szczędliwy,** *adj.* щадáщій; щадлúвый; бережлúвый.

Szczegotać, v. Szczekotać, *etc.*

Szczegół, -u, *m.* подрóбность, обстоáтельность; особенность, рѣдкость, необыкновéнность; wchodzić w szczegóły, входáть въ подрóбности; подрóбно разсмáтривать [*abo* разбирáть]; wchodzić we wszystkie szczegóły, входáть во всѣ подрóбности, [въ каждую мéлочь]; przytoczyć wszystkie szczegóły, показáть, привестá всѣ подрóбности, обстоятельства; подрóбно изложúть; **Szczególnie,** *adv.* (Szczególniéj, *adv. compar.*) особенно, особливо, въ особенности; обстоáтельно; szczególniéj, наипáче; пýще; óбѣе всегó; преимущáтельно; **Szczegółek, Szczególik,** *dim.*, v. Szczegół; **Szczególność, Szczegulność,** -ści, *f.* особенность, особлúвость, отдѣльность, чáстность; każdego w szczególności pytać się, спрáшивать каждаго отдѣльно; w szczególności, въ особенности; чáстно; **Szczególny, Szczegulny,** *adj.* подрóбный; спеціáльный; чáстный; особенный; рѣдкій; необыкновéнный; historya szczególna, чáстная исторія; szczególny przypadek, особенный случай; необыкновéнное приключéніе; *Gramm.* imiona szczególne (czyli własne, *nomina propria*), собственныя имена.

Szczegotać, v. Szczękać.

Szczek, -u, *m.* лай, лáнье, брехáніе.

Szczęk, -u, *m.* стукъ, стукотня; трескъ; звукъ; бренчáніе, бренчáніе; szczęk broni, стукъ оружія; звукъ оружія; szczęk kajdan, łańcuchów, брящáніе, брячáніе оковъ, цѣпей; звукъ оковъ, цѣпей; szczęk zębów, щелкáніе зубáми; скрéметъ зубóвъ.

Szczeka, Szczęka, Szczeka, -i, *f. Anat.* чéлюсть.

Szczekać, Szczeknąć, *v. n.* лáять, брехáть, тáвкать; брехнýть, залáять; §. pies co bardzo szczeka, nie bardzo kąsa, *abo* nie każdy pies kąsa, który szczeka, не всякая собáка кусáетъ, которая лáетъ; не всѣ собáки кусáютъ, которыя лáютъ; не бóйся моей собáки, которая лáетъ, а бóйся моей, которая изподтишкá кусáетъ; не бóйся собáки брехлúвой, бóйся молчалúвой; szczekać na kogo, лáять, брехáть на когó; * поносúть, злословúть, навѣтничать, áбедничать на когó, клеветáть на когó.

Szczekać, Szczęknąć, Szczegotać, *v. n.* бренчáть, брячáть, брякáть, брáкнуть; звѣнѣть, звучáть, звýкнуть, зазвѣнѣть; скрипѣть, гудѣть; – zębami, щелкáть зубáми; скрежетáть, скрипѣть зубáми; (*o seroce*, о сорóкѣ:) щекотáть, издавáть крикъ; seroka szczegoce, сорóка щекóчетъ.

Szczekacz, Szczekarz, -a, *m.* крикýнъ, брюзгá, брехýнъ, брехáтель; лáятель; поносúтель; слословúнъ; áбедникъ; клеветникъ; **Szczekaczka,** -i, *f.* крикýнья, брюзгá, брехýнья; лáятельница; поносúтельница; áбедница; клеветницá.

Szczekanie, -ia, *n.* лáяніе, брехáніе, лай; * áбеда, злословіе, клеветá; *cfr. verb.* Szczekać.

Szczękanie, Szczęknięcie, -ia, *n.*, v. Szczęk.

Szczękomól, -ola, *m. H. n.* (*dermestes*) кожеѣдъ, [насѣкóмое].

Szczękościsk, -u, *m. Med.* сýдорожное сжáтіе чéлюстей.

Szczekotać, v. Szczękać (zębami).

Szczekuła, -y, *m.*, v. Szczekacz.

Szczelina, -y, *f.*, **Szczelinka,** -i, *f. dim.* щель, скважина, щербúна, щербúнка, трéщина, разсѣлина, разсѣдина; szczelina, *Typgr.* набóрная линéйка; шпонъ.

Szczelinisty, *adj.*, -sto, *adv.* щелúстый, имѣющій мнóго щелéй, трещиновáтый.

Szczelność, -ści, *f.* плóтность; **Szczelny,** *adj.*, -nie, *adv.* плóтный, герметúческій; *adv.* плóтно, герметúчески.

Szcze-niątko, v. Szczenię; -nić się, *v. r. impf.*, oszczenić się, *v. r. perf.* щенúться, ощенúться, метáть щенятъ; -nię, -nięcia, *n.*, -niątko, -a, *n. dim.* щенá, щенóкъ, щенéцъ, щенóчекъ; ma szczenięta? есть ли у ней щенята? -nięcy, *adj.* щенячій; -niak, -a, *m.* щенёнокъ, гáдкій щенóкъ; -nna, *adj. f.*, szczenne, *pl.* щéнная, носящая въ себѣ щенятъ; psica (или suka) szczenna, щéнная собáка.

Szczep, -u, *m.* 1. привúвокъ, черенóкъ, прививная вѣтка (или пóчка), прививнóй побѣгъ, лѣторосль; *іі.* прививнóе (привúтое) дéрево, деревцó; * колѣно, поколѣніе, родъ; *іі.* родоначáльникъ.

Szczepa, Szczapa, Szczypa, -y, *f.*, **Szczepka,** -i, *f. dim.* щепá, щепка, щéпочка, тóнкая пластúнка, отщеплéнная или отрýбленная отъ дéрева; полѣно; лучúна; suchy jak szczepa, *abo* wyschły jak szczepa, * сухóй *abo* худóй какъ щепка; онъ высóхъ, какъ спичка; онъ какъ спичка; онъ сухъ какъ спичка; на нёмъ тóлько кóжа да кóсти; **Szczepać,** *v. a.* щепáть, щепáть; колóть; раскáлывать; – drzewo, колóть дровá; – łuczywo, щепáть лучúну; – się, щепáться, щепáться; колóться; раскáлываться; **Szczepacz,** -a, *m.* щепляющій; – drzewa, дровосѣкъ; **Szczepanie,** -ia, *n.* (się), щепáніе, щепляніе; колóтье, раскáлываніе; **Szczepany,** *part. p.* щéпанный; кóлотый.

Szczepek, v. Szczep.

Szczepić, *v. a.* – (drzewo), привúвать, -вúть, всáживать черенóкъ, прикладывать пóчку или кóру другáго); – оспрѣ, привúвать óспу; – wiarę, распространáть вѣру; **Szczepie,** -ia, *n.* привúвки, привúвныя (привúтыя) дерéвца; **Szczepienie,** -ia, *n.* – (drzewa), привúвка, привúваніе дéрева; – оспу, привúваніе óспы; – wiary, распространéніе вѣры.

Szczepiony, *part. p.* привúвный, сдѣланный посрéдствомъ привúванія; **Szczepisty,** v. Szczepki, Szczepny; **Szczepka,** v. Szczepa; **Szczepki, Szczepny,** † Szczepły, *adj.* кóлкій, удóбно раскáлывающійся; *іі.* szczepny, привúвный; привúвочный; удóбный къ привúванію; **Szczepnica, Szczypnica,** -y, *f.*, **Szczepnik,** -a, *m.* 1. v. Sadnik; 2. szczepnik, привúвальщикъ, привúватель; **Szczepny,** *adj.* 1. (szczepowy), привúвальный; 2. v. Szczepki; **Szczepowy,** *adj.* привúвальный, относящійся или принадлежащій къ привúванію; *іі.* привúвный; привúвочный; sztuka szczepowa, искýство привúвать дерéвья; привúвальное искýство.

Szczerb, -u, *m.*, **Szczerba, Szczerbina,** -y, *f.* щербáна, щербúна, зазýбрина, зазýбрина, (выломъ у острея ножа, меча и проч., или полость къ краю чего либо); зазýбрина въ зýбѣ; *іі.* пустóе мѣсто въ ряду зýбовъ; szczerbiny (= karby), зарýбки; зазýбрины; зýбчики; (szram), рубéцъ, шрамъ; **Szczerbacz,** -a, *n.* лáчья гýба; трегýбость; **Szczerbak,** -a, *m. Bot.* (*cichorium endivium*), эндúвій; цикó-

Digitized by Google

рій широколѣстный; **Szczerbal**, -a, *m.* 1. имѣющій зазубрину въ зубѣ; мѣстами не имѣющій зубовъ; 2. трегубый, имѣющій раздѣленную или разсѣченную губу; **Szczerbaty**, *adj.*, -bato, *adv.* щербатый, щербиноватый, зазубристый, имѣющій щербины, зазубрины, съ зазубринами, съ щербинами, зазубренный; зубчатый; * не имѣющій передних зубовъ, или имѣющій щербину, зазубрину въ зубѣ; szczerbaty nóż, ножъ съ щербиною, съ щербинами, съ зазубринами; szczerbaty ząb, зубъ съ щербиною, съ зазубриною; szczerbata gęba, зайчья губа; трегубость; głowa szczerbata, * полоумная голова; сумасбродъ; фанатикъ; мечтатель; **Szczerbić**, *v. a.* (szczerbin nabawiać), зазубривать, дѣлать зазубрины, щербины, зубцы; -się, *v. r.* зазубриваться; дѣлаться щербиноватымъ, зазубристымъ; **Szczerblec**, -bca, *m.* [щербиноватый] мечъ (сабля) короля Болеслава Храбраго, которымъ при коронаціи преподсыпались Королѣ.

Szczerbina, v. Szczerb.

Szczéruy, v. Szczéry.

Szczéro, *adv.*, v. Szczéry.

Szczé-robiały, *adj.*, -robiało, *adv.* чистобѣлый, бѣлый безъ всякой примѣси другаго цвѣта, совершенно бѣлый; -rocsarny, *adj.* -rocsarno, *adv.* чисточёрный, совершенно чёрный; -rodobry, *adj.* добродушный; v. -romyślny, *adj.* благомыслящій, добромысленный; искренній нелукавый; v. -rogrosty, *adj.* простый, чистосердечный, добродушный, откровенный, искренній, нелукавый; -rość, -ści, *f.* откровенность, искренность, чистосердечіе, безпритворность, простосердечіе, прямодушіе, праводушіе; -rosrebrny, *adj.* изъ чистаго серебра сдѣланный; -rota, -y, *f.* откровенность; простодушіе; наивность; -rozłoty, *adj.* изъ чистаго золота сдѣланный; **Szczéry**, **Szczérny**, **Szczyrny**, *adj.*, **Szczérze**, *adv.* откровенный, искренній, чистосердечный, нелукавый, безпритворный, простосердечный, праводушный; (о злоцie, *etc.*) чистый, не имѣющій въ себѣ никакой примѣси; *adv.* откровенно, искренно, чистосердечно; *it.* единственно, только; szczére złoto, чисто золото; szczére woda, чистая вода; pija szczérą wodę, (samę wodę), онъ всё только воду пьетъ; tu tylko szczére góry, тутъ всё горы да горы, одни только горы; szczére pole, чистое, открытое поле.

Szczerzyć, *v. a.* - zęby, скалить зубы, оскаливать зубы.

Szczęścić, *v. a.* счастливить, дѣлать счастливымъ; благопріятствовать; szczęść Boże! дай Богъ счастья! Богъ помочь; v. *sub:* Bóg; -, *v. n.*, - się, *v. r.* счастливиться, удаваться, случаться удачно, успѣшно, по желанію.

Szczę-ście, -ia, *n.* счастіе; благополучіе; благоденствіе; слѣпое счастіе; szczęście, что ... ; szczęście jak szkło nietrwałe, счастіе ломко, какъ стекло; счастіе непостоянно; szczęściem, по счастію; счастливымъ случаемъ; na szczęście, на счастіе; pod szczęściem, = od szczęścia zawisło, (od szczęśliwego trafu), зависитъ отъ счастія; ma szczęście, ему счастіе служитъ; счастіе ему благопріятствуетъ; ему везётъ; ma szczęście w miłości, онъ счастливъ въ любви; miał dziś szczęście we grze (*abo* w kartach), сегодня ему посчастливѣло въ игрѣ; сегодня онъ счастливо игралъ; сегодня ему ведло; nie ma szczęścia we grze, ему нѣтъ счастія въ игрѣ; ему не везётъ; -śliw, v. Szczęśliwy; -śliwić, *v. a.* счастливить; дѣлать счастливымъ; -śliwiec, -wca, *m.* счастливецъ, благопріятствующій счастіемъ; -śliwość, -swość, -ści, *f.* благополучіе, благоденствіе, счастіе; блаженство; - życia, благополучіе жизни; сладость бытія; wieczna -, вѣчное блаженство; царство небесное; doznawać wiecznéj szczęśliwości, вкушать, вкусить вѣчное блаженство; -śliwy, -śliw, -sny, -ściém, *adj.*, -śliwie, -śnie, *adv.* счастливый & счастливый, счастливъ, удачный, успѣшный, благоуспѣшный; счастливый, благопріятствуемый счастіемъ; счастливый, благополучный, благоденственный; *adv.* счастливо, удачно, успѣшно, благополучно; szczęśliwy człowiek, счастливый человѣкъ; счастливецъ; szczęśliwe życie, счастливая жизнь; szczęśliwa podróż! *abo* szczęśliwa droga! счастливый путь!

Szczęt, v. Szczęt.

Szczkać, **Szczknąć**, *v. n.* кать, кнуть; **Szczkanie**, -ia, *n.* кание; **Szczkawka**, -i, *f.* кота; szczkawkę mieć, имѣть кота; кается.

Szczodrobliwy, *adj.*, -wie, *adv.* щедротный, щедролюбивый, щедрый; **Szczodrobliwość**, -ści, *f.* щедролюбіе, щедрота, щедрость; **Szczodrość**, -ści, *f.*, **Szczodrota**, -y, *f.* щедрость, щедрота, щедролюбіе; **Szczodry**, *adj.* щедрый, щедротный, щедролюбивый; **Szczodrze**, **Szczodro**, *adv.* щедро.

Szczoteczka, -i, *f. dim.* щёточка; - do zębów, зубная щёточка; зубочистная щёточка; зубочистка; **Szczotka**, -i, *f.* щётка; - do sukień, szczotka szatna, платная щётка; - do bótów, башмачная, сапожная щётка; - do armat, банникъ; - do zamiatania, половая щётка; - do lnu, льняная чесалка; v. мыкалка; *it.* szczotka, репейная мѣшка; *Bot.* szczotki, *pl.* v. Szczeć (2); **Szczotkarz**, -a, *m.* щёточникъ, дѣлающій щётки; **Szczotkasty**, v. Szczotkowaty; **Szczotkować**, *v. a.* чистить щёткою; **Szczotkowaty**, *adj.* щёткообразный, имѣющій видъ щётки.

Szczuć, **Szczwać**, *v. a.* - psy na kogo, травить кого собаками, пускать собакъ на кого; szczuć kim kogo, * подстрекать, побуждать кого на гнѣвъ противъ другаго; **Szczucie**, **Szczwanie**, -ia, *n.* травленіе.

Szczucey, *adj.* щучій; szczucze mięso, щучье мясо; щучина.

Szczudło, -a, *n.* деревянка, деревянная нога; szczudła, *pl.* ходули; chodzić na szczudłach, ходить на ходулях.

Szczuka, -i, *f.*, **Szczupak**, -a, *m.*, **Szczupaczek**, -czka, *m. dim.*, **Szczubiel**, -bla, **Szczupiel**, -pla, *m. H. n.* (*esox lucius*), щука, щучка, [рыба]; szczuka morska, szczupak morski, (v. wilk morski), морская щука; морской волкъ.

Szczupać, v. Szypać.

Szczupaczy, v. Szczupakowy.

Szczupak, -a, *m. H. n.* (*esox lucius*) щука; **Szczupakowaty**, *adj.* похожій на щуку; **Szczupakowy**, **Szczupaczy**, *adj.* щучій, принадлежащій щукѣ.

Szczupleć, *v. n.* худѣть, сохнуть; тонѣть; слабѣть, ослабѣвать; уменьшаться, убавляться; **Szczuplić**, *v. a.* (с)дѣлать худымъ, худощавымъ; уменьшать, убавлять, умалять; - się, *v. r.*, v. Szczupleć; **Szczupłość**, -ści, *f.* худость, худощавость; тонкость; скудность; недостаточность; **Szczupły**, *adj.*, -pło, *adv.* худой, худощавый; тонкій; тонкій; малый; недостаточный.

Szczur, -a, *m.*, **Szczurek**, -rka, *m. dim. H. n.* (*mus rattus*), крыса; *dim.* крысёнокъ; trucizna na szczury, отрава для крысъ; szczur wodny, водяная крыса; szczur mieszkowy, двуутробка; *it.* szczur, *H. n.* (*loxia enucleator*) щуръ, [птичка]; -, (*merope apiaster*), щурка, [птица]; **Szczurczy**, **Szczurzy**, *adj.* крысій, принадлежащій крысѣ.

Szczutek, -tka, *m.*, **Szczutka**, -i, *f.* щелчокъ по носу; dać komu szczutka w nos, дать кому

Digitized by Google

щелчá нó носу; щелкáть, щелкнýть кого нó носу; Szczutkować, *v. a.* щелкáть кого; бить кого щелчкáми; давáть, дать кому щелчá нó носу.

Szczuty, v. Szczwany; Szczwać, v. Szczuć; Szczwacz, Szczuwacz, -a, *m.* трáвящій собáками; доѣзжáчій; инéрь; Szczwalnica, Szczwanica, -y, *f.* мѣсто трáвли; Szczwanie, -ia, *n.* травлéніе; Szczwany, *part. p.* (*a* Szczuć, Szczwać), * бывáлый, хитрый, предувѣдóй нáрень, тёртый калáчъ, обстрѣлéнная птúца.

Szczycić, *v. a.* (v. zaszczycać) защищáть, предохранáть; удостóивать, дѣлать честь; - się, *v. r.* защищáться, заслонáться; - się tarczą, заслонáться щитóмъ; - się czém, величáться, слáвиться, хвалáться чѣмъ; - się na co, полагáться на что.

Szczygieł, -gła, *m.*, Szczyglik, -a, Szczygiełek, -łka, *m. dim. H. n.* (*fringilla carduelis*), щегóлъ, щеголёнокъ, [птúчка], Szczygłowy, *adj.* щеглúній, принадлежáщій или свóйственный щеглáмъ.

Szczykać, Szczknąć, Szczykać, *v. a.* (*propr. & *) щипáть, рвать, срывáть; szczykać kwiatki, рвать цвѣтки; Szczykanie, Szczyknięcie, -ia, *n.* щипáніе, рвáніе. [мочá; урúна.

Szczyny, -yn, *f. pl. pop.* сцáки;

Szczypa, v. Szczepa.

Szczypać, Szczypnąć, *v. a.* (*propr. & *) щипáть, щипнýть, ущипнýть, рвать, дёргать, теребúть; (о горькихъ и острыхъ веществахъ:) щипáть, жечь, рвать, кусáть (языкъ и проч.); * колóть, язвúть [*abo* задирáть] кого словáми; szczypie mnie w żołądku, у менá рѣзь въ животѣ; pieprz szczypie w język, пéрець щúплетъ [*abo* жметъ, кусáетъ] языкъ; dym szczypie w oczy, дымъ ѣетъ [щúплетъ] глазá; wiatr szczypie w twarz, рѣзкій вѣтеръ дýетъ въ лицó; mróz szczypie w twarz, морóзъ щúплетъ лицó.

Szczypanie, -ia, *n.* щипáніе, рвáніе, *etc.*, *v. verb.* Szczypać.

Szczypawka, -i, *f. H. n.* (*forficula*), клещúкъ [насѣкóмое]; v. ухоѣртка; v. Poziomek; *it.* v. Pijawka.

Szczypce, -ów, *m. pl.* щипцú; клещú; Szczypczyki, Szczypciąski, -ów, *pl.* щúпчики; клéщики.

Szczypiór, -ora, *m.*, Szczypiorek, -rka, *m. Bot.* (*allium schoenoprasum*), мéлкій лук.

Szczypka, -i, *f.* 1. (szczypnienie), щипка; щипóкъ; ущипéніе; 2. * кóлкость, язвúтельность; 3. szczypka = Szczypta, -y, *f.*, Szczyptka, -i, *f. dim.* щепóть, щепóтка; nie szczyptami, ale garściami dawał, не щепóтью, но гóрстью раздавáлъ; szczypta, szczyptka tabaki, нанóбка, щепóть, щепóтка тáбакý.

Szczyr, Szczér, -u, *m. Bot.* (*mercurialis*), пролѣсникъ, проліскá.

Szczyrbaty, v. Szczerbaty.

Szczyrny, Szczyry, v. Szczérny, Szczéry.

Szczyrzyca, -y, *f.*, *Bot.* (*femina mercurialis*), v. Białawiec, Srebrnik.

Szczyt, -u, *m.* щитъ; *Archit.* щипéцъ, фронтóнъ; верхъ дóма, вершúна; szczyt górny, хребéтъ горý; szczytem mierzyć, мѣрять хлѣбъ, не сгребáя грeблóмъ; szczyt honorów, высочáйша стéпень почéстей.

Szczytność, -ści, *f.* вúсшренность, возвúшенность; Szczytny, *adj.* вúсшренній, возвúшенный, высóкій.

Szczyzeryk, v. Szyzeryk.

Szczytonosz, -a, *m.* щитонóсецъ, щúтникъ. [dziwy.

Szedziwy, Szędziwy, v. Sędziwość, Szędziwość, v. Sędziwość.

Szef, -a, *m.* (z Franc. „*chef*") шефъ; начáльникъ; хозáинъ [торгóваго дóма]; v. Naczelnik.

Szefel, -fla, *m.* шéфель; четвéрикъ; v. Korzec.

Szefelin, Szafelin, -u, *m.* конь; рогáтина.

Szeląg, -a, *m.* шúлингъ [Пóльскій], сáмая мéлкая мѣдная монéта; полýшка; to i szeląga nie warto, óто ни кýда не годúтся; znają go jak zły szeląg, его знáютъ какъ фальшúвую монéту; kto grosza nie szanuje, szeląga nie wart, §. копѣйка [*abo* дéнежка] рýбль бережётъ.

Szelążek, -żka, *m. dim.* 1. v. Szeląg; 2. *Bot.* szelążek, (*rinanthus crista galli*), клоцéцъ, копѣечникъ, [травá].

Szelbąg, Szelbląg, -u, *m.*, Szelbaki, -ów, *m. pl.* лáвка, лежáнка, складнáя кровáть; спáльный шкафъ; кýхонный столъ; посýдникъ, стóйка; v. Szlabank.

Szeleścić, *v. n.* шелестúть, производúть мéлесть; (*o strumyku*:) журчáть; производúть лёгкій шумъ; шорохáть.

Szelest, -u, *m.* шéлесть; шумъ; журчáніе; шóрохъ.

Szelestny, *adj.* шýмный; производящій мéлесть, шумъ.

Szelina, Selina, -y, *f.* чáща; гýстóй лѣсъ; боръ; рóща.

Szelka, -i, *f.*, szelki, *pl.* 1. пóмочи, подтяжки; 2. v. Szla.

Szelma, -y, *s. c.* шéльма (*s. c.*); плýтъ, мошéнникъ, бездѣльникъ, безчéстный человѣкъ (*m.*); плýтóвка, мошéнница, бездѣльница, безчéстная женщина (*f.*); Szelmostwo, v. Szelmowstwo; Szelmować, *v. a.* - kogo, шельмовáть, безчéстить, лишáть кого чéсти, х. чéстнаго úмени; Szelmowski, *adj.* шельмóвскій, плутовскій, бездѣльническій; Szelmowsko, po Szelmowsku, *adv.* шельмóвски, по-шельмóвски, плутовскú; Szelmowstwo, -a, *m.* шельмовствó, плутовствó, мошéнничество, бездѣльничество; Szelmszituk, -a, *m.* (плýтня), *pl.* плýтни; шельмóвское, плутовскóе дѣло; постýпки мéльмы; *it.* v. Szelmowstwo.

Szemr, -u, *m.* рóпотъ, роптáніе, сѣтованіе, негодовáніе, ворчáнье, бормотáнье; Szemrać, *v. n.* роптáть, сѣтовать, негодовáть на (*c. Acc.*); ворчáть, бормотáть; Szemracz, -a, *m.* роптунúкъ, роптáтель; воркýнъ, воркотýнъ; брюзгá, брюзгýнъ; Szemranie, -ia, *n.*, Szemranina, -y, *f.* роптáніе, рóпотъ, сѣтованіе, негодовáніе, ворчáніе, бормотáніе; Szemrliwy, *adj.* (szemrzący, skłonny do szemrania), роптлúвый, склóнный къ рóпоту, ворчлúвый, ворклúвый, брюзглúвый. [у горшéчника.

Szeniec, -ńca, *m.* гладúлка

Szepiał, Szepielak, -a, *m.*, Szepiołka, Szepiotka, -i, *m. dim.*, Szepieniuch, -a, Szepluń, -nia *m.* шепелюнъ, шепетýнъ, шепелúвый, шепетлúвый; Szepietlawy, Szepietliwy, *adj.* шепелúвый, шепетлúвый; шепелевáтый; Szepietliwość, -ści, *f.* шепетлúвость; шепелевáтость; Szepiołda, -y, *s. c.* шепелюнъ, шепетýнъ (*m.*); шепелюнья, шепетýнья, шепелúвая (*f.*); Szepienić, Szepluić, *v. n.* шепелúть, шепетáть; картáвить; Szepienienie, Szepluniemie, -ia, *n.* шепелéніе, шепетáніе; картавлéніе; Szepieniuch, Szepluń, v. Szepiał; Szepiałka, Szepiotka, -i, *f.* шепелюнья, шепетýнья, шепелúвая.

Szepnąć, Szeptać, *v. a.* шепнýть, шептáть; сказáть кому что тúхо; подскáзывать; предскáзывать; szepnąć komu do ucha, шепнýть кому нá ухо; Szepnięcie, Szeptanie, -ia, *n.* шептáніе, шóпотъ & шóпотъ, шепотнú, Szepi, -u, *m.*, Szepty, -ów, *m. pl.* шóпотъ & шéпотъ, шепотнá, † шéпта, *pl.* шéпты; Szeptarz, Szeptuch, -a, *m.* шептýнъ, шепотнúкъ.

Szereg, Szereg, -u, *m.* рядъ; шерéнга; Szeregować, *v. a.* стáвить въ шерéнгу, въ рядъ; Szeregowy, 1. *adj.* шерéнговый, шерéнжный, рядовýй; 2. Szeregowy, -ego, *s. m.*, Szeregowiec, -wca, *m.* рядовóй [солдáтъ].

Szeropetka, v. Szarapata.

Szerletan, v. Ciarlatan.

Szermierski, *adj.* фехтовáльный; школа szermierska, фехтовáльная шкóла; szermierski plac, арéна; мѣсто фехтовáнія, [фех-

Digitized by Google

товáльная зáла]; мѣсто поєдúнка; **Szermierska**, -i, *f.* (*ec.* sztuka =) **Szermierstwo**, **Szermirstwo**, -a, *n.* фехтовáльное искýство; фехтовáніе; pismowe *abo* пiśmienne *abo* literackie szermierstwo, чернúльная пóлмá; литературный спóрь; пúсьменная перебрáнка; **Szermierz**, -a, *m.* фехтовáльщикъ, искýсникъ бúться на рапúрахъ; гладiáторъ; мечебóєцъ; **Szermierszenie**, -ia, *n.* фехтовáніе; (v. *verb.* Szermierzyć); **Szermierzyć**, *v. n.* фехтовáть; v. **Szermować**, **Szyrmowyć**, *v. n.* фехтовáть, бúться (дрáться) на рапúрахъ; * махáть, размáхивать, рукáми; szermować na wiatr, дѣйствовать, спóрить по-пустóму; szermować czém, * чвáниться, хвáстаться, величáться.

Szeroki, *adj.* широкiй; прострáнный, простóрный; nieco, szeroki, широковáтый, нѣсколько широкiй; szeroka suknia, широкое плáтье; szeroki (o mowie, piśmie), обмúрный, растúнутый; (v. Dokładny); szeroka gęba, широкiй ротъ; **Szero-ko**, **Szeroco** *adv.* широкó; простóрно; прострáнно; обмúрно; **-kobocsny**, *adj.* широкобóкiй; **-kodziób**, **-oba**, **Szerokonos**, -a, *m. H. n.* широконóсъ, клутонóсъ; **-kogębny**, *adj.* широкорóтый, имѣющiй широкiй ротъ; **-kogłowy**, *adj.* широкоглáвый; широкошлáпный (на пр. гвоздь), съ широкою шлáпкою; **-kołby**, *adj.* широколóбый; **-koliści**, **-kolistny**, **-kolisty**, *adj. Bot.* широколúстый; **-konogi**, **-kostopy**, *adj.* широконóгiй; **-konos**, v. Szerokodziób; **-konosy**, *adj.* широконóсый; **-kopiersi**, *adj.* широкогрýдый; грудáстый; v. грудáстый; **-kopiecsny**, **-kopieczy**, *adj.* широколéчiй; плечáстый; съ укладистыми плечáми; **-kopytki**, *adj.* широкорóтый; **-koramienny**, *adj.* съ раскúдистыми сучьями; **-kość**, -ści, *f.* ширина; широтá; * обмúрность, прострáнство; - jeograficzna, *Geog.* широтá географúческая; **-kostopy**, v. Szerokonogi; **-kotwarzy**, *adj.* широколáпый, широкорóкiй; **-kousty**, *adj.* широкоýстый, широкорóтый.

† **Szerstki**, v. **Szorstki**.

Szerszeń, v. **Sierszeń**.

Szerz, **Szerza**, -y, *f.* ширь, ширина; w dłuż i w szerz, въ длину и въ ширину; wiosłowa szerz, лопасть.

Szerzawa, v. **Szerokość**.

Szerzéj, *adv. compar.* щúре.

Szérzenie, -ia, *n.* мúреніе.

Szérzyć, **Szyrzyć**, *v. a.* (*propr.* & *), шúрить, дѣлать широкимъ; расширáть; распространáть; распростирáть; - się, *v. r.* (*propr.* & *), мúриться; расширáться; распространáться; *ú.* * вáжничать, величáться, хвáстаться, чвáниться.

Szerzyna, **Szerzyzna**, -y, *f.* ширина, широтá, плóщадь.

Sześć, -ściu, († -ści), *num. card.* шесть; мéстеро; sześć razy, шесть разъ; шестью; шестúды; sześć razy sześć, шестью шесть; po sześć, по шестú; szli po sześciu, шли по шестú; v. Sześcioro.

Sześć-calowy, *adj.* шестидюймóвый; **-dziesiąt**, **-dziesięciu**, **-dziesięcioro**, *num. card.* шестьдесáть; **-dziesiątletni**, **-dziesiątoletni**, *adj.* шестидесятúтнiй; *s. m.* шестидесятúтнiй старéкъ; **-dziesiątnica**, -y, *f. Eccl.* недѣля мясопýстная; **-dziesiąty**, *num. ordin.* шестидесáтый; po sześćdziesiąte, въ-шестидесáтыхъ.

Sześcian, -u, *m. Mathem.* (*Geom.*) кýбъ; (*Arithm.*) sześcian liczebny, (trzeci stopień liczby przez się mnożonéj), трéтья стéпень; кýбъ; кубúческое числó; **Sześcienny**, *adj.* кубúческiй; miara sześcienna, кубúческая мѣра; pierwiastek, sześcienny, кубúческiй кóрень; stopa sześcienna, кубúческiй фýтъ.

Sześcianiedziałka, **Sześciniedzielnica**, -y, *f.* рожéница, родúльница.

Sześcio-boczny, *adj.* шестисторóнний; v. Sześciokątny; **-bok**, -u, *m.* шестиугóльникъ; шестисторóнникъ; **-calowy**, -a, -e, *adj.* шестидюймóвый; **-chorny**, **-chórny**, *adj.* шестихóрный, о шестú хóрахъ; **-dniowy**, **-dzienny**, *adj.* шестидневный; **-drótowy**, *adj.* изъ шестú нúтей состоящiй; въ шесть нúтей, прядéй сýченный или сплетéнный; **-funtowy**, *adj.* шестифунтóвый; **-głosowy**, *adj.* шестиглáсный, состоящiй изъ шестú голосóвъ; **-godzinny**, *adj.* шестичасóвой; шесть часóвъ продолжáющійся; (co sześć godzin), по шестú часóвъ; **-gran**, -u, *m.* шестигрáнникъ; v. Sześciościan; **-granisty**, *adj.* шестигрáнный; v. Sześciościenny; **-kąt**, -u, *m.* шестиугóльникъ; **-kątny**, *adj.* шестиугóльный; **-konny**, *adj.* запрáженный шестёркою; шестернёю; шестёркою; **-krotnie**, *adv.* шестикрáтно; **-krotny**, *adj.* шестикрáтный; **-lecie**, -ia, *n.* шестилѣтие; **-letni**, *adj.* шестилѣтнiй; **-listny**, *adj.* шестилúстный; **-łokciowy**, *adj.* шести-локтевóй, -локотнúй; **-miarowy**, *adj. Poes.* шестистóпный; sześciomiarowy wiersz, шестистóпный стихъ; гекзáметръ, экзáметръ; **-miesięczny**, *adj.* шестимѣсячный; **-nóg**, -oga, *m.* какáя-либо вещь или живóтное о шестú ногáхъ; **-nogi**, **-nożny**, *adj.* шестиногiй; о шестú ногáхъ; **-oki**, *adj.* шестокúлый, шестеро-óкiй; **Sześcio-palcowy**, **-palcastry**, *adj.* шестипéрстный; шестипáлый; о шестú пáльцахъ; въ шесть пáльцевъ длинú или ширинú; **-piór**, -a, *m.* шестоперъ, шестеропéръ; v. Buława; **-pręcikowy**, *adj. Bot.* (sześciosłupkowy) шестимéтковый, о шестú нéстикахъ, о шестú тычúнкахъ [въ цвѣткѣ]; sześciopręcikowe, sześciosłupkowe rośliny, растéнія о шестú нéстикахъ (*hexagynia*), о шестú тычúнкахъ (*hexandria*) въ цвѣткѣ; **-rak**, -a, *m. Bot.* (gat. jęczmienia, *hordeum hexastichon*), ячмéнь шестирядный; **-raki**, -ry, *adj.*, **-rake**, *adv.* шестú (рядные) родóвъ; **-ramienny**, *adj.* изъ шестú сучьевъ или вѣтвей состоящiй; **-ray**, *adj.* шестернúй; состоящiй изъ шестú; **-ro**, **-orga**, *n. num.* шестеро; шесть; **-ry**, v. Sześcioraki; **-rzędkowy**, *adj.* шестистрóчный; (sześćrzędny), шестирядный; sześciorzędkowy owies, шестирядный овёсъ; v. Sześciorak; **-ścian**, -u, *m. Mathem.* шестисторóнникъ; v. Sześciogran; **-ścienny**, *adj.* шестисторóнний; v. Sześciogranisty; **-skrzydlasty**, **-skrzydlny**, **-skrzydły**, **-roskrzydlasty**, **-roskrzydły**, *adj.* шестикрúлый, *Eccl. sl.* шестокрúлый; шесть крúлевъ имѣющiй; **-słupkowy**, *Bot.* v. Sześciopręcikowy; **-słupny**, *adj. Archit.* шестиколóнный; о шестú колóнкахъ; **-stopny**, **-stopy**, *adj.* шестистóпный, шесть фýтовъ длинú [*abo* въ длинý] или ширинú [*abo* въ ширинý]; **-węgielny**, *adj.* шестиугóльный.

Sześciu, v. **Sześć**.

Sześciudziesiąt, v. **Sześćdziesięciu**.

Sześć-kroć, *adv.*, v. Kroć; **-krotny**, **Sześciokrotny**, *adj.* шестикрáтный; **-miesięczny**, *adj.* шестимѣсячный; **-rzędny**, v. Sześciorzędkowy; **-set**, *gen.* sześciu set, *num card.* шестьсóтъ; **-setny**, *num. ord.* шестьсóтый; **-stopny**, **-stopowy**, *etc.*, v. Sześciostopny, *etc.*; **-węgielny**, v. Sześciowęgielny.

Sześćdziesiąt, *etc.*, - v. **Sześćdziesiąt**, *etc.*

Szeslong, -a, & -u, *m.* (z Franc. „*chaise-longue*", gat. sofy), кушéтка, родъ софú.

Szesnaście, -nastu, *num. card.* шестнáдцать; szesnaście set, тúсяча шестьсóтъ; **Szesnaściero**, **-orga**, *n.* шестнáдцать.

Szesnastka, -i, *f.* 1. (jedna szesnasta część czego, $^1/_{16}$), шестнáдцатая дóля; ($^1/_{16}$), одна шестнáдцатая; 2. (= nota w muzyce, $^1/_{16}$), шестнадцатидóльная нóта; шестнáдцатая *abo* двоелóп(а)ная; 3. (miara trzymająca garcy 9), мѣра для сыпýчихъ вещéй, содержáщая въ себѣ дéвять гáрцевъ.

Digitized by Google

Szesna-stocalowy, *adj.* шестнадцатидюймовый; **-stodniowy**, **-stodzienny**, *adj.* шестнадцатидневный; **-stofuntowy**, *adj.* шестнадцатифунтовый; **-stoletni**, *adj.* шестнадцатилѣтній; **-stomiesięczny**, *adj.* шестнадцатимѣсячный; **-stotygodniowy**, *adj.* шестнадцатинедѣльный; **-sty**, *num. ord.* шестнадцатый; po szesnaste, въ-шестнадцатыхъ.

Szesnuła, -y, *f.*, **Szesnulinka**, -i, *f.*, v. Łuszczka, Łupina.

Szew, *gen.* szwu, *m.* шовъ; §. nie po szwie mu się porze, у него не такъ идётъ, какъ онъ хочетъ; ему не удаётся; *Anat.* szew w kości głowiéj, шовъ въ кости.

Szewc, -a, **Sz(ę)wiec**, **szewca**, *m.* башмачникъ; сапожникъ; śpiesz się, by szwiec z bótami na targ, *abo* na jarmark, * онъ бѣгаетъ какъ сумасшедшій [*abo* какъ полоумный] сапожникъ съ своими товарами на ярмонку; §. kiedyś szewc, pilnuj kopyta, знай сверчокъ свой шестокъ; знай кошка свое лукошко; **Szewcki**, v. Szewski; **Szewcowa**, -éj, *f.* сапожничиха, жена сапожника, башмачника; **Szewcowy**, *adj.* сапожниковъ, башмачниковъ; **Szewcówna**, -y, *f.* дочь сапожника, башмачника; **Szewctwo**, v. Szewstwo; **Szewczy**, v. Szewski; **Szewczycha**, -y, *f.* сапожница, башмачница; **Szewczyk**, -a, *m.* подмастерье у сапожника; *n.* у башмачника; *it.* мальчикъ у сапожника; *n.* у башмачника; стёжникъ; **Szewski**, **Szewcki**, **Szewczy**, *adj.* сапожническій, сапожничій, башмачничій; po szewcku, *adv.* какъ сапожникъ; **szewskie rzemiosło** = **Szewstwo**, **Szewctwo**, -a, *n.* сапожное ремесло; сапожничество; сапожничанье.

Szezlong, v. Szeslong.

Szka-lować, *v. a.* - kogo, хулить, ругать; порицать; поносить; клеветать; **-lowanie**, -ia, *n.* ругательство; порицаніе; клевета; **-lownik**, -a, *m.* ругатель; порицатель; клеветникъ; **-lowny**, *adj.* ругательный.

Szkamonia, v. Socznica.

Szkapa, -y, *f.* лошадь; дурная лошадь; лошадёнка; кляча; **Szkapi**, *adj.* лошадиный; szkapie mięso, лошадиное мясо; **Szkapina**, -y, *f.* 1. лошадёнка; изнуренная, дурная лошадь; клячонка; 2. лошадиное мясо; **Szkaplora**, -y, *f.* лошадища; старая лошадёнка.

Szkapka, *dim.*, v. Szkapa.

Szkaplerz, -u, *m.* 1. наплечникъ, нарамникъ; 2. szkaplerz, -u, *m.*, **szkaplerze**, *pl.*, **Szkaplerzyki**, *pl. dim.* (скапле́ръ); два кусочка освящённой матерія съ вышитымъ именемъ Пресвятой Дѣвы, носимыя на шеѣ многими католиками.

Szkapsko, -a, *n.* старая лошадёнка; изнуренная, дурная лошадь; v. Szkapa.

Szka-rada, -y, *f.* 1. скаредность, гнусность, мерзость, отвратительность; гнусное, мерзкое дѣло; 2. szkarada, -y, *s. c.* (*m. & f.*) чудовище, уродъ, изверг; скаредъ, гнусная харя; **-radnica**, -y, *f.* скаредница, мерзавка, скаредная, мерзкая, гнусная, отвратительная женщина; **-radnie**, *adv.* скаредно, гнусно, мерзко, отвратительно; **-radnik**, -a, *m.* скаредъ, скаредникъ, мерзавецъ, гнусный, мерзкій, отвратительный человѣкъ; **-radność**, -ści, *f.* скаредность, гнусность, мерзость, отвратительность; **-radny**, *adj.* скаредный, гнусный, мерзкій, отвратительный, безчестный; **-radzić**, *v. a. Eccl. sl.* скаредовать, † скаредовать; мерзить; дѣлать мерзкимъ; пачкать, запачкать, очернить, занятнивать, занятнить; * безчестить, поносить, клеветать. [Szarłat.

Szkarłat, **Szkarlatyna**, v.

Szkarpa, v. Skarpa.

Szkarpetka, **Skarpetka**, -i, *f.* носокъ, канётка.

Szkatuła, -y, *f.*, **Szkatułka**, -i, *f. dim.* шкатула, шкатулка, шкатулочка; денежная шкатулка; §. co (*abo* nic) po tytule, gdy pusto w szkatule, что в честь, если [*abo* коли] нечего ѣсть; и честь не въ честь, какъ нечего, (съ кей) ѣсть; изъ славы шубы не сошьёшь; **Szkatulny**, **Szkatułowy**, *adj.* шкатулочный; принадлежащій къ шкатулкѣ.

Szkic, -u, *m.* скицъ; эскизъ; начертаніе; очеркъ; первый очеркъ; **Szkicować**, *v. a.* скицевать, скицовать, дѣлать эскизъ, набрасывать эскизъ, начертывать; начертывать; составлять.

Szkielet, *etc.*, v. Skielet.

Szkiełko, -a, *n.* стеклышце, стёклышко; маленькое стекло; *it.* кусокъ стекла; * лорнетъ; - do okularów, очечное стекло; стёклышко въ очкахъ; - do zegarka, do zegarków, стекло, стёклышко для часовъ; стёклышко въ часахъ.

Szkianeczka, -i, *f. dim.* скляночка, стеклянночка; v. Szklanka; **Szklanica**, **Szklenica**, -y, *f.* стеклянница, стаканъ, стаканчикъ; v. Sklenica; **Szklanka**, -i, *f.* склянка, стеклянка; стакан; **Szklanny**, v. Szklany; **Szklanokruszc**, -a, *m.* стекловатая руда серебряная; **Szklany**, **Szklanny**, Sklany, Sklanny, *adj.* стеклянный; (v. Szkleniczy); naczynie szklane, стеклянный сосудъ; szklane okno, оконница [*abo* рама] со стёклами; szklany dzwon, стеклянный колоколъ; *it.* стеклянный колпакъ; kula szklana, стеклянный шаръ; handel szklany, торгъ стеклянными товарами; huta szklana, стеклянный заводъ; **Szklarczanka**, -i, *f.* дочь стекольщика; **Szklarczyk**, -a, *m.* 1. сынъ стекольщика; 2. подмастерье у стекольщика; стекольныхъ дѣлъ подмастерье; *it.* стекольниковъ челядинецъ; **Szklarka**, -i, *f.* жена стекольщика; **Szklarnia**, -i, *f.* стеклянный [*abo* стекольный] заводъ; **Szklarski**, *adj.* стекольщичій, стекольщиковъ; piec szklarski (w hutach szklannych), стеклоплавильная печь; **Szklarstwo**, -a, *n.* стекольныхъ дѣлъ мастерство; стекольное ремесло; **Szklarz**, -a, *m.* стекольщикъ; стекольныхъ дѣлъ мастеръ; **Szklarzowa**, -éj, *f.* жена стекольщика; **Szklarzow**, **Szklarzowy**, *adj.* стекольщиковъ; **Szklenica**, v. Szklanica; **Szklenicznik**, **Sklenicznik**, -a, *m. Bot.* (*parietaria officinalis*), стѣнница; стѣнная трава; день-да-ночь; **Szkleniczny**, *adj.* склянночный; v. Szklany; **Szklić**, **Sklić**, *v. a.* стеклова́ть, стеклянить, превращать въ стекло; - się, стекловаться; стекланѣть; *it.* v. Lśknąć się.

Szklisty, v. Lánisty.

Szkło, *gen.* szkła, *n.* стекло; szkło do okna, оконное стекло; стекло въ окнѣ; szkło palące, зажигательное стекло; ognisko szkła, v. Ognisko; szkło, * зрительное стекло; окуляръ; лорнетъ; podobny do szkła, стекловатый, похожій на стекло; szkło zwierciadłowe, зеркальное стекло; szkło kamienne, слюда.

Szkło-dziej, -ja, *m.* стекольщикъ, дѣлающій стекла; **Szkłodziejny**, *adj.* стеклодѣльный; **Szkłodziejstwo**, -a, *n.* стеклодѣліе, дѣланіе стекла.

Szklorody, -ów, *m. pl.* (szkłorodne ciała), стеклороды.

Szkłowy, *adj.* стекольный, стеклянный.

Szkocki, *adj. Geogr.* Шотландскій; po Szkocku, по-Шотландски.

Szkoda, -y, *f.* вредъ, убытокъ, подрывъ, † шкода, шкота; убыль, ущербъ; потеря; накладъ; szkodę komu zrobić, причинить кому вредъ, убытокъ; szkodę ponieść, понести убытокъ; потерпѣть убытокъ; остаться въ накладѣ [*abo* въ взъимѣ]; nie będzie to z twoją szkodą, ты ничего не потеряешь; ты не останешься въ накладѣ; *it.* szkoda! жаль! szkoda, że..., жаль, что...; szkoda go! жаль его! cieszenie się z cudzéj szkody, злорадство, злорадость; z cudzéj szkody korzystać, пользоваться чужею бѣдою; czyja szkoda, tego grzéch, §. komu вредъ, тому и грѣхъ; na moję szkodę, на мою бѣду; на мой

Digitized by Google

страхъ; szkoda o tém mówić, не стóитъ говорúть объ этомъ; §. игрá не стóитъ свѣчъ; szkodę komu czynić, v. Szkodzić; **Szkódka, Szkódka, Szkodeczka**, -i, *f. dim.* убúточекъ, небольшóй убúтокъ, вредъ; **Szkodliwie**, *adv.* убúточно, врéдно, † шкодлúво, шкóдно; **Szkodliwość**, -ści, *f.* врéдительность, врéдность, (шкодлúвость ?); **Szkodliwy**, *adj.* врéдный, убúточный, † шкодлúвый; вредонóсный; вредотвóрный; опáсный; **Szkodnica**, -y, *f.* дѣлающая врéдное, пáкостница; врéдительница; **Szkodniczy**, *adj.* наносящій вредъ; врéдительный; **Szkodnik**, -a, *m.* дѣлающій врéдное, пáкостникъ; врéдитель, наносящій вредъ; повреди́тель.

Szkodny, Szkodzien, -dna, -dne, *adj.* врéдный; убúточный; шкóдный; **Szkodno**, *adv.* врéдно; съ врéдóмъ; съ убúткомъ; убúточно; накладно; **Szkodować**, *v. n.* понестú убúтокъ, вредъ; ja na tém szkoduję, ото для менá убúточно; **Szkódźca**, -y, *m.*, v. Szkodziciel; **Szkodzenie**, -ia, *n.* врежденіе; **Szkodzić**, *v. a. & n.* врéдить, наносúть вредъ, убúтокъ; шкóдить, убúточить, убúтчить; причинúть вредъ, пáкостничать; пóртить, пáкостить; - komu, врéдить комý; - co, пóртить что; cóż to szkodzi? что за бѣдá? to nic nie szkodzi, ото не мѣшáетъ; нѣтъ нуждú; ничегó; ото ничегó не знáчитъ.

Szkoła, -y, *f.*, **Szkółka**, -i, *f. dim.* 1. шкóла, учúлище; szkoła rycerska, дворянское учúлище; szkoła miejska, городское учúлище; - wiejska, сéльское учúлище; szkoła główna, глáвное учúлище; вúсшее учéбное заведéніе; v. Akademia; szkoła żydowska, жидóвская шкóла; синагóга; chodzić do szkoły, ходúть въ шкóлу; oddać kogo do szkoły, отдáть когó въ шкóлу; za szkołę chodzić, * прогýливать урóки; 2. szkoła Rzymska, Niemiecka, Рúмская, Нѣмéцкая шкóла; obraz Rzymskiéj szkoły, картúна Рúмской шкóлы; 3. szkoła (w ogrodzie), [древéсная] шкóла; древéсный питóмникъ; разсáдникъ молодúхъ дерéвъ; **Szkolarski**, *adj.* шкóльническій; шкóльный; педáнтскій; po Szkolarsku, *adv.* по-шкóльнически; **Szkolarstwo**, -a, *n.* шкóльничество; школáрство, педáнтство; педантúзмъ; **Szkolarz**, -a, *m.* школáръ, педáнтъ; **Szkolastyczny**, *adj.* схоластúческій; **Szkolastyk**, -a, *m.* схоластúкъ; **Szkolmistrz**, -a, *m.* шкóльный учúтель; **Szkolnictwo**, -a, *n.* шкóльная учёность; **Szkolniczy**, *adj.* учúтельскій; **Szkolnik**, -a, *m.*, **Szkolny**, -ego, *m.* 1. смотрúтель учúлища; 2. шкóльный учúтель; **Szkolność**, -ści, *f.* школáрство, педáнтство; **Szkolny**, 1. *adj.* шкóльный, учúлищный; szkolny mistrz, шкóльный учúтель; nauki szkolne, учúлищныя наýки; начáла словéсныхъ наýкъ; (словéсныя наýки); młodzież szkolna, учáщіеся; szkolne książki, учебныя книги; *it.* книга для первоначáльнаго обучéнія; 2. Szkolny, -ego, *m.*, v. Szkolnik.

Szkoma, v. Skoma. [pek (3).

Szkopek, Szkopiec, v. Sko-

Szkorbut, († Szarbach, Szorboch, Szorbuk), -u, *m.* *Med.* скорбýтъ, цынгá, скорбýтная [*abo* цынгóтная] болѣзнь; **Szkorbutnica**, -y, *f.* цынгóтная [скорбýтная] жéнщина, одержúмая скорбýтомъ, цынгóю; цынгóтница; **Szkorbutnik**, -a, *m.* цынгóтникъ, одержúмый цынгóю, скорбýтомъ, скорбýтный [цынгóтный] человѣкъ; **Szkorbutowy, Szkorbutyczny**, *adj.* скорбýтный, цынгóтный.

Szkorp, -a, *m.*, **Szkorpica**, -y, *f.*, **Szkorpion**, -a, *m.* *H. n.* (niedźwiadek, robak, *scorpio*), скорпióнъ, скорпія, [ядовитое насѣкомое]; **Szkorpowy**, *adj. np.* олéй, скорпióнное мáсло.

Szkrofuł, Skrofuł, -u, *m.*, **Szkrofuły**, *pl.* скрóфулъ, золотýха.

Szkrupuł, -a, *m.* 1. скрýпулъ, [аптекарскій вѣсъ]; 2. *Astron.* скрýпулъ; 3. (sumienie trwożliwe), сомнѣніе; мнúтельность; недоумѣніе; зазрѣніе сóвѣсти; угрызéніе сóвѣсти; **Szkrupulacki, Szkrupulatny**, *adj.* мнúтельный, сомнúтельный, слúшкомъ сóвѣстный; v. Szkrupulat; **Szkrupulat**, -a, *m.* мнúтельный, сомнúтельный человѣкъ; слúшкомъ сóвѣстный, тóчный въ наблюденіи обрядóвъ, въ исполненіи обязанностей; **Szkrupulatność**, -ści, *f.* мнúтельность, сомнúтельность; сóвѣстность, тóчность.

Szkrutynium, v. Skrutynium, **Wywiedzienie**.

Szkrypt, v. Skrypt.

Szkudelny, Szkudlany, Szkudlny, v. Gontowy.

Szkudła, -y, *f.*, **Szkudełka**, -i, *f. dim.*, **Szkudło**, -a, *n.*, v. Gont. [гвоздь.

Szkudlak, -a, *m.* гонтовúй

Szkudlarz, -a, *m.* (v. Gontarz), гонтовщúкъ; *it.* крóющій крóвлю гóнтомъ.

Szkuta, -y, *f.* шкýта, рѣчнóе сýдно, бáрка; **Szkutnik**, -a, *m.* бáрочникъ; *it.* родъ косылькóваго гвоздя.

Szla, Śla, -i, *f.*, **Szleja, Szlija**, -ii, *f.*, **Szlejka, Szelka**, -i, *f. dim.* 1. шлея, шлéйка; 2. лáмка; 3. szelki od spodni, пóмочи, подтяжки.

Szlaban, Ślaban, -a, *m.* 1. (z Niem. „Schlagbaum", rogatki mytne), шлагбаумъ, застáвка, рогáтка; 2. Szlaban, -a, *m.*, **Szlabanek**, -nka, *m. dim.*, **Szlabank**, -u, *m.* (z Niem. „Schlafbank", Schlaftisch, szafa *cayli* skrzynia do spania, szelbąg), спáльный шкафъ; áщикъ, служáщій вмѣсто кровáти; складнáя кровáть.

Szlachciankа, -i, *f.*, **Szlachcianeczka**, -i, *f. dim.* шляхтянка, шляхтянóчка, дворянка, дворянóчка, бáрыня, бáрышня, благорóдная; **Szlachcic, Ślachcic**, -a, *m.*, (v. Szlachta) шляхтúчъ, дворянúнъ; бáринъ; - ubogi, гóлый, бѣдный дворянúнъ; **Szlachcić, Szlachetnić**, *v. a.* жáловать, пожáловать когó дворянствомъ, жáловать комý дворянство, возводúть, возвѣсть когó въ дворянское достóинство; *it.* * приводúть въ честь, въ слáву; облагорóживать, -рóдить; украшúть, укрáсить; **Szlachcina**, -y, *m.* бѣдный шляхтúчъ, бѣдный, гóлый дворянúнъ; **Szlachciura**, -y, *m.*, **Szlachciско**, -a, *n.* грýбый, необрáзованный шляхтúчъ; **Szlachecki**, *adj.* шляхéтскій, дворянскій; **Szlachectwo**, -a, *n.* шляхéтство, дворянство; dać komu szlachectwo, пожáловать когó дворянствомъ, жáловать комý дворянство, дворянское достóинство; **Szlachetczyzna**, -y, *f.* дворянское помѣстье; óтчина, (вóтчина), родовóе шляхéтское имѣніе; **Szlachetka**, -i, *m.* дворянчикъ; бѣдный, гóлый дворянúнъ; **Szlachetnić**, v. Szlachcić; **Szlachetność**, -ści, *f.* благорóдство; великодýшіе; * превосхóдство; имѣщность; - duszy, благорóдство душú; **Szlachetny**, *adj.*, -nie, *adv.* благорóдный; имѣщный; szlachetny Panie! Báme Bmrepéдie! **Szlachta**, -y, *f. collect.* шляхта; дворянe (*pl.*).

Szlachtawa, -y, *f.* *Bot.* (*conyza*), v. Łantawa, (ziele) & Pieszniik.

Szlachtować, *v.a.* - bydło, рѣзать скóтъ, бить скóтъ; **Szlachtowanie**, -ia, *n.* бúтіе, убóй скóтá; **Schlachtuz**, -a, *m.* бóйня.

Szlaczek, v. Szlak.

Szlad, v. Śląd.

Szladek, v. Śladek.

Szladować, *etc.*, v. Śladować.

Szladożyle, -a, *n.* (w górn.) шурфъ, углублéніе земли, кóпань.

Szlafmica, Szlafmyca, -y, *f.*, **Szlafmycka**, -i, *f. dim.* колпáкъ, спáльный колпáкъ.

Szlafrok, -a, *m.*, **Szlafroczek**, -czka, *m. dim.* шлáфрокъ & шлáфорокъ, халáтъ, *dim.* шлáфороченъ, халáтикъ, халáтекъ; **Szlafrokowy**, *adj.* шлáфорочный, халáтный.

Szlaftrunk, -u, *m.* снотвóрный напúтокъ; *Med.* усыпúтельное лѣкáрство; сóнныя кáпли.

Szlaga, -i, *f.*, **Szlaka**, -i, *f.*

Digitized by Google

дерева́нный молотъ, молотокъ; колоте́ло, колоту́шка; чекма́ръ, токма́рь; долбня́; ру́чная ба́ба.

Szlak, Ślak, -u, *m.* 1. *Med.* уда́ръ, апоплексія, разслабле́ніе, параличъ; (v. Paraliż, Apoplekya); 2. szlak na ptaki, западня́, лову́шка; *cfr.* голубя́тня; 3. szlak, (żużel), шлакъ, шкварь, шкварина, шкварка, вы́гарки; 4. szlak, ślak, (v. trakt gościniec), шлях, трактъ, дорога; v. Tor; *it.* та́йная дорога, дорожка; 5. szlak, (v. ślad, trop), слѣдъ; 6. szlak, Szlaczek, (brzeg, kraj czego), кайма́, кромка, край, покро́мъ.

Szlakować, v. Śledzić.

Szlam, Ślam, -u, *m.* илъ, тина; грязь.

Szlama, -y, *f.* 1. земля́ навлечённая водо́ю; высо́ко належа́щая гли́нистая почва; 2. szlama, ślama, -y, *f.*, Szlamy, *pl.* = Szlamowe futro, *n.* мѣхъ, вы́рѣзанный изъ брюха и груди звѣрей, брюшки.

Szlamisty, *adj.* и́листый, ти́нистый; v. Szlamowaty; **Szlamować**, *v. a. impf.* вычищать илъ, грязь, очищать отъ и́ла, чистить прудъ, рѣку; промывать; **Szlamowatość, Szlamowitość, Szlamistość**, -ści, *f.* иловатость, тиноватость; **Szlamowaty**, *adj.*, -to, *adv.* иловатый, тиноватый; и́листый, ти́нистый; **Szlamowy**, *adj.* и́льный, ти́нный; szlamowe futro, v. Szlama (2).

Szłap', -pi, *f.* ступь, ходъ, магъ, и́ноходь; **Szłapać**, *v. a.* & *n.* шагать, ступать, брести, волочить ноги; идти ногами за ногу; идти и́ноходью; **Szłapak**, -a, *m.*, **Szłapaczek**, -czka, *m. dim.* иноходецъ.

Szlara, -y, *f.*, **Szlarka**, -i, *f. dim.* кайма́; оборка; накладка; опушка; фалбала́, фалбола́, фалбора́, фалба́рка.

Szlax, Szlazowy, v. Ślax (1. 2.), Ślazowy, Ślazienny.

Szlażka, v. Szlaga.

Szleja, Szlejka, v. Szla, Szełka.

Szlejowy, *adj.* шлеёный.

Szlemię, -lenia, *n.* перекладина, поперечный брусъ, слегá.

Szlezienny, v. Ślazowy, *sub:* Ślaz.

Szlich, Szlicht, u, *m.* (w *górn.*), шлихъ, крупный шламъ, рудная вытяжка.

Szlichta, -y, *f.* (u *tkacza:* klej, którym osnowę pomazują), клей у ткача, коимъ онъ мажетъ основу.

Szlichtada, -y, *f.* катанье [*abo* поѣздка] въ саняхъ.

Salichtować, *v. a.* – osnowę, намазывать клеемъ основу.

Szlifa, Szlufa, -y, *f.* бантъ, розетка, пе́тля; наплечникъ; эполе́тъ.

Szliferka, Szlufierka, -i, *f.* 1. жена шлифовальщика, точильщика; 2. работа шлифовальщика, *etc.*; **Szliflernia, Szliflrnia, Szlofarnia, Szlufarnia**, -i, *f.* шлифовальня; шлифовальная мельница; **Szliflerstwo**, -a, *n.* ремесло шлифовальщика, *etc.*; *cfr.* **Szliflerz, Szlufirz, Ślufierz**, -a, *m.* шлифовальщикъ; точильщикъ; гранильщикъ; **Szliflerski**, *adj.* шлифовальный, точильный; **Szlifować, Szlufować**, *v. a.* шлифовать; точить; гранить; **Szlifowanie**, -ia, *n.* шлифованіе, шлифовка; точеніе; граненіе, **Szlifowany, Szlufowany**, *part. p.* шлифованный; точеный & точёный; граненый.

Szlija, v. Szła.

Szloch, Śloch, -u, *m.*, **Szlochy**, -ów, *m. pl.* хлипаніе, хниканіе, всхлипываніе, плачъ, рыдáніе; **Szlochać, Ślochać**, *v. n. impf.*, **Szlochnąć**, *v. semelf.* хлипать, всхлипывать, хникать, рыдать, хлипнуть, хникнуть; **Szlochanie, Ślochanie**, -ia, *n.* хлипаніе, всхлипываніе, хниканіе, рыдáніе.

Szlósarz, *etc.*, v. Ślósarz, *etc.*

Szlufa, Szlufiernia, Szlufierz, Szlufować, *etc.*, v. Szlifa, **Szliflernia**, *etc.*

Szluza, Śluza, Ślóza, -y, *f.*, **Szlaz, Śluz, Ślóz**, -a, *m.* слюзъ, шлюзъ. [шлюзный.

Szluzowy, -a, -e, *adj.* шлюзовый,

Szłyk, Słyk, -a, *m.* остроконечная шапка съ оболышемъ; *cfr.* Шлыкъ.

Szmaciany, *adj.* тряпичный; szmaciany papier, тряпичная бумага; бумага съ тряпицъ; **Szmacik**, *dim.*, v. Szmat; **Szmacina**, -y, *f.*, **Szmacisko**, -a, *n.* гадкая, грубая, негодная тряпка, ветошка.

Szmalc, v. Smalec, **Szmelc.**

Szmalcować, Szmelcować, *v.a.* 1. приправлять масломъ; *it.* топать, растапливать; 2. плавить, расплавливать [руды, металлы]; сплавлять; 3. наводить эмаль, нав. финифть; покрывать эмалью, финифтью; эмалировать; **Szmalcowanie**, -ia, *n.* 1. топленіе, растапливаніе; 2. v. Szmelcowanie.

Szmalcuga, v. Szmelcuga.

Szmalec, Smalec, -lcu, *m.* 1. топлёный, рас-, перо-топлённый жиръ; v. Smalec; szmalec uszny, ушная сѣра; сѣра въ ушахъ; 2. v. Szmelc.

Szmaragd, Smaragd, -u, *m.* смарагдъ; изумрудъ; **Szmaragdowy**, *adj.* смарагдовый; изумрудный, изумрудовый; изумруднаго цвѣта.

Szmat, -a, & -u, **Szmatek**, -tka, **Szmacik**, -a, *m. dim.* 1. кусокъ, кусочекъ; лоскутъ, лоскутикъ; 2. szmat, **Szmata**, -y, *f.* тряпка, тряпица, тряпичка, ветошка, лоскутъ.

Szmatka, *dim.*, v. Szmat (1).

Szmelc, Szmalc, -u, *m.* финифть.

Szmelcarski, *adj.* плавленный; плавильный; sztuka szmelcarska, плавленное искусство; искусство наводить финифть (эмаль), нск. покрывать финифтью (эмалью); **Szmelcarstwo**, -a, *n.* плавленное искусство; v. Szelcowanie & Szmelcarska sztuka; **Szmelcarz, Szmelcerz, Szmelcmistrz**, -a, *m.* шмельцеръ, плавильщикъ; финифтщикъ, финифтяныхъ дѣлъ мастеръ; **Szmelcować**, v. Szmalcować (2 & 3); **Szmelcowanie**, -ia, *n.* плавка, плавленіе; покрытіе финифтью (эмалью); **Szmelcowny**, *adj.* финифтный, эмалированный, покрытый эмалью (финифтью); **Szmelcowy**, *adj.* плавильный; szmelcowy piec, плавленная печь; v. Доменная, Домна & Вагранка.

Szmelcuga, Szmalcuga, Śmelcuga, Śmalcuga, -i, *f.* вайдамъ, вайдовая золá.

Szmer, -u, *m.* шорохъ, шобортъ, шумъ, журчаніе (ручейка), шумъ (вѣтра); szmer w głowie, шумъ въ головѣ; *it.* szmer, ропотъ; szmer Włoski, *Bot.*, v. Dzięcielnica.

Szmerać, Szmernąć, *v.a.* шорошить, шорохнуть, производить шорохъ, шумъ; шумѣть.

Szmergać, v. Szucać, Ciskać.

Szmergiel, -gla, *m.* 1. *Miner.* наждакъ; 2. szmergiel, **Szmyrgiel, Szermel**, -mla, *m.* шмермеръ, шутиха, змѣйка, бурякъ, бурачёкъ.

Szmergnąć, Szmargnąć, Szmernąć, 1. v. Szmerać; 2. Szucać, Ciskać.

Szmiga, v. Śmiga.

Szmigać, v. Śmigać.

Szmigownica, v. Śmigownica.

Szmiot, *Bot.*, v. Opich.

Szmirgiel, -glu, *m.* 1. *Bot.*, v. Kniat; 2. v. Szmergiel.

Szmuklerka, -i, *f.* позуменщица; **Szmuklerski**, *adj.* позуменщичій, позуменщиковъ; мозуменщицы; szmuklerska robota, позуменная работа; позументы; **Szmuklerstwo**, -a, *n.* позуменщичье ремесло; ремесло позуменщика; **Szmuklerz**, -a, *m.* позуменщикъ.

Szneper, v. Szuyper.

Sznica, -y, *f.*, **Sznice**, *f. pl.* спицы, два бруска, между коими вкладывается дымло; v. Skręt.

Sznicernia, -i, *f.* мастерская рѣзчиковъ, скульпторовъ; **Sznicerski**, *adj.* рѣзчичій; скульпторскій; **Sznicerstwo**, -a, *n.* рѣзчество искусство, рѣзьба; скульптурное [*abo* ваяльное] искусство; скульптура; ваяніе; **Sznicerować**, *v. a.* вырѣзывать; дѣлать рѣзную работу; ваять.

Digitized by Google

Sznicerszczyzna, -y, *f.* рѣзьба; рѣзная работа; скульптурная работа; **Sznicerz**, **Snicerz**, -a, *m.* рѣзчикъ, рѣщикъ; ваятель.

Sznur, **Sznór**, -a, & -u, *m.*, **Sznurek**, -rka, *m. dim.*, **Sznureczek**, -czka, *m. dim. sec.* шнуръ, снуръ, *dim.* шнурокъ, снурокъ; *it.* верёвка; причалъ; межевая цѣпь; sznur pereł, нитка жемчугу; жемчужная нитка; podług sznuru, po sznurze, по шнуру; по шнуровой чертѣ, по линіи; wszystko idzie jak po sznurze, po sznurku, всё идётъ какъ по шнуру, по струночкѣ; *it.* sznurek, мотовилъ; **Sznurka**, -i, *f.* снурокъ, снурочекъ; сеучная нитка; *it.* шнурокій шнуръ; sznurka pereł, нитка жемчугу. [снуркамн.

Sznurkować, *v. a.* обшивать

Sznurować, *v. a.* шнуровать, снуровать; стягивать шнурокъ; - gęby, * стягивать губы; кривить ротъ; жеманиться, чечениться; **Sznurówka**, († **Snórówka**), -i, *f.* шнуровка, корсетъ; **Sznurowadło**, **Sznórowadło**, -a, *n.* лента для шнурованія; шнуровальная тесьма; **Sznurowanie**, -ia, *n.* шнурованіе; стягиваніе шнурокъ; **Sznurowy**, *adj.* шнуровой.

Sznyper, **Sznoper**, -pra, *m.* *Chir.* шнеперъ, шнаперъ, (родъ ланцета).

Sznypka, **Sznupka**, -i, *f.* щелчокъ; щепоточка; * колкость, язвительность, колкое слово.

Sznyrkiel, -kla, *m.* шнеркель; шнаркель; архитектурное украшеніе; завитокъ; святокъ; волюта. [szewica.

Szocewica, **Szoczka**, v. **So-**

Szołdra, -y, *f.* окорокъ; ветчина; * свинья, нерха, скверникецъ, неопрятный человѣкъ.

Szołecki, *adj.* относящійся къ сельскому старостѣ; **Szołectwo**, -a, *n.* званіе, должность сельскаго [*abo* деревенскаго] судьи, должность сельскаго старосты; волостной судъ; **Szołtys**, **Soltys**, -a, *m.* деревенскій судья, сельскій старостa; **Szołtysowa**, -éj, *f.* жена деревенскаго судьи, (сельскаго старосты); **Szołtystwo**, v. **Szołectwo**.

Szołwia, v. **Szałwia**.

Szomota, v. **Szamota**.

Szopa, -y, *f.*, **Szopka**, -i, *f.* *dim.* навѣсъ, сарай; - ku zachowaniu siana, сѣнной сарай; *Artill.* ogonowa szopa, хоботовая (хоботная) подушка.

Szor, -u, *m.*, **Szory**, *m. pl.* шоры, (конская збруя).

Szorc, **Szorbach**, **Szoratuch**, -u, *m.* перединкъ; v. **Fartuch**, **Szorstfal**.

Szorować, *v. a.* терёть [песокъ], чистить; мыть; - zęby, терёть, чистить зубы; - nogami, шаркать, производить шорохъ ногами; *it.* szorować, докладывать, прибавлять дровъ въ пылавленную печь. [печь.

Szorownia, -i, *f.* пылавленная

Szorowy, *adj.* шорный.

Szorstfal, **Szustfal**, **Szusfal**, -a, *m.* запонъ кожаный; передникъ кожаный.

Szorstki, **Szerstki**, -a, -ie, *adj.*, -stko, *adv.* шершавый, шероховатый; жесткій; **Szorstkość**, -ści, *f.* шершавость, шероховатость; жесткость. [min.

Szorstyn, **Szorsztyn**, v. **Ko-**

Szorulec, -lca, *m.* кочергá.

Szos, -u, *m.* оборъ, подать съ городскаго дома, налогъ.

Szosa, -y, *f.*, **Szosse**, *n. indecl.* шоссé, насыпная дорога.

Szoska, v. **Sosska**, **Socha**.

Szostak, **Szóstak**, -a, *m.* прежняя Польская монета въ 12 грошей или въ 6 копѣекъ.

Szóstka, -i, *f.* число шесть; шестёрка (въ картахъ или въ костяхъ).

Szósty, *num. ord.* шестой; po szóste, въ-шестихъ; szósta godzina, шесть часовъ.

Szpacer, *etc.*, v. **Spacer**, *etc.*

Szpachla, **Szpachlówka**, -i, *f.* *dim.* шпатель.

Szpaczek, -czka, *m.* (v. **Szpak**), скворчикъ, скворушка; **Szpaczkować**, *v. a.* балакать, калякать, болтать; **Szpaczkowanie**, -ia, *n.* балаканье, калякание, болтанье.

Szpacny, *adj.* скворцовый.

Szpad, v. **Spad**.

Szpada, -y, *f.*, **Szpadka**, -i, *f.* *dim.* шпага; szpada morska, (*xiphias*, *gladius*), мечъ-рыба; сабля-рыба, саблянка.

Szpadel, -dla, *m.*, **Szpadelek**, -lka, *m. dim.* лопаточка.

Szpadnik, -a, *m.* шпажникъ.

Szpadowy, *adj.* шпажный.

Szpaga, -i, *f.* лапа, связь досокъ или бревенъ [у плотниковъ]; скоба; szpaga w szkucie, v. **Bunt**, **Buchta**.

Szpagat, -u, *m.* снурокъ, мотовилъ, бечёвка, тонкая верёвочка.

Szpak, -a, *m.* *H. n.* (*sturnus*), скворецъ, [птица]; gadać jak szpak, * болтать какъ скворецъ; **Szpakowaty**, *adj.* темносѣрый; * проседый, имѣющій проседь, просѣдину; szpakowate włosy, просѣдь, просѣдина; **Szpakowy**, *adj.* *H. n.* скворцовый.

Szpaler, -u, *m.*, **Szpalera**, -y, *f.*, **Szpalerek**, -rku, *m. dim.* шпалерникъ; шпалеры; обоя; żołnierzy w szpaler ustawić, выстроить рядъ солдатъ, поставить солдатъ въ два ряда.

Szpalerny, *adj.* шпалерный.

Szpalerować, *v. a.* дѣлать шпалеры.

Szpanak, v. **Śpinak**.

Szpara, **Szpary**, **Szparka**, v. **Spara**.

Szparag, -u, *m.*, **Szparaga**, -i, *f.* *Bot.* (*asparagus*), спаржа; подчесъ; сосенка; **Szparagarnia**, -i, *f.* спаржевая грядá; грядá со спаржею; **Szparagowy**, *adj.* спаржевый.

Szpargał, -u, *m.*, **Szpargałek**, -łka, *m. dim.* стáрая, истёртая бумáга, кусокъ стáрой писанной или печатанной бумаги.

Szpat, -u, *m.* *Miner.* шпатъ; - Islandski, Исландскій шпатъ; - wapnisty, извѣстковый шпатъ.

Szpatel, -tlu, **Szpadel**, -dla, *m.*, **Szpatela**, -i, *f.* 1. шпатель, (шпадель); лѣкарская [хирургическая] лопатка, лопаточка; 2. v. **Rydel**.

Szpeciąg, -a, *m.* безобразный человѣкъ; харя; v. **Straszydło**.

Szpecić, **Szpacić**, -cił, -ci, *v. a.* безобразить; гадить, дѣлать дурнимъ; сквернить; §. v. *sub:* **Gniazdo**, **Ptak**.

Szpelc, -u, *m.*, v. **Orkisz**.

Szpelciany, v. **Orkiszowy**.

Szpelta, v. **Orkisz**.

Szperać, **Szperlać**, *v. a.* & *n.* рыться, копаться, шарить; * прискивать, доискиваться, рыться; - w księgach, рыться въ книгахъ.

Szperacz, **Szperlacz**, **Szperlat**, **Szperlaut**, **Szperler**, -a, *m.* изыскатель, пролазъ, пронырa.

Szperanie, -ia, *n.* изысканіе, изыскиваніе, развѣдываніе, пронырство.

Szpérka, **Szpyrka**, **Spyrka**, **Szpereczka**, -i, *f.* *dim.* кусокъ поджаренного свиного сала или скурки; *cfr.* **Skrzeczki**.

Szpetnica, -y, *f.* безобразная, мерзкая женщина; **Szpetnie**, **Szpetno**, *adv.* безобразно, скверно, дурно, мерзко; **Szpetny**, *adj.* безобразный, непригожій, скверный, дурной, гадкій, мерзкій; **Szpetnieć**, *v. n.* дурнѣть, терять красоту, становиться *alb* дѣлаться дурнимъ, безобразнымъ; **Szpetnik**, -a, *m.* безобразный, мерзкій человѣкъ; **Szpetność**, -ści, *f.* безобразіе, непригожество.

Szpica, v. **Śpica**.

Szpichlerz, v. **Śpichrz**.

Szpiczasty, *adj.* остроконечный; v. **Śpiczasty**.

Szpieg, *etc.*, v. **Śpieg**, *etc.*

Szpik, v. **Śpik**.

Szpikanarda, **Szpikanard**, v. **Śpikanarda**.

Szpikować, v. **Śpikować**.

Szpikowy, v. **Śpikowy**.

Szpikulec, -lca, *m.* шпиковальная игла.

Szpila, v. **Śpila**.

Szpilić, **Szpilować**, *v. a.* пришивать. [ka, *etc.*

Szpilka, **Szpileczka**, v. **Śpil-**

Digitized by Google

Szpilkarz, -a, *m.* иголочникъ, булавочникъ.
Szpilkowy, v. **Śpilkowy**.
Szpinak, -u, *m. Bot.* (*spinacia*), шпинатъ.
Szpisglas, v. **Śpisglas**.
Szpital, -a, & -u, *m.* госпиталь, больница, богадѣльня; **Szpitalny**, 1. *adj.* госпитальный, богадѣльный; 2. **Szpitalny**, -ego, *s. m.* госпитальный надзиратель; богадѣльникъ.
Szpiżować, v. **Śpiżować**.
Szplint, v. **Kilnlec**.
Szpocić, v. **Szpecić**.
Szpon -u, *m.*, **Szpona**, **Spona**, -y, *f.*, **Szponka**, -i, *f. dim.* коготь, когть; скоба; *Artill.* **szpony** łoża armatnego, связныя подушки; **pierwsza** od przodu = czolna szpona, передняя подушка; **druga** = środkowa -, środkowa -, середняя подушка; **trzecia** = celownicza -, прицѣливательная подушка, (-ный клинъ); **czwarta** = ogonowa -, хвостовая (хвостная) подушка; *it.* **szponka**, v. **Haftka**; *Bot.* **szpona** ziele, v. **Ostrzyca**.
Szpóncik, **Szpónt**, v. **Szpunt**.
Szponiasty, **Szponisty**, *adj.* когтистый.
Szpont, **Szpónt**, v. **Szpunt**.
Szpryca, v. **Spryca**.
Szpula -i, *f.*, **Szpulka**, -i, *f. dim.* шпулька, катушка; *cfr.* **Cewka**.
Szpunt, -u, *m.*, **Szpuncik**, -a, *m. dim.* 1. втулка, затычка; v. шпонтъ, шпунтъ; 2. втулочная дира; дира для втулки; прорѣзь въ бочкѣ; v. **Czop**; **Szpuntować**, *v. a.* затыкать, заткнуть; затыкать втулкою; v. шпунтовать; **Szpuntowy**, *adj.* втулочный; **szpuntowa** dziura, v. **Szpunt** (2); **Szpuntowo**, -ego, *n.* нитёный.
Szpyrka, v. **Szpórka**. [сборъ.
Szragi, -ów, *m. pl.* козлы; станокъ.
Szram, -u, *m.*, **Szrama**, -y, *f.* шрамъ, рубецъ, царапина, щербина.
Szramować, *v. a.* царапать.
Szrank, -u, *m.*, **Szranki**, -ów, *m. pl.* ристалище; ограда; преградъ. [**Śrzedni**, *etc.*
Szredni, **Szrednica**, *etc.*, v.
Szreter, -a, *m.*, v. **Błazen**, **Arlekin**.
Szreżoga, v. **Śrzeżoga**.
Szróba, v. **Szruba**.
Szrocik, *dim.*, v. **Szrot**.
Szrod, **Szrodek**, v. **Śrzód**, **Śrzodek**.
Szron, v. **Śrzon**.
Szropa, -y, *f.*, **Szropeczka**, -i, *f. dim.* скребница, чесалка.
Szrot, **Szrót**, -otu, **Szrocik**, -a, *m. dim.* дробь [для стрѣлянія]; непросѣянная мука; крупно молотый хлѣбъ; большой кусокъ говядины или рыбы вдоль отрѣзанный.
Szrotować, *v. a.* крупить, крупно молоть; *it.* разсѣкать, рубить въ мелкіе куски, дробить; **szrotowana** mąka, крупно молотая мука.
Szrotówka, -i, *f.* дробовикъ.
Szrotowy, *adj.* дробовой; **szrotowy** worek, дробница; **szrotowa** mąka (= szrotowana), крупно молотая мука.
Szruba, **Szróba**, -y, *f.*, **Szrubka**, -i, *f. dim.* шурупъ, винтъ; *dim.* шурупикъ, шурупецъ, винтикъ; jak na szrubach, * наряженный, разряженный въ пухъ; **Szrubować**, **Szróbować**, *v. a.* шурупить; винтить; винтовать; **Szrubownica**, -y, *f.* винтовальный буравъ; винторѣзная машина; мѣтчикъ; **Szrubowy**, *adj.* винтовой; шурупный; **szrubowy** tok, винтовой нарѣзъ; винтовая нарѣзка; **szrubowa** macica, винтовая матка; гайка; **Szrubsztak**, -a, *m.*, **Szrubsztaczek**, -czka, *m. dim.* тиски; тиски съ винтомъ.
Szrut, *etc.*, v. **Szrot**, *etc.*
Sztab, -u, *m. Milit.* штабъ; **sztab główny**, главный штабъ.
Sztaba, -y, *f.*, **Sztabka**, -i, *f. dim.* 1. слитокъ, полосо́ [какого-либо металла], прутъ; - złota, srebra, слитокъ золота, серебра; żelazo w sztabach, полосовое [*abo* полосовое] желѣзо; złoto i srebro w sztabach, золото и серебро въ слиткахъ; 2. (przodek okrętu, v. rufa), носъ, передняя часть корабля; 3. sztaby, *pl.* перила у лѣстницы; стержень; **Sztabikowy**, *adj.* полосовой, полосный, прутовой, слитковый; **sztabikowe** żelazo, полосовое [*abo* полосное, прутовое] желѣзо.
Sztabny, **Stabny**, **Sztabowy**, *adj.* 1. полосный, полосовой; 2. штабсскій; штабсъ-; штабъ-; **sztabowy** oficer, штабъ-офицеръ; **Sztabskapitan**, -a, *m.* штабсъ-капитанъ; **Sztaboeficer**, -a, *m.* штабъ-офицеръ; **Sztabsrotmistrz**, -a, *m.* штабсъ-ротмистръ.
Sztachetować, *v. a.* обносить палисадомъ, палисадникомъ; обносить тычинникомъ; **Sztachetowy**, *adj.* палисадный; ремѣточный, ремѣтчатый; **Sztachety**, **Sztakiety**, -ów, *pl.*, **Sztachetki**, **Sztacheciki**, **Sztakieciki**, -ów, *pl. dim.* ремѣтка; палисадникъ, палисадъ.
Sztachować, *v. a.* проходить судномъ мимо какого судна или города.
Sztafeta, -y, *f.* эстафета.
Sztafetowy, *adj.* эстафетный.
Sztafirować, *v. a.* наряжать, убирать, украшать. [стагъ, канатъ.
Sztag, -u, *m. Mar.* штахъ,
Sztakiety, v. **Sztachety**.
Sztalmach, v. **Kołodziej**.
Sztandar, **Standar**, -u, *m.* 1. *Milit.* штандартъ, эстандартъ; 2. *Archit.* стойка, бабка, столбъ, брусъ [въ подмостяхъ].
Sztandarowy, 1. *adj.* штандартный; 2. *s. m.* штандартъ-юнкеръ.
Sztelwaga, v. **Stelwaga**.
Sztelmach, v. **Kołodziej**.
Sztembnować, v. **Stębnować**.
Sztembnówka, v. **Stębnówka**.
Sztępel, **Sztęplować**, v. **Stempl**, **Stemplować**.
Sztornik, v. **Stórnik**.
Sztof, -u, *m.* штофъ.
Sztok, -u, *m.* 1. v. **Stok**; 2. v. **Więzienie**, **Kłoda**.
Sztokfisz, v. **Stokfisz**.
Sztokowy, v. **Stokowy**.
Szton, -u, *m.* марка, жетонъ.
Sztorc, -u, *m.*, v. **Storc**.
Sztort, -u, *m.* родъ фагота.
Sztrof, **Sztrofować**, v. **Strof**, **Strofować**, *etc.*
Sztuć, -cia, **Sztuciec**, -cca, *m.*, **Sztucczyk**, -a, *m. dim.* 1. футляръ; готовальня; **sztuciec** stołowy (= nóż, grabki i łyżka), ножъ, вилка и ложка; - barwierski, брѣтовникъ; 2. **sztuciec**, **Sztucer**, -a, *m.* штуцеръ, [короткое ружьё съ широкимъ дуломъ].
Sztucować, *v. a. impf.* обрѣзывать, обрѣзать (деревья).
Sztucznie, *adv.* искусственно; v. **Sztuczny**; **Sztuczność**, -ści, *f.* искусственность, художественность; **Sztuczny**, *adj.* искусственный, художественный, искусствомъ произведённый, съ искусствомъ сдѣланный; * хитрый.
Sztuka, -i, *f.*, **Sztuczka**, -i, *f. dim.* 1. штука, штучка; часть, частица, частичка; кусокъ, кусочекъ; **sztuka** chleba, mięsa, часть хлѣба, говядины; **sztuka** płótna, sukna, штука холста, сукна; z sztuk złożony, составленный изъ штукъ; штучный; **sztukami**, поштучно; штуками; кусками; pięć sztuk bydła, пять штукъ [*abo* головъ] скота; 2. искусство, художество; 3. * штука; хитрый обманъ; ухватка; увертка; проворство; хитрость; лукавство; 4. штука, прокаѣы; 5. sztuki wyzwolone, свободныя искусства, науки; **sztuka** teatralna, muzykalna, піеса театральная, музыкальная.
Sztukater, -a, *m.* штукатуръ; штукатурщикъ; **Sztukatorya**, -yi, *f.*, **Sztukatura**, -y, *f.* штукатура, штукатурка; штукатурная работа; **Sztukatorski**, *adj.* штукатурскій, штукатурничій; штукатурный.
Sztukmajster, -stra, *m.* 1. художникъ, искусникъ, мастеръ; 2. штукарь, фигляръ, хитрецъ.
Sztukmistrz, -a, *m.* 1. v. **Sztukmajster** (1); 2. фейерверкеръ; v. **Puszkarz**.
Sztukować, *v. a.* штуковать; вставлять, дѣлать вставку; *it.* разрубать на кусочки; *it.* v. **Kunsztować**.
Sztuchać, **Sztuchnąć**, **Sztukać**, **Sztuknąć**, *v. a.* толкать, толкнуть, пихать, пихнуть; **Sztuchaniec**, -ńca, *m.* толчокъ; **Sztur-**

Digitized by Google

chnięcie, Szturknięcie, Szturchnienie, -ia, *n.* толкáніе; толчкú. **Szturm**, -u, *m.* бýря, грозá; *Milit.* штурмъ, прúступъ; miasto szturmem dobyć, взять гóродъ прáступомъ; szturm odeprzeć, отóбть, отразúть прúступъ; **Szturmak**, -a, *m.* шишáкъ, шлемъ, кáска; **Szturmować**, *v. a.* штурмовáть, брать прúступомъ, идтú (пойтú) на прúступъ; **Szturmownik**, -a, *m.* осаждáющій, нападáющій; **Szturmowy**, *adj.* штурмовýй, прúступный.

Sztych, -u, *m.* 1. стёгъ, стёжка; 2. колóтье [шпáгою, иглóю, *etc.*], укóлъ, удáръ; 3. конёцъ [у шпáги, копья, *etc.*]; остроконéчное орýдіе; штыкъ; 4. *опáсность; 5. sztych szniceroki, рѣзьбá, гравирóвка; 6. sztych w ziemię, вúемка земли на одну лопáтку; 7. sztych (w kartach), взятка; trobił trzy sztychy, три взятки взялъ; 8. sztych (w winie), пóрча; wino ma sztych, вино попóртилось.

Sztychać, Sztychnąć, *v. a.* колóть, кольнýть, толкáть (шпáгою и проч.); **Sztychanie**, -ia, *n.* колóтье, толкáніе.

Sztycharnia, -i, *f.* гравировáльня; гравéрная мастерскáя; мѣсто, гдѣ гравирýютъ, вырѣзываютъ на мѣди, *etc.*; **Sztycharski**, *adj.* гравéрскій; гравировáльный; рѣзнóй; sztycharska sztuka=**Sztycharstwo**, -a, *n.* гравировáльное искýсство; гравировáніе; искýство рѣзать на метáллахъ, *etc.*; **Sztycharz**, -a, *m.* гравéръ, гравировáльщикъ, рѣщикъ, рѣзчикъ.

Sztychnąć, Sztychnięcie, Sztychnienie, v. **Sztychać**.

Sztychować, *v. a.* гравировáть, вырѣзывать, рѣзать на мѣди, на метáллахъ; - kogo, превосходúть кого, превышáть; **Sztychowanie**, -ia, *n.* гравировáніе, гравирóвка, рѣзьбá на мѣди; **Sztychowy**, *adj.* причинённый, сдѣланный óстрымъ орýдіемъ; raz sztychowy, удáръ óстріемъ, тѣмъ-нибудь остроконéчнымъ; rana sztychowa, рáна отъ укóла.

Sztychwaser, v. **Serwaser**.

Sztyft, -u, *m.*, **Sztyfcik**, -a, *m. dim.* штифтъ, штифтикъ, гвóздикъ.

Sztylet, -u, *m.*, **Sztyleecik**, -a, *m. dim.* 1. стилéтъ, (штилéтъ), кинжáлъ; 2. грáбштихель, грáбштихъ, рѣзецъ, вáло.

Sztylfa, Sztylpa, -y, *f.* отворóтъ; бóты z sztylpami, сапогú съ отворóтами; отворóтные сапогú.

Sztymbor, Sztymbork, Sztymbort, -a, *m. Mar.* стáрбордъ; штáрбордъ; прáвый бортъ корабля.

Sztynka, -i, *f. H. n.* (*oemerus, salmo eperianus*), кóрюха, кóрюшка, *etc.*, v. **Mrzewka**.

Sztywnieć, *v. n.* деревенѣть, костенѣть, крутѣть; **Sztywność**, -ści, *f.* крýтость, жестóкость, жёсткость, напрáженность, тýгость, негибкость; одеревенѣлость, окостенѣлость; v. **Nieruchawość**; **Sztywny**, *adj.*, **Sztywnie**, *adv.* крýтый, жестóкій, жёсткій, напрáженный, тугíй; негибкій; прямóй; одеревенѣлый; окостенѣлый; v. **Nieruchawy**.

Szuba, -y, *f.*, **Szubka, Szubeczka**, -i, *f. dim.* шýба, шýбка, шýбочка.

Szubet, v. **Śpiączka, Śpik**.

Szubienica, -y, *f.*, **Szubienicza**, -i, *f. dim.* 1. вúсѣлица; wygląda jak gdyby się urwał od szubienicy, *какъ будто съ вúсѣлицы сорвáлся; сорвáнецъ; настоящій вúсѣльникъ; **Szubienicznik**, -a, *m.* (*propr.* &*) вúсѣльникъ, повѣшенный на вúсѣлицу; *вúсѣльникъ, развращённый человѣкъ, достóйный вúсѣлицы; мошéнникъ, бездѣльникъ, плутъ; повѣса; **Szubieniczny**, *adj.* вúсѣличный.

Szubka, v. **Szuba**.

Szubkielnia, -i, *f.* (w hucie szklanéj: łyżka żelazna duża, ktorą szkło stopione z tygla wyrzuca się), бóльшая желѣзная лóжка, котóрую вынимáютъ расплáвленную стеклянную мáссу.

Szubrawiec, -wca, *m.* лоскýтникъ, оборвáнецъ, негодáй, бездѣльникъ; **Szubrawstwo**, -a, *n.* сволочь, сбродъ негóдныхъ людéй.

Szufla, -i, *f.*, **Szufelka**, -i, *f. dim.* лопáта, лопáтка; **Szuflować**, *v. n.* пересыпáть, мѣшáть лопáтою, грестú лопáтою.

Szuflada, -y, *f.*, **Szufladka, Szufladeczka**, -i, *f. dim.* выдвижнóй ящикъ, ящичекъ; **Szufladowy, Szufladny**, *adj.* ящичный.

Szuja, -ji, *s. c.* плутъ, бездѣльникъ, негодáй, *etc.* v. **Szubrawiec**.

Szukać, *v. a.* (*propr.* &*) искáть.

Szukacz, -a, *m.* искáтель.

Szukadło, -a, *n.* зондъ, соондъ, щупъ, щýпикъ; v. хотъ, грузáло.

Szukajło, -a, *m.* воръ, хищникъ, разбóйникъ.

Szukanie, -ia, *n.* искáніе.

Szuler, -a, *m.*, **Szulerek**, -rka, *m. dim.* шýлеръ, обмáнщикъ въ игрú; 1. картёжникъ, игрóкъ; **Szulerka**, -i, *f.* 1. карёжница, пристрáстная къ картёжной игрѣ; 2. szulerka, **Szulerya**, -yi, *f.*, **Szulerstwo**, -a, *n.* картёжничество; азáртная игрá; шýлерство; **Szulernia**, -i, *f.* мѣсто, гдѣ собирáются игрáть въ кáрты; **Szulerować**, *v. a.* картёжничать; имѣть пристрáстіе къ картёжной игрѣ; **Szulerski**, *adj.* шýлерскій; картёжничій.

Szum, -u, *m.*, **Szumik**, -a, *m. dim.* шумъ, шумóкъ; шумѣнье; szum morza, шумъ (морскáхъ) волнъ; szum w uszach, шумъ въ ушáхъ; szum w głowie, шумъ въ головѣ; ma szumik (= podpił sobie), *у него шумúтъ въ головѣ; онъ подъ хмелькóмъ; *it.* szum, (duma, *etc.*), гóрдость, прúхоть, капрúзъ, причýды; szum (=piana, szumowiny), пѣна, пѣнка; пáкель; **Szumieć**, *v. n.* шумѣть, производúть шумъ; *шумѣть; гордúться, чвáниться; szumi mi w uszach, у меня шумúтъ [*abo* звенúтъ] въ ушáхъ; *it.* szumieć (= szumno żyć), шýмно жить; жить [*abo* проводúть жизнь] въ шýмныхъ удовóльствіяхъ; вестú разгýльную жизнь; **Szumiłeb**, -łba, **Szumiłóżg**, -ożga, *m.* *сорванéцъ; сорвú-головá; бѣшеная головá; **Szumisty**, *adj.* шýмный; **Szumnie, Szumno**, *adv.* шумлúво, съ шýмомъ; **Szumność**, -ści, *f.* шумлúвость; шýмная, разгýльная жизнь; *it.* высокопáрность; **Szumny**, *adj.* шýмный; шумлúвый; шумящій; *высокопáрный, надýтый; *it.* великолѣпный, пышный; (о музыке:) грóмкій, гремящій; szumnie żyć, v. **Szumieć**; §. szumno i dumno, a w pięty zimno, v. huczno, buczno, *etc. sub:* **Hucznie** (§).

Szumować, Szymować, *v. a.* снимáть, снять пѣну, пáкипь.

Szumowanie, -ia, *n.* снимáніе, снятіе пѣны, пáкипи; łyżka do szumowania, уполóвникъ, чумúчка, снимáлка.

Szumowaty, Szymowaty, Szymiasty, Szymowny, -a, -e, *adj.* пѣнистый.

Szumowiny, Szymowiny, Szuminy, -in, *f. pl.* пѣна, пáкипь, упóлъ.

Szumówka, -i, *f.* вино второй [перегóнки].

Szundy, Sządy, Sądy, -ów, *pl.* (wodonosze), водонóсъ, [водонóсное] коромúсло.

Szupina, -y, *f.*, **Szupinka**, -i, *f. dim.* мелуха, кóжица; лущина; v. мякина; **Szupiniasty, Szupinowaty**, *adj.*, -to, *adv.* мелуховáтый, имѣющій на себѣ мелуху, кóжицу; мелýшный.

Szurek, -rka, *m.* (łotr), подлéцъ, плутъ, мошéнникъ, бездѣльникъ.

Szurgać, Szurgotać, *v. a.* нетáть, бросáть въ рáзныя мѣстá съ шýмомъ; поступáть съ кѣмъ какъ съ сáмымъ негóднымъ.

Szurgot, -u, *m.* дрянь, заварáшка, неряхá, негóдная, презрéнная женщина.

Szurgotać, v. **Szurgać**.

Szurloch, -u, *m.* [въ стеклянномъ заводѣ:] ямá плавильной пéчи, чрезъ котóрое кладýтся дровá; колóшникъ; v. **Glutloch**.

Szust, -u, *m.* 1. мóрокъ, мелестъ, шумъ; 2. **Szust!** *interj.* мастъ! szust! już go nie było, мастъ! и его ужъ нѣтъ! **Szustać, Szustnąć**, *v. n.* мáстать; мастúть; мелестúть; шумѣть.

Szustfal, -a, *m.* запóръ, кóжаный передникъ.

Szuszfałek, -łka, *m.*, **Szuszfałki**, -ków, *m. pl.* клокъ, стрéвье,

Digitized by Google

вы́дерганныя нятки изъ полотна́, клочки́; * безде́лицы. [ва́кса.

Szuwaks, -u, *m.* (башма́шная)

Szuwar, -u, *m.*, **Szuwara**, -y, *f.*, v. **Tatarak**, (Tatarskie ziele).

Szwab, -a, *m.* *H. n.* таракáнъ, [насѣко́мое].

Szwacka, Szywaczka, -i, *f.* швея́, швéйка, портни́ха; *Pomol.* жéлтая сли́ва.

Szwadron, -u, *m.* эскадро́нъ; **Szwadronowy**, *adj.* эскадро́нный.

Szwa-gier, -gra, *m.* шу́ринъ, [*pl.* шурья́; родно́й братъ жены́]; свояк, [мужъ жéнной сестрý]; *Eccl. sl.* шя́геръ; v. дéверь, зять; **-gierka**, -i, *f.* своя́ченица, своя́чина, свесть, свѣсть, [жéнина сестрá]; золо́вка, [сестрá мýжа]; v. невѣ́стка; **-gierski**, v. **Szwagrowski**; **-gierstwo**, **-growstwo**, -a, *n.* свойство́, сватовство́; **-growa**, -éj, *f.* жена́ шу́рина, свояна́; своя́чина; v. **Szwagierka**; **-growski**, *adj.* шу́риновъ; шу́рій; своя́ковъ; **-growstwo**, **-grostwo**, v. **Szwagierstwo**; **-grzyć się**, *v. r.* вступа́ть въ свойство́; быть шу́риномъ или свояко́мъ. [сва́йка.

Szwajca, -y, *f.* ма́ло; *cfr.*

Szwajcar, -a, *m.* *Geogr.* Швейца́рецъ; *швейца́ръ, привратникъ, привороти́никъ, придвéрникъ [въ домáхъ знатныхъ].

Szwajka, v. **Szwajca**.

Szwalnia, -i, *f.* шва́льня.

Szwank, -u, *m.* качáніе, шатáніе; спотыка́ніе; уда́ръ, уши́бъ; вредъ, убы́токъ, ущéрбъ; **Szwankować**, *v. n.* (*propr.* &*) шата́ться; колеба́ться; спотыка́ться, спотыкну́ться; оступа́ться; имѣ́ть ущéрбъ, вредъ; зеркѣ́ть уро́нъ, боль; -о со, подвергáть что опáсности.

Szwarc, -u, *m.* (v. szuwaks), ва́кса; (do czernienia wąsów), фáбра; **Szwarcować**, *v. n.* ва́ксить, натирáть ва́ксою, чернѣ́ть; -wąsy, фáбрить, нафáбривать, натирáть усы́ фáброю; **Szwarcowanie**, -ia, *n.* ва́ксеніе; чернéніе; фáбреніе; **Szwarcowany**, *part. p.* ва́кшеный; чернéнный; фáбренный.

Szwar-got, -u, *m.* 1. непонятное болтáніе; пустосло́віе; тарато́ренье; 2. **Szwargot**, **-gotnik**, -a, *m.* тарато́рщикъ, торото́рщикъ, болтýнъ, пустомéля; **-gotka**, -i, **-gotnica**, -y, **-gotniczka**, -i, *f.* *dim.* тарато́рка, болтýнья, пустомéля; **-gotać**, *v. n.* тарато́рить, торото́рить, болтáть безъ умо́лку; **-gotliwy**, *adj.* щебетли́вый, болтли́вый, говори́вый.

Szyb, **Szyp**, -u, *m.* 1. стрѣла́, [котóрою дѣти игрáютъ]; szybem, стрѣлóю, бы́стро, ши́бко; 2. бумáжный змѣй; 3. *H. n.* szyb, -a, *m.* (ryba morska, *dromon*), родъ морско́й ры́бы; **Szyb**, -u, *m.*, **Szyba**, -y, *f.* ша́хта; szyb główny, szyba główna, гла́вная ша́хта; szyb, szyba silni, пунктша́хта; водоотли́вная ша́хта; szyba dobytkowa, szyb dobytkowy, *lub* dobycia, рудоподъёмная ша́хта; = & co, szyb schodkowy, szyba schodkowa, спускна́я ша́хта; вы́лазная ша́хта, фаршáхта; szyb wietrzny, szyba wietrzna, воздýшная ша́хта; ша́хта [*abo* шурфъ] для очищéнія вóздуха; 5. szyba w maszcie, (кóлко, po którym żagiel do góry hysują), па́русное колесо́, по котóрому поднима́ютъ вверхъ парусá; 6. szyba w oknie, стекло́ [окóнное]; szyba w oknie do otwierania, фóртка, фóрточка.

Szybał, -a, **Szybała**, -y, *m.* хитрéцъ, лукáвецъ, обма́нщикъ, мошéнникъ, плутъ, ма́льникъ; **Szybalski**, *adj.* хи́трый, лукáвый, плутовскій; **Szybalstwo**, -a, *n.* хи́трость, лукáвство, прони́рство, мошéнничество, плутовство́.

Szybiasty, **Szybisty**, *adj.*, -sto, *adv.* на подóбіе [окóннаго, окóнничаго] стекла́.

Szybka, -i, *f.* *dim.* ма́ленькое, [окóнное, окóнничное] стекло́.

Szyb-ki, *adj.* ши́бкій, скóрый, при́ткій, бы́стрый, провóрный; -ko, *adv.* ши́бко, скóро, при́тко, бы́стро, провóрно; **-kobieg**, -a, *m.* скорохóдъ, бѣгýнъ; **-kobieżny**, *adj.* скóрый на ходý; хóдкій; **-kolotny**, *adj.* быстролётный; **-konogi**, *adj.* быстронóгій; **-kość**, -ści, *f.* ши́бкость, скóрость, при́ткость, провóрность, провóрство; **-kowy**, **-bowy**, *adj.* относя́щійся къ [окóнному] стеклý.

Szybować, *v. a.*, - statek, двигать сýдно шестáми; szybować się, парѣ́ть, летáть по вóздуху.

Szybowy, v. **Szybkowy**.

Szyć, szył, szyje, *v. a.* *impf.*, **Szywać**, *v. frequ.* шить; szyć koszulę, шить рубáшку; uczyć się szyć, учи́ться шить; umieć szyć, умѣ́ть шить; *it.* szyć, * проника́ть, проникáть; szyć co, * злоумышля́ть прóтивъ кого́.

Szych, -u, *m.* шумúха; шинурá.

Szychciarz, (w hucie), v. **Gichciarz**.

Szychowy, *adj.* шинýрный.

Szycht, v. **Szychta**.

Szychta, -y, *f.* 1. флецъ, слой, пластъ; 2. szychta, = Szycht, -u, *m.* ша́хта; ша́хта; 3. szychta, ша́хта, урóкъ, врéмя опредѣлённое рудокóпами для рабóты; 4. szychta, v. **Gichta**.

Szychtarz, v. **Gichciarz**.

Szychtmejster, -stra, *m.* шахтмéйстеръ.

Szychtować, *v. a.* раздѣля́ть; укладывать; класть рядáми; класть въ полéнницу, [въ сажéни]; приготовля́ть рýду; собира́ть *abo* склáдывать въ склáдки.

Szycie, -ia, *n.* шитьё; szycie (u statków rzecznych, okrętu), v. **Buchta** (2).

Szyd, -u, *m.* насмѣ́шка; издѣвка; насмѣшливость; v. **Szyderstwo**.

Szydełko, -a, *n.* *dim.* шя́льце.

Szyderca, -y, *m.* трунéло, трунъ, насмѣ́шникъ, зубоска́лъ; **Szydercsy**, **Szyderski**, *adj.* насмѣшливый, издѣвочный; **Szyderka**, -i, *f.* насмѣ́шница; **Szyderstwo**, -a, *n.* насмѣ́шничество, насмѣшливость, насмѣшка, издѣвка, зубоска́льство; **Szyderz**, -a, *m.* трунéло, насмѣ́шникъ; **Szyderski**, *adj.* насмѣшнический; насмѣшливый; издѣвочный; **-skie**, po szyderstwu, *adv.* насмѣшнически; съ насмѣшкою.

Szydło, -a, *n.* шя́ло; §. v. *sub:* Golić; nie zatal się szydło w worze, §. шя́ла въ мѣшкѣ не утаи́шь; какъ бы малъ огóнь ни былъ, всегда́ отъ него́ дымъ; какъ ни хитри́, а всё вы́дастъ нарýжу; siedzi jak na szydłach, онъ сидѣ́тъ какъ на иголкахъ, какъ на горя́чихъ ýгольяхъ; онъ не мóжетъ дождáться; szydłem mu we łbie układano, *онъ не въ умѣ́; онъ помѣшанъ въ умѣ́; онъ помѣша́лся; онъ рахнýлся; *Bot.* szydło, (rodzaj rośliny, *subularia*), шилáнка; **Szydłowaty**, *adj.*, -to, *adv.* шилообразный; **Szydłowy**, *adj.* шильный.

Szydneść, -ści, *f.* смѣшно́е дѣло; *it.* v. **Szyd**; **Szydny**, *adj.* насмѣшливый, издѣвочный; *it.* смѣшны́й, достóйный посмѣя́нія.

Szydzenie, -ia, *n.* насмѣ́шничаніе, насмѣ́яніе, насмѣхáніе, насмѣ́шка; издѣвка; **Szydzić**, *v. a.*, - z kogo, трунѣ́ть, насмѣхáться, издѣвáться надъ кѣмъ, насмѣ́шничать, насмѣя́ться, подшýчивать; кощýнствовать надъ (*c. Instr.*); поднимать кого́ (или что) на смѣхъ; зубоска́лить, скалозýбить.

Szyfer, -fru, *m.* шиферъ; грáфель. [бѣ́лая кра́ска.

Szyferweja, -u, *m.* шифер-

Szyfonierka, -y, *f.*, **Szyfonierka**, -i, *f.* шифонье́рка, убóрный сто́ликъ.

Szyja, -yi, &-ji, *f.*, **Szyjka**, **Szyjeczka**, -i, *f.* *dim.* шéя; *Eccl. sl.* шія, вы́я; *dim.* шéйка; szyi tyl, зашéекъ, затылокъ; szyję złamać, (*propr.* &*) сломáть шéю; na złamaną szyję, на złamanie szyi, на ло́ѣ, на szyję, сломá рóлову; стремглавъ; óпромотью; następować komu na szyję, nad szyją стать комý, приставáть, -стать къ комý, навязываться, -ва́ться къ комý на шéю; сидѣ́ть у кого́ на шéѣ; *it.* по пятáмъ ходѣ́ть за кѣмъ; на swoję szyję co wziąć, взять что на свою́ отвѣтственность; zbyć się z szyi, сбыть съ шéи; избавиться отъ чегó-либо тя́жкаго или непріятнаго; szyja w fortyfikacyi, гóрка, гóрло, вы́ходъ изъ укрѣплéнія, входъ въ укрѣплéніе; piwniczna szyja, входъ въ пóгребъ, [вы́ходъ изъ пóгреба]; szyja butelki, бутылочное гóрло; szyja (u skrzypiec,

Digitized by Google

u lutni, etc.), грифъ, ручка, шейка; Szyjny, Szyjowy, adj. шейный; Szyjowaty, adj. толстошейный; Szyjozłoty, adj. **златошейный, златовайный.

Szyk, -u, m. порядокъ; строй; рядъ; расположеніе; szyk bojowy, szyk wojska, боевой порядокъ, боевой строй; wojsko w szyku ustawić, w szyk sprawić, поставить войско въ строй, выстроить войско къ сраженію; it. szyki, *планы, намѣренія, замысы; połamać, pomieszać, pomylić komu szyki, снять, разстроить чьи намѣренія [abo планы]; воспрепятствовать кому въ предпріятіяхъ его; obić kogo съ толку.

Szykana, -y, f. шикана, цѣпка, придирка, задержка, привязка, прицѣпка; шиканство; крючки; :кавераы; zrobił mi to na szykanę, онъ это сдѣлалъ мнѣ на зло; Szykaner, -a, m. придирщикъ; шикаиъ; дѣлающій привязки или прицѣпки; крючёкъ; Szykanować, v. a. шиканить; дѣлать привязки или прицѣпки; придираться къ кому; привязываться къ кому; дѣлать кому непріятности.

Szykować, v. a. приводить въ порядокъ, устраивать, устроить, распоряжать, распорядить; приготовлять, приготовить; - wojsko, ставить, поставить войско въ строй abo въ порядокъ, выстроить войско къ сраженію; - się do czego, готовиться, собираться; принимаиться за что; szykuje się co, (stosuje się, przystoi), кстати; годится; прилично.

Szykowność, v. Zgrabność, Zręczność; Szykowny, v. Zgrabny, Zręczny.

Szyldwach, Szylwach, -a, & -u, m., Szylwacha, -y, f. часовой, караульной, караульщикъ, солдатъ стоящій на часахъ; караулъ; stać na szyldwachu, стоять на часахъ; стоять на караулѣ.

Szylerhaus, Szulerhaus, -u, m. караулка, будка; сторожка; v. writtnъ.

Szymbort, v. Sztymbork.

Szyna, -y, f. шина; ободъ желѣзный; полосы желѣзная; szyna pod sankami, подрѣзъ, торчасъ; szyny ręczne pancerne, наручи.

Szynal, -a, m. шинный гвоздь.

Szynk, -u, m. 1. (szynkownia) шинокъ; кабакъ; питейный домъ; корчма; 2. (szynkarstwo), шинкарство; корчемство; продажа вина, etc.; 3. † szynk, -a, m., v. Szynkarz.

Szynka, -i, f. ветчина; окорокъ.

Szynkarczyn, -czyny, adj. шинкарнинъ; Szynkarecka, -i, f. dim. шинкарочка; Szynkarka, -i, f. шинкарка; Szynkarski, adj. шинкарскій; Szynkarstwo, -a, n. шинкарство; Szynkarz, -a, m. шинкарь; корчарь; - gorzałczany, цѣловальникъ; Szynkować, v. a. шинковать, содержать шинокъ, кабакъ, питейный домъ; Szynkowanie, -ia, n. питейная продажа; Szynkownia, -i, f. шинокъ, кабакъ, питейный домъ; Szynkowny, Szynkowy, adj. шинковный; кабачный.

Szypel, -pla, Szypeł, -pła, m., Szypełek, -łka, m. dim. ѣзелъ, узелокъ.

Szyper, -pra, m. шкиперъ; судовщикъ; Szyperski, -a, -ie, adj. шкиперскій.

Szypka, Szypułka, -i, f. dim. Bot. (pedunculus), цвѣтной стебелёкъ; черенокъ; ножечка; цвѣтная ножечка.

Szyplać, Szypleć, Szypolić, v. a. ковырять, перебирать пальцами; развязывать, распутывать что нибудь спутанное; szyplać koło czego, *мѣшкать, медлить; Szypłaniна, -y, f. ковырянье; медленіе; нерѣшимость.

Szyprować, v. n. быть шкиперомъ (v. Szyper).

Szyprzyna, -y, f. Bot. шиповникъ, дикая роза; v. Głóg.

Szypułka, v. Szypka. [шлемъ.

Szyszak, -a, m. шишакъ;

Szyszka, -i, f. шишка; - sosnowa, сосновая шишка; Med. кровавой вѣредъ, чирей, желвакъ; *малость, бездѣлица; §. to za szyszkę stoi, * это ничего не стоитъ; это малость, бездѣлица; Szyszkowaty, adj. шишковатый, шишкообразный.

Szyta, -y, f. полѣно; плаха, [отрубокъ толстаго дерева, на двое расколотый].

Szyty, part. p. шитый.

Szywalnia, -i, f. швальня, [комната, гдѣ шьютъ портные].

T.

T. abbr. t. j. = to jest, то есть, (abbr. т. е.); i t. d. = i tak daléj, = и т. д. = и такъ далѣе; i t. p. = i tym (temu) podobne, и тому подобные.

Ta, pron. fem., v. Ten, (ta, to).

Taba-czarz, -a, m. табашникъ, табачникъ; охотникъ нюхать табакъ; -czka, -i, f. dim. табачёкъ; -czница, -y, f., -baczniczka, -i, f. табашница, табачница, охотница нюхать табакъ; -czник, -a, m. 1. табачникъ, табашникъ, продающій табакъ; 2. табачникъ, охотникъ курить или нюхать табакъ; -czny, -kowy, -czkowy, adj. табачный; -czyna, -y, f. дурной табакъ; табачишко; -ka, -i, f. табакъ; нюхательный табакъ; -kiera, -y, f., -kierka, -i, f. dim., -kierecka, -i, f. dim. sec. табакерка, табакерочка, доскаиъ; -kierowy, -kierkowy, adj. табакерочный.

Tabela, Tabella, -i, f. таблица; Tabelarny, Tabelowy, adj. таблицный; Tabelaryczny, adj. въ таблицахъ.

Tabin, -u, m. Com. родъ тафтй.

Tablatura, Tabulatura, -y, f. Mus. таблатура; it. полотно, на которомъ живописецъ пишетъ.

Tablica, -y, f., Tabliczka, -i, f. dim. таблица, табличка; доска деревянная и проч.; таблица, табличка въ книгѣ и проч.; tablica multyplikacyi, t. Pitagorosa, таблица умноженія; Пиѳагорова таблица; tablice Mojżeszowe, скрижали завѣта; Tablicowy, Tablicznу, -a, -e, adj. табличный; скрижальный.

Tabor, -u, m., Taborek, -rka, m. dim. таборъ, воинскій станъ, лагерь; tabor artyleryczny, артиллерійскій паркъ; tabor pastuszy, движеный пастушескій шалашъ съ колесами.

Taborecik, -a, m. dim. табуретецъ; Taboret, -u, m. табуретъ, стулъ безъ спинки.

Taborowy, adj. таборовый.

Tabułat, -u, m. шестиная крыша надъ фонтаномъ.

Tabulatura, v. Tablatura.

Tabułka, v. Tabliczka.

Tabun, -u, m. табунъ; Tabuńczyk, Tabunnik, -a, m. табунщикъ; Tabunny, Tabunowy, adj. табунный.

Taca, -y, f., Tacka, -i, f. dim. [кофейный или чайный] подносъ; it. купель для крещенія; v. Tacka.

Tacher, -chru, m. десятокъ, [десять штукъ мягкой рухляди].

Tachlować, v. a. менять, продавать и покупать въ намѣреніи обмануть и получить прибыль, торговать обманчиво.

Tacka, -i, f. dim., v. Taca; tacka do szczypców, лоточенъ [abo поддонъ] подъ щипцы.

Tacać, v. a. катать, катить: - się, v. r. валяться; кататься. [таніе.

Tacanie, -ia, n. катаніе; на-

Taczka, -i, f., Taczki, -czek, pl. тачка, [телѣжка съ ручками и съ однимъ колесомъ].

Tafelsztyn, -u, m. плоскошлифованный [abo плоскограненый] алмазъ; плоскій алмазъ.

Tafla, -i, f., Tafelka, -i, f. dim. четыреугольная доска, дощечка изъ чего нибудь; плита & плитъ; листъ; пластина; tafla śklana, стеклянный листъ; tafla marmurowa, мраморная доска.

Taflować, v. a. обивать пластинами; обшивать столярною работою; дѣлать паркетный полъ; дѣлать паркетъ; выкладывать плитами; posadzka taflowana, паркетный полъ; наборный полъ; паркетъ; Taflowanie, -ia, n. обиваніе пластинами; выкладываніе плитами. [пёльный.

Taflowy, adj. паркетный, на-

Tafta, Tawta, -y, f. Com. тафта, шёлковая тонкая ткань.

Digitized by Google

Taftowy, *adj.* тафтяный.

Taić, *v. a.* таять; скрывать; – się, *v. r.* таяться; скрываться; taić się z czém przed kim, таяться съ чѣмъ передъ кѣмъ.

Tajeć, *v. n.* таять; taje, таетъ; на дворѣ таетъ; настала оттепель.

Tajemnica, –y, *s. f.* тайна; таинство; мистерія; tajemnicę z czego robić, скрывать что отъ другихъ; держать [*abo* сохранять] что въ тайнѣ; таить что; **Tajemniczy**, *adj.*, –czo, *adv.* таинственный, скрытый, сокровенный; **Tajemnie**, *adv.* тайно, тайкомъ, скрытно, потаенно; **Tajemnik**, –a, *m.* тайникъ, потаенное мѣсто; **Tajemność**, –ści, *f.* тайность, скрытность, тайна, сокровенность; **Tajemny**, *adj.* тайный, скрытный, сокровенный, таинственный, потаенный. [ваніе, скрываніе.

Tajenie, –ia, *n.* таеніе, утаи-

Tajnie, **Tajno**, *adv.*, v. Tajemnie; **Tajny**, *adj.* тайный, скрытный, никому неизвѣстный; v. Tajemny; konsyliarz tajny legacyi, тайный совѣтникъ при посольствѣ; tajny radca (radzca), тайный совѣтникъ.

Tajność, v. Tajemność.

Tak, –u, *m.*, **Taki**, –ów, *pl.* большая тачка; v. Taczka.

Tak, **Tako**, *adv.* такъ, тако.

Taki, **taka**, **takie**, **Takowy**, –a, –e, *pron.* такій & такой; таковый, таковъ; jaki... taki, какой... такой; jaki pan, taki sługa, §. v. *sub:* Pan; taki i owaki, какой сякой; такой-сякій; mam taki sam kapelusz, моя шляпа такая же. [кое-какъ.

Tako, *adv.* тако; jako tako,

Takowy, v. Taki.

Takoż, v. Także. [ный.

Takroczny, *adj.* прошлогод-

Taksa, –y, *f.* такса; оцѣнка; опредѣленіе цѣнй вещамъ; podług taksy, по таксѣ; по оцѣнкѣ; **Taksacya**, –yi, *f.* таксація, положеніе таксы; **Taksator**, **Taksarz**, –a, *m.* таксаторъ, установляющій таксу, оцѣнщикъ, цѣнитель; **Taksować**, *v. a.* таксовать, таксировать, назначить таксу; цѣнить; **Taksowanie**, –ia, *n.* таксованіе, таксированіе.

Takt, –u, *m.* тактъ; такта; takt bić, dawać, wybijać (ręką, nogą), давать, выбивать тактъ (рукою, ногою); podług taktu, по такту; въ тактъ; mocny w takcie, твердый въ тактѣ; * хорошо знающій что; **Taktowy**, *adj.* тактный, тактовый; *Jur.* taktowy rejestr, реестръ криминальный, въ который записываются дѣла о уголовныхъ преступленіяхъ.

Taktyczny, *adj.*, –cznie, *adv.* тактическій; *adv.* тактически; **Taktyk**, –a, *m.* тактикъ; **Taktyka**, –i, *f.* тактика.

Takuchny, **Takutki**, **Takucki**, **Takutenecki**, *adj.* точно такой-же, точь въ точь. [такое.

Także, **Takoż**, *adv.* также,

Talalajstwo, **Talatajstwo**, –a, *n.* сволочь, сбродъ.

Talar, **Taler**, **Thaler**, –a, *m.* талеръ; talar bity, офимокъ.

Talek, v. Talk.

Talent, –u, *m.*, **Talencik**, –a, *m. dim.* 1. талантъ, дарованіе природное, природная способность; 2. Talent, талантъ, [вѣсъ и монета древнихъ Грековъ и Римлянъ]; **Talentować**, *v. a.* одарить талантомъ.

Taler, v. Talar.

Talerz, –a, *m.*, **Talerzyk**, –a, *m. dim.* тарелка, *dim.* тарелочка, *it.* talerzyk, * кружочекъ; odstawić komu talerz, * взять у кого что изъ-подъ носу; переобить у кого что; **Talerzowy**, *adj.* тарелочный; **Talerzyk**, v. Talerz; **Talerzykowaty**, *adj.*, –to, *adv.* на подобіе тарелки.

Talia, –ii, **Talja**, –ji, *f.*, **Talijka**, –i, *f. dim.* талія, станъ [человѣческій], ростъ; talia kart, колода картъ; талья, талія.

Taliman, –u, *m.* талисманъ.

Talk, –u, *m. Miner.* талькъ.

Talka, –i, *f.* мотокъ нитокъ; катушка; штука нитокъ; v. пасмо.

Talmud, –u, *m.* талмудъ; **Talmudyczny**, *adj.* талмудный; **Talmudysta**, **Talmudzista**, –y, *m.* талмудистъ, послѣдователь талмуда, держащійся талмуда.

Talmuny, –ów, *m. pl.* пирожное съ сыромъ.

Tam, **Tamo**, *adv.* тамъ, тамо; въ томъ мѣстѣ; туда, въ то мѣсто; tam i sam, тамъ и самъ; jeden tam, drugi sam, одинъ туда, другой сюда; także tam, тамъ же, въ томъ самомъ мѣстѣ; kto tam? кто тамъ? ani tam, ani sam, ни туда, ни сюда; ни съ мѣста; nie wiem, gdzie tam poszedł, не знаю, куда пошелъ.

Tama, –y, *m.*, **Tamka**, –i, *f. dim.* плотина, плотинка; заслонъ, запруда, насыпь, дамба; перепруда; * преграда, преграда, оплотъ.

Tamaryndowiec, –wca, *m.*, **Tamaryndowe drzewo**, –ego, –a, *n. Bot.* (*tamarindus*), тамариндъ, [дерево]; **Tamaryndowy**, *adj.* тамариндовый.

Tamaryszek, –szku, *m. Bot.* (*tamarix*), тамарискъ, гребенщикъ, болчинъ, [кустарникъ].

Tambór, **Tambur**, –a, *m.*, **Tamborek**, **Tamburek**, –rka, *m. dim.* барабанщикъ; tambor (do haftowania, do szycia), тамбуръ; пяльцы.

Tameczny, **Tamtejszy**, *adj.* тамошній.

Tamka, v. Tama.

Tamo, v. Tam.

Tamować, *v. a.* прудить, запруживать, дѣлать запруду, плотину; * ставить преграду (*c. Dat.*); воздерживать; пропятствовать.

Tamowy, *adj.* плотинный.

Tamtędy, *adv.* туда, вонъ, тамъ чрезъ; въ ту сторону; ja tędy pójdę, ty idź tamtędy, я пойду сюда, а ты вонъ туда.

Tamtejszy, v. Tameczny.

Tamten, **tamta**, **tamte**, или **tamto**, *adj. pron.* тотъ, онъ; na tamtéj stronie, на той сторонѣ; na tamtym świecie, на томъ свѣтѣ; **Tamże**, *adv.* тамъ же, въ томъ же мѣстѣ; туда же, въ то же мѣсто.

Tan, –u, *m.* 1. дубло, корье; 2. tan, *pl.* tany, танецъ.

Tancerka, –i, *f.* танцорка; танцовщица; плясунья; **Tancernia**, –i, *f.* танцовальная школа; **Tancerz**, **Taneczník**, **Tanieczník**, –a, *m.* танцоръ; танцовщикъ; плясунъ; **Tancmistrz**, –a, *m.* танцмейстеръ, учитель танцованія, танцовальный учитель; **Tancmistrzowski**, *adj.* танцмейстерскій, танцмейстеровъ; **Tańcolubski**, *adj.* любящій танцовать, плясать; **Tańcować**, **Tańczyć**, *v. a. & n.* танцовать, плясать; **Tańcowanie**, **Tańczenie**, *n.* танцованіе; плясаніе; **Tańcowy**, *adj.* принадлежащій или относящійся къ танцу; плясовый; танцовальный.

Tańczyk, v. Taniec.

Tandeciarka, –i, *f.* ветошница, лоскутница, торгующая старыми платьями; **Tandeciarski**, *adj.* ветошничій, ветошниковъ; **Tandeciarz**, **Tandetnik**, –a, *m.* ветошникъ, лоскутникъ, торгующій старыми платьями.

Tandet, –u, *m.*, **Tandeta**, –y, *f.* ветошный рядъ; лоскутный рядъ; толкучій рядъ; толкучій рынокъ.

Tandetnik, v. Tandeciarz.

Taneczek, v. Taniec; **Taneczníca**, **Tanieczníca**, –y, **Taneczníczka**, **Tańcowniczka**, –i, *f. dim.* танцорка; танцовщица; плясунья; любящая танцовать, плясать; *it.* taneczníca, танцовальная школа; танцовальная зала; **Taneczník**, v. Tancerz; **Taneczny**, **Tanieczny**, *adj.* танцовальный; szkoła taneczna, танцовальная школа; танцовальный урокъ; pieśń taneczna, плясовая пѣсня.

Tanek, v. Taniec.

Tangent, **Tangient**, –u, *m.* (klawiatura, *etc.*), клавиши; клавіатура.

Tangenta, **Tangienta**, –y, *f. Trigon.* тангенсъ; касательная.

Tani, *adj.* (Tańszy, *s. compar.*), **Tanio**, **Tanio**, *adv.* дешевый; стоящій не много; недорогій; *adv.* дешево; дешевле; недорого; за небольшую цѣну.

Taniec, –ńca, (Tan, –u, Tanek, –nka, *m.*), **Tanczyk**, –a, **Taneczek**, –czka, *m. dim.* танецъ; пляска; prosić w taniec, zaprosić do tańca, попросить танцовать; – Marsowy,

Digitized by Google

(bitwa) сраженіе; воённая пляска; воённый тáнецъ.

Tanieć, *v. n.* дешевѣть; становиться дешёвымъ; понижáться въ цѣнѣ.

Tanieczniica, Tanieczniik, Taniecznу, v. Taneczniica, *etc.*

Tanio, Tanie, *adv.*, **Taniéj**, *adv. compar.*, v. Tani.

Taniość, Taniość, -ści, *f.* дешевизна.

Tanny, v. Tani.

Tapicer, Tapicyer, -a, *m.* обойщикъ.

Tara, -y, *f.* (z Franc. „*tare*", niedoimek w wadze, *etc.*), тáра; недовѣсъ; недомѣръ; угáръ, трáта, убыль въ мѣрѣ, въ серебрѣ, сбáвка; * недостáтокъ; v. **Otara.**

Taraban, -u, *m.* барабáнъ; литáвра; **Tarabanié**, *v. a.* барабáнить.

Tarać, *v. a.* валять, таскáть (въ грязи).

Taradajka, Teradajka, -i, *f.* телѣжка о двухъ колёсахъ.

Taran, -u, *m.* тарáнъ, стѣнобóмъ (у древнихъ).

Tarant, -a, *m.* сѣрая лошадь въ яблокахъ; чубáрая лошадь.

Tarapata, -y, *f.*, **Tarapaty, -pat**, *pl.* шумъ; стукотня; дрáка; замѣшáтельство.

Taras, † **Taraz, -u**, *m.* щебень; насыпь; тюрьмá, темнáца; **Tarasować**, *v.a.* загородить, завалять; посадить въ тюрьму; **Tarasowe, -ego**, *s. n.* деньги, которыя заключённый должен давáть тюремщику; **Tarasowy, -ego**, *s. m.* тюремщикъ.

Tarataika, -i, *f.* кафтáнъ, сертýкъ пóльскій.

Tarcica, -y, *f.*, **Tarciczka, -i**, *f. dim.* доска; тесницa.

Tarcie, -ia, *n.* трéніе; нилёнье; v. Fryzya.

Tarcza, -y, *f.*, **Tarcz, -y**, *f.* тарчъ, щитъ; щитъ гербóвый; * защитá, óграда; *it.* нишéнь, цѣль; циферблáтъ (у часóвъ); v. Pawęż.

Tarczan, Tarczan, -u, *m.* нáрн.

Tarczenny, v. **Tarczowy.**

Tarczownik, -a, *m.* тарчéнникъ; щитонóсецъ.

Tarczowy, Tarczenny, *adj.* тарчéвый.

Tarczyca, -y, *f. Bot.* (*scutellaria*), щитóвка; шлемóвникъ.

Targ, -u, *m.* торгъ; рынокъ; базáръ; торгóвый день; договóръ о продажѣ, о покýпкѣ; рыночная цѣнá; деньги вырученныя за продажу на рынку; прибыль отъ тóргу.

Targać, Targnąć, *v. a.* дёргáть, дёрнуть; рвать; щипáть, щипнýть; targać kogo za włosy, драть кого за вóлосы; targać prawa, * нарушáть законы; targnąć się na co, na kogo, * брóситься на кого, на что; возстáть противъ кого; – się do czego, хватáться, взáться; утомляться, утомиться.

Targaniec, -ńca, *m.* подвязной ремень каретной; * дрáка; **Targanina, -y**, *f.* дрáка, борьбá, схвáтка за вóлосы.

Targanka, -i, *f.* мáтая соломa.

Targować, *v. n.* торговáться, прицѣниваться; *v. a.* торговáть; **Targowe, -ego**, *s. n.* нóдать съ мѣста на рынкѣ; платá за стоянку; деньги платимыя за наёмъ лáвки; **Targowisko, -a**, *n.* мѣстéчко; *it.* торгóвая [*abo* базáрная] плóщадь; рынокъ; **Targowla, -i**, *f.* рынокъ; торгóвище, тóржище; мѣстéчко; **Targownik, -a**, *m.* торжникъ, торгующій тѣмъ-либо; **Targowy**, *adj.* торгóвый; рыночный.

Tarka, -i, *f.* тёрка.

Tarkać, Tarchać, Tarkotać, Tyrkotać, *v. a.* стучáть, производить стукъ [какъ на пр. кареты по мостовóй]; звучáть; * кричáть, бранить, ворчáть, бормотáть.

Tarkot, -u, *m.* стукъ; звукъ; глухóй шумъ; бормотýнъ. [пáлка.

Tarlica, -y, *f.* трепáло, тре-

Tarlisko, Tarło, -a, *n.* мѣсто и время метáнія икрý.

Tarń, -ni, Tarnka, -i, *f.*, **Tarnie, -ia**, *n.*, **Tarnina, -y**, *f. Bot.* тернъ, тёрніе; всякое колючее растéніе; *it.* tarn, шипъ.

Tarnąć, v. **Drętwieć**; сверóбѣть.

Tarnina, v. **Tarń**; **Tarninowy, Tarnlowy**, *adj.* тернóвый.

Tarnisko, -a, *n.* мѣсто тёрненъ порóсшее; **Tarnka, Tarka, -i**, *f.* тернóвая ягода; *it.* v. Tarka.

Tartak, -a, & **-u**, *m.* пильня, пильная мѣльница.

Tartas, Tertes, -u, *m.* крикъ, шумъ, суматóха.

Tarty, *part. p.* тёртый; v. Trzeć.

Taryfa, -y, *f.* тарифъ.

Tarzać się, Tarać się, Tarlać się, *v. r.* валяться, катáться, переворáчиваться съ бóку на бокъ.

Tasa, v. **Tasza.**

Tasak, Tesak, -a, *m.* тесáкъ; *it.* жертвенный ножъ; поварскóй ножъ.

Taśbir, Tyśbir, Tyżbier, Taśbir, Tażbier, Teszbir, -u, *m.*, **Taśbirek, -rka**, *m. dim.* лёгкое пиво; пóливо.

Tasiemiec, -mca, *m.* *H. n.* (*taenia*), тесёмчатый червь; тесёмчатая [лёнточная] глистá; плóская глистá; v. Glista.

Tasiemka, Tasiemeczka, *dim.* v. **Taśma**; **Tasiemkarz, -a**, *m.* тесёмочникъ; лёнточникъ; **Tasiemkowy**, *adj.* тесёмочный; лёнточный.

Taśma, -y, *f.*, **Tasiemka, Tasiemeczka, -i**, *f. dim.* 1. тесьмá, тесёмка, тесёмочка; 2. пóясъ; **Taśmiany**, *adj.* тесёмочный; **Taśmiarka, Tasiemkarka, -i**, *f.* тесёмочница; **Taśmiarz, Tasiemkarz, -a**, тесёмочникъ, *m.* лёнточникъ; **Taśmowy, Tasiemkowy**, *adj.* тесёмочный; лёнточный.

Tasować, *v. a.*, **-karty**, тасовáть, мѣшáть колóду картъ; **Tasowanie, -ia**, *n.* тасовáніе.

Tasza, -y, *f.*, **Tasz, Tas, -u**, *m.*, **Tasik, -a**, *m. dim.* торгóвая лáвка, лáвочка [изъ прýтьевъ сдѣланная].

Taszka, -i, *f.* 1. дёженная сýмка, кошелёкъ; 2. тáшка гусáрская; 3. *Bot.* taszka, **Taszník, -u**, *m.*, **Teszník, ziele**, (*thlaspi, bursa pastoris*), кошелёкъ, пастýшья сýмка; ярýтка пастýшья; сжóвъ глазъ.

Tata, -y, *m.*, **Tatka, -i, Tatek, -tka, Tatuś, -sia, Tatusiek, -ska, Tatyneczek, -czka, Tatulo, -a, Tatynek, -nka, Tatulko, Tatunio, Tatyleńko, Tatunieńko, Tatusieńko, Tateńko, -a**, *m. dim.* тáтя, тáтинька; папáша, пáпенька; бáтя, бáтенька, бáтюшка.

Tatar, Tatarzyn, -a, *m. Geog.* татáринъ.

Tatarak, -u, *m. Bot.* (*acorus, tataraskie ziele*), áкрь, ирь, косáтникъ, сáбельникъ; **Tatarakowy**, *adj.* áрный; tatarakowy korzeń, áрный кóрень.

Tatarczak, v. **Tatarczuch.**

Tatarczanka, -i, *f.* (słoma tatarczana), грéчневая солóма; **Tatarczany**, *adj.* грéчневый; tatarczana kasza *abo* krupy, грéчневая кáша; **Tatarczuch, -a**, *m.* грéчневикъ, грéчневикъ; v. Hreczanik; **Tatarczyско, -a**, *n.* пóле, на кóемъ посѣянна гречихá; **Tatarczyzna, Tatarszczyzna, -y**, *f.* татáрщина; всё что ни есть татáрское; татáрскій язы́къ, обычаи, товáри и проч.; татáрскіе набѣги; **Tatareczka, -i**, *f.* (*silium schoenoprasum*), нéжный лукъ; v. **Tatarka**; **Tatarka, -i**, *f.* 1. *Bot.* (*poligonum fagopyrum, pol. tataricum*), грéча, гречихá, гречýха, грéчка; дикýша, дикýшка; курлýкъ, кирлýкъ; 2. *H. n.*, v. Sudak; 3. **Tatarka, Tatareczka, Tatarkini, Tatarzynia, Tatarczyni, -i**, *f. Geog.* Татáрка, Татáрская женщина; **Tatarkowaty**, *adj.* гречевáтый; **Tatarski**, *adj. Geog.* Татáрскій; **Tatarszczyzna**, v. **Tatarczyzna.**

Tatarzyn, v. **Tatar.**

Tatek, Tatka, Tatko, v. **Tata.**

Tatków, Tatulów, Tatusiów, Tatusiów, -owa, -owe, *adj.* тáтинъ, тáтиньнинъ, бáтюшкинъ.

Tatry, -ów, *m. pl. Geog.* Карпáтскія гóры; * высóкія гóры.

Tatulo, Tatunio, Tatuś, v. **Tata.**

Tawta, v. **Tafta.**

Tawuła, -y, *f. Bot.* (*spiraea*, v. parzydło), тáволга.

Taż, Tąż, v. **Ten.**

Taśbir, v. **Taśbir.**

Tążyć, Tażyć, *v. n.* тужить, желáть нетерпѣливо; v. Tęsknić.

Digitized by Google

Tchawica, -y, *f.* *Anat.* дыхало, дыхальце; дыхательное горло.
Tchem, Tchu, v. **Dech.**
Tchnąć, *v. a.* (*propr.* &*) дыхнуть, дохнуть, дышать.
Tchórstwo, v. **Tchórzowstwo.**
Tchórz, -orza, *m.* *H. n.* (*mustela putorius*), хорь, хорёкъ; *трусъ.
Tchórzątko, -a, *n.*, **Tchórzę**, -ęcia, *n.* молодой хорёкъ; *трусишко; **Tchórzostwo**, v. **Tchórzowstwo**; **Tchórzować**, v. **Tchórzyć**; **Tchórzowaty**, *adj.* трусоватый; трусливый; боязливый.
Tchórzowstwo, Tchórstwo, -a, *n.* трусость, трусливость, робость, малодушие; **Tchórzowy, Tchórzy**, *adj.* хорьковый, хорьковъ; v. **Tchórzowaty**; **Tchórzyć**, **Tchórzować**, *v. n.* трусить, чувствовать страхъ, опасеніе; бояться, робѣть.
Tchu, v. **Dech.**
Teatr, -u, *m.* (*propr.* &*) театръ; **teatr wojny**, театръ войнѣ; **Teatralny**, *adj.* театральный.
Techlina, v. **Stęchlina.**
Tęchnąć, *v. n.* тухнуть.
Techniczny, *adj.*, -cznie, *adv.* техническій; **Technik**, -a, *m.* техникъ; **Technika**, -i, *f.* техника; **Technologiczny**, *adj.* технологическій; **Technologja**, -ji, **Technologia**, -ii, *f.* технологія.
Tęcza, -y, *f.* радуга; *Anat.* тęcza oka, райкъ, радуга [глазная]; v. *sub*: **Tęczowy**; *H. n.* родъ бабочки; **Tęczowy, Tęczysty**, *adj.*, -sto, *adv.* радужный; *Anat.* tęczysta błona w oku, радужная оболочка въ глазѣ; райковая плёночка.
Tedy, *conj.* то; тогда; и такъ; **tedy, owedy**, иногда; по временамъ.
Tędy, *adv.* туда, тамъ, тутъ, сюда, здѣсь [проходя]; **tędy szedł**, здѣсь онъ шёлъ; **tędy przeszli rzékę**, тутъ перешли чрезъ рѣку; **tędy i owędy**, туда и сюда.
Tęgi, *adj.*, **Tęgo**, *adv.* тугій & тугой; упругій; крѣпкій; сильный; плотный; *adv.* туго; упруго; крѣпко; плотно; tęgo srać, крѣпко спать; tęga wódka, крѣпкая водка; tęgi mróz, сильный морозъ; tęgie dwa konie, пара борзыхъ коней; **Tęgoboki**, *adj.* благобочный.
Tegodniowy, Tegodzienny, *adj.* сегодняшный; тогоже [*abo* сего] дня сдѣланный.
Tegomiesięczny, *adj.* нынѣшняго мѣсяца. [года.
Tegoroczny, *adj.* нынѣшняго
Tęgość, -ści, *f.* (*propr.* &*) тугость, упругость, сильность, крѣпость, твёрдость, плотность.
Tegowieczny, *adj.* нынѣшняго вѣка.
Teka, -i, *f.* портфель, тека, сумка для бумагъ.
Tekst, Text, -u, *m.* текстъ, слова, стихъ, мѣсто [изъ Священнаго Писанія или изъ какого-либо автора, *etc.*]. [тура.
Tektura, -y, *f.* картонъ, пол-
Telega, -i, *f.* телѣга.
Telegraf, -u, *m.* телеграфъ.
Telegraficzny, *adj.* телеграфическій.
Telej, Telet, -u, *m.* родъ драгоцѣнной ткани и платье изъ неё сдѣланное.
Teleskop, -u, *m.* телескопъ.
Teleskopowy, *adj.* телескопическій.
Tém, Tym, v. **Ten.**
Temblak, Temlak, Tymblak, -a, *m.* темлякъ; портупея.
Tempera-ment, -u, *m.*, -**mencik**, -a, *m.* *dim.* темпераментъ, [характерическое свойство человѣка, происходящее отъ особеннаго сложенія тѣла его]; нравъ, характеръ; - **łagodny**, тихій нравъ; - **gorący, porywczy**, пылкій, вспыльчивый характеръ.
Temperatura, -y, *f.* температура. [чинить перо.
Temperować, *v. a.* очинивать,
Templaryusz, Templarz, -a, *m.* templiérъ; храмовой рыцарь; храмовникъ.
Temruk, -a, *m.*, **Temruki**, -ów, *m.* кандалы, оковы, узы.
Ten, ta, to, [*Genit.* tego, téj, tego; *Dat.* temu, téj, temu; *Acc.* tego, tę, to; *Instr.* tym, tą, tém; *Local.* w tym, w téj, w tém; *Plur.* *Nom.* ci (*m.*), te (*f.* & *n.*); *Genit.* tych; *Dat.* tym; *Accus.* tych, te; *Instr.* tymi, temi; *Local.* w tych], *pron.* тотъ, та, то; этотъ, эта, это; сей, сія, сіе; tenże, таż, toż, тотже, таже, тоже; ten sam, ta sama, to samo, тотъ самый, та самая, то самое; тотъ же, та же, то же; to...to, то...то; to tego, to owego, то того, то сего; dla tego, для того; im...tym (tém), чѣмъ...тѣмъ.
Tenar, -u, *m.* подземная [*abo* подземельная] пещера.
Tenor, -u, *m.* *Mus.* теноръ; tenor (pisma jakiego), содержаніе [какого нибудь документа]; **Tenorowy**, *adj.* теноръ; głos tenorowy, теноръ; **Tenorysta**, -y, *m.* теноръ; поющій теноромъ.
Tentacya, -yi, *f.*, v. **Pokuszenie, Pokusa.**
Tenten, Tentent, v. **Tętent.**
Tentować, v. **Doświadczać, Próbować.**
Tenuta, -y, *f.* аренда; староство безъ судебной власти; **Tenutaryusz**, -a, *m.* арендаторъ; старости безъ судебной власти.
Tenże! Taże! Toże! *pron.*, v. **Ten**, (ta, to); taż baba na tychże kołach, v. *sub*: **Baba.**
Teodolit, -u, *m.* теодолитъ; угломѣръ.
Teokracya, -yi, *f.* теократія; богодержавіе; богоправленіе.
Teokracki, Teokratyczny, *adj.* теократическій.
Teolog, -a, *m.* теологъ; богослов; **Teologia**, -ii, *f.* теологія; богословіе; **Teologiczny**, *adj.* теологическій, богословскій.
Teorban, -a, & -u, *m.*, **Tyorba, Tjorba**, -y, *f.* теорба, [музыкальное орудіе, похожее на лютню].
Teorem, -u, *m.*, **Teorema**, -y, *f.*, **Teoremat**, -u, *m.*, **Teoremata**, *pl.* теорема; v. **Podanie, Twierdzenie.**
Teoretyczny, *adj.* теоретическій; умозрительный; -nie, *adv.* теоретически; **Teoretyk**, -a, *m.* теоретикъ: занимающійся теоріею; **Teorya**, -yi, *f.* теорія; умозрѣніе; созерцаніе; **Teoryczny**, v. **Teoretyczny.**
Tępać, Tępać, Tupać, Tupnąć, *v. a.* & *n.* топать, топнуть.
Tępować, v. **Temperować.**
Tępić, *v. a.* (*propr.* &*) тупить, дѣлать тупымъ; **Tępiciel**, -a, *m.* тупящій, кто дѣлаетъ тупымъ; **Tępieć**, *v. n.* (*propr.* &*) тупѣть, становиться тупымъ.
Tępo, *adv.* тупо; **Tępo-głów**, -owa, *m.* *H. n.* тупоголовъ; -**głowy**, *adj.* тупоголовый; -**kątny**, *adj.* тупоугольный; -**końcaty**, *adj.* тупоконечный; -**nosy**, *adj.* тупоносый; -**rogi**, *adj.* тупорогій.
Tępość, -ści, *f.* (*propr.* &*) тупость; - **rozumu**, pojęcia, тупоуміе; тупость ума; непонятливость.
Tępozęby, *adj.* тупозубый.
Tępy, *adj.* (*propr.* &*) тупой; не имѣющій остроты; не имѣющій способности видѣть ясно предметы; тупый, непонятливый; tępy kąt, *Mathm.* тупой уголъ.
Téraс, v. **Tyrać.**
Teraz, *adv.* теперь; нынѣ.
Teraźni, Teraźniejszy, *adj.* теперешній; нынѣшній.
Tercerola, -i, *f.* карманный пистолетъ.
Tercet, -u, *m.* *Mus.* терцетъ.
Tercya, -yi, *f.* терція.
Tercyana, -y, *f.* *Med.* трёхдневная лихорадка.
Terebint, -u, *m.*, v. **Terpentyna.**
Terebxdero, Terefere, Terebxdery! *interj.* пустяки! враки!
Teredajka, v. **Taradajka.**
Tereśnia, v. **Trześnia.**
Terkot, -a, *m.* стукъ, трескъ; калянье, болтовня; **Terkotać**, *v. a.* трещать; бормотать; болтать, калякать.
Terlagi, -ów, *pl.* тачка.
Terlica, -y, *f.* ленчикъ, арчакъ; сѣдло съ маленькимъ арчакомъ позади; [*cfr.* **Cierlica**].
Térlikać, Tyrlikać, *v. a.* чирикать, чириканть, трель дѣлать, трелить; **Térlikanie, Tyrlikanie**, -ia, *n.* чириканье, чириканье; v. *verb.* **Térlikać.**
Termin, -u, *m.*, **Terminek**, -nku, *m.* *dim.* 1. терминъ [судебный]; срокъ; (fryszt, rata), нарокъ; termin wyznaczyć, назна-

Digitized by Google

чить срокъ; termin odłożyć, отсрочить; 2. термінъ, выраженіе, реченіе, техническое слово; termin techniczny, техническій терминъ; реченіе техническое; 3. termin uczenia się, (czas nauki), время ученія какого-либо мастерства; доучка.

Terminalność, -ści, *f.* формальность; судебный [законный] порядокъ; **Terminalny**, *adj.*, -nie, *adv.* формальный; произведенный судебнымъ [законнымъ] порядкомъ.

Terminata, -y, *f.*, **Terminatka**, -i, *f. dim.* форма, формула, образецъ; - przysięgi, присяжный листъ; роспись.

Terminator, -a, *m.* срочный ученикъ ремеслу; мальчикъ.

Termino-log, -a, *m.* терминологъ; -logia, -ii, *f.* терминологія; -logiczny, *adj.* терминологическій.

Terminować, *v. n.* быть въ срочномъ ученіи, въ наукѣ, въ обученіи ремеслу; обучаться ремеслу у мастера; быть въ наукѣ у купца.

Terminowy, *adj.* срочный.

Termo-metr, -u, *m.* термометръ, тѣломѣръ; -metryczny, *adj.* термометрическій; -skop, -u, *m.* термоскопъ.

Terpentyna, -y, *f. Chem.* терпентинъ; **Terpentynowy**, *adj.* терпентинный; terpentynowy olejek, терпентинное масло.

Tertes, Tartas, -u, *m.* шумъ, [крикъ.

Tesak v. **Tasak.**

Teść, Cieść, -ścia, *m.* тесть, [женинъ отецъ]; **Teścia**, -ci, **Teszcza**, -y, *f.* тёща, [мать жениина]; **Teściów**, -owa, -owe, **Teściowski**, **Teściowy**, *adj.* тестевъ, принадлежащій тестю.

Tęskliwie, **Tęsknie**, **Tęskno**, *adv.* тоскливо; грустно; тошно; скучно; **Tęskliwy**, **Tęskny**, *adj.* тоскливый; тоскующій; грустный; тошный; скучный; tęskno mi tu, * здѣсь мнѣ грустно, тошно; **Tęskliwość**, **Tęskność**, -ści, **Tęsknica**, **Tęsknica**, **Tęsknota**, -y, *f.* тоска; грусть; сильное желаніе, тошность; z tęsknotą oczekiwać czego, съ нетерпѣніемъ ожидать чего; tęsknica do domu, do kraju, тоска по родинѣ; **Tęsknić**, **Tesknić**, *v. n.* тосковать; грустить; желать нетерпѣливо, сильно; скучать; **Tęsknienie**, -ia, *n.* тосковаціе; v. **Tęskliwość.**

Testament, -u, *m.*, **Testamencik**, -a, *m. dim.* завѣщаніе; духовное завѣщаніе; духовная; Stary Testament, Ветхій Завѣтъ; Nowy Testament, Новый Завѣтъ; testament robić, pisać, дѣлать, писать духовное завѣщаніе; - otworzyć, открыть д. з.; - obalić, опровергнуть д. з.; - podrzucić, предъявить ложное завѣщаніе; подставить, представить поддѣльную духовную; *it.* v. Podmiotny; **Testamentarz**, **Testamentnik**, **Testator**, -a, *m.* завѣщатель; исполнитель духовнаго завѣщанія; душеприкащикъ; **Testamentowy**, **Testamentny**, *adj.* завѣщательный; по завѣщанію; dziedzic testamentowy, наслѣдникъ по духовному завѣщанію; нарѣченный наслѣдникъ.

Teszbir, v. **Taśbir.**

Teszcznik, ziele, v. **Taszcznik.**

Tęten, **Tentem**, -tna, **Tętent**, **Tentent**, -u, *m.* топотъ, топотня, стукъ отъ топанія ногами.

Tętna, v. **Tętno.**

Tętnić, **Tentnić**, *v. n.* топать, стучать ногами.

Tętno, -a, *n.* (tętna żyła, puls), біющая жила; пульсовая жила; пульсъ.

Tetrycieć, *v. n.* угрюмѣть, становиться, дѣлаться угрюмымъ; **Tetrycka**, -i, *f.* угрюмая женщина; **Tetryczność**, -ści, *f.* угрюмость, суровость; **Tetryczny**, *adj.* угрюмый, имѣющій видъ суровый, невеселый, недовольный; насмурный; **Tetryk**, -a, *m.* угрюмый человѣкъ; кокура; нелюдимъ; **Tetrykowaty**, *adj.* угрюмоватый.

Też, **Téż**, **Tesz**, *adv.* & *conj.* же; также; и; также и; тоже; но; i ja też, и я также.

Teza, -y, *f.* ѳеза; тезисъ; положеніе; предметъ диспута.

Tężeć, *v. n.* жестѣть; крѣпнуть; твердѣть; **Tężyć**, *v. a.* дѣлать тугимъ; напрягать; натягивать; дѣлать крѣпкимъ; **Tężyna**, -i, *f.* крѣпость, плотность, прочность. [фу! фу!

Tfe! **Tfu!** **Tfy!** *interj.* тфу!

Tibisolka, -i, *f.* сокровищница; важничающая пустыми тайнами.

Tiutuń, v. **Tytuń.**

I. Tkać, *v. a.* ткать, соать, всовывать, вмѣшивать; tkać komu pieniądze do kieszeni, совать деньги въ карманъ; tkać się dokąd, тѣсниться, тѣскаться, соваться куда.

II. Tkać, *v. a. impf.*, **utkać**, *v. perf.* ткать, производить ткань; tkać płótno, ткать полотно; tkać pończochy, ткать чулки.

Tkacki, **Tkaczy**, *adj.* ткацкій; ткаческій; ткачевъ; tkacka robota, ткацкая работа; *it.* ткацкая работа; tkackie płótno, ткацкое полотно; **Tkactwo**, -a, *n.* ткачество; ремесло ткачей; ткацкое ремесло; искусство ткачія; **Tkacz**, -a, *m.* ткачъ, ткатель; **Tkaczka**, -i, *f.* ткачиха, ткательница; **Tkaczowa**, -éj, *f.* жена ткача; **Tkaczów**, -owa, -owe, *adj.* ткачевъ; принадлежащій ткачу; **Tkaczownia**, v. **Tkalnia**; **Tkaczstwo**, v. **Tkactwo**; **Tkaczy**, v. **Tkacki**; **Tkalnia**, -i, *f.* ткальня; ткацкая; мѣсто, гдѣ ткутъ; **Tkalny**, **Tkanny**, *adj.* ткальный; **Tkanica**, **Tkanina**, -y, *f.*, **Tkaneczka**, **Tkaniczka**, **Tkanka**, -i, *f. dim.* 1. ткань; ткалина; тканое издѣліе; 2. tkanka, v. **Taśma**, **Wstęga**; 3. tkanica, v. **Stroka**, **Bramowanie**, **Listwa**; 4. tkanka, tkanica, головной мѣсской уборъ; **Tkanie**, -ia, *n.* ткаціе; **Tkankowaty**, *adj.*, -te, *adv.* клѣтчатый; błona tkankowata, *Anat.* клѣтчатая плева клѣтчатка; **Tkany**, *part. p.* тканый.

Tkliwić, *v. a.* трогать, трогнуть; возбуждать чувствительность; приводить въ жалость.

Tkliwie, *adv.* трогательно; возбуждая чувствительность; чувствительно.

Tkliwociąg, -u, *m.* *Geom.* касательная; тангенсъ.

Tkliwość, -ści, *f.* трогательность; умиленіе; сострадательность; **Tkliwy**, *adj.* трогательный; возбуждающій чувствительность; сострадательный; чувствительный; умилительный.

Tknąć, v. **Tykać.**

Tknięty, *part. p.* (a **Tknąć**), тронутый.

Tkwić, *v. n.* (*propr.* & *) быть воткнуту, вбиту, включену, впечатлѣну; торчать; tkwić w pamięci, w sercu, * сохраняться въ памяти, въ сердцѣ; klucz tkwi w zamku, ключъ въ замкѣ; gwóźdź tkwi w ścianie, гвоздь вбитъ въ стѣну; pal tkwi w ziemi, колъ воткнутъ въ землю.

Tleć, *v. n.*, **Tlić się**, *v. r.* тлѣть; тлѣться; **Tlić**, *v. a.* жечь, пережигать, въ уголь превращать.

Tło, *gen.* tła, *n.* (podłoga), полъ; *it.* v. **Dno.**

Tłoczek, -czka, *m. dim.* затычка; втулка; штуцка; v. **Tłok.**

Tłoczenie, -ia, *n.* тисненіе; нажиманіе; гнетеніе; давленіе; v. *verb.* **Tłoczyć.**

Tłoczliwy, *adj.* сжимаемый, удобосжимаемый.

Tłoczny, *adj.* сжимающій, сдавливающій; сжатый, тѣсный.

Tłoczyć, *v. a.* тѣснить; нажимать, гнесть; давить; надавливать, придавливать; набивать, убивать; выжимать; тлоczyć wino, выжимать, давить, выдавливать виноградъ; tłoczyć oliwę, давить, выжимать, выбивать масло; - się, *v. r.* тѣсниться; тѣскаться; толпиться; *it.* пробиваться, продираться (сквозь толпу); вдираться; - się do kościoła, вдираться въ церковь.

Tłok, -u, *m.* 1. тѣснота, давка, толкотня, толпа, толпа; dostać się w tłok, попасть въ толпу; 2. прядь, изъ которой вьется веревка; 3. поршень, поршень; 4. поршень насосный.

Tłokarnia, -i, *f.* точило, давильня, виноградные тиски; тис-

Digitized by Google

ей для выжиманія масла; **Tłokarz**, -a, *m.* давильщикъ [винограда], выдавливающій виноградъ; работникъ у точила.

Tłómacz, *etc.*, v. **Tłumacz**, *etc.*

Tłomok, Tłómok, -a, *m.*, **Tłomoczek**, -czka, *m. dim.* ранецъ; чемоданъ, чемоданчикъ, чемоданецъ; связка; **Tłomokowy, Tłómokowy**, *adj.* ранцовый.

Tłuc, *v. a.* толочь; разбивать, разбить; стучать; дробить; - się, *v. r.* биться, разбиваться; стучаться; *мятаться, таскаться, скитаться (по свѣтъ).

Tłucz, Tłucza, -y, **Tłuka**, -i, *f.* толча; замѣсъ; толчёной овесъ съ мукою для собакъ.

Tłuczek, -czka, *m. dim.* толчачикъ, пестикъ, токмачикъ; толчушка; * бродяга, скитаелецъ, волочага.

Tłuczenie, -ia, *s. n. v.* - się, толченіе; разбиваніе; стучаніе; v. *verb.* Tłuc.

Tłuczka, -i, *f.* толчея; толчёный молотъ; толкушка; * скитаница, бродяга, волочага, потаскуха, потаскушка, потаскушка.

Tłuczony, *part. p.* толчёный; *etc.* v. Tłuc.

Tłuk, -a, *m.* толчачъ, пестъ; токмачъ, токмаръ; трамбовка, колотушка; долбуха; ручная баба; tłuk motdzierzowy, ягодный пестъ; * бродяга; скитаелецъ, волочага; праздношатающійся.

Tłum, -u, *m.* толпа; сонмъ; множество; куча; tłumem, толпами.

Tłumactwo, Tłómactwo, Tłómaczestwo, -a, *n.* толмачество; толмачество, переводъ; толкованіе, истолкованіе; искусство толкованія; **Tłumacz**, -a, *m.* толмачъ, [изустный] переводчикъ; драгоманъ; *it.* переводчикъ, толковникъ; толкователь, истолкователь, объясняталь; изъявитель, выразитель; (= referent) докладчикъ; **Tłumaczka**, -i, *f.* переводчица; толкователь; **Tłumaczy, Tłumacki**, *adj.* толмаческій; переводческій; **Tłumaczenie**, -ia, *n.* толмаченье; переводъ; толкованіе; **Tłumaczyć, Tłómaczyć**, *v. a.* толмачить; переводить; толковать, изъяснять; - się, *v. r.* изъясняться; - się komu w czém, оправдываться передъ кѣмъ въ чёмъ, извиняться.

Tłumić, *v. a.* гасить, тушить; * укротить, утолить, смягчить, смирить; **Tłumiciel**, -a, *m.* гаситель; укротитель; **Tłumienie**, -ia, *n.* гашеніе; тушеніе; * укрощеніе, *etc.* v. *verb.* Tłumić; **Tłumik**, -a, *m. Mus.* деморъ; глушарка; **Tłumny, Tłumliwy**, *adj.*, **Tłumnie, Tłumliwie, Tłumno**, *adv.* многочисленный; *adv.* многочисленно; толпою, толпами.

Tłumok, v. **Tłómok**.

Tłuścić, *v. a.* сальть; мазать саломъ; натить саломъ, жиромъ; дѣлать жирнымъ; *it.* утучнять; умасливать, удобрять.

Tłuścieć, Tłustnieć, *v. n.* толстѣть, жирѣть, становиться толстымъ, жирнымъ; тучнѣть; **Tłuścioch**, -a, *m.* толстакъ, жиракъ, толстобрюхій; **Tłuścicocha**, -y, *f.* толстуха, жируха; толстобрюхая; **Tłuścioszka**, -i, *f.* толстушка, жируха; **Tłustawy**, *adj.* толстоватый; **Tłuste**, -ego, *n.* жиръ, жирное; **Tłustny**, *adj.* жирный; kwas tłustny, *Chem.* (*acide sebacique*), жирная кислота; **Tłusto**, *adv.* (**Tłuściéj**, *adv. compar.*) жирно; тучно; толсто; tłusto jadać, жирно ѣсть; **Tłustobrzuch**, -a, *m.* пузанъ, толстобрюхій, толстопузый, брюхачъ, брюханъ; v. Tłuścioch; **Tłustość**, -ści, *f.* жиръ, тукъ, сало; жирность; тучность; ботлость; дородность; **Tłustosz**, -a, *m. Bot.* (*portulaca oleracea*), блошка, портулакъ, [трава]; **Tłustoszyj**, *adj.* имѣющій жирную шею; толстошейа, толстошейка; **Tłusty**, (*propr.* & *) жирный; тучный; толстый, дородный; *it.* плодородный; доходный; tłusta ziemia, тучная (удобренная тукомъ) земля, жирная земля; плодородная земля; tłusta posada, жирное [доходное] мѣсто; błona tłusta, *Anat.* (*membrana adiposa*), жирная плева; сальная перепонка; **Tłuszcz**, -u, *m.* жиръ; тукъ; сало; tłuszcz, (po wierzchu *np.* rosołu pływający okrasa), навара, наваръ; tłuszczem pokryty, наваренный; tłuszcz wielorybi, китовая ворвань. [Tłum.

Tłuszcza, -y, *f.* сволочь; v.

Tłuszczowy, *adj.* жировый.

To, v. Ten, (ta, to).

Toaleta, Tualeta, -y, *f.*, **Toaletka, Tualetka**, -i, *f. dim.* туалетъ; *it.* v. Gotowalnia.

Tobie, *pron. Dat.* (v. Ty), тебѣ.

Toboła, -y, *f.*, **Tobołka**, -i, *f. dim.* сумка, котомка, *Eccl. sl.* тобольецъ; ранецъ; пастушья сумка; tobołki, *Bot.* (*thlaspi*), v. Tasznik.

Toczarnia, -i, *f.* точильня; шлифовальня; шлифовальная мельница.

Toczek, -czka, *m.* кружокъ; toczek na około brodawek u piersi, (*areola mammarum*), румяно; красный, кружокъ около сосцовъ; *it.* toczek, круглая женская шляпка; toczkiem, *adv.* катобмъ, кувыркомъ, катаясь, валяся кругомъ.

Toczenie, -ia, *n.* точеніе; источеніе; вліяніе; v. *verb.* Toczyć; łez toczenie, точеніе, вліяніе слезъ; - się, коловращеніе.

Toczkiem, v. Toczek.

Toczny, v. Obrotny.

Toczyć, *v. a. imp.*, **stoczyć**, *v. perf.* 1. катать, катать (катокъ); валять; 2. точить, витачивать; [на пр. шаръ, шашки, ножки изъ дерева *etc.*]; 3. (*w Prus. zachod.* = ostrzyć, *np.* siekierę, ножъ), точить, острить посредствомъ бруска или точила; 4. (*np.* piwo, wino), точить, лить, выливать, наливать, цѣдить [пиво, вино] изъ бочки; 5. (*o robakach:*) точить, грызть, проѣдать, просверливать, дѣлать дыры; *np.* robaki toczą drzewo, черви точатъ дерево; 6. - łzy, точить слезы; проливать слезы; 7. - z kim taniec, танцовать съ кѣмъ; 8. - się, *v. r.* кататься, валяться, вертаться; течь, бѣжать, литься; водиться; двигаться; - się kołem, коловращаться, обораниваться, какъ колесо; sprawa (proces) się toczy, дѣло (тяжба) производится.

Toczydło, -a, *n.* точило; брусокъ. [(известковый камень).

Tof, -u, *m. Miner.* тофъ, туфъ,

Toga, -i, *f.* тога, плащъ или епанча [у древнихъ Римлянъ].

Toina, Tojna, -y, *f. Bot.* (*apocynum*), пѣсья ѣда; собачья смерть; собачья капуста; отрава; жабья трава; жабья костка; кутра; тайна трава; пронесная трава.

Tojad, -u, *m. Bot.* (*aconitum*), царь трава; волкобой; простральная трава; пострѣлъ; - mordownik, v. Czarnobyl.

Tojeść, -ci, *f. Bot.* (*asclepias*), ластовень; tojeść wielka, (*lysimachia*), верблѣнникъ; *it.* tojeść, (*asclepias vincetoxicum*), ластовичный корень; ластовень противуядный; ластовичный противуядный; ласт. шелконосный.

Tok, -u, *m.* 1. кругообращеніе, оборотъ; ходъ, направленіе; 2. *Anat.* barkowy tok (wysokość łopatki, pociąg łopatki, *acromion*), верхній отростокъ лопатки; 3. tok ciała, станъ, сложеніе тѣла, осанка, статъ; образъ; манеръ; 4. женской головной уборъ, 5. v. Klepisko; 6. (toczenie robaków), точеніе; 7. (ciek), токъ, теченіе.

Tokajskie wino, *n.* Токайское вино.

Tokarczyk, -a, *m.* подмастерье у токаря; *it.* ученикъ, мальчикъ у токаря; **Tokarka**, -i, *f.* жена токаря; **Tokarnia** -i, *f.* токарня; **Tokarski**, *adj.* токарскій, токарный; tokarski warsztat, токарный станокъ; tokarska robota, токарная работа; **Tokarstwo**, -a, *n.* токарство; ремесло токарей; токарное ремесло; **Tokarz**, -a, *m.* токарь; токарный мастеръ.

Tokować, *v. n.* (о птицахъ:) совокупляться; токовать, пониматься.

Tolerancya, -yi, *f.* терпимость.

Tolerowany, *adj. part.* терпимый.

Tołok, v. Tłok.

Tołokno, Tłokno, -a, *n.* то-

Digitized by Google

Tołombas, Tołumbas, Tułumbas, -a, *m.* тулумбасъ; **Tołombasista, Tołumbasista,** -y, *m.* тулумбасистъ.

Tołów, v. **Tułów.**

Tołub, Tołub', -ia, **Tołubek,** -bka, **Tołw,** v. **Tułub,** *etc.*

Tom, -u, *m.* томъ, (отдѣльная часть сочиненія).

Tomasz, -a, **Tomaszek,** -szka, **Tomek,** -mka, **Tomecek,** -czka, **Tomuś,** -sia, **Tomcio,** -a, *m. dim. npr.* Ѳомá; niewierny Tomasz, * нечѣрный Ѳомá; §. łapaj Tomku, póki na pomku, v. *sub:* Pomek; *it.* §. lepszy Tomasz, niż Niemasz, v. *sub:* Mieć.

Tombak, -u, *m.* томпáкъ, [сплавъ мѣди съ цинкомъ, въ извѣстной пропорціи]; **Tombakowy,** *adj.* томпáковый.

Tomik, -a, *m. dim.* тóмикъ.

Ton, -u, *m.* тонъ; звонъ; звукъ; гóлосъ; wyjść, wypaść z tonu, потерáть тонъ; dawać ton, задавáть тонъ; człowiek dobrego tonu, человѣкъ тóнкій, человѣкъ тóнко образóванный; *it.* Głęboki, Główny. [тóнька; * опáсность.

Toń, -ni, **Tonia,** -ni, *f.* тóня, *dim.*

Tonąć, *v. n.* тонýть, погружáясь въ вóду падáть на дно, погружáться (въ вóду *etc.*); §. tonący brzytwy się chwyta, утопáющій хватáется зá бритву; кто тóнетъ, тотъ и зá бритву хватáется; погибáющій употребляéтъ всѣ средствá къ спасéнію.

Tonia v. **Toń.**

Tonika, -i, *f. Mus.* тóника.

Tonsura, -y, *f.* (korona kapłańska wystrzyżona na głowie, v. Plesz), гумéнце; (postrzyżyny), постриженіе; стрижка волóсъ.

Topaz, Topazyn, -u, *m. Miner.* топáзъ, *Eccl. sl.* топáзій, [драгоцѣнный кáмень]; **Topazowy,** *adj.* топáзовый.

Topejka, v. **Tupejka.**

Topić, *v. a. impf.*, **utopić, potopić,** *v. perf.* 1. топúть, утопúть, потопúть, погружáть въ вóду; - się, *v. r.* топúться; v. Tonąć; 2. (*v. perf.* stopić, *np.* srebo, miedź, *etc.*), плáвить (мѣдь, серебрó, *etc.*); 3. topić masło, wosk, топúть мáсло, воскъ, растоплять, распускáть въ теплѣ или на огнѣ; 4. *fig.* - majątek, трáтить имѣніе [на дѣлá нехорошія].

Topiel, -i, *f.*, **Topielisko,** -a, *n.* тонь; тóпкое, вязкое мѣсто; трясúна; бéсдна; водоворóтъ; *fig.* v. Przepaść, Odchłań.

Topielec, -lca, **Topleń,** -pnia, *m.* 1. утóпленникъ; 2. претерпѣвшій кораблекрушéніе; 3. домовóй, живýщій въ водѣ; **Topiciel,** -a, *m.* плавáльщикъ.

Topielisko, v. **Topiel.**

Topielisty, *adj.*, -sto, *adv.* тóнкій, трясúнный, вязкій.

Topienie, -ia, *n.* тонлéніе; тóнка; v. *verb.* Topić.

Topiony, *part. p.* топлéный & тóпленый; v. Topić.

Topnieć, *v. n.* топúться, растопúться; тáять, растáивать; расплывáться.

Topnisty, Topny, *adj.* плавкій, удобораспоплáемый; **Topnistość, Topność,** -ści, *f.* плавкость.

Topograf, -a, *m.* топогрáфъ.

Topografia, -ii, *f.* топогрáфія.

Topograficzny, *adj.* топографúческій.

Topol, -i, **Topola,** -i, *f. Bot.* (*populus*), тóполь; **Topolina,** -y, *f.* тóпольникъ; тóполевый лѣсъ; **Topolowy, Topolny,** *adj.* тóполевый; gaj topolowy, тóполевая рóща; topolowe drzewo, тóполевое дéрево.

Topor, Topór, -ora, *m.*, **Toporek,** -rka, *m. dim.* топóръ, *dim.* топорóкъ, топóрикъ, † топóрецъ; **Toporowy,** *adj.* топóрный, топорóвый; **Toporzysko,** -a, *n.* топорúще; дрéвко, на котóрое насáживается топóръ; рукóятка у топорá; *it.* топорúще, большóй топóръ. [путь, дорóга, слѣдъ.

Tor, -oru, *m.* (*prop.* & *)

Torba, -y, *f.*, **Torebka, Torbeczka,** -i, *f. dim.* сумá, сýмка, сýмочка; тóрба; нищенская сумá; z torbą pójść, пойтú пó-міру [просúть милостыни]; chodzić z torbą żebrać, ходúть съ сумóю, ходúть пó-міру, питáться мирскúмъ подаяніемъ; *Bot.* torebka, (*capsula*), сѣменная коробочка; сѣменникъ; мáковка; **Torbiarz,** -a, *m.* нищій, ходящій съ сумóю [пó-міру], попрошáтай.

Torbiasty, *adj.* сумовáтый.

Torbowy, v. **Torebny.**

Torcik, *dim.*, v. **Tort.**

Torebka, v. **Torba.** [мочный.

Torebny, Torbowy, *adj.* сýмочный.

Torf, -u, *m.* торфъ; **Torfowisko,** -a, *n.* торфяникъ; торфянáя землá; торфянáя пóчва; **Torfowy,** *adj.* торфянóй & торфяный.

Torować, *v. a.* торúть, прокладывать, пробивáть, дорóгу.

Tort, -u, *m.*, **Torcik,** -a, *m. dim.* тортъ; tort migdałowy, миндáльный тортъ; **Tortarz,** -a, *m.* пирóжникъ.

Tortura, -y, *f.*, **Tortury,** -tur, *pl.* пúтка; тѣлéсное истязáніе; * мýка; мучéніе; **Torturowy,** *adj.* пúточный.

Toruń, -nia, *m.* 1. *Geogr.* Торнъ, Торýнъ, (гóродъ); 2. *Bot.* toruń, torun, (pierzyste ziele, *artemisia dracunculus*), эстрагóнъ; душистый дикій пéрецъ; душистый чернобúльникъ.

Tożamość, -ści, *f.* тождество, тóжество, однозначúтельность, совершéнное сходство съ другúмъ, тóже сáмое; **Tożamy,** *adj.* тождественный, заключáющій въ себѣ тóже сáмое, одно и тóже знáчащій, совершéнно сходный съ другúмъ, однозначúтельный.

Totumfacki, -ego, *s. m.* фактóтумъ; всѣмъ завѣдýющій, управляющій; прáвая рукá чья; всѣ для кого.

Towar, -u, *m.*, **Towarek,** -rku, *m. dim.* товáръ, *dim.* товáрецъ; drobne towary, мелочные товáры; дробязникъ.

Towarny, *adj.* товáрный.

Towaroznawstwo, -a, *n.* товаровѣдѣніе.

Towarzyski, Towarzyskiy, *adj.*, **Towarzysko,** -skie, *adv.* товáрищескъ; товáрищескій; товáрищественный; дружелюбный; обходúтельный; пріятельскій; общежúтельный.

Towarzyskość, -ści, *f.* обходúтельность; общежúтельность; дружелюбіе; **Towarzystwo,** -a, *n.* товáрищество; общество; сообщéніе; общежúтельство; общежúтіе; знáкомство; компáнія; общество, собрáніе; reguła towarzystwa, *Mathem.* прáвило товáрищества.

Towarzysz, -a, *m.* товáрищъ; помóщникъ; сотрýдникъ; сослýживецъ, сослýжитель; - podróży, попýтный товáрищъ; сопýтникъ; попýтникъ; спýтникъ; - broni, сорáтникъ; сотовáрищъ въ войнѣ; v. Spółłołnierz; - (w rzemiośle), подмастéрье; **Towarzyszka,** -i, *f.* подрýга; сожúтельница; пріятельница; **Towarzyszyć,** *v. n.* - z kim, *abo* komu, быть сотовáрищемъ кому въ чѣмъ; идтú вмѣстѣ съ кѣмъ; сопýтствовать кому; провожáть, сопровождáть кого; *it.* имѣть сообщéніе, обхождéніе; - się *v. r.* дружúться, вступúть въ товáрищество, въ сообщество, въ союзъ; v. Stowarzyszyć.

Trąba, -y, *f.*, **Trąbka,** -i, *f. dim.*, **Trąbęcka,** -i, *f. dim. secund.* 1. трýбá, трýбка, трýбочка, [духовóй инструмéнтъ]; рогъ, рожóкъ; grać na trąbie, игрáть на трýбѣ; трýбúть; dźwięk, głos trąby, трýбный звукъ; трýбный гласъ; trąby, *pl.* (głos pewny w organach), трýбный регúстръ; трýбный гóлосъ; trąba myśliwcza, охóтничій рогъ, рожóкъ; trąba, trąbka pocztarska, почтовóй рожóкъ; почтовáя трýбка; 2. trąba stentorejska, do gadania, głosowa, говорнáя трýбá; рýпоръ; сарбаканъ; trąba uszna, слуховáя трýбá; 3. trąba, (rura, wodę prowadząca, *etc.*, водопроводная, *etc.*) трýбá; 4. trąba morska, морскóй водянóй столбъ; смерчъ; тифóнъ; 5. trąba u słonia, слонóвый хóботъ; 6. trąbka aptekarska, свертóкъ; 7. trąba u koła, (w *Prus. zachod.* = piasta kołowa), стýпица; 8. trąbki żydowskie, (nowy rok żydowski), нóвый годъ у Евреевъ; 9. *fig.* w trąbę komu dać, * дать кому въ носъ; задáть кому; **Trąbczasty,** *adj.*, -sto, *adv.*

Digitized by Google

трубовáдный; **Trąbeczka**, -i, *f. dim.* трýбочка; **Trąbić**, *v. a.* трубúть, игрáть на трýбѣ; * трубúть, грóмко, свобóдно разглашáть что нибýдь, распускáть слухъ; **Trąbiciel**, -a, *m.* трýбачъ, трýбникъ, игрáющій на трýбѣ; **Trąbienie**, -ia, *n.* трýбленіе, игрáніе (игрá) на трýбѣ; **Trąbka**, -i, *f. dim.* трýбка; trąbka pocztowa, почтовóй рожóкъ; почтовáя трýбка; trąbka (aptekarska), трýбка, свертóкъ; trąbki żydowskie, v. **Trąba** (8); **Trąbnik**, -a, *m.* (трýбникъ?), мáстеръ, дѣлáющій трýбы, рожки, духовые инструменты; инструментáльный мáстеръ; **Trąbny**, *adj.* трýбный; **Trąbowaty**, *adj.* трубовáдный; *it.* на подóбіе хóбота.

Trącać, **Trącić**, *v. a.* толкáть, толкнýть; трóгать, трóнуть; удáрить; trącić kogo łokciem, толкнýть кого лóктемъ; trącić czém, (*propr.* & *) нáхнуть чѣмъ; отзывáться чѣмъ; trącić się o co, удáриться обо что; **Trącanie**, **Trącenie**, -ia, *n.* толкáніе, толчóкъ.

Tracenie, -ia, *n.* терянíе; трáченіе; v. *verb.* **Tracić**; -, (stracenie złoczyńcy), казнь; miejsce tracenia (stracenia) złoczyńców, мѣсто кáзни; лóбное мѣсто.

Tracić, *v. a.* трáтить, терять, лишáться чегó; трáтить, потерять утрáту; трáтить, издéрживать; *it.* уничтожáть, уничтóжить; * трáтить, издéрживать, употреблять безъ нýжды, расточать, растрáчивать, мотáть; tracić pieniądze, терять, трáтить дéньги безъ расчóта, расточáть дéньги; tracić czas, терять врéмя; губúть врéмя; убивáть врéмя; nie tracąc czasu, не терáя [*abo* не трáтя] врéмени; tracić nadzieję, лишáться надéжды; tracić rozum лишáться умá; сходúть съ умá; tracić oczy, słuch, терять зрѣніе, слухъ; лишáться зрѣнія, слýха; tracić złoczyńcę, казнúть преступника; **Traciciel**, -a, *m.* терянщій, трáтящій что нибýдь; мотъ, расточáтель.

Trącić, **Trącenie**, v. **Trącać**.

Tracicknot, -u, **Tracicłój**, -oju, *m.* гáлочка *abo* нитéнъ на свѣчкѣ; горáщій на свѣчкѣ [большóй] узелóкъ; v. **Nos** (świecy palącéj się).

Tracz, -a, *m.* 1. пѣльщикъ, пилѣльщикъ; 2. (tartak), пѣльная мѣльница; 3. tracz (ryba morska, *squalus pristis*), пилá-рыба.

Trąd, *gen.* trędu, *m.* 1. *Med.* (*lepra*), прокáза, [болѣзнь]; trąd słoniowy, *Med.* (*elephantiasis*), слонóвая прокáза; Арáбская прокáза; бугорковáтая прокáза; 2. *Med.* угри на лицѣ; 3. **Trąd**, *gen.* trąda, *m. H.* n. (truteń, *fucus*), трýтень, [пчелиный самецъ].

Tradycya, -yi, *f.* преданіе, мýстное преданіе; традúція.

Traf, -u, *m.* случáй; приключéніе; trafem, случáйно, по случáю; неожидáнно; na traf, на случáй; на счáстье.

Trafiać, **Trafić**, **Trefić**, *v. a.* & *n.* 1. попадáть, попáсть [въ цѣль]; - kogo kamieniem w głowę, попáсть кому кáмнемъ въ лобъ; trafił go w samo serce, попáлъ емý въ сáмое сéрдце; 2. trafić, встрѣчáться, встрѣтиться съ кѣмъ; заставáть, застáть; находúть, найтú; §. trafia kosa na kamień, попáла косá на кáмень; 3. (w malarstwie), трáфить, схвáтывать сходство, вѣрно снимáть, снять; 4. отгадáть, угадáть; 5. v. **Trefić**; 6. chybi-trafi, v. *sub:* **Chybić**; 7. - się, *v. r.* случáться, случáться; приключáться, приключáться; бывáть; *vul.* трáфиться; trafia się, случáется; бывáетъ; jak się trafi, какъ случáется; trafia mi się co, мнѣ встрѣчáется случáй; trafia mi się dom bardzo tani, мнѣ встрѣчáется случáй купúть домъ óчень дéшево; §. trafiło mu się jak ślepéj kurze ziarno, * емý попáлось, какъ слѣпóй кýрицѣ зéрно; trafić się z kim, встрѣтиться съ кѣмъ.

Trafna, -éj, *f.* вúигрышный нýмеръ; вúигрышная кáрта.

Trafność, -ści, *f.* мéткость; удáча; приличіе; trafność odpowiedzi, приличіе отвѣта; дѣльный отвѣтъ; **Trafny**, *adj.* мéткій; удóбно, хорóшо попадáющій въ цѣль; приличный; trafna odpowiedź, приличный отвѣтъ; дѣльный отвѣтъ; Trafnie, *adv.* мéтко; приличнó; кстáти.

Trafowy, *adj.* случáйный, по случáю, нечáянно произшéдшій, иногдá бывáющій.

Trafta, **Trawta**, **Tratwa**, **Trafta**, -y, *f.* плотъ; нарóмъ; **Traftarz**, -a, *m.* сплáвщикъ плотóвъ; **Traftowy**, **Tratwiany**, *adj.* плотовúй, нарóмный.

Trafunek, **Trefunek**, -nku, *m.* случáй; приключéніе; случáйность; trafunkiem, z trafunku = **Trafunkowo**, *adv.* по случáю; случáйно; неожидáнно; нечáянно; **Trafunkowość**, -ści, *f.* случáйность; случáй; **Trafunkowy**, *adj.* случáйный, по случáю, нечáянно произшéдшій, иногдá бывáющій.

Tragant, v. **Dragant**. [ющій.

Tragary, v. **Legary**, **Legar**.

Tragarz, -a, *m.* 1. (drążnik, nosarz), носильщикъ, дрáгиль; 2. *Archit.* перекладúна, перевóдина; 3. *Anat.* (pierwszy z prawdziwych pacierzów, *atlas*), атлáнтъ, пéрвый позвонóкъ шéи.

Tragedya, **Tragiedya**, **Trajedja**, -yi, -ji, *f.* трагéдія; высóкое, трогáтельное драмáтическое сочиненіе; * трагéческое приключéніе; печáльное, жáлостное приключéніе; **Tragedyopis**, **Tragiedyopis**, **Trajedjopis**, **Tragedjopisarz**, -a, *m.* трагéческій писáтель; сочинúтель трагéдіи; трагéкъ.

Tragi, *gen.* trag, *f. pl.* носилки.

Tragicznie, *adv.* трагéчески; **Tragiczno-komiczny**, *adj.* трагикомéческій; **Tragiczny**, *adj.* трагéческій; * печáльный, жáлостный; **Tragik**, -a, *m.* 1. трáгикъ; сочинúтель трагéдій; 2. трáгикъ; актéръ, игрáющій въ трагéдіи; **Tragi-komedya**, -yi, *f.* трагикомéдія; драмáтическое сочиненіе, въ котóромъ трагéческія явленія смѣшиваются съ комéческими; **Tragikomiczny**, *adj.* трагикомéческій. [*etc.*

Traiczny, *etc.*, v. **Tragiczny**,

Trajedya, **Trajedjopis**, *etc.*, v. **Tragedya**, *etc.*

Trakarz, -a, *m.* (w górn.), рабóтникъ, котóрый въ рудокóпныхъ вóзитъ рýду на тáчкахъ.

Trakt, -u, *m.* трактъ, большáя проѣзжая дорóга; столбовáя дорóга; pocztowy trakt, почтовóй трактъ, почтовáя [*abo* столбовáя] дорóга; *it.* v. **Okolica**; * теченіе, продолженіе; v. **Ciąg**, **Bieg**.

Traktacik, v. **Traktat** (2).

Traktament, -u, *m.*, -y, & -a, *m. pl.* трактáментъ; (v. **Uczta**, **Biesiada**, **Ochota**); угощéніе; пóдчиваніе; обхождéніе съ (*c. Instr.*); обращéніе съ (*c. Instr.*); 2. *Milit.* жáлованье.

Traktat, -u, *m.* 1. *Polit.* трактáтъ, договóръ, условіе [мéжду Держáвами]; - handlowy, торгóвый трактáтъ, торгóвый договóръ; - pokoju, мúрный трактáтъ; мúрный договóръ; 2. трактáтъ, разсужденіе о какóмъ-либо учéномъ предмéтѣ; **Traktacik**, *m. dim.* крáткое разсужденіе.

Traktować, *v. a. imperf.* 1. трактовáть, вестú переговóры [съ инострáнною держáвою], договáриваться; 2. трактовáть, разсуждáть о какóмъ-либо учéномъ предмéтѣ; *it.* (= praktykować, *qu. v.*), проходúть; 3. трактовáть, обходúться или поступáть съ кѣмъ-либо [хорошó, хýдо]; 4. трактовáть, угощáть; v. **Częstować**.

Traktyer, -a, *m.* 1. трактúрщикъ, содержáтель трактúра; 2. **Traktyer**, -u, *m.*, **Traktyernia**, -i, *f.* трактúръ; **Traktyerka**, -i, *f.* трактúрщица; **Traktyernik**, -a, *m.* трактúрщикъ.

Tram, **Trom**, -u, *m. Archit.* перевóдина, перекладъ, перекладúна; мáтица; архитрáвъ; *it.* бревнó [вобóще], брусъ. [вань.

Tran, **Tron**, **Trun**, -u, *m.* вóр-

Trank, -u, *m. Bot.* złoty trank (*conyza*), v. **Lantawa**, **Szlachtawa**; trank jeleni, (*serratula*, sierpik), серпýха, [растéніе]; anielski, angielski *abo* górny trank, (*alisma*), водяной попýтникъ; trank (*aureus virga*) = prosiana włóć, v. *sub:* **Prosiany**; *it.* św. **Kunegundy trank**, v. **Sadziec**.

Trans-akcya, -yi, *f.* полюбóвная сдѣлка; мировáя сдѣлка;

Digitized by Google

-cendentalny, *adj.* трансцендентальный; трансцендентный; -figuracya, -yi, *f.* преобразованіе; *Eccl.* преображеніе Господне; v. Przeobrażenie; -figurować, v. Przeobrazić; -fuzya, -yi, *f.* 1. *Jur.* - prawa swego na drugiego, уступка права своего другому; v. трансфертъ; 2. *Med.* - (krwi), переливаніе; -lacya, -yi, *f.* переводъ; -lator, -a, *m.* переводчикъ; -lokacya, -yi, *f.* перемѣщеніе; -lokować, *v. a.* перемѣщать, перемѣстить; -parant, -a, *m.* транспарантъ; прозрачная картина; -piracya, -yi, *f.* испарина; потъ; -pirować, *v. n.* испариться; потѣть; -ponować, *v. a. Mus.* перелагать, переложить съ одного тона на другой; -port, -u, *m.* транспортъ, перевозка, провозъ, отвозка, отвозъ; сама перевозимыя тяжести или товары; *it.* транспортъ, перевозъ кого суммы *abo* суммъ [изъ одной страны на слѣдующую]; -portator, -a, *m.* транспортеръ; v. Przenośnik; -portować, *v. a.* перевозить; v. Przewozić; -portowy, *adj.* транспортный, перевозный, отвозный; -substancyacya, -yi, *f.* (v. Przeistoczenie), пресуществленіе, преложеніе [во время литургіи] хлѣба и вина въ истинное тѣло и кровь Христовы. [ная копія.

Transumpt, -u, *m.* скрѣплённая

Transyt, v. Tranzyt; Transytowy, Tranzytowy, *adj.* транзитный. [cya.

Transakcya, *etc.*, v. Transak-

Transet, -u, *m.*, v. Prewet.

Tranzyt, -u, *m.* транзитъ; проводъ.

Tranzytowy, v. Transytowy.

Trapeza, -y, *f.* трапеза & трапезо; Trapezny, -ego, *m.* трапезникъ.

Trapić, Torapić, *v. a.* мучить; томить; терзать; безпокоить, докучать, досаждать; trapić ciało, умерщвлять плоть; to mnie bardzo trapi, это меня очень безпокоитъ; Trapiciel, Trapnik, -a, *m.* мучитель; Trapicielka, -i, *f.* мучительница.

Traref, -u, *m. Mar.* толстая веревка, посредствомъ которой поднимаютъ парусъ; фалъ. [Utrata.

Trata, -y, *f.* трата; v. Strata,

Tratować, *v. a. impf.*, u-, s-tratować, *v. perf.* топтать; давить, попирать ногами, истаптывать, истоптать, растаптывать, растоптать, раздавить; v. Tretować.

Tratwiany, Tratwowy, v. Traftowy; Tratwiarz, v. Traftarz, *etc.*

Trawa, -y, *f.*, Trawka, Traweczka, -i, *f. dim.* трава, травка, травочка; *Bot.* trawa miodowa, (*holcus lanatus*), Вухарское просо; бухарникъ; просянникъ; мягкая игольна; медовой голикъ; trawa perłowa, (*melica*), перловникъ; trawa wiechowa, (*poa*), обыкновенная трава; мятлика; trawa piórowa, pierzysta, (*stipa pennata*), ковыль; trawa żabia, (*triglochin*), трилистница; Божа трава, Божа травка, (fengryk, *trigonella foenum Graecum*, Linn.) Божья трава; фенгреекъ; сѣно Греческое; v. Kozorożec; turza trawa, (*carex*), осока; v. Turzy & Ostrzyca; *cfr.* Острица; trawa rogata, jeża, ostra, rogalica, (*gramen aculeatum*; *sparganium*), водяной нырей; бобки волчьи; ежовая головка; ежеголовникъ; ежеголовка; trawa manniana, krwawna, (*panicum sanguinale*), красный боръ; trawa morska, v. Porost; trawa wonna, trawa rajska, (wielbłądowa plewa, sitowie wonne, trzcina wonna, *juncus adoratus*; *andropogon schoenanthus*), верблюжье сѣно; trawa kwietna, цвѣтная трава; nie wszystko trawa, chociaż się zieleni, * §. не всѣ то трава, что зеленѣетъ; примѣты въ свѣтѣ часто лгутъ; наружность обманчива; не должно судить по наружности; зрелище травы, пора скотиной травы, потрава, стравка, стравленіе. [мотъ, расточитель.

Trawca, -y, Trawiciel, -a, *m.*

Trawersa, v. Przerwa.

Trawiany, *adj.* травяный, травный. [хожій на траву.

Trawiasty, *adj.* травяный; по-

Trawić, *v. a. impf.*, Strawić, *v. a. perf.* 1. варить, переваривать [въ желудкѣ], имѣть силу къ варенію; zdrowy żołądek łatwo pokarm trawi, здоровый желудокъ удобно пищу переваривает; 2. (*propr.* & *) съѣдать, съѣсть, пожирать, проѣдать, истреблять, уничтожать; *it.* сносить, переносить, терпѣть; trawić pieniądze, расточать деньги; trawić czas *etc.* над czém, (przepędzać), проводить время *etc.* надъ чѣмъ; - czas na niczém, убивать напрасно время; - (siły), истощать, изнурять; 3. - zwierza, (szczuć), травить звѣря; 4. - się, *v. r.* изнуриться грустію, печалію, снѣдаться; истощаться; Trawiciel, v. Trawca; Trawienie, -ia, *n.* варѣніе, переваривание пищи въ желудкѣ; расточеніе, мотовство; напрасное употребленіе чего, *etc. cfr. verb.* Trawić; łatwy do trawienia, (strawny), удобоваримый; Trawienny, *adj.* варительный, служащій къ варенію желудка.

Trawisty, *adj.* (pełen trawy, obfity w trawę), травистый, травяистый, изобильный травою; kolor trawisty, травяной цвѣтъ.

Trawka, v. Trawa; Trawniczek, -czka, *m.* 1. *dim.* v. Trawnik; 2. *H. n.* (ptaszek, *motacilla curruca*), травничекъ, травникъ, щеврокъ, [птичка]; Trawnik, -a, *m.* 1. (trawniczek, miejsce trawą obrosłe, murawa), травникъ, травничекъ; мѣсто, поросшее травою; лужайка; 2. *H. n.* (szczupak mały), щучка, малая щука.

Trawny, *adj.* 1. травяный, травный, относящійся къ траве; 2. травный, травяный, приготовленный изъ травы 3. травный, поросшій травою; изобильный травою; травистый, травнистый; 4. (trawą się pasący), травоядный, питающійся травою; 5. травный, травчатый, подобный траве, травяный; trawny kolor, травяной цвѣтъ.

Trawojedny, Trawożerny, *adj.* травоядный, питающійся травою; trawożerne zwierzęta, (*herbivora*), *H. n.* травоядныя животныя; травоядны.

Trawoznawca, -y, *m.* травовѣдецъ, травовѣдъ, ботаникъ, ботанистъ.

Trawta, *etc.*, v. Trafta, *etc.*

Trcia, Trcina, v. Trscia, Trscina.

Trębacki, v. Trębaczow.

Trębacz, -a, *m.* 1. трубачъ, трубачей, трубникъ, играющій на трубѣ; 2. * разглашатель, разносщикъ, разсказщикъ; сплетникъ; болтунъ; 3. * пачкунъ; кропальщикъ; Trębaczka, -i, *f.* 1. трубачка, играющая на трубѣ; 2. * разглашательница, разсказщица.

Trębaczow, Trębaczowy, Trębaczy, Trębacki, *adj.* трубачевъ, трубачевскій, принадлежащій трубачу или трубачамъ; nerw trębaczowy, (*buccinator*), мышца трубачевская; мышца лицевая.

Trębhaus, -u, *m.* теплица; оранжерея.

Trębić, v. Trąbić.

Trębnik, -a, *m. Eccl.* требникъ, потребникъ.

Trędo-wacicc, -wacca, *m.* прокаженникъ, человѣкъ, зараженный проказою, страждущій проказою, прокаженный; *it.* угреватый, имѣющій много угрей на лицѣ; -wacieć, *v. a.* 1. заражаться, заразиться проказою; 2. угреватѣть, становиться угреватымъ; -waciny, -in, *f. pl.*, -waciuna, -y, -wateść, -ści, *f.* 1. угреватость; 2. v. Trąd; -waty, *adj.* 1. прокаженный, одержимый [*abo* страждущій] проказою; 2. угреватый, имѣющій много угрей на лицѣ; -wnik, -a, *m. Bot.* (*scrophularia*), норичникъ; собачья голова; песья голова; красный корень; зобный корень. [sia.

Trędzla, Trędzlowe, v. Trę-

Trefić, *v. a.* - włosy, завивать волосы, завивать въ кудри.

Trefularz, -a, Trefulik, Trefulić, -sia, *m.*, Trefuliczek, -czka, Trefulisiek, -niska, *m. dim.* острякъ, острослѣдъ; мутникъ, завѣвникъ, смѣхотворъ; *it.* франтъ, щеголъ; trefnik nadworny, придворный шутъ; Trefność,

Digitized by Google

-ści, *f.* остроумі́е; смѣхотвóрство; v. Trefność; **Trefnować**, *v. a.* шутѣ́ть остроумно; v. Żartować; **Trefny**, *adj.* ѳстрый; удáчный; забáвный, шутлѣ́вый; щеголевáтый; *it.* v. Trafny.

Trefunek, Trefunkowy, v. Trafunek.

Trejbaux, v. Treibbaux.

Trel, -u, *m.*, **Trelik**, -a, *m. dim.* 1. *Mus.* (v. gorga), трель [въ пѣніи]; 2. Trel, Tryl, -u, *m.* бочевнѝкъ, бочевáя, [дорóга или тропá, по котóрой идýтъ люди или лошади, употребля́емые для бочевáнія]; 3. бочевá; буксáръ; **Trelisty, Trelny**, *adj.*, -sto, *adv.* трéлистый, дѣлающій часто трéли, трéльный; **Trelować**, *v. a. & n.* 1. *Mus.* трéлить, пѣть съ трéлями, дѣлать трéли; 2. *Mar.* - statek, буксировáть, бочевáть, тянýть сýдно бочевóю; **Trelowanie**, -ia, *n.* 1. *Mus.* выдѣлываніе трéлей, пѣніе съ трéлями; 2. *Mar.* буксировáніе, бочевáніе; **Trelownik**, -a, *m. Mar.* бочевщѝкъ.

Tren, -u, *m.* (z Greck. θρῆνος, pieśń żałobna), жáлобная пѣснь; плачéвная пѣснь; элéгія; treny Jeremiaszowe, плачъ Іерѝміевъ; плачъ Іеремія.

Trepan, -u, *m. Med.* трепáнъ, бурáвъ для сверлéнія чéрепа, чéренный бурáвъ; **Trepanować**, *v. a. Med.* трепанѝровать, сверлѝть гóлову буравóмъ; **Trepanowanie**, -ia, *n.*, **Trepanacya**, -yi, *f.* трепанирóваніе, трепанирóвка; сверлéніе чéрепа буравóмъ, трепанáція.

Trepele, Treperele, -ów, *m. pl.* брыжѝ по старѝному.

Trepka, -i, *f.*, **Trepki**, -ek, **Trepcie**, -ci, *f. pl.* деревáнный башмáкъ, *pl.* деревáнные башмакѝ.

Trepy, -ów, *m. pl.* лѝстница.

Tresa, -y, *f.* галýнъ.

Treść, **Trześć**, -ści, *f.* экстрáктъ; извлечéніе; вытѧ́жка; эссенція; содержáніе; пéречень; *ядро; сáмое лýчшее; цвѣтъ.

Treściety, Treściwy, *adj.* сóчный; v. Jędrny.

Treśnia, v. Trześnia.

Tresować, *v. a.* 1. - (psa, konia), дрессѝровать, трессѝровать, обучáть, шкóлить, вымýчивать; 2. (у парикмáхера:) плесть, связáть, навязывать волосы.

Tret, Tryt, -u, *m.* 1. шагъ; 2. толчýчій рядъ, толчýчій рынокъ, плóщадь, гдѣ подаютъ всѝкія мéлочи.

Treta, -y, *f.* шумъ, смятéніе, растрóйство.

Tretować, v. Tratować.

Trętwa, Trętwić, Trętwieć, Trętwość, **Trętwy**, v. **Drętwa**, *etc.*

Trężla, Trędzla, -i, *f.*, **Trężelka**, -i, *f. dim.* трéвель.

Trilica, Triliczek, *Bot.* v. Skoczek.

Trocha, -y, *f.*, **Troszka, Troszeczka, Troszeczka**, -i, *f. dim.* мáлое колѝчество; не мнóго; немнóжко; нѣсколько; po trocze, po trochu, по немнóгу; по немнóжку; по мáлу; мáло-по-мáлу; о трочę, чуть не, чуть чуть не.

Trochaj, -a, *m. Poez.* трохéй.

Trochość, -ści, *f.* мáлость.

Trociczka, Trociszka, -i, *f.* курѝтельная свѣчка.

Trocina, -y, *f.*, **Trociny**, -in, *f. pl.* опѝлки.

Troczyć, *v. a.* торочѝть; привязывать къ торокáмъ; увязывать, увязáть, прикрѣплять, -пить трокáми. [трое; утрóивать, утроѝть.

Troić, *v. a.* троѝть, дѣлать нá

Troistość, -ści, *f.* трóйственность; троѝкость; **Troisty**, *adj.* трóйственный; трóйный; троѝкій; **Troisto**, *adv.* трóйственно; троѝко.

Trój, Troi, troja, troje, *a. num.* 1. трóи, троѝхъ; 2. троѝкій; 3. трѝжды! troje tyle, втрóе бóльше; три рáза стóлько.

Trojak, -a, *m.*, **Trojaczek**, -czka, *m. dim.* числó изъ трѣхъ состоящее; троѝкъ, монѝта трѣхъ грошъ пóльскихъ, (*w Prus. sachod.*) шесть гр. польск.; троѝнѝчникъ; **Trojaki**, *adj.* троѝкій; трóйственный; трóйный; **Trojako**, *adv.* троѝко; трóйственно; **Trojakoenity**, v. Trójnitny; **Trojakość**, -ści, *f.* троѝкость; трóйственность; **Trojanek**, -nku, *m. Bot.* (ziele, wilcza stopa, wątrobnik, z trzech listeczków sobie równych złożony, *hepatica nobilis, anemone hepatica*), трѣхлѝстный печѐночникъ; печѐночная [*abo* печѐнковая] травá; вѣтреница трилѝстая [*abo* печѐночная].

Trój-barwisty, Trójbarwny, *adj.*, -o, *adv.* трѣхцвѣтный; **-bok**, -a, *m.* треугóльникъ; **-bożnin**, -a, *m.* троеóбожникъ; **-buczuczny**, *adj.* (Trzytulny), трѣхбýнчýжный; -ny basza, трѣхбýнчýжный пáша; **-bytny**, v. Trójisty.

Trójca, -y, *f.* (Bóg w trzech osobach), Трóица, Тріипостáсное Божество, Еди́ный Богъ, сýщій въ трѣхъ лицáхъ; jedna osoba w Trójcy, ипостáсъ, ипостáсъ; pieśń na św. Trójcę, прóпѝченъ.

Trój-czak, -a, *m.* ziele, v. Trojanek; **-czanin**, v. Trójbożanin; **-damiczy**, *adj.* платѧ́щій пóдать трѣмъ госудáрямъ; троеда́нецъ, троеда́нникъ (*s. m.*); **-drogi, -drożny**, *adj.* троепýтный; **-drótowy, -drutowy**, *adj.* троѝнный; ссучѐнный втрóе; въ три нѝтки; **-dzielny**, *adj.* дѣлѝмый нá трое [*abo* нá три частѝ]; раздѣлѐнный нá три частѝ.

Troje, *a. num.* (*Gen.* trojga; *Dat.* trojgu; *Instr.* trojgiem) трóе; troje dzieci, трóе дѣтѣ́й; w sankach siedziało nas troje, въ санѝхъ сидѣ́ло насъ трóе; złożyć co w troje, сложѝть что втрóе; w troje, we troje, (trojako, potrójnie), втрóе; втроѝнѣ; въ три рáза.

Trojeść, v. Tojeść.

Trojęta, -y, *f.* трóйни (*pl.*).

Trój-głoska, -i, *f. Gram.* трѣхглáсная бýква; **-głowy, -głowny, -głowisty, Trzygłowisty**, *adj.* трѣхглáвый, троеглáвый, трегглáвый; **-gran**, -u, *m.* 1. *Med.* троякáръ; 2. трójgran, *m.*, **-granie**, -ia, *n.*, **-graniec**, -ńca, *m.* треугóльникъ, троегрáнъ; **-graniety, -graniasty, -granowity, -granowaty**, *adj.* троегрáнный, трегрáнный, трѣхгрáнный, треугóльный; **-grotny**, *adj.* трехзýбчатый, о трѣхъ зубцáхъ; **-jedyny**, *adj.* триедѝный; тріипостáсный; **-ka**, -i, *f. num.* числó три; трóйка [въ кáртахъ]; **-kąt**, -u, *m. Mathem.* треугóльникъ; **-kątmierstwo**, -a, *n. Mathem.* тригономéтрія; **-kątmierski**, *adj.* тригонометрѝческій; **-kątny**, *adj.* треугóльный; **-kolorowy**, *adj.* трѣхцвѣтный; **-kożuchaty**, *adj.* трехзýбчатый; о трѣхъ зубцáхъ; **-kształtny**, *adj.* троеóбразный; троевидный; **-łbisty, Trójłby**, *adj.* трегглáвый, троеглáвый, трѣхглáвый; **-lecie**, **-letni**, v. Trzylecie, Trzyletni; **-licz**, -a, *m.* (reguła trzech), *Arithm.* троѝное прáвило; золотóе прáвило; **-list**, v. Trzylistnik; **-listny**, *adj. Bot.* трехлѝстный, трилѝстный; **-nasób**, w trójnasób, *adv.* (въ трóе), втрóе, въ три рáза; трóйственно; **-nasobny**, *adj.* **-bnie**, **-bno**, *adv.* трóйственный; трóйный; **-niak**, -a, *m.* 1. числó три; трóйка; троѝникъ; вещь изъ трѣхъ частѝ́ составлѐнная; 2. (pity miód, v. Lipiec), крѣпкій мѐдъ, [имѣющій тóлько три частѝ водѝ]; 3. троѝнѝчникъ, одинъ изъ трѣхъ младéнцевъ, родѝвшихся вмѣстѣ]; **-niki**, *pl.* трóйни (*pl.*); **-nitny**, *adj.* 1. троѝнный; въ три нѝтки; 2. = **-nonity**, *adj.* (we troje nitowany), втрóе соединѐнный, скрѣпленный склѐнкою; втрóе заклѐпанный; **-nóg**, -oga, *m.* треногѝникъ; **-nogi**, *adj.* треногѝій; о трѣхъ ногáхъ; **-ność**, -ści, *f.* трóйственность, троѝкость; **-ny**, *adj.*, **-nie**, *adv.* троѝнный, трóйственный; троѝкій; *adv.* трóйственно; троѝко; втрóе; **-oczny, -oki**, *adj.* трехглáвый, трегглáвый, трéоѝй; **-ość**, -ści, *f.* - (Neptunowa), трезýбецъ; **-osobny, -osobisty**, *adj. Eccl.* трилѝчный, о трѣхъ лицáхъ; **-palcasty**, *adj.* (*tridactylis*), трѣхпáльный; о трѣхъ пáльцахъ; **-paszczoki**, *adj.* - Cerber, *Myth.* трехзѣнный Цѐрберъ, (имѣющій три зѣва); **-rażny, Trzyrażny**, *adj.* троекрáтный; трóйственный; **-rocze**, -a, *m.* трѣхлѣ́тіе; **-róg**, -ogu, *m.* треугóльная шляпа; **-rogi, -rożny**, *adj.* трѣхрóгій; треугóльный

Digitized by Google

trójrożny kapelusz, treyгóльная шляпа; -rozsochaty, *adj.* трёхразсóшистый; -rzędny, *adj.* въ три рядá; -ścienny, *adj.* трёхсторóнный; -siecny, *adj.* троезелёный; *Eccl. sl.* тріобóйный; троеóстрый; -składny, *adj.* трисостáвный; втрóе слóженный; -śpiczasty, *adj.* трёхзýбчатый; v. Śpiczasty; -sprzężny, *adj.* np. - wóz, повóзка, запрáженная трóйкою; -stopnisty, v. Trzystopny; -święty, *adj.* трисвятóй; -sylabny, *adj.* трёхслóжный; -uszny, *adj.* о трёхъ ушкáхъ; -węgieł, -gła, *m.* треугóльникъ; -węgielny, -węglasty, *adj.* треугóльный; -węgłomiar, -u, *m.* тригономéтрія; -władca, -władzca, -y, *m.* троевлáстникъ; троеначáльникъ; trójmyśrz; -władztwo, -a, *n.* троевлáстіе; троеначáльство; trójmyśrzáć; -wrąb, -ębu, *m.*, -wrębek, -bka, *m. dim. Archit.* триглúфъ, троерѣзъ; -wrąby, *adj. Archit.* триглúфный, троерѣзный; -ząb, -ębu, *m. Myth.* - (Neptuna), трезýбецъ; -zębny, -zęby, *adj.* трезýбный; трёхзýбчатый; -żeń, -nia, -żeniec, -ńca, -żonaty, -ego, Trzeżeńca, -y, *m.* троеженецъ, трижéнецъ, троебрáчный; -żeństwo, -a *n.* троежéнство.

Troki, -ów, *m. pl.* торокá, *pl.* тóроки; трокъ, *pl.* трóки.

Tron, -u, *m.* тронъ, престóлъ; następca tronu, наслѣдникъ престóла. [вань.

Tron, Tran, Trun, -u, *m.* вóр-

Tronowy, *adj.* престóльный, трóнный; tronowa izba, трóнная; tronowa mowa, трóнная рѣчь.

Trop, -u, *m.* слѣдъ; втéчка; тропá. [дáть.

Tropić, *v. a.* слѣдничать; слѣ-

Troska, -i, *f.* скорбь, прискорбіе, гóрость, кручúна, печáль, грусть; заботá, попечéніе.

Troskać, *v.* Troszczyć.

Troskliwość, -ści, *f.* заботливость, попечúтельность, старáтельность, тщáніе; Troskliwy, *adj.*, -wie, *adv.* заботлúвый, попечúтельный, старáтельный, тщáтельный; печáльный, оскорблéнный; Troszczyć, Troskać, *v. a.* печáлить, заботúть, озабóчивать, безпокóить, оскорблáть, огорчáть; - się, *v. r.* печáлиться; опечáлиться; скорбéть; тýжить; заботúться.

po Trosze, Troszyńkę, Troszka, Troszeńka, Troszeczka, *dim.* v. Trocha.

Truć, *v. a.* отравлáть, отрáвить; truć płód, вытрáвливать, вытрáвить ребёнка; *fig.* v. Kazić, Psuć, Trwonić; truć czas, v. Trawić (czas).

Truchleć, *v. n.* слабéть, дряхлéть, изнемогáть; столбенéть, цѣпенéть, коченéть, каменéть, деревенéть, (*v. perf.* struchleć, остолбенéть, оцѣпенéть, *etc.*); *it.* трýсить, торопúть, робéть.

Truchliwy, *adj.* трусли́вый, робкій.

Trucht, -u, *m.*, Truchcik, -a, *m. dim.* рысь; рúсистый бéгъ; truchtem (jechać, jeździć), рúсью; truchcikiem, рысцéю; грýнь; грунцóю; Truchtować, *v. n.* бѣжáть рúсью.

Truciciel, Truciźnik, -a, *m.* отрáвщикъ, отрáвникъ, отравúтель; Trucicielka, -i, *f.* отрáвщица.

Trucie, -ia, *n.* отрáва, (дѣйствіе отравлáющаго), отравлéніе.

Trucień, v. Trąd, Truteń.

Truciznа, Trucina, -y, *f.* (*propr.* &*) отрáва, ядъ.

Trud, -u, *m.*, Trudy, -ów, *m. pl.* трудъ, *pl.* трудú; тягость; trudy wojenne, воéнные трудú; тягости войнú; Trudliwy, *adj.* трудновáтый; Trudnić, *v. a.* трудúть; затруднúть; дѣлать трýднымъ; утруждáть; причинúть комý хлóпоты; trudnić się czém, занимáться; упражнáться; trudnić się rzemiosłem, упражнáться въ ремеслѣ. [дóмъ; нелегкó; неудóбно.

Trudno, *adj.* трýдно; съ тру-

Trudność, -ści, *f.* трýдность; трудъ; затруднéніе; неудóбство; препятствіе; z wielką trudnością, съ большúмъ трудóмъ; Trudny, *adj.* трýдный, неудобоисполнúмый, нелегкó производúмый; не удóбный къ разумѣнію; трýдный, тяжéлый; мудренúй; - do czego, w czém, не охóтный, не услýжливый.

Trudzić, *v. a. impf.*, Strudzić, Utrudzić, *v. perf.* трудúть, утруждáть, безпокóить; - się, *v. r.* трудúться; trudzić się nad czém głową, ломáть надъ чѣмъ гóлову.

Trufla, Trófla, Tartofla, -i, *f. Bot.* (*tuber*) трýфель; Truflowy, *adj.* трýфельный.

Trukać, *v. n.* ворковáть.

Trukawka, Turkawka, -i, *f.*, Trukaweczka, Turkaweczka, -i, *f. dim. H. n.* (*columba turtur*), гóрлица, гóрлинка.

Trukczassy, -ego, Trukses, -a, *m.* стóльникъ; v. Stolnik.

Trumna, -y, *f.*, Trumienka, Trumienka, -i, *f. dim.*, Trumieneczka, Trumieneczka, -i, *f. dim.* гробъ, грóбникъ, *vul.* домовáще; *it.* ларь, ящикъ. [рáть ротъ.

Trunąć, *v. n.* вúкнуть, отво-

Trunek, -nku, *m.*, Truneczek, -czka, *m. dim.* напúтокъ; trunek miłośny *abo* miłości, любóвный напúтокъ; любóвное питьё.

Trumienka, v. Trumienka, Trumna.

Trunkowy, *adj.* напúточный.

Trunna, v. Trumna.

Trup, -a, *m.* трупъ, мёртвое тѣло; *старúкъ; стáрый хрычъ; blady jak trup, блѣдный какъ мертвéцъ; помертвѣлый.

Trupa, -y, *f.* трýппа, общество актёровъ, актрúсъ, или танцóвщиковъ.

Trupi, Trupiasty, *adj.* трýпный; trupia bladość, блѣдность [лицá]; помертвѣлость; trupia głowa, *α*) мёртвая головá; *β*) *Chem.* v. *sub.* Głowa; trupia główka, *H. n.* (*sphinx atropos*), мёртвая головá; атрóпа, [родъ бáбочки].

Trupiasty, *adj.* похóжій на трýпа.

Trupleć, Trupieszeć, *v. n.* костенéть, столбенéть, цѣпенéть, v. Truchleć.

Trupowy, *adj.* трýпный.

Truś, -sia, Trusia, -si, Truśka, -i, *m. dim. H. n.* (*królik, qu. v.*), кролúкъ; *трусъ (*m.*), трусéй, трусúха (*f.*); простáкъ.

Trusk, v. Szmer, Szelest.

Truskawka, -i, *f.* truskawki, *pl.* клýбника.

Truteń, Trucień, -tnia, *m.* 1. *H. n.* (*fucus*), трýтень; 2. *fig.* v. Błazen, Gap'.

Trutwa, v. Drętwik.

Trwać, *v. n.* существовать, быть, продолжáться; оставáться; пребывáть постоянно; быть вѣрным, неизмѣнным.

Trwałość, -ści, *f.* прóчность, твёрдость, постоянство; Trwały, *adj.*, Trwale, Trwało, *adv.* прóчный, *adv.* прóчно; твёрдый, крѣпкій, надёжный; постоянный, продолжáтельный.

Trwoga, -i, *f.* тревóга, смятéніе, безпокóйство, безпокóйствіе; опáсность, страхъ, ýжасъ; trwogę bębnić, trąbić, bić w dzwony, бить тревóгу; na trwogę dzwonić, бить въ набáтъ; czynić trwogę, *дѣлать тревóгу.

Trwo-nić, *v. a.* расточáть, потáть, трáтить, растрáчивать, терáть; - pieniądze, мотáть, трáтить дéньги; - czas, терáть врéмя; -niciel, -a, *m.* расточúтель, мотъ; -nicielka, -i, *f.* расточúтельница, мотóвка; -nienie, -ia, *n.* расточéніе, расточúтельность, мотовствó; - czasu, трáта врéмени.

Trwożenie, -ia, *n.* тревóженіе; v. *verb.* Trwożyć.

Trwożliwość, -ści, *f.* робкость, робость, боязлúвость; Trwożliwy, Trwożny, *adj.*, -wie, -nie, *adv.* робкій, тревóжливый, боязлúвый; тревóжный; въ страхъ приводящій; ужáсный; *возмутúтельный.

Trwożyć, *v. a.* тревóжить, приводúть въ безпокóйство, безпокóить, страшáть; - się, *v. r.* тревóжиться; приходúть въ безпокóйство; безпокóиться; ужасáться.

Tryangul, v. Trójkąt.

Tryb, -u, *m.* óбразъ; видъ; порядóкъ; обúчай; ходъ; пріёмъ, *pl.* пріёмы; *Mech.* пріёмное [*abo* маховóе] колесó; шестерня; (w górn. odłączanie szumowin od roztopionego ołowiu), отдѣлéніе

Digitized by Google

нѣми съ распиваленнаго свинцá; tryb życia, путь, óбразъ жизни; *Gramm.* tryb, (*modus*), наклонéніе; tryb bezokoliczny, (*modus infinitivus*), неопредѣлéнное [*abo* неокончáтельное] наклонéніе; tryb oznajmujący, (*m. indicativus*); изъяснáтельное наклонéніе; tryb rozkazujący, (*m. imperativus*), повелѣтельное наклонéніе; tryb życzący (*m. conjunctivus*), сослагáтельное наклонéніе; tryb życzący, (*m. optativus*), желáтельное наклонéніе.

Trybik, -u, *m.* 1. *Mech.* мáленькое пріѣмное [*abo* маховóе] колесó; шестернá; пиньóнъ; 2. (*w górn.* piecyk do odlączania szumowin *np.* ołowianych), мáленькая печь, для отдѣлéнія пѣны съ свинцá; трейбóфенъ; раздѣлительный горнъ.

Trybować, *v. a.* гнать, погонáть; перегонáть, двóить; v. Dystylować; (*u flisów:*) нестися, плыть съ водóю, по теченію водú [безъ всáкаго другáго пособія]; – kogo czém, мучúть; – czém, v. Handlować.

Trybowy, *adj.* (wedle trybu, foremny), по порядкѣ; порядочный; прáвильный; kolo trybowe, *Mech.* маховóе колесó; pieo trybowy (*w górn.*) трейбóфенъ; раздѣлительный горнъ. [нáя ворсистая ткань.)

Trybt, -u, *m.* трипъ, (шерстя-

Trybula, v. Trzebula.

Trybularz, v. Kadzielnica.

Trybuna, -y, *f.* (v. mownia), каѳедра орáторская.

Trybunał, -u, *m.* трибунáлъ, вéрхній, высшій судъ, судúлище; **Trybunalista**, -y, *m.* трибунáльскій судья; **Trybunalski**, *adj.* трибунáльскій.

Trybus, -u, *m.* тренóгъ, тренóжникъ; v. Dynarek.

Trybuszon, -u, *m.*, **Trybuszonik**, -a, *m. dim.* (z Franc. „*tirebouchon*", korkociąg, grajcar), пробóчникъ, штóпоръ.

Trybut, -u, *m.* дань; v. Pobór, Czynsz, Haracz.

Tryenium, *n. indecl.* трёхлѣтіе.

Tryganiec, -ńca, *m.* тренóгъ, тренóжникъ. [wrąb.

Tryglifa, **Tryglify**, v. Trój-

Trygonometrya, -yi, *f. Mathem.* тригонометрія; **Trygonometryczny**, *adj.* тригонометрúческій.

Trykać, **Trykać**, **Trykać**, **Trykszać**, *v. a.* бодáть, боднýть, бить, ударáть рогáми; **Trykanie**, **Trykszanie**, **Trykniecie**, **Tryknienie**, -ia, *n.* бодáніе; **Trykliwy**, *adj.* бодлúвый; **Tryks**, -u, *m.* ударъ рогáми.

Tryktrak, -u, *m.* триктрáкъ; тавлéй; тавлéйная игрá.

Tryl, v. Trel. [трилліóнъ.

Trylion, -u, *m. Arithm.*

Trylna, -y, *f.* онáлки.

Trynadl, v. Trzaradl.

Tryngield, **Tryngielt**, -u, *m.* (z Niem. „Trinkgeld", pieniądze na wódkę, na piwo), дéньги, даваемыя на вóдку, на пиво.

Tryniarz, -a, *m.* монáхъ óрдена Св. Трóицы.

Trynk, v. Tynk.

Trynka, -i, *f.* три тузá [въ кáрточной игрѣ]; * тройнóе счáстіе.

Trynkować, v. Tynkować.

Trypa, -y, *f.*, **Tryper**, -a, *m. Med.* (śluzotok), трúпперъ.

Trypel, -pla, *m.*, **Trypela**, **Trypla**, -i, *f.* (*terra tripolitana*), трéпелъ.

Tryplikować, v. Trolić.

Tryskać, **Trysnąć**, *v. n.* (*propr.* &*) бурóвать; брúзгать, брúзнуть, прúскать, прúснуть.

Tryszak, -a, *m.*, **Tryszaczek**, -czka, *m. dim.* брелáнъ, родъ кáрточной игрú.

Tryt, v. Tret.

Trytef, -tfa, *m.* дорóга чéрезъ бóлото проложéнная.

Tryumf, -u, *m.*, **Tryumfek**, -fka, *m. dim.* тріýмфъ; побѣдное торжествó; **Tryumfalnik**, v. Tryumfator; **Tryumfalny**, **Tryumfowny**, **Tryumfowy**, **Tryumfny**, *adj.* тріýмфáльный; торжéственный; tryumfalna brama, тріýмфáльныя ворóта; tryumfalny wóz, тріýмфáльная [*abo* торжéственная] колесúца; tryumfalny wjazd, торжéственное вступлéніе; торжéственный въѣздъ; **Tryumfant**, **Tryumfator**, **Tryumfalnik**, -a, *m.* тріýмфáторъ, торжéственникъ, побѣдитель; **Tryumfować**, *v. a.* торжествовáть надъ кѣмъ; побѣдúть; одержáть побѣду надъ кѣмъ; совершáть торжéственный въѣздъ; – z czego, рáдоваться чемý.

Tryumwir, -a, *m.* (trójwładzca, *qu. v.*), тріýмвúръ; troeвлáстіе; troeначáльство.

Trząść, **Trząsnąć**, **Trząsać**, *v. a.* (*propr.* &*) трясти, трахнýть; стрясáть, стрáхивать; потрясáть; колебáть; качáть; – gruszki, śliwki, *etc.*, трясти, стрясáть грýши, слúвы; – głową, трясти, потрясáть, качáть головóю; (na co) не одобрáть чегó; febra go trzęsię, лихорáдка трясётъ [*abo* бьётъ] егó; – się, *v. r.* трястися; приходúть въ дрожáніе; дрожáть; содрагáться; трепетáть; трząść się ze strachu, трястися, трепетáть, дрожáть отъ стрáха.

Trzask, 1. -u, *v. m.* трескъ; трескотá; громъ; хлопáніе; шумъ, стукъ, крикъ; z trzaskiem, съ трéскомъ; внезáпно; 2. **Trzask!** *interj.* хлопъ! бухъ!

Trzaska, -i, *f.*, **Trzaszczka**, **Trzaseczka**, -i, *f. dim.* щéпка, щéночка; скóлокъ, скóлочекъ, оскóлокъ, отскóлокъ, отщéпокъ, ощéпокъ, занóза; спúчка; *it.* v. Drzazga.

Trzaskać, **Trzasnąć**, *v. n.* & *a.* трещáть, трéснуть; хлóпать, хлóпнуть; хлóпнуть; грóхнуть; гремѣть; trzasnąć, ударúть [о грóмѣ]; trzasnąć kogo, трéснуть, ударúть когó; **Trzaskanie**, **Trzaśnienie**, -ia, *n.* трещáніе; трескъ; хлóпаніе; лóпаніе.

Trzaskawica, -y, *f.* трескотнá; раскáты грóма; перекáты грóма.

Trzcina, -y, *f.*, **Trzcinka**, **Trzcineczka**, -i, *f. dim. Bot.* (*arundo*), тростникъ; камúшъ; trzcina cukrowa, сáхарный тростникъ; *it.* trzcina laskowa, камúшевая трость; трость, трóстка, трóсточка; **Trzciniany**, *adj.* трóстяный & тростяный; камúшевый; **Trzcinka**, **Trzcineczka**, -i, *f. dim.* трóстка, трóсточка; **Trzcinnik**, -a, *m.*, **Trzcinniczek**, -czka, *m. dim. H. n.* (*emberiza schoeniclus*), очеретянка; болóтный воробéй; (*parus biarmicus*), тростянка; воробéй камúшенный! камúшникъ; pliszka trzcinniczek, (*motacilla salicaria*), камúшевка; синúца болóтная; **Trzcinny**, *adj.* трóстный; живýщій въ трóсти; камúшевый; wróbel trzcinny, v. Trzcinnik; **Trzcinować**, *v. a.* обивáть камышёмъ; **Trzcinowy**, *adj.* тростяный & трóстяный.

Trzeba, *v. impers.* дóлжно; нáдобно; нáдо; потрéбно.

Trzebić, *v. a.* требáть, теребúть, чúстить; расчищáть (поле); чистúть, холостúть, кастить, скопúть; **Trzebienie**, -ia, *n.* холощéніе; скопленіе; **Trzebieniec**, -ńca, **Trzebnik**, -a, *m.* кастрáтъ, скопéцъ; *Eccl. sl.* кáженникъ; евнýхъ.

Trzebież, -y, *f.* & -a, *m.* чищéніе, разчищéніе землú; новúна.

Trzebny, *adj.* нýжный, потрéбный, надóбный.

Trzebula, **Trybula**, **Trebulka**, -i, *f. Bot.* (*scandix*), кéрвель; trzebula cudzoziemska *abo* Włoska, v. Bucień, Żurnica, Woszczyca.

Trzeć, *v. a.* & *n.* терéть; нилúть; trzeć oczy, терéть глазá; trzeć chrzan, терéть хрѣнъ; trzeć len, терéть, мять лёнъ; trzeć co na proszek, истирáть *abo* trzebnieć, терéть что въ порошóкъ; – się, *v. r.* терéться; trzeć się (*o rybach*= ikrzyć się), метáть икрý; икрúться.

Trzech, *Gen.*, v. Trzy.

Trzech-dzienny, *adj.* трёхдневный; трúдневный; -główny, *adj.* трёхглáвый; -letni, *adj.* трёхлѣтній; трёхгодовóй; трёхгодúчный; -miesięczny, *adj.* трёхмѣсячный; -setny, *num. ord.* трёхсóтый; -tysięczny, *num. ord.* трёхтúсячный.

Trzeci, **trzecia**, **trzecie**, *num. ord.* трéтій, трéтья, трéтье; po trzeci raz, въ трéтій разъ; po trzecie, въ-трéтьихъ; co trzeci

Digitized by Google

dzień, rok, каждый третій день, годъ; черезъ каждые три дня, года.

Trzeciaczka, -i, *f. Med.* (*febrie tertiana*), трёхдневная [перемежающаяся] лихорадка.

† **Trzeciegodniowy, Trzeciodniowy, Trzeciodzienny**, *adj.* третьяго дня; черезъ каждые три дня; v. Trzechdzienny.

Trzecioletni, *adj.* третьягодичный; черезъ каждые три года; v. Trzechletni.

Trzeciostopniowy, *adj. Mathem.*, -niowa ściana, **Trzeciostopniowa**, -éj, *s. f.* кубъ; кубическое число.

Trzecina, -y, *f.* третина, третья часть чего-либо; треть; отдача поля на откупъ за третью часть плодовъ.

Trzéj, v. **Trzy**.

Trzemcha, -y, *f. Bot.* (*phillyraea*), бирючина, шерколистная каменная липа.

Trzemdała, -y, *f. Bot.* [dyptan falszywy, polej Włoski (*qu. v.*), *pseudodictamnum*], псевдо-диптамнъ.

Trzemucha, -y, *f. Bot.* (*allium ursinum*), черемица, черемша, черёмушка, медвѣжій чеснокъ, дикій чеснокъ.

Trze-pać, *v. a.* трепать, выбивать пыль [изъ платья, *etc.*], выколачивать; trzepać kogo, бить, колотить кого; trzepać kogo po ramieniu, трепать кого по плечу; trzepać len, (konopie), трепать, мять лёнъ; *fig.* trzepać, *молотить, болтать; *it.* стучать; v. Trzepnąć; deszcz trzepie, дождь льётъ; -panie, -ia, *n.* трепаніе; болтаніе; -pacz, -a, *m.* трепальщикъ; *болтунъ; -paczka, -i, *f.* трепалка, трепало; колотушка; (arlekińska), палка; (na muchy), хлопушка; махалка, мухогонка; *it.* метёлка платяная, вѣничекъ; -pietarz, -a, *m.* болтунъ; ráеръ; v. Arlekin; -piot, -piotka, v. Szczebiot, Szczebiotka & Trzpiot; -piotać, v. Trzpiotać; -pnąć, *v. a.* трепать, ударить, бить; *задать трёску; trzepnąć kogo w pysk, *ударить кого по мордѣ; §. заѣхать кому въ рожу; v. Trzepać; trzepnąć skrzydłami, махнуть крыльями.

Trzę-sawa, -sawica, -y, *f.*, -sawisko, -a, *n.* трясина, ручевина, зыбь, (тундра); *Med.* трясучка; трясучая болѣзнь, [трясеніе членовъ, происходящее отъ слабости чувственныхъ жилъ]; *it.* trzęsawica, v. Trzęsawka; -sawiczny, -sawisty, *adj.* состоящій изъ трясинъ; трясинный, зыбкій; тундряный; -sawiec, -wca, *m. H. n.* (*gymnotus electricus*), угорь электрическій [рыба]; -sawisko, v. Trzęsawa; -sawka, -i, *f.* (trzęsawica, trzęsidło), трясулька, шпилька, [родъ женскаго головнаго украшенія]; -śba, -y, *f.*, v. Trzęsienie; [Trześć, v. Trześć]; -siącsko, -a, *n.* трясучка; трясеніе; -sianka, -i, *f.* мятая ржаная пшеничная и ячная солома, на кормъ скотины; -sidło, -sidełko, -a, *n.* 1. трясулька, (v. Trzęsawka); *it.* мишура, шумиха, мотыль; 2. *Bot.* трясидло, (*tremella*), дрожалка; возгрица; -sidupka, v. Trzęsiogon; -sienie, -ia, *n.* трясеніе; тряска; -głową, трясеніе головою; - ziemi, землетрясеніе; колебаніе, дрожаніе земли; - się, трясеніе, дрожаніе; *cfr.* & v. *verb.* Trząść; -siogon, -a, *m.*, -siogonek, -nka, *m. dim. H. n.* (*motacilla*), трясогузка, гузица, гжиголка, [птичка]; -siony, *part. p.* трясёный; -siskrzynka, -i, *m.* воръ; мошенникъ; -ski, *adj.* тряскій.

Trześnia, -i, *f. Bot. Pomol.* (*cerasus vium*), черёшня, [дерево и плодъ его]; **Trześniowy**, *adj.* черёшневый.

Trzeszczeć, *v. n.* 1. трещать; производить трескъ; 2. трещать, трескаться, разрываться; лопаться; **Trzeszczenie**, -ia, *n.* трещаніе; трескъ.

Trzeszczki, -ów, *m. pl. Anat.* (*sesamoides*), кости сезамовидныя; кости сочевицообразныя.

Trzeweczko, -a, *n.*, v. **Pępowina**, (powrózek pępkowy).

Trzewia, Trzewa, v. **Trzewo**.

Trze-wiczek, -czka, *m. dim.* башмачёкъ, v. Trzewik; -wiczny, v. Trzewikowy; -wik, -a, *m.* 1. башмакъ; *dim.* башмачёкъ; trzewiki wdziewać, надѣвать башмаки; szczotka do trzewików, башмачная щётка; 2. *Bot.* trzewik, (*cypripedium*), башмачёкъ, башмачка (раст.); -wikowy, -wiczny, *adj.* башмачный; trzewiczny rzemień, башмачный ремень.

Trzewny, Strzewny, Trzewowy, *adj.* чревный, чревный, брюшный; кишечный; требушинный; dna trzewna, *Med.* v. *sub.* Dna; **Trzewo, Strzewo**, -a, *n.* v. *sub.* Strzewo; кишка; trzewa, *pl.* черева; брюшина внутренности; требушина; wieszczący z trzew, вѣщатель, чревоволшебникъ, чревобасникъ; wieszczenie z trzew, чревоволшебство.

Trześwić, *v. a.* - kogo, (trезвить), протрезвлять, протрезвливать, дѣлать трезвымъ, прогонять хмель (хмѣль); - się, *v. r.* трезвиться; - omdlałego, v. Otrzeźwiać, Orzeźwiać, Ocucać; **Trzeświec**, *v. n.* протрезвляться, протрезвливаться; становиться трезвымъ, вытрезвляться; **Trześwienie**, -ia, *n.* протрезвливаніе; протрезвленіе; v. *verb.* Trześwić; **Trześwo**, *adv.* трезво; въ трезвомъ состояніи; **Trześwość**, -ści, *f.* трезвость; воздержность [отъ употребленія крѣпкихъ напитковъ], умѣренность; **Trześwy**, *adj.* трезвый; воздержный отъ употребленія крѣпкихъ напитковъ; трезвый, непьяный, немельный; po trzeźwiu, на трезвомъ, po trzeźwemu, po trzeźwu, трезво; въ трезвомъ состояніи; протрезвясь; co po pijanu mówi, tego po trzeźwu żałuje, что пьяный говоритъ, о томъ трезвый кается; co na sercu u trzeźwego, to na języku u pijanego, §. что у трезваго на умѣ, то у пьянаго на языкѣ.

Trzmiel, -a, *m.* 1. *H. n.* (*apis terrestris*), шмель, [родъ пчелъ]; 2. trzmiel = **Trzmielina**, -y, *f. Bot.* (*evonymus*), бересклетъ, бересклетъ, брюсклетъ, берессъ, брюхмела, жигалокъ; **Trzmielowy**, *adj. H. n.* шмелевый, шмелиный; *Bot.* бересклетовый.

Trząć, *v. n.* (*propr. &* *) *vul.* дрисну́ть (дристать).

Trzadl, Trzadel, -dla, *m. H. n.* (*emberiza flava*), водорожникъ, песчанка, [птица].

Trzoda, -y, *f.*, **Trzodka**, -i, *f. dim.* стадо; станица; trzoda bydła, owiec, świni, стадо скота, овецъ, свиней; **Trzodny**, *adj.* стадный; pastuch stadny, стадный пастухъ.

Trzon, -u, *m.* 1. очагъ; огнище; 2. *Bot.* пенёкъ, корешёкъ, ножка гриба.

Trzonek, -nka, *m.* черенъ, черенокъ; ручка, рукоятка; - u noża, черенокъ ножа; ножевый черенокъ; - u sierpa, рукоятка серпа.

Trzonowy, *adj.* - ząb, коренной [*abo* задній] зубъ; жевательный [жвачный] зубъ.

Trzos, -a & -u, *m.*, **Trzosek**, -ska, **Trzosik**, -a, *m. dim.* черезъ, узкій и длинный денежный кошелёкъ; v. kiesa; кошелёкъ, мошна, мошёнка, мошёночка.

Trzosło, -a, *n.*, **Trzosła**, -seł, *n. pl.* 1. *Anat.* чресла & чресла, поясница; v. Lędźwie; 2. † trzosło, v. Krój (u pługa).

Trzpiatać, v. **Trzpiotać**.

Trzpień, -nia, *m.* стержень, шпенёкъ, шпилька; v. Kłykieć, Oścień, Guzik.

Trzpiot, -u, *m.*, **Trzpiotek**, -tka, *m. dim.* 1. трепаніе, мутъ, размахъ крыльями; 2. вертопрахъ, вѣтреникъ (*s. m.*), ветрушка (*s. c.*), пустомеля (*s. c.*), болтунъ (*s. m.*).

Trzpiotać, Trzepiotać, Trzepotać, Trzepiatać, Trzepiętać, *v. a.* 1. бить, махать, размахивать крыльями; 2. *болтать, пустомелить; - się, *v. r.* вертопрашить, вертопрашничать.

Trzpiotka, -i, *f.* вертушка, вѣтреная женщина, вертопрашка, вѣтренина.

Trzpiotostwo, (Trzpiotowstwo), -a, *n.* вертопрашество, вѣтреность.

Digitized by Google

Trzpiotowatość, v. Trzpiotalstwo; **Trzpiotowaty, Trzpiotliwy**, *adj.* вертопра́мный, вѣтреный.

Trzsać, *v. n. vul.* дрыста́ть; трзса́ть, дрысну́ть; **Trzaczka**, -i, *f. vul.* дрысня́, поно́съ.

Trzy, *gen.* trzech, *num. card.* три; [v. Trzej, Troje]; prawić, gadać, bajać, pleść, paplotać trzy po trzy, болта́ть; молоть задо́ръ; говори́ть, что на язы́къ попадётъ; говори́ть безсмы́сленицу; jakby trzech liczyć nie umiał, бу́дто-бы (онъ) трехъ сосчита́ть [*abo* перечёсть] не умѣетъ; święto trzech królów (króli), пра́здникъ Богоявле́нія; Креще́ніе; *Arithm.* regula trzech, троѣ́ное пра́вило; золото́е пра́вило.

Trzy-, [въ сло́жныхъ словахъ:] = три-, трое-, трёх-; v. **Trój-**; *np.* **Trzy-barwisty**, *adj.* трёхцвѣ́тный; **-ćwierciowy**, *adj.* трححчетве́ртный; въ три четверти; **-częściowy, -częstny**, *adj.* трححча́стный, состоя́щій изъ трехъ частей; **-dniowy, -dzienny**, *adj.* трححдне́вный; **-dzieści, -dziestu**, *num. card.* тра́ддать; **-dziestka**, -i, *f.* тра́ддатка; одна́ тридца́тая; **-dziestodzienny**, *adj.* тридцатидне́вный; **-dziestoletni**, *adj.* тридцатилѣ́тній; **-dziestomiesięczny**, *adj.* тридцатимѣ́сячный; **-dziestorocznу**, *adj.* тридцатилѣ́тній; **-dziesty**, *num. ord.* тридца́тый; **-funtowy**, *adj.* трёхфунтово́й; **-garncowy**, *adj.* трёхга́рнцовый; **-głosowy**, *adj.* трёхголо́сный; въ три го́лоса; **-godzinny**, *adj.* трححча́сный; продолжа́ющійся три часа́; **-gran**, v. Trójgran; **-graniasty, -graniasty**, *adj.* трححгра́нный; треуго́льный; **-języczny**, *adj.* трححязы́чный; трححязы́чный; на трёхъ языка́хъ; **-konny**, *adj.* запра́женный тройко́ю; **-korcowy**, *adj.* трححкорцо́вый; **-kroć, -krotnie**, *adv.* трححкра́тно, трححкра́ты, трححжды; **-krotny**, *adj.* трححкра́тный; **-kształtny**, v. Trójkształtny; **-łby**, v. Trójłbisty; **-lecie**, -ia, *n.* трححлѣ́тіе; **-letni**, *adj.* трححлѣ́тній; трёхгодо́вой; трёхгодова́лый; трёхгоди́чный; **-listek**, -stka, *m. Bot.* (*menyanthes trifoliata*), трححли́стникъ водяно́й; ва́хта; **-listnik**, -a, *m. Bot.* (*satyrium*), трححни́никъ, сатѝ́ръ мужеско́й; **-listny**, *adj.* трححли́стный; трححли́стный; **-łokciowy**, *adj.* трححло́тный, трححло́котный, трححло́котный, трححла́котный, состоя́щій изъ трёхъ ло́ктей.

Trzy-mać, **-mywać**, *v. a.* держа́ть; do chrztu trzymać, принима́ть, на́ять отъ купе́ли [младе́нца]; быть воспріе́мникомъ при крещеніи [младе́нца]; trzymać co w ręku, держа́ть что въ рука́хъ; trzymać kogo za rękę, держа́ть кого́ за руку; trzymać kogo u siebie, содержа́ть кого́ у себя́; - wiele служа́щихъ, держа́ть, содержа́ть мно́го слугъ; - na łańcuchu, на повро́зіе, держа́ть на цѣпи, на привязи; trzymaj konia, держи́ лошадь! trzymaj język za zębami, держи́ язы́къ за зубами! - tajemnicę, держа́ть въ та́йнѣ; trzymać co pod zamkiem, pod kluczem, w zamknięciu, держа́ть за замко́мъ [подъ замко́мъ], взаперти́; trzymać czyją stronę, держа́ть чью сторону; - słowo, держа́ть своё сло́во, сдержива́ть да́нное сло́во; - co w pamięci, держа́ть что въ па́мяти, не выпуска́ть изъ па́мяти; - się prosto, держа́ть себя́ прямо; trzymać miasto w oblężeniu, держа́ть го́родъ въ осадѣ, осажда́ть; - się, *v. r.* держа́ться; - się czyjego zdania, держа́ться чьего́ мнѣнія; придержа́ваться чьего́ мнѣнія; **-macz**, -a, *m.* держа́тель, держа́щій что или кого́ ли́бо; **-madło**, -a, *n.* ору́діе для держа́нія чего́-ли́бо; v. держа́ло; *Typogr.* (*tenaculum, visorium*), держа́льцы; **-manie**, -ia, *n.* держа́ніе; содержа́ніе; **-many**, *part. p.* держа́нный.

Trzymiarowy, *adj.* трححмѣ́рный; **-miesięczny**, *adj.* трححмѣ́сячный; **-milny**, *adj.* трححмѣ́льный.

Trzymonaw, -a, *m.*, **Trzymonawek**, -wka, *m. H. n.* (ryba, *echeneis, remora*), держилодья́, прилипа́ла, [ры́ба].

Trzynadel, v. **Trznadel**.

Trzy-naście, -nastu, *num. card.* трина́дцать, *Eccl. sl.* трина́десять; **-naściorо**, -orga, *n. num.* трина́дцатеро, трина́дцать; **-naste**, po -, *adv.* въ-трина́дцатихъ; **-nastoletni**, *adj.* тринадцатилѣ́тній; **-nasty**, *num. ord.* трина́дцатый, *Eccl. sl.* трина́десятый; **-nosny**, *adj.* трححно́чный, трححно́щный; **-nóg**, -ogu, *m.*, **-nożek**, -żka, *m. dim.* трححно́жникъ; **-nogi, -nożny**, Trójnogi, *adj.* трححно́гій; о трёхъ ногах; **-osny**, *adj.* трححгла́зый; **-palcowy, -palczasty**, Trójpalczasty, *adj.* трححпа́лый, трححпа́лый; на три па́льца [длинный, *etc.*]; **-paszczęki**, v. Trójpaszczęki; **-piątrowy**, v. Trzypiętrowy; **-piędzisty**, *adj.* трححпя́дный; на три пяди [длиною или шириною]; **-piętrowy, -piątrowy, -piątry**, *adj.* трححэта́жный, (построенный) о трёхъ этажах; **-pręcikowy**, *adj. Bot.* -we rośliny, (*triandria*), классъ расте́ній о трёхъ тычинках въ цвѣтѣ; **-raźny**, *adj.* въ трётій разъ бива́ющій, *etc.*; третьи́чный; **-rogi, -rogaty, -rożny**, *adj.* трححро́гій; треуго́льный; **-sezny**, *adj.* о трёхъ сучьях; **-sąkniowy**, *adj.* трححсамо́нный; **-słupkowy**, *adj. Bot.* имѣ́ющій три пестика въ цвѣтѣ; **-sta, -stu, trzechset**, *num. card.* трححсо́тый; **-stawny**, *adj.* трححчле́нный; **-stoletni**, *adj.* тристалѣ́тній; **-stopny**, *adj.* трححсто́пный; трححфу́тный; длиною или шириною въ три фута; **-stronny**, *adj.* трححсторо́нный; **-strónny, -strunny**, *adj.* трححстру́нный; **-szesorny**, *adj.* трححрасще́пный; **-tulny**, *adj. np.* basza, трححбунчу́жный паша́; **-włosy**, *adj.* въ три во́лоса; о трёхъ волосах; **-wnerny**, v. Trójnitny; **-zębny**, v. Trójzęby; **-żonny**, *adj. Bot.* трححже́нный; trzyżenne rośliny, классъ расте́ній, имѣ́ющихъ три пестика въ цвѣтѣ обоеполомъ; трححже́нство, трححже́нство; **-zlarnisty**, *adj.* имѣ́ющій три зерна́; **-świeć, -świość, -świy**, v. Trzeźwieć, *etc.*

Tu, *adv.* 1. тутъ, здѣсь, *Eccl. sl.* ту; jestem tu, я здѣсь; 2. сюда́; tu, tu, здѣсь, тутъ, тамъ, и́нде; to tu, to tam, то тамъ, то самъ.

Tualeta, Toaleta, -y, *f.*, **Tualetka, Toaletka**, -i, *f. dim.* туле́тъ.

Tuba, -y, *f.* труба́.

Tuberoza, -y, *f. Bot.* (*polyanthes*), туберо́за.

Tubylec, -lca, *m.* туземецъ, [приро́дный жи́тель какой-либо земли́ или страны́], ту́тошній уроже́нецъ; v. Krajowiec. [ту́ція.

Tucya, Tucja, -yi, -ji, *f. Chem.*

Tucz, -y, *f.* 1. тукъ; жиръ; tucz w kości, v. Śpik; ту́чность, толсто́та тѣла, доро́дность; 2. питательность, сы́тность пи́щи; 3. v. Tucza. [ту́чка; 2. v. Tucz.

Tucza, -y, *f.* 1. (*chmura*), ту́ча,

Tuczec, -czca, *m.* плечна́я кость живо́тнаго.

Tuczenie, -ia, *n.* отка́рмливаніе; отко́рмка; **Tuczniеć**, *v. n.* тучнѣ́ть, жирѣ́ть; **Tuczność**, -ści, *f.* ту́чность; v. Tucz; **Tuczny**, *adj.* ту́чный, жи́рный, ко́рмный, отко́рмленный, утучненный; *it.* сы́тный, питательный; доро́дный, то́лстый; **Tuczybrzuch**, -a, *m.* чревоудо́дникъ; обжо́ра; прожо́ра; **Tuczyć**, *v. a.* отка́рмливать, утучня́ть; *кормить, насыщать, наполнять; nadzieją kogo tuczyć, *корми́ть кого́ надеждою; §. pańskie oko konia tuczy, отъ присмо́тра хозя́ина ло́шадь сыта́; свои́ глаз лу́чше чужа́го.

Tuda, *adv.* туда́; ni siuda, ni tuda, *(ни туда́, ни сюда́); ни то, ни се; ни ры́ба, ни мя́со; ни ко́жа, ни ро́жа.

Tudzież, *adv.* та́кже; сверхъ того́; притомъ; то́тчасъ; v. Tuż.

Tuk, -u, *m.* тукъ, жиръ; мозгъ въ костя́хъ.

Tul, -u, *m.* тулъ, колчанъ.

Tułać się, *v. r.* скита́ться, волоча́ться, броди́ть, бродя́жничать, шата́ться, таска́ться, бы́лкаться; стра́нствовать, не имѣя постоя́нного жили́ща; переходи́ть изъ одного́ мѣста въ другое; быть безпріютнымъ, безде́омнымъ; Tu-

Digitized by Google

łacki, Tułaczy, *adj.* Tułacko, Tułacze, *adv.* бродяжническій, праздношатающійся, бродящій, скитающійся, безпріютный, бездомный; Tułactwo, -a, *n.* бродяжничество, скитаніе, бродни; Tułacz, Tułak, -a, Tułka, -i, *m.* 1. скитлець, бродяга, побродяга, волочага, [праздно]шатающійся, безпріютный, бездомный; 2. *Astr.* tułacz, (gwiazda błąkająca się), блуждающая звѣзда; v. Kometa, Planeta; Tułaczka, -i, *f.* скитлица, бродяга, волочага, безпріютная, бездомная.

Tułambas, v. Tołumbas.

Tułanie, - się, -ia, *n.* скитаніе; v. *verb.* Tułać się.

Tulbant, v. Turban.

Tuleja, Tulia, Tulja, -i, *f.* Tulejka, -i, *f. dim.* дротикъ; tuleja, тулъ, колчанъ.

Tulić, *v. a.* утолять, утишать; [ласкательно] прижимать къ груди; прятать; matka dziecinę tuli do łona, мать прижимаетъ дитя къ груди своей; ptak tuli głowę pod skrzydła, птица прячетъ подъ крылья свою голову; - się, *v. r.* успокоиваться, утишаться; [ласкательно] прижиматься, жаться къ кому; прятаться; dziecię tuli się do łona matki, дитя прижимается къ груди матери; wszyscy się tulą do niego, всѣ ищутъ у него покровительства, пріюта.

Tulipan, Tulipant, -u, *m. Bot.* (*tulipa*), тульпанъ, тюльпанъ.

Tulipanowy, *adj.* тюльпанный, тульпанный.

Tułka, v. Tułacz.

Tułów', -wia, **Tułub'**, **Tołub'**, **Tołob'**, **Tułob'**, -bia, **Tułup'**, -pia, **Tołw'**, -wia, *m.*, **Tułubek**, -bka, *m. dim.* 1. *Anat.* туловище; (стягъ); 2. tułub', (kożuch, *etc.*), тулупъ; **Tułubowy**, *adj.* 1. туловищный; 2. тулупный.

Tułumbas, v. Tołumbas.

Tum, -u, *m.* 1. кулоль; 2. соборъ; соборная церковь.

Tuman, -u, *m.* туманъ; облако пыли; tumany puszczać, *пускать кому пыль въ глаза; морочить кого; **Tumanić**, *v. a.*, - komu oczy, *пускать кому пыль въ глаза; морочить кого; обманывать, обмануть, одурачить кого.

Tumult, -u, *m.* тревога; шумъ; суматоха; передрага; v. Wrzawa, Zgiełk.

Tuńczyk, -a, *m. H. n.* (*scomber thynnus*), тунецъ, тумакъ, скумбра, [рыба].

Tunina, -y, *f.* тумаковое мясо.

Tunnel, -u, *m.* туннель, тоннель; подземный ходъ.

Tupać, Tupnąć, *v. n.* топать, топнуть; **Tupanie**, -ia, *n.* топаніе.

Tupet, -u, *m.* тупей, (хохолокъ).

Tur, -a, *m.* 1. *H. n.* туръ, дикій волъ, бубволъ; бизонъ; v. Żubr; 2. бука, страшилище.

Turbacya, -yi, *f.* безпокойство, безпокойствіе, хлопоты.

Turban, -u, *m.* тюрбанъ; чалма; v. Zawój.

Turbit, -u, *m. Bot.*, v. Odmienny kwiat, Sosnka.

Turbować, *v. a.*, - kogo, безпокоить, обезпокоивать, утруждать кого, причинять кому хлопоты; - się, *v. r.* безпокоиться, утруждаться, хлопотать, тревожиться; (v. Kłopotać się); nie turbuj się [Wc Pan], już to moja praca, не безпокойся [не безпокойтесь], я уже это сдѣлаю; *it.* nie turbuj się o to! объ этомъ не безпокойся!

Turczyć, *v. a.* обращать въ магометанство, бусурманить; v. Bisurmanić; **Turczyn**, -a, **Turek**, -rka, *m.*, **Turczynek**, -nka, *m. dim. Geogr.* Турокъ; v. Bisurman; **Turczynka**, -i, *f. Geog.* Турчанка; **Turecki, Turski, Turczy**, *adj. Geogr.* Турецкій; po Turecku, по-Турецки; **Turczyzna**, -y, *f.* турецчина; всякое Турецкое произведеніе и принадлежность, товары, обычаи, языкъ, *etc.*; *it.* Турція.

Turkawecska, Turkawka, v. Trukawka.

Turkot, -a, *m.* 1. *H. n.* (*columba tremula*), воркотунъ, голубь-бормотунъ, голубь-воркунъ; трубастый [*abo* воркливый] голубь; 2. **Turkot**, -u, *m.* стукотня, стукъ, шумъ; **Turkotać**, *v. a.* стучать, производить стукъ, шумѣть; powóz turkoce po bruku, экипажъ стучитъ по мостовой.

Turkus, -u, *m. Miner.* бирюзá; *cfr.* & v. Анетракъ; **Turkusowy**, *adj.* бирюзовый.

Turma, -y, *f.* тюрьма, темница; do turmy wsadzić, заключать въ тюрьму.

Turmalin, -u, *m. Miner.* турмалинъ, электрическій шерлъ.

Turniej, -u, *m.*, **Turnieja**, -ji, *f.*, **Turnieje**, -ów, *m. pl.* турниръ; рыцарскія игры; карусель; *it.* брань, бой на коньяхъ; *замѣшательство, безпокойство, раздоръ.

Turnować, *v. a.* балотировать.

Turnum, *s. n. indeci.*, **Turnus, Turn**, -a, *m.* балотировка, балотированіе.

Turodak, -a, *m.*, **Turodowiec**, -wca, *m.* туземецъ, здѣшній уроженецъ; **Turodny**, *adj.* туземный.

Turski, v. Turecki.

Turybularz, v. Kadzielnica.

Turzy, *adj.* турій, принадлежащій туру, дикому волу; (v. Tur); turza trawa, *Bot.* (*arundo calamogrostis*), тростника прообразный; мятлина, мятликъ, мятловка.

Turzyca, -y, *f.* 1. *Bot.* (*carex*), осока; 2. (myśliwski wyraz: sierć zajęcza), заячья шерсть.

Tuś = tu jesteś, а ты тутъ?

Tusz, -u, *m.*, **Tusza**, -y, *f.* 1. тушь, (чёрная краска); 2. tusz, (tuszu), дюжина; 3. tusza, (cielistość), дородность.

Tuszować, *v. a.* тушевать, оттушевывать, оттѣнивать, покрывать что тушью; **Tuszowanie**, -ia, *n.* тушеваніе.

Tuszyć, *v. a.* чаять, ожидать, надѣяться, предчувствовать; - komu dobrze, обнадеживать кого.

Tuszysty, *adj.* дородный, толстый, тучный, жирный.

Tutaj, *adv.* здѣсь; въ этомъ мѣстѣ; v. Tu. [тотшій; здѣшній.

Tuteczny, Tutejszy, *adj.* тут-

Tutuń, v. Tytuń.

Tuwalnia, -i, **Tuwalla, Towalla**, -ii, *f.* широкій утиральникъ, полотенце; скатерть.

Tuz, -u, *m.* тузъ [въ карточной игрѣ]; *ударъ, толчокъ, кулакъ; tuza komu dać, *дать кому тузá, ударить кого кулакомъ. [Tudzież.

Tuż, *adv.* туже; тотчасъ; v.

Tuziemiec, -mca, *m.* туземецъ; тутошній уроженецъ.

Tuzin, -a, & -u, *m.*, **Tuzinek**, -nku, *m. dim.* дюжина, дюжинка; tuzinami, дюжинами; **Tuzinkowy, Tuzinowy**, *adj.* дюжинный.

Tuzować, *v. a.* тузать, бить кулаками.

Twardnąć, Twardnieć, Twardzieć, *v. n.* твердѣть, становиться твердымъ, крѣпнуть, жестѣть.

Twardo, *adv.* (*propr.* &*) твердо; крѣпко; жестко; сурово; строго; трудно, тяжело.

Twardo-geby, -a, -e, *adj.* крѣпкоуздый; -głowy, -a, -e, *adj.* упрямый, упорный; тупоумный; -gło-wstwo, -a, *n.* упрямство, упорство.

Twardość, -ści, *f.* (*propr.* &*) твердость; жесткость, жестокость; строгость; суровость; непреклонность; непоколебимость; - serca, жестокосердіе, немилосердіе.

Twardo-sercy, *adj.* твердосердечный, жестокосердый; немилосердый; -skórny, -skóry, *adj.* жестококожій; твердокожій; мозолистый; -skórny, *adj.* черенокожный; -szyi, -szyja, -szyje, -szyjny, *adj.* твердую, окостенѣлую шею имѣющій; -uchy, *adj.* крѣпкій на ухо; -ustość, -ści, *f.* (*o koniach:*) крѣпкоустость; -usty, *adj.* крѣпкоустый; - koń, крѣпкоустая лошадь; -włosy, *adj.* твердую шерсть имѣющій.

Twardy, *adj.* (*propr.* &*) твердый; крѣпкій; жесткій; строгій; суровый; трудный; тяжелый; twarda głowa, *тупая голова; twardy kamień, твердый камень; twarda woda, ключевая [*abo* колодезная] вода; twarda skóra, жесткая кожа; twardy orzech, твердый орѣхъ; *трудная задача; трудное дѣло; запутанное дѣло; dać komu do zgryzienia twardy orzech, *задать кому что-либо трудное; привесть кого въ затрудненіе; осадить кого чѣмъ.

Digitized by Google

Twardzić, *v. a.* дѣлать твёрдымъ, крѣпкимъ; жестóчить; – się, *v. r.* становиться твёрдымъ.

Twardzieć, v. Twardnąć.

Twardzizna, Twardzina, –y, *f.* (вообще) что нибудь весьма твёрдое; твёрдая земля.

Twaróg, –ogu, **Twarog**, –u, *m.* свернувшееся молокó; творóгъ; **Twarogowy, Twaroźny**, *adj.* творóжный; **Twarożek**, –żka, *m. dim.* творóжекъ.

Twarz, –y, *f.* лицё, лицó; *vul.* рóжа, ** ликъ, óбликъ; twarz w twarz, twarzą w twarz, лицóмъ къ лицу; *it.* twarz, óчи, глазá; nie śmieć twarzy podnieść do kogo, не смѣть глазъ поднять, не смѣть посмотрѣть на кого; wesoła, smutna twarz, весёлое, печáльное лицё; do twarzy, къ лицу; nie do twarzy éj ten kapelusz, ёта шляпка ей не къ лицу, [*abo* не идётъ къ ей лицу]; ёта шляпка къ ней не пристáла; **Twarzyczka**, –i, *f. dim.* личнко; **Twarzysko**, –a, *n. augm.* личúще; личúшко; рóжа.

Twierdza, –y, *f.* крѣпость, *Eccl. sl.* твердь, твердúня; цитадéль; зáмокъ; укрѣплённый гóродъ; * защúта, оборóна, заслóна; – niebieska, твердь небéсная.

Twierdzenie, –ia, *n.* утверждéніе; подтверждéніе; *Mathem.* теорéма; предложéніе; **Twierdzić**, *v. a. imp.*, **utwierdzić**, **stwierdzić**, *v. a. perf.* утверждáть; увѣрáть; подтверждáть; укрѣплять. [твой, твоя, твоё.

Twój, twoja, twoje, *pron.*

Twór, **Utwór**, **Utwor**, –oru, *m.* (*propr.* &*) тварь; творéніе; создáніе; сотворéніе; произведéніе; utwor, utworzenie ciała; v. Budowla (ciała).

Twórca, –y, **Tworzec**, –rca, **Tworzyciel**, –a, *m.* творéцъ, зиждúтель, создáтель; творéцъ, сочинúтель, писáтель; творéцъ, производúтель.

Twórcorym, v. Piscorym.

Twórczy, *adj.* твóрческій.

Tworzenie, –ia, *n.* сотворéніе, составлéніе, сложéніе, сочиненіе.

Tworzyć, *v.a.* творúть; созидáть; образовáть; производúть; дѣлать; – sér, дѣлать сыръ; – słowa, вúдумывать словá.

Tworzydło, –a, *n.* фóрма для сúра; фóрма для образовáнія чего нибудь; tworzydło czyli doniczka do ciasta, коровáйникъ; v. Tworzło.

Ty, *pron. person.* ты; tyżeś to? ты ли это? masz tobie! вотъ тебѣ!

Tyć, *v. n. imp.*, Utyć, Styć, Potyć, *v. perf.* тучнѣть, жирѣть, толстѣть.

Tyćki, **Tyćko**, v. Tylki, Tyle.

Tycz, v. Tyczka.

Tyczeć, v. Tyczyć się.

Tyczka, –i, *f. dim.* тычúна; тычúнка; tyczkami podpierać, подпирáть тычúнками; **Tyczkowy**, *adj.* растýщій на тычúнахъ.

Tyczny, *adj.* удóбный, гóдный на тычúнки; растýщій на тычúнкахъ.

Tyczyć, *v. a.* подпирáть тычúнками; **Tyczyć się**, *v. r. impers.* касáться; co się mnie tyczy,.... что до меня касáется,...; to się mnie nie tyczy, это до меня не касáется; это не относится ко мнѣ; §. моё дѣло сторонá.

Tyczyna, –y, *f.* тычúна.

Tydzień, *Gen.* tygodnia, & tydnia, *m.* недѣля; седмúца; za dwa tygodnie, въ двѣ недѣли; wielki tydzień, страстнáя недѣля; седмúца страстнáя; Пáсха крёстная.

Tyfus, –u, *m. Med.* тúфусъ; тифъ; тифóзная горáчка; **Tyfusowy**, *adj.* тифóзный.

Tygiel, –gla, **Tyglik**, –a, *m.*, **Tyglelek**, –lka, *m. dim.* тúгель; плавáльный горшóкъ; плавáльникъ; **Tyglany, Tyglowy**, *adj.* тúгельный.

Tygodnik, –a, *m. Litt.* еженедѣльный журнáлъ; еженедѣльное изданіе; еженедѣльная газéта.

Tygodniowy, *adj.* недѣльный; еженедѣльный; pismo tygodniowe, v. Tygodnik; zapłata tygodniowa, недѣльная плáта.

Tygr, **Tygrys**, –a, *m. H. n.* (*felis tigris*), тигръ, *dim.* тúгрикъ; **Tygra, Tygrzyca, Tygrysica**, –y, *f.* тúгрица; **Tygrysi**, *adj.* тúгровый; tygrysia skóra, тúгровая шкýра. [*it.* v. Przytyk.

Tyk, **Tyka**, v. Tycz, Tycza;

Tykać, **Tknąć**, *v. a.* (*propr.* &*) трóгать, трóнуть, прикасáться, коснýться, дотыкáться; v. Dotknąć; tknąć kogo do żywego, §. задѣть кого за живóе; tykać komu, tykać się z kim, тúкать кому, [употреблять слóво ты, гдѣ дóлжно бы говорúть изъ учтивости вы]; тúкаться съ кѣмъ; быть съ кѣмъ на ты; говорúть другъ другу ты.

Tykalność, v. Dotykalność.

Tykalny, v. Dotykalny.

Tykanie, –ia, *n.* 1. трóганіе; v. *verb.* Tykać; 2. тúканіе.

Tykwa, –y, **Tykwia**, –i, *f. Bot.* (*cucurbita aurantia*), тúква; (*lagenaria*), горлúнка; **Tykwiany, Tykwowy**, *adj.* тúквенный; **Tykwowaty**, *adj.* тыквовúдный.

Tył, –u, *m.* тылъ, задъ, зáдняя часть; тył głowy, задъ головú; затúлокъ; зáдняя часть головú; domu tył, зáдній домъ; tył u sukni, спúнка; tył okrętu, (v. Okręt) кормá; кормовáя часть; тылом, зáдомъ; z tyłu, съ тúлу; сзáди; w tył, въ тылъ; нáзадъ; *it.* tył, зáдница, [ска), сапъ; v. Nosaczna.

Tylczak, –a, *m.* (choroba koń-

Tyle, **Tylo**, *adv.* Tyle, –a, *n.*, **Tycko**, **Tylecko**, –a, *n. dim.* стóлько, толькó; столь; jeszcze tyle, ещё стóлько; dwa razy tyle, вдвóе стóлько; вдвóе бóльше; ile...tyle, сколько...стóлько; §. ile głów, tyle rozumów, сколько головъ, стóлько умóвъ; tyle kroć, толикократно, стóлько разъ.

Tylec, –lca, *m.* тúлье, обýхъ, тупáя сторонá óстраго орýдія.

Tyledwójny, *adj.* два рáза стóлько. [стóлько разъ.

Tylekroć, *adv.* толикократно,

Tylelicny, v. Tylelicny.

Tyli, **Tylki**, **Tylecki**, **Tyluczki**, **Tyluścieński**, *adj. pron.* толúкій, столь мнóгій, столь велúкій; *it.* tylki, столь мáлый.

Tylko, (†Tylo), *adv.* тóлько; on tylko co był u mnie, онъ тóлько что былъ у меня; jeżeli tylko prawda, если тóлько прáвда; nie tylko....ale (nawet) i, не тóлько ... но и; tylko co nie, чуть чуть не; tylko co nie upadł, чуть чуть не упáлъ; co tylko wyszedł, тóлько что вышелъ.

Tylny, *adj.* зáдній, тúльный; tylna część, зáдняя часть; задъ; тылъ; tylna część głowy, зáдняя часть головú; задъ головú; затúлокъ; tylne koło, зáднее колесó; tylne koła, зáдніе колёса.

Tylokrotnie, *adv.* толикократно, стóлько разъ.

Tyloletni, *adj.* толиколѣтній.

Tyloraki, *adj.*, –ko, *adv.* стóлько родóвъ; стóлько частéй.

Tyłowitość, **Tyłowity**, v. Tułowitość, *etc.*

Tym, *Instrum. & Local.*, v. Ten; *c. compar.* тѣмъ; tym czasem, *a*) [тѣмъ врéменемъ], мéжду тѣмъ; v. *sub*: Czas; *β*) на врéмя; врéменно.

Tymblak, v. Temblak.

Tym czasem, **Tymczasowie**, **Tymczasowo**, *adv.* на врéмя, врéменно; **Tymczasowość**, –ści, *f.* врéменность; **Tymczasowy**, *adj.* врéменный.

Tynk, –u, *m.* штукатýрка; подмáзка; замáзка; **Tynkarz**, –a, *m.* штукатýрщикъ; бѣлильщикъ; **Tynkować**, *v. a.* штукатýрить, подмáзывать; **Tynkowanie**, –ia, *n.* штукатýрка; подмáзка; бѣлéніе. [тýра; настóй.

Tynktura, –y, *f. Chem.* тинк-

Typ, –u, *m.* типъ; первообразъ; образéцъ; *it.* лúтера; **Typograf**, –a, *m.* типографъ; типографщикъ; книгопечатникъ; **Typografia**, –ii, *f.* типографія; книгопечатня; **Typograficzny**, *adj.* типографическій. [звáтельная рѣчь.

Tyr, **Tér**, –u, *m.* кóлкія словá;

Tyrać, **Térać**, *v. a.* носúть, (износить), таскáть, истаскивать, истаскáть [на яр. платье]; v. Nadwerężać; – (majątek, czas), терáть, трáтить; v. Tracić; **Tyranie**, –ia, *n.* трáта.

Tyraljer, **Tyralier**, –a, *m.* тиральéръ, застрѣльщикъ.

Tyran, –a, **Tyranek**, –nka, *m.* тирáнъ, мучúтель; **Tyrania**, –ii, *f.*, **Tyraństwo**, –a, *n.* тирáнство;

Digitized by Google

мучительство; лютость; жестокость, свирѣпость; тиранство-ваніе; Tyranić, Tyranizować, *v. a.* тиранить; тиранствовать; поступать тирански; Tyranienie, Tyranizowanie, -ia, *n.* тиранство-ваніе; Tyranka, -i, *f.* тиранка; мучительница; Tyranobójca, -y, *m.* тираноубійца; Tyranobójstwo, -sko, -a, *n.* тираноубійство; Tyrański, Tyranny, *adj.* тиранскій, мучительскій; -skie, -sko, *adv.* тирански.

Tyras, -a, *m.* навозочная сѣть.

Tyrlarz, -a, *m.* плотникъ въ рудокопнѣ.

Tyrlica, (*Bot.*), v. Krzyżownik.

Tyryaka, v. Dryjakiew'.

Tysiąc, -a, *m. num. card.* тысяча; tysiącami, тысячами; по тысячамъ; потысячно; Tysiącletni, Tysiącoletni, *adj.* тысячелѣтній; Tysiącnóg, -oga, *m. H. n.* (*scolopendra*), тысяченогъ, [насѣкомое]; Tysiącznictwo, -a, *n.* тысяченачаліе; Tysiącznik, -a, *m.* тысящникъ, тысяченачальникъ; Tysiączny, Tysiącny, *num. ord.* тысячный, тысящный. [кращенія.

Tytel, -tla, *m.* титло, знакъ со-

Tytuł, -u, *m.*, Tytulik, -a, *m. dim.* титулъ, (наименованіе, означающее достоинство, санъ); *видъ, предлогъ; титулъ книжки, заглавіе, титулъ книги; §. co po tytule, kiedy nic [*abo* pustki] w szkatule, v. *sub:* Szkatuła; ubieganie się za tytułem, za tytułami, исканіе титуловъ, почестей; алчность къ чинамъ; tytuł srebra, *Chem.* проба серебра; Tytularny, *adj.* титулярный; tytularny radzca, титулярный совѣтникъ; Tytularz, -a, *m.* титулярникъ, [книга]; Tytułować, *v. a.* титуловать, придавать титулъ; величать по чину или по достоинству; Tytułowanie, -ia, *n.* титулованіе; Tytułowy, *adj.* титульный.

Tytuń, Tytoń, Tutuń, -niu, *m.* листовой, курительный табакъ; тютюнъ; tytuń palić, kurzyć, курить табакъ; Tytuniarz, -a, *m.* куритель табаку; табачникъ, табачникъ; охотникъ курить табакъ; Tytuniowy, *adj.* табачный, табачный; tytuniowy worek, кисетъ; tytuniowa machina do ciągnienia dymu przez wodę, кальянъ; вязка листовъ tytuniowych, нашуша.

Tywon, Tywuń, v. Ciwun.

Tyzana, Tyzanna, -y, *f. Med.* тизана; ячная вода; ячменный взваръ.

Tyzbier, v. Taśbir.

U.

U, *praep.* (*c. Gen.*), у; byłem wczoraj u niego, я вчера былъ у него; u Boga to w ręku, это зависитъ отъ воли Божіей.

U! *interj.* у! уа!

U-, [слитно съ глаголами=] у-; (от-); на пр. (pić) upić się (пить) упиться; tonął kilka razy, ale nie utonął, тонулъ нѣсколько разъ, но не утонулъ; (iść, chodzić, идти, ходить) ujść, uchodzić, уйти, уходить; (łamać) ułamać, (ломать) уломать, уломать, отломать, отломить.

Uaksamicić, *v. a. perf.* покрыть, обтянуть бархатомъ.

Ubać się, *v. r. perf.* напугаться.

Ubaczać, Ubaczyć, *v. a.* усматривать, усмотрѣть; - się, *v. r.* осмотрѣться, опомниться; v. Upatrzyć, Upatrywać.

Ubadać, v. Ubość. [wać.

Ubankietować, v. Bankieto-

Ubarwiać, *v. a. impf.*, Ubarwić, *v. perf.*, v. Barwić. [kować.

Ubarwiczkować, v. Barwicz-

Ubawa, v. Zabawa.

Ubawiać, *v. a. impf.*, Ubawić, *v. perf.* 1. убавлять, убавить, сбавить, уменьшать, уменьшить, умалять, умалить; 2. ubawić, забавить, увеселить, утѣшить; v. Bawić.

Ubezpieczać, *v. a. impf.*, Ubezpieczyć, *v. perf.* обезпечивать, обезпечить; обнадеживать, обнадежить; обезопасить; предохранять; - się, *v. r.* увѣриться, удостовѣриться; Ubezpieczenie, -ia, *n.* обезпеченіе; обнадеженіе; удостовѣреніе; увѣреніе; увѣренность.

Ubić, *v. a. perf.*, Ubijać, *v. impf.* 1. убить, убивать, уколачивать, уколотить, трамбовать, дѣлать ровнымъ, гладкимъ посредствомъ битья; утаптывать, утоптать; ubijać ziemię, убивать, утаптывать землю, уравнивать; - (jajka), разбить, растолочь; 2. убивать, убить, умерщвлять, лишать кого-либо жизни; * колотить, укокошить кого; ubijać się o co, домогаться чего, искать чего; v. Bić.

Ubicie, Ubijanie, -ia, *n.* убитіе; убивка, убиваніе, трамбованіе, убіеніе, умерщвленіе.

Ubiedz, Ubieżeć, Ubiegać, Ubiegnąć, *v. a. & n.* Ubiegiwać, *v. frequ.* убѣгать, убѣжать; истекать; проходить; опередить; прежде кого приходить; нападать нечаянно [на непріятеля]; ubiegać się o co z kim, бѣжать въ запуски; * соревновать кому въ чемъ; ubiegać się za kim, за сѣмъ, гоняться; ubiegać się za sławą, домогаться славы.

Ubiednać, Ubiedzić, *v. a.*, - kogo, убѣждать, убѣдить кого.

Ubiedzanie, Ubiedzenie, -ia, *n.* убѣжденіе.

Ubieg, -u, *m.* полетъ; мимошествіе; теченіе, истеченіе; ubieg czasu, истеченіе времени.

Ubiegać, v. Ubiedz.

Ubieganie, v. Ubieżenie.

Ubielać, Ubielić, v. Bielić.

Ubieleć, v. Bieleć.

Ubierać, *v. a. impf.*, Ubrać, *v. perf.* 1. убирать, убрать; украшать, украсить; наряжать, нарядить; одѣвать, одѣть; 2. отбирать, отобрать, уменьшать, уменьшить; 3. ubrać co, спрятать что; Ubieracz, Ubiornik, -a, *m.* убирщикъ, v. убиратель; Ubieraczka, -i, *f.* уборщица; v. убирательница; Ubieralnia, -i, *f.* уборная, туалетная, гардеробная; Ubieranie, Ubranie, -ia, *n.* 1. убираніе; украшеніе; наряженіе; нарядъ; *it.* ubranie, одѣжда, платье; *it.* обувь; 2. отбираніе, уменьшеніе; 3. ubranie, спрятаніе.

Ubieżeć, v. Ubiedz; Ubieżenie, Ubieganie, -ia, *n.* убѣганіе, убѣжаніе, *etc.*, v. *verb.* Ubiedz; po obieżeniu mili, пробѣжавъ милю; dla ubieżenia go, чтобы его опередить; ubieganie się o co, - за сѣмъ, стремленіе къ чему; домогательство; исканіе; соревнованіе; ubieganie się za sławą, исканіе славы; славолюбіе.

Ubijać, v. Ubić.

Ubijacz, -a, *m.* трамбующій, убивающій землю.

Ubijaczka, -i, *f.* 1. убивающая землю; 2. убійца (*f.*); 3. = Ubijak, *m.* (tłuk do ubijania ziemi), убивалка, трамбовка, колотушка.

Ubijanie, -ia, *n.* убиваніе; v. Ubicie.

Ubijca, -y, *m.* убійца.

Ubiór, -oru, *m.* 1. отнятіе; уменьшеніе; 2. уборъ, убраство, нарядъ; одѣяніе, одежда, платье; ubiór na konia, конскій уборъ; конская сбруя, збруя; шоры.

Ubiorek, -rka, *m. Bot.* арфуга полевая; дикій кресс.

Ubity, *part. p.* убитый; v. Ubić.

Ubłądzić, v. Błądzić.

Ubłagać, (v. Błagać), *v. a.* умолить, умилостивить, упросить; -gacz, -galnik, -a, *m.* умилостивитель; -galnia, *f.*, -galnica, -y, *f.* очистилище; -galny, -gliwy, *adj.* умолительный; умилостивительный; умолимый; ofiara ubłagalna, жертва умилостивленія; жертва очистительная; жертва очищенія; -ganie, -ia, *n.* умоленіе, умилостивленіе; -ganność, -ści, *f.* склонность къ умоленію; -gany, *part. p.* умоленный; умилостивленный; *it.* v. Ubłagalny.

Ubliżać, *v. a. impf.*, Ubliżyć, *v. perf.* оскорблять, оскорбить; обижать, обидѣть; вредить; унижать; Ubliżanie, Ubliżenie, -ia, *n.* оскорбленіе, обиваніе, обида, врежденіе, униженіе; Ubliżyciel, -a, *m.* оскорбитель, обидчикъ, вредитель. [v. Błocić.

Ubłocenie, Ubłocić, *v. a. perf.*,

Ubłogosławić, v. Błogosławić.

Ubluszczyć, *v. a. perf.* обвать плющемъ.

Digitized by Google

Ubocz, -y, *f.*, **Uboczie**, -a, *n.* всё что находится на бóку, на стороне; мѣсто съ бóку, со стороны; боковáя дорóга; заблужденіе; z uboczy, съ бóку; со стороны; кóсвенно; na uboczu, на бокъ; на сторону; **Uboczny**, *adj.* боковóй, сторóнній; отдалённый; посторóнній; случáйный, посрéдственный; uboczna droga, боковáя дорóга; окóльная дорóга; просёлочная дорóга; uboczne drzwi, боковáя дверь; uboczna brama, боковáя ворóта; uboczny dochód, посторóнній дохóдъ.

Ubogacać, **Ubogacić**, v. **Bogacić**.

Ubogi, *adj.*, (**Ubożsy**, *a. compar.*; *propr.* & *) убóгій, бѣдный, скýдный; неимýщій; недостáточный; dom ubogich, szpital dla ubogich, домъ [для призрѣнія] бѣдныхъ; богадѣльная, убóжница; **Ubogo**, *adv.* убóго, бѣдно, скýдно; ubogo żyć, жить убóго, бѣдно; **Ubogość**, -ści, *f.* убóжество, бѣдность, скýдность; **Ubogusieńki**, **Ubogusteńki**, *adj.* убóгонькій, бѣдненькій, скудненькій, скудненькій, очень убóгій, бѣдный, скýдный.

Ubolewać, *v. n.* – nad kim, nad czém, сожалѣть, сострадáть, сооболѣзновать; скорбѣть; **Ubolewanie**, -ia, *n.* сожалѣніе, сострадáніе, сооболѣзнованіе.

Ubórzyć, v. **Uburzyć**.

Ubość, **Ubóść**, **Ubadać**, *v. a.* удáрить рогáми, бодýть, бостú, бодéть; * трóнуть, трóгать, огорчáть, огорчáть, чувствáтельно оскорбúть, §. задѣть кого за живóе.

Ubóstwiać, **Ubóstwić**, *v. a.* боготворúть, обоготворúть, обожáть, обожúть, воздавáть честь, подобáющую божеству; * обожáть, чрезмѣрно, любúть, почитáть; **Ubóstwiony**, *part. p.* обожённый; **Ubóstwianie**, **Ubóstwienie**, -ia, *n.* боготворéніе, обожáніе; * обожáніе.

Ubóstwo, -a, *n.* убóжество, бѣдность, скýдность, нищетá; *collect.* бѣдные, убóгіе люди; *it.* v. Chudoba; przywieść kogo do ubóstwa, привéсть кого въ бѣдность, довéсть кого до нищетú [*abo* до нищенства]; §. пустúть по-міру.

Ubożeć, *v. n.* *imp.*, **ubożeć**, *v. perf.* убóжить, обубóжить, бѣднúть, обѣднúть, приходúть въ скýдность, становúться убóгимъ; обнищевáть, обнищáть; впадáть, впасть въ нищетý.

Ubożuchny, **Ubożuchski**, v. **Ubogusieńki**.

Ubożyć, *v. a.* *imp.*, **ubożyć**, *v. perf.* убóжить, дѣлать убóгимъ, приводúть, привéсть въ бѣдность, въ скýдность; приводúть, привéсть въ бѣдное состоáніе; довóдить, довестú до нищетú; разорúть, разорúть кого

Ubrać, v. **Ubierać**.

Ubramować, *v. a. perf.*, v. **Bramować**.

Ubranie, v. **Ubieranie**.

Ubrany, *part. p.* убранный, *etc.*, v. **Ubrać**, **Ubierać**; **Ubrano**, *adv.* убýрно, нарядно.

Ubrdać, **Uburdać**, *v. a. perf.*, – sobie co, набúть себѣ гóлову мечтáми; взять себѣ въ гóлову несбýточныя дѣлá.

Ubroczenie, **Ubroczyć**, (*v. a. perf.*), v. **Broczyć**.

Ubronić, v. **Obronić**, **Bronić**.

Ubrudzenie, -ia, *n.* замарáніе; запáчканіе; оскверненіе; **Ubrudzić**, *v. a. perf.* замарáть; запáчкать; загáдить; изгáдить; осквернúть. [kować.

Ubrukować, *v. a. perf.*, v. **Bru-**

Ubryzgać, **Ubryzgać**, *v. a. perf.* забрúзгать; v. **Bryzgać**. [kować.

Ubrysować, *v. a. perf.*, v. **Bry-**

Ubudować, v. **Budować**.

Uburdać, v. **Ubrdać**.

Ubyć, ubył, *fut.* ubędę, ubędzie, *v. n. perf.*, **Ubywać**, -wał, wam, *v. frequ.* убýть, убывáть, уменьшúться, уменьшáться, умалúться, умалúться, убавлúться; (o wodzie:) убýть, убывáть, упáсть, упадáть, понизиться, понижáться; (o księżycu:) ущерблúться; ubywa sił, сúлы уменьшáются; księżyc zaczyna ubywać, лунá начинáетъ ущерблúться; лунá [*abo* мѣсяцъ] на ущербѣ; wody już dużo ubyło, водú многó ужé убýло; **Ubycie**, **Ubywanie**, -ia, *n.* убýль, убýвка, убывáніе, умалéніе, уменьшéніе; – sił, убýль сúлъ; – księżyca, ущербъ, ущербленіе лунú; – wody, пониженіе, убýль, убывáніе водú.

Ubyły, *adj. part.* убылій.

Ubyt, -u, **Ubytek**, -tku, *m.* убýль, убýтокъ; умалéніе, уменьшéніе; ущербъ; **Ubytkowy**, *adj.* убýточный. [**Ubycie**.

Ubywać, **Ubywanie**, v. **Ubyć**,

Ucadzić, **Ucedzić**, *v. a. perf.* ущадúть, ущѣживать.

Ucaleć, **Ucalić**, *v. a. perf.*, v. **Caleć**, **Calić**. [kować.

Ucałkować, *v. a. perf.*, v. **Cał-**

Ucałować, *v. a. perf.* поцѣловáть; v. **Całować**.

Ucéć, **Ucéciwość**, **Ucéciwy**, v. **Ucecić**, **Ucecíwość**, **Ucecíwy**.

Ucedzenie, -ia, *n.* ущѣжéніе.

Uchadzać, **Uchodzić**, v. **Ujść**.

Uchaty, **Uszaty**, *adj.* ушáстый, имѣющій большія ýши.

Uchędożyć, *v. a. perf.*, v. **Chędożyć**.

Uchlipać, **Uchlipnąć**, *v. a. perf.* – czego, отхлёбнуть.

Uchlustać się, *v. r.* замарáться, запáчкаться, забрúзгаться, загрязнúться; * напиться до-пьяна.

Uchmielić, *v. a. perf.* положúть во что хмѣлю, нахарúть чего съ хмѣлемъ; * – kogo, напоúть кого до-пьяна.

Ucho, -a, *n.*, (*pl.* uszy, *gen.* uszu), ýхо, (*pl.* ýши, *gen.* ушéй); po uszy, по ýши; по гóрло; вдóволь; (on) ma wszystkiego po uszy, у него всего вдóволь, *abo* по ýши; §. у него всего по гóрло; у него полнá чáша; ma długów po uszy, * онъ по ýши въ долгáхъ; §. онъ въ долгý, какъ въ шелкý; dać komu po uszach, * дать кому заýшину [*abo* оплеýху, пощёчину]; po uszach dostać, * получúть заýшину [*abo* оплеýху, пощёчину]; wziąć kogo za uszy, * схватúть кого зá ýши; nadstawiać, -wić uszy, nastawiać, -wić uszu, или ucha, приклонúть, приклонúть ýхо; слушáть со вниманіемъ; nastorzyć, nastroїć uszy, насторожúть ýши; слушáть со вниманіемъ; навострúть ýши; съ любопытствомъ ожидáть чегó-либо; szeptać komu do ucha, шептáть комý нá ýхо; mimo uszu puszczać, * пропускáть мимо ушей; on to jedném uchem słucha, a drugiém wypuszcza, у него óто въ одно ýхо входúтъ, а въ другóе выходúтъ; natrzeć komu uszy, (myć komu głowę), намýлить комý гóлову; сдѣлать комý выговоръ; brzmienie *abo* piszczenie w uszu, шумъ въ ушáхъ; bolenie uszu, боль въ ушáхъ; ýшная боль *abo* болѣзнь; *Eccl. si.* ухоболѣні; *it.* uszy (u statku jakiegoe, *np.* u kotła, *etc.*), ýши [на пр. у котла, *etc.*]; *it.* рýчка; uszy u bomby, ýши у бóмбы; uszy armatne, ýши у пýшки; v. **Delfiny**; ucho, uszko igłane, игóльное [*abo* иглянное] ушкó; uszy serca, *Anat.* ýшка сéрдца; ýшка сердéчныя; ucho (w książce, zagięta karta), загнóбъ.

Uchod, **Uchód**, -odu, *m.* ухóдъ, ухóдка, ухождéніе; óтступъ; отступлéніе; ретирáда.

Uchodzenie, -ia, *n.* ухождéніе; v. **Uchodzić**. [бѣглецъ.

Uchodzień, -dnia, *m.* умлецъ,

Uchodzić, **Ujść**, *v. n.* уходúть, уйтú, удалúться, отступúть; убѣгáть, убѣжáть; утекáть, миновáть; скрывáться, скрýться; uchodzi co, живётъ, годúтся; uchodzić za co, слыть, почитáться, быть признавáему какóвымъ-либо; mur uchodzi, стѣна сохрáняется.

Uchować, *v. a. perf.* сохранúть, сберéчь; *it.* воскормúть, воспитáть; – kogo, * избáвить кого отъ чего; uchowaj Boże! сохрани Богъ!

Uchraniać, v. **Chronić**.

Uchron, -u, *m.*, **Uchrona**, -y, *f.*, **Uchronek**, -nka, *m.*, **Uchronka**, -i, *f.* *dim.* убѣжище, пристанище; prawna uchrona, отговóрка, возраженіе [въ судѣ].

Uchronić, *v. a. perf.* – kogo

Digitized by Google

od czego, избавить кого отъ чего; **Uchronić się**, *v. r. perf.*, **Ukraniać się**, *v. r. impf.* czego, избѣжать, избѣгнуть, избѣгать, избавляться; *it.* v. Chronić.

Uchronny, Uchroniony, *adj.* избѣжный.

Uchudnąć, v. **Chudnąć**.

Uchwała, -y, *f.* постановленіе, рѣшеніе, опредѣленіе; **Uchwalić**, -lać, *v. a.* опредѣлять, рѣшать, установить; утвердить, утверждать; **Uchwalenie, Uchwalanie**, -ia, *n.* опредѣленіе.

Uchwycić, Uchwytać, *v. a.* ухватить, хватая взять, хватать; **uchwycić się**, схватиться; - się, życia, sposobu jakiego, принять какой нибудь образъ жизни.

Uchwyt, -u, *m.* схваченіе.

Uchybiać, Uchybić, *v.n.* не попадать, не попасть; прошибаться, прошибиться; - w czém komu, оставить, не отдавать что кому принадлежитъ; v. *sub:* Chybić; **Uchybienie**, -ia, *n.* проступокъ, ошибка; оскорбленіе.

Uchylać, Uchylić, *v. a.* отгибать, отогнуть; отклонять, отклонить; отдвигать, отодвинуть; отвращать, отвратить; уничтожать, уничтожить [законъ, приговоръ, наказаніе]; - kogo z urzędu, оставить кого отъ должности; - się od czego, уклониться, увернуться отъ чего избѣжать.

Uciąć, Ucinać, *v. a.* усѣчь, усѣкать; отрѣзать; - kogo, * уязвить, тронуть кого колкими словами; uciąć komu rękę, głowę, отрубить, кому руку, голову.

Uciągać, Uciągnąć, *v.a.* утащить, потащить, утянуть, сдвинуть; v. Ciągnąć.

Uciążać, Uciążyć, Uciężyć, *v. a.* отягощать, отяготить; v. Obciążać; * угнетать, притѣснять, обременять, отягощать.

Uciążliwość, -ści, *f.* отягощеніе, обремененіе, угнетеніе.

Uciążliwy, *adj.*, -wie, *adv.* тягостный, трудный, обременительный.

Uciichać, Uciichnąć, v. Cichnąć, *sub:* Cichacz.

Uciec, v. **Uciekać**.

Uciecha, -y, *f.* утѣха, увеселеніе, удовольствіе; z uciechą, съ удовольствіемъ. [ченіе.

Uciecie, -ia, *n.* усѣченіе, отсѣ-

Ucieczka, -y, *f.*, **Ucieczenie, Uciekniecie**, -ia, *n.*, **Ucieczka**, -i, *f.* побѣгъ, бѣгство; убѣжище, прибѣжище; pomagać komu do ucieczki, способствовать [*abo* помогать] кому къ побѣгу; содѣйствовать чьему побѣгу.

Uciekać, Uciec, Uciekнąć, *v. n.* протекать, протечь, проходить; миновать; убѣжать, убѣгать; uciekać się do kogo, прибѣгать, имѣть прибѣжище къ кому; uciekając przed orłem, wpadliśmy na sępy, v. *sub:* Orzeł.

Uciekacz, -a, *m.* бѣглецъ.

Uciekanie, Uciekniecie, -ia, *n.* бѣгство, побѣгъ.

Uciemiężać, Uciemiężyć, v. **Ciemiężyć**.

Uciemiężyciel, -a, *m.* обременитель, притѣснитель, угнетатель.

Uciemnić, *v.a. perf.*, v. Ciemnić *sub:* Ciemnawo.

Ucienić, *v. a. perf.*, v. Cienić.

Ucierać, Utrzeć, *v. a.* утирать, утереть; растирать, растереть; utrzeć gębę, nos, утереть ротъ, носъ; utrzeć nos świecy, сощипнуть, снять со свѣчи; utrzeć co na proszek, истереть [*abo* растереть что въ порошокъ; ucierać drogę do czego, прокладывать дорогу къ чему; * отстаивать кому дорогу къ чему; utarta droga, проложенная [*abo* пройтая] дорога; объѣзженная дорога; торная дорога; - kogo, * образовать кого; - komu rogów, * стереть, сломать рогъ; сбить кому-либо рога; уничижить гордость; обезсилить; **Ucieracz**, -a, *m.* утирающій что-либо, кто утираетъ и проч. (v. Ucierać); - świecy, снимающій со свѣчи, щикальщикъ, щикатель; **Ucieraczka**, -i, *f.*, **Ucieradło**, -a, *n.* щипцы; **Ucieralny**, *adj.* утирательный, служащій для утиранія; **Ucieranie**, -ia, *n.* утираніе, утирка; растираніе; v. *verb.* Ucierać.

Ucierpieć, *v. n.* претерпѣть, пострадать; v. Cierpieć.

Ucieszać, Ucieszyć, *v.a.* утѣшать, утѣшить, обрадовать, повеселять, увеселять, веселить, забавлять, забавить, потѣшать; ucieszyć się, (*v. r.*) обрадоваться; утѣшаться, утѣшиться; **Ucieszniik**, -a, *m.* шутникъ; забавникъ; **Ucieszność**, -ści, *f.* утѣшность; **Ucieszny, Ucieszony**, -a,-e, *adj.*, **Ucieszнie, Ucieszno**, *adv.* утѣшный, утѣшительный; потѣшный; забавный, веселый, шутливый; *adv.* утѣшно, утѣшительно; потѣшно; **Ucieszyciel**, -a, *m.* утѣшитель; **Ucieszycielka**, -i, *f.* утѣшительница.

Ucinać, v. **Uciąć**.

Ucinek, -nka, *m.* отрѣзокъ; отрывокъ; * колкое словцо.

Ucisać, Uciesać, *v. a. perf.* утесать, утесывать; v. Ciesać.

Ucisk, -u, *m.* утѣсненіе, притѣсненіе, угнетеніе, гоненіе.

Uciskać, Uciснąć, *v. a.* жать, прижать; гнесть, угнесть; тѣснить; притѣснять; утѣснять; утѣскать, угнетать; отягчать, отягощать; **Uciskanie, Uciśnienie**, -ia, *n.* утѣсненіе; утѣсненіе, угнетеніе, гоненіе.

Uciszać, *v. a. impf.*, **Uciszyć**, *v. perf.* утишать, утишить; укрощать, укротить; усмирять, усмирить; успокоивать, успокоить; - się, *v. r.* успокоиваться, успокоиться; утишаться, утишиться; uciszyć się, (uciichnąć), утихнуть, успокоиться; uciszyło się, утихло.

Uciszenie, -ia, *n.* утишеніе; успокоеніе; uciszenie powietrza, тишь; безвѣтріе; - morskie, тишь на морѣ; тишь; - umysłu, душевное спокойствіе; спокойствіе духа.

Uciszyciel, -a, *m.* утишитель; усмиритель; **Uciszycielka**, -i, *f.* утишительница; усмирительница.

Uciułać, *v. a. perf.*, v. Ciułać.

Uckać, Uckніenie, v. **Cknąć**, *etc.* [głować.

Ucnglować, *v. a. perf.*, v. Cu-

Ucukrować, Ucukrzyć, *v. a. perf.*, v. Cukrować. [wać.

Ucumować, *v. a. perf.*, v. Cumo-

Ucywilizować, *v. a. perf.*, v. Cywilizować. [v. Uczyć.

Uczący, *part. a.* обучающій;

Uczaić się, v. **Przyczaić się, Zaczaić się, Czaić się**.

Uczalnia, -i, *f.* учебная комната. [rować.

Uczarować, *v. a. perf.*, v. Cza-

Uczątek, -atka, *m.* участокъ; часть чего нибудь.

Uczęszczać, v. **Uczęszczać**.

Uczatować, *v. a. perf.* подстерѣчь; схватить, поймать; v. Czatować.

Uczcenie, -ia, *n.* оказываніе почтенія; оказ. чести; оказ. почестей; **Uczcić**, *v. a. perf.* удостоить, почтить, оказать честь, воздать честь, почтеніе; uczciwszy uszy, съ позволенія сказать, не оскорбляя слуха; **Uczciciel**,-cielka, v. **Czciciel**, -cielka; **Uczciwe**, -ego, *s. n.* доброе, честное дѣло; **Uczciwie**, *adv.* честно; добросовѣстно; благопристойно; *cfr.* & v. Uczciwy; **Uczciwość**, -ści, *f.* честность; благопристойность; *cfr.* **Uczciwy**, *adj.* честный, добросовѣстный, праводушный; почтенный, достойный почтенія, уваженія; *it.* цѣломудренный, непорочный, невинный; благопристойный, порядочный; **Uczczenie**, -ia, *n.* оказываніе, изъясненіе почтенія, оказываніе чести, оказываніе почестей; v. Uszanowanie, Poszanowanie.

Uczelnik, v. **Uczyciel**.

Uczeń, *gen.* ucznia, *m.* ученикъ;

Uczenie, -ia, *n.* ученіе, учебное; наука; - się, изученіе; termin uczenia się, (czas nauki), доучка; **Uczennica**,-y, *f.* ученица; **Uczenność**, **Uczliwość**, -ści, *f.* учебность; **Uczenny, Uczliwy**, *adj.* ученый.

Uczepiać, *v. a. impf.*, **Uczepić**, *v. perf.*, v. Czepiać.

Uczernić, *v. perf.*, v. Czernić.

Uczerpać, Uczerpnąć, *v. a.* учерпывать, учерпнуть.

Uczerstwić, *v. a. perf.*, v. Czerstwić. [wienić.

Uczerwienić, *v. perf.*, v. Czer-

Digitized by Google

Uczesać, Uczesać, *v. a. perf.* – kogo, расчесать, причесать кого, вычесать кому голову; v. Czesać.

Uczęścić, Uczęściać, *v.a.* участвовать въ чёмъ; принимать, принять участіе въ чёмъ; **Uczestnica, Uczestnica,** –y, *f.*, **Uczestniczka, Uczęstniczka,** –i, *f. dim.* участница, соучастница; **Uczestnictwo, Uczęstnictwo,** –a, *n.* участіе, соучастіе, участвованіе, соучаствованіе; **Uczestniczyć, Uczęstniczyć,** *v. a.* участвовать въ чёмъ; быть участникомъ, соучастникомъ въ чёмъ; **Uczestnik,** –a, *m.* участникъ, участвователь, соучастникъ, сопричастникъ, общникъ; сообщникъ; *Gram.* uczestnik, (*participium*), причастіе; **Uczęstność,** –ści, *f.* участіе, соучастіе; **Uczęstny, Uczestniczy,** *adj.*, **Uczęstnie,** *adv.* участный, причастный, сообщничій.

Uczestować, *v. a. perf.*, v. Czestować.

Uczęszczać, † **Uczęszczać,** *v. n.* учащать; часто гдѣ бывать, часто ходить, посѣщать, навѣщать; **Uczęszczanie,** –ia, *n.* учащеніе; частое гдѣ бываніе; посѣщаніе, навѣщаніе.

† **Uczliwość, Uczliwy,** v. Uczenność, Uczenny.

Uczłonkowany, *adj. part.* членосоставной; составленный изъ многихъ членовъ.

Uczoność, –ści, *f.* ученость.

Uczony, *part.* ученый; –, –ego, *s. m.* ученый [человѣкъ].

Uczta, –y, *f.* пиръ, пиршество, угощеніе.

Uczstować, v. Biesiadować, Bankietować; **Uczstowy,** v. Biesiadny, Biesiadowy.

Uczuć, Uczuwać, *v. n.* чувствовать, ощущать, ощутить; **Uczucie,** –ia, *n.* чувство, чувствованіе, ощущеніе; **Uczuciowy,** *adj.* чувственный.

Uczyć, *v. a.* учить; обучать; tego uczy zdrowy rozum, этому учитъ здравый разсудокъ; szkoda uczy rozumu, бѣда учитъ разуму; – się, *v. r.* учиться, обучаться чему, изучать что; **Uczyciel, Uczelnik,** –a, *m.* учитель; **Uczycielka,** –i, *f.* учительница.

Uczycielski, Uczycielstwo, v. Nauczycielski, *etc.* [школа.

Uczylisko, –a, *n.* училище.

Uczynek, –nku, *m.* дѣло, дѣяніе, дѣйствіе, поступокъ; bez uczynku, безъ успѣха; bezuczynkowo; na gorącym uczynku złapać, v. *sub:* Gorący; dobry, miłosierny uczynek, доброе, благотворительное дѣло; благотворительный подвигъ; uczynek małżeński, cielesny, соитіе.

Uczynić, *v. a. perf.*, v. Czynić.

Uczyniciel, –a, **Uczyńca,** –y, *m.*, v. Sprawca.

Uczynkowy, *adj.* дѣятельный; самимъ дѣломъ произведенный.

Uczynność, –ści, *f.* услужливость, готовность къ услугамъ; благодѣяніе, благодѣтельность.

Uczynny, *adj.*, –nie, *adv.* услужливый; благодѣтельный, благотворительный.

Udać, Udawać, *v. a.* выдать, выдавать, сбыть съ рукъ, издержать [монету за какую цѣну]; представить, представлять; показывать видъ будто; притворяться, притворяться; udawać chorego, притворяться больнымъ; udawać głupiego, притворяться дуракомъ; прикидываться дуракомъ; §. напускать на себя дурь; wielkiego udawać pana, разыгрывать роль барина; играть роль знатнаго господина; играть важную роль; udawać kogo za (*пр.* mądrego, *etc.*), представлять кого [на пр. будто онъ мудрый и проч.]; udawać kogo, do kogo, доносить на кого несправедливо; обвинять кого ложно; udawać się za..., притворяться, выдавать себя за...; – się gdzie, отправиться куда; – się do kogo, обратиться, отнестися къ кому; прибѣгать [адресоваться] къ кому; – się do czego, посвящать себя чему; служить къ чему; *іт.* удаваться, удаться, счастливиться, случаться удачно, успѣшно, по желанію; udaje mi się co, мнѣ удается; – się w co, удаваться; удаться; подобно быть кому; быть похожимъ на кого-либо видомъ, нравомъ, свойствами; пристать, приличу быть.

Udanie, Udawanie, –ia, *n.* 1. притворство; 2. udanie, поддѣлка; 3. udanie się gdzie, отбытіе.

Udany, *adj. part.* 1. притворный, лицемѣрный; 2. удачный, удачливый, успѣшный, счастливый; 3. вымышленный.

Udaremniać, Udaremnić, *v. a.* уничтожать, уничтожить; воспрепятствовать; разстроить.

Udarować, Udarzyć, *v. a.* одарить, надѣлить, наградить; v. Darować, Darzyć; **Udarowanie, Udarzenie,** –ia, *n.* одареніе; v. *verb.* Udarować.

Udarty, *part. p.*, v. Udrzeć.

Udatność, –ści, *f.* ловкость, пристойность, пріятная наружность, благопристойность; **Udatny,** *adj.*, –nie, *adv.* ловкій, пріятный, благопристойный; статный, осанистый; пригожій, благовидный, имѣющій пріятную, прекрасную наружность; удатный, удалый; (*cfr.* Zdatny); *іт.* притворный, лицемѣрный.

Udawać, v. Udać.

Udawacz, –a, *m.*, **Udawca,** –y, *m.* 1. лицедѣй, актеръ; 2. притворщикъ, лицемѣръ; 3. v. Zmyślacz.

Udawić, *v. a. perf.* удавить; задавить; – się, *v. r.* удавиться.

Udawiciel, –a, *m.* удавщикъ.

Udawienie, –ia, *n.* удавленіе.

Udawiony, *part. p.* удавленный; задавленный; udawione bydlę, давленина; *cfr.* удавленина.

Udecydować, v. Decydować.

Udeptać, Udeptywać, *v. a.* утоптать, утаптывать, умять; v. Deptać; **Udeptanie, Udeptywanie,** –ia, *n.* утоптаніе, утаптываніе.

Uderzać, Uderzyć, *v. a.* (*propr.* & *) ударять, ударить; наносить, нанести ударъ; бить; колотить; поражать, поразить; uderzyć kogo, ударить кого; толкнуть кого; дать кому толчокъ; – na kogo, нападать, напасть на кого; (*o segarze:*) uderzyć, бить, выбить, пробить; – w bębny, бить въ барабанъ; uderzyć się, (*v. r.*), удариться; piorun uderzył w wieżę, громъ ударилъ въ башню; **Uderzanie, Uderzenie,** –ia, *n.* ударение, ударъ; uderzenie wiatru, порывъ вѣтра.

Udo, –a, *n.*, **Udziec,** –dźca, *m.*, **Udko,** –a, *n. dim.*, **Udzik,** –a, *m. dim.* бедро, ляжка, лямка.

Udobruchać, *v. a. perf.*, v. Dobruchać.

Udolć, *v. a.* нѣсколько, надоить, удоить; **Udoj,** –ju, *m.* удой.

Udojrzalić, Udoźrzalić, *v. a.* сдѣлать зрѣлымъ, спѣлымъ.

Udolność, Udolny, v. Zdolność, Zdolny.

Udoskonalać, Udoskonalić, v. Doskokonalić, Wydoskonalić.

Udoświadczyć, v. Doświadczyć.

Udowodnić, *v. a. Jur.* доказать; **Udowodnienie,** –ia, *n.* доказательство.

Udowy, *adj.* бедерный; бедренный; kość udowa, бедерная кость; подвздошная кость; костреная кость.

Udrapać, Udrapować, Udrapywać, Udrapnąć, *v. a.* царапать, царапнуть, оцарапать, исцарапать.

Udręczać, Udręczyć, *v. a.* (*propr.* & *) удручать, удручить; мучить, томить; v. Dręczyć.

Udręczenie, –ia, *n.* мученіе; мука, мучительство.

Udrepcić, *v. a.* утоптать, умять; v. Drepcić.

Udry, na Udry z kim iść, схватиться съ кѣмъ за волосы, таскать другъ друга за волосы, драться.

Udrzeć, Udzierać, *v. a.* содрать, сдирать, ободрать, обдирать; – kogo, содрать съ кого; взять съ кого лишекъ болѣе надлежащаго; **Udarcie, Udzieranie,** –ia, *n.* собраніе, обдираніе.

Udusić, *v. a.* удушить, удавить.

Udusiciel, –a, *m.*, удавщикъ.

Udusicielka, –i, *f.* удавщица.

Digitized by Google

Uduszenie, -ia, *n.* удушéніе, удавлéніе, удáвка; v. Dusić.
Udysponować, v. Dysponować.
Udziać, v. Dziać.
Udział, -u, *m.*, **Udziałek**, -łku, *m. dim.* часть; дóля; удѣлъ; - wojska, часть вóйска; дивизія; отрядъ.
Udziałać, *v. a. perf.* сдѣлать, учéнить, произвéсть.
Udziałowy, -a, -e, *adj.* частный; удѣльный; дивизіóнный.
Udziec, v. Udo.
Udzielać, **Udzielić**, *v. a.* удѣлáть, удѣлúть; надѣлáть, надѣлúть; сообщáть, сообщúть.
Udzielność, -ści, *f.* независимость; **Udzielny**, *adj.* удѣльный; независимый, самовлáстный; особенный, отдѣлéнный отъ прóчихъ.
Udzierać, v. Udrzeć.
Udzik, v. Udo.
Udźwignąć, *v. a. perf.* поднáть, приподнáть, смочь, имѣть силъ нести что.
Uf, **Ufiec**, v. Huf, Hufiec.
Ufać, *v. n.* уповáть, надѣяться, довѣрáть; w Bogu ufać, уповáть на Бóга.
Ufałdować, *v. a. perf.*, v. Fałdować. [**Ufny**, **Ufność**.
Ufale, **Ufałość**, **Ufały**, v.
Ufanie, -ia, *n.* уповáніе.
Ufarbować, *v. perf.*, v. Farbować.
Ufejdać, *v. perf.*, v. Fejdać.
Ufiec, v. Hufiec.
Ufloryzować, v. Floryzować.
Ufnal, -a, *m.* подкóвный гвоздь.
Ufny, **Ufały**, **Dufały**, **Ufliwy**, **Dufliwy**, *adj.*, **Ufnie**, **Ufale**, **Dufale**, **Ufliwie**, *adv.* увѣренный; благонадёжный; довѣрáющій; вѣрный; **Ufność**, **Dufność**, **Ufałość**, **Dufałość**, -ści, *f.* уповáніе; надéжда; довѣріе; довѣренность; pokładać ufność w kim, w czém, уповáть на кого, на что; mieć ufność do kogo, do czego, имѣть довѣріе къ кому, къ чему.
Ufolgować, *v. perf.*, v. Folgować. [mować.
Uformować, *v. perf.*, v. For-
Ufortunić, *v. perf.*, v. Fortunić.
Ufortyfikować, *v. perf.*, v. Fortyfikować. [wać.
Ufrasować, *v. perf.*, v. Frasować.
Ufryzować, *v. perf.*, v. Fryzować. [wać.
Ufundować, *v. perf.*, v. Fundo-
Ugadać, **Ugadnąć**, **Ugadywać**, v. Zgadnąć. [Zgadnienie.
Ugadnięcie, **Ugadnienie**, v.
Ugadzać, **Uogodzić**, *v. a. & n.* попáсть, попадáть [въ цѣль]; - komu, угождáть, удовлетворáть кому; ugodzić się, (*v. r.*), договóръ одѣлать, условиться, согласиться, договорúться. [mować.
Ugalonować, *v. perf.*, v. Galo-
Ugalować, *v. perf.*, v. Galować.
Uganiać, **Ugonić**, *v. a.* угонáть, угнáть; догонáть, гнáться за кѣмъ; настигáть, настúчь; пріобрѣсть, достáть, достúгнуть; uganiać się za kim, za czém, гнáться; старáться получúть; uganiać się z kim, сшибáться, сражáться (съ кѣмъ).
Ugarać, *v. impers.* ugara mię, мнѣ становúтся жáрко; меня безпокóитъ.
Ugarnirować, *v. perf.*, v. Garnirować.
Ugas, -u, *m.*, v. Gaszenie.
Ugasić, **Ugaszać**, *v. a.* угасúть, угашáть; ugasić pragnienie, утолúть жáжду.
Ugasnąć, v. Zgasnąć, Gasnąć.
Ugaszenie, -ia, *n.* угашéніе, погашéніе, утушéніе.
Ugaszczać, **Ugościć**, *v. a.* угощáть, угостúть; **Ugoszczenie**, -ia, *n.* угощéніе.
Ugiąć, **Uginać**, *v. a.* угнýть, угибáть; нагнýть, нагибáть; - się, *v. r.* опускáться; гнýться; осѣсть; поднáть плáтье.
Ugładzać, **Ugładzić**, v. Gładzić. [жéлтая, желѣзная óхра.
Ugier, -gru, *m.* óхра, вóхра;
Ugiać, v. Ugiąć.
Ugłaskać, **Ugłaskować**, **Ugłaskawać**, *v. a.* погладить; успокóить; сдѣлать кротким, укротúть. [гóлодомъ.
Ugłodniały, *adj.* изнурéнный
Ugłodnieć, v. Wygłodnieć.
Ugnać, v. Uganiać.
Ugniatać, **Ugnieść**, *v. a.* ужимáть, ужáть; унимáть, умáть.
Ugnić, **Ugniwać**, *v. n.* изгнúть, прогнúть, перегнúть.
Ugniecenie, **Ugniecienie**, -ia *n.* угнéтéніе; v. Ugniatać.
Ugniewać się, *v. r.* разгнѣвáться, разсердúться.
Ugnieździć się, *v. r. perf.*, v. Gnieździć się.
Ugniły, *adj. part.* изгнúлый, загнúлый, перегнúлый, прогнúлый, сгнúвшій.
Ugnoić, *v. perf.*, v. Gnoić.
Ugoda, -y, *f.* мировáя сдѣлка; договóръ, уговóръ, условіе; согласіе [о цѣнѣ].
Ugodliwy, **Ugodny**, *adj.* склóнный къ примирéнію; угóдный.
Ugodność, -ści, *f.* угóдность.
Ugodzić, v. Ugadzać.
Ugoić, *v. perf.*, v. Goić.
Ugolić, *v. perf.*, v. Golić.
Ugonić, **Ugnać**, **Uganiać**, *v. a.* догнáть, достúчь, поймáть; v. Uganiać.
Ugor, **Ugór**, *gen.* ugoru, *m.* паръ, паровóе пóле; **Ugorny**, **Ugorowy**, *adj.* паровúй; **Ugorować**, *v. a.* оставлять подъ паръ; оставáться въ парý.
Ugorzeć, *v. n.* загорѣть, обмéчься, сгорѣть.
Ugościć, *v. a.* угостúть, угощáть; **Ugoszczenie**, -ia, *n.* угощéніе.
Ugotować, *v. perf.*, v. Gotować.
Ugrabić, v. Grabić & U-.
Ugranicze, **Pogranicze**, -a, *n.* погранúчіе.
Ugrząć, *v. a. impf.*, **Ugrzęyć**, *v. a. perf.*, **Ugrząnąć**, *v. semelf.*, v. Grząyć. [щáть.
Ugrozić, *v.a.* угрозúть, постра-
Ugruntować, *v. a.* утвердúть, основáть; v. Gruntować.
Ugryść, **Ugryzmąć**, *v.a.* угрúзть, укусúть; **Ugryzek**, -zka, *m.* откушéнный, отгрызенный кусóкъ; кóлкое слóво, кóлкость; **Ugryzienie**, -ia, *n.* угрызéніе, укушéніе.
Ugrzać, *v. a.* угрѣть; согрѣть, нагрѣть; v. Zagrzać.
Ugrzązać, **Ugrzęznąć**, *v. a.* угрязнуть, угрязáть; **Ugrzęznienie**, -ia, *n.* угрязáніе. [Haftować.
Uhaftować, **Uhawtować**, v.
Uhamować, v. Hamować.
Uheblować, *v. a. perf.* вúстрогать, вúстружить; v. Heblować.
Uiścić, **Uiszczać**, *v. a.* исполнить, совершúть, привéсть въ дѣйствіе; uiścić się, *v. r.* устоáть въ своёмъ слóвѣ, сдержáть своё слóво; v. Iścić & Prawdzić.
Ująć, *v. a. perf.*, **Ujmować**, *v. impf.* схватúть, схвáтывать, взять; снимáть, снять; отнáть; убáвить, убавлúть, уменьшúть, уменьшáть, † уáти, унимáти; * взяти [сéрдце]; пріобрѣсть чью мúлость, дружбу; снискáть себѣ чью дружбу; - się za kim, (za czém), вступúться за кого, (за что); заступáться за кого, ходáтайствовать; ująć komu obroku, *etc.*, v. Obrok (§).
Ujadać, v. Ujeść.
Ujadowić, *v. perf.*, v. Jadowić.
Ujarzmiać, *v. a. impf.*, **Ujarzmić**, *v. perf.* порабощáть, порабóтать, покорúть, приводúть, привéсть подъ иго, возложúть иго; v. Podbić; **Ujarzmiciel**, -a, *m.* порабóтитель, покорúтель; v. Podbijacz; **Ujarzmicielka**, -i, *f.* порабóтительница, покорúтельница; **Ujarzmienie**, -ia, *n.* порабощéніе, покорéніе, завоевáніе.
Ujątek, -tku, *m.* ýмъ; отбáвка, убáвка.
Ujawić, *v. perf.*, v. Jawić.
Ujazd, -u, *m.* тѣсный вúѣздъ, отъѣздъ.
Ujechać, **Ujachać**, **Ujeżdżać**, *v. a.* уѣхать, уѣзжáть; отлучúться, удалúться; проѣхать, проѣзжáть; ujechać milę, проѣхать мúлю; - na bok z drogi, уклонúться нá сторону съ дорóги; ujeżdżać konia, **Ujeździć**, уѣзживать, уѣздить, объѣзживать, объѣздить лóшадь; ujeżdżać, ujeździć drogę, уѣзживать, уѣздить дорóгу, многою ѣздою урáвнивать, углáживать; **Ujechanie**, -ia, *n.* отъѣздъ, вúѣздъ; v. Ujeżdżanie.
Ujęcie, -ia, *n.* ýтіе, убавлéніе, уменьшéніе; *it.* рукóятка; v. verb. Ująć & Ujątek.
Ujednać, **Ujednywać**, *v. a.* до-

Digitized by Google

стать [уговоромъ]; доставлять [кому или себѣ]; v. Wyjednać.

Ujednoczyć, *v. a. perf.*, v. Jednoczyć.

Ujedwabiać, Ujedwabić, *v. a.* обвивать, обвить, обтягивать, обтянуть шёлкомъ; * стараться обмануть кого ласкательными словами.

Ujemność, -ści, *f.* вычитаніе, убавленіе; отрицательность, отрицательное количество или величина; **Ujemny**, *adj.*, **Ujemnie**, *adv.* уёмный, вычитаемый; отрицательный, *adv.* отрицательно.

Ujeść, Ujadać, Ujadować, *v. a.* (*propr.* & *) уѣсть, уѣдать, укусить, уязвить, уязвлять, кусить.

Ujętny, *adj.* чего удобно можно захватить; v. Ująć.

Ujęty, *part. p.* захваченный; v. Ująć.

Ujeżdżać, Ujeździć, v. *sub:* Ujechać.

Ujeżdżacz, -a, *m.* берейторъ.

Ujeżdżalnia, -i, *f.* манёжъ.

Ujeżdżanie, Ujechanie, -ia, *n.* уѣзжаніе, *отъѣзжаніе, отъѣздъ, выѣздъ; - konia, drogi, уѣзживаніе.

Ujma, -y, *f.* уёмъ; убавка, умаленіе, уменьшеніе, утіе.

Ujmować, v. Ująć.

Ujrzeć, Uźreć, *v. perf.* увидѣть; * очаровать, заговорить.

Ujść, uszedł, uszła, uszły, uśli, Uchadzać, v. Uchodzić.

Uk, -a, *m.* учёный, ученикъ.

Ukajać, Ukoić, v. Koić, Kajać (się).

Ukalać, *v. a. perf.* укалывать, уколоть; v. Kalać.

Ukalcynować, *v. perf.*, v. Kalcynować.

Ukamienować, Ukamienować, *v. perf.*, v. Kamienować.

Ukapturować, Ukapturzyć, *v. perf.*, v. Kapturzyć.

Ukarać, *v. perf.*, v. Karać.

Ukarmić, *v. perf.*, v. Karmić.

Ukąsać, Ukąsić, Ukęsować, *v. a.* укусить, укусывать; ukąsić, кусать, жалить; *язвить, колоть словами.

Ukaz, -u, *m.*, (Ukazka, -i, *f.*) указъ (въ Россіи), повелѣніе; *it.* появленіе.

Ukazać, Ukazywać, Ukazować, *v. a.* указать, указывать; *Jur.* доказать, представить доказательства; ukazać wekset, представить вексель; **Ukazacz, Ukaziciel, Ukażyciel**, -a, *m.* объявитель, предъявитель. [тельный.

Ukaźny, *adj.* явный, вразумительный; **Ukazywać**, v. Ukazać.

Ukęsać, Ukęsywać, v. Ukąsić.

Ukirzyć, *v. a.* **затемнить, покрачить.

Ukisić, Ukwasić, *v. a.* уксасить, наквасить.

Ukisnąć, Ukiśnieć, Ukwaśnieć, *v. n.*, **Ukisić się, Ukwasić się**, *v. r.* уксасть, уксисуть; **Ukiśnienie**, -ia, *n.* уксасіе.

Układ, -u, *m.* сложеніе, составленіе, порядокъ, расположеніе; смѣта; система, метода; - z kim, сдѣлка [съ кѣмъ]; - dobry, благоустройство, благоустроеніе; - powierzchowny, видъ, осанка, тѣлоположеніе; układ logarytmów, система логарифмовъ; układ róślin, система растеній.

Układać, v. Ułożyć.

Układacz, -a, *m.* кладчикъ; (*w drukarni:*) наборщикъ.

Układność, -ści, *f.* ловкость, проворность, оборотливость; угодливость; *it.* лицемѣрство; *it.* v. Składność; **Układny**, *adj.*, -nie, *adv.* ловкій, ухватливый, проворный; угодливый; лицемѣрный; систематическій. [wać.

Uklarować, *v. perf.*, v. Klaro-

Uklelć, *v. perf.*, v. Klelć.

Uklej, -i, **Uklejka**, -i, *f. H. n.* (*cyprinus alburnus*, sielawa), уклёя, уклейка, селёва, калинка; *it.* конюхъ.

Uklejenie, v. Klejenie.

Uklękać, Uklęknąć, v. Klękać, Klęknąć.

Uklepać, Uklepić, v. Klepać.

Ukłóć, Ukalać, *v. a.* уколоть; укалывать; v. Kłóć.

Ukłon, -u, *m.* поклонъ, [наклоненіе головы въ знакъ почтенія]; *it.* засвидѣтельствованіе почтенія, признательности; **Ukłonić się**, *v. r.* поклониться; v. Kłaniać się.

Ukłonienie się, -ia, *n.* поклоненіе, поклонъ.

Ukłonność, -ści, *f.* вѣжливость; учтивость; покорность; **Ukłonny**, *adj.* вѣжливый; учтивый; покорный. [potać.

Ukłopotać, Ukłopocić, v. Kło-

Ukłosić, *v. a.* покрыть колосьями.

Ukluć, Uklwać, v. Kluć, Klwać.

Ukuować, Ukuać, *v. perf.* *нажить намѣреніе сдѣлать что злое; v. Kuować.

Ukochać, *v. a. perf.* возлюбить, полюбить; **Ukochany**, *adj. part.* возлюбленный.

Ukoić, Ukajać, *v. a.* укротить, укрощать; успокоить, успокоивать; v. Koić.

Ukolonizować, *v. perf.*, v. Kolonizować. [rować.

Ukolorować, *v. perf.*, v. Kolo-

Ukołysać, *v. a. perf.* уложить, усыпить, улюлюкать; *успокоить, усмирить, утишить.

Ukontentować, *v. a. perf.* - kogo, удовольствовать; увеселять; **Ukontentowanie**, -ia, *n.* удовольствіе; v. Uciecha.

Ukopać, *v. a. perf.* отковать; всковать; выковать; *it.* оттолкнуть [ногами]; v. Kopać.

Ukora, -y, *f.* униженіе.

Ukoronować, *v. perf.*, v. Koronować.

Ukorzać, Ukarzać, Ukorzyć, *v. a.* унизить, унижать, смирять, смирить.

Ukos, -a, & -u, *m.* косость, косвенность; отлогость; na ukos, w ukos, z ukosa, ukosem, ukośnie, ukośno, *adv.* наискось; наискосокъ; косо; косвенно; *it.* ukos, сѣнокосъ; v. Pochyłość; **Ukośny**, *adj.* косій, косвенный; коссугольный; v. Pochyły.

Ukować, Ukuć, v. Kuć, Kować.

Ukracać, v. Ukrócić.

Ukradać, v. Ukraść.

Ukradka, -i, *f.*, **Ukradek**, -dka, *m.* украдка, крадка, воровство; похищеніе, утаеніе; **Ukradkiem, Kradkiem, Ukradką**, w Ukradki, *adv.* украдкою; украдомъ; тайкомъ; **Ukradkowy**, *adj.*, -wo, *adv.* тайный, сокровенный; **Ukradzenie**, -ia, *n.* похищеніе; v. *verb.* Kraść; **Ukradziony**, *part. p.* украденный, похищенный.

Ukraina, -y, *f.* (pogranicze), украина & украйна, † украй; область на краю государства; страна, прилежащая къ границѣ; порубежье & порубежіе; пограничіе; пограничное мѣсто; сумежіе; рубежъ; предѣлъ; граница.

Ukrainny, *adj.* украинный, (стоящій на границѣ, на рубежѣ), пограничный, порубежный, рубежный, лежащій при границѣ, при рубежѣ; прирубежный.

Ukrajać, Ukrawać, v. Ukroić.

Ukrajny, v. Ukrainny.

Ukraść, *v. a. perf.*, **Ukradać**, *v. impf.* украсть, украсти, украдѣти, похитить, похищать; - się, *v. r.* украсться; уйти украдкою; *it.* v. Kraść. [шать; *etc.* v. Krasić.

Ukrasić, *v. a.* украсить, укра-

Ukrasiciel, -a, *m.* украситель.

Ukrawać, v. Ukroić.

Ukręcać, Ukręcić, *v. a.* отвёртывать, отвернуть; крутить, скрутить. [Krochmalić.

Ukrochmalić, *v. perf.*, v.

Ukrócić, Ukracać, Ukrocywać, *v. a.* укоротить, укорачивать, дѣлать короче.

Ukrocić, Ukracać, *v. a.* укротить, укрощать, усмирять, усмирять; - się, v. Ukrotnieć; **Ukrociciel**, -a, *m.* укротитель, усмиритель.

Ukroić, Ukrajać, Ukrawać, *v. a.* отрѣзать, отрѣзывать; - komu kawałek chleba, отрѣзать кому кусокъ хлѣба.

Ukrop, -u, *m.* кипятокъ.

Ukropić, *v. perf.*, v. Kropić, Skropić.

Ukrotnąć, Ukrótnąć, Ukrotnieć, *v. n.* укротиться, усмириться.

Ukrótny, Ukrotny, *adj.* усмирённый, укротимый.

Ukruch, v. Ułomek.

Ukruszyć, *v. perf.*, v. Kruszyć.

Ukrwawić, Ukrwawienie, v. Krwawić, *etc.*

Ukryć, Ukrywać, *v. a.* укрыть,

Digitized by Google

укрывáть; сокрýть, сокрывáть; v. Kryć; **Ukrycie, Ukrywanie,** -ia, *n.* укрýтіе, укрывáніе; укрывáтельство; сокрýтіе, сокрывáніе; **Ukrywacz,** -a, *m.* укрывáтель; **Ukrywka,** -i, *f.* скрýтое мѣсто; скрытность.

Ukrzeplé, Ukrzepiać, *v. a.* укрѣпáть, укрѣплять; v. Krzepić, Pokrzepić; **Ukrzeplenie, Ukrzepianie,** -ia, *n.* укрѣплéніе; v. Krzepienie; **Ukrzepiciel,** -a, *m.* укрѣпитель.

Ukrzesać, Ukrzesić, *v. perf.*, v. **Krzesać**; *it.* v. Okrzesać, Obciąć.

Ukrzy-wdzenie, -wdzić, -wdziciel, -cielka, v. **Krzywdzić,** *etc.*

Ukrzyżować, -ował, *fut.* -uję, *v. a. perf.*, - kogo, распять, пригвоздить ко кресту; **Ukrzyżowanie,** -ia, *n.* распятіе на крестѣ; крéстное распятіе.

Ukseft, v. **Oxeft.**

Ukształcenie, Ukształcić, Ukształcać, Ukształtować, v. **Kształcić.**

Ukuć, *etc.*, v. **Ukować,** *etc.*

Ukusić, *v. a. perf.*, **Ukuszać,** *v. imp.* прикýшивать, отвѣдать, отвѣдывать; **Ukuszanie, Ukuszenie,** -ia, *n.* отвѣданіе, отвѣдываніе.

Ukuty, *part. p.* скóванный.

Ukwadrować, *v. perf.*, v. **Kwadrować.**

Ukwap, -u, *m.* 1. торопливость; опромéтчивость; 2. *Bot.* (*impia, graphalium*) сýченица; (*myosurus*), мышій хвостъ; **Ukwapić,** *v. a.* торопить, ускорить; - się, *v. r.* торопиться; много охóты имѣть къ чему; поспѣшить въ чёмъ; сдѣлать что опромéтчиво; **Ukwapliwość,** -ści, *f.* поспѣшность; торопливость; опромéтчивость; **Ukwapliwy, Ukwapny,** *adj.*, -wie, *adv.* поспѣшный; торопливый; опромéтчивый.

Ukwasić, *v. a.* укисить, укисивать, квасить; **Ukwasić się,** *v. r.*, **Ukwaśnieć,** *v. n.* укисáться; окислѣть.

Ukwiecać, Ukwiecić, *v. a.* украшáть, украсить цвѣтáми.

Ul, -a, *m.* 1. улéй; *fig.* w ul dmuchać, *воспламенять, возжигáть раздóръ; 2. *Med.* v. Fistula.

Ulać, Ulewać, *v. a.* улить, уливáть; отлить, отливáть; вылить, выливáть [метáлы].

Uląc się, v. **Ulęknąć się.**

Ułacniać, Ułatwiać, Ułacnić, Ułatwić, Ułacwiwać, *v. a.* облегчáть, облегчить; **Ułatwienie,** -ia, *n.* облегчéніе.

Uładniać, Uładnić, *v. a.* украшáть, украсить; **Uładnianie,** -ia, *n.* украшéніе.

Uładować, 1. v. **Ładować**; 2. **Uładować,** *v. a.* привесть въ ладъ, въ порядокъ; устрóить; **Uładzenie,** -ia, *n.* устрóеніе; **Uładzić,** *v. a. perf.* устрóить, привесть въ порядокъ.

Ułagodzić, *v. perf.*, v. **Łagodzić.**

Ułakomić, *v. perf.*, v. **Łakomić.**

Ułam, -u, *m.* отлóмъ; ýламы, *pl.* валуны; гóлыки.

Ułamać, Ułamić, Ułamować, Ułamywać, *v. a.* ломить, ломивать.

Ułamek, v. **Ułomek,** -mku, *m.* отлóмокъ; кусóкъ чего; *Mathem.* дробь.

Ułamkowy, v. **Ułomkowy.**

Ułamować, *v. a.* обмять галуномъ. [**Ułamać.**

Ułamować, Ułamywać, v.

Ułan, -a, *m.* 1. Татáрскій князь; 2. ułan, Hułan, -a, *m.* улáнъ.

Ułański, *adj.* улáнскій; po ułańsku, по-улáнски.

Ułany, *part. p.* улéтый; вылитый.

Ułapić, *v. a.* поймáть; захватить.

Ułasić się, *v. r.* льстить комý унижéнно, подласкáться, приласкáться.

Ułaskawiać, Ułaskawić, v. **Łaskawić.**

Ułatać, v. **Ulecieć.**

Ułatać, v. **Łatać, Połatać.**

Ułatwiać, Ułatwić, v. **Ułacniać, Ułacnić.**

Ułatwienie, -ia, *n.* облегчéніе.

Ułazić, v. **Uleźć.**

Ulecieć, Ulatać, *v. a.* улетѣть, улетáть; упорхнуть; убѣжáть, убегáть, улизнуть; *изчезнуть, изчезáть, проходить.

Ulecować, v. **Lejcować.**

Uleczalność, -ści, *f.* излечимость, исцѣлимость; **Uleczny, Uleczony, Uleczysty,** *adj.* излечимый, исцѣлимый & исцѣлимый.

Uléczyć, *v. a. perf.* вылечить, излечить, исцѣлить.

Uledz, Ulegnąć, Ulegać, *v. n.* изнемóчь, изнемогáть, не снесть, не вýдержать; - komu, уступить, -пить; подлежáть; угождáть; **Ulegać się, Uleżeć się,** *v. r.* улегáться, улежáться; испóртиться отъ лежáнія; пролежáть; осѣсть; слéчься, плóтно собиться отъ лежáнія.

Uległość, -ści, *f.* покóрность; прéданность; повиновéніе; зависимость; уступчивость; **Uległy,** *adj. p.*, -gle, *adv.* покóрный, прéданный; подчинённый, зависимый.

Ulekczać, Ulekczyć, *v. a.* облегчить, облегчить, сдѣлать лёгче.

Ulekczanie, Ulekczenie, -ia, *n.* облегчáніе, облегчéніе.

Ulęknąć, v. **Lękać.**

Ulękać się, *v. r.*, - czego, испугáться, ужаснýться, устрашиться.

† **Ułęmować,** v. **Ułamać.**

Ulep, Julep, -u, *m.*, **Ulepek,** -pku, *m. Med.* юлепъ; v. Julep.

Ulepić, *v. a. perf.* вылѣпить, выклеивать [изъ глины, вóска и пр.].

Ulepszać, Ulepszyć, *v. a.* улучшáть, улучшить, исправить.

Ulepszanie, Ulepszenie, -ia, *f.* улучшéніе, исправленіе.

Ulewa, -y, *f.* лéвень, проливный дождь.

Ulewać, Ulać, *v. a.* уливáть, улить; выливáть, вылить [метáлы]; отливáть, отлить.

Uleżałka, -i, *f.* [вообще] всякій улежáвшійся, надгнилый плодъ, гнилушка; толокнянка, вязкая грýша.

Uleźć, Ułazić, *v. n.* уползти, уползáть; уйти, уходить; годиться.

Uleżeć, *v. perf.*, v. *sub:* **Ulegać.**

Ulga, -i, *f.* облегчéніе, льгóта, отрáда. [v. Lgnąć.

Ulgnąć, Ulnąć, *v. n.* увязнуть;

Ulica, -y, *f.*, **Ulicska,** -i, *f. dim.* улица, уличка; переýлокъ; ulica bez wyjścia, глухáя улица; глухóй переýлокъ; тупикъ; **Ulicznik,** -a, *m.* 1. бродягa, праздношатáющійся; 2. v. Pierzga (2); **Ulicowy, Uliczny,** *adj.* уличный; błoto uliczne, уличная грязь.

Ulik, -a, *m. dim.* (v. Ul) мáленькій улéй. [юлепъ; v. Julep.

Ulipek, Ulepek, -pku, *m. Med.*

Ulitować się, *v. r.* умилосéрдиться; *it.* v. Litować (się).

Ulizać, *v. a.* улизнýть; прилизáть, лизáніемъ пригладить; об-

Ulnąć, Ulgnąć. [ласкáть.

Ułoić, *v. perf.* усилить; v. **Łoić.**

Ułojenie, -ia, *n.* усилéніе.

Ułokać, *v. perf.*, v. **Łokać.**

Ułokować, *v. perf.* v. **Lokować.**

Ułomać, Ułomek, v. **Ułamać, Ułamywać, Ułamek, Ułamkowy.**

Ułomek, -mku, *m.* улóмокъ, отлóмокъ; отрывокъ; отломленный конёцъ нóжа и пр.; недостáтокъ на тѣлѣ; *Mathem.* дробь.

Ułomić, v. **Ułamać.**

Ułomkowy, -a, -e, *adj.* ломаный; дробный; ilości ułamkowe, дроби.

Ułomność, -ści, *f.* увѣчье, порóкъ, недостáтокъ [на тѣлѣ]; слабость [душѣ]; **Ułomny,** *adj.*, -nie, *adv.* увѣчный, имѣющій какóй-либо тѣлéсный недостáтокъ; горбáтый; слабый, нетвёрдый.

Ulot, -u, *m.* улётъ, улетѣніе.

Ulotnienie, -ia, *n.* улетýчиваніе.

Ulotność, -ści, *f.* летýчесть.

Ulotny, *adj.* летýчій, быстро проходящій, протекáющій.

Ułów, -owu, *m.* ловъ, лóвля, улóвъ, уловлéніе.

Ułowić, *v. a. perf.* уловить; *уловить, обольстить; v. **Łowić.**

Ulownica, -y, *f.* пчёльникъ; насѣка.

Ulowy, *adj.* улéйный; ulowe oko, летóкъ, летáкъ, очкó.

Ułożyć, Układać, *v. a.* уложить, уклáсть, укладывать [въ какóмъ нибудь порядку]; сложить, склáдывать; (*w drukarni:*) набирать; сочинять, -нить (какóе дѣло); układać co w umyśle swoim, предпринимать, умышлять; распорядить, устрóить; układać psa, konia, *etc.*, учить собáку, лóшадь и проч.; - się, *v. r.* ложиться; - się w сенѣ,

Digitized by Google

расположиться, распорядиться; – się kim o co, разсчитаться, учинить взаимную сдѣлку; – się w co, приноравливаться, приучиться; – się komu, унизиться предъ кѣмъ; похлебствовать кому; *it.* v. Składać.

Ultaj, v. Hultaj.

Ultyma, -y, *f.* послѣдняя обѣдня.

Ultymatum, *s. n. indecl.* ультиматъ; окончательное условіе; окончательное объясненіе; рѣшительное предложеніе.

Ulubić, Ulubować, *v. a.* полюбить, возлюбить; **Ulubienica**, -y, *f.* возлюбленная; наперсница; **Ulubienie**, -ia, *n.* полюбленіе, возлюбленіе; **Ulubieniec**, -ńca, любимецъ; возлюбленный; наперсникъ; **Ulubiony**, *part. p.* возлюбленный; любимый.

Ułuda, -y, *f.* прельщеніе, обольщеніе; лесть; обманъ; приманка.

Ułudzać, Ułudzić, *v. a. perf.* обольстить, прельстить, обмануть; v. Łudzić.

Ułudzenie, -ia, *n.* обольщеніе, прельщеніе, обманъ.

Ułupać, *v. a. perf.*, **Ułupować**, *v. freq.* отколоть, откалывать.

Ułupek, -pka, *m.* отколокъ, отщепокъ. [Ulga.

Ulżenie, -ia, *n.* облегченіе; v.

Ulżyć, Ulżywać, Ulżać, *v. a.* облегчить, -чать; убавить, убавлять [тягости]; подать кому отраду; **ulżący**, *part. a.* отрадный.

Um, *gen.* umu, *m.* умъ.

Umacniać, Umocnić, *v. a.* укрѣплять, укрѣпить; утверждать, утвердить, подтвердить; v. Mocnić; **Umocnienie**, -ia, *n.* укрѣпленіе.

Umaczać, Umoczyć, *v. a.* умачивать, умочить; v. Moczyć.

Umączyć, *v. a. perf.* замазать мукою; v. Mączyć. [wać.

Umaglować, *v. perf.*, v. Maglować.

Umalić, Umajać, *v. perf.*, v. Malić.

Umajętnić, *v. perf.*, v. Majętnić.

Umakać, v. Umoknąć.

Umalenie, -ia, *n.* умаленіе, уменьшеніе, убавка, убавленіе.

Umalić, *v. a. perf.* умалить, уменьшить, убавить.

Umalować, *v. perf.*, v. Malować.

Umamiać, Umamić, *v. a.* умамить, умамивать; v. Obmamić, Omamiać.

Umarcie, -ia, *n.* умертвіе, разлученіе съ жизнію, смерть, кончина. [мертвый.

Umarły, *part. p. & s. m.* умершій,

Umartwiać, Umartwić, v. Martwić; **Umartwienie**, -ia, *n.* умерщвленіе, изнуреніе; скорбь, оскорбленіе, досада; несчастіе, бѣдствіе; – ciała, умерщвленіе плоти; v. Zmartwienie.

Umarzać, Umorzyć, v. Morzyć.

Umasakować, *v. perf.*, v. Masakować.

Umatać, v. Umotać. [kować.

Umawiać, v. Umówić.

Umazać, Umazywać, *v. a.* марать, замарать, мазать; мачкать, запачкать, вымарать, зачеркнуть.

Umbra, -y, *f.* умбра; *it.* тѣнь [у живописцовъ].

Umbrela, Umbela, Umbrelka, -i, *f. dim.* заслонка отъ свѣчи; щитокъ; парасолькъ.

Umęczać, Umęczyć, Umęczony, v. Zamęczać, Zamęczyć, Zamęczony. [умственный.

Umialny, *adj.* изучительный,

Umiar, -u, *m.* размѣръ, сообразіе, соразмѣрность, соотвѣтственность [пропорціи]; *умѣренность; z umiarem, съ умѣренностію; умѣренно.

Umiar-kować, *v. a.* измѣрить; умѣрить; v. Miarkować; **-kowanie**, -ia, *n.* 1. умѣренность, воздержность, скромность; 2. **-kowanie**, *adv.* умѣренно; воздержно; скромно; **-kowany**, *adj.* умѣренный; воздержный; скромный.

Umiatać, v. Umieść.

Umieć, *v. n.* умѣть, знать.

Umiejętność, -ści, *f.* знаніе; свѣдѣніе; искусство; наука; ученіе.

Umiejętny, *adj.*, -nie, *adv.* знающій; свѣдущій въ чемъ; ученый; искусный; ловкій.

Umiękczanie, Umiękczenie, -ia, *n.* умягченіе; **Umiękczać, Umiękczyć**, *v. a.* умягчать, умягчить.

Umierać, v. Umrzeć.

Umierzić, v. Mierzić, **Omierzić**.

Umierzyć, *v. a. perf.* приноровить; сообразить; мѣстить во что.

Umieść, Umiatać, Umiotać, *v. a.* умѣсть, уметать; выместь, выметать; вычистить, вычищать.

Umieścić, *v. perf.*, v. Umieszczać, Mieścić. [Miesząć.

Umieszczać, *v. a.* размѣщать; v.

Umieszczać, Umieścić, *v. perf.* умѣщать, помѣщать, умѣстить, помѣстить; **Umieszczanie, Umieszczenie**, -ia, *n.*, **Umieszczka**, -i, *f.* умѣщаніе, умѣщеніе, помѣщеніе.

Umilać, Umilić, *v. a.* (*propr.* &*) услаждать, усладить, сдѣлать пріятнымъ, милымъ.

Umilkać, Umilknąć, *v. n.* умолкнуть, перестать говорить, утихнуть.

Umiłować, *v. perf.* возлюбить; **Umiłowanie**, -ia, *n.* возлюбленіе.

Umizg, -u, *m.*, **umizgi**, *pl.* ласка; наружный знакъ любви; любовныя дѣла; волокитство; любезничанье; **Umizgać się, Umizgnąć się**, *v. r.* волочиться за кѣмъ; любезничать; **Umizgacz, Umizgant, Umizgus**, -a, **Umizgać, Mizgać**, -sia, *m.* волокита; **Umizgalska**, -iéj, *f.* кокетка, щеголиха; **Umizgalstwo**, -a, *n.* волокитство; кокетство.

Umkliwy, *adj.* увертливый, скорый, быстрый, проворный.

Umknąć, Umykać, *v. a.* отодвинуть, отдвигать, увесть, уведсть; украсть; убегать; уйти, уходить; уклониться, -няться; – się, *v. r.* уклониться, -няться отъ чего; отдвигаться; уступать; удаляться; удаляться; дать тягу; убѣжать.

Umleć, *v. perf.*, v. Mleć.

Umłócić, *v. perf.*, v. Młócić.

Umłócenie, -ia, *n.*, **Umłot**, -u, *m.* умолотъ, вымолотъ; количество вымолоченнаго зерна.

Umłotny, *adj.* умолотный; скорый при молотѣніи; обильный зерномъ.

Umniejszać, *v. a. impf.*, **Umniejszyć**, *v. perf.* уменьшать, уменьшить, умалять, умалить, убавлять, убавить; **Umniejszanie, -szenie**, -ia, *n.* уменьшеніе, умаленіе, убавленіе, убавка.

Umnożenie, -ia, *n.* умноженіе.

Umnożyć, *v. a. perf.* умножить.

Umny, *adj.* умный, разумный.

Umocnić, v. Umacniać.

Umocnienie, -ia, *n.* укрѣпленіе.

Umocować, Umocowywać, *v. a.* укрѣпить, утвердить; – kogo, уполномочить; **Umocowany**, *adj.* уполномоченный, повѣренный; **Umocowanie**, -ia, *n.* укрѣпленіе; уполномоченіе; довѣренность.

Umoczyć, v. Umaczać.

Umodlenie, -ia, *n.* умоленіе.

Umodlić, *v. a. perf.* умолить.

Umoknąć, Umakać, *v. n.* умокнуть, умокать; v. Moknąć.

Umolestować, *v. perf.*, v. Molestować.

Umor, -u, *m.* (умôръ), умора; сильное напряженіе; do umoru, na umor, на смерть, до смерти.

Umorzenie, -ia, *n.* умореніе.

Umorzyć, Umarzać, *v. a.* уморить, уморить, умертвить, умерщвлять; *погасить, погашать, прекратить, прекращать; umorzyć kogo głodem, уморить кого голодомъ; – prawo, pretensye, уничтожить право, требованія; **Umorzyciel**, -a, *m.*, **-rzycielka**, -i, *f.* умертвитель (*m.*), умертвительница (*f.*).

Umotać, *v. a. perf.* умотать; *привесть въ замѣшательство; затруднить.

Umowa, -y, *f.*, **Umówka**, -i, *f. dim.* договоръ, согласіе, уговоръ, условіе; взаимное объясненіе; *it.* umowa, завѣтъ.

Umówić, Umawiać, *v. a.* согласиться, соглашаться, сговориться; – się, *v. r.* договориться, уговориться, уговариваться.

Umówiny, -in, *f. pl.* соглашеніе; заключеніе договора.

Umówny, Umowny, *adj.* условный, договорный, условленный, договоромъ назначенный, опредѣленный; **Umownie**, *adv.* по уговору, по условію.

Umrocenie, -ia, *n.* помраченіе; v. Mrocenie; **Umroczyć**, *v. a. perf.* помрачить; v. Mroczyć.

Umrozić, Umrażać, *v. a.* само-

Digitized by Google

różnić, zamorażywać; **Umrożenie**, -ia, *n.* zamorożenie.

Umrzeć, Umierać, *v. n.* umerétz, umirátz; – z głodu, umerétz, umirátz sz gólodu; – z pragnienia, umirátz otz zażdy; *it.* umierać ze śmiechu, pomirátz, umirátz co smiżu; **Umarły**, *adj. part. & s. m.* umérmiż, mértvyż; §. nie pomoże krukowi mydło, ani umarłemu kadzidło, *etc.*, v. *sub:* Kadzidło. [*v. perf.*, v. **Murzyć**.

Umurzać, *v. impf.*, **Umarzyć**, **Umuskać**, *v. perf.*, v. **Muskać**.

Umyć, Umywać, *v. a.* (*propr.* &°), umítz, umivátz; v. **Myć**.

Umycie, Umywanie, -ia, *n.* umítie, umivánie; **umywanie nóg** (w wielki czwartek), umivánie nogz, *Eccl.* umoénie nogz.

Umykać, v. **Umknąć**.

Umylić, *v. perf.*, v. **Mylić**.

Umysł, -u, *m.* duhz, duszá, mysl, óbraz mísleń, umz; úmsełz; namérenie, vidz; przedpiítie, v. Zamiar; wielkość umysłu, velikodúśie; z umysłu, (umyślnie), sz úmslomz, sz namérenieмz, narócno, umíślenno.

Umyślać, Umyślić, Umyśliwać, *v. a.* umyslátz, umísletz, zadúmatz, samísletz; predpiítz; vídumatz; vímysletz; predpoložátz vz umz; **Umyślnie**, *adv.* umíślenno; narócno; sz úmslomz; sz namérenieмz; **Umyślność**, -ści, *f.* umíślenność; *cfr.* **Umyślny**, *adj.* umíślennyй; narócnyй; **Umyslowy**, *adj.* úmstvennyй; duhóvnyй; dumévnyй.

Umyty, *part. p.* umítyй.

Umywać, v. Umyć.

Umywadliwy, -ln, *f. pl.* nomóи; nedmíлki; **Umywadlnik, Umywalnik**, -a, *m.*, **Umywalnia**, -i, **Umywalnica**, -y, *f.*, **Umywadło**, -a, *n.* umiválnikъ; umiválnica; umiválnyй tazz; umiválnaя lóxanz; rukomóínikъ; **Umywalny**, *adj.* umiválnyй.

Unarzać, v. **Unurzyć**.

Unaszać, v. **Unieść, Unosić.**

Uncya, -yi, *f.* úmcia; unzz.

Uncyowy, *adj.* unzevúй.

Unędznić, v. **Znędznić.**

Unia, -ii, *f.* úmia; soedinénie; **Uniacki**, *adj.* uniítskiй; unítskiй.

Unieść, Unosić, Unaszać, *v. a.* unésztz, unosítz; unosítz, otorvátz; sderžátz; bítz vz óxlaxz, udermátz čto; dmigátz, dmínutz; unésztz, unosítz, uvlečtz, uvlekátz; unésztz, unosítz, noxítitz [dzvíku]; unosić ptaka, vynosítz ptíku; priíčátz lóvčuю ptíku kz lóvu; unosić co, snosítz, terpítz; – się, *v. r.* nosítsa; narátz [kakz ptíca na vózdux]; vozno-sítsa; podnimátsa, -nítsa; *nornátsa, uvlekátsa; bítz vnz sebá; **Uniesienie, Unoszenie**, -ia, *n.* unesénie, unemínie; vosximénie; uvlečénie; vostorženie; gorátčnostz, zamálčivostz.

Unieśmiertelnić, *v. a. perf.* obezsmértitz; sdélatz bezsmértnymz; uvzkovéčitz.

Unieszczęśliwić, Unieszczęśliwiać, *v. a.* sdélatz kogó neschastnýmz, neschástnymz.

Uniewinniać, Uniewinnić, *v. a.* oprávdivatz, oprazdátz; – się, *v. r.* oprávdivatsa, oprazdátsa, dokázivatz, dokazátz svoю právotu, nevínnostz; **Uniewinnienie**, -ia, *n.* oprazdánie.

Uniewolić, *v. perf.*, v. **Niewolić.**

Uniform, -u, *m.* mundír.

Uniformowy, *adj.* mundírnyй.

Unikać, v. **Uniknąć.** [czemnić.

Unikczemnić, *v. perf.*, v. **Nick-**

Uniknąć, Unikać, *v. a.* izbížnutz, izbížátz; uklonítsa, uklonítsa; udalítsa, udalítsa; ustronítz; **Uniknięcie, Unikanie**, -ia, *n.* izbížánie; uklonénie; ustronénie.

Unita, -y, *m.* uníítz.

Uniwersał, -u, *m.* univerzál; oglaménie; cirkulárnaя grámota, kóeю sozívali senatóroz na selmz. [nyй; v. Powszechny.

Uniwersalny, *adj.* univerzál-

Uniwersum, *s. n. indecl.* vselénnaя; mírz.

Uniwersytecki, *adj.* universitétskiй; **Uniwersytet**, -u, *m.* universitétz.

Uniżać, Uniżyć, *v. a.* (*propr.* &°) unižátz, unížitz; **Uniżenie**, -ia, *n.* 1. unižénie; 2. unizenie, *adv.* unižénno; sz unižéniemz; nokórno; nokórnížime; **Uniżoność**, -ści, *f.* unižénnost; nokórnost; **Uniżony**, *part. p.* unižénnyй; (nokórnyй), nokórnížimiй; **uniżony sługa**, nokórnížimiй slúga.

Unosić, v. **Unieść.**

Unosiciel, -a, *m.* nexitátel.

Unoszenie, v. **Uniesienie.**

Unterlejtnant, -a, *m.* podporúčnikz.

Unteroficer, Unteroficier, -a, *m.* úntera-oficérz; v. urádnikz; v. Kapral.

Unurzać, Unarzyć, v. **Zanurzać, Nurzyć.** [Obyczaić.

Uobyczajać, Uobyczaić, v.

Upad, -u, *m.*, **Upadek**, -dku, *m. dim. Jur.* urónz, tráta, notéra; upadek, uxádokz; upadénie; uxádz; zaxlučénie; do upadu, na upad, do kráйnosti; przyjść do upadku, razoráitsa; upad na majątku, notéra imínia.

Upadać, Upaść, *v. n.* uxadátz, upastz; uxadátz, prokadátz; uxadátz, ubavlítsa [kakz ríxa, vodá]; upotukítsa, nogrížitz; *Jur.* prosróčenu bítz; uničtóžitsa.

Upadły, *adj. part.* uxályй; uxályй.

Upadnięcie, Upadnienie, -ia, *n.* uxaénie, uxadánie; v. Upad.

Upajać, v. **Upoić.**

Upakować, *v. perf.*, v. **Pakować.**

Upał, -u, *m.* znoй, žará.

Upalać, Upalić, *v. a.* opalátz, -lítz; obžigátz, obžéčz; otžigátz, otžéčz.

Upamiętać, Upamiętywać, *v. a.* obrazúmitz, uvžigátz, vsosbétitz, privésti vz raskáanie; – się, *v. r.* obrazúmitsa, opomínitsa, opámitovatsa; (przyjść do siebie), ocnutsa, ocnutsa, ocutsovatsa.

Upamiętniać, Upamiętnić, *v. a.* délatz, sdélatz nezabvénnymz.

Upartość, -ści, *f.* uprámstvo; unérstvo; **Uparty**, *adj.*, **Uparcie, Uparto**, *adv.* uprámyй, unórnyй.

Uparzyć, *v. perf.*, v. **Parzyć.**

Upasać, v. **Upaść.**

Upaść, 1. *v. n.* upastz, sxalítsa; v. Upadać; 2. **Upaść, Upasać**, otkormítz, otxárnivatz, utyčnítz, utyčnítz.

Upatrek, -trka, *m. Bot.* (*eupatorium*), konopélnikz; noscbónikz.

Upatrywać, Upatrzyć, *v. a.* usmátrivatz, usmotrétz; vzglínutz, vzglídivatz; smotrétz na čto; izbírátz, izbírátz, vzbírátz, vzbírátz.

Upchać, Upchnąć, v. **Pchać.**

Upędzać, Upędzić, v. **Pędzić, Uganiać**; – się, *v. r.*, – na czém, (*propr.* &°) gnítsa za čímz.

Upełnomocniać, Upełnomocnić, *v. a.* upolnomóčivatz, upolnomóčitz; **Upełnomocnienie**, -ia, *n.* upolnomóčenie; **Upełnomocniony**, *part. p.* upolnomóčennyй.

Upełzać, Upełznąć, *v. n.* upolzátz, upálzivatz, upólztz.

Uperfumować, *v. a. perf.* nadumítz, naprísxatz duxámi; – się, *v. r.* nadumítsa; naprísxatz seбá duxámi.

Upętać, *v. a. perf.* (*propr.* &°) upútatz; sputátz; skovátz; nutátz, zaplestí, zanútatz vz délo.

Upewniać, Upewnić, *v. a.* uvérátz, uvéritz; zavérátz, zavérítz; udostovérátz, udostovérítz; **Upewnienie**, -ia, *n.* uvérénie, zavérénie, udostovérénie.

Upiąć, Upinać, *v. a.* prikolótz, pripínitz, pripínivatz.

Upić, Upijać, *v. a.* upítz, upivátz; otpítz, otpivátz; – się, *v. r.* upítsa, upivátsa, napítsa do-pьяna; *oslepítsa, obolsítsa.

Upiec, *v. a.* upéčz; v. Piec.

Upieczenie, -ia, *n.* upečénie.

Upieczony, *part. p.* upečénnyй.

Upiękniać, Upiększać, Upiękrzać, Upięknić, Upiększyć, Upiękrzyć, *v. a.* uxrašátz, uxrásitz; **Upiękniemie, Upiękrzenie**, -ia, *n.* uxrašénie, uxrásenie, xarášz.

Upierać, v. **Uprzeć się.**

Upierzać, Upierzyć, *v. a.* operátz, operítz; osénatz pérьmi; snabdítz pérьmi; okrílatz.

Upierzyca, v. **Upior**, **Upierzyca.** [v. Upiąć.

Upięty, *part. p.* upinžennyй;

Upijać, v. **Upić.**

Digitized by Google

Upilnować, *v. a. perf.* устерёчь; укараýлить; досмотрѣть; v. Pilnować. [отнилить.

Upiłować, *v. a. perf.* унилить;

Upinać, v. Upiąć.

Uplor, Uplór, -ora, *m.*, Uplerzyca, -y, *f.* упиръ, [замнáръ].

Upity, *part. p.* 1. упитый; 2. пьяный; 3. упоенный. [wać.

Upiżmować, *v. perf.*, v. Piżmo-

Upładzać, v. Upłodzić.

Upłakać, *v. a.* выплакать; - się, *v. r.* наплакаться. [szeyć.

Upłaszczyć, *v. perf.*, v. Płaszczyć.

Uplątać, v. Uplesć.

Uplątać, *v. a. perf.* (*propr.* &) запутать, спутать, впутать, вплесть; - się, *v. r.* спутаться; смѣшаться; сбиться съ дороги.

Upław, -u, *m.*, **Upławy**, -ów, *pl. Med.* мѣсячное; upławy białe, бѣли, [родъ женской болѣзни]; v. Białopłynienie; upławem, (= strumieniami), v. Chlustem.

Upławić, v. Pławić.

Upleceenie, **Uplecienie**, -ia, *n.* уплетеніе, сплетеніе; переплетеніе; **Upleciony**, *part. p.* уплетённый, сплетённый; переплетённый; v. Upleść.

Upleniać, **Uplenić**, *v. a.* уменьшать, уменьшить, умалить, умалить, истреблять, истребить.

Upleść, **Uplatać**, *v. a.* уплесть, уплетать, сплесть, сплетать, переплесть, переплетать; украшать переплетаніемъ; * запутать, спутать.

Upłodnić, **Upłodzić**, **Upłodniać**, **Upładzać**, *v. a.* уплодить, утобить, уплодоносить, оплодотворить, оплодотворять; положить начало плода; сдѣлать плодоносимъ; **Upłodnianie**, **Upłodnienie**, -ia, *n.* оплодотвореніе; **Upłodnieć**, *v. n.* уплодиться, утобить; сдѣлаться плодородимъ.

Uplet, -u, *m.*, **Upletka**, **Upleteczka**, -i, *f. dim.* плетёная работа; плетёнца; плетёнка; плетешокъ; *fig.* uploty, v. Pęta, Więzy.

Upłezić, *v. a. perf.* уползти; доползти чего кромѣротомъ.

Upleć, *v. a. perf.*, **Uplnąć**, *v. semif.*, **Uplwać**, *v. freqm.* заплевать, заплёвывать; оплевать, оплёвывать; **Uplucie**, **Uplwanie**, -ia, *n.* заплеваніе, заплёвываніе; оплеваніе, оплёвываніе.

Upluskać, *v. a. perf.* забрызгать; - się, *v. r.* забрызгаться; v. Opluskać. [Upluciе.

Uplwać, **Uplwanie**, v. Upluć,

Upłynąć, *v. n. perf.*, **Upływać**, *v. imp.* уплить, уплывать; проходить; миновать; протекать.

Upłynienie, **Upływanie**, -ia, *n.* уплитіе, уплываніе.

Upłynny, *adj.* скоро, [быстро] протекающій, проходящій.

Upocić, *v. a. perf.* покрить, замарать потомъ; привесть въ потъ.

Upodlać, **Upodlić**, v. Podlić.

Upodobać, *v. n.* полюбить; находить, найти удовольствіе въ чёмъ; upodobało mi się, это мнѣ понравилось; upodoba się komu co uczynić, угодно кому (с)дѣлать что нибудь; **Upodobanie**, -ia, *n.* удовольствіе; охота; склонность; желаніе; соизволеніе; произволъ; mieć w czém upodobanie, находить въ чёмъ удовольствіе; podług upodobania, какъ понравится; какъ угодно; **Upodobaniec**, -ńca, **Upodobany**, -ego, *m.* 1. любимецъ; 2. upodobany, *adj.* любезный, милый, нравящійся, пріятный, угодный.

Upogadzać, **Upogodzić**, *v. a.* утешить, утешить, успокоивать, успокоить.

Upoić, **Upajać**, *v. a.* упоить, напоить до-пьяна.

Upoj, -u, *m.* опьяненіе; упоеніе; пьянство; **Upojny**, *adj.* производящій хмель; **Upojony**, *part. p.* упоенный, напоенный, пьяный.

Upokarzać, **Upokorzyć**, *v. a.* усмирять, усмирить; уничижать, уничижить; унижать, унизить; покорять, покорить; - się, *v. r.* усмиряться, покориться; **Upokorzanie**, -rzenie, -ia, *n.* смиреніе, усмиреніе, покорность.

Upokoić, *v. a.* успокоить, успокоевать; **Upokojenie**, -ia, *n.* успокоеніе. [Upokarzać.

Upokorzenie, **Upokorzyć**, v.

Upolerować, *v. perf.*, v. Polerować. [liczkować.

Upoliczkować, *v. perf.*, v. Po-

Upoliować, *v. a.* убить на охотѣ.

Upominać, v. **Upomnieć**; **Upominacz**, -a, *m.* увѣщеватель, увѣщатель; **Upominalny**, *adj.* увѣщевательный; увѣщательный; **Upominek**, -nku, **Upominecznik**, -czka, *m. dim.* подарокъ, вещь подарённая для памяти; **Upominkować**, *v. a.* - kogo, одарить кого чѣмъ для памяти; **Upomnieć**, **Upominać**, *v. a.* увѣщать, увѣщавать; выговаривать, дѣлать выговоръ; напоминать, напоминать; - się czego, u kogo, требовать чего отъ кого; - się o dług, требовать уплаты долга; **Upomnienie**, **Upominanie**, -ia, *n.* увѣщаніе, увѣщаваніе; выговоръ.

Upor, **Upór**, -oru, *m.*, **Uporz**, -y, *f.*, **Upartość**, **Uporczywość**, **Uporność**, -ści, *f.* упорство, упрямство; **Uporczysto**, **Uporczywie**, **Upornie**, *adv.* упорно, упрямо; **Uporczysty**, **Uporczywy**, **Uporny**, **Uparty**, *adj.* упорный, упрямый, упорливый; **Upornica**, -y, *f.*, **Upornicka**, -i, *f. dim.* упрямица, упрямая, упорная женщина; **Upornik**, -a, *m.* упорникъ, упрямецъ, упорный, упрямый человѣкъ.

Uporządkować, *v. a. perf.* устроить, привести въ порядокъ.

Uposażać, **Uposażyć**, *v. a.* давать, дать приданое; надѣлять, надѣлить приданымъ; *it.* снабжать, снабдить, одарить; uposażyć córkę, дать приданое дочери; надѣлить дочь приданымъ; **Uposażanie**, **Uposażenie**, -ia, *n.* снабженіе; надѣленіе; дача приданаго.

Upośledzać, **Upośledzić**, *v. a.* пренебрегать, пренебречь; не уважать; ниже ставить; upośledziony, *part. p.* пренебреженный; upośledziony od natury, обиженный [онъ обиженъ] природою; [природа его обидѣла]; **Upośledzanie**, -dzenie, -ia, *n.* пренебреженіе. [v. Pospolicić.

Upospolicenie, **Upospolicić**,

Upoważniać, **Upoważnić**, *v. a.* - kogo do czego, уполномочивать, уполномочить кого на что, давать, дать кому довѣренность [*abo* полномочіе] на что; дать кому полное право на что.

Upoważnianie, **Upoważnienie**, -ia, *n.* уполномочиваніе; полномочіе; довѣренность; **Upoważniciel**, -a, *m.* уполномочивающій; довѣритель; **Upoważniony**, *part. p.* уполномоченный, довѣренный, полномочный. v. Obwiniać.

Upowić, **Upowinąć**, **Upowijać**,

Upowierzyć, *v. a.* удостовѣрить, утвердить, подтвердить, скрѣпить, засвидѣтельствовать.

Upowodować, *v. perf.*, v. Powodować.

Upowszechniać, **Upowszechnić**, *v. n.* обобщать, обобщить; дѣлать, сдѣлать, общимъ; распространять, распространить; *it.* вводить, ввести въ общее употребленіе; **Upowszechnienie**, -ia, *n.* обобщеніе; общее употребленіе; **Upowszechniony**, *part. p.* обобщённый; общеупотребительный.

Upracować, v. **Pracować**.

Upracować, *v. a. perf.* утомить [кого] великими трудами; - się, *v. r.* утомиться, устать отъ многаго труда; изнуриться работою [*abo* работа]; утомиться работа; заработаться.

Upragnąć, *v. n. perf.*, - się, *v. r. perf.* почувствовать жажду; возжаждать; сильно пожелать чего, съ нетерпѣніемъ ожидать кого, чего.

Upragniony, *part. p.* томимый жаждою; * съ нетерпѣніемъ ожидаемый; алчный, ненасытный.

Upraszać, **Uprosić**, *v. a. perf.* - kogo o co, упрашивать, упросить, преклонить убѣдительною просьбою, уполить, уполить, умилостивлять, умилостивить.

Uprawa, -y, *f.* (uprawienie, przyrządzenie roli), обработываніе, обработываніе камня, полей, приготовленіе земли, поля и пр., земледобработываніе, воздѣлываніе, воздѣланіе; uprawa lnu, воз-

Digitized by Google

дѣлываніе льна; uprawa umysłu, образованіе умá; Uprawca, -y, m., Uprawiacz, -a, m. обработывательъ, воздѣлыватель, воздѣлатель, земледѣлецъ; uprawiacz lnu (konopi), воздѣлыватель льна; льновóдецъ; Uprawiać, Uprawić, Uprawować, v. a. приготовлять, приготóвить; обработывать, обработать, [вскáпывая мíй удобрія землю, приготовлять её къ посѣву, посáдкѣ, и проч.], разрабóтывать, разрабóтать, воздѣлывать, воздѣлать, обработывать пáшню; засѣвáть, засѣять пóле; Uprawienie, Uprawianie, -ia, n., v. Uprawa.

Uprawniać, Uprawnić, v. a. учинять закóнным, укрѣпить закóнною фóрмою.

Uprawny, adj. приготовлённый; обрабóтанный; воздѣланный.

Uprość, Uprać, Uparać, v. a. отпорóть, отпáрывать, порá отдѣлять, отрѣзать; Uprócie, -ia, n. отпорóтіе.

Upromienić, v. a. perf. окружить, освѣтить лучáми.

Uprosić, v. Upraszać; Uproszenie, -ia, n. упроменіе, умолéніе, умилостивлéніе; Uproszony, part. p. упрóшенный, умолённый, умилостивлённый.

Uprostować, v. perf., v. Prostować.

Uprowadzać, Uprowadzić, v. a. уводáть, увéсть; выводáть, вывесть изъ опáсности; увести, похитить, укрáсть.

Uprowiantować, Uprowidować, v. perf., v. Prowiantować, Prowidować. [próżniać.

Upróżniać, Upróżnić, v. Wy-

Uprać, v. Uprość.

Uprząść, v. a. perf. упрáсть, напрáсть, отпрáсть; uprząść sobie co w głowie, * вздýмать, вбить, себѣ что въ гóлову, вообразить себѣ, возмечтáть.

Uprzątać, Uprzątnąć, v. a. — co, упрáтывать, упрáтать; припрáтывать, припрáтать; убирáть, убрáть; прибирáть, прибрáть; устранять, устранить; Uprzątanie, Uprzątnienie, Uprzątnięcie, -ia, n. укрáтываніе, упрáтеніе; припрáтываніе, припрáтаніе; убирáніе, убрáніе; прибирáніе, прибрáніе, прибóрка; устраненіе. [m. упряжь.

Uprząż, -ęży, f., Uprząg, -u,

Uprzeć, v. Przeć.

Uprzeć się, Upierać się, v. r. упóрствовать, упрáмствовать, упрáмиться.

Uprzedzać, Uprzedzić, v. a. опереживать, опередить; упреждáть, упредить; предупреждáть, предупредить; предусмотрѣть, предусмотрѣть; предусмотрѣть; перестигáть; предусмотрѣть, превосходить; предшéствовать; прéжде прийти; предварить, предувѣдомить; предубѣждáть, предубѣдить; Uprzedzający, part. a. предупредительный; предупреждáющій; перестигáющій; предусмотрѣвáющій; Uprzedzenie, -ia, n. предупреждéніе; предубѣжденіе, предразсужденіе, предразсудокъ; Uprzedziciel, Uprzedzacz, -a, m. предшéственникъ.

Uprzejmy, adj., -mie, -mo, adv. благоприятливый; ласковый; искренній, чистосердечный, радушный; Uprzejmość, -ści, f. благоприятливость; учтивость; искренность; чистосердечіе; радушіе. [strzemić.

Uprzestrzemić, v. perf., v. Prze-

Uprzyjemniać, Uprzyjemnić, v. a. услаждать, усладить; дѣлать, сдѣлать пріятным, мíлым.

Uprzyjemnianie, -mnienie, -ia, n. услажденіе, пріятность.

Uprzykrzać się, Uprzykrzyć się v. r. — komu, v. Naprzykrzać się.

Uprzykrzoność, -ści, f. докучливость, назóйливость, навязчивость, скука.

Uprzykrzony, Uprzykliwy, adj. докучливый, докучный, назóйливый, навязчивый, несносный, безпокóйный, скучный, опостылый.

Uprzymiocić, Uprzymiotować, v. a. одáрить качествáми, талáнтами.

Uprzywile-jować, v. a. perf. дать кому привилегію, исключительное прáво на что-либо; -jowany, part. p. привилегирóванный; имѣющій исключительное [або преимущественное] прáво на что-либо.

Uprzeć się, v. r. perf. спотыкнýться; проступиться.

Upstrzenie, -ia, n., Upstrzyć, v. perf., v. Pstrzyć.

Upudrować, Upudrzyć, v. Pudrować.

Upulchniać, Upulchnić, v. a. взрыхлять, взрыхлить; v. Pulchnić.

Upurpurować, Upurpurzyć, v. Purpurzyć.

Upuścić, Upuszczać, v. a. упустить, упускáть; уронить [что изъ рукъ]; пропустить, пропускáть; спустить, спускáть, обáвить, обавлять [цѣну]; понижать, уменьшать цѣну товáру; upuścić krwi, пустить кровь; upuścić sprawę, проиграть тяжбу, дѣло; v. Opuścić, Opuszczać; Upuszczanie, Upuszczenie, -ia, n. упускáніе, упущéніе, упускъ; v. verb. Upuścić.

Upust, -u, m. спускъ; шлюзъ, слюзъ; Med. фонтанéль.

Upuszczać, v. Upuścić.

Upychać, v. Pchać.

Upysznić, v. a. perf. сдѣлать гóрдымъ, надмéннымъ.

Ur, -a, m., v. Tur, Żubr.

Urąbać, v. a. perf. рубить; v. Rąbać, Odrąbać.

Urabiać, v. Urobić.

Uraczać, Uraczyć, v. a. — kogo czém, почтить кого чѣмъ; it. угостить, угóщивать кого; - się u kogo, упиться, подпить, подвеселиться у кого.

Urada, -y, f. опредѣленіе, постановленіе, рѣшéніе.

Uradować, v. perf., v. Radować.

Uradzać się, v. perf., v. Rodzić się.

Uradzać, Uradzić, v. a. усовѣтовать, положить намѣреніе, рѣшить, опредѣлить, постановить въ совѣтѣ.

Urągać, v. a. ругáть, бранить кого, поносить; Urągać się, v. r. ругáться надъ кѣмъ, язвительно насмѣхáться, насмѣяться, издѣвáться; Urągacz, -a, m. ругáтель, поноситель; Urąganie, -ia, n. — (się), ругáтельство, язвительныя насмѣшки, поношéніе; Urągliwość, -ści, f. насмѣшливость; Urągliwy, adj., -wie, adv. насмѣшливый; Urągowisko, -a, n. ругáтельство, язвительныя насмѣшки.

Uraniać, v. Uronić.

Urastać, v. Urość, Urosnąć.

Uratować, v. perf., v. Ratować.

Uraz, -u, & -a, m., Uraza, -y, f. ушибъ, зашибъ; поврежденіе, рáна; вывихáніе синяй, боль въ синяй; fig. uraza, обида, оскорблéніе; Urażać, Urazić, v. a. ушибáть, ушибить, рáнить; обидѣть, оскорбить; Uraziciel, -a, m. обидчикъ, оскорбитель; Urażliwość, Uraźliwość, -ści, f. чувствительность, обидчивость; гнѣвливость; Urażliwy, Uraźliwy, Uraźny, adj. чувствительный, обидчивый, гнѣвливый, обижающійся мáлостію; it. обидный, оскорбительный.

Uręczać, Uręczyć, v. a. поручáться, поручиться; увѣрить.

Uregestrować, Uregiestrować, Urejestrować, v. perf., v. Regestrować.

Uregulować, v. Ustatkować.

Urei, v. Urzet, Farbownik.

Urewiec, -wca, m. (dymna ściżel w kominach hutnych pieców), шлáкутурные цвѣтú; цинковые цвѣтú; тýціи; помфолúксъ.

Urfa, -y, f. H. n. (cyprinus orphus), голáвль, голáвлекъ, кефáла, кефáль, [рыба].

Urlop, -u, m. отпускъ; być na urlopie, находиться въ отпускѣ; dać urlop, дать отпускъ; Urlopnik, -a, Urlopowany, -ego, m. находящійся въ отпускѣ; отпускнóй; Urlopować, v. a. распустить; увóлить въ отпускъ; дать отпускъ; Urlopowanie, -ia, n. увольнéніе въ отпускъ; отпускъ; увольнéніе.

Urna, -y, f. урна; v. Popielnica.

Urobek, -bka m. заработка, прибыль, барышъ.

Urobić, Urabiać, v. a. сдѣлать,

Digitized by Google

Urobienie, **Urabianie**, -ia, *n.* приготовлѣніе; заработываніе; обработываніе; воздѣлываніе; образованіе; *cfr. verb.* Urobić.

Urobny, *adj.* способный къ отдѣлкѣ, что легко сдѣлается.

Uroczny, **Uroczy**, *adj.*, -czo, *adv.* очаровательный; прелестный, плѣняющій, плѣнительный; (uroczysty), торжественный.

Uroczyć, *v. a.* урочить, изурочить; очаровать; заколдовать; заговорить; v. сглазить [скотину].

Uroczysko, **Uroczyszcze**, -a, *n.* урочище, межевой знакъ, камень, столбъ или холмъ.

Uroczystość, -ści, *f.* торжество, великолѣпное празднество.

Uroczysty, **Uroczywisty**, *adj.*, **Uroczyście**, *adv.* торжественный.

Urod, -u, **Uród**, -odu, *m.* рожденіе, прибытіе на свѣтъ; то что родится; плодъ, овощъ, произведеніе.

Uroda, -y, *f.* ростъ, статность, осанка, красота. [wy.

Urodliwy, **Urodny**, v. **Urodzi-**

Urodzaj, -u, *m.*, **Urodzaje**, -ów, *m. pl.* урожай, изобильное произрастаніе плодовъ, изобиліе въ плодахъ земныхъ; **Urodzajność**, -ści, *f.* плодородіе, плодородность; **Urodzajny**, *adj.* урожайный, изобильный плодами; плодородный.

Urodzenie, -ia, *n.* - się, рожденіе, урожденіе; родъ, происхожденіе.

Urodzeniec, -nca, *m.* уроженецъ; природный житель; туземецъ.

Urodzić, **Uradzać**, *v. a.* родить, уродить; v. Rodzić; - się, *v. r.* уродиться, урожаться; родиться; **Urodziny**, -dzin, *f. pl.* день рожденія; **Urodziwość**, -ści, *f.* статность, сановатость, красивость; v. Uroda; **Urodziwy**, **Urodliwy**, **Urodny**, *adj.* рослый, высокаго роста; статный, осанистый, благозрачный, пригожій; **Urodzoność**, -ści, *f.*: twa urodzoność, Ваше Благородіе; **Urodzony**, *adj. part. p.* 1. урожденный; рожденный; 2. благородный.

Uroić, v. Roić; uroić sobie co w głowie, возмечтать, вселить себѣ въ голову что нибудь.

Uroj, **Urój**, -oju, *m.*, **Urojenie**, -ia, *n.* мечта, тщетная мысль, пустое воображеніе, неосновательное мнѣніе или представленіе; **Urojony**, *adj. part.* мечтательный, ложно воображаемый.

Urok, -u, *m.*, **Uroczek**, -czku, *m. dim.* урокъ, *pl.* уроки; изурочеиіе, очарованіе, заговоръ; * прелесть, плѣнительный видъ; очаровательность, плѣнительность; пригожество, пригожесть; **Urokliwy**, *adj.* урочливый; волшебный; *cfr.* Uroczny.

Urom, -u, *m.*, **Uromienie**, -ia, *n.* урокъ, ущербъ, убыль, убытокъ; *it.* v. Pomiot.

Uromić, **Uromiać**, v. Romić.

Urość, **Urosnąć**, **Urastać**, *v. n.* урости, уростать; вырости, вырастать; urość z czego, происходить, раждаться.

Urościć, **Urasczać**, v. Rościć.

Urosić, v. Rosić. [Urość.

Urosły, *part. p.* урослый; v.

Urosnąć, v. Urość. [wnać.

Urównać, **Urównywać**, v. Równ-

Urt, v. Hurt, Ort.

Urtować, v. Hurtować.

Urumieniać, **Urumienić**, v. Rumienić.

Urwa, -y, *f.* отвалъ; обвалъ; отвалина; глыба, отвалившаяся земля или камень; * схватка, драка; na urwę, v. na Urwisz; **Urwać**, **Urywać**, *v. a.* урвать, урывать, рвать, срывать, сорвать; оторвать, отрывать; (mowę, *etc.*), перервать, пересѣчь; *it.* вредить, поражать; убавить; - się, *v. r.* урваться, урываться; **Urwanie**, **Urywanie**, -ia, *n.* урваніе, урываніе; сорваніе, срываніе; **Urwaniec**, -ńca, *m.* новѣса, висѣльникъ, мошенникъ, бездѣльникъ, плутъ; **Urwipołeć**, -łcia, **Urwis**, **Urwisz**, -a, **Urwiś**, -sia, *m.* обманщикъ, плутъ, мошенникъ, щечило, надувальщикъ, надувало, шельникъ; **Urwisko**, -a, *n.* отвалина; отвалившіеся кусокъ земли, скалы.

Uryanka, -i, *f.*, **Uryańskie perły**, *f.* бурмитская жемчужина; бурмитскія зерна.

Uryć, *v. perf.*, v. Ryć. [рить.

Urychlić, *v. n.* ускорять, уско-

Uryn, -u, *m.* мочевина.

Uryna, -y, *f.*, **Urynka**, -i, *f. dim.* урина, моча; **Urynał**, -a, *m.* урильникъ, урильничекъ, ночной горшокъ; **Urynny**, **Urynowy**, *adj.* уринный, мочевый; kwas urinowy, мочевая кислота; zapach urynowy, уринный запахъ.

Urynować, *v. n.* мочиться; испускать, испустить мочу; *pop.* **Urywać**, v. Urwać. [сцать.

Urywcza, -y, **Urywka**, -i, *f.*, **Urywek**, -wka, *m.* оторваніе, отрываніе; прерванное дѣло; схватка, стыбка; обрывокъ, отрывокъ; **Urywczy**, **Urywkowy**, *adj.* прерванный; въ скорости сдѣланный; **Urywcze**, **Urywczo**, w **Urywczą**, **Urywczem**, **Urywkiem**, *adv.* по временамъ; по чаще; урывкомъ; украдкою; тай-

Urywek, v. Urywcza. [комъ.

Urywiec, v. Urewiec.

Urywka, v. Urywcza.

Urywkowo, **Urywkowy**, v. Urywczy.

Urząd, -ędu, *m.* чинъ, званіе, должность; судъ; на urząd, порядочно; сильно; на заказъ.

Urządzać, **Urządzić**, *v. a.* распоряжать, распорядить; устроивать, устроевать, устроить; учреждать, учредить; (naznaczyć, stroić), наряжать, нарядить; *it.* урядить, договорить, нанять [на пр. слугу]; **Urządzanie**, **Urządzenie**, -ia, *n.* распоряженіе, устройство, учрежденіе; v. *verb.* Urządzać; **Urządziciel**, -a, *m.* распорядитель, учредитель.

Urzec, **Urzekać**, *v. a.* сглазить [на пр. скотину]; изурочить; обворожить; очаровать.

Urzeczy-wistniać, -wiszczać, -wistnić, -wiścić, *v. a.* осуществлять, осуществить.

Urzędniczęta, *pl.* дѣти чиновника; **Urzędniczka**, -i, *f.* чиновница; жена чиновника; **Urzędniczy**, *adj.* чиновничій; чиновниковъ; принадлежащій чиновнику; **Urzędnik**, **Urzędownik**, -a, *m.* чиновникъ; должностной человѣкъ.

Urzędny, **Urzędowny**, **Urzędowniczy**, **Urzędowy**, *adj.*, **Urzędnie**, **Urzędownie**, **Urzędowo**, *adv.* должностный; оффиціальный; **Urzędować**, **Urzędzić**, *v. n.* отправлять должность; быть чиновникомъ; **Urzędzik**, -a, *m.*, **Urzędzina**, -y, **Urzędzinka**, -i, *f.* чинокъ, мѣстечко.

Urzekać, v. Urzec.

Urzekacz, -a, *m.* заговорщикъ, колдунъ.

Urzet, -u, *m. Bot.* (*isatis*), вайда.

Urzetelniać, **Urzetelnić**, *v. a.* приводить, привесть, привести въ дѣйство, исполнить, доказать на дѣлѣ; свѣрить, повѣрить.

Urzynać, **Urznąć**, *v. a.* урѣзывать, урѣзать; отрѣзывать, отрѣзать; urznięty, *part. p.* урѣзанный; отрѣзанный; **Urzynanie**, **Urznięcie**, -ia, *n.* урѣзываніе, урѣзаніе, отрѣзываніе, отрѣзаніе.

Usadka, **Usadzka**, -i, *f.* засада.

Usadowić, v. Sadowić.

Usadzać, **Usadzić**, *v. a. perf.* усаживать, усадить; сажать, посадить порядкомъ; - się na co, упорствовать; (usiłować się), усильно добиваться; домогаться чего; напрягать, напрячь [*abo* употреблять] свои силы; - się na kogo, подстерегать кого; насѣдать, насѣсть на кого.

Usarka, **Usarski**, **Usarz**, v. **Husarka**, **Husarski**, **Husarz**.

Uschły, *part. p.* засохлый.

Uschnąć v. Schnąć.

Uście, v. Ujście.

Uścielać, v. Słać.

Uścisk, -u, *m.*, **Uściśnienie**, **Uściśnięcie**, -ia, *n.* объятіе, обниманіе.

Uściskać, **Uścisnąć**, *v. a.* обнимать, обнять, принимать, принять къ сердцу; держать кого въ объятіяхъ своихъ.

Uściskanie, v. Uścisk.

Digitized by Google

Usforować, v. **Sworować.**

Usiadać, Usiąść, v. **Usieść, Siadać.**

Usidlać, Usidlić, *v. a.* (*propr.* & *), уловля́ть, уловѝть, заку́тывать, заку́тать, поймѝть въ сѣ́ти, въ сѣ́ть, осѣ́тать.

Usiec, Usiekać, *v. a.* усѣ́чь, усѣка́ть; руба́ть, руба́ть; ру́бать; usiec nieco trawy, укосѝть, срѣ́зать нѣсколько травы́.

Usiedlić się, v. **Osiedlić się, Siedlić się.**

Usiedzieć, *v. n.* усидѣ́ть, сиде́ удержа́ться на своѐмъ мѣ́стѣ; – się, *v. r.* насиде́ться.

Usień, –nia, *m.* гу́сеница, (червь).

Usieść, *v. n.* сѣ́сть, сади́ться; usiadać, поселя́ться, завести́ся до́момъ; – w sercu, * внечатлѣ́ться въ се́рдце; v. Siadać.

Usilek, –łku, *m.*, **Usilność**, –ści, *f.* усѝлие; напряже́ние силъ; си́льное стара́ние.

Usilnie, Usiłownie, *adv.* усѝльно; неотсту́пно; упо́рно; всѣ́ми си́лами; **Usilność**, v. **Usilek; Usilny**, *adj.* усѝльный; неотсту́пный; упо́рный.

Usiłować, *v. n.*, – się, *v. r.* усѝливаться, напрягать силы свои́ къ достиже́нію чего́-либо, стара́ться, заботѝться; v. **Usadzać się** (na co); **Usiłowanie**, –ia, *n.* усѝлие, си́льное стара́ние.

Uskakiwać, v. **Uskoczyć.**

Uskąpiać, Uskąpić, *v. a.* – (komu), убавля́ть, уба́вить, умаля́ть, умали́ть, дать ма́ло, ску́по, по ску́пости лишѝть кого́ чего́; – sobie, по ску́пости лишѝть себя́ чего́.

Uskarbić, *v. perf.*, v. **Skarbić.**

Uskarżać się, Uskarżyć się, *v. r.* – na kogo, жа́ловаться на кого́; v. Skarzyć się, Żalić się.

Uskoczyć, Uskakiwać, *v. n.* ускака́ть, уска́кивать, убѣ́жать; избѣ́жать; отскочѝть, отскокну́ть, отпры́гнуть. [чѐние; удале́ние.

Uskok, –u, *m.* отско́къ, отско-

Uskramiać, v. **Uskromić.**

Uskrobać, *v. a.* соскобля́ть, соскре́сть; скопя́ть [по ску́пости]; v. **Skrobać.**

Uskromić, Uskromnić, Uskramiać, *v. a.* укроти́ть, укроща́ть, усмири́ть, усмиря́ть, обузда́ть, обу́здывать, умѣ́рить, умѣ́рять; – się, *v. r.* усмири́ться, умѣ́риться, утѝхнуть; **Uskromiciel, Uskramiacz**, –a, *m.* укроти́тель, усмири́тель; **Uskromienie, Uskramianie**, –ia, *n.* укроще́ние, усмире́ние, обузда́ние.

Uskrzydlić, *v. a. perf.* окрыля́ть, снабдѣ́ть кры́льями.

Uskrzynąć, Uskrzypnąć, *v. a.* ущемѝть, прищемѝть.

Uskubać, Uskubnąć, *v. a.* ущипну́ть, отщипну́ть; * обобра́ть хи́трости́ю. [*n.* ущѝпъ.

Uskubanie, Uskubnięcie, –ia,

Usknte-czniać, –cznić, *v. a.* приводѝть, привѐсть [привести́] въ исполне́ніе; исполня́ть, испо́лнить; приводѝть, привести́ въ дѣ́йство; соверша́ть, соверши́ть, довершѝть, довершѝть; осуществля́ть, осуществѝть; –czniacz, –a, *m.* исполни́тель; –czniamie, –czmienie, –ia, *n.* исполне́ніе, приведе́ніе въ дѣ́йство.

Uskwarzać, Uskwarzyć, v. **Skwarzyć.** [ласѣ.

Usłać, Uścielać, v. **Słać, Ście-**

Uślachcić, Uślachetnić, Uszlachcić, *v. perf.*, v. **Szlachcić**, *etc.*

Usławić, Usławienie, v. **Sławić**, *etc.*

Uślinić, *v. perf.*, v. **Ślinić.**

Uśliznąć się, *v. r. perf.*, v. **Ślizgać się, Ślizgać.**

Usłonić, *v. a. perf.* заслонѝть, прикрыва́я обезпечѝть; предохранѝть, предостерѐчь; – się, *v. r.* укры́ться, уклони́ться, уйти́ съ глазъ.

Usłuchać, Usłuchnąć, Usłuchywać, *v. a.* & *n.* услѝшать; слу́шаться, послу́шаться, повинова́ться кому́, быть кому́ послу́шнымъ.

Usługa, –i, *f.* (*propr.* & *) услу́га; услуже́ние; услу́жливость, угожде́ние; do usług Pańskich, къ Ва́шимъ услу́гамъ; **Usługacz**, –a, *m.* служѝтель; прислу́жникъ; слу́га; услу́жникъ; **Usługiwać, Usługować**, *v. n.* услу́живать, прислу́живать, услужѝть; угожда́ть кому́; **Usłużenie**, –ia, *n.* услуже́ние, услу́га; **Usłużność**, –ści, *f.* услу́живость, гото́вость къ услу́гамъ; **Usłużny**, *adj.* услу́жливый, гото́вый къ услу́гамъ, гото́вый ока́зывать услу́ги; ре́вностный [*abo* усе́рдный] по слу́жбѣ [*abo* по дѣ́ламъ слу́жбы]; **Usłużyć**, *v. n.* услужѝть; v. **Usługiwać.**

Usłyszeć, Usłyszenie, v. **Słyszeć**, *etc.*

Usmalać, v. **Smolić.**

Usmarkać się, *v. r. perf.* засмарка́ться, завозгря́ниться.

Usmęcać, Usmęcić, v. **Smęcać, Smęcić.**

Usmiać się, *v. r.* насмѣ́яться.

Uśmiech, –u, *m.* усмѣ́шка, улы́бка.

Uśmiechnąć się, Uśmiechać się, *v. r.* усмѣхну́ться, усмѣ́хаться, улыбну́ться, улыба́ться.

Uśmiechliwy, Uśmiechły, *adj.* усмѣхли́вый, весѐлый лицо́мъ, расположе́нный къ усмѣ́шкѣ, улы́чивый, милови́дный.

Uśmiercać, Uśmiercić, *v. a. perf.* умерщвля́ть, умертвѝть, умори́ть.

Uśmierzać, Uśmierzyć, *v. a. perf.* (*propr.* & *) усмири́ть, усмиря́ть, укроща́ть, укроти́ть; утиша́ть, утишѝть; успокѝвать, успокѝть; утоля́ть, утолѝть; **Uśmierzyciel**, –a, *m.* усмири́тель, укроти́тель; **Uśmierzycielka**, –i, *f.* усмири́тельница; **Uśmierzanie, Uśmierzenie**, –ia, *n.* усмире́ние, укроще́ние; утоле́ние.

Usmolić, v. **Smolić.**

Usmuknąć, Usmukniecie, Usmuknienie, v. **Smukać**, *etc.*

Usnąć, Usypiać, *v. n.* усну́ть, заснуть, засыпать.

Usnadnić, v. **Ułatwić.**

Uśnięcie, Uśnienie, –ia, *n.* засыпа́ние.

Usnować, Usnuć, v. **Snuć.**

Usolić, *v. perf.*, v. **Solić.**

Uspakajać, Uspokajać, v. **Uspokoić.**

Uśpiać, Uśpieć, 1. *v. n.* усну́ть, успѣ́вать, исполнить совершѐнно; 2. – kogo, опереди́ть кого́, предупреди́ть.

Uśpić, v. **Usnąć** & **Usypiać.**

Uśpiwrzód, v. **Śpiwrzód.**

Uspokoić, Uspokajać, Uspokajać, Uspokoiwać, *v. a.* успокѝть, успокѝвать, приве́сть, приводѝть въ спокѝйствіе, утиши́ть, утишѝть, усмири́ть, усмиря́ть; lekarstwo uspokajające, успокои́тельное лека́рство, сре́дство; – się, *v. r.* успокѝться, прийти́ въ спокѝйствіе; **Uspokojenie, Uspokajanie**, –ia, *n.* успокое́ніе, успокѝваніе.

Uspolić, *v. perf.*, v. **Spolić.**

Usposabiać, Usposobić, v. **Sposobić.**

Usprawiedliwiać, Usprawiedliwić, *v. a.* опра́вдывать, оправдѝть; – się, *v. r.* оправдѝться; **Usprawiedliwianie**, –wienie, –ia, *n.* опра́вдываніе, оправда́ніе; **Usprawiedliwiciel**, –a, *m.* оправдѝтель, оправда́вшій другѝго.

Ussać, *v. a.* усосѝть; v. **Sosać.**

Usta, (*Gen.* ust, *Local.* w uściech), *n. pl.* ротъ, *gen.* рта; устѝ, *gen.* устъ; *it.* устѝ, гу́бы; co często jest na myśli, тоѣ і w uściech bywa, §. отъ изобѝтка се́рдца устѝ глаго́лютъ; z ust do ust, изъ устъ въ устѝ; nie ma co do ust włożyć, у него́ нѣ́чего въ ротъ взять; у него́ нѣ́чего ѣсть; bredzi co mu do ust padnie, онъ говори́тъ что ни попа́ло; онъ говори́тъ всѝкую всѝчину; онъ говори́тъ что ему́ вздумается.

Ustać, Ustawać, *v. n.* перестѝть, переставѝть; прекрати́ться, прекраща́ться; кончѝться, перестѝть быть, не существовѝть; убавѝться; уменьшѝться; устѝть, уставѝть, утомѝться, утомля́ться, придти́, приходѝть изнеможе́ніе, изнемо́чь, изнемогѝть; на силах ustawać, приходѝть въ безсѝліе, изнемогѝть, обезсѝлѣть, лишѝться силъ, ви́биваться изъ силъ; *Jur.* ustawać roku, пропустѝть сро́къ, не явѝться на сро́къ; głos mu nie ustaje, у него́ ротъ незамѝлается; онъ ни минѝты не помолчѝтъ; онъ без-

Digitized by Google

prestáiko bolтáetъ; **nastoáiąca trenętka**; *it.* **ustać, ustawać,** ustoáть; **prostoáть, prostáivać;** **ustać na nogach,** ustoáть, udrzáiться na nogáхъ; – **się, ustoić się,** ustoáться, ustáivaться, ostoáться, otstáivaться; **ustać się,** nastoáться, prostoáть dólго.

Ustalać, Ustalić, *v. a.* utverždáть, utverdáть; ukrpláть, ukrpáть; skrpláть, skrpáть; opredláть, opredláть; obeznpáivaть, obeznpáчить; *it.* v. **Stalić;** **Ustalanie, Ustalenie,** –ia, *n.* utverždénie; ukrpléniе; opredléniе; obeznpéniе; **Ustaliciel,** –a, *m.* utverdáтель; obeznpáтель.

Ustalować, v. **Stalić.**

Ustały, *adj. part.* ustáлый & ustaлóй; v. **Znużony, Zmordowany;** *it.* otstoáлый.

Ustanawiać, Ustanowić, *v. a.* uчrezdáть, uчredáть, ustanovláть, ustanováть, ustanoвáть, privodáть, privésti vъ poráдokъ; **Ustanowienie,** –ia, *n.* uчrezdénie, ustanovléniе, rasporяdénie; ustanovléniе, ustávъ; **Ustanowiciel,** –a, *m.* uчredáтель, rasporяdáтель, ustanováтель.

Ustanie, –ia, *n.* prestavániе; ustáiиe; izmenoméniе; sláбость; v. *verb.* **Ustać.**

Ustąpić, v. **Ustępować.**

Ustąpiciel, –a, *m.* ustúpщikъ.

Ustąpicielka, –i, *f.* ustúpщica.

Ustępowanie, Ustąpienie, –ia, *n.* ustupléniе, ustúpka; ustępowanie morskie, otlívъ morskóй; *cfr. verb.* **Ustępować.**

Ustatkować, Ustateczнić, *v. a.* dlátь, sdlátь stépennыmъ, postoяnnыmъ; ostepenáть, –nítь; *it.* isprávitь, ustanovítь právilьnostь; – **się,** *v. r.* sdlátьsя stépennыmъ, postoяnnыmъ, ostepenáтьsя, isprávitьsя.

Ustaw, –u, *m.*, **Ustawa,** –y, *f.* ustávъ, ustanovléniе, postanovléniе, uчrezdénie, zakónъ, zakonopoloжéniе; **ustawa karna,** ugolóvnый ustávъ, zakónъ; **ustawa policyjna,** policéйskiй ustávъ, zakónъ; **ustawa kościelna,** cerkóvnый ustávъ, zakónъ; **zbiór ustaw,** sobrániе zakónovъ; **ustawa ceny** (= **taksa,** *qu. v.*), táksa.

Ustawać, v. **Ustać.**

Ustawca, –y, **Ustawiciel,** –a, *m.* ustanovítel, uчredítel, osnovátel, zakonodátel.

Ustawiać, Ustawić, *v. a.* ustavláть, ustáviть; rastavláть, rastáviть po мéstáмъ, stanovláть, stanovítь, privodítь vъ poráдokъ; **Ustawianie, Ustawienie,** –ia, *n.* ustávlivaniе; ustavléniе; v. *verb.* **Ustawiać.**

Ustawicznie, Ustawnie, Ustawne, *adv.* bezprestánno, bezprerývno, vsegdá; **Ustawiczność,** –ści, *f.* bezprestánnostь, bezprerývnostь; postoяnstvo; vsegdáшnostь; bezprerývnый trudъ; bez-

prestánnoe prilegéniе; **Ustawiczny, Ustawny,** *adj.* bezprestánnый, bezprerývnый, vsegdáшnый.

Ustawodawca, –y, **Ustawnik,** –a, *m.* ustávщikъ; ustanovléniкъ; zakonodátel; v. **Prawodawca;** **Ustawodawstwo,** –a, *n.* zakonodátelstvo, zakonopoloжéniе.

Ustecska, –i, *f. dim.* rótikъ; [v. **Usta.**

Ustęp, Ustąp, –ępu, *m.*, **Ustępek,** –pku, *m. dim.* otstupléniе, ustraném, otmétsiе, udaléniе otъ kakóго méста; uklonéniе [magnítnoй strélki]; otdlélniе, státья [vъ knítъ]; *Archit.* ustúpъ, ustúpokъ.

Ustępny, *adj.* ustúpчivый.

Ustępować, Ustąpić, *v. a.* ustupáть, ustupítь; uklonítьsя vъ stórónu; [o magnítnoй strélki:] uklonítьsя; – nazad, z placu, otstupáть, –nítь; ustítь, udalítьsя; – co komu, czego komu, ustupáть, ostavláть komú čto; z ceny, sdlátь komú ustúpku vъ tsénъ; ściana ustępuje, stená osedáetъ, opuskáetsя. [v. **Usta.**

Ustka, Ustek, *n. pl.* rótikъ;

Ustny, *adj.*, **Ustnie,** *adv.* 1. izústnый, slovésnый; 2. **Ustny, Ustowy,** *adj.* gubóчnый; ustowy kléj, gubóчnый kleй.

Ustolić się, v. **Ustać się.**

Ustolny, –in, *f. pl.* otstólь, osádka, podónki.

Ustosować, *v. perf.*, v. **Stosować.**

Ustowy, v. **Ustny (2).**

Ustrajać, v. **Stroić.**

Ustraszyć, *v. a.* ustrashítь, uжasnúть.

Ustroić, *v. perf.*, v. **Stroić.**

Ustroń, –ni, *f.*, **Ustronie,** –ia, *n.*, **Ustronek,** –nku, *m.* ustranénnoe, uedinénnoe méstо; v. **Odstronie.**

Ustronić, *v. perf.*, v. **Stronić.**

Ustronny, *adj.*, –nie, *adv.* ustranénnый; otdalénnый; uedinénnый; *it.* mosторónniй, nobóчnый.

Ustrugać, Ustrużyć, v. **Strugać.**

Ustrzał, –u, *m. Med.* óпuxoль nakósti; v. **Zastrzał;** *it.* otstrélъ, otorvániе vъistrélomъ.

Ustrzedz, Ustrzegać, *v. a.* ustereчь, ustregáть, uberéчь, sokhranítь vъ tsélosti; – się czego, ustereчьsя, uberéчьsя, ustregáтьsя.

Ustrzelać, Ustrzelić, Ustrzeliwać, *v. a.* zastrélláть, zastrélítь, ubítь vъistrélomъ; perestrélláть; *it.* otstrélláть, otbítь, otorvátь čto vъistrélomъ.

Ustrzępić, Ustrzmić, v. **Strzępić.**

Ustrzeżenie, Ustrzeżony, v. **Ustrzedz,** & **Strzeżenie, Strzeżony.**

Ustrzygać, Ustrzydz, Ustrzygnąć, *v. a.* ustrigáть, ustrítь; urézъivatь, urézatь nóжnicami.

Ustrzyżenie, Ustrzyganie, –ia, *n.* ustrižéniе, ustrigániе. [nый.

Ustrzyżony, *part. p.* ustrižen-

Ustrzyżki, –żek, **Ustrzyżyny,** –żyn, *f. pl.* obréзki; nagár; v. **Ogar.**

Ustyrk, Ustérk, –u, *m.* pretknoвéniе, spotykániе; ошíбка; prerвániе; prostúpokъ; zloklючéniе; **Ustyrkliwy, Ustérkliwy,** *adj.* spotykláвый, часто spotykáющiйся; nogrmítelnый; **Ustyrknąć się, Ustyrkać się,** *v. r.* (*propr.* &*) spotykáтьsя, spotknítьsя; v. **Potknąć się.**

Usuć, *v. perf.*, v. **Suć.**

Usunąć, Usuwać, *v. a.* otoтнúть, otoсóвывать; otdвáнuть, otdвигáть; otvratítь, otvratítь.

Ususzenie, –ia, *n.* usuшéniе.

Ususzyć, *v. a. perf.* usuшítь; v. **Suszyć.**

Usuty, *part. p.* usípanный.

Usuwać, v. **Usunąć.**

Uświęcać, Uświęcić, *v. a.* osvaщáть, osvatítь; utverždáть, utverdítь.

Usychać, Uschnąć, (v. **Schnąć**) *v. n.* usxáть, usóхнуть; sasxáть, sasóхнуть.

Usypać, Usypować, Usypywać, *v. a.* usípaть, usypítь, otsípaть, otsypítь, ubáвить; usípaть, sasípaть; usypać kopiec, vъisypaть mezevóй búróръ; **Usypanie,** –ia, *n.* usípaniе; otsípaniе; sasípaniе.

Usypiać, Uśpić, *v. a.* 1. usypláть; usypítь; 2. *v. n.*, v. **Usnąć.**

Uszak, –a, *m.* dvernáя rámа.

Uszańcować, *v. perf.*, v. **Szańcować.**

Uszanować, *v. a.* poчtítь, uvažítь, otdátь čest, dólжnoe poчténiе; **Uszanowanie,** *n.* poчténiе, uvažéniе, čest; z uszanowaniem, sъ uvažéniemъ; okazywać komu –, okázyvatь komú poчténiе.

Uszargać, v. **Szargać.**

Uszarlacić, Uszkarłacić, v. **Szarlacić.**

Uszarpać, Uszarpnąć, Uszarpnięcie, Uszarpnienie, v. **Szarpnąć.**

Uszaty, Uchaty, *adj.* uшástый, dolgoúxiй; [o sosúdaxъ:] imeющiй ушéй.

Uszcie, Uście, v. **Ujście.**

Uszczać, *v. perf.*, v. **Szczać.**

Uszczerpać, v. **Szczerpać.**

Uszczeplić, v. **Szczeplić.**

Uszczerbek, –bku, *m.* щerбóна, zazúbrina; *ущérбъ, ubítokъ, urónъ, poврeждéniе.

Uszczerblać, Uszczerblić, *v. a.* щerбítь, vъiщerбítь, zazúbrivatь, zazúbritь, dlátь zazúbrinы; *ущerблáть, dlátь, pricinítь, –nítь ubítokъ, ущérбъ, urónъ, umenшítь, –nítь.

Uszczęścić, Uszczęścić, Uszczęśliwić, v. **Szczęścić, Szczęśliwić.**

Uszczknąć, Uszczyknąć, Uszczykać, *v. a.* ущипнуть, ущипывать; ужáлить, uколóть ялóмъ,

Digitized by Google

Uszczuć, Uszczwać, *v. a.* затравя́ть [вустя́въ собакъ].
Uszczuplać, Uszczuplić, v. **Szczuplić.** [knąć.
Uszczykać, -knąć, v. **Uszczy-**
Uszczyrać, v. **Uszczyrnąć.**
Uszczyrek, -rku, *m.* ущи́нъ; ущёрбъ; кёлкое, язви́тельное слово.
Uszczypka, -i, *f.*, **Uszczyliwość, -ści**, *f.* кёлкость, ёдкость; кёлкія, язви́тельныя слова́; досажде́ніе, огорче́ніе, оскорбле́ніе.
Uszczypliwy, Uszczypny, *adj.* ёдкій, кёлкій, язви́тельный; злоязы́чный.
Uszczypnąć, Uszczyrać, Uszczypować, *v. a.* ущипну́ть, ущи́пывать; укусить, щипа́ть; язви́ть [словами]; v. Szczyrać.
Uszka, -i, *f.* уховёртка.
Uszkadzać, v. **Uszkodzić.**
Uszko, -a, *n. dim.* (v. Ucho) ушко́; мо́чка, обу́мие у́ха; uszko iglane, игольное ушко; uszko u trzewików, клю́ки; mysze uszko, (*myosotis*), ми́ние ушки.
Uszkodzić, Uszkadzać, *v. a.* повреди́ть, повреждать, причини́ть вредъ, уби́токъ; v. Szkodzić; **Uszko-dzenie, -dzenie, -ia**, *n.* поврежде́ніе; **Uszkodzony**, *part. p.* поврежде́нный.
Uszkowaty, *adj.*, **-to**, *adv.* съ ушками; ухообра́зный; ушкообра́зный; на подобіе ушка сдѣ́ланный.
Uszlachcać, Uszlachcić, Uszlachetnić, v. **Szlachcić**, *etc.*
Uszłapać, *v. perf.*, v. **Szłapać.**
Uszmelcować, *v. perf.*, v. **Szmelcować.**
Uszuica, *Bot.* (*cucubalus otites*), v. **Kukuba.** [rować.
Uszuurować, *v. perf.*, v. **Szuu-**
Uszny, *adj.* у́шный; spowiedź uszna, у́шная и́сповѣдь; тайная и́сповѣдь; palec uszny, мизи́нецъ.
Uszty, v. **Ustyrk.**
Uszubić, *v. perf.*, v. **Szubić.**
Uszy, *pl.*, v. **Ucho.**
Uszyć, *v. a. perf.* ушить.
Uszycie, -ia, *n.* ушитіе; v. Szyć.
Uszyca, -y, *f. Bot.* (*sagittaria*), стрѣ́лкая трава́; стрѣлолистникъ; стрѣлѣ́. [ektować.
Uszychtować, *v. perf.*, v. **Szy-**
Uszycie, -ia, *n.* ушитіе.
Uszykować, v. **Szykować.**
Uszyty, *part. p.* ушитый.
Utaborować, Utaborować, *v. perf.*, v. **Taborować.**
Utaczać, v. **Utocać.**
Utać, Utalwać, *v. a.* утаить, утаивать, утаевать; v. Talć, Kryć; **Utaiciel, -a**, *m.* утаи́щикъ; **Utajenie, -ia**, *n.* утаение, утаивание, утаёжа; **Utajony**, *part. p.* утаённый. [tować.
Utalentować, *v. perf.*, v. **Talen-**
Utamować, v. **Zatamować, Tamować.**
Utapiać, v. **Utopić.** [Utrzeć.
Utarcie, -ia, *n.* утёртіе; v.
Utarczka, -i, *f.* сти́чка, сшибка; схватка; v. Dotarczka.
Utargać, Utargnąć, *v. a.* уна́ть, убавить, оторвать; v. Targać.
Utargować, *v. a.* уторговать, [торгуясь съ продавцемъ, вокупать что-нибудь съ пониженіемъ цѣны], условиться о цѣнѣ съ уступкою; условиться, согласиться; деньги получить отъ продажи.
Utarty, *part. p.* утёртый; v. Utrzeć.
Utażyć się, v. **Tążyć.**
Utęchnąć, Utęchnięcie, Utęchnienie, v. **Tęchnąć**, *etc.* [*etc.*
Utérać, Utyrać, *etc.*, v. **Tyrać**,
Utęskliwy, v. **Tęskliwy, Tęsny.**
Utęsknieć, Utęsknić, *v. a.* наводи́ть, навесть на кого скуку; наскучить кому.
Utęsknić się, v. **Tęsknić.**
Utkać, *v. perf.*, v. **Tkać.**
Utkać, Utknąć, Utykać, *v. a.* утыкать, утка́ть, затыкать, заткать; конопатить [на пр. корабль]; **Utknąć, Utkwić, Utykać**, *v. a. & n.* уткнуть, утыкать, тычь вонзить, вколоть, воткнуть, втыкать; вонзиться.
Utłaczać, Utłoczyć, *v. a.* утискать, утискивать; ужимать, ужать; надавливать, надавить; v. Tłoczyć.
Utłuc, v. **Tłuc.**
Utłumiać, Utłumić, v. **Tłumić.**
Utłuścić, v. **Tłuścić.**
Utoczyć, Utaczać, *v. a.* уцѣдить, уцѣживать; вы́точить, вытачивать; отвали́ть; v. Toczyć.
Utok, -u, *m.* навой.
Utonąć, *v. n. perf.* утонуть; *вдаться, погрузиться во что; v. Tonąć.
Utopić, Utapiać, *v. a.* утопить, утопля́ть; погрузить; вонзить, вколоть; v. Topić.
Utorować, *v. perf.*, **Utorowanie, Utorowany**, v. **Torować.**
Utracać, Utracić, *v. a.* утратить, потерять; v. Tracić.
Utrącać, Utrącić, *v. a.* отшибать, отшибить, отбить, оторвать часть чего. [trawca.
† **Utracyusz, -a**, *m.*, v. **Marno-**
Utrafiać, Utrafić, v. **Trafić.**
Utraktować, *v. perf.*, v. **Traktować.**
Utraplić, v. **Trapić; Utrapienie, -ia**, *n.* мука, досада, мучение; страда́ніе; душевное безпокойство; печаль; оскорбле́ніе; **Utrapieniec, -ńca**, *m.* безпокойный, докучливый человѣкъ; мучитель; чертёнокъ; бѣсующійся; *it.* бѣдный, несчастный. [уро́къ.
Utrata, -y, *f.* утрата, потёря,
Utratnica, -y, *f.* мотовка, расточительница; **Utratnik, -a, Utratnik, -sia, Utratniczek, -czka**, *m. dim.* мотъ, расточитель; **Utratność, -ści**, *f.* мотовство; расточительность; **Utratny**, *adj.* мотовитый, расточительный.
Utratować, Utretować, *v. perf.*, v. **Tratować.**
Utrefić, *v. perf.*, v. **Trafić, Trefić.**
Utroskać, *v. perf.*, v. **Troskać.**
Utrudzać, Utrudzić, *v. a.* утруждать, утрудить; v. Trudzić.
Utrwać, v. **Trwać.**
Utrząść, Utrząsnąć, Utrząsać, *v. a.* стряхнуть, страсти; утряхнуть, утряхивать; утрясти, утрясать, утрясывать; растрясть, растрясывать; ustrząść trochę owocu, страсти нѣсколько плодовъ.
Utrzeblić, *v. perf.*, v. **Trzeblić.**
Utrzeć, Uclerać, *v. a.* утереть, утирать, *etc.*; v. **Uclerać.**
Utrzeźwić, *v. perf.*, v. **Trzeźwić.**
Utrzmić, *v. perf.*, v. **Trzmić.**
Utrzymać, Utrzymywać, *v. a.* удержать, удерживать; содержать, -жать; содержать; обуздать; утверждать; увѣрять; utrzymywać za kim, держать чью сторону; *it.* utrzymywać, содержать, держать; поддерживать, поддержать; utrzymywać korrespondencię, вести переписку; utrzymywać wojsko, konie, содержать войско, лошадей; utrzymywać kogo, содержать кого на своёмъ иждивеніи; utrzymać się, *v. r.* удержаться; - się od czego, удержаться, воздержаться; utrzymywać się, *v. r.* содержаться; жить. [ность,
Utrzymałość, -ści, *f.* воздерж-
Utrzymanie, -ia, *n.* содержание; *cfr.* & v. *verb.* Utrzymać, Utrzymywać.
Utrzymywać, v. **Utrzymać.**
Utrzymywacz, -a, *m.* содержатель.
Utucznieć, v. **Tucznieć.**
Utuczyć, *v. perf.*, v. **Tuczyć.**
Utułek, -łku, *m.* убежище; v. Przytułek, Uchrona.
Utullić, Utulać, *v. a.* успокоить, утоли́ть; v. Tulić. [Tulny.
Utulnie, Utulny, v. **Tulnie,**
Utwardzać, Utwardzić, v. **Twardzić.**
Utwarzać, v. **Tworzyć.**
Utwierdzać, Utwierdzić, *v. a.* утверждать, утвердить, укреплять, укрепить; v. Twierdzić; **Utwierdzenie, -ia**, *n.* утверждение, укрепление, скрепление; v. Twierdzenie; **Utwierdziciel, -a**, *m.* утверди́тель, укрепитель; **Utwierdzadło, -a**, *n. Chir.* (*acutenaculum*), держа́лка [*abo* ручка, игольная.
Utwór, Utwor, -u, *m.* творение, произведение, создание, дѣло; v. **Utwórca, -y**, *m.* творе́цъ. [Twor.
Utworzyć, *v. perf.*, v. **Twerzyć.**
Utworzyciel, -a, *m.*, v. **Stworzyciel, Twórca.**
Utyć, Utycie, v. **Tyć**, *etc.*
Utykać, v. **Utknąć.**
Utysk, -u, *m.* сетование; скорбь; тоска, жалоба.
Utyskiwać, Utyskować, *v. a.* жаловаться; печалиться; скорбеть; **Utyskliwy**, *adj.* жалобный.
Uwaga, -i, *f.* уважение, разсуждение, разсмотрение; внима-

Digitized by Google

nie; углубленіе мысли; устремленіе умá на что; примѣчаніе; замѣчаніе; zwrócić na co uwagę, обратить на что вниманіе.

Uwalać, *v. perf.*, v. Walać.

Uwałkować, *v. perf.*, v. Wałkować.

Uwalniać, v. Uwolnić.

Uwarować, *v. perf.*, v. Warować.

Uwartałcany, *adj. Mech.* веретенообразный.

Uwarzyć, *v. perf.*, v. Warzyć.

Uważać, Uważyć, *v. a.* примѣчать, примѣтить; усмотрѣть; внимать, слушать; уважать, -жить; считать, почитать; наблюдать; присматривать; приглядывать; смотрѣть; разсуждать, разсудить.

Uważacz, Uważyciel, -a, *m.* наблюдатель; **Uważność**, -ści, *f.* внимательность; осмотрительность; **Uważny**, *adj.*, **Uważnie**, *adv.* внимательный, осмотрительный, разсудительный, осторожный.

Uwdzięczać, Uwdzięczyć, *v. a.* украшать, украсить, наряжать, нарядить; дѣлать, сдѣлать пріятнымъ, милымъ, прелестнымъ.

Uwędzenie, Uwędzić, v. Wędzić.

Uweselać, Uweselić, *v. a. perf.* увеселять, увеселить; радовать, обрадовать; **Uweselanie, Uweselenie**, -ia, *n.* увеселеніе; **Uweseliciel**, -a, *m.* увеселитель; **Uweselicielka**, -i, *f.* увеселительница.

Uwiadamiać, Uwiadomiać, Uwiadomić, *v. a.* увѣдомлять, увѣдомить, извѣщать, извѣстить (кого о чѣмъ); давать, дать знать о чѣмъ; **Uwiadomiający**, 1. *part. a.* увѣдомляющій, извѣщающій; извѣстительный, увѣдомительный; 2. **Uwiadomiciel**, -a, *m.* извѣщатель; **Uwiadomicielka**, -i, *f.* извѣщательница; **Uwiadomienie**, -ia, *n.* увѣдомленіе, извѣщеніе; **Uwiadomiony**, *part. p.* увѣдомленный; извѣщенный.

Uwiązać, Uwiązywać, Uwięzywać, *v. a.* увязать, увязывать; привязать, привязывать.

Uwiązanie, -ia, *n.* увязаніе; привязаніе; привязка; привязь.

Uwiązcy list, *m.* вводный листъ.

Uwiązek, -zku, *m.* привязка, привязь, [веревка, ремень или что-либо иное, служащее для привязыванія.

Uwiązać, Uwięzać, Uwić, Uwicie, v. Uwiązać, Uwijać.

Uwiązywać, *etc.*, v. Uwiązać.

Uwidzenie, -ia, *n.* усмотрѣніе; привидѣніе; мечта; v. Postrzeżenie, Zoczenie & Przywidzenie.

Uwidzieć, Uwidzać, *v. a.* увидѣть, увидать, усмотрѣть, узрѣть.

Uwieczniać, Uwiecznić, Uwiekopomnić, *v. a.* увѣковѣчивать; увѣковѣчить; **Uwiecznianie, Uwiecznienie**, -ia, *n.* увѣковѣчиваніе; увѣковѣченіе.

Uwiędnąć, *v. a. perf.* увянуть; v. Więdnąć.

Uwiędły, *part. p.* увялый; v. [Więdnąć.

Uwiedzenie, -ia, *n.* увѣденіе; **Uwiedziony**, *part. p.* увѣденный; v. Uwieść. [сваліть.

Uwiekopomnić, v. Uwieczniać.

Uwielbiać, v. Wielbić; **Uwielbiacz, Uwielbiciel**, v. Wielbiciel; **Uwielbić**, *v. a. perf.* восхвалить, прославить, возвеличить, обоготворить; **Uwielbicielka**, v. **Wielbicielka.** [Wieńczyć.

Uwieńczać, Uwieńczyć, v. **Uwierać**, v. Uwrzeć.

Uwierceenie, Uwiercić, *v. perf.*, v. Wiercić.

Uwierzenie, -ia, *n.* увѣреніе; увѣрованіе; повѣреніе.

Uwierzliwie, *adv.*, -liwy, *adj.* достовѣрно; достовѣрный; **Uwierzliwość**, -ści, *f.* достовѣрность.

Uwierzyć, *v. a. perf.* увѣрить; увѣровать; повѣрить; v. Wierzyć.

Uwieść, *v. a. perf.*, **Uwodzić**, *v. a. impf.* увесть & увести, уводить; подманивать; прельщать, приводить въ заблужденіе; похитить [женщину].

Uwiesić, *v. a. perf.* повѣсить; v. Wieszać; - się, *v. r.* повѣситься. [Wieszczyć.

Uwieszczyć, *v. a. perf.*, v.

Uwieszenie, -ia, *n.* повѣшеніе.

Uwięź, -zi, *f.* привязка, привязь; v. Uwiązek.

Uwieść, Uwozić, *v. a.* увесть & увезти, увозить.

Uwięzić, Uwięzнąć, *v. a.* посадить въ тюрьму; плѣнить; заточить; v. Więznić, Więznąć.

Uwiezienie, -ia, *n.* увезеніе.

Uwięzywać, v. Uwiązać.

Uwijać, v. Uwiązać.

Uwikłać, *v. a. perf.* запутать; v. Wikłać.

Uwilgotnić, Uwilżyć, Uwilgotniać, Uwilżać, v. Wilgotnić, *etc.*

Uwinąć, Uwić, Uwijać, *v. a.* увить, увивать, обвить, обвивать, обвертывать; свлесть, сплетать, плесть, свить, свивать, вить; - słowa w bawełnę, *золотить пилюлю; uwić wieniec, сплести вѣнокъ; **Uwijać się**, *v. r.* вертѣться, извиваться; проворно дѣлать что, суетиться, бѣгать около чего, проворить, торопиться.

Uwinny, *adj.* поворотливый, проворный, поспѣшный; расто-

Uwisły, v. Obwisły. [ропный.

Uwinąć, *v. n.* зацѣпиться.

Uwłaczać, v. Uwlec.

Uwładać, *v. a.* уполномочить.

Uwlec, Uwłóczyć, Uwłaczać, *v. a.* утащить, утаскивать; увлечь, увлекать; заволочить, заволакивать, заборонова́ть; uwłóczyć dobrze rolę, заволочить, заборонова́ть хорошо́ пашню; uwłaczać komu, оговаривать кого; злословить; вредить; - komu sławy, *etc.*, оскорблять чью честь; **Uwłoczwo**, -a, *n.* порицаніе, оскорбленіе; **Uwłóczenie**, -ia, *n.* порицаніе, оскорбленіе; v. *verb.* (Uwłóczyć), Uwleć; **Uwłóczник, Uwłóczyciel**, -a, *m.* порицатель, оскорбитель; v. Obmówca.

Uwod, Uwód, -odu, *m.* уводъ; увеженіе; уведеніе; похищеніе; **Uwódca**, -y, **Uwodziciel**, -a, *m.* уводитель; похититель; развратитель; соблазнитель; обманщикъ; **Uwodzenie**, -ia, *n.* уведеніе; **Uwodzić**, v. Uwieść; **Uwodziciel**, v. Uwódca; **Uwodzicielka**, -i, *f.* уводница; похитительница; развратительница.

Uwoj, v. Woj.

Uwolniać, Uwalniać, Uwolnić, *v. a.* увольнять, уволить, освобождать, освободить; отпускать, отпустить; **Uwolniciel**, -a, *m.* освободитель, избавитель; **Uwolnicielka**, -i, *f.* освободительница; **Uwolnienie**, -ia, *n.* увольненіе; освобожденіе; избавленіе.

Uwonić, Uwonnić, *v. a. perf.* облагоухать; обкурить, напрыскать духами. [Wosszczyć.

Uwoskować, Uwoszczyć, v.

Uwożenie, -ia, *n.* увезеніе.

Uwozić, v. Uwieść.

Uwracać, v. Odwracać.

Uwróć, -ci, *f.*, **Uwrot**, -u, *m.*, **Uwrocie**, -ia, *n.* 1. отвалка; поворотъ; v. Odwalina & Odwrót (2. 3); 2. v. Obrót.

Uwrzeć, Uwierać, *v. n.* 1. упираться, упираться; упереть; 2. отворить немножко; 3. uwiera bót, сапогъ жметъ, гнететъ.

Uwspaniałić, *v. perf.* сдѣлать великолѣпнымъ, великодушнымъ; v. Wspaniałić. [ческіе.

Uwspołecznić, *v. perf.*, v. Wspo-

Uwzględniać, Uwzględnić, *v. a.* уважать, уважить; принимать, -нять въ уваженіе; принять, внять; снисходить, снисойти [на чью просьбу; уважать, уважить чью просьбу; *etc.*].

Uwzględnienie, -ia, *n.* уваженіе; снисхожденіе.

Uwziąć się, *v. r.* упорно въ чемъ стоять; v. Usadzić się; **Uwziętość**, -ści, *f.* упорство; **Uwzięty**, *adj.* упорный, упрямый.

Użąć, Używać, *v. a.* жать, нажать; сжать, сжимать.

Uzacniać, Uzacnić, *v. a.* почтить, прославить, приводить, привесть въ честь.

Użalać się, *v. r.* жаловаться, нарекать, сѣтовать на кого; сожалѣть, сжалиться.

Użątek, Użętek, -tku, *m.* ужинъ, [количество сжатаго хлѣба, *etc.*].

Uzbierać, *v. a.* собрать, скопить, накопить, собирать, набирать.

Uzbrajać, Uzbroić, *v. a.* вооружать, вооружить; оснастить,

Digitized by Google

-чать; снаряжать, снаряжать; **Uzbrajanie, Uzbrojenie,** -ia, *n.* вооружение, вооружение; снаряжение; снаряжение; **Uzbroić się,** *v. r.* вооружаться.

Uzda, -y, *f.*, **Uzdeczka,** -i, *f. dim.* узда, уздочка.

Uzdać, *v. a.* взнуздать [лошадь]; *обуздать, покорить.

Uzdeczka, v. **Uzda.**

Uzdrawiać, Uzdrowić, *v. a.* изцелять, изцелять, делать здоровымъ, излечать, -чать; **Uzdrawianie, Uzdrowienie,** -ia, *n.* изцеление, излечение, излечение; **Uzdrowiciel,** -a, *m.* изцелитель.

Uzdzienica, Uździenica, -y, *f.* недоуздокъ, оброть, узда безъ удилъ.

Użebrzeć, Użebrać, *v. a.* достать нищенскимъ образомъ; нищенски выпросить; Христа ради выпросить [*abo* выпросить].

Użęcie, v. **Użątek.**

Użęg, -u, *m.* знобь.

Użegać, Użegnąć, Użągnąć, *v. a.* жечь, жарить.

Użerać się, v. **Użreć się.**

Użętek, v. **Użątek.**

Użęty, *adj.* сжатый.

Użągnąć, v. **Użegać.**

Użębnąć, *v. n.* узябнуть, прозябнуть, охладеть къ кому, къ чему. [lenić.

Uzieleniać, Uzielenić, v. **Zie-**

Uzierać, v. **Użrzeć, Ujźrzeć.**

Użłacać, Użłocić, *v. a.* золотить, позолотить, вызолотить; v. **Pozłacać,** *etc.*; v. **Złocić.**

Użłopać się, *v. r.* нахлюстаться, напиться до-пьяна; набить глотку.

Uznać, Uznawać, *v. a.* признать, признавать; **uznać się,** окомиться; лучше намѣреніе взять; исправиться; сознаться, признаться; убѣдиться; удостовѣриться; **Uznanie,** -ia, *n.* сознаніе; признаніе; **Uznawacz,** -a, **Uznawca,** -y, *m.* разбиратель, разсудитель, сознавательъ.

Uznoić, *v. a. perf.*, v. **Znoić.**

Uznoj, Uznój, v. **Znój.**

Użrzeć, Użerać, *v. a.* обожрать; обжирать; объѣдать, объѣсть; **Użrzeć się, Użerać się,** v. **Obżerać się.**

Użrzały, v. **Dojrzały.**

Użrzeć, Użrzemieć, v. **Dojźrzeć, Dojrzeć.**

Uzupełniać, Uzupełnić, *v. a.* дополнять, дополнить; усовершать, усовершить; **Uzupełnienie,** -ia, *n.* дополнение, усовершение.

Użyć, Używać, *v. a.* употребить, употреблять; наслаждаться; *it.* воспользоваться; - **lekarstwa,** принимать, принять лѣкарство.

Użycie, -ia, *n.* употребленіе; будучи въ ужиціи, употребляемый; до ужиціи, способный къ употребленію.

Użyczyć, Użyczać, *v. a.* дать, давать въ займъ; ссудить, ссуждать; (v. **Pożyczać,** -czyć); *it.* снабдить, снабжать; пожаловать, даровать. [жалкъ.

Użyłować, *v. a.* навѣсть, навести

Użynać, v. **Użąć.**

Użyskać, v. **Zyskać.**

Użyteczność, -ści, *f.* полезность; v. **Pożyteczność; Użyteczny,** *adj.* полезный; v. **Pożyteczny.**

Użytek, -tku, *m.* польза; выгода, прибыль; употребленіе; *it.* урожай, приплодъ; **użytki ziemne,** *pl.* плодѣ полевые.

Użytkować, *v. n.* пользоваться чѣмъ; употреблять что въ свою пользу, корыстоваться.

Użyty, *part. p.* употребленный; употребленіемъ испорченный.

Używać, v. **Użyć.**

Używanie, -ia, *n.* употребленіе; обычай, обыкновеніе.

Używić, *v. a. perf.*, прокормить; - **się,** *v. r.* прокормиться. [nie.

Używienie, -ia, *n.* прокормленіе.

Użyźniać, Użyźnić, *v. a.* оплодотворять, -рять; утучнять; -нять; дѣлать, сдѣлать плодоносным.

W.

W. *abbrev.* = wielki, великій; **W.O.** = Wielebny Ojciec, преподобный отецъ; **J.W.** = Jaśnie Wielmożny, Вáше Превосходительство; *it.* v. Jaśnie; **W.K.M.** = Wasza Królewska Mość, Вáше Королевское Величество; **W.C.M.** = Wasza Cesarska Mość, Вáше Императорское Величество.

W, *praep.* (*c. Acc. & c. Local.*), въ, во; (w)rzucić w morze, бросить въ море; był w kościele, былъ въ церкви; w Warszawie, въ Варшавѣ; w przeszłym roku, въ прошедшемъ [*abo* прошломъ] году; w młodych latach, въ молодыхъ лѣтахъ; w zimie, зимою; w lecie, лѣтомъ; w nidziele, въ воскресенье; w dzień, днёмъ; w nocy, ночью; w lot, на лету; на полетѣ.

Wab', -biu, & -bia, **Wab,** -u, *m.*, **Wabik,** -a, *m.* 1. (piszczałka wabiąca ptaki), вабикъ, [дудочка, употребляемая охотниками для приманиванія птицъ], приманная дудочка, пр. дудка, приманный свистокъ, свистулька, свистѣлка, пищокъ; 2. (ptak czyli ptasznik wabiący), манщикъ; приманная птица; 3. **Wabik, Wabiciel, Wabnik,** -a, *m.* вабитель, приманщикъ, вабельщикъ; 4. wab', -iu, & wab, -u, *m.* wabik, [= wabienie, ponęta, powab, przynęta, (*qu. v.*), *propr.* &*], вабка, приманка, v. **Nęta; Wabić,** *v. a.* (*propr.* &*), вабить, приманивать, манить, заманивать, привлекать, приглашать, призывать, прельщать; **Wabidło,** -a, *n.* вабило; **Wabienie,** -ia, *n.* вабленіе; v. **Wab'** (4)

Wabik, v. **Wab'; Wabny,** *adj.* приманчивый, заманчивый; привлекательный, прельстительный.

Wać, v. **Waść.**

Wacek, -cka, **Waceczek,** -czka, *m. dim.* кашелёкъ, кашелёчекъ; v. **Worek, Kaleta.**

Wachać, Wachadło, v. **Wahać, Wahadło.**

Wąchać, *v. a. & n.* нюхать, обонять; обнюхать; искать; **Wąchanie,** -ia, *n.* нюханіе; **Wąchawiec,** -wca, *m.* человѣкъ имѣющій тонкое обоняніе.

Wachel, -chla, *m.* 1. махало для раздуванія огня; раздувало; 2. wachel = **Wachlarz, Wachlarzyk,** -a, *m.* опахало; вѣеръ.

Wachla, -i, *f.* факель; *вѣтренная, непостоянная женщина.

Wachlarz, Wachlarzyk, v. **Wachel** (2).

Wachlarzaty, Wachlarzowaty, *adj.*, -to, *adv.* вѣероѣдный, вѣерообразный, опахалообразный; въ видѣ вѣера [*abo* опахала].

Wachlarzoskrzydły, *adj. H. n.* вѣерокрылый, опахалокрылый; wachlarzoskrzydłe owady, *H. n.* (*rhipiptera*), вѣерокрылыя насѣкомыя; опахалокрылыя насѣкомыя; чекушки.

Wachlarzowiec, -wca, *m. Bot.* (*borassus flabelliformis*), пальма опахалообразная [*abo* вѣероліственная]; винникъ плетоносный, латаное дерево.

Wachlarzowy, *adj.* вѣерный, опахальный.

Wachlować, *v. a.* опахивать, опахнуть; обмахивать; махать опахаломъ [*abo* вѣеромъ], махать, взять; - **skrzydłami,** махать крыльями; *бѣгать, метаться, таскаться; - **się,** *v. r.* опахиваться, обмахиваться.

Wachmistrz, -a, *m.* вахмистръ; **Wachmistrzowski,** *adj.* вахмистровій; **Wachmistrzowy,** *adj.* вахмистровъ, принадлежащій вахмистру. [заяцъ.

Wacho, -a, *n.* (w myślic. zając)

Wachta, -y, *f.* караулъ; стража; v. **Wacta;** v. **Straż, Warta.**

Wachtarz, -a, *m.* караульщикъ, караульщикъ, стражъ; v. **Strór.**

†**Wachtel,** v. **Przepiórka.**

Wachtować, *v. a.* караулить; стеречь.

Wachtparada, Wachparada, -y, *f.* вахтпарадъ; разводъ.

Wacpan, v. **Waść.**

Wącyć, *v. a.* (u *Ruscs*: przerzucać człónko przez fachę w robocie), продѣвать членокъ между основою.

Wada, -y, *f.*, **Wadka,** -i, *f. dim.* корокъ; недостатокъ; несовершенство; прорѣха; ошибка; nikt bez wady, (nikt bez ale), каждый имѣетъ свои слабости, [*abo* недостатки].

Digitized by Google

Wądka, Wędka, -i, *f. dim.* ýдка, ýдочка.

Wądoł, -u, *m.* ухáбъ, ухáбина, ухáбецъ, вýбоина, оврáгъ, яръга; v. Parów; **Wądolisty,** *adj.*, -sto, *adv.* ухáбистый, вýбоистый, оврáжистый.

Wadyra, -y, *m.* сновщикъ.

Wadzić, *v. a.* ссóрить, заводúть раздóръ; v. Kłócić; *it.* wadzić, *v. impers.* (= zawadzać, przeszkadzać, *qu. v.*), мѣшáть, препятствовать; – się, *v. r.* ссóриться; v. Kłócić się. [вáфля.

Wafla, -i, *f.*, Wafle, *pl.* (gofry),

Waga, -i, *f.* 1. вѣсú; вáга; włożyć co na wagę, положúть что на вѣсú; класть на вѣсú; взвѣсить; на wagę kłaść, (odważać), взвѣшивать; * взвѣшивать всякое слóво; обдýмывать кáждое слóво; waga na drobne rzeczy, (ważka, szale), вѣсú; чáша [у вѣсóвъ]; 2. waga publiczna, вáжня; 3. waga, (szal kołowrot, u którego końców misy szalne wiszą), коромúсло; вѣсовóе коромúсло; 4. waga, (gwicht), гúря; waga u zegarów, гúря у часóвъ; часовýя гúри; 5. waga (jakiéj rzeczy; ciężar, *etc.*), вѣсъ; тяжесть; waga równa, wagi równość, v. Równowaga, Równoważność; 6. *fig.* вѣсъ; уваженіе; вліяніе; вáжность; 7. *Astron.* waga na niebie, Вѣсú; 8. waga u woza, вáга у карéты, у дúшла.

Wągl, Węgiel, v. **Węgiel.**

Wąglik, v. **Węglik.**

Wagmistrz, -a, *m.* вагонмéйстеръ; вѣсовщúкъ.

† **Wagociąg,** -u, *m.* перпендикулярная лúнія. [калúберъ.

Wagomiar, -u, *m.* калúберъ,

Wagomierzyć, *v. a.* калúбровáть, измѣрáть калúберъ [орýдія или ядра].

Wagon, -u, *m.* вагóнъ.

Wagostrychownica, -y, *f.* затерпáсъ, ýровень, отвѣсъ.

Wagowe, Ważne, -ego, *s. n.* вѣсовóе, [плáта за взвѣшиваніе на вѣсáхъ].

Wagowy, *adj.* вѣсовýй; języczek wagowy, вѣсовáя стрѣлка; сторожёкъ.

Wągry, Wągrowaty, v. **Węgry.**

Wagus, -a, *m.* бродягa.

Wahać, *v. a.* шатáть, двигать впередъ и назадъ; зыбáть, колебáть, привестú кого въ нерѣшúмость; – się, *v. r.* (*propr. & **) колебáться, качáться, шатáться; зыбáться; wahający się, (*part. a.*), колеблющіеся, качáющіеся, шатáющіеся, зыбýчій, зыбкій, шáткій, кáчкій; wahać się między bojaźnią i nadzieją, колебáться между стрáхомъ и надéждою; wahać się na umyśle, колебáться въ своúхъ мысляхъ, раздýмывать, быть въ нерѣшúмости, быть нерѣшáтельнымъ, не рѣшáться.

Wahadło, -a, *n.* мáятникъ, мáятникъ, (нёндулъ), отвѣсъ.

Wahadłowy, *adj.* мáятниковый, относящійся къ мáятнику; ruch wahadłowy, размáхъ мáятника; **Wahanie,** -ia, *n.* – się, (*propr. & **) колебáніе, качáніе, шатáніе, зыбáніе; * колебáніе, раздýмье, нерѣшáтельность, (колеблемость), смущéніе; сомнѣніе; drganie *czyli* wahanie (strun instrumentu), сотрясéніе, дрожáніе; *Mech.* ruch wahania, (*motus oscillationis*), маховóе движéніе; oś wahania, (*axis oscillationis*), ось размáхиваніе; wahanie osi ziemskiéj, колебáніе земнóй óси; нутáція; **Wahatny, Wahotliwy,** *adj.* шáткій, кáчкій, колеблющійся, качáющійся, шатáющійся.

Wajdaś, -u, *m. Chem.* вайдáмъ, вáйдовая соля.

Wajnszteja, Wajsztyn, Wejsztyn, Wejnszteja, -u, *m.* (z Niem. „Weinstein", winny kamień), вúнный кáмень; **Wajnszstynowy, Wejnszstynowy, Wajsztynowy, Wejsztynowy,** *adj.* виннокáменный.

Wakacya, -yi, *f.*, **Wakacye,** *pl* вакáція, *pl.* вакáціи; каникулы; гулянье дни.

Wakancya, -yi, *f.*, **Wakancyjka,** -i, *f. dim.*, **Wakowanie,** -ia, *n.* вакáнція; прáздное мѣсто; вакáнтное мѣсто; упразднённое мѣсто; незамѣщённое мѣсто.

Wakans, -u, *m.* вакáнтное мѣсто; v. Wakancya.

Wakować, *v. n.* быть порóжнимъ, прáзднымъ, незанятúмъ, вакáнтнымъ.

Wał, -u, *m.* 1. валъ, земляная нáсыпь; opasać, obwieść miasto, fortecę wałem, обвéсть & обвести гóродъ, крѣпость вáломъ; 2. *fig.* вал, защúта, оборóна; v. Obrona, Szczyt; 3. wał u kół młyńskich *etc.*, валовнúкъ, воротúло у мéльничнаго колесá; 4. wał krosienny, навóй; 5. *Mech.* вал, цилúндръ; валъ; катóкъ; 6. вал, walec, wałek (*dim.*), скáлка, скáлочка; *it.* вáлик; валёкъ; 7. *Anat.* вал *abo* oś (*axis*, trzeci albo drugi z prawdziwych pacierzów), ось, трéтій или второй мéйный позвонóкъ; 8. wał na wodzie, валъ, волнá; 9. wałem, вáломъ.

Walać, *v. a.* 1. валáть, ворочáть, катáть; 2. марáть, замарáть, пáчкать; **Walać się,** *v. r.* валяться; марáться, пáчкаться; – się w błocie, пáчкаться въ грязи.

Wałach, -a, *m.* 1. мéрин, мéрень, кладéный жеребёцъ, холощёный жеребёцъ; (o człowieku: trzebieniec), скопéцъ; кастрáтъ; *Eccl.* кáменникъ; евнýхъ; **Wałaszenie,** -ia, *n.* холощéніе; (скопленіе); **Wałaszy,** *adj.* относящійся къ мéрину; **Wałaszyć,** *v. a.* холостúть, класть, выкладывать [жеребцá]; * скопúть.

Walcować, *v. a.* вальсировáть, кружúться въ вáльсъ; **Walcowanie,** -ia, *n.* вальсировáніе.

Walcowaty, Walczasty, *adj.*, -to, *adv.* цилиндрúческій; *adv.* цилиндрúчески. [катóкъ.

Walcówka, -i, *f.* нáхотный

Walcowania, -i, *f.* катáльная мáшина; плющúльная мáшина; плющúльня; прокáтная мáшина; листобóйня. [катáльный.

Walcowy, *adj.* цилиндрúческій;

Walczasty, v. **Walcowaty.**

Walczenie, -ia, *n.* рáтованіе, воевáніе, сражéніе; **Walczyć,** *v. n.* (*propr. & **) сражáться, воевáть, рáтовать; борóться; дрáться; walczyć ze śmiercią, борóться со смéртію; walczyć z głodem, борóться съ гóлодомъ.

† **Walczerz,** -a, *m.* (walczący, bojownik), рáтай, рáтникъ, ратобóрецъ, вóинъ. [вáлик.

Walczyk, -a, *m. dim.* катóчекъ;

Walec, -lca, *m.*, **Walczyk,** -a, *m. dim.* 1. v. Walczyk & Wał (6); 2. *Mathem.* цилúндръ, цилúндрикъ; 3. walec, (taniec), вальцъ, родъ тáнца.

Wałeczek, -czka, *m. dim.* (v. Walczyk, Wałek), катóчекъ; валёчекъ; цилúндрикъ.

Wałeczkowaty, *adj.*, -to, *adv.* на подобіе вальká или катká; цилиндрúческій.

Walecznica, -y, *f.* героúня, женщина-герóй.

Waleczník, -a, *m.* рáтникъ; ратобóрецъ; вóинъ; герóй; храбрый человѣкъ.

Wałecznik, Walnik, -a, *m.* водяная мéльница; мéльница съ подливнóмъ колесóмъ.

Waleczność, -ści, *f.* храбрость, мýжество, герóйство; **Waleczny,** *adj.* храбрый; мýжественный; герóйскій; рáтный; воинственный; смѣлый; -nie, *adv.* храбро; мýжественно; смѣло.

Waledykcya, -yi, *f.* прощáніе.

Waledykcyjny, *adj.* прощáльный.

Wałek, -łka, *m. dim.* валёкъ; вáлик; катóкъ; wałek do maglów, *etc.* скáлка; валёкъ; *it.* свитóкъ, свертóкъ; кругная подýшка; *Mathem.* цилúндръ, *dim.* цилúндрикъ.

Wałem, вáломъ; v. **Wał.**

Welenie, -ia, *n.*, v. **Walić.**

Walenty, Walanty, -ego, *m. npr.* Валентúнъ; św. Walentego niemoc, падýчая болѣзнь; эпилéпсія; чёрная болѣзнь.

Wałęsać się, *v. r.* скитáться, таскáться, шатáться.

Walet, -a, *m.* (niżnik w kartach), валéтъ, хлапъ, [игрáльная кáрта].

Waleta, -y, *f.* прощáніе.

Walhalla, -i, *f.* Валгáлла.

Walić, Walnąć, *v. a.* & *n.* валúть, опрокúдывать, повергáть на землю; валúть, ломáть, разрушáть, разорáть, уничтожáть; ва-

Digitized by Google

лать, *катать*; *сильно бить*; walić co na kogo, na co, обременять, грузить, нагружать, бросать; walić sukno, валять сукно; –, walnąć, ударить; упасть; стрелять; начинать греметь; – się, *v. r.* валяться, клониться къ землѣ, падать, обрушаться; бросаться на что; кататься; валяться, приходить во множествѣ; стремиться, течь; walić na kupę, валять на кучу, сносить, бросать на кучу; walić winę na kogo, взваливать вину на кого.

Walik, -a, *m. dim.* валикъ, маленькій валъ; v. Wał (1).

Walina, -y, *f.* паденіе, разрушеніе; развалина.

Waliza, -y, *f.* чемоданъ.

Walka, -i, *f.* († валка); бой; битва; сраженіе; борьба; споръ, преніе.

Wałkarz, -a, *m.* валяльщикъ; сукновалъ.

Wałkarcyk, -a, *m.* подмастерье у сукновала; **Wałkarski**, **Wałkownicy**, *adj.* – валяльщиковъ; валяльный; v. Blecharski(2).

Wałkon, -a, *m.* бродяга, волочага, скитальецъ.

Wałkonić, *v. a.* валять, мять, измять; – się, *v. r.* * скитаться, шататься, тоскаться.

Wałkować, *v. a.* валять; – ciasto, сучить тѣсто, *it.* катать; – (bieliznę), катать; – kogo, * отвалять кого; отвалять кому бока.

Wałkowaty, *adj.*, -to, *adv.* цилиндрическій; v. Wałeczkowaty.

Wałkownica, -y, *f.* 1. валяльный столъ; валяльная доска; 2. доска, на которой сучатъ тѣсто; 3. (magiel), катокъ [для бѣлья]; – ręczna, валекъ и скалка.

Wałkownictwo, -a, *n.* валяльное ремесло; **Wałkownicy**, *adj.*, v. Wałkarski & Blecharski(2).

Wałkowy, *adj.* относящійся къ цилиндру, къ катку; каточный; *cfr.* & v. Wałek.

Walnąć v. Walić.

Walnik, v. Wałecznik.

Walny, *adj.* 1. всеобщій, главный, генеральный; sejm walny, генеральный сеймъ; главное собраніе; bitwa walna, главное сраженіе; 2. взаимный, отмѣнный, превосходный, прекрасный, хорошій, храбрый, смѣлый.

Wałokop, **Wałostaw**, -u, *m.*, **Wałostawność**, -ści, *f.* фортификація.

Wałołomny, *adj.* отъиобатный.

Walor, -u, *m.* (cena), цѣна; цѣнность; **Walorowy**, *adj.* относящійся къ цѣнѣ; цѣнный; papier walorowy, гербовая бумага.

Wałostaw, v. Wałokop.

Wałowitość, -ści, *f.* добелость, толстота; **Wałowity**, *adj.* добелый, толстый; * огромный, сильный.

Wałowy, *adj. Eccl. sl.* валовый; принадлежащій или относящійся къ валу; (v. Wał, 1.); стѣнный.

Waltornia, -i, *f. Mus.* валторна, валторна; **Waltornista**, -y, *m.* валторнистъ, играющій на валторнѣ.

Waluas, v. Foluszz.

Waluta, -y, *f.* валюта; стоимость векселя; сумма по векселю; платежъ; вся сумма сполна.

Walwas, -u, *m.* мѣхель.

Wam, *pron. Dat. pl.* вамъ; v. Wy.

Wamborek, v. Węborek.

Wami, *pron. Instr. pl.* вами.

Wampir, v. Upiór.

Wanatki, -ów, *m. pl. Pomol.* родъ яблокъ.

Wanszos, **Wandschos**, **Wanszos**, **Wańczos**, -u, *m.* бочарный лѣсъ.

Wandalszczyzna, -y, *f.* вандализмъ; варварство.

Wandrowiec, v. Wędrowiec.

Wanieneczka, **Wanienka**, -i, *f. dim.* (*a* Wanna), малая ванна; **Wanienny**, *adj.* принадлежащій или относящійся къ малой ваннѣ.

Wanilia, -ii, **Wanilla**, -i, *f. Bot.* (*epidendrium vanilia*), ваниль; **Wanillowy**, **Wanilowy**, *adj.* ванильный.

Wankus, -a, *m.* (w górn.) родъ шуфля для вылеванія водѣ.

Wanna, -y, *f.* ванна, чанъ; баня; wanna pocąca, потовая баня; sucha wanna, паровая [*abo* парная] баня.

† **Wanton**, -u, *m.* родъ рыболовной сѣти.

Wantuch, **Wańtuch**, -a, & -u, *m.* хрящъ, толстый холстъ; *it.* хрящевой мѣшокъ; хлѣбной куль; * пузо, пузеще, брюхо.

Wap', **Wąp'**, -pia, *m.* желудокъ; kręci mi się na wapiu, у меня животъ болитъ; у меня боль [*abo* рѣзь] въ животѣ.

Wapiennia, -i, **Wapienuica**, -y, *f.* (piec wapienny), заведеніе для обжиганія извести; печь для обжиганія извести; известкообжигательная печь.

Wapiennić, **Wapienuieć**, v. Wapnić, Wapnieć.

Wapienniczy, *adj.* извѣстничій.

Wapiennik, -a, *m.* извѣстникъ, обжигальщикъ извести; **Wapienny**, *adj.* известный; известковый; woda wapienna, известковая вода; ziemia wapienna, известковая земля; skrzynia wapienna, известное творило; wapienny kamień, известный камень; известникъ; piec wapienny, v. Wapiennia; **Wapnić**, **Wapienuić**, *v. a. impf.*, **powapnić**, *v. perf.* 1. вапить, новапить, бѣлить известью; 2. *Chem.* кальцинировать, пережигать въ известь; **Wapnieć**, **Wapienuieć**, *v. a. impf.*, **zwapnieć**, **zwapienuieć**, *v. perf.* превращаться, превратиться въ известь; **Wapnienie**, -ia, *n. Chem.* кальцинація; кальцинированіе; пережиганіе въ известь; **Wapnisty**, *adj.*, -sto, *adv.* известковый, содержащій въ себѣ известь; wapnista woda, известковая вода.

Wapno, -a, *n.* известь, известка; † вино; wapno niegaszone, негашеная [*abo* неморѣная] известь; wapno gaszone, гашеная [*abo* морѣная] известь; кипѣлка; v. Gasić (wapno); rozczyniać, rozczynić wapno, растворять, растворять известь.

Wapor, -u, **Waporek**, -rka, *m.*, **Wapory**, *pl.*, v. Wyziew, Wydech, Para.

Wapowiec, -wca, *m.* пропастъ.

War, -u, *m.* 1. варъ, кипятокъ, кипячая вода; (v. Odwar, Nawar); 2. war piwa, miodu, варя [*dim.* варька] пива, меду.

Wara! *interj.* прочь! смотри! берегись! чуръ!

Warcab, **Arcab**, -u, *m.*, **Warcaba**, -y, *f.* шашка; grać w warcaby, играть въ шашки; gra w warcaby, игра въ шашки; **Warcabnica**, -y, *f.* шашечница, доска для игры въ шашки; **Warcabnik**, -a, *m.* играющій въ шашки; **Warcabny**, **Warcabowy**, *adj.* шашечный.

Warch, v. Wark.

Warchlak, -a, *m.* невреднокъ, поросенокъ кабана.

Warchliwy, v. Warkliwy.

Warchoł, -u, *m.* 1. сеора, свара, споръ, раздоръ; 2. **Warchoł**, -a, *m.* буянъ; забіяка; спорщикъ; негодяй.

Warchołić, *v. a.* сеорить, заводить раздоръ; – się, *v. r.* сеориться; буянить.

Warcholny, **Warchotliwy**, **Warchotny**, v. Warkliwy.

Warczeć, **Warczyć**, **Warknąć**, **Warkać**, *v. a.* брюзжать, ворчать; w brzuchu warczy, бурчитъ [*abo* урчитъ] въ животѣ, въ брюхѣ; **Warczenie**, -ia, *n.* брюзжаніе, ворчаніе; warczenie w brzuchu, урчаніе въ животѣ, въ брюхѣ.

Warczywy, v. Warkliwy.

Wardawy, *adj.* лѣвша.

Wardęga, -i, *m.* бродяга.

Warga, -i, *f. Anat.* губа; górna warga, верхняя губа; dolna warga, нижняя губа; zajęcza warga, заячья губа; (трегубость).

Wargaty, **Wargowaty**, *adj.*, -to, *adv.* губастый, имѣющій большія и отвѣсныя губы; *s. m.* губачъ, губанъ.

Wargielt, **Wergielt**, -u, *m.* вознагражденіе убитка.

Wargowaty, v. Wargaty.

Wargowy, *adj.* губный, принадлежащій или относящійся къ губамъ; *Gramm.* samogłoski wargowe, согласныя [буквы] губныя.

Wark, **Warch**, -u, *m.* ворчаніе; злоба, ненависть.

Warkać, **Warknąć**, v. Warczeć, Warczyć.

Warkliwy, **Warchliwy**, **Warczywy**, **Warchotliwy**, **Warchot-**

Digitized by Google

ny, **Warcholny**, *adj.* вздорливый, брюзгливый, ворчливый; сварливый, сварливый, сварливый, прекословный; мятежливый.

Warknąć, v. **Warczeć.**

Warkocz, -a, *m.*, **Warkoczyk**, -a, *m. dim.* косá, косóнка, косóчка; warkocz zapleść, заплести кóсу; заплесть [волосы] въ кóсу.

Warkoczowy, *adj.* косиный.

Warkotać, *v. a.* - przeciw komu, ворчáть; противиться; огрызаться.

Warować, *v. a.* укрѣплять; оберегáть, хранить, охранять, защищáть, предостерегáть, обезпечить, обезпечивать.

Warownia, -i, *f.* оплóть, защíта, укрѣпленіе.

Warownik, -a, *m.* отвѣтчикъ, порýка; **Warowny**, **Warowity**, *adj.*, **Warownie**, *adv.* укрѣплённый; утвержденный; обезпеченный поручительствомъ.

Warsta, **Warszta**, **Warsztwa**, -y, *f.* слой; настилъ; шíхта; кряжъ; флецъ; грядá; полосá; рядъ; warstwami, слоями; рядáми; *etc.*

Warstat, **Warsztat**, -u, **Warsztacik**, **Warstacik**, -u, *m.* мастерскáя; рабóчая комнáта; верстáкъ; станóкъ; - krawiecki, швальня; - tokarski, токáрня, токáрная; - ślósarski, слесáрня, слесáрная; - bednarski, бочáрня, бондáрня; - tkacki, ткáцкая; ткáльная; *etc.*; **Warstatnik**, **Warsztatnik**, -a, *m.* ремéсленникъ; руководительникъ; рукоходýдельникъ; **Warstatny**, **Warsztatny**, **Warstatowy**, **Warsztatowy**, *adj.* станóвый; warstatowe pończochy, тканые чулки.

Wart, -u, *m.* стрéми, стремлéніе въ рѣкѣ; фарвáтеръ.

Wart, -a, -e, *adj.*, **Warto**, *adv.* достóйный, заслуживающій; стóитъ (*propr.* & °); wart pochwały, достóйный похвáлы; достохвáльный; wart dwa ruble, стóитъ два рýбля.

Warta, -y, *f.* карáулъ, стрáжа; warta główna, гауптвáхта; na warcie stać, стоять на карáулѣ; iść na wartę, идти на карáулъ; вступáть на карáулъ; zmieniać wartę, смѣнять карáулъ; wziąść kogo pod wartę, взять кого подъ стрáжу [*abo* подъ карáулъ].

Wartać, *v. n.* 1. (wartować, wart być, stać za co), стóить, быть достóйнымъ чего-либо; 2. wartać, *v. a.* оборáчивать, поворáчивать, вертѣть; wartać wrzecionem, оборáчивать веретенóмъ; - się, *v. r.* оборáчиваться, кружиться, вертѣться, извивáться, пýтаться.

Wartaczka, **Wartałka**, **Wartołka**, -i, *f.* 1. кружóкъ или мáрникъ, укрѣпляемый на концѣ веретенá; 2. (furtawka, fryczka, cyga, *qu. v.*), волчóкъ; вертýшка; юлá; кубáрь.

Warterz, -a, *m.* сторóжъ.

Wartki, *adj.*, -tko, *adv.* поворóтливый, провóрный; вертящійся, кружащійся, удобовращающійся.

† **Wartkonogi**, *adj.* быстроногій.

Wartkość, -ści, *f.* поворóтливость, провóрность, провóрство; v. Zwinność, Obrotność.

Wartman, -a, *m.* (rotman), лóцманъ, провóдникъ водохóдныхъ судóвъ.

Wartny, *adj.* стремительный, быстро протекающій, скороприходящій; *fig.* v. Przebiegły.

Warto-głów, -owa, -głowiec, -wca, -łeb, -łba, *m.* колобрóдъ; безтолкóвый; безýмная головá; безразсýдный человѣкъ; сумасбрóдъ; сумбýрщикъ, вздорщикъ; -głowieć, *v. n.* колобрóдить; сумасбрóдничать; v. Szaleć; -głowny, -głowy, *adj.* неспокóйный; вздорливый; безтолкóвый; сумбýрный; безýмный; -głowność, -głowość, -ści, *f.*, -główstwo, -a, *n.* óдурь, сумасбрóдство, помѣшательство ума, безразсýдство.

Wartołka, v. **Wartaczka.**

Wartość, -ści, *f.* цѣнá; mieć wartość, быть въ цѣнѣ; nie mieć żadnej wartości, не имѣть никакóй цѣнѣ; ничего не стóить.

Wartować, 1. карáулить, стечéть; 2. **Wartować**, **Wertować**, *v. a.* переворáчивать, перебирáть, листи, книги; искáть, пересмáтривать; 3. **wartować**, *v. n.* стóить, *etc.*, v. Wartać (1).

Wartownik, -a, *m.* сторóжъ; часовóй, карáульщикъ.

Waruga, -i, *f.* стрáжа, карáулъ на водохóдномъ сýднѣ; вахта.

Warunek, -nku, *m.*, † **Warunk**, -u, *m.* 1. стрáжа, стереженіе, охраненіе, предъохраненіе; 2. условіе; уговóръ; договóръ; 3. *Jur.* закóнное обезпечéніе; ручáтельство, поручáтельство; 4. гарнизóнъ; **Warunkowny**, **Warunkowy**, *adj.* условный; уговóрный; договóрный; **warunkowo**, *adv.* (podług warunku), условно; по условію; съ условіемъ; **Warunkowość**, -ści, *f.* условность; относительность.

Waryacki, **Warjacki**, *adj.* -cko, *adv.* сумасшéдшій, сумасбрóдный, безýмный; **Waryacya**, **Warjacja**, -yi, -ji, *f.* 1. разнорáдіе, рáзность; противорѣчіе; 2. (szaleństwo, *qu. v.*) сумасшéствіе; помѣшательство; неистовство; сумасбрóдство; безýмство; безýміе; безразсýдность; дурáчество; глýность; 3. *Mus.* варіáція; **Waryat**, **Warjat**, -a, *m.*, **Waryatek**, -tka, *m. dim.* сумасбрóдъ; безýмецъ, безýмный, умалишённый; сумасшéдшій; dom waryatów, домъ умалишённыхъ; домъ сумасшéдшихъ; czyś waryat? съ умá ты сошёлъ? **Waryatka**, **Warjatka**, -i, *f.* безýмица, безýмная, умалишённая, сумасшéдшая; **Waryować**, **Warjować**, *v. n.* сумасбрóдничать; сходить съ умá; лишáться, лишиться умá; рáхнуться; одурѣть; *il.* дѣлать дурáчества, глýности.

Warza, -y, *f.* вáриво.

Warzać, v. **Warzyć.**

Warzęchew', -chwi, **Warzęcha**, **Warzęchwa**, -y, **Warzęszka**, -i, *f.* 1. чумáчка, чумáчка, уполóвникъ, поварскáя лóжка; 2. *Bot.* **Warzęcha**, **Warzucha**, -y, *f.* (*cochlearia*), лóжечникъ, лóжечная травá; 3. *H. n.* warzęcha (ptak, *platalea leucordia*), кóлникъ, тесконóсъ; = v. Łyżeczak, (ptak, baba).

Warzelnia, -i, *f.* солевáрня, соловáрня, солилня варилня.

Warzonka, -i, *f.* варéная соль.

Warzony, *part. p.* варéный.

Warzyc, -a, *m.* варящій; соловáръ; соловáръ.

Warzyć, **Warzać**, *v. a.* варить; piwo warzyć, варить пиво; warzyć co na umyśle, ° замышлять, задумывать, затѣвáть, имѣть намѣреніе; warzyć gniew, ненавидѣть, питáть (гнѣвъ), враждý, нéнависть къ кому.

Warzysty, *adj.* удобоваримый.

Warzywny, *adj.* огорóдный; ogród warzywny, огорóдъ; **Warzywo**, -a, *n.*, **Warzywko**, -a, *n. dim.* огорóдная зéлень; óвощи.

Was, *pron. Gen. & Acc. pl.* васъ.

Wąs, -a, *m.*, **Wąsy**, -ów, *m. pl.* 1. усъ, *pl.* усы; 2. *Bot.* wąsy, (*cirrhi*), усы, ýсики, прицѣпа, *pl.* прицѣпы.

Wąsac, v. **Wąsat.**

Wąsacz, -a, *m.* усáчъ, человѣкъ съ большими усáми.

Wąsąg, -a, *m.*, **Wąsążek**, -żka, *m. dim.* большáя корзинá, поставленная на большую телѣгу; плетёная повóзка.

Wąsal, -a, *m.* усáчъ, человѣкъ съ большими усáми.

Wąsat, **Wąsac**, -a, *m. Med.* боль въ поясницѣ; поясничная боль.

Wąsatek, -tku, *m.* родъ овсá.

Wąsatka, -i, *f.* пшеница остистая, пшеница бородáтая.

Wąsaty, *adj.* усáтый, имѣющій усы.

Wąsążek, v. **Wąsąg.**

Wąść, **Wąściu**, v. **Waszeć.**

Wąsienica, -y, *f.*, **Wąsienka**, -i, *f. dim. H. n.* (*eruca*), гусеница.

Wąsienicny, *adj.* гусеничный.

Wąsik, -a, *m.* ýсикъ.

Wasilek, -lka, *m.*, **Wasilka**, -i, *f. Bot.* (*centaurea cianus*), василёкъ.

Wasilka, -i, *f.*, v. **Wanesos.**

Wąsisko, -a, *n.* усище.

Wąski, **Wąskość**, v. **Wązki**, *etc.*

Wąskulka, -i, *f.* стклянка, стклянночка съ мѣромъ.

Digitized by Google

Waśń, -ni, *f.* вáснь, сóбра, несогласіе, враждá.

Waśnić, *v. a.* вáсинти, сóбрить кого-либо съ кѣмъ; - się, *v. r.* вáсинтися, сóбраться, враждовáть съ кѣмъ-либо; **Waśniwy, Waśliwy**, *adj.* вáсивый, свáрливый, сóбривый.

Wasz, -a, -e, *adj. pron.* вашъ, вáша, вáше.

Waszcin, Waszecin, Waścin, Wacin, -a, -e, *adj. pron.* Твой.

Waszeć, Waść, Wać, -i, *s. c.* 1. Ты [говорá съ нѣзнаки себá]; kto waść jesteś? кто Ты такóвъ? 2. Wać Pan, Вы [говорá съ учтивостію]; Wać Panowy, (do Wać Pana należący, Вашъ; Вамъ принадлежáщій.

Waszeciać, *v. a. impf.* - komu, называть, кого Вы; *cfr.* Tykać (komu).

Waszmość, Wasz Mość, Wmość, -ści, *f.* Вáша Милость; Wasza Xiążęca Mość, Вáша Свѣтлость; Вáше Сіятельство; **Waszmościać, Waszmościć**, *v. a.* - komu, давáть кому титло: „Вáша Милость"; **Waszmościny**, *adj.* Вáшей милости принадлежáщій.

Waszyniec, -ńca, *m.* одинъ изъ Вáшихъ.

Wata, -y, *f.* 1. *Com.* вáта; watą podszywać, подшивáть, подбивáть, подбить вáтою; класть, положить вáту; 2. большáя рыболóвная сѣть; большóй неводъ; *cfr.* волокýша, волокъ.

Watacha, -y, **Wataga**, -i, **Wataha**, -y, *f.* ватáга; шáйка людей; артéль.

Wątek, -tku, *m.* утóкъ; затóкъ; крóка, *pl.* крóки, [нѣтки поперёгъ основы]; *нить (жизни); матеріáлъ; принáсъ; запáсъ; содержáніе, сила, основа, ядро; **Wątkowy**, *adj.* утóчный, утку принадлежáщій; nić wątkowa, утóчная нить; поперéчная нить.

Wątleć, *v. n.* слабѣть, истощáться; **Wątlenie**, -ia, *n.* слабóніе; **Wątlić**, *v.a.* ослаблять; истощáть; приводить въ слабость; **Wątłość**, -ści, *f.* слабость; безсиліе; **Wątły**, *adj.*, Wątle, Wątło, *adv.* слабый; безсильный; некрѣпкій.

Watmal, Watman, *v.* **Rotman.**

Wątor, -u, *m.*, **Watory**, *pl.* утóръ, *pl.* утóры; wątory robić, утóрить, дѣлать утóры; nowe wątory dawać, переутóрывать; **Wątornik**, -a, *m.* 1. утóрникъ; 2. *H. n.*, *v.* **Stonóg.**

Watować, *v. a.*, *v. sub:* Wata (1).

Wątpić, † **Wątpić**, *v. n.* сомнѣваться (о сóмѣ, въ чѣмъ); колебáться въ мысляхъ; недоумѣвáть; быть въ сомнѣніи [*abo* въ недоумѣніи] на счётъ чегó; **Wątpiciel**, -a, *m.* мнительный человѣкъ; скéптикъ; **Wątpicielka**, -i, *f.* мнительная женщина; **Wątpienie**, -ia, *n.* сомнѣніе; bez wątpienia, безъ сомнѣнія; конéчно; **Wątpliwość**, -ści, *f.* сомнительность; **Wątpliwy**, *adj.*, -wie, -wo, *adv.* сомнительный; подлежáщій сомнѣнію; усомнительный; *adv.* сомнительно.

Wątroba, -y, *f.*, **Wątróbka**, -i, *f. Anat.* (*hepar*), пéчень, печёнка; *fig.* v. Żółć, Chrap, Chrapka; gęsia wątroba, гусинная печёнка; pod jedną wątrobą leżeli, (= rodzeni bracia), единоутрóбные брáтья; wątroba morska, (ryba, *hepatus*), родъ морскóй рыбы; wątroba siarczana, *Chem.* (*hepar sulphuris*), пéчень сѣрная; **Wątrobiany, Wątroblasty**, *adj.* похожій на пéчень; печёночный цвѣтъ; **Wątróbka**, -i, *f.* печёнка; * злóба, нéнависть; v. Chrap; **Wątrobnica**, -y, *f. H. n.* печёночная рудá; **Wątrobnik**, -a, *m.* 1. *H. n.* (wątroba morska, ryba, *hepatus*), родъ морскóй рыбы; 2. *Bot.* (*anemone hepatica*), печёночная травá; печёночная травá; v. **Rzepik.**

Wątrobny, Wątrobowy, *adj.* печёночный; wątrobne ziele, v. Rzepik; **Wątrobowiec**, -wca, *m. Bot.* (*muscus hepaticus*), печёночный мохъ.

Wąwor, Wąworek, v. **Wąborek.**

Wąwoz, Wąwóz, -ozu, *m.* оврáгъ; узкинá; узкой проходъ.

Wąwozisty, *adj.* оврáжистый.

Wawrzyn, -u, *m. Bot.* (*laurus*, wawrzynowe drzewo), лавръ; лавровое дéрево; **Wawrzynowy**, *adj.* лавровый; wawrzynowy gaik, лавровая рóща; wawrzynowy wieniec, лавровый вѣнéцъ, лавровый вѣнóкъ; **Wawrzynek**, -nka, *m. Bot.* (*daphne*), лаврýшка [растéніе]; **Wawrzynowiśnia**, -i, *f. Bot.* (*prunus laurocerasus*), лавровая вишня; лавровишневое дéрево.

Wawrzyny, -ów, *m.* * лáвры; лавровые вѣнцы; zbierać wawrzyny, собирáть, пожинáть лáвры.

Wąż, *gen.* węża, *m. H. n.* змѣй, змій, змѣя; wąż wodny, водяная змѣя; wąż królik, v. Królik & Baraż; v. Grzechotnik; węża karmić, węża w zanadrzu chować, * носить змѣю за пазухою; оказывать благодѣяніе неблагодарному; *Astron.* wąż, (gwiazda), гидра; *Artill.* wąż, змѣя, шлянга, кулеврина; *Chem.* wąż chemiczny, змѣевикъ, змѣеобразная трýбка.

Waza, -y, *f.*, **Wazka, Wazeczka**, -i, *f. dim.* вáза, вáзочка.

Wąza, -y, *f.* ячей сотовáя.

Wazal, -a, *m.* вассáлъ, голдóвникъ; v. Hołdownik.

Wańczy, *adj.* вѣсовый; (v. Waga). [вагенмéйстеръ.

Ważebnik, -a, *m.* вѣсовщикъ,

Ważenie, -ia, *n.* вѣшéніе; - się księżyca, колебáніе луны.

Ważiuchny, Ważiuczki, *adj.* ужéньній, узёнькій, узéнькій; -tko, *adv.* узёнько.

Ważka, -i, *f.* 1. *dim.* вѣсá, вѣсóчки; чáша [у вѣсóвъ]; v. Waga; 2. *H. n.* ważka, (*libellula*), стрекоза, коромысло.

Wąski, Wąski, *adj.* (*compar.* węższy), ýзкій; тѣсный; wązka droga, ýзкая дорóга; **Wązko**, *adv.* ýзко, тѣсно, не довóльно широко; **Wązkolíści**, -cia, -cie, *adj. Bot.* узколистный, съ ýзкими листьями, имѣющій ýзкіе листья; wązkolíścia wierzbówka, *Bot.* (*epilobium angustifolium*), кипрéй узколистный; Иванъ-чай; **Wązkość, Wąskość**, -ści, *f.* ýзкость.

Ważne, -ego, *s. n.* вѣсовóе; плáта за взвѣшиваніе на вѣсáхъ.

Ważnica, -y, *f.* вáжница; **Ważniczy**, *adj.* относящійся къ взвѣшиванію; ważnicza nauka, стáтика.

Ważnie, Ważno, *adv.* вáжно.

Ważnik, -a, *m.* вáжникъ, вѣсовщикъ.

Ważność, -ści, *f.* вáжность; сила; значéніе; внутреннее достóинство; внутренняя цѣнá; дѣйствительность, сила; *ût.* вѣсъ, тяжесть; полновѣсіе; ważność prawa, wyroku, (дѣйствительность), сила закóна, рѣшéнія; **Ważny**, *adj.* 1. † вáжный, вѣсній, полновѣсный; 2. вáжный; силу имѣющій; сильный; дѣйствительный.

Ważyć, 1. *v. n.* вѣсить, имѣть извѣстный вѣсъ; 2. *v. a.* вѣсить, взвѣшивать, взвѣшиваніемъ узнавáть тяжесть вѣщи; 3. * вѣсить, разсмáтривать, разбирáть; 4. колебáть; шатáть, качáть; 5. ważyć, (w budowaniu, w murowaniu, doświadczać gruntwagą, *etc.*), нивелировáть, провѣшивать ватерпасомъ, провѣшивать подъ ватерпасъ; 6. (czcić), чтить; почитáть; уважáть; цѣнить; 7. стóить; значить; 8. ważyć na co, употреблять, не жалѣть издержекъ, трáтить; рисковáть; отвáживать, отвáжить, подвергáть опасности; 9. - się, *v. r.* качáться, колыхáться; колебáться, быть нерѣшительнымъ; сомнѣвáться; быть въ равновѣсіи; смѣть, дерзáть, отвáживаться; рисковáть.

Wyżymiec, -ńca, *m. Bot.* (*allium agreste*), дикій чеснóкъ.

Wbić, *v. a. perf.*, **Wbijać**, *v. impf.* вбить, вбивáть; вколотить, вколáчивать; wbić gwóźdź w deskę, вбить гвоздь въ дóску; wbić kogo na pal, посадить кого на колъ; wbić, wbijać na krzyż, пригвоздить, пригвождáть ко крестý; распинáть, распять; wbić, wbijać w głowę, в памяти, * вбить, вбивáть въ гóлову, въ пáмять; wbijać w sławę, приводить въ слáву; wbijać do góry, старáться возвысить.

Digitized by Google

Wbicie, -ia, *n.* вбі́йка, (вбі́тіе); вколоче́ніе.
Wbiedu, Wbiegnąć, Wbieżeć, Wbiegać, Wbiegiwać, *v. n.* вбѣ́жать, вбѣгать, вбѣ́гивать, вбѣ́гнуть; скоро, стремительно войти, входить; **Wbieganie, Wbieżenie**, -ia, *n.* вбѣ́ганіе, вбѣ́жаніе.
Wbijać, v. **Wbić**.
Wbijanie, -ia, *n.* вбі́ваніе, вбі́вка, вколачиваніе.
Wbity, *part. p.* вбі́тый, вколо́.
Wbość, v. **Wbadać**. [ченный.
Wbrew, w **Brew**, *adv.*, v. *sub:* **Brew**.
Wbród, v. *sub:* **Bród**. [шенно.
Wbrzeże, -a, *n.* залі́въ, лиманъ;
Wcale, *adv.* совсѣмъ, совер-
Wcedzić, Wcedzić, *v. a.* вцѣ́живать, вцѣдить.
Wchód, -odu, *m.* входъ.
Wchodowy, Wchodny, *adj.* относя́щійся къ входу.
Wchodzenie, -ia, *n.* вхожде́ніе, входъ.
Wchodzić, Wchadzać, Wejść, Wnijść, *v. n.* входи́ть, войти́; вступа́ть во что́-либо; войти́, входи́ть, вмѣщаться, вмѣстаться; * входи́ть, вника́ть, разсма́тривать, разбира́ть; *it.* * входи́ть, приміша́ваться; wejść w modę, войти́ въ моду; – w siebie, входи́ть, войти́ въ себя́.
Wchodzisty, *adj.* имѣ́ющій хоро́шій входъ.
Wchysować, v. **Hysować**.
Wciąć, Wcinać, *v. a.* врубить, врубать; врѣзать, врѣзывать.
Wciągać, Wciągnąć, *v. a.* (*propr.* & °), втяну́ть, втя́гивать; втащи́ть, втаскивать; вбира́ть, втя́гивать; вмѣша́ть, запу́тать; – (bóty), надева́ть, надѣ́ть; wciągać się, (*v. r.*), втя́гиваться; привыка́ть, привы́кнуть; запу́таться, вмѣша́ться въ какое-либо дѣ́ло; **Wciąganie, Wciągnienie**, -ia, *n.* втя́гиваніе, втяну́тіе. [Ciąż (w).
Wciąż, *adv.* безпреры́вно; v.
Wciec, Wciekać, *v. n.* втечь, втека́ть, течь во что́-либо; вливаться; **Wciecznie, Wciekanie**, -ia, *n.* втече́ніе, втека́ніе.
Wcięcie, -ia, *n.* врѣ́заніе, врѣ́зываніе.
Wcielać, Wcielić, *v. a.* присовокупля́ть, -пи́ть; присоединя́ть, -ни́ть; – kościołowi, воцерковля́ти, воцерковя́ти; **Wcielić się**, *v. r. Theol.* вопло́титься, вочеловѣ́читься; wcielił się Bóg, Богъ вопло́тился; **Wcielenie**, -ia, *n.* присовокупле́ніе, присоедине́ніе; – kościołowi, воцерковле́ніе; *Theol.* –, вопло́щеніе, вочеловѣ́ченіе; **Wcielony**, *part. p.* присовокупле́нный, присоедине́нный; *Theol.* вопло́щенный; – kościołowi, воцерковле́нный.
Wcierać, *etc.*, v. **Wetrzeć**.
Wcięty, *part. p.* вру́бленный, врѣ́занный.
Wciąć, v. **Wciąć**.

Wciornastek, Wciornastki, v. **Wściornastki**.
Wciskać, Wcisnąć, *v. a.* вметать, вметну́ть; втиска́ть, втисну́ть, вти́скивать; вдавливать, вдави́ть; вгнета́ть, вгнесть; вжимать, вжать; – się, *v. r.* вти́скиваться, втиска́ться; вдира́ться; входи́ть; **Wciskanie, Wciśnięcie, Wciśnienie**, -ia, *n.* вмета́ніе; вти́скиваніе, втисну́тіе; вдавливаніе, вдавле́ніе, вгнете́ніе.
Wćwiczyć, *v. a.* натори́ть, приучи́ть къ чему́; v. **Ćwiczyć**.
Wczas, -u, *m.* 1. вы́года, удо́бство, удо́бность; досу́гъ, споко́йствіе; 2. **Wczas**, *adv.* въ по́ру; во вре́мя; благовре́менно; v. *sub:* **Czas**. [зносѣ, **Wczesny**.
Wczasność, Wczasny, v. **Wcze-**
Wczasować, *v. a.* упоко́ить, доставить споко́йствіе; – się, *v. r.* упокоева́ться, отдыха́ть; **Wczesno, Wcześnie**, *adv.* благовре́менно; въ по́ру; въ мѣ́ру; **Wczesność, Wczasność**, -ści, *f.* удо́бность, угода, угожде́ніе, удо́бство, вы́года; способное къ чему́ вре́мя; случа́й; **Wczesny**, *adj.* благовре́менный; прили́чный къ извѣ́стному вре́мени; преждевре́менный, скороспѣ́лый; угодный, вы́годный.
Wczołgać się, Wczołgiwać się, *v. r.* вползать, вползывать.
Wczora, Wczoraj, *adv.* вчера́, вчера́сь; **Wczorajszy**, *adj.* вчера́шній.
Wczytać się, Wczytywać się, *v. r.* понять мысль какого сочине́нія чита́я его́ съ вниманіемъ, вни́кнуть, вника́ть.
Wdać, Wdawać, *v. a.* вдать, вдава́ть; вплесть, вложи́ть, вдѣ́лать; вводи́ть, вметать кого́ во что; wdawać się w co, мѣша́ться во что; вму́таться. [вдѣ́нуть.
Wdąć, Wdymać, *v. a.* вдуть,
Wdał, v. *sub:* **Dał**.
Wdanie, – się, -ia, *n.* посре́дничество, ходатайство, заступле́ніе; – się w prawo, заведе́ніе тя́жбы.
Wdarcie, -ia, *n.* влѣза́ніе, возмѣ́стіе; v. **Wdzieranie**.
Wdawać, v. **Wdać**.
Wdeptać, Wdeptywać, *v. a.* втопта́ть, втапты́вать.
Wdłuż, *adv.* вдоль; v. *sub:* **Dłuż**.
Wdmuchać, Wdmuchywać, Wdmuchnąć, *v. a.* вдуть, вдувать; вдыха́ть, вдохну́ть; **Wdmuchanie, Wdmuchywanie, Wdmuchnięcie**, -ia, *n.* вдува́ніе; вдыха́ніе.
Wdowa, -y, *f.*, **Wdówka, Wdoweczka, Wdowiczka, Wdowuleńka, Wdoweńka, Wdownia, Wdowula**, -i, *f. dim.* вдова́, вдови́ца; **Wdowi, Wdowski, Wdowieński, Wdowin**, *adj.* вдо́вій; **Wdowiec**, -wca, *m.* вдовѣ́цъ; **Wdowieć**, v. **Owdowieć**; **Wdowieństwo, Wdowstwo**, -a, *n.* вдовство́.

Wdrażać, Wdrożyć się, *v. r.* привы́кнуть къ путешествіямъ * привы́кнуть къ чему́.
Wdrobić, *v. a. perf.* вдробить.
Wdrobienie, -ia, *n.* вдробле́.
Wdychać, v. **Wetchnąć**. [ніе.
Wdymać, v. **Wdąć**.
Wdziać, Wdziewać, Wzdziewać, *v. a.* вдѣть, вдѣва́ть, надѣ́ть, надѣва́ть.
Wdzięczon, v. **Wdzięczny**; **Wdzięczność**, -ści, *f.* благода́рность; пріятность, сла́дость; **Wdzięczny, Wdzięczen**, -czna, -czne, *adj.*, **Wdzięcznie, Wdzięczno**, *adv.* благода́рный; пріятный; ми́лый.
Wdzięczyć, *v. a.* – komu, показа́ться благода́рнымъ; – się, *v. r.* жемани́ться; волочи́ться.
Wdzięk, -u, *m.*, **Wdzięka**, -i, *f.* благодаре́ніе, благода́рность; награжде́ніе; пре́лесть, пригожество; **Wdzięki**, (*Myth.* & °°), Гра́ціи.
Wdzierać, Wedrzeć, *v. a.* вдира́ть, водра́ть; – się, *v. r.* вдира́ться, водра́ться [силою].
Wdzierca, -y, *m.*, **Wdartus**, -a, *m.* вдёршійся; самозва́нецъ; нахалъ, нагле́цъ; **Wdzierczy**, *adj.* нахальный, на́глый; wdzierczo prawo, пра́во сильнѣ́йшаго.
Wdziewać, v. **Wdziać**.
Wdziewalny, *adj.* что мо́жно надѣ́ться. [надѣва́ніе.
Wdziewanie, -ia, *n.* вдѣва́ніе,
We, *praep.* (w), во, въ; v. **W** (*praep*).
Węborek, Wąborek, Wamborek, -rka, *m.* (продолговатое) ведро́; умя́тъ; ковшъ.
Webrnąć, *v. a.* войти́ бро́домъ; – w długi, * задолжа́ть; webrnął w długi po uszy, онъ по́ уши въ долгу́; онъ въ долгу́, какъ въ шелку́; онъ до́лженъ своему́ свѣ́ту.
Węch, -u, *m.* обоня́ніе; чутьё [у соба́къ]; węchem dochodzić, чу́вствомъ обоня́нія узна́ть, откры́ть; *it.* обню́хать, пронюхать; **Węchacz**, -a, *m.* обоня́ющій; **Węchowy**, *adj.* обоня́тельный; nerwy węchowe, не́рвы обоня́тельные.
Węchorz, Węchosz, -a, *m.* ищейная соба́ка; ищейка.
Wecować, *v. a.* точи́ть; остри́ть, мусо́лить; * язвить, критикова́ть, охужда́ть; **Wecowanie**, -ia, *n.* точе́ніе; мусо́леніе; * критикова́ніе, охужде́ніе.
Węda, -y, *f.*, **Wędka, Wątka**, -i, *f. dim.* у́да, у́дица, у́дка, у́дочка; na wędę ryby łowić, ловить рыбу у́дою, у́дить. [Placówka.
Wedeta, -y, *f.* аванпо́стъ; v.
Wędkarz, -a, *m.* у́дильщикъ, ловя́щій рыбу у́дою.
Wedle, *praep.* (*c. Gen.*), 1. вокру́гъ, по́лѣ, близъ, у; вдоль; 2. v. **Według**.
Wędlina, -y, *f.*, **Wędliny**, -in, *f. pl.* ветчи́на; копчёная говя́дина.

Digitized by Google

Wędlisko, v. **Wędzisko.**

Wędny, *adj.* ýдочный; wędna nić, хéса у ýды.

Wędoł, v. **Wądoł.**

Wędrować, **Wendrować**, *v. a.* стрáнствовать, путешéствовать.

Wędrowanie, -ia, *n.* стрáнствованіе, путешéствованіе.

Wędrowca, v. **Wędrowiec.**

Wędrowczy, v. **Wędrownicy**, **Wędrowny.** [szka.

Wędrowesszka, v. **Mendowe-**

Wędrowiec, **Wądrowiec**, -wca, *m.*, **Wędrowca**, -y, *f.*, **Wędrownik**, -a, *m.* 1. стрáнствующій, стрáнникъ, пýтникъ, путешéственникъ; 2. *H. n.* wędrowiec [gatunek sokoła, pochodzi z Norwegii, *falco ardearius*, Słow. polsk. Linde.; *falco peregrinus* (?)], голубéцъ, голубáтникъ, сапсáнъ.

Wędrówka, -i, *f.* стрáнствованіе, путешéствіе; врéмя, въ котóрое путешéствуютъ ремéсленничьи подмастéрье; - narodów, переселéніе нарóдовъ; iść na wędrówkę, отпрáвиться стрáнствовать.

Wędrownica, -y, *f.* стрáнствующая, стрáнница, путешéствующая жéнщина.

Wędrowniczy, **Wędrowczy**, **Wędrowny**, *adj.* стрáнническій; стрáнный; стрáнствующій; ptak wędrowniczy, *H. n.* перелéтная пти́ца; отлётная пти́ца; kij wędrowniczy, стрáнническій пóсохъ.

Wedrzeć, v. **Wdzierać.**

Wedwoje, **Wedwójnasób**, v. **Dwoje**, **Dwójnasób.**

Wędzarnia, -i, *f.* коптúльня; **Wędzarz**, -a, *m.* коптúльщикъ; **Wędzenie**, -ia, *n.* 1. копчéніе; zawiesić w kominie do wędzenia, класть въ копъ; 2. ужéніе; **Wędzić**, *v. a.* 1. коптúть, провáливать въ дýму; 2. wędzić ryby, ýдить рýбу; 3. *истощáть, изнурáть; 4. - się, *v. r.* истощáться, изнурáться, худéть; вестú скýдную жизнь.

Wędzidełko, v. **Wędzidło.**

Wędzidło, -a, *n.*, **Wędzidełko**, -a, *n.dim.* ýдило; *уздá, обуздáніе.

Wędzidłowy, *adj.* ýдильный.

Wędzigroszz, -a, *m.*, **Wędziksszka**, -i, *m.* скрáга, скупéцъ.

Wędzisko, **Wędlisko**, -a, *n.* ýдилище.

Wędzonka, -i, *f.* копчёное мáсо.

Wędzony, *part. p.* копчёный.

Węgar, -a, *m.*, **Węgarek**, -rka, *m.*, v. **Podwój.**

Wegetacya, **Wegietacya**, -yi, *f.* произрастéніе; произрастéніе.

Węgiel, († **Wągl**, **Wągiel**), *gen.* węgla, *m.*, **Węgielek**, -lka, *m. dim.* ýголь, угольóкъ; węgle, *pl.* ýгольe; ýгли [во множествé]; palić węgle, жечь ýголья; выжигáть ýголья; - kamienny, кáменный ýголь; - drzewny, ýголь древéсный; czarny jak węgiel, чёрный, какъ ýголь; §. ýголь ýглемъ; - do rysowania, рáшкуль.

Węgieł, -gła, *m.* ýголъ.

Węgielnia, v. **Węglarnia.**

Węgielnica, -y, *f.* наугóльникъ; угломѣ́ръ.

Węgielnik, -a, *m.* краеугóльный кáмень.

Węgielny, **Węgłowy**, *adj.* ýгольный; kamień węgielny, ýгольный кáмень.

Węgier, -gra, (*pl.* **Węgrzy** & **Węgrowie**), **Węgrzyn**, -a, (*pl.* -ni & -nowie), *m. Geogr.* Вéнгеръ, Венгéрецъ.

Węgierka, **Węgrzynka**, -i, *f.* 1. *Geogr.* Венгéрка, (жéнщина); 2. венгéрка, сертýкъ или шýба по Вéнгерскому óбразу сдѣ́ланная; 3. Вéнгерская сáбля; 4. Вéнгерская слúва; **Węgerski**, *adj.* Вéнгерскій; po Węgiersku, по-Вéнгерски.

Węglan, -u, *m. Chem.* углекúслая соль; **Węglarka**, -i, *f.* ýгольщица; **Węglarnia**, -i, *f.* ýгольня; ýгольный магазúнъ; ýгольный чуланъ; **Węglarski**, *adj.* ýгольнику принадлежáщій; **Węglarz**, -a, *m.* ýгольщикъ, ýгольникъ.

Węglasty, *adj.*, -sto, *adv.* углевáтый; *it.* v. **Węglisty.**

Węgle, *pl.* (*collect.*) ýголья.

Węglek, węglka, v. **Węglik.**

Węglik, -a, *m. dim.* 1. (v. **Węgiel**), угольóкъ; 2. - do rysowania, рáшкуль; 3. *Chem.* (*carbonium*), углерóдъ, углетвóръ; 4. *Med.* v. Karbunkuł; 5. †węglik, (ptak), v. Ognik, Zapalacz.

Węglisty, **Węglasty**, *adj.* ýгольный; *чёрный какъ ýголь; *it.* v. **Węglasty.**

Węglnieć, *v. n.* переýглиться.

Węglowy, *adj.* ýгольный; kwas węglowy, ýгольная кислотá; v. **Węglisty.**

Węgłowy, *adj.* угóльный.

Węgnać, v. **Wganiać.**

Węgornia, -i, *f.* мѣ́сто, гдѣ́ ловя́тъ угрéй; закóлъ для лóвли угрéй; садóкъ для угрéй; *cfr.* Ловáще; **Węgorz**, -a, *m. H. n.* (*anguilla*), ýгорь; угрь; połów węgorzów, лóвля угрéй; staw na węgorze, садóкъ для угрéй; ślizki jak węgorz, слúзкій какъ угрь; *увёртливый; węgorze w zamęcie łowią, въ мýтной водѣ́ рýбу ловя́тъ.

Węgorzny, **Węgorzowy**, *adj.* угрéвый; węgorzny jaz, закóлъ для лóвли угрéй; węgorzne mięso, угрéвина; **Węgorzowaty**, *adj.* угревúдный, угреобрáзный; **Węgorzowy**, v. **Węgorzny**; **Węgorzyca**, -y, *f. H. n.* родъ мáлыхъ рыбъ на угрá похóжихъ; **Węgorzyna**, -y, *f.* 1. угрéвина; 2. угрéвая кóжа.

Węgrowacieć, *v. n.* угревáтѣть, становúться угревáтымъ; **Węgrowatość**, -ści, *f.* угревáтость; **Węgrowaty**, **Węgrzysty**, *adj.* угревáтый, имѣ́ющій мнóго угрéй или прúщей.

Węgry, **Wągry**, -ów, *pl. Geogr.* Вéнгрія; *Med.* ýгри; świnie węgry, шéлуди, корóста у свинéй.

Węgrzyn, -a, *m. Geogr.* 1. v. **Węgier**; 2. Венгéрское вино.

Węgrzysty, v. **Węgrowaty.**

Wejl ba wejl *interj.* вотъ! смотрú!

Wejmszteja, v. **Wajmszteja.**

Wejrzeć, v. **Wejźrzeć.**

Wejść, v. **Wchodzić.**

Wejście, -ia, *n.* вступлéніе; v. входъ. [rać.

Wejźrzeć, **Wejrzeć**, v. **Wzie-**

Wejźrzenie, **Wejrzenie**, -ia, *n.* взглядъ; взирáніе; обращéніе глазъ на что; возрѣ́ніе; глядéніе; смотрѣ́ніе; взоръ; наблюдéніе; вниманіе; разсмáтриваніе; разбирáтельство; *it.* взоръ, взрáчность; видъ, лицó. [бóка, нáлка.

Wekiera, **Wiekiera**, -y, *f.* ду-

Weksa, **Wexa**, -y, *f.* обмáнніе, удручéніе, огорчéніе, обúда.

Weksel, -slu, **Wexel**, -xlu, **Wekselbryw**, **Wexelbryw**, -u, **Wekslik**, -a, *m. dim.* 1. *Com.* вéксель; wydający wexel, векселедáтель, векселедáвецъ; 2. мѣ́на, замѣ́на дéнегъ; weksel wystawić, дать, вы́дать вéксель; weksel okazać, предъявúть, заявúть вéксель; weksel wypłacić, акцентовáть вéксель; mający prawo wystawiania wekslów, имѣ́ющій прáво давáть вéксели; prawo na wystawiania wekslów, прáво давáть вéксели; **Wekslarnia**, **Wexlarnia**, -i, *f.* банкúрская контóра; **Wekslarski**, *adj.* мѣ́новщикóвъ, мѣ́новщúчій, банкúрскій; **Wekslarz**, **Wexlarz**, -a, *m.* мѣ́нало, мѣ́новщикъ, банкúръ; v. мѣ́нялникъ; **Wekslować**, **Wexlować**, *v. a.* мѣ́нять, промѣ́нивать дéньги; **Wekslowy**, **Wexlowy**, *adj.* вéксельный; prawo wekslowe, вéксельное прáво.

Welenc, **Welens**, -u, *m.* вéрхнее плáтье дрéвнихъ вóиновъ.

Welgnąć, *v. n.* - w błoto, увязнуть въ болóтѣ, въ грязи.

Welm, **Weł**, **Wel**, **Wełn**, -u, *m.*, **Wełna**, -y, *f.* волнá, валъ.

Wełna, -y, *f.* вóлна, шерсть; пухъ на растéніяхъ; kosm wełny, мохнá; **Wełniak**, -a, *m.* шерстяная тканъ; **Wełnianka**, -i, *f.* толстáя шерстяная матéрія; шерстяное плáтье; **Wełniany**, *adj.* шерстяный, волняный; **Wełniarz**, -a, *m.* шерстобóй, шерстобúтъ; купéцъ торгýющій шéрстью; **Wełnisty**, *adj.* подóбный шéрсти.

Wełnica, -y, *f. Bot.* (*ciophorum*) пухонóсъ; пухъ болóтный; пухóвъ травянóй; (*anthyllis vulneraria*), áзвенниковъ [травá]. [ворсúстый.

Wełnisty, *adj.* шерстúстый;

Wełnonośny, **Wełnoneszny**, **Wełnoneszy**, **Wełnorodny**, *adj.* шерстенóсный; шерстерóдный; шерсть производя́щій.

Digitized by Google

Welon, -u, *m.* покрывало [у монахинъ]; капоръ, вуаль, фата.
Wemknąć, v. **Wmykać**.
Wen! Wen! *interj.* вонъ; прочь! убирайся! отъ сюда!
Weń = w niego, въ него.
Wena, -y, *f.* 1. - poetycka, *стихотворческая жила; жаръ, огонь стихотворческій; 2. *Anat.* вена.
Wendeta, Wędeta, -y, *f.* лоскутной рядъ; **Wendetarka**, -i, *f.* лоскутница, ветошница; **Wendetarski**, *adj.* лоскутничій; **Wendetarz**, -a, *m.* лоскутникъ, ветошникъ; **Wendetny**, *adj.* лоскутный.
Wenera, -y, *f.*, **Wenus**, *gen.* -nery, *f.* 1. *Myth.* Венера, [богиня]; 2. *Astron.* Венера, [планета]; 3. *любовь плотская.
Wenerya, -yi, *f.* венерическая болѣзнь; любострастная болѣзнь; сифилисъ; **Weneryczny**, *adj.* венерическій; choroba weneryczna, венерическая болѣзнь.
Wentylator,-a,*m.*вентиляторъ, душникъ; (w górn., воздушный мѣхъ); v. Wiatraczek, Wiatropęd.
Wenus, v. **Wenera**.
Wepchnąć, v. **Wpychać**.
Weprzeć, v. **Wpierać**.
Werbarz, v. **Werbownik**.
Werbować, *v. a.* набирать, вербовать рекрутъ; **Werbowanie**, -ia, *n.* набираніе, наборъ, вербунгъ; **Werbownik**, **Werbarz**, -a, *m.* вербовщикъ; **Werbunek**, -nku, *m.* набираніе, наборъ, вербунгъ.
Werek, -rka, *m.*пары. [бунгъ.
Wereszka,-i, *f.* переломленная стрѣлка.
Wersał, **Wersalik**, -u, *m.*, **Wersałowa**, **Wersalna litera**, *f.* (wielka litera, początkowa), прописная буква; заглавная, большая буква.
Wersat, v. **Bywalec**, **Bieglec**.
Werszek, -szka, *m.*, **Werszok**, (szesnasta część arszyna), вершокъ.
Werteb, -u, *m.*, **Werteba**, **Wertepa**, -y,*f.* посторонная [дурная] дорога; обманчивая стезя; поворотъ; объѣздъ.
Wertować, v. **Wartować**.
Wertykalny, *adj.*, -nie, *adv.* (v. pionowy), вертикальный, перпендикулярный, отвѣсный.
Werwać się, v. **Wrywać się**.
Wery-fikacya, -yi, *f.* повѣрка; сличеніе; v. Sprawdzenie; **-fikator**, -a, *m.* повѣрщикъ; сличникъ; контролеръ; **-fikować**, *v. a.* повѣрять, завѣрять, сличать; v. Prawdzić; **-fikowanie**, v. **Weryfikacya**.
Werznąć, v. **Wrzynać**.
Wernięcie, -ia, *n.* вирѣзка.
Węsaty, v. **Wąsaty**. [**Wnijść**.
Weścić,**Weście**,**Wnijście**,*etc.*,v.
Wesele, -a, *n.* веселіе, радость; свадьба, († веселье), брачное празднество, брачный пиръ.
Weselić, *v.a.* веселить; возбуждать радость; забавлять; - się, *v. r.* веселиться; радоваться.
Weselnik, -a, *m.* свадебный гость.
Weselny, *adj.* свадебный.
Wesoł, **Wesół**, v. **Wesoły**.
Wesołek, -łka, *m.* 1. веселчакъ; 2. *vul.* погудало; 3. *Bot.* v. Błagacz, Wierzbówka (ziele).
Wesoło, *adv.* весело; **Wesołość**, -ści, *f.* веселость; веселый нравъ; веселіе; **Wesoły**, **Wesoł**, -soła, -sole, *adj.* веселый, радостный.
Wespół, **Wespołek**, **Wespoły**, *adv.* вмѣстѣ; купно. [rać.
Wesprzeć, **Wesprzeć**, v.**Wspie-**
Westchnąć, **Wzdychać**, *v. n.* вздохнуть, вздыхать; **Wzdychający**, *part. p.* воздыхающій; вздыхатель, воздыхатель; **Westchnienie**, -ia, *n.* вздохъ; **Wzdychanie**, -ia, *n.* вздыханіе, воздыханіе.
Westyarnia, **Westjarnia**, -i, *f.* рѣзница въ монастыряхъ; мѣсто, гдѣ хранятъ монашескія одѣянія [въ монастыряхъ].
Wesz, *gen.* wszy, *f.*, **Weszka**, -i, *f. dim. H. n.* (*pediculus*) вошь, [*gen.* вши], вошка; wesz roślinna, (*aphis*), вошь травяная; вошь лиственная; тля; wodna wesz, (*dracunculus aquaticus*), змѣй-трава; *it.* świnia wesz, v. Świni; weszka, паршъ, шелуда у собакъ; słoniowa wesz, v. Słoniowy.
Węszyć, *v. a.* обонять, чуять [какъ собака].
Wet, -u, *m.* 1. wet za wet oddawać, воздавать равное равнымъ; отплатить кому тѣмъ же; сосчитаться съ кѣмъ; 2. Wet, -u, *m.*, Wety, -ów, *m. pl.* закуска, десертъ.
Wetchnąć, (Wtchnąć), **Wdychać**, *v. a.* вдохнуть, вдыхать, вдуть, вдувать, впускать (во что); **Wetchnienie**, **Wtchnienie**, **Wdychanie**, -ia, *n.* вдохновеніе, вдыханіе.
Weteran, -a, *m.* ветеранъ.
Weterynarski, *adj.* ветеринарный; скотоврачебный; **Weterynarya**, -yi, *f.* ветеринарія; скотоврачебная наука; скотоврачебство; **Weterynarz**, -a, *m.* ветеринаръ; скотоврачъ; ветеринарный врачъ; ветеринарный лѣкарь.
Wetkać, **Wetknąć**, v. **Wtykać**.
Wetknięty, *part. p.* воткнутый.
Wetować, *v. a.* равное равнымъ воздавать; отплатить кому тѣмъ же; - co, вознаграждать, наверстывать, наводить на что тѣмъ; отмстить, отмщать; - czego na kim, взыскать съ кого свой убытокъ; отомстить за свою обиду; **Wetówka**, -i, *f.* вознагражденіе убытка; возмѣздіе, воздаяніе, вознагражденіе; **Wetowny**, **Wetny**, *adj.* что можно вознаграждать.
Wetrzeć, **Wcierać**, *v. a.* втереть, втирать; - się w co, втереться, насильно вступить; приучаться къ чему.
Wetunek, -nku, *m.*, **Wetówka**, -i, *f.* вознагражденіе убытка; возмѣздіе, воздаяніе, вознагражденіе; prawo wetunku, право
Wety, v. **Wet** (2). [отмщенія.
Wewlec, **Wwlec**, **Wewlekać**, **Wwlekać**, **Wwlóczyć**, *v. a.* волечь, волекать; вволочь, вволакивать, втаскивать, втягивать силою; **Wewlekanie**, **Wwlekanie**, **Wwłóczenie**, **Wewloczenie**, **Wwloczenie**, -ia, *n.* волеканіе, волеченіе; вволакиваніе, вволоченіе. [трѣ, внутрь.
Wewnątrz, **Wnątrz**, *adv.* вну-
Wewnętrze, **Wnętrze**, -a, *n.* внутреннее; внутренность тѣла или вещи; **Wewnętrznie**, *adv.* внутренно; во внутренности; **Wewnętrzność**, **Wnętrzność**, -ści, *f.* внутренность; **Wewnętrzny**, **Wnętrzny**, *adj.* 1. внутренній, находящійся внутрѣ; 2. внутренній, сокрытый внутрѣ
Wex—, v. **Weks—**. [нас.
Wężaty, *adj.* наполненный змѣями; wężate berło (Merkurego), v. Wężokręt; *it.* v. Wężowaty.
Wezbrać, v. **Wzbierać**.
Wezbranie, v. **Wzbieranie**.
Wezdrgnąć, v. **Wzdrygać się**.
Węzeł,-zła, *m.*, **Węzełek**, -łka, *m. dim.* узелъ; *трудность, затрудненіе; запутанное дѣло; связка; *союзъ, связь; węzeł zadziergniony, захлестка; Gordyjski węzeł, Гордіевъ узелъ; *Astron.* węzeł, узелъ; нодусъ; *it.* węzeł wstępny, восходящій узелъ; **Węzełek**, -łka, *m. dim.* узелокъ.
Wezgłowie, -ia, *n.*, **Wezgłówko**, -a, *n. dim.*, **Wezgłówek**, -wka, *m. dim.* возглавіе; изголовье; подушка. [ское мѣсто.
Węzina, -y, *f.* узкой проходъ;
Węzlasty, **Węzlisty**, *adj.* узлистый; имѣющій много узловъ; узловатый.
Węzłować, *v. a.* вязать узлами.
Węzłowaty, *adj.*, -to, *adv.* узловатый; имѣющій много узловъ; *ясный, связный; краткій, краткослобный.
Węzłowstępny,*adj.*, -miesiąc, *Astron.* (*menses draconicus*), драконическій мѣсяцъ.
Wężochwalca, -y, *m.* змѣепоклонникъ.
Wężojedź, -zi, *f. collect.* змѣйды, люди, питающіеся змѣями.
Wężojedzca, -y, *m.* змѣйдецъ, змѣйдецъ, питающійся змѣями, змѣйдецъ.
Wężokij, -a, *m.*, **Wężokręt**, -u, *m.* кадуцей, Меркуріевъ жезлъ, обвитый двумя змѣями.
Wężokrętny, **Wężokręty**, *adj.* змѣеобразный, змѣевидный, извилистый; v. Wężowaty.
Wężokudły, v. **Wężowłosy**.
Wężowaty, *adj.*, -to, *adv.* змѣ-

Digitized by Google

свѣдный, змѣеобразный, змiевѣдный, змiеобразный, змiеводобный; извѣлистый, извѣнистый, излучистый; спиральный; винтообразный.

Wężówka, -i, *f. Bot.* (*agaricus lepidius*), родъ грибовъ ядовитыхъ.

Wężowłosy, *adj.* змiелаcый; *np.* wężowłosa Meduza, змiелаcая Медуза; wężowłose *abo* wężokudłe furye, (jędze), змiелаcыя Фуріи.

Wężownica, -y, *f.* 1. *Artill.* змѣй, шлянга, кулеврина, [родъ пушки]; 2. извѣлистая линія; спиральная линія.

Wężownik, -a, *m.* 1. *H. n.* (*ophidium*), обыбень, [рыба]; 2. *Astron.* змiеносецъ; 3. *Miner.* змѣевикъ, серпентинъ, офитъ, офiолитъ; 4. *Bot.* (gadowe ziele, *polygonum bistorta*), ужовникъ, ужевникъ, змѣевикъ, сердечный корень, змѣйная *abo* сердечная трава, горлецъ; wężownik, *Bot.* (*serpentaria virginiana*), змѣевикъ; змѣевикъ Виргинскiй; wężownik wielki, (żmijowiec, *arum dracunculus*), змѣйная трава; змѣевка; зроникъ пятнистый; *it.* wężownik, *Bot.* (stowrzód, upiórzód, pieniężnik, *lysimachia nummularia*), получечная трава; получечникъ; вербейникъ получечный; денежникъ; луговой чай; лужайникъ; wężownik biały, v. Obrazki & Aronowa broda, (*Bot. arum majus*).

Wężowy, Wężny, *adj.* змiевъ, змiйный, змѣйный; *Bot.* wężowy język, (nasiężrzał, *ophioglossum*), змѣйный языкъ, язычекъ, [растѣнiе]; wężowy mord, v. Wężymord.

Wężrzeć, v. Wzierać.

Wezwać, v. Wzywać.

Wezwanie, -ia, *n.* призовъ, призваніе, призываніе, приглашеніе, требованіе, призываніе; призывъ; позывъ; взываніе; *Eccl. sl.* предзваніе; *it.* призовъ, назначеніе, опредѣленіе; **Wezwany**, *part. p.* призванный, приглашенный, призванный.

Wezwlec, Wezwlekać, *v. a.* взволочь, взволакивать; тащить на верхъ; встаскивать, встаскивать.

Węży, v. Wężowy.

Wężyć, zwężać, *v. a. impf.*, **zwężyć**, *v. perf.* ужить, суживать, сужить *abo* съуживать, съужить; дѣлать, сдѣлать уже; стѣснить, стѣснить; - się, *v. r.* ужиться, съужиться, дѣлаться уже; стѣсняться.

Wężyk, -a, *m. dim.* 1. (v. Wąż), змiѣкъ, змѣйка; 2. излучина, извѣлина; v. Wężykować.

Wezykatorya, -yi, *f.*, **Wezykatoryum**, *n. indecl. Med.* (pęcherz ciągnący plaster; Hiszpańska mucha, *qu. v.*), нарывной пластырь; Шпанская мушка.

Wężykować, *v. n. impf.* (wężykiem biegać), вилять, простираться излучиною, извиваться, выкручиваться.

Wężykowatość, -ści, *f.* извѣлина, излучина, кривизна; **Wężykowaty**, *adj.* 1. змiеводобный, змiевидный; 2. извѣнистый, извѣлистый, излучистый.

Wężymord, -u, *m. Bot.* wężowy mord, ziele, (*scorzonera*), ужовникъ, ужевникъ; змѣедушникъ; козелецъ; v. Wężownik.

Wezyr, -a, *m.* визирь, [высшiй чиновникъ въ Турецкой имперiи].

Wężysko, -a, *n.* 1. большой, отвратительный змѣй, змiй, ужище; 2. змѣиныя яйца; 3. (sznur miernicki), межевой снурокъ.

Wganiać, Wgonić, Wegnać, *v. a.* вгонять, вогнать; загонять, загнать.

Wgiąć, Wginać, *v. a.* вогнуть, вгибать; **Wgięcie, Wginanie**, -ia, *n.* вогнутіе, вгибаніе; **Wgięty**, *part. p.* вогнутый.

Wglądać, Wglądnąć, Wzierać, Wejrzeć, *v. a.* заглядывать, заглянуть; - na co, смотрѣть на что; - w co, смотрѣть во что; входить, вникать во что; наблюдать за чѣмъ; смотрѣть на чѣмъ; разсматривать, разбирать; **Wzglądanie**, -ia, *n.* заглядываніе; заглядываніе; разсматриваніе; v. Wejrzenie.

Wgniatać, Wgnieść, *v. a.* вдавливать, вдавить; втискивать, втиснуть; вминать, вмять; вгнетать, вгнести, вгнесть; **Wgniatanie, Wgniecenie, Wgniecenie**, -ia, *n.* вдавливаніе, вдавленіе; втискиваніе, втисненіе; вминаніе, вмятіе; вгнетаніе, вгнетеніе.

Wgnieździć się, Wgnieździć się, *v. r.* (*propr. & *)* гнѣздиться, вгнѣздиться; v. Gnieździć się.

Wgradzać, v. Wgrodzić.

Wgramolić się, *v. r.* вскарабкаться.

Wgrążyć się, *v. r.* погрузнуть, потонуть; v. Bonząć.

Wgrodzić, Wgradzać, *v. a.* оградить заборомъ; - się, *v. r.* вторгнуться, ворваться, водраться насильно [въ преграду другаго]; воткнуться.

Wgrozić, *v. a.* угрозами вогнать; - się, *v. r.* сдѣлаться грознымъ.

Wgryzek, -zka, *m. H. n.* (*curculio*) долгоносикъ хлѣбный [насѣкомое].

Wgrzebać, Wgrześć, Wgrzebywać, *v. a.* вгребать, вгресть, загребать, загрести, закапывать, закопать.

Whyzować, Whyzować, v. Hy-

Wiać, Wiewnąć, Wiownąć, Wiewać, 1. *v. n.* вѣять, дуть, повѣять; wiatr wieje, вѣтръ вѣетъ; 2. *v. a.* вѣять, вивѣвать, вивѣять; взвѣвать; махать; wiać pszenicę, żyto, owies, вѣять пшеницу, рожь, овесъ, [бросая верно вверхъ очищать ихъ отъ плевъ и мякины].

Wiadereczko, Wiaderko, -a, *n.* ведерко, ведрышко, ведерко.

Wiadoczen, Wiadoczny, Wiadom, v. Wiadomy.

Wiadomca, -y, *m.*, **Wiadomiec**, -mca, *m.*, **Wiaduk**, -a, *m.* знатокъ, свѣдущiй, вѣдомецъ; wiadowca serc, сердцевѣдецъ.

Wiadomie, Wiadomo, *adv.* извѣстно, вѣдомо; wiadomo czynić, извѣщать, объявлять, обнародывать; v. Głosić; o ile mi wiadomo, сколько мнѣ извѣстно; **Wiadomość**, -ści, *f.* вѣдомость; извѣстность, извѣстіе; свѣдѣніе; знаніе; познаніе; вѣсть, извѣстіе, увѣдомленіе, слухъ; mieć o czém wiadomość, имѣть о чѣмъ свѣдѣніе; podawać do powszechnéj wiadomości, объявлять всенародно; już dawno nie mam wiadomości od niego, давно уже нѣтъ вѣсти отъ него; posiada wiadomości w literaturze starożytnéj, онъ имѣетъ свѣдѣнія въ древней словесности; **Wiadomeśtka**, -i, *f.* небольшое знаніе; **Wiadomy**, *adj.* извѣстный; вѣдомый; знаемый; знающiй; свѣдущiй.

Wiadro, -a, *m.* ведро; бадья; panieńskie wiadro, *Bot.* v. Szczeć (2); **Wiadrowy**, *adj.* 1. ведерный, вмѣщающiй въ себѣ мѣру ведра; 2. ведерный, принадлежащiй къ ведру; wiadrowy rzemieślnik, ведерникъ, ремесленникъ, дѣлающiй ведра.

Wiaduk, v. Wiadomca.

Wianecznik, -a, *m.* плетущiй вѣнки; **Wianecznica**, -y, *f.* плетущая вѣнки.

Wianeczny, *adj.* вѣнечный; относящiйся къ вѣнцу; wianeczny ślaz, *Bot.* (*althaea rosea*), v. Ślaz.

Wianek, Wionek, -nka, **Wianeczek**, -czka, **Wianuszek**, -szka, *m. dim.* вѣнокъ, вѣночекъ; вѣнецъ; *it.* *знакъ невинности, цвѣтокъ; wianek z róż, вѣнокъ изъ розъ; розовый вѣнокъ; różane wianki, (wieniec, rożaniec), поклоненія чётки.

Wianie, -ia, *n.* вѣяніе; v. Wiać; **Wiany**, *part. p.* вѣянный.

Wianny, Wianowy, Wienny, *adj.* вѣнный, вѣновый.

Wiano, -a, *n.* вѣно; v. Przywianek.

Wianować, *v. a.* вѣнить; награждать приданымъ невѣсту, или давать за неё выводъ; обезпечить нижнiемъ своимъ приданое женѣ; **Wianowana żona**, *f.* жена имѣющая обезпеченіе своего приданаго отъ своего мужа.

Wianowy, Wianowny, v. Wianny.

Wianuszek, v. Wianek. [ну.

Wiara, -y, *f.* вѣра; religia; wiara w Boga, вѣра въ Бога; wiara chrześciańska, христіанская

Digitized by Google

вѣра; wiara, (religia, wyznanie), вѣра, вѣроисповѣданіе; prawa wiara, православіе; wiara, (godność wiary, kredyt), довѣріе, довѣренность, вѣрованіе; wiarę utracić, извѣриться, терять довѣренность, лишиться довѣрія; wiara, (wierność), вѣра, увѣренность, вѣрность.

Wiardunek, Wiardonk, Wierdunk, -nku, *m.* 1. *Numis.* монета, четвертая часть марки; v. Tuzin.

Wiarliwość, -ści, *f.* легковѣрность, легковѣріе; **Wiarliwy**, *adj.* легковѣрный.

Wiaro-dajny, -dajny, *adj.* вѣрующій, вѣрительный; list wiarodajny, вѣрующее письмо; вѣрительная грамота; кредитивная грамота; кредитивъ; -**godność**, -ści, *f.* достовѣрность; -**godny**, *adj.*, -nie, *adv.* достовѣрный; *adv.* достовѣрно; -**łomca**, -y, *m.* вѣроломецъ; клятвопреступникъ; -**łomność**, -ści, *f.* вѣроломность; вѣроломство; клятвопреступленіе; -**łomny**, *adj.* вѣроломный; клятвопреступный; -**łomstwo**, v. -**łomność**; -**odstępnik**, -a, *m.* вѣроотступникъ; -**podobnie**, -**podobno**, *adv.* вѣроятно; вѣроподобно; -**podobność**, -ści, *f.* вѣроподобность, вѣроподобіе; вѣроятность; -**podobny**, *adj.* вѣроподобный; вѣроятный.

Wiarować się, *v. r.* - się czego, берегься, стерегься, храниться.

Wiąs, v. **Wiąz**.

Wiąska, v. **Wiązanka**.

Wiątek, -tku, *m.*, v. **Gałąź**.

Wiaterek, -rka, *m. dim.*, v. **Wietrzyk**.

Wiatr, (**Wiater**), -tru, *m.* (*propr.* & *) вѣтеръ, вѣтръ; wiatr wschodni, восточный вѣтеръ; południowy, южный вѣтеръ; zachodni, западный вѣтеръ; północny, сѣверный вѣтеръ; wiatr morski, морской вѣтеръ; wiatrem съ моря; *it.* v. голомянный вѣтеръ; wiatr z boku, poboczny, боковой вѣтеръ; wiatr pomyślny; попутный вѣтеръ; v. Pomyślny; wiatr ustał, вѣтеръ утихъ [*abo* затихъ]; wiatr powstał, вѣтеръ поднялся; na wiatr gadać, * говорить на вѣтеръ; говорить напрасно; терять слова; lecieć jak wiatr, летѣть съ быстротою вихра; z wiatry ulecieć, пойти на четыре вѣтры, разлетѣться, исчезнуть; §. kto wiatr sieje, wiatrem żyć będzie, *abo* wicher będzie żąć, * что посѣешь, то и пожнешь; (v. Siać); §. co z wiatrem przyszło, z wiatrem uleci, какъ пришло такъ и пошло; какъ нажито, такъ и прожито; *it.* §. v. *sub:* Płaszcz; wiatr (= powietrze), вѣтръ, воздухъ; wiatr szkodliwy, вѣтротлѣніе; odrana do wieczora wiatr gonić po ulicach, v. Wałęsać się; *it.* wiatr, (który pies ma, węch) чутьё; pies ma dobry wiatr, у собаки острое чутьё; pies dostał wiatru, собака почуяла; собака чуетъ дичь; *Med.* wiatr, *pl.* wiatry w żołądku, вѣтры въ желудкѣ; wiatry puszczać, пускать вѣтры; v. Pierdzić, Bzdzić; środek na wiatry, средство [лекарство] отъ вѣтровъ.

Wiatraczkowy, v. **Wiatrakowy**.

Wiatrak, -a, *m.*, **Wiatraczek**, -czka, *m. dim.* вѣтракъ; вѣтряная [*abo* вѣтряная] мельница; wiatraczek (dla dzieci), вертушка; wiatraczek w oknie, душникъ; *it.* v. Wiatrociąg, Wentylator, Wiatroped.

Wiatrakowy, *adj.* принадлежащій или относящійся къ вѣтреной мельницѣ.

Wiatrek, -trka, **Wiatreczek**, -czka, *m. dim.* вѣтерокъ, вѣтерочекъ, вѣтрецъ.

Wiatro-ciąg, -u, *m. Mech.* воздушный насосъ; *Anat.* (*arteria aspera*), дыхательное горло; -**kształty**, *adj.* воздухообразный, воздуховидный; -**łom**, -u, *m.* вѣтроломъ; -**miar**, -u, *m.*, -**mierz**, -a, *m.* вѣтромѣръ; -**nośny**, *adj.* вѣтроносный; -**pęd**, -a, *m.* вѣтрогонъ, вѣтренникъ, вертопрахъ; *it.* душникъ; вентиляторъ; -**pędny**, *adj.* уносимый вѣтромъ; вѣтролетный; * вѣтреный, вертопрашный; быстрый [какъ вѣтеръ].

Wiatrówka, -i, *f.* духовое ружьё; воздухострѣльное ружьё.

Wiatrowy, *adj.* вѣтреный.

Wiatrożył, -a, *m.*, **Wiatrożyła**, -y, *f. H. n.* хамелеонъ.

Wiatrunek, **Wietrunek**, -nku, *m. Med.* вѣтры.

Wiatyk, **Wijatyk**, v. **Nadrożne**.

Wiąz, -ięzu, *m.*, **Więza**, -y, *f.* 1. связь, [всё что связываетъ]; *pl.* вѣзы, ѣзы, оковы; *it.* сухія жилы; 2. вязъ, *Bot.* вязъ; v. Brzost, Ilma; wiąz Syberyjski, караганъ.

Wiązać, **Więzać**, *v. a.* вязать; связать, связывать; * соединять; совокупять; сопрягать; - (książki, v. Oprawiać), переплетать [книги]; - koronki, кружево плесть; - kogo czém, обязать, одолжать кого чѣмъ; - kogo na imieniny, дать кому подарокъ въ день именинъ; - się, *v. r.* & *pass.* связываться, быть связанну; вяться [какъ виноградный кустъ усами]; имѣть связь; соединяться, дѣлать союзъ; совокупиться, соединиться родствомъ; - (o kapuście, i t. p.), v. *sub:* Główka, & Składać się; - (o zwierzętach:) обгаться.

Wiązadło, -a, *m.*, **Wiązadełko**, -a, *n. dim.* членосовокупленіе, связь костей, суставъ.

Wiązaś, -ni, *f.*, **Wiązanka**, **Wiązaneczka**, **Wiązeczka**, **Wiązka**, -i, *f. dim.* связка, связочка; вязка; вязань, вязанка; пучекъ; wiązka siana, связка сѣна; wiązka papierów, свертокъ бумагъ; wiązkami, связками; по связкамъ; пучками.

Wiązanie, -ia, *n.* вязаніе; v. *verb.* Wiązać; wiązanie *np.* dachowe, конекъ; стропилы; лѣгель; v. Balkowanie; *Arithm.* reguła wiązania, цѣнное правило.

Wiązany, *part. p.* связанный; связанный; v. *verb.* Wiązać.

Wiązkowy, *adj.* связочный; *Bot.* пучечный, пучковатый.

Wiązność, v. **Więzność**.

Wiązowy, **Więzowy**, *adj. Bot.* вязовый; ильмовый; wiązowy gaik, вязникъ; ильмовникъ; parzydło wiązowe, *Bot.*, v. *sub:* Parzydło.

Wibracya, -yi, *f.* сотрясеніе, содроганіе, дрожаніе, качаніе.

Wibrować, *v. n.* сотрясаться, дрожать.

Wić, wił, wije, *v. a. impf.*, **Wiąć**, *v. semif.*, **Wijać**, *v. frequ.* (*propr.* & *) вить; плесть; свивать; сплетать; сучить, крутить; мотать, сматывать; - się, *v. r.* (*propr.* & *) виться; извиваться; увиваться; вертѣться; wije mi się na języku, *на языкѣ вертится.

Wić, -ci, *f.*, **Witka**, -i, *f. dim.* тонкая и гибкая вѣтвь, гибкий прутъ, прутикъ, хлыстъ; wici wojenne na pospolite ruszenie, *Milit.* грамоты, письма, кои созывалось общее ополченіе на защиту отечества.

Wice-,=Вице-,[употребляется въ сложности съ другими словами, означая второстепенное достоинство или званіе, какъ-то:] wice-admirał, вице-адмиралъ; wice-kanclerz, вице-канцлеръ; wice-konsul, вице-консулъ; wice-prezydent, вице-президентъ; wice-król, вицерой, вице-король.

Wicher, -chru & -chra, *m.* вихорь, вихръ, вихрь, заверть; сильный вѣтръ, вѣтеръ; буря.

Wichrzasty, **Wichrzysty**, **Wichrowaty**, *adj.* бурливый, бурный; * мятежный, возмутительный, неспокойный.

Wichrzyć, *v. n.* шумѣть, свирѣпствовать; причинять безпокойствіе.

Wichrowy, *adj.* вихорный.

Wichrzyciel, -a, *m.* возмутитель, нарушитель спокойствія.

Wichrzyłeb, -łba, *m.* головорѣзъ; v. Wichrzyciel.

Wicina, -y, *f.* [Литовское] рѣчное судно, байдакъ.

Wiciokrzew, -u, *m. Bot.* жимолость; тогустумъ; **Wiciokrzewowy**, *adj.* жимолостный, жимолостный; wiciokrzewowy pręcik, жимолостный прутъ; жимолостина.

Wicska, *Bot.*, v. **Wyka**.

Wid, -u, *m.* §. ani słychu, ani widu, *abo* ni słychu, ni widu, (= ani słychać, ani widać), ни слуху,

Digitized by Google

на дýху; на слыхáть, на видáть; o nim ani widu, ani słychu, о нёмъ ни слýху нѣтъ; о нёмъ ничегó не слыхáть; о нёмъ нѣтъ никакóго извѣстія.

Widać, Widywać, Widanie, Widany, v. Widzieć.

† **Widelca,** -y, *f.*, **Widelec,** -lca, *m.*, **Widelce, Widełki,** †**Widelice,** *pl.* вѝлка, вѝлочка, *pl.* вѝлки, вѝлочки; v. Grabki; **Widelcowy,** *adj.* вѝлочный; **Widełkowaty,** *adj.* виловáтый; на подóбіе вилъ; вилообрáзный; развѝлистый; **Widelny,** *adj.* вѝлочный.

Widełak, -a, *m.*, **Widłaczek,** -czka, *m. dim.* 1. *Bot.* плаунъ, мохъ; 2. *Fortf.* widlak, тенáль, тенáлья.

Widlasty, Widłowaty, Widłaty, *adj.* виловáтый; вилообрáзный; развѝлистый.

Widlica, -y, *f.* мнѝлька.

Widły, -deł & † **Widła,** -dłów, *pl.* вѝлы; widły do siana, do gnoju, вѝлы сѣнныя, навóзныя вѝлы; widłami mu w głowie ułożono, v. *sub:* Głowa, Klepka; widły u woza, v. Hołoble.

Widmo, v. **Widowisko, Zjawienie.** [ло; вѝдимо.

Widno, *adv.* вѝдно; ясно; свѣт-

Widnokręg, -ęgu, **Widnokres,**

Widokres, -u, *m.* кругозóръ, горизóнтъ. [вѝдимость.

Widność, -ści, *f.* вѝдность;

Widny, *adj.* вѝдный, ясный, свѣтлый; вѝдный, взрáчный, казáстый; вѝдимый.

Widocznie, *adv.* очевѝдно, вѝдимо. [димый.

Widoczny, *adj.* очевѝдный, вѝ-

Widok, -u, *m.* 1. (światło, gdzie dobrze widzieć), свѣтъ; открѝтое мѣсто, гдѣ всё легкó вѝдѣть; ясность; 2. widok zkąd na co (= prospekt), видъ, проспéктъ; 3. *fig.* widok, *pl.* widoki, (które kto ma dla siebie, na przyszłość), надéжда; видъ, предположéніе; намѣреніе; 4. (widowisko, *etc.*), видъ; зрѣлище; 5. (widzenie), видѣніе, привидѣніе, прѝзракъ; 6. widoki powietrzne, niebieskie, воздýшныя, небéсныя явленія; явленія на нéбѣ.

Widokowy, *adj.* зрѣлищный.

Widokręg, Widokres, v. **Widnokręg.** [вѝдно, ясно.

Widomie, *adv.* вѝдимо, оче-

Widomość, -ści, *f.* вѝдимость.

Widomy, *adj.* вѝдимый, врѝмый.

Widosen, -sna, *m.* сновѝдецъ.

Widowe Jezioro, -ego, -a, *n.* *Geogr.* Азóвское мóре.

Widowisko, -a, *n.* (*propr.* & *) зрѣлище; позóрище, глумлѝще; театрáльное представленіе, спектáкль; зрѣлище; *it.* привидѣніе, прѝзракъ.

Widymata, Widymus, Widymus, v. **Widenda.** [дзieć.

Widywać, *v. a. frequ.*, v. **Wi-**

Widymować, *v. a. Jur.* (widendę kłaść) скрѣплять, скрѣпѝть.

Widz, -a, *m.* зрѝтель; надзóрщикъ; лазýтчикъ; очевѝдецъ; смотрѝтель.

Widzenie, -ia, *n.* зрѣніе, [чýвство видѣнія]; зрѣніе, видѣніе, смотрѣніе; осмáтриваніе, осмóтръ; видѣніе, явленіе, мечтá, привидѣніе; *it.* - się, свидáніе; do widzenia się, до свидáнія.

Widziadło, -a, *n.* зрѣлище, предмѣтъ зрѣнія, явленіе; v. Widowisko, Zjawienie.

Widzialnia, -i, *f.* сцéна.

Widzialność, -ści, *f.* вѝдимость; **Widzialny,** *adj.* вѝдимый, врѝмый, очевѝдный.

Widziany, Widany, *part. p.* вѝдѣнный.

Widzieć, *v. a. impf.*, **Widywać,** *v. frequ.* вѝдѣть, врѣть, видѣть; - się, *v. r.* вѝдѣться; имѣть свидáніе; - się z kim, вѝдѣться съ кѣмъ; widzi mi się, *v. impers.* мнѣ кажется; widziało mi się we śnie, мнѣ вѝдѣлось во снѣ; мнѣ снѝлось, приснѝлось.

Widzi-mi-się, *s. n. indecl.* мнѣніе, вкусъ, произвóлъ, вóля; (on) robi wszystko podług swego widzimisię, онъ всё дѣлаетъ по своемý [*abo* какъ емý угóдно]; онъ всё дѣйствуетъ по собственнымъ вѝдамъ.

Widzowe, -ego, *s. n. Jur.* (oględne), дохóдъ за осмóтръ и освидѣтельствованіе.

Widzowy, *adj.* смотрѝтельскій; *cfr. subst.* Widz.

Wiec, -u, *m.*, **Wieca, Wiece,** -ów, *pl.* вѣче, вѣчье, народное совѣщáніе; верхóвный королевскій судъ.

Więc, *conj.* такъ; и такъ; слѣдственно, слѣдовáтельно; потомý; же; сего рáди.

Więcéj, *adv. compar.* (*a* Wiele, *qu. v.*) бóлѣе; бóльше; trzy razy więcéj, втрóе бóльше.

Wiecha, -y, *f.* вѣхá; пукъ солóмы, выставлѝемый на знакъ предостереженія; вѣнóкъ, вѝвѣска кабáчная; шалáшъ птицелóва; *Bot.* mysza wiecha, ziele, (iglica Włoska, *ruscus aculeatus*), мѝшій тѣрнъ; ѝглица.

Wiechcć, -chcia, *m.*, **Wiechcetek,** -tka, **Wiechtek,** -chtka, *m. dim.* солóменное помелó; мочáлка; клокъ сѣна; затѝчка изъ сѣна или солóмы.

Więcierz, Wiencerz, Wieńcerz, -a, *m.*, **Więcierka,** -i, *f.* вéрша; вáнда; неретó; рыбáчій кýзовъ.

Wiecowy, *adj.* вечернѝй.

Wiecznia, -i, *f.* вечéрня; вечéрнее богослуженіе.

Wiecznica, -y, *f.* *Astron.* вечéрница, вечéрняя звѣздá.

Wieczernik, Wieczernik, Wieczornik, -a, *m.*, † **Wieczerzadło,** -a, *n.* 1. столóвая, кóмната, гдѣ ýжинаютъ; *cfr.* & v. Трáпéза; 2. *Bot.* wieczernik, (*hesperis*), вечéрница; вечéрняя [*abo* ночнáя] фіáлка; ульнáка.

Wieczerny, Wieczerny, *adj.* ýжинный; **Wieczernia,** -i, **Wieczerza,** -y, *f.* вечéря, ýжинъ; wieczerza Pańska, вечéря Господня; тáйная вечéря; wieczerzę jeść = **Wieczerzać,** † **Wieczerzować,** *v. n.* ýжинать, (по-, от-ýжинать), употреблять пѝщу вечéромъ, *Eccl. el.* вечерáть, † вечеревáть, *z Greck.* трапéзовать; **Wieczerzanie,** † **Wieczerzowanie,** -ia, *n.* вечерáніе, трапéзованіе.

Wieczko, -a, *n. dim.* (v. Wieko), крѝшечка; *Anat.* wieczko, (nakrywka, *epiglottis*), надглóтникъ, надглóтникъ, надгортáнникъ, надгортáнный глóтникъ.

Wieczniać, v. **Uwieczniać.**

Wiecznie, *adv.* вѣчно.

Wiecznienie, -ia, *n.* увѣковѣченіе.

Wiecznik, -a, *m.* *Bot.* (*gomphrena*), гомфрéна, клѝникъ.

Wiecznociągły, *adj.* вѣковѣчный.

Wieczność, -ści, *f.* вѣчность; *Jur.* вѣчное владѣніе; na wieczność, на вѣчныя времена.

Wieczny, *adj.* вѣчный, безконéчный; żywot wieczny, вѣчная [*abo* безконéчная] жизнь; na wieczne czasy, на вѣчныя времена.

Wieczor, Wieczór, -oru, *m.* 1. вечеръ; wieczorem, w wieczór, вечéромъ, въ вечéрнее врéмя; вечерóмъ; pod wieczór, къ вечéру; пóдъ-вечеръ; dobry wieczór, дóбраго вечера [желаю Вамъ]; od (z) rana do wieczoru, съ ýтра до вечéра; 2. вечерѝнка, вечерýнка, вечерѝй пиръ.

Wieczorek, -rka, *m. dim.* (v. Wieczór), вечерóкъ, вечерóчекъ; крáсный вечеръ.

Wieczornica, v. **Wieczernica.**

Wieczornik, v. **Wieczernik.**

Wieczorny, *adj.* вечернѝй; wieczorne nabożeństwo, вечéрнее богослуженіе; вечéрня; = modlitwa wieczorna, вечéрняя молитвá.

Wieczysty, *adj.*, **Wieczyście,** *adv.* вѣчный, безпрестáнный, всегдáшній; **Wieczystość,** -ści, *f.* безпрестáнное продолженіе; вѣчное владѣніе.

Wiedma, Wiedźma, Widma, -y, *f.* вѣдьма, колдýнья; гадáтельница, ворожéя; прѝзракъ, ночнóе привидѣніе.

Więdnąć, *v. n.* (*propr.* & *) вянýть, увядáть. [міи.

Wiedu, -a, *m.* знатóкъ, вѝ-

Wiedza, -y, *f.* вѣдѣніе, знáніе,

Digitized by Google

свѣдѣніе; bez mojéj wiedzy, безъ моего вѣдома.

Wiedzenie, -ia, *n.* вѣдѣніе, свѣдѣніе, знаніе.

Wiedzieć, [*Praes.* wiem, wiesz, wie, *pl.* wiedzą; *Praet.* wiedział, *pl.* wiedzieli], *v. n. impf.* вѣдать, знать; wie pies komu sadło zjadł, §. каждая кошка знаетъ чье сало съела; v. Sadło.

Wiedzina, v. **Wędlina.**

Wiedźma, v. **Wiedma.**

Wiejacz, -a, *m.* вѣятель.

Wiejaczka, -i, *f.* вѣяло, вѣяльная лопатка, лопатка для вѣянія; *it.* v. Wachlarz.

Wiejadło, -a, *n.* вѣяло, лопатка для вѣянія, вѣяльная лопатка.

Wiejski, *adj.*, **Wiejsko**, **Wiejskie**, *adv.* деревенскій, сельскій; *adv.* деревенски, сельски.

Wiek, -u, *m.* 1. вѣкъ, возрастъ; wiek męzki, мужескій вѣкъ, возрастъ; 2. вѣкъ; обыкновенное продолженіе человѣческой жизни, или бытія вещи; время жизни; 3. вѣкъ, столѣтіе; na wieki, навѣки; во вѣки; na wieki wieków, на wieki wiecznie, на wieki wiekom, po wszystkie wieki, во вѣки вѣковъ.

Wieko, -a, *n.* крышка, прикрывка. [вающій.

Wiekodajny, *adj.* увѣковѣчи-

Wiekopomny, *adj.*, -nie, *adv.* вѣчнопамятный, присноп амятный; **Wiekopomność**, -ści, *f.* вѣчнопамятность.

Wiekować, *v. n.* вѣковать.

Wiekowy, *adj.* вѣковый.

Większeć, († Więtszeć), *v. n.* увеличиваться. [nie.

Większenie, -ia, *n.* увеличива-

Większolicność, v. **Większość.**

Większość, -ści, *f.* большинство; большое число; większość głosów, большинство голосовъ.

Większy, *adj. compar.* (v. Wielki), большій. [увеличивать.

Większyć, († Więtszyć,), *v. a.*

Wiekuisty, *adj.*, -ście, *adv.* вѣчный; присносущный; v. Wieczysty; **Wiekuistość**, -ści, *f.* вѣчность; вѣчное существованіе.

Wielbić, *v. a.* славить, прославлять, величать; обожать; **Wielbiciel**, -a, *m.* обожатель; **Wielbicielka**, -i, *f.* обожательница; **Wielbienie**, -ia, *n.* обожаніе.

Wielbląd, **Wielbłąd**, **Wielbrąd**, -a, *m. H. n.* (*camelus*), верблюдъ, *Eccl. sl.* велбудъ, велбідъ; - dwugarbowy, (*camelus factrianus*), двугорбый верблюдъ; - jednogarby, - drabarz, (*camelus dromedarius*), одногорбый верблюдъ; дромедаръ; §. z muchy wielbląda robić, изъ комара дѣлать слона; **Wielbłądnik**, **Wielbłądnik**, **Wielbłądziarz**, **Wielbłądziarz**, -a, *m.* верблюдникъ, погонщикъ [*abo* вожатой] верблюдовъ; **Wielbłądokoza**, -y, *f. H. n.* Ангорская коза; **Wielbłądowca**, **Wielbłądowca**, -y, *f. H. n.* лама, Перуанскій баранъ; **Wielbłądoryś**, **Wielbłądoryś**, -ia, *m. H. n.* камелопардъ; **Wielbłądowy**, **Wielbłądzy**, **Wielbłądzi**, **Wielbrądowy**, **Wielbł-**, *adj.* верблюжій, верблюжій; sierć wielbłądza, верблюжья шерсть; *cfr.* Гарусъ; *Bot.* wielbłądowa plewa, зіеле, верблюжье сѣно; **Wielbłądzica**, **Wielbł-**, -y, *f.* верблюдица, самка верблюда.

Wielce, *adv.* весьма, очень; много; крайне; wielce kosztowny, предорогій; (*w tytul.*) mnie wielce Mości Panie! милостивый, высокопочтенный Государь!

Wiele, *gen.* wiela & wielu, много; многій; [*compar.* więcéj, болѣе, больше]; wiele? сколько? wiele pieniędzy, много денегъ; wiele razy? сколько разъ; *it.* wiele, гораздо; *np.* wiele większy, гораздо больше; wiele miejszy, гораздо меньше.

Wielebność, -ści, *f.* преподобіе; **Wielebny**, *adj.* 1. преподобный; 2. достоблаженный.

Wielejęzyczny, *adj.* знающій многіе языки, говорящій на многихъ языкахъ, многоязычникъ.

Wielekroć, **Wielokroć**, *adv.* много разъ; *it.* сколько разъ? **Wielekrotny**, *adj.* многократный.

Wielezłego, *s. n. indecl. Bot.* (*arum maculatum*), Німецкій инбирь.

Wielgi, **Wielgo**, v. Wielki, Wielko. [brzym.

Wielgolud, **Wielkolud**, v. **Ol-**

Wielgok, v. **Wielkook** (ryba).

Wielkanoc, *gen.* wielkiejnocy, & wielkanocy, *f.* Свѣтлое Воскресеніе; Свѣтлое Христово Воскресеніе; Пасха; **Wielkanocny**, **Wielkonocny**, *adj.* пасхальный; wielkanocny tydzień, Свѣтлая [*abo* Святая] недѣля; недѣля Святой Пасхи; tablica wielkonocna, v. *sub:* Paschalis.

Wielki, † **Wielgi**, *adj.* (*propr.* & *) большой; великій; *it.* высокій, рослый; [*compar.* większy, большій]; wielki palec (u ręki), большой палецъ; wielki świat, большой свѣтъ; v. Świat & Publika; wielka choroba, *Med.* (= św. Walentego niemoc, *qu. v.*), чёрная *abo* падучая немочь; падучая болѣзнь; эпилепсія; v. Padaczka, Kaduk; wielki dom, большой, домъ; wielkie drzewo, большое дерево; wielki wiatr, большой, сильный вѣтеръ; wielki czas, долгое время; wielka rzéka, большая рѣка; wielki pan, великій, знатный Господинъ; Wielki Książę, Великій Князь; Wielkie Księztwo, Великое Княжество; Wielki Kanclerz, Великій Канцлеръ; Piotr Wielki, Петръ Великій; post wielki, великій постъ; (великая четыредесятница); wielki, tydzień, великая седмица; страстная недѣля; wielki czwartek, великій четвертокъ; wielki piątek, великій пятокъ; великая пятница; страстная пятница; wielka sobota, великая [*abo* страстная] суббота; wielka noc, v. **Wielkanoc.**

Wielkierz, **Wilkierz**, -a, *m.* мѣщанское постановленіе.

Wielko-brody, *adj.* имѣющій большую, длинную бороду, долгобородый; -**brzuch**, -a, *m.* брюхань, брюхачъ, пузанъ; -**członki**, *adj.* членастый; -**duszny**, *adj.* великодушный; -**gęby**, *adj.* съ большимъ ртомъ; * хвастливый; -**głosy**, v. Głosisty; -**głów**, -**owa**, *m.* головастикъ; головачъ; -**głowy**, *adj.* головастый, *Eccl. sl.* великоглавый; -**grzywy**, *adj.* великогривый; -**imienny**, *adj.* великоименитый, великій именемъ, преславный; -**kłosy**, *adj.* колосистый, имѣющій большіе колосья; -**książęcy** *adj.* великокняжескій; -**kwiat**, *m. Bot.* (*cytisus laburnum*), боббвый кустъ, боббвникъ, ракитникъ, ракитовый кустъ; -**letni**, *adj.* совершеннолѣтній; -**letnie**, -ści, *f.* совершеннолѣтіе; -**listny**, -**listy**, *adj.* имѣющій большіе листья; съ большими листьями; крупнолистый; -**lud**, -a, *m.* великанъ, исполинъ; -**lżrzym**; -**mały**, *adj.* великомалый; -**ludka**, -i, *f.* великанша; -**mocny**, *adj.* великомочный, великомощный, державный; -**mówność**, -ści, *f.* великорѣчивость; хвастовство; -**mówny**, *adj.* великорѣчивый; многорѣчивый; хвастливый; -**myślność**, -ści, *f.* великодушіе; высокомысліе, высокомѣріе; -**myślny**, *adj.* великодушный; высокомысленный, высокомѣрный; -**myślnie**, *adv.* великодушно, съ великодушіемъ; -**noc**, -**nocny**, v. Wielkanoc, Wielkanocny; -**nogi**, *adj.* великоногій; -**nosy**, *adj.* великоносый, носатый; -**oczy**, -**oki**, *adj.* имѣющій большіе глаза; съ большими глазами; пучеглазый; *Eccl. sl.* велеокій, великоокій; -**ok**, -a, *H. n.* (ryba morska, *oculata*; *macrophtalmos*), родъ морокой рыбы; пучеглазъ; боотъ; -**piątkowy**, *adj.* бывающій въ Великую [*abo* въ страстную] Пятницу; wielkopiątkowe nabożeństwo, богослуженіе въ страстную пятницу; -**postny**, *adj.* великопостный, относящійся къ великому посту; -**róg**, -**oga**, *m. H. n.* (*capra ibex*), козерогъ; каменный козелъ; -**rosły**, *adj.* великорослый; -**rządca**, -**rządzca**, -y, *m.* намѣстникъ; мѣстоначальникъ; областеначальникъ; губернаторъ; надзиратель надъ замкомъ и надъ королевскими помѣстьями;

Digitized by Google

-rządczyna,-y, *f.* жена намѣстника, *etc.*; -rządy,-ów, *m. pl.*, -rządztwo, -a, *n.* намѣстничество; губернія; надзирательство надъ замками и надъ королевскими помѣстьями.

Wielkość, -ści, *f.* (*propr.* & *) великость; величина; величіе; (*w tytul.*) Wasza Wielkość, Ваше Величество; *it.* Ваше Высочество.

Wielko-sercy, *adj.* великосердый, великодушный; -silny, *adj.* великосильный; -skrzydły, *adj.* великокрылый, имѣющій большія крылья; -tygodniowy, *adj.* относящійся къ страстной недѣлѣ; -uchy, -uszny, *adj.* ушастый; -umny, *adj.* † великоумный; -usty, *adj.* губастый; губанъ, губачъ; v. Wielkogęby; -wspaniały, *adj.* великолѣпный; -zęby, *adj.* зубастый, имѣющій большіе зубы.

Wielkuchny, Wielkuśny, *adj.* великонекъ; великохонекъ.

Wielkusz, -a, *m.* великанъ.

Wiel-możnić, -możyć, *v. a.* & *n.* возвеличивать, возвышать въ чины и почести; величать, прославлять; *it.* часто говорить кому: Ваша милость;-możnik,-a,*m.*, -możca, -y, *m.* вельможа; -możność, -ści, *f.* вельможество, вельможность; власть, могущество, сила; великолѣпіе, пышность; (*w tytul.*) высокородіе; высокоблагородіе; Jaśnie Wielmożność, превосходительство; -możny, *adj.* вельможный, вельможескій; великолѣпный, пышный; благородный, высокоблагородный, высокородный; Jaśnie wielmożny, превосходительный; v. Jaśnie.

Wielo-boczny, *adj.* *Mathem.* многосторонный; полигональный; многогранный; -bogi, *adj.* многобожный; -bok, -u, *m.* *Mathem.* многоугольникъ; полигонъ; многогранникъ; -bóstwo, -a, *n.* многобожіе, многобожество; -bożca, -y, *m.*, -bożnik, -bożeńczyk, -a, *m.* многобожникъ; -bożeński, -bożniczy, *adj.* многобожничій; -bożeńskość, -bożnictwo, -bożność, v. Wielobóstwo; -chwalstwo,-a, *n.* хвастовство; -czyn, -u, *m.* *Arithm.* продуктъ; -dawca, -y, *m.* великодаваецъ, щедро дающій, дарующій; -dzielny, *adj.* многочастный, многосложный, на многія части раздѣлимый; -dzietny, *adj.* многочадный; -dziury, *adj.* многодирявый; -farbny, -farby, -barwny, -barwy, *adj.* многоцвѣтный; -gałęzi, *adj.* многовѣтвенный, вѣтвистый; -gębny, -gęby, *adj.* многоустый; -głośny, -głosy, *adj.* многогласный; многоголосый; -główny, -głowy, *adj.* многоголовый; -gran, -u, *m.* многогранникъ; v. Wielobok; -granny, *adj.* многогранный; v. Wieloboczny; -jazd, v. Omnibus; -jedca, -y, *m.* многоѣдецъ; обжора, прожора; -kąt, -u, *m.* *Mathem.* многоугольникъ; -kątny, *adj.* многоугольный; -kłosiaty, -kłosy, *adj.* колосистый, имѣющій много колосьевъ; -kroć -krotnie, *adv.* многократно; -krotny, *adj.* многократный; -kształtny, *adj.* многообразный, многовидный; -letni, *adj.* 1. многолѣтіе; 2. совершеннолѣтіе; -letność, -ści, *f.* 1. многолѣтіе; 2. совершеннолѣтіе; -liczny, *adj.* многочисленный; -licznie, *adv.* многочисленно; -lud, v. Wielkoludz; -mężeństwo, -a, *n.* многомужіе, многомужество; -mlécsna wyczka, *f.* *Bot.*, v. Mlécznica; -mówca, -y, *m.* говорунъ, болтунъ; -mowność, -ści, *f.* говорливость, многорѣчивость, велерѣчивость; -mowny, *adj.* велерѣчивый, многорѣчивый, говорливый, болтливый; -nóg, *gen.* -noga, *m.* 1. *Bot.* - ziele, полинемумъ; многоножникъ, [растеніе]; 2. *H. n.* (pław morski, *polypus*), полипъ [морской]; многоножникъ; 3. *Anat.* полипъ въ носу, мясистый [*abo* мясной] наростъ; -noga, -i, *f.* *H. n.* (owad płaskawy, *scolopendra, julus*), многоножица; многоногъ; кавсякъ, [насѣкомое]; -nogi, *adj.* многоногій, *Eccl. sl.* многоножный; -oki, -oczny, *adj.* многоглазый, многоокій; -raki, *adj.*, -rako, *adv.* многоразличный, многообразный; -rakość, -ści, *f.* многоразличіе, многообразіе; -ras, -u, *m.* *Arithm.* частное число; -roczny, *adj.* многолѣтній; -rogi, *adj.* многорогій; -ryb, -a, *m.* *H. n.* (*balaena*), китъ; *Astron.* Китъ, [южное созвѣздіе, находящееся подъ Овномъ]; -rybołów, -u,*m.*(łowienie wielorybów); китолобство; -rybołowny, *adj.* китолобный; -rządny, *adj.* многоначальный; -rządztwo, -a, *n.* многоначаліе, многовластіе, многодержавіе, поліархія.

Wielość, -ści, *f.* множество, великое количество чего-либо.

Wielo-ścian, -u, *m.* *Mathem.* многосторонникъ; v. Wielobok, Wielokąt; -ścienny, *adj.* многосторонный; wielościenna figura, многосторонная фигура; полигонъ; v. Wielobok, Wielokąt; -siek, -u, *m.* (świder do wiercenia armat), сверло, сверлило; v. Czworosiek; -setny, *adj.* многосотный; -sił, -a, *m.* *Bot.*, v. Stosił, Panak; -składny, *adj.* многосложный; -sławny, *adj.* многославный; -słowny, *adj.* многословный; -stronny, *adj.* многосторонный; -strunny, *adj.* многострунный; -sylabny, *adj.* многосложный; -wład, -a, *m.* поліархъ, многоначальникъ, многовластникъ; -władność, -ści, *f.* поліархія, многоначаліе; могущество; **Wielo-władny**, *adj.* многовластительный; могущественный; -władztwo, -a, *n.*, v. Wielorządztwo & Wielowładność; -włos, -u, *m.* *Bot.* волосатикъ; -włosy, *adj.* многовласый; -wrot, -u, *m.*, v. Wahanie się; -żądny, *adj.* многожадный; -żeniec, -ńca, *m.* многоженецъ; -żeństwo, -a, *n.* многоженство; -zgłoskowy, v. Wielosylabny; -znaczny, *adj.* многозначительный; v. многозначительный.

Wieńcerz, v. Więcierz.

Wieńcować, v. Wieńczyć.

Wieńcowy, *adj.* вѣнечный; szew wiencowy, *Anat.* вѣнечный шовъ.

Wieńczarka,-i,*f.*вѣнчая вѣнки.

Wieńczarz,-a,*m.*вѣнчій вѣнки.

Wieńczenie, -ia, *n.* вѣнчаніе, бракосочетаніе.

Wieńczyć, *v. a.* (*propr.* & *) вѣнчать [цвѣтами].

Wieńczyny, -yn, *f. pl.* обрученіе, сговоръ.

Wieniec, -ńca, *m.* (*propr.* & *) вѣнокъ; вѣнецъ; дѣвство, дѣвичество; winiec na wino, вѣнецъ надъ питейнымъ домомъ; kłosiany wieniec, вѣнокъ изъ колосьевъ; laurowy wieniec, лавровый вѣнецъ; лавровый вѣнокъ; wieniec zwycięski, побѣдный вѣнокъ; szturmowy wieniec, *Milit.* зажигательный вѣнокъ; *it.* wieniec, (koło), кругъ.

Wieny, *adj.* вѣновный; къ вѣну принадлежащій; вѣновый; v. Wiano.

Wieprz, -a, *m.* боровъ; кладеной самецъ свиной; вепрь, кабанъ; **Wieprzak**, -a, **Wieprzek**, -przka, **Wieprzaczek**, -czka, *m. dim.* молодой кладеной боровъ; **Wieprzarz**, -a, *m.* свиногонъ, свинобой; **Wieprzowina**, -y, *f.* свинина; свиное мясо; веприна; **Wieprzowy**, *adj.* свиный; вепрій, вепревый; wieprzowy chléb, *Bot.* свиной хлѣбъ; **Wieprzyk**, v. Wieprzak; **Wieprzyniec**, -ńca, *m.* 1. (świni chléw), свиной хлѣвъ; 2. *Bot.* (= gorzysz, świni kopr, świnia wesz, siarkowy korzeń, jeleni korzeń, sarni korzeń, *peucedanum*), горичникъ; желтолѣнъ; свиной хлѣбъ; свиной хвостъ; свиной коиръ; хвостовая трава.

Wiercenie, -ia, *n.* вертѣніе, сверлѣніе; *Chir.* сверлѣніе черепа, трепаніація, трепанировка; v. *verb.* Wiercić.

† **Wierciadło**, v. Zwierciadło.

Wierciblsz, -a, *m.* вѣтреникъ, вертопрахъ, непостояннякъ.

Wiercić, **Wierciéć**, *v. a.* вертѣть; сверлить, буравить; - się, *v. r.* вертѣться, обращаться кругомъ; суетиться, хлопотать; wierci mi się w głowie, у меня кружится голова.

Digitized by Google

Wierciciel, -a, *m.* сверлильщикъ. [пестъ, толкачъ.
Wercimak, Wercioch, -a, *m.*
Wercipięta, -y, *m.*, **Wercipiętka**, -i, *m. dim.* вѣтренникъ; вертопрахъ; мотушка; взбалмошь; бакалушникъ; праздношатающійся; wercipiętą być = **Wercipiętkować**, *v. n.* *кубарить; ходить безъ дѣла; праздно шататься; шляться; слоняться; бакалушничать; бить баклуши; толкаться [*abo* таскаться, шататься] по улицамъ. [**Wiardunek.**
Wierdunk, Wierdunek, v.
Wiernek, -rnka, **Wiernik**, -a, **Wierniś**, -sia, *n. dim.* любимецъ; наперсникъ; **Wiernica**, -y, **Wiernka, Wierneczka, Wiernisia**, -i, *f.* любимица; наперсница. [строго.
Wiernie, *adv.* вѣрно; точно;
Wiernik, v. **Wiernek.** [nek.
Wiernić, Wiernisia, v. **Wier-**
Wierność, -ści, *f.* вѣрность, постоянство; **Wierny, Wierzeu**, *adj.* (*&s. m.*) вѣрный, постоянный, неизмѣнный; точный; вѣрующій, правовѣрный.
Wiersz, -a, *m.* строка; стихъ; стихотворѣніе; поэма.
Wiersza, Wirsza, -y, *f.* вѣрша, веретё, ванда.
Wierszoklet, -a, **Wierszokleta**, -y, **Wierszorób**, -oba, *m.* рифмоплётъ, рифмотачъ, рифмачъ; v. Pisorym & Poeta; **Wierszopis**, -a, **Wierszopisca, Wierszotwórca**, -y, *m.* стихотворецъ, поэтъ; v. Poeta & Pisorym, *etc.*; **Wierszopisarstwo, Wierszopistwo**, -a, *n.* стихотворство; поэзія; **Wierszopiska, Wierszotwórka**, -i, *f.* стихотворица; **Wierszopiski**, *adj.* стихотворческій; **Wierszowny, Wierszowy**, *adj.* стихотворный; **Wierszydło, Wierszysko**, -a, *n.*, **Wierszyna**, -y, *f.* плохіе стихи; **Wierszyk**, -a, *m. dim.* стишокъ; строчка.
Wiertel, Wirtel, -tla, *m.*, v. **Ćwiertnia.** [щій.
Wierutny, *adj.* настоящій, су-
Wierzba, Wierzbina, -y, *f. Bot.* (*salix*) верба, ива; **Włoska wierzba**, *Bot.* (*agnus castus*), агнецъ непорочный, авраамово дерево, Италіянская верба; **Wierzbea**, -y, *f.* вербовое, ивовое яичко; **Wierzbina**, -y, *f.*, **Wierzbiniec**, -ńca, *m.* ивовый кустарникъ, ивнякъ; ивовое дерево; **Wierzbowiec**, -wca, *m. H. n.* (*papilio salicis*), ивовая сумеречная бабочка; **Wierzbówka**, -i, *f. Bot.* (*epilobium*), иванчай; v. Biągacz; wązkoliścia wierzbówka, (*epilobium angustifolium*), кипрей узколистный; камбрскій чай; Иванъ-чай; Ивановъ чай; **Wierzbówki**, *pl.* родъ грушъ; **Wierzbownicka**, -i *f. H. n.* (*luscinia salicaria, sylvia trochilus*), вѣночка обыкновенная; **Wierzbowy**, *adj.* вербовый, ивовый.
Wierzch, -u, *m.* верхъ; вершина; поверхность, наружность; - (konia, słonia, *etc.*), хребетъ [лошади, слона, *etc.*].
Wierzchni, *adj.* верхній.
Wierzchnica, -y, *f.* верхняя часть чего-либо; верхнее жилье дома; верхнее отдѣленіе въ шкапѣ. [wierzchność.
Wierzchność, -ści, *f.*, v. Po-
Wierzchoł, -u, *m.*, **Wierzchołek**, -łka, *m.* верхушка, вершина; пуночекъ, сердце въ овощахъ; wierzchołek góry, верхоина; **Wierzchołkowy**, *adj.* верхній; принадлежащій къ верхушкѣ; punkt wierzchołkowy, зенитъ; **Wierzchowaty**, *adj.*, -to, *adv.* съ верхомъ насыпанный; **Wierzchowie**, -ia, **Wierzchowisko**, -a, *n.* вершина, верхушка дерева; wierzchowisko rzéki, верховье, вершина; начало рѣки; **Wierzchowiec**, -wca, *m.* (wierzchowy koń), верховая лошадь; **Wierzchowina**, -y, *f.* поверхность, верхняя плоскость; **Wierzchowy**, *adj.* верхній; wierzchowy koń, верховая лошадь. [ній.
Wierzeja, -i, *f.* створъ ворота-
Wierzeu, wierna, wierne, v. **Wierny.** [довѣріе.
Wierzenie, -ia, *n.* вѣрованіе;
Wierzgać, Wierzgnąć, *v. a.* лягать, лягнуть; противиться, упираться.
Wierzgliwy, *adj.* лягливый.
Wierzyć, Wierzać, *v. a.* вѣрить; вѣровать; wierzyć w Boga, вѣровать въ Бога; wierzyć komu, вѣрить кому; wierz! lecz patrz komu! §. держи ухо востро! будь остороженъ! **Wierzyciel**, -a, *m.* 1. вѣрователь; 2. заимодавецъ, кредиторъ; *it.* вѣритель; **Wierzycielka**, -i, *f.* 1. вѣровательница; 2. заимодавица, кредиторка; *it.* вѣрительница; **Wierzysty**, *adj.* достовѣрный; заслуживающій вѣроятіе; **Wierzytelny**, *adj.* вѣрительный, вѣрющій; wierzytelny list, вѣрительное [*abo* вѣрющее] письмо; вѣрительная грамота; кредитная грамота; кредитивъ.
Wieś, *gen.* wsi, *f.*, **Wsie**, *pl.*, **Wioska**, -i, *f. dim.* деревня, *dim.* деревенька; kościelna wieś, село; po wsi chodzić, ходить по деревнѣ; żyć na wsi, жить въ деревнѣ; na wieś, въ деревню.
Wieść, -ści, *f.* вѣсть, увѣдомленіе, извѣстіе; вѣсть, слухъ, молва; bez wieści, безъ вѣсти.
Wieść, wiódł, wiedli, wiodę, wiedzie, *v. a. impf.*, **Wodzić**, *v. cont.* (*propr. &* *) вести, вести, водить; вести жизнь, вести жизнь; wieść wojnę, вести войну; воевать; wieść proces, вести тяжбу; тягаться; wieść wał, mur, rów, сдѣлать валъ, стѣну, ровъ; wieść ród, доказывать происхожденіе, начало рода своего; wodzić kogo za nos, *водить кого за носъ; -się, *v. r.* вестись, жить; поживать; jak ci się wiedzie? каково [ты] поживаешь?
Wieść się, Wjeść się, Wjadać się, *v. r.* (о ѣдкихъ веществахъ:) въѣсться, въѣдаться.
Wieśćba, Wieśćbiarstwo, Wieśćbiarz, v. **Wieszczba, Wieszcz**, *etc.*
Wieścić, v. **Wieszczyć.**
Wieściadło, Wieścić, v. **Wieszadło, Wieszać.**
Wieścień, v. **Wiosna.**
Wiesienny, Wiesienny, Wieśniany, Wiosnowy, *adj.* весенній.
Wieśniacki, Wieśniaczy, Wieśny, *adj.* деревенскій, сельскій; крестьянскій, мужическій; **Wieśniactwo**, -a, *n.* деревенскій образъ жизни; деревенская [*abo* сельская] жизнь; деревенскій обычай; крестьянскіе нравы; *collect.* деревенскіе жители; поселяніе; крестьяніе; **Wieśniaczka**, -i, *f.* сельская жительница; поселянка; крестьянка; **Wieśniak**, -a, *m.* сельскій [*abo* деревенскій] житель; поселянинъ; крестьянинъ.
Wieśniany, v. Wiesienny.
Wieszać, Wieślć, *v. a.* вѣшать, (*v. perf.* повѣсить), развѣшивать; *it.* вѣшать, подвешивать на вѣсѣлицу; wieszać złodzieja, вѣшать вора; §. małych tylko złodziejów wieszają, wielkim się kłaniają, что сходитъ съ рукъ ворамъ, за то воришекъ бьютъ [Крыловъ]; wieszać się, *v. r.* (*propr. &* *) вѣшаться; вешать się u kogo, *вѣшаться, бросаться къ кому-либо на шею обнимать; - się przy kim, держаться при комъ, пристать, прилѣпиться къ кому; wieszać się na powietrzu, на скрыдлахъ, парить, носиться по воздухъ.
Wieszacz, -a, *m.* вѣшающій.
Wieszadło, Wieściadło, -a, *n.*, **Wieszadełko**, -a, *n. dim.* вѣшалка; градка; гаръ; мастникъ.
Wieszanie, -ia, *n.* вѣшаніе.
Wieszcz, Wieśćcz, Wieszczarz, -a, *m.*, **Wieszczek, -szczka**, *m.*, **Wieszczbiarz, Wieśćbiarz, Wieszdźbiarz**, -a, *m.* вѣщатель; вѣщунъ, предсказатель; волхвъ, волхвователь, гадатель; волшебникъ; **Wieszcza**, -y, *f.*, **Wieszczka**, -i, *f.* вѣщунья, предсказательница, гадательница; **Wieszczba, Wieśćba, Wieszdźba**, -y, *f.*, **Wieszczbiarstwo, Wieszdzbiarstwo**, -a, *n.* предвѣщаніе, волшба, волхвованіе, предсказаніе, волшебство; **Wieszczbiarka, Wieszczka**, -i, *f.* вѣщунья, гадательница, предсказательница; **Wieszczbiarski, Wieszczy, Wieszdźbiwy**, *adj.* предсказательный, гадательный, волшебный; вѣщій; róga wieszdźbiarska, гадательный прутъ; волшебный прутъ; **Wieszczenie**, -ia, *n.* предвѣщаніе, предсказа-

Digitized by Google

ваніе, прориціаніе, гаданіе; **Wieszczka**, v. Wieszczbiarka; **Wieszczować, Wieszczyć**, *v. a.* гадать, предвѣщать, предсказывать, прорицать, волховать; **Wieszczy**, v. Wieszczbiarski; **Wieszczyca**, -y, *f.* 1. v. Wieszcza; 2. домовой, ночное давленіе.

Wietki, *etc.*, v. Wiotchy, **Wiotki**, *etc.*

Wietrzeć, *v. n.* вывѣтриваться, вывѣтриться.

Wietrzenie, -ia, *n.* вывѣтриваніе; v. Wysychanie.

Wietrznica, -y, *f.* 2. *вѣтреница, вертопрашка, ветрогонка; 2. *Med.* лопуха; v. Ospa (wietrzna); 3. *Bot.*, v. Zawilec.

Wietrznik, -a, *m.* 1. *вѣтреникъ, вертопрахъ, вѣтрогонъ; 2. вѣтрельникъ, флюгеръ; 3. душникъ; вентиляторъ; 4. вѣеръ, опахало.

Wietrznikostwo, -a, *n.* *вѣтреность, вертопрашество, легкомысленность.

Wietrzny, *adj.* 1. вѣтреный, соединенный съ вѣтромъ; wietrzny dzień, вѣтреный день; na dworzu wietrzno, на дворѣ вѣтрено; 2. вѣтреный, дѣйствующій посредствомъ вѣтра; wietrzny młyn, вѣтреная мельница; 3. *вѣтреный, вертопрашный, легкомысленный, неосновательный.

Wietrzyć, *v. a.* провѣтривать; (о собакахъ:) нюхать, пронюхивать, пронюхать, обнюхивать, обнюхать.

Wietrzyk, -a, **Wiatrek**, -rka, *m. dim.* вѣтерокъ, вѣтерочекъ, легкій, пріятный вѣтеръ.

Wietrzysty, *adj.*, -sto, *adv.* вѣтреный, вѣтряный.

Wiew, -u, *m.* вѣяніе; дыханіе воздуха; порывъ вѣтра.

Wiewać, Wiewnąć, Wiać, *v. a.* вѣять.

Wiewiórka, -i, *f.*, **Wiewióreczka**, -i, *f. dim. H. n.* бѣлка, вѣвка; **Wiewiórczy**, *adj.* бѣлкинъ.

Więź, -zi, *f.*, **Więza**, -y, *f.* связка, вязанка; więź, więza ciała, связь тѣла, складъ тѣла, тѣлосложеніе; więzy, *pl.* оковы, желѣза.

Wieża, -y, *f.* 1. башня; wieża kościelna, колокольня; wieża Babilońska, Вавилонскій столбъ; wieża strażnicza, сторожевая башня; дозорная башня; караульная башня; 2. тюрьма; заключеніе въ тюрьмѣ; do wieży zamknąć, посадить въ тюрьмѣ, заключить кого; 3. (въ шахматной игрѣ:) ладья, башня.

Wieżaty, Wieżysty, *adj.* на подобіе башни; имѣющій башни.

Więźbić, Wiążbić, *v. a.* погружать, погрузить; - się, *v. r.* погрузиться, погрязнуть.

Wieźć, wiózł, wiozę, wiezie, *v. a. imp.*, **Wozić**, *v. frequ.* везти, возить.

Wieżdżba, Wieżdżbliwy, v. Wieszczba, Wieszczbiarski.

Więzić, Więźnić, *v. a.* посадить въ тюрьму, заключить кого; *привязать, соединять; *it.* потопить, погрузить; утопить въ грязи.

Więzień, -źnia, *m.* заключенный, колодникъ, тюремникъ, арестантъ; więzień stanu, государственный преступникъ.

Więzienie, -ia, *n.* тюрьма, темница; заключеніе въ тюрьмѣ.

Wiezienie, v. Wożenie.

Więzienny, *adj.* тюремный.

Więzina, -y, *f.* вязовое дерево; вязь.

Wieżka, v. Wieżyczka.

Więznąć, Wiązнąć, *v.n.* вязнуть, увязать, увязнуть; грязнуть, загрязнуть; запутаться, зацѣпиться; прильнуть; прилипнуться.

Wieżowy, *adj.* башенный; тюремный. [вязовый.

Więzowy, Wiązowy, *adj. Bot.*

Więzożołd, Więzożółd, -u, *m.* (*quercus ilex*), вязожёлудь, остролистъ. [Więza.

Więzy, *pl. f.* узы, оковы; v.

Wieżyca, -y, *f.* тюрьма, темница; **Wieżycowy**, *adj.* тюремный.

Wieżyczka, -i, *f. dim.* башенка.

Wieżysty, v. Wieżaty.

Wigilia, v. Wilia.

Wija, Wieja, -ji, *f.*, v. Słota.

Wijadł, -i, *f.* вьюга, метелица.

Wijadło, -a, *n.*, **Wijak**, -a, *m.* вьюшка, мотовило; веретено, колесо. [путеводъ.

Wijadukt, Wiadukt, -u, *m.*

Wijatyk, Wiatyk, -u, *m. Eccl.* напутіе, дорожное, напутное; святое причастіе, что даётся отчаяннымъ больнымъ; v. Otходная.

Wika, v. Wyka.

Wikary, -ego, *m.* викарій, намѣстникъ; **Wikarya**, -yi, *f.* жилище викарія; **Wikaryat**, -u, *m.* викарство.

Wikaryusz, v. Wikary.

Wikla, -i, *f.*, **Wikle**, -i, *pl.*, **Wiklina**, -y, *f. Bot.* мятлика; *it.* зарослы, чаща, хворостникъ; wiklina wodna, мятлика водная.

Wikłać, Wiklić, *v. a.* (*propr.* & *) путать, спутать; замѣшать, смѣшать.

Wikt, -u, *m.* кормъ, прокормленіе, пропитаніе.

Wiktować, v. Stołować.

Wiktuały, -ów, *m.* съѣстные припасы.

Wiła, -y, *m.* глупецъ, дуракъ; v. Gamoń. [сваросчатый.

Wilczaty, *adj.* (о лошадяхъ:)

Wilczę, -ęcia, **Wilczątko**, -a, *n.* волчёнокъ.

Wilczek, -czka, *m.*, **Wilczaszek**, -szka, *m. dim.* волчёкъ, молодой волкъ.

Wilczomléca, -a, *m. Bot.* (*euphorbium*), молочай; волчье молоко.

Wilczomleczek, -czka, **Wilczomlekowiec**, -wca, *m. H. n.* (*sphinx euphorbiae*), сумерочная бабочка, живущая обыкновенно на молочаѣ.

Wilczook, -a, *m. Miner.* глазчатой хальцедонъ.

Wilczooki, *adj.* волкоглазый.

Wilczura, -y, *f.* вильчура, винчура.

Wilczy, *adj.* волчій; wilczy ząb, волчій зубъ; wilczy głód, *сильный, чрезвычайный голодъ; wilcze prawo, *право сильнаго; wilczy dół, волчья яма; волковая; *Fortf.* волчья яма, скрытая яма; wilczy mlécz, *Bot.* молочай травá; *it.* v. Opatek; wilcze mléko, v. *sub:* Mléko (*Bot.*); wilczy ząb, v. Papawa, (popia główka, świni pysk, psi mlécz); wilczy bob, (*sparganium*), ежеголовка, ежеголовникъ, ежовая головка, бобкй волчьи; wilczy groch, (*astragalus glicyphyllos*), солодколистый горошекъ; wilcze jagody, (*atropa belladonna*), бѣшеная ягода; красавица; сонная дурь; белладонна; wilcze łyko, (*daphne mezereum*), волчье лыко; волчій перецъ; пухлякъ; wilcza stopa, (*lycopus*), волчья лапа; волконогъ; шандра водяная; wilczy ogon, (*lysimachia*), верберникъ; wilczy mak, (*papaver erraticum, p. rhoeas*), полевой красный макъ, дикій мачокъ; wilczy korzeń, (*aconitum lycoctonum*), волчій корень; прикрыть большой. [чья сѣмка.

Wilczyca, -y, *f.* волчица, волк-

Wilczyna, v. Krusznya (*Bot.*).

Wilczysko, -a, *n. augm.* волчище. [*lus*), колоколчики.

Wilec, -lca, *m. Bot.* (*convolvu-*

Wilga, Wywilga, -i, *f. H. n.* (*oriolus*), иволга, [птичка]; v. Żółtaczek. [gotny.

Wilgi, Wilgny, Wilgo, v. Wil-

Wilgnąć, Wilgotnąć, v. Wilgnieć, Wilkeć, Wilgotnieć, *v. n.* сирѣть, волгнуть, дѣлаться влажнымъ.

Wilgoć, -ci, *f.*, v. Wilgość.

Wilgociąg, -u, *m.* отдушина.

Wilgociomierz, Wilgociomiar, Wilgoćmiar, -a, *m.* влагомѣръ, гигрометръ.

Wilgość, Wilgotność, -ści, *f.*, **Wilgota, Wilk, Wilka**, -y, *f.*, **Wilgoć**, -ci, *f.* влага, влажность; сырость; влажная погода; wilgoci w ciele, влажности въ людскомъ тѣлѣ; odwrócenie wilgotności w ciele ludzkim (na inne miejsce; *revulsio humoris*), отводъ, оттягиваніе, отвлеченіе влажности [*abo* мокроты] въ тѣлѣ людскомъ.

Wilgotny, Wilgny, Wilgi, Wilki, *adj.*, **Wilgotno, Wilgo**, *adv.* сырый, влажный, мокрый.

Wilia, Wigilia, -li, *f.* навечерие, канунъ; предидущій день; wigilia Bożego narodzenia, канунъ [*abo* навечерие] Рождества Христова; сочельникъ [*abo* сочевникъ] Рождественскій.

Digitized by Google

Wilk, -a, *m. H. n.* (*canis lupus*), волкъ; §. uchodząc przed wilkiem trafić na niedźwiedzia, бѣжать отъ волка и попасть на медвѣдя; попасть изъ огня да въ полома [*abo* въ пламя]; попасть изъ дождя въ воду; lubią się jak wilk z baranem *abo* miłują się jak wilk i baran, они любятъ другъ друга какъ волкъ съ барановъ; wilk i liczone (*abo* znaczone) owce bierze, волкъ и изъ счету овецъ крадетъ [*abo* берётъ, таскаетъ]; trudno wilkiem orać, волка въ плугъ не впрягешь; съ упрямымъ ничево не сдѣлаешь; o wilku mowa, a wilk tuż, (*lupus in fabula*), волкъ на помянѣ; лёгокъ на помянѣ; *it.* v. *sub:* Natura; 2. * волкъ, человѣкъ жестокій, кровожадный, хищный; 3. *Eccl.* wilk w trzodzie Chrystusa, волкъ стада Христова; лжеучитель; еретикъ; 4. wilk u świecy, горящій на свѣтильнѣ узелокъ; нагаръ на свѣчѣ; 5. wilk drzewny, тунеядная вѣтвь; 6. wilk w wodzie, дерево въ рѣкѣ, опасное для барокъ; 7. wilk wodny, *H. n.* щука (рыба); *it.* wilk morski, (*merlangus*), зубатка; 8. wilk kuchenny, таганъ; 9. wilk, *pl.* wilki, волчьи шкуры; волчья шуба; вильчура; 10. wilk murzyński *abo* wilk mieszaniec (= hyena), рiёна.

Wilkołak, -a, **Wilkołek**, -łka, *m.* оборотень.

Wilkomord, -u, *m. Bot.* (*aconitum napellus et lycoctonum*), волкобой, [растёние].

Wilkowaty, *adj.*, -to, *adv.* волкообразный, похожій на волка.

Wilkownia, -i, *f.* волковня; [яма, приготовленная для ловли волковъ. [шалять, бѣситься.

Wiłować, **Wiłać**, **Willć**, *v. a.*

Wiłz, **Wiłża**, v. **Wilgość**.

Wiłkeć, v. **Wilgnąć**.

Wiłżyć, *v. a.* дѣлать влажнымъ; (*impers.*) wiłży na dworze, влажно на дворѣ.

Wina, -y, *f.* вина; *Jur.* wina (pieniężna), штрафъ; winy, *pl.*

Winąć, v. **Wić**. [протори.

Winczować, v. **Winszować**.

Winda, -y, *f.* подъёмъ; воротъ; подъёмный блокъ. [ротомъ.

Windować, *v. a.* поднимать во-

Windówka, -i, *f.* блоковая веревка, блоковый канатъ.

Windowy, *adj.* подъёмный, воротный, блоковый.

Winduga, -i, *f.* мѣсто на берегу рѣки, гдѣ нагружаютъ и выгружаютъ товары; *c/r.* верфь.

Wineczko, v. **Winko**.

Winiarka, -i, *f.* погребщица, винопродавица; **Winiarnia**, -i, *f.* винокурня, вѣнница; вѣнный погребъ, ренсковый погребъ, *Eccl. sl.* вѣнница; **Winiarstwo**, -a, *n.* торгъ виномъ; виноторговля.

Winiarz, **Winarz**, -a, *m.* виноторговецъ, купецъ, торгующій виномъ; погребщикъ; винопродавецъ; винарь, виноградарь; винокуръ.

Winić, v. **Winować**.

Winien, v. **Winny**.

Winiówka, -i, *f.* 1. винная бочка; 2. винная груша.

Winkielak, -u, *m. Typogr.* наборная верстатъ.

Winko, **Wineczko**, -a, *n. dim.* (*a* Wino), винцо.

Winnica, -y, *f.*, **Winniczka**, -i, *f. dim.* виноградникъ, виноградный садъ; виноградныя лозы [въ такомъ саду]; винный погребъ, *Eccl. sl.* вѣнница; *it.* winniczka, винное яблоко.

Winnicznik, v. **Winogradnik**.

Winnik, -a, *m.* винный камень.

Winnikowy, *adj.* винокаменный; winnikowa sól, винокаменная соль.

Winnorośl, v. **Winorośl**.

Winność, -ści, *f.* виновность, вина.

I. Winny, **Wienien**, *adj.*, winno, *adv.* виноватый, виноватъ, виновный, виновенъ; *it.* winien, обязанъ, долженъ; winny, должный, надлежащій; ja temu nie winien, не я виноватъ; не моя вина.

II. Winny, *adj.* α) винный, относящійся къ вину; ocet winny, винный уксусъ; ренскій уксусъ; winny zapach, винный запахъ; β) winny, [*w kartach:*] виновый, пиковый; winny tuz, король, виновой тузъ, король.

Wino, -a, *n.* 1. вино; wino białe, słodkie, tęgie, вино бѣлое, сладкое, крѣпкое; wino Węgierskie, Reńskie, Szampańskie, Венгерское, Рейнское, Шампанское вино; wino pić, пить вино; 2. виноградъ; wino sadzić, садить виноградъ; 3. wino (*w kartach:*) вины, пики.

Wino-branie, -ia, *n.* винобраніе; собираніе винограда; *Eccl. sl.* виноградособираніе; - odbywać, собирать виноградъ; -braniec, -ńca, *m.* собиратель винограда; *Eccl. sl.* виноградособиратель; -branka, -i, *f.* собирательница винограда; *Eccl. sl.* виноградособирательница; -grad, -u, *m.*, -gród, -odu, *m.* виноградникъ, виноградный садъ; -gran, v. Winogron; -grodnictwo, -a, *n.* виноделіе; виноградоделаніе; разведеніе винограда; -grodnik, Winnicznik, -a, *m.* виноградарь, винарь; -gron, -gran, -u, *m.*, -grono, -a, *n.* (grono winne), виноградная кисть; гроздъ; виноградъ; грезмъ; -gronowy, -gronny, *adj.* виноградный, *Eccl. sl.* грозовый, грозный; błona winogronowa w oku, *Anat.* ягодичная плева; v. *sub:* Błona; -latorośl, -i, *f.* виноградная вѣтвь; виноградная лоза; -pijca, -pilca, -y, -pój, -oju, -pijas, -a, *m.* винопійца, († винопійвецъ), охотникъ до вина, охотникъ пить вино; -przedawca, -y, *m.* винопродавецъ; -rodny, *adj.* изобилующій виноградомъ; -rośl, -rośla, -i, *f.* виноградная вѣтвь; виноградная лоза.

Wino-wać, **Winić**, *v. a.* - kogo, винить, обвинять кого; -wajca, -y, *m.* преступникъ, виновникъ, злодѣй; -waty, -wat, *adj.* виноватый, виноватъ; v. **Winien**; -watość, -ści, *f.* виновность.

Winożarlok, -a, **Winożerca**, -y, **Winożłop**, -a, *m.* винопійца, винопійвецъ.

Winozbiór, -oru, *m.* собираніе винограда; v. Winobranie.

Winśko, -a, *n. augm.* винище.

Winszować, **Winczować**, *v. a.* привѣтствовать, поздравлять; желать; **Winszowanie**, **Powinszowanie**, -ia, *n.* привѣтствованіе, поздравленіе.

Winszownik, -a, *m.* поздравитель, поздравляющій.

Wiochna, -y, *f.* деревенская дѣвушка или молодица.

Wiodę, v. **Wieść**.

Wiola, **Wjola**, -i, *f.* віола; брачъ; альтъ.

Wiolencya, -yi, *f.*, v. **Gwałt**.

Wionąć, v. **Wiać**.

Wionek, v. **Wianek**.

Wiór, -oru, *m.*, **Wiory**, *pl.*, **Wiorek**, -rka, **Wioreczek**, -czka, *m. dim.* стружокъ, стружина, щепка. [вѣнья; v. **Wieś**.

Wioseczka, -i, *f. dim.* дере-

Wiosełko, v. **Wiosło**.

Wiosenny, **Wiosienny**, *adj.* весенній.

Wioska, -i, *f. dim.* деревенька.

Wioślarz, -a, *m.* гребецъ.

Wiosło, -a, *n.*, **Wioselko**, -a, *n. dim.* весло; лопатка у хлѣбниковъ; мѣшалка у пивоваровъ; robienie wiosłami, гребля; wiosłami robić, грести, гресть; дѣйствовать весломъ.

Wiosłować, *v. a.* грести, гресть.

Wiosłowy, 1. *adj.* весельный; 2. Wiosłowy, -ego, *s. m.* весляръ; весельный мастеръ.

Wiosna, -y, *f.* весна; wiosna życia, * весна жизни, цвѣтущее время жизни, юность.

Wiosnować, *v. n.* весновать, оставаться гдѣ-либо на весну.

Wiosnowy, v. **Wiosenny**.

Wiotchy, **Wietki**, *adj.* ветхій, обветшалый, старый; слабый; ветошный. [конецъ.

Wiotech, -tchu, *m.* исходъ;

Wiotesz, -tszy, *f.*, **Wioteszka**, -i, *f. dim.* ветошь, ветошка.

Wioteszník, -a, *m.* заплаточникъ; v. Partacz.

Wiotszeć, **Wietszeć**, *v. n.* ветшать, старѣть, приходить въ ветхость. [воротъ.

Wir, (Wirt, Wyrt), -u, *m.* водо-

Wirować, *v. a.* вертѣться, кружиться; **Wirowy**, *adj.* коловратный; bieg wirowy, v. *sub:* **Bieg**.

Digitized by Google

Wiry-darz, -darzyk, -a, *m.* вертогра́дъ, садъ, са́дикъ; **-darstwo, -a,** *n.* садовни́чество; **-darznik, -a,** *m.* вертогра́дарь.

Wirzyć, *v. a.* вкругъ обращать.

Wisiadło, Wisiadełko, -a, *n.* доска́, висѣ́щая на верёвкахъ, на которой кладу́тъ хлѣбы и проч.; гра́дка; = v. Wieszadło.

Wisieć, *v. n.* (*propr.* & *) висѣ́ть; зави́сѣть; быть зави́симу; §. co ma wisieć, nie utonie, кому́ быть повѣшану, тотъ не утонетъ.

Wiesielec, -lca, Wisus, -a, Wisiuga, -i, *m.* * ви́сѣльникъ, повѣ́шса.

Wisienka, Wiśnka, -i, *f. dim.* (v. Wiśnia), 1. ви́шенка; 2. *Bot.* wisienka, (*lonicera xylosteum*), жи́молость. [вишня́къ.

Wisiennik, -a, *m.* ви́шенникъ,

Wisienny, v. Wiśniowy.

Wisiuga, v. Wisielec.

† **Wiskać,** *v. a.* искать вшей; обира́ть вшей; - **się,** *v. r.* искать у себя́ вшей.

Wismut, -u, *m.* ви́смутъ.

Wiśń, -ni, Wiśnia, -i, *f.* ви́шня [плодъ и дерево]; v. Żydowska (wiśnia).

Wiśniak, -u, & -a, *m.* вишнёвка.

Wiśniówka, -i, *f.* вишнёвка; ви́шневая во́дка.

Wiśniowy, *adj.* 1. ви́шенный, принадлежа́щій къ ви́шнѣ; 2. ви́шневый, похо́жій цвѣтомъ на я́году ви́шню. [гу́чій.

Wisny, *adj.* гло́кій, мягкій, та-

Wiszoprost, -u, *m.* перпендикуля́рная ли́нія.

Wiszor, -u, *m.* ба́нникъ.

Witać, *v. a.* привѣтствовать; - kogo z czém, поздравля́ть кого́ съ чѣмъ.

Witana, -éj, *f.*, **Witanie, -ia,** *n.* привѣтствіе, поздравле́ніе; v. Po-, Przy-witanie.

Witka, -i, *f.*, **Witeczka, -i,** *f. dim.* витя́на, гибкая лоза́; witki, witeczki (u latorośli winnych i t. d.), прицѣпки, *pl.*

Witryol, -u, *m.* купоро́съ; - żelazny, желѣ́зный купоро́съ; *it.* зелёный купоро́съ; - biały, бѣлый купоро́съ; крими́за; **Witryolicznу,** *adj.* купоро́сный. [вёрба, ива.

Witwa, Witwina, -y, *f. Bot.*

Wity, *part. p.* ви́тый; v. Wić.

Wiu! *interj.* ну! ну! [у извоще́иковъ сло́во для понужде́нія лошадей].

Wiun, v. Wjun.

Wiwat! *interj.* ви́ватъ! да здравствуетъ! ура́! на здоро́вье!

Wiza, -y, *f.* скрѣпа; свидѣтельствование [пате́нтовъ и проч. конси́лами]; просмо́тръ; проби́ска; читалъ такой-то.

Wizawi, *adv.* (*vis-à-vis*), визави́; противъ; напроти́въ; насупротивъ (*c. Gen.*); v. Naprzeciw.

Wizerunek, -nku, *m.* о́бразъ, моде́ль; изображе́ніе; описа́ніе, начерта́ніе.

Wizia, -i, Wizja, -ji, *f.* видѣ́ніе; при́зракъ; привидѣ́ніе; мечта́; v. Widzenie.

Wizmut, v. Bismut.

Wizować, *v. a.* свидѣтельствовать; прописывать.

Wizya, v. Wizia, Wizja.

Wizykatorya, v. Wezykatorya.

Wizyta, -y, *f.* визи́та, посѣщеніе; wizyte komu oddać, отда́ть кому́ визи́тъ; быть у кого́ съ визи́томъ; *it.* v. Wizytacya.

Wizytacya, -yi, *f.* визита́ція; о́быскъ; осмо́тръ; свидѣтельство-вание. [осмо́трщикъ.

Wizytator, -a, *m.* визита́торъ;

Wizytka, -i, *f.* визи́тка, монахиня о́рдена визита́ціи или посѣщенія.

Wizytny, v. Wizytowy.

Wizytować, *v. a.* осма́тривать, объѣзжа́ть для осмо́тра; навѣщать, посѣщать, ходи́ть или ѣздить для свида́нія.

Wizytowy, Wizytny, *adj.* визи́тный; - bilet, визи́тный билетъ; визи́тная ка́рточка.

Wjadać się, v. Wjeść się.

Wjadukt, Wiadukt, -u, *m.* путеводъ.

Wjarzmić, Wjarzmiać, *v. a.* вирчь, вирягать въ ярмо́, въ и́го; возложить и́го.

Wjatik, v. Wiatyk.

Wjazd, -u, *m.* въѣ́здъ.

Wjechać, Wjeżdżać, *v. n.* въѣхать, въѣзжа́ть; - **Wjechanie, Wjeżdżanie, -ia,** *n.* въѣзд, въѣзжа́ніе.

Wjeść się, Wjadać się, *v. r.* въѣ́сться, въѣда́ться [о ѣдкихъ вещества́хъ].

Wjezdny, Wjezny, *adj.* подъѣ́здный, съ подъѣ́здомъ, ко въѣ́зду служа́щій; wjezdny dom, karczma wjezdna, постоя́лый дворъ.

Wjeżdżać, v. Wjechać.

Wjun, -a, *m.* *H. n.* (ryba; v. Śliż), вьюнъ, [рыба].

Wkapać, Wkapnąć, Wkapywać, *v. n.* втека́ть, втечь по ка́плѣ во что; *v. a.* вливать, влить по ка́плямъ.

Wkarbować, *v. a.* нарубить, нарубать, заруби́ть, заруба́ть, дѣлать заруби, нарѣзать, нарѣзывать.

Wkładać, Włożyć, *v. a.* вкладывать, вкласть, вложить; - pieniędzy w co, na co, издержа́ть де́ньги на что; włożyć komu co do ucha, шепну́ть кому́ что на ухо; - podatki, наложить по́дати; wkładać kogo do czego, пріучать кого́ къ чему́; wkładać się do czego, пріучаться къ чему́; *it.* посре́дствовать.

Wklelić, Wklejać, *v. a.* вклеить, вклеивать.

Wklepać, *v. a.* вколотить, вбить.

Wklęsać, Wklęsnąć się, *v. r.* вогнуться, впасть, дѣлаться вогнутымъ.

Wklęsłość, -ści, *f.* впа́дина, вогну́тость, мѣсто вогнутое.

Wklęsłowypukły, *adj.* вогнутовыпуклый.

Wklęsły, *adj.* вогнутый, впа́лый.

Wklęsnąć, v. Wklęsać.

Wkleśniać, Wkleśnić, *v. a.* защемлива́ть, защемить; вщемливать, вщемить. [ніе; вщемле́ніе.

Wkleśnienie, -ia, *n.* защемле́-

Wkołatać, *v. a.* вколотить.

Wkołoczeczny, *adj.* колотящій.

Wkołowrot, Wkołowrót, -otu, *m.* коловра́тное обраще́ніе; **Wkołowrotny,** *adj.* коловра́тный.

Wkopać, Wkopywać, *v. a.* вкопать, вка́пывать; **Wkopanie, Wkopywanie, -ia,** *n.* вкопа́ніе, вка́пываніе.

Wkorzeniać, Wkorzenić, *v. a.* укоренять, укорени́ть; вкоренять, вкорени́ть; **Wkorzeniaie, -nienie, -ia,** *n.* укоренёніе; вкоренёніе; **Wkorzeniony,** *part. p.* укоренённый; вкоренённый.

Wkować, v. Wkuć, Wkuwać.

Wkówka, -i, *f.* наконечникъ.

Wkraczać, Wkroczyć, *v. n.* вступить, вступать; вступить съ войскомъ.

Wkradać, Wkraść się, *v. r.* вкра́дываться, вкра́сться.

Wkrajać, Wkrawać, v. Wkroić.

Wkrapiać, Wkroplić, *v. a.* вкапывать, влить ка́плями; вприскать.

Wkraść się, v. Wkradać się.

Wkręcać, Wkręcić, *v. a.* (*propr.* & *) ввёртывать, ввернуть, ввертѣть; вкру́чивать, вкрутить; вви́чивать, вви́нтить; - **się,** *v. r.* ввернуться; вкра́сться.

Wkroić, Wkrawać, Wkrajać, *v. a.* вкроить, вкра́ивать.

Wkroplić, v. Wkrapiać.

Wkrótce = w krótce, *adv.* въ короткое время.

Wkruszać, Wkruszyć, *v. a.* вкрошить во что; v. Kruszyć.

Wkuć, Wkować, *v. a.* вковать, вко́вывать; **Wkucie, Wkowanie, -ia,** *n.* вкова́ніе, вко́ываніе.

Wkupić się, Wkupować się, *v. r.* вкупиться, вкупаться.

Wkupne, -ego, *s. n.* вкупные деньги; вкупъ.

Wkupno, -a, *n.* вкупъ.

Wkupny, *adj.* вкупный.

Wkupować, v. Wkupić.

Wkuty, Wkowany, *part. p.* вкованный.

Wkwasić, *v. a.* заквасить.

Wkwaterować, *v. a.* (ста́вить), поста́вить на постой; (размѣщать), расмѣстить по квартирамъ.

Wlać, v. Wlewać.

Włączenie, v. *sub:* Włączyć.

Włączniie, *adv.* включительно.

Włączyć, Włączać, *v. a.* включить, включать; присоединить, присоединять; v. Wcielać; **Włączenie, -ia,** *n.* включе́ніе; присоединенёніе; v. Wcielenie.

Władać, Władnąć, *v. a.* вла-

Digitized by Google

дѣть, (*vul.* владѣть), управлять, властвовать; дѣйствовать, дѣлать; владать собą, владѣть сáмимъ собою; **Władacz, Władarz,** –a, **Władca, Władzca, Włajca,** –y, **Władnik,** –a, *m.* владѣтель, владѣлецъ; властитель; **Władanie,** –ia, *n.* владѣніе, властвованіе, *etc.*, v. *verb.* Władać; **Władarka, Władzicielka, Władczyni,** –i, *f.* владѣтельница, властительница; **Władnictwo,** –a, *n.* владѣчество; **Władniczy,** *adj.* владѣчнымъ; **Władność,** –ści, *f.* власть; v. Władza; **Władny,** *adj.* властный, имѣющій власть; властительный, владѣтельный.

Władować, *v. a.* наклáсть; навалить, нагрузить; навьючить.

Władycki, Władyczy, Władyczny, *adj.* владыкинъ, владычній, владычный; **Władyctwo,** –a, *n.* владычество; **Władyka,** –i, *m.* владыка.

Władza, –y, *f.* власть сила, крѣпость; власть, начальство, правленіе; мочь, способность употребленія членовъ тѣла; władze ciała, duszy, силы, способности тѣла, души; władza najwyższa, верховная власть; władza prawodawcza, законодательная власть; władza wykonawcza, исполнительная власть; władza sądownicza, судебная власть.

Władzca, Władzicielka, Włajca, Władztwo, v. **Władca,** *etc.*

Włamać, Włomić, Włamować, Włamywać, *v. a.* **–mać się,** *v. r.* вломиться, вламываться.

Włanie, –ia, *n.* влитіе, вливаніе. [тый.

Włany, *part. p.* (*a* Wlać), вли-

Włać, v. Władza.

Właściciel, Właśnik, –a, *m.* собственникъ, владѣлецъ, владѣтель; хозяинъ; помѣщикъ; **Właścicielka,** –i, *f.* владѣтельница; хозяйка; **Właściwość,** –ści, *f.* собственное свойство; собственность; имущество; свойственность; **Właściwy,** *adj.*, **–wie,** *adv.* собственный, *adv.* собственно; собственный, *adv.* –no; точный, *adv.* точно; **Właściszna,** –y, *f.* собственность; имущество; v. Własność.

Właścić się, *v. r.* вкрасться, прилакаться къ кому. [точно.

Właśnie, *adv.* собственно;

Właśnik, v. **Właściciel.**

Własnoręczny, Własnoręki, *adj.*, **–nie,** *adv.* собственноручный; своеручный.

Własność, –ści, *f.* собственность, принадлежность; свойство; особенное качество.

Własny, *adj.*, **Właśnie, Własno,** *adv.* собственный, принадлежащій кому; собственный, не чужій; własną ręką, собственною своею рукою; własny język, природный языкъ; własny kraj, мѣсто рожденія; sąd własny, надлежащій судъ; własne imię, собственное имя; własna miłość samolubie; *id.* własny, точный, сущій, истый; правый.

Wlatać, v. **Wlecieć.**

Wlatać, *v. a.* вставить заплатку.

Właz, –a, *m.*, († **Wlazło,** –a, *m.*), **Właza,** –y, *m.* самозванецъ; на-

Włazić, v. **Wleść.** [халъ.

Wiec, Włoczyć, Włóczyć, *v. a.* (*propr.* & °) влечь, волочить, тащить [по землѣ]; włóczyć ziemię, бороновать; włokiem włóczyć, ховить рыбу; włóczyć się, *v. r.* таскаться, волочиться, блудить; v. *sub*: Błądzić.

Wlecieć, Wlatać, Wlatywać, *v. n.* влетѣть, влетать.

Wleplać, Wlepić, *v. a.* (*propr.* & °), вклеивать, вклеить; прилеплять, прилепить; – (w umysł, w pamięć) впечатлѣть; wlepić oczy w kogo (w co), устремить на кого (на что) взоры; обратить на кого вниманіе, глазъ не сводить, не спускать.

Wlepienie, –ia, *n.* вклеиваніе.

Wlew, –u, *m.* вливаніе.

Wlewać, v. **Wlać.**

Wlewanie, –ia, *n.* вливаніе.

Wleźć, wlazł, wleźli, *fut.* wlezę wlezie, *v. n. perf.*, **Włazić,** –ził, –zi, *v. impf.* (*propr.* & °) влѣзть, влѣзать; вылѣзть, вылѣзать.

Wliczać, Wliczyć, *v. a.* вчислять, вчислить; **Wliczanie, Wliczenie,** –ia, *n.* вчисленіе.

Wliznąć się, Wliznąć się, Wliznywać się, *v. r.* подлинуть, подлинять, подольститься, подольщаться къ кому, вкрасться въ милость. [**Prosiany.**

Włoć, Prosiana włoć, v. *sub*:

Włochaciny, –in, *f. pl.*, **Włochacinki,** –nek, *f. pl. dim.* жилки, прожилки, волокна (у растеній).

Włochaty, *adj.* волокнистый, жилковатый; косматый, мохнатый.

Włochinia, –i, *f. Bot.* (*vaccinium uliginosum*), v. Łochinia.

Włóczęga, –i, *f.* 1. бродня, броженіе; *it.* проводка, отлагательство; долговременное хожденіе за дѣломъ; 2. *fig.* Włóczęga, –i, *s. c.* волочáга (*s. c.*), скитáлецъ (*s. m.*), скитáлица (*s. f.*), бродяга, побродяга (*s. c.*), праздношатающійся, праздношатающаяся; 3. *Bot.* włóczęga, (*lycopodium clavatum*, rodzaj mchu), плаунъ булавчатый; колдунникъ; колтунникъ.

Włóczek, –czka, *m.* (bronownik), волочильщикъ, бороновальщикъ.

Włóczeń, –cznia, *m. H. n.* (ryba, ma pysk jak włócznia ostry, nim okręty wierci), морская рыба съ острымъ носомъ, которымъ она повреждаетъ корабли; *cfr.* щетиноубъ.

Włóczenka, –i, *f.* копейцо, маленькое копье; дротикъ.

Włóczka, –i, *f.* 1. боронобоя, бороновáнье, волочéнье; 2. грáрусъ, пряжа шерстяная; 3. włóczka w winie, (wada, gdy się wino ciągnie, wlecze jak nić), порча въ винѣ, когда оно тянется; 4. (pismo drobne zwięzłe), мелкій курсивный шрифтъ; 5. v. Włóka.

Włóczkowy, *adj.* грáрусный.

Włócznia, –i, *f.* 1. копье; пика; дротикъ; 2. *Bot.* (*lonchites lanceolata*), копьевикъ [растеніе].

Włócznik, –a, *m.* копьеносецъ, копейщикъ, копейникъ; **Włóczniowy,** *adj.* копейный; włóczniowy dzierżak, (drzewce), копейное древко.

Włócznisko, –a, *n.* копейное древко. [2. v. Włóka.

Włóczny, *adj.* 1. копейный;

Włóczybrona, –y, *m.* волочильщикъ, бороновальщикъ.

Włóczyć, v. Wlec.

Włóczykij, –a, *m.* бродяга, праздношатающійся.

Włodarka, –i, *f.*, **Włodkowa, Włodarzowa,** –y, *f.* управительница; домостройтельница; ключница; **Włodarstwo,** –a, *n.* управленіе; **Włodarz,** –a, *m.* управитель (въ деревнѣ); домоправитель, домостройтель; прикащикъ; экономъ; деревенскій судья; **Włodarzyć, Włodarzować,** *v. a.* & *n.* управлять, быть управителемъ, прикащикомъ, экономомъ.

Włogacizna, –y, *f.* шкатъ; скатъ; наколенница, колѣнный грабъ; колѣнный желѣзкъ; **Włogaty, Włogawy,** *adj.* имѣющій наколенницу. [кýша.

Włok, Włók, –oku, *m.* волоко-

Włoka, Włóka, –i, *f.* полосá земли въ тридцать мóргевъ; (*w Niemczech*:) гýфа; v. Huba, Łan; [*cfr.* Десятина]; 2. Włoka, Włóka, *s. c.*, v. Włóczęga (2).

Włókienko, v. **Włókno.**

Włókita, Włókita, –y, *f.* 1. бродня, броженіе; 2. **Włókita,** *s. c.* (?), v. Włóczęga (2).

Włóknisny, Włóknienny, *adj.* изъ волоконъ или изъ прямо состоящій; **Włóknisty, Włóknisty,** *adj.* волокнистый, мочковатый.

Włókno, Włókno, –a, *n.*, **Włókienko Włókienko,** –a, *n. dim.* волокно, волоконце; тонкая прядь; жилочка, мочка; летающая паутинка. [волокнъ.

Włom, –u, *m.* взломъ; вломъ;

Włos, –a, *m.*, **Włosy,** –ów, *m. pl.* волосъ, власъ, [*pl.* волосы & волосá, *gen.* волосъ]; (na skórach na futrach), шерсть; włosy na głowie, волосы на головѣ; siwy włos, сѣдые волосы; сѣдина; wstają mi włosy, волосы дыбомъ становятся; ужасъ меня беретъ; o włos, o mały włos, чуть чуть;

Digitized by Google

edná; ani na włos, ни нá волосъ [*sc.* не уступлю]; ani na włos nie ustąpić, ни въ чёмъ не уступáть; ни мáло [*abo* ни нá волосъ] не уступáть; sznurek z włosów, плетёнокъ; włos w suknie, шерсть на сукнѣ; cienki jak włos, тóнкій какъ вóлосъ; za włosy kogo targać, włócsyć, kudłać, czubić, таскáть кого зá волосы; драть кого зá волосы; dać komu porádczyną wolosíńku; ma więcéj długów, jak włosów na głowie, на нёмъ бóльше долгóвъ чѣмъ волóсъ [на головѣ]; *cfr.* онъ въ долгý, какъ въ шелку; *it.* włosy złote, ziele, *Bot.* (*blitum*), жминда, [растéніе].

Włosaty, v. **Włosisty.**

Włość, Wołość, -ści, *f.* 1. вóлость; 2. владѣніе, собственность.

Włościanin, -a, *m.* крестьянинъ, поселянинъ, житель деревéнскій, хлѣбопáшецъ; **Włościanka**, -i, *f.* крестьянка, поселянка, деревéнская женщина; **Włościański**, *adj.* крестьянскій, сельскій деревéнскій; włościańskie życie, деревéнская жизнь.

Włosek, -ska, **Włoseczek**, -czka, *m. dim.* волосóкъ, волосóчекъ. [власяный.

Włosiany, *adj.* волосяный,

Włosie, -ia, *n. collect.* вóлосы.

Włosieć, *v. n.* обрастáть волосá-

Włosień, -nia, *m.* лéса. [ми.

Włosienica, Włosiennica, -y, *f.* власяница, волосяница; ткань и одéжда съ кóнскихъ волóсъ.

Włosieniec, v. **Włosień.**

Włosienny, *adj.* волосяный.

Włosisko, -a, *n. augm.* большóй, дóлгій вóлосъ.

Włosisty, Włosaty, *adj.* волосистый; волосáтый, власáтый; мохнáтый.

Włoski, *adj. Geogr.* Италіянскій; włoski groch, грéцкій орѣхъ; włoska kapusta, зелёная капуста.

Włoski, *pl.*, v. **Włosek.**

Włoskowaty, *adj.* тóнкій какъ вóлосъ. [синий.

Włosny, Włosowy, *adj.* волo-

Włosówki, -wek, *f. pl.* щипчики для выдёргиванія волóсъ; пинсéтъ. [синий.

Włosowy, Włosny, *adj.* волo-

Włoszczyzna, -y, *f.* 1. всё Италіянское какъ то: языкъ, литература, произведéнія, товáры, обычаи, музыка, и проч.; 2. огородныя зéлія; зелёная капуста.

Włożenie, -ia, *n.* вложéніе, вкладываніе.

Włożony, *part. p.* вложенный.

Włożyć, v. **Wkładać, Wkłaść.**

Włudzać, Włudzić, *v. a.* подмáнивать, подманить, подговáривать; - się, *v. r.* вкрáсться, прискáться. [чивать, обмочить.

Właszać, Włoszyć, *v. a.* обмá-

Wmagać się, Wmódz się, *v. r.* добивáться, добиться чего.

Wmatać, Wmatywać, *v. a.* внутать, внутывать.

Wmawiać, Wmówić, *v. a.* уговáривать, уговорить; увѣрáть, увѣрить кого въ чёмъ.

Wmawianie, Wmówienie, -ia, *n.* уговáриваніе, уговорéніе; увѣрéніе.

Wmiatać, Wmiotać, Wmieść, *v. a.* вметáть, вместь, метá вгресть; вкидывать, вкинуть, вбрáсывать, вбросить.

Wmierzyć, *v. a.* вмѣрять, вмѣрить, надмѣрять, надмѣрить.

Wmieść, v. **Wmiatać.**

Wmieścić, Wmieszczać, *v. a.* вмѣстить, вмѣщáть, вложить; **Wmieszczenie, Wmieszczanie**, -ia, *n.* вмѣщéніе, вложéніе.

Wmieścić, *v. a.* вмѣсить.

Wmieszać, Wmieszywać, *v. a.* вмѣшивать, вмѣшáть; - się, *v. r.* вмѣшиваться, вмѣшáться; внутываться, внутаться.

Wmieszanie, Wmieszywanie, -ia, *n.* вмѣшáніе, вмѣшиваніе.

Wmieszany, *part. p.* вмѣшанный.

Wmieszczenie, -ia, *n.* вмѣщéніе.

Wmiotać, v. **Wmieść.** [nie.

Wmoczyć, v. **Wmaczać.**

Wmotać, *v. a.* вмотáть.

Wmówić, v. **Wmawiać.**

Wmówienie, v. **Wmawianie.**

Wmurować, Wmurowywać, *v. a.* заложить, закладывать въ стѣну; сокрыть въ стѣну.

Wmuślić, Wmuszać, *v. a.* принудить, принуждáть кого къ чему, приневолить; **Wmuszenie, Wmuszanie**, -ia, *n.* принуждéніе.

Wmykać, Wemknąć, *v. a.* всóвывать, всунуть; - się, *v. r.* вкрáдываться, вкрáсться; втирáться, втерéться.

Wnaszać, v. **Wnieść, Wnosić.**

Wnątrz, Wewnątrz, *adv.* внутрь; v. **Wnętrze.**

Wnęcić, Wnęcać, Wnącać, *v. a.* приманить, приманивать; v. **Nęcić.**

Wnet, Wnetże, Wnetki, Wneteczki, Wneciuchno, Wneciuczko, *adv.* тóтчасъ, немедлéнно, скóро; wnet..., wnet..., то..., то....

Wnęt, -u, *m.*, **Wnęta**, -y, *f.* примáна, прикóрмъ; * прéлесть, примáнка. [Cwik (3).

Wnętr, -a, *m.* 1. нутрéцъ; 2. v.

Wnętrz, Wnątrz, -y, *f.*, **Wnętrze, Wnątrze**, -a, *n.* нутрь; внутренность; внутреннее; (утрóба, чрéво, сéрдце).

Wnętrzność, Wewnętrzność, -ści, *f.* внутренность; (v. **Wnętrze**); wnętrzności, *pl.* внутренности, кишки; **Wnętrzny, Wewnętrzny**, *adj.* внутренній; -nie, *adv.* внутренно; minister spraw wewnętrznych, министр Внутреннихъ Дѣлъ; wojna wewnętrzna, междоусóбная войнá.

Wniebowstąpienie, -ia, *n. Eccl.* - Páńskie, Вознесéніе Господне; прáздникъ Вознесéнія Господня.

Wniebowzięcie, -ia, *n. Eccl.* Успéніе Пресвятáя Вогородицы; Успéніе Бóжіей Мáтери; *it.* прáздникъ Усп. Пресв. Богор.

Wnieboźrzał, -a, *m. H. n.* (*astrolephus*), небозóръ, звѣздоглядъ, верхоглядъ, верхоглядка.

Wnieść, Wnosić, Wnaszać, *v. a.* внесть *abo* внести, внесóть; внести, записáть [въ реéстръ, и проч.]; (о дохóдахъ:) внесóть, приносить; завести [обычай и проч.]; заплатáть [нóдати, *etc.*]; представить, предъявáть [предъ судóмъ]; предлагáть; - prośbę za kim, прóсьбу производить, просить за кого; wnosić z czego, заключить изъ чего; wnieść się dokąd, переѣхать кудá-нибудь.

Wniesiony, *part. p.* (*a* **Wnieść**), внесённый.

Wniesienie, -ia, *n.* внесéніе; словéсное объявлéніе въ судѣ; приданое, внесённое женóю въ домъ мýжа; предложéніе, представлéніе; v. **Wniosek.**

Wniewalać, Wniewolić, v. **Wmuszać.**

Wnijść, wszedł, weszła, *fut.* wnijdę, wnijdzie, *v. n. perf.*, **Wchodzić**, *v. impf.*, **Wchadzać**, *v. frequ.* (*propr. & **), вóйти, входить; wejść w używanie, вóйти въ употребленіе; wchodzić w co, входить, вступить, мѣшáться во что-нибудь; разсмáтривать, разбирать.

Wnijście, Wejście, -ia, *n.* входъ, вхождéніе, дóступъ.

Wnik, -a, *m.* ямá для ловлéнія волкóвъ; западня, ловýшка.

Wnikać, Wniknąć, *v. a.* проникнуть въ сквозь что, проникнуть, изчéзнуть.

Wnikomy, *adj.* быстрохитрый, вдругъ схвáтывающій.

Wniosek, -sku, *m.* приданое внесённое женóю въ домъ мýжа; предложéніе, представлéніе [въ судѣ]; заключéніе, выведéніе.

Wnioskować, *v. a.* заключáть, выводить слѣдствіе.

Wniwecz, Wniwco obrócić, *v. a.* уничтóжить, истребить; v. w **Niwecz.**

Wnosić, v. **Wnieść.**

Wnoszenie, -ia, *n.*, v. **Wniesienie**, & *verb.* **Wnosić.**

Wnuczka, -i, *f.* внýчка, внýчка.

Wnuczy, Wnukowy, Wnukowski, *adj.* внýчій, внýковъ.

Wnuk, -a, *m.*, **Wnuczek**, -czka, *m. dim.*, **Wnuczę**, -ęcia, *n.*, **Wnuczęta**, -ąt, *n. pl.* внукъ, внýчекъ; *pl.* внýчата. [на.

Wnukobójca, -y, *m.* внукоубій-

Wnurzać, Wnurzyć, *v. a.* погружáть, погрузить въ вóду; воткнуть, вонзить; - myśl w co, погрузить мысли свои во что.

Woda, -y, *f.* 1. водá; ciche

Digitized by Google

wody brzegi rwą, v. *sub:* Cichy (§.); woda święcona, святая вода; v. Ariácma; woda deszczowa, дождевая вода; woda rzeczna, рѣчная вода; o chlebie i o wodzie, v. *sub:* Chléb; 3. wody, mineralne wody, минеральныя воды, цѣлительныя воды; odjechać do wód, отправиться къ водамъ; woda królewska, *Chem.* царская водка; selitro-солянáя кислотá; 3. woda, водá, мочá, урина.

Wódczany, *adj.* вóдочный; wódczany zapach, вóдочный запахъ.

Wódka, -i, *f.*, **Wódeczka,** -i, *f. dim.* вóдка, вóдочка; *it.* нахýчія, душистыя воды. [лѣзнь.

Wodnica, -y, *f.* водяная бо-

Wodnictwo, Wodniczostwo, -a, *n.* водопровóдство.

Wodniczny, Wodniczy, *adj.* 1. страждущій [*abo* одержимый] водянóю болѣзнію; 2. wodniczy, -ego, *s. m.* надзирáтель надъ водопровóдными каналами.

Wodnieć, *v. n.* водянѣть, (zwodnieć, *v. perf.* оводянѣть).

Wodnik, -a, *m.* 1. v. Wodniczy (2); 2. *Astron.* Водолей; 3. *H. n.* (*dytiscus*), дитикъ; водянóй хрущъ; казáкъ; козáкъ.

Wodnistość, -ści, *f.* водáность; **Wodnisty,** *adj.*, -to, *adv.* водяный; водистый; водянистый; *it.* водяный.

Wodnocielność, -ści, *f. Med.* водяная опухоль; водяная болѣзнь; *pop.* водянка.

Wodnokrewność, -ści, *f.* (flegmatyczność temperamentu), * флегма, хладнокрóвіе; **Wodnokrewny,** *adj.* флегматическій, хладнокрóвный.

Wodność, -ści, *f.* водáность.

Wodnowzorzysty, *adj.*, -sto, *adv.* зеленовáтый; бирюзóваго цвѣта; стрýйчатый; волнистый.

Wodnoziemny, Wodoziemny, Wodnoziemski, *adj.* водоземный, земноводный, двустихійный; zwierzę wodoziemne (*abo* ziemnowodne), земноводное [*abo* водоземное] животное; амфибія & амфибія.

Wodny, *adj.* водяный; вóдный; wodny papier, книжная бумáга; книгопечатная, типографская бумáга; wodny młyn, водяная [*abo* вододѣйствующая] мельница; wodne naczynie, сосýдъ для воды; wojsko wodne, морская сила; wodna bitwa, морское сражéніе; wodne ptaki, водяныя птицы; wodny orzech, orzech wodny, *Bot.* (*trapa natans*), водянóй орѣхъ; плавающій орѣхъ; чертовъ орѣхъ; чилимъ; wodna puchlina, *Med.* водянáя опухоль; водянáя болѣзнь; водянка.

Wodo-ciąg, -u, *m.* водовóдъ; водопровóдъ, гидравлическая мáшина; водянóй ровъ; *it.* пóмпа, насóсъ; -ciek, -u, *m.* стокъ, канáва для стеченія воды; -głów, -owu, *m.*, -głowie, -a, *n.* головная водянáя болѣзнь; головная водянка; -kion, -u, *m. Bot.* (*platanus*), платанъ; чинáръ; áворъ; -koń, -nia, *m. H. n.* гиппопотамъ; бегемóтъ; конь вóдный; -luby, *adj.* любящій воду; -miar, -u, *m.*, -waga, -i, *f.* ватерпáсъ; *it.* wodomiar, wodomierz, водомѣръ; -nosiciel, -nosz, -a, nośca, -noszca, -y, *m.* водоносóсъ, водонóсецъ, человѣкъ, носящій другимъ воду; -nosicielka, -i, *f.* водонóсица, водонóска; -nośny, *adj.* водонóсный; -nosze, -ów, *pl.* водонóсъ, хлудъ; -pad, -spad, -u, *m.* водопáдъ; -pij, -a, -pój, -oja, *m.* водопійца; пьющій одну тóлько воду; -pławny, -pływy, *adj.* водоплáвный; водохóдный; -ród, -odu, *m. Chem.* (*hydrogène*), водорóдъ, водотвóръ; -rodny, *adj. Chem.* водорóдный, водотвóрный; wodorodny gaz, водорóдный газъ; -rośl, -roślka, v. Wodoroośl; -roślek, -ślka, *m.* тунéядная вѣтвь; -skok, -trysk, -u, *m.* водомѣтъ, фонтáнъ; -spad, v. Wodopad; -spław, -u, *m.* водопровóдъ; -trysk, v. Wodoskok; -waga, -i, *f.* ватерпáсъ; -ważnia, -i, *f.* гидростáтикъ; -wód, v. Wodociąg, -wódca, -wódzca, -y, *m.* водопровóдецъ; -wódstwo, -a, *n.* водопровóдство; -wóz, -oza, *m.* (woziwoda), водовóзъ; -wstręt, -u, *m. Med.* водобоязнь; -ziemny, v. Wodnoziemny.

Wódz, *gen.* wodza, *m.* вождь; предводитель; военачáльникъ.

Wodza, -y, *f.*, **Wodze,** *pl.* пóводъ; уздá.

Wodzić, v. **Wieść.**

Wodzować, *v. a.* предводительствовать; v. Dowodzić.

Wództwo, -a, *n.* предводительство; военачáліе; v. Dowództwo.

Wojak, Wojownik, Wojarz, Wojennik, -a, *m.* вóинъ, воитель, войнникъ, рáтай, рáтникъ, полчáнинъ; герóй.

Wojaż, v. **Podróż.**

Wojażer, v. **Podróżny, Podróżnik.**

Wojażować, v. **Podróżować.**

Wojenniczy, *adj.* военственный; войнскій; военный.

Wojennik, v. **Wojak.**

Wojenność, -ści, *f.* военственность; военный духъ.

Wojenny, *adj.* военный; военственный; войнскій; рáтный; *it.* войсковый; sztuka wojenna, военное искýсство; sąd wojenny, военный судъ.

Wojewoda, -y, *m.* воевóда; предводитель войска; военачáльникъ; **Wojewodzianka, Wojewodzianka,** -i, *f.* дочь воевóды; **Wojewodzic,** -a, *m.* сынъ воевóды; воевóдичъ; **Wojewodzina,** -y, *f.* женá воевóды; **Wojewódzki,** *adj.* воевóдскій; **Województwo,** -a, *n.* 1. воевóдство; чинъ, званіе, дóлжность воевóды; 2. воевóдство; óбласть, порученная управленію воевóды.

Wojłok, -a, *m.* вóйлокъ; пóтникъ; **Wojłokowy,** *adj.* вóйлочный.

Wojna, -y, *f.* войнá; брань; wojnę wypowiedzieć, wojnę wydać, объявить войну; wypowiedzenie wojny, объявленіе войны; ogień wojny, * пламя войны; wojnę prowadzić, вести войну; воевáть; ідé, пойдé на войну; идти въ похóдъ; gotować się do wojny, приготовляться къ войнѣ; вооружáться; wojna piśmienna, письменная войнá; письменная перебранка; литерáтурный споръ; чернильная войнá.

Wojować, *v. n.* воевáть; вести войну; *it.* вóинствовать; wojujący, *part. a.* воюющій; войнствующій; *Eccl.* kościół wojujący, (*ecclesia militans*) войнствующая церковь; **Wojowanie,** -ia, *n.* воевáніе; веденіе войны.

Wojowniczy, *adj.* войнственный; брáнный; рáтный; войнскій.

Wojownik, v. **Wojak.**

Wojski, -iego, *m.* трибýнъ, [чинóвникъ у древнихъ Римлянъ]; чинóвникъ, наблюдáющій за спокóйствіемъ óбласти во время óбщаго ополченія.

Wojsko, -a, *n.* 1. вóйско; вóинство; воéнная сила; служить во войску, служить въ вóйскѣ; 2. wojsko, * множество, толпá.

Wojskowiec, -wca, *m.* вóинъ, рáтникъ, солдáтъ; **Wojskowość,** -ści, *f.* воéнная служба, состояніе, воéнное званіе; воéнное искýсство; воéнное устройство.

Wojskowy, *adj.*, -wo, *adv.* 1. воéнный; войнскій; рáтный; брáнный; войсковóй; stan wojskowy, воéнное званіе, воéнное состояніе; wojskowe (*sc.* prawo), -ego, *n.* воéнный устáвъ; 2. wojskowy, -ego, *s. m.* воéнный [человѣкъ].

Wójt, -a, *m.* войтъ, главный правитель гóрода, городскій старшинá; wójt na wsi, войтъ, деревéнскій [*abo* сельскій] стáроста; сельскій [*abo* деревéнскій] судьá; **Wójtowa,** -y, & -éj, *f.* женá войта; **Wójtowski,** *adj.* войтовскій; **Wójtowstwo,** -a, *n.* 1. войтовство, чинъ, званіе, дóлжность и достóинство войта; 2. wójtowstwo, **Wótownia,** -i, *f.* домъ, жильé войта.

Wokabuł, -a, *m.*, **Wokabuła,** -y, *f.* вокáбула; слóво; **Wokabularz,** -a, *m.* словарь, собраніе словъ какóго языкá; v. Słownik.

Wokal, -a, *m. Gramm.* (samogłoska), глáсная; глáсная бýква.

Wokalny, *adj.* вокáльный; muzyka wokalna, вокáльная мýзыка; голосовáя мýзыка; пѣніе.

Digitized by Google

Wokanda, -y, *f. Jur.* очередный списокъ *abo* реестръ дѣлъ поступающихъ въ судъ.

Wokoło, v. **Wkoło.**

Wokal, Woxal, v. **Foxal.**

Wól, Wul, v. **Wole.**

Wół, *Gen. & Acc.* wołu & † wola, *m. H. n.* волъ, [кладеный] быкъ; *Astron.* Быкъ; §. już też dzień jak wół, уже день на дворѣ; уже совершенно разсвѣло.

Wola, -i, *f.* 1. воля, [возможность поступать по своему произволу]; произволеніе; воля, желаніе, хотѣніе; угодность; (wolne zdanie, wolny wybor), произволъ; (dobra wola), добрая воля; (wolność), вольность, свобода; *it.* воля, свобода отъ зависимости, отъ обязанности; czy wola? угодно ли Вамъ? czego wola? что Вамъ угодно? do woli, co wola, сколько угодно; вдоволь; довольно; ku woli, k woli, (gwoli podług woli, życzenia), по желанію; po woli, *α*) = [podług własnéj woli, podług życzenia, po myśli], по желанію; какъ угодно; по благоусмотрѣнію; (dobrowolnie), по доброй волѣ; добровольно; произвольно; самовольно; *β*) = [powoli, po mału, z wolna, nieporywczo], исподоволь; помаленьку; легонько; тихонько; powoli (*albo* po mału), далѣй zajdziesz, §. тише ѣдешь, дальше будешь; 2. ostatnia wola (ostatniéj woli umierającego rozporządzenie, testament), предсмертная воля; духовное завѣщаніе; 3. wola, (czas umówiony wolności od podatków, *etc.*), льгота, облегченіе отъ налоговъ отъ платежа повинностей *etc.*; *it.* льготная грамота для новоселенцевъ; 4. wola, (miejsce osady, na czas od podatków i t. d. wolnéj, kolonia), поселеніе, колонія.

Wołać, *v. a. impf.* звать [*v. perf.* позвать]; кликать, кликнуть; wołać kogo po imieniu, звать [называть, назвать] кого по имени; wołać kogo na pomoc, призывать кого на помощь; grzéch wołający o pomstę do nieba, грѣхъ вопіющій о мщеніе на небо.

Wołacz, -a, *m.* 1. звательъ; 2. *Gramm.* (piąty przypadek, *Vocativus*), звательный падежъ. [ніе.

Wołanie, -ia, *n.* званіе, клика-

Wołanin, -a, *m.* колонистъ; поселенецъ; льготникъ.

Wołant, -a, *m.* 1. волянъ, летонъ; игра волянами, игра въ волянъ; 2. родъ женскаго платья.

Wołarnia, -i, *f.* волонія, волонье стойло, хлѣвъ держанія воловъ, быковъ.

Wołarz, -a, *m.* 1. волонасъ, пастухъ воловъ; вологонъ; 2. торгующій волами, быками; 3. *H. n.* (gołąb' samiec wołaty), зубастый голубь.

Wołaty, *adj.* зубастый, зубастый.

Woławy, *adj.* тѣйный; *cfr.* Wołaty.

Wole, -a, *n.*, **Wól, Wul**, -a, *m.* зобъ у птицъ; зобъ у людей.

Woleć, *v. a.* хуже чего-либо хотѣть; предпочитать что чему; любить больше.

Wołek, -łka, *m. dim.* 1. (v. Wól), молодой волъ; бычекъ; 2. *H. n.* (*curculio; calandra granaria*) долгоносикъ хлѣбный; долгоносикъ амбарный.

† **Wolen**, v. **Wolny.**

Woli, v. **Wołowy.**

Wolnić, *v. a.* облегчить, убавить, умѣрить; wolnić wodę zimną, грѣть воду.

Wolnica, -y, *f.* вольная ермонка; льготная земля; столбъ означающій льготную землю.

Wolnie, v. **Wolno.**

Wolnieć, *v. n.* уменьшаться; умѣриться, ослабѣвать; * становиться тепловатымъ.

Wolniuchny, Wolniusieńki, Woluiuteńki, *adj.*, -o, *adv.* вольнохонькій, тихонькій, тихохонькій.

Wolno, Wolnie, *adv.* вольно; свободно; тихо; мескоро; позволено, вольно.

Wolnocieplý, *adj.* тепловатый.

Wolnoczynny, *adj.* произвольный.

Wolnomowność, -ści, *f.* смѣлость, дерзость въ словахъ, въ рѣчахъ; **Wolnomowny**, *adj.*, -nie, *adv.* смѣлый, дерзкій въ словахъ, въ рѣчахъ.

Wolnomyślec, -lca, *m.* вольнодумецъ; **Wolnomyślność**, -ści, *f.* вольнодумство; **Wolnomyślny**, *adj.* вольнодумный.

Wolność, -ści, *f.* вольность, свобода; независимость; (prawo przywiléj), право, преимущество; wolność poetycka, вольность стихотворческая; wolność, (uwolnienie), увольненіе, освобожденіе; wolność czasu, досугъ.

Wolnowierca, -y, *m.* вольнодумецъ; **Wolnowierny**, *adj.* вольнодумный; **Wolnowierstwo**, -a, *n.* вольнодумство.

Wolnowładca, Wolnowładzca, -y, *m.* самодержецъ; **Wolnowładny, Wolnowłady, Wolnorządny**, *adj.* самодержавный; **Wolnowładztwo**, -a, *n.* самодержавіе.

Wolny, † **Wolen**, wolna, wolne, *adj.*, (Wolniejszy, *a. compar.*), вольный; свободный; независимый; освобожденный; произвольный; не натянутый; слабый; wolne są myśli ludzkie, v. *sub*: Myśl; styl wolny, слогъ непринужденный, плавный; проза; wolny, (nie prędki), не скорый; медленный; wolne ciepło, умѣренная теплота; *it.* wolny, (niezatrudniony), досужный; wolny czas, досугъ; свободное время.

Wołok, Wielkook, Wielgok, -a, *m. H. n.* (ryba, *boops*), бычій глазъ, [рыба морская].

Wołopas, -a, *m.* волопасъ.

Wołowaty, v. **Wolaty.**

Wołowaty, *adj.* тяжелый, неловкій какъ волъ.

Wołowiec, -wca, **Wołownik**, -a, *m.*, v. **Wolarz.**

Wołowina, Wołowizna, -y, *f.* говядина, волонье мясо.

Wołownia, -ia, *m.* воловня, волонье стойло.

Wołownik, v. **Wolarz.**

Wołowy, Woli, *adj.* воловый; *Bot.* wołowe oko, (*anthemis*), красильная пупавка; *it.* wołowy język, (*anchusa*), воловій языкъ, вологлодка, [трава].

Woltyżer, -a, *m.* волтижеръ.

Woltyżerować, *v. a.* волтижировать.

Woluntaryusz, Wolontarjusz, Woluntarz, -a, *m.* волонтеръ; v. Ochotnik.

Womit, -u, *m.* рвота; **Womitować**, *v. a.* блевать, рвать; **Womitowy**, *adj.* возбуждающій рвоту; womitowe lekarstwo = **Womitywa**, -y, *f.* рвотное [лѣкарство].

Won! *interj.* вонъ! прочь!

Woń, Wonia, -ni, *f.* благовоніе, благоуханіе, пріятный запахъ, духъ; wonie, *pl.* духи, душистыя вещи.

Woniać, Wonieć, *v. n.* благоухать, пахнуть, испускать пріятный запахъ; woniejący, *part. a.* благовонный, благоуханный, пахучій; проникнутый благовоніемъ.

Woniaska, -i, *f.* всѣ что благовонно; пучекъ благовонныхъ цвѣтовъ.

Wonność, -ści, *f.* благовоніе, благоуханіе; **Wonny**, *adj.*, -ne, *adv.* благовонный, благоуханный, душистый, пріятно пахучій.

Wór, *gen.* woru, *m.* [большой] мѣшокъ.

Worać, Worywać, *v. a.* пахать, припахать, врыть въ землю посредствомъ пахания.

Woreczkowaty, Workowaty, *adj.* мѣшковатый.

Worek, -rka, *m.*, **Woreczek**, -czka, *m. dim.* мѣшокъ, мѣшечекъ; (z pieniędzmi) мѣшокъ съ деньгами; кошелекъ, мошна.

Wosk, -u, *m.* воскъ; wosk biały, wybielany, ярый воскъ; wosk z mastyxem (w cerkwi używany), восковастика, [составъ изъ воску и мастики]; **Woskobójnia**, v. Woskownia; **Woskować, Woszczyć**, *v. a.* вощать, натирать, напитывать воскомъ; **Woskowanie, Woszczenie**, -ia, *n.* вощеніе, натираніе, напитываніе воскомъ; **Woskowany**, *part. p.* вощеный; woskowane płótno, вощанка; клеенка.

Digitized by Google

Woskowaty, *adj.*, -to, *adv.* восковáтый; на подобіе вóску; восковáго цвѣта; **Woskownia, Woskobojnia**, -i, *f.* воскобóйня; воскобóйльня; **Woskownica**, -y, *f.*, **Woskówek**, -wka, *m. Bot.* (*myrica cerifera*), мирика восковóсная; восковое дéрево; восковáкъ; 2. v. Woskowniczka; **Woskownictwo**, -a, *n.* воскобóйтіе; воскобóйтіе; воскобóленіе; ремеслó воскоділтеля, бѣлильщика, продавца вóску; **Woskowniczka**, -i, *f. dim.*, (a Woskownica), -y, *f.* восколітельница; торгýющая вóскомъ; **Woskownik**, -a, *m.* 1. воскобóй; восколéй; восколітель; воскобѣлильщикъ, бѣлильщикъ вóску; восковродавецъ, продавецъ вóску, торгýющій вóскомъ; **Woskowy**, *adj.* восковый; świeca woskowa, восковая свѣчá.

Woszczanka, -i, *f.* вощáнка; хлеéнка; **Woszczenie**, -ia, *n.* вощéніе, натирáніе, напитываніе вóскомъ; **Woszczyć**, v. Woskować; **Woszczyca**, -y, *f. Bot.*, v. Bucień; **Woszczyny**, -yn, *f. pl.* вощины (*pl.*), сотóвыя áчеи, ячéйки; **Woszczysty**, *adj.*, -sto, *adv.* восковáтый.

Wotować, Wotowanie, v. Głosować, Głosowanie.

Wotownik, -a, *m.* тотъ, котóрый подаéтъ свой гóлосъ.

Wotum, *n. indecl.* гóлосъ, мнѣніе. [по обѣщáнію.

Wotywa, -y, *f.* обѣдня, поéмая

Woz, *gen.* wozu, *m.* повóзка; телѣга; колесницá; возъ; *Astron.* Большáя Медвѣдица; *vul.* Телѣга.

Wożba, -y, *f.* вóзка, вожéніе, перевóзка чегó.

Wożca, -y, *m.*, v. Woźnica.

Wózek, -zka, **Wózeczek**, -czka, *m. dim.* телѣжка; колясочка.

Wożenie, -ia, *n.* вóзка, вожéніе.

Wozgrza, -y, *f.* возгрá; **Wozgrzywieć**, *v. n.* возгрúвѣть; **Wozgrzywość**, -ści, *f.* возгрúвость; **Wozgrzywy**, *adj.* возгрúвый, сопливый.

Wozić, v. Wieść & *cfr.* Wieść.

Woziciel, -a, *m.* возильщикъ; возничей.

Wozielny, *adj.* возильный.

Wozisko, -a, *n.* большáя, худáя телѣга; возúще. [м. водовóзъ.

Woziwód, -oda, **Woziwoda**, -y,

Wózka, v. Wożba.

Woźnica, -y, *m.*, **Woźniczka**, -i, *m. dim.* возница, возничей, вóщикъ, возáтай, кучеръ, извóщикъ, извóзникъ, повóщикъ, ямщикъ; *Astron.* воźница, Возничей, [созвѣздіе]; **Woźnictwo**, -a, *n.* извóзничанье; **Woźniczy**, *adj.* возничій, принадлежащій возничему, кучеру, извóзничій.

Woźnik, -a, *m.* возовúкъ, возникъ, хомовáя лóшадь, употребляéмая для вóзки тяжестей.

Woźny, -ego, *m.* (woźny miejski, wojtowski sługa, podwojski), приказный служитель; подвойскій; позывщикъ; служитель войта; wożny wojenny, v. Herold.

Wozownia, -i, *f.* карéтникъ; карéтный сарай.

Wozownik, -a, *m.* карéтникъ; карéтный мастеръ.

Wozowy, *adj.* 1. возовúй; телѣжный; повóзочный; poczta konna i wozowa, лёгкая и тяжéлая пóчта; 2. **Wozowy**, -ego, *s. m.* загенмейстеръ. [ніе.

Wpad, -u, *m.* впáдина; впадéWpadać, v. Wpaść.

Wpadłość, -ści, *f.* впáлость.

Wpadły, *adj.* впáлый.

Wpadnięcie, Wpadnienie, -ia, *n.* впадéніе; v. *verb.* Wpadać,

Wpajać, v. Wpoić. [Wpaść.

Wpakować, Wpakowywać, *v. a.* упáсть, [уложúть], укладывать; упаковáть, упаковывать; Wpakowanie, Wpakowywanie, -ia, *n.* укладка, укладывание; упаковáніе, упаковывание.

Wpalać, Wpalić, *v. a.* вжигáть, вжечь клеймó; нажигáть, нажéчь клеймó; выжигáть, вúжечь таврó, положúть таврó; таврáть. [нúть.

Wparować, *v. a.* вогнáть, втѣс-

Wparty, *part. p.* впéртый, v. *verb.* Weprzeć, Wpierać.

Wpaść, *v. n.* (*propr.* & *) впасть, впадáть; [о глазáхъ:] впасть, впадáть; *fig.* худѣть; напáсть, нападáть на когó, дѣлать нападéніе; * попáсть въ . . .; [о рѣкáхъ:] впадáть; *fig.* ворвáться, вторгнуться; wpaść na co, попáсть на что; wpaść komu w mowę, * прервáть [*abo* перебúть] у когó рѣчь; wpaść w oczy, * приглянýться, понрáвиться; wpaść w niełaskę, * впасть въ немилость; wpaść w gniew, * разгнѣвáться; рассердúться; прийтú въ гнѣвъ; §. расходúться; wpaść w chorobę, занемóчь.

Wpaść się, Wpasać się, *v. r.* въéсться, въѣдáться, жирѣть.

Wpatrzać się, Wpatrzeć się, Wpatrzyć się, Wpatrować się, Wpatrywać się, *v. r.* прúстально смотрѣть на что; всмáтриваться, всмотрѣться, вглядывáться, вглядѣться.

Wpędzać, Wpędzić, *v. a.* вгонáть, вогнáть; вколотúть; вбить.

Wpętać, *v. a.* (*propr.* & *) впýтать. [лить внутрú чегó.

Wpiąć, Wpinać, *v. a.* пришúвПіć, Wpijać, *v. a.* впивáть, впить; wpić się w co, *v. r.* впиться, всосáться; привúкнуть къ питью.

Wpieczętować, *v. a.* запечáтать.

Wpierać, Weprzeć, Wprzeć, *v. a.* всóвывать, всýнуть; * впитеснить, втѣснúть [непріятеля]; - się w co, (*propr.* & *) втерéться

Wpijać, v. Wpić. [во что.

Wpinać, v. Wpiąć.

Wpis, -u, *m.* вписáніе; внесéніе въ спúсокъ; внесéніе въ протоколъ; запúска; включéніе въ числó записáемыхъ.

Wpisać, Wpisywać, *v. a.* записáть, запúсывать; внесть [*abo* внести], вносúть въ спúсокъ; внесть, вносúть въ протоколъ; **Wpisanie, Wpisywanie**, -ia, *n.* запúска, запúсаніе, запúсываніе; внесéніе въ спúсокъ, въ протоколъ.

Wpłaszać, v. Wpłoszyć.

Wplatać, Wpleść, *v. a.* вплетáть, вплесть, вплестú; впýтать.

Wplątać, *v. a.* впýтать; вовлéчь.

Wpłoszyć, Wpłaszać, *v. a.* вугáя вогнáть. [нýть (во что).

Wplunąć, Wpluwać, *v. a.* плю-

Wpłynąć, Wpływać, *v. n.* впливáть; входúть; влить; вливáться; - do czego, w co, имѣть влúяніе, дѣйствіе. [влúяніе, дѣйствіе.

Wpływ, -u, *m.* (*propr.* & *)

Wpływać, v. Wpłynąć. [**dłuż.**

Wpodłuż = w Podłuż, v. Po-

Wpoić, Wpajać, Wpoiwać, *v. a.* влить, вливáть; * внушúть, внушáть, впечатлѣть, впечатлѣвáть, вкоренúть, вкоренáть, внедрúть, внедрáть; wpoić się w co, (= wpić się w co, *propr.* & *), впúться, всосáться во что, прилѣпúться къ чемý.

Wpojenie, Wpajanie, -ia, *n.* внушéніе, внушáніе; *etc. cfr.* verb. Wpoić. [вáну; v. Pół.

Wpół = w Pół, *adv.* въ поло-

Wpółkłus, -a, *m.* полурúсь; рысцá. [**Poprzek.**

Wporzek = w Poprzek, v.

Wpracować, Wpracowywać, *v. a.* пріучúть, пріучáть къ рабóтѣ.

Wprasować, Wprasowywać, *v. a.* вкомкáть, вгнесть, вдавúть, втúснуть.

Wprawać, v. Wprawić.

Wprawa, -y, *f.* вирáвка; вдѣлка; пріучивáніе; искýсство; лóвкость; навúчка. [*sub:* **Prawda.**

Wprawdzie = w Prawdzie, v.

Wprawiać, Wprawić, Wprawować, *v. a.* вирáвить, вирáвливать; вдѣлать, вдѣлывать, вставúть, вставлúвать; вогнáть, ввергнýть во что [на пр. въ опáсность]; пріучáть; wprawić się, *v. r.* привúкнуть, привыкáть.

Wprawny, *adj.* пріучéнный; искýсный.

Wprędce = w Prędce, v. Prędko.

Wprężać, Wprężyć, *v. a.* вдавúть, вдавливать что-лúбо упрýгое.

Wproić, Wpraszać, *v. a.* просúть (когó) вступúть; - się, *v. r.* вкрáсться прóсьбами.

Wprost, *adv.* прáмо противу; супротúвъ.

Wprószyć, Wpruszyć, Wpraszać, *v. a.* накорошúть [во что].

Wprowadzić, Wprowadzać, *v. a.* (*propr.* & *) ввесть, вводúть; *Arithm.* умножúть; - się, *v. r.* - gdzie, перебрáться, переѣхать.

Wprowadziciel, -a, *m.* вводúтель.

Wprządz, Wprzędać, Wprzędać, *v. a.* вирячь, вирягáть; * при-

Digitized by Google

учáть; – się, *v. r.* вираґáться; вязáться; вíутаться.

Wprzód, Wprzódy, *adv.* прéжде; *interj.* впередъ!

Wpuścić, Wpuszczać, *v. a.* впустáть, впускáть; – się, (*propr.*) впустáться [кудá]; * впустáться во что. [ніе.

Wpust, –u, *m.* впускъ; впускá-

Wpustny, *adj.* относящійся къ впуску; wpustne, –ego, *s. n.* дéньги за впускъ.

Wpychać, Wepchnąć, *v. a.* всóвывать, всóтуть, вдáвливать, вдавáть; – się, *v. r.* продрáться; * втерéться.

Wrąb, *gen.* wrębu, *m.*, **Wrąbek,** –bku, *m. dim.* нарýбка; насѣчка; – w lesie, рýбка, вáлка.

Wrąbać, Wrębować, *v. a.* врубáть, врубáть.

Wracać, v. **Wrócić.**

Wradzać, Wrodzić, *v. a.* враждáть, вродúть; * вперáть, впечатлѣвáть; – się, *v. r.* быть врождéнну; – do kogo, w kogo, быть похóжимъ на кого.

Wrastać, Wrosnąć, *v. n.* вростáть, вростъ. [часъ.

Wraz, w raz, *adv.* сейчáсъ! тóт-

Wrażać, Wrazić, *v. a.* вонзáть, вколóть, вбить; * впечатлѣть, вкоренять, вкоренять; – się, *v. r.* вмѣшáться [во что].

Wrażenie, –ia, *n.* впечатлѣніе.

Wrębne, –ego, *s. n.* дéньги за рýбку лѣса.

Wrębować, v. **Wrąbać.**

Wręcz, *adv.* въ близи; безъ обинáковъ; прямо.

Wręczać, Wręczyć, *v. a.* вручáть, вручáть.

Wręczny, *adj.* ручнúй; wręczna bitwa, схвáтка, стычка; рукопáшной бой.

Wręczyciel, –a, *m.* вручúтель.

Wręczycielka, –i, *f.* вручúтельница. [ное.

Wręga, –i, *f.* ребро корабéль-

Wróbel, –bla, *m.*, **Wróbelek,** –lka, *m.*, **Wróblik,** –a, *m. dim. H. n.* воробéй; **Wróblątko,** –a, **Wróblę,** –ęcia, *n.* воробьéнышъ; воробьéный дѣтёнышъ; **Wróbli, Wróblowy,** *adj.* воробьéвый, воробьéный; **Wróblica,** –y, *f. Bot.* воробéйка.

Wrócić, Wracać, *v. a.* (*propr.* & *) возвратúть, возвращáть; – się, *v. r.* возвратúться, возвращáться.

Wrodzić, v. **Wradzać.**

Wrodzoność, –ści, *f.* врождéнность; природа.

Wrodzony, *adj.* врождéнный.

Wróg, *gen.* wroga, *m.* врагъ; непріятель; злодѣй; * непріятель; несчáстіе; рокъ, жрéбій, ýчасть, предзначéніе.

Wrogowy, *adj.* (losowy), роковóй; предопредѣлённый рóкомъ; сýженый; v. Fatalny (1).

Wrona, –y, *f.*, **Wronka, Wroneczka,** –i, *f. dim.* 1. *H. n.* (*corvus corniz*), ворóна, воронёнокъ, [птíца]; 2. Wrona, ворóнка; отвéрстіе [у бóчки].

Wroni, *adj.* ворóній; wronie pióro, ворóньe перó; wronie masło, *Bot.* (*sedum telephium*), молодáло зáячье; молодáлъ зáячій; зáячья капýста; скрипýха, [растéніе]; wronia noga, (*plantago coronopus*), ворóнинъ, ворóнья травá; водорóжникъ примóрскій; wronie oko, *Bot.* α) (*strychnos nux vomica*), цѣлебýха; челибýха; кучелúба слабúтельная; калчéва слабúтельная; рвóтный орѣшникъ; β) wronie oko, (*paris quadrifolia*), ворóній глазъ, [растéніе].

Wroniawość, –ści, *f.* черновáтость; **Wroniawy,** *adj.* черновáтый; тёмносѣрый. [нáть.

Wronić, *v. a.* воронúть, чер-

Wroniec, Woroniec, –ńca, *m.* 1. *Bot.* (*lycopodium selago*), плаýнъ; колдýнникъ; 2. *H. n.*, v. **Kruk.**

Wrony, *adj.* воронóй, имѣющій чёрную съ лóскомъ шерсть; wrony koń, ворона лóшадь.

Wrosły, *part. p.* врóсшій; v. **Wrość.**

Wrosnąć, Wrość, Wrastać, *v. n.* вростú, вростáть.

Wrośnięcie, –ia, *n.* вростáніе.

Wrót, Wrot, –otu, *m.* возврáтъ, возвращéніе; v. **Powrót.**

Wrota, *gen.* wrot & wrót, *n. pl.*, **Wrótka,** *gen.* wrótek, *n. pl. dim.* ворóта & воротá, вратá, [въ строеніяхъ *etc.* пространное отвéрстіе со створами для проѣзда и прохода]; проѣзжія ворóта; *it.* ворóта у шлюза. [Wrota.

Wrotka, –i, *f.* 1. строфá; 2. v.

Wrotnica, –y, *f.* створъ ворóтный.

Wrotność, Wrótność, –ści, *f.* коловрáтность, коловращéніе.

Wrotny, Wrotowy, *adj.* 1. ворóтный, врáтный, относящійся къ ворóтамъ; 2. возврáтный, возвратúмый; 3. Wrotny, –ego, *s. m.* караýльный у ворóтъ; привратникъ.

Wrotycz, –a, *m.*, **Wrotycz,** –y, *f. Bot.* (*tanacetum*) калýферъ; пижма; девятúльникъ; wrotycz Włoska, v. Radostka; **Wrotyczowy,** *adj.* калýферный.

Wróżba, –y, *f.*, **Wróżka,** –i, *f.* 1. ворожóй, ворожéніе, гадáніе, гадáтельство; волхвовáніе; 2. прорицáлище, орáкулъ; 3. предзнаменовáніе; 4. wróżka, **Wróżblarka,** –i, *f.* ворожея; ворожáйка; гадáтельница; волшéбница; **Wróżblarstwo,** –a, *n.* гадáтельство; искýство гадáнія, иск. предсказáнія; **Wróżblarz, Wróżkarz, Wróżbit,** –a, **Wróżbita,** –y, **Wróżek,** –żka, *m.* ворожея, вражбáтель, гадáтель, вѣщýнъ; предсказáтель, предвѣщáтель; **Wróżbitwa,** –y, *f.* ворожóй; гадáтельство; **Wróżcy, Wróżebny,** *adj.* ворожéбный, гадáтельный; **Wróżenie,** –ia, *n.* ворожéніе, гадáніе; **Wróżka,** –i, *f.* ворожáйка, ворожея, гадáтельница, волшéбница.

Wróżyć, *v. a.* ворожúть, гадáть [о будущемъ или неизвѣстнымъ], предсказáвать.

Wrnąć się, *v. r.* ворвáться, вторгнýться, вклúться.

Wryć, Wrywać, *v. a.* врыть, врывáть, вклúпывать; вúрвать, высѣкáть; v. **Wrywać;** **Wrycie, Wrywanie,** –ia, *n.* врúтіе, врывáніе; **Wryty,** *part. p.* врúтый, вкóпанный.

Wrychle, *adv.* вскóрѣ, скóро.

Wrywać, Werwać, *v. a.* врывáть, ворвáть; – się, *v. r.* ворвáться, вступúть насúльно; – się do góry, вскочúть. [чій.

Wrzący, *a. part.* кипящій, горя-

Wrzal, –a, *m.* крикýнъ.

Wrzala, –i, *f.* крикýнья.

Wrzask, –u, *m.* крикъ, шумъ, пóлохъ, суматóха.

Wrzaskać, Wrzasknąć, Wrzaznąć, v. **Wrzeszczeć.**

Wrzaskliwy, Wrzáśliwy, *adj.*, –wie, *adv.* верезглúвый; крикливый; *adv.* верезглúво; крикливо.

Wrzaskot, –a, *m. H. n.* (*psophia*), трýбачъ; псóфія.

Wrzawa, –y, *f.* крикъ, шумъ; смятéніе, безпокóйство.

Wrzeć, Wreć, *v. n.* (*propr.* & *) кипѣть; пѣниться; *v. impers.* жечь, причинять чувствúтельную боль; гомозúться, врѣяться.

Wrzeciądz, –a, *m.* желѣзной запóръ, засóвъ; цѣпóчка у двéрей.

Wrzecienica, Wrzeciennica, –y, *f.* 1. *H. n.* (*scomber*), макрéль, скóмберъ; 2. v. Padalec; *cfr.* Beretenica.

Wrzeciennik, –a, *m. Bot.* (*equisetum*), хвощъ; хвощёвая травá.

Wrzecieżnik, v. **Padalec.**

Wrzeciono, –a, *n.*, **Wrzecionko, Wrzecioneczko,** –a, *n. dim.* веретенó, веретéнцо, [рукопрядúльное орýдіе]; мéльничное веретенó; – tokarskie, токáрная бáбка; *Bot.* wrzeciono, (Przędlica, *atractylis*), прáсельникъ.

Wrzecionowaty, *adj.* подóбный веретенý; веретенообрáзный.

Wrzecionowy, *adj.* веретéнный. [ше.

Wrzeczy, v. **Rzecz;** *cfr.* **Wrzo-**

Wrzedliwy, v. **Wrzódliwy.**

Wrzedzieć, Wrzedzieć, Wrzedowieć, *v. n.* покрýться вéредами, чирьями.

Wrzedzienica, Wrzodzienica, –y, *f.*, **Wrzedzieniczka,** –i, *f. dim. Med.* парúвъ, вéредъ; wrzedzienica morowa, чýмный парúвъ, чýмный желвáкъ; wrzedzienica oczna, ячмéнь на глазý.

Wrzedzionka, –i, *f. Med.* гнóйный прыщъ подъ кóжею.

Wrzekomo, v. **Wrzkomo.**

Digitized by Google

Wrzesień, -śnia, *m.* сентябрь, *Eccl. sl.* сентемврій; **Wrzesienny, Wrzesniowy**, *adj.* сентябрскій; wrzesienny maik, бабье лѣто; поздное лѣто.

Września, -i, *f. Bot.* (*tamarix*), тамарискъ, гребешникъ, болчинъ.

Wrześniowy, v. **Wrzesienny.**

Wrzeszcz, **Wrzal**, -a, *m.* крикунъ, крикало, шумало.

Wrzeszczeć, **Wrzaszać**, († **Wrzasnąć**), **Wrzaskać**, *v. n.* верещать; кричать; шумѣть; вопить.

Wrzeszczenie, -ia, *n.* верещаніе; кричаніе; крикъ; брань.

Wrzezać, *v. a.* врѣзать.

Wrzkomo, **Wrzekomo**, **Wrzeczy**, *adv.* по виду; будто, будтобы.

Wrzód, *gen.* wrzodu, *m.*, **Wrzodek**, -dku, *m. dim. Med.* вередъ; чирей; нарывъ; wrzodek, чирьмокъ, пупырьмекъ; прыщъ; wrzód w gardle, чирей, нарывъ въ горлѣ; wrzód piersiowy, грудной нарывъ; нарывъ въ грудь; v. **грудница.**

Wrzodliwy, Wrzedliwy, Wrzodowaty, Wrzodzisty, *adj.* чирьватый; вередливый; подверженный вередамъ.

Wrzodowacieć, v. **Wrzedzieć.**

Wrzodowca, -y, *m.* вередливый, чирьватый человѣкъ.

Wrzodowiec, -wca, *m. Bot.* (ziele, stuliszz, rutka żółta, *thalictrum flavum*), золотуха желтая; василистникъ желтый; живительная трава; вередовецъ; матрѣнка.

Wrzodzić, **Wrzedzić**, *v. a.* покрывать вередами, чирьями.

Wrzodzieć, v. **Wrzedzieć.**

Wrzodzienica, Wrzodzienicska, Wrzodzionka, Wrzodzianka, v. **Wrzedzianka**, *etc.*

Wrzodzik, -a, *m. dim.* (*a* Wrzód), чирьмекъ; пупырьмекъ; прыщъ.

Wrzos, -u, *m.*, **Wrzosik**, -a, *m. dim. Bot.* (*erica*), вересъ.

Wrzosowiec, **Wrzesowiec**, -wca, *m.*, **Wrzosówka**, -i, *f. Bot.* (*corie*), вересовникъ, верховникъ, [растеніе]. [вый.

Wrzosowy, *adj. Bot.* вересковый.

Wrzucać, **Wrzucić**, *v. a.* вбрасывать, вбросить; вкидывать, вкинуть; ввергать, ввергнуть; wrzucić się gdzie, вброситься куда; **Wrzucanie, Wrzucenie**, -ia, *n.* вбрасываніе, вкидываніе, вкинутіе, вверженіе; **Wrzucony**, *part. p.* вброшенный; вкинутый; ввержений.

Wrzynać, **Werznąć**, *v. a.* врѣзывать, врѣзать; - się, *v. r.* врѣзываться, врѣзаться; прорубиться.

Wsączać się, **Wsączyć się**, *v. r.* втекать, втечь; всякать, всякнуть.

Wsadzać, **Wsadzić**, *v. a.* всаживать, всаждать, всадить, вставить; поставить на ...; wsadzić kogo do powozu, на коня, всадить кого въ повозку, на лошадь; wsadzić kogo na tron, посадить кого на престолъ; wsadzić szpadę do pochwy, вложить шпагу въ ножнй; wsadzić pierścień na palec, вздѣть, надѣть на палецъ кольцо, перстень; wsadzać chléb do pieca, сажать (садить) хлѣбъ въ печь; wsadzić czapkę na głowę, вложить, надѣть шапку на голову; wsadzać okna, drzwi, вставить окна, двери; wsadzić kogo do więzienia, посадить кого въ тюрьму; заключить кого въ тюрьму; wsadzić drzewko, посадить деревцо.

Wsadzanie, Wsadzenie, -ia, *n.* всаживаніе, всажденіе, *etc.*, v. *verb.* Wsadzać, Wsadzić; **Wsadzony**, *part. p.* всажденный & всаженный; v. *verb.* Wsadzić, Wsadzać.

Wsarkać, **Wsarknąć**, *v. a.* втягивать, втянуть въ носъ, вт. въ себя носомъ.

Wschadzać, v. **Wschodzić.**

Wschód, **Wschód**, -odu, *m.* 1. восходъ, восходъ, восхожденіе; 2. wschód słońca, восхожденіе *abo* восходъ солнца; 3. востокъ; остъ; 4. wschód, восходъ, восходъ, ступень; wschody, *pl.* лѣстница; wschód kręcony, wschody kręcone, витая лѣстница; круглая лѣстница съ поворотами.

Wschodni, **Wschodniowy, Wschodny, Wschodowy, Wschodosłońcowy**, *adj.*, Wschodnio, *adv.* 1. восточный; wiatr wschodni, восточный вѣтеръ; 2. wschodowy, лѣстничный; **Wschodniopółnocny**, *adj.* - *np.* wiatr, сѣверо-восточный вѣтеръ; **Wschodniopołudniowy**, *adj.* - *np.* wiatr, юговосточный вѣтеръ; **Wschodowaty**, *adj.* на подобіе лѣстницы лѣстницеобразный; **Wschodowy**, v. **Wschodni** (1. 2).

Wschodzenie, -ia, *n.* восхожденіе; v. Wschodzić.

Wschodzić, **Wzejść**, **Wschadzać**, *v. n.* всходить, восходить, взойти [о солнцѣ и проч.]; всходить, произрастать, произбать [о растеніяхъ]; *родиться, происходить, дѣлаться.

Wschodzisty, *adj.* крутый.

Wściągać, **Wściągnąć**, *v. a.* натянуть, притянуть; воздерживать, воздержать; обуздать; стѣснять; v. Powściągać.

Wściblać, **Wścibić**, **Wścibnąć**, *v. a.* (*propr.* & *) воткнуть, втыкать; - się, *v. r.* вмѣшаться.

Wścibski, **Wścibialski**, *adj.* вмѣшивающійся во всё; дерзкій; *s. m.* пронира.

Wściec się, **Wścieknąć się**, **Wściekać się**, (*propr.* & *) *v. a.* бѣситься, взбеситься, избеситься, становиться бѣшеным; неистовствовать; wściekać się z gniewu, драться, разъираться; **Wścieklina**, **Wściekliznа**, -y, **Wściekłość**, **Wściekliwość**, -ści, *f.* (*propr.* & *) бѣшенство; бѣснованіе; неистовство; ярость, яростность, свирѣпость; **Wściekliwiec**, -wca, *m.* бѣшеный человѣкъ; сумасшедшій; **Wściekły**, **Wściekliwy**, *adj.* бѣсноватый; бѣшеный; неистовый; wściekły pies, бѣшеная собака.

Wściężny, **Wściągliwy**, *adj.* укротимый.

Wsiać, v. **Wsiewać.**

Wsiadać, **Wsiadywać**, **Wsieść**, **Wsiąść**, *v. n.* садиться, *Eccl. sl.* всѣдать, всѣсть; осѣсть [о стѣнѣ].

Wsiadane, -ego, *s. n.*, **Wsiadana**, -éj, *s. f.* 1. знакъ трубою, чтобы сѣли на лошадей; 2. Wsiadane, -ego, *s. n.* отъѣздъ.

Wsiąkać, **Wsiąknąć**, *v. n.* всасываться, всосать; втягивать; вбирать въ себя; впивать; всасываться, всосаться; вбираться, вобраться.

Wsianie, -ia, *n.* всѣяніе.

Wsiany, *part. p.* всѣянный.

Wsidlać, **Wsidlić**, *v. a.* запутать, впутать.

Wsiec, **Wsiekać**, *v. a.* врубить, изрубить вложить.

Wsieść, v. **Wsiadać.**

Wsiew, -u, *m.* засѣвъ, всѣвъ; всѣяніе.

Wsiewać, **Wsiać**, *v. a.* (*propr.* & *) всѣять, всѣять; *всѣвать, внутать, вперать, вночатѣвать.

Wsiknąć, **Wsikać**, *v. a.* вприснуть, вприскивать.

Wsina, -y, *f.* деревнишка.

Wsisko, -a, *n.* деревнишка, деревушка.

Wskakać, **Wskakiwać**, **Wskoczyć**, *v. n.* вскакивать, вскочить.

Wskasać, **Wzkasać**, **Wskasywać**, *v. a.* подобрать къ верху [какъ то платье и проч.]; v. Podkasać.

Wskaz, **Wzkaz**, -u, *m.* приказаніе, повелѣніе; переказ.

Wskazać, **Wskazować**, **Wskazywać**, *v. a.* казать, показать, показывать, указать, указывать; - na kogo, ассиговать, дать на кого письменный видъ; - do kogo, объявить, увѣдомить; - na kogo (na co) palcem, показать на кого (на что) пальцемъ; wskazać na śmierć, осудить на смерть; приговорить кого къ смерти.

Wskoczyć, v. **Wskakać.**

Wskok, *adv.* скокомъ, бѣгомъ, вскокъ, прыжкомъ, скоро, спѣшно; v. *sub*: Skok.

Wskopać, **Wskopywać**, *v. a.* вскопать, вскапывать; взрыть, взрывать; **Wskopywanie, Wskopanie**, -ia, *n.* вскопаніе, вскапываніе; взрытіе, взрываніе.

Wskórać, *v. n.* & *a.* успѣвать; имѣть успѣхъ.

Wskos, **Wskoś**, **na Wskoś**, *adv.* косо, неправо; v. Ukos; **Wskośny**, *adj.* косой, наискось идущій.

Wskróś, **na Wskróś**, **Skróś**, *adv.* сквозь, насквозь.

Digitized by Google

Wskrzesać, **Wskrzesić**, **Wskrzesować**, **Wskrzesywać**, *v. a.* высѣкáть [огóнь]; wskrzesić umarłego, воскресáть отъ мёртвыхъ; *возобновлять; оживотворáть.

Wskrześca, **Wskrzesica**, -y, **Wskrzesiciel**, -a, *m.* воскресѣтель; *возстановлтель, возобновлтель.

Wskrześnięcie, **Wskrześnienie**, -ia, *n.* воскресéніе; оживотворéніе, возобновлéніе, возстановлéніе.

Wskrzeszać, **Wskrzesić**, *v. a.* воскрешáть, воскресáть; оживотворáть, оживотворáть.

Wsławiać, **Wsławić**, *v. a.* прославлять, прослáвить; - się, *v. r.* прослáвиться; отличáться.

Wślizgać się, **Wślizgać się**, *v. r.* вскользнýться, вкрáсться, подкрáсться, войтú тайкóмъ.

Wsłuchać się, **Wsłuchywać się**, *v. r.* вслýшаться, вслýшиваться, прислýшаться.

Wsmarować, **Wsmarowywać**, *v. a.* втерéть, втирáть.

Wśmiardnąć, **Wśmierdnąć**, **Wśmierdnieć**, *v. n.*, **Wśmiardać się**, **Wśmiardywać się**, *v. r.* провонáть, протýхнуть; **Wśmiardły**, *adj. part.* провонáлый, протýхлый.

Wsobiać się, **Wsobić się**, *v. r.* вкрáдываться, вкрáсться; вселáться, вселиться; внѣдрáться, внѣдриться.

Wsolić, *v. a.* солить, посолить.

Wspaczać, **Wspaczyć**, *v. a.* воротúть назáдъ; отступúть.

Wspaczność, -ści, *f.* обрáтное движéніе; движéніе назáдъ; противýйствіе.

Wspaczny, *adj.* обрáтно идýщій; назáдъ идýщій; протúвный; наизворотъ или наизворотъ сдѣлáнный; *неблагопріятный.

Wspaczyć, v. **Wspaczać**.

Wspak, **na Wspak**, *adv.* наизнúчь; внять; зáдомъ; наизворотъ, наизворотъ; ідú wspak, идтú назáдъ, внять.

Wspamiętać, **Wspamiętywać**, *v. a.* вспоминáть; напоминáть, упоминýть; v. Przypominać sobie.

Wspamiętanie, v. Przypominanie.

Wspaniale, *adv.* пúшно, великолѣпно, величественно; *великодýшно; **Wspaniałeć**, *v. n.* становúться пúшнымъ; **Wspaniałić**, *v. a.* сдѣлать пúшнымъ.

Wspaniałomówny, *adj.* высокорѣчивый.

Wspaniałomyślność, -ści, *f.* великодýшіе; **Wspaniałomyślny**, *adj.* великодýшный.

Wspaniałość, -ści, *f.* величествіе, величіе, великолѣпіе.

Wspaniały, *adj.* величественный; великолѣпный; великодýшный.

Wspanoszeć, *v. n.* принять на себя́ видъ большáго господúна.

Wspar, -u, *m.* ловýшка для ловлéнія птицъ; na wsparze, *въ вѣду; на áву; на глазáхъ.

Wsparcie, -ia, *n.* пóмощь, пособіе, поддержáніе, подпóра.

Wsparować, *v. a.* сѣлою отравúть.

Wsparty, *part. p.*, v. **Wspierać**.

Wspląć się, **Wspinać się**, *v. r.* подняться, поднимáться; стать на дыбú; стать на дыбú; *старáться, домогáться, добивáться.

Wspierać, **Wesprzeć**, *v. a.* (*propr.* & *) подпирáть, подперéть; поддéрживать; поддержáть; помогáть, помóчь; подкрѣплять, подкрѣпить; - się, *v. r.* опирáться, оперéться; wspierać się (o co), упирáться; протúвиться; сопротивляться. [trzyć.

Wspiętrzyć, *v. a. perf.*, v. **Piętrzyć**.

Wspinać się, v. **Wspląć się**.

Wspławiać, **Wspławić**, *v. a.* сплáвливать, сплáвить [лѣсъ, дровá].

Wspłonąć, *v. n.* (*propr.* & *) вспýхнуть; скóро разгорáчиться.

Wspłynąć, **Wspływać**, *v. n.* всплыть, всплывáть.

Wspoglądać, v. **Spoglądać**.

Współ, **Wespoł**, **Wspołem**, *adv.* вмѣстѣ; кýпно; совокýпно.

Współ—, [въ слóжныхъ словáхъ:] co—; v. **Spół—**.

Współbankietnik, **Współbiesiadnik**, -a, *m.* собесѣдникъ; v. **Spół—**. [сотовáрищъ.

Współbrat, -a, *m.* собрáтъ,

Współnica, **Współniczka**, **Współnictwo**, *etc.*, v. **Spólnicza**, **Spólnictwo**, *etc.*

Współcześć, *etc.*, v. **Spółczesność**, *etc.* [коэффиціéнтъ.

Współczynnik, -a, *m. Mathm.*

Współdziedzic, -a, *m.* сонаслѣдникъ.

Współdzierżawca, -y, *m.* совладѣлецъ; участникъ арéнды.

Współeczeństwo, **Współecznictwo**, v. **Społeczeństwo**.

Współecznik, v. **Społecznik**.

Współeczny, v. **Społeczny**.

Współedz, **Współegać**, v. **Spółedz**, **Polegać**.

Współek, *adv.* вообще; кýпно.

Współgłoska, *etc. etc.*, v. **Spółgłoska**, *etc. etc.*

Współka, -i, *f.* товáрищество; совокýпность участвующихъ; часть, котóрую кáждый имѣетъ дать; соучáстникъ; v. **Spółka**.

Współkolega, v. **Spółkolega**.

Współkompan, v. **Spółkompan**. [стѣ съ другóю).

Współmatka, -i, *f.* кумá (вмѣ-

Współmieszkaniec, -nca, *m.* сожúтель; v. **Spół** . . . .

Współmiłośnica, -y, *f.* сопéрница, солюбóвница; **Współmiłośnik**, -a, *m.* сопéрникъ, солюбóвникъ; v. **Spół** . . . .

Współniewola, -i, *f.* óбщая невóля.

Współniewolnik, -a, *m.* купнорáбный; кýпно съ кѣмъ въ невóлѣ находящійся.

Współnik, v. **Spólnik**.

Współny, *adj.* óбщій, совокýпный. [данникъ.

Współobywatel, -a, *m.* сограж-

Współojciec, -jca, *m.* кумъ [вмѣстѣ съ другúмъ].

Współopieka, v. **Spółopieka**.

Współopiekun, -a, *m.* соопекýнъ. [**Spół** . . . .

Współorędowniczka, *etc.*, v.

Współpracownica, -y, *f.* сотрýдница; **Współpracownik**, -a, *m.* сотрýдникъ; v. **Spół** . . . .

Współsąsiad, v. **Spółsąsiad** *etc.*

Współsługa, -i, *m.* сослужúтель; *etc.*, v. **Spółs** . . . .

Współubieganie się, -ia, *n.* соревнóваніе. [касáтельный.

Współuszykowany, *a. part.* co-

Współmagać, **Współmódz**, *v. a.* вспомогáть, вспомóчь; вспомоществовáть; **Współmagacz**, -a, *n.* вспомогáтель.

Współminać, **Współmnieć**, **Współmnąć**, *v. a.* упоминáть, упомянýть; вспóмнить.

Współmożyciel, **Współmagacz**, -a, **Współmożca**, -y, **Współmocnik**, -a, *m.* вспомогáтель.

Współór, -oru, *m.*, **Współora**, -y, *f.* подпóра.

Współuchnąć, *v. n.* вспýхнуть.

Współuchły, *adj.* вспýхлый.

Wśród, **Śród**, **Wśród**, *adv.* средú; предú; мéжду.

Wśródpędny, **Wśródpędny**, *adj. Mech.* центростремúтельный.

Wśrubować, v. **Wszrubować**.

Wssać, **Wsysać**, *v. a.* всосáть, всасывáть.

Wstać, **Wstawać**, *v. a.* встать, вставáть; подниматься въ верхъ.

Wstanie, **Wstawanie**, -ia, *n.* встáніе, вставáніе.

Wstąpić, **Wstępować**, *v. n.* вступúть, вступáть; - do klasztoru, *пострúчься въ монáхи, вступúть въ монáшество; - na tron, вступúть на престóлъ.

Wstaw, -u, *m.* состáвъ [тѣлéсный]; v. **Staw**.

Wstawa, -y, *f. Mathem.* сúнусъ.

Wstawać, v. **Wstać**.

Wstawiać, **Wstawić**, *v. a.* (*propr.* & *) вставлять, встáвить; внѣщáть; вправúть [вúвихнутый членъ]; - się, *v. r.* встáвиться; - się za kim, заступáть, ходáтайствовать (за кого).

Wstążka, **Wstążeczka**, -i, *f. dim.* лéнта, лéнточка.

Wstęchlina, **Wstęchliznа**, -y, **Wstęchłość**, -ści, *f.*, v. **Tęchlina**, *etc.* [назáдъ.

Wstecz, **na Wstecz**, *adv.* вспять;

Wstecząć, **Wstecząć**, *v. a.* отвéсть назáдъ, возвратúть, понятúть назáдъ; - słowo, взять обрáтно своё слóво; - się, *v. r.* пятиться, попятиться, отступáть.

Wsteczny, -a, -e, *adj.* обрáтный; вспятный; попятный; вспять идý-

Digitized by Google

щій; обрáтно идýщій; отстýпный; возврáтный.

Wstęga, -i, *f.* лéнта; **wstęga orderowa**, óрденская лéнта.

Wstęgowiec, -wca, *m. H. n.* (*taenia*), плóская глистá; v. *sub:* Glista (*taenia*).

Wstęp, -u, **Wstępek**, -pku, *m.* входъ; вступлéніе; приступъ; дóступъ; вступлéніе, вшествіе; восшéствіе; * начáло, источникъ, повóдъ, причúна.

Wstępień, -pnia, *m.* кандидáтъ, ищущій мѣста; *it.* голáкъ, женившійся на богáтой.

Wstępny, *adj.* вступúтельный; **wstępna mowa**, вступúтельная рѣчь; **wstępna środa**, середá на пéрвой недѣля великаго постá; **wstępna niedziela**, Сóборное Воскресéньe; пéрвое воскресéньe великаго постá; **dzień wstępny**, высокóсный день; прибáвочный день; **miesiąc wstępny**, вставнóй мѣсяцъ; высокóсный мѣсяцъ; **wstępna wojna**, наступúтельная войнá.

Wstępować, v. **Wstąpić**.

Wstręt, **Stręt**, -u, *m.* отпóръ; отражéніе; отскáкиваніе, отскочéніе; сопротивлéніе; препятствіе, запятіе; отвращéніе, омерзéніе; wstręt mieć, гнушáться; погнушáться; имѣть омерзéніе.

Wstrętny, *adj.* отвратúтельный; омерзúтельный; гнýсный; мéрзкій.

Wstrząsać, **Wstrząsnąć**, **Wstrząść**, *v.a.* встряхнýть, встрáхивать; вострясти.

Wstrząsanie, **Wstrząśnienie**, -ia, *n.* трясéніе, потрясéніе, сотрясéніе, содроганіе; встрáхиваніе.

Wstrzelać, **Wstrzelić**, *v. a.* стрѣлáя впустúть, вонзáть.

Wstrzemięźliwość, **Wstrzymięźliwość**, **Strzymięźliwość**, **Wstrzymawałość**, **Wstrzymałość**, **Wstrzymywałość**, -ści, *f.* воздéржность, воздержáніе.

Wstrzemięźliwy, **Wstrzymięźliwy**, **Strzymięźliwy**, **Wstrzymawały**, **Wstrzymały**, **Strzymawały**, **Wstrzymywały**, *adj.*, -źliwie, -wale, -male, *adv.* воздéржный; умѣренный; *adv.* воздéржно, умѣренно.

Wstrzymać, **Wstrzymować**, **Wstrzymawać**, **Wstrzymywać**, *v. a.* (*propr.* & *) воздержáть, удержáть, задержáть; умѣрáть, обуздáть; wstrzymać się, воздержáться, удержáться.

Wstyd, -u, *m.* стыдъ; стыдлúвость; стыдъ, срамъ, безчéстіе; дѣйство; срáмныя дѣторóдныя чáсти.

Wstydliwość, **Wstydność**, -ści, *f.* стыдлúвость; **Wstydliwy**, **Wstydny**, **Wstydawy**, *adj.*, -nie, -wie, *adv.* стыдлúвый; постúдный; срáмный; członki wstydliwe, срáмные úды. [*v. r.* стыдáться.

Wstydzić, *v. a.* стыдúть; - się,

Wsuwać, **Wsunąć**, *v.a.* сажáть; (v. Sadzić); всóвывать, всýнуть.

Wsuwacz, -a, *m.* сажáльщикъ.

Wsuwanie, -ia, *n.* сажáніе; do wsuwania, сажáльный (*qu. v.*).

Wsypać, **Wsypywać**, **Wsypować**, *v. a.* всыпáть, всыпáть.

Wszak, **Wszakże**, **Wszakci**, *adv.* конéчно; однáкоже.

Wszarka, -i, *f.* вшúвица.

Wszarz, -a, *m.* вшúвикъ.

Wszawiec, -wca, *m. Bot.* (*tordyllium anthriscus*), вшúвая травá; вшúвица. [вшивѣть.

Wszawieć, **Wszywieć** *v. n.*

Wszawy, *adj.* вшúвый.

Wszcząć, v. **Wszczynać**.

Wszcząt, *adj.* совсѣмъ; совершéнно.

Wszczątek, **Wszczętek**, -tku, *m.* начáло; пéрвая причúна; источникъ [бытія чего-либо; первобúтность, [первобúтіе]; происхождéніе; **Wszczątkowy**, *adj.* первобúтный, первоначáльный, началорóдный.

Wszczepać, **Wszczeplić**, **Wszczepiać**, **Wszczepywać**, *v. a.* прищемúть; привúть, примúвать; * вкоренúть, впечатлѣвáть; впеpáть.

Wszczęty, *adj.* начáтый, возбуждéнный, произведéнный.

Wszczynać, **Wszcząć**, *v. a.* начинáть, начáть; производúть; заводúть; - się, *v. r.* начинáться, дѣлаться.

Wszech, v. **Wszy**.

Wszechmoc, -y, **Wszechmocność**, -ści, *f.* всемогýщество, всемóщность, всесúліе; **Wszechmocny**, **Wszechmogący**, -a, -e, *adj.* всесúльный, всемогýщій, всемóщный; v. Prawica.

Wszechnica, -y, **Wszechnia**, -i, *f.* университéтъ, всеучúлище.

Wszechwiedzący, *adj.* всевѣдущій.

Wszechwładca, **Wszechwładzca**, -y, *m.* вседержúтель, [Богъ]; **Wszechwładny**, **Wszystkowładny**, **Wszystkowłady**, *adj.* вседержúтельный; **Wszechwładztwo**, -a, *n.* вседержáвіе.

Wszędy, v. **Wszędzie**.

Wszędybył, **Wszędobysz**, -a, **Wszędybylski**, **Wszędziebylski**, **Wszędobylski**, -iego, **Wszędobyły**, -ego, *m.* бродягá; v. Powsinoga, Włóczęga.

Wszędybytność, **Wszędziebytność**, **Wszędobecność**, -ści, *f.* вездѣсýщность; **Wszędybytny**, **Wszędziebytny**, **Wszędobecny**, *adj.* вездѣсýщій.

Wszelaki, *adj.* всякій, всякчскій; wszelakiego gatunku, всякаго рóда; wszelakie rzeczy, всякая всячина.

Wszelako, *adv.* впрóчемъ, однáко, совсѣмъ тѣмъ; не смóтря на то. [каго вѣда.

Wszelakokształtny, *adj.* всякій

Wszelki, *adj.* всякій, каждый; wszelki duch pana Boga chwali, всякое дыхáніе да хвáлитъ Гóспода!

Wszem, v. **Wszy**.

Wszeptać, **Wszeptywać**, *v. a.* шептáть, шепнýть; сказáть на ýхо.

Wszerz, = w szerz, v. **Szerz**.

Wszetecześtwo, -a, *n.*, **Wszeteczność**, -ści, *f.* блудъ, блудодѣяніе; распýтство; **Wszetecznica**, -y, *f.* блудницá; распýтница; **Wszetecznik**, -a, *m.* блудникъ; распýтникъ; **Wszeteczny**, *adj.* блýдный; развратный; распýтный.

Wszoł, -a, *m.* вошь у животныхъ; скóтская птичья вошь.

Wszrubować, **Wszróbować**, **Wszrubowywać**, *v. a.* ввинтúть, ввинчивать; - się, *v. r.* * втерéться, подласкáться, вкрáсться.

Wszy, **wsza**, **wsze**, *adj.* весь, вся, всё; ze wszech stron, со всѣхъ сторóнъ; wszem, всѣмъ.

Wszy, *pl.*, v. **Wesz**.

Wszyć, **Wszywać**, *v. a.* вшить, вшивáть; - się, *v. r.* * вкрáсться, вмѣшáться; **Wszycie**, **Wszywanie**, -ia, *n.* вшитіе, вшивáніе.

Wszystek, -stka, -stko, *adj.* весь, вся, всё; po wszystkiém, конéцъ, всё кóнчилось; wszystko, *adv.* всё, безпрерúвно; przede wszystkiem, прéжде всегó; особенно.

Wszystkoczyn, -a, *m.* хвастýнъ; храбрéцъ; **Wszystkomierz**, -a, *m.* пантомéтръ; **Wszystkowidzący**, *adj.* всё вѣдящій; **Wszystkowiedzący**, *adj.* всё вѣдущій.

Wszywać, v. **Wszyć**.

Wszywanie, -ia, *n.* вшивáніе.

Wtaczać, v. **Wtoczyć**.

Wtapiać, v. **Wtopić**.

Wtarcie, -ia, *n.* втирáніе.

Wtarczka, -i, *f.* врывъ, набѣгъ [непріятеля].

Wtargać, **Wtargnąć**, **Wtargawać**, **Wtargiwać**, *v. a.* вдéргивать, вдернýть; wtargnąć do jakiego kraju * напáсть; нашéствіе дѣлать; вторгнýться; **Wtargnienie**, **Wtargnięcie**, -ia, *n.* вторжéніе, нашéствіе, набѣгъ, нападéніе. [Wetrzeć.

Wtarty, *part. p.* втéртый; v.

Wtchnąć, **Wtchnienie**, v. **Wetchnąć**, **Wdychać**, **Wetchnienie**.

Wtedy, *adv.* тогдá.

Wtenczas, = w ten czas, v. *sub:* Czas.

Wtłoczyć, **Wtłaczać**, *v. a.* вдавúть, вдáливать.

Wtoczyć, **Wtaczać**, *v. a.* вкатáть, вкáтывать; wtoczyć płyn, вцѣдúть.

Wtopić, **Wtapiać**, *v. a.* растопúть впустúть; wtopić w wodę, погрузúть въ вóду.

Wtór, -oru, *m. Mus.* втóреніе, подхáгриваніе, акомпаниемéнтъ.

Wtorek, -rku, *m.* втóрникъ.

Digitized by Google

Wtorkować, Wtórkować, *v. n.* второе мѣсто занимать.

Wtorkowy, Wtororzędny, *adj.* второй въ рядѣ.

Wtórować, *v. a. Mus.* вторить, подъигрывать, акомпанировать.

Wtóry, *adj.* второй.

Wtórzyć, v. **Powtarzać & Wtórować.**

Wtrącać, Wtrącić, *v. a.* вталкивать, втолкнуть; * вмѣшать, вмѣстить [что не въ пору]; – się, *v. r.* вмѣшаться [во что]; nie wtrącaj się w rzeczy niezieconе, (nie wtrącaj się, gdzie ci nie potrzeba), не въ своё дѣло не вмѣшивайся; заботься о своихъ дѣлахъ; §. знай сверчокъ свой местокъ.

Wtręcień, *gen.* wtrętnia, *m.*, **Wtręt,** -a, **Wtrętnik,** -a, *m.* втёрщійся, силою вступившій [въ должность и проч.].

Wtrętny, -a, -e, *adj.* навязанный, втёрщійся; wtrętny bój, наступательная война.

Wtykać, Wetknąć, *v. a.* втыкать, воткнуть; всовывать, всунуть, вонзить; вмѣщать, вмѣстить [не кстати].

Wtyłruszak, -a, *m. Anat.* (*musculus rhomboideus*), ромбоидальная, четыреугольная мышца.

Wuczać, Wuczyć, *v. a.* пріучать, пріучить; wuczyć się, пріучаться къ чему.

Wuj, -a, *m.*, **Wujaszek,** -szka, **Wujcio,** -a, *m.* дядя, дядушка, [материн братъ]; **Wujeczny, Wujenny,** *adj.* дядинъ; **Wujenka,** -i, **Wujna,** -y, *f.* жена дядина.

Wulgata, -y, *f.* вульгата, [древній латинскій переводъ библіи].

Wulkan, -a, *m. Myth.* Вулканъ; *lit.* Волканъ, огнедышущая гора; **Wulkaniczny,** *adj.* вулканическій, волканическій.

Wwabiać, Wwabić, *v. a.* вманивать, вманить, заманить, втянуть.

Wwalać, Wwalić, *v. a.* вваливать, ввалить; ввергать; – się, *v. r.* вваливаться, ввергаться во что.

Wwiać, Wwiewać, Wwionąć, *v. a.* вдунуть, вдувать, вдохнуть.

Wwiązać, Więzać, Wwiązywać, *v. a.* вязать, вязывать; впутать; вплетать, вмѣстить; – kogo w majętność, ввести кого во владѣніе помѣстья; **Wwiązanie, Wwięzywanie,** -ia, *n.* вязаніе, вязываніе; wwiązanie w majętność, вводъ во владѣніе помѣстья.

Wwić, Wwijać, Wwinąć, *v. a.* вить, вивать; **Wwicie, Wwijanie, Wwinięcie,** -ia, *n.* вивка, вваніе, вивваніе.

Wwieść, Wwodzić, *v. a.* (*propr.* & *) ввесть, вводить; – w księgi prawne, ввести, вносить въ судебныя книги.

Wwiewać, v. **Wwiać.**

Wwieźć, Wwozić, *v. a.* ввезти, ввозить.

Wwijać, Wwinąć, v. **Wwić.**

Wwijanie, Wwinięcie, v. **Wwiwy,** *pron. person. pl.* вы. [cie.

Wy-, [въ сложныхъ словахъ:] вы-.

Wybaczać, Wybaczawać, Wybaczywać, Wybaczyć, *v. a.* прощать, простать; извинять, извинить.

Wybaczenie, -ia, *n.* прощеніе, извиненіе.

Wybadać, Wybadywać, *v. a.* вывѣдывать, вывѣдать; выпытывать, выпытать; выспрашивать, выспросить; изслѣдывать, изслѣдовать; v. **Badać.**

Wybajać, *v. a.* выболтать.

Wybajanie, -ia, *n.* выболтаніе.

Wybąkać, Wybąknąć, *v. a.* проговорить, промолвить, выговорить что заикаясь, запинаясь или скоро и не ясно.

Wybasować, Wybatogować, Wybatożyć, *v. a.* – kogo, порядкомъ поколотить кого; отдуть кого; отвалять кого; отвалять кому бока; отвалять кого на обѣ корки.

Wybawiać, Wybawić, *v. a.* избавлять, избавить; **Wybawiciel,** -a, **Wybawca,** -y, *m.* избавитель; **Wybawicielstwo,** -a, *n.*, **Wybawienie,** -ia, *n.* избавленіе, освобожденіе.

Wybębnić, *v. a.* обнародовать съ барабаннымъ бѣемъ.

Wybełkotać, *v. a.* выболтать, проболтать запинаясь.

Wybeztać, *v. perf.*, v. **Beztać.**

Wybić, *v. a. perf.*, **Wybijać,** *v. a. impf.* выбить, выбивать; вышибить, вышибать; wybić dno z beczki, выбить дно у бочки; (v. Dno); wybijać olej, бить, давить масло; wybijać co czém, обивать что чѣмъ [на пр. обоями]; wybijać wełnę, разбивать шерсть; wybić kury, i t. p., перебить курей и проч.; wybić wilki, myszy i t. p., истребить волковъ, мышей и проч.; wybijać w drukarni, тередорить, печатать, выбивать; wybić nogę, rękę (z stawu), вывихнуть ногу, руку; – jęczmień, owies, слущить ячмень, овесъ; wybić sobie co z głowy, * бросить мысль изъ головы; не думать о чёмъ; оставить свое намѣреніе; wybij sobie to z głowy, * выкинь это изъ головы; бросъ это; оставь это; не думай объ этомъ; klin klinem wybijać (wybić), клинъ клиномъ выбивать (выбить); wybić kogo z czego, вытѣснить кого нибудь изъ мѣста; wybijać w górę, бить ключемъ; wybić się, *v. r.* – się z czego, выбиться; съ трудомъ избавиться; выломаться; подниматься въ верхъ; v. *sub*: Bić.

Wybicie, Wybijanie, -ia, *n.* выбитіе, выбивка, выбиваніе; вышибеніе, вышибаніе; *etc.*, v. *verb.* Wybić.

Wybiczować, *v. a.* высѣчь бичемъ, плетью.

Wybiedz, Wybiegnąć, Wybieżeć, Wybiegać, Wybiegiwać, *v. n.* выбѣжать, выбегать; вытечь, вытекать; выдаться; высунуться; – w górę, вырости, вырастать; – się, *v. r.* выбѣгаться; вытираться; убѣжать, спастись.

Wybieg, -u, *m.* исходъ; истокъ, истеченіе; вылазка; увертка, отговорка; wybiegów szukać, искать отговорокъ; стараться отговориться чѣмъ; уклониться отъ чего увертками; вилять.

Wybiegać, Wybiegiwać, Wybiegnąć, v. **Wybiedz.**

Wybiegiec, -gica, *m.* отступникъ.

Wybiegły, *adj. part.* выдающійся; высунутый; увертливый, изворотливый, хитрый.

Wybiegnąć, v. **Wybiedz.**

Wybielać, *v. a. impf.*, **Wybielić,** *v. perf.* выбѣливать, выбѣлить; v. **Bielić.**

Wybieleć, *v. n.* выбѣлиться; побѣлѣть.

Wybierać, Wybrać, *v. a.* выбирать, выбрать; избирать, избрать; взыскивать, взыскать [долги, подати]; **Wybierać się,** *v. r.* приготовляться; вооружаться.

Wybieracz, -a, *m.* выбиратель; избиратель; выборщикъ; сборщикъ.

Wybierca, v. **Wybieracz.**

Wybierki, Wyborki, -ów, *pl.* выборки; бракъ; помѣтъ.

Wybieżeć, Wybieżenie, v. **Wybiedz.**

Wybijać, v. **Wybić.**

Wybijanie, -ia, *n.* выбиваніе, выбивка; вышибъ, вышибеніе; печатаніе, тисненіе, тередорка; v. *verb.* Wybijać, Wybić.

Wybiór, v. **Wybór.**

Wybiorki, v. **Wybierki.**

Wybitność, -ści, *f.* выразительность, полнота выраженія.

Wybitny, *adj.* выразительный, ясный, очевидный.

Wybladły, *adj. part.* поблѣдѣлый, блѣдный.

Wybladnąć, Wybledną, Wybladnieć Wybledniеć, *v. n.* поблѣднѣть.

Wybłądzić, Wybłędzić, *v. a.* вывесть изъ заблужденія; – się, *v. r.* выйти изъ заблужденія; выпутаться; образумиться.

Wybłagać, *v. a.* выпросить; вымолить.

Wybłąkać się, *v. r.* выйти изъ заблужденія; выпутаться; образумиться.

Wyblaknąć, *v. perf.*, v. **Blakнąć.**

Wyblakły, *adj. part.* линялый.

Wyblechować, *v. a. perf.*, v. **Blechować.**

Wybledną, *etc.*, v. **Wybladnąć.**

Digitized by Google

Wybluć, Wybłwać, Wybluwać, *v. a.* выблевать, выблёвывать, изблевать, изблёвывать.

Wybłaśnić, *v. perf.*, v. **Błaśnić.**

Wybłyskać, Wybłysnąć, Wybłyszczeć, *v. n.* сверкать; * производиться; v. **Błyskać.**

Wyboex, -y, *f.*, **Wyboexe, -a,** *n.* крюкъ, объѣздъ; отступленіе въ рѣчи.

Wyboexać, Wybaczać, Wyboczyć, *v. n.* возвращаться; обиться съ дороги; wyboczyć co, набить, наполнить, нагрузить.

Wyboczenie, -ia, *n.* крюкъ; объѣздъ; отступленіе съ дороги.

Wybój, -oju, *m.* выбоина; ухабъ, ухабина.

Wybok, -u, *m.* убочное мѣсто, уголокъ. [бойн.

Wyboleć, *v. n.* изнемогать отъ

Wybór, Wybor, Wybior, -oru, *m.* выборъ; отборъ; отборное, сѣмое лучшее; цвѣтъ; na wybór, на выборъ; на отборъ.

Wyborność, -ści, *f.* отборность, отличность, изящество;

Wyborny, *adj.*, **-nie,** *adv.* отборный, отличный, отменный, превосходный, изящный, прекрасный.

Wyborowy, *adj.* выборный, отборный, на отборъ; избирательный; по выбору.

Wybrać, v. **Wybierać.**

Wybrakować, *v. a.* забраковать. [избраніе.

Wybranie, -ia, *n.* выбраніе;

Wybraniec, -ńca, *m.* избранный; *tt.* кантонистъ, рекрутъ;

Wybraniecki, Wybraniczy, *adj.* обязанный доставлять рекрутъ;

Wybraniectwo, -a, *n.* помѣстье обязанное доставлять рекрутъ.

Wybrany, *part. p.* выбранный; избранный; v. *verb.* Wybrać, Wybierać.

Wybrnąć, *v. n.* (*propr.* & *) выкарабкаться, вылѣзть съ трудомъ [изъ грязи, изъ болота]; * выкарабкаться, выпутаться, вывергнуться.

Wybrukować, v. **Brukować.**

Wybryd, -u, *m.* хуленіе, охужденіе, опорочиваніе, порицаніе; брюзгливость; **Wybrydnik, -a,** *m.* хулитель, порицатель; брюзга, брюзгливецъ; **Wybrydny,** *adj.* брюзгливый; причудливый, слишкомъ разборчивый; **Wybrydność, -ści,** *f.*, v. **Wybryd.**

Wybrydzać, Wybrzydzać, *v. n.* хулить, порочить, охуждать.

Wybrydzanie, -ia, *n.*, v. **Wybryd.**

Wybryk, -u, *m.*, **Wybryczek, -czka,** *m.* прыжокъ, скачокъ.

Wybrykiwać, Wybryknąć, *v. n.* подпрыгивать, подпрыгнуть, подскакивать, подскокнуть, подскочить.

Wybrzeże, -a, *n.* бухта; заливъ [морской]; нѣдро.

Wybuch, -u, *m.* пыхъ, вспалъ.

Wybuchać, Wybuchnąć, Wybuchywać, *v. n.* [о пламени:] пыхать, пыхнуть; * возгораться, происходить; -, *v. a.* *высовывать, выкидать; - kogo kijem, поколотить кого; v. **Wybasować;** ogień wojny wybuchł na nowo, пламя войны вспыхнуло снова.

Wybudować, Wybudowywać, *v. a.* выстроить, выстраивать, воздвигать; v. **Budować; Wybudowanie, -ia,** *n.* выстроеніе; выстройка.

Wybuj, -uja, *m.* скорый ростъ вѣтвей древесныхъ.

Wybujać, *v. n.* выскочить вверхъ, скоро вырости, слишкомъ вырости; *tt.* высоко взлетѣть.

Wybuzować, *v. a. perf.* выругать; v. **Buzować & Wybasować.**

Wybyć, *v. n.* пробить, прожить; *tt.* выбыть.

Wybudurzać, Wybudurzyć, *v. a.* выманить, достать что уловками.

Wyć, *v. n.* [о волкахъ и собакахъ:] выть; **Wycie, -ia,** *n.* вытье, вой.

Wycheblować, v. **Wyheblować.**

Wychędażać, *v. a. impf.*, **Wychędożyć,** *v. a. perf.* вычищать, вычистить; v. **Chędożyć.**

Wychędożenie, Wychędożyć, v. **Wychędażać.**

Wychełbać, *v. perf.*, v. **Chełbać.**

Wychełtać, v. **Wycierać.**

Wychełzać, Wychełznąć, *v. a.* разнуздывать, разнуздать.

Wychłodnąć, Wychłodnieć, *v. n.* прохолодиться, простынуть.

Wychłościć, Wychłostać, *v. a.* высечь [розгами].

Wychód, -odu, *m.* 1. выходъ, [мѣсто, которомъ выходятъ]; исходъ; 2. wychód, **Wychodek, -dku,** *m.* v. **Prywet.**

Wychodzić, Wyjść, *v. n.* (*propr.* & *) выхаживать; выходить, выйти *abo* вийти; wyjść z głowy, z rozumu, съ ума сойти; wyjść z głowy, z pamięci, изъ памяти выйти, запамятоваться; wyjść z mody, выйти изъ моды; - na świat, выходить, появляться; (o księgach:) выходить, выйти, издаваться, издаться, выпускаться въ свѣтъ; wychodzić z czego, выдаваться, выскнуться изъ чего; - na co, вмѣть [худое или хорошее] послѣдствіе; wyjść na kpa, сдѣлаться на конецъ дуракомъ; wychodzić z czego, зкад, происходить отъ чего, откуда; wychodzić (*v. a.*) suknią, износить платье; wychodzić się, кончиться; wyjść za mąż, выйти за мужъ; *tt.* v. *sub:* Jaw', Jaśnia.

Wychorować, *v. n.* выздоровѣть, вылечиться.

Wychować, Wychowywać, *v. a.* выкормить, выкармливать; воспитать, воспитывать; *tt.* v. **Hodować.**

Wychowanica, -y, Wychowanka, -i, *f.* питомица, воспитанница; **Wychowanie, -ia,** *n.* воспитаніе; вскормленіе; człowiek drobrego wychowania, благовоспитанный, получившій хорошее воспитаніе; **Wychowaniec, -ńca,** *m.*, **Wychowanek, -nka,** *m.* питомецъ, воспитанникъ.

Wychowywać, v. **Wychować.**

Wychrapać, Wychrapywać, *v. a.* выхаркать; выхрапѣть; **-się,** *v. r.* храпя высыпаться.

Wychrzta, v. **Przechrzta.**

Wychudły, *adj. part.* похудѣлый, похудѣвшій.

Wychudnieć, Wychudnąć, *v. a.* исхудѣть, похудѣть.

Wychudzać, Wychudzić, *v. a.* истощать, изнурить; сдѣлать худымъ.

Wychwalać, Wychwalić, Wychwaliwać, *v. a.* выхвалять, выхвалить; нахвалить, нахваливать; - się, *v. r.* хвалиться, хвастаться. [мій.

Wychwalacz, -a, *m.* восхвалитель

Wychwostać, *v. a.* высѣчь (розгами).

Wychwycić, Wychwacić, Wychwytać, *v. a.* выхватить, выхватать.

Wychylać, Wychylić, Wychynąć, *v. a.* высунуть, высовывать, выставить, выставлять; - kufel, beczkę, опрокинуть, [выпороснить].

Wyciąć, Wycinać, *v. a.* вырубить, высѣчь, высѣкать; вырѣзать; ударить, бить; выколотить.

Wyciąg -u, *m.* выписка; *Chem.* извлеченіе, экстрактъ.

Wyciągać, Wyciągnąć, *v. a.* (*propr.* & *) вытащить, вытаскивать; извлечь; дѣлать выписку; протянуть; натянуть; - czego od kogo, требовать чего отъ кого; -, *v. n.* wyciągać (z wojskiem), выступать (съ войскомъ); - w wydatkach, истощиться въ издержкахъ.

Wyciąganie, Wyciągnienie, -ia, *n.* вытягиваніе, вытяжка; - się, (= przeciąganie się), потягота.

Wyciągniony, *part. p.* вытянутый; wyciągnione słowo, (*derivativum*) производное слово.

Wycie, -ia, *n.* вытье, вой.

Wyciec, Wyciekać, Wyciekiwać, *v. n.* вытечь, вытекать; дѣлать вылазку.

Wycieczka, -i, *f.* вылазка.

Wycieńczać, Wycieńczyć, *v. a.* дѣлать, сдѣлать тонкіе; * уменьшить; **Wycieńczeć,** *v. n.* сдѣлаться тонкимъ; уменьшиться.

Wycierać, Wytrzeć, *v. a.* вытирать, вытереть; чистить; - (suknią), износить.

Digitized by Google

Wycierlica, -y, *f.* телѣга для вóзки дровъ.

Wycierpić, *v. n.* вытерпѣть.

Wyciesać, Wyciosać, Wyciesywać, Wyciosywać, *v. a.* вытесать, вытёсывать.

Wycinać, v. **Wyciąć**.

Wycinek, -nku, *m.* вырѣзка, вырóйка; клинъ у молодáго кабáна; молодóй кабáнъ.

Wyciskać, Wycisnąć, *v. a.* (*propr.* & *) выжимать, выжимать; вынудить, сдѣлою вынучить; быть нужну, потрéбну; выкинуть, выбросить.

Wycwerk, Wyćwerk, Wyczwerk, -rku, *m.* трель.

Wycwerkować, Wyćwierkować, Wyczwerkować, *v. n.* трель дѣлать.

Wyćwiczyć, *v. a.* пріучáть кого къ чему; - rózgą, высѣчь рóзгами.

Wyczerpać, Wyczerpywać, Wyczerpnąć, (*propr.* & *) вычерпать, вычерпнуть, исчерпáть.

Wyczesać, Wyczesywać, Wyczesować, Wyczosywać, *v. a.* вычесать; - kogo, * исправить, дѣлать кого благонрáвнымъ.

Wyczoski, Wyczeski, *m. pl.* льнянные вычески.

Wyczublć, *v. perf.*, v. **Czublć**.

Wyczyniec, -ńca, *m. Bot.* (*hordeum murinum*, Linn.), мышій ячмéнь; *it. H. n.* (*Phoenix*), фéниксъ.

Wyczyścić, *v. a. perf.*, **Wyczyszczać**, *v. impf.* вычистить, вычищáть; v. **Czyścić**.

Wyczytać, Wyczytywać, *v. a.* читáя узнáть; прочéсть, прочитáть.

Wydać, Wydawać, *v. a.* (*propr.* & *) выдать, выдавáть; отдáть, выдать; - pieniądze, издержáть дéньги; - za mąż, выдать зá мужъ; książki, издавáть, издáть книги; - wojnę, объявить войнý; - z armat, палить изъ пушекъ; - co, объявить, открыть; измѣнить; wydawać się, выдавáться; впередъ выступáть; *it.* казáться, являться; имѣть видъ.

Wydąć, Wydymać, *v. n.* выдуть, выдувáть; надуть, надувáть; - się, *v. r.* надувáться; - na stolec, сдѣлаться на нужникъ.

Wydajać, v. **Wydoić**.

Wydanie, -ia, *n.* издáніе [книгъ, *etc.*]; - za mąż, выдавáніе зá мужъ.

Wydarcie, -ia, *n.* вырáніе; v. *verb.* **Wydrzeć**.

Wydarty, *part. p.* вырáванный.

Wydatek, -tku, *m.* издéржка, расхóдъ; **Wydatkowy**, *adj.* расхóдный.

Wydatny, *adj.* выпуклый, выдавшійся; очевидный; ясный.

Wydawać, v. **Wydać**.

Wydawacz, -a, **Wydawca**, -y, *m.* издáтель; кто издаётъ что; раздавáтель.

Wydawalny, *adj.* расхóдный.

Wydawca, -y, *m.* издáтель [книги].

Wydęblć, *v. perf.*, v. **Dęblć**.

Wydech, -u, *m.* испарéніе, испáрина; дыханіе, дыхáніе.

Wydechnąć, v. **Wytchnąć**.

Wydeptać, Wydeptywać, *v. a.* вытоптать, вытаптывать.

Wydeptany, *part. p.* отоптáнный.

Wyderek, -rku, *m.* залóгъ, въ закладъ прéданное помѣстье занмодавцу, подъ нѣкоторымъ услóвіемъ. [во выкупа.

Wyderkaf, -u, *n.* выкупъ, прá-

Wyderkować, *v. a.* имѣть выкупное помѣстье; **Wyderkarz, Wyderkownik**, -a, *m.* владѣющій выкупнымъ имѣніемъ.

Wyderum, *s. n. indecl.* (w górn.) врéмя, когдá опять, начинáютъ рабóтать.

Wydłubać, Wydłubywać, *v. a.* выковырять; выдолбить.

Wydłużać się, Wydłużyć się, *v. a.* заплатить всѣ долги.

Wydma, -y, *f.* порывъ вѣтра; сыпучій песóкъ; **Wydmisko, Wydymisko**, -a, *n.* мѣсто пескóмъ занесéнное.

Wydmuchać, Wydmuchnąć, *v. a.* выдувать, выдуть.

Wydobrzeć, *v. n.* зажить, перестáть болѣть [о ранáхъ].

Wydobyć, Wydobywać, *v. a.* достáть, доставáть; вынуть, вынимáть; - się, *v. r.* выпутаться.

Wydoić, *v. a. perf.*, **Wydajać**, *v. impf.*, **Wydoiwać**, *v. frequ.* выдоить, выдáивать; **Wydój**, -oju, *m.* удóй; **Wydojenie**, -ia, *n.* выдоеніе; **Wydojony**, *part. p.* выдоенный.

Wydołać, Wydoływać, *v. n.* & *a.* управиться; срáвниваться [съ кѣмъ]; достигáть кого въ чѣмъ; wydołać co, быть въ состоянія сдѣлать что-либо.

Wydoskonalać, Wydoskonalić, *v. a.* совершать, совершить.

Wydra, -y, *f. H. n.* (*lutra*), выдра.

Wydrablać, v. **Wydroblć**.

Wydranina, -y, *f. collect.* грабéжемъ нажитóе.

Wydrapać, Wydrapywać, *v. a.* выцарапать; - się, *v. r.* выкарабкаться; съ трудóмъ выбиться.

Wydręczyć, *v. a.* вымучить.

Wydroblć, Wydrablać, *v. a.* крóхами вынимáть, выкрошить, выкрóшивать.

Wydrobki, -ów, *m. pl.* выкрошенныя крóхи. [лосóсь.

Wydrogab, *H. n.*, v. **Karpio-**

Wydrożały, Wydrążały, *part. p.* выдолбленный; высверленный; **Wydrożenie**, -ia, *n.* сверлéніе, долбленіе, выдолбливаніе; **Wydrożać**, v. **Wydrożyć**.

Wydrożenie, -ia, *n.* сверлина, ложбина, впадина; **Wydrożony, Wydrążony**, *part. p.* выдолбленный; высверленный.

Wydrożyć, Wydrążyć, Wydruzyć, Wydrożać, Wydrążać, *v. a.* выдолбить, выдалбливать; высверлить, высвéрливать.

Wydrukować, *v. a. perf.* напечатать; отпечатать; **Wydrukowanie**, -ia, *n.* напечатаніе; печатаніе; печать.

Wydruzyć, v. **Wydrożyć**.

Wydrwić, Wydrwiwać, *v. a.* выманить, выманивать, достать хитростію; - się, *v. r.* вывернуться хитростію.

Wydrwigroszy, -a, *m.* обирóла, обирáло, обмáнщикъ, плутъ, лупáло, надувáло, надувáльщикъ.

Wydrzeć, v. **Wydzierać**.

Wydrzymać się, Wydrzémać się, *v. r.* высматься, *vul.* выдрихнуться. [мыслить.

Wydumać, *v. a.* выдумать, вы-

Wydurzać, Wydurzyć, *v. a.* вымянить хитростію.

Wydusić, Wydusząć, *v. a.* выжимать, вытѣснить, вынудить.

Wydwarzać, Wydworny, Wydworność, Wydworzyć, v. **Wytworzyć, Wytworny**, *etc.*

Wydychać, v. **Wytchnąć**.

Wydylować, *v. perf.*, v. **Dylować**.

Wydymać, Wydąć, *v. a.* выдувать, выдуть; надувать, надуть; - się, *v. r.* надувáться; - na stolec, сдѣлаться на нужникъ.

Wydyszać, Wydyszyć, *v. a.* дýша испустить.

Wydżdżać, Wydżdżyć, *v. n.* wydżdżało, дождь перестáлъ идти.

Wydźgać, Wydźgnąć, *v. a.* вытолкать, выгнать; отвалить бокá.

Wydział, -u, *m.* (*propr.* & *) отдѣлéніе; отрядъ; департáмент.

Wydziedziczać, Wydziedziczyć, *v. a.* лишить наслѣдства, отрѣшить отъ наслѣдства; **Wydziedziczanie, Wydziedziczenie**, -ia, *n.* лишéніе наслѣдства, исключéніе изъ наслѣдства.

Wydziękować, *v. a.* отблагодарить; поблагодарить.

Wydzielać, Wydzielić, *v. a.* отдѣлять, отдѣлить; wydzielać syna, corkę, дать удѣлъ сыну, дочери; wydzielić się, отдѣлиться, исключиться отъ....

Wydzielanie, Wydzielenie, -ia, *n.* выдѣлъ, раздѣлъ.

Wydzierać, Wydrzeć, *v. a.* выдирáть, выдрать, вырывать, вырвать; - się, *v. r.* выдирáться, вырывáться; исторгáться (*propr.* & *); **Wydzieracz**, -a, **Wydzierca**, -y, *m.* грабитель, хищникъ; **Wydzierstwo**, -a, *n.* грабительство; хищность.

Wydzierżeć, v. **Wytrzymać**.

Wydziębać, Wydziubać, *v. a.* выклевать.

Wydziwić się, Wydziwować się *v. r.* надивиться.

Wydźwigać, Wydźwignąć, Wydźwigiwać, *v. a.* вытащить, вы-

Digitized by Google

тѣскивать, воздвигнуть, воздвигать; вынести (изъ бѣды).

Wydzwonić, Wydzwaniać, *v. a.* въ послѣдній разъ звонить; *разгласить; wydzwonić jarmark, дать, давать знакъ колоколомъ къ ярмонкѣ; дать знакъ колоколомъ что ярмонка кончится.

Wyeksekwować, *v. perf.*, v. Exekwować. [wanie.

Wyeksekwowanie, v. Exekwo-

Wyekspedyować, *v. perf.*, v. Expedyować.

Wyfiglować, *v. a.* хитростію выманить; – się, *v. r.* вывернуться, выпутаться.

Wyfukać, Wyfukać, Wyfukiwać, *v. a.* перестать шуметь; домогаться чего посредствомъ шумленія.

Wyga, Wega, –i, *s. m. & f.* старая собака; *старый, хитрый хрыть; хитрая старушка.

Wygachować się, *v. r.* щегольски нарядиться.

Wygadać, Wygadywać, *v. a.* выболтать, выбалтывать; – się, *v. r.* проболтаться; переговориться.

Wygadzać, Wygodzić, *v. a.* угодить; угодить; въ займы дать; – pokój, распорядить покой.

Wygalić, Wygajać, *v. a. Jur.* – kogo, исключить изъ общества; *it.* v. Gaić.

Wygalać, Wygolić, *v. a.* выстричь, выбрить; v. Golić.

Wyganiać, Wygnać, *v. a.* выгонять, выгнать; изгнать, послать въ ссылку.

Wygarbiać, Wygarbić, *v. a.* выпучить; сдѣлать кривымъ, выпуклымъ.

Wygarbować, *v. a. perf.*, **Wygarbywać,** *v. impf. & frequ.* (*propr. & *), v. Garbować.

Wygardzić, v. Gardzić.

Wygarniać, Wygarnywać, Wygarnąć, *v. a.* выгрести, выгребать; – się, *v. r.* выкарабкаться; нарядиться.

Wygasać, Wygasnąć, *v. n.* погаснуть, потухнуть.

Wygasić, Wygaszać, *v. a.* погасить, погашать; *изглядить, заглядить; **Wygaszenie,** –ia, *n.* погашеніе, истребленіе.

Wygdakać się, *v. r.* проговориться, проболтаться.

Wygiąć, Wyginać, *v. a.* выгнуть, выгибать; **Wygięcie,** –ia, *n.* выгибъ, изгибъ; **Wygięty,** *part. p.* выгнутый; **Wyginanie,** –ia, *n.* выгибаніе.

Wygięty, v. Wygiąć.

Wyginąć, *v. n.* погибнуть, пропасть, исчезнуть.

Wyglądać, Wyglądować, Wyglądywać, Wyjrzeć, *v. a.* выглядывать, выглянуть; wyglądać kogo, czego, выжидать, ожидать; – z czego, z pod czego, przez co, выставляться, высовываться, показываться, торчать; – przez co, проглядывать, просвѣчивать; wyglądać dobrze, źle, zdrowo, имѣть хорошій, худой, здоровый видъ; chudo wygląda, онъ имѣетъ худой [*alo* болѣзненный] видъ; онъ не здоровъ съ лица; онъ блѣденъ; bardzo chudo wygląda, онъ очень похудѣлъ; на немъ лица нѣтъ; wygląda młodo, онъ молодѣетъ; wygląda staro, онъ смотритъ старикомъ; онъ похожъ на старика; wygląda jak trup, онъ блѣденъ какъ мертвецъ; сулитъ смерть.

Wyglądalka, –i, *f. Bot.* родъ рѣпы. [*n.* выглядываніе.

Wyglądanie, Wyjrzenie, –ia,

Wygładnieć, Wygładzieć, *v. n.* сдѣлаться гладкимъ, пригожимъ, подороднѣть, похорошѣть.

Wygładzać, Wygładzić, *v. a.* выглаживать, выгладить; выровнять; *истребить, искоренить; *it.* v. Gładzić; **Wygładzanie, Wygładzenie,** –ia, *n.* выглаживаніе, выглаженіе, выгладка; истребленіе; **Wygładziciel,** –a, *m.* выглаживающій; истребитель, искоренитель; **Wygładzicielka,** –i, *f.* выглаживающая; истребительница, искоренительница.

Wygładzieć, v. Wygładnieć.

Wygładzony, *part. p.* выглаженный; искорененный, истребленный.

Wygłaskać, Wygłaskiwać, *v. a.* поглаживая выгладить; сдѣлать ручнымъ; – co, выманить что-либо; v. Ugłaskać.

Wygłębiać, Wygłębić, *v. a.* углублять, углубить; изслѣдовать.

Wygłijować, *v. n. perf.* выкалить, прокалить.

Wygłobić, Wygłabiać, *v. a.* выдолбить [долотомъ].

Wygłodać, Wygłodywać, *v. a.* выглодать, выглядывать, гложа выѣдать, выгрызать, выгрызть зубами; вытереть.

Wygłodanie, Wygładywanie, –ia, *n.* выглоданіе, выглядываніе.

Wygłodniały, *adj. part.* проголодавшійся, голодный.

Wygłodnieć, *v. n. perf.* сдѣлаться голоднымъ; проголодаться; почувствовать голодъ; взалкать.

Wygłodywać, v. Wygłodać.

Wygłodzenie, Wygłodzanie, –ia, *n.* вымариваніе голодомъ.

Wygłodzić, Wygłodzać, *v. a.* – kogo, вымориить, вымаривать голодомъ; v. Ogłodzić.

Wygłóżować, Wyglużować, *v. a.* вычертить, вымарать; вычистить; стереть; изглядить; истребить; выкинуть; – z pamięci, изглядить изъ памяти.

Wygmatać, Wygmatwać, *v. a.* *вынутать; *it.* wygmatwać, (wygnieść) выжать, выдавить.

Wygmérać, Wygmyrać, *v. a.* выковырять.

Wygnać, v. Wyganiać.

Wygnanie, Wygnańtwo, –a, *n.* изгнаніе, ссылка; изгнанничество; **Wygnany,** 1. *part. p.* изгнанный; v. Wygnać, Wyganiać; 2. **Wygnany, Wygnan,** –ego, **Wygnaniec,** –ńca, *s. m.* изгнанникъ, изгнанецъ, высланный, изгнанный изъ государства; **Wygnana,** –éj, **Wygnanka,** –i, *f.* изгнанница, высланная, изгнанная изъ государства.

Wygnańczy, *adj.* изгнанническій; **Wygnańtwo,** –a, *n.* изгнанничество; ссылка; изгнаніе.

Wygniatać, Wygnieść, Wygniatywać, Wygnietywać, *v. a.* выжимать, выжать; выдавить; выминать, вымять; **Wygniatanie, Wygniecenie, Wygniecienie,** –ia, *n.* выжиманіе, выжатіе.

Wygnić, Wygniwać, *v. n.* вигнить, выгнивать, испортиться отъ гніенія. [выгнившій.

Wygniły, *adj. part.* вигнилый,

Wygnieść, v. Wygniatać.

Wygniotki, –ów, *m. pl.* выжимки; дробины.

Wygniwać, v. Wygnić.

Wygnoić, *v. a. perf.* вигноить; сгноить; **Wygnojenie,** –ia, *n.* вигноеніе; сгноеніе.

Wygoda, –y, *f.*, **Wygodka,** –i, *f. dim.*, **Wygodność,** –ści, *f.* выгода; удобство; приволье; удобность; спокойство; **Wygodnie,** *adv.* выгодно; удобно; удобно; привольно; **Wygodny,** *adj.* выгодный; удобный; привольный; удобный; покойный.

Wygodzić, v. Wygadzać.

Wygoić, Wygajać, *v. a.* заживить, излечить [рану].

Wygoieć, *v. n.* оплѣшивѣть.

Wygoieniec, –ńca, *m.* щеголь, франтъ.

Wygolić, Wygalać, *v. a.* выбрить, выголить; *ударить, бить.

Wygołocić, *v. a.* обобрать, обнажить.

Wygon, –u, *m.* вигонъ, [мѣсто, опредѣлённое для пастьи скотъ]; дорога, по которой скотъ выгоняется на пашу; прогонъ.

Wygonić, Wygonienie, v. Wygnać, Wyganiać.

Wygorewać, Wygorzeć, *v. n.* выгорать, выгорѣть; отъ солнечнаго зноя высохнуть.

Wygórować, *v. n.* превзойти; возвыситься, возвеличиться, прославиться.

Wygorsować się, *v. r.* обнажить грудь; wygorsowana (*part. p.*) panna, дѣвица съ обнажённою грудью. [лый; засохлый.

Wygorzały, *adj. part.* выгорѣ-

Wygorzeć, v. Wygorewać.

Wygorzelina, –y, *f.* выгорѣлая отъ солнечнаго зноя земля.

Wygorzenie, –ia, *n.* выгорѣніе.

Wygospodarować, Wygospodarzyć, *v. a.* пріобрѣсть, нажить хозяйствомъ.

Wygotować, Wygotowywać, *v.*

Digitized by Google

a. вы́варить; изгото́вить, дѣлать гото́вымъ.

Wygrablać, Wygrablić, *v. a.* вытребо́ать, вы́грость.

Wygrabki, -ów, *pl.* вы́гребки, остатки отъ вы́гребаемаго.

Wygrać, Wygrawać, Wygrywać, *v. a.* вы́играть, вы́игрывать; * вы́играть, побѣди́ть; wygrać [jaki instrument], объигра́ть; *it.* игра́ть иску́сно, съ варіа́ціями.

Wygradzać, v. **Wygrodzić**.

Wygramolić, *v. a.* вы́карабать; – się, *v. r.* выкара́бкаться.

Wygraniczać, Wygraniczyć, *v. a.* ограничивая исключить; исключить, вы́ключить изъ кру́га.

Wygrawać, Wygrywać, v. **Wygrać**.

Wygrawca, v. **Wygrawacz**.

Wygrażać, v. **Wygrozić**.

Wygrążać, Wygrążyć, *v. a.* вы́нуть, вы́тащить изъ подъ воды́; выдалбливать паде́ніемъ воды́.

Wygrodzić, Wygradzać, *v. a.* вы́городить, вы́гораживать.

Wygrozić, Wygrażać, *v. a.* угро́зами вы́нудить.

Wygryźć, v. **Wygryzać**.

Wygrywać, v. **Wygrać**.

Wygryz, -u, *m.* мѣсто вы́грызенное; вы́шеѐдина; червото́чина.

Wygryzać, Wygryźć, Wygryźć, Wygryzywać, *v. a.* вы́грызать, вы́грызть; wygryźć kogo zkąd, * вы́тѣснить кого́ отку́да.

Wygrzać, Wygrzewać, *v. a.* согрѣ́ть, согрѣва́ть.

Wygrzebać, Wygrzebywać, Wygrześć, *v. a.* вырывать, вы́рыть; вы́карабать; – się, *v. r.* нарядиться; сдѣлаться просвѣщенным; wygrześć się zkąd, выкара́бкаться, вы́биться отку́да.

Wygrześć, v. **Wygrzebać**.

Wygrzewać, v. **Wygrzać**.

Wygrzmocić, *v. a.* отвали́ть, кого́; нагрѣ́ть [*abo* отвали́ть] кому́ бока́; отвали́ть кого́ на о́бо́ кро́ки; отдѣ́ть кого́.

Wygrzonąć, *v. a.* вы́грость, вы́царапать.

Wygublać, Wygublić, *v. a.* истребо́ить, истребля́ть, искорени́ть, -ня́ть; **Wygubianie**, -bienie, -ia, *n.* истребле́ніе, искорене́ніе; **Wygubiciel**, -a, *m.* истребо́итель. [mować.

Wygumować, *v. a. perf.*, v. **Gu-**

Wyguzdrać się, *v. r. perf.*, v. **Guzdrać się & Wy-**.

Wygwizdać, Wygwizdywać, Wygwiznąć, *v. a.* (*propr.* & *) освиста́ть, освиста́ывать; высвистать.

Wygnić, *v. a.* вы́тесить съ мѣста; вы́гнать насмѣшками.

Wyhaftować, *v. a. perf.*, **Wyhaftowywać**, *v. impf. & frequ.*, v. **Haftować**.

Wyheblować, *v. a.* вы́строгать; вы́стругать. [cować.

Wyhecować, *v. a. perf.*, v. **He-**

Wyhodować, *v. a. perf.* вы́кормить, вскорми́ть; возраста́ть; *etc.*, v. **Hodować**.

Wyhukać, Wyhukiwać, *v. a.* изда́ть звукъ, крикъ; прогна́ть кого́ зву́комъ, кри́комъ; wyhukać co na kim, вы́нудить что у кого́ кри́комъ.

Wyiskać, Wyiskiwać, *v. a.* вы́искать, вы́чесать вшей.

Wyiskrzać, Wyiskrzyć, *v. a.* озари́ть, какъ бы и́скрами осыпа́ть, освѣти́ть; wyiskrzone niebo, усѣянное звѣздами небо.

Wyistoczyć, *v. a.* привѣсть въ дѣйствіе, соверши́ть.

Wyjąć, Wyimować, Wyjmować, Wyimać, Wyjmać, *v. a.* вы́нуть, вы́нять, вынима́ть; – [z ksiąg], вы́писать, сдѣлать вы́писку [изъ книгъ]; *it.* исключить.

Wyjadać, Wyjeść, *v. a.* вы́ѣда́ть, вы́ѣсть; [о жи́дкостяхъ:] вы́ѣда́ть.

Wyjadacz, -a, *m.* вы́ѣдающій; объѣда́ло, тунеядецъ; * хвастуно́ъ, храбре́цъ на словахъ.

Wyjądrzać, Wyjądrzyć, *v. a.* вынима́ть, вы́нуть ко́сточки изъ плодо́въ; *fig.* v. **Wyrzetelnić**.

Wyjąkać, Wyjąknąć, Wyjąkiwać, *v. a.* проборморота́ть, проболта́ть, вы́говорить.

Wyjarzmiać, Wyjarzmić, *v. a.* снима́ть, снять, ярмо́, и́го; сбро́сить и́го; – się, *v. r.* сбро́сить съ себя́ и́го.

Wyjaśniać, Wyjaśnić, *v. a.* (*propr.* & *) дѣлать, сдѣлать свѣтлымъ, я́снымъ; вы́яснить, вы́свѣтлить, прояснить; объясня́ть, изъясня́ть, изъясни́ть; – się, *v. r.* прояснятся, прояснить; выведриваться, вы́ведриться; выясня́ть; сдѣлаться я́снымъ; = v. *sub*: **Wypogadzać się**.

Wyjaśnianie, Wyjaśnienie, -ia, *n.* объясне́ніе, изъясне́ніе.

Wyjątek, -tku, *m.* 1. отрывокъ, извлече́ніе, вы́писка; 2. исключе́ніе, изъя́тіе; bez wyjątku, безъ исключе́нія, безъ изъя́тія; §. nie masz prawidła bez wyjątku, нѣтъ пра́вила безъ исключе́нія; **Wyjątkowo**, *adv.* исключительно; **Wyjątkowy**, *adj.* исключительный.

Wyjawiać, Wyjawić, *v. a.* открыва́ть, откры́ть, объявля́ть, объяви́ть; wyjawić się, (*v. r.*), откры́ться, обнару́житься; *it.* сбы́ться, исполниться; wyjawić komu tajemnicę, откры́ть кому́ та́йну; **Wyjawiacz**, -a, *m.* объяви́тель; доно́щикъ.

Wyjawianie, Wyjawienie, -ia, *n.* объявле́ніе; откры́тіе та́йны *etc.*

Wyjąwszy, *part.* исключа́я; за исключе́ніемъ; кро́мѣ.

Wyjazd, -u, *m.* вы́ѣздъ; отъѣздъ.

Wyjechać, Wyjeżdżać, Wyjeździć, *v. a.* вы́ѣхать, вы́ѣзжа́ть; отъиѣ́хать, уѣзжа́ть; wyjeżdżać, wyjeździć konia, вы́ѣзжать, вы́ѣздить ло́шадь, объѣзжа́ть, объѣ́здить ло́шадь, пріучать, пріучить къ верхо́вой ѣзде́; wyjeżdżać, wyjechać w drogę, в подро́жь, отправляться, отправиться въ доро́гу, въ путь; *it.* отбива́ть, отби́ть; v. **Odjechać, Odjeżdżać**; wyjeżdżać (nowe sanki, *etc.*), обка́тывать, обкатать; *it.* v. **Pojeżdżać co**; wyjeżdżać z czém na popis, v. *sub*: **Popis** (4).

Wyjęcie, -ia, *n.* изъя́тіе.

Wyjednać, Wyjednywać, *v. a.* выровня́ть; исходатайствовать; приобрѣсть, достать.

Wyjemny, Wyjętny, *adj.* исключительный.

Wyjeść, v. **Wyjadać**.

Wyjętny, v. **Wyjemny**.

Wyjęty, *part. p.* исключённый; v. *verb.* **Wyjąć**.

Wyjezdny, *adj.* относящійся къ вы́ѣзду; отъѣздный.

Wyjeżdżać, Wyjeździć, v. **Wyjechać**; *it.* v. *sub*: **Popis** (4).

Wyjeżdżony, (*np.* powóz, koń), v. **Pojeżdżony**. [v. **Wyjąć**.

Wyjmać, Wyimać, Wyjmować,

Wyjrzeć, v. **Wyglądać**.

Wyjść, Wyiść, v. **Wychodzić**.

Wyjście, Wyiście, Wyście, -ia, *n.* вы́ходъ; исше́ствіе; v. **Wychód**.

Wyjuchtować, *v. a.* - skórę, вы́дѣлать ко́жу; – kogo, * отвали́ть кому́ бока́; отдѣ́ть кого́; поколоти́ть кого́; v. **Wygarbować**.

Wyjuczyć, *v. a.* развы́учить, снять вы́ѣки.

Wyka, -i, *f.*, **Wyczka**, -i, *f. dim. Bot.* (*vicia*), вы́ка; **konicza wyka**, (*polygala vulgaris*), вы́ка ко́нская; исто́дъ; gęsia wyka, (groch wilczy, *vicia sativa*), вы́ка гу́сья; журавлиный горо́хъ; кормовой горо́шекъ; **kokosza wyka**, v. **Główki (kokosze)**; **wyka wonna**, (*hedysarum*), чегера́нъ; Испа́нскіе, ки́тайскіе голо́вки; **wyka siewna wonna**, (*hedysarum onobrychis*), эспарсе́тъ; эспарцѐтъ; осля́нка; осле́бѣ́ринъ сѣ́ятьный; дя́тлина сѣ́ятная; **tyczna wyka**, (*anagyris fœtida*), вонючее дѣ́рево; вонючка.

Wykadzać, Wykadzić, *v. a.* накади́ть, накури́ть; v. **Kadzić**.

Wykalać, Wykalać, v. **Wykleć**.

Wykalanie, -ia, *n.* выклиманіе.

(† **Wykapać**), **Wykapać, Wykapać**, *v. n.* иска́пать, ка́плями вытека́ть; wykapały, wykapany, z oka wykapał (= podobnutenczki, jak gdyby z oka wypadł, jak z oka wyjęty), * вы́литый въ отца́; съ отцо́мъ какъ двѣ ка́ли воды́; весь въ отца́; точь въ точь отецъ.

Wykąpać, Wykąpywać, *v. a.* вы́купать, купа́ть; v. **Kąpać**; – się, *v. r.* вы́купаться; v. **Kąpać się**.

Wykapłóniać, *v. a. impf.*, **Wykapłónić, Wykapłnić**, *v. perf.*, v. **Kapłónić**.

Digitized by Google

Wykapturzać, *v. a. impf.*, **Wykapturzyć**, *v. a. perf.* исключáть, -чáть изъ монáшества, разстрíчь, лишúть монáшескаго сáна.

Wykarbować, *v. a. perf.*, v. **Karbować & Wy-.**

Wykarmiać, **Wykarmić**, **Wykarmywać**, **Wykarmować**, *v. a.* вúкормить [младéнца]; вúкормить [скотúну]; въ кормъ издержáть, искормúть; v. Karmić.

Wykąsać, **Wykąsić**, **Wykąsywać**, **Wykęsywać**, *v. a.* вúкусить, вúкусывать.

Wykaszlać, **Wykaszliwać**, **Wykaszlnąć**, *v. a.* вúкашливать, вúкашлянуть. [кáшлять.

Wykaszleć, *v. n.* перестáть

Wykatować, *v. a. perf.* вúмучить.

Wykaz, -u, *m.* доказáтельство явóчное, очевúдное; изложéніе, исчислéніе, вúводъ.

Wykazać, **Wykazować**, **Wykazywać**, *v. a.* вúказать, вúказывать, вúставить, выставлáть на показъ; очевúдно, доказáть, доказывать; вúвесть, выводúть наружу; объявлáть, объявлáть; wykazać się z czego, отказáться, отрéчься, отклонúться отъ чего.

Wykichać, **Wykichywać**, **Wykichnąć**, *v. a.* вúчихать, вúчихнуть, вúчихивать; чихáя извéргнуть.

Wykidać, **Wykidnąć**, **Wykinąć**, **Wykidywać**, v. **Wyrzucać**, **Wyrzucić**.

Wykiełzać, **Wykiełznać**, **Wykiełznąć**, v. **Wyuzdać**.

Wykierować, *v. a.* направúть куда нибудь; *привéсть въ лучшее состоянúе; исправúть; - kogo na urząd, достáвить кому мѣсто; - się, *v. r.* достúгнуть своéй цѣли [рáзными оборóтами].

Wykinąć, v. **Wykidać**.

Wykipiać, **Wykipieć**, *v. n.* вúкипѣть, выкипéть.

Wykipić, *v. a.* дать вúкипѣть.

Wykisać, **Wykisieć**, **Wykisnąć**, *v. n.* вúкисну́ть, вúкисáть.

Wykiwać, **Wykiwnąć**, *v. a.* шатáя вытащúть.

Wykląć, **Wyklinać**, *v. a.* проклинáть, проклясть; проклинáть, отлучáть изъ числá христíанъ.

Wykład, -u, *m.* 1. предлагáніе, предложéніе; chléb wykładów, хлѣбы предложéнія; *it.* изложéніе, изъясненіе, объясненіе; wykład snu, изъясненіе сна; 2. áсное произношéніе; истолкованіе; комментáрій; переводъ.

Wykładać, **Wyłożyć**, *v. a.* вúкладывать, вúложить; вúкласть; wykładać towary, вúкладывать товáры; - konie, вúпрягáть лошадей; - drzewem, вúкладывать дéревомъ; - na co, издержáть дéньги на что; - słowa, толковáть, изъяснять; перевéсть [на другóй язúкъ].

Wykładacz, -a, *m.* толковáтель, изъясни́тель; перевóдчикъ.

Wykładny, *adj.* áсный, вразумúтельный, понятный.

Wykłamać się, *v. r.* отолгáться.

Wyklarować, *v. a.* очúстить, процѣдúть.

Wyklaskać, *v. a.* вúзвать или осмѣáть хлопáя въ лáдоши.

Wyklęcie, -ia, *n.* проклятіе, отлучéніе отъ цéркви.

Wyklelić, **Wyklejać**, **Wyklejwać**, *v. a.* вúклеить, выклéивать.

Wyklękać, **Wyklękiwać**, **Wyklęknąć**, *v. a.* стоя на колѣнахъ вúпросить.

Wyklektać, **Wyklekotać**, *v. a.* вúболтать; болтáніемъ вúманить [что отъ кого].

Wyklepać, **Wyklepywać**, *v. a.* вúколотить; вúболтать; болтáніемъ [или неотступнымъ прошéніемъ] получúть.

Wyklęsły, *adj.* вúпуклый.

Wyklęsnąć, *v. a.* сдѣлаться вúпуклымъ.

Wyklęty, *part. p.* проклятый, отлучéнный отъ цéркви.

Wyklinać, **Wyklnąć**, v. **Wykląć**.

Wykłóć, **Wykłać**, **Wykolnąć**, *v. a.* вúколоть, вúкалывать; - zęby, вúчистить зýбы; - kogo zkąd, *вúтѣснить кого изъ мѣста; wykalać wzorek, вúкалывать узóръ.

Wykłócić, *v. a.* вúспорить, вúжидить. [ся.

Wykłosić się, *v. r.* вúколосить-

Wykluć, **Wyklwać**, **Wykluwać**, *v. a.* вúклюнуть, выклёвывать; wykluć się, *v. r.* вúклюнуться; *обнарýжиться.

Wyknąć, v. **Przywykać**.

Wykochać, *v. a.* страстно возлюбúть; - się, *v. r.* насúтиться любóвію.

Wykołatać, **Wykołatywać**, *v. a.* вúколотить; - co na kim, вúпросить, вúпудить неотступною просьбóю.

Wykolnąć, v. **Wykłóć**.

Wykołysać, **Wykołysywać**, *v. a.* шатáя вúрвать, вúдернуть.

Wykomenderować, *v. a.* отрядúть, отпрáвить кóрпусъ вóйска.

Wykonać, **Wykonywać**, *v. a.* исполнúть, исполнять; совершúть, совершáть; привéсть, приводúть въ дѣйствіе; v. Prawdzić; wykonać przysięgę, присáгу учинúть, присягнуть; **Wykonacz**, **Wykonywacz**, -a, **Wykonawca**, -y, *m.* исполнúтель, совершúтель; **Wykonalny**, *adj.* исполнúтельный; совершáтельный; **Wykonanie**, **Wykonywanie**, -ia, *n.* исполнéніе; приведéніе въ дѣйствіе; **Wykonawczy**, *adj.* исполнúтельный, совершáтельный.

Wykop, -u, *m.* вúконка; ровъ.

Wykopać, **Wykopywać**, *v. a.* вúкопать, вúкапывать; вúрыть, вырывáть; **Wykopywanie**, -ia, *n.* вúкопаніе, вúкапываніе.

Wykopcić, *v. a. perf.* окоптáть, закоптúть.

Wykopycić się, *v. r.* [о лошадяхъ и т. п.] ископúтить.

Wykopywać, v. **Wykopać**.

Wykorcić, *v. a.* вúтѣснить кого́ [изъ какóго мѣста].

Wykorzeniać, **Wykorzenić**, *v. a.* (*propr.* & *) искоренять, искоренáть; истребúть; **Wykorzeniacz**, **Wykorzeniciel**, -a, *m.* искоренúтель, истребúтель.

Wykosić, *v. a.* вúкосить.

Wykoślawić, **Wykoszlawić**, *v. a.* сдѣлать косúмъ; - trzewik, истоптáть башмáкъ.

Wykować, v. **Wykuć**.

Wykowina, -y, *f.*, **Wykowiny**, -in, *f. pl.* солóма вúки.

Wykozerować, *v. a.* вúкозырять, (вúкозырывать); пойтú съ кóзыря.

Wykpić, **Wykpiwać**, *v. a.* дурáчествомъ, шýтками вúманить; wykpić się, *v. r.* шýтками освободúться отъ чего.

Wykraczać, **Wykraczyć**, **Wykroczyć**, *v. a.* вúступить, выступáть (изъ рядý); переступúть, -пáть, преступúть; проступúться, провинúться, погрѣшúть, ошибúться.

Wykradać, **Wykraść**, *v. a.* вúкрадывать, вúкрасть; похищáть, похúтить; воровáть, красть, тáйно брать; wykraść u kogo córkę, похúтить у кого дочь; - się, *v. r.* вúкрадываться, вúкрасться; *открúться, обнарýжиться.

Wykradacz, -a, *m.* похитúтель.

Wykradanie, **Wykradzenie**, **Wykradnięcie**, -ia, *n.* вúкрадываніе, вúкраденіе, похищéніе.

Wykrajać, v. **Wykrawać**.

Wykrapiać, **Wykropić**, *v. a.* вúкропить; окропúть (брызгая кáплями); wykropić kijem, *вúбить, отдýть кого; поколотúть кого; *it.* v. Kropić.

Wykraść, v. **Wykradać**.

Wykrawać, **Wykroić**, *v. a.* вúкрáивать, вúкроить; вырѣзывать, вúрѣзать.

Wykrawek, -wka, *m.*, **Wykrawka**, -i, *f.* вúрѣзка, вúкройка [съ чегó].

Wykrążać, **Wykrążyć**, *v. a & n.* объѣзжáть, объѣхать [кругомъ]; кругло обдѣлать, вигибáть, вúгнуть.

Wykręcać, **Wykręcić**, *v. a.* вúкручивать, вúкрутить; вывéртывать, вúвернуть; вúвертѣть; - bieliznę, вымимáть бѣлье; - czém, махáть чѣмъ; - słowo, перевернýть, дать другóй толкъ слóву; - co sobie, вúвихнуть себѣ что; - się z czego, вúвернуться; хитро освободúться; *it.* wykręcać, вúворáчивать, переворáчивать наизнанку; перенинáчивать.

Wykręować, *v. n.* освободúть отъ окóръ.

Wykreskować, *v. a. perf.* вúчеркнуть, замарáть; v. Kreskować.

Digitized by Google

Wykreślać, Wykreślić, *v. a.* чертить, начертить, начертать; *it.* wykreślić (*np.* wyraz), вычеркнуть.

Wykręt, -u, *m.*, **Wykręty, Wykrętały, Wykrętki,** -ów, *m. pl.* 1. увёртки, уловка, ухватка, изворотъ, крючки; хитрость, лукавство; 2. *Artill.* wykręt, вывовникъ; **Wykrętacz, Wykrętarz, Wykrętnik,** -a, *m.* хитрецъ, лукавецъ, крючкотворецъ; **Wykrętarstwo,** -a, *n.*, **Wykrętność,** -ści, *f.* хитрость, лукавство, крючкотворство; **Wykrętarz,** v. **Wykrętacz**; **Wykrętki,** v. *sub:* Wykręt (1); **Wykrętny,** *adj.* увёртливый, крючковатый, лукавый, хитрый; -nie, *adv.* увёртливо, крючковато, лукаво, хитро.

Wykroczenie, -ia, *n.* преступленіе, проступокъ, погрѣшность.

Wykroczliwy, Wykroczny, *adj.* подверженный ошибкамъ, удобный впасть въ погрѣшеніе.

Wykroczyć, v. **Wykraczać.**

Wykroczyciel, -a, *m.* преступникъ. [ступница.

Wykroczycielka, -i, *f.* пре-

Wykroić, v. **Wykrawać.**

Wykrój, -oju, *m.* выкройка, вырѣзка [на платьѣ].

Wykrok, v. **Wykrot.**

Wykropić, v. **Wykrapiać.**

Wykrot, Wykrok, -u, *m.* преступленіе; повалённое вихремъ дерево. [*m.* преступникъ.

Wykrotnik, Wykroczyciel, -a,

Wykrotny, *adj.* преступный.

Wykrusać, Wykrusyć, *v. a.* выкромить, выкрошивать; вытирать, вытереть.

Wykrzesać, Wykrzesać, Wykrzesywać, *v. a.* высѣкать, высѣчь огонь; wykrzesać kogo, *выучить, образовать, наторить кого.

Wykrztusić, *v. a.* выперхнуть, выкашлянуть, выхаркать, выхаркнуть.

Wykrzyczeć, Wkrzyknąć, Wykrzykać, Wykrzykiwać, *v. a.* & *n.* восклицать, воскликнуть; - z radości, восклицать, воскликнуть отъ радости; *it.* - kogo czém, огласить, провозгласить; - kogo królem, провозгласить кого королёмъ [царёмъ].

Wykrzyk, -u, *m.* восклицаніе; rodośne wykrzyki, радостный крикъ. [v. **Wykrzyczeć.**

Wykrzykać, Wykrzykiwać,

Wykrzykanie, Wykrzykiwanie, -ia, *n.* восклицаніе, восклицаніе; крикъ радости.

Wykrzyknąć, v. **Wykrzyczeć.**

Wykrzyknięcie, Wykrzyknienie, -ia, *n.* восклицаніе, восклицаніе; крикъ радости.

Wykrzyknik, -a, *m.* *Gramm.* (*interjectio*) междометіе.

Wykrzywiać, Wykrzywić, *v. a.* искривлять, искривить, выкривлять, выкривить; - gębę, кривить ротъ; wykrzywić trzewik, стоптать башмакъ.

Wykrzywianie, -wienie, -ia, *n.* искривленіе, искривленіе, кривленіе.

Wykrzyżować, Wyxiężyć, *v. a.* разстрачь; *it.* посвятить, рукоположить во священники.

Wykrzykać, Wykrzykiwać, Wykrzyknąć, *v. a.* освистывать, освистать кого.

Wykształcać, Wykształcić, *v. perf.*, v. **Kształcić.**

Wykształcanie, Wykształcenie, v. **Kształcenie.**

Wykuć, Wykować, Wykowywać, *v. a.* выковать, выковывать, кованою выдѣлывать изъ металла; вырубить; высѣкать.

Wykucie, Wykowanie, Wykuwanie, Wykowywanie, -ia, *n.* выковка, выкованіе, выковываніе; *cfr.* v. *verb.* Wykuć.

Wykudłać, *v. a.* - kogo, выдрать, выторможить кого за волосы.

Wykuglować, *v. a.* выманить, достать что фиглями, хитростью.

Wykup, -u, *m.*, **Wykupno,** -a, *n.* выкупъ; выкупленіе; искупленіе, освобожденіе изъ неволи за деньги; выкупъ, [самыя деньги на выкупъ].

Wykupić, Wykupować, *v. a.* выкупить, выкупать; выкупить, откупить, всё купить, раскупить, раскупать; выкупить, викупать, искупить, искупать; освободить, освобождать отъ неволи за деньги.

Wykupiciel, Wykupnik, Wykupywacz, -a, *m.* выкупщикъ, выкупатель, искупитель, избавитель, освободитель.

Wykupny, Wykupowy, *adj.* выкупный; могущій быть выкупленнымъ; пріобрѣтенный выкупомъ; опредѣлённый для выкупа; wykupne, -ego, *s. n.* (wykupne pieniądze), выкупъ; выкупныя деньги.

Wykurzać, Wykurzyć, *v. a.* вычистить пыль; накурить, окурить; выдымить, выкурить, курѣніемъ, дымомъ отогнать; наполнить дымомъ; wykurzyć lulkę, выкурить трубку; - rzeszoły, выкурить, выкурывать пчелъ [изъ ульи]; wykurzyć kogo, *вытѣснять; выгнать, прогнать кого.

Wykurzanie, -rzenie, -ia, *n.* выкуриваніе, выкуреніе, выкурка, окурка.

Wykuwać, v. **Wykuć.**

Wykwasić, *v. a. perf.* выквасить.

Wykwestować, *v. a. perf.* выпросить, вымолить способомъ милостыни; *cfr.* **Kwestować.**

Wykwint, -u, *m.* wykwinty, *pl.* мудрованіе въ кушаніи, въ уборѣ и проч.; жеманство, *pl.* жеманства; причуды; увёртки; крючкотворство; прихоти; 2. **Wykwint,** -a, **Wykwintniś,** -nia, *m.* прихотникъ; причудникъ; жеманникъ; лукавецъ; крючкотворецъ.

Wykwintność, -ści, *f.* избранность; добротность.

Wykwintny, *adj.*, -nie, *adv.* затѣйливый; отборный; причудливый; жеманный; принужденный; искусственный; лукавый, хитрый. [ся.

Wykwintować, *v. n.* жеманить.

Wykwitać, Wykwitnąć, *v. n.* выцвѣтать, выцвѣсть; оцвѣтать, оцвѣсть.

Wykwitować, Wykwitowywać, *v. a.* дать росинку; - kogo z czego, лишить кого чего, дать менѣе принадлежащаго; сбить съ рукъ; - się, *v. r.* - się z kim, разсчитаться съ кѣмъ, сквитаться, покончить. [budać.

Wyłabudać, *v. a. perf.*, v. **Ha-**

Wylać, Wylewać, *v. a.* (*propr.* & *), вылить, выливать; излить, изливать; разлиться, разливаться [о рѣкахъ]; пролить, проливать; wylać gniew na kogo, излить гнѣвъ на кого; - się, *v. r.* наводнять; затопить; *вдаться, предаться; пуститься на что; [о рѣкахъ:] вливаться, впадаться въ....

Wyłaciać, Wyłacić, *v. a.* облегчать, облегчить; wyłacić się, *v. r.*, **Wyłaciać,** *v. n.* облегчаться.

Wyłączać, Wyłączyć, Wyłączyć, *v. a.* отлучать, отлучить; выключать, выключить; исключать, исключить; wyłączyć z społeczności, z towarzystwa kogo, исключить кого изъ общества; wyłączyć z kościoła, отлучить отъ церкви; wyłączyć się, *v. r.* исключиться, отдѣлиться, отказаться.

Wyłączanie, Wyłączenie, -ia, *n.* исключеніе, отлученіе, отдѣленіе, изъятіе.

Wyłączny, *adj.* исключительный; отдѣльный; особенный; -nie, *adv.* исключительно; отдѣльно; особенно.

Wyładować, Wyładowywać, *v. a.* выгрузить, выгружать.

Wylądować, *v. a. perf.*, **Wylądowywać,** *v. impf.* & *frequ.* выдти на берегъ; высадить на берегъ; v. **Lądować.**

Wyląda, Wylęgać, Wylęgać, Wylęgiwać, Wylęgiwać, Wylężeć, *v. a.* высидѣть, высиживать; вывесть, выводить; (v. **Lądz**).

Wyłam, -ywłom, -u, *m.* выломъ, выломка; *Fortif.* проломъ, брешъ.

Wyłamać, Wyłomić, Wyłamywać, *v. a.* выломить, выломить, выламывать; проломать, проламывать; wyłamać drzwi, выломать двери, силою отворить, разломать двери; - się, *v. r.* выломиться, выломаться, выламываться; освободиться, избавиться отъ

Digitized by Google

чего; – się z więzienia, вломать тюрьму; ząb my się wyłamał, у меня зубъ выломился; wyłamać sobie nogę, рукę, вывихнуть ногу, руку.

Wyłamanie, Wyłomienie, Wyłamywanie, –ia, *n.* выломка, выломленіе, выломаніе, выламываніе.

Wylanie, –ia, *n.* вылитіе; вы-[лавъ.

Wyłapać, *v. a.* выловить; перехватать.

Wylaskować, *v. a. perf.*, v. **Laskować.**

Wylatać, Wylatywać, Wylecieć, *v. n.* вылетать, вылетѣть; выбѣгать, выбѣчь; выпадать, выпасть; взлетать, взлетѣть; * возноситься, возвыситься; вырываться, вырваться; wyleciało mi słowo, у меня вырвалось слово.

Wyłatać, Wyłatywać, *v. a.* вычинить, вычинивать; wyłatać komu skórę, * отдуть кого; отвалять кому бока; отвалять кого на обѣ корки; поколотить кого.

Wyławiać, Wyłowić, *v. a.* выловить, вылавливать [рыбу, звѣрей, птицъ]; – co od kogo, вымавить что отъ кого.

Wyłazić, Wyleźć, *v. n.* (*propr.* & *) вылазить; вылѣзать, вылѣзть; выбродить, выходить понемноку; wyłazić na wierzch, вылѣзать на верхъ.

Wylecić, Wylicić, Wyletnić, Wylecać, Wylicać, *v. a.* отеплить, подогрѣть, нѣсколько огрѣть, согрѣть. [тать.

Wylechtać, *v. a. perf.* выщекотать.

Wylecieć, v. **Wylatać.**

Wyleczenie, –ia, *n.* вылѣченіе; исцѣленіе, (изцѣленіе); nie do wyleczenia, неисцѣлимый.

Wyleczyć, *v. a.* вылѣчить; исцѣлить, (изцѣлить).

Wyległać, v. **Wyleżeć.**

Wylęgać, Wylągać, Wylęgnąć, v. **Wylądz.**

Wyległaniec, Wylęganiec, –ńca, *m.* незаконнорожденный.

Wylękać się, Wylęknąć się, *v. r.* весьма испугаться.

Wylekczyć, *v. a.* облегчить; выгрузить.

Wyleplać, Wylepić, *v. a.* вылеплять, вылѣпить, облѣпить, вымазать, обклеить.

Wyleptać, Wyleptywać, *v. a.* выхлобать.

Wyletniać, Wyletnić, v. **Wylecić, Wylicić.**

Wylew, –u, *m.*, **Wylewek,** –wku, *m. dim.* вылитіе, разлитіе, пролитіе, выливаніе; вылевъ, [мѣсто для выливанія]; wylew rzeki, разливъ рѣки, наводненіе; wylew i odlew morza, приливъ и отливъ морской.

Wylewać, v. **Wylać.**

Wylewacz, –a, **Wylewca,** –y, *m.* изливатель.

Wylewanie, –ia, *n.* выливаніе; изліяніе; изливаніе; wylewanie ducha św., нашествіе Святаго Духа.

Wylewczy, *adj.* легко выливающійся; * легкомысленный.

Wylewny, *adj.* обильный.

Wyleżały, *part. p.* лежалый.

Wyleżeć, v. **Wyłazić.**

Wyleżeć, Wylegać, Wylegnąć, *v. a. & n.* повалиться, поклониться, наклониться; wyleżeć, вылежаться [повредиться]; отъ лежанія поправляться [какъ то: вино, виноградное]; wyleżeć się, *v. r.* вылежаться, довольно лежать.

Wylgać, Wyłygać, *v. a.* вылгать, ложью получить, пріобрѣсть; – się, *v. r.* отолгаться, отдѣлаться ложью.

Wylichwiać, Wylichwić, *v. a.* наживать, нажить, пріобрѣсть лихвою, лихоимствомъ.

Wyliczać, Wyliczyć, *v. a.* исчислять, исчислить; отсчитывать, отсчитать; вычислять, считать; wyliczyć pieniądze, отсчитать, заплатить деньги; **Wyliczanie, Wyliczenie,** –ia, *n.* исчисленіе, уплата.

Wylina, –y, *f.* кожа, которую змѣя съ себя сбросила.

Wylinić się, *v. r.*, **Wylinieć,** *v. n.* выпинать, утратить волосы, шерсть, перья; обмыслить, оплешивѣть.

Wylity, *part. p.* вылетый.

Wylizać, Wyliznąć, Wyliżować, Wylikować, *v. a.* вылизать, вылизывать; подмывать [о водѣ]; * вылестить, выманить; wylizać się, *v. r.* [о собакахъ:] вылизаться, вылизаться.

Wyłknąć, Wyłyknąć, Wyłykać, *v. a.* выпить, выпивать всѣ до дна; выпить однимъ глотокомъ, духомъ.

Wyłóg, –ogu, *m.*, **Wyłoga,** –i, *f.*, **Wyłóżka,** –i, *f. dim.* отворотъ, выпустка, лацканъ.

Wyłoić, *v. a. perf.* вымазать саломъ, высалить; wyłoić komu skórę, * отдуть кого; отвалять кого; отвалять кому бока; поколотить кого.

Wyłom, v. **Wyłam.**

Wyłomać, Wyłomić, v. **Wyłamać.**

Wylot, –u, *m.* вылетъ; wylot działa, armaty, отверстіе, дуло пушки; na wylot, на вылетъ; насквозь.

Wylotni, *adj.* летучій, взлетающій; *Chem.* просѣнный; испаренный.

Wyłowić, v. **Wyławiać.**

Wyłóżka, v. **Wyłóg, Wyłoga.**

Wyłóżować, v. **Wyłużować.**

Wyłożyć, v. **Wykładać.**

Wyłuda, –y, *f.* вымаика; вымаиваніе.

Wyludniać, Wyludnić, *v. a.* обезлюдить, обезлюдить, сдѣлать безлюднымъ; опустошать, опустошить.

Wyludnieć, *v. n.* обезлюдѣть, обезлюдѣть, остаться безъ людей, сдѣлаться безлюднымъ; опустѣть.

Wyłudzać, Wyłudzić, *v. a.* вымаивать, вымаить, выдурить, достать, получить хитростію, обманомъ или лестію.

Wyługować, v. **Wyłużać, Wyłużyć.**

Wyłup, –a, *m.* 1. отлупленіе; отколотый кусокъ; 2. *Bot.* wyłup, ziele, v. **Kania przędza, Kanianka;** *it.* wyłup tymowy, *Bot.* (*cuscuta epithymum*), павилица критская; шёлковая трава.

Wyłupać, Wyłupiać, Wyłupić, Wyłupywać, *v. a.* вылупать, вылуплять, вылупить, вылупливать; вылущать, вылущить, вылущивать; выколоть; wyłupić komu oczy, выколоть глаза; *it.* oczy wyłupić, * вылупить глаза, выпучить глаза; wyłupać kogo, * ободрать, ограбить кого; **Wyłupanie, Wyłupianie, Wyłupienie,** –ia, *n.* вылупливаніе, вылупаніе, вылупленіе; вылущеніе; выколотіе.

Wyłuskanie, Wyłuskiwanie, Wyłuszczanie, Wyłuszczenie, –ia, *n.* вылущиваніе, лущеніе, вылущеніе; * подробное разсмотрѣніе; толкованіе; объясненіе.

Wyłuszczyć, Wyłuszczać, Wyłuskać, Wyłuskiwać, *v. a.* вылущить, вылущать, вылущивать, лущить, снимать съ плодовъ шелуху, луску; wyłuszczać oczy, * вытаращивать, выпяливать, выпучивать глаза; wyłuszczać (jaką rzecz, mowę), * объяснять, излагать, толковать, растолковывать, разбирать, подробно разсматривать.

Wylutować, *v. a. perf.*, v. **Lutować, Litować.**

Wyłużenie, Wyługowanie, –ia, *n.* выбученіе; щелоченіе, выщелачиваніе, вышелоченіе.

Wyłużować, Wyłóżować, *v. a. perf.*, v. **Luzować, Lóżować.**

Wyłużyć, Wyługować, *v. a. perf.* выбучить, вышелочить, (вышелачивать).

Wyłygać, v. **Wyłgać.**

Wyłykać, Wyłyknąć, v. **Wyłknąć.** [вать; объяснить.

Wyłysieć, *v. n. perf.* оплешивѣть.

Wyłyskać, Wyłyskiwać, Wyłyszczyć, *v. a.* просіять.

Wyłż, –u, *m.* камень содержащій металлъ.

Wyłżygroszy, –a, *m.* обирóха, обирало, лупало, надувало, надувальщикъ, обманщикъ, плутъ.

Wymacać, Wymacywać, *v. a.* вымацать, вымацывать; wymacać, * развѣдать, открыть, испытать; v. **Macać.**

Wymachać, Wymachnąć, *v. a.* вымахивать, вымахать, вымахнуть; вамахнувшись вырости; wymachać się, *v. r.* вымахаться;

Digitized by Google

отъ чрезмѣрнаго движенія рукъ придти въ усталость.

Wymachlować *v. a. perf.* вымахать.

Wymącić, *v. a. perf.* смутить совершенно; v. Mącić.

Wymacywać, v. Wymacać.

Wymaczać, **Wymoczyć**, *v. a.* (*propr.* & *) вымачивать, вымочить.

Wymądrzeć, **Wymędrzeć**, *v. n.* сдѣлаться слишкомъ умнымъ; v. Zmądrzeć.

Wymagać, **Wymódz**, **Wymóc**, *v. a.* требовать; вынуждать, вынудить; взыскивать, взыскать; wymódz co na kim, вынудить что отъ кого; принудить кого къ чему; – kogo, истощать, истощить, обезсилять, обезсилять кого; изнурять, изнурить, утомлять, утомить, приводить, привесть въ изнеможеніе; *it.* совершить; – się, *v. r.* истощаться, истощиться, ослабѣть; *it.* всѣми силами стараться.

Wymaganie, –ia, *n.* требованіе; вынужденіе; *cfr.* & v. *verb.* Wymagać; wymaganie długów, правёжъ.

Wymaglować, **Wymaglowywać**, *v. a.* выкатать, выкатывать, выправлять, уравнивать (бѣлье) на каткѣ или валькомъ на скалкѣ; **Wymaglowanie**, –ia, *n.* выкатаніе, выкатываніе.

Wymalć, **Wymajać**, *v. a.* покрыть листьями.

Wymakać, v. Wymoknąć.

Wymalować, **Wymalowywać**, *v. a.* написать, отдѣлать картину; окончить живописный образъ; *it.* расписать что красками.

Wymamiać, **Wymamić**, *v.a.* вымаивать, вымаить.

Wymarcie, **Wymieranie**, –ia, *n.* вымираніе. [вымерочный.

Wymarły, *adj. part.* вымерлый;

Wymarmurować, **Wymarmurzyć**, *v. a. perf.*, v. Marmurować.

Wymarsz, –u, *m.* выступленіе; походъ.

Wymarszczać, **Wymarszczyć**, *v. a.* распрявливать, расправлять, распрявить, расправить, смёрщенное сглаживать, сгладить морщины.

Wymarszerować, **Wymaszerować**, *v. n. perf.* выступить.

I. **Wymarzać**, v. Wymorzyć.

II. **Wymarzać**, **Wymarzyć**, sobie co, *v. a.* представлять, представить, воображать, вообразить себѣ что; мечтая выдумывать, выдумать, вымышлять, вымыслить что.

III. **Wymarzać**, **Wymarznąć**, *v. n.* вымерзать, вымерзнуть.

Wymaszerować, v. Wymarszerować.

Wymatać, *v. a. perf.* выманить, получить хитростію, обманомъ или лестію.

Wymawiać, v. Wymówić.

Wymawiacz, v. Wymówca.

Wymawialny, v. Wymówny.

Wymawianie, –ia, *n.* выговоръ, произношеніе.

Wymazać, **Wymazywać**, *v. a.* вымарать, вымарывать; вычернить, вычёрнивать; вычеркнуть, вычёркивать; **Wymazanie**, **Wymazywanie**, –ia, *n.* вымараніе, вымарываніе.

Wymdlić, *v. a. perf.* обезсилить.

Wymęczać, **Wymęczyć**, *v. a.* (*propr.* & *) вымучивать, вымучить; вынудить; вымытать; wymęczyć kogo, измучить кого; wymęczyć się, *v. r.* измучиться.

Wymiąć, **Wymnąć**, **Wyminać**, *v. a.* вымять, выминать; выжать, выжимать.

Wymiana, –y, *f.* 1. названіе, наименованіе; 2. вымѣнъ; обмѣнъ, размѣна, промѣнъ; 3. wymiana, –y, *f.*, **Wymianka**, –i, *f.* изъятіе, исключеніе.

Wymiar, –u, *m.* 1. вымѣриваніе; *it.* размѣръ, измѣреніе; 2. wymiar, **Wymiarek**, –rku, *m.* – (miyński), мѣрка жита, получаемая мельникомъ за количество смолотаго хлѣба, плата мукою за молотье [*abo* за помолъ]; 3. мѣра, которою что мѣряютъ; 4. *Geometr.* измѣреніе; размѣръ; протяженіе; пространство; соразмѣрность.

Wymiarkować, **Wymiarkowywać**, *v. a.* вымѣрить, вымѣрять, вымѣривать; распредѣлять; расчислять; разсчитать; – z kogo, z czego, примѣтить, узнать, заключить, заключать.

Wymiarny, **Wymierny**, **Wymiarowy**, *adj.* измѣрительный.

Wymiatać, **Wymiotać**, **Wymieść**, *v. a.* выметать, вымести & выместь.

Wymię, –mienia, *n.* вымя.

Wymieciny, –in, *f. pl.* соръ, дрязгъ. [*perf.* вымять.

Wymiędlić, **Wymiądlić**, *v. a.*

Wymiękczać, **Wymiękczyć**, *v. a.* размягчать, размягчить.

Wymiękczeć, **Wymiękać**, *v.n.* размякнуть.

Wymielać, v. Wymieć.

Wymielek, –lku, *m.*, v. Wymiar (2).

Wymieniać, **Wymienić**, *v. a.* называть, назвать, именовать, поименовать; вымѣнить, вымѣнять; **Wymieniacz**, –a, *m.* мѣновщикъ.

Wymierać, **Wymrzeć**, *v. n.* вымирать, вымереть; wymrzeć głód, претерпѣть великій голодъ.

Wymieranie, –ia, *n.* вымираніе.

Wymiernik, –a, *m.* измѣритель. [измѣрительный.

Wymierny, *adj.* измѣримый;

Wymierzać, **Wymierzyć**, *v. a.* вымѣривать, вымѣрять, вымѣрять & вымѣрить; мѣрить, измѣривать, измѣрять, измѣрить; – pole, вымѣрять поле; *it.* –, соразмѣрять, соразмѣрить; – w co, do czego, do kogo *abo* na co, na kogo, мѣтить во что, надѣлять, намѣтить во что, въ кого *abo* на что, на кого; wymierzyć kogo zkąd, * вытѣснить кого (изъ мѣста, и проч.); wymierzyć sprawiedliwość, учинить правосудіе; wymierzyć się z czego, дать къ чёмъ отчётъ; (извиняться) извиняться, (оправдываться) оправдаться; **Wymierzanie**, **Wymierzenie**, –ia, *n.* вымѣриваніе, вымѣреніе; измѣриваніе, измѣреніе; прицѣливаніе; v. Wymiar.

Wymierzwić, *v. a.* 1. (mierzwę wygnoić), покрыть, унавозить мятою соломою, удобрить навозомъ; 2. (z mierzwy wyczyścić, wychędożyć), вычистить; вывезть навозъ изъ....

Wymierzyć, v. Wymierzać.

Wymieść, v. Wymiatać.

Wymieszać, **Wymięszać**, **Wymieszywać**, *v. a.* вымѣшать & вымѣсить, вымѣшивать.

Wymieszkać, *v. n. perf.* пробыть, прожить. [вымятый.

Wymięty, *part. p.* (*a* Wymiąć),

Wymijać, **Wyminąć**, *v. a.* миновать, минуть; пройти, проходить мимо, оставлять, оставить въ сторонѣ что-либо; опереживать, опередить; *it.* [о времени:] миновать, проходить, протекать.

Wymijanie, –ia, *n.* минованіе, прохожденіе мимо кого или чего либо.

Wymilczeć, *v. n.* въ молчаніи пробыть; *v. a.* молчаніемъ получить.

Wyminać, v. Wymiąć.

Wyminąć, v. Wymijać.

Wymiot, –u, *m.*, **Wymiotek**, –tka, *m. dim.* 1. изверженіе; выкидываніе, выбрасываніе; wymiot gór ognistych, изверженіе огнедышущихъ горъ; 2. помётъ; калъ; дермо; дрань; соръ; негодное; бракъ; вымётъ; *it.* выкидки; отрёбіе; na wymiot, * на видъ; на явъ; 3. wymiot, wimiotek, извергъ, выкидышъ, недоносокъ, [младенецъ, родившійся прежде времени]; 4. wymiot, *pl.* wymioty, рвотина; рвота, [изверженіе изъ желудка верхомъ или ртомъ]; v. Pomiot.

Wymknąć, v. Wymykać.

Wymknięcie, **Wymkniesie**, v. Wymykanie.

Wymknięty, **Wymkniony**, *part. p.* высунутый, *etc.*, v. Wymknąć, Wymykać.

Wymłacać, **Wymłócić**, *v. a.* вымолачивать, вымолотить; wymłócić kogo, * порядкомъ поколотить кого; отдуть кого; отвалять кого; отвалять кому бока.

Wymłacanie, **Wymłócenie**, –ia, *n.* молотьба, вымолачиваніе, вымолоченіе.

Wymleć, **Wymielać**, *v. a.* вымолоть, вымалывать, смолоть, смалывать, измолоть, измалывать.

Wymłocek, –cku, *m.*, **Wymło-**

Digitized by Google

cka, -i, *f.* 1. вымолотъ, вымолотка; вымолочéніе, молотьбá; 2. wymłocek, вымолотки, [плата за молотьбу частію вымолоченнаго хлѣба, а не деньгами]; v. Wymłot.

Wymłócenie, Wymłócić, v. Wymłacać. [ченный.

Wymłócony, *part. p.* вымолоченный.

Wymłot, Wymłót, -otu, *m.* вымолотъ, умолотъ, [количество вымолоченныхъ зернъ].

Wymłotny, Wymłótny, *adj.* умолотный, сóрный при молоченіи, обáльный зернóмъ.

Wymniszyć, *v. a. perf.* 1. (презр.) разстрáчь, исключáть изъ монáшества; 2. охолостáть; v. Mniszyć, Trzebić. [гáть.

Wymóc, Wymódz, v. Wymagać.

Wymoczek, -czka, *m.*, **Wymoczki**, -ów, *m. pl. H. n.* инфузóріи; наливочное животное; наливнáки; наливникъ. [вымоченіе.

Wymoczenie, -ia, *n.* вымочка,

Wymoczki, v. Wymoczek.

Wymoczyć, Wymaczać, Wymoczywać, *v. a.* вымочить, вымáчивать.

Wymoczyny, -yn, *f. pl.* водá отъ вымочки чегó остáвшаяся.

Wymodlenie, -ia, *n.* вымоленіе; **Wymodlić, Wymadlać, Wymodlać**, *v. a.* вымолить, вымолáть & вымáливать; - się, *v. r.* вымолиться, вымолáться & вымáливаться.

Wymódz, Wymóc, v. Wymagać.

Wymokły, *adj. part.* вымоклый.

Wymoknąć, Wymakać, *v. n.* вымокнуть, вымокáть; **Wymoknienie**, -ia, *n.* вымоканіе.

Wymordować, *v. a. perf.* умертвѣть, изобить, перерѣзать всѣхъ.

Wymorzać, Wymorzyć, *v. a.* вымáривать, выморить, истреблять, истребить; - głodem, вымáривать, выморить гóлодомъ; *it.* -, ослаблять, ослабить, обезсилывать, обезсилять; - żywe srebro, морить, вымáривать, выморить ртуть.

Wymorzanie, Wymarzanie, Wymorzenie, -ia, *n.* вымáриваніе, вымореніе, истребленіе.

Wymościć, *v. a. perf.* вымощить, [вымáщивать; *v. impf.*], мостить, выстилать, выстлать чѣмъ-либо.

Wymoszczenie, -ia, *n.* вымощеніе, вымáщиваніе.

Wymotać, Wymatać, Wymatywać, *v. a.* вымутать, распутать, размотать, развить.

Wymowa, -y, *f.* 1. вымговоръ; произношéніе; 2. краснорѣчіе, краснослóвіе, витіéство; [*cfr.* Wymówka]; **Wymówca, Wymowca**, -y, *m.* 1. краснослóвъ, витія, ораторъ; v. Mówca; 2. поприкáтель.

Wymówczka, v. Wymówka.

Wymówić, Wymawiać, *v. a.* 1. вымговорить, выговáривать, произнéсть & произнести, произносить, выражáть словáми; 2. вымговорить, выговáривать, дѣлать вымговоръ, упрекáть, укорáть; 3. извинить, извинять, оправдáть, оправдывать; wymówić sobie co, исключáть изъ дóговора, изъ условія, положить условіе; - komu co, отсовѣтовать, отвратить кого отъ чегó; - kogo, co u kogo, извинить что у кого; wymówić się, *v. r.* вымóлчаться; проболтáться; wymówić się czém, извинить чѣмъ, оправдáться; - się z czego, отказываться, отговáриваться, отрекáться.

Wymówienie, Wymawianie, -ia, *n.* вымговоръ, произношéніе, выговáриваніе; v. *verb.* Wymówić, Wymawiać.

Wymówka, -i, *f.*, **Wymóweczka**, -i, *f. dim.* 1. вымговоръ, произношéніе; 2. вымговоръ, укорáзна, упрѣкъ; 3. вымговоръ, исключéніе изъ условія; 4. отговóрка, извиненіе, оправдáніе.

Wymownie, *adv.* краснорѣчивo, витіевáто; **Wymówność**, -ści, *f.* краснорѣчивость, витіевáтость; **Wymówny**, *adj.* краснорѣчивый, витіевáтый; что можно выражáть; извинительный.

Wymrażać, Wymrozić, *v. a.* вымоráживать, вымóрозить; **Wymrażanie, Wymrożenie**, -ia, *n.* вымоráживаніе, вымóрожение.

Wymróżki, -ów, *m. pl.* вымóрозки.

Wymrucześć, *v. a.* пробормотáть, промурлыкать; *it.* мурлычá достáть, получить что.

Wymrzeć, v. Wymierać.

Wymulać, Wymulić, *v. a.* подмывáть, подмить илъ, тину; подрывáть, подрить, подорвáть; *it.* отмывáть, отмить илъ; прочищáть, прочистить.

Wymurować, Wymurowywać, *v. a.* вымстроить, выстрáивать, стрóить [изъ кáмня, кирпичá]; вымкласть & вымложить, выкладывать кáмнемъ или кирпичемъ; wymurować dom, построить кáменный домъ.

Wymus, -u, *m.* вынуждéніе; принуждéніе, приневóленіе, приневóливаніе.

Wymusić, Wymuszać, *v. a.* вынудить, вынуждáть, доводить до чегó-либо принуждéніемъ; *it.* жемáниться; v. Wymagać.

Wymuskać, Wymusnąć, Wymuskiwać, *v. a.* вылгладить, выглáживать, приглáдить, приглáживать [языкóмъ, намóченною рукóю]; - kogo, нарядить.

Wymustrować, Wymusztrować, *v. perf.*, v. Mustrować.

Wymuszać, v. Wymusić.

Wymuszony, *part. p.* вынужденный; принуждéнный; вымсканный, изысканный. [вать.

Wymusztrować, v. Wmustre-

Wymyć, Wymywać, *v. a.* вымыть, вымывáть.

Wymykać, Wymknąć, *v. a.* высóвывать, высунуть; выскользáть, выскользнуть; вытáгивать, вытянуть; - się, *v. r.* высóвываться, высунуться; выскользнуть; wymknąć się z czém, вырваться съ чѣмъ.

Wymysł, -u, *m.*, **Wymysłek**, -słku, *m. dim.* вымыслъ, вымыселъ, выдумка, вымышлéніе, доммслъ, домышлéніе; жемáнство; мудрóваніе; мечтáніе; wymysły, *pl.* причýды, затѣи, прихоти, капрáзъ, причýдливость.

Wymyślać, Wymyślić, Wymyślawać, *v. a.* 1. вымышлять, вымыслить, выдумывать, выдумать, изобрѣтáть, изобрѣсть; 2. жемáниться; *it.* причýдничать, прихотничать, затѣйничать; 3. - na kogo, клеветáть на кого, оклеветывать, оклеветáть кого, клеветáть, наклеветáть на кого, взводить, взвести небылицу на кого; *it.* лгать, говорить неправду.

Wymyślacz, -a, *m.*, **Wymyślek**, -słka, *m.* изобрѣтáтель, *Eccl. sl.* изобрѣтникъ; вымышленникъ, выдумщикъ.

Wymyślanie, Wymyślenie, -ia, *n.* выдумываніе, выдумáніе, выдумка, вымыселъ, вымышлéніе, изобрѣтáніе, изобрѣтéніе; v. *verb.* Wymyślać.

Wymyślnica, -y, *f.* слишкомъ разобрчивая женщина; жемáнка, жемáнная женщина; причýдница, прихотница, затѣйница, выдумщица; брюзгá.

Wymyślnik, -a, *m.* слишкомъ разобрчивый человѣкъ; жемáнъ, жемáнный человѣкъ; причýдникъ, прихотникъ, затѣйникъ, выдумщикъ; брюзгá.

Wymyślność, -ści, *f.* способность къ выдумкамъ; способность выдумывать, вымышлять, изобрѣтáть; даръ изобрѣтенія; *it.* затѣйливость; причýдливость, прихотливость; разобрчивость; брюзгливость; **Wymyślny**, *adj.* изобрѣтáтельный, способный къ изобрѣтенію, способный изобрѣтáть, вымышлять, выдумывать, имѣющій способность къ выдумкамъ, выдумчивый; затѣйливый; причýдливый, прихотливый; разобрчивый; брюзгливый.

Wymyślony, *part. p.* изобрѣтенный; выдуманный; вымышленный; *etc.* v. *verb.* Wymyślać, Wymyślić.

Wymywać, v. Wymyć.

Wynachodzić, v. Wynaleść, **Wynajdować**.

Wynagradzać, Wynadgradzać, Wynagrodzić, Wynadgrodzić, *v. a.* награждáть, наградить; вознаграждáть, вознаградить; v. Nagradzać; **Wynagrodzanie, Wynagrodzenie**, -ia, *n.* награждéніе; вознагражденіе; **Wynagrodzony**, *part. p.* награжденный; вознагражденный.

Digitized by Google

Wynająć, Wynajmować, *v. a.*, – komu co, отдать, отдавать въ наймы [*abo* въ наёмъ]; отдать, отдавать на откупъ, [*abo* въ арёнду]; отдать, отдавать на откупное [*abo* въ арёндное] содержаніе; v. Nająć, Najmować; **Wynajęcie, Wynajmowanie**, –ia, *n.* отдача въ наймы [*abo* въ наёмъ]; отдача на откупъ [*abo* въ арёнду]; отдача въ арёндное содержаніе.

Wynajdować, Wynajdywać, † **Wynachodzić, Wynaleźć**, *v. a.* находить, найти, обрѣтать, обрѣсть, открывать, открыть, отыскивать, отыскать; изобрѣтать, изобрѣсть; выдумывать, выдумать; v. Domyślić się; *Jur.* wynaleźć dekret, wyrok, выдать, учинить приговоръ; **Wynajdywacz**, –a, *m.* обрѣтникъ; v. Wynalezca.

Wynajdziciel, v. **Wynaleziciel, Wynalezca.**

Wynalaśca, v. **Wynaleźca.**

Wynalaszczy, *adj.* изобрѣтательный.

Wynalazczyna, Wynalezczyna, Wynalazczyni, v. **Wynalezicielka.**

Wynalazek, –zku, *m.* изобрѣтеніе, открытіе, выдумка, вымыселъ, вымыслъ; домыслъ; домышленіе; вымышленіе; *Jur.* сентенція; судебный приговоръ.

Wynaleść, v. **Wynajdować.**

Wynaleźca, Wynalezca, Wynalazca, –y, *m.*, **Wynajdziciel, Wynaleziciel**, –a, *m.* изобрѣтатель; *Eccl. sl.* изобрѣтникъ; изообрѣтникъ.

Wynalezicielka, –i, *f.*, **Wynalezczyna**, –y, *f.*, **Wynajdzicielka**, –i, *f.* изобрѣтательница.

Wynalezienie, –ia, *n.* обрѣтеніе, изобрѣтеніе, изобрѣтаніе, открытіе; v. *verb.* Wynaleść, Wynajdować; **Wynalezion**y, *part. p.* изобрѣтенный, обрѣтенный, открытый; v. *verb.* Wynaleźć Wynajdować.

Wynaszać, v. **Wynosić.**

Wynęcenie, –ia, *n.* выманеніе.

Wynęcić, *v. a. perf.* выманить.

Wynędzać, Wynędznieć, Wynędzić, Wynędzniać, Wynędzywać, *v. a.* истощать, истощить, изнурать, изнурить, привести въ убожество, въ нищету; разорать, разорить въ конецъ [*abo* до крайности]; **Wynędznieć**, *v. n.* оскудѣть, обѣднѣть, истощиться, изнуриться.

Wynicować, Wynicowywać, *v. a.* выворотить [платье]; – kogo, * язвить, злословить кого; оклеветать; осмѣять; – szklankę, выпить [полный стаканъ, рюмку] однимъ пріёмомъ; – się z czego, *v. r.* вывернуться, избѣжать; v. Nicować.

Wynieść, v. **Wynosić.**

Wyniesienie, v. **Wynoszenie.**

Wyniesiony, *part. p.* вынесенный; v. *verb.* Wynieść, Wynosić.

Wynijść, Wynijście, v. **Wychodzić, Wyjście.**

Wynikać, Wyniknąć, *v. n.* возникать, возникнуть, происходить, произойти (отъ), проистекать, проистечь (изъ), произрастать; – z czego, слѣдовать изъ чего.

Wynikanie, –ia, *n.* возниканіе, происхожденіе; v. Wynikać.

Wynikłość, –ści, *f.* слѣдствіе; результатъ.

Wyniosłość, –ści, *f.* 1. возвышеніе, возвышенность; wyniosłość bieguna, (*elevatio poli*), высота полюса; wyniosłość stylu, высокорѣчіе, высокоумѣніе, высокомѣріе, заносчивость; спесь; **Wyniosły**, *adj.* возвышенный; высокій; выпуклый; * высокомѣрный, высокоумный, надмѣнный, гордый, спесивый; wyniosły styl, возвышенный [*abo* высокій] слогъ.

Wyniść, Wyniście, v. **Wyjść.**

Wyniszczać, Wyniszczyć, *v. a.* истреблять, истребить; разорить; уничтожать, уничтожить; v. Niszczyć; **Wyniszczeć**, *v. n.* уничтожиться, изнурѣться.

Wyniszczanie, Wyniszczenie, –ia, *n.* уничтоженіе; истребленіе.

Wyniszczyciel, –a, *m.* уничтожитель; истребитель; разоритель; **Wyniszczycielka**, –i, *f.* разорительница; уничтожительница; истребительница.

Wynitować, *v. a. perf.*, v. **Nitować.** [пронѣть.

Wynościć, Wynucić, *v. a. perf.*

Wynosić, Wynieść, *v. a.* (*propr.* & *) выносить, вынести; возносить, вознести, поднять; – na urząd, возводить въ чинъ; wynosić kogo chwaląc, превозносить; прославлять; (*o summie:*) wynosić, составлять, составить; summa wynosi..., сумма составляетъ; wynosić suknię, вынашивать, выносить, изнашивать, износить платье; – kogo, прогнать кого; wynosić się, wynieść się zkąd, *v. r.* выноситься, вынестися, выбираться, выбраться откуда либо; *it.* wynosić się, возвышаться; превозноситься, надмѣваться, гордиться.

Wynoszenie, Wyniesienie, –ia, *n.* вынашиваніе, вынощеніе, вынесеніе, вынось; v. Wynosić.

Wynudzać, Wynudzić, *v. a.* наскучать, наскучивать, наскучить; – co z kogo, наскучивая выпросить, вынудить [вынуждать] у кого что, вымучить отъ кого что. [кого что.

Wynukać, *v. a.* вынудить у

Wynurzać, Wynagrać, Wynurzyć, *v. a.* вытащить, показать [что изъ-подъ воды]; wynurzyć się (*v. r.*) z wody, вынырнуть, выплыть, показаться изъ-подъ воды; показаться; wynurzyć się, * открыться, изъясниться; wynurzyć (uczucie, myśl, wdzięczność), открыть, объявить, изъявить, изъяснить [чувство, мысль, благодарность]; *it.* v. *sub:* Pijany (§).

Wynurzanie, Wynurzenie, –ia, *n.* открытіе, изъявленіе.

Wyobcować, *v. a.* исключить [*abo* выключить] изъ общества, отлучить отъ [со-]общества.

Wyobraz, –u, *m.*, **Wyobrażenie**, –ia, *n.* понятіе; изображеніе; представленіе; образъ; * воображеніе.

Wyobrażać, Wyobrazić, *v. a.* изображать, изобразить, [посредствомъ живописи и проч.]; воображать, вообразить, представлять, представить; wyobrazić co komu, представить что кому; wyobrazić co sobie, вообразить что себѣ; **Wyobrażenie**, v. **Wyobraz.**

Wyobraźnia, –i, *f.*, **Wyobrażenie**, –ia, *n.* сила воображенія; воображеніе.

Wyobrazować, Wyobrazowywać, v. **Wyobrażać, Wyobrazić.**

Wyorać, Wyorywać, *v. a.* выорать, выпахать, выпахивать; **Wyoranie, Wyorywanie**, –ia, *n.* выораніе, выпаханіе, выпахиваніе; **Wyorany**, *part. p.* выораный, выпаханный.

Wyostrzyć, *v. a. perf.*, v. **Ostrzyć.**

Wyraczać, Wyraczyć, *v. a.* искривлять, искривить; выпучить, сдѣлать выпуклымъ; коробить, скоробить, покоробить; wyraczyć trzewiki, стоптать, искривить башмаки; – się, *v. r.* искривляться, искривиться; коробиться, скоробиться, покоробиться.

Wypad, –u, *m.* вылазка; нападеніе; выпадъ; uczynić wypad z fortecy *abo* z miasta, сдѣлать вылазку изъ крѣпости или изъ города.

Wypadać, Wypaść, Wypaśdi, Wypadnąć, Wypadywać, *v. n.* (*propr.* & *) выпадать, выпадывать, выпадать, выпасть; зубы wypadają, зубы выпадаютъ; włosy wypadają, волосы выпадаютъ [*abo* выпиниваютъ, выпадаютъ, выпѣзаютъ]; włosy mi wypadają, у меня лѣзутъ волосы; wypaść z łaski, (utracić łaskę), лишиться чьей милости; придти, попасть въ немилость; wypadać na kogo, (= wypad czynić, *np.* z miasta, z fortecy) дѣлать вылазку; (= rzucać się na kogo), бросаться [броситься, *v. perf.*] на кого; нападать [напасть, *v. perf.*] на кого; wypaść za kim, (gonić za nim), броситься за кѣмъ въ погоню; wypaść z pamięci, выдти изъ памяти; *it.* –, слѣдовать, послѣдовать; wypada co z czego, слѣдуетъ, явствуетъ.

Digitized by Google

Wypadanie, -ia, *n.* выпадáніе, выпáдываніе; v. *verb.* Wypadać.

Wypadek, -dku, *m.* произшéствіе, приключéніе, случай; результáтъ, послѣдствіе; *Arithm.* произведéніе.

Wypadły, *part. p.* вúпалый, вúпавшій; произшéдшій; случáвшіеся; v. Wypaść, Wypadać.

Wypadnięcie, Wypadnienie, -ia, *n.* вúпаденіе, вúпадъ, *etc.*, v. *verb.* Wypadnąć, Wypadać.

Wypakować, Wypakowywać, *v. a.* вúложить, вúкласть, выкладывать, вúнуть, вынимáть вложенное, вúнуть вѣщи изъ кúны и проч.; развязáть, развязывать, развернúть; *it.* набáть, наклóнить, нагрузáть.

Wypał, -u, *m.* 1. вúпалъ, вúстрѣлъ; 2. wypał (słoneczny), сóлнечный зной, жаръ, засýха; ножóгъ отъ сóлнца; *it.* вúжига.

Wypałać, v. **Wyopałać.**

Wypalać, Wypalić, Wypaliwać, *v. a.* 1. выпáливать, вúпалить; вúжигáть, вúжечь; потребáть, потребúть огнёмъ; сожигáть, сожéчь; обжигáть, обжéчь; – cegłę, *garnki*, обжигáть, обжéчь кирпичъ, горшки; wypalić (świecę, spalić), сжигáть, сжечь; wypalić piec, вýтопить, натотáть печь; wypalić (drót, wyglijować) вúкалить, вроколúть; (o słońcu:) –, жечь, высýшивать, засýшивать, вынигáть сóлнечнымъ знóемъ, загорáть; –, (za pomocą ognia wyczyścić, wydobyć, *np.* srebro, *etc.*), вынигáть, вúжечь, [очищáть, очúстить жéніемъ отъ посторóнныхъ частúцъ]; wypalać, wypalić (żelazem piętno, znak), вынигáть, вúжечь, [дѣлать раскалённымъ желѣзомъ клеймó, знакъ; класть таврó]; – dziurę w czém, прожигáть, прожéчь дúру; – fajkę tytuniu, вúкуривать, вúкурить трýбку табаку; 2. wypalić, Wypalnąć, *v. a.* (wystrzelić, ognia dać), вúпалить, вúстрѣлить; wypalić komu w łeb, застрѣлúть кого, убúть кого вúстрѣломъ; wypalić sobie w łeb, застрѣлúть*ся*, убúть себá вúстрѣломъ; 3. wypalać się, wypalić się, *v. r.* выгорáть, вúгорѣть; сгорáть, сгорѣть; ogień się wypalił, огóнь вúгорѣлъ; огóнь погáсъ; огóнь нагýхъ; **Wypalacz**, -a, *m.* вúжигатель, зажигáтель, поджигáтель; wypalacz (złota, srebra), вúжигникъ; **Wypalanie, Wypalenie**, -ia, *n.* 1. выпáливаніе, вúпаленіе, вынигáніе, вúжженіе; (fajki), вúкуриваніе, вúкуреніе; – (pieca), вýтопленіе; *etc.* v. *verb.* Wypalać; 2. wypalenie, (wystrzelenie), вúпаленіе, вúстрѣленіе; **Wypalić**, v. Wypalać; **Wypalnięcie**, v. Wypalenie (2).

Wypalować, *v. a. perf.* (wybić palami), укрѣпúть сваями.

Wypaplać, Wypaplotać, *v. a.* вúболтать, разсказáть, разболтáть.

Wypaproszyć, v. **Wypatroszyć.**

Wyparać, v. **Wyprócić.**

Wyparadować, *v. n. perf.* вúступить въ парáдъ; вúступить парáдно. [przec.

Wyparcie, v. **Wpierać, Wy-**

Wyparkanić, *v. a. perf.*, v. **Parkanić.**

Wyparować, 1. *v. a. perf.* (zbić zamach nieprzyjaciela), отразáть удáръ; отклонúть [*abo* отвéсть] отъ себá удáръ; – kogo zkąd, вúтѣснить, вúгнать, v. Wypędzić, (wybić kogo zkąd); 2. wyparować, *v. n. perf.* (parę t. j. wyziew wypuścić), вúпариться, испарúться; *it.* v. Parować; **Wyparowanie**, -ia, *n.* (wyziew, para), испарéніе; испáрина.

Wyparskać, Wyparszczeć, Wyparsknąć, Wyparsnąć, *v. n.* вынирúскивать, вúпрыскать, вúпрыснуть; *it.* вúфыркать, вúфыркнуть; wyparskać się, *v. r.* вúфыркаться, перестáть фúркать; v. Parskać.

Wyparty, *part. p.* (*a* Wyprzeć) вúпертый; вúтолканный, вúтолкнутый; вúтѣсненный.

Wyparzać, Wyparzyć, *v. a.* вынáривать, вúпарить; вúварить, отварúть кипяткóмъ; wyparzyć zkąd nieprzyjaciela, * вúтѣснить откýда непріятеля; wyparzyć komu skórę, – kogo kijem, * отдýть, отдубáсить, отвалúть, порядкомъ поколотúть кого, отвалúть комý бокá, отвалúть кого на óбѣ кóрки.

Wypasać, *v. a. impf.*, **Wypasywać**, *v. frequ.*, **Wypaść**, *v. perf.* вытравлúть, вытравить; скáрмливать, скормúть; *it.* откáрмливать, откормúть; утучнúть, утучнúть; сдѣлать жúрнымъ; – się, *v. r.* жирнúть, отжирѣть, сдѣлаться жúрнымъ.

Wypasły, *part. p.* (*a* Wypaść) вúтравленный; вúкормленный; откóрмленный; тýчный, жúрный.

Wypastwić się, *v. r. perf.*, v. **Pastwić się.**

Wypasywać, v. **Wypasać.**

Wypatroszenie, -ia, *n.* вúпотрошеніе; **Wypatroszyć**, (†Wypotroszyć, Wyparoszyć), *v. a. perf.*, **Wypatroszać**, *v. impf.* вúпотрошить, потрошúть.

Wypatrować, Wypatrywać, Wypatrzeć, Wypatrzyć, *v. a.* высмáтривать, вúсмотрѣть; подсмáтривать, подсмотрѣть; досмáтривать, разсмотрѣть; – sobie co, вúбирáть, вúбрать, избирáть, избрáть; wypatrzyć sobie oczy, притупúть, ослáбить зрѣніе; *it.* v. Wyglądać. [pychać.

Wypchać, Wypchnąć, v. **Wy-**

Wypchany, *part. p.* набáтый, наклóненный; v. Wypchać, Wypychać.

Wypchnąć, v. **Wypychać.**

Wypchnięcie, Wypchnienie, v. **Wypychać.**

Wypchnięty, Wypchniony, *part. p.* вúтолканный, вúпихнутый, *etc.*, v. Wypchnąć, Wypychać.

Wypędzać, Wypędzić, *v. a.* вúгонятъ, вúгнать.

Wypędzanie, Wypędzenie, -ia, *n.* вúгнаніе.

Wypełcie, v. **Wypielenie.**

Wypełki, -łek, *pl.*, v. **Opełki.**

Wypełniać, Wypełnić, *v. a.* выполнúть, вúполнить; исполнúть, исполнить; наполнúть, наполнить *it.* v. Dopełniać, -nić, Spełniać, -nić & Prawdzić.

Wypełniacz, Wypełniciel, -a, *m.* наполнúющій что-либо; выполнúющій что-либо; исполнúющій что-либо, исполнúтель.

Wypełnianie, Wypełnienie, -ia, *n.* выполнéніе; исполнéніе; наполнéніе. [вúполотый.

Wypełty, *part. p.* (*a* Wypleć)

Wypełzać, Wypełznąć, *v. a.* выпáлзывать, выползáть, вúползти, вúползть; (*o kolorach*, о цвѣтахъ:) линúть, полинúть, потерáть, измѣнúть цвѣтъ.

Wyperfumować, *v. a. perf.*, v. **Perfumować.**

Wyperswadować, *v. a. perf.* отговорúть кого отъ чегó; отсовѣтовать комý что.

Wypętać, *v. a.* вúпутать.

Wypiąć, Wypinać, *v. a.* вúпятить, выпúчивать; вúставить, выставлúть; v. Piąć.

Wypiastować, *v. a. perf.* вúняньчить, вслелѣлть, воспитáть, вскормúть.

Wypiątnować, v. **Wypiętnować.**

Wypić, Wypijać, *v. a.* вúпить, выпивáть; (*o ptakach*, о птúцахъ:) выпивáть, выклёвывать, вúклевать.

Wypicie, Wypijanie, -ia, *n.* вúпитіе, выпивáніе.

Wypiec, Wypiekać, *v. a.* вúпечь, выпекáть; печь; изжáрить, сжáрить; *it.* вúсушить, высушúть, жечь [о сóлнцѣ], вúжечь, выжигáть знóемъ; – się, *v. r.* вúпечься, выпекáться, жáриться; v. Piec.

Wypieczenie, Wypiekanie, -ia, *n.* вúпечка, вúпеченіе, выпекáніе.

Wypieczony, *part. p.* вúпеченный.

Wypieka, -i, *f.*, **Wypiekanie**, -ia, *n.* вúпечка, вúпеченіе, выпекáніе.

Wypiekać, v. **Wypiec.**

Wypiekun, -a, *m.* * худúй опекýнъ; опекýнъ, высáсывающій сирóтское имѣніе; опекýнъ-щечúло; опекýнъ-грабúтель.

Wypielać, Wypleć *v. a.* вúпалывать, вúполоть; * потребúть, искоренúть.

Wypielęgnować, *v. a. perf.* вúняньчить, вскормúть, воспитáть, взлелѣлть, возрастáть.

Wypielenie, -ia, *n.* вúполотіе

Digitized by Google

Wypiełki, -łek, *f.* вѝколотая негóдная травá.

Wypieniać, *v. a. perf.* вѝтягать, пріобрѣсть тѝмбою; *cfr.* Pieniać.

Wypieniać, *v. a. impf.*, **Wypienić**, *v. perf.* снимáть, снять пѣну.

I. Wyperać, Wyprać, *v. a.* вымывáть, вымыть; wyprać kogo, *вѝпороть плетьми, бóльно вѝсѣчь, поколотѝть, отдýть кого́.

II. Wyperać, Wyprzeć, *v. a.* выпирáть, вѝпереть; вымимáть, вѝжать; вытѣснáть, вытѣснить; вытáлкивать, вѝтолкать, вѝтолкнуть; – się z czego, *v. r.* (wybijać, wybić się z czego, wyłamać się), вы́бивáться, вы́биться изъ чего́, насѝльственно освобождáться, освободáться; – się czego, (nie przyznać się), отпирáться, отперéться отъ чего́, запирáться, отрицáться, отрекáться, отрещѝся, отрéчься отъ чего́.

Wyperzać, Wypierzyć, Wypierzywać, *v. a.* 1. щипля́ выдёргивать, вѝдергать, вѝдернуть, вѝщипáть, вѝщипать, вѝщипнуть, вѝщипывать пéрья [у пти́цы]; wypierzyć się, *v. r.* (wylinić się, pierze postradać), линя́ть, вѝлинять, ронять пéрья; 2. wypierzyć, *v. a.* оперѝть; покрѝть пéрьями; насадѝть пéрья; wypierzyć się, *v. r.* (dostać pióra), оперѝться; обростѝ пéрьями; покрѝться пéрьями.

Wypieścić, Wypieszczać, *v. a.* 1. (pieszczenie wychować, wypiastować, *qu. v.*), вѝнѣжить, вынѣживать, взлелѣ́ять, возлелѣ́ять, воспитáть въ нѣгѣ́; 2. (pieszczotami uzyskać), достáть, пріобрѣсть что нѣ́жностію, ласкáми; 3. wypieścić ptaka, (oswoić, *qu. v.*), одомáшить, приручѝть пти́цу; 4. (zupełnie rozpieszczyć, pieszczeniem znarowić), вѝколить, [выколивáть], избаловáть, [избаловывать], вѝнѣжить, разнѣжить; wypieszczony, *part. p.* 1. вѝнѣженный; 2. вѝколенный, избалóванный, изнѣженный, разнѣженный; **Wypieszczenie, Wypieszczanie**, -ia, *n.* вѝнѣживание, вѝнѣженіе, взлелѣ́яніе, воспитáніе въ нѣгѣ́; вѝколеніе, вѝколиваніе, избáлованіе, изнѣженіе, разнѣженіе; *etc.* v. *verb.* Wypieścić.

Wypiętnić, Wypiętnować, Wypiątnować, *v. a. perf.* (*propr.* &*) вѝклеймить, положѝть [*abo* наложѝть] клеймó, вѝжечь тавро́; сдѣлать раскалéнными желѣзомъ клеймó, знак; **Wypiętnowanie**, -ia, *n.* вѝклеймéніе, положéніе [*abo* наложéніе] клеймá, тавра́.

Wypiętrować, Wypiętrzyć, *v. a. perf.* построѝть въ áруса, въ нѣсколько áрусовъ; v. Piętrować.

Wypięty, *part. p.*, v. Wypiąć.

Wypijać, v. Wypić.

Wypijanie, -ia, *n.* выпивáніе; v. *verb.* Wypić.

Wypiłować, *v. a. perf.* вѝпилить; вѝрѣзать что пилóю [*abo* пилóй]; вѝдѣлать что пилéніемъ; *it.* отпилѝть что отъ чего́.

Wypinać, v. Wypiąć.

Wypis, -u, *m.*, **Wypisek**, -sku, *m. dim.* вѝписъ, вѝписка, извлечéніе [изъ книги, изъ дѣла, *etc.*], вѝдержка; – (z aktów), вѝборка, извлечéніе, вѝписка, экстрáктъ; *it.* пéреченъ; wypisy, *pl.* отрѝвки; христоматія; собрáніе отбóрныхъ мѣстъ изъ сочиненій; **Wypisać**, *v. a. perf.*, **Wypisywać**, *v. frequ.* 1. вѝписать, вѝписывать, вѝразить письмóмъ; 2. вѝписать, вѝписывать, списывать, списать статью или мѣсто изъ книги; вѝписать, сдѣлать извлечéніе изъ сочиненій, составѝть вѝписки изъ дѣлъ; 3. wypisać (atrament, papier, *etc.*), исписáть; 4. описáть; *it.* увѣдомить; wypisać podatek, dzień, *etc.*, опредѣлѝть, назнáчить пóдать, день, и проч.; 5. wypisać kogo z czego, *вѝписать, вѝчеркнуть, исключѝть кого́ изъ чего́; 6. wypisać się, *v. r.* достáточно писáть; описáть что подробно; – się z czego, пѝсменно отказáться отъ чего́; *it.* вѝписаться изъ чего́; **Wypisacz, Wypisnik**, -a, *m.* вѝписчикъ, вѝписыватель, *Eccl. sl.* вѝписатель; сократѝтель; **Wypisanie, Wypisywanie**, -ia, *s. n. v.* вѝписаніе, вѝписываніе, *etc.*, v. *verb.* Wypisać; **Wypisek**, v. Wypis; **Wypisne**, -ego, *s. n.* плáта за вѝписку; *it.* плáта за переписку; **Wypisny, Wypisowy**, *adj.* вѝписный; относящійся къ вѝпискѣ; **Wypisywać**, v. Wypisać.

Wypiżmować, *v. a. perf.* надушѝть мýскусомъ.

Wypłacać, Wypłacić, Wypłacywać, *v. a.* (*propr.* & *) платѝть, выплáчивать, вѝплатить; заплатѝть; wypłacić żołd wojsku, вѝдать солдáтамъ жáлованье; wypłacić dług, swoje długi, вѝплатить долгъ, свой долгú; wypłacić dług naturze, *abo* wypłacić dług śmiertelności, (umrzeć śmiercią naturalną), * отдáть послѣ́дній долгъ природѣ́; умерѝть; – się, *v. r.* вѝплáчиваться, вѝплатиться; расплáчиваться, расплатѝться.

Wypłacanie, Wypłaceanie, -ia, *n.* вѝплáчиваніе, вѝплаченіе, вѝплата, платѣ́жъ, уплáта, очистка платежóмъ; dzień, termin wypłacenia, день, срокъ платежá.

Wypłaciciel, -a, *m.* вѝплáчивающій, платéльщикъ.

Wypłakać, *v. a. perf.*, **Wypłakiwać**, *v. impf. & frequ.* вѝплакивать, вѝплакать, получѝть что-либо неотстýпною и слѐзною прóсьбою, со слезáми вѝпросить, вѝмолить; wypłakać oczy, вѝплакать глазá, повредѝть глазá отъ мнóгаго плáканья; *it.* заливáться гóрькими слезáми; wypłakać się, *v. r. perf.* вѝплакаться; изплакаться; перестáть плáкать; **Wypłakanie, Wypłakiwanie**, -ia, *n.* вѝплаканіе, вѝплакиваніе; **Wypłakany**, *part. p.* вѝплаканный; v. *verb.* Wypłakać.

Wypłaniać, v. Wypłonić, **Wypłoniać**.

Wypłząać, *v. a. perf.* вѝползать.

Wypłaszczać, Wypłoszyć, *v. a.* выгýгивать, вѝпугнуть, вытáя выгонáть, вѝгнать; **Wypłaszczanie, Wypłoszenie**, -ia, *s. n. v.* вѝпугиваніе, вѝпугнуті́е.

Wypłaszczać, Wypłaszczyć, *v. a.* вѝплáщивать & вѝплощивать, вѝплощить, дѣлать, сдѣлать плóскимъ; **Wypłaszczanie, Wypłaszczenie**, -ia, *n.* вѝплáщиваніе & вѝплощиваніе, вѝплощеніе; **Wypłaszczony**, *part. p.* вѝплощенный.

Wypłata, -y, *f.* вѝплата, вѝплаченіе, платѣ́жъ, уплáта, очистка платежóмъ.

Wypłatać, *v. a. impf.*, **Wypleć**, *v. perf.*, **Wyplatywać**, *v. frequ.* вѝплетáть, вѝплести & вѝплесть; развивáя что-либо вынимáть (вѝнуть, *v. perf.*) вплетéнное въ него́; вѝпутать; wypleść co, *вѝболтать (вѝболтнуть, *v. sensf.*) что, разсказать то, чего́ другѝм не дóлжно знать; **Wyplatanie**, -ia, *n.* вѝплетáніе.

Wypłatywać, *v. a. perf.*, **Wypłatywać**, *v. impf. & frequ.* вѝкроить, вѝрѣзать кусóкъ мя́са; wypłatać komu kilka płazów na grzbiet, *отсечѝть комý нѣсколько фухтелей; wypłatać komu grzbiet, *отдýть кого́; поколотѝть кого́; отвалѝть кого́; отвалѝть кого́ на óбѣ кóрки; вваля́ть [*abo* влѣпѝть] комý въ спину; wypłatać komu figla, *съигрáть съ кѣмъ шутку.

Wypłątać, *v. a. perf.*, **Wypłątywać**, *v. impf. & frequ.* (*propr.* & *) вѝпутать, вѝпутывать; – się, *v. r.* (*propr.* & *) вѝпутаться; вѝмерпуться; вѝдти (*abo* вѝйти) изъ затруднительныхъ обстоятельствъ.

Wypłatność, -ści, *f.* платѝмость; возмóжность расплатѝться, выплатѝться; **Wypłatny**, *adj.* (вѝплатный), могýщій заплатѝть; могýщій быть вѝплаченнымъ; оплáтный; платѝмый.

Wypłatywać, v. Wypłatać.

Wypław, -u, *m.*, **Wypławek**, -wku, *m. dim.* 1. вымывáніе, вѝплавливаніе, вѝплавленіе, вѝплавка; 2. (w górnict.) wypławek, шлихъ; крýпный шлам; рудная вѝтяжка; 3. wypław rzeki (= ujście), ýстье, ростóкъ рѣки́.

Wypławiać, *v. a. impf.*, **Wypławić**, *v. perf.* 1. вымывáть, вѝмыть, вѝчищать, вѝчистить [промывáніемъ, купáніемъ]; 2. – (kruszec), вѝплавля́ть, вѝплавливать, вѝплавить; **Wypławianie, Wypławienie**, -ia, *n.* вымывáніе,

Digitized by Google

вымытіе; выплавливаніе, вылавливаніе.

Wypłazać, *v. a.* отвалять фухтелемъ. [& выползть.

Wypłazić, *v. n. perf.* выползти

Wypleć, Wyplewić, Wypielać, Wyplewiać, Wypełać, Wyplewywać, Wypielliwać, *v. a.* выполоть, выпалывать, полоть, вырывать траву [выросшую между посѣянными растеніями]; *истребить, искоренить. [nie.

Wyplecienie, -ia, *n.* вылетеte-

Wypleciony, *part. p.* вылетенный; v. Wypleść, Wyplatać.

Wypleniać, Wyplenić, *v. a.* истреблять, истребить; опустошать, опустошить; уменьшать, уменьшить, убавлять, убавить.

Wypleść, *v. a. perf.*, v. **Wyplatać.** [pleć.

Wyplewiać, Wyplewić, v. **Wy-**

Wyplewienie, -ia, *n.* истребленіе, искорененіе.

Wypłocić, *v. a. perf.* отгородить забоpомъ.

Wypłodzić, *v. a. perf.* породить; v. Płodzić; - **się**, *v. r.* истощиться отъ плодородія, перестать плодотворить.

Wypłókać, Wypłókiwać, *v. a.* выполоскать, выполаскивать, очищать полосканіемъ въ водѣ; wypłókać gębę, gardło, выполоскать ротъ, горло; **Wypłókanie, Wypłókiwanie**, -ia, *n.* выполосканіе, выполаскиваніе; **Wypłókany**, *part. p.* выполосканный.

Wypłondrować, Wyplundrować, *v. a. perf.* вышарить, выграбить, разграбить, ободрать, обшарить.

Wypłoniały, *part. p.* истощалый; v. Wypłonieć.

Wypłonić, *v. a. perf.* 1. обезплодствити, сдѣлать безплоднымъ, истощить; - ziemię, истощить пашню; 2. опустошить, разорить, разрушить.

Wypłonieć, *v. a. perf.* (*propr.* & *) истощаться; v. Wypłodzić się; *it.* ослабѣть, обезсилѣть.

Wypłonienie, Wypłanianie, -ia, *n.* истощеніе, истощаніе.

Wypłoszenie, -ia, *n.*, **Wypłoszyć**, *v. a. perf.*, v. **Wypłazać.**

Wypłoszony, *part. p.* выпугнутый. [Płotnieć.

Wypłotnieć, v. **Spłotnieć**,

Wypłowiały, *part. p.* полинялый; поблѣклый.

Wypłowieć, *v. n. perf.* полинять [о цвѣтахъ], поблѣкнуть.

Wypluć, Wypluwać, Wypluwać, *v. a.* выплевать, выплюнуть, выплевывать, извергнуть (извергать) изо рта слюну, мокроту или что-либо другое; wypluwać krwią, харкать кровью.

Wyplugawić, v. **Plugawić.**

Wypłukać, *etc.*, v. **Wypłókać.**

Wyplundrować, v. **Wypłondrować.**

Wypluskać, Wypluszać, v. **Pluskać & Wypłókać.**

Wypluty, *part. p.* (*a* Wypluć) выплеванный, выплюнутый.

Wypluwać, v. **Wypluć.**

Wypłyć, Wypłynąć, v. **Wypływać.**

Wypłynienie, Wypływanie, -ia, *n.* вымытіе, выплываніе, истеканіе, истеченіе; v. *verb.* Wypływać.

Wypływ, -u, *m.* истеченіе, истокъ, вытеканіе.

Wypływać, Wypłynąć, *v. n.* 1. выплывать, вымыть; истекать, истечь; вытекать, проистекать, вытечь; rzéka wypływa z jeziora, z góry, рѣка истекаетъ изъ озера, изъ горы; 2. *слѣдовать, происходить, проистекать; wypływa co z czego, слѣдуетъ, явствуетъ что изъ чего; ztąd wypływa, że..., изъ сего слѣдуетъ [*abo* явствуетъ], что ...; 3. - (na wierzch, wspłynąć, wydobyć się w górę), всплывать, всплыть на верхъ, выходить, выдти на верхъ; 4. wypływać (= upływać, ubiegać, *o czasie*, о времени) протекать, проходить.

Wyposcenie, -ia, *s. n. v.*, v. **Wypocić.**

Wypochlebiać, Wypochlebić, *v. a.* выдестить, вымаить лестью, вымаить ласками, достать что лестью [*abo* ласками].

Wypocić, *v. a. perf.* потомъ испустить; потомъ выгнать; **Wypocić się**, *v. r.*, **Wypotnieć**, *v. n. perf.* вымотѣть, достаточно пропотѣть, вспотѣть.

Wypocząć, Wypoczywać, *v. n.* отдохнуть, отдыхать, покоиться послѣ трудъ; **Wypoczynek**, -nku, *m.* (= Wypoczęcie, Wypocznienie, Wypoczywanie, -ia, *n.*), отдыхъ, отдохновеніе, успокоеніе послѣ труда.

Wypogadzać, Wypogodzić, *v. a.* прочищать, прочистить; прояснять, прояснить; развеселять, развеселить; wypogodzić twarz, czoło, прояснить лицо; стать миловидно, веселѣе; - **się**, *v. r.* прочищаться, прочиститься; проясняться, проясниться, проясниваться, проясниться; вывѣдриваться, вывѣдриться; развѣдриваться, развѣдриться; разгуливаться, разгуляться; wypogadza się, wyjaśnia się, wyciera się niebo, небо начинаетъ проясниваться; небо проясняется; погода разгуливается; раз-, вы-вѣдривается; twarz jego znowu wypogodziła się, лицо его опять прояснило.

Wypolé, *v. a. perf.* выполить.

Wypojenie, -ia, *n.* выпоеніе.

Wypokutować, *v. n. perf.* потерпѣть, претерпѣть [*abo* понести наказаніе] за что; очиститься претерпѣніемъ наказанія; очиститься [отъ ... *c. Gen.*] покаяніемъ; v. Odpokutować & Pokutować.

Wypolerować, *v. a. perf.* выполировать, вылощить, вылаадить полированіемъ; *просвѣтить; сдѣлать вѣжливымъ, обходительнымъ.

Wypoliczkować, *v. a. perf.* прибить по щекамъ; дать пощечину [*abo* оплеуху, заушину].

Wypolityczyć, *v. a. perf.* сдѣлать учтивымъ, вѣжливымъ, обходительнымъ; **Wypolityczyć**, *v. n. perf.* сдѣлаться учтивымъ, вѣжливымъ, обходительнымъ.

Wypominać, Wypomnić, *v. a.* вспоминать, воспоминать; припоминать; требовать.

Wypompować, *v. a. perf.*, **Wypompowywać**, *v. frequ.* выкачать, выкачивать, насосомъ отлить (отливать) воду; откачать [воду]; *it.* вытянуть, вытягивать насосомъ.

Wyporek, -rku, *m.* 1. (wprócie, i to co wpróto), выпоротіе, выпарываніе; что нибудь выпоротое; 2. *Chir.* (= płatanie carskie, *sectio caesarea*), кесарское [*abo* цесарское] сѣченіе; кесарская операція; кесарскій разрѣзъ; 3. wyporek, -rka, *m.* выпоротокъ; = v. Wyprótek; 4. wyporki, *pl.* (nici wpróte z pończochy, *etc.*), нити изъ распущеннаго чулка, выпоротыя нити, куски изъ распоротаго платья.

Wyporządzać, Wyporządzić, *v. a.* приготовлять, приготовить, привести въ порядокъ.

Wyposażać, Wyposażyć, *v. a.* снабжать, снабдить; давать, дать приданое, надѣлять, надѣлить приданымъ.

Wyposażanie, Wyposażenie, -ia, *n.* снабженіе, надѣленіе.

Wypościć się, *v. r.* испоститься.

Wypotrzebować, *v. a. perf.* употребить [въ расходъ], издержать.

Wypowiadać, Wypowiedzieć, *v. a.* (v. Opowiedzieć), разсказывать, разсказать, исповѣдать, исповѣдывать; объявлять, объявить; *it.* отказать въ чемъ, отказаться отъ чего; выболтать; *it.* приговорить, окончить рѣчь; niewypowiedziany, неисповѣдимый; невыразимый; неизреченный; wypowiedzieć komu mieszkanie, отказать жильцу; объявить жильцу отказъ по найму; отказаться отъ квартиры; - komu służbę, отказаться отъ служенія у кого; отказаться служить кому; - komu przyjaźń, отказаться отъ дружбы съ кѣмъ; - komu wojnę, объявить кому войну.

Wypowiadacz, -a, *m.* отказщикъ, отказчикъ; объявитель; - wojny, объявитель войны.

Wypowiadanie, Wypowiedzenie, -ia, *n.* отказываніе, отказаніе, отказъ; объявленіе; разсказъ; исчисленіе; изъясненіе, изображеніе словами; - służby, отказъ въ службѣ; - mieszkanie,

Digitized by Google

объявлéніе откáза по найму; – wojny, объявлéніе войнú; nie do wypowiedzenia, неизречéнно, несказáнно, невыразúмо словáми, невъяснúмо, неспособно къ изъясненію.

Wypowiedź, -dzi, *f.* откáзъ; v. Wypowiadanie; wypowiedź służby, przyjaźni, откáзъ въ слýжбѣ, отъ дрýжбы. [danie.

Wypowiedzenie, v. Wypowia-

Wypożyczać, Wypożyczyć, *v. a.* (wydać pożyczanym sposobem), дáвать, дать заимообрáзно; давáть, дать комý въ заёмъ; давáть, дать на прокáтъ; – pieniądze na procent, давáть, дать *abo* отдавáть, отдáть дéньги въ ростъ [*abo* на процéнты].

Wyprać, v. Wypierać.

Wypracować, Wypracowywać, *v. a.* вы́дѣлать, выдѣлывать; вы́работать, выработывать; обработать, обработывать; отдѣлывать, отдѣлать; отработать, отработывать; *it.* работою изнурúть, изнýчить; *it.* заработать, заработывать.

Wypracowanie, -ia, *n.* вы́дѣланіе, вы́дѣлка, выдѣлываніе; отдѣланіе, отдѣлка, отдѣлываніе; вы́работаніе, вы́работка, выработываніе; обработáніе, обработка, обработываніе; сочиненіе; составленіе; заработка.

Wypraktykować, *v. a. perf.* 1. прóсками, пронырствомъ пріобрѣсть, достáть, вымáнить; 2. v. Wywróżyć. [мывáніе.

Wypranie, -ia, *n.* вы́мытіе, вы-

Wyprany, *part. p.* вы́мытый.

Wyprasować, Wyprasowywać, *v. a.* 1. вы́жать, выжимáть; вы́тиснуть, вытискáть; выдавить, выдáвливать; 2. – (żelazkiem chustki i t. p.), вы́утюжить, вытýживать, вы́гладить, выглáживать утюгóмъ.

Wyprasować, v. Wyprosić.

Wyprawa, -y, *f.* 1. изъясненіе; объясненіе; толкованіе; истолкованіе; изложеніе; 2. (usprawiedliwienie się), оправдáніе, извиненіе; 3. – czego, (wypracowanie, wydoskonalenie, wygotowanie, *qu. v.*), вы́дѣлка; попрáвка; *it.* отправленіе; приготовленіе; посúлка; уготовленіе; wyprawa posłów, отправленіе посóльства; 4. (*u mularza:*) wyprawa ściany wapnem, обмáзка, штукатýрка стѣнú; wyprawa skóry, вы́дѣлка кóжи; 5. wyprawa, экспедúція; wyprawa wojenna, военная экспедúція; походъ вóйска; wyprawa morska, wyprawa floty, морская экспедúція; кораблеполученіе; 6. wyprawa ślubna, wyprawa córki, брáчное приготовленіе, снарядъ къ бракосочетáнію; исключúтельное имѣніе сверхъ приданнаго [óблѣ, платье и проч.]; 7. приданное.

Wyprawca, -y, **Wyprawiacz**, -a, *m.* 1. объяснúтель; толковáтель; отправляющій, экспедúторъ; 2. wyprawca pies, ищéйная собáка, [котóрая не обнюхáется со слѣда].

Wyprawiać, Wyprawić, *v. a.* 1. говорúть, проговорúть, разсказывать, разсказáть, изъяснúть, изъяснять, истолкóвывать, истолковáть; 2. отправлять, отпрáвить, отослáть; 3. приготовлять, приготóвить, уготовлять, выдѣлывать; wyprawiać skórę, выдѣлывать кóжу; wyprawiać ścianę, штукатýрить стѣну; wyprawiać plamę, выводúть (вы́весть, *v. perf.*) пятнó; 4. вы́работать, обработать; 5. издáть, объявлять, -вúть [приказъ и проч.]; 6. отправлять, отпрáвить; 7. отправлять, отпрáвить, справлять, спрáвить, совершáть, прáздновать; *np.* – wesele, справлять, спрáвить свáдьбу; игрáть, сыгрáть свáдьбу; wyprawić sztukę, сыгрáть пýтку; wyprawiać głupstwa, figle, дѣлать глýпости, шáлости; wyprawiać okrucieństwa, дѣлать сурóвости; 8. –, (opatrzyć), снаряжáть, снарядúть; *it.* отправлять, отпрáвить; приготовлять, приготóвить; – córkę, снаряжáть дочь въ замýжество, дѣлать предóрáчный снарядъ для дóчери, снабжáть дочь всѣмъ нýжнымъ сверхъ приданнаго; wyprawić (= wydać) córkę za mąż, вы́дать дочь зáмужъ; 9. – (ryby, kurczęta, gęś, *etc.*) потрошúть, вы́потрошить; 10. – się dokąd, отправляться, отпрáвиться кудá; **Wyprawianie, Wyprawienie**, -ia, *n.* разсказывáніе, разсказáніе, изъясненіе, истолкóваніе; отправленіе; вы́сылка, посúлка; вы́дѣлка; wyprawianie skór, вы́дѣлка кожъ; wyprawienie posłów, отправленіе послóвъ, посóльства; v. Wyprawa & *verb.* Wyprawiać; wyprawić się na wojnę, приготóвиться къ похóду, собрáться въ похóдъ, идтú (пойтú) на войнý.

Wyprawny, *adj.* (wyprawiony, *part. p.*), 1. вы́дѣланный, отдѣланный, вырабóтанный; skóra wyprawna, вы́дѣланная кóжа; 2. приготóвленный (въ дорóгу), дорóжный; wyprawny powóz, дорóжная повóзка, [колáска, карéта].

Wyprawować, *v. a. perf.* 1. тяжóбою достáть; v. Wypleniać; 3. † –, v. Wyprawiać, -wić.

Wypraźać, Wypraźyć, *v. a.* вы́жáривать, вы́жарить; – kogo, *вы́сѣчь, вы́бить, побúть кого; – kogo zkąd, *вы́гнать, вы́тѣснить кого отвýдá.

Wypręźać, Wyprążać, Wypręgać, Wypręźyć, Wypraźyć, Wypruźyć, Wypręgiwać, Wypręźywać, *v. a.* напрýживать, напрýжить, напрягáть, напрячь; выгибáть.

Wyprobować, Wypróbować, Wypróbowywać, *v. a.* вы́робовать, вы́робывать, испытáть, испытывать; v. извѣдать, извѣдывать.

Wyprócić, Wyparać, Wyprówać, Wyprawać, *v. a.* вы́пороть, вы́парывать.

Wypróchlizna, -y, *f.* дуплó, пустотá вы́гнившая въ сердцевúнѣ дéрева.

Wypróchnieć, *v. n.* вы́гнить.

Wyprócie, -ia, *n.* вы́порота.

Wyprościć, Wyprostować, Wyprasować, Wyprostywać, *v. a.* вы́прямлять, выпрямлять, выпрáмливать.

Wyprosić, Wyprasować, *v. a.* вы́просить, выпрáшивать; испросúть, испрáшивать; wyprosić kogo od czego, просúть прощéнія за кого; – się, *v. r.* вы́проситься, по прóсьбѣ получúть что.

Wyprostować, Wyprostowywać, v. Wyprościć.

Wyprószać, Wyprószyć, *v. a.* вы́бить пыль. [menia.

Wyprószenie, -ia, *n.* вы́про-

Wyprótek, -tka, *m.* (= wyprorek, -rka, *m.*, którego z żywota matczynego wypróto), вы́поротокъ, [живóтный плодъ, вы́поротый изъ брюха сáмки; младéнецъ вы́поротый *abo* изрѣзанный изъ утрóбы мáтери].

Wypróować, v. Wypróć.

Wyprowadzać, Wyprowadzić, *v. a.* выводúть, вы́весть; вывезтú, вы́везть; производúть, произвéсть въ дѣйствіе, исполнúть, исполнять; – kogo z błędu, вы́вести кого́ изъ заблужденія; *it.* –, проводúть, провестú, протянýть; wyprowadzić się zkąd, переѣхать, перебрáться изъ . . ., выводúться, вы́весться, выводúться, вы́весться изъ . . ., вы́дти [*abo* вы́ѣхать]; сойтú съ (*c. Gen.*), съѣхать съ (*c. Gen.*); już się wyprowadził, онъ здѣсь не живётъ, переѣхалъ въ другóй домъ; wyprowadzić umarłego do grobu, вы́нести покóйника, провестú тѣло погребéнія; wyprowadzić kogo w pole, (= zwieść kogo, oszukać), *обмануть, провéсть, надýть кого́; (*o kokoszy:*) wyprowadzić kurczęta [= wysiedzieć wylęgnąć], вы́весть цыплятъ; kanał wyprowadzający, *Anat.* (kanał odprowadzający exkrementa, *ductus excretorii*), испражняющій [*abo* испраздняющій] протóкъ, канáлъ.

Wyprowadzanie, Wyprowadzenie, -ia, *n.* выводéніе, вы́веденіе; производéніе, произведéніе (въ дѣйствіе); исполненіе; wyprowadzenie się, (przenoszky), перебóрка, переходъ изъ одного мѣста въ другóе; v. Wyprowadzać.

Wypróżniać, Wypraźniać, Wypróżnić, *v. a.* 1. порóжнить,

Digitized by Google

выпорáжнивать, вúпорожнить & вúпорознить; опорáжнивать, опорóзнить; опрáстывать, опростáть [выкладывая въ другóе мѣсто]; испражнять, испразднять; упразднять, упразднять; wypróżniający, *part. a.* испражняющій, испраздняльный; – (kielichy, butelki, wylyknąć, wypić), * осушáть, осушúть [до дна]; выливáть, вúлить; – (= wytrząsnąć mieszek, wydać pieniądze), истрáчивать, истрáтить, издéрживать, издержáть; – komu kieszenię, (worek), очищáть, очéстить у кого кармáны, (кошелёкъ); кругóмъ обирáть, обобрáть кого; – się, *v. r.* упраздняться, упраздниться; *it.* (= potrzebę przyrodzoną odprawować), испражняться, испраздниться [нáзомъ], извергáть изъ себя помётъ, освобождáться естéственнымъ путёмъ отъ кáла; wypróżnić się, *v. r. perf.*, Wypróżnieć, *v. n. perf.* вúпорожниться, вúпороз-ниться, опорóжниться.

Wypróżnianie, -ia, *n.* вúпорáжниваніе, опорáжниваніе; вúпиваніе *etc.*, v. *verb.* Wypróżniać.

Wypróżnienie, -ia, *n.* вúпорожненіе, опорожнéніе; вúпитіе; очищéніе: испражнéніе [естéственнымъ путёмъ]; *cfr.* & v. *verb.* Wypróżnić, Wypróżniać.

Wypróżniwieszek, -szka, Wypróżniworek, -rka, Wypróżniwtrzynka, -i, *m.* обмáнщикъ, плутъ, мошéнникъ, * надувáльщикъ, * надувáло, * шúльникъ.

Wypróżniony, *part. p.* (*a* Wypróżnić, *qu. v.*), вúпорожненный, вúпорозненный, опорóзненный.

Wyprnć, Wyprnąć, Wyprużyć, *etc.*, v. Wyprócić, Wyparać, Wyprówać, Wyprószać, Wyprężać, -żyć.

Wypryskać, Wyprysnąć, Wypryszczeć, Wypryskiwać, *v. n.* вúпрыскать, вúпрыснуть, вúпрыскивать; вúбрызгать, вúбрызнуть, вúбрызгивать.

Wypryskanie, Wypryskiwanie, Wypryśnięcie, Wypryśnienie, -ia, *n.* вúпрыскание, вúпрыснутіе, вúпрыскиваніе; вúбрызганіе, вúбрызгиваніе.

Wyprzędać, v. Wyprzędć.

Wyprzędz, Wyprzęgać, Wyprzęgać, Wyprzęgliwać, Wyprzęgnąć, *v. a.* вúпрячь, вúпрягáть; wyprzęgaj konie, вúпрягáй лошадéй; *it.* отпрягáть, отпрячь.

Wyprzędź, Wyprzędź, Wyprzędać, Wyprzędać, *v. a.* вúпрясть, вúпрядывать, посрéдствомъ прадéнія выработывать нúти изъ льна или шéрсти; окончúть прáдку.

Wyprzątać, Wyprzątnąć, Wyprzątywać, *v. a.* вúбрать; очúстить, вúпорожнить; прибрáть; вúпрятать; wyprzątnąć się, *v. r.* вúпорожниться; испражниться.

Wyprzątanie, Wyprzątywanie, Wyprzątnięcie, Wyprzątnienie, -ia, *n.* вúбраніе; очищéніе; вúпорожненіе; – żołądka purgansem, очищéніе желýдка слабóтительнымъ.

I. Wyprzeć, *v. n.* вúсохнуть; перепрѣть; сопрѣть; вúпрѣть.

II. Wyprzeć, v. Wypierać (II).

Wyprzedać, Wyprzedawać, *v. a.* распродáть, распродавáть; – się, *v. r.* сбыть, сбывáть за дéньги, обратúть, обращáть въ дéньги всё своё имýщество.

Wyprzedanie, -ia, *n.*, Wyprzedaż, -y, *f.* распродавáніе, распродáжа, продáжа всего до остáтка.

Wyprzedzać, Wyprzedzić, *v. n. & a.* выпередывать; вúпередить, опередывать, опередúть кого, перегонúть, перегнáть, обгонúть, обогнáть кого; упреждáть, упредúть, предупреждáть, предупредúть; перестигáть, перестúчь.

Wyprzedzanie, Wyprzedzenie, – się, -ia, *n.* выпередываніе, вúпереженіе, опередываніе, опереженіе, перестигáніе, перестиженіе, предупреждéніе.

Wyprzęgać, Wyprzęgnąć, v. Wyprzędź.

Wyprzęgły, Wyprzęgnięty, *part. p.* вúпряженный.

Wyprzęganie, Wyprzężenie, Wyprzęgnięcie, -ia, *n.* выпрягáніе, вúпряженіе, вúпряжка, отпрáжка. [перепрѣніе.

Wyprzenie, -ia, *n.* вúпрѣніе,

Wyprzewać, v. Wyprzeć (I).

Wyprzężony, *part. p.* (*a* Wyprządz) вúпряженный, отпряжéнный.

Wyprzysiądz, Wyprzysięgnąć, Wyprzysięgać, *v. a.* – co na kim, пріобрѣсть что отъ кого присягою; – kogo z czego, лишúть кого чего-либо присягою; – się, *v. r.* клятвенно отперéться, отказáться, отрéчься, отрекáться [отъ чего]. [вúскользнуть.

Wyprzyć się, *v. r.* вúрваться,

Wyprzyć się, -ia, *s. n. v.*, Wyprzyć, *v. a. perf.* распестрúть; v. Pstrzyć.

Wyprzeć, Wyprzować, *v. a.* всё испóртить, перепóртить.

Wyprzować, Wyprzowywać, *v. a.* вúглядить, вúлощить; нарядúть, убрáть.

Wyprzszać, Wyprzszyć, *v. a.* вúпучивать, вúпучить.

Wyprzszanie, Wyprzszenie, -ia, *n.* вúпучиваніе, вúпученіе.

Wypudrować, *v. a. perf.* напýдрить; осúпать пýдрою; вúпудрить.

Wypukać, Wypuknąć, Wypukiwać, *v. a.* – kogo, вúстучать, вúзвать кого постучáвъ въ двéри или въ окно; Wypukać się, Wypuknąć się, *v. r.* (*o drzewach*), пóчки пускáть, пущáть, распускáться, распустúться.

Wypukłasty, *adj.* нѣсколько вúпуклый; -sto, *adv.* нѣсколько вúтукло.

Wypukłina, -y, *f.* вúпуклина; вúпуклая повéрхность; вúпуклость; *Med.* (kiła), килá, грúжа.

Wypukło, *adv.* вúпукло.

Wypukłorzeźba, -y, *f.* вúпуклая рáбота; барельéфъ.

Wypukłość, -ści, *f.* вúпуклость, *pop.* вúпука; возвúшенность.

Wypukło-wklęsły, *adj.* вúпукло-вóгнутый, [имѣющій одну сторону вúпуклую, а другую вóгнутую].

Wypukły, *adj.* (wypukłe, wypukło, *adv.* вúпукло), вúпуклый, имѣющій дугообрáзную повéрхность; wypukłe zwierciadło, вúпуклое зéркало; wypukła robota, rzeźba, вúпуклая рáбота; барельéфъ; *Mathem.* кýт вúпуклый, вúпуклый [*abo* вúшшій] ýголъ; *Med.* wypukły, (kiłowaty, z wypukliną), килáстый (*adj.*), килáтъ (*s. m.*), имѣющій килу, грúжу.

Wypuknięcie, Wypuknienie, -ia, *s. n. v.*, v. Wypukać, *sub:* Wypukać.

Wypurgować, *v. a. perf.* вúчистить, прочúстить.

Wypuścić, v. Wypuszczać.

Wypust, -u, *m.* 1. вúпускъ, вúпущеніе; 2. вúгонъ, мѣсто порóжнее при гóродѣ для вúгона скотá; 3. вúпускъ, выпускнóе отвéрстіе, [отвéрстіе въ плавáленной пéчи, чрезъ котóрое выпускáется расплáвленное вещество]; 4. принадлéжности при отдачѣ во владéніе, [какъ то: мéбель, орýдія, скотъ]; 5. wypust, Wypustek, -stku, *m.*, Wypustka, -i, *f.* (co się naprzód wypuszcza), *Archit.* вúступъ; вúпускъ; 6. wypustki, *pl.* (*u sukni*, у плáтья:) вúпуски; вúпушки; (*cfr.* Wyłogi, Wykładki); 7. wypustki, (wypuszczki, wilki u drzew), тунéядныя вѣтви.

Wypustny, Wypustowy, *adj.* вúпускнúй; выставлúемый наружу; = Wypuszczalny, *adj.* могýщій быть вúпущеннымъ.

Wypustoszyć, *v. a. perf.* опустошúть, разорúть, истрéбить.

Wypuszczać, Wypuścić, *v. a.* вúпущать, вúпускать, вúпустить; испускáть, испустúть; вúпускать, вúпустить, допускáть вúдти; давáть, дать совершéнную свободу, вóлю; увольнять, увóлить, освобождáть, освободúть; – ze służby, отпускáть, отпустúть изъ слýжбы; wypuścić z ręki, уронúть, упустúть изъ рукú; wypuścić w najem, вúпустить, отдáть въ наймъ; wypuścić żądło, вúпустить жáло; wypuścić strynę, испустúть мóчу; wypuścić dach, вúпустить крóвлю; – konioui, (cugle popuszczać), опускáть, опустúть повóдá, дáть вóлю лóшади; wypuścić na świat, вúпустить, издáть въ свѣтъ.

Digitized by Google

Wypuszczanie, Wypuszczenie, -ia, *s. n. v.* випускáніе, вíпущеніе, вíпускъ; отпускáніе; испускáніе; испущéніе; упущéніе, *etc.*, v. *verb.* Wypuszczać.

Wypuszczka, v. **Wypustek.**

Wypychać, Wypchać, *v. a.* 1. набивáть, набúть; – ptaki, набивáть, набúть птицъ; дѣлать, сдѣлать чучело; ptak, zwierzę wypchane, набúтая птáца, чучело; 2. wypchać, **Wypchnąć,** *v. a.* выпихивать, вíпихать, вíпихнуть, высóвывать, вíсунуть, вытáлкивать, вытолкать, вытолкнуть, пихáя вынуждáть вúдти; – kogo z pokoju, za drzwi, вíпихнуть кого изъ кóмнаты, вытолкнуть кого изъ кóмнаты, за двéри.

Wypychacz, -a, *m.* 1. – (ptaków, zwierząt), чучельникъ, набивáтель чучелъ; 2. вíпихивáющій, вытолкивáющій.

Wypychanie, Wypchanie, -ia, *n.* 1. набивáніе; дѣланіе чучелъ; 2. wypychanie, **Wypchnięcie,** -ia, *n.* вíпихиваніе, вытáлкиваніе, вытолканіе, вытолкнутіе.

Wypytać, v. **Wypytywać.**

Wypytlować, *v. a.* мéлко смолóть; вúчистить, вúсѣять мýку.

Wypytywać, Wypytać, *v. a.*, -się, *v. r.* выспрáшивать, вúспросить; распрáшивать, распросúть; развѣдывать, развѣдать; вывѣдывать, вывѣдать; разузнавáть, разузнáть; вынúтывать, вынúтать изъ кого что; допытываться, допытáться у кого чего; допрáшивать, допросúть; **Wypytywanie, Wypytanie,** -ia, *n.* выпрáшиваніе, вúпрошеніе; распрáшиваніе, распрошéніе; вывѣдываніе; вынúтываніе.

Wyrąb, Wyręb, -u, *n.* вúрубъ, вúрубка; вúрубленная часть; отлóмокъ.

Wyrąbać, v. **Wyrębywać.**

Wyrąbanie, Wyrębywanie, -ia, *n.* вúрубленіе, вырубáніе.

Wyrąbek, Wyrębek, -bku, *m.* вúрубленная часть; отлóмокъ; v. **Wyrąb.**

Wyrabiać, Wyrobić, *v. a.* выработывать, вúработать; обрабóтывать, обрабóтать; wyrobić skórę, вúдѣлать кóжу; wyrobić co komu, достáвить что комý; pracą sobie wyrobić, вúработать, работóю пріобрѣсть; употребúть на рабóту; изнурúть рабóтою; износúть рабóтою; wyrobić ciasto, вúмѣсить тѣсто; wyrobić piwo, застáвить бродáть [говорá о пивѣ]; вúрить пúво; wyrobić las, вúрубить лѣсъ.

Wyrabianie, Wyrobienie, -ia, *n.* выработывáніе, вúработаніе, вúработка; обрабóтываніе, обрабóтаніе; вúдѣлываніе, вúдѣлка; v. *verb.* Wyrabiać.

Wyrabować, *v. a. perf.* вúграбить; разграбúть; ограбúть.

Wyrachować, Wyrachowywać, *v. a.* вúчислить, вычислáть; исчислáть, исчислять; разчислять, разчислять; wyrachować się, *v. r.* – się komu, разсчитáться, разсчéсться съ кѣмъ.

Wyrachowanie, -ia, *n.* вúчисленіе; исчислéніе; разчислéніе; разсчéтъ.

Wyradlić, *v. a.* 1. вúнахать; 2. вúрыть, вúкопать что рáзомъ; 3. вспахáть.

Wyradzać, Wyrodzić, *v. a.* рождáть, родáть худшіе плóды; производúть, произвéсть вúродки; родáть младéнца и проч. не похóжимъ на родáтелей; – się, *v. r.* вырождáться, вúродиться, родáться непохóжимъ на родáтелей; сдѣлаться вúродкомъ, развратáться.

Wyrajać, v. **Wyrajać.**

Wyrajać, Wyrajać, *v. a.* вúсвáтать, высвáтывать; вúдать, выдавáть зá-мужъ; – się, *v. r.* вúдти зá-мужъ.

Wyrastać, Wyrosnąć, Wyrość, *v. n.* вырастáть, вúрости; возрастáть, возрастú, возрость, возрóсть; произрастáть, произрастú; прозябáть; – z dzieciństwa, z lat dziecinnych, достигáть, достúгнуть совершéнныхъ лѣтъ.

Wyratować, *v. a. perf.* спастú отъ . . .; избáвить [отъ вредá, опáсности или бѣдú].

Wyraz, -u, *m.* слóво, речéніе, тéрминъ, выраженіе; изъявлéніе; *it.* óбразъ, изображéніе, представлéніе, фигýра; wyraz kunsztowy, technicznу, naukowy, технúческое выраженіе; технúческое речéніе; тéрминъ технúческій.

Wyrażać, Wyrazić, *v. a.* выражáть, вúразить, изображáть, изобразúть; **Wyrażanie, Wyrażenie,** -ia, *n.* выражéніе, изображéніе; **Wyrazistość, Wyraźność,** -ści, *f.* выразúтельность, ясность, вразумúтельность; **Wyrazisty,** *adj.* выразúтельный, ясный, вразумúтельный; **Wyraźny,** *adj.* явнóй; тóчный; ясный; вразумúтельный; внятный; -źnie, *adv.* явно; тóчно; ясно; вразумúтельно; внятно. [изображённый.

Wyrażony, *part. p.* вúраженный,

Wyrazowiów, -owu, *m.* тéрминъ технúческій; технúческое речéніе; технúческое выраженіе.

Wyręb, Wyrębek, v. **Wyrąb.**

Wyrębla, v. **Przerębla.**

Wyrębiak, -a, *m.* вúрубленный кусóкъ, отлóмокъ.

Wyrębywać, Wyrębować, Wyrąbać, *v. a.* вырубáть, вúрубить; wyrębywać las, вырубáть лѣсъ; wyrąbać (wojsko, miasto), * изрубúть; разбúть нá голову; wyrąbać się, *v. r.* * пробúться.

Wyręczać, Wyręczyć, *v. a.* вúручать, вúручить; поручáсь освобождáть, освободúть отъ чегó-либо; wyręczyć kogo, заступúть чьё мѣсто, принять на себя чью дóлжность; **Wyręczanie, Wyręczenie,** -ia, *n.* вúручаніе, вúрученіе, вúручка; v. **Wyręczać; Wyręczony,** *part. p.* вúрученный.

Wyrko, -a, *n.* нáри, простáя крестьянская кровáть изъ досóкъ.

Wyrob, Wyrób, -obu, *m.*, **Wyrobek,** -bku, *m. dim.* 1. стяжáніе, пріобрѣтеніе, барúшъ, прúбыль; 2. собúна; 3. вúработка, вúработаніе; 4. wyrob, *pl.* wyroby, издѣлія, *pl.* издѣлія.

Wyroblć, v. **Wyrabiać.**

Wyrobienie, v. **Wyrabianie.**

Wyrobiony, *part. p.* вúработанный; обрабóтанный; вúдѣланный; v. *verb.* Wyrobić, Wyrabiać.

Wyrobnica, -y, *f.*, **Wyrobniczka,** -i, *f. dim.* подѣнщица; рабóтница; рукодѣльница.

Wyrobniczy, *adj.* подѣнщичій.

Wyrobnik, -a, *m.* подѣнщикъ; рабóтникъ; рукодѣльникъ.

Wyrocznia, -i, *f.* 1. орáкулъ, прорицáніе, пророческій отвѣтъ; 2. wyrocznia = **Wyrocznica,** -y, *f.* орáкулъ, прорицáлище, [мѣсто]; wyrocznica, (gdzie Bóg wyroki dawał żydom), очистúлище.

Wyrocsny, *adj.* роковúй; рѣшúтельный.

Wyrocsyć, Wyrokować, *v. a.* 1. прорицáть; предсказывать; 2. приговорúть, приговáривать, рѣшúть, рѣшáть, чинúть рѣшéніе, приговóръ.

Wyrodek, -dka, *s. c.* вúродокъ; отрóдъ, отрóдіе; *it.* ублюдокъ; [пóмѣсная порóда]; * извергъ.

Wyrodkowy, *adj.* вúродочный.

Wyrodny, *adj.* (вúродочный); вúродившійся; развратный.

Wyrodzenie, -ia, *n.* вырождéніе.

Wyrodzić, – się, v. **Wyradzać.**

Wyrodzony, Wyrodziły, *part. p.* вúродившійся; развратный.

Wyroić się, *v. r. perf.*, **Wyrajać się,** *v. r. frequ.* вúроиться, роиться; v. Roić. [сіе, вúроеніе.

Wyrojenie, Wyrajanie, -ia, *n.* –

Wyrok, -u, *m.* 1. судéбный приговóръ, судéбное опредѣлéніе, рѣшéніе (по какому-либо дѣлу), сентéнція; wyrokiem ustanawiać, постановлять приговóръ; приговáривать; утверждáть; укрѣплять въ судѣ, рѣшéніемъ опредѣлять; чинúть, утверждáть сентéнцію; wydać wyrok, дать приговóръ; v. Decydować; 2. орáкулъ, прорицáніе, отвѣтъ; 3. wyroki, *pl.* рокъ, вредопредѣлéніе судьбú, судьбúна, судьбú, úчасть, úрéбій.

Wyrokować, *v. a.* 1. (wyroki dawać, wyrok czynić o czém, wyrzeć), приговáривать, рѣшáть, дѣлать приговóръ, опредѣлять, давáть приговóръ, чинúть рѣшéніе; 2. прорицáть, прорекáть; предсказывать.

Wyrokowy, *adj.* приговóрный.

Wyroń, -nia, *m.* (ptak, który tronił, wyronił zęby), лóшадь, у котóрой зубúлины сходáтъ.

Digitized by Google

Wyroniać, Wyraniać, Wyronić, *v. a.* вырáнивать, вýронять, вýронить, ронáть; (*o koniach:*) ронáть зáобтлинмъ; – łzy, лить слёзы; wyronić co z pamięci, упустáть изъ пáмяти, забýть о чёмъ; *fig.* wyronić, расточýть, растрáтить, промотáть.

Wyropić, *v. a. perf.* вýгнонть; v. Ropić; – się, *v. r.* вýгнонться, вытечь гнóемъ. [стаć.

Wyrość, Wyrosnąć, v. Wyra-

Wyrosłek, v. Wyrostek *sub:* Wyrost (5).

Wyroślina, v. Wyrost.

Wyrosły, *part. p.* вýросшій.

Wyrosnąć, v. Wyrastać.

Wyrost, –u, *m.* 1. вýрость; 2. wyrost na piwie, пѣна на пивѣ во врéмя брожéнія; 3. wyrost, Wyrostek, –stka, *m.*, Wyroślina, –y, *f.* ростóкъ, отрóстокъ, отпрыскъ, побѣгъ; вымлавокъ; 4. wyrost, wyrostek, wyroślina na ciele, нарóстъ на тѣлѣ; прирóстокъ; 5. wyrostek, –stka, *m.*, Wyrosłek, –lka, *m.* подрóстокъ, отрóкъ, отрочá.

Wyrowek, –wka, *m.* рытвина, промóина; *it.* лóже, рýсло рѣкú.

Wyrównać, Wyrównywać, Wyrówniać, *v. a.* & *n.* вýровнять & вýровнять, вырáвнивать, сравнять & сравнýть, срáвнивать, дѣлать рóвнымъ, глáдкимъ; – (grunt śródwagą), нивелировáть [землю], опредѣлять посрéдствомъ уровня, провѣшивать, провѣсить ватерпáсомъ *abo* подъ ватерпáсъ; – (defekta, *etc.*), дополнять, дополнить, добавлять, добавить; – komu, сравнáться съ кѣмъ; – w czém, достичь кого въ чёмъ.

Wyrównanie, Wyrównywanie, –ia, *v. n. v.* вýровненіе, вырáвниваніе, сравнéніе, срáвниваніе; *cfr.* & v. *verb.* Wyrównać.

Wyroząb, Wirozą b, –a, *m. H. n.* (ryba, *cyprinus dentex, salmo cyprinoides*), вырезýбъ, [рыбá].

Wyróżniać, Wyróżnić, *v. a.* различáть, различýть; распознавáть. [–ia, *n.* различéніе.

Wyróżnianie, Wyróżnienie,

Wyrozumialność, Wyrozumiałość, Wyrozumność, –ści, *f.* вразумýтельность, удобопонятность, áсность, внятность; разсудáтельность, проницáтельность; снисхождéніе; **Wyrozumialny, Wyrozumiały, Wyrozumny,** *adj.*, **Wyrozumialnie, Wyrozumiale, Wyrozumnie,** *adv.* вразумýтельный, удобопонятный, удýбно понимáемый, áсно понимáемый, внятный, áсный; разсудáтельный, проницáтельный; снисходáтельный; *adv.* вразумýтельно, удобопонятно, внятно, áсно; разсудáтельно, проницáтельно; снисходáтельно.

Wyrozumieć, Wyrozumiewać, *v. a.* & *n.* вýразумѣть, понять, понимáть, постигнуть, постигáть умóмъ, понять áсно, проникнуть; вýвѣдать, вывѣдывать; изслѣдовать; – komu, быть снисходáтельнымъ кó кому; имѣть снисхождéніе къ кому.

Wyrozumienie, –ia, *n.* вýразумѣніе, постиженіе умóмъ, понятіе, познáніе, вýвѣданіе, изслѣдованіе; разсмотрѣніе; *it.* v. **Wyrozumiałość.**

Wyruchać, v. Wyruszać.

Wyrugować, *v. a. perf.* вытѣснить, вýжить, вýгнать.

Wyrumować, *v. a. perf.* вýбрать, убрáть, пустýмъ сдѣлать.

Wyrunąć, *v. n. perf.* вýнасть внезáпно.

Wyruszać, Wyruchać, Wyruszyć, Wyruchywać, *v. a.* шатáя выдёргивать, вýдернуть, вырывáть, вýрвать, вытáгивать, вýтянуть, вынимáть, вýнуть; wyruszyć ząb, вýдернуть зубъ; wyruszyć kogo zkąd, вýгнать кого откýдá; wyruszyć zkąd, трóнуться съ мѣста; отирáваться [*abo* пустýться] въ дорóгу; вýдти; вýѣхать, уѣхать; *it.* (*o wojsku:*) вýступить; – się, *v. r.* (*o ciaście*), подымáться, поднáться; всходáть, взойтú; воскисáть, вскýснуть.

Wyrwa, –y, *f.* 1. дырá, вýрванное мѣсто; рытвина; 2. Wyrwa, –y, *m.* плутъ, обмáнщикъ, мошéнникъ, обирáло, обирóха, ворýшка; *it.* клеветнúкъ; насмѣшникъ.

Wyrwać, v. Wyrywać.

Wyrwanie, –ia, *n.* вýрваніе, вýдерганіе; v. *verb.* Wyrwać, Wyrywać. [bant.

Wyrwant, –a, *m. Mech.*, v. Cy-

Wyrwica, –a, **Wyrwiczopek,** –pka, *m.* (grajcar, korkociąg, trybuszon, *qu. v.*), штóпоръ, прóбочникъ. [вáлъ, облóмокъ.

Wyrwisko, –a, *n.* вýрывъ, об-

Wyryblić, *v. a. perf.* (wyłowić ryby), вýловить всю рыбу.

Wyryć, 1. вýрыть; 2. – (co na kamieniu, *etc.*), вýрѣзать; вýгравировать.

Wyrychtować, *v. a. perf.* вýравнять, постáвить прямо; вýровнять въ линію; направить; – (działa, armaty na miasto *abo* do miasta), направить, навести & навéсть; на-, при-цѣлить; v. Rychtować, Narychtować.

Wyrycie, –ia, *n.* 1. вýрытіе; 2. вýрѣзаніе; вýгравированіе.

Wyryglować, *v. a. perf.*, v. Ryglować. [sować.

Wyrysować, *v. a. perf.*, v. Ry-

Wyryto-wać, *v. a.* вýгравировать; вýрѣзать; –wanie, –ia, *n.* вýгравированіе; вýрѣзаніе; –wany, *part. p.* вýгравированный; вырѣзанный.

Wyryty, *part. p.* 1. вýрытый; 2. вýрѣзанный; вýгравированный.

Wyrywać, Wyrwać, *v. a.* вырывáть, вýрвать, исторгáть сúлою, выдёргивать, вýдергать, вýдернуть; wyrwać roślinę z korzeniem, вýрвать растéніе съ кóрнемъ; wyrwać komu co z rąk, вýрвать что у кого изъ рукъ; wyrywać sobie włosy z głowy, рвать, вырывáть на себѣ вóлосы; wyrwać komu co, похитить у кого что; лишýть кого чего; wyrwać kogo z biedy, вýрвать кого изъ бѣдú, избáвить отъ бѣдú; – się, *v. r.* вырывáться, вýрваться; wyrwać się z czyich rąk, вýрваться изъ чьихъ рукъ; wyrwać się z czém, * вýскочить съ чѣмъ не кстáти; wyrwał się jak Filip z konopi, v. *sub:* Filip (§).

Wyrywanie, Wyrwanie, –ia, *n.* вырывáніе, выдёрганіе, вýрваніе, вýдерганіе; v. *verb.* Wyrywać. [*sub:* Wyrywka.

Wyrywcko, *adv.*, v. Wyrywkami

Wyrywczy, *adj.* врéменный, повременный; мгновéнный; изрѣдка случáющійся; отрýвочный.

Wyrywka, –i, *f.* вырывáніе, вýрваніе, вýдерганіе; отрýвокъ, кусóкъ; wyrywkami, (wyrywcko), изъ рáзныхъ мѣстъ; по частямъ; по кусóчку; отрýвками; отрýвочно; изрѣдка.

Wyrządnać, Wyrządzić, *v. a.* 1. изготовлять, изготóвить; приготовлять, приготóвить, изряжáть, нарядáть, снаряжáть, снарядáть; 2. изъявлять, изъявить, окáзывать, оказáть; – komu cześć, окáзывать, оказáть комý честь, почтéніе; 3. дѣлать, сдѣлать, учинять, учинýть, причинять, причинýть; wyrządzić komu szkodę, krzywdę, причинýть комý убýтокъ, обúду; wyrządzić komu sztukę, psotę, злóсть, сыгрáть комý–либо [худýю] штýку, сыгрáть съ кѣмъ–либо шýтку, сдѣлать комý что–либо непріятное, сдѣлать комý что–либо на злó.

Wyrządzanie, Wyrządzenie, –ia, *n.* изготовлéніе, приготовлéніе, снаряжéніе; окáзываніе, оказáніе [чéсти, почтéнія]; дѣланіе, чиненіе, сдѣланіе, учиненіе; v. v. *verb.* Wyrządzać.

Wyrzec, Wyrzekać, Wyrzekwać, *v. a.* изрéчь & изрещи, произнéсть, сказáть; *it.* v. Wyrokować; *it.* изобразúть, изъяснúть словáми; wyrzekać na kogo, na co, жáловаться комý на кого; сѣтовать; вопиять, вопиять; плáкаться на кого, на что; wyrzekać się, wyrzec się czego (*v. r.*), зарекáться, зарéчься, [давáть, дать обѣщáніе не дѣлать чего–либо]; [на пр. зарéчься мотáть, играть въ кáрты, *etc.*]; отказывáться, отказáться отъ (*c. Gen.*), отступáться, отрéчься, отрекáться, отрицáться отъ (*c. Gen.*), отстáть отъ (*c. Gen.*), покúнуть (*c. Acc.*); – się świata, отказáться, отрéчься отъ мíра; *it.* остáвить мíръ.

Wyrzeczenie, –ia, *n.* изрéченіе, произнесéніе; – się (czego), отрéченіе, *etc.*, v. *verb.* Wyrzec się.

Digitized by Google

Wyrzedzić, *v. a. perf.* разрѣдѧ́ть; рѣдкимъ сдѣлать.

Wyrzekać, Wyrzekнąć, v. Wyrzec.

Wyrzekanie, -ia, *n.* сѣтованіе, плачъ, жалоба; v. Narzekanie.

Wyrzempolić, Wyrzępolić, *v. a. perf.*, v. Rzempolić.

Wyrzezać, v. Wyrznąć.

Wyrzezacz, v. Wyrzynacz.

Wyrzeźbić, *v. a. perf.* вы́рѣзать на (*c. Praepos.*), вы́гравировать; v. Rzeźbić.

Wyrzezek, -zku, *m.* 1. вы́рѣзокъ; вы́рѣзанная вещь; вы́резка, вы́кройка; 2. wyrzezek, -zka, *m.*, Wyrzezaniec, -ńca, *m.* (którego wyrznięto, wyporek), v. Wyprótek; 3. Wyrzezaniec, v. Rzezaniec, Trzebieniec, Kastrat.

Wyrznąć, Wyrzezać, Wyrzynać, Wyrznąć, *v. a.* 1. вы́рѣзать, вырѣзывать; 2. умерщвлѧ́ть, истреблѧ́ть, истребѧ́ть; 3. *fig.* wyrznąć komu skórę, высѣчь, вы́бить кого́; 4. – się, вы́рѣзаться, вырѣзываться; wyrznąć się dokąd, пробиться, прорѣзѧ́ться куда́; wyrzezać się, притупи́ться [рѣзаніемъ].

Wyrznięcie, -ia, *n.* вы́рѣзаніе.

Wyrznięty, Wyrzezany, *part. p.* вы́рѣзанный.

Wyrzucać, Wyrzucić, *v. a.* выбра́сывать, вы́бросать & вы́бросить, выки́дывать, вы́кидать & вы́кинуть; вымѐтывать, вы́метать, [вы́метнуть, *v. semelf.*]; извергѧ́ть, изве́ргнуть; изметѧ́ть, изме́тнуть; wyrzucić kogo, вы́бросить, вы́кинуть, вы́гнать, вы́толкать, вы́толкнуть кого́; (v. Wyrugować); *it.* исключѧ́ть, вы́ключить; wyrzucić kogo z mieszkania, вы́гнать кого́ изъ жилья́, изъ квартѧ́ры; – (z żołądka), рвать, блева́ть, выблёвывать, вы́блевать; wyrzucać ogień (*o wulkanach*), изрыгѧ́ть, изри́гнуть; извергѧ́ть [*abo* выбра́сывать] огонь; изрыгѧ́ть огонь; wyrzucać komu oo, *упрекѧ́ть, укорѧ́ть кого́ чѣмъ; дѣлать кому́ упрёки [*abo* вы́говоръ] за что; пѣнѧ́ть кому́; §. колѐть кому́ глаза́ чѣмъ; – się, *v. r.* (*o krostach*), v. Wysypywać się (*Med.*).

Wyrzucalny, Wyrzutny, *adj.* что легко́ выбра́сывается; извергѧ́тельный.

Wyrzucanie, Wyrzucenie, -ia, *n.* вы́бра́сываніе, вы́бросаніе, вы́броска, выки́дываніе, вы́киданіе, вы́кинѹ́тіе, вы́кидка, вымѐтываніе, вымѐтаніе, извергѧ́ніе, изве́ргнутіе; вытѧ́лкиваніе, вы́толканіе; v. Wyrzuty. [верть.

Wyrzucień, -rzutnia, *m.* *ńs.

Wyrzut, -u, *m.* 1. выки́дываніе, выбра́сываніе; изверже́ніе, *etc.*, v. Wyrzucanie; 2. wyrzut, **Wyrzutek**, -tka, *m.* вы́броски, вы́кидки, соръ, дрань, вымѐтъ, изме́тъ, вомѐтъ; 3. wyrzut, wyrzutek, v. Wyrzucień; 4. wyrzutek, изверг, вы́кидышъ, вы́кидышъ, недоно́сокъ, [младе́нецъ, роди́вшійся пре́жде вре́мени]; 5. *Med.* wyrzut, (krosty wyrzucone), сыпь; о́спа; 6. wyrzut, (zarzut), *pl.* wyrzuty, (zarzuty, które komu czynimy, wymowa w oczy), *упрёкъ, поврёкъ, вы́говоръ, укорѧ́зна, уко́ра, укоръ, нареканіе; wyrzuty (zarzuty) komu czynić, дѣлать кому́ упрёки [*abo* вы́говоръ] за что; v. Wyrzucać (komu co, *).

Wyrzutnia, -i, *f. Gramm. Rhet.* вы́пущеніе, опущѐніе, отбра́сываніе, эллипсисъ, [отбра́сываніе одного́ или нѣсколькихъ словъ изъ полной рѣчи, *etc.*].

Wyrzutny, *adj.* 1. v. Wyrzucalny; 2. wyrzutny, **Wyrzutowy**, *adj.* укорѧ́зненный; 3. эллипти́ческій.

Wyrzygać, Wyrzygnąć, *v. a.* (*propr.* & *), изрыгѧ́ть, изри́гнуть, извергѧ́ть что́-либо го́рломъ; рвать, блева́ть, выблёвывать, вы́блевать; *изрыгѧ́ть, изри́гнуть, извергѧ́ть, выбра́сывать; Wyrzygać się, *v. r.* вы́блеваться, изблева́ться.

Wyrzyganie, -ia, *n.* изрыгѧ́ніе; извергѧ́ніе; выбра́сываніе.

Wyrzynać, v. Wyrznąć.

Wyrzynanie, Wyrznięcie, -ia, *s. n. v.* вырѣ́зываніе, вы́рѣзаніе, вы́рѣзка, рѣзьба́; *etc.*, v. *verb.* Wyrznąć.

Wyrzynki, -ów, *m. pl.* 1. вы́рѣзки; 2. пра́здникъ [*abo* обѣ́дъ жнецамъ послѣ *abo*] по окончаніи жатвы.

Wysączać, Wysączyć, *v. a.* сцѣ́живать, сцѣдѧ́ть до ка́пли; – się, *v. r.* (высо́чиваться, высо́читься), вытекѧ́ть по ка́плямъ; изсякѧ́ть, изся́нуть, стекѧ́ть, стечь до ка́пли.

†**Wysad**, -u, *m.*, **Wysada**, -y, *f.*, **Wysadka**, -i, *f. dim.* 1. v. Wysadzenie, Wysadzanie; 2. лицѣ, лицева́я сторона́; v. Front (gmachu, przednia wierzchnia strona); 3. принуждѐнность, притво́рство, жеманство, чо́порность; 4. wysadki, (ogrodowiny, które się zachowują przez zimę, aby na wiosnę posadzone wydały nasienie, *np.* marchew', burak, rzepa), сѣменники, [плоды́, нѣкоторыхъ расте́ній, оставленные для сѣмени, на пр. морко́вь, свекловица, рѣпа].

Wysadny, *adj.*, -nie, *adv.* 1. (wysadzony, wysunięty, *qu. v.*), высаженный; вы́двинутый; высадный; 2. *принуждённый, жеманный, притво́рный, чо́порный.

Wysadzać, Wysadzić, *v. a.* высаживать, высадить; wysadzić z karety, z powozu, высадить изъ каре́ты, изъ повозки; wysadzić wojsko, высадить войско, перевесть войско съ судо́въ на берегъ; wysadzić z siodła, сшибѧ́ть сѣдока́ съ сѣдла́; wysadzić chléb z pieca, вынуть, вы́двинуть хлѣбъ изъ пѐчи; wysadzić kogo zkąd, (wyrugować, wyprzeć), *вы́гнать кого́ откуда́, вы́тѣснить, вы́толкать, вы́толкнуть, вы́нихать, вы́нихнуть кого́; wysadzić kogo (na jaką godność, *etc.* wynieść go), возвѐсть, возвести́ кого́ на сте́пень; wysadzić miny *abo* minami, wysadzić w powietrze, wyrzucić na powietrze, подорвѧ́ть подко́пъ, взорвѧ́ть, поднѧ́ть на во́здухъ; wysadzić drzwi, (wystawić drzwi; wyłamać, wybić), снять двѐрь съ крю́чьевъ [*abo* съ пѐтель]; *it.* вы́шибить, вы́ломать & вы́ломить, вы́бить дверь (двѐри); wysadzić kom(m)is(s)yą do wybadania rzeczy (= wyznaczyć k. do wyb. rz.), нарядѧ́ть, назнѧ́чить комми́сію для изслѣдованія дѣла; wysadzać, wysadzić co czém (*np.* gościeniec drzewami, wierzbami), обсѐ́кивать, обсадѧ́ть; – (drogiemi kamieniami, *etc.*), обкладывать, обложить; вы́кладывать, вы́ложить; – (perłami), унизывать, низа́ть; wysadzić naprzód, вы́ставить, вы́двинуть въ перѐдъ, вы́сунуться; – wodę (z łożyska i brzegów), отводѧ́ть, отвести́ во́ду; wysadzić, (wystawić, narazić), выставлѧ́ть, выставить; подвергѧ́ть, подве́ргнуть; wysadzić się, (*v. r.*), ставить себя́ вы́ше кого́, превосходи́ться; выка́зывать, вы́казать себя́; тщеславиться, хвалиться, хва́статься; *it.* v. Sadzić.

Wysadzanie, Wysadzenie, -ia, *s. n. v.* высѐживаніе, высаженіе, высадка; – (miny, i t. d.) подорвѧ́ніе, взорвѧ́ніе на во́здухъ, взрывъ, *etc.*, v. *verb.* Wysadzać, Wysadzić.

Wysądzić, *v. a.* сдѣлать опредѣлѐніе судѐбное; учинить [*abo* постановить] оконча́тельное рѣше́ніе; учинить оконча́тельный приговоръ.

Wysapać się, *v. r. perf.* перевести́ духъ; отдохнѹ́ть; собра́ться съ духомъ; dać się wysapać koniom, дать отдохнѹ́ть [*abo* дать вздохнѹ́ть, дать вы́стояться] лошадя́мъ. [ssać, Wyssanie.

Wysanie, Wysany, v. *sub:* Wy-

Wysarkać, Wysarkнąć, *v. a.* 1. вы́хлебать, вы́хлебнуть; 2. wysarkać, (wyłajać), *вы́ругать, вы́бранить.

Wyschłość, -ści, *f.* сухость; *сухощавость, худощавость, чахлость; Wyschły, *part. p.* высохлый, высо́хлый; сухощавый, худощавый, чахлый.

Wyschnąć, v. Wysychać.

Wyschnięcie, Wyschnienie, Wysychanie, -ia, *s. n. v.* высо́хнутіе, высыха́ніе; v. *verb.* Wyschnąć, Wysychać.

Wyścibiać, Wyściubiać, Wyściblić, Wyściubić, *v. a.* высо́вывать, вы́сунуть; – język, вы́сунуть язы́къ.

Digitized by Google

Wyście = Wy, Вы; *np.* Wyście to widzieli = wy to wydzieliście, Вы это видѣли.

Wyście, v. **Wyjście, Wychód.**

Wyścielać, Wyścielać, Wysłać, *v. a.* 1. (ścielące wypychać), набивать, набить [шерстью, волосами]; 2. – (drogę), выстилать, выстлать, вымащивать, вымостить; **Wyścielanie, Wysłanie,** –ia, *n.* 1. набивание, набивка [шерстью, *etc.*]; 2. выстилание, выстилка, выстлание, выстилка.

Wyścig, –u, *m.*, **Wyścigi,** *pl.* растяние, бѣгъ, бѣганіе на конях въ запуски; *it.* v. Ściganie, **Wyściganie** (*propr.* & *); plac wyścigów, бѣгъ, ристалище; на wyścigi, въ гонки, въ запуски.

Wyścigać, Wyścignąć, *v. a.* (*propr.* & *), выстигать, выстигать, перестигать, перестигать, перестигнуть, перегонять, перегнать, опереживать, опередить, обогнать; *перегонять, опереживать, успѣвать болѣе другихъ, преуспѣвать, преуспѣть, превышать кого въ чемъ, преимуществовать предъ кѣмъ; соревновать; **Wyścigacz,** –a, *m.* бѣгающій въ запуски; перегонщикъ; **Wyściganie, Wyścigianie, Wyścignięcie,** –ia, *n.* (*propr.* & *), выстигание, выстиженіе, перестигание, перестиженіе, опереживаніе, опереженіе, *etc.*, v. *verb.* Wyścigać.

Wyścinać, *v. a. perf.* перерубить, изсѣчь, истребить мечемъ.

Wyściubiać, v. **Wyściblać.**

Wysep, Wysepka, v. **Wysyp,** [v. **Wyspa.**

† **Wysep, Wysepek, Wysepka, Wysepny,** *adj.* островный.

Wysforować, v. **Wysworować.**

Wysiać, Wysiewać, *v. a.* 1. высѣять, высѣвать & высѣивать; – (sitem, *etc.*), просѣять, просѣвать; подсѣять, подсѣвать; * промотать; разсѣять, пропускать [бисер и проч.].

Wysiadać, Wysiadywać, v. **Wysiedzieć, Wysieść.**

Wysiec, Wysiekać, *v. a.* 1. высѣчь, высѣкать, вырубать, вырубить [топоромъ]; wysiec mieczem, † высѣчь, перерубить, истребить, умертвить мечемъ во множествѣ; wysiec rózgą, высѣчь розгами, выстегнуть; – się, *v. r.* прорубиться; 2. wysiec łąkę (= wykosić, skosić), выкосить лугъ.

Wysiecznenie, –ia, *n.* высѣченіе, высѣчка, вырубленіе; v. *verb.* Wysiec.

Wysiedzieć, Wysiadywać, Wysiadać, *v. n.* высидѣть, высиживать, просидѣть извѣстное время [на пр. въ тюрьмѣ]; *it.* выжить, выживать; просидѣть, просиживать, сидя истереть, истирать; – (jaja, pisklęta), высидѣть, высиживать, (сидя на яйцахъ) выводить цыплятъ, птенцовъ; wysiedzieć się, *v. r.* насидѣться, долго сидѣть, сидя утомиться; **Wysiedzenie, Wysiadywanie, Wysiadanie,** –ia, *n.* высиженіе, высидѣніе, высиживаніе; *etc.* v. *verb.* Wysiedzieć.

Wysiekać, v. **Wysiec.**

Wysiekacki, *adj.* мечебитный, мечебойный; wysiekacka sztuka, = **Wysiekactwo,** –a, *n.* мечебойство, занятіе, искусство мечебойцевъ (мечебитцевъ); мечебитное искусство; **Wysiekacz,** –a, *m.* мечебойецъ, мечебитецъ, гладіаторъ; * рубачъ, драчунъ.

Wysiekanie, –ia, *n.* высѣканіе, высѣченіе, высѣчка, вырубленіе, *etc.* v. *verb.* Wysiekać, Wysiec.

Wysieść, Wysiąść, Wysiadać, Wysiadywać, *v. n.* – (z karety, z powozu), выдти, выходить [изъ кареты, *etc.*]; – (z okrętu), сойти, сходить [съ корабля].

Wysiew, –u, *m.*, **Wysiewek,** –wku, *m.* высѣвъ, высѣвка; насѣвъ, посѣвъ.

Wysiewać, v. **Wysiać.**

Wysiewanie, –ia, *n.* высѣваніе, высѣвка.

Wysiewki, *pl.* высѣвки, остатки отъ просѣванія.

Wysikać, Wysikać, Wysikiwać, *v. a.* выбрызгать, выбрызгивать, вырыскать, вырыскнуть, вырискивать, *etc.* v. Sikać.

Wysilać, Wysilić, *v. a.* обесилить, обесилять, истощать, истощить, изнурять, изнурить, ослаблять, ослабить; wysilić co, вымучить, вынудить; – się, *v. r.* напрячь всѣ свои силы; истощиться, изнуриться, обезсилѣть, ослабѣть; *it.* надорваться; **Wysilanie, Wysilenie,** –ia, *n.* обесиливаніе, обесиленіе, истощеніе, изнуреніе, ослабленіе.

Wysikać, v. **Wysikać, Wysikiwać, Wyskakować,** v. **Wyskoczyć.**

Wyskakiwanie, –ia, *n.* выскакиваніе, выпрыгиваніе, подпрыгиваніе; v. *verb.* Wyskoczyć.

Wyskalać, Wyskalić, *v. a.* – zęby, скалить зубы, оскаливать, оскалить зубы.

Wysklepiać, Wysklepić, *v. a.* выводить, вывесть своды; **Wysklepianie, Wysklepienie,** –ia, *n.* выведеніе сводовъ.

Wyskoczenie, –ia, *n.* выскочеиіе, выскакиваніе, выпрыгиваніе, подпрыгиваніе; скачекъ, прыжокъ; wyskoczenie kości ze stawu, (wywichnięcie), вывихнутіе, вывихъ, [вышибъ изъ состава какого-либо члена].

Wyskoczność, –ści, *f.* ловкость, проворность, проворство.

Wyskoczny, *adj.* подскакивающій; высунувшійся; * легкій, ловкій, проворный, поворотливый.

Wyskoczyć, Wyskakać, *v. n. perf.*, **Wyskakować,** *v. impf. contin.*, **Wyskakiwać,** *v. frequ.*, **Wyskoknąć,** *v. semelf.* (*propr.* & *) выскочить, выскакивать, выскокнуть, показаться вдругъ, выпрыгнуть, выпрыгивать; выпрыгивать, выпрыгнуть; *it.* wyskakiwać, плясать, танцовать; *it.* wyskoczyć ze stawu (o kościach, *etc.*), вывихнуться, выдти изъ своего мѣста [о какомъ-либо членѣ тѣла]; wyskakać się, *v. r.* (zupełnie do woli naskakać się, wytańcować się), наскакаться, накрикаться вдоволь; наплясаться, натанцоваться вдоволь; *Mathem.* кат wyskakujący, v. Wypukły (кат).

Wyskok, –u, *m.* выскочка, выскочеиіе; скокъ, скачекъ, прыжокъ; wyskok wody, стремленіе, біеніе водѣ ключемъ; wyskok myśli, (dowcipu, *etc.*), полетъ [паденіе] мысли; wyskok duszy, полетъ [*abo* возвышеніе] души; wyskok (= występek, wykroczenie), проступокъ, преступленіе; *Archit.* wyskok w budowaniu, (wystawa, wypust, *etc.*), выступъ, выпускъ; *it.* wyskok, (pierwszy ciek wódki), приголовокъ, [первый спускъ водки]; *Chem.* wyskok, (*spiritus*), спиртъ; – z wina, z wódki, алкоголь, извинь, винный спиртъ.

Wyskoknięcie, Wyskoknienie, –ia, *n.*, v. **Wyskoczenie, Wyskakiwanie.**

Wyskokowy, *adj.* (od wyskoku, spirytusowy), спиртовый & спиртовый, алкоголическій.

Wyskomlić, *v. a. perf.* вывизжать, визжа [*abo* съ визгомъ, съ воемъ] выпросить что у кого; v. Skomlić.

Wyskrobać, Wyskrobnąć, Wyskrobywać, *v. a.* выскребать, выскрести, выскребывать; выскоблить, выскабливать [на пр. букву, и проч.]; – się, *v. r.* * выкутаться, вывернуться, освободиться съ трудомъ.

Wyskrobanie, Wyskrobywanie, –ia, *n.* выскребеніе, выскребаніе; выскобленіе, выскабливаніе.

Wyskrobek, –bka, *m.* 1. что нибудь выскребенное, выскобленное; оскрёбки, отскрёбки; 2. послѣднее дитя у родителей.

Wyskrobki, v. **Oskrobiny.**

Wyskubać, Wyskubnąć, Wyskubywać, *v. a.* выщипать, выщипнуть, выщипать, выщипывать, щипля вытеребить, вытеребливать, выдергать, выдергуть, выдергивать, вырвать, вырывать.

Wyskubanie, Wyskubnięcie, Wyskubywanie, –ia, *n.* выщипка, выщипаніе, выщипаніе, выщипываніе, выдерганіе, выдергиваніе; v. *verb.* Wyskubać.

Wyskwarzać, Wyskwarzyć, *v. a.* выжаривать, выжарить, выпрянить.

Wyskwierczeć, *v. a. perf.*, v. **Wyskomlić & Skwierczeć.**

Wyślabizować, v. **Wysylabizować.**

Digitized by Google

I. Wysłać, v. Wysyłać.
II. Wysłać, v. Wyścielać.
Wyśladować, v. Wyśledzać.
Wyślakować, v. Wyszlakować.
Wyślamować, v. Wyszlamować.
Wysłanie, -ia, n. 1. высылáніе, вúсланіе, вúсылка; посланіе, посúлка; отправленіе; 2. v. Wyścielanie. [нёцъ, пóсланный.
Wysłaniec, -ńca, m. посла-
Wysłany, *part. p.* вúсланный, пóсланный.
Wyślapać, v. Wyszłapać.
Wysławiać, Wysławić, Wysławować, *v. a.* восхвалять, восхвалúть, величáть, прославлять, прослáвить, превозносáть, превознестú & превознéсть кого; †выславлять.
Wysławiacz, -a, m., Wysławca, -y, m. восхваляющій, прославляющій, выславляющій.
Wysławianie, Wysławienie, Wysławowanie, -ia, n. восхвалéніе, величáніе, прославлéніе, прославленіе, превозношéніе.
Wyślęczać, Wyślęczyć, *v. a.* пріобрѣсть, достúгнуть чего́ неутомимымъ прилежáніемъ и трудóмъ.
Wyśledzać, Wyśladować, Wyśledzić, *v. a.* изслѣдывать, изслѣдовать, изъискивать & изúскивать, изъискáть & изискáть, вывѣдывать, вúвѣдать, отыскивать, отыскáть, открывáть, открúть, обнарýживать, обнарýжить.
Wyśledzanie, Wyśladowanie, Wyśledzenie, -ia, n. изслѣдываніе, изслѣдованіе, изъискиваніе, изъисканіе, отыскáніе, открúтіе, обнаружéніе, вывѣдываніе, вúвѣданіе.
Wyśledziciel, -a, m. изслѣдователь, вывѣдывальщикъ, вывѣдыватель.
Wyślifować, v. Wyszlifować.
Wyśliniać, Wyślinić, *v. a.* выслюнивать, вúслюнить; пускáть, выпущáть изо рта слюну; извергáть, извéргнуть изо рта слюну, мокротý, выплéвывать, вúплевать, вúплюнуть.
Wyślizać się, Wyślizgać się, Wyślizgnąć się, *v. r.* вúскальзывать, вúскользнуть; *ускальзываться, ускользáть, ускользнýть, скользя́ удаляться, увернýться, вúрваться, избѣжáть, уйтú, уклонúться; sam nie wiem, jak mi się wyślizgnęło to słowo, я самъ не знáю, какъ ѳто слóво у менá вúрвалось [*abo* какъ ѳто слóво сорвалóсь у менá съ языкá].
Wyślizgać, *v. a.* - co, wyślizgać co, сдѣлать скóльзкимъ, глáдкимъ.
Wyślochać, v. Wyszlochać.
Wysłodnąć, Wysłodnieć, *v. n.* осладúться.
Wysłowiać, Wysłowić, *v. a.* выражáть, вúразить, изображáть, изобразúть что-либо словáми, выражáть, изразúть, объяснúть, объяснять, изъяснúть, изъяснять; - się, *v. r.* выражáться, вúразиться, изображáться, изразúться, изъясняться, изъясниться, объясняться, объясниться.
Wysłowienie, -ia, n. выраженіе, изображéніе, изъяснéніе, изложéніе, изображéніе мúслей словáми; красноречіе.
Wysłowny, *adj.*, Wysłowiony, *part. p.* могýщій быть вúраженъ словáми; niewysłowny, niewysłowiony, неизглаголéмый, неизглаголанный, неизреченный.
Wysłuchać, Wysłyszeć, Wysłuchywać, *v. a.* вúслушать, вúслýшивать; прослýшать, прослýшивать; отслýшать, отслýшивать, до конца́ слýшать; wysłuchać mszy, вúслушать, отслýшать обѣдню, (литургію); *it.* - świadków, вúслушать, вúслýшивать свидѣтелей; допросúть, допрáшивать свидѣтелей; - (chytrze *abo* tajemnie kogo mówiącego), подслýшать, подслýшивать; wysłuchać kogo prosząсego, вúслушать, услúшать, внять, (внимáть, *v. impf.*) молéнію.
Wysłuchacz, Wysłuchywacz, -a, m. вúслýшивающій, тотъ котóрый вúслýшиваетъ; допрáшиватель; *it.* подслýшиватель, подслýшивальщикъ.
Wysłuchanie, Wysłuchywanie, Wysłyszenie, -ia, n. вúслушаніе, вúслýшиваніе; прослýшаніе, прослýшиваніе; отслýшаніе, отслýшиваніе; - świadków, вúслýшиваніе свидѣтелей; допрáшиваніе [*abo* спросъ] свидѣтелей; po wysłuchaniu świadków, по вúслушáніи свидѣтелей.
Wysługa, -i, *f.* 1. награда, плáта, платéжъ, жáлованіе; 2. услýга, вспоможéніе комý въ чёмъ.
Wysługiwać, Wysługować, Wysłużyć, *v. a.* 1. вúслýживать, вúслужить [назначенное врéмя], прослужúть, находúться извѣстное числó лѣтъ въ слýжбѣ; wysłużył 25 lat, вúслужилъ 25 лѣтъ; 2. вúслýживать, вúслужить, получáть, получúть что-либо за слýжбу; *it.* отслýживать, отслужúть; wysłużyć sobie co, заслужúть себѣ что-либо; 3. wysługiwać się komu, вúслýживаться; прислýживать, отслýживать комý; воздавáть комý за окáзанную услýгу.
Wysługiwanie, Wysłużenie, -ia, n. вúслýживаніе, вúслуженіе, вúслуга; v. *verb.* Wysługiwać.
Wysłużony, *part. p.* вúслуженный; żołnierz wysłużony, заслужённый солдáтъ; *it.* отставнóй солдáтъ; professor, urzędnik wysłużony, заслужённый профессоръ, чиновникъ; za wysłużone lata, за вúслугу лѣтъ.
Wysłużyć, v. Wysługiwać.
Wysłyszeć, Wysłyszenie, v. Wysłuchać.
Wysmagać, *v. a.* публúчно вúсѣчь, наказáть рóзгами; Wysmaganie, -ia, n. вúсѣченіе рóзгами.
Wysmalać, Wysmalić, v. Wysmolić.
Wysmalcować, v. Wyszmalcować, Wyszmolcować.
Wysmarkać, Wysmarknąć, *v. a.* вúсморкать, вúсморкнуть, высмáркивать.
Wysmarkanie, Wysmarknięcie, -ia, n. вúсморканіе.
Wysmarować, Wysmarowywać, *v. a.* 1. вúмазывать, вымáзывать, намáзать, намáзывать, намастúть, намажáть; 2. вúмазывать, вымáзывать, издержáть всю мазь на мáзанье.
Wysmażać, Wysmażyć, *v. a.* вúжаривать, вúжарить, [высýшивать, вúсушить посрéдствомъ жáра], вытáпливать & вытопля́ть, вытопить; Wysmażenie, -ia, n. вúжареніе, вúтопленіе.
Wyśmiać, Wyśmiewać, - kogo, *v. a.*, - się, *v. r.* вúсмѣять, осмѣя́ть, осмѣя́ть; смѣяться, насмѣя́ться надъ (*c. Jnstr.*), насмѣя́ться.
Wyśmianie, Wyśmiewanie, - się, -ia, n. осмѣя́ніе, осмѣяваніе.
Wyśmiardnąć, Wyśmierdzieć, *v. n.* провонять, протýхнуть, сдѣлаться вонючимъ; Wyśmiardły, *adj. part.* провонялый, протýхлый, вонючій, смердячій.
Wyśmiech, -u, m. осмѣяваніе, осмѣяніе, пересмѣшка; насмѣшка.
Wyśmienicie, Wyśmienite, *adv.* изящно, превосхóдно, отмѣнно, отлúчно, прекрáсно; блáгоже.
Wyśmienitość, -ści, *f.* изящность, превосхóдство, превосхóдность, отмѣнность, отлúчіе, отлúчность; Wyśmienity, *adj.* изящный, превосхóдный, отмѣнный, отлúчный, прекрáсный. [дный.
Wyśmierdzieć, v. Wyśmiar-
Wyśmiewać, v. Wyśmiać.
Wyśmiewacz, -a, Wyśmiewca, -y, m. скалозýбъ, зубоскáлъ; насмѣшникъ; Wyśmiewacska, -i, *f.* скалозýбка, зубоскáлка, насмѣшница.
Wysmoktać, Wysmoktywać, *v. a.* вúсосать, высáсывать, сосáніемъ вúтянуть, вытягивать влáжность.
Wysmolić, Wysmalać, *v. a.* вúсмолить, высмáливать.
Wysmrodzić, *v. a. perf.* наванять, насмрáдить, напустúть вонь, смрáду; *it. vul.* wysmrodzić się, исправдиться.
Wysmukać, Wysmykać, Wysmukać, Wysmukiwać, *v. a.* вúдернуть, вúдергать; *it.* вúгладить, выглáживать; *вúхолить, вúхолить; *it.* *нарядúть; одѣть въ нарядное плáтье, щегольски;

Digitized by Google

wysmuknąć ręce, засучить рукава, заворотить рукава; – się, *v. r.* *нарядиться, одѣться въ нарядное платье, щегольски.

Wysmukle, Wysmukło, *adv.* гладко; тонко, гибко; стройно; v. Wysmukły; **Wysmukłość**, -ści, *f.* гладкость; стройность; худощавость; **Wysmukły**, *adj. part.* наряженный, разряженный; нарядный; стройный; гладкій; тонкій, гибкій; худощавый, сухощавый; wysmukły, *s. m.* нарядный франтъ.

Wysmuknąć, v. **Wysmukać.**

Wyśmiadać, *v. a. perf.*, v. **Śmiadać.**

Wyśnić, *v. a.* осуществить, исполнить видѣніе, сновидѣніе; wyśnić się, *v. r.* – się komu, сбыться, совершиться [говоря о томъ, что видѣлось во снѣ]; wyśniło mi się nieszczęście jego, сбылось моё сновидѣніе о его злоключеніи.

Wyśniedzić, *v. a. perf.*, **Wyśniedzieć**, *v. n. perf.*, v. **Śniedzić, Śniedzieć.**

Wysnować, Wysnuwać, Wysnuć, *v. a.* выдергивать, выдергать, выдернуть, раздергивать, раздергать [холстъ]; развивать, развить; – się, *v. r.* (*propr.* & *) развиваться, развиться; возникать, возникнуть; вывернуться, выпутаться; v. Snuć, Snować.

Wysnowanie, Wysnucie, Wysnuwanie, -ia, *n.* выдергиваніе, выдерганіе, выдернутіе, выдержка, *etc.*, v. *verb.* Wysnować.

Wysnowany, Wysnuty, *part. p.* выдерганный, выдернутый, *etc.*, v. *verb.* Wysnować, Wysnuć.

Wysnycerować, *v. a. perf.*, v. **Snycerować.**

† **Wysoce**, *adv.* (= wysoko, *qu. v.*) высоко, высоко & высоко.

† **Wysocka**, v. **Wysokość.**

z **Wysocka**, v. z **Wysoka**, *sub*: **Wysoko.**

Wysocznenie, -ia, *n.* высочеиіе, высочиваніе; v. *verb.* Wysoczyć.

Wysoczyć, *v. a. perf.* (sok wyciągnąć, wycisnąć, *propr.* & *) выжать сокъ; высочить; – (kogo, prowincye = wynędzić), ухищреніями привесть кого въ скудость; разорить до крайности; разорить въ конецъ.

Wysoczyzna, v. **Wysokość.**

Wysoki, *adj.* (*propr.* & *) высокій; [Wyższy, *compar.* высшій; Najwyższy, *superl.* высочайшій, самый высокій; верховный; – (*o Bogu:*) Всевышній; w (naj-)wyższym stopniu, въ высшей степени]; высокій, возвышенный; (wyniosły), высренный; wysoki dom, высокій домъ; wysoka góra, высокая гора; człowiek wysoki, высокій, великорослый человѣкъ; człowiek wysokiego wzrostu, человѣкъ высокаго роста; myśli wysokie, высокія мысли; возвышенныя мысли; (v. Górny, Wyniosły, Wzniosły, Celny); wysoki kolor, v. Jasny; wysoki ton, głos, высокій тонъ, голосъ; matematyka wyższa, высшая математика; wyższe dobro, высочайшее, верховное благо; za najwyższym rozkazem, по Высочайшему повелѣнію; Najwyższa Istota, (najwyższa istność), Верховное, Высочайшее Существо; Всевысшій; Богъ; *Gramm.* stopień wyższy, (*gradus comparativus*), сравнительная степень; stopień najwyższy, (*gradus superlativus*), превосходная степень.

Wysoko, *adv.* († wysoce), высоко & высоко, *Eccl. sl.* высокѣ; [Wyżéj, † Wyższéj, *adv. compar.* выше; въ большей высотѣ; Najwyżéj, *adv. superl.* выше всего]; dęby rosną wysoko, дубы ростутъ высоко; położyć co wysoko, положить что высоко; myśli o sobie wysoko, высоко о себѣ думаетъ; z wysoka, (z góry), свыше; съ верху; z wysoka gadać, mówić, говорить свысока, г. надмѣнно, г. высокопарно; wyżéj wspomiony, wyrażony, вышеупомянутый, вышеуказанный; jak (już) wyżéj wspomiono, какъ выше [*abo* прежде] сказано.

Wysoko-czoły, *adj.* съ высокимъ челомъ, съ открытымъ лбомъ, имѣющій высокое чело, открытый лобъ; **-dachy**, *adj. Eccl. sl.* высококровный, имѣющій высокую кровлю, крышу; **-dostojny**, *adj.* высокодостойный; **-dzierżawny**, *adj.* высокодержавный; **-głosy**, *adj. Eccl. sl.* высокогласный; имѣющій высокій голосъ; **-głowy**, *adj. Eccl. sl.* высокоглавый; **-letny, -lotny**, *adj.* высоко летающій; высокопарный; **-miar**, -u, *m.* дендромѣтръ; древомѣръ; высотомѣръ; **-mowność**, -ści, *f.* высокоглаголаніе; высокорѣчіе; высокопарность; **-mowny**, *adj.* высокоглаголивый; высокорѣчивый; высокопарный; **-myślność**, -ści, *f.* высокомысліе, высокомѣріе, высокоуміе, высокоумство; высокомудріе; **-myślny**, *adj.* высокомысленный, высокомѣрный, высокоумный, высокомудрый, высокомудренный, надменный.

Wysokość, -ści, *f.* († Wysoczyzna, Wysocza, Wyż, Wyża, Wysza, Wyższa, -y, *f.*), [*propr.* & *] высота; вышина; высокость; (*titul.*) Высочество; wysokość morza, высота моря; Wasza Wysokość, Ваше Высочество; – (ducha, wyniosłość), высренность.

Wysolenie, -ia, *n.* высоление.

Wysolić, *v. a. perf.* высолить, натереть, напитать солью.

Wyspa, -y, *f.*, **Wysp**, -u, *m.*, **Wyspka**, -i, *f. dim.*, **Wyspek**, -pku, *m. dim. Geogr.* островъ, [*dim.* островокъ, островочекъ].

Wyspać, Wysypiać, *v. n.* просыпать, проспать; – się, *v. r.* выспаться, выспаться; wyspać wino, wyspać się po pijaństwie, проспать хмель; выспаться съ похмѣлья; *cfr.* протрезвиться.

Wysprzeać, Wysprzeczyć, *v. a.* коробить, скоробить; искривлять, искривить; wysprzeczyć trzewik, стаптывать, стоптать башмакъ; wysprzeać prawa, * извращать смыслъ закона; неправильно толковать законы; перетолковывать законы; объяснять законъ противно истинному его смыслу; перенначивать законы; §. кривить правдою; крючкотворствовать.

Wysprzerować, v. **Wyszprzerować.**

Wyśpiać, *v. n.* выспѣть, вызрѣть.

Wyspianin, v. **Wyspiarz; Wyspiarka**, -i, *f.* островитянка, жительница острова; **Wyspiarski**, *adj.* принадлежащій или относящійся къ островитянамъ, (островитянскій); островскій; mieszkaniec wyspiarski, островскій житель; **Wyspiarz, Wyspianin, Wyspnik**, -a, *m.* островитянинъ, житель острова; **Wyspiasty**, *adj.*, **-sto**, *adv.* островистый, имѣющій много острововъ, покрытый островами; наполненный островами.

Wyśpie-gować, Wyszpie-gować, *v. a. perf.*, **-gowywać**, *v. a. frequ.* вывѣдать, вывѣдывать; развѣдать, развѣдывать, подсмотрѣть, подсматривать, подглядывать; **-gowanie, -gowywanie**, -ia, *n.* вывѣданіе, вывѣдываніе, развѣдываніе, подсматриваніе, подглядываніе.

Wyśplewać, *v. a. perf.*, **Wyśplewywać**, *v. frequ.* вынѣть, вынѣвать; вырвать, выражать напѣвъ голосомъ; пропѣть; припѣвать; совершенствовать, усовершенствовать пѣніемъ; перестать пѣть; *id.* вынѣть, вынѣвать, заработывать пѣніемъ, пріобрѣтать плату пѣніемъ; wyśplewać się, *v. r.* утомиться отъ вынѣванія.

Wyśpiłować, v. **Wyszpiłować.**

Wyspina, -y, *f.* островимко.

Wyspisko, -a, *n.* островище; большой, гадкій островъ.

Wyspokoić się, *v. r. perf.* отдохнуть; выспаться.

Wyspowaty, *adj.* похожій на островъ.

Wyspowiadać się, *v. r.* исповѣдать, исповѣдываться у...; признаться [священнику] въ грѣхахъ; – się komu, *признаться кому въ чемъ; открыться кому; довѣрить кому свои тайны; v. Spowiadać się.

Digitized by Google

Wyspowy, *adj.* (wysepny), островскій, принадлежащій острову.

Wysprzycować, *v. a. perf.* вы́бризгать; v. Sprzycować.

Wysrać, *v. a. perf. vul.* [вы́срать], испраздни́ть (желу́докъ); – się, *v. r. vul.* [вы́сраться], испраздни́ться ни́зомъ.

Wysrebrzyć, **Wysrebrzać**, *v. a.* вы́серебрить, серебри́ть.

Wysrebrzenie, –ia, *n.* вы́серебреніе.

Wysrebrzony, *part. p.* вы́серебренный.

Wysromać, **Wysromocić**, *v. a. perf.*, v. Sromocić.

Wyssać, *v. a. perf.*, **Wysysać**, *v. impf.* (*propr.* *) высосать, высасывать; wyssać co z palca, (zmyślić co), * вы́думать что; wyssać kogo, *a*) = [ssaniem wycięńczyć, wynędznić, wymęczyć, wysilić, *qu. v.*], * истощи́ть, изнури́ть, истоми́ть, изму́чить, приве́сть кого́ въ изнеможе́ніе; *β*) = [wyssać z kogo ostatnią kroplę krwi, do ostatniego wyciągnąć, zubożyć], * высосать у кого́ послѣ́днюю каплю кро́ви; разори́ть кого́ до кра́йности; разори́ть кого́ въ конецъ.

Wyssanie, **Wysysanie**, –ia, *n.* высосание, высасываніе; истоще́ніе, изнуре́ніе; разоре́ніе.

I. Wystać, **Wystojeć**, **Wystawać**, *v. a. & n.* вы́стоять, выста́ивать, стоя́ть, простоя́ть до конца́; wystać co, вы́стоять, стоя́ніемъ доста́ть, получи́ть, приобрѣ́сть что; wystać się, *v. r. a*) [staniem wymęczyć się], устать отъ стоя́нія, настоя́ться, простоя́ть до́лго; *β*) [staniem psuć się], вы́стояться, изстоя́ться, терять крѣ́пость, си́лу, вкусъ отъ до́лгаго стоя́нія; *γ*) [= ustać się, o płynach, cieczach, *etc.*, о жи́дкостяхъ], устоя́ться, отстоя́ться, очи́ститься; *δ*) [= staniem dojrzeć], (стоя́ніемъ) дозрѣ́ть, созрѣ́ть, поспѣ́ть; v. naśpiąć; (*o wrzodach i t. p.*) назрѣ́ться.

II. Wystać, **Wystanąć**, **Wystawać**, *v. n.* вы́снуться, высо́вываться нару́жу, торчи́ть, вы́даться, выдава́ться; – z czego, (*np.* z rzemiosła, ze szkoły, z urzędu, *etc.*), оста́вить, оставля́ть, отста́ть, отставать, вы́ступить, выступа́ть, оста́вить что, отрѣ́чься, отказа́ться; – z klasztoru, вы́ступить изъ монастыря́.

Wystały, *part. p.* очи́щенный отъ отсто́я, отсто́янный, отсто́йный; спѣ́лый, зрѣ́лый, дозрѣ́лый, созрѣ́лый; §. wystalszy rozum z mękiemi laty, ра́зумъ прихо́дитъ съ года́ми.

Wystanie, –ia, *s. n. v.* вы́стояніе; вы́стойка; v. *verb.* Wystać.

Wystąpić, v. Występować.

Wystarać się, *v. r. perf.* испеча́ловать, исходатайствовать, вы́хлопотать, вы́ходить, отыска́ть.

Wystarczać, **Wystarczeć**, **Wystarczyć**, *v. n.* стать; быть доста́точну; доставать, доста́ть; хватать, хвата́ть; tego wystarczy na całą zimę, э́того дово́льно бу́детъ на всю зи́му; э́того доста́точно бу́детъ на́-зиму; э́того ста́нетъ на́-зиму; тѣ́ materyi nie wystarczy do dwóch sukień, э́того [*abo* э́той матѣ́ріи] ма́ло бу́детъ (*abo* э́того не ста́нетъ, не хва́титъ) на два пла́тья; wystarczyć komu, сравня́ться съ кѣмъ; не уступа́ть кому́.

Wystarczenie, –ia, *n.* доста́точность, доста́токъ.

Wystarzały, *adj. part.* престаре́лый; обветша́лый.

Wystarzeć, *v. n. perf.* состаре́ться, доста́чь глубо́кой ста́рости; обветша́ть.

Wystawa, –y, *f.*, **Wystawka**, –i, *f. dim.* 1. вы́ставка, выставленіе, выставливаніе; *it.* вы́ставка, показъ; miejsce, sala do wystawy, мѣ́сто, за́ла для вы́ставки; 2. wystawa słowami, (= wykład, wyłożenie), изображе́ніе, изложе́ніе слова́ми; *it.* –, представле́ніе; 3. wystawa przed domem, вы́пускъ пе́редъ до́момъ; вы́ступъ; фона́рь; балко́нъ; v. свѣсъ, навѣ́съ; *it.* всѣ торчащее; 4. – u sukni, v. Wyłoga, Wykładka; 5. wystawa, (wysada, chełpliwość, przepych, *qu. v.*), пы́шность; чва́нство; хвастовство́.

Wystawać, v. Wystać (I. II.)

Wystawiać, **Wystawić**, **Wystawować**, *v. a.* (*propr.* & *) выставля́ть, вы́ставить; wystawić drzwi, снять дверь съ крю́чьевъ [*abo* съ пе́тель]; *it.* вы́шибить, вы́ломать & вы́ломить, вы́бить дверь [двѣ́ри]; wystawić kogo, na co, (na zły raz, *etc.*), подверга́ть, подвергну́ть; na słońce wystawić, вы́ставить на со́лнце; – co na świeże powietrze, выставля́ть, вы́ставить что на свѣ́жій во́здухъ; wystawić sobie, * вообрази́ть, представи́ть себѣ́; wystawić dom, gmach, budynek, *etc.*, воздви́нуть, построи́ть домъ, зда́ніе; – (kościoł, pomik, posąg, *etc.*), воздвига́ть, воздви́нуть, сооружа́ть, сооруди́ть, созда́ть, создава́ть, [це́рковь, храмъ, памя́тникъ, ста́тую]; – na teatrze, представля́ть, представи́ть на теа́трѣ; wystawić regiment, учреди́ть, набра́ть полкъ; wystawiać się (*v. r.*) z czém, выставля́ться, выставля́ть себя́, выка́зываться; хва́статься, чва́ниться чѣмъ.

Wystawianie, **Wystawienie**, **Wystawowanie**, –ia, *n.* вы́ставка, вы́ставленіе; wystawienie (zmysłom), нагля́дность; представле́ніе; (budynku, *etc.*), построе́ніе, сооруже́ніе, созда́ніе; *etc.*, v. *verb.* Wystawiać.

Wystawka, –i, *f. dim.*, v. Wystawa.

Wystawniczek, –czka, *m.* жема́нный человѣ́къ; франтъ; хвастунъ; чванъ; **Wystawniczka**, –i, *f.* жема́нная же́нщина, жемани́хъ, жемани́ка; хвастуни́ха; *pop.* чва́нка.

Wystawność, –ści, *f.* хвастовство́, чва́нство, чва́нливость; жема́нство; пы́шность, великолѣ́піе; **Wystawny**, *adj.* 1. **Wystawiony**, *part. p.* выставлённый; вы́ставленный; постро́енный, воздви́нутый, сооружённый; 2. **Wystawny**, *adj.*, – nie, *adv.* хвастли́вый, чва́нливый, чва́нный, надмённый; жема́нный; пы́шный, великолѣ́пный.

Wystawować, v. Wystawiać.

Wystękać, **Wystęknąć**, **Wystękiwać**, *v. a.* вы́стонать, вы́стенать, вы́пхать, вы́лакивать, вы́просить, вы́прашивать.

Wystemplować, **Wystemplować**, *v. a. perf.* вы́штемпелить, вы́клеймить штемпелемъ.

Występ –u, *m.*, **Występek**, –pku *m. dim.* 1. вы́ступле́ніе; вы́ходъ; вы́ѣздъ, отъѣ́здъ; występ z klasztoru, вы́ступле́ніе, вы́ходъ изъ монастыря́; występ za granicę, z kraju, вы́ѣздъ, отъѣ́здъ за грани́цу; 2. *Archit.* występ, вы́ступъ, вы́пускъ; крыльцо́; балко́нъ; 3. występek, проступле́ніе; просту́покъ; występek stanu, госуда́рственное преступле́ніе; występki darować, проща́ть, прости́ть.

Występca, –y, **Występnik**, –a, *m.* преступникъ, (законопреступникъ), преступный, злодѣ́й; **Występczyna**, **Występnica**, –y, **Występnicka**, –i, *f.* преступница, (законопреступница), злодѣ́йка.

Występek, **Występeczek**, *dim.*, v. Występ. [war.

Występlować, v. Wystemplo-

Występnica, **Występnicka**, v. *sub:* Występca.

Występność, –ści, *f.*, **Występstwo**, –a, *n.* поро́чность, скло́нность къ поро́ку; **Występny**, *adj.* преступный; вино́вный; поро́чный, скло́нный къ поро́ку; виноватый; v. Występować (2).

Występować, **Wystąpić**, *v. n.* 1. выступа́ть, вы́ступить, выходи́ть, вы́дти; – z towarzystwa, вы́дти, вы́ступить изъ общества; – z klasztoru, вы́дти, вы́ступить изъ монастыря́; – z służby, (wystać), вы́ступить изъ служби́; оста́вить слу́жбу; – (o wodzie, o водѣ:) выступа́ть, вы́ступить изъ берего́въ, прибы́вая возвыша́ться, выходи́ть изъ предѣ́ловъ, разлива́ться, разли́ться; 2. wystąpić, (wykroczyć, występnym być, wyboczyć z dobréj drogi), * выступа́ть, вы́ступить [*abo* выходи́ть, вы́йти] изъ предѣ́ловъ (*c. Gen.*); преступа́ть, преступи́ть предѣ́лы (*c. Gen.*); обма́ться, обо́ться съ

Digitized by Google

путь; – przeciw prawu i t. p., преступать, нарушать законъ, и проч.; 3. * выступать, выступить, показываться, показаться наружу, являться, явиться; 4. – (na wierzch, na dach, *etc.*), выступать, выступить, всходить, взойти; oczy mu na wierzch wystąpiły, у него глаза вышучились; у него глаза на выкатъ; krew' jéj wystąpiła na twarz, у неё выступила краска въ лицё; она покраснёла; 5. – (z karety, z powozu), выходить, выдти (изъ кареты).

Występstwo, v. **Występność.**

Wystrajać, *v. a. impf.*, **Wystroić**, *v. perf.*, **Wystroiwać**, *v. frequ.* 1. выражать, выряживать, вырядить, наряжать, нарядить, одёвать, одёть въ нарядное платье; 2. *Mus.* настроивать & настраивать, настроить, налаживать, наладить [музыкальное орудіе].

Wystrajanie, Wystroiwanie, Wystrojenie, –ia, *n.* 1. выражаніе, выряживаніе, вырядженіе, наряжаніе, нарядженіе; 2. *Mus.* настраиваніе, настройка, настроеніе, налаживаніе.

Wystraszać, Wystraszyć, *v. a.* выпугивать, выпугнуть; устрашить, испугать; wystraszyć co na kim, вынудить что угрозами.

Wystrofować, *v. a. perf.* вырутать, выбранить, *etc.*, v. Strofować.

Wystroić, Wystroiwać, Wystrojenie, v. **Wystrajać, Wystrajanie.**

Wystrój, –oju, *m.* нарядъ; уборъ; *ił.* v. Wystrojenie *sub:* Wystrajanie.

Wystrugać, Wystrugiwać, *v. a.* вырѣзать, вырѣзывать; выстругать, выстругивать, выстрагивать, выгладить, строгая сдѣлать гладкимъ.

Wystruganie, Wystrugiwanie, –ia, *n.* вырѣзаніе, вырѣзываніе; выструганіе, выстругиваніе, выстрагиваніе.

Wystrychać, Wystrychnąć, Wystrychywać, *v. a.* выравнивать, выровнять, сравнять, уравнять греблёмъ; выгладить; wystrychnąć kogo na co, * сдѣлать кого тѣмъ; wystrychnąć kogo na dudka, * одурачить, сдѣлать кого дуракомъ; wystrychnął mię (mnie) na dudka, онъ оставилъ меня въ дуракахъ; wystrychnąć kogo na rogacza, * поставить *abo* приставить кому рога; wystrychnąć kogo zkąd, вытнать, вытѣснить, выжать кого откуда; wystrychnąć się od czego, * вмутаться, вывернуться.

Wystrzał, –u, *m.* выстрѣлъ, вылетъ; [nieprzyjaciel poddał się] bez wystrzału, ... не сдѣлавъ ни одного выстрѣла; *ił.* wystrzał, дистанція, разстояніе на выстрѣлъ; na wystrzał karabinowy, pistoletowy, armatni, на ружейный, на пистолетный, на пушечный выстрѣлъ, [на разстояніе, черезъ которое можетъ пролетѣть пуля или ядро]; *Chem.* wystrzał, вспышка; вспыхиваніе съ трескомъ.

Wystrzedz, Wystrzegać, *v.a.*, – kogo, остеречь, остерегать, предостеречь, предостерегать, предупредить, предупреждать; v. Przestrzedz, Przestrzegać (kogo); – się, *v. r.* остеречься, остерегаться, (*c. Gen.*); быть осторожнымъ; *ił.* избѣгать (*c. Gen.*); **Wystrzegacz**, –a, *m.* остерегатель, предостерегатель; **Wystrzeganie, Wystrzeżenie**, –ia, *n.* остереганіе, предостереганіе, предостереженіе; v. Wystrzegać, Wystrzedz.

Wystrzelać, Wystrzelić, Wystrzeliwać, *v. a.* 1. выстрѣливать, выстрѣлять, дѣлать, сдѣлать выстрѣлъ, выпалить, дать огня; – z broni, z karabinu, z pistoletu, z armaty, z działa, выстрѣлить изъ ружья, изъ пистолета, изъ пушки; 2. выстрѣливать, выстрѣлять, истрѣчивать, истратить стрѣляніемъ, изстрѣливать, изстрѣлять; wszystek proch wystrzelili, весь порохъ выстрѣляли; 3. выстрѣливать, выстрѣлять, истреблять, истребить стрѣльбою; wszystkie wróble wystrzelał, выстрѣлялъ всѣхъ воробьевъ; 4. wystrzelić, выстрелить, выстрѣломъ выбить, выломать; wystrzelić komu oko, выстрѣлить глазъ, выстрѣлить [*abo* попасть] кому въ глазъ; – drzwi, выстрѣломъ выбить двери; 5. (o zdroju, *etc.*), выпрыскивать, выпрыскать, выпрыснуть; 6. –, *v. n.* скоро выростать, вырости; * стремиться; выброситься.

Wystrzelanie, –lenie, –liwanie, –ia, *n.*, выстрѣливаніе, выстрѣленіе; v. **Wystrzelać, Wystrzelić.**

Wystrzygać, Wystrzydz, Wystrzygnąć, Wystrzygiwać, *v. a.* выстригать, выстричь, ножницами вырѣзывать, вырѣзать; **Wystrzyganie, Wystrzyżenie, Wystrzygnięcie, –gnienie**, –ia, *n.* выстриганіе, выстрижка, выстриженіе; **Wystrzyżony**, *part. p.* выстриженный, вырѣзанный [ножницами].

Wystrzy-kać, –knąć, –kiwać, *v. a.* выпрыскать, выпрыснуть, выприскивать, выбрызгать, выбрызгивать; **–kanie, –knięcie, –knienie, –kiwanie**, –ia, *n.* выпрысканіе, выприскиваніе, выбрызганіе, выбрызгиваніе.

Wystu-dzać, –dzić, *v. a.* выстужать, выстуживать, выстудить, выпускать, выпустить тепло (теплоту), нахолаживать, нахолодить, выхолаживать, выхолодить; wystudzić pokój, выстудить, выхолодить комнату, покой; **–dzanie, –dzenie**, –ia, *n.* выстуживаніе, выстуживаніе, выстуженіе, выхолаживаніе, выхоложеніе; **–dzony**, *part. p.* выстуженный, выхоложенный.

Wystu-kać, –knąć, –kować, –kiwać, *v. a.* выгонять, выгнать стукомъ [*abo* шумомъ]; выколачивать, выколотить; **–kanie, –kiwanie, –knięcie, –knienie**, –ia, *n.* выгнаніе стукомъ, шумомъ; выколотка, выколоченіе, выколачиваніе.

Wysturkać, Wysturknąć, v. **Wyszturchać, Wyszturchnąć.**

Wystygać, Wystygnąć, *v. n.* выстывать, выстыть, выстынуть, выстужаться, выстудиться.

Wysty-ganie, –gnięcie, –gnienie, –ia, *n.* выстываніе, выстынуніе.

Wysuć, *v. a. perf.*, v. Wysypać, (*propr.* & *) высыпать.

Wysucie, –ia, *n.* высыпаніе.

Wysunąć, v. Wysuwać.

Wysunięcie, Wysunienie, –ia, *n.* высунуніе, высовываніе, выдвинуніе, выдвиганіе.

Wysuszać, Wysuszyć, Wysuszywać, *v. a.* высушивать, высушить; * изсушить, изнурить; wysuszyć ciało, изсушить тѣло; – kieliszki, *etc.*, * опорожнить, выпить рюмку (стаканъ) до дна, до сука.

Wysuszanie, Wysuszenie, –ia, *n.* высушиваніе, высушка, высушеніе; изсушеніе, изнуреніе; v. *verb.* Wysuszyć.

Wysuwać, Wysunąć, *v. a.* высовывать, высунуть, выдвигать, выдвинуть; – się, *v. r.* высовываться, высунуться, выставляться, выставиться наружу, выкашиваться, выказаться, выдвинуться; * выскользнуться, вырваться изъ рукъ; *ił.* выдти украдкою, тайкомъ; толпою выбѣжать, выходить, выдти.

Wysuwanie, –ia, *n.* высовываніе, выдвиганіе.

Wyswabadzać, v. **Wyswobadzać.**

Wyswarzyć, *v. a. perf.* чрезъ ссору достать, получить.

Wyswatać, *v. a. perf.* – kogo komu, высватать, сосватать.

Wyświadczać, Wyświadczyć, *v. a.* свидѣтельствовать, свидѣтельствомъ доказывать, доказать; – kogo, изгнать кого; wyświadczyć komu co, оказать кому что [на пр. услугу, милость, благодѣяніе, *etc.*].

Wyświdrować, *v. a. perf.* высверлить.

Wyświecać, Wyświetlać, Wyświecić, Wyświetlić, *v. a.* изъяснять, изъяснить; объяснять, объяснить; пояснять, пояснить; посвѣтить кому; – kogo z miasta, * выгнать, изгнать кого изъ города.

Digitized by Google

Wyświęcać, Wyświęcić, *v. a.* 1. посвящáть, посвятúть, рукоположáть, рукоположúть [во свящéнника, *pl.* во свящéнники], хиротонисáть; v. Poświęcić; 2. † wyświęcić, (wyzuć z świętości, z poświęcenia), лишáть свящéнства, разстрúчь; 3. (*w hartach*, вь кáрточной игрѣ:) вскрыть козырную кáрту; tuz winny się wyświęcił, вскрылся пúковый туз; пúковый туз кóзырь; **Wyświęcanie, Wyświęcenie,** -ia, *n.* посвящéніе, рукоположáніе, рукоположéніе, хиротонисáніе; † разстрижéніе.

Wyświęcony, *part. p.* посвящéнный, рукоположéнный; † разстрúженный.

Wyświegotać, Wyświekotać, *v. a. perf.* вúболтать; v. Świegotać & Wy-; **Wyświegotanie,** -ia, *n.* вúболтаніе. [Wyświecać.

Wyświetlać, Wyświetlić, v.

Wyświstać, *v. a. perf.* вúсвистать; освистáть; v. Wygwizdać.

Wyswobadzać, Wyswobodzać, Wyswobodzić, *v. a.* высвобождáть, вúсвободить изъ-подъ (*c. Gen.*); освобождáть, освободúть отъ (*c. Gen.*); избавлять, избáвить; выручáть, вúручить изъ (*c. Gen.*); **Wyswobodzenie,** -ia, *n.* вúсвобожденіе, освобождéніе, вúрученіе, вúрука; **Wyswobodziciel, Wyświebodziciel, Wyswobodnik,** -a, **Wyswobodzca, Wyswobodca,** -y, *m.* освободúтель; избавúтель; **Wyswobodzicielka,** -i, *f.* освободúтельница; избавúтельница.

Wysworować & Wysforować, Wysworowywać & Wysforowywać, *v. a.* 1. спустúть, спускáть собáкъ со свóры; разсвóрить, разсвóривать; 2. распустúть, разуздáть, дать вóлю; - język swój, распустúть свой языкъ, дать вóлю своему языку; 3. - kogo, вытѣснить, вúжать, прогнáть кого; 4. - się na kogo, нападáть, напáсть, брóситься на кого.

Wysworowanie, Wyzw-, Wysforowanie, Wysworowywanie, Wysforowywanie, -ia, *n.* спущéніе, спускáніе собáкъ со свóры; разсвóреніе, разсвóриваніе; распущéніе; v. *verb.* Wysworować.

Wysychać, Wyschnąć, *v. n.* высыхáть, вúсохнуть; высыхáть, изсóхнуть; *it.* вúсушиться, сдѣлаться сухúмъ; засóхнуть.

Wysylabizować, Wyszlabizować, *v. a. perf.* прочитáть по склáдамъ; разобрáть [письмó, *etc.*] съ трудóмъ.

Wysyłać, Wysełać, Wysłać, *v. a.* высылáть, вúслать; посылáть, послáть; отправлять, отпрáвить.

Wysyłacz, -a, *m.* высылáющій; посылáющій; отправлáющій; экспедúторъ.

Wysyłanie, -ia, *n.*, **Wysyłka,** -i, *f.* высылáніе, вúсылка; посылáніе, посúлка; отправлéніе.

Wysyp, -u, *m.* 1. примѣтъ, нáсыпь; 2. *Med.* wysyp, **Wysypka,** -i, *f.* сыпь, [кáрѣжная болѣзнь, состоящая изъ пупúрышковъ или пятнышекъ]; wysypka biała, czerwona, бѣлая, краснобáтая сыпь.

Wysypać, Wysypywać, Wysypnąć, *v. a.* вúсыпать, высыпáть, разсыпáть; wysypać rów, (дóл), засúпать ровъ; wysypać pagórek, (usypać, *qu. v.*), насúпать холмъ, [v. Pagórek]; wysypać szańce, вúкопать шáнцы; wysypać pieniądze na co, издержáть дéньги на что; * расточúть, промотáть; - się, *v. r.* вúсыпаться, высыпáться; разсыпаться, разсыпáться; * высыпáть, выходúть во множество, выходúть толпóю, толпáми; *Med.* [о сúпи:] вúсыпать, высыпáть (*v. n.*), появлятóся, выступáть нарýжу.

Wysypiać, v. **Wyspać.**

Wysypka, v. **Wysyp(2).** [syrać.

Wysypnąć, Wysypywać, v. **Wy-**

Wysys, -u, *m.* вúсосаніе.

Wysysać, v. **Wyssać.**

Wyszka, v. **Wysokość.**

Wyszachrować, *v. a. perf.* со od kogo, вúторговать у кого что, вúбарышничать, обмáномъ получúть что.

Wyszafować, Wyszafowywać, *v. a.* издержáть, расточúть, промотáть.

Wyszalbierować, Wyszalbierzyć, *v. a.* - co na kim, вúманить что у кого хúтростію.

Wyszaleć, *v. n. perf.* перестáть шалúть, *n.* шумѣть, утúхнуть, *n.* бѣситься, вúбѣситься; набѣсúться; остенеиться (*propr.* & *).

Wyszargać, v. **Szargać.**

Wyszarpać, Wyszarpnąć, Wyszarpywać, *v. a.* потормошúть; *it.* вúдергать, вúдернуть, вúдёргивать. [плáтье].

Wyszarzać, *v. a.* изнóсить

Wyszastać, Wyszastywać, *v. a.* (*propr.* & *) вúсѣчь, вúстегать кого; прогнáть кого откýда; (wypłókać), вúполоскать, вúмыть; - się, *v. r.* истощáться, изнурúться.

Wyszczać się, *v. r.* вúмочиться, испраздниться мочéю, испустúть мочý, урúну.

Wyszczebiotać, *v. a. perf.* вúщебетать; * вúболтать.

Wyszczególniać, Wyszczególnić, *v. a.* разбирáть, разобрáть; подрóбно различáть, различúть; подрóбно изъяснять, изъяснúть; подрóбно излагáть, изложúть; обозначáть, обознáчить; **Wyszczególnianie, -nienie,** -ia, *n.* подрóбное изложéніе; подрóбное исчисленіе; v. *verb.* Wyszczególniać; **Wyszczególniony,** *part. p.* подрóбно изложéнный; *n.* исчисленный; обстоятельный; (v. Dokładny); *it.* v. *verb.* Wyszczególniać, -nić.

Wyszczekać, Wyszczekiwać, *v. a.* лáяніемъ [сóбою и проч.] прогнáть; - co na kim, лáяніемъ [сóбою и проч.] достáть, получúть; *it.* вúболтать; - się, *v. r.* лáяніемъ утомúться; wyszczekana gęba, тарабóрка, говорýнъ, говорýнья.

Wyszczerbiać, Wyszczerbić, Wyszczyrbić, *v. a.* вúзубривать, вúзубрить, зазýбривать, зазýбрить; - się, *v. r.* зазýбриться.

Wyszczerbianie, -bienie, -ia, *n.* вúзубриваніе, зазýбриваніе, вúзубреніе, зазýбреніе.

Wyszcze-rzać, -rzyć, *v. a.* вúказывать, вúказать; высóвывать, вúсунуть; - oczy, вытаращить глазá, вýчить, вúпучить глазá; пучеглáзить; пялить, распялить, вúпяливать, вúпялить глазá; - zęby, скáлить, оскáливать, оскáлить зýбы, скалозýбить, зубоскáлить, насмѣхáться; **-rzacz,** -a, *m.* (wyszczerzający zęby), скалозýбъ, зубоскáлъ, насмѣшникъ; **-rzanie, -rzenie,** -ia, *n.* вúказываніе, высóвываніе; *etc.* v. *verb.* Wyszczerzać; wyszczerzenie zębów, скáленіе зубóвъ, скалозýбство, зубоскáльство. [Wyszczykać.

Wyszczkać, v. **Wyszczykać,**

Wyszczuć, v. **Wyszczwać, Wyszczuwać,** *v. a.* - kogo, прогнáть, прогонúть кого собáками; v. Szczuć & Wy-.

Wyszczyniać, Wyszczynić, *v. a.* высóвывать, вúсунуть.

Wyszczypać, Wyszczypnąć, *v. a.* вúщипать, вúщипнуть; **Wyszczypanie,** -ia, *n.* вúщипаніе.

Wyszkalować, *v. a. perf.*, v. **Szkalować.** [bizować

Wyszlabizować, v. **Wysyla-**

Wyszlakować, Wyślakować, *v. a. perf.* вúвѣдать, проню́хать; v. Wyśladować.

Wyszlamować, Wyślamować, *v. a. perf.* вúчистить, вúбросить ил; v. Szlamować.

Wyszłapać, Wyśłapać, *v. a. perf.* вúтоптать, вúмять топтáніемъ; *it.* wyszłapać konia, отложúть лóшади ногу перестуи́вшую за пострóмку, вúпутать лóшадь.

Wyszlifować, Wyślifować, *v. a. perf.* вúточить; вúграмить; вúострить.

Wyszlochać, *v. a. perf.* перестáть рыдáть, вúрыдаться, вúплакаться; *it.* вúплакать что, плáчемъ получúть, достáть что.

Wyszmalcować, Wyszmelcować, *v. a. perf.* 1. вúжарить, вúтопить жирь, [сáло изъ жáру]; v. Szmalcować & Wy-.

Wyszniceować, Wyszycerować, *v. a. perf.* вúрѣзать.

Wyszmurkować, Wyszmurować, *v. a. perf.* размурóвать.

Wyszorować, *v. a. perf.* вúчистить, вúтереть.

Wyszprać, Wyszpryać, Wyszperować, Wyszprytować, *v. a.* вúрыть; вúискать; сыскáть; най-

Digitized by Google

tá; – zęby, kowyráć zъ zubáxъ; * wyzъdymyvać, wyzъdatъ, izzъdyvać.

Wyszpecić, *v. a. perf.* obezobráźnyć, sdźlać bezobráźnymъ; izyródovać; iskazáć.

Wyszplegować, Wyszplegowywać, v. Wyśplegować.

Wyszpilować, Wyśpilować, *v. a. perf.*, v. Śpilkować & Wy-.

Wyszpocić, Wyszpacać, Wyszpaczać, *v. a.* iskrivaćь, iskrivlaćь; izyródovać, izyródyvać; obezobráźnyć, obezobráźnyvać; iskazáć, iskażáć; – prawo, v. Wyspaczać.

Wyszpocenie, –ia, *n.* iskrivlénie; izyródovanie; obezobraźnie; iskażénie.

Wyszrubować, *v. a. perf.*, **Wyszrubowywać**, *v. impf. & frequ.* vъvintyćь, vъvinćivać, izvintyćь, izvićivać.

Wyszafiro-wać, *v. a. perf.* (*propr.* & *) narządźć; ubráć; napuśćć; snabźćь; –wanie, –ia, *n.* naráźnie, naráźnie, ubráźnie, snabźnie.

Wyszałtować, v. Wykształtować.

Wyszteplować, *v. a. perf.*, v. Wystemplować & Sztęplować.

Wyszukować, *v. a. perf.*, **Wyszukowywać**, *v. frequ.* vъśtukovaćь, vъśtukóvyvaćь, śtukovaćь, vićivnyćь, zaćivnyćь zaplátami, zaplátkami.

Wyszurchać, Wysturkać, *v. a. perf.*, **Wyszturchnąć, Wysturknąć, Wyszturchywać, Wysturkiwać**, *v. frequ.* vъśtolkaćь, vъśtolknyćь, vъśtalkivaćь, vъśnixnyćь, vъśnixivaćь xogó; *it.* natolkáć komú bokú.

Wyszyczować, *v. a. perf.* vъćokaćь; v. Sztychować.

Wyszukać, *v. a. perf.*, **Wyszukiwać**, *v. impf. & frequ.* (*propr.* & *) vъśskaćь, vъśśkivaćь, staráćь śskaćь, otkrýćь ćtó-libo, izśskáćь, izśśkivaćь.

Wyszukanie, Wyszukiwanie, –ia, *n.* vъśskanie, vъśśkivanie, izśskánie, izśśkivanie; **Wyszukany**, *part. p.* vъśskanný, izśskanný; izbranný; preuveláćenný; v. Przesadny.

Wyszumać, Wyszumieć, Wyszumiewać, *v. n.* nepestáćь śumyćь; nepestáćь śъśćъśćь; vъśćъśćь; nabźćъśćь; – z trunku, wyszumieć się (*v. r.*), vъtrezvićъśćь, prosnáćь; – z gniewu, nepestáćь serdźćь; (*o piwie:*) nepestáćь brodźćь; *it.* nepestáćь ićnićь.

Wyszumować, *v. a. perf.* śnićь ićnу. [Szwarcować.

Wyszwarcować, *v. a. perf.*, v.

Wyszyć, –szył, *v. a. perf.*, **Wyszywać**, *v. impf.* vъśićь, vъśićvaćь; **Wyszycie, Wyszywanie**, –ia, *n.* vъśiććie, vъśićvka, vъśićvánie.

Wyszydzać, Wyszydzić, *v. a.* – kogo, vъrugaćь, vъrugáćь, izdźvátъśćь nadź kimъ; oćmźćvaćъśćь, oćmźćváćъśćь; wyszydzić co na kim, nasićmźćkami dostáćь, polućićь, vъćudyćь ćtó otъ kogó.

Wyszydzanie, –dzenie, –ia, *n.* vъrugánie, vъrugánie, oćmźćvanie, oćmźćváćnie.

Wyszynk, –u, *m.* prodáźa [vódki, piva] zъ rósićnu.

Wyszynkować, Wyszynkowywać, *v. a.* rasprodavaćь, prodavaćь, [vódku, ćivo, i proć.] zъ rósićnu.

Wyszyplać, *v. a. impf.*, **Wyszyplić**, *v. perf.* ućiććaćь, ućiććiććь, vъćirávaćь, vъćirováćь; – kogo, vъćirováćь kogó; – komu worek, ućiććiććь, ućiććiććь, upóróźnićь u kogó kamićećkъ.

Wyszyty, *part. p.* vъśiććiććný.

Wyszywać, v. Wyszyć.

Wyszywanie, –ia, *n.* vъśiććiććvka, vъśiććiććvánie.

Wyszywacz, –a, *m.* śiććiććiććъ śiććiććiććъ, śiććiććiććъ, vъśiććiććiććъ śiććiććiććъ, śiććiććiććъ śiććiććiććъ, vъśiććiććiććъ śiććiććiććъ śiććiććiććъ ś

Wytłaczać, Wytłoczyć, *v. a.* вытискивать, вытискать, натискомъ или въ тискахъ выжимать, выжать, выдавливать, выдавить, вытиснуть, вытиснуть; wytłaczać winogrona, выжимать, выдавливать виноградъ; wytłoczyć dno z beczki, вышибить, выбить, выдавить дно изъ бочки; wytłoczyć kogo, выперетъ, выжать кого; 2. *Typogr.* вытиснить, вытиснить, вытиснуть, тисненіемъ изображать на чемъ-либо предметъ, вырѣзанный на металлѣ, на камнѣ, или на деревѣ, отпечатывать, отпечатать, напечатывать, напечатать.

Wytłaczanie, Wytłoczenie, -ia, *n.* 1. вытисненіе, вытисканіе, выжиманіе, выжатіе, выдавливаніе, выдавленіе; 2. *Typogr.* вытисненіе, отпечатаніе, напечатаніе; v. *verb.* Wytłaczać.

Wytłeć, *v. n. perf.* перестать тлѣться; погаснуть.

Wytlić, *v. a.* погасить, потушить. [выбоина, избоина.

Wytłoczyny, -yn, *pl.* выжимки,

Wytłoczysty, *adj.* что легко выжимается.

Wytłómaczenie, Wytłómaczyć, *etc.*, v. **Wytłumaczyć**, *etc.*

Wytłuc, Wytłukać, Wytłukiwać, *v. a.* выколотить, выколачивать; – kogo, поколотить кого; v. Tłuc & Wy-.

Wytłuczenie, Wytłukanie, -ia, *n.* выколачиваніе, выколоченіе.

Wytłumaczenie, Wytłómaczenie, -ia, *n.* переводъ; объясненіе, вытолкованіе, истолкованіе.

Wytłumaczyć, Wytłómaczyć, *v. a. perf.* перевесть & перевести; *it.* объяснить, вытолковать, истолковать; v. Tłómaczyć. [ściś.

Wytłuścić, *v. a. perf.*, v. **Tłu-**

Wytnia, -i, *f.* (w górn.) шахта.

Wytoczenie, Wytaczanie, -ia, *n.* выкатка, выкатаніе, выкатываніе; выточка, выточеніе, вытачиваніе; выострѣніе, вывастриваніе; выцѣженіе, выцѣживаніе; выострѣніе; *etc.*, v. **Wytoczyć, Wytaczać**, *v. a.* 1. выкатать, выкатывать; – (wóz, armaty, *etc.*), вытащить, вывесть (телѣгу, пушку, и проч.); 2. выточить, вытачивать, выдѣлать, выдѣлывать точёніемъ, на токарни; 3. выточить, вытачивать [на точилѣ или на брускѣ], выострить, вывастривать; 4. – (z beczki piwo, *etc.*), выцѣдить, выцѣживать; – krew', lzy, пролить кровь, слёзы; wytoczyć skargę, sprawę przed sąd, представить жалобу, дѣло въ судъ; wytoczyło się do urzędu, дѣло въ судъ вошло; – wojsko, вывесть, выводить войско.

Wytoczyny, -yn, *pl.* (paski uszróby), витовой нарѣзъ, витовая нарѣзка. [вытопить, истопить.

Wytopić, Wytapiać, *v. imp.*

Wytopienie, -ia, *n.* вытопленіе.

Wytopnieć, *v. n. perf.* вытопиться; v. Topnieć.

Wytorować, *v. a. perf.* проложить, проторить путь, дорогу.

Wytrąbić, Wytrąbować, Wytrębować, *v. a.* объявить, объявлять, обнародовать, обнародывать при трубкомъ гласѣ [*abo* трубою], вытрубливать; **Wytrąbienie, Wytrąbywanie, Wytrębywanie**, -ia, *n.* объявленіе, обнародованіе при трубкомъ гласѣ, [*abo* трубою].

Wytracać, Wytracić, *v. a.* истреблять, истребить, искоренять.

Wytrącać, Wytrącić, *v. a.* вышибать, вышибить; вытаскивать, вытолкать, вытолкнуть, выбрасывать, выбросить, выкинуть; wytrącić członek, вывихнуть членъ; wytrącić co komu, вычесть, вычитать [при разсчётѣ денегъ]; klin klinem wytrącać, wytrącić, *клинъ клиномъ выбивать, выбить; wytrącić dno z beczki, вышибить, выбить дно изъ бочки.

Wytrącić, *v. a. perf.* избить, истребить, искоренить.

Wytrapiać, Wytraić, *v. a.* вынуждать, вынудить, вымучить.

Wytratować, Wytretować, *v. a. perf.*, v. **Wydeptać, Tratować** & **Wy-**.

Wytrawiać, Wytrawić, Wytrawować, *v. a.* 1. (srać trawę), вытравливать, вытравить, стравливать, стравить; 2. (wybecować, wyjeść, wygryźć), вытравить, вывесть крѣпкою водкою; lekarstwa wytrawiające, *Med.* (*corrosiva*), ѣдкія лекарства; wytrawić czas, потерять время; – kogo, *истощать, изнурять кого; – się, *v. r.* истощаться, изнуряться; не имѣть силы; **Wytrawianie, Wytrawienie**, -ia, *n.* вытравливаніе, вытравленіе; **Wytrawiony**, *part. p.* вытравленный; wytrawione, wytrawne wino, отстоялое, старое вино.

Wytrębować, v. **Wytrąbić**.

Wytrelować, *v. a. perf.*, v. **Trelować**. [**Trepanować**.

Wytrepanować, *v. a. perf.*, v.

Wytresować, v. **Wydresować**.

Wytroplć, *v. a. perf.* высѣдить, по сѣдамъ сыскать.

Wytruć, *v. a. perf.* истребить отравою. [отравою.

Wytrucie, -ia, *n.* истребленіе

Wytruty, *part. p.* истребленный отравою.

Wytrwać, *v. n.* выдержать, устоять, вытерпѣть, претерпѣть, перенесть; cierpliwość wszystko wytrwa, терпѣніе и трудъ всё перетрутъ.

Wytrwałość, -ści, *f.* твёрдость; постоянство; усидчивость; неутомимость; **Wytrwały**, *adj.*, **Wytrwale**, *adv.* твёрдый; постоянный; стойкій; усидчивый; неутомимый; терпѣливый. [устойка.

Wytrwana, -éj, *f.* выдержка,

Wytrwanie, -ia, *n.* выдержаніе; терпѣніе, терпѣливость, *etc.*, v. **Wytrwałość** & *verb.* Wytrwać.

Wytrwonić, *v. a. perf.*, v. **Trwonić**.

Wytrych, -a, *m.* 1. отмычка, крючёкъ; прибойникъ; 2. *Bot.* wytrych ziele, v. **Podkownik (1)** & **Koniakowka**.

Wytrykus, Wytrykusz, -a, *m.* церковный старость; **Wytrykustwo**, -a, *n.* церковное попечительство. [-u, *m.* купорось.

Wytryol, Wytrjol, Witryol,

Wytrysk, -u, *m.* выбрызгъ, выпрыскъ, вылетъ вверхъ влажности; стремленіе; wytrysk łez, потокъ слёзъ.

Wytryskać, Wytrysknąć, Wytrysnąć, Wytryskiwać, *v. a.* & *n.* бить ключёмъ; выбрызгать, выбрызгивать; выпрыскать, выпрыскивать; проистекать, проистечь; происходить, произойти; (o łzach:) брызгать, литься; *it.* отпрыскивать, отпрыснуть; (v. Wyrastać, wychodzić), пробиваться, всходить.

Wytrząsać, Wytrząść, Wytrząsnąć, *v. a.* вытрясывать & вытрясать, вытрясти; *it.* вытряхивать & вытряхать, вытряхнуть; wytrząść z rękawa, вытрясти изъ рукава; легко что сдѣлать; on to z rękawa wytrząśnie, это для него ничего не значитъ; это ему ни почёмъ; wytrząsać, wytrząść kieliszki, butelki, опорожнивать, опорожнить рюмки, бутылки, выпивать, выпить; wytrząść kogo, объискивать кого.

Wytrząsanie, Wytrząśnienie, -ia, *n.* вытрясываніе, вытрясеніе; вытряхиваніе, вытряхнутіе.

Wytrzaskać, Wytrzaskiwać, Wytrzasnąć, *v. a.* съ трескомъ вышибить; вышумѣть; выкричать; wytrzaskać kogo, выпороть плетьми, отхлестать, высѣчь плетью кого.

Wytrzasnąć, v. **Wytrzaskać**.

Wytrząsnąć, v. **Wytrząsać**.

Wytrzebiać, Wytrzebić, *v. a.* приготовлять, приготовить новину подъ пашню; расчищать, расчистить поле, вырывая корёнья и проч.; расчищать, расчистить лѣсъ подъ пашню; вырывать, вырвать кустарникъ съ корнемъ; wytrzebić (męskczyznę), выколостить, оскопить.

Wytrzeć, v. **Wycierać**.

Wytrzepać, Wytrzepywać, *v. a.* выколотить, выколачивать, выбить, выбивать [пыль изъ платья]; wytrzepać kogo розгами, высѣчь кого розгами; *it.* wytrzepać, *выколотить. [**Wytrząść**.

Wytrzęsienie, -ia, *n. n. v.*, v.

Wytrzęsikufel, -fla, *m.* пьяница, пьячуга, пьяница.

Wytrzeszcz, **Wytrzyszcz**, -a, *m.* пучеглазъ, пучеглазый, чаю-

Digitized by Google

вѣтъ имѣющій вѣсьмі вінуклые глазá.

Wytrzeszczać, Wytrzyszczać, Wytrzeszczyć, Wytrzyszczyć, *v. a.* – oczy, таращить, вытаращивать, вытаращить глазá; пучить, выпучивать, вінучить, вінилить глазá; пристально глядѣть, глядѣть вінучя глазá; вучеглядѣть.

Wytrzeszczak, Wytrzyszczak, –a, *m.* пучеглазъ.

Wytrzeźwiać, Wytrzeźwić, *v. a.* вытрезвлять, вытрезвливать, вітрезвить; – się, *v. r.*, **Wytrzeźwieć,** *v. n.* вітрезвиться.

Wytrzeźwienie, –ia, *n.* вітрезвленіе.

Wytrzymać, Wytrzymywać, *v. a.* 1. (*propr.* & *) вітдержать, выдерживать [во всякомъ значеніи]; wytrzymać próbę, вітдержать испытаніе; nie wytrzymać próby, не вітдержать испытанія; не вітдержать пробы; wytrzymać natarcie nieprzyjacielskie, вітдержать нападеніе непріятеля; 2. wytrzymać majętność, dzierżawę, вітдержать, докончить владѣніе, державу; 3. wytrzymać, (znieść), вітдержать, вітерпѣть, перенесть что-либо терпѣливо; 4. wytrzymać komu, v. Obstać, Oprzeć się, Utrzymać się (komu); *it.* v. Wytrwać.

Wytrzymałość, –ści, *f.* терпѣливость; неутомимость; усидчивость; твердость; постоянство.

Wytrzymały, *adj.*, **Wytrzymale,** *adv.* терпѣливый; неутомимый; усидчивый; твердый; постоянный; *adv.* –o. [жаніе.

Wytrzymanie, –ia, *n.* вітдер-

Wytrzyszcz, Wytrzyszczać, *etc.*, v. **Wytrzeszcz,** *etc.*

Wytuczenie, –ia, *n.* утучненіе, вікормленіе; **Wytuczyć,** *v. a. perf.* утучнить, сдѣлать тучнымъ, жирнымъ, отворнить, вікормить.

Wytupać, Wytupnąć, Wytupywać, *v. a.* вітоптать, вытаптывать; – kogo zkąd, прогнать кого изъ какого нибудь мѣста.

Wytwarzać, v. **Wytworzyć.**

Wytwor, Wytwór, –oru, *m.*, **Wytworność, Wydworność,** –ści, *f.* блескъ, нимность, великолѣпіе; образецъ; изобрѣтательность; искусство; изящная тонкость въ работѣ; утонченность вкуса; затѣйливость; жеманство; франтовство; страсть къ нимности; любовь къ роскоши, къ изяществу; **Wytworniś,** –sia, *m.* жеманный человѣкъ; разборчивый; франтъ, щеголь; **Wytworniśia,** **Wydwornisia,** –i, *f.* жеманная женщина, жеманка, жеманка; разборчивая женщина; франтиха, щеголиха; **Wytworny,** *adj.*, –nie, *adv.* нимный; превосходный, отличный; затѣйливый; искусственный, утонченный, жеманный; разборчивый; изобрѣтательный.

Wytworzyć, Wytwarzać, *v. a.* вітдумать, вітдумывать, вінмислить, вінмышлять; – się w czém, жеманиться въ чемъ.

Wytycz, Wytéca, –y, *f.* 1. десятина, хлѣбная подать, сборъ десятины; 2. wytycz, wytécz, **Wytyk,** –u, *m.* (choroba nożna koni, bydła, psów), шватъ; сватъ; наколѣнница; колѣнный грибъ; колѣнный желвакъ.

Wytyczna, –éj, *f.*, **Wytyczne,** –ego, *s. n.*, v. **Wytycz** (1).

Wytycznik, Wytécznik, Wytykacz, Wytykownik, –a, **Wytyczny,** –ego, *s. m.* десятинникъ, десятильникъ, сборщикъ десятинъ, хлѣбныхъ податей.

Wytyczny, Wytécznу, *adj.* десятинный.

Wytyk, v. **Wytycz** (2).

Wytykacz, Wytykownik, v. **Wytycznik.**

Wytykać, v. **Wytknąć.**

Wytykanie, v. **Wytknięcie.**

Wytynkować, Wytrynkować, *v. a. perf.* вітдѣлить, вінравить стѣну, вінтукатурить.

Wyuczać, Wyuczyć, *v. a.* выучать, вінучить, изучать, изучить; – się, *v. r.* вінучиться, изучаться.

Wyuczanie, Wyuczenie, –ia, *n.* вінучиваніе, вінученіе, изученіе.

Wyuczony, *part. p.* вінученный, изученный.

Wyuzdać, *v. a. perf.* разнуздать; *дать кому волю, потакать; – się, *v. r.* разнуздаться; *предаться своимъ страстямъ, вести распутную жизнь.

Wyuzdaność, –ści, *f.* необузданность.

Wyuzdany, *part. p.* разнузданный; *необузданный; безчинный, своевольный, распутный, развратный.

Wywabiać, Wywabić, *v. a.* вынимать, вінманить, вінлестить что; wywabić plamę, вінвести, вінвесть пятно.

Wywabianie, Wywabienie, –ia, *n.* вінманиваніе, вінманеніе.

Wywąchać, *v. a. perf.* вінюхать; пронюхать; **Wywąchanie,** –ia, *n.* вінюханіе; пронюханіе.

Wywachlować, *v. a. perf.*, v. **Wachlować.**

Wywalać, Wywalić, *v. a.* вывалить, вінвалить; высовывать, висунуть; повалить, опрокинуть; – kogo, *повалить кого; отдать кого; wywalić się, (*v. r.*), повалиться, упасть.

Wywałaszenie, –ia, *s. n. v.*, **Wywałaszyć,** *v. a. perf.*, v. **Wałaszyć.**

Wywalczenie, –ia, *n.* пріобрѣтеніе чего оружіемъ; одержаніе; v. *verb.* **Wywalczyć.**

Wywalczyć, *v. a. perf.* вітоеть, вінграть что боемъ, сраженіемъ, пріобрѣсть оружіемъ, одержать. [Wałęsać się.

Wywałęsać się, *v. r. perf.*, v.

Wywalina, –y, *f.*, **Wywaliny,** –in, *pl.* щебень, мусоръ.

Wywałkować, *v. a. perf.*, v. **Wałkować.**

Wywalniać, v. **Wywolnić.**

Wywapnić, *v. a. perf.* вінтукатурить, отштукатурить; v. **Wytynkować.**

Wywaporować, *v. a. perf.* испарить; *v. n.* испариться.

Wywar, –u, *m.* вівара; вівари, остатки послѣ варенія; v. **Wywarzyny.**

Wywarcie, –ia, *s. n. v.*, v. **Wywieranie, Wywrzeć.**

Wywarczyć, *v. a. perf.*, – kogo, вібранить кого; наворчать на кого; v. **Warczyć.**

Wywartać, *v. a. perf.*, v. **Wartać.** [**Wywierać.**

Wywarty, *part. p.*, v. **Wywrzeć,**

Wywarzać, Wywarzyć, *v. a.* вываривать, вінварить, приготовлять вареніемъ или выводить, извлекать вареніемъ; wywarzać się, *v. r.* вывариваться; wywarzane rzeczy, v. **Dekokt, Nawara.**

Wywarzanie, Wywarzenie, –ia, *n.* вывариваніе, вівареніе, вівварка.

Wywarzyny, –yn, *f. pl.* вівварки, остатки послѣ варенія, извварки; остатки отъ перегонки; *it.* v. **Dekokt.**

Wyważać, Wważyć, *v. a.* вывораживать, віворотить, вытащить, вітащить, вівдвинуть [съ трудомъ]; поднимать, поднять рычагомъ; *освободить [изъ бѣдй, и проч.]; wyważać co z czego, заключать что изъ чего, выводить слѣдствіе. [доказаніе.

Wywczas, –u, *m.* отдыхъ, от-

Wywczasować się, *v. r.* отдохнуть, вінспаться.

Wywdzięczać się, Wywdzięczyć się, *v. r.* оказываться, оказаться благодарнымъ; благодарить, отблагодарить, воздать благодарностью.

Wywecować, *v. a. perf.* вівострить, вівточить. [drować.

Wywędrować, *v. a. perf.*, v. **Wę-**

Wywędzić, *v. a. perf.* 1. (wędząc wysuszyć, *propr.* & *), вінкоптить, высушить; *изсушить, истомить, измурить; 2. † –, (wędą wyłowić), вітдить. [**Werbować.**

Wywerbować, *v. a. perf.*, v.

Wywęszyć, *v. a. perf.* пронюхать, отыскать чутьемъ.

Wywetować, v. **Wynagrodzić, Odwetować.**

Wywiać, Wywiewać, Wywiejać, *v. a.* вівѣять, вывѣвать; – zboże, вѣять хлѣбъ.

†**Wywiad,** –u, *m.*, **Wywiady, Wywiadki,** –ów, *m. pl.* вывѣдываніе, подглядываніе, подсматриваніе, рекогносцировка, доказаніе.

Wywiadać się, Wywiadować się, Wywiadywać się, v. **Wywiedzieć się.**

Digitized by Google

Wywiadownik, -a, *m.* вывѣдывальщикъ, вывѣдыватель, развѣдыватель.

Wywiędnąć, v. Wywiędnąć.

Wywianie, -ia, *s. n. v.* вывѣяніе; v. Wywiać. [вѣяить вѣно.

Wywianować, *v. a. perf. Jur.*

Wywiązać, Wywięzać, Wywięzować, Wywięzywać, *v. a.* вывязать, развязывать; *развязать, освободить; – się z wdzięczności, удовлетворить, доказать свою благодарность; wywięzuje się z czego, явствуетъ, слѣдуетъ изъ чего; *Jur.* wywiązać, возвратить имѣніе или землю.

Wywiązić, v. Wywięzić.

Wywiązność, v. Wywięzność.

Wywiązować, v. Wywiązać.

Wywić, Wywinąć, Wywijać, *v. a.* 1. развернуть, развёртывать, развернувъ вынуть; вить, вывивать, вывернуть; wywijać kapeluszem, i t. d., махать шляпою, и проч.; – się, *v. r.* вертиться; – się na koniu, скакать въ кругъ на лошади; wywinąć się, *вывернуться; хитро, искусно освободиться; 2. wywinąć członek z stawu = Wywichnąć, *v. a. perf.* вывихнуть; – rękę, nogę, palec, вывихнуть руку, ногу, палецъ.

Wywichłać, Wywichlić, v. Wywikłać.

Wywichnąć, *v. a. perf.* вывихнуть; – nogę, rękę, palec, вывихнуть ногу, руку, палецъ.

Wywichnięcie, Wywichnienie, -ia, *n.* вывихнутіе, вывихъ, [вышибъ изъ состава какого-либо члена]; wywichnienie nogi końskiej, вывадокъ; ископытъ; вывихъ [у лошади] въ путовомъ суставѣ.

Wywiędły, Wywiędniały, *adj. part.* увялый, завялый.

Wywiędnąć, Wywiędnieć, *v. n. perf.* увянуть; изсохнуть, исчахнуть [отъ болѣзни, отъ печали, отъ старости].

Wywiedzieć się, Wywiadać się, Wywiadować się, Wywiedować się, Wywiadywać się, *v. r.* вывѣдать, вывѣдывать, развѣдать, развѣдывать, извѣдать, вѣзнавать, распросить, распрашивать, разыскать, разыскивать, дознаться, дознаваться; Wywiadywanie się, Wywiedzenie się, -ia się, *n.* вывѣдываніе, вывѣданіе, развѣдываніе, разыскиваніе, разысканіе.

Wywiedzienie, -ia, *s. n.*, v. Wywieść.

Wywiedziny, -dzin, *f. pl.*, v. Wywiad, Wywiady.

Wywiedziony, *part. p.* вывѣденный; v. *verb.* Wywieść.

Wywiekować, v. Przewiekować, Przeżyć, Wyżyć.

Wywielbić, v. Uwielbić, Wychwalić.

Wywielga, Wywilga, Wilga, -i, *f. H. n.* (*turdus nitens; oriolus galbula*), иволга, [птица]; v. Dubonóska; v. Boguwola. [Wieńczyć.

Wywieńczyć, v. Uwieńczyć,

Wywierać, v. Wywrzeć.

Wywiercać, Wywiercić, Wywiercieć, Wywiertywać, *v. a.* вывертывать, вывертѣть, высверливать, высверлить; вывертывать, вывернуть; – co komu z rąk, вывертѣть что изъ рукъ; – się, *v. r.* вывернуться, выпутаться, выскользнуть.

Wywiercanie, Wywiertywanie, Wywiercenie, -ia, *n.* вывертываніе, вывертѣніе, высверливаніе, высверленіе. [дзіć.

Wywieść, *v. a. perf.*, v. Wywo-

Wywiesić, *v. a. perf.*, **Wywieszać**, *v. a. impf.* вывѣсить, вывѣшивать; выставить, выставлять; wywiesić język, высунуть, свѣсить языкъ; *высловить.

Wywieszanie, Wywieszenie, -ia, *n.* вывѣшиваніе, вывѣска, вывѣшеніе.

Wywieszczać, *v. a. impf.*, **Wywieszczyć**, *v. a. perf.* вывораживать, выворожить, предсказывать, предсказать.

Wywieszenie, -ia, *n.* вывѣска, вывѣшеніе, выставленіе.

Wywietrać, v. Wywietrzeć.

Wywietrzać, Wywietrzyć, *v. a.* вывѣтривать, вывѣтрить, провѣтривать, провѣтрить; просушить, просушить.

Wywietrzalec, -lca, *m. Miner.* кобальтовые цвѣты; кобальтовая слюдка.

Wywietrzałość, -ści, *f.* вывѣтрѣлость; v. Wywietrzenie.

Wywietrzały, *part. p.* вывѣтрѣлый; извѣтрѣлый; выдохлый.

Wywietrzanie, -ia, *n.* вывѣтриваніе, провѣтриваніе; просушаніе.

Wywietrzeć, *v. n. perf.* вывѣтрѣть, вывѣтриться.

Wywietrzenie, -ia, *n.* вывѣтреніе; вывѣтрѣлость; выдохненіе, выстой.

Wywietrzyć, v. Wywietrzać.

Wywiew, -u, *m.* 1. вѣяніе; вѣваніе; wywiew zboża, вѣяніе жита; 2. wywiew, Wywiewa, -y, Wywiewka, -i, *f. dim.* сугрóбъ; снѣжный или песчаный бугóръ вѣтромъ нанесенный; 3. wywiewki, *pl.* вѣвѣки, высѣвки (*pl.*), плевѣ, мякина, соръ.

Wywiewać, v. Wywiać.

Wywiewki, v. Wywiew (3).

Wywieść, *v. a. perf.*, **Wywozić**, *v. impf.* вывезть, вывезти, вывозить. [дить изъ тюрьмы.

Wywięzić, *v. a. perf.* освобо-

Wywięzienie, -ia, *n.* вывезеніе, вывозка, вывозъ. [ный.

Wywięziony, *part. p.* вывезен-

Wywięznąć, Wywiązać, *v. a. perf.*, **Wywięzić się**, *v. r. perf.* освободиться; выпутаться.

Wywięzywać, v. Wywiązać.

Wywijać, v. Wywić, Wywinąć.

Wywijacz, -a, *m.* вертохвастъ; великой лукавецъ.

Wywikłać, Wywiklić, Wywikływać, *v. a.* (*propr. & *) выпутать, распутать, развить; wywikłać się, *v. r.* выпутаться, вывернуться.

Wywikłanie, Wywikływanie, -ia, *s. n. v.*, v. Wywikłać.

Wywilga, v. Wilga.

Wywinąć, v. Wywić.

Wywindować, *v. a. perf.* поднять вверхъ посредствомъ ворота; v. Windować.

Wywinlać, Wywinić, *v. a. perf.* оправдывать, оправдать; извинять, извинить.

Wywinięcie, Wywinienie, -ia, *s. n.* вывинка; Wywinięty, *part. p.* вывитый; v. *verb.* Wywić.

Wywionąć, v. Wywiać.

Wywiortki, -ów, *m. pl.* (*w ludwisarni*), бронзовые *etc.* опилки, стружки, выходящіе при сверленіи пушки.

Wywiosnować, *v. n. perf.* провождать весеннее время.

Wywity, Wywinięty, *part. p.* вывитый; v. Wywić, Wywinąć.

Wywlec, Wywlekać, Wywłóczyć, Wywłaczać, *v. a.* вывлечь, вывлекать, извлечь, извлекать, вывалочь, вывалочить, выволакивать, вытащить, вытаскивать; вырвать, вырывать; высунуть, высовывать.

Wywleczenie, Wywlekanie, Wywłaczanie, Wywłóczenie, -ia, *n.* вывалочеліе, выволакиваніе, вывлеканіе, *etc.*, v. *verb.* Wywlec.

Wywłoka, -i, *f.* изъѣзженная, истощенная, старая лошадь.

Wywnętrzać, *v. a. impf.*, **Wywnętrzyć**, *v. a. perf.* потрошить, выпотрошить, вынимать, вынуть потроха; выпораживать, выпорожнить, опораживать, опорожнить, вытрясть, вытрясать; wywnętrzać się, *v. r.* надрываться, натуживаться, истощаться; wywnętrzyć się komu, przed kim, *открыться, открыть кому свое сердце, объявить свою тайну.

Wywnętrzanie, Wywnętrzenie, -ia, *n.* потрошеніе, выпотрошеніе, *etc.*, v. *verb.* Wywnętrzać.

Wywnioskować, *v. a. perf.*, – co z czego, v. Wnioskować.

Wywód, -odu, *m.* выводъ, показаніе происхожденія, родъ и проч.; доказательство, доводъ; v. Dedukcya; wywód szlachectwa, доказательство на дворянство; wywód położnicy, Wywodziny, *f. pl.* введеніе въ церковь женщины первый разъ послѣ родовъ.

Wywodnica, -y, *f.* роженица, родильница.

Wywodny, *adj.* доказуемый.

Wywodzenie, -ia, *s. n. v.* выведеніе; v. *verb.* Wywodzić.

Wywodzić, Wywieść, *v. a.* (*propr. & *) выводить, вывести,

Digitized by Google

вывести; – ród swój, выводить родъ свой; – (słowo, i t. d.), *Gramm.* производить (слово и проч.); wywodzić, (dowodzić), доказывать; – świadki, представлять свидѣтелей; – mury, i t. d., воздвигнуть, построить стѣны, и проч.; соорудить; wywodzić linię, проводить линію; wywodzić na swoje, на своёмъ поставить, намѣренія своего достигнуть; – się, *v. r.* доказываться [о самомъ себѣ]; оправдаться; [о родильницѣ:] вводиться въ церковь первый разъ послѣ родовъ; [о птенчикахъ:] оставлять гнѣздо.

Wywodziny, -in, *f. pl.* (wywód), введеніе въ церковь женщины первый разъ послѣ родовъ.

Wywołać, *v. a. perf.*, Wywoływać, *v. frequ.* вызвать, вызывать; выкликать; возвѣстить, объявить [по улицамъ]; – pieniądze, уничтожить, отмѣнить [худія] монеты; – kogo, осудить въ изгнаніе; – do wyższego sądu, перенести дѣло въ высшій судъ [*abo* въ высшую инстанцію]; взять апелляцію; – kogo na pojedynek, вызвать кого на поединокъ; wywoływać duchy, призывать духовъ; Wywołanie, Wywoływanie, -ia, *n.* вызваніе, вызывъ, вызываніе; изгнаніе, ссылка; v. *verb.* Wywołać; Wywołaniec, -ńca, *m.* изгнанникъ, изгнанный, изгнанецъ; Wywołanka, -i, *f.* изгнанница, изгнанная; Wywoławacz, Wywoływacz, -a, *m.* провозвѣстникъ, глашатай, бирючъ, бирючъ.

Wywoływać, v. Wywołać.

Wywomitować, *v. a. perf.* вытлевать, извергать рвотою.

Wywoskować, Wywoszczyć, *v. a.* вымащивать, вывощить.

Wywoskowanie, Wywoszczenie, -ia, *n.* вымащиваніе, вывощеніе.

Wywóz, -ozu, *m.*, Wywózka, -i, *f.* вывозъ, вывозка; *Fortf.* Wywóz, v. Fosa, Rów.

Wywożenie, Wywiezienie, -ia, *n.* вывозка, вывозъ, вывезеніе.

Wywozić, Wywieźć, *v. a.* вывозить, вывозить, вывезти, вывезть.

Wywozicieł, -a, *m.* вывозчикъ, извозникъ.

Wywozny, *adj.* перевозный, транспортный; v. Вывозный.

Wywracać, Wywrócić, *v. a.* опрокидывать, опрокинуть; выворачивать, выворотить; перевороти́ть; разорвать, разрушить; – słowa, * перевернуть слова, исказить смыслъ словъ.

Wywracanie, Wywrócenie, -ia, *n.* выворачиваніе, выворочеиие, выворотъ.

Wywracacz, Wywróciciel, Wywrotnik, -a, Wywrócca, -y, *m.* разрушитель, разоритель; кривотолкъ.

Wywrócenie, v. Wywracanie.

Wywrot, Wywrót, -otu, Wywrotek, -tku, *m.* опроверженіе, разореніе; выворотъ, изворотъ; изнанка [о платьѣ]; Wywrotny, Wywrótny, *adj.*, -tnie, -tno, *adv.* что легко опрокинуться можно; валкій, шаткій; *it.* вывороченный на изнанку; * хитрый, лукавый, превратный; niewywrotny, неопрокидываемый, неопровержимый.

Wywróżać, Wywróżyć, *v. a.* выворáживать, выворожить; предсказывать, предсказать; – się, *v. r.* исполниться, сдѣлаться.

Wywrzeć, *v. n. perf.*, Wywierać, *v. n. impf.* 1. выжимать, выжимать, кипя убить, убывать, выходить парами; убывать отъ варенія; выварить, вывáривать; 2. Wywrzeć, Wywierać, *v. a.* излить, изливать, извергнуть, извергать, изрыгнуть, изрыгать, изрыгать, изрыгнуть, изрыгать; – złość i t. p., излить злобу, ярость, изрыгнуть злобу; 3. – psy, (odsworować), спустить, спускать собакъ со своры, разсворить, разсворивать; 4. * выключить, исключить; 5. wywierać wpływ na kogo, na co, имѣть вліяніе на кого, на что.

Wywrzenie, -ia, *s. n. v.*, v. Wywrzeć. [чать.

Wywrzeszczeć, *v. a.* прокри-

Wywrzeszczenie, -ia, *n.* прокричаніе.

Wywyższać, Wywyższyć, *v. a.* возвышать, возвысить; * возвысить, производить въ чины; – pochwałami, превозносить похвалами.

Wywyższanie, Wywyższenie, -ia, *n.* возвышеніе, превозношеніе. [Wzorować.

Wywzorować, *v. a. perf.*, v.

Wyz, Wyż, -a, *m. H. n.* (*accipenser huso*), бѣлуга.

Wyż, -y, Wyża, v. Wysokość.

Wyżąć, Wyżynać, *v. a.* выжать, выжинать, снять, снимать всю жатву, выкосить, выкашивать.

Wyżąć, Wyżynąć, Wyżmiąć, Wyżdżmąć, Wyżdżąć, Wyżymać, Wyżdżymać, *v. a.* выжать, выжимать.

Wyżalić, Wyżałować, Wyżalać, *v. a.* (очень много) сожалѣть.

Wyżarty, *part. p.*, v. Wyżreć.

Wyzbierać, *v. a. perf.* собирать выбрать, собрать.

Wyzbroić, *v. a. perf.* обезоружить. [женіе.

Wyzbrojenie, -ia, *n.* обезору-

Wyzdrowieć, *v. a. perf.*, Wyzdrawiać, *v. impf.* – kogo, вылечить, излечить; v. Uzdrowić.

Wyzdrowieć, *v. n. perf.* выздороветь; исцѣлиться.

Wyzdrowienie, -ia, *n.* выздоровѣніе.

Wyzdychać, *v. n. perf.* вымереть; вымаять; v. Zdychać.

Wyżdżąć, Wyżdżymać, v. Wyżąć, Wyżymać.

Wyżebrać, Wyżebrzeć, *v. a. perf.* нищенскимъ образомъ выпросить. [v. Wyżąć.

Wyżęcie, -ia, *s. n. v.*, wyżnacie;

Wyżedz, Wyżeć, *v. a. perf.*, Wyżegnąć, Wyżognąć, Wyżkować, *v. semelf.*, Wyżegać, *v. impf.* выжечь, выжигать; v. Wypalać.

Wyżegnać, *v. a. perf.*, v. Żegnać.

Wyżej, *adv. compar.*, v. Wysoko.

Wyżeł, -łła, Wyżełek, -łka, *m. dim.* лягавая собака; * проказъ, хитрецъ, шпонъ.

Wyżerać, Wyżreć, *v. a.* выѣдать, выѣсть, выжрать, сожрать.

Wyżerować, *v. a. perf.*, v. Żerować. [Wyżąć.

Wyżęty, *part. p.* вымятый; v.

Wyżew, -zwu, *m.* вызовъ на (*c. Acc.*).

Wyziębiać, Wyziębić, v. Oziębić.

Wyzierać, Wyjrzeć, *v. a.* выглядывать, выглянуть.

Wyziew, -u, *m.* пары исходящіе изъ тѣлъ, испареніе.

Wyziewać, Wyziać, Wyzlajać, Wyziewnąć, Wyzionąć, *v. a.* испускать изъ себя вдохнутый воздухъ; издыхать; испарять, испарить; издавать пары; вынарить; wyzionąć, wyziewać duszę, ducha, испустить духъ; умереть; -nąć, * извергать, изрыгать, выбросить.

Wyziewanie, Wyzionięcie, -ia, *n.* испареніе; изверженіе.

Wyziewnąć, v. Wyziewać.

Wyziewy, *pl.* пары, испаренія; v. Wyziew.

Wyzimować, *v. n. perf.* (wytrzymać przez zimę, зупełnie przezimować), сохраниться всю зиму; *it.* перезимовать; прожить зиму; *v. a.* прокормить всю зиму; сохранить *abo* сберечь всю зиму.

Wyzina, -y, *f.* 1. (mięso wyza ryby), бѣлужина, бѣлужье мясо; wyzina słona, назланка; 2. † wyzina, *H. n.* (wyz, ryba), бѣлуга.

† Wyzina, Wyżyna, Wyżka, v. Wyżyna.

Wyzionąć, Wyzionięcie, Wyzionienie, v. Wyziewać.

Wyzioniętу, Wyzioniony, *part. p.*, v. Wyzionąć, *sub:* Wyziewać.

Wyzłacać, Wyzłocić, *v. a.* вызолачивать, вызолотить, позолачивать, позолотить.

Wyzłacanie, Wyzłocenie, -ia, *n.* вызолачиваніе, вызолоченіе, позолачиваніе, позолоченіе.

Wyzlątko, -a, *n.*, Wyzlę, -ęcia, *n.* лягавый щенокъ, молодая лягавая собака.

Wyzlica, -y, *f.*, Wyzlicska, -i, *f. dim.* лягавая сука.

Wyzlin, -u, *m.*, Wyzlina, -y, *f.* 1. (bydlęcy pysk bez mięsa), голова, рыло звѣря безъ кожи, безъ мяса; 2. *Bot.* wyzlin, ziele,

Digitized by Google

(*antirrhinum*), львиноустъ; львиные устѣ; (*linaria vulgaris*), жабрёй, [растѣніе].

Wyżłobiać, *v. a. impf.*, **Wyżłobić**, *v. perf.*, **Wyżłobkować**, **Wyżłobować**, *v. freqn.* выпаживать, вымавить, вымолобить, выдалбливать, выдолбить назинкомъ; дѣлать, сдѣлать на чёмъ-либо пазъ; **Wyżłobienie**, -ia, *n.* вымазка, выпаженіе, выпаживаніе, выдолбленіе; **Wyżłobiony**, *part. p.* выпаженный, выдолбленный.

Wysłocenie, -ia, *n.* вызолоченіе, позолоченіе; v. **Wyzłacanie**.

Wysłocić, v. **Wysłacać**.

Wysłocony, **Wyzłacany**, *part. p.* вызолоченный, позолоченный, позлащённый.

Wysłopać, *v. a. perf.* вылокать, локая выпить.

Wyzłota, v. **Pozłota**, позолота.

Wyzłotnik, -a, *m.* позолотчикъ; золотильщикъ.

Wyznać, *v. a. perf.*, **Wyznawać**, *v. impf. & freqn.* исповѣдывать; сознавать, сознать, признавать, признать, признаваться, сознаться; - wiarę, исповѣдывать вѣру; - prawdę, признаваться въ истинѣ; признать истину.

Wyznanie, -ia, *n.* (grzechów), исповѣданіе, признаніе [грѣховъ]; - winy, сознаніе вины; - wiary, исповѣданіе вѣры; - (zakonne, zakonnicze), уставъ, правило [монастырское].

Wyznaczać, **Wyznaczyć**, *v. a.* отмѣчать, отмѣтить; назначать, назначить; опредѣлять, опредѣлить; wyznaczyć kom(m)isyą *etc.*, v. *sub:* **Wysadzić**.

Wyznaczanie, **Wyznaczenie**, -ia, *n.* назначеніе; опредѣленіе; v. *verb.* **Wyznaczać**.

Wyznanie, -ia, *n.*, v. **Wyznać**.

Wyznaniec, -ńca, *m.* 1. признавателъ; 2. исповѣдыватель.

Wyznawać, v. **Wyznać**.

Wyznawacz, -a, *m.* **Wyznawca**, -y, *m.* исповѣдникъ.

Wyżnik, -a, *m.* краяя [въ кафтанахъ]; wyżnik czerwienny, żółędny, червонная, трефовая краяя.

Wyżółcenie, -ia, *n.* вымолченіе.

Wyżółcić, *v. a. perf.* вымолтить.

Wyżółcieć, **Wyżółknieć**, **Wyżółknąć**, *v. n. perf.*, v. **Żółcieć**, **Żółknąć**.

Wyzolić, *v. a. perf.* вызолить.

Wyżonąć, v. **Wygnać**.

Wyżrać, v. **Wyżerać**.

Wyżrzeć, v. **Wyjżrzeć**, **Wyzierać**.

Wyżrzeć, *v. a. perf.*, **Wyżrzewać**, *v. impf.*, v. **Dożrzeć**, **Dożrzewać**.

Wyższość, -ści, *f.* * возвышенность; высокость, высокая степень; превосходство; преимущество; знаменитость.

Wyższy, *adj. compar.*, v. *sub:* **Wysoki**.

Wyzuć, *v. a. perf.*, **Wyzuwać**, *v. impf.* разуть, разувать; изуть что, снять что; * лишать кого чего; wyzuć jarzmo, скинуть съ себя иго; wyzuć bóty, trzewiki, pończochy, снять сапоги, башмаки, чулки; - się, *v. r.* разуться; снять; * избавиться, освободиться, отказаться; - z czego, лишиться чего; - się sam z siebie, отречься отъ самого себя.

Wyzucie, **Wyzuwanie**, -ia, *n.* разутіе; * лишеніе.

Wyżuć, *v. a. perf.*, **Wyżuwać**, *v. impf.* изжевать, изжёвывать.

Wyżucie, **Wyżuwanie**, -ia, *n.* изжеваніе, изжёвываніе.

Wyzwać, v. **Wyzywać**.

Wyzwalać, *v. a. impf.*, **Wyzwolić**, *v. perf.* освобождать, освободить; избавлять, избавить; увольнять, уволить; wyzwolić z więzów, освободить изъ узъ; wyzwolić syna, отдалить, отпустить сына на собственное хозяйство; wyzwolić wyterminowanego, chłopca, ucznia, czeladnika, ученика [отбывшаго свое время ученія] объявить подмастерьемъ; wyzwolić linkę, ослабить, пустить бечевы.

Wyzwalacz, -a, **Wyzwolca**, -y, **Wyzwoliciel**, -a, *m.* освободитель.

Wyzwalanie, **Wyzwolenie**, -ia, *n.* освобожденіе; избавленіе; увольненіе; v. *verb.* **Wyzwalać**.

Wyzwanie, -ia, *n.* вызваніе, вызовъ, вызываніе; wyzwanie na pojedynek, вызовъ на поединокъ.

Wyzwany, *part. p.* вызванный.

Wyzwoleniec, -ńca, *m.* вольноотпущенный; вольный; отпущенный на волю; отпускной дворовый человѣкъ; *it.* v. **Wyzwolony** (czeladnik); **Wyzwolenka**, -i, *f.* вольноотпущенная; отпущенная на волю; раба уволенная.

Wyzwoliciel, v. **Wyzwalacz**.

Wyzwolicielka, -i, *f.* освободительница; избавительница.

Wyzwolony, *adj.* освобожденный, вольноотпущенный, уволенный; wyzwolony od więzów, освобожденный отъ узъ; wyzwolony czeladnik, (towarzysz rzemieślniczy, wyterminowany, wyzwoleniec), отбывшій свое время ученія у мастера [или купца] и признанный отъ цеха геселемъ [*або* подмастерьемъ]; nauki wyzwolone, *Philos.* словесныя науки; словесность; изящныя науки.

Wyzworować, v. **Wyzworować**.

Wyżyć, **Wyżywać**, -wał, -wam, *v. a. & n.* изжить, изживать, прожить, пережить, перенесть.

Wyżyłować, *v. a. perf.* очистить отъ жилъ.

Wyżymki, -ów, *m. pl.* выжимки.

Wyżyna, **Wyzina**, -y, **Wyżka**, **Wyższka**, **Wyszka**, -i, *f.* вышина, высота, возвышенность, холмъ.

Wyżynać, v. **Wyżąć**.

Wyżynki, -nek, *f. pl.* крадинки по окончаніи жатвы.

Wyżywać, v. **Wyżyć**.

Wyzywać, **Wyzwać**, *v. a.* вызывать, вызвать; wyzwać kogo na pojedynek, вызвать кого на поединокъ.

Wyzywacz, -a, *m.* вызыватель.

Wyzywalny, *adj.* вызывательный.

Wyzywanie, **Wyzwanie**, -ia, *n.* вызываніе, вызваніе, вызовъ.

Wyżywiać, **Wyżywić**, *v. a.* прокармливать, прокормить, содержать, пропитать; **Wyżywianie**, **Wyżywienie**, -ia, *n.* прокармливаніе, прокормленіе, прокормъ, содержаніе, пропитаніе; **Wyżywiciel**, -a, *m.* кормилецъ, содержатель. [вз-.

Wz-, **Ws-**, *praep. inscp.* воз-,

Wżąć, *v. a. perf.*, **Wżynać**, *v. impf.* вжать, вжимать, вдавливать.

Wzad, *adv.* взадъ; въ задъ; въ заднюю; въ тылъ; назадъ; по задъ.

Wzajem, **na Wzajem**, **Wzajemnie**, *adv.* 1. взаимъ, въ заимъ, заимообразно, взаимъ, взаимно; wzajem komu co dać, дать кому что взаимъ; 2. взаимно.

Wzajemić się, **Uwzajemniać się**, *v. r. impf.*, **Uwzajemnić się**, *v. r. perf.* воздавать, воздать за .... [отвѣтственно.

Wzajemnie, *adv.* взаимно; со-

Wzajemność, -ści, *f.* взаимность; соотвѣтственность, соотвѣтствіе. [соотвѣтственный.

Wzajemny, *adj.* взаимный;

Wzaran, *adv.* рано, ранёхонько.

Wżarzyć, *v. a. perf.* воспалить, воспламенить, возбудить.

Wzbestwić się, *v. r. perf.* разсвирѣпѣть; остервенѣться; v. **Bestwić się**.

Wzbić, **Wzbijać**, *v. a.* взбить, взбивать [доски и проч.]; - (lud, ludzi), собрать въ скорости; wzbić się, *v. r.* (*propr. & *) подняться, воспарить, воспарять, взлететь. [полётъ, воспареніе.

Wzbicie się, -ia się, *n.* взлетъ,

Wzbiedz, **Wzbiedzić**, **Wzbiegać**, **Wzbiegnąć**, *v. n.* стечься, стекаться; (о skórze, о кожѣ:) сесть-ся; (о koniach, о лошадяхъ:) закусить удила.

Wzbierać, **Wezbrać**, *v. a.* собирать, собрать въ вверхъ; - na igiełkę, нанизать на иголку; - (о wodzie, о водѣ:) прибывать, прибыть; - (о rzékach, о рѣкахъ:) разливаться, разлиться; - (о morzu, о морѣ:) приливать, прилить; - (о ranie, о ранѣ:) вдыхнуть, распухнуть; - się, *v. r.* приготовляться, приготовиться; **Wzbieranie**, **Wezbranie**, -ia, *n.* собираніе, собраніе; - wody, прибыль водѣ; - rzéki, разливъ рѣки; - morza, приливъ моря;

Digitized by Google

– rany, бнухоль раны; wezbranie i opadanie morskie, прилѣвъ и отлѣвъ морской.

Wzbijać, v. **Wzbić**.

Wzbiór, -oru, *m.* возрастаніе, прибываніе; wzbiór wód, разлитіе водъ; наводненіе.

Wzbity, *part. p.*, v. **Wzbić**.

Wzbogacać, Wzbogacić, *v. a.* обогащать, обогатить; – się, *v. r.* обогащаться, обогатиться; **Wzbogacenie**, -ia, *n.* обогащеніе.

Wzbraniać, Zbraniać, Wzbronić, *v. a.* возбранять, возбранять, запрещать, запретить, воспрещать, воспретить, препятствовать, недопускать, недопустить; – się, *v. r.* отказываться, отказаться, отрекаться, отречься, противиться, воспротивиться.

Wzbranianie, Wzbronienie, -ia, *n.* возбраненіе, запрещеніе, воспрещеніе; – się, сопротивленіе.

Wzbrony, *adj.* возбранный; запрещенный; отказывающій; запрещающій.

Wzbudować, *v. a. perf.* назидать, созидать; v. **Budować**.

Wzbudzać, Wzbudzić, *v. a.* возбуждать, возбудить; поощрять, поощрить, ободрять, ободрить; wzbudzający, *part. a.* возбуждающій, возбудительный; – z martwych, воскрешать, воскресить изъ мертвыхъ.

Wzbudzanie, Wzbudzenie, -ia, *n.* возбужденіе, поощреніе; – z martwych, воскресеніе мертвыхъ.

Wzbudziciel, -a, *m.* возбудитель; **Wzbudzicielka**, -i, *f.* возбудительница.

Wzburzać, Wzburzyć, *v. a.* взволновать, воздвигать; раздражать, раздражить, разсердить; – się, *v. r.* (o morzu, o mórz:) взволноваться; (o narodzie:) возмутиться; вскрамолиться; **Wzburzenie**, -ia, *n.* – się, взволнованіе; возмущеніе; **Wzburzyciel**, -a, *m.* возмутитель, мятежникъ; **Wzburzycielka**, -i, *f.* возмутительница; мятежница.

Wzchód, Wschodowy, v. **Wschód, Wschodowy**.

Wzchodzić, Wschodzić, v. **Wzejść, Wznijść**.

Wzdać, Wzdawać, *v. a.* воздать, воздавать; сдать, сдавать; *Jur.* уступить, уступать [на собственность другому]; wzdawać kogo, осудить кого за неявку въ судъ; **Wzdanie, Wzdawanie**, -ia, *n.* воздаяніе, сданіе, сдаваніе; осужденіе за неявку въ судъ.

Wzdąć, Wzdymać, *v. a.* вздуть, вздувать; надмить, пучить, раздуть, раздувать; – się, (*v. r.*), вздуться, вздуваться; надуться, надуваться; * гордиться, надуваться; **Wzdęcie, Wzdymanie**, -ia, *n.* (*propr.* & *) бнухоль, надутость, пухлость, надменность, гордость.

Wzdawać, v. **Wzdać**.

Wzdęcie, -ia, *n.*, v. *sub.* **Wzdąć**.

Wzdętość, -ści, *f.* надменіе; бнухоль.

Wzdęty, *part. p.* вздутый; надутый; надменный; v. *verb.* **Wzdąć**; напыщенный, вспухшій.

Wzdjąć, Wzdejmować, Wzejmować, *v. a.* приподнять снять, снимать; – się za kim, *v. r.* вступаться за кого.

Wzdłuż, Wzdłuż, v. **Wdłuż**.

Wzdragać się, Wzdragnąć się, *v. r.* противиться, не хотѣть; v. Zdrażać się.

Wzdraganie się, Wzdragnięcie się, Wzdrągnienie się, -ia, *s. n. v.* противленіе, нехотѣніе; v. **Wzdragać się, Wzdragnąć się**.

Wzdrapać, Wzdrapnąć, Wzdrapywać, *v. a.* исцарапать, исцарапывать; – się, *v. r.* съ трудомъ взлѣзть на что.

Wzdrapanie, Wzdrapywanie, -ia, *s. n. v.* исцарапаніе, исцарапываніе; v. **Wzdrapać, Wzdrapywać**.

Wzdręg, Wzdręk, -a, *m.*, **Wzdręka, Wzdrenka**, -i, *f. H. n.* плотица, плотва, [рыба].

Wzdrożyć, Wzdrażać, *v. a.* вздорожать, привести въ высокую цѣну. [ніе.

Wzdrożenie, -ia, *n.* вздорожа-

Wzdrygać się, Wzdrygnąć się, *v. r.* вздрагивать, вздрогнуть; дрожать, содрагаться, содрогнуться; *it.* отвращаться, гнушаться.

Wzdryganie, Wzdrygnięcie, Wzdrygnienie, Wezdrgnięcie, Wezdrgnienie, – się, -ia, *n.* вздрагиваніе; содроганіе; v. остуда; отвращеніе.

Wzdy, Wżdy, *adv.* однакоже; наконецъ.

Wzdychać, *v. n.* воздыхать, вздыхать, вздохнуть; v. Westchnąć, Westchnienie.

Wzdychacz, -a, **Wzdyszek**, -szka, *m. dim.* вздыхатель, воздыхатель.

Wzdychanie, -ia, *n.* вздыханіе, воздыханіе.

Wzdymać, v. **Wzdąć**.

Wzdziać, Wzdziewać, v. **Wdziać, Wdziewać**.

Wzejść, v. **Wschodzić**.

Wzejście, Wznijście, Wzniście, -ia, *n.*, v. **Wschód** & *verb.* **Wzejść**.

Wzerać się, *v. r.* въѣсться, въѣдаться; v. Wetreć.

Wzgarda, -y, *f.* презрѣніе, неуваженіе; wzgardy godny, достойный презрѣнія; презрительный.

Wzgardca, -y, *m.* презритель, презиратель, пренебрегатель.

Wzgardliwość, Wzgardność, -ści, *f.* презрительность.

Wzgardliwy, Wzgardny, *adj.* **Wzgardliwie, Wzgardnie, Wzgardzenie, Wzgardzono**, *adv.* презрительный, презрѣнный; достойный презрѣнія; отвратительный; гнусный; *adv.* отвратительно; съ презрѣніемъ; пренебрежительно; презрительно, презрѣнно; **Wzgardzać, Wzgardzić**, *v. a.* презирать, презрѣть; пренебрегать, пренебречь; **Wzgardzacz, Wzgardca, Wzgardźca**, -y, **Wzgardziciel**, -a, *m.* презритель, презиратель, пренебрегатель; **Wzgardzicielka**, -i, *f.* презрительница, презирательница, пренебрегательница.

Wzgardzanie, Wzgardzenie, -ia, *n.* презираніе, презрѣніе, пренебреженіе; **Wzgardzony**, *part. p.* презрѣнный, пренебреженный. [гнуть.

Wzgarzać, v. **Gorszyć, Zgo-**

Wzgłębsz, v. **Zgłębsz**.

Wzgląd, względu, *m.* 1. уваженіе; вниманіе; mieć wielki wzgląd dla kogo, имѣть къ кому большое уваженіе; ze względu na kogo, изъ уваженія къ кому; 2. отношеніе; we względzie czego, въ отношеніи чего; въ разсужденіи чего; w każdym względzie, во всѣхъ отношеніяхъ; во всякомъ случаѣ; 3. (wejrzenie), взглядъ; возрѣніе; 4. względem, въ отношеніи; относительно; въ разсужденіи; касательно; что касается до....

Wzglądać, Względać, Wzglądnąć, Względnąć, *v. a.* взглядывать, взглянуть; *it.* имѣть что въ виду.

Wzglądanie, Względanie, Względnięcie, Względnienie, -ia, *n.* взглядываніе, взглянутіе, возрѣніе.

Względnie, *adv.*, v. **Względny**.

Względność, -ści, *f.* относительность; уваженіе; благосклонность, милость, благоволеніе.

Względny, *adj.*, -dnie, *adv.* относительный, (*adv.* относительно); внимательный, разсудительный; благосклонный, милостивый; снисходительный; – na osoby, лицепріятный, пристрастный; *Gramm.* przypadki *abo* spadki względne, (*casus obliqui*), косвенные падежи. [къ верху.

Wzgórę, *adv.* вверхъ, въ верхъ,

Wzgórek, -rka, *m. dim.* пригорокъ, холмикъ, бугорокъ, возвышенность.

Wzgorszać, Wzgorszyć, *v. a.* соблазнять, соблазнить.

Wzgórze, -a, *n.*, **Wzgórzyna**, -y, *f.* холмъ, бугоръ; скатъ, покатость.

Wzgrzać, Wzgrzewać, *v. a.* взогрѣть, взогрѣвать.

Wzgrzebać, Wzgrześć, Wzgrzebywać, Wzgrzebnąć, *v. a.* взрыть, взрывать.

Wziąć Wziąść *v. perf.* взять; v. Brać.

Wziątek, -tku, *m.*, **Wziątka**,

Digitized by Google

-i, *f.* взятіе; взятое; прибыль, доходъ, выгода; взятки (*pl.*).

Wzięcie, -ia, *n.* взятіе; *it.* v. Opinia, Mniemanie, & Wziętość, (waga, znaczenie, walor).

Wzierać, v. Wejrzeć & Wglądać.

Wziętość, -ści, *f.* уваженіе, почтеніе, значеніе, знать, сила; мода.

Wzięty, *part. p.* (*a* Wziąć), взятый, принятый, полученный; любимый, уважаемый, почитаемый, честный; сильный; употребляемый.

Wzjątrzać, **Wzjątrzyć**, v. Rozjątrzać, Rozjątrzyć.

Wzjawiać, **Wzjawić**, v. Zjawić, Objawić, Objawiać.

Wzjazd, -u, *m.* въѣздъ.

Wzjechać, **Wzjeżdżać**, *v. a.* въѣхать, въѣзжать.

Wzjeżać, **Wzjeżyć**, *v. a.* взъерошивать, взъерошить, всклочивать, всклочить; - się, *v. r.* взъерошиваться, взъерошиться, всклочиваться, всклочиться.

Wzjeżanie, - się, -ia, *n.* взъерошиваніе, всклочиваніе.

Wzjeżdżanie, -ia, *n.* въѣзжаніе.

Wzjeżenie, - się, -ia, *n.* взъерошеніе, всклоченіе.

Wzłamać, **Wzłamywać**, *v. a.* вломать, взламывать.

Wzlatać, **Wzlatywać**, **Wzlecieć**, *v. n.* взлетать, взлетать, возлетать, воспарать, воспарить; * восходить, приходить въ честь; **Wzlatanie**, **Wzlatywanie**, **Wzlecenie**, -ia, *n.* взлетаніе, взлетѣніе, взлетъ, возлетѣніе, воспареніе.

Wzlepszać, *v. a. impf.*, **Wzlepszyć**, *v. perf.*, v. Polepszać, Polepszyć.

Wzlepszanie, **Wzlepszenie**, v. Polepszanie, Polepszenie.

Wzłazić, **Wzleźć**, *v. a.* взлѣзать, взлѣзть, лѣзть на верхъ.

Wzlezienie, -ia, *n.* взлѣзаніе.

Wzlot, -u, *m.* взлетъ.

Wzmącenie, -ia, *n.* возмущеніе.

Wzmącić, *v. a. perf.* (*propr.* & *) возмутить.

Wzmącicieł, -a, *m.* возмутитель.

Wzmącicielka, -i, *f.* возмутительница.

Wzmacniać, **Wzmocnić**, *v. a.* подкрѣплять, подкрѣпить; укрѣплять, укрѣпить; усиливать, усилить; **Wzmacnianie**, **Wzmocnienie**, -ia, *n.* подкрѣпленіе, укрѣпленіе, усиленіе.

Wzmagać, **Wzmódz**, **Wzmóc**, *v. n.* & *a.* возмогать, возмочь, возмощи, имѣть возможность, быть въ силахъ, въ состояніи что сдѣлать; возмогать, возмочь, справляться послѣ болѣзни; *v. a.* - kogo, подкрѣплять, подкрѣпить, укрѣплять, укрѣпить, усиливать, усилить, помочь; преодолѣть; - się, *v. r.* приходить въ силу; усиливаться, силу взять; укрѣпляться, укрѣпиться, управляться; стать на ноги; подниматься, подняться, дѣлаться богатымъ, мочнымъ и проч.; пріобрѣтать большую власть, могущество; **Wzmaganie**, **Wzmożenie**, -ia, *n.* выздоравливаніе, выздоровленіе.

Wzmianka, **Wzmienka**, **Wzminka**, **Zmianka**, **Zmienka**, -i, *f.* воспоминаніе, упоминаніе, помѣнъ; wzmiankę czynić, упоминать, упомянуть о чемъ.

Wzmiankować, **Wzmieniać**, **Wzmienić**, *v. a.* поминать, помянуть, упоминать, упомянуть о чемъ.

Wzmóc, v. Wzmódz.

Wzmocnić, v. Wzmacniać.

Wzmocnieć, *v. n. perf.* окрѣпнуть; укрѣпиться.

Wzmódz, v. Wzmagać.

Wzmożenie, v. Wzmaganie.

Wznaczny, *adj.* навзничь лежащій.

Wznak, **na Wznak**, *adv.* навзничь, вверхъ лицомъ, на спину; на спинѣ; задомъ; na wznak upaść, упасть навзничь; na wznak leżąc, лёжа на спинѣ; лёжа вверхъ лицомъ; лёжа навзничь.

Wznaszać, **Wznaszanie**, v. Wznieść.

Wznawiać, **Wznowić**, *v. a.* возобновлять, возобновить.

Wznawiacz, -a, *m.* возобновитель.

Wznawianie, **Wznowienie**, -ia, *n.* возобновленіе.

Wzniecać, **Wzniecić**, *v. a.* возгнѣщать, разводить огонь, возжечь, завалить (огонь); * возбуждать, возбудить, затѣять.

Wzniecanie, **Wzniecenie**, - się, -ia, *n.* возгнѣщеніе, *etc.*, v. *verb.* Wzniecać.

Wznieść, **Wznosić**, **Wznaszać**, *v. a.* (*propr.* & *) вознести, вознести, возносить; возвысить, возвышать; поднять, поднимать, приподнять, приподнимать; воздвигнуть, воздвигать; - się, *v. r.* вознестися, возноситься; возвыситься, возвышаться; взлетѣть, взлетать; *it.* подноситься, поднимаиться; wznieść się nad kogo, превысить кого.

Wzniesienie, v. Wznoszenie.

Wzniję, **Wzniję**, v. Wschodzić, Wzejście, Wschód.

Wznikać, **Wzniknąć**, *v. n.* [о растеніяхъ:] восходить, взойти.

Wzniosłość, -ści, *f.* возвышеніе, возвышенное мѣсто; - (myśli, uczuć), возвышенность, высокость; - (stylu), [возвышенность], высренность, высокость; **Wzniosły**, *adj. part.*, -niośle, *adv.* возвышенный; высокій; wzniosłe myśli, высокія мысли; возвышенныя мысли; wzniosły styl, высренній слогъ; высокій слогъ.

Wzniść, **Wzniście**, v. Wschodzić, Wzejście, Wschód.

Wzniż, *adv.* внизъ; книзу.

Wznosić, v. Wznieść.

Wznoszenie, **Wzniesienie**, **Wznaszanie**, -ia, *n. n.* v. возношеніе, вознесеніе; v. *verb.* Wznieść.

Wznowić, v. Wznawiać.

Wznowienie, -ia, *n.* возобновленіе.

Wzór, wzoru, *m.* узоръ, образецъ [для шитія и проч.]; образчикъ; * примѣръ; модель, рисунокъ; подлинникъ.

Wzorek, -rku, *m. dim.* образчикъ, узорчикъ.

Wzorny, **Wzorzysty**, *adj.*, -nie, -sto, *adv.* узорчатый; *adv.* -то.

Wzorować, **Wzorkować**, **Wzorzyć**, *v. a.* украшать узорами.

Wzorowy, *adj.* образцовый; примѣрный; szkoła wzorowa, образцовая школа; pisarz wzorowy, образцовый писатель.

Wzorzysty, *adj.* узорчатый, украшенный узорами, исчерченный. [рётный.

Wzrąb, wzrębu, *m.* кузовъ ка-

Wzrastać, **Wzrosnąć**, **Wzrość**, *v. n.* возрастать, возрости; умножаться, усиливаться; происходить, раждаться; **Wzrastanie**, **Wzrośnięcie**, -ia, *n.* возрастаніе.

Wzrax, -u, *m.*, v. Kształt.

Wzrażać, **Wzrażyć**, *v. a.* отражать, отразить; v. Odrażać, Wstrzymać.

Wzrok, -u, *m.* зрѣніе, чувство зрѣнія; взоръ; wzrok dobry, słaby, хорошее, слабое зрѣніе; na wzrok, на взглядъ, для виду, съ виду; v. na Rozór, na Kształt.

Wzrokowy, *adj.* зрительный.

Wzrość, v. Wzrastać.

Wzrościk, *dim.*, v. Wzrost.

Wzrośnięcie, **Wzrośnienie**, -ia, *s. n. s.*, v. Wzrosnąć, v. *sub:* Wzrość.

Wzrost, -u, *m.*, **Wzrościk**, -a, *m. dim.* рость; величина; возрастъ; возрастаніе.

Wzruszać, **Wzruszawać**, **Wzruszywać**, **Wzruszyć**, *v. a.* потрясать, потрясти, всколебать, привести въ движеніе; нарушать, нарушить; - zwierza, поднять звѣря; wzruszyć, (podburzyć), взмутить, возмутить, въ смятеніе привести; мутить, замутить; болтать, взбалтывать, взболтать; - zmysły, serce, воздвигать, трогать сердце; - pokój, разрушить миръ; - żołądek, причинить рвоту; *it.* wzruszać, wzruszyć, возбуждать, возбудить; перетрясать, перетрясти.

Wzruszanie, **Wzruszenie**, -ia, *n.* колебаніе, потрясеніе, возбужденіе, чувство; волненіе крови, безпокойство, смущеніе; смятеніе, возмущеніе, бунтъ.

Wzruszony, *part. p.*, v. verb. Wzruszyć.

Wzruszyciel, -a, *m.* нарушитель

Digitized by Google

тель; – pokoju, нарушитель спокойствія.

Wzryć, Wzrywać, *v. a.* взрыть, взрывать.

Wzrycie, Wzrywanie, –ia, *n.* взрытіе, взрываніе.

Wzryty, *part. p.* взрытый.

Wzrzucać, Wzrzucić, *v. a.* взмётывать, взметать, взметнуть; метать вверхъ, вскидывать, взбрасывать, взбросить.

Wzrzucanie, Wzrzucenie, –ia, *n.* вскидываніе, вскетъ, вскидываніе, взбрасываніе, взброменіе.

Wzrzynać, v. Wetrnąć.

Wzuć, Wzuwać, *v. a.* обуть, обувать, надѣть на ноги [сапоги, башмаки, чулки].

Wżuć, Wżuwać, *v. a.* разжевать, разжёвывать и положить въ ротъ дитяти.

Wzucie, Wzuwanie, –ia, *n.* обутіе, обуваніе, надѣваніе на ноги.

Wzwarcać, Wzwarzyć, *v. a.* взваривать, взварить.

Wzwiać, Wzwiewać, *v. a.* возвѣять, возвѣвать.

Wzwiady, –ów, *m. pl.*, **Wzwiadki,** –ów, *m. pl. dim.* вывѣдываніе, освѣдомленіе.

Wzwianie, –ia, *n.* возвѣяніе.

† **Wzwiastować,** v. Zwiastować.

Wzwiatr, na Wzwiatr, *adv.* противъ вѣтра.

Wzwierać, Wezwrzeć, *v. n. & a.* взваривать(ся), вскипѣть; волноваться; * жечь, болѣть; воспламенять.

Wzwieść, Wzwieśdź, Wzwodzić, *v. a.* натянуть, натягивать, поднять вверхъ; возвесть, возводить; взвести, заводить; воздвигнуть, воздвигать; wzwieść most, поднять мостъ; wzwodzony most, подъёмный мостъ.

Wzwieać, v. Wzwiać.

Wzwlekać, v. Wezwlec.

Wzwód, –odu, *m.* 1. взводъ, взводка, возводъ, подниманіе къ вѣрху; натягиваніе въ верхъ; 2. подъёмъ; подъёмный мостъ.

Wzwodę, *adv.* противъ водѣ, противъ теченія, вверхъ по рѣкѣ.

Wzwodni, Wzwodowy, *adj.* взводный; подъёмный; wzwodni most, подъёмный мостъ.

Wzwodzenie, Wzwiedzenie, –ia, *n.* возвожденіе, возведеніе, возвышеніе, подниманіе, поднятіе.

Wzwodzić, v. Wzwieść.

Wzwracać, Wzwrócić, *v. a.* оборачивать, оборотить, перевернуть вверхъ.

Wzwyczaić, Wezwyczaić, Wzwyczajać, Wezwyczajać, *v. a.* пріучать, пріучать; натирать, натирывать; – się, *v. r.* привыкнуть, пріучаться, натирать.

Wzwyczajanie, Wzwyczajenie, – się, –ia, *n.* пріученіе; привычка, навыкъ.

Wzwyż, Wzwysz, na wzwyż, *adv.* вверхъ, въ верхъ; выше; вышиною.

Wzwyższać, Wzwyższyć, *v. a.* возвышать, возвысить; поднимать, поднять выше; **Wzwyższanie, Wzwyższenie,** –ia, *n.* возвышеніе.

Wzywać, Wezwać, *v. a.* вызывать, вызвать; приглашать, пригласить; призывать, призвать, требовать, потребовать; кликать, звать, позвать, позвать, зазвать; wzywać kogo na pomoc, призывать кого на помощь; wzywać Boga na pomoc, призывать Бога на помощь; *it.* wzywać Boga, призывать [*v. perf.* позвать] къ Богу; молиться Богу; wzywać kogo (Boga) na świadka, призывать кого (Бога) во свидѣтели; Boga wzywaj, a ręki przykładaj, (*ora et labora*), §. Богу молись, а къ бёрегу гребись; **Wzywanie,** –ia, *n.* вызываніе; призываніе, взываніе, приглашеніе, *etc.*, v. Wezwanie & *serb.* Wzywać; **Wzywacz,** –a, *m.* вызыватель, призыватель, приглашатель.

X.

X, x, буква согласная, называемая Иксъ; произношеніемъ своимъ соотвѣтствуетъ буквѣ: *Ks.*; всѣ слова, которыя написаны буквою *X*, смотри подъ буквами *Ks.*

X. *abbrev.* = Xiądz = Ksiądz, священникъ; W. X. Mość = Wasza Xiążęca (Książęca) Mość, Ваше Сіятельство! W. X. Litewskie = Wielkie Xięstwo (Księstwo) Litewskie, Великое Княжество Литовское.

Y.

Y, y, Ý, ý, буква гласная; никогда не употребляется въ началѣ польскихъ словъ; *cfr.* & v. I.

Z. Ż. Ź.

Z, z, буква согласная, въ польской азбукѣ послѣдняя.

Z, Ze, *praep.* 1. (*c. Gen.*) съ, со; изъ, изо; по; послѣ; около; 2. (*c. Acc.*) съ; около; почти; 3. (*c. Instr.*) съ.

Za, *praep.* (*c. Acc. & Instr.*) за; по; для; во, въ; съ, со; (*c. Gen.*) при; въ; вмѣсто.

Za, *adv.* слишкомъ.

Zaalpejski, *adj. Geogr.* заальпійскій.

Zaambarasować, *v. perf.*, **Zaambarasowany,** *part. p.*, v. Ambarasować.

Zaankrować, *v. perf.*, v. Ankrować.

Zarendować, *v. perf.*, v. Arendować.

Zaresztować, *v. perf.*, v. Aresztować.

Zawansować, *v. a. perf.*, v. Awansować.

Ząb, ząbu & ząba, *m.* зубъ; зубы, *pl.* зубы; зубы przednie, передніе зубы; зубы trzonowe, коренные зубы; зубы mleczne, молочные зубы; зубы rwać, вырывать зубы; §. koniowi darowanemu nie patrz w zęby, * даровому коню въ зубы не смотрятъ; зубы wyszczerzać, скалить зубы, зубоскалить; trzymać język za zębami, держать языкъ за зубами; молчать; ząb u klucza, борода у ключа; зубы (u piły), зубья; зубы (u zegarmistrów, *etc.*), зубцы; *Bot.* babie zęby, (*dentaria*,) бабьи зубы; зубная трава; зубянка.

Żaba, –y, *f.* 1. *H. n.* (*rana*) лягушка; v. жаба; żaba drzewa *abo* дождевая, древесная лягушка; древесница; квакна зелёная; 2. *Med.* żaba, [choroba końska], жаба, [гортанная болѣзнь у лошадей]; 3 * толстенькій, одутловый, малорослый человѣкъ, пузырь.

Zababrać, *v. a. perf.* замарать, запачкать.

Zabać się, *v. r. perf.* испугать[ся].

Zabaczać, *v. a. imp.*, **Zabaczyć,** *v. perf.*, **Zabaczywać,** *v. frequ.* забывать, забыть.

Zabaczanie, Zabaczenie, –ia, *n.* забываніе; v. Zapomnienie.

Zabadać, v. Zabość.

Zabajać, *v. a.* разсказывать сказки; заболтаться.

Zabakać, *v. a. perf.* позвать, призвать; v. Wezwać, Wzywać.

Zabąkać, *v. a. perf.*, **Zabąknąć,** *v. semel.* замужать, забучать, замычать, зазвенѣть; заворчать, заурчать, забормотать, промолвить.

Ząbal, v. Ząbal.

Zabałamucenie, –ia, *n.* запутаніе, приведеніе въ замѣшательство, затрудненіе; **Zabałamucić,** *v. a. perf.* запутать, привести въ замѣшательство, затруднить, спутать.

Zabaot, v. Sabaot.

Zabarwić, v. Zafarbować.

Zabarykadować, *v. a. perf.* загородить рогатками; поставить баррикады.

Zabategować, Zabatożkować, Zabateżyć, *v. a. perf.* засѣчь батожьемъ, плетьми.

Zabawa, –y, *f.*, **Zabawka, Zabaweczka,** –i, *f. dim.* забава; увеселеніе; занятіе, упражненіе; остановка; затрудненіе; помѣха; останавливаніе, мѣшканіе; заба-

Digitized by Google

wy dziecinne, дѣтскія игры; zabawki dziecinne, дѣтскія игрушки.

Zabawca, -y, *m.* мѣшкотный, мѣдленный человѣкъ.

Zabaweczka, *dim.*, v. **Zabawa.**

Zabawiać, *v. a. impf.*, **Zabawić**, *v. perf.* задерживать, задержать, продерживать, продержать, удерживать, удержать; забавлять, забавить, увеселять, увеселять, доставлять забаву, веселять кого различными забавами; *it.* пребывать, пребыть гдѣ, оставаться, остаться; *it.* упражнять.

Zabawianie, Zabawienie, -sie, -ia, *s. n.*, v. **Zabawiać, Zabawić.**

Zabawka, v. **Zabawa.**

Zabawnicki, -iego, *s. m.*, **Zabawniczek**, -czka, **Zabawniś**, -sia, *m.* забавникъ, забавляющій другихъ, шутникъ, потѣшникъ; **Zabawnisia**, -i, *f.* забавница, шутница, потѣшница.

Zabawność, -ści, *f.* забавное, шутливость, забава, бесѣда.

Zabawny, *adj.*, -nie, *adv.* забавный; увеселительный, веселый, шутливый; смѣшный, странный, чудный; трудный, занятый; *it.* мѣдленный, неповоротливый.

Zabazgrać, *v. a. perf.* замарать, замѣчать, загрязнить; намарать; худо написать.

Ząbczasty, *adj.*, -sto, *adv.* зубчатый; зазубристый.

Zabębnić, *v. a. perf.* забарабанить, начать барабанить, начать бить въ барабанъ; дать знакъ барабаннымъ боемъ.

Zabeczeć, *v. n. perf.*, **Zabeknąć**, *v. semif.* заблеять, начать блеять, замычать, заревѣть.

Ząbeczek, -czka, **Ząbek**, -bka, *m. dim.* зубочекъ, зубокъ.

Żabeczka, -i, *f. dim.* лягушечка.

Zabezpieczać, *v. a. impf.*, **Zabezpieczyć**, **Zabezpieczyć**, *v. perf.* обезпечивать, обезпечить, обезопасить; застрахывать, застраховать.

Zabezpieczanie, Zabezpieczenie, -ia, *n.* обезпечиваніе, обезпеченіе, обезопасеніе; застрахываніе, застрахова́ніе.

Zabezpieczony, *part. p.* забезпеченный, обезопасенный; застрахованный.

Żabi, *adj. H. n.* лягушечій, лягушиный; żabi krzek, лягушечій клекъ; лягушечья икра; żabi kamień, (*batrachites, lapis bufonis, etc.*),[9] жабный камень; лягушечный камень; батрахитъ; жабитъ; żyły żabie, *Anat.* (*venae ranines*), жабьи подъязычныя крововозвратныя жилы; żabi opich, *Bot.* (*opium graveolens*), сельдерей; *it.* żabie gronka, (*herniaria*), грижникъ, грижовникъ, кильная трава; v. Sporysz (trzeci); żabie oczka, v. Niezapominajmię; żabi ściek, (*hydrocharis*), лягушникъ, жабій кусъ; żabi kwiat, ziele, v. Papawa; żabie kosmy, ziele, v. Żorawie noski.

Żabiątko, v. **Żabię.**

Zabić, *v. a. perf.*, **Zabijać**, *v. impf.* 1. забить, забивать, убить, убивать, лишить кого жизни, умертвить, умерщвлять; 2. zabić bank, снять банкъ, обыграть банкиера дочиста; (*w kartach:*) zabić, убить, покрыть козыремъ; 3. забить, забивать, заколотить, заколачивать [гвоздями]; zabić drzwi, забить, заколотить двери; 4 – w co, забить, забивать, вбить, вбивать, вколотить, вколачивать во что; 5. zabić koniowi za żywe, заковать лошадь, забить гвоздь сквозь копыто въ тѣло; zabić komu za żywe, * оскорбить чувствительно; 6. zabić armatę, działo, заклевать пушку; 7. zabijać bydło, бить скотъ; zabijać bydło na ofiarę, закалать скотъ въ жертвоприношеніе; 8. zabijać polewkę jajkiem, мѣшать супъ яйцомъ.

Żabię, -bięcia, **Żabiątko**, -a, *n.* молодая лягушечка.

Zabiedz, Zabieżeć, Zabiegać, Zabiegnąć, Zabiegiwać, *v. n.* забѣгать, забѣжать; – komu drogę, перебѣжать, перебить кому дорогу бѣганіемъ; предупреждать, препятствовать; – czemu, предупреждать что; zabiegać czego, о со, за сѣм, на со, стараться о чѣмъ; искать чего, добиваться, домогаться чего; – się, *v. r.* дѣлать нападенія, сдѣлать набѣгъ; – się w co, углубляться во что.

Zabieg, -u, *m.*, Zabiegi, *pl.* забѣжаніе; нападеніе, нападеніе, набѣгъ, *pl.* набѣги; убѣжище; – czego, прокскъ, домогательство, стараніе о чѣмъ; – czemu, предупрежденіе чего.

Zabiegać, v. **Zabiedz.**

Zabiegacz, -a, *m.* кто забѣгаетъ; – dziedzictwa po kim, хитростію домогающійся наслѣдства.

Zabieganie, Zabieżenie, -ia, *n.* забѣганіе, забѣжаніе; предупрежденіе; искательство; v. *verb.* Zabiegać, Zabiedz.

Zabiegiwać, v. **Zabiedz.**

Zabieglec, -glca, *m.* бѣглецъ, бѣглый.

Zabiegłość, -ści, *f.* изворотливость, суетливость, дѣятельность, проворство; **Zabiegły**, *adj. part.*, **Zabiegle**, *adv.* забѣжавшій; достигшій; проворный въ стараніи себѣ выгоды, суетливый, искательный; проворный, изворотливый.

Zabiegnąć, v. **Zabiedz.**

Zabielać, Zabielić, Zabieliwać, *v. a.* 1. забѣлывать, забѣлять, замазать, покрыть, покрывать бѣлою краскою; 2. забѣлывать, забѣлять, приправлять, приправить кушанье молокомъ или сметаною; – się, *v. r.*, **Zabieleć**, *v. n.* забѣливаться, забѣлиться; забѣлѣть; **Zabielanie, -lenie**, -ia, *n.* забѣливаніе, забѣленіе; **Zabielony**, *part. p.* забѣленный.

Żabieniec, v. **Żabiniec.**

Zabierać, Zabrać, (*propr. & *) *v. a.* забирать, забрать, брать, взять всѣ безъ остатка; взять съ собою; zabrać z kim znajomość, przyjaźń, войти съ кѣмъ въ знакомство, въ дружбу; свести съ кѣмъ знакомство, дружбу; познакомиться, подружиться съ кѣмъ; zabrać wiadomość, получить извѣстіе; – czas, отнимать, отнять время; zabrać nogi za pas, v. Drapaka (dać); – się, *v. r.* забираться, забраться; собираться; приближаться мало-по-малу; – do czego, собираться, готовиться за что; *it.* собираться, приниматься, приступать къ чему; zabierać się do pisania, приниматься писать; zabierać się w drogę, собираться въ дорогу; zabierać się zkąd, собираться выбираться откуда; zbiera się, *v. impers.* – na co, собирается, угрожается, висится, кажется, что ...; zbiera się na deszcz, кажется дождь будетъ; дождь висьма виситъ; zbiera się na długą wojnę, угрожается долгою войною.

Zbieracz, v. **Zaborca.**

Zabieżeć, Zabieżenie, v. **Zabiedz, Zabieganie.**

Zabijać, v. **Zabić.**

Zabijacz, († **Zabijak**), -a, *m.*, **Zabijca, Zabilca**, -y, *m.* 1. убійца; смертоубійца (*m.*) – ojca, отцеубійца; – matki, матереубійца; 2. zabijak, * забійка, драчунъ, буянъ; **Zabijaczka**, -i, *f.* убійца (*f.*); **Zabijanie, Zabicie**, -ia, *n.* забиваніе, забивка, забитіе, заколачиваніе, заколоченіе; убиваніе, убіеніе, избіеніе, умерщвленіе, нанесеніе смерти; *etc.*, v. *verb.* Zabijać, Zabić; **Zabijarnia**, -ni, *f.* разбойническій притонъ; вертепъ разбойниковъ; **Zabijatyka**, -i, *f.* забійчество; драка, буянство; **Zabijca**, v. **Zabijacz; Zabijstwo**, -a, *n.* убійство; v. **Zabójstwo.**

Żabinek, v. **Żabiniec (2. 3).**

Żabiniec, Żabieniec, -ńca, *m.* 1. лужа лягушечья; лужа, гдѣ водятся лягушки; 2. żabiniec, **Żabinek**, -nka, *m.* (drogi kamień, *batrachites*), жабный камень; лягушечный камень; батрахитъ; жабитъ; 3. *Bot.* żabinek, v. Jaskier, (żabie gronko), v. жабинецъ; *it.* żabieniec, (*alisma plantago*) водяной подорожникъ; водяной попутникъ; мѣльникъ водяной.

Zabiór, -oru, *m.*, v. **Zabór.**

Żabiściek, v. **Żabi (ściek).**

Zabity, *part. p.* 1. забитый, заколоченный; забитый, убитый;

Digitized by Google

v. *verb.* Zabić; zabita śmierć, убійство; наглая смерть; 2. *adj.* настоящій, сущій; закоснѣлый; zabity Niemiec, (Włoch, Francuz, Anglik) настоящій Нѣмецъ, *etc.*

Żabka, -i, *f. dim.* лягушечка.

Ząbkować, Zrąbkować, Wyząbkować, *v. a. perf.* вырѣзывать, вырѣзать зубчики; зубрить, зазубривать, зазубрить; **Ząbkowanie**, -ia, *n.* зубреніе; **Ząbkowatość**, -ści, *f.* зубчики; зазубрины; зубчатость; **Ząbkowaty**, *adj.*, -to, *adv.* зубчатый; зазубристый.

Żabkowy, *adj.* лягушечный, лягушкинъ; *Anat.* żyły żabkowe pod językiem, (*venae raninae*), жабьи подъязычныя кровоотвратныя жилы; жабьи подъязычныя вены.

Zabłąd, -ędu, *m.*, **Zabłądź**, -błędzi, *f.* заблужденіе, блужденіе. [блуждать.

Zabladnąć, *v. n. semelf.* по-

Zabladły, *adj.* поблѣднѣлый.

Zabłądzenie, -ia, *n.* заблужденіе.

Zabłądzić, *v. n. perf.*, **Zabłąkać się**, *v. r. perf.* заблудить, скитаться, бродить; v. **Błąkać**.

Zabłąkać się, v. **Błąkać się**.

Zabłocenie, -ia, *n.* загрязненіе.

Zabłocić, *v. a. perf.* загрязнить, замачать, покрыть грязью, сдѣлать грязнымъ; - się, *v. r.* загрязниться.

Zabłocie, -ia, *n.* мѣсто за болотомъ находящееся.

Zabłocki, -iego, *m. spr.* Заболоцкій; §. zarobić jak Żabłocki na mydle, v. *sub:* **Mydło**.

Zablić, Zablwać, *v. a.* заблевать. [заблеваніе.

Zablucie, Zablwanie, -ia, *n.*

Zabłyskać, Zabłyszczeć, Zabłysnąć, *v. n.* (*propr.* & *) возсіять; блеснуть, сверкнуть; v. **Błysnąć**, *sub:* **Błysk**.

Zabłyśnięcie, Zabłyśnienie, -ia, *s. n. v.*, v. **Zabłysnąć, Zabłyskać**.

Żabobon, -u, *m.*, **Zabobony**, -ów, *m. pl.* 1. суевѣріе, суевѣрство; заболобоны, заболобоящина, [вздорныя нелѣпыя враки]; zabobonom wierzyć, w zabobony wierzyć, (zabobonnym być), суевѣрить, суевѣрничать, суевѣрствовать, безразсудно чему-либо вѣрить, предаваться суевѣрію; 2. zabobon, (bożek *qu. v.*), идолъ, кумиръ, истуканъ; **Żabobonnica**, -y, *f.* суевѣрка; **Żabobonnik**, -a, *m.* суевѣръ, человѣкъ предавшій суевѣрію; **Żabobonność**, -ści, *f.*, **Zabobońtwo**, -a, *n.* суевѣрность, суевѣрство, суевѣрствіе, суевѣріе, заболобоящина, заболобоны; **Żabobonny, Zabobońskí**, *adj.* суевѣрный; заболобонный; zabobonnym być, v. *sub:* **Żabobon**.

Zabodnąć, v. **Zabość**.

Zabój, -oju, *m.*, **Zabójstwo**, -a, *n.*, **Zabójnia**, -i, *f.* убійство; убіеніе, умерщвленіе; zabójstwo siebie samego, самоубійство; zabojem, na zabój, * на смерть; до смерти; на смерть, а не на животъ; bić się z kim na zabój, биться съ кѣмъ на смерть; **Zabójca**, -y, **Zabójnik**, -a, *m.* убійца, смертоубійца (*s. m.*); zabójca siebie samego, самоубійца; **Zabójczy**, *adj.* убійственный, смертоубійственный; zabójcza ręka, убійственная рука; zabójcza wojna, убійственная война. **Zabójczyni**, -i, *f.* убійца, смертоубійца (*s. f.*); **Zabójnia**, v. Zabój; **Zabójnica**, -y, *f.* убійца (*s. f.*).

Zabójnik, v. **Zabójca**.

Zabójstwo, v. **Zabój**.

Zaboleć, Zabolewać, 1. начать, начинать болѣть; возчувствовать боль; * сожалѣть, соболѣзновать, скорбѣть, печалить о чемъ; 2. заболѣть, заболевать, заболѣвать, становиться больнымъ, занемочь, занемогать, захворать.

Zabor, Zabór, Zabiór, -oru, *m.* забираніе, забраніе силою; насильственное занятіе, отнятіе, грабежъ; **Zaborca, Zabierca**, -y, *m.*, **Zabieracz**, -a, *m.* забиратель, присвоитель, грабитель, похититель; **Zaborczy, Zaborowy**, *adj.* забирательный, присвоительный.

Zabość, Zabośdź, *v. a. perf.*, **Zabadać**, *v. a. impf.*, **Zabodnąć**, *v. semelf.* забодать, бодать рогами; кольнуть шпорами, пришпорить, пришпоривать; zabość konia, пришпорить лошадь.

Żabotka, -i, *f.*, **Żabot**, -u, *m.* жабо [у сорочки], брыжжи.

Zabr, -u, **Zębry, Zębrze**, -ów, *m. pl.* насосъ, жаба [у лошадей].

Zabrać, *v. a. perf.*, v. **Zabierać**.

Zabraknąć, Zabrakować, *v. n.* не стать, не доставать, *etc.* v. *sub:* **Brakować**.

Zabraniać, Zabronić, *v. a.* препятствовать; возбранять, запрещать; v. **Bronić**.

Zabranianie, -ia, *n.* препятствованіе; возбраненіе, запрещеніе; v. **Bronienie**.

Zabranie, -ia, *n.* забраніе; v. *verb.* Zabrać, Zabierać.

Zabrany, *part. p.* забранный; v. *verb.* Zabrać, Zabierać.

Zabrnąć, *v. n. perf.*, v. **Brnąć**; войти въ бродъ; * увязнуть, увязаться, впутаться, пуститься; zabrnąć w długi, задолжать.

Zabrona, -y, *f.* запрещеніе, заказъ.

Zabronić, v. **Zabraniać**.

Zabronienie, Zabranianie, -ia, *s. n.*, v. **Zabronić, Zabraniać**.

Zabroniony, *part. p.* запрещенный.

Zabronny, *adj.* запретительный; *it.* запрещенный.

Zabronować, *v. a. perf.*, **Zabronowywać**, *v. impf. & frequ.* заборонить, заборанивать.

Zabrudzać, Zabrukać, Zabruczyć, Zabrudzić, Zabrudzywać, Zabrukiwać, *v. a.* замарать, замачать, загадить, загрязнить; v. **Ubrudzić**.

Zabrukować, *v. a. perf.* замостить, вымостить.

Zabrunatnić, *v. a. perf.* навести тѣмнымъ цвѣтомъ; воронить.

Ząbry, v. **Ząbr**.

Zabrysgać, Zabrysgnąć, *v. a.* забрызгать, (забрызгивать), загрязнить.

Zabrząkać, Zabrzdąkać, Zabrząknąć, v. **Brząkać** *sub:* **Brząk**.

Ząbrze, Ząbry, *pl.*, v. **Ząbr**.

Zabrzeg, -u, *m.*, **Zabrzeże**, -a, *n.* забережье, мѣсто за берегомъ лежащее.

Zabrzeżny, *adj.* забережный.

Zabrzeżysty, *adj.*, -sto, *adv.* крутобережный.

Zabrzmieć, *v. n. & a.* раздаться, раздаваться, отзываться; отозваться, возгремѣть, загремѣть; v. **Brzmieć**; *it.* v. **Nabrzmieć**. [бища.

Żabsko, -a, *n.* лягушина, жа-

Ząbsko, -a, *n.* зубище, зубина.

Zabudować, Zabudowywać, *v. a.* 1. застроить, застроивать, занять, занимать строеніемъ; 2. застроить, застроивать, закрыть, закрывать видъ строеніемъ, загородить, загораживать свѣтъ строеніемъ; **Zabudowanie, Zabudowywanie**, -ia, *n.* застроеніе, застройка, застроиваніе; **Zabudowany**, *part. p.* застроенный.

Zabujać się, *v. r.* - dokąd, затащиться, залетѣть куда; - się gdzie, загуляться гдѣ.

Zaburzać, Zaburzyć, *v. a.* возмущать, возмутить, приводить, привесть въ смятеніе; приводить, привесть въ замѣшательство, въ разстройство; v. **Burzyć**; **Zaburzenie**, -ia, *n.* крамола, бунтъ, мятежъ; * буря.

Zabyć, Zabywać, *v. a.* (*propr.* & *) забыть, забывать; zabywać sobie co z pamięci, z myśli, оставить что; бросить; стараться забыть что; забыть что; перестать думать о чемъ; не думать болѣе о чемъ; **Zabycie, Zabywanie**, -ia, *n.* забытіе, забвеніе, забываніе.

Zabytek, -tku, *m.* памятникъ, остатки [изъ древнихъ временъ].

Zabywać, *etc.*, v. **Zabyć, Zabycie**.

Zabździeć, *v. n. perf.*, v. **Bździć**.

I. **Ząć**, *v. a. impf.*, **Zążć**, *v. a. perf.*, **Żynać**, *v. a. frequ.* жать, сжать, сжинать, срѣзывать, срѣзать сѣрпомъ.

II. **Ząć, Żymać**, *v. a. impf.* жать сжимать, пожать.

Digitized by Google

Zacapić, Zacapić, *v. a. perf.* зацáпать, захватáть чего́ мно́го.

Zacębrować, Zacembrować, *v. a. perf.*, v. **Cembrować.**

Zacenić, *v. a. perf.* оцѣ́нить, зацѣ́нить, посудúть, оцѣ́нить цѣ́ну.

Zacembrować, v. **Zacębrować.**

Zacérklować, v. **Zacyrklować.**

Zacérować, v. **Zacyrować.**

Zachacie, –ia, *n.* (захáтье), мѣ́сто за хáтою лежáщее.

Zachałem, Zahałem, *adv.*, v. Hurtem, Ogółem.

Zachamować, v. **Zahamować.**

Zachańbić, v. **Zahańbić.**

Zachapać, Zachopić, Zachapnąć, *v. a.* захáпать, захáпывать.

Zachcenie, –ia, *n.*, **Zachciankа**, –i, *f.* прихоть больны́хъ, бере́мѣнныхъ.

Zachciéć, Zachciewać, Zachciwać, Zachcywać, *v. a. & n.* захотѣ́ть, хотѣ́ть чего́; имѣ́ть охо́ту; zachciewa mi się, мнѣ́ хо́чется.

Zachęcać, Zachęcić, *v. a.* заохо́чивать, заохо́тить, возбужда́ть, возбуди́ть въ комъ охо́ту, жела́ніе къ чему́ лúбо; ободря́ть, ободри́ть; поощря́ть, поощри́ть; **Zachęcanie, Zachęcenie**, –ia, *n.* заохо́чиваніе, поощре́ніе, возбужде́ніе охо́ты, побужде́ніе, ободре́ніе.

Zachechotać, v. **Zachychotać.**

Zachełzać, Zachełznać, Zakiełzać, Zakiełznać, Zachełznąć, Zahełznąć, Zakiełznąć, *v. a.* обуздывать, обуздáть; укрощáть, умирáть.

Zachérlać, Zachyrlać, *v. n. perf.* захворáть, занемо́чь, заболѣ́ть.

Zachęt, –u, *m.*, **Zachęta**, –y, **Zachętka**, –i, *f. dim.* поощре́ніе, ободре́ніе.

Zachładzać, v. **Zachłodzić.**

Zachlastać, *v. a. perf.* бить хлы́стикомъ, пóзгами; забрúзгать грáзью, загрязни́ть.

Zachłodzić, Zachładzać, *v. a.* захолоди́ть, захоли́вать.

Zachłostnąć, Zachłostać, *v. a.* захлесну́ть.

Zachłośnięcie, Zachłośnienie, Zachłostnięcie, Zachłostanie, –ia, *s. n. v.*, v. **Zachłosnąć, Zachłostnąć, Zachłostać.**

Zachlusnąć, Zachlustnąć, Zachlustać, *v. a.* захлюсну́ть; забрúзгать; замочи́ть.

Zachluśnięcie, Zachlustnięcie, Zachlustanie, –ia, *s. n. v.*, v. **Zachlusnąć.**

Zachłysnąć się, Zachłystnąć się, *v. r.* захлебну́ться, захлёбываться.

Zachmielić, *v. a. perf.* заправи́ть хмéлемъ; v. Chmielić.

Zachmurzać, Zachmurzyć, Zachmarzyć, *v. a.* помрачáть, помрачи́ть; покрывáть, покри́ть мрáкомъ; – czoło, *нахму́риться; – się, *v. r.* помрачáться, помрачи́ться; покрывáться, покри́ться облакáми; zachmurza się, niebo się zachmurza, нéбо покрывáется тучáми, облакáми.

Zachód, –odu, *m.* 1. старáніе, трудъ, тру́ды, хлопо́ты; 2. захóдъ, захожде́ніе, зáпадъ, закáтъ; zachód słońca, захóдъ сóлнца; закáтъ сóлнца; захожде́ніе сóлнца; 3. зáпадъ, [страна́ свѣ́та]; весть; *it.* зáпадные край; przed zachodem słońca, до закáта сóлнца; на zachodzie, на зáпадѣ; къ зáпаду.

Zachodni, Zachodowy, *adj.* зáпадный; wiatr zachodni, зáпадный вѣ́теръ; na zachodniéj stronie, на зáпадной сторонѣ́.

Zachodnik, –a, *m.* зáпадный вѣ́теръ.

Zachodowy, v. **Zachodni.**

Zachodźca, Zachodca, Zachojca, v. **Zastępca.**

Zachodzenie, –ia, *s. n. v.* захожде́ніе, закáтъ, *etc.*, v. *verb.* Zachodzić.

Zachodzić, *v. n. impf.*, **Zajść**, *v. perf.* [*Praet.* zaszedł, zaszła, *pl.* zaszli; *Fut.* zajdę, zajdzie], 1. заходúть, зайти́ куда́, къ кому́; вступи́ть къ кому́; zajść do kogo w gościnę, зайти́ въ го́сти къ кому́; 2. заходúть, зайти́, идти́ о́коло, сторонóю; zachodzić, zajść komu z przodu, z boku, z тыла, заходúть, зайти́ кому́ спéреди (& спереди́), съ бóку, съ ты́лу; nieprzyjaciel zaszedł z tyłu, непріятель зашёлъ съ ты́лу; zaszli nieprzyjacielowi z tyłu i rozbili go, зашли́ въ тылъ непріятелю и разби́ли его́; 3. – za co, заходúть, зайти́ за что; скрывáться, скры́ться изъ ви́ду; закáтываться, закáтаться; słońce zachodzi za las, сóлнце заходúтъ за лѣ́съ; słońce już zaszło, сóлнце уже́ зашло́, закати́лось; księżyc zaszedł za chmury, za obłoki, луна́ зашла́ за ту́чи, за облака́; 4. – czém, покрывáться, покры́ться, заслоня́ться; oczy mu zaszły mgłą, bielmem, у него́ глаза́ покры́лись тумáномъ, у него́ бѣ́лмо на глазáхъ; oczy mu zaszły łzami, у него́ слёзы выступи́ли [*abo* навери́лись]; у него́ слёзы покати́лись [*abo* полили́сь]; 5. – aż dokąd, доходúть, дойти́, идучи́ достигáть, достигну́ть доку́да, до чего́-лúбо; w dwóch godzinach zaszli do miasta, въ два часá домá до го́рода; zajść gdzie daleko, зайти́ куда́ далёко, забре́сть, забрести́; powoli dalej zajdziesz, §. тáше ѣ́дешь, дáлѣ [дáлѣе] бу́дешь; 6. zajść kogo, застáгнуть, застáчь, застáть кого́; noc nas zaszła w drodze, ночь насъ застáгла въ дорóгѣ; *it.* – kogo, нападáть, напáсть; 7. zajść w co, войти́ во что; погрязну́ть; углуби́ться во что; zajść w długi, войти́ въ долги́; задолжáть; – w lata, старѣ́ть, состарѣ́ть; 8. zajść z kim w co, вступи́ть съ кѣ́мъ во что; zajść z kim w rozmowę, вступи́ть съ кѣ́мъ въ разговóръ; zaszli w słowa, (przymówili sobie), они заспóрили; они поспóрили; zajść w sprawę, впутáться въ тáжбу; 9. zachodzić, zajść w głowę, съ умá сходúть, сойти́; рвнýться; 10. zajść w płód, zajść płodem, (zastąpić płód, o niewiastach =) v. **Począć** (2); 11. zachodzić do kogo, koło kogo, na kogo, приближáться, приступи́ть къ кому́; zajść na kogo sztuką, (podejść kogo, *qu. v.*), перехитрúть, обмани́ть кого́; 12. zachodzić kogo, (tykać się kogo), касáться до кого́, относи́ться къ кому́; *it.* v. Obchodzić (kogo, nie być dla niego rzeczą obojętną); 13. – w drogę komu, (wychodzić przeciw komu, spotykać się z kim), идти́, пойти́ [*abo* выходúть, вы́йти кому́ на встрѣ́чу; встрѣчáть, встрѣти́ть кого́; срѣтáти, срѣсти; сходи́ться, сойти́ся съ кѣ́мъ; встрѣчáться, встрѣти́ться; (= застáпić komu drogę), заступи́ть, загороди́ть кому́ дорóгу; перебúть кому́ дорóгу; препя́тствовать; zaszło mię co, мнѣ́ что́-то помѣ́шало; 14. zachodzić, zajść, (dziać się, zdarzyć się), случáться, случи́ться; происходúть, произойти́; óż między wami zaszło? что же съ вáми случи́лось? jeżeli nie zajdzie jaka odmiana, ежели не послѣ́дуетъ какáя-лúбо перемѣ́на; od tego czasu wielkie zaszły odmiany, съ того́ вре́мени велúкія послѣ́довали перемѣ́ны; 15. zachodzi na co, имѣ́етъ видъ, что . . . , кáжется что . . . ; 16. zachodzić się, *v. r.*, v. Zatrudniać się, Uwijać się.

Zachorować, *v. n.* захворáть, начáть хворáть.

Zachorzeć, *v. n.* захворáться, занемо́чь, заболѣ́ть.

Zachów, –owu, *m.* спасе́ніе, сохране́ніе; содержáніе; прокормле́ніе.

Zachować, *v. a. perf.*, **Zachowywać**, *v. impf. & frequ.* сохрани́ть, сохранúть; сберéчь, сберегáть; содержáть, сохрани́ть, сохранúть; (posty, święta), наблюсти́, наблюдáть; (prawa, przykazania, reguły), соблюсти́, соблюдáть, наблюдáть, хранúть; зáполнить, выполнúть, исполни́ть, исполнúть; – kogo od czego, сохранúть, спасти́, избáвить; защищáть, покровúтельствовать; zachowaj Boże! niech Bóg zachowa! сохрани́ Бóгъ! избáви Бóгъ! спаси́ Гóсподи! не дай Бóгъ! (v. *sub*: Bóg); zachowaj cię Boże od takich przyjaciół! Бóже Васъ спаси́ [*abo* сохрани́ Васъ (тебя́) Бóгъ] отъ такúхъ друзéй! zachowywać zdrowie, сохранúть здоро́вье; – życie, сохранúть, сохрани́ть жизнь; (ratować), спасáть, спа-

Digitized by Google

стá жизнь; – dom w dobrym stanie, сохранáть, сохранúть, содержáть домъ въ хорóшемъ состоянiи, (w porządku), с. въ порядкѣ; – komu wiarę, słowo (= trzymać komu wiarę, słowo), быть вѣрнымъ кому; содéрживать, содержáть своё слóво, исполнáть, исполнúть; – przykazania Boskie, соблюдáть [соблюсти, *v. perf.*, исполнúть, хранúть] зáповѣди Бóжiя; zachować co w pamięci, сохранúть *abo* удержáть что въ пáмяти; сохранúть въ пáмяти; пóмнить; не забúть; zachować co dla siebie, удержáть [*abo* остáвить] что для себя; zachować co na potym, остáвить что до другáго врéмени; – co na przyszłość, сберéчь что на бýдущее врéмя; сберéчь что на чёрный день; *it.* v. Chować; – co w milczeniu, сохранúть, сохранúть [*abo* содержáть] что въ тáйнѣ; хранúть молчáніе; – się, *v. r.* берéчься, сохранúться; наблюдáться; вестú себя; поступáть; держáться, содержáться; содержáть, прокормúть себя; Zachowałość, -ści, *f.* уваженіе, почтéніе, честь, дóброе имя; Zachowały, *adj. part.* сберéжённый, сохранённый, соблюдённый; уважáемый, почитáемый; твéрдый, прóчный; Zachowanie, Zachowywanie, -ia, *n.* сохранéніе, сберéженіе; наблюдéніе, соблюдéніе, хранéніе, исполнéніе; спасéніе; содержáніе; прокормлéніе; (się), поведéніе; почтéніе, уваженіе, честь, дóброе имя; – się z kim, обхождéніе съ кѣмъ, пріязнь, дрýжба, взаимное довѣріе; *cfr.* & *v. verb.* Zachować; Zachowany, *part. p.* сберéжённый; сохранённый; соблюдённый; *etc.*, v. *verb.* Zachować; Zachowca, Zachowawca, -y, *m.*, Zachowywaciel, -a, *m.* сберегáтель; сохранúтель; Zachówka, -i, *f. Med.* консéрва; травянóй сáхаръ; Zachowywać, v. Zachować; Zachowywaciel, v. Zachowca; – zakonu, блюстúтель закóна, (закóнъ); Zachowywacielka, -i, *f.* сберегáтельница; сохранúтельница; – zakonu, блюстúтельница закóна, (закóнъ); *it.* v. Karmicielka; Zachowywacz, Zachowywacka, v. Zachowawca; Zachowywanie, v. Zachowanie.

Zachrachnąć, *v. n.* захáркать, начáть хáркать.

Zachrapać, Zachrapnąć, *v. n.* захрапéть, начáть храпéть.

Zachrobotać, *v. a.* застучáть, забренчáть; v. Chrobotać.

Zachromać, Zachromieć, *v. n.* захромáть, начáть хромáть.

Zachrona, -y, *f.*, Zachronienie, -ia, *n.* сохранéніе; v. Uchrona, Ucieczka.

Zachronić, *v. a. perf.* сохранúть; v. Chronić, Schronić.

Zachrupnąć, Zachrupnieć, *v. n.* захрустéть, начáть хрустéть.

Zachrzęsnąć, Zachrzęścieć, *v. n.* застучáть, затремéть, загремéть.

Zachuchać, Zachuchnąć, *v. a.* покрúть пáромъ óтдыха; *it.* начáть дуть на чтó, дышáть на чтó.

Zachudnąć, v. Zachudzieć.

Zachudzać, Zachudzić, *v. a.* изсýшивать, изсýшить, истощáть, истощúть, изнурáть, изнурúть, сдѣлать хýдымъ.

Zachudzieć, Zachudnąć, *v. n.* худéть, исхудáть, исхудéть, похудéть, сóхнуть, изсóхнуть.

Zachuśtać, *v. a. perf.*, v. Chuśtać.

Zachwała, -y, *f.* захвалéніе, вúхваленіе, выхвáливаніе.

Zachwalać, Zachwalić, *v. a.* захвáливать, захвалúть, слишкомъ хвалúть, расхвáливать, расхвалúть, выхвáливать, вúхвалить; Zachwalacz, -a, Zachwalca, -y, *m.* захвáливающій, выхвáливающій, расхвáливающій; Zachwalanie, -lenie, -ia, *n.* захвáливаніе, захвалéніе, расхвáливаніе, расхвалéніе, выхвáливаніе, вúхваленіе.

Zachwaścić, Zachwaszczać, *v. a.* запустúть, запускáть (пóле, садъ), не вúчистить, не вычищáть.

Zachwat, v. Zachwyt.

Zachwiać, Zachwiewać, *v. a.* заколебáть, зашатáть, зашáтывать вѣтрóмъ; поколебáть, качнýть, шатнýть; v. Chwiać; – się, *v. r.* зашатáться, зашáтываться; заколебáться, поколебáться, качнýться.

Zachwianie, Zachwiewanie, -ia, *n.* зашатáніе, зашáтываніе; v. Chwianie.

Zachwiany, *part. p.* зашáтанный.

Zachwostać, Zachwostnąć, *v. a.* захвостáть.

Zachwycać, (Zachwatać), *v. a. impf.*, Zachwycić, *v. perf.*, Zachwytywać, *v. impf. & frequ.* захвáтывать, захватúть; – ogień, зажéчься; – płód, (zajść płodem), зачáть [въ утрóбѣ] = v. Począć (2); – kogo, * восхищáть, восхитúть; плѣнúть [кого ласкáтельствомъ]; – się, *v. r.* восхищáться, восхитúться; Zachwycanie, Zachwycenie, -ia, *n.* востóргъ; восхищéніе; изступлéніе; бѣснóваніе; каталéпсія; надýчая болѣзнь, чёрная нéмочь; v. Zachwyt; Zachwycony, *part. p.* восхищённый; изступлённый; бѣснýемый; страждýщій надýчею болѣзнью.

Zachwyt, -u, *m.* востóргъ, восхищéніе, изступлéніе; zachwyt, zachwat, снáчка, óбная болѣзнь, кетарúя; v. Zachwycenie; *it.* zachwyt, нóмáніе, нóмка.

Zachychotać, Zachéchotać, *v. n.* захохотáть, начáть хохотáть.

Zachylać, Zachylić, v. Chylić, Nachylać, Nachylić.

Zachyrlać, Zachérlać, *v. n. perf.*, v. Chyrlać, Chérlać.

Zaciąć, (Zatnąć), *Praet.* zaciął, zacięli, *Fut.* zatnę, zatnie, *v. a. perf.*, Zaciinać, *v. impf.* засѣчь, засѣкáть [топóромъ, рóзгами]; захлеснýть, захлéстывать, захлыснýть; – kogo słowami, язвúть, колóть словáми; – żyłę, пускáть кровь; zacinać się w mowie, запинáться, останáвливаться въ рѣчи; zaciąć się na co, упрáмиться; упóрствовать въ чѣмъ.

Zaciąg, -u, *m.* затáгиваніе, затáскиваніе; предпріятіе; бáрщина, бóярщина; рабóта крестьянъ на бóярина; – wojska, вербóвка, набóръ вóйска, рекрýтскій набóръ, набирáніе рекрýтъ; – warty, смѣна караýла; – w oku, бѣльмó; *it.* –, v. Wyprawa.

Zaciągać, Zaciągnąć, Zaciągiwać, *v. a.* затáгивать, затянýть, затащúть, втáскивать, втащúть; стягивать; – wojsko, набирáть, набрáть вóйско; zaciągać długi, входúть въ долгú, занимáть, задолжáть; – kogo do czego, w co, вовлéчь, запýтать кого во что; – co czém, затянýть, покрúть что чѣмъ; – co na siebie, навлéчь на себя что нибýдь; – się w lata, старѣ́ть; – co, заносúться на что, грозúть чѣмъ; zaciąga się na deszcz, i t. p., кáжется, что дождь пойдётъ; кáжется бýдетъ дождь; zaciąga warta, солдáты йдутъ на смѣну; смѣна идётъ на караýлъ; zaciągać na wartę, идтú на караýлъ, на смѣну; вступáть на караýлъ; смѣнять караýлъ; Zaciągacz, -a, *m.* затáгивающій; zaciągacz długów, дѣлающій долгú; zaciągacz wojska, вербовщúкъ, набóрщикъ рéкрутъ.

Zaciąganie, Zaciągnięcie, Zaciągnienie, -ia, *n. n. v.*, v. *verb.* Zaciągać, Zaciągnąć.

Zaciągnięty, Zaciągniony, *part. p.* затáнутый; v. *verb.* Zaciągnąć, Zaciągać.

Zaciągnik, -a, *m.* вербовщúкъ, набóрщикъ рéкрутъ.

Zaciągowy, *adj.* 1. бáрщинный; заciągowy dzień, бáрщинный день; 2. относящійся къ вербóвкѣ, къ набóру рéкрутъ, вóйска; zaciągowy czas, врéмя рекрýтскаго набóра; zaciągowy, żaciążny, zaciężny żołnierz = Zaciągnik, Zaciężnik, -a, *m.* завербóванный солдáтъ, рéкрутъ; *it.* наёмный рéкрутъ.

Zaciążny, *adj.*, v. *sub:* Zaciągowy.

Zaciążyć, v. Zaciężyć.

Zacich, v. Zacisz, Zaciszo.

Zacichać, Zacichnąć, *v. n.* затихáть, затихнýть; v. Ucichnąć.

Digitized by Google

Zaciec, Zaciekać, Zacieknąć, *v. n.* zatéчь, zatekáть; protéчь, protekáть; – za co, za чѣмъ, позадѣ чего́; – krwią, zatéчь кро́вью; – dokąd, течь, втекáть кудá; – się, *v. r.* бѣжáть за чѣмъ, стремúться, ввергáться; * углубúться, углублáться во что; – w gniewie, разъярúться.

Zaciecie, v. Zacinanie.

Zaciecz, –y, *f.* разлѣ́въ, разлúтіе, наводнéніе, вы́ступленіе водѣ́ изъ бéрегов, вóдополь, водопо́лье.

Zacieczca, –y, *m.* гóнчая, ищéйная собáка, ищéйка.

Zacieczenie, –ia, *n.* затечéніе; v. Zaciec.

Zaciek, –u, *m.* 1. разбѣ́гъ; набѣ́гъ; zaciekiem, w zacieku, съ разбѣ́гу; съ разбѣ́га; 2. áрость, свирѣ́пость; 3. измскáніе, изслѣ́дованіе.

Zaciekać, v. Zaciec.

Zaciekle, *adv.*, v. Zaciekły.

Zaciekłość, –ści, *f.* упрáмство въ áрости; свирѣ́пость, áрость, бѣшéнство, неистовый гнѣвъ, неистовство, наступлéніе; **Zaciekły,** *adj. part.*, **Zaciekle,** *adv.* затѣ́клый; разъярéнный; свирѣ́пый, бѣшеный, неистовый, неистовый, вспы́льчивый, упóрный, упрáмый.

Zaciem, –u, *m.*, **Zaciem,** –mi, *f.*, **Zaciemie,** –ia, *n.*, **Zaciemek,** –mka, *m. dim.*, **Zaciemka,** –i, *f. dim.* тёмное мѣ́сто, тёмный угóлокъ; зáтѣнь.

Zaciemiać, Zaćmiewać, Zaciemić, Zaćmić, *v. a.* затемнять, затемнять, затмѣвать, затмѣть, помрачáть, помрачѣ́ть.

Zaciemianie, –ia, *n.* затемнéніе; затмѣ́ніе; помрачéніе.

Zaciemka, –i, *f. Med.* (*cataracta*), бѣ́льмó; v. Zaciem.

Zaciemniać, Zaciemnić, *v. n.* затемнять, затемнять, затмѣвать, затмѣть, помрачáть, помрачѣ́ть; **Zaciemnieć,** *v. n. perf.* затемнѣ́ть; затемнúться; затмѣ́ться; помрачѣ́ться; потемнѣ́ть.

Zaciemnienie, –ia, *n.* затемнéніе; затмѣ́ніе; помрачéніе.

Zaciemniony, *part. p.* затемнéнный, затмѣ́нный, помрачéнный.

Zacieniać, *v. a. impf.*, **Zacienić,** *v. perf.* затѣнять, затѣ́нивать, затѣ́нить, покрывáть, покры́ть тѣ́нью; v. Cienić; **Zacienie,** –ia, *n.* зáтѣнь, мѣ́сто, закры́тое тѣ́нью; **Zacienianie, Zacienienie,** –ia, *n.* затѣ́нивание, затѣнéніе, затѣ́нка, покры́тіе тѣ́нью; **Zacieniony,** *part. p.* затѣнéнный, покры́тый тѣ́нью.

Zacierać, Zatrzeć, *v. a.* затерéть, затирáть, трéніемъ изглáдить, сровнять, выровнять; стерéть, стирáть, вы́тереть, вытирáть, заглáдить [пятно́]; zacierać (*rzp.* się), v. *sub*: Gładzić (5); zacierać pamięć, co w pamięci, *истреблять, истреби́ть, изглáживать что изъ пáмяти; – kogo z kim, задирáть кого́; издѣвáться надъ кѣмъ; нападáть на кого́; **Zacieranie, Zacarcie,** –ia, *n.* затирáніе, затирка; v. *verb.* Zacierać.

Zacierka, –i, *f.* (*u mularza:*) тёрка, [дощéчка съ ру́чкою, для разглáживанія штукатýрки].

Zacierki, –ów, *f. pl.* сунѣ́ изъ тёртаго тѣ́ста.

Zacie-sać, Zacio-sać, Zaciesywać, Zaciosywać, *v. a.* затесáть, затёсывать, завострúть, завостривать; **-sanie, -sywanie,** –ia, *n.* затесáніе, затёсываніе, завострéніе, завáстриваніе; **-sany,** *part. p.* затёсанный, завóстренный.

Zacieśniać, Zacieśnić, *v. a.* затѣснять, затѣ́снить, тесня́ загнетáть, загнéсть, зажимáть, придáвливать; стѣснять, стѣ́снить; **Zacieśnienie,** –ia, *n.* затѣснéніе; стѣснéніе.

Zaciętość, –ści, *f.* упрáмство, упóрство; **Zacięty,** *adj. part.*, **Zacięcie,** *adv.* упрáмый, упóрный; *adv.* упрáмо, упóрно; v. *verb.* Zaciąć.

Zaciężnik, Zaciężny, v. Zaciężnik, Zaciągowy.

Zaciniać, Zaćmić, *v. a.* (*propr.* & *) затмѣвать, затмить, помрачáть, помрачѣ́ть, затемнять, затемнять; * затмѣвать, затмить, дѣлать, неясным, невразумительным; zaćmić się, *v. r.* затмúться, помрачáться.

Zacinać, v. Zaciąć.

Zacinanie, Zacięcie, –ia, *n.* засѣкáніе, засѣчéніе, зарубéніе, зарýбка; * упрáмство, упóрство, несговóрчивость; zacinanie się (w mowie), заикáніе, заикáнка [въ рѣчи]; v. *verb.* Zaciąć.

Zaciosać, Zaciosywać, v. Zaciesać.

Zaciskać, Zacisnąć, *v. a.* 1. зажимáть, зажáть; zacisnąć gębę, usta, зажáть ротъ; 2. забрáсывать, забросить, закидывать, закинуть.

Zaciskadło, –a, *n. Chirurg.* жомъ хирургúческій; турникéтъ.

Zacisnąć, v. Zaciskać.

Zaciśnięcie, Zaciśnienie, –ia, *n.* 1. зажимáніе, зажáтіе, зажимка; 2. забрóшеніе, закинутіе; v. *verb.* Zaciskać.

Zaciszu, –a, *m.*, **Zaciszu,** –y, *f.*, **Zaciszie,** –a, *n.*, **Zaciszek,** –szka, *m. dim.* зáтишь, затишіе, мѣ́сто закры́тое отъ вѣтровъ; спокóйное мѣ́стоединéніе; тишь; спокóйствіе; w zaciszku, * наединѣ́; въ уединéніи; втáйнѣ, скры́тно; въ тѣ́ни.

Zaciszać, Zaciszyć, v. Uciszyć.

Zaciszny, *adj.* спокóйный; уединéнный.

Zacklić się, *v. r.* – komu, затомúться; zacklilo mu się, ему затошнúлось, ему сдѣлалось тóмно, дýрно.

Zaćma, –y, *f.* тьма, тма, темнотá, мракъ, мгла; *Med.* (*cataracta*), бѣ́льмó.

Zaćmiać, Zaciniać, *v. a. impf.*, **Zaćmić,** *v. perf.*, **Zaćmiewać,** *v. frequ.* затмѣвать, затмить, помрачáть, помрачѣ́ть, затемнять, затемнять; * затмѣвать, затмѣть, дѣлать, сдѣлать неясным, невразумительным; **Zaćmienie,** –ia, *n.* (*propr.* & *) затмѣ́ніе, помрачéніе, затемнéніе; – słońca, затмѣ́ніе óблика; сóлнечное затмѣ́ніе; – księżyca, затмѣ́ніе лунú; лýнное затмѣ́ніе; – w kieszeni, * пустотá въ кармáнѣ; недостáтокъ [або нýжда] въ дéньгахъ; бездéнежье; – oczu, слѣпотá, ослѣпléніе; – rozumu, * затмѣ́ніе, слѣпотá, помрачéніе разсýдка, умá; **Zaćmiony,** *part. p.* (*propr.* & *) затмѣ́нный, помрачéнный, затемнéнный.

Zacność, –ści, *f.* достóинство, превосхóдство, отлѣ́чіе, знаменитость, благорóдство, благорóдность; – rodu, знаменитость рóда, происхождéніе; **Zacny,** *adj.*, –nie, *adv.* почтéнный, достóйный; благорóдный, знáтный, знаменитый; превосхóдный, отлѣ́чный, отмѣ́нный, прекрáсный; człowiek zacnego rodu, человѣ́къ знáтнаго, знаменитаго рóда, происхождéнія; zacnéj nauki człowiek, человѣ́къ превосхóднаго, отлѣ́чнаго образовáнія; najzacniejsza pieśń Salomonowa, (= pieśń nad pieśniami, pieśń nadprzedniejsza z pieśni Salomonowych), [превосхóдная пѣ́снь], пѣ́снь пѣ́сней Соломóна.

Zacofać, Zacofnąć, *v. a.* зачѣ́кивать, зачѣ́кать, катá подвигáть назáдъ, попятить, попячивать, подавáть, подáть назáдъ.

Zacofaięcie, Zacofaiemie, –ia, *n.* зачѣ́кивание, зачѣ́кание.

Zacugować, *v. a. perf.* завязáть ýзелъ.

Zacukrować, *v. a. perf.* засáхарить, напитáть, покры́ть сáхаромъ.

Zacumować, v. Cumować.

Zaćwiczyć, *v. a. perf.* засѣ́чь пóзгами.

Zaćwiekować, *v. a. perf.* загвоздáть; v. Ćwiekować.

Zacyrklować, Zacérklować, *v. a. perf.*, v. Cyrklować.

Zacyrować, Zacérować, *v. a. perf.* замóнить, зачинúть, зашúть посрéдствомъ нитóнаго.

Zacz, Zac = za co, за что то; ni przecz, ni zacz, ни зá что, ни прó что; безъ вéсной причи́ны; miéć kogo zacz, * считáть кого́ зá что то; co zacz? (= co za jeden?), кто такóвъ? cóż ty zacz? кто ты такóвъ?

Zacząć, Zacznąć, *v. a.* зачѣ́ть, зачинáть, начáть, начинáть; zacząć

Digitized by Google

pisać, начать писать; заczać beczkę, *etc.*, почать бочку; – się, *v. r.* начаться, зачинаться; начаться, начинаться; – się w żywocie, зачаться, зачинаться во чрёвѣ, зародиться, зарождаться въ утробѣ матерней; (v. Rozpać, 2).

Zaczaić się, *v. r. perf.* притаиться; закрасться; заматься, прижаться; засѣсть въ засадѣ; v. Czaić się.

Zaczajać się, v. Czaić się, (Zaczaić się).

Zaczajanie, Zaczajenie, -ia, *n.* – się, засада.

Zaczajny, *adj.* засадный.

Zaczajony, *part. p.* засѣвшій въ засадѣ.

Zaczarować, Zaczarowywać, *v. a.* зачаровать, очаровать, заколдовать, заворожить, заговорить; **Zaczarowanie**, -ia, *n.* зачарованіе, очарованіе, заколдованіе, завороженіе, заговореніе; **Zaczarowany**, *part. p.* зачарованный, заколдованный, очарованный, заворожённый, заговорённый; zaczarowany zamek, зачарованный *abo* заколдованный замокъ; *cfr.* волшебный замокъ.

Zaczątek, -tku, **Zaczynek**, -nku, *m.* начинъ, зачатіе, починъ, начало.

Żączę, -ęcia, *n.*, **Żaczek**, -czka, *m. dim.* ученичёкъ, азбучникъ.

Zaczęcie, -ia, *n.* зачатіе, починъ, начинаніе, начатіе, начинаніе, начало.

Zaczekać, *v. n. perf.* – na kogo, na co, подождать; v. Czekać.

Zaczém, Zaczym, *adv.* за чѣмъ; для чего; почему; v. Co.

Zacep, -u, *m.*, **Zaczepek**, -pku, *m. dim.*, **Zaczepka**, -i, *f. dim.* зацѣпка, прицѣпка, придирка, задержка, † цѣпка, зацѣпленіе, оцѣпка; нападеніе, наступленіе.

† **Zaczepca**, -y, **Zaczepnik**, -a, *m.* задирщикъ, зачинщикъ ссоры, драки, придирщикъ, сварливый человѣкъ.

Zaczepiać, Zaczepić, *v. a.* зацѣплять, зацѣпить; – czém za co, прицѣпливаться къ чему; zaczepić kogo; зацѣпить; задирать кого; наступить, напасть на кого.

Zaczepnik, v. **Zaczepca**.

Zaczepny, *adj.* наступательный; broń zaczepna, наступательное оружіе; sojusz odporny i zaczepny, оборонительный и наступательный союзъ; wojna odporna i zaczepna, оборонительная и наступательная война.

Zaczerniać, Zaczernić, *v. a.* покрывать, покрыть чёрною краскою; зачёрнивать, зачернить; замаривать, замарать, зачернивать, запачкать.

Zaczernieć, *v. n.* зачернѣть, почернѣть; обгорѣть; окоптѣть.

Zaczerwić, *v. r.* зачервяться, очервяться.

Zaczerwieniałość, -ści, *f.* красноватость.

Zaczerwieniały, *adj. part.* красноватый.

Zaczerwienić, *v. a.* обагрить, сдѣлать багровымъ, красивымъ; привесть въ краску; zaczerwienić się, *v. r.* = **Zaczerwienieć**, *v. n.* покраснѣть, застыдиться; побагровѣть; v. Czerwienić.

Zaczerwieniony, *part. p.* покраснѣвшій; обагрённый.

Zaczesać, *v. a. perf.*, **Zaczesywać**, *v. impf. & frequ.* зачесать, зачёсывать (волосы, *etc.*); **Zaczesanie, Zaczesywanie**, -ia, *n.* зачесаніе, зачёсываніе; **Zaczesany**, *part. p.* зачёсанный.

Zaczętek, v. **Zaczątek**.

Zaczęty, *part. p.* зачатый & зачатый; початый; v. Zacząć.

Zaczmérać, Zaczmyrać, *v. a. perf.*, v. Czmérać, *etc.*

Zaczołgać się, Zaczołgnąć się, *v. r.* заползти, заползть, ползя залѣзть.

Zaczopować, *v. a. perf.*, v. Czopować.

Zaczubić, *v. a. perf.*, v. Czubić.

Zaczym, v. **Zaczém**.

Zaczyn, -u, *m. Chem.* фермѣнтъ, закваска.

Zaczynać, v. Zacząć.

Zaczynek, v. **Zaczątek**.

Zaczyniać, Zaczynić, Zaczyniwać, *v. a.* 1. затворять, затворить; притворять, притворить; примыкать, примкнуть; 2. растворять, растворить, натворить [тѣсто].

Zaczytać się, *v. r.* зачитаться, углубиться въ чтеніе.

Żad, -u, *m.* 1. задъ, задняя часть, задняя сторона; задникъ; na zad, w zad, po zad, назадъ; na zadzie, po zadzie, сзади, позади; 2. задница, гузно.

Zadać, Zadawać, *v. a.* задать, задавать; назначить, назначать; дать, давать; *it.* нанести, причинить; – pracę, i t. d., задать, назначить работу, и проч.; – komu czego, дать кому что за лекарство; *it.* ранить; – komu co (zgromotnego) упрекать кого чѣмъ, укорять; zadawać kartę, ходить, класть карту для крыши; (w szachach i t. d.) дать впередъ мѣшку [въ махматной игрѣ и проч.]. [задувать.

Żądać Żądywać, *v. a.* задуть,

Żądać, Żądać, *v. a.* – czego, желать, хотѣть; требовать; пройти. [урокъ.

Zadanie, -ia, *n.* задача; упрёкъ;

Żądanie, -ia, *n.* желаніе, требованіе, воля; podług jego żądania, по его желанію.

Żądany, *adj.* желанный, желаемый. [Zadrzeć.

Zadarcie, -ia, *s. n. v.*, v. *verb.*

Zadarty, *part. p.*, v. **Zadrzeć**.

Zadatek, -tku, *m.* задатокъ; залогъ; увѣреніе, доказательство; – miłości, залогъ любви; *it.* то что даётся кому впередъ въ игрѣ.

Zadatkowy, *adj.* задаточный; составляющій задатокъ.

Zadawać, v. **Zadać**.

Zadawanie, -ia, *n.* задаваніе; v. Zadanie.

Zadawić, *v. a. perf.* задавить.

Zadawka, -i, *f.* рука [въ карточной игрѣ]; byc na zadawce, ходить, быть въ рукѣ.

Zadawnić się, *v. r.*, **Zadawnieć**, *v. n.* 1. зкоренѣться; застарѣть; сдѣлаться недѣйствительнымъ по давности [*abo* за давностію]; потерять силу до давности; просрочить.

Zadawność, -ści, *f.*, **Zadawnienie**, -ia, *n.* давность; просрочка; **Zadawny**, *adj.* просроченный; утраченный въ слѣдствіе давности; закоренѣлый; *it.* недѣйствительный.

Zadążenie, -ia, *s. n. v.*, **Zadążyć**, *v. n. perf.*, v. **Dążyć**.

Zadecydować, v. **Decydować**.

Zadek, -dka, *m.*, **Zadeczek**, -czka, *m. dim.* задница, гузно.

Żądełko, *n. dim.*, v. **Żądło**.

Żądemek, -mka, *m.* метёлка.

Żaden, Żadny, -dna, -dne, *adj.* никакій, никакая, никакое; żadnym sposobem, żadną miarą, никакимъ образомъ, ни кимъ образомъ, отнюдь, никакъ.

Żadeptać, Żadeptywać, *v. a.* затоптать, затаптывать.

Żadeptanie, Żadeptywanie, -ia, *n.* затоптаніе, затаптываніе.

Żądety, *part. p.* (*a* Zadąć) задутый.

Zadkowy, *adj.* задничный; гузнённый.

† **Żadłabać**, v. **Żadławić**.

Żądlasty, Żądlisty, *adj.* жалистый, имѣющій большое жало.

Żadławić, Żadławiać, *v. a.* задавить, задавливать, задушить, задушать.

Żądło, -a, *n.*, **Żądełko**, -a, *m. dim.* жало; **Żądłowaty**, *adj.*, -to, *adv.* похожій на жало, на подобіе жала; жалистый.

Zadłużać, Zadłużyć, *v. a.* обременить, обременить долгами; – się, *v. r.* задолжаться, остаться въ долгахъ; войти въ долги; задолжать; – komu, должнымъ быть кому; **Zadłużony**, *adj. part.* задолжавшій.

Zadmuchać, Zadmuchnąć, Zadmuchować, Zadmuchywać, *v. a.* задуть, задувать, загасить; – ogień, задуть огонь, дуя погасить; **Zadmuchanie, Zadmuchnięcie, Zadmuchywanie**, -ia, *n.* задутіе, задуваніе.

Zadni, Zadny, *adj.* задній; *it.* задничный, гузнённый; v. Tylny; stanąć na zadnich nogach, стать на дыбы, на дыбки.

Zadnica, -y, *f.* задница; гузно.

Żądny, Żądnieć, Żądliwy, Żądeściwy, *adj.*, **Żądnie, Żądnie**,

Digitized by Google

Żądliwie, Żądościwie, *adv.* жаднымъ; жадный; алчный; имѣющій неизсытное желаніе.

Żadokos, -a, *m. H. n.* (*necydalis*), смертоносъ, [насѣкомое].

Żadopływ, -u, *m. H. n.* (*notonecta*, gat. owadu), греблякъ, [насѣкомое].

Żadość, Żadosyć, *adv.* достаточно, довольно; mieć żadość, имѣть довольно; żadość uczynić, удовлетворять; żadość uczynienie, удовлетвореніе.

Żadrapiać, Żadrapnąć, Żadrapywać, *v. a.* начать царапать; żadrapać, оцарапать; - się, *v. r.* оцарапаться.

Żadrapanie, Żadrapnięcie, Żadrapnienie, -ia, *n.* оцарапаніе.

Żadrasnąć, *v. a.* - kogo, царапнуть кого; оцарапать.

Żadraźnić, *v. a.* задразнить кого. [неніе.

Żadraźnienie, -ia, *n.* задраз-

Żadręczenie, -ia, *n.* замученіе.

Żadręczyć, *v. a. perf.* замучить; - się, *v. r.* замучиться.

Żadrewnić, Żadrzewić, *v. a. perf.* засадить деревьями.

Żadrewnieć, *v. n.* зарости деревьями. [деніе деревьями.

Żadrewnienie, -ia, *n.* засаж-

Żadrgać, Żadrygać, Żadrgnąć, Żadrygnąć, *v. n.* задрожать; вздрогнуть.

Żadrganie, Żadryganie, Żadrgnięcie, Żadrgnienie, -ia, *n.* задроганіе; вздрожка; дрожь.

Żadrukować, *v. a. perf.* употребить [бумагу] на печатаніе книгъ, испечатать.

Żadrwić, Żadrwiwać, *v. a.* провѣсть, обмануть кого; удурачить, на смѣхъ кого поднять.

Żadrzeć, v. **Żadzierać.**

Żadrzeć, *v. n. perf.* задрожать, вздрогнуть, содрогнуться, затрепетать; v. Drżeć.

Żadrzémać, v. **Żadrzymać.**

Żadrzewić, Żadrzewieć, v. **Żadrewnić, Żadrewnieć.**

Żadrzymać, Żadrzémać, *v. n. perf.* задремать, вздремнуть.

Żaduch, -u, *m.* спертый, сырый, тяжелый, испорченный воздухъ; тяжелый духъ; испарина, удушливые пары.

Żadudać, *v. n. perf.* задудить.

Żadum, -u, *m.*, † **Żaduma,** -y, *f.* задумчивость; изумленіе.

Żadumać się, *v. r.* задуматься, предаться задумчивости.

Żadumały, *adj.* изумленный.

Żadumany, v. **Żadumać.**

Żadumczywość, v. **Żadum.**

Żadumiały, *adj. part.* изумленный.

Żadumieć, Żadumiewać, *v. a.* изумить, изумлять; - się, *v. r.* изумиться; **Żadumienie,** -ia, *n.* изумленіе.

Żadusić, Żaduszać, *v. a.* задушить, задушать, удушить; задусить со, придушить, погасить что; - się, *v. r.* задохнуться; задушиться; **Żaduszenie,** -ia, *n.* задушеніе; удушеніе; удушье.

Żaduszki, -szek, *f. pl.* поминки; поминальный день; день всеобщаго поминовенія по усопшихъ.

Żaduszliwy, Żaduszisty, Żaduszny, *adj.* 1. задушающій, духъ отнимающій; 2. zaduszny dzień, поминки; поминальный день; день всеобщаго поминовенія по усопшихъ; obiad zaduszny, поминки, поминальный обѣдъ, угощеніе при поминаніи усопшаго (усопшихъ); zaduszna msza, поминки; молитвенное поминаніе усопшихъ; полусорочины; *it.* v. *sub:* Msza; zaduszny obchód, похороны.

Żadworować, *v. n.*, - z kogo, искусно обмануть.

Żadworski, Żadworny, *adj.* принадлежащій къ придворному королевскому суду; żadworny sąd, королевскій ассесорскій судъ; *Fortf.* żadworna obrona, наружное укрѣпленіе; *cfr.* задворный.

Żadworze, -a, *n.* задворье, задворокъ, задворка, мѣсто за дворомъ.

Żadychać, v. **Żadechnąć;** - się, v. **Zatchnąć się, Zadyszyć się.**

Żadyktować, *v. a. perf.* подиктовать; предписать; v. Dyktować.

Żadymać, Żadać, *v. a.* задувать, задуть; задуть на чемъ.

Żadymek, Żadémek, v. **Żadymka.**

Żadymiać, Żadymić, *v. a.* задымлять, задымить.

Żadymienie, -ia, *n.* задымленіе.

Żadymka, Żadémka, -i, *f.*, **Żadymek, Żadémek,** -mka, *m.* метель, метелица, вьюга, заметь.

Żadysponować, v. **Dysponować.** [**Dysputować.**

Żadysputować, *v. a. perf.*, v.

Żadyszeć się, Żadyszyć się, Żadyszać się, *v. r.* задыхаться, запыхаться; **Żadyszały,** *adj. part.* запыхавшіеся.

Żądza, -y, *f.* вожделѣніе; сильное желаніе; похоть; страсть къ чему; żądza ciała, похоть, плотское вожделѣніе.

Żadżdżyć się, *v. r.* задождаться, занестися на дождь.

Żadziać, Żadziewać, *v. a.* дѣть, дѣвать, стряпать, прибрать что куда; v. Dziać.

Żadziałać, Żadziełać, Żadziaływać, Żadzieliwać, *v. a.* заслужить что своими дѣлами; zadziałać komu co, учинить, сдѣлать, оказать кому что; *it.* отплатить, вознаградить; zadziałać ciasto, замѣсить тѣсто.

Żadzić się, *v. r.* мерзить, имѣть отвращеніе.

Żadzicieć, *v. n.* задичать, одичать; задичаться.

Żadziedziczały, Żadziedziczony, *part. p.* обитый наслѣдствомъ.

Żadziedziczenie, -ia, *n.* полученіе въ наслѣдство, овладѣніе наслѣдствомъ.

Żadziedziczyć, *v. a. perf.* получить въ наслѣдство, овладѣть наслѣдствомъ.

Żadzier, -u, **Żadziór,** -oru, *m.*, **Żadzierek,** -rku, **Żadzierk,** -u, *m. dim.* задорина; защѣпина; заусѣница.

Żadzierać, Żadrzeć, *v. a.* задирать, задрать, начинать, начать драть; драть, нагнуть назадъ; (о ножу, о пилѣ i t. d.) царапать [о ножъ, о пилѣ и проч.]; - głowę, kark, нагнуть назадъ голову, шею; * поднять, вздернуть носъ; возмечтать о себѣ, возгордиться; - w śpiewaniu, разногласитъ; не въ голосъ пѣть; - się z kim, задираться; начинать ссору, драку съ кѣмъ.

Żadzierg, Żadzierzg, -u, *m.* заклѣстка, глухая пятля; żadzierzgiem, неразрывно.

Żadziergać, Żadzierzgać, Żadzierzgiwać, Żadzierzgiwać, Żadzierzgnąć, Żadzierzgnąć, *v. a.* задернуть, затягивать, затянуть петлею; - szyję, удавить.

Żadzierżawić, *v. a.* 1. заарендовать, пустить, отдать на откупъ; 2. взять на откупъ, арендное содержаніе.

Żadzierzeć, v. **Zatrzymać.**

Żadzierżywać, v. **Zatrzymywać.**

Żadziewać, v. **Żadziać.**

Żadziobać, *v. a. perf.* 1. заклевать, начать клевать; 2. заклевать, причинить клеваніемъ вредъ или смерть.

Żadziór, v. **Żadzier.**

Żadziw, -u, *m.* удивленіе, изумленіе.

Żadziwaczyć, *v. n.* - komu głowę, напоминить голову у кого причудами.

Żadziwiać, Żadziwić, Żadziwować, *v. a.* удивлять, удивить; - się, *v. r.* удивляться, удивиться.

Żadziwianie, Żadziwienie, -ia, *n.* удивленіе. [ный.

Żadziwiony, *part. p.* удивлен-

Żadzwonić, *v. a.* зазвонить, позвонить; v. Dzwonić.

Żafajdać, *v. a.* замарать, запачкать, загрязнить; v. Fajdać.

Żafałdować, *v. a. perf.*, v. **Fałdować.**

Żafantować, *v. a. perf.* заложить, отдать въ залогъ, положить въ закладъ.

Żafarbować, *v. a. perf.* закрасить, закрыть краскою; подкрасить.

Żafasować, *v. a. perf.* подтянуть; - konia, затянуть, подтянуть повода для выгибанія лошадиной шеи.

Digitized by Google

Zafastrygować, Zafastrzygować, *v. a. perf.* сшить на живую нитку, сметать, прошить бѣдным швом; v. Fastrzygować.

Zafolować, *v. a. perf.* задѣлать, зачинить заплѣнкамъ; заваляти, замарать, запачкать.

Zaforszusować, *v. a. perf.* перегородить, заслонить, закрыть досками. [v. Forszusować.

Zaforszusować, *v. a. perf.*,

Zafrasować, *v. a. perf.* огорчить, опечалить, встревожить; – się, *v. r.* огорчиться, опечалиться, встревожиться; Zafrasowanie, -ia, *n.* (się), огорченіе; v. Frasować.

Zafrymarczenie, -ia, *s. n. v.*, v. Zafrymarczyć, *v. a. perf.* промычать; v. Frymarczyć.

Zafryzować, *v. a. perf.* причесать, зачесать, вычесать.

Zafugować, v. Fugować.

Zafukać, Zafuknąć, *v. a. & n.* закричать; v. Fukać.

Zagabać, Zagabnąć, *v. a.* зацѣпить, зацѣпить, тронуть.

Zagadać, Zagadnąć, Zagadywać, *v. a. & n.* заговорить, заговаривать, начать, начинать говорить; начать съ кѣмъ разговоръ; дать кому вопросъ, спросить кого о чѣмъ; привести кого въ замѣшательство; задать, задавать кому загадку.

Zagadka, -i, *f.* загадка; zadać komu zagadkę, задать кому загадку.

Zagadkowy, *adj.* загадочный.

Zagadnięcie, Zagadnienie, -ia, *n.* возраженіе; *Mathem.* задача; проблема; вопросъ; упрёкъ.

Zagadywać, v. Zagadać.

Zagadzać, v. Zagodzić.

Zagalić, *v. a. perf.* 1. засадить, обсадить деревьями [какое мѣсто]; v. Gaić; 2. zagalić sąd, sejm, открыть судъ, сеймъ, засѣданіе; *ib.* сдѣлать о чёмъ предложеніе.

Zagajać, Zagoić, *v. a.* залѣчить, излѣчить, исцѣлять & исцѣлять, заживать; zagoić ranę, заживать, залѣчить рану; zagoić się, *v. a.* зажить, исцѣляться.

Zagajenie, -ia, *n.*, 1. засажденіе деревьями; 2. открытіе, начатіе засѣданія.

Zagajnik, -a, *m.* заповѣдное [*abo* заказное] мѣсто, пространство.

Zagalić, *v. a. perf.*, v. Gallić.

Zagałuszać, Zagałuszyć, v. Zagłuszać.

Zaganiać, Zagnać, Zagonić, *v. a.* загонять, загнать; * понуждать, принуждать; zagonić się, *v. r.* преслѣдуя слишкомъ далёко удаляться; съ слишкомъ домагаться чести и проч.; торопиться; v. Zapędzić.

Zagar, -u, *m.* угаръ, чадъ.

Zagardlić, Zagardłować, *v. a.* удавить; удушить кого нѣтлею; зарѣзать горло.

Zagarnąć, Zagarniać, Zagarnywać, *v. a.* захватить, захватывать; загрести, загребать.

Zagasać, Zagasnąć, *v. n.* загасать, загаснуть, перестать гореть, потухать, потухуть; Zagasanie, Zagaśnięcie, -ia, *n.* загасаніе, загаснутіе.

Zagasić, Zagaszać, Zagaszywać, *v. a.* загасить, загашать, загашивать, затушить, затушать, угасить, погасить; zagasić ogień, загасить огонь; zagasić świecę, затушить, потушить свѣчу.

Zagasnąć, *v. n. perf.* загаснуть; v. Zagasać.

Zagaszczać, v. Zagościć.

Zagęszczać, v. Zagęścić.

Zagaszenie, -ia, *n.* загашеніе, погашеніе, затушеніе.

Zagdakać, *v. n.* закудахтать, начать кудахтать.

Zagęścić, Zagęstnić, Zagęstwić, Zagęszczać, Zagęszczać, Zagęstwiać, Zagęszczywać, *v. a.* сгустить, сгущать, дѣлать густымъ; * навалить, наполнить; – się, *v. r.* множиться, размножиться, распространяться; Zagęścić, Zagęstnieć, Zagęstnąć, *v. n.* загустѣть, сгущаться.

Zagiąć, Zaginać, *v. a.* загнуть, загибать, закрючить, закрючивать; – się, *v. r.* загнуться, загибаться; изогнуться, изгибаться, кривиться, кривляться.

Zagięcie, Zaginanie, -ia, *n.* загибъ, загибка, загибина, загибаніе, закрючиваніе.

Żagiel, -gla, & -glu, *m.* парусъ, [*dim.* парусёкъ], вѣтрило; * судно, корабль; podnieść żagle, поднять, распустить парусá; wyjść pod żagle, отправиться въ море; ruszać w pełne żagle, плыть на всѣхъ парусахъ; spuścić żagle, спустить, опустить парусá; flota o dwudziestu (20) żaglach, флотъ, состоящій изъ двадцати кораблей.

Zagięty, *part. p.* загнутый, закрывленный.

Żagiew', -gwi, *f.* 1. *Bot.* (*fungus aridus arboris, agaricus betulinus*), берёзовикъ, берёзовый грибъ; берёзовая, древесная губка; 2. трутъ; v. Podnieta.

Zaginać, v. Zagiąć.

Zaginąć, *v. n. perf.* затеряться, пропасть, утратиться; погибнуть, умереть.

Zagipsować, *v. a. perf.* задѣлать, замазать гипсомъ.

Zagłada, -y, *f.* истребленіе, искорененіе, уничтоженіе; преданіе забвенію, забвеніе.

Zaglądać, Zajrzeć, *v. a.* заглядывать, заглянуть; – w co, do czego, смотрѣть за чѣмъ.

Zagładca, v. Zagładzca.

Zagładzać, Zagładzić, *v. a.* заглаживать, загладить; заравнивать, заровнять; * истреблять, искоренять, искоренить, уничтожать, уничтожить.

Zagładzanie, Zagładzenie, -ia, *n.* 1. заглаживаніе, заглаженіе, уравниваніе; *fig.* v. Zagłada.

Zagładzca, Zagładca, -y, *m.* истребитель, искоренитель.

Zagłaskać, Zagłaskiwać, *v. a.* загладить, заглаживать; успокоить, укротить, смягчить.

Zagłębiać, Zagłębić, *v. a.* углубить, углубить; – się, *v. r.* * углубиться.

Zaglegotać, Zakleketać, *v. a. perf.*, v. Glegotać, Klekotać.

Żaglik, -a, *m. dim.* (*a* Żagiel), парусёкъ; *H. n.* (*Nautilus*), корабликъ, [какóвина].

Żaglisty, *adj.* имѣющій много парусовъ, парусистый.

Zagłobić, Zagłabiać, *v. a.* заклинить, заклинивать.

Zagłodać, *v. a. perf.* поголодать, начать голодать.

Zagłodnieć, *v. n.* изнурятся голодомъ. [голодомъ.

Zagłodzenie, -ia, *n.* изнуреніе

Zagłodzić, *v. a. perf.* изнурить голодомъ. [всѣхъ парусахъ.

Żaglolotny, *adj.* летящій на

Zagłówek, -wka, *m.* 1. подушка; изголовье; 2. заглавіе.

Żaglowy, *adj.* парусный, относящійся къ парусамъ; парусный; żaglowe płótno, парусное полотно; парусина; разсудкъ; żaglowy rzemieślnik, † Żaglownik, -a, *m.* парусникъ.

Zagłuchły, *adj. part.* 1. оглохлый; 2. заглохлый.

Zagłuchnąć, *v. n. semel.* оглохнуть; *cfr.* заглохнуть.

Zagłuszać, Zagłuszyć, Zagałuszyć, *v. a.* 1. заглушить, заглушить, оглушать, оглушить; 2. (гóсліны), заглушать, заглушить, [препятствовать произрастанію растеній]; Zagłuszanie, Zagłuszenie, -ia, *n.* заглушаніе, заглушеніе, оглушаніе, оглушеніе; Zagłuszony, *part. p.* заглушенный, оглушенный.

Zagmatwać, Zamatwać, *v. a. perf.* перемѣшать, перепутать, привести въ безпорядокъ.

Zagnać, Zagonić, v. Zaganiać, Zapędzić.

Zagnajać, v. Zagnać.

Zagnębić, *v. a. perf.* * погрузить въ несчастіе, въ скудость.

Zagniatać, Zagnieść, *v. a.* замѣшивать, замѣсить; затирать, затереть; * задавить, задушить.

Zagnić, Zagnijać, Zagniewać, *v. n.* загнить, загнивать, начать, начинать гнить, начать, начинать кортиться отъ гнилости.

Zagnicie, -ia, *n.* загнитіе; загнилъ; гнилость.

Zagniecenie, Zagniecienie, -ia, *n.* замѣшиваніе, замѣсъ, замѣска, затираніе; * задавленіе, задушеніе.

Digitized by Google

Zagnieść, v. **Zagniatać.**

Zagniewać, *v. a.* разгнѣвать, привесть въ гнѣвъ, раздражать.

Zagniewany, *part. p.* разгнѣванный.

Zagnieździć, **Zagnieździć**, *v. a.* сдѣлать гнѣздо; – się, *v. r.* гнѣздиться, вгнѣздиться, загнѣздиться; * водвориться, вселиться, поселиться, пріютиться.

Zagniljać, v. **Zagnić.**

Zagniłek, –łka, *m.*, **Zagniłka**, –i, *f.* загнилое.

Zagniłość, –ści, *f.* гнилость.

Zagniły, *adj. part.* загнилый, начавшій гнить.

Zagniotać, v. **Zagniatać.**

Zagniotek, –tku, *m.* заусѣница.

Zagniwać, v. **Zagnić.**

Zagnoić, **Zagnojać**, *v. a.* 1. покрыть [или замарать] навозомъ; унавозить, унавоживать, удобрить, удобрять, удобривать навозомъ; – rolę, pole, унавозить землю, поле; 2. загноить, загнивать, гноить, приводить въ гноеніе, растравить, растравливать; zagnoić ranę, загноить, растравить рану; 3. – się, *v. r.* загноиться; загниваться, начинать гноиться.

Zagnojenie, –ia, *n.* 1. унавоженіе; 2. загноеніе; v. *verb.* **Zagnoić.**

Zagnuśniać, **Zagnuśnić**, *v. a.* изнѣжить; сдѣлать лѣнивымъ.

Zagnuśnieć, *v. n.* изнѣжиться; залѣниться. [ніе.

Zagodzenie, –ia, *n.* примиреніе.

Zagodzić, **Zagadzać**, *v. a.* примирить, примирять, привесть, приводить въ согласіе, согласить.

Zagoić, *v. a. perf.* заживить, залѣчить, излѣчить, исцѣлить; v. **Zagajać**; **Zagojenie**, –ia, *n.* заживленіе, залѣченіе, излѣченіе, исцѣленіе; **Zagojony**, *part. p.* заживленный, залѣченный, излѣченный, исцѣленный.

Zagon, –u, *m.*, **Zagonek**, –nka, *m. dim.* 1. загонъ, [пашенная полоса]; грядá; 2. набѣгъ, наѣздъ; нападеніе; сраженіе, битва; походъ, военное предпріятіе; погоня за кѣмъ; преслѣдованіе, погонка; загонъ; число воиновъ отраженныхъ для добычи; 3. рядъ на шахматной доскѣ.

Zagonienie, **Zaganie**, –ia, *s. n. v.*, v. **Zagonić**, **Zagnać.**

Zagonowy, *adj.* загонный, (пашенный); поземельный.

Zagórny, *adj.* загорный; лежащій за горою, находящійся за горами. [хуже.

Zagorszyć, *v. a. perf.* сдѣлать

Zagorywac, v. **Zagorzeć.**

Zagorzaleo, –lca, *m.* вспыльчивый, безразсудный человѣкъ, горячій человѣкъ; фанатикъ.

Zagorzałość, –ści, *f.* вспыльчивость, запальчивость, горячность; изступленіе; фанатизмъ.

Zagorzały, *adj. part.* загорѣлый, посмуглѣвшій отъ солнечнаго жара, почернѣвшій отъ зноя; угорѣлый; запѣнный; вспыльчивый, безразсудный, изступленный; бѣшеный; фанатическій.

Zagorzałstwo, v. **Zagorzałość.**

Zagórze, –a, *n.* загорье, мѣсто, находящееся за горами.

Zagorzeć, **Zagorywać**, **Zagorewać**, *v. n.* загорѣть, загорать, смуглѣть отъ солнечнаго зноя; загориться, загораться, возгораться; – się, *v. r.* загориться; * сдѣлаться вспыльчивымъ; zagorzenie na słońcu człeka, *Med.* (*siriasis*), солнечный ударъ; воспаленіе отъ удара [*або* отъ дѣйствія] солнечныхъ лучей.

Zagorzel, –i, *f.*, **Zagorzelina**, **Zagorzelizna**, –y, *f.* оглушеніе, немочь (смерть) отъ угара.

Zagorzenie, –ia, *n.* загораніе, загорѣніе; zagorzenie na słońcu człeka, (*siriasis*), воспаленіе отъ удара [отъ дѣйствія] солнечныхъ лучей; солнечный ударъ.

Zagorzknąć, *v. n.* прогоркнуть, сдѣлаться горькимъ.

Zagościać, **Zagościć się**, *v. r.* загащиваться, загоститься, пробыть, остаться долго въ гостяхъ; * вгнѣздиться; привыкать къ обычаямъ краю; вкорениться.

Zagospodarować, *v. a. perf.* захозяйничать, завести, учредить хорошее хозяйство, домоправительство.

Zagospodarowany, *adj. part.* заботливый, благоустроенный.

Zagouzczać, v. **Zagościać.**

Zagotować, **Zagotowywać**, *v. a.* завари́ть, завариваться; – się, *v. r.* закипѣть.

Zagrabiać, **Zagrabić**, *v. a.* загребать, загребть грабли́ми; *it.* заграбить; сконфисковать; отобрать по описи въ казну; обратить въ пользу казны.

Zagrać, **Zagrawać**, **Zagrywać**, *v. a.* заиграть, заигрывать, начать, начинать играть; *it.* заиграть, начать игру; (*w kartach:*) ходить, задать карту; v. **Grać**; – do tańca, играть на танецъ.

Zagracować, **Zagracowywać**, *v. a.* заровнять, заскоблить бороздинкомъ.

Zagradzać, **Zagrodzić**, *v. a.* (*propr.* & *) загораживать, загородить; заграждать, заградить; преграждать, преградить; – drogę, (*propr.* & *) заградить дорогу, путь. [громіć.

Zagramiać, **Zagromiać**, v. **Za-**

Zagramolenie, –ia, *n.*, v. **Zagramolić się gdzie**, *v. r.* довлечься, дотащиться, доползти, доползти куда съ трудностію; v. **Gramolić.**

Zagranica, v. **Zagranicze.**

Zagraniczać, **Zagraniczyć**, *v. a.* ограничивать, ограничить, назначить, положить границу.

Zagraniczanie, **Zagraniczenie**, –ia, *n.* ограничиваніе, ограниченіе.

Zagranicze, –a, *n.*, **Zagranica**, –y, *f.* (заграничье?), мѣсто, лежащее за границею; (чужій край), *pl.* чужіе краі; miejsce na zagranicznu, пограничное мѣсто.

Zagraniczek, –czka, **Zagraniczník**, –a, *m.* смѣшникъ, (блѣжній) сосѣдъ; иностранецъ, иноземецъ.

Zagraniczny, *adj.* заграничный, находящійся за границею, [*it.* привезенный изъ-за границы], иностранный, чужеземный.

Zagraniczyć, v. **Zagraniczać.**

Zagranie, –ia, *n.* заграніе.

Zagrawać, v. **Zagrać.**

Zagrażać, **Zagrozić**, *v. a.* загрозить; угрожать, погрозить, стращать, стращать; zagraża wojna, угрожаетъ война.

Zagrażanie, –ia, *n.* угроженіе, угроза.

Zagrążać, **Zagrązić**, **Zagręzić**, **Zagrążyć**, **Zagrężyć**, *v. a.* погружать, погрузить.

Zagrząsać, **Zagrząsnąć**, **Zagrzęsnąć**, *v. n.* увязнуть.

Zagrąplować, *v. a. perf.*, v. **Grąplować** & **Za-.**

Zagroda, –y, *f.*, **Zagrodka**, –i, *f. dim.* загорода, заграда, загородка, загороженное мѣсто, огорожа, ограда, забоpъ; * предпятствіе.

Zagrodnictwo, –a, *n.* домъ крестьянина, имѣющаго только избу и небольшой огородъ.

Zagrodnik, –a, *m.*, **Zagrodniczek**, –czka, *m.* крестьянинъ, имѣющій только избу и небольшой огородъ; v. посадской.

Zagrodzenie, –ia, *n.* загороженіе, загражденіе.

Zagrodzić, v. **Zagradzać.**

Zagrodzony, *part. p.* загороженный, загражденный.

Zagromadzić, *v. a.* загромоздить.

Zagromiać, **Zagraniać**, **Zagromić**, *v. a.* поразить, разить какъ громомъ.

Zagrozić, v. **Zagrażać.**

Zagruchać, **Zagruchotać**, **Zagruchnąć**, **Zagruchotnąć**, *v. a.* заворковать.

Zagryzać, **Zagryść**, **Zagryzywać**, *v. a.* загрызать, загрызть; заѣдать до смерти.

Zagrzać, **Zagrzewać**, *v. a.* (*propr.* & *), согрѣть, согрѣвать; zagrzać komu, причинить кому много хлопотъ; zagrzać miejsce, согрѣть мѣсто; обосноваться, вкорениться на одномъ мѣстѣ.

Zagrzebać, **Zagrześć**, **Zagrzebywać**, **Zagrzebnąć**, *v. a.* загребать, загребсть; зарывать, зарыть что куда, закапывать, закопать; * скрыть, спрятать; zagrzebać ciało, похоронить тѣло; – się, *v. r.* зарыться; – się w domu, заво-

Digitized by Google

рётся дома, всегда сидѣть дома; – się w książkach, углубляться въ книги, всегда сидѣть надъ книгами.

Zagrzewać, v. Zagrzać.

Zagrzewadło, –a, *n.* нагрѣвальникъ, грѣлка.

Zagrzmieć, Zagrzmiewać, *v. n.* загремѣть, возгремѣть; *загремѣть, зазвучать чѣмъ.

Zagrzmotać, Zagrzmotnąć, *v. a.* громомъ поразить.

Zaguba, –y, *f.* затеряніе, потеряніе, потеря; погубленіе; истребленіе, разореніе; **Zagubca**, –y, **Zagubiciel**, –a, *m.* губитель, истребитель, разоритель, опустошитель; **Zagubiać, Zagubić**, *v. a.* затерять, потерять; погубить, погубить, истреблять, истребить, разорять, разорить, опустошать, опустошить; **Zagubicielka**, –i, *f.* губительница, истребительница, разорительница, опустошительница; **Zagubiony**, *part. p.* затерянный, потерянный; погубленный, истребленный, разоренный, опустошенный.

Zagwazdać, Zagważdżać, *v. a. perf.* замарать, замѣчать.

Zagwizdać, Zagwiżdżać, Zagwizdnąć, Zagwiznąć, *v. a.* засвистать, начать свистать; свистнуть на кого; **Zagwizdanie, Zagwiżnięcie, Zagwizdnięcie**, –ia, *n.* засвистаніе.

Zagwożdżanie, Zagwożdżenie, –ia, *n.* загваживаніе, загвожденіе; заколеніе [нужки]; заколаніе [лошади]; **Zagwożdzić**, *v. a. perf.*, **Zagważdżać**, *v. impf.* загвоздить, загваживать, забить, заколотить, заколачивать гвоздями; zagwożdzić armatę, заклепать [*v. impf.* заклёпывать] пушку; zagwożdzić konia, заковать [*v. impf.* заковывать] лошадь; **Zagwożdżony**, *part. p.* загвожденный, забитый, заколоченный гвоздями; заклёпанный; закованный; *cfr. verb.* Zagwożdzić.

Zagzić, *v. a. perf.* подстрекнуть къ чему.

Zahaczać, Zahaczyć, *v. a.* зацѣплять, зацѣпить крючкомъ, задѣвать, задѣть чѣмъ за что; повѣсить на крючкѣ.

Zahaczanie, Zahaczenie, –ia, *n.* зацѣпка, зацѣпленіе.

Zahaftować, *v. a. perf.*, v. Haftować.

Zahamować, *v. a. perf.* затормазить; остановить, задержать; *укротить, удержать, обуздать; – koło, затормазить колесо; v. Hamować; **Zahamowanie**, –ia, *n.* остановленіе, задержаніе; *укрощеніе, [*Eccl. s.* укроченіе], удержаніе, обузданіе.

Zahańbić, *v. a. perf.* осрамить, остыдить, пристыдить.

Zahandlować, *v. a. perf.* заторговать; продать; пріобрѣсть торговлею; *it.* сторговать.

Zaharcować, v. Harcować.

Zahartować, *v. a. perf.* закалить; *вріучить къ суровой жизни; – serce, ожесточить сердце; v. Hartować.

Zahebłować, *v. a. perf.* заскоблить, загладить стругомъ; v. Heblować.

Zahipotekować, *v. a. perf. Jur.* внести *abo* записать что-либо въ гипотечную книгу [*abo* въ ипотекарную, закладную книгу, въ книгу закладныхъ актовъ]; обезпечить закладною на недвижимое имѣніе; обезпечить ипотекою.

Zahipotekowanie, –ia, *n.* внесеніе *abo* записываніе, записаніе чего-либо въ гипотечную книгу; обезпеченіе закладною на недвижимое имѣніе; обезпеченіе ипотекою; v. *verb.* Zahipotekować.

Zahuczeć, Zahukać, Zahukać, *v. n. & a.* зазвучать, загудѣть; заревѣть, замычать; замумить; – kogo, закричать; заглушить, оглушить кого крикомъ.

Zahuśtać, Zachuśtać, *v. a. perf.*, v. Chuśtać.

Zaimać, v. Zająć, Zajmować.

Zaimek, –mku, *m. Gramm.* (*pronomen*), мѣстоименіе.

Zaimkowy, *adj. Gramm.* мѣстоименный; słowo zaimkowe, (*verbum reciprocum*), глаголъ возвратный; [*cfr.* глаголъ общій].

Zaimponować, *v. a. perf.*, – komu, внушить уваженіе.

Zaindycyć się, Zajędycyć się, Zajęduryć się, *v. r. perf.*, v. Jędycyć się.

Zainteresować, *v. a. perf.*, – kogo, привлечь, занять, подстрекнуть чьё любопытство; возбудить чьё любопытство *abo* въ комъ участіе; заинтересовать кого. [подать голосъ.

Zaintonować, *v. a. perf. Mus.*

Zaiście, v. Zaiste.

Zaiskać, *v. a. perf.*, v. Iskać.

Zaiskrzyć, Zaskrzyć, Zaiskrzywać się, *v. r.* засверкать, заблистать, издавать, издать искры.

Zaiste, Zaiście, *adv.* истинно, воистину, подлинно, точно, право. [линный, точный.

Zaistny, *adj.* истинный, под-

Zając, –a, *m.*, **Zajączek**, –czka, *m. dim. H. n.* (*lepus*), заяцъ, [*gen.* зайца; *dim.* зайчикъ]; *vul.* зайка; zając siwy, русакъ; zając karłowaty, чекалъ, чекалка; zając ziemny, табарганъ; тушканчикъ; земляной заяцъ; бабуръ; zając kamienny, (*lepus alpinus; lepus Dauricus*), пищуха; ошрамка; скностазецъ; (*lepus talai*), талай; pstry zając, цвѣтецъ; pelen zając, зайчистый; zając morski, *H. n.* (ryba, *cyclopterus lumpus*), пинкоръ, [рыба]; бѣлекъ, морской заяцъ; zając pod czarną juchą, (drob' zajęczy czarno gotowany), кровяное заячье рагу; похлёбка изъ заячьей крови и мяса; §. kto dwu zajaców goni, żadnego nie uchwyci, кто гонится за двумя зайцами, тотъ ни одного не поймаетъ; кто хочетъ вдругъ сдѣлать два дѣла, тотъ ни въ одномъ не успѣетъ; *it.* przed zającem łaby uciekają, попалъ трусъ на труса.

Zająć, Zajmować, Zaimać, Zajmać, *v. a.* занять, занимать [какое пространство, время]; взять, хватить; забрать, забирать; – się, *v. r.* – czém, заниматься чѣмъ, упражняться; вкорениться; производиться, дѣлаться; – ogniem, загѣться, возгорѣть.

Zającowy, v. Zajęczy. [см.

Zajączek, –czka, *m. dim.* (*a* Zając) зайчикъ.

Zajęczysko, –a, *n. augm.* зайчище, зайчина.

Zajadać, Zajeść, *v. a.* заѣсть, заѣдать; загрызать до смерти; много ѣсть; проѣдать, издерживать, издержать на ѣду; zajeść się, *разъяриться, придти въ ярость.

Zajadacz, –a, *m.* ѣдокъ, тотъ, кто много ѣстъ; ѣдунъ.

Zajadki, v. Zajady.

Zajadłość, Zajadliwość, –ści, *f.* ожесточеніе, остервенѣніе [звѣрей на добычу]; свирѣпство, злость, злоба; **Zajadły, Zajadliwy**, *adj.* раздраженный; разъяренный; остервенѣлый; жестокій, свирѣпый, неистовый, злобный, злой.

Zajady, Zajadki, Zajedki, –ów, *m. pl.* остатки отъ кушанія, оставшіеся въ уголькахъ рта; *cfr.* заѣды.

Zająkać się, Zająknąć się, Zająkiwać się, Zajękiwać się, *v. r.* заикаться, заикнуться, заикаться.

Zająkała, –y, *m.* заика, заикающійся, съ заикою говорящій, косноязычный, заикливый.

Zająkawy, Zająkliwy, *adj.* заикливый, косноязычный.

Zająkliwość, –ści, *f.* заикливость, косноязычность.

Zająknięcie się, Zająknienie się, Zająkanie się, –ia, *n.* заиканіе, косноязычность.

Zajarzmić, *v. a. perf.* возложить иго.

Zajaśnieć, *v. n. perf.* воссіять, просіять, заблистать; появиться.

Zajątrzać, Zajątrzyć, Zająträwać, *v. a.* разгноить, растравить [рану]; *огорчить, раздражить.

Zajazd, –u, *m.* заѣздъ, мѣсто, гдѣ заѣзжаютъ; *it.* заѣзжій дворъ, постоялый дворъ, гостинница; станъ; *it.* v. Najazd; *Jur.* заѣздъ въ имѣніе, отобраніе имѣнія законнымъ порядкомъ.

Zajechać, v. Zajeżdżać.

Zajęcie, –ia, *n.* занятіе, упражненіе; занятіе, принятіе во владѣніе; забраніе; = v. Okupacya.

Digitized by Google

Zajęczeć, *v. n.* застонать, заохать, завопить.

Zajęczy, *adj.* заячій; zajęcza skórka, заячья шкурка; заячина, заячина; zajęcze futro, заячій мѣхъ; заячина, заячина; zajęcze serce, *робость, трусость, трусливость, малодушіе; zajęcza warga, заячья губа; трегубость; człowiek mający zajęczą wargę, трегубый; *Bot.* kapusta zajęcza, (*oxalis acetosella*), заячій щавель; кислица; заячья капуста; v. Rozchodnik; zajęczy chłodek, домек заяцоовы, zajęcze ziele, заячій холодокъ; косогоринъ; zajęczy żyr, (*prenanthes muralis*), косогоринъ стѣнной; гусятникъ стѣнной; гусянки; zajęcza nóżka, заячья ножка; заячья лапка; zajęcze uszko, (*bupleurum*), заячье ушко; боярская спить; володушка; zajęcza rzepa, v. Oset nizki.

Zajęczyca, -y, *f.* (samica zajęca), заячиха, самка заячья.

Zajęczyna, -y, *f.* 1. (mięso zajęcze), заячина, заячина, мясо заячье; 2. (skórka, futro zajęcze), заячина, заячина, заячій мѣхъ, шкурка заячья; 3. (zając mizerny, biedny), заячина.

Zajęczysko, -a, *n.* заячище, заячина; большой, гадкій заяцъ.

Zajedki, v. Zajady.

Zajedna, **Zajedno**, *adv.* заодинъ, заодно; v. Jeden.

Zajednać, **Zajednywać**, *v. a.* примирять, примирять, помирять, помирять; v. Zagodzić.

Zajedź, -dzi, *f.* насосъ [у лошадей].

Zajękać, **Zajęczeć**, **Zajęknąć**, **Zajękiwać**, *v. n.* застонать, заохать, завопить.

Zajem, *gen.* zajmu, *m.* 1. занятіе, захваченіе, забраніе, отнятіе; 2. захваченная, забранная, отнятая вещь; 3. заемъ, ссуда; w zajem dać *abo* wziąć, v. Wzajem.

Zajeść, [*Praet.* zajadł, zajadli, *Fut.* zajem, zajesz, zaje, zajedzą], *v. a. perf.*, **Zajadać**, *v. impf.* заѣсть, заѣдать; v. Zajadać.

Zajęty, *part. p.* занятый; v. Zająć.

Zajezdny, *adj.* заѣздный; zajezdny dom, заѣздный домъ, заѣзжій домъ, дворъ, постоялый домъ, дворъ; гостинница.

Zajeżdżać, **Zajeździć**, **Zajechać**, *v. n. & a.* заѣзжать, заѣхать [къ кому]; доѣзжать, доѣхать; – w co, въѣзжать, въѣхать во что; *углубляться; – komu drogę, перебить кому дорогу ѣздою; задержать кого на дорогѣ; – kogo, тѣснить, затѣснить кого; задавить ѣздою, наѣхать; *it.* напасть на кого; zajeździć czyje dobra, отобрать чье имѣніе по судебному приговору; учинить заѣздъ въ чье имѣніе; напасть на чье имѣніе [какъ непріятель]; zajeżdżać, zajeździć, *v. a.* заѣзживать, заѣздить, изнурять, изнурить, замучить частою, многою ѣздою; изнурить ѣздою.

Zajezierze, -a, *n.* заозерье, мѣсто находящееся за озеромъ.

Zajezierny, **Zajeziorny**, *adj.* заозерный, лежащій, находящійся за озеромъ.

Zajeżyć się, *v. r.* заежиться; *хмуриться, быть угрюму.

Zajmać, v. Zająć.

Zajmować, **Zaimać**, v. Zająć.

Zajmy, *pl.*, v. Zajem.

Zajrzeć, († **Zajźrzeć**, **Zaźrzeć**), **Zaziercać**, v. Zaglądać.

Zajrzenie, -ia, *n.* заглядываніе, (заглянутіе).

Zajść, *Praet.* zaszedł, zaszła, zaszli, *Fut.* zajdę, zajdzie, *v. n. perf.*, v. Zachodzić.

Zajście, **Zaście**, -ia, *n.* зайтіе, захожденіе, заходъ, закатъ [солнца, *etc.*]; zajście komu, срѣтеніе, встрѣча; ссора, несогласіе; v. Zachód & *verb.* Zajść, Zachodzić.

Zajurzyć, *v. a. perf.* побудить къ похоти, къ любострастію; – się, *v. r.* воспалиться похотію, любострастіемъ, сдѣлаться похотливымъ.

Zajuszać, **Zajuszyć**, *v. a.* окровавлять, окровавить, окровенить, обагрять, обагрить, марать кровію; *сдѣлать кровожаднымъ; остервенять, остервенить, сдѣлать лютымъ, свирѣпымъ, разъярить; – się, *v. r.* *сдѣлаться кровожаднымъ; остервениться, сдѣлаться лютымъ, свирѣпымъ; разъриться.

Zajutro, **Zajutrze**, -a, *n.*, **Zajutrz**, -a, **Zajutrzek**, -trzka, **Zajutrek**, -trka, *m.* завтренній день; завтра; na zajutrz, на другой день; v. Nazajutrz.

Zajzdrość, **Zajzdrościć**, v. Zazdrość, Zazdrościć.

Zajźrzeć, v. Zajrzeć.

Żak, -a, *m.*, **Żaczek**, -czka, *m. dim.* 1. азбучникъ; ученикъ; школникъ; *it.* педантъ; 2. żak, v. Czerp, Kaszerz; *cfr.* Sak.

Zakącie, **Zakącik**, v. Zakątek, Zakąt.

Zakadzać, **Zakadzić**, *v. a.* накуривать, накурить; v. Kadzić.

Zakał, -u, *m.*, **Zakała**, -y, *f.* 1. (w chlebie), закалъ, закалина; закалистое мѣсто въ хлѣбѣ; 2. *порокъ, недостатокъ; 3. *пятно; безчестіе; стыдъ; срамъ; осрамленіе; *it.* злость, злоба; 4. засореніе, накопившаяся нечистотѣ [въ тѣхъ]. [кать.

Zakalać, *v. a.* замарать, замарать

Zakalcowaty, *adj.* закалистый, имѣющій закалину.

Zakalec, -lca, *m.* (закалецъ), закалъ, закалина; chleb ma zakalec, хлѣбъ съ закаломъ, съ закалиною.

Zakalić, *v. a. perf.* закалить, допустить закалъ въ хлѣбѣ.

Zakalisty, *adj.* закалистый, имѣющій закалину.

Zakamiać, **Zakamieniać**, **Zakamić**, **Zakamienić**, *v. a.* окаменять, окаменить.

Zakamiałość, **Zakamieniałość**, -ści, *f.* закаменѣлость, окаменѣлость; ожесточеніе.

Zakamiały, **Zakamieniały**, *adj.* закаменѣлый, окаменѣлый; ожесточенный, жестокій; каменный; serce zakamieniałe, закаменѣлое сердце.

Zakamieć, **Zakamienieć**, *v. n.* закаменѣть; окаменѣть; ожесточиться.

Zakamienić, v. Zakamiać.

Zakamienieć, v. Zakamieć.

Zakamienie, **Zakamienienie**, -ia, *n.* окаменѣніе; закаменѣніе; ожесточеніе.

Zakamienować, **Zakamionować**, *v. a.* побить каменьями.

Zakamienowanie, -ia, *n.* побіеніе каменьями. [рać.

Zakanąć, v. Zakapnąć, Zaka-

Zakancelować, *v. a.* вычернить, вымарать.

Zakapać, **Zakanąć**, **Zakapnąć**, **Zakapywać**, *v. n.* закапать, закапывать.

Zakapanie, **Zakapnięcie**, **Zakapnienie**, **Zakapywanie**, -ia, *n.* закапаніе, закапываніе.

Zakapturzać, *v. a. impf.*, **Zakapturzyć**, *v. perf.*, v. Kapturzyć, Okapturzyć.

Zakapturzanie, **Zakapturzenie**, -ia, *n.*, v. Kapturzenie, Okapturzenie.

Zakapywać, v. Zakapać.

Zakarbować, *v. a. perf.* положить зарубку, зарубить, намѣтить; v. Karbować.

Zakarmiać, **Zakarmić**, *v. a.* закармливать, закормить, причинить вредъ или смерть излишнимъ кормомъ.

Zakarmianie, **Zakarmienie**, -ia, *n.* закармливаніе, закормленіе.

Zakarować, *v. a. perf.*, – armatę, поставить пушку на передокъ.

Zakartować, *v. a. perf.* замѣшать, смѣшать карты.

Zakasać, **Zakasywać**, *v. a.* засучить, засучивать; v. Podkasać.

Zakąsać, **Zakąsić**, *v. a.* укусить, уязвить слегка; закусывать, закусить, начать кусать; закусывать, закусить, заѣдать послѣ выпитаго напитка; *it.* закусать, закусать, заѣсть, загрызть кусочки; до смерти искусать.

Zakąska, -i, *f.* закуска, [заѣданіе послѣ выпитаго напитка].

Zakasować, *v. a.*, – co, зачернить, замарать; – kogo w czém, превзойти (превосходить) кого въ чемъ.

Zakaszlać, **Zakaszlać**, **Zakaszlnąć**, *v. n.* закашливать, закашлять; – się, *v. r.* закашливаться, закашляться.

Digitized by Google

Zakąt, -a, & -u, *m.*, **Zakącie**, -ia, *n.*, **Zakącik**, -a, **Zakątek**, -tka, *m.* закýть,ýголъ въ избѣ, уголóкъ; уединéнное мѣсто; укрýтое, тáйное мѣсто.

Zakatarzyć, *v. a. perf.*, – kogo, заразáть кого нáсмóркомъ; – się, *v. r.* получáть нáсмóркъ; **Zakatarzony**, *part. p.* имѣющій нáсмóркъ.

Zakątny, *adj.* заýгольный, застѣнный; скрýтый, уединéнный.

Zakatować, *v. a. perf.* затирáть, замýчить. [Kawęczeć.

Zakawęczeć, *v. n. perf.*, v.

Zakaz, -u, *m.* закáзъ, запрещéніе, запрéтъ; трéбованіе, приказъ.

Zakazać, **Zakazywać**, *v. a.* закáзать, закáзывать, запретáть, запрещáть; возбранáть, возбранять; [въ кáрточной игрѣ:] сказáть (масть, кóзыри); **Zakazanie**, **Zakazywanie**, -ia, *n.* закáзаніе, закáзываніе, запрещéніе, запрéтъ; **Zakazany**, *part. p.* закáзанный, запрещéнный.

Zakazić, *v. a. perf.*, v. **Kazić**.

Zakazny, *adj.* закáзный, запрéтный, закáзанный, запрещéнный.

Zakazywać, v. **Zakazać**.

Zakichać, **Zakichnąć**, *v. n.* зачихáть, зачихнýть.

Zakidać, **Zakinąć**, *v. a.* закидáть, закинýть.

Zakiełek, v. **Kieł**, **Kiełek**.

Zakiełznąć, v. **Zachełznąć**.

Zakinąć, **Zakiwnąć**, *v. n.* 1. закивнýть, дать знакъ; 2. v. **Zakidać**.

Zakipieć, *v. n.* закипѣть.

Zakirzyć, *v. a. perf.* закрýть трáурнымъ флéромъ; °помрачáть, затемнять, затмить. [мѣніе.

Zakis, -u, *m.* закáска, закáзъ.

Zakisać, **Zakisić**, *v. a.* закáивать, закáвсть.

Zakisieć, **Zakisnąć**, *v. n.* закисáть, закисну́ть.

Zakitować, *v. a.* закитовáть, замáзать кáттою.

Zakląć, **Zaklnąć**, **Zaklinać**, *v. a.* заклясть, заклинáть; – czarta, ducha, заклинáть чóрта, дýха; – się, *v. r.* заклясться, заклинáться; утверждáть, отрицáть что съ клятвою; божиться; – się na co, клясться чѣмъ.

Zakład, -u, *m.* 1. закладъ, залóгъ; dać komu co w zakład, дать комý что въ закладъ; 2. залóгъ доказáтельство, увѣреніе; поручáтельство; 3. заведéніе, учрежденіе; *it.* основáніе, начáло, ночáтокъ; zakład budynku, основáніе, заложéніе строéнія; zakład walu, *Fort.* привáлъ, нѣжный валъ; 4. закладъ; iść z kim o zakład, биться объ закладъ; przegrać zakład, проигрáть закладъ; wygrać zakład, выиграть закладъ; 5. залóжникъ, аманáтъ.

Zakładać, v. **Założyć**.

Zakładacz, **Założyciel**, -a, *m.* закладчикъ, бьющійся объ закладъ; основáтель; zakładacz ognia, зажигáтель, поджигáтель.

Zakładaczka, **Założycielka**, -i, *f.* закладчица, бьющаяся объ закладъ; основáтельница.

Zakładanie, -ia, *n.* закладываніе; закладка; v. *verb.* **Zakładać**. Założyć & Założenie.

Zakładnia, -i, *f.* прóрубь, прорýбина, отвéрстіе во льду для закидыванія нéвода.

Zakładnik, -a, *m.* 1. залóжникъ, аманáтъ, таль; 2. закладчикъ, бьющійся объ закладъ.

Zakładny, **Zakładowy**, *adj.* принадлежáщій или относящійся къ заведéнію.

Zaklajstrować, *v. a. perf.* заклеить, замáзать клейстромъ.

Zaklamrować, *v. a. perf.* сбить, укрѣпить скобáми.

Zaklapać, **Zaklapnąć**, *v. a.* захлóпывать, захлóпнуть; – się, *v. r.* загрязниться.

Zaklęcie, **Zaklinienie**, -ia, *n.* заклятіе, заклинáніе; чáры; заклятіе, заклинáніе, клятвенное обещáніе, утвержденіе, отрицáніе чегó съ клятвою.

Zaklejć, **Zaklejać**, *v. a.* заклеить, заклéивать; **Zaklejanie**, **Zaklejenie**, -ia, *n.* заклéеніе, заклéиваніе; **Zaklejony**, *part. p.* заклéенный.

Zaklepać, *v. a. perf.* заклепáть.

Zaklęsać, **Zakląsać**, **Zaklęsnąć**, **Zakląsnąć**, *v. a. perf.* вогнýться, осѣсть, обрушиться.

Zaklęsłość, -ści, **Zaklęśnina**, -y, *f.* впáдина, ложбина, всякое углублéніе на рóвной поверхности.

Zaklęsły, *adj. part.* впáлый.

Zaklęty, *part. p.* заклятый; v. **Zakląć**.

Zaklinać, v. **Zakląć**, **Zaklnąć**.

Zaklinacz, **Zaklinaciel**, -a, *m.* заклинáтель; заклинáтель бѣсовъ, з. врáжіихъ силъ; **Zaklinacka**, -i, *f.* заклинáтельница.

Zaklinanie, -ia, *n.* заклинáніе; v. **Zaklęcie**.

Zaklinjać, **Zaklinić**, **Zaklinować**, *v. a.* заклинивать, заклинить.

Zaklinianie, -nienie, -ia, *n.* заклиниваніе, заклинéніе.

Zaklnąć, v. **Zakląć**.

Zakłóć, **Zakołnąć**, **Zakłówać**, **Zakoliwać**, **Zakłuwać**, *v. a.* заколóть, закáлывать, колá умертвить; уколóть, укáлывать, кольнýть, колóть; zakłóć kogo, заколóть кого.

Zakłócać, **Zakłócić**, *v. a.* взбáлтывать, взболтáть; возмущáть, возмутить; встревóжить; приводить, привéсть въ смятéніе; обезпокóивать, обезпокóить; ссóрить, быть причиною ссóры; **Zakłócanie**, **Zakłócenie**, -ia, *n.* взбáлтываніе, взболтáніе; возмущáніе, возмущéніе; обезпокóеніе.

Zakłócie, -ia, *n.* заколóтіе; уколóтіе.

Zakłopocić, **Zakłopotać**, *v. a.* ввести въ хлопóты; zakłopotać się, *v. r.* захлопотáться, озабóтиться; v. **Kłopotać**; **Zakłopotany**, *adj. part.* озабóченный.

Zakłosić się, *v. r.* заколосáться.

Zakłosować, v. **Zadzierzgnąć**, **Zawiązać**.

Zakłóty, *part. p.* заколóтый.

Zakłówać, v. **Zakłóć**.

Zakłuć, **Zaklwać**, *v. a.* заклевáть, заклёвывать.

Zakochać się, w kim, *v. r.* влюбиться въ кого; **Zakochanie się**, -ia, *n.* влюблéніе; влюбчивость; **Zakochany**, *part. p.* влюбленный.

Zakoł, -u, *m.* 1. заколъ, забóйка; 2. извилина, кривизнá; *it.* круговóе движéніе.

Zakołatać, *v. a.* застучáть; начáть стучáть; – do kogo, вывѣдывать чьи мысли.

Zakolebać, v. **Zakołysać**.

Zakolenie, -ia, *n.* окружéніе; очерчéніе кругомъ; **Zakolić**, **Zakołować**, *v. a.* окружáть, очертáть кругомъ, обвести кругъ.

Zakolnąć, v. **Zakłóć**.

Zakołowróćić się, *v. r.* закружиться; (*o koniach*, о лошадяхъ:) взбѣситься; **Zakołówrocenie** końskie, бѣшенство лошади.

Zakołysać, **Zakolebać**, *v. a.* закачáть; заколыхáть; заколебáть, поколебáть; v. **Kołysać**; – się, *v. r.* закачáться, зашатáться.

Zakomenderować, *v. a. perf.*, v. **Komenderować**.

Zakomorek, -rka, *m.*, **Zakomorka**, **Zakamarka**, -i, *f.* ямка, уголóкъ.

Zakomunikować, *v. a. perf.*, v. **Komunikować**.

Zakon, -u, *m.* 1. завѣтъ [въ Бóгѣ]; stary zakon, вѣтхій завѣтъ; ветхозакóніе; nowy zakon, новый завѣтъ; 2. закóнъ, устáвъ; potrzeba, zakonu nie ma, §. нуждá не знáетъ закóна; нуждá своя закóны пишетъ; 3. закóнъ Бóжій, ученіе Христóво; 4. сослóвіе монáховъ; óрденъ монáховъ *або* монáшескій, óрденъ монастýря.

Zakończać, **Zakończyć**, *v. a.* 1. окáнчивать, окончить, приводить, привести къ окончанію; zakończyć życie, кончить жизнь, скончаться; 2. завáстривать, завострить; 3. – się, *v. r.* окáнчиваться, окончиться.

Zakończanie, **Zakończenie**, -ia, *n.* 1. окáнчиваніе, окончáніе; 2. завáстриваніе, завостреніе; **Zakończony**, *part. p.* 1. окóнчанный; 2. завóстренный.

Zakonkludować, *v. a. perf.* заключить.

Zakonnica, -y, *f.*, **Zakonnicska**, -i, *f. dim.* монáхиня, инóкиня, черница.

Digitized by Google

Zakonnictwo, -a, *n.* монашество, иноческо, чернечество.
Zakonniczy, Zakonnicki, *adj.* монашескій, иноческій; *adv.* по монашески; zakonnicze życie, монашеская жизнь.
Zakonnie, v. **Zakonny.**
Zakonnik, -a, *m.* монахъ, инокъ; чернецъ.
Zakonnochrońca, -y, *m.* законохранитель.
Zakonność, -ści, *f.* законность, сообразность съ законами; законоблюстительство; монастирская строгость, монастирское состояніе, монастирская жизнь.
Zakonny, *adj.*, -nie, *adv.* законный; *adv.* законно; согласный съ законами, на законахъ основанный; заключающій, содержащій въ себѣ законы; *it.* монастирскій; монашескій, иноческій.
Zakonodawca, -y, *m.* законодавецъ, законодатель; v. Prawodawca; основатель ветхаго, новаго завѣта; основатель, учредитель монашескаго ордена.
Zakonopacić, Zakonopaczyć, *v. a.* - okręt, законопатить корабль.
Zakonopis, -a, *m.* законописецъ, законописатель.
Zakonoprzestępca, -y, *m.* законопреступникъ; **Zakonoprzestępny**, *adj.* законопреступный; **Zakonoprzestępstwo**, -a, *n.* законопреступство, законопреступленіе. [коночитель.
Zakonoczyciel, -a, *m.* за-
Zakop, -u, *m.* закопъ; закопу, *pl.* закопы, апроши, траншеи.
Zakopać, Zakopywać, *v. a.* закопать, закапывать; зарыть, зарывать; - głęboko w ziemie, зарыть, зарывать глубоко въ землю; zakopać się, *v. r.* закопаться; зарыться; **Zakopanie, Zakopywanie**, -ia, *n.* закопаніе, закапываніе; зарытіе, зарываніе; **Zakopany**, *part. p.* закопанный, зарытый.
Zakopcenie, -ia, *n.* закопченіе.
Zakopcić, *v. a. perf.* закоптить.
Zakopcieć, *v. n. perf.* закоптѣть, почернѣть отъ копоти, отъ дыма.
Zakopnąć, v. **Kopnęć.**
Zakopywać, v. **Zakopać.**
Zakorcić, *v. a. perf.*, v. **Korcić.**
Zakorkować, *v. a. perf.*, v. **Korkować.**
Zakorzeniać, Zakorzenić, *v.a.* вкоренять, вкоренить; - się, *v. r.* вкорениться.
Zakorzenianie, Zakorzenienie, - się, -ia, *n.* вкорененіе.
Zakościały, *part. p.* закостенѣлый; **Zakościeć, Zakostaieć**, *v. n.* закостенѣть.
Zakościć, *v. a.* превратить въ кость. [v. Kosić.
Zakosić, *v. a. perf.* закосить;
Zakostniały, Zakościały, *part. p.* закостенѣлый.
Zakostnienie, -ia, *n.* закостенѣніе. [sztować.
Zakosztować, *v. a. perf.*, v. **Ko-**
Zakować, *v. a. perf.*, v. **Zakuć**, Kować; **Zakowany**, *part. p.* закованный. [нбка.
Zakówka, -i, *f.* скуровальная
Żakowski, *adj.* школьническій.
Żakowstwo, -a, *n.* школьничество.
Zakpić, Zakpiewać, *v. a.* - z kogo, z czego, подмутить надъ кѣмъ, надъ чѣмъ; одурачить кого; провесть, обмануть кого.
Zakracać, Zakraclić, *v. a.* заметать, загородить, обвести решеткою.
Zakracać, v. **Zakrócić.**
Zakraczać, Zakroczyć, *v. a.* предупреждать, предупредить, занимать, занять мѣсто; перебить дорогу; воспрепятствовать.
Zakradać się, Zakradywać się, Zakraść się, *v. r.* закрадываться, закрасться, входить, войти куда украдкою, тайкомъ; подглядывать, подсматривать, подслушивать.
Zakradnięcie się, Zakradnienie się, Zakradzenie się, Zakradanie się, -ia, *n.*, **Zakrad**, -u, *m.*, **Zagrady**, -ów, *m. pl.* входъ украдкою, тайкомъ; подглядываніе, подсматриваніе, подслушиваніе.
Zakrajny otok, *m.* периферія.
Zakrakać, Zakrukać, Zakraknąć, v. **Krakać.**
Zakraplać Zakroplić, *v. a.* закрапать; окропить, окропить; покропить; окрискать, окрискнуть; вабрызгивать, вабрызнуть; - pieniędzmi, * подкупить кого деньгами; - się, *v. r.* * напиться до-пьяна; **Zakraplanie, Zakropienie**, -ia, *n.* окропленіе; покропленіе; окрискиваніе, окрисканіе; обрызгиваніе; вабрызгываніе.
Zakraść się, v. **Zakradać się.**
Zakrasić, Zakraszać, v. **Okrasić.** [*n.*, v. **Okraszenie.**
Zakraszanie, Zakraszenie, -ia,
Zakrata, -y, *f.* мѣсто за решеткою, за перегородкою; темница, тюрьма.
Zakrawać, v. **Zakroić.**
Zakrawacz, -a, *m.* закройщикъ.
Zakrawek, -wku, *m.*, **Zakrawka**, -i, *f.* отрѣзанный кусокъ, отрѣзокъ; надрѣзъ.
Zakrążać, Zakrąćyć, *v. a.* закруглять, закругли́ть, дѣлать что круглымъ; завертѣть во кругъ; закружить.
Zakręcać, Zakręcać, Zakręcić, Zakręcywać, *v. a.* завертѣть; начать вертѣть; вертѣть, вить; завинтить; - się, *v. r.* закружиться, завертѣться; - się koło czego, увиваться; zakręciło mi się w głowie, у меня въ головѣ закружилось; у меня голова закружилась. [wać.
Zakredencować, v. **Kredenco-**
Zakredować, Zakredzić, *v. a.* замѣливать, замѣлить.
Zakres, -u, *m.* (*propr.* & *) предназначенный предѣлъ; граница, которую преступать не должно; заруба, заруба; zakres ziemi, v. Dystrykt, Powiat.
Zakreślać, Zakrealć, Zakreślić, Zakryślić, *v. a.* зачеркивать, зачеркнуть; замѣчать чертою; вычеркнуть, вычеркивать; * предназначить, предопредѣлить.
Zakręt, -u, *m.*, **Zakręta**, -y, *f.*, **Zakrętka**, -i, *f. dim.* закривина, искривина; изгибъ, изгибина; - w wodzie, водоворотъ, вучина; - koło czego, * заботливость, прилежность; хитрость; сплетни, смутки; *it.* круженіе головы.
Zakrętność, -ści, *f.* заботливость; хитрость, проницательность; **Zakrętny**, *adj.* извилистый, извучистый; заботливый; хитрый, проницательный.
Zakrochmalać, Zakrochmalić, v. **Krochmalić.**
Zakrócić, Zakracać, v. **Krecić, Kracać.**
Zakroczenie, -ia, *n. n. v.*, **Zakroczyć**, v. **Zakracać.**
Zakroić Zakrawać, *v. a.* закраивать, закроить; начинать кроить; zakrawać na co, походить на что; казаться, имѣть видъ; *it.* покушаться на что.
Zakrój, -oju, *m.* надрѣзъ, отрѣзъ, надрѣзываніе; боковое дощечки у сѣмника; * намѣреніе, умыселъ, предположеніе.
Zakrojenie, -ia, *n.* закройка, закраиваніе.
Zakroplić, v. **Zakraplać.**
Zakropienie, v. **Zakraplanie**
Zakrukać, Zakrakać, *v. a. perf.*, v. **Krakać.**
Zakruplić, *v. a. perf.*, v. **Krupić.**
Zakruplieć, *v. n. perf.*, v. **Krupieć.**
Zakruszać, Zakruszyć, *v. a.* - co czém, закрошить что чѣмъ; накрошить во что чего.
Zakrwawiać, -wić, *v. a.* окровавлять, окровавить, обагрять, обагрить кровію; обливать, облить кровію; забрызгивать, забрызгать кровію; v. **Zajuszyć**; -wianie, -wienie, -ia, *n.* окровавленіе, обагреніе кровію.
Zakryć, Zakrywać, *v. a.* (*propr.* & *) закрыть, закрывать; накрить, накрывать; прикрить, прикрывать; скрыть, скрывать; утаить, утаивать; - się, *v. r.* закрыться, закрываться; накрыться, накрываться; прикрыться, прикрываться; укрыться, укрываться; таиться; - się czém, отговариваться, извиняться.
Zakrycie, -ia, *n.* закрытіе; накрытіе; укрываніе; покрываніе;

Digitized by Google

покрóвъ; покрытое мѣсто; зáхнее мѣсто теáтра; *fig.* v. Piaszczyk, Pozór.

Zakrycie, Zakryto, *adv.* скрытно, тáйно, тайкóмъ.

Zakrystya, Zakrystja, -yi, -ji, *f.* рáзница, мѣсто, гдѣ хранятся рáзы и ѓтварь церковная; **Zakrystyan,** -a, *m.* сакристáнъ, рáзничій, ключáрь, звонáрь; **Zakrystyanka,** -i, *f.* рáзничья [въ жéнскихъ монастирáхъ].

Zakryto, *adv.*, v. Zakrycie.

Zakrytość, -ści, *f.* скрытность.

Zakryty, *part. p.* закрытый; покрытый; прикрытый; утаенный; *Jur.* въ молчáніи; *etc.*, v. *verb.* Zakryć.

Zakrywać, v. Zakryć.

Zakrywacz, -a, *m.* тотъ, кто закрывáетъ. [горшóкъ.

Zakrywka, -i, *f.* крышка на

Zakrząkać, Zakrząknąć, *v. n.* захрюкать; v. Krząkać.

Zakrzątać, Zakrzątnąć, *v. a.* занять кого вáжными дѣлáми; - się, *v. r.* заняться чѣмъ-либо.

Zakrzeczeć, *v. n. perf.* крáкнуть; закрáкать, начáть крáкать.

Zakrzemieniać, Zakrzemienić, *v. a.* (*propr.* & *) превращáть, превратить въ кáмень.

Zakrzepiać, *v. a. impf.*, **Zakrzepić,** *v. perf.*, v. Krzepić, Pokrzepić.

Zakrzepnąć, *v. n. perf.*, v. Krzepnąć.

Zakrzesać, Zakrzosać, *v. a. perf.*, **Zakrzesywać, Zakrzosywać,** *v. impf.* & *frequ.* высѣчь, высѣкáть огóнь, вырубить, вырубáть огóнь; v. Krzesać.

Zakrzew, -u, *m.*, **Zakrzewie,** -ia, *n.* зарóсль; кустáрникъ; произрастéніе.

Zakrzewiać, Zakrzewić, *v. a.* (*propr.* & *) разводить, развести деревья, размножать, размножить, насаждать, насадить, укоренять, укоренять; распространять, распространить.

Zakrzewieć, *v. n.* зарость; зарóсться; умножиться; закоренѣть.

Zakrzosać, Zakrzosywać, v. Zakrzesać.

Zakrzyczeć, Zakrzyknąć, *v. n.* закричáть, крикомъ дать знакъ о чѣмъ-либо; - kogo, перекричáть кого.

Zakrzywdzić, *v. a. perf.* - komu co, обидѣть кого чѣмъ, причинить кому обиду.

Zakrzywiać, Zakrzywić, *v. a.* закривлять, закривить; загнóбать, загнуть; закрючивать, закрючить; zakrzywiać gębę na kogo, * кривить ротъ; - się, *v. r.* закривляться, закривиться; загнóбаться, загнуться; закрючиваться, закрючиться; **Zakrzywienie,** -ia, *n.* закривлéніе; закрючéніе; закривка.

Zakrzyżować, v. Ukrzyżować.

Zakszyknąć, Zakszykać, *v. a.* зашикать.

Zakuć, Zakować, Zakuwać, Zokowywać, *v. a.* заковать, заковывать; сковать, скóвывать; **Zakowanie, Zakucie,** -ia, *n.* заковáніе, заковка, заковáніе; скóвываніе, сковáніе.

Zakuła, -y, *m.* школьникъ; недѣтъ; *Bot.* бáрхатка прямостоящая. [v. Kulać.

Zakulać, *v. a. perf.* закатить;

Zakulać, *v. n. perf.* захромать, начать хромать, закультáвить.

Zakundlić, *v. a. perf.*, v. Kundlić.

Zakup, -u, *m.* закýпъ, закýпка; покупáніе чего во множествѣ; *it.* zakup = Zakupne, -ego, *s. n.* задáтокъ.

Zakupić, Zakupować, *v. a.* закупить, закупать, покупить; купить что оптомъ; запастѝ, запасáть; zakupić kogo, закупить, подкупить кого; v. Podkupić (kogo); **Zakupiciel Zakupnik,** -a, **Zakupień,** -pnia, *m.* закупщикъ; перекрода́вецъ; подкупщикъ; **Zakupicielka,** -i, *f.* закупщица; подкупщица; **Zakupienie, Zakupowanie,** -ia, *n.* закупáніе, закýпка; подкýпъ.

Zakuplować, *v. a. perf.*, v. Kuplować, Kuplerować.

Zakupne, -ego, *s. n.* задáтокъ.

Zakupny, *adj.* что закупить можно; закупный; купленный предварительно; продáжный; подкупный; zakupne prawo, прáво наслѣдственной арéнды; эмфитеотическое прáво; zakupne dobro, наслѣдственное арéндное имѣніе; эмфитеотическое имѣніе.

Zakupować, Zakupywać, v. Zakupić.

Zakurzać, Zakurzyć, *v. a.* закýривать, закурить; задымлять, задымить; замыкать; навонять; - się, *v. r.* задымляться, задымиться, закоптиться, закоптѣть.

Zakurzanie, Zakurzenie, -ia, *s. n. v.* закýриваніе, закурéніе, задымлéніе; v. *verb.* Zakurzać.

Zakuty, Zakowany, *part. p.* закóванный; скóванный.

Zakuwać, v. Zakuć.

Zakwas, -u, *m.* закваса; закваска; кислое мѣсто.

Zakwasić, Zakwaszać, *v. a.* закваситъ, закáшивать; - skóry, дубить кóжи; **Zakwaśnieć,** *v. n.* закáснуть; **Zakwaśniały,** *adj. part.* закáснувшій; **Zakwaszanie, Zakwaszenie,** -ia, *n.* закáшиваніе, закваска, закáшеніе; **Zakwaszony,** *part. p.* закáшенный.

Zakwefić, *v. a. perf.* закрить фáтою, покрывáломъ.

Zakwilić, *v. perf.*, v. Kwilić.

Zakwitać Zakwitnąć, Zakwitywać, *v. n.* закрвтáть, закрвтéть & закрвтѣть.

Zakwitanie, Zakwitnięcie, Zakwitnienie, -ia, *n.* закрвтáніе.

Zakwitły, *adj. part.* закрвтлый.

Żal, -u, *m.* жаль, жалость, горесть, скорбь; сожалѣніе; żale, *pl.* жалобы; żal mi, мнѣ жаль; (я) сожалѣю; żal mi go, мнѣ жаль его; я сожалѣю о нѣмъ.

Zalać, Zalewać, *v. a.* залить, заливать; затопить, наводнить; zalać człowiem, smołą, залить человѣкомъ, смолóю; zalewa papier, бумáга протекáетъ, промокáетъ, пропускáетъ чернила; - komu głowę, упоить кого; - sobie głowę, ѣсть, упиться дó-пьяна, спиться съ умá; zalała się łzami, залилась слезáми.

Załączać, Załączyć, *v. a.* приклáдывать, приложить, присовокупить, присовокупить, присоединить, присоединить; **Załączenie,** -ia, *n.* приложéніе, присовокупленіе, присоединéніе.

Zaląda, Zaląganć, Zalęgać, *v. a.* выводить, высиживать; - się, *v. r.* зарождáться; заводиться.

Zaląg, -ęgu, *m.* зачатый плодъ.

Załagodzenie, -ia, *n.* примирéніе, успокоéніе, соглашéніе, усмирéніе.

Załagodzić, *v. a. perf.* примирить, утишить, усмирить, кончить что добровóльно.

Zalakierować, Zalakierowywać, *v. a.* залакировать, залакировывать, покрыть, покрывать лáкомъ.

Załakać, *v. n. perf.* взлакать чего, хотѣть чего сильно, возжелѣть.

Załakomić, v. Rozłakomić.

Załam, v. Załom.

Załamać, Załomić, Załamywać, Załamawać, Załamować, *v. a.* заломить, заломить, заломить, заламывать; обломить, обломлять, проломить, проломлять; загнуть, загнóбать; - ręce, ломать, заламывать, сжимать руки; - konia, обуздать, объѣзжать, объѣзживать лóшадь; załamać się, *v. r.* проломиться, прорваться, обрушиться; **Załamanie, Załamywanie,** -ia, *n.* заломлéніе, заломáніе, заламываніе; изгѝбина, излýчина.

Załamek, v. Załomek, Załom.

Załapić, *v. a. perf.* захватить, понять.

Załata, Załawta, Załafta, -y, *f.* заплáтка, заплáта, зачѝнка; *Med.* załafta, załatwa, A'rzliński плáстырь, сѣнкій [крѣпительный] плáстырь.

Załatać, Zaleciać, Zalatywać, Zalatować, *v. n.* залетѣть, залетáть.

Załatać, Załatywać, *v. a.* зачинить, зачинивать заплáтою *або* заплáтами, заплатить, заплáчивать; **Załatanie, Załatywanie,** -ia, *n.* заплачéніе, заплáчиваніе, плачéніе.

Załatwiać, Załatwić, *v. a.* облегчить, облегчить; отдѣлы-

Digitized by Google

вать, отдѣлать, кончить, оканчивать, окончить, совершить; załatwić interes, кончить дѣло.

Załatywać, v. **Załatać.**

Załawlać, v. **Załowić.**

Załawta, v. **Załata.**

Zalążek, -żka, *m. dim.* зачатый плодъ; зародышъ [въ яйцѣ].

Załazić, **Zaleźć**, *v. n.* залѣзать, залѣзть; засиваться, наполниться [нечистотою, на пр. ровъ]; заростй; покрыться.

Zalazły, *part. p.* наполненный нечистотою, и проч.; v. *verb.* Zaleźć, Załazić.

Załebek, -bku, *m.*, **Zalebka**, v. **Czechraniec**; załebki, *pl.* драка.

Zalecać, **Zalecić**, *v. a.* рекомендовать; – komu co, поручить кому исполненіе чего; приказать, велѣть, повѣрить; zalecać się, *v. r.* рекомендоваться; – się (białogłowie), любезничать, волочиться; **Zalecający**, *part. a.* рекомендующій; рекомендательный; list zalecający, рекомендательное письмо.

Zalecacz, v. **Zaleciciel.**

Zalecalny, *adj.* рекомендательный; рекомендующій; list zalecalny, рекомендательное письмо.

Zalecanek, -nku, *m.*, **Zalecanka**, -i, *f.*, **Zalecanki**, -nek, **Zalecliny**, -in, *f. pl.* объявленіе любви; любезничанье; волокитство.

Zalecanie, **Zalecenie**, -ia, *n.* рекомендованіе, рекомендація; одобреніе; препоручеиіе; любезничанье, волокитство.

Zalecić, v. **Zalecać.**

Zaleciciel, **Zalecacz**, -a, *m.*, **Zaleciciel**ka, -i, *f.*, рекомендующій, рекомендующая.

Zaleciieć, v. **Zalatać.**

Zaleczać, **Zaleczyć**, **Zalekować**, v. **Zagoić.**

Zaledwie, **Zaledwo**, *adv.* лишь, на силу; v. **Ledwie.**

Zaledz, **Zalegnąć**, **Zalegać**, **Zaleglwać**, *v. a.* занять, занимать [какое пространство]; покрыть, покрывать; завалить, заваливать; *v. n.* залечь, залегать; пролежать долго; долго лежать; залежаться, залеживаться; zaległo w nosie, носъ залегъ; zalegać pole, * лѣниться; быть праздным; ничего не дѣлать; проводить время въ бездѣйствіи, въ праздности.

Zaległość, -ści, *f.* недоимка; залежалость; состояніе залежалаго товара; залежалый товаръ; залежалая дѣла; **Zaległy**, *adj. part.* недоимчивый; [о товарахъ:] залежалый.

Załejka, v. **Dudka**, **Flecik.**

Załęknąć się, *v. r.* испугаться, смѣяться.

Zalekować, v. **Zaleczyć.**

Żalenie się, -ia, *n.* жалоба, нареканіе, негодованіе.

Zalepa, -y, *f.* вещество, которымъ заливаютъ.

Zalepiać, **Zalepić**, *v. a.* заливать, залѣплять, залѣпить.

Zalepianie, **Zalepienie**, -ia, *n.* заливаніе, залѣпка, залѣпленіе.

Załeptać, v. **Żeptać**, **Chleptać.**

Zalesie, -ia, *n.* залѣсье, мѣсто, лежащее, или находящееся за лѣсомъ; **Zaleśny**, *adj.* залѣсный, лежащій или находящійся за лѣсомъ.

Zaleta, **Zalota**, -y, *f.*, **Zalot**, -u, *m.*, **Zaletka**, **Zalotka**, -i, *f. dim.* рекомендація, рекомендованіе, одобреніе; достоинство, превосходство, изящность; *it.* zalety, zaloty, *pl.* волокитство, любезничанье.

Zaletnica, **Zaletnica**, -y, **Zaletnicka**, -kiéj, *f.* кокетка, женатка, женатка.

Zaletnik, **Zalotnik**, -a, **Zalotniczek**, -czka, *m. dim.* волокита.

Zaletność, **Zalotność**, **Zaloliwość**, -ści, *f.*, **Zalotnictwo**, -a, *n.* волокитство; кокетство.

Zaletny, *adj.* 1. рекомендательный; 2. zaletny, **Zalotny**, **Zalotniczy**, **Zaletniczy**, **Zalotliwy**, *adj.* волокитный; любовный; кокетный.

Zaletować, **Zalotować**, *v. n.* любезничать, волокитствовать.

Zalew, -u, *m.*, **Zalewa**, -y, *f.*, **Zalewek**, -wku, *m.*, **Zalewka**, -i, *f. dim.* заливаніе, наводненіе; разлитіе; разливъ, водоноль; залой; заливка; *Geogr.* заливъ.

Zalewanie, -ia, *n.* заливаніе.

Zalewać, v. **Zalać.**

Zalewek, **Zalewka**, v. **Zalew.**

Zależałka, -i, *f.*, zależałki, *pl.* залѣлъ, залежалый товаръ; **Zależały**, *adj. part.* залежалый, долго лежащій безъ продажи, безъ сбыта; испорченный; гнилой; zależały towar, залежалый товаръ; zależały weksel (wexel), просроченный вексель.

Zależć, v. **Załazić.**

Zależeć, **Zalegać**, *v. n.* пролежать; zależeć od kogo, od czego, зависѣть отъ кого, отъ чего; zależeć się, *v. r.* залежаться; залежаться; * залениться; излениться.

Żali, **Żali**, v. **Azali**, **Ażali.**

Żalić się, *v. r.* сожалѣть, соболѣзновать, имѣть жалость, сжалиться; – się na kogo, na co, жаловаться, сѣтовать, нарекать, негодовать на кого, на что.

Zaliczać, **Zaliczyć**, *v. a.*, v. **Prenumerować**; отсчитывать, отсчитать; – się, *v. r.* общитываться, общитаться; ошибиться въ счетѣ.

Zaliczanie, **Zaliczenie**, -ia, *n.* плата впередъ; zaliczenie się, ошибка въ счетѣ.

Zalipnąć, *v. n.* заклеиться.

Zaliścić, *v. a. perf.* покрыть листьями.

Zaliścić, *v. n. perf.* покрыться листьями.

Zalizać, **Zaliznąć**, **Zaliżywać**, *v. a.* зализать, зализывать, лизать, вылизывать.

Żałoba, -y, *f.* 1. траурь; chodzić w żałobie, носить żałobę, носить траурь; głęboka, gruba żałoba, глубокій траурь; 2. жалоба; *Jur.* жалоба; ісковое прошеніе.

Żałobliwy, *adj.* жалостный; жалобный; плачевный; strona żałobliwa, проситель; истецъ; жалобщикъ, жалобникъ.

Żałobnica, -y, *f.* носящая траурь; żałobnice, *pl.* плакальщицы; *Jur.* żałobnica, жалобница, письменное прошеніе.

Żałobnik, -a, *m.* носящій траурь; *Jur.* жалобникъ, жалобщикъ, проситель, истецъ.

Żałobny, *adj.* 1. печальный, траурный; dom żałobny, траурный домъ; скорбный домъ; żałobna pieśń, надгробная пѣснь; печальная пѣснь; żałobne nabożeństwo, поминда; обѣдня за упокоеніе умершаго; 2. жалобный; list żałobny, жалобное письмо.

Załoga, -i, *f.*, **Założka**, -i, *f. dim.* закладка; гарнизонъ; охранительная стража; караулъ; *Fortf.* брустверъ, парапетъ; *it.* залогъ, закладъ; мѣсто складки товаровъ; † конь, навѣты, сѣни, конни, *it.* засада.

Załolić, *v. a. perf.* засалить.

Załom **Załam**, -u, *m.*, **Załomek**, **Załamek**, -mku, *m. dim.* проломъ; разломаніе; кривизна, изгиба, излучина; заломъ.

Załomać, **Załomić**, v. **Załamać.**

Załomisko, -a, *n.* отвалина.

Załomisty, *adj.* изгибистый; излучистый.

Załomny, *adj.* угрожающій паденіемъ. [таć.

Załomotać, *v. a. perf.*, **Łomo-**

Załomsze, *pl.*, v. **Łokiewie.**

Załość, -ści, **Żałota**, -y, *f.*, жалость, печаль, скорбь, горесть, грусть.

Załościen, **Załościwy**, **Żałośliwy**, **Żałośny**, *adj.*, -śnie, -śno, *adv.* жалобный, возбуждающій жалость, жалкій, жалостный, печальный, унылый, плачевный, заунывный; *adv.* жалобно, жалко, жалостно, жалостно, печально, унылно, плачевно.

Żałośność, -ści, *f.* унылость, заунывность; v. **Żałość.**

Żalot, -u, *m.* залётъ.

Zalota, **Zaloty**, **Zalotnik**, **Zaletny**, v. **Zaleta**, **Zaletnik**, **Zaletny.**

Żalota, † v. **Żałość.**

Zalotliwy, **Zaletny**, **Zaletność**, v. **Zaletny**, **Zaletność**, *etc.*

Zalotnica, **Zalotnicka**, v. **Zaletnica.**

Digitized by Google

Zalotnik, Zalotniczek, Zalotny, *etc.*, v. **Zaletnik**, *etc.*

Żalotować, v. Zaletować.

Żałować, *v. a. & n.* жалѣть; [† жáловать], сожалѣть о комъ, соболѣзновать, сострадáть; – czego, жалѣть, берéчь, не трáтить, скупиться; – pieniędzy na co, жалѣть дéнегъ на что; żałować *abo* żałować się na kogo, жáловаться, приносить жáлобу на кого, производить искъ.

Załewić, Załawiać, *v. a.* бросáть, кидáть, закидывать сѣть, нéводъ; – na kogo, подстерегáть, подсмáтривать; – na co, стараться подхватить что нибудь; подстерегáть къ чему-либо; załewić co, поймáть, захватить что.

Założenie, –ia, *n.* основáніе; предложéніе, теорéма; тéма; od założenia Rzymu, отъ основáнія

Załóżka, v. **Załoga.** [Рима.

Założnica, v. **Nałożnica.**

Założnictwo, v. **Nałożnictwo, Konkubinat.**

Założniczy, v. **Nałożniczy.**

Założnik, v. **Cudzołożnik.**

Założny, *adj.*: **założne pszczoły**, v. **Płazówki.**

Założyć, *v. a. perf.*, **Zakładać**, *v. impf.* (*propr. & *)*, заклáсть, заложить, закладывать; заложить, залагáть; вложить, вкладывать; закладаć fundament, класть фундамéнтъ; – (dom, miasto, *etc.*), заложить, закладывать [домъ, гóродъ], положить, полагáть основáніе строéнію; – konie do karety, заложить, закладывать, запрягáть лошадей въ карéту; założyć pieniądze na co, издержáть дéньги на что; zakładać za cel sobie, имéть предмéтъ въ вúду; назнáчить, опредѣлить; – komu karę, опредѣлить наказáніе комý; – na ręce czyje, заложить въ рýки кого, поручить комý что; założyć ręce, nogi, поджáть рýки, нóги; – komu co, ссудить кого чѣмъ; – psami zwierza, осочить звѣрá, перерѣзать звѣрю путь собáками; –ogień, разложить, развести огóнь; – sidła, sieci, * стáвить, расставлять, разстáвить силкú, сѣти; założyć drogę сréм, переложить дорóгу чѣмъ; – się, *v. r.* заслонятьcя; отговáриваться, извиняться; биться объ закладъ.

Założyciel, –a, *m.* основáтель; учредúтель; v. **Zakładacz; Założycielka**, –i, *f.* основáтельница; учредúтельница.

Zaiknąć, Zalsnąć, Zasklnąć, Zaśklnąć, Zasszklnąć, *v. n.*, **Zaléknić się, Zaśklnić się, Zaszklnić się, Zaléśnić się**, *v. r.* блеснýть, сверкнýть; *it.* zalśnąć, v. **Oślepnąć, Zaślepnąć.**

Zalubić, *v. a. perf.* возлюбить, полюбить.

Zaludniać, Zaludnić, *v. a.* заселить, заселять, населять, населить, водворять людей; **Zaludnienie**, –ia, *n.* заселéніе, населéніе, народонаселéніе; **Zaludniony**, *part. p.* заселённый, населённый.

Załudzać, Załudzić, *v. a.* заманить; приманить; подманить кого кудá.

Żałujący, *part. a.* жалѣющій; сожалѣющій; жáлующій.

Załupać, Załupnąć, v. **Łupnąć, Łupać.**

Załupek, –pka, *m.*, **Załupka**, –i, *f. Med.* (krasny kołpak, *paraphimosis*), сжáтіе [*abo* удáвка] крáйней плóти; óпухоль залýпы; неотлýпа; парафимóсисъ; [Шпáнскій воротнúкъ].

Zalutować, *v. a. perf.* запаять.

Żaluża, v. **Skrzelice & Żaluzya.**

Żaluzya, Żaluzja, –yi, –ji, *f.* 1. (*z Franc.* gat. zawiści), ревнúвость, рéвность, ревнóваніе; mieć żaluzyą, ревновáть (*c. Acc.*); pełen żaluzyi, ревнúвый; 2. żaluzya = **Żaluxa**, –y, *f.* окóшечныя шáрмочки; жáлюзи.

Zamacać, v. **Pomacać.**

Zamącać, Zamącić, Zamącywać, *v. a.* возмущáть, возмутить, взмутить, сдѣлать что мýтнымъ; * возмутить, разстрóить, привéсть въ смятéніе, въ безпорядокъ, взбаламýтить, баламýтить; смутить; запýтать.

Zamach, –u, *m.* замáхъ; [злодѣйское] покушéніе; смятéніе, возмущéніе, волнéніе.

Zamachlować, *v. a. perf.*, v. **Machlować.**

Zamachnąć, *v. n.* замахнýться.

Zamącicieł, –a, *m.*, возмутитель; **Zamącicielka**, –i, *f.* возмутительница.

Zamaskać, Zamoczyć, *v. a.* замáчивать, замочить.

Zamączyć, *v. a. perf.* замучить; припрáвить мýкою.

Zamagać, Zamódz, *v. a.* помогáть, помóчь; пособлять; pomagać się, *v. r.* сильнѣе сдѣлаться, усиливаться; большую власть получáть; сúлу взять; v. **Zapomagać, Wspomagać, Wzmagać.**

Zamakać, v. **Zamoknąć.**

Zamalować, Zamalowywać, *v. a.* закрáсить, закрáшивать; употреблять на закрáшиваніе.

Zamarły, v. **Zmarły.**

Zamarkotać, *v. n. perf.*, v. **Markotać.**

Zamarnować, *v. a.* размотáть.

Zamartwieć, *v. n. perf.* оцѣпенѣть, окостенѣть, окаменѣть.

Zama-rzać, Zamar-znąć, *v. n.* замерзáть, замéрзнуть.

Zamarzły, Zamarznięty, *part. p.* замéрзлый.

Zamaścić, Zamaszczać, *v. a.* замазáть мáззю; засáлить, замарáть сáломъ.

Zamaskować, v. **Maskować.**

Zamaszny, Zamaszysty, *adj.* сúльный; крóпкій; замашúстый.

Zamaszysty, v. **Zamaszny.**

Zamatać, Zamotać, *v. a.* замѣшáть, замýтать.

Zamatwać, v. **Zagmatwać.**

Zamawiać, Zamówić, *v. a.* запрáшивать, запросить кого; закáзывать, заказáть; заговáривать, заговорúть; прервáть рѣчь кого; – sobie co, выговорить что въ договóрѣ; – kogo do czego, приказáть комý быть кудá, дѣлать что; zamówić się, *v. r.* проговорúться; – na co, дать своё слóво, быть кудá, и проч.

Zamazać, Zamazywać, *v. a.* замáзать, замáзывать; замарáть; вúмарать, вúчернить.

Zamczyna, –y, *f.*, **Zamczynka**, –i, *f. dim.* мáленькій зáмокъ, или крѣпостцá.

Zamęć, v. **Zamęt.**

Zamęcić, v. **Zamącić.**

Zamęczać, v. **Zamęczyć.**

Zamęczenie, –ia, *n.* замýченіе.

Zamęczny, v. **Zamkowy.**

Zamęczyć, Zamęczać, *v. a.* замýчить, замýчивать.

Zamek, –mku, *m.* 1. зáмокъ, крѣпость; zamki na lodzie *abo* na powietrzu *abo* na piasku *abo* zamki Hiszpańskie stawiać, budować, §. стрóить воздýшные зáмки; мечтáть; 2. замóкъ; zamknąć na zamek, запереть на замóкъ; zamek u strzelby, ружéйный замóкъ; – w pompie, клáпанъ, захлóпка въ насóсѣ. [dować.

Zameldować, *v. a. perf.*, v. **Mel-**

Zamesz, Zamsz, –u, *m.*, **Zamsza**, –y, *f.* зáмша; **Zameszník**, –a, *m.* зáмшеникъ; **Zamszny**, *adj.* зáмшеный.

Zamęt, –u, *m.*, **Zamętek**, –tku, *m. dim.* мýтная водá; * смѣсь, неустрóйство; волнéніе, смятéніе; zamęt pierwotny, *Myth.* хаóсъ. [замýжество.

Zamężcie, Zamęście, –ia, *n.*

Zamężna, –éj, *f.* замýжная.

Zamiąć, Zamiatać, *v. a.* замѣть, заминáть.

†**Zamian**, –u, *m.*, **Zamiana**, –y, *f.*, **Zamianek**, –nku, *m. dim.* мѣна; промѣнъ, промѣна; перемѣна; – słów, метáфора.

Zamianny, *adj.* промѣнный.

Zamiar, –u, *m.* предмéтъ, цѣль; намѣреніе; (myślenie, postanowienie, przedsięwzięcie), предпріятіе; nad zamiar, чрезмѣрно; чрезвычайно.

Zamiast, *adv.* вмѣсто.

Zamiatać, v. **Zamieść.**

Zamieć, –ci, *f.* лавúна; сугрóбъ; – piasku, зыбýчіе пескú.

Zamieciny, –in, *f. pl.* соръ, дрязгъ. [dlić.

Zamiędlić, *v. a. perf.*, v. **Mię-**

Zamieniać, Zamienić, *v. a.* мѣнить; обмѣнять, промѣнять; перемѣнять.

Zamieniacz, –a, *m.* мѣновщикъ.

Digitized by Google

Zamienny, *adj.* мѣнóвный.
Zamierać, v. **Zamrzeć.**
Zamierzać, v. **Zamierzyć.**
Zamierzch, -u, *m.* сумракъ, сумерки; - w oczu, помраченіе зрѣнія [глазная болѣзнь].
Zamierzchnąć, *v. n.*, - się, *v. r.* смеркáться; помрачáться.
Zamierzać, v. **Mierzać.**
Zamierzwić, *v. a.* умазóвить; мáрать, осквернить.
Zamierzyć, **Zamierzać**, *v. a.* опредѣлить, назнáчать; ограничить; - się, *v. r.* замахнýться.
Zamieść, **Zamiatać**, **Zamietać**, **Zamiatywać**, **Zamiotywać**, *v. a.* заметнýть, закинуть, забросáть; zamiatać śniegiem, заметáть снѣгомъ; zamiatać czém, не уважáть, презирáть; - kogo czém, лóжно обвинáть кого; - komu co, упрекáть кого чѣмъ, укорáть; - miotłą, заметáть, заместú & замéсть метлóю.
Zamieście, -ia, *n.* зáгородье, [домы или селеніе, лежащіе за городомъ]; окрéстности гóрода.
Zamiejski, *adj.* зáгородный, за гóродомъ находящійся, внѣ или близъ гóрода лежащій.
Zamiesnąć, **Zamięsnąć**, **Zamieszywać**, *v. a.* размѣшáть, размѣшивать; смѣшáть; вмѣшáть; *замѣшáть, замѣшивать, запýтать, запýтывать, возмутúть, возмущáть, нарушáть, разстрóить.
Zamieszanie, -ia, *n.* размѣшáніе; замѣшáніе, замѣшáтельство, безпорядóкъ, неустрóйство, мятéжъ, бунтъ; медлéніе, нерѣшúмость.
Zamieszka, **Zamięszka**, -i, *f.* безпокóйство; безпокóйствіе; смятéніе; волнéніе; суматóха; разстрóйка; замѣшáтельство; *it.* медлéніе, нерѣшúмость.
† **Zamieszkać**, **Zamieszkawać**, **Zamieszkiwać**, *v. a.* 1. жить, жительствовать, обитáть, занимáть жилѣ, имѣть мѣстопребывáніе; - dom, жить въ дóмѣ; 2. замѣшкать, замѣшкивать, замéдлить; промѣшкать; упустúть случай; пропустúть. [поселившійся.
Zamieszkały, *adj.* обитáемый;
Zamieszkaniec, -ńca, *m.* житель, обитáтель.
Zamiętlić, **Zamętlić**, *v. a. perf.* смутúть, перепýтать.
Zamigać, **Zamigotać**, **Zamigać się**, *v. r.* засверкáть, заблистáть.
Zamilczać, **Zamilczeć**, **Zamilczywać**, *v. n.* умолчивать, умолчáть; проходúть что молчáніемъ.
Zamilczanie, **Zamilczenie**, -ia, *n.* умолчáніе, умолчáніе.
Zamilkać, **Zamilknąć**, *v. n.* замолкнуть, умолкнуть, затихнуть, перестáть говорúть.
Zamilkanie, **Zamilknięcie**, **Zamilknienie**, -ia, *n.* молчáніе, безмолвіе, тишь. [мóлвный.
Zamilkły, *adj.* онѣмѣлый; без-
Zamiłować, *v. a. perf.* помилóвать, возлюбúть; - się, *v. r.* влюбáться; - się kogo, влюбáться въ кого.
Zamiłowanie, -ia, *n.* помилóваніе, возлюблéніе; любóвь, люблéніе, привязáнность, страсть; - nauk, любóвь къ наýкамъ.
Zaminać, v. **Zamiąć.**
Zamiotać, v. **Zamieść.**
Zamistrzować, v. **Mistrzować**, **Zmistrzować.** [trężyć.
Zamitrężyć, *v. a. perf.*, v. **Mi-**
Zamknąć, *v. a. perf.*, **Zamykać**, *v. impf.* замкнýть, замыкáть; запереть, запирáть замкóмъ; затворúть, затворять; закрúть, закрывáть; замáть; заключúть, заключáть, окóнчить; заключúть, заключáть, содержáть въ себѣ; заточúть кого; посадúть въ тюрьмý; zamknąć drzwi na klucz, запереть двéри на ключъ; (*it.* v. *sub:* Klucz, Rygiel, Klamka); zamknąć oczy, (*propr.* & *) сомкнýть [смыкáть, *v. impf.*] глазá; закрúть [закрывáть, *v. impf.*] глазá; сможáть óчи; умереть; zamknąć na co oko *abo* oczy, пустúть что мимо глазъ; *it.* смотрѣть сквозь пáльцы; zamknąć uszy (na co), заткнýть ýши; не хотѣть слышать чего; не внимать чемý; быть неумолимымъ; zamknąć komu gębę, замáть [*abo* заткнýть] комý ротъ; застáвить кого молчáть; zamykać co między sobą, взáимно условáться, согласáться другъ съ другóмъ; zamykać co w sobie, заключúть, содержáть что въ себѣ; w tém się wszystko zamyka, въ этóмъ заключáется всё; - (protokoł, księgi, *etc.*), закрúть, закрывáть; - pokój, заключúть, заключáть миръ; zamknąć mowę, замѣмúть, онѣмѣть; zamknąć swoje życie, отжúть свой вѣкъ; окóнчить свою жизнь; умереть; скончáться.
Zamknięcie, **Zamknienie**, **Zamykanie**, -ia, *n.* зáмкнутіе, замыкáніе, запéртіе, запирáніе, заключéніе, скрúтіе, закрúтіе, окончáніе; trzymać pod zamknięciem, держáть подъ замкóмъ, заключóмъ, взапертú; w zamknieniu, подъ замкóмъ, взапертú.
Zamknięty, **Zamkniony**, *part. p.* зáмкнутый, запéртый, заключённый; v. *verb.* Zamknąć.
Zamkowy, *adj.* 1. замóчный, замкóвый; gwóźdź zamkowy, замóчный гвоздь; 2. зáмковый, принадлежащій зáмку; дворцóвый; wieża zamkowa, зáмковая бáшня; brama zamkowa, зáмковая воротá; straża zamkowa, дворцóвый караýлъ; zamkowy kościół, зáмковая цéрковь; дворцóвая цéрковь; dozórca zamkowy = Zamkowy, -ego, *s. m.* смотрáтель зáмка; кастелáнъ.
Zamłacać, **Zamłócić**, *v. a.* замолáчивать, замолотúть.
Zamleć, *v. a. perf.* замолóть, начáть молóть.
Zamnażać, **Zamnożyć**, **Zamnożywać**, *v. a.* размножáть, размнóжить. [ніе.
Zamnożenie, -ia, *n.* размно-
Zamóc, v. **Zamódz.**
Zamocniać, **Zamocnić**, *v. a.* закрѣплúть, закрѣпить.
Zamoczenie, -ia, *n.* замочéніе; промочéніе.
Zamoczony, *part. p.* замóченный; промóченный.
Zamoczyć, **Zamaczać**, *v. a.* замочúть, замáчивать; промочúть, промáчивать.
Zamodlić się, *v. r.* безпрестáнно молúться.
Zamódz, **Zamóc**, v. **Zamagać.**
Zamokły, *adj. part.* замóкшій.
Zamoknąć, **Zamakać**, *v. n.* замóкнуть, замокáть.
Zamoknięcie, **Zamoknienie**, -ia, *n.* замокáніе.
Zamor, **Zamór**, -oru, *m.* нестерпúмый, чрезвычáйный гóлодъ.
Zamorca, -y, *m.* убíйца.
Zamorczyk, v. **Zamorszczyk.**
Zamordować, *v. a.* замýчить, умертвúть, убúть; **Zamordowanie**, -ia, *n.* замýченіе, умерщвлéніе, убíéніе; **Zamordowany**, *part. p.* замýченный, умерщвлённый, убúтый.
Zamorski, *adj. Geogr.* замóрскій; привезённый или прибывшій изъ-за мóря; находящійся за мóремъ; farba zamorska, ультрамарúнъ; лазýревая крáска.
Zamorszczyk, **Zamorczyk**, **Zamorzanin**, -a, *m.* замóрскій житель.
Zamorszczyzna, -y, *f.* всё замóрское; всё что изъ-за мóря; замóрскіе товáры; *it.* морскóй вѣтеръ; вѣтеръ съ мóря; *it.* v. **Zamorze.**
Zamorzać, **Zamorzyć**, *v. a.* заморúть, замáривать, привéсть, приводúть въ изнурéніе недостáточнымъ кóрмомъ, умоpúть гóлодомъ; умертвúть мéдленнымъ и жестóкимъ óбразомъ; **Zamorzenie**, -ia, *n.* заморéніе, умоpéніе гóлодомъ; **Zamorzony**, *part. p.* заморéнный; умоpéнный гóлодомъ.
Zamorzanin, v. **Zamorszczyk.**
Zamorze, -a, *n. Geogr.* замóрье; страна, лежащая за мóремъ.
Zamorzyć, v. **Zamorzać.**
Zamoście, -ia, *n.* замóстье; мѣсто, находящееся за мóстомъ.
Zamotać, **Zamatać**, **Zamotywać**, *v. a.* замѣшáть, запýтать; *cf.* замотáть, замáтывать.
Zamowa, -y, *f.*, **Zamówka**, -i, *f. dim.* закáзъ; v. **Umowa**; *споръ, сóбра.
Zamówić, v. **Zamawiać.**
Zamożenie, -ia, *s. n.* пособіе, вспомоществованіе; распространéніе,

Digitized by Google

пріумноженіе, цвѣтущее состояніе [государства и проч.]; v. *verb.* Zamódz.

Zamożność, -ści, *f.* зажиточность, достатокъ, обиліе, изобиліе, довольство, избытокъ, богатство; могущество, сила; **Zamożny, Zamożysty**, *adj.*, -sto, *adv.* зажиточный, достаточный, обильный, изобильный, богатый; могущественный, сильный; *adv.* зажиточно, достаточно, безнужно, довольно, изобильно, съ избыткомъ.

Zamracać, Zamroczyć, *v. a.* помрачать, помрачить; затемнять, затемнить; zamroczyć rozum, помрачить разумъ; **Zamracanie, Zamroczenie**, -ia, *n.* помраченіе; затемненіе.

Zamrażać, v. **Zamrozić**.

Zamroca, -y, *f.*, **Zamrocze**, -a, *n.*, **Zamrok**, -u, *m.*, **Zamroka**, -i, *f.* сумерки; сумракъ, мгла; мракъ; тѣнь; темнота.

Zamroczenie, v. **Zamracanie**.

Zamroczyć, v. **Zamracać**.

Zamrok, Zamroka, v. **Zamroca**.

Zamrowić, *v. a.* наполнить муравьями; *расплодить что какъ муравьевъ; - się, *v. r.* *размножиться, расплодиться.

Zamróz, -ozu, *m.* замораживаніе, замороженіе; заморозъ; первый осенній морозъ; начало морозовъ; морозъ, выступающій на поверхность тѣлъ во время оттепели; *Med.* зазноба, ознобa.

Zamrożenie, -ia, *n.* замороженіе; отмороженіе; **Zamrozić, Zamrażać**, *v. a.* заморозить, замораживать; (nogi, *etc.*) отморозить, отмораживать (ноги, *etc.*); **Zamrożony**, *part. p.* заморожденный; отмороженный.

Zamruczeć, Zamruknąć, Zamrukiwać, Zamrukać, *v. n.* замурлыкать, замурлыкать, заворчать, забрюжжать; v. Mruczeć, *etc.*

Zamrugać, Zamrugiwać, Zamrugnąć, *v. n.* мигать, мигнуть, подмигивать, подмигнуть; перемигиваться, перемигнуться; щуриться, защуриться; v. Mrugać.

Zamrużać, Zamrużyć, *v. a.* жмурить, зажмуривать, зажмурить глаза, закрывать, закрыть глаза вѣками; сжимать вѣки, защуривать, защурить.

Zamruganie, Zamrugiwanie, Zamrugnięcie, Zamrugnienie, -ia, *s. n. v.*, v. *verb.* **Zamrugać**.

Zamrużanie, Zamrużenie, -ia, *n.* зажмуриваніе, зажмуреніе, защуриваніе, защуреніе.

Zamrzeć, Zamierać, *v. n.* изнуриться, истощить себя голодомъ; умереть съ голоду; скончаться, преставиться. [mesz.

Zamsz, Zamsza, замша; v. **Za-**

Zamszenie, -ia, *n.* замшеніе.

Zamszownik, -a, *m.* замшеникъ, выдѣлывающій замшу.

Zamszowy, *adj.* замшевый; сдѣланный изъ замши; zamszowa skóra, замша.

Zamszyć, *v. a.* замшить.

Zamszysty, *adj.* замшевый.

Zamtuz, -a, *m.* борделъ; непотребный домъ; блудилище.

Zamtuźnik, -a, *m.* блудникъ.

Zamuł, -u, *m.* завалъ, засореніе, илъ.

Zamulać, Zamulić, *v. a.* засорить иломъ, грязью; zamulić żołądek, засорить желудокъ; - się, *v. r.* засориться, заплыть иломъ; żołądek zamulił się, желудокъ засорился; **Zamulanie, Zamulenie**, -ia, *n.* засореніе, завалъ; zamulenie wątroby, засореніе печени.

Zamurny, Zamurowy, *adj.* застѣнный, находящійся за стѣною.

Zamurować, *v. a.* заделать, закласть кирпичомъ или камнемъ.

Zamurowy, v. **Zamurny**.

Zamurze, -a, *n.* застѣніе, мѣсто за городскою стѣною.

Zamurzyć, *v. a. perf.*, v. **Murzyć, Pomurzyć**.

Zamydlać, Zamydlić, *v. a.* замыливать, замылить, намыливать, намылить, затирать, покрывать мыломъ; zamydlać komu oczy, *пускать кому пыль въ глаза; морочить кого.

Zamydlanie, Zamydlenie, -ia, *n.* замыливаніе, замыленіе, намыливаніе, намыленіе.

Zamykać, v. **Zamknąć**.

Zamykacz, -a, *m.* замыкающій, тотъ, кто замыкаетъ; привратникъ. [замкнутымъ.

Zamykalny, *adj.* могущій быть

Zamykanie, Zamknięcie, -ia, *n.* замыканіе, замкнутіе, запираніе, запертіе замкомъ, заключеніе, закрытіе, окончаніе; trzymać co pod zamknięciem, держать что подъ замкомъ, за ключемъ, взапертѣ.

Zamylać, Zamylić, *v. a.* мѣшать, помѣшать, ввести (кого) въ ошибку; - kartę w książce, пропустить, потерять страницу въ книгѣ, перебивая листы ошибкой.

Zamysł, -u, *m.* замыселъ, намѣреніе, предположеніе, предпріятіе; задумчивость; углубленіе въ мысляхъ; w zamysłach, углубленный въ мысляхъ.

Zamyślać, Zamyślić, Zamyśliwać, *v. a.* замышлять, замыслить, предполагать въ мысляхъ, намѣреваться, вознамѣриться, задумывать, задумать; - się, *v. r.* задумываться, задуматься; быть въ задумчивости; **Zamyślanie, Zamyślenie**, -ia, *n.* замышленіе, задумываніе, задуманіе; **Zamyślony**, *part. p.* замышленный; задуманный; задумавшись; въ задумчивости; въ разумѣ; углубленный въ мысляхъ; задумчивый.

Zań, = za niego, за него; v. **Za & On.**

Zanadrze, -a, *n.* пазуха; лоно; węża w zanadrzach (swoich) chować, носить [*або* корить] змѣю за пазухою; оказывать благодѣяніе неблагодарному; w zanadrzu fortuny siedzieć, почивать на лонѣ фортуны; быть баловнемъ [*або* любимцемъ] счастья.

Zanagrać, v. **Zanurzyć**.

Zandal, -u, *m.*, **Zandalina**, -y, *f.* *H. n.* (*lignum santalum*), сандалъ; сандальное дерево.

Żandarm, -a, *m.* жандармъ; **Żandarmerya**, -yi, *f.* жандармерія; жандармскій корпусъ; **Żandarmski**, *adj.* жандармскій.

Zanęcać, Zanęcić, *v. a.* заманивать, заманить, хитростью заводить, завлекать.

Zanędznieć, Zanędznić, *v. a.* изнурять, изнурить; разорять, разорить; доводить, довесть кого до нищетѣ [*або* до крайней бѣдности].

Zanędznieć, *v. n. perf.* изнуриться; истощиться; обѣднѣть; обнищать.

Zanękać, *v. a. perf.* замучить, притѣсненіями вогнать кого въ могилу [*або* въ гробъ].

Zaneta, (*propr.* & *), v. **Ponęta, Nęta.** [niecić.

Zaniecać, Zanieconie, v. **Za-**

Zaniechać, Zaniechywać, Zaniechawać, *v. a.* оставить, оставлять, миновать; воздержаться отъ чего; пренебрегать, пренебречь, пренебрегать, пренебречь, пренебрегать, пренебречь,

Zanikać, Zaniknąć, *v. n.* исчезáть, исчéзнуть; хýдо растú.

Zanim, *adv. & conj.* прéжде, нéжли; покá.

Zaniszczać, Zaniszczyć, *v. a.* уничтожáть, уничтóжить; истреблять, истребúть; изглáживать, изглáдить; портúть, испортúть.

Zanitować, *v. a. perf.* заклепáть гвóздями; **Zanitowanie,** -ia, *n.* заклёпываніе, заклёпка.

Zankiel, Zenkiel, -kla, *m.* шнуровáльный снурóкъ, застёжка; *Bot.* zankiel, (*sanicula*), санúкель, лѣчýха, [лечýха], гóрный подлѣсникъ.

Zanócenie, Zanucenie, -ia, *n.* запѣвáніе, запѣвъ; **Zanócić, Zanucić,** *v. a. perf.* запѣть, запѣвáть, начáть пѣть.

Zanocnica, -y, *f. H. n.* (*phalaena*), ночнáя бáбочка.

Zanocować, *v. n. perf.* заночевáть, провéсть ночь, остáться на ночь гдѣ, у кого.

Zanogcica, Zanokcica, -y, *f. Med.* (*panaritium, paronychia*), занóтница, ногтоѣдица; *Bot.* zanokcica, (*asplenium rula muraria*), v. *sub:* **Ruta.**

Zanosić, v. **Zanieść.**

Zanoszenie, -ia, *n.* занóшеніе; v. *verb.* Zanosić.

Zanotować, *v. a. perf.*, v. **Noto-** [wać.

Zantux, v. **Zamtux.** [cić.

Zanucenie, Zanucić, v. **Zanó-**

Zanurzać, Zanurzyć, Zanó-rzyć, *v. a.* погружáть, погрузúть; углубля́ть, углубúть; – w wodę, опускáть въ вóду; – czoło, намóрщить лобъ; – się, *v. r.* (*propr.* & *) погрузúться, углубля́ться, углубúться; погрузúться, потонýть; нахмýриться; zanurzony w myślach, углýбленный въ мысляхъ, задýмавшись; въ задýмчивости; въ раздýмьѣ.

Zanurzanie, Zanurzenie, -ia, *n.* погружáніе, погружéніе.

Zaoblatować, *v. a. perf.*, v. **Oblatować.**

Zaobłoczyć, *v. a. perf.* покрúть, закрúть облакáми.

Zaochocenie, -ia, *n.* ободрéніе, заохóчиваніе, возбужденіе въ комъ охóты, желáнія къ чемý-либо; побужденіе; поощрéніе.

Zaochocić, *v. a. perf.*, **Zaochocać,** *v. impf.* заохóтить, заохóчивать, возбудúть, возбуждáть въ комъ охóту, желáніе къ чемý-либо; ободрúть, ободрять; поощрúть, поощрять; побудúть, побуждáть; – się, *v. r.* заохóтиться, заохóчиваться, получúть, получáть къ чемý охóту, желáніе; ободрúться, набрáть охóты.

Zaocz-nie, -no, *adv.* заóчно; за глазá; въ небýтность; въ отсýтствіе; въ отсýтствіи; **Zaoczność,** -ści, *f.* заóчность, отсýтствіе, небýтность; **Zaoczny,** *adj.* заóчный; не бывшій при совершéніи какóго-либо дѣйствія; отсýтствующій; бывáющій или случáющійся въ чью-либо небýтность или отсýтствіе; zaoczny wyrok, dekret, заóчный приговóръ; присужденіе къ наказáнію неявившагося къ судý по позúву; судéбное опредѣлéніе за неявку къ судý по позúву [*abo* заослушáніе судý].

Zaogniać, Zaognić, *v. a.* воспалúть, воспалять; – się, *v. r.* воспалúться, воспалять; rana się zaogniła, рáна воспалúлась; **Zaognienie,** -ia, *n.* воспалéніе; = v. Zapalenie; **Zaogniony,** *part. p.* воспалéнный.

Zaokrąglać, Zaokręglić, *v. a.* округлúть, округлять, сдѣлать крýглымъ; – się, *v. r.* округлúться, округлять; **Zaokrąglanie, Zaokrąglenie, Zaokręglenie,** -ia, *n.* округлéніе.

Zaopatrywać, Zaopatrzyć, *v. a.* запасáть, запастú, заготовлять, заготóвить запáсъ; – się, *v. r.* запасáться, запастáся; v. Opatrzyć (się).

Zaorać, Zaorywać, *v. a.* заорáть, забрывать, запахáть, запáхивать; вспахáть, вспáхивать; окончáть пахáніе; **Zaoranie, Zaorywanie,** -ia, *n.* заорáніе, забрываніе, запáшка, запахáніе; запáхиваніе; **Zaorany,** *part. p.* запáханный.

Zaostrzać, Zaostrzyć, *v. a.* (*propr.* & *) заóстривать, заóстривать, заострúть, заострять; навáстривать, навострúть, дѣлать óстрымъ; изощрúть, изострúть; возбуждáть, возбудúть; (karę, ustaw, *etc.*), увеличáть, увеличить строгóсть; строго приказáть, предписáть исполнéніе; zaostrzać rosum, pamięć, изощрáть рáзумъ, пáмять; zaostrzać apetyt, ciekawość, возбуждáть апетúтъ, любопытство; **Zaostrzanie, Zaostrzenie,** -ia, *s. n. v.* заóстриваніе, заострéніе, навострéніе, заострéніе, изострéніе; изощрéніе; возбужденіе; **Zaostrze,** -a, *n.* (koniec zaostrzony), заóстрокъ; заóстренный конéцъ; **Zaostrzony,** *part. p.* заóстренный; v. *verb.* Zaostrzyć, Zaostrzać.

Zapach, -u, *m.* 1. (powonianie, zmysł woniania), обонянiе, [чýвство обонянія]; 2. зáпахъ, вонá, духъ, душúстость; wonny zapach, пріятный зáпахъ; благоухáніе; благовóніе.

Zapachnąć, *v. n.* запáхнуть.

Zapad, -u, *m.* 1. паденіе, обрýшеніе; провáлъ; 2. зáпадъ, закáтъ; zapad słońca, зáпадъ сóлнца; закáтъ сóлнца.

Zapąd, v. **Zapęd.**

Zapadać, v. **Zapaść.**

Zapadanie, Zapadnienie, Zapadnięcie, -ia, *n.* паденіе; западéніе; обрýшеніе; провáлъ; обвáлъ; dom grozi zapadnięciem, домъ угрожáетъ паденіемъ, обрýшеніемъ.

Zapadka, -i, *f.* (kołek deszczułkę w łapce wspierający), подпóрка, сторожóкъ [у ловýшекъ]; zapadka (żelazna do drzwi przybita), защёлка, желѣзная занóрка, задвíжка; *Anat.* (*valvula*), заслóнка, заслóночка, затвóрка; *it.* опускнáя дверь.

Zapadlina, -y, *f.* провáлъ, провáлина; v. Zapad.

Zapadłość, -ści, *f.* впáлость; западłość oczu, впáлость глазъ.

Zapadły, *adj. part.* обрýшившійся, запáдшійся, провалившійся.

Zapadni, Zapadowy, *adj.* зáпадный; zapadni wiatr, зáпадный вѣтръ. [**Zapadanie.**

Zapadnięcie, Zapadnienie, v.

Zapadowy, v. **Zapadny.**

Zapadzisty, *adj.*, -sto, *adv.* угрожáющій паденіемъ.

Zapakować, Zapakowywać, *v. a.* уложúть, укладывать [въ кипы, *etc.*], вмѣстúть, вмѣщáть; заклáсть, заложúть, закладывать, наполнúть, -нять, набóть, набивáть; zapakować do więzienia, заключúть, посадúть въ тюрьмý.

Zapakowanie, -ia, *n.* укладка, уложéніе, умѣщéніе, заключéніе; v. *verb.* Zapakować.

Zapał, -u, *m.* 1. (zapalanie, zapalenie), запалéніе, зажигáніе, зажженіе; 2. зажигáтельный матеріáлъ, сухóй матеріáлъ для поджигáнія; siarczyste zapały, сѣрныя спúчы для зажигáнія свѣчú; 3. zapał wojenny, (podpał wojenny, strzała ognista), брандскýгель; зажигáтельное ядрó; зажигáтельная стрѣлá; óгненная стрѣлá; 4. *fig.* жар, пламень, горячность; zapał życzliwy, (ogień miłości), пламень любвú; 5. подгнѣта; v. Podnieta; 6. zapał rany (= zaognienie, zapalenie), воспалéніе рáны; 7. zapał, ofiara zapału, (ofiara zapalna, całopalenie), всесожженіе жертвъ, всесожигáемая; 8. zapał, (folga pod kamień drogi przeźroczysty), фóльга; 9. zapał broni, strzelby, armaty *czyli* działa, затрáва, затрáвка; v. zapáłz.

Zapalać, v. **Zapalić.**

Zapalacz, -a, *m.* зажигáтель, поджигáтель, зажигáльщикъ; *зажигá; **Zapalacska,** -i, *f.* зажигáтельница, зажигáльщица, поджигáтельница; *зажигá.

Zapalczywość, -ści, *f.* запáльчивость, вспúльчивость, горячесть, горячность; **Zapalczywy,** *adj.* запáльчивый, вспúльчивый, горячій.

Zapalenie, -ia, *n.* запалéніе; (= podpalenie), поджигáніе; поджóга; зажигáтельство; *Med.* (= zaognienie, *inflammatio*), воспалéніе; zapalenie rany, воспалéніе рáны; – oczu, (*ophthalmia*), воспалéніе глазъ; – płuc, (*peripneumonia*), воспалéніе лёгкихъ; – nerek, (*nephritis*), воспалéніе пóчекъ; воспалéніе въ пóчкахъ; –

Digitized by Google

wątroby, (*hepatitis*, *inflammatio hepatis*), воспалéніе пéчени; – śledziony, (*splenitis*, *lienitis*), воспалéніе селезёнки; селезёночница; – serca, (*carditis*, *pericarditis*, *inflammatio cardis et pericardii*, *pleuritis pericardina*), воспалéніе сéрдца; – żołądka, (*gastritis*), воспалéніе желýдка; – gardła, (*angina*, *isthmitis*), воспалéніе въ гóрлѣ; воспалéніе гортáни; жáба.

Zapaleniec, –ńca, *m.* *горáчій человѣ́къ; горячка; жáжда; вспы́льчивый человѣ́къ; бѣшеная головá; я́рый, неистóвый, изступленный.

Zapalić, *v. a. perf.*, **Zapalać**, *v. impf.* запалѝть, запаля́ть, зажéчь, зажигáть; затопи́ть [пéчку]; воспалѝть, растравѝть [рáну и проч.]; *возжéчь, воспламенѝть, воспалѝть, разгорячѝть, поощрѝть, растравѝть; zapalić świecę, зажéчь свѣ́чу; zapalić dom, поджéчь домъ; zapalić fajkę, закурѝть трýбку; zapalić wojnę, возжéчь войнý; zapalić krew', разгорячѝть кровь, воспалѝть кровь; zapalić głowę, разгорячѝть гóлову; zapalić kogo do czego, воспламенѝть кого къ чемý; – w kim co, возжéчь, воспламенѝть въ комъ что; – się, *v. r.* зажéчься, зажигáться; загорѝться, загорáться; возгорѣ́ться, возгорáться; (*o ranach*, *etc.*), воспалѝться, воспалѝться; *распалѝться, воспламени́ться, воспламеня́ться, воспылѝть, горячѝться; skoro mu tylko zaczną o tym (tém), mówić, zapala się gniewem, лишь стáнутъ емý о семъ [объ э́томъ] говорѝть, то онъ гнѣ́вомъ воспламеня́ется [*abo* растлѣ́вается]; zapalić się, (zapłonąć się), покраснѣ́ть [отъ стыдá]; закраснѣ́ться; (ona) zapaliła się, онá покраснѣ́ла; у неё крáска вы́ступила на лицó.

Zapaliczka, –i, *f.* *Bot.* (= sagapenski kopr, *ferula*), дурноахýчникъ.

Zapalisadować, *v. a. perf.* загородѝть, обнестѝ & обнéсть палисáдомъ, палисáдникомъ.

Zapalisty, v. **Zapalny** & **Zapaleszywy**.

Zapałka, –i, *f.* сѣ́рная [*abo* сѣ́рная] спи́чка; фосфóрная спи́чка; сѣ́ренка.

Zapalniczek, –czka, *m.* *Artill.* (przepalniczek), зажигáтельная трýбка; скорострѣ́льная трýбка; брáндерная трýбка; бóмбовая трýбка; **Zapalniczy**, *adj.* зажигáтельный; брáндерный; knotki zapalnicze, налѝтельныя свѣ́чки.

Zapalnik, –a, *m.* 1. брáндеръ; зажигáтельное сýдно; 2. v. **Zapalniczek**.

Zapalność, –ści, *f.* горѣ́честь; возгорáемость; воспламеня́емость.

Zapalny, *adj.* горѣ́чій; зажигáтельный, употребля́емый для зажигáнія; запáльный; возгорáемый; удобовозгорáющійся; удобовоспламеня́ющійся; воспалѝтельный, производя́щій воспалéніе, способный къ воспалéнію; ofiara zapalna, (całopalenie), всесожéніе жертвъ; всесожигáемая.

Zapalony, *part. p.* запалѣ́нный; зажжённый; воспалѣ́нный; воспламенённый; рéвностный; *etc.* v. *verb.* Zapalić.

Zapalować, *v. a. perf.* загради́ть свáями; обнестѝ & обнéсть кóльями.

Zapałowy, *adj.* затрáвный, затрáвочный; pole zapałowe w armacie, *Artill.* казённая часть [у пýшекъ]; казéнка; казнá; порохóвая кáмера; *it.* zapałowa obrączka u armaty, (*l'astragale de lumière*), затрáвный [затрáвочный] фризъ.

Zapamiętać, **Zapamiętywać**, *v. a.* & *n.* запáмятовать, запáмятывать, забы́ть, забывáть, вынуснáть, вы́пустить изъ пáмяти, запóмнить; припóмнить, вспóмнить; – się, *v. r.* забы́ться, забывáться, становáться безпáмятнымъ, потерѝть присýтствіе дýха, быть внѣ себя́.

Zapamiętalec, –lca, *m.* вертопрáхъ, безразсýдный человѣ́къ.

Zapamiętałość, –ści, *f.* безпáмятство, безразсýдность, безразсýдство, безýміе; **Zapamiętały**, *adj.*, –tale, *adv.* безразсýдный, безýмный, бѣ́шеный, изступленный, бýйный, вертопрáшный.

Zapamiętanie, –ia, *n.* запáмятованіе, забы́тіе, забвéніе; – się, безпáмятство, помѣ́шательство ума, безýміе, сумасшéствіе.

Zapamiętliwość, –ści, *f.* забы́вчивость, безпáмятливость, безпáмятность; **Zapamiętliwy**, *adj.* забы́вчивый, забы́тливый, безпáмятный, безпáмятливый.

Zapamiętywać, v. **Zapamiętać**.

Zapamiętywanie, –ia, *n.* запáмятываніе, забывáніе.

I. **Zaparać**, v. **Parać**, **Parować**.

II. **Zaparać**, zaporze, v. **Zaprócić**.

Zaparcie, –ia, *n.* запóртіе; v. **Zapieranie**.

Zaparcieć, *v. n.* *perf.* [говорá о яйцахъ:] насиживаться, насидѣ́ться.

Zaparkanić, *v. a. perf.* огородѝть, обнестѝ & обнéсть забóромъ.

Zaparować, v. **Parować**, **Parać**.

Zaparskać, *v. a. perf.*, v. **Parskać**, **Oparskać**.

Zaparstek, –stka, *m.*, **Zapartek**, –tka, *m.* болтýнъ, насѣ́дъ, насѝженное яйцó; *cfr.* Burchla.

Zaparszeć, **Zaparszywieć**, *v. n.* *perf.* запарши́вѣть, опарши́вѣть; v. **Parszywieć**, **Oparszywieć**.

Zapartaczyć, **Zapartelić**, *v. a.* *perf.* загáдить; v. **Partaczyć**, **Partolić**.

Zapartek, v. **Zaparstek**.

Zapartnica, –y, *f.* (Zaparstnica?) *Bot.* лýнникъ; лýнная травá; мѣ́сячникъ; v. **Miesiącznica**.

Zaparty, *part. p.* (*a* Zaprzeć, *qu. v.*), запертýй.

Zaparzać, **Zaparzyć**, *v. a.* запáривать, зарáрить; припáривать, припáрить.

Zaparzysko, v. **Zaśniad**; *cfr.* **Zaparstek**, **Zapartek**.

Zapas, –u, *m.* 1. запáсъ, заготóвка, припáсъ; прокъ; zdobywszy twierdzę, znaleźli w niéj mnóstwo (wielo) zapasów, овладѣ́въ крѣ́постью нашлѝ въ ней мнóжество (мнóго) запáсовъ; oszczędzaj grosz na zapas, v. *sub:* Oszczędzać; na zapas, въ запáсъ, про запáсъ; на прокъ; въ прокъ; *it.* v. *sub:* Chować; 2. **Zapas**, –u, *m.*, **Zapasy**, –ów, *pl.* борьбá; соревнóваніе; chodzić, iść z kim w zapasy, бороться съ кѣмъ; состязáться съ кѣмъ; v. **Pasować się**.

I. **Zapaść**, **Zapadać**, *v. n.* запáсть, западáть, за что или гдѣ́ завалѝться, завáливаться; впасть, впадáть, вывалѝться; упáсть, провалѝться, разрушѝться; захлóпнуть; замкнýться, замыкáться [о глазáхъ]; пропáсть, теряться; худѣ́ть [о лицѣ́]; занемóчь, сдѣ́латься больни́мъ; *Jur.* [о приговóрахъ, о рѣ́шеніяхъ:] послѣ́довать; [о сóлнцѣ:] запáсть, западáть, заходѝть подъ горизóнтъ; [о нóчи:] застигáть (кого́); noc nas zapadła, насъ настигла ночь; запáсть сѣ́мя, закрѝться, покрѝться чѣмъ; запáсть się, *v. r.* обвалѝться, провалѝться, обрушѝться.

II. **Zapaść**, –ści, *f.*, v. **Zapadanie**, **Zapadnienie**.

III. **Zapaść**, *v. a. perf.*, v. **Paść**, **Spaść**, **Spaść**.

Zapaścić się, **Zapaszać się**, *v. r.* запастѝсь, запасáться, заготóвить, заготовлѝть для себя́ запáсъ. [фáртукъ.

Zapaska, –i, *f.* перéдникъ,

Zapaski, –ów, *pl.* борьбá; * ссóра, несогласіе, раздóръ; zapasków miejsce, мѣ́сто, гдѣ́ борýтся, борьбóйще.

Zapaskudzenie, –ia, *n.* загáженіе, запáчканіе, запáкощеніе.

Zapaskudzić, *v. a. perf.* загáдить, запáчкать, запáкостить.

Zapaskudzony, *part. p.* загáженный, запáчканный, запáкощенный.

Zapaśnica, –y, *f.* 1. подвáжница, сподвáжница; 2. зáпонъ кóжаный, перéдникъ кóжаный.

Zapaśnictwo, –a, *n.* искýство бороться; гимнáстика; единобóрство; **Zapaśniczy**, *adj.* гимнастѝческій; единобóрственный; nauka zapaśnicza, нáука, искýство бороться; **Zapaśnik**, –a, *m.* борéцъ, подвáжникъ, сподвáжникъ, единобóрецъ.

Zapaśny, *adj.*, –śno, *adv.* (zapasowy), запáсный. [ваю.

Zapasować, *v. a. perf.*, v. **Pasować**.

Zapasowy, v. **Zapaśny**.

Zapaszać, v. **Zapaścić**.

Zapaszny, **Zapaszysty**, *adj.*,

Digitized by Google

Zapaszno, Zapaszysto, *adv.* пахучій, издающій сильный запахъ; благовонно, душистый.

Zapatrywać się, Zapatrzeć się, *v. r.* заглядываться, заглядѣться, засматриваться, засмотрѣться, смотрѣть со вниманіемъ, внимательно, присматриваться; [о беременной женщинѣ:] заглядѣться, засмотрѣться, всмотрѣться.

Zapatrywanie, Zapatrzanie, Zapatrzenie, -ia, *n.* заглядываніе, заглядѣніе, засматриваніе, засмотръ.

Zapchać, Zapchnąć, Zapychać, *v. a.* запихнуть, запихивать; заткнуть, затыкать; наполнить, наполнять; zapchać się, *v. r.* заткнуться, оперется, стѣснуться; * напичкаться; набить себѣ брюхо; нажраться.

Zapchanie, Zapchnięcie, Zapchnienie, -ia, *n.* запихиваніе, запихнутіе; заткнутіе; наполненіе; стѣсненіе.

Zapęd, († Zapąd), -u, *m.* порывъ, забѣгъ; сила, неистовство [страстей]; предпріятіе, намѣреніе [безразсудное]; стремленіе; w pierwszym zapędzie, въ первомъ порывѣ.

Zapędzać, Zapędzić, *v. a.* загонять, загнать; понуждать, наставлять; - się, *v. r.* разбѣжаться; углубляться во что; - na kogo, набѣжать на кого; преслѣдовать, гнаться; *it.* увлекаться, увлечься; * говорить страстно противъ кого.

Zapełniać, Zapełnić, *v. a.* наполнять, наполнить; занимать, занять.

Zapełzać, Zapełznąć, *v. n.* 1. (zaczołgać się, *qu. v.*), заползать, заползти, заползть, ползя залѣзть; 2. **Zapełznąć**, *v. n.* (*o kolorach, farbach:*) полинять; поблѣднѣть.

Zapérzać, († Zaprzać), Zapérzyć, (Zaprzyć) *v. a. perf.* дѣлать, сдѣлать шершавымъ; - czoło, * хмурить, морщить лобъ; - się *v. r.* нахмуриться; рассердиться; **Zapérzony**, *part. p.* шершавый, разгнѣванный, раздраженный.

Zapętać, Zapętywać, *v. a.* закрѣпко увязать; запутать; упутать; v. Pętać.

Zapewne, Zapewnie, *adv.* конечно, подлинно, точно, истинно; вѣрно; вѣроятно; видно, что..., кажется.

Zapewniać, Zapewnić, *v. a.* увѣрять, увѣрить; удостовѣрять, удостовѣрить; - się, *v. r.* увѣряться, увѣриться; удостовѣряться, удостовѣриться; убѣждаться, убѣдиться.

Zapewnianie, v. **Zapewnienie.**

Zapewnie, v. **Zapewne.**

Zapewnienie, -ia, *n.* увѣреніе; удостовѣреніе; убѣжденіе.

Zapewniony, *part. p.* увѣренный; удостовѣренный; убѣжденный.

Zapęziały, *adj. part.* захирѣвшій; v. Karłowaty.

Zapęzić, *v. a.* захирѣть.

Zapęzlować, Zapęzlikować, *v. a. perf.* замазать, закрасить кистью; v. Pęzlować.

Zapiać, Zapiewać, *v. a. & n.* [о пѣтухѣ:] запѣть, запѣвать; v. Piać.

Zapiąć, Zapinać, *v. a.* (na guziki) застегнуть, застёгивать, [продѣвать пуговицы въ петли, или задѣвать за петли крючками]; - (szpilką, szpilkami), зашпилить, зашпиливать, пришпилить, пришпиливать.

Zapianie, -ia, *n.* запѣніе (пѣ-[тухá).

Zapiardnąć, v. Zapierdnąć.

Zapiaskować, Zapiaszczyć, *v. a.* наполнить, занести пескомъ.

Zapić, Zapijać, *v. a.* запить, запивать; пить, пьянствовать; попивать, часто или много пить; zapić rozum, спиться съ ума; отъ пьянства потерять разсудокъ; zapić się, *v. r.* распиться, распьянствоваться.

Zapicie, -ia, *n. n. v.*, v. **Zapić.**

Zapiec, Piekać, *v. a. & n.* запечь, запекать; припечь, припекать; zapiekać komu, * допекать кому, докучать, мучить, притѣснять; - się, *v. r.* запекаться; запекаться (о крови); спекаться; затвердѣть; krew' się zapiekła, кровь запеклась; żywot zapiekł się, сдѣлался запоръ въ животѣ; koń zapiekł się, лошадь одышку получила.

Zapiecek, -cka, *m.* запечекъ, мѣсто между печью и стѣною.

Zapięcie, -ia, *n.* застёгиваніе, застегнутіе; зашпиленіе, пришпиленіе; v. *verb.* Zapiąć.

Zapiecnik, Zapiecoleg, -a, *m. iron.* лежебокъ, лѣнтяй, лѣнивецъ.

Zapiecny, *adj.* запечный, находящійся за печью.

Zapieczenie, -ia, *n.* запеченіе; - w żywocie, запоръ [въ животѣ]; затвердѣніе; - krwi, спекшаяся кровь; v. *verb.* Zapiec.

Zapieczętować, Zapieczętowywać, *v. a.* запечатать, запечатывать, приложить, прикладывать печать; запечатлѣть, запечатлѣвать; v. Pieczętować; **Zapieczętowanie**, -ia, *n.* запечатаніе; **Zapieczętowany**, *part. p.* запечатанный.

Zapieczony, *part. p.* запеченный, *etc.*, v. *verb.* Zapiec.

Zapiekać, v. **Zapiec.**

Zapiekanie, -ia, *n.* запеканіе; v. Zapieczenie.

Zapiekanka, -i, *f.* поваренная соль; * притѣсненіе, мученіе; v. Dopiekanie.

Zapieklina, -y, *f.*, **Zapiekłość**, -ści, *f.* запеклость; затвердѣлость; (w żywocie), запоръ.

Zapiekły, *adj. part.* запеклый, запекшійся, сгущенный; v. *verb.* Zapiec.

Zapiękniać, Zapiększać, Zapięknić, Zapiększyć, *v. a.* украшать, украсить.

Zapielać, Zaplieć, *v. a.* запѣлывать, заполоть.

Zapielenie, -ia, *n.* запѣлываніе.

Zapielgrzymować, *v. n. perf.*, v. **Pielgrzymować.**

Zapieniać, Zapienić, *v. a.* запѣнивать, запѣнить, покрывать, покрыть пѣною; взбивать, взбить пѣну; **Zapienić się**, *v. r. perf.*, **Zapienieć**, *v. n. perf.* запѣниться.

Zapierzkać, *v. a. impf.*, **Zapierzyć**, *v. a. perf.*, v. **Pierzyć.**

Zapierać, Zaprzeć, *v. a.* запирать, заперѣть; замыкать, захнуть; заколачивать, заколотить; заложить, загородить; zaprzeć сѣм, подперѣть, подставить подпору; - się, *v. r.* - czego, запираться, запереться, отпереться; не признаваться въ чѣмъ нибудь; - się kogo, отпереться, отречься отъ кого.

Zapieracz, -a, *m.* отрицатель.

Zapieradło, -a, *n.* большая запирка, засовъ.

Zapieranie, Zaparcie, -ia, *n.* запираніе, замыканіе; v. *verb.* Zapierać.

Zapierdnąć, Zapiardnąć, Zapierdzieć, v. **Piardnąć.**

Zapierzać, Zapierzyć, *v. a.* покрывать, покрыть, засыпать перьями; оперить; zapierzyć ścianę, отгородить, перегородить стѣною; **Zapierzenie**, -ia, *n.* перегородка изъ досокъ, переборка, досчатая стѣна.

Zapierzchnąć, *v. n. semelf.*, v. **Pierzchnąć.**

Zapierzgnąć, *v. n. semelf.*, v. **Pierzgnąć.**

Zapiętnować, Zapiątnować, *v. a. perf.* запятнать; v. Piętnować.

Zapiętrować, Zapiętrzyć, *v. a. perf.*, v. **Piętrzyć.**

Zapięty, *part. p.* застёгнутый; зашпиленный, пришпиленный; v. *verb.* Zapiąć.

Zapijać, v. **Zapić.**

Zapijatyka, -i, *f.* запиваніе, запой; v. Pijatyka.

Zapiknąć, v. **Piknąć.**

Zapiłować, *v. a. perf.* запилить; v. Piłować.

Zapiły, *adj. part.* пьяный.

Zapinać, v. **Zapiąć.**

Zapis, -u, *m.* запись; вписка; включеніе въ списокъ; внесеніе, въ судебную росспись, въ реестръ; билетъ на постой; завѣщаніе; zapis na dług, долговая запись; zapis testamentowy, духовное завѣщаніе; духовная; отказъ.

Zapisać, Zapisywać, († Zapiesać), *v. a.* записать, записы-

Digitized by Google

вать; замѣчать (что); вписать, вписывать; записать, внести въ реєстръ, въ счётъ; – kogo, записать, вписать кого; – co komu, записать кому что на собственность; – gospodę, отвести [кому] квартиру; – lekarstwo, предписать лѣкарство; – w testamencie, завѣщать кому что; – co zkąd, вписать, вписывать [изъ другаго мѣста]; – stronę, kartę, i t. d., вписать страницу, листъ бумаги; – opiekuna, опредѣлить опекуна; – się, v. r. записаться, записываться; закабалиться [кому].

Zapiskać, Zapisnąć, v. Zapiszczeć.

Zapisne, –ego, s. n. v. плата, деньги за записаніе, за вписаніе.

Zapisny, Zapisowy, adj. записный. [pisać.

Zapisować, Zapisywać, v. Za-

Zapisywacz, –a, m. записыватель, записчикъ.

Zapisywanie, Zapisanie, –ia, n. записываніе, записаніе; v. verb. Zapisać.

Zapiszczeć, Zapisnąć, Zapiskać, v. n. запищать; зазвонять.

Zapiżmować, v. a. perf., v. Piżmować.

Zapłacać, Zapłacić, v. a. (propr. & *) платить, заплатить, уплатить, отдать занятое; воздать, вознаградить; Bóg zapłać! награди тебя Господь Богъ! спасибо!

Zapłacenie, –ia, n. заплаченіе, заплата, платежъ.

Zapłacony, part. p. заплаченный, въ платежъ отданный.

Zapładniać, Zapładzać, v. Zapłodnić, Zapłodzić.

Zapłakać, v. n. заплакать; прослезиться; – oczy, заплакать глаза; исбрить плаканіемъ глаза; **Zapłakany**, part. p. заплаканный; zapłakane oczy, заплаканные глаза.

Zapłaniać, v. Zapłonąć, Zapłenić.

Zapłaszać, v. Zapłoszyć.

Zapłata, –y, f., **Zapłatka**, –i, f. dim. заплата, платежъ, плата; возмездіе, вознагражденіе.

Zapłatać, († **Zapletać**), **Zapleść**, v. a. заплести, заплесть; * запутать.

Zapłatać, v. Załatać.

Zapłątać, v. a. perf., **Zapłątywać**, v. impf. & frequ. запутать, запутывать. [ливаніе.

Zapław, –u, m. сплавка, сплав-

Zapławiać, Zapławić, v. a. сплавлять, сплавить.

Zapłazać, v. n. perf., – się, v. r. perf. заползть, заползти, заползывать.

Zapléć, Zapielać, v. a. заполоть, заплёвывать.

Zaplecenie, Zaplecienie, –ia, n. заплетеніе, заплетаніе; запутаніе.

Zaplecze, –a, n. заплечье, задняя часть плечъ.

Zaplecznik, –a, m. послѣдній въ шеренгѣ, стоящій позади кого въ шеренгѣ.

Zapleczyć, v. a. perf. положить за (на) плечо.

Zaplemieniać, Zaplemienić, v. a. населять, населять разными племенами.

Zapleść, Zaplatać, Zapletać, Zapletawać, v. a. заплесть, заплетать; * запутать, запутывать.

Zapleśniały, adj. part. заплѣснѣвѣлый, заплѣснѣлый, покрывшійся плѣсенью; устарѣлый, залежалый.

Zapleśnieć, v. n. perf. (propr. & *) заплѣснѣть, заплѣснѣвѣть; v. Pleśnieć.

Zaplewiać, Zaplewić, v. a. наполнять, наполнить плевелами; засорять.

Zapłocić, v. a. perf. затынить, загородить тыномъ, загородить, огородить, заслонить плетнемъ.

Zapłocie, –ia, n. затынье, мѣсто позади тына, плетня.

Zapłod, Zapłód, –odu, **Zapłodek**, –dku, m., v. Zaród, Zarodek.

Zapłodniać, Zapładniać, Zapładzać, Zapłodnić, Zapłodzić, v. a. оплодотворять, оплодотворить.

Zapłodnianie, Zapładnianie, Zapładzanie, Zapłodnienie, Zapłodzienie, –ia, s. n. v., v. Zapłodniać, Zapładniać, Zapładzać, Zapłodnić, Zapłodzić.

Zapłókać, Zapłókiwać, v. a. заполоскать, заполаскивать; выполоскать, выполаскивать.

Zapłomieniać, Zapłomienić, Zapłonić, v. a. (propr. & *) воспламенять, воспламенять; – się, **Zapłonąć się**, v. r. воспламениться; запламенять; покраснѣть отъ стыда.

Zapłoszyć, Zapłaszać, v. a. пугая прогнать, прогонять, загнать, загонять, запугнуть, запугивать.

Zapłot, Zaplot, –u, m. 1. (zaplecenie), заплетеніе, заплетеніе; 2. zapłot, **Zapłotek, Zaplotek**, –tku, m. dim., **Zapłotka, Zaplotka**, –i, f. †, **Zapłatki, Zaplatki**, –tek, **Zaplociny**, –in, f. pl. заплетёное; заплетка; плетешки; загорода.

Zapłowieć, v. n. perf., v. Płowieć.

Zapluć, Zaplunąć, Zaplwać, Zapluwać, v. a. заплевать, заплевывать.

Zapluciе, Zapluwanie, –ia, n. заплеваніе, заплевываніе.

Zaplugawiać, Zaplugawić, v. a. запачкать, замарать, обрызгать, обагрить; v. Plugawić.

Zapluнąć, v. Zapluć.

Zapluskać, Zapluszczyć, Zapluskнąć, Zapluснąć, Zapluskiwać, v. a. забрызгать, забрызгать, забрызгивать, заплескать, заплеснуть, заплескивать.

Zapluwać, Zaplwać, v. Zapluć.

Zapluty, part. p. заплеванный.

Zapłynąć, Zapływać, v. n. заплыть, заплывать, плывучи заходить, достигнуть куда; доплыть, доплывать; дотечь, дотекать.

Zapłynięcie, Zapłynienie, Zapływanie, –ia, n. заплытіе, заплываніе.

Zapływ, –u, m. заплытіе.

Zapływać, v. Zapłynąć.

Zapobiedz, Zapobieżeć, Zapobiegać, v. a. отклонять, отклонять; предотвратить, предотвращать; предохранить, предохранять; предупредить, предупреждать.

Zapobieżenie, Zapobieganie, –ia, n. отклоненіе, предотвращеніе; предохраненіе; предупрежденіе.

Zapocenie, –ia, n. вспотѣніе, вспоченіе.

Zapocić, v. a. perf. покрыть потомъ; – się, v. r. вспотѣть.

Zaposząć, Zapoczynać, v. Zacząć, Zaczynać.

Zapoczęcie, v. Zaczęcie.

Zapodziać, Zapodziewać, v. a., – co gdzie, v. Podziać, Podziewać. [ять.

Zapoić, Zapoiwać, v. a. запо-

Zapole, –a, n. заполье, мѣсто лежащее за полемъ, за полемъ или за полями.

Zapolować, v. a. заполевать, затравить.

Zapołuch, –a, m. Турецкая красная пряжа.

Zapomagać, Zapomódz, v. a. помогать, помочь; вспомоществовать; пособлять, пособить; поправить чье состояніе, поставить на ноги; **Zapomaganie**, –ia, n. вспомоганіе, etc., v. Zapomoga.

Zapomniałość, –ści, f. забывчивость; **Zapomniały**, adj. part. забытый, забвенный, вышедшій изъ памяти; it. забывчивый, забытливый, безпамятный.

Zapomnieć, Zapominać, Zapomniewać, v. a. & n. запомнить, запамятовать, запамятывать, забыть, забывать, выпустить, выпускать изъ памяти, потерять изъ памяти; – się, v. r. забыться, забываться; безразсудно что дѣлать, сдѣлать.

Zapomnienie, Zapominanie, –ia, n. забытіе, забвеніе, забываніе, запамятованіе, запамятываніе; **Zapomniony**, part. p. забытый, забвенный, вышедшій изъ памяти, запомненный, запамятованный.

Zapomny, adj. забывчивый, забытливый, безпамятный.

Digitized by Google

Zapomódz, v. **Zapomagać.**

Zapomoga, -i, *f.*, **Zapomożka**, -i, *f. dim.* вспоможеніе, вспомоществованіе, помога, помочь, помощь, пособіе, поправленіе состоянія.

Zapomożenie, -ia, *n.*, v. **Zapomoga.**

Zapomożka, v. **Zapomoga.**

Zapomożyciel, -a, *m.* вспомогатель, вспомоществователь, вспомощникъ; **Zapomożycielka**, -i, *f.* вспомогательница, вспомоществовательница, вспомощница.

Zapona, -y, *f.*, **Zaponka**, -i, *f. dim.* запона, запяна, запонка, запянка, запоночка, застежка, пуговица, шпилка; *it.* запона, запяна, завѣса.

Zapor, -u, *m.*, **Zapora**, -y, *f.*, **Zaporek**, -rka, *m.*, **Zaporka**, -i, *f. dim.* запоръ, запорка, запирка, задвижка, засовка, завертка; распирка; клапанъ въ насосѣ, замычка; *Fortf.* zapory, палисады.

Zaporoże, Zaproże, -a, *n. Geogr.* Запорожье, земля запорожскихъ Козаковъ, лежащая за Днѣпровскими порогами; **Zaporożec**, -żca, **Zaporożanin, Zaporowczyk, Zaporog, Zaporoh**, -a, *m. Geogr.* Запорожецъ; **Zaporozki**, *adj. Geogr.* Запорожскій.

Zapotrzebować, v. **Potrzebować.**

Zapowiadać, Zapowiedzieć, *v. a.* заповѣдовать, заповѣдать; предписывать, предписать, приказывать, приказать; запретить; возвѣщать, возвѣстить; повѣщать, повѣстить; объявлять, объявить; оглашать, огласить; - małżeństwo, оглашать бракосочетаніе; - komu wojnę, объявить войну; - pojedynek, вызвать кого на поединокъ; **Zapowiadacz, Zapowiednik**, -a, *m.* объявитель, возвѣститель; **Zapowiadanie, Zapowiedzenie**, -ia, *n.* заповѣдованіе, заповѣдываніе, заповѣданіе; объявленіе; повѣстка; возвѣщеніе; запрещеніе; - małżeństwa, оглашеніе брака; **Zapowiedni, Zapowiedny**, *adj.* объявительный; заповѣдный; *Jur.* listy zapowiedne, грамоты на остановку судопроизводства; заповѣдныя грамоты; **Zapowiedź**, -dzi, *f.* (заповѣдь, запрещеніе), приказаніе; объявленіе; повѣстка; возвѣщеніе, увѣдомленіе; оглашеніе брака; dać na zapowiedzi, заказать оглашеніе брака.

Zapowiedzenie, Zapowiedzieć, v. **Zapowiadanie, Zapowiadać.**

Zapowietrzać, Zapowietrzyć, *v. a.* заражать, заразить язвою, чумою, моровымъ повѣтріемъ.

Zapowietrzanie, Zapowietrzenie, -ia, *n.* зараженіе язвою, чумою; повѣтріе, чума.

Zapozew, Zapozwy, v. **Pozew.**

Zapoznać, Zapoznajomić, Zapoznawać, Zapoznajamiać, *v. a.*, - (kogo z kim), знакомить, познакомить кого съ кѣмъ; - się, *v. r.*, - z kim, познакомиться съ кѣмъ.

Zapoznanie, -ia, *n.* знакомство.

Zapóźniać się, Zapóźnić się, *v. r.* опаздывать, опоздать.

Zapóźnianie, Zapóźnienie, -ia, *n.* опозданіе.

Zapozwać, Zapozywać, *v. a.* звать въ судъ; v. **Pozywać.**

Zapożyczać, Zapożyczyć, *v. a.* занимать, занять, брать въ заемъ; - się, *v. r.* задолжать, войти въ долгъ.

Zapozywać, v. **Zapozwać.**

Zaprać, Zapierać, *v. a.* начать, начинать мыть; употреблять, употребить на мытье.

Zapracować, Zapracowywać, *v. a.* начать работать; - nad czém, много трудиться надъ какою работою; выработать; *it.* заработать, заработывать, заслужить, достать, пріобрѣсть работою; - się, *v. r.* заработаться, заняться работою долѣе надлежащаго времени.

Zapragnąć, *v. a.* * возжелать, захотѣть чего; v. **Pragnąć.**

Zapraktykować, *v. a. perf.*, v. **Praktykować.**

Zaprasować, *v. a. perf.*, v. **Prasować.**

Zapraszać, v. **Zaprosić.**

Zaprawa, -y, *f.* приправа; поддѣлка; растворъ, распусканіе; приготовленіе въ плавильной печи; крѣпкій квасцовый растворъ.

Zaprawdę, *adv.* истинно, точно, подлинно; v. *sub*: **Prawda.**

Zaprawiać, Zaprawić, Zaprawować, *v. a.* растворять, растворить; натворять, натворить; распускать, распустить; приправлять, приправить; поддѣлывать, поддѣлать; примѣшивать, примѣшать что къ чему; приготовлять, приготовить печь плавильную; - dziurę, зачинить, заделать дыру; - kogo, пріучать, пріучить, наставлять, наставить; - kogo na kogo, напустить кого на кого; *it.* zaprawować, v. **Prawować, Pieniać, Zapieniać.**

Zaprawianie, Zaprawienie, -ia, *n.* раствореніе; распусканіе; приправленіе; поддѣлываніе, поддѣланіе, *etc.*, v. *verb.* **Zaprawiać.**

Zaprawka, -i, *f. dim.*, v. **Zaprawa.**

Zaprawny, *adj.* приправленный, приготовленный; поддѣланный, смѣшанный съ чѣмъ; *it.* пріучённый.

Zaprawować, v. **Zaprawiać.**

Zaprenumerować, *v. a. perf.*, v. **Prenumerować.**

Zaproponować, *v. a. perf.*, v. **Proponować.**

Zaprosić, Zapraszać, *v. a.* звать, призывать; пригласить, приглашать.

Zaprosiciel, -a, *m.*, **Zaprosicielka**, -i, *f.* приглаcитель, приглаcительница.

Zaprosiny, -in, *f. pl.* зовъ, зазваніе, приглашеніе.

Zaprószyć, Zaprószyć, Zaprószać, Zaprószać, Zaprószać, *v. a.* (*propr.* & *) запорошить, запорашивать, засыпать, засыпать; запрószyć komu oczy, засорить кому глаза; бросить кому пыль въ глаза; обмануть кого.

Zaprowadzać, Zaprowadzić, *v. a.* заводить, завесть, завести куда, къ кому; - co, завести что; учредить; *it.* ввести; zaprowadzić szkoły, учредить училища; idź, gdzie cię oczy zaprowadzą, v. *sub*: **Oko.**

Zaprowadzanie, Zaprowadzenie, -ia, *n.* заведеніе; учрежденіе; приведеніе кого куда.

Zaprowadziciel, -a, *m.* проводникъ; учредитель.

Zaprowiantować, *v. a. perf.* снабдить провіантомъ; снабдить съѣстными припасами.

Zaprożniać, Zaprożnić, *v. a.* занять мѣсто безъ нужды; zaprożnić sobie głowę, *пустяками набить себѣ голову.

Zaprzaszać, v. **Zaprószać**, *sub*: **Zaprószyć.**

Zaprzykać, Zaprzykiwać, Zaprzysnąć, Zaprzyknąć, *v. a.* заприскать, заприскивать; v. **Przykać.**

Zaprzać, Zaprzéć, Zaprzéć, Zaprzajać, Zaprzerać, *v. a.* застегнуть, запрѣть, воспалить, повредить жаромъ.

Zaprzągać, Zaprzągać, Zaprzęgać, Zaprzęgiwać, *v. a.* запрячь & запречь, запрягать, заложить, закладывать лошадь, *etc.*; zaprządz kogo do roboty, запречь кого къ [трудную] работу.

Zaprząg, Zaprzęg, -u, *m.*, **Zaprząga, Zaprzęga**, -i, **Zaprząż, -ęży**, *f.* запряжка; упряжка; упряжь.

Zaprzągać, v. **Zaprządz.**

Zaprząganie, Zaprzężenie, -ia, *n.* запряганіе, запряжка, запряженіе.

Zaprzałek, -łka, *m. Bot.*, v. **Prystulia.**

Zaprzałość, -ści, *f.* запрѣлость, перепрѣлость; **Zaprzały**, *adj. part.* запрѣлый, перепрѣлый; красный отъ воспаленія.

Zaprzaniec, -ńca, *m.* отрицатель.

Zaprząść, Zaprzędać, *v. a.* запрясть, запрядать, запрядывать.

Zaprzątać, Zaprzątnąć, Zaprzątywać, *v. a.* наполнить, наполнять какое мѣсто чѣмъ; упражнять кого чѣмъ; - głowę czém, занять, набить голову чѣмъ; - co gdzie, запрятать; задѣть, засунуть.

Zaprzejać, v. **Zaprzać, Za-**

Digitized by Google

II. **Zaprzeć**, v. **Zapierać**.

Zaprzeczać, Zaprzeczyć, *v. a.* проверга́ть, опроверга́ть, опровергну́ть, противоря́чить, проти́виться, не согла́шаться; v. **Przeczyć**; **Zaprzeczanie, Zaprzeczenie**, -ia, *n.* опроверже́ніе, противоря́чіе.

Zaprzeczny, *adj.* оспори́мый.

Zaprzedać, Zaprzedawać, *v. a.* продать, продава́ть; zaprzedać kogo do niewoli, продать кого́ въ ра́бство.

Zaprzedaniec, -ńca, *m.* про́данный куда́ нибу́дь.

Zaprzęg, Zaprzęga, v. **Zaprząg**.

Zaprzęgać, v. **Zaprządz**.

Zaprzęgacz, -a, *m.* запряга́ющій. [ный.

Zaprzęgły, *adj. part.* запряжённый.

Zaprzęnie, -ia, *s. n. v.*, v. **Zaprzeć**.

Zaprzestać, v. **Poprzestać**.

Zaprzestanie, v. **Poprzestanie**.

Zaprzeszły, *adj.* да́вно прошо́дшій; *Gramm.* czas zaprzeszły, (*plusquamperfectum*), давнопрошо́дшее вре́мя.

Zaprzęża, v. **Zaprząg**.

Zaprzężenie, -ia, *n.* запряже́ніе, запря́жка.

Zaprzężony, *part. p.* запряжённый.

Zaprzyjaźniać, Zaprzyjaźnić, *v. a.* подружи́ть; v. **Poprzyjaźnić**; - się, *v. r.* подружи́ться.

Zaprzysiądz, Zaprzysięgnąć, Zaprzysięgać, *v. a.* присягну́ть, присяга́ть, утвержда́ть кому́ присяго́ю; - się, *v. r.* де́лать заговоръ.

Zapsnąć, *v. a.* засу́нуть.

Zapstrzenie, -ia, *n.* испещре́ніе.

Zapstrzyć, Zapstrzywać, *v. a.* испещри́ть, испещря́ть.

Zaprzchać, Zaprzchnąć, *v. n.* опу́хнуть, распу́хнуть.

Zapuchły, *adj. part.* опу́хлый.

Zapudrować, *v. a. perf.*, v. **Padrować**.

Zapukać, *v. a. perf.* застучать, начать стуча́ть; постучать; - do kogo, постучаться къ кому́.

Zapuścić, Zapuszczać, *v. a.* запустить, запуска́ть; опустить, опуска́ть, спущать; zapuścić balkę, брусъ запусти́ть въ пазъ; - sieć, бросать, кидать сѣть, не́водъ; - brodę, отпусти́ть бо́роду; - las, łąkę, завести́ лѣсъ, лугъ; - co czém, закри́ть что чѣмъ нибу́дь; - ołowiem, woskiem, залива́ть свинцо́мъ, во́скомъ; - konia, пусти́ть ло́шадь въ прыть; - myśli, oczy na co, устреми́ть мысли, глаза́ на что; zapuścić się, *v. r.* разбѣжа́ться; *it.* вмѣша́ться во что; стреми́ться къ чему́ съ горячностью.

I. **Zapust**, -u, *m.* лѣсъ перубленный; поро́стникъ.

II. **Zapust**, -u, *n.*, **Zapusty**, -pust, *pl.* ма́сленица; за́говѣнье ма́слянное; карнава́лъ.

Zapustek, -stku, *m.* молодой стволъ для ро́ста оставля́емый въ лѣсу.

Zapustnik, -a, *m.* шутникъ во вре́мя карнава́ла; карнава́льный гуля́ка.

Zapustny, *adj.* ма́слянный, карнава́льный.

Zapustoszeć, v. **Pustoszeć, Spustoszeć**.

Zapusty, v. **Zapust** (II).

Zapuszczać, v. **Zapuścić**.

Zapuszczenie, -ia, *n.* запу́ска; v. *verb.* **Zapuścić**.

Zapichać, v. **Zapchać, Zapchnąć**.

Zapychanie, v. **Zapchnięcie**.

Zapytać, Zapytywać, *v. a.*, - się, *v. r.* спросить, спра́шивать; спроси́ться.

Zapytanie, -ia, *n.* вопро́съ; спра́вка; znak zapytania, *Gramm.* знакъ вопроси́тельный; v. **Pytanie**.

Żar, -u, *m.* раскалённые у́гли; [несно́сный] жаръ; §. v. *sub:* Cudzy (§). [ночна).

Żara, Żarza, v. **Zorza** (pół-

Zarąb, -ębu, *m.* зару́бъ, за́рубень, зару́бина, зару́бка, нарѣ́зка, замѣ́тка; *it.* v. **Zasiek**.

Zarąbać, († **Zarąblić**), *v. a. perf.*, **Zarąbywać, Zarębywać, Zarąbować**, *v. a.* зарубить, зарубить; изрубить, изрубить; зарубить, сдѣлать на чѣмъ замѣтку, зару́бину; разрубить [мя́со и проч.]. [rąb.

Zarąbek, -bka, *m. dim.*, v. **Za-**

Zarąbiać, v. **Zarobić**.

Zarachować, *v. a.* просчитать; - się, *v. r.* прочесться.

Zaradność, -ści, *f.* досу́жество, рачи́тельность, прово́рство въ дѣла́хъ; **Zaradny**, *adj.* досу́жій, рачи́тельный, иску́сный, прово́рный. [- się.

I. **Zaradzać**, - się, v. **Zarodzić**,

II. **Zaradzać, Zaradzić**, *v. a.* помогать совѣтомъ [проти́въ чего́]; - komu, пособить кому́; - czemu, поправить что.

Zarając, v. **Zarolić**.

Zarań, -nia, *m.*, **Zaranie**, -ia, *n.*, **Zaranek**, -nku, *m.* [ра́ннее] у́тро, у́тренее вре́мя; po zaranku, о́чень ра́но. [у́тренній.

Zarankowy, Zaranny, *adj.*

Zarastać, v. **Zarosnąć**.

Zaratować, v. **Poratować**.

Zaratunek, v. **Poratunek**.

Zaraz, *adv.* то́тчасъ, сейча́съ; вскорѣ.

Zaraza, -y, *f.*, **Zarazka**, -i, *f. dim.* зараза, а́зва; zaraza morowa, чума́; zaraza na bydło, скотоки́й паде́жъ; паде́жъ скота́; zaraza na zboże, ржа въ хлѣбахъ; zaraza obyczajów, * развращеніе нра́вовъ; zaraza, *Bot.* (*oronanche*), зараза́ха; со́лнечный ко́рень.

Zarażać, Zarazić.

Zarażanie, Zarażenie, -ia, *n.* заражéніе, развращéніе [нра́вовъ].

Zarazem, *adv.* вмѣстѣ; въ оди́нъ разъ; v. **Zaraz**.

Zarazka, v. **Zaraza**.

Zarazić, Zarażać, *v. a.* (*propr.* & *) заразить, заражать; развратить, развращать; - się, *v. r.* заразиться; развратиться.

Zaraziciel, -a, *m.* заразитель, сообщающій зарáзу; * заразитель, разврати́тель; **Zaraziecielka**, -i, *f.* заразительница, сообщающая зарáзу; *заразительница, разврати́тельница.

Zarazliwość, Zaraźliwość, -ści, *f.* заразительность, прили́пчивость; **Zaraźliwy, Zarazlisty, Zaraźny**, *adj.* заразительный, причиняющій зарáзу, прили́пчивый, болѣзнотво́рный; * заразительный, развратительный.

Żarcie, -ia, *n.* жранье; v. **Żreć**.

Żarcik, -a, *m. dim.* (*a* Żart, *qu. v.*) шу́точка.

Żardzewiać, Zardzewić, *v. a.* ржа́вить; - się, *v. r.*, **Zardzewieć**, *v. n.* ржа́веть; **Zardzewiały**, *adj. part.* ржа́вый.

Zaręba, v. **Zarąb**.

Zarębla, v. **Przeręgla**.

Zaręczać, Zaręczyć, *v. a.* заручать, заручить; v. **Ręczyć**; - komu córkę, обручать дочь свою съ кѣмъ; помо́лвить *abo* сговорить дочь свою за кого́; zaręczyć się, *v. r.* обручаться, сговори́ться; zaręczony, *part. p.* обручённый.

Zaręczalnik, v. **Zaręcznik**.

Zaręczenie, -ia, *n.* заручéніе; поручительство; zaręczenie = **Zaręczyny**, -yn, *f. pl.* сговорь, помо́лвка, обручéніе, *pop.* заручины. [ручитель.

Zaręcznik, -a, *m.* поручка, по-

Zaręczny, *adj. Jur.* оберегательный, запрети́тельный; *it.* заручный, сидящій за рукою [въ ка́рточной игрѣ].

Zaręczony, *part. p.* помо́лвленный, сгово́ренный, обручённый.

Zaręczyny, -yn, *f. pl.* сгово́ръ, помо́лвка, обручéніе, *pop.* заручины; **Zaręczynny**, *adj.* обручальный, сгово́рный.

Zaręka, -i, *f.* обеспечéніе, залогъ, закла́дъ; поручительство; ручательство, препоручéніе, одобрéніе, рекомендáція; [въ ка́рточной игрѣ:] заручный, сидящій за рукою.

Zarękawek, -wka, *m.*, **Zarękawie**, -ia, *n.* наручавникъ; наручавники; *cfr.* заручавье.

Zarękować, v. **Zaręczać** (komu córkę).

Zarekrutować, *v. a. perf.* опредѣлить, принять въ военную службу; v. **Rekrutować**.

Żarliwiec, -wca, *m.* ревнитель, ревнова́тель; **Żarliwość**, -ści, *f.* ре́вность, ре́вніе, усердіе, жаръ; **Żarliwy**, *adj.*, -wie, *adv.*

Digitized by Google

рѣ́вностный, усе́рдный, пла́менный.

Żarłoctwo, -a, *n.*, **Żarłoczność**, -ści, *f.* прожо́рливость; прожо́рство; **Żarłoczka**, -i, *f.* прожо́ра, прожо́рливая же́нщина.

Żarłoczny, Żarłoczy, *adj.* прожо́рливый; а́лчный, жа́дный; **Żarłok**, -a, *m.* прожо́ра, прожо́рливый человѣ́къ; *H. n.* а́ккула, [ры́ба].

Żarna, *gen.* żarn, *pl.* ручна́я мѣ́льница; v. жёрновъ; żarn rękojeść, мѣ́лемъ.

Żarnice, Żornice, -nic, *f. pl. Med.* (*milliaria rubra*), корь.

Żarnowiec, -wca, *m. Bot.* (*spartium*), Испа́нскій дрокъ.

Żarnowy, *adj.* жерновы́й; жернёвный.

Żarny, *adj.* жа́ркій, горя́чій.

Zarobek, -bku, *m.* заработ́ка; заработ́ная пла́та; при́быль, ба́рышъ [заработ́анный].

Zarobić, Zarabiać, *v. n.* заработ́ать, заработ́ывать; вы́работать; достать [работ́ою]; заслу́живать; приготовля́ть, приправля́ть что [на пр. ку́шаніе и проч.]; – się, *v. r.* заработ́аться.

Zarobkowy, Zarobny, *adj.* заработ́анный; заработ́ный; при́быльный; прибы́точный.

Zaród, -odu, *m.*, **Zarodek**, -dku, *m. dim.* заро́дъ, заро́докъ, заро́дышъ, заро́дышекъ.

Zarodzić, Zarodzać, *v. a.* заро́дить, зарожда́ть; размно́жить, распространи́ть.

Zaroić, Zarajać, *v. a.* произве́сть, производи́ть броже́ніе; – się, *v. r.* зашумѣ́ть.

Zaronić, Zaraniać, *v. a.* заложи́ть, затери́ть; v. Ronić.

Zaroplić, *v. a. perf.* загноя́ть, растра́вить; – się, *v. r.* загноя́ться.

Zaropka, -i, *f.*, v. Ropa.

Zarość, v. Zarosnąć.

Zaroślić, Zarastzać, *v. a.*, – ciasto, дѣ́лать тѣ́сто.

Zarosić, v. Rosić.

Zarośl, -li, *f.*, **Zarosł**, -u, *m.*, **Zarośle**, -a, *n.*, **Zaroślina**, -y, *f.* за́росль, поро́стникъ; кусто́рникъ.

Zarosły, *part. p.* заро́слый, заро́сшій, поро́сшій чѣмъ-либо; обро́сшій чѣмъ.

Zarosnąć, Zarość, Zarastać, Zarastywać, *v. n.* заро́сти, заро́стать, зарастать, обро́стать; дѣ́латься возмужа́лымъ; (*o ranach*:) zarastać, заживать.

Zarośnięty, *part. p.* обро́сшій; v. Zarosły.

Zaróżnać, Zaróżnywać, *v. a.* заровня́ть, зара́внивать; уровня́ть,uráнивать; удовлетворя́ть.

Zaróżno, *adv.* равно́; ра́вным образомъ; всё равно́; безъ ра́зницы.

Zaróżnywać, v. Zaróżnać.

Zaróżować, *v. a. perf.*, v. Różować.

Zarozumiałość, -ści, *f.* тщеславіе, го́рдость, надмѣ́нность, высокоумі́е, высокомѣ́рі́е.

Zarozumiały, *adj.*, **Zarozumniale**, *adv.* тщеславный, го́рдый, надмѣ́нный, высокомѣ́рный, высокоумный.

Żart, -u, *m.*, **Żarcik**, -u, **Żarteczek**, -czku, *m. dim.* шу́тка, шу́точка; żartem, na żart, шу́ткою; шутя́; въ шу́тку; bez żartu, żart na bok, не шутя́; безъ [*abo* кро́мѣ] шу́токъ; шу́тки въ сторону.

Żartki, *adj.*, **Żartko**, *adv.* бы́стрый, при́ткій, ско́рый.

Żartobliwość, († Żartowliwość, Żartowność, Żartkość), -ści, *f.* шутли́вость.

Żartobliwy, († Żartowliwy), **Żartowny**, *adj.*, -ie, *adv.* шутли́вый; *adv.* шутли́во.

Żartować, *v. n.* шутя́ть, балагу́рить; – z kogo, издѣ́ваться, насмѣ́хаться надъ кѣмъ.

Żartownica, -y, **Żartowniczka, Żartownisia**, -i, *f. dim.* шутни́ца, балагу́рка, забо́вница; насмѣ́шница.

Żartownik, -a, **Żartowniś**, -sia, *m.*, **Żartowniczek**, -czka, *m. dim.* шутни́къ, балагу́ръ, забо́вникъ; насмѣ́шникъ.

Żartowność, -ści, *f.* шутли́вость.

Żartowny, *adj.* шутли́вый; забо́вный; шу́точный.

Żartowy, *adj.* шу́точный.

Zarumienić, *v. a. perf.* заруми́нить; сдѣ́лать кра́сным, ры́жимъ; заста́вить краснѣ́ть [отъ сты́да]; – się, *v. r.* краснѣ́ть, покраснѣ́ть.

Zarwa, -y, *f.* стремлѣ́ніемъ воды́ отёрванный кусо́къ земли́.

Zarwać, Zarywać, *v. a.* (*propr.* & *) захвати́ть, захва́тывать; оторва́ть, отрыва́ть; лишу́ть, перехвати́ть [какой нибудь науки, и проч.]; zarwać jakiéj choroby, хвати́ть какую болѣ́знь, заразѣ́ться какою болѣ́знію; zarwać kogo, *надуть кого́, обману́ть кого́; – się, *v. r.* прорва́ться, прорыва́ться; **Zarwanie, Zarywanie**, -ia, *n.* захваті́ніе, захва́тываніе.

Zaryanić, v. Aryanić.

Zarybek, -bku, *m.*, v. Narybek.

Zarybiać, Zarybić, v. *sub:* Rybić. [зарыва́ть.

Zaryć, Zarywać, *v. a.* зари́ть,

Zarycie, Zarywanie, -ia, *n.* зари́тіе, зарыва́ніе.

Zaryczeć, Zaryknąć, *v. n.* замыча́ть, замычать, заревѣ́ть, ревну́ть.

Zaryglować, *v. a. perf.* запере́ть засо́вомъ, задвижкою; v. Ryglować.

Zaryknąć, v. Zaryczeć.

Zarynek, -nku, *m.* мѣ́сто за ры́нкомъ, за база́ромъ, за торго́вою площа́дью.

Zarypać, Zarypnąć, v. Rypać.

Zarys, -u, *m.* чертёжъ, пе́рвое начерта́ніе; черта́; v. Rys, Abrys.

Zarysować, *v. a. perf.*, **Zarysywać**, *v. impf. & frequ.*, v. Rysować. [Zaryć.

Zarywać, 1. v. Zarwać; 2. v.

Żarz, -u, *m.* жаръ; v. Żar.

Zarza, Zorza, -y, *f.* зарѣ́; zarza północna, сѣ́верное сія́ніе.

Zarżać, *v. n.* заржа́ть.

Zarząd, -u, *m.* управле́ніе, владѣ́ніе; v. Rząd.

Zarządca, Zarządzca, -y, **Zarządziciel**, v. Władzca.

Zarządzać, Zarządzić, *v. a.*, -czém, управля́ть, упра́вить; распоряжа́ть, распоряди́ть; v. Rządzić.

Zarządzanie, Zarządzenie, -ia, *n.*, v. Rządzenie.

Zarządziciel, v. Władzca.

Zarzec, Zarzekać, *v. a.* заговори́ть, заговы́ривать, очарови́ть, околдова́ть; – się, *v. r.* зарекаться; отрещи́ся, отрица́ться; v. Wyrzec się, Wyrzekać się.

Zarzechotać, *v. a. perf.*, v. Rzegotać.

Zarzecki, v. Zarzeczny.

Zarzecze, -a, *n.* зарѣ́чье, мѣ́сто лежа́щее за рѣ́кою.

Zarzeczenie, Zarzekanie, -ia, *n.* (się), заро́къ; заклятіе.

Zarzeczny, *adj.* зарѣ́чный, находя́щійся за рѣ́кою. [getać.

Zarzegotać, *v. a. perf.*, v. Rze-

Zarzekać, v. Zarzec.

Zarzępolić, *v. n. perf.*, v. Rzępolić.

Zarzew', Żarzew', -wi, *f.*, **Zarzewie, Żarzewie, Żarzewie, Żarzywie, Żarzywo**, -a, *n.* жаръ, раскале́нные у́гли; * пла́мя, пламень.

Żarzewny, *adj.* горя́чій.

Zarzezać, Zarznąć, Zarzynać, Zarzezywać, *v. a.* зарѣ́зать, зарѣ́зывать (го́рло), уби́ть, умертви́ть, умерщвля́ть перерѣ́зывая го́рло; порѣ́зать, сдѣ́лать ра́ну; врѣ́зать, врѣ́зывать; zarznąć palec, порѣ́зать па́лецъ; zarznąć pióro, заострѣ́ть, очини́ть перо́; zarznąć w struny, уда́рить въ стру́ны; zarznąć na czém, (*np.* na skrzypcach), заигра́ть на чёмъ.

Zarznięcie, -ia, *n.* зарѣ́заніе.

Zarznięty, *part. p.* зарѣ́занный.

Żarzowie, v. Żarzew'.

Zarzucać, Zarzucić, *v. a.* заброса́ть, забра́сывать, забро́сить, закида́ть, заки́дывать, заки́нуть; затера́ть, затра́тить; – co czém, закида́ть что чѣмъ; – sieć, заки́нуть, опусти́ть сѣ́ть; – co, *оста́вить безъ уваженія, отста́ть отъ чего́; – komu co, упрека́ть кого́ чѣмъ, пѣня́ть кому́, обвиня́ть кого́ въ чёмъ, укора́ть, упрека́ть, ворица́ть кого́ чѣмъ; *ít.* возрази́ть, противурѣ́чить.

Digitized by Google

Zarzucanie, **Zarzucenie**, -ia, *n.* забрасываніе, забросаніе, закидываніе, закиданіе, упрёкъ; *etc.*, v. *verb.* Zarzucać.

Zarzucony, *part. p.* забросанный, закинутый; затёрянный, *etc.*, v. *verb.* Zarzucić.

Zarzut, -u, *m.*, **Zarzuta**, -y, *f.* упрёкъ; попрёкъ, укоризна; урока; урокъ; обвиненіе; возраженіе, противурѣчіе; zarzuty komu czynić, дѣлать кому упрёки, укорять, упрекать кого чѣмъ, пѣнять кому, §. колоть кому глаза чѣмъ.

Zarzutki, -ów, *m. pl.* заброшенныя, затёрянныя вещи.

Zarzutliwość, -ści, *f.* склонность къ хуленію, къ осужденію.

Zarzutliwy, *adj.* склонный къ хуленію, къ осужденію.

Zarzutny, *adj.* что легко можно затерять; достойный нареканія.

Żarzyć, *v. a.* разжигать, распалять угольи, разводить огонь; раскаливать; żarzać się, *v. r.* гореть, тлѣть; разжигаться, распаляться, воспламеняться; żarzyć gniew, раздражать кого.

Zarzygać, **Zarzygnąć**, v. **Rzygać**. [**Żarzezać**.

Zarzynać, **Zarznąć**, v. *verb.*

Zarzynanie, -ia, *n.* зарѣзываніе.

Żarzysty, *adj.*, -sto, *adv.* горящій, огненный; ревностный, стремительный, усердный.

Żarzywie, **Żarzywo**, v. **Żarzew'**.

Zaś, **Zasię**, *adv.* же, но, а; опять, вновь, обратно; *interj.* какъ; возможно ли! [**dzić**.

Zasaczyć, v. **Osaczyć**, **Zasa-**

Zasączyć, v. **Sączyć**.

Zasad, -u, *m.*, **Zasada**, -y, *f.* закладка; фундаментъ; основаніе; *основаніе [какой-либо науки, и проч.]; *it.* v. Osada; *Mathem.* zasad, (*sinus*), синусъ; zasady, *pl.* первыя начала; człowiek ten nie obeznany jeszcze z pierwszemi zasadami téj nauki, этотъ человѣкъ не знаетъ и первоначальныхъ основаній этой науки, т. е. онъ чрезвычайно несвѣдущъ. [**dnik**.

Zasadca, **Zasadzca**, v. **Zasa-**

Zasadka, v. **Zasadzka**.

Zasadniczy, *adj.* основный, служащій основою, основаніемъ, основательный; zasadnicze nauki, prawdy, warunki, основныя науки, истины, условія.

Zasadnik, **Zasadziciel**, -a, **Zasadca**, **Zasadzca**, -y, *m.* основатель. [ность.

Zasadność, -ści, *f.* основательность.

Zasadny, *adj.* основательный; основанный; -nie, *adv.* основательно.

Zasądowy, *adj.* вѣсудебный.

Zasadzać, **Zasadzić**, *v. a.* - (co na czém, co czém), засаживать, засадить; обсаживать, обсадить, посадить; вставлять, вставить; помѣстить, поставить [въ засаду] войско; *it.* основать, учредить, завести; назначить, опредѣлить; - do więzienia, заключить въ тюрьму; - kogo na kogo, научить кого на кого; - się, *v. r.* постереги́ть, скрыться въ засаду; настоять на чёмъ, устоять на чёмъ; - się na czém, основываться, утверждаться, опираться на чёмъ.

Zasadzanie, **Zasadzenie**, - się, -ia, *s. n. v.* засаживаніе, засажденіе; v. *verb.* Zasadzać, Zasadzić.

Zasadzca, -y, *m.* основатель.

Zasądzić, v. **Sądzić**, **Osądzić**.

Zasadzka, -i, *f.* засада, подсада; навѣты, кобни, сѣти; w zasadzkę wpaść, впасть въ сѣти.

Zasalać, v. **Zasolić**.

Zasarknąć, v. **Sarknąć**.

Zaschłość, -ści, *f.* засохлость.

Zaschły, *adj. part.* засохлый.

Zaschnąć, **Zasychać**, *v. n.* засохнуть, засыхать.

Zaścianki, v. **Zaścienie**.

Zaście, v. **Zajście**.

Zaścielać, **Zaścielać**, v. **Zasłać** (I).

Zaścienie, -nia, *n.*, **Zaścianki**, -ów, *pl.* застѣнье, мѣсто за стѣною. [стигать, застичь.

Zaścigać, **Zaścignąć**, *v. a.* за-

Zasednić, v. **Sednić**, **Osednić**.

Zasep, -pu, *m.*, **Zaspa**, -y, *f.* засыпь; мѣсто, пескомъ занесённое; куча песку вѣтромъ занесённая; - śniegu, сугробъ снѣга; мѣсто, занесённое снѣгомъ; zaspa śnieżna, лавина.

†**Zasęp**, v. **Ponurość**, **Pochmurność**.

Zasępiać, **Zasępić**, *v. a.* затмить, помрачить; zasępić czoło, zasępić się, нахмуриться.

Zasiać, **Zasiewać**, *v. a.* засѣять, засѣвать.

Zasiadać, **Zasiąść**, **Zasieść**, **Zasiadywać**, *v. a. & n.* засѣдать, засѣсть; сѣсть, садиться; занять мѣсто; - gdzie, посадиться гдѣ нибудь; засидѣться гдѣ; поселиться гдѣ; - nad czém, сидѣть, потѣть надъ чѣмъ; - do roboty, взяться, приняться за работу; - do czego, присѣсть къ чему; - czyje miejsce, занять чьё мѣсто; *it.* заступить чьё мѣсто; - komu miejsce, *переобѣть кому въ чёмъ; упредѣть; воспрепятствовать; zasiadać w radzie, засѣдать въ совѣтѣ; присутствовать въ совѣтѣ; *it.* v. Zasiedzieć.

Zasiadanie, -ia, *n.* засѣданіе; v. *verb.* Zasiadać. [помѣстье.

Zasiadłość, -ści, *f.* осѣдлость,

Zasiadywać, v. **Zasiadać**.

Zasiądz, **Zasięgnąć**, **Zasięgać**, **Zasięgać**, *v. a. & n.* - ręką, стараться достать рукою; достать, достигнуть, достигать; простираться; *it.* освѣдомляться; - czego, стараться достать, получить, пріобрѣсть.

Zasianie, -ia, *n.* засѣяніе.

Zasiany, *part. p.* засѣянный.

Zasiarczyć, **Zasiarkować**, *v. a. perf.*, v. **Siarkować**.

Zasiąść, **Zasięść**, v. **Zasiadać**.

Zasię, v. **Zaś**.

Zasiéc, **Zasiekнąć**, **Zasiekać**, **Zasiekiwać**, *v. a.* засѣчь, засѣкать; сдѣлать засѣку; засѣчь кого до смерти.

Zasiecz, v. **Zasiek**, **Zasieka**.

Zasieczenie, -ia, *n.* засѣченіе.

Zasieczny, *adj.* засѣчный; засѣченный.

Zasiedlać, **Zasiedlić**, *v. a.* заселять, заселять.

Zasiedzenie, -ia, *n.*, v. *verb.* **Zasiedzieć**.

Zasiedziały, *adj. part.* долго посѣдѣвшійся гдѣ-либо; осѣдлый.

Zasiedzieć, **Zasiadać**, *v. a.* долговременнымъ сидѣніемъ испортить; просидѣть что, засидѣвшись долго потерять, пропустить что; kura zasiedziała jaja, курица высидѣла яица; zasiedzieć się, долго просидѣть.

Zasięgnąć, v. **Zasiądz**.

Zasiek, -u, *m.*, **Zasieka**, -i, **Zasiecz**, -y, *f.* засѣка; *it.* зарубка, замѣка.

Zasiekać, v. **Zasiec**.

Zasieść, v. **Zasiąść**.

Zasiew, -u, *m.*, **Zasiewek**, -wku, *m.*, **Zasiewka**, -i, *f. dim.* засѣвъ; v. **Siew**.

Zasiewać, v. **Zasiać**.

Zasiewacz, -a, **Zasiewca**, -y, *m.* засѣвающій; сѣятель.

Zasiewanie, -ia, *n.* засѣваніе.

Zasiewek, **Zasiewka**, v. **Zasiew**.

Zasiewny, *adj.* засѣваемый, способный къ засѣванію; сѣятельный; *it.* засѣянный.

Zasięźny, *adj.* достижимый; что можно достигнуть.

Zasikać, **Zasiknąć**, *v. a.* запрыскать, запрыснуть; v. **Sikać**.

Zasilać, v. **Zasilić**.

Zasilanie, **Zasilenie**, -ia, *n.* подкрѣпленіе, усиленіе, пособіе, вспомоществованіе.

Zasiłek, -łku, *m.* подкрѣпленіе; усиленіе; помощь, пособіе, вспоможеніе.

Zasilić, **Zasilać**, *v. a.* подкрѣпить, подкрѣплять; пособить, помочь, вспомоществовать; v. **Posilać**, **Posilić**; - się, *v. r.* подкрѣпиться, усилиться; помочь себѣ; напрягать свои силы.

Zasilny, *adj.* укрѣпительный; съ лишкомъ сильный.

Zasiniałość, **Zaśniałość**, -ści, *f.* посинѣлость, синеватость.

Zasiniały, *part. p.* посинѣлый.

Zasinić, *v. a. perf.* засинить, закрасить синимъ.

Zasinieć, **Zaśnieć**, *v. n. perf.* посинѣть.

Digitized by Google

Zasiwieć, *v. n. perf.* посѣдѣть, сѣдѣяться сѣдымъ.

Zaskakiwać, v. **Zaskoczyć**.

Zaskarbiać, Zaskarbić, *v. a.* пріобрѣсть, накопить что драгоцѣнное.

Zaskarżać, Zaskarżyć, *v. a.* обжаловать, принести жалобу; донести на кого, обвинить кого.

Zaskarżanie, Zaskarżenie, -ia, *n.* жалоба, донось, обвиненіе; v. **Oskarżenie, Skarga**.

Zasklep, -u, *m.* ўза & ўзá; ячеиная смазка; пергá.

Zasklepiać, Zasklepić, *v. a.* выводить, вывесть своды; = v. **Sklepić**; замазывать, замазать, заклеивать, заклеить; заширать, заперéть, замыкать, замкнуть, заключать, заключить; – cukrem, обсахарить, варить въ сахару; – się, *v. r.* (o gąsieniach:) обвиваться, обвиться, вирадиваться, вирасться въ куколку; – się tarczami, прикрыться щитами сомкнувъ ихъ на подобіе свода.

Zasklepienie, -ia, *n.* сведеніе сводовъ. [**Zalaknąć**.

Zaskinić się, Zaskinąć, *v. r.*

Zaskoczenie, Zaskakiwanie, -ia, *n.* заскочка, заскакиваніе; v. *verb.* **Zaskoczyć**.

Zaskoczyć, †**Zaskakować, Zaskakiwać**, *v. a. & n.* (*propr. & **) заскочить, заскакнуть, заскакивать, заскакать; – komu drogę, перебѣжать кому дорогу, перебить кому дорогу; воспрепятствовать; – czemu, предупредить, отвратить, отклонить что; – koło czego, скакать, увиваться вокругъ чего; стараться, добиваться чего.

Zaskok, -u, *m.* заскочка, заскакиваніе (впередъ).

Zaskórni, Zaskórny, Zaskurny, *adj.* закожный.

Zaskórnica, -y, *f.* закожный, подкожный нарывъ.

Zaskórnik, -a, *m.* волосатикъ, закожный червь.

Zaskórny, v. **Zaskórni**.

Zaskorupiały, *adj. part.* оскорлупѣлый.

Zaskorupieć, *v. n.* оскорлупѣть, покриться скорлупою, остругиться.

Zaskórze, -a, *n.* закожье, мѣсто между кожею и мясомъ.

Zaskórzyć, (†**Zaskarzyć**), *v. n.* провиниться, проступиться.

Zaskowyczeć, Zaskowyczyć, *v. n.* завизжать, завыть.

Zaskrobać, Zaskrobywać, *v. a.* заскребсть, заскребать; заскоблить; zaskrobać się, *v. r.* почесаться въ головѣ.

Zaskrzeczeć, *v. n.* застрекотать, закрякать; v. **Skrzeczeć**.

Zaskrzybać, v. **Skrzybać**.

Zaskrzynąć, Zaskrzynić, *v. a.* защемить.

Zaskrzy-pać, -pieć, -pnąć, *v. n.* заскрипѣть; v. **Skrzypieć**.

Zaskwarczeć, v. **Skwierczeć**.

Zaskwarzać, Zaskwarzyć, v. **Skwarzyć**.

Zaskwarzanie, Zaskwarzenie, -ia, *n.*, v. **Skwarzenie**.

Zaskwierać, *v. a. perf.*, – komu, докучать, досаждать кому, мучить, безпокоить кого.

Zaskwierczeć, Zaskwarczeć, v. **Skwierczeć & Za–**.

Zasłabnąć, Zasłabieć, *v. n.* заслабѣть, занемочь, захворать.

I. Zasłać, Zaścielać, *v. a.* (*propr. & **) застлать, застилать; устлать.

II. Zasłać, Zasyłać, *v. a.* заслать, засылать; отослать, отсылать; – komu ukłon, свидѣтельствовать кому свое почтеніе.

Zasłaniać, v. **Zasłonić**.

Zasłanie, -ia, *n.* 1. (zaścielanie), застланіе, застиланіе; устиланіе; 2. –, (zasyłanie), засылка, засланіе, засыланіе, отсыланіе.

Zasłany, *part. p.* 1. (pokryty czém), застланный; устланный; 2. (wysłany dokąd), засланный, отосланный.

Zasleplać, Zasleplić, *v. a.* (*propr. & **) заслѣплять, заслѣпить; помрачать, помрачить зрѣніе; ослѣплять, ослѣпить; **Zasleplony**, *part. p.* заслѣпленный, ослѣпленный; **Zasleplnąć**, *v. n.* (*propr. & **) ослѣпнуть, потерять зрѣніе, сдѣлаться слѣпымъ; заслѣпиться, ослѣпиться.

Zasleplenie, -ia, *n.* заслѣпленіе.

Zaślinlać, Zaślinić, *v. a.* заслюнивать & заслививать, заслюнить & засливить; – się, *v. r.* -ся.

Zaślizgać, Zaślizgnąć, *v. n.* скользая (на льду) достичь до какого мѣста. [скользкимъ.

Zaśliznąć, *v. n.* сдѣлаться

Zaśliźniać, Zaśliźnić, *v. a.* дѣлать, сдѣлать скользкимъ.

Zaślnąć, v. **Zaślepnąć**.

Zasłoclć, Zasłacać, v. **Słoclć**.

Zasłodnieć, Zasłodzieć, v. **Słodnieć**.

Zasłodzić, Zasładzać, *v. a.* засластить, засластить; v. **Słodzić**.

Zasłona, -y, *f.*, **Zasłonka**, -i, *f. dim.* заслона, заслонъ; завѣса; занавѣсъ; покровъ, покрывало, фата; *Fortf.* куртина; *Artill.* блинды; амбразурная ставка; *покровъ, защита, покровительство; *ослѣпленіе, слѣпота, заблужденіе; міръ.

Zasłoneczny, *adj.* засолнечный, находящійся за солнцемъ.

I. Zasłonić, Zasłaniać, *v. a.* заслонить, заслонять, засланивать, закрыть, закрывать, застанавливать, застановить, застать чѣмъ-либо, завѣсить что чѣмъ; *скрывать подъ видомъ, извинять; взять за предлогъ; защищать, оборонять; – się, *v. r.* заслониться, засланиваться.

II. Zasłonić, v. **Zasolić**.

Zasłonienie, Zasłanianie, -ia, *n.* заслоненіе, засланиваніе; v. *verb.* **Zasłonić** (I). [**słona**.

Zasłonka, -i, *f. dim.*, v. **Za-**

Zaślubiać, Zaślubować, Zaślubić, *v. a.* обѣщать кому что, обѣтовать; v. **Przyrzec**; zaślubić sobie kogo, żonę, сговорить невѣсту; обручиться; брákомъ сочетать; zaślubić komu córkę, помолвить, сговорить за кого (свою) дочь; обручить съ кѣмъ (свою) дочь; выдать за кого дочь, замужъ; zaślubiony, *part. p.* помолвленный, унеевѣщенный, сговоренный, обрученный; **Zaślubianie, Zaślubienie**, -ia, *n.*, **Zaślubiny**, -in, *f. pl.* помолвка, сговоръ, обрученіе, *pop.* заручины; унеевѣщеніе; сочетаніе; бракосочетаніе; свадьба; **Zaślubny**, *adj.* обручальный; свадебный; брачный.

Zasłu-ga, -i, *f.* заслуга; жалованье; плата; мзда; **-giwać, -gować, -żyć**, *v. a.* – co, на со, пріобрѣсть себѣ [работою, и проч.]; заслуживать, заслужить; zasłużyć na pochwałę, na karę, na nagrodę, na wdzięczność, заслужить похвалу, наказаніе, награду, благодарность; zasługiwać się na co, служить для достиженія чего; – się komu, оказывать, оказать кому услуги; прислужиться кому; **-giwanie, -gowanie, -żenie**, -ia, *n.* заслуживаніе, заслуженіе; **-żny**, *adj.*, **-żony**, *part. p.* заслуженный; весьма достойный; высокодостойный; *it.* заслуженный; **-żone, -ego**, *s. n.* заслуженное; жалованье; v. **Wysługa**.

Zasłychnąć, Zasłyszeć, Zasłuchiwać, Zasłuchywać, *v. n.* заслышать, услышать, послышать, узнать; zasłyszeć co, услышаться.

Zasmakować, *v. a.* komu co, w czém, найти себѣ по вкусу, по нраву; полюбить что; понравиться; найти въ чѣмъ удовольствіе.

Zasmalać, Zasmolić, *v. a.* засмаливать, засмолить, замазывать, замазать смолою; замарать, запачкать [смолою, *etc.*]; – się, *v. r.* засмаливаться, засмолиться, пачкаться, запачкаться смолою; замараться.

Zasmarkać, *v. a.* засморкать, сморкая замарать что.

Zasmarować, Zasmarowywać, *v. a.* замазать, замазывать, залить; замарать, замарывать, запачкать, запачкивать, зачернить.

Zasmażenie, -ia, *s. n. v.*, **Zasmażyć**, *v. a. perf.*, v. **Smażyć**.

Zaśmelcować, v. **Zaszmelcować**. [v. **Rozśmiać się**.

Zaśmiać się, *v. r.* засмѣяться;

†**Zaśmiardać, Zaśmiardnąć**, v. **Zaśmierdnąć, Zaśmierdzić, Zaśmierdnąć**. [**cić**.

Zaśmiecić, *v. a. perf.*, v. **Śmie-**

Digitized by Google

Zaśmielać, Zaśmielić, *v. a.* ободрать, ободрить.

Zaśmierdzać, Zaśmierdzić, *v. a.* дѣлать, сдѣлать смердящимъ, вонючимъ; – się, *v. r.*, **Zaśmierdzieć, Zaśmierdnąć**, *v. n.* засмердѣть, начать смердѣть, начать издавать смрадъ, вонь, смрадный запахъ; провонять, протухнуть, сдѣлаться вонючимъ.

Zaśmierzenie, –ia, *n.* усмиреніе, успокоѣніе.

Zaśmierzyć, *v. a. perf.* усмирить, успокоить.

Zasmolenie, –ia, *n.* засмоленіе; замазаніе смолою; замараніе, запачканіе.

Zasmolić, v. **Zasmalać.**

Zasmolony, *part. p.* засмолѣнный, замазанный смолою; замаранный, запачканный.

Zasmradzać, Zasmrodzić, *v. a.* насмрадить, навонять, напускать, напустить смраду, наполнять, наполнить смрадомъ, вонью; *it.* v. Smrodzić.

Zasmucać, Zasmucić, *v. a.* опечаливать, опечалить, причинять, причинить печаль; загрустить; огорчать, огорчить; **Zasmucić się**, *v. r.* запечалиться; загруститься; опечалиться; огорчиться; закручиниться.

Zasmucenie, –ia, *n.* опечаленіе, огорченіе, печаль.

Zasmucony, *part. p.* опечаленный, огорченный; v. Smutny.

Zasmuci-ciel, –a, *m.*, –**cielka**, –i, *f.* причиняющій & причиняющая печаль, горесть, прискорбіе, грусть.

Zasnąć, *v. n. perf.*, **Zasypiać**, *v. impf.* заснуть, засыпать; уснуть, усыпать; задремать; вздремнуть; (*it.* проспать, просыпать; v. Zaspać); zasnąć w Panu, zasnąć w Bogu, zasnąć na zawsze, (umrzeć), уснуть на вѣки, [непробудимымъ сномъ], умереть, почить; zasnął w Panu, w Bogu, онъ почилъ въ Богѣ, [о Господѣ].

Zaśniad, Zaśniat, Ześniad, –u, *m. Med.* (niedonoszony, niedoszły płód, *mola*), занось; мясной нарость; ложный плодъ у женщинъ; мола.

Zaśniadły, Zaśniedziały, *adj. part.* затуслый; заржавѣлый, покрытый зеленою ржавчиною.

Zaśniedzieć, Zaśniadnąć, *v. n.* потускнѣть; заржавѣть, покрыться зеленою ржавчиною.

Zaśnieżać, Zaśnieżyć, *v. a.* заносить, занести & занесть снѣгомъ; засыпать снѣгомъ.

Zasnować, Zasnuć, Zasnuwać, *v. a.* основать, начать основать, основать.

Zasob, Zasób, –obu, *m.* запасъ; заготовка.

Zasobny, *adj.*, **Zasobnie**, *adv.* запасный, заготовленный или оставленный въ запасъ.

Zasoczyć, *v. a. perf.* приправить сокомъ.

Zasolenie, –ia, *n.* засоленіе, засоливаніе, осоленіе; **Zasolić, Zasalać**, *v. a.* засолить, засоливать, осолить, осоливать, посолить; **Zasolonka**, –i, *f.* солонина; **Zasolony**, *part. p.* засоленный, осоленный, посоленный.

Zasówka, v. **Zasuwka.**

Zaspa, v. **Zasep.**

Zaspać, Zasypać, *v. a. & n.* проспать, просмыать; предаваясь сну пропускать, пропустить случай; *it.* долго спать; zaspać obiad, проспать обѣдъ; *cfr.* Zasnąć; v. Zaspany.

Zaspakajać, Zaspokajać, Zaspokoić, *v. a.* успокоивать, успокоить; приводить, привесть въ спокойствіе; утишать, утишить; усмирять, усмирить; удовольствовать, удовлетворить; кончить, рѣшить; *it.* усилить, усмирить.

Zaspałość, –ści, *f.* сонливость.

Zaspały, Zaspany, *adj. part.* сонливый, сонный; отягощаемый глазъ; склонный ко сну; заспанный; *it.* проспанный; zaspane oczy, сонные глаза; zaspany, zaspały człowiek, сонливый человѣкъ; сонливецъ; соня.

Zaspanie, –ia, *n.* заспаніе; проспаніе; упущеніе случая.

Zaspaniec, –ńca, *m.* сонливецъ, соня, сонливый человѣкъ.

Zaśpiewać, Zaśpiewywać, *v. a.* запѣть, запѣвать.

Zaśpiewacz, –a, *m.* запѣвальщикъ, запѣвала, запѣвало.

Zaśpiewanie, –ia, *n.* запѣваніе.

Zaspilić, Zaspilować, *v. a. perf.*, v. **Spilić.**

Zaspokoić, v. **Zaspakajać.**

Zaspokojenie, –ia, *n.* успокоѣніе; усмиреніе; удовлетвореніе; окончаніе; v. *verb.* Zaspakajać, Zaspokoić.

Zaspokojony, *part. p.* успокоенный; усмиренный; удовлетворенный, оконченный; v. *verb.* Zaspokoić, Zaspakajać.

Zasposobić, v. **Przysposobić.**

Zasrać, *v. a. perf. vul.* [засрать], загадить каломъ; v. Zafajdać, Pofejdać, Osrać.

Zasrebrzać, Zasrebrzyć, *v. a.* посеребрать, посеребрить.

Zasromać, Zasromować, v. **Zawstydzić.**

Zasromocenie, –ia, *s. n. v.*, **Zasromocić**, *v. a. perf.*, v. **Sromocić, Osromocić.**

Zasrożeć, v. **Ozrożeć.**

Zasrożenie, –ia, *s. n. v.*, **Zasrożyć**, *v. a. perf.*, v. **Ozrożyć.**

Zaśrubować, *v. a.* завинтить; v. **Zaszrubować.**

Zaśrzewiały, *adj. part.* заиндивѣлый, покрытый инеемъ; **Zaśrzenieć, Zaszrenieć, Zaszronieć**, *v. n. perf.* заиндивѣть, покрыться инеемъ; **Zaśrzenić, Zaszrenić, Zaszronić**, *v. a. perf.* покрыть инеемъ.

Zassać, *v. a. perf.*, **Zasysać**, *v. impf.* засосать, засасывать; – się, *v. r.* засосаться, засасываться.

Zast, *abbr.* = **Zastępca**, *qu. v.*

Zastać, Zostać, Zastawać, *v. n.* (*propr. & **) застать, заставать, улучать, улучить, найти, находить кого гдѣ-либо; застать, заставать, придти, приходить во время продолженія какого-либо дѣйствія; zastać kogo w domu, застать, улучить кого дома; **Zastać się, Zastawać się**, *v. r.* застояться, застаиваться.

Zastalać, Zastalić, *v. a.* закалывать, закалить, наварить сталью; * отвердить, ожесточить.

Zastałość, –ści, *f. Med.* (*stasis*), застой [въ сокахъ, въ крови].

Zastały, *adj. part.* застоялый; v. *verb.* Zastać.

Zastanawiać, Zastanowić, *v. a.* останавливать, остановить; задерживать, задержать; удерживать, удержать, прерывать, прервать движеніе или дѣйствіе; zastanowić kogo, обратить чьё вниманіе на что, удивлять, удивить; zastanowić krew', остановить теченіе крови; – się, *v. r.* останавливаться, остановиться; опомниться, помышлять, образумиться; удивляться; размышлять, размыслить, разсуждать, разсудить, разбирать, соображать въ умѣ, разсматривать, углубляться умомъ въ разсматриваніи чего-либо; подумать; zastanów się nad tém, co czynisz, подумай о томъ, что дѣлаешь; **Zastanawianie, Zastanowienie**, –ia, *n.* останавливаніе, остановка, остановленіе; размышленіе; zastanowienie się, разсужденіе; соображеніе; обдумываніе; po długiém zastanowieniu się oświadczył swoje zdanie, по долгомъ размышленіи объявилъ своё мнѣніе.

Zastąpić, Zastępować, *v. a.* заступить, заступать; переступить, переступать; zastąpić komu drogę, перебить, заступить кому дорогу; zastępować po drogach, засаживаться по дорогамъ, нападать, разбойничать; zastąpić miejsce, занять мѣсто; zastąpić czyje miejsce, заступить чьё мѣсто, занять чьё мѣсто, должность; zastąpić kogo, заступить чьё мѣсто; *it.* заступиться въ чью пользу; ходатайствовать въ чью пользу; брать чью сторону; защищать кого; zastąpić wydatki, заплатить за кого, принять на себя поплатить издержки; поручиться за кого; zastąpić w ciążę, zastąpić płód, зайść в плод, зайść плодем =) v. Począć (2).

Zastarzałość, –ści, *f.* устарѣлость; застарѣлость; закоренѣлость.

Digitized by Google

Zastarzały, *adj. part.* устарѣлый; застарѣлый; закоренѣлый, закоренѣвшійся; замотарѣлый; (о товарахъ:) залежалый; zastarzały wyraz, устарѣлое слово.

Zastarzeć, *v. n.*, – **się**, *v. r.* застарѣться; (о нравахъ:) просрочить, потеряться; предаться забвенію; укорениться.

Zastaw, –u, *m.*, **Zastawa**, –y, *f.*, **Zastawka**, –i, *f. dim.* закладъ, залогъ; вещь, дававемая въ обезпеченіе отдачи занятыхъ денегъ; закладываніе, заложеніе; zastawa, закладываніе; застава, заставка; zastawa wału, *Fortf.* брустверъ, парапетъ; *it.* zastawa, гарнизонъ; zastawka wody, ставень; v. Zastawidło; *it.* zastawka, заставка у мельницы; v. Zastawnik (u wody).

Zastawać, v. **Zastać.**

Zastawca, v. **Zastawnik.**

Zastawczyni, –i, *f.* залогодательница; *cfr.* Zastawnik.

Zastawiać, **Zastawić**, *v. a.* – co czém, заставлять, заставливать, заставить, заставлять, заставливать, заставить, заслонить; ставить, наполнить что чѣмъ; *it.* остановить, задержать; – kogo czém, защищать, заслонять, оправдывать кого чѣмъ; – co u kogo, закладывать, заложить что, оставить въ закладъ, отдать подъ закладъ; zastawiać stół, obiad, накрывать на столъ, ставить на столъ кушанье; – wodę, запруживать, запрудить воду; – sieci, łapki, sidła, (*propr.* & *) ставить, разставлять сѣти, ловушки, силки; v. *sub:* Sieć, Łapka, Sidło; – się, *v. r.* защищать, обороняться, оборониться; (komu), противиться кому, сопротивляться, противуборствовать, прекословить; давать отпоръ, не поддаваться; (czém), извиняться, извиниться подъ какимъ предлогомъ; оправдываться; (za kogo), заступаться за кого; защищать; ходатайствовать; (na kogo), постерегать кого.

Zastawidło, –a, *n.* заставка въ прудѣ.

Zastawka, v. **Zastaw**, **Zastawa.**

Zastawnik, –a, *m.*, **Zastawca**, –y, *m.* 1. заложникъ, аманатъ, таль; 2. закладчикъ; заимодавецъ; берущій закладъ; закладодержатель; должникъ, дающій закладъ; залогодатель; zastawnik u wody, ставень; затворный щитъ; затворъ; заслонъ; задвижка.

Zastawny, *adj.* 1. = **Zastawowy**, *adj.* закладный; list zastawny, закладная (*s. f.*); prawo zastawne, закладное право; 2. (= zastawiony), закладный, заложенный, положенный, данный въ закладъ.

Zastękać, **Zastęknąć**, *v. n.* застонать, заохать.

Zastęp, –u, *m.* сила; войско; войство; легіонъ; толпа; zastępy niebieskie, небесныя силы; Pan zastępów, Господь небесныхъ силъ; *Fortf.* zastęp wału, брустверъ, парапетъ; блінды.

Zastępca, –y, **Zastępnik**, –a, *m.* заступающій чье-либо мѣсто; исправляющій должность; намѣстникъ; заступникъ; заступающійся за кого-либо; защитникъ, покровитель; секундантъ; намѣстникъ, викарій; порука, поручитель; zastępca, (zakładnik, zastawnik, osoba w zakład dana), заложникъ, аманатъ, таль.

Zastępczo, *adv.*, **Zastępczy**, († **Zastępczyny**), **Zastępny**, *adj.* замѣстительно, временно, *adv.*; заступающій чье-либо мѣсто; исправляющій должность; временный; заступательный.

Zastępik, *dim.*, v. **Zastęp.**

Zastępnica, –y, *f.*, **Zastępniczka**, –i, *f. dim.* заступница, защитница, покровительница; порука.

Zastępny, v. **Zastępczy.**

Zastępować, v. **Zastąpić.**

Zastępowanie, **Zastąpienie**, –ia, *s. n. v.* заступаніе; v. *verb.* **Zastąpić.**

Zastępstwo, **Zastępnictwo**, –a, *n.* намѣстничество; мѣстоблюстительство; исправленіе должности; заступаніе мѣста.

Zastępuje, v. **Zastąpić.**

Zasterczeć, v. **Sterczeć.**

Zasterować, v. **Sterować.**

Zastoi się, **Zastoję się**, v. **Zastać się.**

Zastoina, –y, *f. Med.* (*stasis*), застой [въ сокахъ, въ крови].

Zastoł, –u, *m.*, **Zastole**, –a, *n.* мѣсто за столомъ.

Zastolny, *adj.* застольный, бывающій за столомъ [во время обѣда или ужина].

Zastorczyć, v. **Storczyć.**

Zastosować, *v. a. perf.*, **Zastosowywać**, *v. imp.*, v. **Stosować.**

Zastrajać, v. **Nastrajać.**

Zastraszać, **Zastraszyć**, *v. a.* застращивать, застращать, застрастить, запугивать, запугать; v. Postraszyć & Przestraszyć.

Zastrolić, v. **Nastrolić.**

Zastronnik, v. **Stronnik.**

Zastronność, –ści, *f.*, **Zastronństwo**, –a, *n.* пристрастіе, лицепріятіе; **Zastronny**, *adj.* пристрастный, лицепріятный.

Zastrugać, **Zastrugiwać**, *v. a.* застрогать, заострить, завострить, заострывать; **Zastruganie**, **Zastrugiwanie**, –ia, *n.* застроганіе, заостреніе, завостреніе, заострываніе.

Zastrupiać się, **Zastruplić się**, *v. r.* заструпѣть, покрываться струпомъ.

Zastrzał, –u, *m.*, **Zastrzałek**, –łku, *m.* 1. (rana od postrzału), рана отъ выстрѣла, огнестрѣльнаго оружія; подстрѣлъ; 2. подпора, контрфорсъ, *pl.* контрфорсы.

Zastrzedz, **Zastrzegać**, *v. a.* исключать что изъ условія, предоставить, предоставлять себѣ что.

Zastrzelać, **Zastrzelić**, **Zastrzeliwać**, *v. a.* застрѣлять, застрѣливать; v. Strzelić, Strzelać.

Zastrzelenie, –ia, *n.* 1. застрѣленіе; 2. *Archit.* (zastrzały), подпоры, контрфорсы. [**Zastrzedz.**

Zastrzegać, **Zastrzegnąć**, v.

Zastrzydz, **Zastrzygać**, *v. a.* застричь, застригать.

Zastrzy-kać, **-kiwać**, **-knąć**, *v. a.* набрызгивать, набрызгать, напрыскивать, напрыскать, напрыснуть; v. Strzykać.

Zastrzyknięcie, **Zastrzyknienie**, –ia, *s. n. v.*, v. **Zastrzyknąć.**

Zastrzyżenie, –ia, *n.* застриженіе. [dzić, **Ostudzić.**

Zastudzać, **Zastudzić**, v. **Stu-**

Zastukać, **Zastuknąć**, v. **Zapukać**, **Stukać.**

Zasturchać, v. **Zaszturchać.**

† **Zastydnąć**, **Zastygnąć**, **Zastygać**, *v. n.* застынуть & застыть, застывать.

Zasuć, *v. a. perf.* засыпать.

Zasucie, –ia, *n.* засыпаніе.

Zasunąć, **Zasuwać**, *v. a.* засунуть, засовывать, задвинуть, задвигать, придвинуть, придвигать; задернуть; zasunąć drzwi, запереть дверь.

Zasunięcie, **Zasunienie**, **Zasuwanie**, –ia, *n.* засунутіе, засовываніе, задвинутіе, задвиганіе; v. *verb.* Zasunąć.

Zasunięty, *part. p.* засунутый, задвинутый; запертый.

Zasuspendować, v. **Zawiesić**, **Uchylić.**

Zasuszać, **Zasuszyć**, *v. a.* засушивать, засушить; **Zasuszanie**, **Zasuszenie**, –ia, *n.* засушиваніе, засушеніе; **Zasuszony**, *part. p.* засушенный, засушенный.

Zasuwa, –y, **Zasuwka**, **Zasówka**, –i, *f.* засовъ, запоръ, засовецъ; засовка, засовочка, запирка, задвижка; zasuwka, (*membrana nictitans*), перепонка сверкающая; (v. *sub:* Mrużny); zamknąć drzwi na zasuwkę, запереть двери задвижкою, [засовомъ].

Zasuwać, v. **Zasunąć.**

Zasuwka, v. **Zasuwa.**

Zasuwny, *adj.* задвижный.

Zaswajać, **Zaswoić**, *v. a.* присвоивать, присвоить.

Zaswarzać, **Zaswarzyć**, v. **Poswarzyć**, **Poswarzać.**

Zaswatać, *v. a.* засватать; v. Swatać.

Zaswędzić, *v. perf.*, v. **Swędzić.**

Zaświadczać, v. **Zaświadczyć.**

Zaświadczenie, –ia, *n.* свидѣтельство.

Zaświadczyć, **Zaświadczać**, *v. a.* засвидѣтельствовать, свидѣтельствовать.

Digitized by Google

Zaświdrować, Zaświdrzyć, *v. a.* засвéрливать, засверлить.

Zaświecać, Zaświecić, *v. a.* засвѣчáть, засвѣтáть; освѣщáть; посвѣтáть (комý); – się, *v. r.* засіáть, заблистáть, засверкáть.

Zaświęcić, *v. a. perf.* вскрыть хáрту, кóзыря.

Zaświegotać, Zaświekotać, *v. a.* зачирíкать, защебетáть, залепетáть; v. Świegotać.

Zaświerczeć, Zaświerczyć, Zaświerkać, v. Świerczeć.

Zaświerzbieć, *v. n.* засвербéть; зудéть.

Zaświetnieć, v. Świetnieć.

Zaświętować, v. Świętować, Świątkować.

Zaświnić, *v. a. perf.* запáчкать.

Zaświsnąć, Zaświszczeć, Zaświstać, *v. a.* засвистáть; засвистéть; v. Świsnąć, Świstać.

Zaświtać, Zaświtnąć, v. Świtać. [swajać.

Zaswoić, Zaswojenie, v. Za-

Zasworować, Zasforować, v. Sworować.

Zasychać, Zaschnąć, *v. n.* засыхáть, засóхнуть.

Zasyczeć, Zasyknąć, *v. n.* зашипéть; v. Syczeć.

Zasyłać, v. Zasłać.

Zasypać, Zasypywać, Zasypować, *v. a.* засыпáть, засыпáть; завалять; засыпать list piaskiem, засыпать письмó пескóмъ.

Zasypiać, v. Zasnąć & Zaspać.

Zaszachrować, Zaszachrowywać, v. Szachrować.

Zaszadzić, Zaszedzić, Zaszadzieć, Zaszedzieć, v. Szedzić, Oszedzić, Oszadzić, Oszedzieć.

Zaszafranić, *v. a. perf.*, v. Szafranić. [ный шафéцъ.

Zaszańc, –u, *m. Fortf.* нарýж-

Zaszańcować, *v. a. perf.* зашанцевáть; – się, *v. r.* зашанцевáться. [gać & Za-.

Zaszargać, *v. perf.*, v. Szar-

Zaszarłacenie, –ia, *s. n. v.*, **Zaszarłacić, Zaszkarłacić,** *v. perf.*, v. Szarłacić.

Zaszczać, Zaszczywać, *v. a.* засцáть, замочúть.

Zaszczaniec, –ńca, *m.* засцúха, сцúха.

Zaszczebiotać, *v. n.* защебетáть; v. Szebiotać.

Zaszczekać, Zaszczekiwać, *v. n.* залáять, начáть лáять; – się, *v. r.* залáяться.

Zaszczękać, Zaszczęknąć, v. Szczękać, Szczęknąć & Za-.

Zaszczep, –u, *m.* прививáніе; привúвокъ, óтрасль; * основáніе, учрежденіе.

Zaszczepać, Zaszczepnąć, v. Szczepać & Za-.

Zaszczepca, –y, **Zaszczepiciel,** –a, *m.* * основáтель, установитель, учредитель.

Zaszczepiać, Zaszczepić, *v. a.* привúвáть, привúть; v. Szczepić; * насаждáть, вливáть, внушáть; **Zaszczepianie, Zaszczepienie,** –ia, *n.* прививáніе; v. Szczepienie; * насажденіе, внушеніе.

Zaszczepka, –i, *f. Chirurg.* (*compressorium penis*), компрéссоръ, жомъ.

Zaszczerbiać, Zaszczerbić, *v. a.* зазýбривать, зазýбрить.

Zaszczerbieć, Zaszczerzeć, *v. n.* зазýбриться.

Zaszczuć, Zaszczwać, *v. a.* затравáть собáками.

Zaszczucie, Zaszczwanie, –ia, *n.* затравленіе собáками.

Zaszczycać, Zaszczycić, *v. a.* удостóивать, удостóить, жáловать, пожáловать, почтúть кого чѣмъ, дѣлать, сдѣлать честь; *it.* защищáть, защитáть.

Zaszczypać, Zaszczypnąć, *v. a.* защипáть, защипнýть.

Zaszczyt, –u, *m.* 1. честь; mam zaszczyt znać Pana, я имѣю честь знать Васъ; zaszczyt komu zrobić, wyświadczyć, сдѣлать, оказáть комý честь; 2. достóинство, заслýга; пóчесть, отлúчіе; *it.* слáва, хвáла, украшéніе; 3. * защúта, покровáтельство, предстáтельство, заступленіе; *it.* v. Obrona, Ratunek, Pomoc; zaszczyt przyjacielski, (posiłki wojenne), вспомогáтельныя войскá; 4. [благовѣдный] предлóгъ; 5. *Fortf.* брýстверъ, парапéтъ; контргáрдъ.

Zaszczytny, *adj.* достопочтéнный; почтéнный; почётный; слáвный; отлúчный.

Zaszczywać, v. Zaszczać.

Zaszedzenie, –ia, *n.* заѝндѣніе; **Zaszedzić,** *v. a. perf.* покрúть úнеемъ; **Zaszedziały,** *adj. part.* заѝндѣвѣлый, покрúтый úнеемъ; **Zaszedzieć,** *v. n. perf.* заѝндѣть, покрúться úнеемъ.

Zaszeleścić, Zaszeleścieć, *v. n.* зашелестéть, зашумѣть; v. Szeleścić.

Zaszelmować, v. Obszelmować.

Zaszemrać, Zaszemrzeć, зароптáть; v. Szemrać & Za-.

Zaszeptać, Zaszeptywać, *v. a.* зашептáть, зашéптывать.

† **Zaszkadzać,** v. Zaszkodzić.

Zaszkaradzać, Zaszkaradzić, v. Zeszkaradzić.

Zaszkodny, *adj.*, v. Szkodliwy.

Zaszkodzenie, –ia, *n.* повреждéніе.

Zaszkodzić, Zaszkadzać, *v. a.* повредáть, повреждáть, вредúть.

Zaszlamować, Zaszlamowywać, *v. a.* засорúть, занéсть & занестú, заносúть úломъ.

Zaszlifować, Zaszlejfować, Zaszlufować, *v. a. perf.* заточúть, завострúть; v. Szlifować.

Zaszlochać, Zaślochać, v. Szlochać & Za-.

Zaszły, *part. p.* (*a* Zajść), зáшлый; дóшлый; zaszły wiek, зрѣлый вóзрастъ; пожилая лѣтá; *cfr.* & v. *verb.* Zachodzić.

Zaszmerać, *v. a.* зашумѣть.

Zaszmurować, Zaszmurowywać, *v. a.* зашнуровáть & заснуровáть, зашнурóвывать & заснурóвывать; – się, *v. r.* –ся.

Zaszorować, *v. a. perf.* – piaskiem, занестú пескóмъ.

Zaszpecić, v. Zeszkaradzić.

Zaszpilać, Zaśpilać, Zaszpilić, Zaśpilić, Zaszpilować, *v. a.* зашпúливать, зашпúлить; v. Śpilić, Śpilować.

Zaszpuntować, Zaszpuntowywać, *v. a.* затыкúть, затыкáть прóбкою; закýпорить, закýпоривать.

Zaszrenić, v. Zasrzenić.

Zaszrubnik, –a, *m.* отвёртка; ключъ, кóнмъ отвúнчиваются рáлки.

Zaszrubować, Zaszróbować, Zaszrubowywać, *v. a.* завинтáть, завúнчивать, укрѣпúть, укрѣплять вúнтомъ; **Zaszróbowanie,** –ia, *n.* завинчéніе, завúнчиваніе; **Zaszróbowany,** *part. p.* завúнченный.

Zasztachetować, Zasztakietować, *v. n. perf.*, v. Sztachetować, Sztakietować & Za-.

Zasztęplować, v. Zastęplować, Stęplować.

Zasztukać, v. Zastukać.

Zasztukować, *v. a. perf.* зачинúть, вúчинить, встáвить кусóкъ, заплáтку, починúть.

Zaszturchać, Zaszturkać, Zaszturknąć, v. Szturkać, Sturszać.

Zaszturmować, *v. a. perf.*, v. Szturmować.

Zasztychować, *v. a. perf.*, v. Sztychować.

Zaszubić, *v. a. perf.*, v. Szubić.

Zaszulerować, *v. a. perf.*, v. Szulerować, Przeszulerować.

Zaszumieć, *v. n.* зашумѣть; начáть шумѣть; произвéсть шумъ. [mować.

Zaszumować, *v. a. perf.*, v. Szu-

Zaszwankować, *v. a. perf.*, v. Szwankować.

Zaszybiać, Zaszyblić, *v. a.* вскружúть, оньянúть, упоúть.

Zaszybować, *v. a. perf.*, v. Szybować.

Zaszyć, Zaszywać, *v. a.* зашúть, зашивáть, сшить, сшивáть.

Zaszycie, Zaszywanie, –ia, *n.* зашúтіе, зашúвка, зашивáніе.

Zaszydzenie, Zaszydzić, v. Szydzić.

Zaszykować, *v. a. perf.*, v. Szykować, Uszykować.

Zaszynkować, *v. a. perf.*, v. Szynkować. [pleć.

Zaszypleć, *v. a. perf.*, v. Szy-

Zaszyty, *part. p.* зашúтый.

Zaszywać, v. Zaszyć.

Zatabaczać, Zatabaczyć, *v. a.* замáрывать, замарáть табакóмъ; покрывáть, покрúть табакóмъ.

Zataczać, v. Zatoczyć.

Zataflować, *v. a. perf.*, v. Tafłować & Za-.

Digitized by Google

Zataić, Zatajać, *v. a.* затаи́ть, затаи́вать, утаи́ть, утаи́вать, укри́ть, скрыть, скрыва́ть.

Zatajenie, –ia, *n.* затаи́ка, утаи́ка, затаéніе, утаéніе.

Zatajony, *part. p.* затаéнный, утаéнный.

Zatamować, Zatamowywać, *v. a.* запруди́ть, запру́живать.

Zatańcować, Zatańczyć, *v. a.* затанцова́ть, заплясáть.

Zatąpać v. **Zatupać.**

Zatapiać, v. **Zatopić.**

Zatarasować, *v. a. perf.* завали́ть, загромозди́ть, поста́вить баррика́ды, загороди́ть рогáтками.

Zatarcie, –ia, *s. n.*, v. **Zatrzeć.**

Zatarczka, –i, *f.*, **Zatarg,** –u, *m.*, **Zatarga** †, –i, *f.*, **Zatarżka** †, **Zatarszka,** –i, *f. dim.* осóра, рáспря, раздóръ, спóръ, свáра; mieć z kim zatargi, имѣ́ть съ кѣ́мъ рáспри, ссóру.

Zatargać, Zatargnąć, *v. a.* задёргивать, задёргнуть.

Zatargować, *v. a. perf.* заторговáть.

Zatarkać, Zatarkotać, v. **Tarkotać.**

Zatarszka, v. **Zatarg, Zatarga.**

Zatarty, *part. p.* затёртый; v. **Zatrzeć.**

Zatarżka, v. **Zatarg.**

Zatasować, Zatasowywać, *v. a.* загромозди́ть, завали́ть; zatasować karty, начáть тасовáть, мѣшáть, замѣшáть кáрты мéжду другúми.

Zatchnąć się, Zadychać się, *v. r.* задохну́ться задыхáться, лишáться дыхáнія; zatchnęły mu się piersi, дыхáніе сперлóсь въ грýди его́, грудь его́ стѣсни́лась.

Zatchnąć, v. **Zatęchnąć.**

Zatchnąć, Zatchnięwać, Zatychać, v. **Zatknąć, Zatykać.**

Zatchnięcie, Zatchnienie, –**się,** –ia, *n.*, v. **Zatchnąć się.**

Zatęchlina, –y, **Zatęchłość,** –ści, *f.* зáдхлость; **Zatęchły,** *adj.* зáдхлый.

Zatęchnąć, Zatchnąć się, *v. r.* задохну́ться, повредúться отъ сúраго или спёртаго вóздуха; затýхнуть; v. **Tęchnąć.**

Zatém, Zatym, *adv.* затѣ́мъ пóсле сего́; наконéцъ; слѣдовáтельно, и такъ.

Zatemperować, *v. a. perf.* очини́ть перó; v. **Temperować.**

Zatępiać, Zatępić, *v. a.* (*propr.* & *) затупля́ть, затупи́ть; v. **Tępić.**

Zatępieć, *v. n. perf.* затупѣ́ть; v. **Tępieć.** [**Tyrać.**

Zatérać, Zatyrać, v. **Térać,**

Zaterlikać, *v. a. perf.*, v. **Terlikać.**

Zatęsknić, *v. a.* причини́ть тóску, грусть, мучи́тельное безпокóйство; **Zatęsknić się,** *v. r.*, **Zatęsknieć,** *v. n. perf.* затосковáть, начáть тосковáть; затосковáться; стосковáться; умерéть съ тоскú.

Zatętnić, Zatętnieć, *v. n. perf.* затонáть, затунáть, вы́дать тóнотъ.

Zatkać, *v. a. perf.*, **Zatknąć, Zatchnąć, Zatykać, Zatychać,** *v. a.* заткну́ть, затыкáть; закры́ть, закрывáть; закупори́ть, закупори́вать; законопáтить, законопáчивать; воткну́ть, втыкáть, водрýзать, водружáть; *it.* засорáть; zatknąć co w co, na co, воткну́ть во что, на что; zatknąć rurę, засорáть, завали́ть (и́лом и проч.) трýбу; – stolec, причини́ть запóръ; zatkać uszy, заткну́ть ýши; zatkać, zatknąć usta, gębę, gardło, v. *sub*: **Gardło** (*).

Zatkanie, –ia, *n.* запóръ; v. **Zatkać.** [tkać.

Zatkany, *part. p.*, v. *verb.* **Za-**

Zatknięcie, Zatknienie, –ia, *s. n.* v. **zatknąć;** водружéніе; *etc.*, v. *verb.* **Zatkać, Zatknąć.**

Zatknięty, *part. p.* зáткнутый; водружéнный; *etc.*, v. *verb.* **Zatknąć, Zatkać.**

Zatkwić, v. **Utkwić, Tkwić.**

Zatłaczać, v. **Zatłoczyć.**

Zatłaży, *part. p.* (a **Zatleć,** *qu. v.*).

Zatleć, *v. n. perf.*, **Zatlić się,** *v. r. perf.*, **Zatlewać się,** *v. r. impf.* затлѣ́ть, затлѣ́ться, затли́ться, загори́ться безъ плáмени; * возгори́ться, воспламени́ться.

Zatlenie, –ia, *n.* зажжéніе, зажигáніе; плáмя любви́.

Zatlić, *v. a. perf.* зажéчь, затéплить.

Zatlewać, v. **Zatleć.**

Zatłoczenie, –ia, *n.* набóйтіе; заколочéніе; задавлéніе; затолпáніе.

Zatłoczyć, Zatłaczać, *v. a.* заткну́ть, затыкáть, набóйть, набивáть, напихну́ть, напихáть; задавúть, задушúть, затолпáть.

Zatłuc, Zatłukać, *v. a.* убúть до смéрти.

Zatłumić, Zatłumić, *v. a.* затушúть, затушúть, утушúть, утушúть, загашúть, загасúть; – ogień, угасúть огóнь; – krew', остановúть течéніе крóви; – ból, утушúть боль; – pieniądze czyje, утаи́ть дéньги, не отдавáть ихъ; v. **Tłumić.**

Zatłuścić, *v. a. perf.* засáлить; *etc.*, v. **Tłuścić** & **Za-.**

Zatoczenie, –ia, *n.* закачáніе, закáчиваніе; v. **Zatoczyć.**

Zatoczony, *part. p.*, v. **Zatoczyć, Zataczać, Zataczywać,** *v. a.* закатáть, закáтывать, закáчивать; –działa, armaty, вы́двинуть орýдія, везвести пýшки на батерéю, поста́вить пýшки для стрѣльбы́; – koło, очертáть кругъ; *it.* округлúть, округлúть; – na oselce, заточи́ть, затáчивать; (v. **Toczyć**); zataczać się, *v. r.* качáться, шатáться; zatacza się jak pijany, шатáется какъ пья́ный; zatoczyć się dokąd, закати́ться кудá.

Zatoczysty, Zatoczny, *adj.*, **Zatoczyście, Zatoczysto,** *adv.* извúлистый, затóчный, излýчистый, изгúбистый; *adv.* –сто.

Zatok, –u, *m.*, **Zatoka,** –i, *f.* извúлина, изгúбина, излýчина, кривизнá; изгúбъ, извúтіе, движéніе пресмыкáющихся; (**Dedalowy**) zatok, *лабирúнтъ; głęk, бýхта; губá; затóкъ; залúвъ; zatok morski, *Geogr.* залúвъ морскóй; zatoka *Kurlandska*, *Geogr.* кýрлнтъ-гафъ.

Zatonąć, *v. n.* (*propr.* & *) утонýть, потонýть; погрузúться.

Zatop, –u, *m.*, **Zatop',** –pi, *f.* затопленіе, залúтіе, покры́тіе водóю; пучúна, прóпасть, бéздна.

Zatopić, Zatapiać, *v. a.* 1. затопи́ть, затопля́ть, погрузúть, погружáть въ вóду на дно; 2. затопи́ть, затопля́ть, понимáть, покрывáть, покры́ть водóю; наводни́ть; 3. * углубúть, углублúть, устремúть, устремля́ть; zatopić w czém swoje myśli, углубúть во что своя́ мы́сли; zatopić w czém (w kim) swój wzrok, устремúть на что (на кого́) свой взоръ [*abo* свои́ взóры, *pl.*]; 4. покры́ть расплáвленнымъ вóскомъ и проч.; – pieniądze, промотáть дéньги; – się, *v. r.* утопúться; *погрузúться, погружáться, углубúться, углублúться [во что]; пристрастúться къ чему́, предáться чему́; **Zatopienie, Zatapianie,** –ia, *a. n. v.* затоплéніе, затóпка; v. *verb.* **Zatopić; Zatopiony,** *part. p.* затóпленный; погружéнный; углублённый; пристрастúвшійся, *etc.*, v. *verb.* **Zatopić.**

Zatopny, *adj.* подлежáщій наводнéнію; понимáющій водóю; потопля́ющій; тóнкій; гдѣ́ утонýть мóжно.

Zatrąbić, *v. a. perf.*, **Zatrąbywać,** *v. impf.* затрубúть, начáть трубúть.

Zatracać, *v. a. impf.*, **Zatracić,** *v. a. perf.* истреблúть, истребля́ть, искоренúть, искоренúть, уничтожáть, уничтóжить, погýбить; истрáтить; потерáть; разорáть.

Zatrącać, *v. a. impf.*, **Zatrącić,** *v. perf.* затáлкивать, затолкнýть, толкнýть; – czém, (*propr.* & *) пáхнуть чѣ́мъ; отзывáться чѣ́мъ; v. **Trącić.**

Zatracenie, –ia, *n.* истреблéніе, искоренéніе, уничтожéніе; разорéніе; потéри.

Zatrącenie, –ia, *n.* затолкнýтіе, толкнýтіе; v. *verb.* **Zatrącić.**

Zatracicieł, –a, *m.* истребúтель, искоренúтель, губúтель.

Zatracicielka, –i, *f.* истребúтельница, искоренúтельница, губúтельница.

Zatracony, *part. p.* истреблённый, искорéненный, уничтóженный; истрáченный; потéрянный.

Digitized by Google

Zatradować, *v. a. perf. Jur.* наложи́ть [*abo* возложи́ть] запрещéніе [*abo* арéстъ]; отда́ть имѣ́ніе во владѣ́ніе кому́.

Zatrafnować, v. **Zatrefnować.**

Zatrata, -y, *f.* истребле́ніе, искорене́ніе, разоре́ніе, опустоше́ніе, уничтоже́ніе, изгла́ніе, пагу́ба, поги́бель.

Zatratować, († **Zatretować**), *v. a. perf.* замáть, задавáть, обить съ ногъ; – kogo końmi, задави́ть кого́ лошадьми́, разъѣ́хать кого́; – się, *v. r.* [о лошадя́хъ:] засѣ́чься, засѣ́кáться, зашибáться, зашибáться [задѣвáя одно́ю ногою́ за другу́ю]; koń zatratował się, ло́шадь засѣ́клась; **Zatratowanie**, -ia, *n.* задавле́ніе; v. *verb.* Zatratować; – końskie = **Zatret**, -u, *m.* (rana w nodze konia), засѣ́чка, [поврежде́ніе ногú у лошадей́ отъ засѣ́кáнія].

Zatrawa, -y, *f.*, v. **Trawienie, Trawić.**

Zatrawiać, Zatrawić, v. **Trawić, Przetrawić, Zatruć.**

Zatrefić, v. **Trefić, Utrefić, Trafić.**

Zatrefnować, Zatrafnować, *v. a. perf.* сказáть остроту́, о́строе сло́вцо́, вы́стрѣлить забáвную шу́тку.

Zatrelować, *v. a. perf.*, v. **Trelować.** [tować.

Zatret, Zatretować, v. **Zatra-**

Zatrętwieć, v. **Zadrętwieć.**

Zatroskać, Zatroszczyć, v. **Troskać, Troszczyć (się).**

Zatroskanie, Zatroszczenie, v. **Troskanie, Troszczenie.**

Zatruć, *v. a. perf.*, **Zatruwać**, *v. impf.* отравя́ть, отравля́ть, отрáвливать; **Zatrucie, Zatruwanie**, -ia, *n.* отравле́ніе, отрáва.

Zatrudniać, *v. a. impf.*, **Zatrudnić, Zatrudzić**, *v. a. perf.* 1. занимáть, занáть кого́, упражня́ть; 2. – kogo czém, затрудня́ть, затрудни́ть, причиня́ть затрудне́ніе, дѣ́лать тру́днымъ; затруждáть, затруди́ть, отягоща́ть, отяготи́ть, обременя́ть, обремени́ть трудáми, рабо́тою; безпоко́ить дѣлáми; замѣ́шать, запу́тать; – się, *v. r.* – się czém, занимáться, занáться чѣ́мъ, упражня́ться въ чѣ́мъ, сидѣ́ть за дѣ́ломъ; затрудня́ться; **Zatrudnienie**, -ia, *n.* занятіе, упражне́ніе; рабо́та; затрудне́ніе; nie mieć zatrudnienia, не имѣ́ть занятія, рабо́ты, быть безъ дѣ́ла; czas wolny od zatrudnień, свобо́дное отъ занятій вре́мя; досу́гъ; **Zatrudniony**, *part. p.* зáнятый; затрудне́нный; v. *verb.* Zatrudnić.

Zatrukać, v. **Trukać.**

Zatrunąć, v. **Trunąć.**

Zatruty, *part. p.* отрáвленный.

Zatruwać, v. **Zatruć.**

Zatrważać, *v. a. impf.*, **Zatrwożyć**, *v. perf.* встрево́живать, встрево́жить; смущáть, смути́ть, приводи́ть, приве́сть въ смуще́ніе; приводи́ть, приве́сть въ тупи́къ; – się, *v. r.* встрево́житься; смущáться, смути́ться, оробѣ́ть, оторопѣ́ть, изумѣ́ться, стать *abo* прийти́ въ тупи́къ; v. Trwożyć.

Zatrwonić, *v. a. perf.*, v. **Trwonić, Przetrwonić.**

Zatrwożeć, *v. n. perf.*, v. **Zatrwożyć się**, *sub:* **Zatrważać.**

Zatrwożenie, -ia, *n.* встрево́женіе; смуще́ніе.

Zatrwożony, *part. p.* встрево́женный; смущённый; оробѣ́вшій; оторопѣ́лый; v. *verb.* Zatrwożyć, Zatrważać.

Zatryskać, Zatryksnąć, v. **Tryskać.**

Zatryskać, v. **Tryskać.**

Zatrząść, Zatrząsać, Zatrząsnąć, *v. a. & n.* затря́сть & затряска́ть; потрясти́, потряса́ть; возмути́ть, встрево́жить; v. Trząść; – się, *v. r.* затря́сться & затряска́ться; задрожа́ть; содрогну́ться.

Zatrzaskać, Zatrzasnąć, Zatrzaskiwać, *v. a.* захло́пать, захло́пнуть, захло́пывать, затворя́ть на́скоро и со сту́комъ *abo* съ тре́скомъ, съ шу́момъ; zatrzasnąć drzwi, захло́пнуть дверь.

Zatrzeblić, *v. a. perf.*, v. **Trzeblić.**

Zatrzeć, *v. a. perf.*, v. **Zacierać.**

Zatrzepać, Zatrzepywać, v. **Trzepać.**

Zatrzepiotać, Zatrzepotać, *v. a.* затрепета́ть.

Zatrzęść, v. **Zatrząść.**

Zatrzęsienie, -ia, *n.* затрясе́ніе, потрясе́ніе, встрясе́ніе; zatrzęsienie ziemi, потрясе́ніе земли́.

Zatrzeszczeć, *v. n. perf.* затрещáть.

Zatrzpiotać, v. **Zatrzepotać & Trzpiotać.**

Zatrzymać, Zatrzymywać, *v. a.* задержáть, задéрживать; останови́ть, останáвливать; удержáть, удéрживать; сдержáть, сдéрживать; *it.* прерва́ть, прекрати́ть; содержáть, сохрани́ть; утаи́ть, скры́ть, припря́тать; задержáть, задéрживать, пріостановáть, пріостанáвливать, пріостановить вы́дачу, недоплати́ть, вы́честь; задержáть, взять подъ стрáжу, заарестовáть; – się, *v. r.* задержáться, задéрживаться; остановáться; остáться; пробы́ть; подожда́ть, обожда́ть; **Zatrzymanie, Zatrzymywanie**, -ia, *n.* задержáніе, задéрживаніе, задéржка; останóвка, остановле́ніе, останáвливаніе; задержáніе, взятіе подъ стрáжу; **Zatrzymany**, *part. p.* задéрживаний; остановле́нный, *etc.* v. *verb.* Zatrzymać.

Zatuczać, Zatuczyć, *v. a.* утучня́ть, утучни́ть; сдѣ́лать жи́рнымъ. [2. сѣ́тка.

Zatula, -y, *f.* 1. фáртукъ;

Zatulać, Zatulić, *v. a.* затыкáть, заткну́ть; закрывáть, закры́ть; зажимáть, зажáть; закýтывать, закýтать, кутáя завёртывать, заверну́ть; утиши́ть; zatulić oczy, закры́ть, зажáть глазá; zatulić uszy, заткну́ть у́ши; zatulić gębę, заткну́ть, зажáть ро́тъ.

Zatułać się, *v. r. perf.* – dokąd, забре́сть, затащáться, завлечься куда́; v. Tułać się.

Zatulenie, -ia, *n.* заткну́тіе, затыкáніе; закры́тіе; зажáтіе; закýтаніе, закýтываніе; завернýтіе, завёртываніе.

Zatupać, Zatupnąć, *v. a.* 1. затопта́ть, растопта́ть на смерть; 2. v. Tupnąć, Tupać.

Zatupanie, Zatupnięcie, Zatupnienie, -ia, *s. n. v.* затопта́ніе, растопта́ніе; v. *verb.* Zatupać, Zatupnąć.

Zaturkotać, *v. a. perf.*, v. **Turkotać.**

Zatwardnąć, v. **Zatwardzieć.**

Zatwardzać, Zatwardniać, Zatwardzić, Zatwardnić, *v. a.* (*propr.* & *) дѣ́лать, сдѣ́лать твёрдымъ; дѣ́лать, сдѣ́лать кре́пкимъ; укрепля́ть, укрепи́ть; ожесточа́ть, ожесточи́ть, окамени́ть, окамени́ть; zatwardzić serce, ожесточи́ть сéрдце; **Zatwardzenie**, -ia, *n.* затверде́ніе; ожесточе́ніе; **Zatwardzić się**, *v. r. perf.*, **Zatwardzieć, Zatwardniać, Zatwardnąć**, *v. n.* затверде́ть, затвердéвать, станови́ться твёрдымъ; окрепну́ть; ожесточи́ться, ожесточáться; окамене́ть; ожесте́ть.

Zatwardziałość, Zatwardniałość, -ści, *f.* затверде́лость, ожесте́лость, ожесте́ніе, ожесточе́ніе.

Zatwardziały, Zatwardniały, *adj. part.* отверде́лый, затверде́лый; ожесте́лый; ожесточённый.

Zatwarzać, v. **Zatworzyć.**

Zatwierać, v. **Zatworzyć.**

Zatwierdzać, Zatwierdzić, *v. a.* утверждáть, утверди́ть; **Zatwierdzenie**, -ia, *n.* утвержде́ніе.

Zatwór, -oru, *m.*, **Zatworek**, -rku, *m. dim.*, **Zatwora**, -y, *f.*, **Zatworka**, -i, *f. dim.* затво́ръ, засо́въ; затво́рокъ, затво́рка, засо́вка, запáрка.

Zatworzenie, -ia, *n.* затворе́ніе; запéртіе.

Zatworzony, *part. p.* затворе́нный; запéртый.

Zatworzyć, *v. a. perf.*, **Zatwarzać, Zatwierać**, *v. impf.* 1. затворя́ть, затворя́ть; v. Zamknąć, Zamykać; *it.* запере́ть, запирáть; zatworzyć oczy, зажмýрить глазá; 2. **Zatworzyć**, *v. a. perf.*, **Zatwarzać**, *v. impf.*, v. **Tworzyć.**

Zatyć, *v. n. perf.*, **Zatywać**, *v. n. impf.* зажирéть, разжирéть, растолстéть.

Zatycie, -ia, *n.* дебéлость, дородство, тýчность.

Zatyczka, Zatykaczka, -i, *f.*

Digitized by Google

dim., **Zatyka**, -i, *f.*, **Zatykadło**, **Zatykadełko**, -a, *n. dim.* затычка, втулка.

Zatykać, v. **Zatkać**, **Zatknąć**.

Zatykacz, -a, *m.* конопатчикъ.

Zatykanie, -ia, *n.* затыканіе, закрываніе, закупориваніе, законопачиваніе; v. **Zatknięcie** & *verb.* **Zatkać**, **Zatykać**.

Zatył, -u, *m.*, **Zatyłek**, -łku, *m. dim.* 1. задняя сторона чего-либо; *Anat.* затылок головы, (*occiput*), задняя часть головы [надъ шею]; затылокъ; задъ головы; w zatył, po zatył, w tył, взадъ; назадъ; 2. zatyłek, *pl.* zatyłki, (tylna straż), задній отрядъ войска; арієргардъ; 3. спина, хребетъ.

Zatylny, *adj.* задній, находящійся назадъ.

Zatyły, *adj. part.* зажирѣлый, разжирѣлый; v. *verb.* **Zatyć**.

Zatym, v. **Zatém**.

Zatynkować, *v. a. perf.*, v. **Tynkować**.

Zatyrać, **Zatérać**, v. **Tyrać**.

Zatywać, v. **Zatyć**.

Zaufać, **Zadufać**, *v. a. & n.* – komu czemu, довѣрять, довѣрить кому, чему, оказывать, оказать довѣренность; полагаться, положиться на кого (на что) съ полную довѣренностію; положить въ комъ довѣріе; довѣриться, повѣрить кому, чему; надѣяться, понадѣяться на кого, на что.

Zaufalec, -lca, *m.* (wierniś) повѣренный, наперсникъ, любимецъ.

Zaufanie, -ia, *n.* довѣріе, довѣренность, надѣяніе, надежда, упованіе на вѣрность другаго; покладаѣ w kim zaufanie, имѣть къ кому довѣріе; v. **Zaufać**; zaufanie w sobie, довѣріе къ самому себѣ, самоувѣренность, самонадѣянность; zaufanie w Bogu, упованіе на Бога; **Zaufany**, *adj. part.* довѣряющій; уповающій; увѣренный въ чемъ; zaufany czyj, повѣренный чьей, наперсникъ; zaufany przyjaciel, вѣрный другъ, искренній другъ, сердечный другъ, задушевный другъ.

Zaułek, † **Zawułek**, -łka, *m.* заулокъ, переулокъ, [узкій проходъ съ улицы въ сторону].

Zauszka, -i, **Zauszuica**, -y, *f.*, **Zauszniczka**, -i, *f. dim.* 1. серьга, серёжка; ушное кольцо; 2. kobieta zauszuica, zauszniczka, zauszka, наушница, клеветница, наговорщица; 3. *Med.* zauszuica, **Zauszyca**, -y, *f.* (*parotyda*), заушница, заушица; **Zauszuik**, -a, *m.*, **Zauszek**, -szka, **Zauszniczek**, -czka, *m. dim.* 1. наушникъ, клеветникъ, наговорщикъ; 2. zauszuik, (wierniś, zaufalec), повѣренный, наперсникъ, любимецъ; 3. *H. n.* zauszuik, (*forficula*), уховёртка, клещакъ, [насѣкомое]; **Zauszuictwo**, -a, *n.* наушничанье; наушничество; клевета; zauszuictwem się bawić, наушничать; наговаривать; клеветничать.

Zauszny, *adj.* 1. заушный, находящійся позади уха; zauszny powiadacz, подсказчикъ, суфлёръ; zauszna spowiedź, ушная [*або* тайная] исповѣдь; zauszny wrzód, (*parotis*), околоушная желѣза; 2. zauszny, **Zauszuiczy**, *adj.* клеветническій, злорѣчивый.

Zauważać, **Zauważyć**, v. **Zanotować**, **Postrzedz**.

Zawabiać, **Zawabić**, *v. a.* заманивать, заманить; хитростью заводить, завлекать; **Zawabianie**, **Zawabienie**, -ia, *n.* заманиваніе, заманеніе, заманка; **Zawabiony**, *part. p.* заманенный.

Zawachlować, v. **Wachlować**.

Zawada, -y, *f.* 1. преграда, препятствіе, помѣха; 2. zawady wojenne, *pl.* поклажи военныя; 3. **Zawada**, -y, **Zawadya**, -yi, *f.* ссора, споръ; 4. zawadya, zawada, **Zawadyak**, **Zawadiak**, -a, *m.*, **Zawadyaka**, -i, *m.*, **Zawadyacki**, -iego, *m.*, **Zawadzca**, -y, *m.* вздорливый человѣкъ; драчунъ; забіяка.

Zawadzać, **Zawadzić**, *v. a.* зацѣплять, зацѣпить, задѣвать, задѣть чѣмъ за что; ударить о что; zawadzać komu, препятствовать, мѣшать кому въ чёмъ; *it.* вредить, повредить; хватить, рубнуть; – **się**, *v. r.* встрѣчаться, встрѣтиться, случаться, бывать.

Zawadzca, v. **Zawada** (4).

Zawahać, v. **Wahać**.

Zawakować, *v. n. perf.* упраздниться, сдѣлаться празднымъ, незанятымъ.

Zawał, -u, *m.*, **Zawałka**, -i, *f.*, **Zawałek**, -łku, *m.*, **Zawalisko**, -a, *n.*, **Zawalina**, -y, *f.*, **Zawaliny**, -in, *f. pl.* засѣка, заложеніе валежникомъ; обвалъ, развалины, остатки разрушенныхъ зданій; завалённый, стѣснённый проходъ; преграда, препона, препятствіе; zawałka, *Med.* желѣза; *pl.* zawałki, желѣзы, [болѣзнь]; zawałki łzowe, (*glandulae lacrimales*), слёзныя желѣзы; *it.* zawałek, наружное укрѣпленіе.

Zawalać, **Zawalić**, *v. a.* 1. завалить, засыпать, засыпать; [паденіемъ своимъ] занять или наполнить, пространное мѣсто; заклясть, загородить; – **się**, *v. r.* завалиться; разрушиться; упасть; 2. **Zawalać**, *v. a.* замарать, запачкать.

Zawalcować (taniec), v. **Walcować**.

Zawalenie, -ia, *n.* завалёніе; паденіе.

Zawalić, v. **Zawalać**.

Zawalidroga, -i, *m.* * человѣкъ всегда мѣшающій другимъ своимъ препятствіемъ, тунеядецъ.

Zawalina, **Zawaliny**, **Zawalisko**, **Zawałka**, v. **Zawał**.

Zawalny, **Zawałowy**, *adj.* находящійся за валомъ, наружный; okopy zawalne, наружныя укрѣпленія.

Zawapnić, *v. a. perf.*, v. **Wapnić**.

Zawarcie, -ia, *n.* заключеніе.

Zawarcieć, **Zawarknąć**, *v. n.* заворчать.

Zawarł, **Zawarli**, *Praet.*, v. **Zawierać**.

Zawarować, **Zawarowywać**, *v. a.* 1. предохранить, обезпечить; 2. исключить для себя, положить условіе.

Zawartka, **Zawiartka**, **Zawierka**, -i, *f.* вихрь, вьюга, метель & метель, метелица; буря.

Zawarty, *part. p.* запертый; заключённый; v. **Zawierać**, **Zawrzeć**.

Zawarzać, **Zawarzyć**, v. **Zagotować** (się).

Zawaśniać, **Zawaśnić**, *v. a.* поссорить, возбудить, возбудить ненависть; – **się**, v. **Zagniewać się**.

Zawątleć, **Zawątlić**, v. **Wątleć**, **Wątlić**, **Zwątleć**, **Zwątlić**.

Zawątpić, **Zawątpiewać**, v. **Wątpić**.

Zaważać, **Zaważyć**, *v. n.* тянуть куда, имѣть въ виду что; стремиться къ чему; вѣсить, имѣть въ себѣ вѣсъ, извѣстное количество вѣсу.

Zawczasu, *adv.* заблаговременно, заранѣе; предварительно; преждевременно.

Zawczesność, -ści, *f.* преждевременность.

Zawczesny, *adj.*, **Zawczesnie**, *adv.* преждевременный; *adv.* преждевременно.

Zawczoraj, *adv.* третьяго дня.

Zawczorajszy, *adj.* третьягодняшній.

Zawdy = **Zawżdy**, v. **Zawsze**.

Zawdziać, **Zawdziewać**, *v. a.* надѣть, надѣвать.

Zawdzięczać, **Zawdzięczyć**, *v. a.* возблагодарить, воздать, награждать, наградить съ благодарностью; v. **Odwdzięczyć**.

Zawdzięczenie, -ia, *n.* возблагодареніе.

Zawdziewać, v. **Zawdziać**.

Zawędrować, **Zawendrować**, *v. n.* зайти куда путешествуя.

Zawerbować, *v. a.* принять въ военную службу.

Zawężyć, *v. a.* съузить.

Zawgryn, -u, *m.* зелёная сокова краска.

Zawiać, **Zawiewać**, **Zawionąć**, *v. a.* завѣять, завѣвать; заносить, закрывать; завѣять, начать дуть или вѣять.

Digitized by Google

Zawiadomiać, Zawiadomić, *v. a.* увѣдомлять, увѣдомить.

Zawiadować, Zawiadywać, *v. a.* – czém, управлять, править, имѣть въ смотрѣніи, вѣдѣніи своемъ; – wojskiem, начальствовать надъ войскомъ.

Zawiadowca, –y, *m.* правитель, управитель; начальникъ; предводитель.

Zawiadywać, v. **Zawiadować.**

Zawias, –u, *m.*, **Zawiasa,** –y, *f.*, **Zawiaska,** –i, *f. dim.*, **Zawiasy,** *pl.* пѣтля двернаго; zawiasy ziemi, *Geogr.* полюсы.

Zawiązać, Zawięzywać, Zawięzywać, *v. a.* завязать, завязывать; *it.* завязать, запутать [дѣло какое]; – gębę, – usta, заставить молчать; zawiązać komu świat, пресѣчь кому путь къ счастію на свѣтѣ; zawiązać, заключить; выводить слѣдствіе; zawiązać co w krótkie słowa, въ краткѣ что сказать; – przy chrzcie, дать подарокъ крестнику [крестницѣ] при крещеніи; – się, *v. r.* [о капустѣ и проч.] вяться вѣлками; заключиться; слѣдовать.

Zawiązek, –zku, **Zawiąz,** –u, *m.*, **Zawiąź,** –ęzi, *f.*, **Zawiązka, Zawiąska,** –i, *f.* 1. завязка, завязочка, застѣжка; 2. zawiązek, завязь, зародокъ, зародышъ; *источникъ, начало, причина.

Zawiązność, v. **Zawięzność.**

Zawiązywać, Zawięzywać, Zawięzować, v. **Zawiązać.**

Zawić, Zawinąć, Zawijać, *v. a.* завить, завивать, завернуть, завертывать; вить, вертѣть; – się, *v. r.* – w co, завернуться во что [на пр. въ плащъ]; zawijać się dokąd, спѣшить куда нибудь; – się koło czego, торопиться, быть чѣмъ весьма занятый.

Zawichłać, v. **Zawikłać.**

Zawichrzać, Zawichrzyć, *v. a. & n.* начать бурлить, свирѣпствовать; zawichrzyć co, взволновать, возмутить, привесть въ смятеніе; zawichrza się, *v. impers.* кажется, что буря будетъ.

Zawicie, –ia, *n.* связка, обвертка; покрывало, фата.

Zawieczniony, Zawiekowały, *adj. part.* старобытный.

Zawiędły, *adj. part.* завялый.

Zawierać, Zawrzeć, *v. a.* заключать, заключить; запирать, заперѣть; – oczy, замкнуть глаза; *умереть; – komu gębę, зажать кому ротъ, заставить кого молчать; – pokój, kontrakt, заключить миръ, контрактъ; – w sobie, содержать въ себѣ; – z czego, заключить, выводить слѣдствіе; *it.* zawrzeć (v. Wrzeć), закипѣть, начать кипѣть; жечь [на тѣлѣ].

Zawieradło, –a, *n.* всѣ то, чѣмъ заперѣть можно, засовъ, запоръ.

Zawiercenie, –ia, *s. n.*, **Zawiercić,** *v. a. perf.* засверлить; завертѣть; *it.* – (*np.* w głowie), закружить; закрутить.

Zawierzać, Zawierzyć, *v. a.* завѣршивать, завершить; довѣршивать, довершить, докончить, окончить.

Zawierucha, Zawierzucha, –y, *f.*, **Zawrocb,** –u, *m.* вьюга, метель, метѣлица, буря; *кутерьма, суматоха; смущеніе, возмущеніе, смятеніе, безпокойство.

Zawieruszenie, –ia, *s. n.*, **Zawieruszyć,** *v. a.* завѣять; возмутить; затерять; затратить; запутать.

Zawierzać, v. **Zawierzyć.**

Zawierzgać, Zawierzgnąć, *v. a.* лягнуть, лягать.

Zawierzyć, Zawierzać, *v. a.* вѣрить, полагаться на кого.

Zawieść, Zawodzić, *v. a.* завесть, вести, заводить куда; – kogo na czém, w czém, обмануть, провесть кого; – kogo do czego, побудить, побуждать, склонить, склонять кого къ чему; предводительствовать; – wartę, идти на смѣну; zawodzić dobra, обременять имѣніе долгами; zawieść budynek, *etc.*, завести, построить домъ; – się, *v. r.* заблѣжать, дѣлать размахъ; *предпріять, предпринимать; обмануться; zawodzić się, (rozbieżeć się), разбѣжаться, [чтобы съ большею силою перескочить чрезъ что-либо].

Zawiesić, Zawieszać, Zawieszywać, *v. a. & n.* повѣсить, вѣшать; привѣсить, навѣсить; завѣсить, завѣшивать; закрыть, закрывать завѣсою и проч.; *откладывать, отложить; отсрочивать, отсрочить; – broń, wojnę, перемириться; заключить перемиріе; – kogo od sprawowania urzędu, отрѣшить кого отъ должности на время; – u sądów, привести въ судъ; zawiesić wagi do zegaru, привѣсить гири къ часамъ; zawiesić firanki (gardyny) u okna, завѣсить у окна занавѣски (гардины).

Zawiesistość, –ści, *f.* увѣсистость; отвѣсность.

Zawiesisty, *adj.*, –sto, *adv.* отвѣсный, повѣсный, висячій; увѣсистый.

Zawieszać, v. **Zawiesić.**

Zawieszenie, –ia, *n.* отсрочка, отложеніе, остановка; – broni, перемиріе.

Zawieszony, *part. p.* отсроченный; отложенный до другаго времени; приведенный въ судъ; *Jur.* zawieszona kwota, оговорка, особенное условіе.

Zawietrzyć, *v. a. perf.*, v. **Wietrzyć.**

Zawiew, –u, *m.*, **Zawiewa,** –y, *f.*, **Zawiewka,** –i, *f.* мѣсто завѣянно снѣгомъ, пескомъ; сугробъ снѣга; *it.* zawiew, порывъ вѣтра.

Zawiewać, v. **Zawiać.**

Zawieść, v. **Zawozić.**

Zawięznąć, Zawiązнąć, *v. n.* завязнуть; быть вотвнуту.

Zawijać, v. **Zawić.**

Zawikłać, Zawichłać, Zawykływać, *v. a.* запутать, смѣшать.

Zawikłanie, –ia, *n.* спутаніе, запутанность, замѣшательство.

Zawilec, –lca, **Zawiłek,** –łka, *m. Bot.* (ziele), пострѣлъ; v. **Maczek** (zajęczy).

Zawiłorogi, *adj.* криворогій.

Zawiłość, –ści, *f.* сплетеніе; суковатость; запутанность; сбивчивость, невразумительность; – drzewa, суковатость, скрученіе дерева.

Zawiły, Zawity, *adj. part.* переплетенный, сплетенный; запутанный, спутанный; сбивчивый, невразумительный, тѣмный.

Zawinąć, v. **Zawić, Zawijać.**

Zawiniątko, –a, *n.* связка, связочка, свертокъ, сверточекъ.

Zawinić, Zawiniać, *v. n.* провиниться; проступиться; задолжать, быть должнымъ; **Zawinienie,** –ia, *n.* вина; проступокъ.

Zawinięcie, –ia, *n.* связка, свитокъ.

Zawinięty, Zawiniony, *part. p.*, v. **Zawinąć, Zawić.**

Zawiesnowac, v. **Wiosnować.**

Zawisać, v. **Zawisnąć.**

Zawiść, –ści, **Zawistność, Zawistość,** –ści, *f.* зависть; ненависть; рѣвность.

Zawiślański, Zawiślany, Zawiślny, *adj. Geogr.* за рѣкою Вислою находящіеся.

Zawiśle, –a, *n. Geogr.* мѣсто за Вислою находящееся.

Zawiśle, *adv.*, v. **Zawisły.**

Zawisłość, –ści, *f.* зависимость, подчиненность, подвластность.

Zawisnąć, Zawisać, *v. n. & a.* завѣсить [отъ кого, отъ чего]; – w czém, состоять въ чѣмъ, основываться на чѣмъ; *it.* зацѣпившись за что вѣсить; zawisnąć komu czego, завѣдовать кому въ чѣмъ.

Zawiśnica, Zawistnica, –y, *f.* завистница; соперница; ненавистница.

Zawiśnik, Zawistnik, –a, *m.* завистникъ; соперникъ; ненавистникъ.

Zawisność, –ści, *f.* зависимость; рѣвность, ревнивость.

Zawisny, Zawistny, Zawidliwy, Zawiściwy, *adj.* завистный, завистливый; ревнивый, недовѣрчивый.

Digitized by Google

Zawitać, *v. a.* – kogo czém, привѣтствовать кого чѣмъ; – do kogo, пожаловать къ кому, посѣтить кого.

Zawity, *part. p.*, v. Zawić, Zawijać; *Jur.* рѣшительный, безовѣтный.

Zawlec, Zawlekać, Zawłóczyć, Zawłaszczać, *v. a.* заволочь, заволакивать; затащить; zawlec się gdzie, затащиться; zawłóczyć igłę, nitkę, вдѣть нитку въ иглу, продѣть; – na nitkę, заниздть.

Zawłoka, –i, *f.* заволока.

Zawód, –odu, *m.* прыть, быстрый бѣгъ; бѣганіе въ запуски; ристалище; закладъ; подвигъ, предпріятіе; проводы, обманъ.

Zawodniczy, *adj.* 1. бѣговый, ристалищный; 2. Zawodniczy, –ego, *s.m.* надзиратель ристалища.

Zawodnik, –a, *m.* кто бѣгаетъ въ запуски; ристатель; v. Gońca (2); скакунъ, бѣгунъ [лошадь].

Zawodność, –ści, *f.* обманчивость, невѣрность, неустойка.

Zawodny, *adj.* обманчивый, невѣрный, ошибочный, ложный.

Zawódzca, Zawódca, –y, **Zawodziciel**, –a, **Zawledzieniec**, –ńca, *m.* обманщикъ.

Zawódczy, Zawódczy, *adj.* устукою пріобрѣтенный [отъ другаго].

Zawodzić, v. Zawieść.

Zawodzie, –ia, *n.* мѣсто за во-

Zawoik, v. Zawój. [дою.

Zawój, –oju, *m.*, **Zawojek**, –jka, *m. dim.* увясло, головная повязка; чалма, турбанъ; (dyadema, opaska głowy, binda królewska), діадима; корона царская; царскій вѣнецъ; *Anat.* (błonka zawinięta), оболочка; *Bot.* (zawojek, *(lilium martagon)*, красная сарана; Турецкая сарана; лилія чалмовидная; царскіе кудри.

Zawojnik, –u, *m.* 1. большая перевязка, бинтъ; 2. –, –a, *m.* мусульманъ, турокъ.

Zawojować, *v. a.* завоевать.

Zawołać, *v. a.* закричать, кликнуть; воскликнуть; – kogo, призвать, позвать, пригласить кого.

Zawołanie, –ia, *n.* кликъ; зовъ; призывъ, приглашеніе.

Zawołany, *part. p.* позванный, призванный, приглашенный.

Zawonieć, Zawaniać, *v. a.* & *n.* обонять, чуять, почуять.

Zawora, –y, *f.*, **Zaworka**, –i, *f. dim.* засовъ, засовка, задвижка.

Zawornik, –a, *m.* клинообразный камень, въ перемычки употребляемый; ключъ въ сводѣ.

Zawóz, –ozu, *m.*, **Zawózka**, –i, *f.* завозъ, завезеніе.

Zawożenie, –ia, *n.* завезеніе, завозъ. [завезть.

Zawozić, Zawieźć, *v. a.* заво-

Zawrąblać, Zawrąbić, Zawrębić, Zawrębować, *v. a.* обрубать, обрубить.

Zawracać, Zawrócić, *v. a.* заворачивать, заворотить; zawrócić głowę, *вскружить голову; v. *sub:* Głowa; zawracać oczy, вертѣть глазами.

Zawrót, Zawrot, –otu, *m.*, **Zawróć**, –ci, *f.* кривизна; – głowy, круженіе головы; *сумасшествіе; – koński, бѣшенство у лошадей.

Zawrótny, Zawrotny, *adj.* 1. поворотный, причиняющій круженіе головы; 2. zawrotny, заворотный, находящійся за воротами.

Zawrzeć, v. Zawierać. [ми.

Zawrzedziały, Zawrzodziały, *adj. part.* покрытый нарывами, вередами.

Zawrzedzić, Zawrzodzieć, v. Owrzodzić, Owrzodzieć.

Zawrzenie, –ia, *n.* закипѣніе, воскипѣніе.

Zawrzodowaciel, Zawrzodowacieć, v. Owrzodzić, Owrzodowacieć.

Zawściągać, Zawściągnąć, Zawściągiwać, *v. a.* притащать, притащить; *обуздать, укротить; v. Powściągać.

†**Zawstyd**, v. Zawstydzenie.

Zawstydzać, *v. a. imp.*, **Zawstydzić**, *v. perf.* стыдить, осты-жать, остыдить, пристыжать, пристыдить, устыжать, устыдить, приводить, привесть въ стыдъ; приводить, привесть [*abo* вогнать] кого въ краску; покрывать, покрыть стыдомъ; постыжать, постыдить; осрамлять, осрамить, посрамлять, посрамить; – się, *v. r.* застыдиться; остыжаться, остыдиться, пристыжаться, пристыдиться, у–, постыжаться, –стыдиться; покрываться, покрыться румянцемъ, краснѣть, покраснѣть.

Zawstydzanie, Zawstydzenie, –ia, *n.*, **Zawstyd**, –u, *m.* остыженіе, пристыженіе, устыженіе, постыженіе, осрамленіе, посрамленіе; **Zawstydzony**, *part. p.* остыженный, пристыженный, устыженный, устыжденный, постыженный, осрамленный, посрамленный.

Zawsze, Zawdy, Zawszdy, Zawżdy, *adv.* всегда, завсегда, во всякое время; raz na zawsze, однажды на всегда.

Zawułek, v. Zaułek.

Zawyrokować, *v. a. perf.*, v. Wyrokować.

Zawziąć się, *v. r.* приняться, укорениться; упорствовать, упрямиться; разсердиться, разсвирѣпѣть.

Zawziątek, –tku, *m.* начатокъ, начало; *залогъ, закладъ.

Zawziętość, –ści, *f.* упорная вражда, неугасимый гнѣвъ, злоба.

Zawzięty, *part. p.* упорный, упрямый; раздраженный, остервенѣлый. [закашивать.

I. Zażąć, Zażynać, *v. a.* закосить,

II. Zażąć, Zażążyć, Zażądzać, *v. a.* зажать, зажимать; задавить. [Żądać.

Zażądać, *v. n.* потребовать; v.

Zażalić, *v. a.* опечалить, огорчить, оскорбить; – się, *v. r.* – na kogo, жаловаться на кого; **Zażalenie**, –ia, *n.* жалоба; **Zażalony**, *adj.* горестный, оскорбленный.

Zażalować, *v. a. perf.* начать жалѣть, сожалѣть.

Zażarłość, Zażartość, –ści, *f.* ярость, бѣшенство, свирѣпость, лютость, остервенѣніе; **Zażarły, Zażarty**, *adj. part.*, **Zażarcie**, *adv.* яростный, бѣшеный, свирѣпый, лютый, остервенѣнный.

Zażartować, v. Żartować.

Zazdrość, Zajzdrość, Zaizdrość, –ści, **Zazdrostka**, –i, *f. dim.* зависть; ревность; ревнивость [въ любви].

Zazdrościć, *v. a.* завидовать.

Zazdrościciel, Zazdrośnik, –a, **Zazdrośliwiec**, –wca, *m.* завистникъ; ревнивецъ.

Zazdrościwy, Zazdrościw, Zazdrośliw, Zazdrośliwy, Zaźdrościwy, Zazdrośny, Zajzdrośny, *adj.* завидливый, завистливый; ревнивый; *it.* zazdrośny, завистливый достойный.

Zazdrośnica, –y, **Zazdrośnicka**, –i, *f. dim.* завистница; ревнивица.

Zazdrośnik, v. Zazdrościciel.

Zazdrosznczenie, –ia, *n.* завидованіе, зависть.

Zażęcie, –ia, *n.* закошеніе.

Zażedz, Zażodz, Zażegać, Zażogać, *v. a.* (*propr.* & *) зажечь, зажигать; жечь.

Zażegacz, –a, *m.* зажигальщикъ, зажигатель.

Zażeglować, v. Żeglować.

Zażegnać, Zażegnywać, *v. a.* перекрестить, перекрещивать, отвратить, отвращать крестнымъ знаменіемъ.

Zażerać, Zażrzeć, *v. a.* пожирать, пожрать, сожрать; въѣдаться, въѣсться; – się, *v. r.* остервенѣть.

Zażęty, *part. p.* закошенный.

Zażewie, v. Żarzew', Żarzewie.

Zażgać, Zażgnąć, v. Zakłuć.

Zazgrzytać, Zazgrzytnąć, Zagrzytnąć, v. Zgrzytać.

Zaziębiać, Zaziąbić, Zaziąbić, Zaziębnąć, *v. a.* простудить, простужать; оцѣпенѣть отъ стужи; озябнуть; – sobie żołądek, простудить себѣ желудокъ; – się, *v. r.* простудиться.

Zaziębianie, Zaziębienie, –ia, *n.* простуда.

Zaziębilina, –y, **Zaziębłość**, –ści, *f.* озноба, зазноба.

Zaziębnąć, v. Zaziębiać.

Zazielenić, Zazieleniać, Zazieleniwać, *v. a.* зазеленить, озеленить, покрыть зеленою краскою; – się, *v. r.*, **Zazielenieć**, *v. n.* зазелениться, зазеленѣть.

Digitized by Google

Zazierać, v. **Zajrzeć.**
Zaziewać, Zaziewnąć, *v. n.* зѣвать; v. Ziewać.
Zazimować, *v. a. & n.* зазимовать; остаться гдѣ на зиму; оставить что на зиму; *cfr.* Odzimować. [вание.
Zazimowanie, -ia, *n.* зазимо-
Zazionąć, *v. n.* вѣять на что; простудиться.
Zazłocenie, Zazłocić, v. Złocić, Pozłocić.
Zaznać, Zaznawać, *v. a.* узнать, узнавать; познать, познакомиться; zaznać kogo z kim, познакомить кого съ кѣмъ.
Zaznajomić, *v. a.* познакомить кого съ кѣмъ; - się, *v. r.* - z kim, познакомиться съ кѣмъ.
Zaznoić, Zaznajać, *v. a.* покрыть, покрывать потомъ.
Zażoga, Zażega, Zażożka, -i, *f. dim.* зажженіе, зажиганіе, зажигательство; подожга, подпалъ; трутъ; головня; горящій уголь; *побужденіе, поощреніе.
Zażogać, v. **Zażedz.**
Zażółcić, Zażółciwać, *v. a.* зажелтать.
Zażółknąć, Zażółknieć, *v. n.* зажелкнуть, зажелтѣть.
Zażonąć, v. **Zagnać.**
Zażreblić, v. **Ożreblić.**
Zażreć, v. **Zażerać.**
Zażrzeć, Zażrzeć, v. **Zajrzeć, Zaglądać.**
Zażrzeć, Zażrzewać, v. **Dożrzeć, Dożrzewać.**
Zażuć, Zażuwać, *v. a.* обуть, обувать, надѣвать, натягивать на пятку.
* **Zażuć, Zażuwać**, v. **Żuć.**
Zażwać, Zażywać, *v. a.* призвать; v. Wezwać.
I. Zażyć, Zażywać, *v. a.* употребить, употреблять; воспользоваться, пользоваться; наслаждаться; зажывать табакę, нюхать табакъ; зажыć kogo z mąki, провести кого, обмануть кого; §. надуть кого; *it.* употреблять во зло; zażywać lekarstwo, принимать лѣкарство; zażyć się z kim, войти съ кѣмъ въ знакомство, въ дружество; жить съ кѣмъ на короткой ногѣ, въ тѣсномъ знакомствѣ. [о ранахъ:) зажить.
II. Zażyć, *v. n. perf.* (*o ranach*,
Zażycie, Zażywanie, -ia, *n.* употребленіе; v. Zażyć.
Zażyłość, -ści, *f.* старое знакомство, дружба, тѣсная связь.
Zażyły, *adj. part.* ужъ давно познакомившіеся, дружескій, искренній.
Zażymać, v. **Zażąć (II).**
Zażynać, v. **Zażąć (I).**
Zażywać, v. **Zażyć.**
Zażywny, *adj.* употребляемый въ пищу.
Zbaczać, Zboczyć, *v. a.* сворачивать, своротить въ бокъ; устраняться, устраниться; удаляться, удалиться [отъ добродѣтели, отъ предмета своей рѣчи]; склоняться, склониться, уклониться; zboczyć z drogi, своротить, сбиться съ дороги; zboczyć od prawdy, удалиться отъ истины.
Zbaczanie, v. **Zboczenie.**
Zbadać, Zbadywać, *v. a.* изслѣдовать, испытать, испытывать; *it.* v. Badać.
Zbadać, v. **Zbość.**
Zbajać, v. **Bajać.**
Zbąkać, v. **Bąkać.**
Zbałamucić, v. **Bałamucić.**
Zban, Zbanuszek, v. **Dzban, Dzbanuszek.**
Zbankrutować, *v. perf.*, v. **Bankrutować.** [raszkować.
Zbaraszkować, *v. perf.*, v. **Ba-**
Zbarwić, *v. a. perf.*, v. **Barwić.**
Zbarwiczkować, *v. perf.*, v. **Barwiczkować.**
Zbawca, -y, **Zbawiacz**, -a, *m.* избавитель, спаситель.
Zbawczyna, -y, **Zbawczyni**, -i, **Zbawicielka**, -i, *f.* избавительница, спасительница.
Zbawiać, Zbawić, *v. a.* избавлять, избавить; спасать, спасти; сохранять, сохранить отъ опасности, отъ смерти.
Zbawiciel, -a, *m.* спаситель; избавитель.
Zbawicielka, v. **Zbawczyna.**
Zbawicielowy, Zbawicielów, Zbawicielski, *adj.* спасителевъ; zbawicielów grób, гробъ спасителевъ.
Zbawienie, -ia, *n.* избавленіе; спасеніе; вѣчное блаженство.
Zbawienność, -ści, *f.* спасительность.
Zbawienny, Zbawitelny, *adj.* спасительный; счастіе, блаженство приносящій.
Zbawiony, *part. p.* избавленный; блаженный, праведный.
Zbazgrać, v. **Bazgrać.**
Zbęblić, Zbąblić, Zbąblać, v. **Bęblić.**
Zbębnić, v. **Bębnić.**
Zbechtać, v. **Bechtać, Nabechtać, Podbechtać.**
Zbeczeć się, v. **Rozbeczeć się.**
Zbędny, *adj.* излишній; отъ чего можно избавиться; что продать можно. [Beczeć.
Zbekać, v. **Bekać, Rozbekać,**
Zbękarleć, v. **Bękarleć.**
Zbełgotać, Zbełkotać, Zbełtać, v. **Bełkotać.**
Zbespieczać, Zbespieczyć się, *v. r.* осмѣлиться.
Zbestwić, Zbestwieć, v. **Bestwić, Bestwieć.**
Zbeształ, *v. perf.*, v. **Beształ.**
Zbezcześcić, *v. perf.*, v. **Bezcześcić & Zbezcześcić.**
Zbezbożnić, *v. a. perf.*, v. **Bezbożnić.** [zecnić.
Zbezecnić, *v. a. perf.*, v. **Be-**
Zbezcześcić, Zbezcześcić, *v. a. perf.* обезчестить, обезславить, посрамить, причинить безчестіе, безславіе; v. **Bezcześcić.**
Zbezpieczać, Zbezpieczyć, Zbezpieczyć, v. Zabezpieczać; - się, *v. r.* осмѣлиться.
Zbić, *v. a. perf.*, **Zabijać, Zbijać**, *v. imp.* сбить, сбивать; смять, смѣшать; сколотить, сколотить [гвоздями и проч.]; побить больно, поколотить; разбить, [непріятеля]; уничтожить, побѣдить; отогнать, отогнать кого изъ чего; отвратить кого отъ чего; zbić kogo z myśli, привесть кого въ замѣшательство; zbić sobie co z pamięci, не думать болѣе о чемъ; - się, *v. r.* биться, сражаться; столкнуться; zbić się z drogi, сбиться съ дороги; *it.* v. Bić.
Zbicie, Zbijanie, -ia, *n.* опроверженіе; zbicie nieprzyjaciela, пораженіе непріятеля.
Zbiczować, *v. a. perf.*, v. **Biczować.**
Zbiednieć, *v. perf.*, v. **Biednieć.**
Zbiedować, Zbiedzić, v. **Biedować, Biedzić.**
Zbiedz, Zbiegnąć, Zbieżeć, Zbiegać, †**Zbiegawać, Zbiegiwać**, *v. n.* сбѣчь, сбѣжать, сбѣгать [съ вѣрху въ низъ]; стечь, стекать; убѣжать, скрыться; (*o czasie*, о времени:) протекать, проходить, миновать, протечь, пройти; уходить, уйти; улетѣть, улетать; обѣжать, обѣгать; zbiegać konia, (*v. a.*), загнать, измучить, надорвать бѣгомъ лошадь; - się, *v. r.* сбѣжаться, сходиться; устать, замыкаться отъ бѣганія; [о кожѣ, о сукнѣ:] осѣдаться, съуживаться.
Zbieg, -u, *m.* 1. стеченіе; столкновеніе; собраніе сошедшихся вмѣстѣ; zbieg wierzycielów, конкурсъ; zbieg okoliczności, стеченіе обстоятельствъ; zbieg wody, стокъ водѣ; 2. **Zbieg**, -a, **Zbiegiec**, -gica, **Zbiegun**, -a, *m.* бѣглецъ, бѣглый, дезертиръ; перебѣжчикъ.
Zbiegać, Zbiegawać, Zbiegiwać, v. **Zbiedz.**
Zbiegiec, v. **Zbieg (2).**
Zbiegły, *adj. part.* бѣглый.
Zbiegnąć, Zbiegnięcie, v. **Zbiedz.**
Zbiegostwo, Zbiegowstwo, -a, *n.* бѣгство, побѣгъ.
Zbieleć, v. **Bieleć.**
Zbielić, v. **Bielić.**
Zbier, Zbir, -a, *m.* сборъ; десятокъ.
Zbierać, v. **Zebrać.**
Zbieracz, -a, **Zbierca**, -y, *m.* собиратель; подобиратель; комплекторъ; сборщикъ.
Zbieraczka, -i, *f.* собирательница.
Zbieradło, v. **Przyjemnik.**
Zbieranina, Zebranina, -y, **Zbieranka**, -i, *f.* сборъ, куча собранныхъ вещей; смѣсь величинъ; компиляція.
Zbiesić, v. **Biesić.**

Digitized by Google

Zbiesieć, v. **Biesieć.**
Zbijać, v. **Zbić**, **Zabijać.**
Zbijanie, v. **Zbicie.**
Zbik, **Zbik**, -a, **Zdeb'**, -bia, *m. H. n.* (*meles*), дикая кошка; барсукъ.
Zbiór, -oru, *m.* 1. собраніе; zbiór książek, собраніе книгъ; zbiór praw, собраніе законовъ; 2. сборъ хлѣба, жатва, жнивo; 3. (zebrany majątek), пріобрѣтенное имѣніе; 4. краткое собраніе, изложеніе, перечень; 5. куча, гроздa, купа, сонмъ.
Zbiorowód, -odu, *m.* океанъ.
Zbiorowy, *adj.*, -wo, *adv.* 1. собирательный; *adv.* собирательно; *Gramm.* wyraz zbiorowy, (*collectivum*), собирательное имя; 2. синтетическій.
Zbir, v. **Zbier.**
Zbisurmanić, **Zbisurmanieć**, - się, v. **Bisurmanić**, *etc.*
Zbity, *part. p.* сбитый, *etc.*, v. *verb.* **Zbić.**
Zbladły, *part.* поблѣднѣлый.
Zbladnąć, (**Zblednąć**), **Zblednieć**, *v. n.* поблѣднѣть.
Zbladzenie, **Zbledzenie**, **Zbladzić**, **Zbledzić**, v. **Bladzić**, **Bledzić.**
Zbłądzić, *v. perf.*, v. **Błądzić.**
Zbłąkać się, v. **Błąkać się.**
Zbłąkać, **Zblakować**, v. **Błakować.** [mować.
Zbłamować, *v. perf.*, v. **Błamować.**
Zbłażnić, *v. perf.* одурачать; v. **Błażnić.**
Zbłażniony, *part. p.* одурѣлый.
Zblechować, v. **Blechować**, **Wyblechować.**
Zblednąć, **Zbladnąć**, **Zblednieć**, v. **Blednąć**, **Bladnąć.**
Zbledzić, **Zbladzić**, v. **Bledzić.**
Zblednieć, v. **Błednieć.**
Zbledzić, **Zbladzić**, v. **Bledzić.**
Zblegotać, **Zblekotać**, v. **Blekotać.**
Zbliżać, **Zbliżyć**, *v. a.* сближать, сблизить; - się, *v. r.* приближаться.
Zbliżanie, **Zbliżenie**, -ia, *n.* сближеніе; приближеніе.
Zbliska, *adv.* въ близи.
Zbło, v. **Zdziebło**, **Zdźbło.**
Zbłocić, v. **Pobłocić**, **Błocić.**
Zbłogosławić, v. **Błogosławić.**
Zblokować, v. **Blokować.**
Zbłotnieć, v. **Błotnieć.**
Zbluć, **Zbluwać**, **Zbluwać**, *v. a.* облевать кого; изблевать что; выкинуть, извергнуть блеваніемъ [изъ желудка].
Zbluźnić, v. **Bluźnić.**
Zbluwać, v. **Zbluć.**
Zbłyskać, **Zbłyszczeć**, v. **Błyskać**, **Błyszczeć.**
Zboczenie, -ia, *n.* отступленіе; *Astron.* уклоненіе; отклоненіе; аберраціи; - igły magnesowéj, уклоненіе магнитной иглы.
Zboczny, *adj.* уклоняющійся; *it.* v. **Poboczny.** [**Boczyć.**
Zboczyć, v. **Zbaczać**; *it.* v.
Zbogacać, **Zbogacić**, *v. a.* обогащать, обогатить; - się, *v. r.* обогатиться; = **Zbogacieć**, **Zbogatnieć**, *v. perf.*, v. **Bogacieć.**
Zbój, *gen.* zboja, **Zbójca**, -y, **Zbójnik**, -a, *m.* разбойникъ, убійца, смертоубійца, душегубецъ; **Zbójczy**, v. **Zbojecki**; **Zbójczyni**, -i, *f.* разбойница, смертоубійца (*f.*); **Zbojecki**, *adj.*, -sko, *adv.* разбойническій, убійственный.
Zbojeckość, -ści, *f.*, **Zbójectwo**, -a, *n.* разбойничество, убійство, смертоубійство, разбой, грабительство.
Zbojować, *v. a.* завоевать.
Zbolały, *adj. part.* 1. наболѣлый; истощенный, изнуренный болѣзнію; страждущій болью; немощный; скорбный; 2. [о плодахъ:] надгнилый, надпорченный, надбитый.
Zboleć, *v. n.* наболѣть.
Zbombardować, v. **Bombardować.** [**bonować.**
Zbonować, v. **Bonować**, **Prze-**
Zbór, *gen.* zboru, *m.* соборъ; сборъ, собраніе; соборъ вселенскій; zbór chrześcijański, церковь, общество христіанъ; церковь, храмъ. [**gować.**
Zborgować, *v. a. perf.*, v. **Bor-**
Zbornik, -a, *m.* собраніе отборныхъ мѣстъ изъ сочиненій; хрестоматія.
Zborowy, *adj.* соборный; сборный; *cfr.* Zbór.
Zbość, **Zbadać**, *v. a.* исколоть рогами или чѣмъ острымъ; zbość konia, пришпорить лошадь; zbość co, * побѣдить, преодолѣть что.
Zbóstwić, *v. a.* обоготворить.
Zbóstwienie, -ia, *n.* обоготвореніе.
Zbótwiały, *adj. part.* сгнившій отъ сырости, истлѣвшій.
Zbótwieć, v. **Bótwieć.**
Zbożany, v. **Zbożowy.**
Zboże, -a, *n.* жито, хлѣбъ.
Zbożność, v. **Pobożność.**
Zbożny, *adj.* 1. v. **Pobożny**; 2. v. **Zbożowy.**
Zbożosiejny, *adj.* хлѣбосѣйный.
Zbożowy, *adj.* хлѣбный, житный; handel zbożowy, торгъ хлѣбомъ; хлѣбный торгъ; хлѣбная торговля; kupiec zbożowy, хлѣбопродавецъ; хлѣбопромышленникъ; торгующій хлѣбомъ.
Zbożysko, -a, *n.* дурный, бѣдный хлѣбъ.
Zbożysty, *adj.* хлѣбородный; изобильный хлѣбомъ.
Zbracenie, **Zbracić**, **Zbratać**, v. **Bracić.**
Zbraczać, v. **Zbroczyć.**
Zbraknąć, **Zabraknąć**, **Zbrakować**, v. **Braknąć**, **Brakować.**
Zbramować, v. **Bramować.**
Zbraniać, **Wzbraniać**, v. **Zbronić**, **Wzbraniać.**
Zbrantować, v. **Brantować.**
Zbratać, v. **Bratać**, **Bracić.**
Zbroczenie, -ia, *n.* обагреніе, окровавленіе.
Zbroczyć, **Zbraczać**, *v. a.* обагрить, окровавить; v. **Broczyć.**
Zbroczony, *part. p.* обагренный, окровавленный.
Zbrodnia, -i, *f.* злодѣяніе, злодѣйство, преступленіе; **Zbrodniarka**, -i, *f.* злодѣйка, преступница; **Zbrodniarz**, **Zbrodnik**, -a, **Zbrodzień**, -dnia, *m.* злодѣй, преступникъ, злокрадный человѣкъ; **Zbrodniczy**, **Zbrodnisty**, **Zbrodliwy**, **Zbrodny**, **Zbrodniarski**, *adj.* злодѣйскій, преступный.
Zbrodzić, **Zbradzać**, *v. a.* перебрести, перейти въ бродъ.
Zbrolć, *v. a. perf.* 1. - co, (злѣ), сдѣлать что худое, непристойное; учинить злодѣяніе; v. **Broić**, **Popełniać**; 2. zbroić, uzbroić, *v. a.* вооружать, вооружить, оволчать, ополчить; - się, *v. r.* -ся.
Zbroja, -i, *f.*, **Zbroiczka**, **Zbrojka**, -i, *f. dim.* доспѣхъ; ратный приборъ; воинскій приборъ; броня; zbroje, *pl.* оружія.
Zbrojnica, v. **Zbrojownia.**
Zbrojny, *adj.* вооруженный, снабженный оружіемъ; zbrojną ręką, вооруженною рукою, съ оружіемъ въ рукахъ.
Zbrojownia, -i, *f.*, **Zbrojnica**, -y, *f.* арсеналъ; оружейня; оружейная палата.
Zbrojownik, **Zbrojnik**, -a, *m.* 1. оружейничій; 2. zbrojownik, **Zbrojowy**, -ego, *s. m.* оружейный мастеръ.
Zbronić, **Zbraniać**, *v. a.* запретить, запрещать.
Zbronny, *adj.* запрещенный.
Zbronować, *v. a. perf.*, v. **Bronować.**
Zbryzgać, v. **Bryzgać**, **Pobryzgać**, **Zabryzgać.**
Zbrzechać, v. **Brzechać**, **Brzechotać.** [бережный.
Zbrzeżny, *adj.* береговый, на-
Zbrzydnąć, v. **Brzydnąć.**
Zbrzydzić, v. **Brzydzić.**
Zbuchać, v. **Buchać.**
Zbucić się, v. **Bucić się.**
Zbudować, *v. a. perf.* построить, сострóить; * назидать; v. **Budować.**
Zbudowanie, v. **Budowanie**, *sub:* **Budowa.**
Zbudzić, v. **Obudzić**, **Budzić.**
Zbudziciel, -a, *m.* будильникъ, будильщикъ. [**Bujać.**
Zbujać się, v. **Rozbujać się**,
Zbuntować, v. **Buntować**, *sub:* **Bunt.**
Zburczeć, **Zburczenie**, **Zburczyć**, v. **Burczyć.** [rzyć.
Zburzyć, v. **Burzyć**, **Rozbu-**
Zburzyciel, -a, *m.* разрушитель; **Zburzycielka**, -i, *f.* разрушительница. [**twić.**
Zbutwieć, **Zbótwieć**, v. **Bó-**
Zbuzować, v. **Buzować.**

Digitized by Google

Zbyć, Zbydź, Zbywać, *v. a.* сбыть, сбывать; продать, сбыть, сбывать [товаръ] съ рукъ; zrobić co, byle zbyć, сдѣлать что, чтобы только сбыть съ рукъ; *it.* –, стараться избавиться отъ кого, отъ чего; отказаться, освободиться; zbywa na czém, не достаётъ чего; zbywa czego, остаётся чего; zbyć się, отдаться.

Zbycie, –ia, *n.* сбытъ; продажа; na zbyciu, na zbycie, на продажу.

Zbyt, –u, *m.*, v. **Zbytek**; zbyt, *adv.* слишкомъ, съ лишкомъ, чрезъ мѣру; чрезмѣрно; zbyt drógi, слишкомъ дорогъ.

Zbycyć, v. **Bycyć**.

Zbydlęcieć, v. **Bydlęcieć**.

Zbytecznik, Zbytnik, –a, *m.* роскошный человѣкъ; *it. Rhet.*, v. **Pleonazm**.

Zbyteczność, Zbytność, Zbytniość, Zbytkość, –ści, *f.* излишество, излишность; **Zbyteczny, Zbytny, Zbytni**, *adj.*, **Zbytnie**, *adv.* лишній, излишній; чрезмѣрный; *adv.* излишне; слишкомъ; чрезмѣрно.

Zbytek, –tku, *m.* лишекъ, излишекъ; избытокъ; чрезмѣрность; неумѣренность, невоздержность; своеволство; самовольство; роскошь, пышность.

Zbytkować, *v. n.* – w czém, w co, имѣть что въ излишкѣ *abo* въ излишествѣ, имѣть чего слишкомъ много; – w czém, роскошествовать, роскошничать; – z czego, шалѣть, насмѣхаться, издѣваться надъ чѣмъ.

Zbytkowny, Zbytkowy, *adj.* роскошный.

Zbytni, v. **Zbyteczny**.

Zbytnica, –y, Zbytnicska, –i, Zbytnicka, –iéj, *f.* роскошная женщина.

Zbytnik, v. **Zbytecznik**.

Zbyty, *part. p.*, v. **Zbyć**.

Zbywa, Zbywać, v. **Zbyć**, & *sub:* **Brakować**.

Zbywanie, –ia, *n.* недостатокъ.

Ze–, Zch–, Zcz, v. *sub:* **Se–, Sch–, Scz–**. [wać.

Zcałować, Scałować, v. **Cało-**

Zcapić, v. **Capić**.

Zcedzić, v. **Scedzić**.

Zcięć, v. **Ścięć**.

Zciągnąć, v. **Ściągnąć**.

Zcichnąć, v. **Cichnąć**, *sub:* **Cichacz**.

Zciec, v. **Ściec**.

Zciemiężyć, v. **Ciemiężyć** *sub:* **Ciemiężca**. [Ciemnawo.

Zciemnieć, v. **Ciemnieć** *sub:*

Zcieńczeć, v. **Cieńczeć**.

Zcierać, Ścierać, v. **Zetrzeć**.

Zcierpnąć, v. **Ścierpnąć**.

Zciesać, Zczesać, v. **Sczesać, Ciesać**.

Zczarować, v. **Czarować**.

Zczerstwić, Zczerstwieć, v. **Czerstwić, Czerstwieć**.

Zczernić, v. **Czernić**.

Zczerwienieć, v. **Czerwienieć**.

Zczesać, v. **Czesać**.

Zdać, Zdawać, *v. a.* сдать, сдавать; – rachunek z czego, дать отчётъ; – komu co, вручить, поручить кому что; – komu urząd, поручить кому должность; *it.* оставить кому что; – kogo na śmierć, осудить кого на смерть.

Zdać się, Zdawać się, *v. r.* 1. казаться; zdaje się, кажется; *it.* мнится; zdaje mi się, мнѣ кажется; 2. zdać się, предаться; 3. zdać się na kogo, положиться на кого, спуститься, надѣяться, понадѣяться на кого; 4. zdać się na co, do czego, (przydać się, *qu. v.*), годиться на что, пригодиться, быть годну къ чему.

Zdal, Zdala, Zdaleka, *adv.* издалёка & издалекá.

Zdałać, v. **Zdołać**.

Zdanie, –ia, *n.* 1. мнѣніе; разсужденіе; podług mego zdania, по моему мнѣнію; ile osób, tyle zdań, v. *sub:* Osoba (§); 2. сдача; zdanie rachunku, sprawy, сдача счёта; отчётность; сдача отчёта.

Zdarcie, *s. n. v.*, v. **Zedrzeć**.

Zdarny, *adj.*, v. **Przydatny, Zdatny**.

Zdarty, *part. p.*, v. **Zedrzeć**.

Zdarzać, Zdarzyć, *v. a.* давать, дать успѣхъ; одарять, одарить, надѣлять; благословлять, благословить; – się, *v. r.* случаться, случиться кстати; – się komu, случаться, случиться кому; *it.* v. **Darzyć**.

Zdarzenie, –ia, *n.* случай; приключеніе; *it.* благопріятное, удобное къ чему время.

Zdąsać, v. **Dąsać**.

Zdatność, –ści, *f.* годность, пригодность (на что); способность, дарованіе, даръ (къ чему).

Zdatny, *adj.*, **Zdatnie**, *adv.* годный, пригодный (на что); способный (къ чему).

Zdawać, v. **Zdać**.

Zdawanie, –ia, *n.* сдаваніе, сдача.

Zdawić, v. **Dawić, Udawić**.

Zdawka, –i, *f.* сдача, возвратъ лишнихъ денегъ; **Zdawkowy**, *adj.* сдаточный; на сдачу употребляемый; moneta zdawkowa, мелкая монета.

Zdawna, *adv.* издавна, съ давняго времени, изъ давнихъ временъ, изстари, издревле.

Zdawniać, Zdawnić, *v. a.* давностію ископить, пропустить, просрочить.

Zdążać, Zdążyć, *v. a.* достигать, достигнуть, достичь кого; поспѣть, успѣть (на равнѣ съ кѣмъ).

Zdeb', *gen.* zdebia, v. **Żbik, Kot**.

Zdebankować, *v. perf.*, v. **Debankować**.

Zdębić, Zdębować, v. **Dębić, Dębować**. [Żdźbło.

Zdebło, Zdbło, v. **Zdziebło,**

Zdech, –u, *m.* послѣдній вздохъ, послѣднее дыханіе; do zdechu, (póki tchu stanie), до издыханія, до послѣдняго духу; v. *sub:* **Dech**.

Zdechlina, Zdechlizna, –y, *f.* падаль, падалище, мертвечина, трупъ мёртваго животнаго; **Zdechły**, *part. p.* издохлый, околѣлый; **Zdechnąć, Zdychać**, *v. n.* издохнуть, издыхать; околѣть.

Zdecydować, v. **Decydować**.

Zdefalkować, v. **Defalkować**.

Zdegradować (!), v. **Degradować**.

Zdejmować, Zdjąć, *v. a.* снимать, снять; * трогать, тронуть.

Zdejmowanie, Zdjęcie, –ia, *n.* сниманіе, снятіе; zdjęcie z krzyża, снятіе со креста.

Zdeklarować, v. **Deklarować**.

Zdemontować, *v. a. perf.* сбить пушку съ лафета *abo* со станка.

Zdemoralizować, *v. a. perf.* развратить, испортить нравы.

Zdeptać, *v. a. perf.* истоптать, истереть, измять ногами; попрать.

Zdesperować, *v. n. perf.* отчаяться, придти въ отчаяніе, лишиться всякой надежды; **Zdesperowany**, *part. p.* отчаянный, приведенный или пришедшій въ отчаяніе, безнадёжный.

Zdeterminować, – się, v. **Determinować, – się**.

Zdezorganizować, *v. a. perf.* уничтожить, разстроить.

Zdjąć, v. **Zdejmować**.

Zdjęcie, –ia, *n.* снятіе; zdjęcie z krzyża, снятіе со креста.

Zdjęty, *part. p.* снятый; v. **Zdjąć, Zdejmować**.

Zdłabić, Zdławić, v. **Dłabić, Dławić**.

Zdłubać, v. **Dłubać**.

Zdmuchać, Zdymać, Zdmuchnąć, Zdmuchywać, *v. a.* сдувать, сдуть, сдунуть.

Zdmuchanie, Zdymanie, Zdmuchywanie, Zdmuchnięcie, Zdmuchnienie, Zdęcie, –ia, *n.* сдуваніе.

Zdoba, –y, *f.*, v. **Ozdoba**.

Zdobić, *v. a.* (*propr.* & *) красить, украшать, убирать, наряжать; прикрашивать, закрашивать, прикрывать, закрывать; v. **Ozdabiać, Ozdobić**.

Zdobiciel, –a, *m.*, **Zdobicielka, –i**, *f.* убиратель, убирательница; украшающій, украшающая.

Zdobienie, –ia, *n.* украшеніе, убираніе, нарядженіе; прикрашиваніе; v. *verb.* **Zdobić**.

Zdobność, –ści, *f.* красивость, нарядность; v. **Ozdobność**.

Zdobny, *adj.* красивый, нарядный; v. **Ozdobny**.

Zdobyć, Zdobywać, *v. a.* отнять, отнимать, завоевать, завладѣть, завладѣвать, овладѣть, овладѣвать, взять силою; – się, *v. r.* стараться, тщиться; zdobyć się na co, найтись, со-

Digitized by Google

брáться съ дýхомъ, съ сúлою, стать на что; *it.* v. *sub:* Zapas.

Zdobycie, Zdobywanie, -ia, *n.* отнáтіе, взятіе, овладѣніе, осáда, завоевáніе.

Zdobyciel, v. **Zdobywca.**

Zdobycz, -y, *f.* добúча.

Zdobytek, -tku, *m.* пріобрѣтеніе.

Zdobywca, -y, **Zdobywacz, Zdobyciel,** -a, *m.* завоевáтель; покорúтель.

Zdobywatwo, -a, *n.* завоевáніе.

Zdołać, Zdałać, Zdoływać, *v. n.* успѣть, поспѣть, смочь, быть въ состоянiи; *it.* v. Zdążyć; - komu w czém, быть въ состоянiи, равнáться кому въ чёмъ, имѣть способность къ произведенію чего.

Zdołać, v. **Zdołać.**

Zdolność, -ści, *f.* способность.

Zdolny, *adj.* способный (дѣлать что нибудь).

Zdrabować, v. **Drabować.**

Zdrada, -y, *f.* измѣна; измѣнничество, предáтельство; вѣроломство.

Zdradca, v. **Zdrajca.**

Zdradliwy, Zdradny, *adj.* измѣнническій, измѣнничій, предáтельскій, вѣроломный, клятвопреступный; невѣрный, обмáнчивый, хитрый, ковáрный.

Zdradnica, v. **Zdrajczyna.**

Zdradnik, v. **Zdrajca.**

Zdradny, v. **Zdradliwy.**

Zdradzać, Zdradzić, *v. a.* измѣнять, измѣнять, предáть, нарушить вѣрность, клятву; обмáнуть; открывáть, открыть, обнаруживать, обнаружить; предавáть, предать.

Zdradzanie, Zdradzenie, -ia, *n.* измѣна; измѣнничество, предáтельство; вѣроломство.

† **Zdradca,** v. **Zdrajca.**

Zdradziecki, Zdrajczy, *adj.*, -o, *adv.* измѣнническій, измѣнничій; предáтельскій, вѣроломный.

Zdradziectwo, -a, *n.* измѣнничество, предáтельство; вѣроломство.

Zdradzony, *part. p.*, v. **Zdradzić, Zdradzać.**

Zdrajca, (†**Zdradca, Zdradzca**), -y, **Zdradnik,** -a, *m.* измѣнникъ, предáтель; вѣроломецъ, клятвопреступникъ; донóщикъ, хитрецъ, обмáнщикъ; **Zdrajca, Zdrajczyna,** -y, **Zdrajczyni,** -i, *f.* измѣнница, предáтельница; клятвопреступница; обмáнщица.

Zdrapać, *s. n. v.*, **Zdrapywać,** *v. a.* сцарáпать, сцарáпывать.

Zdrażać się, *v. r.* жемáниться, дорожáться, отрекáться, отговáриваться, отказывáться.

Zdraśnić, v. **Draśnić.**

Zdręczenie, *s. n. v.*, **Zdręczyć,** *v. a. perf.*, v. **Dręczyć.**

Zdreptać, v. **Dreptać, Drepcić.**

Zdrętwiałość, -ści, *f.* оцѣпенѣніе, онѣмѣніе; v. **Drętwość.**

Zdrętwiały, *adj. part.* оцѣпенѣлый, онѣмѣлый.

Zdrętwić, v. **Drętwić.**

Zdrętwieć, v. **Drętwieć.**

Zdrewnieć, *v. n.* одеревенѣть; v. **Drewnieć, Drętwieć.**

Zdrewniały, *adj. part.* одеревенѣлый; оцѣпенѣлый.

Zdrobić, *v. a. perf.* издробить, покромúть, разбúть на мелкія части.

Zdrobniałość, -ści, *f.* свойство умалительнаго.

Zdrobniały, *adj. part.* умалительный; уменьшительный.

Zdrobnieć, *v. n.* уменьшáться, умаляться, издробѣть.

Zdroisko, Zdrojewisko, Zdrojowisko, -a, *n.* ключевúна; болотистый ручёекъ.

Zdroisto, *adv.*, **Zdroisty,** *adj.* ключистый; ключевáтый.

Zdrój, -oju, *m.*, **Zdrojek,** -jka, *m. dim.* ключъ водú; источникъ.

Zdrojewisko, v. **Zdroisko.**

Zdrojowisko, v. **Zdroisko.**

Zdrojówka, -i, *f.* (woda zdrojowa), ключевáя водá.

Zdrojowy, *adj.* ключевúй; woda zdrojowa, ключевáя водá.

Zdrów, Zdrowy, *adj.*, -o, *adv.* здорóвъ, здорóвый, здрáвый; *adv.* здорóво, здрáво; полéзный [для здорóвья]; бýдь здрóв! бýдь здорóвъ, прощáй! zdrowy rozum, rozsądek, здрáвый рáзумъ, разсýдокъ; zdrowa rada, полéзный совѣтъ.

Zdrowaś Marya, (Marja), рáдуйся благодáтная! Богородúце Дѣво рáдуйся! v. *sub:* Anielski.

Zdrowaśki, (w kościele czytane, odmawiane), *pl.* помúнки; v. Pominki.

Zdrowic, v. **Uzdrawiać** & **Pozdrawiać.**

Zdrowie, -ia, *n.* (*propr.* & *) здорóвье, здрáвіе; дóбрый бытъ; жизнь; zdrowie! na zdrowie! Boże daj zdrowie! на здорóвье! пić na (za) czyje zdrowie, пить чьё [*abo* за чьё] здорóвье; пить за здрáвіе; życzę zdrowia! я желáю здрáвія!

Zdrowieć, *v. n.* выздорáвливать, возвращáться къ здорóвью.

Zdrowiec, -wca, *m. Bot.* табáкъ; v. Tytuń.

Zdrowiuchny, Zdrowiuteńki, Zdrowiusieńki, Zdrowiutki, Zdrowiusieneczki, Zdrowiuteneczki, *adj.* здоровёхонекъ, здоровёшекъ.

Zdrowo, *adv.* здорóво, здрáво; полéзно [для здорóвья].

Zdrowość, -ści, *f.* здорóвость, здорóвое состоянiе.

Zdrowy, v. **Zdrów.**

Zdrożać, v. **Zdrożyć.**

Zdrożałość, -ści, *f.* вздорожáлость.

Zdrożały, *adj. part.* вздорожáлый, сдѣлавшійся дорóже, подымáвшійся въ цѣнѣ.

Zdroże, -a, *n.* распýтіе; поворóтъ; боковáя дорóга.

Zdrożeć, *v. n.* вздорожáть, сдѣлаться дорóже, возвысáться въ цѣнѣ.

Zdrożność, -ści, *f.* распýтіе; заблужденіе; погрѣшность; преступленіе; проступокъ.

Zdrożny, *adj.*, **Zdrożnie,** *adv.* отдалённый отъ дорóги; отведáмій отъ дорóги; непокýтный; несходный, несклáдный, нелѣпый.

Zdrożyć, Zdrożać, *v. a.* 1. вздорожáть, привестú въ высóкую цѣну; - się, *v. r.*, v. **Zdrożeć;** 2. zdrożyć, zdrażać, (*propr.* & *) удаляться, удаляться отъ дорóги; своротáть съ дорóги, сбýться съ дорóги; заблудáться, разврáтиться. [**Wydrożyć, Drążyć.**

Zdrożyć, Zdrążyć, v. **Drożyć,**

Zdrzemać, Zdrzymać, Zdrzemnąć, Zdrzymnąć, - się, *v. r.* вздремáть, воздремáть, задремýть.

Zdugować, *v. a.* подмáть глы-[гóлемъ; v. **Dugować.**

Zdumiały, *adj. part.* изумлённый, удивлённый.

Zdumieć, Zdumiewać, *v. a.* изумúть, изумлять; - się, *v. r.* изумúться.

Zdumnieć, *v. n.* возгордáться, сдѣлаться гóрдымъ.

Zdun, -a, *m.*, **Zduńczyk,** -a, *m.*, v. **Garncarz.** [carski.

Zdunowy, Zduński, v. **Gar-**

Zduństwo, v. **Garncarstwo.**

Zduplikować, Zduplować, *v. a. perf.*, v. **Duplować.**

Zdusić, v. **Udusić, Wydusić.**

Zdwajać, Zdwoić, *v. a.* соединять, соединять двѣ вѣщи во единó; удвоáть; усугублять, усугубúть.

Zdybać, Zdybywać, Zdybnąć, *v. a.* улучáть, улучáть; застáть, мóймать.

Zdychać, v. **Zdechnąć.**

Zdychawiczeć, Zdychawieć, *v. n.* сдѣлаться одышливымъ.

Zdychtować, *v. a. perf.*, v. **Dychtować, Podychtować.**

Zdylować, v. **Dylować.**

Zdymać, v. **Zdąć, Zdmuchnąć.**

Zdźbło, v. **Zdzieblo.**

Zdźdżewnica, Zdżewnica, -y, *f. H. n.* (*lumbricus terrestrie*), дождевóй червь; земляный червь.

Zdziać, Zdziewać, *v. a.* снять, снимáть, скинуть, скидывать плáтье.

Zdziałać, *v. a. perf.* сдѣлать, содѣлать, учинúть, произвестú что; - kogo, сдѣлать, учинúть кого чѣмъ.

Zdziarstwo, v. **Dziarstwo.**

Zdziesały, *part. p.* одичáлый.

Zdzieszeć, *v. n. perf.* одичáть, сдѣлаться дикимъ.

Zdziczenie, -ia, *n.* одичáніе.

Digitized by Google

Zdziczyć, *v. a. perf.* сдѣлать дикимъ; запустѣть [поле, и проч.].

Zdziobło, Zdziobło, Żdźbło, Dźbło, Żbło, -a, n., Zdziobłko, Zdziobełko, -a, n. dim. стебель, стебелёкъ, соломина, соломинка; занозa, бѣлянка.

Zdziecinieć, Zdziecinnieć, v. n. perf. оребѣчиться, сдѣлаться ребёнкомъ, дитятею; **Zdziecinniały**, *adj. part.* оребѣчелый; сдѣлавшійся ребёнкомъ.

Zdzierać, Zedrzeć, *v. a.* сдирать, содрать, срывать, сорвать; – kogo, * хулить кого, кожу драть; обобрать, разграбить; – się, *v. r.* изодраться, изорваться, износиться; сорваться, вырваться; надсадить себя, надорваться [подниманіемъ]; *it.* v. Drzeć.

Zdzieranie, Zdarcie, -ia, n. сдираніе, содраніе; v. *verb.* Zdierać.

Zdzierca, -a, Zdzierca, -y, m. лихоимецъ; живодёръ; грабитель.

Zdziergać, Zdzierzgnąć, v. **Dziergnąć.**

Zdziergacz, -a, m. Anat. (*sphincter ani*) сжиматель [*abo* сжимательная мышца] задняго прохода.

Zdzierstwo, -a, n., (Zdzierki, -ów, m. pl. †), лихоимство; грабительство; истязаніе.

Zdzierżawić, *etc.*, v. **Zadzierżawić, Odzierżawić.**

Zdzierżeć, Zdzierżyć, Zdzierżywać, *v. a.* сдержать слово; v. Utrzymać, Dotrzymać.

Zdzierzgnąć, Zdziergnąć, v. **Dziergnąć, Zadziergnąć.**

Zdziesiątkować, v. **Dziesiątkować.**

Zdziewać się, v. **Spodziewać się**, *it.* v. **Nadziewać się**; v. **Zdziać.**

Zdziewosłąbić, Zdziewosłębić, *v. a. perf.*, v. **Dziewosłąbić, Dziewosłębić.**

Zdziobać, v. **Dziobać, Podziobać.** [dziurawić.

Zdziurawić, v. **Dziurawić, Po-**

Zdziurawieć, v. **Dziurawieć.**

Zdziwaczeć, v. **Dziwaczeć.**

Zdziwić, v. **Dziwić, Dziwować, Zadziwić.**

Zdziwienie, -ia, n. удивленіе.

Zdźwignąć, v. **Dźwignąć.**

Ze, *praep.* изо, изъ; v. **Z**, (*praep.*).

Że, *conj.* что; для того что, потому что; же; ли; слышалем, że nie przyjdzie, я слышалъ, что онъ не придётъ; jak że . . ., какъ же . . .; jest-że? есть-ли? idź że sobie precz! иди же прочь!

Zębacz, Zębal, -a, m. 1. зубáчъ, зубáчъ, имѣющій большіе зубы; * хулитель кого, кому драть; обобрать, разграбить; 2. зębacz, v. Zębodłub.

Zębak, -a, m. H. n. (ryba morska, zębata, *dentex*), v. вырезубъ, [рыба], кривозубъ.

Zębatka, -i, f. H. n. (*anarhichas lupus*, wilk morski), зубатка, морской волкъ, [хищная рыба].

Żębaty, Zębiaty, Zębiasty, Zębisty, adj. 1. зубатый, зубастый; * зубатый, зубастый, угрюзливый, сговорливый, неуступлчивый, здорливый; не глухой; 2. зубчатый; коло zębate, *Mech.* зубчатое колесо.

Żeberko, -a, n. dim. ребрышко; v. Żebro.

Żeberny, v. **Żebrowy.**

Żeblec, v. **Obrótnik.**

Zębienie, -ia n. [у ребёнка:] прорѣзываніе зубовъ.

Zębny, Zębowy, adj. зубный; zębna szpilka, zębne piórko, зубочистка, [заостренное перо или спичка, которою ковыряютъ въ зубахъ]; zębny ból, зубная боль; zębne ziele, (v. zębownik, *cachrys odontalgica*), зубной корень.

Zębociąg, -a, m. Chirurg. зуборвальный ключъ; зуборывный ключъ; неликанъ.

Zębocyszczący, *adj.* зубочистный.

Zębodłub, -a, m. зубочистка, [заостренное перо или спичка, которою ковыряютъ въ зубахъ].

Zębodół, -ołu, m. Anat. (*alveolus*), зубная ямочка; зубная лунка, луночка.

Zębolek, -a, m. зубной врачъ; дантистъ.

Zębołom, Zęborwacz, -a, m. зуборвачъ, [вырывающій больные зубы], зубодёръ; *cfr.* Zębolek.

Zębom, = zębami, зубами.

Zęborożec, -żca, m. H. n. (*monodon*), морской единорогъ; narвалъ.

Zębować, *v. n.* (zęby dostawać, на зубы хворовать), получать зубы; **Zębowanie, -ia, n.** прорѣзываніе зубовъ.

Zębówka, -i, f. H. n. (*dentex*), v. **Zębak.**

Zębownik, -a, m. Bot. (zębne ziele, ślinne ziele, *cachrys odontalgica*; *anathemis pyrethrum*), зубной корень; слюногонный корень, [растеніе].

Żebr, -a, m., Żebra, -y, f. H. n. (*equus zebra*), зебра.

Żebra, *gen.* żeber, *n. pl.*, v. **Żebro.**

Żebrać, Zbierać, *v. a.* собрать, собирать; снимать; соединять, соединять, сонокупять; счёрпать, счерпнуть, счёрпывать; zebrać ze stołu, снять со стола; – się, *v. r.* собраться; zbierać się na co, приготовляться на что; намѣреваться; zbiera się na . . ., кажется, что . . .; zbiera się na deszcz, кажется, что дождь пойдётъ.

Żebrać, Żebrzeć, *v. a.* нищенствовать; ходить по-міру; просить милостыни; просить Христа ради; христарадничать; *it.* сильно просить, неотступно просить, унизительно просить; *it.* v. *sub*: **Torba.**

Żebracki, Żebracy, *adj.* нищенскій; po żebracku, *adv.* нищенски.

Żebractwo, -a, n., Żebramina, -y, f. 1. нищенство; прошеніе [*abo* вымаливаніе] милостыни; хожденіе по-міру; христарадничанье; нищета, крайняя бѣдность; 2. żebractwo, *collect.* нищіе; просящіе милостыни.

Żebraczek, *dim.*, v. **Żebrak.**

Żebraczka, -i, f. нищая, нищенка; попрошайка (*s. f.*).

Żebrak, -a, m. нищій; попрошайка (*s. m.*).

Zebranie, -ia, n. собраніе; miejsce zebrania, мѣсто собранія; v. *verb.* Zebrać.

Żebranina, v. **Żebractwo, Zbieranina.**

Zebrany, *part. p.* собранный; *etc.*; v. *verb.* Zebrać.

Żebro, -a, n., Żeberko, -a, n. dim. Anat. ребро, *dim.* ребрышко; *it.* żebro powrozowe, прядь канатная, прядка, стрёнда; каболка; *Bot.* żebro czartowe, (*scabiosa succisa*), чертогрызъ; олинная трава. [ребрастый.

Żebrowaty, *adj.*, *-to, adv.*

Żebrowy, *adj.* ребёрный.

Żebry, -ów, m. pl., v. **Żebranina.**

Żebrzyca, -y, f. Bot. (*seseli Aethiopicum*), кабрина; v. **Koprownik.**

Żeby, *conj.* дабы, чтобы.

Zęby, pl., v. **Ząb.**

Zecbret, -u, m. (*w drukarni*: deska zecerska) наборная доска.

Zecer, Zycer, -a, m. наборщикъ.

Zecerski, Zycerski, *adj.* наборщичій, наборщиковъ; deska zycerska, наборная доска.

Zechcieć, zechcę, *v. n.* захотѣть; v. Chcieć.

Zęcie, -ia, n. сжиманіе, живо.

Zecknąć, Zeckuić, *v. n.* – sobie, смерять себѣ что, возчувствовать, возъимѣть къ чему смерзѣніе.

Żédel, Zydel, -dla, m., Zydla, -i, f., Żédelek, Żedelek, -lka, m. dim. сѣдало, сѣдалище, скамья, скамѣйка. [v. *sub*: **Dzień.**

Zedniem, = z dniem, ze dniem,

Zędra, Zandra, Zyndra, Zindra, -y, f. вигарки.

Zedrgnąć v. **Zadrgnąć.**

Zedrzeć, v. **Zdzierać.**

Żedz, v. **Żegać.**

Zefir, -u, m., Zefirek, -rka, m. dim. Myth. зефиръ; тихій, прохладный вѣтерокъ.

Żega, Żaga, -i, f. нага.

Żegać, Żgać, Żegnąć, Żgnąć, Żedz, Zeżedz, Żżedz, *v. a.* жечь, сжечь; żgnąć kogo, * тресснуть, сильно ударить кого.

Digitized by Google

Żegadło, Żehało, Żgadło, -a, *n.* жегáло; принужгáльникъ.

Zegar, -u, *&* -a, *m.* часú; zegar ścienny, стѣнные часú; stołowy zegar, столóвые часú; zegar ratuszny, miejski, kościelny, городскіе, церковные часú; zegar słoneczny, солнечные часú; zegar, zegarek ciekący, wodny, piaseczny, водяные часú, клепсидра, песочные часú; zegar morski, компасъ; zegar kuchenny, вертелъ; **Żegarek,** -rka, *m. dim.*, **Zegareczek,** -czka, *m. dim. secund.* чáсики, мáленькіе часú; zegarek kieszonkowy, кармáнные часú; kluczyk od zegarka, ключикъ къ часáмъ; часовóй ключикъ; łańcuszek od zegarka, часовáя цѣпочка.

Zegarkowy, *adj.* часовóй, къ кармáннымъ часáмъ принадлежáщій; index zegarkowy, часовáя стрѣлка; koło zegarkowe, часовóе колесó; koperta zegarkowa, кóрпусъ часóвъ; часовáя коробка.

Zegarmistrz, -a, *m.* часовщикъ; часовóй мастеръ.

Zegarmistrzka, Zegarmistrzyni, -i, *f.* часовщица; **Zegarmistrzowa,** -éj, *f.* жена часовщикá; **Zegarmistrzowski,** *adj.* часовщичій, часовщикóвъ; **Zegarmistrzowstwo, Zegarmistrzostwo,** -a, *n.* часовóе мастерстворó.

Zegarmistrzyk, -a, *m.* подмастерье у часовщикá; *it.* мáльчикъ, ученикъ у часовщикá.

Zegarowy, *adj.* часовóй.

Żegawka, Żagawka, -i, *f.*, **Żegawica, Żagwica,** -y, *f.* (*urtica urens, urtica minor*), жгучка; жгучая крапива.

Żeglelgarn, Zyglelgarn, -u, *m.* (*z Niem.* „Segelgarn", gat. szpagatu), парусинные нитки; снурóкъ.

Żeglarka, -i, *f.* мореплáвательница; **Żeglarski,** *adj.* мореплáвательный, мореходный, водоходный; навигаціóнный; gwiazda żeglarska, полярная звѣздá; nacsynie żeglarskie, (statek, nawa, łódź, czołn, *etc.*), водоходное, мореплáвательное судно; żeglarski kunszt, sztuka żeglarska = **Żeglarstwo,** -a, *n.* (= żeglowanie; nauka żeglowania), водоходство, мореходство, мореплáваніе, искусство плáвать по морáмъ, кораблевождéніе; наука мореплáванія, мореходная наука; навигáція; **Żeglarz,** -a, *m.* мореходецъ, мореплáватель, кораблеплáватель.

Żeglarzyk, -a, *m. H. n.* (*nautilus*), родъ морской рыбú.

Żeglować, *v. n.* плáвать [на кораблѣ, по морáмъ], ходѣть по морáмъ; **Żeglowanie,** -ia, *n.* плáваніе на кораблѣ, по морáмъ; судоходство; судоплáваніе; мореплáваніе; морское путешéствіе, путешéствіе пó морю; поѣздка пó морю; v. Żeglarstwo.

Żeglówka, v. **Żegluga.**

Żeglowny, *adj.* судоходный; легкó, хорошó плáвающій.

Żegluga, Żeglówka, -i, *f.* 1. (pływanie nawą, *etc.*) плáваніе на кораблѣ, пó морю; путешéствіе пó морю; морское путешéствіе, *etc.*, v. Żeglowanie; 2. żegluga, (sztuka żeglarska), v. **Żeglarstwo, Marynarka.**

Zegnać, Zgonić, Zżonąć, Zżegnać, Zganiać, *v. a.* согнáть, сгонáть; собрáть въ однó мѣсто; сгонáть долóй; *it.* догнáть, догонáть, достичь, достигáть кого; загнáть, загучáть гóномъ; * согнáть, сгонáть, истреблѣть, выводѣть; – krosty, plamy, piegi z twarzy, согнáть, сгонáть прúщи, пятна, веснýшки съ лицá; *it.* zganiać plamy, выводѣть пятна; zganiać złoto ze srebra, (odłączać), отдѣлѣть зóлото отъ серебрá; zganiać co na kogo, na co, (zwalić winę, przyczynę na kogo), сваля́ть [сложить, *v. perf.*], свáливать [свалѣть], взвáливать [взвалѣть] вúну на кого, на что; zgonić się, *v. r.* измýчиться отъ чáстаго и скóраго бѣгу.

Żegnać, *v. a.* крестѣть, дѣлать знамéніе крестá, осѣнѣть кого или себя́ знамéніемъ крестá; – kogo, się z kim, прощáться, простѣться съ кѣмъ при отъѣздѣ; *it.* благослóвить; *it.* v. Pożegnać & Przełegnać (– się); – kogo kijem, * дубáсить, поколотѣть, отвалѣть кого дубúною.

Zegnanie, -ia, *n.* согнáніе, сгонѣ; v. *verb.* Zegnać.

Żegnanie, Przełegnanie, -ia, *n.* осѣнéніе крестóмъ; –, Pożegnanie, прощáніе.

Zegnany, *part. p.* согнанный; v. *verb.* Zegnać.

Zejmować, Zjąć, *v. a.* сбивѣть, сбить, скалѣчивать, снять вмѣстѣ [руками], стѣснуть, сбить, сплотить; соединѣть, сложить; заключѣть [на пр. съ кѣмъ дружбу]; – kogo, поймѣть, схватѣть кого; * обхватѣть, захватѣть, обладѣть; *it.* –, снимѣть, снять.

Zegrać, v. **Zgrać.**

Zejrzeć się, *v. r.* оглянуться, не упускѣть изъ вѣду; быть осторóжну; v. Obejrzeć się, Оглядаć się.

Zejść, (Zejśdź), v. **Schodzić.**

Zejście, -ia, *s. n. v.* сошéствіе, сходъ, сходжéніе; собрáніе; кончúна, смерть; zejście się, встрѣча; *cfr. &* v. *verb.* Zejść *sub:* Schodzić.

Zekpać, v. **Kpać.**

Zekpić się, v. **Wykpić się.**

Zekpleć, *v. n.* одурѣть, сдѣлаться дурáкомъ.

Zekrwawić, *v. a. perf.*, v. **Krwawić, Skrwawić.**

† **Żela,** v. **Żyła.**

Żelastwo, v. **Żelaztwo.**

Żelazisty, Żeleźisty, Żelaźnisty, Żelasty, *adj.*, -sto, *adv.* желѣзистый; содержащій въ себѣ желѣзо.

Żelazko, -a, *n. dim.* желѣзное орýдіе [всякаго родá]; принужгáльникъ, приносáльникъ; (do przypiekania włosów), приносáльникъ щипцú; (do prasowania), утюгъ; v. Żelazo.

Żelaznica, -i, *f. Bot.* (*centaurea scabiosa*), коснýтница перебѣжнолистая, желѣзный кóрень, василекъ неріастый.

Żelaźnik, v. **Żeleźnik.**

Żelazny, *adj.* желѣзный; blacha żelazna, листовóе желѣзо; żelazny drut, желѣзная прóволока; opiłki żelazne, желѣзныя опилки; żelazna ruda, желѣзная рудá; żelazny kolor, żelazna farba, желѣзный цвѣтъ; żelazne zdrowie, желѣзное здорóвье; żelazne serce, желѣзное, жестóкое сердце; wiek żelazny, желѣзный вѣкъ; żelazny list, v. Glejt, List.

Żelazo, -a, *n.* желѣзо; ** мечъ, кинжáлъ; żelaza, *pl.* * желѣза, цѣпи, окóвы; lite żelazo, чугýнъ; żelazo krawieckie, утюгъ.

Żelazociąg, -u, *m.* магнѣтъ.

Żelaztwo, Żelastwo, Żeleźstwo, -a, *n.* желѣзныя издѣлія, желѣзныя вѣщи, желѣзныя товáры; *it.* ломъ, стáрое, ломáное желѣзо.

Żelezce, Żeleźce, Żeliszcze, -a, *n.* желѣзко, острíе, желѣзное острóе на копьѣ, на стрѣлѣ, и проч. [lasty.

Żeleźisty, Żelaźisty, v. **Żelezisty,**

Żeleźniak, -a, *m.* большóй желѣзный горшóкъ; *it.* v. **Żeleźnik** (2). [желѣзомъ.

Żeleźnica, -y, *f.* торгýющая

Żeleźnictwo, Żelaźnictwo, -a, *n.* торгъ желѣзомъ.

Żeleźnik, Żelaźnik, -a, *m.* 1. торгýющій желѣзомъ; *it.* желѣзный мастеръ; 2. чугýнный или желѣзный котѣлъ; чугýнникъ; 3. *Miner.* желѣзнякъ; 4. *Bot.* (*verbena*), желѣзнякъ, желѣзнякъ, желѣзная травá; чемýшникъ; чемóга; деревá.

Żelgać, Żelgiwać, *v. a. & n.* солгáть; сказѣть неправду.

† **Żelw',** -wi, **Żelwica, Żołwica,** -y, *f.* золóвка, своячника, мужева сестрá. [ніе; посрамлѣніе.

Żelża, -y, *f.* позóръ; поруга-

Żelżeć, *v. n.* ослабнýть, отлѣчь, сдѣлаться слабѣе, лѣгче, смоснѣе, устѣть, уменьшиться.

Żelżenie, -ia, *n.* поруганіе, посрамлѣніе.

Żelżyć, Żelżywać, *v. a.* 1. облегчѣть, облегчѣть, убавить тягости; 2. обезчѣстить, поносѣть; v. Lżyć.

Żelżywość, -ści, *f.* стидъ, позóръ, безчѣстіе, поношеніе; **Żelżywy,** *adj.*, -wie, -wo, *adv.* по-

Digitized by Google

сраміте́льный, посты́дный, позо́рный, бра́нный.

Żembraty, Zimbraty, Zymbraty, Cembraty, -ów, *m. pl.* корабе́льныя до́ски.

Żemdlały, *adj. part.* упа́вшій въ обморокъ, окѣмѣ́лый; безсі́льный, сла́бый.

Zemdleć, Zemgleć, Zemdlewać, *v. n.* обмере́ть, обмира́ть; v. Mdleć.

Zemdlić, Zemglić, Zemdliwać, *v. a.* причиня́ть обморокъ; осла́бить; v. Mdlić.

Zemdliwość, -ści, *f.* о́морокъ.

Zemdlony, *part. p.* безсі́льный, сла́бый; v. Żemdlały.

Zemgleć, Zemglić, v. **Zemdleć, Zemdlić.**

Zemknąć, Zmyknąć, Smyknąć, Zmykać, Smykać, *v. a.* сня́ть, сни́мать, стащи́ть; отодви́нуть, отдви́гать; прочь взять; укра́сть, уцести́ тихо́нько; - dokąd, *v. n.* убѣжа́ть, убѣга́ть, удра́ть, дать дра́ла, дать та́гу, дать стречка́, улизну́ть; v. Drapaka (dać).

Zemła, Żemła, -y, *f.*, **Zemełka, Żemełka**, -i, *f. dim.* бу́лка, бу́лочка; v. Bułka; **Zemlany, Żemlany**, *adj.* бу́лочный.

Zemleć, Zmielać, *v. a.* смолоть; v. Mleć; zemleć grubo, jak krupy, v. Skruplić.

Zemłowy, Żemłowy, *adj.* бу́лочный; żemłowy piekarz, бу́лочникъ. [вмѣсте́; v. Ja.

Zemną = ze mną, со мно́ю,

Zemnąć, v. Zmiąć.

Zemrzeć, Zmierać, *v. n.* умере́ть, умира́ть, скончаться.

Zemścić, Żemścić się, *v. r.* отмсти́ться; v. Mścić.

Zemściciel, -a, *m.* мсти́тель.

Zemścicielka, -i, *f.* мсти́тельница. [*it.* v. Pomsta.

Zemsta, -y, *f.* месть, мще́ніе;

Zemszczenie się, -ia, *n.* отмще́ніе.

Zemżenie, Zemżyć, v. **Mżyć.**

Zeń = z niego, v. On.

Żeńca, -y, **Żeniec**, -ńca, *m.* жнецъ.

Żencica, Żencyca, Żentyca, Żętyca, Rzętyca, Żynczyca, Żyntyca, -y, *f.* овечья о́боротка.

Żeńczyzna, Żeniczyzna, Żeńszczyzna, -y, *f.* же́нщина, особа же́нскаго по́ла. [Żędra.

Żendra, -y, *f.* ка́гарки; v.

Żenić, *v. a.* жени́ть; - się, *v. r.* жени́ться.

Żenich, -a, *m.* жени́хъ.

Żeniec, v. **Żeńca.**

Żenienie się, -ia, *n.* жене́ніе.

Żenin, Żeniny, v. **Żenin.**

Żeniszek, Żemiszek, -szka, *m.* *Bot.* (ziele, *achillea agaratum*), нечёночный бальзамъ; нечёночный ко́рень; гуля́вица благово́нная; нестарѣ́лка; v. Piżma.

Zenit, -u, *m.* *Astron.* зенѣ́тъ, надгла́вная то́чка.

Żenkiel, v. **Zankiel.**

Żenny, v. **Żonaty.**

Żenować, *v. a.* - kogo, безпокои́ть; мѣша́ть; быть кому́ въ та́гость; стѣсня́ть; - się, *v. r.* женирова́ться; принужда́ть себя́; быть сли́шкомъ скро́мнымъ; быть застѣ́нчивымъ; (on) żenuje się pytać, онъ стыдится [*abo* сове́стится] спра́шивать; to go nie żenuje, это его не стѣсня́етъ *abo* не женирує́тъ.

Żeński, *adj.* же́нскій; płeć żeńska, же́нскій полъ; *Gramm.* rodzaj żeński, (*genus femininum*), же́нскій родъ.

Żeńskość, -ści, *f.* же́нственность; же́нство; нату́ра, сво́йство же́нщины.

Żeństwo, -a, *n.* бра́чное, супру́жеское состоя́ніе.

Żeńszczyzna, v. **Żeńczyzna.**

Zeolit, -u, *m.* *Miner.* цеолѣ́тъ.

Zepchnąć, Zepchać, Zpychać, Spychać, *v. a.* спихну́ть, спи́хивать; ссо́бывать, сто́лкивать; v. Spychać.

Zepchnięcie, Zepchnienie, -ia, *s. n. v.*, **Zepchnięty, Zepchniony**, *part. p.*, v. *verb.* Zepchnąć.

Żepnie, Żepnę, v. **Spiąć.**

Zeprać, Sprać, *v. perf.*, v. **Prać.**

Zeprzały, *adj. part.* сопрѣ́лый.

I. Zeprzeć, Zepreć, *v. n. perf.* сопрѣ́ть.

II. Zeprzeć, *v. a. perf.*, **Zpierać, Spierać**, *v. imp.* сперѣ́ть, спира́ть; - się, *v. r.* сперѣ́ться, стѣсня́ться; v. Spierać (się).

Zepsieć, *v. n. perf.*, **Zepsić się**, *v. r. perf.* особа́читься, сдѣ́латься безну́тнымъ, предаться распу́тству, развратиться.

Zepsnąć się, *v. r.* поскользну́ться; соскользну́ться.

Zepsować, Zepsuć, v. **Psuć.**

Zepsucie, -ia, *n.* по́рча; повреждѐніе; искаже́ніе.

Zepsutość, -ści, *f.* испо́рченность; развра́тность.

Zepsuty, *part. p.* испо́рченный; развра́тный.

Żer, Żyr, -u, *m.* кормъ [для звѣре́й]; жёлуди для кормле́нія свине́й; *Bot.* żer, ziele, кра́сный макъ; *it.* v. Zajęczy (żer, żyr).

Żerać, v. **Żrzeć.**

Żerdź, -zi, *f.*, **Żerdka**, -i, *f. dim.* жердь, жёрдка.

Żerdzewieć, v. **Zdrzewieć, Zardzewieć.**

Żerdziany, *adj.* жёрдочный; изъ жёрди сдѣ́ланный.

Żeremię, -ienia, *n.*, **Żeremia**, -i, *f.* но́ра бобро́вая; v. Bóbr.

Żerk, Żerkiem, v. **Zez.**

Żerność, -ści, *f.* жи́рность, ту́чность, жиръ.

Żernowiec, v. **Żarnowiec.**

Żerny, Żyrny, Żerowny, Żyrowny, *adj.*, -nie, *adv.* изобилующій кормомъ; кормный; жи́рный, ту́чный.

Zero, -a, *n.* нуль, (ноль); *ничего́ не значащій.

Żerować, *v. n.* пастися, корми́ться, отка́рмливаться; жирѣ́ть, тучнѣ́ть.

Żerowisko, Żyrowisko, -a, *n.* па́сбище, па́ства, мѣсто гдѣ звѣ́ри ко́рмятся.

Żerowny, v. **Żerny.**

†**Żerstwo**, v. **Dziarstwo.**

Żertwa, Żartwa, -y, *f.* жертва; v. Całopalenie.

Żertwować, *v. a.* жертвовать.

Zerwa, -y, *f.* 1. сорва́ніе; v. Zrywanie; 2. *Bot.* zerwa, ziele, (*phytema*), це́рва душа́ста; жёлтая тра́вка; 3. zerwa, v. Zerwisko.

Zerwać, v. **Zrywać.**

Zerwanie, -ia, *n.* сорва́ніе; v. Zrywanie.

Żerwisko, -a, *n.* отва́лъ, отва́лина; v. Oderwisko.

Zerznąć, v. **Zrzynać, Zrzezać.**

Zeźnięcie, -ia, *n.* сръ́зание.

Zeźnięty, *part. p.* сръ́занный; v. Zerznąć, Zrzynać.

Zerzucha, v. **Rzeżucha.**

Zes, v. **Zez.**

Zeschły, *part. p.* сосо́хлый.

Zeschnąć, v. **Zsychać.**

Zeście, Zniście, v. **Zejście.**

Zesinieć, Zsinieć, *v. n. perf.* посинѣ́ть; v. Sinieć.

Zeskakiwać, Zeskoczyć, *v. n.* соска́кивать, соскочи́ть, соскочи́ть.

Ześkleć, Zeszkleć, *v. n. perf.*, **Ześklić się, Zeszklić się**, *v. r. perf.* остекленѣ́ть.

Zeskrobać, Zeskrobywać, *v. a.* сокрёбывать, соскребать, соскрёсть; соскобливать, соскобли́ть.

Zesłabieć, Zesłabnąć, *v. n.* ослабѣ́ть, обезсилѣ́ть, изнемо́чь.

Zesłabienie, Zesłabnięcie, Zesłabnienie, -ia, *s. n. v.*, v. *verb.* Zesłabieć, Zesłabnąć.

Zesłać, v. **Zsyłać.**

Zesłanie, Zsyłanie, -ia, *n.* засла́ніе, засыла́ніе, посла́ніе; низпосла́ніе; zesłanie, Ducha Świętego, Сове́стніе Святаго Духа. [ный [съ нёба].

Zesłaniec, -ńca, *m.* низпосла́н-

Zesłany, *part. p.* низпосла́нный; v. *verb.* Zesłać, Zsyłać.

Ześlinić, v. **Oślinić, Poślinić, Naślinić.** [smagać.

Zesmagać, v. **Wysmagać, Po-**

Zesmalać, Zesmalić, v. **Zesmolić.** [Posmarknąć.

Zesmarknąć, v. **Osmarknąć,**

Zesmarować, v. **Smarować, Posmarować, Wysmarować.**

Zesmażyć, v. **Smażyć, Wysmażyć, Posmażyć.** [Śmiać się.

Ześmiać się, v. **Uśmiać się,**

Zesmolić, Zesmalić, Zesmalać, *v. a.* осмоли́ть, осма́ливать; замара́ть, запачкать.

Zesmrodzić, v. **Smrodzić, Zasmrodzić, Posmrodzić.**

Digitized by Google

Zesmuknąć, **Zesmuknięcie**, **Zesmuknienie**, v. **Wysmuknąć**, **Smuknąć**.
Zesmyknąć, **Zesmyknięcie**, **Zesmyknienie**, v. **Wysmyknąć**, **Zemknąć**, **Smyknąć**.
Ześniad, v. **Zaśniad**.
Ześniadać, v. **Śniadać**.
Ześnieżyć, v. **Śnieżyć**, **Zaśnieżyć**.
Zesowieć, v. **Osowieć**.
Zespolić, v. **Spolić**.
Zesrać, v. **Srać**, **Posrać**, **Usrać**; – **się**, v. **Zerznąć się**, **Zesmrodzić się**.
Ześrzenieć, v. **Ośrzenieć**.
Zestarzeć, **Zstarzeć**, – **się**, *v. r.* состарѣться.
Zestrzydz, **Zestrzygać**, *v. a.* сострѣчь, сострігать, сострігивать. [жéніе.
Zestrzyżenie, –ia, *n.* сострі-
Zestrzyknąć, v. **Strzykać**.
Zesuć, v. **Zsypać**.
Zesunąć, v. **Zsuwać**.
Zesychać, **Zeschnąć**, *v. n.* изсыхать, изсóхнуть; засыхать, засóхнуть; – **się**, *v. r.* –ся.
Zesyłać, **Zsyłać**, v. **Zesłać**.
Zeszkaradzić, *v. a. perf.* испáкостить, изгáдить; изуродовать.
Zeszkleć, **Zeszklić**, v. **Ześkleć**, **Ześklić**.
Zeszłość, –ści, *f.* преклóнность лѣтъ; дрáхлость, хилость, стáрость.
Zeszły, *part. p.* прóшлый, протéкшій; стáрый, въ лѣтáхъ, ослáбленный, дрáхлый, хилый; *it.* умéршій; v. *verb.* **Zejść**.
Zeszmulać, v. **Zaszmulać**.
Zeszpecić, v. **Oszpecić**.
Zeszytwnieć, v. **Oszytwnieć**.
Zeszyt, –u, *m.* тетрáдь, тетрáдка, вúпускъ.
Zetkać, **Zetknąć**, **Ztykać**, **Stykać**, *v. a.* соткнýть, стыкáть [бýлавками и проч.]; стѣснѣть [въ однó мѣсто]; – **się**, *v. r.* столкнýться, стáлкиваться; граничить, смéжну быть съ чѣмъ; v. **Stykać**.
Zetleć, **Zetlać**, *v. n.* истлѣть, сгорѣть безъ пламени.
Zetnę, **Zetnie**, v. **Ściąć**.
Zetrwożyć, **Strwożyć**, v. **Trwożyć**.
Zetrzeć, v. **Ścierać**.
Żęty, *part. p.* жáтый (говорá о хлѣбѣ).
Żętyca, v. **Żencica**. [ród.
Zew', –wi, *m. Chem.*, v. **Kwaso-**
Zewlec, **Zewłóczyć**, **Zewłoka**, v. **Zwlec**, **Zwłóczyć**, **Zwłoka**.
Zewnątrz, *adv.* снарýжи, извнѣ, съ внѣшней стороны; извнутрь.
Zewnętrzność, –ści, *f.* внѣшность, нарýжность, повéрхность.
Zewnętrzny, *adj.*, **Zewnętrznie**, **Zewnętrzno**, *adv.* внѣшній, нарýжный; кàт zewnętrzny, внѣшній ýголъ.
Zewrzeć, v. **Zwierać**.
Zewsząd, *adv.* отсюдý, со всѣхъ сторонъ.
Zęz, **Zéz**, **Zyz**, **Zés**, **Zys**, –u, *m.* 1. мость тóчекъ на игрáльной кóсти; 2. zez, Zérk, –u, **Zézek**, –zku, *m.* косоглядѣніе; v. **Rozokowatość**; zezem patrzyć, кóсо глядѣть, кóсо смотрѣть; v. **Rozoko** (patrzeć); 3. **Zez**, –a, **Zezek**, **Zyzek**, –zka, *m.* косоглáзый; косоглядъ; кособ.
Zéza, **Zęza**, **Zyza**, –y, *f.* трюмъ [у корабля].
Zézek, v. **Zez**, **Zés**.
Zezka, **Zyzka**, **Zyszka**, –i, *f.* косоглáзая, косáя.
Zeznać, **Zeznawać**, *v. n. & a.* признáться, признавáться въ чѣмъ; признáть, признавáть.
Zeznanie, **Zeznawanie**, –ia, *n.* признáніе, признавáніе.
Zézooki, **Żyzooki**, **Zézowaty**, v. **Rozoki**.
Zézować, v. **Rozoko** (patrzeć).
Zézowatość, v. **Rozokowatość**.
Zeżreć, **Żeżrzeć**, **Zżerać**, **Zżyrać**, *v. a.* сожрáть, пожрáть.
Zezwać, **Zzowić**, **Zzywać**, *v. a.* собрáть, созвáть, сзывáть.
Zeźwać, **Zźuć**, **Zźuwać**, *v. a.* разжевáть.
Zezwalać, **Zezwolić**, *v. a.* – **na co**, соизволéть, соизволéть на что; соглашáться, согласáться на что. [v. **Ozwierzęcać**.
Zezwierzęcać, **Zezwierzęcić**,
Zezwolenie, –ia, *n.* соизволéніе; dać na co swoje zezwolenie, дать на что своё соизволéніе.
Zezwoliciel, **Zezwalacz**, –a, *m.* согласникъ, соизволительный.
Zezwolicielka, –i, *f.* согласница, соизволительная.
Zf—, v. **Sf—**.
Zfajdać się, v. **Sfajdać się**.
Zfałdować, v. **Fałdować**.
Zfalmować, v. **Falmować**.
Zfalować, v. **Falować**.
Zfałszować, v. **Fałszować**.
Zfałszowanie, v. **Fałszowanie**.
Zfarbować, v. **Farbować**.
Zfatygować, v. **Fatygować**.
Zflakczeć, **Zflakowacieć**, v. **Flakczeć**.
Zfolgować, v. **Sfolgować**, **Folgować**, **Pofolgować**.
Zformować, v. **Formować**.
Zforsować, v. **Forsować**.
Zforstować, v. **Forstować**.
Zfrancowacieć, v. **Francowacieć**.
Zfrasować, v. **Frasować**.
Zfryzować, v. **Fryzować**.
Zfugować, v. **Fugować**.
Zfukać, v. **Fukać**.
Żgać, **Żgnąć**, *v. a.* язгáть; толкнýть, удáрить; v. **Żegać**.
Żgachować, v. **Gachować**, **Gach**. [**Ugacić**.
Zgacić, v. **Gacić**, **Pogacić**,
Zgadać się, *v. r. imerpa.* начáть говорúть [о чѣмъ]; разговорúться; zgadało się о czém, начáли говорúть о чѣмъ; разговорúлись о чѣмъ; замлá [*abo* замóлвлась] рѣчь о чѣмъ.
Zgadać, **Zgadnąć**, **Zgadywać**, *v. a.* угадáть, угáдывать; отгадáть, отгáдывать; **Zgadnięcie**, **Zgadnienie**, **Zgadywanie**, –ia, *n.* отгáдка, отгадáніе, отгáдываніе; **Zgadywacz**, –a, *m.* гадáтель, угáдчикъ, отгáдчикъ, загáдчикъ; **Zgadywaczka**, –i, *f.* гадáтельница, угáдчица, отгáдчица.
Zgadzać, v. **Zgodzić**.
Zgaga, –i, *f. Med.* изгáга.
Zgalić, v. **Galić**, **Ogalić**.
Zgajać, v. **Zgoić**.
Zganiać, v. **Zegnać**.
Zganiacz, **Zgoniciel**, –a, *m.* сгóнщикъ.
Zganianie, –ia, *n.* сгóнка; *etc.*, v. *verb.* **Zganiać**, **Zegnać**.
Zganić, v. **Ganić**.
Zgapieć, v. **Gapieć**.
Zgarbacenie, **Zgarbacić**, **Zgarbacieć**, v. **Garbacić**.
Zgarbiać, **Zgarbić**, v. **Garbić**.
Zgarbienie, v. **Garbienie**.
Zgardzić, v. **Gardzić**, **Wzgardzić**, **Pogardzić**.
Zgarnąć, **Zgarniać**, **Zgartać**, **Zgarnywać**, **Zgartywać**, *v. a.* сгребáть, сгресть; собрáть въ кýчу; сметáть; снять, снимáть; сконáть, сконáть, конáть; *it.* v. **Garnąć**; **Zgarnięcie**, **Zgarnienie**, **Zgarnianie**, **Zgartanie**, **Zgartywanie**, **Zgarnywanie**, –ia, *n.* сгребáніе; собрáніе въ кýчу; сметáніе; снятіе, снимáніе; сконéніе. [зыć.
Zgarszać, **Zgorszać**, v. **Zgor-**
Zgartać, **Zgartywać**, v. **Zgarnąć**.
Zgasić, **Zgasnąć**, *v. a.* погасúть, потушúть; *прекратúть, истребúть; *it.* v. **Gasić**.
Zgąsiewka, –i, *f. Bot.*, v. **Strusie Pióro**. [потуменный.
Zgasły, *part. p.* погáшенный;
Zgasnąć, *v. n.* погаснýть, угаснýть, потýхнуть; *it.* v. **Gasnąć**.
Zgaszenie, –ia, *n.* погашéніе, потушéніе.
Zgaszony, *part. p.* погáшенный, потушéнный.
Zgatunkować, v. **Gatunkować**. **Rozgatunkować**.
Zgęścić, **Zgęstwić**, **Zgęszczać**, **Zgęstwiać**, *v. a.* сгустúть, сгущúть.
Zgęścieć, **Zgęstwieć**, **Zgęsnąć**, **Zgęstnąć**, *v. n.* сгустúться.
Zgęsnąć, **Zgęstnąć**, **Zgęstnieć**, **Zgęścieć**, v. **Gęsnąć**, **Gęstnąć**.
Zgęstwić, v. **Gęstwić**.
Zgęszczać, **Zgęstwiać**, v. **Zgęścić**.
Zgęszczenie, –ia, *n.* сгущéніе.
Zgiąć, *v. n. perf.*, **Zginąć**, **Zgibać**, *v. impf.* согнýть, сгибáть; zginać (kolana), преклонúть; *etc.*, v. **Giąć**.

Digitized by Google

Zgięcie, Zginanie, -ia, *n.* согнутіе, сгибаніе.
Zgiełk, -u, *m.* шумъ, крикъ; гулъ, гулъ; стукъ, стукотня; суматоха; *it.* толпа.
Zgięty, *part. p.* согнутый.
Zginać, v. **Zgiąć.**
Zginąć, *v. n.* пропасть, погибнуть; утратиться; *it.* Ginąć.
Zginanie, -ia, *n.* сгибаніе.
Zginięcie, Zginienie, -ia, *n.* погибнутіе; v. *verb.* Zginąć.
Zgipsować, v. **Gipsować, Pogipsować.**
Zgląbieć, v. **Głąbieć.**
Zgłada, -y, *f.* истребленіе, умерщвленіе.
Zgładca, Zgładzca, -y, **Zgładziciel,** -a, *m.* истребитель, искоренитель, губитель, убійца.
Zgładzicielka, -i, *f.* истребительница, искоренительница, губительница, убійца.
Zgładzać, *v. a. impf.*, **Zgładzić,** *v. perf.* сглаживать, сгладить, сравнивать; сравнять, выровнять; - (ze świata), *истребить, убить, умертвить; *etc.*, v. **Gładzić** (*propr.* & *). [**Zgładca,** *etc.*
Zgładziciel, Zgładzicielka, v.
Zglancować, v. **Glancować.**
Zgłaskać, v. **Głaskać, Pogłaskać.**
Zgłaszać, v. **Zgłosić.**
Zgłębiać, Zgłębić, *v. a.* внимательно, основательно разсматривать, изслѣдывать, изслѣдовать, испытывать; *it.* углублять, углубить, дѣлать глубже; zgębić morze, rzekę, узнать глубину моря, измѣрить глубину рѣки.
Zgłębianie, Zgłębienie, -ia, *n.* изслѣдываніе, изслѣдованіе, испытаніе. [тлиться.
Żglić, Żglić się, *v. n.* & *v. r.*
Żgliśko, Żgliszcze, -a, *n.* мѣсто, гдѣ у древнихъ сожигали тѣла умершихъ; костёръ; пепелище; погорѣлое мѣсто.
Zgło, Zgiełko, v. **Gzło.**
Zgłobić, v. **Głobić.**
Zgłodniały, *adj. part.* томящіеся голодомъ; томимый голодомъ; приголодавшіеся; умирающій съ голоду.
Zgłodnieć, v. **Głodnieć.**
Zgłosić się, Zgłaszać się, *v. r.* - do kogo, отнестися къ кому; дать знать кому о чёмъ; увѣдомить кого (о чёмъ); *it.* v. Głosić.
Zgłoska, -i, *f. Gramm.* складъ, слогъ; końcowa zgłoska (= końcówka, *qu. v.*), окончательный слогъ.
Zgłoskować, *v. a. Gramm.* складывать, читать по складамъ.
Zgłoszenie, -ia, *v. n. v.*, v. **Zgłosić.** [pieć.
Zgłupieć, v. **Głupieć, Ogłu-**
Zgmatwać, Zgmatać, *v. a. perf.* перемѣшать, перепутать, спутать, смѣшать, перемѣть, смять.
Zgnąć, v. **Zgać, Zegać.**
Zgnajać, v. **Zgnoić.**
Zgnębiać, *v. a. impf.*, **Zgnębić,** *v. perf.*, v. **Gnębić.**
Zgniatać, v. **Zgnieść.**
Zgnić, *v. n. perf.* согнить, сгнить, истлѣть.
Zgnicie, v. **Zgnilizna.**
Zgniecenie, Zgniecienie, -ia, *n.* сдавленіе, сдавливаніе, смятіе, сжатіе, сжиманіе; раздавленіе; v. *verb.* Zgnieść.
Zgniecina, -y, *f.* ушибъ, ушемленіе, сёадка, сѣнего, контузія.
Zgnieciony, *part. p.* сдавленный, смятый, сжатый; раздавленный; v. *verb.* Zgnieść; zgniecona rana, рана отъ прищемленія.
Zgnieść, *v. a. perf.*, **Zgniatać,** *v. impf.* сдавить, сдавливать; смять, сминать; сжать, сжимать; стиснуть; раздавить; погнесть; v. **Gnieść.**
Zgniewać, *v. a. perf.*, v. **Gniewać, Rozgniewać.**
Zgnilcowy, *adj.*, v. **Gnilcowy.**
Zgnilec, -lca, *m.* цыгётникъ; v. **Gnilec.**
Zgniłek, -łka, *m.* гнилой, гнилой, гнилой, лежебокъ, лѣнень.
Zgnilizna, -y, **Zgniłość,** -ści, *f.* гниль, гнилость, тлѣнъ; *it.* что нибудь гнилое, согнившее.
Zgniłka, -i, *f.* 1. гнилушка; gniłki, *pl.* гнилыя вѣщи; 2. *Pomol.* мякуша, мякушка, сопрѣвшая груша.
Zgniłość, v. **Zgnilizna.**
Zgniły, *adj. part.* согнившій; гнилой; протухлый; испорченный; гнилой; *гнилой; zgniła gorączka, *Med.* гнилая горячка; гноевица; Zgniłe Morze, *Geogr.* Гнилое Море; Мертвое Море.
Zgnoić, *v. perf.*, v. **Gnoić.**
Zgnojenie, v. **Gnojenie.**
Zgnuśnieć, *v. perf.*, v. **Gnuśnieć.**
Zgoda, -y, *f.* согласіе; единодушіе, единомысліе; - na co, согласіе, соизволеніе; мированіе; примиреніе; (harmonia, akord), ладъ; *interj.* zgoda! согласимся! согласенъ! *pl.* мы согласны! §. lepsza ołowiana zgoda, jak złote prawo, худой миръ лучше доброй ссоры; лучше дома лишиться, чѣмъ съ богатымъ всё браниться.
Zgodliwość, Zgodność, -ści, *f.* согласіе, соотвѣтственность, стройность; сходство, сходственность; точность, вѣрность, тождество; согласіе, миролюбіе.
Zgodliwy, Zgodny, *adj.*, **Zgodliwie, Zgodnie, Zgodno,** *adv.* согласный; единодушный; сходный, сходственный; точный; соотвѣтственный; согласный, стройный, гармоническій; миролюбивый; zgodny do czego, годный, пригодный, способный къ чему.
Zgodzenie, -ia, *s. n. v.*, **Zgodzić, Zgadzać,** *v. a.* примирять, примирять; помирить; спосать, сводить, сличать, сравнивать; договорить; - się z kim, согласиться съ кѣмъ, быть согласну, единомысленну; согласиться, быть сходну, соотвѣтственну; согласиться, договориться; *it.* v. Godzić.
Zgolić, Zgajać, *v. a.* заглѣчить, заглѣчивать [рану]; v. Golić.
Zgolisty, Zgojny, *adj.* излѣчимый, исцѣлимый.
Zgoła, *adv.* совсѣмъ, совершенно, вовсѣ; словомъ, однимъ словомъ.
Zgolić, *v. perf.*, v. **Golić.**
Zgołocić, *v. a. perf.* оголотить, обобрать; ободрать, ограбить, привести въ нищету.
Zgon, -u, *m.* кончина, смерть, конецъ жизни; послѣдній духъ, послѣднее дыханіе; *it.* тоня, запускъ; do zgonu, совершенно; аż do zgonu, до самой смерти.
Zgonić, v. **Zegnać, Zganiać.**
Zgoniny, -in, *f. pl.* плѣсны, мякина.
Zgorać, v. **Zgorzeć.**
Zgóraprost, -u, *m. Mathem.* перпендикулярная линія.
Zgóraprosty, *adj.* перпендикулярный.
Zgorszać, Zgorszyć, *v. a.* соблазнять, соблазнить; v. Gorszyć.
Zgorszeć, v. **Gorszeć.**
Zgorszenie, -ia, *n.* соблазнъ, прельщеніе, поводъ къ грѣху; dawać komu zgorszenie, приводить кого въ соблазнъ.
Zgorszliwość, -ści, *f.* соблазнительность. [ный.
Zgorszliwy, *adj.* соблазнитель-
Zgorszyciel, -a, *m.* соблазнитель; **Zgorszycielka,** -i, *f.* соблазнительница.
Zgorzałość, -ści, *f. Med.* (*gutturis uredo*), воспаленіе въ горлѣ.
Zgorzały, *adj. part.* погорѣлый.
Zgorzeć, *v. perf.*, v. **Gorzeć.**
Zgorzelina, Zgorzelizna, -y, *f.*, **Zgorzelisko,** -a, *n.* пожарище; пепелище, [гдѣ сожжено мертвое тѣло]; вѣженное пятно; ожога; *it.* пригорѣлый запахъ.
Zgorzknąć, Zgorzknieć, *v. n. perf.* прогоркнуть; v. **Gorzknąć.**
Zgorzysty, *adj.* сгараемый.
Zgórzysty, v. **Wzgórzysty.**
Zgościć, v. **Gościć, Pogościć.**
Zgrabiały, *adj. part.* окостенѣлый, окѣпенѣлый, онѣмѣлый.
Zgrabić, Zgrabiać, *v. a.* сгрести, собрать граблями.
Zgrabieć, *v. n. perf.* окостенѣть, окѣпенѣть, онѣмѣть, околѣть.
Zgrabki, -ów, *m. pl.*, **Zgrabki,** -bek, *f. pl.* грёбки.
Zgrabność, -ści, *f.* ловкость, проворство, сручность.
Zgrabny, *adj.*, **Zgrabnie,** *adv.* ловкій, проворный, сручный, удобный; *adv.* ловко, проворно, сручно, удобно.

Digitized by Google

Zgrać, Zgrywać, *v. a.* обыгрáть, обыгрывать; zgrać się, *v. r.* проигрáться.

Zgracować, *v. a. perf.* очúстить, вúскребать бороздинкóмъ; гресть въ кýчу трáву бороздинкóмъ вырванную.

Zgranie, -ia, *n.* обыгрáніе; - się, проигрáніе.

Zgraja, -ji, *f.* толпá, скóпище, мнóжество; сволочь, сбродъ.

Zgramiać, v. Zgromić.

Zgramolenie, Zgramolić, v. Gramolić.

Zgraniczyć, v. Graniczyć.

Zgreczeć, *v. n. perf.*, **Zgreczyć się**, *v. r.* принять Грéческое вѣроисповѣданіе; **Zgreczyć**, *v. a. perf.*, - kogo, обратúть когó въ Грéка.

Zgromadność, -ści, *f.* многочúсленность.

Zgromadny, *adj.*, -nie, *adv.* многочúсленный; [о живóтныхъ:] живýщій вмѣстѣ; v. Gromadny.

Zgromadzać, Zgromadzić, *v. a.* собирáть, собрáть; скоплять, скопúть; zgromadzić lud, собрáть нарóдъ; zgromadzić wiele pieniędzy, скопúть мнóго дéнегъ; *it.* v. Gromadzić; - się, *v. r.* собирáться, собрáться; скопляться, скопúться.

Zgromadzenie, -ia, *n.* собрáніе; óбщество, сослóвіе; - ludu, собрáніе, стеченіе нарóда; miejsce zgromadzenia, мѣсто собрáнія; мѣсто сóбрища; сóборное мѣсто. [тель.

Zgromadziciel, -a, *m.* собирá-

Zgromadzony, *part. p.* сóбранный; скóпленный.

Zgromić, Zgramiać, v. Gromić.

Zgroza, -y, *f.* трéпетъ, страхъ, ýжасъ.

Zgrubieć, Zgrubnąć, *v. n.* потолстѣть; одичáть; v. Grubieć; wyraz zgrubiały, слóво увеличúтельное. [сгромоздúть.

Zgruchnąć, *v. a.* съ шýмомъ

Zgruchotać, *v. a. perf.* раздробúть на мéлкія кýски; v. Gruchotać. [Zgłębić.

Zgruntować, *v. a. perf.*, v.

Zgrywać, v. Zgrać.

Zgryzać, Zgryźć, Zgryznąć, *v. a.* сгрызáть, сгрызть; разгрызáть, разгрýсть; zgryźć kogo, * оскорбúть, опечáлить когó; zgryźć się, *v. r.* * огорчáться, опечáляться.

Zgryzienie, -ia, *n.* сгрызéніе, разгрызéніе; * угрызéніе.

Zgryźliwość, -ści, *f.* раздражúтельность, оскорбúтельность.

Zgryźliwy, Zgryźny, *adj.* легкó оскорбляющійся; раздражúтельный; огорчúтельный; оскорбúтельный.

Zgryzota, -y, *f.* печáль, прискóрбіе, скорбь, гóрость, грусть; огорчéніе, досáда; душéвное безпокóйство, мучéніе.

Zgrzać, Zgrzewać, *v. a.* согрѣть, согрѣвáть, разогрѣть; zgrzać się, *v. r.* согрѣться, разогрѣться; * разгорячúться, распаляться.

Zgrzebać, v. Zgrześć.

Zgrzebiany, v. Zgrzebny.

I. Zgrzebie, -bi, *f. pl.*, **Zgrzeble**, -ła, *n.* изгребки, охлóпье; кострáки; zgrzebie do utykania okrętów, конопáть. [Zgrześć.

II. Zgrzebie, Zgrzeblę, v.

Zgrzeble, -a, *n.* скребúлка.

Zgrzebnica, Zgrzebnina, -y, *f.* дерюга.

Zgrzebny, Zgrzebiany, *adj.* изгребóнный, охлóпчатый.

Zgrzebywać, v. Zgrześć.

Zgrzecznieć, *v. n.* сдѣлаться учтúвымъ; v. Grzecznieć, Wygrzecznieć.

Zgrześć, Zgrzebnąć, Zgrzebać, Zgrzebywać, *v. a.* сгресть, сгребáть. [зуć.

Zgrzeszyć, *v. a. perf.*, v. Grze-

Zgrzewać, v. Zgrzać.

Zgrzybiałec, -lca, *m.*, **Zgrzybiały** starzec, дрáхлый старúкъ; **Zgrzybiałość**, -ści, *f.* дрáхлость; глубóкая стáрость; **Zgrzybiały**, *adj. part.* дрáхлый, хúлый, престарѣлый; **Zgrzybieć**, *v. a.* одряхлѣть, остарѣть, состарѣться, достúгнуть глубóкой стáрости.

Zgrzyt, -u, *m.* скрéжетъ, скрежетáніе, скрипѣніе; zgrzyt zębów, скрéжетъ зубóвъ.

Zgrzytać, Zgrzytnąć, *v. n.* скрежетáть, заскрежетáть, заскрипѣть зубáми; **Zgrzytanie**, -ia, *n.* скрежетáніе.

Zgruba, -y, **Zgubiel**, -li, *f.* потéря, утрáта; потéрянная вещь; гúбель, гогúбель; пáгуба.

Zgubca, v. Zgubiciel.

Zgubić, *v. a. perf.* потерáть, утрáтить; погубúть, *etc.*, v. Gubić.

Zgubiciel, -a, **Zgubca**, -y, *m.* губúтель, погубúтель, истребúтель; **Zgubicielka**, -i, *f.* губúтельница, погубúтельница, истребúтельница.

Zgubienie, -ia, *n.* потéря, потерáніе; погублéніе.

Zgubny, Zgubliwy, *adj.* пропáщій, пропáлый; (zgubiony), потéрянный, утрáченный, погублéнный; *it.* пáгубный, гúбельный; губúтельный.

Zgubo-groźny, -neśny, -rodny, *adj.* угрожáющій погúбелію, погубонóсный, погуборóдный.

Zgumować, *v. perf.*, v. Gumować.

Zgurbić, *v. perf.*, v. Gurbić.

Zgwałcać, Zgwałcić, *v. a.* обезчещáть, обезчéстить, оскверни́ть, осквернять; нарушúть преступúть; покорúть, поработáть; v. Gwałcić.

Zgwałcenie, -ia, *n.* нарушéніе; обезчéщеніе; оскверненіе, изнасúлованіе [жéнщины]; v. Gwałcenie.

Zgwałciciel, Zgwałtownik, -a, *m.*, v. Gwałciciel.

Zgzić, v. Zegzić, Gzić.

Zh—, v. Sh—, Sch—.

Zhaftować, Shaftować, *v. perf.*, v. Haftować. [esyć.

Zhajdamaczyć, v. Hajdama-

Zhakować, v. Hakować.

Zhałasować, v. Hałasować.

Zhałunować, v. Hałunować.

Zhańbić, *v. a. perf.* осрамúть, посрамúть, постыдúть, остыдúть, пристыдúть, оскверни́ть, обезчéстить, опозóрить, опорóчить; v. Hańbić.

Zhańbienie, -ia, *n.* осрамлéніе, посрамлéніе, постыдéніе, остыдéніе, пристыдéніе; **Zhańbiony**, *part. p.* осрамлéнный, посрамлéнный, посты́женный, по-, при-сты́женный; оскверненный, обезчéщенный, опозóренный, опорóченный. [Handlować.

Zhandlować, *v. a. perf.*, v.

Zhapać, Shapać, v. Hapać, Chapać.

Zharcować, v. Harcować.

Zhardzić, *v. perf.*, v. Hardzić.

Zhardzieć, *v. perf.*, v. Hardzieć.

Zhartować, v. Hartować.

Zhasać, v. Hasać.

Zhazardować, v. Hazardować.

Zhebanować, v. Hebanować.

Zhebiować, v. Hebiować.

Zheretycować, v. Heretycować.

Zhojnieć, *v. n. perf.* сдѣлаться щéдрымъ. [dować.

Zhołdować, *v. a. perf.*, v Hoł-

Zholować, *v. a. perf.*, v. Holować.

Zhukać, *v. a. perf.*, - kogo, оглушúть когó крикомъ; накричáть комý гóлову; изумúть; v. Bozhukać.

Zhultać, v. Hultać.

Zhydzić, Shydzić, v. Hydzić, Ochydzić.

Ziąbnąć, v. Ziębnąć.

Ziać, Ziajać, Ziąć, *v. a.* зіять, разверзáть устá для набрáнія свѣжаго вóздуха; тяжелó дышáть; задышáться; - czém, изрыгáть, извергáть что; - co, издавáть, испускáть что.

Ziarenko, Ziarko, Ziarkowy, v. Ziarnko, Ziarno, Ziarnkowy.

Ziarnić, v. Ziarnować.

Ziarnina, -y, *f.* крýпчатый пóкъ.

Ziarnisty, Ziarniasty, Ziarniasty, *adj.*, -sto, *adv.* зернúстый.

Ziarnko, Ziarko, Ziarnoczko, -a, *n. dim.* зёрнинко; *it.* крупúнка, крупúночка; песчáнка; ziarnko (wagi), грамъ; §. ziarnko do ziarnka, aż się zrobi miarka, изъ зернá къ зернý, состáвится мѣрка; v. Ziarno. [зёрна.

Ziarnkowaty, *adj.* похóжій на

Ziarno, -a, *n.* зернó; v. Ziarnko; §. i ślepéj kurze traf się ziarno, и слѣпóй кýрицѣ попадáется зернó; бóлѣе счáстія нéжели умá.

Ziarnojad, -a, *m.* 1. *H. n.* щуръ [птúца]; 2. *H. n.* (*loxia coccothraustes, bruchus*), горóховая зернóвка, [насѣкóмое]. [мый.

Ziarnonośny, *adj.* зернонóсе-

Digitized by Google

Ziarnować, Ziarnić, *v. a.* превращать въ зёрна, въ крупинки.

Ziarnowaty, *adv.*, -to, *adj.* зернистый, зерноватый, зерновидный, похожій на зёрна.

Ziarnowy, *adj.* зерновій; ziarnowy owoc, зерноносный плодъ.

Ziarnożer, -a, *m. H. n.* зерноядная птица.

Zięba, -y, *f. H. n.* (*fringilla petronia*), зябликъ, зяблица, [птичка]; юрокъ; zięba górna, вьюрокъ горный; zięba zielona, могарка, дубоносса.

Ziębiączka, -i, *f.* знобъ, внутренній холодъ, трясучка.

Ziębić, Ziąbić, Zziąbić, Uziębić, *v. a.* знобить,ознобить; морозить, оморозить.

Ziębnąć, Ziąbnąć, Ziębnieć, *v. n.* зябнуть; озябнуть; простудиться; промёрзнуть.

Zięć, -cia, *m.* зять.

Zięcin, -a, -e, **Zięciowski, Zięciowy**, *adj.* зятинъ, зятю принадлежащій.

Ziejec, -jca, *m.*, **Ziejka**, -i, *f. H. n.* чайка, [морская раковина]; *Bot.* ziejec, ziele, (*dracunculus minor*), змѣй трава.

Ziele, Zioło, -a, *n.*, **Ziółko, Ziółeczko**, -a, *n. dim.* трава, травка, зелье & зёлье, былие.

Zieleń, -ni, *f.* зелень, зеленость; травникъ; (*w kartach*, въ картахъ:) пики, вины.

Zielenić, *v. a.* зеленить; покрывать зеленою краскою, наводить зеленый цвѣтъ; вызеленить; - się, *v. r.*, **Zielenieć**, *v. n.* зеленѣть; покрываться зеленію.

Zieleniec, -nca, *m. Bot.* (*juga daemonum*), зелье святоиванское, колокольчики.

Zielenieć, *v.* **Zielenić.**

Zielenina, Zieleniznа, -y, *f.*, **Zieleninka**, -i, *f. dim.* зелень, огородныя травы въ пищу употребляемыя; зелень, зеленый цвѣтъ.

Zieleniuchny, Zieleniuczki, Zieleniuteńki, *adj.* зелененькій, зеленёхонькій, зеленёшенькій.

Zielina, -y, *f.*, **Zielinka**, -i, *f. dim.* травка, травинка, травочка.

Zielisty, Zielenisty, *adj.*, **Zielisto**, *adv.* обилующій травою, травянистый; *adv.* травянисто.

Zielnica, v. **Zielenica.**

Zielnictwo, -a, *n.* травовѣдство, травовѣдѣніе, ботаника.

Zielnik, -a, *m.*, **Zielniczek**, -czka, *m. dim.* 1. зеленщикъ, продающій зелень; 2. травовѣдецъ, ботаникъ; 3. травникъ, гербарій; 4. травникъ, зелейникъ, книга, содержащая описаніе травъ, растеній]; 5. зеленичіе, [огородъ производящій зелень].

Zielnicska, -i, *f.* зеленщица.

Zielniczy, *adj.* травнай; ботаническій.

Zielny, *adj.* травнай; *it.* зеленый; nauka zielna, травовѣдство, ботаника; Najświętsza Panna zielna, *Eccl.* успеніе Пресвятая Богородицы.

Zielonawo, *adv.* зеленовато.

Zielonawość, -ści, *f.* зеленоватость. [нѣсколько зеленый.

Zielonawy, *adj.* зеленоватый,

Zielonek, -nku, *m. H. n.* (*motacilla flava*), зеленушка, [пташка изъ рода трясогузокъ]; v. Pliszka.

Zieloniuchny, Zieloniuczki, Zieloniuteńki, Zieloniusieńki, *adj.* зеленький, зеленёхонькій, зеленёшенькій.

Zielonka, -i, *f. Bot.* (*agaricus equestris s. flavo-virens*), родъ снѣдного грибо.

Zielono, *adv.* зелено.

Zielonobiały, *adj.* зеленобѣлый.

Zielonokruszа, -u, *m.* мѣдная зелень. [малахитъ.

Zielonomiedniak, -a, *m. Miner.*

Zieloność, -ści, *f.* зелёность.

Zielonosiwy, *adj.* зеленосѣрый.

Zielonosnary, *adj.* зеленосѣрый. [ка, -i, *f.* хлоритъ.

Zielonosiem, -u, *m.*, **Zielen-**

Zielonożółty, *adj.* зеленожёлтый.

Zielony, *adj.* 1. зелёный; zielona farba, зелёная краска; zielony kolor, зелёный цвѣтъ; zielona łąka, зелёный лугъ; zielone szkło, зелёное стекло; 2. zielony, (młody, niedojrzały), зелёный, незрѣлый, неспѣлый, недозрѣлый; jagody są jeszcze zielone, ягоды ещё зелёны *Eccl.* Zielone Świątki, (*Pentecostes*), Троицы; Троицынъ день; праздникъ пресвятая Троицы; праздникъ Пятидесятницы; *Bot.* zielony wilk, ziele, (*monotropa, orobanche*), заразиха; соединечный корень; §. na zielone świątki (= nigdy), никогда.

Zielsko, -a, *n.* негодная трава; куколь, плевелы.

Ziemek, v. **Ziomek.**

Ziemia, -i, *f.* 1. земля, шаръ земной, шаръ обитаемый нами; na początku stworzył Bóg niebo i ziemię, въ началѣ сотворилъ Богъ небо и землю; Stwórca nieba i ziemi, Творецъ неба и земли; 2. земля, суша; твёрдая земля; материкъ; 3. земля, государство, область; 4. земля, почва, грунтъ; 5. низъ, полъ, земь; rzucić na ziemię, бросить на землю [*abo* на земь]; 6. земля, край, страна; ziemia obiecana, ziemia święta, ziemia ślubowana, обѣтованная земля; страна, Богомъ предназначенная народу Израильскому; Палестина; kopać głęboko w ziemię, зарыть глубоко въ землю.

Ziemiak, -a, *m.* картофель.

Ziemianin, -a, *m.* житель земли, смертный; земледѣлецъ, занимающійся земледѣліемъ; деревенскій однодворецъ.

Ziemianka, -i, *f.* землянка; погребъ, яма въ землѣ для храненія хлѣба и проч.; деревенская дворянка, однородка; землячка, * смертная, жительница земли; *Bot.* v. Podziemek.

Ziemiański, *adj.* земледѣльческій; агрономическій; *adv.* по земледѣльчески; дворянскій; sąd ziemiański, уѣздный судъ.

Ziemiaństwo, -a, *n.* агрономія, земледѣліе [дворянское]; *coll.* однодворцы; деревенские дворяне одной области.

Ziemica, -y, *f.*, **Ziemiczka**, -i, *f. dim.* область.

Ziemie-krąg, -ęgu, *m. Geogr.* шаръ земной, свѣтъ, вселенная; -kres, -u, *m.* горизонтъ; -kreśny, *adj.* горизонтальный; -miar, -miernik, -a, -mierca, -y, *m.* землемѣръ; геометръ; -miernictwo, -mierstwo, -a, *n.* землемѣріе; геометрія; -miernicy, -mierski, *adj.* землемѣрный; геометрическій; -morski, *adj.* земноморскій; *cv.* **Ziemnowodny**; -pełztwo, -a, *n.* пресмыкательство, раболѣпство; -pis, -a, *m.* землеописатель, географъ; -piski, *adj.* землеописательный, географическій; -pismo, -pistwo, -a, *n.* землеописаніе, географія; -płaz, -u, *m. H. n.* гадъ, гадина, пресмыкающееся животное; -płazny, *adj.* пресмыкающійся, ползающій; -płód, -odu, *m.* произведеніе земли; продуктъ, произрастеніе; земный плодъ; -ród, -odu, *m.*, -rodzca, -y, *m.* земнородный, изъ земли сотворенный, произведшій; -rodny, *adj.* земнородный, изъ земли произрастающій; -władca, v. **Ziemiewładzca**; -władczyni, -i, *f.* владычица земли; властительница земли; -władzca, -y, *m.* владыка земли; властитель земли; -władztwo, -a, *m.* владычество земли; владѣніе земли; -wód, -odu, *m.* земноводное, амфибій; -wodny, -wody, *adj.* земноводный, въ водахъ и на землѣ живущій; -znawstwo, -a, *n.* геогнозія.

Ziemisty, *adj.*, -sto, *adv.* земистый, землянистый.

Ziemka, v. **Ziomka.** [фель.

Ziemniak, -a, *m. Bot.* карто-

Ziemny, *adj.* земный, земляный; podatek ziemny, поземельная подать. [дну, **Wodoziemny.**

Ziemnowodny, v. **Ziemiowo-**

Ziemski, *adj.*, **Ziemsko**, *adv.* земскій; земный; ziemski sąd, земскій судъ; sędzia ziemski, земскій судья; ziemskie dobra, земское имѣніе; v. **Ziemstwo, Ziemskość.**

Ziemskość, -ści, *f.* привязанность къ земному, міролюбіе; *it.* земское право.

Ziemstwo, -a, *n.* земство; земскій, уѣздный судъ; земское, дворянское собраніе.

Zienie, -ia, *s. n. v.*, v. **Zięć.**

Zięłaszek, -czka, *m. dim.*, v. **Zięć.**

Digitized by Google

Ziew, -a, *m.*, **Ziewnienie**, -ia, *n.* зѣвокъ, зѣвáніе. [зѣвнуть.
Ziewać, **Ziewnąć**, *v. n.* зѣвáть,
Ziewacz, -a, *m.* зѣвунъ.
Ziewaczka, -i, *f.* 1. зѣвýнья; 2. зѣвóта.
Ziewny, *adj.* зѣвáющій.
Zima, -y, *f.* зимá; w zimie, pod czas zimy, зимóю.
Zimać, v. **Zjąć**.
Zimnica, -y, **Zimniczka**, -i, *f.* лихорáдка, трясáвица; zimnice, *pl.* холóдныя минерáльныя вóды.
Zimnicznik, -a, *m.* *Bot.* (*scutellaria galericulata*), золототúсячникъ.
Zimniczny, *adj.* лихорáдочный; zimniczny napad, лихорáдочный пароксáизмъ; *Bot.* zimniczne ziele, v. Zimnicznik.
I. Zimno, *adv.* хóлодно; студенó.
II. Zimno, -a, *n.* стýжа, хóлодъ.
Zimny, *adj.* хóлодный; зимний; na zimno, студенó, хóлодно; zimna krew', хладнокрóвіе, равнодýшіе.
Zimokwit, -u, *m.* *Bot.* (*colchicum*), безврéменный цвѣтъ.
Zimoląg, -ęga, -ąga, *m.* мерзлáкъ. [докъ.
Zimorodek, -dka, *m.* зиморóдъ.
Zimostradki, -ów, *m.* пóздніе овощú; **Zimostradni**, *adj.* зимний.
Zimotrwały, *adj.*, Zimotrwale, *adv.* невредимый стýжею; зимний.
Zimować, *v. n.* зимовáть; проз-зимовáть; **Zimowanie**, -ia, *n.* зимовáніе; пребывáніе гдѣ зимóю; прокормлéніе кого зимóю; **Zimowany**, *adj. part.* зимовáлый.
Zimowisko, -a, *n.*, **Zimowla**, **Zimówka**, -i, *f.* зимнія квартúры; зимóвье.
Zimowit, **Zimokwit**, -u, *m.* *Bot.* (*colchicum*), безврéменный цвѣтъ.
Zimowy, *adj.* зимний; zimowe mrozy, зимніе морóзы; zimowe jabłka, зимнія яблокá; zimowa suknia, зимнее плáтье; chléw zimowy, мтéнникъ.
Zimoźrzały, *adj.* пóздно или зимóю созрѣвáющійся.
Zinaczyć, *v. a.* перенимáть, перенѣмить, преобразúть, превратúть въ иной видъ; * перетолковáть. [гóй стороны.
Zinąd, = z inąd, *adv.* съ дру-
Ziółko, **Ziółeczko**, -a, *n.* *dim.* трáвка, зéлье & зéлце; ziółka, *pl.* лѣкáрственныя трáвы; v. Ziele.
Ziołopis, -a, *m.* травовѣдецъ, ботáникъ.
Ziołopisarstwo, **Ziołopismo**, **Ziołopistwo**, -a, *n.* травовѣдство, травовѣдѣніе, ботáника.
Ziołoznawca, **Zielozna wca**, -y, *m.* травовѣдецъ, ботáникъ.
Ziołozwierz, -a, *m.* *H. n.* (*zoophyton*, *plantanimal*), животнорастéніе.
Ziomek, **Ziemek**, -mka, *m.* соотéчественникъ; землякъ.
Ziomka, **Ziemka**, -i, *f.* землячка.
Zionąć, **Ziewnąć**, *v. n.* зѣвнýть, дыхнýть; взять; v. Ziąć.
Ziścić, *v. a.* произвéсть въ дѣйство; исполнить; - się, *v. r.* исполниться; v. Uiścić się.
Zistaczać, **Zistoczyć**, *v. a.* существенно соединáть.
Zjąć, **Zimać**, **Zejmać**, v. **Zejmować**.
Zjachać, v. **Zjechać**.
Zjadać, v. **Zjeść**, съѣдáть, съѣсть.
Zjadacz, -a, *m.* ѣдунъ, ѣдокъ.
Zjadki, -ów, *m. pl.* недоѣдки.
Zjadliwość, **Zjadłość**, -ści, *f.* язвúтельность, кóлкость, ѣдкость, ядовúтость; **Zjadliwy**, **Zjadły**, *adj.* ѣдкій, язвúтельный, кóлкій, ядовúтый, злóбный, злóстный; -dliwie, -dle, *adv.* ѣдко, ядовúто, язвúтельно, кóлко, раздражúтельно, злóбно, злóстно.
Zjadowić, v. **Jadowić**.
Zjaśniać, **Zjaśnić**, *v. a.* *perf.* сдѣлать ясным; объяснúть.
Zjaśnieć, *v. n.* *perf.* сдѣлаться ясным; v. Wyjaśnieć.
Zjątrzyć, v. **Jątrzyć**, **Pojątrzyć**.
Zjaw, -u, *m.* †, **Zjawa**, -y, *f.* явлéніе; видѣніе, привидѣніе; v. Zjawienie.
Zjawiać, *v. a.* *impf.*, **Zjawić**, *v. perf.* объявлúть, объявúть; являть, явúть; изъявлúть, изъявúть; v. Jawić, Objaśnić; zjawić się, *v. r.* явúться, появúться, показáться.
Zjawienie, -ia, *n.* явлéніе; появлéніе; предстáніе; Zjawienie Pańskie, (*Epiphania*, święto trzech królów), Богоявлéніе (Господне), Крещéніе, [прáзникъ]; zjawienie powietrzne, napowietrzne, воздýшное явлéніе; атмосферúческое явлéніе; v. Meteor.
Zjawiennik, -a, *m.* духовúдецъ, мечтáтель.
Zjawiny, -in, *pl.*, v. Zjaw, Zjawienie. [мéніе.
Zjawisko, -a, *n.* явлéніе, зна-
Zjazd, -u, *m.* съѣздъ, собрáніе съѣхавшихся для какóго нибудь совѣщáнія; *it.* съѣздъ, сýдъ съ высóкаго мѣста; *Jur.* zjazd na miejsce sądowy do oględzin, съѣздъ судá на спóрную землю; **Zjazdowy**, *adj.* съѣздовый; sąd zjazdowy, съѣздовый судъ.
Zjechać, v. **Zjeżdżać**.
Zjechanie, -ia, *n.* - się, съѣздъ, съѣзжáніе.
Zjęczeć, v. **Jęczeć**.
Zjednać, **Zjednawać** †, **Zjednywać**, *v. a.* соединúть, соединúть, совокупúть, совокуплúть; примирúть, примирúть; v. Jednać; zjednać sobie co, снискáть, обрѣтáть; zjednać sobie kogo pieniędzmi, v. Przekupić, Przenająć.
Zjednaczać, **Zjednoczyć**, *v. a.* соединúть, соединúть, присоединúть.
Zjednany, *part. p.*, v. **Zjednać**.
Zjednoczenie, -ia, *n.* соединéніе, присоединéніе; **Zjednoczony**, *part. p.* соединéнный, присоединéнный.
Zjednoczyciel, -a, *m.* соединúтель.
Zjednoczycielka, -i, *f.* соединúтельница.
Zjednywać, v. **Zjednać**.
Zjędrnieć, v. **Jędrnieć**.
Zjedzenie, -ia, *n.* съѣдéніе.
Zjedzony, *part. p.* съѣденный. [съѣдáть.
Zjeść, **Zjadać**, *v. a.* съѣсть,
Zjęty, *part. p.*, v. **Zjąć**.
Zjeżdż, -dzi, *f.*, v. **Zjadki**, **Niedojadki**.
Zjeżdżać, 1. *v. n.* & *a.* *impf.*, **Zjechać**, *v. perf.* съѣзжáть, съѣхáть, ѣхать сверху внизъ: (z drogi), съѣзжáть, съѣхать, сворáчивать, своротúть; своротúть съ дорóги; сбúться съ дорóги; zjechać kogo, съѣхать, наѣхать, настúчь кого, напасть на кого нечáянно; 2. **Zjeżdżać**, *v. a.* *impf.*, **Zjeździć**, *v. perf.* - (*np.* pole, miasto), объѣзжáть, объѣхать [на пр. пóле, гóрод]; objeździć kraje, изъѣздить, объѣздить мнóгія мѣста, край; zjeździć całą Rossyą, изъѣздить всю Рóссію; zjeździć konia, karetę, *etc.*, изъѣздить лóшадь, карéту, *etc.*, v. *sub*: Pojeździć, Pojeżdżać; 3. **Zjeżdżać się**, **Zjechać się**, *v. r.* - się z kim, (jadąc spotkać się), съѣзжáться, съѣхаться съ кѣмъ нибудь, ѣдучи встрѣчáться, встрѣтúться съ кѣмъ нибудь; (przybywać do zjazdu, jazdą zgromadzać się, zbierać się), съѣзжáться, съѣхаться (*v. perf.*), собрáться, собрáться въ одно мѣсто; **zjeździć się**, (pojeździć się), изъѣздиться, испóртиться отъ мнóгой ѣздú.
Zjeżdżanie, **Zjechanie**, -ia, *n.* съѣзжáніе, съѣздъ; объѣзжáніе, объѣханіе, объѣздъ; v. **Zjazd** & *verb.* Zjeżdżać, Zjechać.
Zjeżdżenie, -ia, *n.* изъѣзжáніе; v. *verb.* Zjeździć, Zjeżdżać.
Zjeżdżony, *part. p.* (*np.* koń, powóz), изъѣзженный; v. Pojeżdżony & *verb.* Zjeżdżać, Zjeździć.
Zjeżyć, **Zjeżać**, *v. a.* сѣжить, сѣживать, взъерóшить, взъерóшивать; v. Najeżyć, Najeżać.
Zjuszenie, -ia, *n.* окровавлéніе, окровенéніе, обагрéніе крóвію; **Zjuszony**, *part. p.* окровавленный, обагрённый крóвію; **Zjuszyć**, *v. a.* *perf.* окровавить, обагрúть, обмарáть крóвію; v. Juszyć.
† **Zjutra**, v. **Nazajutrz**.
Zk-, v. **Sk-**.
Zkąd, **Zkądże**, *adv.* откýда? откýда же? *Eccl. sl.* отнѣдуже? *vul.* отнóль, откóль; zkąd wziąść, to wziąść, byle miec, всѣ равнó откýда бы ни взять, тóлько бы

Digitized by Google

вмѣть; byle zkąd = niech będzie sobie zkąd chce = **Zkądkolwiek**, *adv.* откуда-нибудь; откуда бы то ни было.

Zkądsiś, *adv.* откуда-то, отнѣкуду.

Zkutnerować, *v. perf.*, v. **Kutnerować**.

Zła, v. **Zły**.

Zlać, v. **Zlewać**.

Zląć się, v. **Zlękać się**.

Złączać, **Złączyć**, † **Złączyć**, *v. a.* соединять, соединять; совокупять, совокупить; сочетавать, сочетать; сопрягать, сопрящи; сплѣчивать, сплочивать, сплотить; связывать, связать; сцѣплять, сцѣпить; сообщать, сообщить; *іі.* случать, случить; – **się**, *v. r.* соединяться, соединиться; совокупляться, совокупиться; сочетаваться, сочетаться; сообщаться, сообщиться, скипаться, скипѣться; – **się związkiem małżeńskim**, сочетаться брákомъ; **Złączanie**, **Złączenie**, –ia, *n.* соединéніе; совокупленіе, союзъ, сочетаніе; сопряженіе; сплочиваніе, сплоченіе; связь; сцѣпка, сцѣпленіе; сообщеніе; **złączenie księżyca z słońcem**, соединéніе луны́ съ солнцемъ [т. е. врéмя, когда́ луна́ находится мéжду солнцемъ и землéю] = новолýніе, новомѣсячіе; **złączenie się cielesne**, плотское совокупленіе; плотское сойтіе; **Złączenie**, **Złącznie**, *adv.* купно, совокýпно, соединéнно, вмѣстѣ; **Złączka**, –i, *f. Gramm.* союзъ; v. **Spójnik**; **Złącznik**, –a, *m. Gramm.* (*copula*), связь, свáзка; **Złączony**, v. **Złączysty**; **Złączony**, *part. p.* соединéнный; совокýпленный, сцѣплéнный; *etc.*, v. *verb.* **Złączyć**, **Złączać**; **Złączyciel**, –a, *m.* соединитель; совокупитель; **Złączycielka**, –i, *f.* соединительница; совокупительница; **Złączysty**, **Złączny**, *adj.*, **Złączyście**, **Złączysto**, *adv.* соединяемый; соединительный; совокýпный; v. **Spoisty**.

Zładnieć, *v. perf.*, v. **Ładnieć**, **Wyładnieć**.

Zładować, *v. a. perf.* выгрузить.

Zlądz, **Zlegnąć**, *v. n. perf.* родить, разрѣшиться отъ брéмени; **niewiasta zległa** (**porodziła**, **powiła**), жéнщина родилá; *іі.* **zległa niewiasta**, (**położnica**), жéнщина пóслѣ родóвъ, родильница, рожéница.

Zlagodnieć, **Zlagodzić**, *v. perf.*, v. **Łagodnieć**, **Łagodzić**.

Zlaja, –ji, *f.*, – рзóв, стáя, станица [*abo* сбóра, смѣчка] лаю́щихъ собáкъ; **zlaja wilków**, стáя, станица вóющихъ волкóвъ.

Zlajać, – **się**, v. **Łajać**, – **się**.

Zlajnik, **Zlamik**, –a, *m.* ублюдокъ [изъ кастýмей и борзóй собáки].

Zlaknąć, v. **Łaknąć**.

Zlakocić, **Zlakotać**, v. **Łakocić**.

Zlakomić, v. **Łakomić**, **Rozłakomić**.

Zlakomieć, v. **Łakomieć**.

Zlaksować, v. **Laksować**.

Zlamać, (**Złomić** †), *v. a. perf.*, **Zlamywać**, *v. a. frequ.* сломать, сломáть, слáмывать; зламáć słowo, нарýшить [дáнное] слóво; *etc.*, v. **Łamać**.

Złomanie, –ia, *n.* сломáніе, сломлéніе; v. *verb.* **Złamać**.

Złamany, *part. p.* слóманный, слóмленный; v. *verb.* **Złamać**.

Złamek, **Złomek**, –mku, *m.* отлóмокъ. [**Zlać**, **Zlewać**.

Zlanie, –ia, *s. n. v.* слитіе; v.

Zlany, *part. p.* слитый; v. *verb.* **Zlać**, **Zlewać**.

Zlanik, **Zlamnik**, v. **Zlajnik**.

Zlapać, *v. a. perf.*, v. **Łapać**, **Załapić**.

Zlaść się, v. **Łaść się**.

Zlatać, v. **Zlecieć**.

Zlatać, *v. a. perf.* скропáть; v. **Łatać**; **zlatać komu grzbiet**, * отдубáсить, отдýть кого.

Zławiać, v. **Złowić**.

Złażenie, –ia, *n.* слѣзáніе.

Złazić, **Złeźć**, *v. n.* слѣзáть, слѣзть, лѣзть свéрху далóй; слѣзáть, слѣзть, сваливаться, сваливáть, сходить; проходить.

Złe, *gen.* **złego**, *s. n.* злò, лихо, вредъ, худо.

Źle, *adv.* худо, дýрно, нехорошó; плохо; **źle się sprawować**, поступать, вестú себя́ худо; **źle z nim**, съ нимъ худо; *іі.* онъ въ плохáхъ обстоятельствахъ; онъ въ худóмъ положéніи; **źle o kim mówić**, худо говорить о комъ; v. **Zły**.

Zlecać, **Zlecić**, *v. a.* поручáть, поручить, вѣрáть, повѣрить комý что; рекомендовáть.

Zlecenie, –ia, *n.* поручéніе, препоручéніе; **dać komu zlecenie**, дать комý препоручéніе.

Zlechtać, *v. a. perf.* прельстáть, подстрекнýть, возбудить, страсть; v. **Łechtać**.

I. Zlecić, v. **Zlecać**.

II. Zlecić, **Zletnić**, *v. n.* отеплять, согрѣть немнóго.

Zlecieć, **Zlatać**, **Zlatywać**, *v. n. & a.* слетѣть, слетáть, летѣть свéрху внизъ; слетѣть, слетáть, летá остáвить, оставлять какóе нибудь мѣсто, перелетѣть съ однóго мѣста на другóе; * слетѣть, слетáть, падáть свéрху внизъ, сваливаться; **zlatać co**, облетáть мнóгія мѣста; – **się**, *v. r.* слетáться, слетѣться, летá собирáться, собрáться въ однó мѣсто; **zlecieć się**, * слетѣться, собрáться; **zlatać się**, устáть, измучáться, изнурáться отъ бѣганія, избѣгаться.

Zlecony, *part. p.* поручéнный, вѣ́ренный, препоручéнный; v. **Zlecić**, **Zlecać**.

Zleczać, **Zleczyć**, *v. a.* излѣчáть, излѣчивать, излѣчить, вылѣчивать, вылѣчить, возвращáть, возвратить здорóвье, изцѣлять, изцѣлить; **Zleczanie**, **Zleczenie**, –ia, *n.* излѣчиваніе, излѣчéніе, вылѣчиваніе, вылѣченіе; изцѣлéніе; **Zleczony**, **Zleczysty**, *adj.* излѣчимый, могýщій быть излѣчéнным; **Zleczony**, *part. p.* 1. излѣчéнный, вылѣченный, изцѣлéнный; 2. v. **Zleczny**; **Zleczysty**, v. **Zleczny**.

Zledz, **Zlegać**, **Zlegnąć**, *v. n.* 1. слечь, слегáть; 2. слéчься, слежáться, слегáться; отъ лежáнья плóтно соединяться или пóртаться; 3. v. **Zlądz**; 4. v. **Zleżeć się**.

Zległa (**niewiasta**), v. *sub:* **Zlądz**, **Zlegnąć**.

Zległy, *adj. part.* сбитый отъ лежáнья; залежáлый, залежáлый [*o towarach*, о товáрахъ].

Zlegnąć, v. **Zlądz**, **Zledz**.

Zlękać, **Zlękać**, *v. a.* испугáть, испужáть; – **się**, *v. r.* испугáться, испужáться; v. **Lękać**, – **się**. [лéгче.

Zlekczeć, *v. n. perf.* сдѣлаться

Zlekczyć, *v. a. perf.* сдѣлать лéгче, облегчить; убавить тягость; * уменьшить.

Zlęknąć, v. **Zlękać**.

† **Zlekować**, v. **Zleczyć**.

Zleniałość, **Zleniwiałość**, –ści, *f.* лѣнивство, закоснѣніе въ лѣ́ности.

Zlenieć, **Zleniwieć**, *v. n. perf.* излѣниться, предáться лѣ́ности.

Zleniwiałość, v. **Zleniałość**.

Zlepek, –pka, *m.*, **Zlepka**, –i, *f.* слѣпокъ; вещь [изъ воску, изъ глúны *etc.*] слѣпленная; **zlepek ze wszystkich zbrodni**, * слѣпокъ изъ всѣхъ злодѣяній, человѣкъ съ бóльшими порóками.

Zlepiać, **Zlepić**, *v. a.* слѣплять, слѣпить, слипáть; – **oczy**, * замкнýть глазá; – **się**, *v. r.* слѣпляться, слѣпиться; слипáться, слипнýться; слипнуть.

Zlepienie, –ia, *n.* слѣпленіе.

Zlepiony, *part. p.* слѣпленный.

Zlepieniec, –ńca, *m. H. n.* конгломерáтъ, гáлечникъ, гáлежникъ. [нýться.

Zlepnąć, *v. n.* слипнуть; слип-

Zlepszać, **Zlepszyć**, *v. a.* улучшáть, улучшить; исправлять, исправить, поправлять, поправить, приводить, привести въ лýчшее состоянiе, въ лýчшій видъ; **Zlepszenie**, –ia, *n.* улучшéніе; исправлéніе, поправлéніе.

Zleść, v. **Zleść**, **Złazić**.

Zleśnieć, v. **Leśnieć**.

Zletnić, v. **Zlecić** (II).

Zlew, –u, *m.* тазъ, водóмъ, бассейнъ.

Zlewać, **Zlać**, *v. a.* сливáть, слить; (**do kupy**), сливáть вмѣстѣ; (**z wierzchu**), сливáть свéрху; *іі.* отливáть, отлить; – (**złoto srebro**), плавить, сплавливать, сплавлять, сплавить, сливáть, слить; **zlać kogo wodą**, облить

Digitized by Google

kogó wodóю; zlać co na kogo, уступáть кому что; передáть кому какóе прáво; – się, *v. r.* сливáться, слиться; соединáться, соединиться; zlać się, обмочиться; обдáться; **Zlewanie**, –ia, *n.* сливáніе; v. *verb.* Zlewać.

Zlewek, –wku, *m.*, **Zlewki**, –ów, *m. pl.* слúтокъ, слúтый кусóкъ; – złota, srebra, слúтокъ зóлота, серебрá; – prawa, передáча, уступка, уступлéніе прáва; *it.* напúтокъ слúтый вмѣстѣ съ другúми; zlewki, *pl.* остáтки отъ напúтковъ; *it.* zlewek, v. Wpływ.

Zlewny, *adj.* сливнúй.

Zleżały, *adj. part.* (*o towarach*, о товáрахъ:) лежáлый, излежáлый, залежáлый; слежáлый; зležáле drzewo, гнúлое дéрево; зležáле wino, вúдохлое вино; v. *verb.* Zleżeć się.

Zleść, v. Złazić.

Zleżeć się, **Zlegać się**, *v. r.* излежáться, излéживаться, испóртиться отъ лежáнья, залежáться; слежáться, слéчься, слегáться.

Zleżenie, –ia, *n.* излежáніе; залежáніе; слежáніе.

Zlężenie, –ia, *n.* (powicie *czyli* urodzenie dziecięcia), разрѣшéніе отъ брéменя; рóды; v. Zląd, Zlegnąć; na zlężeniu, (blizko połogu), наснóсѣ & наснóсахъ, блúзка къ разрѣшéнію.

Zliczać, **Zliczyć**, *v. a.* сосчúтывать, сосчитáть, счислúть, счúслить, изчислúть, изчúслить, считáть, счесть; v. Policzyć.

Zliczanie, **Zliczenie**, –ia, *n.* сосчúтываніе, сосчитáніе, счислéніе, изчислéніе, считáніе; v. Policzenie.

Zliczność, **Zliczoność**, –ści, *f.* числúмость, числúмость; **Zliczny**, **Zliczysty**, *adj.* числúмый, счислúмый.

Zliczony, *part. p.* сосчúтанный, счúсленный, изчúсленный, считанный; v. *verb.* Zliczyć, Zliczać.

Zlikwidować, *v. a. perf.*, v. Likwidować.

Zlimitować, v. Limitować.

Zlinić, **Zlenić**, v. Linić, Lenić.

Zlinieć, **Zlenieć**, v. Linieć, Lenieć.

Zlipać się, **Zlipnąć**, *v. r. & n.* сливáться, слúпнуться.

Zlitować się, *v. r. perf.* сжáлиться; v. Litować się; *cfr.* Zlutować.

Zlizanie, **Zliźnięcie**, –ia, *n.* слизáніе, слúзываніе; облизáніе.

Zliznąć, *v. a. semelf.*, **Zlizać**, *v. perf.*, **Zlizywać**, *v. frequ.* слизáть, слизнýть, слúзывать; облизáть, облизнýть, облúзывать.

Zło, *gen.* zła, *n.* зло; v. Złe.

Złób, *gen.* złobu, *m.*, **Złobek**, –bka, *m. dim.* 1. жéлобъ, *dim.* желобóкъ, желобóчекъ; 2. ясли [для клáжи кóрма скотý], *dim.* ясли́цы; 3. пазъ.

Złóbczasty, **Złobiasty**, **Złobkowaty**, *adj.*, –o, *adv.* желобóвáтый, желобчáтый, желобúстый; v. Rówkowaty.

Złobek, v. Złób.

Złobkować, **Złobić**, *v. a.* желобúть, дѣлать желобúну, видáлывать, дѣлать желобóвáтымъ, пазáть, пронáживать, пропазáть.

Złobkowacina, **Złobowacina**, **Złobowina**, –y, *f.* желобúна, желобóвúна, видúна, вогнýтость на подóбіе жéлоба.

Złobkowatość, –ści, *f.* желобóвáтость.

Złobkowaty, v. Złobczasty.

Złobny, **Złobowy**, *adj.* ясельный; v. Złób.

Złocenie, –ia, *n.* золочéніе; **Złocić**, *v. a.* золотúть, позолáчивать, покрывáть зóлотомъ; v. Pozłocić; **Złocić się**, *v. r. impf.*, **Złocieć**, *v. n. impf.* золотúться; **Złociciel**, –a, *m.* золотúльщикъ, золотáрь, позолóтчикъ; **Złocicielka**, –i, *f.* золотúльщица.

Złocień, *gen.* złocieniu, *m. Bot.* (*chrysanthemum*), золотоцвѣтъ, златоцвѣтъ, золотóй цвѣтъ, мúнный цвѣтъ; (*achillea*), тысячелúстникъ, растирáльникъ, деревéй, гулявица.

Złocisto, *adv.*, **Złocisty**, *adj.* золотúсто; золотúстый, содержáщій въ себѣ зóлото; вúзолоченный, золочéнный & золóченой, покрýтый зóлотомъ; золотáго цвѣта, златоцвѣтный; златоткáнный, вúшитый зóлотомъ, парчевúй, † золотúй. [золóченый.

Złocony, *part. p.* золочéнный,

Złoczyńca, –y, *m.* злодѣй, преступникъ, законопреступникъ.

Złoczyńcy, **Złoczyński**, *adj.* злодѣйскій; **Złoczynnica**, –y, *f.* злодѣйка, преступница; **Złoczynność**, –ści, *f.* злодѣйніе; v. Złoczyństwo; **Złoczynny**, **Złeczynny**, *adj.* злодѣйственный; **Złoczyństwo**, **Złeczyństwo**, –a, *n.* злодѣйство, злодѣйніе, преступлéніе.

Złód, *gen.* złodu, *m.*, **Złódź**, *gen.* –dzi, слúность; дождь со снѣгомъ; дождевúя кáпли замéрзшія на вóздухѣ.

Złodowacić, **Złodowacieć**, *v. perf.*, v. Lodowacić, Lodowacieć.

Złodziej, –a, *m.*, **Złodziejek**, –jka, **Złodziejczyk**, –a, *m. dim.* (*propr. & **) воръ, *dim.* ворúшка; тать, хищникъ, похитúтель; *it.* злодѣй, бездѣльникъ, мошéнникъ, плутъ, вѣсельникъ; §. złodziej a kłamca, dwaj bracia, кто лжéтъ, тотъ и крáдетъ; §. złodziejki wieszają, a złodzieje są wolni, *abo* małe złodzieje wieszają, a wielkie, puszczają, *abo* małe złodzieje wieszają, wielkim się nizko kłaniają, мáлыхъ воróвъ вѣшáютъ, а большúмъ прощáютъ; что сходúтъ съ рукъ воримъ, за то воримъ́ек бьютъ [Крыловъ]; §. na złodzieju czapka gore, (niespokojne ma sumienie, żyje by mysz na pudle), на вóрѣ шáпка горúтъ; знáетъ кóшка чьé мáсо съѣла; у кого корóста, ётотъ чéмется; *it.* równo przechowywacza, jak i złodzieja karzą, укрывáтель виновáтъ не мéнѣе вóра; утáйщикъ тотъ же воръ; вóру потакáть, то же, что самому воровáть; злодziejowi worek do schowania powierzyć, ввѣрить плýту (комелёкъ), козлá сдѣлать огорóдникомъ, пустúть козлá въ огорóдъ; złodziej u świecy palącéj się, гáлочка [*abo* натёкъ] на свѣчѣ; **Złodziejka**, –i, *f.* воróвка, хищница, похитúтельница; **Złodziejski**, *adj.* воровскій, тáтскій, хищническій; złodziejskie rzemiosło, воровскóе ремеслó; ремеслó мошéнниковъ; złodziejsko, po złodziejsku, *adv.* воровскú, тáтски, хищнически; **Złodziejstwo**, –a, *n.* 1. воровствó; хищничествó; *Eccl. s.* тáтство, татьбá; похищéніе; крáжа; мошéнничество; 2. *collect.* (= złodzieje), воры; мáлка воróвъ; воровскіе людú; мошéнническая сволочь.

Złóg, –ogu, *m.*, v. Połóg.

Złoić, v. Łoić. [**Złamać**.

Złomać, **Złomić**, *v. a. perf.*, v.

Złomek, v. Złamek.

Złomignat, –u, *m. Bot.* (*consolida, solidago Saracenica*), золотýшникъ; зóлотень; золотáя рóзга.

Złomikamień, –nia, *m. Bot.* (*saxifraga*), v. Łomikamień.

Złomiślub, –u, *m.* 1. клятвопреступлéніе, клятвонарушéніе, вѣролóмство; 2. złomiślub, –a, *m.* клятвопреступникъ, вѣролóмецъ.

Złomisty, **Złomny**, *adj.* ломкій; удоболóмный; хрýпкій.

Złomotać, – się, v. Łomotać, – się.

† **Złomówca**, –y, *m.* злогласúтель; клеветникъ; v. Potwarca.

Złomyślny, *adj.* злоумúсленный.

† **Złop**, –u, *m.* 1. лыкъ, глотóкъ; 2. złop, –a, *m.* пьяница; złopy, *pl.* v. Sapiska, Zdroiska.

Złopać, **Złopnąć**, *v. v.* (*propr. & **) локáть, локнýть; пить неумѣренно, пьянствовать.

Złopanie, –ia, *n.* локáніе; v. *verb.* Złopać.

Złopłodny, *adj.* (*propr. & **) злоплóдный.

Zło-rzeczenie, –ia, *n.* злорѣчіе, злослóвіе, злохулéніе; проклинáніе; –rzeczeństwo, –a, *n.* проклятіе, проклинáніе; злорѣчіе, злослóвіе, клевета; –rzeczliwość, –ści, *f.* склóнность къ проклинáнію, къ злорѣчію; –rzeczliwy, –rzeczny, *adj.* склóнный къ проклинáнію, къ злорѣчію, проклинáющій, злорѣчивый, злослóвный, руганéльный, клеветáльный; –rzecznik, –a, *m.* зло-

Digitized by Google

złóbz; złorzéwiný язикъ; клеветникъ; -rzeczny, v. Złorzeczliwy; -rzeczyć, v. a. злорѣчить, злословить, поносить, порицать, клеветать; проклинать.

Złość, -ści, f., **Złostka**, -i, f. dim. злость, злоба; ярость; на złość komu co uczynić, сдѣлать, кому что на зло; **Złościć, Złostować**, v. a. злобить, сердить, приводить въ гнѣвъ, злить, раздражать до озлобленія; **-się**, v. r. злиться, злобиться, сердиться, яриться, враждовать, питать злобу, злобствовать, мстить на кого-либо злобу; **Złościwość, Złośliwość**, -ści, f. злость, злоба, злобствованіе, злонравіе, злонравность, расположеніе ко злу; **Złościwy** †, **Złośliwy, Złośny**, adj. злый, злобный, злостный, ядовитый, язвительный; **Złośliwiec**, -wca, m., **Złośnik**, -a, m. злый, злобный, сердитый, свирѣпый, вспыльчивый человѣкъ.

Złośliwość, v. Złościwość.

Złośnica, -y, f. злая, злобная женщина.

Złośnik, v. Złośliwiec.

Złośny, v. Złościwy. [Złość.

Złostka, Złosteczka, dim., v.

Złot, -u, m. слёть; слетаніе.

Zło-tarka, -tniczka, -i, f. золотарйха; золотошвея, золотошвейка; жена золотыхъ дѣлъ мастера; **-tarnia**, -i, f. золотарня; cfr. золотоплющильня; **-tarz**, -a, m. золотарь, златарь; золотобитъ; золотильщикъ; v. Złotnik; **-tawiec**, -wca, m. H. n. (gat. chrząszczów, cetonia aurata, scarabaeus auratus), золотой жукъ; златка; **-tawo**, adv. золотисто, похоже на золото; **-tawy**, adv. золотистый, златистый, золотидный, похожій [видомъ] на золото; **-tek**, -tka, m. H. n., v. Leszczak; **-tko**, -a, n., Złoteczko, -a, n. dim. 1. золотцё & золотцо; золото, червончики, золотая монета; 2. złotko moje! moje złoto! моё золото; душа моя! душенька! v. Rybka; **-tnicki**, v. Złotniczy; **-tnictwo**, -a, n. золотыхъ дѣлъ мастерство; искусство златарное; златодѣліе; **-tniczka**, -i, f. жена золотыхъ дѣлъ мастера, жена золотарйха; it. золотарйха; золотошвея, золотошвейка; **-tniczy, -tnicki**, adj. золотарный, златарный; złotniczy kamień, (probierski), пробирный камень, пробирный осёлокъ; złotniczy młotek, золотарный молотокъ; клей złotniczy, золотый припой; złotniczy warsztat, sklep, золотарня; kunszt złotniczy, sztuka złotnicza = v. Złotnictwo; **-tnik**, -a, m. 1. золотыхъ дѣлъ мастеръ; золотарь, златарь; златодѣлатель; позолотчикъ; 2. (prywetnik, qu. v.), * золотарь, нуждарь, частильчикъ отхожихъ мѣстъ, дерморатъ; 3. H. n. złotnik roba-czek, (robaczek św. Jana, lampyris noctiluca), свѣтлячъ, свѣтящій червячёкъ, Ивановъ червячёкъ; 4. H. n. złotnik (owad, chrysomela), божья коровка; листоѣдъ; 5. H. n. złotnik ryba, (chrysus, sparus aurata), златобрёвъ, [рыба]; 6. Bot. złotnik ziele, (potentilla anserina), гусиная лапка; v. Pięćperst; **-tny, -towy**, adj. златный, золотный; относящійся къ золоту.

Złoto, -a, n. 1. золото, Eccl. sl. злато; złoto w sztukach, w sztabach, золото въ слиткахъ; слитковое золото; złoto wypalone, пимга; płatkowe złoto, сусаль, сусальное золото; złoto dukatowe, червонное золото; złoto w nitkach, nitkowe, золото въ нитяхъ; золотая канитель; złoto strzelające, pukające, piorunowe, гремучее золото; złotem płacić, w złocie płacić, заплатить золотомъ; tego złotem opłacić nie można этого не льзя купить за золото; этого золотомъ не купишь; это неоцѣнимо; złotemby go odważyć, (bardzo cenny, szacowny) * онъ человѣкъ неоцѣненный; w złoto oprawić, оправить, обдѣлать въ золото; §. nie wszystko złoto, co się świeci, не всё то золото, что блеститъ; 2. moje złoto! v. Złotko (2); 3. kocie złoto, кошечье золото; золотая слюда; желтая слюда.

Złoto-barwy, -farby, adj. златоцвѣтный; золотистаго цвѣта; **-blaskny**, adj. золотистый; златозарный; златосіяющій; **-brew', -brwi**, f. H. n. златобрёвъ, рыба; v. Złotopstrąg; **-ciekły**, adj. златотекущій, златотечный; **-cisawy**, adj. (koń), золотогнѣдый, [о лошадяхъ]; **-dasky**, adj. златокровный, имѣющій позлащенную кровлю; **-druki**, adj. (drukowany złotemi literami), златопечатный, напечатанный, изображенный золотыми буквами; **-dziej**, -a, m. алхимикъ; v. Alchimista; **-głów, -głowu**, m. 1. Com. золотая парча, золотый глазётъ; 2. Bot. złotogłów ziele [= złote główki, ziele, asphodelus), златоголовникъ; корень золотой; золотой хвостъ; **-głowek, -wka**, m. H. n. (scarabaeus auratus), золотой жукъ; **-głowiec, -wca**, m. Bot. (chrysocoma), золотоголовка, золотоволосникъ, золотовласъ, [растеніе]; **-głownik**, -a, m. золотоносный; **-główny, -głowy, -głowowy**, adj. 1. златоглавый; 2. złotogłowowy, парчевый, глазётовый, изъ парчи, глазета сдѣланный; златотканный; златошвейный; **-gorący**, adj. яко-желтый; **-gorz**, -a, m. алчность къ золоту; златолюбіе; **-grzywy**, adj. златогривый; **-jasny**, adj. златосіяющій, ясный, сіяющій подобно золоту; **Złoto-jęki**, adj. златовѣчный; **-kamień, -nia**, m. Miner. златокамень, хризолитъ; **-kléj**, -u, m. H. n. (chrysocolla), златоклей; **-kolan**, -u, m., **-kolano**, -a, n. Bot. (ziele, chrysogonum), Eccl. sl. златоколѣно; златоколѣнникъ, **-korace**, -a, m. [Eccl. sl. златокопатель]; золотоискатель; золотопромышленникъ; **-kost**, -u, m. Chem. (auripigmentum), жёлтый, сѣристый мышьякъ; аврипигментъ; оперментъ; орпиментъ; каменка; **-kuty**, -a, -e, adj. златокованный; **-kwiat**, -u, m. Bot. (chrysanthemum segetum), золотоцвѣтъ; златоцвѣтъ; золотой цвѣтъ; нивяный цвѣтъ; Ивановъ цвѣтъ; нивникъ; **-kwitły**, adj. златоцвѣтный; **-lazurować**, v. a. Malar., v. Lazurować; **-léj**, -a, m. Eccl. sl. златолитель; златоковачъ; v. Złotnik, Złotarz; **-liść**, -ści, f., **-list**, -u, m. Bot. (chrysophyllum), золотолистъ, золотолистникъ; **-lity**, adj. златолитый; cfr. Złotogłowy (2); **-lub**, -a, m. златолюбецъ; пристрастный къ золоту, къ деньгамъ; **-lubny**, adj. златолюбивый; пристрастный къ золоту; **-lubość**, -ści, f. златолюбіе, златолюбство; пристрастіе къ золоту, къ деньгамъ; **-lusk**, v. Złotokost; **-luski, -łuszczy**, adj. златочешуйный, златочешуйчатый, имѣющій златую чешую, покрытый златою чешуёю; **-mowny**, adj. златоглаголивый, златоустый, златословный; **-mywalnia**, -i, f. золотопромывальня, Eccl. sl. златомильня; **-nienawistnik**, -a, m. златоненавистникъ; **-nitny, -nity**, adj. 1. златотканный, сотканный изъ золотыхъ нитей; 2. златострунный, имѣющій золотыя или позлащенныя струны; **-nogi**, adj. златоногій, имѣющій золотыя ноги; **-nośny**, adj. золотоносный, золотоносный, приносящій, содержащій золото; **-ok**, -a, m. 1. H. n. (owad, hemerobius perla), крёпка, цвѣточникъ, златоокъ (?) [пасёкомое]; 2. H. n. złotook, (ryba morska, acarne), родъ морской рыбы съ свѣтящимися глазами; **-oki**, adj. златоокій, золотоглазый; **-pasy**, adj. Eccl. sl. златопоясный; **-piasek**, -sku, m. 1. Miner. (kamień drogi, ammochrysus), золотистый гліммеръ; 2. (piasek złoty), золотой песокъ; золотосодержащій песокъ; золотоносный песокъ; **-piaszczysty**, adj. изобильный золотимъ пескомъ; **-piór**, -a, m. H. n. (pliszka złotopiór, motacilla aurocapilla), родъ трясогузки, [птичка]; **-płéry**, adj. златопёрый; v. Złotoskrzydły; **-płodny**, adj. златородный; произраждающій золото; **-płynny**, adj. златотечный, зо-

Digitized by Google

кущій золотомъ; златоточный, златоточáвый; златострýйный; **Złoto-promienny**, *adj.* златовáрный, златолýчный; **-prządek, -dka,** *m.*, **-prządca,** -y, *m.* золотопрядильщикъ; **-prządka,** -i, *f.* золотопрядильщица; **-pstrąg,** -a, *m. H. n.* золотáя [*abo* золотистая] пестрýшка; золотáя форéль, [рýба]; v. Złoćwiek, golawl; v. Złotobrew'; **-rodny, -rodzący,** *adj.* златорóдный, произраждáющій зóлото; **złotoósny;** **-rogi,** *adj.* златорóгій, имѣющій золотые или позлащенные рогá; **-różany, -różowy,** *adj.* златорóзовый, златоáлый; **-runy,** *adj.* златорýнный, имѣющій златóе руно; **-ryb,** -a, *m. H. n.* (*coryphaena*), тунгóлъ, корифéна (золотосиянная); **-ryty,** *adj.* 1. (wyryty w złocie), гравирóванный, вырѣзанный на зóлотѣ; 2. v. Złotokany; **-skrzydły,** *adj.* златокрýлый, имѣющій золотыя или золотистыя крýлья; **-śniący,** *adj.* златосиáнный, златозáрный; **-słowny, -słówny, -słowy,** *adj.* златослóвный, златословéсный, златоýстный, златоглагóлный, златозвýчный; **-strefa,** -y, *f. H. n.* (ryba morska, *salpa*), родъ морскóй рыбы; **-strefiasty, -strefisty, -strefy,** *adj.* златополосáтый; **-struny, -strunny, -strony,** *adj.* златострýнный, имѣющій золотыя или позлащенныя струны; **-szaty,** *adj.* златоодéжный, имѣющій одéжду, порфиру златотканную, златопорфирный, златорязный; **-szczytny, -tarczny,** *adj.* златощитный; **-tkany,** †**-tkawski,** *adj.* златоткáнный, златошвéный, златопрядный; сотканный изъ золотыхъ нитей; **-toczny,** *adj.* златотóчный, златоточáвый; златострýйный; **-tworny,** *adj.* златотвóрный; **-usty,** *adj.* златоýстый, златоязычный, златослóвный; v. Złotosłowny; **-uzdny,** *adj.* златоýздный, златообуздáнный, имѣющій ýзду, украшенную золотомъ; **-wiec,** v. Złotawiec; **-wieńczy,** *adj. Eccl. el.* златовѣнчный, златовѣнчанный; **-wierzb,** -a, *m.*, **-wierzba,** -y, *f. Bot.* (*aurisalix, salix bitelina*), вéрба жáлтая; **-wierzchni,** *adj.* златовéрхій, имѣющій золотый или позлащенный верхъ.

Złotówka, -i, *f. Numis.* зóлотый, [серебряная Польская монета въ 30 грошей Польскихъ или въ 15 серебряныхъ Русскихъ копеекъ]; *it.* гýльденъ.

Złotowłos, -a, *m.* 1. *H. n.* (*chrysochloris*), златокрóтъ; 2. *Bot.* (*adianthum; polytrichum commune*), женскій волосъ; кокýшкинъ лёнъ; многовлáсъ.

Złotowłosy, *adj.* златовлáсый.

Złotowy, *adj.* злáтный, золотый, златый, относящійся къ зóлоту.

Złotowzory, v. Złototkany.

Złotrzeć, *v. n. perf.*, **Złotrzyć się,** *v. r. perf.* сдѣлаться негóднымъ, бездѣльникомъ, негодяемъ, плýтомъ, распýтнымъ, развратнымъ; v. Łotrzeć.

Złoty, *adj.* 1. золотóй, златóй; korona złota, золотóй вѣнéцъ; palec złoty, безымянный пáлецъ; peretnevой пáлецъ; złota góra, золотáя горá; золотоносный рудникъ; obiecać komu złote góry, * обѣщáть комý золотыя горы, [*i. e.* посулять чрезмѣрно много]; złoty wiek, * златóй вѣкъ; złote dni, * златóе дни; счастливая жизнь; благополýчная жизнь; благоденствіе; złote czasy, * златыя времена; reguła złota, золотóе прáвило, [трóйное прáвило въ арифметикѣ]; złota liczba, златóе числó; v. Epakta; złoty, koloru złotego, златóй, вúдомъ подобный зóлоту; златоцвѣтный; золотистаго цвѣта; złote żyły, *Med.*, v. Hemoroidalne; złota czuprynа, *Bot.* (*chrysocoma*), золотоголóвка, золотовлáсъ, золотовлáска, золотоголóвникъ; 2. Złoty, -ego, *m. Numis.* злóтый; v. Złotówka; (Reński), гýльденъ; czerwony złoty, червóнецъ, червóнный.

Złow', -wiu, *m.*, **Złowienie,** -ia, *n.* вылóвка, вылóвленіе, изловленіе. [-a, *m.* зловѣръ.

Złowiarek, -rka, **Złowiernik,**

Złowić, **Zławiać,** *v. a.* (*propr.* & *) вылóвить, вылавлять, изловить, излавливать, поймать; v. Łowić.

Złowierny, *adj.* зловѣрный.

Złowieszczy, **Złowrogi,** *adj.* зловѣщій, предвѣщáющій, предсказывающій зло.

Złożenie, -ia, *n.*, v. Skład, **Składanie, Składka.**

Złożność, **Złożoność,** -ści, *f.* слóжность.

Złożny, v. Składalny.

Złożony, *part. p.* слóженный; составленный, *etc.*, v. Składać; złożonym być z czego, v. Składać się (z czego).

Złózować, v. Lózować.

Złożyć, *v. a. perf.*, v. Składać.

Złożysty, v. Składalny.

Złubić, v. Polubić.

Złudliwy, v. Złudny.

Złudnić, **Złudzić,** *v. perf.*, **Złudzać,** *v. impf.*, v. Łudzić.

Złudny, *adj.* притвóрный, лукáвый.

Zługować, v. Ługować.

Złupiać, **Złupić,** **Złupiwać,** **Złupywać,** **Złupować,** *v. a.* (*propr.* & *) слупáть, слупить; сдирать кóжицу и проч.; ограбить, обобрать; v. Łupić, Obłupić. [szczyć, Łuskać.

Złuszczyć, **Złuskać,** v. Łu-

Złutować, *v. a.* спáять, спáивать. [zować.

Złuzować, **Złózować,** v. Ló-

Zły, zła, złe, *adj.*, **Źle,** *adv.* (*pa. v.*), злóй; лáхій; лютый; злóбный; сердитый [на кого]; худóй, (-óй); плохóй; дурнóй; негóдный; zła pogoda, дурная погóда; złe czasy, худыя времена; złe przykład, худóй примѣр; zły przykład, худóй примѣр; zły język, злой язык; язвительный [*abo* кóлкій] язык; zły pies, злая собáка; zły człowiek, негóдный человѣкъ; negodaj; zła kobieta, злая женщина; zły duch, злой духъ; нечистый духъ; нечистый; лукáвый; дьявóлъ; złe ma oczy, у него глазá болятъ; nie ma tego złego, coby na dobre nie wyszło, нѣтъ худа безъ добра; używać, użyć czego na złe, употреблять, употребить что во зло; злоупотреблять, злоупотребить что.

Złykać, v. Żełkać, Łykać.

Złykowacieć, *v. n. perf.* сдѣлаться жиловáтымъ, жёсткимъ.

Złysić, **Złysieć,** v. Łysić, Łysieć.

Zmacać, *v. a.* ощýпать; открыть, узнать, вывѣдать; *cfr.* Macać.

Zmachać, *v. a. perf.* махáя утрудить, утомить, измучить; **-konia,** измучить лошадь; **- się,** *v. r.* устать, утомиться, измучиться.

Zmachnąć, v. Machnąć.

Zmącić, *v. a. perf.* смутить; v. Mącić.

Zmacniać, v. Zmocnić.

Zmaczać, v. Zmoczyć.

Zmączyć, v. Mączyć, **Pomączyć, Omączyć.**

Zmagać się, v. Zmóc się.

Zmaglować, v. Maglować.

Zmakać, v. Zmokнąć.

Zmaleć, *v. n. perf.*, v. Maleć.

Zmamić, v. Mamić, **Omamić.**

Zmarły, *adj. part.* умéрший, усóпшій; v. Zemrzeć.

Zmarnić, **Zmarnować,** *v. a. perf.*, v. Marnować.

Zmarsk, -u, *m.*, **Zmarska,** -i, *f.*, **Zmarszczek,** -szczka, *m. dim.*, **Zmarszczka,** -i, *f. dim.*, **zmarszczki,** *pl.* 1. морщúна, *pl.* морщúны [на лицѣ, на челѣ]; 2. сгибъ, залóмъ.

Zmarszczać, **Zmarszczyć,** *v. a.* смóрщивать, смóрщить; zmarszczyć czoło, twarz, - się, смóрщить лобъ, смóрщиться; v. Marszczyć. [**Zmarsk.**

Zmarszczek, **Zmarszczka,** v.

Zmarszczkowaty, *adj.* морщинистый, морщиновáтый, съ морщинами.

Zmarszczyć, - się, v. Zmarszczać.

Zmartwiałość, -ści, *f.* оцѣпенѣлость, окостенѣлость; **Zmartwiały,** *adj. part.* оцѣпенѣлый, окостенѣлый.

Zmartwić, *v. a. perf.* огорчúть, опечáлить; v. Martwić.

Digitized by Google

Zmartwieć, *v. n. perf.* оцѣпенѣть, окостенѣть, остолбѣть, окаменѣть; v. Martwieć.

Zmartwienie, -ia, *n.* огорчéніе, печáль, неудовóльствіе.

Zmartwina, v. Zmartwiałość.

Zmartwiony, *part. p.*, v. Zmartwić.

Zmartwychwstać, *v. n. perf.*, **Zmartwychwstawać**, *v. impf.* воскрéснуть, воскресáть; возстáть, возставáть изъ мéртвыхъ; ожáть, оживáть; оживотворáться, оживотворáться; v. *sub:* Chrystus.

Zmartwychwstanie, -ia, *n.* воскресéніе; возстáніе изъ мéртвыхъ.

Zmartwychwzbudzać, *v. a. impf.*, **Zmartwychwzbudzić**, *v. perf.* воскрешáть, воскресúть; возвращáть жизнь умéрщему; оживотворáть, оживотворúть.

Zmartwychwzbudzanie, -ia, *n.*, **Zmartwychwzbudzenie**, -ia, *n.* воскрешéніе; оживотворéніе.

Zmarudzić, v. Marudzić.

Zmarzać, v. Zmorzyć, Marzać.

Zmarślak, -a, *m.* зáбкій человѣкъ; знóбкій человѣкъ; мерзлáкъ.

Zmarzły, *adj. part.* замéрзлый.

Zmarznąć, *v. n.* замéрзнуть, ознобúть; v. Marznąć.

Zmarzyć, *v. perf.*, v. Marzyć.

Zmaścić, *v. a. perf.*, v. Maścić.

Zmawiać, v. Zmówić.

Zmaza, -y, **Zmazka**, **Zmaska**, -i, *f. dim.* пятнó, замарáнное мѣсто на чёмъ; грѣхъ; zmaza pierworodna, перворóдный грѣхъ; zmaza sławy, imienia, безслáвіе, безчéстіе, стыдъ, посрамлéніе.

Zmazać, *v. a. perf.*, **Zmazywać**, *v. frequ.* стерéть, вытереть; смарáть, смáрывать; замарáть, замáчкать; v. Mazać.

Zmęczyć, *v. a. perf.* измýчить, изнурúть; v. Męczyć, Wymęczyć; – **się**, *v. r. perf.* измýчиться, изнурúться, утомúться.

Zmełcie, -ia, *n.* мóлотый хлѣбъ; v. Zmielenie.

Zmełty, *part. p.*, v. Zmielony, Zemleć.

Zmęt, -u, *m.* (*propr.* & *) смущéніе, замѣшáтельство, безпорядокъ.

Zmętlić, v. Mętlić.

Zmężnieć, *v. n. perf.*, v. Mężnieć.

Zmężnienie, -ia, *n.*, v. Mężnienie & Mężnieć.

Zmiąć, *v. a. perf.* смять; исковéркать; v. Miąć.

Zmiana, -y, *f.* перемѣна, премѣна; измѣнéніе; измѣнчивость, непостоянство; zmiana wiary, вѣроломство, измѣнничество.

† **Zmianka**, v. Wzmianka.

Zmiarkować, *v. a. perf.*, v. Pomiarkować, Miarkować; – **się**, v. Pomiarkować się.

Zmiatać, **Zmiotać**, **Zmiatywać**, **Zmieść**, *v. a.* сметáть, смéтывать, сместь, сместú; метá сгнщáть, счúстить чтó-либо съ повéрхности; сгребáть чтó-либо въ однó мѣсто, въ кýчу; сметáть, смéтывать, скúдывать, скúнуть, сбрáсывать, сбрóсить; *съѣдáть, пожирáть, опорáживать; истреблúть, -бúть; зęby zmiatać, ронúть зýбы [о лошадáхъ]; zmiatać dane słowo, нарушáть, -шúть дáнное слóво.

Zmiecenie, **Zmiecienie**, -ia, *n. n.* v. сметáніе, смéтеніе; v. Zmiatać, Zmieść.

Zmiecie, -i, *f.*, **Zmieciny**, -in, *f. pl.* смéтіе, соръ, грязь, нечистотá.

Zmięcie, -ia, *n.* смятіе; исковéрканіе; v. Zmiąć.

† **Zmiecisko**, -a, *n.* смéтище; v. Śmiecisko. [dzy.

Zmiędzy = z Między, v. Mię-

Zmiękczać, **Zmiękczyć**, *v. a.* (*propr.* & *) смягчáть, смягчúть; v. Miękczyć; zmiękczający, *part. a.* смягчáющій; смягчáтельный.

Zmiękczeć, **Zmiękнąć**, *v. n. perf.* смягчúться.

Zmiękczenie, -ia, *n.* смягчéніе.

Zmiękczony, *part. p.* смягчéнный.

Zmielać, v. Zemleć.

Zmielony, *part. p.* смóлотый.

Zmieńca, v. Zmiennik.

Zmieniać, *v. a. impf.*, **Zmienić**, *v. perf.* перемѣнáть, перемѣнúть; промѣнáть, промѣнúть; размѣнáть, размѣнáть; смѣнáть, смѣнúть; измѣнáть, измѣнúть (на пр. лицó, гóлосъ); – **się**, *v. r.* перемѣнúться, измѣнáться, измѣнúться, перенмáться.

Zmieniacz, -a, *m.* мѣнáло, мѣновщикъ.

Zmienić, v. Zmieniać.

Zmienienie, **Zmienianie**, -ia, *n.* смѣнéніе; смѣна; перемѣнéніе; измѣнéніе; v. *verb.* Zmienić, Zmieniać.

Zmieniony, *part. p.* смѣнéнный; перемѣнéнный; промѣнéнный; размѣнéнный; измѣнéнный; v. *verb.* Zemienić, Zmieniać.

Zmiennica, -y, *f.* измѣнница.

Zmiennictwo, -a, *n.* измѣна, измѣнничество, вѣролóмство.

Zmiennicza, -i, *f.* измѣнница.

Zmienniczy, *adj.* измѣнничій, измѣнническій; вѣролóмный.

Zmiennik, -a, *m.*, **Zmieńca**, -y, *m.* измѣнникъ, нарушúтель вѣрности, клятвы.

Zmienność, -ści, *f.* измѣняéмость; измѣнчивость, перемѣнчивость, непостоянство; **Zmienny**, *adj.* смѣнный; перемѣнный, перемѣнчивый; измѣняéмый; измѣнчивый, непостоянный; измѣнническій, вѣролóмный.

Zmierać, v. Zemrzeć.

Zmierać, **Zmarzać**, v. Zmorzyć.

Zmierność, -ści, *f.* измѣрúмость; niezmierność, неизмѣрúмость; **Zmierny**, *adj.*, -nie, *adv.* измѣрúмый; niezmierny, неизмѣрúмый; niezmiernie, *adv.* чрезъ чуръ.

Zmierzać, v. Zmierzyć.

Zmierzanie, -ia, *n.* смѣриваніе; вымѣриваніе, *etc.*, v. *verb.* Zmierzać, Zmierzyć & Mierzenie; – myślą na co, do czego, v. Zamiar, Zamysł, Cel.

Zmierzch, -u, *m.*, **Zmierzchanie**, **Zmierzkanie**, **Zmierzchnienie**, -ia, *n.* сýмраки; сýмерки; смеркáніе.

Zmierzchać, **Zmierzchnąć**, *v. n.*, – **się**, *v. r.* смеркáться, смéркнуться, наступáть сýмеркамъ, смѣшиваться вечéрнему свѣту съ мрáкомъ нóчи.

Zmierzchnięcie, **Zmierzchnienie**, -ia, *n.* смеркáніе; v. Zmierzch.

Zmierzenie, -ia, *n.* вымѣреніе; смѣреніе, смѣриваніе; примѣреніе; v. *verb.* Zmierzyć.

Zmierzić, v. Omierzić.

Zmierzieć, v. Omierznąć, Obmierznąć.

Zmierzienie, -ia, *n.* омерзѣніе.

Zmierzły, *adj. part.* омерзѣлый, омерзѣвшій.

Zmierznąć, v. Omierznąć, Obmierznąć.

Zmierzony, *part. p.* смѣренный; вымѣренный; примѣренный, *etc.*, v. *verb.* Zmierzyć.

Zmierzwić, *v. a. perf.* смять, стоптáть, привестú въ безпорядокъ, *etc.*, v. Mierzwić, Pomierzwić.

Zmierzyć, *v. a. perf.*, **Zmierzać**, *v. a. impf.* смѣрить, смѣривать; вымѣрить, вымѣрáть, вымѣривать; примѣрить, примѣрáть, примѣривать; прицѣлить, прицѣливать; – ku czemu, стремúться къ чемý; *etc.*, v. Mierzyć; – **się**, *v. r.* *приближáться; клонúться.

Zmieść, *v. a. perf.*, v. Zmiatać.

Zmieścić, *v. a. perf.*, **Zmieszczać**, *v. a. impf.* помѣстúть, помѣщáть; умѣстúть, умѣщáть; уложúть, укладывать [вещи кудá нибудь]; – **się**, *v. r.* помѣстúться, помѣщáться, умѣстúться, умѣщáться; влѣзть; v. Pomieścić, – się.

Zmieszać, *v. a. perf.* смѣшáть; – kogo, изумúть, привéсть когó въ замѣшáтельство; v. Mieszać.

Zmieszkać, **Zmieszkiwać**, *v. a. perf.* мѣшкать, мéдлить, не спѣшúть, не торопúться, умѣшкивать, умѣшкать, умѣдлúть, замéдливаться, замéдлиться, оставáться, остáться гдѣ нибудь дóлѣе надлежáщаго; промéдлить, пробýть гдѣ.

Zmietać, v. Zmieść.

Zmiętlić, **Zmętlić**, v. Mętlić.

Zmięty, *part. p.* смятый; исковéрканный; v. Zmiąć.

Digitized by Google

Zmigać, Zmigotać, v. **Migać, Migotać.** [скрята.

Żmigrosz, -a, *m.* скупецъ;

Żmij, Żmij, -a, *m. H. n.* (*serpens*), змій, змѣй, змѣя, змія, ядовитый ужъ; v. Gadzina, Wąż, Żmija; (złe plemię, jaszczurcze plemię), ядовитое племя; порожденіе ехидино.

Żmija, Żmija, *gen.* żmii, *f.*, **Żmijka,** -i, *f. dim.* 1. *H. n.* (*coluber vipera*), ехидна; гадюка; ядовитый ужъ; змія, змѣя, змѣй, змій; *dim.* змѣйка, змѣёкъ; 2. *злый, ехидный человѣкъ; лукавецъ; хитрый человѣкъ; 3. родъ малой пушки.

Żmii, Żmii, żmija, żmije, **Żmijowy,** *adj.* ехидинъ, ехидновъ, змиёвъ, змійный, змѣйный; żwijowy jad, ядъ ехидны; змѣйный ядъ; *Bot.* żmijowa główka, (*echium*), румянка; румяная трава; ежёвая трава.

Żmijogad, Żmijogad, -a, *m. H. n.* (*coluber aspis*), (żmija czerwonawa z brunatnemi plamami), красноубрый ужъ.

Żmijowiec, Żmijowiec, -wca, *m. Bot.* (*arum dracunculus*), v. *sub:* Wężownik; żmijowiec Włoski, (*echium Italicum*), румяна; *Miner.* żmijowiec kamień, змѣевикъ, [камень].

Żmijówka, -i, *f. Bot.* (*picris echioides*), родъ горчавки, горьчанки.

Żmijowy, v. **Żmii.**

Zmilczeć, *v. n.* умолчать; смолчать; не выболтать; смолчать, перенести съ молчаніемъ, перенести въ молчаніи; *it.* v. Zamilczeć.

Zmilknąć, *v. n.* смолкнуть, умолкнуть, замолкнуть, стихнуть.

Zmiłować się, *v. r. perf.* смиловаться; умилосердиться; помиловать; Panie zmiłuj się! Господи помилуй; zmiłuj się . . ., (= proszę, upraszam, bądź tak dobry, tak względny, tak łaskaw), пожалуй, пожалуйста, сдѣлай *abo* сдѣлайте милость, одолженіе . . . .

Zminąć, Zmijać, *v. a.* минуть, миновать; пройти, проходить мимо; v. Mijać.

Żminda, -y, *f.*, **Żmindactwo,** -a, *n.* 1. скряжничество, чрезвычайная, чресмѣрная скупость; 2. żminda, -y, *m.*, **Żmindak,** -a, *m.* скрята, скупецъ; 3. żminda, -y, *f. Bot.* (*blitum*), жминда, [растеніе].

Żmindacki, Żmindliwy, *adj.* скряжнический, скупой.

Żmindactwo, v. **Żminda (1).**

Żmindzić, *v. n.* скряжничать, чрезвычайно скупиться.

Zmiot, -u, *m.* соръ, дрязгъ, кавозная куча; v. Wymiot.

Zmiotać, v. **Zmiatać.**

Zmitrężyć, v. **Mitrężyć.**

Zmizernieć, v. **Mizernieć.**

Zmizerować, Zmizernić, *v. a. perf.* истощать, изнурить; - się, *v. r.* истощаться, изнурираться, изнурить.

Zmniej-szać, -szyć, *v. a.* уменьшать, уменьшить, убавлять, убавить, умалять, умалить; - się, *v. r.* уменьшаться, уменьшиться, умаляться, умалиться, убавляться, убавиться; -szanie, -szenie, -ia, *n.* уменьшеніе, уменьшеніе, умаленіе, убавленіе; -szony, *part. p.* уменьшённый, умаленный, убавленный.

Zmocnić, Zmacniać, *v. a.* укрѣпить, укреплять.

Zmocnić się, *v. r.*, **Zmocnieć,** *v. n.* укрѣпиться.

Zmocować, *v. a.* пересилить, преодолѣть, побѣдить, превозмочь кого; - się, *v. r.* изнемочь, надорваться, высилиться, выбиться из силъ.

Zmoczyć, Zmaczać, *v. a.* смочить, смачивать, намочить, намачивать; размочить, размачивать; промочить, промачивать; подмочить, подмачивать.

Zmodrzeć, Zmodrzyć, *v. perf.*, v. **Modrzeć, Modrzyć.**

Zmódz, Zmagać, *v. a.* смочь, смогать; преодолѣть; - kogo, преодолѣть, превозмочь, побѣдить кого; изнурить, истощить, ослабить; истребить; **zmódz się,** *v. r.* устать, выбиться из силъ, надорваться; *it.* v. Wzmódz się.

Zmokły, *adj. part.* смокшій.

Zmoknąć, *v. n. perf.* смокнуть; v. Moknąć. [v. Mokrzyć.

Zmokrzyć, *v. a. perf.* обмочить;

Zmomotać, *v. perf.*, v. **Momotać.**

Zmora, -y, *f.* давленіе домовало; давленіе (*abo* стѣсненіе) груди во время сна; захватываніе духа у спящаго [*abo* во снѣ]; удушье ночное; кошемаръ; домовой. [v. Mordować.

Zmordować, *v. a. perf.* утомить;

Zmorzyć, *v. a. perf.* преодолѣть, пересилить; истощить, изнурить; v. Morzyć.

Zmotać, *v. a. perf.* смотать; v. Motać.

Zmowa, -y, *f.* стачка, согласіе на что-либо; zmowa na kogo, соумышленіе, заговоръ противъ кого; *it.* zmowa, сговорка; договоръ, договоръ, условіе; panna już będąca w zmowie, сговорённая, обручённая дѣвица. [посредникъ.

Zmowca, -y, *m.* сговорщикъ,

Zmówić, *v. a. perf.*, **Zmawiać,** *v. a. impf.* подговорить, подговаривать; согласить, соглашать на что; - winę na kogo, обвинять, -нять кого; *it.* zmówić, назвусть сказать, проговорить, окончить, сказать до конца; zmówić pacierz, прочитать молитву, проговорить Отче-нашъ; - się, *v. r.* столкнуться, сталкиваться съ кѣмъ; сговориться, сговариваться; смолвиться, смалливаться; согласиться, соглашаться; zmówić się na kogo, сдѣлать, составить съ кѣмъ заговоръ противъ кого; - się z kim o co, уговориться, уговариваться съ кѣмъ о чёмъ.

Zmówienie, -ia, *n.*, v. **Zmowa** & *verb.* **Zmówić.**

Zmówiny, -in, *f. pl.* помолка, сговоръ, обрученіе, *pop.* зарученны. [*etc.*, v. *verb.* Zmówić.

Zmówiony, *part.* сговорённый;

Zmówny, *adj.* условный, уговорный, условленный; *it.* находящійся съ кѣмъ въ тайномъ согласіи; zmownie, *adv.* по уговору; по условію; согласно.

Zmożenie, -ia, *s. n.*, v. **Zmódz.**

Zmożnieć, *v. n. perf.* сдѣлаться сильнѣе, могущественнѣе, богаче.

Zmosolić, v. **Mosolić.**

Zmrażać, Zmrozić, *v. a.* замораживать, заморозить.

Zmroczyć, Zmraczać, v. **Mroczyć, Umroczyć, Zamroczyć.**

Zmroczyć się, *v. r.* смеркнуться; v. Zmierzchnąć, Zmierzchać.

Zmrok, -u, *m.* сумракъ, сумерки; v. Zmierzch.

Zmrożenie, -ia, *n.* замороженіе.

Zmrozić, v. **Zmrażać.**

Zmrużać, Zmrużyć, Zmrugać, Zmrugiwać, *v. n.* (*propr.* & *) зажмурить, зажмуривать, жмурить, прищурить, прищуривать, моргать, моргнуть, щурить; v. Zamrużać, Zamrużyć; zmrużyć oczy, зажмурить глаза; прищурить глаза; zmrużyć oczy na co, замкнуть глаза, закрыть глаза, не хотѣть чего видѣть; zmrugiwać się z kim, перемигиваться (перемигнуться) съ кѣмъ.

Zmrużanie, -ia, *s. n. v.*, v. **Zmrużać.** [(игра).

Zmrużek, -żka, *m.* жмурка,

Żmuda, -y, *f.* мѣшкота, мѣшкотня, мѣшканіе, мѣдленіе, косность, мѣшкотность, медлительность, мѣдленность; потера времени; 2. żmuda, -y, *m.*, **Żmudnik,** -a, *m.* *мѣшекъ, неповоротливый человѣкъ, мѣшковатый, непроворный ч.; конотупъ; коснитель, мѣдитель; *etc.*, v. Ciemięga; **Żmudność,** -ści, *f.* конотность, конотливость; медлительность; мѣшкотность, мѣдленность; скучливость; **Żmudny,** *adj.* конотный, конотливый, конотный; мѣшкотный, медлительный, мѣшковатый, неповоротливый, непроворный; косный, коснительный, мѣдленный; скучный, скучливый.

Żmudzić, *v. a.* мѣшкать; медлить; копаться; конопить; дѣлать что проворно, неповоротливо; время потерять.

Żmudzin, -a, **Żmudzinek, Żmujdzinek,** -nka, *m.* маленькая самогитская лошадь; фусикъ.

Digitized by Google

Żmudzki, †Żmujdzki, †Żmójdzki, *adj. Geogr.* Самогитскій, жмудскій.

Żmujdzinek, v. **Żmudzin.**

Zmulec, *v. n. perf.* наполниться иломъ; v. Muleć.

Zmulić, *v. a. perf.* вычистить илъ [изъ пруда́]; *it.* v. Mulić.

Zmulisko, -a, *n.* мѣсто иломъ занесённое, покрытое.

Zmurek, Żmurek, -rka, *m.* жмурки, [игра́].

Zmurować, *v. a. perf.* построить; v. Murować.

Zmurzać, Zmurzyć, v. **Murzyć, Pomurzyć.**

Zmusić, *v. a. perf.*, **Zmuszać**, *v. a. impf.* принудить, принуждать, приневолить, приневоливать, заставить, заставлять дѣлать что-либо противъ воли; *it.* zmusić, v. Zgwałcić; v. Wymusić & Przymusić; **Zmuszanie, Zmuszenie**, -ia, *n.* принужденіе, приневоливаніе, приневоленіе; *it.* zmuszenie, v. Gwałt; **Zmuszony**, *part. p.* принуждённый, приневолённый.

Zmyć, *v. a. perf.*, **Zmyjać, Zmywać**, *v. a. impf.* смыть, смывать; обмыть, обмывать; * заглядить, заглядать [пятно]; zmyć komu głowę, * намылить кому голову; сдѣлать кому строгій выговоръ; дать кому нагоняй; poszedł jak zmyty, * онъ получилъ выговоръ; ему досталось; *it.* со стыдомъ удалился; §. онъ пошелъ не солоно хлебавши.

Zmycić, *v. a. perf.*, v. **Mycić**; *it.* zmycić, * тайно ввезти запрещённые товары.

Zmycie, -ia, *n.* смятіе; обмятіе.

Zmydlać, Zmydlić, v. **Mydlić, Pomydlić, Omydlić.**

Zmyk, v. **Smyk.**

Zmykać, v. **Zemknąć.**

Zmylać, Zmylić, Zmélić, *v. a.* — kogo z drogi, сбить кого съ пути; * ввести въ ошибку, перемѣшать; zmylić komu w książce, затерять какое мѣсто въ книгѣ; zmylić, * отнойтись, не попасть; дать промахъ; *it.* v. Mylić & Zamylić.

Zmysł, -u, *m.* чувство; pięć zmysłów, пять чувствъ; zmysł widzenia, słyszenia, powonienia, smakowania, dotykania, чувство зрѣнія, слуха, обонянія, вкуса, осязанія; pod zmysły podpadać, подлежать чувствамъ; odchodzić od zmysłów, потерять чувства, обомлѣть.

Zmyślać, Zmyślić, *v. a.* вымышлять, вымыслить; выдумывать, выдумать; сказать неправду, солгать, лгать, соврать, врать; * притворяться, притвориться; zmyślić chorobę, притворяться больнымъ; **Zmyślacz, Zmyślnik**, -a, *n.*, **Zmyślaniec**, -ńca, *m.* выдумщикъ, вымышленникъ; **Zmyślaczka**, -i, *f.* выдумщица, вымышленница; **Zmyślanie, Zmyślenie**, -ia, *n.* выдумываніе, выдумываніе, выдумка, вымышленіе, вымыселъ, ложь, вранье; притворство; **Zmyślliwy**, *adj.* притворный; **Zmyślność**, -ści, *f.* чувственность; сластолюбіе, сладострастіе, плотоугодіе; остроуміе, проницательность, прозорливость; **Zmyślnosłowy**, *adj.* хитрословный, хитрословесный, хитроглаголивый; **Zmyślny**, *adj.*, **Zmyślnie**, *adv.*, **Zmysłowy, Smysłowy**, *adj.* чувственный; чувствамъ подверженный; сладострастный; проницательный, прозорливый; догадливый; притворный; **Zmyślony**, *part. p.* выдуманный, вымышленный; zmyślona choroba, притворная болѣзнь; **Zmysłowo**, *adv.*, **Zmysłowy**, *adj.* чувственно, чувственный; v. Zmyślny; **Zmysłowość, Zmysłowność**, -ści, *f.* чувственность; плотоугодіе.

Zmyty, *part. p.* смытый; обмытый; *it.* v. *sub:* Zmyć.

Zmywać, Zmyjać, v. **Zmyć.**

Zmywanie, -ia, *n.* смываніе; обмываніе.

Znać, *v. a.* знать; znać kogo z widzenia, знать кого въ лицѣ; znam go tylko z widzenia, я его только видѣлъ нѣсколько разъ; znam go tylko z imienia, я его знаю только по имени; ja tu nikogo nie znam, я здѣсь никого не знаю; znać, znać jest, знать, видно, примѣтно; dać znać o kim lub o czém, дать знать о комъ или о чёмъ, извѣстить, увѣдомить; znać się, *v. r.* знаться; znać się z kim, знаться съ кѣмъ, быть знакомымъ, имѣть съ кѣмъ знакомство, обхожденіе; znać się na czém, быть знатокомъ чего, умѣть судить о чёмъ; znać się do czego, чувствовать себя въ чёмъ виновнымъ; признаваться въ чёмъ.

Znachodzić, v. **Znajdywać.**

Znaczek, -czka, *m. dim.* значёкъ; замѣтка; *it.* значекъ.

Znaczenie, -ia, *n.* значеніе, знаменованіе; значеніе, уваженіе, почтеніе; сила; означеніе.

Znaczność, -ści, *f.* знатность; примѣтность, замѣтность, видность, очевидность, ощутительность; **Znaczny**, *adj.*, -nie, -no, *adv.* замѣтный, примѣтный; видный, очевидный; значительный, значущій, ощутительный; (znakomity), знатный, знаменитый, важный, нарочитый, отличный.

Znaczyć, *v. a.* (*propr.* & *) значить; замѣчать, мѣтить, мѣтку положить.

Znaczyciel, -a, *m.* тотъ, который отмѣчаетъ, мѣтитъ.

Znagła, = z nagła, *adv.* внезапно; вдругъ; нечаянно; v. **Nagle.**

Znaglać, *v. a. impf.*, **Znaglić**, *v. a. perf.*, v. **Naglić.**

Znajdować, Znajdywać, Znaleźć, *v. a.* находить, найти, сыскать; — się, *v. r.* находиться, найтися, сыскаться; быть гдѣ нибудь.

Znajdziciel, -a, *m.* находчикъ.

Znajdzicielka, -i, *f.* находчица.

Znajomca, -y, *f.*, **Znajomiec**, -mca, *m.* 1. знатокъ, знающій; 2. Znajomiec, **Znajomek**, -mka, *m.* знакомый, знакомецъ; **Znajomka**, -i, *f.* знакомая, знакомица, знакомка.

Znajomo, *adv.* знаемо, вѣдомо, извѣстно.

Znajomość, -ści, *f.*, **Znajomostka**, -i, *f.* 1. знакомство; mieć z kim znajomość, имѣть съ кѣмъ знакомство; po staréj znajomości, по старинному знакомству; znajomość rzeczy, знаніе, вѣдѣніе, свѣдѣніе; **Znajomy**, *adj.* знаемый; знакомый; извѣстный; znajomy, -ego, *s. m.* знакомецъ.

Znak, -u, *m.* (*propr.* & *) знакъ; примѣта, мѣтка, признакъ; *Astron.* знакъ въ зодіакѣ; *it.* знакъ, знамя, хоругвь; знакъ, знаменіе; dać komu znak ręką, *etc.*, дать кому знакъ рукою, *etc.*; znak krzyża św., знаменіе крестъ; dać się komu we znaki, * дать себя знать, показать кому свою власть, силу; упасть w znak, упасть навзничь; leżąc w znak, na znak, лёжа на спинѣ; лёжа вверхъ лицомъ; лёжа навзничь; *Arithm.* znak (rzetelny *czyli*) dodatni i (nierzetelny *czyli*) odciążny, [*signum positivum* (+) & *s. negativum* (—)], знакъ положительный и отрицательный.

Znakomitość, -ści, *f.* знаменитость, знатность, высокость, отличіе.

Znakomity, *adj.*, -micie, -mito, *adv.* знаменитый; знатный; нарочитый; славный; отличный; отмѣнный; извѣстный.

Znakomka, v. **Znajomka.**

Znakować, *v. a.* мѣтить, класть мѣты, знаки.

Znalazek, -zku, *m.* 1. находка; 2. znalazek, -zka, *m.* (nalazek, dziecię znalezione, podrzutek), найдёнышъ, подкидышъ, подмётное дитя.

Znaleść, Znaléć, Znajść, *v. a. perf.*, **Znajdować, Znajdywać**, *v. frequ.*, **Znachodzić**, *v. impf.* найти, находить; v. Znajdować.

Znaleźca, -y, *m.*, **Znajdziciel**, -a, *m.* находчикъ; **Znalezicielka**, -i, *f.* находчица.

Znalezienie, -ia, *n.* нахождѣніе, находка; znalezienie św. krzyża, обрѣтеніе честнаго креста.

Znaleźne, -ego, *s. n.* награда платя за находку.

Znamię, -ienia, **Znamione**, -a, *n.*, **Znamionko**, -a, *n. dim.* знакъ, пятно; клеймо; znamię,

Digitized by Google

przyrodzone, родимое пятно; *it.* знáмя; *Astron.* знакъ въ зодіакѣ; *Gramm.* ударéніе, знакъ ударéнія.

Znamienitość, -ści, *f.* знаменитость, превосходство; v. Znakomitość; **Znamienity**, *adj.*, -nito, -nicie, *adv.* знаменитый, отмѣнный, нарочитый; примѣтный, вѣдный; v. Znakomity.

Znamionować, Znamienować, Znamienić, *v. a.* знаменовáть, означáть.

Znanie, -ia, *n.* знáніе.

Znarowić, Znorowić, *v. a. perf.*, v. Narowić.

Znaszać, v. Znosić.

Znawca, -y, *m.* знатóкъ.

Znawiać, v. Znowić.

Znawstwo, -a, *n.* знáніе; свѣдѣніе; познáніе.

Żnę, Żniesz, Żnie, v. Żąć.

Znęcać, Znęcić, *v. a.* заманивать, заманить, приманивать, приманить, прельщáть, прельстáть; - się, *v. r.* - nad kim, находить удовольствіе въ мучительствѣ другихъ; мучить, тирáнствовать.

Znędzać, Znędzić, *v. a.* приводить, привести въ бѣдность, въ нищету, въ убожество, оскудить; испортить.

Znędzieć, Znędznieć, *v. n. perf.* оскудѣть, обѣднѣть; истощиться, изнурáться.

Znędznenie, -ia, *n.* оскудѣніе; истощéніе.

Znękać, *v. a. perf.* измучить; znękać hardość czyję, сбить кому спéси; v. Nękać.

Zniechęcać, Zniechęcić, v. Niechęcić.

Zniecić, v. Nieció, Wzniecić.

Zniecierpliwiać, Zniecierpliwić, v. Niecierpliwić.

Zniemczeć, *v. n. perf.*, v. Niemczeć.

Zniemczyć, *v. a. perf.*, v. Niemczyć.

Zniemieć, *v. n. perf.*, v. Niemieć, Oniemieć.

Znienacka, Znienadzka, *adv.* нечáянно; v. Nienacko.

Znienawidzenie, -ia, *n.* возненавидѣніе; **Znienawidzieć, Znienawidzić**, *v. a. perf.* возненавидѣть кого.

Znieprawiać, Znieprawić, *v. a.* развращáть, развратить, дѣлать, сдѣлать, неправедным, беззакóнным.

Znieprawieć, *v. n. perf.* сдѣлаться неправедным, беззакóнным.

Znieść, *v. a. perf.*, v. Znosić.

Zniesienie, -ia, *s. n. v.* снесéніе, сношéніе; v. *verb.* Znieść, Znosić; v. Znoszenie.

Zniesiony, *part. p.* снесéнный; сношенный; v. *verb.* Znieść, Znosić.

Zniewaga, -i, *f.* презрѣніе; обидá; поношéніе; посрамлéніе; безсóвіе, безчéстіе.

Zniewalać, Zniewolić, *v. a.* приневóливать, приневóлить, принуждáть, принудить, заставлять, застáвить дѣлать что-либо противъ вóли; порабощáть, поработить, покорáть, покорить, взять, пленить сердце кого; - sobie kogo, обязáть, одолжить кого; преклонять, -нить.

Zniewalanie, Zniewolenie, -ia, *n.* приневóливаніе, приневóленіе, принужденіе; порабощéніе, покорéніе; преклонéніе.

Znieważać, Znieważyć, *v. a.* не уважáть; обезчéщивать, обезчéстить; посрамлять, посрамить, пренебрегáть, пренебрéчь, *etc.* v. Zhańbić.

Znieważanie, Znieważenie, -ia, *n.* неуваженіе, пренебреженіе, *etc.*, v. Zhańbienie.

Znieważony, *part. p.* пренебрéженный; v. Zhańbiony.

Zniewieściałość, -ści, *f.* нѣга, изнѣженность, слабодушіе; **Zniewieściały**, *adj. part.* женоподобный, слабодушный, изнѣженный; **Zniewieścieć**, *v. n. perf.* сдѣлаться женоподобным, слабодушным; разнѣжиться.

Zniewolenie, Zniewolić v. Zniewalać, Zniewalanie.

Zniikać, Zniknąć, *v. a.* исчезáть, исчéзнуть; v. Niknąć.

Zniknąd, *v. a.* ни откýда; v. Zniskąd.

Zniikczemniać, Zniikczemnić, *v. a.* уничтожáть, уничтóжить.

Zniikliwość, Zniikłość, -ści, *f.* тлѣнность, брéнность; * непостоянство; **Zniikliwy**, *adj.* тлѣнный, брéнный; * непостоянный; **Zniikły**, *part. p.* исчéзнувшій, прошéдшій; v. *verb.* Zniknąć.

Zniknąć, Zniknięcie, Zniiknienie, v. Zniikać.

Zniikomość, -ści, *f.* тлѣнность, брéнность, сýетность; **Zniikomy**, *adj.*, -mo, -mie, *adv.* тлѣнный, брéнный, сýетный, скоропроходящій.

Zniosek, -sku, *m.* сговóръ, переговóръ, договóръ.

Zniskąd, Zniskąd, Zniikąd, *adv.* ни откýда, ни откýду, ни съ какóй стороны.

Zniszczeć, *v. n. perf.* уничтóжиться; разрушиться; **Zniszczenie**, -ia, *n.* уничтóженіе; разрушéніе; истреблéніе; **Zniszczony**, *part. p.* уничтóженный; разрушенный; истреблéнный; **Zniszczyć, Zniszczać**, *v. a.* уничтóжить, уничтожáть; разрушить, разрушáть; истребить, истреблять; **Zniszczyciel**, -a, *m.* уничтóжитель; разрушитель; истребитель; **Zniszczycielka**, -i, *f.* уничтóжительница; разрушительница; истребительница.

Znitować, v. Nitować, Ponitować.

Żniwacz, Żniwak, Żniwarz, -a, *m.*, **Żniwiec**, -wca, *m.* жнецъ, жатель; **Żniwaczka, Żniwiarka, Żniwka**, -i, *f.* жница, жнея.

Żniwczenie, -ia, *s. n. v.*, **Żniwczyć**, *v. perf.*, v. Niwczyć & Żniwczyć.

Żniwny, Żniwowy, Żniwiarski, *adj.* жатвенный; жнéческій, жнецóвъ.

Żniwo, Żniwko, -a, *n.* жнитвó, жатва, хлѣбъ подлежащій жатвѣ; жатва, время, въ которое собирáется хлѣбъ.

Żniwować, *v. a.* жать, заниматься жатвою.

Zniżać, Zniżyć, *v. a.* (*propr.* & *) унижáть, унизить; понижáть, понизить; zniżyć cenę, понизить, уменьшить цѣну; zniżyć głowę, склонить гóлову; zniżyć głoe, понизить, спустить гóлосъ; - się, *v. r.* нисходить, снисходить, снизойти; *it.* уменьшаться; убывать; **Zniżanie, Zniżenie**, -ia, *n.* унижáніе, униженіе, пониженіе; уменьшéніе;ýбыль; **Zniżony**, *part. p.* униженный, пониженный; уменьшенный; v. *verb.* Zniżyć, Zniżać.

Znoić, *v. a.* держáть на знóй; пронять пóтомъ; - się, *v. r.* жариться на сóлнцѣ; потѣть, вспотѣть.

Znój, *gen.* znoju, *m.* знóй, жаръ; сильный, мéрзкій потъ; трудъ, трýдная рабóта.

Znosić, Znaszać, Znieść, *v. a.* 1. сносить, снáшивать, снесть [въ однó мѣсто]; 2. сносить, снесть [свéрху въ низъ]; 3. сносить, снесть, срыть, сравнять; разобрать, сломать, разрушать, *it.* уничтóжить [закóнъ]; разбить [вóйско, кóрпусъ]; взять въ полóнъ; истребить; 4. сносить; терпѣть; перенéсть; претерпѣть; испытать; znieść cierpliwie, снесть терпѣливо; nie mogę znieść tego człowieka, не могу терпѣть этого человѣка; 5. слачать, свярять; *it.* примирять; 6. znieść jajo, класть яйца; kura zniosła jajo, кýрица снесла яйцó; 7. znosić się z kim, сноситься, имѣть съ кѣмъ сношéніе, сообщéніе; соглашаться; разсуждáться о чѣмъ вмѣстѣ съ другимъ.

Znośnie, *adv.* снóсно.

Znośny, *adj.* снóсный.

Znoszenie, Zniesienie, -ia, *n.* сносъ, снóска; снесéніе; сношéніе; сообщéніе; уничтожéніе; терпѣніе, перенесéніе; *cfr.* & v. *verb.* Znosić, Znieść.

Znów, v. Znowu.

Znowić, Znawiać, *v. a.* возобновить, возобновлять.

Znowu, Znów, *adv.* снóва, опять; cóż to znowu? чтожъ такъ опять такóе?

Znucić, v. Nócić.

Znudnieć, v. Nudnieć.

Znukać, v. Nukać.

Digitized by Google

Znurtować, *v. a. perf.*, v. Nurtować.

Znurzyć, *v. a. perf.*, v. Nurzyć, Ponurzyć, Zanurzyć.

Znużenie, -ia, *n.* утрудéніе, утомлéніе.

Znużyć, Znużać, *v. a.* утрудáть, утруждáть, утомáть, утомлáть; v. Nużyć.

Znużony, *part. p.* утомлéнный.

Zób', -bi, **Zobia**, -i, *f.* пти́чій кормъ; *it.* приманка для птицъ; *Bot.* ptasza zób', (*ligustrum vulgare*), бирючина; zób' żabia, (*lens palustris*), водяная рáса.

Zobać, Zubać †, *v. a.* зобáть, клевáть, долбúть, кóсомъ.

Zobaczenie, -ia, *s. n. v.*, v. Zobaczyć, *v. a. perf.* посмотрѣ́ть, увидѣ́ть; zobacz..., посматри́...; zobaczę, увижу; zobaczymy, посмотри́мъ, увидимъ; zobaczysz, że ci nie da, увидишь, что онъ не дастъ тебѣ́; zobaczyć się z kim, *v. r.* увидѣ́ться, свидѣ́ться съ кѣмъ; do zobaczenia! до свидáнія!

Zobaczyśko, -a, *n.* §: do zobaczyska! до свидáнія!

Zobojętniały, *adj. part.* постылый.

Zobojętnić, Zobojętnieć, *v. perf.*, v. Obojętnić, Obojętnieć.

Zobopólny, *adj.* взаимный; v. Obopólny.

Zobowiązać, Zobowiązywać, v. Obowiązać. [Obrazować.

Zobrazować, *v. a. perf.*, v.

Zoczenie, -ia, *s. n. v.*, v. Zoczyć, *v. a. perf.* увидѣ́ть, усмотрѣ́ть, примѣ́тить.

Zodjacny, Zodjakalny, Zodjakowy, Zodjatyczny, Zodyacny, Zodyatyczny, Zodyakowy, *adj. Astron.* зодиакáльный, зодиáчный, находящійся въ зодиáкѣ, усматриваемый въ зодиáкѣ; zodjakalne, zodyatyczne świátło, зодиакáльный свѣтъ.

Zodjak, Zodyak, -a, *m. Astron.* (koło zwierzęce na niebie, zwierzyniec), зодиáкъ; wyobrażenie 12 znaków zodyaka [= Baran, Byk, Bliźnięta, Rak, Lew, Panna, Waga, Niedźwiadek, Strzelec, Koziorożec, Wodnik, Ryby] изображéніе 12 знакóвъ зодиáка = зóдіи.

Zofa, -y, *f.*, **Zofka**, -i, *f. dim.* софá; дивáнъ, дивáнчикъ; кушéтка.

Zokrąglić, *v. a. perf.* округлáть; v. Okrąglić, Zaokrąglić.

Zoł, *gen.* zołu, *m.*, **Zoła**, -y, *f. Chem.* вы́щелоченная золá; подзóлъ; мáточный щелокъ.

Żoła, -y, *f.*, v. Znoj.

Żołądek, -dka, *m.*, **Żołądeczek**, -czka, *m. dim. Anat.* желýдокъ, *dim.* желýдочекъ; *pop.* óходъ, мамóнъ; *cfr.* зобъ; v. смчýгъ; u zwierząt odżuwających pierwszy żołądek = żwacz, żwadło, (*rumen*), въ тѣлѣ животныхъ [отрыгáющихъ *abo*] имѣющихъ жвáку пéрвый желýдокъ = рукáвъ, требухá, требушина (*rumen*); drugi ż. = czep, (*reticulum*), второ́й ж. = рубецъ; брухóвина; trzeci ż. = księgi, (*omasus*), тре́тій ж. = книжка, листи́нья, переберáка; czwarty ż. = ślaz, (*abomasus*), четвéртый ж. = листóвье, кендюха, смчýгъ.

Żołądkowy, *adj.* желýдочный; żołądkowe lekarstwo, лѣкáрство для желýдка; лѣкáрство желýдочно-крѣпи́тельное; krople żołądkowe, желýдочныя кáпли; żołądkowe uście, *Anat.* ýстье желýдка; нищепріéмникъ.

Żołądź, -ędzi, *m. & f. Bot.* (*glans*), -dębowy, жёлудь, *dim.* желýдокъ, [плодъ растýщій на дубáхъ], дубóвый жёлудь; żołądź bukowy, бýковый жёлудь; 2. żołądź, żołędzie (w kartach Niemieckich), желýдокъ, желýди, трéфы, крестú; 3. *Anat.* żołądź, (główka korzenia męzkiego, *glans penis*, *balanus*), головка, пи́нька; 4. *H. n.* (*chama caliculata*), хáма жёлудевáтая; чáша жёлудевáтая.

Żołądziorodny, *adj.*, v. Żołędziorodny, **Żołędzisty**, **Żołędny**.

Żółć, -ci, *f. Anat.* (*bilis*) жёлчь; * жёлчь, раздражи́тельность, злость, злóба; нéнависть, враждá; гóречь; on człowiek bez żółci, онъ человѣ́къ безъ жёлчи, безъ злости; онъ не злóбенъ; онъ не сердúтъ; żółcią płuć, жёлчью плевáть; * разъярúться, взбóситься. [Żółciowy.

Żółciany, *adj.* жёлчный; v.

Żółcić, *v. a.* желтúть, дѣлать жёлтымъ; покрывáть жёлтою крáскою.

Żółcieć, *v. n.* желтѣ́ть, становúться жёлтымъ; принимáть жёлтый цвѣтъ.

Żółcień, -ni, *f.*, **Żółcienica**, -y, *f. Bot.* (ziele, Indyjski ostryż, *curcuma longa*), кýркума; желтáкъ; жёлтый ни́бирь; жёлтый кóрень; кýркумовый кóрень.

Żółcina, -y, *f.* (żółtość, *qu. v.*), желтизнá, жёлтый цвѣтъ.

Żółciowy, Żółciany, *adj. Anat.* жёлчный; żółciowy pęcherz, жёлчный пузы́рь; żółciowa gorączka, *Med.* жёлчная лихорáдка.

Żółciistość, -ści, *f.* многожёлчие, многожёлчность; * гóречь; **Żółcisty**, *adj.*, -sto, *adv.* жёлчный, многожёлчный, имѣющій много жёлчи, изобúлующій жёлчью.

Żółciuchny, Żółciutéńki, Żółciusieńki, Żółciusieneńki, Żółciutki, *adj.* жёлтенькій, желтёхонькій, желтёхонекъ.

Żołd, -u, *m.* жáлованье.

Żołdactwo, -a, *n.* воéнная слýжба.

Żołdak, Żołdat, Żołdnierz, Żołnierz, -a, *m.* рядовóй, солдáтъ.

Żołdować, *v. n. impf.* быть солдáтомъ, служúть въ воéнной слýжбѣ.

Żołdownik, v. Żołdak.

Żołdowny, Żołdowy, *adj.* относящійся къ жáлованью; żołdowe wojsko, наёмное вóйско.

Żołędniak, -a, *m.* (świnia żołędziowa, żołędziożarna, żołędziopasna), свинья жёлудная откóрмленная.

Żołędny, Żołędziowy, *adj.* 1. *Bot.* жёлудевый, относящійся къ желудкáмъ; *Eccl. st.* жёлудный; mysz żołędna, *H. n.* сóня лѣсная; 2. żołędny, żołędziowy, **Żołędziożerny**, *adj.* жёлудоѣ́дный; świnia żołędziowa, v. Żołędniak; 3. (*w kartach:*) żołędny, желудóвый, трефóвый; tuz żołędny, желудóвый тýзъ; трефóвый тýзъ.

Żołędziorodny, Żołędziorodny, Żołędzisty, *adj.* жёлудеродный, урожáйный, обúльный жёлудями; изобúлующій жёлудями.

Żołędziowy, v. Żołędny.

Żolenie, -ia, *n.* зóлка, золéніе, óбченье [óбчká].

Żolić, *v. a.* золúть, óбчить [óбчье].

Żółknąć, Żółtnąć, Żółknieć, Żółtnieć, Żółkłnąć, *v. n.* жёлкнуть, пожёлкнуть, желтѣ́ть.

Żółna, Żołna, -y, *f. H. n.* (*merops apiaster*), щурка золотистая; v. żelna.

Żołnica, -y, *f.*, **Żołnik**, -a, *m.* щёлочная кáдка.

Żołnierczyk, -a, *m. dim.* молодóй солдáтъ; мáлый солдáтъ.

Żołnierka, -i, *f.* 1. воéнная слýжба; солдáтское состоя́ніе; 2. солдáтка; жена солдáтова.

Żołnierski, *adj.* солдáтскій; солдáтовъ; żołniersko, po żołnierski, *adv.* по-солдáтски.

Żołnierstwo, -a, *n.* 1. солдáтство; солдáтское зва́ніе; 2. *coll.* солдáты.

Żołnierz, -a, *m.* солдáтъ, вóинъ, рáтникъ, полчáнинъ, военнослужáщій.

Żołnierzować, *v. n. impf.* быть солдáтомъ, служúть въ воéнной слýжбѣ.

Żółtaczek, -czka, *m. H. n.* (*charadrius oriolus*), подорóжникъ, (пти́ца).

Żółtaczka, -i, *f. Med.* желтýха; желтя́ница; жёлтая нéмочь; желтýшная болѣ́знь; **Żółtaczny**, *adj.* желтýшный, желтя́нный.

Żółtawość, -ści, *f.* желтовáтость; **Żółtawy**, *adj.* желтовáтый; -wo, *adv.* желтовáто.

Żółtek, -tka, *m.*, **Żółtko**, -a, *n.* желтóкъ [я́чный].

Żółtnieć, v. Żółknieć, *etc.*

Żółto, *adv.* желтó; жёлтаго цвѣта.

Żółto-blady, *adj.* свѣтложёлтый, блѣдножёлтый; -brudny, *adj.* тёмножёлтый; -brzuch, -a, *m.* жёлтобрю́хъ, жёлтобрю́хій, имѣющій жёлтое брю́хо * чревоу-

Digitized by Google

ґодинахъ; прожора; -chrom, -u, m. *Mal.* химическая жёлтая краска; -cytrynowy, *adj.* лимонно-жёлтый; -czerwony, -gorący, *adj.* желтокрасный; огненный; огнецвѣтный; -farbownik, -a, m. *Bot.* (*reseda luteola*), кёрва жёлтая; ґёрва красильная; резёда жёлтая; резёда красильная; жёлтая трава; красочникъ; -głów, -owa, m. *H. n.*, v. Żółtaczek; -głowy, *adj.* жёлтоглавый; -gorący, *adj.*, v. Żółtoczerwony; -grzywy, *adj.* жёлтогривый; -kruszc, -a, m. *Miner.* мѣдный колчеданъ; -nogi, *adj.* жёлтоногій; -nosy, *adj.* жёлтоносый; -pióry, *adj.* жёлтопёрый.

Żółtość, -ści, *f.* жёлтость; желтизна.

Żółto-skóry, *adj.* жёлтокожный; -skrzydlaty, *adj.* жёлтокрылый, имѣющій жёлтыя крылья; -sok, -u, m. *Bot.* (*cambogia*), камбо́ґія; гуммиґутъ, гуммиґутовое дерево; -sokowaty, *adj.* гуммиґутовый; жёлтосокове рослины, гуммиґутовыя растёнія; -włosy, *adj.* жёлтоволосый.

Żółty, *adj.* жёлтый; жёлта choroba, жёлтая немочь; желтуха; желтяница, жёлтушная болѣзнь.

Żółw', -wia, m., **Żółwik**, -a, m. *dim. H. n.* (*testudo*), черепаха, желвь; żółw' morski, (*chelonia*), морская черепаха; v. Małż & Ślimak (morski); **Żółwi**, **Żółwiowy**, *adj. H. n.* черепачій, черепаховый, желвинъ; żółwie mięso, черепашье мясо; мясо черепахи; черепашина; żółwia głowa, черепашья голова; żółwia skorupa, черепъ черепачій; żółwim krokiem, на żółwiu, черепашьею рысью; нога за ногою; мѣдленно; żółwi kamień, хелонитъ; **Żółwica**, -y, *f.* самка черепашья.

Żółwiec, -wca, m. *H. n.* броненосецъ, армадилл(ъ).

Żółwiowy, v. **Żółwi**.

Żołza, -y, *f.*, **Żołzy**, *gen.* żołz, *f. pl.* 1. *Veter.* (rodzaj choroby końskiéj), заушица & заушица; воспаленіе околоушныхъ желѣзъ; санъ, [болѣзнь у лошадей]; *cfr.* mutz; 2. † żołzy, v. Szkrofuły; **Żołzować**, *v. n.* страдать заушницею; имѣть желѣзы; имѣть санъ; **Żołzowaty**, *adj.*, **Żołzujący**, *part. a.* страждущій [*abo* одержимый] заушницею; имѣющій желѣзы, желѣзистый; саповатый, саповый, [о лошадяхъ].

Żona, -y, *f.* жона; носъ.

Żona, -y, *f.*, **Żonka**, **Żoneczka**, **Żonetka**, **Żonula**, **Żonunia**, -i, *f. dim.* жена, женка, женочка, женушка, супруга, (супружница); dać komu córkę za żonę, выдать за кого дочь за-мужъ; żonę pojąć, брать, взять за себя жену; жениться [на комъ].

Żonąć, *v. a.* гнать [стадо]; v. Gnać, Pędzić.

Żonąć, v. **Zionąć** & **Żąć**.

Żonąd, *adv.* оттуда.

Żonaty, *adj.* женатый, имѣющій [жену.

Żoneczysko, **Żoneczko**, **Żoneczko**, -a, *n.* женище; бабища; бабёнка; poeszciwe, dobre żonisko, доброе женище; добрая бабёнка; v. Babsko.

Żoneczka, **Żonka**, *dim.*, v. **Żona**.

Żonin, **Żonin**, -a, -e, *adj.* женинъ, женинъ, женній, принадлежащій женѣ, супружній; żonin posag, маётокъ, женино приданое, имѣніе; rada żonina, женинъ совѣтъ.

Żoniszek, v. **Żeniszek**.

Żonka, v. **Żona**.

Żonkilla, -i, *f. Bot.* (*Narcissus Jonquilla*), жонкилъ.

Żońkoś, -sia, m. ** женопокорный, женопокорливый, покорный во всёмъ женѣ; мужъ у женѣ подъ башмакомъ.

Żono-bójca, -y, m. женоубійца, убійца женѣ своей; -bójstwo, -a, n. женоубійство; -kradca, -y, m. похититель чьей жены.

Żońsko, **Żonisko**, v. **Żoneczysko**.

Żont, v. **Zunt**.

Zoo-chemia, -ii, *f. Chem.* зоохимія, химическое разложеніе животныхъ существъ; -graf, -a, m. зоографъ, описатель животныхъ; -grafia, -ii, *f.* зоографія, описаніе животныхъ; -graficzny, *adj.* зоографическій; -fit, -u, m. *H. n.* (zwierzokrzew), зоофитъ, животно-растеніе; -lit, -u, m. *H. n.* зоолитъ, окаменѣлость животнаго или частей животныхъ; -log, -a, m. зоологъ, упражняющійся въ зоологіи; -logia, -ii, *f.* (historya naturalna zwierząt), зоологія, естественная исторія (о) животныхъ; -logiczny, *adj.* зоологическій; -tom, -a, m. зоотомъ; -tomia, -ii, *f.* зоотомія, разсѣченіе животныхъ, сравнительная анатомія; -tomiczny, *adj.* зоотомическій, относящійся къ зоотоміи.

Zora, v. **Zorza**.

Zorać, *v. a. perf.* (*propr. & °*) спахать; v. Orać, Poorać & Przeorać; **Zoranie**, -ia, n. спахание; **Zorany**, *part. p.* спаханный; v. *verb.* Zorać.

Żoraw', **Żóraw'**, **Żuraw'**, -wia, m., **Żorawek**, **Żórawek**, **Żurawek**, -wka, **Żorawik**, **Żórawik**, **Żurawik**, -a, m. *dim.* 1. *H. n.* (*grus*), журавль, журавликъ, журавлёнокъ, [птица]; 2. żoraw' u studni, журавъ, журавецъ, [орудіе для вытаскиванія воды изъ колодезя], коромысло колодезное, оцѣпъ; 3. żoraw' (budowniczy, wojenny), журавль; глаголь; подъёмная машина; подъёмный кранъ; **Żórawi**, **Żurawi**, -ia, -ie, *adj. H. n.* журавлиный; żórawie pióra, журавлиныя перья; *Bot.* żurawie noski, (*geranium*), журавлиный носъ, носокъ; журавлиникъ; v. Mosek (*Bot.*); żórawie jagody, (*erica baccifera*), вересъ; **Żórawiętko**, -a, n., **Żórawię**, -ięcia, n. журавлёнокъ, дѣтёнышъ журавлиный; **Żórawina**, -y, *f.*, **Żórawiny**, *pl. Bot.* 1. (*vaccinium oxycoccos*), журавлина, клюква, клюковка, [растеніе и его плодъ]; **Żórawinny**, *adj.* (od żórawiu), журавлиный, клюковный; krzak żórawinny, клюковникъ, [травá, на которой растётъ клюква].

Żornica, -y, *f.*, **Żornico**, -ie, *f. pl. Med.* сынь на тѣлѣ, корость.

Zorza, -y, *f.*, **Zorze**, *f. pl.*, **Zorze**, -a, n. заря; утренняя заря; zorza wieczorna, вечерняя заря; zorza północna, сѣверное сіяніе, (и *Archanielskich majtków* =) сполохи [огнеобразные].

Zorze, v. **Zorza**.

Zosobna = z osobna, v. **Osobnie**, **Posobnie**, **Szczególnie**.

Zostać, *v. n. perf.*, **Zostawać**, *v. n. impf.* остаться, оставаться, не оставлять мѣста; остаться, оставаться, находиться, быть, пребыть, пребывать; стоять въ чёмъ; остаться, оставаться, быть въ остаткѣ; zostawać gdzie, u kogo, przy kim, находиться гдѣ, у кого, при комъ; zostawać przy czém, пребывать въ чёмъ; zostać przy czém, устоять при чёмъ; zostać przy życiu, остаться въ живыхъ; zostać na placu, пасть на полѣ сраженія, быть убитъ въ сраженіи; zostać czém, статься, сдѣлаться чёмъ, [на пр. богатымъ, бариномъ, *etc.*]; zostać na koszu, обмануться въ надеждѣ; = v. *sub:* Kosz; zostań z Bogiem! останься съ Богомъ! zostać się, *v. r.* остаться.

Zostawiać, **Zostawić**, **Zostawować**, *v. a.* оставлять, оставить; zostawić po sobie, оставить [кому что по смерти]; - co u siebie, сохранить у себя для самого себя; - co komu, предоставить что кому [на чью волю]; *it.* завещать, завѣщать; *it.* zostawić co, бросить, покинуть; zostawił wszystko i poszedł, бросив всё и пошёлъ; *it.* zostawić, v. Odłożyć.

Zostrzeć, *v. n. perf.* изострить-ся, изострться, сдѣлаться острѣе.

Zota, -y, *f.* бѣлый камень, содержащій въ себѣ руду.

Zowąd, **Zowotąd** †, (= z owąd), v. **Owąd**.

Zp . . . ., v. *sub:* **Sp** . . . . .

Zpod, = z pod, v. **Pod**.

Zpomiędzy, *adv.*, v. **Między**, **Pomiędzy**.

Zprędka, v. **Prędko**.

Zrąb, **Zrąb**, -ębu, m. рубка лѣсу; срубъ; зрыв (w) dachu, стропило; zrąb okrętu, корабельныя рёбра.

Zrąbać, **Zrąbić**, **Zrąbnąć**, **Zrąbsać**, **Zrąbować**, **Zrąbywać**, *v. a.*

Digitized by Google

срубѣ́ть, срубѣ́ть; срубѣ́ть въ кусѣ́; *it.* сдѣ́лать срубъ для какого строенія, скрѣпѣ́ть, скрѣпля́ть концы́ брёвенъ шпилями, *abo* вѝрубкою съ шпилями; соединѣ́ть, соединя́ть [*abo* рубѣ́ть, срубѣ́ть] въ ла́ну.

Zrabować, *v. a. perf.*, v. **Rabować.**

Zrąbować, Zrąbywać, v. **Zrąbać &Obrębować, Obrąbić.**

Zrachować, Zrachowywać, *v. a.* сосчитѣ́ть, исчитѣ́ть; v. **Rachować, Wyrachować.**

Zręcy, *part. a.* **зрѣ́щій,** пожирающій; v. *verb.* **Żreć.**

Zradować się, v. **Uradować się, Radować się.**

Zradzać, v. **Zrodzić.**

Zralić, *v. a. perf.*, v. **Ralić.**

Zraniać, Zranić, v. **Ranić.**

Zraniony, *part. p.* **ра́неный.**

Zrastać, v. **Rosnąć, Zrość.**

Zraszać, v. **Zrosić.**

Zratować, *v. a. perf.*, v. **Ratować, Ocalić.**

Zraz, Zrzaz, -u, *m.*, **Zrazik, Zrzazik,** -u, *m. dim.* 1. срѣ́зъ, срѣзо́къ, кусо́къ чего́ срѣ́занный; 2. zrazy, *pl.* бѝтое мя́со; 3. zraz, (*u ogrodn.*) черено́къ, прививо́къ; 4. *Anat.* zraz, (*lobus*), лобу́съ, до́ля, часть; 5. zraz = z raz, хоть одна́жды; v. *sub*: **Raz.**

Zrażać, Zrazić, *v. a.* смѝба́ть, смѝбѝть; столкну́ть, отѝ́лкивать; снихну́ть, сни́хивать; сва́лить, сва́ливать; угладѝ́ть, истребѝ́ть, истребля́ть; – sobie ско́ре, содра́ть себѣ́ ко́жу; – rękę, nogę, ушибѝ́ть ру́ку, но́гу; – serce, *лишѝ́ть, лишѝ́ть бо́дрости; привѣ́сть въ умѝ́ніе; – kogo od czego, отстраща́ть кого́ отъ чего́.

Zrazik, Zraziki, v. **Zraz.**

Zrębić, v. **Zrąbać.**

Żreć, *v. a.* жрать; v. **Żrzeć.**

Zręczność, -ści, *f.* сру́чность, ло́вкость, провѝ́рность, провѝ́рство, изворо́тливость, искусство.

Zręczny, *adj.*, -nie, *adv.* сру́чный, ло́вкій, провѝ́рный, искусный.

Zręczyć, v. **Zaręczyć.**

Zreflektować, *v. perf.*, v. **Reflektować.**

Zreformować, v. **Reformować.**

Zrękować, Zręczyć, v. **Zaręczyć.**

Zrękowanie, -ia, *n.*, **Zrękowiny,** -in, *f. pl.*, **Zręczyny,** -yn, *f. pl.*, v. **Zaręczyny.**

Zresztą, *adv.*, v. **Wreszcie, Reszta.**

Zrobaczeć, Zrobaczniеć, Zrobaczywieć, *v. n. perf.*, v. **Robaczeć.**

Zrobić, *v. a. perf.* сдѣ́лать; v. **Robić;** – się, *v. r.* изнурѝ́ться рабо́тою.

Zroczyć się, *v. r.* сговорѝ́ться, согласѝ́ться, стакну́ться съ кѣ́мъ.

Zrodzenie, -ia, *s. n. v.*, **Zrodzić,** *v. a. perf.*, **Zradzać,** *v. a. impf.* родѝ́ть, рожда́ть, производѝ́ть на свѣ́тъ; – się, *v. r.* производѝ́ться въ изобѝ́ліи; v. **Rodzić.**

Zrolić, v. **Rolić, Uroić, Narolić.**

Zrok, -u, *m.* уговѝ́рное мѣ́сто свиданія, схо́дбище, сбо́рище.

Zrokować, v. **Rokować, Porokować.**

Zroń, -nia, *m.*, v. **Wyroń.**

Zronić, *v. a.* сронѝ́ть; – płód, вѝ́кинуть, не доносѝ́ть; *it.* zronić, ронѝ́ть зу́бы [у ло́шади].

Zrość, Zrosnąć, Zrostać, Zrastać, *v. n.*, **Zrosnąć się, Zrastać się,** *v. r.* сростѝ́ся, срастѝ́ться.

Zrościć, Zraszczać, *v. a.* (*o ranach*, о ра́нахъ:) заживѝ́ть.

Zrosić, *v. a. perf.*, **Zraszać,** *v. a. impf.* оросѝ́ть, ораша́ть; v. **Rosić.**

Zrosły, *part. p.* сро́сшійся.

Zrosnąć, v. **Zrość.**

Zrównać, Zrównawać, Zrównywać, *v. a.* сравня́ть, уравня́ть, уравнѝ́ть; *дѣ́лать кого́ ра́вным кому́; – się, *v. r.* *сдѣ́латься ра́вным съ кѣ́мъ, не уступѝ́ть кому́ въ чёмъ; v. **Równać.**

Zrównanie, -ia, *n. Mathem.* уравне́ніе.

Zróżniczkować, *v. a. perf. Mathem.* сыскѝ́ть посрѣ́дствомъ диференціона́льнаго исчисле́нія.

Zrozumiałe, Zrozumialnie, *adv.* вразумѝ́тельно, понѝ́тно, я́сно, внѝ́тно; **Zrozumiałość,** -ści, *f.* вразумѝ́тельность, удобопонѝ́тность, я́сность, внѝ́тность; **Zrozumiały, Zrozumialny, Zrozumny, Zrozumiany, Zrozumiteln**y, *adj.* вразумѝ́тельный, понѝ́тный, удобопонѝ́тный, я́сный, внѝ́тный.

Zrozumieć, Zrozumiewać, *v. a.* вѝразумѣ́ть, понять; проникнуть; позна́ть, заключѝ́ть; v. **Rozumieć.**

Zrozumieć, *v. n. perf.* сдѣ́латься разу́мнымъ.

Zrumować, v. **Rumować.**

Zrumienić, v. **Rumienić.**

Zrunąć, v. **Runąć.**

Zryć, *v. a. perf.* срыть.

Zrychtować, v. **Rychtować, Perychtować, Wyrychtować.**

Zrycie, -ia, *n.* срѝ́тіе.

Zrysować, *v. a. perf.*, v. **Rysować.**

Zryty, *part. p.* срѝ́тый; скопанный; гравѝ́рованный.

Zrywać, Zerwać, *v. a.* срыва́ть, сорва́ть; разрыва́ть, разорва́ть; расторга́ть, растѝ́ргнуть; перерыва́ть, перерва́ть; кодорва́ть; – się, *v. r.* бро́ситься, устремѝ́ться; вска́кивать, вскочѝ́ть; надорва́ть живо́тъ, надрыва́ть себя́.

Zrywanie, Zerwanie, -ia, *n.* срыва́ніе, сорва́ніе, разрыва́ніе, разорва́ніе, разрѝ́въ; расторга́ніе, расторжѐніе.

Zrządzać, Zrządzić, *v. a.* производѝ́ть, произвесть, причинѝ́ть; – szkodę, причинѝ́ть вредъ, убѝ́токъ; zrządzić (o Bogu), распоряди́ть, предопредѣ́лить, предназна́чить; **rządzenie,** -ia, *n.* – Boskie, Бо́жія во́ля; предопредѣ́леніе; судьбы́ Бо́жіи.

Zrzałość, Zrzały, v. **Dojrzałość, Dojrzały.**

Zrzebić się, *v. r.* жеребѝ́ться.

Zrzebica, -y, *f.* кобы́ла, кобы́лица.

Zrzebię, Zrzebię, -ięcia, **Zrzebiątko, Zrzebiąteczko,** -a, *n.* жеребя́, жеребёнокъ, жеребёночекъ.

Zrzebiec, -bca, *m.* молодо́й жеребёцъ, жеребёчикъ.

Zrzebięcy, *adj.* жеребѝ́чій.

Zrzebna, жеребя́я (кобы́ла).

Zrzec, Zrzekнąć, Zrzekać, *v. a.* заговорѝ́ть, заговѝ́ривать, заколдова́ть, заколдо́вывать; – się, *v. r.* – czego, отрѐчься, отрицѝ́ться; отка́заться, отка́зываться.

I. Zrzeć, Zlerać, *v. n.* зрѣ́ть, глядѣ́ть, смотрѣ́ть; v. **Patrzeć, Widzieć.**

II. Zrzeć, Zrzać, Zrzenieć, *v. n.* зрѣ́ть, созрѣва́ть, созрѣ́ть, спѣ́ть, приходѝ́ть въ зрѣ́лость.

Zrzeć, Zrżać, v. **Rżeć.**

Zrzeć, Żreć, *v. a. & n.* жрать; żre jak wilk, онъ жретъ какъ волкъ; – się, *v. r.* съѣда́ться (го́рестію, завистью, *etc.*), мучиться, терзаться отъ . . .; чахнуть, сохнуть отъ . . . . [чѐніе.

Zrzeczenie, -ia, *n.* – się, отре-

Zrzęda, -y, *f.*, **Zrzędy,** *pl.* 1. брюзга́, брюзжа́ніе, ворча́ніе, щуча́ніе; 2. **Zrzęda,** -y, *s. c.*, **Zrzędzioch,** -a, *m.* брюзга́, брюзгу́нъ, ворку́нъ, воркоту́нъ, охо́тникъ брюзжа́ть и повелѣва́ть.

Zrzędać, v. **Zrzędzić.**

Zrzednieć, Zrzednieć, *v. n.* сдѣ́латься рѣ́дкимъ; сдѣ́латься рѣ́же.

Zrzędność, -ści, *f.* брюзгли́вость, скло́нность къ брюзжа́нью; *it.* v. **Rządność, Staranność.**

Zrzędny, *adj.* брюзгли́вый, скло́нный къ брюзжа́нію, ворчли́вый; *it.* v. **Rządny, Staranny.**

Zrzędzenie, -ia, *n.* брюзжа́ніе, ворча́ніе, щуча́ніе.

Zrzędzić, Zrzędzać, *v. a. & n.* брюзжа́ть, ворча́ть, щуча́ть, журѝ́ть, повелева́ть брюзгли́вымъ о́бразомъ. [v. **Rzedzić.**

Zrzedzić, *v. a.* сдѣ́лать рѣ́же;

Zrzedzieć, *v. n.* сдѣ́латься рѣ́же.

Zrzekać, Zrzekнąć, v. **Zrzec;** – się, *v. r.* отрицѝ́ться, отрѐчься; отка́зываться, отка́заться.

Źrzenica, -y, *f.*, **Źrzenicka,** -i, *f. dim. Anat.* (*pupilla*), зѣ́ница & зѣ́ница, зорочёкъ, зрачёкъ.

Źrzenicny, *adj.* зѣ́ничный & зѣ́ничный, зрачко́вый; źrzenicna błona, зѣ́ничная плева́, зрачко́вая плева́, зрачко́вая [*abo* зорочко́вая] перепо́нка.

Źrzenieć, v. **Źrzeć (II).**

Digitized by Google

Zrzepolić, **Zrzempolić**, v. **Rzepolić**. [обильно.
Zrzesić, *v. a.* окропить, излить
Zrzeźelny, v. **Widocsny**.
Zrzewnić, v. **Rzewnić**, **Rozrzewniać**.
Żrzebek, **Zrzobek**, v. **Żrzebiec**, **Żrzebię**.
Źrzoczysty, *adj.*, -sto, *adv.* прозрачный, ясный.
Żródełko, -a, *n. dim.* родничекъ; v. **Żródło**; **Żródełny**, **Żródlny**, **Żródlany**, **Żródłowy**, *adj.* родниковый, ключевой; * первоначальный, коренный; **Żródlisko**, -a, *n.* ключище; v. **Żródło**; **Żródlisty**, **Żródlisty**, *adj.*, -sto, *adv.* богатый источниками; ключистый, имѣющій много ключей, родниковъ, источниковъ, изобильный водными ключами, родниками, источниками; **Żródło**, **Żródło**, -a, *n.*, **Żródełko**, **Żródełko**, -a, *n. dim.* источникъ, родникъ, ключъ [водѝ, бьющій изъ земли]; * источникъ, начало, причина [чего-либо]; **Żródłomowca**, -y, *f.* этимологъ, словоизслѣдователь, словопроизводитель; **Żródłosłów**, -owu, *m. Gramm.* *α)* коренное слово; *β)* этимологія, словопроизведеніе; **Żródłowy**, v. **Żródelny**.
Zrzucać, **Zrzucić**, *v. a.* сбрасывать, сбросить; скидывать, скидать, скинуть; свергать, свергнуть; низвергать, низвергнуть; откидывать, откидать, откинуть; разрушить, сломать [на пр. домъ, *etc.*]; zrzucić most, снять мостъ; *it.* zrucić, уничтожить [на пр. духовную]; нарушать; zrzucić z siebie płaszcz, *etc.*, скинуть съ себя плащъ и проч.; zrzucić kogo, отставить, отрѣшить, лишить кого мѣста, чина, должности; zrzucić w kupę, сбросить въ кучу; zrzucić pokarm, сбленать пищу; zrzucić co, rzucić się z czego, отрѣчься, отказаться, отперетъся отъ чего; - się ze słowa, отрѣчься отъ своихъ словъ; zrzucić się na kogo, na co, (złożyć się), сдѣлать складку, сложить для кого извѣстное количество денегъ.
Zrzygać, **Zrzygnąć**, - się, v. **Rzygać**.
Zrzynać, **Zerznąć**, *v. a.* срѣзывать, срѣзать, срѣзать; отрѣзывать, отрѣзать; обрѣзывать, обрѣзать; zerznąć się, *v. r.* * упиться до-пьяна.
Zrzynek, -nka, *m.* срѣзокъ, отрѣзокъ.
Zsącać, **Zsączyć**, *v. a.* спускать, спустить по каплямъ.
Zsadnić, v. **Sadnić**.
Zsadzać, **Zsadzić**, *v. a.* сбивать, сбить; сбадить, посадить вмѣстѣ; сбросить; - kogo z urzędu, * отрѣшить кого отъ должности, отъ службы; *it.* v. **Zrzucić**, **Zrzucać**.
Zseduić, v. **Sadnić**, **Osednić**.
Zsferować, v. **Sferować**, **Posferować**.
Zsiadać, **Zsiadywać**, **Zsieść**, **Zsiąść**, *v. n.* сѣдать, сѣсть [съ коня, съ лошади, изъ кареты, съ дивана, *etc.*]; слѣзать, слѣзть.
Zsiadać się, *v. r.* 1. садиться вмѣстѣ; 2. сѣдаться, осѣсться, скиситься, свертываться; опускаться на дно [о жидкостяхъ]; сгущаться, плотнѣть.
Zsiadłość, -ści, *f.* сгустѣлость; (zsiadanie się), сѣдание; свертывание; *cfr. verb.* **Zsiadać się**.
Zsiadły, *adj. part.* сѣдлый, скисшійся, свернувшійся; * коренастый, дюжій.
Zsiągać, **Zsiągnąć**, **Zsięgnąć**, *v. a.* досягая рукою снимать, снять.
Zsiąkać, **Zsiąknąć**, v. **Siąknąć**.
Zsiec, *v. a. perf.* скосить; v. **Siec** & **Zsiekać**.
Zsieczenie, -ia, *n.* скошение.
Zsieczony, *part. p.* скошенный.
Zsięgać, **Zsięgnąć**, v. **Zsiągać**.
Zsiekać, **Zsiec**, *v. a.* сѣкать, сѣчь; рубя смѣшать что нибудь вмѣстѣ. [knąć.
Zsiękać, **Zsiąknąć**, v. **Siąknąć**.
Zsieść, v. **Zsiadać**.
Zsikać, v. **Sikać**, **Posikać**.
Zsinić, **Zsinieć**, v. **Sinić**, **Sinieć**, **Zesinieć**.
Zsiwić, **Zsiwieć**, v. **Siwić**, **Siwieć**, **Osiwieć**.
Zskoczyć, v. **Zeskoczyć**.
Zskrobać, v. **Zeskrobać**.
Zślifować, v. **Ślifować**, **Odślifować**.
Zślinić, v. **Ześlinić**.
Zślizgać się, *v. r.* соскользнуться; сползти; поскользнуться.
Zślubić, *v. a. perf.* обручить; сочетать бракомъ.
Zsnować, **Zsnuć**, v. **Zesnować**, **Zesnuć**.
Zssać, **Zessać**, v. **Ssać**, **Wyssać**.
Zstąpić, **Zstępić**, **Zstępować**, *v. a.* сойти, сходить, низойти, нисходить, ниспуститься, ниспускаться; - z drogi, сошествться съ дороги; уступить, своротить, сворачивать съ дороги; zstępować sukno, мочить сукно, [чтобы сѣлось]; v. **Stępować**; linia zstępująca, **sukcessya** na dół zstępująca, *Geneal.* нисходящая линія; (v. **Linia**); **Zstąpienie**, **Zstępowanie**, -ia, *n.* нисхождение, сліяніе, схождение, сниціе, сошествіе; уступленіе, посторонніе; zstąpienie do piekła, нисхождение въ адъ; zstępowanie sukna, мочение сукна.
Zstarodawna, *adv.* издавна, издревле, искони; по старинному.
Zstarzeć się, **Zstarzały**, v. **Zestarzeć się**.
Zstateczniić, v. **Stateczniić**, **Ustatkować**.
Zstateczniać, *v. n. perf.*, v. **Stateczniać**.
Zstaw, -u, *m.* составъ.
Zstawiać, **Zstawić**, *v. a.* съ верху на низъ ставить; v. **Zestawiać**, **Zestawić**.
Zstępny, *adj.* нисходящій; *Geneal.* linia zstępna, нисходящая линія.
Zstępować, v. **Zstąpić**.
Zstępowanie, v. **Zstąpienie**.
Zstopić, v. **Stopić**, **Topić**.
Zstrychować, v. **Strychować**.
Zsuć, *v. a. perf.* сбить.
Zsucie, -ia, *n.* сбивка, сбивание. [сбивать.
Zsunąć, **Zsuwać**, *v. a.* сдвинуть,
Zsunięcie, **Zsuwanie**, -ia, *n.* сдвинутіе, сдвиваніе.
Zsychać, - się, **Zeschnąć** (*pa. v.*), *v. n.* осыхаться, осохнуться.
Zsycić, v. **Nasycić**.
Zsyłać, v. **Zesłać**.
Zsyp, **Zsep**, -u, *m.*, **Zsypka**, -i, *f.* сбивка, сбивание; *it.* сбивка, количество сбитаннаго; zsypka różnego zboża, сбивчина.
Zsypać, **Zsypywać**, **Zsypować**, *v. a.* сбивать, сбивать, сбивать въ одно мѣсто; zsypać do kupy, сбивать вмѣстѣ; zsypać czego, сбивать сверху, отсбивать; - się, *v. r.* осыпаться, быть осыпаемы.
Zsypanie, **Zsypywanie**, **Zsypowanie**, -ia, *n.* сбивание, сбивка, осыпаніе.
Zsypany, *part. p.* сбитанный.
Zszachrować, v. **Szachrować**.
Zszadzić, v. **Szadzić**, **Szedzić**.
Zszadzieć, v. **Szadzieć**, **Poszadzieć**, **Oszadzieć**.
Zszamotać, v. **Szamotać**.
Zszargać, v. **Szargać**, **Zaszargać**, **Oszargać**. [nąć.
Zszarpać, v. **Szarpać**, **Szar-**
Zszastać, v. **Szastać**, **Szastnąć**.
Zszatkować, v. **Szatkować**.
Zszczypać, **Zszczypnąć**, **Zszczypywać**, *v. a.* сощипать, сощипнуть, сощипывать, отщипать, отщипнуть, отщипывать; *cfr.* сощикать, сощикнуть.
Zszczypanie, **Zszczypnięcie**, -ia, *n.* сощипание, (сощипнутіе), сощипываніе, отщипаніе.
Zszczypany, *part. p.* сощипанный, отщипанный.
Zszeptać, **Zszeptać**, v. **Szeptać**.
Zszepnąć się, **Zszeptywać się**, *v. r.* сшептаться, сшепнуться, сшептываться; тайно, шепотомъ сговориться на что.
Zszorować, v. **Szorować**, **Wyszorować**.
Zszumować, *v. a.* снять пѣну.
Zszumowanie, -ia, *n.* снятіе пѣны, снимание пѣны.
Zszyć, **Zszywać**, *v. a.* сшить, сшивать; зашить, зашивать.
Zszycie, **Zszywanie**, -ia, *n.* сшитіе, сшивка, сшиваніе; зашитіе, зашиваніе. [тый.
Zszyty, *part. p.* сшитый; зашi-

Digitized by Google

Zt . . ., v. *sub*: **St . . . .**

Ztąd, *adv.* отсюда, отсюду; отъ сего, отъ того, за тѣмъ; precz ztąd! прочь отсюда; daleko ztąd do K.? далеко отсюда до К.? ni ztąd, ni zowąd, ни съ того, ни съ сего; безъ всякой причины.

Ztądrodak, -a, *m.* сдѣшній уроженецъ.

Ztamtąd, *adv.* оттуда, оттуду.

Ztłuścieć, v. **Stłuścieć, Tłuścieć.**

Ztowarzyszyć, Stowarzyszyć, *v. a. perf.*, v. **Towarzyszyć**, *etc. etc.*, v. **St . . . .**

Zub', v. **Zób'.**

Zubać, v. **Zobać.**

Zubożać, Zubożyć, *v. a.* приводить, привести въ бѣдность, въ нищету; v. **Ubożyć.**

Zubożałość, -ści, *f.* обѣднѣніе, оскудѣніе; **Zubożały**, *adj. part.* обѣднѣлый, оскудѣлый, обнищалый; v. **Podupadły.**

Zubożeć, *v. n.* оскуднѣть, обѣднѣть; v. **Ubożeć** & **Podupaść.**

Zubożenie, -ia, *n.* обѣднѣніе, оскудѣніе.

Zubr, Żubr, Ząbr, -a, *m. H. n.* (*bos urus; bos jubatus*), зубръ, дикій быкъ, дикій волъ; [v. **Byk**волъ].

Zubrowy, Żubrowy, Zubrzy, Żubrzy, *adj.* зубрій.

Zubrzyna, Żubrzyna, -y, *f.* (mięso zubrowe), зубрина, мясо, зубря.

Żuć, Żwać, *v. a.* жевать, раздроблять зубами пищу, разжевывать.

Zuch, -a, *m.* хватъ, молодецъ, удалецъ, смѣльчакъ; *it.* буянъ, драчунъ, забіяка.

Zucha, Żucha, Żuchwa, -y, *f. Anat.* (*superior maxilla*), верхняя челюсть; v. **Szczęka.**

Żuchać, Żuchleć, *v. a.* жевать, грызть; разминать.

Żuchel, -chla, **Żuchelek**, -lka, *m. dim.* кусокъ.

Zuchowatość, -ści, *f.* дерзость, молодечество, молодцеватость, хвастость; **Zuchowaty**, *adj.*, -to, *adv.* дерзкій, молодецкій, молодцеватый, удалый.

Zuchowstwo, -a, *n.*, v. **Zuchowatość.**

Zuchter, -a, *m.*, v. **Zuch.**

Zuchterstwo, v. **Zuchowatość.**

Zuchwa, Żucha, Żuchawica, -y, *f. Anat.* (*superior maxilla*), верхняя челюсть.

Zuchwale, Zuchwało, *adv.*, v. **Zuchwały.**

Zuchwalec, -lca, **Zuchwalca**, -y, **Zuchwal**, -a, **Zuchwała**, -y, **Zuchwałek**, -łka, *m.* дерзкій (человѣкъ), наглецъ, нахалъ.

Zuchwala, -y, *f.*, v. **Zuchowatość.**

Zuchwalić się, *v. r.*, **Zuchwaleć**, *v. n.* осмѣлиться, сдѣлаться дерзкимъ; осмѣлиться, отважиться; нахальничать.

Zuchwalny, v. **Zuchwały.**

Zuchwałość, -ści, *f.*, **Zuchwalstwo**, -a, *n.* дерзость, дерзкость, дерзновеніе, нахальство, наглость.

Zuchwały, Zuchwalny, *adj.* дерзкій, дерзновенный; наглый, нахальный; смѣлый, отважный.

Zucle, -ia, *n.* жеваніе.

Zuczyć, Zucsać, *v. a.* изучать, изучать; v. **Uczyć, Nauczyć.**

Zufan, -u, *m.* чумичка, уполовникъ.

Żuk, -a, *m. H. n.* (*scarabaeus stercorarius*), навозный жукъ.

Żuława, -y, *f. Geogr.* болотистая, низкая, привольная земля, низина [между рѣками]; низменное мѣсто, болотистое мѣсто.

Żuława Gdańska, *Geogr.* Данцигская низина, [земля, лежащая между рѣками Вислою и Молтавою].

Żuławczyk, Żuławianin, -a, *m. Geogr.* житель [*abo* обитатель] низменныхъ мѣстъ, ж. привольной Данцигской низины.

Żuławianka, -i, *f. Geogr.* жительница [*abo* обитательница] низменныхъ мѣстъ.

Żuławski, Żóławski, *adj.* низменный, привольный; żuławska krowa, корова съ привольныхъ луговъ Данцигскихъ.

Żupa, Supa, -y, *f.*, **Zupka**, -i, *f. dim.* супъ, похлёбка.

Żupa, -y, *f.* жупа; рудникъ, рудокопня, рудокопный заводъ; жупа солная; яма, мѣсто, гдѣ добываютъ каменную соль; соляной магазинъ, складъ; соляный приказъ.

Żupan, Supan, Żupan, -a, *m.* жупанъ, [исподнее Польское платье].

Zupełność, -ści, *f.* цѣлость, полнота, совершенство; – lat, полнолѣтіе, совершеннолѣтіе, совершенный возрастъ; **Zupełnowładny**, *adj.* самовластный; **Zupełny**, *adj.* цѣлый, полный, совершенный, весь; -nie, *adv.* совершенно, совсѣмъ.

Żupica, -y, *f.* исподнее платье; рубашка; *cfr.* Żupan.

Żupka, v. **Żupa.**

Żupnik, -a, *m.* соляной приставъ; надзиратель соляной горы, или соляной варницы.

Żupny, *adj.* (жупный), относящійся или принадлежащій къ жупѣ, къ соляной копи или варницѣ.

Żur, -u, *m.* заквашенная мука.

Żuraw', *etc.*, v. **Żóraw'**, *etc.*

Żurnał, -u, *m.* журналъ; повременное изданіе; дневникъ.

Żurowina, -y, *f. Bot.* (*vaccinium oxycoccos*), журавлина, клюква, клюковка. [**Wonsczyca.**

Żurnica, -y, *f. Bot.*, v. **Bucleń,**

Żuty, *part. p.* жеванный.

Zuwacz, v. **Zuwacz.**

Zuzel, Żużel, Żużel, -żli, -zeli, *f.*, -zla, -żla & -żela, *m.*, **Żużelica**, -y, *f.* шлакъ, окалина, ограръ, огарки; желѣзина; жевара, шкварина; żużel u palącéj się świecy, нагаръ у свѣчи; dymna żużel, v. **Dymny** & **Urewiec**; żużel kamienna, (*pumex*), пемза.

Żużelasty, Żużelisty, Żużelowaty, Żużlisty, Żużylisty, *adj.* окалистый, имѣющій много окалины, шквары; *cfr.* **Żużel.**

Zwabiać, Zwabić, *v. a.* приманивать, приманить, сманить, привлечь, плѣнить, прельстить.

Zwabienie, -ia, *s. n. v.*, v. *verb.* **Zwabić.**

Zwać, (zowię, zowiesz, zwę, zwiesz), *v. a.* звать, называть, именовать; звать, призывать; zwać się, *v. r.* называться, именоваться; jak się to zowie? какъ называется это.

Żwać, v. **Żuć.**

Zwąchać, Zwąchnąć, Zwęchnąć, *v. n.* & *a.* пронюхать, причуять, почуять, отыскать что по запаху; **zwąchać** & **zwąchać się z kim**, снюхаться, стакнуться, сговориться съ кѣмъ.

Żwacz, -a, *m.* 1. (który żuje, przeżuwa), жевака, жующій безпрестанно; 2. * (potwarca, obmawiacz, *qu. v.*), клеветникъ, наговорщикъ; 3. żwacz, **Żwadło**, -a, *n.* (u zwierząt odżuwających pierwszy żołądek, *rumen*), рукавъ, требуха, требушина, [первый желудокъ у животныхъ отрыгающихъ *abo* имѣющихъ жвачку].

Zwada, Swada, -y, *f.*, **Zwadka, Swadka**, -i, *f. dim.* свада, ссора, свара, споръ, несогласіе, брань; zwady szukać, искать ссоры, затѣвать ссору; ni do rady, ni do zwady, * онъ ни рыба, ни мясо; онъ никуда негодится; **Zwadca, Zwadzca**, -y, **Zwadnik, Zwadziciel**, -a, *m.* ссорщикъ; драчунъ, буянъ, забіяка; **Zwadliwość**, -ści, *f.* сварливость, ссорливость; склонность къ ссорамъ; **Zwadliwy, Zwadny**, *adj.*, -wie, -nie, *adv.* сварливый, ссорливый, привязчивый, вздорливый; **Zwadzać, Zwadzić**, *v. a.* поссорить; – się, *v. r.* поссориться съ кѣмъ; v. **Powadzić.**

I. Zwalać, *v. a.* замарать, запачкать; v. **Walać, Powalać.**

II. Zwalać, v. **Zezwalać.**

III. Zwalać, Zwalić, *v. a.* сваливать, свалить, разваливать, развалить; сваливать, свалить, повергать, повергнуть, сбросить; zwalić kogo z nóg, свалить кого съ ногъ, повалить, повергнуть кого на землю; zwalić co na kogo, свалить что на кого, свалить на кого свою вину; zwalić co z siebie, свалить, свергнуть, сбросить, скинуть что съ себя; zwalić kogo (z miejsca, z urzędu), v. **Zrzucić**; zwalić kijem, ударить, отвалить палкою, поколотить;

Digitized by Google

zwalić do kupy, сваля́ть въ одно́ мѣсто; zwalić się, *v. r.* сваля́ться, упа́сть; – się komu, do kogo, сваля́ться, собра́ться къ кому́.

Zwalanie, Zwalenie, –ia, *n.* сва́ливаніе, сва́лка, сваленіе; v. *verb.* Zwalać (III).

Zwalczyć, Zwalczać, *v. a.* побѣ́дить, одоле́ть, преодолѣ́ть, превозмо́чь; zwalczyć nieprzyjaciela, побѣ́дить непріятеля.

Zwalczenie, –ia, *n.* побѣ́да, одолѣ́ніе, преодолѣ́ніе, превозмо́ніе. [*f. pl.* разва́лины.

Zwalina, –y, *f.*, **Zwaliny,** –in,

Zwalisko, –a, **Zwalisks,** *n. pl.* разва́лины.

Zwalisty, *adj.*, –sto, *adv.* покати́стый; что мо́жно удо́бно сва́лить.

Zwałkować, v. **Wałkować,**

Zwalniać, Zwolnić, *v.a.* ослабе́ть, ослабе́ть, послабе́ть, послабе́ть, опусте́ть, опусти́ть, убавля́ть, уба́вить ту́гости, напряже́нія; zwolnić powróz, ослабе́ть верёвку; zwolnić cugle, упусти́ть пово́дъ; * облегча́ть, облегчи́ть, убавля́ть, уба́вить, уменьша́ть, уменьши́ть; *it.* пригрѣ́ть, согрѣ́ть; – wodę przy ogniu, дать водѣ́ согрѣ́ться.

Zwalnianie, Zwolnienie, –ia, *n.* ослабле́ніе, послабле́ніе, опуще́ніе, убавле́ніе, облегче́ніе, уменьше́ніе.

Zwanie, –ia, *n.* называ́ніе, именова́ніе; v. Zwać.

Żwanie, –ia, *n.* жева́ніе; v. Żwać, Żuć. [рыć.

Zwapniać, Zwapnić, v. **Wa-**

Zwapnieć, *v. perf.*, v. **Wapnieć.**

Zwapnienie, –ia, *n. Chem.* сожже́ніе, превраще́ніе въ и́звесть.

Zwarcie, –ia, *s. n. v.*, v. *verb.* Zewrzeć.

Zwarjować, v. **Zwaryować.**

Zworować, *v. a.* укрѣпи́ть, обезпечи́ть; v. Warować, Zawarować, Obwarować.

Zwartować, *v. a. perf.* перебра́ть, перешу́рить, перечита́ть; v. Wartować.

Zwaryować, *v.a.* сойти́ съ ума́, помѣша́ться, умали́ться, рехну́ться.

Zwarzać, Zwarzyć, *v. a.* взва́ривать, взвари́ть, вскипяти́ть; варѣ́ть вмѣ́стѣ; * обвари́ть, пожёчь моро́зомъ, повреди́ть листья и проч.; – żelazo, сварѣ́ть, нава́ривать, навари́ть желѣ́зо; – się, *v. r.* свернýться (о сли́вкахъ); mléko się zwarzyło, молоко́ свернýлось; **Zwarzanie, Zwarzenie,** –ia, *n.* взва́риваніе, взва́рка, взваре́ніе; сваре́ніе, навареніе, нава́риваніе; v. *verb.* Zwarzać; **Zwarzony,** *part. p.* взва́ренный; сва́ренный; (о желѣзахъ:) нава́ренный, навари́лый, [–бй]; zwarzone żelazo, навáръ, нава́рка; zwarzone mléko, свёрнутое, сбѣ́вшееся молоко́.

Zwaśń, –ni, *f.* гнѣ́въ, ожесточе́ніе.

Zwaśnić, *v. a. perf.* поссо́рить.

Zwątlać, Zwątlić, *v. a.* сдѣ́лать дря́хлымъ, сла́бымъ; расслабѣ́ть, обезсили́ть; v. Wątlić.

Zwątleć, *v. n. perf.* ослабѣ́ть, ослабѣ́нуть.

Zwątpić, Zwątpiewać, *v. n.* усомни́ться, усомня́ться, придти́, приходи́ть въ сомнѣ́ніе; отча́яться, отча́иваться, придти́, приходи́ть въ отча́яніе, лиша́ться, лиши́ться всяко́й надѣ́жды; потеря́ть, теря́ть надѣ́жду; уни́ть, унывать; Zwątpienie, –ia, *n.* отча́яніе; безнадёжность; **Zwątpiony,** *adj. part.* отча́янный; безнадёжный.

Żwawiec, –wca, *m.* бо́дрый человѣ́къ, удалёцъ, хватъ, весельча́къ.

Żwawiedło, v. **Żwacz (2).**

Żwawiliwy, v. **Żwawy.**

Żwawość, –ści, *f.* бо́дрость, прово́рство, ло́вкость, удаль́ство, поспѣ́шность; **Żwawy, Żwawiliwy,** *adj.*, –wie, –wo, *adv.* бо́дрый, прово́рный, ло́вкій, скорый, быстрый, удалый; żwawo! прово́рнѣе!

Żważać, Zważyć, *v. a.* взвѣ́шивать, взвѣ́сить; *it.* перевѣ́шивать, перевѣ́сить, перетяну́ть; * разсужда́ть, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть; смотрѣ́ть; вника́ть; zważać na kogo, na co, смотрѣ́ть за кѣмъ, за чѣмъ; – kogo za co, почита́ть кого́ чѣмъ; zważać co, смотрѣ́ть на что; вника́ть во что; сообража́ть; – kogo, уважа́ть кого́; **Zważanie, Zważenie,** –ia, *n.* взвѣ́шиваніе, взвѣ́шеніе; разсужде́ніе, разсма́триваніе, разсмотрѣ́ніе; вника́ніе; соображе́ніе.

Zwążyć, Zwążeć, v. **Zwężyć, Zwężeć.**

Zwęchnąć, v. **Zwąchnąć.**

Zwecować, v. **Wecować, Odwecować, Powecować.**

Zwędzać, Zwędzić, *v. a. perf.* отъ дыма и жа́ра повреди́ть; закапчивать, закопти́ть.

Zwerbować, v. **Werbować, Zawerwobać, Powerbować.**

Zwęszenie, –ia, *s. n. v.*, v. **Zwęszyć,** *v. a. perf.*, v. **Zwąchać.**

Zwężać, *v. a. impf.*, **Zwężyć,** *v. perf.* съу́живать, съу́зить & су́живать, су́зить; дѣ́лать, сдѣ́лать у́же; отѣ́снять, отѣ́снить; – się, *v. r.*, **Zwężeć,** *v.n. perf.* съу́зываться, съу́зиться; стѣ́сняться, стѣ́снить-ся; дѣ́латься, сдѣ́латься у́же.

Zwiać, Zwiewać, v. **Zwionąć.**

Zwiastować, Zwiastowywać, *v. a.* – komu co, извѣ́стить, извѣщать; возвѣ́стить, возвѣщать [въ Библіи]; предвѣщать, пророка́ть, предсказывать; **Zwiastowanie,** –ia, *n.* извѣщеніе, возвѣщеніе, объявле́ніе; предвѣщаніе; Zwiastowanie Panny Maryi, święto zwiastowania Panny Maryi, Благовѣщеніе Пресвятыя Богоро́дицы; Благовѣщеніе, (пра́здникъ).

Zwiastun, –a, *m.* вѣ́стникъ, возвѣ́ститель; **Zwiastuna,** –y, *f.*, **Zwiastunka,** –i, *f. dim.* вѣ́стница, возвѣ́стительница.

Związać, Zwięzać, Związywać, Zwięzywać, *v. a.* (*propr. & *) связа́ть, свя́зывать; обязать, обя́зывать, [на пр. присягою]; обязать, обязывать; соединя́ть [дру́жбою]; związać komu ręce i nogi, связа́ть у кого́ ру́ки и но́ги; związać komu w tył ręce, завязать кому́ ру́ки назадъ; kościoł ma moc zwięzywać i rozwięzywać, це́рковь имѣ́етъ власть свя́зывать и разрѣ́шать; związać (grzéchy), связа́ть, не отпусти́ть; – się, *v. r.* связа́ться, свя́зываться; соединя́ться, соединя́ться; związać się kim, связа́ться съ кѣмъ, войти́ съ кѣмъ въ связь, въ сообще́ніе; **Związanie, Związywanie, Zwięzywanie,** –ia, *n.* связа́ніе, свя́зываніе.

Związek, –zku, *m.*, **Związka,** –i, *f. dim.* всё чѣмъ свя́зываютъ; свя́зка, перевя́зка; *Anat.* (*ligamentum*), связь, свя́зка, свя́зочка, свя́зочная жи́ла, свя́зка перекомча́тая; *it.* свя́зка [междуко́стная]; * союзъ; соединѐніе, общество; связь, соотношѐніе; (та́йное) согла́сіе; związki, *pl.* у́зы; związek małżeński, бра́чный союзъ; супру́жественный союзъ; związki małżeńskie, бра́чныя у́зы; związek przyjaźni, дру́жественная связь; związek handlowy, торго́вое общество; związek uczony, учёное общество; (powiedzieć, napisać co) bez związku, безъ свя́зи; **Związkowy,** *adj.* 1. союзный, союзомъ соединённый; свя́зочный; związkowe wojsko, союзное войско; 2. **Związkowy,** –ego, *s. m.* союзникъ; конфедера́тъ; związkowi, *pl.* союзники.

Związywać, v. **Związać.**

Zwić, Zwinąć, Zwijać, *v. a.* свить, свивать; смота́ть, смо́тывать; свернýть, свёрнывать; zwinąć chorągiew, wojsko, распусти́ть во́йско; chorągiewkę zwinąć * ула́ть, уби́рать, дать дра́ла, дать тя́гу, навострить ли́жи, *etc.*, v. Drapaka (dać); zwinąć obóz, снять ла́герь; zwinąć żagle, спусти́ть паруса́; – co na co, навивать что на что; zwijać się, *v. r.* смотаться; свернýться; * уважа́ться, носѣ́шать; zwinąć się w główki, свиться въ голо́вки; *it.* v. Główka.

Zwicie, –ia, *n.* свя́зка, свя́тіе; v. *verb.* Zwić.

Zwiędłość, Zwiędniałość, –ści, *f.* вя́лость, увяда́ніе, завя́лость; **Zwiędły, Zwiędniały,** *adj. part.* вя́лый, увя́дшій, завя́лый, завя́нувшій.

Zwiędnąć, Zwiędnieć, *v. n.* увя́нуть, завя́нуть.

Digitized by Google

Zwiędnienie, -ia, *n.* увядѣніе.
Zwiędzać, Zwiedzić, *v. a.* посѣщать, посѣтѣть, обозрѣвать, обозрѣть, объѣзжать, объѣхать, обходить [мѣстѣ, край *etc.*]; **Zwiedzanie, Zwiedzenie, Zwiedzienie**, -ia, *n.* посѣщаніе, посѣщеніе, обозрѣніе.
Zwiekować, v. **Wiekować.**
Zwiększać, Zwiększyć, *v. a.* (*propr.* & *) увеличивать, увеличить.
Zwiększenie, -ia, *n.* увеличеніе.
Zwieńczać, Zwieńczyć, v. **Uwieńczać, Uwieńczyć.**
Zwierać, Zewrzeć, *v. a.* соединять, соединить, сплачивать, сплотить, сколачивать, сколотить, сбивать, сбить, привязывать, привязать, связывать, связать [на сбору собакъ]; - konia ostrogami, шпорить, пришпорить лошадь, стиснуть шпорами, дать шпоры; - się, *v. r.* схватиться съ кѣмъ, сцѣпиться, бороться, драться съ кѣмъ.
Zwierciadełko, -a, *n. dim.*, v. **Zwierciadło.**
Zwier-ciadlany, -ciadlny, -ciedlny, -ciadłowy, *adj.* зеркальный; rama zwierciadlana, зеркальная рама; szkło zwierciadlane, зеркальное стекло; **-ciadlnictwo**, -a, *n.* искусство дѣлать серкала; **-ciadlnik, -ciedlnik, -ciedlarz**, -a, *m.* зеркальникъ; **-ciadło, -ściadło, -sciadło**, *n.*, **-ciadełko, -ciadłko**, -a, *n. dim.* зеркало; *dim.* зеркальце & зеркальцо; przeglądać się w zwierciadle, patrzyć w zwierciadło, глядѣть [*abo* смотрѣть] въ зеркало.
Zwiercić, v. **Wiercić.**
Zwierz, -a, *m.* звѣрь, животное.
Zwierzać, v. **Zwierzyć.**
Zwierzątko, -a, *n. dim.* звѣрокъ; малое животное.
Zwierzchni, Zwierzchny, Zwierzchowny, *adj.* верхній; верховный; zwierzchnia suknia, верхнее платье; zwierzchnia władza, верховная, высшая власть, начальство; (powierzchowny, *qu. v.*), поверхностный, наружный; **Zwierzchnica**, -y, *f.* поверхность; **Zwierzchnictwo**, -a, *n.* верховная власть надъ лѣниками; верхнее начальство; **Zwierzchniczy**, *adj.* начальственный, начальническій, начальный.
Zwierzchnik, -a, *m.* начальникъ; властелинъ; верховный владѣтель.
Zwierzchność, -ści, *f.* поверхность, внѣшность, наружность; начальство; правительство; надзирательство; знаменитость, знатность; превозможеніе, сила.
Zwierzcladło, v. **Zwierciadło.**
Zwierzę, -ęcia, *n.* животное; звѣрь; zwierzęta, *pl.* животныя; królestwo zwierząt, царство животныхъ; człowiek jest zwierzę rozumne, человѣкъ есть животное разумное; żółw' jest zwierzę z liczby ziemiowodnych, черепаха есть изъ числа животныхъ земноводныхъ; zwierzęta ssące, (*mammalia*), млекопитающія [*abo* сосцепитающія] животныя; zwierzęta czworonogie, (*quadrupedes*), четвероногія животныя; zwierzęta odżuwające, (*ruminantes*; *ruminantia animalia*), жвачку отрыгающія животныя.
Zwierzęcość, -ści, *f.*, **Zwierzęctwo**, -a, *n.* животность, скотскость, свѣрство, тѣлесность.
Zwierzęcy, *adj.* животный; скотскій; свѣркскій, свѣрѣный; плотскій.
Zwierzenie, -ia, *s. n. v.*, v. **Zwierzyć.**
Zwierzeniec, v. **Zwierzyniec.**
Zwierzęta, -rząt, *pl.*, v. **Zwierzę.**
Zwierzęto-krzew, -a, *m. H. n.* зоофитъ, животно-растеніе; **-pis**, -a, *m.* зографъ, описатель животныхъ; зоологъ; **-pismo**, -a, *n.* зографія, описаніе животныхъ; наука о животныхъ; зоологія; **-piski, -pisarski, -pisny**, *adj.* зографическій; зоологическій.
Zwierzgać, Zwierzgnąć, v. **Wierzgać.**
Zwierzo-bójca, -y, *m. Eccl. sl.* звѣроубійца; **-gromiec**, -mca, *m. Eccl. sl.* звѣроязвинкъ; обуздыватель, укротитель звѣрей; **-jadacz**, -a, *m.* звѣроядецъ, питающійся звѣринымъ мясомъ; **-jedź**, -dzi, *f.*, **-jedztwo**, -a, *n.* звѣроядѣніе, звѣроѣдѣніе; (zajedzenie, zagryzienie od zwierza), звѣроядина; **-karmiciel**, -a, *m. Eccl. sl.* звѣропитатель; звѣрокормитель, дающій звѣрямъ кормъ; **-karmicielka**, -i, *f.* звѣропитательница; звѣрокормительница, дающая звѣрямъ кормъ; **-kresowy**, *adj. Astron.* зодіакальный, зодіячный; **-krzew**, -a, *m. H. n.* (*zoophytus*), зоофитъ, животно-растеніе; **-łowny**, *adj.* звѣролобный; **-łowstwo**, -a, *n.* звѣролобство, звѣроловленіе, ловъ звѣрей.
Zwierzyć, Zwierzać, *v. a.* звѣрить, звѣрять; препоручать; - się, *v. r.* - komu, звѣриться кому; v. **Powierzyć.**
Zwierzyna, -y, *f.* дичина, дичь; мясо дикаго звѣря.
Zwierzyńcowy, *adj.* принадлежащій или относящійся къ звѣрянцу.
Zwierzyniarz, -a, *m.* продавецъ дичины.
Zwierzyniec, -ńca, *m.* звѣрянецъ, [мѣсто, огороженное для содержанія дикихъ звѣрей]; *Astron.* zwierzyniec niebieski, зодіакъ.
Zwierzynka, -i, *f. dim.* 1., v. **Zwierzyna**; 2. *Astron.* вечерная звѣзда, Венера.
Zwierzynny, *adj.* изобилующій дичиною.
Zwieść, v. **Zwodzić.**
Zwiesić, Zwieszać, *v. a.* свѣсить, свѣшать, спускать внизъ; zwiesić nos, повѣсить носъ; умывать, запечалиться.
Zwiesinosek, -ska, *m. Bot.* (*horminum*), колосистый шалфей.
Zwiesiaty, *adj.*, -sto, *adv.* повѣсный, свѣсный, отвѣсный.
Zwieszać, v. **Zwiesić.**
Zwieszenie, -ia, *n.* свѣшеніе, опущеніе внизъ.
Zwietrzać, Zwietrzyć, *v. a.* провѣтрить, вывѣтрить, высушить на вѣтрѣ; * причуять, почуять, пронюхать.
Zwietrzały, *adj. part.* вывѣтрѣлый; (о напиткахъ:) выдохлый; распавшійся, испорченный дѣйствіемъ воздуха (на пр. камень, известь, дерево).
Zwietrzeć, *v. n.* размягчиться дѣйствіемъ воздуха; вывѣтрѣть; выдохнуться, потерять силу, крѣпость.
Zwietrzyć, v. **Zwietrzać.**
Zwiewać, Zwionąć, Zwiać, *v. a.* сдувать, сдуть, сдунуть.
Zwieźć, Zwozić, *v. a.* свозить, свезть [съ вѣрху въ низъ]; do kupy, свозить, свезть [съ разныхъ мѣстъ въ одно мѣсто]; - z pola zboże, свозить хлѣбъ съ поля; zwozić drzewo, свозить дерево; zwozić gości, свозить гостей.
Zwiezienie, -ia, *n.* свезеніе, свозка.
Zwięzłość, -ści, *f.* связность, плотность; краткословіе.
Zwięzły, Zwięzny, Zwięźliwy, Zwięzłowaty, *adj.*, **Zwięźle, Zwięźliwie, Zwięzłowato**, *adv.* связный; плотный; корнястый; * краткій, краткословный, выразительный.
Zwięzywać, v. **Zwięzać.**
Zwijać, v. **Zwić, Zwinąć.**
Zwijadło, -a, *n.*, **Zwijadełko, Zwijadłko, Zwijadko**, -a, *n. dim.* мотальница, мотовило.
Zwijanie, Zwinięcie, -ia, *n.* свиваніе, свитіе, скатываніе, мотаніе.
Zwikłać, *v. a. perf.* спутать, запутать; v. **Wikłać**; - się, *v. r.* запутаться.
Zwilgły, *adj.* отсырѣлый.
Zwilgnąć, Zwilgotnieć, *v. n.* отсырѣть; v. **Wilgnąć.**
Zwilżyć, Zwilżać, *v. a.* скропить, смочить, смачивать, увлажить, увлаживать.
Zwinąć, v. **Zwić.**
Zwindować, v. **Windować.**
Zwinięcie, Zwinienie, -ia, *n.*, v. **Zwijanie.**
Zwinięty, Zwiniony, *part. p.* свитый; смотанный.

Digitized by Google

Zwinność, -ści, *f.* ловкость, проворство, поворотливость.

Zwinny, *adj.* ловкій, проворный, поворотливый; Zwinnie, *adv.* ловко, проворно, поворотливо.

Zwionąć, Zwiać, Zwiewać, *v. a.* сдуть, сдувать; *zwionąć, v. Drapaka (dać).

Zwiotszeć, Zwietszeć, *v. n.* изветшать; v. Wiotszeć.

Zwir, -u, *m.* хрящъ, крупный песокъ.

Zwirowaty, *adj.*, -to, *adv.* хрящеватый, крупнопесчастый.

Zwirowy, *adj.* хрящевый, крупнопесчаный.

Zwisać, Zwisnąć, *v. n.* свисать, повисать, повисить.

Zwisko, v. **Nazwisko.**

Zwisły, *adj. part.* свисшій, свисшій, повисшій.

Zwitek, Świtek, -tku, *m.* свертокъ; свитокъ.

Zwłaczać, v. **Zwlec.**

Zwłaczanie, v. **Zwleczenie.**

Zwładać, Zwładnąć, *v. a.* одолѣть, преодолѣть, покорить; совладать, выдержать, устоять.

Zwłaszcza, *adv.* особливо; тѣмъ болѣе.

Zwlec, Zewlec, *v. a. perf.*, **Zwlekać**, *v. impf.*, **Zwóczyć, Zwłaczać**, *v. contin.* сволечь, соволекать, раздѣть, раздѣвать, снять, снимать, скинуть, скидывать [платье]; сволочь, сволочить, сволакивать [съ верху въ низъ или въ кучу], стащить, стаскивать; – (czas i t. d.), проволочь, проволакивать, отложить, откладывать, отсрочить, отсрочивать, дѣлать отсрочку; – od dnia do dnia, откладывать со дня на день; zwlec kogo, *надуть кого, обмануть кого; zwlec co z kogo, содрать что съ кого.

Zwleczenie, Zwlekanie, Zwłóczenie, Zwłaczanie, -ia, *n.* проволочка, отсрочка, *etc.*, v. *verb.* Zwlec, *etc.*

Zwłóczyć, v. **Zwlec.**

Zwłóczyciel, -a, *m.* отлагатель, отлагатель, медлитель.

†**Zwłok**, †**Zewłok**, -u, *m.*, **Zwłoka**, †**Zewłoka**, -i, *f.*, **Zwłoki, Zewłoki**, *pl.* содранная, снятая кожа; zwłoki umarłego, тѣло, смертные остатки; *it.* zwłoka, проволочка, протяжка, отсрочка, отлагательство, медлительность; bez zwłoki, безъ отлагательства; безъ замедленія; не медля; ta rzecz nie cierpi zwłoki, это дѣло не терпитъ отлагательства; poszło na zwłokę, пошло въ проволочку.

Zwłókliwość, -ści, *f.* медленность, медлительность; **Zwłóklivy**, *adj.* медленный, медлительный.

Zwód, -odu, *m.* обманъ, хитрость; подъемный мостъ.

Zwodca, Zwodzca, v. **Zwodnik.**

Zwodnić, v. **Wodnić.**

Zwodnica, -y, *f.*, **Zwodniczka, Zwodnicielka**, -i, *f.* сводница; прелестница, обманщица, обольстительница, соблазнительница.

Zwodnictwo, -a, *n.* сводничество; прельщеніе, обольщеніе, обманъ, соблазнъ.

Zwodniczy, Zwodny, Zwodliwy, Zwodzicielski, Zwodni, *adj.* 1. обманчивый, обольстительный, прельстительный, соблазнительный; 2. подъемный; zwodny most, подъемный мостъ.

Zwodnieć, *v. n. perf.*, v. **Wodnieć.**

Zwodnik, Zwodziciel, -a, *m.*, **Zwodca, Zwodzca**, †**Zwojca**, -y, *m.* обманщикъ, обольститель, соблазнитель.

Zwodzenie, Zwiedzenie, -ia, *n.* обманываніе, обольщеніе.

Zwodzić, Zwieść, *v. a.* сводить, свесть, свести, привесть въ одно мѣсто; сводить, свесть съ верху въ низъ; zwieść bitwę, дать сраженіе; * сойтиться; zwieść spór, завести, начать споръ; zwieść most, поднять мостъ; most zwodzony, подъемный мостъ; – kogo, *обмануть, обманывать; соблазнить, соблазнять; обольстить, обольщать.

Zwodzicielski, v. **Zwodnik.**

Zwodzicielka, v. **Zwodnica.**

Zwodzony, *part. p.* сведенный; подъемный; *etc.*, v. *verb.* Zwieść, Zwodzić.

† **Zwojca**, v. **Zwodnik.**

Zwojować, *v. a. perf.* завоевать, покорить оружіемъ, одолѣть, преодолѣть, превозмочь, подчинить; **Zawojowanie**, -ia, *n.* завоеваніе, покореніе оружіемъ, одолѣніе, преодолѣніе, подчиненіе.

Zwołać, Zwoływać, *v. a.* созвать, созывать; скликать.

Zwołanie, -ia, *n.* созваніе; скликаніе.

Zwoleniec, -ńca, *m.*, **Zwolennik, Zwolennik**, -a, *m.*, **Zwolenniczek**, -czka, *m. dim.* приверженецъ; ученикъ, послѣдователь.

Zwolennica, -y, *f.*, **Zwolenniczka**, -i, *f. dim.* ученица, послѣдовательница.

Zwolennictwo, Zwolenictwo, -a, *n.* приверженность; послѣдованіе (кому). [**Zwoleniec.**

Zwolenniczek, Zwolennik, v.

Zwoleństwo, -a, *n.*, v. **Pozwoleństwo, Pozwolenie** & **Obior, Elekcya.**

Zwolić, v. **Pozwolić.**

Zwolna = **z Wolna**, *adv.* мало-по-малу; по маленьку; тихо; тихонько; легка, медленно.

Zwolnić, v. **Zwalniać.**

Zwolnieć, *v. n.* уменьшиться, умалиться, спуститься; v. Wolnieć.

Zwolony, *adj. part.* убѣжденный; zwolony syn, усыновленный.

Zwoływać, v. **Zwołać.**

Zwoływacz, -a, *m.* созывать.

Zwoływanie, -ia, *n.* созываніе; скликаніе.

Zwomitować, *v. a. perf.* избѣгать, извергнуть изъ себя желудочныя нечистоты; – kogo, co, облегать кого, что; v. Womitować.

† **Zwon**, v. **Dzwon.**

† **Zwonić, Zwaniać**, v. **Dzwonić.**

† **Zwono**, v. **Dzwono.**

Zwora, -y, *f.* связь, скрѣпа, скоба [желѣзная], крюкъ; *it.* v. Sfora.

Zwornik, -a, *m.* клинообразный камень, въ перемычки употребляемый.

Zworny, v. **Sworny, Sforny.**

Zworować; v. **Sworować, Sforować.**

Zwoskować, v. **Woskować, Woszczyć.**

Zwoszczyk, -a, *m.* извощикъ.

Zwóz, *gen.* zwozu, *m.*, **Zwóźba**, -y, *f.*, **Zwózka**, -i, *f.* свозъ, свозка, свезеніе.

Zwożenie, Zwiezienie, -ia, *n.* свозка, свезеніе.

Zwozić, v. **Zwieść.**

Zwrócić, Zwracać, *v. a.* & *n.* поворотить, поворачивать; обратить, обращать; – komu co, возвратить, возвращать кому что; zwrócić na co uwagę, обратить на что вниманіе; – z żołądka, рвать, извергать; v. Womitować, Zwomitować; – się, *v. r.* возвратиться, возвращаться; воротиться, вернуться, повернуться; **Zwrócenie, Zwracanie**, -ia, *n.* обращеніе, обращаніе; возвращеніе; поворачиваніе; v. *verb.* Zwrócić.

Zwrot, Zwrót, -otu, *m.* 1. поворотъ; предѣлъ [у повозки]; 2. возвратъ, обратный приходъ; *it.* возвращеніе, обратная отдача чего; 3. изгибъ, извилина, излучина; 4. оборотъ; направленіе.

Zwrótka, Zwrotka, -i, *f.*, v. **Wrótka.**

Zwrótnik, Zwrotnik, -a, *m.* 1. *Geogr. Astron.* поворотный кругъ, тропикъ; 2. *Gramm.* (—) знакъ мыслеотдѣлительный; черта; **Zwrótność, Zwrotność**, -ści, *f.* поворотливость, проворность, послѣшность; **Zwrótny, Zwrotny**, *adj.* 1. удобно перемѣняющійся; поворотный; 2. возвратный, возвратимый; 3. поворотливый, проворный; * хитрый, лукавый; 4. *Anat.* zwrotny pacierz, (*epistrophus s. axis*), шейный позвонокъ, на которомъ голова обращается; v. *sub:* Pacierz.

Zwrzasnąć, v. **Wrzasnąć.**

Zwszetecznieć, *v. n. perf.* предаться распутству, сладострастію.

Zwy-cięski, -ięzki, *adj.* побѣдный; побѣдительный, побѣдоносный; zwycięzki znak, по-

Digitized by Google

вѣдоносный знакъ, трофея; знакъ побѣды; zwycięzki wieniec, побѣдный вѣнокъ; zwycięzka pieśń, побѣдная пѣснь; -cięstwo, -cięztwo, -a, n. побѣда; одолѣніе; doniesienie o zwycięztwie, вѣсть о побѣдѣ; -ciężać, v. Zwyciężyć; -cięzca, -ciężca, -y, m. побѣдитель; -cięższyna, -y, f., -cięzycielka, -i, f. побѣдительница; -cięższyna, -y, f. пріобрѣтенное побѣдою; право побѣды; -cięzeniec, -ńca, m. человѣкъ побѣжденный; -cięzność, -cięzoność, -ści, f. побѣдимость, оборимость; -cięzny, adj. побѣдимый, оборимый, преоборимый; -cięzony, part. p. побѣжденный; -cięzyć, -cięzać, -cięzywać, v. a. побѣдить, побѣждать; одержать, одерживать побѣду; преодолѣть, преодолѣвать, превозмочь, превозмогать; - kogo w czém, одержать, одерживать, верхъ (первенство) надъ кѣмъ; zwyciężyć nieprzyjaciela, побѣдить непріятеля; zwyciężyć trudności, преодолѣть трудности; -cięzyciel, v. Zwycięzca; -cięzycielka, v. Zwycięzczyna; -cięzyjad, -u, m. Bot. (asclepias vincetoxicum), ластовень противуядный; ласточникъ противуядный; z. wełnonośny; -cięzysty, adj., -sto, adv. побѣдоносный.

Zwy-czaić, -czajać, v. a. повѣшивать, пріучать; v. Przyzwyczajać, -czaić; -czaj, -u, m. обычай; обыкновеніе; (= nałog), привычка, повадка; dawne zwyczaje, давніе обычаи; nad zwyczaj, сверхъ обыкновенія; podług zwyczaju, по обычаю; (по обыкновенію); za zwyczaj, по обыкновенію; jak za zwyczaj, какъ обыкновенно; -czajnie, adv. обыкновенно, по обыкновенію; -czajność, -ści, f. обыкновенность; -czajny, adj. обыкновенный, вообще употребляемый, употребительный; ординарный; zwyczajny czego, привычный, привыкшій, привыкшій къ чему; -czajowy, adj. введенный обыкновеніемъ; вошедшій въ обычай.

Zwydrzeć, v. n. разсвирѣпѣть, остервениться; одичать.

Zwy-kle, adv. обыкновенно; всегда; -kłość, -ści, f. обыкновеніе, навыкъ, привычка; -kły, adj. обыкновенный, употребляемый; - czego, do czego, привыкшій, привычный, навыкшій, навычный, привыкшій къ чему; -knąć, -kać, v. n. свыкнуть, привыкуть, навыкнуть, пріучаться, имѣть обыкновеніе; zwykłem, з привыкъ, имѣю обыкновеніе.

Zwyższać, Zwyższyć, † Zwyszać, † Zwyszyć, v. a. возвышать, возвысить, дѣлать, сдѣлать выше; одержать верхъ; v. Wywyższyć.

Zybet, Cybet, -a, m., Zybuczek, -czka, m. 1. H. n. цибетъ; вихухоль, [звѣрокъ]; 2. вихухоль, [что находится у цибета].

Zybetowy, Zybuczkowy, adj. цибетовый.

Żyć, v. n. жить, существовать, имѣть бытіе, находиться въ живыхъ; жить, вести родъ жизни; żyć bez celu, жить безъ цѣли; żyć z pracy rąk swoich, жить трудами рукъ своихъ; żyć po pańsku, на широкую ногу, жить по-барски, пышно, великолѣпно; niech żyje! да здравствуетъ! да живетъ! ура!

Żyć, -ci, f., v. Żadek.

Zycbret, Zecbret, -u, m. набобрная доска; Zycer, Zecer, -a, m. набобрщикъ; Zycerski, Zecerski, adj. набобрщичій.

Życie, -ia, n. жизнь; dać komu życie, дать кому жизнь, (v. sub: Dać); życie sobie odebrać, лишить себя жизни; poświęcić dla kogo życie, посвятить для кого жизнь; v. sub: Poświęcić); zarabiać sobie czém na życie, заработывать чѣмъ на пропитаніе; za jego życia, при жизни его; póki życia, во всю жизнь; na całe życie! на всю жизнь! moje życie! жизнь моя!

Życiopis, Życiopisarz, -a, m. жизнеописатель, біографъ.

Życio-pisarstwo, v. Życiopismo; -piski, -pisarski, adj. жизнеописательный, біографическій; -pismo, -pisarstwo, -pistwo, -a, n. жизнеописаніе, біографія; -rys, -u, m. жизнеописаніе.

Życzący, part. a. желающій; желательный; Gramm. тryb życzący, (optativus), желательное наклоненіе.

Życzenie, -ia, n. желаніе, изволеніе, хотѣніе, воля.

Życzliwość, Życzność, -ści, f. доброжелательство, доброхотство, благосклонность; Życzliwy, Życzny, adj. доброжелательный, доброхотный, благосклонный, благорасположенный.

Życzność, Życzny, v. Życzliwość, Życzliwy.

Życzony, part. p. желанный.

Życzyć, v. a. желать; доброжелательствовать; быть благосклонну; życze ci szczęścia i zdrowia, желаю тебѣ счастія и здоровія.

Żyd, -a, (pl. żydowie, żydzi & żydy), m., Żydek, -dka, (pl. żydkowie & żydki), m. dim. жидъ, жидокъ; еврей; żyd (w pisaniu), каплюшка, чернильное пятно; żyda zrobić, окапать, запачкать чернилами.

Żydel, v. Zédel. [wność.

† Żydło, -a, n., v. Życie & Ży-

Żydoweczka, dim., v. Żydówka.

Żydowica, -y, f. iron. жидовка.

Żydowię, -ęcia, n. жиденокъ, маленькій жидъ. [книжникъ.

Żydowin, -a, m. ученый жидъ,

Żydówka, -i, f., Żydóweczka, -i, f. dim. жидовка, жидовочка; еврейка, еврейка.

Żydowski, adj. жидовскій; еврейскій; żydowska szkoła, школа, синагога; żydowski cmentarz, жидовское кладбище; gadać po żydowsku, говорить по-жидовски; Bot. żydowska wiśnia, (physalis alkekengi), жидовская вишня; ж. ягода; можжуха; мухунка; мѣхунка; żydowska smoła, v. sub: Smoła.

Żydowstwo, Żydostwo, -a, n. жидовство; жидовскій законъ; collect. жиды; евреи.

Żydziaczek, -czka, m. dim., Żydziak, -a, m. жидокъ, жиденокъ, маленькій жидъ; жидовскій мальчикъ; Żydziątko, -a, n., Żydzię, -ięcia, n. дитя жидовское.

Żydzina, -y, f., Żydzisko, -a, n. бѣдный, слабый, изнуренный жидъ. [garek.

Zygar, Zygarek, v. Zegar, Ze-

Zygielgarn, v. Zegielgarn.

Zygmarek, -rku, m. Bot. (malva alcea), алцея; проскурникъ розовый; слизнякъ.

Zygzag, Zygzak, Zigzag, -u, m. зигзагъ, загзакъ, ломаная линія.

Żyjący, part. a. живущій; v. Żyć; język żyjący, живой языкъ.

Żyła, Żéła, -y, f., Żyłka, Żyłeczka, -i, f. dim. Anat. жила, жилка, жилочка; żyła bijąca, pulsowa, бьющая жила; żyła, złota, жилы золота, жилы кровотечные, v. Hemoroidy; żyła ociekła nadęta, ociekująca, nabrzmiewająca, (varix), опухоль [отъ расширенія венъ]; ґзелъ венъ; żyła w liściach, жилка, жилочка, волокно; żyła kamienna, жила, разнообразная полоса въ камняхъ.

Żylasty, Żylisty, adj. жилистый, имѣющій въ себѣ много жилъ; имѣющій толстыя сухія жилы. [глетъ; v. Glejt.

Żylberglejt, -u, m. зильбер-

Żyłeczka, Żyłka, -i, f. dim. жилочка, жилка; v. Żyła.

Żylistość, -ści, f. жилистость.

Żyłkoskrzydły, Żyłkoskrzydłowy, adj. H. n. жильнокрылый.

Żyłkowaty, adj. жиловатый, имѣющій въ себѣ много жилокъ; жиловатый, жиловообразный, подобный жилкѣ.

Żylnik, -a, m. всякій камень содержащій металлическую руду.

Żylny, adj. жильный; żylna choroba, нервная болѣзнь.

Żyłociak, -u, m. Chirg. турникетъ, жомъ хирургическій.

Żyłokruch, -u, m. обвалъ жилы, пространство между жилою и скалою засоренное ломомъ и т. п.

Żyłospój, -oju, m. смычка ґзелъ, соединеніе жилъ.

† Żyłować, v. a. дѣлать жилистымъ; наводить жилки.

Digitized by Google

Żyłowatość, -ści, *f.* жиловатость, жилистость.

Żyłowaty, *adj.*, -to, *adv.* жиловатый, жилистый, имѣющій въ себѣ много жилъ; * сильный.

Żynać, Żąć, *v. a.* жинать, жать.

Żynarz, Żnarz, -a, *m.* жнецъ.

Żyncica, Żyncsyca, Żyntyca, v. **Żencica, Żentyca.**

Żynek, -nku, **Żynk**, -u, *m.* цинкъ, шпіаутеръ.

Żynkokruszec, -u, *m.* цинковая руда, шпіаутеровая руда.

Żynkować, *v. a.* посадить въ землю отводокъ.

Żynkowana, -éj, *f. Chem.* шпіаутеровая соль.

Żynkowy, -a, -e, *adj.* цинковый, шпіаутеровый.

Żyr, v. **Zajęczy** (żyr, żér).

Żyrafa, -y, *f. H. n.* (*giraffa camelopardalis*), жираффа, жирафъ, гирафъ, камелопардъ.

Żyro, *s. n. indecl. Com.* (жиро), бланковая надпись; надпись на оборотѣ [векселя].

Żyrondel, Żyrondol, Żyrandel, -u, *m.*, **Żyrandola**, -i, *f.* жирандоль, фигурный подсвѣчникъ, подсвѣчникъ съ шандалами.

I. Żyrować, Żyrowny, v. **Żérować, Żérowny.**

II. Żyrować, *v. a. perf. Com.* – wexel, weksel, индоссировать вексель; дѣлать, сдѣлать бланковую надпись на оборотѣ векселя; переводить, перевести вексель на другаго.

Żyś, -sia, **Żysiek**, -ska, *m.* жидокъ, жидёнокъ жидочекъ, жидовскій мальчикъ.

Żysk, -u, *m.*, **Zyszczek**, -szczka, *m. dim.* прибыль, прибытокъ, барышъ, ростъ; chciwy zysku, корыстолюбивый, преданный; zysk przynosić, приносить прибыль; czysty zysk, чистая прибыль; cnota sama sobie zyskiem, добродѣтель награда самой себѣ.

Zyskać, Uzyskać, Zyskiwać, Zyskować, *v. a.* пріобрѣсть, пріобрѣтать, получить, получать прибыль, барышъ.

Zyskolubność, -ści, *f.* корыстолюбіе; **Zyskolubny**, *adj.* корыстолюбивый.

Zyskownik, -a, *m.* корыстолюбецъ; прибыль получающій.

Zyskowność, -ści, *f.* прибыльность, выгода, польза; **Zyskowny**, *adj.* прибыльный, прибыточный, выгодный.

Zyszczek, *dim.*, v. **Zysk.**

Zyszka, Żyszka, Zyzek, v. **Zések, Zézowaty, Zez.**

Żytko, v. **Żyto.**

Żytni, *adj.*, v. **Żytny.**

Żytnica, -y, *f.* житница, гумно, строеніе для храненія хлѣба.

Żytnik, -a, *m. H. n.* (*tinea granella*), хлѣбной долгоносикъ, (насѣкомое).

Żytniówka, -i, *f.* хлѣбная водка, хлѣбное вино.

Żytnisko, -a, *n.* поле засѣваемое хлѣбомъ.

Żytny, Żytni, *adj.* ржаный; żytna mąka, ржаная мука; chléb żytny, ржаный хлѣбъ; żytny kupiec, житопродавецъ.

Żyto, -a, *n.* рожь; жито, всякій зерновой хлѣбъ.

Żyw, -a, -e, v. **Żywy.**

Żywień, -wienia, *m.*, v. **Kwasogód.**

Żywcem, *adv.* живымъ; цѣликомъ; живымъ; въ живыхъ; żywcem kogo pochować, похоронить кого живаго.

Żywić, *v. a.* питать; кормить, доставлять пропитаніе, содержать; żywić całą familię, содержать цѣлое семейство; – się, *v. r.* питаться, кормиться; – się przy kim, кормиться при комъ; – się z kogo, занимать у кого, щечить; §. przy orle żywią się i wróble, при знатномъ господинѣ и слуги наживаются.

Żywica, -y, *f.* (*resina*), смола, живица.

Żywiciel, -a, *m.* кормитель, кормилецъ; **Żywicielka**, -i, *f.* кормительница, кормилица.

Żywicowaty, Żywicznasty, *adj.*, -to, *adv.* смолистый.

Żywiczka, -i, *f.* (*chamaedrys prima*), живика.

Żywiec, -wca, *m. Bot.* (*dentaria*) зубная трава; v. **Żywcem.**

Żywignat, v. **Żywokost.**

Żywioł, -u, *m.*, **Żywioła**, -y, *f.* 1. стихія; cztery żywioły, четыре стихіи; 2. жизнь; пища; страсть.

Żywizna, -y, *f.* съѣстные припасы; жизненные припасы.

Żywnie, † **Żywno**, *adv.* совершенно; безъ измѣнія.

Żywność, -ści, *f.*, **Żywnestka**, -i, *f.* ѣство, ѣство, снѣдь, пища, кушанье; съѣстные припасы, провіантъ; харчь, провизія.

Żywny, *adj.* питательный.

Żywo, *adv.* 1. v. **Żywcem**; 2. живо, скоро; со żywo, какъ можно скорѣе; изо всѣхъ силъ; jako żywo! jak żywo! право! истинно! ради Бога! jako żywo, (jak pamiętam, pamięcią sięgam, jak pamiętają), какъ живу; сколько помню; сколько помнятъ; съ незапамятныхъ временъ.

Żywociarz, -a, *m.* жизнеописатель, біографъ.

Żywocina, -y, *f.* животина; живое существо.

Żywokost, -u, *m. Bot.* (*symphytum*), живокость; лошаково ухо; сальный корень; сальникъ; сальница; окопникъ; красъ полевой; żywokost modry, (*consolida minor, prunella vulgaris*), горлянка; чернотолобникъ; хойникъ.

Żywolist, -u, *m. Bot.* (*dionaea*), чувствительное растеніе изъ рода мухоловокъ.

Żywopłon, -u, *m.*, **Żywoziół**, -ołu, *m. Bot.* мимоза стыдливая; недотрога; не-тронь-меня, (растеніе).

Żywopłonka, v. **Płonka, Próchnica.**

Żywopłot, -u, *m.* живая изгорода; живая изгородь; плетень; шпалерникъ.

Żyworodny, Żyworodzący, *adj.* живородный, живородящій; врожденный, природный.

Żywość, -ści, *f.* живость, бодрость, проворство; присутствіе духа.

Żywot, -u, *m.*, **Żywotek**, -tku, & -tka, *m.* животъ; утроба; чрево; ложесна; жизнь, животъ; żywot, bieg żywota, жизнь, теченіе жизни; житіе.

Żywotni, v. **Żywotny.**

Żywotność, -ści, *f.* жизненная (живительная) сила.

Żywotny, Żywotni, Żywotowy, *adj.* животный, желудочный; жизненный, живительный, жизнеподательный; жизненный, животворный; duchy żywotnie, жизненные духи; siła żywotna, жизненная сила; ciepło żywotne, жизненная теплота; *Gramm.* wyraz żywotny, имя существа одушевленнаго; *it.* żywotny, живый, бодрый.

Żywotowy, v. **Żywotny.**

Żywoziół, v. **Żywopłon.**

Żywy, Żyw, -a, -e, *adj.*, **Żywo**, *adv.* (*propr.* & *) живой, живъ, живущій, наслаждающійся жизнію; живой, бодрый; свѣжій, быстрый, яркій; żywa woda, живая вода, ключевая, проточная; żywy ogień, пылающій огонь; żywe węgle, раскаленныя угольи; żywy kolor, яркій цвѣтъ; mieć co w żywéj pamięci, имѣть что въ свѣжей памяти; do żywego, за живое; dojąć, tknąć kogo do żywego, §. задѣть кого за живое; to mi doszło aż do żywego, это хватило меня за живое; w żywe oczy, прямо въ глаза; *it.* żywy, сущій, точный; żywa prawda, сущая правда; żywy płot, живой, зеленый плетень; = v. **Żywopłot**; żywe srebro, ртуть; żywy język, живой языкъ; v. **Żywo.**

Zyz, Zyza, Zyzek, v. **Zéz, Zéza, Zézek.**

Zyzność, -ści, *f.* плодородіе, плодоносіе; урожайность; **Zyzny**, *adj.*, **Zyznie, Zyzno**, *adv.* плодородный, плодоносный, урожайный; изобильный; привольный.

Zyzowatość, v. **Rozokowatość.**

Zyzowaty, v. **Rozoki.**

Zza = z za, изъ за; z za ściany, изъ за стѣны; v. **Z, Za.**

I. Zżąć, Zżymać, *v. a.* сжать, сжимать.

II. Zżąć, Zżymać, *v. a.* сжать,

Digitized by Google

сжимать; – się, *v. r.* топыриться, щетиниться; – ramionami, пожимать плечами.
Zżarty, *part. p.*, v. Zeżrzeć.
Zżec, Zżedz, Zżegać, *v. a.* сжечь, сожечь, сжигать.
Zżęcie, –ia, *n.* сжатие.
Zżegacz, –a, *m.* сожигатель.
Zżenie, –ia, *n.* сжение.
Zżerać, *v. a.* сжирать, сожрать; v. Zeżreć.
Zżęty, *part. p.* сжатый.
Zżeżoga, –i, *f.*, v. Gangrena.
Zziębić, *v. a.*ознобить.
Zziębły, Zziębiony, *adj. part.* озябший, ознобленный.
Zziębnąć, Zziębnieć, *v. n.* озябнуть.
Zziębnięcie, Zziębnienie, –ia, *n.* озноб.
Zzobać, v. Zobać, Pozobać.
Zżółknąć, Zżółknieć, Zżółtnieć, v. Żółknąć.
Zżonąć, *v. a.* согнать откуда.
Zzowić, Zzow, Zzowcie, v. Zezwać, Żywać.
Zzuć, Zzuwać, *v. a.* разуть, разувать, скинуть, сбить, снять, снимать обувь, *etc.*
Zżuć, Zżuwać, *v. a.* сжевать, разжевать; v. Zeżwać.
Zzucie, –ia, *s. n. v.*, v. Zzuć.
Zżucie, –ia, *s. n. v.*, v. Zżuć.
Zżuty, *part. p.* сжеванный.
Zzuwać, v. Zzuć.
Zżuwać, v. Zeżwać, Zżuć.
Zzuwacz, –a, *m.* *живодёр.
Zzuwadlnia, Zzuwalnia, –i, *f.* раздевальная комната, передбанник.
Zzuwadło, –a, *n.*, v. Pachołek.
Zzuwalnia, v. Zzuwadlnia.
Zżyć, Zżycie, v. Przeżywać.
Zżymać, *v. a.* сжимать; – się, *v. r.* сжиматься; v. Złąć.
Zżynać, *v. a.* сжинать, срезывать серпом; v. Złąć.
Zzywać, v. Zezwać.
Zzywacz, –a, *m.* созыватель, приглашатель, пригласитель.
Zzywaczka, –i, *f.* созывательница, приглашательница, пригласительница.

Spis
niektórych
imion własnych
osób, narodów, krajów, miast, rzék, gór i t. d.

СПИСОКЪ
нѣкоторыхъ
Собственныхъ именъ
лицъ, народовъ, земель, городовъ, рѣкъ, горъ и проч.

A.

Aaron, *m.* (brat Mojżeszów, wielki kapłan), Аарónъ, Арóнъ, (братъ Моисея, первосвященникъ).
Aaronowy, *adj.* Аарóновъ, Арóновъ.
Abdyasz, *m.* (prorok starozakonny), Обадья.
Abissynia, *f.* (kraj w Afryce), Абиссинія.
Abissyńczyk, *m.* (mieszkaniec Abissynii), Абиссинецъ.
Abissynka, *f.* Абиссинка.
Abissyński, *adj.* Абиссинскій.
Adam, *m.* Адамъ.
Adamek, Adaś, *m. dim.* (*a* Adam), Адáмъ.
Adamowy, *adj.* Адáмовъ.
Achilles, *m.* Ахиллесъ, Ахиллъ.
Adryatyckie morze, *n.* Адріатическое мóре.
Adziamski, *adj.* (= Perski), Персидскій.
Afryka, *f.* А'фрика.
Afrykanin, Afrykańczyk, Afer, Afryk, Afrykant, *m.* Африканецъ.
Afrykanka, *f.* Африканка.
Afrykański, Afrycki, *adj.* Африканскій.
Agata, *f.*, **Agatka**, *f. dim.* [Агата, Агаѳія.
Agnes, *f.*, **Agneszka, Agnieszka**, *f. dim.* Агнеса.
Akwisgran, *m.* (miasto Niemieckie), А'хенъ, [городъ].
Akwitania, Akwitanija, *f.* (prowincya państwa Francuzkiego), Аквитанія, Гвіенна.
Albania, Albanija, *f.* Албанія.
Albaniaska, *f.* Албанка.
Albanin, *m.* Албанецъ.
Albert, Olbracht, *m.* А'льбрехтъ; v. Wojciech.
Aleksander, Alexander, *m.* Александръ; *dim.* Сáша.
Aleksandra, Alexandra, *f.* Александра; *dim.* Сáша, Сáшенька.
Aleksandrya, Alexandrya, *f.* (miasto Egipskie), Александрія.
Alexandryjski, *adj.* Александрійскій.
Alexy, *m.* Алексѣй; *dim.* Алёша.
Algier, *m.* (królestwo Barbaryjskie w Afryce), Алжиръ.
Algierczyk, Algiertańczyk, *m.* Алжирецъ.
Algierka, *f.* Алжирка.
Algierski, Algiertański, *adj.* Алжирскій.
Aloyzy, *m.* Алоизій.
Alpejczyk, *m.* Альпійскій житель.
Alpejski, *adj.* Альпійскій.
Alpy, *f. pl.* А'льпы, Альпійскія горы.
Alsacki, Alzacki, Alzacyjski, *adj.* Альзацкій.
Alsacya, Alzacya, *f.* Альзація, (Э'льзасъ).
Alsacyanin, Alzacyanin, Alsaczyk, Alzaczyk, *m.* житель Альзаціи (Э'льзаса); **Alsacyanka, Alzacyanka, Alsaczanka, Alzaczanka**, *f.* жительница Альзаціи (Э'льзаса).
Alżbieta, v. Elżbieta.
Amalia, Amelia, Amalka, *f.* Амалія.
Ambroży, *m.* Амвросій.
Ameryka, *f.* Америка.
Amerykańczyk, Amerykanin, *m.* Американецъ.

Digitized by Google

Amerykanka, *f.* Америка́нка.
Amerykański, † **Amerycki**, *adj.* Америка́нскій.
Amor, *m.*, **Amorek**, *m. dim.* Амо́ръ, Аму́ръ, (сынъ Венеры, богъ любви).
Anastasy, *m.* Анастасій.
Anastazya, *f.* Анастасія; *dim.* Наста, Настонька.
Andaluzya, **Andaluzyja**, *f.* Андалюзія. [*m.* Андалю́зецъ.
Andaluzyanin, **Andaluszczyk**, **Andaluzyanka**, *f.* Андалю́занка.
Andegawski, *adj.* (= *d'Anjou*), Анжу́йскій; v. Ochlański.
Andrzej, (Jędrzej), *m.* Андре́й; Аенрѣй.
dim. Андрюша.
Angiela, *f.*, **Anielka**, **Angielecska**, **Anielusia**, *f. dim.* Анге́лика.
Angielczyk, **Anglik**, *m.* Англичани́нъ.
Angielka, *f.* Англичанка.
Angielski, † **Angliljski**, *adj.* А'нглійскій.
Anglia, *f.* А'нглія.
Anglik, v. **Angielczyk**.
Angola, *f.* (królestwo Afryki), Анго́ла.
Angolski, *adj.* Анго́льскій.
Anna, *f.*, **Anetka**, **Anusia**, **Ańcia**, **Ańdzia**, **Aneczka**, **Hanusia**, **Hanuśka**, **Hanka**, **Anusieńka**, *f.* А'нна; *dim.* А'ннушка, Анюта, Анютка, Ану́сія, А'ннинька.
Annasz, *m.* (imię kapłana żydowskiego), Анна; od Annasza do Kaifasza, отъ Анны до Каіафы.
Antek, v. **Antoni**.
Antkowy, *adj.* Анто́новъ.
Antoni, -iego, *m.*, **Antek**, -tka, **Antoś**, -sia, **Antosiek**, -śka, *m. dim.* Анто́ній, Анто́нъ; *dim.* Анто́ша. [та.
Antonia, *f.* Анто́нія, Антоне́т-
Antylskie wyspy, *f. pl.* Анти́льскіе острова́. [Антіо́хія.
Antyochia, *f.* (miasto w Syryi),
Antwerpija, *f.* Антве́рпенъ.
Apenińskie góry, *f. pl.* Апенни́нскія го́ры.
Apollo, **Apollon**, *m.* Аполло́нъ.
Apollonia, *f.*, **Apolonka**, **Połonka**, **Polusia**, *f. dim.* Аполло́нія.
Apulia, *f.* Апу́лія.
Arab, **Arabczyk**, † **Arabianin**, **Arabin**, *m.* Араби́тянинъ.
Arabia, *f.* (kraj w Azyi), Ара́вія.
Arabka, *f.* Араби́тянка.
Arabski, *adj.* Арабі́йскій, Ара́бскій.
Aragonia, *f.* Араго́нія.
Aragończyk, *m.* Араго́нецъ.
Aragonka, *f.* Араго́нка.
Aragoński, *adj.* Араго́нскій.
Archipelag, *m.* Архипела́гъ.
Armenia, *f.* Арме́нія.
Armeńczyk, *m.* Армени́нъ.
Armianka, *f.* Арми́нка.
Armiański, *adj.* Арми́нскій.
Aron, **Aronowy**, v. **Aaron**, **Aaronowy**.
Assyrya, *f.* Ассі́рія.
Assyryjczyk, *m.* Ассирі́ецъ.
Assyryjski, *adj.* Ассирі́йскій.
Astrachan, *m.* А'страхань.
Asturya, *f.* Астýрія.
Atanazy, *m.* Аѳана́сій.
Atanazya, *f.* Аѳана́сія.
Ateńczyk, † **Ateńianin**, **Ateńieńczyk**, *m.* Аѳи́нянинъ.
Ateńka, *f.* Аѳи́нянка.
Ateński, *adj.* Аѳи́нянскій, Аѳи́нскій.
Ateny, *gen.* Aten, *f. pl.* Аѳи́ны.
Atlas, *m.* (góra w Afryce), Атла́съ, Атла́нскія го́ры.
Atyna, *albo* **Setyna**, *f.* (nazwisko teraźniejsze miasta i państwa Grecyi, **Ateny** zwanego), Аѳи́ны.
August, *m.* А'вгустъ.
Augusta, *f.* α) Авгу́ста; β) v. **Auszpurg**.
Augustyn, *m.* А'вгустинъ.
Augustyna, *f.* Августи́на.
Aurelian, *m.* (miasto Francuzkie), Орлеа́нъ.
Aureliański, *adj.* Орлеа́нскій.
Australia, *f.* Австра́лія.
Austrya, *f.* А'встрія.
Austryacki, *adj.* Австрі́йскій.
Austryaczka, *f.* Австрі́йка.
Austryak, *m.* Австрі́ецъ.
Auszpurg, *m.* (Augusta, miasto), А'угсбургъ. [скій.
Auszpurski, *adj.* А'угсбург-
Awenion, *m.* (miasto Francuzkie), Авиньо́нъ.
Awenioński, *adj.* Авиньо́нскій.
Azya, *f.* А'зія.
Azyacki, **Azyjski**, **Azyański**, **Azyatcki**, *adj.* Азія́тскій, Азі́йскій.
Azyata, **Azyat**, **Azyatczyk**, **Azyjczyk**, **Azyatyk**, **Azyanin**, *m.* Азія́тецъ.
Azyatka, *f.* Азія́тка.

B.

Babilon, *m.* Вавило́нъ.
Babilończyk, *m.* Вавило́нянинъ, Вавило́нецъ.
Babilonka, *f.* Вавило́нянка.
Babiloński, *adj.* Вавило́нскій.
Bach, **Bachus**, *m.*, **Bachusek**, *m. dim.* Вакхъ, Ба́хусъ, [богъ вина у Гре́ковъ и Ри́лянъ].
Bałchan, *m.*, **Bałchany**, *pl.* (góry Włoskie i Tureckie), Балка́ны, Балка́нскія го́ры.
Balearskie wyspy, *f. pl.* Балеа́рскіе острова́.
Baltyda, **Baltyka**, *f.*, **Baltyckie morze**, *n.* Балті́йское мо́ре.
† **Bański**, v. **Węgerski**.
Barbara, *f.*, **Barbarka**, **Basia**, **Baśka**, **Basieńka**, **Basiula**, **Basiunia**, *f. dim.* Варва́ра; *dim.* Варва́рушка, Ва́ра, Ва́ренька, Ва́рнька.
Barbarya, *f.* Варва́рія.
Barbaryjczyk, **Barbar**, *m.* Варварі́ецъ.
Barbaryjski, (Barbarzyński), *adj.* Варвари́йскій.
Barnardyn, v. **Bernardyn**.
Bartek, *m. dim.* Варѳоломе́ушка.
Bartłomiej, *m.* Варѳоломе́й.
Bartosz, v. **Bartek**.
Baszkier, **Baskier**, *m.* Баш-кі́ръ, Баши́ръ.
Bawarya, *f.* Ава́рія.
Bawarczyk, *m.* Ава́рецъ.
Bawarka, *f.* Ава́рка.
Bawarski, *adj.* Ава́рскій.
Bazylea, *f.* (miasto sławne Szwajcarskie), Ба́зель. [тель.
Bazylejczyk, *m.* Ба́зельскій жи-
Bazylejski, *adj.* Ба́зельскій.
Bazyli, *m.* Васи́лій. [logrod.
Belgrad, *m.* Бѣлгра́дъ; v. Bia-
Bellona, *f.* (bogini wojny), Белло́на, [богиня войны́ у Ри́лянъ].
Benedykt, *m.*, **Benedyś**, *m. dim.* Венеди́ктъ.
Bengal, *m.* Бенга́лія.
Berezyna, *f.* (rzéka w Litwie), Березы́на.
Berlin, *m.* Берли́нъ.
Berlińczyk, *m.* Берли́нецъ, Берли́нскій жи́тель, Берли́нскій уроже́нецъ; **Berlinka**, -i, *f.* Берли́нка, Берли́нская уроже́нка или жи́тельница; **Berliński**, *adj.* Берли́нскій.
Bern, *m.* (miasto i kanton Szwajcarski), Бернъ [въ Швейца́ріи]. [нардъ, Борне́ъ.
Bernard, *m.* (Biernat), Бер-
Bessarabia, *f.* Бессара́бія.
Bessarabski, *adj.* Бессара́бскій.
Białe morze, *n.* Бѣлое мо́ре.
Białogrod, **Białygrod Grecki**, *m.* (Belgrad), Бѣлгра́дъ [въ Се́рліи]. [Бѣлого́родъ.
Białogrod Moskiewski, *m.*
Białogrod wielki, *m.* Штуль-вейсенбургъ [въ Ве́нгріи].
Białogrod nad morzem czarném, *m.* Акерма́нъ.
Białostok, *gen.* **Białostoku** & **Białystok**, *gen.* **Białegostoku**, *m.* Бѣлосто́къ. [скій.
Białostocki, *adj.* Бѣлосто́к-
Bielawa, *f.* (imię różnych miast w Polsce), Бѣла́ва.
Bieta, **Bietta**, v. **Brygitta**.
Bipont, *m.* (miasto Niemieckie, Dwa mosty), Цвейбрюкенъ.
Biskupice, *f. pl.* Бискофсвѣрдеръ [въ Пруссіи].
Błażej, *m.*, **Błażek**, **Błażejek**, *m. dim.* Фе́ликсъ.
Bochnia, *f.* (miasto w Galicyi), Бо́хнія. [ское о́зеро.
Bodeńskie jezioro, *n.* Бо́ден-
Bogdan, **Bohdan**, *m.* Богда́нъ, Деодо́ръ, Ѳеодо́ръ.
Bogumił, *m.* Ѳеофи́лъ.
Bogusław, *m.* Богусла́въ.
Bolesław, *m.* Болеслáвъ.
Bończa, **Bonifacy**, *m.* Бонифа́цій.
Bononia, *f.* (miasto Włoskie), Боло́нья. [ло́нскій.
Bonoński, *adj.* (z Bononii), Бо-
Bośnia, *f.* Бо́сніа.
Bośniak, *m.* Босни́къ.
Bośniański, *adj.* Босни́йскій.
Bożena, *f.* Беатри́са.

Digitized by Google

Bożydar, *m.* Богда́нъ, Деода́тъ, Θеодо́ръ. [фа́нъ.
Bożysyn, *m.* (Bogumił), Θео-
Brabancya, *f.* Брабо́нъ.
Bracław, *m.* (miasto Litewskie), Бра́цлавъ.
Brandeburczyk, *m.* Бранден-
Brandeburg, Branibor, *m.* (miasto), Бранденбу́ргъ, (го́родъ).
Brandeburgia, *f.* Бранденбу́рія. [бу́ргскій.
Brandeburski, *adj.* Бранден-
Brazylia, *f.* Брази́лія.
Brazylski, Brazyliański, *adj.* Бразі́льскій.
Brezylia, v. **Brazylia.**
Brodnica, *f.* (miasto Prus zachodnich), Бродни́ца, Стра́сбургъ [го́родъ въ Пру́ссіи].
Brody, *f. pl.* (miasto handlowe w Galicyi), Бро́ды.
Brün, v. **Bryn.** [скій.
Bruńswicki, *adj.* Брауншве́й-
Bruńswik, *m.* Брауншве́йгъ.
Bruxella, *f.* Брю́соель.
Brygita, Brygitta, Brietta, *f.*, **Brygitka**, *f. dim.* Бриги́та.
Bryn, Brün, Brem, *m.* (stolica Morawska), Брю́нъ.
Brytańczyk, *m.* Брита́нецъ.
Brytania, *f.* Брита́нія.
Brytański, *adj.* Брита́нскій.
Brzeg, *m.* (miasto dolnego Szląska), Брягъ, (го́родъ въ Силе́зіи).
Brzecisława, *f.* Пре́сбургъ, (го́родъ въ Ве́нгріи).
Brzeżański, *adj.* (od miasta Brzegu), Бри́гскій; v. **Brzeg.**
Budyszyn, Budyszyn, *m.* (miasto Luzacyi), Буди́ссинъ, Ба́уценъ, (го́родъ въ Лузаціи).
Budzyn, *m.* (miasto Węgierskie), О'фенъ, Бу́да, (го́родъ въ Ве́нгріи). [скій; v. **Budzyn.**
Budzyński, *adj.* О'фенскій, Бу́д-
Bug, *m.* (rzéka), Бугъ, (рѣка́).
Bukowiec, *m.* (miasto), Лю́бекъ, (го́родъ).
Bukowina, *f.* Буковина.
Bulgarczyk, Bulgarzyn, *m.* Булга́ръ.
Bulgarka, *f.* Булга́рка.
Bulgarski, *adj.* Булга́рскій.
Bulgarya, *f.* Булга́рія.
Burgundczyk, *m.* Бургу́ндецъ.
Burgundka, *f.* Бургу́ндка.
Burgundya, *f.* Бургу́ндія.
Burgundzki, *adj.* Бургу́ндскій. родъ
Bydgoszcz, *m.* Бро́мбергъ, (го́-

C.

Carogród, Carogród, *m.* Царьгра́дъ, Константинопо́ль.
Carogrodzanin, *m.* Константинополита́нецъ.
Carogrodzanka, *f.* Константинополита́нка.
Carogrodzki, *adj.* Царьгра́дскій, Константинопо́льскій.
Cecylia, *f.* Цеци́лія.
Celestyn, *m.* Целести́нъ.
Ceres, Cerera, *f.* (bogini), Цере́ра, (боги́ня).
Chaldea, *f.* Халде́я. [де́й.
Chaldejczyk, *m.* Халде́ецъ, Хал-
Chaldejka, *f.* Халде́йка.
Chaldejski, *adj.* Халде́йскій.
Charybdys, *f.* Хари́бда.
Chełm, *m.* (miasto), Хелмъ, (го́родъ). [Хе́лмно, (го́родъ).
Chełmno, *n.* (miasto), Кульмъ,
Chełmiński, *adj.* Ку́льмскій.
China, *f.*, **Chiny**, *f. pl.* Кита́й.
Chińczyk, Chineńczyk, *m.* Кита́ецъ. [ска.
Chinka, Chineńka, *f.* Кита́-
Chiński, *adj.* Кита́йскій.
Chrystyan, *m.* Христіанъ.
Chrystyna, *f.* Христи́на.
Chrysostom, *m.* Хрисосто́мъ, Златоу́стъ. [ніи́ское мо́ре.
Chwaleńskie morze, *n.* Кас-
Cycowo, *n.* (miasto na Szląsku), Ва́ртенбергъ, (го́родъ въ Силе́зіи).
Cypr, *m.* (wielka wyspa w Azyi na morzu śródziemnym), Кипръ.
Cypryjski, Cyperski, *adj.* Ки́прскій, Кипрі́йскій.
Czarne morze, *n.* Че́рное мо́ре.
Czarnomorzec, *m.* (nad morzem czarnym mieszkający), Черномо́рецъ.
Czech, *m.* Чехъ, Боге́мецъ.
Czechy, *pl.* Боге́мія.
Czczew, *m.* (miasto Prus zachodnich), Ди́ршау, Ди́ршавъ, Чевъ, Тчевъ, (го́родъ въ Пру́ссіи).
Czerkas, Czerkies, *m.* Черке́съ.
Czerkaska, Czerkieska, *f.* Черке́мка.
Czerkaski, Czerkieski, *adj.* Черке́скій. [мо́ре.
Czerwone morze, *n.* Че́рное
Czeski, *adj.* Че́шскій, Боге́мскій.
Częstochowa, *f.* (miasto), Че́нстоховъ, (го́родъ).
Częstochowski, *adj.* Че́нстоховскій. [Че́шка, Боге́мка.
Czeszka, *f.* (z Czech rodowita),
Czudzkie jezioro, *n.* Чу́дское о́зеро, Пе́йпусъ.

D.

Dadzibóg, Daćbóg, v. **Bogdan.**
Dalmacki, v. **Dalmatycki.**
Dalmacya, *f.* Дальма́ція.
Dalmat, Dalmatczyk, *m.* Дальма́тецъ.
Dalmatka, *f.* Дальма́тка.
Dalmatycki, Dalmacki, *adj.* Дальма́тскій.
Damasceński, *adj.* (z Damaszku), Дама́скій. [Дама́скъ.
Damaszek, *m.* (stolica Fenicyi),
Damian, Daszko, *m.* Дамі́анъ.
Daniel, *m.* Дані́илъ, *vul.* Дани́ла.
Danija, Dania, *f.* Да́нія.
Daszko, *m.* (*Damianus*), Дамі́анъ.
Dawid, -a, *m.*, **Dawidek**, -dka, *m. dim.* Дави́дъ.
Derpsko, Derpt & Derpy, *pl.* Дерптъ; **Derpski**, *adj.* Де́рптскій.
Dessawa, *f.* (miasto w Anhaltskim), Де́ссау, Де́ссавъ.
Dessawski, *adj.* Де́ссавскій.
Dnlepr, *m.* (rzéka), Днѣпръ.
Dniester, Dniestr, *m.* (rzéka), Днѣстръ.
Dobrochna, *f.* Бонифа́ція.
Dobrogost, *m.* Бонавентура.
Dominik, *m.* Доминикъ.
Don, *m.* (rzéka), До́нъ.
Doniec, Duniec, *m.* До́нецъ.
Doński, *adj.* (od Donu rzéki), До́нскій.
Dorota, *f.*, **Dorotka, Doroteczka, Dorośka, Dośka, Desia, Dosieleczka, Dosieńka**, *f. dim.* Дороѳе́я, Да́рья, *dim.* Да́ша, Да́шенька.
Drawa, *f.* (rzéka), Дра́ва.
Drezno, Drezdno, *n.* Дре́зденъ.
Drezdeńczyk, *m.* Дре́зденскій жи́тель, Дре́зденскій уроже́нецъ.
Drezdenka, *f.* Дре́зденская жи́тельница.
Drezdeński, *adj.* Дре́зденскій.
Drzeń, (miasto w Brandeburgii), Дрі́зенъ, (го́родъ).
Drzewica, *f.* (miasto w Opoczyńskim), Древа́ица, [го́родъ].
Dubin, *m.* (miasto Saskie), Дубі́нъ, Ду́бенъ (го́родъ).
Dubinki, *pl.* (miasto w Wileńskim), Дуби́нки, (го́родъ).
Dubissa, *f.* (rzéka w Żmudzkim), Дуби́сса, (рѣка́).
Dubno, *n.* (znaczne miasto w Wołyńskim), Ду́бно.
Dunaj, *m.* (rzéka), Дуна́й.
Dunajski, *adj.* (od Dunaju), Дуна́йскій. [(рѣка́).
Dunajec, *m.* (rzéka), Дуна́ецъ,
Duńczyk, *m.* Да́тчанинъ.
Duńka, *f.* Да́тчанка.
Duński, *adj.* Да́тскій.
Dyana, *f.* (bogini łowów), Ді́яна, (боги́ня зве́рино́й ло́вли).
Dwa mosty, v. **Bipont.**
Dyonizyusz, v. **Dziwisz.**
Działdow, *m.* (miasto Pruskie, przy granicy Mazowsza), Зо́льдау, Зо́льдавъ.
Dzietrzech, *m.* Ди́трихъ.
Dziwisz, Dyonizyusz, *m.* Діони́сій, Дени́съ. [Дви́на, (рѣка́).
Dźwina, *f.* (rzéka w Moskwie),

E.

Ebro, *m.* (rzéka w Hiszpanii), Э'бро.
Edmund, *m.* Э'дмундъ.
Edward, *m.*, **Edwardek**, *m. dim.* Эдуа́рдъ.
Egler, *m.*, **Egra**, *f.* (miasto w Czechach), Э'ге́ръ, (го́родъ).
Eglerski, *adj.* Э'ге́рскій.
Egipt, *m.* (kraj w Afryce), Ерипетъ. [Ерипетя́нинъ.
Egipcyanin, Egipczyk, *m.*
Egipcyanka, *f.* Ерипетя́нка.
Egiptski, *adj.* Ерипетскій.

Digitized by Google

Elb', Elba, *f.* (rzéka), Э'льба, (рѣка́). [Э'льбингъ, (го́родъ).
Elbląg, Elbląg, *m.* (miasto),
Elblągski, Elblągski, Elbląski, *adj.* Э'льбингскій.
Elblążanin, Elblążanin, *m.* (z Elbląga rodem), Э'льбингскій жи́тель; **Elblążanka**, *f.* Э'льбингская жи́тельница. [ю́ша).
Eliasz, *m.* Илья́, (*dim.* Иль-
Elżbieta, *f.*, **Elżbietka, Elżunia, Elżusia, Elżusieńka, Elżusieczka, Elżbina**, *f. dim.* Елизаве́та, Ли́за, *dim.* Ли́зенька.
Epir, *m.* Эпи́ръ.
Estonia, *f.* Эсто́нія, Эстля́ндія.
Estończyk, *m.* Эсто́нецъ, Эстля́ндецъ.
Estonka, *f.* Эсто́нка, Эстля́ндка.
Estoński, *adj.* Эсто́нскій, Эстля́ндскій.
Etiopia, *f.* Еѳіо́пія.
Etiopczyk, *m.* Еѳіо́пъ.
Etiopka, *f.* Еѳіо́пка.
Etiopski, *adj.* Еѳіо́пскій.
Europa, *f.* Евро́па.
Europejczyk, *m.* Европе́ецъ.
Europejka, Europianka, *f.* Европе́йка.
Europejski, † **Europski**, † **Europiński**, *adj.* Европе́йскій.
Euryp, *m.* Эври́пъ.
Eustach, *m.*, **Eustaś**, *m. dim.* Эвста́хій.
Ewa, Jewa, *f.*, **Ewka, Jewka, Ewulka**, *f. dim.* Е'ва.
Ewropa, *etc.*, v. **Europa**, *etc.*
Ezajasz, v. **Izajasz**.

F.

Faeton, *m.* (syn słońca), Фаэто́нъ, (сынъ со́лнца).
Faun, *m.*, **Faunowie**, *pl.* Фавнъ, Фа́вны, (богъ, бо́ги лѣсо́въ).
Felicytas, *f.* Феліцитасъ.
Felix, *m.* (Szczęsny), Фе́ликсъ.
Ferarz, *m.* (*Ferrara*, miasto), Ферра́ра, (го́родъ).
Ferdynand, *m.*, **Ferdynandek, Ferdynaś**, *m.* Фердина́ндъ.
Fez, *m.* Фецъ.
Fezański, *adj.* Фе́цскій.
Finlandczyk, *m.* Финля́ндецъ.
Finlandka, *f.* Финля́ндка.
Finlandya, *f.* Финля́ндія.
Finlandski, *adj.* Финля́ндскій, Фи́нскій, Чухо́нскій.
Flamandczyk, *m.* Фламе́ндецъ.
Flamandzki, Flamski, *adj.* Фламе́ндскій.
Flandrya, *f.* Фля́ндрія. [ра.
Flora, *f.* (bogini kwiatów), Фло́-
Florencya, *f.* Флоре́нція.
Florenczyk, *m.* Флоренти́нецъ.
Florentynka, *f.* Флоренти́нка.
Florentyński, *adj.* Флоренти́нскій.
Fortuna, *f.* (bogini dobrego mienia), Форту́на, (бо́гиня сча́стія).
Franciszek, *m.* Францъ, Францискъ.
Franciszka, *f.* Франци́ска.
Francuz, *m.* Францу́зъ.
Francuzka, *f.* Францу́женка.
Francuzki, *adj.* Францу́зскій.
Francya, *f.* Фра́нція.
Francyk, Frankończyk, *m.* Франкъ, Франко́нецъ.
Frankfort nad Menem, *m.* Фра́нкфуртъ на Ма́йнѣ.
Frankfort nad Odrą, *m.* Фра́нкфуртъ на О'дерѣ.
Frankonia, *f.* Франко́нія.
Frankończyk, *m.* Франкъ, Франко́нецъ.
Frankońka, *f.* Франко́нка.
Frankoński, *adj.* Франко́нскій. [*dim.*, v. **Franciszek**.
Franuś, Franulo, Franulko,
Fronka, *f.* (*Veronica*), Веро́ника. [Фридери́хъ.
Fryc, *m.*, **Frycaszek**, *m. dim.*
Frycka, *f. dim.*, v. **Fryderyka**.
Fryderyk, *m.* Фридери́хъ; *vul.* Фёдоръ. [Фридери́ка.
Fryderyka, *f.*, **Frycka**, *f. dim.*
Fryzya, *f.* Фрисля́ндія.
Fryzyjczyk, *m.* Фрисля́ндецъ.
Fryzyjski, *adj.* Фрисля́ндскій.

G.

Gabryiel, *m.* Гаври́ло.
Galicya, *f.* Гали́ція.
Galicyański, Galicyjski, *adj.* Галиці́йскій.
Gallea, *f.* Галиле́я.
Galilejczyk, *m.* Галиле́янинъ, Галиле́ецъ. [ле́йка.
Galilejka, *f.* Галиле́янка, Гали-
Galilejski, *adj.* Галиле́йскій.
Gallia, *f.* Га́ллія.
Galski, *adj.* Га́ллскій.
Garumna, *f.* (*Garonne*, rzéka Francuzka), Гаро́нна. [ко́нь.
Gaskonia, *f.* (*Gascogne*), Гас-
Gaskończyk, *m.* Гаско́нецъ.
Gaskońka, *f.* Гаско́нка.
Gaskoński, *adj.* Гаско́нскій.
Gaweł, *m.*, **Gawełek**, *m. dim.* (*Gallus*), Га́велъ.
Gdańsk, *m.* Да́нцигъ, Гданскъ.
Gdański, *adj.* Да́нцигскій, Гда́нскій. [жи́тель, уроже́нецъ.
Gdańszczanin, *m.* Да́нцигскій
Gdańszczanka, *f.* Да́нцигская жи́тельница, уроже́нка. [(го́родъ).
Genewa, *f.* (miasto), Жене́ва,
Genewczyk, *m.* Жене́вецъ.
Genewka, *f.* Жене́вка.
Genewski, *adj.* Жене́вскій.
Gent, *m.* (miasto), Гентъ, (го́родъ). [родъ).
Genua, *f.* (miasto), Ге́нуа, (го́-
Genueńczyk, *m.* Генуэ́зецъ.
Genueńka, *f.* Генуэ́зка.
Genueński, *adj.* Генуэ́зскій.
Getinga, *f.* (miasto), Гетти́нгенъ, (го́родъ).
Germania, *f.* Герма́нія.
Germański, *adj.* Герма́нскій.
Głogów, *m.* (miasto), Гло́гау, Гло́гавъ, (го́родъ въ Силе́зіи).
Gniew, *m.* (miasto), Мо́ва, Гнѣ́въ, (го́родъ въ Пру́ссіи).
Goc, *m.* Готъ, Готъ.
Gotski, Gotycki *adj.* Го́тскій, Готи́ческій (въ архитекту́рѣ).
Gotlandya, *f.* Готля́ндія.
Granada, *f.* Грана́да.
Granadzki, *adj.* Грана́дскій.
Gradziec, *gen.* -dźca, *m.* (miasto), Грецъ.
Grecki, *adj.* Гре́ческій.
Grecya, *f.* Гре́ція.
Greczka, Greczanka, Greczynka, Grekinia, *f.* Гречи́нка.
Grek, Greczyn, *m.* Грекъ.
Grenlandya, *f.* Гренля́ндія.
Grenlandczyk, *m.* Гренля́ндецъ.
Grenlandka, *f.* Гренля́ндка.
Grenlandski, -dzki, *adj.* Гренля́ндскій. [(го́родъ).
Grodno, *n.* (miasto), Гро́дно,
Grudziądz, *m.* (miasto), Гра́уденцъ, (го́родъ). [скій.
Grudziądzki, *adj.* Гра́уденц-
Grzegorz, *m.*, **Grześ**, *m. dim.* Григо́рій, *dim.* Гри́ша.

H.

Haga, *f.* (miasto), Га́га.
Hala, *f.* (miasto), Га́лле.
Halina, Halka, *f. dim.*, v. **Elżbieta, Elżusia**.
Halski, *adj.* Га́лльскій.
Halszka, *f. dim.*, v. **Elżbieta**.
Hamburczanin, *m.* Га́мбургскій уроже́нецъ или жи́тель.
Hamburg, *m.* (miasto), Га́мбургъ.
Hamburski, *adj.* Га́мбургскій.
Haneta, *f.*, **Hanka, Haneczka, Hanusia**, *f. dim.* Іоа́нна, А'нна, *dim.* А'нушка, Анюта.
Hanowerianin, *m.* Гановеря́нинъ, Гано́верецъ.
Hanowerianka, *f.* Гановеря́нка.
Hanowerski, *adj.* Гано́верскій.
Hanowerya, *f.* (**Hanower**, *m.*) Гано́веръ. [семскій.
Haski, *adj.* (od **Hassyi**), Гес-
Hassya, *f.* Гессенъ.
Helena, *f.* Еле́на. [(гора́).
Helikon, *m.* (góra), Гелико́нъ,
Henryk, *m.* Ге́нрихъ, Ге́нрихъ.
Herod, *m.* И'родъ.
Hieronym, *m.* Іеронимъ.
Hippolit, *m.* Ипполитъ.
Hiszpan, *m.* Испа́нецъ.
Hiszpania, *f.* Испа́нія.
Hiszpanka, *f.* Испа́нка.
Hiszpański, *adj.* Испа́нскій.
Hollandya, *f.* Голля́ндія.
Hollender, *m.* Голля́ндецъ.
Hollenderka, *f.* Голля́ндка.
Hollenderski, *adj.* Голля́ндскій.
Holsztyn, *m.* Гольшти́нія.
Holsztyński, *adj.* Гольшти́нскій.
Horacy, *m.* Гора́ція.
Hotentot, *m.* Готтентотъ.
Hotentotka, *f.* Готтентотка.
Hyacynt, *m.* Іаки́нѳъ.

Digitized by Google

I.

Idzi, *m.* Эгидій.
Ignacy, *m.*, **Ignaś**, *m. dim.* Игнатій, *dim.* Игнаша.
Illirya, *f.* Илларія.
Innocenty, *m.* Иннокентій.
Indya, *f.* И'ндія; **Indya Wschodnia**, или **Indye Wschodnie**, *pl.* Восточная И'ндія; **Indya Zachodnia**, или **Indye Zachodnie**, *pl.* Западная И'ндія; Westъ-И'ндія.
Indyan, Indyanin, Indyjczyk, *m.* Индѣецъ.
Indyanka, *f.* Индіянка.
Indyański, Indyjski, *adj.* Индійскій, Индѣйскій.
Inflanczyk, Inflantczyk, *m.* Лифляндецъ.
Inflantka, *f.* Лифляндка.
Inflantski, Inflanckí, *adj.* Лифляндскій.
Inflanty, *pl.* Лифляндія.
Ingrya, *f.* И'нгрія, Ингерманландія.
Irlandczyk, *m.* Ирландецъ.
Irlandya, *f.* Ирландія.
Irlandzki, *adj.* Ирландскій.
Islandczyk, *m.* Исландецъ.
Islandya, *f.* Исландія.
Islandzki, *adj.* Исландскій.
Instruć, -cya, *f.* Инстербургъ (въ Пруссіи).
Izak, *m.* Исаакъ, Исаакій.
Izabela, Izabella, *f.* Изабелла.
Izajasz, *m.* Исаія, Исаій, Ісаія.
Izrael, *m.* Израиль.
Izydor, *m.* Исидоръ, Сидоръ.

J.

Jacek, *m.* (Hyacynt), Іакинѳъ.
Jachna, Jaga, Jagnieszka, Jagusia, Jaguśka, Agnieszka, *f. dim.* Агнеса, Агаѳія.
Jacynt, Hyacynt, *m.* Іакинѳъ.
Jadam, v. **Adam.**
Jadwiga, *f.* Ядвига.
Jakób, Jakub, *m.*, **Jakubek**, *m. dim.* Іаковъ, Я'ковъ, (*dim.* Я'ша, Я'шенька).
Jamajka, *f.* Ямайка.
Jamajski, *adj.* Ямайскій.
Jan, *m.*, **Janek, Janeczek**, *m. dim.* Иванъ, Іоаннъ, *dim.* Ваня, Ванюша. [Янъ, Я'нусъ.
Janus, *m.* (u Rzym. bóg czasu),
Japonia, *f.* Японія.
Japończyk, *m.* Японецъ.
Japońka, *f.* Японка.
Japoński, *adj.* Японскій.
Jarosław, *m.* (miasto), Ярославль, (городъ). [нимъ.
Jarosz, *m.* (*Hieronymus*), Іеро-
Jaś, **-sia**, *m.*, **Jasiek, -ska, Jasieńko**, *m. dim.* Иванъ, Ваня, Ванюша; v. **Jan.**
Jędrzej, Andrzej, *m.* [**Jędruś, Jędrusio, Jędrulo, Jędrulko, Jędrulek**, *dim.*], Андрей, [*dim.* Андрюша].
Jena, *f.* (miasto), Е'на.
Jenski, *adj.* Е'нскій.
Jeremiasz, *m.* Іремія, Еремѣй.
Jerozolima, *f.*, **Jeruzalem**, *m.* Іерусалимъ.
Jerozolimski, Solimski, *adj.* Іерусалимскій.
Jerycho, *n.* Іерихонъ.
Jerzy, -ego, *m.* Георгій, Егоръ, Ю'рій.
Jewa, Jewka, v. **Ewa.**
Jezus, *m.* Іисусъ.
Joachim, Joakim, *m.* Іоакимъ, Якимъ.
Joanna, *f.* Іоанна.
Job, *m.* Іовъ.
Jonek, v. **Janek, Jan.**
Jordan, *m.* (rzéka), Іорданъ, (рѣка).
Jowisz, *m.* Юпитеръ [у Римлянъ], Зевсъ [у Грековъ].
Józef, *m.*, **Józefek, Juś, Jusion**, *m. dim.* Іосифъ, О'синъ.
Józefa, Józefina, *f.*, **Józefka, Jusia, Jusiunia**, *f. dim.* Иосифа, Жозефина.
Jozua, *m.* Иисусъ Навинъ.
Judasz, *m.* Ю'дасъ.
Judea, *f.* Іудея, Юдея.
Judejski, *adj.* Іудейскій.
Julia, *f.*, **Julusia**, *f. dim.* Ю'лія, *dim.* Ю'линька. [(городъ).
Juliaka, *f.* (miasto), Ю'лихъ,
Julian, *m.* Юліанъ.
Juliana, Julianna, *f.*, **Julianeczka, Julichna, Julita**, *f. dim.* Юліана, (*vul.* Ульяна), *dim.* У'линька.
Juliusz, *m.* Ю'лій.
Juno, bogini, Юнона.
Juraś, -sia, *m. dim.*, v. **Jerzy.**
Jurburg, *m.* (miasto), Георгенбургъ, (городъ).
Juś, Jusiunio, *dim.*, v. **Józef.**
Justyna, *f.* Юстина.
Juta, *f.* Ю'диѳь, Іудиѳь.
Juzia, *f. dim.* Жозефинка; v. **Józefa.**
Juzio, *m. dim.*, v. **Józef.**

K.

Kachna, v. **Katarzyna.**
Kafry, *pl.* Кафры. [родъ).
Kair, *m.* (miasto), Каиръ, (го-
Kalabrya, *f.* Калабрія.
Kalabryjski, *adj.* Калабрійскій.
Kałmuk, *m.* Калмыкъ.
Kamieniec Podolski *albo* **Wielki**, *m.* Каменецъ Подольскій или Великій; **Kamieniec Litowski (Brzeski)** *albo* **Mały**, Каменецъ Литовскій или Малый; **Kamieniec Mazowiecki**, Каменецъ Мазовскій.
Kanaryjskie Wyspy, *f. pl.* Канарскіе острова.
Kandya, *f.* (wyspa), Candia.
Kandyjski, *adj.* (od Kandyi), Candiйскій.
Karlsbad, *m.* Карлсбадъ.
Karlsbadzki, *adj.* Карлсбадскій.
Karmel, *m.* (góra), Кармель.
Karniola, *f.* Карніолія, Крайнъ.
Karniolski, *adj.* Карніольскій.
Karol, *m.*, **Karolek Karluś**, *m. dim.* Карлъ.
Karolina, *f.*, **Karolinka**, *f. dim.* Каролина. [пятскія горы.
Karpackie góry, *f. pl.* Кар-
Kartagina, *f.* Карѳагена.
Kartagiańczyk, Kartagineńczyk, *m.* Карѳагенянинъ.
Kartaginka, Kartagineńka, *f.* Карѳагенянка.
Kartagiński, Kartagineński, *adj.* Карѳагенскій.
Karyntski, *adj.* Каринтскій.
Karyntya, *f.* Каринтія.
Kasia, Kaśka, Kasiula, Kasiunia, Kasiińka, Kasieczka, Kasineczka, Kasinuchna, Kasiuchna, Kachna, *f. dim.* Катя, Катенька, Катюшка; v. **Katarzyna.** [Каспаръ.
Kasper, *m.*, **Kasperek**, *m. dim.*
Kaspijskie morze, *n.* (Chwaleńskie morze), Каспійское море.
Kastylia, *f.* Кастилія.
Kastylianin, *m.* Кастиліанецъ.
Kastylijański, *adj.* Кастильскій.
Katalonia, *f.* Каталонія.
Katalończyk, *m.* Каталонецъ.
Kataloński, *adj.* Каталонскій.
Katarzyna, *f.*, **Katarzynka, Kachna, Kasia, Kaśka, Kasiula, Kasiunia, Kasiińka, Kasieczka, Kasineczka, Kasiuchna, Kasinuchna**, *f. dim.* Екатерина, Катерина, *dim.* Катя, Катенька, Катюшка; **Katarzyna Wielka**, Екатерина Великая.
Kato, *m.* Катонъ.
Kaukas, *m.* Кавказъ, Кавказскія горы.
Kazimierz Kaźmierz, *m.*, **Kaźmirek**, *m. dim.* Казимиръ.
Kijów, *m.* (miasto), Кіевъ.
Kijowianin, *m.* Кіевлянинъ.
Kijowianka, *f.* Кіевлянка.
Kijowski, *adj.* (od Kijowa), Кіевскій.
Klandjusz, *m.* Клавдій.
Kliwia, *f.* (miasto *etc.*), Клёве, (городъ).
Kolno, *n.* & **Kolonia**, *f.* (miasto nad Renem), Кельнъ.
Kołobrzega, *f.* (miasto w Pomeranii), Кольбергъ, (городъ въ Померанія). [тель.
Kolończyk, *m.* Кёльнскій жи-
Kolońki, *adj.* Кёльнскій.
Konrad, *m.* Конрадъ.
Konstancya, *f.* (miasto), Констанцъ, Костницъ, (городъ).
Konstancyjskie jezioro, *n.* Констанцское, Боденское озеро.
Konstantyn, *m.* Константинъ, (*dim.* Костенька, Костя).
Konstantyno-pol, *m.* (Carogrod, Stambuł), Константинополь, Царьградъ; **-polanin, -politanin**, *m.* Константинополитанецъ, Константинополецъ; **-polski, -politański**, *adj.* Константинопольскій, Царьградскій.

Digitized by Google

Kopenhaga, *f.* Копенгагенъ.
Korsyka, *f.* Корсика.
Korsykanin, *m.* Корсиканецъ.
Korynt, *m.* Коринѳъ.
Koryntczyk, *m.* Коринѳянинъ.
Koryntski, *adj.* Коринѳскій.
Kostuś, -sia, *m. dim.* (*a* Konstantyn), Костенька.
Kostnaia, Kostunia, Kostka, *f. dim.* Констанція; v. Konstancya. [чій.
Kozacki, *adj.* Казацкій, Казá-
Kozak, *m.* Казакъ.
Kraków, *m.* Краковъ.
Krakowczyk, Krakowianin, Krakowiak, *m.* *a*) [rodem z Krakowa], Краковскій уроженецъ или житель; *β*) Krakowiak, [taniec], Краковякъ, (танецъ).
Krakowianka, *f.* Краковская уроженка или жительница.
Krakowski, *adj.* Краковскій.
Kreta, *f.* (wyspa), Критъ, (островъ).
Kreteńczanka, *f.* Критянка.
Kreteńczyk, *m.* Критянинъ.
Kreteński, *adj.* Критскій.
Kroacki, *adj.* Кроатскій.
Kroacya, *f.* Кроація.
Kroat, *m.* Кроатъ.
Kroatka, *f.* Кроатка.
Królewiec, *m.* (miasto), Кенигсбергъ [въ Пруссіи]. [скій.
Królewiecki, *adj.* Кенигсбергс-
Królewieczanin, *m.* Кенигсбергскій уроженецъ или житель.
Królewieczanka, *f.* Кенигсбергская уроженка или жительница.
Krym, *m.* Крымъ.
Krymiec, *m.* Кримецъ.
Krymski, *adj.* Кримскій.
Ks . . ., v. **X . . .**.
Kuba, *a*) *m.*, **Kubuś, Kubulo**, *dim.*, v. **Jakób**; *β*) **Kuba**, *f.* (miasto), Куба, (городъ).
Kunigunda, *f.* Кунигунда.
Kurlandczyk, *m.* Курляндецъ.
Kurlandka, *f.* Курляндка.
Kurlandski, *adj.* Курляндскій.
Kurlandya, *f.* Курляндія.
Kwidzyn, *m.* (miasto), Маріенвердеръ, (городъ въ Пруссіи).

L. Ł.

Laba, *f.* (= **Elba**, rzéka), Эльба, (рѣка).
Lacedemonia, *f.* Лакедемонъ.
Lacedemończyk, Lakończyk, *m.* Лакедемонецъ, Лаконецъ.
Lacedemoński, Lakoński, *adj.* Лакедемонскій, Лаконскій.
Laponia, *f.* Лапландія.
Lapończyk, *m.* Лапландецъ, Лапаръ.
Lapoński, *adj.* Лапландскій.
Laura, *f.* Лавра.
Laurencya, *f.* Лаврентія.
Leo, *m.* Левъ.
Leonora, *f.* Елеонора.
Lion, *m.* (Lugdun),Ліонъ.
Lionczyk, *m.* (Lugdunczyk, Lugdunianin), Ліонезецъ.
Lipawa, *f.* (miasto), Либава.
Lipsk, *m.* Лейпцигъ.
Lipski, *adj.* Лейпцигскій.
Lipszczanin, *m.* Лейпцигскій уроженецъ или житель.
Lipszczanka, *f.* Лейпцигская уроженка или жительница.
Lisbona, *f.* Лиссабонъ.
Lisbończyk, *m.* Лиссабонскій уроженецъ или житель.
Lisboński, *adj.* Лиссабонскій.
Litewka, *f.* (białogłowa z Litwy rodem), Литовка, Литвинка.
Litewski, *adj.* Литовскій.
Litwa, *f.* Литва. [Литовецъ.
Litwin, † **Litwak**, *m.* Литвинъ,
Litwinka, v. **Litewka**.
Lombard, *m.* житель Ломбардіи.
Lombardya, *f.* Ломбардія.
Londyn, *m.* Лондонъ.
Londyńczyk, *m.* Лондонскій уроженецъ или житель.
Londynka, *f.* Лондонская уроженка или жительница.
Londyński, *adj.* Лондонскій.
Lotaryńczyk, *m.* Лотарингецъ.
Lotaryngia, *f.* Лотарингія.
Łotewka, *f.* (rodowita z Łotwy), Латышка. [Леттскій.
Łotewski, *adj.* Латышскій,
Łotysz, v. **Łotwin**.
Łotwa, *f.* *a*) [część lub kraina w Infantach], Земля Латышей или Леттовъ въ Лифляндіи; *β*) *collect.* [Łotwinie], Латыши, Летты. [Леттъ.
Łotwin, Łotysz, *m.* Латышъ,
Lubeka, *f.*, † **Lubek**, *m.* (miasto wolne), Любекъ, (городъ).
Lubelczyk, v. **Lublinianin**.
Lubelski, *adj.* Люблинскій.
Lublin, *m.* Люблинъ.
Lublinianin, *m.* (Lubelczyk), Люблинскій уроженецъ или житель.
Lublinianka, *f.* Люблинская уроженка или жительница.
Lubliński, *adj.* Люблинскій.
Lubow, *m.* (miasto Meklenburg), Мекленбургъ, (городъ).
Ludowika, *f.*, **Ludwisia, Lusia, Ludwisieńka, Ludka**, *f. dim.* Людовика, Луиза.
Ludwig, *m.*, **Ludwiś, Ludzik, Ludko**, *dim.* Людовикъ, *vulg.* Лоренцъ.
Lugdun, *etc.*, v. **Lion**, *etc.*
Łukasz, *m.* Лука.
Luttich, *m.* Люттихъ.
Luzacya, *f.* Лузація.
Luzat, Luzatczyk, *m.* уроженецъ или житель Лузаціи.
Luzytania, *f.* Лузитанія, Португалія. [(городъ).
Lwów, *m.* Лембергъ, Львовъ,

M.

Macedonia, *f.* Македонія.
Macedończyk, *m.* Македонецъ, Македонянинъ.
Macedoński, *adj.* Македонскій.
Maciej, *m.* Матѳей, Матѳій.
Magda, Magdalena, *f.* Магдалина.
Magdeburg, *m.* Магдебургъ.
Magdeburgski, *adj.* Магдебургскій.
Magnuszew, *m.* (miasto w Sandomirskim), Магнушевъ, (городъ).
Malbórk, Malburk, Malbórg, *m.* (miasto), Марienбургъ, (городъ въ Пруссіи).
Malbórski, *adj.* Марienбургскій. [*dim.* Маргарита.
Małgorzata, *f.*, **Małgosia**, *f.*
Malta, *f.* (wyspa), Мальта, (островъ).
Maltańczyk, *m.* Мальтійскій уроженецъ или житель.
Maltański, † **Maltski**, *adj.* Мальтійскій; Maltańscy kawalerowie, (zakon rycerski), орденъ Мальтійскихъ рыцарей.
Mantua, Mantwa, *f.* Мантуа.
Mantuanin, Mantuańczyk, *m.* Мантуанецъ.
Marcin, *m.* Мартинъ.
Marek, *m.* Маркъ.
Maroko, Marokańskie Królestwo, *n.* Марокъ, Марокканское (Марокское) королевство.
Marta, *f.* Марѳа, (*dim.* Марѳуша). [тника, (островъ).
Martinika, *f.* (wyspa), Мар-
Maruchna, Marusia, *f. dim.*, v. **Marya**.
Marya, Maryana, *f.*, **Maryjka, Maruchna, Marusia, Maryuia, Marynka, Marenka**, *f. dim.* Марія, Марья, *dim.* Мама, Машенька.
Mateusz, *m.* Матвій, Матѳей. [рицъ.
Maurycy, *m.* Маврицій, Мо-
Maurytania, *f.* Мавритания.
Maurytanin, Maurytańczyk, *m.* Мавританинъ, Мавръ.
Maurytański, *adj.* Мавританскій, Маврскій.
Maxymilian, Maksymilian, *m.* Максимиліанъ.
Mazowsze, *n.*, **Mazury**, *pl.* Мазовія, Мазуры.
Mazowiecki, *adj.* Мазовецкій, Мазовскій. [зуръ.
Mazowszanin, Mazur, *m.* Ма-
Mec, *m.* (miasto w Lotaryngii), Мецъ, (городъ въ Лотарингіи).
Mechlin, *m.* Мехельнъ.
Medyolan, Milan, *m.* Медіоланъ, Миланъ.
Medyolańczyk, *m.* Медіоланецъ, Миланецъ.
Medyolański, *adj.* Медіоланскій, Миланскій.
Meka, *f.* Мекка.
Meklenburg, *m.* (miasto Lubow), Мекленбургъ.
Meksyk, Mexyk, *m.* Мексико, Мехико.
Meksykańczyk, Mexykańczyk, *m.* Мексиканецъ, Мехиканецъ.
Meksykański, Mexykański, *adj.* Мексиканскій, Мехиканскій.

Digitized by Google

Men, *m.* (rzéka), Майнъ, (рѣка́).
Merkury, *m.* Меркурій.
Michał, *m.*, **Michałek, Michaś**, *m. dim.* Михаи́лъ, Михаи́ла, *dim.* Ми́ша, Ми́шенька.
Micheasz, *m.* (prorok), Михе́й.
Mikołaj, *m.*, **Mikołajek**, *m. dim.* Никола́й, *dim.* Никола́ша, Нико́ля, Ко́ля, Ко́линька.
Mineczka, Minka, *f. dim.* (Вильгельми́на), Ми́ня.
Miznia, v. **Myźnia**.
Modena, *f.* Мо́дена.
Modeńczyk, *m.* Моденéзецъ.
Modeński, *adj.* Мо́денскій.
Moguncya, *f.* (miasto), Майнцъ, (го́родъ).
Mojżesz, *m.* Моисе́й.
Moldawa, *f.* (rzéka), Молда́ва, (рѣка́).
Moldawczyk, *m.* Молдава́нинъ, Молда́вецъ.
Moldawia, *f.* Молда́вія; v. **Moldawski**, *adj.* Молда́вскій.
Moluckie wyspy, *f. pl.* Молу́кскіе острова́.
Monaster, *m.* (miasto), Мю́нстеръ, (го́родъ).
Morawa, *f.* (rzéka), Мора́ва, (рѣка́).
Morawczyk, *m.* Мора́вецъ.
Morawia, *f.*, **Morawy**, *pl.* Мора́вія.
Morawski, *adj.* Мора́вскій.
Morea, *f.* Морéя.
Morejski, *adj.* Морéйскій.
Moskal, v. **Moskwicin**.
Moskalka, Moskiewka, *f.* Москви́тянка.
Moskiewski, *adj.* Моско́вскій.
Moskwa, *f.* Москва́.
Moskwicin, Moskal, *m.* Москви́тянинъ, Москви́чъ.
Moza, *f.* (rzéka), Ма́аса, (рѣка́).
Mozela, *f.* (rzéka), Мо́зель, (рѣка́).
Mozelańskie, *np.* wino, Мо́зельское вино́.
Multan, Multanin, Multańczyk, *m.* Молдава́нинъ, Молдава́нецъ, Молда́вецъ.
Multański, *adj.* Молда́вскій.
Multany, *pl.*, **Multańska ziemia**, *f.* Молда́вія.
Munich, *m.* (miasto), Мю́нхенъ, (го́родъ).
Murzyńska ziemia, *f.* Земля́ Ара́повъ, Эѳіо́пія.
Myźnia, *f.* Мéйсенъ.

N.

Nahaj, Nahajca, *m.* (Nahajski Tatar), Нога́ецъ.
Nahajski, *adj.* Нога́йскій.
Nakło, *n.* (miasto), На́кель, (го́родъ).
Neapol, *m.* Неа́поль.
Neapolitanin, *m.* Неаполитáнецъ.
Neapolitanka, *f.* Неаполитáнка.
Neapolitański, *adj.* Неаполитáнскій.
(Niderland, Niderlandya), Niderlandy, *m. pl.* Нидерла́нды (*pl.*).
Niderlańdczyk, *m.* Нидерла́ндецъ.
Niderlandski, *adj.* Нидерла́ндскій.
Niemcy, (*gen.* Niemczech), *m. pl.* [Niemiecka ziemia], Герма́нія, Нѣме́цкая Земля́; **Niemiec**, *m.*, **Niemczyk, Niemiaszek**, *m. dim.* Нѣмецъ; Герма́нецъ; **Niemka**, *f.*, **Niemeczka**, *f. dim.* Нѣ́мка; Герма́нка; **Niemiecki**, *adj.* Нѣме́цкій, Герма́нскій.
Niemen, *m.* (rzéka), Нѣ́манъ, [Нѣ́меньъ, (рѣка́).
Niemiec, Niemiecki, *etc.*, v. *sub*: **Niemcy**.
Nikodem, *m.* Никоде́мъ.
Nil, *m.* (rzéka), Нилъ, (рѣка́).
Nizna Luzacya, (Dolna Luzacya), *f.* Ни́жняя Лузáція.
Noa, *m.* Ной.
Normanin, *m.* Норма́нъ.
Normański, *adj.* Норма́нскій.
Norweggczyk, *m.* Норвéжецъ.
Norwegia, *f.* Норвéгія.
Norwegski, *adj.* Норвéжскій.
Norymberga, *f.* Нюрембéргъ, (го́родъ).
Notecz, *m.* (rzéka), Нéца, (рѣка́).

O.

Ochlańskie *np.* wino, Анжу́йское вино́.
Ocsakow, *m.* (miasto), О́чаковъ, (го́родъ).
Odra, *f.* (rzéka), О́деръ, (рѣка́).
Olbrzymie góry, *f. pl.* Исполи́нскія го́ры.
Olesko, *n.* (miasto), Оле́цко, (го́родъ въ Пру́ссіи).
Olkusz, *m.* (miasto), О́лькушъ, [(го́родъ).
Olomuniec, -nca, *m.* (miasto), О́лмюцъ, (го́родъ въ Мора́віи).
Opole, *n.* О́пельнъ, (го́родъ).
Oppawa, *f.* (miasto), Тро́ппау, Тро́ппавъ, (го́родъ).
Orania, *f.* Ора́нія.
Orkadyjskie wyspy, *f. pl.* Орка́дскіе острова́.
Orlean, *m.* Орлеа́нъ.
Orleanin, Orleańczyk, *m.* Орлеа́нецъ.
Orleański, *adj.* Орлеа́нскій.
Ormian, *m.* Армяни́нъ.
Ormianka, *f.* Армя́нка.
Ormiański, *adj.* Армя́нскій.
Osetniec, *m.* Осетя́нецъ.
Osiek, *m.* (miasto), О́сіекъ, (го́родъ).
Otoman, *m.* Оттома́нъ.
Otomański, *adj.* Оттома́нскій; Brama Otomańska, По́рта Оттома́нская.
Otton, *m.* Отто́нъ.

P.

Padew, -dwi, *f.*, **Padwa, -y**, *f.* (*Padua*, sławne miasto we Włoszech), Па́дуа; **Padwański**, *adj.* Падуа́нскій.
Palatynat, *m.* Палатина́тъ.
Palestyna, *f.* Палеста́на.
Pan, *m.* *Myth.* Панъ, [богъ пастухо́въ и стадъ].
Part, *m.* Парея́нинъ; **Partka**, *f.* Парея́нка; **Partya, -yi**, *f.* Па́рѳія; **Partyjski**, *adj.* Парѳе́йскій.
Paryż, *m.* Пара́жъ; **Paryżanin**, *m.* Парижа́нинъ; **Paryżanka**, *f.* Парижа́нка; **Paryski, Paryski**, *adj.* Пари́жскій.
Paulina, *f.* Павли́на, Па́вла.
Paweł, *m.*, **Pawełek, Pawluś**, *m. dim.* Па́велъ, *dim.* Павлу́ша, Павлу́шка, Па́вленька.
Pawia, *f.* (miasto), Пави́я.
Perski, *adj.* Персидскій.
Persya, *f.* Пéрсія.
Persyanin, *m.* Персія́нинъ.
Peru, *n.* Перу́.
Peruwianin, Peruanin, *m.* Перуа́нецъ.
Peruwiański, Peruański, *adj.* Перуа́нскій, Перувія́нскій.
Piechnil, Pieś, *m. dim.* (*a* Piotr, *qu. v.*), Пéтя, Петру́ша.
Piła, *f.* (miasto), Пила́, Шнейдемю́ле, (го́родъ).
Piłat, *m.* Пила́тъ.
Pilawa, *f.* (miasto), Пила́ва, Пи́лавъ, Пи́лавъ, (го́родъ).
Pilica, *f.* (imię rzéki i miasta w Krakowskim), Пила́ца, [рѣка́ и го́родъ].
Piotr, *m.* Пéтръ, (*dim.* Пéтя, Петру́ша).
PiotrWielki, *m.* Пéтръ Вели́кій.
Piotrkow, *m.* (miasto), Пéтрковъ.
Pireneńskie, Pirenéjskie góry, *f. pl.* Пиренéйскія го́ры.
Placencya, *f.* (miasto), Пиаче́нца, (го́родъ).
Plutarch, *m.* Плута́рхъ.
Podlasie, *n.* Подля́сіе, Подля́хія.
Podolanin, *m.* Подоля́нинъ.
Podole, *n.* Подо́лія.
Podolski, *adj.* Подо́льскій.
Polak, *m.* Поля́къ.
Polesie, *n.* Подля́сіе, Подля́хія.
Polka, *f.* По́лька.
Polska, *f.* По́льша.
Polski, *adj.* По́льскій.
Pomerania, *f.*, **Pomorstwo**, *n.* Помера́нія.
Pomorski, *adj.* Помера́нскій.
Pomoranin, *m.* Помера́нецъ.
Pomoranka, *f.* Помера́нка.
Pompejusz, *m.* Помпéй.
Pompiliusz, *m.* Помпи́лій.
Portugalia, *f.* Португа́лія.
Portugalczyk, *m.* Португа́лецъ.
Portugalka, *f.* Португа́лька.
Portugalski, *adj.* Португа́льскій.
Poznań, *m.* Позна́нь, (го́родъ и го́рдогство).
Poznańczyk, *m.* Позна́нскій (уроже́нецъ или жи́тель).
Poznański, *adj.* Позна́нскій.
Prabuty, *pl.* (miasto), Рисенбу́ргъ, (го́родъ).
Praga, *f.* (miasto w Czechach i przedmieście Warszawskie), Пра-

Digitized by Google

га, [гóродъ въ Богéмiи и предмѣстiе Варшáвское].
Prażanin, *m.* Прáгскiй урожéнецъ или жúтель.
Prażanka, *f.* Прáгская урожéнка или жúтельница.
Prazki, Praski, *adj.* Прáгскiй.
Prusaczka, *f.* Прусáчка.
Prusak, *m.* Прусáкъ.
Pruski, *adj.* Прýсскiй.
Prusy, *pl.* Прýссiя.
Prut, *m.* (rzéka), Прутъ.
Przemysław, *m.* Премислáвъ, Примислáвъ.
Psków, *m.* Пскóвъ.
Pskowski, *adj.* Пскóвскiй.
Pur, *m.* (rzéka), Пуръ, (рѣкá).

R.

Raguza, *f.* Рагýза.
Raguzanin, *m.* Рагузáнецъ, Рагýзецъ.
Raguzanka, *f.* Рагузáнка.
Raguzański, *adj.* Рагýзскiй.
Rakus, v. **Rakuszanin.**
Rakuski, *adj.* Австрiйскiй.
Rakusy, *pl.* (= Austrya), А'встрiя.
Rakuszanin, **Rakus**, *m.* [Австрiецъ.
Rakuszanka, *f.* Австрiйка.
Ratysbona, *f.* (miasto), Рéгенсбургъ, (гóродъ).
Ratysboński, *adj.* Рéгенсбургскiй.
Ren, *m.* (rzéka), Рейнъ, (рѣкá).
Reński, *adj.* Рéйнскiй.
Rodan, *m.* (rzéka), Рóна, (рѣкá).
Roderyk, *m.* Рóдерихъ.
Rodus, *m.* (wyspa), Родъ, Рóдосъ, (óстровъ).
Rodyjczyk, *m.* Родiецъ.
Rogoźno, *n.* (miasto), Рогóжно, Рогáзенъ, (гóродъ).
Romanin, *m.* (*Romanus*), Ромáнъ.
Rossya, *f.* Рóссiя.
Rossyanin, Rusin, *m.* Россiянинъ, Рýсскiй.
Rossyanka, Rusinka, *f.* Россiянка, Рýсская.
Rossyjski, Rosyjski, Ruski, *adj.* Россiйскiй, Рýсскiй.
Rozalia, *f.* Розáлiя.
Rozymunda, *f.* Розимýнда.
Rozyna, Róża, *f.* Росúна.
Rujana, *f.* (wyspa), Рýгенъ, (óстровъ).
Ruś, *f.* Русь; **Czerwona Ruś**, Чéрвная Русь; **Ukraińska Ruś**, v. **Ukraina**; **Czarna Ruś**, Чéрная Русь; **Wielka Ruś**, Велúкая Русь; **Biała Ruś**, Бѣлая Русь; **Mała Ruś, Mała Rossya**, Малорóссiя.
Rusin, *m.* Рýсскiй.
Rusinka, *f.* Рýсская.
Rzym, *m.* Римъ.
Rzymianin, *m.* Рúмлянинъ.
Rzymianka, *f.* Рúмлянка.
Rzymski, *adj.* Рúмскiй.

S.

Sabaudczyk, *m.* Савояръ, Савоярдъ.
Sabaudka, *f.* Савоярка, Савоярка.
Sabaudya, *f.* Савóiя.
Sabaudzki, -ski, *adj.* Савóйскiй.
Saksoneczyk, Saxoneczyk, Sas, *m.* Саксóнецъ.
Saksonia, Saxonia, Sasya, *f.* Саксóнiя.
Saksoński, Saxoński, Saski, *adj.* Саксóнскiй.
Samarytanin, *m.* Самаритáнинъ.
Samarytanka, *f.* Самаритáнка.
Samojeda, *m.* Самóѣдъ.
Samson, *m.* Самсóнъ.
Samuel, *m.* Самуúлъ.
Sandomierz, *m.* (miasto), Сáндомиръ.
Saraceńczyk, *m.* Сарацúнъ.
Saraceńka, *f.* Сарацúнка.
Saraceński, *adj.* Сарацúнскiй.
Sardynia, *f.* Сардúнiя.
Sardyńczyk, *m.* Сардъ.
Sardynka, *f.* Сáрдка.
Sardyński, *adj.* Сардúнскiй.
Saxonia, *etc.*, v. **Saksonia**, *etc.*
Sas, *m.* Саксóнецъ.
Saska, *f.* Саксóнка.
Saski, *adj.* Саксóнскiй.
Sawa, *f.* (rzéka), Сáва, (рѣкá).
Sebastyan, *m.* Севастьúнъ.
Sekwana, *f.* (rzéka), Сéна, (рѣкá).
Serb, Syrb, Sorab, *m.* Сербъ.
Serbia, Serwia, Sorabia, *f.* Сéрбiя.
Serbski, *adj.* Сéрбскiй.
Siedmiogród, *m.*, **Siedmiogrodzka ziemia**, *f.* Трансильвáнiя, Семигрáдская óбласть.
Siedmiogrodzanin, Siedmiogrodczyk, *m.* Семигрáдецъ, Трансильвáнецъ, Трансильвáнскiй урожéнецъ или жúтель.
Siedmiogrodzki, -ski, *adj.* Семигрáдскiй, Трансильвáнскiй.
Skalda, *f.* (rzéka), Шéльда, (рѣкá).
Skarzewo, *n.*, **Skarszewy**, *pl.* (miasto), Шéнзкъ, (гóродъ въ Прýссiи).
Śląsk, *etc.*, v. **Szląsk**, *etc.*
Sławak, v. **Słowak.**
Sławon, *m.* Славóнецъ.
Sławonia, *f.* Славóнiя.
Sławonka, Słowaczka, *f.* Славóнка.
Sławoński, *adj.* Славóнскiй.
Sławianin, *m.* Славянúнъ.
Sławianka, Słowianka, *f.* Славянка.
Sławiański, Słowiański, *adj.* Славянскiй, (Словéнскiй).
Słowak, Sławak, Słowianin, Sławianin, *m.* Славянúнъ.
Słowiański, Sławiański, Sławieński, *adj.* Славянскiй, (Словéнскiй).
Słupsko, *n.* (miasto), Штóльпенъ, (гóродъ).
Sobek, *m.* Севастьúнъ.
Sodomski, *adj.* Содóмскiй.
Solimski, v. **Jerozolimski.**
Soloturna, *f.* (miasto), Солотýрнъ, (гóродъ).
Sparta, *f.* (miasto), Спáрта, (гóродъ).
Spartan, Spartańczyk, Spartcyata, *m.* Спартáнецъ.
Spartanka, *f.* Спартáнка.
Spartański, *adj.* Спартáнскiй.
Śródziemne morze, *n.* Средиземное мóре.
Stach, *m.* Станислáвъ.
Stambuł, *m.* (Konstantynopol, *qu. v.*), Стамбýлъ, [по Турéцки тóже что Константинóполь].
Stanisław, *m.* Станислáвъ.
Starogród, *m.* (miasto), Старогрóдъ, Штаргáрдъ, (гóродъ).
Staś, Staśiek, *m. dim.*, v. **Stanisław.**
Stefan, v. **Szczepan.**
Styrya, *f.* Штúрiя.
Świecie, *n.* (miasto), Швецъ, (гóродъ).
Syberya, *f.* Сибúрь.
Syberyjczyk, *m.* Сибирáкъ.
Syberyjski, Sybirski, *adj.* Сибúрскiй.
Sycylia, *f.* Сицúлiя.
Sycylianin, Sycylijczyk, *m.* Сицилiецъ.
Sycyliański, *adj.* Сицилiйскiй.
Symich, v. **Szymon.**
Syrya, *f.* Сúрiя.
Syryjczyk, *m.* Сирiянинъ.
Syryjski, *adj.* Сирiйскiй.
Szczepan, *m.* Стефáнъ, *vulg.* Степáнъ.
Szczęana, *f.* Фелицiáна.
Szczęsny, *m.* Фéликсъ.
Szkocya, *f.* Шотлáндiя.
Szkocki, Szkotski, *adj.* Шотлáндскiй.
Szkot, Szot, *m.* Шотлáндецъ.
Szkotka, Szotka, *f.* Шотлáндка.
Szląsk, *m.* Силéзiя, Шлéзiя.
Szląski, *adj.* Силéзскiй; *vulg.* Шлóнскiй.
Szląszczka, *f.* Силéзка.
Szląsak, *m.* Силéзецъ.
Sztokolm, *m.* (miasto), Стокгóльмъ, (гóродъ).
Szwab, *m.* Швабъ.
Szwabka, *f.* Швáбка.
Szwecya, *f.* Швéцiя.
Szwed, *m.* Шведъ.
Szwedka, *f.* Швéдка.
Szwedzki, *adj.* Швéдскiй.
Szwidnica, *f.* (miasto), Швéйдницъ, (гóродъ).
Szymon, *m.* Симéонъ.

T.

Tadeusz, *m.* Ѳаддéй.
Tamiza, *f.* (rzéka), Тéмза, (рѣкá въ А'нглiи).

Digitized by Google

Tatar, Tatarzyn, *m.* Татáръ, Тартáринъ.
Tatarka, *f.* Татáрка.
Tatarski, *adj.* Татáрскій.
Tatary, *f. pl.*, **Tatarya**, *f.* Татáрія.
Tatry, *pl.* Карпáтскія гóры.
Taurykа, *f.* (= Krym), Крымъ.
Taurycki, *adj.* (= Krymski), Крúмскій.
Tczew, *m.*, **Tczewo**, *n.* (miasto, Czczew), Дúршау, Дáршавъ, Тчéвъ, (гóродъ).
Tebańczyk, *m.* Ѳивáнинъ.
Tebanka, *f.* Ѳивáнка.
Tebański, *adj.* Ѳивскій
Teby, *pl.* (miasto), Ѳúвы, (гóродъ).
Teodor, *m.* Ѳеодóръ, Фёдоръ.
Tessalia, *f.* Ѳессáлія.
Tessalonika, *f.* Ѳессалóника.
Tessalończyk, *m.* Ѳессалóникинъ.
Tobiasz, *m.* Тóвій, Тóвитъ.
Tokaj, *m.* (miasto), Токáй (гóродъ въ Вéнгріи).
Tokajski, *adj.* Токáйскій.
Tomasz, *m.* Ѳомá, (*dim.* Ѳóмка).
Toruń, -nia, *m.* Торнъ, Тóрунъ, (гóродъ).
Tracya, *f.* Ѳрáкія.
Tracyjski, *adj.* Ѳракійскій.
Trewir, *m.* (miasto), Триръ, (гóродъ).
Trydent, *m.* (miasto), Тридéнтъ, Трентъ, (гóродъ).
Trydentski, *adj.* Тридéнтскій, Тридентúнскій.
Trzebnica, *f.* (miasto), Трéбницъ, (гóродъ въ Силéзіи).
Tuchola, *f.* (miasto) Тýхель, (гóродъ въ Прýссіи).
Turcya, *f.* Тýрція.
Turczyn, Turek, *m.* Тýрокъ.
Turczynka, *f.* Турчáнка.
Turecki, *adj.* Турéцкій.
Tygur, *m.* (miasto), Цюрихъ, (гóродъ).
Tylża, *f.* (miasto), Тильзúтъ, [(гóродъ).
Tymoteusz, *m.* Тимоѳéй.
Tyrol, *m.* Тирóль.
Tyrolczyk, *m.* Тирóлецъ.
Tyrolka, *f.* Тирóлька.
Tyrolski, *adj.* Тирóльскій.
Tysza, *f.* (rzéka), Тéйсса, (рѣкá).

U.

Ukraina, *f.* Украúна.
Ukrainiec, *m.* Украúнецъ.
Ukraiński, *adj.* Украúнскій.
Ulryk, *m.* Ýльрихъ.
Ulryka, *f.* Ульрúка.
Urban, *m.* Урбáнъ.
Ursula, Urszula, *f.* Урсýла.

W.

Wacław, *m.* Вацлáвъ.
Walenty, *m.* Валентúнъ.
Waleryan, *m.* Валерьянъ.
Waleryusz, *m.* Валéрій.
Warszawa, *f.* Варшáва.
Warszawski, *adj.* Варшáвскій.
Warta, *f.* (rzéka), Вáрта, (рѣкá).
Wawrzyniec, *m.* Лаврéнтій.
Węgier, (*gen.* Węgra), **Węgrzyn**, *m.* Венгéрецъ.
Węgierka, Węgrzynka, *f.* Венгéрка.
Węgierski, *adj.* Вéнгерскій.
Węgry, *f. pl.* Вéнгрія.
Wenecya, *f.* Венéція.
Wenecyanin, *m.* Венеціянецъ.
Wenecyanka, *f.* Венеціянка.
Wenecyański, Wenecki, *adj.* Венеціянскій.
Wenus, -nery, *f.* Венéра.
Weronika, *f.* Верóника.
Wersal, *m.* Версáль.
Westfalia, *f.* Вестфáлія.
Wiedeń, *m.* Вѣна (въ А'встріи).
Wiedeńczyk, *m.* Вѣнскій урожéнецъ или жúтель.
Wiedeńka, *f.* Вѣнская урожéнка или жúтельница.
Wiedeński, *adj.* Вѣнскій.
Widowe Jezioro, *n.* Азóвское мóре.
Wileńczyk, *m.* Вúленскій урожéнецъ или жúтель.
Wileński, *adj.* Вúленскій.
Wilno, *n.* (miasto), Вúльна, (гóродъ).
Wilhelm, *m.* Вильгéльмъ.
Wilhelmina, *f.* Вильгельмúна.
Wincenty, *m.* Викéнтій.
Wirginia, *f.* Виргúнія.
Wisła, *f.* (rzéka), Вúсла, (рѣкá).
Włoch, *m.* Италіянецъ.
Włochy, *m. pl.* Итáлія.
Włoski, *adj.* Италіянскій.
Włoszka, *f.* Италіянка.
Wojciech, *m.* А'лъбрехтъ, Адальбéртъ.
Wojtek, *m.* А'лъбрехтъ.
Wolga, *f.* (rzéka), Вóлга, (рѣкá).
Wołoch, *m.* Волóхъ.
Wołochy, *pl.*, **Wołosze**, *n.* Валáхія, Волóхія.
Wołoski, *adj.* Волóшскій.
Wołoszka, Wołoszanka, *f.* Волóшка.
Wołyń, *m.* Волúнія.
Wołyński, *adj.* Волúнскій.
Wormacya, *f.* (miasto), Вормсъ, (гóродъ). [лáвль.
Wrocław, *m.* Брéслау, Брес-
Wrocławski, *adj.* Бреслáвскій.

X.

Xantyppa, *f.* Ксантúппа.
Xawery, -ego, *m.* Ксавéрій.
Xenokrates, *m.* Ксенокрáтъ.
Xenofanes, *m.* Ксенофáнъ.
Xenofon, *m.* Ксенофóнтъ.
Xerxes, *m.* Ксерксъ.
Ximenes, *m.* (wymaw. *Chimenes*), Хúменесъ.
Xutus, *m.* Ксутъ.

Z.

Zacharyasz, *m.* Захáрій.
Zacheusz, *m.* Заккéй.
Zamość, -ścia, *m.* (miasto), Зáмошъ.
Zaporożec, *m.* Запорóжецъ.
Zgniłe morze, *n.* Гнилóе мóре; Мёртвое мóре.
Zgorzelica, *f.* (miasto), Гéрлицъ, (гóродъ).
Żmudź, *f.* Самогúтія.
Żmudzin, *m.* Самогúтецъ.
Żmudzinka, *f.* Самогúтка.
Żmudzki, *adj.* Самогúтскій.
Zofia, Zosia, *f.*, **Zośka**, *f.* *dim.* Софія, Сóфья, (*dim.* Сóня, Сóнюшка).
Zuzanna, *f.* Сусáнна.
Zygmunt, *m.* Сигисмýндъ.
Żytawa, *f.* (miasto), Цúттау, Цúттавъ, (гóродъ).

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google